

Toronto University Library

Presented by

Messrs Joseph Baer & Co

through the Committee formed in

The Old Country

to aid in replacing the loss caused by

The disastrous Fire of February the 14th 1850

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
University of Toronto

LGr
H561I

ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΟΚΤΩ,

HERODIANI the historia

HISTORIARVM LIBRI OCTO,

E RECENSIONE

HENRICI STEPHANI,

CVM

VARIETATE LECTIONIS

TRIVM CODICVM MSS.,

NOVA BERGLERI VERSIONE,

NOTIS VARIORVM

ET

INDICIBVS VERBORVM AC RERVM,

CVRANTE

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCH,

ART. MAG. LIPS. GYMNASII PLAVIANI RECTORE.

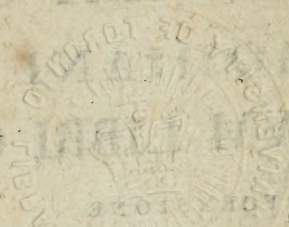
TOMVS QVARTVS.

LIPSIAE,

SVMTIBVS E. B. SCHWICKERTI,

MDCCCXV.

11200

LIBRARY OF CONGRESS
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C.

14485
3/8/91

THE OFFICE OF THE DIRECTOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C.

TOMAS W. HAYES

LUBIAK

RECEIVED
MARCH 8 1891

LECTORIBVS.

Abfolvi ergo tandem aliquando opus Herodianeum, adiutus cum favore dei in primis, per tot laborum annos fuffinentis et vigorem mentis et corporis vires, nominatim que oculorum aciem, tum etiam ope hominum varia. Quae quidem animi pii grati que fignificatio, in fronte hic Praefationis propofita, ut eft aliena ab omni iactatione pietatis, et modo debitum folvit fenfum que promittit e beneficiorum vel magnitudine vel multitudine, vel longitudine atque diuturnitate, ita nec indecora mihi putabitur a bene fentientibus, nec ingrata prorsus vel legentibus, qui nihil beneficii contulerunt, fed mecum acceperunt fimul aliquid tamen quodam modo, fruendis quidem iis, quae per aliorum benevolam operam dedimus ac congeffimus. Sed his, qui confcii funt fibi fuae benignitatis, quam proprie non exspectant, credo, commemorationem beneficiorum hanc, fcripto prolatam, contenti per fe animi recordatione grata tacita que cogitatione benevolentiae, his igitur tamen debeo hunc honorem, quod quibusdam tum nihil rependere potui, quam exemplum fingulorum Tomorum, tum ne hoc quidem, quamvis promiffem et fperaffem ab initio, me tale exhibiturum munusculum atque repraesentaturum. Priori enim huius generis liberalitate fontem exhauriens, nec in domesticis angustis reperiens supplementum, abstinere porro cogebar, non de industria adeo vanus promiffor in istam partem.

Legentibus vero et utentibus Operis Voluminibus his quarto quinto que fuppeditantur a me plura fimul haec:

I. Politiani interpretatio, emendata illa et expleta, ex editione Sylburgii, cum eiusdem que et Stephani ac Memmii sub textum castigationibus, (p. 1 — 134.) — non tantum, ut cum nova Bergleri conferri queat volenti, sed etiam multo que magis, quod conspirat partim cum MSS. nostris, et certis in locis pro Codice aliquo ad textum constituendum valere potest, quae non est mea solius sententia, sed et aliorum.

II. Pauli Voeti in Herodiani Marcum et Commodum imperatores Notae, (p. 135 — 190.) — non quo intelligentia verborum ac rerum scriptoris nostri multum iuuetur, sed quod in notione Principis editionis, quam moliebamur, inesse videretur, ut Notae non abessent veteres, quae per se continent boni aliquid.

III. Harlesii, V. Cl. coniecturae in quaedam Herodiani loca, per epistolam benevole mecum communicatae (p. 190.)

IV. Excursus super usu verborum ad varia Herodiani loca (p. 191 — 194.)

V. Tabula chronologica in historiam Herodiani (p. 194 — 195.)

VI. Chronologia in Herodiani historiam, ex edit. Patav. ad sinistram quidem, sed ad dextram comparata illa ex Reimar. edit. Dion. Cass. (p. 196 — 206.)

VII. Genealogiae in Herodiani historiam ex edit. Patav. (p. 206 — 218.)

VIII. Nova Addenda et Emendanda ad tomunt tertium (p. 219 — 223.)

IX. Testimonia et iudicia de Herodiano (p. 229 — 236.)

X. Commentarius de tribus codd. manuscriptis (p. 237 — 329.)

XI. Commentarius de editionibus Herodiani.
(p. 330 — 474.)

XII. Index graecarum vocum in textu (p.
475 — 1166.)

XIII. Index graecarum vocum, in notis ma-
xime tractatarum, tum per excursus, sed et in tex-
tum. (p. 1167 — 1346.)

XIV. Index observationum per notas et excur-
sus e genere grammatico. (p. 1347 — 1626.)

XV. Index vocum secum aut confusarum
aut variantium. (p. 1627 — 1655.) Cui adhaeret
Index vocum accentu tantum variantium. (p.
1655. sq.)

XVI. Index locorum, ex aliis scriptoribus,
Gr. et Lat., vel emendatorum, vel explicatorum et
illustratorum. (p. 1657 — 1665.) Cui adnectitur
Index aliorum scriptorum non classicorum, nec ve-
terum, per Notas et Excursus productorum in par-
tem utr. (p. 1665 — 1667.)

XVII. Index super voces singulas aut phrasas
Lat. in Vs. Bergleri. (p. 1668 — 1713.)

XVIII. Index rerum et sententiarum, it. per-
sonarum. (p. 1714 — 1805.)

IRMISCHIO VIRO DOCTISSIMO IO. A. ERNE-
STI S. P. D.

Accepi, quae mihi legenda misisti, ut Tibi dicerem, quid
essem auctor, utrum ea in publicum proferenda putarem per
typographorum formulas, an premenda. Legi ergo, in
primis orationem: intellexi quae eam, quoad quidem ego
iudicare possum, recte laudatam esse: sed quod ad edendi
consilium pertinet, haereo sane, sed tamen magis inclino
ad premendi quam ad edendi partes. Non dicam, orationem
esse vernaculo sermone scriptam: quanquam et hic est,

quod dubitationem faciat in Rectore Scholae, a quo latina magis expectantur. — Ego vero velim Te prodire aliquando in lucem ut virum graece et latine doctiorem vulgo. Id quid sit mea sententia, non ignoras. Ita commendabis ingenium doctrinam que Tuam doctis viris, Tibi que viam patefacies ad maiora, i. e. ad locum, ubi magis explicare doctrinam et prodesse literis possis. Bene vale Vir doctissime, mihi que carissime. Scri. d. XII Oct. LXIX.

IRMISCHIO V. D. S. P. D. IO. AVG. ER-
NESTI.

Tandem intervallo negotiorum aliquo facto, Tibi, literisque Tuis respondendum est. Neque enim alia causa est tarditatis, quam negotiorum multitudo. Et Tu, Carissime Irmischi, primus es, cui in hoc otio respondeo.

Gaudeo, Te consilium meum ita accepisse, ut a me erat scriptum. Tanto confidentius alterum consilium super proposito Tuo explico. Ac primum, quod e Tragicis tribus illis fabulas singulas animadversionibus Tuis instructas edere cogitas: non improbo quidem omnino: sed primum iam habemus talem Chrestomathiam Tragicam Gottingae ante plures annos de consilio Gesneri editam ab Eyringio: quae successum non habuit: deinde non est institutum satis populare ac plausibile, neque apud scholarum magistros, neque apud eruditiores. Et si Tu iam demum ad istas fabulas tractandas accesseris, non profecto poteris brevi tempore aliquid efficere. quo Te nomen que Tuum commendes latius, hoc est, pluribus e vario genere doctrinae et litterarum. Sunt praeterea multa multis libris in has fabulas notata, emendata etc. quae Tu tam brevi tempore cognoscere non poteris, fiet que, quod nuper mihi scripsit Valkenarius de Moro, eum nimis festinasse, nondum cognitis aliorum doctorum Virorum observationibus, eam que ob causam imperfectam opusculum prodidisse. Sed haec non scripsi, ut consilium illud Tuum plane abiici velim: sed ut res per otium tractetur, et aliquid perfecti elaboretur.

Ego igitur Tibi hoc consilium dederim, quod et expeditius sit et ad rem Tuam propius ac celerius valeat. Scis, Leisnerum nostrum voluisse edere Herodiani historiam. Consi-

lium id ei ante permultos annos subiecit versio Bergleri elegans et pressior Politianea, quae in editis est. Eam versionem acceperat primum ab Ludovico, qui libros scriptos Menkenii, Burcardi, emerat. Sed hanc versionem, cum iis, quae ipse collegit per plures annos, cum edd. vett. habet filius eius, Tibi non ignotus. Ab eo impetrabis, ut eas chartas Tibi cedat, ut quae Tu patris observationibus sub eius nomine edendis addas, quae vel ad textum, vel ad res, vel ad verba prodesse videantur. Ita facile invenies librarium, qui redimat, et erit opus sane vendibile. Ego vero apud Leisnerum, si ad ipsum scripseris, et ut hac de re me consulat, facile efficiam, ut Tibi ista cedat, et ea re etiam nomini parentis consulat.

Quia spero, Tibi consilium non displiciturum, nunc quidem non necessarium arbitror mittere librum, quem petisti, alias paratum ad usus Tuos. Bene Vale V. C. et me, ut facis, ama. Scr. Fer. II. Nat. D. N. I. C.

VIR CLARISSIME ATQVE DOCTISSIME.

Accepi literas Tuas, ex quibus libenter cognovi, quam assiduus sis in Herodiano expoliendo. De versione Bergleri vel explenda vel emendanda nihil melius scio, quam Tu ipse putas fieri oportere. De collatione Veneta nihil spero. Nam et me in Callimacho spes et promissa fefellerunt. Dione Callio ipse carere non possum, qui iam in Tacito iterum castigando laboro. Nec est quod Tu inde speres auxilii. Fabricianae notae sunt fere mera collectanea historica, antiquaria, non criticae animadversiones, in quibus etiam aliorum scriptorum loca emendentur. Itaque nec Index est additus eo pertinens. Omnino videris mihi nimis laborare in opere Tuo. Rem Tuo Marte gere, et noli diu nimis moliri. Vale, Optime Irmischi, et res Tuas omnes age feliciter. Iterum Vale. Scr. d. X Ian. LXXII. Tui studiosissimus I. A. Ernesti.

VIRO CLARISSIMO ATQVE DOCTISSIMO IRMISCHIO IO. AVG. ERNESTI S. P. D.

Ignosce seni acrumoso a nimia occupatione, cum tam raro scribit, praesertim a Te consultus. Admonitus

iterum heri tandem rescribo paucis. Instituta Tua, quae in tabella descripsisti, accommodate quantum fieri potuit ad rationes publicas, probo (Miseram autem seriem et ordinem lectionum, in schola nostra tractandarum e lege et disciplina scholastica, denuo publicata). Omnino Tibi et Tui similibus non est scripta illa institutio publica. Bonus doctor, ut dixi, cum mihi iste labor imponebatur, est optima lex docendi.

Quod de absoluta Herodiani recensione scripsisti, iucundum fuit. Fac igitur, ut eum e manibus dimittas, ne Te taedium talis laboris capiat, quem mihi visus es ipse sine causa molestiorem Tibi reddere. Vale, et me, ut facis, ama. Scr. d. 26 Iun, 1773.

IRMISCHIO SVO S. D. P. MARTINI.

Confectis negotiis et multis, et taedii plenis, quae mea a me sparta adhuc postulabat, ad TVAS, Vir Doctissime atque Amicissime, litteras, pridie Cal. Febr. datas, paucis, quae opus videntur, rescribam. Non sine mira animi voluptate ex eis, quas dico litteras, intellexi, excerpta mea ex Cod. Monachiensi, TIBI non solum recte reddita fuisse, sed etiam expectationi TVAE prorsus satis fecisse. In quo laborem studiumque meum ubi aliis viris eruditis non minus, quam TIBI, probatum iri posthac intelligam, habeo sane, cur mihi gratuler, TIBI que gratias habeam, quod hoc in negotio procurando opera qualicumque mea uti volueris. Interim scire TE velim, me libenter et haec fecisse, et plura facturum, quibus tum meam erga TE amicitiam testificari, tum artes liberales quodammodo adiuuare possim. Quo studio qui non movetur, is, me iudice, nec amici, nec viri eruditi nomine dignus est. Vnde et reliqua, quae scire ayes. illico rescribam.

De ipso Cod. MS. cuius lectionem discrepantem ad TE transmisi, haec exponam, necesse est. Nimirum is est membranaceus, triginta foliorum, plane sic, ut in libris nostris, quos formae quadripartitae, huiusque maximae, dicimus, complicatorum, itaque confutorum, ut tres quasi fasciculos, quorum quisque decem folia complectitur, efficiant. In singulis cuiusque folii columnis versus scripti sunt, minimum, duodequingenta, saepe etiam quinquaginta tres; praeterquam omnium postrema, in qua non nisi unus et viginti

versus reperiuntur, ita, ut reliquum spatium, prorsus vacuum, ne τέλος quidem, aliudve finiendi vocabulum prae se ferat. Ex quo intelligi potest, libri, ab hoc versu, eodemque minio scripto; Ἡρωδιανῆ ἱστοριῶν πρώτη inchoantis, litteras esse admodum nitidas et minutas; quia editionis Stephanianae typis haud raro minores. Earundem ductus similes fere sunt typorum, quibus libri exeunte Sec. XV. et incunte XVI. impressi sunt, ductibus et quasi lineamentis: ut, γ pictum est hoc modo Γ, δ plerumque Δ, σ, in fine potissimum c, ω vero ∞ cet. Deinde complura in Cod. occurrunt litterarum compendia, eodem fere modo flexa et connexa, quo sunt ea, quae Stephanianus liber prae se fert: in primis vero in primo cuiusque columnae versu saepe tres litterae, altera super alteram, collocatae cernuntur. Cuiusmodi syllabarum compendia faciunt, ut plura vocabula sint lectu difficiliora; et plane ambigua, quorum exempla quaedam in his excerptis reperiuntur. Vnumquodque fere iota habet duo quasi διαιρέσεις puncta supra scripta; contra vero iota subscriptum per integrum librum non offendi. Quod ad vocabulorum accentuationem attinet, encliticam τε, paroxytonum sequentem, gravi, qui usurpatur, semper notatam observavi: quam scribendi rationem Fischerus, V. Celeberr. in animadversionibus ad Welleri Grammaticam, rectiorem, quam quae alioquin usitata, et huic antepouendam, reor, esse contendit. Vt paucis dicam, ex sigis Cod. MS. omnibus, nimirum, membranae, adhuc recentis et albae, pulchritudine, ex incunda litterarum nigritie, ex ductuum et lineamentorum similitudine, quae inter codicis huius litteras, atque typos est eos, quibus libri Sec. XV. et XVI. impressi sunt, effici cogique posse arbitror, Cod. MS. annorum fere CCC esse. Quin cum Vir Illustris et Generosissimus a Lippert me certiore fecerit, hunc Cod. MS. una cum duobus aliis, Alberto, Duci Bav. olim donasse Ioachim. Camerarium; cumque hunc codd. gr. complures manu sua descripsisse ex historia satis constet; mihi certe hunc, de quo quaeritur, codicem ab ipso Camerario descriptum esse, admodum credibile videtur. Quam coniecturam meam si quis fundamento niti credat nullo: hoc tamen affirmare aulam, ipsum codicem vix centum annos vetustiore esse Camerario. Quae utcumque sint, aut existimentur, liber ipse e codice vetustiori, eoque optimaenotae, fluxerit, eiusque librarius, summa cura et animi contentione in eo describendo versatus sit, oportet, eo, quod univrsus liber, (si a paucis praetermissis, quae in excerptis

notavi, discedas) recte profus, munde, venuste, elegantissime scriptus est. Idem lectiones complures suppeditat, vulgata haud dubie meliores atque probabiliores: quas TV, Vir Clarissime, in excerptis meis legendis comparandisque facile observabis. Idem etiam haud raro, commatum loco, puncta exhibet: haec ipsa vero vocabulis interdum aliis, quam in editt. vulgaribus, adiecta, ita, ut ea sic aut coniuncta, aut seiuncta, sensum habeant rectiorem, magisque verisimilem. Oratio cuiusque libri in capita, aut alia segmenta, non divisa, plane cohaeret: ipso autem libro finito, versus inchoatus quidem, non est completus, sed vacuus relictus. Quo facto, sequentis libri inscriptio, minio exquisito nitidoque picta, versus singularem inchoat, neque tamen semper complet. In margine nonnunquam exstant litterae rufae, eaeque maiusculae, ad ipsam orationem pertinentes: ita tamen, ut vocabulum eiusmodi littera rubra inchoatum, raro novam inchoet periodum. Quin huiusmodi litteram aliquoties vidi mediam esse vocabuli, ad quod pertinebat. Qua causa permotus haec fecerit librarius, equidem videre nequeo. Ceterum, quanta fieri poterat, cura animique attentione in hoc labore versatus, qualemcunque varietatem, quin manifestos librarii lapsus, adnotavi: id quod TV, facta comparatione, perfacile intelliges. Atque haec sunt, quae de ipso Cod. MS. vere dicere possum.

Quae de primi libri titulo scire avebas, ea iam exstant in ipsius Cod. descriptione, ubi librum ab hoc versu, eodemque minio scripto: *Ἡρωδιανῆ ἰσοριῶν πρώτη* inchoari dixi. Unde haec in lectionis varietatem transcribere potes.

Ingolstadiensem editionem duplicem, alteram a Pl. Reverendo et Doctissimo Lancelloto, Benedictino, mecum communicatam, alteram in Gymnasii nostri bibliotheca exstantem, tractavi, et comparavi etiam. Prior est ea, quam TV ipse in litteris superioribus, sero tandem mihi redditis, descripsisti; quamque excudebat David Sartorius Anno M. D. XCIII. cum qua posterior plane convenit, praeterquam quod post *Ingolstadii*, legatur: *ex typographeo Adami Sartorii, Anno M. DCVIII.* Primi folii columna aversa itidem vacua est. In consequentis folii columna adversa, quae perperam ternario signata est, cum eius aversa binarium prae se ferat, eadem verba, eoque ordine leguntur, quae, et quo, in eodem prioris editionis folio, exstant. Pagina igitur secunda incipit textus graecus, e regione cuius est latina versio, neque tamen typis expressa, ut facta est a Po-

litiano, sed a Stephano emendata; cuius verba prima haec sunt: *Plerique eorum, qui in congerenda historia tempus atque operam posuerunt, cet.* Numerus foliorum utriusque editionis, idem profus est; siquidem tam textus graeci, quam interpretationis latinae verba ita sunt impressa, ut in quaque editionis posterioris columna tot existent, quot in singulis prioris columnis reperiuntur; unde textus graecus explicit p. 400. subiecto vocabulo ΤΕΛΟΣ, versio latina finit p. 401. et in his quidem verbis: *cum facultate superiorum.* Sequens columna, prioris quidem editionis, Errata ante oculos ponit, posterioris contra, profus vacua est. Quae duplex editio quamvis externa specie conveniat, est tamen etiam, quo altera ab altera magnopere discrepet. Prioris typi sunt elegantes, nitidi, et adhuc acuti; posterioris contra obtusi, attiti et sordiduli: textus illius graecus est satis accuratus et correctus; huius vero, erratis compluribus commaculatus: ut, p. 1. lin. 12. est ἀλυθείας, pro ἀληθείας, p. 6. l. 15. ἐπὶ κιν pro ὑπὲρ κιν; ib. l. 24. ὄντα. pro ὄντα, quod et in priori est; p. 8. l. 8. post τυράννε est punctum, in priori comma saltem; ib. l. penult. post αὐτῶ, deest punctum, et l. ult. κομαίσαν, pro κομαίνεσαν, p. 10. l. 4. post ἤρξατο, exstat punctum, prior habet comma; l. 5. ἀχθέσαι pro ἀχθεσαι, l. 12. εὐαῖν σε, pro εὐαῖν τε, quod in utraque falsum est, l. 18. ἐνός εἰς pro ἐνός εἰς, uti et in priori; l. 23. πόθον, pro πόθον. p. 12 in lineis quinque primis desiderantur signa, quibus imperatoris oratio notata est. p. 16. l. 8. post ἀνδραγαθίη habet comma saltem, uti etiam p. 18. l. 19. post τὴν ἐπιθυμίαν. p. 20. l. 1. ἐκεῖ pro ἐκεῖ, et l. penult. ἀπαλλαγεῖν, pro ἀπαλλαγεῖεν prioris. p. 22. l. 22. post ἀκμῇ desideratur punctum. p. 24. l. 10. post χρώμενος habet punctum, non colou prioris; l. 26. in τα deest gravis. p. 26. l. 11. post νομίζουσα. habet punctum. Perperam. l. 17. ἀλέθριον, pro ἀλέθρια. p. 34. l. 9. μείζοντι pro μείζον τι, l. 16. χῶραν, pro χώραν; p. 36. l. 1. αὐτῶ pro αὐτῶ, p. 38. l. 15. ἀντελκόντων, pro ἀντελκόντων, l. 17. ἐνδεικθῆναι pro ἐνδεικθῆναι. p. 40. l. 16. δικαστηρίων, pro δικαστηρίων. p. 44. l. 2. ἀγγέλειαι, pro ἀγγέλλειαι, l. 13. ἀνήεν, pro ἀνήραν. l. 17. εἰδενός, recte, ubi prior male εἰδενός. p. 46. l. 1. ἀλλ' ἢ, pro ἄλλ' ἢ. p. 48. l. 12. καταλθῶν, recte, ubi prior minus recte κανελθῶν. p. 50. l. 11. κεκοσμημένον, pro κεκοσμημένον; l. 14. αὐτῶ pro αὐτῶ. p. 52. l. 8. ἐκεῖνος, pro ἐκεῖνος; l. 14. αὐτὸν, pro αὐτὸν. p. 54. l. 4. φήμεις, pro φήμεις; l. 11. ἡμέρας, pro ἡμέραι; l. 25. γραφεῖς, pro γραφαῖς. p. 56. l. 23. εἰ προσχώρει, quod εἰ in priori desideratur. p. 58. l. 9. ἐκκληθέντα, pro ἐκβληθέντα.

p. 62. l. 12. *δεδοικυία*, pro *δεδοικυία*; l. 15. *αὐτόν*, pro *αὐτό*. p. 64. l. 6. *αἰζυμακον*, pro *Φάρμακον*; l. 10. *οἴῳ* recte, ubi prior male *οἴῳ*. Errata plura, eaque minora transcribere piget. Haec, ex libro primo duntaxat descripta, posteriorem ex priore fluxille, hanc tamen illa multo praestantiorē esse, satis demonstrant. Ceterum, num prior e Stephaniana, quod mihi videtur, fluxerit, proisus affirmare non ausim.

Praeter priorem Ingolstadiensem, ab eodem Viro Pl. Reverendo et Doctissimo, accepi etiam Basileensem, formae quidem minimae editionem. Libelli titulus est ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ἹΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Η. *Herodiani a Commodō Marci filio ad Maximum usque et Albinum Imperatores Historiarum libri VIII. Basileae*; sine anni et editoris mentione. Pag. 3. incipit textus gr. idemque solus sine versione, qui continuatus est usque ad p. 443. et vocabulo ΤΕΛΟΣ finit. Libri primi inscriptio haec est: ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ ΤΗΣ μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον. Quae editio utrum TIBI nota sit, ignoro. Equidem pauca de illa commemorabo. Textus Gr. typis est impressus nullis plane capitum sectionibus, quin ne Stephanianis quidem, adhibitis: ibi saltem, ubi cuiusquam oratio incipit, haec a reliquo orationis contextu separatur hoc fere modo: ut, p. 11. *Δημογορία τῆ βασιλείας Μάρκου*, item p. 15. *δημογορία Κομμόδα*, p. 320. *Δημογορία Ἀλεξάνδρου τῆ της Μαμαίας κ. τ. λ.* Praeterea commata, colla, puncta saepe vocabula sequuntur alia, quam in reliquis solent; unde sensus nonnunquam mutetur, necesse est: signa vero parentheseos occurrunt plane nulla. Observavi etiam lectionem hic, illic, discrepantem, vel errata potius: ut p. 6. l. 19. *γαμβρὰς αὐτῶ*, ubi alii libri habent *αὐτῶ*. ego quidem illud praeferrem. p. 7. l. 2. *ἔμελλεν*, pro *ἔμελεν*. p. 8. l. 1. *ἔθνη Βάρβαρα*, pro *μέρη βαρβάρων*. p. 9. l. 10. ante *ἡθονὰς* desideratur *καινὰς*. p. 10. l. 2. *ὑπόγειον*, pro *ὑπόγειον*. p. 12. l. 6. *ἀνεθρέψαδαι*, pro *ἀνεθρέψαδε*. p. 11. l. 1. *αὐτῶν*, pro *αὐτῶν*; l. 12. *παρῶν*, pro *παρῶν*. Interim plura transcribere, vel de ea in universum statuere, operae pretium vix videtur. Hoc unum saltem addam, dictionem encliticam *τε*, post paroxytonum, plerumque, nec tamen semper, gravi notatam esse in hac editione Basileensi, plane sic, ut in MS. Monachienfi: ut, p. 1. l. ult. *κολικεῖαν τε*. p. 2. l. 18. *ἐμφυλίῳν τε*; p. 3. l. 2. *τυράννων τε*, p. 7. l. 2. *λόγων τε*, ib. l. 9. *κωλύων τε*, l. 11. *μόνος τε*, p. 9. l. 12. *ὑβρεις τε*, cet. contra vero video p. 2. l. 10. *μεγάλων τε*, p. 3. l. 18. *ἡλικίας τε*. Ceterum haec editio typis, satis elegantibus nitidisque

impressa est. Quam si non habeas, alio tempore de ipsa exponam plura.

Libellum Tuum, nuper scriptum, nondum vidi: sed si reapse a bibliopola quocunque receptus sit, eo ut me dones, vehementer rogo. Is enim non potest non docte scriptus esse, adeoque scire meum, quod scio parvum esse, mirifice augere. In quo si quid nihilo secius offendam, de quo aliter statuam, id TIBI pro amicitia nostra significare non cunctabor.

Notulas qualescunque meas, inter varietatem lectionis insperfas, scripsi ita, ut mihi legenti scribentique in mentem et buccam venerunt: quas semel scriptas examinare, animoque accuratius expendere, per tempus et negotia alia haud licuit. Si licuisset, acceperis haud dubie epistolam criticam accuratiorem, et magis perpolitam. Igitur si ipsas suo loco relinquendas censes, vide, quaeso, ut eruditioni gloriaeque Tuae ne obsint.

Codicem MS. mercatori illi optimo atque amicissimo, per quem acceperam, reddidi, hoc consilio, ut ipsum aut remittat, aut si ipse Monachium petat, quo brevi reversurus est, eo secum sumat, virisque illis Clarissimis Amplissimisque reddat, a quibus est ad me transmissus. Verbis Tuis, utrique, et Oeselino, et Lipperto, gratias persolvi, quas potui, maximas.

Quod reliquum est, spero, fore, ut Herodianus, cura studioque Tuo emendatus et castigatus, redemptusque a bibliopola aequo, honesto, et quam minime sordido, quam primum in lucem prodeat, et TIBI laudes, quas merere, comparet immortales. Eoque facto, editionis novae exemplum non exspecto solum, sed etiam meo quasi iure deponco et efflagito. Postremum libellum meum, per occasionem scholasticam promulgatum, iterque *παρῳδιαν* a me confectam, TIBI simul transmitto: quem utrumque, rogo, animo aequo et amico accipias, mihi que nunquam non faveas. Vale. Scrib. Ratisbonae, pridie Cal. Mai. A. MDCCCLXXIII.

VIRO PEREXIMIO, ERVDITISSIMOQVE THEO-
PHILO GVILIELMO IRMISCHIO S. P. D.
CHRISTO. SAXIVS.

Quod illo ipso temporis articulo, quo ad me Tuae perferrentur schedae Herodianeae, metuebam, ne quem

inventurus essem operarum redemptorem, qui et lubenter, et condigne Tua incredibili industria sumtus ferret, id reapse nunc uso mihi venisse inuisus comperi. Esi enim ubique fame hamus mihi pependit, nonnullisque alicuius momenti et oculus libelloibus vel meo periculo spem feceram, haudquaquam per Anglo-Britanniam, Franciam, Germaniamque entores ideo defuturos esse, cum quod plena et accurata *Herodian* editio adhuc desideretur, tum quod nemo in huius Scriptoris aut verbis aut sententiis copios et subtiliter illustrandis maiori studio, quam TV, versatus sit: attamen nostratibus Paddenburgis, Wildioque, item Lugdunensium Luchtmansio, et aliis minorum gentium Sosis pertinaciter furdis fabulam narraui. eentidem summam temporum nostrorum difficultatem, incertosque et ferales belli casus, exitusque timentibus, et obvertentibus. Quam eorum formidinem sollicitudinemque damnare nullo modo potui. Est enim is rei publicae nostrae status, ut, quem acerrima duarum factionum studia eventum sint habitura, vix divinaveris. Mutuis enim inter se odiis, et malis carminibus certant cives. Alii neutrarum esse volunt partium, contumelioso propterea praevicatorum nomine iam notati: alii antiquam virtutem, et pristinas Magistratum immunitates in usum revocandas esse clamant: alii praesenti rerum statu haudquaquam laeti clam palam que detrectant paucorum dominationem, et libertatis assertores flagitant: uno verbo, cuncta irarum domesticarum plena sunt, et, quod omen Deus avertat, tumultum praenunciare videntur. In qua communi ferme rerum futurarum trepidatione, et animorum dissidentia, nemo est, qui vel auctorem suorumve huiusmodi operis, quale *Herodianicum* est, audire, vel simile negotium suscipere velit. Ne igitur ulla in me amplius esset mora, cavendum esse existimaui, neque Te, Vir humanissime, aegre laturum esse spero, si omnes chartas, quasunque vel primum, vel iterum, miseris, eadem integritate et fide ad suum, unde venerant, dominum, data opportunitate reverti iussero. Inter populares et tribules fortassis tuos aequiores Herculei laboris et impensarum a Te factarum remuneratores invenies. Saltem tales ut tibi contingant, bonarum literarum causa, precor et voveo. TV vero, Praestantissime IRMISCHII, optime vale, neque propter editionis *Herodianicae* repulsam, quam non tam Te, quam me tulisse ipsemet doleo et in-

dignor, Tuam mihi in posterum amicitiam, et benivolentiam deneges quaeso.

Veteri Traiectu Batavor. d. XII. Sept. c1010cclxxxii.

VIRO DOCTISSIMO PRAESTANTISSIMOQVE
T. G. IRMISCHIO S. P. D. CHRISTO. SAXIVS.

Litterae tuae d. XXVIII. Martii hoc anno perhumaniter ad me perscriptae initio demum huius mensis mihi libellionis cuiusdam ministerio redditae fuerunt, in quibus cum nec literarum mearum ad te d. XII. Septembr. superiori anno exaratarum, nec fasciculi illius, quo chartas tuas omnes Herodianeas ad te reportandas incluseram, meminisses, meum sane esse iudicavi, duplicis te illius missionis certiolem facere, rogareque, ne in me, meamque forte obsequendi durtiam, sed in redemptorum eiusmodi operis *Φιλοκέρδειαν* culpam conferas, si temporum iniquitas novas inchoare spes etiam nunc vetet. Tantum enim abest, ut pax inter nos et Anglo-Britannos reuixerit, ut potius mutuis Oratorum disceptationibus incerti haereamus, quibus utrique civitati conditionibus satisfieri possit. Accedunt intestini, quibus agitatur, rei publicae motus, quorum vim, molestiam, et difficultatem pauci apud exteros vix intelligunt. Proinde noli quaeso animum inducere in spem editionis Batavae, tibi que persuadeas, nihil nunc minus apud vulgus nostrum publice curari et probari, quam Graecarum Latinarumve literarum libros. Haec non ad excusationem, sed ad veritatem a me dicta esse velim existimes. Atque sic Tu optime curabis, ut valeas, meamque voluntatem et operam successus, quo carui; eventu non metiaris.

Scripsi in Academia veteris ad Rhenum Traiectus d. XV. Iulii c1010cclxxxiii.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO
ILLVSTRISIMO ATQVE DOCTISSIMO A. M.

ZANETTI *εὐπράττειν.*

Gravibus dissentus curis, Vir egregie, humanissimis Litteris Tuis citius, ut par erat, respondere non potui.

Optimum Berglerum (Homericum) optimam concinnasse Herodiani versionem facile mihi persuadeo. Edita profecto Politiani nostri nimia licentia laborat, quamvis excellat elegantia et lepore. Stephani satis arguunt in margine supplementa:

Loca aliquot, quae suspecta mihi visa sunt, dum variantes expendere, ut Tibi morem geram, obiter indicabo; quae facile curas Tuas iam exercuisse crediderim.

Pag. 108. Lin. 41.

μαχόμενοι ἐπαίροντο δὲ. κ. τ. λ. μαχούμενοι καὶ σαγήνεῦσαι. οἱ δὲ. . .
 Glossema forsitan seu tenebras, in voce σαγήνεῦσαι quis invenisse crediderat; et ideo addidit interpretationem. Eiusmodi sunt ea, quae e margine in textum calligraphorum inscitia solent irrepere.

Pag. 132. Lin. 28.

εὐτρεπίσθαι τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον εὐτρεπίζει τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἐκέλευσε. κ. τ. λ. καταλαβούσης. . . .

Quamvis διὰ τὸ ὁμοιοτέλετον vocis ἔξοδον, ea, quae in codice deficiunt, calligraphum praetermississe suspicari possis; tamē incepta adeo et insulsa sunt, ut locum de interpolatione habitandi relictum credam. Sensus codicis utique sanus est, quod ex verbo εὐτρεπίζει conicio.

Lectionem Βέλων, non Βέλων, ut in edit pag. 171. lin. 26. confirmant marmora Aquileiensia, et Herodiani locum illustant, ut videre est apud Philippum a Turre in opere: *Monumenta veteris Antii*. Romae edito, ann. 1700. in 4to.

Alia fortasse sunt, sed plura conscribere volenti tempus surripitur: et quod gravius est, vereor, ne de me dicatur, quod olim de illo: *Noctuas Athenas scilicet portas*. Satis mihi sit te de mea observantia certiozem facere, et me Tibi addictissimum profiteri Vale.

Dabam Venetiis, prid. Kal. Maias. c1700CCLXXIII.

THEOPHILO GVILIELMO IRMISCHIO VIRO
 ILLVSTRISSIMO ATQVE DOCTISSIMO ANTO-
 NIVS MARIA ZANETTI S. P. D.

Humanitas Tua et singulare de litteris bene merendi studium, Vir doctissime, sic excitant curas meas animumque devinciunt, ut dimissis negotiis aliis Tibi sine mora obtemperare aequum censeam.

Et primum de lectione verbi $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu$ et $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\sigma\nu$ audiendus est Philippus a Turre, clarus ForoIulienſium philologus, in praecipua *Differtatione de Beſeno veterum Aquileienſium Deo*. Romae. edita an. 1700. cum aliis opusculis.

Plures adfert vir ille inſcriptiones inter rudera Urbis illius maiori ex parte inventas. Ex his unam tantum exſcribo, breviorẽ ſcilicet, et magis aptam, ut puto, quae notis inferatur.

APOLLINI

BELENO

C. AQVILEIENSIS

FELIX.

Exſtat hodie quoque Venetiis in aedibus Nobb. Grimaſorum. Praeter eas aliae novem ſimiliter habentur apud auctorem, quae conſtanter vocem BELENO praec ſe ferunt. Quatuor exinde ſunt, in quibus legitur BELINO; et in una tantum BILIEÑO. Ad eas ſic ſcripſit philologus:

„In textu Graeco Herodiani, cuius verba recitavi, le-
 „gitur $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu$. Salmaſius ad Capitolinum, loco itidem lau-
 „dato, ſcribendum cenſet $\beta\acute{\epsilon}\lambda\iota\sigma\nu$, recte ad fidem noſtrorum
 „lapidum. Discriminis cauſſam puto, quod qui Belinum
 „ulurgant, Graecam terminationem ſint ſequuti, qui ve-
 „ro Beſenum, Romano more vocem extulerint, quod fre-
 „quentius acceptum fuit, ut in Saxiſ et Latinis ſcriptori-
 „bus apparet. Hinc verum nomen potius Beſenum fuiſſe
 „crediderim, et ex E. in I. transitione enatum Belinum,
 „Nam eae voces cum magnam habeant inter ſe communita-
 „tem, ut inquit *Jarro de lingua Lat.* lib. 5. in ſcribendo et
 „pronuntiando altera in alterius locum immigrabat apud an-
 „tiquos, ex *Agellio Noct. Att.* lib. 10. cap. 24. *Donato* in
 „*Terentii Phorm.* et *Quinctiliano* lib. 1. cap. 4. Exempla-
 „quae ad rem marmorariam pertinent, peti poſſunt ex *Gru-
 „teri* Indice XIX. et notis *Reineſii* ad inſcript. 2. Clafſis I.“
 Hactenus a Turre. Expende et elige.

Quod attinet ad naturam et aetatem Codicis noſtri, ſciendum in primis eſt, Beſſarionianos olim, nunc Marcianos Codices MSS. antiquitate non paucos, plurimos vero lectionum bonitate praefſtare. Beſſario Trapezuntius, qui floruit ſaeculo XV. ineunte et ultra, collector illuſtris, doctus ab initio, ſero tamen dives, puer et adoleſcens manu propria plures ex iis Codicibus conſcripſit; et quicquid ſeponere parva frugalitas poterat, in aliis emendis abſumſit; ut ipſe in Epifſtola ad Senatũ miſſa de ſe teſtatur. Cardinalis deinde, Patriarcha, Epifſcopus etc. et bene numma-

tus, per antiquos plures undique conquisivit; et cum aliquos optinae notae pretio comparare non posset, exscribendos curavit per optimos calligraphos, quos ipse alebat: et quorum exemplaria pulcherrima ipsemet ἀκριβῶς recensabat et castigabat; ut in aliquibus videre est. Codex Herodianus ex primorum classe est, nempe aut ex iis, quos Bessario exscripserat, aut saltem ex iis, quos ab initio exscribendos curaverat. Bessarionis manu exaratum absolute non ausim dicere. Characteres non omnino conveniunt cum obviis eiusdem scriptis. Iunior fortasse scripserat aliter. Codicis notam ex variantibus nosse facile est; gaudeoque summo opere eximias Lectiones inventas.

Cave, ne Theupolum ἐργαδιώτην tantum, auctorem facias Indicis nostri. Alibi monui.

Abstine, quaeso Vir egregie, me cum Ernestis et Reiskis adnumerare. Tanti pendere non mihi persuadeo.

Vale et me plurimum amare perge.

Dabam Venetiis Idib. Iuliis c160cclxxiii.

HERODIANI HISTORIAE

D E

IMPERIO POST MARCVM, VEL DE SVIS TEMPORIBVS

LIBRI VIII.

ANGELO POLITIANO

INTERPRETE,

(CVM CASTIGATIONIBVS ALIORVM.)

LIBER PRIMVS.

PROOEMIUM.

Qui *a*) res antiquas posteris prodiderunt, veteremque historiae memoriam renouare literis studuerunt, ii magna ex parte, dum famam eruditionis affectant, nomenque suum conantur ab iniuria obliuionis asserere, minus sane multam in veri peruestigatione, quam in exornanda componendaque oratione industriam posuerunt: rati ² scilicet, neque si quid in rebus a suo seculo remotissimis falsi proderetur, posse refelli, et se tamen suauitate narrationis amplissimum laboris ingeniique sui fructum percepturos: alii vero, priuatis inimi- ³ citiis, tyrannorumque odio prouecti, aut in laudes principum, ciuitatum, priuatorumque hominum, immodicis assentionibus effusi, tenues per se res atque humiles, scribendi tamen artificio longe *b*) supra veri fidem sustulerunt. Ego vero contra, non quidem ac- ⁴ ceptam ab aliis, aut incognitam aut *c*) testibus egentem historiam, sed eorum, qui legent, (sensibus adhuc) memoriaeque *recenti* inhaerentem, summa vel fide vel diligentia collectam, conscribendam sus-

a) Plerique eorum, qui in congerenda historia tempus atque operam posuerunt, et rerum quarundam, olim gestarum, memoriam renouare studuerunt, sempiternam eruditionis laudem ambi- entes, (ne, si tacerent, hoc incautis contingeret, ut aliqui e vulgo censerentur,) veritatem quidem in narrandis rebus neglexerunt, non minimam vero circa genus dicendi et vocalitatem curam adhibuerunt. Confidebant enim,

etiamsi quid fabulosi memorarent, eam, quae auditorum auribus perciperetur, voluptatem fructuosam sibi fore: quam autem exacte singula examinassent, non inquiturum *iri*. Sed aliter etiam posse verba postrema legi videntur, ut notavi ad Gr. marg. *Steph.*

b) Supra verum *sustulerunt*. Alio autem sensu dici, *supra veri fidem*, docui in Thef. Gr. l. in *ιστλζωv*. *Steph.*

c) Testibus carentem. *Steph.*

A

cepi: sperans haud iniucundam fore posteritati earum notitiam, quae multae sane atque magnae haud ita longo tempore acciderunt.

5 Nam si quis ab Augusto vsque (principe) omnem aetatem *d*) completatur animo, quum scilicet Romanorum potentia ad vnus est arbitrium *e*) deuoluta, ne annis quidem illis circiter ducentis (tot enim ferme ad Marci tempora numerantur) aut imperiorum tam diuersas successiones reperiet, aut bellorum vel ciuilium vel externorum tam varios casus atque euentus, *f*) in tot excitas gentes, tot vrbes nostras barbarasque expugnatas: praeterea terrae motus, et pestilentias, vitas quoque *g*) principum et tyrannorum adeo nouas atque inauditas, vt nulla iis apud veteres consimilia exempla, aut certe quam paucissima inueniantur. quorum alii diuturnam, alii breuem potentiam

7 obtinuerunt: nonnulli autem, vixdum inito honore, imperatoresque duntaxat appellati, eodem illo quo susceperant die imperium amiserunt. Nam quum *h*) sexaginta annis plures quam pro tempore principes vrbs Roma pertulerit, factum ex eo est, vt multae sane variaeque res atque admiratione dignae exorirentur. Quippe aetate pro-

9 uecti principes, vtpote rerum negotiorumque periti, diligentius sese suosque regebant: contra adolescentes, molliter atque indulgenter

10 habiti, noua scilicet permulta designabant. Quo factum est, vt dispari aetate atque licentia, disparia quoque studia moresque sequerentur.

11 Haec quemadmodum gesta sint, temporum ipsorum atque principum seruato ordine, perscribemus.

II.

Imperator Marcus filias quidem suscepit complures, mares autem

2 duos. horum alter, natu minor, adolescentulus admodum fato est functus: (Verissimo nomen fuit) alterum vero, Commodum nomine, magna diligentia curaque pater educauit, accitis vndique viris doctrina claris, maximaque proposita mercede, vt i) mores pro se quisque filii ingeniumque excolerent. Filias porro, quum adoleuissent, optimis ex ordine senatorio viris collocauit. Neque enim qui

3 longam generis seriem praeferrerent, aut qui opes nimias ostentarent, sed qui morum probitate, atque modestia, vitaeque innocentia praecellerent, eos sibi generos deligendos putabat. Haec enim sola *k*) animi bona certa esse stabiliaque ducebat. Virtutem nullam non magnopere exercuit: adeo literarum antiquitatis studiosus, vt nemini

5 sit in eo genere Graecorum Romanorumque secundus. Argumento

d) Inter se comparet. *Memm.*

e) Dominatum. *Steph.*

f) For. scripsit Pol. non tot. *Steph.* vel aut tot. *Memmius* in suo libro eam particulam expunxit. *Sylb.*

g) Vitae q. tyr. et pr. incredibiles, quae antea vel raro vel ne ullo quidem modo commemoratae fuerunt. *Steph.*

h) Diuisum enim annis sexagin-

ta imperium in plures principatus, quam pro illo temporis spatio, res multas varias que atque adeo admiratione dignas tulit. Quippe etc. *Steph.*

i) Qui longa gen. serie patricii essent. *Steph.*

k) Sola, esse animi proprias possessiones, et eiusmodi, quae auferri non possent, ducebat. *Steph.*

sunt permulta, quae ab illo dicta atque conscripta ad nos vsque peruenierunt. Adeo vero ciuilem sese et commodum omnibus principem praestabat, ut adeuntium cuius dexteram (placide) daret, neminemque a suis custodibus prohiberi aditu pateretur: solusque imperatorum sapientiae studium non verbis aut decretorum scientia, sed grauitate morum, vitaeque continentia *l)* vsurpauit. Quo factum est ut magnum sapientium virorum prouentum aetas illa extulerit. Solent enim *m)* plerumque homines vitam principis aemulari. Quaecunque igitur *n)* ab illo modeste atque fortiter domi forisque sunt gesta, qualemque porro se aduersus barbaras nationes, septentrioni subiectas solumque orienti, gesserit, ea sunt multorum doctissimorumque hominum comprehensa monumentis: quae vero post Marci obitum per vniuersam aetatem visa mihi auditaque sunt, nonnulla item in experiundo cognita, utpote in publicis officiis principalibusque versato, ea nunc conscribenda suscepi.

III.

Senem iam Marcum, neque aetate solum sed laboribus multis curisque confectum, dum in Pannoniis ageret, grauissimus *o)* repente perculit morbus. Quare quum deploratam plane salutem suam sentiret, anxius videlicet agebat, ne filius, qui tum primam inierat adolescentiam, siue aetatis feruore nimio, siue licentia quadam summa, quam in orbitate esset habiturus, bonis artibus studiisque *p)* relictis, ebrietati sese et crapulae dederet. Quippe facile ingenia adolescentium a recta honestaque disciplina ad luxum voluptatesque delabuntur. Terrebat insuper hominem *q)* minime imperitum, multorum memoria principum, qui iuuenes imperium suscepissent, ut Dionysii Siciliae tyranni, cuius tanta fuit intemperantia victus, ut nouarum voluptatum inuentores summis afficeret praemiis: ut item eorum, qui Alexandro successerunt. ita enim contumeliose violenterque dominati sunt, ut illius imperio graue dedecus conciliarint. Siquidem Ptolemaeus eo turpitudinis prolapsus est, ut contra Macedonum atque adeo Graecorum omnium leges, etiam fororiis amoribus implicaretur. Antigonus autem, quo Liberum patrem *per omnia* repraesentaret, pro causa et diademate Macedonico, hederam capiti circumdare, thyrsusque pro sceptro gestare est solitus. Solicitabant animum senis recentia quoque exempla, ut Neronis ipsius, qui ne a materna qui-

l) Sancivit, vel confirmavit. Steph.

m) Semper hom. Steph.

n) Quaec. ig. ab illo fortiter et moderate gesta sunt, (quibus imperatoria aut civilis inest virtus,) tam aduersus eos, qui septentrionales terrae partes incolunt, quam eos, qui sub oriente degunt barbaros, ea sunt mult. etc., ut videlicet legatur, τὰ ἀρκτῶα τῆς γῆς μέρη βαρβάρους κατοικοῦντας. Sed Polit. il-

las res gestas ab his separat, quasi legeretur, καὶ ὅσα πρὸς τε τοὺς τὰ ἀρκτ. Steph.

o) gravis invadit morbus. Steph.

p) relictis, aut repulsis, vel excussis, ut equus frena excutit. Steph.

q) multarum rerum peritum, vel multarum historiarum per., seu multum in historia versatum. Steph.

dem caede abstinuerit, et se ridiculum populo spectaculum praebue-
 10 rit: vt item Domiciani, qui nihil sibi ad extremam crudelitatem re-
 11 liqui fecerit. Has igitur tyrannidum imagines r) cum animo volu-
 12 tans, inter spem metumque agitabatur. Terrebat praeterea illum
 Germaniae s) vicina gens, quam nondum t) plane subiecerat, sed par-
 tim in u) societatem adsciuerat, alios armis belloque edomuerat.
 13 nonnulli etiam ex iis effugerant, metuque principis impraesens
 14 continebantur. Quare dubitabat, ne x) despecta mox filii aetate arma
 15 resumerent. quippe barbaris mos quamlibet leuibus momentis aut cau-
 sis *facillime* impelli.

IV.

His igitur curarum fluctibus aestuans, amicos propinquosque omnes
 quotquot aderant, conuocari iubet. Qui postquam conuenerunt,
 conficito in eorum conspectu adolescente filio, paululumque se e
 2 grabbato subleuans, huiuscemodi habuit orationem: *Dolere vos atque*
 3 *angi, quum ita me affectum contemplantini, minime mirandum. Quip-*
 4 *pe y) humanum est humanis casibus ingemiscere: multoque magis mise-*
 5 *ricordiam prouocant quae oculis usurpamus. Caeterum z) peculiaris*
 6 *vobiscum nostra ratio est. nam de mei erga vos animi conscientia mu-*
 7 *tua spero a vobis quasi meo iure beneuolentiam. Nunc autem illud*
 8 *incidit, quum et mihi sit iudicium faciendum, frustrane vobis honorem*
 9 *tandiu habuerim, studiumque omne meum lubens detulerim: et vobis,*
 10 *referenda gratia ostendendum, non esse eorum quae acceperitis imme-*
 11 *mores. Videtis filium, quem ipsimet educauistis, primas nunc adolescen-*
 12 *tiae metas ingredientem, quasi in salo atque in fluctu vitae, guber-*
 13 *natoribus indigentem, ne rerum a) imperitia de recto quasi cursu abla-*
 14 *tus, malis artibus impingat. este igitur vos illi pro me vno multi pa-*
 15 *rentes, excolendo scilicet atque optima suggerendo. Neque enim aut*
 16 *pecuniae vis tyrannidis luxuriam explere, aut stipendia satellitum ag-*
 17 *mina turri principem possunt, nisi b) illi ipsi quos regas, animum impe-*
 18 *ranti beneuolentiamque accommodent. Quippe ii demum diu tutoque im-*
 19 *perant, qui non metum ex crudelitate, sed c) amorem ex bonitate ci-*
 20 *uium suorum animis instillant. Neque enim quos seruire necessitas coe-*
 21 *git, sed quos obtemperare sua quemque voluntas adegit, ii sunt in agen-*
 22 *do patiendoque a suspitione omni assentationeque vacui: nunquamque*

r) sibi repraesentans, vel sibi ante oculos ponens, q. d. animo figurans. *Steph.*

s) Intell. Germaniae gens, quae vicina erat. *Steph.*

t) quam nondum totam subiugauerat. *Steph.*

u) blanda persuasione in societatem pellexerat. *Memm.*

x) desp. mox adolescentis aetate, arma in eum sumerent, vel eum invaderent. *Steph.*

y) natura homines propinquo- rum casibus ingemiscunt. *Memm.*

z) Sed me aliquid etiam amplius a vobis habere existimo. *Steph.* Sed ego amplius quiddam a vobis expecto. *Memm.*

a) ne eorum, quae officii sui sunt, imperitia. *Steph.*

b) nisi eorum, quibus imperat, prius adsit beneuolentia. *Steph.*

c) sed sui desiderium ex bon. *Steph.* desiderium tuae bonitatis. *Memm.*

imperia detrectant, nisi violenter contumelioseque sint habiti. Est 13
autem d) difficile in maxima licentia moderari sibi, quasique fraenos im-
ponere cupiditatibus. Quod si e) bene vivendi autores illi fueritis, et 14
quae nunc coram audit, identidem admonueritis, una opera et ipsum vo-
bis reliquisque omnibus optimum principem reddetis, et memoriam no-
stram demerebimini: quam scilicet immortalem hac una ratione poterit-
tis efficere. Talia dicentem Marcum ita repente animus defecit, ut 15
statim conticesceret, ac languore nimio f) supinus in lectulum rela- 16
beretur. Tanta autem quicumque aderant miseratio inuasit, ut ex iis 17
nonnulli prae dolore g) parum animi compotes clamorem extolle-
rent. Sed ille quum diem unum duntaxat noctemque superuixisset, 18
fato est functus: sic ut magnum sui desiderium eius aetatis mortali-
bus, posteris vero, etiam virtutis memoriam reliquerit tempiternam.
Postquam vero illius mortem fama vulgavit, incredibilis repente 19
exercitum ipsum plebemque adeo omnem luctus occupavit. Neque 20
vlli sane Romanae ditionis mortales fuerunt, qui non eiusmodi
nuntium multis lacrymis exceperint: omnesque eum velut una voce, 21
alii parentem probum, alii bonum imperatorem, quidam fortissimum du-
cem, nonnulli etiam continentem moderatumque principem vocitabant.
neque sane quisquam falsus habebatur.

V.

Paucis autem b) post diebus, celebrato iam funere, visum amicis est ado-
lescentem adducere ad exercitum, ut et milites alloqueretur, et 2
(qui i) novis imperatoribus mos est) pecuniis elargiendis, (velut auctora-
mento quodam) illorum sibi animos adiungeret. Edictum itaque 3
omnibus, ut in campum de more adessent frequentes. Quum ita- 4
que processisset Commodus, ac rem diuinam fecisset, erectumque ad
hoc ipsum mediis castris tribunal conscendisset, paternis amicis, (qui
multi sane doctissimique viri aderant,) circumstantibus, ad hunc fer-
me modum verba fecit: *Communem mihi esse vobiscum huius moerorem 5*
calamitatis, k) neque vos aliter quam meipsum affectos esse, planissime
persuasum habeo. Neque enim ego superstitie parente ipso meo, superio- 6
rem me vobis unquam gessi. Nam ille ita nos uniuersos, ut unum 7
aliquem, diligebat, lubentiusque me commilitonem quam filium vocitabat: 8
quippe hanc, naturae appellationem, illam vero, virtutis communicatio-
nem existimabat. Quin infantem saepe me in vlnis gestans, vobis dabat 9
in manus, quasique vestrae mandabat fidei. Quapropter l) minime du- 10

d) est autem diff., quum quis
potentiam sibi ministram habet,
mod. Steph.

e) quod haec illi consulueritis,
et quae nunc cor. Steph.

f) supinus decumberet. Tanta
etc. Steph.

g) continere se non possent,
quin clam. — Memm.

b) Paucis autem diebus elapsis,
per quos filium in parentando pa-

tri occupabant, visum am. Steph.

i) (qui imperio succedentibus
mos est,) pecuniis magnifice elar-
giendis. Steph.

k) neque minori, quam me, tri-
stitia aff. esse. Steph.

l) Quapropter omnem a vobis
benevolentiam me consecuturum
spero; quum maiores natu haec,
ut alumno, officia debeant. Steph.

11 bito, quin mihi omnem sitis benevolentiam exhibituri: quum pro alumno
 12 me maiores natu habere debeant: ipsos autem aequales, condiscipulos ar-
 13 morum iure appellauerim: siquidem ita nos vniuersos vt vnum aliquem
 14 pater diligebat, omniumque virtutum studio ac bonis artibus curabat
 15 instituendos. Nunc me post illum vobis fortuna principem dedit, non
 16 quidem ascititium, quales ante me fuerunt, neque velut acquisito impe-
 17 rio gloriantem. Quippe vnus ego vobis natus educatusque in aula, priua-
 18 tisque intactum cunabulis, statim me, vt ex alio prodieram, imperato-
 19 ria purpura suscepit: simulque sol hominem me vidit et principem.
 20 Haec cum animis vestris reputantes, iure m) principem colite, non da-
 21 tum vobis sed natum. Nam pater quidem iam in coelum euectus, con-
 22 sors est confessorque deorum: nobis autem orbis terrarum gubernacula
 23 rerumque humanarum cura incumbit. Quae n) quos successus quantas-
 24 que habiturae sint vires, in vestra manu est. Si enim belli reliquias
 25 fortiter deleueritis, et imperii Romani terminos ad Oceanum vsque
 26 promoueritis, cum ipsi vobis ingentem gloriam comparabitis, tum com-
 27 munis parentis memoriae debitam gratiam referetis. Atque eum qui-
 28 dem exaudire quae dicimus et intueri praesentem quae gerimus, cre-
 29 dite. Nos autem felicissimos, qui benefactorum nostrorum testem eius-
 30 modi simus habituri. Quae igitur ad hanc diem fortissime prosperrime-
 31 que gessistis, illius scilicet sapientiae gubernationique tribuuntur.
 32 Quae autem mecum, (hoc est cum) iuvene imperatore vestro, praeclare
 33 feceritis, ea sunt vobis ipsis quasi peculiarem cum fidei tum virtutis
 34 claritudinem paritura. Quocirca et aetati meae iuuenili rebus stre-
 35 nue gerendis autoritatem conciliabitis, et barbara gens initio noui
 36 principatus repressa, neque impraesens, contemptu aetatis nostrae, se
 37 efferet audacius, et suis nunc edocta periculis, metu deinceps perpetuo
 38 coercebitur. His dictis, pecuniam o) magna copia elargitus, vt sibi
 39 animos militum p) fidus faceret, in aulam reuersus est.

VI.

Igitur breue sane ad tempus omnia paternis amicis autoribus gere-
 1 bantur: qui q) assiduitate prudentique consilio nullo loco deerant,
 2 tantum ei tribuentes laxamenti, quantum satis esse ad tuendam cor-
 3 poris valetudinem arbitrabantur. Paulatim deinceps irrepere non-
 4 nulli ex aulico famulatio, qui sibi ad corrumpendam iuuenis impe-
 5 ratoris indolem nihil facerent reliqui. Quippe mensarii adulescentes,
 6 qui ventre atque obscenis voluptatibus felicitatem metiebantur,
 7 identidem illum vrbis deliciarum admonebant: et nunc, quae illic
 8 visu audituque iucunda forent, commemorabant, r) nunc rerum

m) imperatorem, αὐτοκράτορα. Steph.

n) quas in rectum firmum que statum componere, vestri officii est: si et belli rel. vel ad rectum firmum que statum perducere, v. off. Steph.

o) magnifice elargitus. Steph.

p) adiungeret. Steph.

q) qui totos dies cum eo verfabantur, optima consulentes, nec plus otii concedebant, quam quod satis esse ad corpus moderate curandum arbitrabantur, vel honeste curandum. Steph.

r) nunc vitae commoda, quibus abundaret, recensebant. Adhaec etc. Steph.

omnium copiam atque affluentiam ferebant laudibus. Ad haec ripas Istri, ut s) omni tempore incommodas vituperabant, quae neque pomiferos haberent frutices, et perpetuis rigoribus nubibusque obrinerentur. Nunquamne, imperator, (aiebant) concretam gelu atque effossam potare aquam desines? alii calidis fontibus riuorumque fluentium frigore, curisque et coelo illo fruuntur Italiae peculiari. t) Tali scilicet illecebrarum mentione, (facile) adolescentis animum voluptatum cupidinibus incenderunt. Itaque statim conuocatis amicis, teneri se patriae desiderio non dissimulauit: causas tamen tam repentinae mutationis fateri veritus, sollicitum se aiebat esse, ne quis opulens ex nobilitate domum occuparet principis: dein collectis viribus, quasi ex munitissima arce summam sibi rerum vindicaret. posse enim ex populo facis magnam vim delectorum iuuenum conflare. Talia causante illo, reliquis metu defixis, terramque tacito vultu moestoque intuentibus, surgens Pompeianus, qui et aetate reliquos antebat, et affinitate iunctus ei erat (nam Commodi sororem natu maximam in matrimonium habebat,) Teneri te (inquit) & fili et domine, patriae desiderio, minime mirandum. Quippe eadem u) nos quoque rerum domesticarum cupido sollicitat: sed ei tamen resistimus, quoniam priores partes agunt magisque incumbunt nobis quae hic expedienda supersunt. Nam illis quidem vel in posterum x) diutius perfrueris: (Roma autem illic est ubi imperator est) caeterum bellum relinquere inchoatum, praeterquam quod indecorum videtur, etiam periculosum est. Quippe audaciam barbaris iniiciemus. neque enim remeandi cupiditate decessisse nos, sed aufugisse metu percussos arbitrabuntur. Tibi autem quam fueris pulchrum, deuictis hostibus atque imperii finibus ad Oceanum usque propagatis, redire in urbem triumphanti, victosque et captiuos praeteragenti reges, satrapasque barbaros. his enim artibus, prioribus seculis, Romani homines, magni atque illustres euaserunt. Nihil est autem quod vereare, ne y) qua illic res tuae periclitentur. nam et optimus quisque senator tecum hic est, et exercitus uniuersus tuum coram propugnat imperium. Quis aerarium quoque principalis pecuniae nobiscum est omne. Ad haec patris tui memoria aeternam tibi apud potestates quaslibet fidem atque benevolentiam roborauit. Quum ad hunc modum potiora suadens Pompeianus loquutus esset paulum modo impraesens conatus adolescentis repressit: qui reueritus senis dicta, quum nihil haberet quod saltem honestum specie responderet, concilium dimisit, diligentius affirmans consideraturum. Dein vero ministris illius magis magisque instantibus, nihil iam ad amicos retulit, sed datis (Romam) literis, ac praepositis quos visum esset tuendae Istri ripae et barbarorum insultibus

s) ut omnibus anni temporibus iniucundas vitup. Steph.

t) Talia adolescenti modo non ante oculos ponentes, eius animum volupt. Steph.

u) nos quoque commoditatum patriarum cupido sollicitat: sed quae hic sunt negotia, quum po-

tiora sint, magis que urgeant, cupiditatem illam compescunt. Steph.

x) diutissime, vel sat diu. Memm.

y) ne quis illic rerum administrationem invadat, vel reip. gubernacula, ad verbum, res invadat. Steph.

- 24 coercendis, profectioem z) continue edicit. Illi igitur, demanda-
ta sibi munia obeuntes, haud ita longo tempore multos armis barbaros
25 sibi adiunxerunt. Quod quidem haud difficile factu fuit: quippe
barbari, suapte natura pecuniae auidi, periculorum despicientes, aut
incurfibus populationibusque victum parant, aut proposita mercede
26 venalem pacem habent. Quod intelligens Commodus, vt pecunia,
qua maxime abundabat, securitatem redimeret, nihil videlicet peten-
tibus denegabat.

VII.

Vbi autem a) dedita profectiois fama per exercitum est, ingens
repente totis castris motus extitit, nullo non redire Romam cu-
2 piente, relictoque hostili solo vrbanas affectante delicias. Postea
vero quam fama ac nuntiis vulgatum est reuerti in urbem princi-
pem, incredibilis vniuersam plebem laetitia peruagatur, spem sibi
vnoquoque optimam de iuuenis imperatoris praesentia proponente,
3 credentibusque vniuersis, paternis cum vestigiis perrecturum. Sed
ille festinato iter faciens, et iuuenili quodam ardore omnes in medio
vrbes curriculo pertransiens, regioque cultu, laetisque populorum
celebritatibus exceptus, gratus nimirum omnibus atque optatus ad-
4 ueniebat. Sed vbi Romam appropinquauit, senatus statim vniuersus,
populusque Romanus, magno pro se quisque anteuerendi studio ef-
fusi, laureatique, ac flores omnifariam (quos dabat anni tempus)
b) conferentes, quam quisque ab vrbe longissime poterat, occurre-
5 bant, visuri principem aetate atque nobilitate conspicuum. quippe
c) amabant illum, et quidem verissimis affectibus, utpote natum apud
ipfos educatumque, tertioque iam d) gradu imperium nobilitatem-
6 que Romanam complectentem. Nam paternum ei genus a primori-
bus senatorii ordinis: mater autem Faustina, principis vxor, Anto-
7 nini Pii filia, Adriani etiam per matrem neptis, seriem ipsam generis
ad Traianum proauum referebat. Hoc editus genere Commodus est:
8 cui quidem praeter aetatis florem, etiam formae dignitas suffraga-
batur, congruens corporis modus, pulchra virilisque facies, tran-
9 quillae facies oculis atque micantes, flaua et crispa caesaries: vt in
sole ambulanti velut igne quodam rutilaret, sic vt euntem quidam
scoabe aurea putarent conspergi: quidam etiam e) pro argumento di-
uinitatis acciperent, ac radios esse illos circa verticem genituios opi-

z) for. continuo: quae tamen
vox Graecis adiecta verbis erit.
Steph.

a) for. didita scripsit Pol., ut
diditur rumor apud Virgil., ubi
tamen itidem male *deditur* in qui-
busdam lib. *Steph.*

b) flores tum non *conferebant*,
sed, quos postea iacerent ac spar-
gerent, *afferebant*, ut videre est
paulo post. Nisi forte *conferentes*

pro *simul afferentes* dixit. *Steph.*

c) quippe desiderio eius tene-
bantur, et quidem v. aff., utpote
nati apud ips. educati que. *Steph.*

d) et qui a tertia iam stirpe Im-
perator et patricius Romanorum
esset. *Steph.*

e) aliquid diuinum esse puta-
rent, vel diuinitus ei contingere
dicerent. *Steph.*

narentur. Ad haec lanugo malis proserpebat, easque quasi floribus 10
 conuestiebat. Talem igitur imperatorem faustis omnibus acclamatio- 11
 nibusque, et coronarum florumque sparsionibus exceperunt. Sed 12
 postquam urbem ingressus est, Iouisque primum, dein caeterorum
 deorum templa consalutauit, gratiasque senatui vniuerso et *f*) prae-
 torianis militibus egit seruatae sibi fidei, in aulam palatinam se
 recepit.

VIII.

Pauculis igitur annis nihil non honoris paternis amicis exhibebat,
 omnibusque eos negotiis in consilio *g*) habebat. *b*) Cura dein 2
 totius imperii aliis demandata, Perennem, Italicum hominem, mili-
 taria disciplinae peritissimum, praetorianis praefecit. Is adolescentis
 aetate abutens, deliciis illum ganeisque corrupti sinebat: curaque 3
 omni laboribusque susceptis, totum plane imperium administrabat.
 Erat in homine inexhausta diuitiarum sitis, sic vt nihili quae acqui- 4
 fierat, pendens, nouis semper lucris intatiabilis inhiaret. Hic et
 paternos Commodi amicos *primus* calumniis premere, et locuple-
 tissimum quemque nobilissimumque in suspicionem adducere institit:
 scilicet vt perterrefacto adolescente, atque illis supplicio affectis, cau-
 sam potestatemque ipse haberet in eorum bona et fortunas inuaden- 5
 di. Caeterum aliquamdiu cum patris memoria, tum amicorum reue-
 rentia continuit adolescentem: *i*) dein velut maligna quaedam atque
 inuida fortuna, rectum adhuc moderatumque illius ingenium subuer-
 tit. Nam ita res accidit. Lucilla erat Commodi maxima natu so- 6
 ror: ea prius L. Vero imperatori nupserrat, quem consortem sibi im-
 perii Marcus ascuerat, locataque in matrimonium filia, firmissimo af-
 finitatis vinculo adstrinxerat: sed postquam L. fato functus est, ma- 7
 nentibus adhuc Lucillae principatus insignibus, Pompeiano eam pa-
 ter despondit. Nihilo tamen secius pristinum illi honorem Com- 8
 modus reliquit vsurpandum. nam et sella imperatoria sessitare in
 theatro, et ignem de more praeferrere patiebatur. Postea vero quam 9
 Commodus uxorem duxit Crispinam, ac necesse fuit principis uxori
 primo loco cedere, iniquo scilicet hoc animo Lucilla ferens, atque
 illius honorem in suam contumeliam vertens, quum sciret a viro suo
 Pompeiano Commodum diligi, minime ausa est quippiam ad ipsum
 super occupando imperio referre: sed animum Quadrati, nobilissimi 10
 locupletissimique adolescentis, periclitata (cum quo etiam stupri con-
 suetudinem habere existimabatur) grauissimeque apud eum *k*) de ac-

f) et iis, qui relictis Romae fue-
 rant militibus egit. *Steph.*

g) for. *adhibeat* Polit. scripsit.
Steph.

b) Postea vero, quam imperii
 curam sibi ipsi commisit, Peren-
 nem praetorianis praefecit, It.
 hom. qui militaris, i. rei milita-
 ris peritus, habebatur: quo po-
 tissimum nomine praeesse eum
 exercitibus voluit. Is adol. aet.
 abuti coepit, eum que deliciis et

crapulae indulgere sinens, et a
 cura laboribusque imperatoriis
 avocans, totam imperii administra-
 tionem suscepit. Erat in h. etc.
Steph. Cura deinde imperii ad se
 revocata. *Memm.*

i) dein, v. m. quadam atque
 inv. f., rect. a. mod. q. illi inge-
 nium subvertente, tale quid acci-
 dit. *Steph.*

k) de primo loco sibi denegato,
 vel de primo loco sibi erepto,

- cepta iniuria conquesta, paulatim adolescentem eo perpulit, vt in se-
 11 caeteros senatorii ordinis *primarios*, qui secum in id facinus conspi-
 rarent, etiam adolescentem quendam Quintianum nomine, (*qui et*
ipse ordinis illius erat) prompti atque audacis animi, sibi adiunxit:
 persuasitque, vt pugionem in sinu celans, tempus *l)* locumque caperet,
 12 factoque repente impetu Commodum occideret: reliqua se pecuniis
 largiendis curaturum. Ille in aditu amphitheatri sublitens (quippe
 obscuro loco facile se occultum sperabat fore) *m)* nudato confestim
 pugione, ac magna voce proclamans, Hunc tibi senatus mittit: dum
 loquitur audumque ostentat pugionem, comprehensus a militibus,
 13 poenas amentiae dedit, suoque iudicio autor a se cauendi fuit, aperto
 14 magis quam impleto consilio. Haec igitur prima maximaque odii
 15 causa adolescenti aduersus senatum extitit. Ita namque animum ver-
 ba illa fauciarant, *n)* vt omnes hostium loco haberet, semperque eius
 16 memoriae vox illa irruentis in se iuuenis inhaereret. Neque ve-
 ro tantam hanc occasionem Perennio omisit, sed ei persuasit, ut praeci-
 puum quemque succideret, neque eminere quempiam pateretur:
 quorum ipse in bona impetum faciens, facile omnium eius aetatis ho-
 17 minum locupletissimus euasit. Quaestiones autem Perennio diligen-
 ter exercente, *c)* soror ipsa Commodi, coniuratique omnes, caeteri-
 que praeterea quantulacunque suspicione attracti, supplicio affecti sunt.

IX.

Igitur Perennis, sublatis e medio quos imperator *p)* verebatur, qui-
 que illum paterno quodam affectu complectebantur, *q)* atque ipse
 illius tuendae salutis cura suscepta, nihilque non autoritatis adeptus,
 2 imperium iam ipsum animo inuaserat: persuasoque Commodo, vt suos
 liberos, adolescentes adhuc, Illyricis praeficeret exercitibus, ipse pec-
 uniae vim ingentem contrahebat, vt scilicet praetorianos ab ipso
 3 amplissimis largitionibus abalienaret. Filiique item eius clanculum
 copias colligebant, eo consilio, vt, quum primum Perennis Commo-
 4 dum occidisset, ipsi principatum arriperent. Proditae autem sunt in-

conquesta: si scribatur *περὸς δὲ τὴν*.
Steph.

l) loc. q. caperet, ubi in Comm.
 irruens, eum occideret. *Steph.*

m) nudans que pugionem, ac re-
 pente Commodum superveniens,
 quum magna voce proclamasset,
 se aduersus eum a senatu missum
 esse, ac non prius, quam ita ex-
 clamarit, eum ferisset: sed dum
 in proferendis hisce verbis et
 ostendendo pugione tempus con-
 sumit, comprehensus ab Imp. sa-
 tellitibus esset, poenas amentiae
 dedit: quippe qui, quod delibera-
 tum erat, praediceret potius,

quam exsequeretur; efficeret que,
 ut ipse quidem praecognitus, ca-
 peretur, ille autem praescius, vel
 praemonitus, sibi caveret. Haec
 rel. *Steph.*

n) ut communes hostes existi-
 maret omnes. *Steph.*

o) Commodus nulli pepercit,
 sed tum suam ipsius sororem, tum
 omnes, qui vel coniurauerant, vel
 quantulacunque susp. attracti erant,
 morte multauit. *Steph.*

p) reuerbatur. *Steph.*

q) ac salutis eius curam gere-
 bant. *Memm.*

fidiae incredibili quodam modo. Ludos Romani Ioui Capitolino faciunt, tanta *) hominum confluente multitudine, quantam par est confluere ad tantae urbis celebritatem. Spectare autem ac praesidere in theatro vna cum sacerdotibus, quos ordo singulis annis postulat, etiam imperator solitus. Quum itaque nobilissimis scenicis operam daret, sedens imperatoria sella Commodus, pleno spectatōribus theatro, suisque cuique locis ad sedendum pro dignitate attributis: priusquam quicquam diceretur agereturque in scena, (repente) quidam, philosophi habitu, s) manu baculum gestans, peramque seminudus (ab humero) suspensus, curriculo prodiit: mediaque in scena consistens, manuque silentium imperans, *Non hoc (inquit) ludorum tempus, o Commode: neque spectaculis t) celebritatūque vacandum. Imminet enim cervicibus tuis Perennis gladius: ac, nisi caueris non quidem impendens sed iam praesens periculum, u) peristi. Nam et ipse hic aduersus te copias pecuniamque colligit, et nati exercitus Illyricos sollicitant: quos nisi statim praeuenias, occidisti.* His dictis, siue forte quadam diuinitus huc impellente, siue id auso homine, vt gloriam sibi, x) ignarus atque obscurus, acquireret: seu quia speraret ingens aliquod praemium ab imperatore y) consequuturum: sane illum derepente obstupescerat. Caeteri autem et si non de nihilo ea dicta suspicabantur, tamen fidem habere dissimulabant. At Perennis comprehendi hominem iubet, ac, z) pro furioso et vaniloquo, igne comburi. Ita scilicet poenas dedit intempestiuae libertatis. a) Caeterum qui se Commodi studiosos videri volebant, perosi antea quoque Perennem, vt pote intolerandae hominem superbiae contumeliaeque, nactique opportunum tempus, calumniis eum premere aggrediuntur. Sed scilicet ita futurum erat, vt et Commodus insidias euitaret, et Perennis vna cum liberis penderet poenas. Quippe haud multo post milites quidam clam Perennis filio nummos quosdam attulerunt, illius imagine percussos, eosque ignaro etiam Perenni, quamquam erat praefectus, Commodo ostenderunt, b) totoque insidiarum ordine patefacto, maximis sunt muneribus affecti.

*) Potius loquitur Herodianus de multitudine τῶν ἀγωνιστῶν, ut paulo post vocat, quae eo confluit. Steph.

s) (manu enim baculum gestabat; ei que seminudo pera dependebat,) curr. pr. Steph.

t) festis que vac. Steph.

u) exitium te incautum opprimeret, vel nihil tale cogitantem, aut nec opinantem. Steph.

x) ignarus, pass. signif. pro ignotus, seu ignobilis. Steph.

y) Polit. omittit pronomen se ante particip. consecuturum, sicut et alibi in similibus locis. Steph.

z) ac, tanquam furiosum et vaniloquum. Steph.

a) Caeterum qui circa Commodum erant, et quicumque ei se beneuolos simulabant, cum antea Perenni offensi erant, (ostiosus enim atque intolerabilis ob superbiam et contumelias erat,) tum vero praeclaram occasionem nacti, criminando adducere in inuidiam conabantur. Et vero oportebat uno eodem que tempore Commodum insidias effugere, et Perennem male perire. Steph.

b) et latente insidiarum arte patefacta, vel latente insid. modo patefacto. Steph.

19 Quocirca incerto negotii totius Perenni, ac tum nihil minus expectanti
 20 submissi noctu a Commodo quidam caput absciderunt: c) iussique
 statim ad illius filium pergere, quum nihil ad celeritatem sibi reliqui
 fecissent, etiam rumores famamque eorum, quae Romae essent, prae-
 uenerunt. ii amicas ei literas ab imperatore reddiderunt, quae ma-
 21 gna proposita spe Romam reuerti iubebant. Ergo et consiliorum et
 omnis eius paratus, postremo paterni casus ignarus, quum quidam
 nuntii distarent, etiam paternis ipsum verbis acciri: d) qui ne ipse
 quidem scribere superfedisset, nisi satis momenti habituras imperato-
 22 rias literas existimasset: credidit videlicet adolescens: et quamuis ini-
 quo animo ferret interpellari sua consilia, tamen paterna fretus po-
 23 tentia, quam esse adhuc incolumem putabat, ad reditum se compa-
 24 rat. Tum deinde ut attigit Italiam, per eos, quibus negotium datum
 fuerat, occiditur. Hunc illi exitum habuerunt. Post haec Commo-
 dus duos constituit praefectos, tutius fore ratus tantam illam pote-
 statem non vni duntaxat credere, sed dissectam in partes, imbecillio-
 rem eo pacto e) contra principem reddere.

X.

Verum haud longe post, aliae in illum huiusmodi insidiae inten-
 2 duntur. Maternus erat quidam f) miles multa ausus nefaria.
 Is repente desertis castris atque aliquot in societatem commilitoni-
 bus ascitis, magnam perditorum manum breui collegerat, vicosque
 3 primo et agros populabatur. Magna deinde pecuniae vi collecta, plu-
 res quotidie sibi ex facinorosis copulabat: pollicensque ingentia cui-
 que operae pretia, et in praedae communionem inuitans, eo rem ad-
 duxit, ut non iam latronum sed (iustorum) hostium haberent auctori-
 4 tatem. Quippe magnas etiam vrbes occupabant: effraetisque per
 vim carceribus, captiuos sine discrimine omnes vinculis exime-
 bant, eosque sibi impunitate ac beneficiis adiungebant. Igitur Gal-
 liam omnem atque Hispaniam incursibus vastabant, et ut quamque
 5 ex magnis vribus vi ceperant, g) incensa direptaque protinus abi-
 bant. Quae ubi Commodus cognouit, rectoribus gentium plenas irae
 atque minarum mittit epistolas, castigans et ignauiam exprobrans:
 6 simul comparare aduersus illos exercitum imperans. Quod ubi latro-
 nes acceperunt, decedendum sibi ex illis regionibus rati, clam per
 aua quaedam compendia, seorsum alii ab aliis, in Italiam peruene-

c) Deinde mittit quamprimum, ad rumorem eorum, quae facta erant, auertendum, qui celerrimo cursu contendant, et superuenire filio Perennis possint, dum adhuc, quae Romae contigerunt, ignorat. Scriptis etiam litteris amicis, quibus illum sub spe maiore arcetli a se dicit, venire iubet.
Steph.

d) qui nihil scripserat, quod regis esset litteris contentus: credidit caet. *Steph.*

e) ad imperii appetitionem redere: *Memm.*

f) miles quidem antea, sed qui multa nef. ausus erat. Is rep. des. c. atque aliis, qui et ipsi eadem perpetrarant, in fugae societatem ascitis, manum hominum, qui facinorosi erant, breui coll. *Steph.*

g) partim incensa, partim direpta. *Steph.*

runt. Ac iam de regno maioribusque rebus Maternus cum suis deli- 7
berabat. nam quando haec omnia illi spe ulterius processerant, **E**
b) aut aliquid magnum inuadendum sibi existimabat, aut certe, quando
in id discriminis incideret, non obscure neque ignaue moriendum.
Sed quoniam se non tantis esse viribus intelligebat, quantae ad resi- 9
stendum Commodum collata acie satis essent (quippe et Romanae ple- 10
bis et praetorianorum militum propensa in Commodum voluntas cre-
debatur) arte sibi consilioque grassandum statuebat. Quocirca tale
quiddam comminiscitur. Veris initio, *quotannis*, stato solennique 11
die, pompam matri deum Romani celebrant. In ea, quae apud
quemque sunt *i*) diuitiarum praecipua, supellexque pleraque impera-
toria, materiae aut artis spectandae, praeferrunt ante deam solent.
Passimque omnibus *quouis modo* ludendi licentia permixta, sic ut per- 12
sonas induant quas cuique libitum, nullamque non magistratum
quoque imaginem, prout cuiusque studium, repraesentent: sic ut non
temere a falsis veros dignoscas. Putauit hoc Maternus idoneum ce- 13
landis insidiis tempus: ratus fore, ut, si personam stipatoris alicuius 14
indueret, suosque ad eandem similitudinem armis ornaret, ac se ha-
statis immiscerent, sic ut pars esse comitatus imperatorii crederen-
tur, nullo videlicet praecauente, repente impetu facto Commodum
obtruncarent. Sed proditus imperatori a sociis quibusdam, qui vna 15
cum ipso venerant in urbem, *k*) (indignantibus scilicet, si quidem
eum non pro latrone iam sed pro principe habituri forent, ante-
quam festus dies adesset) et ipse comprehensus, ac mulctatus capi-
te, et qui eiusdem factionis erant, meritis suppliciiis affecti. *l*) At 16
Commodus, facta re diuina, gratulatusque deae, festum agitabat,
pompamque gaudens frequentabat. Sed et populus omnis pro impera-
toris salute diem laetabundus celebrabat.

XI.

Quae autem ratio sit, cur huic deae tantum honorem Romani habe-
ant, non alienum videtur, quantum ex historia accepimus,

b) necesse putauit, aut magno
quopiam facinore res suas ad felici-
tatem exitum perducere, aut, quum
semel in discrimen se coniecisset,
non obscure neque inglorie mori.
Steph.

i) diuitiarum argumenta, vel
indicia, aut diuitias testantia, su-
pellexque pretiosa Imperatorum;
quae quidem propter materiae aut
artis miracula ante deam praeferrunt
in pompa solent. Ac summa tunc
omnibus quouis ludendi modo
concessa est licentia: adeo ut unus-
quisque quamcumque vult perso-
nam repraesentet; neque vlla sit
tam magna aut eminens dignitas,

cuius habitum non liceat ei cui
libeat induto, ludere et veritatem
occultare: ita ut non facile sit
eum, qui imitatur, ab eo, qui
reuera est, dignoscere. *Steph.*

k) (invidentibus, si pro latrone
dominum et regem, vel imperato-
rem, habituri essent, anteq. f. d.
aduenisset,) et *si* habituri essent,
pro quod hab. essent. *Steph.*

l) At Commodus, quum deae
sacrificasset, gratias que egisset,
festum celebrabat. Ipe etiam po-
pulus deam exultans deducebat,
et una cum festo, laetitiam quo-
que de seruato Imperatore solen-
niter agitabat. *Steph.*

commemorare: praesertim quum ea res plerisque Graecorum ignota esse videatur. *Ipsum igitur simulacrum coelitus (vt aiunt) demissum, neque qua sit materia, nec a quo fabricatum artifice, satis constat: neque plane hominum manibus m) creditur factum. Hoc igitur decidisse coelitus ferunt in quendam Phrygiae agrum, cui nomen Pesisuntii, n) a casu eius simulacri, factum putant: ibi enim a principio comparuisse. Licet apud alios comperiam, pugnam illic illum Phryga Tantalumque Lydum inter se conseruisse, siue de via ortam, siue potius ob raptum Ganymedis. Quumque diu aequis viribus decertatum foret, ac permulti vtrinque cecidissent, nomen ex ea claude loco esse impositum. Hic etiam fama fert, o) Ganymedem, ipsum trahentibus in diuersa germani atque amatoris manibus, vita esse orbatum: sublatumque e medio, pro calamitatis solatio, relata ad Iouem raptorem fabula, diuinis fuisse honoribus affectum. In hoc, quem diximus, Pesisunte Phryges olim Orgia colebant, ad ipsum fluuium Gallum, a quo etiam euirati deae sacerdotes cognominantur. Sed ubi res Romana creuit, responso accepto mansurum imperium atque ad p) summam auctum iri, si Pesisuntiam deam ad se transferrent: missi in Phrygiam legati sunt petiti deae simulacrum. quod quidem facile concessum est, consanguineos se dicitantibus, atque oriundos ab Aenea Phryge. Quum itaque nauigio deuectum simulacrum ad ipsas Tiberis fauces appulisset, (quibus tum Romani vice portuum utebantur, confestim q) diuina quadam vi nauigium substitit, neque vllis Romani populi certatim trahentis moueri viribus potuit, donec Vestalis sacerdos adesset. Ea quum virginitatem perpetuo seruandam poluisse falso argueretur, damnationem metuens, supplex petiit a populo, vt iudicium de se deae Pesisuntiae committerent. quo impetrato, zonam recinxit, eamque praeae iniecit, clare precata, vt si intemeratam se esse ac virginem dea sciret, r) nauim progredi iuberet. Quae ubi dixit, statim alligatam zonam manu ducta nauis sequi coepit. Ita sunt pariter Romani manifestam numinis diuinitatem atque s) innocentiam virginis admirati. Sed haec haecenus de Pesisuntia dea: prolixius etiam fortasse quam decuit, haud insuauem tamen scientiam allatura iis, qui res Romanas minus cognitae habeant. Commodus autem, euitatis Materni insidiis, maiore se custodia muniebat: rarus prodi-*

m) tangi licet. *Sylb.*

n) ex eo, quod ceciderit simulacrum, ibi que primum fuerit conspectum. Vt autem apud alios inuenimus, pugnam illic aiunt illum *Phr. Steph.*

o) Ganymedem ex oculis euauisse, dum hinc frater, illinc amator, cum traherent: quum autem corpus ex oculis euauisset, id, quod adolescenti acciderat, diuinitus contigisse, fabulose esse traditum; tanquam a Ioue raptus foret. In hoc autem, quem dixit *Steph.*

p) for. *sumnum Pol. scripsit. Steph.*

q) diuina quadam vi fecit, vt sublisteret nauigium: adeo ut, quum longo tempore Romani cunctis totius populi viribus illud traherent, limo renitente, non prius proueherentur, quam deae sacerdos, quae Vestalis erat, aduecta esset. *Steph.*

r) exorari se sineret nauigium. Facile autem id, postquam alligata zona fuit, secutum est. *Steph.*

s) pudicitiam. *Memm.*

se in publicum, plerumque temporis in suburbanis aut in principa-
libus praediis procul ab vrbe consumere: abstinere prorsus ab iuris-
dictione, omnique actu imperatorio.

XII.

Per idem tempus accidit, vt ingens Italiam quidem vniuersam pe-
stilentia occuparet: sed in ciuitatem Romanam vehementius ta-
men faeuiret, vtpote quae et per se populo abundaret, et aduenas
toto orbe confluentes exciperet. Quare magna iumentorum atque
hominum strages consecuta. Tum Commodus (ita scilicet quidam
medicinae periti persuaferant) Laurentum secessit, *z*) quod frigidior
ea regio sit, syluisque e lauru permultis opaca: a quo etiam regioni
inditum nomen. Valere enim plurimum aiebant, ad aëris euitan-
dam contagionem, cum odore laurorum, tum ipsarum amoenitatem
vibrarum. Quocirca in ipsa quoque vrbe, de medicorum sententia,
plerique vnguentis suauissimis nares atque aures opplebant, suffituque
et odoramentis assidue utebantur, quod meatus sensuum (vt quidam
dicunt) odoribus illis occupati, neque admittant aëra tabificum, et,
si maxime admiserint, tamen eum maiore quasi vi longe superari.
Caeterum nihilo fecius morbus *u*) ingrauescere, hominesque passim
et pecora inter homines agitantia interire. Sed et fames eodem
tempore ciuitatem oppresserat, hac de causa. Cleander erat quidam,
Phryx genere, ex ea nota hominum, qui publice per praeconem
veneunt. Hic quum in domum imperatoriam seruitio esset
traditus, et cum ipso Commodo accreuisset, eo scilicet honoris at-
que autoritatis prouectus est vt et corporis custodiam et cubiculi cu-
ram, praeterea militum praefecturam (solus) obtineret. Caeterum
diuitiae ac luxus, etiam illum ad imperii spem instigabant. Quo-
circa grandi coacta pecunia plurimum frumenti coëmit. id autem
occluium habebat, sperans sibi Romani populi atque exercitus volun-
tates adiuncturum, si prius rerum necessariarum penuria laborantes,
magnis repente largitionibus demereretur. Idem gymnasium quoque
maximum exaedificauerat, publicatis etiam balneis, vt eo modo po-
pulum inescaret. At Romani infensi iam pridem, *x*) ac totius causam
pestilentiae in eum conferentes, simul perosi hominem diuitiis in-
explebilem, prius quidem confertim per theatra sidentidem traduce-
bant: *y*) dein, agente in suburbanis Commodo, repente vniuersi
magnis clamoribus concurrerunt, Cleandrum ad necem deposcentes.
Quum autem suburbanum omne tumultu completeretur, et Commo-
dus ipse in alto secessu voluptatibus indulgeret, inscius quae gere-

z) frigidior enim ea regio, syl-
uis e lauru spatiosissimis opaca, (a
quo etiam inditum regioni nomen,
) saluti conseruandae idonea
esse existimabatur; atque adeo aë-
ris corruptioni resistere, et suauitate
odoris, qui e lauris efflaretur, et iucunda
ipsarum arborum umbra. Quia etiam ii, qui ur-

bem incolebant, medicorum iussu,
vnguento nares atque aures opple-
bant fragrantissimo. *Steph.*

ii) diuissime faeuire. *Memm.*

x) et illorum malorum causam
in eum *conf.* iam autem de fame,
non de pestilentia, est sermo.
Steph.

y) Tandem vero, ag. *Steph.*

rentur (nam id Cleander cauerat) repente extra omnium expectatio-
 13 nem armati equites principis eruperunt, Cleandri iussu proruentes
 obuium quemque, ac vulnerantes. Neque scilicet populus excipere
 illorum imperum valebat, inermis armatorum, pedester equitum.
 14 Quare fuga facta, in urbem reiciuntur, ibique permulti, neque mo-
 do quos ferro milites conficiebant, neci dediti, sed quos etiam ipsi
 15 proculcauerunt equites: quique aut conferta turba aut equitum in-
 cursu conflictabantur. Igitur ad urbis portas sine ullo impedimento
 16 equites z) persecuti, magnam populi partem interfecerunt. Qui au-
 tem in urbe remanserant, calamitate suorum intellecta, clausis do-
 17 mibus cum in tecta et culmina euassissent, lapidibus tegulisque equi-
 tes desuper incescebant. Itaque a) statim conuersa fortuna est, nullo
 manibus decertare auso, sed omni multitudine desuper quasi ex tuto
 demicante. Quocirca faucii (magna pars) cum tolerare iam ulterius
 18 nequirent, terga fugae mandarunt. Multi itaque cadebant crebro b)
 telorum iactu, multi equis excutiebantur, inter deuolutos lapides fal-
 19 lente vestigio laptantibus. Sed et pedites, qui in urbe stationes ha-
 bebant, populo suppetias aduersus inuisos sibi equites raptim tulerunt.

XIII.

Itaque cum ciuile bellum esset, nemo tamen quae gererentur nuntiare
 2 Commodo audebat, metu Cleandri potentiae: donec maxima
 natu soror, Fadilla nomine, accurrens ad imperatorem (quippe facili-
 3 s aditus torori) criminibus solutis, proiecta humi, ac plane in lugu-
 3 brem habitum deformata, Tu quidem (inquit) o princeps, otium agi-
 4 tans, et omnium quae gerantur ignarus, extremo in periculo versaris:
 4 nos autem, sanguis tuus, propemodum occidimus. Actum de populo Ro-
 5 mano, actum magna ex parte etiam de exercitu est: et quae ne a barbaris
 5 quidem nos passuros expectabamus, ea nobis domestici faciunt: et
 5 in quos maxima contulisti beneficia, eos primos inimicos habes. Cleander
 6 aduersus te populum et exercitum armauit, c) quorum quidem alteris
 6 inuisus est, alteris charus: utriusque tamen in armis sunt, caedemque
 6 inter se patrant, et ciuili sanguine Romam replent. Sed in nos videlicet
 6 viriusque multitudinis recidet calamitas, nisi tu quamprimum neci
 7 dedideris sceleratissimum famulum, qui tantae cladis illis iam fuit, no-
 7 bis mox futurus est autor. d) Haec loquens, vellem scidit: multique
 8 item qui aderant, sumta de verbis mulieris audacia, Commodum
 8 territabant. Is expauesactus, cum iam non ut impendens sed ut praesens
 8 periculum formidaret, acciri ad se Cleandrum propere iubet,
 9 nihil dum certi scientem, sed tamen aliquid suspectantem imperatori
 9 renuntiatum. Accedentemque ad se imperatorem comprehendi, et caput
 eius amputatum contoque praefixum circumferri: voluptuosum

z) persecuti, omnes, qui in eos inciderent, interficiebant, nulli parcetes. Steph.

a) Itaque patiebantur, quae fecerant, nullo quidem cum eis manus conferente, sed omni multitudine. Steph. cominatus cum eis decertante. Memm.

b) lapidum. Memm.

c) atque contrario in illum modo animati, alii quidem, (nimirum populus) odio, alii autem amore eum, protequentes, (tota videlicet equitum cohors,) in armis sunt. Steph.

d) Ipsa, talia quaedam locuta,

scilicet atque opratum populo spectaculum praebiturus. Ita enim ¹⁰
 id malum sedatum, e) atque vtrinq̄ue dimicatio dirempta. Siquidem
 milites cum occisum viderent pro quo decertabant, iram quoque im-
 peratoris formidabant, cui verba data nihilque non factum contra
 illius sententiam compererant. Populus contra satisfactum sibi auto-
 ris supplicio putabat. Sed et liberi Cleandri (binos enim virilis fe- ¹¹
 xus habebat) et quotquot illius amici fuerant, ad vnum omnes con-
 trucidati: tractaque per urbem cadauera et contumeliosissime habita,
 postremo in cloacas abiecta. f) Haec finis Cleandri fatorum fuit, ¹²
 quasi in vno illo velut ambitiosius g) ostentaret natura (vt sic dixe-
 rim) humana, posse ex infimo loco ad supremum fastigium euehi homi-
 nem, atque euectum, dein rursus detubari quamlibet exiguo at-
 que insperato fortunae momento. Caeterum Commodus, tametsi ve- ¹³
 rebatur nequid fortasse populus etiam contra se noui moliretur, ta-
 men suadentibus amicis in urbem reuersus est, ac laetis acclamatio-
 nibus magnoque comitatu exceptus, in aulam principalem b) se con-
 tulit. Enimuero ex illo, tot aditis iam periculis, coepit nulli satis ¹⁴
 confidere, sed occidere hunc atque illum, nulli non calumniae fidem
 accommodans. Ad haec, neminem cui virtus vlla esset, amicum ¹⁵
 sibi adiungebat, sed a cunctis aequae rectis studiis animum auocauerat.
 quippe quem die nocteque aliae ex aliis effraenae corporis volu-
 ptates grauissimo seruitio premebant: neminemque non ab limine ¹⁶
 velut insidiatorem submouebat, quemcunque aut probitas aut disci-
 plina vlla etiam mediocrius illustraret. Scurrae vero, et qui turpissi-
 ma quaeque repraesentabant, quasi addictum sibi habebant. Auri- ¹⁷
 gando etiam bestiiisque conficiendis supra modum exercebatur: ob
 quae studia adultores eum fortitudinis gloria celebrabant: i) quare
 illa minus decore tractabat quam modesto principi conveniebat.

XIV.

Exitere ea tempestate etiam quaedam in coelo prodigia. Stellae
 enim per diem perpetuo apparuerunt, quaedamque ex iis in lon-
 gum productae medio quasi aëre suspensae videbantur. Praeterea ²
 animalia omne genus, minime suam naturam seruantia, cum figura
 corporis prodigiosa, tum membris haudquaquam congruentibus ede-
 bantur. Maximum autem nefas cum in praefens dolorem attulit, ³

veste etiam lacerata, nonnulli que
 item eorum, qui aderant, quum
 ex verbis eius, quae soror Impe-
 ratoris erat, fiduciam sumissent,
 Commodum perturbarunt. Steph.

e) atque vtrique bellare desie-
 runt: milites quidem, cum occi-
 sum vidissent, pro quo decerta-
 bant, iram Imperatoris formidan-
 tes; (intelligebant enim, se de-
 ceptos esse, et quae fecerant, con-
 tra illius sententiam facta esse;) ¹
 pop. Memm.

f) Hunc exitum Cleander, et
 qui eius partes sequebantur, ha-
 buerunt, quasi caet. Imitatur au-
 tem hic Pol. illud Virgilianum,
 Haec finis Priami fatorum. Steph.

g) Scribendum potius, ostenta-
 re; (vt sic dixerim) natura huma-
 na, p. Steph.

h) se reulit. Steph.

i) quum tamen ille magis dedi-
 tus his esset, quam modestum Im-
 peratorem decebat. Steph.

- 4 tum in futurum pessimo augurio vniuersos conterruit. Nam quum
neque imbres vlli neque nubes, tantumque exiguus terrae motus an-
tecessisset, seu nocturni casu fulminis, siue igni aliquo in ipso terra-
rum motu velut extrito, totum de improbitate Pacis templum con-
sumptum incendio est: quod vnum scilicet opus cunctorum tota vr-
be maximum fuit atque pulcherrimum: idem templorum omnium
5 opulentissimum, *k*) egregieque munitum, multoque ornatum auro et
argento. Quippe vniuersi ferme suas illuc diuitias, quasi in the-
saurum, congerebant: ideoque per noctem debacchatus ignis multos
ex opulenti egenos reddidit. Quapropter communem quidem iac-
turam publice omnes, suam autem quisque priuatim deplorabant.
6 Sed ubi templum omne consumptum ignibus est, *totiusque eius am-
bitus*, plurima quoque et pulcherrima vrbis aedificia contlagrunt.
7 Inter quae etiam Vestae templum, sic vt Palladium quoque conspi-
ceretur: quod imprimis colunt atque in arcano habent Romani,
Troia (vt perhibent) auectum, ac tum primum *l*) postquam in Ita-
8 liam deuenit, conspectum ab hominibus *nosrae aetatis*. Quippe rap-
tum id Vestales virgines media sacra via in aulam imperatoris trans-
9 tulerunt. Multae praeterea *aliae* pulcherrimaeque vrbis partes
combustae: plurimosque dies peragatum incendium non prius fe-
10 datum est, quam repentinis imbribus extingueretur. Itaque totam
rem diis imputabant eius aetatis mortales, quorum scilicet voluntate
11 et inchoasse incendium et desisse arbitrantur: ac portendi bella,
quae sunt deinceps infecuta, consumpto pacis templo, interpreta-
12 bantur. Quam deinceps famam rerum euentus (*vt postea dicemus*)
13 comprobauit. Enimuero plurimis maximisque incommoditatibus la-
borante ciuitate, non iam, vti antea, multitudo beneuole Commodum
aspicere, *m*) sed referre omnes eius calamitatis causam in illius iniu-
14 stos actus, et reliqua vitae crimina. Siquidem neque latebant popu-
lum scelera hominis: neque latere ipse volebat, sed quae domi non
sine infamia patrabantur, ea etiam in publicum ostentare haud vere-
15 batur: eoque recordariae petulantiaeque processit, vt paternum primo
cognomen repudiaret, ac pro Commodo Marci filio, Herculem se
16 Iouis filium iusserit appellari: *n*) depositoque principum Romano-
rum cultu, leonis pellem substerneret, manuque clauam gestaret,
simul purpureas sibi atque auro intextas vestes circumdaret, non sine
omnium iri sione: quippe eodem *o*) schemate et foeminarum lu-
17 xum et heroum virtutem repraesentabat. Talem *p*) se videlicet quo-

k) quod esset egregie munitum, donariis aureis atque argenteis ornatum. *Steph.*

l) ex quo in Ital. dev. *Sylb.*

m) sed referre etiam causas omnes calamitatum, quae tam crebrae erant, in *temeraria* eius *homicidia*, siue *inconsiderata*. Nisi respicit ad eos, qui supplicio *indicta causa* afficiebantur; quod et *inconsiderate* ac *temerarie* ab eo

fiabat. *Steph.* iniustas caedes. *Memm.*

n) deposito que Romanorum cultu, qui *regius* erat, vel *imperatorius*, i. e. qui reges, siue imperatores, decebat. *Steph.*

o) *Schemate* dicit pro *habitu*, ex Plauto: apud quem tamen *schemata* legitur, non *schemate*, in Amphitr. cum seruili *schemata* cact. *Steph.*

p) Talis, quum prodibat, con-

tidie praestabat. Idemque *q*) mensium nomina demutauit, ac pro uertutis appellacionibus nouas de suis cognominibus imposuit, quorum ad Herculem pleraque tanquam scilicet ad fortissimum referebantur. Quin statuas quoque sibi tota vrbe poni iussit, inque iis unam pro Curia, quae arcum contenderet: ut etiam imagines ipsae terrores atque minas prae se ferrent. Quam dein tamen senatus post illius obitum sustulit, proque ea Libertatis imaginem reposuit.

XV.

Commodus autem, quum temperare iam sibi ultra non posset, publice spectacula edere professus, omnes se sua manu seras occisurum pollicebatur, et cum fortissimis quibusque iuuenum singulari certamine depugnaturum. Ea quum rumoribus celebrarentur, concurrebant ex Italia omni ac finitimis gentibus uniuersi ad id spectaculum, quod nec antea oculis uisurauerant, neque unquam fando audierant. Siquidem ita esse certa manus illius dicebatur, ut quodcunque destinauerit, iaculo sagitraue contingeret. Erantque cum illo assidue Parthorum lectissimi sagittarii, ac Numidae praestantissimi iaculatores: quos ille tamen omnino longe artificio superabat. Vbi autem spectaculi dies adfuit, pleno amphitheatro exaedificatus Commodus peridromus fuerat, (per quem decurrere in orbem posset,) ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne ac de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius scientiam quam fortitudinem ostentaret. Ceruos igitur et damas, item cornigera alia, praeter tauros, currens pariter ipse atque insequens impetebat, ac praeuenta fuga certissimis ictibus prosternebat: leones uero et pantheras, aliaque id genus nobilissima animalia, currens in orbem superne iaculis confodiebat: sic ut nec telum quisquam secundum, nec uulnus uiderit nisi lethiferum. Nam ut primum se fera concitauerat, statim illam uel in fronte uel in corde sauciabat, *r*) nullo praeterea uisus scopo, neque ad aliam corporis partem telo destinato: sic ut pariter cum uulnere ipso conficeretur. Caeterum bestiae conquirebantur undique: ac tum primum uidimus quae ante in picturis mirabamur. Quippe ex India Aethiopiaque, itemque a meridie et a septentrionibus quicquid incognitum prioribus seculis fuerat, confecit ille pariter atque ostendit, nullo non obstupefacto tam certa illa manu tamque nusquam telis aberrantibus. Idem aliquando sagittas lunatae cuspidis in Maurusias struthos intorquebat, quae et pedum celeritate et alarum quasi uelis ocyssime ferebantur, sic ut summum contingeret collum, atque ita capita amputaret, ut exectis ceruicibus (qui teli impetus fuerat,) *s*) aliquandiu tamen uiuentibus similem cursum continuarent. Quin et pantheram, quae scilicet edu-

spiciebatur, i. e. tali habitu in publicum prodibat. *Steph.*

q) mensium annuorum nomina. Intelligit autem fortasse mensium totius anni. Alioqui superuacaneum illud ἐναυσιασῶν nobis uideri queat. *Steph.*

r) Ac nunquam alium scopum sibi proposuit, neque aliam corporis partem attigit iaculum, quin simul et uulneret et occideret. *Steph.*

s) adhuc circumcurrerent tanquam illaesa. *Steph.*

Etum quendam in arenam cursu acerrimo comprehenderat, sic ut iam iam laniatura videretur, ita opportuno vulnere consequutus est, ut interfecta belua hominem seruauerit, ac dentium quoque aciem
 13 cuspide ipsa iaculi praeueniret. Leones item cauea centum eductos, totidem missilibus vniuersos occidit: ita suo ordine iacentibus corporibus, ut z) numerari facillime singula possent, nullo scilicet super-
 14 vacuo incidente telo. u) Haecenus igitur, quae gerebantur, quamvis a principis aliena viderentur, tamen quoniam fortitudinem scientiamque prae se ferrent, popularem quandam gratiam emerebantur: verum ubi iam nudus ingressus amphitheatrum est, sumtisque
 15 armis numeros gladiatorios implebat, tum vero triste Romano populo spectaculum id visum, nobilissimum imperatorem, post tam multos parentis sui maiorumque triumphos, non quidem aduersus x) beluas arma capere militaria, vel Romanorum imperio congruentia, sed amplissimam dignitatem turpissimo foedissimoque cultu contaminare.
 16 Facile autem dimicans suos compares superabat: neque tamen ultra vulnera procedebat, dante vnoquoque manus, atque imperatorem
 17 potius quam gladiatorem agnoscente. Eoque vesaniae y) prouectus est, ut deserere principalem aulam atque in z) ludum gladiatorium migrare institueret. Neque se amplius Herculem appellari patiebatur, adoptato nobilissimi gladiatoris nomine, qui iam vita excessisset.
 18 Quin simulacro illi colosso, quod Romanis venerabile est, solis effigiem gerens, capite demto suum imposuit: atque in basi subscripsit non quos consuisset imperatorios paternosque titulos, sed pro Germanico, *Mille gladiatorum victorem*.
 19

XVI.

Caeterum ipsum quoque desinere aliquando ab sua vecordia et ciuitatem tyrannide liberari oportebat: idque anno ineunte: quem
 2 diem Romani festum agunt, ad (Ianum) vetustissimum Italiae deum
 3 referentes, cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pullum, *quum*
 4 *in terram descendisset*, fuisse hospitem praedicant, a) et, quod ibi
 5 latuisset, nomen Latio inditum. Quocirca etiam nunc Romani Saturnalia prius, dein vero initium anni more suo concelebrant. Estque eius dei biceps imago, ut a quo incipit et in quem desinit
 6 annus. b) Quum igitur hunc diem festum ciuitas ageret, in quo po-
 7

z) numerari per otium possent omnia. *Memm.*

u) Haecenus igitur, quamuis, quae gerebantur, ab imperatoria dignitate essent aliena, tamen apud vulgus aliquam, fortitudinis ergo et peritiae iaculandi, gratiam emereb. Puto autem, Polit. scripsisse, *scientiam* que iaculandi caet. *Steph.*

x) aduersus barbaros arma cap. *Steph.* quod notauit etiam Io. Hartungus *Decuriae* 3. c. 2. §. 12. *Syllb.*

y) Pro *profectus* est Polit. scripsisse *prouectus* est puto. *Steph.*

z) domicilium *gladiatorium*. Sic et in *sqq.* *Steph.*

a) veritum que filii potentiam vel dominatum, absconditum apud eum latuisse, vnde et nomen illi Italiae loco impositum, et Latium appellatum fuisse, e Graeco sermone in patrium deductum. *Steph.*

b) Quum igitur festus hic dies aduentaret, in quo Romani etc. sequendo lectionem illam in *Annot.* *Steph.*

diffimum Romani inuicem se colunt salutantque, et nomismata alter alteri, c) caeteraque omnifariam munera mittunt, summique magistratus conspicuam sibi et solennem purpuram induunt: vniuersis diem concelebrantibus, statuit Commodus non quidem ex imperatoriiis (vt mos erat) aedibus, sed ex ipso gladiatorio ludo prodire in publicum, ac pro eleganti vestitu, purpuraque imperatoria, procedere armatus, deducente gladiatorum agmine, in conspectum Romani populi. Quod vbi consilium suum ad Martiam retulit, vnā e suis concubinis, cui scilicet plurimum deferebat, ac prope vxoris eam loco habebat, sic vt praeter ignem omnes honores, velut Augustae, tribuerentur: intellecto mulier tam absurdo turpique consilio, *primum* orare multis lacrymis, supplexque ad genua accidere, ne aut Romanum imperium d) pollui pateretur, aut ipse vitam suam perditis ac deploratis hominibus tam periculose committeret. Sed quum *diu supplicando* nihil profecisset, lacrymans discessit. Ille praefectum exercitibus, Laetum nomine, et Electum cubiculi custodem, ad se accitos, parare iubet in ludo ipso gladiatorio, quo se dormitum recipiat: vt illinc ad sacrificandum mane procederet, ac se armatum Romano populo ostentaret. e) Illi multis precibus persuadere tentabant, ne quid indignum principe conaretur.

XVII.

Quibus f) Commodus, ira percitus, facessere ab se iussis, statim in cubiculum reuersus, vt, quemadmodum consueuerat, meridiaretur, sumto in manus libello, quales de g) philyra tenuissimi atque in vtramque partem replicabiles sunt, conscribit in eo quoscunque illa nocte interficere destinauerat. Ex quibus prima erat Martia, mox Laetus atque Electus: post hos ingens eorum numerus, qui plurimum autoritatis in senatu obtinebant. Siquidem senes h) vniuersos paternos amicos tollere e medio, ne censura illorum sua interPELLARENTUR flagitia, bonaque ipsa diuinitum disargiri partim militibus, partim gladiatoribus, decreuerat: vt alteri se defenderent, alteri oblectarent. Eum igitur libellum ita conscriptum, supra lectulum deposuit, neminem ad se introiturum suspectans. Erat autem pugio quidam, infans adhuc, i) ex ea nota qui vestitu (caetero) nudi, sed

c) et communicatione mutua pulcherrimarum quarumque rerum, quas terra et mare ferunt, sese oblectant: et magistratus eponymi tum primum honorificam et annuam purpuram induunt: *vniuers.* Sunt autem *eponymi* magistratus *consules*: et *πορφύρα* eorum, i. e. *purpura*, est *ἡ περιπόρφυρος*, *praetexta*. *Steph.* et *consules* tum primum insignem illam et annuam praetextam induunt. *Memm.*

d) contumelia afficeret. *Steph.*

e) Illi supplicabant et pers. t.,

ne quid principatu indignum faceret, vel imperio indign. *Steph.*

f) At Commodus, aegre id ferens, eos quidem amandauit: reuersus autem in cubiculum ad capiendum somnum, (nam meridie id facere moris habebat,) sumto caet. *Steph.*

g) h. e. de tilia. *Memm.*

h) sen. vniu. et reliquos patris amicos tollere e medio, (quod eum graues turpium factorum inspectores habere puderet,) bona que caet. *Steph.*

i) ex istis, qui nullum quidem

- auro gemmisque *pretiosissimis* ornati, solent delicatissimo cuique Romanorum esse oblectamento. Is ita Commodus charus erat vt cum illo saepe etiam cubaret, ac Philocommodus appellaretur, ipso indicante nomine amorem principis. Hic itaque puer forte ludibundus, *k*) occupato inter balnea et crapulas Commodus, cubiculum (vt consueuerat,) ingressus, sumto in manus *qui supra lectulum iacebat* libello, quicum lusitaret, foras processit. ac forte quadam in Martiam incidit. quae quum puerum etiam ipsa diligeret, complexa prius atque deosculata, libellum manu aufert: verita, ne quid ob infantiam inscius puer rerum fortasse *l*) grauiorum labefaceret. Agnita dein Commodi manu, ac legendi cupidine *magis* illecta, *m*) vbi funesta contineri, ac se primam peti intellexit, Laetumque et Electum subsequi, tantamque deinceps reliquorum futuram caedem: haec secum ingemiscens confusurabat, *Euge, Commodus, n*) *haecine praemia benevolentiae amorisque sunt: ita scilicet de te merui, quum tam multos annos contumelias ebrietatemque tuam pertuli? Sed nequaquam tibi haec ita successerint, viro temulento, aduersus sobriam mulierem.*
- His dictis, Electum ad se arcerit (quem etiam ipsa aliquando per se conuenire, vtpote cubiculi custodem solita, et cum eo quoque stupri habuisse consuetudinem credebatur) traditoque in manus libello, *Vide* (inquit) *Electe, cuiusmodi sumus hac nocte festum celebraturi.*
- Is eo lecto expauesfactus (erat autem Aegyptius genere, audax homo *o*) ac promptus, et irasci facilis) statim signatum libellum per hominem sibi fidum, Laeto legendum mitit. Qui item exterritus, ad Martiam contendit, simulans de iis ire se consultatum, quae ad concinnandum ex iussu principis ludum gladiatorium pertinerent. *p*) Hoc igitur vsi praetextu, *q*) constituunt aut faciendum sibi quamprimum aut patiendum aliquid: nullum morae locum, nullum procrastinationi esse. Placitum autem est rem veneno agi: quod se facile daturam Martia recepit, quippe solita primum illi miscere atque offerre potulum, vt ab amica porrectum suauius biberetur. Igitur redeunti ex balneis commixtum vino odoratissimo venenum in calice obtulit. Ille diu lauando *r*) venandoque *feras* collecta siti, *s*) veluti de mo-

amictum gestant, sed auro et lapidibus pretiosissimis sunt ornati: quibus semper gaudent ex Romanis ii, qui luxui dediti sunt. *Steph.*

k) quum Commodus ad consueta balnea et crapulas profectus esset. *Steph.*

l) necessariorum. *Steph.*

m) ubi mortiferum esse comperit, ac se primam esse morituram, Laet. et El. subsecuturos. *Steph.*

n) haecine gratia aiori benevolentiae que meae rependitur, postquam tot annos tuas contumelias tuam que ebrietatem toleraui? Sed non impune tu temu-

lentus haec aduersus sobriam mulierem molitus fueris.

o) ac manu promptus et irae *impotens*, ad verbum, qui hoc a natura habebat, vt irae feruiret vel indulgeret. *Steph.*

p) Quum igitur simulassent, se de iis, quae ad illum pertinerent, consultare, constituunt caet. *Steph.*

q) constituunt facere prius aliquid, quam pati. *Memm.*

r) se que cum feris exercendo. *Sylb.*

s) veluti talem potum, qualem amica temperare solebat, ita ebibit, vt nihil sentiret, i. e. vt alium, quam consuetum gustum esse non

re propinatum sibi, temere interbibit. Quare statim capitis graue- 20
dine occupatus, atque in soporem prolapsus, quum id ex labore ac-
cidisse opinaretur, quieti se tradidit. Electus autem et Martia re- 21
cedere omnes confestim, et suam quemque domum reuerti iubent, ne
somi indigum Commodum expergefacerent. Id autem alias quo- 22
que ex ebrietate nimia facere consueuerat. *z*) Nam quum vel bal-
neis vel epulis operam daret, nullum scilicet habebat praestitutum
quieti tempus. etenim aliae ex aliis voluptates, caeque inter se ma-
xime diuersae, seruire sibi hominem etiam inuitum *u*) quocun-
tempore subigebant. Pauxillum igitur quum requiesset, ac iam se 23
ad stomachum et aluum veneni vis insinuasset, oborta vertigine, vo-
mitus et quidem assatim consecutus est: siue ipso cibo, quem largi-
ter ante sumisset, multaque meri potione virus expellente: seu
quoniam principibus mos est, antequam cibum capiant, medicamento
vti, quo venena prohibeantur. Caeterum quum multum euouisset, 24
veriti illi ne veneno quoque omni eiecto colligeret sese, atque vna
omnes caedi imperaret, *x*) persuaferunt magna mercede Narcisso
cuidam, audaci strenuoque adolescenti, vt ipsum in cubiculo strangu- 25
laret. *Hic irrumpens illum et veneno et crapula languescentem, con-*
stricto gutture interficit. Hunc finem vitae Commodus habuit, tre- 26
decim annos post parentis obitum imperio administrato: vnus omni-
um ante se imperatorum nobilissimus, omniumque eius aetatis homi-
num formosissimus. quod si *aliquid* dicendum de fortitudine quoque 27
est, *y*) ne in hoc quidem cuiquam, praesertim destinandis ictibus,
concessurus. Sed tamen totam vitae rationem studiis (vt dictum est)
foedissimis contaminauit

LIBER SECVNDVS.

OCCISO *a*) Commodo, quemadmodum superiore volumine de-
monstrauimus, quum celare factum interfectores, et aulicas 2
excubias fallere vellent, vili quodam stragulo inuolutum con-
strictumque corpusculum, ac duobus exploratae fidei famulis imposi-

sentiret. *Steph.* vel, vt nullum sub-
esse dolum sentiret. *Sylb.*

z) Quum enim post frequentia
balnea frequenter etiam cibum su-
meret, nullum hab. pr. *Steph.*

u) quum tempus aduenerat, i.
e. quum cupido eum inuaserat.
Steph.

x) persuaferunt inueni cuidam
nomine Narcisso, strenuo ac robu-
sto, vt ingressus Commodum stran-
gularet: magna praemia se datu-
ros polliciti. *Steph.*

y) nulli certior fuit manus et
maiore dexteritate praedita: nisi,
quam his in rebus nactus erat fe-
licitatem, studiis foedissimis,
(quemadmodum diximus,) conta-
minasset. *Steph.*

a) Quum ii, qui Commodo in-
sidiabantur, illum interfecissent
eo, quo dictum est modo in pri-
mo huius historiae commentario,
et celare factum vellent: vt satel-
lites, qui aulam imperatoriam cu-
stodiebant, laterent, vili q. st.
Steph.

tum, aedibus exportandum, velut aliquid superuacuum ex cubiculi sup-
 3 pellebile, curauerunt. Qui autem exportabant, per medios euasere cu-
 4 stodes, *b)* partim ebrios, dormitantesque, ac manu languida tenentes
 hastilia, partim etiam focordes eorum, quae ad se parum pertinere ar-
 5 bitrabantur. Ita corpus principis *c)* furtim elatum ac per noctem vehi-
 6 culo impositum, in Aristeum miserunt. Laetus autem et Electus,
 Martiaque, *quid agendum foret* diu deliberato, tandem decernunt,
 7 *ita de eius morte rumores serere, quasi repente in apoplexiam incidis-*
 8 *set. d) quod facile de illo creditum iri existimabant, quem constabat*
 9 *identidem solitum immoderatis epulis sagitari.* Sed ante omnia tamen
 visum est, *aliquem prouectum aetate ac modestum hominem deligere ad*
 10 *imperium, per quem et ipsi incolumes forent, et omnes a saeva immo-*
 11 *derataque tyrannide respirarent.* Igitur diu consultato, neminem sic
 idoneum inuenerunt, ut Pertinacem. Erat autem Pertinax, genere
 Italus, domi bellicae rebus gestis clarus, multisque insignis trophaeis,
 12 quae aduersum Germanos atque orientales barbaros erexerat. vnus-
 13 que erat *e)* reliquus e grauissimis illis quos pater Commodus amicos
 reliquisset, cuique plurimum ex omnibus focis ducibusque detulerat.
 14 *f)* tutus haec, vel grauitatem ipsam verito, vel ob paupertatem
 15 hominis dissimulante Commodus. Siquidem id quoque illius laudi-
 bus accedebat, *quod quum plurima omnium admirasset, tamen erat*
 16 *omnium pauperrimus.* Hunc igitur Pertinacem nocte intempesta, so-
 pitis omnibus, Laetus atque Electus cum paucis eiusdem factionis
 17 adeunt, et quum ianuam occlusam offendissent, ianitorem excitarunt,
 qui ubi adaperuit, militesque et Laetum praefectum adesse vidit,
 petteritus atque expauescens Pertinaci renuntiat. Is admitti (ilico)
 iubet, *uentura mox,* inquit, *quae sibi g) ad eam diem mala prae-*
 18 *sagiuerat.* Tanta porro *h)* fuit animi constantia, ut ne lecto
 quidem le moueret, aut habitum oris demutauerit. sed ingressis Lacto
 atque Electro, quamuis ad se occidendum missos crederet, pleno au-
 19 daciae vultu minimeque pallenti, *Iampridem* (inquit) *hunc exitum*
 20 *vitalis singulis etiam noctibus sperabam, qui ex omnibus paternis amicis*
 21 *vnus adhuc essem reliquus. Itaque demirabar, quoniam tam diu rem*
 22 *differret Commodus. Proinde i) quid statis? quin facitis imperata,*

b) quorum alii crapulam edormiebant, alii, qui adhuc vigilabant, et ipsi in somnum deferebantur, in manus, quae hastilia tenebant, reclinati: alii, quidnam esset, quod e thalamo exportabatur, non valde curabant; quum ne pertineret quidem ad ipsos haec scire. Ita *c. Steph.*

c) furtim subductum, et per arrii ianuam exportatum; quum noctu vehiculo imposuissent, in Ar. *Steph.*

d) rumorem enim hunc fore huiusmodi putabant, cui fides ad-

hiberi posset, quum ob inexplebilem voracitatem male audiret. Sed ante o. *Steph.*

e) reliquus ex illis maiestate vendendis viris, quos p. C. *Steph.*

f) quem non interfecit Commodus, siue quod maiestatem illam reuereretur, siue quod ob paupertatem eum conseruaret. *Steph.*

g) in dies vel quotidie. *Memini;*

h) fuisse fertur. *Steph.*

i) quid cunctamini? Nam vos quidem imp. facietis; ego autem illa spe mala et formidine assidua *liberabor.* Ad haec Laetus, Non

neque a tristi aliquando ac perpetua formidine liberatis? Ad haec Lae- 18
 tus, Desine (inquit) indigna te et superiore vita tua fabulari. neque
 nos mortem tuam, sed salutem cum nostram tum Rom. imperii petitem
 venimus. Iacet enim tyrannus, debitasque luit poenas, ea passus a 19
 nobis, quae in nos facere moliebatur. Quare huc adsumus imperium 20
 tui tradidit, quem unum ex omni se natu, vel temperantia
 vitae, vel autoritate, vel k) aetate etiam et gravitate morum
 scimus esse praestantissimum, eorumque populo et venerabilem: spe- 21
 rantes, quod agimus et optabile illis et novis l) salubre futurum. 21
 m) Ad haec Pertinax, Desinite, (inquit) senem ludere hominem, at- 22
 que ita timiditatis arguere, ut prius decipere, dein occidere studeatis.
 Atqui (inquit Eleetus) quando nobis parum credis, n) cape libellum hunc, 23
 (nam manum certe agnoscis Commodi) tute lege: cognoscas proculdubio
 quantum effugerimus periculi: neque tentamentum aliquod in nostris 24
 verbis, sed veri fidem deprehendes. Quod ubi Pertinax fecit, iam
 profecto viris antea quoque sibi amicissimis credendum ratus, intel-
 lecta omni re, totum se illorum potestati permisit.

II.

Placuit igitur primo exercitum adiri, ac militum tentari animos:
 quos tamen Laetus in sententiam suam facile se adducturum pol-
 licetur, quippe cuius aliqua, utpote praefecti, futura esset apud illos
 autoritas. Quocirca omnes quotquot aderant, ad exercitum festinant, 2
 o) quum iam multum noctis processisset, instante Kal. Ianuariarum 3
 die. Mittunt praeterea fidos homines, qui passim rumorem dissemi- 4
 nent vita defunctum Commodum, Pertinacemque, iam imperaturum,
 contendere ad exercitum. Qui ubi rumor euagatus, repente popu- 5
 lus uniuersus lymphato similis ebacchari, et discurrere per vias: ac
 laetabundi omnes renuntiare pro se quisque amicis, iisque maxime, 6
 quibus aut dignitas aut diuitiae superabant. namque illis p) potissimum
 discrimen impendebat a Commodi. Ibant igitur ad templa et aras
 q) diis gratulatum, alii alia vociferantes: quidam, iacere tyrannum, 7
 pars gladiatorem, nonnulli etiam multo his foediora. Quaeque hac-
 tenus metus represserat, ea nunc, licentia ac libertate oborta, im-

desines, inquit, indigna te et an-
 terea tua vita loqui? Non enim
 in perniciem tuam hic noster ad-
 uentus, sed in nostram et Romani
 imperii salutem. Iacet en. Steph.

k) aetatis maiestate vel gravita-
 te; quia nimirum canities quan-
 dam gravitatem et modo non ma-
 iestatem affert. Sic infra τὴν μὲν
 ἡλικίαν σεμνὸν dicit. Steph.

l) malim salutare, quam salu-
 bre. Steph.

m) Ad haec Pertinax, Non de-
 sines, inquit, senem l. h., per inter-
 rogationem, ut paulo ante, Non

desines etc. Steph.

n) sumtas haec tabellas (agnoscis
 autem manum Commodi; quum
 salutus sis, quae illa manuscripta
 sunt, legere,) contemplare. Steph.

o) iam autem maxima pars no-
 ctis processerat: et, quum instaret
 festum, ante diem omnia ageban-
 tur. Mittunt igitur ex fidis ali-
 quos, qui p. rum. Steph.

p) pot. insidiari Commodum
 sciebant. Steph.

q) diis gratias agentes. Voci-
 ferabantur autem diuersa; qui-
 dam — Steph.

8 pune iactabantur. Sed et pleraque pars populi cursu concitato ad
 9 exercitum contendebat, r) veritatis omnibus, ut satis libenter impera-
 10 torem Pertinacem milites acciperent. quippe moderatum principem
 non sane nimis ex sententia futurum sperabant militibus, qui scilicet
 tyrannidi seruire, vinque omnem ac rapinas exercere consueuif-
 11 sent. s) Itaque, velut ad obsequium impulluri, confluxere ad ca-
 12 stra frequentes. Quo ubi peruentum, ingressi Laetus et Electus vna
 cum Pertinace sunt ibi conuocatis militibus, ad hunc modum Lae-
 13 tus verba facit, *Commodus imperator t) vesper apoplexiae morbo interiit.*
Causa mortis nemo alius, sed est ipsemet sibi. nam quum frustra nos
 14 *optima atque saluaria subiiceremus, gerens illo se quemadmodum omnes*
 15 *nostis, cibo potuque nimio suffocatus est. atque is quidem suo sibi*
 16 *fate extinctus periiit. quippe non vna eademque cunctis hominibus mor-*
 17 *tis causa. sed aliae aliis, cunctaeque tamen ad eundem tendentes vitae*
 18 *finem. Verum pro illo adducimus vobis ipsi ac Romanus populus virum*
 19 *aetate grauem, vita moderatum, militaris disciplinae peritissimum: cuius*
 20 *bellicam virtutem vos quidem veterani saepenumero experti, caeteri*
 21 *tot annos urbi praefectum non honore solum, sed etiam admiratione*
 22 *dignissimum iudicastis. Igitur fortuna non principem solum vobis dat,*
 23 *sed parentem quoque optimum. Cuius princi, atus non vobis modo u) qui*
 eum praesentes tuemini, sed iis etiam iucundissimus futurus est, qui ripas
 fluuiorum, ac Romani terminos imperii defensant: videlicet res eius
 praecclare gestas memoria retinentibus. Neque vero iam barbaros no-
 bis pretio conciliabimus: sed eorum memores, quae hoc duce perpeffi sunt,
 metu potius subiguntur. Haec dicente Laeto, minime iam se cohibuit
 populus, quin cessante adhuc et dubitabundo milite, augustum illum
 declararet, patriamque appellaret, et faustis omnibus acclamationi-
 bus prosequeretur. x) Idem etiam milites faciebant, quanquam
 non pari alacritate: y) sed circumfusa vndique inermibus, festumque
 agitantibus diem, populi turba, facile illos acclamare, ac Pertinacem
 vocare augustum coegit. Mox iurati de more in illius nomen, facta-
 que re diuina, laureati omnes, populus atque exercitus, prosequen-
 bantur.

r) quum hoc maxime vereren-
 tur, ne milites ad subeundum
 Pertinacis imperium minus prom-
 ti essent. Illud enim, quod mo-
 deratum esset futurum, non valde
 probaturos milites existimabant.
Steph

s) Ut igitur illos ad subeundum
 ei is imperium compellerent, con-
 uenerunt vniuersi. Compulsos au-
 tem ab illis fuisse, paulo post di-
 ceret. *Steph*

t) noster vel nobis. *Memm.*

u) qui hic satellitum officio fun-

gimini, vel stipatorum, sed iis et-
 iam, qui in ripis fluuiorum et in
 Romani imperii terminis sedem
 habent. *Steph.* Illos, riparios, hos
 limitaneos milites appellant Latini
 recentiores. *Sylb.*

x) tunc idem, *Memm.*

y) sed necessitate sibi imposta
 ab ea, quae aderat, multitudine,
 (nam vndique a populo circum-
 dati erant, et pauci, et inermes,
 vtpote die festo,) tamen vna cum
 populo acclamarunt, et Pertinacem
 Augustum vocarunt. *Steph.*

III.

Sed postquam in aulam imperatoriam per noctem (vt diximus) a milite populoque deductus, magnis curarum motibus aestuabat. Et quamvis animo esse forti constantique videretur, tamen illum vehementer praesentia territabant, non de salute sua magnopere sollicitum, (quippe alias grauiora pericula contemserat) sed *z*) repentinae tyrannidis mutationem animo versantem, nobilitatemque nonnullorum senatorum reputantem: quos minime passuros arbitrabatur, post imperatorem generosissimum recidisse principatum ad *a*) hominem priuatae stirpis atque obscurae. Nam etsi vita ipsius plane temperans ac frugalis audiebat, maximamque in bellicis negotiis gloriam fuerat adeptus, attamen claritate generis *b*) multum patriciis, impar habebatur. Igitur postquam diluxit, in curiam se contulit, neque ignem sibi praeferrari, neque vlla principatus insignia passus attingi, donec senatus sententiam scitaretur. Sed eum omnes simul atque viderunt, laetis acclamationibus vnanimiter exceperunt, augmentumque et imperatorem consalutarunt. At ille recusare institit, tanquam re in inuidiosam, nomen imperii: excusare senectutem, veniamque orare: multos esse distitans patricios viros quibus magis imperium conueniret. Simul Glabrioem manu comprehensum protrahens, festinare imperatoria sella iubebat. Erat enim ille omnium patriciorum nobilissimus, ad Aeneam Veneris et Anchisae filium seriem generis referens, idemque iterum consul, qui tamen ita tum loquutus est, *Equidem egomet, quem tu omnium putas dignissimum, cedo tibi imperio, atque vna mecum senatus omnis summam tibi potestatem decernimus.* Ibi vero ille, vim pene afferentibus atque impense rogantibus vniuersis, vix tandem dubitabundus sellam imperatoriam conscendit, atque orationem huiusmodi habuit: *c*) *Consensus hic vester, studiumque eximium vni mihi plurimum in tanta ista nobilitate deferendi, quum omni adulationis suspitione vacet, argumentumque beneuolentiae fidemque praeferat, alium (fortassis) audaciorum atque alacriorem redderet ad ea quae traderentur suscipienda: sperantem facile se gubernatione vsurum, qui tantam in vobis beneuolentiam animaduerteret. Me autem contra, magna ista scilicet atque egregia sicut honoris sensu obtusesciunt, ita metu quodam curaque sollicitant. Siquidem arduum imprimis est, magnis acceptis beneficiis paria referre. Nam in beneficiorum vicissitudine, si magnam gratiam referat qui paruum debuerit, non tam facilis remunerandi expenditur, quam in ipso argumentum grati animi commendatur: sed quum prior quispiam eximia in re quaedam contulerit, tum si illum parum ample demerearis, non tam deesse quod reponas, quam ipse inops sensuum ac plane ingratiissimus videre. Cerno igitur iam animo, quam mihi arduum sit propositum cer-*

z) Puto, Pol. scripsisse *repentinam*; quod Graecae voci respondet. *Steph.*

a) libertino videlicet patre natum. *Memm.*

b) longe a patriciis aberat.

Memm. vel, longe patriciis erat inferior. *Syllb.*

c) Honor, quem mihi tam scite et industrie exhibetis, vel, tanta, quam in me honorando ponitis, industria, aut, quam ad me honorandum confertis. *Steph.*

tamen, ne tanto a vobis accepto honore parum me (fortasse) dignum
 17 exhibeam. quippe non in sella ipsa d) fastigium dignitatis, sed in ope-
 18 ribus situm, e) quae illam minime dedecorent. Nam quantum praeterita
 odimus, tantum de futuris bene speramus. Et, ut tenax est iniuria-
 rum memoria (quod enim offendit, f) nunquam obliteratur) sic benefi-
 19 cia in ipso excidunt usu. Siquidem non tam delectat libertas, quam
 seruitus offendit. neque habendam quisquam gratiam putat, quod rebus
 20 suis pro arbitrio viatur: (quippe id sibi debere iure autumat) qui vero
 21 suis exiit bonis, nunquam sane iniuriarum obliuiscitur. g) Neque
 quisquam lucro apponit quod utilitatem in commune pariat. quae enim
 22 publice profunt, parum cuique curae sunt: sin quae propria cuiusque
 sunt, minus ex sententia ceciderint, tum nemo satis secum benigne agi
 23 patat. Adbaec, h) quicumque enormibus tyrannorum atque immensis
 largitionibus insuerunt, ii, si frugalius paulo aut continentius ex pecu-
 niae inopia agere institutos, non tam id moderatae cuidam dispensationi
 prudentique attribuunt, quam avaritiam continuo tibi et sordes expro-
 24 brant: neque autem cogitant, neminem posse magna cuius dilargiri,
 qui se a vi atque a rapinis absteineat. Qui autem recte ac pro cuius-
 que dignitate dispensat, non modo nihil cuiquam iniuste eripit, sed et
 25 caeteros frugi esse docet, et parcere parto. Haec igitur cum animis ve-
 stris reputantes, aditimini vos quoque mecum (patres) communemque
 hanc imperii administrationem existimate. quippe in rep. optimatum,
 non autem sub tyrannide victuri, cum ipsi optimam habere spem, tum
 reliquis etiam debetis polliceri. Haec locutus Pertinax, fenatu animi-
 mum addidit: votisque exceptus et acclamationibus, habitusque
 honorificentissime, Iouis aliorumque deorum templis consalutatis,
 sacrificioque de more facto, in aulam palatinam i) se contulit.

IV.

Postea vero quam fama vulgavit, quae ille vel in fenatu dixisset,
 vel ad populum scripsisset, laeti omnes agitare, sperantes k) se-

d) eminentior dignitatis gradus, vel prae eminentia dignitatis, vel q. d. non ex sella ipsa aestimatur primae eminentioris que sedis honor, sed ex factis. Steph.

e) si quis eam non dedecoret. Memm.

f) non facile. Memm.

g) Neque si qua in commune vitilis exoritur mutatio. Steph.

h) quicumque incircumspectis et profusis tyrannorum largitionibus ad luxum suam abuti consueverunt, si postea frugalitas adhibeatur, modus que in iis teneatur, ob pecuniarum penuriam, mutationem hanc non frugalitati tribuunt, neque moderatam et circum-

spectam dispensationem appellant, sed avaritiam et miseriam vitae exprobrant. Nesciunt enim, nemini contingere, ut magna possit dilargiri, id que temere, sine iudicio ac discrimine, nisi rapiat, vim que inferat: ac considerate omnia et pro cuiusque dignitate tribuere, sine vilis iniuria, dum non praebet iniustam pecuniarum abundantiam, frugalem eorum parsimoniam docet, quae honestis rationibus sunt comparata. Steph.

i) se retulit. Steph.

k) grauem se et cl., vel, dignum, quem reuererentur, aut venerentur, Steph.

rium se et clementem principem, parentemque adeo magis quam imperatorem habituros. Nam et militibus edixit, ne cui ex populo 2 contumeliam facerent, neque quem viatorem pulsarent: *l*) cunctaque denique ad honesti cultum modestiamque referebat. Ipse cum aut ingrederetur, aut ius diceret, comem scilicet ac mansuetam indolem ostendebat: *m*) et cum Marcum imprimis referre videretur, seniores 3 quidem admonitu delectabat, reliquos autem *omnes* a crudeli contumeliosaque tyrannide ad modestam vitam tranquillamque vindictos, facile ad se amandum impulerat. Quae quum fama latius eua- 4 garetur, nationes omnes atque exercitus subiectos Romanis aut amicos, ad *n*) deferendos ei diuinos honores incitauit. Quin barbari 5 quoque, siqui aut fraenos depulerant, aut seditiones moliebantur, metu virtutis, quam praestitisse cum superioribus bellis meminissent, *o*) iustitiaeque fide, cum neminem ab illo scirent vltro offendi, sed gratiam cuique pro meritis referri, vimque abesse et crudelitatem: sponte illi se dederunt. Legationes praeterea vndique conflue- 6 bant, gratulatum Romano populo, quod Pertinacis imperio gubernarentur. Sed quod plerisque omnibus publice priuatimque gratum 7 fuit, modestum mansuetumque principem populo Romano contigisse, id vero urbanae cohortes imperatorum custodiae adhibitae, grauiter 8 molesteque ferebant. Siquidem a rapinis iniuriisque ad temperatum 9 vitae cultum reuocatae, ac mitem illam civilemque gubernandi rationem in contumeliam suam ac dedecus accipientes, vt ex qua licentiam sibi ademptam intelligerent, *p*) nullo iam pacto rectorem huiuscemodi tolerandum statuebant. Igitur principio contumaciores 10 se gerere, minusque dicto audientes esse: postremo, nondum bime- 11 stri imperio expleto, cum quidem ille iam non dubium suae probitatis specimen dedisset, vniuersis in optimam spem erectis, inuidit repente mala fors, *q*) quae omnia funditus euertit, sic vt egregii illi conatus vehementer omnibus profuturi, in medio quasi cursu profaberentur. Nam primum quidem quicquid in Italia aut alibi gen- 12 tium *r*) inculti soli, etiamque sub regibus, vacaret, id totum occupantibus et colentibus adiudicauit: decemque annorum immunita- 13

l) cuncta denique ad honestatem et moderationem reducere conabatur. Ipse quum aut egrederetur, aut ius dic., vel, quum in publicum prodiret. *Steph.*

m) et quum Marci imperium aemularetur, seniores quidem, eum in memoriam reuocando, delectabat. *Steph.*

n) deferendos eius imperio diu. *Steph.*

o) et quod persuasum haberent, eo illum esse animo, vt nemini iniuriam vltro esset facturus, sed vnicuique, quod meritis foret, tribuens, neque indecenter cuiquam gratificaturus, neque vim

vlli crudeliter esset illaturus: sponte illi se ded. *Steph.*

p) nullo iam p. moderatum imperii statum tolerabant. *Steph.*

q) prohibuit que, ne conatus illi admirandi, et iis, qui eius imperio suberant, profuturi, ad exitum perducerentur. *Steph.*

r) inculti et vacantis soli esset, etiamsi imperatoria esset possessio, eius quantum quis vellent ac posset, occupare, et, quum eius curam suscepisset ac coluisset, dominum esse permisit: quin etiam immunitatem a quibuslibet oneribus, iis, qui agros colerent, dedit in decennium; et in perpetuum,

tem, ac perpetuam libertatem agricolis concessit. Imperatoriis autem possessionibus nomen suum inscribi prohibuit, non esse illas dictitans imperantium proprias, *s)* sed communes Romanorum et publicas.

14 *Ve*stigalia quoque omnia, quae ad contrahendas pecunias tyranni excogitauerant, in fluuiorum ripis, in urbium portibus, perque vias et itinera, penitus remisit, *t)* atque in antiquam libertatem reuocavit. *u)* Multaque item ad idem exemplum facturus videbatur. nam et delatores vrbe exegerat, et ubiubi inuenirentur, puniri imperauerat: cauens, necui iniuria feret aut de vanis criminibus periculum constaretur. Ergo in maxima tranquillitate sese beatissimoque rerum statu victuros senatus caeterique arbitrabantur. Siquidem adeo se aequabilem paremque caeteris praestabat, ut filium quoque iam adolescentem in aulam palatinam nunquam adduxerit, sed intra priuatos parietes continerit: sic ut in ludum quoque literarium atque gymnasia de more itaret, nihil priuatis ablimilis: erudireturque, et omnia perinde ut quiuis e medio ageretur, *x)* neque ullam aut tyrannicam aut omnino imperatoriam pompam ostentaret.

V.

Quum *y)* in hac morum vitaeque modestia ageret, soli scilicet praetoriani milites, praesentem rerum conditionem haud satis aequo animo ferentes, veterem illam licentiam violenter se gerendi raprandique omnia, affectabant. Interque vina et epulas consilia inierunt Pertinacem e medio tollendi, grauem ipsis atque onerosum: alterumque eius loco imponendi rebus Romanis, indulgentem atque

3 intemperantem, nihilque denique non licentiae praebiturum. Igitur confestim, haud opinato, cunctis otium agitantibus, turbidi ac furentes, militari cursu, meridie ipso, protentis hastis, nudis gladiis, frequentes ad imperatoris aedes feruntur. Re autem subita insperataque *z)* perterriti cubicularii palatini, pauci plurimis, et inermes armatis minime ausi resistere, *a)* relicta sua quisque statione diuersi alii alio diffugerunt. Pauci tamen ex amicissimis, nuntiato militum concursu, persuadere Pertinaci conabantur, ut fuga sibi con-

dominii eius securam vsurpationem. *Steph.*

s) sed communiter et publice ad Romanorum imperium pertinere. *Steph.*

t) atque in pristinum statum et libertatem dimisit. *Steph.*

u) ac plura in suos collaturus erat beneficia; ut quidem sui animi argumenta dabat, vel suae voluntatis. *Steph.*

x) nulla que in re factum aut pompam imperatoriam ostentaret. *Steph.*

y) Quum autem in hac felicitate et bene composito rerum statu viueretur, ii soli milites, qui sti-

patorum partes obibant, quum praesentia aegre ferrent, et rapinas ac violentias, quas in praecedente tyrannide exercuerant, desiderarent: dum suo perditio luxui et crapulae vacant, consilia ineunt, Pert. e m. t., — onerosum; et quempiam quaerendi, qui omnibus solutam legibus effrenem que licentiam esset praebiturus. *Steph.*

z) pert. Imperatorii ministri, vel, qui aliqua circum Imperatorem ministeria obibant. *Steph.*

a) quisque relicta statione, quae sibi vel ad atriensem ianuam, vel ad aliam quempiam aditum erat concredita, fugiebant. *Syllb.*

suleret, populiq̄ue auxilium imploraret. *b)* Ille autem, tametsi vti- 6
 lia in praesens audiebat, tamen indecorum existimans atque illibe-
 rale, minimoque dignum imperatoria maiestate atque anteaeta vita,
 fugae aut latebris salutem debere, occurrere periculo ac procedere 7
 in medium decreuit: sperans persuasurum quae vellet, et furentes
 in praesens animos placaturum. Igitur cubiculo egressus, factusque 8
 irruentibus obuiam, quaerere causas institit tam subiti motus, et a
 foedissimo illo tumultu abterrere, non attonitus periculo, sed ha-
 bitum oris grauem moderatumque retinens, paremque imperatoriae
 dignitati: ac nihil humile, nihil pauidum aut obnoxium, nihil deni- 9
 que supplice dignum prae se ferens, ita ad eos verba fecit: *Me qui-*
dem, o milites (inquit) *si occiditis, neque ipsi rem magnam facitis, ne-*
que mihi sane grauem, c) *homini videlicet huius aetatis, et gloriae: (si-*
quidem omni humanae vitae finis certe est aliquis necessarius) vos autem,
principis curae custodiaeque et propulsantis aliunde periculis adhibitos,
caedem ipsos facere (primos) *neque civili tantum sed imperatorio quo-*
que sanguine polluere dextras, d) *id vero videte ne vel in praesens fla-*
gitosum sit vobis, vel in posterum periculosum. Neque enim ego vlla 10
vos iniuria affeci. si enim Commodi doletis interitu, nihil profecto
nouum fuit mori, qui homo natus fuerat: sin dolo neccatum putatis, non 11
meum sane id crimen: quippe quem ipsi sciitis ab omni etiam e) *suspicio-*
ne procul abesse. Quae enim tunc acta sunt, vos primi cognita habui-
stis: ut etiam si quid obortum suspicionis est, id utique alios attigerit. 12
Caeterum ne illo quidem extincto quicquam vobis deservi patiemur, quod
modeste atque ex dignitate vestra, non autem per vim et rapinas, con-
cupueritis. f) *Ita loquente eo, iam quidam ex iis permotum iri vi-*
debantur: neque sane pauci abire iam coeperant, g) *veriti sanctimo-*
niam principis ac senectutem; sed adhuc loquens senex a caeteris facto
impetu h) *obtruncatur. Qui statim perpetrato tam crudeli scelere,* 15

b) Ille autem iis, qui vtil. in pr. consulebant, non obsecutus, sed indecora et illiberalia, et indigna imp. mai. atque anteaeta vita et rebus ab se gestis, arbitratus, fugere aut latere noluit: sed illi periculo sese dans obuiam, prodiit, ut eos alloqueretur. Sperabat enim, fore, ut animos eorum flecteret, et in praesens amentem illorum impetum sedaret. Igitur cub. *Steph.*

c) homini, qui ad summam senectutem gloriose perueni: (etenim omni h. v. finem necesse est imponi,) sed vos, qui principis custodes et satellites existimamini, atque prop. externis periculis estis adhibiti, caed. *Steph.*

d) videte, ne in praesens ne-

farium sit vobis, et in posterum etiam periculosum. Neque enim ego mihi vllius vobis illatae iniuriae sum conscius. *Steph.*

e) s. pr. abesse: ac non minus, quam vos, quae tunc acta fuerint, ignorare: adeo ut, si quid suspicamini, alios insimulare debeatis. Sed tamen, illo etiam mortuo, nihil vobis defuturum est eorum, quae vos decent, e que dignitate vestra sunt, etiamsi nec vim mihi inferatis, nec rapinas vobis perimitratis. *Steph.*

f) Quum alia quaedam huiusmodi dicere illis conaretur, iam quid. *Steph.*

g) reueriti maiestate praediti Imperatoris senectutem. *Steph.*

h) trucidatur. *Memm.*

16 *i*) multitudinem declinantes, indignissime laturam id facinus, occupant in castra abire, muroque continent se: dispositis pro turribus armatis, qui populum, *si impressionem faceret*, a moenibus arcerent. Hunc finem Pertinax fortitus est, vitae morumque (vt supra diximus) laudandus.

VI.

Sed vbi caedis illius fama per populum *k*) dedita, tumultu scilicet luctuque omnia compleri, discurrere vniuersi furentibus similes: 2 neque certi quid agerent, quaerere ipsos autores: quos neque inue- 3 nire tamen poterant neque vlcisci. Praecipue vero senatus indigne id ferre, communemque eam calamitatem existimare: desiderans pa- 4 rentem optimum, ac principem indulgentissimum: rursusque tyran- 5 nidem metuens, quam cordi esse militibus intelligebat. Sed quum dies vnus itemque alter abiisset, plebsque vniuersa, suo quisque metu, quietem ageret, et qui dignitate autoritateque pollebant, in sua praedia quam longissime poterant ab vrbe secessissent, *l*) ne quid in 6 eligendo successore grauius obiiceretur: cognito milites et quietum esse populum, et exiliter neminem, qui principem interfectum vindicaret, ipsi quidem castris se continebant: constituto autem supra 7 murum vocalissimo quoque, edicunt venale imperium, traditurosque se ei qui plurimum pecuniae polliceretur, tutoque in aulam *cum ar-* 8 *mis* deducturos. *m*) Id auditum neminem e senatu, grauitate atque autoritate praeditum, neminemque e nobilitate, aut ex iis denique permouit quicumque adhuc opulenti superabant, tenues reliquiae Commodi tyrannidis: neque ausus quisquam aut muro succedere, 9 aut turpem contumeliosumque dominatum pecunia pacisci. Sed enim Iuliano cuidam, consulari viro, qui grandem habere pecuniam credebatur, vespere supra coenam nuntiatum inter vinum atque epu- 10 las, militum edictum: quippe homo alioquin parum vitae contineris habebatur. Persuadent igitur vxor atque filia, et parasitorum turba, vt relicta mensa acceleret, et quid agatur intelligat: ac subinde inter eundem adhortantur *n*) occupet proiectum imperium, superatu-

i) metu eorum, quae ausi erant, praeuenire populi insultum volentes, (quippe quem grauius ea laturum sciebant,) in castra curriculum se recipiunt, muro que cont. se. *Steph.*

k) Potius *didita* scripsisse Pol. puto, v. supra. *Steph.*

l) ne quid illis mali ex futuro imperio contingeret, si adessent: milites, cognito, quietum esse pop. et neminem audere caedem Imperatoris persequi, ipsi quidem c. s. continebant; constitutis autem supra murum iis, qui maxime voce valerent, proclamabant, venalem esse Imperatoriam dignitatem; atque illi, qui plus pecuniae

daturus esset, tradituros se pollicebantur, tuto etc. *Steph.*

m) Quum autem huius praeconii fama sparsa esset, ii quidem e senatoribus, qui maiore grauitate constantia que praediti erant, et quicumque patricii, aut adhuc opulenti, paucae tyrannidis Commodi reliquiae, neque ad murum accesserunt, neque turpem et probrosum dominatum pecunia comparare voluerunt: sed Iuliano cuidam, consulari viro, qui abundare pecunia existimabatur, epulanti nuntiatum militare praeconium, dum ebrietati et crapulae indulget, quippe caet. *Steph.*

n) occ. pr. imperium. Quum

rum largitione omnes, qui tantum diuitiarum possideat. Igitur vbi 11
 muros accessit, clamare occoepit daturum quae vellent: habere se
 magnas opes, plenos auri thesauros atque argenti. Eodemque tem- 12
 pore Sulpitianus, et ipse vir centularis, o) ac praefectus vrbi, focer-
 que Pertinacis, imperium licitabatur. Verum in eo milites suspectam 13
 habuerunt Pertinacis propinquitatem, subesse aliquid fraudis sus-
 petantes, quo illius caedes vindicaretur. Ergo Iulianum scalis demis- 14
 sis supra muros attollunt, p) non prius ausi referare portas quam
 conueniret de numero dandae pecuniae. Ille ingressus in castra, 15
 primum quidem honores Commodi et statuas, quas sustulerat senatus,
 instauraturum pollicebatur, concessurumque ipsis quam quondam sub
 illo licentiam obtinissent. praeterea mililibus singulis plus multo ar- 16
 genti daturum quam aut petere auderent aut accepturos expectaue-
 rant. neque in dando moram futuram: q) nam domi eam pecuniam
 adseruari. Quibus adducti rebus milites, atque in tantam spem ere- 17
 cti, r) Iulianum declarant principem: simul ei Commodi cognomen
 imponunt. Tum signis sublati, s) impostisque illius imaginibus,
 deducere hominem tendunt. t) Igitur de more sacrificio in castris 18
 peracto, exiit maiore militum comitatu quam caeteri consueuerant. si-
 quidem per vim, contraque populi voluntatem, perque turpitudinem et
 dedecus imperium emeratus, iure impetum multitudinis verebatur.
 Sed induti armaturas milites, circumseptique vndique testudine facta, 19
 vt etiam, si res posceret, dimicarent, receptoque in medium imperatore
 suo, clypeis hastisque supra u) capita elatis (vt tutiores forent, si torte
 lapides e testis mitterentur, dum pompa procedebat) deducunt eum in
 aulam, neque auso resistere populo, neque (vt mos est) faustis accla- 20
 mationibus prosequente: sed diras procul imprecantibus vniuersis,
 grauiusque exprobrantibus quod aere sibi imperium parauisset. Tunc 21
 primum videlicet corrupti militum mores, x) foedaeque et insatiabi-
 lis pecuniae cupiditas, et contemptus imperatoriae maiestatis ino-
 leuit. Nam quum neque vindex existeret vllus tam crudeliter inter- 22
 festi principis, neque promercale factum imperium foedeque nundi-
 natum quisquam prohibuisset, id vero initium causae (milicibus)
 fuit, vt etiam in posterum turpissimi contumacissimique euaderent:

enim immensam pecuniarum vim habeat, superaturum largitione omnes, si qui aduersus eum contendant. *Steph.*

o) et qui fuerat praef. urbi, (pater autem Pertinacis vxoris erat,) venit ad emendum imperium. Verum. *Steph.*

p) Non enim prius referare portas volebant, quam scirent, quantum pecuniarum daturus esset. *Steph.*

q) Sed se iamiam ex aedibus afferri curaturum. *Steph.*

r) Iul. decl. Imperatorem: et

praeter id, quod ex genere proprium illi erat nomen, Commodum appellandum censent. *Steph.*

s) ac restituti in pristinum statum illius *im.* Id enim vox Graeca sonat: sed intelligendum erit de Commodi imaginibus. *Steph.*

t) Quum igitur consueta et imperatoria sacrificia in castris peregisset, exiit etc. *Steph.*

u) supra caput. *Memm.*

x) atque insatiabilem et foedam pecuniarum cupiditatem, et contemnere debitam principibus reuerentiam didicerunt. *Steph.*

fic vt avaritia in dies ac principum contemptus etiam vsque ad sanguinem prouheretur.

VII.

Enimvero Iulianus, imperium adeptus, deliciis continuo crapulaeque se dedere, circa Rempub. indiligens, vitamque mollissimam luxuque circumfluentem traducere. *y)* Sed et spem militum fefellerat, neque implere fidem promissorum potuerat. siquidem nec opes domi quantas iactabat, et publicum aerarium sumtibus illis infans iam pridem a Commodo exhaustum. Quare cum milites habebat infensos, *quia spe sua frustrati erant*, tum a populo totius rei conscio facile contemnebatur. Itaque et praetereuntem maledictis insectabantur, et turpes ambiguasque voluptates exprobrabant: sic vt propalam etiam in circo, quo maxima vis hominum confluit, Iulianum incesserent, ac vindicem Romani imperii, praesulemque summi principatus Nigrum vocitarent: orantes, vt quamprimum adesset, ipsosque a tantis contumeliis assereret. Is Niger consulatum gesserat, ac tum Syriae praecerat vniuersae, *quum ea, quae dixi, Romae gererentur*. qui honos ea tempestate multo maximus erat: quippe etiam Phoenices omnisque ad Euphratem regio, Nigri suberat imperio. *z)* Ipse aetatis erat iam ad senectutem spectantis, multisque et magnis in rebus *cum laude* versatus famam obtinuerat mansuetudinis ac dexteritatis, sic vt etiam Pertinacis vitam puraretur aemulari. quibus maxime rebus populi fauorem adeptus videbatur. Hunc igitur assidue frequentis populi clamores implorabant, ac praesentem Iulianum conuicio lacerantes, illum, etiam absentem, vniuersi principalibus acclamationibus faustisque vocibus prosequerentur. Quibus intellectis

y) Sed et spem mil. fefellisse, illis que imposuisse comperiebatur: quod promissa implere non posset. siquidem neque domi tanta illi erant pecuniae, quantas iactauerat; neque etiam publici thesauri habebant; sed omnes ante exhaustae fuerant perditio Commodi luxu, et immensis atque inconsideratis sumtibus. Ex hac autem audacia et hac de causa cum milites sua spe frustrati subindignabantur; tum vero populus, qui senserat, quomodo milites essent animati, contemptui illum habebant: adeo vt et praetereuntem maledictis incesserent, et turpes ambiguasque voluptates exprobrarent. *Steph.*

z) Erat autem aetate mediocriter prouecta, multisque et m. in r. spectatus: ac fama iam percrebuerat, cum esse virum mansue-

tum atque industrium, et vitam Pertinacis aemulari. quibus maxime rebus Romani *adducebantur*, ad eum optandum, videlicet. *Atque adeo* illum assidue, quum populus conueniret, vocabant, ac praesentem Iul. conuiciis lacerantes, illum Imperatoriis acclamationibus prosequerentur absentem. Nunciata autem pop. Romani voluntate, illo que tam crebro in conuentibus clamore, non abs re Niger persuasus, et res sibi facillime successuras ratus, (praefertim, quum Iulianus a militibus, quos circa se habebat, negligeretur, quod suam de pecuniis fidem minime liberaret; et a populo contemneretur, tanquam a se emto principatu indignus,) animum ad spem imperii appellit. Ac pr. *Steph.*

Niger, putans omnia sibi ex sententia successura, quod et a militibus negligebatur Iulianus, ut qui fidem minime impleuerat, et contemnebatur a populo, ut parum dignus emto principatu: spem cepit imperii vindicandi. Ac primo quidem ex ducibus tribunisque, caeterisque militibus, qui plurimum haberent autoritatis, diuersos alium alio tempore domum dimittebat, edoctos rerum omnium, quae sibi Roma afferebantur. Id hoc consilio faciebat, ut quam latissime toto oriente rumores disseminarentur. Ita enim sibi adiunctorum quamplurimos existimabat, si non imperium ex insidiis occupaturus, sed opem vocantibus atque implorantibus Romanis allaturus videretur. a) Proinde vniuersi confestim adesse, obsecrare pro se quisque obtestarique, uti quamprimum rempublicam capesseret. Est autem Syrorum gens natura leuis, pronaque ad res nouandas. Amabant autem vehementer b) Nigrum, quod et imperium apud illos humanissime gesserat, et ludis multitudinem ac celebritatibus detinuerat. Sunt autem Syri suapte natura huiuscemodi oblectamentorum cupidiore: e quibus Antiocheni, maximam felicissimamque urbem inhabitantes, totum ferme annum vel in vrbe ipsa vel in suburbanis ludos et festa concelebrant. Quocirca edendis assidue spectaculis, ac remittendis exhilarandisque otio animis, ita sibi vulgus adiunxerat, ut ab omnibus magnopere coleretur.

VIII.

Quae quum ita se habere intelligeret, iussis undique adesse dicta die militibus, reliqua etiam confluente multitudine, ita pro suggestu ad id ipsum extructo verba fecit, *Quam mihi ingenium, quantaque in rebus maioribus aggrediendis nostra cautio sit, forsitan ipsi quoque iam pridem cognouistis. Neque ego nunc apud vos processissem verba facerem, si vel privato consilio, c) vel incerta spe, aut spem superante cupiditate adducerem. Sed me vocant Romani, et assidue clamantes fatigant, ut eis manum porrigam salutarem, neque patiar tam excellens tamque gloriosum relictum a maioribus imperium iacere abiectum turpiter. Ut autem citra occasionem aliquam minime leuem res aggrediantur, audax sane temerariumque sit, ita si implorantibus ac rogantibus opem deneges, timiditatis et prodicionis crimine labores. Quapropter eo consilio ad vos huc prodii, ut scitarer, quid facto opus esset duceretis: vobisque vterer quasi totius negotii huius consultoribus d) atque participibus. quod si ex sententia successerit, communis mihi inde vobiscum erit utilitas. Neque scilicet e) tenues opes aut leues sunt,*

a) Obstupesciti autem erant omnes, ac sine vlla etiam cunctatione instabant, obsecrantes et ipsi, ut res capesseret, i. e. rerum administrationem. Potest autem ἀνεπτόνυτο et aliter exponi, ut videbis in Annot. Steph.

b) Nigrum, tum quod humanum erga omnes erat eius impe-

rium, tum etiam quod plerumque ludis eorum et celebritatibus intererat. Steph.

c) vel spe, ratione carente. Steph.

d) ac fociis. Memm.

e) tenues spes: ut et Pol. scripsisse puto. Steph.

quae nos sollicitant, sed ipse f) Romanus populus, cui rerum omnium
 potestatem superi tribuerunt, ipsum Romanum imperium, fluctuans ad-
 7 huc, neque apud quemquam certa sede residens. g) Sed neque parum
 tuta inimus consilia, his implorantium animis, nullo ad prohibendum
 8 resistendumque parato. Nam qui illinc veniunt, ne ipsos quidem mili-
 9 promissa non soluerit. Quae sit igitur vestra mens ostendite. Talia
 loquentem continuo exercitus omnis, caeterumque vulgus, impera-
 10 torem atque augustum consalutant: tum h) amictum imperatoria
 purpura, reliquoque exornatum aulico paratu, ibidem ex tempore
 11 conquisito, praecedente etiam igni, in Antiochiae primum templa,
 12 omnibus extra insignibus imperatoriis adornauerunt. His valde lae-
 tus Niger, quum scilicet et Romanorum animos, et caeterorum stu-
 dia hominum animaduerteret, iam haud dubie rem omnem sibi esse
 13 in vado arbitrabatur. Qui postquam rumor increbuit, i) statim
 quaecunque aduersum Europae continentem nationes incolunt, fe-
 stinare pro se quaeque, vt praesto illi essent, legati vndique Antio-
 14 chiam confluere, k) velut ad legitimum principem: reges quoque et
 satrapae trans Euphratem Tigrimque habitantes gratulatum mise-
 15 runt: suamque operam in omnem euentum pollicebantur. Quos
 ille amplissimis affectos muneribus, gratiisque de sua propensa vo-
 luntate, deque iis quae pollicerentur, actis, dimittebat: nullis sibi
 16 idque gesturum se incrementum. Quare tanta spe sublatis animis,
 supinius iam negligentiusque agitabat, seque populumque Antioche-
 17 num otio deliciisque oblectans, ludosque edens et spectacula. Ne-
 que vero aut Romam (quod res maxime postulabat) proficisci stu-
 dit: aut Illyricos exercitus (qui scilicet imprimis adeundi concii-
 18 liandique fuerant) vllis de rebus certiores fecit: sperans statim intel-
 lecta re, cum l) Romanis eos pariter, cumque orientis totius
 exercitibus consensuros.

IX.

Haec dum agigaret, leui incertaque spe subnixus, fama iam per Panno-
 nios Illyricosque increbuerat, perque exercitus omnes, qui pro ripis
 Danubii Rhenique excubantes, coercendis barbaris, Romanum tu-
 2 entur imperium. Praeerat autem Pannoniis vniuersis (nam unius

f) Rom. pop. (cui dominium in omnia regnum que dii tribue-
 runt,) ipsum que imperium, fl. Steph.

g) Nobis igitur tuto rem aggre-
 di licebit; et quod ea sit vocan-
 tium voluntas, et quod nemo sit,
 qui obsit vel prohibeat. Nam
 qui nuncia illinc ad nos perse-
 runt, ne ipsi. Steph.

h) am. imp. purpura, quum re-
 liqua etiam, quae ad honorandam

maiestatem augustam pertinent,
 ex tempore comparassent, praec-
 ced. Steph.

i) per omnes nationes, quae-
 cunque aduersam Europae conti-
 nentem incolunt, festinare —
 Memm.

k) velut ad omnium consensu
 receptum Imperatorem, aut bre-
 uius, velut ad certum Imp. Steph.

l) Romanorum voto seu deside-
 rio. Steph.

regebantur imperio) Seuerus quidam, genere Afer, vehemens homo negotiis gerendis, ac ferox, vitaeque infuetus durae et asperae, ac *m) laboribus facillime resistens*: promptus excogitandis, acer exequendis rebus. Qui postquam Romanum principatum pendere sublimem quasque direptui expositum vidit, alterum quidem, vt desidem, alterum, vt parum efficacem, contemptui habuit. Addebant praeter ea spem somnia quaedam et oracula, caeteraque futurorum praesagia: tum denique fidem veri impetrantia, quum sunt euentum sortita. quorum pleraque ipse in libris de vita sua conscripsit, ac publice in tabulis picta dedicauit. Sed quod illi extremum maximique momenti somnium spem propemodum omnem conciliauit, id ne nobis quidem silentio praetereundum. Quo enim tempore nunciatum est Pertinacem ad imperium ascitum, peracto Seuerus sacrificio, *n) iuratusque fidem principi*, vbi primum domum rediit, somno comprehensus, videt per quietem magnum quendam ac generosum equum ornatum phaleris imperialibus, qui Pertinacem ipsum per urbem veheret media sacra via. Sed vbi ad ipsum fori peruenit ingressum, in quem *o) olim liber* populus frequens conueniebat, visus est excussisse Pertinacem equus, atque abiectisse humi, proximeque astanti Seuero tergum substernere, cumque perferre sublimem tuto in forum medium, conspicuum venerabundae multitudini. manet autem adhuc huius imago somnii eodem ipso in loco ingens, ex aere conflata. Ad hunc igitur modum sublatis animis Seuerus, ac se diuina prouidentia sollicitari ad imperium ratus, decreuit animos periclitari militum. Quare primum quidem praefectos, tribunosque, et primos militum sibi adiungens, cumque iis de Romano imperio sermones ferens, *p) abiectum id esse* dictitabat, existente nullo, per quem fortiter atque ex dignitate gubernaretur. Inuehens praeterea in praetorianas cohortes, quae sacramentum militare ciuili imperatorioque sanguine polluissent, vindicandam esse aiebat ac persequendam Pertinacis caedem: minime ignarus excubare adhuc memoriam Pertinacis apud Illyricos exercitus: quoniam sub imperatore Marco *q) multa illius ductu* aduersus Germanos trophaea excitauerant: et quum praefectus Illyrico foret, nullum non exemplum virtutis in praelio ostentauerat: beneuolentiam porro, ac probitatem, ad haec ciuile moderatumque imperium *r) fociis* praestiterat. Quocirca memoriam eius principis colentes, tantam in illum editam crudelitatem indignissime ferebant. Hanc igitur Seuerus occa-

m) laborum patientissimus.
Memm.

n) suo que functus officio in praestando de regno Pertinacis iurando, domum reuersus, somno, ubi vesper aduenit, est comprehensus: ac sibi visus est magnum quendam et generosum equum videre, ornatum phaleris.
Steph.

o) olim populus, quum penes

eum erat imperium, ad verbum, democratiae tempore. *Steph.*

p) id omnino proiectum esse dictitabat, vel iacere. *Steph.*

q) multa cum ipsis aduersus Germ. tr. excitauerat: et quum dux ac praefectus Illyriorum constitutus esset, null. *Steph.*

r) Pol. scripsisse puto suis, i. e. sibi subiectis. *Steph.*

sionem arripiens, facile eos quo vellet adducebat: s) simulans non
 se quidem imperium quaerere, aut summam potestatem affectare,
 15 sed ire vltum sanguinem tanti principis. Nam vt eius regionis homi-
 nes corporibus vtuntur praeualidis atque proceris, et in pugnam
 16 caedemque paratissimis, ita pingui sunt ingenio: quare haud facile
 sentiunt, si quid agas dicasue astute ac subdole. t) Quocirca quum
 fidem fecisset Seuerus, caedem se Pertinacis persequi velle, ita sibi
 vniuersos conciliauit, vt imperator diceretur, summamque ab eis ac-
 17 ciperet potestatem. Sed vbi Pannoniorum animos explorauit, (sta-
 tim) vicinarum quoque gentium praesides, quaecunq; Romano
 18 subiacent imperio, magnis illexit praemiis. Erat autem Seuerus,
 u) vnus omnium mortalium ad amorem simulandum maxime factus:
 sic vt ne iusiurandum quidem fallere dubitaret, si ita vsus posceret:
 longeque aliud in lingua promptum quam in animo reconditum
 gerebat.

X.

Igitur Illyrico omni rectoribusque prouinciarum per literas insinua-
 2 tus, collectisque vndecunq; militibus, ac suscepto Pertinacis co-
 gnomine, quod non Illyricis modo, sed Romano etiam populo gra-
 tissimum fore suspicabatur, conuocatis omnibus in campum, ita pro
 3 suggestu loquutus dicitur: *Quantum vel fidei, vel religionis erga deos,*
per quos iurati estis, quantumque honoris imperatoribus exhibeatis,
quos adeo veneramini, facile ostenditis, milites, quum tantopere indi-
 4 *gnamini cohortes urbanas, pompae magis quam virtutis administras,*
adeo foedum facinus perpetraste. Ac mihi quidem in votis est nunc
primum tantam spem auspicanti (nam profecto scitis, quam semper au-
 5 *diens dicto principibus fuerim) perducere ad exitum, atque explicare*
quae vobis cordi sunt: neque Romanum imperium abiectum pati, quod
quidem apud maiores summa semper autoritate gestum, venerandum
 6 *omnibus videbatur: postea vero quam ad Commodum recidit, et si x) ob*
illius adolescentiam saepenumero imegit, attamen omne vitium cum
ipsius principis nobilitate, tum (sanctissimi) parentis memoria obum-
 6 *brabatur. Neque tam errata illius, odium, quam misericordiam eme-*
rebantur. quippe non tam ipsi quae gerebantur quam assentatoribus im-
putabamus, caeterisque malarum artium consultoribus atque ministris:

s) simulans, se non tam imper.
 affectare, neque sibi summam po-
 testatem ambire, quam velle talis
 principis sanguinem vlscisci. Sicut
 autem eius reg. *Steph.*

t) Quum igitur fidem habuissent
 Seuero, simulanti, se succensere,
 et caedem P. p. velle; eius pote-
 stati se permiserunt: ita vt Imper-
 ratorem declararent, et imperium
 ei committerent. Vbi autem Pann.
 animos cognouit, misit et ad vici-
 nas gentes, atque ad omnes praes-
 fides gentium, quae sub septen-

trionali plaga Romanis seruiunt:
 et magnis pollicitationibus ac ma-
 gna spe alliciens, facile sibi eo-
 rum voluntates conciliauit. *Steph.*

u) Seuerus omnium hominum
 ad simulandam beneuolentiam,
 faciendamque eius fidem, aptissi-
 mus; ne iureiurando quidem par-
 cens, si opus esset, eo contempto,
 commodi sui causa mentiri, vel
 fidem fallere. *Steph.*

x) per adolescentiam nonnulla
 perperam ab illo fiebant, *Memm.*

donec ad sanctissimum illum senem, cuius adhuc virtutis et probitatis
 y) nostris mentibus memoria residet, delatum fuit imperium. Quem ta-
 men tantum abest ut tolerare illi potuerint, ut caede etiam (nefaria)
 talem virum e medio sustulerint. Post hunc autem terrae marisque
 imperium nescio quis turpissime auctionatus, ex populo (quemadmodum
 auditis) inuisus est, et milites ipsos, quibus imposuit, parum fidos habet.
 x) Qui tamen si etiam defensuri illum beneuolo animo forent, attamen
 neque numero vniuersi, neque virtute singuli conferendi sunt vobis.
 a) Ad haec bellica vos negotia exercuerunt. nam et cum barbaris
 pedem conferre, et labores omnes itineris perferre, et algores aestusque
 despiciere, et concreta gelu calcare flumina, et potare effosios latices,
 non haustos, et venatu inuigilare consueuistis. omnia denique ad vir-
 tutem adepti viatica: sic ut nemini facile sit vestris obistere viribus.
 Etenim labore miles probatur, non mollitudine: quae illi exsaturati at-
 que enutriti, ne vocem quidem vestram, nedum pugnam poterant susti-
 nere. Quod si cui Syriae res formidabiles videntur, is vel ex eo cogi-
 tet, quam imbecillae sint quamque tenui spe nitantur, quod neque ad-
 huc progredi quoquam, neque de vrbe petenda deliberare ausi, sedes-
 que illas boni consulentes, delicias in diem quae sitas lucrum esse ambi-
 guae potestatis arbitrantur. Est autem ad ioca et cauilla imprimis
 factum Syrorum genus: tum qui Antiochiam colunt, ii studere Nigro
 potissimum creduntur. Nam gentes reliquae et ciuitates, quum adhuc
 neminem imperio dignum aspiciant, quique sit Rempubl. fortiter mode-
 rateque gesturus, ei scilicet obedire se tandem simulant. Quod si ab
 Illyrico exercitu ducem creatum cognouerint, simulque nostrum nomen
 inaudierint (non obscurum sane apud ipsos neque ignoratum: quippe
 illic etiam cum imperio praefuimus) b) neque me profecto desidia aut
 torporis arguerint, neque vestrum exceptare impetum, aut bellicam vir-
 tutem volent experiri: praefertim quum et corporum proceritatibus,
 et armorum exercitationibus, et conferenda manu longe vobis impa-
 res babeantur. Quare occupemus quamprimum Romam, larem ipsum
 imperii: reliqua dein facile expedituri, cum deorum oraculis, tum ar-
 morum corporumque vestrorum viribus confidentes. Haec loquutum
 Seuerum faustis acclamationibus milites exceperunt, augustum Per-
 tinacemque appellantes: studiumque in eum propensum atque egre-
 giam voluntatem c) pollicebantur.

XI.

At Seuerus, nihil procrastinandum ratus, armari quam expeditissi-
 me iubet, iterque ad urbem edicit: distributisque vixitum ciba-

y) vestris, Memm.

x) Quibus, etiamsi pro eo in
 aciem descensuri, animo beneuo-
 lo essent, et multitudinem vniuersi,
 et fortitudinem singuli praestatis,
 Steph.

a) Quin etiam magis, quam illi,
 in rebus bellicis estis exercitati:

sequendo lectionem illam in An-
 not. Steph.

b) neque me profecto socordiae
 aut ignauiae arguerint, neque ve-
 stram generosam alacritatem et
 firmum in pugnis robur sustinere
 volent. Steph.

c) prae se ferebant. Steph.

- 2 riis, omnique viatico, *d*) nihil sibi ad celeritatem facit reliqui, nul-
 3 lis interquiescens locis: ac vix residere tantisper milites passus, do-
 4 nec a nimia itineris contentione respirarent. Ipse inter primos la-
 5 borans, vilique tabernaculo vtens, cibum potumque eundem, quem
 6 etiam caeteri milites, capiebat: nihil vnquam imperatoriae luxuriae,
 7 nihil deliciarum ostentans: sic vt acceptior in dies *e*) militibus fieret.
 8 Nam quum laborum omnium non modo particeps, sed princeps et-
 9 iam autorque foret, adeo cunctis venerabilis erat, vt nihil non pro
 10 illo cupidissime facturi viderentur. Postea vero quam emensa Pan-
 11 nonia ipsos Italiae *f*) montes infedit, famamque sui praeueniens,
 12 prius coram conspectus est quam aduentare auditum fuerat, magnus
 13 scilicet omnes Italiae ciuitates tanto conspecto exercitu metus in-
 14 uasit: quippe homines in Italia iampridem ab armis belloque remo-
 15 tiissimi, agros pacemque colebant. Etenim quamdiu libera ciuitas
 16 egit, atque a senatu belli duces *g*) eligebantur, fuere in armis sem-
 17 per Italiae nationes, Graecisque et barbaris subactis, terrae sibi ma-
 18 risque imperium pepererunt. neque vlla orbis terrarum pars aut caeli
 19 tractus fuit, quo non vires suas Romanorum arma protulerint. Postea
 20 vero quam Augustus rerum potitus est, et laborem Italis ademit, et
 21 arma detraxit: *b*) milites tantum quosdam certis autoramentis habuit
 22 mercenarios, qui Romanum tuerentur imperium: tum fluuiorum ma-
 23 gnitudine atque fossarum, montibusque asperrimis, desertisque locis
 24 atque imperiis circumseptos imperii limites communiuit. Quocir-
 25 ca merito omnes, postquam aduentare Seuerum cum tanto milite au-
 26 diuerunt, insuetâ re perterriti, quum neque stare contra, neque
 27 prohibere auderent, ibant obuiam laureati, portisque eum patenti-
 28 bus excipiebant. Ille tamdiu locis singularis immoratus, quamdiu aut
 29 sacra faceret aut populos alloqueretur, Romam e vestigio pergebat.
 30 Quae vbi Iuliano nunciata sunt, *i*) actum de se prorsus exstimaui-
 31 Nam et exercitus Illyrici potentiam multitudinemque audiebat, et
 32 populo parum fidebat, cui se cernebat inuisum: neque satis ma-
 33 gnâ spem in militibus habebat, quos videlicet fefellisset. Itaque
 34 collectas vndique pecunias, partim suas, partim ab amicis acceptas,
 35 tum quascunque in templis aliisque locis publice inuenisset, diuide-
 36 re militibus instituit, vt eo pacto illorum beneuolentiam redimeret.
 37 Sed ei, tametsi multa magnaque acceperant, nullam tamen habebant
 38 gratiam, persolui debitum sibi, non dari munus aliquod interpre-
 39 tantes. Caeterum suadentibus amicis Iuliano, vt exercitum educeret,

d) iter capessit: magna que contentione et generosis laboribus viam accelerat, neque vsquam commorans, vel, aliquid morae interponens, neque interquiescendi spatium concedens, nisi quo milites, paululum respirantes, iter mox persequerentur. Ipse — *Steph.*

e) commilitonibus, *Memm.*

f) fines, *Memm.*

g) emittebantur. *Steph.*

b) Sed praefidia et legiones im-

perio munimenta esse voluit, milites quosdam certis auctor. constituens mercenarios, qui Rom. imperio vice murorum essent; tum fluv. Polit. tamen alicubi τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια castra et castella vertit. *Steph.* praefidiorum atque exercituum vtens propugnaculis. *Memm.*

i) in summa desperatione erat. *Steph.*

atque Alpium angustias occuparet, (sunt autem Alpes, altissimi montes, quales in his regionibus nulli, porrecti ad muri formam, circumdatique Italiae: quasi ad reliquam regionis eius felicitatem hunc etiam quasi cumulum natura addiderit, ut munitionem haberet inexpugnabilem, pertingentem scilicet a septentrionali ad id mare, quod ad meridiem spectat) non ausus tamen ille vrbe egredi, supplicatum militibus mittebat; vti arma caperent, exercerentque se ac fossas ante urbem ducerent: *k)* omnemque belli apparatus in ipsa demum vrbe expediebat. Siquidem elephantos quoque, quos ad pompam institutos habebat, insuefacere conabatur lessorem pati, ratus Illyricos milites equosque eorum perterritum iri facie magnitudineque beluarum, quales antea nullas adspexissent. Totaque ciuitas armis fabricandis, bellicisque instrumentis conficiendis erat intenta.

XII.

Sed cunctantibus adhuc Iuliani militibus ac se comparantibus ad bellum, *l)* nuntiatur adesse iam Seuerus. Is multos e militibus suis sparsim dimiserat, qui clam Romam proficiscerentur: quare alii aliis itineribus noctu ingressi urbem, protectis armis habitu paganorum operiebantur. Iamque intus hostis erat, supino adhuc Iuliano et quid ageret ignaro. Quae vbi populus intellexit, cunctis metu percussis ac Seueri potentiam formidantibus, sentire iam se cum illo simulabat: et Iulianum quidem, quod imbellis, Nigrum, quod lentus atque iners, vituperantes, Seuerum ipsum *m)* iam aduentantem magnopere admirabantur. Enimuero Iulianus, haesitabundus atque inops consilii, conuocato prius senatu, literas ad Seuerum mittit, quibus foedus pacisceretur, eumque in communionem acciperet imperii. Caeterum senatus, etsi illa omnia decernebat, tamen ut eum pauitate desperata salute animaduertit, totus iam ad Seuerum incubuerat. Riduo vero post triduoque, audito Seuerum iam plane adesse, (omnes) contempto Iuliano in curiam conuenere, iussu consulum, quippe iis curae *n)* Romana res est, quoties de imperio ambigitur. Qui postquam frequentes affuerunt, quid facto opus esset, inter se deliberabant, manente adhuc in aula Iuliano, ac fortunam suam miserante, suppliciterque rogante, ut sibi eiurare imperium liceret, omnemque eam potestatem Seuero transcribere. Sed vbi intellexit senatus adeo pauidum Iulianum, *o)* perterritos corporis custodes, ipsum pene ab omnibus destitutum, decreta illius nece, Seuerum solum imperatorem declarant. Tum legatos ad eum mittunt, par-

k) et se res que suas ita comparabat, quasi aduersus Seuerum in ipsa vrbe dimicaturus esset. *Steph.*

l) n. aduentare iam S. *Steph.*

m) iam iam aduenturum in urbem. *Steph.*

n) R. res est, quum suspensa est regia dignitas. Sed more posteriorum Romanorum loquendo

dicendum potius *Imperatoria dignitas*: sicut et βασιλεύς apud hunc passim redditur voce *Imperator*. Alioqui possentur etiam illa omnia verba, δπ. αὐ. τ. τ. β. μ. ἦ, interpretari his duobus, in interregno. *Steph.*

o) et stipatorum custodiam eum metu Seueri destituisse, decr. *Steph.*

tim qui magistratum obtinerent, partim qui maximam haberent in senatu auctoritatem, ut omnes illi honores augustorum deferrent.

- 11 Occidendi autem Iuliani datur vni e tribunis negotium. Is imbellem miserumque senem, qui sibi ipse tam infelicem exitum propria pecunia emisset, desertum iam destitutumque ab omnibus, inter foedissimas complorationes trucidauit.

XIII.

- 2 Quae vbi Seuerus audiuit, maiora iam moliens animo, consilium
 3 *vastrum* iniit capiendorum milium omnium, quicumque Pertina-
 4 cem interemissent. Datis itaque clam ad tribunos centurionesque
 5 literis, hortatur, multa pollicens, persuadeant militibus vrbis, ut
 6 sibi dicto audientes sint. Ipse edictum proponit, ut relictis inter
 7 castra armis, *p*) exeant pacatorum habitu: quales procedere in pom-
 8 pam aut ludos celebrare consueuissent: iurentque in Seueri nomen,
 9 *q*) ac spem sibi optimam proponentes, praesto sint, ut nouum impe-
 10 ratorem comitentur. His creditis, milites, suasu quoque tribuno-
 11 rum, relictis armis, pomparum habitu laureati processerunt. Sed
 12 vbi ad exercitum Seueri peruenerunt, nuntiato iam adesse, iubet in
 campum conuenire frequentes, quasi salutaturus ac perbenigne ac-
 cepturus vniuersos. Enimuero quum ad tribunal principis accessissent,
r) vnanimiter acclamantes, dato repente signo comprehenduntur.
 ita enim praeceperat Seuerus, ut, quum stare pendentes eos ab ore
 principis vidissent, circuirent vniuersos milites sui more hostium,
 neminemque vulnerantes aut pulsantes, tantum orbe facto clausos
 in medio continerent, pila duntaxat intendentes et hastas: ut scilicet
 metu vulnerum, nudi resistere armatis, paucique plurimis mi-
 nime auderent. Quos vbi velut *s*) indagine armorum conclusos
 captiuosque habuit, magna voce ac turbido spiritu, ita ad eos ver-
 ba fecit: *t*) *Superari vos a nobis vel sapientia, vel viribus, vel et-
 iam numero, re ipsa videtis. Capti estis quam facillime, ac nullo ferme
 negotio tenemini. Quid futurum de vobis sit, in mea manu est:
 iam scilicet vicimae hic statis obnoxiae nostro imperio. Si sceleri ve-
 stro debitum quaeratis supplicium, nunquam saue inuenietis. sanctissi-
 mum illum senem, imperatoremque optimum, seruandum tuendumque
 vobis, ipsi occidistis: Romanum imperium perpetua clarum gloria,
 u) quod maiores nostri aut virtutis aut nobilitatis nomine suscipiebant,*

p) ex pacifico habitu, sicut sacrificante aut festum aliquod celebrante Imperatore, in pompam ante illum procedere consueuissent, — *Steph.*

q) et bonam spem concipientes, veniant, ut Seuerum stipaturi. His cr. *Steph.*

r) vnanimiter que ei, consensu iam tribunali, acclamaturi essent, *Memm.*

s) verriculo, *Memm.*

t) Nos follertia et viribus exercitus vel copiis, et auxilium multitudinem vobis superiores esse re ipsa videtis. Facile quidem certe et absque vilo certamine capti estis. *Steph.*

u) quod m. n. aut strenuitate, quae a virtute proficisceretur, comparauerunt, aut nobilitatis ergo per successionem obtinuerunt; hoc vos turpiter et ignominiose, velut aliquid ex priuata

hoc vos turpiter foedeque, velut aliquid ex priuatorum instrumento (quasi sectores) vendidistis. Ac ne eum quidem ipsum, x) quem sic ad imperium produxeratis, seruare saltem ac defendere ausi, homines timidissimi prodidistis. Ob haec igitur crimina ac facinora vestra mille vobis debentur mortes, si quis par noxae supplicium studeat petere. Proinde quid vos aequum pati sit, sane videtis. Ego tamen y) sanguine abstinebo, neque vestras imitabor manus. Sed quoniam ius fasque negat stipari a vobis iam principem, violato iureiurando, ac manibus civili et imperatorio sanguine pollutis, proditaque fide custodiaque: animas quidem et corpora vobis nostra largietur humanitas: porro militibus meis ita praecipio, recingant vos, ac vestimentis exutos militaribus nudosque dimittant. Vobis autem sic impero, discedatis quam longissime: edico item iuroque ac denuntio, capite poenas daturum, si quis vestrum posthac intra centesimum ab urbe lapidem conspicietur. His imperatis, e vestigio milites Illyrici concurrunt, breuesque illos gladiolos detrahunt, quos auro argenteoque ornatos in vsum pompae suspensos habebant: tum zonis, vestituque et cacteris militiae insignibus per vim ablati, nudos ad vnum exautoratosque dimiserunt. Enimvero illi, proditos se videntes atque astu captos, patientiam scilicet praestabant. nam quid agerent nudi aduersus armatos, pauci aduersus plurimos? Discessere igitur complorantes sese, z) concessamque salutem loco muneris interpretantes: pertaesi tamen ac dolentes, quod inermes egressi capiendos se turpiter ignominioseque obtulerant. Vfus item alio consilio vafro Seuerus est. quippe metuens, ne recincti exautoratique, deploratis rebus, rursus castra repperent, resumerentque arma, praemissos aliis itineribus ac semitis electissimos quosque et exploratissimos suorum militum, iubet clanculum vacua castra irrumpere, armisque ipsorum occupatis excludere redeuntes. Hanc igitur poenam Pertinacis interfectores dederunt.

XIV.

Post haec Seuerus cum tota reliquo exercitu instructo armis, Romanam petiit, attonitis metuentibusque pariter primo conspectu a) Romanis, audaciamque viri ac fortunam reperentibus animo. Quem quidem senatus populusque vniuersus laureati exceperunt, primum scilicet ex omnibus hominibus atque imperatoribus, citra

supellectile, argento commutatis. Steph.

x) quem ita principem elegeratis, custodire aut seruare potuistis; sed ignaue prodidistis. Steph.

y) vobis parcam, ita quidem certe, vt non interficiam: neque vestras imitabor manus. quoniam vero ius — Steph.

z) et gratum quidem illis erat, quod salutem concessisset; sed eos poenitebat, quod inerm. vel, et contenti quidem erant salute sibi

ab eo concessa: sed eos poen. Steph.

a) Romanis ob ea, quae tanto cum successu ausus esset. Caeterum populus ac senatus eum laur. excipiebant: qui primus ex o. h. et Imp. — citra certamen res suas ad tam felicem exitum perduxisset. Omnia enim in illo admirationi erant; sed potissimum ingenii promptitudo, et generositas laborum, atque in iis, quae audebat, coniuncta audaciae spes bona, vel,

- sanguinem, atque adeo citra puluerem, tanti effectorem operis.
- 3 Omnia porro mirabilia in illo, praecipueque ingenii acumen, laborum tolerantia, rebusque maximis aggrediundis bonam sibi spem
- 4 proponens audacia. Postea vero quam eum populus faustis acclamationibus suscepit, et senatus (vniuersus) ad portas vrbs consalutauit, inuito Iouis templo, factaque re diuina, reliquisque item factis aedibus de more consalutatis, (nouissime) b) ad domum imperatoriam se recepit. Postridie vero curiam iniiit, ibique placidus orationem habuit plenam optimae spei: simul omnes publice priuatimque benigne complexus, *venisse in urbem aiebat, ut occisum Pertinacem vlcisceretur: daturumque operam, ut status optimatum fundamenta se principe iacerentur: nullum nisi iudicio damnatum, capite bonisue mulctatum iri: non passurum delatores, sed summam felicitatem suis praebiturum: aemulum se Marci futurum gerendo imperio: neque solum Pertinacis cognomen, sed mentem quoque habiturum.* In hanc sententiam verba faciens fauorem sibi fidemque eorum, quae pollicebatur,
- 9 a plerisque conciliabat. Quidam tamen e maioribus nati, qui consuetum ipsius haberent ingenium, iam tum clanculum reliquis praedicebant, versipellem hunc esse hominem, nihil non astu et arte tractantem, simulatorem dissimulatoremque idoneum: nihil pensi habentem, dum id efficeret, quod vsui sibi aut emolumento crederet fore.
- 10 quod seniorum iudicium haud ita multo post euentus comprobauit. Igitur Seuerus paucos in vrbe dies moratus, dato plebi vberissimo congiario, donatisque abunde militibus, et ex iis robustissimo quoque in locum exautoratorum delecto ad imperii custodiam, statim ipse in orientem profectioem parat: c) cunctante Nigro adhuc et supino, atque Antiochenis deliciis vacante, ratus properandum sibi, vt inexpectatus imperatum opprimeret. Edicto igitur militibus, vt ad iter se accingerent, contractisque vndique copiis, ac delectu iuniorum tota Italia habito, d) simul reliquiis Illyrici exercitus, quae in Thracia remanserant, occurrere iussis, neque fecius ingenti classe coacta, completisque armato milite totius Italiae triremibus, ingentes sibi omnis
- 14 generis copias incredibili celeritate comparauit. siquidem haud exiguis viribus sibi esse opus intelligebat aduersus nationes partem orbis Europae oppositam incolentes, quae scilicet vno ordine omnes Nigri sequebantur auspicia. Ad hunc igitur modum bellum Seuerus instruebat.

robori animi coniuncta spes bona.
— Laborum autem generositatem vocat generositatem in tolerandis laboribus, et quasi dicas generosam quandam laborum tolerantiam, aut generosum in illis suscipiendis animum. *Steph.*

b) domum Imp. conscendit. Post. vero, quum in curiam descendisset, orationem valde modestam et bonae spei plenam habuit apud omnes. Sed hic interpr. πάντας

cum seq. iungit, tanquam legens, καὶ πάντας, vel ἅμα δὲ πάντας, item ἔλεγεν ἡκεῖν. *Steph.*

c) Nam cunctante adhuc N. ac supine et socorditer se gerente, atque Ant. del. indulgente, superuenire inexpectatus volebat, vt imp. oppr. *Steph.*

d) et si quae adhuc in Illyrico erant militares reliquiae, in Thraciam descendere, ibi que secum coire iussis, *Sylb.*

XV.

Caeterum prouidus homo ac sobrius nonnulla suspicione tenebatur de Britannicis exercitibus, maximis videlicet pugnacissimisque, quibus praerat vniuersis Albinus, senatorii patriciique generis vir, summis opibus ac deliciis innutritus. Hunc sibi igitur Seuerus astu ratus adiungendum, ne scilicet diuitiis, genere, exercitibus, famaue nominis, magnis ad concupiscendum imperium facibus, intactus, summam sibi rerum posceret, Romanque haud procul a Britannia distantem, se bellis orientalibus implicito, occuparet: statuit eum specie quadam honoris inescare: leuem alioquin et simplicem, tunc vero etiam iuranti *multa* per literas credentem. Quare eum Caesarem appellans, spem cupiditatemque hominis anticipat potestate participanda. Mittit item plenas humanitatis literas, obsecrans, vt ipse (potissimum) curam suscipiat imperii: opus esse viro aliquo nobili, et aetatis integrae, qualis ille foret: se iam senem, morboque articulari affectum, natos, adhuc infantes. Quibus creditis Albinus honorem libenter suscepit, laetus citra pugnam aut discrimen vllum compotem se voti factum. Caeterum Seuerus (quo omnia credibilia forent) iisdem illis ad senatum relatis, nummisque imagine eius percuti iussis, staturisque erectis, simul aliis collatis honoribus, fidem gratiae suae fecit. *e*) Quae postquam sapienter ab illo *aduersus Albinum* prouisa sunt, nullo iam ex Britannia impendente metu, collectis in vnum circa se Illyricis exercitibus, *f*) reliquisque rebus ex vsu comparatis, copias aduersus Nigrum educere institit. Igitur quibus locis itinere illo remoratus sit, quae apud quamque ciuitatem verba fecerit, quae signa diuinitus apparuerint, regiones item peragratas, conflictusque et vtrinque caesorum numerum, cum plerique historiae auctores, tum maxime poetae versibus suis vberrime sunt exequuti, materiam totius operis, ipsam denique Seueri vitam deligentes. Mihi autem propositum est septuaginta annorum res quas habeam cognitissimas sub diuersis principibus gestas, in vnum corpus comprehensas, literarum mandare monumentis. Quocirca excellentissima et praecipua quaeque rerum a Seuero gestarum, deinceps persequemur: neque ad gratiam vero quippiam assingentes, (quod fecisse videmus qui illa aetate scriptarunt) neque tacitum praetereuntes, si quid modo mentione dignum memoriae videbitur.

e) Vbi autem eius solertia res aduersus Albinum in tuto collocatae fuerunt, nullo iam ex Br. *Steph.*

f) quum omnia ita geri existimaret, vt suo imperio expediret, cop. adv. N. *Steph.*

LIBER TERTIVS.

I.

Superiore libro, Pertinacis interitum caedemque Iuliani, simul
 1 profectionem Seueri ad urbem, susceptamque mox aduersus Ni-
 2 grum expeditionem edocuimus. Enimvero Niger, ubi Romam a Se-
 uero occupatam, ipsum a senatu *g)* appellatum imperatorem, nihil
 3 tale expectans, audiuit, praeterea omnem Illyricum exercitum con-
 tra se, *aliasque pedestres naualesque copias educi: perturbato vehe-*
 4 *menter animo, monet prouinciarum praesides, aditus omnes portus-*
 5 *que custodiant: mittitque rogatum auxilia ad Parthorum, Armenio-*
 6 *rum, atque Atrenorum reges. Cui quidem Armenius neutras se par-*
 7 *tes suscepturum respondit, h)* tantum res suas defensurum Seueri
 8 aduentu: Parthus autem, satrapis imperaturum per epistolas, uti co-
 9 pias congregarent, ita enim facere consuevit bellum comparaturus.
 10 siquidem mercenarios milites atque ordinarios exercitus Parthi nul-
 11 los habent. Ex Atrenis autem sagittarii auxiliares venerunt, missu
 12 regis Barsemii, qui tum in eis regionibus imperitabat. Reliquas
 13 omnes copias e militibus, qui aderant, (potissimum) conflauit: plu-
 14 rimis etiam e populo, maximeque Antiochenis, cum aetatis leuitate
 15 tum ipsius Nigri studio impulsis, atque audacius quam prudentius
 nomina dantibus. Sed et Tauri montis angustias ac praerupta loca
 muro valido Niger, munimentisque obstruebat: ratus, montem il-
 lum imperuium, magnum orienti propugnaculum futurum. siqui-
 dem Taurus inter Cappadociam Ciliciamque dorsum erigens, natio-
 nes discriminat orienti ac septentrionibus subiectas. *i)* Idem Byzan-
 tium praesidio occupauit, urbem Thraciae maximam felicissimamque,
 viribusque et opibus ea tempestate florentem. Quippe in angustif-
 simo Propontidos constituta freto, vestigalia piscatumque a mari ac-
 cipit: simul agros possidens amplissimos vberimosque, ex utroque
 (velut) elemento *magnum* lucrum facit. Visum igitur Nigro talem
 hanc urbem praesidiis occupare, ut classes nauigiaeque per eas angu-
 stias transgredi ex Europa in Asiam prohiberentur. Erat enim mu-
 14 nita vrbs valido ingentique muro, qui *k)* Milesio quadrato lapide
 15 constructus adeo tenui iunctura fuit, ut nemini compositum opus,
 sed ex vno tantum perpetuoque lapide videretur. Ac nunc quoque
 ruinas ipsas reliquiasque quum videris, mireris utique vel eorum ar-
 tificium, qui primi extruxerunt, vel horum vires, qui deinceps sunt

g) declaratum, *Memm.*

h) sed boni consulturum, si sua defenderet, iam aduentante Seue-
 ro. *Steph.*

i) Praemisit etiam exercitum, qui Byzantium praecoccuparet, urbem Thraciae, tunc temporis

max. fel. que, ac multitudine hominum pariter ac pecuniarum pollentem. *Steph.*

k) Pol. legisse videtur *Μιλήτου*, aut legendum putauisse. *Steph.* Brodaeus Miscell. l. 6. c. 11. ex Galeno interpretatur *molari*, i. e. e quo molas conficere solent. *Sylb.*

demoliti. Ad hunc igitur modum Niger suas res 1) comprobat, pro- 16
uidentissimo scilicet (vt ipse putabat) tutissimoque consilio.

II.

Caeterum Seuerus quantum maxime poterat, cum suis copiis festi-
nare, nullum desidia quietique locum relinquere. Cognito au-
tem praesidiis teneri Byzantium, quod sciebat munitissimam esse vr-
bem, ad *m*) Cyzicum se conuertit. Hoc intellecto, dux Asiae Ae- 2
milianus, cui summam Niger totius belli maximumque imperium
tradiderat, et ipse Cyzicum proficiscitur, et copias adducit vniuer-
sas, quasque aut Niger miserat aut ipse contraxerat. Sed vbi 3
uentum ad manus, aliquot acerrime editis praeliis, victoria tandem
penes Seuerum stetit, fuso fugatoque Nigri exercitu, *magna etiam* 4
eius parte trucidata. Itaque confestim fracti orientalium animi, Il-
lyricianis autem spes ingens addita. Neque desuere qui crederent 5
Nigri res initio statim, proditas ab Aemiliano, *labefactatas fuisse*.
Cuius consilii duplicem asserunt causam: alii, Nigro *n*) inuidisse, fe- 6
rentem scilicet haud aequo animo, si, quem (paulo ante) in Syria
successorem habuisset, eundem superiorem mox, atque adeo impera-
torem dominumque esset habiturus: alii, persuasum a liberis, patri 7
per epistolas vitam salutemque suam commendantibus, quos Romae
inuentos Seuerus in custodia habebat. Siquidem hoc quoque vsus
est prouidentissimo consilio. Mos fuerat Commodus retinere apud 8
se liberos eorum, qui ad regendas prouincias cum imperio proficif-
cerentur, quasi obsides quosdam benevolentiae illorum fideique.
Igitur Seuerus, quum primum est imperator appellatus, superstite 9
adhuc Iuliano, *o*) misit furtim qui suos liberos ex vrbe subducerent,
ne in alterius essent potestate. Caeterum ipse, quum primum Ro- 10
mam ingressus est, comprehensos omnes ducum liberos, caeterorum-
que item quicumque munus publicum in oriente Asiaque tota obi-
rent, atque in custodiam datos, secum retinebat, quo per ea quasi
pignora Nigri ducibus persuaderetur, vt illum, desiderio salutis libe-
rorum, proderent: aut certe si in fide permansissent, *p*) liberum sibi
relinquerent caede filiorum quos vellet vlscisci. Visi autem ad Cy- 11
zicum Nigri milites, quam quisque maxime poterat, augeturunt,
partim praeter Armeniae montana, quidam per Asiam Galatiamque
superare Taurum festinantes, vt scilicet intra munimenta se recipere-
rent. At vero Seueri exercitus Cyzicenum per agrum in Bithyniam 12
finitimam regionem contendebat. Sed vt Seuerum vicisse fama di-

1) Polit. puto *comparat* scri-
psisse. *Steph.*

m) ad Cyzicum transire exerci-
tum iubet. *Steph.*

n) Nigro inuidentem, aduersus
eum conspirasse: quoniam indi-
gnaretur, quod, quum successor
eius in Syriae imperio fuisset, su-
perior futurus esset, vtpote rex
ac dominus. Alii persu., vel, Ni-

gro inuidentem, aduersus eum id
molitum esse. *Steph.*

o) curauit, ut eius liberi, Ro-
ma clam subducti, in alterius po-
testate non essent. Ipse autem,
simulatque Rom. ingr. *Steph.*

p) prius mali aliquid acciperent
caede filiorum, quam ipsi darent,
Memm.

- 13 vulgavit, q) repens confestim in eis locis seditio discordiaque vrbes
 inuasit: non tam quidem ipsorum imperatorum odio aliquo aut stu-
 14 dio, quam aemulatione quadam et contentione, inuidiaque inter eius-
 dem gentis homines funestissima. Antiquum id vitium Graecorum,
 qui dum seditiones agitant, atque eminentissimum quemque tollere
 e medio conantur, totam iam consumpsere Graeciam. r) Caeterum
 15 illi quidem inueterati iam attritique intē se, captiui prius Macedo-
 16 num, dein mancipia quoque Romanorum facti sunt. Ea vero labes
 aemulationis atque inuidiae florentibus etiamnum aetatis nostrae
 17 ciuitatibus incubuit. Igitur in Bithynia, statim post res ad Cyzicum
 gestas, Nicomedenses ad Seuerum defecerunt, missis legationibus,
 quae se exercitum accepturos, omniaque tradituros pollicerentur.
 18 Nicaeenses contra illorum instigati odio, Nigri partibus studebant,
 eiusque suscipiebant milites, siue qui se ex fuga receperant, siue qui
 19 ad tuendam Bithyniam mitterentur. Quocirca ex vtrisque vrbibus,
 quasi e castris, egressi milites iterum concurrerunt: magnoque com-
 20 misso praelio, longe superior Seuerus fuit. Inde etiam fuga facta,
 Nigri milites, qui praelio superfuerunt, ad Tauri montis angustias
 21 euaserant, clausasque munitiones tuebantur. At Niger, relicto ibi
 quantum satis fore praesidii putabat, profectus Antiochiam est, vt
 exercitus pecuniamque contraheret.

III.

Interea Seueri exercitus Bithyniam Galatiamque egressus, quum se
 I mox in Cappadociam quoque incitasset, oppugnare munitionem ince-
 pit. Ibi multis est laboribus conflictatus: s) quippe arcta asperaque
 via, lapidesque superne iacentibus ac fortissime dimicantibus qui
 summis insisterant moenibus, eoque facile paucis arcentibus pluri-
 2 mos. Etenim angustissima vtrique via est, t) cuius pars altera mon-
 te altissimo defenditur, altera per immane praecipitans desuente mon-
 3 tibus aqua redundat: tum valida munitione Niger obstruxerat, vt
 scilicet vndique hostis aditu prohiberetur. Dum haec in Cappado-
 4 cia geruntur, interim seditiones inter se quoque agitabant pari ae-
 mulatione odioque, Laodicea quidem in Syria, Antiochenorum odio:
 Tyros autem in Phoenicia, Berytiis insensa. Quae, nuntiata Nigri
 fuga, sublati illius honoribus, Seuero prospere acclamarunt. At

q) statim in omnibus illis natio-
 nibus seditio disc. que incidit: non
 tam quod reges illos, qui bellum
 gerebant, odio vel amore profeque-
 rentur, quam ipsorum inter se ae-
 mul. et contag. Caeterum hic βασι-
 λέας verto reges, non imperatores,
 ad vitandam ambiguitatem. Steph.

r) Verum res eorum quodam
 velut senio debilitatae, et mutuis
 cladibus attritae, Macedonibus
 faciles capi, Romanis autem ser-
 uae factae fuerunt. Steph.

s) quippe via ob angustiam aspe-
 ritatem que difficilis erat transitu;
 lapides que desuper iaculabantur
 et fortissime depugnabant ii, qui
 murorum propugnaculis insiste-
 bant. Memm.

t) cuius partem alteram mons al-
 tissimus protegit: altera autem in
 parte immane praecipitans aquis, quae
 a montibus confluunt, transitum
 praebet: quem et ipsum Niger pe-
 nitus obstruxerat. Steph.

Niger audita re, quum quidem Antiochiae ageret, iure scilicet (homo alioqui benigni mansuetique ingenii) defectione illorum contumeliaque irritatus, immittit vtrisque vrbibus Mauros iaculatores, quoscunque secum habuerat, simul partem sagittariorum iussos occidere obuium quemque, diripere vrbes ipsas atque incendere. *u*) Sed enim Mauri (vt est genus hominum suapte natura caedis au- 6
dissimum, nihilque non facile audens, ac desperatis simile, contem-
ptu videlicet mortis ac periculorum) Laodicenis de improviso op-
pressis, populum ipsum omni genere crudelitatis, vrbemque vasta-
runt. Inde Tyrum pergentes, direptis omnium bonis, ac patrata in-
gentis caede, totam incenderunt. Quae dum in Syria gerebantur, 7
contrahente copias Nigro, interea Seueriani milites munitionem
Tauri montis oppugnabant, tristes vtrique ac citra spem victoriae: 8
quippe valida inexpugnabilisque per se, monte quoque ipso praeci-
pitioque defendebatur. *x*) Igitur iam defatigatis *Seueri militibus* 9
in alta aduersariorum securitate, ecce tibi, noctu maximi repente
ruere imbres, oppleri omnia niuibus: vt sunt difficiles in Cappado- 10
cia hyemes, maximeque ad Taurum montem. Quocirca subitus im-
peru magno erumpit torrens, cursuque *solito* impedito (quod muni-
tio exitum prohibebat) maior iam violentiorque factus, quando ar- 11
tem superante natura tantum impetum sustinere munitio non pote-
rat, laxatis *agua* paulatim coagmentis, ac fundamentis loco emotis,
quippe quae festinanter ac minime accurate extructa essent, iter sibi
torrens patefecit. Quo animaduerso, qui in praesidio erant, metu, 12
ne ab hoste circumuenirentur, nullo mox futuro propugnaculo si-
mul vnda resedisset, prodita custodia cuncti fuga dilabuntur. Igi- 13
tur laeti Seueriani, confirmatique animos, velut diis ipsis immorta-
libus manu ducentibus, cognito custodes aufugisse, facile scilicet,
nullis prohibentibus, Taurum supergressi, in Ciliciam mox impetum
fecerunt.

IV.

His nuntiatis, Niger, quum quidem ingentem exercitum, sed pugnae laborumque inscium, collegisset, magnis itineribus acce-
rabat, *y*) quamplurimis eum mortalibus omnique ferme Antioche- 2
norum iuuentute sequentibus ducem, multa scilicet animorum ala- 3
critate, caeterum virtute ac peritia belli nulla ex parte cum Illyri-
co milite conferendis. Ita concurrerunt ad Issicum, quem appellant, 4
sinum, longe lateque spatiosissima in planitie, quae perpetuis sub-
iecta collibus in theatri speciem, litus habet a mari longissime ex-
currens: quasi quoddam belli stadium fabricata natura. Quin eo- 5

u) Sed enim Mauri, (qui valde sunt sanguinarii, et, quod mortem pericula que contemnant, omnia cum desperatione audent,) Laod. *Steph.*

x) Igitur iam defatigatis Seuerianis, hostibus autem omnem de custodia sollicitudinem abiiciendam existimantibus noctu — *Steph.*

y) Magna enim multitudo, ac tota propemodum iuuentus Antiochena, ad militandum ac pro eo periclitandum se dediderat. Alacrem igitur exercitum habebat, sed qui peritia et animi robore longe Illyrico inferior esset. Concurrat igitur vtrinque exercitus ad Iss. *Steph.*

D

dem quoque loco Darium ab Alexandro ferunt maximo extremoque illo praelio profligatum *z*) captumque, septentrionalibus etiam tum
 6 viris orientis nationes superantibus. Manet adhuc trophaeum, et
 tantae victoriae testimonium vrbs in colle, Alexandria: simul ac
 7 neum ipsius simulacrum, vnde loco impositum nomen. Euenit au-
 tem, vt Seueri ac Nigri exercituum non congressus modo in eum lo-
 8 cum, sed fortuna etiam fortunae similis fuerit. Vtrinque enim
 sub vesperam parati ad pugnam constiterant, curis dein pauoribus-
 que totam noctem extraxerant infomnem: statimque cum solis ortu
 9 ducibus vtrinque adhorrantibus, incredibili alacritate vtrinque se
 incitarunt, tanquam de omni spe reliqua nouissimo illo congressu
 dimicaturi, *a*) disceptante illic super Romano imperatore fortuna.
 10 Sed vbi diu pugnarum acerrime, tantaque edita vtrinque strages, vt
 flumina per eam planitiem decurrentia, maiore aliquanto vi sangui-
 nis quam aquarum in mare se voluerent, fusi tandem profligati-
 11 que orientales, imminentibus a tergo Illyricianis, partim in mare
 faucii protrudebantur, partim in colles summos fugitantes a perse-
 quentibus obruncabantur: cumque iis vna vulgus ingens hominum,
 qui ex vrbibus vicinis agrisque confluerant, superne qualique ex
 12 tuto loco praelium spectaturi. At Niger, valido euectus equo, pau-
 13 cis comitantibus, Antiochiam peruenit: *b*) vbi fugiente passim mult-
 tudine, magnoque vbique fletu clamoribusque natos fratresque lu-
 14 gentium, deploratis et ipse rebus suis fugam capit: occultantique
 dein se in suburbano quodam, et ab equitibus reperto, caput ampu-
 15 tatum. Hunc habuit exitum vitae Niger, dato cunctationis tarditatisque
 supplicio: homo alioqui (vt perhibent) publice priuatimque
 16 minime improbus. Sed occiso Nigro, Seuerus omnes (statim) il-
 lius amicos supplicio affecit, siue qui sponte, siue qui necessitate co-
 17 sti rebus illius studuissent: militibus tantum qui effugerant ac trans
 fluuium Tigrim metu Seueri ad Barbaros abierant, impunitate pro-
 18 posita receptis. Quippe magna vis hominum in ea loca concesserat.
 quo *potissimum* effectum est, vt validiores deinceps barbari aduersus
 19 Romanos conferenda manu euaserint. *nam* gnari antea pugnare tan-
 tum arcu ex equis, neque armatura muniti, neque hasta gladioue fat-
 tis audaces, leui pendulaque veste, plurimumque inter fugiendum
 20 auersi, sagittas intendebant: *c*) postea vero quam Romani aliquot
 milites, fabrique nonnulli in eas regiones confugerunt: ibi aetatem
 acturi, non solum armis vti, sed ea quoque fabricari barbari didi-
 cerunt.

z) captum que a sept. viris, etiam tum or. nat. sup. *Steph.*

a) *disceptatura.* Est enim Gr. verbum fut. temp. hoc in loco, potest que et aliter reddi, v. Annot. *Steph.*

b) vbi quum fugientem reliquum populum (si quis modo relictus erat) inuenisset, plenam

que eulationibus et lamentationibus ciuitatem, natos et fratres lugentium, — *Steph.*

c) postea vero quam ii, qui fugerant milites, multi que ex iis opifices, ad illos se contulerunt, atque ibi viuere in animum induxerunt, non solum arm. *Steph.*

V.

Rebus autem orientis ex sententia gestis, atque ut res poscere videbatur, ordinatis, cupido iam Seuerum habebat regem quoque Atrenorum bello tentandi, ac Parthorum regionem occupandi: *d)* quos utrosque in societatem Niger alciuerat. *e)* Quibus tandem rebus in aliud tempus reiectis, cogitare institit, quo pacto sibi *uniuersum* Romanum imperium liberisque suis bona fide adiudicaret. Nam sublato Nigro reliquus erat Albinus, quem sibi parum ex sententia parumque vsui fore arbitrabatur: vulgato rumore, iam nimis illum impotenter nimisque moleste nomen Caesaris vsurpare: praeterea multos esse e primoribus senatus, qui ad eum clam darent literas, hortantes ad reditum, absente adhuc occupatoque Seuero. Quippe nobilitas (omnis) Albinum malebat imperatorem, ortum illustri genere ac bonae indolis iuuenem. Quibus rebus cognitis Seuerus, minime utique apertis inimicitiis ac manifesto bello agendum putans, nulla existente causa, quae saltem specie honesta videri posset, *f)* decreuit eum dolo insidiisque tentare. Quare tabellarios aliquot ex iis, qui literas imperatorias perferunt, fidissimos sibi homines cum literis mandatisque ad eum mittit, praemonitos, ut redditis publice epistolis, quaedam habere se dicerent, quae apud illum remotis arbitris loquerentur. quare ut primum seorsum a custodibus nacti eum forent, facto impetu obruncarent. Quin venena quoque *ipsis* dedit, quibus eum, si possent, per aliquem ab epulis aut a cyathis aggredierentur. *g)* Erat autem illius amicis suspecta Seueri fides. itaque cauendum identidem admonebant hominem perfidiosum, plenum fraudis et insidiarum. Nam vulgo etiam parum constanti fide habebatur, impulsis (ut dictum est) per ipsorum filios Nigri ducebus ad res illius prodendas: dein postquam eorum opera abusus est, suaque omnia ex sententia composuerat, ipsis liberisque enecatis. Igitur infidum subdolumque ingenium res ipsae declarabant, obque id

d) quorum utriusque in crimen vertebat amicitiam Nigri. *Memm.*

e) Verum haec in aliud tempus reiecit: ac prius uniuersum Rom. imperium in se suosque liberos transferre, et firmum ac stabile sibi reddere, in animo habuit. Nam, subl. Nigro, molestus et superuacaneus ei Albinus existimabatur. Quin etiam audiebat, illum nimis regio fastu titulum Caesaris vs. *Steph.*

f) decreuit experiri, an eum, occultata quapiam arte deceptum, e medio tollere posset. Quare accessit eorum, qui lit. imp. perf., fidissimis, secreto illis imperavit, ut, quum apud eum essent, literas quidem publice redderent, sed

rogarent, ut secedens arcana quaedam mandata audiret: ubi autem ei hoc facere persuasissent, suis satellitibus in comitatu statim opprimerent atque interficerent. *Steph.*

g) Erat enim amicis eius suspectus: qui consilium dabant, ut sibi cauere ab homine, qui impostor esset, et ad struendas insidias solers. Eius enim mores male audiebant ob ea, quae aduersus Nigri duces ad miserat. Quum enim per ipsorum filios ab illis intrasset, ut res Nigri proderent, quum eorum opera abusus esset, sua que ex sent. composuisset, ipsos liberosque occidit. *Steph.*

maiore se custodia Albinus circummunierat. Neque enim temere quisquam a Seuero missus ad illum introducebatur, nisi prius deposito militari gladio, sinuque excusso. Postquam igitur a Seuero tabellarii ad eum peruenerunt, redditisque publice literis, habere se dixerunt quaedam secretius renuntianda, indulgens suspicionibus Albinus comprehendi illico iubet. dein seorsum explorata re, insidiisque ordine intellectis, ubi noxios supplicio affecit, iam ipse se ut aduersus manifestissimum hostem comparabat.

VI.

Quibus cognitis, Seuerus homo *b)* iracundo ingenio, non iamcelandas sibi inimicitias putauit, sed omni conuocato exercitu, huiusmodi habuit orationem, *Neque leuitatis me quisquam ob antea acta insimulet, neque insidum aut ingratum putet aduersus eum, quem pro amico habuerim. Omnia nos quidem praestitimus, etiam in partem principatus, et quidem stabilissimi, receptio: quod ne i) geminis quidem fratribus facile quisquam indulserit; quod enim vos mihi uni detulistis, id ego cum illo communicauim. Tantis autem beneficiis nostris pessimam uidelicet gratiam retulit Albinus, k) contempta virtute nostra, suaeque immemor fidei, ardensque inexhausta cupiditate id uniuersum periculose praeripiendi, cuius particeps esse citra bellum ac dimicationem ullam potuisset. Neque deos reueretur, per quos toties iuratus, neque uestris parcat laboribus, quos tanta cum gloria virtuteque pro nobis pertulistis. quippe successuum uestrorum nec ipse fructu carebat: imo autem, si fidem seruasset, l) maior illi portio contigisset. Ut autem, si ipse autor malorum sis, iniustus uideare: ita, si non ulciscare acceptas iniurias, ignauius. Nam quum bellum aduersus Nigrum gessimus, non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus, ut necessarias. non enim quasi raptorem occupati a nobis principatus oderamus, sed m) positum eum in medio, atque adhuc in disceptatione versantem, pari uterque ambitu ad se traherat. Verum Albinus, despecto foedere ac iureiurando, quum sit nostro munere adeptus quae tantum legitimis liberis tribuuntur, hostis esse mauult nobis quam familiaris. Ut igitur pridem beneficio affectum, honore gloriaque corroborauimus, ita nunc perfidiosum atque imbellem ipsius animum coarguamus armis. Neque enim sustinere ille exercitus poterit exiguus atque insularis uires n) nostras. Nam quum vos propemodum soli alacritate quadam et uirtute uestra tam multis praeliis peruiceritis, totumque uobis orientem subegeritis, quis dubitet, quin nunc quoque, o) tantarum accessio-*

b) prompto et iracundo ing. Memm.

i) germanis, Memm. alii geminis. Sylb.

k) arma et copias comparat aduersum nos, contempta fortitudine uestra, et spreta, quam mihi dederat, fide. Steph.

l) maius aliquid ei contigisset illo, qui utriusque nostrum diuisus

a uobis erat, honore. Ut autem iniustum est auctorem iniuriarum esse: ita est ignaui, acceptas non ulcisci. Ac dum quidem aduersus Nigrum bellum gereremus, non *Steph.* *m)* sed iacentem eum in medio. *Steph.*

n) uestras, Memm.

o) quum tantae copiae auxiliares accesserint; *Steph.*

ne virium (quippe hic totus pene Romanus exercitus) facile profligaturum paucos scitis, ne sub viro quidem sobrio, nedum sub forti duce, militantes? Quis enim luxuriam illius ignorat, vitamque hominis subulcorum potius gregibus quam militum legionibus congruentem? Proinde eamus audacter in illum qua solemus alacritate animi atque virtute, diis freti autoribus ab eodem impie peieratis: simul memores excitatorum saepe a nobis trophaeorum, quae scilicet ab ipso despecta sunt. Haec loquuto Seuero, confestim exercitus vniuersus Albinum hostem declarat: exceptoque faustis acclamationibus ipso, nihil non alacritatis et studii clamoribus ostendentes magis magisque hominem spe addita succenderunt. Qui amplissimo donatiuo milites prosequutus, statim vniuersos contra Albinum educit: missis item pariter qui Byzantium expugnarent, clausam adhuc, receptis Nigri ducibus. Quae deinde vrbs fame capta, totaque plane diruta, simul theatro thermisque omnique cultu atque honore detracto, et in vici formam redacta, Perinthisque in seruitutem adiudicata est, quemadmodum Antiochia quoque Laodicensis. Tum pecuniae magnam vim curauit ad reficiendas instaurandasque vrbes, quas Nigriani milites deuastauerant. Ipse iter faciebat sine intermissione, neque festos dies neque labores vllos magnopere curans, algoris atque aestus iuxta patiens: p) saepe etiam per altissimos montes hyeme saeva, niuibus caelo ingruentibus, ibat aperto capite, vt milites ad alacritatem patientiamque laborum re ipsa cohortaretur. Quocirca non metu quodam ac lege, sed aemulatione magis atque exemplo principis ad perferenda omnia incitabantur. Misit etiam qui angustias occuparent Alpium, atque aditus Italiae obsiderent.

VII.

Enimuero postquam nuntiatum Albino est nihil cunctari Seuerum, q) sed adesse iam, supinus haecenus ac delicias agitans, magno metu percussus r) statim e Britannia transmittens, in aduerso Galliae littore castra collocauit: litterisque ad vicinarum gentium praesides missis, pecunias commeatumque exercitibus iuandis corrogabat. s) Qui igitur dicto audientes fuerunt, pessime illud in se consuluerunt, nullo non supplicio dein post bellum affecti: qui vero 4

p) Saepe etiam per montes, magnis rigoribus infestos atque altissimos, iter faciens, sub grandine et niuibus aperto capite incebat, alacritatis et strenuitatis occasionem militibus re ipsa praebens: ita vt non solum metu et lege, sed etiam aemulatione atque ex. pr. ad resistendum laboribus incitarentur. *Steph.*

q) sed iam iam adfuturum, sup. *Steph.*

r) a Brit. transmittens in op-

positam ei Galliam, castra collocauit, *Memm.*

s) Et nonnulli quidem, ab eo persuasi, miserunt, in suam sane perniciem: (postea enim supplicio affecti fuerunt;) qui vero adduci non potuerunt, vt id facerent, inuito felici potius, quam prudenti consilio, incol. euaserunt. Euentus enim et fortuna belli de vtrorumque consilio iudicium tulit. *Steph.*

imperium detrectauerunt, quum quidem felicius quam prudentius id egissent, euasere incolumes, euentu ac fortuna rerum vtraque
 5 consilia discernentibus. Sed vbi iam in Galliam Seueri copiae per-
 uenerunt, leues quaedam primo pugnae qualique velitares fuerunt:
 donec postremo apud *s*) Lugdunum, magnam urbem atque opulen-
 6 Albinus, exercitus emisit in pugnam. Vt vero ad manus ventum,
 diu quidem vtrinque decertatum est aequis viribus, sic vt ambigua
 victoriae fortuna penderet: neque enim Britanni vel animi magni-
 7 tudine vel auditate caedis, Illyricis concesserint. Ita conflictu primo
 valentissimorum exercituum neutram in partem acies inclina-
 8 bat. Atque vt nonnulli prodiderunt eius aetatis auctores, qui non
 ad gratiam, sed ad fidem loquuntur, longe potior fuit Albini acies,
 qua in parte Seuerus curabat: sic vt fugerit quoque, et ab equo de-
 9 ciderit, abiectoque paludamento delituerit. Sed insequentibus iam
 vitulantibusque Britannis, ceu plane victoribus, apparuisse extemplo
 Laetum Seueri ducem, cum *eo cui praeerat* recenti adhuc exercitu,
 10 *et qui extra pugnam fuerat.* *u*) quippe male audiit, quasi euentum
 pugnae expectauerit, cunctatus de industria retento milite, vt si-
 bimet imperium vindicaret: siquidem non prius in pugnam protu-
 11 lit pedem, quam vbi Seuerus cecidisse nuntiatus. Quam suspicio-
 nem etiam deinde euentus approbavit. quippe rebus omnibus ex
 sententia mox compositis, atque in maxima securitate agitans Seue-
 rus, quum quidem caeteros belli duces magnis affecisset praemiis,
 Laetum ipsum tamen (vt par fuit) memor prodicionis, morte mul-
 12 tauit. sed ista quidem post fuere: tunc autem inspecto (vt diximus)
 Laeto, cum *recenti adhuc exercitu*, spes addita Seuerianis est: ac sub-
 13 latus in equum Seuerus, et paludamento purpureo circumdatus. At
 Albiniani, iam se victores rati, confusis ordinibus, incitante se in eos
 de improviso valida recentique hostium manu, quum paulum pri-
 14 mo restitissent, terga demum verterunt. Fusos igitur fugatosque
 eos persequuti Seueriani, magna edita strage, ad urbem ipsam perue-
 15 nerunt. Occisorum vtrinque aut captiuorum numerus, varie prout
 16 visum eius aetatis scriptoribus, proditur. Direpta mox incensaque
x) Lugdunum, et Albino caput abscissum perlatumque ad Seuerum
 est. Ita duo maxima excitata trophaea ad orientem ac septentrio-
 17 nes: sic vt nihil sit, quod cum Seueri contentionibus aut victoriis confe-
 ras, siue copiarum multitudinem, siue nationum motus, siue nume-
 rum pugnarum, siue itinerum longitudinem celeritatemque confide-
 18 res. Nam Caesaris quidem res aduersus Pompeium, Romano vtrin-
 que milite, magnae profecto fuerunt: item Augusti aduersus Anto-
 nium aut Pompeii liberos, et quae antea a Sylla Marioque ciuilibus

s) fortasse *Londinum*; vt ex *sqq.* patebit. Gryph. ed. *Sylb.*

u) Eum autem accutant, quasi euentum pugnae expectauerit, imminens occasione, et de industria cunctatus sit: ac, quum exercitum, cui praeerat, recentem seruasset, quod sibi imperium desti-

naret, tum demum fuisse conspectum, quum Seuerum cecidisse intellexit. Fidem vero huius accusationis facit euentus, i. e. fidem huius rei, de qua fuit accusatus. *Steph.*

x) *Londinum* pro *Lugdunum* scriptum in edit. Gryph. *Sylb.*

externisque praeliis gesta sunt: sed qui vnus vir tres imperatores 19 rerum iam potitos sustulerit, qui vrbanos exercitus, Romam ipsam ac palatium obtinentes, astu y) circumuenerit: quique vnum e principibus in ipsa palatina aula curauerit occidendum, alterumque iterum in oriente rursus gubernacula rerum tenentem, appellatumque a Romanis imperatorem, tertium porro Caesaris honores atque auctoritate praeditum, in potestatem redegerit, haud facile alter inueniatur. Hunc finem vitae habuit Albinus, breui sane laetatus funesto 20 honore.

VIII.

Caeterum Seuerus omnem statim iram atque atrocitatem animi suam, in illius necessarios Romae effudit. ac primo quidem praemisso in urbem capite Albini abscisso, iussuque publice patibulo praefigi, in ima epistola, qua de sua victoria populum edocebat, hoc quoque adscripsit, ideo se caput illud publice in patibulo spectandum misisse, uti exemplum caperent, quid item ipsis patiendum foret. Rebus igitur Britanniae ordinatis, quum totius insulae administrationem bisariam dispertisset, itemque omni Gallia (quemadmodum quidem sibi videbatur) composita ex sententia, supplicioque de Albani amicis sumto, siue quos ei sua quemque voluntas, siue necessitas adiunxerat: continuo Romam proficiscitur, exercitum secum omnem adducens, quo terribilior videretur. Confectoque magna velocitate itinere, quemadmodum consueuerat, infestus adhuc superstitibus Albani amicis, Romam inerat, occurrente laureato populo, ac magno honore faustisque acclamationibus excipiente, senatuque vniuerso consalutante: tamen plerosque metus consternauerat, quod sibi haudquaquam parsurum rebantur, imitem suapte natura et sanguinarium, neque sane magna causa indigentem ad inferendas iniurias: z) caeterum tunc probabiles odii rationes habiturum. Postea vero quam in templum Iouis ingressus est, omniaque sacrificia de more peregit, reuersus in palatium, magnoque congiario populum Romanum, victoriae nomine, prosequutus, ac nummos militibus largitus est, simul alia permulta indulxit, quae nunquam antea acceperant. Nam et frumenti summam primus adauxit, et aureis annulis uti, et domi habere mulierem permisit: quae omnia procul a militari disciplina, succinctos eos paratosque ad bellum minime praestitura videbantur. Primusque ipse duritiam atque asperitatem victus, tolerantiamque laborum disciplinamque omnem ac ducum reuerentiam subuertit, inhiare pecuniis et a) munditias colere militibus insuefactis. His ergo optime pro suo iudicio constitutis, curiam deinde ingressus, sedensque imperatoria sella, accusare insit truculenta oratione Albini amicos, prolatis etiam quorundam arcanis epistolis, quas apud illum sepositas deprehendisset, quibusdam autem exprobrans, quod eum splendidioribus muneribus affecissent: aliis, quod b) amici orientalibus, aliis, quod Albino fuerunt 13

y) Superauerit, Memm.

a) delicias. Memm.

z) et qui tunc probabiles habere rationes viderentur. Memm.

b) Longe aliam huius loci interpretationem v. in Annot. Steph.

notiores. Eoque pacto eximium quemque e fenatu, tum vt quisque in prouinciis genere aut opibus excelleret, c) omnes sine discrimine supplicio afficiebat: vlciscens (vt quidem prae se ferebat) inimicos, sed reuera subigente auaritia, qua supra omnes imperatores laboravit. Nam vt animi patientia atque in laboribus perseuerantia, simul rei militaris gloria, nemini etiam laudatissimo concesserit, ita quaestui supra quam dici posset addictus, iniustis caedibus atque adeo cuiuimodi ex causa pecuniam colligebat, impetium metu magis quam beneuolentia retinens. Quamquam popularis esse imprimis volebat, edendis omnifariam magnificentissimis spectaculis: centenis etiam saepenumero occisis beluis, quas omnibus regionibus nostris barbarisque conquirebat. Sed et congiaria dedit vberissima, et cc) certamen proposuit, vndique accitis ludionibus atque athleticis. Vidiuim item sub illo quosdam omnis generis ludos, cunctis editos theatris, simulque supplicationes et peruigilia ad formam Cereris initiorum (seculares hi tunc appellabantur) d) celebratos (vt aiunt) decursu trium spatio aetatum. Siquidem vrbe tota atque Italia praecones itabant conuocatum omnes ad ludos, quos nec vidissent haestenus, nec visuri postmodo forent: ita scilicet interuallum praeteritae futuraeque celebritatis supra omnem esse hominum aetatem significantes.

IX.

e) Igitur aliquandiu Romae moratus, participato filiis imperio, quum se ciuili tantum victoria contraque Romanos exercitus habita, clarum haecenus intelligeret, ex qua etiam triumphum recusauerat, decreuit idem barbarorum inclarescere trophaeis. Quocirca praetextu vindicandi Barsemii, Atrenorum regis, qui Nigri partes fouerat, exercitum in orientem eduxit. Iamque in Armeniam facturus impetum, praeuentus a rege Armeniorum est, mittente obsides vitro et munera, ac suppliciter petente, vt sibi cum illo inire amicitiam foedusque ferire liceret. Quare Seuerus, procedentibus ex senten-

c) interficiebat, nulli omnino parcens: vt quidem simulabat, quod succenseret inimicis: sed re vera, quod immodica ei auaritia inesset. Nullus quidem certe ex Imperatoribus adeo impotenter pecunias amauit. Nam, vt an. pat. atque constante laborum tolerantia, rerum que bellicarum administratione, nullo eorum, qui laudem consecuti sunt, erat inferior: ita exsuperabat in eo auaritia, caedes ob eam iniuste et qualibet de causa perpetrante, i. e. leuissimis etiam de causis. At Pol. haec verba, ἐκ τ. τυχ. αἰτίας, cum ἐξ ἀδ. φόνων non iunxit. Steph.

cc) ludos ob victoriam. Memm. d) Hic accus. ad praeced. ludos refertur, non habita ratione eorum, quae sunt interiecta. Steph.

e) Quum autem longo tempore Romae esset moratus, ac filios imperii participes et Caesares declarasset, et gloria, quam ex ciuili victoria et aduersus Rom. exercitus reportauerat, minime contentus, (de qua triumphare etiam, eum pudebat,) aduersus barbaros quoque tropaea excitare vellet: praetextens Barsemii, Atrenorum regis, amicitiam erga Nigrum, exerc. — Steph.

tia rebus in Armenia, perrexit ad Atrenos. Sed et rex Osroeno- 4
 rum Augarus ad eundem transfugit, traditisque obsidio liberis fidem
 suam auctorauit, sagittariorumque vim magnam misit auxilio. Caeterum 5
 Seuerus regionem *f*) interamnam agrumque Adiabenorum
 transgressus, etiam in Arabiam felicem excucurrit. Illic enim her-
 bae proueniunt odoratae, quae nos aromata suffimentaue habemus. 6
 Ibi expugnatis vicis urbibusque permultis, omnemque agrum
 depopulatus, in Atrenorum regionem mox ingressus, Atlas circum- 7
 fedit, urbem scilicet altissimo impositam monti, ac maximis validis-
 simisque obseptam moenibus, florentemque ingenti sagittariorum 8
 copia. Igitur hanc urbem Seuerianus exercitus quanta maxima vi
 poterat, oppugnabat: machinaeque omnifariam moenibus admoue- 9
 bantur, nullo oppugnationis genere praetermissis. Contra autem
 Atreni audacter urbem defensare, *g*) sagittasque ac lapides superne 10
 iacentes, pessime accipere Seuerianos, etiamque vasa fictilia volucris-
 bus quibusdam venenatisque bestiolis oppleta deuoluere: quae quum
 aut oculis inuolitant, aut in apertas corporis partes sensim obre- 11
 perent, grauiter singulos confauciabant. Incideratque in morbos
 Romanus miles, aestum illum caeli nimio sole praeferruidi, parum 12
 ferens: sic ut longe plures ob hos casus, quam hostili manu interie-
 rint. Proin defatigatis iam et contusis omnibus, procedente secus
 obsidione, ac plus iacturae quam lucris Romano faciente, *h*) decre- 13
 vit exercitum Seuerus, priusquam vniuersus periret, deportare ex
 eis locis: tristem videlicet infecto negotio. quippe assuetus vincere 14
 praeliis omnibus, victum se tunc putabat, quia non vicerat. Sed
 eum prospera fors et fauoris statim consolatur. neque enim plane 15
 rebus infectis rediit, sed maiore quam sperauerat successu. Nam
 impositus nauibus permultis exercitus vniuersus, nequaquam scilicet 16
 quo intenderat, Romanae appulsus ripae: sed vndarum impetu
 Parthorum ad agrum prouectus, haud procul Ctesiphonte, qua in vr- 17
 be sedes regis est. Is tunc pacem agitans, ac nihil ad se pertinere
 Seueri pugnas autumans, quas gereret cum Atrenis, otiosus videlicet
 nihil expectabat mali. Caeterum Seueri exercitus quum ad eas ripas
 vi fluminis inuectus, moxque in terram esset expositus, omnem
 ilico depopulari agrum coepit, abactisque, ut in quaeque inciderant,

f) q. c. Interamnem. *Syll.*

g) sagittis que ac lapidibus superne petentes, non parum negotii Seueriano exercitui faceiebant. Quin etiam vasa fict. volucris, paruis quidem illis, sed venenatis bestiolis implentes, in eos proiciebant. *Steph.*

h) Seuerus exercitum, ne vniuersus interiret, re infecta reduxit: aegre ferentem sane, quod obsidio eis ex animi sententia non successisset. Semper enim in praeliis vincere assuetus, quod superior non euassisset, id pro clade

habebat. Ei tamen solatium attulit fortuna, quae tunc illius rebus auxiliabatur. neque enim plane nulla re effecta rediit, sed maiora iis, quae sperauerat, exsecutus. Quum enim exercitus nauibus multis deueheretur, non ad Romanas, ut volebat, ripas, sed ad Parthicas, longissime vndarum impetu abductus, appulit: quae haud multorum dierum itinere aberant a Ctesiphontis aditu, i. e. aditu ad Ctesiphontem, aut via, quae fert Ctesiphontem. *Steph.*

18 pecoribus, ad vescendum, vicisque aliquot incensis, paulatim vsque
 19 ad Ctesiphontem perrexerunt: qua in ciuitate magnus rex Artaba-
 20 nus commorabatur. Igitur imparatos nacti barbaros, caesis primo
 21 quicunque *i*) restitissent, direptaque mox vrbe, pueris foeminis-
 que in captiuitatem abductis, tantum ipso rege cum paucis equiti-
 bus elapso, thesauris illius ornatuque omni et supellectile potiti,
 victores regrediuntur. Ita Seuerus, fortuna magis quam consilio,
 Parthicam victoriam adeptus est. Igitur prospere succedentibus rebus,
 literas ad senatum populumque Rom. de se magnificas dedit, ac
 22 depictas in talibus pugnas, victoriasque suas exposuit: nihil non
 honorum decernente senatu, et super his cognomina imponente de-
 victarum gentium.

X.

Ipse interea rebus ad orientem sic gestis Romam reuertebatur, filios
 2 iam puberes secum adducens. Confectoque itinere, ac prouinci-
 cii, vt cuique vsus foret, ordinatis, Myforumque et Pannoniorum
 recognitis exercitibus, urbem dein triumphans inuectus est, multis
 3 acclamationibus omnique cerimonia populo excipiente. Cui quid-
 em ipse festos dies sacrificiaque et spectacula ac celebritates in-
 dulsit, magnoque dato congiario, et ludos pro victoria celebravit.
 Romae deinde haud paucos moratus annos, ius dicebat frequenter,
 ciuilibus negotiis et liberis erudiendis *atque k)* *ad modestiam componen-*
 4 *dis*, intentus. At illi iam tum adolescentes deliciis vinctuque vrba-
 no, nimioque spectaculorum aurigationisque et saltationis studio,
 5 bonam indolem corruperant. Interque se fratres dissidebant, pue-
 rili primum certamine, edendis coturnicum pugnis, gallinaceorum-
 que conflictibus, et puerorum colluctationibus, exorta discordia.
 6 Nam seu quid in scena audirent, siue item spectarent, *l)* semper
 vtique diuersis accedebant, nusquam eisdem studente vtroque: sed
 7 quod alteri charum foret, id alteri statim odiosum: committentibus
 etiam vtrinque ipsos adulatoribus atque ministris, nihilque non ad
 gratiam suggerentibus, vt ad se quisque pro virili diuersos retrahe-
 8 rent. His cognitis Seuerus reducere in gratiam, atque emendare
 9 conabatur. *m)* Tum Bassiano, qui tunc honores imperatorios adep-
 tus, Seuerus Antoninus, accepto Marci cognomine, vocabatur, ac
 10 maior natu erat, vxorem dedit (*quum per matrimonium reddere eum*
 11 *moderatum vellet*) filiam Plautiani, praefecti cohortibus vrbanis. Hic
 (vt perhibent) Plautianus ab initio aetatis tenui fortuna fuit, sedi-
 tionisque et aliorum criminum reus, ac multatus exilio: sed erat
 Seueri municeps, Afer natione, atque (vt quidam putant) etiam con-

i) occurrissent, *Memm.*

k) Sic ipsemet Pol. alibi inter-
 pretatur Graecam vocem, quam
 hic praetermittit. *Steph.*

l) subinde erga id diuerse ani-
 mati erant, contendendi studio:
 nulla que re ambo itidem dele-
 ctabantur, sed quod — *Steph.*

m) Tum maiorem natu, cui ve-
 rum nomen erat Bassianus, prius-
 quam in imperatoriam domum
 (seu familiam Sylb.) venisset, An-
 toninum ipse nominauit, imperii
 honorem prospera sorte adeptus;
 Marci cognomen eum ferre vo-
 lens. *Steph.*

sanguinitate propinquus: vt vero alii affirmant, flore magis aetatis per stuprum conciliatus. Hunc autem Seuerus ex parua humilique ¹² fortuna ad opes maximas prouexerat: ac damnatorum bonis adiudicatis, longe supra caeteros collocupletauerat, tantum non imperio quoque participato. Quis ille opibus licentiaque abutens, nihil ¹³ crudelitatis aut violentiae, vt quidque ageret, omittebat, cunctis etiam atrocior omnium aetatum principibus. Ergo huius filiam Se- ¹⁴ verus vxorem filio suo tradidit, et illam familiam (suae) coadunavit. Enimuero Antoninus ipse, parum laetus eo matrimonio, ac necessitate magis quam voluntate ⁿ⁾ impulsus, puellam ipsam pariter et puellae parentem pessime oderat, sic vt ne thorum quidem la- ¹⁵ remque cum ea communem pateretur: adeoque auersabatur, vt minaretur quotidie occisurum ipsam patremque, simulatque imperium solus obtinuisset. Quod quum illa identidem ad patrem referret, ¹⁶ simulque quantopere foret inuisa patefecisset, magnopere hominem irritauit.

XI.

Igitur Plautianus senem iam Seuerum ipsum cernens, ac morbo saepe laborantem, contra vero Antoninum ferocem imprimis audacemque iuuenem, pauidus ob illius minas, o) decreuit facinus invadere aliquod, priusquam ipse opprimeretur. Suberant praeterea ² multa, quae hominem ad imperii cupiditatem inflammarent: opes quantas nemo antea priuatus possederat: militum praeterea obedientia, et apud omnes Romanae ditiois homines maximi honores. ad haec habitus quo in publicum prodibat: siquidem latum clauum ³ perpetuo habebat, atque in secundis consularibus numerabatur. En- ⁴ sem praeterea *suspensum* gestabat, p) caeteraque omnia supremae dignitatis insignia: adeo, quacunque incederet, trux atque horribilis, vt non modo non adiretur a quoquam, sed etiam, qui fortuito occurrebant, ab eo auerterent oculos. Quin anteambulones aliquot, qua- ⁵ cunque iter faceret, denuntiabant, ne quis in proximo consistere, neuē illum contueri auderet, sed auerterent vniuersi oculos, ter- ramque despectarent. q) Quae quum cognouisset Seuerus, ne ipse ⁶ quidem prorsus aequi boni facere, sed molestius iam grauiusque ferre: sic vt nonnihil etiam de illius autoritate detraheret, ac persuadere homini conaretur, aliquid iam e tanta illa insolentia immi- nueret. Quorum impatiens Plautianus, non dubitauit imperium ⁷ ipsum appetere insidiis; quocirca talia quaedam machinatur. r) Sa- ⁸ turninus erat quidam tribunus, qui Plautianum imprimis obseruabat: et quum facerent idem omnes, vnus tamen ille maiore quadam ve-

n) puellae iunctus, ei eius que parenti valde infensus erat. *Steph.*

o) decreuit, praeueniendo aliquid patrare potius, quam cunctando aliquid pati. *Steph.*

p) omnis que dignitatis habitum gestabat solus. *Memm.*

q) Quae quum Seuero nunciaren-

tur, ne ipse quidem probabat; sed odiosus iam et grauis illi quoque esse coepit Plautianus, adeo vt non nih. *Steph.*

r) Saturninus erat vnus eorum, quos sub se tribunos habebat: hic Plautianum summa obseruantia colebat. *Steph.*

9nerationis specie, magis magisque homini obrepserat. Hunc sibi
 igitur fidissimum fore putans, ac solum denique commissa tacite ha-
 biturum, et imperata facturum, vocari ad se sub vesperam iubet:
 10remotisque arbitris, s) *Nunc illud (inquit) tempus est, quum summam
 imponere manum debeas amori obseruantiaequae tuae, cuius mihi haec-
 nus dedisti specimen, quumque ego remunerare te pro meritis, ac de-
 11bitam referre gratiam possim. Datur optio tibi, velisne ille ipse eua-
 dere, quem me nunc esse cernis, atque huic tantae potentiae succedere:*
 12*an perire statim, dato contumacis animi supplicio. Neque tu vel ma-
 gnitudinem rei pertimueris, vel nomina imperatorum expaueris. in-
 trare tibi in cubiculum, ubi somnum capiunt, soli nempe licet, redeun-
 13te vice nocturnae custodiae: clam nulloque prohibente, facile quod volue-
 ris transiges. Nihil est autem, quod hic meum iam expectes imperium.*
 14*Abi modo in aulam principum, quasi aliqua a me t) mandata habeas*
 15*sarcana et grauia: atque, vt virum fortem decet, senem vnum ac pue-
 16rum, intra suum vtrumque cubiculum, obtrunca. Nam quum in par-
 tem veneris periculi, etiam, re confecta, in partem maximi honoris*
 17*succedes. u) Haec dicta vt animum tribuni perterruerunt, ita mini-
 me consilium excusserunt. Sed vt homo neutiquam mente captus
 (erat enim genere Syrus: ac sunt ferme ad orientem mortales acer-
 rimis ingeniis) cognito furore ac vecordia eius, qui id imperabat,
 quantumque ei liceret minime ignarus, haudquaquam ausus detre-
 18ctare, ne scilicet continuo daret poenas, quum se oprata ac luben-
 tia simularet audire, prius adorato illo, tanquam imperatore, iam
 19libellum petebat demandatae sibi caedis. Quippe mos tyrannis,
 quum aliquem indemnatum occidi iubent, per literas potissimum in-
 iungere, x) ne dein caedis imperatae nullum relinquatur argumen-
 20totum. Hic Plautianus, caecutiens nimis cupiditate, dat libellum tri-
 buno: atque ad caedem mittens, admonet diligenter, vt interfecto
 vtroque principe, priusquam diuulgetur facinus, se iubeat acciri:
 21quo ante in palatio conspiciatur, quam occupatum imperium quis-
 quam audiat.*

XII.

2 Sub hac passione tribunus digreditur, ac de more totam libere do-
 mum principis peruadit: cognitoque quam difficile factu foret,
 duos ab vno homine principes, et quidem diuersis habitantes cubi-

s) Nunc tibi occasio est, inquit, strenuum finem tuae in me bene-
 uolentiae obsequio que imponen-
 di: cuius m. Perinde est autem,
 ac si diceret, *κολοφώνα ἐπιθῆναι*,
 nec satis proprie id vocat *τέλος*,
 i. e. finem, v. Annot. Steph.

t) mand. hab., quae celeritatem
 pofcant, et secreta manere debe-
 ant. Steph.

u) Haec dicta animum quidem
 eius attonitum reddiderunt, sed

mentem minime perturbarunt, vel
 consternarunt, verum, vt homo
 sui compos, (erat enim genere
 Syrus. sunt autem, qui degunt
 sub oriente, mortales, ad res men-
 te agitandas acriores.) Steph.

x) ne, si caedes perpetratur,
 minime sit obfignata, i. ne nullae
 litterae obfignatae eam impera-
 tam fuisse testentur. Fit autem
γραμμάτων, nec non *γραμματείου*

culis, obtruncari, adit ad Seuerum, et cum ianitoribus agit, vt se ad principem intromittant: afferre se quae ad illius salutem pertineant. Illi haec Seuero renuntiant, qui tribunum continuo iubet acciri. Ingressus, Venio (inquit) tibi, o domine, vt sane putat is, a quo sum missus, ad caedem tui carnificinamque: vt egomet opto ac volo, beneficium autor tibi et salutis. Plautianus imperium captans insidiis, caedem mihi tuam siliique tui mandauit: neque verbis modo, sed et literis. testimonio est hic libellus. Equidem ego recepi facturum quae imperaret, ne alter scilicet me detrectante, negotium susciperet: verum ad indicandam rem tibi sum praesto, y) ne ignarum illius opprimat audacia. Dicenti haec tribuno, atque (vberrim) lacrimanti, non continuo tamen fidem Seuerus habebat. quippe adhuc in pectore multum ex Plautiani amatorio infederat: quin esse id totum negotium compositum ac fabulosum suspectabat, ratus filium suum Plautiano infestum, natamque eius perosum, commentum esse technam huiusmodi, ac mortiferam calumniam. Quare accitum ad se, grauiter increpare institit, quod in hominem amicum z) atque domesticum talia machinaretur. Antoninus autem primo quidem a) deierabat, ignarum se totius negotii: dein instanti tribuno, et libellum ostendenti, animum audaciamque addebat ad crimen coarguendum. Sed ille, cognito quam magnum in discrimen venerat, tum praeterea haud ignarus, quam acceptus Seuero Plautianus foret, neque non etiam intelligens, si latuissent insidiae, parumque indicium probaretur, exquisitissimum sibi impendere supplicium, Et quodnam (inquit) oris domini, argumentum amplius, quodue apertius quaeritis indicium? Sinite egrediar regia, perque aliquem fidum mihi hominem significem Plautiano, facta esse iam quae imperauerat. Aderit ille statim re credita, b) vacuam scilicet regiam occupaturus. ibi vestri muneris fuerit, rem totam deprehendere. Iubete modo in aedibus quietem agitari, ne praecognita res omne consilium subuertat. Haec locutus, fidissimum sibi hominem deligit, qui Plautianum suis hortetur verbis, acceleret atque adsit quamprimum, dum vterque princeps iacet. oportere, antequam res populo innotescat, intus esse eum: vt scilicet occupata arce constabilitoque imperio, velint nolint vniuersi, c) non scilicet principatum adeunti, sed iam plane principi obdiant. His creditis Plautianus (erat autem iam diei vesper) magnam in spem sublatus, loricam d) induitur sub vestem,

mentio etiam paulo post, vrpote ab ipso Saturnino prolata. Steph.

y) ne lateat, quod moliri audet facinus. Steph.

z) atque affinitate iunctum, tal. Steph.

a) abiurabat id; se ne illa quidem, quae dicerentur, cognita habere dicens: dein inst. Steph.

b) vacuam se regiam occupaturum existimans. quum autem venerit, vestrae iam partes erunt, veritatem comperire. Sed ma-

gnum in regia silentium esse iubete; ne, quod facimus, si praecognitum fuerit, euertatur, i. e. ne techna, qua vtimur ad illum comprehendendum atque conuincendum, si praecognita fuerit, irrita reddatur. Steph.

c) ei, qui Imperator non sit futurus, sed iam sit. Steph.

d) induit, quae corporis tutamen esset: et quum eam caeteris vestimentis texisset, conscenso veh. repente in reg. properat,

17tuendi corporis gratia: simul conscenso vehiculo properat in re-
 18giam, paucis modo qui aderant deducuntibus, ratisque eum magnis
 19de rebus ab imperatoribus acciri. Vt autem in aulam nullo prohibe-
 bente ingressus est, ignaris quae agerentur custodibus, occurrens
 20tribunus, composito dolo salutatur imperatorem: dein manu *de more*
 prehensum deducit intra cubiculum, vbi proiecta esse imperatorum
 21cadavera mentiebatur. Iamque aliquot e corporis sui custodibus
 22Seuerus comparauerat, qui statim ingresso manus iniicerent. Ac
 Plautianus e) quum longe alias animo spes ageretur, vt ingressus cu-
 biculum est, cernens vtrumque illic stantem principem, compre-
 23hensumque se teneri sentiens: re tanta perterritus, rogare, suppli-
 care, falsa illa omnia, commentum id in se, fabulamque excogitatum.
 Igitur exprobrante hinc Seuero beneficia et honores, illinc Plautia-
 no fidei beneuolentiaeque suae veteris testimonia repetente, paula-
 24tim labascere Seuerus, atque adduci Plautiani verbis, donec pars
 loricae per scissum vestimenti apparuit. Qua Antoninus animad-
 uerfa, audax iuuenis et iracundus, ac iam antea homini infestus,
 25Atqui (inquit) ad haec certe duo quid respondeas expecto. f) Ve-
 nisti ad imperatores sub vesperam minime accitus? dein quid tibi
 (rogo) haec lorica vult? quis ad coenam comestationemue armatus
 26accedit? Simul haec dicens, iubet tribunum, caeterosque qui aderant,
 ilico eum strictis gladiis obruncare, vt hostem manifestarium. Ni-
 27hil illi cunctati, iussa faciunt iuuenis imperatoris, occiduntque homi-
 nem, et cadauer in viam *publicam* proiciunt, g) ad vulgi ludibrium.
 28Hunc finem habuit parem vitae Plautianus, inexhaustae home cu-
 piditatis. b)

XIII.

29Caeterum Seuerus, duobus praefectis militaribus constitutis, plu-
 30rimum in suburbanis, aut circum maritimas Campaniae oras agi-
 31tabat, ius dicens, et ciuilibus negotiis intentus: cupiensque in pri-
 32uinis, vti Romae sui liberi bonis moribus instituerentur. Nam ludis
 eos spectaculisque vehementius studere animaduertat, quam prin-
 33cipibus conueniebat: quo fieret, vti studio certamineque semper in
 diuersum tendente, etiam animi iuuenum distraherentur, quibusdam
 34quasi admotis contentionum atque inimicitiarum facibus. Maxime

paucis eum ded., qui aderant,
 eum que de rebus, quae celerita-
 tem postulassent, acciri existi-
 mabant, vel de rebus, quae nul-
 lam passae moram essent. Sic
 supra dixit *ἀγγελίας ἐπεργούσας.*
Steph.

e) At Pl., sub alia spe ingressus,
 cernit utr. *Steph.*

f) Venis ne ad Imperatores sub
 vesper., quum minime arcessuerint?
 q. d. audes ne venire ad Imp.
Steph.

g) ad vulgi conspectum, et ini-
 micorum ludibrium. *Memm.*

b) Politianus omittit interpre-
 tationem horum verborum, καὶ
 χρῆσ. ἐν τ. τ. ἀπλ. ὑπ., nisi quod in
 his duobus vocabulis, *parem vitae*,
 ad illa respexit. Quamuis autem
 aliquis ex ijs elici sensus queat,
 retinendo ἀπλήτω, tamen vide, an-
 non et ἀπίσω habere locum possit.
Syll.

tamen Antoninus, intolerandus, sublato iam e medio Plautiano, 2) terribilisque et formidolosus erat omnibus: tum illius natae, coniugi scilicet suae, quibus maxime artibus aut machinis poterat, exitium intendebat. At Seuerus ipsam k) pariter cum filiolo, quem perpererat, relegauit in Siciliam, datis opibus quantae ad victum atque usum abunde sufficerent: imitatus in hoc Augustum, qui filios Antonii, posteaquam hostis iudicatus est, eodem modo tractauerit. l) Ipse ad pacem concordiamque reuocare liberos, et reconciliare vtrumque alteri conabatur: admonens identidem veterum fabularum, in quibus pleraeque regum calamitates fraternis ortae seditionibus memorantur. Huc addebat, thesauros m) templaque pecuniis plena esse, diuitias foris ex vestigalibus accedere: posse in tanta opulentia militem largitione teneri: auctas in quadruplum copias vrbanas: tantum federe exercitum ante urbem, vt nulla externa vis, seu multitudinem ipsam militum, seu corporum magnitudinem, seu pecuniae abundantiam spectes, par inueniri tantis opibus possit. sed ea in nihilum recasura, ipsis inter se discordantibus atque intestinum agitantibus bellum. Haec ille quotidie edisserens, precesque castigationibus admiscens, reprimere illorum spiritus, ac reducere germanos in gratiam studebat. Caeterum omnia frustra erant. quippe fraenos ore depulerant, prouisi semper in peius. Atque illos, adolescentibus adhuc, in ipso aetatis feruore atque in summa licentia, voluptatum omnium irritamentis incitatos, etiam adulatorum ministeria diuersos trahebant: scilicet qui non modo illorum obsequerentur cupidinibus atque flagitiis, sed noua semper aliqua excogitarent, vnde alteri gratum fieret, alter offenderetur. Quorum etiam non nullos Seuerus ipse, in huiuscemodi ministeriis deprehensos, supplicio affecit.

2) (sed reuerentia et metus patris obstabat, quo minus grauissimum quodpiam malum patraret,) atque illius natae, coni. quae velut per parenthesin dicuntur, et procul ab iis absunt, quae Pol. affert. Steph.

k) p. cum fratre releg., siquidem ἀδελφῶν legamus. Steph.

l) Ipse liberos semper ad amicitiam adducere conabatur: adhortans que ad concordiam et consensum, fabulas antiquas et tragoedias in memoriam illis revocabat; semper regum fratrum calamitates ex dissidiis ortas commemorans. In interpretatione autem vocis δραμάτων speciem pro genere posui; quod sicut μῦθοι,

ita etiam δράματα, Latinis sunt fabulae; diuersa tamen significatione. Steph.

m) templa que omnia pecuniis esse plena: ac nullas opes, nullam potentiam ad externas insidias idoneam fore: quum tanta domi esset opulencia, vt militibus affatim largiri liceret; et quum eae, quae Romae erant, copiae in quadruplum auctae forent: quin etiam tantus ante urbem exercitus collocatus esset, vt nulla externa potentia par ei esse atque obistere valeret; siue ipsa militum multitudine, siue corporum magnitudine, siue etiam pecuniae abundantia. Steph.

XIV.

Hanc liberorum suorum vitam et indecora in Spectaculis studia ferens graüiter senex imperator, literas a Britanniae praefecto accepit, quae docebant, barbaros illic seditiones agitare, regionemque omnem incursionibus ac depopulationibus vastare: quare maiore manu ad resistendum, vel etiam principis ipsius praesentia, opus esse. Laetus ea Seuerus accepit: quippe homo suapte natura gloriae appetentior, post victorias ad orientem septentrionemque, et cognomina vtrinq;e parta, etiam trophaea contra Britannos excitare aliqua cupiebat. Ad haec filios quoque abducere ex vrbe, *n*) vt procul a munditijs vrbans, in castris militari vitae ac sobriae iuuenes infuiscerent. Ita expeditionem in Britanniam edicit, senex iam, et morbo articulari laborans: tanta autem animi virtute, quanta nemo vnquam vel iuuenum. Igitur iter ingressus lectica plurimum vehabatur, nulloque cessabat loco. Quare confecto itinere *una cum filiis*, speque omni ac sermone celerius enauigato Oceano, *o*) Britanniam ingressus est: collectisque militibus ac maximis conflatis viribus bellum comparabat. Caeterum Britanni, repentino principis aduentu percussi, auditoque tantas contra se comparari copias, legatos ad eum de pace ac seipso expurgatum de *iis, quae antea deliquerant*, miserunt. At Seuerus, moras de industria nectens, ne vacuo sibi Romam redeundum foret, cupidus victoriae cognominisque Britannici, legatos quidem re infecta domum dimittit, ipse quae bello vsuiforent, magna solertia comparabat. Sed imprimis tamen curae habuit pontibus occupare paludes, vt stare in tuto milites *facileque per eas discurrere* possent, atque in solido praeliari. Siquidem Britanniae pleraque loca frequentibus Oceani alluionibus paludescunt. Per eas igitur paludes barbari ipsi natant, excursantque, ad illa vsque demersi, ac pleraque corporis nudi coenum contemnunt. Neque enim vestis vsu cognorunt, sed ventrem atque ceruicem ferro incingunt: ornamentum id esse, ac diuitiarum argumentum existimantes, perinde vt aurum caeteri barbari. Quin ipsa notant corpora pictura varia, et omnifariam formis animalium: quocirca ne induuntur quidem, videlicet picturam corporis ne adoperiant. Sunt autem bellicosissima gens, atque audissima caedis: tantum scuto angusto lanceaque contenti, praeterea gladio nudis corporibus dependente: loricae ac galeae penitus ignorant vsu, impedimentum id esse transgrediendis paludibus arbitantes, quarum vaporibus aestuque caelum ibi semper caliginosum. *p*) Ad haec Seuerus nihil non comparabat, quod vsu Romano militi, quod detrimento barbaris impedimentoque foret. Vbi vero satis ex sententia prompta sibi esse ac parata omnia intellexit, iuniorem filium, Getam nomine, in parte insulae Romanis subiecta reliquit, vt iuri dicundo rebusque civilibus administrandis praeset: eique consiliarios ex amicis natu grandibus reliquit, Antonino secum aduersus barbaros educto. Transgresso igitur Romano exercitu amnes aggeresque eos, qui obiecti bar-

n) vt in militari et temperanti vita, abducti a Romanis delicijs, iuuentutem traducerent. *Steph.*

o) Britannis superuenit. *Memm.*
p) Aduersus haec, *Memm.*

baris Romanorum fines determinant, pugnae quaedam tumultuariae fiebant et excursiones, victore ubique Romano. Caeterum facilis erat ex fuga receptus barbaris: quippe inter sylvas ac paludes et loca ipsis notissima delitescuntibus. Quae omnia Romanis aduersa, moram bello addebant.

XV.

Interea Seuerum, iam confectum senio, longior inuasit morbus, sic ut ipse domi residere atque Antoninum mittere in bellum ad imperatoris obeunda munia cogeretur. Caeterum Antoninus q) haud magnopere de barbaris sollicitus, exercitum sibi adiungere et confirmare vniuersos tendebat, vti se vnum intuerentur, soli sibi imperium vindicans, r) ac germano (identidem) obtrectans. Quin longior quoque patris valetudo, ac mortis mora diuturnior, anxium videlicet adolescentem habebant: sic ut medicis ministrisque (subinde) conaretur persuadere, senem ut e medio quamprimum quoquo modo tollerent: donec tandem Seuerus, moerore magis quam morbo consumptus, vitaeque defunctus est, clarissimus omnium imperatorum bellicis operibus. Neque enim aut civiles quisquam aduersus inimicos, aut externas aduersus barbaros totidem alius victorias reportauit. Annisque duodeuiginti gesto imperio decessit, successoribus liberis *iuuenibus*, tanta pecuniae relicta *illis* copia, quantam antea nemo, tum ampliore exercitu, quam cui obsistere vlla vis posset. Igitur Antoninus, mortuo Severo, summam potestatem nactus, confestim vniuersos ab ipso (quod aiunt) lae interficere coepit. Nam et medicos supplicio affecit, quod sibi parum obtemperauerant, iubenti *maleficium aliquod admittere, et senis maturare necem: nutritiosque suos iuxta et fratris, s)* quod de reconciliandis egissent: ne vno quidem reliquo suae crudelitati facto, ex eo ordine hominum, qui in honore aliquo fuerant, quique ipsius parentem obseruauerant. Duces porro exercitus magni muneribus ac promissis adhortabatur, persuaderent militibus, vti se

q) Ant. de iis, quae aduersus barbaros gerenda erant, non valde laborabat; sed exercituum benevolentiam sibi adiungere conabatur, et omnes ad respiciendum se unum sollicitabat; totam imperii dignitatem quouis modo ambiens, et fratrem criminatibus in invidiam adducens. Atque adeo ipse pater, diu aegrotans et ad mortem cunctans, vel mori cunctans, vel ad mortem lento gradu incedens, gravis ei atque molestus videbatur. quare medicis ac ministris persuadere conabatur, ut aliquod maleficium circa senis tractationem admitterent; ut citius eo liberaretur.

Verum tamen Severus vix tandem vita defunctus est; moerore magna ex parte consumptus: omnibus, qui vnquam fuerunt, Imperatoribus rerum, bellicarum gloria superatis. *Steph.*

r) *germano*: quia scilicet Bassianus Marcia natus erat, Geta vero Iulia. *Memm.*

s) quoniam eum instanter obtestabatur, ut ad concordiam veniret. Atque adeo nullum superesse sivit eorum, qui in honore fuerant, aut senem ipsum obseruarant. Politianum non *quique*, sed *qui ve* scripisse puto. *Steph.*

vnum imperatorem declararent: nullasque non machinas aduersus
 11 germanum intendebat. Neque id tamen persuadere militibus po-
 tuit. quippe memores, vtrumque a Seuero iam inde a pueritia pari
 honore cultuque educatum, etiam ipsi parem vtrique obedientiam
 12 beneuolentiamque exhibebant. Igitur Antoninus, cognito parum
 sibi rem r) aduersus exercitum procedere, iesto cum barbaris foedere,
 dataque pace v) et obsidibus acceptis, decedens illinc, ad ma-
 13 trem iam germanumque festinat. Congressos reducere in gratiam
 mater conata, adnitentibus honestissimis quibusque Seueri amicis
 14 et consiliariis. Igitur Antoninus, quum nemo scilicet non ejus li-
 bidini refragaretur, vi potius quam voluntate, x) ad concordiae
 15 amorisque simulationem adducitur. Ita ambo pari honore imperium
 gerentes, soluerunt ex Britannia, Romamque cum patris reliquiis
 16 contendebant. Nam corpusculo ignibus tradito, cinerem ipsum
 cum odoribus in vasculum alabastrum coniectum, Romam referebant,
 17 vt videlicet in sacris principum monumentis componeretur. Ipsi
 exercitum deportantes, victoresque iam Britanniae scilicet, in ad-
 18 versam Galliam emenso Oceano peruenerunt. Quo igitur pacto
 et diem suum obierit Seuerus, et liberi eius imperium susceperint,
 in hoc volumine demonstratum est.

LIBER QVARTVS.

I.

Res gestas Seueri principis per annos duodeuiginti, superiore
 libro sumus persequuti. Porro autem ipsius liberi, adolescen-
 2 tes iam, vna cum matre Romam festinabant, seditiones etiam tum
 in itinere agitantes, quippe diuersorū mensaque nunquam eisdem
 3 utebantur: multumque suspicionis in cibo omni potuque, ne al-
 teruter ante capto tempore, ipse clam aut per ministeria veneno
 4 rem gereret. Ob eamque causam etiam iter properantius faciebant,
 tutius rati victuros, vbi iam in urbem peruenissent, diuisaque inter
 se regia, y) amplis ac spatiosis aedibus, maioribus etiam reliqua
 5 vrbe, pro suo vterque arbitrio separatim agitent. Postquam vero
 in urbem peruentum, populus eos vniuersus laureatus excepit, et
 6 fenatus consalutauit. Praebant igitur principes ipsi cum purpura
 imperatoria, post sequebantur consules, vnam cum Seueri reliquiis
 7 gestantes. Qui autem novos imperatores consalutauerant, progressi
 deinde, vnam quoque ipsam supplices adorabant. Ita comitati
 magna pompa, composuerunt z) ipsum in templo, vbi Marci ac
 8 superiorum principum sacra visuntur monumenta. Re igitur diuina

r) Hic aduersus pro erga est accipiendum. Steph.

v) et fide accepta, vel et acceptis fidei pignoribus. Steph.

x) ad concordiam et amicitiam, simulatam potius, quam veram, adducitur. Steph.

y) in habitatione ampla et spatiosa, omni que vrbe maiori. Steph.

z) Polit. scripsisse putō ipsam, videlicet urnam. Steph.

a) ceremoniisque de more concelebratis, vterque in regiam discedunt: partim inter se domum, ianisque secretioribus obstructis, publicis tantum atque atriis promiscue videntes. Quia et custodes b) corporis separatim sibi delegerunt: vix vnquam congregantes, nisi paucillum duntaxat, vt in publico a multitudine ipsa conspicerentur. Sed in primis tamen iusta parenti perfoluerunt.

II.

Mos est enim Romanis consecrare imperatores, qui superstitibus filiis vel successoribus moriuntur: quique eo sunt honore affecti, relati dicuntur inter diuos. Est autem tota vrbe quasi luctus quidam, festae celebritati promiscuus: quippe functum vita corpus, ritu hominum sumptuoso funere sepeliunt. Sed ceream imaginem, defuncto quam simillimam, fingunt, eamque in regiae vestibulo proponunt, supra eburneum lectum maximum atque sublimem, vestibis instratum aureis. Et quidem imago illa ad aegroti speciem pallida recumbit. Circa lectum vero vtrinque magnam partem dici sedent, a laeua quidem, senatus omnis vestibis atris amictus: a dextera vero matronae, quas virorum aut parentum dignitas honestat. harumque nulla vel aurum gestans vel ornata monilibus conspicitur, sed vestibis albis exilibus indutae moerentium speciem praebent. c) Haec ita per septem dies continuos faciunt: medicis ad lectum quotidie accedentibus, inspexitumque velut aegrum, deterius se habere, subinde pronunciantibus. Dein vbi iam visus obiisse diem, lectum humeris attollunt d) equestris senatoriique ordinis nobilissimi ac lectissimi iuuenes, perque viam sacram in vetus forum deferunt, vbi magistratus Romani deponere imperium consueuerant. Vtrinque autem gradus quidam sunt ad scalarum similitudinem extructi, in quibus, altera ex parte, puerorum chorus est e nobilissimis atque patritiis: altera, foeminarum illustrium, hymnos in defunctum paeanasque canentium, verendo ac lamentabili carmine emodulatos. Quibus peractis, e) tollunt iterum lectum, atque extra urbem perferunt in Martium campum: vbi qua latissime campus patet, suggestus quidam specie quadrangula, lateribus aequis assurgit, nulla praeterquam lignorum ingentium materia compactus in tabernaculi formam. Id quidem interius totum est aridis fomitibus oppletum, extra autem intextis auro stragulis atque eboreis signis va-

a) cerim. concelebratis, quae in Imperatorum ingressibus sunt receptae, in regiam ascenderunt. Steph.

b) q. et c. separatim vterque sibi apposuit. Memm.

c) Intra spatium autem septem dierum fiunt, quae dixi. Sed et medici subinde ingredientibus ad lectum accedunt: et postquam inspexerunt scilicet aegrotum, deterius se habere identidem renunciant. Nam particula ἀγρευ

ironiam hic declarat, ut scilicet apud Latinos. Talis est particulae δὲ usus in principio pag. praecedentis: ideo quae et ibi sum interpretatus scilicet. Steph.

d) et qui ex equestri ordine sunt nob. et ex senatorio lecti iuuenes. Iungit autem Pol. *ὑπὸ τῶν* cum *εὐρεῖν*. quoque. Steph.

e) Intellige attollunt seu extollunt in humeros, vel attollunt humeris, ut paulo ante locutus est, ex Virgil. Steph.

14 riisque picturis exornatum. f) Infra vero alterum, minusculum-
 quidem positum est, sed forma et ornatu persimile, portis ianuisque
 patentibus. Tertiumque item et quartum semper g) superiore contra-
 ctius: ac deinceps alia, donec ad extremum, quod est omnium breuif-
 15 simum, perueniatur. Possis eius aedificii formam comparare turribus
 his, quae portibus imminentes, noctu igne praelato, naues in tutas
 16 stationes dirigunt: pharos vulgo appellant. Igitur lecto in secundum
 tabernaculum sublato, aromata et suffimenta omnis generis, fructus
 herbasque, succosque omnes odoratos conquirunt, atque aceruatim ef-
 17 fundunt. quippe neque gens est neque ciuitas, neque qui honore vlllo
 aut dignitate praecellat, quin certatim pro se quisque suprema illa
 18 munera principis honori deferant. Vbi vero ingens aromatum acer-
 vus aggestus est, ac locus omnis expletus, tum circa aedificium illud
 19 adequitant, vniuersis equestris ordinis certa quadam lege ac recurso,
 motuque pyrrhichio numeroque, in orbem decurrentibus. Currus item
 decenti similiter ordine circumaguntur, infessi purpuratis rectoribus,
 qui personas ferant, quae habent imagines h) ducum omnium Roma-
 20 norum principumque illustrium. Quae ubi celebrata sunt, facem ca-
 21 pit imperii successor, eamque tabernaculo admouet. Tum caeteri
 omnes vndique ignem subiiciunt: cunctaque illico, fomibus illis ari-
 22 dis odoramētisque referta, igni valido corripuntur. Mox ab ex-
 tremo minimoque tabernaculo, tanquam e fastigio quodam, simul cum
 23 subiecto igni ascensura in aetherem aquila dimittitur: quae in coelum
 creditur ipsam principis animam deferre. ac iam ex illo vna cum
 caeteris numinibus imperator colitur.

III.

i) Ita consecrato parente, reuersi domum iuuenes, discordias quo-
 tidie et simultates exercere, insidiari inter se, moliri, parere
 2 omnibus modis, atque ea modo vterque in animo habere quibus
 alter dolo caperetur: postremo quacunq; via grassari ad singulare
 imperium, ac nihil inuicem praetermittere, dum consortem potesta-
 3 tis expungerent. Sed et mentes animique omnium vrbano-
 rum, quicumque honore aliquo aut dignitate praestarent, diuersi trahe-
 bantur, vtroque seorsum literas clanculum missitante, magnisque
 4 pollicitationibus sibi homines adiungente. Major tandem pars ad
 Getam spectabat, k) quod opinionem nonnullam ostenderet probi-

f) Non infra, sed supra, le-
 gendo *ἐν ἐκ.* et paulo post *inferiore*, non superiore. Steph.

g) inferiore. Memm.

h) Romanorum omnium, qui
 gloriose exercitibus praefuerunt
 aut regnarunt, vel exercitus du-
 xerunt. Quoniam autem in pri-
 ori parte mentio fit ducum exer-
 citus, ideo in posteriori vox Im-
 peratoris posita non fuit, ad vi-
 tandam ambiguitatem. Steph.

i) Quum hunc consecrationis
 honorem filii parenti praestitit-
 sent, ad regiam sunt reuersi. Ab
 illo autem tempore seditiones
 inter illos, odia et insidiae erant:
 omnibus modis conante utroque
 fratrem e medio tollere, atque
 ad se solum imperium traducere.
 Steph.

k) quod speciem quandam
 probitatis prae se ferret, ac mo-
 deratum se lenemque ad se acce-

tatis, moderatumque se et lenem in congressibus praestaret. Studia 5 porro tractabat honestissima: quippe et disciplinarum laude celebres circa se frequentes habebat, et in palaestra ac reliquis ingenuis exercitationibus versabatur. Placidus praeterea in omnes atque hu- 6 manus, fama et gloria quadam optima plurimos ad amicitiam benevolentiamque alliciebat. Contra vero Antoninus cuncta asperius 7 ferociusque gerebat: atque ab iis rebus *l)* quas supra diximus alienus, militaris vitae ac bellicae videri amator affectabat. Nihilque 8 non iracunde faciens, minitendo quam suadendo, *m)* metu quam benevolentia sibi amicitias quaerebat. Sed quum diu frustra mater 9 discordantes inter se germanos *in omnibus suis factis, et quidem levissimis etiam in rebus,* redigere in gratiam studeret, visum aliquando 10 ambobus est imperium inter se diuidere, ne Romae agitantes, alter alterius essent insidiis opportuni. Quare conuocatis paternis ami- 11 cis, coram ipsa matre *n)* de imperio diuidendo disceptabant, sic ut Europa omnis Antonino, tellus autem aduersa, quae omnis Asia nuncupatur, Getae adiudicaretur. Ita enim *etiam* diuina quadam 12 prouidentia vtramque continentem Propontidos incursum determinari. Placebat autem, ut Antoninus castra ad Byzantium haberet, 13 Geta vero in Chalcedone Bithyniae vrbe: *o)* quae scilicet opposita inter se, vtriusque imperium tuerentur, atque a transmittendo prohiberent. Tum ut e senatorio ordine quocumque ex Europa fo- 14 rent, in vrbe ipsa remaneret, reliqui Getam sequerentur. *p)* Se- 15 des imperii sui Geta destinabat Antiochiam vel Alexandriam, vrbes magnitudine haud longe (*ut quidem existimabat*) infra Romam. Tum ex gentibus ad meridiem habentibus Mauros Numidasque et

dentibus praestaret. Quinetiam ad res honestiores animum appellebat; quum et doctrinae laude celebres admitteret, et palaestrae ac caeteris exercitationibus ingenuis, i. e. homine ingenuo dignis, operam daret. Placidus praeterea et humanus erga eos, cum quibus consuetudinem habebat, fama et optima de se opinione plures, quam frater, ad benevolentiam amicitiamque alliciebat. Potes autem *ἐπιτ. σπουδ. ἐχερ.* vertere etiam ad res magis serias animum appellebat, vel ad res maioris momenti. — *Steph.*

l) aut simpliciter, quas diximus, aut quas modo diximus. Intelligit enim de iis, quarum mentio proxime praecedit. *Steph.*

m) For: scripsit Pöl: et metu potius, quam benev., vel absque

particula *et*. Fortasse etiam relinquere voluit subaudiendam vocem *potius*. *Steph.* quemadmodum etiam apud Amm. Marcell. particula *magis* saepe subaudienda relinquitur, ut *μᾶλλον* apud Graecos. Infra quoque hunc Graecismum iterum imitatus est Politianus. *Sylb.*

n) imperium esse diuidendum censebant: sic ut Antoninus ea quidem omnia, quae Europae subiacerent, haberet, aduersa autem continens, quae Asia nominatur, tota Getae traderetur. ita — *Steph.*

o) Pöl. puto scripsisse quo, i. e. ut. *Steph.*

p) Atque ad sui imperii sedem sufficere posse dicebat Geta vel Ant. *Steph.*

16 *eam Libyae partem quae adiacet*, Antonino concedens, *q)* reliquos
 ad orientem vsque Geta sibi adsciscibat. Haec dum illi agitent,
 17 reliquis omnibus moesto vultu terram inuentibus, ita Julia (mater)
 loquuta est, Terram quidem et mare, o filii, iam inuenistis quo
 18 pacto diuidatis: et continentem vtramque, vt dicitis, Pontici dis-
 criminant fluctus: matrem vero quonam modo diuidetis? quonam
 modo infelix ego distribuar inter vtrumque vestrum, aut disseca-
 19 bor? Me primam igitur occidite, dimidiamque vterque apud se
 partem sepeliat, vt ego quoque inter vos cum mari terraque ipsa
 20 diuidar. Haec loquuta multis cum lacrymis eiulatuque, manus am-
 bobus iniiciens, complexa vtrumque, reconciliare inter se conaba-
 21 tur. Quare coorta miseratione, cuncti discessere, improposito con-
 silio: ipsique in aedes suas reuersi.

IV.

Sed gliscibat in dies odium atque discordiae. Nam siue duces ac
 magistratus aliqui eligerentur, vterque *r)* amico suo potissimum
 2 suffragabatur: siue ius dicerent, (semper) *s)* diuersa sentiebant,
 magno *interdum* illorum periculo cuius res agebatur. pluris enim
 3 studium suum quam ius aut aequum faciebant: etiam in ludis ipsis
 diuersarum semper factionum. Nihil praeterea insidiarum omitte-
 4 bant, coquos identidem et pincernas conati ad veneficia impelle-
 5 re: *t)* quae vbi tardius procedebant, quod scilicet vterque magna
 diligentia curaque cibum capesserent: postremo impatiens Antoni-
 6 nus, atque imperii totius cupidine instigatus, deliberat magnum
 aliquid vel facere vel pati: ferrumque et caedem molitur. *v)* Et
 quando secus processerant latentes insidiae, necessarium putabat,
 7 periculo omni ac spe posthabita, quouis modo inceptum patrare.
 8 Quare irrupto fratris cubiculo, nihil eum tale expectantem supra
 matris pectus multo vndantem sanguine saeuus obruncat. Quo fa-
 9 cto, exilit statim, ac per totam regiam currens clamitat, magnum
 se periculum effugisse, vixque euasisse incolumem. Simul imperat

q) quae autem ulteriora essent, ad orientem usque, pertinere ad Getam volens. Haec dum illi informarent, rel. i. e. haec, velut quoddam suae divisionis specimen, proponerent. *Steph.*

r) amicum suum promovere volebat. *Steph.*

s) contraria sentiebant, in illorum interdum perniciem, quorum causa agebatur. Pl. en. suum contendendi studium, quam — *Steph.*

t) Neutri autem facile res procedebat. *Steph.*

v) Quum enim latentes insidiae non procederent, necessa-

rias existimavit eas, quae cum periculo et desperatione essent coniunctae, huius quidem ob amorem, illius autem ob *insidias*. Sed haec postrema a Polit. sunt praetermissa: ac certe Graeca, quae iis respondent, verba, sunt suspecta. Caeterum loco illorum, *quare irr. fr. cub. etc.* Graeca verba sonant, Geta igitur letaliter vulneratus, sanguine ad matris pectus effuso, vitam cum morte commutavit. Antoninus autem, quum caedem perpetrasset, e cubiculo se proripit, ac per tot. reg. *Steph.*

milicibus regiaé custodibus, raperent illico se, atque in castra deducere, ubi tutius asseruetur: periturum dictitans, si diutius in aedibus moram trahat. Illi pro veris ea dicta accipientes, simul 10 ignari quae intus gesta, currentem cum currentes et ipsi comitantur. Fit ingens populi tumultus, raptim agente se sub vesperam 11. principe in eam per urbem. Ut autem castra attingit, aediculam- 12 que eam intra quam signa ac simulacra exercitus adorantur, proci- dens humi gratias agebat votis quasi pro salute susceptis. Ea re mi- 13 litibus nuntiata, partim iam lauantibus, partim quiescentibus, statim illuc omnes exterriti feruntur. Ille progressus in medium, 14 non quidem continuo rem ipsam prout erat gesta fatebatur: sed effugisse periculum clamitabat, insidiasque inimici hominis atque hostis: (nam ita fratrem appellabat) vixque tandem post longum certamen aduersarios superatos: quippe utrisque periclitantibus, se 15 postremo vnicum imperatorem fortunae relictum dono. Talia quae- 16 dam obliquans atque inuoluens, intelligi quae fecisset quam audiri malebat. Tum pro salute imperioque suo singulis militibus Atti- 17 carum drachmarum duo millia supra quingentas pollicetur. praeter- eaque annonae, supra quam sucti accipere, dimidium. Iubet item 18 iam tum ex templis thesaurisque sibi ipsos pecuniam sumere: largi- ter effusis vno die quaecunque per duodeviginti annos Seuerus, collegerat atque recondiderat, ex alienis calamitatibus. At mili- 19 tes, tanta pecuniae magnitudine illecti, totoque iam negotio intel- lecto, vulgata etiam passim caede per eos, qui aedibus effugerant, vnum illum declarant imperatorem, Geta hoste appellato.

V.

Igitur ea nocte moratus in templo *castrorum* Antoninus, ac fretus largitionibus quibus sibi milites adiunxerat, contendit postridie in senatum, toto stipante exercitu, sed armis instructiore quam x) consuevit principem deducere. Ingressus deinde, ubi rem diuinam fecit, conscendit sellam imperatoriam, atque ad hunc modum verba facit, *Non me quidem fugit, y) omnem domesticorum caedem, statim atque auribus incidere, odiosam videri, nomenque ipsum ut primum audiat, asserre grauem calumniam. z) quippe infelices mi- sericordia, potentes inuidia sequitur: ac victus accepisse, victor at- tulisse iniuriam videtur. Caeterum si quis vero magis iudicio quam studio erga defunctum aliquo rem ipsam expendat, causamque ejus et consilium exquirat, facile scilicet inueniet a) rectum esse et necessarium, vindicare magis quam accipere iniuriam. quippe ad occisi- lamitatem etiam infamia timiditatis accedit: victor, praeterquam quod incolumis est, etiam gloriam retulit fortitudinis. Ac caetera 7 quidem, quae saepe in me, cum veneficiis, tum omni genere insidia-*

x) malim consuevisset, aut usi fortuna fuerint, misericordia, consueverat. *Steph.* eos autem, qui superiores eva-

y) omnem propinqui caedem, ferint, inuidia sequitur. *Steph.*

z) Eos enim, quibus res infeliciter cesserint, vel qui aduersa a) rationi consentaneum esse et necessarium, propulsare potius, quam acc. *Steph.*

8 rum intendit, facile vobis est exquirere tormentis. quippe idcirco ad-
 9 esse (omnes) illius ministros imperavi ut verum deprehendatis. Sunt
 autem nonnulli quoque ex his iam torti, quorum exaudire confessionem
 10 possitis. Postremo autem, quum ego apud matrem forem, venit ille
 11 in me, quosdam secum adducens gladiis accinctos: sed ego magna pro-
 videntia et solertia re praecognita, ultus tanquam hostem sum. Ne-
 que enim iam aut fratris mentem gerebat, aut fraterna moliebatur.
 12 Vlscisci autem illum qui prior insidietur, ut iustum est, ita usu quo-
 que iam receptum. Quippe ne ipse quidem urbis huius conditor Ro-
 13 mulus germanum pertulit, suis tantum operibus illudentem. Taceo
 Germanicum, Neronis, ac Titum Domitiani, fratres. Marcus ipse,
 philosophiae b) simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contumeliam
 14 non pertulit, sed per insidias illum e medio sustulit. Ego
 vero, venenis comparatis in me, gladioque impendente ultus hostem:
 15 quippe hoc illi sua opera nomen imponebant. Vos autem diis gratias
 agite, quod alterum saltem vobis principem seruauerint: neque mentes
 16 vestras in diuersa partiti, sed vnum tantum spectantes imperato-
 rem, vitam securi traducite. Imperium autem Iupiter sicut ipse in-
 ter deos solus possidet, ita etiam vni tantum mortalium adjudicat.
 17 Haec loquutus magna voce, irarumque plenus, ac truculento vultu
 illius amicos intuens, trementibus pallentibusque plerisque, in
 regiam reuertitur.

VI.

C continuo igitur coepti occidi domestici omnes fratris atque ami-
 ci, quique in aedibus habitabant quas ille incoluerat, mini-
 strique item vniuersi: sic ut ne aetati quidem infantium parcere-
 2 tur. Porro ipsa cadauera c) plaustris omnibus per contumeliam
 imposita, atque extra urbem exportata, acervatim aut temere in-
 3 iecta rogis comburebantur. nec quisquam superfuit ex iis qui
 4 leuem modo cum Geta notitiam habuisset. Athletae etiam, et aurigae
 atque omnifariam histriones, et quicquid denique vel oculis
 5 illius vel auribus d) iucundum fuerat, passim occidebantur. Prae-
 terea senatorii ordinis quicumque aut nobilitate aut opibus excelle-
 rent, minima quaque de causa vel plane nulla, quantumlibet leui
 6 delatione, e) pro illius amicis interimebantur. Quin et Commodi
 sororem iam anum, atque ab omnibus imperatoribus, ut Marci fi-
 liam oportuit, (magno) in honore habitam, morte affecit, causa-
 7 tus quod Getae necem apud ipsius matrem desleuisset. Et con-
 jugem quondam suam, Plautiani filiam, quae fuerat in Siciliam re-
 legata, ac f) consobrinum Seuero cognominem, filiumque Pertinacis
 et Lucillae Commodi fororis, postremo quidquid ex cognatione
 8 imperatoria, aut in senatu ex patricia nobilitate supererat, pla-
 ne quasi ab stirpe abscidit. Ducesque prouinciarum vniuersos ac

b) v. H. Steph. Praefat. Syll.

d) iuc. fuerat, profligabantur.

c) plaustris per omnis generis

Steph.

contumelias imposita, acervatim
comburebantur, aut quocumque
modo proiiciebantur. Memm.e) Intellige, tanquam illius
amici. Steph.

f) patruelem suum. Memm.

procuratores, veluti Getae amicos, neci dedit. totaeque noctes caedendis plurifariam mortalibus impendebantur. Sed et Vestaes 9 virgines viuas obruit *g*) terrae, quasi temerata virginitate. Denique, id quod nunquam alias factitatum, quum circenses spectante eo populus Romanus in aurigam, cui studebat, nescio quid cauil- 11 latus esset, ratus sibi contumeliam illatam, repente omnem exercitum facere impetum iussit in populum, ac raptare et occidere *b*) quicumque in aurigam dixissent. At milites, accepta semel 12 *i*) violandi rapiendique potestate, quum discerni a reliquis nequirent qui fuerant proteruius loquuti (nullo scilicet in tanta multi- 13 tudine verum fatente) passim vt in quemque inciderant, aut occidebant, aut omnibus ereptis, quasi salute redempta, viuos aegre dimittebant.

VII.

His actis, stimulante malorum facinorum conscientia, vitamque perosus vrbanam, statuit Roma secedere, vt et milites ordinaret et prouincias inuiseret. Igitur Italia decedens, ad ripas Danu- 2 bii peruenit, ac partes imperii Romani septentrioni subiectas. Ibi 3 aut corpus exercebat aurigando, caedendisque comminus omne genus beluis: aut ius dicebat (rarius id tamen) statimque sententiam ferens ac respondens, pauculis duntaxat auditis. Caeterum Germanos *k*) illic sibi omnes adiunxit atque in amicitiam conciliauit, sic vt ex his socios bellorum, et custodes corporis, validissimum quemque et pulcherrimum, sibi adsciuerit. Saepe etiam Romano 5 cultu deposito vestem Germanicam induebat, atque in eorum sagulis argento variegatis conspiciebatur: etiam flauam capiti caesariem 6 imponens, ad modum Germanicae tonsurae. Quibus laeti barbari, mirifice eum diligere, gaudere etiam Romanus miles, quem scilicet ille amplissimis largitionibus prosequabatur. Ipse nullum 8 non militiae munus prompte obire: et siue quid fodendum foret, primus fodere: siue pons flumini imponendus, aut extruendus agger; siue quod opus manuum faciendum, aut labor subeundus, primus omnia occupare: tenuique mensa, ac ligneolis poculis, vasisque esculentorum contentus esse: panemque etiam temere factum comesse. quippe tritico quantum satis vni foret, sua manu molito, 10 massaque inde facta atque in carbonibus decocta, vesci solitus, omnia denique elegantiora aspernari, et vilissimis quibusque, ac vel pauperrimo gregarioque militi facillimis vti. *l*) Tum commilito- 11

g) sic et in aliis edit., non terra. *Steph.*

b) quicumque aurigae conuicti essent. *Steph.*

i) sem, vim inferendi rapiendique potestate, non iam discrimen adhibentes inquirebant, quinam fuissent proteruius locuti; (fieri enim non poterat, ut inuenirentur, in tanta populi multitudine, nemine confitente,) sed minime parcentes, ob-

vium quemque abductum interficiebant: aut quaecumque habebat, eripientes, tanquam redemptionis pretium, vix tandem parcebant. *Steph.*

k) Pol. fere ubique ἐπέκεινα ira vertit, sed perperam, v. Annot. *Steph.*

l) Tum gratius esse sibi, commilitonem ab illis, quam principem vocari, simulabat. *Steph.*

nem quam principem vocari se malle, ac plerumque iter facere perinde atque ipsi pedibus ambulans, raroque vehiculum conscendere aut equum: sibi ipse portare arma: nonnunquam etiam signa militaria longissima, et multis aureis ornamentis praegraviata, ac ne robustissimis quidem militibus facilia, ipse humeris subire. Ob haec igitur aliaque huiusmodi, ut hominem militarem diligere cum suis exercitus, et ut virum fortem admirari. quippe instar miraculi videbatur, tantulae hominem staturae, m) tantis esse laboribus parem.

VIII.

Sed ubi milites apud Danubium ordinavit, atque in Thraciam Macedonibus conterminam discessit, continuo Alexander alter euasit. Nam et memoriam regis eius omnibus modis renouavit, statuis imaginibusque nulla non vrbe poni iussis, Romamque ipsam Capitoliumque et templa vniuersa referens Alexandri simulacris. n) Vidimus item imagines nonnullas ridicule depictas, quae vno corpore duas facies praeferrerent, Alexandri atque Antonini. Ipse prodibat Macedonico habitu, causiam supra caput gestans, et crepidas indutus: ac lectissimam iuuenem manum in exercitu, phalangem Macedonicam appellabat, iussis ducibus nomina sibi ducum Alexandri imponere. Praeterea iuuenes Sparta accitos, Laonicam et Pitanatem centuriam vocabat. His igitur actis, atque vrbibus, prout quamque potuerat, ordinatis, Pergamum adit, Asiae ciuitatem, ut Aesculapii curationibus vteretur. Quo postquam peruenit, somniis quamdiu voluit captatis, Ilium mox petiit: et cunctis vrbibus reliquiis collustratis, ad Achillis tumulum processit. Eoque coronis floribusque magnifice exornato, rursus imitari Achillem coepit. o) Sed eo Patroclum desiderante aliquem, libertorum omnium charissimus Festus, a memoria, dum ad Ilium moratur, vira defunctus est: veneno (ut quidam aiebant) extinctus, quo scilicet Patrocli more sepeliretur: ut alii affirmant, morbo interceptus. Huius igitur cadaver efferris iussit, compluribusque lignis rogam strui. Dein imposito in medium, mactatisque omne genus animalibus, subiecit ignem: phialamque manu tenens, vinumque libans, ventos precabatur. Quumque esset raro capillo, et crinem quaereret ut imponeret ignibus, deridiculo erat omnibus: p) caeterum quos habuit capillos, tamen torondit. Laudabat autem ex omnibus ducibus praecipue Syllam Romanum, et Afrum Hannibalem: quibus etiam statuas atque imagines excitauit. Decedens autem Ilio, Asiaeque omni, et Bithynia, gentibusque reliquis pertransitis, atque vbique rebus compositis, deuenit Antiochiam: ibique exceptus honorificentissime, atque aliquandiu moratus, Alexandriam contendit, praetexens huic itineri desiderium visendae vrbis ab

m) ita se generosis laboribus exercere. Steph. aliquem, quidpiam huiusmodi fecit. Libert. Sic Gryph. ed.

n) Quaedam hic omittit Pol., de quibus v. Annot. Steph. Sylb.

o) Sed Patroclum desiderans capillis aliquos torondit. Steph.

p) ex iis tamen, quos habebat, capillis aliquos torondit. Steph.

Alexandro constructae, simul consulendi patrii illorum nminis, quod egregie incolae venerantur. Ac simulans haec duo, in pri- 17
 mis religionem dei et herois memoriam, iubet hecatombas compa-
 rari, ac parentationes omne genus. Quod ut primum est Alexan- 18
 drinae multitudini nuntiatum, leuissimae suapte natura q) et om-
 nibus momentis expositae, studium beneuolentiamque principis
 omnes, quasi animorum impotes accipiebant. r) Igitur ad excipi- 19
 endum illum se comparabant, quanto nunquam antea honore *vllum*
imperatorem excipere consueuerant: quippe omnifaria musica instru-
 menta disposita vbique varium edebant sonitum: praeterea aroma-
 tum ac fuffimentorum vapor omne genus aditus cunctos optimis re-
 plebat odoribus: s) taedis praeterea et florum sparsionibus *impera-*
torem honorabant. Sed vbi in urbem iam peruenit, primo quidem 20
 templum ingressus est, multisque victimis immolatis, ac thure cu-
 mulatis altaribus, ad Alexandri monumentum se contulit: paluda- 21
 mentumque purpureum, et claris speciosisque gemmis annulos con-
 spicuos, balteumque et si qua alia gestabat elegantiora, dempra si-
 bi, tum illius imposuit tumulo.

IX.

Haec cernentes Alexandrini, laeti supra modum, noctibus totis
 ac diebus festum celebrabant: ignari quid intra vlceratum pe- 2
 ctus imperator occuleret. Haec enim omnia per simulationem fa- 2
 ciebat, vt uniuersam illorum multitudinem conrucidaret. Laten- 3
 tis odii causa talis erat. Nuntiatum ei fuerat Romae agenti, viuo
 adhuc r) patre, atque item post extincto, multa in ipsum dicere 4
 Alexandrinos. Sunt enim homines suapte natura dicaces, atque 4
 ad describendum illudendumque maxime facti: iactantes in opti-
 mum quemque et potentissimum dieteria quaedam, ut quidem ipsi
 putant, festiua: vt autem videntur iis in quos dicuntur, longe gra-
 uissima. quippe huiuscemodi iocorum vel maxime illa permouent
 quibus delicti veritas arguitur. Quare quum multa in eum v) di- 5
 xissent, ne dissimulata quidem fraterna caede, matremque etiam
 x) Iocastam vulgo appellarent, irriderentque ipsum, quod tantulae
 homo staturae, y) Alexandrum atque Achillem, maximos ac fortissi- 6
 mos heroas, aemularetur: dum ludere se putant, eo impulerunt 6
 Antoninum, hominem suapte natura iracundum atque *valde fan-*
guinarium, vt perniciem illis insidiasque moliretur. Igitur cele- 7
 britate ac festo iam *vna cum illis* peracto, quum videret maximam 7

q) et quae rebus minimis mo-
 vetur. *Steph.*

r) Tantus igitur ad excipien-
 dum illum fiebat apparatus, qua-
 lem nulli unquam regi factum
 fuisse aiunt. *Steph.*

s) taedarum praeterea gesta-
 tionibus et fl. sp. I. h. vel quin-
 etiam taedas praeferentes, ac flo-
 res spargentes, *Imp. Steph.*

r) fratre, *Memm.* ut in Gr. est.
Sylb.

v) dieteria iecissent, et qui-
 dem super fratris etiam caede,
 matr. *Steph.*

x) quod scilicet ut Iocasta Oe-
 dipo filio, ita Iulia Antonino
 privigno nupta esset. *Memm.*

hominum multitudinem ex vicinis regionibus confluisse in urbem, monuit edicto ut in planitiem quandam iuventus vniuersa conueniret: velle affirmans, sicuti Macedonicam Spartanamque habebat, ita etiam in Alexandri honorem, ipsius herois cognomento phalangen constituere. Iubet igitur *y)* consistere iuuenes vniuersos, relicto interuallo, ut singulorum aetatem staturamque, et corporis habitudinem militiae idoneam consideraret. *z)* His creditis iuuenes omnes, ac verisimili spe ducti, ob insignem honorem paulo ante exhibitum principi, conueniunt frequentes vna cum parentibus atque germanis, laetis gratulantibusque eorum spei. At vero Antoninus singulos inter se distantes circumiens contrectansque, et aliud in alio laudans, praeteribat: donec illos, neque id animaduertentes neque expectantes, vniuersus circumueniret exercitus. *12* Ut vero coniecturam fecit iam esse omnes militum suorum armis inclusos, quasiq; retibus implicitos, ipse quum omnes circumiisset, (statim) cum suo praesidio *a)* excessit, ac signum militibus dedit: qui statim facto vndique impetu, deprehensam in medio inermem iuuentutem, *b)* caeterosque qui aderant, magna caede contrucidant. Atque e militibus alii caedem tantum faciebant, alii *c)* foueis ingentibus cadauera obruebant, aggestaque desuper humo immanem tumulum excitauerunt. Multi etiam in eas foueas semiuiui protrahebantur, multi adhuc integri detrudebantur. Sed et *16* milites nonnulli simul perierunt. Nam qui reliquias adhuc aliquas spiritus retinebant, neque penitus defecti erant viribus, impliciti prouentibus se militibus, eos quoque secum trahebant in *17* foueam. Tanta est autem facta caedes, ut riuus cruoris per planitiem decurrentibus, cum fauces ipsae Nilis ingentes, tum litus *18* omne circa urbem purpuraceret. Quum autem talia aduersus illam urbem admisset, inde mouit, atque Antiochiam venit.

X.

Sed non longo post tempore *d)* affectans Parthici cognomen, famaque deuictae ad orientem barbariae, quanquam in altissima pace, tale quiddam machinatur: Dat literas ad regem Parthorum Ar-

y) per certos ordines disponi iuuenes, relictis intervallis. Steph.

z) Quum his eius promissis fidem iuuenes vniuersi adhibuissent, et spem de re verisimili concepissent. In iis autem, quae proxime sequuntur, dicit Pol. honorem exhibitum principi, quum tamen dicendum sit, exhibitum urbi. Alioquin non τὴν πόλιν, sed τὸν βασιλέα scribendum esset, et αὐτῶν in αὐτῶν mutandum. Adde, quod spem concipere illos ob honorem, sibi ab illo exhibitum, potius, quam ob eum,

quem illi exhibuissent; rationi consentaneum erat. Steph. In Memm. quoque Cod. correctum erat, honorem, paulo ante civitati habitum a principe. Syll.

a) se subducit. Steph.

b) et si qui alia de causa aderant, omni caedis genere contrucidant. Potest vero ἄλλως et aliter exponi. Steph.

c) foueas ingentes fodiebant; et attrahentes, quicumque in eorum manus incidebant, in eas coniciebant. Steph.

d) quum Parthicus vocari cu-

tabanum, simulque legatos cum muneribus mittit *omnis e) materiae* et artis conspicuae. In eis literis fuerat scriptum, *velle se regis filiam ducere in matrimonium, principem se esse, et principe natum: quare baud decorum priuati cuiusquam et tenuis fieri generum, sed reginam ducere potius filiamque magni regis. Duo maxima imperia esse, Romanum et Parthicum: quibus affinitate illa in vnum coeuntibus, ac nullo iam discriminante fluuiio, vnam tantum potentiam factum iri, nullis expugnabilem viribus. Nam reliquas barbaras nationes, quae nunc amborum imperiis subiectae sunt, facile iugum toleraturas, f) si proprios gens quaeque et conuentus sit habitura rectores. Esse Romanis pedestrem exercitum, qui hastis et stataria pugna caeteros antecellat: Parthis vero equitatum plurimum, peritissimosque sagittarios. His igitur concurrentibus, et quae vsui ad bellum sunt in vnum conspirantibus, facile ipsos sub vno diademate totius orbis terrarum imperium retenturos. Praeterea odoramenta quae apud illos proueniant, telasque laudatissimas, contraque apud Romanos metalla ipsa, et quaecunque arte aliqua conspicua visuntur, non iam vix raroque et clanculum per mercatores importatum iri: g) sed in vna duntaxat terra vnoque imperio, communemque fore vtriusque vsu rerum omnium, minimeque impeditum. His eius literis Parthus acceptis, primo quidem abnuere: negare, Romano conuenire barbarum matrimonium. quam enim fore concordiam, neque voce satis congruentibus, et victu habituque inter se distantibus? esse Romae patritios permultos, quorum sibi ille optare liberos in matrimonium possit: sicuti itidem apud se Asfacidas. Neque vllam sane extare causam cur alterutrum genus adulteretur.*

XI.

Haec igitur a principio rescribens, conditionem aspernabatur. Sed instanti Antonino, donisque et iureiurando fidem studii sui et charitatis vxoriae facienti credidit barbarus: ac pollicitus daturum filiam, generum iam ipsum appellabat. Cuius rei vulgata mox fama, barbari scilicet omnes ad Romanum suscipiendum principem se comparabant, spe quadam sempiternae pacis exultantes. Caeterum Antoninus, prohibente nullo fluuios transgressus, aciam Parthicam regionem quasi propriam peragrans, sacrificantibus passim vniuersis, supraque coronata altaria odores *omnifarios* incenditibus, laetum se honore illo barbarorum magnopere simulabat. Postea vero quam magno itinere facto, ad ipsam Artabani regiam appropinquabat *b) occurrit ei rex in quadam ante urbem planitie,*

peret, et Romanis ita scribere, vt qui barbaros orientales subiungasset. Nisi forte dictum sit, *ὡς χειρώσαμενος*, pro *ὡς χειρώσαστο*, hoc sensu, et Romanis scribere, se barbaros, qui in oriente essent, subiungasse. Steph.

e) materiae pretiosae, et artis variae, i. e. cum muneribus rerum, quae ex pretiosa materia essent,

et quarum esset varium artificium, aut etiam sollers artif. Steph.

f) Maluissim ita, quum futurum sit, vt proprios vnaquaeque gens et vnusquisque conuentus habeat rectores. Steph.

g) sed quum una futura sit terra vnumque imperium, communem fore utr. Steph.

b) minime expectauit Artaba-

5 nouum nuptum excepturus, generumque suum. *z*) Sed barbarorum magna multitudo, floribus indigenis coronati, atque induti vestes auro diuersisque coloribus varias, festum agitabant, ad tibiarrum siltularumque et tympanorum sonitus saltantes numerose. quippe huiusmodi tripudiis supra modum delectantur, (praesertim) quum se temeto largius inuitarunt. Sed vbi omnis multitudo confluxit, ac relictis equis, pharetrisque et arcibus depositis, inter libamina et calices agitabant, collectique in vnum barbarorum quamplurimi, temere inordinatque constiterant, nihil suspectantes mali, sed pro se quisque studentes videre nouum nuptum: tum signo dato Antoninus militibus imperat, impetum caedemque in barbaros faciant. Illi, re subita perterriti, caedentibus fauciantibusque Romanis terga obuertunt. Ipse Artabanus a suis stipatoribus raptus, atque equo impositus, vix aegreque cum paucis fugiens elabitur. Reliqua vero multitudo barbarorum passim caedebatur. quippe neque equos habebant, quibus maxime vruntur, (descenderant enim ex iis, pastumque dimiserant) neque ipsi euadere fuga poterant, impediante cursum fluxa veste, ad pedes vsque deducta. Porro pharetras aut arcus omnino non attulerant: nam quid illis opus ad nuptias? Ita ingenti caede barbarorum facta, Antoninus praedaeque et hominibus magna copia captis discedit, resistente nullo, vicisque et vrbibus incensis, data potestate militibus rapiendi quod quisque posset aut vellet. Hanc igitur calamitatem haud opinato barbari acceperunt. Antoninus autem, regionem Parthicam penitus ingressus, defessis iam rapiendo caedendoque militibus, reuertitur in Mesopotamiam. Indeque senatui populoque Romano per literas significat, subactum a se orientem, cunctosque *k*) illius regni mortales in suam ditionem concessisse. At senatus, quam totius negotii gnarus (quippe *l*) principum res latere nullo pacto possunt) metu tamen atque assentatione cunctos illi honores victoriae decernunt. Substitit autem post id Antoninus in Mesopotamia, studio aurigandi ac beluarum venationibus intentus.

XII.

Erant autem praefecti exercituum duo, Audentius et Macrinus. quorum alter, *m*) valde senex iam, rerumque civilium plane rudis, haud tamen imperitus rei militaris habebatur: alter, et in foro versatus, et legum consultissimus. In hunc igitur, vt parum militarem minimeque fortem virum, publice nunnunquam princeps cauillabatur, ne conuiciis quidem *surpibus* abstinens. Nam audito

nus, donec ad se accederet, sed occurrit ei in quad. *Steph.*

z) Tota autem barb. m. *Steph.*

k) Pol. suo more vocem *ἐπένευα* male interpretatur. *Steph.* Significat autem *ulterioris regni*, i. e. ultra Euphratem et Tigridem fici. *Sylb.*

l) latere, quae fiunt ab Imperatore; n. p. poss. *Steph.*

m) valde iam propectae aetatis, in caeteris quidem rebus idiota, rerum que civilium imperitus erat, sed arte militari valuisse existimabatur: cui nomen Audentius; alter, qui Macrinus vocabatur, cum aliarum forensium rerum, tum vero legum peritus erat. *Steph.*

illum et victum vsurpare liberaliorem, et aspernari vilissima abie-
ctissimaque *n* cibaria (quibus Antoninus militariter delectabatur)
o chlamydemque et vestem caeteram ad urbanum modum gestare:
quasi degenerem ipsum, morboque muliebri laborantem, calumniaba-
barur, minitans etiam occisurum. Quorum impatiens Macrinus, **5**
vehementer exacerbatus est. Accidit autem res huiuscemodi:
(quippe habitura finem aliquando fuerat Antonini vita.) nam quum
suapte natura curiosior esset, non hominum modo res cognoscere
studebat, sed deorum daemouumque etiam rimari arcana: metuque **6**
semper insidiarum, nullis non oraculis incubabat, accitis vndique
magis, astrologis, aruspiciibus: ac nullo plane praeterito qui huius-
cemodi fallacias profiteretur. Sed eos quoque suspectans, vt pa- **7**
rum vera loquentes omniaque ad assentationem vaticinantes, scri-
bit ad Maternianum quendam, cui rerum suarum omnium curam
in vrbe crediderat; et quem sibi ex amicis omnibus fidelissimum pu- **8**
tabat, conficiumque omnium secretorum *solum* habuerat, magos vndi-
que optimos conquirat, atque euocatis manibus, de sine ipsius **9**
vitae consulat, et an quisquam imperio insidietur. At Maternia-
nus, *p*) nauata principi opera, siue id re vera manes significaue-
rant, siue alioqui Macrinum perosus, rescribit Antonino, Macri-
num esse qui insidietur imperio, eumque e medio tollendum. Has **10**
igitur literas, vt mos est, cum reliquis obsignatas, dat ignaris quid
ferrent tabellariis. Illi, consueta vsi itineris celeritate, ad Anto- **11**
ninum perueniunt, quo ille potissimum tempore ad aurigandum se
parabat, ac iam currum conscendebat. Ita ei reddunt integrum
epistolarum fasciculum: in quibus erant etiam literae *q*) quae ad
Macrinum pertinebant. At vero Antoninus, studio iam omni at- **12**
que animo ad aurigandum intentus, imperat Macrino vt ipse lite-
ras seorsum inspiciat, ac, *r*) si quid maioris momenti sit, renun-
tiet: sin minus, ipse de more, suum (hoc est praefecti) officium
exequatur. quippe talia identidem iniungere consueuerat. Ipse **13**
quum haec mandasset, deinde ad suum studium perrexit. Macrinus, **14**
seorsum epistolis omnibus solutis, etiam in eam incidit quae ipsi
perniciem afferebat. Cognito igitur quantum periculi impenderet, **15**
ac gnarus Antonini iracundiae truculentiaeque, praesertim tam spe-
cioso praetextu, subtrahit epistolam illam: caeterarum vero, vt so-
lebat, argumenta principi renuntiat.

XIII.

Sed metuens ne iterum super eiusmodi rebus Maternianus rescri-
beret, malens facere ipse aliquid quam expectando pati, tale

n) esculentorum et poculen-
torum genera, quibus ut milita-
ris scilicet, delectabatur Antoni-
nus. *Sylb.*

o) ac parvam chlamydem, aut
alium quempiam amictum, qui
magis ad urbanum morem acce-
deret. *Steph.*

p) audacter Imperatoris iussa

exsecutus, vel, quum se audacter
gessisset in exsequendis Imper-
mandatis. *Steph.*

q) litterae, aduersus Macri-
num scriptae. *Steph.*

r) siquid sit, quod celeritatem
poscat, renunciet: sin minus,
ea, quae consuevit, administret,
utpote praefectus. *Steph.*

2 quiddam comminiscitur. Erat Martialis quidam, s) centurio, vnus
 3 e custodibus corporis Antonini, semper illum affectari solitus: cuius fratrem paucis ante diebus princeps delatum tantum, sed mi-
 nime redargutum occiderat: ipsumque Martialem per contumeliam
 4 timidum ac degenerem et Macrini amicum appellauerat. Hunc ve-
 hementer dolentem fratris nece, propriisque incitatum contumeli-
 5 is, gnarus omnium Macrinus ad se vocat, studiosum iam pridem sui,
 ac multis obstrictum beneficiis: cui persuadet vt captato quampri-
 6 mum tempore Antoninum obruncet. Ille, cum promissis addu-
 ctus, tum proprio odio ac vindictae fraternae studio incitatus, li-
 benter omnia se facturum pollicetur, quum primum occasio eue-
 7 nisset. Euenit autem haud multo r) post; quippe agens Carrhis (quae
 est Mesopotamiae vrbs) Antoninus, deae Lunae inuisit templum,
 quod in ea regione, distans aliquantum ab vrbe, praecipuo honore
 8 ab incolis colitur. Eo secum paucos equitum eduxit, relicto exer-
 9 citu caetero, vt sacrificio facto in urbem reuerteretur. Medio au-
 tem itinere, vno tantum famulo comitatus, ac reliquis absistere
 10 iussis, recessit ad requisita naturae. Quare auersis omnibus, et
 11 quam longissime recedentibus, honoris ac reuerentiae causa, Mar-
 tialis, qui omnes temporum captabat articulos, vt eum solum esse
 animaduertit, ceu nutu principis ad videndum aliquid, aut audi-
 endum vocatus, accurrit illico, auersumque et subligacula sibi de-
 12 ducentem pugione traiecit, quem celatum manu attulerat: v) et
 quum in ipsam iuncturam ferrum incidisset, lethali scilicet vulnere
 13 de improviso Antoninus minime defensus occubuit. Quo facto,
 Martialis statim equum inscendit, ac fuga euadere conatur: caeterum
 Germani equites, quibus et delectabatur Antoninus, et custo-
 dibus corporis utebatur, propiores caeteris, primique facinus con-
 14 spicati, Martialem consequuti missilibus confodiunt. Quod vbi ex-
 ercitus reliquus cognouit, omnes subito concurrerunt, primusque
 Macrinus supra cadauer conqueri ac delamentari per simulationem
 15 coepit. Grauis ea res et molesta militibus quoque incidit, commi-
 litionem conuictoremque aliquem amisisse, non principem, existi-
 16 mantibus. Neque de Macrino quippiam illis adhuc suboleuerat,
 putantibus Martialem proprias inimicitias persequutum. Ita in sua
 17 quisque tabernacula discessere. At Macrinus, tradito igni corpus-
 culo, reliquias intra urnam coniectas matri ad sepulturam remisit.
 18 ea tunc Antiochiae morabatur. Moxque ob *similes* liberorum ca-
 lamitates, incertum sponte an imperio alicuius, mortem sibi con-
 19 sciuit. Hunc finem habuerunt Antoninus et Iulia mater, quum
 quidem ad eum quem diximus modum vixissent, ac sexennium tan-
 tum ille sine parente germanoque suo imperauisset.

s) custodum corporis Antonini centurio, seu, centurio ex praetorianorum numero. *Sylb.*

r) post initum hoc consilium, ut Antoninus, qui Carris, (quae est M. urbs,) agebat, e regia prodire, et ad Lunae templum, quam maxime venerantur indigenae,

proficisci vellet. Procul autem ab urbe illud distabat, ita ut aliquid itineris conficiendum esset. Cum paucis igitur equitibus (ne totum exercitum vexaret) iter faciebat, ut peracto sac. in urbem reuerteretur. *Steph.*

XIV.

Extincto Antonino, incerti ignarique quid agerent milites, biduo
 sine imperatore fuerunt, quaerentes inter se quem potissimum
 principem deligerent. Siquidem aduentare magnis copiis Artabanus
 nuntiabatur, poenas exacturus x) et caesis inter pacem ac libationes
 missurus inferias. Igitur principem deligunt, primo quidem Auden-
 tium, militem scilicet virum, praefectumque non improbum: (sed
 ille, senectutem excutans, abnuat imperium) dein vero Macrinum,
 suadentibus potissimum tribunis, quos etiam conscios insidiarum
 Antonini, ac Macrino participes consilii fuisse, post illius mortem
 suspicio exitit, quemadmodum in sequentibus dicemus. y) Suscep-
 it autem Macrinus imperium, non tam fide militum fretus quam
 necessitate impulsus vsuque praesenti. His actis, iam scilicet Arra-
 banus multis copiis ac viribus aderat, equitatum ingentem, et sag-
 gittariorum multitudinem adducens, praeterea cataphractos camelis
 insidentes, qui praelongis contis praeliarentur. Quo cognito, Ma-
 crinus, conuocato exercitu, ita loquutus perhibetur: *Dolere vos*
omnes principis huiuscemodi, vel (vt verius loquar) commilitonis inter-
itu, minime mirandum: sed calamitates casusque humanos modice
ferre, id vero est prudentium. Caeterum illius memoria vestris aeter-
num praecordiis insidebit, atque ad posteritatem propagabitur, rerum
fortiter ac magnifice gestarum, praeterea amoris benevolentiaeque et
communicatorum vobiscum laborum laudem secum deferens sempiternam.
Nunc autem postulat tempus, z) honore habito illius memoriae, iustisque
omnibus per solutis, occurrere imminenti periculo. Videtis barbarum
instantem, cum totius orientis multitudine, ac iustas (vt videtur) belli
causas praeferebantem. Siquidem nos illum priores laceessimus, violato
foedere, atque in altissima pace bellum excitauimus. Nunc omne Roma-
num imperium in virtutem vestram recumbit et fidem. Neque enim de
finibus imperii, aut de fluminibus dimicatio nobis aduersus magnum re-
gem, sed de omnibus fortunis est: quum scilicet liberos atque consan-
guineos suos vltim veniat, quos iniuste a nobis contraque foedera occi-
sos arbitratur. Igitur arma capiamus, atque (vt mos Romano est)
ordines in praelio seruemus. quippe in acie barbarorum incomposita
multitudo ac tumultuaria, ipsa se fortasse impediet: vester autem ordo
atque consensus, pugnandique peritia, sicuti vobis salutem, ita hostibus
perniciem attulerit. Quapropter sic velim bene sperantes dimicetis, vt
Romanos decet, vsque hactenus consuestis. Ita enim et barbaros ipsos

x) Caesorum que inter pacem ac libationes vlturus iniurias, *Sylb.*

y) Deuenit autem imperium ad Macrinum, non tam quod eum milites benevolentia prosequerentur, ei que fiderent, quam necessitate, et quod eo tempore id expediret, vel, quod ex vsu praesenti rerum statui illud esset. Intellige autem illud, videlicet

eum eligi Imperatorem. *Steph.*

z) Vt quo debetis honore memoriam illius prosecuti, et vestro in iustis illi persoluendis functi officio, quae instant, *agatis*. Locum autem hic prima etiam persona habere potest, vt quo debemus honore mem. ill. prosecuti, et nostro in i. illi p. f. officio, quae instant, *agamus*. *Steph.*

fuderitis, et gloriam insignem adepti, fidem Romanis caeterisque omnibus feceritis, non dolo aut fraude vlla, sed virtute et armis superiorum victoriam a vobis partam Quae postquam loquutus est, cognita necessitate, milites in ordines se recepere, atque in armis agitabant.

XV.

Sole autem oriente conspiciunt Artabanum maximas secum copias adducentem. Vt autem solem barbari de more a) propitiarunt, confestim edito ingenti clamore concurrunt in Romanos, iisque ad equitantes sagittas ingerunt. At Romani, *decenti ordine et magna cum cautione* acie instructa b), Maurorumque equitatu per latera disposito, ac receptis per interualla expeditis militibus, quibus facilis esset excursio, fortiter resistentes, impetum barbarorum sustinebant: qui scilicet et sagittarum multitudine, et praelongis contris, quibus cataphracti ex equis aut camelis depugnabant, pessime Romanos accipiebant. Contra Romani, quoties pedem conferebant, facile scilicet aduersarios superabant: postea vero quam ab equitatu et camelitarum multitudine premebantur, fuga simulata tribulos aliaque machinamenta ferrea acuminata proiiciebant: quae sub arenis latentis, neque cuiquam inspecta, perniciem equitibus et camelorum infessoribus afferebant. quippe illis calcatis, equi, potissimum vero camelii (quoniam huic generi mollissimae sunt ungulae) succiduae claudicabant, excussis tergo infessoribus. Caeterum barbari illi, quando equis aut camelis inuehantur, acerrime scilicet confligunt: ubi autem vel descendere iam vel excidere, faciles sunt capru. c) neque praelium in manibus gerere audent, et d) si fugiendus aut insequendus sit hostis, crura scilicet fluxa veste praepediuntur. Vno igitur alteroque die a mane ad vesperam pugnatum: nox praelium diremit, reuertique sunt in castra utriusque, quasi victores. Tertia die in eandem planitiem pugnaturi conuenere. Tentante autem barbaro (vtpote qui numero praestabat) circumuenire Romanum, quasque indagare concludere: contra non iam profundiore, sed in frontem productam constituiebant Romani aciem, ac se circumueniri prohibebant. Tanta autem virorum iumentorumque multitudo cecidit, vt omnis compleretur campus, maximique cadauerum acerui in altum attollerentur, praesertim vero camelorum, quae aliae super alias procubuerunt. e) Ergo nec liber pugnantibus cursus erat, nec inter se cernendi copia, velut ingenti quodam ac vix peruio aggere cadauerum in medium extracto: quo scilicet prohibente transitum

a) Consalutarunt s. adorarunt, Sylb.

b) Atque equitibus et Mauris utrinque dispositis. Pol. autem ita vertit, quasi legerit, aut legendum censuerit, τοὺς Ἰππέας τοὺς Μαυροσίτους, vel τοὺς Μαυροσίτους Ἰππέας. Steph.

c) Quippe qui neque prael. Steph.

d) Aut labentis equo describes vulnera Parthi, Horat. Memm.

e) Hoc ergo iis, qui pugnant, obitabat, quo minus discursare possent. Sed nec alii alios cernebant, quum ingens in medio esset agger, et prae cadauerum multitudine vix peruus: quo scil. Steph.

ad reliquos, singuli se in sua castra receperunt. At Macrinus, co- 15
gnito non alia de causa tam acriter ac pertinaciter pugnare Artaba-
num, nisi quia se pugnare contra Antoninum arbitrabatur: (solent
enim barbari paulo negotio quasi fatiscere, velutique oneri cedere,
si modo primis congressibus parum ex sententia res gesserint: tunc 16
autem perstabant, praelium integraturi quum primum cadauera sus-
tulissent atque concremassent, ignari periisse qui has inimicitias con-
citauerat) mittit Parthis legatos, cum literis, quae declararent, oc- 17
cidisse imperatorem, ac debitum supplicium laisse, qui foedera et iusu-
randum temerauerat: sibi esse a Romanis, quorum ipsum tandem impe- 18
rium sit, summam rerum traditam. Non placere vero sibi, quae acta 19
forent: itaque captiuos quicumque superessent, raptaque omnia redditu-
rum: cupere se illum ex inimico amicum facere, pacemque iureiurando
ac libaminibus sancire. Quibus lectis Artabanus, edoctusque a lega- 20
tis de Antonini caede, satis dedisse supplicii violatorem foederis ar-
bitratus, contentusque reddi sibi citra vllum cruorem captiuos prae- 21
damque omnem, foedus cum Macrino ferit, atque in proprias sedes
reuertitur. Sed et Romanus imperator, deducto ex Mesopotamia 22
exercitu, Antiochiam profectus est.

LIBER QVINTVS.

I.

DE Antonini imperio, caedeqe, insidiis, ac successione item,
superiore libro diximus. Caeterum Macrinus, vbi Antiochiam 2
peruenit, literas senatui populoque Romano misit in hanc senten-
tiam, Quum satis ipsi cognitum habeatis, quodnam fuerit meum iam in- 3
de a principio totius vitae institutum, quamque ad benignitatem pro-
pensi mores, f) quae mansuetudo in ea potestate explicata, quae non
multum abest a principatu (siquidem ipse quoque imperator fidei se prae-
fecti cohortis credit) superuacuum esse arbitror multis verbis vti apud 4
vos. Nostis enim et ipsi, parum me laetum fuisse iis rebus, quae ab illo
gerebantur, ac saepe vestri causa periclitatum, dum ille nulli non ca-
lumniarum fidem habens, velut effraenus contra vos irrueret. Itaque 5
identidem mihi obrectare solitus, etiam publice modestiam in me atque
humanitatem erga mihi subiectos vituperabat, segnem et fluxis moribus
vocitans. Quippe homo assentationibus gaudens, quicumque ipsum ad cru- 6
delitatem exacuebant, rabieque instam quasi signo dato prouoca-
bant, et calumniis iram excitabant, eos sibi denique beneuolos fidosque
imprimis amicos arbitrabatur. Mibi autem iam inde a principio nihil 7
lenitate antiquius modestiaque fuit. Igitur Parthicum bellum, longe
maximum, et in quo omne Romanum imperium fluctuauerit, ita confe- 8
cimus, ut nec in acie fortiter dimicando hostibus cesserimus, et regem

f) Qua quae sim antea vsus cle-
mentia in ea administratione, quae
non longe ab imperatoria pote-
state et potentia abest, (quum
ipse quoque Imperator fidei eo-
rum, qui exercituum sunt prae-

fecti, sit commissus,) superuaca-
neum arbitror multis verbis ex-
ponere. Nostis enim, me non
solum haud aequo animo facta
eius tulisse, sed etiam vestri causa
periclitatum esse, dum — Ssep4.

maximas secum trahentem copias, isto foedere ex inimico non facile
 9 *expugnabili amicum reddiderimus. Porro me princepe, liberi incruen-*
 10 *tique omnes agitant, magisque g) optimatum conspiratio haec erit*
 11 *quam principatus. Neque tamen est quod quisquam indignum imperio*
 12 *enseat, aut fortunae cimen putet esse, h) quod ex equestri ordine ad*
 13 *imperium peruenerim. Nam quo obsecro) nobilitas ipsa, nisi morum*
 14 *benignitas adsit et humanitas? Siquidem fortunae munera, i) etiam*
 15 *parum dignos exornant, animi virtus propriam cuique gloriam conci-*
 16 *liat: et claritas quidem generis diuitiisque, atque id genus reliqua, k)*
 17 *etsi beatorum propria putantur, minime in ipsis, utpote ab aliis tra-*
 18 *ditas, laudantur: lenitas autem ac benignitas, etsi ipsae quoque admi-*
 19 *rationi sunt, attamen habenti quoque laudem accumulunt. Quid enim*
 20 *vobis profuit Commodi nobilitas, aut Antonini paterna successio? Sci-*
 21 *licet eiusmodi homines, quasi ipsis debitam haereditatem adpti, veluti*
 22 *proprio patrimonio per contumeliam abutuntur: qui autem a vobis*
 23 *imperium acceperunt, velut in perpetuum obstricti etiam referre gra-*
 24 *tiam pro meritis enituntur. Ad haec, l) patricia principum nobilitas*
 25 *(saepenumero) in superbiam vertit, despectis omnibus, velut multo in-*
 26 *ferioribus: at qui modestiae experimento ad imperium adfiscuntur,*
 27 *quasi partum labore tuentur (semper) verenturque et colunt quos con-*
 28 *sueuerant. Mibi sane decretum est, nihil sine auctoritate vestra gerere,*
 29 *ac vos participes consiliariosque habere Reip. gerendae. Viuetisque pro*
 30 *arbitrio vestro in libertate illa, quam vobis antehac a patriciis impera-*
 31 *toribus ereptam Marcus dein Pertinaxque restituere conati sunt,*
 32 *m) ambo ad imperium priuatis cunabulis innutriti. Quippe generis ini-*
 33 *tia clara posteris relinquere ipsum praestat, quam accepta a maioribus,*
 34 *foedis moribus contaminare.*

II.

2 **H**ac lecta epistola, conclamatum a senatu vniuerso, nullique non honores augustorum Macrino decreti. Neque vero tantopere

g) optimatum gubernatio, quam imperatoria dominatio existimabitur. *Steph.*

h) quod me, quum equestris essem ordinis, ad hoc imperium adduxerit. *Steph.*

i) etiam indignis contingunt, animi — *Steph.*

k) exultantur quidem homines beatos efficere, sed minime laudantur, utpote quae ab alio data fuerint: lenitas — benignitas simul admirationi sunt, et ad vniuseuiusque laudem, qui se recte gerit, referuntur. Intellige autem, qui se recte in imperio gerit. Potest etiam reddi, qui recte imperium administrat, aut,

per quem recte se habent res imperii. *Steph.*

l) Patriciorum Imperatorum nobilitas in superbiam exit; contemnendo sibi subiectos, tanquam multo inferiores: at vero qui ex mediocribus administrationibus ad imperium euecti sunt, ei tuendo curam impendunt, utpote quod labore sit partum: honorem que deferunt, quem consueuerant iis, qui aliquando potentiores erunt. Ego quidem certe hoc, tanquam scopum, mihi proposui, nihil sine — *Steph.*

m) qui ex priuatis incunabulis ad imperium peruenerunt. *Steph.*

u) laetus senatus Macrini successione fuit, quam vulgo vniuersi gra- 3
 tulabantur extinctum Antoninum. Nam vt quisque autoritate al. qua
 aut dignitate praecellebat, ita maxime imminentem suis ceruicibus 4
 depulsiſſe gladium arbitrabatur. Delatores autem et serui omnes 4
 quicumque dominos detulerant, patibulo suffixi: totaque vrbs atque 5
 adeo Romanum imperium sceleratis hominibus perpurgatum, partim
 supplicio affectis, partim o) exilio mulctatis. Quod siqui tamen la-
 tuerunt, p) metu quiescentium, (etiam ipsi) libertatis quandam 6
 imaginem praeferebant, anno duntaxat vno quo Macrinus imperium
 obtinuit. q) Quippe hoc tantum peccauit, quod non exercitum il- 6
 lico dimisit, atque vnoquoque domum reuerti iusso, ipse Romam
 sui cupidam statim non petiit, vocante populo quotidie se, ac Ma- 7
 crinum vociferante; sed Antiochiae morabatur, barbam nutriens 7
 et incedens r) quam solebat lentius, tardissimeque, ac vix adeunti-
 bus se respondens, adeoque interdum submissa voce, vt ne exaudiri 8
 quidem posset. Haec enim demum sibi de Marci moribus imitanda 8
 proposuerat, quum ad illius reliquam vitam nullo pacto adspirarer.
 Quippe deliciosus in dies agitans, histrionibusque et saltatoribus 9
 intentus, et gubernandi negligens, incedebat cum fibulis ac balteo
 auratis gemmatisque. Qui luxus minime Romano gratus erat exer- 10
 citui, certe quem barbaris putant foeminisque congruentiorem quam
 principi. Talia igitur s) intuentes, magnopere improbare omnes, 11
 vitamque plane hominis adspernari, molliorem quam vt militari viro
 conueniret: simul comparare inuicem Antonini vitae exemplum, 12
 solertis imprimis ac plane militaris viri, et Macrini luxuriam. Prae- 13
 terea grauiter indignari, quod ipse adhuc in tabernaculis agerent,
 procul a patria, ac nonnunquam rerum quoque necessariorum indi- 14
 gerent: neque domum dimitterentur, etiam pace facta: quum scilicet 14
 ille contra mollissime ac deliciosissime vitam coleret. Igitur, ex-
 cussis velut habenis, quotidie in hominem cauillabantur, ac leuissi-
 mam quamque t) occidendi eius occasionem aucupabantur.

III.

Sed ita scilicet fato datum fuerat, vt vno duntaxat anno princeps
 Macrinus in deliciis absumpto, simul cum vita imperium amitte-
 ret, exiguam tenuemque fortuna occasionem militibus ostentante
 ad ea quae concupierant patranda. Maesa erat quaedam nomine, 2
 Phoenissa mulier, ab Emesa vrbe Phoeniciae, cui soror Iulia fuerat,
 Seueri coniunx, ac v) mater Antonini. Ea, x) viuentem sorore, mul- 3

u) gaudebant omnes Macrini
 successione, quantopere exulta-
 bant festam que laetitiam vniuersi
 agitabant, quod Antonino libe-
 rati essent. Steph.

o) Vox Gr. sonat extrusus.
 Steph.

p) quiescentibus, in magna
 securitate libertatis quandam ima-
 ginem praebent. Memm.

q) Sed hoc tantum pecc. Steph.

r) magis lento, quam decebat,
 gradu. Steph.

s) videntes milites, non valde
 probabant: et vita etiam eius
 offendebantur, vt molliore, quam
 quae militari — Steph.

t) Mollius sonant Graeca, sum-
 mouendi eius, quod taedium af-
 ferebat, vel amoliendi. Steph.

v) pro nouerca, Memm.

x) toto vitae sororis tempore,
 multos videlicet annos in — Steph.

1 tos annos in aula imperatoria vixerat, Seuero et Antonino prin-
 2 cipibus. Hanc igitur Maesam, post sororis obitum atque Antonini
 3 et domi suae reliquam vitae traducere. Abundabat autem grandi pec-
 4 unia, utpote longissimo tempore inter principalem potentiam enu-
 5 trita. Reuersa igitur anus, domi agitabat. Erant vero ei filiae duae,
 6 7 quarum natu maior, *y*) Soaenis, minor, Mammaea vocabatur. Illi
 8 filius Bassianus, huic Alexianus: amboque sub matribus auiaque
 9 educabantur. Et quidem Bassianus annos natus erat circiter qua-
 10 tuordecim, Alexianus autem decimum iam annum attigerat. Sacer-
 11 dotes ambo Solis, quem maxime indigenae colunt, Phoenicum lin-
 12 gua *z*) Helaeagabalum vocitantes: templumque illi maximum con-
 13 structum habent, auro argentoque plurimo, ac lapidum eleganti ma-
 14 gnificientia exornatum. Neque solum indigenae deum illum vene-
 15 rantur, sed vicini quoque satrapae regesque barbari, certatim quot-
 16 17 annis splendida offerunt munera. Simulacrum vero nullum Graeco
 18 aut Romano more manu factum ad eius dei similitudinem: sed lapis
 19 est maximus, ab imo rotundus, et sensum fastigiatus, propemodum
 20 ad coni figuram. Niger lapidi color, quem etiam iactant caelitus
 21 decidisse. Eminent in lapide quaedam, formaeque nonnullae visun-
 22 tur: ac Solis imaginem illam esse affirmant, minime humano artifi-
 23 24 cio fabrefactam: *a*) ita intuentes. Huic igitur deo sacer erat Bassia-
 25 nus: (quippe natu maior, et ipse potissimum sacerdotioungeba-
 26 tur) incedens barbarico cultu, tunicas indutus intextas auro, ac
 27 manuleatas, et ad pedes vsque demissas, cruraque tota conuelans
 28 ab unguibus ad femora, vestibus similiter auro purpuraque variis:
 29 capite coronam gestans preciosorum lapidum coloribus florentem.
 30 31 Praeterea integer acui, cunctorumque eius aetatis adolescentium
 32 33 formosissimus. Quare congruentibus in vnum forma corporis atque
 34 aetatis flore, simul habitu illo mollissimo, (facile) eum Dionysi pul-
 35 36 cherrimis imaginibus *b*) assimilabant. Hunc igitur sacra celebrantem,
 37 chorumque circa altaria barbarum in morem ad tibias fitulasque et
 38 omnifariam organa instaurantem, curiosius inspectabant cum morta-
 39 les alii, tum imprimis Romani milites, vel quod genere imperatorio
 40 editum sciebant, vel quod formae viribus omnium in se oculos con-
 41 42 vertebat. quippe tum vicinus vrbi illi exercitus erat, tuendae
 43 Phoeniciae praepositus, deductus inde mox, ut in sequentibus ex-
 44 45 ponemus. Quum itaque quotidie religionis nomine milites ad tem-

y) Sic et alibi *Soaenis*, non *Soaemis*, ab hoc interpr. vocatur. *Steph.* Sed *Sylb.* ed. *Soaemis* cum Nota hac. „In plerisque Latinis ed. scriptum *Soaenis*, et hic et in seq. “ *Irm.*

z) Quaedam huius interpretationes editiones habent *Heliogabalum*: quae magis etiam frequens apud alios est scriptura. *Steph.* *Eleagabalus*, sive *Elagabalus*, vere *Phoenissa* dictio, non *Heliogaba-*

lus, quae Graeci et Latini plerique utuntur corrupte. Antiqua numismata *Alegabalum* praeferrunt. *Memm.*

a) Omittit *Pol.* verba haec, οὐτω βλέπ. i. e. ita intuentes, vel ita cernentes, q. d. ita suis ipsorum oculis persuadentes. *Steph.* Utitur autem *Herodianus* eo loquendi genere, etiam paulo post. *Sylb.*

b) aliquis assimilasset. *Steph.*

plum irent, libenter scilicet adolescentem intuebantur. Erant autem ex iis nonnulli Roma profugi, Maelae familiares: quibus illa formam pueri admirantibus, (incertum, mentita an verum professa) filium utique esse ait Antonini, quamuis alterius putaretur. quippe cum suis natabus, adolescentulis adhuc et formosis, rem habuisse, quo tempore ipsa in palatio simul cum sore agitata. Ea res audita ab illis, ac sensim communicata reliquis commilitonibus, per vniuersum denique exercitum vulgata est. Porro etiam acervos habere nummorum Maela dicebatur, facileque omnes militibus elargitura, si modo imperium suae soboli restitueretur. Pollicentibus autem se eam cum suis, si noctu clanculum in castra venisset, patentibus portis excepturos, *c)* atque Antonini filium imperatorem declaraturos, *d)* nihil scilicet recusaui anus, decreta periculum quoduis adire quam vitam colere priuatam atque abiectam. Quapropter noctu clanculum vrbe egressa cum liberis nepotibusque suis, deducendo ipsos profugorum militum agmine, facile in castra admittitur: ibique puerum confestim milites vniuersi Antoninum appellatum, atque indutum purpura, custodiebant. Tum com meatu omni, simul cum suis natis et coniugibus, caeterisque adeo rebus importatis, quas in vicis agrisque propinquis habebant, ita se intrus comparabant, vt etiam, si opus foret, (castrorum) obsidionem exciperent.

IV.

Quae vbi nuntiata Macrino sunt, Antiochiae moranti, *e)* dedito per caeteros exercitus rumore, repertum Antonini filium, pecunias militibus elargiri Iuliae sororem: quum omnia quaecumque dicerentur, aut esse villo modo poterant, pro veris acciperentur, *f)* pendebant animis omnes: atque eos ad res nouas molientes, cum proprium Macrini odium, tum Antonini memoriae quaedam quasi commiseratio subigebat: sed imprimis pecuniarum spes, vt multi iam ex iis ad nouum Antoninum transfugerent. At Macrinus rem totam, quasi puerilem, contemnens, consuetamque obtinens animi alacritatem, domi ipse sedens, vnum *g)* e suis ducibus mittit, traditis copiis, quantae ad rebelles *facillime* expugnandos viderentur suffecturae. Vt autem eo peruenit Iulianus (id enim nomen praefecto fuit) ac iam moenibus succedebat, statim inclusi milites puerum exercitui infesto de turribus pinnisque ostentare: vociferari, Antonini filium: faculos quoque nummorum plenos, *magnam* escam scilicet proditionis, attollere. At illi, credito Antonini esse filium et (quoniam sic videre volebant) facie quoque et lineamentis quam simillimum existimantes, caput amputant Iuliano, mittuntque ad Macrinum. Ipsi, reферatis portis, vniuersi in

c) puerum que Imperatorem et Antonini filium declaraturos, *Memm.*

d) sese potestati illorum permisit. Brevius et ad verbum, se ipsam illis tradidit. Alioqui et, se totam illis tradidit, possis in-

terpr. ex Cic. *Steph.*

e) rectius *didito*. *Steph.*

f) obstupefacti, erant omnes, vel attoniti erant. *Steph.*

g) e ducibus exercitus mittit. *Steph.* vel vnum e praefectis praetor. *Syllb.*

7 castra accipiuntur. Ita scilicet adauctae copiae, non modo ad exci-
 8 piendam obsidionem, sed ad conferendam quoque manum dimican-
 9 dumque instructa acie, satis futurae: *b)* transfugarum etiam magna
 10 vi paulatim quotidie se aggregante. Quibus auditis Macrinus cum
 11 omni exercitu ad castra illa oppugnanda contendit. Antoninus au-
 12 tem, militibus oppugnationem haud expectantibus, sed *i)* congregari
 13 audentibus, *et obuiam Macrino ad dimicandum instructi acie, prouide,*
 14 copias omnes educit. Concurrerunt autem inter se exercitus uter-
 15 que in Phoeniciae Syriaeque finibus, acrius dimicante Antonini mi-
 16 lite, conscientia, metuque poenae, si victus foret: contra autem
 17 Macrini exercitu languidiusque praelium capessente, mul-
 18 tisque subinde ad Antoninum transgredientibus. Quo animaduerso,
 19 Macrinus, metu ne plane omnibus exutus copiis, captiuus ageretur,
 20 nihil non passurus contumeliae, stante adhuc acie chlamydem sibi
 21 caeterumque imperatorium detrahit ornatum: paucisque e fidissimis
 22 *k)* commilitonum comitatus, *clam* fugam occupat: detonsaque bar-
 23 ba, ne agnosceretur, *sumpto etiam* itinerario vestimento, capiteque
 24 semper conuelato, noctem diemque accelerabat, famam quoque suae
 25 fortunae praeueniens. quippe ingenti studio *l)* commilitones vehi-
 26 cula urgebant, quasi, Macrino adhuc rerum potiente, magnis de re-
 27 bus mitterentur. Ille igitur fuga euaserat, quemadmodum diximus.
 28 Interea autem milites utrinque pugnant: atque a Macrino quidem,
 29 corporis custodes ac stipitatores (quos praetorianos vocant) fortiter
 30 stantes, reliquum omnem exercitum soli sustinebant, videlicet pro-
 31 ceteri homines atque ex omni numero delecti: caetera omnis multitu-
 32 do pro Antonino praeliatur. Sed ubi diu neque Macrinum iam
 33 ipsum neque imperii signa conspiciebant, qui pro illo certamen sub-
 34 ierant, ignari ubinam foret, iaceret *inter mortuorum multitudinem,*
 35 an aufugisset, haud satis constitutum habentes quod sibi capiendum
 36 consilium foret, neque periclitari diutius pro eo decreuerant, qui
 37 iam nusquam compareret; et se permittere hostium potestati,
 38 quasi dedititios captiuosque, verebantur. Ut autem *m)* captiuus au-
 39 diuit Antoninus aufugisse e praelio Macrinum, mittit statim nuntios
 40 qui doceant frustra illos pro homine pauidissimo ac fugituo decer-
 41 tare: veniamque et obliuionem omnium iureiurando pollicetur, sti-
 42 pitatoresque iam tum sibi illos adsciscit. Igitur omnes re credita ces-
 43 serunt. At vero Antoninus mittit illico qui Macrinum consequan-
 44 tur, quum iam plurimum viae praecepisset. Inuentus autem est in
 45 Chalcedone Bithyniae urbe, grauissime aegrotans, ac perpetuo iti-
 46 nere attritus: latitans in suburbano quodam, ubi illi caput *ab iis qui*
 47 *cum persequebantur,* abscissum. Dicebatur autem Romam properare,
 48 fretus popularibus studiis: sed transgredientem in Europam, angusto

b) Quinetiam transfugarum nu-
 merus subinde, licet paulatim,
 accedens, copias augebat. Qui-
 bus aud. Macr., omni, quem ha-
 bebat, exercitu collecto, profi-
 ciscabatur, tanquam oppugnatur-
 us, vel obsessurus, eos, qui ad
 illum defecerant. *Steph.*

i) egredi cum omni alacritate
 audentibus et — *Steph.*

k) Gr. vox centurionum sonat.
Steph.

l) Gr. vox centuriones sonat.
Steph.

m) transfugis. *Memm.*

Propontidos freto, iamque Byzantio appropinquantem, vento aduerso vsum perhibent, (quasi) statu ipso ad supplicium retrudente. *n*) Tantum igitur absuit Macrinus quominus persecutores effugerit, 23 finem vitae sortitus foedissimum, qui Romam reuerti post uoluerit, quod statim a principio facere oportuerat. Offendit autem consilio pariter atque fortuna. Ita scilicet occisus est Macrinus, cum 24 filio *o*) Diadumeno, quem iam Caesarem feceras.

V.

Postea vero quam exercitus uniuersus Antoninum, ad quem transferat, imperatorem consalutauit, atque ille summam rerum suscepit, rebus iam in Oriente, ut quaeque maxime urgebant, ordinatis, ab auia scilicet atque amicis qui cum eo versabantur, (nam ipse, adolescens admodum ac rerum literarumque erat imperitus) haud diu moratus, *p*) profectioem edicit: festinante imprimis Maesa ad Romam aulam, cui tam diu insueuisset. Sed ut senatui populoque Romano res innotuit, omnes eam nuntium grauiter acceperunt: sed parendum necessitati fuit, electo a militibus principe. Caeterum inculcantes Macrini negligens ingenium fluxosque mores, neminem utique alium, sed ipsum sibi fuisse mali causam dicebant. At vero Antoninus e Syria profectus, Nicomediae hyemauit, ita postulante anni tempore. Statim igitur de bacchari supra modum coepit, cultumque patrii numinis, cui dicatus fuerat, celebrare superuacuis saltationibus, vestitum vsurpans luxuriosum, purpura intextum atque auro, monilibusque et armillis redimitus: coronas etiam sustinens ad tiarae modum auro lapillisque pretiosis insignitas. Forma habitus inter Phoenissam stolam sacram, ac mollem Medorum amictum; nam Romanam vestem, aut Graecanicam, plane adspernabatur, e lana (ut ipse aiebat) hoc est e re vilissima, confectam. *q*) Neque nisi sericas telas dignabatur, procedens identidem ad tibias et tympana, velut orgia numinis concelebraret. Haec cernens Maesa, ac ferens iniquo animo, supplex illi persuadere conabatur, ut Romanum assumeret cultum, eo quo utebatur relicto: ne urbem mox curiamque ingrediens, peregrino illo barbaricoque habitu spectantium oculos *r*) perstringeret, insolentes eiuscemodi munditiarum, ac reputantes mulierculis quam uiris congruentiores. *s*) Sed ille uerbis 11

n) Hoc tantulum igitur absuit Macr., quin se persequentes euaderet. *Steph.*

o) Diadumeniano Gr. *Sylb.*

p) ad profectioem se comparabat. *Steph.*

q) Neque alia, quam Syrorum texta illi placebant: atque ad tibiarum sonum et tympanorum in publicum prodibat, orgia numinis celebrans scilicet. Utor autem uoce scilicet non *παρελκόντως*, ut Pol. saepe, sed ad exprimendam Graecam *δῆθεν*, quae ironice hoc dici ostendit. *Steph.*

r) statim offenderet. *Steph.*

s) At is, quum ea, quae anus dixerat, esset aspernatus, neque alii cuiquam aurem praebuisset, (neque enim admittebat, nisi moribus iisdem praeditos, et qui ipsius uitiis assentarentur,) uolens populum Rom. spectaculo cultus illius assuescere, ac, se absente, periculum fieri, quoniam animo illud ferrent, picta sui totius imagine maxima, qualis conspiciebatur, et quum in publicum prodibat, et quum sacerdotio fungebatur, ac repraesentata et-

aniculae contemptis, nec cuiquam praeterea credendum putans, (quippe neminem circa se nisi moribus consimilem suisque obsecundantem vitiis habebat) quum retinendum sibi quemcumque illum cultum animo obtinasset, decrevit absens periculum facere, quoniam animo senatus populusque Romanus laturi forent. Quare imaginem propriam maximis lineamentis, qua ipse obire sacerdotis munia videbatur, simulque figuram numinis, cuius sacerdotium gerebat, depictam in tabula praemisit Romam, iussis qui eam ferrent, in media curia loco edito supra Victoriae caput collocare: ut, quum senatus haberetur, thura vnusquisque adoleret merumque libaret. Edixit item, ut omnes Romani magistratus, quique publice sacra facerent, ante alios deos, quorum meminisse inter sacrificandum solent, nouum illum deum Helaeagabalum nuncuparent. Quapropter ut in urbem peruenit, nihil scilicet nouum Romani viderunt, insueti iam picturae Diuiso igitur congiario in populum (ut mos est imperium suscipientibus) spectacula omnifariam edebat magnificentissima: templumque item maximum pulcherrimumque deo crexit, plurimasque circa templum constituit aras, ad quas quotidie mane taurorum hecatombas et ouium magnam multitudinem *t*) immolabat. Coaceruatisque supra aras omne genus odoribus, etiam veterrimi cuiusque optimique vini plurimas amphoras ante aras profundeabat, sic ut riuipassim vini sanguinisque promiscue defluerent. Chorosque circum aras agitabat, nullis non organis consonantibus, vnaque mulieribus Phoenicis curficantibus in orbem, cymbalaeque inter manus habentibus aut tympana: omni circumstante senatu atque equestri ordine ad theatri formam. Exta porro victimarum atque aromata intra lances aureas, capitibus imposita gestabant non quidem famuli aliqui aut humiles personae, sed praefecti exercitibus, et quicumque maximas dignitates obtinebant: induti tunicas talares ac manuleatas, *Phoenicum more*, vnamque in medio purpuram ferentes: sed et lineis calceamentis utebantur, quemadmodum vates in eis regionibus consueverunt. Porro ingentem se honorem tribuere putabat quibus eiusmodi sacrificia participaret.

VI.

Sed quamuis instaurare choros et sacrare facere perpetuo videretur, plurimos tamen ex illustribus viris atque opulentis interfecit: delatos sibi quod parum laeti illiusmodi vita, etiam in ipsum quandoque cauillarentur. Duxit praeterea uxorem, illustrissimam Romanam foeminam: quam etiam augustam appellauit, cumque ea tamen paulo post diuortium fecit, ademptisque honoribus priuatam colere vitam iussit. Post illam vero *u*) captum se amore simulans, (ut aliquid vi-

iam figura dei, cui sacerdotis munus in illa tabula obibat: Romam misit, iussit que, ut in media curia loco altissimo, supra caput statuae Victoriae collocaretur. *Steph.*

t) immolabat, atque aris im-

ponebat, aromatis omne genus cumulans: quin etiam veterr. *Steph.*

u) Post illam vero, quum simulasset, amore se teneri, (ut ea etiam, quae sunt virorum, facere videretur,) virginis, quae

rile saltem facere videretur,) Vestalem sacerdotem, quam *facrae* leges castam esse et virginem perpetuo volunt, abreptam e templo pro vxore habuit. Ita moestum tanto flagitio ac piaculo senatum per epistolam consolatus, humanum esse id peccatum, captum se illius *puellae* amore: caeterum sacerdoti congruere sacerdotis nuptias, ob idque etiam augustiores futuras. Sed eam quoque paulo post dimisit: tertia vxore ducta, quae referre suum genus ad Commodum dicebatur. Neque vero humana tantum matrimonia ludebat, sed etiam deo suo quaerebat vxorem. Itaque Palladis simulacrum, quod occultum Romani neminique videndum colunt, in cubiculum suum transtulit: immotumque ad eam diem, ex quo Ilium auectum fuerat, (praeterquam quum templum conflagrauit,) ipse emouit sedibus: eamque deam sui dei coniugem in aulam imperatoriam adduxit. Dein cordi esse negans deo belligeram vxorem atque armatam, simulacrum Vraniae iussit asferri: quod scilicet Carthaginensibus omnique Africae *incredibilem in modum* venerabile, positum fuisse a Phoenissa Didone creditur, quo tempore antiquam Carthaginem disiecto corio aedificauit. Hanc Afri Vraniam vocant, Phoenices Astroarchen, Lunam esse affirmantes. Congruere igitur aiebat Antoninus matrimonium Solis et Lunae. Itaque et simulacrum asferri iussit, et auri quicquid in templo erat, pecuniamque *x)* *quamplurimam* deo suo dotis nomine dari praecipit. Quod ubi allatum est, ac prope Helaegabalum constitutum, iussit vrbe tota Italiaque festos dies celebresque et laetitiaie plenos, publice priuatimque, quasi diis nubentibus, agitari. Fecit et in suburbano templum maximum ac magnificentissimum, in quod anno vertente deum suum adultariam aestate deducebat: ludisque curulibus et scenicis, epulisque et peruigiliis populum a se oblectari arbitrabatur. Ipsum porro dei simulacrum impositum vehiculo *y)* quod esset auro pretiosisque lapidibus exornatum, deducebat ex vrbe in suburbanum: trahentibus equis feugibus, emaculato candore ac magnitudine praecellentibus, auroque multo et phalararum varietate conspiciendis: *ac tenebat habenas.* neque enim quisquam mortalium eum *z)* incenderat currum, sed circumstabant omnes quasi aurigantem deum. Antoninus autem retrorsus currens, ac simulacrum ipsum adspiciens, currum antecedebat, frenos manibus retinens: totumque iter ita retrorsum currens, ac deum semper adspiciens confecit. Ac, ne caderet labereturve, ignarus quo tenderet, aurosam substrauerant harenam *plurimam*: militesque eum vtrinque retentabant, quo tutius retrocederet: discurrente etiam cum facibus vtrinque populo, et coronas floresque iacente. tum deorum omnium simulacra, et

Romanae Vestae in sacerdotale munus addicta erat, et quam sacrae leges castitatem colere, atque ad finem vsque vitae manere virginem iubent: abreptam e Vestae templo et sacro virginum domicilio, in vxorem accepit: scripsit que ad senatum, vt tantum flagitium piaculumque excusatione

molliret, id sibi accidisse, quod aliis hominibus solet. illius enim puellae amore captum se fuisse. Caeter. *Steph.*

x) grandem, *Memm.*

y) auro que ac lapidibus pretiosissimis variegatum, *Gr. Syll.*

z) incenderat, *Memm.*

quicquid conspicuum in templis, principatusque insignia et pretiosissima suppellex, equites item et exercitus vniuersus pompam illiusmodi comirabantur. Vbi autem deduxerat atque in templo constituerat, sacris iam celebratibusque *quos diximus* peractis, maximas altissimasque turres ad id ipsam extractas conscendebat: inde scilicet in plebem missilia sparsurus, aurea videlicet argenteaque pocula, vestesque et lintea omne genus: bestias praeterea cicures *et non cicures* omnes: exceptis subus, quibus ipse, (vt mos est Phoenicibus) abstinerebat. Multi igitur inter rapiendum periire, partim inuicem proculcati, partim militum contis transixi sic vt a) ea celebritas calamitatem quamplurimis attulerit. Ipse identidem aurigans aut saltans conspiciebatur. quippe ne latere quidem sua patiebatur flagitia: procedens etiam in publicum pictis oculis genisque purpuristatis: faciemque suapte natura formosam indecoris coloribus inficiens.

VII.

Quod animaduertens Maesa, ac suspectans militum *ob talem imperatoris vitam* indignationem: metuensque, ne, si illi quid accidisset, ipsa rursus in priuatam vitam relaberetur: persuadet leui alioqui stolidoque adolescenti, vt sibi consobrinum suum, nepotemque ipsius, ex altera filiarum Mammaea progenitum, adoptaret, *et Caesarem declararet*: ita ad gratiam loquuta: Oportere iam ipsum, sacerdotio religionique numinis vacantem bacchari, ac deum celebrare orgia: sufficiendum autem alterum, qui res curaret humanas, quique illi principatum vacuum ab omni molestia curaque praestaret. Neque tamen peregrinum aliquem aut alienum hominem requirendum, sed consobрино potissimum id honoris tribuendum. a) Is erat Alexianus, qui tum nuncupabatur Alexander, auito ipso nomine in Macedonis regis nomen commutato. Nam cum regem, fama per se celebrem, etiam magnopere coluerat Antoninus Seueri filius: quem fuisse amborum parentem persuadere anus conabatur, iactato filiarum incesto, quo illi magis magisque a militibus, *filios illius esse existimantibus*, diligerentur. Quare Caesar declaratus Alexander, consulque factus cum Antoniano est, *descendensque in senatum haec rata fecit*, c) senatu scilicet per ridiculum decernente quod ille voluerat. hoc est, videri ipsum patrem, qui natus annos foret circiter quatuordecim: Alexandrum vero, filium, qui tum duodecimum attigisset. Postea igitur quam Alexander Caesar est appellatus, vole-

a) illius festum, *Memm.*

b) Alexiano igitur nomen mutatur, atque Alexander vocatur, cui nomine in illius Macedonis nomen traducto: quippe qui et celeberrimus esset, et in magno honore habitus ab eo fuisset, qui amborum pater existimabatur. Nam Antonini Seueri filii adulterium vtraque Maeses filia, nec non ipsamet anus, iactabat; vt

milites pueros amore prosequerentur, quum illius esse filios putarent. *Steph.*

c) quum omnes perridicule decreuissent, quae iubebantur: illum quidem haberi patrem, qui — circiter sexdecim: Alex. — *Steph.* XIII autem pro XVI in Pol. Vers. posita esse, notauit etiam Ioann. Hartung. Decuriae I c. 7. *Syllb.*

bat eum statim Antoninus suis illis institutis imbuere, ut scilicet choros agitando saltansque, et sacerdotii particeps, vestitu eodem atque artibus uteretur: quem tamen mater Mammaea *d*) ab omni illa foeditate vindicabat, summis clam doctoribus omnium disciplinarum: modestiamque edocens, ac palaestra virilibusque gymnasiis infusiciens, Graecisque eum pariter et Latinis literis instituens. Quibus rebus magnopere Antoninus indignabatur, iamque adoptionis imperique participati poenitebat. Quapropter omnes illius *e*) doctores aula exegit, quosdamque illustriores partim morte, partim exilio affectit: ridiculas allegans causas, quod filium ipsius corrumpere, *f*) neque agitare eum choros atque ebacchari sinerent, sed ad modestiam componerent, et virilia officia edocerent. Eoque recordiae proventus est, ut omnes scenicos artifices ac theatricos ad maximas imperii dignitates promoueret. Quippe exercitiis saltatorem quendam praefecit, qui olim iuuenis publice in theatro operas dederat. Alium item e scena, *g*) iuventuti, alium senatui, alium etiam equestri ordini praeposuit. Aurigis item et comoedis, mimorumque histrionibus, maxima imperii munia demandabat: feruisque suis, aut libertis, ut quisque turpitudine reliquos anteibat, procuraciones cradebat provinciarum.

VIII.

Ita rebus omnibus, quae *b*) graua olim honestaque censebantur, per omnem contumeliam ac temulentiam debacchantibus, cum caeteri omnes, tum imprimis Romani milites indignabantur, *i*) contempnabantque eum, ut vultu componerent elegantius quam foeminam probam deceret: insuper aureis monilibus mollissimoque vestitu laudquaquam viriliter ornatum, saltantemque in conspectu omnium. Quare propensiores animos in Alexandrum habebant, spemque meliorem in puero modeste et continenter educato: seruabantque eum diligenter omnes ab insidiis Antonini. Mater autem Mammaea neque poculentum aliquid neque esculentum gustare puerum sinebat, quod ab illo mitteretur. Cocis autem et pincernis uteratur puer, non quidem imperatoris *k*) aut communibus sed quos mater tantum delegerat, ac spectatae fidei futuros arbitrabatur. Dabat item furtim pecunias mater, quas ille inter milites clanculum diuideret: ut eorum benevolentiam etiam pecuniae pignore (hanc

d) a foedis illis, et quae Imperatores dedecabant, actionibus uocabat: atque omnium disciplinarum doctores clam arcessibat. At Pol. non vertit clam arcessitis doctoribus, sed summis, quod uocabulum in summis deprauatum fuit in praeced. edit. Steph.

e) Doctores istos fuisse Christianos, putant nonnulli. Memm.

f) eum neque agitare choros, neque ebacchari permittendo, sed

ad mod. componendo, et v. off. edocendo. Steph.

g) institutioni ac modestiae iuventutis, Memm.

b) Ita legitur in omnibus huius interpretationis edit. v. Annot. Steph.

i) Vox Gr. multo plus sonat, quam contempnabant, videlicet abominabantur. Steph.

k) et quoniam commune ministerium esset; sed iis tantum, quos mater del. Steph.

7 enim illi potissimum spectant) haberet autoratam. Quae intelligens Antoninus, nihil non insidiarum Alexandro matrique intendebat. Quas tamen omnes arcebat prohibebatque communis auia Maesa, mulier alioqui acerrima, multosque annos in aula cum sorore sua Julia Severi coniuge commorata. Nihil itaque eam latebat, quod Antoninus moliretur, homo suapte natura furtilis, et qui omnia quae placerent, propalam loqueretur atque ageret. Postea vero quam insidiae parum procedebant, detrahere puero Caesaris honorem decreuit. *l)* Itaque neque salutari, neque iam foris procedere patiebatur. Milites autem (magnopere) illum requirebant, indignantes, si quidem imperium quoque *illi* adimeretur. Sed Antoninus famam vulgavit, quasi iam obiisset Alexander: ut scilicet periclitaretur, quoniam id animo latenti milites forent. At illi, nusquam comparente puero, praeterea animis rumore illo exulceratis, indignabundi neque solitam custodiam miserunt Antonino, et inclusi castris videre Alexandrum velle in ipso templo dictitabant. Eo metu *vehementer* iratus Antoninus, Alexandro secum in vehiculo imperatorio confidente, quod erat auro multo gemmisque exornatum, contendit in castra. Caeterum portis reseratis accepere vtrumque milites, atque in templum castrorum deduxerunt, salutantes supra modum, et laetis clamoribus prolequentes Alexandrum, *m)* spreto propemodum Antonino. Quae ille aegre ferens, quum in templo castrorum pernoctasset, iratus militibus, notatis qui Alexandro acclamauerant, quasi seditionis et tumultus autoribus, arripi omnes ad supplicium imperavit. Quod illi aegre ferentes, *n)* atque Antoninum iam antea quoque perosi, quum tollere e medio principem foedissimum optarent, suisque commilitonibus ferre supplicias: rati hoc esse tempus, ipsum statim Antoninum matremque Soaemidem, (quae forte illic aderat, *utpote et augusta et mater*) interfecerunt: cumque eis seruos ministrisque omnes scelereum, quicumque tum in ea castra conuenerant. Caeterum Antonini et Soaemidis cadauera trahenda per contumeliam plebi tradiderunt: quae diu per rotam urbem raptata ac dilaniata, postremo in cloacas abiecta sunt, ut inde scilicet in Tyberim deferrentur. Sic Antoninus *o)* sexennium imperio occupato, vitaeque ut diximus acta, simul cum matre occisus est. Milites autem Alexandrum, imperatorem consalutatam, in aulam palatinam deduxerunt, adolescentulum admodum, atque adhuc *matris et auiae, tanquam paedagogorum*, praecipis obtemperantem.

l) Iam que nullo honore afficiebatur Alexander, neque in salutationibus, nec quum in publicum prodiret. At milites illum requirebant, indignantes, quod imperio priuaretur. Quineriam famam — quasi mox esset moriturus Alex. — *Steph.*

m) erga Antoninum autem negligentius se gerentes. *Steph.*

n) Antoninum aliis iam de causis perosi, quum e medio tollere Imperatorem, tucpiter se gerentem, vellent, tum vero supplicias etiam ferendas iis, qui comprehendebantur, existimarent, et valde opportunum tempus iustam que occasionem habere sibi viderentur: et ipsum Antoninum et matrem Soaemidem (aderat enim, *utpote et augusta et mater*) interficiunt. *Steph.*

o) Alii partim biennium, partim triennium, quidam etiam quadriennium Heliogabalo tribuunt imperii. *Memm.*

LIBER SEXTVS.

I.

Quem igitur habuerit finem vitae *p)* (maior) Antoninus, in superioribus demonstratum est: Alexander autem post illum, nomen insigniaque gerebat imperii: caeterum negotiorum administratio ac principatus gubernacula mulieribus incumbebant, omnia transferre ad modestiam grauitatemque conantibus. Quippe iam primum sedecim ordinis senatorii viros, aetatis grauitate vitaeque sanctimonia praecellentes, assessores principis et consiliarios delegerunt: nihilque aut dicebatur aut agebatur, *q)* nisi illorum accedente suffragio. Grata igitur populo, militibusque ac senatui praeterea, forma principatus erat, ex contumeliosissima tyrannide *r)* ad optimatum gubernationem redacta. Igitur primo deorum simulacra, quae ille propriis sedibus extulerat, suis quaeque templis, delubris fanisque restituerunt. dein quos ille temere aut vitiorum nomine, *quibus nobilitati fuerant*, ad honores dignitatesque extulerat, submotos inde, ad pristinam vitam omnes artificiumque redegerunt. Res autem cunctas atque administrationes, ciuiles quidem et forenses, insignibus doctrina viris, legumque peritissimis, militares autem claris bellica virtute hominibus commendabant. Quumque diu ad hunc modum regeretur imperium, Maesa, iam extremae senectutis, diem suum obiit, honores adepta imperatorios, atque (vt mos Romanis est) inter *s)* diuas relata. At Mammaea, cernens iam solam se filio reliquam, praesse ad eundem modum moderarique studebat. Quumque adolescentem summam habere iam cerneret autoritatem, metu ne viuuda aetas in summa potestate licentiaque rerum, in cognata aliqua impingeret vitia, vndique aulam seruabat: neque adiri a quoquam adolescentem patiebatur, cuius vita moresque improbarentur: ne scilicet bona indoles corrumperetur; *t)* prouocantibus appetitum eius iam vigentem assentatoribus in extremas libidines. *v)* Persuaserat autem, vt adibus incubaret meliore diei parte, idque faceret quam saepissime, ne quod spatium superesset vacandi malis artibus, occupato rebus potioribus, ac necessariis imperanti. Caeterum suapte natura suberat Alexandro mite mansuetumque ingenium, propensumque ad humanitatem: quod ipsum aetas etiam consequens declarauit. Quippe annis quatuordecim *x)* anaematon, 15

p) Gr. memoratus Antoninus. *Sylb.*

q) nisi id illi approbatum suo suffragio confirmarent. *Steph.*

r) ad formam gubernationis optimatum redacta. *Steph.*

s) diuos, *Memm.*

t) vbi semel assentatores appetitus eius vigentes ad turpes cupiditates prouocassent, vel illexissent, aut si semel ass. *Steph.*

v) Persuadebat igitur, vt frequentissime ius diceret; id que

maiore diei parte: quo circa meliora et imperio necessaria occupatus, commodum tempus ad vacandum alicui flagitio non haberet. Atque inerant certe Alexandro a natura mites mansueti que atque ad humanitatem propensi mores: vt etiam procedente aetate declarauit. *Steph.*

x) ἀναίματων legitur etiam apud Lampridium. Sed cum in Graeco sit ἀναίματον, Memmiius putat, hic quoque legi posse ἀναίματων. *Sylb.*

hoc est citra sanguinem, gessit imperium, ne vno quidem occiso. Licet enim permulti maximis criminibus impegerint, tamen ab illorum caede semper abstinuit: quod utique non facile y) a quoquam omnium imperatorum, quiqui Marco successerint, factum obseruatumque inuenies. Neminem quisquam illo per tot annos imperante commemorare potest, cui mors indemnato sit illata. Matrem vero etiam inculpabat, eique grauius succentebat, quod esse pecuniae audivior et opum cumularum studiosior videbatur. Etenim quum simularet ideo se thesauros congerere Mammaeae, ut suppeditare Alexandro posset, quod is facile abundanterque suis largiretur militibus, proprios domi thesauros extruebat. Quae res imperatori notam infamiae attulit, quod illo scilicet inuito atque indignabundo etiam, mulier auda, per fraudem bona quorundam atque hereditates suppilabat. Dedit item filio in matrimonium puellam patricii generis: quam, etiam marito charam gratamque imprimis, eadem paulo post aula per omnem contumeliam exegit. Et, quum ipsa tantum vocari augusta vellet, eamque appellationem puellae inuideret, eo contumeliarum prouecta est, ut puellae pater, quamuis magrae apud Alexandrum generum autoritatis, impatiens Mammaeae iniuriarum, quas ipsi nataeque inferebat, confugerit in castra, gratiam se habere Alexandro dictitans habiti sibi honoris: caeterum Mammaeae accusans, nihil non contumeliae inferentem. Quare indignata mulier, interfici eum quidem iussit, puellam vero aedibus imperatoris exactam, in Africam relegauit. Haec autem omnia fiebant inuito coactoque Alexandro. quippe illi mater supra modum imperitabat, ac dicto audientem semper habebat: ut hoc tantum reprehendi in Alexandro possit, quod mansuetudine nimia, et reuerentia maiore quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam matri obsequeretur.

II.

Igitur quum ad hunc modum z) tredecim annos (quod quidem ad se attineret) sine querela cuiusquam imperium gubernasset, ecce tibi haud opinato a) litterae e Syria Mesopotamiaeque, redditae a ducibus, in quibus scriptum esset: b) *Artaxerxem Persarum regem, Parthis iam deuictis atque Artabano, c) qui rex magnus primus appellatus est, duplicique diademate utebatur, non solum orientis regno, sed vita quoque expulso, subigere vicinos barbaros, ac sibi vectigales facere: neque iam intra fluvium Tigrim tenere se, sed superatis ripis ac Romani finibus imperii, excurrere per Mesopotamiam, Syriaeque minitari: omnemque Europae oppositam continentem, quae mari Aegaeo*

y) ab alio quoquam eorum, qui nostra aetate Imperatores fuerunt, factum obseruatum ve est post Marci imperium. *Sylb.*

z) tredecim annos ita, sine querela cuiusquam, (quod — attinerent,) imper. gubernasset, vel ita inculpate. *Steph.*

a) litterae ducum Syriae et Me-

sopotamiae, vel praefectorum Syr. — *Steph.*

b) *Artaxerem* habet Gryph. ed. et in textu et in Annot. marg., eodem que modo etiam infra. *Sylb.*

c) qui prius Rex magnus vocabatur, dupl. *Steph.*

fretoque Propontidos terminatur, atque Asiae nomen habet, d) ceu ve-
terem Persarum possessionem, sibi vindicare: quod iam inde a Cyro, 6
qui primus imperium a Medis in Persas transtulit, ad Darium usque
extremum Persarum regem (cui regnum Alexander abstulerit) cuncta 7
olim Ionia Cariaque tenus a Persarum satrapis gubernarentur. Quare
sui muneris esse curare nunc, ut vetus atque integrum imperium Persis 8
restitueretur. Quibus intellectis Alexander motus, atque haud me-
diocriterre subita inopinataque perturbatus (quippe in altissima pace 9
educatus a puero, atque vrbanis deliciis innutritus) conuocato
e) prius amicorum consilio, decreuit legatos cum literis mittere, qui 10
spem barbari conatusque inhiberent. Igitur literae in hanc senten-
tiam compositae: Oportere illum, suis finibus contentum, nihil rerum 11
nouarum moliri, neque sublatum vana spe ingens excitare bellum: De-
bere unumquemque suis fortunis acquirere. Non perinde sibi pugnam 12
processuram aduersus Romanos, ut aduersus vicinos et f) eiusdem corporis 13
barbaros. g) Admonebat praeterea victoriarum quas contra eos Au-
gustus ac Traianus, h) Luciusque item et Seuerus adepti fuissent. Hu-
iuscemodi literis i) Alexander persuasurum se barbaro, metu scilicet 14
perterrito, pacem quietemque arbitratur. Quibus ille contem-
ptis, remque armis potius quam verbis gerendam ratus, tum vero 15
k) ferocissimus ingruere, decursaque ac peregritata Mesopotamia
omni, praedas agere, atque oppugnare Romanorum castra imposita 16
fluminum ripis, quae scilicet imperii limites tuerentur. Quumque 17
homo esset natura gloriosus, ac sublimes animos gereret, successu
rerum inopinato subacturum se omnia videlicet existimabat. Neque 18
enim parua erant quae illius animum ad maius concupiscendum re-
gnum inflammabant. Primus namque ipse Parthis bellum inferre 19
ausus, Persarum recepit imperium. Siquidem post Darium illum 20
cui regnum Macedo Alexander abstulerat, l) permultis sane annis
Macedones ipsi, quique Alexandro successerunt, diuisas inter se
orientis Asiaeque totius regiones gubernarunt. Sed ortis inter ipsos
discordiis, ac frequentibus bellis attrito Macedonum robore, primus
Arsaces Parthus persuasisse earum regionum barbaris memoratur ut
a Macedonibus deficerent: impositoque sibi diademate, 20

d) maiorum suorum possessionem existimare, ideo que imperio Persico velle recuperare. *Steph.*

e) *primum*: Refertur enim ad profectionem, quae post consecuta est. *Memm.*

f) Vox Gr. sonat, *eiusdem nationis seu gentis*. Possis etiam interpretari, *aduersus barbaros*, qui idem hominum genus essent. *Steph.*

g) Admonebant praeterea litterae vict. *Steph.*

h) Lucius Verus, Marci gener, *Memm.*

i) Alexander se barbarum exoraturum aut metum iniecturum putabat, qui illi quiescendi causa foret. At ille, nihil curans, quae scripta essent, rem que armis, non verbis, gerendam ratus, eo maiore studio ad bellum incumberebat, populans vastans que omnia, quae Romanorum erant. *Steph.*

k) Malim ferocius, sicut et scripsisse Pol. puto. *Steph.*

l) amplius quingentis, *Memm.*

- 20 Parthorum barbarorumque vicinorum consensu, et ipse regnum tenuit, *m*) et posteris reliquit, ad Artabanum vsque regem *qui nostra aetate fuit*. quo interfecto, Artaxerxes, regnoque Persis restituito, vicinaque barbaria per vim subacta, facile iam Romanam quoque potentiam laceſſebat.

III.

- Quae ubi Alexandro Romae agenti nuntiata sunt, minime iam ferendam putans insolentiam barbari, vocantibus illuc se ducibus, aegre scilicet tandemque contraque animi sui sententiam ad expeditionem se comparat. Igitur in Italia prouinciisque reliquis delectus habebantur cunctorum, qui vel habitudine corporis, vel aetatis vigore, idonei fore ad pugnam viderentur. Motusque ingens omnibus Romani imperii regionibus extitit delectibus habendis, qui tantae barbarorum multitudini *quanta incursiones facere nuntiabatur*, pares forent. At vero Alexander, vrbani omnibus militibus conuocatis in *solitum* campum, conscensoque tribunali in hanc sententiam verba fecit: *n) Cuperem, commilitones, eiusmodi habere orationem apud vos, quae et dicenti mihi (ut consueuerat) ornamentum, et vobis audientibus laetitiam conciliaret. Nam quum multos annos pacem agitauerimus, si quid noui nunc audieritis, fortasse quasi praeter spem accideris, expauescetis. Decet autem viros fortes atque moderatos optima quidem optare, sed ferre quaecunque incidant. Ut enim quae cum voluptate agimus, dulcia: ita quae cum virtute, gloriosa sunt. Atque ut is qui prior laceſſit, ipse sibi iniurius videtur: ita qui propulsat iniuriam, confidentior ex conscientia sit, atque ex iniuria spem bonam mutuatur. Artaxerxes, vir Persa, posteaquam Artabanum dominum suum interfecit, atque ad Persas imperium transtulit, etiam nostra arma laceſſere, despecta maiestate Romana, et iam incurſare ac vastare nostras prouincias aggreditur. Huic ego per literas a principio studui persuadere, ut inexplebilem illam recordiam omitteret, neue aliena concupisceret. At ille, barbara insolentia prouectus, neque se continere suis sedibus iam vult, et nos ad pugnam prouocat. Ne cunctemur igitur, neue praelium detrectemus: sed quicumque senio-*

m) et ab illo oriundis longa annorum ferie permansit. *Steph.*

n) Vellem, commilitones, verba facere apud vos, qualia consueueram: quae et mihi concionanti ornamento, et vobis audientibus oblectamento erant. Nam, quum nobis multos per annos pace frui contigerit, si quid noui nunc audiat, fortassis ad id, utpote praeter expectationem dictum, consternabimini. Verum par est, viros s. a. mod. optare quidem, ut sibi eueniant optima, sed ferre, quaecunque

accidant. Illis enim, quae cum voluptate fiunt, frui iucundum est: eorum autem, quae suscipere coacti ad prosperum perducimus exitum, gloriosa est fortitudo. Et eius quidem, a quo proficiscitur iniuria, rationi consentanea et aequa non est prouocatio: at, quum eos, qui nobis graues sunt, repellimus, cum ex bona conscientia confidentiam accipimus, tum vero ex eo, quod non inferimus, sed propulsamus iniuriam, ipem bonam concipimus. *Steph.*

res hic adestis, o) admonete quamprimum illum trophaeorum, quae plurima aduersus barbaros, Seuero atque Antonino parente meo ducibus, excitastis: quibus autem aetas integra est, laudem hanc imprimis ac gloriam concupiscite, ut intelligant omnes scire vos non solum pacem mansuete ac reuenter colere, verum etiam, quum res postulat, fortissime praeliari. Quippe barbari ut cedentibus detrectantibusque acriter in- 13
stant: ita repugnantibus minime resistunt. Neque enim illis collata 14
acies spem victoriae pollicetur, sed excursibus fugaue utentes, lucrari se demum putant quae scilicet rapuerunt: at nos quum omnia composita 15
ordinataque habeamus, tum illos vincere ac profigare semper didicimus.

IV.

Talia quaedam loquutum Alexandrum alacri vociferatione milites 2
exceperunt, ac se promptissimos ad bellandum ostenderunt. Ille 3
le, diuiso largiter stipendio, iuber ad iter accingi: mox ad eam ferme sententiam loquutus in senatu, diem discessui praestituit. Quae vbi aduenit, p) sacris discessus causa de more peractis, deducente senatu populoque vniuerso, Roma proficiscitur, respectans urbem identidem, ac lacrymans. Sed neque popularium quisquam fuit 4
q) qui siccis oculis adspexerit abeuntem. quippe omnem multitudinem sui cupidam habebat, educatus r) ab ipsis, imperioque tam multos annos modestissime administrato. Caeterum festinato itinere, 5
quum Illyricas etiam gentes exercitusque lustrasset, magnis inde quoque viribus collectis, Antiochiam contendit. In ea ciuitate quae belli vsus postularet diligenter comparabat, exercendis etiam militibus ac caeteris bellicis muneribus pertractandis intentus. Visum 6
igitur illi est legationem iterum mittere ad Persarum regem, quae de pace amicitiaque cum illo ageret. Nam quum ipse iam afforet, minime desperabat aut persuasurum quae vellet, aut certe perterrefacturum. Enimuero barbarus Romanos oratores re infecta domum 7
remisit: ipse quadringentos e suis proceritate insignes, vestituque eleganti auroque exornatos, equis atque arcubus conspicuos, legatos ad Alexandrum mittit, perterritum iri Romanos putans adpectu illo cultuque Persarum. Legationis eius haec erat sententia: Iubere 8
magnum regem Artaxerxem, Romanos eorumque principem Syria omni, Asiaque quaecumque ex aduerso Europae sita est, decedere: sinere Per- 9
sas Ionia Cariaque tenui dominari, omnibusque iis regionibus quas mare Aegaeum, Pontusque determinat: s) esse enim illa Persarum possessiones a maioribus acceptas. Haec afferentes legatos t) quadringentos com- 10
prehendi Alexander iubet: omnique adempto cultu in Phrygiam re- 11

o) in memoriam vobis reuocate tropaea, quae saepe aduers. b. Steph.

p) sacris, quae discedentibus consuecta sunt, peractis. Steph.

q) qui sine lacrymis illum deduxerit. Steph.

r) sub ipsis, Gr. Sylb.

s) eas enim auitas esse Persarum possessiones, Memm.

t) Vulg. libri habent quadraginta: sed quadringentos agnoscit etiam Zonaras; ut Ioann. Hartungus adnotauit Decur. 3. c. 2. Sylb.

legat, vicis agrisque concessis quos colerent: contentus hoc supplicio interdicti in patriam reditus. quippe occidere nefarium facinus, minimeque virile arbitrabatur, neque in acie captos, et sui regis mandata exequutos. His ad hunc modum peractis, comparante iam se vt fluuios transgrederetur Alexandro, ac Romanorum exercitum in barbarorum agros deduceret, defecerunt ab illo milites nonnulli, ex Aegypto acciti. neque non in Syria quoque res nouas contra imperium moliti alii: sed vniuersi tamen oppressi statim, supplicioque affecti sunt. Quosdam etiam exercitus in regiones alias transtulit Alexander, vt inde barbarorum incursiones facilius arcerentur.

V.

Quibus ordinatis rebus, magnoque iam coacto exercitu, quum primum se haud impari fore aduersariorum copiis credidit, de amicorum sententia milites trifariam distribuit: sic vt vniam partem iuberet, spectantem ad septentriones, facere iter per Armeniam (quae regio amica Romanis videbatur) atque illinc Medorum fines incurfare: alteram idem ad v) septentrionem, per barbarorum agros contendere, vbi confluentes Tigris et Euphrates, densissimis paludibus excipi, atque ob id eorum *dantaxat fluuiorum* latere egressus dicuntur: tertiam porro exercitus partem ipse adducturum se aduersus barbaros medio iam itinere pollicebatur. Ita enim putabat, diuersis itineribus imparatos eos, ac sic nec opinantes oppressurum, Persarumque copias, semper ingruentibus Romanis occurrentes, distractum iri, atque imbecilliores futuras minusque ordinate praelium suscepturas. (Neque enim mercenario milite vtuntur barbari, quemadmodum Romani consueuerunt: neque statius castris exercitus habent, qui bellorum actibus exerceantur: sed omnis multitudo virorum, x) nonnuquam autem mulierum quoque, regis congregatur imperio, quae mox bello peracto, suas protinus in sedes dimittitur: ea demum praemia belli referens quae cuique ex rapina superfuerint. Arcubus autem et equis non in praelio tantum more Romanorum vtuntur, sed a pueritia vsque enutriuntur vna, venatu inuigilantes, pharetratique semper ac nunquam ex equis delibentes, siue bellum gerant, siue feras conficiant.) Sed hoc Alexandri consilium, etsi longe optimum prima specie videbatur, statim tamen fortuna destituit. siquidem exercitus contendere per Armeniam iussus, vix aegreque superatis eius regionis asperissimis praeruptissimisque montibus, (quanquam aestas tolerabilius iter faciebat) impetu in Mediam facto, vicis concremauit, praedamque abegit. At rex Persarum intellecta re, confestim quam maximis potuit copiis auxilio adfuit. Caeterum arcere illinc Romanos minime poterat. quippe aspera regio, pedibus quidem stabilem gressum facilemque transitum praebat: ac barbarorum equitatus, montium asperitate, et cursum difficiliorem

v) ad septentrionales barbarici soli partes spectantem, Gr. *Syll.*

x) nonnuquam salicubi, *Memm.*

y) Optimum igitur Alexander consilium iniecit, vt quidem putabar: sed eius deliberationem fortune interceptit. *Steph.*

et iter habebat impeditius. Nuntiatum dein *Perfarum* regi est, 14
 2) exercitum alterum Romanorum, Parthorum in agros, qua ad
 orientem spectant, impetum fecisse. Quare metuens ne Parthis fa- 15
 cile superatis, mox in Persiam grassarentur, relictis copiis quantae
 ad tuendam Mediam satis fore videbantur, ipse cum toto exercitu
 ad orientis partes accelerabat. Caeterum exercitus Romanus, com- 16
 parente ac repugnante nullo negligentius iter faciebat, rarus Ale-
 xandrum cum tertia parte copiarum quae maximae valentissimaeque
 forent, in medios incurrisse barbaros. Itaque 22) restitantis illis,
 atque ob id exercitum retentantibus, minime sibi properandum pu-
 tabant, ut qui se tutos crederent: praestituto antea loco, in quem pa- 17
 riter vnuerſi a) cum praeda abacta, captiuisque omnibus, conueni-
 rent. Sed eos Alexander fecellit: neque enim aut ipse venit, aut 18
 exercitum adduxit, incertum metune proprio, ne ipse imperium
 tuendo vita periclitaretur, an quia mater retinuerit, muliebri pa-
 vore et charitate filii nimia. Siquidem omnes illius generosos spiritus 19
 retundebat, b) suadens alios potius periculis exponeret, quam ipse
 in acie consisteret. Quae res exercitum Romanum fines barbarorum
 ingressum, plane c) prodidit. Etenim *Perfarum* rex omnibus copiis 20
 occurrens imparatis, minimeque expectantibus, quasi que intra retia
 d) vndique concludens, et sagittis petens omnem Romanorum exer-
 citum profligauit. Quippe pauci plurimis resistere haud poterant,
 semperque nudas corporis partes armis aduersus impetum sagittarum
 protegebant: satis praeclare agi secum existimantes, si nulla edita
 pugna integri recessissent. Sed quum aliquandiu confertim clypeis 21
 sese quasi muro circumsepissent, atque omnes vndique velut vrbs ali-
 qua oppugnarentur confauciarenturque, tandem vbi diu fortiter re-
 stiterant, occidione occiderunt. Ingens haec calamitas, et qualis nulla 22
 facile memoratur, e) Romanis incidit, amisso ingenti exercitu, vel fide
 vel robore cuiuslibet antiquorum exercituum conferendo: *Perſam* vero 23
 fastu et maiorum spe rerum impleuit tantarum successus rerum.

VI.

Quae vbi nuntiata Alexandro sunt, grauissime tunc aegrotanti, siue
 ex moerore animi, siue insolentia caeli, cum ipse tulit mole-
 stissime, tum exercitus omnis grauitur imperatori succensebat.
 Quippe ipsius mendacio, minime lignis seruatis, proditos ab eo suos
 milites distabant. Caeterum Alexander, morbi caelique illius ae-

2) alium Rom. exercitum in parte orientali Parthiae conspici, et in planitiem incursionem facere. *Steph.*

22) illis infecto exercitui semper obnitentibus, *Memm.*

a) captis omnibus obuiis atque in medio positis conuenirent, *Memm.*

b) persuadens oportere alios pro

ipso periclitari, non autem ipsum in aciem prodire. *Steph.*

c) Pol. puto scripsisse *perdidit*, quod verbum et loco aptum est, et Graecae voci plane respondet. *Steph.*

d) vsquequaque circumdans, *Memm.*

e) Romanorum fortunas retroegit, *Budaeus. Sylb.*

stuosi impatiens, laborante pariter omni exercitu, maximeque Illyricianis, qui humido hybernoque caelo infueti, largiusque cibum
 3 *nos e suo* capientes, lethaliter aegrotabant: redire Antiochiam con-
 stituit *f)* acutis etiam eo militibus, qui montium tamen atque hye-
 4 mis asperitate *g)* attriti, paucissimis tantum reliquis, perierant. Co-
 pias autem quas secum Alexander habebat, Antiochiam reduxit, mul-
 tis inde quoque amissis. Quare magnum exercitui moerorem, ma-
 gnum Alexandro dedecus ea res attulit: quum scilicet omnibus locis
 fortuna illius consilium fefellerit. Siquidem plurimi e triplici illo
 exercitu (ita namque *h)* distribuebat) desiderati sunt, diuersis calami-
 5 taribus, morbo, ferro, frigore. Vt vero Antiochiam peruenit Ale-
 xander, facile et ipse conualuit, spiritu illo caeli, et aquarum ab-
 undantia post aestuosos Mesopotamiae calores refectus, et milites uni-
 versos recreauit, consolatus etiam moelliciam illorum pecuniis clar-
 6 giendis. id enim solum valere ad *i)* conciliandos militum animos ar-
 7 bi rabatur. Copias autem instaurabat, comparabatque de integro,
 quasi iterum in Persas exercitum deducturus, si molesti esse perge-
 8 rent, neque ab iniuria desisterent. Sed et Rex Persarum dimissis
 9 milites suam quenque domum nuntiabatur. nam quamuis bello su-
 periores fuisse barbari viderentur, tamen praeliis crebris in Media
 Parthiaque gestis pars ceciderant, alii attriti et saucii superfuerant.
 10 *k)* Neque enim segniter Romani deuicti, sed ipsi quoque interdum
 exitiosus hostibus: nullaque adeo re magis perierunt quam quoniam
 11 pauciores deprehensi. Nam quum fere par utrinque numerus cecidi-
 12 set, reliquiae illae barbarorum non quidem fuisse viribus superio-
 13 res, sed numero, videbantur. *l)* Cuius rei argumentum est, quod
 triennio mox aut quadriennio barbari nequaquam arma re-
 sumperunt. Quibus intellectis Alexander Antiochiae commoraba-
 tur, hilariorque iam et liberior, laxatis bellorum curis, vrbis eius
 deliciis indulgebat.

VII.

Enimvero putante illo *m)* tum quieturos Persas, aut sane multum
 spatii moraeque intercessurum priusquam exercitum de integro

f) reuocato etiam e Media exercitu, *Memm.*

g) Longe alia est vocis Graecae ἀσπερησίου θύσαν significatio: adeo ut intelligendum sit, illos partes extremas corporis prae frigore amississe. *Steph.* Ita enim fere Graeca sonant: Ille igitur exercitus reuertens, maxima ex parte in montibus interiit: nec pauci extremis corporis partibus frigore mutilati sunt, ut in regione, hiematu difficili: ita ut e multis per pauci sint reuerſi. *Sylb.*

h) Aptius distribuebat, ut etiam Pol. scripsisse puto. *Steph.*

i) reconciliandos, *Memm.*

k) Non enim nullo fortitudinis specimine edito perierunt Romani: sed ipsi vicissim hostibus alicubi magnam cladem intulerunt. Neque aliud in causa fuit, quam quod multitudine impares fuerunt deprehensi. *Steph.*

l) Magnum autem cladis barbarorum est arg., quod triennio post aut q. *Steph.*

m) Persas ita se habere, ut qui-

cogere, haud facile, quum semel dissipatus est, in vnum coeun-
 tem, (vtpote incertum atque inordinatum, vulgusque potius quam
 exercitum, tantumque comueatum habentem quantum sibi vnus-
 quisque ad praesentem vsum domo attulisset, praeterea aegre filios
 vxoresque et sedes proprias relinquentem) statim nuntii literaque
 ab Illyricis procuratoribus adfuerunt, qui eum vehementer pertur-
 barent, curaque animo maiorem iniicerent. quippe significabant:
*Germanos Rhenum Danubiumque transgressos, Romanos in fines hostili-
 ter intrasse, oppugnareque iam exercitus ripis insidentes, perque vrbes
 et vicos magnis copiis excurrere. Quapropter haud leuiter Illyricas
 nationes conterminas vicinasque Italiae periclitari: opus esse igitur
 ipsius praesentia, totoque quantum secum exercitum haberet.* Haec et
 formidinem Alexandro, et Illyricis militibus moestitiam attulerunt.
 quippe duplici se calamitate vsos intelligebant, quod et ipsi male
 accepti in acie aduersus Persas fuerant, et suos domi caesos a Ger-
 manis audiebant. Quare indignabantur atque n) Alexandro succen-
 sebant, tanquam res in oriente prius vel metu vel negligentia pro-
 didisset: nunc autem rebus ad septentrionem vocantibus, metu cun-
 ctaretur. Erant autem Alexander iam atque amici illius etiam de
 ipsa Italia solliciti. neque enim par periculum a Persis atque a Ger-
 manis impendebat. Nam qui sub orientem habitant, magno terra-
 rum marisque interuallo discreti, Italiae vix nomen audiunt: at Il-
 lyricae gentes, angustae videlicet, neque multum agri Romanis
 subiecti possidentes, solae discrimen faciunt inter Italiam atque Ger-
 maniam. Edicit itaque profectioem ingratis atque aegre ferens,
 sed urgente tamen necessitate. Relictis autem copiis quantas fore
 satis tuendis Romanis ripis arbitrabatur, castrisque et castellis dili-
 gentius communitis, ac praesidio firmatis, ipse aduersus Germanos
 cum reliqua omni multitudine appropereat. Confectoque celeriter
 itinere, constitit ad Rheni ripas, atque ibi res ad bellum *Germani-
 cum* necessarias comparabat. Pontemque primo iunctis inter se na-
 vigis fecit in Rheno flumine, vt per eum exercitus transgrederen-
 tur. quippe hi maximi fluminum sub septentrione feruntur, Rhenus
 ac Danubius: quorum alter Germanos, alter Pannonios praeter-
 fluit. Atque aestate quidem nauigabiles, altissimo latissimoque
 alueo, per hyemem dein concreti gelu, camporum in morem per-
 equitantur. o) Est autem adeo eius aluei solida glacies, vt non
 equorum vngulis tantum pedibusque virosum subsistat, sed qui hau-
 sturi inde sunt, non tam urnas aut vasa alia secum afferant quam
 secures ac dolabras, vt caesam inde aquam sine vase villo, veluti la-
 pidem, asportent. haec igitur illorum annuum natura est. Alexan-
 der autem Mauros complures, ac vim ingentem sagittariorum, quos

dem non tanquam in pace quies-
 cerent, sed illis barbaris, indu-
 ciis saltem et aliqua cunctatione
 opus esse, antequam rursus exer-
 citum immitterent, *haud fac.*
 Sequor autem in hac interpreta-
 tione meam emendationem, v.

Annot. Steph.

n) Alexandrum incusabant,
Memm.

o) quod que dudum flumen fue-
 rat, adeo rigidum solidum que
 fit, vt n. Gr. *Sylb.*

secum ex Oriente adduxerat, partim ex agro Osrhoënorum, partim
 e Parthia transfugas, pecuniaue illectos, aduersus Germanos instrue-
 18 bat. Quippe huiusmodi milites maxime Germanos infestant: quum
 et Mauri longius iacula intorqueant, sintque faciles ad incurfus re-
 curfusque, utpote leues atque expediti, et sagittarii nuda Germa-
 19 norum capita praegrandiaque illa corpora facile eminus, veluti si-
 gnum aliquod, contingant. Nonnunquam vero etiam collata acie
 res gerebatur, ex qua Germani persaepe haud impares Romanis abi-
 20 bant. Quum in his Alexander versareretur, decreuit tamen orato-
 21 res ad illos de pace mittere, qui pollicerentur omnia illis principem
 Romanum quorum foret opus praebiturum, pecuniasque daturum
 magna copia. Sunt enim Germani pecuniae imprimis auidi, nun-
 22 quamque non auro pacem Romanis cauponantur. Quare Alexander
 pacem foederaque potius ab illis emerari quam periclitari bello ten-
 23 debat. Caeterum miles Romanus iniquo animo ferebat, frustra se
 tempus terere, nulla occasione fortiter quicquam animoleque geren-
 di, intento aurigationibus (ut aiebant) ac deliciis Alexandro:
 quum contra oporteret vindicare potius Germanos, poenasque ab
 iis exigere audaciae.

VIII.

Erat autem in exercitu *quidam, nomine p)* Maximinus, e quodam
 Thraciae, et quidem intimae, vico (ut ferebatur) semibarbarus
 2 homo, et qui a pueritia opilio fuisset: dein vigente aetate, ob cor-
 3 poris proceritatem viresque ingentes, equo stipendia fecerat: pos-
 tremoque, fortuna quasi manucente ac praeuia, quum per omnes
 militiae gradus adscendisset, etiam ad exercituum prouinciarumque
 4 praeposituras euaserat. Hunc igitur Maximinum, ob eam quam su-
 pra diximus rei militaris peritiam, tyronibus vniuersis Alexander
 praefecerat, quos ad militiae munera exercebat, atque ad bellandum
 5 idoneos redderet. Qui quum in eo negotio nihil sibi ad omnem di-
 ligentiam reliqui faceret, maximam scilicet a cuncto exercitu gratiam
 inibat, non solum quae gerenda forent assidue edocens, sed ipse et-
 iam primus obiens quae usus posceret: ut non discipulos tantum,
 6 sed aemulos etiam atque imitatores haberet suae virtutis: quos etiam
 muneribus omnique genere honorum sibi adiungebat. Quapropter
 adolescentes, quorum bona pars ex Pannonia erat, laeti virtute Ma-
 ximini, vulgo obtrecebant Alexandro, quod sub matris autoritate
 adhuc esset, *q)* nihilque non ex arbitrio consilioque illius admini-
 7 straret, bellumque segniter et timide gereret: *r)* ferentes identidem
 sermonibus inter se, quantum detrimenti cunctatione illius in Ori-
 ente accepissent, nihilque adhuc fortiter ac viriliter gestum aduer-

p) Max., qui, quod ad genus at-
 tinet, ex intimis Thracibus et se-
 mibarbaris erat, ex quodam vico,
 ut ferebatur: ac prius quidem in
 pueritia pastor fuerat: dein —
Steph.

q) res quae omnes ex arbitrio
 consilio quae mulieris administra-
 rentur. *Steph.*

r) atque alii aliis in memoriam
 reuocabant, quantum — *Steph.*

sus Germanos. Quare et suapte natura prouisi ad res nouandas, et 8
 tam longum principatum grauari, minus iam lucrosam, omni et am-
 bitione pridem consumpta: tum sperantes alterum mox principem,
 adepto praeter expectationem imperio, plus aliquantum utilitatis
 honorumque ipsis ac studii delaturum: decreuere Alexandrum ob- 9
 truncare, ac Maximinum vocare augustinum, commilitonem videlicet
 et contubernalem, praetereaque rei militaris peritia maxime prae-
 senti bello idoneum. Quum igitur frequentes in campum conue- 10
 nissent, *z*) venienti de more ad exercendos tyrones Maximino (du-
 bium, ignaro, an re prius composita) purpuram circundant, impe-
 ratoremque salutant. Ille primo reniti, et abicere purpuram: vt 11
 autem nudos intentari gladios a militibus vidit, occisuros nisi cederet
 minitantiis, futurum quam praefens periculum praecoptans, hono-
 rem scilicet recepit, fortunamque illam saepe (vt aiebat) oraculis
 ac somniis praemonstratam: testatus milites prius, inuicem 12
v) retractantemque se cogi, sed illorum tamen obsequi voluntati.
 Quamobrem quae ipsis placuerint, re fiant, sublatisque armis, 13
 etiam praecuento rumore, Alexandrum iam rei totius ignarum oppri-
 mant: *x*) vt milites illius ac stipatores re subita perterriti, aut spon- 14
 te cum reliquis, consentiant, aut certe dum imparati sunt, nihilque
 eiusmodi expectant, etiam ingratis subigantur. Postea vero quam 15
 benevolentiam omnium atque alacritatem prouocauit, duplicata
 scilicet annona, ingentique promisso donatiuo, poenisque omnibus
 ignominisque remissis, confestim ad Alexandri tabernaculum, quod 16
 haud procul abesset, vniuersos educit.

IX.

His ille nuntiatis, vehementer rei nouitate perturbatus atque ex-
 territus, profilit e tabernaculo, vesano similis, lacrymansque
 et tremens, nunc Maximinum perfidum ingratumque vocare, enu-
 meratis quaecumque in illum beneficia contulisset: nunc *y*) tyrones 2
 accusare, qui neglecto sacramento, adeo proteruiter id facinus au-
 derent: postremo autem polliceri daturum se quae vellent, emen-
 daturumque *z*) si qua desiderarent. Sed milites, qui eum tuebantur, 3
 faustis *a*) impraesens acclamationibus prosequuti, defensuros
 eum cunctis viribus affirmabant. Nocte autem exacta, quum iam 4
 lucefceret, nuntiantibus quibusdam adesse Maximinum, puluerem-
 que haud procul excitatum videri, ac voces magnae multitudinis

s) ambitiosa liberalitate, *Memm.*

t) venienti ad consueta exerci-
 tia Maximino. Sed Pol. quoniam
 illa fuerint, exponit, ex iis, quae
 Herodianus paulo ante narrauit.
Steph.

v) q. c. retrect. *Sylb.*

x) vt, terrore militibus eius ac
 stipatoribus iniecto, eos ad assen-
 sum adducant, aut facillime ad

hoc adigant, vtpote imparatos,
 quod nihil eiusmodi expectent.
 Postea — *Steph.*

y) iuuenes commilitones accu-
 sare. Sic fortassis Alexander eqs
 solitus erat appellare. *Steph.*

z) si qua essent, de quibus que-
 rentur. *Steph.*

a) illo die, *Memm.*

exaudiri: rursus in planitiem egressus Alexander, conuocare milites, ro-
 gare, vt se defenderet, ruerenturque eum quem ipsi educauissent, quoque
 5 iam quatuordecim annos imperante, sine vlla querela vixissent: com-
 motisque miseratione omnibus, arma capere ac resistere hostibus im-
 6 perabat. At milites, etsi *b)* primo omnia principi pollicebantur,
 paulatim tamen alii *c)* alio dilabebantur. Quidam etiam praefectum
 praetori atque Alexandri familiares ad supplicium deuolcebant, or-
 7 tam ab illis defectionem causantes. alii matrem ipsius accusabant,
 auaram foeminam, et quae pecuniis congerendis, ob sordes nimias
 parsimoniamque erga milites, inuisum cunctis Alexandrum reddide-
 8 rit. Igitur aliquandiu haec inter se diuersi distitantes, stabant adhuc
 9 tamen: vt vero exercitus Maximini in conspectum venit, atque hor-
 tari commilitones coepit, vt mulierem sordidam et pusillum adole-
 scentem, etiamnum sub matris seruitio, statim desererent, seque
 viro forti proboque aggregarent, commilitoni ipsorum, atque
 in armis semper bellicisque muneribus versato: confestim vniuersi
 ab Alexandro desciuerunt, atque vnanimiter imperatorem Maximi-
 10 num consalutauerunt. At ille tremens, atque exanimatus, in taber-
 naculum *vix* reuertitur, matrique implicitus, et (vt aiunt) conquere-
 11 ns atque inculans quod ob illam talia pateretur, expectabat inter-
 fectorem. Maximinus autem, postquam eum exercitus vniuersus
 augustum appellauit, tribuno et centurionibus aliquot negotium dat,
 Alexandri, matrisque vna, et quicumque vim contra facerent, occi-
 12 dendorum. Qui facto impetu in tabernaculum, statim ipsum cum
 matre amicisque et honoratissimo quoque, obruncant, exceptis qui
d) paulo ante fuga sibi ac latebris consuluisse: quos tamen vniuersos
 haud multo post comprehensos Maximinus ipse morte affecit.
 13 Hunc finem habuit vitae Alexander, vna cum matre, quum annos
 quatuordecim sine vlla subiectorum querela, atque adeo sine sangui-
 14 ne, imperasset. Siquidem a caedibus et crudelitate abhorrens, ne-
 minem nisi iudicio damnatum perire patiebatur: ad humanitatem
 15 *e)* videlicet ac beneuolentiam propensus. Quapropter nisi filium
 mater auara ac sordida infamasset, nihil plane desiderari in illius gu-
 bernatione imperii potuisset.

LIBER SEPTIMVS.

I.

2 **Q**ualem se gesserit Alexander quatuordecim annorum imperio, et quem
 vitae finem habuerit, superiore volumine exposuimus. Interea
 Maximinus rerum potitus, mutata vehementer rerum conditione, aspere
 3 ferociterque adepta potestate utebatur, sic vt ex molli mansuetoque im-

b) Sylb. ed. „etsi omnia prin-
 cipi poll.“ pro quo nomine prin-
 cipi Memnius modo „principio“
 subiecit. *Irm.*

c) q. c. alia Sylb. in ablat. scil.
 via. *Irm.*

d) paulisper, *Memm.*

e) ac beneficentiam propensus.
 Omni igitur ex parte laudatum
 fuisse Alexandri imperium, nisi
 ob matris auaritiam et sordes male
 audisset. *Steph.*

perio, ad tyrannidis crudelitatem vertere omnia contenderet. Nam quum
 se inuisum hominibus cognosceret, quod primus ex infimo loco ad eam
 fortunam pervenisset: praeterea moribus perinde ut genere barbarus, 4
 patrioque instituto caedis avidissimus, ad id potissimum dabat operam, ut
 imperium sibi sacuita constabiliret: scilicet metuens ne senatui renquis 5
 que omnibus Romanae ditioris hominibus contemptibilior fieret,
 dum non tam in eo praeciens fortuna quam natalium obscuritas spe-
 ctatur. Quippe iam id tritum vulgatumque apud omnes, opilionem 6
 fuisse in Thraciae montibus: dein corporis vastitate ac robore inter
 eius regionis tenuissimos milites adscitum, qualique manu ductum a
 fortuna ad Romanum imperium. Quare omnes confestim amicos 7
 consiliariosque Alexandri a senatu lectos *f*) sustulit e medio,
 partimque Romam dimisit, partim, administrationem rerum causatus,
 officio priuavit. Id eo consilio fecit, ut solus esset in exercitu, ne-
 minemque prope se haberet ex conscientia nobilitatis potioem, sed 8
 velut ex arce quadam *g*) citra vilius reuerentiam, tyrannidis operi-
 bus vacare posset. Omniaque Alexandri ministeria, quibus ille per
 tot annos usus fuerat, ex aula eiecit: plurimis etiam interfectis, quod
 insidias videlicet susceperat, quando omnes illius interitu inoestros esse
 intelligebat. Caeterum magis magisque crudelitatem irritauit con-
 iurationis cuiusdam in se delatio, conspiratis in vnum centurionibus 11
 permultis, omnique senatu Romano. Magnus erat quidam nomine,
 vir patricius et consularis, qui delatus imperatori est quasi manum 12
 contra ipsum compararet, ac militibus persuaderet, ut *b*) ad se im-
 perium transferrent. Consilium autem huiuscemodi fuisse putatur. 13
 Pontem construxerat Maximinus supra flumen, qua aduersus Germa-
 nos transiret ut enim primum summam rerum suscepit, statim bel-
 lica facinora affectauit. Siquidem, *tanquam* ob immanem corporis
 staturam et militare robur ac peritiam pugnandi adscitus ad imperium,
 re ipsa famam confirmare atque opinionem militum tendebat: ut
 metum illum atque cunctationem Alexandri in praeliis capessendis
 iure improbatam fuisse coargueret. Quare nihil sibi ad exercendis 15
 milites reliqui faciebat, et cum ipse in armis assiduus erat, tum exer-
 citum vehementer adhortabatur. Sed tum constructo (ut diximus) 16
 ponte, transire in Germaniam statuerat. Caeterum Magnus
 haud sane paucis militibus, sed qui virtute caeteros ante-
 irent, atque iis potissimum quibus custodia pontis curaque fue-
 rat demandata, persuasisse dicebatur, ut simulac Maximinus in alte-
 ram ripam peruasisset, ponte *i*) abscisso redituque intercluso, barba-
 ris eum proderent. Siquidem tanta erat amnis illius profunditas ac
 latitudo, ut irremeabilis fore videretur, nullis praesertim nauigiis in
 aduersa ripa. *k*) Talia scilicet sermonibus ferebantur: incertum ve- 17
 18

f) Hic ἀποσκευάσατο non vide-
 tur esse *sustulit e medio*; nec ea,
 quae sequuntur, hanc interpreta-
 tionem videntur admittere. *Steph.*
 Commodius fortasse *summovit*,
 amolitus est. *Sylb.*

g) quum nullus adesset, cui

reuerentiam tribuere necesse ha-
 beret, tyrann. *Steph.*

b) ad ipsum imper. Nam illud
 de militibus potius intelligeretur.
Steph.

i) soluto, *Memm.*

k) Accusationis fama talis fuit,

19 ro, an composita fraude. neque enim facilis sententia, parum ex-
 20 plorata re, cirraque iudicium aut defensionem vllam correptis inter-
 21 fedisque omnibus quoscunque suspicio attigerat. Sed et militum
 Os hoënorum defectio nonnulla oborta est. Nam quum magnopere
 indoluisse Alexandri nece, ac forte fortuna in quendam ex illius
 amicis, cui nomen Quartino fuit, paulo ante e castris a Maximino
 dimissum, incidissent, correptum atque retractantem, neque tale
 quippiam cogitantem, ducem sibi delegerunt, purpuraque eum
 praelatoque igni, (funestis scilicet honoribus) condecoratum nihilque
 22 minus optantem, ad imperium protulerunt. Qui tamen haud diu
 post in tabernaculo dormiens, a contubernali quodam suo, et (vt
 credebatur) amico, per insidias occiditur. Macedonio nomen fuit,
 qui et antea Osrhoënis praefuerat, et nunc primus eisdem autor fue-
 23 rat delendi a Maximino. Quumque nulla subesset odii aut inimi-
 citiarum causa, tamen eum occidit, quem ipsemet corripuerat, at-
 que ad fuscipiendum imperium perpulerat. Sed enim magnopere
 tunc gratum se Maximino facturum putans, abscissum Quartino caput
 24 dono obtulit. Verum Maximinus, quamuis eo facinore laetus, gau-
 densque praereptum sibi hostem, tamen illum, haud modica spe-
 rantem, putantemque sibi insignem gratiam relatum iri, extremo
 supplicio affecit, ceu defectionis autorem, interfectoremque eius cui
 facinus inquit persuaserat, atque infidum homini, quem antea pro
 25 amicissimo habuisset. Huiusmodi igitur causae magis magisque ani-
 mum exasperabant Maximini, atque ad saevitiam exacuebant, etiam
 26 antea sua sponte crudelissimum. Caeterum ad spectu quoque erat
 horrendus, vasto atque immani corpore, vt nemo illi, vel exercita-
 tissimorum Graecorum, vel pugnacissimorum barbarorum, conferti
 posset.

II.

1 His ita dispositis rebus, collecto exercitu omni, ac ponte intre-
 pide pertransito, bellum Germanis intulit. Sequuti illum magna
 vis mortalium, ac pene omnes barbarorum copiae: 1) adhaec Mauri
 iaculatores sagittariique quamplurimi. Praeterea Osrhoëni et Arme-
 3 nii: quorum hi, Romanis subiecti, illi in amicitiam fuerant societa-
 temque adsciti. tum siqui ex Parthis aut m) pecunia conducti, aut
 4 transfugae, aut item capti bello, Romanis seruiebant. Haec autem
 multitudo coacta ab Alexandro prius, aucta dein atque in rebus bel-
 5 licis exercita a Maximino fuerat. Caeterum iaculatores sagittariique
 gerendo aduersus Germanos bello magnopere idonei videntur. si-
 quidem expediti hostem opprimunt incautum, facileque rursus in

seu vera, seu a Maximino confi-
 cta. Non facile est autem aliquid
 certi dicere: quoniam de illa in-
 quisitio non fuit habita. nullo
 enim in iudicium vocato, nulli
 que dato sui defendendi spatio,
 quoscunque suspectos habebat,
 repente correptos, immisericor-

diter interfecit. Steph.

1) Maurusiorum iaculatorum et
 sagittariorum numerus maximus,
 Osrhoënorum que et Armenio-
 rum, Gr. Sylb.

m) pecuniis inducti et transf.
 Memm.

eum se recipiunt. At vero Maximinus hostilem ingressus agrum, 6
 diu nemine, qui resisteret, inuento (quippe omnes abscesserant bar-
 bari) regionem illorum depopulabatur, maturis iam fegetibus, vi- 7
 cosque omnes incendendos diripiendosque militibus tradebat. n) Sunt
 autem vrbes aedificiaque illa maxime incendiis obnoxia. Rara enim 8
 apud Germanos structura e lapide ac lateribus coctilibus: densisque
 potius syluis, quorum confixis coagmentatisque lignis, quaedam
 quasi tabernacula aedificant. Igitur Maximinus in eam regionem 9
longe lateque grassatus, populatis fegetibus, omnique pecore captiuo
 militibus permissis, nullos adhuc hostes inuenerat. Siquidem cam- 10
 pestres regiones, locaque ab arboribus pura deseruerant, atque intra
 syluas et paludes delituerant, vt inde praeliare. et atque eruptionem
 in hostem facerent. Etenim densitas illa arborum sagittis iaculisque 11
 hostium allatura impedimentum, et paludum altitudo periculosa Ro-
 manis locorum ignaris, ipsis autem facilis expeditaque fore videbatur,
 non ignaris quae vsquam peruia, quae inuia, et genuum tenus quo-
 tidie per illas discursantibus. Sunt autem o) Germani peritissimi na- 12
 tandi, vt qui tantummodo in fluminibus lauentur. In huiuscemodi 13
 igitur locis pugna inita, vbi etiam Imperator ipse Romanus fortis-
 sime praelium inchoauit. Nam quum ad ingentem quandam vastam- 14
 que paludem ventum esset, intra quam Germani fuga se receperant,
 verentibus Romanis eodem hostes insequi, primus Maximinus equo
 paludem ingressus, quum quidem etiam supra aluuium equus voragine
 hauriretur, magna vi repugnantes barbaros contrucidauit. Quare 1
 exercitus reliquus pudore intinctus, ne prodere pugnantem pro se impe-
 ratorem videretur, ausus et ipse est paludem ingredi. multique vtrinque
 ceciderunt: ita tamen, vt nullus pene barbarorum fuerit reliquus,
 dimicante insigniter Romano principe. Quare et stagnum cadaueri-
 bus oppletum, et palus sanguine confusa, p) pedestris praelii naua-
 lem faciem praeferebat. Hanc igitur pugnam suaque ipsius fortia 16
 facinora non solum per literas senatui populoque Romano significa-
 vit, sed etiam depictam maximis imaginibus ante curiam publicauit:
 vt non tam audire quae gesta forent, quam etiam subicere oculis
 Romani possent. Eam tabulam deinde vna cum reliquis illius hono-
 ribus senatus sustulit. Fuere item alia praelia quibus omnibus ipse 17
 manu pugnam capessens, ac fortissime dimicans, exsplendescibat.
 Multisque captiuis atque ingenti abacta praeda, instante hyeme in 18
 Pannoniam reuersus est: intraque urbem Sirmium (quae maxima 19
 omnium eius regionis habetur) in hybernis agens, ad vernam sese
 expeditionem comparabat: identidem minitans (id quod etiam praec- 20
 stiturus videbatur) excisurum subacturumque Oceano tenus omnes
 Germaniae barbaras nationes.

n) Facillime autem ignis eorum
 vrbes atque domicilia depascitur.
 Lapidum enim apud illos aut la-
 perum coctilium est penuria: sed
 densas habent siluas: ideo quae
 lignis quum abundant, ea com-
 ponentes et compingentes, sibi

tabernacula aedificant. *Steph.*

o) et natandi peritissimi Ger-
 mani, *Mem.*

p) i. e. pedestri exercitus prae-
 lio speciem pugnae naualis prae-
 ferebat. *Steph.*

III.

Talis utique fuit in bellicis negotiis: maximam rebus gestis claritudinem adepturus, *q)* nisi grauior multo suis ac truculentior **2** (quam ipsis) fuisset (hostibus). Quo enim barbaros interemptos, si longe plures in ipsa vrbe Roma subiectisque nationibus caedes edebantur? **3** Quid praedam aut captiuos abactos proderat, si suis fortunis Romanae ditionis mortales quotidie dispoliabantur? **4** Quippe omnis non modo libertas, sed instigatio quoque delatoribus permessa, ut circumuenire quos vellent, renouareque etiam (si ita usus posceret) vsque a progenitoribus ignota atque indeprehensa ad eam diem **5** crimina liceret. Neque sane delicti alicuius quisquam arcessebatur, quin idem continuo reus perageretur, ac censu fortunisque omnibus **6** expelleretur. Itaque quotidie cerneret, qui pridie opulentissimi **7** fuissent, eos nunc emendicare stipem. tanta videlicet tyrannidis auaritia incessebat, assiduas erga militem largitiones obtendentis. Erant praeterea illius aures omnibus calumniis patulae, sic ut nullius **8** vel aetatis vel dignitatis rationem haberet. Igitur complures exercitibus aut prouinciis praepositos, consulares triumphalesque viros, leuissima tenuissimaque calumnia attractos, corripere de improviso iuebat, **9** ac sine vllis ministeriis solos vehiculis impositos, die noctuque iter facere ab oriente aut occidente (si ita cecidisset) itemque a meridie in Pannoniam vsque, in qua tunc ipse morabatur. Dein *r)* spoliatos omnique ignominia affectos, exilio vel morte puniebat. Quamdiu igitur *s)* vnus aut alter talia patiebantur. neque ea calamitas extra ipsorum familiam egrediebatur, non sane magnopere populorum **11** gentiumque interesse videbatur: (siquidem beatorum diuitumque res aduersae, non solum a plebe negliguntur, sed eis nonnulli etiam prauo malignoque ingenio, ob inuidiam scilicet potentiorum atque **12** felicitum, delectantur) postquam autem Maximinus plurimas illustrium virorum familias ad egestatem redegit, leuiora iam illa ac minora ducens, quam ut ipsius cupiditati sati-facerent, animum ad **13** publicas opes transtulit. Igitur quaecumque pecuniae ciuiles, aut ad publicam annonam repositae, aut in plebem diuidendae supererant, tum quae theatris ac celebritatibus seruiebant, vniuersas sibi adiudicauit. Adhaec templorum (omnium) donaria, statuaeque deorum **14** heroumque honores, tum quicquid publici operis aut ciuili ornamentum, aut materiae denique fuit nummis idoneae conficiendis, **15** omnia pariter ignibus conflagantur. Quae res imprimis animos multitudinis exulcerauit, quasque luctum publicum effecit, quum citra pugnam atque arma quasi oppugnationi esse vrbs obnoxia videretur: sic ut quidam e populo contra resistere, templaque ausi tueri, etiam cadere ante aras deorum immortalium, quam spectare patriae spolia,

q) nisi domesticis et subditis omnibus grauior terribilior que fuisset. Quid enim proderat, barbaros interimere, si l. pl. *Steph.*

r) vexatos, *Memm.*

s) Q. i. in nonnullos priuatim

haec admittebantur, et intra eorum familiam calamitas haec consistebat, populi ciuitatum et nationes non valde sua interesse putabant. *Steph.*

praeoptauerint. Hinc itaque potissimum per vrbes atque nationes 16
 popularium animi intumuerunt: ac nec milites quoque satis aequo 17
 animo ferebant, exprobrantibus inuidiose consanguineis atque do-
 mesticis, et *t*) ipsorum culpa talia patrare Maximinum dictitantibus.

IV.

Huiuscemodi igitur causae minime profecto leues ad odium ac de-
 fectionem populos proritabant. Caeterum votis tantummodo
 agebant, laesa implorantes numina, nullo scilicet audente profiteri
 se vindicem: donec exacto imperii triennio, exigua lenique occasio-
 ne *v*) (vt sunt lubricae tyrannorum res) primo arma sumpserunt re-
 bellaruntque Afri, tali causa: *x*) Procurator erat quidam Carthagini,
 cui nihil ad extremam vel asperitatem vel saeuitiam deerat. Is
 damnandis iudicio hominibus, exigendisque pecuniis, fauorem
 principis aucupabatur. siquidem Maximinus, quos sibi factos cogno-
 scebat, eos potissimum deligere consueuerat. Quicumque igitur fisci
 rem curabant, si modo viri probi forent, (quod perraro eueniebat)
 aut procuracione exciderant, aut praesenti periculo conterriti, gna-
 rique illius avaritiae, quamuis inuiti, caeteros imitabantur. Qua-
 propter Africae procurator, cum pleraque alia violenter factitabat,
 tum ab adolescentibus quibusdam nobilibus atque opulentis damna-
 tione circumuentis, statim exigere pecunias intenderat, patrimo-
 nioque illos et auitis bonis exuere. Quibus rebus exacerbati ado-
 lescentes, petito trium dierum spatio: *y*) conspirantesque interim in
 vnum, quicumque graue aliquid vel passi fuerant, vel passuros me-
 tuebant, iubent nocte ex agris iuuentutem cum fustibus ac securibus
 adesse. Illi, dominorum imperia exequentes, venere ante lucem
 vniuersi in urbem, celantes sub vestibus arma, quae cuique tumultu-
 ariam se obtulerant. Magna vero vis mortalium confluxere. siqui-
 dem foecundissima hominum Africa plurimos tunc etiam agrorum
 cultores habebat. Vt autem dies iam illuxit, iubent adolescentes
 pone sequi seruorum suorum gregem, tanquam si e reliqua essent

t) propter ipsos talia *p. M.*,
 nimirum propter insatiabilem pe-
 cuniarum cupiditatem, qua tene-
 bantur. Nam *p.* praec. dixit, Ma-
 ximinum, suae rapacitati assiduas
 erga militem largitiones obten-
 disse. *Steph.*

v) (quales sunt tyrannidis la-
 pfus) primi arma sumpserunt con-
 stanter que rebell. *Steph.*

x) Administrabat quidam Car-
 thaginensem regionem acerbissime,
 et cum omni saeuitia damnabat
 iudicio, atque pecunias exigebat:
 quod bene audire apud Max. vel-
 let. Siquidem Maximinus, quos

animo suo conuenientes norat,
 eos deligebat: et qui aerario tunc
 praerant, etiam si viri probi es-
 sent, (quod raro contingebat) ta-
 men et ipsi, periculum ante oculo-
 los habentes, et illius avaritiam
 scientes, caeteros, licet inuiti,
 imitabantur. Illè quidem certe
 procurator Africae cum in alios
 violentia utebatur, tum vero ab
 adol. *Steph.*

y) sed quum, facta coniuratio-
 ne, omnes, quos nouerant ali-
 quid graue passos esse, vel metuere,
 ne paterentur, in suam sententiam
 pertraxissent, iubent — *Steph.*

populi multitudine: neque tamen arma proferre prius, aut vim facere, quam ubi aliquos aut e militibus aut e populo viderint irruere
 11 contra se, atque ire ultum facinus quod gesturi mox essent. Ipsi,
 12 reconditis intra sinum pugionibus, adeunt procuratorem, tanquam
 13 cum eo de persoluendis pecuniis acturi, continuoque nihil tale suspi-
 cantem neci dedunt. Ibi, exertantibus gladios illius militibus, atque
 ire ultum volentibus, repente agrestes cum fustibus ac securibus oc-
 currunt, fortiterque pro dominis pugnantes, facile omnes in fugam
 verterunt.

V.

Ad hunc modum negotio succedente, iuvenes, desperatis semel
 rebus, vnam sibi reliquam salutem fore arbitrati, si patratum
 nuper facinus maiore aliquo facinore cumularent, statuunt in com-
 munionem periculi rectorem prouinciae assumere, z) ac populos ad
 defectionem sollicitare. quod optari iam pridem ab vniuersis cogno-
 2 verant, Maximini odio, sed metu prohiberi. Igitur cum omni mul-
 3 titudine a) nocte intempesta domum proconsulis petunt. Is Gor-
 dianus fuit, b) proconsulatum sortitus eum, quum annum ageret cir-
 citer octogesimum: multarumque ante prouinciarum fuerat rector,
 4 atque in maximis spectatus negotiis. Quocirca facile susceptum iri
 ab illo imperium exsistimabant, c) quasi fastigium aliquod superiorum
 dignitatum: senatuique et populo Romano gratum futurum princi-
 pem, qui praeterquam quod erat d, illustri ortus genere, etiam per
 honores plurimos, quasi per gradus quosdam, ad imperii culmen
 5 ascendisset. Euenit autem, vt, quo die haec agebantur, domi Gor-
 dianus resideret, dilatis laboribus, omnique actu rerum suspensio.
 6 Igitur adolescentes, cum gladiis, magna stipante multitudine, pro-
 turbatis ianitoribus, impetum in aedes faciunt, eumque supra grab-
 7 batum requiescentem offendunt: circumfusique, senem purpura in-
 8 deunt atque augustalibus honoribus consalutant. Ille, re subita ex-
 territus, insidiasque et dolum in se compositum ratus, deiecit humi
 se ex grabbato, obsecrans parcerent seni, a quo nihil iniuriarum ac-
 9 cepissent, fidemque principi et benevolentiam feruarent. Instanti-
 bus autem illis, ac nudos manu gladios tenentibus, quum partim
 metu, partim ignoratione, haudquaquam sciret Gordianus, quid
 10 sibi ea res veller, quaeque subitae fortunae causa foret, vnus e nu-
 mero adolescentium, qui et nobilitate et facundia caeteros ante-
 iret, reliquis tacere et paulisper quiescere iussis, dextra capulum

z) totam que gentem, *Memm.*

a) quum iam meridies esset, ir-
 rumpunt in dom. pr. *Steph.*

b) forte quidem proconsulatum
 nactus, sed senex, ac ferme ad
 octogesimum aetatis annum, pro-
 vectus; Gr. *Sylb.*

c) finem rebus, a se gestis, im-
 ponente, qui velut culmen ea-
 rum esset: senatumque et pop.

Rom. lubenter recepturum esse
 virum, qui non solum claris esset
 natalibus, sed etiam a multis
 praefecturis, quasi continuata se-
 rie, ad hanc dignitatem perue-
 nisset. *Steph.*

d) Originem enim paternam
 ad Gracchos, maternam ad Traia-
 num Imper. referebat. *Memm.*

tenens, in hanc sententiam verba fecit: *E duobus periculis, quorum* 11
alterum praesens manifestumque, alterum, futurum forsitan, dubiique
euentus, eligendum tibi hodie alterutrum est: ut aut nos teque vna ser-
ves, et spem meliorem, qua omnes freti sumus, amplectaris, aut iam-
iam nostris manibus intereas. Quod si e) potiora malueris, multa ad 12
spem bonam f) viatica sunt. quippe inuisum omnibus Maximinum, pe-
stemque illam crudelissimae tyrannidis tolle, vitamque antehac praeclare
tibi actam, illustri gloria cumulabis: maximosque a senatu populoque
Rom. honores ac sempiternam laudem nancisceris. Sin vero abnueris, 13
ac nobiscum conspirare pernegaueris, iamiam te hic obruncabimus, at-
que ipsi quoque (si oportuerit) occiso tibi immoremur g) Maius nam- 14
que facinus ausi sumus, quam ut salui esse citra desperationem possimus.
Iacet enim tyrannidis minister, luitque poenas crudelitatis, nostris 15
nunc nuper manibus interemptus. Quapropter si consenseris nobiscum, 16
atque in partem periculorum accesseris, cum ipse honorem imperii con-
sequeris, tum quod nos facinus perpetravimus, h) laude quam supplicio
dignum reputabitur. Dum haec loquitur adolescens, impatiens morae 17
caetera multitudo, quum quidem eodem iam ciuitas vniuersa, re
vulgata, concurrisset, Gordianum vnanimis augustum appellat. Ille, 18
quamuis recularret ac senectutem obtenderet, tamen suapte natura
gloriae audior, haud aegre tandem honorem suscepit: malens futu-
rum dein quam praesens iam periculum subire. simul aetate iam ex-
acta minime recusandum putabat, quin (si ita res posceret) etiam
imperatoris honoribus immoreretur. Igitur statim tumultuari omnis 19
Africa, sublatisque Maximini honoribus ciuitates pleraeque imagines
Gordiani ac statuas ponere. Sed eum quoque a se cognominarunt
Africanum. nam qui ad meridiem Libyes habitant, Afri Romana
voce nuncupantur.

VI.

At Gordianus, aliquot dies Thystri commoratus, qua in vrbe haec
 acta fuerant, nomen imperatoris iam cultumque gerens, Car-
 thaginem proficiscitur: *i) vtrin ciuitate maxima, ut ipse norat, ce-*
leberrimaeque, omnia quasi Romae agerentur. Siquidem vrbs illa, 2
vel opibus, vel populi frequentia, vel magnitudine tantum Romae
concedens, cum Alexandri vrbe Aegyptiaca de secunda palma con-
tendit. Sequebatur autem ipsum k) principalis pompa omnis, mili- 3
tesque quicumque aderant, iuuenesque vr bani procera statura, ad eorum
similitudinem, qui Romae imperatorem l) comitantur: virgae item 4
laureatae, quo insigni principes a priuatis dignoscuntur. Praeterea-

e) praesentia, *Memn.*

f) Malim *admicula, vel ad-*
umenta. Ad verbum tamen *via-*
tica sonat Gr. vox. *Steph.*

g) Ausi enim rem sumus, quae
 maiori desperatione indiget. *Steph.*

h) Post laude vel magis, vel po-
 tius fortasse non deest, sed ipse

Pol. subaudiendum reliquit. *Steph.*
 Ellipsis particulae magis supra
 quoque bis a Pol. vsurpata. *Sylb.*

i) C. pr., quam esse maximam
 et populosam norat: ut omnia tan-
 quam Romae ageret. *Steph.*

k) Imperatoria p. *Steph.*

l) antegrediuntur. *Steph.*

que ignis de more praeferebatur, ut speciem fortunamque, exiguum sane ad tempus, Romanae civitatis Carthago repraesentaret. Caererum Gordianus literas complures ad *m*) primum quemque Romanam missitabat, atque ad proceres fenatus, quorum erant ei permulti amici ac necessarii. Scripsit item publice ad S. P. Q. R. significans Afrorum erga se consensum, simulque accusans Maximini crudelitatem, quam esse omnibus magnopere iniuisam sentiebat. Ipse omnem prae se mansuetudinem ferebat. nam et delatores omnes exilio affectit, et iis, qui parum iusto iudicio damnati fuerant, iterum defendendi sui potestatem indulxit. quin exules quoque in patriam restituebat, ac militibus plura se quam quisquam antea, largiturum, populoque ingens daturum congiarium pollicebatur. Idem praefectum quoque praetorii, Vitalianum, ferum crudelemque hominem, carissimum deuotissimumque Maximino, in ipsa vrbe curauit interimendum. Siquidem suspectans, ne ille suis inceptis fortiter *n*) resistendo, caeteros quoque metu perterritos a se auerteret, mittit prouinciae quaestorem, adolescentem audacissimum, corpore validum atque aetate florentem, promptumque ad omne periculum pro se tuiciendum, traditis centurionibus ac militibus nonnullis. *o*) cui etiam literas dedit obsignatas duplicibus tabellis, per quas arcana occultaque negotia *p*) significare imperatores consueuerunt. Iubet itaque illos intrare urbem ante lucem, ac dum adhuc *q*) in actibus occupatus esset Vitalianus, accedere ad eum intra cellulam, ubi res secretas atque arcanas ad salutem principis pertinentes scrutari atque inquirere consueuerat: *r*) habere se ad eum literas arcanas a Maximino dicentes, ac velle etiam remotis arbitris, de rebus ad securitatem imperatoris spectantibus cum illo colloqui, ac mandata principis exponere, *simulantes*. dein signis agnoscendis occupatum, dum se aliquid diuinos *simularent*, pugionibus, quos in sinu occultos haberent, de improviso confoderent. Quae scilicet omnia ex sententia successerunt. Etenim ante lucem, quo tempore prodire illi mos fuerat, inueniunt hominem pene solum, paucis tantum circumstantibus, quippe alii nondum venerant, alii salutato, abierant prius-

m) vnumquemque illorum, qui primarios honores Romae obtinere exultabant: quin etiam ad eos, qui praecipuae in fenatu erant auctoritatis, vel, quin etiam ad eos fenatores, quorum praeceteris spectata virtus erat. *Steph.*

n) resisteret, atque illius metu nullius ipsi auxiliaretur, mittit pr. *Steph.*

o) quibus Gr. *Sylb.*

p) significari Imperatoribus *conf. Pol.* autem τοῖς β. pro ἐπὶ τῶν βασιλέων accepit, v. *Annot. Steph.*

q) ius diceret, vel redderet.

r) ferre se litteras arcanas Ma-

ximino, et ad hoc a quopiam esse missos de rebus, ad incolumitatem Imperatoris pertinentibus. simulare etiam, se velle cum illo, remotis arbitris, colloqui, et, quae sibi mandata essent, exponere. At *Pol.* dicit *mandata principis*: quum hic genitiuus inter Herodiani verba in nostris exempl. non existeret. Conuenit autem cum eo, quod non πρὸς Μαξιμίνον, sed ἀπὸ Μαξιμιλιανου legit: aut saltem perinde locum illum interpretatur, ac si ita legitur. *Steph.*

quam dilucesceret. Igitur vacante illo, ac paucis duntaxat ante cel- 19
lulam inuentis, vbi quae supra diximus nunciauerunt, facile scilicet
intromissi sunt: porrectisque epistolis, contemplantem cum signa di-
ligentius, prolatis pugionibus confodiunt, nudosque eos manibus
prae se tenentes prosiliunt, omnibus loco cedentibus. Nam id Ma- 20
ximini factum imperio putabant: quando idem saepenumero etiam
in eos facere consueuerat, qui antea ipsi carissimi videbantur. Dein 21
vadentes media sacra via, proponunt epistolam Gordiani ad popu-
lum, literasque item ab illo consulibus ipsis caeterisque reddunt,
vulgata etiam fama interfecti Maximini.

VII.

Quod vbi auditum est, statim vniuersus populus discurrere vndique, 2
furenti similis. Nam etsi vbique vulgus semper ad res nouas
leuissimum, tamen Romana plebs inprimis, quae ex magna variaque
etiam peregrinorum multitudine constat, s) longe caeteris mobilior
est. Igitur statuæ atque imagines Maximini, caeterique honores 3
statim conuulsi, clausumque antea formidine odium, t) licentia iam
et potestate adepta, nullo prohibente effundebant. Quare senatus 4
quoque frequens, etsi de Maximino certi nihil habebat, ex praesenti
fortuna rem coniectans, abolitis illius honoribus, Gordianum filium-
que ipsius augustos declarauerunt: statimque delatores atque accusa- 5
tores vniuersi aut effugerunt, aut ab iis, quos offenderant, occide-
bantur. Procuratores autem, et qui ius in illius crudelitatis mini- 6
sterium dicebant, tracti a plebe sunt, abiectique in cloacas. Multi 7
item infantes occisi. nam et creditorem suum quisque, et aduersa-
rium in forensibus causis, et vt quemque aliquis leuissima de causa
oderat, v) impetu in domum facto, bonisque direptis trucidabant.
Ita sub specie libertatis pacisque praetextu, ciuiliis belli facinora 8
edebantur. Quin praefectum quoque vrbi Sabinum, x) qui antea
pleraque munia consularia obierat, prohibere talia conantem, fuste
capiti illiso maetauerunt. haec igitur populus agitabat. Enimuero 9
senatus, quando iam semel periculum subierat, metu Maximini ni-
hil sibi ad sollicitandas ad defectionem prouincias reliqui faciebat.
Quocirca legationes vndique ad rectores prouinciarum mittebantur, 10
electis e senatorio equestrique ordine clarissimis hominibus, cum li- 11
teris, quibus senatus populique Romani mens exponebantur: qui pro-
curatores ipsos hortarentur, y) vti communem patriam capessent,

s) magna et facili est animi mo-
bilitate, Gr. Politianus ita verit,
quasi scriptum esset πολὺ ἑῶν. Sylb.

t) odium, securum iam et li-
berum redditum, nullo prohibente
effundebatur. Quinetiam senat.
Steph.

v) conscensus de improviso do-
mibus, variis modis tanquam sy-
cophantas infestabant, et bonis
spoliatos trucidabant, vel variis
iniuriis affectos, bonisque spolia-

tos, tanquam sycophantae essent,
truc. Steph.

x) post multas functiones con-
sulares, Gr. Sylb.

y) vt communi patriae et cu-
riae opitularentur: atque vt na-
tiones parerent Romanis, ad quos
publice imperium pertineret iam
antiquitus, et quibus amicae ac
subiectae essent iam a maioribus.
Steph.

- curiamque Romanam tuerentur: persuaderentque nationibus, ut in fide populi Romani perseverarent, cuius proprium antiquitus imperium foret, veterrimumque cum illis amicitiae ius a maioribus institutum. Quocirca plerique legatis benigne exceptis, populos ad defectionem perpulerunt. quod scilicet pronum fuit: adeo incredibili apud omnes odio Maximinus laborabat. Igitur omnibus quicumque apud ipsos magistratum gerentes cum Maximino sentiebant, repente ad unum occisis, ipsi uniuersi ad Romanos defecerunt. Pauci tamen inuenti, qui legatos ad se missos interficerent, aut ad ipsum mitterent, adhibitis custodibus, qui deinde omnes exquisitissimis a Maximino suppliciiis affecti sunt. z) Haec mens Romanae ciuitatis, hic animus fuit.

VIII.

- Quae postquam Maximino nuntiata sunt, quamquam tristis ac solitarius, tamen illa se contemnere simulabat. ac primo quidem alteroque die domi quietus, ad amicos de eo negotio retulit. Caeterum exercitus omnis cunctique a) eius regionis mortales, ceterum omnem intellexerant, intumuerantque animis, audacia rerum tantarum ac nouitate: tamen pro se quisque tacebant, ac se ignorare omnia simulabant. quippe tantus erat Maximini metus, ut nihil illi plane lateret, omniumque non solum verba, sed nutus quoque speciemque oris b) obseruaret. Tertio vero die conuocatis in campum ante urbem militibus suis, Maximinus tribunal inscendit, atque ex libello orationem ab amicis compositam, in hanc sententiam recitauit: Scio me vobis incredibilia nouaque dicturum, sed (ut ego existimo) non tam admiratione quam risu digna. Arma vobis vestraeque virtuti non Germani inferunt, saepe deuicti, non Sarmatae, qui de pace nobis quotidie supplicant: Persae item, qui olim Mesopotamiam peruagabantur, nunc suas intra sedes quiescere boni consulunt, cum gloria in armis vestra, tum rerum a me gestarum periculo edocti, quacum iam tum illis innotuerunt, quum tuenti ripas exercitui praefuimus. Verum c) (nequid magis ridiculum dixerim) Carthaginenses insaniunt, atque sene infelicissimo et extremo iam aetatis delirante, dubium d) suaso an coacto, quasi aliqua in pompa ludunt principatum. Quo enim freti exercitu, quum apud eos proconsulis ministerio lictores satisfaciant? Quibus porro vsuri armis, ubi praeter lanceas exiguas e) ad feras excipiendas, nihil sit telorum, proque bellicis exercitationibus chori tantum, dictaque procacia, et numeri quidam vsurpentur? Neque

z) Hic Romanae urbis status, haec mens erat. Steph.

a) vltioris reg. Memm.

b) obseruarentur, ab aliis videlicet, qui ad illum deferebant. At Pol. ita vertit, quasi scriptum esset non παραφυλάττειν, sed παραφυλάττειν. Quin etiam ex νπο, τὰ δὲ ὄψιαις νεύματα, i. e. oculo-

rum nutus, duo in sua interpretatione facit. Steph.

c) annon ridiculum dictu? Memm.

d) Aptius esset persuaso. Steph. q. c. habent, suaso an coactu. Sylb.

e) i. exiguas, quibus aduersum feras singulari pugnant certamine. Steph.

vero vos perterrefecerint, quae facta in vrbe nuntiantur. Nempe Vi-
 talianus per dolum fraudemque occisus est. Quam autem leue instabile-
 que sit Romani populi ingenium, quam prompta clamorum tenuis auda-
 cia, notissimum scilicet vobis est. Si duos modo tresue armatos conspe- 13
 xerint, trudentes alter alterum, et proculcantes, ac suum quisque pe-
 riculum fugitantes, publicum neglectui habent. Quod si quis vobis etiam 14
 quae acta in senatu sunt, renuntiauit, non est profecto, quod miremini
 nostram illis continentiam duriorum videri, f) atque ob id morum 15
 congruentiam vitamque illius luxuriosam nobis anteferri; g) quippe 15
 apud illos fortissima quaeque ac grauissima pro asperrimis, dissoluta at-
 que ebacchantia pro mitibus voluptuariisque habentur. Quocirca nostrum 16
 quidem imperium, quoniam industrium atque moderatum, reformidant:
 Gordiani delectantur nomine, cuius infamia vitae non vos praeterit. 17
 Igitur aduersus hos atque huiuscemodi homines bellum vobis est, mili- 18
 tes: si tamen id bellum appellandum. Nam vt mihi quidem atque adeo 19
 caeteris omnibus videtur, non prius Italiam attigerimus, quam illorum
 maxima pars ramos supplices liberosque suos praeferentes, nostris se
 pedibus aduoluent, aut formidine degeneri fugam facient: vt mihi li- 20
 berum sit bona illorum vobis contribuere, quibus in perpetuum perfrua-
 mini. Haec quum dixisset, ac multa in ciuitatem tenatamque vni- 21
 uersum interpellatum probra iecisset, manuumque gestibus minabun-
 dus, trucique vultu nutuque oris quasi praesentibus irascens, pro-
 fectionem in Italiam edicit. Diuisoque inter milites ingenti stipen- 22
 dio, vno tantum die interiecto facere iter incepit, magnum secum
 exercitum atque vniuersas adducens Romanas copias. Sequebatur 23
 eundem etiam Germanorum haudquaquam negligendus numerus,
 quos vel armis subegerat, vel in amicitiam societatemque adsciuerat.
 Praeterea machinae et bellica instrumenta, quaeque alia aduersus 24
 barbaros comparauerat. Caeterum tardius iter faciebat, ob vehicula 24
 resque alias vsui necessarias, quae vndique importabantur. Nam 25
 quum repentinum id illi iter obuenuisset, non cuiusquam prouiden-
 tia (vt consueuerat) sed tumultuario ac festinato ministerio, quae
 erant militibus necessaria colligebantur. Igitur praemittere Panno- 26
 niorum cohortes decreuit, quibus fretus maxime erat, quaeque pri-
 mae imperatorem consalutauerant, atque vltro etiam pro illius salute
 omne periculum deposcebant. Iis igitur imperauit, vt caeteras co- 27
 pias praecederent, ac regiones occuparent Italiae.

IX.

Dum in itinere Maximinus est, res interea Carthagini praeter spem
 magnopere successerunt. Erat enim Capellianus quidam, sen-
 natorii ordinis vir, procurator Mauritaniae Romanis subiectae, quae

f) similes autem illius in vita
 luxuriosa mores nobis antef.,
 vel, similes illius luxuriose vi-
 ventis mores. Steph.

g) Quippe facta fortia et digna,
 quae quis reuerentia prosequatur,
 formidabilia vocant: at dissoluta

atque ebacchantia, tanquam mitia,
 voluptati habent. Quocirca no-
 strum imperium, quod est sollers,
 et moderate se gerit, auersantur:
 Gordiani autem nomine delectan-
 tur; cuius vita quam male audiat,
 non ignoratis. Steph.

3 ab ipsis Numidia appellatur. Ea gens munita exercitibus fuerat, a
 4 quibus barbarorum incurfus ac populationes coercerentur. quare
 5 haud contemnendam militum manum circa se habebat. Cum hoc
 6 igitur Capelliano veteres Gordiano similitudines ex forensi quadam
 7 disceptatione intercesserant: quocirca nomen adeptus imperatoris, suc-
 8 cessorem illi misit, atque abscedere prouincia imperauit. Ille ea re
 9 indignatus, ac principi suo *b*) deuotus, a quo magistrarum quoque
 eum accepisset, omni coaecto exercitu, quum quidem fidem tueri ac
 iusiurandum persuasisset, Carthaginem contendit, maximas valentif-
 10 simasque copias secum adducens, virosque cum aetate florentes, tum
 omni armorum genere instructos, peritosque rei militaris, atque ex
 consuetudine praeliorum aduersus barbaros magnopere ad pugnandum
 11 paratos. Vt vero nuntiatum Gordiano est aduentare ad urbem Cap-
 12 pellianum, et ipse affectus est extremam formidine, et perterriti Car-
 thaginenses vniuersi, qui scilicet in turba potius, quam in exerci-
 13 tus aliquo ordine collocata victoriae spe, cuncti pariter vrbe effun-
 14 duntur obuiam Capelliano. Caeterum senex Gordianus (vt quidam
 perhibent) simulatque ille Carthaginem attigit, desperatis rebus,
 quod Maximino vires ingentes, nullas in Africa copias esse videbat,
 15 quae illis possent resistere, laqueo se suspendit. Sed occultata illius
 16 nece. *i*) filium sibi ducem multitudo elegit. Ita ventum ad manus
 est. Erant autem numero quidem plures Carthaginenses, sed inor-
 17 dinati ac rerum bellicarum imperiti, quippe in altissima pace educa-
 ti, festisque et deliciis emolliti, nudique armis omnique bellico in-
 18 strumento. Nam domo quisque pugionem, aut securem, aut vena-
 bulum, aut item praeustas fudes, *k*) vt quisque poterat acuminatas,
 19 ad tuendum corpus extulerant. Contra Numidae, iaculatores opti-
 mi, atque equitandi peritissimi, sic vt equos etiam infrenos virga
 20 tantum currentes moderentur. Quocirca facile Carthaginensium
 plebs in fugam versa. siquidem haud ferentes illorum impetum,
 21 omnes abiectis armis confertim effugerunt, trudentesque inter se et
 proculcantes, multo sane plures ipsi inuicem affligebantur, quam
 22 caedebantur ab hostibus. Hic et Gordiani filius cecidit, et quicun-
 que eum sequuti: sic vt prae multitudine interfectorum, neque
 23 *l*) discerni ad sepulturam funera potuerint, neque *m*) adolescen-
 tis Gordiani cadaver inueniretur. *n*) Etenim ex tanta copia
 fugientium pauci duntaxat urbem ingressi, coniectique in latebras,
 24 euaserant: caeteri ad portas conferti, ac pro se quisque intrare primi
 urbem festinabundi, ab iaculatoribus Numidis, caeterisque armatis

b) Intellige, vt dicitur cliens patrono suo deuotus. Legit autem *καθωσιωμένως*. de qua lectione alius etiam locus dubitare non sinit supra. *Steph.*

i) filium eius ducem multitudini elegerunt. *Steph.*

k) in quam quisque subito potuerat formam aptatas. *Steph.*

l) colligi, *Memm.*

m) iunioris Gord. Gr. *Sylb.*

n) Ex fugientibus enim, qui clam in Carthaginem se immiserant, et latere potuerant, per totam urbem, quae maxima et populosa erat, dispersi, pauci et multis euaserunt. at caetera multitudo, quum ad portas coarctaretur, vnoquoque intrare conante, a iacul. *Steph.*

milicibus, contrucidabantur: maximo foeminarum puerorumque eiu- 19
 latu, quorum ante oculos charissima pignora occidebantur. o. Sunt 20
 qui perhibeant, vt primum Gordiano, qui propter senium domi se
 continuerat, p) nuntiatum sit Capellianum iam in urbem peruenisse, 21
 deplorata salute, intra cubiculum se quasi dormiturum recepisse, col-
 loque zonae inserto, qua praecinctus fuerat, sibi mortem consciuisse.
 Haec finis Gordiani fuit, felicitis anteaesta vita, atque in quadam prin- 22
 cipatus imagine extincti. Sed enim Capellianus, Carthaginem in- 23
 gressus, praecipuum quemque ex iis, qui e pugna superauerant, neci
 dedit: ac neque a templis despoliandis, neque a publicis priuatis-
 que pecuniis diripiendis abstinuit. aditisque urbibus reliquis, quae 24
 cunque honores Maximini sustulissent, in his praestantissimum quemque
 morte, q) caeteros supplicio afficiebat: agros autem vicosque concre- 25
 mandos militibus tradebat, r) praetextu quidem vlciscendi Maximini-
 num: caeterum clanculum militum sibi animos concilians, vt sicubi
 res a Maximino titubassent, ipse ad occupandum principatum bene-
 volis militibus vreretur. Ita se videlicet res in Africa habebant. 26

X.

Postea vero, quam Rotnae audita senis Gordiani mors est, ingens
 perturbatio s) senatum populumque Romanum, ingensque terror
 inuasit: extincto in quem vnum spes omnes suas collocauerant. Ne- 2
 que enim illos praeteribat, nemini iam parsurum Maximinum, cum
 sponte alienum ab ipsis atque hostili animo, tum iustis etiam causis
 et t) professo quasi odio succensentem. Itaque frequentes in vnum 3
 conuenere, ac de toto negotio deliberantes, quando semel in peri-
 culum venerant, bellum comparare decreuerunt, v) duobus electis 4

o) Alii vero perhibent, vt pri-
 mum Gord. Opponit enim haec
 iis, quae paulo ante de morte
 Gordiani, ex aliorum quorun-
 dam relatu, narravit; eum vide-
 licet laqueo vitam finiisse, simu-
 latque Capellianus Carthaginem
 attigisset. Steph.

p) haec nuntiata sunt, et Ca-
 pellianum citato cursu urbem pe-
 tere, Memm.

q) caeteros in exilium mittebat;
 quod quum sonet vox Graeca,
 suspicari quis possit, scriptum a
 Pol. fuisse, exilii supplicio afficie-
 bat. Steph.

r) praet. q. exigendi poenas de
 iis, quae in Maximinum deliquere-
 rant. Aut certe dicendum fuisse,
 vlciscendi iniuriam, Maxi-
 mino factam, potius, quam vlc.
 Maximinum, ad vitandam ambi-

guitatem. Steph.

s) pop. ac potissimum senatum,
 ing. Steph.

t) tanquam hostes se professis,
 Memm.

v) ac sibi duos Imperatores prae-
 ficere: quos imperium inter se
 partiti voluerunt; ne rursus illa
 potentia, ad tyrannidem deue-
 niens, rursus offenderet, vel
 impingeret. Intellige autem eo
 sensu, quo dicitur nauis offenderé,
 vel impingere: quum alioqui et
 nauem impingere dicatur aliquis,
 et quidem vsitatus. Steph. vel,
 ne, si vni permitteretur impe-
 rium, potestas reflexo gradu, in
 tyrannidem iterum impingeret.
 quod in consulibus quoque spe-
 ctatum fuisse, refert Eutropii me-
 taphrastes. Sylb.

imperatoribus, qui Remp. pari potestate administrarent, ne rursus
 5 principatus autoritas in tyrannidem proueretur. Conuenerunt
 igitur non quidem in curiam, quo antea consueuerant, sed in templum
 Capitolini Iouis, quod in arce summa praecipuae uenerationis Ro-
 6 man: habent: ibi clausis foribus soli, quasi teste et confessore at-
 que adeo rerum omnium inspectore deo, selectis, qui aetate ac di-
 7 gnitate caeteros anteirent, de quibus suffragia ferrentur, duo
 ex omni numero, Maximus atque x) Balbinus, plurimis suffraganti-
 bus imperatores creati. Horum Maximus cum saepe exercitibus prae-
 fuerat, tum praefectura urbis egregie gesta, maximam ingenii pro-
 uidentiaeque, praeterea vitae continentis opinionem vulgo de se
 praeauerat: Balbinus autem, patricii generis homo, consulatu iterum
 gesto, multisque prouinciis sine vlla querela administratis, morum
 8 y) simplicior habebatur. Ita creati principes augustique appellati,
 9 ac senatusconsulto omnibus imperatoriis honoribus affecti sunt. Dum
 haec aguntur in Capitolio, interea pop. Rom. (incertum, subiicienti-
 bus Gordiani amicis ac necessariis, an tantum rumoribus exciti)
 facto ad portas concursu, z) viam qua itur in Capitolium, totam
 10 conferta multitudine occupauerant: lapidesque et fustes ingerentes,
 rebus in Capitolio actis aduersabantur, ac Maximum in primis recu-
 santes, a) seueriorem scilicet quam ut eum (leuis) multitudo facile
 pateretur. *magna enim industria vigilantiaque usus fuerat aduersus*
 11 *improbam ac leuitatem quorundam e plebe.* Quapropter metuentes
 eo maxime offendebantur, clamantes identidem ac minitantes vtrum-
 12 que se (confestim) occisuros. Nam ipsi ex Gordiani genere princi-
 pem sibi deposcebant, ut in familia nomineque eo b) nomen impera-
 13 torium remaneret. Balbinus autem ac Maximus, equestris ordinis
 iuuentute, atque urbanis militibus, cum gladiis, vndique stipati, egredi
 Capitolio conabantur: sed lapidibus ac fustibus coerciti: donec,
 c) subiiciente nescio quo, ad hunc modum populo imposuerunt:
 14 Erat puer quidam, infans adhuc, ex Gordiani filia natus, nomen
 aui referens. Hunc igitur, submissis quibusdam, afferri ad se iusse-
 15 runt: qui quum domi eum ludibundum offendissent, impositum in
 humeros per mediam ferebant multitudinem, plebi ostentantes, ac
 nepotulum Gordiani dictitantes, d) vocantesque eum nominatim:

x) *Albinus*, non *Balbinus*, habent aliae huius interpretationis editiones hoc in loco: alibi autem modo hoc, modo illud. Sed alius fuit *Albinus*, de quo scripsit Herodianus lib. tertio. *Steph.* In Gr. quoque Fastis *Albinus* nominatur p. 40. sed a Fastis Latinis appellatur *Balbinus*, itidem que a Latinis Caesareae historiae scriptoribus, et Gr. Eutropii metaphraste. *Sylb.*

y) Aut Graecismum hic usurpauit Politianus, aut simpliciorum scripsit. *Sylb.*

z) cliuum, quo — *Memm.*

a) qui seuerius se gesserat in praefectura urbis contra improbam et leuem multitudinem, *Memm.* vel, qui rigidior se in p. urb. praeauerat, acrius que animadverterat in improbos ac leues vulgaris turbae homines. *Sylb.*

b) nomen Imperatoriae dignitatis rem. *Steph.*

c) admonente, vel, consilium dante. *Steph.*

d) eum que illius nomine appellantes. *Steph.*

quoad in Capitolium pertulerunt, populo subinde acclamante et conspergente puerum frondibus. Quum itaque senatus caesarem illum declarasset, quando adhuc per aetatem temp. gerere non poterat, et irae multitudinis refederant, passi videlicet sunt in aulam palatinam fenae imperatores commigrare.

XI.

Sed incidit per eos dies ciuitati Rom. funesta calamitas, orta de nimia duorum senatorum audacia. e) Nam quum senatus haberetur de publicis negotiis, duo ex militibus Maximini, quos in castris reliquerat, emeritae iam aetatis, ad fores curiae accesserunt, exploratum, quae gererentur: inermes videlicet, tantumque subarmalibus et sagis induti. Constitit autem pariter cum reliqua multitudine: sed caeteris ante fores praestolantibus, duo tresue ad f) summum curiosiores audiendi, curiam ingressi, sic ut ultra aram quoque Victoriae penetrarent. hic senator quidam, deposito nuper confusulatu, Gallicanus nomine, ac genere Carthaginienensis, alterque item praetorius, Maecenas, nihil tale expectantes milites, manusque adhuc sub sagulis habentes, repente adactis in corda pugionibus interficiunt. Etenim omnis senatus, ob recentem seditionem tumultumque superiorem, alii propalam, pars clanculum gladios gerebant, quibus suam quisque salutem ab inimicorum insidiis tuerentur. Ita caesi milites, quod se de improviso defendere haud quinerant, prostrati ante g) altaria iacebant. Quo viso, caeteri confestim expauefacti commilitonum interitu, simulque populi concursum formidantes, quod erant inermes, fugam arripuerunt. Caeterum Gallicanus raptim se curia in mediam multitudinem proripiens, gladiumque et manum stillantem sanguine ostentans, ad persequendos occidendosque senatus populique Romani hostes, amicos sociosque Maximini, vulgus adhortabatur. Quibus rebus inducta plebs, Gallicanum faustis excipit acclamationibus, militesque lapidibus incessit, quatenus licuit persequuta. Caeterum, quum se illi in castra recipissent, paucis tantummodo vulneratis, clausis portis, armisque arreptis, castrorum moenia defenfabant. Verum Gallicanus quando semel tantum facinus ausus fuerat, bellum protinus ciuile atque omnibus perniciosum suscitauit. quippe iussis effringi publicis armamentariis, in quibus pompae magis instrumenta, quam belli, asseruabantur, vnde sibi quisque munimentum corporis accommodaret, apertisque item gladiatorum ludis, atque vnoquoque propriis armis ornato: praeterea cunctis, quaecumque intra domos aut officinas essent, hastis, gladiis ac securibus direptis, quum h) quicquid occurreret, furor in

e) Nam, cum omnes in curiam conuenissent, ut de rerum statu dispicerent, ea re comperta milites, quos in castris Maximinus reliquerat, (quippe propemodum emeritos, ac per aetatem domi remanere permittos,) accesserunt usque ad aditum curiae, ut intel-

ligerent, quid ageretur: armis tamen nudi, simplicem que tantummodo vestem ac lacernas induti, *Syllb.*

f) q. c. summam. *Syllb.*

g) aram, *Memm.*

h) quodcumque occurreret instrumentum ex idonea ad pugnam

16 arma conuerteret, statim omnes conferti conglobatique ad castra
 17 contenderunt, at velut *i*) urbem aliquam expugnaturi, murum ipsum
 18 portasque circumfederunt. Caeterum milites, utpote pugnandi pe-
 19 ricitissimi, pinnis sese murorum clypeisque protegentes, sagittarum
 iactu crebro ac praelongis contis multitudinem repellebant. Postre-
 mo, quum iam defatigato populo faucibusque magna ex parte gladiato-
 ribus, atque in vespem vergente die, regredi in urbem decre-
 vissent: conspicati milites securitatem abeuntium (quippe minime
 ausuros putabant Romani adeo paucos aduersus tantam multitudinem
 castris eruptionem facere) confestim vniuersi sese portis parentibus in
 vulgus illud hominum concitauerunt. Ibi gladiatores ad vnum
 caesi, magnaue pars populi collisa. Quo facto, quum haud procul
 castris recessissent, rursus sese intra munimenta receperunt.

XII.

Hinc igitur maior senatui populoque Romano indignatio oborta.
k) quare duces ex Italia omni probatissimum quemque delege-
 2 runt, iuuentutemque omnem, collectam in vnum, subitariis armis
 3 ac tumultuariis adornarunt. Horum potissimam partem secum Ma-
 4 ximum eduxit, ut aduersus Maximinum praeliaretur: reliqui ad urbis
 5 custodiam tutelamque relictii. Interea quotidie ad muros castrorum
 6 dimicabatur, sed profectu nullo, defecantibus superne militibus,
 7 istamque et fauciam multitudinem foede repellentibus. At Balbi-
 8 nus, domi *l*) se continens, populo per edictum supplicabat, ut in
 9 gratiam cum militibus rediret: quibus etiam omnium, quae patra-
 10 verant, obliuionem atque impunitatem pollicebatur. Sed neutris id
 11 persuasum, gliscente in dies malo, ac populo indignante, quod tanta
 12 multitudo tam paucis contemptui foret: contra militibus aegerime
 ferentibus, ea se a Romanis *m*) passos, quae vix vnquam a barbaris
 expectassent. Postremo, quando oppugnatio parum procedebat, vi-
 sum ducibus interuertere omnes riuos, qui in castra perue-
 nirent, ut milites aquarum penuria sitique conficerent. Igitur
 abscondendo obstruendoque cunctos e castris aquarum riuos auerte-
 bant. Sed enim intellecto periculo milites ac rebus desperatis, erum-
 punt vniuersi patentibus portis, *n*) congressisque multitudinem fu-
 gientem in urbem vsque persequuntur. Sed vbi iam statario illo cer-
 tamine plebs inferior intra domos se receperat, ac regularum lapi-
 dumque et testarum iactibus desuper vrgere coeperat milites, haud

materia, furor — At Pol. omittit
 haec *ul. 28. 29. Steph.*

i) ipsa expugnaturi, aut obses-
 suri. *Steph.*

k) Et duces igitur et milites le-
 tissimi quique, per totam Italiam
 conscribebantur: iuuentus que
 omnis colligebatur, et tumultua-
 rijs ac subitariis armis instrueba-
 tur. *Sylb.*

l) remanens, quia scilicet Ma-
 ximus ex urbe cum copiis aduer-
 sus Maximinum profectus erat.
Memm.

m) Romanis, non fecus atque
 a barbaris, pati. *Steph.*

n) Quum que acriter pugna-
 tum esset, plebem in fugam ver-
 sam persequentes milites, longe
 intra urbem sunt progressi. *Steph.*

ausi illi ignota aedificia subire, clausis etiam domibus et tabernis, 13
 ignem ianuis ac ligneis aedificiorum proiecturis. (quales in vrbe plu-
 rima^o sunt) illico admouerunt. Quo factum est, vt partim crebri- 14
 tate ^o) infularum, partim lignea materia, ^p) bona pars vrbs confa-
 grauerit: multique ex opulentis pauperes facti, maximis atque egre-
 giis amissis possessionibus, vel prouentu vberimis, vel splendore
 iplo et varietate pretiosis. Neque vero pauci extincti mortales, quod 15
 ianuis igne occupatis, proripere se domo copia non fuerat.
 Bonaque diuitum direpta penitus, immiscente se militibus 16
 studio rapiendi facinorosissimo quoque, et tenui plebecula. ^q) Sed 17
 adeo peruagatum longe lateque incendium est, vt plus multo con-
 sumplerit quam quantum spatii maxima quaeque vrbs aedificiis oc-
 cupet. Dum haec Romae geruntur, interea Maximinus confecto iti- 18
 nere Italiam attigerat, ac sacrificio ad aras, quae in finibus ipsis 19
 erectae sunt, pergit iter facere: iussis arma tenere atque instructa
 acie progredi militibus. Sed quum et Africae defectionem, et Romae 20
 bellum ciuile, praetereaue res a Maximino gestas iterque eius hac-
 tenus conscripserimus: reliqua deinceps explicabuntur.

LIBER OCTAVVS.

I.

QUAE post interitum Gordiani gesserit Maximinus, ^r) iterque
 eius in Italiam, praetereaue Africae defectionem, et in vrbe
 ipsa populi ac militum seditiones, superiore volumine recensuimus.
 Enimvero Maximinus, posteaquam ad Italiae fines peruenit, prae- 2
 missis exploratoribus, qui specularentur, an vllae in Alpium conualli-
 bus et densissimis syluis insidiae delitescerent, ipse, in planum dedu- 3
 ctis militibus, iubet armatorum acies quadrato agmine incede-
 re, ^s) in longum porrectas potius quam confertas: ^t) vt ab iis quam-
 plurimum campi occuparetur: cunctisque in medium coactis impedi- 4
 mentis, iumentisque et vehiculis, ipse cum suis stipatoribus veluti
 subsidio sequebatur: alis vtrinque discurrentibus cataphractorum 5
 equitum, Maurisque iaculatoribus, sagittariisque ex oriente: et equi- 6
 tatu Germanorum, quos auxiliares adsciuerat, quosque etiam praeci-

^o) domorum *coniuellarum*; quae differunt ab infulis vrbanis.
Memm.

^p) maxima p. *Memm.*

^q) Tantam porro vrbs partem ignis depopulatus est, vt ne maximam quidem vrbium vlla, integra sua magnitudine illi parti exaequari posset, Gr. *Sylb.*

^r) eius que in Italiam aduentum, et Libyae defectionem, nec non eam, quae Romae fuit mili-

tibus aduersus populum, discordiam, supra commemorauimus.

^s) longitudinis numero maiore, quam altitudinis, *Memm.*

^t) His verbis, vt — occuparetur, ratio redditur non cur quadrato agmine suas acies seu phalanges, retinendo Herodiani vocem, vellet incedere, sed cur in longum porrectas potius, quam confertas, seu profundas, vt proprie sonat vox Graeca. *Steph.*

pue opponere hostibus consueuerat: ut primos videlicet imperus ex-
 7 ciperent, feroces audacesque initio pugnae viri, simul ut, si in dis-
 crimen veniretur, vilis potissimum barbaria illa periclitaretur. Sed
 vbi totam planitiem seruatis *rite* ordinibus transmiserunt, ad Italiae
 8 urbem peruentum est, quae *v*) Ema a cultoribus vocatur. Ea sita
 est in extrema planitie ad Alpium radices. Vbi speculatores atque
 exploratores exercitus narrant Maximino, vacuum relictam urbem:
 9 aufugisse omnes incolas, templorum etiam ac domorum ianuis in-
 cendio consumptis, atque omnibus, quae vel in vrbe vel in agris fue-
 10 rant, exportatis aut igni corruptis: nihil aut iumentis aut hominibus ali-
 mentorum relictum. Quae res grata imprimis Maximino fuit, quod
 idem caeteros quoque populos *x*) suo quemque metu facturos arbi-
 11 trabatur: contra milites indigne tulerunt, quod ab initio statim fame
 laborarent. Quumque noctem exegissent, partim intra patentes com-
 12 munesque omnibus domos, partim in planitie ipsa, statim sole
 oriente ad Alpes accesserunt. Hi sunt longissimi quidam montes,
 vice murorum Italiae circumdati, atque adeo in altum editi, ut et-
 13 iam superare nubes videantur: itaque in longum porrecti, ut vniuer-
 sam Italiam comprehendant, *y*) laeua ad Tyrrhenum pelagus, dextra
 ad Ionium vsque pertingentes: densis vbiq; nemoribus infessi, at-
 14 que angustissimis callibus et rupium praerupta altitudine, scopulo-
 rumque asperitate vix peruii, nonnullis tamen quasi semitis magno
 15 veterum Italorum labore manufactis. Quapropter ingens transiturum
 illac exercitum formido tenebat, sperantem summa iuga teneri iam
 16 ab hoste, nullosque non obstructos exitus ad se prohibendos. Neque
 is metus de nihilo erat, locorum naturam contemplantibus.

II.

Postea vero quam sine vlllo impedimento superatis Alpibus in castra
 1 descenderant, laeti scilicet omnes instauratis animis vitulabantur,
 nihilque non sibi ex sententia cessurum Maximinus arbitrabatur, ne
 2 locorum quidem *z*) difficultati fidentibus Italis, intra quas latitare
 ipsi et saluti suae consulere, praetereaque insidiari hostibus, *a*) ac
 3 locis superne imminentibus pugnam capeffere potuissent. Sed vbi
 planitiem attigerunt, nuntiant exploratores maximam Italiae urbem
 4 Aquileiam portas occlusisse: Pannoniorum acies quae praecuerant,
 acriter murum oppugnasse: caeterum tentata re saepe, omnes in-
 5 cassum conatus euasisse. Itaque iam defatigatos recedere, lapidibus
 scilicet et haltis magnaue sagittarum vi desuper ingruentibus. At
 Maximinus iratus Pannoniis, quasi parum impigre praeliatis, ipse

v) In vet. Frob. edit. *Emona*.
Steph. ut etiam apud Ptolemaeum,
 apud Iulium Capitolinum *Hemona*,
 apud Plinium *Aemona*. *Sylb.*

x) Aptius esset *sui*: atque ita
 fortasse scripsit Pol. *Steph.*

y) Diuerso situ a Graeco hoc
 dixit. Graeca enim sonant, *a*
dextro Italiae latere, ad Tyr. pe-

lagus, a laeua, ad Ionium sinum
 pertingentes, *Memm.*

z) Ex eo, quod sequitur, *in-*
tra quas, in omnibus editioni-
 bus, conicio, Pol. scripsisse *dis-*
scultatibus, scripturum alioqui
intra quos — *Steph.*

a) puto scriptum fuisse, *ac e*
locis sup. — *Sreph.*

cum exercitu reliquo accelerabat, sperans nullo negotio se illius vr-
bis potiturum. Sed Aquileia *b)* prius quoque (vt erat ingens vrbs 6
eius magnitudo) populo abundabat: et velut Italiae quoddam emporium
c) ad mare sita, quasique terminus Illyriae, copiam rerum e
continenti per terram fluuiosque conuectam nauigantibus *mercatori-*
bus suggerebat: et ab ipso mari res ad vsum eorum, qui continen- 7
tem colunt necessarias, videlicet superioribus terris propter hye-
mis asperitatem minus feracibus: maxime tamen vinum, cuius in 8
ipsa regione maximus prouentus est, vicinis gentibus ne vitem qui-
dem habentibus, affatim suppeditabat. Ex quo factum, vt super 9
ciuium ingentem numerum, etiam magna vis hospitem ac mercatorum
eam urbem frequentaret. Enimuero tunc etiam aucta multitu- 10
do, confluentibus illuc ex agris quicunque oppidulis vicisque circa
relictis *d)* fidebant vrbs magnitudini, ac vetustis moenibus, dirutis 11
quidem antea magna ex parte: (quippe in tanta Romanorum potentia,
neque murorum neque armorum Italiae ciuitates indigebant, pacem
altissimam agitantem, atque in participatum reipublicae adscitae)
sed tunc urgente videlicet necessitate, renouatis instauratisque moe- 12
nibus, praeterea turribus ac propugnaculis excitatis, totaque vrbe 13
ad eum modum communita, clausisque portis, noctem diemque vni-
uersi pro muro stantes, hostem fortissime propulsabant. Duces erant 14
summa potestate duo consulares viri lecti a senatu, Crispinus ac
Menepylus. Hi maxima diligentia procurauerant, vt necessaria 15
quaeque in urbem importarentur, sic vt diuturnior quoque sustineri
oppugnatio potuerit. Erat item in vrbe magna aquarum abundantia, 16
partim ex puteis sane frequentibus, partim e fluuio muros
praeterfluente, ac pariter fossae obiectus et aquarum praebente co-
piam.

III.

His ita intra urbem comparatis, vt primum defendi muros dili-
genter clausasque portas Maximinus audiuit, decreuit mittere
legatorum specie, qui illos alloquerentur, ac (si possent) referari
sibi portas persuaderent. Habebat autem in exercitu tribunum quen- 2
dam Aquileiae ciuem, cuius nati atque vxor, praeterea familia omnis
in vrbe erant conclusi. Quare eum centurionesque nonnullos quasi 3
oratores mittit, sperans facile illius auctoritatem municipales sequuturos.
qui vbi muro appropinquarunt, in hanc sententiam verba fa- 4

b) abundabat quidem populo etiam prius. Habes autem apodiosin ad ista verba in illis. *Enimuero* — *multitudo*, (§. 10.) Sed Pol. omittit etiam haec verba, ἰδίου δήμου, quae Herod. cum πολυάνθρωπος iungit: quasi dicas, *Erat* quidem antea suo ipsius populo populosa, i. e. eam quidem et antea populosam proprius populus reddebat. *Steph.*

c) ad mare portecta, et ante

omnes Illyricas gentes sita. *Steph.*

d) se te credebant vrbs magnitudini, et moenibus, quorum obiectu defendebatur: quae praesumma vetustate prius quidem maxima ex parte collapsa erant. Quae autem sequuntur, includo parenthesi, ad illa vsque verba, sed tunc -- necess. -- vbi est redditio ad particulam μέν quae est illic, πρότερον μὲν κατὰ. *Steph.*

ciunt: *Iubere communem imperatorem pacem depositis armis colere, seque amicum pro hoste accipere, sacrisque faciundis vacare e) quam caedibus: f) miserari patriam, paulo post, si obstinati perstiterint,*
 5 *ab ipsis vsque fundamentis ruituram: licere ipsis (si velint) vna opera sibi quenque et saluti patriae consulere. quippe obliuionem veniamque omnium quae fecerint, optimum principem polliceri, quando nihil ipsorum, sed omnia forent aliena culpa contracta.* Talia quaedam sub
 6 muro legati magna voce pronuntiabant, sic vt facile exaudiri, g) si
 7 supra muros turresque constiterat. Etenim taciti omnes legatorum dictis aures dederant. Quare metuens Crispinus, ne pollicitationibus illis (quae vulgi inconstantia est) ad mutandum pace bellum, referendasque hosti portas, impellerentur, discursans ipse per muros rogare obtestarique singulos, *vti audacter manerent fortiterque*
 8 *resisterent, neque fidem proderent senatui debitam P. Q. R. neue titulum seruatae ac propugnatae Italiae totius adspersarentur: neu promissis crederent periuri fraudulentique tyranni: neue item benigna oratione inescati, ruerent in manifestam perniciem: sed considerent belli*
 9 *fortunae, ita plerumque dubiae atque ancipiti, vt magnus interim numerus a paucissimis, et qui potentiores creduntur, ab iis qui imbecilliores habeantur, victi superatique sint. Neue vtiq; expauescerent exercitus illius magnitudinem. nam qui pro altero dimicant, quam suae victoriae felicitatem (si quidem contingat) ad alios videant migraturam, minus profecto acriter decertant: quippe qui intelligant se quidem in periculi participatum admitti, cacterum h) extremos victoriae fructus ad alium peruenturos. Qui autem pro patria pugnant, praeterquam quod spe meliore esse debent (neque enim aliena occupare, sed tueri sua contendunt) etiam animo sunt maiore, vt quos non alienum imperium, sed sua quemque necessitas adigat: quoniam i) scilicet victoriae fructus ipsis potissimum debeantur.* Talia quaedam nunc singulis,
 10 nunc vniuersis ingerens Crispinus, homo suapte natura venerabilis, ac Romana facundia pollens, praeterea gratus omnibus, miti modestoque imperio, persuasit multitudini, vt in officio fideque permanerent, iussitque legatos rebus infectis ad Maximinum reuerti. Dicebatur autem Crispinus ad bellum sic audacter sustinendum, etiam
 11 *multorum in vrbe aruspicum responso, qui laeta exta nuntiarent, animatus. etenim magnopere fidem huiusmodi signis habere Itali consueuerunt. Caeterum nonnulla quoque oracula ferebantur patrii cuiusdam numinis, victoriam promittentia. Belem vocant indigenae, magnaque eum religione colunt, Apollinem interpretantes: cuius etiam speciem pro vrbe ipsa pugnantem, quidam e militibus Maximi vitam sibi saepe in caelo affirmabant. Quod vtrum k) sic esse*

e) Relinquit Pol. subaudiendam vocem *potius* ante particulam *quam*, sicut et alibi. Steph. de qua ellipsi supra dictum. Syll.

f) neque negligere patriam, Memm.

g) Hunc sensum non videntur

Herodiani verba admittere, v. Annot. Steph.

h) maximos et potissimos vict. fr. Steph.

i) omnes victoriae fructus ad ipsos sunt peruenturi. Steph.

k) vere sibi visi sunt videre.

nonnulli putauerint, an id commentum placuerit, ad leuandam infamiam tanti exercitus, qui bello impar foret aduersus minorem multo numerum oppidanorum, vt scilicet victi potius a diis quam ab hominibus viderentur, haud sane satis exploratum habeo: caeterum nouitas euentus cuncta credibilia facit.

IV.

Postea vero quam infecto negotio legati reuertentur, ira et furor instinctus Maximinus, magis magisque accelerabat. Vt autem ad fluuium peruenit, qui ad lapidem *l*) duodecimum procul est ab vrbe, inuenit ipsum maxima aluei profunditate ac latitudine defluentem. Etenim anni tempore solutae vicinorum montium niues, quas longa hyemis durauerat, maximum torrentem effecerant, sic vt nullo pacto transire exercitus posset. Nam pontem, quod opus magnum atque pulcherrimum veteres imperatores lapide quadrato construxerant, *m*) pilis veluti quibusdam paruis sensim crescentibus, ruperant ac resoluuerant Aquileienses. Ita quum neque ponte, neque nauigiis (quippe nulla suppeditabant) transire exercitus posset, substitit incertus consilii. Sed enim Germani aliquot, ignari quam rapido abruptoque impetu Italiae flumina deferantur, rati que sensim influere campos, quemadmodum apud ipsos consueuerunt: (vnde etiam quia minimum se concitant, perfacile congelascunt) ausi seque et equos natandi peritos alueo credere, vi fluminis ablati perierunt. Igitur quum biduum aut triduum in tentoriis fuisset Maximinus, ducta circum exercitum fossa, ne qui improuiso in castra ruerent, stabat in sua ripa deliberabundus quonam tandem pacto fluuium ponte iungeret. Sed in magna lignorum ac nauigiorum penuria, quibus inter se iunctis pontem fabricaretur, nuntiarunt quidam e fabris, esse per multas in agris illis desertis inanes *n*) cupas, forina rotunda, quibus videlicet incolae quondam ad vinum importandum utebantur. ca quum essent ad nauium similitudinem concaua, deuincta mox inter sese, scapharum more innatatura *o*) videbantur. Etenim ire pessum, vinculis inter se constricta, *p*) ac viminibus desuper iniectis et pulvere multo, *compluribus operam nauantibus*, saburrata, non poterant. Quod vbi factum est, quum ille praecesset, facile milites in vltiorem ripam transgressi, *q*) suburbanis aedificiis, quae deserta inuenerunt,

Quam tamen interpretationem non itidem admittit verbum *εφαυρόθυ*, si reperatur cum iis, quae sequuntur, v. Annot. Steph.

l) decimum sextum, sequendo quidem nostra exempl. Gr. Steph.

m) portulisque, paulatim crescentibus, ab inferiori parte interceptum, Gr. Syll.

n) vasa vinaria, e materia rotunda; quibus videlicet incolae ad vltus suos ante, et ad vinum tuto

transmittendum iis, qui peterent, utebantur, Gr. Syll.

o) erant. Steph.

p) cremiis que desuper iniectis, et humo pro rei modo superaggesta, magna manu magna que festinatione saburrata, non poterant. Illo igitur praesente atque instante transgressus exercitus, urbem que versus tendens, suburb: Gr. Syll.

q) quae in suburbiis erant aedificia, des. inuenerunt: ac vites

14 igne correptis, vites arboresque exciderunt, omnemque eius regio-
 15 nis ornatum foedauerunt. Siquidem arborum comparibus ordinibus,
 ac viribus inter se iunctis et in sublime euectis, ad festae celebritatis
 16 speciem, quasi coronis quibusdam redimita omnis regio videbatur.
 Sed omnibus defarigatis, non fuit imperatoris consilium urbem ipsam
 17 statim inuadere: sed extra teli iactum constituto milite, diuisoque
 in centurias et cuneos, ac partibus muri totius vnicuique attributis,
 18 vno tantum die ad requiescendum iudulto, statim deinde oppugnare
 urbem aggreditur. Igitur machinamentis omnifariam admotis, quum
 19 genus oppugnationis nullum praetermitteretur plurima scilicet ac
 velut indagine quadam muris, magnaue vi atque alacritate pugnam
 20 capeffente milite, resistebant audacter Aquileienses, clausisque tem-
 21 plis et domibus, vniuersi cum liberis et coniugibus urbem desuper
 22 e turribus ac propugnaculis defensabant. neque erat vlla tam inuti-
 lisa aetas, quae pugnare pro patria recusaret. Caeterum sub-
 23 urbana omnia, et quicquid extra urbem aedificiorum fuerat, demolitus
 Maximinus, lignis materiaque omni ad machinas abutebatur,
 24 quibus muri saltem aliquam partem demoliretur: qua immissus exer-
 citus diriperet urbem ac dirueret, totamque eam vastam mox deser-
 tamque relinqueret. Neque enim decorum sibi aut honorificum fore
 25 iter Romam arbitrabatur, nisi urbem deleuisset, quae prima in Italia
 obtitisset. Quocirca multa pollicentes atque ostentantes, ipse cum
 26 filio, quem caesarem fecerat, obequitabant militibus, eosque ad
 pugnandum acriter adhortabantur. Enimvero Aquileienses saxa de-
 super iaciebant, sulphurque bitumine ac pice mixtum *r*) doliis, quo-
 rum manubria longiora, immittebant: atque vt primum exercitus
 27 muris successerat, ignibus iniectis dispergebant vnanimiter imbrum
 ritu. Quamobrem pix illa cum caeteris, quae supra diximus, partes
 nudas corporis subiens, *s*) vndique diffundebatur: sic vt miles lori-
 cas armaque caetera, ferro excandescente, coriisque ac lignis arden-
 28 tibus, contrahentibusque se, raptim abiiceret. Itaque cernere erat
 milites arma sibi ipsos detrahentes, quae spoliolorum speciem, ab-
 29 iecta humi, commento magis artis, quam vi pugnantium, praefere-
 bant. Ex quo factum est, vt plerisque militibus aut oculi extingue-
 rentur, aut summae oris partes, manusque item, et si qua praeterea
 30 nuda in corpore patebant, ignibus labefactarentur. Sed et machinis:
 quae muro admoebantur, desuper taedas iniiciebant pice ac resina
 oblitras, quarum extremitas mucronem, velut sagittae, haberet: quae
 quum accensae deferebantur, infixae inhaerentesque machinis, facile
 scilicet illas concremabant.

quidem omnes quae arbores exci-
 derunt, nonnulla etiam cremaue-
 runt; ac totam, quae locis illis
 suberat, pulchritudinem foeda-
 verunt. *Steph.*

r) vasis concauis, oblongas an-
 las habentibus, *Gr. Syll.*

s) Puto Pol. scripsisse, *vndi-
 quaque diff. Steph.*

V.

Sed primis sane diebus parvtrinque librata fuit pugnae fortuna: dein mora iniecta, 1) minus minusque iam alacer Maximini erat exercitus, sed quia spe falsus, tristiorque in dies. Nam quos ne vnum diem 2) sperauerant suum laturos impetum, eos non modo non cedentes, sed resistentes etiam audacissime animaduvertebant. Contra Aquileienses magis magisque in dies virium atque animorum implebantur: et assiduitate pugnandi peritiam pariter audaciamque consecuti, sic 4) despiciebant milites, ut etiam iocarentur in eos et cauillarentur, nihilque non contumeliae obeunti muros Maximino exprobrarent, tum in ipsum iuxta Niliumque 5) nulla non iacerent probra. Quibus irritatus ac furens, quum effundere in hostes iram non liceret, plurimos e suis ducibus, quasi parum strenue atque acriter urbem oppugnarent, extremo supplicio affecit. 6) Quo factum, ut infestior rem sibi atque iratiorem militem redderet, et contemptibilior fieret aduersariis. Euenit praeterea, ut Aquileienses commearu rebusque caeteris abundarent, quoniam magna diligentia quaecunque ad homines aut 7) equos sustentandos desiderantur, in urbem fuerant comportata: contra exercitus omnium rerum egenus, excisis feracibus arboribus, agroque omni peruastato, partim sub aperto 9) caelo tolerabant solem atque imbres. siquidem nihil alimenti vel ipsis vel iumentis importabatur, obsessis omnibus Italiae itineribus 10) Romanorum diligentia, murisque et 2) portis excitatis. Etenim viros 11) consulares cum lectissimis ac spectatissimis hominibus ex Italia tota miserat senatus, qui littora portusque tutarentur, neque cuiquam potestatem facerent nauigandi: sic ut inaudita incognitaque forent Maximino quaecunque Romae agitabantur. 12) Quin viae quoque omnes et calles, ne quis transiret, diligentissime seruebantur. Ita eueniebat, ut exercitus, qui urbem obsidebat, ipse 13) inuicem obsideretur. Nam neque Aquileiam capere, neque Romam proficisci poterat, nauigiorum ac vehiculorum penuria: quae omnia 14) prius occupata et conclusa fuerant. Rumores quoque suspicionibus 15) in maius augebantur, esse vniuersum in armis Romanum populum, consensisse Italiam gentesque omnes Illyricas, barbarasque quascun-

2) For. ita scripsit Pol. minus — exercitus; quia spe falsus; sed tristior in dies: aut certe, sed, quia spe falsus, tristior in dies. Steph.

v) dira ac foeda, Memm.

x) Ex quo factum est, ut ille suos magis iratos et infensos haberet, hostibus autem maiori contemptui esset. Contingebat autem Aquileiensibus, satis super que rebus omnibus instructis esse, et commearu abundare. Q. d. Is Aquileiensium erat status, vel res Aquileiensium in hoc erant statu.

Non autem narrat Herod. rem, quae tum euenerit. Steph. Extrema inde a Q. d. — euenerit, etsi sunt etiam hic in ed. Steph. margine, tamen alieno habentur loco, pertinentia forte potius ad sq. c. 6. §. 10. Arm.

y) Latius patet vox Graeca κτήνη. Steph. Paulo post εὐχοζύγια pro eodem, i. iumenta, seu iugumenta. Sylb.

z) portulis, seu paruis portis, Gr. i. e. fenestris muralibus. Sylb.

a) Quin et omnes viae publicae, Gr. Sylb.

que aut oriens aut meridies videt, ad exercitum contrahendum, con-
 16 iuratas in Maximini odium. Quare desperantes milites, omnium
 17 rerum penuria laborabant, vixque aquae satis habebant: quam etiam
 18 pollutam sanguine et caedibus de flumine hauriebant. Nam et Aquileienses
 19 cadauera suorum, quae humari non poterant, in flumina praecipitabant: et qui ferro morboque in exercitu perierant, itidem
 20 aluco demergebantur: inter quos etiam qui inopia ciborum confecti,
 21 vix adhuc spiritum retentabant. Quum igitur ad hunc modum moestus
 22 atque *b)* inops exercitus esset, repente dum sub tentorio quiescit Maximinus vacuo die a pugna, quum plerique aut in tabernacula,
 23 aut in tuas quisque stationes concessissent, vitum est militibus iis,
 24 quorum ad urbem Romam sub monte Albano castra erant, atque
 25 in his liberi eorum coniugesque relictæ, neci dedere Maximinum: ut
 26 aliquando a diuturna et inexplicabili obsidione requiescerent, neque
 Italiae bellum inferrent in tyranni gratiam, damnati omnibus et in-
 visi. Quocirca occupata audacia, sub medium ferme diem ad illius
 tentorium contenderunt, conspirantibus vna corporis custodibus.
 Ibi postquam de signis militaribus illius imagines detraxerunt,
 prodeuntem mox tentorio cum filio, ut ad eos loqueretur, *hoc illi*
 23 *non concessio*, (continuo) obruncant, vnaque *c)* praefectum praetorio,
 24 et quoscunque carissimos ille habuerat. Proiectaque ad ludibrium
 cadauera, canibus dein volucrisque lanianda reliquerunt,
 25 missis tantum Romam imperatorum capitibus. Hunc habuit finem
 26 Maximinus cum filio: ita male gesti imperii dedere ambo supplicium.

VI.

Caeterum exercitus haerebat, nece audita principum. Neque enim perinde omnibus grata, praesertimque Pannoniis Thracibusque barbaris, qui scilicet imperium *illi* tradiderant. Sed quando infectum fieri iam nequibat, ferebant, quamquam inuiti, et se gaudere cum caeteris simulabant. Quare depositis armis, pacatorum habitu, ad Aquileiae muros accesserunt; nuntiataque caede Maximini, petebant ut sibi portae aperirentur, amici iam, qui pridie hostes fuissent. Enimvero Aquileiensium duces haud passi, proponunt Maximini et Balbini ac Gordiani caesaris imagines, coronis et lauro redimitas. Quibus ipsi acclamantes, etiam hortabantur exercitum, ut agnoscerent, salutarerentque, et laetis exciperent vocibus quos senatus populusque Romanus imperatores elegisset. nam
 3 Gordianos illos superiores cum diis agere acuum. Sed et *d)* forum rerum venalium supra muros exposuerunt, magna ciborum vinique copia, praetereaue vestium et calceorum, rerumque

b) Non dubito, quin Pol. aliquem genitium huic nomini *inops* adiecerit. Apte quidem certe scriberetur *inops* consilii. *Steph.*

c) Anolinum, *Momm.* ex Iul. Capitol. *Syll.*

d) mercatum supra muros proposuerunt rerum omnium, ad vitam necessariorum; venalem esculentorum et poculentorum omnis generis abundantiam praebentes, vestium quoque et calceorum. *Steph.*

adeo omnium, quas praebere hominibus posset ciuitas beata et florens. Igitur magis magisque ea res exercitum obstupefecit, cogitantem 7
 fuisse illis abunde omnia, etiam ad longiorem obsidionem suffectura:
 contraque se magna egestate omnium, prius aliquanto perituros,
 quam vrbe omnibus circumfluente copiis potirentur. Ita manente 8
 sub muris exercitu, et quae cuique vsui forent, inde fumentibus,
 colloquantibusque inter se, pacis erat amicitiaeque velut habitus, 9
 manente adhuc obsidionis specie, quum scilicet clausa moenia Ro-
 manus circumfideret exercitus. e) Dum haec ad Aquileiam geruntur, 10
 interea equites, qui Maximini caput Romam ferebant, magno
 studio accelerantes, patentibus vbique portis ac laureata popula-
 rium frequentia excepti, itagnis paludibusque inter Altinum ac Ra- 11
 uennam enauigatis, Maximum in vrbe Rauenna inuenerunt, de-
 lectos ex vrbe et Italia contrahentem milites, ac Germanorum auxi- 12
 liares, qui beneuolentiae nomine publice a popularibus missi
 fuerant, quibus olim Maximus cum imperio diligentissime prae-
 fuerat. Ergo paranti copias aduersus Maximum, repente occur- 13
 runt equites, capita ferentes principum, victoriamque nuntian-
 tes, et rerum prosperos successus, f) consensumque exercitus
 et populi ad eosdem colendos principes, quos senatus ele-
 gisset. His igitur praeter spem nuntiatis, statim ad aras sa- 14
 crificatum discurretur, victoriam canentibus vniuersis, quam ci-
 tra pulueris iactum sibi pepererant. Enimuero Maximus peracto 15
 sacrificio Romam dimittit equites, vt rem gestam populo narrent,
 et capita illa perferant. Qui postquam peruenere in urbem, atque 16
 g) infixa contis hostilia capita omnibus conspicienda praetulerunt,
 nemo utique verbis vllis consequi posset festum laetitiamque eius
 diei. Nulla quippe fuit aetas, quae non ad aras et templa festinarit, 17
 nemo qui domi se continuerit: sed ibant ceu lymphati, gratantes
 inuicem, atque in circum veluti futura concione frequentes concur-
 rebant. Ipseque Balbinus hecatombas immolabat, nullique non ma- 18
 gistratus, nulli non e senatorio ordine laetabundi supra quam dici
 posset agitabant, quasi securim ceruicibus imminentein excussissent.
 Igitur nuntii legatique per omnes prouincias laureati dimittebantur.

VII.

Dumque ad hunc modum tanta Romanum pop. laetitia tenebat, in-
 terea Maximus Rauenna profectus Aquileiam peruenit, trans-
 missis paludibus, in quas fluuius h) Eridanus ac vicina exundant sta-

e) Quae Stephani huc pertinere videantur, cf. supra c. 5. §. 6. *Irm.*

f) atque exercitum parres Romanorum amplecti, et colere Imperatores, a senatu electos. *Steph.*

g) infixum conto caput hostis, omnibus conspiciendum praebuerunt. Est autem τοῦ πολεμίου, q.

d. illius sui hostis. Ac sit mentio vnus tantum capitis, patris vide- licet; quod in filium eius non perinde, atque in eum concep- tum esset odium. Sic paulo ante. vbi vertit Pol. *capita illa perferant*, Herodianus dicit *caput illud. Steph.*

h) Fortasse mendum hic in

2 gna, sic ut per ora septem in mare praecipitentur. Itaque indigenae
 3 patria lingua paludem illam septem maria appellant. Statim igitur
 4 Aquileienses Maximum referatis portis excepere: nullaeque non Italiae
 5 ciuitates legatos mittebant, principes viros, candidatos ac laureatos:
 6 et deorum patriorum simulacra aureasque coronas, si quae in donariis
 7 fuerant, comportantes, qui fausta omnia Maximo acclamerent, et frondibus
 8 eum conspergerent. Quin exercitus etiam, qui Aquileiam circumfederat,
 9 pacato habitu prodibat laureatus, non tam vero concordique affectu
 10 vnuerforum, quam fista beneuolentia, et honore temporario ad praesentem
 11 fortunam principis accommodato: plerisque tamen indignantibus ac
 12 dolentibus clanculum, quem ipsi elegerant, i) cecidisse, rerum potiri
 13 quem senatus creauerat. Enimvero Maximus, vno alteroque die
 14 sacrificiis absumpto, tertio dein exercitum omnem in planitiem
 15 conuocauit, atque ex tribunali ad hunc modum verba fecit: *Quam fuerit ex
 16 usu vobis poenitentia, et reconciliata cum Romanis gratia, re ipsa didicistis,
 17 pacem videlicet pro bello agitantes: k) seruato etiam militari iureiurando, quod est vnum
 18 Romani principatus mysterium sanctissimum. Quare debetis etiam deinceps
 19 huiusmodi commedis frui, fidem populo seruantes senatuique Roman.
 20 et nobis imperatoribus, quos a nobilitate et rebus gestis, longaque serie
 21 generis, quasi per gradus quosdam prouectos, pari iudicio S. P. Q. R.
 22 elegerunt. Neque enim vnus tantum hominis peculiaris possessio principatus
 23 est, sed communis antiquitas totius Romani pop. Si quidem in illa vrbe
 24 sita est imperii fortuna, nobis autem dispensatio tantum atque administratio
 25 principatus vna vobiscum demandata est. l) Qui si ordinem, quem decet,
 26 ac modestiam retinebitis, si debitum principibus honorem ac reuerentiam
 27 exhibebitis, cum ipsi beatam vitam bonisque omnibus affluentem
 28 adipiscerentur, tum nationes ac ciuitates vniuersae pacem colentes
 29 in officio permanebunt. Viuetis autem cuncti ex animi vestri
 30 sententia, domi suae quisque, neque in externis regionibus
 31 conflictabimini. Ut autem barbarae etiam gentes pacem quietemque
 32 tueantur, m) nobiscum erit hic labor. n) Nam cum duo sint imperatores,
 33 facilius urbanae res administrabuntur, atque externae, si-*

Graeco est, Eridanus que pro Timauo positus. Memm. ex veterere Politiani libro. *Sylb.*

i) sublatum esse, ac rerum potiri, quos sen. cr. Memm.

k) Pol. omittit interpretationem horum verborum, πρ. θ. ἀδς ὀμ. cum quibus si nihil desideratur, dicit, eos pacem habere erga deos, seu cum diis, quos iurauerunt. Sed non immerito quis suspicetur, aliquot verba deesse, atque adeo ita scriptum fuisse, εἰς τ. ἕξ. καὶ πρὸς αὐτοὺς, καὶ πρ. θ. ἀδς ὀμ. *Steph.*

l) Qui si moderate et honeste vos geretis, et reuerentia atque

honore principes prosequemini, illa beatam et omnibus necessariis rebus instructam vitam vobis praebent, caeteris autem omnibus hominibus per singulas nationes et ciuitates pacis atque animi, ad obsequendum principibus prompti, causa erunt. Viuetis autem — Illa vero, quae beatam vitam eis praebitura, et caeteris pacem allatura dicit, intellige, ex proxime praecedentibus, res imperii, ab ipsis Imperatoribus vna cum militibus administratas. *Steph.*

m) Forfan Pol. scripsit, nobis curae erit hic labor. *Sylb.*

n) Nam, quum duo sint Impe-

cubi necessaria sit celeritas: praesto scilicet futuro facile alter- 17
 utro, quocumque usus vocauerit. Neque vero suspicemini rerum
 superiorum memoriam ullam superfore, aut in nobis (quippe nihil non
 iussi fecistis) aut in Rom. pop. nationibusque aliis, quaecumque ob ac- 18
 ceptas iniurias descuerunt. Sit omnium obliuio, sit foedus constantis
 amicitiae, fidesque beniuolentiae ac moderationis sempiterna. Haec 19
 loquutus Maximus, ac pecunias magna copia pollicitus, paucos
 Aquileiae commoratus dies, Romam reuerti constituit. Igitur di- 20
 misso exercitu reliquo in prouincias castraque propria, Romam re-
 vertitur ipse, cum stipatoribus iis, quibus imperatorum custodia in-
 cumbebat, o) quique defecti a Balbino fuerant, neque non au- 21
 xiliaribus Germanis, quorum potissimum fidei confidebat, ut-
 pote quibus olim, nondum adepto imperio, cum potestate praefue-
 rat, moderate se gerens. Ingressi urbem etiam Balbinus occurrit, 22
 Gordianum caesarem secum adducens: fenatus autem populusque
 uniuersus, laetis acclamationibus veluti triumphantes exceperunt.

VIII.

Post id autem, quum publice priuatimque magna modestia et graui-
 tate imperium gubernaretur, omnesque omnia bona dicerent, lac-
 tareturque populus et gloriaretur patriciis imperioque dignis princi- 2
 pibus, p) militum tamen uicerosi animi populares illas acclamationes
 haud aequis auribus accipiebant, ipsamque illam nobilitatem grau-
 abantur, indigne ferentes datos sibi a fenatu principes. Angebant 3
 praeterea eos Germani, quos in vrbe secum Maximus retinuerat. Nam
 futuros vindices sperabant, siquid ipsi maius ausi forent: etiamque
 insidias suspectabant, ne forte ab illis per fraudem exarmarentur,
 qui quum praesentes adessent, facile in ipsorum locum sufficerentur:
 memores Seueri principis, qui etiam Pertinacis interfectores exau- 4
 torauerat. Quum itaque ludi Capitolini celebrarentur, deditis festo 5
 ac spectaculis omnium mentibus, repente dissimulatum diu sensum
 milites indicarunt. Namque ira instincti, ac uesano quodam motu 6
 unanimitè ad regiam concurrentes, q) senes principes ad necem
 deposcebant. Forte accidit, ut ne ipsi quidem inter se satis congrue- 7
 rent: sed (ut est regnandi inexhausta auditas, atque incommunica-
 bilis natura potestatis) r) uterque ad se summam imperii trahebat.
 Etenim Balbino claritudo natalium, atque iterum gestus consulatus, 8
 Maximo autem praefectura urbis, et quod rerum peritus habebatur,

ratores, et quae Romae agenda
 erunt, facilius administrabuntur,
 et, si quid etiam in externa re-
 gione festinationem necessario
 poscat: utpote alterutro ad ea,
 quae vocabunt, praesto facile fu-
 turo. Steph.

o) cum iis item, qui sub Balbino
 militabant. Quin etiam reuersi
 sunt auxiliares, qui e Germania
 venerant. Eorum enim beniuo-
 lentiae fidebat; utpote in quorum
 gentis praefectura, ante adeptum
 imperium, moderationem omnem

adhibuerat. Steph.

p) milites tamen animis aestua-
 bant, et cum illis pop. acclama-
 tionibus offendebantur, tum uero
 ipsorum Imperatorum illam ipsam
 nobilitatem grauabantur. Steph.

q) senibus Imperatoribus irru-
 ptione facta superueniunt. Steph.

r) imperium certatim ad se tra-
 hebant: quum Balbinus quidem,
 propter nobilitatem et duos con-
 sulatus a se gestos, primas partes
 tenere aequum censeret, at Maxi-
 mus, quod praefectus urbis fuisset,

- 9 animos faciebant: vtrumque tamen patritia nobilitas, et quantum satis esset, illustre genus, ad summum imperium stimulabant. Quae
 10 res imprimis ambos perdidit. nam audito Maximus venisse ad se occidendum milites, qui praetoriani appellantur, arcessere statim Germanos auxiliares statuerat, qui scilicet in vrbe ipsa erant, ac posse
 11 resistere praetorianis videbantur: at Balbinus dolum contra se compositamque aliquam suspectans fraudem, quod studere Maximo Germanos cognouerat, prohibuit acciri illos: negans ad prohibendos repellendosque praetorianos conuocari, sed id agi, vt summa rerum
 12 solus Maximus potiatur. Ac dum inter se ad hunc modum disceptant, ecce tibi vnanimiter milites, impetu in aulam facto, s) turbatis ianuarum custodibus, senem corripiunt vtrumque, laceratisque vestibus quas gerebant, vilioribus sane, vtpote domi se continentium, nudos ipsos ex aula abstrahunt, ac per omnem ignominiam contumeliamque caedentes t) irridentesque senatorios imperatores, barbaraque et supercilia vellentes, neque vlli parcentes corporis totius ludibrio, per mediam vrbem ad castra deducebant, ne occidere quidem illos in regia decreti, sed v) lento mortis genere prius excarnificare, quo dolorem diutius perpeterentur. Sed vbi Germanos re deinde cognita, raptis armis, in auxilium concurrere nuntiatum praetorianis est, statim illos x) nullo non ludibrio prius affectos contrucidant. Relictisque in ipsa via cadaueribus, tollentes in altum
 15 manibus Gordianum caesarem, quando aliud nihil in praesens occurrit, imperatorem consalutabant: identidem ad populum vociferantes, iacere ipsorum manu quos populus ab initio recusauerat: electumque Gordianum Gordiani nepotem, quem ipse Rom. pop. ad imperium compulisset. Hunc igitur secum deducentes, coiere in castra,
 17 clausisque portis quieti agitabant. At Germani vbi occisos proiectosque audierunt, quorum causa properauerant, quum nollent irritum bellum pro viris vita defunctis suscipere, in sua diuersoria reuertuntur. Hunc finem vitae habuerunt, indignum videlicet ac nefarium, y) sancti et venerabiles senes, claritudine generis atque
 20 egregiis meritis ad imperii fastigium prouecti. Caeterum Gordianus, quum annorum esset ferme tredecim, z) princeps (ab vniuersis) declaratus, Romanum suscepit imperium.

et rerum peritus haberetur. Vtrumque tamen — *Steph.*

s) quum illis de via cessissent, i. transitum dedissent, atriensium ianuarum custodes. *Steph.*

t) per irrisionem, aut per *scomma*, retinendo vocem Gr., *vocitantes* Senatorios Imperatores. *Steph.*
 v) viuos cruciatibus afficere. *Steph.*

x) nulla non parte corporis iam foedata, contrucidant. -- in publica via cadaueribus, quum Gordianum, qui caesar erat, in altum sustulissent, atque Imperatorem declarassent, (quoniam alium in praesens non inuenerant,)

vociferantes populo, se interemisse illos, quos populus initio imperium obtinere noluisse, Gordianum autem elegisse, nepotem illius Gordiani, quem ipsimet Romani suscipere imperium coegerint: habentes illum, castra petierunt: clausis que p. quieti manserunt. *Steph.*

y) venerabiles senes et commemoratione digni, vel, et digni, quorum memoria celebretur. *Steph.*

z) *Imperator*. Sed noluit hac voce uti, quod et vocem *Imperium* vsurpare statim post cogeretur. *Steph.*

PAVL VOET
IN
HERODIANI
MARCVM ET COMMODVM
IMPERATORES
NOTAE.

VLTRAIECTI
APVD IOANNEM A WAESBERGE
A. CIOICXLV.

HERV D I T O
AC GENERIS PROSAPIA SPECTABILI
D. EVERHARDO DE WEEDE

I. V. D.

S. P.

Quamvis hoc saeculum praesens, Doctor Praestantissime, omni litterarum refertum genere, nihil legere gestiatur, nisi quod expositum ab omni parte ac disertum: tamen meas qualescunque notulas tenues ac simplices audacter e latebris extraho, (et) in publicum emitto. Spero etenim, foeturam nostram eo gratiorem plerisque futuram, quo commendatior praemittitur pararius. Quidquid sit, erit saltem grati animi, ac veteris amicitiae, nunquam interiturae, apud te depositum. Gratanter itaque hoc minusculum, longe tuis meritis impar, suscipe ab eo, qui totus tuus et officio et affectu.

P. VOET.

LECTORI SALVTEM.

Habes ex meis in Herodianum praelectionibus obseruationiculas, quibus demsi dissertationes omnis generis, pro pulpito tum temporis insertas. Ista meo iudicio faciles, quae que citra iudicium vel a quibusvis colligi ac corradi possunt. Grammatica, linguam Graecam spectantia, et ideo resecavi, quia minus accepta et grata. Textum Graecum integrum imprimi curassem, nisi Stephani editiones omnium tenerentur manibus, quibus meos numeros contextui Graeco praemissos adaptaui. Prior inuestiganti designabit paginas editionis in octavo, posterior in quarto. Quisquis es hisce leuiculis leuiter fruiere, faue ac vale.

LECTORI EDITOR NOVVS.

In recuso hoc libello necessario mutauimus numeros initio sectionis Notaeque cuiusque, vt nostrae editioni aptus esset, tum vitia typorum sustulimus, porro Notas interseruimus modo ad I, II, 4, et I, 12, 12., sed loca scriptorum non expleuimus, nisi statim ad manus essent, additis tum vncis (), quos et in Ind. dedimus, cum ordine elementorum, tum Graecis a Lat. separatis melius constituto, etiam forte per aliam perspicuitatem, suis que de causis nunc potius edito, quam cum nostris Indd. olim. Plau. d. 2. Aug. CIOIOCCCLXXSI.

IN HERODIANI MARCVM ET COMMODVM
IMPERATORES NOTAE.

I, I, I. Πλείστοι περὶ συγκομιδὴν ἰσορίας.) Est locutio Metaphorica, similitudine desumta ab iis, qui fructum ex agro domum referunt: quae signatio vocis συγκομιδῆς, uti licet colligere ex illo Isocratis in Areop. εὐκαιρῶς καὶ πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Significanter itaque hac utitur voce noster scriptor: cum historia nihil aliud sit, nisi exemplorum ac praeceptorum in vita utilium collectio quaedam ac veluti messis. Cui non dissimile illud Theonis in progymnasmatibus: ἑδὲ γὰρ ἄλλο τί ἐστὶν ἰσορία ἢ σύστημα διηγήσεως. Eadem ratio videtur fuisse, cur historiam appellauerit σύνταγμα Scholiastes Graec. Anonym. in Thucyd. sub initium libr. I. καὶ τῆ μὴ ἑτερόν τινα τὸ αὐτῆ σφτερίσασθαι σύνταγμα.

I, I, I. Ἐνίων τὲ πάλαι γεγονότων μνήμην ἀνανεώσασθαι.) hunc in modum Lilius in prooem. histor. *Rerum gestarum memoriae con-*
suluisse.

I, I, I. Μνήμην ἀνανεώσασθαι) est, *rerum gestarum* memoriam *renouare*, vel in memoriam *reuocare* res *gestas*. Vtraque explicatio commoda. Metaphora videtur desumta ab aedificiis ruinosis vel rebus obsoletis, quae, nisi sustineantur, reficiantur, concidunt, corumpuntur. Ita ni historia medelam adferat rebus gestis ac lucem, non vigebit vlla praeteritorum memoria, sed in tenebris erit posita densissimis. Ipsa etenim est lux veritatis, vitae memoria, ac nuncia vetustatis; qua amissa, necessario consequetur earum rerum occasus, quibus aeternitas debetur. Neque enim aliam reddit rationem Horat. lib. 4. od. 9. cur incognita veterum multorum memoria, laude dignissimorum, qui ante bellum vixere Trojanum, nisi quod ipsorum facta illustria, non fuerint tradita scriptis, quae famam posteritati consecrant. Neque alium utiliore historiae finem sibi propositum habebit historicus, quam ut antiquitatum recordatio conferuetur. Id quod de se Herod. Halicarn. init. sui operis: Ἡροδότῃς Ἄλικαρνασσοῦ ἀπόδεξις ἦδε, ὡς, μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γίνονται, μήτε ἔργα μεγάλα τε καὶ θαυμάσια, τὰ μὲν ἔλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισιν ἀποδεχθέντα, ἀκλεῶ γίνονται.

I, I, I. Παιδείης κλέος αἰδίου μνάμενοι, ὅπως et quae seq.) Hunc in modum Iustinus in praef. Siue *aemulatione gloriae*, siue *varietate et nouitate operis delectatus*, vir *priscae eloquentiae* Trogus Pompeius orbis *historias composuit*. Liv. in prooem. *Facturus ne operae pretium sim, si a primordio urbis res populi Romani perscripserim; nec satis scio: nec si sciam, dicere ausim.* Quippe qui cum veterem tum *vulgatam esse rem videam, dum noui semper scriptores, aut in rebus certius aliquid allaturos se, aut scribendi arte rudem vetustatem superaturos credunt.* Vitium igitur eorum carpit noster scriptor, qui, dum famam student ab obliuione asserere, in lucem edere gestiunt historiam minus accuratam, in qua, veritate neglecta, solummodo circa dicendi genus omnem adhibent curam. Quem scribendi prurium obrinuisse Platonis aevo, vel inde licet colligere, quod in divina illa sua de legibus institutione, contra istud vitium hoc suggerat consilium: in omni republica praescribi cauerique oportere, ne cui

liceat, quae composuerit, aut priuatim ostendere, aut in vsum publicum edere, antequam ea constituti super id iudices iudicauerint, nec damnarint. Serpsit etiam hoc vitium subsequenter temporibus, praesertim inter Latinos scriptores, in quos inuehitur Horat. Epist. lib. 2.

Scribimus indocti doctique

— — tenet insanabile multos

Scribendi cacoëthes. et alibi:

— — — populus leuis hoc calet vno

Scribendi studio, pueri patresque seueri

Fronte comas vincti coenant, et carmina distant.

Quod ineptorum hominum factum urbane castigat, ac culpatur. Perf. Proem. *Nec fonte labra prolui caballino. Ut derepente* et cet.

Praesertim vero desiderium poetandi tam familiare malum temporibus Neronis, ut vocari iuste potuisset morbus quidam epidemicus, ut notat Clar. Casaub. ad Perf.

I, I, I. Τῆς μὲν ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσειν ὀλιγόρησαν) Summa fide ac veritate historiam conscribere, tam difficile, quam quod difficillimum: etsi enim lynceis omnia cernant oculis, facile imbecillitate humana macula irrepit, quae visum fugiat. Adeo ut hac motu ratione rigidam in omnes ferat centuram Flav. Vopis. lib. 3: de Aurel. Nemo, inquit, scriptorum, quantum ad historiam pertinet, non aliquid est mentitus, et est, in quo Livius, in quo Sallustius, in quo Tacitus, in quo denique Trogius manifestis testibus conuinci possunt. Cuius vestigium premit Corn. Agrippa de vanitate scientiarum c. 5. *Historia cum maxime omnium rerum seriem, fidem, consonantiam veritatemque exposcit, illa tamen minime praestat, tam inter se dissentiant historiographi, tam varia tanque diuersa de iisdem tradunt, ut impossibile sit plurimos illorum non esse mendacissimos.* Etsi vero veritatem seruare videatur impossibile; tamen qui historica volunt obligare fide, quique posteris prodesse cupiunt, hanc tanquam vnicam historiae notam amplectantur. Adhuc reliqua, quae adesse possunt, vel debent: hac sola sublata, totus historiae contextus in partes dissiliet. *Quis enim nescit, primam esse historiae legem, ne quid falsi dicere audeat, ne quid veri non audeat?* Cicer. lib. 2. de orat. *Quis ignorat legitimam eam denum historiam, cuius norma praecipua, ut res, euentusque sincere, atque ex veritate narrentur: nec quicquam, quo nimis inclinant scribentium animi, hauriatur ex vano, ut alibi loquitur Lipsius. Quae omnia si non seruentur, nulla amplius relinquitur historiae utilitas, sed quicquid additur, inutile erit ac vanum. Hoc verum Polybii iudicio, qui praecellit ea de re loquitur, lib. I. ὡςπερ ζῶον τῶν θύων caet. quae ita Latine vers. *Ut animal luminibus ademptis prorsus inutile redditur: ita, si veritatem ex historia tollas, quod illius superest, inutile fit.* Quo factum, ut semper notati fuerint scriptores, qui ab hoc tramite deuiarunt. Eos in genere culpatur Senec. lib. 4. nat. quaest. c. 3. *Historici, inquit, cum multa sunt mentiti ad arbitrium suum, tandem adiciunt illud: PENES AVCTOREM FIDES ESTO.* Graecos fatis dure perstringit Iuven. libr. 4. satyr. I.*

Et quicquid Graecia mendax

Audet in historia.

A Polybio reprehenduntur Plinius et Fabius Pictor, quod a veritate in scribendo defluerint. Errat igitur Patavinus scriptor in prooem. hist., vbi refert historicos multa veterum falsa, ac poeticis magis decora fabulis inseruisse suis scriptis, proxime subiungens, haec veni datur antiquitati. Eodem modo deuiat Diodor. Sicul., qui vult in priscis rebus veritatem non esse ad vnguem quaerendam. Accurate ergo noster scriptor in Hist. prooem. ad illa verba: εἰσι δὲ, οἱ caetera. Sunt qui res humiles ac per se tenues, scribendi artificio, longe supra verum sustulerunt. Ego vero e contrario summa fide collectam historiam conscribendam suscepi.

I, 1, 2. Ὁρῶντες, ἄς, εἰ τι καὶ μωρῶδες λέγοιεν et quae seq.) Idem de Ephoro Senec. natur. quaest. lib. 7. c. 16. nec magna molitione detrahenda est auctoritas Ephoro: historicus est. Quidam incredibilium velatu commendationem parant, et leflorem aliud acturum, si per quotidiana duceretur, miraculo excitant. Quidam creduli, quidam negligentes sunt: quibusdam mendacium obrepit, quibusdam placet. Illi non euitant, hi appetunt. Et hoc in commune de tota natione: quae approbare opus, et fieri populare non putat posse, nisi illud mendacio aspersit. Quorum vero non religiosissimae fidei, saepe decipit. Rationem huius vitii reddit scriptor noster: exultimant, si quid falsi rebus immiscetur a suo saeculo remotissimis, id refelli non posse. Multa quippe veterum incerta et incognita: quod testantur caudae Tritonum, super aede Saturni, humi mersae, et absconditae, test. Macrob. I. Saturnal. c. 8. Ac res cum vetustate nimia obscurae, velut quae magno ex intervallo loci vix cernuntur. Liu. lib. 6. quod vitium, vt assolet, Lucianus false ridet lib. prim. verarum histor. Cum enim multa narrasset fabulosa de iis rebus, quae in longe distitis regionibus accidissent, addit: τὴν σὶ non credis illi, rem exploratum abi. respondet alter: credam tibi potius, quam vt eo eam.

I, 1, 3. Εἰσι δ' οἱ πρὸς ἕχθραν ἢ μῖσος τυγάνων et quae seq.) Quicumque ea, qua par est ratione, conscribendam suscipit historiam, affectus omnes exuat inordinatos, expers sit ac immunis ab omni cura, quae scribentis animum aliqua ratione sollicitum efficere possit, ne qua sit suspicio gratiae, ne qua simultatis. Cicer. 2. de Orat. quo maximis laudibus inimicos exornet, si actiones id requirant; necessitudine coniunctos vituperet, si vitae delicta hoc faciendum ostendant. Secundum Luciani monitum, qui vult historici mentem speculo optimo similem, quod formas omnes recipit atque exhibet, quales sunt. Siquidem enim mens affectibus sit commota, non aliter veritatis speciem referet, quam aqua ventis turbata iustam hominis effigiem. Nouit id Tacit. qui hunc in modum de se ipso loquitur Annal. I. Inde consilium mihi, pauca de Augusto et extrema tradere: mox Tiberii principatum, et caetera, sine ira et studio, quorum caussus procul habeo. et Histor. lib. I. incorruptam fidem professis, nec amore quisquam, et sine odio dicendus est. Reprehendendi igitur illi, qui laudes adhibent immodicas, idque vel adulandi gratia, vel amicitiae. Priores nota Tacit. Histor. I. Veritas pluribus modis infracta; primum reipublicae inscitia, vt alienae, mox libidine assentandi, aut rursus odio aduersus dominantes. Postremos reprehendit Sen. suator. libr. c. 6. Quoties magni alicuius mors ab historicis narrata est, toties fere totius vitae consummatio, et quasi fu-

nebris laudatio redditur. Pausan. lib. I. in Attic. improbat Hieronymum Cardianum Historiographum, ut familiarem nimium ei, de quo scripserat: quia, qui cum viro Principe familiariter viuit, accessu habet ad fauorem eius omnia scripta accommodare. Etiam isti culpandi, qui odio vel priuato, vel publico, iniqui sunt iudices. De quibus Tacit. Histor. lib. I. *Obreftotio et liuor pronis auribus accipiuntur, quippe malignitati falsa species libertatis inest,* et Diod. Sicul. de Timaeo, quem propter nimias ac longas reprehensiones vocat Epitimaem. Aliter historici, qui fidem apud posteros mereri volunt. Minus dant amicitiae, minus odio; non mouent affectus, non prouocant, non student, eos vel ad spem, vel metum, vel iram, vel amorem traducere. Ita Diod. Sicul. libr. 15. strictim se ac breuiter dicit annectere virorum magnorum laudes narrationi de obitu. Xenophon cum de Agesilao scribit, addit prudenter: *Hic Agesilaum magnanimum sine controuersia appellare licet.* Thucydides Historicus insignis adeo est assecutus, quod voluit, ut nulla in Athenienses indignatione sua scripta asperferit, nunquam de auctoribus exilii sui, Cleone et Brasida, male dixerit: Patriae suae hostes, Lacedaemonios, ne verbo quidem laeserit. Falsus igitur Flav. Vopis. in Probo, cum inquit: *Omnes omnium virtutes tantae sunt, quantas videri ii voluerunt, qui vniuscuiusque facta descripserunt.*

I, 1, 4. Ἐγὼ δὲ ἰσορίαν ἔπαρ ἄλλων ἀποδείξόμενος et seq.) ita noster in Seuero: *mibi propositum est septuaginta annorum res, quas ipse habeam cognitissimas, sub diuersis principibus gestas, in unum corpus comprehensas, literarum mandare monumentis.* Fuit enim multorum, quae commemorat, factorum inspector, multorumque auditor dictorum. Vixit iis temporibus, quibus illi imperatores, quorum vitas stylo eleganti est profecutus. Non igitur metuendum, ne parum explorata scriptis consignet, cum se contineat intra ea, quae suo aut parentum aeuo contigere, quibusque aut ipse interfuit, aut quae saltem a viris fide dignis accepit, qui interfuere.

Quod historici requisitum indicat vox Graeca ἰσορίη, quae studium cognoscendi, lustratio locorum, vnde apud Dioscor. in praefat. ἔξ ἰσορίης dicuntur, ex percunctatione audita, immo quod magis: Verrius Flaccus historiam definit, quod sit narratio rerum gestarum, quibus interfuerit is, qui narrat. Apud Gell. Noct. Att. lib. 5. c. 18. Ideo Polybius, ne quid falli scriberet imprudens, in longe semotas profectus est oras, easque suis lustrauit oculis. Galliam peragrauit, Alpes adiit, Hispaniam vidit, multaque alia, aliisque quicquam referret, nisi esset exploratum.

Diodor. Sicul. ex testimonio Iustini Martyris, annos triginta Europam atque Asiam lustrauit, et suis pleraque contemplatus est oculis. De Dione Cassio idem dicendum, qui ita de seipso l. 27. Ἀέγω δὲ τῶντα caetera. Quae ita lat.: *haec autem ego, caeteraque omnia, quae sequuntur, non ab aliis tradita, sed a me obseruata notauit.* Quorum omnium cum negligens esset Caesar, factum, ut ipsius commentarii fuerint reprehensi. Ita enim in eius vita Suet. c. 56. *Pollio Asinius, Commentarios Caesaris parum diligenter, parumque integra veritate compositos putat: cum Caesar pleraque, et quae per alios erant gesta, temere crediderit.*

I, 1, 4. *Ἐργῶν μεγάλων*) comparat historiam suam cum aliorum scriptis, qui minutias fuere sectati, quos etiam reprehendit. Nihil etenim curet, quam si vilissima quaeque sectetur, ille, quem officii ratione conuenit altiora indagare, canibus in eo similis, terrae qui assiduo adfixi naso, cum instar aquilarum per negotiorum deberet volare celsitudines. Eleganter Bodin. Meth. Hist. Ut Academici rerum anilium nullas ideas posuerunt, ita futilibus actionibus historia constare non debet.

Lucian. in suo de historia libro hanc rem insigni declarat simili. *Ἐστὶ τινες, οἳ τὰ μεγάλα, caet. Sunt quidam qui rerum gestarum maximas et memoria dignissimas praetermittunt, aut praetercurrunt, prae imperitia autem, aut ineptia et ignorantia, cum eorum, quae dicenda, tum quae tacenda sunt, res minimas admodum prolixè et laboriose immorando persequuntur. Non aliter ac si quis Iouis Olympici pulchritudinem vniuersam, quae tanta est ac talis, nec videat, nec laudet; neque etiam iis, qui ea nesciunt, quicquam narret: sed subsellii rectitudinem, et expolitionem, et crepidae concinnitatem admiratur, et haec plane magno studio exponat. Magna itaque copiose exponenda sunt, parua autem et minus necessaria percurrenda, ne dicam praetermittenda.* Quae ratio, cur multi historici aliorum incurrerint reprehensionem. Dion sibi infensus calamum videtur a conatu velle reuocare, quando conqueritur, se comminuere grauitatem historicam, si domesticam Commodi Imperatoris consuetudinem latius attingat. Valerius Maximus centuram incurrit Lampridii in vita Commodi, quod minutiarum imprudens fuerit sectator. Sallustius culpatur a Victor. lib. 2. var. lect. c. 23. quod de Philenorum aris minuta quaedam, graui historico indigna, suis admiscuisset historiis.

I, 1, 5. *Εἰ γὰρ τις παραβῆλοι πάντα τὸν ἀπὸ τῆ Σεβαστῆ χρόνον, ἐξ ἕπερ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν.*) Existimat scriptor noster hoc in loco, imperium Romanum in Monarchicum statum sub Augusto mutatum fuisse; quum tamen manifestum sit, populi Romani potentiam non solum diminutam sub Iulio Caesare, verum etiam sublata; non tantum facto, verum etiam jure; neque enim sibi vllam vsurpauit potestatem, antequam haec ei senatus decreto esset delata, siue hoc factum metu, siue voluntarie. Quod vero legiones senatus sententia non dimiserit, nihil iuuat; tum quod iniuste et subdole illas legiones ipsi detractas vellent, et additas Pompeio, qui ei dominaretur, tum quod Senatores quidam cogerentur ire in sententiam a Pompeii amicis latam, additis etiam minis. Cum igitur Senatus potissima pars adeo male de Caesare fuerat merita, vt iuste inclementiam eius, qui alias in inimicissimos satis clemens, metuerent, nouos sinxit honores, ac singulares ei decreuit; quo eius captaret gratiam, qua excidisse sese autumabat. Itaque Pater Patriae fuit appellatus; Dictator in perpetuum; Comitia in sua habuit potestate. Quae omnia quid aliud norant, quam populi auctoritatem tralatam in Principem? Senatum solus ex arbitrio suo et beneplacito constituit, honores ac munera solus est clargitus, adeo vt nulla de ambitu lege foret opus. Cum enim ante ciuile bellum tantae fuerit potentiae, multo magis post illud aucta, non diminuta ea dicenda. De Caesare autem, cum in consulatu collegam haberet Bibulum (quod ante bellum ciuile) hoc narrat Suetonius: *Vnus ex eo tempore omnia in Republica, ad arbitrium admi-*

nistravit: ut nonnulli urbanorum, cum quid per jocum testandi gratia signarent, non Caesare et Bibulo, sed Iulio et Caesare actum scriberent, bis eundem proponentes, nomine atque cognomine. Utque vulgo mox ferrentur hi versus:

Non Bibulo quicquam nuper, sed Caesare factum est:

Nam Bibulo fieri consule nil memini.

Adde: Nouissime, dubium, an ipso volente, oblata pro rostris ab Antonio consule regni insignia. Flor. lib. 4. c. 2. Patercul. lib. 1. Dion. lib. 44. quod an approbatum fuerit, patescit ex lege regia, in qua Iulii Caesaris sub initium mentio fit: cuius legis fragmentum aerea tabula incisum, adhuc in Laterani Basilica asseruatur. Qua de re vide Georgium Fabricium antiquitatum lib. I.

Verum tamen a nostro scriptore merito videtur exclusus Iulius Caesar, tum quod non diuicino gauisus fuerit principatu, quem vix ad menses protraxit quinque, tum quod sub Augusto demum in vigore extiterit monarchicum regimen; cuius fundamenta jecerat Caesar: adeo ut successorem in imperio sibi designauerit, eumque praesidiis ad imperii tutamen munierit. Tacit. Annal. I. Caium ac Lucium in familiam Caesarum induxerat; nec dum posita puerili praetexta Principes appellari, et post, Drusoque pridem extincto, Nero solus e priuignis erat: illuc cuncta vergere: filius, collega imperii, consors tribuniciae potestatis assumitur, omnisque per exercitus ostentatur. ac deinceps: Nunc senem principem, longa potentia, prouisis etiam heredum in rem publicam opibus, auxilio scilicet militari tuendum, ut sepultura eius quieta foret.

Quod autem nonnulli velint Monarchiam inchoatam post Augustum, mihi non sit verisimile; cum tot scriptorum testimonia contrarium arguant. Tacit. Annal. I. Cuncta ciuilibus discordiis fessa nomine Principis sub imperium accepit. et alibi: Multus hinc ipso de Augusto sermo, plerisque vana mirantibus: quod idem dies accepti quondam imperii Princeps vitae supremus. Vis me dilucidioribus hoc probare testimoniis, plura subiiciam Dion. l. 53. Multis eum verbis precati sunt, ut solus imperii summam gereret: omnibusque, quibus id ei persuaderent, argumentis adductis, tandem eo impulerunt, ut principatum solus obtineret. Tacit. Annal. I. Non aliud discordantis patriae remedium fuit, quam ut ab vno regeretur. Histor. I. Postquam bellatum ad Actium, atque omnium potestatem ad vnum conferri, pacis interfuit. Neque mouet Taciti dictum, non regno, nec dictatura, sed principis nomine constitutam rempubl. Annal. I. hoc enim subdole fecit Augustus, ut omnem a se amoueret populi inuidiam. Caius Caesar dictaturam senatus consulto delatam, cum animo lubente acceptasset, adeo in se plurimorum exacuit animos, ut etiam mucrones. Augustus callidior: omnes tenuit honores, qui vel minimum taperent dominatus: teste Suetonio. Domini appellationem horruit, non aliter ac maledictum vel opprobrium, ut et Alexander imperator Romanus dominum se dici vetuit. Dominatio enim et Principatus diuersae sunt naturae, ut docet Plin. Pan. nec aliis et Princeps gratior, quam qui maxime dominum grauentur. Videtur hoc delignare voluisse Tacit. Annal. 3. Tiberius tribunitiam Druso petebat. Id summi fastigii vocabulum Augustus repperit, ne regis aut dictatoris nomen adsumeret, ac tamen appellatione aliqua cae-

vera imperia praecineret. Clarius Dion. l. 53. in vita Augusti: ὁ Καῖσαρ ἐπεθύμει caetera. Caesar, quamvis Romuli nomen vehementer appetebat, tamen quum sentiret, hinc se suspectum affectati Regni fieri, eo omisso, Augustus, quasi hominis natura amplior ipse cognominatus est. Et paulo post, de imperatoribus loquitur: καὶ ἔτιω ἐκ τῶν καὶ. Ad hunc itaque modum ratione eorum nominum, quae in populari civitatis statu usurpantur, omnem totius reipubl. potestatem accipiunt: ac regiam etiam, nisi quod invidiam nominis vitant: nam Caesaris et Augusti vocabula nihil eis quidem ea potentiae adiciunt peculiaris, sed alterum successionem stirpis, alterum splendorem dignitatis significat.

I, 1, 5. Καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάροις) Vnde vox barbarorum deducta, varii varie ambigunt. Quidam eos dictos volunt a Barba et rure, quod prolixas eas soleant alere, quodque hispidi sint et pagani, qui nunquam in urbibus vixerint. Ita vult Cassiodorus: verum vana haec est Etymologia, cum nomen barbari non sit latinae linguae, sed alterius. Alii Barbaros ex eo dictos existimant, ut τραχυσομία tali onomatopoeia irrideretur, ita Strabo lib. 14. Omnes nationes, praeter Graecos, ita fuisse vocatos designat, quod difficulter, asperè, et dure loquerentur, ac non probe sonarent linguam Graecam, et vnaquaeque lingua suam habet in pronunciando difficultatem. Quod ipsum confirmatur testimonio Homeri, qui 2. Iliad. Cares βαρβαροφώνες dixit, tanquam duriloquos et crassilingues, ut qui Graecas ditiones plane expedire non poterant. Ex eadem causa Barbari mus dictus est, vitium eorum, qui male graecissant, et Graeca perpetam pronunciant, ita ut sermo iste inconditus minus perciperetur. Quo videtur respexisse Diuus Paulus. I. Corinth. 14. vers. 11. Nisi sciero vim vocis, si ero, qui loquor, Barbarus et qui loquitur, apud me Barbarus fuerit. Quibus adde v. 19. Sed in ecclesia malim quinque verba intelligentia loqui, ut et alios informem, quam decem millia verborum lingua. Et sic intelligendum est illud Ouid. in Ponto Exulantis; Trist. 5.

*Barbarus his ego sum, quia non intelligor ulli;
Derident stolidi verba latina Getae.*

Alia est sententia Scal. exerc. 51. sub initium, et in Theophrast. de Plant. lib. 3. c. 32. Quam qui volet, amplectatur, quamvis videatur mera fundata coniectura. Qui vero vocati fuerint Barbari, difficile est determinare. Graeci quidem mundum diuiserunt in duas partes, in Graecos seu Pelasgos et Barbaros, adeo ut omnes, exceptis Graecis, fuerint Barbari, neque latini ab hoc nomine probroso excipiebantur, ut Cato et post eum Plinius testatur: *Graeci nos quoque dicunt Barbaros, et spurca foedant appellatione.* Quod discrimen spectat Diuus Paul. Rom. I. vers. 11. quum opponit inter se Graecos et Barbaros: *Debitor sum, inquit, Graecis simul et Barbaris.*

Verum tamen Romani quoque, alicuique populi, ab hoc sese nomine turpi vindicarunt, et quicquid gentium extra imperii sui limites fuit, communi nomine Barbaros appellarunt. De Romanis hoc testatur Herodianus in loco ante citato, vbi vocantur omnes Barbari, qui non sunt in imperio Romano. De Aegyptiis Herodot. lib. 2. τὰς μὴ σφι ὁμογλώσσους caetera, *Aegyptii appellant omnes Barbaros, qui alia, quam ipsi, lingua vtuntur.* De Scythis Laërt. lib. I. Anacharsis Scythae cuidam obijcienti, quod esset Barbarus, certe, in-

quit, apud Athenienses: sed vicissim Athenienses Barbari sunt apud Scythas. Praeterea antiquitus Barbarorum nomen proprie de Phrygiis accipiebatur, ut apud Horat. *Graecia Barbariae lento collisa duello.* et Sophocles in Ajace Phrygem vocat, *βάρβαρον φεύγα.* Hodie vero, ut et olim, nostra lingua, quando dicimus Barbarum, intelligimus hominem ab omni humanitate, et virtute alienum, ferum, latronem, qua tandem cunque terrarum parte vel gente degat. Dixi, ut olim, vocem hanc vsurpari. Quod colligere licet ex Apul. Miles. lib. 3. ubi dicit insidiis latronum impetitus: *At illi Barbari prorsus et immanes homines, neque fugam capeffunt, sed audaciter resistunt.* Manifestius testimonium de Alexandro Magno, qui cum a praeceptore Aristotele admoneretur, ut Graecis se tanquam principem, barbaris ut dominum praeberet, respondit, se *Graecum virtute, Barbarum vitiositate metiri velle,* teste Plutarch. orat. I. de Fort. Alex. et Strabon. in fine lib. I. Ut autem propius ad institutum nostrum accedamus, notandum, Romanos omnes vocasse Barbaros, quos deuicerunt et subiugarunt, vel etiam quorum prouincias adierunt. Illustrat et probat hoc Mart. libr. 13. Epigr. 68.

*Anfere Romano quamuis satur Hannibal esset,
Ipse suas nunquam Barbarus edit aues.*

Imperatorum vero temporibus peculiari nomine Germanos vocarunt Barbaros. Quod testimoniis petitis ex Aug. Hist. Scriptoribus manifestum. Noster autem multis in locis l. 1. Commod. in orat. ad milites *τὸ δὲ βάρβαρον* et c. *Barbara gens initio noui principatus repressa, non audebit sese efferre.* Et eodem libr. *Barbara gens quavis occasione facile mouetur.* Quibus in locis intelligit Germanos, quos omnes nondum subegerat imperator Marcus, quique metu principis in praesens continebantur, ut loquitur alibi noster scriptor. Quibus adde Vopisc. *sentiendum esse, dicit, non videndum, quoties auxiliaribus Barbaris Romanus miles iuuatur.* Id est militibus Germanicis, qui confoederati ac socii populi Romani vocati saepissime apud Tacit. aliosque.

I, 1, 9. *Κοιμῆ νέος, ἐαυτομόμερον βιώσαντες*) Senes longo vsu, experientia, ac exercitatione, formatum habent pectus, satis validum ad reipubl. administrationem. *Eorum aetas apposita, peridonea honestis, laudabilibusque actionibus, reftaque a ratione temperatis, et quarum ratio fit magistra, dux vero prudentia.* Iouian. Pont. lib. I. de prud. *Adolescentes vero inhonestas sequuntur plerumque voluptates, quibus capti regendos sese permittunt turpibus cupiditatibus.* Iouian. lib. I. de prud. Ad virtutis studium, probitatis, honestatis non facile inclinant, utpote laboriosissimum, sed quam facillime eorum ingenia a recta disciplina ad luxum dilabuntur. Molliter et indulgenter habiti vanis oblectamentis tempus transigunt, infueti imperii curae ac administrationi. *Non aliter quam equinis pullis vacationes a ferendis oneribus conceduntur, quod nondum eorum corpus sit deuehendis iis satis idoneum:* ita adolescentibus propter mollitiem corporis ac teneritudinem cessatio ab agendo conceditur, quae administratori reipublicae turpis, nisi spectet animi relaxationem viriumque refocillationem, quo post valentiores redeant ad pulchra et se digna munera obeunda. Vnde Tiberius praecepto insigni, quamuis ille inuidiose, monet senatum: *ne quis mobiles adolescentium animos,*

praematuris honoribus ad superbiam extolleret. Tacit. Annal. 4. huius rei rationem non obscure reddit imperator Marcus in Orat. ad Amicos: καὶ δεόμενον ὄσπερ et c. ipsi adhuc indigent, quasi in salo et vitae fluctu gubernationibus, ne rerum imperitia de recto quasi cursu ablati, malis artibus impingant.

1, 1, 9. Πολλὰ ἐκαιοτόμησαν) Nihil magis in iuvene Principe odiosum, quam noua permulta, in Republ. designare; et tamen nihil facilius euenire solet, cum adolescentium animi leui vento, arundinis instar, in quamuis partem mobiles. Temeritas enim et calor huic aetati additus, vel potius insitus, qui maxima reipubl. naufragia, miserrimaeque saepe conciliat. Cicer. dial. de senect. ita ut legibus annalibus grandiore aetate ad consulatum constituerent, quod adolescentiae temeritatem vererentur. Cic. Philipp. 5. Ratio delumi potest ex eo, quod ista aetas non tam spectet utilitatem, quam quidem delectationem: cum autem nihil magis delectet, quam quod nouum, fieri, vt ad noua quotidie feratur appetitus, secundum illud Liuium: Festinantibus ad noua, primae origines, proximaque originibus minus praebent voluptatis. Quo cum illud Homeri consonat Od. I. τὴν γὰρ αἰαδὴν et caet.

Cantio haec hominum longe est celeberrima vulgo;

Et gratissima quae nuperrima venit ad aures ex vers. Eras.

1, 2, 1. Βασιλεύοντι Μάρκῳ) Iul. Capitol. eum vocat *Marcum Antonium Philosophum*, forte studio philosophandi; siquidem Philosophiae deditus stoicae, quam et per optimos quosque magistros acceperat, et undique ipse collegerat. Iul. Capitol. *Quam etiam grauitate morum, vitaeque continentia sanciuit.* Noster lib. 1. Verum obseruant commentatores in Hist. August. script. hanc *Philosophi* inscriptionem, quae attribuitur Marco, non esse genuinam. Vir summ. Salmasius hanc inscriptionem non agnoscit, quod vetusti codices ea careant, saeculorum inscriptiones; et omnes numi, qui hodie etiam extant, hoc cognomen ignorent. Concedit incomp. Casaub., esse quidem epitheton Marci, sed cognomen esse, id vero negat. Quod patet ex Suida: ὁ ἐπαινετός κατὰ πάντα φιλόσοφος, et ex Capitol. *Marco Antonio, in omni vita philosophanti viro.* Idque fit manifestum variis scriptorum testimoniis. Graeci eum solum Marcum appellant, aut Marcum Aurelium Antoninum, sine additamento *Philosophi*.

Ita noster auctor vbiuis locorum, Philostratus in Theodoto, Dion. libr. 71. Zosim. libr. 1. Nicephor. Eccles. histor. libr. 3. cap. 31. et quod certum huius rei est indicium, Athenagoras Philosophus Atheniensis illud cognomen tum non omisisset in inscriptione praefixa legationi, quam suscepit pro Christianis, quae ita se habet: Δ. Αὔρηλ. Ἀντωνίνῳ καὶ Δ. Αὔρηλ. Κομμόδῳ, postea vero subiungit, τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφους, quia non erat hoc nomen proprium, sed appellatiuum, cum vtrisque ex aequo tribuatur. Latini scriptores etiam omiserunt illud cognomentum, vt Aurel. victor, Ammian. Marcellinus, ipse Iul. Capitol. qui eius vitam conscripsit, semel tantum *Philosophi* cognomen addidit, reliquis in locis omisit. Antea vocabatur ab Adriano *Annius verissimus*, diminutiua voce, post virilem aetatem togam *Annius verus*. Iul. Capitol. *Vocatus et postea Aurelius pro Annio, quod in Aureliam, hoc est, Antonini, adoptionis iure transisset.* idem in eius vita. Labet hic adnotare errorem Suidae,

qui Marco cognomen *Pii* addidit. Μάρκος βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβῆς ἐπικληθεὶς. Quod esse nequit, cum *Pii* nomen proprium fuerit Antonini, Adriani successoris, cuius filiam assumpsit sibi in uxorem Marcus, et cum ea imperium. Videat tamen, qui volet, Suidam excusatum apud Clatissimum Meric. Casaubon. Isaaci filium in testimonio Marci Antonini, praefixis eiusdem Antonini de seipso libris, ubi quaedam habet non contemnenda.

1, 2, 2. Κοιμῆ νέος τὸν βίον μετέλλαξε, Βηρίσσιμος δὲ ἦν et c.) Jul. Capitol. parum immutato nomine in vita Marci: *Sub ipsis profectiois diebus in secessu Praenestino agens, filium nomine Verum excocto sub aure tubere septennem amisit.* Aelio Lampridio dicitur aliquis *Antoninus, quadrimus elatus.* Quis ille fuerit, non colligitur ex nostro scriptore, qui nullam eius mentionem fecit. Septennem vero, de quo Capitol. Aelius Lampridius in vita Commodi *Seuerum* nominat: *Appellatus est autem Caesar puer (nempe Commodus) cum fratre Seuero.*

Existumat vir summ. Cl. Salm. in notis ad Commodum, *Seuerum* perperam irreplisse pro *verum*. Itaque bene scriptor nolter βηρίσσιμος pro βῆρος, cuius est diminutiuum, forte quia κοιμῆ νέος, admodum iuuenis, vt de eo loquitur. Quod ita sese habere, probat illud Capitolini in vita Marci: *Post excessum vero Patris (Marcus) ab Adriano Amius verissimus vocatus est: post virilem vero togam Antonius verus.* Ac si diceret, tum diminutiua voce fuit cognominatus, quia pueritiae metas nondum erat egressus, post modum vero nomini ablata diminutio, postquam virilem incepit ingredi aetatem.

1, 2, 2. Βηρίσσιμος δὲ ἦν ὄνομα αὐτῶ) Latinis *Verissimus*. Soliti Graeci ponere β, pro v. vt Σεβήρος pro *Seuerus*. Ratio est, quod cum digammae illius verum sonum nullum haberent, inopia coacti, ad quamvis potius, quam ad φ, decurrere voluerint, a quo maxime scilicet, abesset. Lips. c. 12, de Rect. Pron. ling. lat., immo siue destituantur litteris, siue non destituantur, semper solici durius quam Latini sua proferre. Vnde eum πρῶξιον dicunt, quem Latini, Burhiam, βῆρον, quem Latini, *Verum*, quanquam nunquam tam suauiter sua possent pronunciare, ac quidem Latini per suum v. *Nulla enim suauior littera hac duplici nata videtur, post litteras natas.* Lips. in not. ad cap. 12. de pron.

1, 2, 2. Κόμμοδον καλέμενον, ὁ πατὴρ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας) Lamprid. in vita Commodi: *Commodum Marcus et suis praeceptis et etiam magnorum atque optimorum virorum erudire conatus est, habuit litteratorem Graecum Onesicritum; latinum Capellam Antistium: Orator ei Attejus sanctus fuit.* Genuini patris officio fungitur Marcus, dum adolescentem magna cura ac diligentia educare contendit. Magni quidem refert, vt quis nascatur, sed multo maxime, quibus rationibus et exemplis a teneris formetur et instituat. Quam artem, tanquam difficillimam, fingendi, formandi, educandi puerum, scire oportet omnes parentes. De qua merito dixeris, quod de pronunciatione Demosthenes, isti, primas, alteras, tertias tribuendas, quippe quae naturam ferocientem, et alias renitentem mouet ac flectit in contrarium. Eaque cura eo magis incumbit viro Principi, quod degenerem ex se genitum relicturus est Reipubl. detrimento ac damno. Quod Cicer. 3. Verr. *Qui non recte instituunt atque eru-*

diunt liberos, non solum liberis, sed etiam reipublicae faciunt iniuriam. Nullo attamen in negotio plus delinquant, quam in hoc viri Principes, dum vel grauioribus intentis minore cura liberos educare solent, vel curam liberorum abicientes, aliis eam demandant, inque eos reiciunt, qui saepius in aula pessimi audiant iuuentutis deprauatores, vel etiam, dum simiarum ritu, sobolem complexu necantium, liberorum indolem tenui ac molli corrumpunt educatione, eos ad virtutes non hortantur seuerius, neque alios id facere permittunt, sed potius facientes odio prosequuntur, a vitiis non absterrent acrius, neque nimium absterri volunt, ne forte supra modum appareant religiosi. Id vitii fuisse in Marco non obscure notat Lamprid. in vit. Commodi: *Adhibitos custodes vitae suae honestiores ferre non potuit, pessimos, quos detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit: quibus per patris mollitiem restitutis, popinas et ganeas in Palatinis. semper aedibus fecit: neque unquam pepercit vel pudori vel sumptui.*

1, 2, 3. *Θυγατέρας ἐν ᾧρα γενομένης ἐξέδωτο ἀνδρόσι*) In filiabus elocandis maxima parentis cura ac diligentia requiritur, praecipua quippe radix, praecipuus fons, vnde potissima pars, vel felicitatis, vel infelicitatis prouenit in vita mortalium, videtur esse matrimonium. Hoc amicitia in priuata vita initur, hoc foedera paciscuntur in publica societate. Vnde qui generum quaerit, sibi quaerit imperii firmamentum ac decus. Hinc veteres Philosophi nulla de re sanctius quid conscripserunt, quam de coniugio, quorum monumenta quaedam etiamnum extant apud Arist. Xenoph. et Plutarch.

1, 2, 3. *Οὐ τὰς γένους μακρῶν διαδοχαῖς* et c.) Iul. Capitol. *Proficiscens ad bellum Germanicum, filiam suam non decursu luctus tempore, grandaeno equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiocheni, nec satis nobili.* Non quod non ille supra vulgus sit collocandus, in quo generis simul et virtutis conuenit nobilitas, et eadem sede locatur, verum quia tot ac tanti saepe deficiunt ab origine, a maiorum virtutibus degeneres, tutius consultiusque iudicatur, primas virtuti tribuere, alteras natalium splendori. Quem ordinem seruauit ille, quisquis fuerit, qui scripsit versiculum in laudem Vlyssis:

*Inclyte parua praedite forma,
Nomine celebri, claroque potens
Pectore, Achiuus classibus duxor,
Grauis Dardaniis gentibus vltor,
Laërtiade.*

Vbi obseruant ea primo loco esse posita, quae ipsius Vlyssis essent propria: in quibus nihil sibi Laërtes, neque Anticlea, neque Acrisius vindicaret: patris autem nomen in vltimum reiectum esse locum, quod in laudibus magnorum virorum postremum locum generis nobilitas teneat. Et sane ea posteros similes non tantis cumulat honoribus, quippe quae vix ac ne vix quidem per se laudem merceantur. Neque e contrario dissimiles illustrat, sed prodit magis indignos: honorem non tam accommodat, quam quidem maculam iniicit et inquinat. Oraculo illa digna vox: *Optimus quisque nobilissimus.* Quid enim si ex optimo pessimus, vt e vino saepe acetum generatur, an ideo praefereendus omnibus bonis, quia patre bono, ipse nequam? non sane. *Vt enim venator non quaerit, quod tali cane natum sit, sed canem; et eques equam ipsum, non quod ex*

qu o (quid enim simul ex equo natus sit?) ita vir politicus tota via erraverit, si in pectore non requirat quis, sed e quibus. Plutarch. in Syll Sordidum illud laudis opus ac debile, quod fultum majorum imaginibus ac triumphis auitis. Illi nihil proderit, quod factos plenos ostendet numerofo consule, cui vita vitiorum plena ostendit naevos. Perit omnis in illo nobilitas, qui quicquid laudis petit, petit ab origine, quam inficit, ac inquinat. Scite Plautus in Trinum. (3, 2, 16. sqq. praeter vss. extremos):

*Itane tandem majores famam addiderunt (tradiderunt) tibi tui,
Vt virtute eorum ante parta per flagitium perderes,
Atque honori posterorum tuorum ut vindex fieres?
Tibi paterque avosque facilem fecit et planam viam
Ad quaerendum honorem: tu fecisti, ut difficilis foret,
Culpa maxime et desidia, tuisque stultis moribus.
Qui bono sunt genere nati, si sunt ingenio malo,
Suapte culpa degeneres abeunt, genus ingenio improbant.*

Vanum est illud et umbraticum a parentibus in filios degeneres translatum, quia non est ipsorum: virtus enim non infunditur posteris, ut reliqua corporis bona, acquisita est, non nativa.

*Fortes creantur fortibus et bonis,
Est in juvenis, est in brutis (equis) patrum
Virtus, nec imbellem feroces
Progenerant aquilae columbam:
Doctrina sed vim promouet insitam,
Reliquae cultus pectora roborant,
Vtuncque defecere mores,
Dedecorant bene nata culpa.*

Vbicunque igitur degener leonis catulus, ibi praefendus generosus canis, et vbi dama timidior nobilis, ibi promouendus strenuissimus ac probus, etiam in tuguriolo prognatus miles. Huc facit locus Iuvenal. Sat. 8

*Malo pater tibi sit Therfites, dummodo tu sis
Aeacidae similis, vulcanique arma capeffas,
Quam te Therfiteae similem producat Achilleus.*

Audi Boëtium rem omnem explicantem ac determinantem. Iam vero quam sit inane, quam futile nobilitatis nomen, quis non videat? Quae si ad claritudinem refertur, aliena est. Videtur namque nobilitas esse, quaedam de meritis veniens laus parentum. Quod si claritudinem praedicatio facit, illi sint clari necesse, qui praedicantur. Quare splendidum te, si tuam non habes, aliena claritudo non efficit. Quod si quid est in nobilitate bonum, id esse arbitror, ut imposta nobilibus necessitudo videatur, ne a majorum virtute degenerent. Vnde Iuris conf. Ex genere nobilis, tantum praesumptione est nobilis. l. Quod si nolit, D. de Aedilit. Edict. Haec quasi ore Epicteti dicta ac dictata. Nimirum nostra non sunt genus, pecuniae, καὶ ἐν λόγῳ, ὅσα εἰς ἡμέτερα ἔργα. Verum ea nostra sunt, quae potestati nostrae subiacent, quaeque a fortuna nec dari, nec auferri possunt. Ergo

Quid genus, et proavos strepitis?

*Si primordia vestra,
Auctoremque Deum spectes:
Nullus degener exstat,*

Ni vitiis peiora fouens

Proprium deserat ortum.

1, 2, 4. Ἀρετῆς δὲ πείσους ἔμελεν αὐτῷ) Aurel. Victor. *Iste virtutum omnium, caelestisque ingenii exstitit defensor.* et ipse de se ipso lib. I. c. II. παρὰ τῷ ἀδελφῷ et c. *A fratre Seuero, amorem familiarium, et veritatis et iustitiae, didici.* Rara certe auis in terris principis talis, qui magnopere virtutes exercuit: cum in veteri sit verbo, nec auctoritate carente nec euentu, alienam virtutem regibus esse formidolosam, quia ipsi a virtute abhorrent.

1, 2, 4. Λόγων τε ἀρχιότητος ἢ ἐρασῆς) Aurel. Victor. *Litterarum Graecarum erat peritissimus.* Athenag. Philosoph. in legatione pro Christianis, ad Marcum et Verum imperatores. οἶδα γὰρ, ὅτι ὄσων et c. quae seq. Quae ita latine: *Novi enim vos, quantum prudentia simul et imperio praestatis omnibus, tantum etiam exquisita scientiarum cognitione excellere; ita in singulis pariter sapientiae paribus eximie versatos, ut qui unam duntaxat aliquam sibi excolendam delegerunt, etiam illos in hac ipsa parte superetis.* Non iniuria hic quisquam quaerere posset, num assiduum illud litterarum ac scientiarum studium non videatur imperanti non solum indecorum, verum etiam circa altiora ac majora reipublicae occupato, illicitum? Ita censet Seneca Epist. 88. *An tu existumas, eum reprehendendum, qui superuacua usu sibi comparat, et pretiosarum rerum pompam in domo explicat: non putas eum, qui occupatus est in superuacua litterarum suppellectile? Plus scire velle, quam sit satis, intemperantiae genus est.* et Epist. 106. *Quemadmodum omnium rerum, sic litterarum quoque intemperantia laboramus, non vitae, sed scholae discimus.* Atque hac ratione reprehensi Imperatores plurimi, quod nimium litteris vacarent. Hadrianus Princeps a nonnullis Graeculus dicebatur, quod impensius Graecis studiis esset imbutus, ut scribit Spartianus in eius vita. Ob eandem affectatae supra modum doctrinae culpam Iulianus Apostata Graecus audiuit literis, teste Ammian. Marcell. libr. 17. Marcus Antoninus per ludibrium a quibusdam vocatus fuit *dialogista*, quod libris et dialogis conscribendis operam daret; ita Vulcat. Gallicanus in vita Auidii Cassii: *Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans.*

Est igitur eorum, qui Reipubl. curam susceperunt, eruditionem, tanquam animi cultum, quatenus opus, et ad rem, atque usum pertinet, assumere. Quod fecere Scipio ille posterior, Cornel. Sylla, Pompeius, Lucullus, Caesar, aliique. De Heluid. Prisco testatur Tac. histor. 4. *Ingenium illius altioribus studiis iuuenis admodum dedit: non ut plerique, ut nomine magnifico segne otium velaret, sed quo firmior aduersus fortuita Reipubl. capefferet.* Exemplar principibus viris ac regula hoc in negotio propositus sit magnus ille Agricola, qui studio scientiae flagrantem animum coërcuit, tenuitque, quod est difficillimum, ex sapientia modum.

1, 2, 5. Παρεῖχε δὲ καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον βουσιλέα et quae seq.) Aurel. Vict. *Hic permisit viris clarioribus, ut conuiuia eodem cultu, quo ipse, et ministris similibus exhiberent.* Eutrop. *Hic cum omnibus Romae aequo jure egit, ad nullam insolentiam*

elatus est imperii fastigio. Ipse de seipso l. I. c. I. quae ita latine: Ab auo meo Vero didici placidis esse moribus. c. 6. A Sexto comitem. c. II. a fratre meo Seuero amorem familiarium. Idem eleganter de Juliano testatur Mamertinus in Panegy. ei dicto: Quis, oro vos, plura praebuit fidei constantiaeque documenta? omnes, quos priuatus in familiaritatem recepit, eodem habet imperator affectu: nemo gradu pulsus, nemo aditu prohibitus. Detestandus igitur gentium quarundam odiosus ritus, apud quos persona Regis, sub specie maiestatis occultitur. Apul. de Deo Socrat.

1, 2, 6. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Athenagoras, legatione pro Christianis: Μ. Αύηλ. Ἀντονίνω καὶ Λ. Αύηλ. Κομμόδω, Ἀρμενιαιοῖς, Σαρματιοῖς. τὸ δὲ μέγιστον, φιλοσόφοις.

Jul. Capitol. Erat enim ipse tantae tranquillitatis, ut vultum nunquam mutauerit ex moerore, vel gaudio, philosophiae deditus Stoicae, quam et per optimos quosdam Magistros acceperat, et undique ipse collegerat. Gallicanus in vita Auidii Cassii: Nec defuere, qui illum Catilinam vocarent: quum et ipse se ita gauderet appellari, addens futurum se Sergium, si dialogistam occidisset, Antoninum hoc nomine significans: qui tantum enituit in Philosophia, ut iturus ad bellum Marcomannicum, timentibus cunctis, ne quid fatale proueniret, rogatus sit non adulatione, sed seruo, ut praecepta Philosophiae ederes: nec ille timuit, sed per ordinem paraeneseon, hoc est, praeceptionum, per triduum disputauit. Aurel. literarum Graecarum peritissimus. Ipse de seipso lib. I. c. 3. A Diogneto didici, libere dicta ferre aequo animo, Philosophiae me addicere.

ib. Μόνος τε βασιλέων φιλοσοφίαν et quae seq.) Felices subditos, talem qui naeti sunt Principem! Audite Boët. lib. I. de Consol. Phil. prof. 4. Tu hanc sententiam Platonis ore sanxisti, beatas fore respubl., si eos vel studiosi sapientiae regerent, vel earum rectores studere sapientiae contigisset. Audite ipsa Platonis verba lib. 5. de Republ. Ἐὐ μὴ οἱ φιλοσοφοὶ et c. Nisi philosophi ciuitatibus dominentur, vel hi, qui nunc reges potentisque dicuntur, legitime suffraganturque philosophentur, in idemque ciuilibus potentia et philosophia concurrant, neque (quod nunc fit, a diuersis duo haec tractentur ingenii non erit ciuitati, vel etiam hominum generi requies vlla malorum. Quam sententiam Prudent. lib. I. contra Symmach. est mutatus: Fortunata res erit publica, si aut sapient reges, aut regnauerint sapientes. Suffragatur Plutarchus in commentario ad Principem indoctum, qui ita latine: Doctrina, inquit, ex Philosophia prompta, quae assessor et custos est domestica imperantis, de potestate sicut bono habitu praescindens, quod lubricum est, relinquit, quod est sanum.

Si non creditis testimoniis, transeamus ad exempla: Euocatus ad Dionysium Plato, ut capite curato vniuersae laboranti Siciliae adferret medelam, tantum Philosophiae documentis est confectus, ut verecunda deinceps forent conuiuia, ac vbiq; in omnibus actionibus moderatio ashiberetur. Immo ordo curiae talis fuit, ipsiusque etiam Tyranni in iure dicendo benignitas, ut ciuitati mirifica spes affulserit de hominis, alias pessimi, commutatione. Neque hoc sine ratione: erat enim vnus omnium ad Doctrinam et Philosophiam impetus, teste Plutarch. in Dion. Huius non ignarus Philippus Macedo, qui ab Epaminonda Philolopho institutus, curam

Alexandri filii demandavit Aristoteli, cuius praeceptis decem ferme annis eo informatus est successu, ut maiore apparatu a praeceptore, quam a parente Philippo subornatus in Persas traiecerit. Neque recesserunt ab hac opinione, quotcumque viri Principes apud Romanos fuerunt maxime illustres, ne dicam de Graecis, quorum numerus est innumerus. Iulius Caesar Aristonis frequentavit Auditorium, Pompeius Cratippi. Idem bello confecto Mithridatico, fasces Philosophiae submisit; intraturus Polidonii sapientiae professione clari domum, fores percussit de more, idque propter Philosophiae dignitatem, a lictore vetuit. Augustus Caesar Arium et Athenodorum secum habuit; Trajanus, Optimi nomen meritus, Plutarchum. Denique Marcus Antoninus Philosophiam nunquam spreuit. Eius rei luculenta occurrunt testimonia apud Iul. Capitol. in eius vita: *Apud Aegyptios ciuem se egit, et Philosophum, in omnibus studiis, templis, locis, et paulo post: Sententia Platonis semper in iore illius fuit, florere ciuitates, si aut Philosophi imperarent, aut Imperatores philosopharentur.* Lino antiquum illud aeuum, transeo ad exempla, quae aetati nostrae viciniora. Alphonsus Arragoniae rex adeo sapientiae fuit amator, ut exclamauerit, *non hominis, sed bouis esse vocem, eius, qui dixerat, non decere principem tenere litteras.* Ludouicus I. Vngariae ac Poloniae Rex, tantos in sapientiae studio fecit progressus, ut non minus litteris, quam armis praestiterit, teste Cromero in fine lib. 13. de rebus Polon. Neque silentio praeterendum vltimo loco exemplum Matthiae Coruini, qui et doctissimus, et doctorum summus Maecenas, adeo ut in ipsa regia Budae bibliothecam vere regiam instituerit, ex qua aetate superiori plurimi libri vtilissimi prodierunt.

1, 2, 6. Φιλοσοφίαν ἐ λόγοις, ἢ δὲ δογμάτων γνώσει, σεμνῷ δὲ ἤθει καὶ βίῳ σώφρονι ἐπιώσατο) Ex Epicteto: Aul. Gell. lib. I. c. 2. *Iuuenes quidam neque frugi, neque operae probae, sed theorematibus tantum nugacibus, et puerilium isagogarum commentationibus dilatantes.* et paulo post: *qui verborum et argutiarum fuligine ob oculos audientium iacta, sanctissimae disciplinae nomen emeniuntur.* Ali- ter noster Auctor de Marco imperatore, quem refert non praeceptis, sed praxi sapientiae studium confirmasse. Non autem hoc in loco per Philosophiam intellige omnem humanam sapientiam, et quaecumque ab hominibus sapienter et ingeniose dicta et excogitata, verum eam solum Philosophiae partem, quae vitam, studia, et mores informat, quae ἠθική, hoc est, moralis appellatur, quam respicit Nilus in Paraenesi: *ἡ φιλοσοφία χρῆμα τοῖς ἀνθρώποις ἐξίτητον. ἔσται δὲ μοιγενής, μόνη μόνῳ συνεῖναι τῷ κεκλημένῳ βέλεται, Philosophia hominibus res est eximia; vnigenita vero existens, sola soli vult coire possessori.* De eadem parte loquitur Plutarch. in paedagogia: quae verba ita latine: *Animorum aegritudines, atque languores sola est, quae curet atque medeatur, Philosophia. Per hanc enim: et cum hac scire licet, quid honestum, quid turpe, quid iustum, quid iniustum: et summam, quid deligendum, quid fugiendum: quomodo parentibus, quomodo natu grandioribus quomodo peregrinis, magistratibus, amicis, vxoribus ac seruis utendum sit: utque deos veneremur, parentes honoremus, seniores vereamur, legibus obtemperemus: quomodo magistratibus cedere, amicos diligere oporteat, in mulieres seruare modestiam, chares habere liberos, minime seruire cum*

seruis: et, quod maximum est, in prosperis fortunae successibus laetitia non effandi, nec in aduersis casibus tristitia deprimi, nec omnino voluptatibus esse deditos: nec ita per iracundiam affici, ut belluarum animos induamus, quae ex omnibus Philosophiae bonis antiquissima iudicanda. In quam sententiam legitur dictum Musonii, Sapientis Philosophi: ἢ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν ἕτερόν τι φαίνεται ὄν, ἢ τὸ, ἃ προσήκει, λόγῳ μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν, Non enim aliud quid videtur esse Philosophia, quam in id, quod conueniens est, verbo inquirere, opereque implere. Haec est itaque illa Marci Philosophia, quam non verbis, aut decretorum scientia, sed morum grauitate, vitaeque continentia fanciuit. Plura qui volet hac de re, adeat Befoldum in init. tit. pand. De iust. et iur.

1, 2, 7. Πολύ τε πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν) Ea aetate viros plurimos sapientiae studio praeclaros extitisse, minime mirandum, quum singulos maximo affecerit honore, ipse eximius studiorum cultor ac fautor. Testis est Iul. Capit. in eius vita: *Multum Frontoni detulit, cui et statuat in senatu petiit: Proculum ad proconsulatum prouexit, oneribus in se receptis: Iunium Rusticum Stoicum consullem designauit, eique post obitum a Senatu statuas postulatuit.*

1, 2, 8. φιλεῖ γὰρ πῶς αἰεὶ τὸ ὑπήκουον ζήλω etc.) Isocrat. ad Nicod. φιλοῖ τὸ πλῆθος ἐν τέτοις τοῖς ἐπιτηδύμοις διάγειν τὸν βίον, ἐν οἷς αὐτὰς ἄρχοντας τὰς ἑαυτῶν ἐρῶσι διατρέβοντας, *Solet vulgus in iis studiis viuere, quibus magistratus suos videt esse deditos.* Cui suffragatus pronuntiatus Sapientissimus, Syracides cap. 10. *Qualis rector est ciuitatis, tales et inhabitantes in ea.* Calculum adiicit Plato de leg. lib. 4. *Μηδεὶς ἡμᾶς πειθέτω, ἢ φίλοι, ἄλλῃ θᾶπτον καὶ ἕξον μεταβάλλειν ἂν ποτε πόλιν τὰς νόμους, ἢ τῆ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίαν. Μηδὲ οὐν γε ἄλλῃ γίνεσθαι μηδ' αὐτοῖς ποτὲ γενήσεσθαι.* *Nemo nobis persuadeat, o amici, vlla ratione citius aut facilius ciuitatem leges moresque immutare, quam principum exemplo praeunte: neque aliter nunc esse, nec in posterum vquam futurum.* Neque causae sunt in occulto positae. Principis vita in edito ac praelustris constituta est loco, vnde se veluti tropaeum quoddam conspiciendum praebet omnibus, quo omnes ad se trahat, in sui que rapiat exemplum. Subditorum vero mentes et oculi ad alta illa plerumque versi, non aliter ac Heliotropium ad solis motum, in principis mores vertuntur. *Neque tam opus est imperio, quam exemplo.* Plin. Panegy., quod efficacius vrgebit quam ipsae leges. Verissime enim ille apud Liu. 1. 26. *Si quid iniungere inferiori velis, id prius in te ac tuos si ipse iuris staturis, facilius omnes obedientes habeas.* Equidem si quaeras, cur homines imperia tam inuiti patiantur, nihil aliud respondebo, quam quod leges suas ipsi viri Principes parum obseruent. Aeternitati consecrandi sunt versus, ac principibus semper ruminandi, apud Claud. paneg. 7.

*In commune iubet siquid censesque tenendum
Primus iussa subi. Tunc obseruantior aequi
Fit populus, nec ferre negat, quum viderit ipsum
Auctorem parere sibi. Componitur orbis
Regis ad exemplum. Nec sic inflectere sensus
Humanos edicta valent, ut vita regentis.*

Et sane vix vlla res est, quae magis hominem ad virtutis incitet studium, quam exempla. Cum etenim homo, quicquid intelligit, sensu potius intelligat, quam ratione, visu euenire videas, eum potius iis moueri, ac concitari, quam ratione. Quo respexisse videtur Thraseas senator optimus apud Tacit. An. 16. qui moribundus ita quaestori, qui supplicium exigebat, est locutus: *Specta iuuenis, et omen quidem dii prohibeant; coet-rum in ea tempora es natus, quibus firmare animum expedit constantibus exemplis.* Magis scilicet haec mouent, quam verba; humanisque minus sermonibus, quam operibus, creditur. Quemadmodum in verborum strepitu, aut lingua sonora, non consistit sapientia, sed factis exprimitur animique firmitate: ita pariter felicius exemplis factisque maiorum, quam rationibus et dictis instruimur eorundem. Paucissimos inuenias, qui acumina legum, rationesque edictorum, percipiant, vel si percipiunt, admittant: opus est aliquo praecellere, ac viae duce, ad quem mores exigant, quique ipsis praeleuceat.

Quod si igitur vir princeps suos mores ad imitandum aliis velit proponere, quis non eum, cuius vitae institutum legem autumat, aemulandi more, ac obsequii studio sequitur, si quidem ille velit honesta, quis non volet; si quidem turpia, quis non peccabit? Ab eo, tanquam a capite, omnis vitii ac intemperiei in republica origo: rursus ab eodem e contrario, tanquam a capite virtus ac temperamentum, ad inferiora imperii viscera diffunduntur. Eius vita, si proba, emendat ac corrigit continentia omnes, sin minus, cupiditatibus inficit. Non aliter ac orbes inferiores supero illo abripiuntur, eique obsecundant: ita subditi a suprema potestate trahuntur saepe inuiti, volentes nolentes a bona vita ac via deuiant. Vere eloquentiae Parens de leg. 3. *Licet videre, si velim replicare memoriam temporum, qualescunque summi ciuitatis viri fuerint, talem ciuitatem fuisse: quaecunque mutatio temporum in principibus extiterit, eandem in populo secuturam. Quo perniciosius de re publica morientur vitiosi Principes, quod non solum vitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem: neque solum obsunt, quod ipsi corrumpuntur, sed etiam quod corrumpunt, plusque exemplo quam peccato nocent.*

1, 2, 10. Εἰδὸν τε καὶ ἠκυσά) veritatem historiae confirmat, si quando scriptor eorum, quae commemorat, factorum αὐτόπτης, dictorum αὐτήκοος fuit: qua de re supra dictum fuit latius, ad illa auctoris verba: ἐγὼ δ' ἰσοβίαν. etc.

1, 3, 1. Μὴ μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ κινύταις τε καὶ φροντίσι τετραχωμένον) Dum subditi securi, assiduitate curae vir Princeps, ac labore nimio saepe obruitur, quo vere se populi ostendat pastorem. Neque enim specie tenus ac nomine fortuna imperii consideranda est. Verum longe aliter. Admittere in animum totius reipubl. curam, et populi fata suscipere: et oblitum quodammodo suae gentis viuere. Accipere innumerabiles undique nuncios, totidem mandata dimittere, de tot urbibus, nationibus, prouinciis cogitare, noctes omnes diesque, perpeti sollicitudine, pro salute omnium cogitare. Plin. Paneg. v. Lpf. monit. et exempl. pol. c. 7.

1, 3, 6. Διονυσίῳ τῷ Σικελιώτῳ) de cuius saeuicia, intemperantia et nimia venere, Iust. l. 21. et de eo ita Athenae. l. 10. c. 10. φιλόποτος δὲ καὶ μεθύσας etc. Bibaces et vinosos cum recenset Theopompus, Dionysium iuniorem Siciliae tyrannum nominat, qui ob temulentiam corruptus oculis excaecatus sit. Aristoteles in explicanda Syracu-

forum administratione publica ait continenter ipsum ad nonagesimum usque diem ebrium interdum fuisse, atque ideo hebetatos illius oculos.

1, 3, 6. Πτολεμαῖος μὲν, καὶ μέχρις ἀδελφῆς ἰδίας ἔρωτος προσηγήσας) Ptolemaeus, de quo noster scriptor, non statim Alexandro successit. Primus enim fuit post Alexandrum Ptol. Lagi, qui et Soter et Magnus. Post hunc Ptolemaeus Philadelphus. Huic successit Ptolemaeus, de quo noster, cognomento Ceraunus. Erat hic filius Ptolem. Magni, alias Soteris, et Eurydices Antipatri filiae. Iust. lib. 17. et Appian. Sororem duxit, eiusque filios vixit, ipsam regno priuat. Erat illa Arsinoë, quae fuerat matrimonio iuncta Lyfimacho. test. Iust. lib. 17. et lib. 24.

ib. Παρὰ τὴν Μακεδόνων καὶ Ἑλλήνων νόμους) Qua ratione dicit noster scriptor Ptolemaeum duxisse sororem suam, praeter siue contra Macedonum et Graecorum leges: cum hoc ipsum videatur moribus fuisse multorum institutum, ac comprobatum? Ita Euseb. lib. 6. praep. Euang. notat, fas esse Persis coniungi cum sororibus. Adco etiam vt Lucianus tom. 3. de sacrific. Iudens cum Iouis coniugio cum sorore sua Iunone, dicat eum hoc fecisse secundum Persarum et Assyriorum leges. Quinimo Atheniensibus fratrum ac sororum coniugia legibus permessa. Ita enim Octavius apud Minutium: *Aegyptiis et Atheniensibus cum sororibus legitima connubia.* Num igitur errasse dicendus scriptor, quod scribat Ptolemaeum sororem duxisse in vxorem, idque citra leges Macedonum et Graecorum? Nunc vero dicendum Graecorum, aliorumque leges tales fuisse, ne quis sororem ex eadem matre duceret, sed quidem eodem progenera matre, quam leges Romanae appellant consanguineam. Ita colligitur ex veteri Schol. Aristoph. in nebul. Act. 5. Scen. 2. παρὰ Ἀθηναίους ἔξεσι γαμεῖν τὰς ἐκ πατέρων ἀδελφάς. Et apud Demosthenem occurrit locus in orat., quae inscribitur appellatio aduersus Eubulidem, vbi reus hunc in modum loquitur: ἀδελφὴν ὁ πάππος ἐμὸς ἔγγημεν ἔχ ὁμομητρίαν. Itaque videtur noster auctor velle Ptolemaeum duxisse germanam suam sororem in vxorem, quod contra leges factum Macedonum ac Graecorum. Plura qui vult hac de re, adeat Muret. in Face Crit. 15. cap. 5. et 7. cap. I. Lipsium ad Tacit. p. edit. in 8. 80. Cast. var. c. 12. Rad. ad Mart. p. in fol. 24.

1, 3, 7. Διόνυσος) Labet hoc loco, quaedam attingere, quae spectant huius nominis originem. Dicitur est διόνυσος παρὰ τὸ διαλεῖν ἡμῶς ἡδέως, quod nos iucunde ac suaviter irriget, vt Phurnutus existimat, seu vt alii, quasi διάλυσος quispiam existens, quod curas soluat. Nobis commoda videtur postrema haec ratio, quae talis est: vocatus est διάλυσος ob linguae ac mentis licentiam nimiam, tum et in lingua soluta est, cum vini potu hilariores paulo facti sunt mortales, tum mens soluta, recondita non reuelanda deponit e suo penu, ac libere nimium vagatur. Similitudinem elegantam suggerit Hocrat. in orat. ad Demon. ὅταν ὁ νῆς ὑπὸ οἴνου διαφθαῖ, ταυτὰ πάσχει (τοῖς ἄρμασι) τοῖς τὰς ἡνιόχους ἐποβάλλουσι, cum mens a vino corrumpitur, idem ei accidit, quod curribus, qui suos amiserunt agitantes. Vti enim laxatis habentis, equi, velut effrenes, agitatione deiectioni, currum in praecipitium trahunt: ita mens intemperantia vini soluta, suo non fungitur officio, sed carens rationis moderamine, quaquā vorsum flectatur iusque deque habet.

ibid. Καὶ κισσὸν μὲν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ) Antigonus rex Bacchum habitu imitatur, ideoque hederam capiti circumdat. Hedera enim Baccho facta, qua coronabatur, additis pampinis, et ficulneis frondibus. Hedera forte ideo, quod contra ebrietatem facere putetur, de quo scribit Athenaeus l. 5. veteres solitos in conuiuuii corona myrtea, rosacea, et ex hedera contexta, caput cingere, ne vino nimium madefacti vaporibus ascendentibus laederetur, propterea quod eae coronae adstringendi simul, et refrigerandi potestatem obtinerent. Easque sic monstratas hominibus existumat, vt illis esset adiutor, quibus malorum plurimorum fuerat origo. Vnde Baccho operaturi talibus sese hederaceis corollis cingebant, atque reliquis utebantur vtensilibus. Anacr.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἐσέλθῃ,
 Εὐδυσιν αἱ μέριμναί,
 Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
 Θέλω καλῶς αἰεῖδειν
 Κισσοσφραγῆς δὲ κεῖμαι,
 Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῶ.

Cuius etiam insigne habet Virg. Eccl. 6. vbi describit hominem a moribus Baccho dicatum.

*Silenum pueri somno videre iacentem,
 Inflatum hesternò venas ut semper Iaccho.
 Serta procul tantum capiti delapsa iacebant
 Et grauis attrita pendebat cantharus ansa.*

1, 3, 12. Γερμανοὶ γεινιῶντες, ἕς ὀδῶν πάντας ἐκεχρίρωτο) Iul. Capitol. Amici frequentes suaserunt, vt a bellis discederet, et Romam veniret: sed ille contempsit ac poscit, nec prius recessit, quam omnia bella finiret. Verum non absoluit. Ita enim paulo post: Deinde ad conficiendum bellum conuersus, in administratione eius belli obiit; triennio bellum postea cum Marcomannis, Hermunduris, Sarmatis, Quadis etiam egit: et si anno vno superfuisset, prouincias ex his fecisset.

Idem testatur Dion. καὶ εἶγε πλέον ἐβριώκει, πάντα τὰ ἐκείνῳ ἐκεχρίρωτο.

1, 4, 1. Κυρίως ἐπὶ τῷ σκίμποδος) nomine σκίμποδος venit communiter lectus humilis, quo accumbebant, quales erant discubitorii illi, aut etiam talis, in quo requiescere solebant, vt videre est in fine huius libri: εἰσδραμῶν εἰς τὸν θάλαμον, ἄσπερ εἰδῶει, τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τῷ σκίμποδος κείμενον ἀνελόμενον: dicit in thalamo fuisse σκίμποδα, ibi vero erant lectuli, in quibus lecti quiescebant. Etiam hoc nomine venit κράββατος, in quo cubabant aegri, vt hoc loco dicitur de Marco Imperatore, qui moribundus lectulo incumbit. Hinc illud diminutium σκίμπόδιον, quod etiam latina lingua vsitatum. Gell. noct. Att. l. 18. Ostendimus cubantem in sympodio Graecienfi. Corrigere ex Beroaldo, et lege Scimpodio, id est, lectulo, grabbatulo. Lucian. τῷ δὲ παιδὶ τὸ σκίμπόδιον αὐτῷ παραθήσω, seruo tuo grabbatulum ipsi conueniens arponam. Vnde error Suidae manifeste apprehenditur, qui σκίμποδα non de vero grabbato accipit, sed de σκίμπω, vt obseruat Casaub. ad Suet. lib. 2. videbatur autem Suidas ideo motus, quia discipuli in scholis dicuntur reclinare εἰς σκίμποδα, quod non de lectulis accipit, sed scamnis; non enim foret vero simile, nec satis congruum, discipulos audire praeceptorem in scholis recli-

nando vel inclinando. Verum tamen contrarium patet, morem hunc fuisse feruatum in scholis quorundam Philosophorum, ut discipulos suos studentes contineret in huiusmodi lectulis, qui ipsis erant instar scamnorum, non autem erant scamna. Quem morem loco ante citato confirmat Casaub. variis scriptorum testimoniis.

I, 4, 1. συγκαλέσας τὰς φίλους) Iul. Capitol. *Ante biduum, quum expirasset, admissis amicis dicitur ostendisse sententiam de filio eandem, quam Philippus de Alexandro, sed longe diuersa mente, cum de hoc male sentiret.* Filium itaque suum hoc loco Marcus imperator commendat amicis, ac genere proximis. Vt etiam hoc refert Commodus imperator in orat. ad milites, et amicos. *Parents, inquit, meus et paruulum vobis tradidit, ac vestrae commendauit fidei.* Falsus igitur Iul. Capit. ad illa verba: *Cum ab eo quaereretur, cui filium commendaret.* Quasi Marcus defuisset inquam suo officio, cum non ster auctor dicat, eum curarum ac sollicitudinum plenum fuisse, filii causa, quem post se pessimum reipublicae relinquebat.

I, 4, 4. Τὰ τε δεινὰ ὑπ' ὄψιν πεσόντι, οἷον προκαλεῖται μείζονα) scil. quorum miseriae conficiuntur signa, vel vestigia quaedam, maiorem vt plurimum promouent misericordiam. Cuius non ignara maxima natu soror Commodi, quae luctu, scissione vestimenti, aliisque maeroris immoderati indicibus, eius animum in suam rapuit sententiam. Vti enim affectiones sensuum sunt permotiones; ita ea praecipue mouent, quae sensibus viciniora. Qua de ratione test. Philos. neque res vniuersales vnquam hominis mouerunt voluntatem, neque Philosophi potuerunt vnquam elicere affectus, cum plus tribuant intellectui, quam sensui. Vt vero inter sensus reliquos oculorum est acerrimus; sic quae oculis subiiciuntur, validius in animum intrant, quam quae aliis sensibus fuere exhibita. Magis, inquit Iust. §. 5. iust. de Grad Cogn. *Oculata fide, quam per aures, animis hominum aliquid insigitur.* Quod Diophanus apud Apul. Miles. lib. 2. suo comprobat sensu; *Vnicus frater meus sub istis oculis miser iugulatus est, et illa apud comicum: Hisce oculis egomet vidi, Sostrata.* Vnde in more fuit reis, aliisque, ad inuidiam aduersario creandam, vel iudicem commouendum, deducere vestem, nudare corpus, ostendere cicatrices, aliaque signa hominem commouentia. Cicero II. de orat. *Sensi equidem tum magnopere moueri iudices, cum excitauit maestum, ac sordidatum senem, et cum ista feci, quae tu, Crasse, laudas, non arte, de qua quid loquar, nescio, sed motu magno animi, ac dolore, vt discinderem tunicam, vt cicatrices ostenderem, cum C. Marius moerorem orationis meae praesens multis lacrymis suis adiuuaret.* Haec loquitur Antonius. Ac in laudatione Caesaris, tanta existit in milite commotio, ad illa Verba: *Heu canos sanguine cruentatos! Heu vestem laceram! Caesar invictissime, invictissime Caesar.* Hanc ideo togam sumseras, vt in ea movereris? Refert Quintil. Phrynem Thespientem elegantia formae fuisse laudatissimam, eamque in iudicium vocatam, non tam oratione Hyperidis fuisse absolutam, quam quidem pulchritudine corporis, quod pulcherrimum denudauit. Quem morem notat Cydonius de contemnenda morte: *μη τοίνυν μηδ' ἡμῖς ἄσπερ ἐν ταῖς δίκαις τοῖς τῶν φιληθῶν προσέχομεν ὄνυμοις, ἄσπερ γυνῆκας ἢ παιδῶν τῶ ἐαυτῶν ὀρέξεις ἀναβιβαζομένων, κη ταύτην διάφρασον τὴν δίκην ἐξαρτημένων περὶ αὐτῶν ἐνεχθῆναι.* Et Valerius Maximus li-

bro 8. capit. 1. *Reus pro se iam nihil recusans paruulos liberos suos, et Galli sanguine sibi coniunctum filium flens commendare coepit. Eoque facto mitigata concione, qui omnium consensu periturus erat, pene nullum triste suffragium habuit. Et Ambrosius de Poenit. lib. 2. c. 10. An testes precationis, et conscios refugis? cum, si homini satisfaciendum sit, multos necesse ambias, obsecres, ut dignentur interuenire, ad genua te ipse prosternis, oscularis vestigia, filios offers culpae adhuc ignaros, paternae etiam veniae precatores. Unde etiam est, ut nihil magis in venerem trahat hominem, quam picturae obtaeniores, quae oculis obiiciantur. Quod insinuat Propert. lib. 2. Eleg. 6.*

Quae manus obscaenas depinxit prima tabellas,

Et posuit casta turpia visa domo;

Illam puellarum ingenuos corrumpit ocellos,

Nequitiaeque suae noluit esse rudes.

Scilicet Arelius pictor scorta pingebat: crimen appellat Prop. picturam obscaenam habere in pariete, quae causa solet esse impudicitiae muliebris. Et ille apud Comicum, in Eunuch. suspectans tabulam pictam, in qua Iupiter Danaem corruerat, et concludens, ait: *Ego humuncio id non facerem: Ego vero ita feci lubens.* Et Tiberius Imperator solitus cubicula adornare tabellis lasciuissimarum picturarum: ut ita aspectu deficientes libidines excitaret, auctor est Suet. in eius vita, hinc verbis: *Cubicula plurifariam disposita tabellis ac sigillis lasciuissimarum picturarum et figurarum adornauit, librisque Elephantidis instruxit: ne cui in opera edenda exemplar imperatae schemae deesset. et deinceps: Parrhasii quoque tabulam, in qua Melagro Atalanta ore morigeratur, legatam sibi. jub. conditione, ut, si argumento offenderetur, decies pro ea H. S. acciperet, non modo praetulit, sed et in cubiculo dedicauit.*

1, 4, 13. *Χαλεπὸν δὲ μετρήσαι*) Quo maior potentia, eo maior vis, et quo fortuna cumulatior, eo plura ab homine exercentur scelerata, aduersa qui tulit moderate, saepissime prospera aegre tulit. *Secundae res,* inquit Tac. Hist. 1. *acrioribus stimulis animum exhorant, quia miseriae tolerantur, felicitate corrumpimur. Quasi,* inquit Sen. *illa inter se contraria sint, bona fortuna, et mens bona; ita melius in malis sapimus, secunda rectum auferunt.* Quod notat Persi. Satyr. 2.

De magna quod dare lance

Non possit magni Messalae lippa propago:

Compositum ius fasque animi, sanctosque recessus

Mentis, et incoctum generoso pectus honesto.

Scilicet vix ac ne vix quidem fieri potest, ut mens recta ac pia in magnis feruetur opibus. Sed ut ad imperantes veniam, exemplo nobis erit Magnus ille Alexander. Quamdiu quidem animo eius fortuna se non infuderat, nulla non temperantiae, ac benignitatis praebuit documenta: dum culmen tenere vitus est, superbia et ira erupere, inter epulas a caedibus amicorum non abstinuit, egregiosque bello viros, et tot gentium secum domitores, animo iracundo sine causa non veritus fuit occidere.

Itaque orientem fortunam, moderate, et prudenter tulit, at ultimam magnitudinem eius non cepit. Curt. lib. 3.

1, 4, 14. Τῆτε ἐμῇ μνήμῃ χαρισθεσθε τὰ μέγιστα) Quo facit illud Symm. l. 2. Ep. 91. Quotiens parentum beneficiis obligamur, necesse est ad haereditatem nexum debiti peruenire, et paulo post: Lilio opto perfoluere, quod de parente contraxi. et l. 7. Epist. 88. Amicitiae parentum recte in liberos transferuntur, ut charitas semel inita successoribus eorum velut haereditario iure proficiat. et l. 9. Epist. 28. Ad posteros amicorum curam transferre debemus, ne fides cum homine interuisse videatur. Exigit igitur a memoria Petronii Exconsularis, cui lar apud Ariminam fuit, ut eius filios haereditario amore defendam.

1, 4, 14. ἄριστον ἀποδεξέσθε βασιλέα) Marcus officii paterni memor monet amicos, monet filium; quem prouida illius mens non temere perniciosissimum augurabatur. Hinc terrebant principem Neronis, Caligulae, Domitiani, et aliorum exempla, quorum plurimi in iuuenili aetate ad imperii fastigium promoti, graue sibi suisque posteris conciliarunt dedecus. Adeoque haec Marci animum subibant exempla, ut maluisset superviuere, filium mortuum, pessimum, quem metuit fore. Capitol. Fertur illum, nempe filium, mori voluisse, cum eum talem videret futurum, addens se nimium aegre ferre, filium superstitem relinquens. Vnde Capit. Qui si felix fuisset, filium non reliquisset. Et Auson. de Marco

Sucessore suo moriens, sed principe prauo,
Hoc uno infelix nomine, quod genuit,

Quid Marco felicius fuisset, si Commodum non reliquisset haeredem, inquit Spart. in Seuero. et Dion eleganter, quod filium, ait, a se educatum optime, pessimum reliquerit, ἐν τῷτο εἰς τὴν ἕκ εὐδαιμονίαν συννήχθη. Vere itaque dicere liceat: quanto morientibus parentibus solatio esse solent liberi superstites; tantum doloris Marco adferbat filius illius superstes. Idem etiam euenit Augusto, hunc versum vsurpare solito, dum filiae et neptis detestatur turpitudinem, ἄθ' ὄφελον ἀγαμός τε μένειν, ἄγονός τε γενέσθαι, utinam aut caelebs essem, aut prole carerem. Quo respicit Boët. in consol. Phil. lib. 3. prof. 7. Honestissima quidem coniugis foret, liberorumque iucunditas, sed nimium in naturam dictum est, nescio quem filios inuenisse tortores. In quo Euripidis mei sententiam probo, qui carentem liberis, infortunio dixit felicem.

1, 4, 15. τοσαῦτα εἰπόντα τὸν Μάρκον) multa alia ab eo dicta recenset Iul. Capitol. Quum aegrotare coepisset, filium aduocauit, atque ab eo primum petiit, ut belli reliquias non contemneret, ne videretur republ. proderet, et ad amicos: Quid me stotis, et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis. et porro: si me dimittitis, vale vobis dico, vos praecedens.

1, 4, 18. Νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιάσας μῦς, ἀνεκύπτατο) Consentit Capitol. Septimo die grauatus est, amicos admittere, et solum filium admisit. Dimisso filio caput operuit, quasi volens dormire: Sed nocte animam efflauit. Quo vero morbi genere interierit, variant scriptores. Aurel. Vict. refert eum iclu sanguinis interuisse, quem morbum Graeci ἀπόπληξιν vocant; quam sententiam tuetur et explicat Mericus Casaubonus in commentario ad Marci libros 12. in init. Mihi fit verisimile, si Capitolino fides, eum pestilentia correptum natura cessisse. Ita inquit ille; quem (filium) statim dimisit, ne in eum morbus transfret. Quicquid sit, fuit saltem morbus contagiosus, si-

quidem verbum *transire* de eiusmodi proprie dicitur. Firmius hoc ipsum licebit colligere ex aliis Capit. locis: *Quid me fletis et non magis de pestilentia et communi sorte cogitatis.* Saevit igitur tum temporis pestilentialis morbus. Hinc amici deserunt, veriti forte, ne eodem morbi genere perirent. Marcus apud eundem ita loquitur: *Si iam me dimittitis, vale vobis dico.* Dissentit Dion, qui Marcum refert non vi morbi, quo tunc laborabat, extinctum fuisse, sed consilio et ope medicorum Comm. odo gratificantium. Claudit vero diem ultimum, octavo decimo anno imperii sui, sexagesimo et primo vitae. Ita Capit. Aurel. Victor. Sed hunc errorem irrepsisse, aut auctorum, aut exscriptorum incuria existimat Casaubonus, quia annus integer in hoc numero praetermittitur, et dies amplius decem vel undecim. Aliter Tert. in Apolog. hoc refert, aliter Dion, quorum sententias iam non examinabimus.

1, 4, 19. Ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ φήμη πᾶν τε etc. Obiit Marcus Imperator in administratione secundi belli Germanici, sub ipsis perfectionis diebus, et quidem in Pannoniis. Inde autem fama Romam delata. Dicit vero noster scriptor: *Exercitum ipsum, plebemque omnem luctum occupasse.* Capitolinus e contrario, *nemo illum plangendum censuit, certis omnibus, quod a diis commodatus, ad deos redderet.* Alteruter ne fallitaris arguendus minime, uterque verus, si ita loca concilientur. Capitolinus ait, die, quo celebratum est imperatorium Marci funus, neminem illum plangisse: tum quippe populus Romanus illum eluxerat. Noster autem scriptor exercitum ac plebem luxisse refert, postquam illius mortem fama vulgavit, id est ad nuntium e Pannonia allatum de eius obitu. *Confusa luctu publico urbe senatus in curia veste tetra amictus, lacrymans convenit.* Aurel. Vict.

1, 5, 6. Οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἕξειν) Ista imperatoris est prudentia, sese subditis non superiore, sed aequalem, immo inferiorem fateri: *Ita comitate et alloquio affabili officia prouocabit.* Tac. hist. 5. Exempla sunt tot insidiosae imperatorum simulationes, qui cum se aequales profiterentur, militum animos sibi habuere obaeratos. De Othone Tacit. hist. 1. *In itinere, in stationibus, vetustissimum quemque militum nomine vocans, ac memoria Neroniani comitatus, contubernales appellando, alios agnoscere, quosdam requirere.* Et Eumenes ille apud Iustinum singulos milites suppliciter alloquitur, nunc eos appellans commilitones, nunc patronos, et ut non tam ducem se, commilitonem recipiant, vnumque ex corpore tuo esse velint. Arcanum hoc regiminis laudat in suo Traiano Plinius, in Paneg. *Quisquis paulo vetustior miles hic te commilitone censetur. Quoties venim quisque, cuius tu non ante commilito, quam imperator? inde est, quod prope omnes nomine appellas; quod singulorum fortis facta commemoras.*

1, 5, 8. Ἐχαιρεν ἔν μᾶλλον συσγατιώτην etc.) Marcus Imperator filium commilitonem appellat, vel quod *profectus cum parente ad Germanicum bellum*, Aelius Lampr., vel quod Patris extitit collega in imperio: *Congiarium enim pater diuisis populo, et eum ante tempus consulem designauit.* Capitol. in Marco. *Post haec venia legis Annariae imperata, Consul est factus: et cum Patre imperator est appellatus.* Aelius Lamprid. in Comm., vel quod cum parente

triumphauit, quod patres decreuerant. Aelius Lampr. in eius vita: Iul. Capitol. in Marco.

1, 5, 9. Τῶς ὑμετέροισ ἐνεχείρισε.) Morti vicinus Imperator Marcus filium commendauit amicis ac consanguineis, vt colligere licet ex oratione sua, quae tota commendatoria. Quo cum consentit istud Capitol in Marco: *Verbis, commendo, si dignus fuerit, et diis immortalibus.* In vita vero eum parens commendauit militibus, cuius hic Commodus mentionem iniicit, et Aelius Lampr. in eius vita.

1, 5, 17. Ὁ μὲν πατὴρ εἰς ἑρανὸν ἀναπτὰς, ἐπαδὸς etc.) Loquitur Commodus de patris sui apotheosi seu deificatione. Erat enim in deorum relatus numerum, ex sententia senatus, atque militum, vt liquet ex Capit. in Marc. vita. *Nemo illum plangendum conuicit, certis omnibus, quod, a Diis commodatus, ad Deos redisset.* et paullo post: *Senatus populusque non diuisis locis, sed in vna sede propitium Deum dixit. Et paruum fuit, quod illi huiores diuinos omnis aetas, omnis sexus, omnis conditio, ac dignitas deuit, nisi quod etiam sacrilegus iudicatus est, qui eius imaginem in sua domo non habuit, qui per fortunam vel potuit habere, vel debuit.* Vnde etiam postmodum templum ei constitutum, dati sacerdotes Antoniani, et sodales et flamines, et omnia, quae de Socratis decreuit antiquitas. Capit. ex emerdat. sum. viri Salmaf. Retulit igitur inter coelites parentem Commodus Imperator, non quemadmodum Tiberius, vt diui filius vocaretur, verum quod Marcum vere Deum censerent omnes. Quali etiam modo de suo Traiano loquitur Panegyrista: *tu sideribus patrem intus isti non ad metum ciuium, non in honorem tuum. Sed quia Deum credis.* Plura qui volet scire, quae de consecratione ac deificatione scripta sunt, leg. nostrum script. l. 2. Dion. l. 56. Virg. Ec. 5. Blond. l. 2. Romae triumph. Onuphr. Panuin. l. 2. Fast. Salm. ad histor. Aug. Script. Heinsf. ad Theocrit. Casaub. ad Perf. Sat. 1. com. p. 213. Bernegg. q. 45. ad Tacit. Germ. et Agric.

1, 6, 2. ὅσοι τε κόλακες τραπέζης) κόλαξ in vniuersum dicitur omnis adulator, quacunque mercede proposita, proprie tamen qui gulae gratia adulatur, apud Athenae. l. 6. c. 16. vocatus ψωμοκόλαξ, ad cuius vocem mox subiicit: *κυρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τὰς κείρας.* Est enim in Graeca lingua idem quod *parasitus*, et explicat Auctor Etymologici magni: *κόλαξ σημαίνει τὸν παράσιτον.* Qui ideo apud nostrum scriptorem vocatur κόλαξ τραπέζης, quia aliorum mensas et cibaria sequitur, sectatur, et omnia ad nutum conuiuatoirs ventris gratia dicit et facit. Terent. In Phorm. Act. 5. Scen. 9. *Vin' primum hodie facere, quod ego gaudeam, et quod tuo viro oculi dolcant? Me ad coenam voca.* Quo faciunt versus Diodori Sinopenis in Epitaphero apud Athen. de Parasito, quae ita latinem:

*Is enim domos ingreditur omnium,
Nec inopem discernit a diuite:
Sed cuius lectum bene stratam viderit,
Admotamque mensam, omnibus, quae opus sunt,
Instructam, accumbit modestissime.
Vbi prandio se expleuit, potuque ac cibo,
Abiit, nec vllum confert Symbolum.*

Ea propter iidem ἐπισίτιοι nuncupantur, vt qui cibi gratia quibuslibet inferuiunt, et adulantur. Luciano in Paras. ἀριστογίττονες,

quippe qui prandio vicini. Homeri temporibus eos appellauit φίλος εὐλαπινάσας, amicos mensales, conuiuiales, qui aliena uiuunt quadra, idēo latinis dicti edaces, ut apud Horat. Neque mirum: ipsi sibi tale tribuunt nomen, ut colligimus ex Terent. Phormione. Dices, inquit ille, ducent damnatum domum: Alere uolunt hominem edacem. Quo facit epigramma quoddam graecum in adulatorem, qui, propter buccellam vilem, vultum e vultu comparabat atque ad alterius nutum vel flere vel ridere poterat.

Μὴ σὺγ' ἐπ' ἄλλοτροίης ἄνθρωφ' ἴσθις τραπέζης,
 Ψωμὸν ὄνειδής γαστρὶ χαριζόμενος,
 Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐσυγνωμένῳ ὄμμα
 Συγκλαίῳν, κ' αὐθις συγγελῶντι γελῶν,
 Οὐ τε σὺγε κλαυθμοῖο κεχηρημένος, ἕτε γέλωτος
 Καὶ κλαίῳ μελίη, καὶ γελῶ μελίη.

Copiose de hisce vid. l. 6. c. 9. l. 11. c. 4. Athen. ac Casaubon. ibid.

1, 6, 3. Διαβάλλοντες πᾶσαν τῆ Ἰσθμῶν) Loquitur de fluuio Europae longe maximo, qui alio nomine Danubius vocatur. Separat Germaniam a Francia et Pannonia. Tacit. de moribus Germ. *Germania omnis a Gallis Rhaetiisque et Pannoniis, Rheno et Danubio luminibus separatur.* Igitur dum adulatores vituperant Istri ripas, intelligunt Germaniam, quae tum temporis aspera ac sterilis, si comparetur cum deliciis, quas exhibet Latium. Tacit. de morib. Germ. *Quis Asia, aut Africa, aut Italia relicta, Germaniam peteret, inforem terris, asperam coelo, tristem cultu, aspectuque, nisi si patria.* et paulo inferius: *Terra in uniuersum, aut syluis horrida, aut aludibus faeda.* Quae omnia a Seneca confirmantur in lib. de provid. c. 4. *Perpetua illos hiems, triste coelum premit: maligne solum sterile sustentat: imbrem culmo aut fronde defendunt: vilis, et hic uacendus manu victus: horrenda iniquitas coeli: intecta corpora.*

1, 6, 16. Καὶ σατραπάς βαρβάρως) Commode addit Barbaros, ex eo quod Latinis omnes exteri, exceptis Graecis, hoc nomine uenirent; non autem proprio nomine, quasi ex Barbaria parte Africae essent oriundi, verum communi, utpote quos omnium reum existimabant ignaros. Idque colligere licet ex Vopisco: *Sentendum esse, dicit, non uidentum, quoties auxiliaribus barbaris Romanus uatur.* Satrapae uocabulum Persicum est, designans prouinciae praesidem, seu praesidem. Horum erat officium prouincialibus imperare; eorumque utilitatibus prospicere, tributa cogere, custodibus stentia exsoluere, Regem de toto prouinciarum statu certiore facere, et litteris, et per nuncios, ut se res haberent, significare, et aliquando monita suggerere Persarum regibus saluberrima, a quibus in consilium adhibebantur. Verbo, in omnibus vice regum agebantur, ut colligere licet ex Plutarch. in Alex. Aristot. de Mun. Arrian. lib. 6. Fuerunt homines potentissimi, qui ingentes auti mularum aceruos, ut testatur Gell. libr. 10. c. 18. et Comicus: *Satrapes fiet amator, nunquam sufferre eius sumtus queat.*

1, 6, 26. Ὁ Κόμμοδος τὸ ἀμέριμνον ὄνόμενος: quod ita Ael. Lampr. eius uita: *Bellum etiam, quod pater pene confecerat, regibus hostibus (uel ut alii legibus) addidit, remisit, ac Romam est reuersus. et*

Dion. lib. 72. καὶ τοῖς βαρβάροις σπεισάμενος εἰς τὴν Γαίην ἠπειχθῆ, μισόπνοός τε αὐτὸν καὶ τῆς ἀσιγῆς (ἐξαισώτης) ἐπιθυμῶν.

1, 7, 2. Χρητὶς εἶχεν ἐλπίδας) quo iure spem optimam populus conceperit de iuvene imperatore, non video, cum Ael. Lampr. in eius vita dicat: *Tot disciplinarum magistri nihil profuerunt.* et deinceps: *A prima statim pueritia, turpis, improbus, crudelis, libidinofusus, ore quoque pollutus et confufluratus fuit.* Nisi dicatur, eum natura et indole non fuisse malum; ideoque populum optima omnia sperasse. Dion. l. 27. οὗτος πανήγυρας μὲν ἐκ ἔξου, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ἀνθρώπων ἀκακίας. neque sine caussa hoc in dubium traxit Lampr. qui ita scribit: *tantum valet aut ingenti vis, aut eorum, qui in aula institutores habentur.* Culpam ergo fuisse penes praeceptorem hinc colligere est: videtur enim perstringere Pitholaum, qui fuit eius educator et in aula institutor. Et Dion. lib. 27. morum deprauatorum caussam non dicit esse ingenium, verum aulicos assentatores. ὅπο δὲ δὴ τῆς πολλῆς ἀπλότητος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνοίᾳ τὸ πρῶτον τῆ κρείττονος ἀμαρτῶν, εἰς ἔθος, καὶ ἐκ τούτου εἰς φύσιν ἀσελήγη καὶ μαιφένον προήχθη.

1, 7, 4. Δαφνηφόροι, καὶ ἐπιφερόμενοι ἀνδρῶν) de lauriferis, ac florum et corollarum sparsionibus, qui volet legere, adeat Casaub. ad Sat. Per. 1. p. 86. Sat. 2. p. 204. Facit. Lips. in 8. p. 434. Stewech. ad Apul. p. 382. Desid. Herald. ad Mart. in fol. p. 79. Elmenhorst. ad Apul. p. 200.

1, 7, 5. Βασιλέα καὶ εὐπατρίδην ὄντα) Ultimam hanc appellationem vertit Polit. *nobilem*, ac si dicatur Commodum fuisse et imperio insignem, et generis nobilitate; Stephan. vert *Patritium*. ita enim supra: ἢ τὰς γένους μακροῖς διαδοχαῖς εὐπατρίδης, qui longa generis serie essent patritii. Verum Stephani versio praeferenda, cum secundum nostrum scriptorem, et Plutarchum specialiter εὐπατρίδην vocentur *Patritii*. Huic interpretationi videtur reclamare Pherecratis versus, quem citat in notis ad Athen. Casaub. a quo restituitur, qui talis lib. 4. πένητας εὐπατρίδης εἰδὲ εἰς ὄρα, sensus hic est, *nemo unquam vidit pauperem, qui inter nobiles locum suum obtineret.* Vbi poetam non intelligere patritium virum, vel inde patet, quod patritius in paupertatem incidere possit, ut cuius notissimum de Africano, cui ne tantum superfuit, ut honorifice funeraretur. Ast hoc negat poeta, quia, ut ille ait: pauper ubique iacet, nec unquam pro nobili habetur. Atamen respondeo auctoritatem Plutarchi, et Herodiani sufficere ad explicationem vnius vocabuli: neque etiam poeta excludit patritios, etiamsi hoc in versu solos nobiles intelligat.

1, 7, 6. Τὸ μὲν γὰρ πρὸς πατὸς αὐτῆ γένος etc.) De quo Capitol. in vita Marci: *Pater fuit Marci Annii Verus, qui in praetura discessit: avus Annii Verus, item consul et praefectus urbi, adscitus in Patritios a Principibus Vespasiano et Tito etc.* et paulo post: *Cuius familia in originem recurrens, a Numa probatur sanguinem trahere, ut Marius Maximus docet, item a Rege Salentino Malennio Dasummi filio, qui lupias condidit.* et Eutropius: *Cum eius origo, (loquitur de Marco) paterna a Numa Pompilio, materna a Salentino rege penderet.*

ibid. Ἀδριανῆ ἕκγονος κατὰ Δηλογορίαν) fuit enim Annia Faustina vxor Antonii Pii, filia Adriani, quae ex ipso suscepit filiam

eiusdem nominis, Marci postea uxorem, Commodi matrem. Capit. in Ant. Pio. Aelius in Spart.

1, 7, 9. Κόμη φύσει ξανθή καὶ ἕλη) Negat noster scriptor, Commodum habuisse capillos artificios crispatos, auro vero fuisse tinctos, refert ad vulgi opinionem, non ad veritatem. Aliter Lampr. *fuit capillo semper fucato, et auri ramentis illuminato.* Conciliatio facilis; aut enim dicendum Lampridium locutum fuisse secundum rumores, qui spargebantur, ac si Commodus auri scobe crinem aspersisset: aut Lampridium respexisse crispitudinem capillorum, dum eos vocat fucatos: nostrum vero auctorem, colorem capillorum; atque ita voculam φύσει referendam solum ad ξανθὴν, non vero ad ἕλην. vel, si haec minus placent, dico, Commodi capillos sua natura *crispos*, et *subannulatos* fuisse, qui tamen *fucati*, eo quod non confusi ac turbati et indiscriminatim temereque implexi habebantur, sed per gradus quosdam dispositi, et ordine digesti, adeo ut vnaquaeque annulorum series stationem suam feruaret, et gradatim alia super aliam scanderet. Quales turriti vertices imperatorum conspiciuntur in veteribus nummis. Aliud igitur erit crispos et flavos habere capillos, aliud ordine compositos ac digestos: illud natura poterit esse, hoc vero solum artificio. Ad quod discrimen respicere videtur Mart. l. 2. Epigr. 38.

Flectere te nolim, sed nec turbare capillos, ut vult Ramires. et l. 3. Epigr. 62. *Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines.*

ibid. Κόμη φύσει ξανθὴ καὶ οὐλή) De capillitio Commodi, variisque fingendi modis, fusc egi in disputatione mea de capillis, quae ordine 3.

1, 7, 10. Ἴσλοι δὲ κατιόντες, ταῖς παρειαῖς ἐπήνθην) Descriptio non inelegans; similis apud Theodoretum lib. 4. de Prouid. *πρότερον μὲν γὰρ Ἴσλος ἀνθεῖ, μετὰ δὲ ταῦτα τριχέσις μετρία καλύπτει, principio efflorescit lanugo, mox mediocris pilorum sylvia genus operit.* Quod aliter paulo Callim. in Lavaer. Pall. de Tiresia: *ἄρτι γένεια περικάζων*, quod ira Scholiastes Graecus explicat, *ὅτι τῆς φύσεως τῶν τριχῶν.* Etymologia vocis Ἴσλος videtur colligi ex Xenoph. in Symp. *τότω μὲν παρὰ τὰ ὦτα ἄρτι Ἴσλος καθέρπει:* quasi dicat ab ἰένου provenire. Quae ratio originis notissima probatur ex eo, quod etiam Graecis Ἴσλος designet bestiolam aliquam centipedam, vel millipedam ab aliis dictam, quae arcuatim serpit, ut conicit Iun. animad. lib. 5. c. 15.

1, 7, 12. Εἰς βασιλεῖον αὐλὴν ἀνεχώρησε) βασιλεῖος αὐλή non est palatium, inquit Casaub., sed domus Vestiliana, quae est in regione secunda, siue Coelimontio. Contrarium videtur verum. Commodus enim non se recipit in domum Vestilianam, sed in Palatium. Biennio demum, antequam interfectus est, de Palatio ad Vestilianas migravit, quod certo indicio est, eum sub imperii sui initium vixisse in Palatio. Ita Ael. Lampr. in eius vita: *De Palatio ipse, loquitur de Commodo, ad Coelium in montem Vestilianas aedes migravit, negans, se in Palatio posse dormire.*

1, 8, 2. Περέννιος τῆ τῆ μισθικῆ ἀποχρώμενος) Aelius Lampr. *Perennis autem Commodi perficiens, ut legunt Casaub. et Salm., invenit, quemadmodum ipse potens esset. Nam persuaserat Commodo, ut ipse deliciis vacaret, idem vero Perennis curis incumberet: quod Com-*

modus laetanter accepit. Rationem reddit Dion. l. 72. μισόπονός τε ἂν καὶ τῆς ἀσινηῆς ἑρασώνης ἐπιθυμῶν.

1, 8, 4. Τῆς δὲ πατρῶος διαβάλλειν ἤρξατο) Aelius Lampr. in Commodo: *Tunc tamen Perennis cuncta sibi vindicauit: quos voluit interemit, spoliavit plurimos, omnia iura subuertit, praedam omnem in sinum contulit, et mox: Nonnulli per prouincias a Perenni ob diuitias infimulati, spoliati sunt, vel etiam interemti. His autem, quibus deerat ficti criminis appositio, obiciebatur, quod scribere voluissent Commodum haeredem.*

ibid. Πλέττε τε ἀκρατήτῳ ἐπιθυμίᾳ) contrarium testatur Dion. lib. 27. Ἰδίᾳ μὲν γὰρ ἕδεν πάποτε ἕτε πρὸς δόξαν, ἕτε πρὸς τλῆστον περιβάλλετο, ἀλλὰ καὶ ἀδωρότατα καὶ σωφρονέστατα διήγαγε, τῷ δὲ Κομμώδε τῆς ἀρχῆς αὐτῷ πᾶσαν ἀσφάλειαν ἐποιεῖτο. Verum falsus in eo Dion. Pluris erit aestimanda auctoritas nostri scriptoris, cui fauet in loco supra citato Lamprid. in vita Commodi.

1, 8, 5. Βασκάνων τύχης) varia fuere fortunae epitheta, ab iis vocabatur κακὴ τύχη, a quibus ea, quae largita erat, abstulerat, ab aliis appellabatur ἀγαθὴ τύχη, quos diuitiis ac honoribus cumulasset, vt pluribus notatur in tabula Ceбетis. Hoc in loco cluit βάσκανος, a βασκαίνω, idem quod φθονῶ. Theocr. Idyll. ε. (v. 12.) τὸ δ' ᾧ κακὴ καὶ τότ' ἐτάκευ βασκαίνων, καὶ νῦν μὲ τὰ θοισθεα γυμνὸν ἔθηκεας, ad quem locum Graecus scholiast. ἀντὶ τοῦ φθονῶν, λυπούμενος. Est vero βάσκανος fascinatio, quasi ab inuidendo, quia veteres putarunt, radiis visuius oculorum inuidorum rem fascinari. Vnde apud Theocritum in Sexto Polyphemus post nimias sui laudationes, quae veluti ex inuidia adhibitae, ne fascinum inde pateretur, ὡς μὴ, inquit, βασκανθῶ δὲ, τρεῖς εἰς ἑμὸν ἔπτυσσεν κόλπον. vt non fasciner, in gremium ter conspuo nostrum; quod imitatus Virgil. Eclog. 6.

Baccare frontem

Cingito, ne vati noceat mala lingua futuro.

Explicat autem vocem Graecam Scholiastes Theocrit. ita: κακῶς δὲ βάσκανος ὁ τοῖς ἀφθελμοῖς κύνων καὶ φθείρων τὸ δεσθὲν ὑπ' αὐτῷ, ἢ ὑπ' αὐτῶν. Vt etiam Virgil. Ecl. 3.

Nescio, quis teneros oculus mihi fascinat agnos.

1, 8, 6. Λυκίῳ Βῆρω αὐτοκράτορι συνάκει, ὃν κοινωνόν) Iulius Caput. in Vero: *vixit sub Marco in simili et pari maiestatis imperio. et paulo post: duxit autem uxorem Marci filiam Lucillam. et alibi: Filiam Lucillam despondit fratri, quem Lucium Aurelium Verum Commodum appellauit.* Sed quaeritur, quo iure, cum imperator Iust. §. 4. Instituit. de Nupt. illicitas dicat nuptias cum fratris vel sororis filia? Respondeo, tempore Iustiniani, hoc quidem vetitum, verum antea non item, vt probat Cuiac. in par. Cod. *De incest. et inut. nup. ex leg. 4. §. hos itaque D. De grad. et Affin.* Et eas nuptias antea fuisse licitas, manifestum est ex his, quae de Claudii edicto scribunt, Sueton. in eius vita, et Tac. Annal. 12. Neque verisimile, alias Titum, optimum principem, filiam voluisse dare in uxorem fratri Domitiano; val Marcum Principem moratum suam fratri Aurelio Vero, immo, quod magis, videretur hoc in vsu fuisse apud plurimas gentes. De Atheniensibus tale quid testatur Demosthenes oratione in Neaeram. Ambrosius certe Epistol. 66. admittit, nuptias cum sororis filia

lege Dei expressim prohibitas non esse, et ideo ei sit verisimile, tales etiam vſitatas in populo iudaico.

1, 8, 7. Πομπηϊανῶ ὁ πατὴρ αὐτὴν ἐξέδωτο) Iul. Capit. in Marco: *Proficiscens ad bellum Germanicum, filiam suam nondum decurso lufus tempore, grandaeno equitis Romani filio Claudio Pompeiano dedit, genere Antiochenſi, nec satis nobili: quem postea conſulem fecit, quum filia eius Augusta eſſet, et Augustae filia.* Vulcat. Gall. in Auidio Caſſ. ex oratione Marci: *Habetis igitur, patres conſcripti, pro gratulatione victoriae generum meum conſulem, Pompeianum dico: cuius aetas olim remuneranda fuit conſulatu, niſi viri fortes interueniſſent.*

1, 8, 8. Καὶ τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς) Hic mos ille annotandus, quo imperatores patiebantur, inter reliqua Principatus insignia, sibi praeferre ignem. Quod multis in locis docet noster scriptor; nescio an a quoquam scriptorum ita obseruatum. Nisi quod hoc etiam obseruare liceat ex Capitolino in duobus Maximis, vbi Tyccum regio apparatus ornatum refert, quem eundem noster lib. 7. appellat Quartinum, ac dicit, ignem illi fuisse praelatum, quem morem comprehendit Capitolinus sub regio ornata.

1, 8, 9. Κόμμοδος γυναικα ἠγάγετο Κριſπιναν) de hac mentionem facit Dion in Commodio l. 27. ἀπέκτεινε δὲ καὶ τὴν Κριſπιναν ὁ Κόμμοδος ἐπὶ μοιχείᾳ δὴ τινὶ ἐργισθεὶς αὐτῇ.

ibid. Δυσφόρος τὰτα φέρουσα ἢ Λυκίλλα) Refertur Lucillam natu maximam sororem Commodi consilia iniisse de eo interficiendo, propter honorem amissum, qui tribuebatur Crispinae vxori Commodi. Aliter Lamprid., qui Lucillam Commodio infensam scribit, propter eius faecitiam ac crudelitatem. Ita ille: *Crudelis vita Commodi Quadratum et Lucillam compulit ad eius interfecionem consilia inire.* Nisi dicamus, cum inuitum fuisse partim propter honores, quos abstulerat, partim propter faecitiam, aduersus vnumquemque.

ibid. Οὐδὲν αὐτῶ περι ἐπιθέσεως ἀρχῆς ἀνακοινῶται) Hic Pompeiano propositum Lucillae incognitum scribit noster; e contra Dion. ἢ γὰρ Λυκίλλα ἐδὲ σωφρανεσέρη τῆ ἀδελφῆ Κομμόδου ὑπάρχουσα, ἤχθετο μὲν τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τῷ Πομπηϊανῶ, ὅθεν καὶ ἀνέπεισε τὸν εἰρημένον τρόπον, vt legit Leuncl., ἐπιθέσθαι τῷ Κομμόδῳ.

1, 8, 11. Ἀναπέθει νεανίσκου τινὰ Κοϊντιανὸν ὄνομα) Locus hic satis controuersus. Solus Ammianus lib. 29. nostro scriptori fauet, qui iuuenem quendam Quintianum senatorem nominat, quem etiam noster refert fuisse ordinis senatorii. Verba Ammiani haec sunt: *Commodus in amphitheatrali cauea, cum adfuturus spectaculis introiret, a Quintiano senatore inclytae cupidinis homine, ad debilitatem pene pugione vulneratur.* Quod postremum tamen, scilicet vulnus, omisit noster scriptor. Aliter Lampr. *Datum est negotium peragenda necis Claudio Pompeiano propinquo.* Fuit hic Claudii Pompeiani filius, vt paret ex Aelii Lampridii loco: *occisus est eo tempore etiam Claudius, quasi a latronibus: cuius filius cum pugione quondam ad Commodum est ingressus.* Qui hic solo Claudii nomine designatur, is est Claudius Pompeianus, qui post mortem Lucii duxit sororem Commodi Lucillam. Huius filium Claudium Pompeianum caedem aggressum scribit Lampr., quae sententia ex eo verior videtur, quia ei Dion suffragatur, qui haec omnia se nouisse dicit, οὐκ ἐξ ἀλλοτριᾶς ἤδη παραδόσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκίας ἤδη τηρήσεως, iub init. libr. 7. εἰσόντι

δὲ αὐτῶ ἐς τὸ θέατρον τὸ κυνηγετικὸν Κλαύδιος Πομπηϊανὸς ἐπεβύλευε. οὗτος ἐνεγγύετο μὲν τὴν θυγατέρα Λυκίλλης.

1, 8, 12. Ἰπποδῆς ἐν τῇ τοῦ ἀμφιθεάτρους εἰσόδῳ) Ita Dion. εἰσόντι αὐτῶ ἐς τὸ θέατρον, et paulo post: ξίφος γὰρ τι ἐναυτῇ τῇ τῆς εἰσόδου τενοχωρία ἀνατείνας. Consentit etiam Ammian. Marcell. Falsus itaque Lampr. ad illa verba: *Qui ingressus ad Commodum*, et mox iterum: *quondam ad Commodum ingressus est*: non enim tentata caedes in Palatio, sed in aditu caeuae amphitheatralis.

ibid. Μεγάλη φωνὴ et c.) Ita Dion: ἰδὲ, ἔφη, τῆτό σοι ἢ βυλὴ πέπομφεν. Similis vox eius militis, qui Pertinacem occidit: τῆτό σοι τὸ ξίφος οἱ στρατιώται πεπόμφασι.

1, 8, 17. Τὴν γε ἀδελφὴν ἃ Κόμμοδος διεχρήσατο) cum nostro scriptore sentit Dion: καὶ αὐτῇ, intelligit Lucillam, φωραθεῖσα ἐπανηρέθη. Aliter Lamprid. *Mater, inquit, Pompeiani Lucilla in exilium exαβτα.*

1, 9, 7. Ἄνη φιλοσόφου φέρων σχῆμα) Hic Philosophi describit habitum, praefertim Cynici. Quo etiam schemate introduxit loquentes Diogenem et Craterem de possessionibus Philosophorum Lucian. Dial. Mort. 6. ubi Diogenes: οὐτε πώποτε εὐξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὅς κληρονομήσαιμι ἰῆσι βακλῆρας αὐτῷ (εἶχε δὲ πάνυ καρτεράν, ἐκ κολίου ποιησάμενος), οὐτε, αἶμα, σὺ, ὦ Κράλης, ἐπιθυμεῖς κληρονομεῖν, ἀποθανόντος ἐμῆ, τὰ κλήματα καὶ τὸν πίδακα καὶ τὴν πήραν, χαίρινκας δύο φέρων ἔχσαν. Quam Philosophi supellectilem etiam ponit Apul. Milet. II. *Non deorat, qui pallio baculoque et baxeis, et hircino barbitio philosophum simularet.* et in flor. introducit Craterem ponentem peram cum baculo ac pallium humi. et in Apolog. *Quod regibus diadema, quod Pontificibus galerus, id Cynicis pera et baculus.* Cur autem Cynici tali vestimentorum genere fuerint induti, explicat Sidon. Apol. lib. 9. Epist. Scilicet Hercules, quem sectae Cynicae auctorem ferunt, clava et leonina pelle est usus, ideoque et illi.

ibid. Τῶ δὲ χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας) Notat hoc loco morem illum veterum oratorum, qui, verba facturi ad populum, silentium imperabant manus, vel etiam digitorum extensione. Perf. Sat. IV.

*Fert animus calidae fecisse silentia turbae
Maestiate manus.*

Idem scriptum de Apost. Paulo Act. c. 26. v. 1. ἐκτείνας τὴν χεῖρα, et c. 13. 16. κατασιεῖν τῇ χειρὶ. Factum hoc antiquitus, ali quando praetento pollice, medico et auriculari depressis, mediis duobus, indice et infami erectis. Apul. Mil. II. *An sic, instar oratorum, conformat articulum, duobusque infimis conclusis digitis, ceteros eminentes porrigit, et infesto pollice clementer subrigens insti.* Aliquando indicatum fuit silentium concrepitatione digitorum: quo videtur respicere Propert. lib. 4. Eleg. 7. *At illi*

Pollicibus fragiles increpuere manus.

Et Petron. *Retexit superbum pallio caput, et manibus interius in articuloꝝ strepituꝝ constricteis: Quenam est, inquit, haec audacia? Quod ex Hieron. ad Rusticum Monachum notat Casaub. Cum mensa posita librorum exposuisset struem, adducto supercilio, contractisque naribus, ac fronte rugata, duobus digitulis concrepabat, hoc signo ad audiendum discipulum provocans.*

1, 9, 18. Καὶ διέξαντες τῷ Κορμόδῳ τὰ νομισματα) Occasionem necis noster indigitat, quam aliter refert Lampr. *Hic tamen Perennis, qui tantum potuit, subito, quod bello Britannico militibus equestribus loci viros praefecerat, amotis senatoribus, prodita re per legatos, exercitus hostis est declaratus, lacerandusque militibus est deductus.* Paulo aliter Dion: Περένιον δὲ τῶν δορυφύρων μετὰ τὸν Πάτερρον ἀρχόντα, συνέβη διὰ τῆς στρατιάτας εὐσιβάσαντας ἀναγεῖναι. Et mox οἱ ἐν στρατιῷται, ὅποτε τὶ σφίσι μὴ καταδύμιον ἀπαντήσαι, τὴν ἀτιανέπιν τὸν Περένιον ἀναφέροντες, ἐμνήσαν αὐτῶ καὶ οἱ ἐν Βρεττανίᾳ τοῖσιν ὑπάρχοντες. Haec quidem Dion, quanquam existumem non sine iusta causa interfectum fuisse Perennem. Nummos enim imagine eius percussos habuerunt milites, quod crimen maximum. Praeterea, *res bene gestas in Sarmatia per alios duces, in filium suum referebat.* Ael. Lampr.

2, 9, 17. Ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα.) Vti antea Perennis ea sibi usurpauit, quae solius sunt Principis; veluti largitionibus militum animos sibi reddere obaeratos: ita et ea ausus est tentare, quae ab imperantis dependent dispositione; vt est monetam cudere, suamque imprimere imaginem. Ael. Lampr. in Seuero: *Et Antonino Diadumeno ad imperium euecto, statim apud Antiochiam moneta Antonini nomine percussa est.* Vopisc. in Firmo: *Cum ille diceret, Firmum Latrunculum fuisse, non Principem: contra ego illum, et purpurea usum, et percussa moneta Augustum esse vocitatum; quinque etiam nummos Seuerus Archontius protulit.* Neque ratio est in obscuro: cum etenim nummus nihil aliud sit, quam lex, quae valorem et aestimationem imponat rebus, eius tantum erit nummos cudere, constare, cuius est leges condere, quod solius est Principis. Adeo quidem, vt, si quis monetam iniussu Principis cudat, vel sua signet imagine, in crimen incidat laesae maiestatis. Hinc tria in nummis desiderabantur a veteribus, τύπος βασιλέως, εἶδος, καὶ εἶδος καλὸν, forma Principis, (quam Paul. Iurisc. alibi vocat *sacrum os*;) Metallum, et pondus; si quid ex illis deesset requisitis, numisma non erat. Et quicumque tale quid attentauerat, qui magis deesset, tenebatur leg. Cornel. vt test. Paul. §. sent.

1, 9, 19. Νύκτωρ ὁ Κόρμωδος πέμψας ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν.) Alii aliud ab hoc diuersum supplicii genus describunt. Ael. Lampr. *Lacerandus militibus est deductus.* Dion: καὶ αὐτὸν ἐκεῖνον καὶ ἠΐσαντο καὶ κατέκοψαν, καὶ ἡ θυγὴ αὐτῆ καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ υἱεῖς δύο προσδιεδάρασαν.

1, 9, 24. Κόρμωδος δύο ἐπάρχους καταστήσας,) intelligit Cleander Perenni successerat, in praefectura vero Niger.

ibid. Μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν, ἀσθενεσέραν ἴσασθαι ἤλπισε) Idque prudenter: enimvero nonnunquam accidere solet, vt vnus potentia in republ. vel nomen, propter collegarum desidiā ac negligentiam, nimium excreseat. tum frangendae sunt eius vires, quod non sine extremo reip. periculo, aut saltem concussionē contingit. Expertus hoc suo cum periculo Tiberius, alioqui satis callidus, qui vnum Seianum ad tantum fortunae euexit fastigium, vt de propria actum fuisset potentia, ni maxima cum astutia eum omnibus reddidisset inuisum. Documento fuit Roma, quae cum ab vno regeretur Caesare, Bibulo collega excluso, adeo non amisit libertatem, vt ille pro arbitrio senatum constitueret, dignitates ac munera solus

elargiretur. Ea propter Maecenas apud Dionem, Augustum monet, binos vt sibi praetorii praefectos constituat, quo dissectam in partes potestatem aduersus Principem reddat infirmiolem, quaesita ex mixtis vtriusque mandatis, auctaque discordia.

1, 10, 3. (Ὡς μικεῖτι ληστῶν) hic latrones vocantur, qui vicinos populantur agros, olim omnes illi, qui loca habebant infesta. Ita temporibus Alexandri comprehensus latro, qui intutam per mare redderet navigationem, roganti Alexandro, qua caussa mare haberet infestum? Sed quia ego exiguo nauigio id facio, Latro vocor: tu quia magna classe, imperator. Immo priscis illis saeculis latronis nomen adeo non dedecori fuit, vt etiam honori foret. Quod iam lubet paulo diffusius adnotare. Minos antiquissimus classem sibi comparavit, maximamque maris potestatem, quod nunc graecum dicitur, tenuit. Latrones insuper, vt solus superesset, sustulit. Sic tandem regnum eius ex latrocinii incrementum habuit, neque tamen proprie regnum dictum, sicuti nec illi reges, sed latrones dicebantur. Thucyd. lib. 1. οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες ἐτρέποντο πρὸς ληστείαν, ἡγεμένων ἀνδρῶν, ἃ τῶν ἀδυνατωτάτων, et paulo post: ἔκ' ἔχοντός πω αἰσχύνει τά τε τῷ ἔργῳ, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον, et deinceps refert, hoc manifestum fieri ex eo, quod vltro citroque nauigantes, interrogantur a vicinis, num sint latrones, quod neque illi, quos interrogant, factum, vt se indignum, inficiantur, nec illi, quibus curae est, aliquid ex illis scire, hoc vt probum et crimen illis exprobrant. Ad quae omnia Schol. Graec. Thuc. quod, inquit, dicitur καλῶς, τῷτ' ἔστιν εὐσεβῆς καὶ φιλανθρωπίας. οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐλεηλάτην, ἢ ἐκλεπτον, οὔτε νεκτὸς, οὔτε μετὰ φόβων ἐποίησεν τὴν ληστείαν. Quibus accedit Iust. dum ait, Phocenses exiguitate ac macie terrae coacti, studiosius mare, quam terram, exercuerunt: piscando, mercando, plerumque etiam latrocinio maris, (quod illis temporibus gloriae habebatur) vitam tolerabant. Vnde illa apud Hom. Odyss. γ' amica interrogatio, v. 71. ὦ ξείνοι, τίρες ἐσέ; et deinceps: οἰά τε ληστῆρες. ex quo loco Hom. Thucydides probauit latrocinium apud Graecos olim probro non fuisse. Idem de Germanis asserit Caesar l. 6. Bell. Gall. Latrocinia nullam habent infamiam, quae extra fines cuiusque ciuitatis sunt. Atque ex iuuentutis exercendae, ac desidia minuendae causa fieri praedicant, et Mela: Ius in viribus habent, adeo vt ne latrocinii quidem pudeat, tantum hospitibus boni. Rationem huius rei reddit Caesar lib. 6. Ciuitatibus maxima laus est, quam latissimas circum se vastatis finibus solitudines habere. Hoc proprium virtutis existimant, expulsos agris finitimos cedere, neque quemquam prope se audere consistere. Aliam ab hac diuersam rationem notat noster lib. 1. δι' ἐπιδημιᾶς καὶ ἐφόδου τὸ χρεῖσθες πρὸς τὸν βίον πορίζονται. quam eandem olim in Graecis obtinuisse indicio est Thucyd. lib. 1. κέρως τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἔνεκεν, καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς, ἤσκαζον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιήντο. ibid. Μειζόν τι πλήθος ἤθροισε κακούργων.) Ita Sall. de Catil. In tanta tamque corrupta ciuitate, Catilina, id quod factu facillimum erat, omnium flagitiosorum atque facinorosorum circum se, tanquam stipulatorum cateruas habebat. Scilicet omnes sese adiunxerunt, facrilegi, conuicti iudiciis, aut pro factis iudicium timentes; et omnes, quos Flagitium, egestas, conscius animus exagitabat. Id in Catil.

I, IO, II. ἤρας ἀρχῆ ἐκάσθ' ἔτους) Liu. l. 29. et Macrob. de die inter se dissentiant, et vix est vt quid certi statui possit. vid. Casaub. fufe ad Lampr. in Seuero; et nostr. disp. hac de re. Reliquos auctores, qui circa festum Pessinuntiae deae describunt antiquitates, citatos vid. in Disp. ead. histor. 8. ad Herodian. l. 1.

I, II, 4. Ὡς δὲ παρ' ἑτέροις εὐρωμεν.) Hic discrepat noster scriptor ab aliis historicis, priorem nominis originem geminam tradens, posteriorem reiiciens, pugnam scilicet commissam fuisse isto in loco, et inde ex casu isti loco inditum fuisse nomen, vt volunt Herodot. et Ammian. Marcell. (In Indd. Herodoti nihil deprehensum; vt forte Noster intelligatur ex errore perpetuo. *Irm.*)

I, II, 5. Τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα) Nota de raptu Ganymedis historia. Causam inuestigant. communior est, a Ioue puerum assumptum. reiecto Hebes ministerio, poculis vt praeficeretur. Apul. Mil. 6. *Tum primi Iouis regalis aus illa, repente propenso pinnis, affuit rapax aquila: memorque veteris obsequii, quo ductu Cupidinis Ioui Pocillatorem Phrygium sustulerat.* Et post: *Tunc poculum nektaris, quod vinum Deorum est, Ioui quidem suus pocillator, ille rusticus puer, ministrabat.* Aliter Lucian. dial. Neptun. et Merc., qui puerum propter formam raptum dicit Π. συνήκη. ὁ Γανυμήδης ἔνδον. loquitur Nept. et dicit Iouem rem habere cum Ganymede.

I, II, 8. Εἰ τῆν Πεσσινυντίαν Θεόν) potius legendum censeo Πεσσινυντίαν. siue enim haec dea vocata hoc nomine, ab oppido Pessinunte in Phrygia, siue a lapsu simulacri, vt autumat noster scriptor, non tamen per duplex σ. scribendum vocabulum. Ita enim Strabo de oppido: *Pessinus emporium est eorum, qui in hac regione sunt, et templum maximum habet magnae venerationis Matris Deum, quam Augustinam vocant.* et codices Liuiani: *Si matris Idaeae Pessinunte numen Romam translatum esset.* Et Aufon. Idyll. de feris Romanis, *Vis Pessinunte sacrum*, vt restituit illum locum in praelection. quart. Robbertus Titius. Neque etiam, si nominis Etymon desumptum sit a simulacri lapsu, scribi poterit per duplex σσ, quia hoc ipsum foret contra iustam deriuationem; ea enim ratione diceretur, vt ipse auctor, ἀπὸ τοῦ πεσσόντος ἀγάλματος, non πεσσόντας.

Lubet hoc in loco nostram addere coniecturam de Pessinuntia matre, de qua multum disputatum, quatenam aut qualis illa veteribus habita. Communior sententia est, eandem esse magnam matrem cum tellure, et exinde turritam conspici, et Matrem dictam, utpote quae quasi communis omnium mater, vt Caesaris videtur confirmare dictum; qui in terram delapsus exclamauit: *tenco te, mea mater.* Verum haec sententia mihi a vero videtur recedere ex eo, quod *Magna Mater*, alibi vocetur Diana et Luna, quae terrae nomine apud Poetas nunquam venit. Praeterea, si terram designauerit, quae alias dicitur *Ops*, *Ceres*, quo modo conuenienter eam potuere veteres super terra collocare, ibique locum assignare? neque haec ratio contemnenda, quam respicit Lucr. l. 2. tradens Grajos finxisse tellurem in aëre medio pendulam:

Aëris in spatio magnam pendere docentes

Tellurem, neque posse in terra sistere terram.

Et hanc quidem sententiam tenent Commentatores in Apul. qui ex Varrone, Augustino, aliisque colligunt, Magnam Matrem

tantum variis designatam nominibus; quique duos fuisse Deos, et duo rerum principia tradunt, Coelum et terram, quibus omnia numina et nomina conuenirent. Verum quo iure vocabitur, vt ante dixi, Personata Mater, simulacrum ἀχειροποίητον, δισπετές, quod soli Dianae Ephef. tribuitur a Demetrio in Act. c. 19. Vnde existimo dicendum, Philosoph. antiquissimos ac sapientes duo agnouisse Principia constitutionis omnium rerum, quorum vnum et primum vocarunt Deum, alterum et subordinatum naturam, tanquam Deum, non in rigore voce accepta, sed per similitudinem effectuum et operationum, quia vtrumque principium concurrit ad cuiusque rei constitutionem, non aliter ac sol et homo ad generationem hominis: ex quo illud axioma Philosophis frequentatum: *Deus et natura nihil faciunt frustra.* Firmatur haec coniectura ex Apul. lib. II. Miles. *Regina coeli, siue tu Ceres alma frugum parens originalis, quae repperit laetata filiae, vetustae glandis serino remoto pabulo, mihi commostrato cibo, nunc Eleusinam glebam percolis: seu tu coelestis Venus, quae primis rerum exordiis, sexuum diuersitatem generans, amore sociasti, et aeterna sobole humano genere propagato, nunc circumfluo Paphi Sacratio coleris: seu Phoebi soror, quae partu ferarum medelis lenientibus recreato, populos tantos educaisti, praeclarisque nunc veneraris delubris Ephefi: seu nocturnis ululatibus horrenda Proserpina, triformi facie laruales impetus comprimens, terraeque claustra cobibens, luces diuersas inerrans, vario cultu propitiaris: ista luce foeminea conlustrans cuncta moenia, et vdis ignibus nutriens laeta semina, et Solis ambagibus dispensans incerta lumina: quoquo nomine, quoquo ritu, quaqua facie te fas est inuocare.* Et paulo post: *Cuius numen vnicum multiformi specie, ritu vario, nomine multiungo totus veneratur orbis.* Ex quibus locis manifestum est, eum naturam ceu digito demonstrare.

I, II, 7. Ἀφ' ἧ τὴν ἐπωνυμίαν ἀέρων οἱ τῆ θεῶ τομιαί) Galli sacerdotes magnae matris fuere, ita dicti, inquit noster, a flumine Gallo, in quo Dea Cybele, et omnia instrumenta sacrorum quotannis a sacerdote abluebantur. Mart. 91. Ep. lib. 10. Epig. 47. l. 3. Quid. 4. Fast. Marlian. lib. 4. c. 24. et ex co factum, vt postmodum homines scalprum experti, vel incisionem passi, vocarentur Galli, quia etiam semiuiri, vt cultores magnae matris: Mart. ad Glyptum epig. 45. l. 3. qui sibi virilia proscindere volebat:

Demens cum ferro quid tibi? gallus eras.

ibid. ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ παραζέροντι) Ideo orgia celebrantur Sacerdotes Magnae Matris apud fluium Gallum, quia in eo lauabatur ab Archi-gallis, qui veste induebantur purpurea. Quid. 4. Fast. Causa vero lotionis incerta, nisi quod probabiliter hic mos a Graecis sit desumptus, vt plura alia. Illi enim quotannis soliti lauare simulacrum Mineruae. Call. εἰς λῆτρα Παλλάδος, (init.)

Ὅσσοι λωτροχοοὶ τῆς Παλλάδος, ἔξτε πάσαι, ἔξτε.

Ad quae verba Schol. Graec. ἐν τινὶ ἡμέρᾳ ὠρισμένη ἕδος εἶχον εἰ Ἀρχαῖαι γυναῖκες λαμβάνειν τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὸ Διομήδης, καὶ ἄγειν ἐπὶ τὸν Ἰνακκον, καὶ κεῖ ἀπολύνει. Sed quae huius lotionis erit ratio probabilis? ego hanc esse existimo, quod praesumatur Minerua sudare, et ideo opus habere abluitione, quemadmodum ipsa sese abluabat, e proelio reuerfa, non sine puluere et sanguine. Ita Callim. (ib. v. 5.)

Ὁὐ πικρὰ Ἀθανασία μεγάλης ἀπενήψατο πάχεις,
 Πρὶν κόριν ἱππέων ἐξελάσαι λαγώνων.

Ira enim soliti se lauare milites, lassī ab itinere, ac belli molestiis. Veget. lib. 1. c. 10. Est Romae campus Martius Tiberi vicinus, in quo iuuentus post exercitium armorum, sudorem, pulueremque siliueret, et lassitudinem cursus, natandi labore deponeret.

Vel etiam quod aliquando iucunditatis gratia, cum caeteris Nymphis se lauaret in Hippocrene Heliconide pulchre fluenti, ut occurrit v. 70. 71. apud Callim.

1, 11, 12. Ταύτην ἔδει παρθενεύεσθαι) Historiam refert Liu. lib. 29. castae aurem et illibatae pudicitiae suere mulieres, quae Vestrae sacra peragebant. De sacerdotibus feminis occurrit dist. apud Heliod. Gram. in fragm. Alcaeonis Poetae.

Νημόναρχε παρθένοις λείδεν
 Καὶ ναὸς ἄγνας εὐπύργω θεραπαίνας.

Idem de Antistitibus Iulius Caesar trag. in Adrasto:

Cum capita viridi lauro velare imperant
 Prophetae, sancta caele qui parant sacra.

Quin immo sacerdotes ipsius Veneris, Deae impudicissimae, etiam pudicae suere, quarum quaedam nuptiarum expertes, quaedam coniugatae, quae viuentibus etiam cum viris suis atque consentientibus, amica separatione viduabantur, ut scribit Pausan. lib. 2. Corinth. et Tertull. libr. de monogamia. Neque mirum; ipsi enim, qui non celebraturi, verum tantum interfuturi essent sacris, monebantur, ut caste adirent. Vnde Pers. Sat. 2.

Dicite, Pontifices, in sancto quid facit aurum?
 Quin damus id superis, de magna quod dare Lance
 Non possit magni Messalae lippa propago.
 Compositum ius fasque animi, sanctoque recessus
 Mentis, et incostum generoso pectus honesto?

Quae ratio fuit eius, quod scribunt historici, Neronem sacris non interfuisse, utpote qui foret intemperans, et libidinolosus, Marcum autem Philosophum adfuisse, quod esset Princeps continentissimus, et a veneris abstineret.

1, 12, 1. Συνέβη δὲ κατ' ἐκείνο καιρὸν λοιμώδη νόσον et c.) De hoc contagio mentionem facit Dion, et quidem tum temporis, cum interfectus est Cleander: γέγονε δὲ καὶ νόσος μεγάλη, ἣν ἐγὼ οἶδα διαχρηστικὰ γούνη πολλὰς ἡμέρας μίαν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐτελεύτησαν. De simili tunc meminit Tranq. in Nerone: Triginta funerum millia in rationem Libitinae venerunt. Eusebius et Hieronymus in Chron. de simili pestilentia mentionem faciunt, sub Vespasiano: Lucis ingens Romae facta, ita ut per multos dies in ephemeridem decem millia ferme mortuorum hominum referrentur. Similia exempla occurrunt apud Liu. lib. 3. Thucyd. lib. 2. et lib. 3. ubi refert, hyeme incunte morbum iterum Athenienses inuasisse, qui nunquam quidem omnino sedatus fuerat. Vnde colligere licet insignem errorem errasse Plin. lib. 7. c. 50. dum statuit Pestilentiam non ternos excedere menses, nec vnquam fere aliter, nisi hyeme, grassari, quum notissimum sit, saepe annos plurimos hoc morbi genus adeo continuatum, ut integra regna exstinxerit. Praeterea, quis ignorat, pestilentiam vere et

autumno potius grassari, hyeme vero, quando omnes desinunt putredines, minui et aboleri.

1, 12, 2. Πολλή φθορά υποζυγίων,) interitus factus est iumentorum, sub quibus continentur boues, equi, muli, et ita inter se opponuntur πρόβατα καὶ ὑπόζυγια, id est, pecora et iumenta, an vero etiam hoc in loco? non putem. Si enim historiam spectemus, non solum iumenta fuere pestilentia correpta, sed etiam pecora, praesertim animalia domestica, ut sunt canes, quod colligitur ex sequentibus: πάντων ζώων τοῖς ἀνθρώποις συνοικῶν, supple φθορά. quod etiam de Pestilentia Athen. testatur Thucyd. lib. 2. eam inuasisse canes, quia postea fuerit rari.

1, 12, 3. Καὶ πρὸς τὴν τῷ ἀέρος φθορᾷ ἀντέχειν ἐλέγετο,) Notum, a medicorum filii inter morborum causas externas, praecipue referri aërem, quem trahimus, qui nobis cognatus est ac semper adhaeret, et sine quo vivere non licet. Vnde Avicenn. aërem nostrorum corporum et spirituum elementum esse, ac veluti pabulum; ideoque integris et infirmis aëris maximam habendam rationem. Quod Columella monet, in emendo agro aëris salubritatem esse spectandam. Nemo enim sanus sumtus facit in eo agro emendo, qui dominum ad fructus peruenire non sinat. Et ideo omnis pestilentiae causam noster auctor ad aëris refert impurationem. Eandem tradit Lúcr. l. 6. de nat. rer.

— — fit morbidus aër,

*Atque ea vis omnis morborum, pestilitasque
Aut extrinsecus, ut nubes, nebulaeque, superne
Per coelum veniunt; aut ipsa saepe coortae
De terra surgunt, ubi putorem humida nacta est,
Intempestivis pluviisque et solibus icta.*

Et post loquitur de aëre infecto:

*Et cum spirantes mixtas hinc ducimus auras,
Illa quoque in corpus pariter sorbere necesse est.
Consimili ratione venit Bubus quoque saepe
Pestilitas, etiam pecubus balantibus aegror.*

Et Liu. lib. 3. Auxere vim morbi terrori, populationis pecoribus et agrestibus in urbem acceptis, et colluivie mistorum omnis generis animantium, et odore insolito urbanos, et agrestem confertum in arcta recta, aestu ac vigiliis angebat, ministeriaque invicem ac contagio ipsa vulgabant morbos. Aliam pestilentiae causam reddit Curt. lib. 9. Famem deinde pestilentia secuta: quippe insalubrium ciborum novi succi, ad hoc itineris labor, et aegritudo animi vulgauerant morbos, et Flor. lib. 3. de Mithridate: Mox clade conuersa, quum ex mora obsidentem regem fames, et ex fame pestilentia urgeret, recedentem Lucullus assequitur. et sane ut plurimum videmus haec se mutuo cotari, λιμός καὶ λοιμός. ita enim noster scriptor, paulo post: ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμός τὴν πόλιν. Fortassis huius rei poterit reddi ratio, quod aër venenatus sit contrarius fertilitati, et ideo noxius frumento, quo minus maturescat.

1, 12, 7. ὑπέσχε δὲ κατ' αὐτὸ καὶ λιμός τὴν πόλιν.) Dion. l. 18. ἐγένετο δὲ ἰσχυρὰ σιτοδεία. Lampr. Per hanc autem negligentiam, quum et annonam vastarent ii, qui tunc republ. gerebant, etiam insipia ingens Romae exorta est, quum fruges non desissent.

1, 12, 8. Κλέανδρος ὑπὸ κήρυκι et c.) Scil. fuit Cleander origine Phryx, Romae de catastro quondam emtus. Dion. lib. 18. ὁ δὲ δὲ Κλέανδρος ὁ μετὰ τὸν Περένιον μέγιστον δυναθεὶς, καὶ ἐπράθη μετὰ τῶν ἐκμοδούλων, μεθ' ὧν καὶ ἀχθῆφορήσων ἐς τὴν Ῥώμην ἐκεκόμιστο.

ibid. Εἰς τοσοῦτον τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη,) De Cleandri honore ac potentia Dion. lib. 18. χρόνῳ δὲ προϊόντος οὕτως ἠύχθη, ὥστε καὶ τοῦ Κομμοδου προκοιτῆσαι. Et alibi: ὁ γούν Κλέανδρος μέγας ὑπὸ τῆς τύχης ἀρθεὶς, καὶ ἐχαρίσατο καὶ ἐπάληψε βουλείας, σατραπείας, ἀγεμονίας, ἐπιτροπείας, πάντα πράγματα. Lampr. eo usque est auetus, ut cubicularius Commodi factus sit.

1, 12, 9. Ἄθροίζων δὲ χρήματα et c.) Cleander ingentem pecuniarum vim collegit, ut ea ratione populum largitionibus, ac omni deliciarum genere ad se alliceret. Docet hoc Lampr. *Ad cuius nutum, etiam libertini in senatum atque in patritios lecti sunt: tumque primum viginti quinque consules in unum annum, venditaeque omnes provinciae. Omnia Cleander pecunia venditabat:* Dion. l. 18. ἡγευρολόγει μὲν οὖν πανταχόθεν, καὶ ἐκτίσατο πλεῖστα τῶν πάποτε ὀνομασθέντων προκοιτῶν, καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ μὲν τῷ Κομμοδῷ ταῖς τε παλακαῖς αὐτοῦ ἐδίδου, πολλὰ δὲ καὶ ἐς οἰκίας, καὶ ἐς βαλανεῖα, ἀλλὰ τε τινὰ χρήσιμα καὶ ἰδιώταις καὶ πόλεσιν, ἔδαπανα.

1, 12, 11. Τῶν δεινῶν αἰτίας ἐς αὐτὸν ἀναφέροντες) quaeritur, quid per τὰ δεινὰ noster scriptor velit? praecessit etenim duplex malum, λοιμὸς καὶ λιμός. quod si per δεινὰ intelligamus, quod est intelligendum, falsus est noster, et in eum versio Polit. qui ita: *omnem causam pestilentiae in eum conferentes.* idque ratione colligitur; non enim potuit Cleander fuisse morbi pestilentialis causa, nisi si quis illud velit remote, quod aliquando pestilentia oriatur ex fame, cuius mali auctor Cleander. verum etiam facit contra scriptorem nostrum Dionis testimonium, qui odii occasionem refert ad penuriam: γένητο μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ἰσχυρὰ σιτοδεία, ἐπὶ πλεῖστον δ' αὐτὴν Παπίριος Διονύσιος, ἐπὶ τοῦ σίτου τεταγμένος, ἐπηύξησεν, ἵνα ὡς αἰτιώτατον αὐτῆς τὸν Κλέανδρον ἀπὸ τῶν κλεμμάτων ὄντα, καὶ μισήσωσιν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ διαρθείρωσι. In eo tamen fallitur Dion, quod culpaе πρόφασιν dicat, quum vera fuerit causa, non ficticia, quam ante retulit noster scriptor ad illa verba: σίτου πλεῖστον συνανούμενος καὶ ἀποκλείων. Plurimum quippe frumenti coëmerat, idque occlusum habebat, ut ita populi animos sibi adiungeret, si prius necessariorum rerum penuria laborantem, repente et opportune distributione demereretur.

ibid. —Διάνομος ἐν προαείῳ τοῦ Κομμοδου, ἐπελθόντες παιδημεῖ et c.) Dion: καὶ τέλος καταπηδήσας, ὤρμησε πρὸς τὸν Κομμοδον, ἐν τῷ σὺντιλίῳ ἀσίῳ ὄντα, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ κήρυαθὰ ἐπευχόμενος, πολλὰ δὲ καὶ κατὰ τοῦ Κλέανδρου καταρώμενος. Si Dion morem solitum innuat, quod subditi regi praesenti fausta ac felicia multa apprecantur (quemadmodum Daniel Propheta, coram rege, et etiam proceres ibidem) nostro scriptori erit contrarius, qui statuit omnium profusus, quae gerentur, Commodum fuisse ignarum, nemine ad illum accedere uso. Nisi hanc admittas conciliationem, populum ad Commodum ventem in via publica exclamasse, vivat imperator, dii perduint illum Cleandrum; et ea ratione neuter falsus.

1, 12, 12. Ὁ Κλέανδρος ἀγγέλλεσθαι τι τῶν πραττομένων ἐκώλυεν ὑπὸ) Cleander nuncium a quoquam eo deferre potuit, ut ita im-

peratorem valetudinis caussa in Laurento degentem, otioque ac deliciis vacantem, obsideret. Quam historiam respicit Tert. in Apol. *Vnde qui inter duas Lauros obsident Caesarem?* respicit Cleandrum, qui Commodum obsessum tenebat Laurenti. (Haec de Laurento aliena sunt. Res agitur hic in suburbanis Romae, ex ipsis Nostris verbis. *Irm.*)

1, 13, 2. Ἡ δὲ πρεσβυτάτη ἀδελφὴν et c.) aliter Dion: πλεσιζώντων δὲ αὐτῶν τῷ Κορμύδῳ, καὶ μηδενὸς οἱ μνηύοντος τὸ γιγνόμενον, Μαρκία ἐκείνη ἢ τοῦ Κβαδράτῃ, ἐσῆγγειλε τὸ πραττόμενον. videtur etiam hic sibi contrarius noster scriptor. hanc Fadilliam appellat natu maximam, cum supra Lucilliam vocet natu maiorem. nisi dicatur, Fadilliam fuisse natu maximam sororum Commodi, quae etiamnum in viuis. Lucilla etenim supra dicitur propter coniurationem interempta.

ibid. Λυσαμένη τὰς τρίχας) scilicet in more veteribus positum, capitis foedatione luctum ac dolorem significare. Apul. lib. 9. *Milei. Et discerptae comae semicanae sordentes inspersu cineris plerumque eius anteuentulae contegebant faciem*, et lib. 10. *Et statim a rogo eius senex infelix ora sua recentibus adhuc rigans lacrymis, trahensque cinere sordentem canitiem, foro se festinus immittit.* quem lugentium modum, et miseriarum insignia, Cicero breuiter comprehendit l. 3. Tusc. quaest. *Ex hac opinione sunt illa varia, et detestabilia genera lugendi, paedores muliebres, lacerationes genarum, pectoris, femorum, capitis persecutiones.*

ibid. Πίσσα εἰς τὴν γῆν ἐρυτήν) Ratio, cur sese ante pedes Commodi proiecerit, haec poterit esse, quod genua voluerit amplecti, quemadmodum olim supplices ac deprecatores ea contingebant, quippe quae misericordiae essent consecrata. Plin. *Genibus quaedam religio inest observatione gentium: haec supplices attingunt, ad haec manus tendunt; haec ut aras adorant.* Ad quem morem existimo referri posse illud Mariae, quae Christum voluit pedibus prehendere, vel quod eum supplicaret alicuius negotii gratia, in textu non expressi, vel quod eum suspiceret, ac reuereretur. Plura qui volet, vid. Desid. Herald. ad Mart. Iun. aduers. lib. 2. c. 11. comm. Apul. p. 856. 215. Delr. Sen. p. 424.

1, 13, 4. Οἴχεται δὲ σοι) exponit hoc Polit. *actum est*; dicitur enim de iis, de quibus actum est, seu quae euauerunt. Synes. epist. 59. πάντα οἴχεται, πάντα ἀνέχεται. Neque solum designat οἴχεσθαι, res aliquas euanescere, verum etiam a nobis recedere, id est, nos destituere, ac derelinquere. Hom. Iliad. v. ad Diomed. *παῦ τοι ἀπειλῶν οἴχονται, quo tibi abeunt minae*, id est, recedunt. Itaque existimo, versionem Politiani huic loco minus aptam, hanc conuenientem, si ita explicentur verba, οἴχεται δὲ σοι, *abiit tibi populus*, id est, te derelinquit, deserit, destituit. etiamsi enim aliquando, *actum est*, verbi huius veniat significatione; tum tamen non additur *σοι*, aut simile pronomen in datiuo casu, sed postponitur res in accusatiuo. Immo vero ex historiae circumstantiis nulla alia elici potest interpretatio, quam quae a nobis posita est. Non enim soror Commodi annunciat, populi et exercitus partem, interiisse, sed maximam militum partem adhaerere Cleandro, et ni praeueniat in tempore, fore, ut omnes tandem in partes inclinent Cleandri, adeoque impe-

ratores deferant. Vnde paulo post subiungit: ἐν δὲ διαφόροις καὶ ἐναντιοῦσι γνώμαις, οἱ μὲν, μισοῦντες αὐτὸν, (ὁ δῆμος) οἱ δὲ σέβοντες. Scilicet Cleander aduersus Commodum Imperatorem exercitum armauerat et populum, quorum quidem alteris erat charus, alteris iniuisus.

I, 13, 9. Τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὴν) De Cleandri mortis genere consentiunt scriptores. Verum dissensus aliquis circa eius interfectores. Noster videtur innuere, eos fuisse milites, vel satellites, qui Commodum adierant. Aliter Lampr. *Sed et Cleandro dignus tandem vitae finis impositus. Nam cum infidiis illius Arrius Antoninus fidei criminibus in Atrali gratiam, quem in proconsulatu Asiae damnaverat, esset occisus, nec eam tum invidiam populo faeuente Commodus ferre potuisset, plebi ad poenam donatus est.* quae postrema verba si ita explicentur: *plebi ad poenam donatus*, hoc est, in gratiam plebis seditionem, supplicio est affectus, tum consentit Lampr., cum nostro scriptore. verum si ita explicentur, *plebi ad poenam donatus est*, hoc est, lacerandus plebi est deductus, quali phrasi supra videtur Lampr., iam dissentit a scriptore nostro, non autem a Diono, qui ita expressis verbis: ἀπέκτειναν δὲ αὐτὸν ἔχ' οἱ στρατιῶται, ὡς περ τὸν Περσένιον, ἀλλ' ὁ δῆμος. nihil ita velimus dicere, Cleandrum in gratiam populi capitali supplicio fuisse affectum, cui postea cadaver dilacerandum est traditum, ac in partes dissecandum.

I, 13, 11. Προσανεῖλον δὲ καὶ τὰς παῖδας) Lex maiestatis seuerè exercetur, quia est quasi propugnaculum totius principatus. Ex quo Tiberius, consultante Marco Praetore, an iudicia maiestatis redderentur, respondit, exercendas esse leges. Tac. Ann. I. adeo ut maiestatis accusatio, vel in vitam Principis conspiratio, omnium accusationum sit complementum. quod colligitur ex illo Curt. lib. 10. De Alex. *Cum accusati essent Cleantes et alii spoliatarum pronuiciarum, et per libidines alienatarum, regem, cognita causa, pronuiciasse, ab accusatoribus vnum et idem maximum esse praeteritum, desperationem suae salutis; non enim talia se ausuros, si ipsum ex India sospitem, aut optassent reuerti, aut reuersum credidissent.* Immo tantus fuit huius legis rigor, ut liberi etiam innocui, et amici tantulacunque suspitione tacti, fuerint supplicio affecti. Insigne exemplum eius suggerit Tacit. Ann. 5. Principio. Seianus summae auctoritatis carnifici viuis porrexisset manus, idque propter affectatum imperium, ni ipse suam praematurasset mortem, dum gladio, quem sibi abdiderat, incumbit. Neque hic solus poenae obnoxius. Verum placitum, ut in reliquos eius liberos aduertetetur: *vanescente quamquam plebis ira. Igitur portantur in carcerem, filius imminentium intelligens, puella adeo nescia, ut crebro interrogaret, quod ob delictum, et quo traheretur? neque facturam ultra. et, posse se puerili verberè moneri, (c. 9.)*

Verum iure merito quis roget, qua lege pueri filii Cleandri impuberes dicantur interfecti, cum illicitum olim fuerit impuberes triumphali adfici iudicio. Dico, nefas quidem, eos capitis mulctari, quamdiu puerili induti toga, ut vero eam extuissent, ac virilem assument, iam poterant interfici, quia fictione iuris inter viros referebantur. Hinc apud Dionem lib. 47. relatum, a Triumuiris in proscriptione ius-

sum puerum quemdam togam virilem fumere, vt scilicet iure posset interimiri.

1, 13, 12. Τοῦτ' αὖ μὲν δὴ τέλει Κλέανδρος ἐχρήσατο,) Aulicorum semper maxima miseria, quorum exitus vt plurimum infelicissimi. Vti enim principes in loco stant lubrico: ita per ignes suppositos, cineri doloso, incedunt principum amici, familiares, et ministri. *Quid*, inquit Boët. *de regum familiaribus differam, cum regna ipsa tantae imbecillitatis plena demonstram? quos quidem regia potestas saepe incolumis, saepe autem lapsa prostermit.* Paruis quidem intervallis homines attolli videmus, rursusque deiici; maxime tamen eos, qui in aulis versantur. Abacorum calculi ex voluntate calculatoris, modo minus, modo plus valent. Similes illis sunt aulici, qui ad arbitrium principis, modo beatissimi, modo miserissimi, et haec quidem ita sese habent, fato potentiae, raro sempiternae; an forte, quia satias capit aut principes, cum omnia tribuerunt, aut ministros, cum iam nihili reliquum est quod cupiant? Tac. Ann. 3.

ibid. Ὀλίγη ῥοπὴ.) vert. Polit. *momentum.* Est deurgentia, vt inquit Bud., qui et pro libramento a Plutarcho poni tradit. est proprie inclinatio et momentum lancis ad imum vergentis. Steph. *διασρέφοντας τὴν ῥοπὴν* existimat dici, qui inclinationem Lancis pervertunt; id est, qui faciunt, vt inclinet non in eam partem, in quam sponte inclinatura est, sed in alteram. Hinc Metaphor. transfertur per *momentum.* Vt *ῥοπὴ χρόνον, χρόνος,* momentum temporis, *καιροῦ καιροῦ ῥοπὴ.* Basiliius de Iobo ὁς πένης ἐκ πλεσις, καὶ ἀπαις ἀπὸ καλλίπαιδος ἐν μίᾳ καιροῦ ῥοπῇ γενόμενος, διέμεινεν ὁ αὐτός, vnde Graeci interpretes in iure momenti interdictum appellarunt *πρὸς ῥοπὴν.* Et in Eustathii libr. *περὶ χρονικῶν διασημ.* integerum caput *περὶ ῥοπῆς.*

ibid. Ὀλίγη τύχης ῥοπὴ) ad suprema quidem per plures gradus datur adscensus, ad praecipitium vnica tantum, eaque breuissima via est. Hominem primo infantem, deinde puerum, tum adolescentem, post virum conspicimus. Florem, dein fructum, fruticem, postea arborem. Non vna die ditatus est Croesus, neque momento expugnata ab Alexandro Asia. verum cum versis rerum vicibus fortuna ad ruinam vadit, toto venit impetu, quae principio, vt aquila testudinem, nos altius et altius alis suis euehit, tandem nos omni modo destituit. Adeo vt illis portionibus, quibus ad summum peruentum, retrogradi minime liceat. Florem quidem plurimos dies exigere, antequam floreat, manifestum; hunc tamen vnica noctis hora vermiculus interimat. Saepe nihil interest inter praecipitia et summa, immo nihil interest inter infelicem casum, et maximam fortunam. Sapienter ea de re Seneca: *Noli huic tranquillitati confidere: momento mare eueritur; eodem die, vbi luserunt nauigia, sordentur.* Et alibi: *Quod regnum est, cui non parata sit ruina, et proculcatio, et dominus, et carnifex? nec magnis ista interuallis diuisa, sed horae momentum interest inter solium et aliena genua.* Quod etiam innuit Tragicus in Thyeste, v. 612.

Quem dies vidit veniens superbum;

Hunc dies vidit fugiens iacentem.

Nemo confidat nimium secundis,

Nemo desperet meliora lapsis.

Miseri haec illis, prohibetque Clotho

*Stare fortunam: rotat omne fatum
Nemo tam diuos habuit fauentes,
Crastinum ut possit sibi polliceri.
Res Deus nostras celeri citatas
Turbine versat.*

I, 13, 16. Γελωποιοὶ δὲ καὶ τῶν αἰσχίστων ὑποκριτῶν) Ita in adolescentia adhibitos corporis custodes honestiores ferre non potuit, pessimos quosque detinuit, et submotos vsque ad aegritudinem desiderauit teste Lampr. hinc scurras, et criminum socios, vel a criminosis commendatos misit ad prouincias regendas. Habuit etiam in deliciis homines appellatos nominibus verendorum utriusque sexus, quos libentius suis oculis applicabat. Habuit et hominem pene prominente ultra modum animalium, quem Onon appellabat, sibi charissimum, quem et ditauit, et sacerdotio Herculis rustici praeposuit, et paulo post: duos ribbos retorridos in lance argentea sibi sinapi perfusos exhibuit eosque statim promouit ac ditauit. Lampr. adeo ut inter illos iure numerandus, qui voluptatum, ac nequitiarum inuentores, fummis afferere praemiis, qualis Dionysius Siciliae Tyrannus, de quo noster auctor supra; quales Persarum Reges, apud quos praemia proposita erant amplissima, nouae alicuius voluptatis primis monstratoribus: homines enim mittebantur, qui peragrato vniuerso terrarum orbe, omnibus praeterea emensis aquis, magno cum studio obseruare iubebantur, quicquid vbique locorum nouarum ac prius incognitarum deliciarum, quicquid denique voluptatum, ad luxum gulamque et ventrem pertinens deprehendissent; quemadmodum de Archetrato refert Athen. lib. 7.

I, 13, 17. Τὸ δὲ ἀπρεπέτερον μετιόντος ἢ βασιλεὶ ἤρμοζεν) Lampr. Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuixit, aquam gessit, et lenonum minister, ut probris natum magis, quam ei loco eum crederes, ad quem fortuna euexit.

I, 14, 1. Ἀσέρες ἡμέτεροι συνεχῶς ἐβλέποντο.) refert noster scriptor, quae tum temporis extitere prodigia. paulo que aliter Lampr. prodigia eius imperio et publice et priuatim haec facta sunt. Crinita ella apparuit. Vestigia Deorum in foro visa sunt exiuntia; tenebrae circo Cal. Ianuar. oborta: et ante lucem fuerant etiam incendiariae ues, ac dirae. Aliter Dion: πρὸ δὲ τῆς τοῦ Κομμοδῶ τελευτῆς, σημεῖα τὰδε ἐγένετο· αἰετοὶ τε γὰρ περὶ τὸ Καπιτώλιον πολλοὶ καὶ ἐξεδρασε γλαυῶντο, πρόσεπιφθεγγόμενοι ἰδὲν εἰρηναίων.

I, 14, 3. Μέγιστον δὲ δεινὸν πάντας ἐτάραξεν) non iniuria quis uaeat, cur populus timore fuerit percultus incendio exorto, quum Romae incendia frequentissima? ut notat Mart. Epig. 51. lib. 3. ad ongilian.

*Emta domus fuerat tibi, Tongiliane ducentis;
Abstulit hanc nimium casus in urbe frequens.
Collatum est decies: rogo, non potes ipse videri
Incendisse tuam, Tongiliane, domum?*

Nisi dicamus, secundum hunc casum, tanquam pessimum aurtium vniuersos conterruisse; quod existimarent, Deorum voluntate incendium inchoatum fuisse, quibus totum hoc negotium imputeant, teste nostro scriptore, et Dione.

1, 14, 4. Πλασιώτατον δὲ ἦν πάντων ἱερῶν) Magnificentissimum fuit pacis templum Romae a Claudio inchoatum, a Vespasiano constructum, in quo templo ferunt reposita vasa et donaria templi Hierosol. a Tito Vespas., qui Hierosol. oppugnauit et expugnauit, et ea ratione vocatur omnium templorum ditissimum, nisi quis aliam malit amplecti huius appellationis rationem, quam noster auctor paulo post refert: ibi scil. thesauri priuatorum erant repositi, custodiae causa.

ib. Δὲ ἑσφάλειαν) loquitur de templo pacis, quod erat egregie munitum, ex eo, quod omnem supellectilem pretiosissimam, securitatis causa eo deferrent priuati. Nihil enim iniustius veteribus visum, quam e sacro loco ac diis dicato bona rapere. Qui mos etiam nostris in partibus Brabantiae obtinet, si quando castra milites collocant in pagis, aut in vicinia, cum omni sua supellectile agricolae ad templum, veluti ad asylum, confugiunt, tuti a rapinis ac incurribus militum, penes quos pietatis etiam aliquid superest, dum abstinere a locis superstitione consecratis, vel fortassis ideo templum pacis refert fuisse munitissimum, quod ambitu quodam cingeretur, quo difficilior ad id esset aditus: ita noster auctor paulo inferius: καταφλέξαν δὲ τὸ πῦρ τὸν τε νεῶν καὶ πάντα τὸν περίβολον.

ibid. Ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσεῦ τε καὶ ἀργύρεῳ) In more fuit antiquis, vt, si quando inligne aliquod euasissent periculum, tabulas ex auro argenteo, aliaque materia pretiosa diis consecrarent, ac dedicarent; quae tabulae votiuae appellabantur, quod ex voto suspenderentur in fanis, quo respexit Horat. Od. 5. lib. I.

Me tabula sacer

Votiua paries indicat uide

Suspendisse potenti

Vestimenta maris Deo:

Etiam illi, qui arti renunciabant, instrumenta artis pro anathemate ei diuo suspendere solebant, in cuius essent tutela. Horat.

— — *Veianus armis*

Herculis ad postem fixis, latet abditus agro.

Quod factum quasi in pudorem et contemptum eius Dei, cui haec erant consecrata. Ita enim Corydon ecl. 7. Virg.

Nymphae, noster amor, Libethides, aut mihi carmen,

Quale meo Codro concedite: (proxima Phoebi

Versibus ille facit) aut si non possumus omnes,

Hic arguta sacra pendebit fistula pinu.

Igitur cum noster auctor dicit ἀναθήμασι κεκοσμημένον, respicit illa, quae Deae Paci propter eximium quoddam auxilium fuissent dicata ab hominibus. a quibus gentilium moribus fluxit etiam veterum Christianorum ille mos, qui, postquam e morbo conualescent illi sancto, cuius auxilio se sanatos autumabant, donaria suspenderent e materia vel pretiosa, vel vili, imaginem habentia partis quae fuerat affecta. Quod narrat Theodoretus octau. Therapeut. Quod institutum etiamnum hodie inter pontificios obtinet, solitos diuae Mariae aut alicui sancto donaria quae promittere; quos falso vt solet, ridet Erasmus in colloquiis.

1, 14, 5. Ἐκαστος δὲ, ἃ εἶχεν, ἐκεῖσε ἐθήσαυριζετο) Notissimum in templis pecuniam priuatorum fuisse reconditam. Etiam in iu-

diciis id vsu veniebat. deponebant enim litigatores apud Pontificem certam pecuniae summam pro litis qualitate, quam pecuniam eo, quod in sacris ponebant, sacramentum vocabant. Auctor est Varro lib. 4. de ling. lat. *Ea, inquit, pecunia, quae in iudicium venit in litibus, sacramentum a sacro, qui pescebat, et qui inficiebatur, de aliis rebus uterque quingentos aeris ad Pontificem deponebant: de aliis rebus etiam certo alio legitimo numero assum. Qui iudicio vice- rat, suum sacramentum a sacro auferebat, victi ad aerarium redibat.* Ex quibus institutis tractum est apud Rhetores commune definitiuum (tutus exemplum, quod adducitur ab Hermog. lib. de flatibus, hisce verbis: *Vt priuatas pecunias ex loco sacro aliquis surripuit, cum iube- bat lex furem duplo condemnari, sacrilegus vero reus sit capitus. Hic ut sacrilegus fuerit, accusatur, ille se furem esse contemnit.* Quem casum, quia apud Rhetores in controuerliam trahebatur, soluit Im- perator Iustinian. l. 5. D. ad l. *Iuliam, Pecul. Diui Seuerus et An- toninus! Cassio Festo rescripserunt, res priuatorum, si in aedem sacram- topositae, subreptae fuerint, furti actionem, non sacrilegii esse.*

ibid. Ὀλοφύετο ἕκαστος τὰ ἴδια αὐτοῦ) supra notauimus priua- orum aurum in templis deponi solitum; neque hoc solum, verum etiam haereditates, de quibus inter se litigantes contendebant, in eade sacra sequestrabantur; etiam tabulae pactio- num, foederum, contractuum et testamentorum in delubris Deorum custodiebantur, est. Vlpian. l. 3. §. 3. D. de Tabul. Exhib. l. 77. §. 26. D. de leg. 2. ueton. in Augusto, 101. Dion. libr. 48. Tacit. Annal. 1.

1, 14, 15. Ἀντὶ δὲ Κομμόδου καὶ Μάρκου υἱῶ, Ἡρακλέου et c.) Dion. *καὶ δὲ ἄλλους τε καὶ πολλὰς ἐπωνυμίας καὶ τὴν Ἡρακλέου ἀπὸ νεγρέ.* Lamprid. *Appellatus est etiam Romanus Hercules, quod feras Lanu- ii in amphibeatro occidisset.* Et paulo post: *seipsum Commodum Iulianum et Deum appellans.* Athenaeus lib. 12. c. 9. τί ἔν θανμαστὸν et c. *Quid mirum, inquit, si Commodus Herculem se vocari voluit, cum id fecerit Alexander praeceptis imbutus Aristotelis.*

1, 14, 16. Λεοντήν ὑπεσρώννυτο, καὶ ῥόπαλον μετὰ χειρᾶς) Lampr. *Claua non solum Leones in veste muliebri et pelle Leonina, sed etiam multos homines affixit.* Paulo aliter Dion. qui refert, hoc hema ei fuisse praegestatum. ἡ γὰρ λεοντή, τό τε ῥόπαλον ἔν τε ταῖς τοῖς προεφέρετο αὐτῶ, καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρω ἐπιχρῦσαι, εἴτε πα- ρει, εἴτε καὶ ἀπύει, ἐτίθετο.

ibid. Ἀμφιέννυτό τε ἀλουργεῖς καὶ χρυσοῦφεῖς ἐσθῆτας.) Et Her- culis habitu, et feminae induitur Commodus; quia simul voluit exhibere viri speciem et feminae; viri, quia schemate gaudebat Her- culis, quem imitabatur, feminae, quam adamabat, quamque depictam volebat sub veste Amazonia. Quod vero noster scriptor Amazonis re- icit indumentum, colligitur vel ex eo, quod *Amazonius* vocari volue- rat. Lampr. *Colossi caput dempsit, quod Neronis esset ac suum imposuit: titulum more solito subscripsit, ita ut illum gladiatorium et effemi- natum non praetermitteret.* Per *effeminatum* intelligit *Amazonium*, quod sic vocaretur ex amore Martiae concubinae suae, quam pictam Amazonem diligebat, et propter quam ipse Amazonico habitu in- uentum descendebat. Hoc enim cognomen Amazonii constanter re- uenit, cum alia subinde muraret, et deponeret, test. Dion. Non dicitur Lampr. per *effeminatum* intelligit parum virilem, ut vult Ca- s. ab., miseris homines vincendi modum, quem narrant Dion. et

Victor, sed habitum illum Amazonium, femineum, propter quem dicendus effeminatus. Licebit itaque hoc loco obseruare, Imperatores olim, aliosque viros depictos fuisse, et indutos, eius specie, et habitu, cui se similes haberi volebant. Dion. l. 59. de iis, quae Drusillae Caligulae sorori defunctae decreta sunt: καὶ αἱ τὰ τε ἄλλα, δσα τῆ τε Λυβία ἐδίδοτο, ἐψηφίσθη, καὶ ἵνα ἀθανάτισθῆ, καὶ ἐς τὸ ἐν τῆ ἀγορῇ Ἀφροδίσιον ἀγαλμα αὐτῆς ἰσομέτρητον τῷ τῆς Θεῆ, ἐπὶ ταῖς ὁμοίαι τιμαῖς ἱερῶσθῆ. Et Apul. Miles 8. Et imaginem defuncti, quam ad habitum Dei liberi formauerat, affixo seruitio diuinis percolens honoribus ipso sese solatio cruciabat. Quo refer Mart. Epigr. 65. l. 9. de stat. Domit.

*Herculis in magni vultus descendere Caesar
Dignatus latiae dat noua templa viae.*

Scil. Domitianus sub nomine Magni Herculis colebatur, cuius effigies erat assimilata Herculis figurae, ex eo quod eum imitaretur.

I, 14, 17. Ἡλλαξε δὲ καὶ τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν τὰ ὀνόματα) Lampr. *Menses quoque in honorem eius, pro Augusto Commodum, pro Septembri Herculem, pro Octobri Inuictum, pro Nouembri Exuperatorium, pro Decembri Amazonium, ex signo ipsius adiutores vocabant. Verum haec male recensentur. Dion melius, qui ita: καὶ τέλος καὶ οἱ μήνες ἀπ' αὐτῆ πάντες ἐπεκλήθησαν, ὡσε καταριθμῆσθαι αὐτὰς οὕτως, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος, Εὐτυχής, Εὐσεβής, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος, Κόμμοδος, Αὐγυςτος, Ἡράκλειος, Ρωμαῖος, Ἱππεραῖων. Quem ordinem probat Sum. Salmf. in notis ad Lampr., improbat Casaub. in Commodo.*

ibid. Ὡν αἱ πλείους εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο.) Dicit noster auctor plerasque mensium appellationes ad Herculem respexisse, quod refellit Dion, qui appellationes nouas recenset, ad Commodum relatas; αὐτὸς μὲν γὰρ ἄλλοτε ἄλλα μετελάμβανε τῶν ὀνομάτων. τὸν δὲ Ἀμαζόνιον καὶ τὸν Ἱππεραῖον παγίως αὐτῷ ἔθετο, ὡς καὶ ἐν πασῶν ἀπλῶς πάντας ἀνθρώπων κατ' ὑπερβολὴν κινῶν. Quicquid sit, hoc certum est, ex istis duodecim nominibus, quatuor tantum ad Herculem commode referri posse: Ἡράκλειος, Ἱππεραῖων, Ἀμαζόνιος, Ἀνίκητος.

I, 14, 18. Ἀντικεῖ τῆ συνεδρίῃ) Statuam collocasse fertur Commodus e regione curiae, quae qualis fuerit, colligitur ex sequentibus, vbi dicitur, arcum tetendisse statuam, quod refer ad Herculem, qui ita pingitur. quo videtur respicere Lampr. *accepit statuas in Herculis habitu, eique immolatum est, vt Deo, et Dion: καὶ ἀνδριάντας αὐτοῦ καμπεληθεῖς ἐν Ἡρακλέος σχήματι ἔστησαν.*

I, 15, 4. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες.) Tanta pollent in sagittando ac iaculando Parthi pericia, vt omnes superent nationes Lucan. de Parthis lib. 8.

*Nec puer aut senior lethales tendere nervos
Segnis, et a nulla mors est incerta sagitta.*

Et Sen. Epist. 36. Si in Parthia natus esset, arcum infans statim tenderet; si in Germania, protinus puer tenerum hastile vibraret. si auorum nostrorum temporibus fuisset, equitare et hostem communem percutere didicisset. Hoc singulis disciplina gentis suae suadet et imperat.

I, 15, 6. Ἐλάφως μὲν οὖν καὶ δεκάδας) Lampr. *Ferarum diuersarum manu sua multa occidit millia, ita vt Elephantos occideret*

Et haec fecit saepe spectante populo Romano. Et paulo post: *Virium ad conficiendas feras tantarum fuit, ut elephantum conto transfigeret, et orygis cornu hasta transmitteret: et singulis ictibus multa millia ferarum ingentium conficeret.* Verum hoc Lamprid. quod incredibile, parum minuunt, quae refert noster scriptor, et Dion: καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἄρχης τε ἑκατὸν αὐτὸς μόνον ἄνωθεν ἀπὸ τῆς περιβολῆς τῆς ῥηπίδος ἀκοντίζων, ἀπέκτεινε, et c. Similes narrationes vid. apud Dion. l. 18. Amm. Marcell. lib. 31.

1, 15, 8. Καὶ οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχεν et c.) Peritia iaculandi, quae summa fuit in Commodo, adeo ut Parthos Numidasque sagittiferos superarit, hoc loco ab auctore describitur: quod scilicet ne quidem telum vllum ab eo fuerit emissum, (cuius) vulnus non esset lethale, idque tanta cum velocitate, ut collum transisset ut euitasse vix oculis obseruare liceret. Simile quid de Parthis Luc. 28.

-- -- *Et a nulla mors est incerta sagitta.*

Qualem etiam iaculandi peritiam et emittendi sagittam eleganter describit Senec. in Herc. Fur. v. 990.

-- -- *quo se secus inuergit furor*

Vastum coactis flexit arcum cornibus,

Phaetramque soluit, stridet emissa impetu

Arundo, medio spiculum collo fugit vulnere relicto.

Eius dexteritatis in iaculando etiam fuit Domitianus, test. Luc. l. 12. c. 19. *Armorum nullo, sagittarum vel praecipuo tenebatur. Centenas varii generis feras saepe in Albano secessu conficientem ostendebat, atque ita ex industria quarundam capita figentem, et duobus (ictibus) quasi cornua effingeret. Nonnunquam in pueri prostantis praebentisque pro scopo dispensam dextrae manus palmam, sagittas tanta arte direxit, ut omnes per interualla digitorum innocueaderent. Quod etiam Aurel. Sextus in hanc sententiam: sagittarum tam doctus fuit Domitianus, ut inter patentes digitos extensae manus viri procul positi iacula transyolarent. Simile quid audiui et de dignis et ἀυτόπταις factum de duce Brundevvizensi, qui suis pelleret ac pueris honorariis imperavit: inter digitorum extensorum interualla retinerent dalerum Imperialem, quem sumto sclopo mire, e patentibus digitis globulo innoxie exemit. Quod vero noster hoc loco σκοπὸν vocat, in Domitiano apud Sueton. vocatur *scolum*, verum mendose, ut autumant comment. ibid. estque signum sagittarii, seu propositum, ad quod collimare solet. Videtur Veget. hanc vocem sumere tanquam origine latinam, lib. 2. ubi refert, sagittariis, funditoresue ponere solitos pro scopo, hoc est signo, scopos, id est, fruticum seu straminum fascies. Scaliger autem lib. 1. de Plaut. hanc vocem deducit a Graeca: *Graecum verbum*, inquit, ἐπεῖν (vnde scopus dicitur) primo suo significato nihil aliud quam gerere denotavit. Periti enim sagittarii, postquam intenderunt, haud minus amittunt, quam teli mucrone punctum obsexerint, cuius mucronis tecti scilicet inumbrauerint puncti visionem. Idcirco ad eam primae exercitationem vox est deducta.*

1, 15, 9. Τότε εἶδομεν, ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθωμάσαμεν) Potest huius sententiae duplex esse sensus. Vidimus ea, quae in scripturis mirrabamur, id est, quae in libris et historiis obseruabamus. Quae

significatio apud Lucian. de hist. conscrib. (T. 2. p. 671. vlt.) πρὸ τοῦ ἐπειτα μᾶλλον σύγγραφε, καὶ παρ' ἐκείνων ἀπαρτεῖ μισθὸν τῆς γρασφῆς. vel vt vult Politianus, tum temporis vidimus, quae in picturis mirabamur. Scilicet depicta fuere, vt etiamnum hodie fera animalia, aulaeis intextae tales commissiones, quas ex relatu aliorum tantum habebant cognitae, non ex inspectione oculari, quemadmodum tale quid de gladiatorum decertationibus Plin. lib. 37. c. 7. *Pingi autem gladiatoris munera, et in publico exponi coepta, a C. Terentio Lucano, isque auctore suo, a quo adoptatus fuerat, triginta paria in foro per triduum dedit, tabulamque pictam in nemore Dianae posuit.*

ibid. Εἴ τι πρότερον ἄγνωστον ἦν φανερόν) In vanum hoc videtur ab auctore nostro adduci, talia fuisse edita, quae antea nunquam audita, vel visa: cum Mart. lib. 8. Epigr. 26.

Quod tua Roma nouas vidit Germanice tigres?

Delicias potuit nec numerare suas.

Et Capitolinus de Antonino Pio referat, qui ante Commodum, eum omnia ex toto terrarum orbe cum tigris exhibuisse.

I, 15, II. Ἀκμῆ καὶ μνηοειδεῖς) describitur figura cuspidum sagittarum. erant μνηοειδεῖς, id est, lunae figuram habebant, erant corniculatae, instar lunae, in cornua flexae ac falcatae. mutuata est significatio a lunae specie, quae tum dicitur μνηοειδής, quando triana exilia extendit cornua, seu in cornua curuatur. dicitur autem sagittae cuspis corniculata, falcata, vel, vt cornua sunt auersa ab hostili respicientia feras versus, qualibus etiamnum vtuntur venatores, qui damas conficiunt, vel vt telis acies in conuexum protenditur, non in concuum vel sinum, quae figura huic loco conueniens, vt colligere licet ex sequentibus, vbi narratur Commodum istiusmodi telis refecasse ceruices ferarum, quod minus commode per priorem fit figuram, commodius per hanc postremam, cum facilius haec penetret, et ad motum velocem aptior.

ibid. Ἐπι περιθεῖν αὐτάς.) Ferae concitatae celeres ictus vix sentientes, quibus collum transierant sagittae lunatiles, cursum continuabant. neque haec superant veri fidem, cum instrumenta motus, spiritus scilicet vitales, aliquamdiu motum continuare possint, non exhausti vno temporis momento. quod colligunt medici e motu cordis anguillae exsecuti. Simile quid memini inter historias a nonnullis narratum, de quodam pirata, qui interceptus cum suis sociis naualibus hoc vnum suppliciter petiit, vt sociorum singuli vitae redonarentur, quos capite truncus cursu praeteriisset. Largitum hoc supremis eius votis: stans capite truncatur, cursum intendit, quem vsque ad postremos ἀκέφαλος continuasset, nisi a carnifice ac licetibus adstantibus in terram fuisset detractus.

I, 15, 14. Ἐἶχεν χάριν ἀνδρείας) Re vera nullam praeseferant fortitudinem, quum Commodus homo foret ignauissimus, et si quisquam alius timidus. ei enim pleno amphitheatro peridromus fuit exaedificatus, per quem in orbem decurrere posset, ne cominus cum bestiis pugnans periclitaretur, sed superne et de tuto loco tela iaciendo, iaculandi potius peritiam quam fortitudinem ostentaret, vt inquit noster scriptor supra. Nisi in gratiam scriptoris dicamus illa, quae a Commodo gerebantur, non quidem profecta fuisse ab

animo forti, sed tamen prae se tulisse aliquod simulacrum, aliquam speciem fortitudinis.

1, 15, 15. (Ὅπλα τε ἀνελθῶν ἐμονομάχει) Lampr. *Gladiatorum etiam certamen subiit, et nomina gladiatorum recepit eo gaudio, quasi acciperet triumphalia. Ludum semper ingressus est: et quoties ingreditur, publicis monumentis indi iussit; et alibi: inter cubicularios gladiatores pugnavit, lucentibus aliquando mucronibus.*

1, 15, 16. Μέχρι τραυμάτων προεχώρει) dissentire videtur hic Dion. qui Imperatorem saepius ultra vulnera processisse narrat, καὶ μέντοι καὶ ἐμονομάχει, οἷκοι μὲν, ὥστε καὶ φονεύειν τινά. ἐν ξυρῶ τε ἐτέρων, ὡς καὶ τὰς τρίχας ἀφαιρῶν, παρέτεμνε τῶν μὲν ῥίγχι, τῶν δὲ οὖς, τῶν δὲ ἄλλο τι. ἐν δὲ τῷ κοινῷ ἄνευ σιδήρου καὶ αἵματος ἀνθρωπείης. Loca facili conciliantur negotio, scilicet noster auctor loquitur de publicis spectaculis, in quibus non ultra vulnera processit, Dion vero de privatis exercitiis, quae in domo gladiatoria fiebant, vel etiam in aula.

ibid. (Τπεικόντων ἀπάντων, καὶ τὸν βασιλέα οὐ τὸν μονομάχον ἐννοούτων) Multos interfecit clava, qui spongiis veluti lapidibus cum illo pugnant, ad modum pugnae Herculis, cuius nomen et schema assumerat. alios pugnatam falsa pugna tanquam victor, per gratiam, quam gerebat, est exofculatus, ut auctor est Dion. rationem subiicit noster scriptor, potius eum spectabant et verebantur tanquam principem, quam vicissent eum tanquam gladiatorem. Idque prudenter. Quod si enim ut gladiator passus fuisset vel minimum iniuriarum, de hoc ipso ut Imperator postea sumisset poenam.

1, 15, 19. Τοῦ δὲ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίης, ὅπερ ἀέβησι Ῥωμαῖοι εἰκόνα φέρων ἡλίης.) Dubium hic occurrit, de quo Colosso loquatur noster scriptor. Videtur illud explicare Lampr. in Comm. *Colossi caput demisit, quod Neronis esset, ac suum imposuit.* Verum sic falsus Lamprid. Fuerat enim aliquando, sed iam non erat, verum Solis, ut paret ex nostro scriptore aliisque. Neronis namque Colossi iam erant combusti et disiecti, ut colligitur ex Plin. lib. 35. c. 7. ubi scribit, Neronem principem iussisse colosseum pingi in linteo 120 pedum incognitum ad hoc vsque tempus. Ea pictura cum perfecta esset in Marianis hostis, accensa fulmine cum optima hortorum parte conflagrauit. Hic igitur Neronis colossus, qui ex pictura in linteo constabat, non potuit fuisse temporibus Commodi, ut scilicet capite Neronis demto suum imposuisset, quum idem conflagrauerit Plinio viuento, qui scripsit T. Vespasiano imperante. Deinde alius Neronis Colossus, quem ex aere in Zenodoto illius imaginem repraesentantem fabrefactum tradit Plin. lib. 34. c. 7. non poterit superfuisse. cum enim Nero hostis senatus fuerit iudicatus, qua ratione eius statuae in integrum fuissent reseruae? Praeterea in Vespasiano solis venerationi dicatum hunc Colossum, septem radiis insignem, quorum singuli pedum 22. et femis tradunt Victor, Torrent. ad Suet. Casaub. in notis ad Spartian. Ab Adriano vero hoc fuisse factum, testis est Spart. in eius vita: *Colossum stantem atque suspensum per Detrianum Architectum transtulit de eo loco, in quo nunc templum urbis est, ingenti molimine, ita ut operi Elephantes 24 exhiberet. Et quum simulacrum post Neronis vultum, cui antea dicatum fuerat, soli conseruasset, aliud tale Apollodoro architecto auctore facere lunae molitus est.* Si itaque soli ab Adriano huiusmodi Colossus dicatus fuit, demto Neronis vultu, non potuit, qui post Adrianum regnavit, demto

eidem Colosso Neronis capite, suum imposuisse. Nisi cum Marc, Donato exillimemus, scriptorum loca optime inter sese conciliari posse, idque hoc pacto. Verba Spartiani de Adriano ita sunt intelligenda, quod non demserit caput Neronis in consecratione, sed tantum radios apposuerit et addiderit, illam soli consecrans. non enim dicit Spart *demisit caput*, vel, aliud imposuit, sed *vultum mutavit*. Quod fieri facile posse, radiis additis, cuius manifestum: verba autem Lampr. in Commodio tum ita intelligenda forent, quod Commodus caput Neronis Colossi additis radiis in consecratione soli facta, demiserit, et suum imposuerit, idque Dion confirmat lib. 19. *καὶ μηδεὶς ἀπισήσῃ καὶ γὰρ τῆ κολοσσῇ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν, καὶ ἄτερον αὐτῆ ἐντιτίθει, idque mihi omnes credent facilius, si intelligant, eum, abscisso Colossi capite, sui capitis imaginem reposuisse.* Videtur autem obitare Victor, qui caput solis a Vespasiano positum scribit. Igitur non potuit mansisse Neronis caput usque ad tempora Adriani. Dicimus itaque ad hunc locum, Colossum a Vespas. collocatum fuisse in via sacra, et soli dicatum, effigie solis, non ablato capite, sed tantum parum resecto, cum ante specie figuraque Neronis fuisset. Vnde Suet. in Vesp. c. 18. *Colossi resectorem ait insigni corgia io magnaue mercede a Vespas. donatum*. Forte etiam nonnullis placebit haec responsio, si dicamus, post Vespasianum caput Neronis repositum fuisse, itemque post Adrianum, atque ita vera forent Lampridii verba supra cit.

ibid. *Ἐπογράψας τῆ βάσει οὐχ ἄς εἰώθασι βασιλικῶς καὶ πατρῴως πρὸς)* emendandi He. odiani codices hac parte corrupti: ac tollenda negatio, ut Casaub. emendat: *ὑπογράψας τῆ βάσει αὐτοῦ ἄς εἰώθασι* et c. Hoc enim vult Herodianus: basi Colossi omnes titulos fuisse subscriptos a Commodio, quos vel eius pater vsurpasset, vel Imperatores caeteri, illo excepto, *Germanicus*, cuius loco scripsit, *victor mille gladiatorum*. Hanc lectionem confirmat Lampr. in Comm. *Et titulum more solito conscripsit.* Dion. *ἐπέγραψε πρὸς τοῖς δηλωθεῖσιν αὐτῆ ἐπωνύμοις καὶ τῆτο: adscripsit consuetis cognominibus et hoc.*

ibid. *Μονομάχως χιλιῶς νικήσαντος)* huc respicit illud Lampr. *Item postea tantum palmarum gladiatoriarum confecisse, vel victis veteriis, vel occisis, ut mille contingeret.* Et paulo post: *Titulum more solito subscripsit, ita ut illum gladiatorium et effoeminatum non praetermitteret.* Hic per gladiatorium intelligo, victorem mille gladiatorum, per *effoeminatum*, Amazonium, ut supra demonstraui. Dissentit Dion., qui aliter refert eius basis titulum: *μόνος νικήσας δωδεκάκις, οἶμαι, χιλιῶς.* ita quidem Xiphilini codices: sed sine dubio vitiose: itaque vox *δωδεκάκις* vel penitus inducenda; vel scribendum, ut apud nostrum scriptorem, *νικήσας μονομάχως οἶμαι χιλιῶς.*

1, 16, 6. *Διπρόσωπον δὲ αὐτῆ ἴδρυται τὸ ἀγαλμα* etc.) Ianum hic bifrontem, noster describit. Ita Ouid. 1. *Iane biceps anni tacite labentis origo.* Huic Iano gemino templum dicitur aedificasse Numa, Seruio teste, inter Argiletum iuxta theatrum Marcelli, cuius portae duae, belli tempore apertae, in pace clausae. *Erat igitur sacellum totum ex aere constitutum, quadrata quidem dimensione tantaeque amplitudinis, quanta Iani integri statua poterat aenea quinque pedalis capi, capite duntaxat bifrons, portae utrinque aeneae, quae pacis tempore claudebantur, vocabaturque Ianus geminus.* De hoc Ouid. I.

Fast. *Omnia habet geminas hinc atque hinc ianua frontes.* Loquitur de prisco illo iam, de quo etiam noster auctor. Hic postea translatus est ad forum transitorium Domitiano coeptum, Neruae perfectum. Quod Seruius docet, cum in haec verba scribit: *Captis Faliscis, ciuitate Thufciae, inuentum est simulacrum Iani cum frontibus quatuor; fuerat enim bifrons apud Theatrum Marcelli.* Vnde, quod Numa instituerat, translatum est ad forum transitorium, et quatuor portarum vnum templum institutum. Fuere et alii Iani quadrifrontes, de quibus Vist. Martian. atque alii. Reddit vero rationem noster auctor, cur Ianus dicatur bifrons, quia scilicet initium et finem anni respicit. Quae ratio similis illi, cur dicatur quadrifrons, quod quatuor anni respiciat tempora, vel quod quatuor contineat elementa. Vtrumque apud Ouid.

Quicquid ubique vides, coelum, mare, nubila, terras,

Omnia sunt nostra clausa, patentque manu.

Me penes est vnum vasta custodia mundi,

Et ius vertendi cardinis omne meum est.

Alia poterit deduci ratio ex Martiale, Iantum fuisse varium, quod variis linguis loqueretur. Epig. 2. lib. 8.

Fastorum genitor, parvensque Ianus,

Victorem modo cum videret Istri,

Tot vultus sibi non satis putauit,

Optauitque oculos habere plures,

Et lingua pariter locutus omni,

Terrarum Domino, Deoque rerum

Promisit Pyliis, quater senectam.

Addas, Iane, tuam, pater, rogamus.

Alii putarunt Bifrontis Iani pecuniam ideo impressam, quod post acceptum hospitio Saturnum mitiore viuendi ratione inuenta, hominibusque e feris factis mansuetioribus, duplicis vitae Deus atque auctor habitus sit, cum vtraque sub illa fuisset, vt testatur Plurarchus in vita Numae hoc pacto: *ὁ γὰρ Ἴανός ἐν τοῖς καλαιοῖς πάνυ εἴτε δαίμων, εἴτε βασιλεὺς γενόμενος πολιτικός καὶ κοινωνικός, ἐκ τῆς Θηριόδου καὶ ἀγρίου λέγεται μεταβαλεῖν τὴν δίκαιαν, καὶ διὰ τῆτο πλάττειν αὐτὸν ἀμφιπρόσωπον, ὡς ἑτέραν ἐξ ἑτέρας τῷ βίῳ περιποιήσαντα τὴν μορφήν καὶ δι' ἑσθιν.* Quandoquidem hic tantum coniecturis agunt scriptores, et nobis liceat quoque rationem notare, cur Ianus fuerit vel bifrons vel quadrifrons. Cum veteribus hic Deus sit antiquissimus, cui prima vota faciunt, et ad quem omnia referunt, necessum est eum Deum omnia scire et intueri, tam praesentia, quam futura, vt suis queat benedicere, neque a nemine decipiatur, vel exhibetur. Iam quid est aliud omnia scire, quam oculos habere quaquauersum, id est, versus omnem mundi partem. Ita Ianus quadrifrons, respiciens quatuor mundi plagas, ita bifrons intuitus ea simul, quae a fronte et a tergo. quam nostram coniecturam videtur confirmare illud Perf. Sat. I. *O Iane, a tergo quem nulla ciconia pinxit.* Id est laudo tuas fortunas, o Iane, quod etiam a tergo habeas oculos, ne quis te possit pone irridere, vel subfannare, vel etiam alio quoquo modo decipere.

1, 16, 8. *Ὁ Κόμμοδος ἐβυλεύετο, οὐκ ἐκ τῆς βασιλείας, ὡς ἔθος, προσελθεῖν et c.)* Quod etiam in iuuentute fecisse testatur Lamprid. *Aurigae habitu currus rexit, gladiatoribus conuinxit.* Dion: *ὁ γὰρ Κόμμοδος ἀμφοτέρως ἀνελεῖν ἐβύλετο τὰς ὑπάτους, Ἐρῦκίον τε Κλάρον καὶ*

Σύσσιον Φλάκον, καὶ ὕπατος τε ἄμα, καὶ Σεκούτωρ ἐν τῇ νεμνήνῃ ἐκ τῶ χω-
 ρίς, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται, προέλθειν. καὶ γὰρ τὸν οἶκον τὸν πρῶ-
 του παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν ὦν, εἶχε.

In eo tamen Dion dissentit a Lampridio, quod Commodum referat in vicinia gladiatorum habuisse domicilium, Lampr. vero dicat, eum cohabitasse iis. nisi ita dicamus Commodum iis conuixisse, quod maximam temporis partem apud eos esset, et iisdem praeceptis et moribus cum eis vteretur. Ita autem Dion consentit cum nostro scriptore, quod noster non dicat, eum cohabitasse gladiatoribus, verum in animo habuisse e ludo gladiatorio prodire, quod non pugnat cum Dione, quum nihilominus aliud potuerit habere domicilium seorsim. Eum autem inter gladiatores versatum, immo eorum fuisse ordine et numero, vel hinc constat, quod ei singulis diebus fuerint annumerata de pecunia gladiatorum decies sestertium. Id vero, quod noster scriptor hoc loco vocat μονομάχων καταγάγιον, hoc Dion, τὸ χωρίον, ἐν ᾧ οἱ μονομάχοι τρέφονται, nominat.

(, 16, 9. "Ὅσα σεβαστῆ, πλὴν τοῦ πυρός) Hoc loco videtur esse ellipsis alicuius vocis, quae subintelligenda, ne sententia sit suspensa. subintellige igitur πλὴν τοῦ πυρός προπομπέουτος, Excerpto igne, id est, ignis praelatione. Ea enim, quae alicui honoris causa praeferebantur, dicebantur προπομπεύειν, ut noster scriptor observat in Festo Pessinuntiae Deae: ὕλης τε ἢ τέχνης θαύματα, τῆς θεοῦ προπομπεύει. tali modo insignia Imperii seu principatus dicebantur προπομπεύειν, ut supra de sorore Commodi Lucilla: καὶ τὸ πῦρ προσέομπυεν αὐτῆς. Cur vero hoc in loco mentio sit ignis? quia inter symbola principatus refertur. ita loco ante citato: μεϊόντων τῇ Λυκίλλῃ τῶν τῆς βασιλείας συμβόλων. et postea subiungit: καὶ γὰρ ἐπὶ θρόνῳ καθήσο ἐν τοῖς θεάτροις, καὶ τὸ πῦρ προσέομπυεν αὐτῆς. Principatus igitur olim fuere insignia, listores, fances laureati, et si quid praeterea; postmodum vero inter noua principatus insignia fuere Diadema, Purpura, ignis. Diadema originem ab exteris sumit principibus, primo ab Aureliano vsurpatum. Purpurae vsus in quo, vel quando inceperit, etiamnum incertum est. Ignis origo multo magis ignoratur: tamen a temporibus Antoninorum vsurpatum, ut colligere est ex nostri scriptoris loco. Adde illud de Pertinace lib. 2. ὅτε τὸ πῦρ ἐάσας ἑαυτῆ προπομπεύσαι, ἔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι, quum in senatum veniret, neque ignem sibi passus praeferrī, neque aliud vllum principatus insigne attollī: de Nigro paulo post: καὶ προπομπέουτος τῷ πυρὸς εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀυτοχρείας τὸν Νίγρον ἄγασαι. lib. 7. de Quartino: καὶ περὶ πομπέουτα ὀλεθροῖς τιμαῖς ἐκόσμησαν. Ad quem morem videtur respexisse Capitolin. in duobus Maximis. Deinde, inquit, ipsam Tycum ex suis sibi ducem atque imperatorem fecerunt: quem quidem et purpura circumdederunt, regioque apparatu ornarunt. Hic sub νεπίο ornatu comprehendit ignis praelationem. Herod. enim huic Tycum: Quartinum appellat lib. 7. „mirum tamen, neminem Latinorum Graecorumque scriptorum tam insignitam rem expressisse, inquit Lips., quis igitur ille ignis? non e carbonibus, non e ligno, nec prunae Bathyllus: lampas tantum fuit. Quod notat Lips. ex M. Antonino in libris suis vitae: ὅτι δυνατὸν ἐστὶ ἐν' αὐλῇ βιῶντα μῆτε δορυφορέσεως χρῆζειν, μῆτε ἐσθῆτων σημειωτῶν, μῆτε λαμπάδων καὶ ἀνδριάντων τοιῶνδε τινῶν, καὶ τῶ ὁμοίᾳ κόμπῃ. Describit ac recenset insignia

omnia principatus, et posse, ait, cum, qui in aula uiuat, carere veste insigni purpuraque, item lampadibus, et certis statuis, similique luxu. Romani igitur, ut suos imperatores quasi pro Diis habuerunt, ita eis quasi Deorum quem cultum exhibere uoluerunt, nimis sane hac in parte superstitiosi et illi, qui deferebant, et quibus deferebatur. ut igitur in Deorum cultu adhibitae lucernae, fasces, sic in Imperatorum pompa. Qui mos a Persis Romam uidetur traductus. Illi enim suos reges tanquam arcanum quoddam Vestae uenerabantur, unde eos adorabant ac non sine genuflexione salutabant. Xenoph. lib. 3. paed. hu-ius rei facit mentionem: καὶ πῦρ ὁπισθεν τῷ ἄρματος ἐπ' ἐσχάτης μεγάλης ἀνδρῶν εἴποντο φέροντες. post quem ignem secutus est Cyrus. “ Si liceat coniecturam instituere, mihi uerisimile fit, ignem solitum praegestari, non fuisse flammam quandam in lampade, quae in acerris ponebatur, ut ipsae acerrae praegestabantur. Et cum hic mos uideatur defumtus a sacrificiis Deorum, ex eo magis confirmatur, quod in iis acerris usi sint. Quodque huic sententiae lucem adfert: ignem, quem Persae sacrum et aeternum vocabant, argenteis altaribus praeferrere consueuisse ante Persicum agmen, de qua Agath. lib. 2. Hist. et Procop. lib. 2. belli Persici. et Ammianus Marcellinus lib. 23. ignem coelitus lapsum apud Persas sempiternis focolis custodiri, cuius portionem exiguam, ut faustam praeciisse quondam Asiaticis regibus, ex aliorum fide commemorat.

1, 17, 7. Γραμματεῖον ἐπὶ τῷ σκίμποδος) inuenta tabula interficiendorum forte in lecto Commodi. Simile de Domitiano Dion. I. 67. ἦκεσα δὲ ἔγωγε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι πάντας ἅμα αὐτῆς ὁ Δομιτιανὸς ὑποκτεύσας, ἀποκτεῖναι ἠθέλησε, καὶ σφῶν τὰ ὀνόματα ἐς σανίδιον φιλύρινον δίθυρον ἐσγράψας, ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν ἣ ἀνεπαύετο, ἐπέθηκε, καὶ αὐτὸ παιδίον τὶ τῶν γυμνῶν τῶν ψιθύρων, καθεύδοντος αὐτῷ μετ' ἡμέραν, ἀφελόμενον εἶχεν, ἐκ εἶδος, ὃ, τι φέροι, et c.

1, 17, 8. Περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα) Antiqui isti mores, quibus soliti puerulos formosos, quos habebant in deliciis, exoculari, idque duplici modo: prior est, qui fit prehensis auribus, quam exoculationem Graeci uocant, χύτραν, ut scribit Iul. Pollux. Ratio Deltioni ad Sen. haec uidetur, ut pueri tandem ea ratione defuissent dolore aurium, oscula frequentare, quia saepe turpia, cum libidinis fierent suspicione. Verum falsus in hac coniectura, cum inter blanditias uetustatis hic: osculi genus referatur, quo solebant pueri, aut parentes alios, vel amantes sese, alterius auribus prehensis, osculari, quod illi ideo χύτραν uocabant, seu ollam, quia erat similitudo quaedam. ut enim caput ollae, ita aures ansarum formam referre uidebantur. ita Pollux l. 10. c. 24. λαβῆσα τῶν ὠτων, φιλήσου τὴν χύτραν, Ollam prehensis osculator auribus.

Neque hoc solum inter pueros, uerum et meretrices uisatum. Plaut. Paenul. Act. 1. sc. 2. Milphio feruus meretrici:

Sine te exorem, sine te prendam auriculis, sine dem suauium. Et Afri. Prebende auriculis: compara labella cum labellis.

Etiam pueri uice uersa talia parentibus dabant. Tibull. lib. 2. El. 5.

Et foetus matrona dabit, natusque parenti
Oscula comprehensis auribus eripiet.

Est tale igitur blandimenti genus, quale esse solet bucculas prendere, vel barbam parentis, quod de Diana gremio insidente parentis Iouis notat Callim. in Hymn. Dian. Alter modus est, quando ora leuiter et summatim tangebant, et est illa consuetudo, qua blandientes solebant puerorum maxillas prehendere, deinde manum ad os referre; Virg. lib. I. Aeneid.

*Olli subridens hominum sator atque deorum
Oscula libauit natae.*

Ad quem locum Seru., vt notat Salm. *Sane multi nolunt ita intelligi, vt summum osculum filiae dederit, id est, non pressum, sed summa labella contingens: sed ita aiunt, tum hilarus Iupiter vultus natae libauit, id est, contigit, scilicet vt nos solemus cum blandimentis quibusdam sinistram maxillam contingere liberorum, ac deinde ad nostram maxillam referre. Ergo libauit merito, quia partem vultus, non totos contingeret, vt oscula dixerit quasi minora et teneriora filiae ora, vt ora diminutiue oscula.* Ad quod blandimenti genus refertur illud Suet. in Galb. c. 14. *constat Augustum, puero adhuc saluanti se inter aequales, apprehensa buccula dixisse, καὶ σὺ τέκνον τῆς ἀρχῆς ἡμῶν παρατρέξῃ.* Idem in Augusto c. 94. *Osculum delibatum digitos ad eos retulit.* Scilicet Suiuioli loco Iupiter digitos ad os pueri porrectos suo mox ori admouit, vt etiam hodie a nimium officiosis fieri solet, qui manum, qua eius, cui obsequium deferunt, vestimenti partem aliquam attigerunt, admotam labris osculantur. Locus est etiam Apul. miles. 6. *Tunc Iupiter perpressu Cupidinis buccula, manumque ad os relata, consuauit.* quo refer illud Callimach. in Hym. Dianae. *κατῆρ δ' ἐπένευσε γελᾶσθαι, φῆ δὲ κατατρέξων, tunc pater anuit cum risu. Dixitque tam demulcens.*

I, 17, 1. Γράφει, ὅσας χερὰ τῆς νυκτὸς φονευσῆνοι.) Lampr. *destinauerat et alios quatuordecim occidere, quum sumtus illius vires Romani imperii sustinere non possent.* Et paulo post: *multos praeterea parauerat interficere, quod per paruulum quendam proditum est, qui tabulam e cubiculo eiecit, in qua occidendorum erant nomina scripta.* Haec omnia eleganter noſter scriptor prosequitur.

I, 17, 2. Ὡν πρώτη μὲν ἦν Μαρτία, εἰπόντῳ δὲ Λαίτῳ καὶ Ἐκλεκτοῦ.) *Cubicularios suos libenter occidit, quum omnia ex nutu eorum semper fecisset. Electus cubicularius quum videret eum tam facile cubicularios occidere, praeuenit eum, et factioni eius mortis interfuit.* Lamprid.

I, 17, 16. Συντίθενται φθάσει τὶ δράσαντες ἢ παθεῖν) ita Dion: *ὁ γὰρ Λαίτῳ καὶ ὁ Ἐκλεκτῳ ἀχθόμενοι αὐτῷ δι' ἀποίει, καὶ προσέτι καὶ φοβηθέντες, (ἡπίλει γὰρ σφίσι, ὅτι ἐκωλύετο ταῦτα ποιεῖν) ἐπεβύλευσαν αὐτῷ.* Nam Laetus et Electus, qui ei infensi erant, partim quod versaretur in huiusmodi rebus, partim quod ipsum timerent (quippe minabatur eis, quod haec se facere prohiberent) in eum coniurauerunt, et paulo post: *διὰ μὲν δὴ ταῦτα ὁ τε Λαίτῳ καὶ ὁ Ἐκλεκτῳ ἐπέθεντο αὐτῷ, κοινοῦσάμενοι καὶ τῇ Μαρτίᾳ τὸ βύλευμα.* His permoti rebus Laetus et Electus, in eum coniurant, communicato cum Martia consilio. Lampr. *His incitati, licet nimis sero, Quintus Aelius Laetus praefectus, et Martia concubina eius, inierunt coniurationem ad occidendum eum.*

Ibid. Ἀρξάνκει δὴ δύναι φάρμακον δηλητήριον τῷ Κομμώδῳ et c.)

Lampr. *Primum ei venenum dederunt*, et quidem Martia, quae scilicita erat porrigere poculum, quod videtur innuere Dion; καὶ ἔπιον ἐν μέσῃ τῇ ἀγωνίᾳ κικλῶν, κύλικι ῥοπαλιῶτῃ παρὰ γυναικὸς γλυκὸν οἶνον ἐψυγμένον λαβῶν, ἀμωστὶ *Bibebat defessus in medio certamine, capiebatque poculum vini dulcissimi, refrigerati de manibus mulieris.* Clarius hoc patet ex alio Dionis loco: ἐν γῶν τῇ τελευταίᾳ τῆ ἔτους ἡμέρᾳ, ἐν τῇ νυκτὶ, τῶν ἀνθρώπων ἀσχολίαν περὶ τὴν ἑορτὴν ἐχόντων, φάρμακον διὰ τῆς Μαρτίας ἐν κρέασι βοείοις αὐτῷ ἔδωκαν, *Itaque postremo die anni, quum homines in eo die festo celebrando essent occupati, venenum ei poculo per Martiam dant in carnibus bouinis.* In hoc dissentit noster a Dione, quod dicat in calice oblatum venenum, Dion autem in carne bouina, id est, in cibo.

1, 17, 24. Ἀλλὰ πολλῶ γε ὄντος τῆ ἐμέτη et c.) Eodem fere modo Dion: Ἐκεῖ δὲ ἐκ ἡδονῆς παραχερῆμα ὑπὸ τε τῶ οἴνου, ὑπὸ τε τῶν λιτρῶν, οἷς ἀεὶ ἐπλήσιως ἐχρῆτο, φθάρηται, ἀλλὰ καὶ ἐξέμεσέ τι, καὶ τότε ὑποσπῆσας αὐτὸ, ἠπέλει τινα, οὕτω δὲ Νάρκισσον τινα γυμνασίην ἐπεμφαν αὐτῷ, καὶ δι' ἐκείνους λαβόμενον αὐτὸν ἀπέπνιξαν, *Quum autem subito non posset interire, propter vinum, quod largiter bibere, et propter balneas, quibus uti abunde semper consueverat, iamque vomere inciperet, ac suspicatus, id quod erat, minaretur; Narcissum athletam, ad eum interficiendum mittunt, lauantemque eius opera suffocant.*

Lampr. *Primum ei venenum dederant: quod quum minus operaretur, per athletam, cum quo exerceri solebat, eum strangulauerunt.* Aurelius Victor: *Commodum quidem primo occultatius veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo: cuius vis frustrata per cibum, quo se casu repleuerat; cum tamen alui dolorem causaretur, auctore medico principe factionis in palaestram perrexit, ibi per ministrum uigendi, nam forte is quoque e consilio erat, faucibus quasi arte exercitii brachiorum modo validius pressis, expirauit.* Ita veteres fasti Graeci: Κόμμοδος αἰφνιδίον ἐτελεύτησεν, ἀποπνιγείς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενῆς αὐτοῦ, *Commodus repente expirauit, suffocatus in domo Bestiani consanguinitate ei iuncti.* Tertull. in Apolog. *Vnde qui faucibus eius exprimentis palaesticam exercent?* Alludit Tertullianus, ut obseruat Herald. in Apolog. commemor. et ad artem eius, qui Commodum contecit, et ad artis exercendae rationem, quia fauces premere palaestritarum quoque erat: quod etiam in hoc argumento ἀγχεῖν Graeci dicunt. Lucian. περὶ γυμνασίων. οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλους ὑποσκέλιζουσιν. οἱ δὲ, ἀγχεῖσι καὶ λυγίζουσιν.

1, 17, 26. Τοιαῦτα μὲν τέλει βίῃ δὲ Κομμώδος ἐχρῆσατο, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα et c.) Consentit Aurelius Victor: *Commodum veneno petiuere, anno regni tertio fere atque decimo.* Parum dissentiunt veteres fasti Graeci: ἀρξας ἔτη β. *cum regnasset annos duodecim.* et Dion: Κομμώδῳ τῷτο τὸ τέλος ἐγένετο, ἔτη δώδεκα, καὶ ἡμέρας τεσσαρεσκαίδεκα ἀρξάντι. *Hunc exitum Commodus habuit, quum regnasset annos XII, menses IX, dies XIII.*

ibid. Κάλλει εὐπρεπέστατος) Ita ante noster dixit, τὴν ὄψιν ἦν ἀξιοθέατος, σώματος συμμετρία. Aliter, immo e contra Lampr. *vultu insubido, ut ebriofis solent.* Fortassis, quia alias formosus, ebrietate nimia vultum sibi contraxit foedum. aut si hoc minus placer, dicendum, scriptorem nostrum, iuuenilem Commodi aetatem respe-

xisse, Lampridium, virilem: nihil quippe mutabilius, nihil marcescit celerius decore. Secundum illud Varronis: *quem puerum vidisti formosum, hunc vides deformem in senecta.*

Ew. Hochedelgebohrnen haben mich durch einen Ihrer ehemaligen Schüler, dessen Brief ich nicht gleich finden, dahero auch mich nicht sogleich auf seinen Namen besinnen kann, (ihm bitte ich aber meine Empfehlung zu versichern,) den ersten Theil Ihres Herodians überschickt. Ich danke gehorfast für das geneigte Angedenken und vortrefliche Geschenk: werde auch nächstens das Werk in unsern gelehrten Zeitungen rühmlichst anzeigen. Erstaunt bin ich über Ihren Fleiß und dabey angewandte Mühe. Ihre schon längst rühmlichst bekannte Gelehrsamkeit zu loben, wäre wol zu spät, da ich noch als Schüler Ihre ersten akademischen Schriften mit Nutzen gelesen habe. Nur besorge ich, es möge manchen die zu gelehrten und weitläufigen Erläuterungen, so nützlich und lehrreich sie auch den meisten seyn werden, und die beständigen Abkürzungen der angeführten Bücher, beschwerlich fallen. Doch verzeihen Sie meiner Freyheit. Ich hatte ehemals in meinem, wiewol sehr fehlerhaft gedruckten, Böckler - Scheidischen Ex. Strasburg 1694 ein paar flüchtige Gedanken beygeschrieben. Ietzo habe ich keine Zeit zu prüfen, setze sie aber unverändert hieher, und überlasse es Ihnen blos, sie nur anzusehen, auch völlig zu verwerfen, weil mir, da ich an Sie schreiben wollte, es erst wieder eingefallen ist. An Vergleichung, Untersuchung u. dergl. war also gar nicht mehr zu gedenken. Lib. II. c. 1. p. 61. Lin. 4. *είλις* an *είλι*? cf. Dorville ad Charit. p. 664. (Auch erinnere ich mich, in einer Note ad Aristoph. Nubes davon gehandelt zu haben.) — Ib. lin. 12. *ἐκραιπαλ.* forte *ἐγκραιπαλόντες*, at pag. 100. kommt das erste Wort wieder vor. S. 67. II. 2. §. 17. *παρταξ.* vertit Politian. *virtutem.* forte reperit *πράξεων*, vt c. III. §. 4. S. 68. II. 2. fin. *περιειλημμ.* an *περιειλημένοι.* sic postea reperi in edit. Sartorii Ingolst. v. ad p. 61. — S. 87. II. c. 7. §. 5. *ἔς τε τον* — *ἐβλασφ.* conf. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 456. — S. 90. II. 8. lin. pen. fort. *καὶ τί πράκτεον, ἦγ.* S. 94. II. 9. §. 3. post *ἔρπασσι* supplet Steph. *διενοήθη*, quod durum est. fort. excid. *ἐρρίφθαι ἐθέλει ἄρπασσι.* II. 9. S. 96. §. 11. *ἐπαμύνοι* glossam redolet, positum explicandae causae formulae *ἐπεξ* — *φόνω*, quod est venire ad caedem puniendam, vindicandam: v. Hemsterh. ad Plutum, et mox pag. seq. lin. 1. et 18. S. 146. III. 2. lin. ult. fort. *φιλιαν* additur Nlyrv in edit. Basil. S. 169. III. 14. *διαλαμπ.* v. Morum ad Isocr. p. 14. — Diesß mag genug seyn, zum Prüfen oder Verwerfen; besonders aber zur Bezeugung meiner dankbaren Hochachtung, mit der ich verharre

Ew. Hochedelgebohrnen

Erlangen,
den 13. Oct. 1788.

ergebenster Diener
Gottlieb Christoph Harless.

*IRMISCO VIRO DOCTISSIMO ATQVE CELE-
BERRIMO RECTORIS SCHOLAE PLAVIENSIS
S. D. P. MESSERSCHMID.*

Simulac litteras TVAS inopinas, quibus me muneratus es, acceptas perlegi, statim cum TVVM, tum meum TRILLERVM conueni. Promissi sui optime memor, multa collocutus est mecum de fratribus TVIS, et oratore sacro, et pictore, quos ambo optime nosse affirmat, TE vero minime. In primis de pictore fratre narrat, suum ab eo vultum expressum fuisse. Post tot tantosque sermones commemorat, permulta super Herodianum promta ac parata esse. Ideo de sella furgit, arcessit Boecleri Herodianum et mihi in manus dat. Peruoluo eum nec vllam paene reperio paginam, annotationibus vacuam, ita vt totum margo descriptum esset et liber in forma quadruplicata componi posset. Tamen suam inpraesens vicem dolet, quoniam, partim propter officia decanatus ordinis sui, partim propter instans rectoratus munus, quod suscipere, quamquam aetate prouectus, qua re semper gloriatur, coactus est, impeditur, quominus, quod pollicitus est, ex voto praestare possit. Ego vero, quoties instrumentum nouum interpretor, ex Herodiano illud, nisi explicare, saltem illustrare, studeo: quae collegi, ex plagellis meis excerpti, et mitto ea TIBI conditione, vt quaedam fortasse reperiturus sis, quae haud TIBI insuauia fore spero. Quod reliquum muneris TVA erudita mente, quam possum, veneror grata, in quibus quaedam fuerunt, quae iam habeo, vt, de fiducia, et de oratione concinna, formas concinnitatis, trutina, cet. et, vt Herodianum quam proxime efficias, ex animo opto. Vitembergae apud Saxonas, a. d. I. Octobr. CXCCLXXV.

Matth. XXIII. 30. XXVII, 6, 24. *αἷμα*, caedes. cruenta, nex L. II. βασιλείῳ καὶ ἐμφυλίῳ αἵμασι μιανάντες τὸν ὄρκον, imperatorum et tribulium caede polluentes sacramentum. i. e. ἐπέξελθεῖν τοιοῦτον βασιλέως αἵματι, vlcisci talis imperatoris caedem. l. e. ἐς τὸν ὄρκον ἀσεβήσαντες καὶ ἐμφυλίῳ καὶ βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιὰς μιανάντες qui iurandum violastis et ciuili imperatorioque sanguine polluistis dextras. I. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, ciuium caede Romam impleuerunt. II. ἐπέξελθεῖν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, vlcisci imperatoris caedem. VI. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξήσεως, contemtionem principum ad caedem vltimae auctra.

Ἀμάρτυρος I. ἐγὼ δ' ἰστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδεξάμενος ἄγνωσὸν τε καὶ ἀμάρτυρον, rel. ego vero non quidem acceptam ab aliis, aut incognitam aut testibus egentem historiam scribendam suscepi.

Ἀμφότεροι graeci libenter de duobus singularibus dicunt. Seuerus apud Herodian. III. de se et Albino ita loquitur: ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μείζον, εἰ καὶ τὸ πῖσδον ἐτήρει τῆς ἀμφοτέροις ἡμῖν παρ' ἑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, haberet maiorem partem, si fidem seruasset, vbi vos vtrique nostrum honorem diuulissetis. III. καὶ οὐδενὶ ἀμφοτέροις ὁμοίως ἠρέσκοντο. ἀλλὰ πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν. Numquam

consentiebāt vterque, sed id, quod alteri gratum, alteri iniucundum erit. Matth. XV, 14.

Matth. XIV, 22. ἀναγκάζων. Permoveo, persuadeo, acriter incito, impello. IV. τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν δοκούντων, ὀλέθρια καὶ ἐπιβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι τὸν Ἀντωνῖνον ἠνάγκασαν. φύσει ὄντα ὀργίλον καὶ φονικάτατον. Dum ludere se putant, eo impulerunt Antoninum, hominem sua natura iracundum et caedis studiosissimum, ut perniciem illis insidiasque moliretur.

Matth. XI, 28. XVI, 45. Ἀναπαύω, cessare facio molestias corporis et animi. VIII. παντοδαπῆς οὖν ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, αἰφνιδίως ἀναπαυομένου τοῦ Μαξιμίνου, cet. Quum igitur exercitum vbiue maestitia et inopia premeret, repente cum sub tentorio quiesceret Maximinus. Etiam de mortuis vsurpatur. — Ὁ μὲν οὖν (Μάρκος) νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιάσας μᾶς, ἀνεπαύσατο, exprauit. III. βασιλεύσας δὲ ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ἐπὶ καισὶ νεανίαις διαδόχοις ἀνεπαύσατο. Postquam octodecim annos imperium tenuisset Severus, decessit, successoribus liberis adolescentibus. Interdum additur vox βίου. III. VII. τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, finiit vitam.

Ἀνασταυροῦν non rursus cruci affigere significare, Herodian. III. bis probat.

Ἀνέμωγε. Passiva significatio huius praeteriti asseritur ab Herod. IV. Πυλίδας ἔχων καὶ θύρας ἀνεμωγίας ostiola habens et ianuas apertas, v. Olearium de Stilo N. T. p. 239, edit. Schwarz.

Ἀνῆρ nomen honoris in allocutionibus. VI. ἐβλόμην, ὦ ἄνδρες συστρατιῶται, τοὺς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιείσθαι λόγους, Cuperem, o commilitones, sermonem ad vos facere consuatum. Abundat III. πόλις πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα, vrbs multitudine sagittariorum florens. Maritus I. τὸν ἐαυτῆς ἄνδρα, maritum suum. IV. γυναῖκες πᾶσαι, ὅσαι ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα mulieres omnes, quas maritorum aut parentum dignitas honestat. Ioh. IV, 16. 17. 18. I Cor. VII. 2. 3. 4. 10. 11.

Ἄνθρωπος Infans Io. VII. 22. 23. XVI. 11. Commodus de se dicit, I. ἄμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν με ἢ βασιλείου ὑπεδέξατο πορφύρις, ὁμοῦ δὲ με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα. Quum primum prodisssem ex utero, regia me excepit purpura, et sol infantem me simul et regem vidit.

Ἀντικείμεθα dicuntur res quoquo modo oppositae. VI. Ἀσία Europae ex aduerso sita. IV. Chorus feminarum ex aduerso puero- rum generosorum flans. Castra ipsa inter se opposita ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα.

Ἄνωθεν II. — ἀπὸ προγόνων ἄνωθεν ἀρχὴν μὴ περιδεῖν αἰσχυρῶς ἐξέριμμένην — a maioribus relictum imperium, turpem in modum despiciam. IV. ἐθάρρει δὲ αὐτῷ, θεραπύοντί τε αὐτὸν ἄνωθεν καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργεθέντι. Confidebat vero ei, quia eum inde a multis annis coluerat, multisque ab eo beneficiis cumulatus erat. Ἄνωθεν V. οἱ μὲν γὰρ ὡσπερ ὄφλημα κληρονομίας εἰληφότες, ἀποχρῶνται τε καὶ ἐνυβρίζουσιν, ὡς ἄνωθεν ἰδίῳ κτήματι. Hi scilicet homines tamquam debitam haereditatem adepti abutuntur ea, et conuiciantur, tamquam proprie a multis iam annis (a maioribus) possesso patrimonio. VIII. ἀφίκτο δὲ αὐτῷ Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμαχία περιφθείσασ ὑπ' αὐτῶν κατ' ἐνόησαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἄνωθεν. Venit vero ad eum Ger-

EXCURSUS SUPER LVSV VERBORVM
AD VARIA HERODIANI LOCA.

(Vid. Tom. I. Excurs. ad 1; 4, 7, pag. 836.)

Is lusus vniuerse cernitur in vocabulorum, vicine stantium, similitudine qualicunque, vel quoad litteras, vel quoad sonum, vel quoad sententiam, tenetur que, apud Nostrum maxime, rebus tribus, *primum* figuris quibusdam s. schemati rhetoricis, *deinde* syntaxi et compositione aliqua inunctis verbis, *denique* concinnitate.

Ac primum genus, e rhetorum figuris, et ipsum est duplex, tum simplex, tum mixtum, quorum illud constat una figura tali, hoc multis simul, quod postremum confitiam simul e concinnitate. Exempla, quae subiicimus, eam hanc et diuisionem confirmabunt.

Simplicis quidem generis est hoc in similiter finiente, ὁ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας 6, 1, 2. cf. Ern. rhetor. 345.

E mixto autem genere sunt ista. Nam a) paronomasiam (Ern. rhet. §. 344. e.) habent simplicem quidem illa καιρός καιρος 1, 4, 7., addita in adiectiuo vna syllaba, — sed concinnitatem etiam, membra que similia et compar illud, arte nominatum, φθάσας τῇ τῆ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων αἰκμὴν 1, 15, 12. e., mutatis in αἰχμῇ et αἰκμὴν litteris, — τῆτω - τῶ τέλει Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, ἀπλήτω τὲ ζήσας πάντων ἐπιθυμίᾳ, καὶ χρῆσάμενος — ἀπίσω ὑπηρεσίᾳ 3, 12, 26. praeter concinnitatem, tum paronomasiam in adi. ἀπλήτω et ἀπίσω, adempta littera et mutata vocali in post. adi., tum super polyptoton in verbi modo, ἐχρήσατο et χρῆσάμενος.

b) polyptoton (Ern. rhet. §. 343.) autem simplex faunt, in subst. ἀνθρώπων — τοῖς ἀνθρώποις 1, 12, 6. it. τὴν χην ὁμοίαν τῆς τύχης 3, 4, 7. e.

in pron. αὐτῶν αὐτὴν τὴν ἐυγένειαν 3, 3, 2. — sed, per spicionem, αὐτῆ καὶ Κρόνον αὐτὸν 1, 16, 3. p. 678. m.

in verborum genere et modo, συγγέγραπται —, συνέκλιπα 1, 2, 9. c. 10. e. it. ἐγένετο —, γενομένης λ. 1, 16, 16. 14. ἐγένετο —, γενέσθαι 3, 4, 18. it. βούλεσθαι —, ἐβούλετο 15, 17. it. σώζεσθαι —, σώζειν 3, 3, 5.

sed polyptoton vna cum dilogia s. πλοκῇ s. antanaclassi, (Ern. rhet. §. 341.) in subst. γένους — τῶ ὑσέρω γένει 5, 1, p. 30. m. it. τὸ — ὄνομα — τῶ — ὀνόματι 7, 10, 12.

it. in subst. et verbo, οὐκ ἀσχετὰ ἡγούμενος — τῶν ἐκαστοῦ ὀνομάτων 6, 3, 1.

it. in verbis duobus, ὃν κοινωνῶν — ποιησάμενος —, δεσμὸν — ἐποίησατο 1, 8, 6.

at simul e concinnitate, νοῆσαι τε ὅξυς, καὶ τὸ νοῆθ' ἐπιτελέσαι ταχύς 2, 9, 2. e.

c) paregmenon (Ern. rhet. §. 344.) porro simplex videas in his, in subst., δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πράγμασιν 2, 9, 3. e.

it. in subst. et verbo, τὸ ἔργον κατέρχασθαι 3, 12, 12. it. συσκευὴν — ἐσκευάσθαι ib. 21. it. στρατηγοί τε — κατελέγοντο, ἐκ τε — Ἰταλίας λογάδες 7, 12, 2. it. τῷ τε κεράμῳ βάλλοντες — καὶ λίθων βολαῖς λ. ib. 11.

it. in adv. et verbo, δυσφόρως — φέροσά 1, 8, 9. it. φοράδην φερόμενος 3, 14, 6.

it. in verbis duobus, εἶ — τινές ἐκ τῶν φυγόντων κατέφευγον 3, 2, 18.

at mixtam parechesin, (Ern. rhet. §. 344.) e similibus quidem initiis, in subst., ἄδομεν — θεός — θεαμάτων ἐν πᾶσι θεάτροις 3, 8, 17.

it. in subst. et verbo, γράφας — γραμματεῖον 1, 17, 4. θύσας — θυσίας 2, 6, 18. it. ἐν ἀρχῇ ἄρξαι 8, 8, 17.

it. in verbis duobus, ἀνέψχθη ἢ ἀνύχθη —, ἀνοίξας 3, 3, 11. e. it. ἀπαγαγεῖν —, ἀπαχθέντες 3, 14, 4.

tum e similibus mediis vel solis, vel simul cum initiis, in adi. et subst. ἐξ ἰσοτίμῃ φιλοτιμίας 3, 6, 10. e.

it. in subst. et verbo, περιτετάχισο — τέχας 3, 1, 14. it. καμάτων —, εἰς ἐκάμετε 3, 6, 7. e. it. τιμῇ — ἐτιμήσαμεν ib. 12.

it. in verbis duobus, simul et e concinnitate, δυσφόρως μὲν πάντες ἤκκσαν, ὑπήκκον δὲ ἀνάγκῃ 5, 5, 2.

* προσποιέμενος — ἀντιποιῆσθαι 2, 9, 14. in quo et paronomasian sumias.

Ad hanc e rhetoricis figuris partem retulerim etiam.

a) οὔση φύσει e Codd. lectione 1, 12, 1. e. pro quodam similiter finiente,

b) ἔπειτ' ἐπιδόσεις e Cod. lectione ib. 9. p. 495. m. pro parechese aliqua,

c) πλεῖστον δὲ πλήθος — ἡθροισο 4, 11, 7. pro eadem parechese et simul paronomasia,

d) ἐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. pro parechese et paregmeno aut polyptoto, it. ἐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ λ. 5, 5, 2.

* ἐνὸν αὐτοῖς αὐτὸς σώζεσθαι 8, 3, 5. e. Bg. Vs. p. 951. m.

e) πλεῖστα πάντων ἐγχαρισθῆς, πάντων εἰς αὐτὸν ἔχεν ἐλάττονα 2, 1, 11. pro epanodi forma, cf. Ern. rhet. §. 343., quanquam per me hoc postremum referetur et ad tertium deinde genus.

Alterum genus, e syntaxi, complectitur copulata inter se per internam coniunctionem, h. e. notionem ac sententiam, siue iuncta affinia sibi, quoad sensum. Habet id genus prodit que vel nullam copiam, vt in subst. cum verbo, μάλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλήθος 8, 2, 10.

vel aliquam, in adi., ἐν ἡλικίαις — διαφόροις ἐχ' ὅμοια — τὰ ἐπιτηδεύματα 1, 1, 10. vbi διάφορα et ἐχ' ὅμοια sunt synonyma tamen, quanquam externa specie diuersa, et locus hic simul tenet concinnitatem, atque, e superiori partitione, exemplum hoc pertinet ad formam mixtam.

it. in adi. et subst., πόλις, ἰδίᾳ δῆμῳ πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. vbi adi. pars inest iam in adiuncto subst., sufficiebat que pro eo aliquod ex his, πλήρης, ἔμπορος, ἄφρονος, ἀκμάζουσα.

it. in subst. et verbo, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέα τῶν λ. 1, 5, 26. e. it. πλάσσειν — τῆ δῆμῳ συνέθεα δρόμῳ 2, 2, 8. it. καταλαβὼν — οἰμωγὴν τε καὶ πένθος — παῖδας — θρηνόντων 3, 4, 13. it. πρὸς βασιλέας τὸ τίμιον, ἔς αἰδέσθαι 2, 10, 3.

it. in phrasi et privo verbo, κηροῦσαι συμφορᾷ ἐκ τε ἑν πεπόνθεσάν λ. 6, 7, 7.

Referantur huc et illa

a) in verbis duobus, ἐδεδία τε καὶ ἠλπιζεν 1, 3, 11. it. βασιλεύσαντες τὴν κλῆνην, φέρουσι λ. 4, 2, 11.

b) in subst. et verbo, s. in formula e subst. cum praep. et in verbo privo, μετὰ δέξας — διῆα ὁ στρατός, ἐλπίζοντες λ. 8, 1, 15.

* ὑπὸ δέξας καὶ ἀγνοίας ἐκ ἤδαι τὸ λ. 7, 5, 10. e lect. vulg.

Tertium denique genus, e concinnitate, praeter illud exemplum supra mixtum paronomasia 1, 15, 12. φθάσας λ., continet membra paria, in quibus et ipsis, fortuito tamen, excidit scriptori aliquid e rhetoricis figuris, vt in subst. τὸ μὲν ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως —, τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως λ. 1, 1, 2. p. 8. sq. per similiter finiens, it. ib. 5. p. 19. — 23.

it. in adi. et subst. ἐπιμηκίσερον — τὴν ἀρχὴν, — πρόσκαιρον τὴν δυνασίαν ib. 6. it. θυγατέρες μὲν — πλείους, ἀβρόνες δὲ δύο 1, 2, 1. it. τὰς πλείους περιβολαῖς λαμπρὰς, κοσμίας δὲ τὸν τρόπον καὶ σόφρονας τὸν βίον ib. 3. — ἕτε — χρημάτων πλήθος — ἄνταρξας —, ἕτε δορυφόρων φεραὶ ἰουανὴ λ. 1, 4, 10.

it. in subst. cum praep. κισσὸν μὲν — ἀντὶ καυσίας —, θύρσόν δὲ ἀντὶ σκήπτρου 1, 3, 7.

it. simul cum verbo, οἱ ἐξ ἀνάγκης δευλεύοντες, — οἱ μετὰ πατῆος ὑπακούοντες 1, 4, 12.

it. in subst. cum verb. et adv. *ἑταμάζαν ἐπὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν τῆν ἀρχὴν κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὕπερον καθηρηκότων* 3, 1, 15. vbi in relatis ad se subst. *τὴν τέχνην* et *τὴν ἀλήθειαν* modo habetur similiter finiens aliquod, sed in comparatis adv. *τὴν ἀρχὴν* et *ὕπερον* nil tale et tantum synonymicus sensus.

Huius tertii autem generis exempla plura vel similia his, vel alius formae reperientur in Ind. *Obferuat. v. compar. et concinnitas.*

TABVLA CHRONOLOGICA IN HISTORIAM HERODIANI,

Anni V. C.	Consules	Anni Christi	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expansi, Cal. Ian.	Anni LX. Hist. Herod.
932	Praesente et Condiano	180	Commodus	Com-	1 1
933	Commodo Aug. III. et Burro	181	dus impe-	modi	2 2
934	Mamertino et Rufo	182	rav. post		3 3
935	Com. Aug. IV. et Victorino II.	183	Marcum		4 4
936	Marullo et Aeliano	184	an. 15.		5 5
937	Materno et Bradua	185			6 6
938	Com. Aug. V. et Glabrione II.	186			7 7
939	Crispino et Aeliano	187			8 8
940	Fusciano II. et Silano II.	188			9 9
941	Silano et Silano	189			10 10
942	Com. Aug. VI. et Septimiano	190			11 11
943	Aproniano et Bradua	191			12 12
944	Comm. Aug. VII. et Pertinace	192			13 13
945	Falcone et Claro	193	Seuerus	Seueri	1 14
946	Seuero Aug. II. et Albino Caes.	194	post Per-		2 15
947	Tertullo et Clemente	195	tinacem,		3 16
948	Dextro II. et Prisco	196	et Did.		4 17
949	Laterano et Rufino	197	Iulianum		5 18
950	Saturnino et Gallo	198	ann. 18.		6 19
951	Anullino II. et Frontone	199			7 20
952	Seuero et Victorino	200			8 21
953	Fabiano et Muciano	201			9 22
954	Seuero Aug. III. et Ant. Aug.	202			10 23

Anni V. C.	Consules	Anni Christi	Anni Imperator. collecti.	Anni Imperat. expansi, a Cal. Ian.	Anni LX. Hist. Herod.
955	Geta et Plautiano II.	205		11	24
956	Cilone et Libone	204		12	25
957	Anton. Aug. II. et Geta Caef.	205		13	26
958	Albino et Aemiliano	206		14	27
959	Apro et Maximo	207		15	28
960	Ant. Aug. III. et Geta Caef. II.	208		16	29
961	Pompeiano et Auito	209		17	30
962	Faufino et Rufino	210		18	31
963	Gentiano et Baffo	211	Antoni-	Antoni-1	32
964	Aspro et Aspro	212	nus Cara-	ni Ca- 2	33
965	Anton. Aug. IV. et Balbino II.	213	calla post	racallae 3	34
966	Meffalla et Sabino	214	Severum	4	35
967	Laeto II. et Cereali	215	ann. 6.	5	36
968	Sabino II. et Anullino	216		6	37
969	Praefente et Extricato	217	Macr. a. 1.	Macrini 1	38
970	Macrino Aug. II. et Aduento	218	Elagaba-	Elaga- 1	39
971	Antonino Aug. II. et Sacerdote	219	lus ann. 6.	bali 2	40
972	Anton. Aug. III. et Comazonte	220	leg. 4.	3	41
973	Grato et Seleuco	221		4	42
974	Anton. Aug. IV. et Alex. Caef.	222	Alexan-	Alex. 1	43
975	Maximo II. et Aeliano	223	der ann.	2	44
976	Iuliano II. et Crispino	224	14.	3	45
977	Fufco II. et Dextro	225		4	46
978	Alexand. Aug. II. et Marcello	226		5	47
979	Albino et Maximo	227		6	48
980	Modesto et Probo	228		7	49
981	Alex. Aug. III. et Dione II.	229		8	50
982	Agricola et Clementino	230		9	51
983	Pompeiano et Feliciano	231		10	52
984	Lupo et Maximo	232		11	53
985	Maximo II. et Paterno	233		12	54
986	Maximo III. et Urbano	234		13	55
987	Seuero et Quintiano	235		14	56
988	Maximino Aug. et Africano	236	Maximi-	Maxi- 1	57
989	Perpetuo et Corneliano	237	nus an. 3.	mini 2	58
990	Crinito et Pontiano	238		3	59
991	Gordiano Aug. et Auiola	239	Gordian.	Gord. 1	60

*CHRONOLOGIA IN HERODIANI HISTO-
RIAM, EX EDIT. PATAV. AD SINISTRAM
QVIDEM, SED AD DEXTRAM COMPA-
RATA ILLA EX REIMAR. EDIT,
DION. CASS,*

A. V. C. **A**b obitu Marci Aurelii Imperatoris,
933. Decimo sexto Kal. April. M. Au-
Ch. 180. relius Antoninus Philosophus in Pan-
nonia mortuus est, hominibus in-
gens sui desiderium relinquens.

Huic successit

V. 934. Aur. Commodus Antoninus, qui Bruttio Prae-
C. 181. suscepto in Pannoniis Imperio, relicto II. et
facto que Marcomannico bello Romam Sex. Condi-
proficiscitur. Perennium, Italicum no Coss.

hominem, militaris disciplinae peri-
tissimum, Praetorianis praeficit. Hic,
vt erat diuitiarum auidissimus, omnia
in se trahens, Imperatorem in exi-
tium paternorum amicorum concitat,
Lucilla etiam, Commodi sorore, sae-
vitiam eius irritante, quae, mulie-
bri aemulatione accensa, per Qua-
dratum nobilissimum adolescentem
Senatorios Viros aduersus Imperato-
rem sollicitat, quorum vnus, stricto
pugione Commodo exitium inten-
tans, deprehenditur.

V. 938. Imperator, odio in Senatum ac-
C. 185. census, facta Perennio potestate
quaestiones exercendi, tum coniu-
ratos omnes, tum Lucillam ipsam,
sororem suam, supplicio affici iubet.

V. 940. Perennius, sublatis praecipuis Vi-
C. 187. ris, rebus nouis studet, et, Impe-
rium affectans, Commodo parat in-
sidias, sed, iis detectis, iussu Im-
peratoris vna cum filio occiditur.

V. 941. Maternus ex desertore Latronum
C. 183. Dux nouis Imperatorem insidiis pe-
tit. Primo enim prouincias vastat,

V. 935. Pe-
tronio Ma-
mertino et
Corn. Ruso
Coss.

deinde consilium init occidendi per fraudem Principis. Sed, proditus a sociis, temeritatis poenas luit.

Per idem tempus pestis Italiam, et praesertim Romam vastabat. Quare Commodus, suadentibus medicis, Laurentum secessit.

Fames quoque Cleandri, Praefecti militum, maleficio oritur, rerum necessariorum penuriam ex consulto inducentis, ut occasionem largiendi capteret. Quare a populo ad necem flagitatus, Equites Principis immitit in turbas. Unde mox in Vrbe tumultus et pugnae. Tandem Cleander accitus ab Imperatore obtruncatur.

V. 942. duo-
C. 189. bus
Silanis Coss.

V. 942. Commodus, tot periculis irritatus,
C. 189. crudelis et suspicax fit, bonosque Viras vitans, vili Assentatorum turbae se dedit.

V. 943. Commodus, repudiato paterno co-
C. 190. gnomine, Herculem se Iouis filium iubet appellari, deposito que Imperatorio cultu leonis pellem substernit, manu que clauam gestat, simul purpureas sibi auro que intextas vestes circumdat, non sine omnium irrisione.

Commodo
VI. et Petre-
nio Septimi-
ano Coss.

V. 944. Romae conflagrant Palatium atque
C. 191. Aedes Vestae usque ad Palladium, quod vix seruatum, item Pacis Templum ac magna pars Urbis.

Commodus iaculandi et pugnandi scientiam publice ostentare instituit. Et insano studio foedis que rationibus amorem et peritiam rei gladiatoriae profuit.

V. 945. Com-
modo VII.
et Pertinace
II. Coss.

V. 945. Commodus Primores Senatus, con-
C. 192. scripto eorum catalogo, parat occidere. Qui fatalis occidendorum catalogus cum in manus Marciae concubinae peruenisset: ea, se quoque neci destinatum videns, adscitis in

consilii societatem Electo cubiculario et Laeto militum Praefecto, venenum in potu offert. Commodus, mox Narcissum quendam immittit in cubiculum, qui luctantem adhuc cum veneno Imperatorem suffocat, cum imperasset an. 13.

Succedit ipsi Kal. Ianuar.

V. 946. Helvius Pertinax ex Praefecto Vr- V. 946. Soff.
C. 193. bis ab Electo cubiculario Commodi Falcono et
et Laeto Praetorii Praefecto vocatus Erucio Claro
ad Imperium, et mox a Senatu confirmatus. Initia Principatus laeta, Coll.
magna spe futurorum, celebrantur, solis Praetorianis invidentibus, qui, conspiratione facta, in aulam furentes ingruunt, et ministris Imperatoris perterritis ac dilabentibus, eum obruncant, cum imperasset menses 2. d. 28.

Eq interfecto milites e castris venale Imperium proclamant, donec Iulianus quidam licitatur Principatum, scalis que in castra receptus, Imperator acclamatur, multum detestante et increpante Populo, qui vindicem Imperii Nigrum, tum Syriae Praesidem, optat.

Quo cognito Niger, in spem erectus occupandi Imperii, pro suggestu ad milites differit casum proiecti opem que implorantis Imperii, statimque Imperator consalutatur.

Sed dum Antiochiae in Syria ludis vacat: Seuerus, genere Afer, Pannoniis Illyricis que exercitibus Praefectus, a militibus (his) Imperator declaratus, faustis que acclamationibus exceptus, Romam festinat. Cuius inopinato aduentu terretur Iulianus, mox que Senatus decreto interficatur, Seuerus autem Imperator declaratur.

Hic itaque rebus in Vrbe ordinatis, et Albino, qui tum Britannicis praeerat exercitibus, communicato in spem imperio, aduersus Nigrum copias educit.

- V. 947. Seuerus apud Cyzicum aduersus
C. 194. Aemilianum, Nigri Ducem, pugnat, mox, expugnata Tauri montis munitione, Ciliciam ingreditur, commisso que ad Illicum sinum atroci praelio, Nigrum cum omni exercitu fugat. Qui mox repertus interficitur vna cum propinquis et amicis.
- V. 948. Rebus Orientis ex sententia gestis, Seuerus de bello aduersus Albinum cogitat, missis que, qui Byzantium expugnarent, ipse interim profectionem accelerat.
- V. 950. Seuerus Albinum apud Lugdunum
C. 197. Galliae acri praelio adoritur, ac demum vincit, crudeliter que vsus victoria, caput Albini Romam mittit patibulo praefigendum, reditum que maturat.
- V. 951. Romam reuersus, in amicos Albini et Optimates defaeuit, populo que interim ludis tum aliis, tum saecularibus delinito, ipse, participato filiis Imperio, Orientale bellum molitur.
- V. 952. Bellum in Orientem transfert aduersus Barsemium Atrenorum Regem.
- V. 953. Armeniam ingreditur Seuerus; C. 200. eiusque fidei Armeniorum Rex et Abgarus Osroënorum vltro se permittunt, muneribus, auxiliis et obsidibus missis. Inde Seuerus Arabiam Felicem vastat.
- V. 947. Severo II. et Cl. Albino Coss.
- V. 948. Scapulo Tertullo et Tincio Clemente, Coss. V. 949. Domitiano Dextro II. et Val. Messala Coss.
- V. 950. Cl. Laterano et Rufino Coss.
- V. 952. Corn. Anullino et Auf. Frontone Coss.
- V. 953. Seucro et Auf. Victorino Coss.

- V. 967. Inde in Thraciam venit, progres- V. 968.
 C. 214. sus que Pergamum et Ilium, Achil-
 lis memoriam veneratur. Hinc Asia
 omni Bithynia que et reliquis regio-
 nibus pertransitis, atque vbiq; re-
 bus compositis, deuenit Antiochiam,
 vbi aliquamdiu moratus, Alexan-
 driam contendit.
- V. 968. Alexandriae tumulum Alexandri Laeto
 C. 215. donis ornat; mox conuocatam in II. et Cerea-
 campum Iuuentutem omnem exercitu li Coll.
 que circumdatam ex improviso hor-
 ribili frage contrucidat. Cui cau-
 sam dedere dicteria et scommata, ab
 Alexandrinis in Antoninum, Romae
 agentem, iacta.
- V. 969. Antoninus, Parthici cognomen af- C. At-
 C. 216. fectans, mirifica fraude Artabanum, tio Sabino et
 Parthorum Regem, circumueniens, Corn. Anelli-
 eius Regnum populatur; mox in Me- no Coll.
 sopotamiam reuertitur, territus que V. 970. Brut-
 praefagiis de sui morte ad magicas tio Praesente
 artes conuertitur. et Messio Ex-
 tricato Coll.
- V. 970. Antoninus Imperator prope Carras,
 C. 217. Mesopotamiae urbem, occiditur a
 Martiali Centurione, iussu Opilii
 Macrini.

Ipse que

Macrinus eligitur Imperator, qui
 mox bellum aduersus Parthos parat.

- V. 971. Triduana pugna cum Artabano, V. 971. Ma-
 C. 218. Parthorum Rege, feliciter gesta, at- crino et Ad-
 que Antonini monte nunciata, foedus vento Coll.
 cum eodem Rege init, atque Antio-
 chiam proficiscitur; vbi dum luxu
 Principis auctoritatem emollit, ex-
 ercitus indignari coepit, necem que
 eius animo agitare. Quare milites
 Romani Bassianum, sacerdotem So-
 lis in Phoenicia, Antonini, vt puta-
 batur, filium, ex Soemide, Mam-
 mæae sorore, genitum, in castra re-
 ceptum, Imperatorem acclamarunt.

Igitur Macrinus aduersus rebellantes educit exercitum: sed, segnius pugnantibus suis, ipse fuga elabitur, Romam que, opem imploraturus, iter aggreditur. Verum, Chalcedone repertus, vna cum Diadumeno filio, quem iam Caesarem fecerat, interficitur, cum imperasset an. 1. m. 1. d. 28.

Igitur

M. Aur. Antoninus Heliogabalus, V. 971. Antonino Elag. — ita enim deinceps vocatus Bassianus, — rebus in Oriente ordinatis, et Coclantino Romam contendere statuit. Cum Aduento que hyemandum esset Nicomediae; Coss, infana et muliebri luxuria foedari coepit.

V. 972. Heliogabalus Romam venit, et ad C. 219. Helaeagabali sui, scilicet solis, caeremonias et insanos ritus totam Urbem conuertit.

V. 974. Heliogabalus suasionem Maesae, V. 974. Grato et Seleuco Coss. auiae suae, Alexandrum, Mammaeae filium, Caesarem creat, qui Mammaeae matris cura egregiis studiis educatur. Hinc studia militum in eundem Alexandrum, quae matris artibus magis accenduntur, adeo, vt vtrique infidiaretur Heliogabalus et Alexandrum publico arceret.

V. 975. Tandem, militibus postulantis, C. 222. Heliogabalus Alexandrum adducit in castra, ibi que necem intentans studiosis Alexandri militibus, vna cum Soaemide matre interficitur.

Imperator autem declaratur solus

Alexander Seuerus, Mammaeae finit hic Dio. filius, cui Maesae auiae et Mammaeae matris studio, 16 ordinis Senatorii Viri Assessores et Consilarii assignantur, quorum consilio ac suffragio accedente omnia geruntur.

V. 978. Alexander salutaribus legibus Rempubl. instituit,
C. 225. in hoc vno reprehendendus, quod mansuetudine nimia et reuerentia maiore, quam oportuit, etiam contra animi sui sententiam matri obsequeretur.

Caeterum incruentum gessit Imperium, et neminem indemnatum occidi passus est.

V. 987. Tredecim iam annos imperauerat, cum affertur
C. 234. nuncius de Artaxerxis, Persarum Regis, molitionibus, qui Artabano, Parthorum Rege, interfecta, regno que Persis restituto, Romanam quoque potentiam lacessebat.

Itaque Alexander, tentata primum per literas et legatos pace, demum Antiochiam profectus, triperitum exercitum contra hostes immittit: sed, altera manu, quae Parthis imminebat, interneccione deleta, reliquis varia calamitate imminutis, Antiochiam reuertitur, Persis quoque, victoribus quidem, sed attritis, domum redeuntibus.

V. 988. Inter haec nuncius adfertur de incursione Ger-
C. 235. manorum in Illyricum. Ergo, relictis ad Orientem praesidiis, in Germaniam peruectus, Rhenum ponte iungit, Germanis que Mauros et Orientales sagittarios opponit; per quos cum ambigue res gereretur: pacem ab hostibus emere tentat, indignante exercitu.

Interim Maximinus Thrax, Tyronum Praefectus, votis militum Imperator acclamatur, eductis que aduersus Alexandrum Tyronibus, et caeteris quoque militibus ad suas partes accedentibus, Alexandrum vna cum matre obtruncari iubet.

Imperauit Alexander, iuxta communem sententiam, an. 13. d. 9. Tamen Herodianus 14 annos ei tribuit.

Caeterum Maximinus initio statim Imperii omnia ad tyrannidem vertit.

Germanis magno exercitu bellum intulit, eos que magna vi adortus, quamuis intra paludes et sylvas delitescentes, profligauit. Inde in Pannoniam reuersus, Sirmii hyemauit, dire interea per suos Praefectos tum in Vrbe, tum alibi, grassatus.

V. 989. Quare alienatis a Maximino omnium Gentium
C. 236. animis, Afri primum rebellandi occasionem arripiunt, occiso que Procuratore Carthaginis, Gordianum, Africae Procons., Imperatorem creant.

Quod ubi Romae vulgatum est: vniuersus Populus, abolitis Maximini honoribus, Gordianum filium que ipsius Augustos declarat.

Mox Senatus literas ad Prouinciarum Rectores mittit, vt Gentes ad defectionem impellat.

V. 990. His cognitis Maximinus profectionem in Italiam
C. 237. edicit, vno que tantum die interiecto, iter aggreditur.

Dum in itinere Maximinus est: Capellianus, Numidiae Praefectus, instructo aduersus Gordianum exercitu, commissoque ad Carthaginem praelio, ambos Gordianos occidit. Cuius rei fama magnopere confternati Romani, Maximum Pupienum et Clodium Albinum Imperatores creant; cum que huic Senatus electioni aduersaretur Populus: Gordiani nepote, puerulo adhuc, Caesare creato mitigatur.

Post haec ingens Romae tumultus, ac paulatim ciuile bellum ortum est, in quo, conflictantibus inter se militibus Praetorianis ac Populo, tandem, eruptione militum facta, omnia incendio ac direptione turbata sunt.

Inter haec Maximinus cum exercitu Italiae fines attigerat, superatis que nemine resistentem Alpibus, Aquileiam obsidebat. Sed Aquileienses Ducibus Crispino et Menephilo fortiter resistebant.

Quare oppugnantes doliis, pice refertis, grauiter vexati, ac demum rerum omnium penuria afflicti, repente consilium occidendi Maximini capiunt. Ingruentes que medio die, ipsum cum filio obtruncant, capitibus Romam missis. Qua re cognita obsessi, ad amicitiam ab obsidentibus provocati, omnia liberaliter iis suppeditant.

Inde Maximus Pupienus, qui tum Rauennae in apparando bello occupabatur, Aquileiam profectus, exercitum in prouincias castra que propria dimisit. Ipse vero cum stipatoribus ac auxiliariis Germanis Romam reuersus est.

V. 991. Romae igitur Maximus et Balbinus magna
C. 238. modestia et grauitate imperabant, cum repente, inter ludos Capitolinos, milites, indigne ferentes, datos sibi a Senatu Principes, vesano quodam motu ad Regiam concurrunt, ipsos que Imperatores, inter se aemulatione potestatis dissidentes, impetu

corripiunt, ludibriis que vexatos ad postremum occidunt, cum imperassent ferme annum vnum.

Mox Gordianum, 13 annorum puerum, Caesarem iam, vt diximus, a Senatu creatum, Imperatorem declararunt.

GENEALOGIAE IN HERODIANI HISTORIAM EX EDIT. PATAV.

Aelii Adriani, ex quibus Adrianus Imperator.

Aelius Marillinus, primus in hac familia Senator.

T. al. P. Aelius. Vxor Vlpia, amita Traiani Imperatoris.

T. P. Aelius Adrianus, Afer, cuius origo, vt aliqui volunt, ab Adria oppido, a quo mare dictum Adriaticum, vnde maiores ipsius in Hispaniam migrarunt, Scipionum tempore: Senator et Praetor Romanus; obiit A. C. 87. Vxor Domitia Paulina, Gadibus orta et Romam traducta.

P. Aelius T. F. T. N. Adrianus, Rom. Imperator, natus Romae nono Kal. Februarii A. C. 77. Tutores habuit Vlpium Traianum Imperatorem consobrinum eius patris et Caelium Tacianum. Vxor Iulia Sabina Augusta, neptis Traiani ex sorore.

Paulina Augusta, nupta C. Iulio Seruilio Virso Seruiliano, qui fuit Cos. ex Kal. Iulii A. V. 859. cum Surano II. Cos.; — Cos. II. cum L. Fabio Iusto ex Kal. Iul. A. V. 863. — III. Cos. cum C. Vibio Inuentio Vero A. V. 866. — Legatus Pannoniae sub Traiano.

Seruiana, Fusco Salinatori nupta.

Seruianus Fuscus Junior, interfectus ab Adriano auunculo magno cum aeo nonaginta annorum, ipso existente annorum 18. A. C. 136. Dion in Adriano et Spartianus.

Aur. Anton., ex quibus
Anton. Pius Imper.

T. Aurelius Fulvus e Gal-
lia Transalpina Nemaufensi
oriundus.

⋮

T. Aurelius T. F. Fulvus
Cof. cum Imp. Domitiano
XI. A. V. 837. — Cof. II.
cum A. Sempronio Atratino
A. V. 841. Fuit etiam Prae-
fectus Urbis, homo tristis et
aeger.

⋮

T. Aurel. Fulvus Confu-
laris, cuius vxor fuit . . .

⋮

T. Aurelius T. F. T. N.
Fulvius Boionius, adopta-
tus ab Aelio Adriano Imp. di-
ctus que Imp. Caef. T. Ae-
lius Adrianus Antoninus Aug.
Pius.

Vxor Annia Galeria Fau-
stina Augusta, Annii Veri fi-
lia, amita M. Aurelii Anto-
nini Philosophi. Vide An-
nios Veros.

Eius filii et filiae.

Arrii Antonini.

T. Arrius Antoninus Cof.
cum P. Mario Celso II. ex
Kal. Iulii A. V. 821.

T. Arrius T. F. Antoninus
Cof. cum T. Flauio Sabino II.
A. V. 848. vir bonus et qui
Neruum miseratus fuit, quod
imperare coepisset. Scripsit
epigrammata arguta et Grae-
ca. Plin. epistolarum 4. —
Vxor Bouina Procilla.

⋮

Arria Fadilla, quae secun-
dum nupsit Iulio Lupo, Con-
sulari viro, ex quo nata est

⋮

Iunia Fadilla, nupta T.
Numidio Quadrato, quem
grauiter persecutus est Adria-
nus.

⋮

T. Numidius Quadratus
Cof. cum L. Aur. Vero III.
A. V. 919. — Vxor Annia
Cornificia, soror M. Aur.
Antonini Philosophi.

⋮

Numidius Quadratus, ob
coniurationem occisus a
Commodo.

T. Aurelius Antoninus. T. Aur.
Fulvius. Ambo mortui ante
patris Imperium.

Faustina	Faustina
Maior; nu- pta Lamiae	Minor, vxor M. Aurel. Philos. Imp.
Sillano.	Vide ibi.

Annii Veri, ex quibus M. Aurel. Philosophus et
L. Aurel. Commodus Imperatores.

M. Annius Verus, primus Senator, Praetore Hispano ex
Succubitano municipio ortus.

M. Annius Verus Pollio Cof. cum M. Plautio Silvano A.
V. 833. cum a Vespasianis, patre et filio, Censoribus in
numerum Patriciorum ascitus fuisset A. V. 326. Praefectus
etiam Urbis. — Vxor Rupilia Faustina, Rupilii Boni Con-
sularis filia.

Annia Ga-
leria Fausti-
na, Augusta,
vxor Antoni-
ni Pii Impe-
ratoris.

M. Annius
Verus Prae-
tor obiit.
Vxor Domi-
tia Caluilla.
C. Caluiffi
Tullii Cof. fi-
lia et Cati-
liae.

M. Annius Libo Cof. cum
L. Nonio Asprenate Torqua-
to secundum A. V. 880. Chri-
sti 130.

M. Libo. Annia Faustina.

M. Aurel. Antoni-
nus Philosoph. Imp.
Adoptatus a Pio Aug.
Imp. Imperium acci-
piens post Pii obitum,
L. Verum ad Imperii
partem asciiuit. Vide
inf. — Vxor eiusdem
L. Veri

1. Ceionia, soror
L. Aelii Veri, in Im-
perio Collegae repu-
diata,

Annia Cornificia,
nupta T. Numidio
Quadrato, supradicta
ex familia Antiorum
Ant.

2. Faustina minor,
filia T. Antonini Pii.
Huius morositatem et
delicta maritus patien-
ter tulit. Ex ea nati
sunt

L. Verus Caes., qui et Ve- rillimus, exfecto sub aure tubere obiit.	M. Anto- ninus, quadri- mus per- iit, cum partu cum Commo- do editus.	L. Aelius Aurel. Commo- dus Rom. Imper., turpis, crudelis et impu- rus. rus.	Lucilla Augusta, matre ni- hilo me- lior, fra- tre Com- modo ni- hilo con- tinentior, nupta	Fau- stina Au- gu- nupta Anti- stio Bur- rho. : Iunia Fadilla	†... Au- gu- sta. sta. Bur- rho. : Iunia Fadilla
--	---	---	--	--	--

1. L. Ae-
lio Verō Imp.
Vide ib.

2. M. Aurel. Claudio
Pompeiano, (durante luctus
tempore ex priorē marito,)
qui Cos. cum Cn. Claudio
Seuero II. A. V. 925. inter-
fectus a Commodo quasi a
latronibus, vt vult Lampri-
dius, vel, secundum Spar-
tianum, arcessitus est ad
Imperium a D. Iuliano,
quod recusauit, senem se-
t luminibus debilem praet-
tendens.

Filii

Laetus Pom-
peianus, inter-
fectus a Bassia-
no Caracalla
Imp. Matrem
vero huius Lu-
cillam Commo-
dus frater con-
stuprauit et oc-
cidit.

M. Aur. Claud. Pompe-
ianus, Cos. cum Lollio
Auito A. V. 361. sub Se-
uero et Antonino (Ca-
rac.) Imp. Cos. II. A. V. ...

:
M. Aur. Claud. Pompe-
ianus, Cos. A. V. 935. sub
Alexandro (Seu.) Imp.
Cos. II. cum Gordiano
Imp. A. V. 995.

Ceionii Commodi, qui L. Verum Caesarem et Lucium Verum Imperat. habuerunt.

L. Verus ex Hetruria vel Fauentia oriundus.

⋮

L. Ceionius Commodus.

⋮

L. Ceionius Commodus Caesar Verus Cos. cum Sex. Vituleno Ciuica Pompeiano A. V. 883. quo etiam ab Imperatore Adriano in filium et successorem in Imperio adoptatus est, et dictus L. Ael. Verus Caes., magnae auctoritatis apud Adrianum, infirmæ (autem) valetudinis. Obiit Kal. Ianuarii ex sanguinis fluxu A. Chr. 137 vel 138. — Vxor Domitia Lucilla, Nigrini, viri Consularis, filia.

⋮

L. Aelius Verus, Rom. Imperator, confors M. Antonini Philosophi, adoptatus iussu Adriani. Dictus L. Aelius Aur. Caesar Pii Aug. filius, missus a M. Antonino socero ducibus Cassio et Narcio de Parthis triumphauit. In reditu ex bello Germanico sedens apud fratrem in curru inter Altinum et Concordiam subito apoplexia correptus, post triduum moritur A. Chr. 172. — Vxor Lucilla Augusta, M. Antonini Imp. filia, de qua supra.

Ceionia, vxor M. Antonini Philosophi Imp., ipsi ex Adriani voluntate desponsata, sed mox ab eo repudiata.

Heluii, ex quibus Pertinax Imperator.

Cn. Heluius, Trib. Mil., caesus in pugna contra Magonem, fratrem Hannibalis. Liu. 30.

⋮

L. Heluius Lamia vel Mantia, homo deformis, de quo Cic. 2. de Orat. Plin. 35, 4. etc.

⋮

P. Heluidius vel Heluius Successus, libertinus. Vxor...., quae, filium comitata in Germaniam, ibidem obiit.

⋮

P. Heluius Pertinax, Imp. Rom. Pertinax dictus a patre ex continua lignariae negotiatione, quod eam pertinaciter exercebat.

Vxor Flauia Titiana, filia Fl. Sulpitiani, quem Praefectum Urbis suo loco fecerat. Habuit et Cornifician concubinam.

C. Heluius, Aedilis Pleb. et Praetor A. V. 555. Galliam obtinuit.

C. Heluius Cinna sep. Trib. Pl., caesus in funere C. Iulii Caesaris a plebe per errorem nominis, cum Cor. Cinnam Praetorem existimarent esse.

Heluius Blasio, D. Bruti comes, qui, rebus desperatis, cum ille mortem suam lamentaretur, in conspectu eius gladio incubuit.

Heluius Rufus, gregarius miles sub Tiberio.

Heluius quidam, occisus a Claud. Sen. de morte Claudii.

M. Heluius, Aed. Pleb. et Praet. A. V. 556. Hispaniam ulterio-rem accepit. Liu. 32.

P. Heluius Pertinax, Caesar appellatus a Senatu eodem die, quo mater Augusta. Sed pater respondit: Cum meruerit. Post obitum patris Flamen est factus. A Caracalla interfectus, quod esset Imperatoris filius.

Didii, ex quibus Didius Iulianus Imper.

Sex. Didius.	Didius, Trib. Pl., legem Didiam tulit A. V. 640.
T. Didius.	
T. Didius, T. F. S. N. Cof. cum Q. Caecilio Metello Nepote A. V. 656. triumphum egit de Macedonia;	M. Didius, Didia, Cic. floruit circa A. ad Antic. 13. V. 602.
Q. Didius, Praet. Syriae sub Antonio.	Didius, Praetor Iberiae, interemptus a Sertorio.
A. Didius, missus a Claudio Imp. in Britanniam.	C. Didius, bello civili dux Caesarianus.
Didius Scaeva, vir militaris, interfectus in Capitolio, inuentibus Vitellianis.	Didius Gallus.
Didio Secundo rescribit Traianus ff. 8. tit. 22.	C. Didius Geta, Praet. post Suetonium Paulinum.
Didius.	C. Didius Celer. Vxor Iunia Marcellina.
Annia Procilla.	C. Didius Concordianus.
P. Didius, Mediolanensis in Infubria.	Didius.
P. Didius Seuerus.	Didia Hilana. Didia.

Petronius Didius Seuerus, cuius vxor fuit Clara Aemilia, filia M. Saluii Iuliani ex Saluiorum familia, quae antea maritum habuerat Nummium Albinum ex Nummiorum familia.

Petronius Didius Iulianus, Imp. Romanorum, educatus Romae apud Domitiam Caluillam, matrem Marci Imp., vel Domitiam Lucillam, matrem L. Veri Imper. Nominatus est, ratione adoptionis, M. Saluius Iulianus, Imper. vero creatus nominatus est Imper. Caes. M. Didius Seuerus Iulianus Aug. Pontif. Max. etc. — Vxor Manlia Mallia Scantilla.

Didia Clara Augusta, — quod postrius nomen ipsi post obitum patris abrogatum est, sed concessum patrimonium, — nupta Cornelio Repentino.

Pescennii.

... curator. Aquini.

Pescennii meminit Cic.
ad Terentiam vxorem.

Annius Fulcus. Vxor Lam-
pridia.

C. Pescennius Niger, vel Nigerius Imp., nominatus ab exercitu Syriaco, quem duxit A. Chr. 194., interemptus in suburbano quodam prope Antiochiam ab equitibus Seueri A. Chr. 195. cum extra Urbem imperasset annum vnum. — Vxor . . . cum liberis a Seuero interempta.

Clodii Albini.

Ceionius Postumius, Adrumetinus, vir modicae fortunae, qui tamen sancte vixit. — Vxor Aurelia Messalina.

D. Clodius Ceionius, Albinus dictus a patre, quod natus 7 Kal. Decembris, ita candidus statim toto corpore fuerit, vt linteamen, quo exceptus est, vinceret. A Seuero in consortem Imperii ascitus, cum ille exercitum contra Pescennium (Nigrum) duceret A. Chr. 194., legationis munere fungens in Britannia.

... ad sum-
mas dignita-
tes a Senatu
euectus.

Ceionia, fo-
ror, cuius me-
minit Seue-
rus in literis
ad Albinum
scriptis.

Victo Pescennio, primum insidiis petitus a Seuero, quibus detectis exercitum contra eum duxit, vario que Marte pugnatum est. Tandem circa Lugdunum in Galliis fuis suis copiis ipse saucius ac seminiuus ad Seuerum ductus est, eius que caput abscissum, palo circumlatum, et Romam missum, publice patibulo affixum est.

Septimii, ex quibus orti sunt Seuerus, Bassianus Caracalla Antoninus Geta, Heliogabalus et Alexander Seuerus.

M. Septimius Macer, Leptinus ex Africa.

M. Septim. Geta. Vxor Fulvia Pia, filia Fuluii Pii. M. Agrippa, Confularis. M. Seuerus, Confularis.

L. Septim. Seuerus Pertinax, Rom. Imper., natus Lepti in Africa A. Chr. 146. M. Geta, cuius Septimia, nupta... vxor... filius. M. Seuerus, interfectus a Bassiano Caracalla patruuele.

Imperator a militibus creatus apud Carnutum in Pannonia, cum Germanico exercitui praeesset. Huius vxores fuere

1. Martia Otacilla Seuera Augusta, filio Bassiano. 2. Iulia Domna Pia Felix Augusta, Emesena Syra, quae, mortuo marito, nupsit 2. priuigno Bassiano, supra cuius interfecti corpus iacens, Antiochiae ipsa sibi mortem conscivit. Ex hac nati sunt

huius soror fuit Iulia Maesa, cuius posteros vide in Alex. Severo.

M. Aur. Antoninus Bassianus Caracallus Imp., natus Lugduni A. Chr. 189. et Iultrico die nominatus L. Septimius L. F. M. N. Bassianus. Vxores eius Septimia maior, nupta Prolio, qui fuit Cos. cum Aetio affine A. V. 944. Septimia minor, vxor Aetii, Cos. cum Prolio. Antoninus Geta Imp., natus Mediolani A. Chr. 190., dictus L. Septimius L. F. M. N. Geta.

1. Plautilla, fil. Plautiani, quam in Siciliam relegatam interemit. 2. Iulia Domna, nouerca sua. 3. Iulia Soeme, quae et Symiamira et Semea dicta, concubina et necata cum filio.

Antoninus, infans mortuus.

M. Anton. Bassian. Varius Heliogabalus vel Alagabalus Auitus, Rom. Imp.

Alexandri Seueri genus.

Iulius Bassianus, sacerdos Solis.

Iulia Domna, vxor Septimii Seueri. Iulia Maesa, vxor Iulii Auiti Lupi.

Bassianus M. Aur. Antonin. Britann. Caracalla Imp.	Septimius Geta, Caes. frater.	Iulia Mamaea, vxor Varii Generii Marciani.	Iulia Soemias, vxor Varii Marcelli. M. Anton. Elagabalus Varius Auitus Lupus, haeres sacerdotii Solis, Imp. Simulatus est Bassiani Caracallae ex Soemide filius.
--	-------------------------------	--	--

Vxores eius

1. Iulia Cornelia Paula Augusta, repudiata, quam etiam priuatam vitam agere coegit.
2. Iulia Aquila Seuera Augusta, Virgo Vestalis, repudiata.
3. ...Claudii Seueri, et M. Antonini neptis, cuius maritum Pomponium Bassum interemit ex gente Pomponia.

Opilii, vel Opelii.

M. Opelius Macrinus Seuerus Rom. Imp., natione Maurusius, humili loco natus A. Chr. 165., cuius parentes ignorantur propter obscuritatem.

Filium statim consortem Imperii fecit, eum que Antoninum nominauit. Caeterum fuit homo fastuosus, arrogans et sanguinarius, et in domesticos tam ferus, vt serui sui eum non Macrinum, sed Macellinum dicerent, quod macelli specie domus eius cruentaretur.

Vxor Nonia Cella, ex Noniorum gente.

M. Opelius Diadumenus, natus in patris villa A. Chr. 207., Diadumenus nominatus, quod, cum nasceretur, diadema Triuiæ in capite haberet. Puer fuit omnium speciosissimus. Vna cum patre in vico Archelaide in Bithynia occisus.

Maximini.

Micaea vel Micaba, ex Gothia oriundus. Vxor Ababa, ex Alcanis genita.

C. Iulius Maximinus, Rom. Imp., natus in vico Thraciæ A. Chr. 175., in prima pueritia pastor et opilio in montibus Thraciæ fuit. Propter robur et vastitatem corporis, cum cursu pedes ipse æquaret currentem Seueri equum, nec plus est inter custodes corporis eius. In die sacpe vini Capitolinam anaphoram bibit, et 40. vel 60. libras carnis comedere potuit etc. Imp. rator ab exercitu ex tyronum Tribuno salutat A. Chr. 250., filium in collegam assumfit et Caesarem nominauit.

Trucidauit vltra 4000. hominum. Vxor

1. Paulina Augusta, ex qua natus

2. Calpurnia, vidua Quarcini Maurorum Tribuni, ab ipso interfecti, sancta et venerabilis femina.

C. Iulius Maximinus Verus, Imp. Rom. vna cum patre creatus et occisus.

Metii, qui Gordianos patrem, filium et nepotem
ex filia Imp. produxerunt.

Metius Curtius, Sabinorum
dux contra Romulum ob rap-
tas Sabinas acriter pugnavit. A.
V. 22. ex Liu. 1.

Metius Geminius, dux Tu-
sculanorum victus et caesus sin-
gulari certamine a Manlio Tor-
quato adolescente, bello Latino
A. V. 415.

Metius Pomposianus, de quo
Domitianus dicere solitus erat:
vellem tam formosus esse, quam
sibi Metius videtur. Relega-
tus in Cynnum, deinde occi-
sus ab eodem, quod habere Im-
peratoriam genelin vulgo fere-
batur. Hunc in Conf. electum
Victor affirmat a Vespasiano.

Metius Marullus V. C. Cn.
Pompeii domum sibi propriam
fecit, et posteris reliquit. Ge-
nus suum retulit ad Gracchos.

Metius Marullus V. C.

M. Metius Marullus, Vir Consularis. Vxor Vlpia Gordiana,
quae ex Traiano originem duxit.

M. Antoninus M. F. Gordianus, Imp. Rom., natus Romae A.
Chr. 158., Cof. cum Bassiano Caracalla A. V. 965. ex Kal. Maii,
Cof. II. cum Alex. Seuero A. V. 981., Procol. Africam obtinuit,
vbi Imp. a militibus proclamatur.

Vxor Fabia Orestilia, Annii Seueri filia, Antonini Pii Imp.
proneptis. — Huius liberi fuere

Metia Faustina, nupta Iunio
Balbo, Viro Consulari.

M. Antoninus Gordianus II.
(seu) iunior, Rom. Imp., na-
tus Romae A. Chr. 192.

Ex quibus nati sunt

M. Antoninus Gordianus III.,
Imp. Rom., natus Romae A.

Chr. 226. Interfectis Pupieno et Balbino, imperare coepit A.
Chr. 239. Cum exercitum in Persidem duxisset, superato que
Sapore, Persarum rege, multas vrbes recepisset, interfectus est
apud Ctesiphontem in Persidis finibus A. Chr. 247.

Vxor Furia Sabina Tranquillina Augusta, Misulhei, Praetorio
Praefecti, filia.

Pupieni Maximi.

.....

P. Maximus, Plebeius et nouus homo, faber ferrarius, vel, vt alii volunt, rhedarius aut vehiculorum fabricator. Vxor Prima

Pinarius Valens, quem nepos ex fratre statim, vt Imp. factus est, ad Praefecturam Praetorii subuexit, quod puer in ipsius domo educatus esset.

M. Clodius Pupienus Maximus P. F. Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 175., a Senatu multum dilectus, et a populo timori habitus. Electus in Imp. ex S. C. contra Maximini tyrannidem, mortuis Gordianis, patre et filio.

.....
Quatuor masculi fratres et 4 femellae sorores Pupieni interierunt omnes in annis pubertatis.

Balbini.

Balbus Cornel. Theophanes, qui per Pompeium civitatem meruit, cum esset patriae suae nobilissimus et historiae scriptor.

Balbinus, proscriptus a Trimumiris, quem Cos. postea factum scribit Appianus in 4.

P. Caelius,

⋮

P. Caelius Balbinus P. F. Vibullius Pius Cos. cum L. Ceionio Commodo Vero Caef. A. V. 890. Filii fuere

Balbus, proscriptus a Trimumiris.

⋮

Balbus periit cum patre proscripto. Appian. in 4.

Balbinus quidam notatur apud Hor. Serm. l. 1. Sat. 3.

D. Cael. Balbinus P. F., Imp. Rom., natus Romae A. Chr. 179. Genus suum retulit ad Balbum Cornel. Theophanem ex Hisp. Cos. II. cum M. Clodio Pupieno Maximo A. V. 980., occisus vna cum Pupieno a Praetorianis. — Vxor

P. Caelius Balbinus, Cos. cum Bassiano Caracalla Imp. A. V. 966.

*NOVA ADDENDA ET EMENDANDA
AD TOMVM TERTIVM.*

B. p. 18. l. 20. Nr. 2. (e Chrysoft., vnde notionem duxerit Noster,) „κατορθῶν —

C. p. 33. l. 27. *decessum*. Caeterum in aliud ad v. ἐνφρ. in MS. tempus, praef. p. impf., cf. 4, 11, 1. e. 4, 13, 6. e. — p. 34. l. vlt. *μηνύσαντες*. Sed pron. omissum in MS. vitiose, forsitan ob pr. litteras. — p. 36. l. 22. 3, 8, 10. et in formam MS. 3, 6, 19. *πάσά τε ἡ πόλις* —, καὶ λ. vbi — ib. l. 29. cf. 4, 15, 7. i., par — p. 42. l. 5. A. al. Sed mox idem MS. diferte nobiscum in accentu *αὐτός τε*, vt 4, 11, 9., cf. tamen 4, 13, 11. — p. 47. l. 7. *πεποικιλμένος* e regione trium vocum vulg. *τιμ. πεποικιλμένους κεκοσμημένους*. — ib. l. 43. *balt.* Sed illam pr. copulam *τε* omisam quoque a P. videas, sed per libertatem, quia in tota pr. §. 9. sumferat participia, recte tenentibus copulam illam tacite rel. MSS., cum requiratur a v. finito *πρ.*, quod ita copulatur cum v. finito *ἐπεδιδ.* §. pr. i., sed in MS. Ba. omissa sit aut per vim librarii, (cogitantis copulare hanc §. 10. cum pr., ob praecedentia participp.) aut per lapsum intra viciniam.

D. p. 55. l. 43. cf. 5, 15, 2., procul — p. 60. l. 9. i) Ms. Ba. *παρ'* — p. 64. l. 6. *Ve. Βασιανός* sic vbiq. *Zan.* vt — ib. l. 36. Stp. Th. e Plutarch., quem et alibi Noster imitatur.

E. p. 69. l. 1. *ἐκάτ'εε) ἔτ'εε* — ib. l. 9. ee) MS. Ba. *ἐκάτ'εε) ἔτ'εε*. v. N. f) — p. 74. l. pen. *χαριδωτός*, — p. 77. l. 35. rel. Caeterum corona haec forte eadem, quae 5, 5, 4. plenius picta.

F. p. 84. l. 7. d) MS. Ba. tacite *δέ τινές* cum Stp. al. cf. 5, 7, 8. i. Add. et 5, 2, 5. — p. 87. l. 6. „L. Par. 2. et Pat. v. N. — p. 89. l. 12. respiciens in Th. 1, 1671. — p. 90. l. 7. Bs. 1. R. it. 2. L. — ib. l. 10. b) Punctum in MS. Ba. — p. 92. l. 44. *πορφύραν* 6, 8, 12. 3, 7, 8. e. aut alia occasione 6, 8, 12., quod — p. 94. l. 4. alibi, cf. 2, 8, 1. et 5, 3, 26. i., *amans* — p. 95. l. 6. i) *ἐαυτῶς, ὡς α'* —

G. p. 105. l. 10. e) *τε* MS. — p. 106. l. 10. Bud. it. ad 2, 2, 17. p. 51. e. ex Aesch. Dem. — p. 108. l. antep. *auf das schändlichste* — p. 112. l. 18. cf. 4, 10, 1. Caeterum per totam §. hanc non valent illae distinctiones maiores post *ᾠδοικ.* et *τυχ.*, quoniam princeps enunciatio e v. finito *ᾠδ.* instructa est duabus aliis e genere causae et modi,

sed diuersis, vna e nominat. particip., altera e gen. confq., per τὲ copulam, cf. 3, 3, 11.

H. p. 113. l. 1. Πραϊτωρ — magno elemento — p. 114. l. 10. supra 2, 15. 26. e., cum — p. 116. l. 54. cf. 4, 7, 14. cum — p. 126. l. 5. Διαδουμειανόν 1) καλ —

I. p. 131. l. 10. τε λ. Ms. — ib. l. 11. cf. 5, 4, 3. 5, 1, 5. x) — p. 157. l. 41. Latine que — p. 138. l. 12. literae, αἰ et — p. 140. l. 7. vitio 2, 8, 15. 1, 9, 1. p. 329. e.

K. p. 150. l. 47. cf. 1, 9, 6. e. 1, 16, 7. e. 4, 2, 8. qui — p. 151. l. 6. m) Ms. Ba. & — p. 152. l. 29. dum Noster in τῷ πρ. σζ. respicit G. 5. sqq. at Bg. negligentiam P. recte deferit, tum Stp. — p. 156. l. 36. Bg. a P. liberius — p. 158. l. 5. σύγκλητος καὶ τὸ — p. 160. l. 45. ista, e Casaub. Ex.

M. p. 184. l. 44. p. 28. et 2, 10, 11. i) sed — p. 185. l. 8. alibi, cf. 2, 2, 5. e. Cort. — p. 191. l. 24. post ἀνδρ., quia —

N. p. 202. l. 8. θεῶ. πρὸς τὸ μὴ λ. v. N. — ib. l. 38. copula, in Ms. Ve. elapso ob sq. affinem voculam τὲ, Bg. — p. 203. l. 5. παμπλ. Ms. Ve. mendose. — p. 205. l. 42. pagina (G. 21.) declinationem —

O. p. 209. l. 36. Bg., qui eo ipso nec exprimere potuit oppressum v. ἦν, cf. 7, 15, 6. — p. 215. l. 14. decernit, deinde etiam — ib. l. 44. τίθει. Ita in MSS. duo ista omittuntur vel per glossam, vel ob simile pr. ὄσα. — p. 219. l. 27. Suid. (1, 364. m. βοτάνη, — ἢ ἐξυθραίνεσι τὰ πρόσωπα αἰ γυνῆες λ.) Hes. — p. 225. l. 17. τὰ θεῶ, sc. θεῶντα, cf. Koen. — ib. l. 38. subst. ἔργα f. πράγμα., per — p. 224. l. 9. cf. 5, 5, 10. c) —

P. p. 226. l. vlt. cf. 2, 15, 9. de — p. 230. l. 36. cf. 6, 1, 16. sqq. 6, 9, 9 sq. 17. e. cum — p. 239. l. 14. capiatur, vtrisque — ib. l. 18. αἰ et ος, cf. 3, 11, 6. ἀγγ., vt — p. 240. l. 22. in v. ἐκβεβ. cum αἰ —

Q. p. 255. l. 24. λαπ. Sed singas etiam, elapso augmento ε ob pr. ε non dissimile, reliqua mutata esse a librario stulto. — ib. l. 31. Noster, quanquam in vicino ἐν τῷ στρατ. exprimens, cum illo loco variarit —

R. p. 258. l. pen. pro §. 12. τὸν κ. — p. 260. l. 24. ὑπερφ., in vicinia cum pr. §. non variatum,) tum — ib. l. 30. A. e. Herdt. 1, e. Dem. — p. 266. l. 42. nihil in illam per y scripturam, allatam ad 1, 11, 10. a Sch., — p. 267. l. 30. ex 7, 12, 7. vel ex aliorum vsu, quo de v. ib., vt et de ὄζ., continente simul p. contento. — p. 272. l. 32. ἀιλ., ni P. ceperit suum gradum p. positiuo, quo de supra.

S. p. 273. l. 22. cf. 4, 2, 12.) quo — p. 274. l. 23. *κοσμ.* 1, 2, 6. ubi — p. 275. l. 27. *ε μή*) — p. 276. l. 16. cf. 5, 11, 6., cum — p. 281. l. 6. cf. 4, 15, 14, 20.) at — ib. l. 10. cf. 5, 8, 7. — p. 285. l. 12. *Ulpianus fuit, tractari* —

T. p. 293. l. 27. praep. ; (syn. cum adu.) cf.

U. p. 307. l. 1. *ε ποίεα*. — p. 311. l. 5. cf. 6, 1, 19. i) — ib. l. 15. alibi, cf. 5, 5, 21. e. post — p. 312. l. 6. l) *Ἀρτέβανον τὸν* — p. 313. l. 3. cf. 6, 1, 8. e.

X. p. 323. l. 25. infra 6, 6, 13. *ταῖς* — p. 330. l. 6. A. al. et tacite MSS., cf. — ib. 8. Ba. *ὁ δ' ἔδεν λ.* — p. 331. l. 26. supra 2, 11, 7. et pro illis 6, 7, 5. *τὴν Ῥωμαίων προ- θῆσιν ἀρχὴν,*) phrasi — p. 332. l. 7. in N.) *ἡ προσύχ.* — p. 333. l. 28. m. *κηρ.*, hic —

Y. p. 341. l. 42. cf. 5, 7, 6. *πρὸς β.* (cum — p. 343. l. vlt. ratione et variato cum pr. *ς*. per sexum et numerum,) vnde — p. 350. l. 34. *ἕτε μέναν.*

Z. p. 355. l. 17. perf. (explendo subst. *ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατῶν, στρατευμάτων* f. *ἐχθρῶν,*) sine — p. 356. l. 25. variationem 2, 4, 9. *τὸ* — p. 358. l. 11. dictis“ feil. 6, 3, 5. sqq., conlatis — p. 366. l. 15. cf. 4, 7, 14., non —

Aa. p. 369. l. 39. cf. 6, 2, 12. 5, 3, 7. — p. 372. l. 45. cf. 5, 8, 16., variante — p. 373. l. 2. *τῆς τε στρατιῆς* —

Bb. p. 391. l. 4. *ταῖς* uu) *ἀγέλλοιτες* — ib. post l. 5. in Var. L. uu) Hoc accentu cum Sep. tacite etiam MSS., cf. 5, 2, 5. — p. 393. l. 5. cf. 4, 13, 11. b) — p. 394. l. 16. *τῷ ἄλλῳ στρατῷ*. — p. 396. l. 29. gradiendo, progrediendo.

Cc. p. 403. l. 4. Vs. circumfretos — p. 406. l. 6. *παντ. βαλλ. κει* — p. 408. l. 23. cf. 6, 1, 7. e. et in eod. nom. 4, 10, 13. i. In — p. 410. l. 45. deponendi, 6, 2, 6. 15. (*ταῖς* — p. 411. l. 41. cf. 6, 1, 21., elapsum —

Dd. p. 430. l. 13. in compos. al., vt alibi, — p. 432. l. 13. *κράττονος, τῶ δεῖ.* —

Ee. p. 444. l. 5. *ἕτε μήν* — p. 445. l. 37. explerat. cf. 7, 9, 12. *ἐκασος* —

Ff. p. 455. l. 41. Men. p. 49. b. e. 50. a. — p. 460. l. 14. manifestam — p. 464. l. 3. *ἕστο* —

Gg. p. 475. l. 41. alibi, cf. 6, 1, 13, conuenit —

Hh. p. 481. l. vlt. aor. 2. cf. 4, 15, 10. — p. 482. l. 40. aliquam ib. 6. per vnum sed fl. *ἀσ.*, non — p. 485. l. 37. adu., cf. *ς*. 10. 2, 3, 13. Add., sed — p. 485. l. 9. praecipue per copiam *γενν.* — ib. l. 14. p. *ἀν.* 6, 2, 7. (omisso adi. *ἄλλαις* f. *λατιαῖς,*) sed — ib. l. 17. discedens in

rel. per copiam syn., ad — p. 490. l. 15. cf. 5, 6, 21. (in quo v. respicit Noster non tam rem memoratam discrete in §. pr., sed oblique latentem ibi tamen,) et omissum — p. 491. l. pen. 1, 5, 12. et Seuerum 2, 9, 2. e. 2, 11, 2. sqq. 2, 14, 3. 3, 6, 21. sq. 3, 8, 14. et Caracallum 4, 7, 6. sqq. 13, 4, 13, 15. 4, 14, 3. 10., quartum proponit — p. 494. l. 26. cf. 5, 2, 5. aut in regione tertia statim que post praep., vt 4, 7, 1. ὑπό τε τῆς μητρ. λ. cf. 5, 5, 2. i. vel — ib. l. 39. cf. ib. p. 18. i. et infra 7, 3, 2. Sed —

Ii. p. 506. l. 9. Ἑλλήνων, cf. in ἀν. καὶ μ. (3. Abr. ad Ae. 2, 1. e. sed de — p. 508. l. 10. v. N. sed προσυλαεσ. mendose Bs. 1. R. 2) — p. 511. l. 10. Ael. V. h. at in al. accentum πορῶν Iof. 2, 412. l. 12. sed in sqq. ib. m. et e. rursus nostro accentu. Sed —

Kk. p. 518. l. 39. oppresso pron. recipr. bis, εαυτὸν ad v. σωζ., ad v. πρ. autem εαυτῶ, quocum —

Ll. p. 551. pen. Ell. p. 85. i. 381. i.; siue — p. 542. extr. tanti“ cf. Boecl. in Exc. ad 7, 2, 20. Add.

Mm. p. 546. l. 2. γένος, βάρβαρος l. τό — p. 550. l. 10. cf. 3, 4, 2. 3, 1, 7., secus — p. 554. l. vlt. variat per numerum cum — p. 555. l. 10. al. cf. 4, 14, 13. l) — p. 559. l. 1. LIBER —

Nn. p. 564. l. 7. cf. 4, 7, 6. a) — p. 567. l. 24. Ve. et Vi. 1, 15, 14.) —

Oo. p. 581. l. 40. τῆς μ. Sed Ms. omisus art. forsan ex 7, 1, 13. 6, 8, 3. e. 6, 7, 24. e. 14. 11. 10. e. quem tolerat tamen nostro cap. §. 10. et 13. — p. 586. l. 44. Lat., post cuius verbi syllabam similem copula excidit in Ms. — p. 587. l. 24. variat. 4, 11, 11. μηδενός — p. 588. l. 35. ἐμπίπτους, (quod particip. hic oppressum,) tum — p. 590. l. 27. nemorosae, qui tacet de hac notione pro solo et fundo, cf. —

Pp. p. 593. l. 2. ἔλη — ib. l. 3. ἐποιῶντο — p. 596. l. 78. adu. Caeterum ad adi. neutr. hic supplebitur subst. γένη l. μέρη — p. 597. l. 37. cf. 6, 6, 3.) dum — p. 598. l. 23. mutatum, cf. 6, 8, 1. vt — ib. l. 40. confusis o et oi — p. 600. l. 9. τέναγος“ v. N. — p. 606. l. 25. captiuos,) per — p. 608. l. vlt. in Var. L. et Exc. in rem aliam ad p. 900. Add.

Qq. p. 610. l. 21. τῶν οἰκείων, de — p. 611. l. 19. vt 3, 9, 7. e. (aut e quarto in tertium, cf. 6, 8, 7. p. 494. ὡς ὑπό τῆς τε λ.) sed — p. 616. l. 31. cum ἦντι. (ad analog. istorum ap. Suid. sine auctore et loco 2, 85. i. ἦντηθῆς ἀπῆλθεν, — ἡ νικηθῆς ἀπ. victus abiit, superatus discessit; vbi et mox solitarium, ἦντημένος, ὁ νικημένος,) seruans — p.

618. l. 21. cf. ib. in contrariam partem 6, 8, 7. 7, 1, 20. et 1, 16, 1. — ib. l. 27. aliud, cf. 7, 1, 12. sq. e P. — post p. 618. pone numeros paginae 619. p. 61. — p. 623. l. 39. pro aor. 1., vt in cod. v. 6, 9, 6. Sed — p. 624. l. 13. G. Th., sed per variat. cum 4, 13, 19. ἐν ᾧ μόνος ἐβασίλευσεν ἄνευ τῶν πατρῶς, in quo quidem ordine apparet, vocab. μον. esse latioris notionis, sed formulam ἄνευ λ. angustioris, et prius per eam magis definiri. Et sic ap. Iuu. 15, 26. solus enim hoc Ithacus nullo sub teste canebat. — ib. l. 32. οδευόντας —

Rr. p. 637. l. 4. Ve. (vbi, quod serius vidi, διὰ μάχης καὶ λ. per vitiosam praep.) vt in —

Ss. p. 641. l. 6. εἴθνη καὶ κατὰ — p. 644. l. 7. δὴ αὐτὰς Ms. Ba. — ib. l. 8. Ba. ἔτοι γε — p. 645. l. 6. ἐς τε — p. 650. l. 10. cf. 2, 9, 4. e. — ib. l. vlt. ὠμ., dum Bg. iterum seuerere. — p. 656. l. 10. bona, cf. Cic. Or. p. leg. Manil. c. 8. e. f. 21. m. regno patrio atque auito,) it. per —

Tt. p. 660. l. 3. Vs. quidem naturâ foecundissima — ib. l. 23. Bg. Ms. (e P.) hunc — p. 661. l. 5. sequi, tanquam si — p. 665. l. 9. cf. 4, 11, 5., sed — ib. l. 44. τὸ, cf. 5, 6, 18. i. i. Add., 6, 2, 3. — p. 667. l. 30. cf. 7, 1, 21.) in ambiguo relinquens, quo casu positum subst. ὄν. nominatiuo, pendente a v. subst., an accusatiuo, per ellips. pr. κατὰ, cf. 7, 1, 21. p. 571. e., mutans — p. 670. l. pen. negotiis, “ simile quid ferente Suida, nescio, an hinc, 1, 768. m. ἐν πράξεσι μεγ. ἐξεταζόμενος, maximis in rebus spectatae virtutis vir.

Uu. p. 678. l. 3. v. N. et quoad accentum 7, 4, 4. — p. 683. l. 10. formulam, cf. 2, 9, 1. — ib. l. 23. sicut — p. 685. l. 8. ἐνδοξός λ. —

Xx. p. 691. l. 8. πάντες — p. 692. l. 9. pro mero — ib. l. 25. τῶν δὲ μελλ. et se ipse per variat. 618, 13. τῶν παρόντων κινδύνων τὸ μέλλον προελόμενος. — p. 699. l. 24. et 2, 15, 13. e., vbi — ib. l. 30. cf. 6, 8, 7. ἐχ. — p. 700. l. 5. δορυφόρων per additum quidem artic., sed Ba. προίοντ. sic, sine punctis diaereseos, at rel. προί. — p. 701. l. 5. m. et in syn. praep. 6, 9, 4. r) —

Yy. p. 712. l. 46. cf. 3, 12, 21. ἦπαρ. etc. sed in ed. merum typhetae vitium, a correctore non animaduersum, qui forte cogitabat valere pro δέλτοις s. διπτύχοις, dum — p. 715. l. 46. Noster per copiam ex — p. 720. l. 3. sq. 7, 3, 6., sed — ib. l. 26. pr. περι, et per hoc v. compos. va-

nietur cum alio compos. 1, 5, 1. ἀπασχολ. sed cum simpl. 1, 1, 1. i. ἀσχολ. Tum —

Zz. p. 725. l. 13. διασκεδανόντες Φήμεν τινά, ὡς — p. 727. l. 18. cum adi. primo eiusdem — ib. l. 38. colluuii hominum, rel., fortassis hinc, cf. — p. 731. l. 4. Ms. Ve. per — p. 735. l. 12. cf. 5, 2, 11. 6, 6, 3., tamen —

Aaa. p. 745. l. 4. n) Ms. Ba. nihil variat. Mart. nec Mss. rel. sed comma hic — p. 746. l. 2. προσεποι — ib. l. 13 dixerim, sed nobiscum diuidens — ib. l. 24. ὡς εἶπ. cf. 7, 7, 7. Nisi, — p. 749. l. 6. denique mendose per — p. 752. l. 5. ὑμετέραις in ἐν —

Bbb. p. 760. l. 11. analog. 3, 11, 12. per adiuncta ad v. ἐκπλ.) desertum — p. 762. l. 4. κίνδυνον — ib. l. 21. facile elapsam, ob — ib. l. 25. cf. 6, 8, 7. ad — p. 763. l. 5. cf. 7, 3, 6., sed — p. 764. l. 20. στρατιωτικῆς, (fortassis per ellips. subst. ἦθος, cf. 2, 3, 22. p. 95. e.) vbi — p. 766. l. 19. τῶν ἐργ., (ob quod adiunctum subst. expleas ad adi. neutr. aliud subst. γένε,) sed in — p. 767. l. 16. cum §. 12., sed cum — p. 768. l. 35. Noster (per communicationem rhētoricam iterum) videtur —

Ccc. p. 769. l. 6. γ) αὐτοῖς Ms. Ba. per lenem, vt αὐτῶν A. al. v. N. — ib. l. 34. ὑποσώσεν αὐτῶν — p. 773. l. 17. i. μόριον, — p. 775. l. 11. ἐπιτηδ. sed — p. 785. l. 8. i) Ms. Vi. ,, τῶν deest. Loc. vt Ms. Ba. —

Ddd. p. 785. l. 5. μάλιστα τὸ καὶ γενν. — p. 786. l. 3. ἐμπαρίε τὸ πολ. — p. 790. l. 26. ἀξιοχρησῶς, hic vt in neutr. suppleas subst. στρατεύμα i. πληθῶς. — p. 793. l. 5. g) ἀπὸ δευτοῦ ἂν τῶν Ms. Ba., cum supra dedisset semper vna voce et inclinato accentu cum Sep. — p. 794. l. vlt. Iuerunt, sed de ὡς ἐκ: ἐδού. non variato 3, 2, 11.

Eee. p. 802. l. 32. uxores et — p. 802. l. 4. sic (mero aspero, sine vocali) est — p. 803. l. 9. i) Ms. Ba. ἢ καπ. — ib. l. 10. iuncta ἦν in A. — ib. l. 12. Ba. v. N. sed ἐν mendose deest in Par. et Pat. — p. 804. l. 30. in ἡ. ἐξ tum 1, 17, 10. in casum pron., ac — commodatum ac pr. casum, pro ἢν ἐπεφ. — p. 810. l. 5. Par. 2. cum Pat. — p. 813. l. 3. animi (cf. 7, 1, 25.) et gentis — p. 816. l. 20. videtur, vt vix —

Fff. p. 817. l. 3. ἐξοικίλη. Ms. — p. 820. l. 14. ἐπεπας, et pro hoc et illo 1, 5, 22. vnus per tria subst. simul, tum in — p. 827. l. 10. cf. 6, 7, 15., deinde — p. 829. 37. hinc 3, 668. in. ,, καρ.

Ggg. p. 833. l. 19. (cf. 6, 7, 16. et comparat. — p. 836. l. 9. *ξίφηντας προσλθ.* Ms. Ve. — p. 837. l. 7. *τινός, ἄ τε κα)* — ib. l. 9. sq., sed peccante Pat. in *ἄ τε*, quod et Leisn. corrigebat in marg. in *ἐς*, tum *τινός* — p. 841. l. 24. §. 8. cf. 2, 12, 7. 5. 3, 13. — p. 842. l. 34. Stp. *τὴν x βασ.*, — p. 845. l. 1. *βελουτήριον* —

Hhh. p. 849. l. pen. libero adu. *quoque*, hic — ib. l. vlt. *adeo*, cf. 4, 12, 7. p. 995. e. Sed — p. 850. l. 6. Oχ. et Ed., pro — ib. l. 7. v. N. Mox in nom. propr. Γαλλ. consensus, praeter Ms. Ba., v. ad §. 10. — p. 854. l. 7. a) Punctum in Ms. Ba. — p. 862. l. 16. aut rei —

Iii. p. 865. l. 8. forsan ob punctum — ib. l. 46. M. p. 88., seruante Bg. *synthesin* in v. *ἡθελ.* plur. post subst. dupl. numeri *ὁ δημ.* λ. — p. 868. l. 21. *gehen*, (cf. 1, 7, 10. p. 891. e.) pro — p. 873. l. 4. *Loc.* vt *ἄλβ.* Ms. Ba.

Kkk. p. 881. l. 3. *ερατιῶται* zz. *κεκλ.* — p. 884. l. 7. Ba., cf. §. pr. i. 7, 6, 13. — p. 885. l. 11. Nr. 4. Caeterum omissa Ms., tum v. *φυγ.*, tum praep. *ὕ.*, sine causa idonea. — p. 887. l. 22. suum, cf. 4, 14, 13., at — p. 891. l. 15. *αὐτοκτενόντες* λ. it. —

Lll. p. 897. tit. EXCVRSVS ad 7, 9, 12. et sic iterum p. 898 — 900. — p. 900. l. vlt. add. sic :

Corollarium ad 7, 2, 20.

Boeclerus in Nota ad *κα)* *ποιήσαν* *ἐμελλεν* dedit haec, de quibus cf. supra p. 542. „Capitolinus 15. haec non sine nota et reprehensione exscribit, quod fecisset, si vixisset, vt Herodianus dixit Graecus scriptor, qui ei, — Maximino, — quantum videmus, in odium Alexandri plurimum fauit. Sinistrum hoc et absurdum de Herodiano iudicium esse, iam Casaubonus ad illum locum animaduertit. Scilicet *minusculi* illi scriptores, vt ipsorum nunc stilum imiter, sicut congestione rerum historiam illorum temporum deficientem vtiliter sarcire putandi sunt, ita ab iudicii ciuilibus grauitate et artibus historiae mirum quantum absunt. Herodianum fauere Maximino, odisse Alexandrum, nemo ex eius historia vel linceis oculis deprehenderit. At quod Maximini, quem in omni narratione grauissime detestatur, laudem militarem, qua vna praecellebat, non tacuit, item que Alexandri, quem optimi principis elogiis constanter honestat, quaedam fecius quam opus erat gesta annotauerit: id vero est ab eo vel maxime ex officio Historici factum, quod Capitolinus

non intellexit. Considera initium capitis seq. 5.: videbis, quanta diligentia militarem Maximini laudem a ceteris rebus distinguat: imo eam ipsam ceterae infamiae comparatione deprimat Noster. “ Quae quidem horum duumviorum, Boecleri et Casauboni, disputata videntur mihi sufficere ad purgandum Herodianum. — p. 908. l. 5. Ox. 1. et Par. 2. pro — p. 911. l. 13. *πρὸ* sq. cf. Virg. Aen. 3, 692. *Sicanio praetenta sinu iacet insula*, et Pind. —

Mmm. p. 918. l. 3. p. 367. Caeterum vsque ad *καθήμεν* modo, inde ab *ὄρη*, excerpfit Suidas, tacente Kust., 1, 125. e. cum quadam varietate. — p. 920. l. 1. *ἀποβρογώτας* — p. 921. l. 9. ad 5, 5, 10. Ind. Polb. et cum —

Nnn. p. 930. l. 15. *τοῖς πλ.* it. in vulg. copula vna *γῆς ἢ ποτ.*, nisi quod, vt alias, *ἢ* mutauit in *καί*, dum Ms. Ba. aliam addit, *τὲ* quidem, relatum ad *ἢ*, diremtum hic interuallo, de quibus valēbunt, quae diximus ad viciniam stantia *τὲ ἢ* supra 1, 10, 11. 1, 15, 7. 5, 8, 13. Caeterum — p. 932. l. 13. cum et alibi habeamus simplicitatem in repetito verbo eodem, cf. 7, 5, 1., et maneant — p. 935. l. 15. Schell. Caeterum, quam copulam *τὲ*, seruatam a Ms. Ba. diferte, sed a rel. tacite, tum a P. mutatam libere in *δέ*, omisit Bg., eam restituemus olim per seueram, *vini que praesertim*. — p. 938. l. 35. stultissimus, cum — p. 941. l. 8. saepe, cf. 1, 13, 15. 7, 3, 17. — ib. l. 9. voce, cf. ib. 9. — ib. l. 12. suo, cf. 8, 1, 6., nec dirimens quid in Ms. aliud tempus, e glossa vel lapsu, cf. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. desertus — p. 943. l. 22. in med., (quod, relatum ad duccs §. prioris, resoluatur per Lat. auxiliaria *iubere*, *finere*, *curare*,) quoque —

Ooo. p. 945. l. 7. *διαλεξομένους*, xx *ἀΐρα* — ib. post l. 8. xx) *διαλεξαμέν.* Bss. al. cf. 1, 9, 20. i. — ib. l. 23. *τάφρα*, cf. Iul. Caes. b. Gall. 1, 38, 4. *flumen* Dubis, vt circino circumductum, paene totum oppidum cingit, et in *προβ.* — ib. l. antepen. *ἐν σχ.* (variatur ordine cum proximo 6, 7, 15. e.) et in adu. — p. 946. l. 26. modo, infra 8, 5, 14. *συνεκλείσσο*, sine Var. L., tum ap. Thuc. — p. 957. l. 18. *δέ*, cf. 7, 2, 5. et 4, 12, 3., sustinetur —

Ppp. p. 962. tit. leg. pro 926. — p. 965. l. 9. *ἐν λόγοις*, — ib. l. 33. etc. tum 1, 10, 8. i. in Bg. ad conii. *ἐπαί*, variatam cum compos. §. pr. — p. 969. l. 1. *ἔιδον* — p. 973. l. 35. *πολ. ἔλ.*, cf. 5, 1, 14. tum resoluens —

Qqq. p. 977. l. 5. *πυλῶσι* sed — p. 979. l. 28. e pr. cf. 7, 6, 18. i.) — *τῆς γειφ.* — p. 983. l. 8. ad v. *ἐπ.*, vt *τῶ στρατοπέδῳ*, spreuit — p. 986. l. 4. *αὐτῶν. καὶ λ.* — ib. l. 27. *ῶσε*, cf. 8, 2, 7., vt — p. 990. tit. leg. pro 690.

Rrr. p. 996. l. 14. *ὀρμισάντων ἐξω* — ib. l. 40. omifum, hic vt iungantur cum discrimine, opinor, ista subft., vt sint *λοχ.* minus quid, sed *φα.* maius, aut *λοχ.* vniuerfa quaedam pars exercitus, at *φ.* praecipua pars exercitus ea, quae clypeis iunctis incedit, dicta illa *testudo*, quam nostro Gr. *φα.* appellat Lipf. Poliorc. Op. T. 3. p. 26. i., nil memorans ib. nec in de Milit. Rom. super iunctis hic *cohort.* et *phal.* nec G. Th. aut Schell. Lex. In sq. — p. 999. l. 16. *τοῖς π.* it. sine periphrasi hic cum 1, 12, 16. — p. 1002. l. 3. *καὶ* — ib. l. 7. mendose, sed accentum in *τι* feruante cum Stp. etiam Ms. Ba. tacite. i) — p. 1003. l. 41. produximus, (5, 4, 4. p. 101. e.) tamen — p. 1006. l. 18. Codd., cf. 4, 15, 12. *δ' ἐκτεν.*, confufis —

Sss. p. 1011. l. 16. aliter ad 2, 3, 7. e. 2, 13, 13. — p. 1013. l. 7. cf. 2, 10, 4. 4, 12, 4. 3, 6, 10. — p. 1014. l. 2. proxime. 7, 1, 20. 7, 3, 6. — p. 1017. l. 5. *δεδοῦμένας* — p. 1022. l. 35. sibilis,) cui —

Ttt. p. 1027. l. 15. *σπανίζοντες τῶν* — p. 1028. l. 32. *χρημάτων* — p. 1033. l. 41. pass. σ. (hic per sibilum, cf. 8, 3, 2. e.) Hfy. — p. 1037. l. 17. *Φόνον* — p. 1040. l. 39. de suo per copiam iunctis —

Uuu. p. 1042. l. 27. *καλ.*, olim restituendum, cf. — p. 1044. l. 30. *μεσῶσα*, “ cum — p. 1052. l. 12. *αὐτοὶ τε ἠξίσιν καὶ* — p. 1053. l. 28. fenatuī, 8, 8, 14. 17., sicut — p. 1054. l. 29. *Romanus*, cf. recenter collecta ad 1, 2, 3. Exc. p. 785. e. — p. 1056. l. 9. contra 8, 5, 19, e. a) —

Xxx. p. 1060. l. 5. Ms. Ba. breui elemento *ἀκ.* refert, tum edd. — p. 1061. l. 29. *δῆμοι* (plene hic adiuncto, secus ac 2, 11, 11.) Bg. — p. 1065. l. 28. aliam 8, 5, 22. — ib. l. 34. variat., sine gen., vt pro — p. 1068. l. 17. vbi, (variato adiuncto ad verbale *περ.*) P. deserit — p. 1069. l. 11. cf. 8, 5, 19. e. it. — p. 1070. l. 32. Herodiano, “ qui in vicinia non variat in adu. *ῶσπ.*

Yyy. p. 1073. l. 41. vncis) *Φωνῆ* — ib. l. 44. suo *τα τενάγη* cum — p. 1077. l. 5. etc. it. 3, 8, 12. g) — p. 1080.

l. 9. ille 8, 4, 22., omittens similiter pron., restitutum iam a me, sed seruans — p. 1083. l. 3. ἔστι τῆς — ib. l. 4. Ba. cf. 5, 6, 7., sed — p. 1087. l. 27. fuit, sed in Gr. κριν. Nou. T. Act. 13, 27. — ib. l. 40. adu., alio ordine hic positum cum adi., reddit — p. 1088. l. 5. τύχη sed Ms. —

Zzz. p. 1092. l. 46. τότε, vel potius acc. τότε, vt 8, 2, 14. πάντα ἔχον δ. φρ. ἄνδρες δύο, qui acc. pendet a solo v. ἔχ. Caeterum — p. 1094. l. 6. rel. sed nobiscum in accentu Bc. 2. at αἱ — p. 1095. l. 8. Ba. , ἐπέλευσε — p. 1098. l. 41. primam. (in Ms. vel elapsam ob sqq. litteras, vel vi extrusam e glossa, ante aliam sq. τε, cf. 7, 11, 18. e.) tum — p. 1101. l. 14. θριαμβεύοντες, εὐφῆμι. —

Aaaa. p. 1105. l. 4. stellula * αὐτοῖς v. N. — ib. l. 5. ἀποζωσθῆεν, ἐκείνω ἅ τε (diuidendo hic, cf. 7, 9, 11.) παρόντες — p. 1106. tit. CAP. VIII. A. — p. 1110. l. 8. satis libere, —

Bbbb. p. 1121. l. 34. adi. αὐλ., in cuius vocali variatum cum 7, 5, 6. — p. 1122. l. 6. diuidendo, cf. 9, 3. et 7, 9, 11. — p. 1132. l. 11. quam 9, 16. ο) — p. 1134. l. 24. ἀρχῆς afferentis aliam τῆς ἀρχ. τῶν Ῥωμ. —

Dddd. p. 1167. l. 23. τότε, it. 7, 11. 6. ἀνὴρ ἀπὸ ὑπατάας μὲν νεωσι, vbi v. N. — ib. l. 30. genus, per —

*TESTIMONIA ET IUDICIA DE
HERODIANO.*

Præbamus horum primo Graecum e Photio, qui subiecit ad Summario in libros scriptoris. Sed textus Graecus cum mihi scribendus fuisset ex edit. Boecleri, ubi videbatur vitiosus: operam beneuolam Beckii Lipsiensis adii, ut illum textum constitueret, quod beneficium nouum et hic gratissimo animo profiteor et agnosco. Versionem autem, e regione statim a me adiunctam, non subiectam, ut apud Boeclerum, quanquam pro seueritate nostra liberiolem, reliqui tamen, additis modo per uncas, quae omissa, aliquot in locis, quorum uncorum primus ille ab initio statim non est noster, sed alius, Boecleri forte. Semel porro eam versionem, ad uocabulum *ὑπερμεγέθης*, correxi, in unco addens uerius Latinum, quod Photius illo Graeco suo respexisse uideretur loca Nostri duo 6, 8, 2. et 7, 1, 6. ubi laudabatur Maximinus *διὰ μέγεθος καὶ ἰσχὺν σώματος*. Denique semel ad Graeca *Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα*, Lat. *Gordianum* olim *Proconsulem* aduerbium aliis elementis edendum curauit, quod istud adu. non tantum non esset in Graecis, sed quoque contra fidem historiae et narrationis apud Nostrium, qui quippe cum maxime illum Proconsulem prodit 7, 5, 2. sq. — Quae Beckii uenit schedula die XIII. Dec. 1793., cum attulisset plura nec reticenda: sub textum Gr. per notulas praebui ipsa benignissime ab Illo missa, aliis correctis a me statim, quae in Boecl. Graecis deprauata monstrabat Beckii diligentia.

E Photii Bibliotheca. Cod. 99. p. 272. fs. ed. Schotti.

Ἡρωδιανῶ ἱστορικοὶ λόγοι ἡ.

Herodiani Historiarum libri VIII.

Ἀνεγνώσθησαν Ἡρωδιανοῦ ἱστορικοὶ λόγοι ὀκτώ, ἀρχεταί, ἐξ οὗ Μάρκος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε, καὶ διέξασιν, ὅπως τὸ Κόμοδος α) ὁ Μάρκος υἱὸς ἐβασιλεύσεν, ὅπως τὸ, τῶν πα-

Legimus Herodiani historiarum libros octo. Incipit a Marci (Aurelii Antonini Philosophi) Rom. Imperatoris excessu, pergit que porro narrare, ut Commodus Marci filius imperium adeptus, a paternis

a) Κόμοδος ed. Scott. Rhotóm. 1653. fol.

τρῶων ἡθῶν ὑπὸ τῶν κολάκων ἐνδιαστηθεὶς, ὑπερον ὑπὸ Μαρκίας τῆς αὐτῆ παλλακῆς καὶ Λαίτου καὶ Ἐκλέκτου συσκευασθεὶς, ἀνῆρέθη.

Καὶ βασιλεύει Περτίναξ, πρεσβύτερος καὶ καλὸς τὰ ἡθῆ· ὃν οἱ στρατιῶται, ἀπεχθανόμενοι τὸ σῶφρον, ἀσδραμόντες ἐν τῇ βασιλικῇ κτινάσιν οἰκίᾳ.

Καὶ ὅπως Ἰουλιανὸς, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν χρήμασι λαβὼν τὴν ἀρχὴν, μετ' ἔ πολὺ ταῖς αὐτῶν ἀνῆρέθη χερσίν.

Ὅπως τὸ Νίγρος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς εἶναι δοκῶν, ζῶντος ἐστὶ Ἰουλιανῶ, εἰς μοναρχίαν ἤρθη.

Καὶ Σεῦρος δὲ, ἀνὴρ ἀγχινοὺς τὲ καὶ πόνους δανὸς ἐγκαρτερεῖν, καὶ βαθυγνώμων ἄλλως, ἀνῆλθε τε εἰς τὴν βασιλείου ἀρχὴν, καὶ Νίγρον μάχῃ νικῶ καὶ ἀναίρει, καὶ πᾶν τὸ ἀντισταῖν ἢ μάχαις βιαίαις ἢ τέχναις δυσδιαφύκτοις ὑπηγάγετο, καὶ τῶν ὑπηκόων ἐπὶ τὸ σοβαρώτερον ἤρξε προῖων, καὶ τελευτᾷ νόσῳ, τὸν πρὸς Βρεττανῶς b) διαχειρίζων πάλεμον.

Καὶ ὁ Ἀντωνίνος, ὁ τῶν αὐτῆ παίδων πρεσβύτερος, σπονδὰς πρὸς αὐτῆς θέμενος, ἀναχωρεῖ, καὶ συμβασιλεύοντα καὶ ἄκων λαμβάνει τὸν ἀδελφόν Γέταν, καὶ μετ' ἔ πολὺ Ἰουλιᾶς τῆς αὐτῶν μητρὸς πρὸς τοῖς κόλποις τῆτον ἀναίρει, καὶ εἰς ὠμότητα καὶ ἀισχροτήτα ὑπερβαλέδαι πάντας Φιλονεικήσις,

moribus, assentantium opera, degenerarit, tandem que a Marcia pellice, et Laeto atque Electo; paratis insidiis exstinctus sit.

Pertinax hinc imperium tenuit, grandaeus iam honestie que moribus. Quem milites, modestiae nomine exosum, in curiam eius irrumpentes, obtruncant.

Hinc Iulianus a militibus non diu post emtum pecunia imperium, ipforum iugulatus manibus, amisit.

Niger autem, mitis quantum apparebat vir, superstitie etiamnum Iuliano, ad imperium euectus est.

Hunc Severus, vir solers tolerandis que laboribus exercitus, et alioquin astutus, imperii nactus habenas, pugna victum sustulit, et obstantia quaeque partim validis praeliis, partim callidis artibus superavit. Verum in subditos insolentior redditus est (postea,) et morbo exstinctus, dum Britannos bello aggreditur.

Antoninus inde, filiorum eius natu maior, foedere cum his inito, reuertit, socium que imperii vel inuitus sumsit Getam fratrem, quem post paulo in Iuliae vtriusque matris sinu interemit. Hic crudelitate omnique turpitudine vincere omnes contendens, dum circa Syriam

b) Βρετανῶς et in marg. Al. Βρεταινοῦς.

περὶ Συρίαν διάγων, ἐπιβλεύεται. Μακρῖνος δ' ἦν ὁ τὴν ἐπιβελὴν παρασκευάζων c), δεδιώς καὶ αὐτὸς θάνατον, καὶ προλαμβάνει ἀγωνισάμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἀνήρθετο Ἀντωνῖνος, βασιλεύει Μακρῖνος, ἀνὴρ πρεσβύτης καὶ μελλήτης, καὶ εὐδ' ἐγκράτειαν ἀσκήων, τὰ δ' ἄλλα δοκῶν ἐπιακῆς. τῆς δὲ Μέρης, ἣτις ἦν Ἰελίας ἀδελφῆ, δύο θυγατέρας ἐσχάτης, Σοαιμίδα καὶ Μαρμαίαν d), καὶ τῆς μὲν ἐσχάτης d) παιδὰ ὀνόματι d) Βασιανόν, τῆς δὲ Ἀλεξίνον· οἱ ἐξ Ἀντωνίως λαθροαἰσ μίξεις ἐλέγοντο γεγενῆσθαι· e) τὸ στρατιωτικόν, μικρῶς λαβόμενοι προφάσεως, ἐν τῷ σφῶν ἀναγορεύσει στρατοπέδῳ τὸν Βασιανόν, μετονομάσαντες αὐτὸν Ἀντωνῖνον. καὶ μάχαις ἤττηδεις Μακρῖνος, καὶ Φεύγων ἐκ τῶν μεθορίων Φοινίκης τὲ καὶ Συρίας, τὴν Χαλκηδὸνα κατέλαβε, πρὸς τὴν Ῥώμην ἐκείθεν ἀφικέσθαι διανοόμενος. ἀλλ' ἐπικαταλαβόντες οἱ τῶ Ἀντωνίως, ἐπὶ τῆσφ' ἀπεσθλμένοι, τέμνοσί τε τὴν κεφαλὴν καὶ ὀπίσω ἀποκομίζουσιν.

Ἀντωνῖνος δὲ, ἕως μὲν ἐπέθετο τῇ μάμμῃ, ἐσωφρόνει, καὶ ποιᾶται καὶ τὸν Ἀλεξίνον f) υἱόν g) ἅμα καὶ Καίσαρα, εἰς Ἀλέξανδρον μετακληθέντα. ἐπεὶ δὲ τοῖς κόλαξιν ἑαυτὸν ἐξέδωκεν, εὐδελίαν αἰσχροτήτος καὶ ἀκρασίας ὑπερβολὴν ἀπέλιπεν. ἐπιβλεύειν δὲ καὶ

versatur, infidiis petitur, quas illi Macrinus, caedem veritus (et ipse,) et praevolvere conatus, comparavit.

Sublato igitur Antonino, regnat Macrinus, vir aetate quoque grandaeuus, ignavus, minime que continens, cetera vero lenis ac mitis. Iam Maesa, quae Iuliae soror erat, duas habebat filias, Soaemida et Mammaeam, quarum maiori quidem filius erat Bassiani nomine, alteri vero Alexinus, furtivo uterque concubitu ex Antonino, ut ferebatur, geniti. Exercitus autem, minima capta occasione, Bassianum in castris Imperatorem renunciat, addito Antonini cognomento, victus que dein praelio Macrinus, ac fugiens e Phoeniciae atque Syriae finitimis, Chalcedonem se recipit, Romam inde cogitans (venire.) Sed qui ex Antonini studiosis ad hoc missi fuerant, antevertunt, caput que resectum reuertentes asportarunt.

Atque ipse quidem Antoninus dum matri paret, modeste satis imperavit, et Alexinum in filium adoptatum Caesarem creavit, imposito ei Alexandri nomine. Verum postquam adulatoribus se commisit, nullum turpitudinis atque intemperantiae genus praetermi-

c) In marg. notatur: συσκευάζων. d) In marg. notatur: Μαρμαίαν — ἐσχάτης — ὄνομα. e) γεγεννησθαι, et in marg. γεννησθῆναι. f) In marg. Al. Ἀλεξιανόν. g) τε.

Ἀλεξάνδρῳ ἐπιχειρήσας, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνεκόπη. ὁ δὲ τούτους τιμωρήσασθαι διανοηθεὶς, ὑπ' αὐτῶν ἀνῆρέθη.

Ἐβασίλευσέ τε Ἀλεξάνδρος ὁ Μάμμαϊας ἔτη ἰδ', καὶ τό γε ἐπ' αὐτῶν καλῶς τε καὶ ἐπιεικῶς ἄρξας, καὶ χωρὶς αἰμάτων ὄλων, τῆς δὲ μητρὸς Μάμμαϊας, ὡς φησιν, ἢ τε φιλοχρηματία καὶ τὸ μικρόλογον εἰς σφαγὴν αὐτὸν τὴν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν σὺν αὐτῇ Μαξιμίμῳ ἀναρρήθηντος ἀπήνεγκεν.

Ἦρχε δὲ Μαξιμίνος ἐπὶ ἔτη τρία ἑμβριδῶς καὶ τυραννικῶς, ἀνὴρ ὑπερμεγέθης καὶ τὸ ἦθος ὠμός. διόπερ τὸν Λιβύης ὑπάρχοντα h) ὑπ' αὐτῆ κατασάντα, καὶ ὁμοίον ὄντα τοῖς τρόποις, οἱ ἐκάστη σασιάσαντες καὶ ἀνελθόντες Γορδιανὸν ἀνθύπατον γεγονότα, καὶ ὀργισμοῦν ἀγόντα ἔτος, χειροτόνησι καὶ ἀκοντα βασιλεία. καὶ ἡ Ῥώμη περιχαρῶς αὐτῆ τὴν ἀναρῆσιν δεξαμένη, πάσας τῆ Μαξιμίμῳ τιμὰς κατέβαλε. συναγαγὼν δὲ αὐτῶ καὶ υἱὸν Γορδιανῆ Γορδιανὸν βασιλεία. Μαξιμίμῳ δὲ παράσκευαζομένῳ πρὸς πόλεμον, καὶ Γορδιανὸς ἅμα τῶ υἱῷ τὴν Καρχηδόνα i) καταλαβὼν, καὶ ἐν ἀπογνώσει τῶν ὄλων γεγονώς, βρόχῳ ἀνεπαύσατο τῆ βίβ. ὁ δὲ παῖς τῆς πρὸς Μαξιμίνου μάχης κρατῆμενος k) ἀνααιρεθεὶς, ἠφανίσθη.

fit. Quin et Alexandro infidari cum coepisset, a militari manu prohibetur, quos ipse punire propterea meditatus, ab iisdem interficitur.

Alexander ergo Mammaeae filius annos imperavit quatuordecim, recte sane atque clementer, quantum quidem in ipso fuit, et sine vilo omnino sanguine. Sed matris Mammaeae, ut hic refert, pecuniarum cupiditate ac fordibus factum est, ut vterque, Maximino electo, militari seditione necatus sit.

Maximinus post hunc annos fere tres ferociter ac tyrannice imperavit, homo fastuosus (vegrandis) moribus que saevus. Quamobrem Africae Praefectum ab ipso constitutum, moribus similem, milites ibi aegre ferentes atque in Imperatorem insurgentes, Gordianum olim Proconsulem, iam octogennarium, Imperatorem creant vel inuitum. Cuius mox Roma libentibus electionem animis accepit, honores que omnes Maximino ademit, Gordiano insuper Gordiani filio in Caesarem illi adlecto. At dum Maximinus bellum adornat, videns Gordianus, (qui iam vna cum filio Carthaginem occuparat,) in summam rerum omnium desperationem se adductum, laqueo vitam abruptit. Filius vero commissa dein cum Maximino pugna, interfectus periit.

h) Sic etiam in ed. Rhotom. i) Ad marg. Versionis notatur: Non recte Καρχηδόνα hic legitur in textu Graeco. (quod et erat in Boecl. textu, a me statim correcto.) k) In textu est: τῆς — μάχης κρατουμένης — in marg. Al. κρατουμένης.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τῷ πάθει
 τῶν ὑπεραλγίσαντες, καὶ
 διδιότες καὶ μισῶντες Μαξιμί-
 νον, ἀναγορεύουσιν ἐν Ῥώμῃ
 Βαλβίνον τε καὶ Μάξιμον.
 κατ' ὧν τάσεως ὑπὸ τῶν στρα-
 τιωτῶν ἀνεγερομένης, συμβα-
 σιλεύει τῶν καὶ Γορδιανός,
 ἀπόγονος Γορδιανῆ τῆ πρώτης,
 κομιδῆ παῖς, θυγατρὸς υἱός.
 καὶ Μαξιμὸς ἐξίοντος κατὰ
 Μαξιμίνου, ἀναιρῶνται Μαξι-
 μίνος ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιω-
 τῶν, καὶ κομίζεται πρὸς Μά-
 ξιμον ἢ κεφαλῇ, εἶτα 1) πρὸς
 αὐτὴν Ῥώμην. ἔ ποτὶ τὸ ἐν
 μέσῳ καὶ οἱ στρατιῶται τασιά-
 σαντες, ἐξάγασσι τῶν βασιλείων
 Βαλβίνον καὶ Μάξιμον, καὶ
 πᾶσαν αὐτὰς αἰκίαν αἰκισάμε-
 νοι, ἀναιρῶσι, μόνον ἀνεπόν-
 τες βασιλέα Γορδιανόν, περὶ
 εἴτη τρισκαίδεκα γεγονότα ἐν
 οἷς καὶ ὁ ὄγδος τελευτοῦται
 λόγος.

Ἐσι δὲ τὴν φράσιν σαφῆς
 καὶ λαμπρὸς καὶ ἠδύς, καὶ λέ-
 ζει χρώμενος σώφρονι, μήτε
 ὑπεραττικίζεσθαι καὶ τὴν ἐμφυ-
 τον ἐξυβριζέσθαι χάριν τῆ συν-
 ἠδίας, μήτε πρὸς τὸ ταπεινὸν
 ἐκλελυμένη, καὶ τὴν ἐντεχρον
 ὑπερορώσθαι γνῶσιν. ἔτε δὲ πε-
 ριτολογίαις ἐσὶν σεμνυνόμενος,
 ἔτε τὶ τῶν ἀναγκαίων παρα-
 λιμπάνων. καὶ ἀπλῶς ἐν πά-
 σαις ταῖς κατὰ τὴν ἰστορίαν
 ἀρεταῖς ἔ πολλῶν ἐσι δεύ-
 τερός.

1) εἶτα καὶ πρὸς λ.

Romani hic incredibili dolo-
 re ex horum interitu percussi,
 simul metuentes atque odio
 Maximinum prosequentes, Im-
 peratores renunciant Balbinum
 et Maximum. In quos ut rur-
 sum militaris excitata est sedi-
 tio, imperavit vna cum eis et
 Gordianus, Gordiani maioris
 ex filia nepos, admodum ad-
 huc puer. Maximo post ad-
 versus Maximinum profecto,
 interfectus a suis militibus Ma-
 ximinus est, allatum que caput
 eius ad Maximum et inde Ro-
 mam. (ipsam.) Nec longo in-
 teriecto tempore tumultuantes
 denuo milites, palatio educen-
 tes Balbinum et Maximum,
 omnibus contumeliis crucia-
 tibus que affectos interimunt,
 et vni Gordiano tredecim cir-
 citer annos nato imperium man-
 dant. Hoc libri octavi extremum est.

Scriptoris huius dictio clara
 est atque perspicua, quin et
 iucunda: vocibus autem utitur
 temperatis, neque supra mo-
 dum Atticis, quibus nativa illa
 communis sermonis gratia
 quodammodo violetur: nec rur-
 sus in humilitatem quandam
 ita demissis, ut artem omnem
 illae fugisse videantur. Adhaec
 nec superuacaneis tumet, neque
 necessarium quid omittit: sed,
 ut vno verbo absolvam, omni-
 bus historiae virtutibus paucis
 sane cedit.

Latinorum autem porro sunt vetera, 1) illa Capitolini, in Albino c. 12, e. T. 1. p. 707. *quae qui diligentius scire velit, legat — de Graecis, Herodianum, qui ad fidem pleraque dixerunt, — it. in Maximinis duobus c. 13. T. 2. p. 56. ut Herodianus dicit Graecus scriptor, qui ei, (Maximino,) quantum videmus, in odium Alexandri plurimum favit, (quo de cf. ad Nostr. 6, 9, 17. Exc. T. 3. p. 542. et ad 7, 2, 20. p. 900. Add.) — it. in Maximo et Balbino c. 15. p. 159. i. haec sunt, quae de Maximo ex Herodiano Graeco scriptore magna ex parte collegimus. — Tanta est autem historicorum inter se errantium imperitia vel usurpatione, ut multi eundem Maximum, quem Pupienum, velint dici, quum Herodianus vitae suae temporum scriptor Maximum dicat, nos Pupienum, — it. p. sq. m. ut Herodianus dicit, (quo de recte Casaub. N. 3. „haec non leguntur apud Herodianum: et Herodiani non esse ausim affirmare.“)*

2) haec Lampridii in Diadumeno c. 2. T. 1. p. 773. e. sq. Herodianus Graecus scriptor haec praeteriens, Diadumenum tantum Caesarem dicit puerum a militibus nuncupatum, et cum patre occisum, (praeteriit autem, quia de patre Macrino praecipue agendum susceperat,) — it. in Alexandro Seuero c. 52. p. 1009. i. ἀναίματον imperium eius, — ut Herodianus Graecus scriptor refert in libris temporum suorum, (quo de cf. ap. Nostr. ad 6, 1, 15. p. 294. m.) — it. c. 57. p. 1021. m. amisisse illum exercitum dicunt fame, frigore ac morbo, ut Herodianus auctor est contra multorum opinionem, (cf. ap. Nostr. ad 6, 6, 4. e. p. 423. e.)

3) istud Trebellii Pollionis de Tito T. 2. p. 341. docet Dexippus, nec Herodianus tacet, — Titum tribunum Maurorum, etc. (quo de cf. ad Nostr. 7, 1, 21. Exc. p. 388.)

Sed recentiorum posui haec: 1) ex edit. Par. „Andreas Schottus Obseruat, H. l. 3. c. 12. p. 141. Ut Thucydidem Demosthenem que eius aemulum transcripsit Crispus Romanae Historiae facile princeps: sic et in historia paris cum illo dignitatis ap. Graecos Herodianus Demosthenem est imitatus,

ib. „Iacobus Cappellus, Praef. Hist. Eccl. — Post scriptores sacros Principes lectione dignissimos censeo Polybium, Tacitum, Herodianum inter veteres. —

ib. „Idem Cappellus ib. — Sub Alexandro Seuero, qui periit A. V. C. 988., floruit Herodianus, qui Graece

scripsit historiam pauciorum quidem, quam Dio Cassius, annorum, sed admodum iudiciosam et elegantem, a Commodo, qui regnare coepit A. V. C. 933., ad Maximinum, qui periit a. 990.“

2) ex edit. Oxon. „Ioannes Bodinus Methodo historiarum c. 4. de Suetonio locutus: *Non idem fuit in Herodiano studium veritatis inquirendae: nec fere potest eiusdem Principis virtutes ac vitia recensere.*“ — Bonus vir hic vix inspexerit Herodianum, aut caecus!

3) ex edit. Patau. „Ex Gerardo Ioanne Vossio de Historicis Graecis lib. II. c. 15. Temporibus M. Aurelii Antonini et Commodi etc. — Tum quoque magno in pretio fuit Herodianus. Condidit hic Historiarum libros octo, eos exorsus ab excessu M. Aurelii Antonini Philosophi, ac desit in morte Balbini et Maximi, ac Imperio Gordiani Nepotis. Stylus Photio teste est elegans, perspicuus, ac talis plane, vt vix Historicorum vlli vlla virtute cedat. Veritati etiam studuit: nisi quod fides eius nutet in Alexandro et Maximino. Quod etiam obseruatum politissimo huius Scriptoris Interpreti Angelo Politiano in praefatione expositionis Suetonii, (— quam non potui consulere, vt verba ipsa inquirerem, et an auctorem fundum ve suae sententiae ac suspicionis ederet, —) et ante eum Iulio Capitolino in Maximinis duobus, vbi ait, *Herodianus* etc. (— quo de supra —) Similiter Trebellius Pollio in xxx Tyrannis, (— vbi prorsus nil, praeter antea data, —) ac Lampridius in Alexandro Seuero et Antonino Diadumeno.“ (de quibus supra etiam.)

4) ex Hederici Notitia Scriptor. p. 608. „Fr. Robortellius — Herodianus persimilis Thucydidi. Nam eleganter imperatorum res gestas ab Antonino et Commodo ordiens, vsque ad Gordianum nepotem describere conatus est, et conciones apte suis locis effinxit. Sed poterat, qua in re culpa non caret, historiam suam consulatibus distinguere; quod in historia est necessarium. (Nec persimilis Noster Thucydidi, et causas habuerit, quare scriberet sua ratione historiam.)

ib. „Carolus Sigonius — Imperatorum singulorum actiones et gesta diligenter et certo ordine enumerat. Concionibus gaudet, sed breuibus (partim.) Acuminè, breuitate et sententiarum grauitate Sallustio comparandus. Si meliorum temporum res tanto ordine et ea copia scripsisset:

inter graecos historicos, qui latina memoriae mandarunt, principem locum procul dubio obtinuisset.

ib. „Deg. Whear Relect. h. — quorum (imperatorum) vitas et res gestas politissimus ac iudicii non vulgaris auctor, Herodianus, dilerte et eleganter octo libris descripsit. Eum igitur si cum superioribus biographis suo tempore coniungat lector noster: Commodi imperatoris aliorumque septem, qui eum sunt secuti, usque ad Gordianos, historiam plenior, longeque illustriorem habiturus est. Siquidem in eo scriptore negotiorum personarumque varietatem multam, multam rerum nouitatem deprehendet, crebra in vtramque partem fortunae, ceu vacillantis, exempla habebit, consilia admirabilia et consiliorum inopinatos euentus obseruabit, graues pro tempore sententias, et plenam vbique dignitatis, plenam suauitatis orationem comperiet, denique copiosam quandam ad instruendos mores supellectilem — ita Politianus — inibi inueniet, et tanquam speculum humanitatis agnoscet, in quod inspicere omnis vita poterit, vnde ea capere atque haurire documenta queat, per quae vel publicis, vel privatis rationibus consulatur. Legat igitur, censeo, siue graece, siue latine hunc auctorem. Nam haud scio, vter maiorem laudem mereatur, Herodianus ne, quem in lingua sua vberem venam fluere non negauerim, an Politianus, qui Herodiani scripta tanta felicitate interpretatus est, vt non transtulisse, sed ipse composuisse videri possit.“ (Quod postremum iudicium in comparando Scriptore et Interprete quam et nimum et imperitum!)

*COMMENTARIUS DE TRIBVS CODD.
MANUSCRIPTIS.*

Hi codices *) quomodo mihi reperti sint et cogniti tractando, vt ostendam: primo singulos perlustrare placet, deinde comparare eosdem inter se, id que per quaedam capita summa, partim ex ordine elementorum, partim e partibus grammaticae vulgaris solennibus, denique in partem vtramque, quoad vel bona, vel vitia. Quarum quidem animadversionum obseruationum que pertinebunt ad scribendi genus externum aliae, aliae ad internum.

I. Scribendi genus externum

complectitur haec, compendia scribendi, simplices duplices ve litteras, non modo consonas, sed et vocales, it. maiusculas vel breues, porro accentus, spiritus, puncta diaereleos et critica, praeterea formam contractam vel minus, dein distinctiones, tum iuncta vel seiuncta vocabula, denique laeuitatem cum iota subscripto. Post haec huc referimus et vitia scripturae, non illa ambigua.

Compendia scribendi

in Ms. Vindob. non vidimus, per ea quidem, quae Illustris a Locella excerpfit, tum in Ms. Ven. apud Zanettum modo pauca, ea que vulgaria, obuia illa in editionibus, quoad consonas quidem, *ϑ*, *ς* et *ϗ*, sed quoad vocales syllabas que, praesertim *Μακροῖ* 4, 14, 5. pro *os*, it. *μὲν* ib. 16. pro *μὲν*, et *τὸν* 5, 6, 22. p. *τῶν*.

Sed ex Ms. Bau. excerpta dedit Martinus non tantum illa priora vulgaria tria per consonas duplices, et aequè vulgare illud *ς*, pro *ου*, verum etiam alia haec, quae subiecimus potissimum ex ordine librorum Herod., partim et e Martini explicatione.

κατ' ἑ λάμβάνεν 1, 3, 1. p. *κατελάμβανεν*

τὸ ἀνάνιον 1, 4, 3. *τὸ ἀνδρώπινον*

πορφύρα 1, 5, 14. *πορφύρα*

μεγαλοφόν 1, 5, 27. *μεγαλοφρόνων*

αὐτ' 1, 3, 16. 1, 13, 13. *αὐτὸν*

ὑπερέβαλ 2, 6, 10. *ὑπερεβαλῆν*

κελευσάντ 3, 12, 23. *κελευσάντων*, ii. *ἐαυτ'* 4, 4, 13. *ἐαυτῶν*

*) De ipsiis Codd. in praef. T. I. dictum.

Φιλάνος 4, 3, 6. Φιλάνθρωπος, vbi tamen omiffum est signum, quod ἄνθρωπος per compendium scriptum significat, (cf. antea 1, 4, 3.)

^{ου} ξίφ 4, 4, 5. ξίφου

^{ορ} νεολαί 4, 9, 7. quod literarum compendium difficile est ad explicandum: infra recte scriptum est. (Hic quidem requiritur accusatiuus νεολαίαν, qui et est ib. 13.)

ὄττε 6, 7, 2. οὔττε

^{τι} μή 7, 1, 4. potius μή τοι, quam μή τι (cf. ib. 22.)

λαβ̃ 7, 11, 1. λαβών

Denique ad 2, 2, 8. Martinus: „in πλαῖστον δὴ posterius vocabulum, per compendium litterarum scriptum, δὴ, quam δε legere malim“ (ita ergo tantum, nec ipsam illam figuram exsignando.)

Simplici vel Duplici littera, ea que consona, scripta vocabula, maximam partem vitiosa, damus simul e tribus Codd., (quorum Bau. hic semel modo nominamus, sed reliquos diserte adiicimus deinde,) secundum ordinem elementorum, per λ, μ, ν, ρ, σ et τ.

ἔμελλον 1, 15, 3. pro ἔμελεν, non deprauato 1, 2, 4.

ὑπερβαλούσης 2, 1, 7. etc. et tamen ὑπερβάλλον (neutr. adi. c. subst.) 3, 9, 11. etc. sed rursus ὑπερβάλλον 6, 5, 11. p. particip. ὑπερβαλόν, vbi et mox sine Var. rectum ἐμβαλόν, — cf. tamen alia recta et sine Var. in Ind. v. — tum ὑπερβαλόντως 3, 11, 8. etc.

προσβάλοι 2, 5, 15. vbi Mart. „tamen altera manus alterum λ supra adscripsit“ quod προσβάλλοι erat in Codd. rel. clam et in edd. diserte, sed recta alia et sine Var. cf. Ind. v. προσβάλλαν.

ἐνέβαλε 3, 7, 1. pro edd. et rel. Codd. ἐνέβαλλε, vt ἐνέβαλον 4, 9, 14. med. p. vulg. ἐνέβαλλον, — sed recta et sine Var. ἐνέβαλεν 2, 3, 12. p. 75. 2, 14, 1. m. 6, 7, 4. m. it. alia tempora in hoc v. ἐμβάλλαν, cf. Ind. it. in simpl. βάλλαν. — it. διέβαλεν 6, 1, 13. i. p. vulg. διέβαλλ. — tum ἐπεβάλλοντο 8, 4, 9. m. p. vulg. ἐπέβαλον.

ἀποβαλόντας 7, 12, 13. m. Ven., p. rel. Codd. et edd. ἀποβαλόντ., sed sine Var. ἀποβαλόντι 6, 6, 4i. e.

ἐπισέλλαν 3, 1, 5. i. pro ἐπισείλαν rel. Codd.

ἀπολλόμενοι 6, 6, 10. p. 436. p. vulg. ἀπολόμενοι, — it. ἀπώλλοντο 7, 9, 19. e. p. vulg. ἀπώλοντο, cf. προσάπώλλοντο 4, 9, 15, e.

ἀπαγγελοῦντων 8, 5, 17. e. — ἀγγέλοντες 8, 6, 3. sed recta et sine Var. ἀγγέλλοντες ib. 15. e. et ἀγγελοῦντας ib. 15. vt alia horum verborum in Ind.

sed ἀσχάλλαν 1, 9, 22. etc. semper, etsi edd. Ald., e Codd. et ipsae ductae, interdum ferunt per vnum λ modo, πολὺν 4, 14, 6. i. et 4, 10, 7. e. quo loco post. Mart. „sed est in margine, γρ. πολλήν“

ἄλλως 8, 4, 24. i. vbi ad Ms. Vi. Locella „pro ἕως“ quod et diferte fert Ms. Ve., sed vitiatum p. vulg. et tacito Ms. Ba. ἄλλως.

cuius generis alia per consonas has et reliquas praebebitur deinde ad subst. nominum propriorum, perrecturi hic in caeteris consonis,

βλέματι 4, 5, 17. m. p. βλέμματι

ἐριμμένην 2, 6, 10. 2, 10, 4. 8, 4, 28. 8, 8, 16. — ἐριμμένην 3, 6, 10. sed rectum et sine Var. ἐριμμένους 8, 8, 19. i.

προσαρχῶν 1, 4, 8. p. vulg. προσᾶρχῶν,

περιδερούς 4, 2, 6. tacite sic cum Stp. al. per Codd., sed diferte in Ba. saltem, vt clam in rel., 5, 5, 4. p. 135. et 5, 8, 2. p. 242. p. edd. Ald. al. περιδερόν.

πλασσάμεναι 4, 2, 3. i. p. vulg. et rel. Codd. πλασάμ.

quibus statim adiungemus illud genus, quod *duplices* commutat cum aliis *duplicibus*,

Φυλάσσοντα 2, 1, 13. p. 19. p. vulg. et rel. Codd. Φυλάττοντα, sed sine Var. Φυλάσσοντας ib. 2. et Φυλάσσοντες 8, 7, 8. e. et contra ἐφύλαττε 1, 8, 8. i. etc. sine Var. quoque, vt semper πράτταν et ἠτήσασθαι,

πίτταν 8, 4, 26. i. sed πίσσα et πίση ib. 27. et 30. sine Var. omni vel edd. vel Codd.

θαλάττης 1, 16, 7. p. 689. 2, 10, 8. i. 2, 11, 7. e. 6, 7, 10. p. 460. 8, 2, 6. sq. sine omni Var., it. θαλάσσης 5, 4, 4. e. θαλάσσαν ib. 11. i. 4, 3, 17. sed et sine Var. θαλάττης ib. 19. — at θαλάττης 2, 11, 16. p. 356. solus Ms. Ba. p. edd. et rel. Codd. θαλάσσης, it. 3, 4, 10. e. θάλατταν p. vulg. θάλασσαν, — at θαλάσσης 3, 1, 11. m. pro vulg. θαλάττης, — denique θαλάσσαν 8, 7, 1. e. cum Ms. Ve. p. edd. et tacito Ms. Vi. θάλατταν.

Scriptura *Nominum* *propriorum*, quorundam saltem tum per hoc genus, tum simul per aliud,

λακίλα 1, 8, 6. p. vulg. Λακίλα, quo loco Var. notarat Mar-
tinus, non item ib. 7. 9. p. 296. 4, 7, 7. e.

σύλα 3, 7, 13. p. vulg. Σύλα, sed σύλαν 4, 8, 14. i. p. vulg. Σύλλαν,

καπελαιός 7, 9, 2. i. etc. p. Καπελλίως. vulg.

γαλλικανός 7, 11, 6. 10. sq. p. vulg. Γαλλικανός,
et sic

ἰλλυριός 6, 7, 4. e. ἰλλυρικὸς 2, 9, 1. etc. semper
καπιτωλίω 1, 9, 4. etc. sed καπιτωλ. 8, 8, 5. i.

μηνόφιλος 8, 2, 14. e. p. vulg. Μηνόφίλος.

μαζ' μω 7, 9, 7. vbi Mart. „per errorem“ p. Μαξιμίνα, vt
in rel. locis recte.

κόμοδοι 1, 2, 2. p. 35. cum Vi. Κόμοδοι, partim adeo, dum
hic in rel. locis cum Ve. Κομμ. semper tenet,

μαμαία 5, 3, 6. e. 5, 7, 1. e. 9. sed μαμαία 5, 3, 4. 6, 1, 10.
20. p. vulg. Μαμαία.

γαννυμήδην 1, 11, 5. p. vulg. Γαννυμήδ.

ἀνίβαν 4, 8, 14. i. p. rel. Codd. tacito Ἀνίβ., quod et in ed.
Stp., al. sed in Ald. Ἀνίβαν, e Cod. aliquo haud dubie,

Μαικίνας 7, 11, 6. sine Excerptis ap. Martin., vbi μαικίνα.
Ald. elemento breui,

πεσηῶντι 1, 11, 7. i. 8. e. 3. (p. 424. vbi Ms. Vi. πειῶνς,)
sed ib. 14. i. πεσιν., denique ad 12. Mart. „hic erat, vt
in Stp.“ quae semper Πεσσιν. habuit,

Βασινός 5, 3, 7. vbi Zan. ad Ms. Ven. „sic vbiq.“ vt Ba.
βασίαν. it. ib. 12. sed ad vulg. Βασσιανός 3, 10, 9. i. nil no-
tarat Mart.

γέτταν 3, 14, 17. p. 767. 4, 3, 4. 11. e. 13. — 15. i. e. 4, 4,
7. p. vulg. Γέταν.

Μαίσα 5, 3, 2. i. „sic vbiq. Zan.“ ad Ven., vt et Ba.,
modo per elementum breue, it. ib. 4. i. 18. 22. 5, 7, 1.
5, 8, 7. m. pro vulg. Μαισά, sed 5, 5, 1. e. μαίσης Ba.,
at Μέσης Ve., p. vulg. Μαίσης,

Σοικίς 5, 3, 6. m. ad quod tacent Excerpta e Codd., sed
ad 5, 8, 16. sq. Mart. „σοικίδα, sed αι super s adscriptum
est.“

μηδείαν 6, 5, 15. p. 393. p. vulg. Μηδίαν, it. 6, 6, 9. p. 434.
et ib. 2. e. μηδεία, p. vulg. Μηδία,

Γαλατίας 3, 3, 1. i. Ms. Vi. p. vulg. Γαλατίας, quod, quan-
quam tacente Mart., per elementum saltem breuius te-
nuerit Ms. Ba., (vt 3, 2, 11. m. „γαλατίας“ in qua
simpl. vocali conspirabant ib. et rel. Codd. cum edd.)
qui ib. mox καππαδοκίαν, et ib. 9, 3. i. καππαδοκίαν, p.
vulg. Καππαδοκίαν, mox tamen ib. Λαοδύκεια vulg. refert,
at ib. e. βηρυτίαν, p. vulg. Βηρυτίαν, nil variando vel
antea, vel ib. f. in Ἀντιοχεία, cf. 5, 2, 21., nec in Βιθυ-
νίαν ib. 17. sq. nec in Νικομήδσαν 5, 5, 3.

τίγρητα 3, 4, 17. m. p. vulg. Τίγριδα, sed Τίγριδος 2, 8, 13, i. sine Var., vt Τίγρητα 9, 5. 5. p. 378.

τίβρον 5, 8, 18, e. p. vulg. Θύβρον, sed sine Var. Θύμβριδος 6, 11, 10. i.

Ἀλβίνον 7, 10, 6. p. 823. sic et porro Loc., et Ms. Ba. ἄλβινον, p. vulg. Βαλβίνον, it. ib. 7. p. 828. 13. i., — sed ad vulg. Βαλβ. 7, 12, 5. i. Loc., sic est h. l. in cod. Vi. etiam vbi Ms. Ba. ἄλβ., — at 3, 6, 4. i. Βαλβίνον cum edd. Gr. etiam tacite Codd., it. ib. 13. i. 8, 7, 20. e. 22. i. 8, 8, 8. i. sed ib. 11. i. Ba. iterum ἄλβ.

Simul de *Punctis Diaereseos*,

quae et supra desiebant in quibusdam Nominib. Propr., quo pertinent

διαδοικτιανόν 5, 4, 24. p. vulg. Διαδοικμενιανόν,

πλαυτινόν 3, 11, 8. i. p. vulg. Πλαυτιανόν, quam scripturam posser. tenuit §. pr. et semper in rel. locis,

κυντιανόν 1, 8, 11. p. 305. sed Ms. Ve. Κυντιανόν, at Ms. Vi. Κυντιανόν, tum Ald. al. Κυντιανόν, p. Stp. al. Κυντιανόν,

Ἀνολήιον 8, 2, 3. sic tacite Codd. omnes, it. ib. 6, 8, 3, 2. 8, 3, 13. sed 3, 6, 10. diferte Ba. ἀνολήϊας, rel. Az. it. 8, 7, 1. Ba. sed tacite iterum ib. 5. 7. 19. at ib. 3. diferte ἀνολήϊοι.

διπετῆς 1, 11, 2. i. sed Mss. Ve. et Vi. διπετῆς, p. vulg. διπ., tum διπετῆ 5, 3, 11. i. Ms. Ba., p. vulg. διπ., quod et tacite sequuntur rel. Codd.

προπάροχα 1, 4, 10. p. III. Ms. Vi. p. vulg. προπάροχ.

προϊάν 1, 14, 17. ad quod vulg. tacuere Excp. e Codd., it. 2, 4, 18. 3. 9. 18. i. 3, 11, 4. sq. 5. 5; 16. i. 7, 6, 16. m. sed ib. 3. e. clare Ba. προϊόντων, at Ve. προϊόντ. cum Stp. al., at Excp. Vi. modo per compendium „πρ.“ quod, respiciens edit. Hal., aperiat tamen eiusdem προϊόντ.

Πομπηϊανός 1, 6, 11. 20. 1, 8, 7. 9. sine Var. it.

Πομπηϊόν 3, 7, 18. i. m. sed

ῥωμαϊνόν ib. i. e. p. vulg. ῥωμαϊκ., quo longiori elemento et deprehenditur tacite 3, 9, 1. p. 640. it. 4, 7, 4. i.

Simul de *Punctis Criticis*,

quale signum adfuit per tria puncta ad vulg. δεδευμέναις 8, 4, 30. m. tantum „in Ms. Ven. δεδουμέναις sic Zan.“ quo de v. Not.

Vocabula per *i* et *e* scripta.

Horum adi. quidem *αἰλιος* habemus quater, sed semel *αἰλιος*. 7, 5, 6., et vtrumque sine Var.

Sed in subst. magna inconstantia per Codd. obuersatur, dum alterutram formam modo tentant, modo retinent, praecipue Ba., cf. 1, 4, 16. *αἰθενίος*, p. *αἰθενίος*, sed ad 1, 7, 5. e. *πριγονίος* Martin. , Ms. Ba. *πριγονίος*, tamen super *e* a scriba Iota notatum est etc. — et sic porro, cf. 1, 8, 10. p. 299. 1, 15, 5. e. p. 614. (non item 2, 10, 3. e. etc.) 1, 16, 5. i. 2, 1, 5. e. 2, 3, 17. i. 2, 7, 3. e. 2, 8, 4. e. (contra 2, 12, 4. p. 366. 4, 5, 6. i.) 3, 3, 1. i. 3. i. e. 3, 11, 11. e. 6, 5, 15. p. 393. 6, 6, 2. e. 9. p. 454. 7, 1, 21. p. 570. 7, 3, 8. i. (contra 7, 5, 3. p. 663. 7, 10, 7. p. 828. 7, 11, 6. i. 8, 2, 14. m. 8, 8, 8. p. 1113.) 7, 5, 5. e. 7, 11. 15. i. — sed quoque Ms. Vi. cum Ba. 1, 14, 1. i. 3, 1, 7. p. 494., sed solus Vi. 3, 3, 1. p. 523. secus ac 3, 2, 11. p. 515.

Accentuum ratio

primo vitiosa est in Ms. B., non tantum in verb., vt inf. 3, 5, 9. p. 566. it. in particip. 1, 17, 7. i. sed etiam in adi. 2, 10, 11. p. 519. 7, 6, 7. p. 704. — et in subst. 1, 16, 9. p. 695. 2, 4, 6. i. Add. 3, 8, 13. p. 627. Add. (cf. 7, 7, 13.) 4, 7, 6. p. 902. 5, 6, 21. p. 210. 7, 1, 16. i. 7, 5, 8. i. 8, 5, 15. p. 1035. — sed in Ven. 6, 7, 15. p. 470.

dein vel recta, vel alia, quam vulgaris, per vna quidem vocabula, tum adi. 3, 7, 5. p. 599. 4, 9, 6. e. 4, 12, 4. e. p. 991. 5, 1, 12. e. p. 20. 7, 7, 7. p. 733. 8, 2, 11. p. 939. 8, 7, 5. p. 1079.

tum subst. primae declin. 6, 5, 4. i. 11. e. 6, 7, 10. p. 460. (contra 8, 4, 23. p. 1003.) 8, 2, 7. p. 930. ib. 8. p. 932. (vbi p. Ba. *χωραν* dant rel. Codd. *χωρων*.) cf. supra *Μαῖσα*, — secundae declin. 4, 7, 9. i. cf. 1, 12, 9. p. 492. *σίτον* Ba. sed *σίτον* Vi. — 7, 3, 15. e. p. 641. — tert. declin. 3, 4, 15. m. 3, 14, 15. e. — 2, 2, 1. e. 4, 13, 10. e. 5, 1, 14. p. 26. 7, 1, 9. m. 2, 3, 23. e. 5, 6, 9. i. 8, 7, 13. e. — 7, 6, 19. i. 4, 2, 5. p. 811. 7, 11, 3. e. p. 848. — 4, 2, 10. m. 4, 8, 5. e. 6, 8, 16. e. 8, 4, 30. p. 1017. 1q.

tum verb., vel finiti temporis 2, 13, 19. p. 416. 7, 8, 7. m. — vel inf. 1, 14, 1. p. 586. — 1, 7, 4. p. 240. (*φθάται*) etc. — 1, 17, 3. p. 707. 7, 10, 4. i. — 1, 17, 16. p. 728. *δρῦσαι* Ba. sed *δρύσαι* rel. Codd., at per circumflex. iterum tacite rel. Codd. 2, 1, 19. etc. — 2, 6, 10. p. 175.

2, 9, 3. p. 268. — ib. 6. p. 277. — 2. II, II. i. 6, 2, 8. p. 323. 7, 7, 8. p. 736 — 2, 14, 9. p. 442. — 5, 3, 1. p. 57. 5, 8, 9. p. 251. 6, 2, 3. p. 311. — 6, 4, 8. e. — 8, 6, 4. p. 1053. — 8, 8, 14. p. 1126. — 1, 17, 17. p. 730. — 2, 1, 16. i. — 2, 5, 10. p. 144. — 2, 9, 7. p. 281. 7, 9, 18. p. 800. — 3, 3, 5. e. 7, 9, 24. i. — 3, II, 5. p. 690. 7, 4, 10. p. 662. — 3, II, II. p. 696. 7, 5, 11. e. — vel particip., per sing. 7, 10, 15. i. — simul per plur. 1, 10, 4. p. 335. — 3, 12, 10. m. 7, 10, 15. p. 840. 8, 6, 16. p. 1067. — 3, 12, 20. p. 723. 4, 9, 11. i. 7, 2, 13. e. 7, 4, 13. e. 7, 5, 6. p. 674. 8, 5, 2. e. — 4, 2, 3. e. — 7, 6, 21. p. 725. — 8, 4, 9. p. 984.

nominatim negatiuarum particularum,

μηδ' ὅλως 1, 1, 5. p. 24. 3, 10, 15. i. — *μηδὲ*, v. in iunctis et feiunctis, — *μηδ'* 1, 10, 8. e. etc. — *μηδ'* 2, 1, 4. e. sed *μηδ'* 5, 7, 4.

separatim per dictiones encliticas, et quidem adu., (praeter *περ*, quod cum aliis vocibus sine interuallo villo copulant Codd., aut ita scriptum in Excerpt. praebetur, vt non liquido dignoscatur interuallum. cf. Ind. in *περ*,)

ὅπερ ποτ' 1, 6, 14. p. 209. — *ὅτε ποτ'* 2, 1, 4 p. 6. 2, 13, 10. p. 395.

τοῖς ποτὲ 5, 1, 14. p. 27. clare Cod. Ba. sed clam rel. — *πᾶποτε* 5, 4, 16. p. 114. sed *πᾶποτε* Ve. clare cum Stp. et clam Vi. — *καὶ ποτε* 4, 4, 6 p. 851. — *μη ποτὲ* 4, 6, 10 i. sed clam Mss. rel. *μηποτε* cum Stp.

ἕδεμίαν πῶς 4, 13, 15. p. 1019. sed *μηδὲ μίαν πῶς* Ve. et *μηδεμίαν πῶς* Vi.

μή πως 2, 2, 8. p. 40. cum Stp. clam Codd. it. 6, 1, 12. p. 290. 8, 3, 8. i. cf. in iunctis,

πάνυ τοι 2, 2, 9. i. 3, 10, 14. i. 5, 2, 11. i. 7, 5, 18. e. 8, 6, 1. m. 8, 8, 7.

nominatim porro in copula, (praeter *οἷστε*, quod cum Stp. semper sic vna voce Codd. ferunt clam, cf. 1, 6, 21. i. et in iunctis,) secundum varias rationes grammaticae vulgaris, primo post nullum accentum s. praepositionem sine accentu,

ἔς τε 2, 7, 5. i. — *ἔς τε* 4, 6, 8. i. — *ἐν τε* 7, 5. 18. p. 692. 7, 10, 7. i. 8, 6, 1.

post accentum autem alium, atque adeo post vocabulum oxytonum, in

ἄτε 1, 7, 5. i. etc. pro coniunct Lat. *utpote*, rel. sed Ms. Ba. ἄτε 7, 9, 11. p. 793. — ἄτε 3, 8, 3. p. 1105. ib. 14. p. 1122.

ἀπό τε 4, 8, 7. i. — διά τε 2, 8, 11. p. 250. 3, 4, 2. m. — ὑπό τε 5, 4, 20. m. — πρὸς τε 1, 2, 9, p. 51. sq. 4, 11, 5. p. 977. — πρὸς τε 1, 3, 13. Ba. sed πρὸς τε Vi.

αὐτός τε 1, 10, 14. i. 4, 11, 9 p. 981. 5, 2, 6. p. 42. Add. sed

ιδῶν τε 4, 13, 11. p. 1014. — μοχ ἀπεισ τε, — sic ἀνῶν τε 5, 6, 21. p. 211 f d ib. 22. i. ὑπό τε, — et προσελθῶν τε 7, 8, 5. m. μοχ ἀνελθῶν τε,

post vocabulum paroxytonum, (quo pertinet proprie illud prius ἄτε, vna editum voce, ut nos quidem scribimus, etsi per se ortum e diabus.) in quo g. nec Ms. Ba. alioqui perpetuo dat τε cum accentu, ut

μεγάλων τε 1, 1, 4. p. 15. cf. ib. 5. p. 23. it. 10. i. etc. — sed ἔργων τε ib. 1. p. 2. cum Mss. rel. — φθῶν τε 3, 2, 13. e. Add. solus Ba. clare, it. 4, 12, 8. p. 997. Add. — συγκαλίσας τε 1, 4, 1. p. 90. sed Vi. τε fine accentu, — μερίται τε 1, 17, 3. p. 707. it. κούφαι τε 2, 1, 1. p. 1.

post proparoxytonum, vbi Ba. solet reclinare, vt

φράσεως τε 1, 1, 1. p. 7. cf. ib. 3. p. 11. it. 4. i. etc. — ἐπεμφέτε 3, 7, 2. m. — μοχ χρήματα τε, — θεραπεύοντι τε 4, 13, 5. i. sed 5. p. φέροντά τε,

post perispomenon, vbi inconstans in τε accentus obseruatur, vt

ἦν τε 5, 5, 4. p. 136. sed Ve. ἦν τε, ἐθνῶν τε 1, 1, 5. p. 20. τῶν τε — γῆς τε ib. 5. p. 21. cf. 1, 2, 9. p. 54. etc. — ἡμῶν τε 1, 4, 7. p. 102. ib. 14. etc. — ἐχρῆν τε 1, 9, 16. cum Vi. — βοηθεῖν τε 2, 7, 5. e. Add. εορταῖς τε 2, 8, 16. e. cum Vi. — πᾶν τε 1, 4, 19. p. 131. etc. πᾶν τε 4, 11, 5. i. cum Vi. — ἐκείθεν τε 3, 3, 6. p. 529. sed μοχ πᾶσαν τε, cf. 3, 6, 17. m. etc. it. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9. p. 105. it. 18. e. καλᾶ τε ib. 1. e. 5, 2, 1. i. 5, 4, 9. p. 105. it. 18. e. etc.

post properispomenon, vbi Ms. Ba. frequentissime accentum in τε tenet, vt

παρεῖχε τε 1, 3, 9. m. 1 6, 19. i. — λαῖτον τε 1, 16, 12. i. sed λαῖτόν τε Vi. cf. 1, 17, 2. i. — γῆρας τε 2, 3, 7. p. 63. sed μοχ ἀνά τε, — ἐκείθεν τε 3, 3, 6. p. 529. sed μοχ πᾶσαν τε, cf. 3, 6, 17. m. — σχῆμα τε 3, 11, 2. e.

παρωρατό τε ib. 4. i. — ἐσθῆτι τε 4, II, 5 p. 976. sed ἐσθῆτι τε VI. qui tamen tacite cum Stp. ἐσθῆτά τε 5, 4, 12. e. vbi Ba. ἐσθῆτα τε, cf. 5, 6 21. p. 213. 5, 8, 2. p. 242. 6, 4, 7. p. 364. — παραδῆναι τε 5, 4, 17. m. — ἀπαγγεῖλαι τε 7, 6, 14. e. cf. 4, 13, 9, m. sed πρώτοι τε ib. 13 e. — κατ᾽ ἄλλῃ τε 4, 8, I. i. sed ἄλλῃ τε ib. 12, e. — ἐπ᾽ αὐτῷ τε 7, 4, 14 i. 7, 5, 10. i. sed πλῆθος τε 7, 12, 14. i. — δηλώσαι τε 7, 6, 13. i. sed ib. e. p. 718. τῆτο τε, at Ve. τῆτο τε, sed ἀπαγγεῖλαι τε ib. 14. e. tacite tres Mss. cf. 8, 6, 4. p. 1053. etc.

similis inconstantia porro in pron. infinito per omnes priores rationes, primo quidem in dissyllabo, post nullum accentum, vt

ὡς τινὰς 3, II, 14. i. 7, 3, 14. p. 637. — εἰ τινος 4, I, 9. i. 4, 9, 13. m. 6, 9, 13. e. — ἐν τινι 5, 4, 21. i.

post alium accentum, et post oxytonum

λαβῶν τινὰς I, 3, II. p. 304. καταλιπὼν τινὰ 6, 5. 15. p. 393. αὐτὸν τινὰ 5, I, 12. p. 18. ὀρχηστῆν τινὰ 5, 7. 12. p. 235. ἄδῃ τινὰ 6, 1, 12. i.

ἀλλὰ τινὰς 7, 3, II. p. 629.

γὰρ τινὰ 4, 3, 4. p. 836. γὰρ τινι 7, 2, 13. i.

δέ τινὲς 3, 7, 8. i. Add. 5, 3, 18. i. Add. — δέ τινος 2, 5, 5. i. Add. 2, 10, 13. i. 2, 14, 9. i. 4, 5, 9. i. 5, 2, 5. p. 37. 6, 5, 14. i. Add. 6, 9, 8. i. 7, 7, 14. i. 7, 11, 5. i. 8, 3, 19. i. 8, 4, 6. i.

δὴ τινὰ 4, 4, 16. i. Add. 6, 2, 12. i. — δὴ τινος 7, I, 25. i.

ἢ τινὰς 4, I, 3. e. ἢ τινὰ 4, 12, 4. p. 990.

καί τινων I, 10, 15. i. — καί τινὰ 6, 4, 14. i.

μὲν τινος 3, 10, II. p. 676. 4, 8, II. p. 924. — μὲν τινος 6, 9, 10. i.

μὴ τινὲς 8, I, 2. p. 902. — μὴ τινος 8, 4, 8. p. 982.

μὴ δέ τινὰ 7, 8, 12. i. — μὴ τέ τινὰ 3, II, 4. p. 688. μὴ τέ τινος 6, 5, 16. i.

ἀπὸ τινος 4, 2, 22. i. 6, 8, I. e. — διὰ τινος 3, 12, 12. p. 717. διὰ τινὰ ib. 17. e. — ἐπὶ τινὰ 5, 4, 13. e. ἐπὶ τινος 7, 5, 6. e. — μετὰ τινὸς 4, 2, 19. p. 829. Add. — πρὸς τινὰ 7, 8, 3. p. 746. 8, 4, 2. i.

simul que cum copula

εἰ τε τινος 4, 2, 16. p. 827. sed Mss. rel. clam cum Stp. εἰ τε τινὲς,

ἐξοχὰς τέ τινος 5, 3, II. p. 71, sed rel. Mss, tacite cum Stp,
ἐξοχὰς τέ τινός,

post paroxytonum

ὡσπερ τινός I, 8, 5. p. 283. νέον τινά I, 17, 24. cum Mss. rel.
— τοιαύτην τινά 2, 9, 4. i. — ἄλλα τινά 4, 15, 6. p.
1046. cum Ve, sed ἄλλα τινά Vi. — φήμην τινά 7, 6, 21.
p. 725. m. Add. — δόλον τινά 8, 8, II. i.

†† θέας τινῶν 3, 8, 17. i. καίτοι τινῶν 6, 1, 15. p. 295. ἐσίας
τινῶν ib. 18. p. 300. ἀγγελεύσαντων τινῶν 6, 9, 4. p. 517. 7,
10, 9. p. 831. — ὀλέγων τινῶν 7, II, 12. i.

post proparoxytonum

ἄκριτόν τινά 2, 14, 7. i. 3, II, 2. p. 684. 3, 12, 14. i. —
Πάτροκλον τινά 4, 8, 10. e. — ἐγένοντό τινες 6, 4, 30. p.
370. cf. 7, 8, 5. p. 749. 8, 3, 20. i. 8, 4, 9. p. 984. —
ὑποβάλλοντος τινός 7, 10, 13. p. 837.

†† γενόμενα τινῶν 7, 7, 5. i. tres Codd. tacite cum Stp.

post perispomenon,

ἐν τινός I, 6, I. i. — I, 8, 5. i. 3, 13, 16. i. 4, 10, 13. m. —
αὐτῶν τινός I, 4, 17. e. 7, 1, 26. p. 580. cf. 4, 12, 7. p.
995. 5, 7, 14. e. — αὐτοῖς τινος 7, 10, 14. p. 839. —
περιελᾶν τινά 3, II, 6. p. 690. — τιμῇ τινι 4, 3, 3. i.

†† αὐτῶ τινῶν I, 12, 2. e. — ἡμερῶν τινῶν 7, 6, I. i.

post properispomenon,

ἄχέ τινά I, 15, 14. e. 6, 4, 13. e. 8, 7, 17. i. — τοιαῦτά
τινά 3, 6, 17. 3, 13, 13. 4, 9, 6. 4, 14, 19. 6, 2, 7. 6,
4, I. 10. 7, 5, 17. 7, 8, 21. 8, 3, 6. 16. sed τοιαῦτα τινά
2, 9, 4. solus Ba. vt 4, 11, I. solus Vi.

†† ἐπακῆσαι τινῶν 3, 5, 12. e.

porro in pron. hoc monosyllabo, cum masc., tum fem., tum
neutr., per superiores rationes, post nullum accentum,

ἄ τις 3, 4, 13. i. Ms. Ba. diserte, sed 4, 5, 5. i. clam tres
Mss. cum Stp., it. 7, 8, 17. etc.

ἄ τι 4, 6, 7. e. sic cum Stp. tres Mss. tacite, it. in ἄς τι 6,
1, 11. p. 286. — ἄς τι 7, 1, 21. e. cum Stp. tacite
Ms. Ve. et Vi.

post accentum aliquem, primo que post oxytonum,

μηδέ τις 8, 7, 17. sic cum Stp. tres Mss. tacite, — it. μή
τις I, 6, 18. p. 217. — δέ τις 6, 8, I. 7, 1, 21. i. sed
diserte Ba. 7, 8, 3. p. 746.

ἀά τι 3, 13, 15. sed tacite Mss. rel. cum Stp. ἀά τι,

δέ τι 4, 2, 2. i. Mss. tres clam cum Stp. sic, it. 4, 6, 10. m.
4, 12, 5. i. 6, 1, 14. i. δδέ τι ib. 4. i.

δη τι 4, 13, 2. i. solus Ba.

ἢ τις 2, 13, 14. p. 405. tres Mss. cum Stp. clam, — it.
 ἄν τι 3, 6, 8. 578. πολύ τι 3, 4. II. m. solus Ms. Ve. ta-
 cite cum Stp. sed Mss. tres sic cum Stp. 3, 7, 8. p. 601.
 5, 1, 3. p. 4.

cum que copula,

πολλή τέ τις 1, 12, 2. i. Mss. tres tacite cum Stp., it. 7, 3,
 5. i. μόνον τέ τις λ.

post paroxytonum,

τοιιάδε τις 4, 9, 3. i. tres Mss. tacite cum Stp.

ἑτέρα τις 1, 10, 1. i. Ms. Ba. sed Mss. rel. cum Stp. clam ἑτέρα
 τις, at πόλις τις 4, 2, 17. i. tres tacite cum Stp.

ἀπαύσσει τις 4, 2, 15. i. Ba. sed rel. Mss. ἀπαύσσει τις cum
 Stp. clam, sic et in Ba. συναμοσία τις 7, 1, 11. m. p. 555.
 — tamen ib. §. sq. i. Μάγνος τις tres Mss. tacite cum
 Stp., it. ib. §. 13. i. τοιαύτη τις, it. 7, 3, 6. p. 618. ποσών-
 τη τις, it. 7, 8, 14. i. 8, 6, 17. i.

μόνον τις 3, 6, 4. e. diferte Ba., sed rel. Mss. quoque sic
 cum Stp. sed tres clam sic cum eodem ib. II. p. 581.

ἕτε τις 8, 6, 17. p. 1069. tres Mss. clam cum Stp. it.

μέρος τί 8, 4, 23. i. cf. 6, 1, 13. e. sed

συνέβη τί 1, 8, 5. e. Ba., at Mss. rel. συνέβη τί clam cum
 Stp. tum

ὡσπερ τι 2, 13, 12. p. 401. tres Mss. tacite cum Stp., at 8,
 2, 6. p. 928. sic cum eodem tantum Ve. et Vi. — ἀδύναί
 τι 7, 8, 3. e. Ba. sed rel. iterum cum Stp. clam ἀδύναί τι,
 πλέον τί 2, 6, 18. p. 191. Ba. sed Vi. πλέον τι, — vt πάνυ τι
 3, 11, 6. i. Add. tres Mss. tacite cum Stp.

μέγα τι 1, 10, 8. p. 395. tres Mss. clam cum Stp., sed cum
 eodem sic μέγα τι 4, 14, 6. p. 1026. — at μέγα τι 7, 11,
 18. e. solus Ba. pro rel. Mss. cum Stp. μέγα τι, — tum
 μέγα τι 8, 1, 6. i. vnus Ba., sed rel. cum Stp. iterum,
 vt ante.

ἕτε τι 4, 9, 11. p. 952. sic cum eodem clam Mss. tres.

denique post proparoxytonum,

τετράγωνόν τι 4, 2, 12. p. 821. tres Mss. tacite cum Stp.
 — 4, 8, 10. e. p. 922. ἐποίησέν τι Ba. diferte, sed rel.
 cum illó simili accentu.

δημόσιοι τί 2, 7, 3. p. 208. Ba. sed δημόσιοι τί Vi., vt φθά-
 σωσι τί 3, 2, 10. p. 513. tacite Ve. et Vi. cum Stp. at Ba.
 diferte φθάσωσί τι,

ἀνησάμενός τις 2, 10, 8. p. 313. tres Mss. clam cum Stp. it.
 3, 6, 3. i.

porro post perispomenon,

ἦν τις 1, 10, 2. i. tres Godd. cum Stp. tacite, it. 4, 13, 2.
i. 5, 3, 2. 6, 4, 4. i. it.

αὐτῶ τις 4, 8, 11. i.

ἄρῶν τι 4, 13, 11. p. 1014. — ἦν τι 7, 10, 14. i.

post properispomenon autem,

τοσαῦτα τις 3, 15, 6. tres Mss. clam cum Stp., it. 4, 2, 6.
i. Add.

μᾶλλον τι 1, 10, 5. i. tres similiter cum eodem, it. 5, 13, 6.

i. 5, 15, 4. i. 4, 4, 5. e. it. δοῦσαι τι 4, 1, 1. m. sed sic
diferte Ba. 1, 17, 16. p. 728.

ἐρῶτας τί 7, 0, 15. e. solus Ba., sed rel. cum Stp. ἐρῶ-
τας τι.

praeterea in pron. pers., per easdem rationes, post oxy-
tonum

πρὸς με 2, 5, 12, i. 5, 11, 10. p. 695. tres Mss. clam cum
Stp., it. 3, 6, 6. e. Ve. et Vi. pro Ba. πρὸς ἐμὲ, — δὴ

μὲ 1, 4, 8. i. tres,

μὲν με 1, 6, 12. i. Add. tres cum Stp. tacite, it. δέ σοι 3,
11, 11. i. 7, 5, 13. i.

ἐπὶ σοί 1, 9, 11. p. 353. diferte Ba. sed rel. Mss. ἐπὶ σοὶ
cum Stp.

σὺν σοί ἢ 1, 6, 18. p. 217. diferte Ba., sed σὺν σοὶ rel.
cum Stp.

παρά σε 1, 6, 18. p. 213. foli Mss. Ve. et Vi. — γὰρ σε
1, 9, 9. i. tres clam cum Stp., it. γὰρ με 2, 10, 4. p. 305.

post paroxytonum autem,

πεντησὺνταίχην σοί 1, 9. 3. i. Ba. et Ve. clam cum Stp. sed nu-
dum σε Vi. — παρὶόντος μοί 1, 5, 6. tres, it. 2, 3, 16.

βίε με 5, 1, 3. i. tres tacite cum Stp., — it. ὄντα με ib.
10. p. 14. cf. 2, 1, 22. p. 29. 1, 5, 8. i.

sed post proparoxytonum

αἰώνιον σοὶ 1, 6, 19. p. 219. tres cum Stp. clam, it. 3, 11,
10. p. 695. — sed ib. 11. diferte Ba. διαδοξάμενός με,

vt rel. clam, et tres iterum tacite 2, 5, 13. e. — it.

ἐπεβλέυσέ μοι 4, 5, 7. m. — it. τὸ μέγιστόν με 5, 1, 5. m.

porro post perispomenon,

σὺν σοὶ 3, 11, 10. i. tres clam cum Stp.

denique post properispomenon,

ἐπὶ δέ μοι 4, 5, 10. i. tres cum Stp. tacite, it. ἀνά μοι 1,
5, 5. i. 10. p. 151. it.

ἄρῳτέ με 1, 4, 2. i.

post eno in encliticis verbis duobus illis, per rationes eas-
dem, primo quidem post accentum nullam,

- ὡς Φασί 4, 5, 17. e. tres Mss. tacite c. Stp. — ὡς Φασί 3, 4, 15. p. 557. sic Mart. e Ba., vt rel. clam, — sed ὡς Φασί 6, 9, 12. m. tres tacite,
 sed post accentum, et post oxytonum,
 δὲ Φασί 7, 9, 20. i. tres clam, — sed ὡς τῶς Φασί ib. 9. i. diferte Mart. e Ba., pro Stp. et tacito Mss. rel. ὡς τῶς Φασί,
 porro post perispomenon,
 γῆν Φασί αὐτόν 2, 1, 15. i. solus Ba. per alius ordinis lectionem, pro Stp. et rel. Mss. clam γῆν αὐτόν Φασί, sed ἐκᾶ Φασί 3, 4, 5. i. diferte Ms. sed rel. clam cum Stp. ἐκᾶ Φασί,
 at in verbo subst., post nullum accentum, (praeter ἐκθ' ὄτα 4, 7, 8. 6, 1, 18. i. tres c. Stp., it. ἀσὶ δ' 2, 1, 3. 7. 3, 14, 14. p. 764. it. 2, 13, 10. p. 395. ἐσι δὲ Ba. c. Ve. sed ἐσὶ δ' Vi.)
 δ' ἐσι 2, 13, 11. p. 398. solus Ms. Ve. tacite c. Stp., dum rel. faciunt aliud genus, cf. deinde, sed 1, 10, 12. p. 405. omnes Mss. c. illo Stp.
 sed post accentum, et post oxytonum,
 ἀδὲν ἐσι 2, 13, 11. p. 398. Ba. sed Vi. ἀδὲν ἐσι,
 γὰρ ἐσι 4, 2, 1. i. tres clam, it. 5, 3, 19. i. 8, 7, 8. p. 1083.
 — γὰρ ἀσὶ 8, 1, 14.
 ὅπερ ἐσι 7, 6, 4. i. Ba. sed rel. cum Stp. clam ὅπερ ἐσι,
 porro simul cum pron. infinito
 δὲ τις ἐσὶ 5, 3, 10. m. tres tacite c. Stp.
 it. simul post copulam
 γενναϊότατοι τέ ἀσὶ 2, 9, 15. i. solus Ba. dum rel. c. Stp. faciunt aliud sq. mox μεγάλοι ἀσὶ,
 post paroxytonum,
 ἔδος ἐσὶ 1. 5, 2. tres c. Stp. clam, it. κράττες ἐσμέν 2, 13, 10. i. — τιμωρίαν ἐσέ ib. 14. e. — αἰδέξ ἀσὶ 5, 1, 13. e.
 tum post proparoxytonum,
 σύνδροός ἐσι 1, 5, 17. e. tres tacite, it. 2, 10, 18. p. 331.
 porro post perispomenon,
 τιμῆ ἐσι 4, 2, 17. m. Mss. tres clam, it. 4, 15, 18. 8, 6, 16. e.

Spirituum ratio

vniversa, vt in Cod. Ba. delit lenis et asper super ρρ. cf. 1, 13, 11. 1, 15, 12. tum in Ve. lenis in vocabulis nominum propr., a magno incipientium elemento, vt Αλεξάνδρω 6, 9, 1. 7, 1, 1. — Ωκεαν. 7, 2, 20.
 dubia, maxime in pron. dem. αὐτ. et recipr. αὐτ., quo de cf. Ind. Var. et infra in *Pronom.*

- prava porro, per asperum pro leni, in adi. 2, 4, 1. p. 101.
 2, 6, 3. p. 161. Ba. it.
 in adu. 2, 7, 14. i. et
 in verb. 2, 6, 19. p. 195. — 2, 2, 25. i. 2, 15, 4. e. 3, 6,
 7. p. 577. 8, 7, 8. p. 1083.
 in subst. 5, 1, 6. p. 8. Iolus Vi.
 it. per l. nem contra pro aspero, in subst. 3, 6, 11. i. — 2,
 8, 16. p. 258. (non vero 2, 7, 1. e. 3, 6, 15. i. 3, 8, 10.
 e. 5, 2, 9. i. 15. e.) — 3, 14, 19. i. 6, 5, 3. p. 378. 7,
 2, 10. e. 11. i. 13. e. 14. p. 599. 8, 7, 1. e. it.
 in adi. 3, 14, 10. i.
 tum lenis in contractis, vt adi. τάληθῆ 4, 12, 7. i. 4, 14, 8.
 m. a tribus Mss. adhibitus, it.
 in pron. κἀμοί 2, 10, 4. i., sed καμῆ 5, 1, 5. i. Ba., pro rel.
 c. Stp. καμῆ, — κακῆνος 3, 6, 8. i. tres clam, etc. v. Ind.
 ἐκῆν. per casus omnes, sed diferte Ba. et Vi. 2, 5, 15. i.
 it. Ba. 6, 1, 4. i.
 in adu. loci illis, κἀκῆ 3, 4, 9. tres clam, it. κακῆθεν, vbi v. Ind.,
 it. κἀκῆσε 4, 8, 15. — tum illo τῆπίσω 3, 4, 19. e. 5, 6, 17. p. 201.
 in verbis, quorum accentus non est simul sub initium, vt
 πρεβῆλστο 2, 11, 9. p. 346. diferte Ba., sed rel. clam, sed
 tres clam c. Stp. πρεβῆλλετο 8, 1, 6. p. 908.
 πρεδῶκατε 2, 13, 13. e. diferte Ba., sed tacite rel.
 πρεκαλῆτο 4, 5, 6. e. tres c. Stp. clam, it. 4, 14, 13. 7, 1,
 11. i. f. d. diferte Ba. 6, 8, 16. i. it. Ba. et Vc. 6, 9, 10.
 p. 524. at Vi. πρεκαλ.
 πρεκῆστατο 7, 6, 9. i. tres clam,
 πρεχῶντων 7, 10, 6. p. 820. tres tacite c. Stp.
 πρεχῶρα 1, 15, 16. p. 667. diferte Ba. it. 4, 4, 4. i. 5, 8,
 9. p. 251. sed πρεχ. 7, 9, 1. e. Ba. et Vi. c. Stp. clam,
 πρεχῶρητην 1, 14, 15. p. 620. tres tacite c. Stp. it. 7, 6,
 16. i. sed 7, 2, 9. i. diferte Ve. πρεχωρ.
 in copula κἀν (p. καὶ ἐν) 4, 14, 19. e. tacite tres c. Stp. —
 at κἄν (p. καὶ ἄν) 1, 13, 16. p. 578. tres diferte, at 4, 4,
 15. sic modo Ba. it. 4, 5, 15. i. sed tacite tres 4, 6, 3. 8,
 4, 23. i.
 quo pertinet etiam
Spiritus simul cum Accentu
 in contractis aliis partibus orationis, et adeo
 in adi. πρεπτον 4, 12, 14. e. tres Mss., it. 7, 4, 4. p. 653.
 sed iidem πρεπτω 8, 5, 10. p. 957.
 in subst. τῆνομα 2, 4, 13. p. 117. Ba. et Vi. sed Ve. c. Stp.
 τὸ ὄνομα,
 in verbis, quorum accentus stat simul ab initio, vt

προβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. clam c. Stp., pro al. lect.

Ve., cf. post,

πρόθηκεν 3, 8. 3. i. tres tacite c. Stp., sed contra πρόθεσαν
8, 6, 6. i. cum eod.

πρόλεγον 2, 14, 9. i. tres c. eod. clam,

πρόπειπε 2, 15, 21. p. 422. Ba. clare, sed rel. pariter
πρόπ. sed 3, 1, 10. i. omnes c. Stp. tacite πρόπ.

πρότρεπεν 3, 12, 10. omnes sic clam c. Stp. it.

πρόχοντα 2, 1, 20. p. 27. sed 2, 10, 9. e. diferte Ba. et
Ve. clam sic c. Stp. at Vi. clare πρόχ., tum 7, 5, 10. p.
680. tres πρόχ. tacite c. Stp.

quæ res ducit ad

contractam formam vel solutam

aliam; primum

in adi. κράττονα 1, 6, 20. p. 221. clam Ms. Ve. et Vi. c.

Stp. sed Ba. κράττω, — 1, 10, 10. p. 399. εύνουον tacite

Ve. c. Stp. sed Ba. diferte εύνουον, et Vi., per vitium
quanquam, εύνουον,

in subst., per acc. plur. tert. declin. βασιλέας 2, 4, 8. e.

Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba. βασιλῆας, it. 2, 6, 19. e.

7, 10, 5. e., at βασιλέας 8, 8, 2. e. tres tacite c. Stp. it.

ἀμφότερας 5, 5, 16. p. 154.

in verb. (praeter illud superius in accentibus κρέμασθαι

1, 14, 1. p. 586. clam Ve. et Vi. c. Stp. sed Ba. κρε-

μάσθαι,)

συνᾶναι 2, 9, 15. p. 294. Ve. et Vi. tacite c. Stp. sed Ba.

συνιέναι

ἔρρίπτον 4, 15, 6. e. Vi. c. Stp. clam, sed ἔρρίπτουον Ve. et

ἔρρίπτουον Ba. — ἔρρίπτει 5, 6, 21. p. 212. Ve. et Vi.

tacite c. Stp. at Ba. diferte ἔρρίπτει, nihil tentando

in vulg. lect. alterutra 2, 9, 9. p. 286. 3, 12, 25. p.

729. 4, 6, 2. e. 7, 7, 6. p. 735.

προσχώρα 1, 15, 16. p. 667. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed

Ba. προυχώρα, it. 4, 4, 4. 5, 8, 9. p. 251. sed προε-

χώρα 3, 15, 12. i. tres tacite,

προσχώρησεν 6, 1, 20. p. 304. Ba. diferte, vt rel. clam,

sed 7, 2, 9. p. 592. Ba. et Vi. clam c. Stp. at Ve.

προυχ.

προεπόθειπενον 5, 6, 20. e. tres tacite,

προεκαλέσατο 6, 8, 16. i. Ve. et Vi. clam c. Stp. sed Ba.

diferte προουκαλέσ.

προύβησαν 7, 12, 10. e. Ba. et Vi. tacite c. Stp. at diferte

Ve. προέβησαν,

dum nihil tentatum in supra positis verbis ad *Spiritus*.

Distinctiones seu Interpunctiones.

sequantur, quarum ratio est haec, primum maxime in Ms. Ba., per inconstantiam subinde conspicuam, vt

commata, pro signis s. vncis parenthesis, vtrinque, vel cola s. puncta in apice litterarum, nulla 1, 5, 2. p. 137. sed ib. 4. p. 143. cf. 1, 2, 2. p. 34. 1, 6, 12. p. 205. ib. 14. p. 209. 1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 7. p. 347. 1, 12, 12. p. 506. 1, 15, 11. p. 556. 2, 5, 9. p. 141. etc.

cui statim hic adiungimus, omnino nulla parenthesis signa ibi reperiri, nec monitum a Mart., quid eorum loco adesset, 1, 6, 11. p. 204. 1, 8, 11. p. 305. 2, 5, 9. i. etc. cola vero frequenter deprehenduntur, vt

adeo post singulas deinceps vocis 3, 12, 22. e. 6, 6, 4. e. 7, 3, 11. e. it.

post membra breuia, 1, 4, 21. p. 134., interdum inepta 2, 5, 12. p. 148. 2, 15, 8. i. 3, 14, 18. e. 4, 12, 1. p. 987. 5, 8, 20. e. — nominatum in particip. aut adi. 1, 1, 4. p. 13. 1, 4, 13. p. 126. 4, 11, 12. m. etc. aut verb. finit. in *us* et *de* 1, 2, 1. 4, 6, 10. m. etc. it. aliter 4, 6, 2. e.

ante coniunctiones et adu. 8, 3, 14. p. 963. ib. 15. e. (sed comma 7, 1, 19.) — 8, 6, 11. e. sed comma 7, 2, 12. e. at punctum 7, 9, 15. e.

pro puncto interrog. (quod tamen tenetur 1, 17, 10. p. 721., et quo absente non monitum tamen a Mart., quid aliud esset ibi 1, 6, 4. e. 7, 3, 2. e.) 2, 13, 20. p. 419. 5, 12, 12. p. 25. 4, 10, 12. e. 4, 11, 10. e. 5, 1, 11. p. 15. 7, 3, 3. e.

punctum, praeter alia loca, rectum 4, 6, 10. i. — sed praecum 4, 4, 9. e. 3, 6, 18. p. 1071. etc. — multum deinceps post singulas voces 5, 3, 14. p. 79. — obscurum 3, 12, 21. p. 725.

commata rursus, inepta quidem, in vniuersum 1, 1, 3. p. 11. 1, 10, 4. p. 336. 4, 1, 3. p. 797. 6, 1, 16. i. — nominatum post *de* (praeter rectum 1, 9, 3. m.) 1, 1, 1. p. 4. ib. 5. p. 18. 1, 5, 2. i. 1, 6, 14. p. 209. 4, 4, 9. p. 855. 4, 5, 5. p. 869. 4, 9, 9. p. 949. 4, 14, 16. p. 1036. 5, 4, 15. e. 7, 9, 3. e.

non bene omissum ante gen. confq. 1, 4, 13. e.

non male contra positum 3, 12, 21. p. 724. — it. post verb. 4, 11, 5. e.

vniuersae adhibitum aliquod, vel nullum, bene, male, dissentiendo item a rel. Mss. 1, 1, 1. p. 13. lq. 1, 2,

2. p. 35. 35. ib. 5. p. 38. 8. p. 51. I, 9, 21. p. 573.
 I, 12, 9. p. 496. I, 15, 15. p. 574. 2, 9, 5. p. 274.
 5, 13, 16. e. 4, 2, 12. i. 6, 7, 16. e. 6, 8, 7. p. 494.
 7, 2, 15. p. 605. 7, 5, 4. p. 614. 7, 4. I. e. 7, 5, 13.
 e. 7, 10, 14. i.

nominativum in adu. temp. 4, 9, 12. i. 3, 15. I. i. 4, II,
 3. p. 273. ib. 12. m.

porro in Ms. Ve. colon in membris verborum 8, 4, 29. p.
 1015., pro commata rel. — contra comma 5, 5, 8. p.
 67. pro colo Ba. — tum

in eodem, Ve. solo punctum interrog. 4, 14, 12. p.
 commate Ba. diferto, sed puncto mero Vi. tacito
 c. Stp.

deinde in Ms. Vi. cum Ve. comma modo duplex I 3, 12.
 p. 81. pro colis Ba. — sed nullum comma ib. p. sq. pro
 Ba. aliquo,

postremo 4, 14, 4. p. 1025. colon in Ve. et comma in Vi.
 pro puncto Ba.

Cæterum de his distinctionibus singulis, suo sub nomine,
 etiam consuli potest Ind. Observationum.

Iuncta vel Seiuncta

vocabula, primum more aliquo scribendi, per orationis par-
 ter solennes.

adi. et coniunctio *δηλονότι* 2, 10, 15. e. Mss. tres clam
 c. Stp.

adi., nominativum numeralia et copula *εκαίδεκα* 8, 4, 2. tres
 similiter, (it. *τεσσαρεςκαιδεκα* 5, 5, 7. e. etc. — *τεσσαρες-
 καιδεκαρον* 6, 1, 15. i. 6, 6, 2. i. — *τρικαιδεκα* 1, 17, 26.
 m. — *οπτακαιδεκα* 3, 15, 7. i.) sed 5, 7, 7. p. 223. mo-
 do Vi. at *εκαιδεκατον* Ve. et *εξκαιδ.* Ba.

adi. et adu. *μέντοι* I, 8, 8. tres, it. 1, 9, 15. 3, 8, 15. 6, 7,
 24. 8, 8, 2. it. vbi edd. diuidunt 1, 15, 8. 7, 8, 5. —
 sed *μέντοι* 6, 1, 2. p. 273. Ba.

ὅπως δὴ 4, 6, 2. Ba. sed rel. c. Stp. *ὅπωςδὴ* clam,

πάποτε 3, 10, 13. e. tres clam, it. 3, 15, 5. c. sed Ba.
 diferte ib. 7. e. 4, 8, 19. i. (vtrunque in Add.) cf.
 infra in *neg.*

τοίνυν 1, 12, 17. e. etc. tres tacite, it. vbi edd. diuidunt
 6, 7, 6. i.

art. postpositiu. et copula *ἔτε* (p. coniunct. Lat. *etpote*) —
ἔτε v. supra in *Accent.* in *copula τε*, post *ὄντων*.

— præpositiu. et copula *ὅτε* 1, 15, 4. i. Ba. pro *ὅ*, *τε* Stp.
 rel. it. 2, 7, 4. p. 211. sed *ὅτε* 2, 8, 6. p. 243. — *τό-
 τε* 3, 8, 10. etc. Ba. diferte, pro Stp. et rel. *τό*, *τε*,

- quod ap. Ba. contra 4, 5, 3. cf. et ὅτι in ὅσις. — prae-positiu. et adi. *τηνταχίστην* 2, 7, 5. e. 2, 8, 18. p. 260. 3. 12, 14. e. Ba. solus, at idem *τὴν ταχ.* 1, 9, 20. i. 13, 6. i. vt clam rel. c. Stp.
- τοπλεῖσον* 3, 15, 5. i. Ba. sed τὸ πλ. 1, 13, 4. i. 2, 2, 3. i. 6, 6, 4. e. c. rel. et Stp.
- τοπρότερον* 3, 7, 5. i. solus Ba. in lect. al. rel. Mss.
- τὸ τελευταῖον* 1, 12, 11. p. 502. tres tacite, sed diferte Ba. 6, 5, 22. e. pro Stp. et Mss. rel. *τοτελευτ.* tacite, *ταπλεῖσα* 4, 7, 11. p. 908. 3, 14, 6. Ba. sed idem τὰ πλ. ib. 12. m. sic et
- τὰ πρῶτα* 1, 16, 10. p. 697. sed *ταπρῶτα* 3, 10, 5. p. 669. 7, 9, 21. m. pro rel. τὰ πρ. tacito c. Stp.
- coni. et adu. *διό περ* 7, 8, 16. i. tres c. Stp. it. 1, 1, 10. p. 31. 6, 5, 15. i. — *ἀπερ* 3, 3, 12. e. c. Stp. tres tacite, — it. *ἐπάπερ* 1, 10. 8. 1, 12, 12. p. 506. etc.
- ἔ ποτε* 1, 7, 9. p. 256. tres c. Stp. sic, it. 2, 8, 18. p. 261. 4, 1, 9. e.
- coni. et copula *ἄτε* 1, 9, 12. etc. pro Lat. *siue*, tres tacite c. Stp. — at *ἔ τε* — *ἔ τε* 7, 10, 13. p. 837. diferte Ba. solus,
- copula et coni. *καίτοι* 1, 9, 18. etc. — *καίτοιγε* 4, 10, 1. e. tres c. Stp. clam.
- neg. et adi. *ἐχόμοια* 1, 1, 10. p. 31. Ba. solus, p. *ἐχόμ.* rel.
- neg. et adu. *ἐχήμισα* f. *ἐχήμισα* 1, 1, 1. p. 6. Ba. p. rel. *ἐχ ἦκ.*
- ἐδέπορ* 1, 15, 8. i. p. 649. Ba. diferte c. Stp. et rel. tacite, — *ἐδέ ποτε* 1, 4, 12. p. 115. c. Stp. at *ἐδέποτε* Mss. rel.
- ἐδέπω* 1, 3, 12. p. 81. 1, 13, 12. p. 533. 5, 6, 16. p. 196. tres tacite c. Stp.
- ἔτοι* 7, 1, 21. p. 574. Ba. solus, it. *ἔτοι γε* 7, 4, 1. i. — sed *ἔτοιγε* 2, 10, 12. e.
- ἐκίτι* 1, 6, 22. p. 226. etc. tres tacite c. Stp. — it. *μηκίτι* 1, 10, 3. e. etc.
- μή ποτέ* v. supra in *Accent.* dict. enclitic., vbi et *μή πως*, sed *μήπως* 2, 15, 3. p. 460. tres clam c. Stp.
- μή πω* 1, 4, 8. p. 106. Ba. solus, sed 2, 6, 19. p. 196. diferte *μήπε* tres, sed Stp. *μή πκ*,
- neg. et copula *μή δε* 6, 2, 9. m. Ba. et Ve. sed 1, 4, 17. i. Ba. it. 2, 10, 11. e. etc. — *μή δ'* 5, 7, 4. i. sed *μηδ'* 2, 1, 4. e. — *μή δε τινα* 1, 13, 14. p. 571. — contra *μηδέ* 7, 6, 16. e. 8, 3, 10. m.

- ἔδδ* 4, 14, 14. m. etc. — *ἔδδ τις* 2, 3, 19. p. 38. — *ἔδδ γάρ* 6, 6, 10. i. Ba. diferte
μή τε — *μή τε* 7, 1, 20. i. diferte Ve., pro Ba. dif. rto et Vi. tacito *μήτε* λ. — sed *μήτε* — *μήτε* 5, 8, 19. e. tres clam, cf. 3, 0, 15. i. p. 681. et supra in *Accent.* particular. neg. — *μήτε γάρ* 4, 15, 19. i. Ba. diferte, *μήτέ τινα* 2, 6. p. 166. Ba. diferte, sed *μήτέ τινα* 3, 11, 4. p. 683.
 neg. et pron. *ἔτιγε* 3, 13, 14. i. Add. c. Stp. et tac. rel.
ἔδεμίαν 4, 13, 15. p. 1019. Ba. diferte c. Stp. at *μή δέ μιαν* Ve. sed *μηδεμίαν* Vi., quorum et rel. 8, 5, 2. i.
ἔδετέρων 3, 7, 7. Ba. sed Ve. *ἔδ' ἐτέρων*, at Vi. c. Stp. *ἔδ' ἑατέρων*, — tum *ἔδετέρω* 4, 4, 4. tres clam c. Stp. — at 7, 12, 6. i. *ἔδ' ἐτίγες* diferte Ba. sed rel. c. Stp. clam *ἔδετίγες*.
 praep. et adu. *περί πρ* 1, 1, 5. p. 18. tres clam c. Stp. it. 5, 7, 7. p. 228. 7, 5, 3. p. 669.
 praep. et copula *ἔς τε* 7, 4, 2. p. 648. tres tacite c. Stp., proprie quidem, Lat. *et ad.* — sed *ἔς τε* (p. adu. seu coni. Lat. *donec*) 4, 9, 11. p. 952. diferte Ba. sed rel. *ἔςτε*, quomodo tres tacite c. Stp. 6, 5, 22. i. it. Ve. et Vi. 7, 10, 13. p. 337. — obscure 3, 12, 22. i. Ba., vtrum diuisum c. Ald. al., an iunctum c. Stp. et clam Mss. rel.
 praep. et adi. *διά παντός* 2, 4, 13. p. 116. tres clam c. Stp. vt 8, 7, 9. m. vbi Ba. *διαπαντός*, *ἐπέκανα* 2, 8, 13. i. etc. tres clam c. Stp. sed *ἐπ' ἐκάννα* 3, 4, 18. e. Ba.
ἐπιπλέον 8, 8, 14. p. 1126. tres tacite c. Stp., vt contra 8, 6, 7. p. 1057. *ἐπὶ πλ.*
ἐπιπλεῖσον 3, 9, 15. i. Ba. it. 6, 2, 20. p. 337. — sed c. rel. tacite et Stp. *ἐπὶ πλ.* 1, 6, 14. p. 209. 3, 7, 6. i. 4, 2, 5. i. 6, 1, 3. p. 292.
ἐπιπολύ 1, 15, 13. p. 659. Ba. diferte, at 1, 11, 11. i. tres clam c. Stp., etc. sed *ἐπὶ π.* ib. 5. i. tres similiter, it. 3, 14, 6. e. sed Ba. diferte 3, 14, 10. i. et 7, 2, 14. p. 600.
κατοξίαν 3, 11, 10. e. Ba. it. 2, 3, 15. p. 82. sed idem diferte, vt rel. clam *κατ' ἀξ.* ib. 23. p. 96. it. tacite 2, 4, 5. p. 107. 2, 5, 13. p. 151. 2, 9, 9. e.
κατολίγον 2, 4, 10. i. Ba. diferte, it. 3, 3, 11. p. 533. 3, 9, 18. i. 5, 3, 21. p. 88. 8, 4, 4. p. 977. — sed *κατ' ἄλ.* 1, 8, 10. p. 300. tacite, vt rel., c. Stp. it. 6, 8, 3. vt

- κατ' ὀλίγους 1, 10, 6. p. 392. 2, 7, 10. i. 2, 9, 9. p. 285. — et ἐπ' ὀλίγον 3, 7, 13. e. — it. πρὸς ὀλίγον 4, 1, 9. p. 805.
- praep. et subst. ἐξανάγκης 1, 4, 12. i. Ba. it. 6, 3, 8. m. p. rel. ἐξ ἀνάγκη.
- ἐξαρχῆς 5, 1, 3. i. 7. i. idem, et διαφροντίδος 8, 7, 15. e. nec tamen δι' ἡδονῆς 6, 3, 8. i. etc. sed idem
- μεθήμεραν 1, 13, 15. p. 574. 5, 4, 13. i. 7, 3, 9. p. 624. 8, 2, 13. p. 941.
- praep. et pron. ἐπι δάτερα 3, 8, 13. p. 628. diferte Ba. c. rel. tacite et Stp.
- ἐπ' ἀλλήλους 1, 12, 12. p. 513. tres diferte, p. vulg. ἐπάλληλοι, qua vna voce contra tres clam c. Stp. 2, 7, 9. p. 223. it. 4, 15, 13. e. Ba. diferte, sed clam rel. c. Stp. ἐπ' ἄλλ. — it. πρὸς ἀλλήλους 3, 3, 3. p. 526. tres tacite, it. 6, 2, 19. i. — et παρ' ἀλλήλοις 3, 2, 15. m. — cf. 1, 14, 13. p. 617. ἀλλεπαλλήλων Ba. et Vi.; pro Ve. et Stp. ἐπαλλ. sed 1, 17, 22. p. 737. tres ἀλλεπαλλ. p. vulg. ἐπαλλ.
- παρ' αὐτὰ (p. adu.) 3, 11, 17. e. tres tacite c. Stp.
- pron. et adu. οἴαισθέποτε 1, 8, 17. e. Ba. diferte, sed rel. clam c. Stp. οἴαισ δὴ ποτε, — it. οἴαισθῆ 1, 10, 4. p. 336. p. rel. c. vulg. οἴαισ δὴ, — sed ὅτιδὴ 3, 2, 10. p. 512. p. rel. c. Stp. ὅτιδὴ,
- τοιῶδε 1, 5, 4. e. etc. tres clam c. Stp. — sed τοιῶς δε 4, 12, 15. i. diferte Ve. pro rel. τοιῶσδε c. Stp.
- τοῦδε 2, 2, 19. p. 53 tres tacite c. Stp. at τόνδε 3, 3, 11. p. 534. Ba. diferte, it. τῆδε 1, 16, 5. p. 682. cf. ὅδε Ind.
- ὑπερ 3, 10, 13. i. tres tacite c. Stp. it. ὕπερ 2, 9, 5. p. 275. it. ὄπερ 1, 1, 5. p. 16. 8, 6, 12. e. it. οἴπερ 7, 9, 14. m. et ἄπερ 1, 6, 26. i. etc. v. πέρ Ind.
- οἴονπερ 3, 8, 3 p. 617. diferte tres, sed οἴάπερ 8, 8, 7. p. 1010. clam c. Stp.
- pron. et copula οἷότε 1, 6, 21. i. etc. tres clam c. Stp. sed οἷος τε 1, 7, 4. p. 241. 7, 10, 16. m. 7, 11, 14. p. 361.
- pron. et pron. ὅτι 3, 11, 13. i. diferte Ba. pro rel. c. Stp. tacito ὄ, τι, — sed ὄ τι Ba. diferte 2, 13, 10. p. 395. tum ὄ, τι 2, 1, 4. p. 6. 2, 5, 15. p. 481.
- subst. et adli. κομιδήναι 1, 1, 9. p. 50. Ba. p. κομιδῆ v. rel. c. Stp.
- verb. et adu f. coni. ἐστ' ὅτι 4, 7, 8. p. 905. Ba. diferte, p. rel. ἐστ' ὅπη c. Stp. sed ὄ, 5, 7. ἐστ' ὅποι Ba. iterum,

Iuncta vel seiuncta

vocabula autem per vitium, in partibus orationis hisce,
 adi. et subst. μεσηγηνῶν 3, 9, 5. i. Ba. p. μέσην γῆν,
 coni. et subst. ἄπλα 7, 8, 7. i. Ba. p. ἄ' ὄπλα,
 coni. et adu. ἤδη 1, 10, 15. p. 414. Ba. p. εἰ δὴ,
 praep. et adi. ἐπ' ὀλίγοις 6, 1, 8. p. 281. Ba. p. ἐπὶ λόγοις,
 praep. et adu. ἐπιμετρίως 1, 13, 16. p. 578. Ba. sed Ve. et

Vi. ἐπὶ μετρίως,

praep. et pron. ἔπασε 1, 13, 5. i. Vi. p. rel. tacito c. Stp.
 ἐπὶ σέ,

pron. et subst. γενεαδαίμονα 1, 17, 8. i. Vi. p. rel. c. Stp.
 τινὰ δαί.

subst. et praep. γενεᾷ 2, 11, 16. i. Ve. p. γῆ, ἐν λ.

subst. et subst. εὐδαιμονγαστριον 1, 6, 2. p. 186. Ba. sed rel.
 εὐδαιμον γαστριον, p. vulg. εὐδ. γαστρί,

verbo vno et adu. λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. p. λά-
 θοι ἄν,

verbo vno et art. ἡσυχάζεσα 5, 6, 18. p. 203. Ve. p. ἡ χρυ-
 σίζεσα,

verb. dupl. 2, 5, 8. ἐνθρασιασμένω Ba. sed Ve. ἐνθρασιασμένω,
 at Vi. ἐνθρασιασμένων, p. ἐνθρασιῶν, μένων λ.

tum rursus

adu. ἔπα τ' 1, 12, 9. p. 496. Ba. p. ἔπειτ', it. ἄκον τί γε 2,
 13, 10. p. 394. p. ἀκονίτι γε,

pron. et art. ἑκατος τῆ 2, 13, 18. e. Ba. et Ve. p. Vi. et
 vulg. ἑκατοςῆ,

subst. vno ἐπὶ βεβλή 3, 12, 11. e. Add. Ba. p. ἐπιβ. it. 2, 6,
 3. e. πρὸς ταύτην Ba. et Ve. sed Vi. πρὸς ταυτήν, p. προ-
 σάτην,

verb. 2, 11, 18. p. 360. θεᾶ ταράζαν Ba. sed Vi. θεᾶ ταρά-
 ζαν, at Ve. θεᾶ ταράξα, p. διαταράζαν,

ἢ βέλετο 3, 9, 14. e. p. rel. ἢ βελ.

παρά σκ 1, 6, 18. p. 218. Ve. et Vi. p. Ba. et Stp. παρ-
 ῶσα,

παρ' ὧν 1, 4, 14. p. 121. Ba. p. rel. παρῶν,

ἐπὶ τῆτο 7, 1, 14. p. 561. idem, p. rel. ἐπισῆτο,

σὺν αὐτῶ 3, 1, 5. e. idem, p. rel. συνεσὸς,

καθ' ἑώρων 4, 15, 14. p. 1054. Ve. p. rel. καθεώρ.

†† ἔση δέ 1, 11, 10. p. 447. p. vulg. ἔσησε,

†† ἀπαλᾶν 3, 10, 15. p. 682. tres recte, p. vulg. ἀλλ' ἦν,

quibus addamus, vbi iungendo simul, simul seiungendo pec-
 catum, vt in

παρ' αὐτῶν 4, 8, 1. i. Ba. et Vi., p. Ve. et Stp. recto παρα-
 τῶν, it.
 ἐπ' ἀλλόγοις 6, 1, 8. p. 231. Ba., p. recto rel. ἐπὶ λόγοις.

Laevitas in scribendo

videri poteſt pertinere etiam ad *ſcribendi* genus *internum*,
 quo de poſtea demum. Atenim ita eſt mixtum confuſum
 que; vt et huc referatur. Habet autem circiter quinque
 haec,

ν ἐφελκυστικόν,

quod primo in pron. neutr. τοῦτον, ſequente vocali, ſerua-
 tur ſemper in Codd., et quidem clam c. Stp. 1, 7, 9. p. 256.
 I, 12, 8, p. 433. 2, 6, 15. p. 184. 2, 11, 11. p. 305. 4, 13,
 15. p. 1018. 24, 15, 15. i. 6, 5, 8. p. 584. 6, 7, 10. e.

it. ante conſonam, diſerte a Ba. 1, 16, 15. i. it. a Ve. et
 Vi. 4, 4, 19. i. ſed clam c. Stp. 1, 15, 17. i. 5, 7, 12. i. 7,
 11, 19. i. ſed

omittitur ante conſon. a ſolo Ba. 5, 2, 6. i. 5, 4, 23. i. 6,
 1, 20. p. 304.

tum in τοῦτον ante vocalem ſeruat a tribus clam c. Stp.
 4, 8, 10. e. 4, 12, 5. p. 992. diſerte que a Ba. 4, 13, 2. i.

it. ante conſon. 1, 9, 19. p. 367. ib. 23. e. 3, 1, 2. i.

ſed ante eandem ab eodem Ba. omittitur 2, 5, 16, i. 6, 9,
 15. et

contra obtruditur. I. 3, 5. e.

deinde in adi. dat. plur. κραττοσιν, ante vocalem adimitur
 a ſolo Ba. 5. I, 14. p. 27.

it. in particip. 7, 2, 11. p. 595., ſumta alia voce, inci-
 piente cum conſ.,

tum in ſubi. plur., ante vocal., nullum tacite in tribus 7,
 5, 5. e.

ab iisdem additum in aſſumta voce noua 4, 2, 1. p. 306.

ademptum autem ante voc. diſerte a Ba. 4, 14, 6. e.

ſed ante conſon. ibidem ablatum ab eod. m. 2, 15, 3. p. 462.

contra additum 4, 1, 3. p. 798., — etiam a Ve. 8, 2, 4.
 e. — it. a Vi. 1, 9, 16. e.

denique in verb. ſing. tert. perf., ante voc., nullum in Vi.
 2, 2, 4. m. p. 35.

ademptum vero a Ba. ſolo 6, 5, 11. e.

additum contra in alia voce, cum ſtetiffet in vulg. lect.

ante conſon., a tribus 2, 11, 2. p. 336. 8, 6, 18. p.

1071. — a duobus, Ve. et Vi. 7, 7, 7. p. 734. — ab

vno Ba. 3, 6, 16. p. 586. 3, 13, 4. p. 734. 4, 4, 11. i.

tum in verb. plur. tert. perf., ante vocal., ab eodem Ba. vel additum 3, 14, 12. vbi vel nullum, vel adentum 4, 2, 15. e.

porro in verb. plur. tali, ante conson., nullum in tribus 2, 2, 4. e. etc.

additum vero a Ba. vno 1, 6, 17. e.

sed, ante conson., in verb. sing. tert. perf., adentum a solo Ba. 7, 9, 24. p. 807.

contra adiunctum a duobus, Ve. et Vi. 2, 5, 14. p. 152.

— sed ab vno Ba. 1, 6, 19. e. 1, 7, 12. e. 2, 3, 25. i.

3, 15, 4. i. 4, 8, 10. e. — $\frac{1}{1}$ 7, 8, 3. p. 740. — it.

a solo Vi. 1, 2, 2. p. 34.

denique, sumta voce, quae inciperet a consona; cum stare illud $\nu \xi \phi$. in vulg. lect. ante vocal., a) demtum est, vt adeo darentur verba sine $\nu \xi \phi$., sequente conf., et quidem a tribus Codd. in verb. plur. 1, 17, 18. e.

sed in verb. sing., a duobus, Ba. et Vi. 1, 2, 7. p. 50.

— sed a Ba. 1, 11, 12. p. 453. 3, 2, 16. m. 1, 14, 14. p. 619.

b) additum contra aut seruatum a Vi. ib., loco post., in verb. sing., vt proinde stare $\nu \xi \phi$., sequente conf.

s. ἐφελκυστικόν;

quod liceat sic appellari, in adu., primum proprio, $\xi \tau \omega \varsigma$, ante conson. prolato a Vi. 2, 1, 23. p. 30. 2, 3, 15. p. 82. (p. rel. $\xi \tau \omega$ ante conf.)

quod, ante vocal., diferte tenent Ba. c. Stp. 2, 13, 13. i. vt 8, 4. 21. Ve.; sed tres tacite 1, 1, 5. p. 19. 1, 5, 20. e. 1, 7, 7. e. 2, 1, 8. e. 2, 5, 12. e. 14. e. p. 81. 2, 6, 22. i. 2, 9, 13. i. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 0. p. 386. 3, 6, 9. lq. p. 579. 3, 8, 20. i. 3, 13, 8. p. 740. 4, 14, 5. i. 5, 5, 3. e. 5, 8, 2. e. 6, 2, 1. 7, 8, 17. 8, 7. 1. i.

vt $\xi \tau \omega$, ante conson., praebit diferte Ba. 2, 8, 3. p. 238. 2, 12, 11. e. sed tacite c. rel. ib. 9. i. 1, 4, 14. e. 1, 10, 12. p. 405. 1, 12, 11. i. 1, 13, 10. i. 1, 16, 10. i. p. 696. 2, 1, 22. e. 2, 3, 2. p. 61. 2, 4, 18. i. 2, 9, 14. p. 291. 15. p. 293. 3, 2, 13. p. 516. 3, 6, 12. p. 582. 3, 15, 15. i. 4, 3, 19. m. 4, 5, 16. 4, 9, 8. e. 5, 2, 2. i. 5, 3, 2. p. 59. 6, 7, 16. i. 7, 5, 1. i. 19. e. 8, 3. 1. i.

improprio deinde, ac posito p. praep., $\mu \acute{\epsilon} \chi \rho \iota \varsigma$, quod, ante conson., affert solus Vi. 1, 1, 5. p. 18. 2, 16, 4. p. 306., (pro rel. $\mu \acute{\epsilon} \chi \rho \iota$ ante conson.) — sed, ante vocal. 2, 6, 22. e. Ba. et Vi. diferte, at tres clam 1, 3, 6. p. 70. 1, 5, 19. e. 2, 7, 7. m. 3, 7, 14. e. 3, 14, 12. m. 4, 3, 15. e. 4, 12, 3. e. 6, 2, 5. m. 20. e. 6, 4, 9. i. 7, 3, 10. i.

it. μέχρη, quod, ante vocal., retinet c. Stp. solus Vi. 7, 2, 20. p. 609. (p. rel. μέχρης ante vocal.) — sed ante conson. diferte Ve. et Vi. 1, 15, 14. i. at clam tres ib. 16. p. 667. 1, 1, 7. i. 1, 3, 9. i. 1, 8, 5. i. 1, 12, 15. i. 1, 16, 5. i. 2, 10, 15. p. 326. 3, 11, 12. m. 4, 3, 9. m. 4, 6, 1. e. 5, 6, 3. p. 168. 6, 9, 10. i. 7, 8, 12. e. 7, 11, 3. p. 847.

ἰ ἐφελκυσικόν,

(vt in adu. ἔτρωσι, ap. Nostrom non vsurpatum,) non tam in illo pron. τῶτι omnium 2, 1, 23. p. 30. cum in hoc potius vocalis mutetur, non littera accesserit, — quam in neg. ἔχῃ 3, 6. 14. itidem omnium Codd. cum vulg. edd., semel modo a Nostro adhibitum, pro aliorum locorum ἔχ et ἔ.

Syncope

in extrusa e verbo littera I, 12, 4. p. 480. ἐνεπίπλασαν Ba, et Vi. p. Ve. c. Stp. ἐνεπίμπλ. it. 5. p. 194.

Apostrophum,

quem nostri Codd., vt in eo per scriptores omnino omnes est certi nil, ita pro libidine tractant,

in adu. quidem, cum tollunt 3, 9, 18. i. Ba. et Vi. — sed et statuit Ba. 3, 14, 6. e.

in aduerfatiua, cum adhibet idem Ba. 1, 12, 14. p. 512. 8, 3, 15. m. p. 965.

in coni. tolerando 3, 8, 14. e.

in copula, nominatim illa δε, quam mutat in δ', ante asperam aut lenem vocalem, 2, 13, 10. p. 395. Ve. et Vi. sed Ba. 1, 7, 6. p. 246. 1, 15, 12. p. 658. 1, 16, 13. i. 1, 17, 1. i. 12. i. 14. i. (non item ib. 21. i.) 25. i. 2, 1, 9. i. 15. p. 21. (vna cum Ve.) 2, 7, 6. i. 2, 14, 7. i. 2, 15, 5. i. 3, 3, 9. i. 3, 5, 9. i. 3, 7, 12. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 9. i. 13. m. p. 718. 18. i. 4, 9, 17. i. 5, 8, 14. i. 6, 2, 10. i. 6, 9, 12. i. 8, 5, 9. i. 8, 7, 9. i. 20. p. 1098.

tolerans idem 5, 3, 6. e. in pr. plene δε η', et omnino ante vocales vtriusque generis 4, 1, 2. i. 6, 8, 13. i. 6, 9, 10. p. 526. 7, 3, 5. i.

afferens contra, pro δ' vulg., plene δε η' 1, 2, 2. p. 34. vna c. Vi. it. 1, 2, 10. m. sed solus Ba. 3, 7, 12. i. 16. e. 3, 8, 13. p. 628. (non item ib. e. p. 630.) 4, 8, 18. e. 21. i. 4, 10, 2. m. 4, 14, 7. i. 4, 15, 12. m. 6, 3, 8. p. 345. 12. m. p. 351. 6, 8, 15. i. 16. i. 17. i. 7, 2, 8. p. 590. 7, 3, 12. i. 7, 11, 3. i. 8, 7, 13. e. p. 1090.

quanquam tolerat praeterea δ° ante vocal., vna cum rel. et edd. 1, 12, 12. i., etiam, vbi variant edd. 4, 5, 7. i. 4, 4, 8. i.

tum in copula alia, dum τ° ponit pro $\tau\epsilon$ 2, 3, 22. i. 2, 8, 13. i. 7, 8, 3. i. p. 744.

sed contra $\tau\epsilon$ pro τ° 5, 5, 20. m. p. 159. 8, 2, 12. m.

cf. supra $\acute{\alpha}\tau\epsilon$ 8, 8, 14. p. 1122. p. $\acute{\alpha}\tau^{\circ}$,

it. $\acute{\epsilon}\tau\epsilon$ 4, 9, 11. m. p. 952. cum rel., p. $\acute{\epsilon}\tau^{\circ}$ vulg.

in neg., vbi Ba. $\acute{\delta}\delta\epsilon$ mutat in $\acute{\delta}\delta^{\circ}$ 1, 12, 13. p. 510., — contra $\acute{\delta}\delta^{\circ}$ in $\acute{\delta}\delta\epsilon$ 3, 14, 14. i. 6, 2, 3. p. 313. non item 8, 8, 14. p. 1125. etc.

$\mu\delta^{\circ}$ mutat in $\mu\eta\delta\epsilon$ 5, 2, 1. i. — contra $\mu\eta\delta\epsilon$ in $\mu\eta\delta^{\circ}$ 2, 1, 4. e. p. 6. (vbi fecus rel. Codd.) — seruens rursus

$\mu\eta\delta^{\circ}$ 1, 10, 8. e. p. 396. 3, 13, 11. m. p. 745. 5, 7, 4. m.

$\mu\eta\tau^{\circ}$ mutat in $\mu\eta\tau\epsilon$ ante voc. 3, 11, 13. p. 697.

vt $\mu\eta\tau\epsilon$ in $\mu\eta\tau^{\circ}$ 3, 10, 15. i.

in praep., vbi $\acute{\epsilon}\pi\iota$ praebet Ba. p. $\acute{\epsilon}\pi^{\circ}$ 4, 8, 16. p. 930. 7, 8, 21. e. 25. i. 7, 12, 18. m. — it. $\delta\iota\acute{\alpha}$ p. $\delta\iota^{\circ}$ 6, 5, 11. i.

contra $\acute{\upsilon}\pi^{\circ}$ p. $\acute{\upsilon}\pi\delta^{\circ}$ 7, 2, 4. m.

sed $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$ p. $\kappa\alpha\tau^{\circ}$ 5, 2, 11. e. 7, 5, 4. e. 8, 7, 10. p. 1085.

-- at $\kappa\alpha\tau^{\circ}$ p. $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}$ ante vocal. 5, 3, 13. e. solus Vi

†† in pron., vbi vulg. et Ms. Ve. lectionem $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\circ}$ η° mutant Ba, et Vi. in $\acute{\alpha}\lambda\lambda\omicron$ η° 1, 13, 2. p. 529.

Ordinem alium,

quem tamen potius damus inferius in singulis orationis partibus, separatim tractatis, cum pertinet ad *in eum* scribendi genus partim, et modo subinde ad lacuitatem. Nunc quidem monemus paucis de

Iota subscripto,

omnino nullum in Cod. Ba. per se reperiri, quanquam vel Martinus, vel nos in Var. Lect. dedimus, sed tamen in eodem Cod. subinde esse suspitionem, adfuisse aut a librario lectum esse *iota postscriptum*, quod confusum cum aliis litteris, nominatiu ν et ς , tum non raro in Not. monuimus, tum int. a etiam docemus, praesertim in dat. et abl. Secundum haec producimur alia, quam superiora,

Vitia scripturae,

quoad sunt aperta, cum alia haberi queant et pro *glossis*, quo de genere *ambiguo*, sint ne *vitia*, an *glossae*, peculiaribus agnoscis locis, per partes orationis, aut in *comparatione* Codicum *praecipua*.

Sed horum inforum Vitiolorum Scripturae cum esset magna diuersitas: digessimus ea in classes et capita summa. Itaque comparent talia vitia,

quoad *accentus*;

in art. δ de Ms. Ba. 2, 4, 8. i. p. δ de,

in pron. relat. 1, 1, 8. m. p. 26 η , p. η ,

— — infinito $\tau\acute{\iota}\varsigma$, p. $\tau\acute{\iota}\varsigma$, quo de cf. supra in *Accentuum* ratione et 1, 8, 5. e. 1, 10. 1. i. 4, 2, 15. i. 7, 1, 11. m. p. 555. (cf. tamen contra ib. 12. i. 13. i. 7, 3, 7. p. 618.) 7, 6, 15. e. sed contra 7, 8, 3. e. p. 746.

— in verb. $\pi\rho\acute{o}\delta\acute{o}\tau\epsilon\upsilon$ p. $\pi\rho\acute{o}\delta\acute{o}\tau\epsilon\upsilon$ 3, 2, 10. p. 515.

quoad *addita elementa*,

vel vna, tum in media voce, vt $\theta\upsilon\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$ 2, 6, 18. i. p. $\theta\upsilon\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma$, it. $\theta\epsilon\omega\mu\epsilon\upsilon\varsigma$ 5, 7, 10. e. p. $\theta\epsilon\mu\epsilon\upsilon$. — tum in fine, vt $\chi\acute{\epsilon}\nu$ 8, 4, 11. p. 989. Ve. p. $\chi\acute{\epsilon}$,

vel duo, vt $\epsilon\upsilon\epsilon\upsilon\epsilon\acute{\zeta}\acute{\iota}\alpha$ 6, 3, 2. m. p. 341. Ba. p. $\epsilon\upsilon\epsilon\acute{\zeta}$.

quoad *distinctiones*,

quo de cf. supra in *isidemi*, per inepta cola et puncta

quoad *confusa elementa*,

qualis *confusio* contigit primo in *voculibus*,

α et ω , 8, 7, 17. i. $\alpha\acute{\iota}\epsilon\sigma\theta\alpha\iota$ Ve. p. $\alpha\acute{\iota}\epsilon\sigma\theta\omega$,

α et ω , 7, 12, 5. e. $\acute{\alpha}\varsigma$ Ve. p. $\acute{\omega}\varsigma$,

α et α , 7, 5, 1. e. $\acute{\alpha}\nu\alpha\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota\epsilon\upsilon$ Ve. p. $\acute{\alpha}\nu\alpha\pi\acute{\alpha}\sigma\alpha\iota\epsilon\upsilon$,

η et α , 6, 5; 1. i. $\sigma\upsilon\eta\lambda\epsilon\gamma\mu\acute{\epsilon}\nu\eta\varsigma$ Ve. p. $\sigma\upsilon\eta\alpha\lambda$. — it. 3, 13,

9. p. 741. $\pi\lambda\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\varsigma$ p. $\pi\lambda\eta\rho$. it. 7, 5, 16. e. sed Ba. 3, 15,

14. e. 4, 5, 5. e. 10. m.

η et ω , 3, 1, 14. p. 500. $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$ Ba. p. $\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\omega$,

α et η , 2, 10, 13. p. 322. $\tau\omicron\iota\varsigma$ Ba. p. $\tau\eta\varsigma$, it.

α et α , 4, 3, 3. m. $\acute{\omega}\kappa\omicron\iota\acute{\delta}\tau\omicron$ p. $\acute{\omega}\kappa\alpha$.

α et ω , 3, 15, 11. m. p. 782. $\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$ Ba. p. $\acute{\iota}\sigma\alpha\varsigma$, cf. 6, 1, 7. i.

$\acute{\omega}$ et η , 1, 10, 16. $\tau\acute{\eta}$ 1, 10, 16. i. Vi. p. $\tau\eta$,

ω et α , 2, 10, 11. m. $\acute{\epsilon}\phi\acute{o}\delta\omega$ Ba. p. $\acute{\epsilon}\phi\acute{o}\delta\alpha$,

tum α et α , 7, 6, 8. i. $\sigma\tau\alpha\tau\iota\acute{\omega}\tau\alpha\varsigma$ Ve. et Vi. p. $\sigma\tau\alpha\tau\iota\acute{\omega}\tau\alpha\iota\varsigma$,

sed Ve. 7, 9, 23. i. $\tau\acute{\alpha}\iota\varsigma$ — $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\iota\varsigma$ p. $\tau\acute{\alpha}\varsigma$ $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\varsigma$,

α et α , 1, 4, 12. p. 115. $\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\pi\omicron\tau\tau\alpha$ Ba. p. $\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\pi\omicron\tau\tau\omicron\iota$,

α et η , 1, 17, 24. p. 745. $\acute{\alpha}\kappa\mu\eta\tau\eta\eta$ Ve. p. $\acute{\alpha}\kappa\mu\alpha\varsigma$. — it. Ba.

$\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\gamma\epsilon$, p. $\kappa\alpha\tau\eta\gamma\epsilon$ 5, 6, 13. e.

α et α , 5, 8, 16. 1q. p. 264. 1q. $\sigma\sigma\epsilon\mu\acute{\iota}\delta\alpha$ p. $\sigma\sigma\alpha\iota\mu$. cf. 5, 6,

18. i. 5, 7, 6. m. p. 226. sed Ve. 5, 5, 1. e. — at Vi.

2, 10, 9. e. $\pi\rho\acute{\epsilon}\chi\epsilon\tau\alpha\iota$ p. $\pi\rho\acute{\epsilon}\chi\epsilon\tau\epsilon$, cf. sic in fin. 2, 10, 3.

i. p. 303. Ba.

α et η , 1, 12, 3. p. 476. $\sigma\omega\tau\acute{\epsilon}\rho\iota\omicron\upsilon$ Vi. p. $\sigma\omega\tau\eta\rho$.

- ε et αι, I, 9, 8. i. σε Vi. p. σοί,
 ι et α, 2, 11, 14. m. ἀποτάγειν Ba. p. ἀποτίν., it. 7, II, 15.
 i. sed Ve. 6, 6, 9. i. κρίττονος p. κριάττ.
 ι et η. 3, 14, 8. i. αἰφικηδῶ Ba. p. αἰφικηδ. et sic in adu.
 αἰφικηδίας 7, 3, 9. et per totum Herodi., cf. I, 13, 10.
 p. 552. 2, 6, 19. p. 196. 4, 15, 7. e. 5, 7, 6. p. 226. 8.
 6, 14. e.
 ι et αι, 2, 15, 7. p. 467. 3, 14, 4. e. ἀρθροίτιδος p. ἀρθροίτ.
 υ et α, 7, 4, 13. e. πελέενυς p. πελέενας,
 υ et η, 7, 6, II. p. 711. πυκτοῖς Ba. p. πηκτ. it. ἠρτημένων
 3, 4, 14. p. 994. sed Vi. 3, 14, 14. e. παρηστύμενοι p. παρ-
 ηστῆμα. et Ve. πεπηρωα. 3, 4, 27. p. 1010. p. πεπηρωα.
 ο et α, 1, 17, 6. i. συγμαθεύδων Vi p. συγμαθεύδων,
 ο et η, 6, 5, 15. p. 593. ὅσον Ve. p. ὄσην,
 ο et ου, 7, 6, 9. i. τὸ Ba. p. τῶ,
 ο et ω, vel init. vocis, vt ὀπλισμένους 2, 15, 8. e. Ba. p.
 ὀπλ. — vel in med. cf. 2, 8, 16. p. 258. 4, II, 5. e.
 5, 2, 2. e. 6, I, 11. e. 6, 5, II. p. 387. 7, II, 1. p. 844.
 4, 12, 7. i. sed Ve. 4, 14, 4. p. 1025. 4, 12, 9. p. 998.
 7, 5, 10. e. p. 680. 8, 4, 29. p. 1015. at Vi. I, 12, 8. e.
 p. 490.
 porro α et ε I, 13, II. p. 556. πάντες Vi. p. πάντας, sed Ba.
 6, I, 7. e. 8, 3, 10. m. p. 957. it. simul cum Ve. 5, 7,
 II. e. 3, 7, 10. m. 22. e.
 α et ο I, 17, 9. p. 718. Vi. it. 2, 3, 22. i. τοῖς p. ταῖς, sed
 Ba. 5, 7, 4. i. 7, 1, 24. e. 7, 2, 12. p. 597. 7, 4, 10. p.
 661. 7, 9, 10. i. sed cum Ve. 3, 4, 4. p. 978. at tres
 Mss. ib. 8. e.
 α et υ I, 2, 9. p. 53. ἀπό Ba. et Vi. p. ὑπό, cf. infra in
 verb. gloss. aut vitiiis,
 ε et ι I, 13, 4. i. ὄ, τι Vi. p. ὄ, τε, sed I, 14, 7. p. 604.
 Ba. ὄτι p. ὄτε,
 ε et ο 4, 13, 15. p. 1019. ὑπάπτειν Ve. p. ὑπάπτεινον, cf. 8,
 4, 12. e. 17. i. 30. p. 1017. sed init. 4, 7, 9. e. ἐπτήσας
 p. ὀπτ. tum Vi. 1, 11, 12. p. 453. ἔχον p. ἔχεν,
 ε et υ 4, 12, 8. m. νεκάα Ba. p. νεκιάα,
 ι et υ 2, 10, 10. p. 3. 4. βαρβαρῆς p. βαρβαρῆς, cf. 7, 8, 7.
 i. αἰ p. οὔ, it. ib. 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e. tum
 Ve. 8, 6, 10. e. sed cum Ba. 3, 5, 11. e.
 sed deinde in consonis, dum miscentur cum iis vocales,
 α cum ζ 7, 7, 2. Ve. ἐναίνητον p. ἐνκίνητον,
 ι cum υ f. iota postscriptum cum υ finali, αὐτῶι f. αὐτῶ p.
 αὐτῶν 2, 6, 18. p. 191. Ba. (vt Ve. 7, 5, 10. p. 680.) —

- it. γέταν p. Γέτα 4, 3, 11. e. — τῆ — μαμαία p. τὴν
Μαμαίαν 6, 1, 20. e. — it. cum Ve. τὴν — ἀρχὴν p.
τῆ ἀρχῆ 6, 2, 21. e. — sed folus Ve. 7, 9, 7. e. ἐτοίμη
p. ἐτοίμην,
- ι cum υ alias in fine, ὅσοι p. ὅσον 4, 15, 9. i. Ba. sed Ve. et
Vi. ι, 4, 12. e. καὶ p. καί,
- ι cum ρ ι, 7, 9. p. 254. ἀθμίαι Ve. p. ἀρθμ.
- ι cum s f iota postscriptum cum s finali, τῆς — ἡδίας
σκιάς 1, 12, 7. e. Mss. tr. p. τῆ ἡδέα σκιά, sed Ba. cum
Ve. 6, 4, 8. e. εὐρώτης p. Εὐρώτη, cf. 7, 1, 20. i. tum
folus Ve 6, 5, 2. e. 8, 4, 28. p. 1015. vt folus Ba. 6, 8,
7. p. 495.
- ι cum s alias in fine, παντοδαποῖς p. παντοδαπῶν 5, 3, 15. p.
80. Ba.
- ο cum s f σ, vt δχήματος p. σχήμ. 2, 1, 15. p. 21. Ba.
et Ve.
- υ et ν, tum in fine, τετροχωμένον p. τετροχωμένου 4, 15, 20.
p. 1061. Ve. it. Ba. ὄν p. ὄν 5, 3, 3. e. — tum in med.
8, 7, 10. i. ὄτω p. ὄτων Ba. sed Ve. σπονδαί p. σπονδαί ib.
18. m.
- ει et η, simul per addita Vi. ἐλθῆναι p. ἐλθῆν 2, 15, 20.
p. 420.

porro dum miscentur inter se consonae ipsae,

- β et ϙ 3, 7, 4. p. 597. et 11. i. ἀπόρασις p. ἀπόρασ. Ba. it.
4, 11, 5. p. 976. βαβυῖς p. βαβ.
- γ et κ 4, 3, 20. m. ἀγγάλας p. ἀγκάλ. sed κλαγγῆ p. κλαγγῆ
4, 15, 2. i. — ἐγκαιμέναι p. ἐγκαμ. 3, 12, 10. i.
- γ et τ 2, 6, 3. i. γέ p. τέ, sed contra 5, 1, 3. p. 5.
- δ et φ 1, 12, 17. e. δέροντες p. φερ. Vi.
- θ et ν 8, 7, 12. e. ἐγκεχαρισμένα Mss. tr. p. ἐγκεχαρισμεθα,
- θ et χ 1, 16, 5. p. 682. λαχόντι p. λαθ. Mss. tr.
- κ et ν 6, 2, 7. p. 322. ἐκτραφῆς p. ἐντρ. Ba.
- ν et ρ 3, 15, 12. e. τῆρ p. τὴν,
- ν et σ 1, 5, 8. e. τῆς p. τὴν,
- ξ et ρ 4, 14, 6. e. δόξαι p. δόρασι,
- π et σ 5, 2, 3. e. ἀποπεσῆσαι p. ἀποπεσ. Ba. et Ve.
- π et θ 4, 12, 11. i. ἐπίσανται p. ἐπίσ. Ba.
- σ et δ f. σθ 1, 9, 16. e. διολέσαι p. διολέσαι Vi.
- σ et σ f. στ 1, 6, 5. i. ἀπολαύσουσι p. ἀπολαύσουσι Ba.
- τ et σ 3, 8, 10. p. 625. ἐπανέτρεψε p. ἐπανέτρεψε, it. 5, 8, 3.
p. 243.

cf. de simplici et duplici littera supra. Tum

quoad confusa elementa bina

mul, per consonas, vt κατεσάθη 3, 6, 19. i. p. κατεσάθη Ve. et Vi.

per vocales porro, 7, 5, 1. i. επιγνώσει p. άπογν. Ve. — it. προσετίθησαν 7, 12, 11. e. p. προσετίθησαν, τριγενείας I. τριγωνείας I, 7, 5. p. 244. p. τριγωνίας Ba. it. τιμία I, II, 7. e. p. τομίας, — it. ύπέρησε 2, 3, 25. i. p. ύπήρασε, sed ήμας 8, 7, 15. e. p. ήμας Ve. it. κολάσεως 8, 3, 15. m. p. κελύς.

dein per vocales et consonas simul 6, 2, 9. e. άμοιρόμενον Ve. p. άωρόμ. — sed Ba. ήπέγετο 6, 5, 13. p. 390. p. έπάχετο, — it. άγωνιτί 2, 14, 2. e. p. άπον. — it. εύθυμίας 7, 3, 12. p. 632. p. εύθηνίας, it. ύπημελεάτο 2, 10, 5. p. 308. p. έπλημελε. — sed άλλως 8, 4, 24. i. Vi. at Ve. ολως, p. άλλως,

it. aliter, potissimum in finibus verbb., ειναι 8, 1, 2. e. Ve. p. εεν, it.

ήνάχτο 8, 5, 9. p. 1028. p. ήνάχοντο, sed 7, 1, 7. p. 552. άπεσκευάσαντο p. άπεσκευάσατο,

it. 6, 9, 15. p. 532. βασιλεύσαντος p. βασιλεύοντα, sed Ba. 5, 4, 10. i. συμμίζαντες p. συμμίζαντα, it.

συκοφάντες 5, 2, 4. i. p. συκοφάνται,

it. ταφην 8, 5, 18. e. p. ταφίς, sed Ve. 8, 6, 11. e. άς p. ήν,

it. έλευθέρους 1, 10, 4. p. 386. p. έλευθέρων, sed cum Vi. 8, 4, 14. p. 994. cf. de Ba. 3, 6, 19. p. 589. 5, 3, 15. p. 80. et αύτοίς p. αύτάν 8, 3, 16. p. 966. it. αύτόν p. αύτούς 5, 4, 18. e. 5, 8, 12. p. 255. — sed εκείνους p. εκάνω Ve. 8, 5, 23. per confusum s et iota postscriptum, quo de supra, — vt άλλω p. άλλον 3, 7, 19. p. 614. quatenus confusa v et iota postscr.

it. nominatim in praep. πρό et προς, tum separatim stante 2, 1, 19. e. 2, 5, 9. i. 7, 5, 11. e. 7, 6, 11. i. tum in verbo 5, 5, 10. p. 146. Ve. at Vi. 1, 5, 19. e. I, 10, 8. i. sed Ba. 7, 11, 8.

porro per vocales et consonas simul, sed additas, την p. τὸ Vi. I, 16, 4. e. — it. έγνοον, p. εύνοον 1, 10, 10. p. 399.

it. Ba. γενέσθαι p. έλέσθαι 7, 5, 11. p. 683. — άδρία p. άέρι 8, 3, 20. e.

praeterea per consonas et accentus, in superiori 8, 7, 12. e. έγκεχαρισμένα p. έγκεχαρίσμεθα Mss. tr.

it. Ba. άκριβώς p. άκρίτως 6, 1, 16. p. 297.

tum per *vocales* et *accentus*, ἡγεμονίαι p. ἡγεμονιάδε
 Vi. 2. 10, 10. 1 — αἰεταί 5, 6, 12. 1. p. αἰεταί Ba.
 et Ve. sed folus hic ταῖς p. τὰς 7, 9, 23. 1. it. ἐπίρροφι
 p. ἐπίρροφῃ 7, 3, 16. 1 — χαῖν p. χαῖν Ba. 4, 7, 7. 1.
 it. ἐκάνον p. ἐκάνον 6, 5, 3. e. sed αὐτόν p. αὐτῶν 5, 3, 13.
 e. Vi. at Ve. 7, 2, 14. p. 599. — τῆς p. τῆν 1, 5, 8. e.
 Ba. it. τὸ p. τὴ 2, 10, 15. p. 326.

it. addendo simul ἀρπαγῶν p. ἀρπαγῆς Ve. 7, 9, 22.
 e. — μαδόντα p. μαδῶν Ba. 3, 2, 2. iii. — ἡ ὄραη p.
 ὄραῃ 1, 15, 11. p. 656. Vi.

porro per *vocales* et *consonas* et *accentus* πίστευτον p. πιστεύ-
 σαι 7, 5, 11. Ba. — it. αὐτόν p. αὐτῶν 2, 8, 12. p. 252.
 sed eod. 1, 11, 6. e. 4, 2, 6. e. 6, 2, 16. 1. — it.
 cum Ve. ὅν p. ὄν 7, 1, 9. e. — τῶν p. τὸν 7, 7. 4. p. 731.
 Ve. folus, — ἐπίασιν 2, 6, 9. i. 172. Vi. p. ἐπιασίν,
 quatenus quidem confusa putentur; et iota postier.

it. quatenus s et v in fine, τὰς p. τῶν 1, 3, 12. e. Mss.
 tr. sed Ba. 5, 8, 13. p. 629. — it. ἦν p. εἶς 7, 5, 3.
 p. 669.

it. per varias rationes alias, nominatim addendo, ὡς p.
 ἄ 7, 3, 12. p. 631. Ba. — it. ἐπεβάλλοντο p. ὑπέβαλον
 8, 4, 9. p. 984. — κατασκευάσας 5, 6, 13. 1. Ve. sed
 Ba. κατασκευάσαι p. κατασκευάσε,

sed aliter πᾶσι p. πᾶσαι 4, 8, 2. Ba.

it. omittendo πῆσαι p. πῶσαι 5, 6, 18. p. 203. Ve.
 et Vi.

praeterea, per *vocales* et *consonas* plures. Ba. πάτες p. πλή-
 θες 7, 9, 15. 1. sed πλήθει p. πάθει 7, 11, 9. p. 854. — it.
 8, 5, 18. e. ταῖν, sed Ve. et Vi. τροφάς,

†† ὑπεραρίστη p. ὑπερτρέχεν 6, 5, 17. 1. Ve.

†† πάλαι p. πάντων 3, 7, 19. p. 613. Ve. et Vi.

πάνυ p. πάλιν 3, 14, 9. 1. Ba.

†† λυθάσας p. λύσσα 3, 4, 3. e. Ve.

ὡς p. νῦν 4, 14, 14. 1. Ba. et Ve.

ἡ p. ὡς 2, 13, 6. p. 386. Ba.

καὶ p. οὐ 2, 4, 1. e. Mss. tr.

tum vitia *plura* aetinceps in vicinia, primo diuersa, sed af-
 finia tium Mss. 1, 11, 11. e. sq

sed vnius modo Codicis, Ba. 2, 10, 11. p. 319. tum quoad
 accentum γενναία, pro γενναῖα, tum confusis vocalibus
 ἐφῆ p. ἐφῆ, — it. 4, 11, 5. p. 976. confusis tum con-
 sonis βαβῆς p. βαφ. tum vocalibus ἐόραξε p. ἐώρη. cf. 6,
 8, 3. e. 16. 1.

it. Vi. συνεβάλλοντο δέ τινος p. συνεβάλλοντο δέ τινες 1, 14, 11. 1.

it. Ve 7, 8, 24. i. in τῷ ατο p. ἐποι. et mox omiffa καὶ cō-
pula, fed contra addita τε et περιήσαντες p. παρασησασθαι
7, 12, 7. e.

porro vitia ambigua, vt nefcias, quae propriae litterae fint
confusae 1, 5, 27. i. Ba. μεγαλοβο.

it. 8, 2, 4. e. βυλομένης p. βολλομ., vtrum ou et α, an ο
et ου, it. υ et λ,

it. 2, 8, 18. e. στρατοπέδου p. στρατοπέδων,
fed ambigua alia, vt dubites, quod litterae confusae fint,
et fit ne vitium duplex, an triplex, 8, 7, 17. p. 1095.

ἐκέλευσε Ba. et Ve. p. ἐκελεύσαθε. it. ὑπόπτους 4, 12, 7. i. p.
ὑποπτέων, it. ποιόντο 7, 2, 10. e. p. ἐποι.,

it. Vi. ἀργασμένης p. ἐργασμένης 3, 4, 4. e.

Sequuntur

Vitia e diuisione,

vbi simul habetur quaedam confusio litterarum, it. accen-
tus, vt

κατά γε p. κατήγς 5, 6, 13. e. Ve.

ἐπιδή τε p. ἐπιδήται 1, 6, 3. e. Vi.

ὑπὴντα τε 4, 11, 4. p. 975. Ba. et Ve. p. ὑπὴντετο,

ἐπὶ τῷτο p. ἐπισῆτο 7, 1, 14. p. 561. Ba.

ὄδευειν, τὰς 7, 3, 9. p. 624. p. ὄδευοντας,

ἐπέδρον τε 6, 7, 19. i. Ve. et Vi. fed B. ἐπὶ δὲ ὄντες p. ἐπιδέ-
οντες δὲ,

τὰς τε 4, 12, 7. p. 995. Ve. fed Ba. τῶ, τε p. τότε,

it. simul addendo πρὸς ταυτήν 2, 6, 3. e. Vi. fed Mss. rel.

πρὸς ταυτήν p. πρόστάτην.

vel omittendo 2, 13, 10. p. 394. ἀκου τί γε Ba. p. ἀκουτί γε,

porro

Vitia e coniunctione,

per confusas simul litteras, it. accentus, vt μάζονος 1, 10, 8. p.

395. Ba. et Vi. p. μῆζόν ἦν,

ἦδη p. εἰ δὴ ib. 15. p. 414. Ba.

ἀφορῶντος 5, 6, 17. p. 202. p. ἀφορῶν τε,

συνελθόντες 7, 4, 8. i. p. συνῆλθόν ες,

ἀπολεθθήσεται 7, 5, 16. e. Ve. et Vi. p. εὐκολασθήσεται,

διεγάροντες 8, 4, 25. e. Ba. p. τε ἐγάρ.

it. per addita simul, διεπτόντες 4, 15, 12. m. Ve. p. δ' ἐπτόν.

λάθοιεν 3, 12, 11. p. 716. Ba. ex λάθοι ἦν,

it. per omiffa simul, μὲν 5, 1, 16. i. p. δὲ ἔν,

εἶπλα 7, 8, 7. i. p. εἶ ἴπλα,

ἑαυτὸς p. ἐς αὐτὸς 8, 5, 3. e. Ve.

quo de utroque genere vitiorum cf. supra in *Scribendi Ge-
nere e iunctis et seiunctis*, vbi et ad extrema dedimus

Vitia simul et e coniunctione et e diuisione.

His accedat

Vitium quoad spiritum

simul, in illo οὕτω p. ὄντων Ba. 5, 3, 3. e.

Recensemus nunc

Vitia per omiffa elementa,

quae et ipsa ratio est multiplex, vt cum videas deesse
una elementa, vel initio, vel media in voce, vel in fine,
id que tum vocales, ἐπᾶσα I, 13, 7. p. 543. p.
ἀπ. Ba. it.

ᾠόμενος p. ᾠούμ. I, 6, 26. p. 231.

ς p. ὡς 7, 9, 20. i.

tum consonas, ἐραλεῖον 7, 11. 15. e. Ba. p. ἐργαλ.

— ἐπεχάριστο 5, 3, 12. p. 73. p. ἐγμεχάριστο, quod

recte extat 2, 5, 4. p. 152. — ἐλεχθήσεται p.

ἐλεγχθ. I, 1, 2. e. 3, 12, 11. e. 4, 13, 3. m.

εὐενδροί p. εὐδεν. 7, 2, 8. p. 590.

ἄχεςθαι p. ἄχθεσθ. I, 4, 2. i.

ἀμέπτως p. ἀμέμπτ. 6, 2, 1. e.

ἀντωνίς p. ἀντωνίς I, 7, 6. p. 247. — καμάτω p.

καμάτων 4, 14, 10. e. — μέγα p. μέγαν ib. 14. p.

1035. 5, 1, 8. p. 11.

μονομάχος p. μονομάχες I, 15, 19. e. ξίφος p. ξίφες

4, 4, 5. e.

ὡ δὲ p. ὡς δ. I, 10, 5. i.

it. simul per confusas vocales, ὄ p. ὡς I, 17, 1.

m. p. 702. 4, 7, 6. p. 902. 4, 12, 4. p. 990.

it. simul per accentus, οἶ p. οἷς 7, 8, 11. p. 758.

χρόνος p. χρονίς 8, 5, 21. i.

ἡγεμόνων p. ἡγεμονιῶν 7, 5, 4. e. Ve. et Vi.

διὰ p. δίχα 7, 3, 14. i. Ve.

porro bina elementa, itidem init. aut med. aut fine, in qui-
bus et ipsis occurrit quaedam litterarum confusio, vt

τελμημένα p. τετολμημη. 2, 13, 11. i. B. — λυσαι 6, 2, 8. m.

p. 323. p. κωλύσαι I. κωλύσαι,

it. Ve. 3, 9, 1. m. p. 640. καὶ τὰ βαρβάρων p. καὶ κατὰ βαρβ.

it. Vi. 4, 12, 4. p. 991. ἀνδράϊαν p. ἀναδρ.

μετεχεύονται p. μετοχετεύονται 1, 3, 4. e. Ba.

it. Vi. 1, 8, 12. p. 314. ἐπιπέμφθαι p. ἐπιπεπέμφθ.

ὑποσχέσει 4, 13, 0. i. p. ὑποσχέσεις Ba. it. 8, 3, 8. i.

χρήμα p. χρήματα I, 9, 2. e. it. 2, 15, 9. p. 471. — πρό
p. πρόρισιν 2, 3, 12. p. 74. — πᾶ p. πάντες 6, 4, 11. i.
tria adeo elementa 7, 7, 7. p. 734. Ba. αἰήται p. αἰήται. w.

Sed vitiorum talium aliorum que recensio fieri potest
etiam per partes orationis, vt sint vitiose

Adiectiua omiffa

tum alia vniuerse Ba. 3, 6, 10. p. 579. 7, 5, 18. p. 693. 7,
11, 15. p. 862.

it. Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 14, 17. p. 768.

tum nominatum πάντων 2, 4, 13. i. Ba. it. πάντα 7, 1, 3. p.
545. 8, 2, 2. i. — sed πάντες 4, 15, 10. i. cum Vi.

Aduerbia addita

nominatum δὲ 4, 3, 10. e. Ba. sed

Aduerbia omiffa

tum alia vniuerse Ba. 2, 4, 17. i. 3, 5, 6. p. 564. 3, 8, 1. e.
it. cum Vi. 3, 12, 13. i. 21. e.

it. cum Ve. 3, 10, 8. 5, 3, 8. p. 67. 6, 3, 6. m. 8, 5, 17.
p. 969.

it. Mss. tr. 1, 3, 5. e. p. 63. 1, 4, 8. p. 104. 2, 5, 12. p.
149. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 13, 14. p. 748. 8, 6,
7. p. 1058.

tum alia nominatum, et quidem e serie elementorum, ἀὰ 6,
2, 7. e. Ba. 7, 1, 15. e. Mss. tr. — ἀλλά 3, 11, 4. e.
Mss. tr. — γὰρ 3, 5, 3. i. Ba.

δ 3, 12, 18. p. 721. Vi. — 5, 4, 22. m. p. 121. Ve. —
6, 1, 16. i. Ba. et Vi.

δὲ Ba. 2, 5, 6. p. 135. 2, 13, 16. i. 7, 2, 5. i. 8, 3, 10. i.
sed Ve. 6, 1, 20. e.

καί, p. Lat. etiam, Ba. 1, 6, 17. i. 1, 17, 6. p. 712. 2, 2,
21. i. — cum Vi. 1, 10, 3. e. 7, 9, 5. i. — sed Vi. 1,
12, 7. i. et Mss. tr. 1, 3, 12. p. 82.

μέν Ba. 3, 12, 16. m. 7, 2, 13. i. — οὖν Mss. tr. 2, 2,
10. i.

ὡς post οὐχ οὕτως 2, 3, 14. p. 81. Mss. tr. — sed ante par-
ticip. 1, 11, 12. p. 453. it. Ba. cum Ve. 6, 3, 6. e. non
item 8, 8, 15. p. 1127. etc.

Articuli omiffi

tum vnius litterae η Ba. et Vi. 2, 3, 7. e. 2, 6, 10. p. 174. —

tum alius casus Vi. 4, 13, 15. i. — Ve. 7, 9, 20. e. sed 4,
14, 16. i. Ba. c. Ve.

Coniunctio omiffa

nominatum ε Ba. cum Ve. 2, 3, 23. p. 96.

Copula addita

nominatim *καὶ* 6, 6, 9. i. Mss. tr. sed Ba. 7, 4, 12.

Copula omissa

eadem, varie, ante *καὶ* 5, 4, 12. p. 109. Ve. — intra adi. duo Ba. 2, 5, 22. p. 94. 6, 1, 6. p. 277. sed Ve. et Vi. 5, 4, 17. m. — intra inf. duos 5, 5, 9 p. 567. Vi. — intra duo subst. 1, 1, 5. p. 11. Ba. et Vi. — sed Ba. 4, 4, 14. p. 859. 6, 4, 9. i. it. cum Ve. 1, 10, 7. — tum Ve. 7, 8, 24. m. sed cum Vi. 4, 7, 8. e.

Copula alia

nominatim *καὶ*, tum *mutata*, in art. τοῦ 4, 4, 2. m. Ba. — sed in adu. γὰρ 2, 6, 3. i.

tum *addita* 2, 3, 8. i. 2, 13, 21. p. 424. 3, 12, 18. p. 722. 6, 1, 12. i.

tum *omissa* 1, 10, 4. p. 387. 5, 3, 11. i. 15. p. 80. 6, 7, 18. p. 477. 7, 1, 22. e. 7, 10, 1. m. 5, 6, 21. p. 213. sed ib. 18. p. 202. Add. cum Ve. — vt ab hoc solo 7, 5, 1. p. 665. — sed a Vi. 3, 7, 2. e.

tum *praebita* pro *δέ* a Ba. 6, 3, 7. e. 7, 5, 10. i.

Negatiuum aduerbium

nominatim *οὐ* *additam*, ante verb. 2, 2, 19. e. Ve. et Vi. — sed ante adu. 2, 5, 13. e. Ve.

it. *mutatum*, in *καὶ* copulam 2, 4, 1. e. Mss. tr.

Negatiuum pronomēn

μηδὲν *mutatum* in merum adu. neg. *οὐδέ* 3, 2, 1. i. Ba., non item 6, 8, 8. e.

Praepositio

tum *mutata* in aliam vocem 2, 11, 16. i. Ve. — tum alia alii *substituta* 1, 2, 9. p. 53. Ba. et Vi. — it. in subst. composito 7, 5, 1. i. Ve. — tum *omissa* 2, 11, 16. i. Ba. it. 7, 12, 14. e. — sed Vi. 2, 13, 21. i.

Pronomen demonstratiuum (αὐτ.)

omissum obliquo casu, 5, 1, 14. p. 26. Mss. tr. — sed Ba. 4, 15, 6. i.

prolatum alio casu 1, 11, 5. p. 433. 5, 2, 10. i. — 2, 8, 12. p. 252. 4, 12, 6. e. — it. 4. i. — 3, 3, 16. p. 966.

simul que alio numero 4, 9, 12. e. Ve. et Vi.

sed alterum syn. τῶτο *omissum* Ba. 3, 2, 9. i. 6, 8, 11. p. 503.

Pronomen infinitum

τι *omissum* Ba. 8, 2, 6. m. sed Ve. ac Vi. 8, 8, 3. p. 1105.

Pronomen personale

omissum Ba. 1, 4, 9. p. 108. — 2, 5, 12. p. 149. Vi. — 7, 5, 11. p. 683. Ve. et Vi. — 2, 5, 13. p. 151. Ve.

Pronomen reciprocum

mutatum, praeter spiritum, quoque in casu, Ba. 7, 8, 18. p. 769. cum Exc. p. 896. e.

Pronomen relatiuum (articul. postpos.)

mutatum, a in *us* 7, 3, 12. p. 631. Ba. — *prolatum* alio casu, 7, 1, 9. e. Ba. cum Ve. — sed 5, 3, 3. e. Ba.

tum alterum syn., *omissum* per se, *occi* 5, 2, 4. i. — sed simul cum adi. 5, 6. 21. p. 214. Mss. tr.

Substantiuum vniuersum

omissum Ba. 1, 1, 4. p. 13. 1, 11, 5. p. 433. 3, 7, 16. i. 7, 2, 14. i. 8, 7, 8. e. — sed Ve. 4, 4, 15. — 3, 8. 5. i. Vi.

It. nomen proprium 1, 11, 13. e. p. 461. 3, 2, 21. i. Ba. sed nomen hoc propr. *mutatum* in pron. demonstr. 4, 8, 1. i. Ba. et Vi.

Verbum finitum

omissum vniuerse 4, 14, 18. e. 6, 4, 14. m. B. sed Vi. 1, 13, 12. e. p. 566.

It. nominatim verb. subst. *vi* 7, 3, 6. p. 618.

mutatum, quoad genus, vt med. in act. 6, 8, 10. Ve. — act. in pass. 8, 4, 3. p. 976. Ve.

It. quoad modum, vt a. 2. fin. in a. 2. inf. 3, 14, 17. p. 767. Ba.

It. quoad modum et tempus simul, vt opt. praef. med. in impf. indic. med. 7, 2, 10. e. Ve.

Verbi infinitiuus

omissus Ba. 1, 10, 3. e. p. 384. 7, 12, 14. m.

mutatus, quoad modum, a. 1. inf. act. in a. 1. imperatiu. 7, 5, 11. e. inf. praef. act. in act. praef. indic. Ba. 2, 12, 10. e. sed Ve. 2, 11, 18. p. 360.

praebitus, quoad modum, inf. praef. act. pro opt. praef. 8, 1, 2. e. Ve.

It. inf. praef. act. pro ind. praef. act. Ba. 3, 12, 15. i. — sed cum Ve. 4, 9, 4. e. — 1, 5, 23. e. Ve. et Vi. — 2, 3, 14. e. p. 81. Mss. tr.

It. inf. a. I. act. pro a. I. ind. act. 5, 6, 13. i. Ba. — sed cum Ve. ib. 12. i.

It. inf. med. praef. pro praef. ind. med. 4, 5, 9. e. Ba.

It. inf. m. d. fut. pro fut. ind. med. 8, 7, 14. i. cum Ve.

It. inf. pass. a. 1. pro particip. a. 1. pass. 5, 6, 7. p. 179. Ve.

Verbi participium

mutatum, in adu. 2, 8, 16. p. 258. 8, 7, 16. i. Ba.

sed quoad casum, in pass. 8, 3, 10. p. 957.

- it. quoad modum, particip. praef. act. in act. impf. ind.
4, 12, 7. p. 995. cum Ve.
praebitum, in pass. praef. pro inf. pass. praef. et sexu masc.
1, 3, 15. e. Ve. et Vi.
it. quoad modum, particip. act. a. 1. pro a. 1. ind. 5, 6,
15. i. Ve.
it. quoad genus et modum, particip. praef. act. pro ind.
praef. pass. 3, 15, 13. e. Ba.
omissum, Ba. 7, 1, 7. p. 551. 7, 5, 6. e. 7, 7, 11. m. 7,
11, 13. e. — sed cum Vi. 2, 3, 2. i.

Verbum compositum

aliud, quoad praeposit. 6, 3, 10. p. 348. 6, 4, 11. i. Ve. —
sed cum Vi. 7, 12, 7. e.

Claudant vitiorum agmen vocabula

Omissa duo,

- per varias orationis partes, ut adu. compositum, ex art. et
adi. τὰ πρῶτα 3, 10, 8. e. Ba. et Ve.
adu. καί (p. Lat. *etiam*) et inf. 1, 10, 3. e. Ba.
art. et adu. 3, 4, 11. i. p. 548.
copula καί et adi. 3, 1, 8. i. — sed Mss. tr. 7, 1, 22.
p. 575.
copula eadem et particip. 3, 7, 16. i. Ba.
pronom. relat. et verb. finit. 2, 6, 11. i. p. 177. cum Ve.
pron. idem et particip. 1, 3, 13. i. Ba.
particip. cum artic. 7, 6, 21. e. Ve.

Omissa tria

- per tota membra, e praep., art. et subst. 1, 8, 8. p. 295.
Mss. tr. — 7, 6, 12. p. 714. Ba.
it. e subst., copula et verb. finit. 8, 5, 9. p. 1028.
it. e subst., copula et art. 2, 15, 11. i.
it. e pron. dem., art. et subst. 6, 9, 3. p. 516. Ve.

Omissa quatuor

per tota membra, Ba. 2, 13, 18. i. 7, 12, 13. i. — sed cum
Ve. 3, 12, 15. m.

Omissa quinque

Mss. tr. 1, 17, 1. p. 704. — sed Ba. 3, 13, 6. i. 4, 8, 13. e.
6, 7, 7. p. 451.

Omissa sex

Ba. 3, 6, 16. e. — sed cum Ve. 3, 15, 13. i. 4, 15, 17. e.

Omissa septem

Ba. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. e. 8, 2, 6. e. 8, 4, 29. p. 1015.

Omissa octo

Ba. 5; 5; II. m.

Omissa decem

Ba. 6, 7, 17. p. 475. — sed cum Ve. 6, 2, 18. p. 335.

Omissa undecim

Ve. 6, 2, 8. p. 323. — sed cum Vi. 2; 2; 21. i.

Omissa duodecim

Ve. et Vi. 1, 14, 4. p. 595.

Omissa tredecim

Ve. et Vi. 3, 8, 4. p. 620.

Omissa quatuordecim

Ve. 4, 15, 11. p. 1051. — sed cum Ba. 6, 4, 2. p. 358.

Omissa nouendecim

Ba. 8, 2, 16. p. 944. 8, 4, 6. e. sq. — sed cum Ve. 5, 7, 14. p. 238. per plures versus, it.

Omissa viginti

Ba. 6, 9, 13. p. 529.

Omissa ulterius

per septem versus Ba. et Vi. 3, 9, 3. sq.

Sed omnium extremum vitium esto in

Transpositis elementis

per verb. μένων p. νέμων 3, 2, 1. m. p. 504. Ba. et Vi.

Recte vero nunc videmur persequi illa, quae supra dicebamus dubia, essent ne

Glossae, an Vitia,

e quo genere pertinent huc deinceps haec:

Glossae, an Vit. in distinctionibus

aliis ad adu., Ba. 3; 15, 1. i. 4, 4, 10. m. 4, 9, 3. p. 939.

4, 11, 3. p. 973. 12. m.

Glossae, an Vit. in scriptura

Mss. ambigua s. duplici, tum in Ve quidem supra vocabula quum scribuntur vel puncta tria 8, 4, 30. p. 1017. vel elementa Graeci alphabeti, numeros indicantia 7. 5. 17. p. 691. — tum in Ba., vbi semel modo ponuntur talia elementa numerorum supra voces 7, 9, 7. p. 784., caeterum scriptae supra voces singulas singulae deprehenduntur litterae pro aliis aliae, tanquam in

adi. 3, 15, 11. m. 4, 5, 10. m. (non item 7, 5, 6. i.) 7, 2, 11. e.

pron. dem. et adi. 6, 5, 3. e.

pron. recipr. 7, 9, 4. i.

subst. 1, 7, 5. e. 4, 5, 6. i. 5, 8, 16. p. 264. i.

verb. 1, 2, 2. p. 36. 2, 3, 17. e. 3, 4, 11. e. 3, 12, 12. p.

717. 5, 6, 13. e. 16. p. 195. 5, 8, 16. p. 264. 8, 4, 4.

p. 978.

vel per compendium expressa alia vox, itidem in

adi. 2, 7, 8. p. 221.

adu. 7, 1, 5. i. 22. p. 575.

subst. 4, 4, 14. e.

verb. 1, 3, 1. p. 58.

vel denique in margine editur alia vox, id que ipsum in

adi. 4, 10, 7. e.

subst. 8, 1, 6. i. 8, 4, 4. p. 977.

verb. 7, 8, 23. p. 774. — semel autem Ve. 2, 5, 12. e.

Glossae, an Vit. in litteris commutatis

singulis, nominatim: et ν , Ba. 2, 14, 12. p. 451. 3, 1, 2. e.

4, 3, 15. p. 844. 5, 3, 26. e. 8, 4, 30. e. — sed cum Vi. 3,

3, 12. p. 960. — 6, 8, 1. i. Ve. ac Vi. — 1, 7, 9. e.

Mss. tr.

et ς , Ba. 6, 8, 7. p. 495. 7, 5, 11. p. 683. 7, 10, 13. p.

837. 8, 5, 11. p. 1031. — 8, 8, 9. i. Ve. et Vi. —

5, 5, 1. e. Mss. tr.

ν et ς , Ba. 8, 7, 5. e. — 7, 1, 23. i. Ve. — 1, 3, 12. p.

82. Mss. tr.

ν et ν , Ba. 4, 12, 11. p. 999. 14. p. 1003. 6, 7, 18. e. —

7, 9, 4. i. Ve. sed cum Vi. 7, 5, 8. m.

Glossae, an Vit. in omiffis,

tum vna littera δ 3, 12, 18. i.

tum vocabulis duobus, Vi. 1, 12, 14. e. — Ba. 3, 6, 12. m.

3, 7, 19. e. sed cum Ve. 2, 9, 15. i. — Mss. tr. 5, 6, 21.

p. 215.

Glossa, an Vit. in seiunctis

Ba. η τοῖς p. η τοῖς 8, 1, 9. p. 913.

Glossae, an Vit. in lect. diuersa

Ms. Ba. et Vi., per omiffum et transpositum art. 2, 11, 15.

p. 475.

it. in verb. opt., quoad numerum et genus 1, 5, 11. e.

p. 154.

Glossae, an Vit.

per orationis partes singulas, in

adi. syn., Ba. 4, 3, 4. i. 7, 12, 10. i. 8, 2, 16. i. — cum

Vi. 1, 8, 6. e. 1, 14, 17. p. 650. 3, 4, 11. m. p.

548. 3, 11, 6. i. — tum Ba. 5, 3, 11. i. sed

cum Ve. et Vi. 1, 11, 2. i. — Ve. 3, 11, 14. m.

sed cum Vi. 2, 6, 7. p. 169.

adi. alio casu, Ve. 5, 6, 19. i.

adi. alio casu et sexu 7, 9, 7. p. 785. Ba. et Ve.

adi. alio gradu, comparat. pro superlat. Vi. 5, 5, 15.
p. 153.

it. superl. p. comp. Ba. 3, 8, 4. e. — Mss.
tr. 4, 12, 5. p. 992.

adi. gradus comparat. alia forma Ba. 6, 5, 16. p. 395.

adi. alio numero, plur. (sensu adu.) pro sing., 2, 2, 7.
m. 6, 5, 5. e.

adi. alio sexu, neutr. plur. (sensu adu.) pro masc. plur.,
Mss. tr. 1, 4, 12. p. 115.

it. commun. pro fem., intra subst. diuersi se-
xus, Ba. et Ve. 7, 11, 6. e.

contra fem. p. commun. et simul per accen-
tum al., Ba. 8, 7, 5. p. 1079.

adi., pro adu., Ba. 2, 9, 13. i. 6, 1, 14. m. — cum Vi. 2,
5, 10. p. 145. — 3, 12, 5. e. Vi. — 2, 15,
20. p. 420. Mss. tr.

adi., pro subst., Ve. 8, 2, 8. e.

adi. duobus in vicinia aliis, Mss. tr. 4, 15, 6. p. 1046.

adi. omisso, Mss. tr. 3, 2, 4. i. 3, 4, 19. p. 556. — Ba.
cum Vi. 4, 15, 10. i.

it. postremo e duobus, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. e. p.
156. 138.

adu., pro adi., Ve. et Vi. 6, 8, 1. p. 486.

nominatim adu. γ^s pro copula τ^s Ba. 1, 15, 7. p. 649.

it. adu. ω^s pro praep. α^s Vi. 1, 11, 8. e.

adu., mutato in adi. affine, Ba. 2, 9, 13. i. — cum Vi.
2, 10, 11. i. — Mss. tr. 2, 13,
20. p. 420.

it. simul in adu. simpl. f. priuum,
Ba. et Vi. 3, 3, 2. p. 525.

it. simul transponendo, Ba. 3, 11, 1. i.

adu., mutato in adu., tum affine, Ba. 1, 4, 8. p. 106. 4,

7, 1. p. 894. 2. p. 897. 6, 1, 18. i.

6, 5, 7. i. (non item 6, 6, 10. p. 435.)

4, 9, 9. i. sed cum Vi. ib. 12. i. —

it. Ba. cum Ve. 4, 15, 5. i. 6, 7, 19.

i. contra que Ve. 7, 12, 11. i. et Mss.

tr. 4, 7, 2. p. 895.

tum aliud quodcunque, Ba. 2, 9, 5. p.

275. sed cum Vi. 2, 14, 10. i. — it.

Ba. cum Ve. 7, 6, 2. i. — Vi. 3, 5,

5. i. sed cum Ve. 8, 4, 24. i.

adu., mutato in adu. et art., Ba. ἤτοι in ἡ τοῖς 8, 1, 9. p. 913.

it. in coniunctionem, Ve. 6, 5, 1. i.

adu. mutato nominatim εἰ in verb. εἶ 2, 13, 16. i. Ve.

it. δ in δε Ba. 3, 7, 12. i. — it. in τε 5, 4, 22. p. 121. — (δ addito 8. 2. p. 275. 7, 2, 19. i. 7, 9, 17. e. sed cum Vi. 3, 10, 12. e.)

it. δε in μέν, Ba. 5, 1, 16. i. — Ve. 5, 3, 22. i. — it. in τε Ba. 3, 14, 4. p. 595. 3, 7, 12. p. 605. 4, 2, 10. i. 4, 10, 7. e. 4, 13, 5. i. 5, 3, 5. i. 5, 4, 22. i. 6, 2, 19. i. 6, 3, 7. e. 15. i. 7, 2, 10. i. 7, 11, 12. e. 7, 12, 13. i. — sed cum Vi. 4, 11, 5. i. — 2, 10, 15. i. Ve. sed cum Ba. 4, 14. 5. i.

it. δε in δε Ba. 1, 4, 14. i. 1, 11, 7. i. 2, 1, 6. p. 10. ib. 8. p. 12. 4, 8, 19. i. 5, 7, 1. i. 8, 8, 13. i. — sed cum Vi. 3, 8, 11. i. — Ba. cum Ve. 5, 4, 1. i. — Vi. 2, 6, 9. p. 172. — it. in oratione media, in apodofi, etc., Ba. 4, 15, 16. i. 7, 9, 20. p. 803. sed Ve. 5, 4, 16. p. 114.

contra δε in δ Ba. 3, 10, 16. i. — it. in δε 1, 17, 4. i. 2, 2, 8. i. 2, 9, 14. i. 2, 11, 13. i. 3, 6, 11. i. 4, 3, 19. i. 4, 8, 9. i. 4, 10, 5. i. 5, 3, 4. i. 5, 6, 22. i. 5, 7, 5. i. 6, 6, 8. i. — sed Ve. 7, 9, 5. i. et cum Ba. 8, 2, 10. i. — tum in oratione media Ba. 3, 10, 9. p. 672. 6, 7, 17. e. — Ve. 5, 5, 20. p. 159.

adu. nominatim δε addito Ba. 3, 9, 16. i. 6, 3, 13. p. 505.

— it. secundo post neg. εἰτε 4, 2, 6. i. Vi. — contra omisso in oratione med., in apodofi aut parenthesi, Ba. 5, 4, 10. p. 114. — sed cum Vi. 4, 13, 2. p. 1006.

adu. nominatim δε addito, Vi. 8, 3, 7. i. — contra omisso

varia ratione et notione, pro Lat. igitur, post τε init. 1, 5, 3. i. Ba. — pro Lat. scilicet, post coni. εἰτε 6, 4, 8. i. cum Ve. (non item 7, 1, 6. i.) — post pron. relat. 5, 5, 13. p. 151. Ba. (non item 5, 4, 14. p. 112.) — post subst. Ba. cum Ve. 5, 6, 11. e. — post verb. 4, 7, 2. i. Ba. sed cum Vi. 1, 17, 8. p. 715. — tum in oratione med. post subst. Ba. 5, 5, 20. p. 159.

adu. nominatim εἰ addito, ante εἰ 1, 4, 1. i. Ba. — it.

ante γάρ 7, 11, 2. — it. post alias voces 4, 8, 20. i. 5, 4, 14. p. 112. — sed mutato in μέντοι 7, 1, 24. i. (contra hoc in μέν 8, 4, 12. p. 991.)

adu. nominatim $\xi\upsilon$ addito, post $\mu\epsilon\nu$ I, 15, 14. i. Ve. et Vi — it. Ba. 7, 1, 18. i. 7, 7, 15. i. — contra omisso, post $\mu\epsilon\nu$ 2, 15, 11. i. Ba. (non item 6, 1, 6. i. 7, 3, 10. i. 7, 7, 13. i.) — it. post δ 3, 7, 12. i. — it. post $\tau\epsilon$ 7, 2, 7. i. (non item 7, 7, 5. i.)

adi. porro omittis his, e serie elementari, $\xi\upsilon$ I, 5, 16. i. Ba. et Vi. — $\xi\upsilon\alpha$, post δ 8, 3, 4. i. Vi. — $\gamma\alpha\rho$, post $\tau\epsilon$ 2, 2, 20. i. Ba. et Vi. — η 2, 15, 3. p. 460. Ba. — $\kappa\epsilon\iota$ (p. Lat. *etiam*) I, 17, 5. i. 2, 6, 12. i. 5, 3, 18. i. Ba. et Vi.

articuli alio casu, Mss. tr. 2, 15, 8. e. — Vi. 4, 13, 2. e. — Ba. 7, 3, 6. e. 7, 6, 9. i. 8, 7, 5. e.

art. mutato $\tau\delta$ in copulam $\tau\epsilon$ 2, 14, 4. p. 431. Ba. et Vi. — sed $\tau\phi$ in pron. dem. $\alpha\upsilon\tau\phi$ 5, 7, 7. i. Ba. at $\tau\omega\nu$ in $\alpha\upsilon\tau\omega\nu$ 3, 15, 9. i. Ve. et Vi.

art. addito, intra adi. et subst. 4, 12, 7. p. 996. Ba. et Vi. — contra omisso, eo que vno, tum in vniuersam, Ba. 2, 5, 22. p. 93. 5, 5, 9. p. 144. — cum Vi. 1, 4, 20. i. — Ba. cum Ve. 7, 9, 21. i. — 5, 3, 14. i. Ve. — 2, 15, 11. p. 475. Vi.

tum ante subst. loci Ba. I, 11, 7. p. 437. 2, 10, 3. e. 3, 8, 4. i. 7, 12, 17. i. 4, 13, 9. Mss. tr. — 7, 7, 15. Ve. sed cum Vi. 6, 2, 7. e. — ante adi. et subst., Ba. 6, 8, 7. p. 494. 8, 2, 11. i. — intra adi. et subst. 3, 7, 12. p. 605. 5, 3, 26. i. sed cum Vi. 2, 5, 8. p. 139. 8, 8, 14. p. 1125. — 7, 3, 2. m. Ve.

tum ante subst. rei vniuersae, Ba. I, 13, 6. p. 541. sed cum Vi. 2, 3, 7. e. 2, 13, 16. p. 409. — Ve. 5, 5, 11. p. 146. — Mss. tr. 7, 10, 6. p. 820.

tum ante subst. pers., vel vniuersae, vel nom. proprii; Ba. 4, 14, 1. i. 6, 5, 18. i. 5, 4, 24. i. sed cum Ve. ib. i. p. 96. 7, 9, 21. i.

vel in duobus alterutro. Ba. 5, 6, 3. p. 167. (cf. 8, 3, 14.) 1, 8, 7. i. 2, 13, 2. e. 3, 3, 9. i. (secus 3, 9, 8. i. 9. e. 17. i.) sed cum Vi. I, 17, 9. i. — Ba. cum Ve. 4, 12, 11. e. — 6, 9, 10. p. 524. Ve. sed Vi. 3, 1, 9. m. 7, 7, 4. e.

coniunct. pro adu., Ve. 6, 5, 1. i.

— alia syn., Ba. 2, 6, 1. i. sed cum Ve. 7, 6, 2. i.

— Vi. 3, 5, 5. i. sed cum Ve. 2, 14, 10.

— vna mutata in duas voces, Mss. tr. I, 1, 1. p. 4. — nominatim $\acute{\alpha}$, ante pron. infin., in pron. rel., Ba. 7, 11, 14. i. aut in pron. infin.

- 2, 15, 13. e. (contra *oi'* ante *τῶς* in *ε'* 7, 6, 3. p. 699.) — nominatim *ἀτρε* *τῶ* in *ε'* 3, 7, 18. e. Ba. et Vi. — nominatim porro *ὤς* in copulam *καί* 7, 2, 10. e. Ba.
- coniunct. omiffa, nominatim *ἦ* 2, 15, 3. p. 460. Ba.
 it. *ἀτρε* ante particip. 5, 4, 14. e.
- addita, nominatim *ὤς*, ante particip. Mss. tr. 3, 1, 2. p. 488.
- copula, nominatim *καί*, mutata in *καὶ* 1, 4, 12. e. Ve. et Vi. — in *ἦ* 3, 6, 3. m. p. 573.
 it. addita, intra subft. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi. — contra ib. omiffa 4, 3, 8. e. Mss. tr. — fed intra inf. duos 1, 12, 5. p. 482. Ba. — tum in membro fecundo 8, 3, 16. i. Ve.
- it. transpofita 1, 14, 16. p. 627. Ba. et Vi.
- copula, nominatim *τε*, mutata in *γέ* 1, 15, 7. p. 649. Ba.
 — it. in art. 7, 11, 9. p. 855. — it. in *δέ*, vniuerfe 1, 14, 15. i. 2, 2, 6. m. 2, 8, 18. i. 4, 4, 3. i. 4, 8, 10. e. 4, 10, 8. i. 5, 2, 4. i. 5, 4, 4. e. 7, 2, 10. p. 593. 8, 1, 3. i. 8, 7, 22. m. — Ve. 5, 3, 26. i. — fed nominatim in particip. fecundo 1, 8, 6. p. 286. 7, 1, 6. p. 550. Ba. fed cum Vi. 5, 5, 3. i.
- it. mutata nominatim in pron. infin. *τι*, Ba. et Vi. 2, 6, 18. p. 191. — Ve. et Vi. 7, 1, 5. i.
- it. mutata et contracta fimul in vocem vnam, Mss. tr. 6, 9, 8. i.
 praebita pro *δέ*, Ba. 5, 4, 17. i. 6, 2, 19. i. 7, 11, 12. e. — it. pro art. *το* Ba. cum Vi. 2, 14, 4. p. 431.
 addita, vniuerfe, Ba. 1, 8, 6. i. 9. p. 295. 1, 15, 17. p. 670. 4, 12, 11. p. 1000. 6, 9, 12. e. — Vi. 3, 5, 9. p. 569. 3, 10, 4. p. 667. — Ve. 7, 12, 7. p. 877.
 nominatim ante *γάρ* 1, 10, 4. Ba. et Vi. — ante *ἦ*, fequens interuallo, Ba. 8, 2, 7. i. — ante *καί*, interuallo fequens, Ba. 7, 11, 13. m. fed cum Vi. 4, 7, 12. i.

nominatim, sequente τε, Ba. 6, 4, 3. i. 8, 5, 15. i. — cum Vi. 1, 16. 12. i. 1, 17, 18. — it. cum Ve. 7, 6, 18. i. — Mss. tr. 6, 2, 21. m.

nominatim in pluribus particip., Ba. 1, 12, 11. p. 499. 2, 11, 9. p. 346. 3, 14, 7. p. 755. — cum Vi. 1, 4, 1. p. 90. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. p. 976. — Vi. 2, 2, 11. e. 3, 12, 2. p. 709. praecipue ante particip. καλεσμεν. 1, 2, 2. p. 35.

omissa, vniuerse, Ba. 1, 13, 8. i. 4, 4, 6. p. 851. 4, 9, 5. i. 5, 2, 10. i. 7, 1, 5. e. 7, 2, 1. i. 8, 8, 17. i. — cum Ve. 2, 9, 18. e. — it. cum Vi. 2, 10, 10. i. — sed Ve. 8, 1, 9. p. 912. — at cum Vi. 6, 1, 8. p. 281. — Mss. tr. 2, 10, 10. i. 7, 10, 13. p. 836. 8, 7, 13. e.

nominatim in particip., Ba. 1, 13, 8. i. 9. p. 549. 3, 11, 18. i. 8, 3, 8. m. — Vi. 3, 12, 20. e.

it. ante αα, interuallo sequens, Ba. 2, 8, 18. e. 6, 1, 21. i. 6, 6, 1. p. 411. 6, 8, 7. p. 494. 7, 2, 5. e. 9. m. 7, 3, 16. i. 1, 5, 21. i. sed cum Vi. ib. 2. i. it. 4, 10, 2. e. Ba. sed cum Vi. ib. m. it. 2, 1, 20. p. 27. 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 1, 5, 2. i. — Vi. 2, 13, 21. p. 421. 3, 7, 2. e. 6, 2, 3. e. — Mss. tr. 8, 7, 13. e.

it. ante αα vicinum, Ve. et Vi. 6, 1, 8. p. 281.

it. sequente δε, Ba. et Vi. 7, 10, 13. p. 836.

it. sequente η, Ba. 3, 8, 13. p. 630.

it. sequente τε iterum, Ba. 2, 10, 3. i. 4, 4, 10. i. 5, 3, 11. i. 6, 2, 3. p. 312. 7, 11, 18. p. 867. 8, 8, 17. i. 7, 10, 1. m. p. 809. — cum Ve. et Vi. ib. 13. p. 856. 8, 7, 20. p. 1098. — Vi. 4, 13, 6. i. sed cum Ba. 2, 3, 3. i. 2, 7, 4. i. 7, 9, 7. i.

negante pron. pro neg. adu., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 398.

- negante copula s. adu. pro alia syn., Ba. 1, 2, 4. e. compos. quidem vtr. — sed comp. pro simpl. 1, 15, 5. p. 643. Vi.
- adu. ² mutato in art. *ὅς* et coni. *εἰ* Ba. 7, 8, 7.
- — omisso ante verb., Mss. tr. 1, 11, 14. e. — sed ante pron. neg., Ba. 4, 10, 13. e.
- praepositione cum alio casu, Ba. 1, 4, 12. e. 1, 10, 16. e. 2, 13, 20. p. 420. 2, 14, 12. p. 451. 3, 14, 3. p. 752. 4, 12, 14. e. 8, 2, 7. e. sed cum Vi. 3, 3, 12. p. 960. — Ve. 4, 10, 13. i. (f. cus ib. 9. p. 967.) — sed cum Vi. 2, 15, 3. p. 461. — Mss. tr. 1, 7, 9. e.
- addita. Ba. 1, 10, 15. p. 415. 7, 2, 14. p. 599. sed cum Ve. 4, 12, 11. e. — f. repetita Ve. et Vi. 3, 1, 2. p. 902.
- mutata in syn. adu., *εἰς* in *ὡς* 1, 11, 8. e. Vi. sed Ba. 4, 13, 16. i.
- — in aliam praeposit., per se stantem, Ba. 2, 13, 3. e. 3, 2, 11. p. 514. 6, 7, 10. p. 473. 7, 10, 1. i. sed cum Vi. 4, 15, 17. i. sed cum Ve. 3, 4, 28. p. 1013. 3, 6, 8. i. — Ve. 1, 2, 9. p. 53. 5, 12, 17. p. 519. sed cum Vi. 2, 9, 17. p. 297. 8, 3, 14. p. 963. — Mss. tr. 1, 9. i. p. 331.
- it. nexam in verb. Ba. 7, 2, 8. i. — nominatum *πρὸς* in *πρός*, Ve. 2, 13, 10. e. — Ba. et Vi. 1, 16, 7. i. 3, 8, 12. i.
- omissa, ante pron. dem., Ba. 2, 10, 5. p. 309. — ante pron. rel. p. adu. 4, 15, 9. i. 6, 5, 22. p. 406. (secus 7, 3, 10. i.)
- it. ante subst., Ve. 2, 2, 22. p. 58. 3, 9, 1. p. 640. — Ba. 7, 10, 16. p. 342.
- it. ad verb. 7, 10, 4. i. 8, 7, 3. e.
- pronom. declarat., f. qualitatis *τοιοῦτ.* mutato in pron. quantit. *τόσουτ.*, Ba. 1, 17, 9. p. 719.
- dem. (*αὐτ.*) alio casu, Ve. 7, 1, 23. m. — Ba. 1, 8, 16. p. 323. 1, 13, 13. p. 568. 1, 16, 3. i. 6, 4, 4. e. 8, 4, 27. p. 1010. — 3, 11, 14. e. 8, 8, 15. p. 1127. — Vi. 5, 6, 21. p. 212.
- — alio casu et numero, Ba. 2, 6, 18. p. 191. 6, 8, 16. i. sed cum Ve. ib. 10. p. 501.
- — alio sexu, Ba. 1, 16, 6. p. 635. 1, 17, 17. m. p. 730.

pron. dem. alio sexu et casu, Ve. 7, 10, 15. p. 841. —
Ba. 6, 1, 4. i. sed cum Ve. 7, 1, 5. e.

pron. dem. ($\alpha\upsilon\tau.$) mutato in art., Ba. 3, 11, 4. i. — Mss.
tr. 4, 5, 12. i. (contra art. in pron. dem. Ve. et
Vi. 3, 15, 9. i.)

— — nominatim datiuo affinitatis mutato in gen
vulgar., Ba. 1, 7, 6. i.

— — omisso gen. affinitatis 3, 13, 7. i.

pron. dem. ($\sigma\upsilon\tau.$) alio casu, Vi. 4, 8, 12. i.

it. simul al. sexu Ba. 5, 2, 16.

mutato in al. dem. $\alpha\upsilon\tau.$ Ba. 1, 7, 7. i. —

it. in al. casum et numerum 1, 17, 1.
p. 703.

pron. dem. ($\epsilon\kappa\alpha\upsilon.$) alio casu, Ve. 8, 5, 23.

it. simul al. sexu, Ba. 7, 10, 8. p. 830.

pron. infinit. $\tau\acute{\iota}$ addito, ante pron. qualit. 4, 13, 1. e.

mutato in adu. $\tau\omicron\iota\acute{\iota}$ 7, 3, 10. e.

praebito contra pro hoc eodem adu., Vi.
1, 13, 8. p. 547. — it. pro copula $\tau\epsilon\acute{\iota}$ 2,
6, 18. p. 191. Ba. sed Mss. tr. 6, 8, 9. e.

omisso post coni. α , Ve. 8, 8, 3. p. 1104.

it. post adi. $\pi\omicron\lambda\upsilon$ 3, 4, 11. p. 548. Vi. et

Ba. sed soli Ba. 4, 15, 11. p. 1051. 7,

8, 22. m. 8, 2, 9. i. (non item 7, 2, 14.

p. 599.)

— — $\tau\iota\omega\acute{\alpha}$ neutr. addito, post pron. $\tau\omicron\iota\alpha\upsilon\tau\alpha$ 4, 11,

1. i. Vi.

pron. neg. alio casu, Ba. 8, 5, 11. p. 1031.

pron. pers. secundae pers. mutato in primam pers., $\acute{\iota}\mu\acute{\iota}\nu$

in $\acute{\eta}\mu.$ aut contra, Vi. 2, 2, 18. — Ba. 4, 14, 16.

p. 1037. sed cum Vi. 1, 5, 7. — Mss. tr. ib. 12.

pron. possess. secundae pers. mutato in primam pers.,

$\acute{\iota}\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma.$ in $\acute{\eta}\mu.$, Ve. cum Ba. 4, 14, 14. i. sed

cum Vi. 6, 3, 10. p. 348.

pron. poss. mutato in casum al. Vi. 3, 12, 5. m. sed et

addito simul per casum eundem cum subst.,

Ba. ib.

pron. recipr. ($\alpha\upsilon\tau.$) mutato in pron. dem. lenis spiritus

($\alpha\upsilon\tau.$) tum post praep. $\kappa\alpha\theta'$, mutatam in $\kappa\alpha\tau'$,

Ba. 1, 4, 18. p. 127. 1, 8, 16. e. (secus 1, 17,

26. e.)

tum extra praeposit., Vi. 1, 14, 19. i. 1, 16,

12. p. 700. 2, 2, 12. e. 3, 1, 7. e. — Ba. 1,

3, 2. p. 59. 1, 4, 11. e. 1, 10, 14. p. 410. 1,

II, 15. i. 3, 4, 2. e. 3, 12, 19. i. 7, 1, 6. p. 556.
 sed cum Vi. 1, 14, 5. e. 18. e. 1, 16, 7. p. 689.
 1, 17, 26. e. 2, 4, 18. i. 2, 6, 19. p. 195. 2, 11,
 13. i. 2, 14, 12. e. 2, 15, 6. e.

it. simul alio casu, Ba. 1, 14, 19. i.

pron. recipr. (ἐαυτ.) mutato similiter in pron. lenē (αὐτ.)
 Ba. 2, 3, 5. p. 65. 4, 9, 12. e. 7, 6, 11. p. 710.
 sed cum Vi. 1, 9, 2. i. 2, 8, 10. p. 248. — Ve.
 8, 4, 10. m. p. 986. sed cum Vi. 3, 2, 7. m. —
 Vi. 3, 1, 7. e.

it. simul alio casu, Ba. 7, 9, 4. i. — Ve. et
 Vi. 7, 5, 8. m. — Mss. tr. 5, 5, 1. e.

pron. recipr. (ἐαυτ.) mutato in alium casum, Ba. 4, 4,
 15. — Ve. et Vi. 1, 8, 2. i.

sed in syn. (αὐτ.) aut contra, Ba. 1, 17, 26. e.
 3, 1, 7. e. sed cum Ve. 7, 10, 13. p. 836.

et simul in alium casum, Ba. 1, 8, 2. i. p.
 268. (contra ut seruet Ba. tum asper. αὐτ. 2,
 7, 9. e. 2, 9, 16. p. 295. 4, 3, 2. e. tum asper.
 ἐαυτ. 1, 3, 3. e. 1, 16, 10. p. 698. 2, 1, 24. e.
 2, 5, 5. e. 2, 7, 1. e. 2, 8, 16. e. 3, 5, 11. p.
 570. 5, 2, 23. p. 90. 6, 4, 4. p. 360.)

pron. recipr. (ἐαυτ.) omisso, post aliud pron. αὐτ., Ba.
 et Ve. 5, 5, 2. e.

pron. relat. (art. postpos.) mutato, in casum alium, Ba.
 3, 11, 2. e. 4, 7, 6. p. 902.

it. in coni., ὅ in α', Ba. et Vi. 3, 6, 14. i. —
 it. ante τινὲς 7, 6, 3. p. 699. Ba. — it. ὅς in
 ὡς 1, 8, 13. i.

it. praebito contra ὅς pro ὡς 6, 8, 2. p. 487.

it. cum neg. adu., ὅς μὴ, mutato in coni. et
 neg. adu., ὡς μὴ, 4, 2, 17. i. (non item 8, 6,
 17. i.)

it. cum adu. mutato in vnum adu. ὁ περ in ὅθεν,
 Ve. et Vi. 4, 5, 11. i.

pron. nominatim ἐκασ. alio casu, Ba. 6, 1, 7. p. 279.

— — ἀλλ. alio casu, Mss. tr. 7, 10, 6. p. 821.
 sed omisso, Ba. 3, 4, 11. e. p. 548.

subst. alio, per elementa simili, Ba. et Vi. 8, 7, 20. e.

— — composito, pro simpl. Ba. 5, 5, 11. p. 146. sed
 cum Ve. 1, 8, 11. p. 304.

— syn. Ba. 2, 8, 17. 2, 13, 19. p. 416. 3, 9, 15. e. 4,
 11, 6. e. sed cum Vi. 2, 10, 13. p. 322. it. cum
 Ve. 5, 3, 8. p. 67. — Ve. 3, 10, 4. p. 668. 5, 7,

12. i. 6, 5, 3. e. 7, 1, 5. e. 7, 12, 11. p. 879.
 sed cum Vi. 1, 12, 16. p. 517. 1, 14, 15. i. —
 Mss. tr. 7, 2, 14. p. 600.

it. nominatim in nom. propr.; Ba. 2, 9, 1. p.
 263. sed contra Vi. ib. 12. i.

subst. alio accentu; Ba. 5, 6, 21. p. 210.

— alio casu, Ba. 2, 15, 11. p. 476. 3, 14, 3. p. 752.
 4, 2, 12. i. 4, 6, 10. m. 4, 10, 4. m. 5, 5, 12. p.
 149. 13, i. 6, 1, 7. p. 279. 6, 7, 4. e. 18. e. 6,
 8, 7. p. 495. 7, 6, 6. p. 703. 8, 2, 7. p. 931. sed
 cum Vi. 1, 17, 24. p. 745. — it. cum Ve. 2, 13,
 20. p. 424. 2, 14, 10. p. 445. — Ve. 4, 10, 4.
 m. 13. i. sed cum Vi. 1, 10, 15. p. 414. 6, 5,
 23. p. 408. — Mss. tr. 4, 15, 15. p. 1056.
 it. simul cum adi., Ba. 8, 8, 9. p. 1115. sed
 cum Ve. 5, 3, 13. i.

it. nominatim in casu temporis, mutato gen. in
 acc., Ba. 5, 5, 1. p. 130. 4, 8, 16. i. — sed con-
 tra acc. in gen., Ve. 4, 14, 1. m.

subst. alia declinatione, Ba. 2, 9, 9. p. 285. 5, 12, 1. i. 24. i.
 sed cum Vi. 3, 12, 11. i. (non item 8, 3, 2. i.)
 — Ba. 5, 6, 21. p. 210. — Ba. cum Vi. 4, 1,
 6. e. sed cum Ve. 4, 13, 16. p. 1020. — Ba. 3,
 14, 4. p. 753.

it. simul alio casu, Ba. cum Ve. 5, 5, 4. p. 136.

subst. alio numero, sing. pro plur., Ba. 2, 2, 9. e. 2, 7,
 1. i. 2, 15, 9. p. 471. 3, 3, 6. i. 3, 8, 9. p. 624.
 3, 15, 15. e. 5, 4, 18. p. 117. 6, 2, 15. i. 8, 5,
 18. e. sed cum Vi. 2, 10, 4. p. 306. — Vi. 1,
 10, 10. i. 3, 14, 12. i. 6, 2, 3. p. 313. — Mss.
 tr. 7, 3, 13. p. 634.

contra plur. pro sing., Ba. 6, 8, 2. i. 7, 3, 13. p.
 635. sed cum Vi. 2, 12, 2. e. — Vi. 6, 4, 11.
 e. — Mss. tr. 2, 6, 5. p. 165.

subst., nominatim nom. propr., alia scriptura, Ba. 8, 2,
 14. e.

— alio sexu, Ba. 5, 6, 8. p. 185.

— duplici s. subst. duobus in regimine aliis, Ba. 7, 11,
 9. m.

— gen. duplici, Ba. 8, 7, 5. e. sed cum Vi. 4, 2, 9. e.

— mutato, priuo quidem in solum adi., Ba. 7, 10, 12.
 e. 8, 2, 8. e. — sed in adi. s. pron. cum art. ib.
 10. p. 936.

- tum subst. cum adi. in duo subst. in regimine
7, 5, 11. p. 683.
- subst. omisso, Ba. 2, 11, 9. p. 347. 4, 12, 4. p. 990. —
Ve. et Vi. 1, 11, 14. i. — Mss. tr. 2, 10, 10.
p. 317.
- verbi littera alia init., Ba. 6, 2, 10. p. 327.
- — omissa in voce media, Ve. 6, 5, 16. p. 394.
— Ba. et Vi. 1, 12, 4. sq. p. 480. sq. (non item
8, 5, 3. p. 1021. it. 4. e.) — sed addita, Ba.
4, 15, 2. e. cf. tamen 8, 4, 13. 4, 11, 11. m. p.
983. 3, 3, 5. e. etc.
- verbo finiti temporis omisso, Ba. 5, 7, 2. i. 6, 1, 24. i.
— 8, 4, 4. i. sed Vi. 7, 3, 6. p. 618. —
Ve. et Vi. 6, 7, 6. e.
- verbi infinitivo, nominativum *ἐπι*, omisso, Mss. tr. 5, 8,
8. i. sed addito 7, 8, 12. e.
- verbo priuo pro phrasi, simul que alio verbi modo, Ba.
6, 1, 24. i. — it. pro praep. et pron., Vi. 1,
15, 5. i.
- alio, per elementa simili, partim syn., Ba. 7, 9,
12. p. 794. 900. i. 2, 5, 3. p. 130. 1, 11, 11. e.
3, 8, 10. p. 625. 4, 3, 12. e. 4, 7, 9. p. 905. 8,
5, 15. e. sed cum Ve. 2, 10, 4. e. sq. — it. cum
Vi. 2, 13, 8. p. 390. 2, 15, 12. 7, 8, 7. i. — Ve.
4, 3, 12. e. 4, 9, 4. p. 943. sed cum Vi. 1, 13, 1.
e. — Vi. 8, 6, 14. e. — Mss. tr. 4, 3, 4. e.
- nominativum in verb. *ἐβούλετο* pro *ἐβουλεύετο*,
vel contra, Mss. tr. 1, 16, 8. i. — Ve. et Vi.
5, 8, 8. e. 1, 13, 1.
- alio, simpl. pro compos., Ve. 6, 7, 24. e. sed cum
Ba. 7, 2, 12. i.
- — compos. 2, 5, 8. e. p. 140. Ve. et Vi.
- — bis compos. pro semel compos. Ve. 4, 15, 12.
m. p. 1052. sed cum Ba. 6, 6, 7. p. 430.
- — compos., nominativum e praep. certa, Ba. 3, 9,
17. e. sed cum Ve. 1, 6, 13. e. 2, 13, 21.
e. — Ve. 15, 14. p. 157. — Ba. 1, 11,
11. p. 450. — Mss. tr. 2, 11, 2. p. 336.
— Ve. et Vi. 2, 5, 8. e. p. 140. — Ba.
4, 5, 14. p. 830. 7, 2, 8. i. — 3, 11, 10.
p. 695. et Mss. tr. 2, 5, 12. e. 2, 12, 2.
e. 7, 6, 16. e.
- nominativum e *πρό* et *πρός*, Ba. 1, 4, 4. 1,
5, 4. i. 1, 14, 4. p. 592. 2, 13, 10. e. 6,

9, 6. p. 520. 7. 8, 4. e. 5. p. 748. 7, 11,
8. m. 7, 12, 19. e. sed cum Vi. 1, 16, 17.
i. 3, 8, 12. i. 3, 12, 12. p. 717. 7, 10,
16. e. — Ve. 3, 3, 1. p. 523. — Mss.
tr. 1, 7, 9. p. 258. 2, 6, 7. p. 163. 7,
5, 14.

verbo alio compos. eiusdem thematis, sed alius praep.,
Ba. 2, 11, 9. p. 346. 2, 13, 17. i. 4, 12,
15. p. 1004. 5, 6, 14. i. — Mss. tr. 4,
5, 5. e.

— — compos. eiusdem thematis et eiusdem praep.
Ba. 3, 12, 20. i. 4, 4, 12. i.

— — compos. alius thematis, sed eiusdem praep.
Ba. 3, 9, 2. i.

verbi augmento nullo syllab. redupl. in plusq., Ve. 7, 9,
7. p. 784.

— — — temporal. in imperf., Ve. 7, 6, 12,
p. 716.

— — — in praep., Vi. 1, 12, 4. p. 480. cf.
tam n 3, 3, 6. e. 6, 5, 11. e.

— forma alia f. alio themate, Ba. et Ve. 3, 15, 9. i. p.
741. — Ba. 3, 12, 10. m. — 8, 2, 10. p.
937. cf. 1, 14. 4. p. 593. 7, 9, 17. i. — 4,
2, 5. i. — 4, 12, 4. p. 999.

nominatim in verb. contractis, pro non
contr. 4, 15, 6. e. p. 1047. Ba. et Ve. sed
Ba. contra 5, 6, 21. p. 212. (non item 6,
8, 12. e. 8, 5, 18. p. 1039.)

— — — in praep. et augmento non contracto,
Ve. 7, 12, 10. e.

— tempore plusq. perf. tert. plur. per formam al.,
non contractam, Ba. 4, 13, 16. i. cf. ib. 10.
m. 2, 12, 2. m. 8, 6, 3. i.

it. in vocali alia syllabae penult. Ba. 1, 15, 10.
p. 552. 1, 15, 2. e. 3, 4, 17. i. 19. p. 556. 6,
7, 7. p. 451. sed cum Vi. 6, 9, 5. e. (non item
7, 11, 4. i. 4, 11, 7. m. p. 980. 7, 2, 10. p.
592. 7, 4, 4. p. 653. 7, 6, 17. i. p. 721. ib. e.
p. 19. 7, 9, 25. m. 24. m. p. 806. 8, 5, 2. i. 7,
10, 1. e. 7, 11, 2. i. 8, 1, 16. 8, 4, 4. e. bis,
8, 5, 20. e. 8, 6, 1. e.

† simul alio tempore, Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

verbi alio genere, (per finita quidem tempora simul, si-
mul et reliqua vt hic procedam,) act. pro

med. Ba. 1, 4, 8, p. 104. sed cum Ve. 4, 11, 4. p. 975. (non item 8, 7, 22. m.) — it. Ba. cum Vi. 2, 15, 9. p. 471. 4, 1, 7. p. 803. it. inf., Ve. 6, 9, 2. e. sed cum Vi. 8, 7, 4. p. 1077.

contra med. pro act., Ba. 1, 5, 11. e. 1, 8, 16. p. 324.

† simul per compos. aliud 8, 4, 9. p. 984.

† simul que per numerum alium, plur. pro sing., Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524.

it. inf., Mss. tr. 2, 9, 7. p. 281. sed Ba. et Vi. 3, 5, 2. e. Add.

tum med. pro pass., Ba. 4, 8, 19. i.

it. inf. 3, 14, 17. i. p. 766. sed Ve. et Vi. 5, 5, 6. e.

it. particip. med. fut. pro fut. pass., Ba. et Vi. 2, 13, 11. p. 399.

it. perf., Ba. 3, 9, 10. i.

porro pass. pro act., Ve. 7, 12, 12. e. sed Vi. 3, 10, 10. i.

verbi alio genere et tempore simul, aor. 2. act. pro aor. 1. pass., Ba. 2, 13, 1. e.

sed aor. 1. med. pro plusq. med., Mss. tr. 2, 11, 12. e.

verbi alio modo, (ubi similiter eamus per tempora et finita et rel. sed et per genus simul, ponentes quidem vbique sine nomine genus act.) praef. pro inf. praef., aut contra, Ve. 6, 2, 6. i. — Ba. et Vi. 2, 3, 7. e.

inf. praef. pro praef. opt., Ba. 6, 1, 13. e.

particip. aor. 1. pro inf. aor. 1. Ba. et Ve. 4, 11, 11. m.

imperat. aor. 1. med. pro med. inf. aor. 1., Ba. 4, 5, 15. m.

it. impf. pro particip. praef., Mss. tr. 1, 6, 3. i. — it. pro part. aor. 2. 2, 1, 19. e.

porro praef. indicat. pro coni. praef., Ba. 5, 5, 12. e. p. 149.

it. pro opt. praef. 8, 5, 15. e. 2, 3, 17. p. 84. — it. cum Vi. ib. 20. e. — Vi. 1, 4, 10. e. — Ve. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e.

it. contra opt. praef. pro ind. praef. Ve. 6, 9, 12. e.

tum coni. praef. pro opt. praef., Ba. 3, II, 13. i. 6, 5, 18. p. 400. 7, 1, 9. e. 7, 9, 3. e. sed cum Vi. 2, 13, 14. p. 405. 3, 2, 8. m.

contra opt. praef. pro coni. praef. Ve. et Vi. 4, 13, 8. p. 1011. 7, 6, 1. e.

it. aor. 2. coni. pro opt. aor. 2., Ba. 1, 8, 4. e. 3, 12, 6. e. 4, 13, 8. e.

sed contra opt. pro coni. 4, 9, 9. p. 949.

porro fut. ind. pro fut. coni. aut aor. I. coni. 5, 5, 9. p. 143.

contra coni. fut. pro ind. fut. 1, 9, 11. e.

— Ve. 4, 15, 15. e.

it. fut. med. ind. pro med. fut. coni. Ve. 5, 8, 6. e.

verbi modo per formam aliam opt. aor. 2., Ba. et Vi. 1, 9, 5. e. — sed opt. praef. aliam Ba. et aliam Ve. pro vulg. ind. praef. 6, 9, 12. e.

verbi simul modo ac genere, praef. ind. pass. pro praef. act. ind., Vi. 2, 10, 8. p. 313.

particip. praef. act. pro praef. ind. med., Ba. et Vi. 1, 16, 7. p. 687.

part. praef. act. pro ind. impf., Ba. 8, 4, 12. p. 991.

impf. ind. pro inf. praef., Ve. 4, 15, 6. m. p. 1045.

verbi numero, vniuerse, plur. pro sing. 5, 3, 22. e. Ba. et Ve.

nominatim magnarum personarum 1, 5, 11. e. Ve.

verbi numero, cum subst. plur. neutr., sing. pro plur. 4, 1, 7. e. Ba. — sed Mss. tr. 5, 7, 7. p. 228.

it. cum subst. plur. collectiuo masc. 2, 6, 15. p. 185. Ba.

sed plur. pro sing. cum subst. plur. neutr. 3, 2, 15. e. Ba. — sed cum Vi. 1, 4, 12. p. 613. —

Ve. 8, 7, 1. i. (dum seruetur sing. ib. e. 7, 9, 25. p. 807.)

sed plur. pro sing. cum subst. collect. sing. masc. 1, 14, 13. e. Ve. cum Vi. it.

cum subst. dupl. pers. sing. 5, 8, 19. e. 8, 7, 10. e.

sed Ba. cum Ve. post subst. plur. it. collect. sing. tum subst. tum pron. 8, 6, 13. p. 1071.

it. cum masc. subst. sing. collect. sed masc. pers. plur. tum particip. tum adi. Ve. sing. et plur. verb. simul, 8, 5, 9. p. 1028.

it. cum subst. sing. collect. solo, Ve. dupl. verb. numero, sing. et plur. 8, 4, 12. e. (dum post collect. sing. subst. aut post subst. dupl. perf. seruetur plur. verb. 8, 4, 25. 8, 5, 26. 8, 6, 1. i. 8, 7, 22. e. aut, post coll. subst. perf. sing., adeo simul verb. et sing. et plur. 7, 10, 16. e. 7, 11, 11. 8, 4, 29. m.

verbi tempore alio, (vbi rursus asserimus finitum tempus simul cum reliquis, it. genus vniuersum,) praef. pro impf., Ba. 3, 1, 11. e. 5, 2, 2, i. 7, 11, 11. i. — cum Vi. 4, 11, 1. e.

it. in med., Ba. 7, 12, 2. i. — Ve. et Vi. 1, 9, 1. p. 330.

praef. inf. pro aor. 1. inf. 2, 9, 11. i. Mss. tr.

it. in med. 6, 3, 9. e.

praef. inf. pro fut. inf., Ba. 3, 1, 5. i. — cum Ve. 4, 10, 8. e.

praef. particip. pro particip. aor. 1. 7, 1, 24. e. p. 579.

praef. part. pro part. aor. 2., 2, 6, 7. i. 2, 10, 17. e. 3, 6, 18. i. 6, 5, 11. i. — it. in med., Ve. et Vi. 4, 13, 13. e. — Ba. 3, 4, 11. e.

praef. part. pro part. fut. 8, 6, 15. e.

praef. part. pass. pro part. perf. pass., Ba. et Ve. 8, 4, 28. i.

impf. med. pro praef. med., Ba. 4, 13, 6. e. — Ve. 4, 12, 14. i.

impf. pro aor. 1., Ba. 1, 10, 10. e. 2, 14, 12. i. 6, 7, 4. i. 7, 3, 9. i. 8, 2, 12. i. — cum Vi. 2, 9, 17. i. 3, 6, 4. i. — Ve. 5, 3, 3. m. — Mss. tr. 2, 13, 21. p. 422.

impf. seu aor. 2. pro aor. 1. 4, 15, 10. m.

impf. med. pro aor. 2. med., Ba. 1, 15, 16. p. 667. — Ve. 6, 7, 19. e.

impf. particip. med. pro aor. 2. med., Ba. 3, 4, 11. e. — Ve. et Vi. 4, 13, 13. e.

impf. pass. pro plusq. pass., Ba. 5, 3, 8. i.

impf. f. aor. 2. pass. pro eodem plusq. pass. 3, 11, 4. i.

aor. 1. opt. pro opt. praef. 3, 14, 10. e.

aor. 1. pro impf., Ba. 1, 17, 9. i. 3, 1, 8. i. 3, 6, 13. e. (coll. 3, 7, 5. e.) 3, 12, 7. p. 713. 8, 5, 1. i. (coll. 8, 6, 7. e. 17. m.) — cum Vi.

2, 14. 4. p. 431. — cum Ve. 6, 2, 20. p. 337.
6, 9, 6. e.

aor. 1. inf. med. pro inf. praef. med., Ba. et Vi.
3, 12, 2. i.

contra vero Ba. 2, 14, 9. p. 441.

aor. 1. inf. med. pro inf. fut. med., Vi. 1, 8,
II. e. 2, 6, 15. e.

sed contra, Ba. et Vi. 1, 12, 9. p. 493.

aor. 1. particip. med. pro particip. praef. med.,
Ba. 4, 2, 3. i.

it. pro fut. part. med., Mss. tr. 1, 17, 15. m.
8, 4, 8. e.

aor. 1. pro plusq., Ba. et Ve. 6, 7, 17. e.

aor. 2. pro praef., Ba. 8, 4, 23. e.

it. per particip. 2, 1, 7. e. 3, 8, 13. e. etc. —
2, 15, 13. e. it. in med. 2, 3, 17. p. 84.

aor. 2. pro impf. 3, 4, 3. e. Ba. et Vi. — Ba. 3,
2, 19. m. 3, 7, 1. e. 4, 9, 14. m. p. 955. 6, 1,
18. i. 7, 1, 15. m. 8, 4, 18. e. — Ve. et Vi. 1,
12, 13. e.

it. in med., Ba. et Vi. 3, 14, 18. e. — Ve.
7, 12, 4. i. sed cum Vi. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1.
p. 1019.

it. in med. f. pass., Ba. 4, 9, 15. p. 958.

aor. 2. pro aor. 1., Mss. tr. 1, 1, 3. p. 12.

it. in pass. 2, 13, 6. p. 386. — Ba. 5, 8, 18.
e. sed cum Vi. 2, 6, 9. p. 173.

perf. med. pro praef. med., Ba. 4, 2, 8. e.

it. pro aor. 2. med. 2, 5, 1. e.

plusq. pass. pro perf. pass. 8, 4, 27. p. 1009.

fut. inf. pro praef. inf., Ba. et Ve. 3, 13, 3. p.
732. — Ba. et Vi. 8, 8, 8. p. 1113.

fut. particip. pro part. praef., Ba. 3, 12, 2. e.

fut. part. f. aor. 2. pro part. eodem praef. 8, 3,
17. e.

fut. part. pro aor. 1. part., Ve. 1, 8, 11. p. 308.

verbi participio, al. syn., Ba. 3, 12, 22. m. p. 726. sed
cum Ve. 7, 11, 5. p. 849.

— — praebito pro adi., Ba. 7, 10, 14. p. 859.

it. pro subst. cum copula $\tau\epsilon$, Mss. tr.
6, 9, 8. p. 522.

— — mutato, nominatim verbi subst. in adu.

4, 15, 14. p. 1054.

verbi participio mutato, quoad casum, nominatim temporis, pro abl. in gen. 2, 14, 5. i. — contra autem soli Ba. 7, 3, 6. p. 618.

sed quoad casum vniuersum, aor. i. act. dat. pro acc. 1, 6, 16. p. 214.

aor. i. pass. gen. pro dat. 3, 5, 8. e.

aor. i. med. nominat. sing. pro acc. 3, 11, 11. p. 695. — it. gen. pro acc., Mss. tr. 2, 6, 20. e.

aor. i. act. plur. gen. pro acc., Ba. 3, 12, 23. p. 727.

perf. pass. plur. gen. pro acc., Ba. et Vi. 1, 15, 11. e.

mutato, quoad numerum, sing. pro plur.

praef. gen., Ve. 2, 7, 7. e. — perf. pass., Mss. tr. 4, 15, 14. p. 1055.

contra plur. pro sing., nominat. praef. pass. cum subst. collectiuo, Ve. et Vi. 1, 12, 14. i.

it. acc. act. 3, 3, 5. e.

it. vniuerse acc. neutr. pass. (cum art. pro subst.) Ba. et Vi. 2, 6, 10. p. 175.

quoad numerum et casum simul, perf. pass. nominat. sing. pro abl. plur., Ba. et Ve. 5, 2, 10. i.

it. praef. nominat. plur. pro acc. sing., Mss. tr. 1, 5, 13. e.

mutato sexu, masc. pro fem. act. 4, 2, 9. e. Ba. et Vi. — it. med. f. pass. 8, 4, 4. p. 978. Ba. et Ve.

masc. pro neutr. med. 1, 5, 2. i. Ba. et Vi.

it. in plur. 3, 9, 10. i. Ba.

omisso, nudo 7, 6, 10. m. Ba. et Vi.

, vno e duobus, Ba. 4, 14, 5. e. — cum Ve. 5, 2, 10. i.

cum art., Mss. tr. 6, 3, 3. e.

Venimus ad secundam partem censurae de Codd. nostris, quae attingit potissimum

Scribendi genus internum,

stylum quoque dixeris, quo vsus est librarius inter exarandum, ita, vt pro libidine et ingenio poneret alia, quam quae adhuc in editis erant, interdum quae sic, vt videretur

vera dedisse atque meliora. *Glossas* in vniuersum ausi sumus appellare, quidquid huius generis reperissemus.

Vt vero et hic copiam ingentem non sineremus confusam: separauimus totum genus in formas duas, quarum vna complectitur glossas manifestas, altera prope lectiones veras. A postrema incipiemus, vbi dubitamus, vtrum sit

Glossa, an *Vere*

detur librarii res; quae et ipsa multiplex, per orationis partes diffunditur has:

Glossa, an *Vere*

adi. addatur Ba. 1, 15, 11. i.

adu. addatur, vniuerse 1, 12. 9. p. 496. Ba. sed cum Vi. 2, 12, 8. i. 3, 10, 11. p. 676.

— addatur, nominatim γάρ, in interrog. 1, 17, 10. i. Ba. et Vi.

it. post δε interuallo 3, 5, 2. p. 560. Ba.

— omittatur idem γάρ 7, 11, 3. p. 846.

— add. nominatim δε, ad seriem iuuandam, 3, 8, 13. p. 628.

it. in altero membro subst. 2, 11, 9. p. 347.

it. in parenthesi, ib. 16. i.

it. in altero verbo finito, 2, 9, 6. p. 278.

it. in altero particip. 2, 1, 2. p. 3. Ba. et Vi.

— — nominatim δε (αυ) in alt. partic. 7, 11, 9. m. p. 855. Ba.

— — — δε, post αυ 1, 10, 10. e.

— — — αυ (pro Lat. etiam,) ad subst. 1, 12, 10. i.

it. ante μάλλον 8, 2, 10. i.

art. addatur, vniuerse 8, 6, 17. e. — Vi. 2, 5, 11. e. —

nominatim ante adi. et subst. 6, 5, 16. p. 394. —

it. intra adi. et subst. 5, 3, 9. e. Add.; 7, 12, 2.

p. 869. — cum Vi. 2, 3, 9. i. 2, 5, 8. p. 139.

it. nominatim δ ante nom. propr. pers. 7, 1, 1. i.

Ve. sed Ba. 7, 11, 3. p. 846.

it. nominatim ad secundum pron., Ve. 7, 8, 17. i.

it. nominatim ad duo subst. in primo, Ba. 1, 9.

2. p. 335. 2, 14, 10. e. 3, 4, 19. p. 556. 4, 6, 6. e. — cum Vi. 3, 7, 8. e. 7, 9, 16. e.

it. in secundo 2, 1, 12. e. (coll. 9. 6.) 5, 4, 14.

p. 112. 5, 6, 20. e. 6, 7, 9. e. 18. p. 477. 8, 1, 9.

i. — Mss. tr. 8, 6, 11. i.

it. nominatim secundus in vicinia, Ba. 2, 2, 8.

e. 8, 8, 21. e. — cum Vi. 1, 17, 2. 3, 2, 5. i.

- 6, 6, 11. i. — Vi. 2, 5, 11. i. — Mss. tr. 7, 11, 9. e.
 copula nominatim ~~καὶ~~ addatur, ante subst. primum, sequente subst. alio cum ~~καὶ~~, 2, 5, 3. p. 128. Ba. et Vi.
 it, mutetur in pr. ~~καὶ~~ 2, 8, 10. p. 247. Mss. tr.
 — — — ~~καὶ~~ addatur, vniuerse 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. — nominatim ante ~~καὶ~~ 1, 10, 4. i. Ba. et Vi.
 — — — — omittatur 2, 3, 20. e. Mss. tr.
 inf. verb. addatur 3, 7, 19. p. 613. Ba.
 Secunda forma vagatur per partes orationis has, atque adeo

Glossa manifesta in

- adi. (vbi et intelligimus pron. quaedam,) addito 7, 3, 7. e. 7, 6, 6. p. 703. Ba. sed Mss. tr. 7, 4, 5. i.
 — omisso 2, 13, 5. e. 5, 6. 20. e. Ba. sed Mss. tr. 1, 13, 12. p. 563. 3, 14, 17. p. 768.
 — repetito 7, 11, 2. e. Ba.
 — mutato in adu. 3, 10, 3. i. Ve. et Vi. sed Ba. 8, 1, 16. i. it. in affine particip. 8, 7, 4. i. Ve. sed Ba. 7, 10, 14. p. 839.
 — alio, vel affini, vel minus, partim syn. 2, 2, 16. e. 2, 4, 7. m. 4, 2, 15. e. 4, 8, 14. p. 928. 5, 1, 14. p. 24. 7, 12, 13. e. — Ve. 7, 10, 13. p. 836. — Mss. tr. 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i.
 nominatim in simpl. pro compos. 3, 11, 14. p. 699. Ve. — contra vero comp. pro simpl. 1, 9, 1. i. Ba. it. 2, 3, 23. e. sed cum Vi. 2, 9, 18. i.
 adi. per alium casum, 8, 5, 12. p. 960. Ba. cum Vi.
 — — — gradum, posit. pro compar. 6, 9, 16. e. Ba. — pro superl. 4, 9, 6. e. Mss. tr. sed contra superl. pro posit. 6, 6, 3. p. 417. Ba. et Vi.
 adverbii alio gradu, vniuerse Ve. 5, 1, 16. p. 29. 8, 4, 10. i. simul mutato in affine adi. ib. 13. m. sed superl. mutato in compar. Ba. 8, 3, 3.
 adu. praebito pro adi. Ve. et Vi. 3, 10, 3. i.
 — — — ~~καὶ~~, it. ~~καὶ~~ nominatim pro ~~καὶ~~, cf. in copula,
 — — — alio, vniuerse, syn. plerumque, et vel affini, vel minus, Ba. 4, 5, 3. e. 4, 7, 8. m. 5, 4, 4. p. 100. 7, 3, 6. p. 618. 8, 4, 14. p. 994. — cum Vi. 2, 2, 13. i. 19. i. p. 53. — Vi. 3, 12, 13. i. — Mss. tr. 1, 3, 10. p. 299.

- adu. addito, vniuerse, Ba. 4, 9, 5. p. 945. 8, 2, 5. i. — nominatim *ἕτε* 2, 13, 8. p. 389; 7, 10, 14. i. sed Mss. tr. 1, 5, 9. i.
- nominatim *ἄλλα*, addito, in loco dub., Ba. 2, 5, 8. p. 138. — sed post neg. 4, 10, 5. e. Mss. tr. — it. omisso post eandem 3, 11, 4. e.
- — *γαρ* addito post *τε*, Ba. 6, 8, 16. i. — sed mutato in *δε*, 1, 3, 15. i. cum Vi. at Mss. tr. 1, 6, 21. i.
- — *δ* addito, ad seriem, post lectionem aliam, Ba. 4, 8, 4. i. sed mutato in *δν*, cum Vi. 1, 13, 9. i.
- — *δε* addito, in enunciat. singular. Ba. 2, 13, 12. p. 401. it. ad seriem, vniuerse 3, 5, 9. p. 568. — sed post lectionem al. 1, 14, 12. i. 5, 2, 5. p. 39. it. in membro altero 1, 17, 7. i. sed cum Vi. 1, 15, 18. m.
- — — mutato, nominatim in *γαρ* 2, 10, 5. i. p. 307. Ba. it. in *καί*, simul que transposito 7, 12, 9. it. in *δν* 2, 13, 3. i.
- — — omisso, in med. periodo 5, 4, 16. p. 114. — in parenthesi cum Vi. 4, 13, 2. m. — in dub. loco 5, 8, 15. e. Ba. — addito simul *καί* in sq. 1, 12, 13. i. Mss. tr.
- — *δη*, addito, post *μεν* 7, 1, 1. i. — it. intra *ἄλλα* et *καί* 5, 6, 6. e. (non item 6, 3, 10. p. 229.)
- — *καί*, (pro Lat. *etiam*) addito, post *δὲ τινες* 6, 9, 8. i. — it. in med. oratione s. periodo 1, 10, 13. i. 3, 2, 16. e. — cum Vi. 1, 14, 11. p. 656. 2, 6, 22. p. 204. 2, 13, 1. e. 3, 9, 18. 4, 14, 16. p. 1036. — Mss. tr. 1, 12, 11. p. 500. it. intra adi. et subst. 4, 7, 14. e. nominatim post *καί ὅτι* 3, 15, 11. i. Ba. it. post *ἄλλα* 3, 4, 16. p. 552. 3, 6, 22. e. p. 594. 6, 8, 5. e. p. 493. non item 1, 3, 1. p. 57: 6, 5, 9. i. 8, 2, 9. immo omisso 1, 10, 3. e. 1, 12, 14. p. 512. it. omisso post *δε* Ve. 8, 2, 16. i. — it. post *δε* remotius 1, 12, 7. i. Vi. it. post *ἄτε* tertium 1, 9, 12. p. 355. Ba.

- post $\epsilon\tau\epsilon$ δ 7, 1, 11. i.
 post $\eta\delta\eta$ 7, 5, 17. m.
 post pron. dem. 7, 9, 5. Ba. cum Vi.
 adu. nominatim $\xi\upsilon$, addito, post $\alpha\upsilon$ 1, 15, 14. i. Ve. et Vi.
 it. in participp. pluribus, Ba. 8, 8,
 15. p. 1127. 18. i.
 mutato autem in $\tau\epsilon$ 7, 9, 27. i.
 — — $\omega\varsigma$, addito, ad seriem, post omissa alia 3,
 13, 6. e. Ba. et Vi. (nisi pro coniun-
 ctione habeas,)
 praebito autem pro pr. $\epsilon\varsigma$ 4, 13, 16. i. Ba.
 adu. mutato, in adi. plur. neutr. (p. adu.) 2, 6, 22. p. 201.
 it. in aliud adu. affine, (p. praeposit.) 2, 10, 4.
 p. 306. Vi. sed Ba. et Ve. 7, 2, 20.
 it. in formulam syn. e praep. et pron. 3, 5, 11. p.
 570. Ba. et Vi.
 nominatim $\tau\omicron\iota\upsilon\upsilon\upsilon$ in pron. inf. $\tau\upsilon\alpha$ 6, 2, 7. i. Ba.
 adu. repetito cum mutatione 7, 10, 13. p. 837.
 art. addito, ad solum adi. 2, 10, 13. p. 322. Ba. et Vi. it.
 ante praep. 3, 4, 5. e.
 ad particip. masc. plur., Mss. tr. 2, 8, 4. p. 239.
 nominatim δ ad nom. propr. perf. 8, 3, 4. i. Ba. sed
 cum Ve. 4, 14, 5. i.
 vniuerse ad subst. quaelibet 7, 12, 7. e. 8, 2, 7. p.
 929. 8, 3, 9. p. 955. 8, 5, 15. p. 1035. 2, 10, 7. p.
 311. 1, 17, 19. e. sed cum Vi. ib. 26. i. I. 14, 9. e.
 2, 8, 14. p. 255. 2, 9, 6. i. 3, 2, 8. e.
 nominatim ad subst. perf. cuiuscunque 3, 8, 13. e.
 3, 12, 25. e. 8, 8, 17. i. — Vi. 2, 5, 10. i. — sed
 ad subst. nom. propr. perf. I, 8, 9. p. 297. 6, 7, 10. e.
 p. 463. 7, 9, 1. i.
 nominatim ad subst. perf. post art. alium 8, 3, 14.
 coll. 5, 6, 3.
 praecipue ad subst. nominum loci 5, 5, 1. e. 2, 14,
 14. m. sed cum Vi. ib. 13. i. 3, 2, 11. p. 515. 1, 5,
 17. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.
 — omisso, ante particip. 3, 6, 10. i. (secus 8, 7, 5. i.)
 — — — adi. et subst. 3, 9, 18. 6, 2, 3. p. 312.
 — — — subst. rei vniuersae I, 14, 7. i. 8, 4, 27.
 p. 1011. 7, 9, 7. e. — Ve. ib. 20. e. — 7,
 8, 4. i. Ba. cum Vi.
 — — — subst. loci tum vniuersi, tum nom. propr.
 8, 3, 14. i. Ba. it. I, 15, 2. i. 5, 5, 12. i.
 8, 7, 16. i.

art. omisso, ante subst. pers. cuiuscunque 4, 9, 10. i. 6, 3, 14. i. sed cum Vi. ib. 2. m. 2, 15; 2. m. p. 457. 4; 6, 10. e.

sed nom. propr. 7, 2, 1. e. Ba. et praecipue in nominat. δ 3, 10, 1. i. 3, 12, 10. e. 4, 12, 4. p. 990. 4, 13, 13. p. 1017. (non item ξ . pr. e. it. 18. i.) 8, 8, 10. i. sed cum Vi. 2, 6, 18. i. — it. cum Ve. 7, 9, 21. i. — Vi. 3, 11, 7. i.

nominatim ante secundum subst. nom. propr. 2, 2, 4. m. — it. ante secundum subst. vniuersum, cum Vi. 5, 7, 9. e. — I, 17, 3. e. 2, 6, 10. p. 174. — Ba. 1, 6, 3. p. 193. 2, 7, 4. i. p. 209. 5, 3, 7. p. 65. 6, 1, 2. m. 6, 4, 7. e. 7, 2, 5. i. 8, 6, 17. i.

ante subst. primum, seruato tamen altero art. in secundo subst. 5, 3, 19. i. Ba. cum Vi.

\ddagger ante subst. aut transposito 8, 8, 13. e. sed Vi. 2, 15, 11. p. 475.

— — duplici in vicinia 2, 9, 2. p. 265.

— — simul cum adu., ϵ δ 4, 15, 21. i. cum Ve.

— mutato, in pron. dem. 3, 3, 11. p. 534. — Mss. tr. I, 13, 6. p. 542.

— — secundo in aliam formulam 2, 2, 16. i. (dum saepe nil tentatum in art. 7, 9, 24. e. — 7, 2, 5. i. coll. 5, 3, 7. — 8, 7, 20. i. coll. 4, 10, 6. e. p. 964. — 3, 5, 1. e. coll. 3, 9, 1. e. — 7, 2, 4. 8, 6, 11. e.)

coniunct. plena, sine apostropho, 4, 9, 11. m. Mss. tr. it.

— alia 2, 6, 5. p. 165. 2, 13, 6. i. sed Ba. 8, 3, 13. i.

— addita 1, 8, 12. p. 311. cum Vi. — 2, 13, 13. e. Mss. tr. sed Ba. 8, 1, 6. i. 8, 6, 3. e.

— mutata in aliam cum ordine alio 3, 5, 9. i. Ba. et Vi.

— omissa, nominatim ω s ante particip. 1, 11, 12. p. 453, Mss. tr. it

— — simul cum verbo finito 7, 11, 12. m.

copula, nominatim $\alpha\gamma$, addita, ad seriem, post omissa 3, 6, 16. p. 586. — it. post addita 7, 2, 14. p. 600.

— — — ante $\tau\epsilon$ $\alpha\gamma$ 2, 10, 10. p. 317.

Ve. — ante $\tau\epsilon$ $\gamma\alpha\rho$ 8, 5, 18. i.

Vi. — ante α $\delta\epsilon$ 1, 14, 14. m. Ba. cum Vi. it.

— — — post adi. 2, 6, 16. p. 187.

sed Ve. 4, 10, 5. e. — ante

adi. 1, 14, 9. p. 608. Ba. sed

Ve. 6, 1, 14. i.

- copula, nominatim *καί*, addita, ante subft. 3, 15, 13. e. 5, 2, 10. i. — 4, 8, 21. p. 938.
 — 4, 12, 15. i. — fed cum Vi. 3, 6, 22. p. 593. — intra subft. duo 8, 6, 4. e. Ba. et Vi.
 — — — — in pluribus participp. 4, 6, 2. m. 5, 8, 13. p. 256. 8, 7, 1. p. 1073. 8, 8, 18. i. — cum Vi. 2, 8, 1. i. 3, 9, 6. p. 647.
 — Ba. cum Ve. 6, 5, 22. p. 406. — Mss. tr. 3, 3, 1. p. 533. it.
 — — — — nominatim ante neg. adu. *ἀδενποτε* 1, 4, 12. p. 115.
 — — — — mutata, in *δέ*, cum transpofit. 1, 8, 3. e. Ba. cum Vi. fed cum Ve. 2, 2, 8. i. — in *τε* 1, 12, 14. p. 512. Ba. fed cum Vi. 2, 6, 10. p. 174.
 — — — — omiffa, intra cafus diuerfos 1, 15, 15. p. 665. — intra subft. duo 1, 10, 15. p. 414. cum Ve.
 — — — — post *δέ* 7, 1, 11. i. fed Ve. 8, 2, 16. i.
 — — — — cum alia mutatione 2, 2, 8. i. Ba. cum Ve.
 — — — — transpofita, in locum pofteriorem 5, 1, 8. i. 6, 7, 9. i. — fed in priorem 1, 12, 7. i. 5, 8, 11. i. it. cum Vi. 3, 6, 14. p. 583.
 copula, nominatim *τε*, addita, in enunciat. fingul. 2, 13, 12. p. 401. Vi.
 in particip. fecundo 3, 12, 11. m. p. 716. cum Ba. — it. in primo 1, 17, 18. m.
 in nou. lectione 2, 12, 10. e. Ba. ante *καί* 3, 3, 10. i. 4, 7, 9. i.
 — — — — addita, ad feriem iuuandam, post omiffa aut aliter 3, 14, 10. i. fed cum Ve. 3, 15, 13. i. — cum Vi. 1, 3, 13. i. 2, 3, 18. p. 413.
 — — — — nominatim ante *καί* vicinum, 1, 2, 9. p. 54. 2, 9, 1. e. 4, 13, 10. 12. 7, 11, 18. p. 865. 8, 6, 6. e. 8, 8, 1. i. — cum Ve. 5,

6, 14. i. — cum Vi. 1, 4, 16. 2, 8, 16. e. 3, 1,
9. i. 5, 6, 14. m. — Mss. tr. 7, 9, 22. e. — sed
ante καί, interuallo sequens 3, 10, 4. i. Vi.

copula, nominatim τε, mutata, in δε, simul que transposita, 1,
14, 15. i. — cum Vi. 1, 5, 26.
i. 2, 2, 11. i.

it. in καί nominatim post adi. 2,
13, 8, p. 389. 3, 5, 9. p. 569. i,
8, 5, 15. p. 1035. — post pron.
ὅσα 5, 3, 26. i. — post pron. neg.
μὴδὲν 1, 9, 19. i. — post pron.
rec. εἰυτ. cum Vi. 1, 17, 9. p.
719. — post subst. ib. 18. e. sed
cum Vi. ib. 20.

— in μὲν 4, 1, 5. i. 5, 1, 9. i.

— in art. τὰ 8, 5, 15. m.

— omiffa, ante εἰν 7, 2, 7. i.

ante καί vicinum 1, 13, 15. p. 574.

2, 1, 9. i. 2, 6, 8. i. 3, 1, 14. i. 3,

6, 19. p. 589. 4, 15, 13. i. 7, 2, 14.

p. 599. 8, 2, 13. e. — cum Vi. 2,

7, 4. p. 213. — Vi. 2, 5, 15. p.

155. sed ante καί, interuallo se-
quens 6, 1, 21. i. — cum Vi. 2,

5, 4. p. 132. 4, 4, 19. e. — Vi. 1,

13, 5. i. — Mss. tr. 2, 3, 1. i.

— (sequente τε,) in primo mem-
bro, 7, 2, 14. p. 600. Mss. tr. —

it. in secundo, Ba. 8, 8, 17. i.

— cum ordine alio 7, 3, 16. i.

— simul cum pron. dem. 8, 7, 7. e.

interiectione, omiffa ante vocatiu. 6, 3, 5. i.

negatiuo adu., compos. εἰδε, pro simpl. ε, 6, 6, 10. i.

— — repetito, pro ἢ 6, 1, 4. i. Ve.

— μήτε mutato in εἴτε 2, 11, 2. p. 336.

Mss. tr. — it. μὴδὲ in μὴ 4, 12, 3. Ba.

simpl. μὴ mutato in ε 6, 8, 14.

— pron. εἰδειαν mutato in syn. aut diuisum Ve. μὴ

δε μίαν, aut iunctum Vi. μὴδειαν 4, 13, 15.

participio, act. nudo, allato pro affini subst. 8, 3, 15. p. 965. it.

— pass. nudo praef. pro inf. pass. praef. 1, 3, 15. e.

— — — pro part. pass. perf. 2, 5, 12. e.

Ve. it.

— — perf. neutr. pl. pro masc. plur. 1, 13, 11. e.

- participio, aor. i. act. pro med. particip. praef. 3, 12, 18. i. Ba.
 — perf. act. forma non contracta, Mss. tr. 1, 16,
 12. p. 700.
 — mutato act. praef. in affine subst. 1, 8, 9. p. 296. Ba.
 — — in adi. 4, 9, 14. p. 955.
 — perf. in adi. 2, 6, 12. p. 179.
 pass. aor. i. — — 6, 1, 1. aliud Ba., aliud
 Ve. et Vi.
 — quoad casum et numerum, masc. act.
 praef. gen. sing. in acc. plur. 2, 14, 7. p.
 437. Ba.
 — quoad numerum, pass. praef. neutr. sing.
 cum art. in plur. 2, 6, 10. p. 175. cum Vi.
 — addito s. suppleto, nominatim ad art., pass. 2,
 4, 16. i. sed act. 3, 8, 15. e.
 tum ad subst., act. 4, 9, 14. p. 955. — no-
 minatim particip. verbi subst. 2, 12, 6. e. 8,
 2, 6. i. — ib. 7. p. 930. e.
 — omisso, rei aut perf., 4, 14, 5. e. 3, 9, 16. e.
 sed Mss. tr. 2, 8, 1. e. 4, 13, 1. e.
- praepositione, al. syn., vniuerse, Ba. 2, 13, 21. p. 422. 3,
 15, 15. m. p. 787. 4, 13, 12. p. 1016. — cum Ve.
 2, 12, 10. i. — cum Vi. 3, 12, 2. e. 7, 6, 15. p.
 720. 8, 6, 6. i. — Mss. tr. 1, 4, 7. p. 104. 2, 9,
 14. i. 5, 1, 14. p. 25.
 nominatim *es* pro *es* 1, 5, 1. e. 1, 11, 9. i. 3, 7,
 5. e. (cum toleretur ib. i. *es*) 3, 13, 8. p. 740. 4,
 3, 1. 5, 2; 9. i. 7, 6, 4. p. 701. 7, 11, 5. p. 849.
 8, 1, 13. p. 919. 8, 2, 1. 8, 6, 6. e. 15.
 sed contra *es* pro *es* 1, 12, 17. e. 1, 13, 13. p.
 569. 2, 8, 12. e. 3, 1, 7. e. 4, 2, 22. e. 4, 5, 10.
 e. 6, 5, 22. i. 6, 9, 4. e. 8, 5, 19. p. 1041. (cum
 toleretur *es* 8, 4, 11. e.) 8, 6, 17. e. 8, 7, 7. p. 1081.
 (cum *s*. i. e. retineatur *es*) 20. p. 1098. (cum ta-
 men in pr. toleretur *es*) 22. i. — sed cum Ve. 4,
 15, 10. e.
- mutata, nominatim *es*, in syn. adu. (pro praep.)
es 5, 3, 12. p. 75.
- addita s. suppleta 2, 11, 16. e. Mss. tr. ad verb.
 — sed ad subst. 2, 15, 3. p. 459. it.
- s. repetita 4, 14, 14. p. 1035. Ba.
- omissa; ad adi. 6, 9, 14. p. 551. Ve. — sed ad
 subst. 8, 8, 13. p. 1121. Ba. — it. ad subst. secun-
 dum 3, 10, 14. e. cum Vi.

praepositione, data duplici vni verbo, 4, 3, 5. m. Ea.
 pron. dem., nominatim *ἐκεῖ*, rei addito per gen. ad adi. 2,
 9, 5. i. — sed omisso perf. ad
 verb. 6, 9, 11. e.

— — — — — *ταῦτα* addito ad subst. 3, 12, 5. e.

— — — — — *ταῦτα* mutato in *ταυῦτα* 4, 5, 17. i.
 Mss. tr. it.

— — — — — *τέτω* (*τέλα*) in *τοιῦτω*, Ba. et Vi. 3;

4, 15. i. 3; 12, 26. i. — contra

— — — — — *τοιῦτω* in *τέτω* 1, 13, 12. i. Ba. (non

— — — — — item 4, 13, 18. i. 7, 9, 21. i. 3;

— — — — — 5, 26. i. 8, 8, 20. i.) it.

— — — — — *τοιῦτων* in *τοιῦτα* 2, 9, 4. i.

— — — — — *τοιῦτα* in *αὐτα* 7, 4, 1. i. cum Ve.

— — — — — neutr. *τοιῦτο* pro *τοιῦτων* 2, 5, 16. i.

6, 9, 15. — contra autem *τοιῦτων* pro *τοιῦτο* 1, 8,

5. e. — sed Ve. et Vi. 4, 13. 2. i. (non item hic

Ba., qui potius seruat *τοιῦτο*),

pron. dem. f. quantit. nominatim neutr. *τουῦτο* pro *τουῦτων*

5, 2, 6. i. 5; 4, 23. p. 123. 6, 1, 20. p. 304.

7, 12, 16. i. (non item 1, 7, 9. p. 256. 5, 7, 12. i.)

pron. dem., *αὐτ.* nominatim, alio sexu, fem. pro neutr. 1,

17, 9. p. 717. cum Vi.

— — — — — addito, eodem casu ad subst.

2, 3, 1. i. Mss. tr. sed Ba. 3, 13,

4. p. 734.

it. ad verb. 1, 9, 15. p. 360. 2;

2, 13. i. — sed Mss. tr. 2, 9, 9.

p. 285.

— — — — — omisso, per gen., ad subst.

— — — — — vniuersum 3, 1, 15. i. Ba. cum Vi.

— — — — — *ταυῦτη* (pro adu.) mutato in formul-

— — — — — lam syn. e praep. et pron. 3, 5,

11. p. 570. cum Vi. (non item

1, 17, 9. i. 4, 1, 4. i.)

— infinit. *τινός* — addito, 7, 2, 17. i. Ba. — sed

— — — — — Mss. tr. 7, 11, 5. i.

— — — — — neutr. *τι* — omisso, ante subst. 3, 2, 6. p.

928. Ba. — sed post pron.

ἐδέν 6, 2, 13. i.

— — — — — masc. rei *τινά* — — et mutatis aliis 3, 8, 11. i.

— perf. *μέ* simpl. nominatim, mutato in syn. *ἐμέ* compos.

3, 6, 6. e.

— — — — — *ἐμᾶς* — omisso ad verb. 4, 14, 18. i.

- pron. relat. gen. nominatim $\bar{\xi}$, (pro adu.) addito 4, 13, 13.
 p. 1018. cum Ve.
- — α — secundo omisso, ad verb., 4, 11,
 11. e. cum Vi.
- — $\alpha\iota\ \alpha\epsilon\gamma$ — mutato in $\alpha\epsilon\gamma\ \delta\sigma\sigma\iota$ 4, 14, 4. i. Ba.
- relat. infinit. f. compos. nominatim $\delta\sigma\sigma\iota$ pro relat. priuo,
 2, 8, 12. p. 251.
- subst. al. syn. 1, 7, 9. p. 254. 1, 15, 5. p. 642. 4, 7, 1. i. 6,
 9, 10. e. 7, 12, 2. p. 869. 4. e. 8, 2, 1. e. (contra
 2, 13, 6. p. 386.) 8, 4, 25. i. — cum Ve. 2, 10,
 17. i. 5, 6, 22. m. — cum Vi. 1, 13, 4. p. 536. 1,
 17, 24. p. 743. 4, 12, 1. i. — Ve. 2, 15, 6. p. 586.
 (cf. contra 8, 2, 1. e.) 5, 3, 12. p. 75. 6, 8, 1. i.
 sed cum Vi. 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4, 15, 4. i.
 12. e. — Vi. 4, 3, 13. e. — Mss. tr. 1, 8, 12. p.
 313. 1, 12, 8. e. 2, 5, 15. p. 156. 4, 2, 1. e. 15.
 p. 825. 4, 7, 11. e. 5, 3, 12. p. 73. 5, 6, 14. e. p.
 192. 7, 3, 12. e. p. 633.
- repetito 4, 4, 11. i. Ba. sed Mss. tr. 1, 13, 6. p. 542.
- al. et al. numero simul 4, 4, 7. m. Ba.
- mutato in syn. formulam e praep. et subst., per gen. 7,
 10, 5. p. 818. — sed per abl. 1, 1, 9. i. Mss. tr.
- — in adi. 7, 4, 1. m. p. 644. Ba. cum Vi. it.
- al. casu 1, 17, 24. p. 743.
- al. sexu 5, 6, 8. p. 184. Ba.
- compos. pro simpl. 2, 1, 11. e. 4, 14, 8. m. — cum
 Ve. 1, 8, 11. i. — Mss. tr. 6, 9, 10. p. 524. —
 Ve. 6, 8, 1. i.
 it. contra simpl. pro comp. 3, 6, 22. i. 5, 3, 21.
 i. Ba.
- praebito syn. pro particip. praef. act. 1, 8, 9. p. 296.
- concreto pro abstracto 4, 11, 13. e. 6, 4, 13. e. — cum
 Vi. 1, 1, 8. p. 26.
- primitiuo pro diminutiuo 2, 1, 2. m. p. 2. 7, 5, 6. e. 8.
 6, 17. e. Ba.
- addito, rei, per dat., ad verb. 5, 8, 16. p. 264.
 it. perf. vniuersae 7, 11, 10. i.
- — perf. vniu., per appositionem, eodem casu 6,
 1, 11. i.
- omisso, rei, 1, 13, 15. e. Mss. tr.
- — perf. vniu. 7, 3, 2. e. Ba.
 it. in appositione 4, 4, 15. m. Ve.
- duobus, in appositione, interruptis per copulam 1,
 coni. $\bar{\eta}$, 4, 2, 1. i. (non item 3, 15, 7. p. 776.)

subst. nominatim

Nominum Propriorum,

in quibus illa rerum s. locorum tum adduntur 4, 13, 8. i. — tum mutantur, et quidem duo subst. in regimine in casus eosdem, per appositionem 6, 7, 4. e. — sed priuum subst. τὴν Πάριον in appellatiuum τὴν πόλιν 2, 14, 1. p. 426. — at Mss. tr. 1, 13, 5. e.

sed illa perf. tum mutantur, in syn. proprium 4, 8, 14. p. 928. Ba. — in diuersum vocabulum, οἱ Ῥωμαῖοι 6, 6, 10. i. in pron. dem. ἐκείνοι, Ba. sed Vi. in adi. γενναῖοι, tum nominatiuus perf. omittitur, Νίγρος post ὁ δὲ 3, 2, 21. i. Ba. cum Vi.

tum gen. idem Πελοῶν additur 6, 2, 17. Mss. tr. sed Ba. 6, 4, 10. i. — contra omittitur ib. 9. e. Vi. — additur Ῥωμαίων 4, 8, 19. m. Ba.

sed γορδιωνῆ 7, 10, 1. i. per *Glossam*, aut *Vere*.

verb. al., syn., vel simili per elementa, vel minus, Ba. 2, 3, 5. i. 2, 10, 10. e. 3, 7, 2. i. 6, 3, 10. m. 13. m. — cum Vi. 2, 1, 23. p. 30. 3, 1, 2. p. 438. — Ve. 2, 11, 4. i. 5, 8, 9. p. 251. — Mss. tr. 3, 15, 8. e. 4, 9, 15. p. 957.

verb. al., simpl. pro compos., Ba. 1, 2, 2. p. 56. 1, 11, 11. p. 450. 1, 15, 15. p. 664. (secus 7, 11, 12. e.) 4, 3, 15. p. 844. 5, 8, 15. e. 6, 5, 11. e. 6, 8, 13. i. 16. i. 6, 9, 12. e. 7, 10, 15. p. 481. 7, 11, 18. p. 865. 7, 12, 7. m. p. 876. 8. e. 8, 4, 1. i. — cum Ve. 3, 3, 5. m. 4, 15, 7. i. 8, 8, 18. — cum Vi. 2, 13, 12. p. 401. — Ve. 6, 7, 24. e. 7, 9, 1. e. sed cum Vi. 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — Mss. tr. 4, 9, 10. p. 951.

e qua classe *Glossarum* sint ne, an ex superiore *Gloss.* aut *Vit.*, dubitetur forsan magis minus ve in his, Ba. 2, 12, 10. i. 5, 1, 13. i. 5, 3, 24. i. 5, 4, 10. e. — Ba. cum Ve. 7, 2, 12. i. sed cum Vi. 2, 4, 18. p. 123. 3, 12, 20. m. p. 725. 8, 7, 19. e.

contra compos. pro simpl., Ba. 1, 6, 9. 5, 8, 16. p. 261. 18. e. 6, 4, 11. p. 363. — Ve. cum Vi. 6, 3, 9. p. 346. — Mss. tr. 1, 16, 10. p. 697. 2, 3, 12. p. 76. 2, 8, 3. i.

in qua classe dubites similiter, ac in priore, de his, Ba. 3, 12, 20. e. 4, 15. 12. e. 6, 7, 10. p. 462. 7, 11, 13. e. — Ba. cum Vi. 3, 13, 7. m. p. 739. — Ve. cum Vi. 1, 13, 17. p. 582. — Mss. 1, 15, 9. e. 2, 2, 1. m. 2, 8, 4. p. 239. 2, 13, 8. p. 390. 7, 9, 7. p. 784.

verb. al., compos. ex alia praep. sed eiusdem thematis, Ba. 2, 8, 10. i. 3, 12, 8. m. 7, 4, 7. p. 658. 7, 8, 23. p. 774. 8, 1, 3. e. — cum Vi. 3, 15, 1. e. — Mss. tr. ib. 17. i. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p. 139. 2, 10, 19. e. 4, 3, 4. e.

verb. al., compos. semel pro bis comp., Ba. 1, 4, 18. p. 128. 7, 12, 11. e. p. 881. — cum Ve. 3, 1, 10. i. — cum Vi. 6, 1, 5. e. — Mss. tr. 2, 11, 15. e. p. 354. contra bis compos. pro compos., Ba. 3, 7, 13. m. 7, 8, 18. m. p. 769. 7, 11, 18. m.

verb. addito finiti temporis 4, 1, 3. p. 798.

verbi forma, per unam litteram aut binas, nominatim ἐπι- γίνεται pro ἐπιγίν. Ba. 1, 17, 23. p. 740.

it. γίνεται pro γίν. 3, 2, 4. p. 507. (tamen vt §. pr. toleretur γίνονται) 3, 14, 11. e. 4, 2, 18. e. — cum Ve. 6, 7, 18. i. — Vi. 1, 9, 5. e. ubi rel. adeo servant γίν., vt tres περιγίνεσθαι 8, 5, 15. e. tum γίνεται 3, 3, 2. p. 525. 3, 4, 10. e. 6, 7, 16. i.

it. γινόμενον pro γίνου. 3, 11, 19. e. Ba. et Vi. sed Ba. 4, 13, 10. e. 7, 7, 8. e. vt tamen ib. is seruetur ἐγίνετο it. 8, 5, 1. sed γινόμενων a Mss. tr. 3, 10, 6. i. 4, 11, 3. e.

nominatim porro γινώσκων pro γίν. 2, 8, 14. m. Ba.

it. καταγινώσκοντες pro καταγίν. 2, 12, 4. p. 366. 5, 5, 2. p. 131. vt a Mss. tr. καταγινώσκων 5, 2, 12. e.

it. μεταγινώσκων pro μεταγίν. 2, 13, 20. p. 420. 5, 7, 10. e.

verbi forma aut tempore 4, 11, 9. e.

— genere, act. pro med. 3, 12, 18. p. 721. — cum Vi. 1, 14, 19. e. — Mss. tr. 3, 2, 2. e.

contra med. pro act. 7, 5, 12. p. 686. — cum Ve. 4, 15, 10. e. 7, 4, 10. p. 662.

it. act. pro pass., per particip., pro ind. pass. praef. 7, 6, 21. e.

contra pass. pro act. 8, 6, 3. e. — cum Ve. 8, 7, 16. p. 1093.

verbi modo, praef. ind. act. pro act. praef. opt. 2, 10, 13. i. p. 321. Ba.

— — — inf. act. pro act. praef. ind. 4, 2, 17. e.

— — aor. 1. act. particip. pro aor. 1. ind. act. 2, 13, 12. p. 400. Ve. — sed cum Ba. 6, 3, 12. p. 351.

contra autem aor. 1. ind. act. pro aor. 1. act. part. 1, 13, 7. p. 544. Mss. tr.

verbi modo et tempore simul, plusq. finit. periphraft. pro
particip. praef. act. 5, 2, 5. p. 38. Ba.

— — — particip. fut. act. pro inf. aor. I. act. 4, 13, 6.
p. 1009.

— — — impf. ind. med. pro opt. praef. med. 7, 2, 10. e.
verbi numero, plur. pro sing., cum subst. plur. neutr., Mss.
tr. 1, 14, 2. e. 2, 6, 21. i.

verb. priuo pro phraft 7, 5, 10. e. Ba. sed cum Vi. 7, 11,
11. e.

contra autem 3, 7, 5. Ba. — sed Mss. tr. 1,
17, 18. e.

verbi rectione alia, pro nudo acc. per praep. et acc. 7, 10,
4. i. Ba.

— repetitione 4, 2, 23. e. Mss. tres, — sed Ve. 8, 6, 4.
p. 1052.

— tempore alio, praef. inf. act. pro inf. act. aor. 2. 3, 14.
2. m. p. 750. Ba.

praef. particip. act. pro part. aor. I. act.
1, 12, 2. m. 2, 10, 1. i. — cum Vi.
7, 6, 17. m. — Mss. tr. 1, 12, 12. e.

it. part. med. pro part. aor. I. med. 1,
13, 12. p. 562. Ve. — sed Ba. 8,
8, 11. i.

it. part. act. pro part. aor. 2. act. 1, 12,
16. e. — sed Mss. tr. 3, 2, 20. i.

praef. part. pass. pro part. perf. pass. 2,
9, 6. p. 278. Ba. — sed Ve. 2, 5, 12. e.

impf. act. pro aor. I. act. 2, 3, 6. e. Ba.
cum Vi. sed cum Ve. 2, 5, 14. p. 152.

it. pro aor. 2. act. 7, 9, 14. e. 7, 11,
9. e. Ba.

aor. I. act. pro impf. act. 4, 11, 9. e.

it. pro perf. act. 4, 2, 3. p. 810.
cum Vi.

aor. I. act. particip. pro part. praef. act.
8, 7, 22. e. Ve. — sed med. 8,
8, 11. i. Ba.

aor. 2. act. particip. pro part. praef. act.
7, 2, 18. e. Ve. — sed med. 2, 3, 17.
p. 84. Ba. cum Vi. — it. pro part.
perf. 1, 14, 11. p. 612. Ba. cum Vi.

— inf. nominatim, aliud per verbum, 5, 6, 18. i. Ba.

— — — — — *syn.*, addito 2, 5, 10. i. Mss. tr. —
sed omisso 5, 2, 10. e. Ve. (non

item ib. 13. e. 5, 8, 16. e. 7; 6.
20. e.)
verbi inf. nominatim, *πιέν* addito 1, 17, 18. e. Mss. tr.

Prodeunt nunc

Glossae in Ordine alio e que Transpositis,
qui locus quam maxime prodit libertatem atque adeo licen-
tiam libidinem que librarii, in Codice mouentis loco suo,
quidquid placuisset et quacunque de causa, quam causam
per Notas vbique edidimus, hic quidem contenti hoc, vt
amplum et hoc genus per formas certas et classes subiicere-
mus, id que ipsum per orationis partes solennes. Est ergo

Glossa per Ordinem et Traiectio in adiectiuo
(quo nomine et complector pronomina quaedam, formam
adiectiuorum induta,) vno 7, 11, 2. m.

dupl. 4, 2, 17. m. 4, 9, 11. m. Ba. sed Vi. 1, 14, 9. p. 603.
vicine quidem stante, — at per copulam diremto 3, 3;
9. e. Ba.

Glossa per Ordinem in adi. vel subst.
1, 2, 6. e. 4, 5, 16. i. 4, 10, 4. e. 6. p. 964. 5, 8, 16. p. 263.
7, 11, 18. p. 866. — cum Vi. 3, 7, 18. i. 3, 11, 9. i. —
Ve. 7, 5, 17. i.

it. in *adi.* aut *verb.*

tum finiti temporis 6, 7, 11. p. 464. (secus 6, 5, 15. p. 393.)
7, 12, 5. e. — tum particip. 3, 12, 21. p. 724. 4, 3, 11. e.
— cum Ve. 5, 3, 12. p. 75. — Vi. 6, 1, 20. p. 303.

Glossa per Ordinem in adu.

vniuerso, dum locatur in prius 2, 14, 9. e. 8, 5, 3. p. 1022.
— cum Ve. 8, 8, 17. p. 1130. — cum Vi. 2, 1, 16. p. 23.
— it. ante coniunct. Ba. 5, 3, 18. e. 6, 3, 12. p. 351.

sed in posterius 2, 12, 11. p. 376.

nominatim vero *καί* (p. Lat. *etiam*) in prius 2, 14, 9. e. Vi.
— — *μέν*, in prius 6, 8, 10. i. Ba. — sed 2, 2, 4.
m. cum Vi. — sed in posterius 4, 8,
11. i. Ba.

— — *δε*, in prius et regionem secundam 6, 7, 10.
p. 462.

— — *ὀλίγον*, in prius 2, 11, 2. p. 337.

nominatim ante vel post adi. 3, 1, 10. p. 496. — 2, 12,
11. e. *ἔγω*;

nominatim porro

in *adu.* aut *verb.*

tum finito 8, 4, 21. p. 1000. Ve. — tum particip. 6, 5, 22.
p. 406. cum Ba. at solum Ba. 4, 4, 7. i. 9. p. 855. 5, 3, 2. i.

Glossa per Ordinem in articulo,

qui locatur vel in prius 5, 1, 12. p. 20. Ba. — sed in posterius 1, 2, 7. e. cum Vi.

Glossa per Ordinem in copula

nominatim τὸ, post omiffa 4, 5, 5. e. Ba. — in prius, ante art. in med. periodo 7, 3, 2. — it. in regionem secundam 7, 5, 4. i. — cum Vi. 3, 9, 7. — sed posterius 4, 8, 21. p. 938.

Glossa per Ordinem in neg.

nominatim μὴ in prius 3, 22, 15. e. Ba. et Vi.

Glossa per Ordinem in pron.

nominatim dem. (αὐτ.) per gen. perf. pro recipr. αὐτ. post subst. 3, 7, 11. m. Ba. cum Vi. — sed post subst. 3, 9, 20. i. Mss. tr. (cum nihil tentetur 3, 10, 6. i.)

— — per alios casus, in prius, ante adu. καὶ 6, 7, 9. i. Ba.

it. post subst. 6, 3, 11. e. — cum Vi. 1, 17, 6. i.

it. ante verbum 5, 7, 8. p. 230. Ba.

sed post verb. 1, 8, 7. e. 1, 10, 15. p.

413. 3, 8, 9. i. — cum Ve. 7, 8, 5. p. 749.

— — (ἐνεσ.) ante subst. et adi. 3, 2, 13. i. Ba. — ante subst. et art. 8, 6, 16. e. cum Vi.

it. ante verb. 4, 11, 10. p. 981. 6, 8, 15. p. 507. Ba. — cum Vi. 2, 5, 13. i.

— infinit. τῆς, in prius, ante verb. 7, 9, 2. i. 7, 10, 2. i.

— perf., ante verb. 2, 10, 4. p. 306. Ba. — post verb. 2, 1, 19. m.

— recipr. (ἐαυτ.) ante praep. et subst. 7, 5, 8. e.

— dupl. dem. 1, 4, 17. p. 125. 2, 7, 3. i. 4, 9, 5. i.

— et adu. 2, 2, 19. p. 53. cum Vi.

Glossa per Ordinem in subst.

vniuerse vno, 2, 14, 9. p. 443., alium Ba., alium Vi., in posterius tamen vtrinque. — it. Ba. 3, 9, 15. e. — sed in prius 3, 5, 6. p. 564.

— dupl. 3, 1, 14. i. 3, 8, 5. i. — Vi. 2, 2, 6. e.

nominatim in dupl. in regimine, Ba. 1, 9, 18. p. 366. 7, 6, 8. i. — cum Ve. 7, 10, 12. e. — cum

Vi. 2, 9, 7. i.

— — copulato per καὶ 5, 5, 18. e. Ba. — it. per

καὶ 4, 12, 15. i. 5, 7, 9. e. 7, 3, 16. i. 7, 5, 9. 7, 10, 6. p. 820. 13. p. 837. — cum Vi. 8, 8, 1. i.

Glossa per Ordinem in subst. aut verb.

tum finiti temporis 7, 7, 7. p. 734. Ve. et Vi. — tum inf. 4, 14, 12. e. Ba. et Ve. — tum particip. 3, 5, 6. e. 4, 10, 1. e. p. 960. Ba.

Glossa per Ordinem in verb.

vno, vniuerse, tum finiti temporis, in prius, 2, 12, 7. e. 3, 13, 16. e. 6, 8, 7. m. p. 494. 7, 1, 12. i. 7, 6, 21. e. — cum Vi. 2, 6, 5. p. 165. 4, 5, 17. e. tum inf. 2, 6, 14. e. 6, 2, 5. p. 312. Ba. — sed cum Vi. 1, 9, 12. e.

tum particip. 8, 4, 11. p. 989. Ba.

in posterius vero, tum finiti temp. 2, 2, 7. p. 38. 5, 14, 16. i. 5, 8, 11. p. 254. 7, 3, 12. p. 632. — cum Vi. 1, 16, 6. p. 684. 2, 8, 6. p. 243. 3, 12, 11. i. — Mss. tr. 8, 6, 10. p. 1060.

tum inf. 5, 6, 4. p. 174. 7, 12, 13. p. 883. 8, 3, 10. e. Ba.

dupl., tum temporis fin. et inf. 3, 14, 10. i. 6, 6, 9. i. p. 431. — cum Ve. 6, 9, 6. — cum Vi. 1, 15, 17. p. 670. 2, 3, 20. e.

tum inf. et inf., copulato per ^a 4, 15, 9. p. 1049. Mss. tr.

tum inf. et particip. 3, 15, 8. p. 778. Ba.

nominatim participii, vnius, locati in prius, ante subst. 7, 1, 26. p. 581. — cum Vi. 3, 10, 14. i. it. — cum Ve. 6, 2, 9. e. ante verb. finit. 1, 13, 11. p. 559. sed in posterius 3, 5, 6. e. 3, 14, 17. p. 768. — cum Vi. 1, 17, 24. i. — Mss. tr. 7, 6, 3. e.

dupl. 8, 7, 22. e. Ba. — cum Vi. 2, 9, 6. e.

Transimus ad genus aliud, quod liceat appellari *multiplex* genus *Glossarum*, pertinens vel ad priua duo ve vocabula, sed illa quocunque modo alio tentata a librario, vel non ad vocabula vna aut bina, sed ad plura, et ipsum quoque varium, partim que constans e formis, iam tractatis. Quod genus vniuersum videmur recte diuidere in tres classes hasce, vt

primu sit in singulis vocibus, per

Glossam in mutatis

pluribus litteris verbi, nominatim participii pro finito verbo 5, 8, 12. p. 255.

Glossam in Ordine

adu. cum mutatis 3, 11, 1. i. cum Vi. it.

copula τε — 2, 6, 10. p. 174.

verb. priui et totius enunciationis 2, 1, 4. p. 6. Ba.

— — cum mutatis et omissis 5, 6, 11. e. cum Ve.

nisi locus penultimus referatur iam ad classem sequentem, quam *secundam* facimus ex his, vbi plura vocabula tentantur, et quidem duo,

art. cum subst. mutantur in pron. et adi. 1, 14, 19. p. 635. Ba.

gen. nom. propr. perf. cum adi. appellatiuo sic mutatur, vt gen. quidem abeat in adi., sed adi. in adu. 6, 4, 9. e. formula e subst. et verb. inf. commutatur cum alia longiori 1, 14, 19. p. 634.

formula e subst. et particip. itidem, sed cum repetito verb. ib. 18. p. 633.

adu. additur, sed subst. mutatur in syn. 7, 10, 14. i.

subst. additur et copula, sed e subst. duobus in regimine vnum mutatur in syn. 7, 7, 13. e.

tria porro, dum trium vocum formula substituitur alii quatuor vocum 4, 5, 3. e. simul per al. adu. syn.

sed contra alii trium alia quatuor 8, 2, 7. p. 928., it.

quinque vocum membro aliud totidem vocum 5, 4, 2. p. 97.

tota enunciatio mutatur in aliam 1, 17, 12. i. Mss. tr. it.

— — e verbo finito in gen. consq. 8, 8, 13. i. Ba.

— — breuior dilatatur cum mutatis ib. 9. i.

— — contra longior contrahitur in breuiorem cum verbo mutato 4, 12, 8. e.

deinde per

Glossam in Ordine

formulae totius per tres voces 2, 2, 6. e. Ba. cum Vi. sed Ve.

3, 5, 3. i. sed per

quatuor 3, 13, 8. e. tum per

quinque 7, 1, 4. e. cum Ve., porro

art. vnus et addito vno art. per subst. duo in regimine 6, 7, 10. p. 460. Ba.

subst. cum mutatis aliis 8, 8, 11. i.

subst. duorum in regim. cum addito art. 3, 5, 1. e. — 4, 6, 7. i. — 6, 2, 14. e.

adi. et subst. cum postposito s. addito nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

verb. et subst. cum addito verbo finito 5, 6, 7. i.

— — — cum additis duobus pron., iunctis per copulam 5, 8, 16. p. 261.

adi. duorum cum omiffa copula 6, 1, 6. p. 277.

totius membri per *quatuor* voces cum omiffis 7, 9, 20,
p. 803.

duarum enunciationum totarum cum mutatis 7, 5, 17. p.
691. Mss. tr.

praeterea per

Glossam in additis

pluribus 2, 6, 19. p. 196. Mss. tr.

et simul cum mutatis 2, 13, 8. p. 389. Ba. it. 8, 2, 6. p. 928.

Glossam in omiffis simul,

in praep. al. cum omiffis 5, 15, 15. i.

it. in verb. mutato finito in particip. f. adi. affine 4, 14,
17. 1q. Ve.

Glossam in omiffis et mutatis simul,

in praep. omiffa et mutatis rel. 4, 15, 9. i. Ba.

in subst. et copula omiffa et in syn. subst. 8, 5, 19. i.

Glossam in additis et omiffis simul,

4, 15, 21. 7, 3, 6. e.

Glossam in omiffis et alio in ordine simul,

5, 2, 5. i. Mss. tr. sed Ve. 5, 6, 17. p. 202.

Glossam in rectione cum mutatis,

art. cum praep. et gen. subst. conuerso in pron. dem. et dat
subst. 6, 9, 1. i. Mss. tr.

tertia autem classis in

Glossa cum vitio f. *depravata,*

quae et ipsa continet vel singula et vna vocabula, vt in
copula *ux* 5, 8, 2. p. 242. addita,

subst. 4, 10, 4. e.

verb. 8, 8, 3. p. 1104. — 3, 15, 14. e. — 3, 7, 4. i. 3,

12, 11. e. 4, 1, 7. p. 803. 7, 10, 13. p. 837. 7, 11,

17. i. — Ve. 4, 3, 12. e. — Mss. tr. 1, 9, 18. p. 365.

tum adu. addito *d'* 4, 8, 4. i. Ba. it.

subst. — 3, 4, 18. e.

vel plura vocabula, praesertim addendo et mutando 1, 16,

5. p. 682. 6, 8, 16. i. — cum Ve. 8, 7, 11. e. — Vi. 1,

13, 7. p. 544. — Mss. tr. 2, 13, 6. p. 386.

Hoc tanquam mare emensus turbidum, verto me ad
alia, sed illa varia, nec ad caput vnum e superioribus reuo-
canda, quae proinde dicam

Miscella et Ambigua,

in quibus primo ponatur

Glossa in distinctione 4, 4, 11. i.

Vitiata, subst., per additam vocal. et prauum accentum, Vi.

1. 8, 7. p. 289. *συμβάλλων* (p. *συμβάλλων*) loco vulg. *συμβάλλων*.

Omissa aut addita ambigue, nominatim *καί* 3, 7, 18. i. Ba.

6, 1, 23. i. 7, 8, 10. i. 1, 9, 1. i. — it. *καί* 4, 15, 18. m. — it. *ως* 3, 4, 9. i.

Glossa ne mera, an e separatis, praep. mera mutata in praep. cum art., *ἐν τῇ* p. *ἐπι* 2, 14, 12. p. 451.

Glossa e marg. in textum recepta, cum simul vulg. lectione seruanda, in subst. 8, 2, 11. e. — in verb. 6, 3, 12. p. 351. cum Ve.

Adiicimus quaedam Glossarum genera per Corollaria,

I. *substituendo* vulgaria *exquisitis*,

adu. *δέ* pro *καί* 1, 13, 15. i. cum Vi. it.

subst. concreti pro abstracto, cf. in vtr. supra et 1, 1, 8. p. 26.

verb. 1, 5, 19. p. 165. Ba.

omisso pron. *ἐκαστον* post *καί* *ἐνα* 2, 10, 9. e. Mss. tr. it.

— neg. adu. ante neg. pron. 4, 10, 13. e. Ba.

— art. intra adi. et subst. 3, 7, 12. p. 605.

addito subst. ad adi. ellipt. 2, 10, 10. i. Mss. tr. it. — ad verb. elliptic. 4, 2, 8. e.

— verb. f. particip. ad art. ellipt. cum adu. 2, 4, 16. i.

Ba. — it. ad art. cum praep. 3, 8, 15. p. 635.

mutato casu, gen. adi. post pron. *τι* in acc. 2, 1, 2. p. 4. — it.

— — gen. subst. (notione partis) 1, 17, 18. p. 731. cum Vi.

— — acc. in alt., ad adi. 5, 3, 13. i. cum Ve. (non item mox ib.) it. — ad verb. pass. 3, 11, 17. i. (non item mox.)

mutato adi. (cum subst.) in adu. 2, 4, 8. i. Ba. (non item 3, 6, 11. p. 581.)

— subst. gen. et neutr. adi. in casum eundem f. in subst. et adi. casus eiusdem 1, 12, 9. p. 492. 1, 13, 12. p. 564. (non item 2, 2, 8. i.)

— particip. cum art. (ad gen. subst. perf.) in merum particip. et gen. in nominatiuum 1, 17, 5. e. Mss. tr.

mutata formula e verbo finito cum copula et adi. in duo adi. f. in particip. et adi. 4, 14, 17. e. Ba.

— — subst. duob. in regimine, (vbi gen. perf. nom. propr. nudus stat intra art. et subst.) in aliam formulam ordinis logici, e praemisso art. et subst. sed postposito gen. 7, 11, 1. p. 843.

mutata formula eadem hac in aliam ordinis quoque logici, vbi praemittitur art. et subst., sed et postponitur gen., addito insuper art. altero 3, 5, t. (non item mox ib.) 6, 2, 14. e. (non item ib. 17. i. 19. i. 21. e.)

— — e subst. duob. in regimine, ordinis per se logici, vbi praemittitur cuique subst. aliquis art., sed postposito gen. pers. nom. propr. articulus eodem casu, quem habet iam subst. praemissum, in aliam formulam ex ordine quidem logico, sed mutato articuli secundi casu, vt art. fiat quoque gen., quo fiat nomen propr. 2, 2, 16. i.

— — e subst. duob. in regimine, vbi gen. pers. nom. propr. nudus stat intra art. et subst., in aliam ex adi. et subst., vt e gen. pers. plur. fiat adi. affine per casum eundem cum subst. 1, 10, 10. i. Vi.

posito pron. possess. ad subst. primum (quod habet secum pron. poss. in gen.) per casum eundem, sed repetito eodem pron. per casum eundem ad subst. secundum, quod proprie nudum stat 3, 12, 5. Ba., cum Vi. mutet tantum casum primi pron., et adeo gen. in eundem cum subst.

mutato ordine pron. recipr. (stantis intra adi. et subst.) in ordinem logicum, vt veniat demum post adi. et subst. 3; 7, 11. e. Ba. et Vi.

— — verbi s. particip. (stantis similiter) in ordinem eundem logicum 3, 5, 6. e. Ba.
it. verbi s. particip. (stantis intra duo adi.) in ordinem logicum hunc, qui habet praemissum verbum ante inf. cum acc. 3, 12, 21. i. (non item 3, 14, 2. m. p. 750.)

— — phrasalis s. formulae totius (vbi turbatior est ordo omnium membrorum) in ordinem logicum certe aliquem 5; 3, 1, e. Ve.

II. *substituendo vulgaribus exquisita,*

omisso subst. ad adi., facta que adeo ellipsi, 4, 2, 12. i. Ba.
mutato adu. in adi., quod stet cum subst. in eodem casu 2, 5, 10, p. 143. Ba. cum Vi.

— — — — — adi. et subst. in duo subst. in regimine 7, 5, 11. p. 683. Ba.

— — — — — in adi. neutr., in figuram que merismi s. appositionis 3, 12, 21. m. p. 724. cum Vi.

mutato casu subst., quem regit verbum, in alium 2, 14, 10.
p. 445. cum Ve. (ni lapsus hic subst. librarii,) it.

— — — simul que praep. in aliam ib. 12. p.
451. Ba.

mutata formula e subst. duob. in regimine, (stantibus ordine
logico sic, vt primum subst. sit nudum, sed secundum
expressum genitiuo subst. cum art.) in aliam
hanc, cum post subst. primum ponitur art., eo que
casu ac sexu, quem id primum subst. habet, sed
genitiuus pers. nom. propr. destituitur articulo 4,
7, 4. e. Ba. (ni et hic librarii error inciderit.)

mutato ordine art. (stantis ante subst. et adi.) vt stet art. in-
tra adi. et subst. 8, 6, 16. e. Ba. cum Ve.
(non item 8, 7, 2.)

— — — stantis ad subst. duo in regimine, quae,
instructa quodque art. suo per ordinem logi-
cum, inueiuntur ita, vt subst. gen. cum art.
veniat intra art. et subst. alterum s. primum 2,
9, 7. i. Ba. cum Vi.

— — — verbi s. particip., quod, locatum ante subst.
et adi., ponitur intra subst. et adi. 4, 10, 1. e.
Ba. (non item 7, 9, 11. p. 793.)

III. *substituendo vulgaribus exquisitiora,*

adi. et subst., quae, stantia eodem casu et numero plur. sic,
vt adi. sit ante art. et subst., mutantur in casum
numerum que diuersum, et quidem plur. adi. in
sing., a quo adeo regatur alter gen. plur. subst. 3,
1, 12. p. 499.

it. sic, vt casus subst. transeat in gen. plur. 4, 6, 10. i.

art. cum adi. et subst., dum praemissus art. ante adi. et
subst. mutatur ita, vt, transposito s. praemisso art.
cum subst., postponatur adi., id que instructum
nouo art. 6, 6, 4. p. 422.

IV. *substituendo exquisitis exquisita,*

formulam, e praep. cum pron. dem., (acc. sing.) stantem
intra art. et particip. masc., mutando in aliam e nulla
praep. sed ex art. neutr. plur. (praepos. τὰ) cum gen.
pron. dem. sing. 2, 15, 13. p. 480. Mss. tr.

ordine mutato, dum intra art. et subst. stat gen. alius du-
plex, qui quidem praemittitur, postposito illo al-
tero art. cum subst. 1, 2, 7. e. Ba. cum Vi.

it. praemisso gen. vno tantum subst. cum art., vt al-
terum subst. cum art. postponatur 7, 10, 1. i. Ba.

ato, vbi gen. perf. n
 quente art. cum ad
 ponitur intra art. et a
 p. 20.
 vbi gen. perf. popul
 regionis stans nud
 d alter art. cum fi
 plusq. 460. Ba. (non
 Mss. tr. (nor

— med augment
 — pass. illend
 con. ibi
 idem te
 nullum agr
 ε, εὐρο
 (ήμης) ε
 od augme
 lodis, it
 13, 5
 ετο 8, 6

altem
 ήυξησ
 τείσης
 χοντ
 κρη
 + le
 n
 π
 π
 π

πεπόνθεσαν 6, 7, 7. p. 453. Ve. Vi. fed
 επεπόνθεσαν,
 εδεδοίκεσαν 8, 1, 16. (εδεδία 1, 3, 11. 26
 18. e.)
 καθασήκα 8, 4, 5.
 παρασήκεσαν 7, 10, 9. e.
 έσηκεσαν 7, 11, 4. i. — άσήκ. 4, 11, 7. p. 980.
 f. pass. καθήσο 1, 8, 8. p. 292.
 ανοίγνυντο 8, 6, 10. e. Ve. Vi. fed Ba. ανεύγνυντ
 μεμήσητο 3, 6, 10. p. 580. — κειόσμητο 3, 9,
 i. — βεβάλευτο 6, 5, 10. i. — τεθρύλλητο
 1, 6. i. — κεχεραγώγητο ib. e.
 κέπισευτο 7, 9, 7. p. 784. Ba. cum Vi. fed V
 έπισ.
 ήθροισο 4, 11, 7. Mss. tr.
 προκατάληπτο 8, 5, 14.
 προεκείνωτο 2, 7, 3. p. 209. Ve. Vi. fed Ba. π
 κενεν.
 διεβέβλητο 7, 1, 6. i. Mss. tr.
 διετέτακτο 1, 9, 6. e.
 απεκέκλειντο 8, 3, 2. e.
 συνεκέκλεισο 8, 5, 14. e.
 κατασκεύασο 5, 3, 8. p. 67. — παρασκεύασο 8, 3, 1.
 κατατέχεσθοντο 8, 4, 22. e.
 κτετέραπτο ib. p. 1001.
 κτερήραπτο 8, 2, 11. p. 938.
 κτερέφρακτο 3, 3, 2. e. Ve. Vi. fed Ba. παραπέφ
 κτεραγεγύμνωτο 3, 9, 10. p. 650. Mss. tr.
 καταλίλαπτο 3, 4, 13. i.
 εδεδάλωντο 1, 13, 15. p. 573. Ve. fed Ba. cum V
 δεδάλ.
 έτέτακτο 3, 7, 8. p. 601. Ve. fed Ba. cum Vi. τέτα
 ελελύπηντο 6, 6, 5. e. Ve. Vi. fed Ba. λελύπ. — tame
 έτετρύχωντο ib. 9. p. 433. sq. Mss. tr.
 προστέτακτο 8, 4, 17. p. 996.
 εντέθραπτο 5, 5, 4. p. 133.
 εντέταλτο 1, 9, 23. p. 377.

g) verba habentia duplex augmentum,
 impf. med. ήνάχοντο 8, 5, 9. p. 1028.
 plusq. pass. έξεπτώνητο 5, 4, 1. e. Ba. cum Vi. fed Ve. έξηπτ.
 h) verba habentia augmentum deprauatum,
 syllabicum illud aut temporale, Ba. 2, 8, 6. p. 243. 4, 1
 5. p. 977. 5, 2, 2. e. 5, 3, 12. p. 73. 6, 1, 11. p. 28
 7, 10, 4. e. — Ve. 7, 6, 12. e. 7, 8, 24. i.

Sequi iam poterit promissa supra

Comparatio Codicum inter se

nostrorum; quae ipsa opera, in se multiplex, tamen vide-
ur ad quaedam reuocari posse capita praecipua spectanti

I. corruptelas,

ut sit Ba. quidem corruptus magis quam Ve., in particip. 3,

1, 5. e. — in noua lectione 4, 12, 7. i.

magis, quam Vi., in verb. 3, 15, 14. e. sed

magis, quam Ve. et Vi., 3, 2, 10. m. p. 513. 4, 5,

15. m. p. 880.; cf. omissa et haec 4, 3, II. e.

20. e. 4, 4, 5. e. 4, 7, 6. p. 902. 7. i. 4, 8, 2.

4. i. 4, 10, 4. 4, 11, 5. p. 976. sq. 4, 12, 8. 4,

14, 6. e. 14. p. 1035. 5, 6, 8. p. 184. 5, 8, 16.

p. 264. 6, 1, 8. p. 281. 11. e. 16. p. 297. 6, 2,

1. e. 2. 8. 7, 1, 14. p. 561. 7, 3, 9. p. 624. 7,

4, 10. p. 661. 13. e. 7, 7, 11. m. 7, 8, 11. p.

758. 7, 9, 10. i. 12. m. 15. i. 19. e. 20. e. 7,

11, 1. p. 844. 2. 8. 9. 15. i. e. 18. e. 8, 2, 7.

p. 930. 8, 4, 6. e. 8, 5, 15. p. 1035. 21. i. 8,

6, 14. e. 8, 7, 8. p. 1083.

non vero ita corruptus, quam rel. 2, 5, 12. p. 149.

2, 6, 19. e. 3, 5, 2. i. 4, 9, 12. p. 953. 5, 6,

18. i. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 7, 5, 4. e.

16. e. 8, 5, 18. e.

sed Ve. corruptus minus, quam Ba. 4, 5, 15. sed

magis, quam Ba. 7, 4, 1. i. et

magis, quam Ba. et Vi. 1, 17, 24. p. 743. 2, 1, 19.

e. 2, 5, 9. i. 13. p. 151. 2, 9, 7. p. 281. 2, 11,

16. i. 18. p. 360. 2, 12, 7. e. 18. p. 360. 3,

11, 17. p. 700. 3, 13, 9. i. 4, 3, 12. i. 4, 7, 9.

e. 4, 12, 9. p. 998. 4, 13, 8. p. 1011. 15. p.

1019. 4, 14, 4. e. 17. 4, 15, 14. m. 5, 3, 25.

m. p. 92. 5, 4, 12. p. 109. 22. m. p. 121. 5, 5,

11, m. p. 142. 5, 6, 7. p. 179. 18. p. 203. 6,

2, 9. e. 6, 3, 2. e. 10. p. 348. 6, 4, 11, 1. 6,

5, 1. i. 6, 6, 9. i. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 10. i.

6, 9, 3. 7, 1, 7. p. 552. 7, 3, 14. i. 7, 5, 1. i.

e. 10. e. 16. e. 7, 6, 12. 7, 7, 2. e. 4. p. 731.

7, 8, 16. i. 24. i. 7, 9, 22. e. 23. i. 7, 10, 4. e.

7, 12, 7. e. 8, 1, 2. e. 8, 2, 4. e. 8, 3, 15. i.

16. i. 8, 4, 3. 11. p. 989. 28. 8, 5, 3. m. 23.

8, 7, 15. e. 17. i. 18. m.

um Vi. corruptus per se 1, 3, 2. i. 1, 5, 19. e. 27. i. 1, 6.

8. e. 1, 8, 7. p. 289. 12. p. 314. 1, 10, 8. i.

10. p. 399. I, II, 12. p. 453. I, 12, 3. p. 47.
 8. e. 17. e. I, 13, 4. i. II. p. 556. 12. e.
 14, 11. i. I, 15, II. e. I, 16, 4. e. I, 17, 8.
 9. p. 718. 2, 3, 22. 3, 14, 9. i. etc. sed
 minus, quam Ve. I, 5, 14. i. I, 17, 24. p. 725. a
 magis, quam Ba. 3, I, 14. p. 500.
 magis, quam Ba. et Ve. 2, 8, 13. i. 5, I, 15. i.
 2, 15. e. 6, 7, 15. p. 470. 6, 8, 9. p. 499.
 11, 13. e. 8, 3, 4. i. 8, 4, 30. e.
 tum vt sit corruptus Ve. cum Ba. 2, I, 15. p. 21. 2, 3, 23.]
 96. 2, 13, 18. e. 21. e. 3, 11, 17. p. 703. 4
 5, 15. m. p. 880. 4, II, 4. p. 975. 4, 14, 14.
 5, 8, 14. p. 238. 6, 4, 2. p. 357. 8, 5, 11. e. 8
 7, 10. p. 1086. 17. m. sed
 Vi. cum Ba. I, I, 3. p. 11. I, 2, 9. p. 53. I, 5
 16. i. 2, 2, 13. p. 47. 2, 6, 19. e. 2, 11, 18. p
 360. 2, 13, 16. p. 409. 3, I, 11. i. 14. i. 15. i
 5, 2, I. p. 504. 3, 6, 3. e. 3, 7, 19. e. 3, 12
 12. e. 21. e. 4, 8, I. i. 5, 3, 18. e. 8, 6, 6. i. a
 magis Ba. et Ve., quam Vi. 4, 12, 7. m. 5, 6, 13. i. e
 magis Ba. et Vi.; quam Ve. 4, 8, I. i. 6, I, 16. i.
 partim autem Ms. triplex I, II, II. e. sq.
 praeterea vt sit corruptus potissimum in lectione noua Ba.
 3, 15, 14. e. 4, 10, 4. e. 4, 12, I. e. 5, 3, 15.
 p. 80. 18, 3, 20. e.

II. lectiones, vel vulg., vel nouas;

vt Ba. solus seruet vulg. recte 4, 12, 4. i. 6, 1, 8. p. 281. 7,
 5, 4. p. 672. 8. m. 11. p. 685. 7,
 7, 7. p. 734. 8. p. sq. 8, I, 2. m. p. 902.
 non male 3, 10, 3. i.
 falso 2, 10, 2. p. 302. 4, 4, 19. i.
 deferat vero vulg. male 5, 2, 10. i.
 afferat porro lect. aliam ambigam 8, 2, 7. i.
 — non satis commodam 2, 6, 3. i.
 — remotiorem a litteris vulg. 4,
 13, 7. p. 1010.
 — meliorem, immo et veram I,
 13, 3. e. p. 534. 3, 12, 21. e. 4,
 6, 2. i. 5, I, I. e. 6, 2, 3. p.
 312. 7, 5, 16. p. 690. 7, 9, 6. m.
 7, 11, 14. p. 861. 17. i. 7, 12, 19. e.
 8, 1, 3. i. 8, 4, 14. p. 994. 8, 6,
 10. p. 1060. 8, 7, 5. i.

aliam bonam, nominatim addita co-
pula ²⁹⁹ 7, 11, 8. i. — it. mutata
re in art. 7, 7, 7. p. 734.

— per nouum verbum 4, 15, 12. e.

porro vt Ve. solus retineat vulg. bonam 1, 1, 3. p. 11. 1, 2,
7. p. 50. 1, 5, 26. i. 1, 6, 21. e. 1, 8, 3. p. 278.
6. e. 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 1, 10,
3. e. 4. i. 8. p. 395. 13. i. 1, 11, 14. i. 1, 12,
4. p. 480. 5. i. 7. i. 9. p. 492. p. sq. 1, 13, 2.
p. 529. 4. p. 536. 9. p. 608. 11. e. 15. p. 573.
1, 14, 1. i. 2. e. 3. i. 5. e. 9. i. e. 11. sq. 13.
p. 617. 14. m. 17. p. 630. 632. 19. e. 1, 15,
11. e. 1, 17, 3. e. 5. i. m. 8. p. 715. 9. p. 717.
719. 10. i. 18. bis, 20. m. 24. i. p. 743. 26.
i. e. 2, 1, 2. p. 3. 16. p. 23. ib. 23. p. 30. 2, 2,
6. e. 11. i. 18. i. 19. p. 53. sq. 2, 3, 6. e. 7.
e. bis, 8. i. 9. i. 17. p. 84. 20. e. 2, 4, 2. p.
102. 8. i. 12. i. 13. p. 117. 18. i. m. 2, 5, 3.
e. 4. p. 134. 8. p. 139. 13. i. 2, 6, 5. p. 165.
9. e. 10. p. 175. bis, p. sq., 16. p. 187. 19.
p. 195. 197. 22. e. 2, 7, 3. p. 208. 4. i. 9. p.
223. 2, 8, 1. i. 10. p. 248. 16. e. 2, 9, 5. p.
274. 6. p. 276. 278. sq. 15. e. 17. p. 296. sq.
18. i. 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p.
360. 2, 12, 2. i. e. 8. i. 2, 13, 8. p. 390. 12.
p. 401. 14. 16. p. 409. 18. p. 413. 19. i. p.
416. 2, 14, 4. p. 431. bis, 9. p. 443. 10. i.
12. e. 13. i. 2, 15, 2. i. e. 6. e. 9. p. 471. 10.
m. 12. m. 3, 1, 2. p. 488. 7. p. 494. 11. i.
14. i. 15. i. 3, 2, 1. p. 504. 5. i. 8. m. e. 11.
m. 21. i. 3, 3, 2. m. 3, 4, 3. e. 5. p. 541. 11.
m. 15. i. 3, 5, 2. e. 9. i. 11. i. 3, 6, 3. e. 4.
i. 14. i. m. 22. p. 593. 3, 7, 11. m. 18. p. 610.
19. e. 3, 8, 5. i. 11, i. 12. i. 13. p. 628. 3, 9,
1. i. 6. m. 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 11. e.
12. e. 14. i. e. 3, 11, 6. p. 690. 9. i. 17. i.
3, 12, 2. i. e. 7. p. 713. 11. i. m. 11. p. 715.
sq. 12. p. 717. 21. p. 724. sq. 26. i. 3, 13, 6.
i. 7. m. 3, 14, 18. e. 3, 15, 1. e. 9. i. 14. e.
4, 1, 6. m. 7. p. 803. 4, 2, 3. i. 9. e. 4, 4, 19.
e. 4, 5, 17. e. 4, 6, 10. e. 4, 7, 12. i. 4, 8, 1. i.
19. i. 4, 10, 2. 6. e. 4, 11, 5. p. 976. 11. e.
4, 12, 1. i. 4, 15, 10. i. 5, 3, 15. i. 18. e. 19.
i. 5, 4, 18. e. 5, 5, 3. i. 5, 7, 9. p. 231. 6, 1,

5. e. 16. i. 6, 2, 9. 6, 3, 2. p. 341. 6, 4, 9. e.
6, 6, 3. p. 417. 11. i. 6, 9, 4. p. 517. 7, 4, 1.
i. 7. p. 658. 7, 6, 10. e. 15. i. 17. 7, 8, 7. i. m.
7, 9, 5. i. 7. i. 16. e. 7, 11, 11. 8, 3, 12. p.
960. 8, 6, 4. e. 6. i. 8, 7, 19. m. 8, 8, 8. p. 1113.
vulg. dubiam 2, 13, 8. p. 391.

— vitiosam 1, 14, 16. p. 627. 2, 13, 16. p. 410.
2, 14, 9. p. 442. 3, 6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7,
11, 6. i.

aff. rat. vero aliam nouam non bonam satis 6, 5. i. i.
non omnino prauam 6, 9, 2. e. 7, 12, 10. e. 11. i.
bis, cf. 5, 2, 10. e.

bonam 4, 10, 5. e. 7, 5, 17. p. 691. 8, 4, 20. 8,
5, 3. i.

dein vt Vi. solus conferuet vulg. 2, 6, 22. p. 201. 2, 7, 10.
p. 225. 2, 8, 4. p. 259. 2, 9, 1. e. 2, 10, 2. i.
4. e. sq. 13. e. 17. i. 2, 11, 16. i. 2, 12, 7. e.
10. i. 2, 13, 18. e. 21. p. 424. sq. 2, 14, 9. p.
443. 2, 15, 11. p. 475. 3, 1, 10. i. 14. i. 3, 10,
8, 3, 12, 15. p. 720. 3, 15, 13. i. 4, 3, 12. i. 4,
5, 15. p. 880. 4, 10, 8. e. 4, 11, 11. m. 4, 12,
7. i. 11. e. 15. i. 4, 13, 13. m. 4, 14, 5. i. bis,
14. i. 16. i. 4, 15, 7. i. 10. e. 21. 5, 2, 3. e.
10. p. 47. 5, 3, 2. i. 7. i. 8. p. 67. 12. p. 75.
23. p. 90. 26. i. 5, 4, 1. i. 16. p. 114. 22. i. 5,
5, 2. e. 11. p. 146. 12. e. 20. p. 159. 5, 6, 11.
e. 12. i. 13. i. e. 17. e. 22. 5, 7, 7. p. 227. sq.
14. p. 238. 6, 2, 18. p. 335. 21. e. 6, 3, 2. e.
12. p. 351. 6, 4, 2. 8. i. e. 6, 5, 18. p. 400. 22.
p. 406. 6, 6, 7. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. i. m. 6, 9,
6. 12. e. 7, 1, 4. e. 7, 2, 10. e. 14. i. 20. 7, 4,
1. i. 7, 5, 10. i. 7, 6, 2. i. 18. i. 7, 8, 5. p. 749.
7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 12. e. 13. p. 836.
7, 11, 6. e. 8, 3, 15. 8, 4, 4. p. 977. 8, 5, 11.
e. 8, 6, 8. i. 18. e. 8, 7, 10. m. 11. e. 16. m.
17. m. 22. e. 8, 3, 1. i. 5. p. 1105. 17. p. 1130.
18. i.

vulg. dubiam 7, 4, 10. i.

— stultam vel saltem non satis bonam 2, 10, 13.
e. 4, 15, 20. m. 21. 5, 3, 25. 5, 4, 4. e. 5, 5,
4. e. 11. e. 7, 11, 5. i.

afferat autem aliam lect. ambiguam 1, 13, 5. i. 8. p.
547. 1, 10, 10. i. 16. i. 2, 2, 18. i. 2, 11, 16. p.
355. etc.

aliam corruptam 3, 5, 9. e.

— meliorem aut veram 2, 11, 13. p. 351. 7, 8, 20. 8, 1, 13. e.

— non necessario, per glossam etc. 1, 9, 8. i. 1, 11, 8. e. 2, 2, 11. m. etc. 3, 5, 5. i. 13. i. 3, 7, 2. e. 3, 10, 4. p. 667. 3, 12, 2. p. 709. 3, 14, 12. m. 4, 2, 6. m. p. 813. 4, 8, 12. i. 4, 11, 1. i. 4, 13, 2. p. 1006. 6. i. 5, 5, 15. p. 153. 6, 1, 20. p. 303. 6, 2, 3. p. 313. sq. 7, 3, 6. p. 618. 7, 7, 4. p. 731. 8, 3, 7. i. 8, 5, 18. i. 8, 6, 14. e.

tum vt Ve. cum Ba. retineat vulg. 3, 7, 2. e. 3, 8, 15. p. 634. 3, 12, 18. i. 7, 7, 4. e. 8, 5, 18. i.

consentiat vero et in lect. nouis, partim per glossam, partim per glossam aut vitium, aliter ve, 1, 8, 11. i. 1, 10, 13. i. 2, 13, 21. 2, 14, 10. p. 445. 12. e. 3, 3, 5. m. (8, 8, 18.) 4, 11, 4. p. 975. 11. m. 4, 12, 11. e. 4, 13, 16. p. 1020. 4, 14, 12. e. 14. i. 5, 3, 22. e. 5, 7, 14. p. 238. 6, 4, 8. i. 6, 6, 7. m. 6, 7, 17. e. 6, 8, 10. p. 501. 6, 9, 5. e. 6, 7, 1, 5. e. 7, 2, 12. i. 7, 6, 2. i. 7, 9, 7. p. 785. 21. i. 7, 10, 13. p. 836. 7, 11, 6. e. 8, 4, 4. p. 978. 8, 5, 11. p. 1031. 8, 6, 8. 18. p. 1071. 8, 7, 10. p. 1086. 16. m. 17. p. 1095. 8, 8, 17. m. 18. m.

it. in noua lect. vera 5, 5, 11. e. — saltem meliori 2, 11, 16. p. 355. 5, 4, 4. e.

sed idem Ve. cum Ba. conueniat partim modo, dissentiens in quibusdam, etiam adeo in aliis lect. vitiosis, 1, 10, 15. p. 414. 2, 10, 2. i. 2, 12, 10. i. 2, 13, 10. p. 395. 11. m. 3, 7, 7. i. 3, 11, 17. i. 3, 13, 9. i. 4, 5, 15. e. 4, 15, 12. m. 5, 2, 10. i. 5, 3, 8. p. 67. 5, 4, 4. p. 102. 5, 5, 12. e. 5, 6, 11. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 3, 12. p. 351. 6, 9, 12. e. 7, 1, 9. e. 7, 2, 10. e. 7, 6, 18. i. 7, 12, 3. e. 8, 8, 1. — 2, 10, 4. e. sq. 5, 6, 17. e. 6, 3, 12. p. 351. 8, 7, 4. e. 8, 8, 3. e. — 2, 13, 21. p. 424. 4, 12, 7. m. p. 995. 15. i. 5, 3, 26. i. 5, 4, 16. p. 114. 5, 6, 13. i. e. 5, 7, 7. p. 228. 6, 2, 9. e. 7, 4, 1. i.

similiter Vi. cum Ba. seruet vulg. bonam 3, 10, 4. p. 668. 4, 7, 9. e. 4, 8, 5. e. 4, 15, 6. p. 1045. 5, 5, 11. p. 146. 5, 7, 12. i. 6, 1, 14. i. 6, 9, 14. p. 531. 7, 6, 21. m. 7, 7, 2. e. 15. 7, 9, 5. i. 20. e. 7, 10, 13.

p. 836. 8, 1, 9. p. 912. 8, 2, 16. i. 8, 3, 16. i. 8
7, 17. i.

afferat quoque meliorem, quam vulg. 1, 4, 18. p. 128

— 1, 14, 16. p. 627. 1, 17, 10. i. 2, 8, 18. p. 260. 3
6, 9. e. 4, 2, 12. p. 821. 7, 11, 6. i.

— etiam veram, quoad scripturam 1, 11, 2. p. 422
conueniat porro in lect. rel., per glossam etc. 1, 1, 8
p. 26. 1, 13, 4. p. 536. 1, 17, 24. p. 743. 4, 12, 1
i. — 1, 2, 2. p. 34. 8. p. 50. — 1, 3, 13. i. 1, 4
1. i. 16. i. — 1, 5, 2. i. m. 7. 2, 2, 18. i. — 1, 5
26. i. 2, 2, 11. i. — 1, 5, 17. i. 1, 4, 9. e. 1, 17
26. i. 2, 9, 6. i. 3, 2, 5. i. 8. e. 3, 7, 8. m. 6, 6
11. i. — 1, 6, 21. e. 1, 12, 9. p. 493. — 1, 8, 3.
p. 278. 6. e. 1, 14, 17. p. 630. 3, 11, 6. p. 690. —
1, 8, 12. p. 311. 1, 9, 2. i. 3. e. 16. i. 2, 14, 10.
i. — 1, 10, 3. e. 4. i. 1, 16, 12. i. 2, 8, 16. e. 3,
1, 9. i. 3, 12, 11. p. 716. 4, 11, 5. m. — 1, 10, 8.
p. 395. 2, 5, 10. p. 143. 3, 3, 2. m. — 1, 10, 13.
2, 6, 22. e. — 1, 11, 14. i. 1, 12, 5. i. 7, 8, 7. m.
— 1, 13, 2. p. 529. 9. i. 11. e. 15. p. 573. 1, 14.
1. i. 5. e. 17. e. 1, 16, 7. p. 689. 2, 4, 18. i. 2,
6, 19. p. 195. 2, 7, 9. p. 223. 2, 14, 12. e. 2, 15,
6. e. 10. m. 3, 9, 1. i. 3, 12, 7. p. 713. — 1, 14,
11. p. 612. 2, 3, 6. e. 2, 9, 17. i. — 1, 14, 13. p.
617. 2, 9, 18. i. 6, 6, 3. p. 417. — 1, 14, 19. e.
— 1, 15, 17. p. 670. 1, 17, 24. p. 742. 2, 6, 5. p.
165. 2, 9, 6. e. 3, 10, 14. i. — 1, 15, 18. m. 2,
1, 2. p. 3. 2, 9, 6. p. 278. 3, 8, 13. p. 628. — 1,
16, 6. i. 7. i. 3, 8, 12. i. 6, 9, 4. p. 517. 2, 9, 17.
p. 297. — 1, 17, 2. m. 9. i. 4, 10, 6. e. 5, 3, 19.
i. — 1, 17, 3. e. 4, 6, 10. e. — 1, 17, 5. m. 8. p.
715. 9. p. 716. 14. 719. 18. 20. m. 24. p. 743.
26. e. 2, 8, 10. p. 248. — 2, 1, 16. p. 23. ib. 23.
p. 30. 3, 1, 2. p. 488. 3, 15, 1. e. 6, 1, 5. e. —
2, 2, 13. i. 19. p. 53. — 2, 3, 7. e. 20. e. 2, 13,
14. m. 3, 2, 8. m. — 2, 3, 9. i. 2, 14, 13. i. 7, 9,
16. e. — 2, 3, 17. p. 84. 2, 4, 2. p. 102. 8. i. 12.
e. 13. p. 117. 18. m. 2, 13, 12. p. 401. 8, 7, 19.
m. — 2, 5, 3. e. 4. p. 132. 2, 7, 4. — 2, 5, 8. p.
139. 13. i. 2, 6, 9. e. 10. p. 174. 14. 16. p. 187.
2, 8, 1. i. 3, 6, 22. p. 593. 3, 9, 6. m. — 2, 9, 5.
p. 274. 2, 12, 2. i. — 2, 9, 15. e. 2, 15, 12. m.
— 2, 10, 11. i. 13. p. 322. 2, 11, 18. p. 360. 2,
13, 19. i. — 2, 12, 2. e. 11. i. 4, 1, 6. e. — 2,

13, 8. p. 390. 11. p. 398. 16. p. 410. 2, 14, 4. p. 431. bis, 3, 4, 3. e. 3, 14, 18. e. — 2, 15, 2. i. 5, 7, 9. e. — 2, 15, 9. p. 471. 3, 5, 2. e. 4, 1, 7. p. 803. — 3, 4, 15. i. 3, 12, 26. i. — 3, 5, 11. p. 570. 3, 6, 14. p. 582. sq. 3, 7, 11. m. 18. m. 3, 9, 7. e. 18. i. 3, 10, 3. p. 664. 14. e. 3, 11, 9. i. 3, 12, 2. i. 21. p. 724. 3, 15, 9. i. — 4, 2, 3. i. 7, 6, 17. m. — 4, 5, 17. e. 4, 11, 11. e. 3, 5, 3. i. 7, 6, 15. i. 8, 3, 12. p. 960. 8, 8, 8. p. 1113.

conueniat etiam adeo in lect. vitiosa et corrupta 2, 2,

13. m. p. 47. 2, 3, 8. i. 2, 15, 2. e. 3, 1, 11. i. 3, 2, 1. m. 3, 15, 14. e. sed

partim modo, (dissentiens vel in distinctione, vel alias,) 1, 2, 10. 1, 5, 11. e. 3, 1, 7. p. 494. 3, 10, 10. i. — 2, 2, 4. p. 35. 4, 7, 14. e. — 1, 12, 4. p. 480. 7. i. 9. p. 492. 1, 14, 2. e. 3. i. 9. p. 608. 12. 14. m. 1, 15, 11. e. 1, 17, 6. i. 12. p. 700. 2, 2, 6. e. 13. i. 2, 6, 9. p. 172. 2, 7, 3. p. 208. 2, 10, 4. p. 306. 2, 12, 8. i. 10. e. 2, 13, 11. e. 12. p. 401. 18. p. 413. 2, 14, 9. p. 443. 2, 15, 11. p. 475. 12. i. 3, 1, 7. e. 14. i. 3, 2, 11. m. 3, 4, 5. p. 541. 11. m. 3, 5, 9. i. 3, 7, 8. p. 601. 3, 9, 18. i. 3, 10, 11. e. 3, 12, 11. i. 18. i. 4, 2, 3. e. 4, 8, 19. i. 6, 1, 16. i.

ut porro Ve. et Vi. seruet vulg., sit que corruptus minus, quam Ba., in his 1, 4, 1. i. 3. i. 12. e. 2, 10, 3. i. 7. m. 18. e. 2, 11, 2. p. 337. 9. p. 346. sq. bis, 13. i. 16. i. 2, 12, 5. p. 368. 2, 15, 10. p. 394. 397. 17. i. 19. p. 416. bis, 20. p. 420. 21. p. 422. 2, 14, 2. bis, 7. i. 9. p. 441. 12. p. 448. 451. 14. m. 2, 15, 5. i. 11. p. 474. 476. 13. e. 3, 1, 5. e. 8. i. 10. p. 496. 12. e. 14. i. 3, 2, 10. p. 512. sq. 11. i. m. 13. i. 15. e. 16. bis, 19. 3, 3, 2. e. 3. i. 6. i. 9. i. 10. i. 3, 4, 9. i. 11. i. m. e. 16. m. 17. m. 18. e. 19. i. e. 3, 5, 3. i. 6. m. e. 8. e. 9. p. 566. 568. sq. 3, 6, 10. i. 12. i. 16. e. 18. i. m. 19. i. m. 22. p. 592. 594. 3, 7, 2. i. 4. i. m. 12. ter, 13. m. bis, 16. p. 608. bis, sq. 18. i. m. 19. p. 613. sq. 3, 8, 1. 4. e. 9. i. m. e. 10. p. 625. 13. p. 627. sq. 629. sq. 15. e. 3, 9, 2. i. 5. i. 10. i. 11. e. 14. e. 15. e. 16. i. m. 17. e. 3, 10, 9. m. 3, 11, 4. i. 10. m. 11. m. 13. m. 18. m. 3, 12, 2. e. 5. e. 6. e. 7. m. 8. i. 9. i. e. 10. 11. e. 13. i. m. 15. i. 16. i. 17. m. 18. p. 721. bis, p. sq. 19.

20. i. 21. i. e. 22. m. 23. m. 25. e. 3, 13, 4. m.
 7. i. 8. p. 740. fq. 11. m. 14. e. 16. e. 3, 14, 2.
 m. bis, 3. m. 4. i. e. 7. i. 8. i. 9. i. e. 10. i. m.
 11. e. 12. e. 13. e. 14. i. 16. i. 17. i. m. ter, 19.
 20. e. 3, 15, 2. m. 4. i. 8. p. 778. fq. 11. m. 12.
 e. 13. i. e. 14. e. 15. e. 4, 1, 3. p. 798. 5. i. 6.
 m. 7. e. bis, 4, 2, 3. i. 5. i. 10. i. 12. i. 15. e.
 bis, 17. m. 4, 3, 1. 3. e. 5. m. 10. e. 11. e. 15. p.
 843. fq. bis, 19. i. 20. e. 21. m. 4, 4, 3. i. 5. e.
 7. bis, 9. e. 10. i. 11. 12. i. 14. m. e. 15. 18. m.
 4, 5, 3. e. 5. e. 6. i. 9. e. 10. bis, 14. m. 16. i.
 4, 6, 2. m. 6. e. 7. i. 10. i. 4, 7, 1. i. m. 2. i. 4.
 e. 6. m. e. 7. i. 8. m. 9. i. bis, 4, 8, 2. 4. i. 7. e.
 9. i. 10. e. 11. i. 13. e. 14. bis, 16. i. m. 17. i.
 18. e. 19. i. m. 20. i. 21. i. e. 4, 9, 3. m. 5. i. bis,
 m. 7. e. 9. i. m. 10. i. 11. m. bis, 12. e. 14. m.
 15. e. 17. i. 4, 10, 2. i. e. 4. e. bis, 5. i. 6. i. e.
 7. m. 8. i. 12. e. 13. e. bis, 4, 11, 1. 5. m. bis,
 6. e. 9. e. 13. e. 4, 12, 3. 4. ter, 6. e. 8. m. bis,
 11. m. e. 14. i. m. 15. m. 4, 15, 2. i. 3. m. 5. i.
 6. ter, 7. m. 8. i. e. 10. bis, 13. m. 16. i. bis, 4,
 14, 1. i. 4. i. 5. e. 6. m. e. 7. i. 8. bis, 10. e.
 14. m. bis, 16. m. 18. i. e. 4, 15, 2. m. 6. i. 7. e.
 11. m. 12. e. 13. i. 16. i. 19. i. 5, 1, 3. p. 5. 8.
 i. m. 9. 10. e. 12. e. 13. i. 14. p. 24. 27. 16. i.
 5, 2, 2. bis, 3. i. 4. ter, 5. p. 38. fq. 6. i. 9. i. e.
 11. bis, 5, 3, 2. m. 3. 4. i. 5. i. 6. e. 7. m. 8. i.
 9. e. Add., 11. i. 12. p. 73. 75. 15. p. 80. 19. i.
 21. i. m. 24. i. m. 25. i. 26. i. e. 5, 4, 2. m. 4. m.
 9. e. 10. i. e. 14. ter, 17. m. 18. m. 19. e. 23. p.
 123. 5, 5, 1. p. 130. bis, 9. p. 143. fq. 12. i. 13.
 ter, 18. e. 20. p. 159. 5, 6, 3. p. 167. 4. p. 174.
 6. e. 7. i. 8. p. 184. 16. p. 195. 20. e. 21. p. 210.
 212. fq. 22. i. 5, 7, 1. i. 2. i. m. 4. fq. 7. i. 8. i.
 9. e. 10. e. 14. m. 5, 8, 2. p. 242. 3. m. 8. e. 9.
 i. e. 10. e. 11. i. m. 12. m. e. 13. p. 256. 14. i.
 15. m. e. 16. p. 261. fq. 264. 17. 18. ter, 19. m.
 6, 1, 2. i. m. 4. m. 6. m. 7. i. m. bis, e. 8. m. 9.
 i. bis, 10. i. 11. i. e. bis, 12. i. m. 13. e. 14. m.
 15. e. 16. m. 18. i. bis, 20. p. 304. fq. bis, 21. i.
 23. i. 24. i. 6, 2, 1. i. 2. 3. p. 312. bis, p. fq. 5.
 i. 7. i. m. 8. m. 10. p. 325. ter, 327. 14. e. 15. i. 16.
 i. 19. i. 21. i. 6, 3, 5. i. 7. e. 8. m. bis, 10. p.
 348. 11. e. 12. p. 351. 13. m. 14. i. 15. i. 6, 4.

2. i. 4. e. 7. e. 9. i. 10. i. 11. i. m. 13. e. 6, 5,
 3. m. e. 5. e. 7. i., 11. p. 387. ter, p. fq. 12. p.
 389. 13. 15. p. 393. 16. p. fq. 395. 18. i. e. 22.
 i. e. 6, 6, 1. p. 411. 2. p. 415. 4. p. 419. 422. 5.
 e. 8. i. 9. p. 434. 10. i. p. 434. m. p. 456. 6, 7, 2.
 p. 444 3. e. 4. i. e. 7. p. 451. 9. i. e. 10. p. 460.
 462. bis, p. fq. 11. p. 464. 16. p. 473. 17. i. e.
 18. p. 477. bis, p. fq. 6, 8, 2. i. bis, 3. e. 5. e. 7.
 p. 494. ter, p. fq. 11. p. 503. 13. i. e. 14. i. e.
 15. p. 507. 16. i. m. ter, 17. 6, 9, 4. e. 6. i. 8. i.
 10. e. 11. e. 12. i. m. 13. p. 529. 15. i. 16. e. 17.
 i. 7, 1, 1. i. 3. m. bis, 6. p. 550. 10. i. 11. i. 12.
 i. 14. p. 561. 15. m. 16. i. 18. i. e. 20. m. 21. p.
 570. 574. 22. i. p. fq. 24. p. 579. 26. e. 7, 2, 1.
 i. e. 4. m. 5. i. e. 7. i. 8. p. 588. 590. 9. m. 10.
 m. bis, 11. p. 594. fq. 596. 12. m. 13. p. 598.
 bis, p. fq. 14. i. bis p. 599. p. fq. 15. i. 17. i.
 19. i. 7, 3, 2. e. 6. ter, 7. e. 8. i. e. 9. p. 624.
 bis, 10. i. m. 12. i. m. bis, e. 13. p. 635. 16. i.
 17. m. 7, 4, 1. i. e. 8. m. 10. p. 661. 12. i. bis,
 13. e. 7, 5, 3. p. 669. 4. i. e. 5. e. 6. e. bis, 7. i.
 8. m. e. 9. e. 10. i. e. 11. p. 683. ter, 12. p. 685.
 18. p. 693. 7, 6, 3. p. 699. 4. p. 701. 6. m. 7. m.
 bis, 8. i. 9. i. 11. p. 710. fq. 12. i. 13. e. 15. e.
 21. e. 7, 7, 4. p. 734. 8. e. 11. m. 15. i. 7, 8, 3.
 e. bis, 4. e. 5. m. 7. i. m. 11. m. e. 12. i. 13. i.
 18. p. 769. bis, 21. e. 22. e. 23. p. 774. 25. i.
 27. i. 7, 9, 1. i. 2. i. bis, 5. i. 6. i. 7. p. 784. bis,
 786. 8. e. 10. i. 11. p. 793. 12. i. m. 13. e. 14.
 e. 15. m. 17. e. 19. e. 20. i. bis, m. 21. m. 22.
 i. 24. p. 807. 7, 10, 1. i. ter, m. 2. i. 3. e. 4. i. e.
 5. m. 6. p. 820. 7. p. 828. 8. i. 12. e. 13. i. p.
 837. bis, 14. i. m. bis, 15. i. m. p. 841. 7, 11, 1.
 m. bis, 2. 3. i. 5. p. 849. 7. e. 8. m. 9. m. ter, e.
 10. i. m. 11. i. m. 12. m. e. 13. i. m. 14. i. 15. i.
 e. bis, 17. i. 18. m. bis, p. 866. fq. bis, 7, 12, 2.
 i. bis, m. 3. m. 5. e. bis, 6. i. 7. p. 876. 8. m.
 9. i. 10. i. m. 11. e. 13. i. m. p. 885., e. 16. i.
 18. e. 8, 1, 3. i. e. 6. i. 7. e. 9. i. m. p. 913. 16.
 i. 8, 2, 1. 2. i. bis, 6. p. 928. 7. i. bis, m. bis,
 8. p. 933. 10. i. m. bis, 11. i. e. 12. bis, 13. m.
 14. e. 16. i. 8, 3, 3. 4. i. 3. m. 9. p. 955. 10. i.
 m. e. 13. i. 14. i. m. 15. m. 16. p. 965. fq. 17. e.
 20. e. 8, 4, 1. 4. i. m. bis, 8. p. 983. 11. i. e.

12. m. 14. m. bis, 18. e. 23. m. e. 25. m. bis, e.
 27. i. m. p. 1010. e. 28. p. 1013. 30. m. 8, 5, 1.
 3. p. 1021. 9. i. m. 11. m. 13. m. 15. i. m. bis, e.
 19. i. bis, m. e. 21. i. 8, 6, 1. m. 3. m. bis, e. 6.
 m. e. bis, 7. e. 10. i. e. 14. e. 15. i. e. 17. m. e.
 bis, 8, 7, 1. m. e. 3. i. e. bis, 5. i. m. bis, 7. e.
 bis, 8. p. 1083. bis, 9. i. m. 10. m. e. 13. m. 15.
 e. 16. i. 20. m. bis, 22. i. m. 8, 8, 3. p. 1104. 5.
 i. m. 7. i. 8. e. 10. i. e. 11. i. 13. i. e. 14. m. p.
 1122. 15. m. ter, 16. i. 17. i. bis, 18. i. 21. e.

feruet porro vulg. dubiam 1, 4, 4. e. 2, 10, 2. p. 302.
 2, 13, 8. p. 391. 4, 5, 1. e. 7, 11, 17.
 i. 8, 6, 17. e.

— non bonam 3, 6, 11. i. 3, 7, 19. p.
 615. 4, 12, 1. e. 4, 14, 11. i. 4, 15, 18.
 5, 1, 1. e. 6, 5, 2. p. 375. 6, 7, 19. i. 7,
 1, 24. i. 7, 3, 14. p. 638. 7, 6, 8. i. 10. i.
 7, 7, 7. p. 734. 7, 9, 6. m. 7, 10, 2. p.
 812. 4. m. p. 815. 7, 11, 3. p. 846. 8. i.
 14. p. 861. 7, 12, 19. e. 8, 4, 9. p. 984.
 14. e. 8, 5, 18. e. 8, 7, 5. i.

deinde vt Ve. et Vi. consentiat in scriptura lectionis, quoad
 accentum 2, 6, 19. p. 196. vel litteras 3, 2, 4. p.
 507. sed

in lect. aliis s. nouis, per glossam etc. 1, 1, 1. p. 4.
 1, 5, 14. e. 4, 9, 14. p. 955. — 1, 8, 2. p. 268.
 1, 9, 1. p. 330. 7, 7, 8. p. 735. 8, 5, 1. m. — 1,
 10, 15. p. 414. 6, 5, 23. p. 408. — 1, 12, 14. i.
 16. p. 517. 1, 14, 15. i. — 1, 13, 1. e. 17. p. 582.
 6, 3, 9. p. 346. — 1, 15, 13. p. 660. 4, 11, 8. 4,
 15, 4. i. — 1, 17, 15. i. 2, 5, 8. e. 2, 6, 7. p. 169.
 2, 10, 10. i. 3, 2, 7. m. 3, 3, 5. e. 3, 6, 3. m. 3,
 8, 4. p. 620. 6, 2, 7. e. — 3, 10, 3. i. 3, 15, 9. i.
 4, 5, 11. i. 4, 9, 14. p. 955. 4, 13, 2. i. 13. e. 6,
 3, 9. m. 10. p. 348. 6, 5, 23. p. 408. 6, 7, 6. e. 6,
 8, 1. m. 7, 7, 7. p. 734. 8. p. sq. 8, 3, 14. p. 963.
 8, 5, 1. p. 1019. 8, 7, 4. e.

it. in lect. noua non mala 7, 3, 14. p. 657. —
 etiam vera 4, 4, 19. i.

partim vero tantum 2, 5, 14. p. 152. 2, 13, 10. p.
 395. 8, 1, 2. m. — 4, 13, 8. m.

praefertim in lect. praua 1, 3, 15. e. 1, 6, 18. e. 2,
 5, 12. p. 149. 2, 15, 1. e. 2. e. 3, 13, 9. i. 4, 9,
 12. i. 5, 6, 18. p. 203. 7, 5, 4. e. 7, 11, 14. p.

861. — it. in vario vitio 3, 5, 2. i. 3, 6, 19. i. 7, 5, 16. e.

dissentiat porro in noua lect. vitiosa 8, 4, 24. i. — et alias, vt 5, 5, 11. p. 146.

tum vt Ve. et Vi. dissentiat a Ba. cum in distinctionibus, tum in scripturae partibus pluribus, vt in spiritu, in accentu, in separatim scribendis vocibus, in litteris vnis et dupl., quorum omnium exempla petentur e classibus supra propositis,

porro vt Mss. tres conueniant, interdum ex parte tantum, in glossis, vniuerse 1, 3, 6. p. 70. 2, 3, 18. p. 87. 3, 9, 19. i. 6, 9, 10. p. 525. — 1, 4, 7. p. 101. 2, 9, 14. i. 5, 1, 14. p. 25. — 1, 4, 12. p. 115. 2, 13, 21. p. 422. 4, 7, 14. e. — 1, 5, 14. e. 1, 8, 12. p. 313. 1, 12, 5. p. 483. 8. e. 1, 13, 5. e. 1, 16, 12. m. 2, 5, 15. p. 155. 4, 7, 11. e. 7, 3, 12. e. — 1, 6, 3. p. 187. 1, 9, 18. p. 365. 1, 16, 8. i. 2, 5, 8. e. 2, 10, 19. e. 2, 11, 2. p. 336. 3, 15, 17. i. 4, 3, 15. p. 844. 4, 9, 15. p. 957. 6, 9, 11. i. — 1, 12, 3. p. 474. 11. p. 500. 12. e. 3, 2, 20. i. — 1, 13, 10. p. 551. 2, 13, 21. p. 422. 6, 4, 3. i. — 1, 15, 9. e. 1, 16, 10. p. 697. 2, 8, 3. i. 3, 15, 8. e. 4, 9, 10. p. 951. 5, 8, 7. p. 247. 7, 9, 7. p. 784. — 1, 17, 4. 8, 6, 3. e. — 1, 17, 18. e. 2, 5, 10. i. — 2, 5, 13. p. 155. 2, 6, 5. e. 21. i. 2, 9, 9. p. 285. 7, 11, 5. i. — 2, 10, 10. i. 6, 2, 17. i. — 2, 11, 12. e. 15. e. 2, 15, 3. i. 3, 1, 2. p. 488. 3, 3, 1. m. 3, 5, 11. p. 570. 3, 9, 20. i. 4, 3, 8. e. — 4, 9, 6. e. 4, 12, 5. m. — 4, 10, 5. e. 4, 15, 9. m. p. 1049. — 7, 1, 9. e. 8, 6, 11. i. — 7, 6, 4. e. 7, 11, 12. m.

in glossa nominatim ex addito *v εφελκ.* 8, 6, 18. p. 1071.

in glossa multipl. 1, 15, 6. p. 542. 2, 6, 19. p. 196. 2, 11, 18. i. 2, 15, 13. p. 480. 7, 5, 17. p. 691. 7, 6, 3. e.

in gloss. praua 1, 17, 22. p. 737. 4, 15, 14. e.

— — noui plane verbi 2, 2, 1. p. 32.

— — non mala 1, 9, 20. p. 369. 1, 11, 14. e. 1, 12, 1. e.

porro in glossa aut vitio 1, 5, 13. e. 2, 14, 5. i. 4, 15, 14. p. 1055. — 1, 5, 19. p. 165. 26. i. 4, 3, 4. e. — 1, 9, 1. p. 331. 2, 5, 12. e. 2, 6, 7. p. 168. 2, 7, 4. p. 211. 2, 15, 3. i. — 1, 13, 13. p. 568. 2,

- 15, 8. e. 5, 5, 1. e. — 1, 13, 15. e. 1, 17, 5. e.
 4, 13, 9. i. 7, 10, 6. p. 320. — 2, 3, 20. e. 7, 10,
 13. p. 836. 8, 7, 13. e. — 2, 6, 5. p. 165. 22. p.
 203. 2, 7, 11. i. 2, 8, 4. p. 239. 2, 9, 7. p. 281.
 11. i. 6, 3, 9. e. — 2, 13, 6. p. 386. 20. p. 420.
 4, 15, 10. m. 14. m. 15. p. 1056. 6, 3, 11. p. 350.
 — 5, 3, 12. p. 73. 8, 7, 20. e. — 6, 3, 10. e. 6,
 9, 8. p. 522. 7, 6, 15. e. 8, 4, 8. e.
- tum** in vitiis, vniuerse 2, 4, 1. e. 2, 5, 3. p. 129. 2, 6,
 20. e. 3, 1, 15. e. 3, 10, 9. p. 672. 6, 8, 9. e. 8,
 7, 12. e. — — in praep. 1, 7, 9. p. 258. 7, 5, 14.
 i. — — in omittendo 1, 3, 5. p. 68. 1, 4, 8. p.
 104. 2, 7, 8. i. 2, 13, 13. i. 3, 11, 4. e. 7, 1, 15.
 e. — 2, 2, 10. i. 2, 3, 15. e. 2, 8, 1. e. 2, 10, 9. e.
 3, 2, 4. i. 4, 13, 1. e. — 5, 6, 21. p. 215. 7, 1,
 22. p. 575. — 1, 8, 8. p. 293.
- praeterea** in noua lect. bona 1, 1, 1. p. 2. 2, 2, 17. p.
 51. 2, 8, 10. p. 247. 3, 11, 13. p. 697. 7, 4, 6. e.
 it. in noua lect. vera 1, 6, 19. e. 3, 2, 11. e. 3, 6,
 15. m. 3, 10, 15. m. 5, 4, 23. p. 124. 7, 1, 17. e.
 7, 6, 16. m. 8, 6, 10. p. 1060.
- deinde** in lect. vulg. dubia 1, 9, 10. e. 17. p. 364. 20.
 p. 368. 1, 10, 1. e. 4. p. 388. 1, 13, 3.
 p. 531. 2, 2, 13. i. 2, 3, 20. p. 90. 2, 5,
 13. p. 151. 2, 6, 18. p. 193. 2, 7, 8. p.
 222. 10. p. 226. 13. i. 2, 8, 15. i. 2, 13,
 8. p. 391. 4, 1, 9. p. 305. 5, 8, 8. i. 7,
 8, 10. i.
- it. praua 4, 2, 14. i. 4, 15, 6. e. 5, 5, 11. p.
 146. 5, 8, 9. p. 251.
- insuper** in scriptura 7, 11, 5. p. 849. — sed partium
 modo 4, 9, 11. m. 4, 13, 15. p. 1019. — 1, 8, 11.
 p. 305.
- consentiant autem tres Mss.** in lect. rel. modo ex parte 1, 3,
 12. p. 82. 1, 6, 2. p. 186. 1, 8, 2. p. 268. 10. p.
 299. 1, 11, 12. p. 453. 1, 12, 13. i. 14. p. 513. 14.
 1, 13, 7. p. 544. 10. p. 551. 16. p. 578. 1, 14, 2.
 e. 1, 16, 5. p. 682. 10. p. 697. 1, 17, 5. e. 12. i.
 16. p. 728. 22. p. 737. 2, 2, 5. p. 36. 2, 5, 8. p.
 138. 10. p. 142. 15. p. 155. 2, 6, 5. e. 19. p. 196.
 2, 9, 18. e. 2, 11, 18. p. 360. 2, 13, 6. p. 386. 10.
 p. 395. 21. p. 422. 3, 6, 4. e. 3, 8, 3. 4, 14, 4. e.
 — 3, 13, 9. i. m. 3, 14, 17. p. 768. 4, 2, 23. 4,
 4, 6. m. 4, 9, 11. m. 15. 4, 13, 15. m. 4, 15, 9. i.

5, 5, 4. p. 136. 5, 6, 14. i. 6, 1, 1. i. 6, 6, 9. i. 6,
 9, 1. i. 10. p. 524. 7, 1, 9. e. 7, 2, 14. p. 600. 7,
 5, 12. p. 685. 17. 18. p. 691. 7, 9, 18. e. 7, 11,
 11. m. 7, 12, 7. e. 8, 1, 13. m. 8, 2, 8. i. 8, 3, 15.
 8, 4, 12. sq. 24. i. 28. p. 1015. 29. m. 8, 6, 4. p.
 1052. 8, 7, 11. e. 22. e. 8, 8, 3. p. 1105. 9. i.
 it. in noua lect. vera 2, 2, 17. p. 51. 4, 13, 11. e.

Placet nunc addere quaedam super Codices nostros per
 Corollaria alia, in

I. *lectiones ineptas eminenter,*

quales sunt Ba. 1, 5, 27. i. 1, 12, 9. i. 1, 15, 7. e. p. 649.
 11. p. 655. 1, 16, 5. p. 682. 2, 2, 20. i. 2, 3, 22. p. 93. sq.
 2, 10, 3. p. 303. sq. 4. p. 306. 3, 3, 9. p. 531. 11. p. 534.
 7, 5, 11. p. 685. — cum Ve. 1, 10, 7. e. 2, 5, 12. p. 149.
 2, 7, 10. p. 225. 3, 2, 13. p. 516. 3, 11, 17. p. 703. — cum
 Vi. 1, 10, 8. p. 395. 2, 2, 13. p. 47. 2, 4, 5. p. 107. 2,
 9, 15. e.

sed Ve. 1, 10, 4. p. 386. 1, 14, 7. p. 605. 2, 3, 12. p. 77.
 2, 5, 12. p. 149. 2, 9, 7. p. 281. 3, 5, 2. 3, 11, 17. i. —
 cum Vi. 1, 13, 1. 2, 2, 19. e. 2, 15, 2. e.

denique Mss. tr. 1, 6, 2. e. 1, 11, 11. e. 2, 3, 14. p. 81.
 2, 4, 1. e. 2, 11, 18. p. 360.

II. *lectiones vulg. seruatas,*

cum vulg. retinet Ba. ineptam 2, 15, 2. e. sed noua Ve. et
 Vi. tamen et ipsa est corrupta,
 it. cum Mss. tres sustinent vulg. 1, 13, 5. p. 538. sq. quam
 critici pro glossmate habuerunt.

III. *lectiones nouas insigniter,*

quales praebent Mss. tr. 1, 6, 19. e. 2, 3, 20. e. 3, 2, 11. e.
 7, 1, 17. e. — it. Ba. 4, 15, 18. e. — sed cum Vi. 1, 4, 18.
 p. 128.

IV. *lectiones utiles in futurum,*

quas intelligo sic, vt e praebitis, quanquam vitiosis, tamen
 olim reperiri fieri que possit melior, si non vera; quemad-
 modum ipse iam his vsus sum interdum ad corrigendum et
 que excipiendum. Eo referentur illae Mss. tr. 1, 9, 20. p.
 369. 4, 2, 21. e. — it. Ba. 4, 5, 1. e. 4, 15, 20. p. 1061.
 6, 7, 19. i. 7, 11, 8. i. 8, 5, 18. e. — sed 2, 5, 8. p. 138.
 quam Ba. cum Ve., vtilior Vi.

V. *lectiones natas ex aliis,*

quales fuerint hae, e Ba. quidem Vi. 1, 5, 11. e. 27. i. 3.
 15, 14. e. — it. Ve. 5, 6, 13. i. 7, 4, 1. i. 8, 4, 28. p. 1012
 — et vtriusque Ve. ac Vi. 1, 3, 15. e. 5, 6, 18. i.

VI. lectiones *plenas vel minus,*

quo loco comprehendo non tantum hoc, quod *lacunas* ex-
 plent Mss. tr. 2, 2, 23. et Ba. 4, 4, 6. p. 851., non item 2,
 5, 3. p. 151. 7, 2, 14. p. 600. — qui adeo Ba., pro vna
 voce, modo lacunae signum f. spatium inane tenuit 2, 13,
 8. p. 391.

verum maxime ista, quod non sunt plena Excerpta Codi-
 cum, vt Ve. I, 1, 1. p. 4. 4, 2, 8. e. — quod que ipsorum
 Codicum alius alio copiosior est parciore ve in praebendis
 lect. aliis, veluti Ve. 2, 8, 18. p. 260. exhibet modo vnam
 partem lectionis verae, verbum quidem, at Ba. cum Vi. al-
 teram quoque, casum pron., tum idem Ve. per supplemen-
 tum e glossa 2, 4, 2. p. 102. pauciora addit, quam Ba. et
 Vi., porro contra non omittit quaedam Ve. idem, vt rel.
 tamen faciunt, 3, 9, 3. i., nec Vi., vt Ba. cum Ve., 2, 6,
 11. p. 177. 2, 9, 18. e. nec Ve. cum Vi., vt Ba., 3, 15, 15.
 i. p. 737. cf. caetera supra in loco de *Omissis*.

Corollarium peculiare

damus hoc, quod videat, quomodo habeant sese Codices
 nostrates

I. ad Ms. Schotti,

qui quidem consentit cum Ba. 1, 2, 2. p. 35. m. 3, 5, 9. p.
 568. m. 5, 8, 8. p. 250. m. 7, 10, 8. p. 829. m. — —
 cum Vi. 2, 14, 9. p. 442. e.

sed partim modo cum Ba. et Vi. 4, 13, 2. p. 1006. m. —
 — cum Mss. tr. 2, 6, 22. p. 203. m.

discrepat contra a Mss. tr. 1, 10, 4. p. 387. 14. p. 411. i.
 2, 3, 25. p. 99. 2, 13, 22. p. 425. i. 2, 14, 12. e. p. 452.
 4, 3, 15. p. 843. e. 4, 12, 6. p. 994. 4, 15, 9. p. 1048. e.

et sic, vt faciat cum Pol., e glossa 2, 11, 4. p. 339. i.

porro ita, vt mendosior sit, quam nostri Codices, per
 haec loca 1, 8, 8. e. 2, 2, 20. e. 4, 8, 7. p. 917. m. 4,
 9, 12. p. 953. e. 8, 4, 18. p. 997. m.

atque adeo alius esse debeat, quam aliquis e nostris. Enim-
 vero vbi terrarum lateret adhuc, nondum sciebam, quum
 haec consignarem.

Tum

II. ad Suidam

comparati Codices nostri, deprehendebantur sic, vt Suidas

a) serualet vulg. cum Ba. 1, 14, 15. p. 620. e. Add. —

— cum Ba. et Vi. 7, 1, 7. p. 552. i. — — cum Ve.

4, 7, 2. p. 897. — — cum Ve. et Vi. 3, 6, 19. p. 590.

m. 4, 7, I. p. 894. m. 4, 8, 21. p. 928. m. — — cum
 Mss. trib. 4, 6, 12. p. 892. e. 4, 7, 2. p. 897.

etiam vulg. vitiosam cum Mss. trib. 7, 9, 7. p. 784. m.

b) haberet vulg., a librario suo deprauatam, cum Mss.
 tenerent clam sanam 7, 7, 13. p. 741. m. — it. 1, 17,
 24. p. 743. e.

c) teneret alias lect., quam Mss., 1, 14, 16. p. 625. e.
 3, 1, 14. p. 500. e. 4, 7, I. p. 893. e. 6, 1, 11. e. p.
 289. e. 7, 1, 8. p. 553. e. 10. p. 555. m. 7, 10, 8. p.
 829. e. 7, 12, 5. p. 873. m. 8, 2, 6. p. 928.

d) consentiret in noua lect., vel partim, cum Ba. 2, 9, 2.
 p. 265. i. — — cum Ba. et Vi. 2, 7, 3. p. 208. e.
 vel plane, cum Ba. 7, 6, 7. p. 705. i. 7, 8, 21. e. p.
 772. m. — — cum Mss. trib. 7, 4, 6. e. p.
 656. §. sq.

COMMENTARIUS DE EDITIONIBUS
HERODIANI.

In hac de editionibus Herodiani commentatione res a me agetur sic, vt primo asseram, quas alii habuerint, et quid de iis statuerint, deinde quas ego tenuerim, et quales inuenierim eas tractando.

Igitur in Fabric. biblioth. Gr. T. 7. p. 11. haec sunt. „VIII. A Grammatico Herodiano haud dubie diuersus *) fuit Herodianus, qui Historiam Caesarum dictione eleganti et perspicua scripsit. Nam et aetas, qua vixit, et vitae genus aperte utrosque distinguunt. Grammaticus apud Marcum Antoninum, A. C. 180. defunctum, graciosus fuit: Historiae scriptor longe post vixit, ultra annum nempe 238, in quo eius tela Historiae desinit, licet in calce libri secundi ait, se LXX annorum res tradere constituisse. Alter ille Grammaticam docuit, neque aliam, quam umbraticam vitam duxit: at scriptor Historiae l. 1. c. 2. testatur, se, ἐν βραδυναῖς ἢ δημοσίαις ὑπηρεσίαις γερόμενον, ea, quibus ipse interfuerit, exponere. Laudatur ab Euagrio Scholastico l. 5. Hist. Eccles. c. vlt. et Trebellio Pollione in triginta Tyrannis c. 32, Lampridio in Alex. Seuero c. 52. et 57. et in Antonino Diadumeno c. 2, a Iulio Capitolino in Maximo et Balbino c. 15. atque in Albino c. 12, vbi eum ad fidem pleraque dixisse tradit, et in duobus Maximinis c. 15., quo loco notat, eum Maximino in odium Alexandri plurimum fauisse. Alii Pertinacem nimis ab eo laudatum arguunt, alii temporum et annorum notationem omissam, alii, vt Tillemontius **), non orationes modo ex ingenio attributas iis, quos loquentes inducit, quod ipsi est cum aliis Historicis commune, sed Epistolas quoque.

*) Confundunt alii, Gesnerum in Bibl. et Sigonium in indico de Historicis Romanis secuti, a quibus recte dissentit Hancinius l. 2. de Rom. rerum scriptoribus p. 294. Fuit etiam Herodianus quidam iunior, belli dux sub Iustiniano, de quo multa Procopius. Vide etiam de Herodiani statua Codini Origines CPol. n. 75. Combessii fasciculum rerum CPol. p. 7. etc.

***) Tillemontius in vitis Imperatorum T. 3. nota 2. in vitam Macrini p. 614. Tout le caractere de l'Histoire d'Herodien, qui est fort orateur, porte à croire, que les lettres et les harangues, qu'il raporte, sont de luy même et non pas de ceux, qu'il fait parler. adde notam 6. in vitam Maximini I. p. 635. sq.

Exstat Herodiani *Historia Romana* ab excessu Marci Antonini vsque ad Gordianum nepotem, qui Maximino (ita) successit, descripta *libris VIII.*, quos legit etiam Photius, atque ab iudicio scriptoris et dictionis amoenitate commendat *Codice XCIX.*

Prodiit

Graece Venet. apud Aldum 1503. fol. vna cum Scholiaste Thucydidis, et Xenophontis ac Gemisti Plethonis de rebus Graecorum.

Louanii 1525. 4. separatiim.

Basileae 1530. forma minore.

Latine ex versione praeclara Angeli Politiani ad Innocentium VIII., quam incerta et parum credibili fama aiunt quidam eum Georgio Tiphernati surripuisse. Bononiae 1493. fol.

Argentorati 1513. 4. ex aedibus Schurerianis.

Lugd. 1551. 1559. 12.

Antvverp. 1566. 12.

atque saepius inter caetera Politiani opera. Venet. 1498. fol. Paris. 1512. fol. Lugd. 1537. 8.

Graecae et Latine cum Politiani versione

Venet. 1524. 8.

Basil. 1535. 8. 1543. 8. 1549. 8. 1563. 4.

Cum H. Stephani notis in margine et locorum quorundam versionis Politiani emendatione. Paris. 1581. 4. Lugd. 1611. 8. In Parisiensi editione a Stephano additi libri duo primores Zosimi, antea inediti.

Cum H. Stephani notis, Erci Memmii et Andreae Schotti emendationibus, notis que Frid. Sylburgii, in tomo tertio scriptorum *Historiae Romanae minorum*. Francof. ex officina Wecheliana 1590. fol.

Francof. 1630. 8. et Lond. 1639. 8. cum Danielis Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.

Argentorat. 1644. 8. prima editio capitibus distincta, cum argumentis, notis et indice latino Ioannis Henrici Boecleri. In altera A. 1662. 1672. 8. accedit Balth. Scheidii index Graecus.

Oxoniae 1678. 8. et 1704. 8. cum notis breuibus Variorum.

Patauii 1685. 8.

Pauli Voëtii in Herodiani Marcum et Commodum notae. Ultraiect. 1645. 12.

Gallice Herodianus per Io. Colinium, e latina Politiani versione. Lugd. 1541. 1546. 8. cum notis.

Interprete Iac. Contefio, Vintemileo Rhodio, Confiliario in parlamento Diuionenfi. Lugd. 1554. fol. His, qui eius reprehenderunt dictionem, refpondi in libello, qui infcribitur *Remonftrance aux cenfeur. de la langue Françoife*. Recufa illa verfió Parif. A. 1580. apud Fed. Morellum.

Tertia Boisguilberti, ex latina Politiani, Parif. 1675. 12.

Noua Mongaulti, e Graeco, cum notis. ibid. 1700. 8.

Germanice per Hieronymum Bonerum. 1530. Auguftae Vin- del. fol.

Recufa verfió et recognita Hamburgi 1660. 8.

Belgice interprete Petio Rabo, Roterodami 1683. 8. "

Idem Fabric., pertractans Scriptores in Photii Bibl., T. 9. p. 406. „XCIX. Herodiani *ἱστορικοὶ λόγοι* ἢ, *Historiarum libri VIII.*, qui itidem exftant, de quibus — nunc iuuat addere, quod tabulam chronologicam accuratam annorum fexaginta, quos insignis ille fcriptor perfequitur, ab A. C. 180. ad 239., exhibet V. D. Io. Vignolius in diff. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Seueri Aug. cap. 10. vide Opera S. Hippolyti T. I. p. 203.

Verfionem Herodiani Politianus in Epiftola ad Andream Magnanimum, lucubrationi illi praefixa, teftatur dictatam a fe pauculis diebus fic deambulante. Innocentii VIII. Epiftolae binae, quibus et Politiano et patrono eius Laurentio Medici gratias pro Herodiano, tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epiftolae VIII. 2. 3.

Nouam *Germanicam* verfionem eiusdem fcriptoris perfpicuam et elegantem nuper e Graeco dedit vir doctus nescio quis, excufam Halae Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis, fuae, qui fub illo latet nomine, D. Chriftiani Frid. Hunoldi.

Nec minus elegans de Graeco *Gallica* L. Mongaulti, eiusdem, a quo Epiftolas Ciceronis erudite in Gallicum fermenem verfas habemus, poft priorem Anni 1700. editionem recufa eft Parif. 1712. 8.

At interpres Germanicus in Bibliotheca nouiffima obferuationum et recenfionum, quae Halae Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. coepit, feft. 4. p. 156. fq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naeuos nimiam que omittendi licentiam reprehendere non dubitat.

Caftigauerat etiam fimili nomine Politianum H. Stephanus. Nihilo minus Io. Henr. Boeclerus A. 1644. 8.

maluit Herodianum dare cum Politiani versione sincera, reiectis H. Stephani interpolationibus. *Cuius, inquit, censura, quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco.*

Tan. Fabri Epistola ad Io. Frid. Gronovium, qua plura Herodiani loca illustrantur, et quae in posterioribus Argentoratensibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum Balth. Scheidii locupletissimo Graeco indice adiuncta legitur, est inter Epistolas Tan. Fabri, iunctim editas Salmurii A. 1674. 4. T. I. Epistola 75.

In editionibus Graecolatina Oxoniensibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Graecam recognita deprehenduntur, adiunctis breuibus notis.

Sine notis Graece et Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolstadt. 1668. 8.

Ab hoc scriptore — quem accuratioris curae et exquisitae artis nomine Curtio in Latinis Boeclerus comparabat, Wagenfeilius Sallustio — diuersus est Herodianus, cuius mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro septimo Theophylacti Simocattae; alius item, ad quem Rhetoris Libanii Epistolae.

Porro Fabricius ib. T. 13. p. 608. e., producens Scriptores Gr. ex Aldi Officina, modo sic „Herodianus cum scholiaste Thucydidis, Xenophontis que et Gemisti Plethonis *ἑλληνικοῖς*. Venet. 1503. fol.“

sed p. 620. m. inter Scriptores Gr. ex Officinis Stephanorum „Herodianus cum Politiani interpretatione, huius que partim supplemento partim examine H. Stephani et emendationibus et locorum quorundam expositionibus: et libri primores duo Zosimi primum Graece editi, cum Lat. Vers. 1581. 4. H. S. — Historiae Romanae scriptores Graeci Xiphilius et Herodianus Graece et Latine, et sex Latini scriptores Hist. Augustae et Ammianus Marcellinus cum Pseudo Fenestella de Magistratibus sacerdotiis que Romanorum et Pomponio Laeto de Rom. Magistratibus, sacerdotiis et legibus 1544. 8. quatuor Volum. R. S. — Varii Historiae Rom. scriptores partim Graeci partim Latini in vnum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt — Volumine secundo Xiphilius et Herodianus Graece et seorsim — Herodianus ex versione Politiani.“

ib. p. 621. e. „Conciones siue Orationes ex Graecis Latinis que Historicis excerptae, Graecis quidem Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Polybio, Arriano, He-

rodiano. — (p. 622. i.) Ex Graecis excerptae interpretationem Latinam adiunctam habent nouam vel recognitam ab H. Stephano praefixis argumentis, et indice in sua causarum genera digestas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

ib. p. 634. e. inter Scriptores Gr. Frid. Sylburgio curante editos. „Sed hoc loco non praetereunda ampla et accurata Sylburgii collectio *scriptorum Historiae Romanae*, Francof. apud Wechel. 1588. 1599. fol. tribus Voluminibus. — (p. 635. i.) Sed *tertius* Tomus —, quo Graeci scriptores continentur hoc ordine: — (ib. p. m.) Herodiani suorum temporum historia, decem Imperatorum res gestas continens, a morte Marci vsque ad initium Gordiani III. h. e. ab anno vrbis 932. vsque ad ann. eiusdem 990. p. 463.“

Quibus illico adiungimus, quae manu b. Leisneri ad finem ed. Ald. 2. signata reperimus. „Editionibus Herodiani a Fabricio commemoratis addi possunt

1. Henrici Stephani, cum eiusdem notis in margine et locorum quorundam versionis Politiani emendatione, cui editioni additi etiam sunt libri duo primores Zosimi Lugd. 1624.
2. Ingolstadiensis 1593. quae fere ad Basileensem expressa est.
3. Herodianus est etiam inter varios historiae Romanae scriptores partim graecos partim latinos in Vol. 2. qui sunt editi 1568. 8. H. S.
4. Idem Herodianus est inter Historiae Rom. scriptores 1544. 8. quatuor Volum. editos a R. S. v. Fabric. B. G, Vol. 13. p. 626.“

Tum in Christoph. Saxii Onomastico Literario habentur haec, p. 256. m. „Erotianus, vel Herodianus, Glossarii Hippocratei auctor“ — p. 316. e. „Herodianus, Apollonii Dyscoli Fil. Alexandrinus, Grammaticus Imperatori M. Aurelio“ — p. 364. m. „Herodianus, Alexandrinus; diuersus ab Herodiano, Dyscoli F. —, Grammaticus et Historicus insignis, res in oibe Romano gestas ab obitu M. Aurelii Aug. vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. filo persecutus est. Maximino eum fauisse in odium Alexandri, nescio quam vere, scribit Capitolinus, in Maximinis duobus c. 13. (nil deinde afferentis in editiones Nostri, nisi p. sq. i.) — Nouae Herodiani editionis a Io. Frid. Leisnero, Rectore Scholae Thomanae Lipsiensis, apparatus, versionis que simul Bergleri promulgandae spem fecerunt auctores Nou. Act. Lipf. 1760. Maio mense, p. 244. quae Fontallii morte viri doctissimi, a. 1767. extincti, decollauit.“

Praeterea Introductio in Linguam Graecam, Auctore Io. Ern. Imm. Walchio, edit. secund. Ien. 1772. p. 68. m. 9. LXXII. tenet ista. „Sub Valeriano imp. anno Chr. 238. vixit Herodianus. Historiam sui temporis libris VIII. scripsit, siue res Romanorum gestas a morte Marci Antonini vsque ad Gordianum iuniorem. Editiones huius scriptoris habemus

- Bononiensem 1493. fol.
- Aldinam 1503. fol.
- Florentinam apud Philipp. Iuntam 1517. 8.
- Venetam 1524. 8.
- Henrici Stephani 1581. 4.
- Balth. Scheidii, Argentorat. 1662. 8.
- Oxoniensem 1699. 8. et
- Edimburgensem Io. Patoni 1724. 8.

Dictio eius laudem habet perspicuitatis, elegantiae, et naturalis cuiusdam fluminis. Quanquam non negandum est, eam attico dicendi genere paullo esse fusiorem. Merito quoque temporum notationis paullo studiosior esse debuisset.“

Insuper D. I. G. Hauptmanni Notitia Breuior Auctorum Veterum Gr. ac Lat., ed. Gerae et Lips. 1779. p. 122. m. sect. CXXI. fert haec. „Herodianus Alexandrinus, vltra annum 228. vixit. Scripsit *historiarum libros octo*, quibus res imperii post Marcum, vsque ad tempora Balbini et Maximi, i. e. historiam aetatis suae, complectitur. Habemus huius operis editiones

- Graecas* Venet. 1503. fol.
 Florent. 1517. 8.
 Ven. 1524. 8.
 Louan. 1525. 4.
 Bas. 1530. 12.

Gr. Lat.

- Ven. 1524. 8.
- Bas. 1535. 8. ac saepius
- Par. 1581. 4.
- Lugd. 1611. 8.
- nec minus ob indicem locupletissimum inprimis commendabilem et Io. Boecleri animaduersionibus ornatam, indicem autem elaborauit Balth. Scheidius, Arg. 1662. 1672. 1694. 8.
- Oxon. 1678. 1699. 1704. 8.
- Patauii 1682. 8.

Vertit *Lat.* Angelus Politianus, v. Kraufii *noua litter.* 1719. p. 64. — 68.

Habemus etiam interpretationes *Germanicas*, quarum Hieron. Boneri prodiit Aug. V. 1530. Francof. 1565. 8. Hamb. 1660. 8.

I. H. Zopfi inscribitur: Herodiani Römische Historie seiner Zeit zum erstenmale aus dem Griechischen ins Deutsche übersetzt mit einer Vorrede vom Menantes. Halae 1719. 8. cf. Verm. Bibl. 16. St. 3. N. Crit. Beytr. P. 10. p. 217. sqq.

Optimam G. A. Detharding instruxit, cum praef. Lud. ab Hollberg L. B. baroniae Hollbergensis Hafn. 1747. 8. Hollbergius ipse Danicam antea dederat. Schr. d. Aلد. D. Gef. p. 131. sq.

Gallice verterunt

Io. Colinius Lugd. 1541. 1546. 8.

Iac. Contesius ib. 1554. f. Parif. 1580.

Boisguilbertus ib. 1675. 12.

Mongaultus ib. 1700. 8. 1712. 12.

Belgice Petrus Rabus Roterod. 1683. 8.

Italice non nominatus Venet. 1529. 8.

Anglico carmine C. B. Stapletonus Lond. 1652. 4.

Illustrarunt Dan. Pareus, Paulus Voëtius, Boeclerus cet. Quantam vtilitatem hic scriptor adferat, multi significarunt ac iam Photius de eo iudicauit, quod dictionem prae se ferat claram, perspicuam, iucundam, quod vocabulis vtatur temperatis, neque supra modum Atticis, quod neque superuacaneis tumeat, neque necessarium aliquid omittat, quod que, singulis historiae virtutibus, paucis cedat. v. Schurzfleisch. *epp. arc.* T. 1. ep. 196. p. 314. “

Ex Harlesii V. Cl. et D. autem Introduct. in Lingu. Gr. exsignarat olim mihi nescio quis sic. „Herodianus floruit a. Ch. 238., diuersus vero est ab Herodiano, Dyscoli filio, de quo supra. Noster in publicis officiis se versatum esse, ipse testatur l. 1. c. 2. fin. — Res ab imperatoribus Romanis gestas, ab obitu M. Aurelii vsque ad initia principatus Gordiani III. Aug. L. VIII. exposuit. — Saepius editi sunt libri illi: nos vero potiores, quae manus doctorum hominum medicas expertae sunt, editiones recensebimus.

Princeps est Aldina, cum Xenophontis Omiffis, Venet. 1503. fol.

Sequuta est Florentina apud Phil. Iuntam 1517. 8. cum elegantissima, at non vbiuis fida interpretatione An-

geli Politiani, quae Bononiae 1493. fol. primum lucem viderat,

cum eadem Politiani interpretatione aliquantisper mutata a Stephano, qui emendationes atque expositiones addidit, idem que Zofimi L. II. primum vulgavit. Paris. 1581. 4.

cum H. Stephani notis, Erici Memmii, et Andr. Schotti emendationibus, notis que Fr. Sylburgii, in tomo Sylburgii tertio scriptorum historiae Rom. minor. Francof. ex officina Wechel. 1590. fol.

Commoda est editio, capitibus distincta, cum notis tum criticis, tum in primis historicis Io. Henr. Boecleri Argent. 1644. 8. recuf. 1662. et 1672. 8. quibus posterioribus edd. accessit Index graecus Balth. Scheidii copiosissimus, in quo etiam de varietate et veritate lectionis interdum disputatur.

libri VIII. recogniti et illustrati, Oxoniae 1699. 8. gr. et lat. Editio Stephani, cuius quoque emendationes in textum receptae sunt, est fundus. Textui substratae sunt notae breues Stephani, Memmii, Sylburgii et editoris, qui praecipue Herodianum cum aliis scriptoribus historicis contulit.

gr. et lat. per Ioh. Patonum, Edinb. 1724. 8.

Nouam editionem cum Bergleri interpretatione paraturus erat I. Frid. Leisnerus, at illo 1767. fati intercepto, Irmischius V. Cl. Scholae Plauianae rector, cura Herodiani suscepta, nouam recensionem instituet, atque meliorem dabit et contextum et commentarium.

Historicis optimaе notae adconsensus est Herodianus, qui fidem in primis et libertatem retinuit: in Alexandro tamen et Maximino fides vacillare videtur criticis, qui praeterea diligentiozem temporum notationem in eo desiderant. — Dictione vtitur clara, perspicua et iucunda, nec eloquentiae caret laudibus, praecipue in concionibus, quas more aliorum historicorum immiscuit, et quae ab breuitate, acumine et sententiarum grauitate commendantur. Atque Boecler. in praefat. ad suam editionem, Schirach. alii que eum Dioni Cassio praeferunt. — Pro Herodiano dixit et specimen dedit versionis Berglerianae I. Frid. Leisner in prolus. de Herod. etc. — Zanetus et Bongiouanus in indice bibliothecae graecae S. Marci, Venet. 1740. fol. contulerunt codd. Mss. cum ed. Stephani vsque ad dimidium cap. XII. lib. IV. atque farraginem variarum lectionum satis amplam exhibuerunt. Has sub examen vocauit, atque alias obser-

uationes, quae tum ad emendandum, tum ad explicandum Herodianum valere possent, egregias addidit Frid. Andr. Stroth. “

His Latinis accedant, quae praebuit Iuglerus V. D. quondam, nunciata primum per litteras Luneburg. d. 4. Sept. 1774. „Sonst ist es mir recht verdrüsslich, daß uns bey neulicher Unterredung nicht der Herodian eingefallen ist, dessen Ausgabe von Deroseiben gelehrten Bemühungen erwartet wird. — Vor wenigen Tagen sahe ich hier Ioh. Chr. Franckii Biblioth. nouiss. Obseruat. ac Recensionum Halae 1719. 4. worinn mir p. 156. defectus et naeui quam plurimi in Politiani versione Herodiani, und p. 164. Obseruatio historica de variis editionibus Herodiani vorkamen. Es kann seyn, daß Ihnen diese Stellen entwischt sind; deswegen zeige ich sie an. Vielleicht haben sie bey Dero Vorhaben einigen Nutzen. — (et d. 17. Nou. ei. an.) Zum Herodian — erfolgt hierbey eine getreue, von mir revidirte, Copie aus Franckii Bibl. nouiss. etc. — Es wird mir angenehm seyn, wenn Ihnen diese Blätter einigermaßen nützen können.“ — Iam ad libellum, alia manu exaratum, Iuglerus alleuerat in fronte „Bibl. nouiss. Obs. ac Rec. cura Ioh. Christoph. Franck, I. V. D. Halae Magd. 1718. in 4.“ it. „ex Sectione IV. p. 156.“ Dein sequebantur haec:

De Defectibus ac Naeuis, quibus Herodiani Versio, ab Angelo Politiano adornata, quam plurimis scatet, Obseruatio Critica; ac de variis editionibus Herodiani Obseruatio Historica.

p. 156. Mireris fortasse, lector, quid sit, quod, cum tot summae eruditionis Viri extiterint, qui ANGELI POLITIANI operam, quam Herodiano in latinum transferendo praestitit, egregiam profus ac cedro dignam iudicauerint, nunc demum surgat, qui hominis elegantissimi laudibus detrahere, et versionem tot eruditorum elogiis decantatam virgula censoria perstringere non erubescat. Quam friuolae obtrectationis ne temere incurram suspicionem, scias velim, plane cum iis me consentire, qui POLITIANVM politissimi interpretis munere functum existimant. Tam enim natium vbique decus, tanta sermonis castitas elucet, vt non tam transtulisse Herodiani pulcherrima opera, quam latinitate reuera donasse, immo

de nouo propemodum scripſiſſe, dicendus ſit. Quam laudis partem, ſicuti nemo eſt, qui POLITIANO demere auſit; ita negari e contrario haud poteſt, virum quantumvis Graece doctiſſimum, compluribus locis hominem ſe, erroribus obnoxium, oſendiſſe. Atque id iam pridem Henricus Stephanus in ſuo examine Interpretationis Politiani commonſtrauit. Neque ipſe Politianus tam ineptus rerum ſuarum aeſtimator fuit, vt omnis erroris expertem p. 157. ſe putauerit. Teſtatur epiſtola ad Andream Magnanimum ſcripta, hoc ſibi munus interpretandi Herodianum leuioris quaſi operae fuiſſe, vtpote qui pauculis diebus dictauerit ſic deambulans. Quae cum ita ſint, quid mirum, ſi interpretationi ſuae habenas ita laxauit Politianus, vt in latino eius ſermone Graecum Herodiani agnoſcere ii demum poſſint, qui magnum in Graeca lingua progreſſum fecerunt, atque adeo verſionis ſubſidio facile carere poſſunt? Quid mirum, ſi quibusdam in locis ſenſum plane contrarium reddidit interpres? Imo quid mirum, ſi feſtinanti Politiano longe plurima exciderunt, quae apud Herodianum non parui ſunt momenti? Vſque eo tamen Viri huius autoritas atque ſingularis opinio nonnullos perduxit, vt eius neque errata animaduerteſe, neque lacunas explere voluerint, fatius exiſtimantes, mutila appoſuiſſe orbi hominis, quem ſumme venerantur, opera, quam adiectione vnus alteriusque verbuli, ſeu litterulae immutatione, religionem violaffe.

Nota eſt omnibus Editio Herodiani, quae cum Interpretatione Angeli Politiani, Notisque et animaduerſionibus IO. HENRICI BOECLERI, vt et Graeco indice Balthaſaris Scheidii, Argentorati 1694. tertia iam vice in lucem prodiit. Vtvt praeclariffima Boecleri in rem litterariam merita extare, quam lubentiſſime fatear; illud tamen abs me impetrare vix poſſum, vt credam, accurato ſatis fidelique ſtudio eum in edendo Herodiano verſatum eſſe. Eruditas quidem eius atque vtilis annotationes, quas in fine libri adiecit, nemo non agnoſcit, quippe ad illuſtranda ea, quae obſcuriora videri poſſent, multum lucis afferentes. Neque id vituperio dignum iudico, quod interpretationem Politiani genuinam et primigeniam, nec ſuperſtuis Philologorum interpolationibus contaminatam Boeclerus exhibuerit. Hoc tamen non aequè probandum putauerim, quod nimia interpretis fiducia fretus, ea fere neglexit, quae p. 158. ad integritatem Verſioni tot locis mutilae conciliandam facere poterant. Quodſi religioni duxerit editio-

nis huius auctor, quae deerant, quae sane permulta erant, ipsi Politiani inferere interpretationi, saltem in margine Politiano omissa adponere, aut in Animaduersionibus, quas prolixas dedit, suo quemque loco defectum notasse, per fuisset aequum. At eiusmodi quid factum nullibi deprehendimus.

Omissis leuioribus, seu verbis singulis, nihil tamen momenti in Graeco Herodiani non habentibus, ea nunc potissimum loca perstringemus, vbi integra commata, immo integrae etiam periodi defunt. Libro I. Herodiani, cap. 6. num. 10. pag. 16 sermo est de Pompeiano, Commodi imperatoris affine. Graeca sic habent: Πομπηϊανὸς δὲ, ὡς πρεσβυτάτος τε ἦν ἀπάντων, (καὶ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ,) συνῆκα γὰρ τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδελφῶν τῷ Κομμώδε. Quae satis putavit Politianus hoc modo reddidisse: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et Commodi sororem natu maximam in matrimonium habebat.* Vtut sensum integrum interpretatio habeat, Graeco tamen ex asse non respondet. Quidni ita potius: *Pompeianus, qui et aetate reliquos anteibat, et affinitate iunctus ei erat, nam Commodi sororem etc.* Lib. I. cap. 8. num. II p. 24. vbi de conspiratione Quadrati disseritur, extant in Graeco Herodiani haec verba: ἀναπαύει νεανίσκον τινα, (καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βελῆς) Κυντιανὸν ὄνομα, Politianus interpretatur: *etiam adolescentem quendam, Quintianum nomine, sibi adiunxit.* Atque adeo praetermittit momentum non leue, quod et ipse Quintianus ex ordine senatorio fuerit. Quin ita breuis fuit interpretes, vt Lib. I. cap. 11. num. 12. p. 36. Graeca verba: Καὶ λυσάμηνη τὴν ζώνην (ἐπαφῆκε τῇ πρῶτῃ τῆς νεώς,) duobus verbulis complexus sit; nempe, *Zonam recinxit, cum tamen addendum fuisset: eamque prorae iniecit.* Quippe res agebatur virginis Vestalis, tali ratione innocentiam suam probaturae. Et eo de loco quid tandem iudicauerit lector, qui eodem Libro, cap. p. 159. 16. num. 2. p. 53. extat, cuius quam lacera sit interpretatio, vbi Graeco cum Textu eam contulerimus, manifestum fiet. Ita tamen nos comparabimus, vt a Politiano omissa, id quod ante factum est, circello semper includamus. Graeca ita sonant: σέβασί τε τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοι, εἰς Θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας (ἐπιχώριον) ἀναφέροντες. Φασὶ γὰρ αὐτῆ καὶ Κρόνον, ὑπὸ Διὸς ἐκβληθέντα τῆς ἀρχῆς, (κατελθόντα εἰς γῆν) γενέσθαι ξένον (δεδιότα δὲ τὴν τῷ παιδὸς δυνασαίαν), παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν, (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα δοθέναι τῷ χωρίῳ τῆς Ἰταλίας), Λατίον τε κληθῆναι, (ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν.) Haec Politianus ita: *Hunc*

diem Romani festum agunt, ad Ianum, vetustissimum Italiae Deum, referentes: cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue filio pulsum, fuisse hospitem praedicant, et quod ibi latuisset, nomen Latio inditum. Quis, nisi hospes in Graeca lingua, crediderit, Graeco Herodiani factum esse satis? Et Boeclero tamen ita haec interpretatio placuit, vt ne verbulo quidem insignes eius defectus notauerit. Neque, quod mirum est, Editio Scheldoniana, quae Oxoniae 1699. Boecleriana in reliquis paulo accuratior prodiit, hunc locum emendauit. Hoc autem modo reddendus erit locus: *Hunc diem Romani festum agunt, ad vetustissimum Deum, Italiae indigenam, referentes: cuius etiam Saturnum ipsum, ab Ioue imperio pulsum, cum in terram descendisset, fuisse hospitem praedicant: veritumque filii potentiam, absconditum apud eum latuisse. Vnde et nomen illi Italiae loco impositum, Latiumque appellatum fuisse, Graeco vocabulo in vernaculum deflexo.* Istuc ergo aduerte oculus, Lector, et vide, quam bonus etiam Homerus nonnunquam dormitet. Neque proxime sequentia Politianus sine apocope praetermisit: *διὰ ταῦτά τοι καὶ μέχρι νῦν Ἰταλιῶται τὰ μὲν Κρόνια προεορτάζουσι (ἔτι τῷ λαδόντι).* Quocirca etiam nunc Romani saturnalia prius concelebrant. Quibus addendum erat *Deo, qui latuit.* At Politianus id neque vidit, neque Boeclerus suppleuit. Oscitante enim vno, oscitat alter. Quare nec mirum, quod cum Politiano integras p. 160. etiam periodos transilire Boeclerus non dubitauerit. Cuius rei specimen videsis in fine Lib. I. cap. 17. num. 25. pag. 60. Ibi enim Narcissus ad occidendum Commodum mercede conductus, qua ratione caedem patrauerit, ostenditur. *Ὁ δὲ, inquit Herodianus, ἀσδραμῶν παραμένον αὐτὸν ὑπὸ τῆ Φαρμάκῃ καὶ μέθῃς, ἀποσφίγγας τὸν τράχηλον, Φοινεία.* De hoc vero Politianus ne apicem dedit. Facile tamen supplere Boeclerus lacunam potuisset hoc modo: *Hic irrumpens, illum et veneno et crapula languentem constricto gutture interficit.* Haec de Primo Herodiani Libro mouisse sufficiat.

Nunc ad secundum pergamus librum, vbi non pauciora fortasse deprehendemus, de quibus Politiani interpretatio silet. Cap. 4. num. 16. p. 77. Pertinacis in delatores iniquos animaduersio laudatur, et cui bono id fecerit Imperator, his verbis declaratur: *(τῶ μηδὲνα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε) ματαιαίσις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, προνοόμενος.* Quae Politianus: *Cauens, ne cui de vanis criminibus periculum conflaretur.* Ita quoque Editio Scheldoniana. At Graeco conuenientius hoc est:

Cauens, ne cui iniuria fieret, aut de vanis delationibus periculum conflaretur. Neque Cap. 7. num. 4. p. 86. integra redduntur auctoris verba, Ἐκ δὲ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, οἷτε στρατιῶται (σφαλέντες τῶν ἐλπίδων) ὑπηγανάταν etc. Haec Politianus, compendii studiosus, interpretatur: *Quare cum milites habebat infensos, tum etc.* Pari modo Scheldoniana. Plenius ita: *Huius vero patris causa, cum milites habebat infensos, quippe spe sua frustratos, tum etc.* Eodem capite num. 5. p. 87. ita differit Herodianus: ἦν δὲ ὁ Νίγρος τῶν μὲν (πρὸ πολλῶν) ὑπατευσάντων. (Καθ' ὃν δὲ καιρὸν τὰ προειρημένα ἐν Ῥώμῃ ἐπράττετο,) Συρίας ἡγάτο πάσης. Politiano interprete latina sic habent: *Is Niger consulatum gesserat; ac tum Syriae praeerat vniuersae.* Quae omissa sunt, neque Boecleriana editio neque Scheldoniana compendit: quod ita tamen facile peragitur: *Is Niger iam pridem consulatum gesserat; ac tum temporis, cum ante dicta p. 161. Romae gererentur, Syriae praeerat vniuersae.* Sub fine eiusd. Capituli num. 16. vbi Niger editis affidue spectaculis Antiochenum vulgus sibi adiunxisse dicitur, haec verba negligit interpres: περὶ αὐτῶν (θεῶν) μάλιστα ἐσπεύδακυσσι, i. e. quorum (spectaculorum) summo studio tenentur. Eadem praetermisit Scheldoniana. Cap. 8. num. 15. p. 92. ista leguntur Herodiani verba: Ὁ δὲ (Νίγρος) δώροις τε αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἡμέαβετο καὶ (ἐπὶ τῇ σπεδῇ καὶ ὑποσχέσει) χάριν γινώσκων, ἔλεγε etc. Quae interpres ita: *Quos ille amplissimis affectos muneribus gratisque actis dimittebat.* Quidni ita potius: *quos ille amplissimis affectos muneribus gratisque de sua propensa voluntate, de que iis, quae pollicerentur, actis, dimittebat.* Sed de his cum in Boecleriana, tum in Oxoniensi altum est silentium. Cap. 14. num. 7. p. 114. Seuerus in Oratione ad senatum Romanum inter alia pollicetur, βαρυτάτην εὐδαιμονίαν τοῖς ἀρχομένοις παρέξειν, *se summam felicitatem ciuibus exhibiturum.* Quod cum Politiano neglexit Boeclerus, et Scheldoniana Editio, quae meliora tamen sperare iusserat, omisit. Cap. 15. Quod ultimo capite, num. 10. verba πρὸς τὸν Ἀλβῖνον, *aduersus Albinum,* omissa sunt, id vero, ad Tertium progressurus Librum, ne quidem moror. Varia autem in Tertio, quem dixi, libro rursus deprehendimus, quorum cognitioe Politiani interpretatio lectorem fraudat. Sic Cap. 3. num. 11. p. 128. vbi de expugnatione munimenti, quod in Tauromonte extitit, sermo est, ratio subiicitur, cur munitio aquarum impetum sustinere haud potuerit. Ἐποχωρόντων τῶν θεμελίων τῆ ῥαίθρα, (ἄτε διὰ σπεδῆς καὶ ἔμετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, πᾶν ὄφθη)

τὸν δὲ τόπον ὁ χειμάρρους ἀνοίξας, ὠδοποίησεν. Haec Politianus hoc modo: *fundamentis loco emotis, iter sibi torrens patefecit.* Ecce, lector, quanta verborum compendia! quam rotundum latium! quae enim duorum viginti verborum ambitu complectitur Herodianus, ea Politianus ad septem vocabulorum redigit paucitatem. Quam Boeclerus silentio approbat. Sed ne dispendio sit hoc loco compendium, vereor. Malim itaque sic reddere: *Fundamentis fluuio cedentibus, quippe quae festinanter ac minime accurate extracta essent, totum oculis patuit* (nr. propugnaculum) *factaque torrens apertura peruium fecit locum.* Politiani versionem etiam hic Editio Scheldoniana sequitur, id quod deinceps monere supersedeo. Cap. 6. num. 9. p. 157. ita loquitur Seuerus: καὶ Νίγρον μὲν πολεμῶντες, ἔχ' ἔτως εὐλόγως ἄχομεν αἰτίας ἐχθρας, (ὡς ἀναγκαίαις.) Quam periodum altero quasi membro truncat interpretatio Politiani; particulae enim ἔτως respondere debebat ὡς, hoc modo: Nam cum bellum aduersus Nigrum gessimus, non ita sane speciosas inimicitiarum causas habebamus, *ut necessarias.* Verum vltima haec Politianus omittit. Cap. 8. num. 4. p. 145. de Seuero ita dicitur: Ἀλβίνου φίλος Φονεύσας, (τάς τε ἐσίας αὐτῶν δημούσας) ἀς τὴν Ῥώμην ἠπάγετο. Politianus: *Supplicio de Albini amicis sumto continuo Romam proficiscitur.* Inferenda fuissent: *bonisque ipsorum publicatis.* Capite decimo num. 10. p. 154. qua ratione filium natu maiorem Seuerus corrigere voluerit, indicatur. ἠγάγετό τε αὐτῷ γυναῖκα, *deditque ei uxorem,* (γάμῳ σωφρονίσει θέλων) *matrimonio eum moderatum redditurus;* quae verba vltima in versione Politiani desunt, insignem matrimonii laudem continentia. Cap. 14. num. 10. p. 169. Seuerus Imperator pontibus occupasse fertur paludes Britanniae, eum in finem, ὡς ἂν ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, (ἐγγδίως τε αὐτὰ διατρέχοιεν,) καὶ ἐπ' ὀχυρῆ βήματος ἑδραίως ἐπῶτες μάχοντο, vbi, quae circello inclusa sunt, Politiano videntur πλεονάζειν, *revera tamen non superflua.* si ita reddideris: *ut stare in tuto milites facileque per eas discurrere possent,* atque in solido proeliari.

Descendimus ad quartum Herodiani librum, cuius cap. 2. num. 19. p. 119. verba extant Graeca: ἄρματά τε περιέρχεται (ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ), quae Politianus: *currus item circumaguntur.* His vero subiicienda erant: *Decenti si-* p. 163. *militar ordine.* Id enim Graeca postulant. Capite 3. num. 9. p. 181. Herodianus scribit: ὡς τασιάζοντας δὲ τῆς ἀδελφῆς (ἐν ἅπασιν οἷς ἐπρχετον, μέχρι τῶν εὐτελεσιᾶτων ἔργων,)

ἡ μήτηρ συνάγειν ἐπαράτο. Quae interpres ita vertit: *Sed quum diu frustra mater discordantes inter se germanos redigere in gratiam studeret etc.* Quis non videt, duo integra commata hic excidere, hunc tamen in modum inferenda: *sed quum diu frustra mater discordantes inter se germanos, in omnibus suis factis, et quidem leuissimis etiam in rebus, redigere in gratiam studeret etc.* Eodem Capite num. 15. vbi sermo est de diuisione prouinciarum, τῶν δὲ ὑπὸ μεσημβρίας ἔθνῶν, Μαυροσίαις μὲν καὶ Νομάδας, (Λιβύης τε τὰ παρακάμεια,) Ἀιτωνίων παραδοθῆναι. Tum ex gentibus ad meridiem habentibus, Mauros, Numidasque, (adde quae Politianus omittit) et eam Libyae partem, quae adiacet, Antonino concedens. Cap. 5. num. 10. p. 188. Antoninus de infidiis a Geta fratre sibi paratis ita militibus loquitur: "Ὅπερ ἐγὼ (προμηθεύει πολλῇ καὶ ἀγχινοίᾳ) συνείς, ἡμυνάμην (ὡς) πολέμιον. Politianus ita: *Sed ego re praecognita vltus hostem sum; melis: sed ego magna prouidentia et solertia re praecognita, vltus tanquam hostem sum.* Neque ex eadem Oratione Bassiani veretur Politianus notabile momentum praetermittere. Est illud num. cit. cap. vbi Graeca sic habent: Μάρκος αὐτὸς Φιλοσοφίαν καὶ ἐπιείκειαν προσποιούμενος, Λακίαι τὴν ὕβριν ἐκ ἠνεγκεν ὄντος γαμβροῦ, quae Politianus: *Marcus ipse, philosophiae simulator ac mansuetudinis, Lucii, generi sui, contumeliam non pertulit.* Haec quidem bene: sed quae sequuntur, criminationem Bassiani magis illustrantia, ἀλλ' ἐξ ἐπιβεβλήσ αὐτὸν ἀπεσείσατο, *sed per infidias eum e medio sustulit*, ea ab interprete negliguntur. Lacuna non minima etiam observatur sub finem capituli noni. Ibi enim, dum crudele in Alexandrinis Caracallae facinus descripsit, ita concludit Herodianus: Τοιαῦτα δὲ ἐργασάμενος τὴν πόλιν, ἀπάρους εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, i. e. *Quum autem talia aduersus illam urbem perpetrasset, inde mouit, atque in Antiochiam venit.* p. 164. Quem locum integrum cur absque interpretatione Politianus praetermiserit, vix diuinando assequi possunt.

Sed haec speciminis loco attulisse sufficiat. De reliquis, qui supersunt, libris, ne huius instituti modum excedam, in praesenti nihil moneo. Potest enim Lector ex iis, quae in medium producta sunt, satis perspicere, quantis defectibus Politiani haec Translatio, caetera tam elegans, abundet. Optandumque adeo esset, vt, qui typis posthac excribendum curaturi sunt egregium auctorem, id serio agerent, vt integra Politiani interpretatio, neque tot lacunis oppleta, Graeco Herodiani accederet.

Non alienum ab hoc loco, nequē Lectori iniucundum fore existimo, si de Editionibus Herodiani variis pauca adiecerim, quippe quod frustra de iis Graeca Fabricii Bibliotheca, (cui non recte hoc obiici, patebit volentibus comparare,) Vossique historia scriptorum Graecorum, consulatur. Prodiit 1) Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in fol. 2) Graece cum eiusdem Politiani interpretatione, Venetiis 1524. in 8. et Basileae 1549. in 8. 3) Graece et latine cum Stephani Annotationibus, Memmii Animaduersionibus, Schotti emendationibus scripturarumque varietatibus, denique Friderici Sylburgii Annotationibus, tomo III. historiae Romanae scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in fol. quae Herodiani Editio vna est omnium praestantissima. 4) Sine notis Ingolstadii 1608. in 8. 5) Cum Stephani annotatiunculis in quosdam locos, et examine interpretationis Politiani, Lugduni 1611. in 8. 6) Cum Danielis Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum speculo, siue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia principum spectant, Francof. ad Moenum 1630. in 8. 7) Cum Boecleri notis et Animaduersionibus, Argentorati 1644. in 8. 1662. cum proluxo Balthasaris Scheidii indice; ac denique 1694. cum eodem indice. 8) Graece et latine cum Notis, Oxoniae, e Theatro Scheldoniano, 1699. in 8. 9) Gallice, cum animaduersionibus, p. 165. in 12. Paris 1712. 10) Neque praetereunda est Translatio Germanica, quae nouissime prodiit Halae Magdeburgicae 1719. in 8vo. (cum praef. Chr. Frid. Hunoldi, alias Menantis.)

Addit his Iuglerus aliam, quae iam nota erit, interpretationem Germanicam Ge. Aug. Dethardingii Hafniae et Lipsiae 1747. in 8. prodiisse.

In Catal. Bibl. Bunauianae T. I. p. 191. memorantur: Herodianus Graece, vna cum Xenophontis Omiffis et Gemisto Plethone, Venet. ap. Ald. 1503. f.

— — et cum Politiani interpr. et huius partim supplemento, partim examine Henr. Stephani, vtroque margini adscripto. Eiusdem Stephani Emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam emendationes. Historiarum, Herodianicas subsequentium, libri II. nunc primum editi Graece, excudebat H. Stephanus 1581. 4.

Pauli Voet, Icti, in Herodiani Marcum et Commodum, Imperatores, Notae, Vltrai. 1645. 12. Libellus plag. 10. olim abs me Hamburgi in auctione quadam librorum visus.

E vernaculis autem hominibus et popularibus summus, etiam in exemplum incuriae, M. Beniam. Hederich's Kenntnifs der vornehmsten Schriftsteller ed. Viteb. 1767. e p. 607. „Herodianus, I. I. C. 238. gel., so fälschlich mit dem Herodianus, dem Grammatiker, vom Sigonius und andern verwechselt wird, lebte die meiste Zeit an dem kaiserlichen Hofe; daher er denn auch eine um so viel genauere Erkenntnifs und Einsicht in die Geschichte dieser Zeiten leicht erlangen können. — Er hat VIII Bücher von der römischen Historie, nemlich von dem M. Aurelius Antonin an, bis auf den Tod des Balbins und Maximus geschrieben, welche ediret sind

griechisch vom Aldus 1503. fol. ingl. zu Löwen 1525. 4.

griech. u. latinisch †† zu Bonon. 1493. f.

zu Florenz 1517. 18.

† zu Ven. 1524. 8.

mit Stephans Noten zu Paris 1581. 4.

† mit Politians Version zu Vened. 1524. 8.

zu Basel 1549. 8.

mit Stephans, Memmius, Schottus und Sylburgs Anmerkungen T. 3. Historico-
rum Sylburgii Frankf. 1590. f.

mit Pareus Speculo bonorum et malorum principum das. 1630. 8.

mit Böcklers Anmerk. zu Strafsb. 1644. 8.

1662. u. 1694. 8.

zu Oxf. 1699. 8.

zu Edimb. 1724. 8.

deutsch von Ge. Aug. Detharding zu Copenh. u. Leipz. 1747. 8.“

Porro Hamburger zuverlässige Nachrichten von den vornehmsten Schriftstell. 2 Th. S. 540. „Herodianus, um das 1. 238. Photius Bibl. Cod. 99. Le Nain de Tillemont hist. des Emp. T. 5. p. 260. et al. I. A. Fabric. B. G. l. 5. c. 7. Vol. 7. p. 11. Biographia Britannica Vol. 2. p. 88. I. G. de Chauffepié Nouv. Dict. hist. et crit. h. v. Allgem. Welt-hist. Th. 13. p. 564. — Leben und Schriften. — Herodianus, ein Griechischer Geschichtschreiber, wird mit dem Sprachlehrer gleiches Namens von einigen verwechselt. Dieser

stand bey dem Kaiser Marcus Antoninus in Gnaden, und der Geschichtschreiber lebte noch nach dem I. 238. Iener war ein bloßer Sprachlehrer, und dieser bekleidete öffentliche Ehrenämter, wie er selbst von sich sagt. Er hat die Geschichte der Kaiser von des Marcus Antoninus Tode an bis auf den jüngern Gordianus, so wie er sie selbst gesehen und gehöret, und in seinen Aemtern zu erfahren Gelegenheit gehabt hat, in acht Büchern beschrieben. Photius lobt sie wegen der bezeigten guten Beurtheilung der Dinge und des angenehmen Vortrags: doch wünschen andere, daß Herodianus die Zeitrechnung weniger möchte aus der Acht gelassen haben. — Ausgaben.

Herodiani a Marci principatu historiarum libri VIII. Graece, cum Xenophontis Omilfis. Venet. apud Ald. 1503. fol.

— historiae libri VIII. Gr. et Lat. ex interpretatione Ang. Politiani. — Florent. per Phil. Iuntam 1517. 8.

— historiarum libri VIII. Graece pariter et Latine seorsim. Venetiis in aedibus Aldi et Andreae Asulani societati, mense Septembri, 1524. 8.

— historiae. Graece. Louanii, ap. Theodoric. Martinum, 1525. 4.

— historiae. Gr. et Lat. Basil. Henr. Petri, 1535. 8.

— histor. lib. VIII. cum Angeli Politiani — Excudat H. Stephanus, A. D. 1581. 4. — Ausser der Aldinischen und andern Ausgaben wird von dem Stephanus auch ein *vet.* — *codex*, ohne Zweifel — angeführt, da er jenen bisweilen entgegen gesetzt wird.

— histor. libri VIII. Gr. et Lat. cum H. Steph. Not. — in Sylburgii scriptor. histor. Rom. T. 3. Frf. 1590. fol.

— histor. libri VIII. cum notis et animadu. Io. Henr. Boecleri. Secunda editio — Argent. imp. et typ. Ios. Staedel 1662. 8. — Dieses ist eine bequeme und gute Ausgabe, wo der Herodianus in Capitel und kleinere Abschnitte eingetheilt ist. Die Anmerkungen des Boeclers sind historisch, und mit critischen vom Stephanus und Sylburg vermischt. In dem Indice ist ebenfalls Critic mit angebracht. Die Uebersetzung ist des Politianus, aber ohne die Aenderungen des Stephanus. Sie ist 1672 neu gedruckt.

— histor. libri VIII. recogniti et illustrati. Oxoniae, et th. Scheld. 1699. 8. — Der Text ist hier nach des Stephanus Ausgabe gemacht, und desselben Verbesserungen darein genommen. Die Uebersetzung ist Po-

litianus, welche der Herausgeber, wenn sie ihm zu rednerisch schien, etwas abgeändert hat. Unter dem Texte stehen einige Anmerkungen des Stephanus, Memmius, Sylburgs und des Herausgebers, worin der Herodianus mit den scriptoribus hist. augustae, dem Dio und Zonaras verglichen wird. Der Herausgeber hat eine andere Eintheilung in Capitel gemacht, als die in der Strafsburgischen Ausgabe ist.

- historia Gr. et Lat. per Io. Patonum. Edinb. 1724. 8.
- libri octo de imperio post Marcum: vel de suis temporibus: Angelo Politiano interprete. Am Ende: Quod quidem opus novum et aureum Plato de Benedictis accuratissime A. D. 1493. pridie Kalen. Septembris Bononiae quam pulcherrimis his characteribus impressit. fol. — Von den Bewunderern und Tadlern dieser Uebersetzung kann nachgesehen werden Menkenii historia vitae Politiani p. 148. — 160.
- Römische Historie in VIII. Büchern — übersetzt von G. Aug. Detharding. Copenhag. u. Leipz. — 1747. 8. “

Post haec suppeditamus, quae ipsi reperimus adscripta in plagula ante Polit. Vers. Antwerp. a Grimmelio, Conrectore quondam et collega mihi Scholae nostrae. „Herodianus, scriptor Gr., vixit sec. III. a Christo nato. — Editiones.

Herodiani Röm. Hist. — 8. Halle.

- — — von Detharding. Copenh. u. Leipz. 1747. 8.
- 1503. fol. Herodiani a Marci Principatu historiae, et Enarrationes antiquae in Thucydidem, additae Georg. Gemisti s. Plethonis de pugna Mantinea. Venet. apud Ald.
- 1517. 8. Herodiani hist. lib. VIII. Gr. et Lat. ex interpret. Ang. Polit. Accedunt — Flor. per Phil. Iuntam.
- 1524. 8. Herodiani histor. libri VIII. Gr. et Lat. — Venet. in Aedibus Aldi.
- 1581. 4. Herodiani histor. l. VIII. Gr. et Lat. — per H. Steph.
- 1611. 8. Herod. hist. l. VIII. it. Zosimi hist. lib. 2. Gr. et Lat. per H. Steph. Lugd. (sic in bibl. Menken. P. I. p. 139. Nr. 1474.)
- 1624. 8. Herod. hist. l. VIII. Gr. cum Lat. Ang. Pol. eiusque examine et emend. H. Steph. — Lugd.

1639. 8. Herod. — Gr. et Lat. ex edit. Dan. Parei, Lond.
 1662. 8. Herod. — Gr. et Lat. cum Not. I. H. Boecl.
 Argent.
 1678. 8. Herod. hist. l. VIII. Gr. et Lat. cum Not. Var.
 Oxon.
 1685. 8. Herod. Gr. et Lat. Patau. c. Tab. Geogr.
 1694. 8. Herod. hist. l. VIII. Gr. et L. cum Anim. I. H.
 Boecl. et Ind. Graeco-Lat. Balth. Scheid. Argent.
 704. 8. Herod. — Gr. et Lat. Oxon.
 1724. 8. Herod. — Gr. et L. per Io. Paton. Edinb.

Lat. Herod. hist. ex interpr. Ang. Pol. Colmar. 1523. 8.

— — — — — Paris. 1539. 8.

— — — — — — — — ex offic. Rob. Steph.
 1544. 8.

— — — — — — — — Cordub. 1557. 8. (quo
 ordine hae Lat. fuerunt et in bibl. Menk. P. I. p.
 139. Nr. 1470. fqq.)

Herodiani historiae de Imperio post Marcum vel de
 suis temporibus l. VIII. Ang. Polit. interprete, Ant-
 werpiae ex offic. Christoph. Plantini 1566. 12.

Histoire d'Herodien, traduit du Grec en François avec
 des Remarques Paris. 1700. 12.

Frid. Otton. Menckenii historia vitae et in litteris meri-
 torum Ang. Pol., ortu Ambrogini, Lipsi. 1736. 4.

Wern. Iac. Clausii Angelus Politianus. Magd. 1718. 8.

Monita et Exempla Ethico - Politica, ex Herodiani
 libris excerpta a Dan. Pareo, Lond. 1638. 8. (it.
 in bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.)

Ex Herodiani scriptis Excerpta de Magno Verbo Gr.
 apud Chr. Wechelium 1542. 8. (it. in bibl. Menk.
 l. I. Nr. 1480.)

Paul. Voet. Notae in Herod. Marc. et Comm. imper.
 Ultrai. 1645. 12.

Quibus cognitis nondum acquiescens ego, vbicunque
 haberem, qui bibliothecas inspicere possent, eos per litte-
 ras adii, vt mecum communicarent, quae reperissent. Dein
 etiam efficiebam, vt mihi mitterentur libri ipsi, vt cogno-
 scerem penitius, per aliquod saltem tempus, aut etiam diu-
 tius retinerem, si operae pretium erat, aut denique per
 multos annos, quod in primis contigit in libris e bibl.,
 quae Cizae seruatur, Scholae cathedralis. Omne hoc ne-
 gotium fortasse non iniucunde cognoscetur per epistolas
 aliorum, hic subiectas.

„Vir Doctissime

„Literis Tuis quod non statim respondi, ignosce occupationi meae, quae vix tempus relinquit epistolis scribendis. Herodianum edendi curam ad Te venisse, gaudeo: et recte a Te omnia administrari video. — Ex editionibus, quas desideras, nulla Tibi opus est, praeter Stephanianam; quam et Tibi sequendam arbitror maxime et pro basi novi textus. Nam post eam qui edidere, nihil novi dedere, nisi fortasse vitia operarum noua. Eam a me accipere potes. Tomum Collectionis Sylburgianae III. habui ipse, sed iam non comparet. Forte et ipsum Leisnero dedi, sicut editionem Ingolstadtinam; in qua quod scriptum est de Codice Veneto, id a me est: et, ni fallor, varietates, quae sunt in specimine edito a Teupolo, eo in loco adscripti, ad quem pertinent. Editione Parei Tibi opus non est. Textus est vitiosus, nulla a Pareo correctione, et notae sunt politicae, quos et Aphorismos Politicos ex Herod. exceptos appellat. Editionem Edinburgensem non vidi. Sed Edinb. edd. vulgo tantum textum Gr. habent, repetitum ex aliqua superiori editione. Voëtianas notulas habui: sed et ipsae non comparent; nec sunt tanti. Oxoniensis textus vnde sit, non mihi. Si est Stephanicus, id exemplum accommodari operis typogr. potest. Si otium esset, facile a me impetrares, ut aliquid de meo darem. Sed nullo modo possum iam scriptorem hunc curiosius tractare: nam iuuenilia, quae ad illum notavi, non sunt huius aetatis ac temporis. Ceterum fortasse aliquid aut plus otii erit, cum Tua erunt absoluta, licebit que aliquid addere de meo. — Habeo et ed. Aldinam maiorem a. 1503. sed ab ea nil discrepare puto minorem. Itaque ea Te arbitror carere posse. Vale. Scr. d. XV. Sept. (1770.) Tui studiosissimus I. A. Ernesti. “

„Vir Clarissime atque Doctissime

„Quo maiori semper desiderio flagrabam legendi aliquando Herodianum beati Leisneri doctrina emendatum et illustratum, dolebam que hoc opus Viri morte esse interruptum: eo maiori efficiebar laetitia, cum ab Ernestio potissimum Tibi Viro Graecarum et Latinarum literarum in primis gnaro hoc muneris esse traditum ex Te audirem; quem in primis spei nostrae responsurum esse scio. — Quod vero me rogas, ut et ego, si possim, Te adiuvem mea qualicumque ope, id est, monendo de libris Herodiani, qui in Bibliotheca senatoria asseruantur: Te non latere puto, nil manu exaratorum apud nos latere, alioquin enim eorum

facultatem Leisnero concessam esse credes. Audiui tamen ad nostram Bibliothecam pertinere versionem Bergleri latinam a Leisnero iam vsurpatam, sed mihi nondum, vt suo loco reponerem, redditam. Nec dubito Virum beatum, quae eius erat diligentia, comparasse multos libros typis impressos; sed si hos desideras scito, senatoriam Bibliothecam habere Aldinam 1524. Louaniensem 1525. H. Stephanianam 1531. Dan. Parei 1627. et Lond. 1639. Boecleri Arg. 1644. et cum Indice Scheidii 1694. praeterea reperies apud nos Paulli Voigtii notas in Marc et Comm. 1645. 12. Ultrai. Nihil scribo de libris observationum et emendationum variarum, quarum saltem eas, quae ante Leisneri mortem fiat scriptae, adhibitas esse credo. — Lipsiae d. X. Noubr. 1770. M. Carol. Aug. Thieme. “

Cuius amico beneficio, quum vnā Louaniensem missam huc cupiuissem, hanc deinde contuli. Sed audiamus porro.

„Ich bin selbst in der Bibliothec gewesen. Hier sind die Auflagen, die vom Herodian vorhanden seyn. Haben Sie etwas davon nöthig, so schmeichle ich mir, von denen H. H. Consistorialen alles zu bekommen.

Herodianus ex edit. Dan. Parei, Frf. 1627.

— — — I. H. Boecleri, Arg. 1644.

— — — Basil. 1549. (8. per Henr. Petri.)

— Hist. fol. Venet. 1503.

— — — Basil. 1535.

Sylburgii T. 3 scriptorum hist. Rom. fol.

Aufser diesen Auflagen habe ich nichts weiter im Catalogo gefunden. — Zeiz, am 29. Sept. 1770. M. G. W. Straufs.“

Ex quibus, cum ad me venissent, seruaui modo

Ald. f. Ven. 1503. fol.

Sylburg. T. 3. 1590. fol.

interea d. 10. Sept. Lipsia missis a Leisneri Filio, praeter Patris Mss. in Herodianum et Bergleri Versionem. quoque Editionibus Herodiani his,

Aldi. Ven. 1524. 8.

Basil. 1549. 8. per Henr. Petri,

— ap. Io. Valderum 12.

Ingolst. 1595. 8.

Lugd. 1624. 8.

Patau. 1685. 8.

Boecleri 1694. 8. et

Oxon. 1704. 8.

Quo ipso tempore et ab Ernestio venit Herodianus ex recens. H. Steph. 1581. 4., mutuus quidem, et post mortem ipfius in auctione redemptus. Non ita multo post et a Reiskio binæ editiones,

Bafil. 1543. 8. et

— 12. post mortem ab vxore doctissima d. 10. Dec. a. 1774. dono mihi concessæ.

Ipse autem cum tenuissem iam, aut comparassem vnde-
cunque præterea has editiones,

Ingolst. 1608. 8. dono Wunderi, discipuli tum e coetu
meo,

Parei 1639. ex Ernestii b. auctione coëmtam,

Boecleri 1662. 8. (vt reperi demum d. 14. Aug. 93.,
acceptam, dono, an pretio, non adscripseram, a
Schlottero b. Schleiz. Rect.)

Oxon. 1678. 8. pecunia emtam,

Edinb. 1724. 8. postremam quidem hanc per munificen-
tiam Casparis Fritschii, bibliopolæ Lipf. æquissimi et mihi
amicissimi: his paratis præsentibus que copiis vtebar sic,
vt, adhibito socio e disciplinae meæ alumnis aliquo, com-
pararem cum Stephaniana Aldinas, Basileenses, Parei il-
lam et Boecleri, it. Oxon., excerpens inde Var. L.

Interea tamen, dum hæc agebantur et alia ad paran-
dam Herodiani editionem nouam, non desii cognoscere, au-
quid editionum alibi lateret, vel etiam ad explicandam il-
lustrandum ve textum scriptoris. Hinc epistolæ, quæ se-
quuntur.

„Wie steht es denn mit Dero Herodian? Fast hätte
ich ein wenig über Dero Beutel disponirt. Herr Bibliothe-
car Dasdorf besitzt handschriftliche Anmerkungen über ihn,
welche er rühmt, und manches, das er mir daraus vorlas,
gefiel mir auch so, daß ich wünschte, E. H. möchten Ge-
brauch davon machen können. Dasdorf erboth sich, Ih-
nen dieselben zuzuschicken. — Wollen Sie diese im Origina-
l, oder Abschrift? Von wem sie sind, wissen wir nicht;
auch sind nicht alle Anmerkungen beträchtlich; nur vieles.
— Dresden, am 10. Merz 1778. — M. Stemler.“

Quam epistolam præmisi certa de causa reliquis his.

„Eine unerwartete Begegniß veranlasset mich E. H.
von einer Entdeckung Nachricht zu geben, die Ihnen un-
bekannt zu seyn scheint, und doch nicht gleichgültig seyn
kann. In dem Catalogo der von dem sel. Hofrath und
Geh. Referendario Becker zu Dresden nachgelassenen und
nunmehr feilgebotenen Bibliothec, einer gar vortreflichen

Sammlung der besten Editionen von Auctoribus classicis, finde ich p. 55. 650. praelectiones in Herodianum manu erudita conscriptae, maximam partem historicae et criticae. Sollte das etwa wohl der berglerische Commentarius seyn? Finden Sie wohl für gut, bey der Witbe um Communication dieses Ms. Ansuchung zu thun? Denn die Auction selbst soll erst zu Ende dieses Jahres vor sich gehen. — Leipz. d. 7. Ian. 1774. — D. Reiske.“

„Irmischio S. P. D. Stemler.

„Longe sane iucundissimum est, V. Cl. pietatis Tibi meae declarandae speratam diu nunc offerri occasionem. Omni igitur, qua fieri potest, celeritate — rescribo litteris Tuis, M. scr. Praelect. in Herod. Historicum nullius fere esse pretii. — Dresdae. Id. Oct. 1774.“

„Die geschriebenen Anmerkungen über den Herodian im Beckerischen Catalogus habe ich um 12 gl. weggehen lassen. — Alles, was nur auf der hiesigen Churfürstl. Bibl. ist, Versionen, Editionen, will ich Ihnen hier nach einander herschreiben.

I. Ausgaben, wo das griech. u. lat. beyfammen steht, sind folgende hier:

- a. e Theatro Scheldoniano, Oxon. 1678. gr. 8. 288. S. sauberer, klarer Druck. Die Noten sind sehr sparsam, aber einige geben doch Varianten an, etc. Abbreviaturen sind in ihr, wie in den übrigen; häufig.
- b. die bekannte Scheidische von 1662.
- c. Herodiani Histor. l. VIII. ab Ang. Politiano quondam latine versi, nunc a variis mendis castigati et notis brevioribus illustrati — ich sehe aber keine — studio Danielis Parei. Frf. ad M. 1627. 266. S. gr. 8.
- d. Herodiani l. VIII. hist. cum Ang. Pol. versione et huius partim supplemento — Lugduni 1624. 8. Der Herodian geht bis S. 32r.
- e. Basileae 1563. per Henr. Petri cum indice et Pol. vers.
- f. Herodi. l. VIII. postremum nunc diligentiori cura castigati, per Henr. Petri 1549. kl. 8. 647. S. Vt e dedicatione elucet: studio Politiani, a quo etiam sequens,
- g. in der Vorr. steht 1495. Vermuthlich durch einen Druckfehler; denn zu Ende folgt: Excussum 1543. Vielleicht herrschte auch damals schon der Kniff, um ein verlegten Buch einen neuen Titel zu machen, damit es nun reißend weggehe. Außerm Titelblatte ist alles gleich:

h. kl. fol. 158I. excudebat H. Steph. cum emendat. — Die leidige Pol. Verf. prangt auch hier und Zosimus ist mit an. Der Ort ist nicht genannt.

II. Versionen

A) lateinische, alle von Politian, aber von verschiedenen Jahren,

1. Herodiani de Romanorum Imp. vita post Marcum vsque ad Gordianum Nepotem l. VIII. Ang. Pol. Interprete. Quibus Chronologia, Genealogia et Geographica Imperii Romani descriptio adiecta sunt. Patauii 1585. 8. 278. S. (hic quidem anni numerus per emendationem erat scriptus supra numerum, primo scriptum 1685.)
2. ei. Pol. verf. 1544. ex offic. Rob. Steph. 8. 181. S. klarer Druck.
3. 1493. fol. a Polit.

B) französische

1. L'histoire d'Herodien, Excellent Historiographe. Translatée du Grec en Francoys de Vintemille Rhodien 1554. à Lyon. gr. fol. 104. S.
2. Histoire Romaine, écrite par Herodien, traduit du Grec en françois par Monf. de Bois Guilbert. Par. 1675. 8. 175. S.
3. Histoire d'Herodien, traduit du grec en françois, avec des remarques sur la Traduction par Monf. l'Abbé M. . . . Par. 1712. 2 Bogen Vorrede, Text 325. Remarques von S. 329 - 363. 8.

C) deutsche,

1. von Boner, Augsb. 1532. 77 Blätter, fol. grober Druck.
2. Herodianus, der fürtreff. griech. Geschichtschreiber, — erstlich durch den Hochgelehrten Angelum Politianum in latein bracht, nachmals durch Hieron. Boner verdeutscht, Frf. 1569. 163 Blätt. 8.
3. Herodiani Röm. Historie in 8 Büchern — von Georg. Aug. Detharding, Cop. u. Leipz. 1747. 456 S. 8.

Aufferdem ist nichts weiter hier. — Weil ich wöchentlich mit dem H. Bibliothecar Müller zu Wittenb. Briefe wechselte: so erkundigte ich mich, was vom Herodian auf seiner Bibl. wäre, und ich will seine Nachricht wörtlich hier einrücken:

„Was wir hier auf der Bibl. für Ausg. ben des Herodians haben? Nicht mehr, als folgende fünfte. Die beyden ersten sind in 4. und die 3 letztern in 8.

1. eine aus dem 16. Jahrh. Da das Exemplar defect ist: so kann man weder locum noch annum davon melden: Sie ist pur griechisch.
2. vom H. Steph. Par. 1581. mit Polit. Verf. u. Steph. Anmerk.
3. Basileae, per Henr. Petri 1549. auch mit Pol. Verf.
4. eadem 1563.
5. die beste des Scheidii cum not. Boecl. et ind. copiosiss. Scheid. Arg. 1662. Auch diese hat den gr. Texte gegen über Politiani Version, welche nicht schlecht ist, ob er gleich mehrmals etwas ausgelassen.

Außerdem haben wir auch eine franz. Uebers. von Jaques des Contes de Vintemille, Rhodien, à Lyon, par Guillaume Rouille 1554. Dießs Exemplar hat der jüngere Iustus Jonas gehabt.“ So weit mein Wittenberger Correspondent. — Dresd. d. 15. Febr. 1775. — M. Wilh. Chr. Stemler:“

Cui, quondam discipulo meo egregiae indolis ac doctrinae, nunc in Thuringis, opinor, oratori eximio, Dresda digresso, cum alius meorum, Scheibnerus nomine, eandem in urbem veniens, successisset minus in fortuna, quam in pietate et officio erga me: placuit huic ad superiora Stemleri quaedam adiungere.

„Wo ich die Edd. mit Ihrer Angabe völlig gleichlautend befunden, mach' ich also nach Ihrem Befehl keine weitere Erinnerung, und bemerke blos Abweichungen.

I. a. e Th. Sch. 1678. — Alles nach Ihrer Angabe. Nur steht ferner hinein geschrieben: Ce livre a été aussi imprimé à Orléans avec des notes en 1700. mais sans aucune augmentation tant pour le texte, que pour les notes, et l'on n'y a changé, que l'année.

b. die bek. Scheidische.

c. ed. Dan. Par. — Die Anfangsworte der Vorrede: Iocasta — Breuiarium P. I. fängt sich an: Imperator Marcus — est occisus. — Im ganzen Prooemio sind keine marginalia, und die von Ihnen angegebenen: exornatae et compositae orationis: stehen in der ed. Lugd. 1624. In beyden Edd. aber sind die marginalia nach genauer Vergleichung verschieden, z. E.

ed. Fcf. ad init. l. I. Marci filius Verissimus moritur.

ed. Lugd.

Complures Marci filiae, matres duo.

d. ed. Lugd.

e. ed. II. Petri 1563. klein 8. schlechter Druck. S. 597.
 f. und g. beyde sind klein 8. und unstr. die von 1549. von
 der 1543 abgedruckt, denn sie treffen Seite auf Seite mit
 einander überein, und ich habe bey einigen vergliche-
 nen Seiten keine Abweichung, weder unter sich, noch
 von der 1563 gefunden. Die Schrift ist in beyden
 cursiv; — so wie in der 1563. hingegen groß. —
 Die Lettern sind stumpf, und viele Compendia. In
 der von 1543. ist der Text mit einer rothen dünnen
 Linie eingefasst, und in der Mitte der gr. Text von
 der Version unterschieden. — Der Text ist ohne Capp.
 u. 99., nur tituli Orationum gr. et latini. — Die Un-
 terschrift der Praef. in der 1549: Basil. Calendis Aug.
 a. Sal. 1549. — in der von 1543: Bas. Cal. Mart. a. S.
 1543. — Der in beyden folgende Brief des Angelus
 Pol. ist allerdings in beyden unterschrieben:

Pridie Nonas Maias a. S. M. CCCC. XCIII.

Nach der ed. von 1563. wo steht M. D. XCIII. halt'
 ich iene Zahl M. CCCC. XCIII. für Druckfehler.

h. ed. H. Steph. 1581. gr. 4. nicht klein fol.

Nebst diesen habe ich ietzt gefunden

i. ed. Aldi Manutii ab a. 1503. fol. Herodiani a Marci
 Principatu historiarum libri octo etc. — Am Ende des
 ganzen Buches: Venetiis in Aldi Neacademia mense
 Octobri M. D. III. Ald. Man. Rom.

k. Eine Aldinische ed. von 1524. 8. Die Vers. Ang.
 Pol. ist angehängt. Herodiani historiarum libri VIII
 graece pariter et lat. — Am Ende: Venetiis in Aedi-
 bus Aldi mense Septembri M. D. XXIII.

II. Versiones

A) 1. Eine lateinische vom Ang. Pol. von 1493. kl. fol.
 ohne besonders Titelblatt. Die Initialbuchstaben
 klein in einem leeren Quadrat. Sehr sauber gedruckt,
 ohne Seitenzahl und nur mit Abtheilung der Bücher
 und vielen Randglossen. Der Band ist einen Finger
 stark; und enthält:

a) Polit. Brief ad Magnanimum: Esflagitani — Fesu-
 lano prid. Nonas Maias a. S. M. CCCCLXXXIII.

b) Praefat. ad Innocent. VIII.

c) den lat. Text, an dessen Ende: Quod quidem
 opus nouum et aurcum Plato de Benedictis accu-
 ratissime anno Domini M. CCCCLXXXIII. pri-
 die Kalen. Sept. Bononiae quam pulcherrimis his

characteribus impressit. Laus Deo — ein Buchdruckerstock.

Diese edit. beweist wohl die Richtigkeit der Zahl MCCCCLXXXIII. in der ed. von 1543 u. 1549. und ist wohl vielmehr in der von 1563. die Zahl M. D. XCIII. ein Fehler.

2. eine lat. des A. Pol. von 1685. kl. 8. Herodiani de Romanor Imp. — quibus Chronolog. — adiecta sunt. Patauii M. D. CLXXXV. (Sic claris nec dubiis numeris, vt ap. Stemler. supra.)

3. eine lat. des A. Pol. von 1544. 8. ex offic. Rob. Steph. Parif.

B) 1. L'histoire — de Vindemille (sic) Rhodien — der Text mit Abtheilung der Bücher und Capp. ohne Seitenzahl.

2. Histoire Romaine — par Monf. du Bois Guilbert etc.

3. Histoire d'Herod. — Par. 1712. etc.

C) 1. der füntreffliche Griechische Geschichtschreiber Herodianus den der Hochgelehrte A. Pol. in das Latein, u. Hieronymus Boner in nachvolgendt Teutsch pracht, etc. in fol. — Am Ende: gedruckt in — Augsb. — M. D. XXXII.

2. Diese nämliche edit., Titel und Text unverändert. — Nur ist sie älter, denn am Ende steht: gedruckt in — Augsb. — M. D. XXXI.

5. Herodianus, der füntreffliche Gr. Geschichtschreiber, — erstlich durch den Hochgel. etc. — durch Hier. Boner verteutschet. gedruckt zu Frf. am M. 1565. 8.

4. Die von Detharding: “

Iam, cum in Praefatione editionis meae ad Tom I. professus essem p. XVI. e. deesse mihi adhuc tres editiones, quas libenter cognoscerem: per Suikertum redemptorem operis accepi d. 6. Febr. 1789. scidulam hanc, manu ipsa Illustris Heynii scriptam.

„Herodian. Iunt. 1517. 8. ist blos die lat. Version Politiani.

Boecleri 1640. ist allem Ansehen nach ein Irrthum. Die erste ist 1644. Diese habe ich auch vor mir: und die Dedication selbst ist 1644.

Die in Stephani Scriptt. Rom. 1568. hat nichts voraus.

Auf allen Fall will ich sie dem Hr. R. mittheilen.“

Fuerunt que alii, qui et ipsi e longinquis terris harum trium aliquam offerrent. Verum, quoniam sumtus cauebam

alios, praeter iam factos, nec vlllo restitutos mihi pacto: contentus manū paratis illis superioribus editionibus, ad quarum pleniorē descriptionem et quasi picturam nunc progredior, facturus simul censuram de iisdem. Sequor autem primo quidem seriem annorum, quibus quaeque prodiit. Igitur

1503. fol. Aldi: titulus est hic.

„Ξενοφώντος παραλειπούμενα, ἄνω καὶ ἑλληνικά ἐκάλεσε.

Γεωγραφία γεμιστῆ καὶ πλήθωνος, ἐκ τῶν Δευδάροϋ, καὶ Πλεθάρου, περὶ τῶν μετὰ τὴν ἐν μαντινέαι μάχην, ἐν κεφαλαίοις διὰ ληψίς.

Ἡρωδιανῆ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Σχολία παλαιά, καὶ ξυνοπτικά ἐς ὅλον τὸν Θεκυδίδην, ἂν χωρὶς ἐκ εὐζύντος ὁ ξυγγραφεύς.

Xenophontis omilla: quae et graeca gesta appellantur.

Georgii G-misti: qui et Pletho dicitur: ex Diodori: et Plutarchi historiis de iis: quae post pugnam ad Mantineam gesta sunt: per capita tractatio.

Hierodiani a Marci principatu historiarum libri octo: quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit.

Enarratiunculae antiquae: et per breues in totum Thucydidem: sine quibus auctor intellectu est quamdifficillimus.“

Subiectum est signum solenne Aldi, intra figuram quadrati oblongi per duas lineas, anchora circumuoluto delphino, cum mediis his

ALDVS MA. RO.

Sequenti pagina Praefatio Aldi Graeca vnius paginae.

Ἀλδὸς ὁ ῥωμαῖος Γεῖδω τῷ Φερετρίῳ εὐβοιέων ἡγεμόνι, εὐπράττειν

Ὡ καὶ πατὴρ ἀγαθῆ, παρ' ἑλπίς πολυδεύκης ἐγγράφη πρὸς κόμιστον καὶ ἐπιόντα, κεραιότες ἐπι μάρκον τῆ πατρός, ὅς τά τε ἄλλα, καλὸς, καγαθὸς ἦν ἀνὴρ, καὶ φιλόσοφος. λ.

quod Pollucis dictum tractans deinde amplius, et ad laudem Guidi refertens, postremo dono ei offert hos libros, finiens sic: Ἐρεῖωσο. Ἐνετίησιν ἀνδρασηριῶνος τετάρτη ἐπὶ δέκα α. φ. γ.

Deinceps sine numeris in paginis sequuntur libri nominati Graece modo, in pagina que penultima extremus vericulus hic

„Venetiis in Aldi Neacademia mense Octobri M.D.III.“

et in paginae tergo s. pagina vltima, vacua illa tota, iterum superius signum Aldi.

Ibi Herodiani textus (incipiens cum titulo: *Ηρωδiana της μετα Μαρκου βασιλειας, βιβλιον πρωτον.*) habet 1) elementa bona et acuta, in nominibus propriis non sibi constans, modo maiusculis quippe adhibitis, modo breuibus, vt *Λεκτιω βήρω — Λεκίλλη — πομπηιανω*,

2) compendia scribendi multa, in articulis, praepositionibus, sed non omnibus vtrinque, it. in coniunctionibus s. adu., vt *μεν* et *γαρ*, quod et ipsum est interdum plene scriptum, it. in extremis vocum syllabis vel vnis, vel duabus, it. in totis vocibus, vt *αιον* p. *ανθρωπον* ad 3, 12, 22. e.

3) vitia sua, quae per occasiones prodidi in opere in Var. L., in quibus haec sunt maxima, quod omittuntur versiculi integri et plures,

4) nimis frequentia commata, et semper ante copulam *καί*,

5) signa (.,) et semel vnus vnci (,) in margine sinistro, in Herodiani sententiis, orationibus, (in his tamen nec ipsis semper,) cum breuioribus, tum longis, (quae et separantur a reliquo textus corpore, saltem ab initio, non vero semper in extremis, vbi series interdum eadem, vt sub initium per versus singulares praefigitur orator, veluti *Δημηγορια τε βασιλειω Μαρκω*, elementis quidem grandibus, sine vllō accentu,) porro in describendis moribus populi cuiusdam, vt Syrorum 2, 7, 13. etc. it. vbi nemo desideret, vt 3, 8, 13. m. sq. nisi quod ibi Seueri mores pinguntur aliqui,

6) nullas sectiones minores in capita et §. §. sed

7) lectiones suas bonas, de quibus etiam per totum Herodianum vidimus, haud dubie ducta e quodam Codice Ms., non tamen e Bauaro, quanquam cum hoc saepe conuenit numero, nec modo per lectiones, sed quoque per scripturam, distinctiones et accentus, v. c. in litteris simpl. *ασχάλων* 1, 9, 22. i. it. in *ετέρα τις* 1, 10, 1. i. — it. in serie eadem iunctis, 1, 1, 10. *εχόμοια*, it. *ωσαν* 8, 1, 3. e. etc. contra etiam in seiunctis *ε δε* 1, 2, 3. p. 41. etc. it. *ε δε πρώποτε* 3, 14, 6. tum *α τε* 8, 2, 11. vt Ba. 7, 9, 11. sed *ατε* 8, 8, 3. — etiam adeo in omisso articulo 2, 15, 2. i.

1524. 8. Ald. (in b. Ernestii Catalog. bibl. p. 157. Nr. 2348. malo numero anni, „Ald. 514.“) cui titulus:

„*Herodiani istoriōn biblia. η.*“
Herodiani historiarum lib. VIII, graece pariter, et latine.“

Subiicitur insigne Aldi iterum, sed sine quadrata figura, et nudum, et modo cum medio vtrinq̄ue nomine ALDVS.

A tergo pagina est vacua. Sequens pagina habet loco praefationis pauca nec totam paginam complementia.

„Franciscus Aful. Lectori. S.“

„VARIOS casus, multiplices que fortunae lusus ex antiquorum scriptis recognoscere — contigisse. *Vale.*“

A tergo rursus nil, et duae post plagulae inanes. Cum noua, per numeros, non Romanos, sed vulgares, et modo in aduersa paginae parte, ad dextram que, sequitur Gr. textus, (inchoans cum p. I. et titulo; *Ηρωδιανος της μετα Μικρον βασιλευς, βιβλιον πρώτον.*) qui fert

1) litt. ras minores, quam in Ald. I., interdum obtusiores sordibus que plenas, ac pari inconstantia in nom. propr.

2) compendia non tot, quot in Ald. I., sed tantum in articulis, nec tamen semper, it. in γάρ, δε et και, etiam in aliis vocabulis et syllabis,

3) eadem signa illa (,,), eosdem titulos *Δημιγορια* etc.

4) cumolata commata quoque, nec tamen vbique eandem distinctionem,

5) nulla capita et §. §. vsque ad p. 92. in cuius tergo extremo, in versu adhuc, quo finit Gr. textus „τέλος.“ —

„Venetiis in aedibus Aldi mense Septembri M. D. XXIII.“

Tum in media pagina solum titulum: „Herodiani Historiarum libri VIII.“ a tergo iterum nihil, sed in p. 2., loco praefationis rursus per 9 versus:

„Franciscus Aful. Lectori. S.“

„q̄Voniae saepe accidit, — cumulo. *Vale.*“ in quo indiculo per verba „atque adeo diligenter conferat“ series constructionis laborat, pro inf. *conferre.*

Post que tergum vacuum cum p. 3. „Angelus Politianus Andreae Magnanimo. S.“ ad paginae tergum vsque medium: „Anno Salutis. M. CCCXCIII.“ Dein

p. 4. „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — praefatio in Herodiani historiam e graeco in latinum conversam.“ quae finit in paginae tergo extremo. Tum

p. 5. „Herodiani Historiae de Imperio post Marcum — liber primus e graeco tralatus, Angelo Pol. inter-

prete, ad Innocentium VIII. Pon. Max. Prooemium“ quae Venio finitur in p. 97. tergo extr. „Finis. — Venetiis in Aedibus Aldi et Andreae Fulani Soceri, Mense Septembri. M. D. XXIII.“

6) scripturam interdum illam vnius seriei, vt μεταπίσης 1, 10, 5. i. Add., ed. Ald. 2. p. 8. e. sed p. 22. a tergo i. l. 7. ad 2, 7, 6. i. προπολλῶ cum A. 1.

7) vitia sua alia; quam Ald. 1., in quibus, praeter illud supra in fronte tituli et nomine Gr. Herod., et hoc, quod voces vnae distrahuntur, vt p. 47. aduersa med. μέ χρι, it. ib. lin. prr. totae miscentur καὶ παλῶν, pro καὶ ἀπαλ. Quorum vitiorum alia dedimus subinde in Var. L. cf. 3, 2, 11. i. vbi p. 52. b. l. 4. quoque καὶ χαθαίρεσα λ. cf. 3, 3, 2. i. 6, 2, 3. p. 313. 6, 6, 5. p. 425. 8, 7, 8. i. tum adeo 7, 5, 8. p. 676. omissa pr. ξξ, etc.

8) lectiones alias, quam Ald. 1., tum per scripturam, vt 3, 3, 2. i. p. 52. b. l. pen. ζαδίας sine iota, it. 3, 4, 2. e. αὐτήν per lenem, it. 4, 4, 9. p. 854. αὐτόν, sed 7, 1, 11. p. 555. in παρακαλέσατο cum leni, porro 3, 8, 5. i. additō καὶ ante ὡσπερ,

9) lectiones tamen easdem cum Ald. 1., (quippe ex hac ducta Ald. 2.,) tum alibi, cf. in opere, tum 6, 9, 10. p. 525. omittit duo παρεκάλεσέ τε, sed 8, 4, 28. p. 1012. consentit cum lect. Ms. Ve. γυμν.

10) lectiones vitiosas, quae et in Ms. Ba. p. 48. b. e. δύνασθαι p. δύνασθε ad 4, 5, 9. e.

525. 4. Louan. cuius titulus:

„Ηρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἰστοριῶν βιβλία ὀκτά.

Herodiani à Marci principatu historiæ libri octo.

Quos Angelus Politianus elegantissime latinos fecit.

Louanii apud Theodoricum Martinum Alostensem.

An. M. D. XXV. Mense Febuario.“

Tunc, sine praefatione, Lib. I. cum titulo eodem ante,

(qui titulus in Ald. alius,) sine capp. et §. §.,

modo in pag. sinistra Ηρωδιανῶ et in dextra βιβλίον α.

— In fine l. 1. subscripta: „Ηρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας βιβλίον πρῶτον“ et sic in rel. libris, (quorum in fine ap. Ald. nil fuit,) vt in l. 8. „Ηρωδιανῶ

τ. μ. μάρκον βασιλείας τέλος.“

Sequuntur „Index eorum, quae in libris Herodiani continentur — Caesarum Herodiani breuis vita et

Sententiae elegantiores ex historia Herodiani excerptae.“

Textus, ductus ex Ald. I., habet a) orationes separatas, praefixis illis: *δημηγορία τῆ βασιλείας Μα*
28, sed

b) sine signis (, ,).

c) compendia quidem, nec tamen magna,

d) nulla signa parenthesis, (quae nec in vi
Ald.)

e) scripturam eandem, *ἀροτῶα, κακῆθεν*, sine
iota, it. *ἀσχάλων*, per simpl. litteram, porro
inactis *τηνταχίστην, οἰκισθήποτε*, sed et contra *οἰα*
δη, vt *ἐπιπολύ* et *ἐπὶ πολὺ*,

f) eadem vitia, vt I, 8, 7. i. *μελόντων p. μεν.*

it. quod omittit quaedam cum Ald. I., vt
17, 9. p. 718.

g) alia sua vitia, *ἐχ ἐλεγχθησ. I, I, 2. e. σώφρο*
νας I, 2, 3. e. δώρουσαμ. I, 5, 2. i. etc.

h) aliam accentuum rationem interdum, vt I
I, 2. p. 10. *καλυκῆάν τε*, sine accentu, pro Ald
vtr. *τέ*, it. 1, 2, 3. e. *ἐαυτήν. Πρῶτα λ. pro A. I*
ἐαυτήν, 'P.

i) alias quoque distinctiones, (v. c. I, 1, I. p
5. post *ἀριθμ.* nullum comma, sed ib. 2. p. 9
post *καρπ.* punctum, pro commate A. I.) qua
interdum communes habet cum Bas. I. cf. 1, I
5. e. p. 24.

k) alias lectiones, vt ab init. textus Gr. „*βασι*
λέας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ“ pro A. I. *βασιλέας βί*
βλίον πρῶτον.

††† Basl. 16. (quam sine anno nominavi in opere Bs. 1.
Leisn.) cui titulus:

„*Ἡρωδιανῆ ἱστοριῶν βιβλίον (ἦς) η.*

Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum
vsque et Albinum Imperatores, historiarum lib.
VIII.

Basileae apud Ioannem Valderum.“

A tergo nihil, sed p. sq. textus Gr., per numeros
vtriusque paginae a I — 441. vbi post versus 7.
finito textu, separatim stat „*Τέλος.*“

Textus, incipiens cum titulo: „*Ἡρωδιανῆ της*
μετὰ Μαρκον βασιλέας, βιβλίον πρῶτον.“ habet

1) nulla capp. et §§. sed sub initium noui libri
cuiusque elementum maius, quadrato inclusum,
tum in fine librorum nil subscriptum, interdum
autem vacuum quod spatium paginae, vt l. I. et

2. p. 69. 142. non vero l. 3. p. 210. vbi eadem in pag. infit iterum l. 4.

2) modo ab initio separatas orationes, non item in fine semper, cf. p. 11. e. 16. m. 20. l. 4. ne quidem ab init. cf. p. 18. e. 31. i. m. sed vtrunque p. 78. m. 80. i. 83. i. 86. e. etc.

3) litteras minores, vt in Ald. 2.

4) pauca compendia, vt in eadem, sed et peculiaria p. 218. m. ad 4, 3, 2. m. *παιρωμ.* it. p. 252. l. 5. εν. ad 4, 12, 7. e.

5) scripturam itidem eandem, v. c. *ασχάλων*,

6) vitia communia cum Ald. 2. sed et sua, (quae manus aliqua interdum correxit, ita que, vt non liceret agnoscere vitium vetus, cf. 3, 7, 4. i. p. 432. l. 3.) p. 26. l. 7. 148. m. *σοφισμ.* ad 3, 2, 7. e. p. 153. e. *την τύρων* p. *τύρον* ad 3, 3, 6. p. 529. cf. 5, 3, 5. i., tum addendo 6, 5, 17. i. it. simul omit- tendo p. 219. e. ad 4, 3, 8. m. p. 838., etiam quo- ad accentus, cf. p. 14. l. 4. ad 1, 5, 8. sed et alia, cf. p. 252. e. l. antep. et statim in titulo supra.

7) distinctionem interdum ex vtr. Ald., sed saepius ex Ald. 2. it. communem cum Ms. Ba. vt 3, 3, 8. e. — at peculiarem 3, 14, 17. p. 768. ib. 19. m.

8) constantiam maiorem, quam Ald. 2., in nom. propr. elementis maiusculis, cf. p. 26. i. et l. 6. sqq.

6) lectiones, quam Ald. vtr., alias, per se non pra- vas, cf. p. 252. l. 5. ad 4, 12, 7. e.

† Basil. 16. (quam sine anno appello in opere Bs. 1. Reisk.) titulus:

„*Ἡρωδιανῆ ἱστοριῶν βιβλία* (sic sine accentu) η.

Herodiani a Commodo Marci filio ad Maximum vsque et Albinum Imperatores Historiarum libri VIII. — Basileae.“

A tergo nihil, sed in sq. textus Gr. cum pag. nu- mero 3 — 443. (auctiori adeo, quam in pr. Bas. 1. Leisn.) vbi, vltra mediam pag., finito Gr. tex- tu „*Τελος.*“

Qui textus, incipiens cum titulo: „*Ἡρωδιανῆ της μετὰ Μάρκον Βασιλείας, Βιβλίον πρῶτον*“ ductus que ex Ald. sed et e pr. Bas. 1. Leisn., tenet

1) nullas sectiones in capp. et §. §. sed initio li- brorum elementa maioris moduli, inclusa similiter quadrato, tum in fine eorundem librorum nil sub-

scriptum, sed spatium aliquod vacuum paginae cf. p. 71. 144. 212. etc. interdum et angustius, p. 268.

2) orationes pariter separatas, hoc est, nec semper in fine, cf. p. 13. e. 18. m., nec ab initio semper, cf. p. 19. m. e. 20. e. 22. i. 33. i. m. sed utriusque p. 80. sq. m. 84. e. 88. etc.

3) elementa minora, ut Bas. 1. Leisn., sed puriore fere,

4) compendia pauciora, interdum tamen eadem,

5) scripturam aliam, plenam que, ut in ἀσχήλων,

6) constantiam multo maiorem in maioribus nominum propr. litteris, ut p. 28. i. Ἀρκίῳ Βήρω, et quem honorem tributum videas et aliis, ut Βαρβαροῖς p. 5. i. 8. i. contra p. 22. e. βαρβαύρων, it. Βασιλίαν p. 15. i. Βασιλέα p. 26. i. contra p. 7. m. Βασιλέα, etc., tum p. 33. m. παῖδες et p. 14. m. e. p. 35. τῷ Παιδί τῆ Περιεγν. p. 41. m. Ἰλῶ τῷ Φρυγί, i. p. 14. e. sed ib. i. τῆ Μαρακίς ἐς Μῦθον, p. 44. τῆς πόλεως Βασιλικῶς κτήμασι, et mox βασιλικῶν προξενῶν, it. p. 14. i. τὴν Πόλιν, p. 78. m. Βασιλεύσων, p. 93. e. Τυραννίδος, p. 112. e. τοῖς Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι sed p. 14. i. Ἰλλυριῶς, cf. p. 33. m. etc.

7) similem inconstantiam in punctis diaeresi: Πομπηϊανός p. 20. m. 22. i. p. 28. m. e. Πομπηϊανῆ p. 14. m. Κυντιανόν, sed p. 32. i. Διῆ,

8) vitia eadem, quae Bas. 1. Leisn., ut p. 19. m. πίνον (p. πίνων,) p. 22. i. περὶ (p. παρὰ,) p. 14. e. ἀπολαύσαιεν (p. ἀπολαύσειαν,) p. 28. m. μελόντων p. μιν. etc., in opere notata ubique, cf. p. 41. i. a. 1, 11, 2. p. 422. ubi Var. L. b) debuit esse B. 1. R. — it. in omnis aliquot 1, 12, 8. p. 489. — it. in addito δὲ 7, 11, 13. p. 865.

9) vitia Bas. 1. Leisn. correctae, ut p. 32. e. Φέρω (p. Φέρον,) ad 1, 9, 7. p. 347. cf. 5, 4, 1. e. — sed in lectionem non veram 1, 8, 1. p. 266.

10) vitia peculiariora, ut αὐτῶ p. αὐτῇ p. 150. l. 9 ad 2, 12, 7. p. 371. it. καὶ pro δὲ p. 252. l. 6. ad 4, 11, 15. i. cf. ad 5, 6, 2. e. 6, 7, 2. e. p. 444. 6, 8, 16. p. 508. Add. — it. in omnis vniis vocibus pluribus v. 3, 2, 7. e. 6, 6, 4. p. 420. 6, 3, 13. i. 7, 10, 9. e. it. 4, 3, 11. e. p. 841. ubi in Var. L. γ) iterum debuit scribi B. 1. R.

11) lectiones alias, vt cum Ms. Ve. 5, 4, 1. e. tum per se non malas, plenum τῆτο p. τῆτ' 5, 6, 5. i. et δὲ p. δ' 4, 4, 8. i. porro τοῦτο p. τοῦτον 5, 7, 12. i. et στρατῶν p. στρατιωτῶν 8, 5, 5. e. etiam

12) per distinctiones alias, de quibus in opere subinde, cf. 4, 12, 1. p. 987. 5, 3, 23. p. 90. Add. — sed veriore et adeo cum Ms. Ba. 4, 6, 2. i.

Omnino haec ed. profuit, vt in Bas. 1. Leisn. correcta a manu alia, per liquorem atrum crassius saepe, agnoscerentur, qualia essent ab initio.

1549. 8. Basil. (quam in opere vocabam Bs. 2. Leisn.)

Eius titulus

„*Ἡρωδιανῆς ἰσθριων βιβλια η.*

Herodiani de Imperatorum Romanorum praeclare gestis l. VIII. Graeci et Latini. Et propter primae discentium linguas studia, ita disposuimus vt Graeca Latinis e regione exacte per omnia respondeant, conferri que sine vel negotio vel impedimento possint.

Postremum nunc recognitione diligentiori castigati. Basileae, per Henrichum Petri.“

A tergo, „Catalogus Imperatorum.

	An.	Men.	D.
„M. Antoninus Verus	19	1	33
L. — Commodus	13	0	40
Aelius Pertinax	0	6	88
Julianus	0	7	107
Seuerus Pertinax	18	0	517
Cassianus Antonin. Caracalla	7	0	188
Macrinus	1	0	323
M. Aur. Ant. Heleogabalus	4	0	244
Alexander	14	0	358
Maximinus	3	0	283
Gordianus	6	0	305
Maximus et Albinus			321
Gordianus iunior, nepos Gordiani eligitur.			357.“

(Quem catalogum dedimus, vt volentibus posset conferri cum annorum, quibus imperarunt, ratione, a nobis inita in opere.)

Sequitur sine numeris paginarum epistola.

„Reuerendissimo — D. Ioanne Rodolpho Stoer, — Ioannes Huoberus Basiliensis Medicus, bene agere.“

E qua quidem epistola (vt paginarum summus nominat titulus) quanquam per se digna, quae tota scribatur, tamen potius haec, quae Leisneus b. in chartula ante ed. Bas. 1. exsignauit, mutata in partibus serie.

„Prodiit Herodianus Basl 1549. per Henr. Petri editore Io. Huobero Basileensi medico. Is in praef. ad Stoerium, Abbatem, Nunc, inquit, castigatior et integrior exit, quam ant. hac vnquam, ex codice, quem nobis suppeditauit vir eruditus Ioan. Phrisius Tigurinus. — Putat ibidem, fuisse hunc Herodianum Alexandrinum, Grammaticum, Apollonii etiam Grammatici et filium et discipulum. Floruisse sub M. Antonino principe. Scripsisse de arte grammatica, teste Suida: praeterea imperatorum historiam stilo persecutum esse, quae ad nos tamen non ex omni parte integra peruenerit. Qua in re errat. — Illud probandum, quod dicat, in historia neque prudentius, neque eloquentius scriptum graeca lingua extare. Nam 1) scaterere eum grauibz sententiis,

2) admirabilia habere consilia, et illorum euentus,

3) plenam quae maiestatis et suauitatis esse orationem,

4) denique scripsisse maxima cum fide et libertate, quae suo tempore acta ac gesta essent, non ex aliorum commentariis rursus repetitam ac collectam historiam,

5) non paruum eo tempore acta cum his temporibus similitudinem habere.“

(Quem ille *codicem*, a Phrisio suppeditatum, vsurparit, debuit plenius edere. Facit autem professio ista sane aliquam fidem huic editioni.)

Ista epistola finitur pagina quarta „Vale, Basileae Calend. Augusti, anno Salutis M. D. XLIX.“

Noua pagina tenet, sine numeris iterum, epistolam: „Angelus Politianus Andreae Magnanimo suo S.“ finientem in pagina tertia inuit. „Vale — Anno salutis, M. CCCC. XCIII.“

Dein „Index eorum, quae in hoc opere tractantur“ qui est Index rerum, in historia Herod. narratarum, e serie alphabeti, sed ille breuior, comple-

ctens quippe modo 7 et $\frac{1}{2}$ paginam; cui adiicitur „Finis.“

A tergo nil, quam „Chartarum series“ de more veterum typographorum, h. e. numerus *bo-*
garum sequentium, per elementa alphabetica.

Noua pagina exhibetur „Librorum Elenchus,“ (non indignus lectu,)

„Herodianus Alexandrinus Apollonii Grammatici filius, quindecim imperatorum Romanorum res septuaginta annis gestas, octo libris descripsit: quorum

Primus, continet historiam ^ICommodi imperatoris:

Secundus, ²Pertinacis, ³Iuliani, ⁴Nigri.

Tertius, ⁵Seueri.

Quartus, ⁶Antonini et ⁷Getae fratrum.

Quintus, ⁸Macrini Opilii, ⁹Antonini Heliogabali.

Sextus, ¹⁰Alexandri.

Septimus, ¹¹Maximini, ¹²Gordiani.

Octauus, ¹³Maximi (sic correxerat forte b. Leisn.

pro Maximini) et ¹⁴Albini collegarum:

postremo ¹⁵Gordiani.“

A tergo „Imperatorum synonyma“ s. pleniora nomina, per octo versiculos, vacua post pagina finiente.

Porro „Octo librorum Herodiani argumenta“ per paginas 9. et lineas 9. in qua et clausula (de qua infra ad Sylb. Opus) „Ex pessimo genere ne catalogum habendum: — S. Aur. Victor.“

Deinde paginae duae chartae vacuae. Quam excipit „Angeli Politiani ad Innocentium VIII. — Praefatio. in Herodiani Historiam, e Graeco in Latinum conuersam“ per 7 paginas cum lin. 4., finita, sine die anno que.

Nunc demum inchoatur textus Gr. et Lat.: „*Ἡρωδιανὸς τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας ἰστοριῶν, βιβλίον πρῶτον.* Herodiani Historiae de imperio imperatorum post Marcum; vel de suis temporibus liber pri-

mus, e Graeco tralatus, Ang. Pol. interprete "sectis, quod aiunt, columnis, per numeros vulgares 1 — 647. vbi finis „*Ἡρωδιανῆ τῆς μετὰ Μάγρον βασιλείας τέλος.* Herodiani libri octavi et vltimi finis. — Basileae per Henrichum Petri, Anno M. D. XLIX." Post in tergo paginae medio tabula, ligno incisa, est, ostendens e nubibus, ad sinistram quidem, caput, ore efflans ignem, sed, ad dextram, manum erectam, quae tenet malleum super flammam, speciem habentes fulminum, subtus stante, pro incude, opinor, oblonga mole, quae ab utroque latere ciugitur frustis saxorum. Is textus 1) inchoat tum prooemium p. 1 — 5. tum libros singulos cum grandi elemento in quadrato, etiam in Lat. Versf.

2) habet capita minora, vt in nostra editione, sed sine numero aliquo, et tantum per nudum elementum maius,

3) separatas orationes, ab initio quidem, cum *δημηγορία* etc., maiores saltem, sed non in fine, vt breuiores vna serie vbique implicantur textui Gr. cf. p. 14. 17. e. 20. 24. e. 26. m. etc. Sed Lat. Versf. subinde secta apparet in minores partes, spatio relicto aliquo inani; vnde §. 9., quae in hac ed. defunt, postea oriri potuerunt, cf. p. 6. sqq. Etiam adeo sectiones minores in Gr. p. 13. m. 15. e.

4) compendia quam plura, etiam in praep., quae annexae s. praefixae substantiuus, vt p. 4. m. *ἐπιμελείας*, it. in verb. p. 62. m. *ἐπιτρέψαι*, cf. 3° p. 305 p. 340. e. ad 4, 6, 10. m.

5) vitia non pauca, correctata partim aliena manu, vt p. 5. m. *ἤξαν* p. *ἤρξ.*, p. 18. l. 3. *ποτ'* p. *πόθον*, l. 4. *καθ' αὐτὸν*, p. 31. m. *πρόνιων*, cf. omissis, additis, transpositis litteris, etc. p. 54. m. e. 58. m. 60. i. 65. e. 104. i. tum *δε* p. *καί* 3, 3, 1. p. 523. 6, 7, 11. e. 7, 10, 12. p. 855. 16. e. 7, 12, 18. i. 8, 4, 26. p. 1008. 8, 7, 6. p. 1080. —

6) lectiones peculiare 3, 13, 4. p. 735. vbi in Var. L. debet reponi Bs. 2. 4, 12, 9. e. 5, 3, 18. m. p. 84. 5, 4, 22. p. 122. 7, 11. 18. p. 865. 8, 2, 8. p. 933. 8, 8, 3. p. 1105. — etiam vere 7, 8, 8: e. 7, 9, 6. m. p. 783. 7, 11, 6. i. — alias ex Ald. aut Bas. I. vt 8, 2, 8. i.

7) distinctiones alias, cf. per totum opus et 6, 5, 21. e. 6, 6, 10. p. 436. ib. 12. e. 6, 7, 5. p. 448.

8) scripturam aliam, per accentus, cf. p. 302. l. 6. ad 3, 14, 15. p. 766. 7, 4, 10. p. 662. et in nom. propr. elementis maioribus constantiorem, cf. p. 59. Δαζ. Βήρ, etc. ib. e. Πομπηϊανῶ, it. p. 14. e. sed p. 41. e. Κωντιανόν, it. p. 62. i. ἐπιπολύ et ib. e. ῥαδίας per iota.

- † 1543. 8. Basil. (quae in opere nominata Bs. 2. Reisk.) habet prioris 1) titulum in fronte, sed vitiosum accentum Βίβλια;
- 2) Catalog. Imperatorum;
- 3) Epistolam ad *Stoer*, sed finientem sic „Vale Basileae Calendis Martiis, An. salutis M.D.XLIII.“
- 4) Epistolam Ang. Pol. ad Andream Magn. cum fine eodem, quo prior „Vale — Anno salutis, M.CCCC.XCIII.“
- 5) Indicem prioris, post statim, omissis supra positis,
- 6) Praefationem Ang. Polit., cum alio vocabulo coeptam, *Cum*, pro prioris *Quum*, sed finem similiter sine die et anno,
- 7) textus Gr. et Lat. formam quidem externam, praeterquam, quod prima pagina non fert numerum, sed demum in tergo 2 — 647. cum fine ab initio eodem, „Ἡρῶδ. — τέλος. Herod. — finis.“ sed tunc „Basileae excudebat Henrichus Petrus, Mense Martio. Anno M.D.XLIII.“ Denique a tergo eadem figura, ligno incisa, quam in priori ed. effuxi.

Sed textus ipse in vocibus deprauatissimus, (vt sufficiant vel pauca exempla et documenta illa, in opere praebita,) cum aliis interdum distinctionibus ex Ald. I., vnde et habet alia, vt accentus, in ἐτέρῃ τῆς 1, 10, I. i.

In anni autem istius 1543. numero ipse existimo inesse typographi et bibliopolae fraudem illam, quam supra Stemlerus innuebat, sed haecenus, vt, pro vero numero 1549, quem prae se ferebat Bas. 2. Leisn., ille alter potius delectus fuerit, quo vel editio secundaria (*Nachdruck*) et furtiua non detegeretur, vel antiquior aetas annus que auctoritatem et emtionis cupiditatem conciliaret. Nam ille quidem numerus 1493. nihil va-

let ad rem, quoniam, cum repetita Praefatione Politiani vetere, simul debuit vetus istius numerus aetatis seruari; ut sit hodie in repetitis editionibus. Et Leisneri illam, quam dico, priorem esse, res ipsa loquitur ac vincit, quoniam ex illa sunt, praeter supra monstrata, omnia ducta, et non e tam vitiosa, qualis est Reiskii, mihi saepe vocata, oriri facile potuit melior, alias que adeo lectiones, non contemnendas, continens. Immo, quid hoc, quod eiusdem vitia tenet vetera? Sane accidere solet, ut edant simul prisca vitia, haec que nouis adaugeant. Et hoc cadit in illam Reiskii. Verum, cur quoque habet istius bona et peculiariora?

Quod ad 5, 3, 18. p. 84. vulg. πλασμαμένη, ubi Leisn. praebuit πεπλασμένη, sic in nota scribebam „ego quidem arbitror, lectionem istam (ed. Leisn.) ortam non tam e pr. τε, quam e Bs. 2. R. πλασμένη, quod vitium aliquis correxerit, addito augmento: „eo videor nunc vineta mea ipse caedere, et iam ibi cogitasse, priorem esse Reiskianam. Fuit que sane aliquando haec mea quaedam opinio et suspicio. Quam si, quae antea attuli argumenta in contrariam partem, non satis refellere videantur: facilis sum in hoc genere, nuto que talum atque sententiam, et postea sumo, Reiskii illam prius prodiisse et vere 1543. Id que respiciens, caui mihi iam eo, dum antea, ubi incepti producere in conspectum censum que illam, numeris istius praefigebam binas crucis figuras, quibus solenne est mihi indicare res aut praecipuas, aut ambiguas.

1581: 4. H. Steph. titulus est

„Ἡρωδιανῶν
ἱστοριῶν βιβλία η.

Herodiani

histor. lib. VIII.

Cum Angeli Politiani interpretatione, et huius partim supplemento, partim examine Henrici Stephani: utroque margini adscripto.

Eiusdem H. Stephani emendationes quorundam Graeci textus locorum, et quorundam expositiones.

Historiarum Herodianicas subsequantium libri duo, nunc primum Graece editi.

Tum insigne Stephani, arbor, plena fructibus, in cuius ramis quibusdam mediis globuli, sed fracto in vno ad dextram fascia habet dictum: *Noli altum sapere.*

Ex arbore, ad finistram et dextram, decedentes in aëre pendent ramuli, quorum aliquot et humi iacent, ad radices arboris, e tellure eminentes. A dextra vir quidam, philosophus Graecus, vt videtur, pallio amictus, et exsertis brachiis, dextra sursum monstrat illam sententiolam.

Subtus: „Excudebat Henricus Stephanus

Anno M. D. LXXXI.“

Post tergum vacuum epistola: „Nobiliss. — Philippo Sidneo, H. Steph. S. D.“ implens binas paginas.

Tum „H. Stephani Praefatio in suum examen interpretationis Politiani“ quatuor complens paginas.

Dehinc quadripartita paginarum ratio:

„In quosdam locos annotatiunculae, quibus aut restituuntur aut exponuntur, Autore H. Steph.“	Ἡρωδιανῶν τῆς μετὰ Μάρκον βασιλέως ἰσθμίων βιβλίου ὀκτώ. Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον.	Herodiani Historiae de Imperio post Marcum, vel de suis temporibus, lib. VIII. Angelo Politiano interprete Liber Primus. Prooemium.“	Interpretationis huius partim supplementum, partim examen, Autore H. Steph.“
--	---	--	--

a pag., aduersa et auersa, 1 — 182. qua media vacua relicta, excipit pagina vna „H. Stephani quaedam eos in locos de quibus lectorem ad suas Annotationes remittit: donec eas non in hos solum sed alios etiam quam plurimos edat“ lecta in duas partes pagina.

Pone vacuum iterum paginae vnus tergum sequitur Zosimus Gr. et Lat. per lib. 1. et 2. a pag. 1 — 79., vbi finitur editio haec sine adiectis vllis.

Jam textus Gr. habet haec. 1) elementa grandia, quadrato quidem inclusa, at ornatiori et lemniscis, et auctulis, et vuis, baccis, floribus, etc., id que ad initium Prooemii s. libri 1. et librorum caet.

2) sectiones minores duplicis generis, quarum vnum, vt prima post prooemium sectio, tenet sub initium litteram grandiolem, sed secundum, per totum librum diffusum, elementum magnum quidem, at non ita altum.

3) sententiarum lumina intra spatium breue vacuum, quod dirimit Gr. et Lat., signata per inuersum elemen-

tum *L*, sed non ita inclinatum, at rectum potius, (T) ut tamen interdum deficiat, cf. p. 9. e. 43. m. 32. l. 9. 89. e. 92. m. etc. ubi et nos dum omisimus in opere.

4) orationes maiores saltem separatas initio et fine, verum minores vna serie textus pergentes, tamen ut vtraeque teneant binos uncas, (,) intra spatia illa textus et versionis locatos; nisi quod hi uncis per incuriam in parte extrema longioris orationis desunt, ut p. 9. i., et adeo sub initium et per totam oratiunculam p. 13. e. cf. p. 20. ubi et longior adeo non separatur, sed p. 28. l. 10. breuior uncis caret, it. p. 31. e. sed in extrema iterum parte longior p. 33. i. tum in prima p. 43. e., 47. e. sq. porro tota breuior p. 55. m. quae tamen in fine separatur. Haec haecenus.

5) elementa minora, sed utique bona, acuta, pura,

6) compendia pauciora et planiora,

7) constantiam summam in litteris nom. propr. masculinis, non item in iungendis aut diuellendis vocibus, modo v. c. μήπως, modo μή πως, etc.

8) vitia et leuissima et paucissima, ut p. 55. m. σοφισμ. per i cum leni pro accentu, it. εσπουδ. p. εσπ. 2, 10, 15. p. 326. Add., tum prauo compendio 5, 4, 22. p. 121. sed sine comp. πόν p. πών p. 113. e. ad 5, 3, 8. e. cf. p. 12. m. ad 1, 8, 12. p. 315. — it. ότε p. ότι. p. 115. e. ad 5, 4, 1. p. 96. porro γνωμη sine accentu p. 175. ad 8, 5, 14. p. 1035.

9) alias distinctiones, quam in editis prioribus, de quibus vbique in opere,

10) alias lectiones, quae non sunt ex edit. prior. nec Codd., sed ab ingenio Stephani, de quibus etiam suis locis in opere, ubi et de ei. coniecturis, non statim in textum receptis, quanquam verissimis, ut p. 76. m. ad 3, 10, 15. p. 682. απαλάν p. vulg. άλλ' ήν. Caeterum Stephanus 1) subinde signum suum brevis crucis (†) supra interuallum duorum vocabulorum ferebat, futurae Notae, et faciendae eo loco, quo Notae reliquas dedit post p. 182. ubi tamen deinde nil comparuit, ut p. 163. l. 10. ad 7, 10, 16. e.

2) nullibi professus, vnde sumeret textum suum, nec e quo Cod. Ms.

3) dedit textum aliquando, congruentem cum Ms. Vc. p. 7. l. 4. ad 1, 5, 16. i. it. cum Ms. Vindob. p. 20. e. ad 1, 13, 7. p. 544. it. cum Mss. tribus nostris, contra ed. priores l. l. ad §. 8. p. 546.

4) dicit, se addere quaedam „ex vet.“ nimis vage, cf. 1, 3, 5. p. 68. m. 1, 6, 3. p. 187. m. 1, 15, 16. p. 668. e. 4, 3, 15. p. 843. e.

5) nominatim 4, 7, 11. p. 908. dicit ad vulg. ἄρματος „quidam lib. ὀχλήματος“ quod, in edd. non repertum, sed modo in Mss. nostris, faciat, vt credatur interdum inspexisse Codices, quos hic appellat *libros*.

1590. fol. Sylb. quae editio continetur in opere, cuius titulus:

„Romanae Historiae Scriptores Graeci Minores — Herodianus, — Pars noui nunc, pars emendatiores in lucem exeuntes; addita Graecis ex aduerso interpretatione Latina; Adnotationibus item, et gemino rerum verborum que Indice amplissimo, Graeco ac Latino:

Opera et studio Friderici Sylburgii Veterensis.

Tomus tertius.“

Tum insigne Wecheli, equus alatus, supra cornu copiae duplex, intra se erectum habens Mercurii caduceum alatum, circa quem serpentes duo inuoluti, ad cuius finem fere, ab utroque latere siglae duae nominis Wechel., infra que has e circumfusus nubibus manus duae, sese cum caduceo simul inuicem prehendentis.

Dein „Francofurdi

Apud Andreae Wecheli heredes;

Claudium Marnium et Io. Aubrium;

An. Chr. MDXC.

Cum S. Caesareae Maiestatis priuilegio.“

In tergo paginae deinceps „Auctores qui citantur in hoc Romanae historiae volumine: — Auctores quorum ope Sylburgius vsus in suis Notationibus (veteres et) recentiores;“ tum „Summa Priuilegii.“

Noua deinde in pag. epistola dedicatoria, vt sqq. pagg. inscribitur: „Generoso — Antonio Fuggero, — Fridericus Sylburgius S. P. D.“ e qua, pag. auersa extr., adicimus ista. „Praeterea quia non satis erat noua et apte digesta repraesentare, id etiam in primis allaboratum est, vt quam emendatissima darentur omnia. Quamobrem omni studio, magno labore ac sumptu, conquista et collata sunt bona cuiusque auctoris exemplaria, tam manuscripta quam typis expressa. Congesta item

quae a criticis, vel ad Latini, vel ad Graeci textus expolitionem sparsim *notata* reperiuntur. Ad quae ut ex meo quoque penu multa passim adieci, ita duos — Indices apposui: — Exteriora etiam operi adhibita sunt ornamenta; talis nempe charta, tales typi, talia item cetera, ut operis argumento, quoad eius fieri posset, responderent.“ — porro pag. sq. ultra medium „Francofurdi apud Andreae Wecheli heredes, kal. April. anni a Scruatore nato MDXC.“ Iam in auersa pag. „Fridericus Sylburgius lectori. S. (e qua praefatiuncula, ad sq. modo pag. mediam producta, pertinent haec ib. p. med.) — „In Herodiano secutus sum nouissimam editionem Henr. Stephani: consului tamen etiam vetustiores; Venetam, Aldi; ac Basileensem utramque, Ioannis Walderi, et Henrici Petri. Praeterea V. C. Erricus Mammius per Ioannem Opsopoeum nobis communicauit quas in utrumque textum, Graecum et Latinum, doctissimorum Graecae linguae in Parisiensi academia professorum habebat animaduersiones: quarum partem H. Stephani, partem meis adnotationibus interferui, partem in Indices reieci, prout loci ferebat commoditas. Nouissime omnium e libro m. s. quasdam emendationes et scripturae variationes suppeditauit Andreas Schottus, laboriosus vetustatis rimator. (et e p. sq. i.) — Interpretum versiones intactas reliqui, praesertim Politiani, — ; — pauca quaedam, quae manifestum habebant vitium, corrigere non sum veritus. In ceteris sicubi diuersum ab interpretibus sentirem, in Notationum libello meam exposui sententiam. — in Herodiano, Stephani adnotationibus, per singulas paginas cum textu propagatis, Memmianas, meas et aliorum interferui, modo nota quapiam distinctas, modo vncis inclusas; ut a Stephaneis possent discerni. — In Latino textu quae pendulo et graciliori caractere sunt exarata, — in Herodiano, ab interprete omissa significant. Vncis quae inclusa sunt in Latinis interpretationibus, a Graeco textu absunt: in — Graecis auctoribus quae his signis sunt inclusa, et ipsa vel ab exemplari aliquo absunt, vel omnino sunt superflua. Asterisci crucis ve nota quibus est praefixa, de iis vel in Nota-

tionibus, vel in Indicib. aliquid adnotatum est. —
Vale.“

Tum p. 453. „In Herodianum Praefatio Friderici
Sylburgii.

„Dionem Herodianus sequitur, suorum temporum
scriptor; vt et Iulius Capitolinus in Alexandro at-
que in Maximo ac Balbino appellat, et ipsemet
Herodianus in prooemio de se testatur. a Marci
enim sine exorsus, Augustam historiam vsque ad
Gordianum tertium deduxit; sexaginta circiter an-
norum historiam complexus. Ac quamquam Dionem
annis excessit perpauca, tamen nec veritatis laude,
nec dicendi genere, illo multum habetur inferior;
immo in multis Dione putatur accuratior. Fuit
autem genere Alexandrinus, Apollonii grammatici,
cognomento Difficilis, filius; grammaticus et ipse,
artium que minutissimus sciscitator; ac multa
scripsit; vt partim Ammianus Marcellinus, partim
Suidas memoriae prodiderunt. In huius porro
scriptoris editione, etsi H. Stephanus magister
meus, tam diligentem nauauit operam, vt spicile-
gii laudem pene omnem omnibus praeriperit; ta-
men ab aliis quoque doctrina et iudicio praestan-
tib. viris animaduersa sunt, quib. auctor hic non
vulgariter vel corrigitur vel illustratur. Inter hos
prima laus debetur Errico Memmio, viro vt digni-
tate, ita etiam eruditionis iudicii que laude clarif-
simo. Is enim a duobus Graecae linguae in Pari-
sienfi academia instauratorib. eximiis adiutus,
Graecum pariter Latinum que textum plurimis in
locis interpolauit; eas que notationes nobis per
Ioann. Opsopoeum cum aliis quibusdam, ad iu-
uandam vtilitatem publicam, benigne communi-
cauit. Quae adnotationes quibus in locis cum
Stephaneis congruebant, a me sunt praeteritae;
vbi autem aliquid habebant peculiare, Stephaneis
sunt additae; nonnusquam etiam ad nostras Nota-
tiones speciales vel ad Indicem reiectae sunt, pro-
vt vid. batur commodius. Collecta insuper, et
huc congesta sunt, quae a ceteris criticis, Tur-
nebo, Leopardo, Hartungo, Casaubono, aliis ve
obseruata et Notationum libris prodita fuerunt.
A me quoque collata sunt nonnulla; etsi non
magni fortasse ponderis, tamen aliquam profundi-

oris cogitationis ansam acutioribus praebitura. Inter quae ut discrimen teneatur, Memmianis in fine apposita est littera *M*: meis, interdum *S*. littera, interdum *Gr.* adscripta. alicubi etiam, ubi nostra Stephaneis adiicienda erant, vncis ea vtrimque hoc modo [] sunt inclusa. Et quoniam Stephanus e paginis ad paginas subinde lectorem remittit, earum quoque numeros in exteriori margine visum est adscribere, ne longo quaerendi labore quisquam defatigaretur. Adhaec quia Stephanus Adnotationes quasdam editioni suae in fine seorsum apposuerat, eas quoque suo quasque loco inferere libuit, ad iuanda legentium commoda. Verum *multas ille passim in margine promisit, quas tamen in fine non exhibuit, sed in aliud tempus distulit.* De ceteris quae Stephaneae editioni sunt peculiaria, ipse Stephanus partim in Praefatione, partim Notationum initio monet. Haec tibi lector indicanda existimaui. Tu cuique quas hac in parte debes gratias, si factis non potes, animi saltem voluntatis quae propensione referre memineris. Vale. Francof. XIII. Kal. Aug. a Chr. MDLXXXIX.“

Qua finiuntur ista pag. 454. init., eadem subiicitur quaedam pars „ex Praefat. H. Steph. ad Ph. Sidneium, Virum Gener.“ quae erat in Stp. ed. pag. sine numero tertia extr. sq.

Dein p. 455 — 458. repetitur „II. Stp. Praefatio in suum examen interpret. Pol.“ — p. 459. quoque „Ang. Politiani ad Innoc. VIII. Praefatio — *Quum* —“ partim tamen modo, ad p. 460. i. ubi sequitur „Angelus Pol. Andreae Magn. suo S.º epistola illa *Efflagitari* — tota cum fine „a. Salutis MCCCCXCIII.“

Post, extr. pag. 460. ad 462. med. „Herodiani librorum argumenta“ quae supra in Bas. 2. L., sed omissa clausula ista ex Aur. Vict.

Secundum quae Noster ipse productus p. 463. „*Ἡρωδιανου της μετα Μ. β. [ἰστοριων] βιβλια δ'ατῶ. Βιβλιον πρωτον. Προομιον.*“ Latina autem Vs. vt ap. Stp. supra, — ad p. 622. i., sinem faciente, media in pag., figura, ligno incisa, grandiore et arbitraria.

Interponitur p. 623. Zosimus totus et alii Graeci cum Vs. Lat. vsque ad p. 893. med., vacuo relicto rel. spatio. Tum a tergo (p. 894.) „Imperatorum etc. Series Chronologica. — Ex Antiquitatibus Constantinopolitanis; Palatinae bibliothecae libro. (unde tantum in Herodianum cepimus Latinam, non item Gr., seriem, ob diuersos partim annos)

M. Antoninus imperauit annos	XIX,	5671.
Commodus — —	XIII,	5684.
Heluius Pertinax — mens.	VI,	—
Seuerus — ann.	XVIII,	5702.
Antoninus — —	VII,	5709.
Macrinus — —	II,	5713.
Alexander — —	XIII,	5726.
Maximinus — —	III,	5729.
Gordianus — —	VI,	5735. “

vsque ad p. 898. i., vbi sequitur rursus alia „E lib. qui Temp. computatio inscribitur, (vnde iterum modo Lat. excerptimus)

M. Antoninus imperauit annos	16	5673.
Commodus — —	12	5683.
Seuerus — —	18	5703.
Ant. Caracallus — —	7	5710.
Ant. alius, Heliogab. — —	4	5714.
Alexander Mamaeae — —	14	5727.
Maximinus — —	3	5730.
Gordianus — —	6	5736. “ vs-

que ad p. 900. i. vbi med. iterum eadem figura lignea.

A p. 901. — „In Romanae Historiae Graecolatini syntagma Notationis Frid. Syllburgii (ad p. 944. vltra med. duabus sectis columnis, in alios, dein) In Herodianum.

„Herodiani quoniam m. s. exemplar nancisci haud licuit, propterea ex impressis optimae quaeque editiones a nobis fuerunt comparatae. Inter quas etsi Stephanea integritatis nomine principem locum iure sibi vidicat, tamen ceteras quoque interdum consuluisse non poenituit. Quemadmodum igitur in textu supra, ita hic in (sic damus pro *inhicita*) notationibus ad Stephaneam editionem adhibebitur primum Aldina minor; quae octaua forma prodiit anno Chr. 1524: deinde

duae Basileenses; altera Henrici Petri, eadem forma; altera, Ioannis Walderi, forma enchiridii. His addentur Henrici Memmii aliorumque doctorum virorum notationes, quae supra in textui adiunctis scholiis minus commode poni posse videbantur; tum ea quae postea se quasi per spicilegium obtulerunt, vel ab aliis, vel a me ipso deprehensa, ex quo numero sunt quae diligentissimus antiquitatis instaurator Andr. Schottus ex Hispaniis ad me nuper misit, e vet. m. f. codice de prompta.

Hae notae, nunc incipientes, finiunt p. 952. fere extr. vbi succedunt aliae in alios, vsque ad p. 970. m.

Post vacuum spatium p. sq. est praefatiuncula ad Indices, qui, coepti, eadem pagina longius trahuntur, sed numeris diuersis, Graecus tenens eosdem serie superiori numeros vsque ad 1052. sed Lat. inde novos ad 69, ultra medium.

Tergum deinde habet Addenda et Corrigenda „Candido Lectori Salutem“ vnus paginae, nec illius plenae. Insequens pag. rursus inanis, sed a tergo claudit insigne illud Wecheli superius.

Iam, praeter Indicem Gr., tripartita serie sectione que per paginam quamuis constantem, nec modo explicationibus verborum et phrasium, sed et correctionibus atque coniecturis in certa loca, — maxime spectandus hic textus, a pag. 465. inde, qui gerit 1) elementa minora quidem, at Stephaneis maiora tamen, acria, munda,

2) compendia eadem,

3) praecipuum hoc, vt cuiusque paginae versus, intra textum Gr. et Lat., numerentur per denarios,

4) initio Prooemii et nouorum librorum elementa grandiora, Stephaneis simillima,

5) sectiones pauciores singulorum librorum, ita, vt modo post Prooemium vna teneat litteram magnam, sed reliquae Stephani veniant in serie textus Gr., paululo quacque diremta interuallo,

6) sententias in margine Gr. indicatas per figuram manus, cuius digitus post pollicem longius porrigitur, id que extra et intra orationes,

7) orationes has et ipsas, in capite et calce, modo illo intervallo parvo seiunctas, at instructas in margine Gr. istis vncis (,) aut (");

8) parenthesis signa eadem cum Stephano (),

9) peculiare aliquod nouae sectionis signum, habens figuram litterae vel numeri 9 maioris, sed in capite prope toto oppleti nigro colore, vt p. 503. l. 30. 508. l. 9. 511. l. 41. quae figura et in Vs. Lat.

10) distinctiones alias interdum, quas indicamus in opere;

11) vitia nec eadem Stephani, nec alia, quod meminerim; magni momenti,

12) lectiones easdem cum Stephano, praeter pauculas, in opere productas, vt cum ad 8, 5, 8. e. pro *η* deligitur *τ* et cum ed. Ald. et Bas.

Caeterum Sylburgius 1) lectiones textus saepe tantum memoriter profert, cf. ad 2, 7, 1. e. p. 206. m.

2) correctiones et coniecturas vero interdum easdem cum Codd. nostris, vt cum Bau. 3, 12, 25. e. 7, 7, 7. p. 734. m. 8, 3, 16. p. 966. i. 8, 4, 23. p. 1003. e.

3) supra iam ipse monuit de vocibus quibusdam, in Gr. textu inclusis vncis longioribus (), quae viderentur abesse posse, de quibus cf. in opere, praeter titulum p. 1. Var. L. a), quoque 5, 6, 5. p. 175. 8, 7, 7. p. 1081. etc.

1593. 8. Ingolstadt. (ad quam, in opere dictam Ing. 1., b. Ernesti, quondam possessor, in plagula pura ante frontem „in Bibl. D. Marci est Codex Mss. n. CCCLXXXIX. Herodiani, cuius specimen est ap. Theupolum p. 187.) Ei titulus:

„*Ἡρωδιανοῦ Ἱστοριῶν βιβλία η.*

Herodiani Historiarum libri VIII.

Cum Interpretatione Latina.“

Tum insigne quadrati maioris, per angulos ornati varie, sed continentis latum circulum duplicem, cum sententia, elementis grandibus circumducta, *Sapiens Dominabitur Astris.* et intra fines circuli interioris triplicis quae figuram matronae, coronato cum capite, solutis in humero utroque crinibus, solis imagine radiantis in pectore summo, veste pendula et fluctuante cum lemniscis, tenentis sinistra quidem manu pateram latioram cum stipite tamen s. manubrio, dum e patera surgit fumus, — sed dextra sceptrum, — et pedibus stantis in globo

coelesti, in quo efformatas videas lunam, duabus
zonis s. fasciis stellulas, et solem radiatum.

Post scribantur: „Cum gratia et privilegio Caesaris
Majest. Ingolstadtii

Excudebat David Sartorius.

Anno M. D. XCIII.“

A tergo vacua est pagina, sed sequens tenet „Impe-
ratores, quorum res gestae ab Herodiano describun-
tur (ex ordine deinceps, subter se quisque) Com-
modus. Pertinax. Iulianus. Severus. Antoninus
et Geta. Macrinus. Pseudoantoninus. Alexander
Maximinus. Maximus et Baibinus.“ cum numero
I. pag.

In aversa pagina incipit Gr. textus „*Ἡρωδιανὸς τῆς μετὰ
Μάρκον βασιλείας ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον πρῶτον.
Προοίμιον*“ e regione Vers. Pol. „Herodiani Histo-
riae de imperio post Marcum, libri VIII Liber Pri-
mus. Prooemium.“ cum numeris p. 2; — 401. vl-
tra medium, in fine Gr. „*Τέλος*“ sed Lat. „Cum
facultate superiorum.“ subiecta figura, ligno incisa,
per quadratum partim, (in medio cum capite viri)
cui extrento affixae aliae figurae acuminatae binae.
In tergo paginae „Errata (deinceps vna serie et)
— Paucula alia omissione vel permutatione accen-
tuum et literarum commissa, facile Lector ipse
emendabit.“

Textus exterior quidem prae se fert 1) formam Ste-
phanci per sectiones et litteras initiales, et typos
eiusdem moduli minimi, verum per longe paucissima
compendia,

- 2) orationes similiter separatas, vel minus, et di-
stinctas vncis („in Gr. sed in Vs.“) qui vnci et
omissi pariter interdum, vt p. 108. e. sq. initio
orat. it. p. 126. m. init. et fine, etc.
- 3) diuersa, vt p. 4. e. init. sectionis ΤΩΙ cum iota,
p. Steph. nudo ΤΩ;
- 4) distinctiones saepe alias, quam Steph. cf. per
opus,
- 5) praeter Notas nullas, vitia quoque, aut Steph.
vt p. 14. l. 5. ad I, 5, 5. e. ἀκριβῶς cum iota, aut
alia, cf. praeter Errata illa, ab editore ad calcem
data, p. 88. e. ἀπάζαν, etc. per opus interdum
notata, cf. 4, 3, 3. i.

6) lectiones plerasque Steph., tum veteres, tum ab eo propositas per coniecturam, quas adeo in textum receptas reperias, cf. 4, 5, 12. i. 7, 8, 8. e. 8, 8, 18. i. saepe numero cupidius et temere, sed et cum deprauatione, cf. per opus et 7, 1, 16. p. 565. it. ib. 21. p. 573.

quemadmodum et emendationes Steph. ad Vers. Pol. statim recipiuntur in Vs. vt p. 17. e. ad 1, 6, 3. p. 190.

sed vt Stp. coniecturae quaedam, receptae quamvis, tamen vncis in Gr. includantur; vt 4, 15, 19. e. at 7, 10, 3. e. partim modo, quo videatur editor inclinasse potius ad partes emendationes que Sylburg.

7) lectiones peculiare, vt 8, 7, 22. p. 1101. *ἵπαν-
τατο* p. edd. et Mss. *ἵπνυτετο*, per se quidem non male e forma contracta, — sed omisso pron. ad 8, 8, 2. p. 1104. *αὐτήν*, haud dubie ob pr. simile *αὐτῶν*.

Caeterum b. Ernesti in Prooemio tantum p. 2. ad marginem Gr. alleuerat ter Var. Lect. e Ms. Ve. et Theupolo.

608. 8. Ingolstadt., in opere mihi Ing. 2., cum priori eadem, etiam adeo quoad paginas, harum que numeros, praeter haec

1) extrema in titulo: „Ingolstadtii.

Ex Typographeo Adami Sartorii.

Anno M.DCVIII.“

2) quod typi sunt obtusi, et plura compendia, quam in pr. cf. p. 10. l. 2.

3) aliae distinctiones interdum, cf. per opus,

4) inconstanter suscipiuntur coniecturae Steph., etiam cum deprauatione, cf. antea in 1. nr. 6., sed minus ad 4, 5, 12. i. p. 874.

5) lectiones deliguntur e Bas. 2. et nominatim e Bas. 2. Leisn., cf. 8, 8, 3. p. 1105.; sed simul etiam e Steph. ib. 7. p. 1111.

6) vitiiis laborat suis, tum omittendo 3, 2, 5. p. 508. 4, 12, 11. e. 8, 5, 3. p. 1022. tum aliter 2, 1, 22. i. *παύσεσθαι* p. *παύσεσθε* e Bas. 1. cf. p. 2. l. 6. p. 8. l. vlt.

quanquam communia habet quoque cum priori, vt p. 10. l. 12. *σε* p. *τε*, cf. ib. l. 16. p. 14. l. 5. it. 2, 2, 22. p. 57. 4, 12, 12. i.

- 7) correctior comparet in partibus, vt 4, 14, 8. e. vbi iota seruat adeo contra Steph. in ἀποβ., cf. 6, 1, 5. i. vbi editor correxit prioris vitium, seruatis istius omillis tamen.
- 8) lectionem aliam, quam vulg., retulit, per se non malam, 7, 8, 6. οἶμαι p. οἴομαι, vna cum Boecl. 2. — it. cum Ing. 1. e voluntate Steph. 2, 2, 9. p. 42. 5, 4, 8. p. 105. — it. veram 3, 11, 6. p. 691.
1624. 8. Lugdun. cum titulo logiori, fere e titulo ed. Steph.:

„*Ἡρωδιανῆς ἱστοριῶν βιβλία η.*

Herodiani Hist. Libri VIII.

„Cum *Ang. Politiani* interpretatione; et huius partim supplem., partim examine *H. Stephani*: nec non eiusdem emendationibus quorundam Graeci contextus locorum, et expositionibus, ad calcem Operis.

„Adiecti sunt etiam *Zofimi Comitis* Historiarum Herodianicas subsequens libri duo, ab eodem *H. Stephano* Graece primum editi.

„Nouissimae huic Editioni accesserunt 1. margini adscriptae, quae sensum historiae capiunt, annotationes. 2. *Gnomologia*, ex Herodiano et Zofimo diligenter collecta. 3. Nominum et Rerum Index.“

Tum figura, ligno incisa, non plene quadrilatera, sed partim rotunda et angustioris spatii, amplectens circum triplicem, diuersae latitudinis, intra quem musca; opinor, expansis alis omnibus cum stellulis, (nisi est potius papilio,) subtus iacente informi bestiola, denique corporis, e cuius latere vtroque eriguntur pedes cancrini quinque, (araneae in speciem,) quorum vltimi latiores, cancri brachia densiora aequantes, contingere vtrinque videntur volucrem superiorem, subscripto vno verbo: „*ΜΑΤΥΡΑ.*“

Sub his „Lugduni,

Sumptibus Petri Ravaud, via Mercatoria ad Sancti Petri vexillum.

M. DC. XXIV.“

Huius paginam auersa est vacui spatii. In lqq. pag. 5½ Dedicatio illa ed. Steph. ad Phil. Sidneum tota, tum pag. 7½ etiam illa ed. Steph. Praefatio, praeter sectionem vltimam ap. Steph. Dein in reliquo paginae spatio figura, ligno incisa, fere vt in vtr. Ingolst., sed latior. Paginam a tergo inancem excipit Noster, post figuram; ligno incisam, totius prope paginae longitudine.

Subter sese deinceps scribuntur haec. „*Ἡρωδιανῆ τῆς α.*
Μ βασιλευσ ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον Πρῶτον. Herodiani Historiae de imperio post Marcum, vel de suis temp., Libri VIII.

„Angelo Politiano Interpretē.

Liber Primus

Ἰροοίμιον. Prooemium.“

sequente Gr. textu et Lat. e regione cum p. 1 — 321. finita, tum Zosimo p. 322 — 470. per 6 lineas cum solo vocab. „Finis“ et figura illa iterum lignea.

Deinde sine numeris in fronte per pag. 17½ H. Steph. Annotatiunculae non tantum in Herodianum, vt in calce ed. Steph., sed etiam in Zosimum, vnus hae paginae et dimidia, cum figura rursus lignea ista.

Post habetur, iterum sine numeris „Interpretationis huius partim supplementum, partim examen. Authore H. Stephano“ per paginas 36½ cum vacuo spatio reliquo.

Inde, rursus sine numeris, „Gnomologia ex Herod. et Zof. diligenter collecta“ Latine tantum, et e Zof. modo binis sententiolis, per pag. 8½ cum spatio vacuo.

Denique „Index rerum magis notabilium hoc opusculo contentarum“ Latinus tantum, sine numeris per pag. 29½ cum „Finis“ et figura illa lignea quartum.

Pag. sequenti media, intra quadratum amplum, per latera varie exornatum leguntur:

„Lugduni

„Ex Typographia

Claudii Cayne.

MDCXXIV.“

Iam porro in textu conspiciuntur Gr. haec: 1) Prooemium, incipiens per litteram grandiore in figura quadrilatera, dissectum est in tres partes, secus ac in ed. Steph.

2) sectiones reliquae, vt ap. Steph.

3) textum intra Gr. et Lat., loco numerorum Syllb. per decades, sicut per paginam quamque elementa quatuor A B C D, non aequo intervallo, inde a pag. 2, sicut p. 1. modo A.

4) orationes separantur quaedam, non tamen minores, cf. p. 13. e. D., nec adeo maiores, cf. p. 14. e. D.; desinitatae omnes vncis illis in margine

(,), vt sententiae suo aliquo insigni et veluti hederâ suspensa.

- 5) typi fere aequant Stephaneos magnitudine, non item acie, sed
 6) compendia habent aut eadem cum Steph., aut alia, et adeo maiora, vt p. 9. D. l. 4. 16. l. vlt. 18. l. vlt. III. B. l. 6. 136. B. l. 5.
 7) distinctiones pluries Steph., quam Ing., sed aliae etiam, quam Steph., interdum ex Ald. it. Bas. 2. R. it. Bas. 1. — it. adeo cum Ms. Ba. 8, 8, 10. e. p. 1118.

peculiares porro non ineptae, vt colon in periodo compositâ, v. c. 7, 9, 8. p. 786.

- 8) vitia, communia illa cum Bas. 1. R. aut 2. Leisn. ad 7, 9. 7. p. 780. Var. L. u), sed et propria, vt p. 10. B. l. 7. it. ad 8, 4, 24. i. 30. p. 1047. it. in omiſſis, tum art. 7, 9, 15. it. δὲ 8, 8, 19. i. et subst. πρὸςβας 8, 3, 6. i. tum pluribus vocibus ad 6. 6. 2. p. 415. — it. in male transpositis 6, 9, 7. i. — it. in confusis litteris 5, 8, 18. e. p. 266.

- 9) scripturam peculiarem, dum sola haec editio dividit ἐπὶ πλείον 8, 8, 14. p. 1126. — ἔξδου. I, 10, 5. p. 390. cum iota,

- 10) lectiones alias, vel ex aliis edit., vt cum Ing. 2. ad 3, 15, 18. m. it. cum Bas. 2. Leisn. ad 5, 6, 5. i.

vel proprias, non per se malas, 1, 2, 5. p. 47. 2, 6, 13. e. 2, 12, 7. e. 5, 5, 12. p. 148. 6, 6, 10. e. p. 437. 8, 2, 2. m. p. 924. 8, 5, 10. e. 8, 7, 1. p. 1073. — in quibus et quaedam fuerint e lapsu operarum, vt sunt aut videntur hae p. 153. A. l. 5. γένοντο p. γένοντο, (quo de tetigi ad 4, 1, 4. p. 799. demum in Nouis Add.) it. 7, 11, 5. p. 849. 8, 1, 13. p. 919. 8, 8, 11. i. — vt cum Ms. Ba. adeo 6, 5, 16. p. 395. 6, 9, 6. p. 520. — semel denique e Steph. monito forte p. 58. l. pen. ad 2, 2, 12. i.

Caeterum editor stellulas illas (*), futurae Notae signa, tum omittit, vt p. 260. i. ad 7, 2, 11. p. 595. it. p. 261. e. ad 7, 3, 2. i. et p. 263. i. ad 7, 3, 10. i. (quibus tamen locis ad calcem editor e Steph. subiecit Notas; in qua calce tamen ad secundum locum male habet numerus 262, pro his veris ,,261. Scribo γνο-

μένων. — 262. Scribo καὶ λ.“) — tum contra signum posuit illud p. 237. D. l. i. ad 7, 10, 16. e. vbi nil Notae ad calcem; quo de genere Steph. obliuionis; vel professionis, aliis rebus impeditae, supra etiam Sylburgius;

1627. 8. Parei, (in opere prima dicta et Par. I.) qua de; cum non amplius in manibus esset, coactus sum dare sola haec, quae olim comparando in liturariis meis exsignabam. Titulus fuit:

„*Ἡρωδιανὸς τῆς μ. Μ. βασιλείας ἰστοριῶν βιβλίον ὄκτω.*

Herodiani Historiae de suis temporibus libri VIII.

E graeco quondam in linguam latinam conuersae ab Ang. Politiano: nunc vero a variis mendis castigatae et notis brevioribus illustratae:

studio et opera

Danielis Parei, Philip. Filii. Dau. Nepotis.

Francofurti ad Moenum

Typis Ioh. Friderici Weyssii,

Impensis Gulielmi Fitzeri,

Anno ∞ IO CXXVII.“

(Manu adscripta erant haec. „TS. Reinesius D. — Editioni Londin. a. 1637. apud Thom. Harper, impensis Sam. Browne, accessit Speculum Principum bonorum et malorum ex Herod. l. VIII. excerptum. — Edit. Basil. Graeco-Lat. curata a Ioh. Huobero Med. ib. a. 1549. in 8. — Ioh. Henr. Boecleri cum Indice luculento philologico D. Balth. Scheid. Argentor. ap. Ios. Städel in 8. 1661. — Mentio Herodiani apud — Capitol. in Clodio Albino p. 325, et Alex. Mammaea p. 373. — Lamprid. in Ant. Diadumeno p. 292. — Euagr. l. 5. hist. eccl. c. vlt. — Phot. Biblioth. c. 99. — Capitol. in Diadum. suis: Herodianus scriptor graecus.“)

Tum Dedicatio: „Praecellentissimo Viro Henr. Altingo Salutem dicit Daniel Pareus.“ Post varia, quorum summa est solatium in calamitate e veteribus scriptoribus, enumeratis quae, quos legerit, ediderit et illustrarit commentario libello, pergit sic. „Eandem medicinam mihi polliceri visus sum ex lectione accuratissimi scriptoris Herodiani, qui historiam sui temporis annorum sexaginta a Marco Imperatore vsque ad Gordianum III. est perseque-

tus. In eo quippe obseruauit, imperii sceptrâ non eodem fortunâ nutu volui; sed variis ac repentinis interstitiis inquietari, nihil que adeo hodie contingere, quod non et olim subierit Deorum illa purpurata natio. In tantum igitur placuit Romanae historiae autor ille, vt e manibus non ante deposuerim, quam et Graecum iuxta ac Latinum textum probe excussissem, in capita ordine digessissem, notis que breuioribus illustrassissem, id que in priuum duntaxat meum vsum. Quam quidem opellam meam vbi amicorum alter et alter forte viderunt, persuadere sese mihi studuerunt, vt sic concinnatam historiam Herodiani publici quoque iuris facerem: quo laboris huius cuiusmodi fructus ad plures quoque derivaretur. — Neapoli ad Moganum, a. d. XXVIV. Aug. Anno ∞ IOCCXXVI. “ Sequitur „Ang. Politiani ad Innocent VIII. — Praefatio“ sine subscripto, nisi per Ms. „ prid. Non. Mai. a. 1493. Andreae Magnanimo suo versionem suam commendat et vt excudi eam procuraret, rogat, e iusculo Fesulano. Extat in edit. Basil. Huoberi a. 1549. “

Dehinc „Praefatio ad Lectorem (vt in fronte paginarum sqq. modo inscribitur, a me repetita, quoniam est veluti Epitome s. Compendium Herodiani.) — Lectori Beniuolo S. — In Herodiani historiis videbis rerum casus admirandos, et vices obseruatione dignissimas. M. Ael. Antonius Philosophus orbis defensor, speculum virtutis, bone Deus, quam perniciosum humani generis hostem, quam profundum vitiorum gurgitem et genuisse, et reliquisse hic legitur? An non Commodus hic, paternas virtutes abiecit, opt. illius exemplis proculcatis, specimina ipse proposuit malitiei et dedecoris? quibus non solum militem, verum etiam Senatum populum que Romanum ita infecit, vt civilem et vtilem Principem Pertinacem ob virtutem exosum haberent, ac parricidio extinguerent? Mali autem praecipitium quam sit obuium, ostendit ruina illa, qua vulgus non solum, sed sanctiss. et doctiss. viri prolabi videntur. Didius Iulianus aequi sacerdos, iusti doctor, legum custos, cauponatur imperiam, id que sanguine luiturus, Neque

est quod quis existimet, peccatum numerositate correctorum facile corrigi posse, postquam inoleverit; cum infida illa imperii et simulata rectorum societas vel optimos corrumpat ambitione, fomenta tyrannidis subministrat, diuaricet que imperia: proscriptionum denique et parricidiorum proponat interdum exempla: quod ipsa Albini, Pescennii tempora loquuntur: et Seueri Principis, qui Caracallam, immitem catulum, post se relinquens, (hic quidem series laborare videtur: sed ab alia manu scripta haec corrigere non potui, libro ipso absente,) cuius venenum superare potuit, fratricidium in Geta nequiuit, immo edocuit. qui certiss. hoc est, Sceleratas acquirendi regni et tyrannidis artes, tanquam adminicula successionis in usum traduci: quae licet perdurare diu nequeant, paruo tamen tempore, et priuatis et publicis rebus, summam eam que perennem calamitatem infligunt: dum scelus ipsum foeditatis suae affectatores et admissarios habeat, qui omnem florem, omnem odorem virtutis conspurcare nitantur, quo factum, vt neque Macrini ad summa adspirantis animus, neque Diadumeni generosa indoles exerere sese potuerit: quando luxu perditus miles, et imperiosus, Bassiani indulgentiam, in Helio-gabalo monstro rediuuiam, amplectebatur: ac quam ipsa diuinitas diutius tolerare non posset, portentosam pecudem laetiori animo perferre, (historicorum more, opinor, p. imperf. priori) quam insequentem omnibus numeris absolutum et imperatoriis virtutibus perfectissimum Principem Alexandrum. Correptione enim offensum vitium, virtutis lenimen non moratur: ac fastidio medicinae, medicum ipsum perdere cupit. Tantam vero pertinaciam iustitiae oculus vt edomaret, Ultio diuina praesto fuit: quae duos illos Maximinos Senatui, militique carnifices immisit, Gordianum ostensum rapuit, Pupienum Balbinum que committit; postremo puerum Gordianum imperio praeficit, tutoribus gubernatoribus que subiectum. initia certe horrendi exitii, quod paulo post Rempubli- cam Romanorum ferme totam inuenit ac pessundedit: Sic finitur sine subscripto.

mium (p. *Septimum*) Scuerum, Antoninum (rurfus p. *Antonium*) Caracallam, Heliogabalum, et Maximinum, etc.“

Qua pag. 8 dixi, finiebant haec modo „Daniel Pareus. Phil. Fil. Dau. Nepos.“

Nunc prioris ed. eadem Praefatio: „Lectori Beneuolo S. (sed finis alius pag. sequentis lin. 6.) — pessum dedit. Tantum est. Vale, et Herodiani Historias magni aestima.“

Statim post „Summarium Herodiani, ex Photii bibliotheca p. 102. 103.“ Latine tantum, finiens cum pag. sq.

Noua pag. habuit (cum fronte priorum pag. „ad Lectorem“) partem modo Epistolae Ang. Politiani ad Andr. Magnanimum „Efflagitari — post edentur, (et a med. pag.) Eiusdem Polit. Praefatio ad Innocent. VIII. — Cum Romae — anxietas (post quam partem iterum istius additum modo) Vale“ vacuo relicto paginae spatio inde a medio fere.

Tum noua pag. coepit his: „Innocentius Papa VIII. dilecto filio, Angelo Pol. Salutem et Apostolicam benedictionem. — Herodianum — Datum Romae — die 16. Aug. M. CCCC. LXXXVII.“ —

Dein in media pag. „Augustinus Maffeus, Ang. Politiano. S. D. — Cum esses Romae — euigilabit. Vale.“ quae finiebant pag. sq.

Tum „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. (partim modo a principio) — Herodianus suorum temp. — prodiderunt.“

Eadem pag. med. „Ex Praefatione H. Stephani ad Phil. Sidneium (ex media tantum) Duos ad te — complectatur.“ quae excepit in sq. pag. med. „Eiusdem H. Steph. Iudicium de Interpretatione Ang. Politiani. (proprie ex H. Steph. „Praef. in suum examen Interpret. Pol.“ principium modo) — Quantus — fraudauerit.“

Tandem a tergo tria in laudem Herodiani testimonia, quae infra exhibeo, nunc accedens ad nouam pag., cuius frons ornata parallelogrammo, ligneo, varie exsculpto, ramis foliatis, floribus, cinaris cum calathis, etc. Sub qua figura

1) Ηροδιανῆς τῆς μετὰ Μάρκον
 βασιλείας ἱστοριῶν βιβλίον
 πρῶτον.
 Προοίμιον.
 Herodiani Historiae de
 imperio Rom. Imperato-
 rum post Marcum, Liber
 primus,
 Prooemium.“

quod, coeptum elemento grandi in quadrato, sine vllis sectionibus, continuo pergit vsque ad p. 3. init., post quae „Breuiarium Libri primi“ fortassis idem cum illo ed. prioris, longius quidem, vt ad finem paginae modo praebeantur quatuor versus textus Gr. ac Lat., qui textus tenet deinceps eadem illa prioris ed. 1) sectiones cum numeris Rom., 2) marginalia, continentia illa tum argumenta historica, vt p. 3. e. „I. Marci filius Verissimus moritur“ per mera adeo nom. propr. vt p. 6. „Ptolemaeus, — Antigonus, etc.“ it. p. 23. m. „Festum Matris Deum“ p. 26. e. „Lauri odores contra pestem valent“ p. 33. i. „Sacra via“ tum e moribus vt l. 2. p. 50. e. „Beneficiorum memoria“ p. 54. m. „Sella non facit Imperatorem: sed res gestae. — Memoria iniuriarum tenax“ p. 60. e. „Sub iniusto Imperatore omnia in peius ruunt: licentia militum gliscit“ p. 71. m. „Miles probatur labore, molitiae“ — p. 72. m. „Roma *ἐστὶν* Imperii“ — l. 3. p. 87. m. „Byzantium“ — l. 7. p. 219. i. „Tyrannorum res lubricae“ — l. 8. p. 248. i. „Oratio legati“ p. 261. i. „Oratio Maximi“ — 3) orationes cum titulis, *Δημηγορία* λ. sed non omnes dissectas, cf. p. 7. 9. nec separatas minores, cf. p. 11. sect. XI. extr. nec longiores ab init. cf. p. 12. — 4) sectiones textus interdum breues admodum, vt XXII. p. 18. XXIX. p. 21. et solum in Vs. cf. p. 26. 28. 33. — 5) finem quidem librorum semper sine subscriptis, at interuallum ad sequentem impar, et quemque librum cum suo aliquo Breuiario, vsque ad p. 266. qua inchoata desinunt textus vterque cum „Τέλος. — Finis.“

Relicta pagina dein vacua, attexitur „Index rerum memorabilium in Herodiano per 6½ pag. litteris minutissimis, quae pag. vltra medium inanis habet modo „Finis.“

A tergo nihil, sed in pag. noua titulus alius: „Principum honorum et malorum Speculum, siue Monita et Exempla Ethico-Politica: Quae virtutes et vitia Prin-

cipum spectant. Ex Herodiani Historiarum sui temporis Libris VIII. Excerpta a Daniele Pareo.

Londini,

Venalia prostant apud Sam. Brown,
Anno M. DC. XXXVIII.“

Post tergum vacuum rursus „Aphorismi Ethico-Politici. Ex Herodiani Hist. sui temp. Lib. I. Prooemio.“ a p. 3 — 49. extr. qui Aphorismi, vt nomen fert, secti in particulas, maiores, minores, cum numeris Rom. Latinas res producunt cum verbis interdum Gr. Herodiani.

Quam paginam ante dixi hos Aphorismos finisse, sequuntur aliae duae, vbi titulus „Ad Lectorem“ et eadem quae supra „Fridericus Sylburgius, Praefat. in Herodian. — Ex Praef. H. Steph. — Eiusdem H. Stp. Iudicium rel.“

Claudit inane tergum paginae. Tum in mundae papyri plagula Ernesti haec atramento scripserat. „Solebant vet. m. Principes nouis Principibus gratulati per publicas legationes, id quod discimus exemplo Pertinacis p. 53. Nigri p. 65. — ad p. 32. de templo pacis. ad Numae tempus refert Clemens Stromat. L. V. p. 234. ed. Sylb. d. huic sententiae aduersatur Tertullianus, qui Numae temp. nulla templa fuisse ait. Certius itaque autoribus Suet. in Vit. Vesp. c. 9. Plin. XXXVI. 15. Vespasiano Iudaeorum victori tribuitur, de cuius splendore cf. Ioseph. Bell. Iud. L. VII. c. 24. Plin. l. c. von Seelen de Dea Pace. Progr. Lubec. 1718. ed. p. 7. 8. Procop. L. IV. de bello Goth. dr. *νεὴς κεραινοβλήτος*. — Solebant recens creato imperatori s. regi praeferre ignem. cf. p. 65. §. 30. — NB. Steph. ibi legi vult: *ἐνᾶσε*. v. c. I. 17. Herodianus (sequebatur vox per compendium, mihi quidem non explicandum) dicit *ἐνᾶσεν* p. *ἐνᾶσε*. ita ap. Aelian. V. H. XIV. 33. — Sueton. in Aug. c. 24. Disciplinam milit. seuerissime rexit, ne legatorum quidem cuiquam nisi grauate, hibernis que demum mensibus permisit, vxores inuifere.“

Iam textus Gr. 1) litterae sunt minores, vt Steph., nitidae que

- 2) cum compendiis fere iisdem,
- 3) ratio reliqua correctior in vniuersum, quam prioris Par., cuius vitia non omnia fert, at alia, in-

terdum a manu b. Ern. correcta, vt $\lambda\acute{\upsilon}\sigma\sigma\epsilon\theta\alpha\iota$ p. $\lambda\eta\sigma$. p. 17. lect. XXI. l. 3. ad 1, 8, 12. p. 31. it. p. 21. in extritam prelis litteram τ adscribendo, ad 1, 9, 21. p. 374. it. p. sq. e. affigendo s in fine $\acute{\alpha}\beta\acute{\alpha}\tau\omicron\nu$ 1, 10, 6. p. 392. it. p. 23. m. pro $\acute{\alpha}\rho\kappa\eta$ formando χ ad 1, 10, 11. i. it. p. 27. i. allinendo scite ν ad $\tau\acute{\omega}$ 1, 12, 5. p. 481. ib. p. m. p. $\tau\iota\mu\acute{\alpha}\varsigma$ fingendo η ib. 8. p. 488. sed mox intacto $\acute{\alpha}\theta\rho\acute{\iota}\zeta\omega\nu$ p. \omicron ib. p. 492. etc. qualem indulgentiam (incuriam enim nolim dicere, sed potius properationem in legendo) b. Viri, atque adeo Iuuenis adhuc, in opere tetigi alias; cf. 3, 11, 16. 3, 15, 2. i. 8. p. 778. 10. p. 781. 12. p. 784. 4, 1, 2. i. et, quod demum nunc reperi, in omissis quatuor vocibus 3, 4, 17. p. 553. Add.

tum in vitia communia cum priori 1. cf. vniuerse 1, 7, 7. m. p. 248. 2, 4, 6. e. 3, 8, 6. p. 622. 3, 15, 14. i. 4, 1, 9. p. 805. f), 4, 15, 8. p. 1047. 6, 4, 2. i. 7, 8, 5. p. 749. Add. — it. per confus. particip. aor. 1. et fut. 1, 4, 8. p. 106. vel contra 4, 1, 9. p. 805. d), — it. per repetitum vocabulum 6, 3, 15. i. — it. per omissa 1, 1, 5. p. 16. 1, 6, 24. p. 228. 1, 8, 8. p. 291. 1, 14, 7. p. 605. 2, 10, 17. p. 330. 4, 2, 2. i. 3. i. 5. e. — plura 7, 1, 14. p. 560.

quae quidem editor ipse correxit, non bene 1, 6, 21. p. 224. sed stultius 3, 4, 4. p. 539.

sed in vitia propria cf. vniuerse 1, 10, 15. p. 413. i.), 2, 11, 16. p. 355. 2, 14, 7. p. 440. 3, 9, 17. p. 657. 4, 1, 9. p. 804. 4, 2, 15. e.) 4, 12, 8. p. 997. — it. per omissa 1, 11, 2. p. 421. 2, 10, 15. i. 3, 1, 8. p. 494. 3, 3, 5. p. 528. — it. per spiritum subst. 3, 1, 11. p. 497. — it. per accentus 1, 3, 1. e. 1, 14, 14. e. Add. in $\tau\acute{\iota}\nu\alpha$.

perro in vitia aliunde, quam e priori 1., vt ex Ald. 3, 2, 2. p. 505. 2), it. e Steph. per vet. lect. 1, 5, 23. e. it. e Bas. 1. R. 1, 10, 10. e. Add., it. e Bas. 2. 1, 9, 2. p. 333. 1, 11, 9. p. 445. 1, 12, 3. e. 2, 14, 9. i. 3, 1, 4. i.

quo et referri possunt, quae separatim sequuntur

- 4) lectiones vitiosae, per parenthesin quidem ineptam, 1, 10, 15. k) e Bas. 2. R. aut Lugd. — it. per confusa, vt $\delta\eta$ p. $\delta\epsilon$ 2, 11, 12. p. 351. e Bas.

2. — it. propriae, in *dē* p. 7^e 6, 6, 2. p. 415. — it. per ordinem alium 2. 11, 13. p. 351. — alit. 7, 4, 5. p. 654. — etiam magis, quam prioris cf. 5, 7, 7. i.
- 5) lectiones per se quidem non vitiosae, at for. per errorem operarum tamen, vt 1, 8, 7. p. 28 e Bas. 2. L. sed e Bas. 2. alterutra 1, 10, 10. 399. 2, 12, 7. p. 371. 9. p. 375. 3, 2, 2. b), 12, 9. e. 5, 3, 18. p. 84. — it. propriae 2, 12, m. *dē* p. *dē*, it. in augmento nullo med. 4, 1, 3. p. 79.
- 6) lectiones correctiores, quam prioris 1., vt 1, 4. p. 143. 1, 6, 8. e. 18. e. 1, 8, 1. p. 266. 11. 1. 303. 305. 15. p. 321. 1, 10, 14. p. 410. 15. 1. 413. h), 1, 13, 10. p. 554. 2, 13, 10. p. 395. 3, 2. 11. p. 515. l) et o), 3, 5, 13. e. — etiam, quar. Ald. 1, 9, 5. p. 336. k), e Bas., — etiam, quar. Ald. et Bas. 1, 14, 4. p. 592. ib. 3. p. 590. vbi i. Var. L. debuit esse „Par. 1.“ — etiam, quar. Steph. et Bas. 2. 2, 13, 10. p. 394. h), secus 2. 14, 2. p. 427. l)
- 7) lectiones aliae, quam prioris 1., per se non malae, vt in tempore verb. 1, 12, 18. p. 524. 3, 1. 5. i. — it. aliter 3, 7, 14. e. 5, 3, 20. p. 87. — nec tamen ita elegantes 8, 8, 8. p. 1114. — etiam, quam Bas. 1, 13, 8. p. 546. e Steph. aut Sylb.
- 8) lectiones communes cum priori 1., e Sylb. cum stellula (*) 8, 8, 3. p. 1105. — sed quam omne. ed. al., per se bonae 5, 2, 2. i. 5, 3, 4. p. 61. ib. 22. p. 89. — etiam adeo verae 5, 8, 9. p. 251. e. ex coniectura Sylb. — it. quoad distinct. 1, 8, 14. e. — quoad scripturam, vocales 1, 7, 8. e.
- 9) lectiones aliae, quam prioris 1., quoad externam scribendi formam, vt quoad distinct., aliunde aut propriae, per se non malae 1, 2, 1. e. 1, 11, 12. p. 452. 3, 12, 22. e. 6, 8, 11. p. 502. — non ita bonae 5, 5, 2. p. 131. 6, 5, 17. i. 6, 8, 9. p. 497. — immo stultae 2, 7, 8. e. Add., 3, 7, 19. p. 613. — sed bonae, cum Ms. Ba. 1, 17, 10. p. 721. h) Add. — quoad accentus 1, 4, 10. i. 1, 10, 2. i. 4. p. 385. 3, 3, 11. i. — it. in diction. enclit. 1, 17. 16. p. 728. 21. p. 735. Add. — quoad spiritus, in verb. 8, 1, 6. p. 908. Add. vbi debuit esse Par. 2. — it. in subst. 1, 5, 17. p. 163. — quoad simpl. consonas 2, 12, 4. p. 366. cum Ms. Ba.

10) lectiones aliae, quam in ed. aliis omnibus, quoad distinct. 2, 11, 9. p. 348. — per glossam, in subst. Μαξιμίανον p. pron. αὐτὸν 7, 10, 2. i. — aliter, per se bonae 6, 5, 9. p. 385. — non item 1, 14, 16. p. 625. 2, 11, 16. p. 555.

Caeterum huius margini alleuerat b. Ernestii manus subinde quaedam, 1) vt iuuenilia, non hic repetenda; p. 208. e. 210. m. sqq. 230. i. — 2) obscurius, quam vt praefem, me vere vidisse, p. 213. i. (ad 7, 1, 22. p. 574. sq.) „amicitia lucosa in vita fugienda, turpissima. — Ouid. I. de arte Am. (1, 585.) tuta frequens que via est, per amici fallere noimen. Tuta frequens que licet sit via, crimen habet, et Pers. sat. 5. (116.) talem hominem sic alloquitur; pelliculam veterem retines et fronte politus Astutani retines pauidō sub pectore vulpem“ qui vers. post., clare scriptus, habetur hodie sic, Astutam *vapido* seruas *sub pectore vulpem*. — 3) coniecturas Steph. aut Sylb. p. 25. e. (ad 1, 11, 12. e. p. 458.) p. 26. e. (ad 1, 12, 3. p. 476. m.) p. 97. i. (ad 3, 5, 8. p. 565. e.) „δι“ — aut suas p. 129. (ad 4, 2, 14. p. 823. m) — 4) Var. Lect. edit. p. 137. m. (Ald. ad 4, 5, 15. p. 880. e), — it. p. 159. i. „al. addunt *ἠπάγετο*“ 4, 15. 21. e. vbi nulla est Var. L. et verbum id modo a Par. hac omissum vitiose. — 5) correctionem aut syn. p. 208. i. „χιλίαρχον“ 6, 9, 13. p. 529. vbi ad vulg. *χιλιάρχη* non est Var. L. vt alibi. — 6) versionem p. 96. m., iam praebitam a me ad 3, 5, 4. p. 562. i. — 7) notulas in res aut phrasas, quarum partem in opere iam exhibui, vt p. 38. e. ad 1, 17, 1. p. 703. m. it. p. 87. e. ad 3, 1, 14. p. 502. m. it. p. 106. e. ad 3, 8, 18. p. 638. m. it. p. 111. i. ad 3, 10, 7. p. 670. e. it. p. 114. m. ad 3, 11, 17. p. 703. i. it. p. ead. 114. e. ad l. I. 9. 18. p. 706. m. it. p. 122. ad 3, 14, 13. p. 763. m. it. p. 127. m. ad 4, 1, 4. p. 800. e. it. p. 130. m. bis ad 4, 2, 16. 19. p. 826. e. 829. m. it. p. 143. i. ad 4, 8, 19. p. 936. e. it. p. 162. e. ad 5, 2, 4. p. 34. e. it. p. 188. i. ad 6, 2, 1. sq. p. 309. e. it. p. 221. e. ad 7, 5, 6. p. 674. e. it. p. 235. e. ad 7, 10, 4. p. 816. e. it. p. 250. i. ad 8, 3, 19. Exc. p. 1142. i. — partem vero, ferius repertam, hic modo ostendo, adscriptam in Addendis, vt pag. 39. m. ad 1, 17, 5. p. 710. m. it. p. 63. m. ad 2, 7, 13. p. 232. m. it. p. 79. e. ad 2, 13, 18. sq. p. 415. e.

Idem que Ern. semel, improbaturus Verf. Pol., d
secuit crucibus atro pennae colore p. III. m. sec
XXXIV. i. ad 3, 10, 9. p. 671. e.

Denique hoc etiam tardius visum, vt, quanquam co
stans haec ed. in elementis magnis, nomini propr
concessis, tamen dederit p. 95. e. τῶν — Βαυβάζων e
3, 4, 18. e. sed p. 109. e. ad 3, 9, 19. p. 659. τοῖς βαυ
it. p. 13. m. ad 1, 6, 23. e. etc., haud dubie sum
illo primi loci honore e Bas. 1. R.

1644. 8. Boecleri, quam in manibus habitam, nescio vnd
sic comparatam tunc in liturariis reperi.

„*Ἡρωδιανῶν ἱστοριῶν βιβλία η.* — Herodiani Hist. l. VII
— editi cura Io. H. Boecleri Argentorati ex Officin
Io. Phil. Mülbii. — M. DCXLIV.“

Post Dedicationem fuit Praefatio, in qua nihil, vnd
textus deriuatus, sed modo „adiecimus Notas
Animaduersiones, — contextum in capita distinximus
propter opportunitates, aliis iam saepius declarata
— breuiarium singulis paginis praefiximus, — Ind
cem subiunximus.“

Deinde „De Herodiano“ e Photio Excerpta, G
et Lat. Sed textus 1) diuisus in capita tantum, no
item in §. §.

2) lectiones alias habuit, quae non in ed. Steph.,
p. 8. 1, 4. vbi Steph. pergit eadem serie, contra

3) copulat, quae sunt apud Stp. separata, vt p. 1
1, 4. it. p. 14. 1, 5., mox faciens nouum caput p
Stp. serie eadem. Sic

4) etiam orationes, quas Stp. segregat, vna seri
iungens

5) gessit vitia grandia, p. 5. 1, 2. omissa καὶ σοφοί
it. p. 25. 1, 8. omiff. συλληφθεας,

6) p. 17. 1, 6. fuit ὀρίσαντα ad 1, 6, 16.

7) p. 9. 1, 4. seruator Steph. ed. προσαραχθ., vt t
men manus aliena corrigeret ad voluntatem Stp. in ma
gine προσάρρ. ad 1, 4, 8. e.

Post libri 3 finem sequuntur Notae, (quae auctae fur
in edit. Scheid., maxime animaduersionibus quibusda
in textum et lectiones,) et tandem „Index rerum
Lat.

Scripseram praeterea haec, per comparatas cum ed
Stp. duas Boecl., hanc et sequentem.

H. Stp.	Bc.	Noua
προομιον.	omisit	omif. etiam.
ἐπι καί	om. καί	— etiam.
ἐντευξομ.	ἐντεξ.	etiam.
τὸν ἀπὸ τῆ	ὑπὸ	ἀπὸ.
γῆς σεισμῶς,	line commate	cum commate.
Φθορῶς,	Φθορῶς.	etiam.
δυναστῶν.	δυναστῶν.	etiam.
ἠρξῶν.	ἠρξῶν.	etiam.
p. 2. αὐτῶ	αὐτῶ	etiam. Vnde intelligitur

indoles eius amplius, partim que vitiosa, partim di-
 versa saltem.

Quae nunc praebeo, reperta in peculiari scida, for-
 tassis sunt e Praefatione.

„Infausta vero illa et infesta omni truculentiae publi-
 cae genere tempora *Herodianus* orditur, et per septu-
 aginta circiter annos pertexit: *Dioni*, et *Tacito*, non
 contextu tantum operis, sed pragmaticae grauitatis
 comparatione adiungendus. In hoc clarissimis prosti-
 tuta monumentis tyrannorum ingenia, facinora, fata;
 tyrannidis consilia, momenta, pericula; dominationis
 instrumenta et dehonestamenta, magistri et ministri;
 virtutis bonique moris exilia ac exitia; turpitudinum
 non praemia minora quam certamina; adulationis ar-
 tes ac vasa; seruitutis spectacula et genera;
 haec, inquam, omnia in *Herodiano*, tali tradita scri-
 ptione visuntur, quae lectoris animo ciuile ac interio-
 ris prudentiae genium vltro possit conciliare.

Neque tamen haec tantum materies *Herodiani* pagi-
 nas occupauit. quippe sicut *Tacitus* in annalibus suis
pauca de Augusto et extrema repetendo pleraque imperii
Augustei momenta est complexus; ita *Herodianus*
 noster, dum *Marci Antonini* vltima exequitur, vniuer-
 sam boni moderatique Principis ac Principatus formam
 egregio artificio designauit. Iam vero *Alexander*
Mammatae, satis copiosa expositione, quippe cum
 tredecim annis regnauit, vtique est ad praecleari ima-
 ginem imperii descriptus; adeo plane nihil desideratur
 eorum, quae vel ad educationem Principalis sobolis,
 vel ad normam imperatoriae virtutis, vel ad tempera-
 mentum singularis potestatis, vel ad disciplinam aulae,
 vel ad consilia publicae tranquillitatis creduntur perti-
 nere. Quid de *Pertinace* dicam? cuius Principatus
 solo tempore minor est optimi cuiusque Principis regi-

mine. id quod etiam de Maximo et Balbino, in hac historia memoratis, potest affirmari. Sed et Alexandri Seueri imperium, licet tyrannidi propius fuerit; tamen multa habet bonis Principibus imitanda, praesertim in re militari: cuius laude incomparabilem Seuerum Herodianus censet.

Notitiam huius viri haud magnam ex antiquitate habemus. praeter enim *Capitolini*, *Lampridii*, *Pollionis* breuissima elogia, quibus nihil ferme quam nominatur, vix licebit aliquid memoratu dignum, quod certo ad Nostrium pertineat, reperire. Potissimum ergo laudis ex se habet, et nobilissimo historiarum opere, quod nunc denuo publicamus. Vixit sub Principibus, quos descripsit, Dionī σύγχρονος, ac, vt arbitramur, in scribenda historia aemulus. Quod si quis vtrumque velit comparare, *Dio* sane amplitudine argumenti; copia expositionis, frequentia pragmaticae informationis praecellere videtur; sed sili terribilissima et temperatissima venustas, *οὐκονομία* historiae concinnitas, sententiarum opportunitas et elegantia, iudicii civilis grauitas et aequabilitas, compositionis vniuersae competentia in *Herodiano* longe longeque eminebit. Cumque grandiosem stilum ac Thucydidis imitationem, iudicio Photii, sibi proposuerit *Dio*, tamen interdum nescio quam negligentiam et inaequalitatem praefert: *Herodianus* ex diuerso eximia curae similitudine venustissimi operis telam pertexit; vt non absurde, si quid iudico; *Curtianis* inter Latinos *curis* comparari queat. Quapropter bonarum litterarum studiosis saepius pro Latinae eloquentiae temperamento *Curtium*; e Graecis Historicis, eiusdem venustatis ergo, *Herodianum* solebam commendare. Neque fortasse melior rectorque comparationis iniuri ratio potest. Vniuersim rectissime iudicauit de *Herodiano* Photius, quod in omni laude Historici vix cuiquam concedat. id quod prolixius ostendere, nunc non vnas ob causas superfedemus. Fuit autem (nec enim id omiserim) non ex iis, qui prudentiam civilem e lectione tantum et studiis sibi comparauerunt; sed in dignitatibus publicis et aulicis versatus ipso actu exercitas ingenii vires ad historiam scribendam conuertit. Neque incomperta tradidit; sed sui temporis historiam certo idoneoque instructu aggressus, omnia ad veritatis fidem praesidia habuit. Nam quod nonnulli in rebus Alexandri et Maximini fident

eius suspectant, non magnis id videntur de caussis facere, sicut in Notis ostendimus. Argumentum, quod delegit, quam sit memorabile, verissima praedicatione in prooemio operis ipse satis declarauit. Qui eum *βιογράφοις* aggregant, valde errant: quis enim non videt, et consilium et formam non alterius nisi pragmatici operis esse, iustaeque historiae? Vnde etiam a Latinis ita citatur, quod *Historiam temporum suorum* scripserit. Ceterum loco praefationis amplioris, *Excerpta Photii ex Bibliotheca* huc transtulimus: vt et *historiae summam*, et *historici elogium* vno conspectu cognoscere Tibi liceat, Lector Beneuole, cuius iudicio et fauori mea studia permitto.

862. 8. Boecleri, (emta mihi, nescio amplius vnde, et in opere dicta Boecl. 1.) tulit pro fronte aeneam tabulam formae octauae, vbi a sinistra in summo solaris orbis pars, emittens radios, e regione coelum obductum atris nubibus, vnde pluuia delabatur cum fulmine in mare, an tellurem, obscurum, — intra has regiones erecti montium duorum apices, quorum in sinistro Pegasus innititur posterioribus pedibus, reliquam corporis partem in aëre tenens, sed caput retro spectans, — subtus arbores quaedam, quarum binae altius surgunt, — tum feminarum trium media sedet, supra pedes vtrâque manu tenens fasciam latiore, inscriptam *Ἡρωδιανὲ ἱστορικὸν λόγοι Η*, alia ad sinistram stat, manu tenens cornu copiae, prope fasciam illam, sed alia, ad dextram, et ipsa stans, erigit versus sedentem manus vacuas, gerens in ceruice laruam, — sub pedes sedentis pedamentum latius finit in duas oblongas et cylindratas formas albi coloris, in quarum sinistra leguntur *Ἡρετὴ δ' ἔδεν Φέρα βροτοῖσιν ἂ μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχα.* sed in dextra *Συμφοραὶ θεήλατοι πᾶσι βροτοῖσιν ἢ τὸτ' ἦλθον ἢ τότε.* Dein in margine extremo tabulae, ad sinistram „Ioan. Walter. inuentor.“ ad dextram „Matth. Küfell sc.“

Post tergum inane „*Ἡρωδιανὲ ἱστορικὸν βιβλία η.* — Herodiani Historiarum l. VIII. cum Notis et animaduersionibus Io. Henr. Boecleri.

Secunda Editio.

Accessit

Index Graecus locupletissimus, qui simul et Lexici

Graeco-Latini, et Latino-Graeci, et Phrascologias, et passim commentarii loco esse poterit, Auctore Balthasare Scheidio, — Argentorati Impensis et typis Iosiae Staedelii

CICIOCLXII.“

Pone aliud vacuum tergum Dedicatio „Viris Nobilissimis — S. P. D. Io. H. Boeclerus — Argentorati d. XIV. Sept. an. Chr. CICIOCLXII.“ quatuor paginarum.

Dein praefatio Ad Lectorem, vt secunda et tertia paginae ferunt in fronte, post primam „Beniuolo Lectori S. P. D. I. H. B. Anni sunt decem et octo, cum Herodianum scriptorem elegantissimum, nostris quibusdam notis et animaduersionibus — edidimus — Accuratiores quidem curae exquisitae quae artis nomine Curtio eum (Herodianum, in cuius laude consumitur multa pars praefationis) in Latinis comparasse, nondum nos poenitet — Contigit tanto scriptori dignus interpres Ang. Politianus. cuius primam editionem Bononiensem anni 1493 hic secuti sumus, reiectis, quae Stephanus interpolandi causa addiderat. Cuius censura in Politianum quam non sit aequa et erudita, non vno specimine ostendimus suo loco. — Adiunxit autem huic secundae editioni nostrae luculentum et vberimum Indicem — Balthasar Scheidius, — videbatur.“ exeunte sic fere pagina.

Tum „Photii Excerpta, (Graece, duabus paginis, in sqq. 3½ Lat. Versio, deinde) A. Politiani ad Innoc. VIII. — Praefatio in Herod. — Cum Romae — vindicentur. (sine anno subiecto, ante mediam pag. finiens, post quam) — Ioanni Frid. Gronouio — S. P. D. Tanaquillus (ridere solebat b. Christius Lips. femininum hoc nomen, volens potius pro eo *Tanaquidus*) Faber. (quae epistola, inscripta „De Herodiano“ continens quae emendationes Herod., per paginas 9½ exit in medio vacuo, et in noua pag. med. habetur sententia Gr. „Ὡς γὰρ — ἐπαινεῖσαι. Apud Lucianum. —“) Tandem, post tergum inane, incipit Noster cum noua pag. per textum Gr. et Lat.

„Ἡρωδιανὴ τῆς μετὰ
Μάρκον βασιλείας ἰσο-
ριῶν βιβλία ὀκτώ.

Herodiani Historiae De Imperio
post Marcum, vel de suis temp.
libri VIII. Ang. Politiano interp.

Βιβλίον πρῶτον.

Liber primus.“

Supra textum, per lineam et figuras typographicas e glandium arborearum genere separantur haec, inde a sinistra numerus longior „I. — marginalia — Lib. 1. Cap. 1.“ sed in rel. pag. per solam lineam numeri maior cum minore „I. 1. (librum et cap. designantes) — marginalia — 2“ minor numerus, paginam innuens, sicut intra textum vtr. numerus breuior, minimas (§. 9. f. paragraphos) terminans sectiones, quarum maiores, illae librorum et capitum, elementis modo inchoantur magnis, non maximis.

Marginalia, quae dixi, non sunt illa Parei, et ne quidem ex eiusdem Breuiariis, quanquam complectuntur quoque argumenta historica, sed tantum cuiusque paginae, summo ingenio sane confecta.

Post quemque librum breue est tantum spatium, breue ornamentum typographicum, aut etiam nullum, et ad finem textus, desinentis p. 362. med., etiam modo figura angusta, ligno incisa.

Sequuntur p. 363. „Io. H. Boecleri in Herodianum Annotata, (pertinentia ad res historicas, criticas item, prolatis coniecturis Steph. et Sylb., probatis, reiectis, etiam Schotti, sed vt stomachus aduersus Steph. emineat, multo que magis inde a p. 461. e. vbi incipiunt) — „Animaduersiones in Examen versionis Pol., quod H. Stephanus adornauit“ productum ad p. 463. per 6 et vltra paginas, nil tamen pro Pol. faciens.

Tum annexus „Index in Herodianum“ Lat. rerum sententiarum que cum quibusdam tamen vocibus Gr., vt „ἀμνησία sedandis — tumultibus promissa, (tenens que adeo sub capite plures,) — insignia Principatus —, σύμβολα τῆς βασιλείας, etc.“ per 50 pag. sectae columnae, satis que plenus, vt modo desideretur Iulia Mamaea et Iul. Donna.

Veniunt in aduersa pag., post typographicas series tres variarum figurarum et lineam vnam „Nomina eorum, qui in Notis laudantur vel adducuntur“ duplici serie per duas et dimidiam pag., sub qua media „Errata, quae passim irrepperunt, typographica, facile per se emendabit Beneuolus Lector. — Finis.“

Relicta tota plagula duarum pag. vacua, nouam inchoat „Promptuarium Herodiani, seu Index Herodiani absolutissimus, e quo Lector Studiosus ad suum vsum depromere poterit Omnia eius vocabula Graeca, secundum naturalem ipsorum seriem, ad faciliorem

cuiusuis analysin in sua principia, posita, cum eorum genuinis significationibus Latinis, et Accidentibus Grammaticis, item phrasiologia, et elegantioribus sententiis: additis interdum omnibus locis, in quibus per totum autorem occurrunt: item variis Lectionibus, et nostra expositione: vt passim et Commentarii et Concordantiarum vsus praestare possit. Accessit in fine locuples Index Latinus, vt pro duplici Lexico, et Graeco-Latino, et Latino-Graeco, vtentibus interserviret. Autore Baltasare Scheidio“ qui horum nil mentitur, cum, post vacuum tergum, et in noua pag. „Praefatio Autoris Huius Indicis Ad Lectorem“ (per 10 pag. et fere dimidium) — Perscriptum Argentorati XII Calend. Sept. An. MDCLXII., (et per binas pag.) Catalogus Siglarum praecipuarum, quas Barb. abbreviaturas vocant: quibus in hoc Indice, breuitatis causa, vsi sumus, (*A.* vel *Acc.* Accusatiuus, etc.) duplici serie iterum, subiiciatur ipse „Index Herodiani Graecus, qui simul et Lexici et Phrasiologias, et passim commentarii vicem praestare poterit, Autore Balt. Scheidio“ a pag. 1 — 542. carens tamen vel sic et vocabulis Gr. et locis quibusdam. Dein sine numeris paginarum „Index Latinus Herodiani, (immo Versionis Polit. per 81 et dimid. pag., triplicis seriei in quavis) — Finis. Deo Gloria. (Insigne typographi rotundum, cuius rami duo, nexi in summo et extremo ligamentis s. vittis, vnus sinister inanis, alter dexter cum pomis raris, illigati habent fasciam latam, in que cuius lateribus auersis, supra, infra, ad sinistram legimus — *In — Spe.* — ad dextram, inuerso ordine, infra, supra — *In Si — Lentio.* quae ambiunt stipitem erectum, vtrinque hamatum cum sibila littera §, typographi Staedelii nomen signante, sub quibus linea dirimit) MDCLXII.“

Ita tractata edit. huius forma externa, accedamus ad interiorem, vbi praemiserimus haec. Boeclerus in Annotatis p. 423. m. ad 3, 10, 5. „Egit de spectaculis eiusmodi gallorum praesertim certantium Nobilissimus Caspar Barthius aduers. l. 2. c. vlt. quod ad oram *Codicis sui* amice mihi donati opportune annotauerat Amplissimus vir Io. Georgius Styrzelius“ nec tamen per totum Herod. producens aliquid inde.

Textus igitur Gr. 1) distinctus ille in capita et §. §, sed has non semper idoneas, vt statim v. c. §. 2. in

prooem. (vnde saepe in opere alios §. §. numeros apposuimus,) cum typis minoribus, nitidis, acribus, et compendiis paucis,

2) ducitur quidem ex edit. Steph., non tamen simul susceptis eius coniecturis omnibus, sed quibusdam modo, velut ad 7, 8, 8. e. *αὐτῶς* p. *αὐτῆς*;

3) nec per distinctiones eiusdem omnes, sed alias, de quibus in opere passim, cf. 8, 4, 9. e. de colo e Sylb. vel Lugd.

4) retentis ei. vitiis in verbis singulis, additis item aliis, de quibus etiam per opus, sed nominatim per omissa plura ad 7, 5, I. p. 665.

5) habens lectiones peculiare 1, 9, I. p. 331. — etiam vitiosas 1, 12, 14. p. 513. I, 13, II. p. 556.

594. 8. Boecleri, olim possessio b. Leisneri, cuius signatum in charta pura ad calcem, tum in marginibus per edit., dedimus iam in opere, locis quaeque suis. Haec, carens tabula illa aenea prioris ed., et inscripta

„*Ἡροδιανὴ ἱστοριῶν βιβλία η.* — Herodiani Historiarum I. VIII. — cum Notis et animaduersionibus Io. Henr. Boecleri.

Tertia Editio.

Accessit Index Graecus locupletissimus (caet. vt in ed. pr.) — Argentorati, Impensis et typis Iosiae Staedelii

CIO IO:XCIV.“

habet porro reliqua prioris ed. omnia illa, Dedicacionem quidem et Praefationem, Photii Gr. et Lat., tum Epistolam Fabri, cum loco Luciani, deinde omnia externa textus vtriusque a pag. 1 — 362. eandem, sed tum aliam typographicae artis figuram ligneam, post vero rursus omnia, per numeros eosdem paginarum, etiam per Indicem, cuius modo vltimae pag. numerus, pro 542, deprauatus in 524. Caetera omnia paria, praeter annum sub insigni Staedeliano „MDC.XCIV.“

Sed, cognita quippe mihi perpetuo vsu per opus, ostendit, praeter caetera textus Gr. communia cum priori ed., 1) elementa obtusiora, papyrus que deteriore ac debiliorem,

2) eadem cum priori vitia, 3, 4, 19. i. 4, 5, II. i. 7, 12, 8. p. 877. e. etiam per omissa, sed noua plura, quaedam etiam e Bass. it. e Lugd. vt 4, 8, 17. i., (et in propriis, vt hic statim tangantur, plura in Ind. et in

Annotat., vbi v. c. p. 378. m. in Procop. loco desit totus versus,)

tum, in exemplum vitiorum peculiarium, *καὶ* p. *μετὰ* ad 5, 1, 8. p. 11. sed *καὶ* omissum 6, 7, 17. p. 476. cf. 1, 4, 18. p. 127. Add. *καὶ* *αὐτ.* — quo et referantur, quae separatim sequuntur;

3) lectiones ambiguae, propriae, vt 5, 4, 9. p. 105. d), 2, 9, 10. i. 1, 17, 7. p. 713. 1, 14, 4. p. 596. cum Lugd.

4) lectiones ambiguae, communes cum ed. priori 6, 5, 21. p. 403. b), it. 5, 5, 16. i. 6, 1, 12. p. 291. 6, 9, 7. e.

5) cum priori ed. autem distinctiones habet easdem, interdum vitiosas, vt 1, 4, 18. p. 126. sed

6) distinct. alias, quam prior, etiam peiores, vt 8, 4, 9. e. 6, 6, 1. p. 412., sed et meliores, etiam quam Steph. 1, 9, 21. p. 373.

7) aliam, quam prior, scripturam, sed raro, vt 8, 8, 16. m. *Καισ.* pro prioris *καισ.* — it. per accentus, vt *αἰδῶ* 4, 13, 10. p. prioris *αἰδῶ*, it. cum Lugd. 8, 6, 16. e. *ἔσι* p. prioris *ἔσι* nudo, — it. praefertim nobiscum ad 8, 7, 16. e. p. 1094. Add. — it. per spiritus 6, 7, 16. p. 473. in *ἀρυσ.* p. prioris aspero *ἀρ.*

8) lectiones meliores, quam prior, 7, 9, 24. p. 806. c), 8, 4, 27. p. 1010. a) *πεπερ.*, etiam, quam Steph. it. maxime 7, 1, 3. p. 545. i) e Sylb. coniecturā.

9) lectiones meliores, quam aliae ed., cum priori simul, vt 7, 3, 8. e. e Stp. coniectura, sed 7, 9, 6. m. cum Bas. 2, L. p. 783. et adeo cum Ms. Ba.

10) lectiones peculiare et alias, quam al. ed. omnes, per se non male 2, 8, 11. p. 250. 4, 9, 13. e. — aut cum Ing. 2. 7, 8, 6. m. p. 750. — it. cum eadem et Bas. 2, L. 8, 8, 3. p. 1105. — it. cum Bc. 1, e Pat. 1, 17, 20. p. 734. Denique etiam in Vers. Pol. aliud, quam aliae ed. Lat., praefert ad 1, 16, 19. e. p. 675. i.

1678. 8. maior. Oxon., mihi ex auctione bibl. b. Ioecheri Lipsi. coemta et dicta in opere Ox. 1., tenuit haec in fronte:

„*Ἡρωδιανου ιστοριων βιβλια η̄.* — Herodiani Historiarum libri 8. — Recogniti et notis illustrati“ deinde tabulam aeneam illam cum theatro Sheldoniano, tunc „Oxoniae — E Theatro Sheldoniano — Anno 1678.“

Post tergum vacuum „Praefatio (tota hic exscripta.)
 — Herodianus, vt innuit Martinus Hankius de Romanarum rerum scriptoribus, Romanam sui temporis historiam libris 8. scripsit. Eam a M. Aurelii Antonini, qui cognomen Philosophi sustinet, obitu, siue ab anno Urbis 932, Christi 180, orditur: et in initio imperii Romani, post Maximinum, a Gordiano suscepti, anno Urbis 990, Christi 238, terminat. — Ex Graeco Latinam Ang. Politianus fecit: declaratam dederunt H. Stephanus, Erricus Memmiius, Andr. Schottus, Frider. Sylburgius, Daniel Pareus, Io. Henr. Boeclerus. — Prodiit Latine tantum, Politiano interprete, Bononiae 1493. in f., Graece, cum eadem interpretatione, Venetiis 1524. in 8.: Basileae 1549. in 8.: Graece et Latine, cum Stephani annotationibus, Memmii animaduersionibus, Schotti emendationibus, scripturarumque varietatibus, Sylburgii notationibus, tomo 3. historiae Romanae Scriptorum, quos Sylburgius collegit, Francofurti ad Moenum 1590. in f., cum Stephani et annotatiunculis in quosdam locos, et, partim supplemento, partim examine interpretationis Politianae, Lugduni 1611. (sic) in 8.: cum Parei, ex Herodiani libris, principum bonorum et malorum speculo, siue monitis et exemplis ethico-politicis, quae virtutes et vitia Principum spectant, Francofurti ad Moenum 1630. (sic) in 8.: cum Boecleri notis, Argentorati 1644. in 8. — Cum itaque Herodianum secunda iam vice (quo et pertinere videtur superius *Recogniti*) Oxoniae exhibeamus, operae pretium erit nostram methodum explicare, et quid in hac editione praestiterit *praelum Sheldonianum*; exponere. — Quoad textum, secuti sumus exemplaria H. Stephani, qui si quando a codicibus manuscriptis dissentiat, emendationem suam alieno caractere (?) fatetur, vel varias lectiones a latere adiicit. Nos ipsius plerumque emendationes — vbi verborum sensus id requirebat — nulla habita characteris ratione, ipsi textui inseruimus, vt editio haec vltra iustam molem ne margine quidem excresceret. — Eodem consilio latinam versionem A. Politiani elegimus; quem, quoties sententiarum elegantiae intentus historicum vel oratorem potius agit quam interpretem, pro verborum et sensus exigentia paulo immutauimus. — Stephani, Memmii, aliorumque annotationes, quas suis bene

auxit Sylburgius, vbi textum clariorem reddunt, vel Tyronum captui magis expositum, ad paginae partem infimam subiecimus. --- Postremo, Zonaram, Dionem, vt ac (sic) Historiae Augustae scriptores reuoluimus, vt — si quibus in locis Herodiani historia aliter tradatur — in hac editione, sine temporis dispendio, multorum sententias eadem pagina exhiberet. In omnibus breuitati studuimus, huic rei potissimum intenti, vt Authoris textus correctior et purior potius prodiret quam commentariis onustus.“

Sic finitam statim excipit post medium tergi „Herodiani Vita Ex eodem Mart. Hankio — (pag. que sq. med.) Iudicia de Herodiano, (vsque ad tergum extr. post quod) Index Rerum“ per seriem duplicem, valde ieiunus, vsque ad tergum iterum med.

Deinde noua in pagina post initium inane „*Ἡρωδιανῆς τῆς Μετὰ Μάρκον Βασιλείου ἱστορίων* — *Βιβλίον Πρῶτον.* — Herodiani Historiae De Imperio Rom. Imperatorum post Marcum Liber Primus. — *Προοίμιον* — Prooemium.“

Post quae noua inscriptio in summo „Herodiani (et in sq. pag. e regione) Liber 1.“ cum numeris 2. 3., finito que Prooem. Gr. et Lat. linea dirimit „Breuiarium Libri Primi“ e Par. ed. aut Bas. 2. L. et quidem cum Par. 2. p. 3. mendo statim in principio „Imperator Marcus, semel, (p. senex) in Pannoniis, morbo correptus“ — cum pag. 4. sub textum vtrumque, diuisis columnis, incipiunt post lineam Notae per numeros vulgares, quo ablegant iidem in textu Gr. partim supra vocum regionem eminentes, partim intra vocum interuallum stantes.

Tum pergit textus in fine librorum vel continuo, vel cum vacuo, vsque ad pag. 288. vbi finitum linea dirimit a Nota, et in media inani pag. „Finis.“

Iam textus 1) in prooemio, coeptus elemento grandi, sed eo nudo, continuus est in Gr. et Lat. sed

2) per libros, quorum primus modo incipit maiore elemento, at reliqui iterum grandi, sectiones aliae, quam Stp. et Boecleri, in Gr. praefixos ferunt numeros Gr. ex alphabeto, sed Lat. Vs. Romanos; vt orationes separantur cum titulis *Δημηγορία* etc. maiores saltem,

3) typi autem sunt minores, nitidi acuti que, cum compendiis quibusdam, etiam magnis, vt p. 16. sect. XIX. e.

4) vitia porro pleraque communia cum Par. 2. aut I., etiam in omniis, cf. I. 6, 24. p. 228. k), 4, 9, 7. i. 3, 1, 8. p. 494. (habens tamen et propria, vt ib. 9. e.) quibuscum et

5) conuenit in scriptura saepe, v. c. in ἀνδρίας I, 7, 8. e., it. in iota subscripto, vt 3, 4, 19. p. 556. b), it. in litteris simpl. cf. 2, 12, 4. p. 366. m), cf. 3, 14, 11. e. sed in distinctionibus variat, ex variis sumens, it. in accentibus, vt 3, 3, 11. e Bs. 2. L., quos et praecipuos tenet, cf. I, 10, 2. i. 8, 4, 9. p. 984., etiam prauos, vt σρατιῶτας p. 71. e. ad 2, 8, 18. p. 261. Add., non tamen p. pr. 70. sect. XXIX. e. ad 3, 8. ib. p. 245. etc. it. σρατιῶται p. 65. l. 10. ad 2, 6, 16. i. Add., nec tamen ib. e. et p. pr. sect. XXII. e. etc. cf. quae supra ad Par. de vitiis,

6) lectiones vero et coniecturas Stp. non sequitur omnes, cf. I, 3, 5. p. 68., sed aliquas tantum, vt 5, 2, 5 i. 5, 7, 6. i. 5, 8, 8. i. 7, 5, 12. p. 685. it. 8, 8, 18. i. cum Par. — tum omnino in lectiones cf. supra ad lect. Par., in primis Par. 2.

7) lectiones denique ambiguas habet vel ex se, cf. 5, 4, 21. e. — vel aliunde, cf. 8, 5, 10. e Lugd.

1685. 8. minoris Patau., peculium Leisnerorum, tum filii, Augusti, tum b. patris, cuius in margine illita plumbo extantia quaedam, vel in textu eodem plumbo correctu, vt p. δ i. γα med. λ m. λα i. m.

Habet praecipua multa, et statim titulum, charta in pura medium positum, Ἡρωδιανῶ Ἱστορικοὶ Λόγοι Ὀκτώ. tribus versibus deinceps, diuersis que elementis.

Vacuo post tergo, alius titulus: „Ἡρωδιανῶ τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας Ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. (sex rursus versibus deinceps, elementis que aliis vbique.) Cui accessere Genealogia, Chronologia, et Geographica Imperii Romani Descriptio. — (Deinde figura lignea, puer nudus, tenens manu vtraque stipites floreos, ad brachia inclinatos, sedens que sic, non vectus, in ceto vel delphino. Sub his) — Patauii, Ex Typographia Seminarii. Opera Petri Antonii Brigoncii. (denique subter lineam terminantem) CIO IO CLXXXV. Superiorum Permissu.“

Inane tergum pagina sequitur, vbi „Typographus Studiosae iuventuti Felicitatem, (pro Praefatione, in qua, praeter laudes Herodiani, repetit, quid afferat, Chronolog., Geneal. et Geogr., cum mero) Vale.“

Nouam paginam occupant duo de Herodiano testimonia „Ex Gerardo Io. Voss. de Historicis Gr. — (et) ex Suida.“

A tergo reperitur Superiorum ille Permissus Itala lingua „Noi Reformatori dello studio di Padova — dat. li 31. Dec. 1684.“

Tum charta geographica, diptychum longum „Imperii Romani Geographica descriptio ad Herodiani Historiam.“

Tandem solus Gr. textus „*Ἡρωδιανῆς τῆς μετὰ Μαρκίου Βασιλείας ἱστοριῶν, Βιβλίον πρῶτον. Προοίμιον.*“ non modo cum Gr. numeris, paginas indicaturis, ab α — ροσ'. cum fine „*Ἡρωδιανῆς τῆς μ. Μ. Βασ. τέλος*“ sub eo que ornamentum typographicum e ramis et floribus, — sed etiam cum Gr. titulis capitum „*Κεφάλαιον Πρωτον*, etc. — contra autem pro titulo per paginas nihil.

Porro textus Gr. 1) praeter sectiones librorum et capitum continuus vbique, sine §. §., nec orationes distinguens, et modo sententias per vncos dupl. (,,), cf. γ med: δ m.

2) elementis longe minutis, nec tamen obtusis, per initia librorum maximis, iis que semper duobus, vno tamen tantum intra quadrata florea, sed per capitum principia magnis,

3) compendiis instructus non paucis, at inconstanter, vt in μέν.

Post textum Gr. in noua pag. med. praemittitur primus quis titulus „De Vita Romanorum Imperatorum.“ post que tergum vacuum alter longissimus hic deinceps variis elementis. „Herodiani De Rom. Imperatorum Vita post Marcum vsque ad Gordianum Nepotem. Libri VIII. Ang. Politiano Interpr. Quibus Chronologia, Genealogia, et Geographica Imperii Rom. descriptio adiecta sunt. (parallelogramma, cuius medium caput humanum cum galea ambiunt rami cum floribus. Sub hoc) Patauii, M. DC. LXXXV. Ex Typographia Seminarii Opera P. Ant. Brignonii, (linea secans) Superiorum Permissu.“

Deinde iterum illa superiora „Typographus — Felicitatem. — per binas paginas, — testimonia duo

iterum, — Itala illa eadem, — charta geographica eadem, — post. ornamentum aliud typographicum, quam ante Gr. textum, — Herodiani Historiae de Imperio Imperatorum post Marcum, vel de suis temp. Liber Primus, E Graeco translatus, A. Politiano interprete. Caput Primum. Argumentum (e Boecl. ed., leuiter mutatum in partibus, cuique capiti deinde praemissum porro) pergente textu sine §. §. sed orationibus, maioribus quidem, expressis alio elementorum caractere, librum autem quemque claudente figura vbique alia typographica e ligno, a pag. 1. — 251. vbi „Finis“ in media pag., subter que figura iterum lignea.

A tergo statim „Index rerum apud Herodianum praecipue memorabilium“ alius, quam Boecl., p. 232 — 247., tum in med. pag. „Finis“ post que rursus lignea figura.

Aduersa tum pag. habet modo sub initium „Impr. Fr. Ollaeus Tigius Inquis. Gen. S. offic. Pad.“ Dein „In Herodiani Historiam Chronologia“ p. 249. — 260. exeunte. Porro cum noua p. 261. „In Herodiani Historiam Genealogiae“ ad p. 278. it. Denique in med. „Finis.“

Redimus ad textus Gr. conditionem reliquam, quam cognouimus sic, vt 1) textus sit conflatus vndique,

2) habeat vitia tum communia, e Par. aut Bas. 2. L. cf. 1, 10, 11. e. 6, 5, 9. p. 385. r), 8, 4, 16. i. it. in omiſſis, vt 4, 5, 3. p. 867. z), 7, 7, 6. e. it. *év* omiſſ. p. *gr̄*. l. 9. cum Par. ad 7, 9, 20. p. 803. l) Add., — etiam propria, cf. per opus et p. *gr̄*. l. 7. et 9., correcta etiam a Leisn., it. *gr̄*. l. 5. et antep. it. *gr̄*. init. ad 7, 10, 13. p. 837. Add.

3) scripturam inconstantem, vt in elementis nom. propr. 1, 3, 1. e. cf. *Βασιλέα* et *βασιλέα* eadem p. s. e. — it. in iunctis 8, 7, 9. — it. in iota subscr. subst. 5, 5, 2. p. 131. u), — accentus partim ex Ing. aut Ox.

4) distinctiones ducat etiam vndique, (frequentius maxime colon, etiam in fine capitum, it. commata ante *καί* cum Ald.) vt e Bas. 2. L. 1, 3, 5. p. 67. — ponens tamen et de suo, cf. 7, 12, 18. melius que, quam ed. rel., cum que Ms. Ba. 1, 5, 6. p. 70. cf. 5, 5, 2. p. 131. s); — sed male 6, 6, 2. p. 415. s), cf. 7, 11, 15. e. sq.

5) quoad lectiones, aliunde sumens iterum, non semper e Stp. cf. 1, 3, 5. p. 68. — sed et e Sylb. coniect. cum Par. 5, 8, 9. p. 251. — it. e Bas. 2. L. etc. 8, 8. 3. p. 1105. ib. 8. p. 1113. — it. e solis Par. 5, 3, 22. p. 89. — it. ambiguas quidem, aut e Bas. 2. L. 3, 7, 1. e. it. e Par. 6, 5, 9. m. p. 385. p), aut de suo 7, 11, 6. p. 852. — vitiosas vero e Par. 2. 6, 6, 2. p. 415. r), cf. 7, 4, 5. p. 654. — it. per glossam 7, 10, 2. i., etiam adeo cum Ms. Ba. 3, 14, 12. e. p. 762.

Caeterum, praeter parentheses Steph., adhibuit alias, vt p. $\epsilon\lambda\beta$. 5, 6, 12., et cum Ald. I. in fine librorum versus, in figuram trianguli s. pyramidis conformatos.

1704. 8. mai. Oxon., et ipsa possessio Leisnerorum, sed patris maxime, cuius manus per totam eam conspicua, non neglecta nobis per opus. Quae nondum adhibita sunt, ea potius simul dabimus inferius.

Habet haec editio primo eadem fere in fronte, quae superior Oxon. „*Ἡρωδιανῶν ἱστοριῶν βιβλία η'.* Herodiani Historiarum libri 8. Recogniti et Notis illustrati.“ Sed nunc lineam, sub ea que formam theatri Sheldoniani diuersam, non modo minus aedificium, sed et alias res in circuitu. Tunc subter tabulam aeneam minoris moduli alia linea ducta segregat reliqua haec. „Oxoniae, E. Th. Sheld. An. Dom. MDCCIV. Impensis G. West et Ant. Peifley, Bibliopol. Oxon.“

A tergo inani sequitur Praefatio eadem prorsus, etiam in illis „Cum itaque Herodianum secunda iam vice Oxoniae impressum exhibeamus“ deinde caetera eadem, etiam p. 3. in Breuiario mendum istud *semel*, respondentibus sibi cum pagina quaque textus Gr. versibus cunctis, (fere quidem, cf. tamen p. 64. sq.) non item Vs. Lat. cf. p. 10. e. 12. e., sed mutatis locis interdum textus vtriusque, vt stet ad sinistram Lat., ad dextram Gr. p. 10. 12. in hac que edit. deinde semper postea, a tergo quidem paginarum, cum in superiori Ox. inde a pag. illis nominatis stet Gr. ad sinistram, Lat. ad dextram, sed contraria ex parte iterum p. 94. — 174., mutatis rursus partibus cum p. 176. — 226., dein collocatis rursus aliter textibus a p. 230. — 262., denique contra iterum cum p. 266. ad finem p. 288. qui et ipse similis est illi superioris Ox.

In qua similitudine, quae intercedit his duabus ed. etiam in aliis, tamen secunda (sic enim in opere appellata Ox. 2.) 1) correctior comparuit, quoad accen-

tus, vt p. 65. l. 9. in *στρατιῶται* ad 2, 6, 16. i. et *στρατιῶ-
ταις*, it. aliter p. 53. l. 4.

2) deprauata magis p. 35. sect. XLV. i. ad 1, 14, 6. i. *νεόν*, p. prioris *νεῶν*, ib. §. sq. p. 603. it. p. 47. i. l. 2. (pr. l. 4.) p. 51. f. VII. l. 7. ad 2, 2, 13. e. p. 77. l. 15. it. p. 277. m. ad 8, 5, 9. e. it. quoad lect. et omiff. artic. *την* e Bas. 2. L. p. 283. e. ad 8, 7, 11. e.

3) deprauata aeque 1, 14, 7. p. 603. in *τε* omiffio e Par., sed per se p. 36. m. in *δαξας* p. *δαξαι* ad ib. §. 14. e. cf. p. 78. sect. XXXVII. l. 7. omiff. *την τε* ad 2, 11. i. p. 335. Add. it. om. *εν* ad 2, 9, 8. i.

4) easdem lectiones retinens cum superiori e Par. 2. ad 1, 1, 5. i. 2, 12, 2. m. p. 364. it. e Boecl. aut Pat. 2, 13, 10. p. 395.

5) cum superiori Stp. coniecturas negligens ad 2, 13, 16. i. 18. m. p. 413. — it. ej. lectiones ad 1, 3, 5. p. 68.

6) sola tamen tacite Stp. coniecturam fufcipiens ad 7, 1, 5. i.

7) difcrepans a superiori in diftinction., dum retinet fidelius p. 260. m. comma post *αὐτό* e Bas. 2. L. ad 7, 11, 16. m.

8) cum superiori conueniens in alia lectione, quam ed. rel. p. 154. l. 5. addito *καί* ad 4, 7, 12. p. 909. cf. alias 5, 4, 21. et praefertim p. 47. l. 4. Ox. 1. sed 2. l. 2. in *ἀλιζάντες* p. vulg. *ἀλισ.* ad 2, 1, 2. p. 2. Add.

9) difcendens a superiori in lectione peculiari, per se ambigua p. 283. m. ad 8, 7, 9. i.

1724. 8. Edinb., donum Casp. Fritschii Lipf. bibliop., quod gratus et hic memoro, cui titulus

„*Ηρωδιανῶν ιστοριῶν βιβλία η*. Herodiani Historiarum libri. Ad optimorum codicum fidem summo studio recogniti et emendati. Praemissa est M. Antonini Philosophi Vita, a Io. Xiphilino conscripta. (Tum ligneum ornamentum typographicum, volucres duae, expansis alis, per capita aduersus se aperto rostro spectantia, quae volucres stant supra hominis caput alatum vndique, diremtae apice s. stipite floreo, vt videtur, sed circumdatae caule floreo cum pomis. Subtus linea terminans) Edinburgi: In aedibus Tho. Ruddimanni, Sumptibus Io. Patoni, Bibliopolae in Area Parliamtaria, M. D. CC. XXIV.“

Post tergum liberum in noua que pag. vncos () in summo et parallelogramma latum varie que compositum

„Ioannes Patonus Lectori beneuolo S. — Exhibemus tibi L. B. nobilem in primis Scriptorem Herodianum, qui res sui temporis, id est, Historiam Imperatorum Romanorum, ab excessu M. Aurelii Antonini ad initia Gordiani Tertii, stylo simul grauiissimo atque elegantissimo complexus est. Is cum merito suo maximi semper habitus, atque in Scholis nostris vsu receptissimus esset; nescio tamen qua siue docentium incuria, siue Typographorum hac in parte cessatione effectum est, vt propter exemplorum inopiam, ac proinde caritatem, minus iam quam decuerat tyronum manibus versetur. Huic demum vt incommodo occurrerent qui apud nos Graecas litteras summa cum laude ac eruditione profitentur, mihi auctores fuerunt, vt Historicum, non magis rerum magnitudine ac varietate, quam orationis nitore atque vbertate praestantissimum, nostratium praelis subiicerem. Quod mihi et facile persuasum est. Quo autem pacto rem exequutus sim, paucis accipe. Ac primo quidem Textum ipsum ad optimorum codicum, Aldi praesertim Manutii, Hen. Stephani et Fr. Sylburgii, fidem exegimus: nisi quod eiusdem H. Stephani emendationes nonnullas, eas nimirum quae veris proximae videbantur, Oxoniensis editionis exemplum secuti, inseruimus. A latere adiuncta est pulcherrima ac Latinissima Ang. Politiani interpretatio. (Deinde de Polit. Vs. a se mutata e Steph. et cur M. Antonini vitam adiecerit, cum clausula mera) Vale.“ vacuo relicto spatio rel. paginae.

„In noua per numeros cum punctis Romanos i - XXVIII
 „Herodiani Vita ex Mart. Hankio (prima pag., sed secunda cum tertia) Iudicia de Herodiano (ex ed. Oxon., in quarta) Imperatorum hoc Volumine contentorum Series. Ex Io. Xiphilino, M. Aurelius Antoninus Philosophus Pag. V. (vsque ad XXVIII. Gr. et Lat.) Herodiani Hist. M. Ael. Aurel. Commodus. — M. Antonius Gordianus. III.“ cum numeris vulgaribus paginarum editionis, verum non omnino iustis.

Post vitam Marci e Xiph. noua pagina inchoatur post vacuum spatium nouo parallelogrammo typographico et nouis numeris vulgaribus pag. I — (cum titulo Lat. „Herodiani Liber I. rel.“) 313. non plenam cum solo „Finis“ et in aduersa parte per integram pag.

„Catalogus Librorum, qui profiant venales apud Io. Paton, Bibliop. in ar. Parliam.“

Ipse textus inde a p. 1. concinit cum Oxon. per externa quidem, etiam per praemissa Breuiaria, (in primo p. 3. e. adeo cum mendo isto *semel*,) it. per sectionum minorum Graecos alphabeti numeros, omnino que per elementa initiorum, tum media in compendiis, quorum et plura alia que adhibuit.

Reliqua textus Gr. ratio 1) conformata est ad tres illos, quos nominabat Patonus in Praefat. *codices* in vniuersum,

2) per distinctiones fere ad Ald., quae tamen deferuntur quoque, vt ad 4, 8, 5. sq. vbi illae tenent punctum post *ὑποδ.* et comma post *φκλ.*, sed punctum vtrisque Ox. 2., tum Ox. 1. punctum cum colo, at Ed. cola duo p. 169. m., vbi et mox post *φέρειν* vitiosum comma cum Ox. 1.

it. p. 145. e. ad 3, 14, 9. e. vbi post *μαχ.* habent Ald. cum Stp. punctum, it. Ox., tamen Ed. colon e Pat. p. 154. m. id que cum Ms. Ba., quocum id et fert p. 154. m. ad 4, 2, 6. m. p. 813. post *κοσμ.* pro commate Ox. Stp. et Ald. it. Pat.

denique ad 8, 8, 18. i. post *ξξεβ.* pro Ald. commate, p. 313. l. 8. colon cum Ox.

3) per vitia (praeter propria, vt p. 3. e. *είκότως*, ad 1, 1, 10. i. sed p. 292. i. sect. II. e. *ἑλπιζον* ad 8, 1, 16. i. p. *ἤλπ.* cf. 2, 4, 11. p. 113.) ad Stp. cf. 4, 2, 5. p. 857. Stp. p. 89. e. *τὰς — ἐπαινεμένους* Ed. p. 157. e. non vero ad Ox., quoad nunc (d. 6 Aug. 93.) conferre potui, quanquam olim notans talia, quarum vtriusque vitia, supra memorata, deprehendi sublata; sed tamen, quod postridie reperi, ad Ox. 2. 1, 12, 12. p. 507.

4) per scripturam ad Ox., quoad accentus, partim quidem, sed, quoad alia, ad Stp., vt in *κομίδῃ* 1, 1, 9. e. p. *δῆ* Ox.

5) per lectiones rel., vndique collectas, non ad Stp. 8, 5, 8. e. nec ad eius coniecturas, cf. 2, 13, 16. i. 3, 6, 11. i. at tamen 5, 7, 6. i. 7, 2, 15. p. 603. 7, 11, 6. i. Add., 8, 6, 5. 7. e. 17. e. 8, 7, 1. p. 1073. 2. i. 5, i. 16. e. 17. p. 1095. 8, 8, 18. i. — id que a sola Ed. 7, 11, 15. i. — vt ad ej. lectiones veteres ve 1, 1, 5. p. 16. seruato art. it. adi. *καινὰς* 1, 3, 5. p. 68. — it. a

sola ad Syllb. coniecturam 7, 11, 3. p. 846. cum Ms. Ba. et cum parenthési Bg.

ductis aliis lectionibus tum mendosis 4, 3, 5 i. b) ex Ox. — tum saltem ambiguis, ex iisdem, ib. 7. i. 7, 1, 8. p. 553. 8, 5, 10. t), — sed simul cum Ms. Ba. 6, 5, 18. e. — denique ex se solum 1, 3, 13. e.

1759. 12. Hal. titulus „*Ἡρωδιανὴ ἱστοριῶν βιβλία οὐκτω*. Herodiani Historiarum l. VIII. ad exemplar H. Stephani excusi. — (Ornamentum s. insigne typographicum e variis rebus, inclinata tabula teres s. scutula cum protome, i. e. capite laureato, colloque ac pectore dimidio, circum quae varii generis res et instrumenta, rami foliati, caulea florum, p̄aυōnis speculum, Mercurii caduceus sine alis, tuba, alia, quae non intelligi volebant. Sub his linea multiplex e serpentino genere cum initio et fine circulari, post quam) Halae, Impensis Orphanotrophei, MDCCCLIX.“

A tergo vacuo, post ornamentum aliud typographi, varie compositum, textus solum Graecus „*Ἡρωδιανὴ τῆς μ. Μ. βασιλείας ἑστ. βιβλία οὐκτώ*. Βιβλίον Πρωτῶν. Προοίμιον“ a p. 1. — 246. numerorum talium vulgarium, vbi pagina fere extr. nil, nisi paruum ornamentum, compositum in lineam rectam cum pendulo cirro.

Inde a pag. 2. titulus in fastigio: „*Ἡρωδιανὴ ἱστοριῶν βιβλίον* A. — H.“ intra finitos libros et inceptos spatium breue, vel vacuum, vel cum tenui ornamento; vnum prooemium in fronte cum elemento grandi, libri omnes, vt et capita horum, cum non ita longo.

Nullae §. §. sed series in prooemio et capitibus se iunctis vna; orationes tantum maiores instructae ab initio et in fine vncis duobus iisdem (,,).

Typi minuti, acres, puri, sine omni compendio, seruatis per textum vitiis Steph., vt p. 154. l. 20. ad 5, 3, 9. i. *πρὸς τὸν ἐπιχωρίων*, it. p. 110. l. 2. ad 3, 12, 13. i. vnde Excerpta e Mss. emendabant.

Per quam quidem conditionem censuram que editionum ad textum constituendum Gr. nullae valere poterant, praeter Ald., Steph. et Syllb., raro caeterarum vna atque altera lectio, nec Ald. cum Steph. vbique, quod illae quidem vitiosae essent per omissa, sed haec suspecta ob Codices non nominatos et ob lectiones, per ingenium arbitrium que sine auctoritate librorum et Codicum intromissas.

Itaque in editione recentiore quid actum sit, audiamus unde, quoniam ipse comparare eam ne nunc quidem vo-
 , subiiciens hic Erfurtische gelehrte Zeitung zwey und
 eysigstes Stück 1782: S. 250.

„Basel. Bey Joh. Schweighäuser kam dem Tittel (sic)
 schon im vorigen Jahre heraus: *Ἡροδιανῶν ἱστοριῶν* (sic)
βλῆα οκτω. Herodiani Historiarum l. VIII. recogniti et no-
 illustrati. 477 S. in 8. i Rthlr. Eben zu einer Zeit,
 uns von mehrern Orten her zu einer neuen Bearbei-
 ng des Herodian Hoffnung gemacht wurde, erhalten wir
 ele Ausgabe, die nichts geringers als die Berichtigung
 s äufserst fehlerhaften Textes, und zugleich auch An-
 erkungen verspricht. Schon seit, wer weifs wie vielen
 hren hat — Hr. Irmisch — sich zu dieser Arbeit gerü-
 t. — Nach der Zeit hat auch Hr. Rector Wolf eine Aus-
 be des Herodian versprochen, wo der Text in einer
 uen Gestalt erscheinen, und blofs mit kurzen Anmerkun-
 n zum Beweise der geänderten Lesarten, nebst dem
 ronologischen Datum am Rande, begleitet sein (sic)
 llte. Und, ist Rec. anders recht unterrichtet, so ist diese
 usgabe, bey der auch Handschriften gebraucht sind, be-
 its unter der Presse, und soll in der nächsten Messe fer-
 g werden. Ungeachtet dieser Arbeiten liefert man uns
 er einen Abdruck des Herodian, mit Politians lateinischer
 ebersetzung, wovon wir itzt dem Leser Nachricht geben
 ollen. In der kurzen Vorrede, bey der sich so wenig als
 f dem Tittelblatt Iemand zum Herausgeber bekennt,
 ird gesagt, dafs man den Stephanschen Text gewählt
 be, doch wären häufig auch die Emendationen dieses
 elehrten, die er nur auf den Rand stellte, in den Text
 rückt; damit, dachte der Recensent, vielleicht der Au-
 r einigermassen korrekter der Jugend in die Hände gege-
 n werden könnte. Aber was sagt der Herr, warum er
 e Marginalkonjekturen des Stephanus aufgenommen?
 t, heifst es, *editio haec ultra justam molem ne margine*
videm excresceret. — *Eodem consilio*, fährt er fort, *la-*
nam versionem Ang. Politiani elegimus etc. Recensent
 öchte wohl wissen, was hier *eodem consilio* heifsen solle,
 nd worauf das *eodem* gehe. Wir wollten, diese Version
 äre nicht beygefügt, so wäre dann die Ausgabe weniger
 ueer, und der Iüngling bräuchte sich etwas nicht zu kau-
 n, was er doch nicht nützen kann. Denn so vielen
 erth für den Verbalkritiker diese Version immer hat, so
 sie doch zu paraphrastisch; als dafs sie der Anfänger als

Hilfsmittel zum Verstehen gebrauchen könnte. In den unterm Text stehenden Noten, die weder ganz kritisch, noch ganz exegetisch, noch auch eigentlich historisch sind, sondern mehr eine Art von occasional remarks, finden sich auch aus den Sylburgischen Anmerkungen Excerpten und kurze Stellen aus den gleichzeitigen Geschichtschreibern dem Dio Cassius, Zonaras, den sogenannten Scriptoribus hist. aug., besonders wo diese vom Herodian abweichend Boeclers Noten sind, wie es scheint, fast gar nicht gebraucht: was aber weit mehr zu verwundern ist, so scheint der H. von den Hilfsmitteln, die man neuerlich zur Berichtigung des Textes bekommen hat, gar nichts zu wissen. Daher kommt es, daß man allenthalben noch die alten widersinnlichen (sic!) Fehler wiederholt antrifft, (sic wie gleich in der Vorrede des Autors K. 1. ἐγών (sic, heißt sane widersinnlich) τε πάλαι für ἔργων, und am Ende dieses Kap. οὕτω (sic) γὰρ οἱ μὲν τὴν ἡλίαν. πρ. für τούτων γάρ. Weit eher läßt sich ἐπιμνησέρον (sic) ἔσχον τὴν ἀρχὴν ertragen, und Stephans Verbesserung, ἐπιμνησέραν, ist unnothig, wenn man nur ἔχον τὴν ἀρχ. für ἀρχαν nimmt. Aufser dieser Stephanschen Conjectur, der der H. beytritt ist bey dem ganzen Proömium nichts angemerkt, als daß zu den Worten ἐν τῇ ἡμεδαυῇ zu verstehen sey γῆ. Das wußt nun wohl jeder Anfänger. In den folgenden Worten: καὶ πολλοῖς βαρβάρους liegt vielleicht (?) noch ein Fehler, wie wohl hier keine Varianten sind. S. 10, K. 2. ist richtig (?) μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας statt μ. τῆς ἄλλης ἐπ., (sic) wie bisher gelesen wurde, in den Text gesetzt, aber ohne alle Anzeige in der Note. Auf eben derselben Seite steht πέπρακται für πέπρακται, und dergleichen Druckfehler giebt es in großer Anzahl. Im 3. Kap. wird die Meynung des Steph. gebilligt, der δεδιώς entweder in ἐδεδία verwandelt oder vor das Particip. ein Wort einschieben wollte. Bey dem scheint dem Rec. gleich grundlos: man muß nur die Periode, ἐπὶ δὲ αὐτῇ τὰς bis μετοχετεύονται, nicht vor sich bestehend, sondern als den Voratz ansehen, wovon οἷα δ' ἄνδρα u. s. w. der Nachsatz ist. Die Partikel δὲ behält dann ihre eigene Kraft, ergo dico, nach der sie in einer längeren Wortfolge den Nachsatz ankündigt. Von ἔρσα aber bis μετοχ. muß in einer Parenthese eingeschlossen werden. S. giebt, nach unserm Gefühl, das Ganze einen guten Sinn und bedarf keines Emendirens. Etliche Zeilen weiter hätte, statt der dürftigen Erklärung von πανσία, etwas über den Antigonus, der hier gemeint wird, gesagt werden

ollen. Das ist aber der pessimus morbus interpretum, ut multa ex obscurioribus taciti transiliant, wie Bacon sagte. Im 5. Kap. steht noch τὴν ἀναφορὰν ἔχειν, (sic) wo es offenbar ἔχει (sic) heissen muß. Kap. 6. steht auch noch ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, (sic) für ἐπέχει, wie schon Steph. vermuthet hatte. Weiterhin lesen wir ἔπαχε (sic) τὸν νεανίσκον. S. 48. muß συντήριον wahrscheinlich (?) in σωτήριον verwandelt werden. Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken (?) Schotts Konjektur, καὶ ταῖς — ἡδέαις σκιάς (sic) aufgenommen werden sollen. Denn wer hat je εὐώδια (sic) τῆς σκιάς gesagt? S. 56. oben lese man ἀποταμῶν für ἀποτεμῶν. S. 62, ἔφεγεν (sic) für φέγεν. S. 72, ἐκῆθεν für ἔκασε; (sic) was die bloße Grammatik verlangt. (?) Dieß sind Proben von des Herausg. Behandlungsart im ersten Buche: und nicht besser sieht es in den übrigen Büchern aus. Mit Erwartung schlug Rec. die Stelle im 1. K. 2. B. nach, wo das Ἀριστῶν den Gelehrten so viel zu thun gemacht hat. Unser H. läßt jenes Wort im Texte stehen, und sagt in der Note mit einer ruhigen lakonischen Kürze: Legunt alii, nescio qua fide, προυσῶν. Wie viel weiß der Leser nun mehr, als vorher? — Den Gebrauch dieser Edition, die doch, so lange es noch keine bessere giebt, immer ihre Käufer finden muß, (?) würde es sehr befördert haben; wenn man die Boeclerische Kapitelabtheilung beybehalten hätte; nach der der Schriftsteller gewöhnlich citirt wird; und die sich auch in dem kleinen Hallischen Abdruck findet. Anstatt dieser hat es dem H. beliebt; die alte wieder hervorzufuchen, die in einigen Ausgaben des vorigen Jahrhunderts üblich war; und die alles in kleinere Abschnitte theilt. Uebrigens wird Jeder, der diesen Herodian mit kritischen Augen betrachtet, bemerken, daß wir dadurch weder in Ansehung der Lektion, noch der Erläuterungen des Textes, um ein Großes weiter gebracht sind, und daß Herodian immer noch der Autor ist, der; wie Appian — doch freylich ist dieser noch weit verderbter — die Hand eins oder mehrerer erfahrenen Kritiker erwartet, eh er zum Gebrauch der Schulen passend seyn kann, wozu er sich sonst durch vielerley Eigenschaften qualificirt. I. I.“

Cum de editione praedicata Wolfi V. Cl. nihil in literariis notassem: nihil inde potui hic proferre. Transeo ad illam

1791. 8. Lipf. cuius inſcriptio

„*Ἡρωδιανῶν ἱστοριῶν βιβλία οκτώ* (sub quibus fecans linea)
 Herodians Lebensbeschreibung der römischen Kaiser, von Kommodus bis auf Gordian den jüngern, in acht Büchern. Herausgegeben für Schulen, nebst einem vollständigen Wortregister. (subter alia linea terminans) Leipzig, 1791. bey Iohann Ambrosius Barth.“

Auerſa vacua excipit in vacuo paginae nouae medio ſtans vocabulum „Vorrede. — Schon vor mehr als acht Jahren faſte ich als Lehrer der griechiſchen Sprache auf dem Waiſenhanſe zu Halle die Idee auf, den Herodian, welcher daſelbſt in den Klaffen eingeführt war, ſo, wie er jetzt erſcheint — einige kleine Aenderungen abgerechnet — für die daſige Schule zu bearbeiten. Dieſe Idee ward Entſchluss, als das von dem Herrn Oberconſiſtorialrath Gedike für Schulen herausgegebene griechiſche Leſebuch erſchien. — Den Herodian auf eine ähnliche Art für Schulen zu bearbeiten, ſchien mir keinen geringen Nutzen zu verſprechen. —

Ich theilte meinen Wuſch der daſigen Buchhandlung mit, und der Vorſteher derſelben, dem dieſer Vorſchlag gefiel; war ſogleich bereit, nach Abſetzung der noch vorhandenen Exemplare von der alten Edition, eine zweckmäßigere Ausgabe für Schulen zu veranſtalten. Die Beforgung derſelben wurde mir übertragen. Vorzüglich war ich nun darauf bedacht, das weſentlichſte Stück eines ſolchen Buchs — einen zweckmäßigen Index auszuarbeiten, und ſodann einige kritiſche Noten da, wo es der Text erfordern würde, hinzuzufügen. —

Für den Lehrer hat, wie ich glaube, Herr Irmich hinlänglich geforgt, und dieſes Buch mag daher — für Lernende beſtimmt ſeyn. —

Das Wortregister —, ſo wie auch die Noten unter dem Texte, iſt in unſerer Mutterſprache ausgearbeitet worden. — Es iſt dabei die möglichſte Kürze beobachtet worden, ohne jedoch etwas Weſentliches zu übergehen. — Die Seiten, wo jedes Wort zu finden iſt, habe ich nicht anführen wollen, um dadurch einigen Raum zu erſparen. Dagegen habe ich es mir zur Pflicht gemacht, bei der Ausarbeitung deſſelben die Bedeutungen der Wörter, ſo viel als möglich war, ſo zu ordnen, wie eine aus der andern mir zu folgen ſchien. Fleiß iſt nicht dabei geſpart worden; aber gleichwohl kann es möglich ſeyn, daſs hie und

la noch ein bestimmterer Ausdruck hätte gewählt werden können. —

Die Abschnitte sind mit einer kurzen Anzeige des Inhalts versehen worden. — *Auch* — ist zugleich das Jahr, in welchem diese oder jene Begebenheit sich ereignete, oder ein Kaiser regiert hat, mit angemerkt worden.

Auf Kritik des Textes ist ebenfalls mit Rücksicht genommen worden, aber freylich nur da, wo der Text es nothwendig erforderte. Alles anzuführen, was Sylburg, Stephanus, Reiske, Stroth u. erst neuerlich Herr Irmisch von Varianten, Vorschlägen u. Verbesserungen mitgetheilt haben, würde bei einem solchen Buche sehr unzweckmäßig gewesen seyn. — Für mich war es hinreichend, das Nützlichere und Zweckmäßigere, was die Sprachkenntnis befördern kann, hier mitzutheilen. Besonders habe ich die Conjecturen des Herrn Oberconsistorialrath Gedike — dabei zu Rathe gezogen; und von der großen Ausgabe des Herrn Rector Irmisch die vier ersten Bücher dankbar mit zu benutzen gesucht. —

Auch ist in den Noten mancher historische und geographische Umstand mit berührt; zu bekannte Oerter aber und was im Texte selbst hinlänglich erklärt wird, übergangen worden. Dagegen habe ich zuweilen von einer schweren Form, wo sich das Zeitwort nicht leicht errathen läßt, unter dem Texte einen Wink gegeben, aber sie nicht erklärt, um dadurch den Lüngling zu veranlassen, das Wort selbst in dem Index aufzufuchen, und seine Selbstthätigkeit dadurch in Spannung zu erhalten. In Rücksicht der Sprachregeln ist dieses auch zuweilen mit der Grammatik des Herrn Trendelenburgs geschehen. —

Für Korrektheit des Textes ist, so viel mir bei der Entfernung des Druckorts möglich war, gesorgt worden. Auslassungen von ganzen Wörtern, die den Sinn entstellen könnten, wird man, so viel ich beim Durchlesen habe bemerken können, gar keine finden, und Buchstaben habe ich nur ein paar angetroffen, nämlich Seite 1, Zeile 9, wo statt $\epsilon\upsilon$: $\mu\epsilon\upsilon$, und S. 11, Z. 25. für $\acute{\sigma}\delta\alpha$: $\acute{\sigma}\delta\alpha\varsigma$ muß gelesen werden. — Die übrigen sind größtentheils Accentfehler. —
Dessau den 18ten Mai 1791.

Die einmal gewählte Muttersprache mag auch von mir hier bey fernerer Anzeige und Beurtheilung dieser Ausgabe folgen, die ich desto sorgfältiger und lieber anstellen werde. Die mehr Unbefangenheit der bis ietzt ungenannte und

unbekannte Herr Herausgeber gegen mich und meine Ausgabe geäußert hat.

Die vorher im Auszuge gelieferte, zweckmäßige und zur Einsicht der Beschaffenheit des Buches und der Bearbeitung desselben wohl abgefaßte Vorrede hat auf der ersten Seite keine Seitenzahl, erstreckt sich aber dann mit Römischer von IV — X, beynahe zu Ende, vor dem in einem leeren Raume eine Queerlinie liegt von ungleicher Breite.

Dann oben herein auf einer neuen Seite in der Mitte einer kleinen Leere eine schmale Figur, eine schief liegendes Viereck mit einem Parallelogramm zu beyden Seiten, woran in gerader Richtung angehängt Figuren, die einem zusammen gelegten Regenschirme ähnlich sind, eine kurze Spitze, einen länglich runden und ungleich breiten Streif oder Baufch und einen dünnen Stiel haben.

Hierauf der bloße Gr. Text „*Ἡρωδιανὸν τῆς μ. Μ. βασιλείας ἰστοριῶν βιβλία ὀκτώ. Βιβλίον Πρωτον. Ι. Προοίμιον.*“ unter ihm aber Anmerkungen. Erst auf der folgenden Seite fangen Zahlen an, die von 2 — (mit der Ueberschrift *Ἡρωδιανὸν ἰστοριῶν* zur linken, zur rechten aber *Βιβλίον Α. Β. Γ. u. f. w.* nach dem Gr. Alphab.) bis 314. fortgehen, wo, nach 8 Zeilen, in der Mitte des übrigen leeren Raumes eine einzelne gerade Linie gezogen liegt.

Nun auf einer neuen Seite „Wortregister“ wovon, auch erst auf dem Rücken, die Ziffern 2 — 142 laufen, nach der Mitte aber im leeren Raume wieder eine gerade, doch kürzere, Linie gezogen ist.

Endlich auf der folgenden Seite „Druckfehler. (mit) Seite — Zeile.“ worunter auch die beyden, schon in der Vorrede angezeigten, mit stehen.

Ohne kleinere Theile und vorgeletzte Zahlen für Paragraphen geht im Texte alles fort, das *Προοίμιον* bis S. 4. zwo Zeilen. Dann kommen jedes Buches grössere Abschnitte, die sonstigen Boeclerischen Kapitel, mit Römischen Zahlen an der Stirne, und einem kurzen Deutschen Inhalte, der jedem Abschnitte angemessen, z. B. „II. Lob der Regierung des Marcus Antoninus Philosophus, welcher nach Christi Geburt von 161 — 180. den römischen Staat beherrschte. (wo also die Jahrrechnung mit angegeben, wie) V. Commodus übernimmt 180. n. Chr. Geb. die Regierung; Anrede an das versammelte Heer. (und im ersten Buche noch ein Mal) XVII. Commodus wird durch Gift aus dem Wege geräumt. N. Chr. Geb. 193.“ Die

ste Jahrzahl hatten wir in unserer Ausgabe nicht, aber die zweyte auch S. 57. an der Spitze des 3ten Kap., und über dem 17ten Kap. vielmehr 192. Das zweyete Buch fiengen wir mit 193. an, welche Jahrzahl in dieser Leipz. Ausgabe S. 58. vorkömmt bey „II. Pertinax wird vom Volke und endlich auch von den Soldaten als Kaiser anerkannt. N. Chr. Geb. 193.“ bey welchem Kapitel sie auch bey uns noch fortgeführt ist, und durch das ganze zweyete Buch, da es in der neuen Ausgabe nur noch S. 72. steht „VI. die Soldaten bieten das Reich feil; Iulian kauft es auf eine schändliche Art an sich. N. Chr. Geb. 193.“ u. S. 86. folgt schon „X. Severus versucht in einer Rede die Soldaten in sein Interesse zu ziehen. Sie rufen ihn zum Kaiser aus. N. Chr. Geb. 194.“ welche Zahl wieder S. 93. „XII. Iulian wird auf Befehl des Senats 194. n. Chr. Geb. ermordet, und Severus zum Alleinherrscher erklärt.“ Bey uns stand diese bey Anfange des 3ten Buchs bis zum 4ten Kap., das in der Leipz. A. S. 112. also bezeichnet wird „IV. Niger wird in einer entscheidenden Schlacht, n. Chr. Geb. 196. überwunden, u. s. w.“ Diese war bey uns S. 585. über dem 6ten Kap. bis S. 608. über dem 7ten Kap., wo in der neuen A. S. 121. „VII. Das Heer des Albinus wird von den Truppen des Severus völlig geschlagen, und ersterer n. Chr. Geb. 198. ermordet“ (bey welchem Tode wir S. 615. nur 197. hatten, und 198. erst S. 622. über dem 8ten Kap.) worauf erst S. 144. wieder eine Zahl folgt „XIV. Severus rüstet sich n. Chr. Geb. 210. zum Kriege gegen die Britannier, n. s. w. (wo bey uns S. 750. nur 207., doch auch S. 770. wie in der L. A.) S. 147. XV. Severus stirbt 211. nach Chr. Geb. u. s. w.“ Eben diese wurde fortgesetzt im 4ten B. bis S. 851. über dem 4ten Kap., und S. 986. über dem 12ten Kap. schon 217, da in der neuen A. S. 182. steht „XIII. Antoninus wird — ermordet. N. Chr. Geb. 217.“ die auch bey uns noch über diesem Kap. und ferner im 5ten B. bis zu Ende des 2ten K. Mit dem 5ten S. 57. fängt 218. an, wie in der L. A. S. 197. wo S. 217. der Abschnitt VIII. — 224. (bey uns S. 239. nur 222. bis im 6ten B. I. K. S. 300.) S. 224. II. — 237. (bey uns S. 308. nur 229.) S. 246. IX. — 238. (bey uns S. 511. nur 235., auch im 7ten B. I. K.) S. 260. V. — 239. (bey uns S. 664. nur 238. bis im 8ten B. durchaus, dagegen) S. 301. V. Maximinus — nebst seinem Sohn 240. n. Chr. Geb. — ermordet, — S. 311. VIII. Die römischen Soldaten — ermorden 238. n. Chr. Geb. die beyden Kaiser, u. s. w.“ bey welches

Rückkehr von der vorher gehenden Zahl 240 zu den unfrigen nichts in den Anmerkungen, auch nirgends, woher diese Zeitfolge entlehnt worden, die auch von jenen in der Allgemeinen Geschichte des H. Hofr. Heyne 4 Th. abgeht, wenigstens zum Theile.

Wir kehren zurück, und zwar zu dem Aeußern des Textes, der von kleinen guten Lettern und ohne alle Abkürzungen ist. Nur die Bücher haben einen großen Anfangsbuchstaben, die Kap. aber einen etwas kleinern. Selbst die Sätze, die in unsrer Ausgabe, als kleinere Abtheilungen, durch besondere Zahlen angezeigt worden sind, haben einen etwas größern Anfangsbuchstaben, auch andre Sätze, die bey uns nicht beziffert sind, z. B. S. 41. Z. 3. v. E. (1, 14, 4. p. 595.) u. f. w.

Die Reden, mit dem Texte in gleicher Reihe, ohne Absätze fortlaufend, sind durch zwey Häkchen, oder sogenannte Gänsefüßchen bemerkt, und zwar durch (,) im Anfange und am Rande, aber am Ende durch umgekehrte ("), die auch etwas über der Zeile hängen. Doch sind ohne sie die in den Text vom Geschichtschreiber eingewebten kleinen Reden, z. B. S. 214. VII. Z. 8. ff. (5, 7, 2. — 4.) S. 245. Z. 9. (6, 8, 14. sq.) u. f. w.

Die Anmerkungen weisen durch gemeine Zahlen in den Text, so, daß sie durch jedes Kapitel nach ihrer Folge gehen, von 1 — 12, u. f. w.

Außer den zu Ende verzeichneten Druckfehlern sind uns nur folgende Kleinigkeiten aufgestossen, S. 3. Z. 3. v. E. *ῥαθυμότερον* (im Index richtig *ῥαθυμ.*) — S. 10. N. 3. Z. 1. *τι* st. *τε*, — S. 16. N. 3. *τά* — S. 52. Z. 9. *αὐτον* — S. 41. XIV. Z. 1. ff. durch die üble Lage des Papyrs getrennte Wörter, ingl. S. 48. — S. 174. N. 4. Z. 2. Alexanders, st. Antonins od. Caracalla, — S. 195. II. Z. 10. ein Komma, st. Punkt, wenigstens nach Steph. — S. 222. N. 6. Z. 1. wo das Gr. *ἀνάκματον* vor Imperium entwischt scheint, — S. 227. N. 4. wo *l.* vor *ἀνακτ.* entfallen, wie auch S. 283. N. 9. Steph. vor *ῥσα*, — S. 295. Z. 15. auch der Buchstabe *o* aus dem *εὐπροσφ.* — S. 259. N. 4. Z. 2. *οἰκετάς* st. *οἰκίτας*.

Die Schreibart ist meist mit Steph. übereinstimmend, und daher in manchen Stellen ungleich, als in Theilung der Wörter, *ἐπὶ πολὺ* S. 32. Z. 5. u. folg. S. Z. 12. *ἐπιπολὺ*, etc. — *ἄ τι* S. 1. Z. 3. v. E. (mit uns getheilt,) S. 2. Z. 1. *ἔπερ*, — folg. S. Z. 1. *περὶ πρ*, — eb. Z. 5. *τῶν τε*, S. 17, Z. 10. *οἴ τε* u. *ἦ τε* — S. 33. Z. 15.

15, — S. 34. XII. Z. 5. τέ τις, — S. 310. Z. 4. u. 3.
 E. ὅ τε u. ἦτε, — S. 309. Z. 3. u. 2. v. E. ἄτε u. ἄ
 — S. 276. Z. 12. u. S. 303. Z. 9. οἴτε, vergl. S. 301.
 3. S. 217. Z. 3. — S. 288. Z. 12. αἴ τε — S. 302.
 17. αἴτε etc. — S. 17. Z. 19. S. 19. Z. 6. οἶος τε (I,
 21. i. 1, 7, 4. p. 241.) — S. 30. Z. 3. τοῖόν δέ τι (an-
 ders, als Stp. 1, 10, 10. p. 401.) — τοιάδε S. 13. Z. 1.
 fo auch in der *Accentart*, z. B. S. 2. Z. 2. τε blofs,
 auch mit uns S. 8. Z. 7. 1, 3, 9. p. 77.) — σύν σοι S.
 7. Z. 11. (mit uns 1, 6, 18. p. 217.) — ἔν τινός (mit
 Stp.) S. 20. VIII. Z. 1. S. 21, Z. 10. S. 34. XII. Z. 5.
 1, 8, 1. i. 5. i.) — πολλή τέ τις S. 34. XII. Z. 5. (an-
 ders wir 1, 12, 2. i.) — συσρατιώτην μέ S. 13. Z. 8. —
 b. Z. 1. περιαιέντα με (1, 5, 8. i. 14. p. 158.) — S. 4.
 L. Z. 9. ἰόν. — S. 16. Z. 17. ἀπόσ. — S. 14. Z. 1. ποσ.
 ρυβίς. — τρώσαι S. 23. Z. 3. für Stp. τρώσ. (1, 8, 12. p.
 315.)

Eben so in den *Unterscheidungszeichen*, die wir hier
 sogleich mit bemerken, insofern sie zur Kritik des Tex-
 tes gehören. Und von diesen *Distinctionen* nun weichen
 einige von den Stp. ab, oder nicht. So ist z. B. vor
 dem Anfange der Reden stets ein Colon genommen wor-
 den für Stp. Comma, S. 9. IV. Z. 6. S. 13. Z. 2. etc.,
 aber auch in andern Fällen, S. 1. Z. 3. v. E. (1, 1, 2.
 p. 7.) S. 3. Z. 6., (1, 1, 5. p. 21.) anders, als wir,
 aber doch auch bisweilen mit uns, als S. 1. Z. 3. v. E.
 ein Comma nach ὡς. Als Belege davon, das entweder
 die *vorigen* Zeichen der Art sind beybehalten, oder *neue*
 dafür gewählt worden, mögen noch folgende Stellen
 nachgesehen werden, S. 52. Z. 21. (1, 17, 26. e.) S. 195.
 Z. 3. v. E. (5, 2, 1. p. 37.) S. 197. N. 10. (5, 2, 14.
 p. 55.) mit Anmerk., nach Gedike, wo aber, zur Si-
 cherheit und Deutlichkeit, wir mit Bergl. ein Comma
 nach ἤδη geliefert, wie Stroth auch wollte. — S. 235. Z.
 16. (6, 5, 16. p. 395.) S. 247. Z. 15. (6, 9, 11. i.) S.
 271. Z. 3. (7, 8, 8. p. 753.) S. 288. Z. 18. (8, 1, 6. p.
 909.) — S. 211. Z. 3. v. E. (wie bey uns 5, 6, 12. p.
 191.) S. 226. Z. 1. (6, 2, 9. i. nach γραμμα.) S. 227. Z.
 9. (6, 2, 20. p. 337.) ohne Anmerk., nach Stroth, —
 S. 231. Z. 20. (6, 4, 8. i.) S. 239. Z. 1. (6, 7, 4. c.) S.
 262. Z. 6. (7, 5, 10. e.) mit dem Ms. Ba.

Endlich das *Iota* am Ende nach unsrer Art, als κομίδῃ
 S. 3. Z. 3. v. E. S. 4. II. Z. 3., auch im Anfange, z. B.
 πρῶτον, etc. — ἄστα, doch nicht stets, wie im Index, bey

ῥαθυμία S. 29. Z. 7. — ῥαθυμ. S. 83. Z. 12. S. 89. Z. 18. S. 94. Z. 12. S. 106. II. Z. 2. S. 192. Z. 14. S. 206. V. Z. 13. — oder in der Mitte, ἀναδραίας S. 80. Z. 7. — S. 94. Z. 11. ἀναδραίαν, ingl. S. 161. Z. 18. (20. ἀνδραίας) S. 180. Z. 13.

Nun die *Lesarten*, mehr nach der Kritik und zur Berichtigung des Textus, als nach der Auslegung und Erklärung, in welcher letztern ich bey dem Herausgeber offenbare Uebereinstimmung mit mir angetroffen, (ohne oder mit meinem Namen, S. 1. N. 1. S. 13. N. 5. S. 14. N. 8. S. 16. N. 3. 4. S. 19. N. 6. S. 21. N. 3. S. 24. N. 3. S. 32. N. 6. e. S. 36. N. 6. S. 39. N. 7. 8. S. 40. N. 10. etc. S. 46. N. 5. S. 84. N. 4. S. 88. N. 5. S. 132. N. 2. S. 149. N. 5. S. 170. N. 7. S. 178. N. 5. — auch im 3ten Bande, den der H. doch nicht zu besitzen schien, S. 275. N. 1. zu 7, 9, 9. i.)

so wie ich bey dessen Kritik mich freute die Bescheidenheit und Vorsichtigkeit zu finden, die *andre* bisher an mir mit Tadel belohnen, da nämlich der H. nicht so hitzig gleich das *Alte* verwirft, und das *Neue* aufhalscht, was etwa Muthmassungen oder Handschriften anbiethen, bey welchen letzten der H. beynahe zu schüchtern gewesen.

Aber beyde Aehnlichkeiten mit meinen Gesinnungen, Grundfätzen und Verfahren müssen in mir die Begierde rege machen, den so gründlichen Gelehrten auch namentlich zu kennen; und ich stehe nicht an, ihn hierdurch um seine nähere Bekanntschaft zu erfuchen.

Hier schon wird er mich ganz, als seinen Freund, erkennen, wenn ich seine Kritiken nach einander kurz bemerk-, und zwar über die *alten* Lesarten sowohl, als über die *neuen*.

Die *alten* sind auf verschiedne Art beybehalten worden,

1) ohne alle Anmerkung, die aber bey gewissen Stellen doch nöthig schien, S. 1. Z. 2. das strittige ἐνίω (1, 1, 1. p. 2.) — S. 2. Z. 4. (1, 1, 3. p. 12. wegen der Mss.) — S. 3. Z. 6. (1, 1, 5. p. 21.) das ἐν πολλοῖς βαρβάροις, das in der Erfurt. Recens. oben *grundlofs* bezweifelt, aber vom H. im Ind. unter ἐν unstrittig durch „bei — unter“ mit mir erklärt worden, — S. 3. Z. 9. (1, 1, 6.) wider die Veränderungen des ἐπιμημέτερον, — S. 5. Z. 15. (1, 1, 9. i.) wegen des ἔτω, das in der Erf. Rec. so mißfiel, freylich, weil die Mss. anders lasen! — S. 3. Z. 16. (1, 1, 9. p. 29.) wo aber freylich der H. die Glosse der Mss. so lichtvoll mag gefunden haben, das er hier, wie an andern derglei-

en glossirten Stellen, sich ganz still verhält, z. B. S. 4. Z. (1, 1, 11. i.) eb. 4. III. Z. 4. (1, 3, 1. e.) u. f. w. — 7. Z. 2. (1, 3, 3. i.) über das Particip. *δεδιώς*, zumal ohne Parenthese, welche der Erf. Rec. beliebte, nach altem Fute, — S. 7. Z. 11. (1, 3, 5. p. 68.) über das Stp. *καινῶς*, — S. 10. Z. 19. (1, 4, 11. p. 113. sq.) über die Stp. Praep., — S. 11. Z. 16. (1, 4, 18. e. p. 129.) wegen der fehlenden copula *τε*, etc. — S. 16. Z. 19. (1, 16, 13. e. p. 108.) über das *ἀπέχαι*, das freylich der Ind. zu unterstützen meint, — S. 17. Z. 5. (1, 6, 16. p. 214.) über die zusammenstoßenden verschiedenen Casus der participp., des acc. und dat. — S. 17. Z. 21. (1, 6, 21. e. p. 224.) über den af. fut. des Stp., wo wenigstens nützlich von dem Gebrauche und Verstande des aor. 1. konnte erwähnt seyn, — S. 2. Z. 1. (1, 8, 12. p. 310.) über die unschädliche Kürze und Ellipse, — S. 26. Z. 4. (1, 9, 10. e.) über *λήσεις* und *ανθάνεν*, welche temp. verbb. es bey sich habe, — S. 27. Z. 16. (1, 9, 21. i.) über das fehlende und von mir schon aufgenommene pron. *τι*, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 9. e. p. 496.) über die neue Lesart des Ms. Ba. — S. 36. Z. 18. (1, 12, 15. i.) über Rsk. Vermuthung, — S. 38. Z. 8. (1, 13, 3. p. 531. sq.) über das verb. *καθίσ.*, mit und ohne *ἐν*, zumal, da doch der Ind., augenscheinlich hieher zielend, hat *καθ.* — *ἐν ἔσχ. κινδ.* — S. 39. Z. vorl. (1, 13, 11. p. 558.) über die Lesart des Ms. Vc. wenigstens zum Gebrauche des neutr. und masc. — S. 43. Z. 15. (1, 14, 16. p. 624.) von *ὑπέρωνν.* und der Bedeutung der pr. *ὑπό*, wohin wieder der Ind. in dem V. *ὑποσρ.* offenbar zielt, — S. 50. Z. 15. (1, 17, 4. p. 708.) über das *ἐκᾶθεν*, worüber die Erf. Rec. sich auch ereiferte, der Ind. aber wiederum sich richtig ausdrückte, — S. 53. Z. 13. (1, 17, 24. p. 743.) über *ἐκείθεν*, — S. 65. Z. 23. (2, 3, 25. p. 99.) über *ἐνφημι.*, zumal, da der Ind. eine ganz andere Lesart hat „*ἐνφημιδαίς*“ ohne *s*, wenn das nicht etwa vom Setzer wegblieb, — S. 71. Z. 18. (2, 5, 13. p. 151.) von *τῶν* mit dem adv. *ἐνπρεπ.* — S. 76. VII. Z. 9. (2, 7, 3. p. 208.) über die nicht unbedeutende Lesart des Ms. Ba. — S. 96. Z. 26. (2, 13, 8. p. 391.) wo das alte *διεβολίας* im Texte und Ind., nur das von mir aufgenommene, wenigstens, als Var. Lect. oder Conjectur, in einer N. Statt fand, — so wie auch schon S. 88. Z. 9. (2, 10, 9. p. 314.) andrer Muthmassung *ἐνανθα.*, da im Ind. v. *προίχ.* auch nur „*ἀνδραίς*“ ohne pr. *ἐν*, hieher ganz gewiß gehörig, — S. 108. Z. vorl. (3, 2, 13. e.) wo zwar Stp. Zusatz unnöthig, doch aber nicht eine beliebige

Erinnerung von der Bedeutung des Gr. ablat., weil auch der Ind. nur die gemeine im W. καθαιρ. angiebt, — S. 110. Z. 15. (5, 3, 3. p. 526.) wo wider Sb. und Str. etwas zu erinnern, auch mit guten Auslegungsregeln, — S. 115. Z. 4. (5, 4, 18. e.) wo zu ἵπ' ἐκείνα füglich die Var. Lect. ἐπ' ἐκ. sich anschmiegen konnte, weil der Ind. von allen diesen schwieg, — S. 181. Z. 18. (4, 12, 11. e.) wo, wider die Zufätze andrer, gute Gelegenheit war von Auflösung des genit. durch eine schickliche praep., weil auch im Ind. von γοαμου. nichts stand, — S. 207. Z. 11. (5, 5, 7. i.) wo wenigstens von Str. Σήρων zu erwähnen, — S. 213. Z. 15. (5, 6, 20. p. 208.) wo, wider Stp., wenigstens zu τίμιον von zween adi. mit einem Subst. ohne copula etwas zu sagen, — S. 225. Z. 21. (6, 2, 6. p. 319.) wo πᾶσαν mit ἀλλοτρίῃ ohne copula zu unterfuchen, — S. 226. Z. 1. (6, 2, 18. p. 335.) wo vom angefochtnen καὶ zu reden, — S. 234. Z. 3. (6, 5, 5. e.) wo, wider Stp., das praef. μάχεσθαι, mit dem vorbergehenden fut. ἔσεσθ., zu retten, — ingl. eb. Z. 10. (6, 5, 8. p. 334.) der plur. ὅσα nach dem sing. τοσούτων, — ingl. S. 235. Z. 8. (6, 5, 15. i.) der plur. ἐκείνα, — ingl. eb. Z. 20. (6, 5, 17. p. 397.) die Zusammenfügung von ἄς ὃν καὶ ὅπερ, — ingl. S. 239. Z. 2. (6, 6, 12. p. 439.) das καὶ αὐτός, mit dem zunächst vorherstehenden nomine propr. — S. 242. Z. 5. (6, 7, 18. p. 478.) zu zeigen, daß κατὰ σκοπὴν stehe durch eine Weglassung des Vergleichungswörtchens ὡς oder ὡσπερ, da im Ind. davon nichts ist, — S. 244. Z. 18. (6, 8, 10. p. 501.) von αὐτόν, wider die Aenderungen andrer, — S. 246. Z. 16. (6, 9, 4. p. 517.) bey πρόσσι, daß andre dafür πρόσσιν belieben, wie auch eb. Z. 3. v. E. (6, 9, 6. p. 520.) προναλ. für προσναλ., verglichen mit 1. 4, 4. — S. 249. Z. 10. (7, 1, 5. p. 548.) bey αὐτήν, daß dieses pron. für das pron. solus stehe, und für bloß, wovon der Ind. nichts erwähnt, — S. 254. Z. 13. (7, 2, 13. i.) wie ἐπὶ — τινὶ ἔλα mit dem folg. εἰς τὸ ἔλος bestehen könne, — S. 261. Z. 14. (7, 5, 6. p. 673. sq.) daß nicht nur αὐλαός, sondern auch αὐλιός richtig, welches der Ind. nicht kennt, — S. 262. Z. 10. (7, 5, 11. p. 683.) ob ἢ entfallen, und vor dem zweyten ἢ höchst nothwendig. — S. 270. Z. 7. (7, 8, 3. p. 745.) ob wiederum die zwey adi. τηλικ. — εὐτολμ. mit einem subst. bestehen, — S. 270. Z. 14. (7, 8, 5. p. 748.) bey προσελθ. wenigstens das προσελθ. zu berühren, auch — S. 272. Z. 11. (7, 8, 18. p. 768.) das ἐκτεηρίους für ἐκτεηρίας, — auch S. 279. Z. 14. (7, 10, 8. i.) bey ἐκείνης das ἐκείνους, — S. 284. Z. 1. (7, 11, 17. i.)

wenigstens, was das pass. ὄπλαζ. mit dem acc. bedeuten könne, wovon der Ind. schweigt, — eb. Z. 6. (7, 11, 18. 365) mit anzuzeigen die nicht unrechte Var. ἀπετραμμ. S. 291. Z. 20. (8, 2, 8. p. 932. sq.) wie mit dem plur. ωργ. der sing. παραῖχε ohne Aenderung zu vereinen, — eb. S. 296. Z. 1. (8, 5, 21. i.) das ἐφαντ. mit dem folg. βελ., wenn ja vorher S. 295. Z. 4. v. E. (8, 3, 19. p. 1.) zu βελω nichts angeführt werden sollte, — S. 298. Z. 6. (8, 4, 12. p. 990.) wenigstens, das μὲν für μὲν ἔν gelte, — und S. 299. Z. 10. (8, 4, 20. e.) ἐπαύξων von ἀποκχ. abhän. en könne, wie der H. sonst den casus von der aep im Zeitworte auch mit mir herleitet, z. B. S. 86. N. 1. S. 192. N. 3. S. 210. N. 1. S. 219. N. 5. — das S. 302. Z. 3. (8, 5, 8. i.) nach einer Ellipse richtig sey, — auch S. 307. Z. 3. (8, 6, 12. e.) ἐκκλησ, χωρίω, — ib. VII. Z. 1. (8, 7, 1. p. 1073.) nichts zu versetzen, sondern nur ἄτε trennen, wie es der H. sonst getrennt liefert, (obgleich er ihm eb. Z. 9. auch wieder folgt αἴτε,) verglichen was bey der Schreibart angeführt worden, — S. 307. II. Z. 6. (8, 7, 2.) das τῆ φωνῆ auch ohne Zusatz zu dulden, wovon im Ind. nichts enthalten, — S. 310. Z. 10. (8, 7, 20. e.) bey ἀρχὴν wenigstens die Var. αὐλὴν zu beharren,

2) ohne alle Anmerkung, selbst unrichtige, oder doch höchst zweifelhafte, wo doch Muthmaßungen anzuhängen, wenn gleich nichts entschieden werden kann, als S. 14. Z. 19. (1, 5, 23. e.) wo ich statt ἔχεν schon ἔχα aufnahm, — auch eb. Z. 20. (1, 5, 24. Exc. p. 880. wegen ἔτων,) — ingl. S. 17. Z. 15. (1, 6, 19. e.) st. ἀρχόντων schon ἀρχομένων, — auch S. 23. Z. 16. (1, 8, 16. p. 323.) κολύειν schon κολέειν, das der Ind. ganz verschweigt, — auch S. 43. Z. 13. (1, 14, 15. e.) st. κελύσας schon κελύσαι, — eb. Z. 16. (1, 14, 16. p. 625.) bey θέραν, — eb. Z. 17. (p. 627.) bey πα, — S. 45. Z. 10. (1, 15, 7. p. 649.) wegen der Zusammenstellung von τε — ἦ, — S. 59. Z. 24. (2, 2, 13. p. 46.) bey οἷς μῆ, — S. 64. Z. 21. (2, 3, 19. p. 627.) wo ich st. ἔχων auch schon lieferte ἔχα, — S. 72. Kap. I. Z. 7. (2, 6, 3. p. 160.) wo ich schon verkündigt, das ἐθρήν st. ἐτήραν künftig von mir geliefert werde, — S. 115. Z. 20. (3, 4, 9. p. 545.) von ὑπὲρ λοιπῆς, — S. 114. Z. 1. (3, 4, 17. e.) über ἡγάγε — S. 124. Z. 1. (3, 7, 18. p. 610.) wo ich st. αὐτῶ schon αὐτῶ abdrucken liefs, — S. 153. Z. 10. (4, 2, 12. p. 821.) zu ἐκ μόνης, wo doch der Ind. in v. μετὰ nur die Construct. mit dem bloßen gen. anführt, ἄλλως

ελ. εδ. nichts aber von der mit der pr. ἐκ — S. 160. Z. 1
 (4, 4, 19. i.) wo ich ft. τούτων χρημάτων πλήθος auch schon
 τούτων lieferte, — auch S. 162. Z. 10. (4, 5, 12. i.)
 αὐτῆς schon wiederum αὐτῆς — S. 180. Z. 2. und S. 18
 Z. 8. (4, 12, 1. i. 4, 14, 3. i.) wo ft. Ἀδύεντος auch schon
 bey mir geändert steht Ἀδέεντος — auch S. 188. Z. 19. (S
 15, 6. p. 1046.) ft. ὀξύτάτων schon ὀξύτάτας — auch S. 19
 I. Z. 3. (5, 1, 1.) wo ft. des zweyten πρὸ τέττα von mir i
 der N. schon die künftige Lesart nach Gründen angegebe
 worden, — S. 201. Z. 14. (5, 3, 25.) wo für τὴν - πο
 φύραν χλαμύδι περιβ. schlechterdings anders gelesen werde
 muß, — S. 205. Z. 24. (5, 4, 23. p. 124.) wo διώζοντες
 schon in διώξαντες von mir verwandelt worden, — S. 20
 Z. 5. (5, 5; 4. p. 135.) ὑφάσμασι sich schwerlich behaupte
 kann, — S. 208. Z. 7. (5, 5, 11. p. 146.) προσίων schon i
 προίων bey mir übergegangen ist, — auch eb. Z. 9. (p. 147
 καλλιερῶν in καλλιερωῶν, wo der Ind. sich half durch Ange
 bung beyder thematum, — auch eb. Z. 17. (5, 5, 13. p.
 151.) ἱερουργήτας in ἱερουργήτες, — S. 209. Z. 15. (5, 5
 20. p. 160.) das οἱ μὲν unleidlich, — S. 216. Z. 10. (5, 5
 13. p. 236.) das βασύσας eben so sehr, wozu ich in der N.
 meine Aenderung schon vorbrachte, der Ind. aber nicht
 hinlänglich seyn dürfte, — S. 218. Z. 12. (5, 8, 9. p. 251
 wo ich ft. προαγορεύσειν schon προσαγ. ändern liefs, —
 219. Z. 14. (5, 8, 15. p. 260.) das τῆς δὲ kaum sich erha
 ten wird, wozu ich auch schon in der N. Vorschläge vor
 rathen, — eben so S. 223. Z. 2. (6, 1; 15. p. 295.) be
 καίτοι, wovon der Ind. nur die gewöhnlichen Bedeutunge
 führt, — S. 241. Z. 5. (6, 7, 13. i.) wo der Zusammen
 hang nicht berichtet ist, — S. 245. Z. 3. v. E. (6, 8, 16
 e.) bey πορείαν kein Zweifel dem H. aufgestossen, — auc
 nicht S. 249. Z. 2. (7, 1, 3. p. 545.) bey δυσμένειαν, da
 ich schon mit δυσγένειαν vertauscht, — noch auch eb. Z. 2
 (7, 1, 8. e.) bey ἐυγενῆς, wo ich Zweifel und Hülfsmittel
 in der N. vortrug, — auch S. 250. Z. 25. (7, 1, 16. p. 565.
 wegen ἐπιμέλειαν πεποιημένους, welche; an sich gute Redens
 art, der Ind. v. ποι. unbemerkt liefs, — S. 251. Z. 5. (7
 1, 20. i.) wo bey der Construct. κρίσει - μεταδῆς auch die
 Schwierigkeit abzuändern, auch — eb. Z. 14. (7, 1, 21
 p. 575.) die bey πυρὶ πομπεύοντα, — ingl. S. 257. Z. 15. (7
 3, 13. p. 634.) die bey καλλωπίσματος, — ingl. eb. Z. 18
 (7, 3, 14. p. 637.) die bey ὕψις, — auch eb. Z. 19. (p.
 638.) im v. ἀνατιθ. — auch S. 262. Z. 1. (7, 5, 10. p. 678.
 bey ἀγροίας, — eb. Z. 15. (7, 5, 12. p. 685.) wo ich die

ganze Stelle nach einander schon verbessert abdrucken liefs, — S. 271. Z. 10. (7, 8, 10. i.) wo ich für *καὶ παρ'* Vorschläge gethan, — S. 273. Z. 3. (7, 8, 23. e.) von mir das *ἐν* schon in *ἐν* ungeschmolzen erscheint, — auch S. 274. Z. 11. (7, 9, 7. p. 783. sq.) *καθοπισμέσος* in *καθωπισμέσος*, — S. 278. Z. 5. f. (7, 10, 2. p. 811. sq.) mußte der Zusammenhang gerettet werden, — eb. Z. 11. (7, 10, 3. p. 815.) nach aller Wahrscheinlichkeit mit mir das *δύο* sich darstellen, — eb. Z. 15. (7, 10, 4. p. 815.) das *ἴσσαν* zur Veränderung sich reif finden lassen, — auch S. 280. Z. 11. (7, 10, 13. p. 836.) das *πάλαι*, — S. 282. Z. 4. (7, 11, 5. p. 849.) ist für *βελουμένων* schon gegeben *βελουμένων*, — eb. aber Z. 18. (7, 11, 8. i.) st. *καὶ παρ* die Berichtigung aus meiner N. zu holen, — S. 291. Z. 3. v. E. (8, 2, 10. i.) wo für *δη* schon von mir *δε* geliefert wird, — S. 297. Z. 3. v. E. (8, 4, 10. p. 986.) wo für *καὶ παραπεμπ.* Vorschläge geschehen, — S. 303. Z. 11. (8, 5, 18. e.) für *πρὸς τρεφῆς* schon *ταφῆς* bey mir da steht, — auch S. 306. Z. 1. (8, 6, 10. p. 1061.) das *οἷς* in der N. von mir schon besorgt, — ingl. S. 308. Z. 3. (8, 7, 5. i.) der zweyte art. *ὁ* vor *τῆν* nach Bedürfnis schon eingeschoben, — auch S. 309. Z. 19. (8, 7, 16. e.) st. *ἀά τῆ* der richtigere Accent *ἀά τῆ* schon bedacht worden.

Wozu ich noch insbesondre anschliesse S. 35. Z. 4. (1, 12, 3. e.) das *τῆς τῶν δένδρων ἡδέαις σκιῶς*, wovon in der Erf. Rec. zwar eines Theils es recht lautete „wer hat je *ἐνάδια* (so) *τῆς σκιῶς* gesagt? (aber doch andern Theils unrecht.) Ein paar Zeilen darauf hätte ohne Bedenken Schotts Konjekturen, *καὶ τῶς - ἡδέαις σκιῶς* (so) aufgenommen werden sollen.“ Aber der dortige Censor war so eilfertig, daß er nicht einmal auf eine andere Lesart dachte. Was er nachher gethan, als meine Ausgabe hervor getreten, weiß ich nicht. Doch, er lese die N., die vor der meinigen ste t, (denn diese wird er vor Leidenschaft ganz nicht eines Blicks würdigen wollen,) wo Leisn. und Reisk. gar deutlich mit Bergl. den sing. *τῆ - ἡδέαις σκιῶς* vorschlagen, welcher sing. dann, wenn die Mss. nichts angeben; und nach Coniecturen entschieden werden soll, auch dort mehr wägen muß, nach der dem dortigen Censor doch wohl nicht fremden Regel, *daß man ändere und wähle nach den von der alten Lesart noch vorhandenen Ueberbleibseln, und diejenigen Buchstaben vorziehe, welche ihr am ähnlichsten sind.* Nun, diesem Grundsatz gemäß, habe ich auch in der N. die Bergl. Muthmaßung unterstützt und mit

Vorzug empfohlen. Weil aber doch Schott und Syll., als Kenner, in dem kritischen Fache auch einige Achtung verdienen: so edirte ich damals noch nichts, und das wieder nach einem Canon der Kritiker, welcher verbeuth, bey vielfachen möglichen Lesarten und Coniecturen zu iäh zu seyn, und lieber unterdessen die alten unangetastet stehen, und die Muthmäsungen nur in den Noten vorkommen zu lassen. Wenn aber doch endlich man für die wahreste sprechen soll: so ist es allerdings die Bergl. nach dem ersten Grundsatze.

3) ohne einige Anmerkung dieienigen, die nicht so fein sind, als andre, z. B. S. 203. Z. 2. (5, 4, 4. p. 102.) wo die alte, βαλάντια χρημάτων, μέγα δέλεαρ προδοσίας, wie ich denke, der von mir schon gegebenen χρημάτων μεσά, μέγα δέλ. πρ. nachstehen muß, — auch S. 207. Z. 6. (5, 5, 4. p. 136.) die σεφάνη επικείμενος der künftigen σεφάνην επ. — ingl. eb. Z. 7. (p. 138.) iener λίθοις ποικίλοις τιμίσις der zukünftigen ποικίλην — und S. 312. Z. 8. (8, 8, 8. p. 1114.) die διά - τὸ ἐπαρχον - γεγονέναι der auch schon von mir aufgenommenen ἐπαρχος —

Hieher möchte auch gehören S. 6. III. Z. 4. (1, 3, 2. i.) wo ich αὐτῶ finde, nicht blofs nach den Ausgaben von Ald. und andern, sondern auch selbst nach Ms. Ba., der aber in den so genannten spiritibus sehr unbeständig ist; und es beweiset die Ald. Lesart weiter nichts, als dafs sie aus einem ähnlichen Ms. abgedruckt worden sey. Doch vielleicht ist diese Lesart bey dem H. mit unter die Druckfehler zu rechnen, da Stp. mit mir αὐτ. hat.

4) ohne einige Anmerkung, nach unrichtigen Unterscheidungszeichen, oder wo doch andre vorzuziehen, als S. 165. Z. 13. (4, 6, 10. i.) wo für das Comma nach ἔργον wir ein Punkt gewählt, nach angegebenen Gründen, — S. 313. Z. 4. v. E. (8, 8, 18. i.) wo vor ἔχοντες der Zusammenhang kein Punkt zu verstaten scheint, sondern nur das von uns beliebte Comma, verglichen mit dem obigen bey der Schreibart, besonders nach S. 52. Z. 21. und S. 195. Z. 3. — Denn iene bey S. 154. Z. 3. (4, 2, 16. p. 827.) und S. 253. Z. 3. (7, 2, 2. p. 582.) mag unentschieden bleiben.

Wir wollen lieber ein neues Feld betreten von den beybehaltenen alten Lesarten

5) mit Anmerkung, wo nur Uebersetzung vorkömmt, ohne sich dabey über zweifelhafte Nebenumstände erklärt zu haben; als S. 13. N. 4. (1, 5, 7.) ohne Widerlegung

er Var. im pron. — S. 20. Z. 3. N. 10. (1, 7, 10. i.) wo von der Distinction nichts erwähnt, — S. 29. N. 7. (1, 8, i.) wo über den *spiritus* des pron. nichts enthalten, — S. 30. N. 9. (1, 10, 12. p. 407.) — S. 34. Z. 1. N. 12. (1, 11, 14. p. 462.) wo freylich im Deutschen eine praep. (*von*) nöthig war, aber im Ind. weder v. *ισορ.* noch v. *ισορ.* etwas wegen der Ellipse steht, — S. 34. XII. Z. 3. N. 1. (1, 12, 1. p. 470.) wo auch im Deutsch. die praep. nöthig, — S. 38. Z. 9. N. 1. (1, 13, 3. p. 534.) wo über *ὅσον εἰπέτω* die Frage war, welche tempora verb. es bey sich hätte, — S. 39. N. 6. (1, 13, 8. p. 547.) — eb. N. 8. (1, 13, 10. p. 554.) — S. 41. N. 1. (1, 14, 1. p. 585.) — S. 45. N. 2. (1, 15, 7. p. 649.) — S. 46. Z. 6. N. 5. (1, 15, 13. p. 660.) wo über das zu setzende Comma gut zweifelt wurde, — S. 80. N. 2. (2, 8, 5. i.) wegen des nicht wiederholten pron. — S. 94. Z. 15. N. 1. (2, 12, 5. p. 368.) bey *ὄπως χησεται*, ohne dabey über den ind. fut. zu handeln, — S. 94. Z. 1. N. 3. (2, 12, 7. e.) ohne Erzählung der Var. — ebenso S. 101. Z. 14. N. 5. (2, 14, 2. p. 451.) — auch S. 111. Z. 3. N. 3. (3, 3, 5. p. 528.) — oder der Coniecturen andrer, wie S. 150. Z. 3. v. E. N. 2. (4, 1, 4. e.) S. 194. N. 8. (5, 1, 14. p. 25.) S. 201. N. 4. (5, 3, 22. p. 89.) S. 229. N. 9. (6, 3, 11. p. 350.) S. 241. N. 5. (6, 7, 13. i.) S. 271. N. 7. (7, 8, 14. p. 764.) S. 275. N. 4. (7, 9, 9. p. 788.) S. 282. N. 3. (7, 11, 6. i.) S. 309. N. 3. (8, 7, 14. i.) S. 312. N. 4. (8, 8, 13. i.) S. 313. N. 5. (p. 1120. sq.) — — So auch überhaupt, wenn von den Mss. eine andre Lesart aufgetragen wird, z. B. S. 35. N. 5. 6. (1, 12, 11. p. 498. 500.) S. 37. N. 10. (1, 12, 16. p. 517.) S. 40. No. 10. (1, 13, 12. p. 563.) S. 42. N. 5. (1, 14, 11. i.) S. 43. N. 7. (ib. 15. i.)

6) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch eine Art von Bestimmung, als Angabe der Ellipse, S. 21. N. 2. (1, 8, 5. p. 283. sq.) S. 31. N. 2. (1, 11, 3. p. 424.) S. 43. N. 8. (1, 14, 18. p. 633.) S. 52. N. 7. (1, 17, 22. i.) S. 81. N. 5. (2, 8, 13. i.) S. 90. N. 2. (2, 11, 2. p. 337.) S. 102. N. 2. (2, 15, 3. p. 461.) S. 117. N. 5. (3, 5, 11. i. p. 570.) S. 266. N. 7. (7, 6, 18. i.)

7) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, auch zugleich Beurtheilung angebracht worden ist, S. 48. N. 6. (1, 16, 7. i.) S. 93. N. 8. (2, 11, 16. p. 355.) S. 212. N. 5. (5, 6, 16. p. 195.) S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. i.)

8) mit Anmerkung, wo, nebst Uebersetzung, zugleich andrer Coniecturen oder Lesarten beygefügt worden, theils ohne Beurtheilung S. 29. N. 6. (1, 10, 6. p. 391.) S. 83. N. 3. (2, 9, 3. p. 268.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 433.) S. 103. N. 4. (2, 15, 13. p. 480.)

theils mit Beurtheilung S. 6. N. 5. (1, 2, 10. p. 56.) S. 13. N. 5. (1, 5, 10. p. 151.) S. 24. N. 1. (1, 9, 1. p. 331.) S. 25. N. 1. (1, 9, 4. p. 338.) S. 28. N. 1. (1, 10, 1.) S. 90. N. 1. (2, 11, 1. p. 334.) S. 100. N. 2. (2, 14, 7. p. 438.) S. 116. N. 4. (3, 5, 9. i.) S. 153. N. 5. (4, 2, 14. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 1. i.) S. 275. N. 7. (7, 9, 12. p. 794.) S. 285. N. 3. (7, 12, 7. e.) S. 289. N. 4. (8, 1, 11.)

wobey S. 5. N. 5. (1, 2, 9. p. 52.) vom H. nicht ausdrücklich angegeben worden, dafs in dem alten Text doch ein Comma nach γῆς ihm gefallen abdrucken zu lassen, vermuthlich, um mit Bergl. die so genannte *Apposition* oder nähere Bestimmung in dem folg. εἶναι β. anzudeuten, welcher Nachsatz daher, wie bey Bergl., auch im Texte nach βαρβ. auch ein Comma erhalten,

überdies ist S. 166. N. 1. (4, 7, 2. p. 897.) stat meines schon im Texte aufgenommenen εὐθὺς, (woraus Bergl. so offenbar zielte,) doch das alte beliebt worden mit dem Zusatz „εὐθὺς“ wird hier als Adv. mit ἦν verbunden, wobey aber noch οἷός τε ergänzt werden muß, welches zwar Stroths Vortrag auch war, aber aus einer eben so ungewissen Stelle (3, 13, 9. p. 740. sq.) bestätigt. Mir scheint die ganze angenommene Ellipse in der gegenwärtigen Stelle deswegen unschicklich, weil da verb. ἦν doppelt dabey vorkömmt, νοῆσαι τὸ κρινόμενον οἷός τε ἦν εὐθὺς ἦν, auch wenn man nach der natürlichen Ordnung setzt, οἷός τε ἦν εὐθὺς ἦν νοῆσ. τὸ κρ. Oben, an dem andern angezeigten Orte, war sie erträglich, weil nur οἷαν τε nöthig, und ein inf. allein dabey. Bey diesen Schwierigkeiten, und da mir keine ähnliche Stelle aus einem andern Griechen, noch auch aus Lamb. Bos. Ellips. p. 529. e. sqq., bekannt ist, würde ich doch lieber das alte Rettungsmittel Sylburgs anwenden, der εὐθὺς, als ein Adiect. annahm.

theils mit einer misbilligenden und widerlegenden Beurtheilung, als S. 1. N. 1. (1, 1, 2. p. 9.) S. 91. N. 3. (2, 11, 4. p. 339.)

worunter sich besonders auszeichnet S. 4. N. 2. (1, 2, 2. p. 35.) „μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας, — mit derjeni-

gen Sorgfalt, die er sonst in andern Fällen anzuwenden pflegte, d. i. mit der ihm eigenen, gewöhnlichen Sorgfalt. Viele erklären ἄλλης durch πάσης, πολλῆς, μεγάλης, es scheint aber, wie auch Irmischi annimmt, nicht nöthig zu seyn.“ Dazu muß ich hier nothgedrungen noch etwas beyfügen. Der H. drückt sich sehr gelind aus, wenn er sagt, Viele erklären ἄλλης durch u. s. w., scheint auch durch meine nicht bloß angenommene, sondern weitläufig bewiesene Erklärung von der Wahrheit derselben überzeugt zu seyn, das vielleicht der Cenfor oben in der Erf. Zeitung doch noch nicht ist, der daselbst iah entschied „S. 10. Kap. 2. ist richtig μετὰ πολλῆς ἐπ. statt μετῆς ἄλλης ἐπ. — in den Text gesetzt —“ Freylich, weil es bey niemand stand, als in den Oxf. und Ed. Ausgaben, als entlehnt aus Stp. Anmerkung, — und nicht einmal in einem Ms., da, nach kritischen Regeln zu handeln, das πάσης des Ms. Ba. vorgezogen werden mußte, wenn anders der gemeine Text fehlerhaft und widersinnig wäre, das er aber nicht ist, wie ich bewiesen habe. Nun, da der würdige H., mit dem ich mich hier so gern beschäftige, den Ton gleichsam angegeben hat zu der alten bezubehaltenden Lesart: so wird doch wohl endlich das lärmende Geschrey wider die unschuldige Alte und Matrone, und zugleich wider mich und meine bescheidene Kritik sich stillen und legen wollen!

Nunmehr zurück zur Sache, daß die alten Lesarten beybehalten sind

9) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung zwar, doch mit Beurtheilung, und zwar ohne den Urheber der Conjectur anzuführen, oder mit Benennung desselben S. 269. N. 6. (7, 7, 11. p. 739.) S. 274. N. 2. (7, 9, 5. p. 784.) S. 275. N. 5. (7, 9, 9. p. 790.) S. 278. N. 1. (7, 10. 1.) S. 31. N. 3. (1, 11, 2. p. 422. sq.) — auch bey Widerlegung S. 79. N. 10. (2, 7, 14.) S. 162. N. 6. (4, 5, 13. i.) — namentlich von mir, in beyden Fällen, S. 83. N. 5. (2, 9, 15. i.) — S. 68. N. 2. (2, 4, 16. i.) — auch S. 125. N. 2. (3, 8, 3. p. 617. sq.) mit Aufnehmung der von mir vorgeschlagenen Interpunction.

mit bescheidner Unbestimmtheit, S. 87. N. 1. (2, 10, 4. p. 306.) S. 99. N. 6. (2, 13, 21. p. 422.) S. 141. N. 1. (p. 3, 13, 1. i.) S. 146. N. 4. (3, 14, 13. e.) S. 153. N. 5. 6. (4, 2, 14. e. 15. p. 825.) S. 154. N. 8. (4, 2, 21. i.) — S. 187. N. 6. (4, 14, 16. p. 1036.) S. 191. N. 8. (4, 15, 20. p. 1061.) S. 228. N. 2. (6, 3, 3. i.) S. 259.

N. 4. (7, 4, 7. p. 658.) S. 265. N. 3. (7, 6, 12. p. 714.) S. 279. N. 2. 3. (7, 10, 6. lq. p. 821. 825. lq.) S. 290. N. 6. (8, 1, 13. p. 919. lq.) — auch im Widerlegen S. 22. N. 5. (I, 8, 10. p. 299.)

blofs durch Anzeige einer Ellipse, nach allerley Theilen der Rede, als praep. S. 31. N. 2. (1, 11, 2. p. 422.) — pron. S. 144. N. 2. (3, 13, 14. p. 747.) — S. 301. N. 2. (8, 5, 5. i.) — subst. S. 126. N. 3. (3, 8, 13. p. 627.) S. 152. N. 2. (4, 2, 8. e.) S. 298. N. 8. (8, 4, 12. i.) — S. 183. N. 1. (4, 13, 7. p. 1010.) S. 291. N. 2. (8, 2, 7. p. 931.) — verb. S. 151. N. 3. (4, 1, 9. p. 805.) S. 169. N. 3. (4, 8, 6. e.) S. 190. N. 7. (4, 15, 19. e.) — — auch bey dem Widerlegen S. 47. N. 2. (1, 16, 3. i.)

10) mit Anmerkung, namentlich wider den Politian, mit oder ohne Uebersetzung, S. 262. N. 6. (7, 5, 12.) S. 266. N. 4. (7, 6, 13. i.) S. 281. N. 2. (7, 11, 3. p. 846.) S. 305. N. 1. (8, 6, 6. p. 1056., welche Stelle zur Distinction gehört.) — auch nach ihm S. 255. N. 2. (7, 3, 3. i.) S. 262. N. 6. (7, 5, 12. i.) S. 283. N. 7. (7, 11, 14. p. 859.) S. 298. N. 9. (8, 4, 14. i.)

11) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung, bey einer alten, doch nicht richtigen, Lesart, durch Annahme einer Ellipse, S. 271. N. 4. (7, 8, 8. e.)

12) mit Anmerkung, ohne Uebersetzung und Beurtheilung, auch mit einiger Zweydeutigkeit und Unvollständigkeit, S. 93. N. 9. „ἐπὶ τὴν μεσημβρ.) πρὸς. Steph.“ wo (2, 11, 16. p. 357.) der Leser, der unfre Ausgabe mit der ganzen Var. Lect. nicht vor sich hat, denken kann, Stp. wolle πρὸς statt ἐπὶ lesen, da er sie vielmehr einschleiben und lesen will, ἐπὶ τὴν πρὸς μεσημβρ., wie die Mss. durch eine Glöffe ausdrücklich aufdringen.

13) mit Anmerkung, auch ohne Uebersetzung und Beurtheilung, wo aber zu wenig Coniecturen oder Lesarten angegeben zu seyn scheinen, S. 48. N. 5. (1, 16, 5. e. bey ἔθα,) nur θεῶν, das unähnlichere, nicht auch unfrei ἔθα, — S. 97. N. 3. (2, 13, 10. p. 395.) — S. 121. N. 10. (3, 6, 23. i.) — S. 154. N. 9. (4, 2, 21. p. 831.) — S. 175. N. 1. (4, 10, 6. p. 964. bey ἔνν) nur ἔπω, nicht auch die ähnlichen ἐχ und μῆ, — — wohin

14) auch zum Theile noch einige von folgenden Stellen gehören, wo aber doch meistens nur eine einzige Var. oder Coniectur vorkommt, und nur ein Urheber angeführt wurde, S. 29. N. 5. (1, 10. 4. e. p. 388.) S. 41. N. 3. (1, 14, 4. e. p. 596.) S. 77. N. 5. (2, 7, 6. i.) S. 78. N. 8. (2

, 10. p. 226.) S. 80. N. 3. (2, 8, 8. p. 245.) S. 89. N. 6.
 2, 10, 13. p. 322.) S. 98. N. 5. (2, 13, 20. p. 420.) S.
 103. N. 3. (2, 15, 11. p. 476.) S. 109. N. 5. (3, 2, 15. p.
 18.) — S. 112. N. 4. (3, 3, 11. p. 534.) — S. 137. N.
 1. (3, 11, 17. e.) S. 155. N. 2. (4, 3, 3. e.) S. 173. N. 3.
 4, 9, 10. p. 951.) S. 177. N. 1. (4, 11, 1. p. 971.) S.
 178. N. 4. (4, 11, 5. p. 976.) S. 216. N. 4. (5, 7, 13. p.
 37.) S. 219. N. 7. (5, 8, 16. p. 261.) S. 222. N. 4. (6,
 11. p. 286.) S. 241. N. 6. (6, 7, 16. p. 472.) S. 250.
 1. 1. (7, 1, 16. p. 564.) S. 251. N. 2. (7, 1, 17. e.) S. 268.
 N. 1. (7, 7, 8. i.) S. 271. N. 6. (7, 8, 11. p. 758.) S. 272.
 N. 10. (7, 8, 20. i.) S. 280. N. 5. (7, 10, 10. p. 832.) S.
 293. N. 7. (8, 2, 16. e.)

15) mit Anmerkung, und mit oder ohne Ueberse-
 zung, wo der H. für eine Lesart oder Coniectur *geneigter*
 ist, als für die andre, mit oder ohne Benennung des Urhe-
 bers, und mit oder ohne Anführung der Urfachen, S. 32.
 N. 7. (1, 11, 4. p. 429.) S. 35. N. 4. (1, 12, 7. i.) S. 55.
 N. 3. (2, 1, 5. e.) S. 60. N. 3. (2, 2, 17. p. 51.) S. 63.
 N. 7. (2, 3, 12. e.) S. 91. N. 4. (2, 11, 6. p. 342.) S.
 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) S. 116. N. 3. (3, 5, 8. p. 565.) S.
 143. N. 3. (3, 13, 9. p. 742. sq.) S. 211. N. 4. (5, 6, 8. p.
 185.) S. 233. N. 2. (6, 5, 3. p. 377.) S. 244. N. 5. (6, 8,
 11. p. 502.) S. 256. N. 4. (7, 3, 10. p. 607.) S. 257. N. 6.
 7, 3, 15. p. 641.) S. 298. N. 7. (8, 4, 11. p. 989.)

wozu wir noch die Stellen besonders absetzen, wo
 der H. mehr zu unfre Coniectur sich neiget, S. 118. N. 1.
 3, 6, 3. i.) S. 120. N. 9. (3, 6, 21. p. 590.) S. 142. N. 2.
 3, 13, 3. i.)

auch noch diejenigen, wo das *besser* oder *wahrscheinli-*
cher bestritten werden kann, S. 84. N. 9. (2, 9, 7. p. 281.)
 wo selbst Gedike sich nachher ändert, — S. 199. N. 2. (5,
 3, 11. e.) — S. 213. N. 5. e. (5, 6, 16. p. 195. 198. e.) —
 S. 220. N. 1. (6, 1, 1. i.) wo Ged. eben das thut, — S.
 299. N. 12. (8, 4, 26. p. 1006. sq.) wozu die bisherige
 Note vom H. künftig, nachdem meine Note beherzigt wor-
 den, ganz wird umgeändert werden, wie ich hoffe, und
 dafür eine philologische erscheinet, die den feinern Ge-
 brauch des Gr. particip. *ἐλ.* erkläre.

Nun mögen hier einen Platz finden

16) die Anmerkungen, die zwar Var. oder Coniecturen
 angeben, aber doch nichts entscheiden, oder durch ein
besser u. s. w. eine andre vorschlagen, und zwar bey *alten*
 Lesarten, die unrichtig beybehalten wurden, S. 106. N. 4.

(3, 1, 15. e.) wo ich schon die wahre geliefert, — auch S. 108. N. 4. (3, 2, 11. e.) — auch S. 117. N. 6. (3, 5, 11. e.) — ingl. S. 119. N. 3. (3, 6, 9. e.) — ingl. S. 127. N. 4. (3, 8, 16. p. 635.) — S. 135. N. 3. (3, 11, 6. p. 691.) — S. 202. N. 1. (5, 4, 3. p. 99.) — S. 266. N. 6. (7, 6, 16. p. 721. wozu aber der Ind. v. ἰφίς. eine richtige Anmerk. hat.) — S. 268. N. 1. (7, 7, 7. p. 734.) — S. 283. N. 8. (7, 11, 14. p. 861.) — S. 297. N. 6. (8, 4, 9. p. 984.) u. S. 298. N. 10. (8, 4, 14. p. 994.)

wobey ich noch einige besonders anhängen, wo ohne Ursache und Wahrheit ein *besser* u. s. w. beygefügt, S. 195. N. 2. (5, 2, 1. p. 37.) — S. 196. N. 7. (5, 2, 10. i.)

17) die Anmerkung, die ein *besser* enthielt bey einem Theile der Stelle, aber den übrigen bedenklichen Theil nicht versorgte, S. 197. N. 9. (5, 2, 12. i.)

Es folgen nunmehr die *neuen* Lesarten, die

18) mit Anmerkungen vom H. in den Text gehoben worden sind, wovon ich nachstehende Gattungen und Classen anführe,

A) wo nur ein kranker Theil geheilet worden, nicht aber auch der andre, und also nebst dem alten beybehaltenen etwas neues hervortritt, S. 82. N. 12. (2, 8, 18. p. 260.) wo zwar αὐτοῖς gewählt, aber nicht auch gleich, wie von mir, ἐδήλα, statt ἐδίδα,

B) wo eine alte Lesart, nur aus den gedruckten Ausgaben, aus Ald. u. s. w., ἐνθρασιασμένος, beybehalten, mit einer, freywillig angenommenen Bedeutung begleitet, und dagegen die weit sichere Coniectur, die Reiske und Bergl. hatten, ἐνθρασιῶν, μένων λ., nur übersetzt angebracht wird, S. 70. N. 3. (2, 5, 8. p. 138.)

C) wo einige Kleinigkeiten zu berichtigen sind, S. 54. N. 1. (2, 1, 2. p. 2.) wo die neue Lesart ἀλήσαντες dem Ms. Ba. zugeschrieben wird, das doch vielmehr ἀλήσ. mit dem *leni spiritu* angab, — S. 75. N. 8. (2, 6, 18. p. 191.) „πλέον τι, welches Steph. hat“ nicht im Texte schon, sondern nur noch in seiner Note, als Coniectur, — S. 102. N. 1. (2, 15, 3. p. 460.) „Ἰαβρόων ἦ) Reiske hält ἦ für überflüssig und liest statt dessen: δῆ“ welches mein Vorschlag war, nicht so S. 170. N. 7. (4, 8, 11. p. 923. c.) sondern Stroths Uebersetzung.

So steht auch S. 115. N. 1. (3, 5, 2. i.) nachdem im Texte Z. 3. v. E. geliefert worden Ἐπεκάλα „I. Ἀπεκάλα γὰρ ἀμφ.) Einige Handschriften lesen hier: ἐπεκάλα λ.“

doch, nach den verschiedenen beygefügtten *casibus* das die auch Ἐπεξ. heissen muß.

D) nach den Quellen, woraus sie hergeleitet worden, 1) aus meiner Ausgabe allein S. 63. N. 8. (2, 3, 13. 77. sq.)

2) aus meiner Ausgabe, oder aus meinen Mss. oder aus andern Coniecturen S. 120. N. 5. (3, 6 15. p. 585.) wo das „Ven. Cod.“ werden muß „in 3 Codd.“ — S. 124. N. 6. (3, 7, 19. p. 613.) wo auch aus „in einigen Handschriften“ es richtiger wird „in dreyen H.“ — S. 136. N. 5. (3, 11, 13. p. 697.) — S. 140. N. 9. (3, 12, 21. p. 725.) — S. 141. N. 10. (3, 12, 26. e.) — S. 153. N. 3. (4, 2, 4. i.) — S. 164. N. 1. (4, 6, 2. i)

3) nur aus unsern Mss. oder andrer Coniecturen S. 63. N. 6. (2, 3, 12. p. 76.) S. 64. N. 10. (2, 3, 17. p. 84.) S. 69. N. 2. (2, 5, 3. p. 123.) S. 92. N. 6. (2, 11, 9. p. 147.) S. 161. N. 1. (4, 5, 1. e.) S. 183. N. 3. (4, 13, 11. p. 1015.) worüber sich noch hier und da Zweifel erheben lassen, wie schon in meinen Not. geschehen; daher ich alle diese Lesarten nicht aufgenommen habe.

4) nur nach den Coniecturen andrer, — S. 184. N. 4. (4, 13, 13. i.) nach Stp. — S. 218. N. 1. (5, 8, 8. i.) wo nur stand „Nach Steph. Vorschlage“ wo nach meiner Ausgabe, (die aber im dritten Bande vom H. nicht scheint gebraucht zu seyn) außer Reisk., auch Ms. Vi. das ἄνωξ vorgeliefs, — S. 264. N. 2. (7, 6, 8. i.) „nach Steph. Vorschlage“ wo nach meiner Ausg., nebst Ged. u. Stroth, auch Ms. Ba. den *dat. τοῖς ἑξῆς*. statt des *accusf. τῶς ἑξ.* angab, und das mit Recht, wie ich oben auch deswegen schon lieferte, — S. 174. N. 5. (4, 9, 14. p. 955.) „so liefst Stroth nach der Ven. Handschrift“ wozu auch, schon nach meiner Angabe, Ms. Vi. trat, und doch nur auf den Wink *des beständigen Glossators*,

vorzüglich nach Gedike S. 162. N. 4. (4, 5, 11. i.) wo doch die Mss. anders *glossirten*, — S. 185. N. 1. (4, 14, 5. p. 1027.) wo auch schon Leisn. das vorschlug, — S. 186. N. 2. (4, 14, 8. p. 1028.) wo auch, nach meiner Anzeige, Ms. Ba. beystimmte, wahrscheinlich aber, als *Glossator*, — S. 194. N. 11. (5, 1, 17. p. 30.) wo auch meine Ausg., natürlicher Weise, dieselbe Interpunction besorgte, — S. 210. N. 3. (5, 6, 5. p. 176.) wo die Sache noch strittig seyn kann, — S. 281. N. 2. m. (7, 11, 3. p. 846.) wo zwar, auch nach meiner zukünftigen Lesart. der *accusf.* in den beyden *participp.* gewählt worden, doch mit Bey-

behaltung des alten $\gamma\alpha\rho$, welches dann nicht Statt findet, sondern mit Bg. sich muß verwandeln lassen, — S. 296. N. 2. (8, 4, 4. p. 977.) nicht ganz nöthig. — eben so S. 300. N. 13. (8, 4, 29. p. 1015.) — ingl. S. 308. N. 2. (8, 7, 8. p. 1082.) aber — S. 312. N. 2. (8, 8, 9. i.) mit Bg.

Noch die neuen Lesarten

19) mit Anmerkung, ohne den Urheber zu nennen, S. 312. N. 3. (8, 8, 10. i.) zu frühzeitig, und wo meine Zweifel wider den Stp. Vorschlag vielleicht nicht ganz unwichtig, — endlich

20) ohne Anmerkung, — S. 35. Z. 1. (1, 12, 3. p. 476.) nach meiner Ausg. mit Mss. das ganz nothwendige $\sigma\omega\tau\eta\rho\iota\omicron\nu$, — S. 64. Z. 3. (2, 3, 14. p. 81.) das eben so gewisse $\xi\chi\epsilon\iota$ mit mir und den Ingolst. Ausg. — S. 311. Z. 13. (8, 8, 3. p. 1105.) das *Palliativ* des Stroths und Sylb. $\xi\kappa\alpha\nu\omicron\iota$.

Als Zugabe, mag

21) stehen S. 242. N. 7. (6, 7, 21. e.) „*χρημ. ἀφαιδώς* $\xi\chi$. — Statt $\xi\chi\epsilon\nu$ wäre hier dem Zusammenhange gemäßer: $\delta\omega\sigma\epsilon\nu$ zu lesen, wie es auch Polit. übersetzt hat“ aber nur frey, das also keine andre Lesart zu machen; wie auch die alte, im praef. $\xi\chi\epsilon\nu$, recht erhalten worden, wider den Stp., dessen Muthmäsungen

22) bisweilen ganz nicht berührt werden, und das mit Recht, auch wenn die Mss. halb zufügen, S. 98. Z. 8. (2, 13, 18. p. 413.)

wo auch Sylb. nicht gehöret wird, eben so gut, ingl. S. 308. Z. 12. (8, 7, 7. p. 1081. $\eta\mu\epsilon\rho$.) — — so wie

23) Steph. Parenthesen weggelassen worden S. 22. Z. 13. (1, 8, 10. p. 298.) wo, wegen einer ganz neuen Construction, sie noch bleiben konnten, — aber auch, wie von mir, S. 8. Z. 7. (1, 3, 9. i.) — — Endlich sind

24) die Lücken des Textes theils gelassen worden, mit den bey Einigen gewöhnlichen Puncten . . ., wie S. 25. Z. 1. (1, 9, 4. p. 338.) mit einer Anmerk. begleitet, — auch S. 159. Z. 1. (4, 4, 6. p. 851.)

theils weggeblieben S. 61. Z. 12. (2, 2, 23. p. 59.) ohne Anmerk. — auch S. 254. Z. 22. (7, 2, 14. p. 600.)

Von den Anmerkungen über die Sachen berühre ich nur S. 113. N. 2. (3, 4, 5. i.) wo Herodian mit Grunde, auch von andern, eines historischen Irrthums beziehen wird. — Von den chronologischen Fehlern des Schriftstellers oder Textes, die der H. nicht gerügt, haben wir an seinem Orte geredet.

Und so wäre denn, in einer zwar biedern, doch freundschaftlichen Beurtheilung, ohne Milzfucht und alle, eine förmliche Recension von dieser Leipz. Ausgabe beendigt.

Sie mag zugleich zweyerley abgeben, — erst eine Antwortung des unwahren Gerüchtes, das die Recensenten von mir verbreitet, als wenn ich steif und fest nur bey dem Alten geblieben. — Eine kritische Hartnäckigkeit sollte mich dazu verleitet haben!! — dann eine vorläufige Anzeige, von welcher Art der Text seyn werde von der kleinern Ausgabe des Herodians für die Schulen, zu deren Bearbeitung ich mich in kurzem anschicken werde.

Cum re mutanda mutamus et linguam. Pergimus quippe ad aliam editionum omnium seriem, ex aetate qualem, qua prodire, iterum, at cum aliis indicis.

1503. fol. Ven. Ald. Gr., quae est apud Fabric. bibl. Gr. T. 7. p. 12. breviori, quam supra ostendimus, titulo, it. T. 13. p. 608. c. it. ap. Hamberg. p. 540., sed multo breviori adhuc ap. Walch. l. l. p. 68. sed pleniori in recensione Grimmeli, — habetur quae adhuc hodie in biblioth. Lips. Acad. et Ciz.
1517. 8. Florent. Iunt. Gr.L., quae est longissimo titulo supra ap. Grimmel. et in catal. biblioth. Menken. P. 1. p. 139. Nr. 1469. it. ap. Hamberg. l. l. p. 540. sed breviori ap. Walch. l. l. p. 68. et brevissimo ap. Hauptmann. p. 122. et Hederic. Not. 2.
1524. 8. Ven. Ald. Gr.L., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. breviter indicata, it. ap. Walch. p. 68. Hauptm. p. 122. Hederic. Not. 2., Frank. et in Praef. Ox. sed plene ap. Hamberg. it. ap. Grimmel. e catal. bibl. Boernerii Theol. Lips. p. 100. Nr. 1462. — hodie adhuc in biblioth. Lips. Acad. et Senat.
1525. 4. Lovan. Martin. Gr., breviter nominata a Fabric. bibl. T. 7. p. 12. it. Hauptm. p. 122. et Hederic. Not. 2., plenius vero ap. Hamberg. l. l. — adhuc hodie in bibl. Lips. Senat. et Wittenb. Acad., manca illa in recensione superiori.
1530. sedec. Basil. Walder. Gr., nobis dicta Bas. I. s. Leisn., occurrens modo ap. Syll.
- ††† sedec. Bas. Gr., ap. Fabric. bibl. T. 7. p. 12. et Hauptm. p. 122., nobis vocata Bas. 2. s. Reisk. e bibl. Stieglitz. Lips. Senatoris, in cuius catalogo

- p. II. N. 287. „Herodianus gr. Bas. l. a.“ i. e. sine anno, quem vnde Fabricius nouerit, nesciens ego, tamen ex eodem, fidem habens viro, alias vero et rerum talium haud imperito, supra et hic ad priorem Bas. Walder. praefixi.
1535. 8. Bas. Gr. L., sic quidem ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. et Hauptm. p. 122. sed ap. Hamberg. nominata simul „Henr. Petri“ quae adeo sit princeps sequentium, in quarum proxima nil Praefatio habet de aliqua praegressa.
1543. 8. Bas. per Henric. Petrum, Gr. L., ap. Fabric. l. l. T. 7. p. 12. m. — hodie in bibl. Dresd. Elector.
1544. 8. Paris. Robert. Steph. Gr. L., quae modo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m., non separatim, verum in Hist. Rom. scriptoribus Gr. et Lat., editis quatuor Voluminibus, sed, in quoto horum sit, non indicantibus Fabricio et Leisnero supra in recensione post Ald. 2.
1549. 8. Bas. Henr. Petri, Gr. L., breuibus ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. Hederic. Not. 2. Frank. et in Praef. Ox. — hodie in bibl. Dresd. Elect. Wittb. Acad. et Ciz.
1563. 4. Bas. Gr. L., breuiter ap. Fabr. l. l. sed in superiore recensione Scheibneri e bibl. Dresd. l. e. „ed. H. Petri 1563. klein 8.“ qua forma octauae etiam vidimus supra in bibl. Wittb. Acad., vt forte ap. Fabr. sit error typosetarum.
1568. 8. Paris. H. Steph. Gr. L., pleno titulo ap. Fabr. l. l. T. 13. p. 620. m. nec separatim edita, sed inter Hist. Rom. scriptores Vol. 2., quod, cum Leisn. in calce ad Ald. 2., monuit quoque Strothus in Specim. I. p. 13. m.
1581. 4. Paris. H. Steph. Gr. L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo (cum Hederic. N. 2.) sed T. 13. p. 620. m. longiori, tum breuissimo ap. Walch. l. l. p. 68. m., pleno autem ap. Hamberg., porro sine Steph. adeo nomine ap. Hauptm. p. 122. e., denique per mirum titulum ap. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. 100. Nr. 992. „ex interpr. Ang. Pol. cum eiusd. et H. Steph. Annot.“ quales *Politiani* nullae ibidem aut vsquam extitere. — Habetur nunc in bibl. Dresd. et Wittb.
1581. 8. Paris. H. Steph. Gr. L., in catal. bibl. Woogian. Lips. a. 1771. p. 115. Nr. 1813. sic prodita „In

octauo. — Herodiani Histor. L. VIII. et Zofimi Historiae nouae Libri II. graec. lat. ex ed. H. Stephan. 1581. exc. H. Stephan.“ E forma quidem libri conicias, merum textum Gr. et Lat. fuisse ex illa priori, sine Notis omnibus; et forte tantum est repetita illa supra 1568. separatim que.

590. fol. Francof. Sylb. Gr. L., non separatim edita, sed in Scriptor. Hist. Aug. Sylb. T. 3., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. breui titulo, it. T. 13. p. 635. m., Hamberg. Hederic. l. l. Frank., sed longiori in Praef. Ox. — hodie in bibl. Ciz.
593. 8. Ingolst., exc. Dau. Sartorius, Gr. L., olim in bibl. b. Ernestii, nunc in nostra,
608. 8. Ingolst., ex typographeo Adami Sartorii, Gr. L., quoque nunc in bibl. nostra, sed reperta Plauiae hic ap. nostrae disciplinae Wunderum, Virum Graece Latine que doctissimum, vt alibi iam professi sumus ac verissime, cognita eadem Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. breui titulo, it. Frankio.
611. 8. Lugd. sumtib. Petri Rayaud. Gr. L., breui tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. m. it. ap. Haupt. p. 122. e. et Frank. it. in Praef. Ox. sed alio in recens. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1474.
624. 8. Lugd. Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit. it. in recens. Grimmel. e bibl. Boerner. Lips. theol. p. 100. Nr. 1463., quam nos supra recensuimus.
627. 8. Francof. Dan. Parei, Gr. L., in bibl. Dresd. pleno aliquo tit., sed breuiori in recens. Thiem. e bibl. Lips. Senat. et Strauff. e bibl. Ciz., quam et ipsam supra tractauimus.
630. 8. Frf. Dan. Parei, Gr. L., breui titulo ap. Heder., sed pleno aliquo ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. (cui cognitam Frankius non recte negabat,) sed pleniori in Praef. Ox., — auctior illa priori et cum Parei monitis et exemplis Ethico-politicis.
637. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., per hunc anni numerum ap. Reinesium quidem in fronte superioris an. 1627., ni fuerit numerus nunc sequentis
639. 8. Lond. Dan. Parei, Gr. L., quae, nostra possessio e bibl. b. Ernestii, ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. breui tit., it. ap. Thiem. e bibl. Lips. Sen. et in recens. Grimmel. e bibl. Menk. P. I. p. 139. Nr. 1477.

1644. 8. Argentor. Boecl., Gr.L., non plen. tit. ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 406. e. Frank., Hederic., Strauff. e bibl. Ciz. Thiem. e bibl. Lips.
1661. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Reinesf. in fronte Parei, nisi numerus iterum vitiatum pro sq.
1662. 8. Arg. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. breui tit., it. Heder. Not. 1, et Frank., longiori autem in recens. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1476., sed pleniori ap. Hamberg., qui cum Hauptm. laudabat, pro ratione temporum, non ferentium meliorem, non item bene ap. Walch. l. l. et in recens. e bibl. Wittb. nominata *Scheidii*, cuius modo fuit Index, ut ipse Boecl. in Praef. testatus. — hodie in bibl. Dresd. et Wittb. Acad.
1672. 8. Arg. Boecl., Gr.L., quae e pr. repetita, sicut Hamberg. iudicat, ubi breuiter modo indicata, ut ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. i. et Hauptm.
1678. 8. mai. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. vtr. breui tit. it. Hauptm. et in recens. Grimmel. — nunc in bibl. Dresd.
1682. 8. Patau., Gr.L., modo ap. Hauptm., nisi est error anni pro sq.
1685. 8. Patau., Gr.L., sola Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. brevibus memorata, it. Grimmel. e bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1475.
1694. 8. Argent. Boecl., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 407. i. paucis nominata, it. Heder. Not. 2., Hauptm., Frank. et Grimmel.
1699. 8. Oxon., Gr.L., pleno fere tit. ap. Hamberg. et Frank., sed breui ap. Walch., Hauptm. et Heder. Not. 1. et 2. — Fuit in catal. bibl. Becker. Dresd. p. 55. Nr. 48.
1704. 8. Oxon., Gr.L., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e. T. 9. p. 407. breuiter, it. Hauptm. et Grimmel., cuius Praefatio plane convenit cum illa 1678. in his „secunda iam vice“ neque adeo prioris 1699. meminit. — Fuit in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1478.
1724. 8. Edinb. Patoni, Gr.L., ap. Hamberg. breui tit. it. Grimmel., sed breviori ap. Walch. et Heder. Not. vtr. — Fuit quoque in bibl. Menk. P. 1. p. 139. Nr. 1479.

1759. 12. Hal. Saxon., Gr. sine Not. mea illa supra, it.

1791. 8. Lips. Gr. sed cum Not. German.

Finit series editionum, quoad textum;

I. mere Graecum

1503. fol. Ven. Ald.

1525. 4. Louan.

1530. sedec. Basil. duplex.

1759. 12. Hal.

1791. 8. Lips.

II. Gr. et Lat.

fol. 1590. Fuf. Sylb.

† 4. 1563. Bas.

1581. Parif. Steph.

8. 1517. Flor. Iunt.

1524. Ven. Ald.

1535. Bas.

1543. Bas. per Henr. Petr.

1544. Parif. R. Steph.

1549. Bas. Henr. Petri.

1568. Parif. H. Steph.

1581. Parif. H. Steph.

1593. Ingolst.

1608. Ingolst.

1611. Lugd.

1624. Lugd.

1627. Frf. Parei.

1630. Frf. Parei.

† 1637. Lond. Parei.

1639. Lond. Parei.

1644. Argent. Boeck.

† 1661. — —

1662. — —

1672. — —

1678. Oxon.

† 1682. Patau.

1685. —

1694. Arg. Boeck.

1699. Oxon.

1704. —

1724. Edinb. Paton.

† 1781. Bas. cf. supra Ephemer. litter. Erfurt.

III. mere Lat.

fol. 1493. Bonon., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. i.; male
pro Graeco-Latina iactata ap. (Walch. et)

- Heder. Not. 2. — adhuc in bibl. Dresd.
Lipl. Acad.
- fol. 1498. Ven., ap. Fabr. l. l.
1512. Paris., ib.
4. 1493. Bonon., in bibl. Lipf. Acad.
1513. Argent. Schurer., ap. Fabr. l. l.
8. 1523. Colmar., in catal. bibl. Menk. P. 1. p. 15
Nr. 1470.
1537. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1539. Paris., in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1471.
1544. Paris. Rob. Steph. in recens. e bibl. Dresd.
et in cat. bibl. Menk. l. l. Nr. 1472.
1557. Cordub., ib. Nr. 1473.
1585. Patau., in recens. superiori e bibl. Dresd.
nisi error in anno pro sq.
1685. Patau., ib.
12. 1551. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1559. Lugd., ap. Fabr. l. l.
1566. Antw., cuius titulus plenus „Herodiani H
storiae de Imperio post Marcum: Vel De sui
temporibus, Libri VIII. Angelo Politiano in
terprete, — (insigne typogr., figura quadrat
extra variis rebus constans, pomis, floribus
vuis s. spicis, intra quae fascia lata, circum
ducta in formam circuli, cum sententia: La
bore et Constantia. in cuius medio circinu
diuaricans, vno pede semicirculum secans.) —
Antwerpiae. Ex officina Christophori Plant
ini. CIOIO. LXVI.“ quondam possessio Grim
melii, deinde mea, producta subinde in opere
1576. Antw., ex off. Christoph. Plantini, sic pro
dita in catal. bibl. Christii Lipf. P. 2. p. 591
i., nisi est error in anno pro pr.
- IV. Gallic.
- fol. 1554. Lugd. (Lion) Jaques des Contes de Vintem.
ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123
m. — in bibl. Dresd. et Wittb.
1580. Lugd. Cont. de Vint., repetita prior, ap
Fabr. l. l.
8. 1541. Lugd. Colin., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 12. e.
1546. — — — — — vtraque etian
ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4.
- † 1675. Paris. Boisg., sic prodita in recens. e bibl
Dresd.

1700. Paris. Mongault., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1712. Paris. par l'Abbé M...., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. e.

12. 1675. Paris. Boisg., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. (quae est forte illa antea per signum crucis notata an. 1675.) it. ap. Hauptm. p. 123. m.

— 1700. Paris., in recens. superiori Grimmel., forte illa, quae ap. Hauptm. l. l. eadem forma, eod. anno tribuitur Mongolto.

V. Anglic.

4. 1652. Lond. Stapleton. sed tantum carmine Anglico, supra ap. Hauptm. p. 123. m. Nr. 4. e.

VI. Ital.

8. 1529. Ven., ap. Hauptm. l. l.

VII. Belgic. f. Batau.

8. 1683. Roterod., ap. Hauptm. l. l. et Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. cui aliam addemus deinde in Supplement. e Schulz.

VIII. Moscovit. f. Moscuens.

8. 1774. de qua in liturariis habui tantum, nescio, unde „in die Russische Sprache übersetzt Herodians Röm. Geschichte in 8. 1774.“

IX. German.

fol. 1530. Aug. Vindel. Boner., ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. p. 123. i.

† 1532. — — — in recens. super. e bibl. Dresd.

8. † 1565. Frf. Hier. Boner., ap. Hauptm. l. l.

1569. — — — in recens. sup. e bibl. Dresd.

1660. Hamb. — — ap. Fabr. l. l. T. 7. p. 13. i. et Hauptm. l. l.

1719. Hal. Sax., ap. Fabr. l. l. T. 9. p. 406. m., Frank. et Hauptm. l. l. quam ipse tenens, sic pingo. — In placula auersa habetur aenea tabula, formae octavae, vbi imago aedificii, in consecratione imperatorum Rom., fumantis iam. — Seq. pagina „Herodiani Römische Historie seiner Zeit zum ersten mahl aus dem Griechischen ins Teutsche übersetzt Nebst einer Vorrede von Menantes Mit Königl. Preufs. Allergn. Privilegio. — (Separat linea in modo) Halle im Magdeburgischen 1719. In

Verlegung der neuen Buch-Handlung“ —
 Post Praefat. („Vorrede — Halle d. 3. Febr.
 1719. — Christian Friedrich Hunold: Jur. V.
 Doct. Sousten Menantes“) et Praemonita
 (Vorbericht, sine die et nomine quo ad si-
 nem,) quae utraque Versionem collaudant,
 sub textu reperias modo tres omnino Notas, in
 quibus prima valde ridicula, p. 41. 63. 74.

1747. Hafn. et Lips. Detharding, ap. Hauptm. J. J.
 qui *optimam* iactabat, recte negante et cul-
 pante contra Strotho subinde per opus, quam
 et ipsam possidens, sic trado. — Prima pag.
 obtinet titulum: „Herodiani Röm. Historie in
 acht Büchern. — Linea dirimens — Nebst
 einer Vorbereitung Herrn Ludwig von Hol-
 berges Freyherrn der Baronie Holberg. — Li-
 nea alia separans — Uebersetzt von Georg
 Aug. Detharding. — Linea tertia similis —
 Copenhagen u. Leipzig, bey Otto Christoph
 Wentzel, 1747.“ —

Novā pag., post auersam prioris, incipit Holbergii
 egregiam bonarum quae rerum ac sententiarum plenam De-
 dicationem, in qua fatetur, antea neminem e Gr. in Dani-
 cam conuertisse linguam Herodianum, — alia Praefaticio-
 nem eiusdem, et ipsam eximiam, super Versiones vniuersas
 et suam Herodiani hanc praecipue. Inde, fere extrema,
 excerpo tantum haec. „Ich übergehe den Nutzen, wel-
 chen die alten Griechischen und Röm. Historien bey sich
 führen. Man lernet unter andern auch den Unterschied
 daraus, welcher unter den Geschichtschreibern der damaligen
 und gegenwärtigen Zeiten befindlich ist. Herodianus
 hat in einer kleinen Schrift die merkwürdigen Begebenheiten
 beschrieben, die in einer Zeit von 60 Jahren geschehen
 sind, und welche kaum in 20 Folianten Raum finden wür-
 den, wenn sie in der Schreibart, deren man sich gegenwärtig
 bedienet, sollten abgefaßt werden. Die Ursache be-
 steht darin, daß die Alten nichts anzeichneten, als was
 nöthig und wichtig war: da im Gegentheile die meisten
 von unsern heutigen Geschichtschreibern sich nur befeisigen,
 große Bücher zu schreiben.“

„Was aber meiner Bemühung vielleicht einigen Vor-
 theil schaffen möchte, solches ist die Vorbereitung, welche
 ich zu meinem Autor hinzugethan habe, und die zum
 bessern Verstande der Geschichte der Röm. Kaiser etwas

beyträgt. Ob es mir darin besser, als andern, gelungen, welche die rechten Ursachen des Wachsthums des Röm. Staats ausfindig zu machen gesucht haben, solches will ich dem Publico überlassen; u. s. w.“

In noua pag. „Vorbericht des Uebersetzers“ cuius haec sunt potiora, e pag. tertia. „Die Römer hatten ihren verbesserten Geschmack den Griechischen Schriftstellern zu danken; und man weiß, wie viel noch gegenwärtig die gesittetsten Völker diesem Mittel, Tugend und Artigkeit zu befördern, schuldig sind. Diesen Absichten zu folge, hatte der Herr Baron von Holberg einen Schriftsteller zu wählen, der durch einen lehrreichen Inhalt, durch eine männliche Art zu denken, und durch einen muntern und blühenden Ausdruck, auch in der Uebersetzung selbst, den Leser an sich zu ziehen fähig wäre. Ein Verfasser von dieser Art ist ohnstreitig der Herodian, welchen alle Kunstrichter als einen der vollkommensten pragmatischen Geschichtschreiber rühmen, und den sie auch zum Theil, seiner blühenden Schreibart wegen, mit dem Röm. Curtius vergleichen. —“

„Um noch ein Wort von dieser Deutschen Uebersetzung zu sagen, so habe ich dieselbe auf Verlangen vieler Liebhaber übernommen, welche diesen Griechen nach derjenigen Art im Deutschen zu lesen gewünschet, nach welcher die Holbergische Feder denselben im Dänischen mit dem gewohnten Beyfalle geliefert hat. Gleichwie ich mich demnach hauptsächlich bemühet, den Herodian so viel möglich, *treu* und *nach der Grundsprache* (de quo dubitabat Strothus) zu übersetzen: so habe ich mich hiernächst auch verbunden gehalten, gewissermaßen auf das Muster der Dänischen Uebersetzung zu sehen. — Geschrieben Altona, den 28. März 1747. G. A. Detharding.“

Cum pag. alia, non signata illa quidem numero primo, sequitur ipsa disputatio Holbergii, inscripta „Von den Ursachen, wodurch die Stadt Rom und der Röm. Staat zu einer solchen Macht und Gröfse gelanget, (finiens p. 152. med., tum in noua pag. nouus titulus,) — Herodianī Römische Historie von dem Zustande des Kayserthums nach dem Marcus Aurelius oder Geschichte der Zeiten, die er selbst erlebt hat. In acht Büchern abgefasset, (ornamentum typographicum, sub quo linea dirimit haec vltima) — Im Jahr 1747.“

Post auersam pag. vacuam noua sine numero primo instructa apparet alio rursus titulo, post quem libri singuli.

habentes illi sectiones quidem, sine numeris tamen, molestissimo more, cum prior *Menantis* singulis in libris tulerit non capita tantum, sed et capiti cuius praefixum aliquod argumentum (*Innhalt.*) — Sub textu autem similiter rae Notae, omnino que septem, p. 174. 205. 303. 321. 352. 372. 417.

De tertia versione Germanica

8. 1784. Frf. habui in liturariis primo ista „Leipz. Polit. Zeitung den 5ten May 1784. Ostermesse — Herodians Römische Geschichte, übersetzt von Cunradi. 8. 15 gl. (et in catalogo librorum istius mercatus Lips. paschalis ipso p. 819.) — Herodians Lebensbeschreibung der röm. Kaiser von Kommodus bis auf Gordian den jüngern in acht Büchern aus dem Griechischen von I. Gottl. Cunradi 8. Frankf. a. M. bey Ioh. Chr. Herman.“ denique ex epistola b. Tromleri d. 25. Ian. 1785.
- „Eben da ich Ihre letzte so werthe Zuschrift beantworteten will, lese ich in den Gel. Gött. Anz. 84. S. 1424. unten am Ende, unter dem Titel *Frankfurth* folgendes: Fleiß und Kenntniß des Originals erkennt man in einer Uebersetzung des Herodianus, Lebensbeschreibung der römischen Kayser von Ioh. Glieb Cunradi, Lehrer am Pädagogium zu Kloster Bergen, bey I. C. Hermann 1784. 8. Des Uebersetzers Einsicht und Sprachkunde ist uns noch von seinem ehemaligen hiesigen Aufenthalte rühmlich bekannt: er gedachte seinen Schriftsteller mit hist. Anmerkungen zu begleiten, und diese Geschichte zu ergänzen; es war aber den Absichten des Verlegers nicht gemäfs. — Ohnfehlbar ist Ihnen diese Uebersetzung schon aus dem Messcatal. bekannt, oder haben sie schon selbst.“

Ego vero tum quidem hanc versionem nondum tenens post tamen nactus sum a quodam meorum olim discipulorum. Libri titulus habet sic. „Sammlung der neuesten Uebersetzungen der griechischen profaischen Schriftsteller unter der Aufsicht des Herrn Kirchenrath Stroth. (intra duas lineas) Sechster Theil. (sub his) Herodian. (ornamentum typographi, tum sub linea dupliciter ducta) — Frankfurt am Main 1784. bey Iohann Christian Hermann.“

A tergo libero in nova pag. „Herodians Lebensbeschreibung der römischen Kaiser, von Kommodus bis auf Herodian den jüngern; in acht Büchern. (linea simplex) — verdeutlicht durch Johann Gottlieb Cunradi, Lehrer am Pädagogium zu Kloster Bergen. (typographicum ornamentum aliud, dein iterum sub linea ducta dupliciter) Frankfurt am Main 1784. bey Johann Christian Herman.“

Post tergum vacuum rursus in pag. alia „Vorrede. — In meiner ersten Idee nach wollte ich den *Herodian* nicht ins Deutsche übersetzen, sondern mit den andern Schriftstellern, die uns Nachrichten von der Reihe römischer Kaiser, deren Leben *Herodian* beschrieben hat, gegeben haben, vergleichen und aus ihnen ergänzen, um eine möglichst vollständige Lebensbeschreibung dieser Kaiser zu liefern. — Ich mußte ich mein Vorhaben aufgeben und überlasse die Uebersetzung allein ihrem Schickal.“

„*Herodian* ist zwar nicht wie *Xenophon* elegant und geistreich, nicht so sachenreich, könnicht und philosophisch wie *Thucydides*, doch immer, in Original und Uebersetzung, eine angenehme, lehrreiche und nützliche Lectüre, so schlecht auch manchmal seine Sprache und so oft und rauh zuweilen seine Perioden sind.“

„Wegen der Entfernung von grossen Bibliotheken habe ich weder mehrere Ausgaben vergleichen, noch andere Hülfsmittel mich bedienen können, als der *Boeclerianen* Ausgabe.“

„Nur selten und in höchst nöthigen Fällen, habe ich eine andere Lesart, als die des gewöhnlichen Textes angenommen, und es alsdann in einer Note angezeigt.“

„Herr Hofrath *Heyne*, mein Gönner und ehemaliger Lehrer, hat mir einen neuen Beweis seiner fortdauernden guten Gesinnung gegen mich, durch die Erklärung verschiedener dunkler und korrupter Stellen, gegeben, wofür das Publikum und ich Ihm Dank schuldig sind.“

„*Treu* übersetzen ist meine erste Regel gewesen. Ich habe nicht darauf geachtet sie weniger beobachten, aber auch das eigenliche, obgleich etwas rauhe Kolorit verwischen wollen, so würde, wenn ich die langen Perioden öfter zerhackt hätte und eine andere Wendung genommen hätte, die Uebersetzung weit fließender u. runder geworden seyn. Die ungeschickliche Wortfügungen, denke ich, sollen mich nur selten schrecken haben. Doch bin ich weit entfernt zu glauben, daß man nicht einige, auch wohl Fehler anderer

Art finden sollte, deren lehrreiche Verbesserung ich n Dank erkennen werde. — der Uebersetzer.“

In noua pag sine numero primo, post ornamentu typographi „Herodians Geschichte der römischen Kaif nach dem Markus Antoninus Philosophus. In acht P chern. (sub linea simplici) — Erstes Buch, Vorrede. (p. 3. e.) Erstes Kapitel. — N. C. G. 179 - 180. K fer *Markus* (Aurelius Antoninus Philosophus) hatte me rere Töchter und zween Söhne.“

Noch ein Mal muſs ich doch die Sprache ände und mich in eine Art von Recension einlassen.

Nach der Vorrede folgt, auf einer frischen Sei ohne Zahl, unter einem breiten Buchdruckerstocke, „H rodians Geschichte der römischen Kaiser, nach dem M kus Antoninus Philosophus. In acht Büchern. (un einer gezogenen Linie dann) — Erstes Buch. Vorrede die sich endigt, wo bey uns, auch nach Boeclern, d sen Kapitel, der Zahl und Bezifferung nach, verla worden sind, (weil der H. die Vorrede mit nichts zeichnete,) auch die kleinern Abtheilungen in §§.

Die größern Reden sind nicht immer im Anfa abgesetzt, und am Ende gar nicht. Vor gewissen Ka teln steht die Zeitrechnung „Erstes Kap. (1, 1, 2. bey uns noch keine Jahrszahl stand) — N. C. G. 17 180. — Viert. K. (1, 5, 1.) N. C. G. 180. — (und erst S. 47. wieder, zu Ende des) Sechz. K. — N. C. 193. (1, 17, 26. und eben jene Zahl nochmals S. 64. 2ten Buche zu Ende des 5ten Kap. bey der Ermordung des Pertin.) N. C. G. 193. nach einer dreymonatlichen Regierung (2, 5, 14. hernach wieder erst S. 86. Ende des 12ten K. mit uns 2, 12, 12. bey der Ermordung Julians, nur) N. C. G. 194. (bey uns nur 193., auch in jener Zahl mit der obigen Leipz. Ausgabe, und auch im 3ten B. S. 105. m. 114. m. 134. e. 137. m., das S. 148. bey der Ermordung des Geta) N. C. G. 211.“ Wir 212. hatten 4, 4, 7., jene Leipz. aber keine Zahl S. 158., mit welcher der H. S. 172. e. (auch mit uns wieder übereinkommt durch 217., welche wieder wird S. 174. m. beym Anfange der Regierung Macris wo die Leipz. Ausg. nichts hatte S. 195., mit welcher S. 197. der H. von neuem sich vereinigt S. 185. e., wiederholend auch S. 192. m., ingl. S. 205. m. (Leipz. A. S. 217.) S. 210. i. (L. A. S. 224. m. die beym Anfange des 7ten B. und der Reg. des Maximins nichts vorsetzt,)

aber 238. S. 233., zu ihr S. 301. wieder stoßend S. 4. in der Zahl 240., die auch behalten ist S. 291., wo ne Leipz. Ausg. in das 238. zurück fiel.

Die Anmerkungen, die nur durch ein oder mehrere Verweisen in den Text verweisen, betreffen theils die Varianten, theils die Lesarten, theils den deutschen Ausdruck oder Worterklärungen. Die ersten sind, gegen die Leipz. A. (S. 31. Z. vorl.) zahlreicher S. 27. * 32. * 33. A. S. 37. zu Ende S. 47. z. E.) S. 42. * 86. (L. A. S. 96. Z. 1.) 91. (L. A. S. 100. N. 1. S. 149. Z. 22.) 99. 150. (L. S. 160. L. 12. S. 165. Z. 13.) 154. 158. ** S. 169. Z. 5. S. 171. Z. 1.) 159. 225. (L. S. 241. Z. 1. welche dagegen den H. in andern überwiegt S. 98. 104. S. 104. N. 3. S. 128. N. 1. sq. S. 129. N. 3. S. 147. 163. S. 163. N. 8. S. 164. N. 2. S. 170. N. 9. S. 177. 182. S. 193. N. 5. S. 232. N. 5. S. 207. N. 3. S. 223. 237. S. 237. N. 4. S. 270. N. 3. S. 288. N. 2.) — — aber auch mit jener (S. 32. N. 5. 6.) sehr übereinkommend, S. 27. ** und ***. 29. * (L. A. S. 34. N. 2. S. 52. N. 46. * 67. (L. A. S. 75. N. 9. S. 78. N. 7.) 70. 74. (L. S. 82. N. 1. S. 98. N. 4.) 89. 100. (L. A. S. 109. N. 6. 112. N. 1.) 103. * 112. (L. A. S. 122. N. 2. S. 127. N. 118. 119. (L. A. S. 128. N. 1. S. 131. N. 8.) 122. 127. (L. S. 137. N. 8. S. 150. N. 2.) 141. 149. (L. S. 159. 162. S. 162. N. 5. 6.) 152. * und ***. 158. * und *** ff. S. 169. N. 4. — 6. S. 172. N. 1.) 161. 165. (L. 177. 2. — — wovon einige nur so genannte *Citata* anderer Schriftsteller enthalten, und zwar in bloßen Ziffern, S. 123. 152. ***. — — andere nur Bezüchtigungen der herodianischen Irrthümer oder Widersprüche mit sich selbst S. 32. (bey uns 1, 13, 2.) S. 94. (2, 15, 12. i.) S. 103. ** (3, 4, 5. i. L. A. S. 113. N. 2.) S. 152. ** (4, 5, 6. L. S. 162. N. 6.) — — eine einzige aber S. 159. (4, 12. e. L. S. 170. N. 8.) eine andre Ursache eines alten Gebrauchs oder Aberglaubens, warum nämlich bey Verrennung der Todten zu den Winden gebetet und diese göttlich verehrt worden, davon auch in unsrer Ausgabe noch andern andre Ursachen angeführet werden, deren einige sich vielleicht mit einander vereinigen lassen.

Der Anmerkungen über den deutschen Ausdruck sind folgende S. 53. (2, 2, 20. i.) S. 78. (2, 10, 1. i. für welches *hoffiren* wir aber doch noch ein feineres haben, *sehn*.) — S. 257. (7, 9, 3. p. 780. vergl. mit einer ähnlichen Erklärung von mir 1, 2, 9. p. 54. i.)

wozu ich noch dieienigen beyfüge, wo der Ausdruck S. 10. Z. 9. (L. S. 13. N. 5.) S. 15. Z. 1. (L. 18. N. 5.) 158. Z. 6. und ** von dem in der Leipz. A. (S. 169. N. 4) verschieden ist,

und (welches hier vielleicht auch am rechten Orte steht) ohne Anmerkungen, im Texte selbst S. 200. Z. 4. E. (L. 214. N. 1.) S. 202. Z. 4. v. E. (216. N. 6.) S. 22 Z. 15. mehr nach Politian (6, 7, 21. e. L. A. S. 242. N. 7) — S. 246. Z. 4. (7, 5, 4. e. L. S. 261. Z. 8.) — S. 247. 8. (7, 5, 12. i. L. S. 262. N. 6.) 257. 9. K. Z. 7. (27 N. 1.) 260. Z. 4. v. E. (277. N. 9.) 266. Z. 4. u. 2. v. (285. N. 1. f.) 268. Z. 13. (286. N. 5.) 270. Z. 5. v. (289. N. 3.) 271. Z. 7. (289. N. 5.) 273. Z. 9. v. (292. N. 6.) 274. Z. 7. v. E. (293. N. 2.) 275. Z. 1 (294. N. 4.) 278. Z. 4. (297. N. 3.) 281. 5. K. Z. 4. (30 N. 1.) 291. Z. 12. v. E. (311. N. 1.)

obgleich sonst der Ausdruck mit jenem in der L. ziemlich harmonirt, nicht nur in den Anmerk. und Uebersetzung zugleich, S. 127. (L. S. 137. N. 8.) — sondern auch in der Uebersetzung ohne Anmerk., S. 8. Z. v. E. (L. 11. N. 6.) S. 13. Z. 14. (L. 16. N. 3.) S. 17. 21. (L. 21. N. 2.) S. 18. Z. 5. (L. 21. N. 3.) S. 19. Z. 24. (L. 23. N. 7. 9.) S. 28. Z. 7. (L. 33. N. 7.) u. f. ingl. S. 54. Z. 11. 17. (L. 39. N. 7. sq.) — S. 36. Z. 9. 4. N. 12.) S. 40. Z. 19. (L. 46. N. 6.) etc. S. 55. zu E. 63. N. 4. 5.) S. 57. Z. 15. (L. S. 65. N. 11.) S. 61. Z. (L. 68. N. 1.) S. 80. Z. 1. (L. 88. N. 5.) S. 85. Z. 11. 17. 94. N. 2. 3.) S. 91. Z. 4. 18. (L. 100. 1. 4.) S. 101. Z. (L. 111. N. 3.) S. 126. Z. 10. (L. 136. N. 4.) S. 127. 13. 16. (L. 137. N. 7. 8.) — S. 128. Z. 7. (L. 138. N. S. 137. Z. 7. v. E. (L. 148. N. 2.) S. 148. Z. 2. (L. 18 N. 1.) S. 170. Z. 5. u. 2. v. E. u. folg. S. (L. 181. sq. N. 4. 5. etc.) — S. 185. Z. 9. f. (L. 197. N. 11.) S. 188. Z. 18. (L. 201. N. 4. 5.) 190. Z. 3. v. E. (L. 204. N. 5.) 193 Z. 9. (206. N. 2.) eb. Z. 8. v. E. (207. N. 3.) 194. Z. v. E. (208. N. 7.) 204. Z. 4. f. (218. N. 2.) 206. Z. (221. N. 2.) 213. Z. 5. f. (227. N. 1.) u. eb. Z. 1. (23 N. 6.) 216. Z. 17. (231. N. 3.) 218. Z. 8. v. E. (234 N. 3.) 222. Z. 7. (237. N. 5.) eb. Z. 16. (238. N. 7.) 227 Z. 8. (L. 239. N. 9.) S. 225. Z. 7. (L. 241. N. 5.) 227 Z. 6. ff. (243. N. 2.) 228. Z. 10. ff. (244. N. 4.) 230. Z. 1 (L. 247. N. 3.) 239. Z. 6. ff. (254. N. 4.) 241. Z. 1 (256 N. 3.) 242. Z. 4. v. E. (257. N. 5.) 244. Z. 1. (N. 1. f.) S. 245. Z. 6. (L. 260. N. 5.) — eb. 5. Kap. Z.

L. 261. N. 3.) S. 248. 6. Kap. Z. vorl. (L. 264. N. 1.)
 S. 254. Z. 2. 13. (L. 270. I. 14.) 256. Z. 4. v. E. (273. N.
 1.) 258. Z. 11. v. E. (275. N. 4.) 263. Z. 5. v. E. (281.
 N. 1.) 264. Z. 9. (282. N. 3.) 268. Z. 4. (286. N. 4.) 269.
 Z. 4. v. E. (288. N. 1.) 273. Z. 1. (293. N. 8.) 274. Z. 8.
 1. 4. v. E. (eb. N. 1. f.) 278. Z. 8. N. 5. 281. Z. 7. (300.
 N. 14.) eb. Z. vorl. (301. N. 2.) 283. Z. 1. (302. N. 4.)
 285. Z. 16. (305. N. 1.) 288. Z. 6. (307. N. 1.) 289. Z.
 11. v. E. (309. N. 3.)

Endlich die Anmerkungen, die den Text, dessen *Lesarten* und Berichtigungen angehen. Ich wähle zu

I) die Lücken, (I, 9, 4. p. 338.) wo der H. S. 20. 14. keine Muthmassung vorbringt und nur „mit *Politian* — übersetzt“ hingegen die Leipz. A. S. 25. N. 4. mehr wagt, — eben so (4, 4, 6. p. 851.) S. 148. (L. 158. N. 4.) bey welcher letzten nur der H. im Texte die üblichen Verräther der Lücke . . . beybehält, — aber (2, 2, 23. p. 59.) mit der L. A. S. 61. m. zwar auch im Texte so wenig, als in den Not., Zeichen davon stecken liefs, aber doch den geplünderten Satz und Gedanken selbst durch ein einziges *Zeitwort* ergänzt, — aber (7, 2, 14. p. 600.) wo die L. A. S. 254. Z. 22. mit dem H. S. 239. Z. 26. auch keine Kennzeichen der Lücke angiebt, läfst er nur *κα* weg, wenn er es nicht für *etiam* annahm „zwar auch viele Römer“ und setzt noch dazu dieses *adi. viele*, das schon in dem vorhergehenden mit lag, *πολύ* — *πλήθος*, wodurch er also doch heimlich eine Lücke zugestand. — — Dann nehme ich

II) die Anmerkungen vor, wo gehandelt wird a) über eine ganze Redensart, als (4, 8, 3. e.) über *αἰσίων* — *της προς Ἀλέξανδρον συναφίας* S. 157., wo, nach der von ihm beliebten Erklärung, die Anmerk. damit sich endigt „Die Stelle scheint aber doch corrupt zu seyn“ welche Verdorbenheit weder von ihm geheilet wird, noch auch wirklich vorhanden ist. Ich habe S. 913. m. die Schwierigkeit schon gehoben, und der Leipz. Herausgeber S. 168. N. 1. hat einen Theil meines Vorschlags gebilliget, durch Ergänzung des Wörtchens *ἐνεκα*, der auch in der folg. N. die gleich darauf stehenden Worte mit Stroths Erklärung in grösseres Licht setzte.

b) über einzelne Wörter, als (I, II, 4. p. 429.) wo S. 27. **** „*περι ὄρων* — giebt keinen bequemen Sinn und ist undeutlich; (nicht ganz, nach meiner Anm. daselbst) ich wollte lieber mit Kasaub. *ὄρων* oder *ὄριων* lesen“ wofür

der Leipz. H. S. 32. N. 7, „wahrscheinlicher, wie auch Casaub. meint, muß hier π. ὄρων — gelesen werden“ und, wenn etwas zu ändern, (das aber die Mss. nicht angeben) freylich dieses zwey sylbige ὄρων eher, als ὀρίων, das dem alten ὀδῶν nicht so ähnlich. Aber unser H. hatte gleich in dem Texte des Casaub. Vermuthung ausgedrückt S. 27. Z. 5. „entweder der Grenze — wegen“ und doch in einer andern Zahl, als der Schriftsteller gegeben hatte. Treuer dagegen der Leipz. l. l. „wegen der Gränzen.“

welcher letztere auch S. 55. N. 3. bey dem ἀριστῶν (2, 1, 5.) nach den Vorräthen meiner Ausgabe, mehr liefern konnte, als unser H. S. 48. „vielleicht ist das Wort corumpirt, u. s. w.“ Das alte Wort war freylich auch in der Uebersetzung beyzubehalten.

zuletzt S. 97. Z. 3. * „hier hat sich wohl der Abschreiber versehen und statt ἀκμῆν oder ἰσχυῆν noch einmal ἀρχῆν geschrieben, (nicht bloß wohl, sondern sicher u. L. A. S. 106. N. 4.) — hier ist wahrscheinlich — von den Abschreibern (dem Abschreiber) ein Fehler begangen worden, der statt ἀκμῆν oder ἰσχυῆν zu schreiben, noch einmal ἀρχῆν gesetzt hat.“ Dafür mußte sogleich mit mir, was auch Reiske errieth, in den Text genommen werden ἰσχυῆν, aus Gründen, die meine Ann. vorgetragen. Aber unser H. konnte wiederum in seinem Texte für „die Kräfte“ auf die eigenthümliche Zahl des Schriftstellers verfallen „die Kraft, die Stärke.“

Denn das heißt *treu* und *streng* übersetzt, nicht, wie es in alten und neuern Zeiten schon Sitte war, wenn man nur überhaupt den Sinn einer Stelle ausdrückt, sondern auch auf das nächste und ähnlichste. Aber mit unsern deutschen und auch andern Uebersetzern streite ich gar nicht wegen der *Treue* und *Strenge* im Uebersetzen. So, wie sie es gemeinlich machen, zeigen sie nicht nur, daß sie den wahren und richtigen Begriff davon nicht haben, der nicht auf *Freyheit* und *Abweichung* verleitet, sondern sie geben auch Anlaß, daß die Leser, zumal die jüngern, die die Sprache zugleich aus der Uebersetzung, wenigstens bisweilen, lernen wollen oder könnten, nur oberflächlich und flüchtig sie lernen, und, durch andrer Beyspiele gereizt, eben so *untreu* und *nachlässig* übersetzen. Aber die Sache ist die, daß man gar nicht mehr wissen mag, es sey ein Unterschied, ob man ein Uebersetzer, oder ein eigener Schriftsteller sey, welcher letztere nach Belieben und Gutdünken schreiben kann, da der erste sich an sein Urbild anschmie-

gen muß, so eng und nah, als nur möglich. Doch das nur im Vorbeygehen.

Aber nun, wo ist denn das, was der Herausgeber in der Vorrede oben versprach „H. Hofrath Heyne — Erklärung verschiedener dunkler und korrupter Stellen, — wofür das Publikum — Ihm Dank schuldig“? — — Vergessens habe ich gesucht, auch, um zu sehen, wie jener große Kenner der beyden gelehrten Sprachen diese oder jene Stelle erklären und verbessern würde.

Mehr, als was ich vorher ausgezeichnet, steht nicht unterm Texte in Anmerkungen. Hat der H. im Texte andre Erklärungen gleich angebracht, als die gewöhnlichen, und diese H. Hofr. Heynen zu danken: so würde es für den lehrbegierigen Leser eine Labung geworden seyn, in einer Anm. die Verbesserung und richtigere Erklärung zu finden.

So müßte man sich erst die Mühe auferlegen, neben meiner Ausgabe, die alles enthält, was mir von andern damals und bisher bekannt war, des H. Uebersetzung von Zeile zu Zeile durchzugehen, um jene Neuigkeiten zu finden.

Ob ich zu der ganzen Vergleichung und Prüfung für jetzt Zeit genug habe, weiß ich nicht gewiß. Um doch einigen Versuch gemacht zu haben: so will ich die Anm. der Leipz. Ausg. noch einmal zu Hülfe und zur Begleitung nehmen, und wenigstens in den zweifelhaftesten Stellen nachforschen, was der H. verbessert und richtiger übersetzt hat, und nach welchen andern und bessern Muthmaßungen er es gethan.

Also S. 3. v. E. 3. Z. bey 1, 2, 2. p. 35. ἀλλης ἐπ. fast nur, wie Polit., wo die L. A. S. 4. N. 2. richtigere Uebersetzung stand. — S. 4. zu E. bey 1, 2, 9. p. 51. läßt sich aus der freyen Uebersetz. auch nichts errathen, L. A. S. 5. N. 5. — aber S. 5. Z. 1. beynahe glauben, daß, wie L. S. 5. N. 6., auch der H. mein ἐτι für ἐτι beliebt habe 1, 2, 10. m.

Aber S. 5. 2. Kap. Z. 6. ist zu 1, 3, 3. i. wegen des particip. δεδιώς nur so viel zu sehen, daß der H. den Zusammenhang gemacht ohne Parenthese, — daß er S. 7. Z. 3. v. E. zu 1, 4, 10. p. 109. mit dem alten ἀνασταίαν zufrieden gewesen, — S. 8. Z. 4. bey 1, 4, 11. p. 114. nur einen allgemeinen Sinn ausgedrückt, — aber S. 8. Z. 5. v. E. zu 1, 4, 18. p. 129. ein Verbindungswörtchen (und) eingeschaltet, — auch S. 10. Z. 15. zu 1, 5, 14. e.

Bey 1, 5, 24. p. 172. wird S. 11. Z. 12. *τέτων* durch eine freye Uebersetz. übergangen, — eb. Z. 28. bey 1, 5, 26. i. vielleicht nur das alte *καλυθέν* befolgt, — auch S. 13. Z. 15. bey 1, 6, 13. e. auch vielleicht das ehemalige *ἀπέλλα*, wenigstens nach der Aehnlichkeit mit dem Ind. der L. A. — und bey S. 14. Z. 7. eben so 1, 6, 19. e. das, obgleich unrichtige, *ἀρχόντων*; — aber bey S. 18. Z. 4. v. E. zu 1, 8, 10. p. 299. L. A. 22 N. 5. *συνεδρίας* unbestimmt gegeben, — und S. 19. Z. 8. bey 1, 8, 12. p. 311. vermuthlich nur die alte Lesart behalten, — auch so S. 20. Z. 1. bey 1, 8, 16. p. 323. das *καλύειν* wieder.

Ferner S. 20. 8. Kap. bey 1, 9, 1. p. 331. scheint die zweyte Lesart vorgezogen zu seyn, welche die L. A. mit eben der Uebersetz. 24. N. 1. angab, — S. 22. Z. vorl. würde man bey 1, 9, 20. p. 368. sq. denken, der H. hätte mit den Mss. es gehalten, wenn er nicht in der Vorrede sich das verbeten hätte, — und S. 23. Z. 8. bey 1, 9, 21. i., im Zusatze des *τι*, mit dem Steph., — und mit Begl. eb. Z. 9. (eb. p. 373.) — aber sicher S. 24. Z. 2. ist das mit Stip. geschehen 1, 10, 1. i. L. 28. N. 1.

Zu 1, 10, 4. e. L. 29. N. 5. kann nichts dienen S. 24. Z. 19. — aber Z. 1. dazu, das eb. 6. p. 391. L. eb. N. 6. das alte *ταχίας* gefallen, wiewohl in andrer Ordnung, nach Polit. — und S. 25. Z. 7. dazu, das man glauben mag, 1, 10, 8. p. 396. sey für *ἀσήμεως* etwas anders gelesen worden, — ingl. S. 26. Z. 3. dazu, das 1, 10, 14. p. 411. *μέως* nicht missfallen, — auch eb. Z. 9. bey 1, 10, 15. p. 414. die alte Lesart nicht, — noch auch eb. Z. 16. bey 1, 10, 16. e.

Aus S. 30. Z. 1. 3. leuchten die richtigen Lesarten hervor bey 1, 12, 3. p. 476. 479. — nicht so eb. Z. 16. bey 1, 12, 7. i. L. S. 35. N. 4. — aber S. 31. Z. 4. als wenn 1, 12, 10. p. 497. ein Verbindungswörtchen eingelchoben worden, welches Ms. Ba. vortrug, — aber vielleicht nur nach Politian, — welchem S. 33. Z. 7. der H. bey 1, 13, 3. e. L. 38. N. 1. zu folgen scheint, — aber einer andern Lesart eb. Z. 10. bey *βαρβάρον* eb. 4. p. 536. — ohne Polit. aber eb. Z. 16. f. der alten bey 1, 13, 5. p. 538. sq. — dagegen mit ihm eb. Z. vorl. bey 1, 13, 7. p. 543. sq. in der zerrissnen Construction und Periode, — so auch mit ihm S. 34. Z. 25. bey 1, 13, 11. e. in *λελωβ.* wo er scheinen könnte, nach dem Ms. zu lesen.

Ganz nichts ist wahrzunehmen S. 36. Z. 11. bey 1, 14, 4. p. 596. von *κεκοσμη.* L. 41. N. 3. — aber S. 37. Z. 24.

dafs, nach der deutschen Construction auch, I, 14, 15. p. 622. der inf. *κελεύσαι* richtiger, — und eb. Z. 27. bey G. 16. eb. p. 624. sq. mehr auf *ἐπιστραυν.*, aber hernach gänzlich auf *ἔφερος* gezielt worden, — dagegen S. 42. Z. 5. nach der alten Scheibe gleichsam bey 1, 16, 5. e. L. 48 N. 5. — eb. aber Z. 8. bey G. 7. i. L. eb. N. 6. nach einer andern.

Und so weit eine Vergleichung mit dem ganzen ersten Buche. Die mit den übrigen Büchern mufs ich abkürzen, und nur folgendes aus dem zweyten auswählen, und, wie ich oben schon wollte, vorzüglich nach Angabe der Leipz. A. — S. 53. Z. 12. bey 2, 2, 17. p. 51. vielmehr *πράξειν* bedacht L. A. 60. N. 3. — S. 56. Z. 1. bey 2, 3, 17. p. 84. mehr mit L. S. 64. N. 10. *γεγόμενα*, — S. 62. Z. 5. bey 2, 5, 3. p. 128. mit L. S. 69. N. 2. das *καί* weg, — S. 62. Z. 3. v. E. minder nach L. S. 70. N. 3. in der alten, als in der neuen Lesart, — aber S. 64. Z. 3. v. E. bey 2, 6, 3. p. 160. das alte *ἐτήρην* ausgedrückt, — S. 67. Z. 12. mit L. S. 75. N. 8. *τε* weg bey 2, 6, 7. p. 169.

S. 69. Z. 15. mit L. 77. N. 3. nach dem alten bey 2, 7, 6. i. — aber S. 70. Z. 13. mit Stp. *φήμη* L. 78. N. 8. zu §. 10. eb. p. 226. — S. 74. Z. 6. nach L. S. 82. N. 7. im neuen *ἐδήλας* 2, 8, 18. p. 260. — S. 75. Z. 12. sollte man glauben, es sey 2, 9, 5. i. nach meiner Muthmassung gelesen worden L. 84. N. 5. e. — aber S. 76. Z. 1. ist zu §. 7. p. 281. sicher mit Gedike beliebig gewesen L. N. 9. eb. — S. 78. Z. 3. v. E. bey 2, 10, 4. p. 306. ungewifs, was beliebte L. 87. N. 1. — aber S. 80. Z. 10. bey G. 15. p. 322. mit Stp. *ὅτι* gewählt L. 89. N. 6. — und S. 81. Kap. XI. Z. 2. mit andern *ἔουαλ.* L. S. 90. N. 1. — auch eb. Z. 1. zu §. 4. p. 359. *ἐπιησ.* L. 91. N. 3. — ingl. S. 82. Z. 9. zu G. 6. p. 342. *ποσάτης* L. N. 4. eb. — aber S. 82. Z. 22. scheint bey 2, 11, 9. p. 347., dem Ausdrücke nach, das subst. *στρατ.* beybehalten L. 92. N. 6. wiewohl das blofse *μισθοφ.* auch so gegeben ist unten S. 95. Z. 3. v. E. zu 3, 1, 5. e. Warum nicht gleich das einfache *Söldner?* wo es auch der L. A. nicht beyfiel S. 105. N. 2. — aber S. 85. Z. 4. v. E. bey §. 16. p. 355. nichts ergänzt, und *τε καί* weg, auch darauf freylich, auf gute Art, durch Verwandlung der ganzen Redensart in ein blofses *adiect.* (mittägig,) die strittige Sache gehoben L. 93. N. 8. 9.

Bey 2, 13, 10. p. 395. wird S. 87. Z. vorl. wenigstens die alte Lesart nicht befolgt L. 97. N. 3. — diese aber S. 90. Z. 1. bey §. 21. p. 422., dem Ausdrücke nach wiederum, L. 99. N. 6. — nicht so S. 91. Z. 8. bey 2, 14. 7. p. 438.

L. 100. N. 2. — noch S. 93. Z. 3. bey 2, 15, 3. p. 460. L. 102. N. 1. wo das alte η weg, schlechtweg, — aber gleich darauf, vielleicht mehr aus Polit. überfetzt, als $\phi\eta\mu\eta$ gewählt, — S. 99. Z. 7. zu 3, 2, 11. e. gleich richtiger für $\kappa\alpha\iota$ eine Coniunction, aber versteckt in das synon. *um*, L. 108. N. 4. — S. 102. Z. 22. zu 3, 3, 11. p. 534. wenigstens nicht das alte behalten L. 112. N. 4. wo aber das *passivum* im Deutschen nur Statt findet, wenn nicht eine *copula* vorher noch aufgenommen wird, — S. 107. Z. 20. mit Stp. $\acute{\alpha}\pi\alpha\varsigma$ zu 3, 5, 9. i. L. 116. N. 4. gelesen, — auch S. 108. Z. 9. zu §. 12. eb. p. 570. L. 117. N. 6.

Unbestimmt S. 108. Z. 4. v. E. bey 3, 6, 3. i. L. 118. N. 1. — auch S. 109. Z. 7. v. E. bey §. 9. eb. L. 119. N. 3. — aber ganz deutlich das alte $\chi\alpha\iota\rho\alpha\iota\varsigma$ S. 110. Z. 7. v. E. bey §. 15. p. 584. L. 120. N. 5. — wieder unbestimmt S. 111. Z. 10. v. E. bey §. 21. p. 590. L. 120. N. 9., ingl. S. 112. Z. 1. eb. §. 23. i. L. 121. N. 10. — bey S. 115. Z. 5. u. 8. ist 3, 7, 19. p. 611. das erste $\kappa\alpha\iota$ weg und p. 613. das alte $\pi\acute{\alpha}\lambda\alpha\iota$ noch da, L. 124. N. 6., deren Weifung S. 125. N. 2. zu S. 115. Z. 4. v. E. nicht benutzt worden bey 3, 8, 3. p. 617., obgleich die freye Uebersetzung den Sinn nicht verfehlt, wo es genauer so heissen müßte, *damit das Volk sehen möchte, welche (eigene) Rache er (schon) bewiesen, und (auch zugleich) seinen Zorn gegen jene (Freunde des Albins.)* — S. 118. Z. 10. bey 3, 8, 16. p. 635. nur der Sinn überhaupt angegeben, L. 127. N. 4.

Bey S. 124. Z. 5. v. E. ist die sichere Verbesserung $\acute{\alpha}\pi\alpha\lambda\tilde{\alpha}\nu$ 3, 10, 15. p. 682. L. 134. N. 6. nur von weitem, durch *wollte*, gezeigt, doch dabey das adv. $\acute{\epsilon}\nu\acute{\alpha}\sigma\tau\omicron\tau\epsilon$ weggeblieben, — auch S. 126. Z. 5. v. E. die gewisse Aenderung zu 3, 11, 13. p. 697. L. 136. N. 5. wieder nur fern sichtbar, — auch S. 131. Z. 8. bey 3, 12, 21. p. 725. L. 140. N. 9. — ingl. S. 131. zu E. bey §. 26. eb. p. 730. L. 141. N. 10. — aber S. 132. Z. 5. f. bey 3, 13, 3. nur das Alte merklich, und etwa zu $\acute{\alpha}\pi\alpha\sigma\iota$ ergänzt worden $\pi\rho\acute{\omicron}\pi\omicron\upsilon\varsigma$ nach L. 142. N. 2. oder vielmehr $\pi\rho\acute{\alpha}\gamma\mu\alpha\sigma\iota$, worinn das „vor allen Dingen“ liegen möchte, doch vielleicht ohne Sprachgebrauch, und nur nach dem Freydenker Politian, — auch so S. 133. Z. 3. ff. bey 3, 13, 9., zum Theile wenigstens, im übrigen aber „und sagte, da sie so große Reichthümer bey sich hätten, (das ist beym Herod. der Nachsatz $\tau\omicron\sigma\alpha\acute{\upsilon}\tau\eta\varsigma$ — $\pi\epsilon\rho\iota\sigma\iota\alpha\varsigma$, weil der H. immer die Sätze und Glieder versetzt,) wäre es nicht nö-

thig, sich anders woher Geld und Truppen zu verschaffen“ dem ἐξωθεν ἐπιβλεῦσαι πλεον λ. ein tropischer Verstand beygelegt, und auf die Söhne des Severus dieses gezogen; welches bisher zwar niemand beygefallen, und mit dem Zusammenhange nicht streitet, aber doch zweyerley Bedenklichkeiten haben möchte, erst wegen der Bedeutung des ἐκ ἐσεσθαι, („wäre es nicht nöthig“ zumal mit dem inf. ἐπ., das nach dem Lat., esse insidiandum, etwa genommen worden, oder für das compositum ἐκἐσεσθαι, non licere insidiari, das freylich auf non opus esse oder fore hinaus läuft,) — dann aber vorzüglich wegen der tropischen Bedeutung des Zeitworts ἐπιβ., das zwar den accusat. der Sache bey sich hat, aber doch meistens auch den Nebenbegriff von schlechter Art, und daher trachten heißt, streben nach etwas heimlich oder unrechtmässig; wovon die erste Bedeutung hier allenfalls mir mehr beliebte, als dem Herodian eine ganz neue anzuhängen, als wenn es hier bedeutete, schlechtweg nach etwas trachten, streben, sich zu verschaffen suchen, und so viel, als das Lat. appetere, affectare, u. f. w.

S. 135. zu E. ist bey 3, 14, 13. e. offenbar Stroth's Vorschlag, L. 146. N. 4. — aber S. 138. Z. 15. bey 3, 15, 11. nur Polit. befragt, — S. 141. Z. 3. v. E. wieder Sylb. — und Steph. S. 143. Z. 10. v. E. zu 4, 2, 14. i. L. 153. N. 3 — aber S. 146. Z. 5. v. E. bey §. 21. eb. nach Sb. und L. 154. N. 8. eines von zweyen adv. weg, — S. 152. Z. 2. die alte Sache geschützt bey 4, 5, 11. i. L. 162. N. 4. — S. 153. Z. 10. v. E. weg πύσσης, ohne Noth, bey 4, 6, 2. i. L. 164, N. 1. — Bey S. 155. Z. 8. f. zu 4, 7, 2. p. 897. L. 166. N. 1. nicht nur die alte Lesart ἐνθὺς ausgedrückt, von weitem, als ein adiect., sondern auch für den Caracalla auf der unrühmlichen Seite, und so auch das folgende Glied ἐνθίκτως, welches letzte wenigstens die Wörterbücher nur von der guten Seite kennen.

Bey S. 158. Z. 3. zu 4, 8, 6. p. 916. L. 169. N. 3. der Periode zer schnitten, und folglich ein ander Hülfswort (mussten) zugesetzt, — auch bey S. 160. Z. 4. zu §. 16. eb. p. 930. nach L. S. 171. N. 10. wovon aber der Wink auf ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ nicht bemerkt, — S. 162. Z. 4. v. E. bey 4, 9, 10. p. 951. das vormalige προῦπαρξ. mit Recht erhalten. L. 173. N. 3. — aber S. 163. Z. 15. bey §. 14. p. 955. weggelassen das ἐξωθεν, welches L. 174. N. 4. zum Theile nach meiner Erklärung behielt, wo aber der Sinn der Stelle

im ganzen verkannt scheint, und vielmehr dieser seyn möchte. Die Rede ist nämlich von *der iungen Mannschaft* der *Alexandriener* §. 13. τὴν ἐν μέσῳ πᾶσαν νεολαίαν, und auch von ihren Aeltern oder sonstigen Einwohnern in Alexandria, eb. καὶ ἄτινες ἄλλως παρῆσαν. Beyderley Menschen waren von den Soldaten des Antonins rings um eingeschlossen. Die letztern metzelten also *von aussen* nieder, wer da war, *in dem äufsern Kreise*, die Volksmenge so gut, als die iunge Mannschaft. — Eb. Z. 16. ist das von L. 174. N. 5. beliebte πίπτουτας auch ausgedrückt, ohne Noth, da es füglich nach der alten Lesart noch bestehen kann, zogen alle *vorkommende an sich* and *warfen sie hinein*. — S. 164. Z. 7. bey 4, 10, 6. p. 964. nur die vorige Lesart mit ihrem *Widerspruche* nicht nach L. 175. N. 1. geändert, sondern durch eine nicht richtige Erklärung der Redensart, ἐνάλωτα ἕσσεθαι αὐτοῖς, gestützt „Die übrigen barbarischen Völker, welche jetzt unter der Herrschaft dieser beiden Reiche stünden, würden dann leicht im Gehorsam zu erhalten seyn, wenn jedes Volk und jedes Heer seinen eigenen Regenten hätte.“ Denn jene Redensart wird, nach dem Sprachgebrauche, nie gesagt von schon unteriochten oder Unterthanen, die man leicht im Zaum und Gehorsam erhalten kann, sondern von denen, welche noch nicht bezwungen, besiegt und unteriocht worden, aber leicht es werden können. Es ist also der Verstand dieser Stelle unstreitig durch eine *Verneinung* zu berichtigen, entweder durch das Ged. ἕπω, oder vielmehr durch das Rsk. ἐχ, oder endlich durch das von mir vorgeschlagene, dem alten ὄν eben so nahe und ähnliche, μὴ, damit der *Widerfynn* wegfalle auf diese Art etwa: *Denn die übrigen barbarischen Völker, welche bis jetzt nicht unter den Reichen derselben (der Römer und der Parther, und also unter diesen beyden Reichen) begriffen, würden von ihnen leicht zu bezwingen seyn, weil sie nach Völkerschaften und nach verbündeten (vereinigten) Staaten nur regiert würden.* Denn so muß erstlich das partip. ἀρχομ. aufgelöst werden, im Begriffe der *Ursache*, nicht der *Zeit*, dann das Griech. κατά nicht vergessen seyn, das es von der *Art* und *Weise* gelte, nach welcher etwas eingerichtet ist. Endlich kann bey der, auch vom Bergl. gewählten, *einfachen Verneinung* füglich, wie von mir geschehen, das *adverb. temporis*, z. B. ἕτι, das so oft fehlt, ergänzt werden, nur in Gedanken. Das ist, nach der strengsten Kritik, das leichteste und kürzeste Hülfsmittel; und so wird nur ein Wörtchen abgeändert,

ον, das man auch nicht einmal beyzubehalten gemüßiget
ft. Dafs ich überdieß bey dem particip. auch ein *adverb.*
refringendi eingefchoben, nur, *μόνον*, dient nur zur ge-
nauern Bestimmung, und muß ja sehr oft von außen her-
bey geholet werden, nicht nur bey den heidnischen Schrift-
tellern, sondern auch bey den heiligen im Neu. Test.

S. 166. Z. 1. bey 4. 11, 5. p. 976. ist Steph. Muthma-
sung recht verwiesen L. 178. N. 4. — S. 172. Z. 5. bey
4, 13; 7. p. 1010. die Stroth. Ellipse nach L. 183. N. 1. be-
nutzt, — aber nicht die eb. von Nr. 2. zu 9. 8. p. 1011.,
sondern Z. 3. gegeben „*dieser Tempel ist ziemlich weit von
der Stadt entfernt, so dafs es beynahe eine kleine Reise
hin ist*“ als wenn *μικρὰς* fehlte; und doch stand dabey *πάλυ*,
welches der H. daher einschränkte, und nicht streng nahm.
— Eb. Z. 8. ist zu §. 11. unftreitig L. 183. N. 3. vorgezo-
gen, und mit Recht, und Z. vorl. eb. bey §. 13. i. freylich
nach dem Deutschen ein *compos. verbum* zu nehmen gewe-
sen, ohne dafs man das eigentlich genommene errathen
kann, — aber S. 174. Z. 3. v. E. bey 4, 14, 6. p. 1027.
nichts behalten, — weder von L. 185. N., noch vom Gr.
Texte das alte *ἔρωθεν*, und eine Uebersetzung geliefert fast
nur nach Polit. — S. 175. aber Z. 3. zu §. 8. nach L. 186.
N. 2. — und eb. Z. 5. v. E. nach L. eb. N. 4. bey 9. 14. p.
1035. nicht verfahren, sondern nur kurz mit *Flüsse*, dage-
gen das ganze Glied *περὶ τῆ παντός δὲ* entrißen, da doch L.
eb. N. 5. gute Geburtshülfe leisten konnte, — die freylich
nicht so sichtigbar daselbst S. 187. N. 6. zu des H. S. 176. Z.
f., der bey 9. 16. i. einem wieder etwas aufgiebt zu errat-
hen, darüber ich für ietzt nicht nachsinnen will, weil ich
noch viel anders vor mir sehe, und zwar — gleich noch in
der folg. 5. Z. bey p. 1037., wo der H. das Comma nach
μέτερον und auch das particip. *ον* weggelassen, und auch
den Fingerzeig der L. A. S. 187. N. 7. — eben so nicht
den von S. 188. N. 2. zu seiner S. 177. Z. 2. bey uns 4, 15,
3. p. 1042., das ich hier überhüpfe, weil ich mehr *Irri-
ter*, als *Ausleger* und *Dolmetscher* für ietzt seyn mag. So
ist — eb. Z. 13. bey 9. 6. p. 1046. durch eine Verwandlung
der *subst.* in *adi.* nicht zu erkennen, was H. las, — er-
gänzt aber S. 179. Z. 6. und 8. mit L. 190. N. 2. bey §. 19.
e. — und Z. 12. f. bey §. 20. p. 1061. sq. bringt er wieder
ein Räthsel vor dem, der es Luft hat aufzulösen, ohne
von L. S. 191. N. 8. etwas zu genießen.

Nun kommt mein dritter Band daran, von dem ich
wahrscheinlich muthmase, dafs der H. ihn nicht befehlen

hat. Denn gleich im Anfange des 5ten Buch. S. 180. wird durch eine andre Wendung das zweyte *πρὸ τῆς* übergangen, das schon Stroth bezweifelte, aber mit Gewaltthätigkeit an der praep. *πρὸ*, die er wegstrich, ohne auf ein gelinderes Rettungsmittel zu denken, und weil auch er die Lesart des Ms. Ba. nicht kannte. — Ich gehe also auch hierbey vorzüglich dem Leitfaden der L. A., und nur bey strittigen Puncten, nach. — S. 184. Z. 4. ist weder die Stp. Coniectur nach L. 195. N. 3. angenommen zu 5, 2, 5. p. 38. noch Polit., der doch das Mal scharf sah, aber durch eine schiefe Construction den H. dahin mag verleitet haben „Wenn auch einige verborgen blieben, durch das Mitleid derer, die sie verschwiegen, so lebte man doch das Jahr über — ohne alle Furcht u. l. w.“ Da muß ich nun nothwendig zugleich mit in der Auslegung und Uebersetzung hülfreiche Hand anbieten; und da ich auch für den, mir sonst unbekanntem, Herrn H. ein freundschaftlicher Geburtshelfer seyn will: so wird mein ohnmaßgeblicher Vorschlag vielleicht nicht ganz mißfällig werden. — Recht ist nach *ἀνεσκολοπ.* ein Punkt angenommen, aber nicht so recht die darauf folgende Periode zerschnitten, die, von *πᾶσα* bis *ἐβουλόλευσε* ausgedehnt, nebst dem Hauptsatze, *πᾶσα ἢ τε Ῥωμαίων πόλις καὶ σχεδὸν ἢ ὑπὸ Ῥωμαίαις οἰκισμένη-ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ ἀκόνι ἐλευθερίας ἐβίωσαν*, nur noch mit einem Nebensatze angefüllt, *καταρῥῆσα πονηρῶν ἀνθρώπων*, der aber mehrere kleine Glieder hat, durch *genitiuos participiorum* ausgedrückt, welche insgesammt von dem *substant. ἀνθρώπων* abhängen, wovon das letzte Glied, *δὲ δι' ἐυλάβειαν ἡσυχάζοντων*, noch mit einer Bestimmung oder Ausnahme oder Einschränkung versehen, *ἢ τινες καὶ ἔλατον*, die durch ein *Punct* nach *ἐξωσθέντων* nicht darf getrennt werden, sondern nur durch ein *Comma*. — Wenn man nun das so oft in die Mitte gesteckte *τε*, das hier nach dem zweyten Worte steht, in Gedanken nach *πᾶσα* setzt, oder, nach *logischer* Ordnung mit andern Sprachen, gleich an die Spitze und vor *πᾶσα* hin: so ist zuerst die Verbindung der gegenwärtigen Periode mit der vorhergehenden besorgt. — Und wenn man hierüber das Hauptglied von zweyen *Subiectis*, *πᾶσα ἢ Ῥ. πόλις καὶ σχ. ἢ ὑ. Ῥ. οἰκισμένη*, mit dem *ἐβίωσαν* verbindet, das ist, mit den ins enge gezogenen Theilen, der *Copula* und dem *Praedicato*, weil es für *ἦσαν* (die *Copula*) *βιώοντες* (das *Praedicatum*) gilt, und den *pluralis* *ἐβ.* mit dem *singulari* *ἢ πόλις — ἢ οἰκισμ.*, als einem doppelten *collectiuo*, vereinigt: so ergiebt sich folgender Sinn, Und die ganze

Stadt Rom, und beynahe der ganze unter den Römern liehende Weltheil (Erdstrich, das ganze Römische Reich, — denn das *adi. πᾶσα* muß freylich in der Uebersetzung wiederholt seyn, da es im Griech. vor beyden *Subiectis* sich befindet, —) von bösen Menschen (Böfewichtern) gereinigt, — deren (davon) einige hingerichtet, andre vertrieben wurden, und einige, wenn sie in verborgen blieben, aus Furcht sich ruhig hielten, — lebte in völliger (aller, in der größten) Sicherheit (Furchtlosigkeit, ohne alle Furcht) u. s. w. — Freylich hätte bey dem dritten Gliede und *particip. ἤσυχ.* der Schriftsteller eigentlich setzen sollen, τῶν δὲ, ἃ καὶ ἔλαθον. Aber er verschmifs sein *τινὲς*, das in τῶν δὲ mit lag, und zugleich diese *copula δὲ*: in den einschränkenden Satz mit, und täuschte wiederum, wie 1, 17, 27., die Ausgeber, Leser und Uebersetzer, dafs sie mit ἃ δὲ einen neuen Satz, eine frische Periode ansfingen.

Bey S. 184. Z. 7. ist zu 5, 2, 6. i., selbst mit Bg., aus Polit. das *μόνον*, wovon ich oben erwähnte, ergänzt, und — eb. Z. 8. v. E. mit Sylb. und L. 196. N. 7. zu §. 10. p. 47. vermuthlich der *plural.* gewänt, aber das *adi. πολλὰ* weg, (wie 198. Z. 3. v. E. bey 5, 6, 16. p. 195.) oder mit in besetzt, — so auch eb. Z. 1. bey §. 12. i. das *τὴν μνήμην* vermuthlich mit in das einfache Zeitwort gezogen, und — S. 185. Z. 7. bey 9. 14. p. 55. L. 197. N. 10. das *πρὸς ἀλλήλων* weg, und also unkenntlich, wozu es gezogen würde. — aber S. 186. Z. 6. v. E. bey 5, 3, 11. e. L. 199. N. 2. das *ἔτι βλέποντες* weg, — S. 189. Z. 9. v. E. bey 5, 4. 3. p. 99. das alte *προθυμία* wahrscheinlich behalten, wenigstens nach dem Index der L. A., vergl. S. 202. N. 1. — bey 197. Z. 5. v. E. ist zu 5, 6, 8. p. 184. ungewifs, was beliebt worden, aber sichtlich πάντα weg L. 211. N. 4. — und eben so sichtlich 198. Z. vorl. zu §. 16. p. 195. nach L. 212. N. 5. nicht nur ὁ θεός, sondern auch αὐτός ergänzt, für die deutschen Leser freylich.

S. 202. Z. 10. v. E. ist bey 5, 7, 13. p. 236. dem *βασιλέως* fein ausgewichen, und darauf Z. 8. p. 237. das beybehaltne *ὑπόστασις* mit dem Ind. der L. A. gegeben, — S. 204. Z. 2. bey 5, 8, 8. i. L. 218. N. 1. freylich, im Deutschen wieder, das *ἔτι* übergangen, — aber 206. Z. 2. zu 6, 1, 1. L. 220. N. 1. *δηλαθῆς* auch übergangen — S. 207. Z. vorl. bey §. 11. p. 286. L. 222. N. 4. ungewifs (ob *γενικῶν* oder *συγγεν.*) — eben so 213. Z. 11. bey 6, 3, 7. i. L. 228. N. 2. — incl. 214. Z. 15. bey §. 11. p. 350, und blofs nach L. 229. N. 9. — aber 217. Z. 6. v. E. bey 6, 5, 3. i.

L. 233. N. 2. das alte ἀγυρῶνα, — 225. Z. 15. bey 6, 7, 16. p. 472. das Gedik. τότε L. 241. N. ohne Noth beliebt, — auch 226. Z. 16. zu §. 21. p. 483. nach L. 242. N. 7. — aber 228. Z. 7. v. E. bey 6, 8, 11. p. 502. das vormalige νόοντα L. 244. N. 5. behalten.

S. 235. Z. 5. v. E. zu 7, 1, 16. p. 564. Stp. Wille nicht befriedigt, L. 250. N. 1. — aber dagegen des Ged. 236. Z. 4. nach L. 251. N. 2. zu §. 17. e. p. 567. weil keine Mss. an diesen Ufern und Klippen waren, — 241. Z. 2. zu 7, 3, 3. i. das καὶ eingeschoben L. 255. N. 2. — zu §. 10. p. 627. bey S. 241. Z. 3. v. E. nach L. 256. N. 4. mit Ged. — aber zu §. 14. p. 636. sq. ist S. 242. Z. 10. ff. v. E., δὲ, statt τὲ, nach πένθος, und im übrigen freye Uebersetzung (viel nach Polit.) beliebt worden, doch so, das ὄψις, als ein *nominativ*, und περθ., als ein *accusat.* hervorsticht, und im Ganzen ein guter Verstand und ein von dem vorhergehenden verschiedener Satz, nicht nach Bg., aber mit mir in *post obsidionem* p. 637 m. — S. 242. Z. vorl. zu §. 15. e. ist mit Recht bey dem Alten geblieben L. 257. N. 6. — auch 244. Z. 14. bey 7, 4, 7. p. 658. L. 259. N. 4. — ingl. 247. Z. 8. zu 7, 5, 12. i. L. 262. N. 6.

S. 249. Z. 8. v. E. zu 7, 6, 8. i. L. 264. N. 2. konnte im Deutschen nichts anders seyn, als der neue *dativ.* — aber 250. Z. 11. bey §. 12. p. 714. richtig nach dem Alten verfahren L. 265. N. 3. — mit Polit. aber eb. Z. 15. zu §. 13. p. 716. L. 266. N. 4. — S. 252. Z. 11. v. E. bey 7, 7, 8. i. L. 268. N. 2. gar kein Verbindungswörtchen, wie oft, wenn auch eigentlich im Texte eines vorhanden. — 253. Z. 6. zu §. 11. e. p. 739. L. 269. N. 6. räthselhaft, aufser das ein *adiect.* dazu gekommen „dem ganzen Senat“ — eben so 254. Z. 4. v. E. bey 7, 8, 8. e. L. 271. N. 4. — 255. Z. 3. zu §. 10. p. 757. καὶ weg, — wie τὲ καὶ 256. Z. 7. bey §. 20. i. L. 272. N. 10. — und wiederum καὶ 257. Z. 6. u. 4. v. E. zu 7, 9, 5. i. L. 274. N. 2. — auch 258. Z. 9. v. E. bey §. 9. p. 739. sq. L. 274. N. 5. weg vielmehr ἀξιομαχον, als ἰσοββί. — aber unbestimmt 259. Z. 3. bey βαγίας §. 12. p. 794. L. 275. N. 7. — sehr klar mit Polit. eb. Z. 5. sq. bey καταπερ. eb., L. 276. N. 7. e.

S. 261. Z. 5. bey 7, 10, 1. m. L. 278. N. 1. das zweyte Γορδιαῖν weggebrennt, — aber eb. Z. 12. bey §. 3. e. mit uns deutlich δύο zugesetzt, — dagegen verkürzt eb. Z. 5. v. E. bey §. 6. p. 821. L. 279. N. 2. — unbestimmt eb. Z. 1. bey §. 7. p. 825. sq. L. eb. N. 3. — aber 262. Z. 11. v. E. bey §. 10. p. 832. ein ungewisser Zusatz zu σεββός. L.

80. N. 5. — 265. z. E. unbestimmt zu 7, 11, 3. p. 846. L.
 81. N. 2. m. — aber 264. Z. 5. mit uns §. 5. p. 849. ohne
 „, doch mit L. 282. N. 3. eb. Z. 9. bey §. 6. i. wo im
 Deutschen eigentlich die *praeposit.* nicht kann beurtheilet
 werden, — eb. Z. 11. v. E. bey §. 8. nichts neues zu fin-
 en, — aber deutlich 265. Z. 13. das zu §. 14. p. 859.
 nach L. 285. N. 7. ohne Noth geändert worden, — eb. Z.
 5. f. nicht zu bestimmen bey §. 14. p. 861. L. eb. N. 8. —
 vgl. aus dem Deutschen eb. Z. 11. v. E. zu §. 15. i. L. eb.
 i. 9. — auch eb. Z. 4. v. E. zu §. 17. i. doch mit Polit.
 n v. *ὀπλισμ.* — aber 266. Z. 3. zu 7, 11, 18. p. 865. unbe-
 stimmt, wenigstens nach L. 284. N. 10. Index, — 266. Z.
 1. zu p. 867. nichts zu finden, auch des Polit. Zusatz nicht,
 — aber mit dem 267. Z. 13. zu 7, 12, 7. e. L. 285. N. 3.
 — nicht so eb. Z. 5. v. E. zu §. 11. p. 879. sondern mit
 vgl. bey *δῶματα*, wie oben S. 32. Z. 5. zu 1, 12, 16.
 2517.

S. 270. Z. 3. v. E. zu 8; 1, 11. m. L. 289. N. 4. mehr
 nach dem alten *κοναῖς*, — 271. Z. 9. bey §. 15. p. 919. sq.
 290. N. 6. nichts bestimmendes, — aber 272. Z. 9. bey
 2, 7. p. 930. L. 291. N. 2. mehr mit Stp. und Bergl. —
 273. Z. 6. v. E. ff. bey §. 8. p. 932. sq. nichts zu erkennen,
 als der alte *singular.* im *παρᾶχρ.*, — aber sichtlich 273. Z.
 zu §. 16. p. 944. L. 293. N. 7. das Polit. und Sylb. *παράχρ.*
 — 276. Z. 5. v. E. nichts, als im Deutschen die Benen-
 ang *Belis.* nach Scheid 8, 3, 19. p. 1139. i. — aber 277.
 278. Z. 6. v. E. zu 8, 4, 4. p. 977. deutlich das vormalige *πολίσι*,
 nach Sylb, vorgezogen dem Gedik. L. 296. N. 2. — aber
 278. Z. 13. bey §. 9. p. 984. L. 297. N. 6. mehr das rich-
 tige Stp. *ὑπεβ.* — dagegen eb. Z. 7. v. E. bey §. 11. p. 989.
 298. N. dem Ged. gefolgt, und zwar mit Weglassung
 licher Worte. — 279. Z. 1. ff. zu §. 14. p. 994. nichts,
 als etwa der richtige *ablativ.* *σεφάνοις* mit uns, L. 298. N.
 sq. — 280. Z. 13. bey §. 26. p. 1007. L. 299. N. 12.
 war das *ἐλόντες* übergangen, doch Ged. Vorschlag, —
 aber eb. Z. 20. zu §. 27. p. 1010. merklich das alte Stp. *πε-
 ρωμε.*, auch nach dem Index der L. A. — eb. Z. 6. v. E.
 kenntlich bey §. 28. p. 1013. was bey *ἐφ' ἑαυτ.* beliebt,
 — aber offenbar 281. Z. 1. bey §. 29. p. 1015. nach L. 300.
 13. und Gedik. versetzt, — eb. Z. vorl. bey 8, 5, 5. i.
 war das subst. *ὄργη* ausgedrückt, aber vermuthlich weil es
 vorhergehenden §. im Deutschen nicht angebracht war,
 301. N. 2. — 282. Z. 6. v. E. bey §. 12. i. statt *τέ-
 λου* wahrscheinlich beliebter Freyheit wegen, — eben

so dagegen eb. Z. 3. bey §. 13. p. 1033. ἐπὶ weggeblieben, — aber 283. Z. 12. v. E. ist bey §. 18. e. dem alten πρὸς τροφοῦς dadurch noch die letzte Hülfe angethan, daß es in die Mitte hinauf verrückt wurde, zu νόσῳ, zu dem es sich freylich allenfalls noch schickt. Aber dahin wollte vielleicht Herodian es nicht gezogen wissen, sondern zu dem nächst vorhergesetzten Gliede, weil er es eben an dieses ankettete. — 285. Z. 15. zu 8, 6, 5. der Steph. plur. θεῶν ausgedrückt, — und eb. Z. 15. das ἄνωγν recht zum folg. gezogen, auch nach der Forderung der L. 305. N. 1.

S. 286. Z. 7. f. ist zu 8, 6, 10. p. 1060. sq. die Sache bey οἷς mit Gewalt entschieden und durch Wegschaffung nicht nur dieses *pronom.*, sondern auch mit *blofser* Verwandlung des vorhergehenden *particip. ὀδοῦν.* in das *tempus finitum*, weil Stroth wenigstens nicht befragt wurde, — 287. Z. 22. bey §. 17. e. der strittigen Sache mit χωρίῳ ohne *praepos.* ausgewichen durch eine freye Redensart, wo dann an dem Orte doch noch Statt fand, und der Kritiker immer noch in Ungewifsheit gelassen wurde, was beliebte, weil im Deutschen die *praeposit.* unerklärlich, — so wie eb. Z. 6. v. E. bey 8, 7, 1. p. 1073. das im Deutschen vermiedene τὲ des Stp. Versetzung unnöthig macht, — dessen Willkür aber eb. Z. 3. v. E. freylich im Deutschen bey §. 2. durch Zusatz des *pronom.* „nach ihrer Sprache“ muß befriedigt seyn, — 288. Z. 15. ist bey §. 6. p. 1080. mit Recht das Alte wider Stroths Zumuthung behalten.

S. 288. Z. 4. v. E. zu 8, 7, 8. p. 1082. sq. ist der I. 308. N. 2. Lesart nicht beygefallen worden, aber vielleicht der Strothischen, wiewohl wiederum weggeräumt wenigstens καὶ ἄν, — 289. Z. 5. v. E. ist zu §. 16. e. das πρὸς τὴν χροάν nach unsrer Interpunction zum Nachfolg. gezogen, auch sichtbar das του ohne *Circumflex*, aber das πρὸς τὰ καλῆντα unmerklich, — auch 291. Z. 14. f. bey 8, 8, 3. p. 1104. e. sq. das ἐφεδρεῖαν αὐτοῖς und auch εἰ, wofür, nach dem Deutschen nämlich, bloß Polit. geliefert wird, und ἐπώπτεον, μή (τινὶ) δόλω ἀποκωσθῆεν, und auch mit ihm weggelassen ἄτε παρόντες. — 292. Z. 8. bey §. 9. i. kann nach L. 312. N. 2. gegeben seyn: doch ist das Hintertheil des Schiffes zerstückt, — eb. Z. 12. zu §. 10. i. ist mit Recht der *plural. αὐτῶν* wider Polit. und L. 312. N. 3. behalten, — eb. Z. 1. bey §. 14. p. 1122. mit Polit. und Berg. nach ἐξέλασσι ein Comma angenommen, auch darauf das ἀποκωπτ. τὰς λ. im Stp. und Bergl. Sinne gut gegeben mit „als vom Senat erwählte Kaiser“ 293. Z. 1. — w

Z. 7. v. E. bey 9. 18. i. durch die freye Zerschneidung der Periode, freylich die Stp. Zugabe entbehrlich.

So wäre denn auch diese so schwerbältige Recension auf der kritischen Seite vollendet. — Weil aber der Herr L. oben in der Vorrede selbst einige Winke zur Verbesserung seiner Arbeit annehmen zu wollen schien: so will ich hier noch eine Zugabe beyfügen, die auf *Auslegung* und *Uebersetzung* gerichtet ist und Bemerkungen enthält, die ich zugleich bey kritischer Durchgehung seines Werkchens niederschrieb.

Ohne Tadel ist es, wenn in den Text gleich einige erläuternde Sachen oder Personen, mit oder ohne Einschlußzeichen, eingeschoben worden, um dem ungelehrten Leser eine Erleichterung zu verschaffen, S. 3. Z. 8. v. E., S. 5. Z. 1. (L. A. 7. N. 3.) 25. Z. 17. (L. 30. N. 8.) 6. Z. 9. v. E., S. 39. Z. 7. v. E., was ich in meiner N. zu 15, 9. p. 651. m. auch ergänzte.

Zu berichtigen aber möchten etwa folgende Stellen seyn, eb. S. 39. Z. 3. „eine Gallerie rings um das Amphitheater“ wenigstens „rings im Amphith. herum“ nach der Zeichnung, die ich bey 1, 15, 5. p. 642. m. einrücken ließ; weil sonst der Leser sich die Sache *aufser* dem Amphith. denken möchte. — 41. Z. 13. bey 1, 15, 19. p. 673. „und auf die Basis die kaiserlichen und väterlichen Titel: *aber* anstatt u. s. w.“ wo im Griech. das erste geläugnet wird, $\xi\chi$ *as* λ . und das *aber* den Mißverständnis nicht genug hebt. — 156. Z. 2. ff. „er liefs *sein* blondes Haar lang *herabhängen* und es nach Art der Germanier scheeren“ wofür es nach 4, 7, 4. e. auch schon nach Stroths N. ganz andersünftig lauten wird, besonders mit Berogl. Beystand. — 83. Z. 2. f. bey 8, 5, 15. kann nach eben dem verändert werden.

Dafs viel gut getroffene Stellen beym H. anzutreffen, wird niemand läugnen, z. B. S. 213. Z. 3. v. E. zu 6, 3, 8. Aber mir ahndet doch, es werden einige Kenner des Griech. Textes sich des Urtheils, oder wenigstens des Gedanken, kaum erwehren können, dafs der Herr Verfasser als ein Deutscher *Politian* gerühmt werden müsse, weil er sich *durchaus* zu frey verhalten. Von der Art ist, dafs 292. Z. 1. Herodians besonders aufgetragener Gedanke 8, 7. p. 1110. in die Erzählung verwischt worden; das freylich der Geschichtschreiber bisweilen selbst thut, wie 1. b. 9. 14. e. p. 1126. wo der H. auch willkührliche Veränderung mit $\alpha\lambda\lambda\alpha$ vornahm.

So viel, als man vom Urbilde treffen oder beyhalten kann, eine zuverlässige Anforderung! So würde ich bey 4, 7, 14. καὶ γὰρ ἦν θαύματος ἄξιον ἐν μικρῷ πᾶν τὸ μέγεθος σώματι γενναίων πόνων ἄσκησις ποσάυτη, statt des H. 157. Z. 2. ff. „Und eine solche Stärke und Erduldung der schwersten Arbeiten war auch in einem kleinen Körper etwas bewundernswürdiges“ mehr in der *Ordnung*, in der *Kürze*, und in dem *Wortspiele* und rhetorischen Oxymorum, und endlich in *einzelnen Wörtern*, mich genähert haben, etwa so, *Denn es war in einem an (von) Länge (Größe, Statur) sehr kleinen Körper eine so große Erduldung (Index der L. A.) schwerer Arbeiten bewundernswürdig.*

Dafs der H. hier und da nicht so richtig trifft, als der in der Leipz. Ausg., beweise ich, der Kürze wegen, nur aus S. 33. Z. 9. L. 38. N. 2. zu 1, 13, 4. wo οἴχεται das nicht bedeutet, was der H. dachte,

Und wie der H. zu frey handle, besonders durch Weglassung einzelner oder mehrerer Worte, wird er sich selbst überzeugen, aufser S. 217. 5. K. zu Anfang gleich 6, 5, 1., auch, bisweilen in Vergleichung mit dem Leipz., als S. 6. Z. 18. (1, 3, 12. ε. τοῖς ἄλλοις) — 7. Z. 16. (L. 10. N. 3. 1, 4. 7. e.) eb. Z. 5. v. E. (§. 9. p. 108. εὐός,) — 8. Z. 6. (L. 10. N. 5. §. 12. p. 115. διατελεῖσθαι) — eb. Z. 18. (§. 14. p. 121. τῇ ἐμῇ μ. χαρ. τὰ μισγ.) — eb. Z. 23. (§. 18. i.) — 9. 4t. K. Z. 2. (L. 12. N. 1. 1, 5, 1. p. 156.) — 16. Z. 16. (L. 20. N. 10. 1, 7, 10.) — 25. Z. 4. (L. 29. N. 7. 1, 10, 8. p. 395.) — 26. 1ot. K. Z. 6. (L. 31. N. 2. 1, 11, 2. p. 421.) — 34. Z. 5. f. (L. 39. N. 6. 1, 13, 8. 547.) — 40. Z. 7. (1, 15, 11. p. 656. ὀρμηὴ τῶ βεσλ. etc.) eb. Z. 16. f. (L. 46. N. 5. 1, 15, 13. δι' αὐτὸ τῆτο) — 45. Z. 3. (1, 17, 8. e. παῖζον) — eb. Z. 3. v. E. (1, 17, 16. i.) — 85. Z. 4. (L. 94. N. 1. 2, 12, 5. p. 368. τοῖς πραγμ.) — 94. Z. 10. (L. 103. N. 4.) — 127. Z. 10. L. 137. N. 6. — 138. Z. 9. L. 148. N. 4. — 184. Z. 7. L. 196. N. 4. — 195. Z. 5. v. E. L. 209. N. 9. — 196. Z. 4. v. E. L. 210. N. 1. — 197. Z. 7. L. 210. N. 2. — 204. e. sq. L. 219. N. 6. — 237. Z. 1. L. 252. N. 2. — 276. Z. 7. L. 295. N. 6. — 278. Z. 13. u. 6. v. E. L. 297. N. 6. 298. N. 8. — 292. Z. 5. u. v. E. Z. 7. 5. (L. 312. N. 6. 313. N. 5. 8, 8, 8. p. 1113. πρωτευ. ἀξ.) — 293. Z. 11. (8, 8, 15. ἀφικνεμ.) — eb. Z. 9. v. E. (§. 17. p. 1130. wo αὐτοὶ einen besondern Nachdruck und Empfehlung ihrer Sache hatte, — sie hätten den Gordian gewählt, — welchen die Römer selbst erzwungen.)

Mutato rursus sermone, subiicimus

Supplementa quaedam

ad res propositas, vt quaedam proferamus, vel tardius re-
perta, vel supra non ita commode dicenda. Igitur

I. ad *Codicēs*

nostros, quos supra descripsimus, in libello inscripto
„*Uebersicht der Oerter, wo die bekanntesten griechischen
Schriftsteller gelebt haben; und Grundlage zur Geschichte
der Bibliotheken, wodurch jene in Handschriften sind er-
halten worden; entworfen von Friedrich Eckard, — Gie-
ssen — 1776.*“ reperiuntur, (praeter p. 15. n. „zu Rom
— 137 — 61. — *Herodianus, aus Alexandria, — p. sq. i.
— 240. Herodianus*“) quoque p. 42. m. „Zu Venedig —
Der *Markusbibliothek* schenkte 1469. der Cardinal Bessarion
533 Handschriften, — 1740. erschien das Verzeichniß al-
ler — 657 — Griechischen Handschriften, durch Ant.
Maria Zanetti und Ant. Buongiovanni, in folio. Hierin sind
folgende weltliche Schriftsteller, — (p. 45. e.) *Herodian*
389. “ qui numerus consentit cum illo allato a nobis bis, in
fronte Excerptorum e Codd. et ad calcem Excerpti e Cod.
Ven., vbi tamen et praemittitur „*Codex CCCXC*“ quae
conciliare non possum.

II. ad *Editiones*

porro repetimus haec, 1) ex Oxon. Praef., vbi poneban-
tur — Lugduni 1611. in 8. — quae nulla reperta est no-
bis, sed 1624. 8. vt supra iam dedimus, — it. Parei —
Francofurti ad Moenum, 1630. in 8. — quae, e nostra
quidem recensione et e loco prodito, quo excusa, potius
habuit annum 1627.

2) e libro, qui inscribitur „*Bibliothek der griechischen
Literatur — von Ioh. Christo. Fried. Schulz — Gießen —
1772. (p. 115. c.) — Herodian: Leben: ums Jahr Chr.
238. — Schrift: Geschichte der Kaiser, von Mark Anton-
ins Tode an, bis auf den jüngern Gordian, in VIII. Bü-
chern. — Ausgabe: von I. H. Bökler, 8. 1672. — Ueber-
setzungen: Lateinisch, von Angel. Politian, Straßburg
1513. 8. Teutsch, von Holberg (?) Kopenhagen 1747.
8. Holländisch, von Coornheert, Arnheim 1614. 8.*“

3) ex epistola Trömlieri „d. 22. März 85. In den Erf.
gel. Z. d. I. S. 48. lese ich, dafs Hr. Seliger an der grossen

Schule zu Potsdam eine Bibliothecam Gr. Puerilem, und darin auch den Herodian zweckmäſig bearbeitet, herausgeben will. Die gel. Welt zweifelt faſt, daſs Sie mit Ihrem Herodian noch ans Licht treten werden.“ Haec ne poſtrema, an et plura fuerint in Ephemeridibus illis, ignoro, quoniam Erfurtenſem plagulam, ſextam numero anni nominati, non amplius inter caeteras reperio. Sed hoc ingenue fateor, adhuc de *Seeligeri* (qua ratione ſcriptum nomen prodidit Index Erfurt. Ephem. illius anni) Bibliotheca mihi innotuiſſe nihil. — Nec

4) nouimus, qui alii particulas Graeci Herodiani ſeparatim editas tractarint, praeter Gesnerum et Strothum in Chreſtomathiis Graecis, quorum duumuirorum operas iam per opus ſuis adhibuimus locis. — Nec

5) ſcimus alios, qui Herodianum Notis illuſtrarint, praeter eos, quos opus continet ipſum, in cuius hoc Tomo quarto et conſpiciuntur nominatim Voëtti illae in primum Noſtri librum Notae, quarum de pretio facile iudicium erit lecturis. — Tum

6) excerptimus ex epiſtola b. Strauſſii „Zeiz, — d. 12 Febr. 1771. Am letzten Sonnabend bekam ich auch die beyden Bücher aus der Bibliothek unſeres Stiftes. Bald hätte ich die Aufl. Baſ. 1549. nicht gefunden. Es iſt nur Politiani Verſion. Aber den Verdacht der Undienſtſertigkeit zu vermeiden, ſende ich dieſen *Folianten* mit. Vielleicht kann er Ihnen in anderer Abſicht dienlich ſeyn.“ Qualem huius et anni et formae non meminimus ſupra memoratam, ne in ipſius Strauſſii recenſione librorum Cizenſ. biblioth. ſuperiore; vbi adeo et alia nominata „fol. Baſil. 1553.“ Res non viſa mihi eſt tanti, vt ſuper ea ſcriberem ad Fratrem meum. Fuerit error, pro Bonon. 1493. etc. — Sed

7) ex alia epiſtola eiſdem Strauſſii „Reichenbach am 17. Nov. 1774. Herodian iſt nur mit der Vorrede des Menantis herausgegeben worden. Der ſel. Senior in Hamburg, D. Fr. Wagner, nebt zweyen andern, nachherigen geſchickten Schulmännern, Hr. Zopfen. Direct. in Eſſen, und Hr. Fend — wo der geweſen iſt? — das kann ich jetzt nicht ſuchen, — hat die Ueberſetzung gefertiget. Es ſteht auf dem Titel zum erſtenmal. Aber man hat eine deutſche Ueberſetzung, deren Verfaſſer Boner heiſt, wel-

he noch im 16. Jabrlunderte gefertigt ist: diese ist aus
 er lateinischen Uebersetzung des Herodians. Wagner
 ber hat sie aus dem Griechischen zuerst übersetzt.“ —
 Quae vere dicta sunt, et ipsa Menantis Praefatio p. II. sq.
 onfirmat, in primis „ich finde alles, was ich darinnen
 gelesen habe, mit einem deutlichen — Stylo vorgetra-
 en.“

III. *Leisneri Notata*

in fronte Oxon., quae sic habebant.

I. Consultum foret, Herodianum ita edere, vt, quibus
 Consulibus quidque gestum sit, in margine notetur.

II. Ad Herodiani varia loca cf. 1) Vignolii diss. de anno
 primo Imperii Severi Alex. — Io. Vignolius in diss.
 2. Apolog. de anno primo Alexandri Seueri Aug. c. 10.
 exhibet tabulam chronologicam accuratam annorum
 sexaginta, quos Herodianus persequitur ab anno Chri-
 sti 180. ad 239. — v. Opera S. Hippolyti T. 1. p. 203.
 per I. A. Fabric. Hamb. 1716. fol.

2) Numismatum Antiquor. Sylloge Londin. 1708.

3) Witzleben in diss. de tribus antiq. numis Plautil-
 lae, Caracallae et Gallieni Hal. 1740.

4) Raymundi Duellii Lucubratió epist. ad Io. Ant.
 de Boxadoras p. 27.

5) Diss. Ph. a Turre de Beleno, quae est in Mo-
 num. vet. Antii p. 282.

III. De versione Politiani v. ipse Politianus in epistola
 ad Andream Magnanimum et Innocentii VIII. epistolae
 binae, quibus et Politiano et Laurentio Medici gratias
 agit pro Herodiano. Leguntur inter Politiani episto-
 las VIII, 2, 3.

IV. Interpres Herodiani Germanicus, Menantes s. Hu-
 noldus, cuius certe est praefatio, Herodiano germa-
 nico praemissa, (qui tamen, vt ante e Straußio recor-
 damur, habet alios interpretes,) in bibliotheca no-
 vissima obseruationum et recensioum, quae Halae
 Sax. latine in 4. edi a. 1718. coepit, sect. IV. p. 156.
 sq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis
 pulcherrimi naeuulos, nimiam que omittendi licentiam
 reprehendere non dubitat. (Quae et ipsa vera sunt

adeo, vt, post Leisneri comparationem Politiani cum Berglero, in Prolosione institutam, ne verbum quidem in Politianum faciamus, nec inquiramus, vnde et quando coeperit eius versio expleri, cuius rei vestigia compluria sunt in versione ad latus posita in ed. II. Steph.)

V. Herodiani cuiusdam mentionem facit Inscriptio apud Pignorium de Seruis p. 246. et Pitiscum ad Sueton. Claud. 44. p. 721.

VI. Meminit et Herodiani Procopius Hist. Arcan. c. 5. v. Mascov. *G. d. D. T. II. A.* 19. p. 131. et *Allgem. W. Hist.* P. XII, p. 511.

Quibus

IV. *Adiumenta quaedam*

ad Herodianum alia et locis istius certis profutura haec a me adduntur, per titulos librorum nunc quidem solos, vt aliis copia fiat introspectiendi. Sunt ergo

1. Bibliotheca Bremens. Fasc. 1. p. 93. de Aesculapio Pergami culto (ad 4, 8, 8. sq.)
2. Comparatio Iuliae cum Iocasta Act. Erud. 1699. p. 349. (ad 4, 9, 5.)
3. Walsechi de Elagabali Tribunitia Potest. v. Act. Erud. P. 3. 1712. p. 187. et
4. Helagabali anni imperii *ἔτος* an *τέταρτος* Act. Erud. 1716. p. 123. (ad 5, 8, 19.)
5. De Elagabali imperii tempore Act. Erud. 1712. p. 187.
6. De bello ab Alexandro contra Artaxerxem moto Act. Erud. 1702. p. 489. (ad 6, 2. sqq.)

V. *Miscella quaedam*

ad certa Herodiani loca illustranda,

1. e Camerarii Operis horarum subcisiuarum, secundum quidem centuriarum ib. ordinem, — 1, 8. Minima quaeque interdum maximum auxilium contra hostes praebere, p. 65. e. de animalculis in obsidione adhibitis „Idem accidit Seuero Imperatori, vt refert Herodianus in expeditione contra Atrinos l. 3.“ (3, 9, 10.

e Vers. Pol. tantum,) — 1, 66. Subditos plerunque imitari Principum mores p. 295. sqq., non laudato quidem Nostro 1, 2, 8. at in poetarum locis etiam illo Claud. p. 297. m. nec 3, 96. p. 357. e. sqq. — 1, 77. Clamorem militarem in praeliis magnam efficaciam ad terrendos hostes habere p. 352., rursus non tacto Nostri loco 2, 10, 12. e. nec 4, 15, 2. at more tamen Parthorum p. 354. e. — 1, 80. Leuissimam occasionem saepius ad maximas res perficiendas ducem se praebere p. 369. m. „At Seueriani, vt apud Herodianum legimus“ sine numeris 3, 3, 9. — 13. e Pol. — 1, 83. de Ianienis improuisis p. 383. e. „Eodem modo teste Herodiano, Parthis improuisa clades etc.“ sine numeris iterum 4, 11, 7. sqq., re etiam narrata modo breuiter ad sententiam que. at praeterita simili Alexandrina 4, 9, 13. — 1, 93. Simultates inter amicos et consanguineos esse grauissimas p. 426. sqq., non memoratis illis inter Caracallam et Getam, it. Elagabalum et Alexandrum, quanquam perstrinxisset pessimos illos binos. — 1, 48. de Romanorum virtutibus et vitiis p. 216. e. — 2, 52. Plebeios et ex humili genere ortos, si ad dignitates et honores peruenerint, — plerumque ambitione insolenter se efferre, etc. p. 219. sqq. et 222. m. „Similis historia de Cleandro extat apud Herodianum rel.“ sine numeris 1, 12, 8. sqq. maximam partem e Pol. — 2, 32. de mira gallinaceorum natura et pugnatate, non producto Nostri exemplo 3, 10, 5.

2. ex veteri Excerpto „Historia et Commentationes Aca-
dem. Elector. Theodoro - Palatinae T. 2. P. 1. Tract. 2.
de inscriptione Romana, Moguntiae reperta, quae de-
leto Commodi imper. nomine insignis est: auctor An-
dreas Lamelius. — „Dio Cassius und Lampridius er-
zählen, das man mit den Statuen und andern Werken
dieses Kaisers, nach dessen Tod, unbarmherzig umge-
gangen sey, und der letztere setzt hinzu: et nomen
eius, alienis operibus incisum, iussu Senatus erasum
esse. Davon ist gegenwärtiger Stein ein Beweis. Der
Name Commodi ist ausgekratzt.“ Quae referantur ad
1, 14, 17. p. 631. m. et 2, 6, 15. p. 183.

3) e litteris Longolii, Rect. „Curiae ad X. Cal. Iunias
(1771.) Gruteri Inscriptt. excussi omnes; nec tamen
inde aliquid, quod ad Herodianum facere videatur, nisi
p. CCLXII. n. 3.

L. AVRELIO COM
 MODO. VICTORI
 IVVENES. NEPES
 INI
 DIANENSES
 AERE CONFLATO
 L. D. D. D.

An vero, quod tu forte ambis, VICTORI *μονομαχων
 χιλων*, in me haud fuscipio. “ Quaerebatur quippe de
 loco 1, 15, 19. e.

- 4) e libello „Philol. Bibl. Götting. 1770. 1. B. 1. St. S.
 63. Ueber den Kasten des Cypselus. — *η ανωτάτω
 χώρα*, die hinterste schmale Seite. So pflegen z. E.
 die Griechen den Theil eines Landes, der dem Meere
 am nächsten liegt, *την κάτω*, und den, der davon am ent-
 ferntesten ist, *την άνω χώραν* zu nennen“ quibus fir-
 mantur dicta ad 8, 2, 7. e. p. 931. m.
-

INDEX

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

- Ἀβασιλευτος**, pass. de perf. ὁ στρατός - ἔμειναν ἀβασιλευτοι, fuerunt sine imperatore 4, 14, 1.
ἄβατος, pass. de re, ὁ ποταμός αὐτῷ ἐγένετο 7, 1, 17. irremediabilis.
 — † c. subst. fem. διά - ἀβάτου ὁδοποιρίας, αὐτῷ itinere 1, 10, 6.
 — † neutr. c. gen. subst. rei, θαλασσῶν - ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, quae inuisa loca 7, 2, 11.
ἄβροδίατος, per neutr. c. artic. p. subst. abl. εἰς τὸ ἀβροδίατον ἐπιδιδούς ἑαυτὸν, deliciis 2, 7, 1. delicatam vitam 2, 8, 16. luxuriam 5, 8, 10. 5, 2, 9. sed c. gen. perf. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀοὺν οἶδεν, eius luxuriam 3, 6, 15.
ἄβροδος, de re. ἀβροδῶ σχήματος, delicato habitu 5, 5, 14.
ἀγαγεῖν v. ἄγειν.
ἀγαθός, de perf. moraliter, ἀγαθὸν βασιλέα, bonum 1, 4, 21. — it. de re, ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως, bona consc. 6, 3, 9. πίστεως ἀγ. bonae 1, 5, 24. μετ' ἀγ. τῆς ἐλπίδος, bona cum spe 4, 14, 17. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, (Latt. iisdem) 2, 13, 4. bonae spes 2, 4, 11. ἀγαθὰς ἐλπίδας, bonam spem 2, 3, 24. 7, 5, 12. ἀγ. τὰς ἐλπ. (Latt. iisd.) 5, 6, 17. Neutr. abl. ὁ πρῶτος τὶ δράσας ἀγαθόν, is, qui prior bene fecit 2, 3, 15. forsan p. subst. sine ellipsi, aut oppresso subst. χρῆμα, qui prior aliquod beneficium tribuit. in opp. τὰ γινόμενα, ὡς Φαῖλα, μισεῖται, - τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, - ἐλπίζεται, vt bona, 2, 3, 17.
ἀγάλμα, de deorum qualicumque effigie, a) Cybeles, αὐτὸ τὸ ἀδιοπατέρες λ. simulacrum 1, 11, 2. sed abs. ib. 3, 9, sq. b) c. gen. deae, τὸ τῆς Παλλάδος ἀγ. Palladium 1, 14, 7. τῆς Π. τὸ ἀ. Palladis simulacrum 5, 6, 7. c) τῆς Οὐρανίας τὸ ἀ. Vraniae sim. ib. 8. sed abs. ib. 11, sq. d) Iani, διπρόσωπον αὐτοῦ ἴδρυνται τὸ ἀ. sim. 1, 16, 6. e) Elaeagabali, ἀγάλμα - οὐδὲν ἔσκηκε χειροποίητον, θεῶν εἰκόνα, simulacrum, quod dei habeat imaginem, 5, 3, 10. vbi in sqq. pluribus describitur. distinctum ab εἰκ., vt lit modo de materia s. corpore. † f) Solis, τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσσιαίου, - εἰκόνα Φέρον ἡλίου, sim. - solis effigiem gerens 1, 15, 19. g) vniuerse ἀγάλματα πάντων θεῶν, sim. 5, 6, 20. τὰ ἀ. τῶν 2. sim. 6, 1, 6. θεῶν ἀγάλματα λ. 7, 3, 13. θεῶν πατέρων ἀγ. 8, 7, 4. †† infinite. ἐλεφαντίνους ἀγάλμασι, eburneis lignis 4, 2, 13. in aedacula consecrandi imperat., diuorum, an maiorum aut rerum pretiosarum et supellectilis genera quaedam. ††† c. gen. perf. non deorum, εἰς τὸν νεῶν, ἐνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγ. τοῦ στρατοπέδου προσκυνεῖται, simulacra exercitus 4, 4, 12. vel castrorum, castris.
- ἀγαν**, intra artic. et subst. p. adi. ἀπὸ τῆς ἀ. ἀκρασίας, praeter nimiam intemperantiam 1, 3, 5.
ἀγανακτεῖν, trop. de perf. absolute, ἀγανακτήσαντες, indignabundi 5, 8, 12. indignati. ἀγανακτήσασα, indignata 6, 1, 21. † ἠγανακτοῦν, indignabantur 6, 7, 8. post §. pr. syn. ταῦτα τοῦς - ἐλύθησε - et sq. εἶχον ἐν αἰτία. †† c. adiunctis v. syn. ἡγ. καὶ λαοφανέντος ἡλεγεν, τὸν βασιλέα καθηρημένον, indignab.

- 8, 7, 6. ubi absol. vel c. particip. acc. p. inf. vt †† ἤγ., αἰται ὑπὸ σκηναῖς διατρίβοντες, ind.; quod ipsi - degerent 5, 2, 13. c. nominat. particip. adeo, p. acc. et inf. c. conj. ἀγανακτοῦντα, ὅτι δὴ λ. indignantem, quod scil. 3, 2, 6. 5, 8, 10. ἀγανακτοῦντων, ὁ δὴ λ. moleste ferentibus, ea se pati rel. 7, 12, 6. — †† post syn. αἰα v., εἴτε - ἠρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε λ. καὶ ἠγανάκτουσιν, ὅτι ἄρα λ. aegre ferebant, quod 8, 8, 2. cum praer. ἐπὶ τοῖς - τετολημμένοις ἤγ. ob - ind. 2, 9, 13. ἐπὶ τούτῳ ἀγανακτῆσαντες, (ob id) indignabundi 5, 8, 16. simul c. adu. ἀγανακτῆσας τότε εἰκότως ἐπὶ τῇ λ. indignatus ob 3, 3, 5. † in orat. contracta, δεδηλώκατε, οἱ αὖ ἀγανακτεῖτε, ἐφ' οἷς αἱ - ἐπιλημψαν, declarasti eo, quod indignamini ob ea, quae - 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ἃ f. διότι f. ὅτι ἀγ. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ - ἐπὶ λ. — †† c. v. syn. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν, - πάνυ ἠσχαλλεῖ καὶ τοῖς στρατιώταις ἀργίζετο, quae aegre ferens 5, 8, 15. ἀγανακτῆσας πρὸς τοὺς στρατηγούς iratus ducibus 8, 2, 5. post syn. αὐτὸς τε δεσφόρως ἠνεγίς, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, grauius succensuit ipsi 6, 6, 1. sq. it. syn. ἐχάλεπαινε λ. - πρὸς ταῦτα ἀγανακτῆσας, ea re indignatus 7, 9, 7.
- ἀγαπᾶν; (quod iota inf. negat Vig. p. 216. i.) sensu A) vulg. de perf. c. acc. perf. πάντας - ἠγάπα, diligebat 1, 5, 7. p. quo Φιλεῖν §. 12. † τὸν - ἀνδρα εἰδὺα ἀγαπᾶντα τὸν Κέκροδον, cum sciret, eum diligere Commodum, 1, 8, 9. p. inf. B) exquilito c. acc. rei, ἠγάπων τὴν - σωτηρίαν, boni consulebant salutem 2, 13, 20. contenti erant. c. inf. ἀγαπῶν, - ἀπολαβεῖν, contentus, si recipiat 4, 15, 20. ἀγαπήσας, - λαβεῖν, contentus, quod acciperet, 2, 15, 8.
- ἀγαπητός, pass. trop. neutr. de re, c. dat. perf. et inf. εὖεσθαι αὐτοῖς τὰ σώματα - ἀγαπητὸν ἦν, tutari ipsis corpora - optabile erat 6, 5, 21. satis erat iis rel. f. contenti erant rel. Sic et ἀγαπητῶς, c. verbis, ἐκεῖ μένοντες, boni consulentes illam mansionem 2, 10, 13. p. ἀγαπᾶντες ἐκεῖ μένειν, satis habentes, f. contenti, ibi manere, f. si ibi man. vel per Lat. adu. *libenter*. — ἀγ. τὰ ἑαυτοῦ Φυλάξων, contentum futurum, si sua defendat, 5, 1, 4. ἀγ. εἶχειν ἑαυτοῦ τὰ αὐτοῦ, debere contentum esse quemque suis fortunis 6, 2, 10. ἀγ. εἰχοντες τὰ ἑαυτῶν, contenti, si sua habeant, 7, 8, 8.
- ἀγγελία; propr. res nunciata, τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας, inopinatio nuncio 6, 9, 1. τοιαύτην ἀγγελίαν, eiusmodi nuncium 1, 4, 20. 6, 2, 7. † res nuncianda, τινὰς ἀγγελίας ἐπιηγούσας - πᾶρ ἑμοῦ φέρων, (quendam) nuncium 3, 11, 14. sed et Lat. sic in plur. *nuncii*, de re quoque.
- ἀγγελιαφόρος, propr. de perf. c. gen. perf. οἱ τοῦ Σεβήρου ἀγγελιαφόροι, tabellarii 3, 5, 12.
- ἀγγέλλειν, propr. de perf. abs. ἀγγέλλει, nunciat 2, 1, 13. sc. τοῖς αὐτῷ, ianitor hero. † παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος, ex nunciis 2, 9, 3. c. acc. rei, τὰ - ἀγγείλαντας, qui annunciant 6, 4, 12. ἀγγέλλοντες τὸν φόνον, nunciantes 8, 6, 3. † οἱ τὰ ἐκεῖθεν ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. qui res illius vrbis huc nunciant. simul c. dat. perf. ἀγγείλαι τὰ - τῷ λ. nunciare 1, 13, 1. † ἐπιπέμπει τοὺς ἵππους εἰς τὴν Ρώμην, ἀγγέλοντας τὰ - , mittit equites illos, vt nunciant rem - populo Rom. 8, 6, 15. qui Bg., sine commate post Ρωμ., regit v. ἀγγ. c. praer. simul c. praer. ἀς δὴ ὑπὸ σωτηρίας αὐτῷ τινὰ ἀγγέλλων, nuncians 3, 13, 2. ubi Var. I. ἀγγέλλων. c. inf. ἰόλο.

πραε. οἱ προφύλακες ἤγγειλαν, - εἶναι λ. renunciarunt 8, 1, 9.
 — simul c. dat. perf. ἐντέλλεται τινί λ., ἀγγεῖλαι τῷ -, ἡκειν λ.
 qui nunciaret ipſi, adſit - 3, 12, 14. c. conſ. et adiuncto
 temp. κατὰ τὸ περίορον ἀγγειλάντων τινῶν, ὅτι λ. nunciantibus
 6, 9, 4. ſed ſimul c. dat. perf. ἦν τινες ἀγγέλλουτες τῷ -, ἄς
 λ. nunciantes 6, 5, 14. †† in dupl. rect., c. acc. rei et ſimul
 c. conſ. νίκην - ἀγγέλλουτες, ὅτι τὸ ἄρα λ. 8, 6, 13. Paſſ. de
 perf. τὸ ἀγγελλόμενον τῶν βαρβάρων πλῆθος, multitudini ei, quae
 nunciabatur, 6, 3, 3. At de re, εἰς περ ἀγγελλόμενος λ. 3, 11, 6.
 — † τὴ κατὰ Ρώμην ἀγγελθέντα 7, 8, 12, quae nunciata ſunt Ro-
 mae, ſ. Romae geſta ſ. Romae geſta eſſe. c. praep. p. adu.
 τοῦτων παρ' ἐλπίδα ἀγγελλθέντων, nunciatis 8, 6, 14. c. dat.
 perf. ἀγγέλλεσθαι τι τῶν - ἐκάλεν αὐτῷ Γ, 12, 12. †† De perf. in
 nominat. c. nominat. particip. ἀγγέλλεται αὐτὸς - προσιάν, nuncia-
 tur are accedere 2, 12, 1. ἤγγελλετο ἐπιὼν αὐτὸς, nunciabatur ad-
 ventare is 4, 14, 2. † ἤγγελλθησαν (οἱ στρατιῶται) ἀφικόμενοι λ.
 nunciatum eſt, eos veniſſe 2, 13, 6. ſimul c. dat. perf. ἐπεὶ
 ἤγγελλε αὐτῷ - κατεῖχεθ' ὡς τὴν Ρώμην ὁ Σεβήρος, vbi nunciatum
 ipſi fuit, occupaffe Rom. Senecium 3, 1, 2.

ἄγγελμα, propr. τὰ - κρυπτὰ ἀγγέλματα, mandata 7, 6, 11.
 ἄγγελος, de perf. abſ. ἄγγελοι ἦσαν, nuncii 1, 7, 2. 6, 7, 4. I, 9,
 21. † c. adiuncto ἄγγελοι καὶ κήρυκες διαφρηθῆσαι διεπέμπετον
 8, 6, 18. vbi ἀ. ſint honeſtioris loci, v. κηρ.

ἀγειρεῖν, phyſ. de perf. c. acc. perf. ὅτι πάντα ἐθνη - στρατὸν ἀγειροῖ
 colligerent 8, 5, 15. c. ſyn. τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας ἀθροί-
 ſας, καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγειρας, copiis coactis 3, 14, 7. Paſſ.
 c. praep. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς, copias congre-
 gari aduerſus ſe 1, 10, 6. poſt ſyn. στρατὸν ἐπ' αὐτ. ἀθροί-
 σθηται.

ἀγέλη, phyſ. de anim., per oppreſſum gen., διδοὺς τὰς ἀγέλας τῷ
 στρατῷ, λ. greges 7, 2, 9. ſcil. pecudum, qui gen. aliquis latet
 in pr. λείας.

ἀγενής, improp. ſ. moraliter, de animo, c. adiuncto, ἀνανδρον
 αὐτὸν καὶ ἀγενεὴ καλῶν, ignauum 4, 13, 3. ignobilem, non ex-
 cellſum. c. acc. ellipt. νεανίſτιον, τὸ σῶμα οὐκ ἀγενεὴ 7, 6, 11.
 non inualidum. †† ἐκ συνειδήσεως ἀγενεὶς 7, 1, 8. p. vulg.
 εὐγεν.

ἀγέωργητος, phyſ. paſſ. de re ſ. loco, c. ſubſt. affini fem., et c.
 adiuncto ſyn. γῆν - ἀγέωργηται καὶ παντάπασιν οὐσαν ἀργόν, in-
 cultum ſolum 2, 4, 12.

ἀγκάλη, propr. ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἀγοῖσα αὐτοὺς, eos in amplexum
 adducens 4, 3, 20. intra vlnas.

ἀγνοεῖν, moraliter, de Veſtali, caſta eſſe 5, 6, 3. ſq. explic. παρ-
 θενεύεσθαι, vivere ſine venere.

ἀγνοεῖν, de perf. propr. abſ. ἐπισηῖναι αὐτῷ ἀγνοεῖντι, ignaro 6, 8,
 15. ſc. τί τούτων, ignoranti quid horum. c. adu. βίους, ἀ.
 οὐκ ἀγνοεῖτε, quemadmodum non ignoratis 2, 2, 13. ἄγνοεῖν
 πῶς χρῆſονται τῷ πράγματι 5, 4, 16. † c. praep. ὑπὸ νηπιότη-
 τος ἀγνοεῖν - παιδίον, inſcius 1, 17, 8. niſi ibi eſt abſ., igno-
 rans, quid teneret in manibus. c. acc. rei, ἀγροεῖντος ταῦτα.
 ἄγροεῖται ἡ αὐτὴ, ignorantem 6, 8, 11. qui recte ſic legit, p. vulg. καὶ
 νοεῖται. c. neg. οὐκ ἀγροεῖντες τὰ λ. haud ignorantem 4, 11,
 14. 7, 8, 12. 16. ſimul c. adu. εἰδὼν ἄττον ὑμῶν ἀγροεῖται με

- τὰ λ. me, non minus, quam vos, ignarum 2, 5, 12. c. coni. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ἵστι λ. non sum nescius, 4, 5, 3.
- ἀγνοία, c. gen. rei, τῶν πραττομένων ἀγνοία 1, 15, 3. ignorantione. — δι' ἀγνοίας τῶν τόπων, propter imperitiam 7, 2, 11. sq. syn. δι' ἐμπειρίαν. 11. 7, 12, 11. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγνοίας οὐκ ᾔδει λ. metu et ignorantione nesciebat rel. 7, 5, 10.
- ἀγνός, moral. de Vestali, c. adiuncto, εἰ παρθέτος εἴη καὶ ἀγνή, casta 1, 11, 12.
- ἀγνώμων, moral. de perf. c. praep. μήτ' ἀγνώμονα πρὸς τὸν φίλον, ingratum 3, 6, 3. unerkentlich.
- ἀγνώσια, propr. c. praep. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνώσιαν 1, 11, 1. sc. αὐτῆς, τῆς αἰτίας, propter eius apud Graecorum quosdam ignorantionem.
- ἀγνωστος, pass. de perf. c. adu. et adiuncto, in opp. ἵνα δεῖξαν ἀρηται, — πρότερον ἀγν. καὶ ἄσημος ὢν, ignotus 1, 9, 12. † sed abl. de re, c. subst. fem. ἱστορίαν - ἀγνωστον, ignot. 1, 1, 4. — Neutr. c. adiuncto εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθοιτο, οὐκ ἀγνωστον, εὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, ignot. 2, 10, 16. ὡς ἀπίστα καὶ ἀγνωστα εἶναι αὐτῶν τὰ πραττόμενα, incognita 8, 5, 11. per litteras scriptas. sed abl. c. subst. πράγματα - ἀγνωστα, lites ignot. 7, 3, 4.
- ἀγορά, phys. de loco Romae, ubi concio populi habita, et a magistratibus iuramentum fidelitatis praesitum, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς λ. fori 2, 9, 7. ἐπὶ τῆς ἀ. μέσης, in medio foro ib. — εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν προτιθέσσι τὴν κλίην, in vetus forum 4, 2, 8. in consecratione imperat. quatenus ibi aguntur causae et iudicia exercentur, τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπίστως εἶχε, rerum forensium haud imperitus erat 4, 12, 2. sc. πραγμάτων ἄντων, πραττομένων, λεγομένων, διαζομένων. Sed trop. προτιθέσθαι ὑπὲρ τῶν τοιῶν ἀγορᾶν, mercatum 8, 6, 6. sq. explic.
- ἀγοραῖος, de rebus, quae in foro aguntur et exercentur, c. subst. fem. εἰ τις ἀγοραῖου διαφορᾶς, forensi 7, 9, 5. c. adiuncto et opp. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραῖους, — τὰς δὲ στρατιωτικὰς λ. forensia 6, 1, 8. Neutr. ἀντιόικους ἐν πράγμασιν ἀγοραῖοις, in causis forensibus 7, 7, 7.
- ἀγορεύειν, phys. de perf. c. adu. et acc. perf. it. adiuncto, ὡς προϊόντα κακῶς ἀγορεύειν, — καὶ — σκώπτειν, vt convitiis incelsferent 2, 7, 4. κακῶς κακ. ἠγόρευε, καὶ δημοσίᾳ - διαβάλλων, καὶ διασκώπτων λ. viluperabat 5, 1, 5. (αὐτὸν) ἐβλασφήμειν καὶ κακ. ἠγόρευον, male dicebant 2, 6, 20. sed solo c. adu. illo, (αὐτὸν) κακ. ἠγ. maledicta in eum dicebant 1, 12, 11.
- ἀγροί, agri, de locis (minus qua conferuntur frugibus, quam habitantur hominibus) extra urbem, per disertum opp. πλήθος, ἔπερ ἐν τε τῶν περιουσιμῶν πόλεων καὶ ἀγρῶν ἠθροῖσθε 5, 4, 11. et ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει ἦτοι ἀγροῖς 8, 1, 9. sed per relationem tacitam εἶναι κενὰ οἰνοφῆρα σίσιον ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς 8, 4, 9. praeced. §. 2. πόλεως, it. τοὺς ἐν τῶν ἀγρῶν νεανίσκους 7, 4, 7. 13. praec. §. 5. τῆς διαρχηδονίας χώρας et §. 8. τὴν πόλιν, it. τῶν ὄχλων πάντων εἰς ἀγρῶν διέσιον (εἰς τὴν πόλιν s. εἰς τὸ ἐμπόριον §. 5. sq.) συρρέοντων. 14. πολίχνας τὲ καὶ κώμας τὰς περιουσιμὰς καταλιπόντων, it. sq. τῆς πόλεως 8, 2, 10. sed e. alio simal opp. κώμας τὲ καὶ ἀγροῖς ἐπιτρέχων 1, 10, 2. sq. πόλεις, it. ὅσα εἶχον ἐν κώμας ἢ ἀγροῖς τοῖς πλησίον, 5, 3, 26. ad castra et urbem, c. §. 24. τῆς πόλεως - τῶν στρατοπέδων, et ἀγροῖς καὶ κώμας ἀμπεπεραῖαι λ. 7, 9, 24. post pr. §. τὰς πόλεις.

βαθῆς, phys. de re, τοῦ ἀρχιβαθοῦς τῶν ἐλαῶν ἐπισφαλοῦς ἰσομέ-
 ου profunditate paludum 7, 2, 11. a neutr. c. artic. τὸ ἀρχιβα-
 ῆς, altitudo; profunditas.

κίνοια, c. adiuncto, ἐν ὑπολήψει ἢ παρὰ τοῖς ἔχλοις φρενῶν τε
 αἰ ἀγκυνοίας 7, 10, 7. solertia, acumen. ὁ περ ἐγὼ προμηθεῖα
 πολλή καὶ ἀγκυνοία συνεῖς sagacitate 4, 5, 11.

κίνοος ἢ ἀγκυνοῦς, neutr. c. art. et gen. rei, τὸ ἀγκυνοῦ τῆς γνώ-
 ῆς ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζεται, acumen ingenii in illo (Deuero) 2, 14,
 i. q. pr. merum subst., per abundantiam gen. τῆς γν. af-
 inis.

κίσις, Anchises, Αἰνεῖαν, τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγκίσιου, sc. υἱόν,
 3, 9.

κῆρυξ, phys. de hominibus, c. acc. perf. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπείγετο,
 ἄγων καὶ τοῖς παῖδας, ducens secum 3, 10, 1. 2, 2, 11. ἵππων
 καὶ τοῦτοῦ πλῆθος, adducens 4, 14, 6. δυνάμιν ducens 7, 9, 7.
 — τοῦτοῦ συμμάχους ἤγαγεν adduxit 3, 9, 4. sed c. praep.
 ἄγων τὸν στρατὸν συν αὐτῷ; duc. 3, 8, 4. τὸν στρατὸν ἄγων ἐπ-
 αὐτὸν 3, 1, 2. †† honoris causa et in pompa, εἰς τὰ ἱερά αὐτὸν
 ἄγουσι deducunt 2, 8, 10. εἰς τὸν νεῖον ἤγαγεν (αὐτοῦς) dedu-
 cerunt 5, 8, 14. †† ὑπὸ τὰς ἀγκυλάς ἄγουσα αὐτοῦς; eos in
 amplexum adducens 4, 3, 20. vlnis includens 4, 3, 20. ††† πάν-
 τας ἤγαγε; reduxit 3, 4, 17. an πρό αἰγῆ. ἢ ἐπανήγ. Porro c.
 dat. perf. simul ὑμῖν ἄγομεν ἄνδρα; adduc. 2, 2, 16. †† c. v.
 alio, ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἅπαντα, agens ferens 6, 2, 14.
 diripere, pecudes abigere, sed res vtensiles; pecunias, rel.
 portare, et homines abducere. Tum de animantibus, c. acc.
 rei, τὸ ἄρμα ἤγεν ἐξάπλων ἵππων 5, 6, 16. trahere. Sed im-
 propr. c. acc. perf. et praep. τούτους εἰς ὑποψίαν ἄγων; adduc. 1,
 8, 4. μηδὲ τις τύχης πταισμά νομιζέτω, ὅτι (αὐτῆ) μετ' ἐπὶ τοῦτο
 ἤγαγε 5, 1, 10. evehere. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἤγον (αὐτοῦ οἱ στρα-
 τῶνται,) οὐ τι βουλόμενον; adduxerunt 7, 1, 21. c. acc. rei,
 ἔνθα αὐτὸς διέτριβεν, εἰρήνην ἄγων, agitans, 3, 9, 16. agere, i. colere,
 studere, seruare. c. adu. et praep. δεῖξάσθε, ὅτι ἄρα καὶ εἰρή-
 νην ἄγειν πράως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίσασθε 6, 3, 12. sq. opp. καὶ τὰ
 πολεμικὰ κατορθεῖτε. c. dat. perf. ἱερομητρίαν ἄγουσι τῷ θεῷ,
 agitant 1, 16, 5. agere, i. celebrare, instituire. c. praep. et
 adiuncto, ἐπὶ τέλος τὲ ἀγαγεῖν καὶ ἀνοῦσαι ταῦτα, ad exitum de-
 ducere 2, 10, 4. c. adu. ὅ τι ἂν μέλλοις πράττειν; λαμβάνων
 ἀκωλύτως εἰς τέλος ἄξεις, ad exit. perduces 5, 11, 13. Porro
 Pall., phys. de perf. c. adu. et praep. ἐχήμασιν ἐπιτεθέντας, ἄγε-
 ῖσθαι νυκτοῦρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὄδουοντας, ἐξ ανατολῶν ἀπὸ τε μεσημ-
 βρίας εἰς Παίονας, abduci 7, 3, 9. adduci. improp., c. praep. et
 dat. rei ἢ modī, οὐδέ ποτε ἀφηνιάζουσιν, ἢ μὴ βία καὶ ἔβροι
 ἐπὶ τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. de re, ποιητὰ
 τύχη ἐκώλυσε, θαυμαστὰ ἔργα εἰς τέλος ἀχθῆναι ad exit. perduci
 2, 4, 11. Denique Med. de perf. c. acc. perf. dupl., ὁ Κόμ-
 μοδος γυναῖκα ἤγαγετο Κρισπίαν, vxorem duxit 1, 8, 9. sibi du-
 cere, proprie, it. c. acc. perf. vno ἤγαγετο γυναῖκα 5, 6, 2. it.
 ἀγαγεῖσθαι βασιλῖδα ducere 4, 10, 4. c. adu. τρίτην πάλιν ἤγα-
 γετο 5, 6, 5. c. praep. ἀγαγεῖσθαι αὐτοῦ τὴν θυγατέρα πρὸς γά-
 μον, ducere in matrim. 4, 10, 3. ††† c. dat. perf., alteri
 vxorem ducere, i. eligere, dare; de patre, ἤγαγετο αὐτῷ γυ-
 ναῖκα, dedit 3, 10; 10. at de matre 6, 1, 19.

κῆρυξ, phys. de re ἢ instrum. c. gen. rei, ἕδατος, ductus aqua-
 rum 7, 12, 7. aquaeductus:

ἀγών, propr. c. gen. rei, ἀγώνος τοῦ τῶν Καπετωλίων ἐπιτελοῦ
 του cum celebrarentur ludi Capitolini 8, 8, 5. abf. ἐπὶ
 ἀγῶνα τελοῦσι Ῥωμαῖοι Διὶ Καπετωλίῳ, ludos 1, 9, 4. ἐπι-
 λείψεν ἐπιπικίον ἀγῶνα 3, 8, 16. improp. c. praep. ἐρῶ
 τὸν τυχόντα μοὶ ἐπηγρημένον ἀγῶνα πρὸς τὸ ἄξιον ἑμαυτὸν πα-
 σχεῖν τῆς τιμῆς, certamen 2, 3, 16. sollicitudo, angor, cu-
 negotium, labor; it. c. adiuncto δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν
 ποιεῖ ταῦτα, sollicitudinem ib. 13.

ἀγωνίζεσθαι, med. de perf. in bello, c. praep. μετ' ἀγαθῆς
 ἐλπίδος dimicare, 4, 14, 17. ἐκ παρατάξεως certare, 5, 4, 9. ὑ-
 τοῦ Ἀντωνίου ib. 13. i. q. pr. et sq. ὁ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχεσθῆ-
 c. adu ὑπὲρ τοῦ Ἀντ. προθύμως, pugnabant ib. 10. † δι-
 μισ πρὸς τὸ συζῆθαι καὶ ἐξ ἀντιπαραστάσεως ἀγωνίζεσθαι ἀξιοχρεως,
 conflegendum ib. 6.

ἀγωνιστής, in scena, τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν, actores 1, 9, 6. histi-
 ἀδακρυτὶ, propr. c. verbis, sine lacrymis 1, 4, 20. 6, 4, 4.

ἀδείας, de re, c. adiuncto, τὸ κρυπτόν πρότερον διὰ φόβου μὴ
 ἀδείας καὶ ἀπειθήσιον γενόμενον, securum 7, 7, 3. — abf. ἀδει-
 ραν. — τὴν Ἔφοδον tutior. 6, 5, 16. † neut. pro adu. ἀδείας
 ἐκότερος βιώσεται προσδοκῶν, tutius 4, 1, 4. de perf. c. i-
 iuncto, εὐδαιμόνετος καὶ ἀδέστερος γενόμενος, liberior 6, 6, 13.

ἀδεία, in bonam partem, c. adiuncto ἐν προσχήματι ἐλευθε-
 ἀδείας τὴν εἰρηνικῆς ἔργα πολέμου ἐμφυλίου ἐγένετο 7, 7, 8. secu-
 ritas ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσασθε 5, 1, 10. 5, 2, 5. ἐν ἀδ.
 ἀναιμωτῶν βίωσ. secure 5, 1, 9. ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίω-βίωσι 2,
 17. † ἀδείαν τε καὶ ἀμνησίαν ὑπισχνεῖται veniam, 5, 4, 18.
 abf. ἀδείαν ὑπισχνόμενοι, impunitatem 1, 10, 4. post δεσμῶν ἐλ-
 θέτους ἀφιέντες, c. carceribus sceleratis. † ὅσα πρότερον ἔπει-
 ὁ φόβος ῥήματα, ταῦτα, προσελθούσης ἀδείας καὶ ἐλευθερίας,
 δίως ἐλέγετο 2, 2, 7. vbi Bg. licentia, (cum aeque valeat
 securitas, ob pr. ὁ φόβος, cui opp. ἀδεία, libertas et vacua
 a metu, poena, vindicta.) it. in hoc. ἐπηγερούσης ἀδείας τὴν
 ἐξουσίας, 6, 1, 11. vbi saltem in partem dr. malam.

ἀδελφῆ, proprie, abf. 1, 3, 8. sed ἰσὶα 1, 3, 6. προσβιβάτη 1, 8.
 — c. gen. perf. ἢ προσβιβάτη τῶν Κορινθίου ἀδελφῶν 1, 1, 2, 7. Sic
 ἀδελφός, 1, 11, 5. 3, 4, 13. 3, 15, 4, 13, 6. † πρὸς ἀλλήλους ἐ-
 σίαζον εἰ ἀδελφοὶ 3, 10, 5. an per emphasin, i. e. ii, qui fratri
 erant, et, vt tales, non debebant dissidere, at solebant,
 more fratrum; sed ἀδελφοῖς γνησίαις 3, 6, 4. c. gen. pe-
 τὸν ἀδ. αὐτοῦ 3, 15, 7.

ἀδενδρος, propr. de re, χῶραι ἀδενδροὶ arboribus vacua 7, 2, 1.
 post diversum τῶν πεδίων et sq. opp. ταῖς ἔλαις, qualia lo-
 (praeter campos, planities, et agros, τῶν πεδ.) sunt et vall-
 convalles, colles et montes interdum.

ἀδείας, c. verbis, τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, secure 2, 3, 19. licenter 7,
 20. tuto 2, 6, 7. χρησάμενος ἀδ. τοῖς κλεισθεῖσιν, libere 4, 12,

ἀδῆλος, trop. de re, c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀδῆλοις ἐπίσει, i.
 certa spe 2, 9, 1.

Ἀδιαβηνός, Adiabenus, habitans Adiabenen, regione in prope A-
 syriam, Ἀδιαβηνῶν χώραν 3, 9, 5.

ἀδικεῖν, abf. ὄκσει τὴν νικῆσαν, pars victrix iniuriam intulisse put-
 tur 4, 5, 4. μικρὰς προφάσεως δέουσι εἰς τὸ ἀδικεῖν, ad i-
 iurias inferendas 3, 8, 6. vbi aor. pro praes. sed proprie in ho-
 αὐτὸς μὴ - δόλω παραποιήσαντας ἠδικήσατε, quod non dolo vi-
 lantes sedus iniuri fueritis; 4, 1, 18. vbi videtur esse c. ad

inuncto modi per particip., vt c. quodam opp. ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνασθαι, ὑπάρχει τὸ ἐλεῖν, ex eo, quod non inferitur iniuria, sed propullatur, 6, 3, 9. Porro c. acc. perf. et nominuat. modi, it. c. adu. πῖσει γνώμης, ὅτι μηδένα ἐναν' ἀδικήσῃ ποτὲ, quod neminem vltro esset laesurus, 2, 4, 5. quod ἐκ. tractabat Bg. pro adu. c. acc. rei f. modi, pr. κατὰ opprῆσθαι, Φόνος ἐγένετο καὶ μηδὲν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, etiam infantium hominum 7, 7, 6. f. etiam hominum, qui nihil deliquissent; vbi proprie deest prior acc. perf. μηδένα f. τινα, et hominum, qui nulla re f. nullo modo quenquam laesissent f. iniuria affecissent. c. vtr. acc. tāli, rei ac perf., simul, γέροντος, μηδὲν αὐτοῖς ἀδικήσαντος, seni innocenti 7, 5, 9. qui nullo modo ipfos laesisset. c. praep. τὸν περὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ἔρκους ἀδικήσαντα βασιλέα, qui fedus et iusiurandum temerauerat, 4, 15, 17. f. etia fedus - inique fecerat, f. erga - deliquerat, f. in fedus - peccarat. Tum Pass. c. adiuncto modi f. abl. modi, τὸ ἡττηθῆναι τοῖς τοιοῦτοις ἀδικεῖσθαι δοκεῖ, victa pars in talibus (caulis, temporibus) iniuriam accepisse (laesa esse) putatur 4, 5, 4. abl. συγκοφάνται ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων ἀνθρώπων, ab iis, quos laelerant (a laesis) 7, 7, 5. Θεοῦς τοῦ ἀδικουμένου ἐπικαλοῦν, laesa numina 7, 4, 1. † ἐθνῶν, οἱ ἀδικουμένοι ἀπέχρησται, nationibus, quae ob acceptas iniurias (laesae, f. quia laesae erant) 8, 7, 17. per synthesin, pro ἀ. ἀδικούμενα, απ. εἰνία, c. gen. rei, τὸ φιλοχρημάτων ἐξ ἀδικίας Φόνων, ex iniustis caedibus 3, 8, 14. pro adi. ἐξ ἀδικῶν Φον. οἰκος, proprio sensu ac forensi, de re. c. subst. fem. ἀδικον ἐπιπρίαν χρημάτων iniustiam 2, 3, 25. τὸ ἀρχειν ἀδικῶν ἔργων, prius laedere 6, 3, 9. f. iniustias res incipere, priorem facere, iniurias prius inferre, it. ἀδικον (ἐσι) τὸ ἀρχειν ἔργων πονηρῶν, iniustum est 3, 6, 9. δίκως, c. verbis, c. adiuncto, οὗς ἀδ. καὶ παρὰ τοὺς ἔρκους ἀνηρῆσθαι, nefarie 4, 14, 14. abl. τοῖς ἀδ. κατακλιθεῖσι, iniuste 7, 6, 7. δίκιμος, de perf. ἀνθρώπων ἐν τε τῆς συγκλητῆτος καὶ τοῦ ἵππικοῦ τάγματος οὐκ ἀδοκίμων, minime improbandis 7, 7, 10. f. non ignobilis, i. nobilis, clarus, praecipuus. δόξια, dedecus, 6, 6, 4. infamia, iudicium aliorum iniquum, e bello, male gesto. δόξως, c. adiuncto, μὴ ἀσῆμως, μὴδ' ἀδ. τελετῆσαι, inglorie I, 10, 8. Ἀδούεντος, Aduentus, praefectus praetorio, 4, 12, 2. 4, 14, 3. ἄδρανία, c. adiuncto (et gen. perf.) οὐτε ἐμοὶ ραθυμίαν ἢ ἀδρανίαν καταγνώσονται, ignauiam 2, 10, 17. de duce belli. Ἀδριανός, Adrianus, imperat. Rom. I, 7, 6. ἰδύνατος, pass. de re, neut. c. inf. εἰδῶς, ἀδύνατον ἐν, διαχειρίζεσθαι, se non posse - 3, 12, 2. ἢ ἐπίσκειν ἀδ. fieri non poterat, vt 4, 6, 15. λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδ. latere non possunt 4, 11, 14. scil. ἐσι; sed ἢν, non poterant, potuerant. ἐι, sensu vulg., de temp. continuo nec interrupto, stans in med. post adi. κρυεράν ἀ. καὶ συννεφῆ λ. semper 1, 6, 3. in enunc. extr. συνόντες ἀ. 1, 2, 2. 2, 6, 22. identidem 3, 13, 3. — sed ante verb. ἀ. φαίνεται λ. semper. 3, 14, 15. assidue 7, 1, 15. — cf. per situm alterutrum, in med. enunc. 2, 10, 10. † Φιλῆ - ἀ. λ. plerumque 1, 2, 3. εἰωθέτων ἀ. λ. alias 4, 15, 15. identidem 6, 4, 3. semper. 6, 7, 22. †† sensu alio, τὸ πλῆθος -, ἀ. - διαιρούμενον, semper. 6, 5, 6. vbi de temp. interrupto, et de temporis parte certa, p. Lat. formula quouis tempore, vel illo

- adu. Bg. ἀνθελιομένους ἀ. λ. subinde ib. 16. quo et referas superiora loca quaedam cf. 2, 10, 10. 3, 13, 4. ††† c. subst., p. adi., τῶν προσικτωμένων ἀεὶ καταφρονήσει, semper contemtu I, 8, 4. peripetuo c. ††† sensu alio rursus, extra tempus, et potius de ordine, confectioe, successione, τρίτου τῆ καὶ τέταρτου, ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μείον κατασκευάσμα, semper inferiore minus 4, 2, 14. pro continuo, deinceps.
- ἀετός, propr., aquila, ἀφίσταται, ἀνελεσόμενος ἐς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22.
- ἀήδως, c. neg. οὐδὲ ἀ. ὑπέση, haud aegre, 7, 5, 18. haud gravate, i. libenter.
- ἀήθεια, c. gen. rei, διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν νοσῶν, insolentia coeli 6, 6, 1. infuetam coeli temperiem.
- ἀήθεις, pass. Masc. de pers. μὴ τὸ σχῆμα λυτήση τοὺς ἰδόντας, ἀήθεις ὄντας, minime adsuetos ei, 5, 5, 9. de re, Neutr. c. gen. rei, p. subst. ἐπαράττουτο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, insolentia rei, 2, 11, 10. insolita re.
- ἀήρ, propr. οὗ τὴν εἰκόνα Φανῆναι πολλάκις, ἐν ἀέρι ὑπὲρ τῆς πόλεως μαχόμενῃ, in aere 8, 5, 20. ἀσέρες, εἰς μήκος κεχασσμένοι, ὡς ἐν-μέσω ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, in med. aere 1, 14, 1. vbi et valeat pro it. in sq. hoc, c. art. μένοντες ὑπὸ γυμνῶ τῷ ἀ. sub aperto coelo, 8, 5, 9. sub dio, milites. Tum aëris certa natura et temperies, τὴν τοῦ ἀέρος φθορὰν, aëris, 1, 12, 5. it. 5. τὸ φθινάδες τοῦ ἀ. sed τὸ πνιγνάδες τοῦ ἀ. coeli aestu 3, 9, 11. 6, 6, 1. sq. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀήρ ζοφάδης ἀεὶ φαίνεται 3, 14, 15. ὑγρῶν καὶ χειμερῶν ἀ. ἐνειθισμένοι, 6, 6, 2. it. in plur. pro sing. ἀέρων φθορὰς, aëris 1, 1, 5. ἀπολαύσουσιν ἀτμίδων τῆ καὶ ἀέρων, ὡν Ἰταλία μένη εὐφοροῦς, coelo, 1, 6, 5.
- ἀθλητής, phys. athleta, 4, 6, 4. in Getae deliciis.
- ἀθλιός, de pers. c. subst. ἀθλιον προσβύτην, miserum (Iulianum) 2, 12, 11. it. προσβύτην ἀθλ. (Gordianum) 7, 8, 9. abl. ἢ ἀθλία ἐγὼ, ego, misera, (Iulia) 4, 3, 18.
- ἀθλιότης, c. gen. rei, et alio adiuncto, μικρολογίαν καὶ ἀθλιότητα βίου ὀνειδιζούσι, miseriam, 2, 3, 22.
- ἀθλοθέτης, συν τοῖς λοιποῖς ἱερεῶσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, arbiter ludorum 1, 9, 5. Commodus, quatenus praemium certaminis victori statuit.
- ἀθροίζειν, phys. c. acc. rei, τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, congestis, 2, 8, 10. speciatim, pecuniam, in vltus tum domesticos, χρήματα ἀθροίζων, colligens 1, 12, 9. tum belli στρατὸν ἀθροίζων καὶ χρήματα, collecturus 3, 2, 21. vbi et c. acc. pers., quocum solo δύναμιν ἀθροίζειν, congregare, 3, 1, 5. στρατιὰν ἀθροίσας, collecto, 3, 4, 1. στρατὸν 5, 4, 8. 7, 9, 7. μείζιν τι πλῆθος κακουργῶν ἤθροισέ 1, 10, 5. †† c. adiuncto verbo, δύναμιν ἤθροισε καὶ παρεσκευάζε, congreg. 6, 6, 7. †† ἀθροίσας τοὺς ἐν Ρώμῃ στρατιώτας, congregatis, sq. συναλθεῖν τε κελύσας ἐς τὸ πείδιον λ. ad orationem habendam, 6, 3, 4. simul c. praep. it. adn. ἐνταῦθα δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χρήματα ἀθροίζει I, 9, 11. χεῖρα πολλὴν κακουργῶν ἐν εὐλίγῳ χρόνῳ 1, 10, 2. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν ἐν τῶν ἐκεῖ στρατοπέδων 3, 1, 6. δύναμιν κἀκείθεν 6, 4, 5. ἐνθα τοὺς ἀπὸ Ρώμης ἐπιπέδικτους ἤθροισε 3, 6, 11. †† τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας ἀθροίσας, sq. καὶ δύναμιν πολλὴν ἀγείρας 3, 14, 7. † ἀθροίσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας, sq. συγκαλίσας τὰ εἰς τὸ πείδιον, ad orat. iterum 2, 10, 2. c. abl. temporis ἐκχίας χρήματα, ὅσα ἔτεσιν ἐκτωκἀδεκα ἤθροισε - εἰς ἀλλοστρίων συμ-

Φορῶν 4, 4, 18. c. adiuncto longiori, finem s. causam indi-
 cante, χρήματα ἤθη, εἰς τὸ ἐπιδόσθαι ἀποστῆσαι τὸ στρατιωτικὸν
 1, 9, 2. προσποιουμένη, ἀθροίζου αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἵνα ἔχοι
 τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, ἰq. ἰδία ἐθηταύριζε, 6, 1, 17. † At
 imprompt. ἱσθίαν μετὰ πόσης ἀριβείας ἤθροισα ἐς συγγραφήν, col-
 legi, 1, 1, 4. Tum Pass. de re, ad belli usum maxime, πλή-
 θος τῶν βαρβάρων ἤθροισο, congreg. 4, 11, 7, 4, 9. c. adu.
 πᾶν τὸ πλήθος τῶν ἀνδρῶν, ἐστ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, ἀθροίζεται
 6, 5, 7. c. praep. πλήθος ἀνθρώπων, ὃ περ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἤθροισ-
 σο 3, 4, 11. τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ καὶ πρότερον ὑπὸ Ἀλε-
 ξάνδρου ἤθροισο, coacta fuerat, 7, 2, 4. Sed de perf. 7, 11,
 10. it. ἡ νεολαία 7, 12, 2. c. adu. τὸν στρατὸν, ὅς, ἀπαξ διαλυ-
 σεις, οὐ ραδίως ἤθροίζετο, congregab. 6, 7, 2. c. praep. ἀθροισ-
 θέντες εἰς τὸ πεδῖον ὀπλισμένοι 6, 8, 10. στρατοῦ, ὑπὸ Νίγηρου
 ἀθροισομένου 3, 3, 7. κελεῖει, στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆναι, ad-
 unari, 1, 10, 5. (ἰq. μαθόντες, δύναμιν ἀγειρομένην ἐπ' αὐτοὺς,)
 it. δύναμιν ἀνούσαντες ἐπ' αὐτοὺς ἀθροισθῆσαν, copias compara-
 tas 5, 14, 8. pro inf. loci pr. it. ἐξ Ἰταλίας λογαδες ἐς τὴν στρα-
 τίαν ἤθροίζοντο, delectus habebatur, 6, 3, 2. † δυνάμεως,
 ἰσθρόπου ἀθροισομένης πρὸς τὸ ἀγγελόμενον τῶν βαρβάρων πλήθος
 6, 3, 3. Sed partim extra bellum, ὃ Ἰουλιανὸς ἀθροισθῆναι κε-
 λεύσας τὴν σύγκλητον, commenire iusso, 2, 12, 5. it. de re, ζύ-
 λων ἀθροισθῆναι πῦρᾰν κελεῖει, siuere 4, 8, 12. † οὔτε νεφῶν
 ἀθροισθέντων, nubibus collectis, 1, 14, 4. c. dat. perf. τὰ παν-
 ταχόθεν ζῶα ἤθροίζετο αὐτῷ, conquirebantur ipsi 1, 15, 9. —
 c. praep. οὐκ ἐκ προνοίας τὰ χρειώδη τῶν στρατῶ ἤθροίζετο, collige-
 bantur, 7, 8, 25. an med.? Tum χρήματα πολιτικά, εἰς ἐυθη-
 νίας ἀθροισόμενα 7, 3, 13. † θεαματα πάντα ἀθροίζεται ὡς εἰς
 βασιλίδα πόλιν 1, 9, 4.
 θυμία, c. adiuncto, ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὔθεις ὑπτίαζε, ani-
 mi languore, 1, 4, 16. i. q. pr. λειποθυμία, e morbo, sed ἦσαν
 οἱ στρατιῶται ἐν πολλῇ ἀθυμῖα καὶ ἀπογνώσει, anxietate, 3, 3, 8.
 tristitia, moerore, Unmuth, f. Muthlosigkeit. Sic et
 θυμῶς, διέκειτο ὁ στρατός, (post πταίων τῆς ἐλπίδος,) delecto ani-
 mo erat, 8, 5, 1. erat auxius, tristis, sine animo.
 θυρος, phys. de re ac loco, διανυκτερεύσαντες ἐν ἀθύροις οἰκίαις,
 intra domos, ianuis carentes, 8, 1, 11. cf. §. 9. ἐμπρήσαντες τὰς
 θυράς οἰκιῶν.
 θυρεῖν, phys. de perf. c. adu. παιδίον, ἄλλως ἀθύρον, ludibundus,
 1, 17, 7. ἐυρόντες αὐτὸ (τὸ παιδ.) ἀθύρον οἰκοί, ludentem, 7,
 10, 15.
 ἰγαιός, Aegeus, ἡπειρον, διαιρουμένην Αἰγαίῳ 6, 2, 4. 6, 4, 9.
 ἰcil. πελάγει.
 ἰγιάλας, propr. c. praep. τοσοῦτος ἐγένετο φόνος, ὡς ῥείθροις αἵμα-
 τος τὸν περὶ τὴν πόλιν ἰγιάλον πάντα φοινηχθῆναι, litus, 4, 9,
 17. sed abl. 3, 4, 4. 8, 5, 11.
 ἰγλη, phys. de Commodio, αἰγλην τινα οὐράνιον περὶ τὴν κεφαλὴν
 συγγενεῖσθαι αὐτῷ, iubar, 1, 7, 9. iimbun.
 ἰγυπτίος, de perf. τὸ γένος ἦν, Aegyptius, 1, 17, 14.
 ἰγυπτος, Aegyptus, terra, 6, 4, 13. 7, 6, 2.
 ἰδεν, propr. de perf. c. acc. rei et praep. ἄδουσι - ὕμνους - εἰς τὸν
 λ. canunt 4, 2, 10.
 ἰδεῖσθαι, med. de perf. c. acc. perf. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεῖς, reuer-
 titus, 3, 6, 7. ἰq. οὐς πολλάκις ὤμοσεν, Albinus, de sententia Se-
 veri, violando promisso et iurjurando contemnere, non cogi-

- tate ac timere dei maiestatem, conscientiam, vindictam; sed per idem Lat. ap. Bg. in his, de hominibus, ὁ Περώνιος αποσκευασάμενος πάντας, οὐκ ἔ Κόμμοδος ἠδέϊτο, reuerabatur 1, 9, 1. magni facere, nolle laedere atque interficere; it. c. praep. ὄν (Περτίναξα) οὐκ ἀπέκτεινε, διὰ σεμνότητά αἰδούμενος, Commodus 2, 1. 10. sed de ciuibus ac militibus erga imperatorem, οὐ μόνον αὐτὸν (Σεβήρον) συμποροῦντα, ἀλλὰ καὶ τῶν καμάτων ἀρχόντα, οἱ στρατιῶται αἰδούμενοι 2, 11, 4. Tum per idem Lat. c. acc. rei σεμνοῦ βασιλέως (Περτίνακος) γῆρας αἰδούμενος, (Prac-toriani quidam) 2, 5, 14. praereuerentia erga senectutem, I. ob senectutem non ausi occidere; αἰδεσθεῖς ὁ Κόμμοδος τὰ λεχθέντα (αὐτοῦ, Pompeiani, amici) 1, 6, 21. non improbens et refutans palam, s. vera agnoscens, ob dicta eius vera non sufficiens repugnare palam. Denique c. inf. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας αἰδούμενος, veritus, 1, 6, 8. αἰδούμενος ἔχειν αἰσχυρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, verens 1, 17, 3. post τοὺς πατρῶους Φίλους αποσκευασάσθαι ἠθέλει, - tum ἐφ' ἣ Σριαμβεῖσαι ἠδέσθη, veritus est, 3, 9, 1. ὁ στρατός, αἰδεσθεῖς προδοῦναι βασιλέα, reveritus 7, 2, 14. it. παραδοῦναι αὐτοὺς ἠδοῦντο 5, 4, 17. post οὐτε μάχεσθαι ἠθέλου †† ἠδέϊτο καὶ ἐφοβεῖτο τοῦ πατέρα πράττει τι ἀνήμερον, Caracalla, 3, 13, 6. In qua rectione c. inf. sufficit ad lenium Lat. erubescere s. nolle, vt per omnia Herodi. loca Vern. scheuen, praeter *verehren* ad 1, 6, 21.
- αἰδέσιμος, pass. de perf. c. adiunctis, abl. modi. et adu. temporis, ὁ Κρισπίνος, φύσει μὲν καὶ ἄλλως αἰδ. ὤν, venerabilis, 3, 3, 16.
- αἰδῖος, de re, χάριτος αἰδίου εἰσι χρεῶσαι, sempiternae, 5, 1, 13. it. δοῦσαν αἰδίου 4, 14, 10. οὕτω αἰδίου αὐτὴν (τὴν ἐμὴν μνήμην) ποιῆσαι δυνήσεσθε, aeternam, 1, 4, 14. ἀρετῆς αἰδίου μνήμην εἰς τὸν ἐσόμενον αἰῶνα 1, 4, 13. c. adiuncto, si lectio sana est, v. N. et παιδείας κλέος αἰδίου μνώμεναι 1, 1, 1.
- αἰδώς, actiue, I) erga perf., abs. de filio erga matrem, ὑπὸ αἰδοῦς κλειονος τῇ μητρὶ ἐπιθετο, (Alexand. Seuer.) reuerentia 6, 1, 24. de imperatore erga subiectos ciues, μηδενὸς αὐτῷ παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχει 7, 1, 9. c. adiuncto αἰδῶ τε καὶ τιμὴν ἀποπέμουςιν, ἣν εἰώθεισαν, τοῖς ποτε κρείττους 5, 1, 14. — de militibus erga imperatores s. duces αὐτῷ ἐπαρχῶν ὄντι μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ 2, 2, 1. εἰρήνην ἀγειν πρῶως καὶ μετ' αἰδοῦς ἐπίστασθε, verecundi esse, 6, 3, 12. cum verecundia f. verecunde, pro adu. quod ei praecedit. Porro c. praep., de imperatore erga amicos, ἐτείχην αὐτὸν ἢ πρὸς τοὺς Φίλους αἰδῶς, reuer. amicorum 1, 8, 5. de militibus erga imperat. s. duces, εἰδίαχθῆσαν καταφρόνησιν τῆς πρὸς τοὺς ἀρχόντας αἰδοῦς 2, 6, 21. 3, 8, 10. c. adiuncto μετ' αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχ. pudore, 3, 7, 15. — †† πάσης τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχῶν, (imperator a senatu.) *reuerentionem*, 2, 3, 25. in rel. locis Bg. per Lat. *reuerentia*, vt et in illo II) erga res, πάντες ἀπεσραφῆσαν καὶ ἀπήνεσαν, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνωμένῳ νέμοντες, (cum Caracalla exoneraret ventrem in itinere,) 4, 13, 10.
- αἰεὶ, i. q. αἰεὶ, 2, 2, 13. in oratione med.
- αἰθήρ, aether, 4, 2, 22.
- Αἰθίοψ, nomen gentis, ἀπὸ Αἰθιοπῶν, ab Aethiopicibus 1, 15, 9 h. l. orientalibus.
- αἷμα, propr., animantium, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου τῶ καὶ αἷματος μεμῆμένον, sanguinis 5, 5, 16 in sacrificio, sed hominum abs. ῥεῖθροις αἵματος τὸν αἰγιαλόν. Φοινιχθῆναι 4, 9, 17. post cae

Jem, it. 5, 4, 10, 4, 4, 7. 7, 2, 14. sed Φθειρόντες ἀλλήλους, ἐμφυλίῳ αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν 1, 15, 5. †† τοῦ ποταμοῦ ποτὸν, αἷματι καὶ Φόνους μεμιασμένον 8, 5, 17. tum trop. de caede, τῆς Οὐλοχρηματίας - μέχρις αἵματος ἀΐξθεις 2, 6, 22. post difertum Φόνου. †† μὴ μόνον ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ μιά- ναι τὰς δεξιὰς αἵματι 2, 5, 10, 2, 15, 16. cf. difertum Φόνου 2, 9, 11. — c. gen. perf. ἐκπείθειν τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, caedem 2, 6, 6. μάσσεσθαι, pass. propr. de re, δεικνύς τὴν χεῖρα ἡμαγμένην, cru- entiam, 7, 11, 10. cruentatam.

Ἰουλιανός, Aemilianus, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγεύμενος 5, 2, 2, 5.

Ἰνίας, Aeneas, Αἰνείου τοῦ Φουγός 1, 11, 9. Αἰνείαν, τὸν Ἀφρο- δίτης καὶ Ἀγχίσου, sc. υἱόν, 2, 3, 9.

Ἰεῖν, phys. de perf., c. acc. rei f. loci, τὴν Ἀικυλίαν, capere, 8, 5, 13. expugnare, occupare, it. εἶλον πόλιν 8, 6, 7. c. adu. ἐλ- πίζων, ῥῆτα αἰρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. Tum Pass. impropr. τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἰρεθῆναι, eligi, 7, 10, 12. c. praep. βασιλέας, τοὺς ὑπὸ συγκλήτου ἡρημένους, quos creasset, 8, 7, 6. †† sensu med., c. acc. rei, τοῦ στρατοῦ ταῦτα ἡρημένον, quum voluisset, 5, 5, 2. Denique Med. de perf. phys. c. acc. rei et praep. ὅπλα εἰς ὑμᾶς αἰροῦνται, capiunt, 7, 8, 7. sed trop. c. acc. perf. dupl. αἰροῦνται βασιλέα Ἀδοῦεντον, eligunt, 4, 14, 3. †† τὸν υἱόν αὐτοῦ στρατηγήσειτα εἶλοντο, dederunt 7, 9, 10. c. adu. ἐν οὕτως ἀρχοντα εἰλεσθε, optatis, 2, 13, 15. it. ἡροῦντο ἐκείνου μᾶλλον ἀρχοντα, optabant 3, 5, 5. c. acc. rei, στρατιωτῶν, τὸν ἐκεῖ βίον ἐλομένων, elegisse, 3, 4, 20. εἰ τὰ πα- ρόντα ἔλοιο, malueris, 7, 5, 12. supplicis μᾶλλον et τὰ πράγματα, ubi tamen procedat aeque elegeris, eligas. c. inf. et adu. ἐλεσθαι σε δεῖ σημερον, cōscesθαι λ. eligendum tibi est, 7, 5, 11. — Rursus pro velle f. cupere a) c. inf. οὔτε τὸ ἐμέτερον γεν- ναῖον ὑποσηῆναι αἰρήσονται, neque - optaturos, 2, 10, 17. b) c. acc. rei, οὐχ ἐλόμενοι πόλεμον μάταιον, cum nollent suscipere, 8, 8, 19. c. adu. ἐλόμενος μᾶλλον τὸν μέλλοντα κίνδυνον, ἢ τὸν πα- ρόντα, eligens potius, 7, 5, 18. propr. volens magis f. potius, i. malens. c. inf. simul, ἐλομένη πάντα κίνδυνον αναρρίψαι μάλ- λον, ἢ ἰδιωτεύειν; praeroptans - potius, 5, 3, 23.

Ἰεῖν, phys., de perf., c. acc. rei, τὰ σημεῖα ἀραντες, signis sub- latis, 2, 6, 17. milites, qui vexilla tollebant, euellabant e terra, vt, tenentes manibus, affigerent imagines imperatoris. † τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἰρουσι, auferunt, 3, 9, 20. hostes milites. † de animante, c. praep. et acc. perf., τὸν ἵππον εἰς ὕψος ἀραντα τὸν Σεβήρον, sublimem tollendo, 2, 9, 7. †† c. praep. sola, ὁ Μάξιμος ἀπὸ τῆς Ῥαβέννης ἀρας, profectus, 8, 7, 1. Sed impropr. de fortuna, c. praep., ἐκ τῆς ἐσχάτης εὐτε- λείας εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἀραι, sc. αὐτὸν, tollere, 1, 13, 12. eue- here, tribuere honores, opp. sq. καὶ πάλιν ῥίψαι. Tum Pass., phys., de re, c. praep. οὔτε τί ἄλλο τῶν βασιλικῶν συμβόλων εἰς ὕψος ἀρθῆναι - εἶσας, attolli, 2, 5, 5. a militibus vexilla, vt vel imago imperatoris affigeretur, vel vexilla praeferrerentur cum affixa imagine. ὡς σωρούς πτωμάτων εἰς ὕψ. ἀρθ. vt attollerentur 4, 15, 13. κλίνης εἰς ὕψ. ἀρθειςθης, alte eleuato 4, 2, 3. — c. dat. perf. et c. al. praep. βήματος αὐτῷ εἰς ὕψ. ἀρθέντος ἐν μέ- σῳ τῷ σὺ σπέδῳ, cum erectum fuisset, 1, 5, 4. † illis εἰς ὕψ. intellectis, βήματος, αὐτῷ ἀρθέντος. suggestum sibi erectum, 2, 10, 2. ἐπὰν μέγιστον χῶμα ἀρθῇ τῶν ἀρωμάτων, aggestus est, 4, 2, 18. in aedicula consecrat. imperat. Sed impropr., de perf.,

- τὸν ἀρδέντα - πάλιν ῥίψαι, sublatum, 1, 15, 12. euectum fortuna, honoribus affectum. c. abl. rei, ἀρδεις ταῖς ἐλπίσιν erectus spe, 3, 12, 16. impulsus, it. 2, 6, 16. c. adu. et acc. rei, κατὰ oppresso, οὕτω ἀρδεις τὴν γνώμην, sublatis animis, 9, 9. sq. ἐλπίζων. c. praep. ἤρθη εἰς μειζόνων πραγμάτων ἐλπίδι erectus fuit ad maiora speranda, 2, 13, 1. suscepit spem, maior res aggrediendi et exsequendi. †† de re, εἰς δόξαν ἤρθη ἂν πράξις αὐτοῦ, ad gloriam euasisset, 7, 3, 1. gloriam, laudem consequi, laudari, celebrari. Med., phys., de perf., c. acc. rei, ἀραμένους τὰ ὄπλα, sublatis armis, 6, 8, 15. cubantia, stantia alicubi, in solo, saltem ad pedes, capere ac tollere manibus in humeros; sic et τὴν κλίνην ἀράμενοι - κατακομίζουσι, lectulos portantes deferunt 4, 2, 8. γυμνὸν σκευὸς ἀράμενοι τὸ ἕδωρ, ὀρωσιν, sublata aqua, 6, 7, 16. tollere in manus. c. acc. perf. ἀράμενοι τὸν Γορδιανὸν, Καίσαρα ἔντα, tollentes, 8, 8, 1. milites in humeros, manus, clypeum. †† c. praep. et gen. loci diserto, αὐτὸ, τὸ παιδίον, ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὤμων, tollent humeris, 7, 10, 15. sed de equo, c. eadem praep. et dat. loci ἀράμενοι ἐπὶ τοῖς νώτοις, Φέρειν, cum sustulisset in dorsum, 2, 7. improp., de perf., c. acc. rei, ἵνα δόξαν ἀρηται, auferre 1, 9, 12. βουλόμενος δόξαν ἀρασθαι, gloriam sibi parare, 3, 9, δόξης κλέος ἀράμενοι, adepti, 4, 14, 18. Sed alio sensu, πάλμον ἀρασθαι, suscipere, 7, 10, 3. c. adu. Φανεράν ἐυδὸς προαὐτὸν ἐχθρῶν ἀρασθαι - παρητήτατο, cum ipso inimicitias gerere, 3, 5, 6. exercere; sq. ἐγγεῖναι.
- ἀίρεσις, trop. c. inf. σοὶ πρόκειται, optio 3, 11, 11. †† c. gen. rei εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς αἰτίας αἵρεσιν, conditionem 6, 1, αἰσθάνεσθαι, f. αἰσθείσθαι, med. trop. f. phys. de perf., c. in ἑὺν καιρὸς ἐμοί, αἰσθείσθαι, - κατατεθείσθαι λ. vt ego sentiam, 1, 4, 7. cognoscere. phys. c. gen. rei ὁ δῆμος, αἰσθόμενος τῆς γνώμης τῶν στραιωτῶν, sentiens animum, 2, 7, 4. videro, audiendo. simul cum formula adu. ἵν' ἐπὶ πλείον, ὧν προσχευσιν, αἰσθοῖντο, vt diutius dolorem sentirent, 8, 8, 14. pro τεύτων, ἅ λ., animo et corpore. c. acc. rei αἰσθόμενοι κατατελιφὸς πάθος, percepto malo, 1, 12, 16. auribus et oculis.
- αἰσθήσις, sensus, actio f. perpessio animi, c. gen. rei, ἐμὲ ταῦτ' ἐπιμῆς αἰσθήσει ἐκπλήττει, honoris sensu, 2, 3, 13. cogitatione conscientia. †† instrumentum sensuum, τὴν εὐωδίαν ἐμπιμπλάσαι τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus sensuum, 1, 12, 5. praecipue narium et aurium, cf. §. pr.
- αἰσῖος, de re, τὰ ἱερὰ αἰσῖα ἀπαγγελλόντων, sacra auspiciata, 8, 17. fausta, felicia.
- αἰσχίος, de re, αἰσχίσιον σχήματι, turpissimo habitu, 1, 15, 12. de Commodo gladiatore, physice, aut moraliter, sed post sensu in his pro neut., pro subst., per ellips. ἔργων subl. τῶν αἰσχίσιων ὑποκρίται, turpissima imitantes mimi, 1, 15, 10. rerum obscenarum, it. 1, 6, 2. 3, 13, 15.
- αἰσχίως, trop. ὑβρισθεῖν, turpi contumelia afficeretur, 3, 4, 12. foedissime.
- αἰσχροῦ, de re, moraliter, αἰσχροῦ βλασφημίας, foeda, 4, 12, 3. αἰσχρὰν ἐπιθυμίαν 2, 6, 21. 6, 1, 12. αἰσχροῖς ἡδοναῖς ob turpe 2, 7, 4. c. adiuncto αἰσχροῦ καὶ ἀπρεποῦς διαβελῆς, turpi, 2, 6, 18. Neutr. αἰσχροῦ τελεῖ (βίου) foedum, 5, 4, 24. αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι, foed. 1, 17, 27. αἰσχροῦ ἔργων, turp. 1, 17, 3. opp. σεμνοῦς ἐπόπτας, c. adiuncto, αἰσχροῦ καὶ ἀπρεπῶν βασ.

λαΐσιν ἔργων, foed. 5, 7, 9. †† pro subst. ἐπ' αἰσχροῦ τινι εὐδοκίμῃσας, turpitudine, 5, 7, 14. per ellipl. subst. ἔργῳ ἢ πράγματι.

σχροῦς, moral., ἐρριμμένην ἀρχὴν, turpiter, 2, 8, 3. ἀρχὴν ὠνησαμένους 2, 10, 8. ἐλοφουρέμενος - ἐφονεύθη 2, 12, 12. c. adiuncto, αἰ. καὶ ἀτίμως ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάσασθε τὴν ἀρχὴν 2, 13, 12. αἰ. καὶ ἐφουβρίως ἐαλωκίας (σοφίσματι, Praetoriani) ib. 20. σχύνη, pass. c. adiuncto, μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ἕβρεως, ignominia, 8, 8, 14. cohaer. c. v. pr. aut Isq.

εἶν, propr. de perf. c. acc. rei, ἤτουν τὸ ἀγαλλμα, petebant, 1, 11, 9. legati, oppressi. acc. perf. αὐτοῦς, vt in Isq. locis; ἤτησε γραμματεῖον, petit 3, 11, 18. τριῶν ἡμερῶν ἀνεστὶν αἰτήσαντες, trium dierum petito spatio, 7, 4, 6. † ἐπέσχετο ἐνάσω στρατιωτῆ τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μήτε αἰτῆσαι, μήτε λήψεσθαι, προσεδόκησαν, petituros 2, 6, 15. Sed c. acc. perf. συμμαχοῦς αἰτῶν, petens 3, 1, 4. † c. praep. τὸν Κλέανδρον εἰς θάνατον ἤτουν, deposebant 1, 12, 11. τὸν ἐπαρχον πρὸς ἀναίρεσιν 6, 9, 8. Tum Pass. de re, πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, quae petebantur, 1, 6, 26. pecuniae a Germanis, hostibus, in pacis conditionibus, a Commodo, per dupl. ellipl. ὑπ' αὐτῶν et πρὸς αὐτοῦ.

αἰτία, sensu vulg., moral. causa, c. gen. rei, αὐτῆ πρώτῃ καὶ μεγίστῃ αἰτ. αἰτῶ μίσους ἐγένετο 1, 8, 14. ἡ αἰτ. τοῦ μίσους τοιαύδε τις ἦν 4, 9, 3. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πᾶσιν ἀνθρώποις θάνατον αἰτ. 2, 2, 14. διττὴν λέγουσι τῆς τοιαύτης προαιρέσεως τὴν αἰτίαν 3, 2, 3. † μηδεμίαν εὐλογίαν παρεσχημένον αἰτίαν 3, 5, 6. sc. αὐτοῦ, τοῦ πολέμου. At c. adiuncto εἰ τις τὴν αἰτ. αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξετάζοι 4, 5, 5. Tum per plur. ὁμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς ἐρήμης 1, 6, 8. πυρθάνεσθαι τὰς αἰτ. τῆς ἀλόγου ἐρημ. 2, 5, 8. τῶν δεινῶν τὰς αἰτ. εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες 1, 12, 11. 1, 14, 13. abf. τοιαῦται τινες αἰτ. εἰς ὠμότητα ἠμόνησαν λ. 7, 1, 25. αἰτ. τοιαῦται, οὐ τι γὰρ ἀλογοί, εἰς μίσος παράβουον 7, 4, 1. Per praep. c. verbis, ὡς πλείους μέρος διὰ τοιαύτας αἰτ. ἀπόλλυσσαι 3, 9, 11. it. ἐξ αἰτ. τοιαύτης θρησκευοῦσι τὴν θεὸν 1, 11, 1. 1, 12, 7. ἐς ἀπίσασιν ὤρηθησαν ἐξ αἰτ. τοιαύδε 7, 4, 2. it. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις ὠργίζετο 7, 10, 2.

†† ambigue, pro causa, an crimen ἢ culpa, per loca Isq. ἐν ταύτῃ τῆς αἰτ. ὑπὴργατάκτου 2, 7, 4. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυσε τὸ φιλοχρημάτου ἐξ ἀδικίας φόνου, ἐν τῆς τυχοῦσης αἰτίας 3, 8, 14. τοῖς ἐφ' οἷσιν δὴ καθεῖρχθέντας αἰτίαις causis 1, 10, 4. ἐπὶ βραχυτάταις, ἢ οὐδ' ὕψισταις αἰτ. ἀνηροῦντο 4, 6, 5. it. ἀπέκτεινεν αἰτίαν ἐπαγαγῶν, ὡς θαυροσύνη 4, 6, 6. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτ. crimina 3, 8, 13. ἀπέκτεινεν αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, causas 3, 7, 11. Sed aperte pro culpa, delictum, τιῶν μεγίσταις αἰτ. ὑποπεσόντων crimina 6, 1, 15. †† c. v. εἶχειν 1) eodem sensu, non modo c. praep. τὸν Ἀλέξανδρον εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. incusabant, 6, 7, 8. sed et c. gen. rei, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν (αὐτῆ. Vestalis) crimen stupri sustinebat, 1, 11, 12. stupri accusabatur, — 2) vulgari sensu, pro causa, c. gen. rei etiam, οὐδεμίαν αἰτ. ἔχθρας, οὔτε μίσους, ἔχων 7, 1, 25. εἰ τις βραχέϊαν αἰτ. εἶχε μίσους πρὸς τινὰ 7, 7, 7. οὐχ οὕτως εὐλόγους εἶχομεν αἰτίας ἔχθρας, ὡς ἀναγκαίας, 3, 6, 10. †† oppresso illo gen. rei ἢ formula syn. τότε δοσιῶν καὶ εὐλόγοις εἶχειν αἰτίας 3, 8, 6. scil. e pr. εἰς τὸ μὴ φεῖδεσθαι αὐτῶν ἢ εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ἢ αὐτοῦ, τοῦ μὴ φεῖδ. λ. Proprie quidem est fem. adi. illius mox αἰτίος.

αἰτιάσθαι, phys. med. de perf. c. acc. perf. ἤτιατο τὴν μητέρα, ὄρων λ. incusabat, 6, 1, 16. c. praep. αὐτὴν αἰτιώμενος ἐφ' οἷς

- βοίζετε, accusans, 6, 1, 20. c. coni. aít. (αὐτῶν,) ὅτι λ. inculsans, cui d 6, 9, 12. † simul c. acc. particip. τὸν εἶδον ἡτιᾶτα, ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα, inculsabat, quod 3, 12, 8. τοὺς συζητιώτας ἤτ., ὡς - ταῦτα τεταλμηκότας, culpabat, tanquam - haec aulos, 6, 9, 2.
- αἰτίος, moral. de persf., c. gen. rei, τοῦ τοιοῦτου θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ, sc. ἦν ἢ ἐγένετο, causa, 2, 2, 12. ὀλέθρου ποῖς μὲν αἰτίου ἢ ὅθι γεγευότα, ἡμῶν δὲ ἐσόμενοι λ. qui fuit - auctor, 1, 13, 6. τεθνημέναι τὸν τῆς ἐχθρας αἰτ. 4, 13, 16. per plur. τοὺς αἰτίους εἰσεως καὶ θροῦβου, συλλαμβανέσθαι 5, 8, 15. (αὐτοῦς) αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι 6, 9, 8. † oppresso gen. rei, ἢ pronom. demonstr. τούτου ἢ τούτων, in his locis, αἰτίου οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἐαυτῷ γεγενῆσθαι 5, 5, 2. οὐ γὰρ αὐτοῦς αἰτίους γεγ., ἀλλ' ἄλλους 3, 3, 5. e. Tum Neutr. pro subst., de re, c. gen. rei, in bonam aequae, ac malam, partem, οὐκ ἔδει τὸ τῆς παρουσίας τύχης αἰτίου, causam, 7, 5, 10. ὃ περ αὐταῖς γέγονεν ἀπώλειας αἰτίου 8, 8, 9. †† c. adiuncto, ταῦτο ἀρχηγόν καὶ αἰτίον ἀπρεποῦς καταστάσεως ἐγένετο 2, 6, 22. ††† sq. inf. ὃ περ - αἰτίου, ἐγεν., μαχιμώτερα - γενέσθαι λ. 3, 4, 18.
- αἰφνίδιος, physf. de re, Bg. ubique repentinus, et semper in finitione masc. c. subst. fem., τῆς αἰφνίδιου ὀρμῆς 1, 6, 8. ἔδοξ' 7, 8, 25. τῇ αἰφνίδιῳ ἐπιδημία 3, 14, 8. τὴν αἰφνίδιου μεταβολὴν, 2, 3, 3. † c. adiuncto τὴν αἰφνίδιου καὶ παρ' ἐλπίδα νομισθεῖσαν ἀγγελίαν 6, 2, 7. Sic et
- αἰφνίδιος, Bg. repente aut subito, c. verbis proxime stans, ante ea. καλέσας τοὺς φίλους 1, 6, 7. τετελευτήσοι 2, 1, 6. ὑμβρον καταφραγόντων 3, 3, 9. ἐκομίσθη γράμματα 6, 2, 2. συναρπασθέντας 7, 1, 20. ἀνῆρθεν ἰβ. 22. ἀνεῖσαντες τὰς πύλας 7, 11, 18. ἐξέθησαν γράμην 8, 8, 5. † τοὺς αἰφ. ἐπιβουλευόντας 7, 11, 7. ἐπιτεσάτας 3, 7, 13. post verba ἐπέλθων αἰφ τῷ Κομ. 1, 8, 12. ἐπιτεσεῖν αἰφ. 3, 5, 8. †† c. adiuncto e particip. μηδεὶς προφύλαττομένου, αἰφν. ἐπιτεσεῖν 1, 10, 14. αἰφ., οὐ προσδοκῶντος τοῦ δήμου, ἐπιφαίνονται ἄτλιςμένοι 1, 12, 12. † προσπεσόντες αἰφ. οὐ προσδοκῶντα παύσαντες Φουεύουσι 7, 4, 12. ubi dubium, utrum pertineat ad pr., an ad sqq. † longius a suo verbo distractum, αἰφ., οὐδεὶς προσδοκῶντος, - ἐπειρήλθου τοῖς βασιλείοις 2, 5, 3, 8, 3, 5. it. per duas §§. deinceps, αἰφ. - ἔδοξε λ. 8, 5, 19. i. et sq. §. i.
- αἰχμαλώτος, physf. passf., de persf., πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους 7, 2, 18. αἰχμαλώτους βασιλεῖς ἀτάγων, captivos, 1, 9, 16. † c. v. affini, φεβηθεῖς, μὴ - αἰχμαλώτος ληφθεῖς, nocartivus - factus, 5, 4, 12. ληφθέντες αἰχμαλῶτοι, capti bello, 7, 2, 3. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλῶτους ἔλαβον, captivos acciperunt, 3, 9, 9. λείαν καὶ αἰχμαλῶτους ταμπληθεῖς συλλαβάν, captivos secum auferens, 4, 11, 11. αἰχμαλῶτους πρὸς πρῶντας ἀποδοῦναι, χρήματά τε λ. captivos, 4, 15, 19. τοὺς αἰχ. καὶ τὰ χρήμ. ἀπολαβεῖν ἰβ. 20. † παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδοτοὺς καὶ ὡς περ αἰχμαλῶτους 5, 4, 17. †† extra bellum, σοφισματι ἐχρήσαστο, ὡς ἂν χειρωσάιτο καὶ αἰχμαλῶτους (αὐτοῦς) λάβοι, Severus Praetorianus, 2, 13, 2. ††† de re, si locus sanus, λείας αἰχμαλῶτους ἀτάγειν ἔχθραν 7, 3, 3. vbi Bg. inferta copula „praetas et captivos.“
- αἰχμή, propr., c. gen. rei ἢ instrumenti, φθάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ λ. cuspide, 1, 15, 12.

- μοφόρος, propr. de persf., ἀναμίξας τῇ πλήθει τῶν αἰχμοφόρων, affatorum, 1, 10, 14. i. q. pr. δορυφόρων.
- ουτων ἕξερν ἐπὶ πλείσιν αἰ. ἀπολαύσεις, temp. 1, 6, 14. Sic et εἰς, de re, in finit. masc. c. fem. subst. εὐνοίας πίσις αἰώνιος, empiterna. 8, 7, 18. αἰώνιον πίσι, aetern., 1, 6, 19. εἰρήνης ἰωνίου ἐλπίδι, sempit. 4, 11, 2. αἰώνιον ἔργων τὴν μνήμην τοῦ λευπηκότος, aet. 2, 3, 19. †† αἰωνίους αὐτάς, τὰς Σέας, ἐκάλουν, acculares ludos, 3, 8, 18.
- ορεῖν, physf., de persf., c. acc. rei et praep. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα, attollere (de milit.) 2, 6, 19. pass. improp., de persf. c. abl. rei, ματαίαις ἐλπίσι αἰωρούμενον, sublatum, 6, 2, 9. spe suspensum esse, i. teneri, spem habere, fore:
- οριος, propr. de re, ἀκαίρου παρήσσιας, intempestius, 1, 9, 14. ἀλυπτος, passf., de re, physf. ἀκαλυπτῷ τῇ κεφαλῇ ἄδοιπόρει, aperto, 3, 2, 22.
- ατασημαυτος, passf., de re, propr. ἵνα (τοῦτο) μὴ ἦ ἀκατασημαυτον 3, 11, 19. vt ne esset sine signatis litteris.
- ερδης, de re, c. adu., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς ἡγούμενοι ἀκερδῆς ἤδη, minus lucrosum, 6, 8, 9.
- ινδύνως, ἤλασαν εἰς ἀρχῆς μῆκος, sine periculo, 1, 4, 11.
- κίς, physf., c. gen. rei f. instrum., δάδες, ἐπὶ τῷ ἀκρω βελῶν ἀκίδας ἐχούσαι, cuspides, 8, 4, 30.
- κμάζειν, physf., de plantis, c. adu., πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀκμάζοντα, vigentia, 1, 7, 4. improp. tum de persf., c. acc. rei, pr. κατὰ opprēssa, νεανίσκου, τὴν ἡλικίαν ἀκμάζοντα 7, 6, 11. aetate vigentem. c. adu. simul ἀνδρες, τὴν ἡλικίαν ἐτε ἀκμάζοντες 2, 15, 7. opp. sq. πρεσβυτην καὶ ὑπὸ νόσου εὐοχλούμενον. — tum de rebus, de hominum aetate, νεότης ἀκμάζουσα, in flore constituta 1, 3, 3. ἡλικία ἀκμάζουσα, vivida, 6, 1, 11. αὐτὸν, ἀκμαζούσῃ τῇ ἡλικίᾳ, γενομένου παιδικὰ αὐτοῦ, florente, 3, 10, 11. † c. abl. modi f. aetatis, δυνάμιν ἄγων, γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, florentes, 7, 9, 7. tum de hominum animo, ορέξεις ἀκμαζούσας, vigentes, 6, 1, 12. de tempore, ἡμέρας ἀκμαζούσης, meridie ipso, 2, 5, 3. νοκτὸς - intempesta nocte, 2, 1, 12. ἀκμάζοντες Σέρους, adulta 5, 6, 15. it. — de segete, τῶν λήτων ἀκμαζόντων, adultis, 7, 2, 7. de vrbe, πόλις εὐδαιμονοῦσα καὶ ἀκμαζούσα, florens, 8, 6, 6. Aquileia. — c. abl. modi f. rei, πόλιν εὐδαιμόνα, πλήθει τῶ ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμαζουσαν, flor., 3, 1, 10. Byzantium. it. πόλις - πλήθει ἀνδρῶν τοῖστων ἀκμαζούσα, flor. 3, 9, 7. † c. praep. τὰς καθ' ἡμᾶς ἀκμαζούσας, πόλεις, flor. 3, 2, 16. de morbo et peste c. adu. οὐδὲν ἤττον ἢ νόσος ἐπὶ πλείσιν ἤκμασε, vixit, 1, 12, 6. † simul c. abl. loci, per pr. ἐν opprēssam, μάλισα τὸ πάθος τῇ πόλει ἤκμ. ib. 1.
- κμαίος, physf. de persf. c. acc. ellipt., ἦν τὴν ἡλικίαν, integer aevi 5, 5, 15. (i. q. 7, 6, 11.) abf. τοὺς ἀκμαιοτάτους (αὐτῶν) ἐπιλεξάμενος, vegetissimos 2, 14, 10. de milit.
- κμασης, de persf. νεανίαν τινα, γενναίον τε καὶ ἀκμασῆν, vegetum, 1, 17, 24.
- κμη, propr. c. gen. rei f. instrum. Φάσας τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀκμῆν, aciem, 1, 15, 12. βέλη, ὧν αἱ ἀκμαί ἦσαν μηχανοειδῆς, cuspides, ib. 11. i. q. ἀκίς. improp., in opp. οἱ μὲν πρεσβύτεροι, - οἱ δὲ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vige-

- tis 6, 3, 12. c. gen. rei, nominatim temporis s. aetatis huius
 man., πρὸς τῆς τῆς ἡλικίας ἀμῆ, florem, 1, 7, 8, 5, 3, 14. vige
 6, 5, 2. ἐν ἀμῆ τῆς ἡλ. γενόμενος, vigente aetate 6, 8, 2. i
 vig. aetatis constitutus.
- ἀκμῆς, physf. de persf., abf. του ὄθ' ἐαυτῶ στρατῶν ἀκμῆτα τηρήσα
 recentēs copias, 3, 7, 10. c. adiuncto στρατῶ, ἀκμῆτι τε ὄντι
 καὶ ἔξω μάχης γενομένη ib. 9.
- ἀκοή, impropr., de audiendi instrum., τὸ ὄνομα, ταῖς ἀκοαῖς ἀμ
 τῶ προσπεσεῖν, ad aures 4, 5, 3.
- ἀκοιῶνητος, passf., de re, c. praep. τὸ ἀκοιῶνητος ἐν ταῖς ἐξο
 σίας, incommunicabilis natura potestatis 8, 8, 7.
- ἀκόλαστος, trop. de re, c. subst. masc. ἀκολάστω βίῳ, proterua, 7
 8, 14. c. subst. fem. ἀκολάστων τυραννίδος, prot. 2, 1, 8. ἀκο
 λατοι σώματος ἡδοναί, flagitiosae, 1, 13, 15. c. adiuncto, ἀνε
 του καὶ ἀκόλαστον ἐξουσίαν, impunem, 2, 5, 2. de Praetorianis.
- ἀκολουθεῖν, physf. de persf. c. dat. persf., ἠκολούθησαν αὐτῶ βοηθῆ
 σοντες, secuti fuerant, 6, 7, 17. de re, c. adu., ραδίως, τῆ
 ζώης ἐξηρητημένης, ἢ καὶς ἠκολούθησον 1, 11, 15. passa est se mo
 veri ac duci, mota est et ducta, extracta et limo. † impropr
 τὰ ἀκολουθήσαντα ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προϋπάρχουσαν Φήμην ἐπισώ
 σατο, quae secuta sunt, 1, 14, 12. quae post euenerunt.
- ἀκολουσία, impropr., ἐκ πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὡς περ κατ' ἀκολουσίαν
 ἐπὶ τοῦτο ἐλθῶν, quasi continuata serie, 7, 5, 4. per gradus 8
 7, 10.
- ἀκουῶν, impropr. de re, c. acc. rei et adu. it. praep., τοιαῦτα
 αἰτίαι ἐτι μᾶλλον εἰς τραχύτητα ἠκόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίμου ψυχὴν
 acuerunt, 7, 1, 25. impellere.
- ἀκουῖτι, impropr., ἐνίκησαν, sine puluere, 3, 6, 14. c. adiu
 cto, εἰληθεῖ ραδίως καὶ ἀκουῖτι γε ἐαλώκατε, sine negotio, 2, 13
 10. ἀκαιμῶτι καὶ ἀκ. τοσαῦτα κατορθωκότα, sine pulu. 2, 14, 2
 i. q. 2, 15, 8. ἀνευ μάχης καὶ κινδύνου.
- ἀκουτίζειν, physf. c. syn. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, κα
 Μαυρουσίων οἱ ἀκουτίζειν ἄριστοι, in iaculando, 1, 15, 4. ἐμελει
 αὐτῶ ἀκουτίζοντι καὶ τοξέοντι μὴ πταίειν, iaculum mittere, ib. 3
 — simul c. adu. τῶν Μαυρουσίων πόρρωθεν ἀκουτίζοντων, sq. τῶν
 τε τοξοτῶν πόρρ. τοξέοντων iacular. 6, 7, 18. simul c. praep
 ἀκωθεν καὶ ἐξ ἀσφαλοῦς ἀκουτίζων, tela iaciens, 1, 15, 5. sq. εὐτο
 ξίας δεξιῶν λ. cf. §. 7. 8. 11. 13.
- ἀκόντιον, physf. de Commodo, οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἤλθι
 τὸ ἀκ. iaculum, 1, 15, 8. Φθάσας τῶ ἀκόντιῳ λ. ib. 12. οὐδέ τι
 εἶδεν ἀκόντιον δεύτερον, telum ib. 7. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκ.
 iac. ib. 13. ἰσαριθμοῖς ἀκόντιοις πάντας (λέοντας) ἀπέκτεινεν ib.
 — in bello, c. adiuncto ot gen. persf. τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια
 τῶν πολεμίων λ. 7, 2, 11.
- ἀκοντιστής, in bello, οἱ Νομάδες ἀκοντισταὶ εὐστοχοί, iaculatores, 7,
 9, 13. Μαυρουσίους ἀκοντιστὰς 3, 3, 5. c. opp. τοξέται 7, 2, 2. 5.
 8, 1, 5. sed opp. τῶν δελιτῶν. 7, 9, 18.
- ἀκίρρητος, passf. trop. de re, et subst. fem. c. adiuncto, τῆς ἀκίρρη
 σου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου προφῆς, infatiabilis, 2, 1, 7. Neutr.
 pro subst., c. gen. persf. et rei, μισοῦντες αὐτοῦ τὸ ἀκίρρητον τῆς
 τοῦ πλοῦτου ἐπιθυμίας, inexplebilem cupidit. 1, 12, 11. pro adi.
 et subst. αὐτοῦ τὴν ἀκίρρητον τοῦ πλ. ἐπιθυμίαν.
- ἀκούειν, propr., abf. οἱ ἡν ὑμᾶς ἀκούοντας εὐφραίνειν, audienti
 bus 6, 3, 5. c. con. ὡς ἀκούετε, auditis 2, 10, 8. c. acc. rei
 εὐφρατα καὶ ἀσπαζά ἀκούειν, se audire 3, 11, 18. τοῦ στρατοῦ τὴν

δύναμιν καὶ τὸ πλήθος ἀκούων 2, 11, 12. ταῦτα ἀκούσας 3, 11, 17.
 ἢ περ ἀκούσαντες, cum audiissent 3, 3, 21. τοσοῦτον χρημάτων
 πλήθος - 4, 4, 19. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀκούειν τὰ γενόμενα,
 ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχῃσι, 7, 2, 15. † in contracta oratione et c.
 nominatiuo particip. f. adu. ὡν ἀκούει παρῶν. ἀπομιμνήσκοντες
 illorum, quae coram audit, 1, 4, 14. p. τούτων. ἃ ἀκ. εἰ τι
 καινὸν ὡν ἀκούοιτε 6, 3, 6. † ἀσμένως ταῦτα ἀκούσας 3, 14, 3.
 pro praefectam ab aliis epistolam. aut. post lectam a se ipso,
 pro cognoscere, videre. †† δις Θόρας ἤκουσαν (ταῦτα) 5, 5,
 2. †† οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες τὴν Ἰταλῶν χώραν
 μόλις ἀκούοισι, de Italiae regione inaudiant 6, 7, 10. ali-
 quid de Italia audiunt. in opp., c. praep. ἃ μετὰ τὴν Μάρ-
 κου τελευταίῃ παρὰ πάντα τὸν ἰμαίτου βίον εἶδόν τε καὶ ἤκουσα 1, 2,
 10. †† c. acc. perl. participii, pro inf., et quidem particip.
 praef. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρῶντα 2, 12, 4. 4, 12, 4. vbi tamen
 et h. particip. aor. ἀμειψόμενον, quale et 3, 14, 8. δύναμιν
 ἀκούσαντες - ἀθροισθεῖσαν. at c. particip. fut. ἐπιτέτω ἢ οἱ αὐτὸν
 ἐπισπόμενον ἤκουον 2, 12, 7. ††† c. praef. f. fut. inf. diferto
 ἀκούοντες, ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θέας) 3, 8, 13. Tum Pass.,
 de re. in opp. κείσθαι μᾶλλον ἐβόλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀκούε-
 σθαι 4, 4, 16. c. adu. ἕρο Φόνος, ἐυθέως ἀκουσθεῖς, ἡμερίση-
 ται, simul atque audiatur, 4, 5, 3. statim cum audita est. —
 de persf. ἀποκρινόμενος. ὡς μὴδ' ἀκούεσθαι πολλάκις, exaudiretur,
 5, 2, 7. propter submissam vocem. † cum nominatiuo fut.
 particip. (pro inf.) πρότερον ὡς οἱ τοῖς ἐκείσε παρῶν, ἢ ἀφιζόμε-
 νος ἤκουσθη, quam aduenturus intelligeretur, 2, 11, 5. sic
 aor. ἵνα ὀφθῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκουσθῇ τὴν βασιλείαν
 παραλαβάν, quam intelligeretur imperium suscepisse, 3, 11, 20.
 — Denique Med., in opp. c. acc. rei et adu. θεασόμενοι, ἃ μὴ
 πρότερον μῆτε ἐμράμεσαν, μῆτε ἠκηκόεσαν, fando audierant, 1,
 15, 7. ὄρων τι ἢ ἀκουσόμενος προστρέχει 4, 15, 11.
 κούσμα, physf. de persf., c. opp., πάν, ὃ περ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἔσχε
 θέαμα ἢ ἀκουσμα, διεφθεῖρετο, iucundum - auditu, 4, 6, 4. —
 it. forsan in his θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι 1, 6,
 3. διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείων τὸν δῆμον ἐυφραί-
 νειν acroamatis 5, 6, 14. in circo et theatri.
 ἀκρας, physf. c. gen. rei f. loci, ἢν πόλις ἐπ' ἀκρας ὑψηλοτάτης
 ὄρους, cacumine, 3, 9, 7. † ἐλπίζοντες, κατελήφθαι τὸς ἀκρας
 (αὐτῶν, τῶν Ἄλπεων) summa iuga, 8, 1, 15. haud dubie fem.
 adi. ἀκρος, per ellipsf. subst. μέρος, etc.
 ἀκρασία, trop. c. adu. ἀπὸ τῆς ἀγαν ἀπρασίας καινὰς ἡδονὰς ἐθρᾶτο,
 intemperantia, 1, 3, 5. c. gen. rei f. persf. οὔτε χρημάτων πλή-
 θος οὐδὲν ἀιταρκες πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν, incontinentia, 1,
 4, 10.
 ἀκράτητος, passf. de re, trop. c. subst. fem. πλούτου ἀκράτητῳ ἐπι-
 θυμία, impotente, 1, 8, 4. immodica.
 ἀκριβεία, c. gen. rei, μετὰ πάσης ἀληθοῦς ἀκριβείας ἰσχυρίαν ἡθροισα,
 religione, 1, 1, 4. diligentia, cura, accuratio.
 ἀκριβής, de re, Neutr. pro subst. c. gen. rei, τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξ-
 τάσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. i. q. pr. ἢ ἀκρ. † c. praep.
 aut abl. ἢ συγκλητὸς συναλθοῦσα, πρὶν τὸ ἀκρ. εἶδέναι περὶ τοῦ Μάρ-
 ξιμίνου, certum, 7, 7, 4. † ἀκριβὲς εἰτεῖν, εὐράδιον 7, 1, 19.
 — pro adi. ἀκριβεστέρας ἐξετάσεως γενομένης, accuratiore, 1, 8,
 17. tum neutr. p. adu. Θῆσας, ἀκριβεστέρον κατ' αὐτὸν ἐπισκεψέ-
 σθαι τὸ πρακτέον, diligentius, 1, 6, 21.

- ἀκριβοῦν, de perf. c. acc. rei, εἰ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, peritissimi
 nis sagittariae, 1, 15, 4. accurate scire, probe callere.
 τὰ Ῥωμαίων ἐν ἀκριβοῦσιν, qui res Romanas minus cognitae
 bent 1, 11, 14. non accurate sciunt, vel simpliciter nesciunt.
 ἀκριβῶς ἑμαυτὸν πέπεικα, plane 1, 5, 5.
 ἀκρίτος, pass., de perf., sensu forensi, μήτε ἀκρίτον τινα Φοινειθήσεσθαι
 ἢ δημευθήσεσθαι, indicta causa 2, 14, 7. indemnatum. sed
 re, εἰ τινα ἐκπέμπειν ἐπὶ Φόνον ἀκρίτον, ad occidendum indem-
 natum 3, 11, 19. ἀκρίτους Φόνους, caedes, indicta causa pau-
 tas 1, 14, 13. sine iudicio f. iudiciali inquisitione f. cognitione
 — † Φόνων καὶ ἀμάρτητος, ἀκρίτων τὲ ἔργων ἀλλότριος, inius-
 factis, 6, 9, 16. †† extra forum, c. adiuncto, ταῖς - τῆς ἡ-
 ρανίδος ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς, infinitis, 2, 3, 2.
 ἀφειδέσι καὶ ἀκρ. ἀναλώμασι, immensis, 2, 7, 3.
 ἀκρίτως Φοινευθέντα, indemnatum occisum 6, 1, 16. sine iudicio
 etc.
 ἀκρόαμα, de perf. vel re, c. opp. ἢ περὶ τὰ θεάματα ἢ τὰ ἀκρο-
 ματα σπουδῆ αὐτῶν, acroasmata, 3, 10, 6. i. q. ἀκουσμα.
 ἀκρόασις, abf. θαρροῦντες, ὡς τὸ ἡδὺ τῆς ἀκρόασεως καρπώσονται
 auscultatio, 1, 1, 2. c. gen. perf. κατελθόντος τοῦ Κομμύου
 ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν τῶν ἀγωνιστῶν, ad audiendos actores (in theatr.)
 1, 9, 6.
 ἀκροβολισμοί, phys. abf. γεγονασίτινες, velitationes, 3, 7, 5. 1
 ves pugnae inter velites. c. adiuncto f. opp. συμβολαὶ καὶ
 ἐγίνοντο 3, 14, 18.
 ἀκρόπολις, propr., de urbe Roma, Capitolii, τῆς ἀκρόπόλεως καὶ
 τελημενής; arce, 3, 12, 15. ἐν ἀκρόπολει, arce summa, 7, 1,
 5. †† ἵσθι, ὡς περὶ εἰς ἑσχάρᾳ ἀκρόπόλεως ἐπιθήται τῇ ἀρχῇ, a
 ce, 1, 6, 8. ὡς περὶ εἰς ἀκρ. τοῖς τυραννίδος ἐργαῖς σχολάζει
 7, 1, 9.
 ἀκρος, phys. ἐπαφίσις τὰ βέλη κατ' ἀκρου τοῦ τραχήλου, in
 premium collum, 1, 15, 11. adi. vel p. neutr. τὸ ἀκρον, 1
 subst., per ellips. subst. μέρος; vt δάδες, ἐπὶ ἀκρῶ ἔχουσαι Β
 λῶν ἀκίδας, in extremo; 8, 4, 30. sed adi. πρόκειται αὐτῇ
 (ἢ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῳ πεδίῳ, extrema planitie, 8, 1, 8.
 ἀκρωτηριάζεσθαι, pass. phys. de perf., c. acc. rei, κατὰ oppressi-
 ᾶμπλειςον πλήθος τοῦ στρατοῦ - τὸ πρόσωπον ἠκρωτηριάζεται, τὸ
 χεῖρας, καὶ εἰ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, priuabatur, 8, 4, 20.
 laedi, pice calida effusa — sed modo c. praep. ἠκρωτηριάσθαι
 σαν οὐκ ὀλίγοι ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, fummis corporis partibus
 mutilati sunt 6, 6, 3.
 Ἀκυλῆα, Aquileia, 8, 2, 3. 6. vbi sq. descriptio amplior eiu-
 vrbis; 8, 3, 2. 8, 5, 13. 8, 6, 10. 8, 7, 1. 5. 7. 19.
 Ἀκυλήσιος, Aquileiensis, 8, 4, 4. 19. e. 26. 8, 5, 3. 7. 18. 8, 6, 3
 sq. 8, 7, 3.
 ἀκάλυτος, pass. de re, c. fem. subst., c. adiuncto ραδίᾳ ἢ εἰσδο-
 αὐτῇ καὶ ἀκάλυτος, licitus, 1, 13, 2. ἐξουσίαν αὐτοκράτορα κα-
 ἀκάλυτον, liberam, 1, 3, 3. non circumscriptam; κοινὴν κα-
 α. ἀμφοτέροις τὴν ἀπόλαυσιν ἔσσεσθαι, nec prohibitum, 4, 10
 10. non impediens, ungehindert f. unverwehrt.
 ἀκάλυτως, διάκοντες, citra impedimentum, 1, 12, 15. διαβα-
 τὸν Ταύρον, nullo prohibente, 3, 3, 13. 4, 11, 3. εἰς τέλος
 ἄσεις 3, 11, 13. εἰς ἄλγε λ. 3, 12, 1. 18. εἰς χεῖρο τὸ μίσος, licen-
 ter, 7, 7, 3. † c. adiuncto, sine copula, διέβησαν ἀκ., μη-
 δένος ἐμποδῶν γενομένου, libere, 8, 2, 1.

κων, de persf., abf. ἡδοναῖς καὶ ἄκων ἐδούλευεν, inuitus, 1, 17, 22. 3, 9, 17. ὃν αὐτὸς ἀκουτὰ κίεπεισεν, 1, 24. e. adiuncto, αὐτοὶ ἀκουτὸς τε καὶ ἀσχάλλουτος β, 1, 14. ἐπαγγέλλει ἄκων μὲν καὶ ἀσχάλλων τὴν ἔξδον, non fronte, β, 7, 11. ταῦτα ἐπράττετο ἀκουτὸς τε καὶ ἀναγκαζομένου αὐτοῦ, inu. β, 1, 22. † ἄκων μὲν καὶ μὴ βουλόμενος non fronte, τ, 8, 14. ἀκουτὰ καὶ οὐδὲν προσιότα, inu. 7, 1, 21. †† c. opp. εἰόντας τε καὶ ἀκουτες ὑπακούοιεν, velint, nolint, 3, 12, 15. †† ἀκουτες. (μὲν), ὅμως τὴς λοιποῦς ἐμμοῦστο, quamuis inu. 1, 7, 4, 4. ἀκουτες μὲν, ἔφερον δὲ, 8, 6, 2.

ἀλαβάστρου, propr. εἰς κάλτην ἀλαβάστρου λ. alabastru, 3, 15, 16. pro adi. c. substf.

ἀλαζονεία, moral. τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀλαζονείας, insolentiae, 3, 11, 6. †† βαρβόρου l. βαρβάρα φεζομενος ἀλαζονεία β, 3, 11. Sic et

ἀλαζονεῖσθαι, med. οἷτε ἦν αὐτῷ τὸσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο, quantas iactauerat, 2, 7, 3.

ἀλαζών, de persf. Οὔσει ἄν, gloriosus, 6, 2, 15.

Ἀλβανός, τὸ καλούμενον ὄρος Ἀλβανόν, Albannus, 8, 5, 20. prope Romam.

Ἀλβίνος, ἦρχεν αὐτῆς, (τῆς Βρετανίας) Albinus, 2, 15, 2. vbi et in sqq. rei. eius descriptio, cf. 3, 5, 3. 11. 13. 3, 6, 6. 11. 18. 3, 7, 1. 5. 7. 14. 3, 8, 8. 13.

ἀλγείν, de persf. c. praep. ἐπὶ et dat. rei, ἐπὶ βασιλείᾳ ἀποβολῆ, dolere, 4, 14, 8. 7, 1, 10. 7, 4, 6. simul c. adu. σφοδρῶς ἐπὶ τῇ λ. 4, 15, 4. πάντ' ἐπὶ τῇ λ. 7, 1, 21. simul c. particip. pro inf. λαϊδανότως ἠλγειν τὸν βασιλεῖα καθυχημένον 2, 7, 6.

ἀλγηδών, in rectione vrbis prioris, c. praep. κοινὴν εἶναι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῦσιν ἀλγηδόνᾳ, dolorem; 1, 5, 5.

ἀλεία, physf. piscatio; 3, 1, 11.

ἀλεκτρούων, propr. ἀλεκτρούωνων συμβολάς, gallinaeorum, 3, 10, 5. in deliciis Caracalli ac Getae.

Ἀλεξάνδρεια, Alexandria, ap. illum, Ciliciae, 3, 4, 6. coll. 3, 4, 4. 3, 13. 4, 8, 16. sed alia Aegypti certius 7, 6, 2. quam 4, 3, 15.

Ἀλεξάνδρεις, Alexandrinus, incola prioris vrbis Cil. τῶ τῶν Ἀλεξάνδρῶν πλῆθει 4, 8, 18.

Ἀλεξάνδρος, Alexander, ὁ Μακεδών 6, 2, 5. 1, 3, 6. † τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, Aegypti Alexandria 7, 6, 2. it. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, ab Alexandro conditae vrbis 4, 8, 16. periphrales, pro praeced. τὴν Ἀλεξάνδρῆαν, †† idem, imitatione expressus, ὁ Αὐτωλίος, (Caracalla) ἐταί κατῆλθεν εἰς Θράκην, Μακεδόνι γειτυῶσαν, εἰς τὴν Ἀλεξάνδρῳ ἦν 4, 8, 1. — Sed alius, imperator Rom, cognomine Senecus, Mamaeae fil. μετωνομάζεται ὁ Ἀλεξίανός, καὶ Ἀλεξάνδρος καλεῖται 5, 7, 5 sqq.

Ἀλεξιανός, Alexianus; l. l. et 5, 3, 7. ἄλιον, propr. c. acc. rei et abl. modi f. instruin. σίτον ἀλήσας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ, unico mōto 4, 7, 9. Caracalla, in caltris.

ἀλήθεια, veritas, a) historica, ὁσκη, τῆς ἀληθείας μίζου 1, 1, 3. — c. opp. ὡς τινες τῶν τότε ἐβόρσαν, οἱ πρὸς χάριν, ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες, ad fidem, 3, 7, 8. vere, vera. — b) vniuersa, ὑπερῆρον ἀπὸ ἔργον, εἰρεν τὴν ἀλ. 3, 12, 13. 4, 5, 8. † φῆμαι μίζου ἐπίδοστο, ἐξ ὑποψίας ἀληθείας 8, 5, 15. — c. opp. γνώση, ὅτι μὴ σκήψις, ἀλλ' ἀλήθεια προσεσι τοῖς

- λεχθεῖσιν, 2, I, 23. † c. gen. rei, κίζει μάλιχα, ὅσα ἐλέγχει τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀλ. 4, 9, 4. †† in ludo, κρύψαι τὴν ἀλ. I, 10, 4. i. q. sq. τὸν ὄντα, veram personam, verum hominem, in larvâ latentem.
- ἀληθεύειν, c. opp. εἴτε πλασάμενη, εἴτε καὶ ἀληθεύουσα, verum dicens, 5, 3, 18.
- ἀληθής, verus, a) historice, de re, c. subst. fem., in opp. ἢ τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένετο, εἴτε ἀληθῆς ὑπόρξασα, εἴτε συσκευασθεῖσα, 7, I, 18. b) moraliter, pro sincerus, abf. ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, vera I, 7, 5. c. opp. οὐκ ἐξ ἀληθοῦ μὲν διαθέσεως, προσποιήτω δὲ εὐνοία, 8, 7, 5. ἑμνοσίαν καὶ Φιλίαν ἐπίπλαστον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ 3, 15, 14. separatum, eodem sensu primo, Neutr., p. subst., line artic. μετὰ πάσης (τοῦ) ἀληθοῦς ἀκριβείας, veri, I, 1, 4. c. artic., oppreffa κατὰ praepr. p. adu. in opp. πάντας ἀγγεῖ, ὡς μὲν προσποιεῖτο, - τὸ δ' ἀληθές λ. genera, 13, 8, 13. vere. Plur., abf. πάντα τὰ λεγόμενα ἀληθῆ πιστεύσαντες εἶναι, vera 3, 4, 1. c. adiuncto, ἂ περὶ πάντα ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, certa, 2, 9, 4. c. artic. βασιλέως, ἢ, ἵνα τὰ ἀληθῆ λέγοιμι, ζητιώτων, verum, 4, 14, 8. c. opp. ὑποπτεύων αὐτούς, ὡς οὐ τὰ ἀληθῆ αὐτῶ, ἀλλὰ πρὸς κολασίαν, θεσπιζόντας, veritatem, 4, 12, 7. — —
- ἀληθῶς ἐφαντάσθη τισὶν, vere; 8, 3, 21. sq. opp.
- ἄλισκω, per tempora perf. et aor. sensu pass. phys. in bello, de re ac loco, c. adu. et abl. rei s. modi, τὸ Βυζάντιον, ὃ περὶ ἑάλου ὑπερον λιμῆ, captum, 3, 6, 18. de perf., in opp. τὸ πλῆθος τῶν ἐκατέρωθεν ἀνηχημένων, ἢ ἀλότων, captorum, 3, 7, 15. — c. praepr. Δαρεῖον ἀλῶναι ὑπὸ τῶν ἀριτύων, fuisse captum, 3, 4, 5. sed extra bellum, c. adu. et adiuncto εἰληθεῖς ῥαδίως, κακοκονίτι γε ἐάλωκατε, estis capti, (Praetoriani, a Senero circumuenti,) 2, 13, 10. αἰσχυρῶς καὶ ἐπιβρίδως ἐάλωκότες, capti ib. 20. e. c. abl. rei s. modi, ὑπέκον, σοφισματι ἐάλωκότες. ib. 20. i. sed abf. παρέσχεν αὐτῶ, ἀλῶναι, vt deprehendere tur, I, 8, 15. vel i. q. pr. συλληφθεῖς ὑπὸ τῶν σωματοφυλάκων capti, comprehendi. ††† sensu forenli, c. praepr. ἀλότα ἐπ' ἑάσει λ. reum seditionis, 3, 10, 11. deprehensum, convictum — Tum impropr., de affectibus, c. abl. talis generis s. rei ὁμοία ἐπιθυμία ἐάλωκαμεν, capti fumus, 1, 6, 12. ἀλότας πόσο τοῦ λ. captos, I, 12, 9. ἐρωτι τῆς κόρης ἐάλωκέναι, captum, 5, 6, 4. occupatum esse, sentire, habere. Sed †† pass. phys. in bello, de perf., c. adu. αἱ βάρβαροι - ῥᾶτα ἀλίσκονται, captiuntur, 4, 15, 9. †† de re, neutr. particip. c. artic. τῶν ἀλίσκωμένων κοινωνία, praedae, I, 10, 3. per ellips. subst. χρημάτων rerum captarum.
- ἀλκή, c. gen. perf. θαυμάζειν ἐς τὴν ἀλκὴν τῶν ὑπερον κατρηχηκότων, vires, 3, 1, 15. robur.
- ἀλλά, sensu vulg. a) solitarium, initio orationis aut responsionis, ὁ δὲ, Ἄλλ' αὐτὸς τε, εἶϕη, λ. atqui, 2, 3, 10. ὁ περὶ ἰδῶν Ἀντωνίνος, - Ἄλλὰ πρὸς δύο; εἶϕη, λ. 3, 12, 23. † in re ditu ad priora, post parenthesin, ὁ δὲ Ἰουλιανός, - ἀλλ' οὐδ' Ἰουλιανός λ. sed nec 2, 11, 17. † in oratione abrupta et in transitu ad alia subito, ἀλλὰ; τι λ. 2, 15, 15. † in transitu simplici, ἀλλ' οὐδ' λ. ib. 13. b) cum aliis, in relatione iactata, ἐπεβούλευς - ἀλλὰ λ. 5, 8, 7. at in relat. aperta, praeced. vel alia particula, vt εἰ καὶ - ἀλλ' at 2, 3, 4. in apodictico, p. attamen, s. tamen, - vel praesertim negativa quavis

in membris duobus, οὐ f. οὐκ - ἀλλὰ 2, 2, 12: 8, 3; 5. 7, 8: 6. οὐκ ἐτι - ἀλλὰ 1, 15, 18. - † οὐδὲ γὰρ - ἀλλ' οὐδ', immo, 1, 14, 14. - † μὴ - ἀλλὰ 4, 4, 5. - † οὐκ - ἀλ. sed potius; 2, 3, 12: οὐ - ἀλ. pro δὲ 2, 1, 18: 2, 6, 15. 1, 15, 8. † ἐλέγετο ἑρατιῶ- τῶν οὐκ ἔλιγους, ἀλλὰ τοὺς ἑσχωτάτους 7, 1, 16. pro ἀλλὰ καί, vel, ut οὐ - δὲ, pro non tam - quam potius. Porro pro ἀλλὰ καί, quod καί male obtrudunt vel viri docti vel Mss., praeced. neg. c. adv. μὴ μόνον ἢ ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις λ. 1, 3, 1. 3, 6, 22. - † ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς λ. 6, 8: 5. ubi diserte in pr. eadem ὁ. οὐ μόνον - ἀλλὰ καί λ. conf. οὐ μόνον - ἀλλὰ λ. 3, 4, 16. 6, 5, 9. 8, 2, 9. — Tum ibidem cum aliis particulis, vel propositum, ut πλὴν ἀλλὰ, quo de v. in πλὴν, vel praepositum, ex ordine elementari sic, A) ἀλλὰ γὰρ, at enim, sed enim, verum enim, it. enimvero, per figuram ἐκ παραλλήλου, ut nostratum *aber allein*, pro una qua adverb. v. c. sed, et pro meo ἀλλὰ, ab initio enunciationis, tamen μὲν praeced. ὁ. pr. μέχρι μὲν οὖν - ἀλλὰ γὰρ λ. verum enim vero, 1, 8, 5. - tum praeced. negat. qualibet, μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰεῖν· ἀλλὰ γὰρ λ. sed 1, 15, 17. μηδὲ τις - ἀπέστησαν. - ἀλ. γ. 8, 7, 18. †† praeced. eadem remotius, οὐ - ἀλ. γ. 7, 8, 9. ubi οὐ ὁ. 7. ††† interpositis aliis, remotius que μὲν praeced. τὸν μὲν οὖν - συντελοῦσιν ἀλλ' αὐτ' ἐκείνου γὰρ λ. verum enim, 2, 16. ubi μὲν praeced. ὁ. 14. - B) ἀλλ' ἢ, praeced. negat. at cum alia qua orationis parte, ut adv. οὐκ ἄλλως - ἐκθύμας μάχεται, ἀλλ' ἢ οἰόμενος, nisi quia putaret, 4, 15, 15. ††† cum pron. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μεριστάμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus rel. 3, 10, 12. nil aliud faciens, quam partiens f. quam ut partiretur f. nisi ut rel. ††† αἰτίου οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγενῆσθαι, sed 5, 5, 2. - C) ἀλλὰ καί, dupliciter positum, vel solitarium, h. e. non praeced. qua particula relativa; ab initio enunciationis, in transitu ad rem aliam, non illam semper maiorem maioris ve momenti; ap. Bg. *quoniam etiam* 1, 12, 4. etiam 6, 4, 14. - sed intra periodum ἡρεσκέ τε τῷ δήμῳ καὶ τοῖς στρατοπέδοις, ἀλλὰ καὶ τῇ συγκλήτῳ λ. immo 6, 1, 5. *atque etiam* 6, 3, 10. †† negat. οὐ μόνον oppressa in primo membro, οὐκ ἐτι ὁ δῆμος μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπεν, ἀλλὰ καί, vtrum *quoque*, 1, 14, 13. - ὡς μὴ τὰ ἀποσιναί, ἀ. κ. τοὺς ὑπαντιωμένους ἀνασρέφειν, ut non modo non accederet quisquam, sed et rel. 3, 11, 4. - vel praemissa negat., in una enunciatione, ὡς μηκέτι ληστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, sed 1, 10, 3. - denique praeced. negat. cum adv., οὐ μόνον - ἀλλὰ καί λ. verum etiam 1, 12, 14. sed et 2, 2, 18. 2, 10, 2. 3, 6, 6. it. μὴ μόνον - ἀλ. κ. λ. 2, 5, 10. 6, 7, 16. 6, 8, 3. D) ἀλλὰ μὴ, sed non. in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν παρατάττεσθαι, non autem, 6, 5, 19. δοκεῖν ὑπὸ θεῶν, ἀλ. μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νεκρῆσθαι, non vero, 8, 3, 21. E) ἀλλὰ μὲν, at vero, per figuram ἐκ παραλλήλου, pro simpl. adverb. ut supra ἀλλὰ γὰρ. initio orationis f. responsionis, Ἀλλὰ μὲν, ἔφη, λ. *atque*, 2, 1, 23. - F) ἀλλὰ μὲν καί, i. q. supra ἀλλὰ καί, ab initio enunciationis, *quoniam et*, 2, 4, 5. 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. — in media oratione, tamen in una enunciatione, *quoniam et*, 1, 14, 18. 6, 4, 13. — G) ἀλλ' ὅμως, extra periodum compositam, ab initio novae enunciationis, non praeced. relati- va, *attamen*, 2, 5, 13. - H) ἀλλ' εἰ, initio enunciationis, sed *haud*, 1, 17, 10. - at media in oratione, i. q. supra ἀλλὰ μὴ.

- c. opp. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. non vero 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 4, 13, 15. 6, 2, 13. sed Bg. per merum non 6, 6, 10. e. 8, 4, 28. - I) ἀλλ' οὖν, in periodi apodofi, εἰ καὶ - ἀλλ' οὖν, attamen, 2, 10, 5.
- ἀλλάσσειν f. ἀλλάττειν, trop. de perf., c. acc. rei, ἠλλάξε τῶν μηνῶν τὰ ὀνόματα, mutavit (Commodus, sq. explic.) 1, 14, 17. alia substituit.
- ἀλλήλων, genit., cum substant. μήτε τῆς ἀλλ. φωνῆς συνιέειν, nec vocem altero alterius intelligente, 4, 10, 12. c. verbis, ἐν διαίτη διαφέρουσιν ἀλλήλων ib. e. inter se. c. praep. ὑπὸ ἀλλήλων πατουμένοι, invicem, 5, 6, 22. - Dat. c. praep. de re, σκευὴ οἰνοφόρα, ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter se, 8, 4, 11. 8, 8, 7. 8, 6, 9. invicem ib. 17. ἀντικείμενα ἀλλ. τὰ στρατόπεδα, oppositi sibi exercitus, 4, 5, 13. - sed de perf. ἀλλήλοις ἐρίζοντες, inter se 3, 10, 5. e. de duobus, ut ἀλ. ἐπιβουλεύουσιν alter alteri, 4, 3, 10. - c. praep. τὰ ἐκείνων παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα 3, 2, 15. - Acc. c. subst. de re, ἐρίδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, inter se, ib. 13. - c. verbis, de perf. φθείροντες ἀλλήλους, se invicem, 1, 13, 5. 1, 16, 7. ὑπερίμνησον ἀλ. τῶν λ. alii aliis, 6, 8, 8. c. praep. ἐπ' ἀλλήλους ἠπείγοντο, adversum utrique contendebant, 3, 4, 8. - πρὸς ἀλλήλους φασιάζοντες, inter se, 3, 2, 14. 3, 13, 12. - † ἀφ' ἡμῶν φασιάζοντες ἡδὴ, πρὸς ἀλ. αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, inter se, 5, 2, 14. clam secum soli. - †† de re, ναυσίν, ὧν πρὸς ἀλλήλας συνδεθέντων, inter se, 6, 7, 13. - †† ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει 8, 4, 14. pro adi. mutius. - †† ἐφασίασαν πρὸς ἀλλ. Λαοδίκεια - Τίριοι 3, 3, 3. per synesin simul cum fem. et masc. dum i Λαοδ. lateat masc. incolae.
- ἀλλοδαπός, phys. de re f. loco, ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, in extera regione, 8, 7, 16. sc. γῆς f. χώρας, ut et in seqq. casibus fem. opp. ἐν τῇ Ῥώμῃ λ. ut opp. ἐν τοῖς οἰκείοις ib. 14. ἐν ἀλλοδαπῇ διατουμενοι, in peregrino solo, 5, 2, 13. εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ad extero 3, 4, 18. - ††† de aliis rebus, ζῶα σχήμασιν ἀλλοδαποῦ ἀπεικονήθη, aliena figura, 1, 14, 2. monstrosa, prodigiosa, non legitima nec propria nec naturalia et solita. - c. adiuncto ἀλλοδαπὸν ἢ πανταπασὶ βάρβαρον τὸ σχῆμα, peregrinus habitus, 5, 9. Elagabali sacerdotis vestitus Syrus f. Phoenicius, opp. πρὸς τὴν Ῥωμαίων εὐχλὴν.
- ἄλλος, masc. de perf., in relatione quadam, ἀλ. μὲν οὐδεὶς λ. alii 1, 13, 1. opp. sq. ἡ δὲ ἀδελφῆ λ. - † τῶν μὲν κινδύνων αὐτὸν μεθεξέουσιν, τὰ δὲ μεγίστα - τῆς νίκης ἄλλος καρπώσεται, 8, 3, 13. † αἰτίος οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ λ. 2, 2, 12. αἰτιον οὐκ ἄλλο ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. 5, 5, 2. - † ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον 4, 11. † ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ex alterius iussu, 8, 3, 15. opp. sq. ἐξ οἰκείας ἀνάγκης λ. - † ἄλλω μὲν ἂν τῷ θάρσος ἐνέβαλεν 3, 12. opp. sq. ἐμὲ δὲ λ., pro quo μὴδ' ἄλλω τινὶ πεισθεῖς, alteri 3, 5, 10. opp. praeced. - †† πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλου, τῷ ἄλλω ἐχθρὸν ἦν, alteri - alteri, 3, 10, 6. - ἐπειδὴ ἄλλον οἰεῖσθαι εὖρον 8, 8, 16. opp. praec. - †† per Lat. aliud sq., ὄρουφόροι ἀνθεσθήκεσαν παντὶ τῷ ἄλλω στρατῷ, reliquo, 5, 4, 16. it. in plur. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἀνθρώποι, caeteri, 2, 4, 7. opp. sq. it. reliqui, 5, 8, 1. οἱ μὲν ἄλλοι, caeteri, 1, 6, 10. 7, 11, οἱ μὲν ἄλ. πάντες 4, 3, 16. - † τοῖς τε ἄλλοις - καὶ νεανίσκους caeteros, 7, 4, 5. - † οἱ μαχόμενοι, κωλυόμενοι τοῖς ἄλ. ἐπιέν, ad reliquos, 4, 15, 14. hostes, utrinque oppositos, pro pr. ἀλλοῖς. - ὑμῖν μὲν, τοῖς δ' ἄλλ. πᾶσιν ἀνθρώποις, caeteris, 8, 7, 3. - τοὺς μὲν πρεσβυτέρους - τοὺς δ' ἄλλους πάντας, caeteros, 2,

3. τοὺς μὲν ἄλ. πάντας αὐτοῦ στρατηγούς - τὸν δὲ λ. caet. 3, 7, 11. — Sed in plur. pro vulg. Lat. alii, οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν σώζειν, aliena, 8, 3, 14. εἴ τι Σύλλα - ἢ ἄλλοις πέπρακται 3, 7, 18. οὐκ αὐτοῦς αἰτίους γεγενῆσθαι, ἀλλ' ἄλλους 8, 3, 5. Tum ling. masc. de re, οὐδέποτε σκοπὸν ἄλλον ἔσχευ, alium, 1, 15, 8. Commodus in feriendo, scil. ἢ ἐκείνου f. ἐκείνα, quae in pr. nominata, μέτωπον ἢ καρδίαν. it. plur. εἰς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, καὶ τοὺς ἄλλους νεῶς ἀνελεῖν, caeteris, 1, 7, 12.

— Porro Fem. de re, ἄλλης μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχου, ἢ λ. alia, 4, 2, 12. χλαμύδιον, ἢ τινα ἄλλην ἐσθῆτα 4, 12, 4. Sed διὰ τῆς ἄλλης Ἀσίας, caeteram, 4, 8, 15. μετὰ τῆς ἄλ. ἐπιμελείας, reliqua, 1, 2, 2. μ. τ. ἄλ. εὐδαιμονίας, caetera, 2, 11, 16. — it. de perf. πεζὴν δύναμιν ἄλλην 3, 1, 2. Tum plur. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρων αἰτίας 3, 8, 13. — sed τὰς ἄλ. ἐπιστολάς, caeteras, 4, 12, 14. 1q. opp. Dein Neutr. ἄλλῃ σοφίσματι, alio, 2, 13, 21. praeter prius.

ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγκώμιον, v. ante; οὐδὲ ἐπ' ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἦλθε τὸ αἰόντιον 1, 15, 8. quam in pr. 3. memoravit; οὐδὲ τις εἶδε τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. ib. 7. — † οὐδὲν ἄλλ', ἢ πένθους σχῆμα, δεῖξασα, 1, 13, 2. v. οὐδέν.

— †† c. gen. rei, προστίθῃσι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἡμισυ 4, 4, 17. aliud pensitatio dimidium, f. dimidium aliud, quam pendebatur ante. †† τὸ ἄλλο στρατιωτικὸν, caet. 8, 7, 20.

Denique plur., de re, †† ἔρη, οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales nulli, 2, 11, 16. πλείστα ἄλλα τῆς πόλεως μέρη 1, 14, 9. — †† εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alias, 1, 17, 23. alio tempore, per ellips. χρόνων f. καιρῶν. Sed λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὄσρακων. *7, 12, 11. al. vel reliqu., vt ἄλ. ἐθῶν, caeteris, 8, 7, 18. opp. praeced. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις, caeterae, 2, 10, 15.

τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα ἐπεβούλευσέ μοι, caetera, 4, 5, 7; †† τὰ μὲν ἄλλα ἰδιώτης, στρατιωτικὸς δὲ λ. caeteroquin, 4, 12, 1. τὰ ἄλλα μὴ Φαῦλος λ. alioquin, 3, 4, 15. p. adv., oppressa pr. κατὰ, Lat. caetera, it. caeterum.

ἄλλοτε, solitarium, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε, prius nunquam, 2, 10, 4. non alias, non unquam.

ἄλλότριος, propr. masc. de perf., quoad genus ac familiam, c. adiuncto et opp., μὴ δεῖν ξένον ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, 1q. ἄλλὰ τῷ ἀνεψιῷ, alienum, 5, 7, 4. non propinquum. sed Fem. de re, τὰ χρήματα, ὅσα ἤθροισε - ἐξ ἀλλοτρίων συμφορῶν, ex alienis calamitatibus, 4, 4, 18. aliorum, - Neutr. plur. παῖσαι τοῦτον τῆς ἀλλοτρίων ἐπιθυμίας. 6, 3, 11. oppresso gen. χρημάτων, ut Lat. aliena, i. alienae f. aliorum res. — Sed impropr., c. gen. rei, tum de perf. χάριτος ἀρεποῦς καὶ βίας ὠμῆς ἀλλότριος, alienus a - 2, 4, 5. remotus, liber, non utens, abstinens, non propensus, inimicus, perosus. — c. opp. φύων καὶ ὠμότητος, ἀκρίτων τε ἔργων, ἀλλότριος ἐγένετο 6, 9, 16. 1q. εἰς τε τὸ Φιλάνθροπον - ἐπιρρέπης. — tum de re, εἰ καὶ βασιλείας τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, aliena, 1, 15, 14. ἄπερ - σωφροσύνης στρατιωτικῆς - ἀλλότρια ἐνομιζέτο 3; 8, 9.

ἄλλοτρίως, impropr., de animo, διάκεινται πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, alieno animo sunt, 7, 8, 16. alienati sunt ab -, oderunt. — it. c. adiunctis, φύσει ἄλ. καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειντο 7, 10, 2.

ἄλλως, a) de causa, c. relato f. opp. οὐκ ἄλλως - ἀθύμως μάχεται, 1q. ἄλλ' ἢ οἰόμενος, haud alia de causa, nisi quia 4, 15, 15. — sed absf. εἰ τινες ἄλ. παρήσαν, aliud agentes, 4, 9, 13. alia de causa, spectandi gratia. — †† τὸ παιδίον, ἄλ. ἀθύρον, forte, 1,

- 17, 7. αὐτῶ, ἄλ. ἐξῶτι, sic forte, 2, 9, 7. de nulla certa causa, i. casu, fortuito. - b) de tempore, Lat. *alias*, vel Bg., c. verbis, abf. postpositum, μισῶν ἄλ. alioqui, 4, 13, 6. - vel praepos. cum relato f. opp. εἴτε ὁντως λ. εἴτε ἄλ. συσκευαζόμενος λ. 4, 12, 9. - it. c. adi. abf. καὶ φου ἄλ. νεανίαν, alioquin, 5, 7, 1. ἄλ. Φιλόδοξος ὢν 7, 5, 18. - sed cum particula quadam, et in opp. ἄλλως μὲν μισοῦντες αὐτόν, sq. τότε δὲ καὶ ἡγεύμενοι, alioquin etiam, 5, 8, 16. - †† simul c. adv. ἄλ. μὲν τὸ ἦθος πρότερον χρηστὸς ὢν, sq. ἀγαυαυτήσας δὲ τότε λ. alioqui, 3, 3, 5. it. cum alia particula praemissa, καὶ ἄλ. μὲν ὄντα χαῖνον, sq. τότε δὲ καὶ πιεθεύσαντα, alioquin etiam, 2, 15, 4. - ††† sic tamen abf. γουὴ καὶ ἄλ. ἐντροχῆς, alioquin etiam, 5, 8, 7, 6, 8, 9. - ††† simul c. abl. rei f. modi, Φύσει μὲν καὶ Φιλόδοξος ἄλ. ὑπάρχων, alioquin etiam; 3, 14, 5, 8, 3, 16. - denique c) de modo f. conditione, c. relato, οὐτε γὰρ τις αὐτῶ - ἄλλως προσήκει, εἰ μὴ λ. temere adibat, 3, 5, 11. aliter, alio modo. - οὐδὲ γὰρ ἄλλως - ὁδὸν εὐτρεπῆ - ἐσεσθαι, μὴ τῆς - πόλεως - καθαιρεθείσης, aliter, 8, 4, 4.
- ἄλογος, de re, masc. sexu c. subst. fem., κίνησις, infanus, 2, 6, 2. prae luctu et ira, ob Pertinacem occisum, amens, magnus. — ἀλόγῳ ὄρμῃ, caeco, 2, 5, 3. vesano, 8, 8, 6. utrinque de Praetorian., prae ira. - ††† παῖσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὄρμῆς, caeco, 2, 5, 7. c. formula adv., nisi eis τ. π. perinet ad subst. †† ἀλόγου ἐλπίδος, inani, 2, 8, 3. c. negat. αἰτίαι τοιαῦται, οὐ τι γὰρ ἄλογοι, minime improbabiles, 7, 4, 1. nullo modo sane improb. f. leves, i. valde probabiles, idoneae, graves.
- ἀλόγως εἰς τιμὰς προαχθέντας, temere, 6, 1, 7. sine idonea causa, inconsiderate, imprudenter, sine merito, dotibus et notitiis necessariis.
- ἀλουργῆς, physf. de re et vestitu eo que imperatorio, c. subst. tum fem. χλαμύδα, ἣν ἔφερον ἀλουργῆ, purpureum, 4, 3, 21. - c. adiuncto, ἀλουργεῖς καὶ χρυσοῦφεις ἐσθῆτας 1, 14, 16. - tum masc. χιτῶνας χρυσοῦ καὶ ἀλουργεῖς 5, 3, 12.
- αἱ Ἄλπει, Alpes, 8, 1, 8. sed descriptae ib. 12, et 2, 11, 15. sq. τὸ ἄλπος, physf. τὸ χωρίον, μεγίστοις κατάσκιον θασηφόροις ἄλπεσιν, lauretis, 1, 12, 3. laurigeris nemoribus, lucis.
- Ἄλτινον, oppid. Ital. τὰς λίμνας μεταξὺ Ἄλτινου λ. Altinum, 8, 6, 11.
- ἄλωσις, improp. c. gen. rei f. loci, οἷν ἂν εὐροὶ τοσαύτας πόλεων ἄλώσεις, expugnationes, 1, 1, 5.
- ἄμα, c. abl. A) perf. in notione societatis f. comitatus, in univ. c. artic. Ἀγωνῖνος ἄμα τῇ μητρὶ κατέστρεψεν, simul matre, 5, 8, 19. τὸν Γορδιανὸν ἄ. τῶ υἱῷ λ. Gordianum filium quo, 7, 7, 4. - nominatim in eundo, veniendo, verbis que motus, τὸν Λαῖτον, ἄμα τῶ Ἐκλέκτῳ εἰσελθόντα, cum, 2, 1, 15. ἀνύσας τὴν ὁδὸν ἄμ. τοῖς παισὶ, una cum, 4, 1, 2. cum, 6, 7, 11. 8, 1, 4. - in deliberando, ὁ Λαῖτες - ἄ. τῇ Μαρτίᾳ - ἐβουλεύοντο 2, 1, 6. - † sine artic. ἄ. γενεῖσι καὶ ἀδελφοῖς, una cum, 4, 9, 10. cum, 8, 4, 20. - †† ἄμα τῶ ἵππῳ ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλος, equo, 7, 2, 14. ἐπειρηθῆσαντες ἄ. τοῖς ἵπποις διανήχουσαι, cum equis, 8, 4, 7. - B) c. abl. rei, in notione temporis et actionis eiusdem, omnino que conjunctionis, ἄμα τῇ ζέου ὄρμῃ ἔφερε τὴν πληγὴν, simul cum, 1, 15, 7. sine artic. ἄ. ἡλίῳ ἀνίσχοντι, statim que cum solis ortu, 3, 4, 8. mox sole oriente, 4, 15, 1. cum sole oriente, 8, 1, 11. - †† τῆς τροφῆς ἄμ. ποτῶ πολλῶ

ἔωθούσης τὸ Φάρμακον, cum, 1, 17, 23. - †† sq. καί, pro Lat. etiam, et alio casu subst., ἀμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλίσαι, simul cum vita et imperiam, 5, 5, 1. - ††† τὰ χρεῖσά ἀμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τῆν περὶ αὐτῶν μετρημὴν συναγαλίσαι, simul cum, 2, 5, 18. ubi ob v., compol. c. pr. σύν, poterat ἀμα abesse. — †††† ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ εἰς τὰ τοιμύμενα ἀμα τῷ θαρράλῳ εἰέλπει, coniuncta audaciae confidentia, 2, 14, 3. ἡμῶν τὸ εὐτακτον ἀμα τῷ νοσημῷ ὑπάρχει, composita ordinata que, 6, 3, 15. At utr. loco, ut Lat. cum, pro copula mera et (quo et tendit Eg. que) s. praeter s. praeterquam, nostrat. *nebst* s. *aufser*. — C) infinitivi, de perf. aut re, in universum, ἀμα τῷ βασιλεὺς ἀναδειχθῆναι, simulac, 3, 2, 9. - it. in v. v. motus. ἄ. τῷ τῆς γαστρὸς προέλθειν 1, 5, 14. 3, 2, 10. simulatque, 7, 9, 9. 8, 4, 26. - ἄ. δὲ τῷ παραδραμῶν τὸ περιέρχου, simul autem ac, 7, 4, 10. - in v. v. sensuum, videndi, audiendi, αὐτὸν ἄ. τῷ ἐπιθανῆναι πάντες εὐφῆμησαν, simul atque, 2, 5, 6. 2, 14, 1. - ††† c. adv. simul sequente, τὸ ἔνομα ταῖς ἀικαῖς ἀμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς Ὀρέει διαβολῆν, simulac ad aures accidit, flatim afferre rel. 4, 5, 3. ἀμα γὰρ τῷ τὴν ἀρχὴν παρελαθεῖν, εὐθεὺς ἤρξατο, simul enim ac imper. susceperat, flatim, 7, 1, 14. - †† simul particula καί, pro etiam, sequente, et verbo finiti temporis, ἐκατήσας ἀμα τῷ σεσῶσθαι καὶ διῆσαν ἀνδρείας ἀτηρέγητο. cum salute etiam gloriam rel. 4, 5, 6. ἐπισίασια καὶ χρεῖσότης ἀμα τῷ θαυμάζεσθαι καὶ ἔχει λ. clementia - simul et admirationi sunt et referunt rel. 5, 1, 12. quo utr. loco i. q. supra in ἀμα c. subst., praeterquam, quod - etiam. - Tum sine abl. A) sequente καὶ copula mera, c. verbis, intervallo, ἐχρῶν, ἀμα τὸν Κόμμοδον ἐκφυγεῖν, καὶ τὸν Περρῆνιον λ. simul Commodum - et Perennium, 1, 9, 16. - in vicinia, ὁ Ἐυλεπτος ἦν - τοιμῆσαι ἀμα καὶ θρᾶσαι πεΦουκας. ad audendum simul que peragendum, 1, 17, 14. ad aud. simul et perag., ut 3, 13, 13. recto Eg. ordine, σωφρονοῖζεν αὐτοὺς ἄ. καὶ συνῶν ἄ. emendare ipso simul et conciliare. - c. subst. ὑποζωγιῶν ἄ. καὶ ἀνθρώπων 1, 12, 2. 2, 8, 4. - †† per ambiguum lect. 2, 10, 1. - c. adi. ἀνείσθητον ἄ. κ. ἀχάριζεν, sensus expers et ingratum, 2, 5, 15. 8, 8, 20. atque 2, 9, 2. - B) †††† ἀμα τὲ sequente καὶ copula mera intervallo, ὡς μὴ ἀμα τὲ τραῦσαι καὶ Φουεῖσαι, quin simul et vulneraret et occideret, 1, 15, 8. μαῖα, propr. τὰ πῶματα, ἀμάξαις ἐπιτεθέντα, plausuris, 4, 6, 2. ignominiae ergo. — μαρτάνειν, moraliter, de perf. abl. οὐδὲ λανθάνειν ἤθελεν ἀμαρτάνων 5, 6, 23. in peccando s. quum peccabat. it. — μαρτεῖν, de perf. c. adv., τοσούτον ἡμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν λ. hoc tantum peccavit, 5, 2, 6. - c. acc. rei et praep. τιμωρίαν εἰσπραττων, ἐθ' οἷς ἡμαρτήμεσαν εἰς αὐτὸν, pro iis, quae peccassent in ipsum, 7, 9, 24. p. ἐπὶ τούτοις, ἄ λ. - Sed pass. de re, abl. συγγνώμην τῶν ἀμαρτηθέντων, delictorum, 8, 3, 5. — μαρτημα, c. adi. οἷν ἐμὸν τὸ ἄμ. non meum id delictum, 2, 5, 12. sc. ἐστὶ, non id deliqui s. commisi. †† μὴ εἰς τι τῶν γενικῶν ἀμαρτημάτων ἐξουκείλν, vitium, 6, 1, 11. - ἀλόγυα ἐπὶ πολλοῖς ἀμαρτήμασι, criminum, 3, 10, 11. - sed simul c. adiuncto, παραμυθησάμενος ἀσέβημά τε καὶ ἀμαρτημα τηλικούτον, delict. 5, 6, 4. Hellogab., nubens Vestali; ἐπὶ τηλικούτοις ἀμαρτημασί τε καὶ τοιμῆμασι μυρίων ἀξίσι θανάτων, pecc. 2, 15, 14. Praetoriani ob caedem Pertinacis. - sed abl. τῶν τοιούτων κνίζει μάλιχα, ὅσα ἐδύχει τῶν ἄμ. τὴν ἀλλήθειαν. delict. 4, 9, 4. de diceris et scem-

- mali; tum επιτηδεύειν τὴ τῶν ἀμ. flagitium, 6, 1, 13. † εἰ
 τιμὰς προαχθέντας, ἐφ' οἷς εὐδοκίμημεσαν ἀμαρτήμασι, ob ea, qui
 bus inclauerant, scelera, ib. 7. ποττο c. gen. perf. κέλακας αὐ
 τοῦ τῶν ἀμ. vitiis, 5, 5, 10. † ὅσοι ὑπηρεταὶ τε καὶ συνεργο
 ἔδοκουν εἶναι τῶν ἀμ. (αὐτοῦ) sceler. 5, 8, 16. ἀνεσιν πάντων ἐδί
 δου ἄ. (αὐτῶν f. αυτοῖς) delict. 7, 12, 5. †† c. gen. rei: ὁ δὲ
 μοσ τὰς αἰτίας τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκείνου Φόνους, καὶ τὰ λοιπ
 τοῦ βίου ἀνέφερον ἀμαρτήματα, crim. 1, 14, 13.
- ἀμάρτυρος, trop. pass. de re, masc. sexu c. subst. fem. ἀμάρτυρον ἱστορίαν
 carentem testibus, 1, 1, 4. non firmatam testimonio, non
 ductam a fide dignis viris, scriptoribus, litteris que ac monu
 mentis publ., incertam.
- ἀμβλύνειν, improp. de perf. c. acc. rei, (αὐτῆ, ἢ μήτηρ) ἡμβλυνε
 αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὀρμὰς, retundebat, 6, 5, 19. debilitabat
 opprimebat, cohibebat.
- ἀμείβεσθαι, trop. med. c. acc. perf. ἀμείφασθαι τοὺς εὐεργεσίας πρὸς
 εὐλογοῦντας, remunerari, 5, 1, 13. simul c. adv. formula e
 adiuncto, ἀμ. σὲ κατ' ἀξίαν, καὶ τὴν προήκουσαν χάριν ἀποδοῦνα
 3, 11, 10. c. adv. legitimo, τοὺς ἄλλους μεγάλως ἡμείψατο 5, 7
 11. - simul c. abl. rei f. modi, δώροις αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἡμει
 βετο 2, 8, 14. ††† c. rei et acc. et abl. simul que adv., τὴ
 τοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψασθε, parentis memo
 riae gratiam hoc pacto dignam referetis, 1, 5, 20.
- ἀμεινον, moral. (ἐστὶ), παρασχεῖν, ἢ λ. praestat, 5, 1, 17. melius
 decentius, gloriosius.
- ἀμέλεια, moral. abf., τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν προδεδωκότε
 incuriam, 6, 7, 8. it.
- ἀμελέεσθον, neutr. p. adu. τῷ Ἀυτωνίνῳ (Elagabalo) προσεφέροντι
 negligentius, 5, 8, 14. opp. pr. ὑπερϑυῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφ
 μουν, sine tanto honore, reverentia, favore. sed de disciplin
 militari, ἢ στρατιὰ τὴν πορείαν ἀμ. ἐποίητο 6, 5, 16. sine agmin
 instructo; it. ἀπίοντας ἀμ. securius, 7, 11, 18. ἀ. μαχομένου
 neglig. 8, 2, 5. in oppugnanda urbe, segnus, pigrius, sine ama
 re magno, non pertinaciter, non crebro.
- ἀμελέω, moral. c. gen. rei, τῆς εἰς τὴν Πρώμην ἀφείδου ἡμέλει, ne
 gligebat, 2, 8, 17. ἀμελήσας τῆς πρὸς με πίσεως, neglecta fide
 3, 6, 6. non observare. Pass. c. praep. tum de re, τὰ τῶ
 πλουσιῶν πταίσματα πρὸς τῶν ὄχλων ἀμελεῖται, negliguntur, 7, 3
 11. non curari, aestimari, sentiri; spectari sine dolore. tum
 de perf. τῷ τὸν Ἰουλιανὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀμελεῖσθαι, quod Iu
 lianus a - negligeretur, 2, 7, 9. non coli, amari, defendi, i. c.
 19. καταφρονεῖσθαι.
- ἀμελής, moral. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀμ. ἔχω
 5, 2, 9. i. q. pr. v. privum ἀμελήσας, ἀμελῶν. - τοῦ κοινοῦ (μι
 δύνου) ἀμ. ἔχει, neglectui habet, 7, 8, 13. i. q. pr. Φεύγειν.
- ἀμέμπτως, propr. pass. τὴν βασιλείαν διώκησε, sine querela (aliorum
 civium), 6, 2, 1. ut diserte βασιλεύσαντα, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομ
 νους, ἀμ. 6, 9, 15. 7, 10, 7. sed act. ὑφ' ᾧ βασιλεύοντι ἀ
 βεβιώνεσαν, sine ulla querela (sua ipsorum) 6, 9, 5.
- ἀμεριμνία, moral. f. phys. act. c. gen. rei, ἔδωκε γεωργῶσιν -διὰ πα
 τὸς δεσποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii securitatem, 2,
 13. iuncta sic formula adv. δ. π. cum subst. (non cum γ. ἔδ.) pr
 hendiad., ubi praeterea subst. duo sunt pro adi. et subst.,
 δεσποτείαν ἀμεριμνον, dominium securum, tutum, quietum, n
 strat. ungekränkter, ruhiger Besitz.

- μέριμος, moral. de re, pass., c. masc. subst. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμῳ βίῃ, *secura vita*, 3, 7, 11. ab hoste externo. sed τοὺς ἄλλους - εἰς ἀμέριμον βίον μεταχθέντας, *sec. vit.* 2, 4, 3. opp. pr. τυραννίδος, *secura ab iniuria tyranni*, - at masc. c. subst. fem. ἀμέριμον ἔχειν τὴν φρουρὰν οἰσμένων, *securam*, 3, 5, 9. ab hoste externo, de militibus intra munitionem. Tum Neutr. p. subst. τὸ ἀμέριμον ἀνούμενος, *securitatem*, 1, 6, 26. †† cum gen. rei et adiuncto, παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνεύχλητόν τε καὶ ἀμέριμον 5, 7, 5.
- ἀμερίμως, moral. βιοῦν, *secure*, 4, 5, 15. de civibus.
- ἀμνημονεῖν, propr. de perf. c. praep., δείξασιν, ὅτι, ὑπὲρ ὧν ἐτύχετε, οὐκ ἀμνημονεῖτε, ostendendo, eorum, quae accepistis, non immemores vos esse, 1, 4, 7. p. ὑπ. τούτων, ὧν λ.
- ἀμνησία, propr. c. gen. rei, παντῶν ἐξω, oblivio, 8, 7, 18. sed abf. ὑπισχνεῖται ἀμνησίαν, oblivionem iniuriarum, 5, 4, 18. it. δοὺς ἅ. 3, 4, 17. sed c. adiuncto, ὑπισχνεῖτο ἅ. ἀνεσίν τε πάντων ἐδίδου ἀμαρτημάτων 7, 12, 6. it. διδόντος ἅ. συγγνώμην τῶν ἀμαρτηθέντων 8, 3, 5.
- ἀμοιβαίος, trop. de re, ἀμοιβαίαν εὐνοίαν, *mutuam*, 1, 4, 6.
- ἀμοιβή, trop. ambigue, de re, an actione, τεύξασθαι ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, *praemium*, 1, 9, 12. ἅ. ἐξαιρέτου τεύξ. remunerationem, 7, 1, 24. sed magis de act. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς - ἀντιδοῦναι μίζον, in vicissitudine beneficiorum, 2, 3, 14. † ἀχαρίζου τὰς ἀμοιβὰς Ἀλβίνος ἀποδίδωσιν, remunerationes, 3, 6, 6.
- ἀμπелος physf. ambig. τοῖς ἀμπέλον μὴ γεωργοῖσιν, qui vitem non fererent, 8, 2, 8. an de vinea. sed ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium, 8, 4, 14. it. ἀμπέλους ἐξέσποτον (ὁ στρατός) vites, ib. 12.
- ἀμπώτις, physf. c. gen. rei et adv. ταῖς τοῦ Ὀκεανοῦ συνεχῶς ἀμπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatōne, 3, 14, 11.
- ἀμυντήριος, physf. neutr. c. gen. perf. ἀμυντήρια φέροντες ἑαυτῶν 7, 11, 7. sc. ὄπλα, tela, ficas, cf. §. pr.
- ἀμύνω, physf. c. dat. perf. ἠπείγοντο, ὡς ἀμυνοῦντες αὐτοῖς, opitulaturi, 8, 8, 15. Sed med. c. acc. perf. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, ulcisci, 4, 5, 12. ἡμυνάμην τὸν ἐχθρὸν, ultus sum, ib. 13. it. ἡμ. (αὐτὸν) ὡς πολέμιον ib. i. it. μῆτε ἀμύνασθαι (αὐτοὺς) δυναμένων, ulcisci, 2, 6, 2. tum abf. ἀνανδρὸν τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον 3, 6, 9. opp. pr. ἀρχεῖν ἔργων πονηρῶν. †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλ' ἀμύνεσθαι, ὑπάρχει τὸ εὐέλπι, ex eo, quod non infertur iniuria, sed propullatur, 6, 3, 9. praec. ἀρχεῖν ἀδίκων ἔργων et τοὺς ἐνοχλοῦντας ἀποσείεσθαι. †† φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων καταστήσαντες, ὡς ἀμύνοντο, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος, ut reprimerent, 2, 5, 15. p. τὸν δῆμον, εἰ προσβάλ. λ. sed c. acc. rei, οἰκείαν ἐχθρὰν ἀμύνασθαι, persecutum esse, 4, 13, 15. f. ultum. †† in opp. εὐλογον (ἐσὶ) τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δεῖνόν, ἀμύνασθαι (αὐτὸ) μᾶλλον, ἢ ὑπομείναι, propullare (sc. a se) 4, 5, 5.
- ἀμφήριος, trop. pass., de re, masc. sex. c. subst. fem. τὴν ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐρρίμμενῃ, καὶ ἀμφήρισον οὖσαν, principatum - ancipitem, 3, 6, 10. controversum adhuc; de quo adhuc certatur, qui nondum est occupatus et arreptus.
- ἀμφίβολος, trop. de re, masc. f. c. subst. f. ἀμφιβόλων τύχη, dubii eventus, 7, 5, 11. πολέμου ἅ. τύχη, belli fortuna, quae dubia et anceps est, 8, 3, 10. † αἰσχροῖς τε καὶ ἀμφιβόλοις ἡδοναῖς, ambiguas volupt. 2, 7, 4. cinaedi.

- ἀμφιένυσθαι, phys. pass. cum acc. rei f. vestitus, per pr. κατὰ ὀρ-
 pressam, γυναῖκες, ἀμφιένυμεναι ἐσθῆτας, indutae vestes, 4, 2, 6.
 ἀμφιένυτο ἐσθῆτας, induebatur vestibus, 1, 14, 16. † ἡμφιέν-
 νυτο περιβλήματα τὰ Γερμανῶν 4, 7, 4. ii. ἡμφισμένους τὰς ἐσθῆ-
 τας λ. 4, 2, 19. ἡμφιέσο τὴν ἐσθῆτα 3, 11, 3. † ἀμφιένυται θύ-
 ρακα. induitur lorica, 3, 12, 16. †† abf. ὄθεν οὐδ' ἀμφιένυν-
 ται. induuntur, 3, 14, 14. Britanni, sc. ἐσθῆτας τινος. ii. ἀμφισθῆτι
 πακτί, induto, 1, 10, 12. personam aliquam in ludo. Sed Med.
 c. eodem acc. ἀμφιστάμενος χλαμύδιον. amicus chlamyde, 4, 12, 4.
 τὸ ἀμφιστάτρον, propr. πεπλήρωτο, amphitheatrum, 1, 15, 5. I, 8,
 12. in ludis scenicis. — γυμνός, εἰς τὸ ἀ. εἰσῆλθεν 1, 15, 15. Com-
 modus, ut gladiator.
 ἀμφιλαφής, impr. de re, c. adiuncto, θαυμασὰ καὶ ἀμφιλαφῆ κτή-
 ματα, ampla, 7, 12, 14.
 ἀμφισβητεῖν, trop. de pers. absf. εἰ καὶ τινες ἀμφισβητοῖεν, cum ipso
 contenderent, 2, 6, 10. de imperio.
 ἀμφορεύς, propr. cum gen. rei fluidae, οἴνου πολλούς ἀμφορέας τῶν
 βωμῶν προχέων, amphoras, 5, 5, 16.
 ἀμφοτέροι, de pers. absf. ambo, 3, 10, 6. ἀμφοτέρους, utrumque, 3,
 11, 20. — sed c. pron. ἀμφοτέροις ἡμῖν, utriusque nostrum, 3, 6,
 8. — it. c. subst. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας, utrumque imperato-
 rem, 3, 12, 15. (qui §. 2. δύο βασιλέας,) it. τοὺς βασι. ἀ. ii. 20.
 — sed Fem. ἀμφοτέραι αἱ Μαισῆς θυγατέρες, utraque Maesae filia,
 5, 7, 6. ταῖς πόλεις ἀμφοτέραις, urbibus utrisque, 3, 3, 5.
 ἀμφοτέρωθεν, phys. ἐπιγυμένων, utrinque, 1, 17, 1.
 ἂν, post pron. ubi in Vs. sufficiat solus Lat. coniunctivus, ὅσα
 δ' ἂν ἐπιτέλλῃσθε, 1, 5, 24. ὃ περ ἂν σχῶσι 6, 3, 14. ὃ τι δ' ἂν
 μέλλοις πράττειν 3, 11, 13. — sed c. adv. simul ὃ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς
 δοῦσαι θελήσω 2, 13, 10. — it. post sola adv. ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασι-
 λεὺς ἦ 1, 6, 14. — † ἐς ἂν αὐτοὺς τὸ κρατιωτικὸν πᾶν ἐνικλασατο
 4, 9, 11. vbi potest aor. verti per plusq. coni. solum, donec --
 circumvenisset, vel simul per Lat. particulam quidem s. tandem.
 — Porro c. verbis, nominativum c. optat., ubi redundet in Vs.,
 ἂν τινος ἐπιτέλλασθαι δύναται ἂν θυγατέρα 4, 10, 15. ὑπ' Ἀλεξάν-
 δρου δ' οὐκ ἂν τις εἰπεῖν ἔχοι λ. 6, 1, 16. — Dein c. verbis, ubi
 vertatur aut per Lat. adv. forte s. fortassis, aut per Lat. illa auxilia-
 ria v. debere, posse, velle, sed et per merum Lat. coniunctiv.
 praef., impf., plusq., ut, cum stat per modum indicat. aor. 1.,
 verbo postpositum, ἀπεικασεν ἂν τις τὸ μειράκιον 5, 3, 14. it. ἤρθῃ
 ἂν λ. 7, 3, 1. — sed praepositum, πάντων ἂν ἢ αὐτοῦ βασιλεία εἰδο-
 κίμησεν 6, 9, 17. 8, 4, 14. e. — it. aor. 2. praepositum, οὐδ' ἂν
 νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον 2, 8, 3. it. τοῦτο δ' ἂν τις ἔσχεν ἐγκαλέσαι λ.
 6, 1, 24. — sed postpos. ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μείζον 3, 6, 8. — †† ea-
 dem periodo praepos. et postpos. ἄλλω μὲν ἂν τῷ θάρσος ἐπέβαλεν,
 ἐλπίδα τὲ ὑπέφηνεν ἂν 2, 3, 12. — tum per optat., praepositum,
 praef. εἰκότως ἂν ἀποκαλοῖην, 1, 5, 11. — sed postpos. εὐδαιμονοί-
 ημεν δ' ἂν 1, 5, 22. — sed longius a v. suo distractum, εἰκότως
 ἂν - ζέρογοι 1, 5, 16. — sed longius ἔς ἂν - μὴ ἔχοι καιρὸν 6, 1,
 13. — tum aor. 1. ἐνταῦθεν ἂν τεμῆραυτό 2, 10, 13. ἀπεικασαί
 τις ἂν τὸ σχῆμα 4, 2, 15. — it. distractum ἂν - μερισθεῖην 4, 3, 19.
 — tum aor. 2. οὐκ ἂν εὐροί 1, 1, 5. — sed εὐροί ἂν εὐλογον 4, 5,
 5. — at distract. ὡς ἂν -- παρὰσχοι 1, 8, 4. ὅπως ἂν - πάροικεν 2,
 6, 5. οὐδ' ἂν -- ἀνάσχοιντο 2, 10, 12. — ††† ἴσως ἂν -- ἐπιπλα-
 γμῆτε, fortasse - expavesceitis, 6, 3, 6. ubi ob adv. difert. red-
 datur per merum coni. expavesceitis, vel per v. auxil. possitis s.

possētis expravescere. — Porro per coniunctiv. praef., disfrac-
tium, ὀπηρῖνα δ' ἄν - κατάδηται 2, 3, 15. 2, 12, 7. ὡς ἄν -
ποιῆ 2, 7, 10. — it. aor. 1. ὀπηρῖνα ἄν δεηθῆ 3, 1, 5. — it.
aor. 2. ὀπ. ἄν εἴπω 2, 13, 8. — ††† c. particip., distract.
ὡς ἄν - περὶ Φθέντων 5, 4, 13.

ἀνά, c. acc. loci, ἡσυχίαν εἶναι ἀνά τὰ βασιλεια, in palatio, 3, 12,
13. † ἡ Φμίη διέδραμεν ἀνά τὰ στραπέδα 5, 4, 1. de loco, an persf.,
sed utrinque Lat. *per*.

ἀναβαίνειν, physf. de persf. c. praep. alia, εἰς τὰ δωμάτια, adscend. 1,
12, 16. — sed impropr. ἐξ εὐγενείας, ὡς περ κατ' ἀκολουθίαν,
ἀναβάτας ἐπὶ τοῦτο, huc evectos, 8, 7, 10. adeptos imperium.

ἀναβιβάζειν, physf. de persf. c. acc. persf. et praep. alia, καθέντες κλι-
μακα, τὸν Ἰουλιανὸν ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβίβασαν, adscensum praebue-
runt, 2, 6, 14. milites, siverunt adscendere, evexerunt, exce-
perunt.

ἀναβοᾶν, physf. de persf. c. praep. alia, εἰς οἰμωγῆν, exclamare, 1,
14, 17.

ἀναβολή, impropr. abf. μηδὲνα διδοὺς καιρὸν ἀναβολῆς, cunctationi,
2, 11, 1. οὐδὲ καιρὸν εἶναι ἀναβολῆς, dilationi, 1, 17, 16.

ἀναγιώσκειν, impropr. de persf. c. acc. rei f. scripti, ταῦτα ἀνα-
γνοὺς, quibus lectis, 4, 15, 20. — † ὁ δὲ ἀναγνοὺς, cum le-
gisset, (τοῦτο, τὸ γραμματεῖον) 1, 17, 14. — it. Passf. de re,
ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, lecta, 5, 2, 1. τὸ γραμματεῖον πέμ-
πει αὐτῷ ἀναγνωσθῆσόμενον, legendum, 1, 17, 14.

ἀναγκάζειν, trop. de persf. c. acc. persf. et sq. inf. ἠνάγκασαν αὐτὸν,
ὀλέθρια συνέψασθαι, coegerunt, 4, 9, 6. — Passf. c. adiuncto
ταῦτα ἐπράττετο, ἀκούσας τε καὶ ἀναγκάζομένου αὐτοῦ, coactio, 6,
1, 22. — it. c. inf. et adv. εἶθ' αὐτὸς ἠναγκάζετο, μένειν οἶκοι,
cogebatur, 3, 15, 1.

ἀναγκαῖος, trop. de re, ἀναγκαῖαν ἠγήσατο τὴν κινδυνάδην, sc. ἔδδν, ne-
cessitat. 4, 4, 6. — c. opp. οὐχ οὕτως εὐλόγους αἰτίας ἐχθρας,
ὡς ἀναγκαῖας 3, 6, 10. — it. Neutr. εἶροι ἄν ὁμοῦ καὶ εὐλογον,
καὶ ἀναγκαῖον 4, 5, 5. sq. inf. — sed abf. c. artic. μή τι τῶν
ἀναγκαῖων διαφείρη, ne quid necessarium, 1, 17, 8. sc. πραγμάτων,
f. γραμμάτων. † c. dat. rei, περὶ τὰ τῆ βασιλεία ἀναγκαῖα 6,
1, 13. — †† τὰ ἀπὸ θαλάττης τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα ἀνέ-
πεμπεν, res necessarias, 8, 2, 7. vitae necessitates, sc. χρήματα.

ἀνάγκη, moral. c. verbo, sq. inf. ἐγένετο, ἀπονέμσθαι λ. necesse
fuit, 1, 8, 9. — sed eodem oppresso, ἀνάγκη (ἐστὶ f. γίνεσθαι)
τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. — it. c. dat. persf. simul, ἀνάγκη ἦν
ὑποκινδόμενοις συνήδασθαι τοῖς τραχθεῖσιν 8, 6, 2. — Tum gen. in
oppo. ἐπαγγέλλει αἰων μὲν τὴν ἐξοδον, πλὴν τῆς ἀνάγκ. αὐτοῦ κα-
λουσης, vocante necessitate, 6, 7, 11. v. καλ. — it. c. praep., εἰ
τινες οὐ μόνον ἐκ προαιρέσεως, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης, necessitate coacti,
3, 4, 16. it. οὐ γὰρ οἱ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πει-
σθεὺς ὑπακούοντες, necessitate, 1, 4, 12. †† τῶν μὲν δι' ἡδονῆς
πραττομένων λ. τῶν δ' ἐξ ἄν. κατορθουμένων, rebus molestis et ar-
duis bene gerendis, 6, 5, 8. — † τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον
οὐκ ἐξ ἄλλου κελύσεως, ἀλλ' ἐξ οὐκείας ἀνάγκης, ἔχουσι, necessitate,
8, 3, 15. — † διὰ τὴν παροῦσαν ἐξ ἄν. τῆς βασιλείας τύχην,
quia propter praesentem imperii statum necesse erat, 8, 7, 5. —
it. εἰτε ἐκουσίως, εἰθ' ὑπὸ ἀνάγκης, αὐτῷ γνωρισθέντας, necessitate,
3, 8, 4. — Porro Dat. οὐχ ὁμοία μὲν προθυμία, τῆ δὲ ἐν τοῦ
παρόντος πλήθους ἀνάγκη, coacti necessitate, 2, 2, 22. ἀνάγκη
μᾶλλον, ἢ προαιρέσει, συνεξυγμένως, necessitate, 3, 10, 14. — α.

- μάλ. ἢ γνώμη, ἐς ὁμόνοιαν περιήγητο, vi, 3, 15, 14. — † παρ-
λαβε τὴν βασιλείαν οὐχ οὕτως εὐνοία τῶν στρατιωτῶν, ὡς ἀν. ne-
cell. 4, 14, 5. Iq. καὶ χρεία τοῦ παρόντος καιροῦ. — †† δυσφό-
ρος μὲν ἦκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀν. 5, 5, 2. — Denique Acc., c.
gen. rei, οἱ στρατιῶται, τὴν ἀνάγκην τοῦ πράγματος ὁρῶντες, neces-
sitate cognita, 4, 14, 19. it. c. inf. μηδενὸς παρόντος, ᾧ νέμειν αἰδῶ
ἀνάγκην ἔχει, necesse haberet, 7, 1, 9.
- ἀναγνώσις, improp. οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, (sc. αὐ-
τῆς, τῆς χειρὸς αὐτοῦ,) cum sit tibi eger lectio consueta, 2, 1, 23.
cum eius manum s. scripturam legere consueveris, cum saepe
legeris eam. — † ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἐξ ἀναγνώσεως ἐλεξε τοι-
άδε, legendo, 7, 8, 5. per recitationem s. praelectionem.
- ἀναγορεύειν, phys. de perf. c. acc. perf. dupl., tum propr. s. appel-
lativo, tum dignitatis, τὸ πλῆθος Σεβαστῶν Γορδιανῶν ἀναγορεύει,
appellat, 7, 5, 17. οἱ στρατιῶται αυτοκράτορα τὸν Ἰουλιανὸν ἀναγο-
ρεύουσι, declarant, 2, 6, 16. 4, 4, 19. nuncupare, 6, 8, 11. 7, 7,
4, 5, 8, 20. 8, 8, 16. † γυναικα, ἣν Σεβαστῶν ἀναγορεύσας, ar-
pell., Heliogabalus, 5, 6, 2. ὁ δῆμος Σεβαστῶν ἀναγορεύει (αὐ-
τὸν) Pertinacem 2, 2, 21. †† c. nom. appellativo, ὁ στρατὸς τὸν
Ἀλβίνου πολέμιον ἀνηγόρευσε, declar. 3, 6, 17. Tum Pass. c.
nominativo dignitatis, χειροτονίας ἀνεπιούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύ-
θησαν, declarati sunt, (Maximus et Balbinus). 7, 10, 8. sed
simul c. nominat. proprii nominis et cum praep. ὁ Σεβῆρος,
ὑπὲρ τῆς συγκλήτου αυτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, appell. 3, 1, 2. it.
αὐτ. ὑπὸ πάντων ἐκείνους ἀναγορεύεται, nuncupatur, 6, 9, 11.
- ἀναγράφεται, pass. phys. de perf. σωτήρας καὶ προμάχους Ἰταλίας
πάσης ἀναγραφῆναι 8, 3, 9. scribi, nominari, celebrari vt Sol.
tanquam rel.
- ἀνάγω, phys., de perf. cum acc. perf. et praep. alia, ἀνήγαγον αὐ-
τὸν εἰς τὰ βασίλεια, deduxerunt, 2, 6, 19. milites, recens crea-
tum imperatorem, it. 5, 8, 20. † διὰ μέσου τοῦ πλῆθους ἀνάγου-
σιν (αὐτὸν) εἰς τὸ Καπετώλιον, perferunt, 7, 10, 15. c. adv.
τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ δήμου νύκτωρ ἀναγαγόντων (αὐτὸν,) deduc.
2, 3, 1. simul c. praep. διὰ τῶν ὀπλων αὐτὸν ἀδεῶς εἰς τὴν βα-
σίλειον αὐλήν, deductum, 2, 6, 7. e. †† c. dat. perf. simul, πρὸς
γάμον εἰς τὴν βασ. αὐλ. τῷ Σεῦ ἀνήγαγε, (αὐτὸ, τῆς Παλλάδος τὸ
ἄγαλμα) adduxit, 5, 6, 7. †† ἀναγαγόντες τοὺς εὐφωνοτάτους
ἐαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, constituere, 2, 6, 7. i.
- ἀναδείκνυμι, improp. de perf. c. acc. perf. dupl., dignitatis et propr.
s. appellativo, ὁ Ἰουλιανὸς αυτοκράτορα ἀναδείξας (αὐτὸν,) κοινωτὸν
τῆς βασιλείας ἐποιεῖτο, declarare, (Severum per litteras) 2, 12, 5.
it. Pass. ὁ Γορδιανὸς αυτοκράτωρ ἀνεδείχθη, declaratus est, 8, 8, 1.
†† nominativus c. inf. ἅμα τῷ βασιλεὺς ἀναδείχθη, simulac im-
perator declaratus fuit, 3, 2, 9. it. c. praep. τοὺς ὑπὸ συγκλή-
του ἀναδείχθέντας αυτοκράτορας, qui - creati essent, 8, 6, 4.
- ἀναδέχεται, med. impr. de perf. c. acc. rei s. dignitatis et mune-
ris, τὴν διοίκησιν τῆς ἀρχῆς αὐτὸς ἀνεδέξατο, suscepit, 1, 8, 3. τὴν
ἀρχὴν 8, 8, 21. - τὴν τιμὴν 6, 8, 13. † c. adv. s. nominativo
modi, αἰων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (αὐτὴν, τὴν τιμὴν) ib.
14. †† c. alio acc. rei, δεδιότες, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν
ἀναδέξασθαι, ne poenas - sustinerent, 5, 4, 10. accipere, dare,
pati.
- ἀναζώνουσθαι, phys. de perf. pass. c. acc. rei s. vestitus, ἀνεζωσμένοι
χιτῶνας ποδήρεις, indutus, 5, 3, 12. ἀνεζωσμένοι χιτῶνας ποδ.
luccincti, 5, 5, 20.

- ἀναθάρσειν, trop. de perf. c. adv. ἤδη ἀνεθάρρησαν (ὁ στρατός) receperunt animos, 8, 2, 1. post timorem.
- ἀνάθημα, physf. templorum, εἰ τι πολυτελές ἀν. τίμιον, donarium, (praelatum Elagabali deo in pompa) 5, 6, 20. πέμπουσι τῷ θεῷ (ej. Elag.) ἐκείνου ἔτους πολυτελῆ ἀνάθηματα 5, 3, 9. †† γέφανος χρυσοῦ ἐκ ἀναθημάτων, in donariis, 8, 7, 4. ††† c. gen. loci, ναῶν ἀναθημάτων ἐχωνεύετο, (a Maximino) 7, 3, 13. ††† c. gen. maieriae, τὸ τέμενος, (Pacis) ἀναθήμασι κεκοσμημένον χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου 1, 14, 4. ††† in signis castrenlibus, τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι πολλοῖς κεκοσμημένα, ornamentis, 4, 7, 12.
- ἀναθορέω et ἀναθέρω, physf. de perf. c. gen. loci, ἀναθορεῖν τοῦ σκίμπδος, exsilire, 2, 1, 15. † ἀναθοροῦντα τοῦ σκ. 2, 6, 10. Var. L. - ἀναθορόντα.
- ἀναθυμιάσις, physf., c. gen. rei f. loci, τῶν ἐλῶν, ἐξ ἧν τῆς ἀναθυμιάσεως καὶ παχυτήτος, quarum vaporibus crassis, (per hendiad.) 5, 14, 15. evaporatione, exhalatione.
- ἀναίμακτι, propr. act. βασιλεύσαντα, sine sanguine, 6, 9, 15. ἀρξεν 2, 8, 15. 6, 1, 15. sed in bello, ἀγαπῶν, τοὺς αἰχμαλωτοὺς καὶ τὰ χρήματα ἀν. ἀπολαβεῖν 4, 15, 20. sine nova pugna. †† c. adiuncto, ἀν. τε καὶ ἀκουεῖν τὸσαῦτα κατωρθωκότα, (Severum, Praetorianis decceptis) 2, 14, 2. ††† pass. ἐμοῦ κρατοῦντος ἐν ἀδείᾳ τὲ καὶ ἀν. πάντες βιάσονται, incruente, 5, 1, 9.
- ἀναιρέσις, physf., c. gen. rei f. perf. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν ἀναιρέσιν, sublationem, 4, 15, 16. † simul c. praep. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναιρέσιν πρὸς ταφὴν γενέσθαι 7, 9, 16. sed improp., tum pass. de praeterita et facta iam re, c. gen. perf. διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀν. caedes, 2, 6, 1. interfectio, 2, 13, 1. 4, 9, 5. nece, 4, 15, 4. 4, 15, 20. 5, 3, 4. 7, 1, 10. tum act. de re adhuc futura et facienda, abf. τοὺς οἰκίους αὐτοῦ ἤπουν πρὸς ἀναιρέσιν, nec. 6, 9, 8. sed c. gen. perf. διὰ τῆς τῶν παιδῶν ἀναιρέσεως, caed. 3, 2, 10. †† simul c. adv. θηρίων - συζαδὸν ἀναιρέσεις, bestias interficiendo, 4, 7, 2. caedes, comminus factas.
- ἀναιρέω, improp. act. de perf. c. acc. perf. ἀναιροῦσιν αὐτὸν, interficiunt, 3, 12, 25. i. q. ὁ. pr. φονεῦσαι, it. 8, 5, 22. cf. 6, 9, 14. † τοὺς τὸν Περτινάκιαν ἀνηρηκότας, interfectores Pertinacis, 2, 13, 2. ἀνελόντες αὐτὸν, cum occidissent, 2, 1, 1. it. c. abl. modi, τὴν νεολαίαν παντὶ τρόπῳ φόνων ἀναιροῦσιν, trucidant, 4, 9, 13. at c. adv. τοὺς ἐμπύπτοντας ἀφειδῶς ἀνήρου 1, 12, 15. 4, 6, 12. †† per alios, f. finire, iubere, interfici, ἀνέλεν αὐτούς, occidit, 3, 5, 10. τοὺς ἰατροὺς ἀνελών, occidens, 3, 15, 8. it. c. praep. τούτου τὸν ἀδελφόν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνήρηκει 4, 13, 3. it. c. adv. ἀφειδῶς ἀνήρει πάντας 3, 8, 13. †† per ludum, de imperatoribus, θηρία ἀναιρῶν 4, 11, 15. it. c. abl. modi, ἐλάφους ἐβαλλε - πληγαῖς καιρίοις ἀναιρῶν 1, 15, 6. it. c. adv. θηρίων ἱκατοτάδας ἀνέιλε πολλάνκι, 3, 8, 15. Tum Pass. improp. abf. τί ἦν ὄφελος βαρβάρων ἀνηρημένων, barbaros interfirimi, 7, 3, 2. vel proprio sensu perf. f. imperf. si interficiebantur; quo sensu dr. et praef. τῶν ἀναιρουμένων χαριζόμενος τὰς οὐσίας. peremptorum, 3, 10, 12. tum πάντες ἀνηροῦντο 4, 6, 1. ἀνηρημένου ἰδόντες 1, 13, 10. 8, 8, 19. † ὡς - εἰη ἀνηρημένος 7, 6, 21. †† aor. I. pro praef. ψηφίζεται, τὸν μὲν ἀναιρέσθαι, occidi, 2, 12, 9. 6, 1, 21. sed et proprio sensu αὐτὸς ἀνηρέθη, interfectus est, 7, 8, 12. it. c. abl. modi, Φαρμάκων ἀναιρέθεις, interfectus, 4, 8, 11. interemtus, peremtus. it. c. praep. ἐπὶ βραχυτάταις αἰτι-

- αις, ἐκ τῆς τυχεύσεως διαβολῆς, ἀνηροῦντο 4, 6, 5. ὑπὸ τῶν ἀδικηθέντων — 7, 7, 5. τοῖς ἐν-σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνηρημένοις, caelorum, 4, 14, 2. † τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀνααιρεθῆναι, occidi, 2, 5, 9. † ἀνααιρεθέντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, occisi, 7, 3, 15. it. c. adv. τὸ πλῆθος τῶν ἐπιτέρωθεν ἀνηρημένων ἢ ἀλόντων, caelorum (in pugna) 5, 7, 15. ἀπροσδοκῆτως καὶ ἀφουλάκτως ἀνηρέθη, interiit, 4, 13, 12. it. simul c. praep. et adv. οὐς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὄρκιους οἰεται ἀνηρέσθαι, interiectos esse, 4, 14, 14. αἰθυσίως ἀνηρέθη ὑπὸ τοῦ Φίλου 7, 1, 22. Denique Med., phys., de perf., c. acc. rei, τὸ παιδίον, ἀνελόμενον - τὸ γραμματεῖον - πρὸς αἰ τοῦ οἴκου, sustulit - et exit, 1, 17, 7.
- ἀναίσθητος, trop. de re act. τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοῦσεν - ἀναίσθητον ὀνομάζεται, sensus expers, 2, 3, 15. opus s. signum eius hominis, qui beneficia et beneficiorum magnitudinem non sentit, non agnoscit, nostrat. *fuhlllos*.
- ἀναίσθητως, phys. ἐπιεν (αὐτὸ, τὸ Φάρμακον) bibit ita, ut nihil sentiret (Commodus) 1, 17, 19. itidem act. nostrat. *unbemerkt* s. *unvermerkt*.
- ἀνακαλεῖν, propr., pro simpl., c. acc. perf. dupl. et c. praep. alia, πάντες, ὡς περ ἐν μιᾷς φωνῆς, πατέρα χρησῶν - ἀνεκάλου (αὐτόν,) vocitabant (Marcum) 1, 4, 21. vocab., appellab. — Pass. improp., de perf., c. praep. alia, εἰς τὸ εὐτακτον - ἀνακαλούμενοι, dum revocantur, 2, 4, 9. rediguntur, adsuescunt iterum.
- ἀνακίεμαι, pass. de re, phys. f. trop. c. dat. loci et rei, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν ἀνακίεμενα, pecuniae, quae theatris essent dicatae, 7, 3, 13. repositae, definitae; — de perf. trop., c. dat. rei, βαυχειαῖς καὶ ὀργείοις τοῖς τε θείοις ἔργοις ἀνακίεμενον, dicatum (Heliogab.) 5, 7, 2.
- ἀνακλάσις, phys. de re ac libello, ἐπαλλήλων ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων (τῶν γραμματείων,) plicatura, 1, 17, 1.
- ἀνακοινοῦμαι, med. trop. pro simpl., de perf., c. acc. rei, dat. perf. et praep. alia, οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακοινοῦται, communicat, 1, 8, 9. narrat, aperit.
- ἀνακομιζῶ, phys. de perf., c. acc. rei et praep. alia, ἐς τὸ οἶκημα ἀνακομισάντες τὴν κλίνην, sustollunt, 4, 2, 16. sursum portant; — sed Pass. phys. de re, καρποὶ ἢ πῶαι χυμοὶ τε ἀνακομιζονται, (ἐς τοῦτο, τὸ οἶκημα) inferuntur, ib. e.
- ἀνακτῶμαι, med., propr., de perf., c. dat. perf. et acc. rei, Πέρταις τὴν ἀρχὴν ἀνεκτήσατο, recuperavit, 6, 2, 21. it. c. dupl. casu rei, acc. et dat., Ἀσίαν πᾶσαν τῇ Πέρσῳ ἀρχὴ ἀνακτῆσασθαι ib. 4. sed improp. de perf., c. acc. perf. τοὺς στρατιώτας ἀνεκτᾶτο, recreabat, 6, 6, 5. aegrotos.
- ἀνακτῆσις, improp., c. gen. rei, εἰς εὐνοίας ἀνακτῆσιν, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. recuperationem.
- ἀνακυκλώσις, phys. τὸ ἵππικὸν τάγμα περιθεῖ κύκλον μετὰ τινος εὐταξίας καὶ ἀνακυκλώσεως, circumcurrit in orbem quodam decoro cursu ac recurfu, (per hendiad.) 4, 2, 19.
- ἀνακωχῆ, improp., c. adiuncto, et praep. ἔχειν ἀνακωχῆν καὶ μέλλησιν τῷ βαρβαρῷ πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν στρατόν, moram, 6, 7, 1.
- ἀναλαμβάνειν, phys. de perf., c. acc. rei, tum instrumenti, ὅπλα ἀναλάβων, armis sumtis, 1, 15, 15. i. q. simpl. sq. ὅπλα λαμβάνων. Sed †† forte pro compos. resumere, iterum capere, in his, θεοῖώς, μὴ - τὰ ὅπλα ἀναλάβωσι, caperent, 2, 13, 21. ὅπλα ἀναλαβόντες, armis assumtis, 7, 11, 12. ἀναλαβόντες τὰς ταυο-

- πλίας, assumpta armatura, 2, 6, 19. Sed †† cum acc. rei alio, ἀναλαβάν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, si assumfisset stipatorum habitum, 1, 10, 14. Maternus, vestitum et arma. simul c. adv. τῷ Ἀντωνίνῳ. (Caracallae) ἤδη σκευὴν ἡνίοχου ἀνεληφόσσι, habitum aur. induto, 4, 12, 11. Denique c. acc. perf. τὴν στρατὸν ἀναλαβόντες, exercitu assumto, 3, 15, 17, 7, 2, 1.
- ἀναλογίζεσθαι, med. moral. de perf. c. praep. alia, καθ' ἑαυτοῖς ἀναλογίζομενοι, reputantes, 2; 1, 8. cogitantes.
- ἀνάλωμα, phys. sine casu, πάντα προεικένεωτο τῇ Κορμίδου ἀφειδέσει καὶ ἀκριτοῖς ἀναλώμασι, sumtibus, 2, 7; 3.
- ἀναμένειν, phys., de perf. c. inf. pro acc. rei, οὐκ ἀναμενόντων τῶν στρατιωτῶν πολισοικηθῆναι, expectantibus oppugnationem, 5, 4, 9. sed c. acc. perf. et nominativo modi, τρέμων ἀνέμενε τὸν Θεογεύοντα, expectabat, 6, 9, 12. sed sine casu, οὐκ ἀναμείνας, sq. ὑπήντητο αὐτῷ, haud se continens, 4, 11, 4. it. c. opp. δράσαι τι μάλῃον Θράσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας ἠθέλησεν, expectando, 3, 11, 1, 4, 13; 1.
- ἀναμίγνυμι, phys. de perf. c. dat. perf. ἀναμίξας τῷ πλήθει, si immiscuisset se, 1, 10, 14. sc. ἑαυτὸν, se conferens inter.
- ἀνανδρεία, trop. abl. ἀνανδρείας ἑσθρι διαβολῆν, timiditatis, 2, 8, 4. sed per aliam scripturam, ἀνανδρίας ψόγος, opp. ἀνδρείας, 4, 5, 6. it. 2, 12, 1. sed c. adiuncto, εἰς ἀνανδρίαν καὶ θῆλειαν νόσον διέβαλλεν, sc. τοῦτο, 4, 12, 4.
- ἀνανδρος, trop. de perf. sine subst. c. adiuncto, μάτην ὑπὲρ ἀνδρῶν καὶ Φεργάδος μάχονται, imbelli, 5, 4, 13. femineus; ignavus, timidus, haud virilis; it. ἀνδρῶν αὐτῶν καὶ ἀγενῆ καλῶν 4, 13, 3. sed c. subst. ἀνδρῶν καὶ ἀθλίων προσβύτην 2, 12, 11. Neutr. de re, ἀνδρῶν (ἐσι) τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, imbelle, 3, 6, 9. sed pro subst. c. gen. perf. αὐτοῦ τὸ ἀπίον καὶ ἀνδρῶν τοῖς ἔπλοις ἐλέγξωμεν, imbellem animum, 3; 6, 12. imbelliam.
- ἀνανήφωσι, trop. in bello, οὐκ ἀν. ἠπτήθησαν, ut imbelles, 6, 6, 10. per ignaviam, deficiente fortitudine. c. adiuncto, ῥαθύμως τε καὶ ἀν. τοῖς πολεμικοῖς προσφερομένοι ἐκείνου, timide, 6, 8, 7. ἀν. καὶ ῥαθ. προσφερομένους τῇ τειχεμαχίᾳ, ignaviter, 8, 5, 5. sed extra bellum, ἀν. προειδωκότε (αὐτοῦ) ignav. 2, 13, 13. de Pertinacis occiforibus, ignobili ratione, turpiter, sine vera fortitudine. ἐράντες ἐσθῆσιν ἀπαλαῖς ἀν. κοσμούμενον, haud quaquam viriliter, 5, 8, 2. mulierose!
- ἀνανεόομαι, med., phys., de perf. c. acc. rei, τὸ τεῖχος ἀνανεώσασθαι, reparare, 8, 2, 12. restituere. simul c. dat. perf. Κορμίδου αὐτοῖς τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰκόνας ἀνανεώσασθαι, se instauratum, 2, 6, 15. opp. praec. ἃς ἡ σύγκλητος καθείλεν. Sed improp. c. acc. rei, ὡς ἀν τὴν μάχην ἀνανεώσαιντο, redintegrarent, 4, 15, 16. iterum incipere. sed simul c. dat. perf., Πέρσαις ἀνανεώσασθαι πᾶσαν ἀρχὴν, instaur. 6, 2, 6. Περσ. τῆν βασιλείαν — ib. 17. εἰ τὴν βασ. τῷ γένει ἀνανεώσαιο 5, 3, 22. it. de memoria, tum rei, ἐπίων (ἔργων,) πάλαι γεγονότων, μνήμην ἀνανεώσασθαι, renovare, 1, 1, 1. de historicis. tum perf., simul c. adv. τὴν μνήμην αὐτοῦ παντοῖς ἀνανεώσατο 4, 8, 2. conf. 2, 6, 15.
- ἀνανήφωιν, propr., de perf. μὴ, πᾶν ἐξήμετας τὸ Φάρμακου, ἀνανήφω, se colligeret, 1, 17, 24. post somnum aliquem, cf. §. pr. i. et 20. expergeret ac sobrius fieret iterum.
- ἀναναγωνιστος, phys. de perf. pass. c. subst. fem., δύναμιν στρατιωτῶν ἀναναγωνιστον, invictus, 5, 15, 7. sed de re, ποιῆσειν ἀρχὴν

- άν. 14, 10, 5. † simul c. subst. masc. et de perf. πεζόν στρα-
 τόν και την διά δοράτων συσάδην μάχην άν. ib. 7.
 ανάξιος, moral. de perf., c. gen. rei, τόν Ιουλιανόν καταφρονείσθαι,
 ως ανάξιον, ης έώνητο, indignus illo, quod emerat, imperio, 2,
 7, 9. sed abf. τά της τύχης δώρα και ανάξιους περιπίπτει 5, 1,
 11. it. de re, τέλει έχρήσαντο ανάξιον, 8, 8, 20. inmeritus.
 sed c. gen. rei, μηδέν ανάξιον της βασιλείας ποιείν 1, 16, 13. inde-
 corum; βασιλείας τς ανάξια και τών προβεβιωμένων αυτώ και προ-
 πεπραγμένων νομίσας 2, 5, 6. it. simul c. gen. perf. ου παύση,
 ανάξια αυτου και τών προβ. σοι λέγων; 2, 1, 18.
 ανάπαυλα, physf. in bello, μήτε διδούς καιρόν αναπαύλης, spatium re-
 quiescendi, 2, 11, 2. μηδεμίαν άνοχήν αναπαύλης διδούς, nullum
 locum quieti, 3, 6, 21. † μηδέν ραθυμία, μηδ' αναπαύλη νεμων
 (per eadem Lat. Bg.) 3, 2, 1. sed extra bellum, c. adiuncto,
 δεδωκίνα τοις καιμάτοις ανάπαυλαν άργίαν τε ταίς πράξει, data la-
 boribus pausa, 7, 5, 5. de Gordiano proconsule in provinc.
 ανάπαυσις, physf. abf. ουδένα καιρόν είχεν, εις ανάπαυσιν άρισμένον, re-
 quiem, (Commodus) 1, 17, 22. somnum, interdium f. noctium.
 ανάπαυώ, impropr. de perf. c. acc. perf. et gen. rei, Ιταλιώτας πό-
 νων άνεπαυσε, liberavit, 2, 11, 9. Sed Med. de quiete univer-
 sa, in bello, c. adiuncto tum temporis, ό Σεβήρος (κατά, διά, ανά)
 τοσοῦτον (χρόνον f. μέρος του καιρού) άνεπαυέτο, όσον καλλιεργήσαι,
 requiescebat, 2, 11, 11. sq. εις δς την Ρώμην ηπέιγετο, it. μιās
 ήμέρας αναπαυσάμενοι, cum requievissent, 8, 4, 17. sq. του λοι-
 που είχοντο της πολιουρίας, tum loci simul όδριουρίας είχετο -
 ουδέπου ποτέ, επί πολυ μένων άνεπαυέτο 3, 14, 6. Sed de somno,
 diurno f. nocturno, abf. τοις στρατιώταις, ών οι μιν - οι δς άνεπαύ-
 οντο, requiescebant, 4, 4, 13. dormire f. cubitum se conferre,
 † εις ύπνον καθελιδόμενος, άνεπαύσατο 1, 17, 20. it. c. adv. του
 δωματίου, ένθα αναπαύονται 3, 11, 12. it. c. praep. αναπαυόμε-
 νου αυτου έν τη σινηή 8, 5, 19. επί τινος συμποδίου αναπαυόμε-
 νον 7, 5, 6. denique de morte, abf. άνεπαύσατο, requievit, 1,
 4, 18. obdormiscere, nostr. *entschlafen*. c. praep. - επί παισι
 διαδόχοις, filiis successoribus requievit, 3, 15, 7. mortuus est
 ita, ut relinqueret f. haberet suos filios successores, postquam re-
 liquisset rel. c. gen. rei, άνεπαύσατο του βίου, deluit vivere, 3,
 15, 5. 6, 1, 9. it. simul cum praep. έν βρόχω του β. άν. 7,
 9, 20.
 αναπειθειν, de perf. propr., verbis, c. acc. perf., οι παιδες αυτώ την
 στρατιάν αναπειθουσιν, sollicitant, 1, 9, 11. 4, 1, 3. πάντας ανα-
 πείσαντας, omnibus impullis, 7, 4, 7. † διελέγετο και ανέπειθε
 (αυτους,) sollicitabat, 2, 7, 10. †† όν αυτος άκουα ανέπεισεν,
 impulerat, 7, 1, 23. sc. ad imperium affectandum. sed c. abl.
 modi, μεγάλαις πάντας ύποσχέσει και έλπισιν αναπειθων, sollici-
 tans, 2, 9, 17. sq. ραδίως ύπηγάγετο, it. ύποσχέσεισι δωρεών και
 δεήσει τον στρατόν ανέπειθον λιπαροίντες 8, 4, 25. it. c. praep.
 ει πάν το έθνος αναπεισασιν εις άποσασιν, sollicitarent, 7, 5, 1. it.
 c. inf. tum praef. πάντας ανέπειθεν, εις αυτον βλέπειν μονον 3, 15,
 2. αναπεισας λ. hortatus, 7, 9, 7. tum aor. 1. ανέπειθεν ιατρούς,
 καιουργήσά τι, sollicitabat, ut 3, 15, 4. όπως αναπεισειον τον στρα-
 τόν, αποδειξαι λ. quo persuaderent, ut. ib. 10. tum aor. 2.
 οινόχδους ανέπειθον, έμβαλειν Φάρμακα, sollicitabant, ad miscendum
 venen. 4, 4, 3. αναπεισαι τους βαρβάρους, άποσῆναι Μακεδόνων,
 impulisse, ut 6, 2, 19. 7, 1, 16. † utr. simul, αναπειθει υσανί-
 σκον τινα, έπιπεισειν τε τῷ Κομμώδῳ και Φονεῦσαι, perpulit, ut 1.

- 8, 11. c. adv. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανίσκου, ὀλίθρια βουλεύσασθαι, adduxit, ut, ib. 10. Sed impropr. de rebus, c. acc. perf. ἀνέπεισε - αὐτὸν ὀνειράτα, impellebant, 2, 9, 4. sed simul c. praep. et c. adiuncto, ἐνήγεν αὐτοὺς καὶ ἀνέπειθεν εἰς πραγμάτων καινοτομίαν τὸ Μακρίνου μῖσος 5, 4, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπείθοντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς, quae impellerent, 6, 2, 16. ii. ἐτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπείθοντα 3, 11, 2. Tum Pass. de perf., impropr., c. praep., εἰ ἐκ μόνης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς ἀνέπειθόμεν, adduceret, 2, 8, 3. † ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς ἀνεπίσθη καὶ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν, impulsus est, 1, 12, 9. it. c. adv. εἰκότως ἀναπεισθεῖς 2, 7, 9. it. c. abl. modi, τούτοις ἀναπεισθέντες 2, 6, 16. χρήμασι - illecti 6, 7, 17. sed propr., verbis, c. praep., αὐτὸν ἀναπεισθήναι ὑπὸ τῶν παίδων, persuasum a, 3, 2, 7. Iq. ἐπισηλαντων καὶ δεηθέντων. c. abl. modi, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπεισθεῖς, adductus, 4, 13, 6. impulsus, 8, 3, 8.
- ἀναπέμπω, phys. de perf. c. acc. rei et praep. ἡ Ἀκυλῆια τὰ ἀπὸ θαλάττης ἀπέπεμπεν εἰς τὴν ἄνω γῆν, sursum mittebat, 8, 2, 7. sed Pass. c. praep. et inf. ἐπὶ τὸν Ἰουλιανὸν εἰς τῶν χιλιαρχόντων ἀναπέμπεται, ἀποπέμπεται πρεσβύτην, mittitur, 2, 12, 11.
- ἀναπεπταμέναις, phys. de re, πύλαις, patentibus, 2, 11, 11. pass. apertis, ab ἀναπεπταίνουμαι, per sync., pro ἀναπεπταμέναις, potius, quam ab ἀνίπτουμαι.
- ἀναπηδᾶν, phys. de perf., c. praep. alia, ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώματα, subfiliences, 7, 12, 11.
- ἀνάπλεως, de perf., impr., c. gen. rei, πλείσων ἦν χρημάτων ἀνάπλεως (αὐτῆ, ἡ Μαιδᾶ) referta, 5, 3, 5. abundans, dives.
- ἀναπνεῖν, de perf., impropr., c. praep., ὅπως ἀπὸ τῆς πικρᾶς τυραννίδος πάντες ἀναπνεύσειαν, respirarent, 2, 1, 8. fierent tranquillii post tyrannidem s. liberati a tyranno; atque adeo de animo: sed magis de corpore, abl. μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώτας ἀναπνεύσαντας ἔχουσθαι τῆς ὁδοῦ, respirantes, 2, 11, 2. vbi refecti essent corpore, vires corporis recepissent.
- ἀναποδίξω, phys. de perf., c. praep. al., εἶθε πρὸ τοῦ ἄρματος, ἀναποδίξω εἰς τοῦπίσω, currebat ante currum recessim, (Heliog.) 5, 6, 17. cedens, gradiens.
- ἀναπτᾶς, impropr., de perf., cum praep. al., εἰς οὐρανὸν ὁ πατήρ, subvectus, 1, 5, 17. Marcus, post mortem, cum evolasset, sursum volasset, ut animus et genius, ab ἀνιπτᾶω s. ἀναπτᾶω, ἀνιπτῆμι s. ἀνάπτῆμι.
- ἀναπτοέομαι, pass. de perf., abl. ἀνεπτόγητο πάντες, arrecti erant animis, 2, 7, 12. commoti, impleti spe, fiducia, desiderio, cupiditate.
- ἀνάπτομαι, pass. de re, phys., c. adv. et praep., πάντα ῥᾶσα ἀνάπτεται ὑπὸ τοῦ πυρός, accenduntur, 4, 2, 21. sed abl. δᾶδας, αἱ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, incensae, 8, 4, 31.
- ἀναρμοςος, phys. de re et animanti, pass., μέρεσι σώματος ἀναρμόσοις, incongruentibus, 1, 14, 2. deformis, non habens rationem s. proportionem cum rel. corpore ac rel. membris, dissimilis quoad vel formam, vel certe magnitudinem.
- ἀναρπάσος, pass., de perf., phys., πλείσους ἀναρπάσους ἐποίησεν, abripiendos curavit, 7, 3, 8.
- ἀναρρήξαι, phys., de perf., c. acc. rei s. loci, τὰς δημοσίας ἀπορρήξαι

- και τῶν ὀπλων, τοὺς ἐχλοὺς ἔπεισε, *effringere*, 7, 11, 14. ἀνὰ ἀνὰ-
 ῥήγγυμι ἢ ἀνὰ ῥήγγυα.
 ἀναρρίπτειν ἢ ἀναρρίπτω, *impropr.*, de persf., c. acc. rei, πάντα κίν-
 δυνον ἀναρρίψαι, *excitare*, 5, 3, 23. c. adv. ἀπαξ ἀναρρίψαντας
 κίνδυνον, *tentato periculo*, 7, 10, 3. *it. Pass.*, de re, ἀπαξ ἀναρ-
 ρίφθεντος κινδύνου, *tentato*, 7, 7, 9. sed *physf. de animanti*, c.
praep., λέοντων, ἐξ ὑπογαίων ἀναρρίφθεντων, *submissis*, 1, 15, 13.
emillis, *erumpentibus*, *se eicientibus* ἢ *proicientibus* ἢ *praeci-*
pitantibus cum vi et rabie, ἢ *ferociter*, *nostrat. hervor stürzen*
 ἢ *sich h. st.*
 ἀναρτᾶν, *physf. de persf. c. acc. persf. et dat. rei*, ἀνήρτησεν ἑαυτὸν
 βρόχῳ. *suspendit se ipsum laqueo*, 7, 9, 9.
 ἀνασκολοπιζέσθαι, *physf. de re*, δεικνύντες τὴν κεφαλὴν - ἀνεσκολοπι-
 σμένην, *infixum conto*, 8, 6, 16. sed de persf. σκοφάνται ἢ δοῦλοι
 ἀνεσκολοπισθῆσαν, *patibulo suffixi*, 5, 2, 4.
 ἀνάσσις, *physf. de re*, c. gen. rei, ἀνδρῶντων ἀνάσσεις, *erectione*,
 2, 15, 9.
 ἀναστροφόμεαι, *pass. physf. de re*, c. adv. πέμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ.,
 δημοσίᾳ ἀναστροφωθήναι (αὐτὴν) κελύει, *cruci affigi*, 3, 8, 2. et 3.
 ἀναστέφειν, *physf. de persf. absf.* ὡς τοὺς ὑπαντωμένους ἀναστέφειν, *re-*
cederent, 3, 11, 4. *retroire*, *reverti*.
 ἀνασχετός, *pass. de re*, trop., οὐκ ἀνασχετὰ ἠγούμενος (αὐτὰ) *mini-*
me ferenda, 6, 5, 1.
 ἀνάτιθῃμι, *physf. de persf. c. rei et acc. et abl.*, τὰ πολλὰ - δημοσίαις ἀνέ-
 θηκεν εἰκόσι, *dedicavit*, 2, 9, 5. τὰς μάχας τε καὶ τὰς νίκας δημ.
 ἀνέθηκε γραφαῖς, *exposuit*, (*ausgestellt*, ἢ *aufgest.*) 3, 9, 21. -- *it.*
 c. *praep.* τὴν μάχην μεγίσταις εἰκόσιν ἀν. πρὸ τοῦ βουλευτηρίου 7, 2,
 15. ††† ὡς νίκας τῶν δημοτῶν καὶ χειρᾶς ἀνατίθειναι 7, 3, 14.
 v. N. Sed *Pass.*, de re, c. *praep.*, ἐκέλευσεν, ἐν τῷ μεταίτα-
 τῷ τόπῳ τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ λ. *collocari*, 5,
 5, 12. Tum *Med. de persf.*, c. acc. rei et *praep.* ταῦτα εἰς
 ἕξτερον ἀνέθετο, *reiecit*, 3, 5, 2. *reposuit*, *distulit*, *nostr. ver-*
schieben.
 ἀνατολή, *physf. de terra*, οὐν παντὶ τῷ τῆς ἀνατολῆς πλήθει, *Orien-*
tis, 4, 14, 12. de Parthia maxime. †† πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετά-
 ζετε 3, 6, 14. κειρῶσθαι 4, 11, 13. de incolis etiam. sed
per praep. τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀν. 6, 7,
 17. ἐπὶ τὴν ἀν. ἠπείγετο 2, 14, 10. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀν. ἀσχολη-
 θέντος 2, 15, 3, 5, 5, 1. † c. opp. ἄγασθαι ἐξ ἀνατολῶν, ab
 Oriente, 7, 3, 9. *sq. ling.* ἢ ὀύσεως, ἀπο τε μεσημβρίας. Sed
simul c. artic. postpositivo et sublt. persf. vel rei, tum *diserto*,
 tum *oppresso*, *it. praemisso*, aut *subiecto*, τοξίται εἰ ἀπὸ τῆς ἀν.
 Orientales, 8, 1, 5 τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις, *orientalib. hom.*
 3, 8, 13. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀν. (πράγματα) *res Orientis*, 3, 5,
 1. τῶν κατὰ τὴν ἀν. ἐσθλοπέδων, *oriental. exercit.* 2, 8, 18. τοῖς
 λοιποῖς κατὰ τὴν ἀν. ἀνθρώποις, *per Orientem*, 2, 7, 10. κατορθώ-
 σας τὰ κατὰ τὴν ἀν. *rebus in Oriente*, 3, 10, 1. τῆς κατὰ τὴν ἀν.
 ἀρχῆς, *orientali imper.* 6, 2, 3. † τὰ κατὰ τὴν ἀνατολᾶς πολ-
 μύμμενα, *in oriente*, 6, 5, 1. Tum de coeli parte, c. opp. τὰ τε
 τῆ ἀριτεῖ, καὶ τὰ τῆ ἀνατολῆ ἔθνη προσκειμένα, *Orienti*, 3, 1, 9.
it. per praep. τοὺς τὰ ἀριτεῖ τῆς γῆς κατοικοῦντας, - τοὺς ὑπὸ ταῖς
 ἀνατολαῖς ποικαιμένους τον βίον, *sub oriente sole*, 1, 2, 9. οἱ ὑπὸ
 ταῖς ἀν. κατοικοῦντες, *sub Oriente*, 9, 7, 10. Sed *cum artic.*
isorum superioris modii, τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς καὶ ἀριτεῖ νίκας, *sub*
 Oriente, 3, 14, 3. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἠγερμένων, *ex Oriente du-*

ees, 6, 2, 7. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. ἐθνῶν, Oriental. ib. 18. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀν. πταισμάτων, in Oriente, 6, 8, 8. †† ἐθνη, τὰ τε ὑπὸ ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίας, (sub) Orientem, 8, 5, 15. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀν. res in Oriente, 6, 7, 8. ††† τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, orientali 2, 1; 9. 3, 11, 17.

ἀνατολικοί, abf. τροπὴ τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, Orientales, 3, 4, 10. sc. ἀνθρώπων ἢ ἀνδρῶν. it. 3, 2, 4. sed c. opp. τῶν ἀρκιῶν ἀνδρῶν, τοὺς ἀνατολικούς νεκρῶν 3, 4, 5.

ἀνατρέπειν, physf. de perf. c. acc. rei, ἢ σύγκλητος - τὰς αὐτοῦ τιμὰς ἀνατρέπουσι, evertunt, 7, 7, 4. everti iubent statuas, i. q. ἢ. pr. κατεσπῶντο. impropr. ὡς περ τινὸς ποιηρᾶς τύχης ἀνατρεπούσης αὐτοῦ τὴν ἐπι σφύρανα (μερίδα τῆς ψυχῆς) subvertente, 1, 8, 5. corrumpente; it. ἐβάσκηκε πάντα καὶ ἀνέτρεψε ποιηρὰ τύχη, subvertit, 2, 4, 11. sed Pass. de re, ὅπως τὸ πραττόμενον μὴ προγυωσθῆν ἀνατραπῆ, subvertatur, 3, 12, 13. impediatur, irritum reddatur:

ἀνατρέφειν, pass. de perf., c. adv., παιδὶ, κοσμίως καὶ σωφρόνως ἀνατρέφονται, educato, 5, 8, 3. it. c. praep. ἐκ παιδῶν σὺν αὐτοῖς (τέξοις τὲ καὶ ἵπποις) ἀνατρέφονται, enutrientur (Perfae) 6, 5, 9. ἐν πλούτῳ καὶ τρυφῇ ἐκ πατέρων (παιδῶν) ἀνατραφεῖς, educatus, (Albinus) 2, 15, 2. ὑπὸ ταῖς μητράσι καὶ τῇ μάμμη ἀνετρέφονται, educ. (Heliog. et Alex. Sev.) 3, 3, 7. †† ἀνατραφεῖς ὑπ' αὐτοῖς, educ., 6, 4, 4. imperator Alex. Sev. a civibus, inter quos educ. Sed Med. c. acc. perf. et praep. τὸν Κόμμοδον ὁ πατὴρ μετὰ τῆς ἄλλης ἐπιμελείας ἀνετρέψατο, educavit, 1, 2, 2. sed c. acc. hoc solo, τὸν υἱόν, ὃν αὐτοὶ ἀνετρέψασθε, educastis, 1, 4, 8. filium imperatoris amici eiusdem. †† σώζειν, ὃν ἀνετρέψαντο, educavissent, 6, 9, 5. imperatorem milites, ut 6, 4, 4.

ἀνατρέχειν, physf. et simul trop., ἢ ναῖς ἀνεδραμεν, navigium subvectum est, 1, 11, 1. retro vectum, in aquam e limo. sed physf. de perf., c. praep. εἰς τὰ βασίλεια ἀνεδραμεν, reversus est (celeriter) 4, 5, 17. recurrit, imperator Carac. o senatu. at μὴ ἀναδράμωσιν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, recurrerent, 2, 13, 21. Praetoriani exauctorati e campo.

ἀναφέρειν, physf. pass. de re, ἀναφαίρετα κτήματα ψυχῆς, quae aufferri non possent, 1, 2, 4. non auferenda, eripienda.

ἀναφέρειν, impropr., de perf., c. acc. rei et praep. τὰ πλείστα τῶν γινομένων οὐκ εἰς ἐκεῖνον ἀναφέρομεν, imputabamus ipsi, 2, 10, 6. attribuere, tribuere, adscribere, facta et orta ab illo putare. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφέροντες, conferentes in, 1, 12, 11. τὰς αἰτ. τῶν συμφορῶν εἰς τοὺς ἐκεῖνου ἀκρίτους φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀμαρτήματα ἀνέφερον ὁ δῆμος, referebat in 1, 14, 15. referent, quaerere in re. εἰς θεόν ἀναφέροντες (αὐτὴν, τὴν ἐορτήν,) referentes ad, 1, 16, 2. ab eo ortum, institutum putare et dicere. γυναικῶν ἀναφέρουσαν τὸ γένος εἰς Κόμμοδον, quae referebat ad 5, 6, 5. derivare, repetere, deducere, reducere. ἀνέφερον εἰς Αἰθείαν τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν, refer. 2, 3, 9. Pass. de re, c. praep., προσηγορίας, ὧν αἱ πλείσται εἰς Ἡρακλέα ἀνεφέροντο, referebantur in, 1, 14, 17. referebant Commodi cognomina ad Herculem, desumpta erant ab eius attributis.

ἀναφείσθαι, v. ἀνάπτομαι.

ἀφορὰν εἶναι, i. q. pr. privum v. pass. ἀναφείσθαι, abf. τὰ πρότερον ὑμῖν κατορθωθέντα εἰς τὴν ἐκεῖνου σοφίαν τὴν ἀν. εἶχει, referuntur ad, 1, 5, 23. tribuntur, tribuenda sunt, eius sapientiae. Sed c. gen. rei, χρηστέης - τῶν ἐπαίνων τὴν ἀν. εἰς αὐτὴν τίνα εἶχει

- τὸν κατορθοῦντα, laudem referunt ad, 5, 1, 12. bonitas tribuit, parit, affert laudes ei, qui rel.
- ἀναχωρεῖν, physf. de perf., in bello, abf., de militibus et hostibus, πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν χώραν, πύλεσί τε ἐπιόντες, ἀνεχώρουσιν. recedebant, 1, 10, 4. sed in pugna, προσποιούμενοι ἀναχωρεῖν, τριβόλους ἐρρίπτουσι, se recedere, 4, 15, 6. simul c. adv. et opp. ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, καὶ ἀναχωροῦντες ῥαδίως, recedendo, 7, 2, 5. Mauri iaculatores. it. in loca terrae suae interiora, ad vitandum conflictum, τῶν βαρβάρων ἀναεχωρηκότων, regressis (Germanis) 7, 2, 6. it. in oppugnanda urbe, ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, reced. 8, 2, 4. Sed c. praep., in pugna, τῶν Γερμανῶν εἰς αὐτὸ (τὸ ἔλος) ἀναχωρούντων εἰς Οὐγὴν, fugā recedentibus, 7, 2, 13. sed post pugnam, πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, discesserat ad, 3, 4, 18. it. in loca iterum interiora, εἰ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀναεχωρήκησαν, recederant, (sq. ἐν δὲ ταῖς ἕλαις ἐκρύπτοντο) 7, 2, 10. ἦσαν δὲ τινες, οἱ, διαδράντες, τρὸς τὸ παρὸν ἀναεχωρήκησαν 1, 3, 15. sed in castris, τῶν πλείστων εἰς τὰς σιμῆας καὶ τὰ ἐγκεχειρισμένα τῆς Φρουρᾶς χωρία ἀναεχωρηκότων, cum recessissent, 8, 5, 19. it. in defendendo imperator a rel. exercitu, κατ' ὀλίγους ἀνεχώρουσιν, recedebant, (sq. οὐδ' ὄπλα λαβεῖν ἔθελον) 6, 9, 7. †† cum nominat. particip. et modi, οὐκ ὀλίγοι ἀποστραφεῖντες ἀνεχώρουσιν, rec. 2, 5, 14. Praetoriani, post incursionem in Pertinacem eius que orationem. Sed post eiusdem caedem, c. praep. et abl. modi, εἰς τὸ στρατόπεδον δρέμω ἀναχωρήσαντες, se recipiunt, et ib. 15. Tum extra bellum, de vivis, abf., post salutationem matut. οἱ παρόντες ἀνεχώρησαν, recesserunt, 7, 6, 20. sed aliter, ad vesperam, dum secretius quid alii cui imperatur, πάτων ἀναεχωρηκότων, digressis, 3, 11, 9. it. ut arcanum quid inquiretur, ἐπιζητᾶν ἀναεχωρηκότι τῷ Βιταλιανῷ ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, remoto, 7, 6, 12. regresso, s. cum discessisset, se recepisset; ubi pr. ἐν pertinet potius ad pr. v. ἐπισ. quam ad ἀν. pro εἰς τὸν οἶκον. Sed c. praep. varie, εἰς τὴν βασιλείου αὐλὴν ἀνεχώρησε, recessit, 1, 7, 12. rediit, e templo, post sacra, imperator Commod. it. ἰνάτερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ βασίλεια, reversus est, 4, 3, 21. e concilio, Caracalla et Geta. †† εἰς τὴν Λαύρεντου ἀνεχώρησεν, recessit (Commod.) 1, 12, 2. pestis causa; discessit, abiit. †† simul c. nominat. particip. et modi, κατὰ τὴν μέσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, ἀνεχώρει σὺν ἐνὶ ὑπηρετῇ, ἀποστειλασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, recessit (Caracalla) 4, 13, 9. tum post salut. matut. οἱ μὲν - οἱ δὲ, προσαγορευσαυτες, πρὸ ἡμέρας ἀναεχωρήκησαν, recesserant, 7, 6, 17. ††† de mortuis, Γορδιανούς ἐνείνους εἰς οὐρανὸν καὶ θεοὺς ἀναεχωρηκέναι, concessisse, 8, 6, 5. †††† de re, τοῦ Κοιμηθῆτος ἐν τοῖς ἀναεχωρηκῆσι τότε τοῖς ἡδοναῖς σχολάζοντος, in scellibus, 1, 12, 12. in locis secretioribus ab urbe, praediis.
- ἀναχώρησις, physf. de perf., in pugna, c. opp. Μαυρουσίων τὰς ἀναχωρήσεις κούφως ποιούμενων, recursus, 6, 7, 18. praec. τὰς ἐπίδρομάς, i. q. v. privum antea ἀναχωρούντων.
- ἀνδραγαθία, moral. de milit. c. gen. rei, τῇ τῶν ὑμετέρων ἔργων ἀνδραγαθία 1, 5, 25. vestrorum factorum fortitudine, s. vestris fortibus factis, facinoribus, operibus, per vestra facta fortia s. fortiter facta; rebus a vobis fortiter factis; s. cum Bg. partim rebus a vobis strenue gerendis.
- ἀνδρεία, physf. de corpore, κάλλει προσώπου μετ' ἀνδρείας, c. vigor virili, 1, 7, 3. de Commodo, cum virilitate s. dignitate virili

maiestate virili, f. pulcritudo faciei virilis. Sed moraliter, maxime de animo, extra bellum, de imperatore, in pugna cum bestiis, *Θηρίων μάχαις*, - τῶν κολάνων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούτων, f. *virtutinis*, 1, 13, 17. 1. 15. 5. 14. 1, 17, 27. de Commodo. †† de Caracalla, in caede fratris, ὁ κρατήσας δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκτα 4, 5. 6. opp. pr. ἀνανδρίας. † de athleticis, ἀνδρείας μιμητὰς μεταπεμφάμενος 3, 8. 16. Severus in ludis pro victoria. Sed in bello, de perf., vel imperatoris ducis que, vel militum rel., c. subst. aliquo, τὴν δόξαν ἀνδρείας ἀποιττέσθε 1, 5, 24. οἱ κατὰ τὴν Πάμην στρατιῶται πομπῆς μάλλον, ἢ ἀνδρείας ὑπηρεταί, virtutis, 2, 10, 3. ἀνδρείας τὸ ἐνδύσιμον τοῖς στρατιώταις ἔργω διδοῦς 3, 6, 22. †† intercedente praep. ὅμν εἰς ἀνδρείαν ὑπαρχεῖ Φιδία 2, 10, 11. ἡμβλυνεν (ἢ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ἑμμάς, generosos spiritus, 6, 5, 19. Sed c. adi. καταβρομήσας τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. 7, 8, 6. ἀνδρείαν πᾶσαν ἐν ταῖς μάχαις ἐπεδέδεικτο 2, 9, 12. it. per praep. εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀταλίσψοιτε 1, 5, 9. τὴν ἀρχὴν δι' ἀνδρείας ἐναρέτου ἐπιτήσαντο 2, 15, 12. τῇ συνήθει χροῦμενοι ἀνδρεία 3, 6, 16. † οἱ δοκῶντες ἀσθενέστεροι (πολλοί) καθέλιον τότε ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας μείζονος 8, 3, 11. At c. verbis solis, οἱ μόνου ἀνδρεία τοσαύταις μάχαις ἐνικήσατε 3, 6, 14. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρεία οὐδὲν τῶν Ἰλλυριοῶν ἀπολείπονται 3, 7, 6. τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ γεγενότα χειρωσάμενος ἀνδρεία, Severus Albinum. 3, 7, 19. it. simul per praep., τοῦ μετὰ ἀνδρείας ἄρξοντος, fortiter, 2, 10, 15. δι' ἀνδρείαν ἐπιτήθειος δοκῶν εἰς τοῦ παρόντα πόλεμον, Maximinus, 6, 8, 9. †† ἐν ἀνδρεία προύχετε, fortitudine. 3, 10, 9. ubi malum alii εὐανδρία. ††† cum gen. vel rei, τῶν ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων εὐδοξῶς ἢ ἀνδρεία 6, 5, 8. πισεύοντες τῇ τῶν ὑμετέρων ἀνδρεία ὄπλων τε καὶ σωματίων, virtuti, 2, 10, 18. ὅπλα ἐξομιμμένα σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περισημένα, vi pugnandi, 3, 4, 28. - vel perf. οὐ τῆς ἀνδρείας - μίμηξ λ. 2, 10, 7. μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, Maximini - milites, 6, 8, 5. 7.

ἀνδρείας, moral. de perf., extra bellum, c. praep. καίτοι δοκοῦντα πρὸς πάντα ἀνδρείον, fortis (Pertinax) 2, 3, 2. plenus fiducia et hilaritate. Sed superlat., abl. Ἡρακλέα, ὡς ἀνδρειότατον λ. fortiss. 1, 14, 17. at c. gen. perf. ὁ Κέκμοδος ὑποσχόμενος, τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν νεανιῶν μόνομαχήσειν 1, 15, 1. Sed Neutr. de re, ἀποιττεῖναι (αὐτοῦς, τοὺς τρεῖς βεῖς) ἀνδρίων καὶ οἱ πάντων ἀνδρείων ἡγήσατο, virile, 6, 4, 12. magnum, animo dignum magno. Tum in bello, c. adiuncto, ὅτι μὴδὲ ἀνδρείον, μὴδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte nec virile factum, 6, 8, 3. sed c. opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεία καὶ σώφρονα, sq. explic. στρατηγιῶν ἀρετὴν ἔχοντα, fortia, 1, 2, 9. at c. gen. rei, τὰ ἀνδρεία καὶ σεμνὰ τῶν ἔργων φοβερὰ προσαγορεύουσι, fortia facta, 7, 8, 15. Sic et

ἀνδρείως, in bello, κατορθωθέντα, fortiter, 1, 5, 23. παραταξάμενοι 5, 1, 8. ἀντιστόχοντες 6, 5, 22.

ἀνδρίας, phys. c. gen. perf. ἐσησεν ἀνδ.ιάντας αὐτοῦ (f. αὐτοῦ) κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, flatuas, 1, 14, 18. sed oppresso hoc gen. ἀνδριάντων ἀνασάσσει (αὐτοῦ) 2, 15, 9. † τὸν ἀνδριάντα καθελούσα ἢ σύγκλητος 1, 14, 19. in pr. τὰς εἰκόνας λ. sed cum discrimine, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνας τοῦ Μαξιμίμου κατεσπῶντο 7, 7, 3. εἰκόσι καὶ ἀνδριάνσι Γορδιανοῦ τὰς πόλεις ἐκόσμων 7, 5, 19. ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας ἀγέσησεν 4, 8, 14. sed oppresso rursus gen. αὐτοῦ

- in his, τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ib. 3. εἰκόνας καὶ ἀνδρ. ἀναστῆναι λ. ib. 2.
- ἀνεδείχθη, v. ἀναδείκνυμι.
- ἀνέδην, trop. ταῖς δημοσίαις (εἰσόδοις) χρώμενος, promiscue, 4, 1, 9. communititer.
- ἀνεθρέψατο, v. ἀνατρέφομαι.
- ἀνείληφότε, v. ἀναλαμβάνω.
- ἀνεϊμένος, v. ἀνίημι.
- ἀνεῖμι, ab εἶμι, phys. de perf., c. praep. πύργους κατασκευάσας ἀνῶν τε ἐπ' αὐτοῖς, postquam adscendisset, 5, 6, 21.
- ἀνεῖπειν, propr. de perf. c. acc. perf. dupl. (tum propr. s. appellativo, tum dignitatis,) αὐτοκράτορα καὶ Σεβασὸν τὸν Μαξιμίον, declarare (ἐβουλεύσαντο, milites) 6, 8, 10. pro quo §. sq. e. αὐτοκράτορα ἀναγορεύουσιν, it. οἱ περ' αὐτὸν πρῶτοι ἀνεῖπον βασιλεῖα, appellarent, 7, 8, 26. † c. adiuncto, γνωρίζαι καὶ ἀνεῖπειν, εὐφημῆσαι τε τοὺς ὑπὸ Ῥωμαίων συγκλητῶν ἀναδείχθέντας αὐτοκράτορας, salutato, 8, 6, 4. ubi i. q. sq. ἀναδείχθ. it. simul c. adv. ἀφ' ἑωὺς τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αὐτοκράτορα ἀνεῖπε (αὐτὸν, Nigrum) καὶ Σεβασὸν προσηγόρευσε, declaravit, 2, 8, 9. † Μαξιμόν καὶ Βαλβίνον ἀνεῖπόντες αὐτοκράτορας ἐποίησαν, (senatus) declarant et, 7, 10, 6. †† impropr. de re, τῆς χειροτονίας ἐκείνης ἀνεπιούσης, Σεβασοὶ ἀναγορεύθησαν, declarante, 7, 10, 8.
- ἀνεκτός, trop. pass., de re, τὸ στρατιωτικὸν ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, tolerabile iter, 6, 5, 11.
- ἀνελεύθερος, de re, moral., c. adiuncto, ὁ Περτιναξ ἀπεστῆ καὶ ἀνελεύθερα νομίσας, illiberalia, 2, 5, 6. abiecti nec magni animi, convenientia hominibus et animis conditionis non liberae, sed fervilis.
- ἀνέλιω, de perf., impropr. c. praep. et abl. modi (αὐτοῦς) φησισίτο, μεγάλας ὑποσχέσεις πρὸς αὐτὸν ἀνέλιων (αὐτοῦς), illiciens, 4, 3, 3.
- ἀνέλπιστος, pass. de re, c. subst. fem. τύχης ῥοπή, imperatum, 1, 13, 12. sed neutr. p. subst. c. adiuncto, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου καὶ ἀνελπίστῳ ταραχθέντες, re imperata, 2, 5, 4.
- ἀνεμος, propr. Φιάλην λαβῶν, σπένδων τε τοῖς ἀνέμοις, εὐχετο, ventis, 4, 8, 12. ut flarent secundi in rogam incensum.
- ἀνευδεῖς, trop. de re, c. gen. rei, ὅμῳ πάντων ἀνευδεῖ παρέξει βίον, nullius indigentem, 8, 7, 13. omnibus abundantem, affluentem.
- ἀνευέγκω, trop. de perf. c. acc. rei et alia praep. ἀνήνεγκε τὸ γένος αἴτη ἐπὶ Τραϊανόν, referebat ad, 1, 7, 7. τὴν γνώμην πρὸς λ. cum retulisset ad, 1, 16, 9. aperuisset, narravisset. †† ὁ Σεβήρος πρὸς τὴν συγκλητῶν τὰ αὐτὰ ἀνευεγκῶν, cum ret. 2, 15, 9. indicasset ad deliberandum, decernendum, approbandum, ut imperator et consul simul, v. ἀναφέρειν.
- ἀνενόχλητος, trop. de re, neutr. p. subst., c. gen. rei et adiuncto, ἐκείνῳ παρέξοντα τῆς βασιλείας τὸ ἀνενόχλητόν τε καὶ ἀμέριμνον, principatum, a molestiis vacuum, 5, 7, 3.
- ἀνεπτεῖς, v. ἀνίημι.
- ἀνεξέλεγκτος, trop. pass. de re, c. subst. fem. ἔμενευ ἢ τῆς διαβολῆς Φήμη, inexplorata, 7, 1, 19. sed c. adiuncto, πράγματα καὶ ἄγρυπτα καὶ ἀνεξέλεγκτα, lites - indiscussas, 7, 3, 4.
- ἀνεξικανία, trop. c. gen. rei et adiuncto, καρτερία ψυχῆς καὶ ἀνεξικανία πόνων - οὐδενός - ἀτελείετο, tolerantia, 3, 8, 14.

ἀνεπώ, v. ἀνεπιῶ.

ἀνεπιρρόφως ἄρξας 7, 10, 7.

ἀνέργασος, phys., pass. de re, c. subst. fem. εἰκένυ Ἥλιου ἀνέργασου εἶναι θέλουσιν, infectam, 5; 3, 11. non laboratam manu et artu hum.

ἀνέρχεσθαι, med., de pers. phys. A) in aulam, c. praep. ἀνῆλθεν εἰς τὰ βασίλεια, recessit, 2, 14, 4. c. templo, post sacra facta, imperator, it. 4, 1, 8. sed ἀνελθε εἰς τὴν βασιλειον αὐλήν, abi in, 3, 11, 14. de eo, qui iussus a Plautiano occidere imperatores, it. ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἀνελθὼν, profectus, (sc. illac, ἐκεῖ, ἐπ' αὐτήν, τὴν αὐλήν) 5, 12, 1. sq. εἰσῆλθε μὲν διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰκίας λ. B) in urbem, εἰς τὴν Ῥώμην ἀνελθεῖν, proficisci, 5, 4, 23. de Macrino. C) in templum, de imperatore, sacrorum causa, εἰς τε τοῦ Διὸς τὸ τέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεᾶς ἀνελθὼν, salutatis fanis, 1, 7, 12. ingressus, 2, 14, 4. 5, 8, 7. 4, 8, 20. D) de imperatore, ad orationem habendam, tum in solium imperatorium, in senatu, ἀνελθὼν εἰς τὸν βασιλειον θρόνον, cum conscendisset (Severus) 3, 8, 11. sed c. adiunctis aliis simul, c. nominat. particip. f. modi, it. c. adv., οὐνοῶν καὶ μέλις ἀνελθὼν ἐπὶ τὸν βασ. θρόνον, ἐλεξε λ. conscendit dixit que (Pertinax) 2, 3, 11. tum in suggestum campesirem, ἐπὶ βήματος ἀνελθὼν, ἐλεξε λ. conscenso tribunali, 6, 3, 4. sed ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα, conscenso trib. 7, 8, 5. ἀνελθόντα αὐτὸν ἐπὶ τὸ β. cum conscendisset trib. 2, 13, 7. βήματος, - ἀνελθὼν ἐπ' αὐτὸ, conscenso eo, 1, 5, 4. —

†† oppressa hac praep. et casu alterutro, βήματος κατασκευασθέντος, ἐλεξε τοιαύδε ἀνελθὼν, conscendit dixit que, 2, 8, 1. βῆμ. ἀρξέντος, ἀνελθὼν ἐλ. τ. cum conscendisset, 2, 10, 2. E) in murum, ὁ δ' ἀνελθὼν, qui ut ascendit (Iulianus, sc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ τείχος, ad milites in castris, ut imperator fieret) 2, 6, 15. sed in urbe obsessa, ἐδοξεν οἱ στρατιῶται, ἀνελθόντες ἐπὶ τε τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπόλξεις, conscensus turribus, 5, 4, 4. F) hostili animo, simul c. adv. ἀνῆλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὰ βασίλεια, adierunt, (Praetoriani, occisuri imperatores binos) 8, 8, 6. †† de animanti, αἰετὸς ἀφίσταται, σὺν τῷ πρὸ ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα, adscensura, 4, 2, 22.

ἄνεσις, trop. cum praep., πᾶσα δέδοτο συκοφάνταις εἰς τὸ ἐπιηράζειν, licentia - ad, 7, 5, 4. διδοὺς ἄνεσιν εἰς τὸ ἐορτάζειν καὶ εὐφραίνεισθαι, libertatem festorum et oblectationum, 2, 7, 16. f. otium, tempus. Sed c. gen. rei, τοῖς στρατιώταις ἄνεσιν πάντων ἐδίδου ἀμαρτημάτων, remissionem, 7, 12, 5. veniam. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οἴσης, vacuo a pugna die, 8, 5, 19. remissio, libertas, vacuitas, quies; †† c. gen. temporis, τὰ χρήματα αὐτῶ ἀποδώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν αἰτήσαντες ἄνεσιν, petito spatio, 7, 4, 6. tempus, noltrat. *Frist.*

ἄνετος, pass. de re, trop. c. subst. fem. ἔξουσία, libera, 1, 10, 12. sensu bono, in ludis solennibus, f. summa. sed malo, de Praetorianis, τῆς ἀνέτου ἔξουσίας, solutae licentiae, 2, 4, 9. nimia, immodica. it. c. adiuncto, ἀνετου καὶ ἀκόλαστος ἔξουσία 2, 5, 2.

ἄνευ, postpositum gen. subst., χαλιῶν ἄν. sine frenis, 7, 9, 13. — sed praepos. ἦσαν ἄν. τῶν ὀπλων, inermes, 2, 2, 22. 7, 11, 9. — †† πένθος δημόσιον ἐνεποίει δίχρα μάχης καὶ ἄνευ ὀπλων ὄψις πολιορκίας, sine armis, 7, 3, 14. † ἄν. ὑπηρεσίας μένους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας ἀγεσθαι λ. line ministeriis, ib. 9. ἄν. μάχης καὶ κινδύου λαβεῖν λ. sine, 2, 15, 8. ἄν. πολέμου καὶ μάχης εἶχεν, citra, 3, 6,

7. ἄν. ὑμετέρας γνώμης, sine, 5, 1, 15. sed c. inf. ἀνευ τοῦ δεινόν τε δρᾶσαι, sine laesione, 2, 5, 23. ἄν. τοῦ βιάζεσθαι, non violando, 2, 5, 13. quae Bg. offendunt modum et regulam vertendi ἄν. c. inf., aut per Lat. pr. sine et subst. aut mutato ἄν. in Lat. negat. et inf. in gerund.
- ἀνευθμηεῖν, phvs. de perf. c. acc. perf., τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν πᾶς ὁ στρατός ἀνευθμήμητε, laeto clamore excepit, 6, 4, 1, collaudavit, comprobavit.
- ἀνεχεῖν, impropr. de perf., c. acc. rei, τὰς τῶν βαυβάρων ἐπιδρομὰς, ut reprimerent, 1, 6, 23. inhibere, impedire. it. de re, cum acc. perf., δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀνεχούσης αὐτοῦς, cohibente, 7, 8, 8. detinente ab incurfibus, f. continente, retinente intra fines suos. Sed Med., de perf., c. gen. rei, ὄμβρων τὲ καὶ ἡλίου ἠνεῖχοντο, perpetiebantur, 8, 5, 9. de milit. sustinebant, debebant tolerare; οὐδ' ἄν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τί γὰρ τῆς μάχης, sustinere poterunt, 2, 10, 12. at cum gen. temporis, ὕβρεως καὶ παροιρίας τῆς σῆς γῆς ἐτῶν τοσοῦτων ἠνεσχόμεν, tot annis a me toleratae, 1, 17, 10. quam tot annis, annos, sustinui, toleravi; sed c. gen. perf. μήτε συκοφαντοῦτος ἀνέξεσθαι, toleraturum, 2, 14, 7. in regno suo, de Severo. † c. inf. ἠνεσχοντο, προσελθεῖν λ. passi sunt, 7, 10, 16. sustinuerunt, permiserunt; †† c. acc. particip. pro inf. οὐς ὑπώπτευν, οὐκ ἀνεξομένους τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἄνδρα λ. passuros - recidere, 2, 5, 3. Tum abl., οἱ δὲ οὐκ ἠνεσχοντο, ἀλλὰ τοιοῦτον ἄνδρα Φόνῳ ἀπεσκευάσαντο, nequiverunt tolerare, 2, 10, 7. τοιαῦτα λέγοντες αὐτοῦ, οὐκ ἀνάσχομενον τὸ λοιπὸν πλήθος, Σεβαστὸν Ἰουλιανὸν ἀναγορεύει, impraehens, 7, 5, 17. αὐτὸν, προσελθόντα τῆς σιμῆς, ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, οὐκ ἀνάσχομενοι ἀναιροῦσι, haud ferentes, 8, 5, 22.
- ἀνεψίος, propr. de perf., c. opp., μὴ δεῖν ξένου ζητεῖν, μηδ' ἀλλότριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψίῳ λ. consobrino, 5, 7, 4. sed c. gen. perf. τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψίον ib. 1. et τὸν ἄν. αὐτοῦ, patruelem, 4, 6, 7.
- ἀνεψυγίας, v. ἀνεΐγω.
- ἀνήκη, v. ἀνήμη.
- ἀνήκεος, pass. impropr. de re, πράξαι τι ἀνήκεον, patrare aliquod facinus atrox, 3, 13, 6. suppleto sic subst. quodam, ἔργον, πρᾶγμα, maxime impium, fratrem occidere.
- ἀνήνεγκε, v. ἀναφέρειν.
- ἀνῆρ, universe, per adi. f. epitheta et verba, ubi et Bg. per Lat. vir, praeter loca, cruce notata simplici, ὅτι ἄρα εἰς ἀνῆρ πολύτροπος τις 2, 14, 9. ἄτε ἄ. προμηθεῖς τε καὶ νήφω 2, 15, 1. — † ἀνῆρ γενναῖος γένου, lis foulis (vir) 3, 11, 15. δεῖσθαι ἀνδρὸς συγενοῦς καὶ τοιοῦτου, τὴν τε ἡλικίαν ἐπιαιμάζοντος 2, 15, 7. μηδὲ ὑπὸ γενναίῳ καὶ νήφωτι ἀνδρὶ στρατηγούμενον 3, 6, 14. προσιέναι ἀνδρὶ γένου καὶ σώφρονι 6, 9, 10. † ἐπιλέξασθαι ἄνδρα πρεσβύτην τινα, καὶ σώφρονα, (ubi Bg. omisit) 2, 1, 8. ἄνδρα, τὴν μὲν ἡλικίαν σεμνὴν, τὸν δὲ βίον σώφρονα, ἀρετῆς δὲ τῆς ἐν ἔργοις ἐμπειροσ 2, 2, 16. τοιοῦτον ἄ. Φόνῳ ἀπεσκευάσαντο 2, 10, 7. πολὺ πλήθος ἀνδρῶν σοφῶν 1, 2, 7. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται ib. 9. ἀνδράσι καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις 2, 1, 24. ἐπιλέκονται καὶ λογάσι ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσι 8, 5, 11. χρεὶ ἀνδρας γενναίους τὲ καὶ σώφρονας λ. 6, 3, 7. ἀνδρας ὑπατευκότας, viros consulares, λ. 8, 5, 11. At cum adiuncto dignitatis per gen. perf. ἀνῆρ τῶν ὑπατευκῶν (τις ἐκ) vir consularis, 6, 2, 12. ἀνῆρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐπατριῶν, vir generis quidem ex senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. ἀνδράσι τῆς συγκλήτου βουλῆς

ἀνδρείαι, viris senatorii ordinis, 1, 2, 3. sed c. praep. ἄνδρες δύο ἀπὸ ὑπατείας, viri consulares, 8, 2, 14. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ συγκλήτου, duorum senatorum, 7, 11, 1. ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἐκ τε τῆς συγκλ. αὐτῆς καὶ τοῦ ἱππικοῦ τάγματος, viris ex senatorio ordine rel. 7, 7, 10. ††† per utr. rationem simul, τῆς συγκλήτου ἀνὴρ, ἀπὸ ὑπατείας μὲν λ. senator quidam, 7, 11, 6. Pro quo pron. τίς et alias redditur. ἀνὴρ, Φιλοσόφου Φέρων σχῆμα, quidam philosophi gestans habitum, 1, 9, 7. †† πύλεμον ἐγγεῖραι πρὸς ἄνδρα μηδεμίαν εὐλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adversus eum, qui rel. 3, 5, 6. ubi variatur pro praec. diserto pron. αὐτόν. —

Porro pro ἄνθρωπος a) universe, οἷα ἄνδρα πολυῖσθρα, ut hominem rel. 1, 5, 5. 1, 8, 2. 2, 3, 3. 3, 5, 9. 7, 12, 15. 8, 7, 11. 8, 8, 19. b) in opp. πλῆθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων, 3, 1, 10. ἀνδρ. καὶ κτηνῶν 4, 15, 13. c) in contemptu, Φοβεῖσαι τὸν ἄνδρα, hōminem (Plautianum) 3, 12, 24. ubi et varietur pro pron. αὐτῶν et ἄνθρωπον §. 22. ††† c. subst. eiusdem casus, et quidem a) subst. loci, ἄνδρα, τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine quidem Italo, 1, 8, 2. † Σεβῆρος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος Λίβυς, Severus, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Ἀρταξέρξης, ἀνὴρ Πέρσης, vir Persa, 6, 3, 10. b) c. subst. appellativo, † ἀνδρῶν τοσοῦτων, sagittariorum, 3, 9, 7. † ὡ ἀνδρες συστρατιῶται, commilitones, 6, 3, 5. ††† ἀνδρῶν μαχιμωτάτων, militum pugnacissimior. 2, 15, 1. quo et referam δυνάμιν ἄγων μεγίστην τε καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, virorum, 7, 9, 7. †††† τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, marito, 1, 8, 9. quo et pertineat γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀζῖωμα λ. virosum, 4, 2, 5. †††† quoad sexum, c. opp., τὰ τοιαῦτα καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν, ἀλλὰ θηλείαις πρέπειν, viris, 5, 5, 9. †† ἵνα καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, virilia facere videretur, 5, 6, 3. †††† alio sensu, de aetate, τὰ ἀνδρῶν διδάσκοντες, virorum officia, 5, 7, 11. τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίαις εἰθίζεν αὐτόν, virilibus gymnasiis, ib. 9.

ἀνθελικεῖν, de persf., phys. cum acc. persf., ἀνθελικόντων αὐτόν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τοῦ ἑρασοῦ, dum utrinque trahunt frater rel. 1, 11, 5. sed impropr., oppresso casu persf. οἱ τε κόλικες καὶ οἱ θεράποντες - πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες καὶ ἀνθελικοντες, in diversa trahentes, 3, 10, 7. ubi vel absf. vel c. praep. sc. αὐτοῦς, trah. ad se et suam quique partem, vel ad diversa voluptates et oblectationes, quas quique subministrabant. sed c. praep. aperte, νεανίας ἑασοὶ τῶν κολακεύοντων ἀνθελικόν πρὸς αὐτούς, hinc inde adultores in diversa trahabant, 3, 13, 14. it. c. acc. rei, ἀρχὴν, ἐν μέσῳ ἐξῆμιμένην, ἐκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτίμου Φιλοτιμίας εἰς αὐτόν ἀνθελικεῖν, trahabat, 3, 6, 10. ἑασος πρὸς αὐτόν τὴν δυνάμιν ἀνθελικεῖν, (item) 8, 8, 7. it. passf. et simul c. adv. κἀκείνους (hostes) ἀνθελικόμενους αἰεὶ πρὸς τὸ ἐνεχλοῦν, distractos, 6, 5, 16. conversos, coactos ire ac se vertere.

ἀνθίστημι, phys. in bello, vel saltem hostili animo, de persf., c. dat. persf., μηδενὸς αὐτῶ ἀνθιστάτος, resistente, 4, 11, 11. 7, 2, 6. ὡς μηδὲ δύνασθαι ἡμῖν ἀνθίστηναι, obsistere, 2, 10, 11. 8, 8, 10. it. c. adv. οἱ γενναίως ἀνθίστησαν παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατῶ, obsistebant, 5, 4, 16. Sed sine casu tali, μήτε ἀνθιστάτος τινας, resistente, 6, 5, 16. τοὺς ἀνθιστάτους βαρβάρους, resistentes, 7, 2, 13. adversantes, 7, 4, 13. μηδενὸς ἀνθίστηναι τολμῶντος, resist. 2, 6, 19. sed c. adiuncto, μηδένα εἶναι τὸν ἀνθιστάτα, μηδὲ κωλύοντα, qui obsistet, 2, 8, 7. οὔτε ἀνθίστηναι, ἢ κωλύσαι ἐτόλμων, obsist. 2, 11, 11. — †† τούτους εὐρίσκον οὐκ ἀντιέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθιστάτας, re-

- fistentes, 8, 5, 2. At c. adv. tamen, γενναίως ἀνθεσθῆναι, resistere, 7, 4, 10. †† c. praep. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντισηῖναι οἷός τε ἦν, ἀντοπλοὶ πρὸς ὠπλισμένους, opponere se, 1, 12, 13. †† c. dat. rei et adv. simul, μὴ τοῖς πραττομένοις γενναίως ἀντισηῖ, resisteret, 7, 6, 11. ††† de re vel perf. πόλεως ἀντιστάσης, quae obstisset, 3, 4, 24. Tum Med., de perf., absol. εἰ τινες ἀνθίσταντο, resistebant, 6, 9, 13. sed c. praep., ὀλίγων πρὸς πολλοὺς ἀνθίστασθαι μὴ δυναμένων, resistere, 6, 5, 21.
- ἄνθος, propr., in honore imperatoris, πάντα ἐπιφερόμενοι ἄνθη, τότε ἀιμάζοντα, omnia florum genera, 1, 7, 4. θεασάμενοι τὸν βασιλέα, σεφάνων καὶ ἀνθῶν βολαῖς ὑπεδέχοντο ib. 11. ἀνθῶν βολαῖς ἐτίμων τὸν βασιλέα 4, 8, 19. Caracallam in adventu Alexandrini; — sed ὁ δῆμος, σεφάνους καὶ ἄνθη ἐπιτίκτοῦντες 5, 6, 19. in imperatorem, qui in pompa vehebat deum suum. at τῶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, (Parthorum) ἄνθει τοῖς ἐπιχωρίοις κατεσεμμένον 4, 11, 5. in nuptiarum futurarum solennitate. τὸν Ἀχιλλέως τάφον, σεφάνοις κοσμήσας καὶ ἄνθει 4, 8, 10. Caracalla.
- ἄνθραξ, propr., μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτήσας, in carbonibus, (Caracalla) 4, 7, 9.
- ἀνθρώπιος, de re, γάμοις ἀνθρωπίους ἐπαιζε, connubia humana, (Heliog.) 5, 6, 6. opp. sq. τῷ θεῷ λ. sed Neutr., abf., εἶναι ἕτερον, τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, humana, 5, 7, 3. sc. πράγματα s. ἔργα, opp. praet. θεοῖς ἔργοις et θερηκεία τοῦ θεοῦ.
- ἀνθρώπινος, id. τὸ ἀγαλμα, οὐδὲ ψαυρὸν χειρὸς ἀνθρωπίνης, manu hominis, 1, 11, 2. τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως λ. humana natura, 1, 13, 12. tum Neutr. ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, humanum quiddam se passum, (dictitans Heliog. in amore et nuptiis Vestialis) 5, 6, 4. sed abf. φύσει τὸ ἀνθρώπινον (γένος, ἐσι) ἐλειεινόν, homines misericordes sunt, 1, 4, 3. humanum genus.
- ἀνθρωπος, de perf. masc. sexus, quoad naturam, ὁμοῦ με εἶδεν ἥλιος ἀνθρώπου καὶ βασιλέα 1, 5, 15. οὐδὲν παράδοξον, ἀνθρώπων ὄντα εἰ τελευτῆ κατέλαβεν, qui homo natus fuerat, 2, 5, 11. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι 2, 5, 9. sed c. opp. quodam, τὸ μὲν σῶμα τοῦ τελευτήσαντος (βασιλέως) καταδάπτουσι ἀνθρώπων νόμῳ 4, 2, 2. opp. ἐκθειάζειν et ἀποθέσσει, it. τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι 4, 12, 5. opp. sq. τὰ θεῖα τε καὶ δαιμόνια, it. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana, 1, 5, 18. sc. ὄντων πραγμάτων, rerum, quae fiunt inter s. ap. homines; i. q. sq. τὰ ἐπὶ γῆς, opp. praec. εἰς οὐρανὸν et θεῶν λ. †† οὐδέ πω τοῦ ἄρματος ἀνθρώπος ἐπέβαινε 5, 6, 16. opp. sq. ἠνιοχοῦντι τῷ θεῷ. Ubi et valeat pro tis, ut pro αὐτὸς in τιμῇ προσποιήτω δελεάζει τὸν ἀνθρ. hominem, 2, 15, 4. sed in contentu magis misῶν τὸν ἀνθρ. infensus homini, 3, 12, 22. praec. αὐτῷ et sq. ὁ τὸν ἄνδρα. — Tum moraliter s. quoad mores, ὁ Νίγρος, τὰ ἄλλα γενόμενος μὴ Φαῦλος ἀνθρωπος 3, 4, 5. ἀπεγνωσμένοις ἀνθρώποις, (gladiatoribus) 1, 16, 10. Porro restrictive A) per opp. peculiare, διὰ τε τὴν τῶν Ῥωμαίων γνάμην, — καὶ τὴν περὶ αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium, 2, 8, 11. quasi lit τὴν σπ. τῶν ἀνθρ. περὶ αὐτ. ubi et regas pro τὴν τῶν περὶ αὐτὸν σπουδὴν ἀνθρ. propter hominum studium erga se; ubi sunt milites et exercitus, it. cives Antiochiae, aut latius Orientales, cf. ὁ. sq. it. οὐκ οἰκείται τινες, ἢ εὐτελεῖς ἀνθρώποι ἐφέρον (τὰ σπλάγγνα,) ἀλλ', οἳ τ' ἑπαρχοὶ τῶν στρατοπέδων, καὶ οἳ ἐν ταῖς μεγίσταις πράξεσι 5, 5, 20. ὑμῖν μὲν εὐδαίμονα παρέξει βίον, (militibus,) τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, 8, 7, 13. B) per disci-

men tum locorum, ἔσοι τὴν Ῥώμην κατ' ἰσχυροῦ ἀνθρώπων I, 7, 4. —
 it. per praep. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνθρ. 2, 11, 6. τῶν κατὰ τὴν
 Λιβύην ἀνθρ. 5, 6, 8. †† τοῖς τε στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς κα-
 τὰ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρ. 2, 7, 10. τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀν-
 θρ. 5, 6, 12. † τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρ., τοῖς δ' ἐπὶ Σάτυρα 3,
 8, 13. οἱ ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν ἀνθρ. δριμύτεροι λ. 3, 11, 17. † ἀν-
 θρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν I, 4, 20. †† per adv. οἱ
 ἐκείσε δ. γενναϊότατοι 2, 9, 15. tum temporis, per praep. οἱ
 κατ' ἡμᾶς ἀνθρ. I, 14, 7. I, 8, 16. I, 17, 26. I, 4, 18. —
 †† per adv. (simul) πιστευόντων κατ' ἐκεῖνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρ.
 I, 14, 10.

ὑπατεία, sensu Rom., κλήρω τὴν ἀνυπατεϊάν λαχών, proconsula-
 tum, 7, 5, 3. Gordianus, in Africa, et de eodem sq.

ὑπατεύειν, abf. τὴν τοῦ ἀνυπατεύοντος οἰκίαν, proconsulis, ib. 2.
 pro subst.

νῆμι, de perf. phys., c. acc. animantis et inf., τοὺς ἵππους - ἀνέν-
 τες ἐκείνους νέμεσθαι, pastum dimissis, 4, 11, 10. sinentes. sed
 impr. c. dat. perf., oppresso acc. rei, γυμνάσιον κατασκευάσας,
 λουτρὸν δημόσιον ἀνῆκεν αὐτοῖς (αὐτὸ,) pro balneo concessit, I, 12,
 10. sed, c. utr. casu, τιμωρίας καὶ κηλίδας πάσας αὐτοῖς (militib.)
 ἀνῆκεν, remisit (Maximin.) 6, 8, 16. condonavit; it. Pass. par-
 ticip. c. praep., ἐς τὸ ἀβροδίαιτον ἀνεμῆνος, soluior, (Niger) 2,
 8, 16. demittens, commitens, se, se dedens, deditus, amans, at
 de re, οἱ στρατιῶται ἀπηρεσίουτο αὐτοῦ τῷ βίῳ, ὡς ἀνεμῆνῳ μᾶλλον,
 ἢ κατ' ἀνδρα στρατιωτικόν, remissiore, 5, 2, 11. molliore. † cum
 dat. perf. εὐθυμότερος γενόμενος, ἀνεμῆνης αὐτῷ τῆς περὶ τὰ πολε-
 μικά Φροντίδος, laxatis curis, 6, 6, 13. ab ipso, a se reiecta, ne-
 glecta, omissa. †† neutr. abf., sed per opp. τὰ μὲν ἀνδρεία καὶ
 σεμνὰ φοβερὰ προσαγορεύουσι, (milites Carthaginieneses,) τὰ δ' ἀνε-
 μῆνα καὶ ἐμβραχυχευμένα, ὡς ἡμερᾶ, δι' ἡδονῆς ἔχουσι, dissoluta, 7,
 8, 15. vita dissoluta, mollis, ignava, sc. ἐργα f. potius ἢ θη, f.
 ἐπιτηδεύματα.

νιμάω, phys., pass. de re, πίνειν ὀρυττόμενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμάμενον
 ὕδωρ, hausitam (e puteo f. fonte, a militib.) 2, 10, 10.

νίσημι, phys., de perf., c. acc. rei, ἀνδριάντας αὐτῶν καὶ εἰκόνας
 ἀνέστησεν, excitavit, 4, 8, 14. erigi, statui iussit, i. q. in sq. loco,
 c. praep. εἰκόνας τὰ καὶ ἀνδριάντας ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστήναι ἐπέ-
 λευσε, poni, ib. 2.

νίσχειν, phys. de re, ἅμα ἡλίῳ ἀνίσχουσι, cum solis ortu, 3, 4, 8.
 sole oriente, 4, 15, 1. cum sole oriente, 8, 1, 11.

νιών, v. ἀνεμι.

Ἀννίβας, Hannibal, Ἀννίβαν τὸν Λίβυν 4, 8, 14. Caracalla laudabat
 maxime.

νοδος, phys., de loco, c. praep., Φράξαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπε-
 τῶλιον ἀνοδόν, septo clivo, 7, 10, 9.

νοια, trop. δίκην ἀνοίας ὑπέσχευ, amentiae, 1, 8, 12. per loquen-
 tiam vanam sine facto.

νοίγειν, de perf., phys., c. acc. rei f. loci, τὰς πύλας ἀνοίγειν ἤξι-
 ουν, portas aperiri postulabant, 8, 6, 3. μή πως ὁ δῆμος ἀνοίξῃ
 τὰς π. aperirent, 8, 6, 8. ἀνοῖξαι τ. π. ut aperirent, 8, 3, 1. τὰς
 π. ἀνοῖξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, aperiri, 8, 6, 4. ἀνοῖξαντες τὰς π. portis
 referatis, 5, 8, 14. 8, 7, 3. portis apertis, 7, 12, 9. ἀνοίξειν
 τ. π. patefacturos, 5, 3, 20. sed c. adv. ἀνοῖξαντες αἰφνιδίως
 τὰς π. apertis p. 7, 11, 18. οὐ πρότερον ἀνοῖξαι τ. π. ἤσελον, ape-

- tire, 2, 6, 14. †† εὐθὺς οὖν οἱ Ἀκουήσιοι τὰς π. ἀνοίξαντες ἀπα-
 δέχοντο, statim igitur Aquileiensis, portis referatis, eum exci-
 piebant, 8, 7, 3. sed de ianua, ἐπιζάντες τῆς οἰκίας ταῖς θύραις,
 διεγείρουσι τὸν Φυλάττουτα. ἀνοίξας διεκείνου qui ubi aperuit, 2, 1,
 13. sc. αὐτὰς τὰς θύρας. †† τὰ τῶν μονομάχων καταγνώγια ἀνοί-
 ξας, glad. diversforiis apertis, 7, 11, 14. per vim, praec. τὰς θη-
 μοσίας ἀποδήμας τῶν ἐπλῶν ἀναρρήξαι λ. †† Sed improp. τοῦ
 τόπου ὁ χειμάρρους ἀνοίξας, cum aperuisset, 3, 3, 11. Tum
 pass. phys. de re f. loco, abf. (τὸ οἰκίμα) πύλας ἔχου καὶ θύρας
 ἀνεφωγίας, apertas, 4, 2, 14. sed c. dat. perf. οἷς ἐπιβοιτῶσι
 πύλαι ἀνοίγνυτο, aperiebantur, 8, 6, 10. ἀνοιχθεῖσάν αὐτοῖς τῶν
 πυλῶν, referatis p. 5, 4, 5. †† τῶν ἀφῆθη, et patefacta est mu-
 nition, 3, 3, 11. ut legerit Bg. καὶ ἀνῆχθη f. ἀνεφῆθη f. ἠνεφ-
 χθη, sc. αὐτὸ τὸ ἔρυμα, pro quo respicias et pr. τὸ τεῖχος.
 ἀνοικισμός, propr. c. gen. rei f. loci, ἐπέμφε χεῖματα εἰς ἀνοικισμὸν
 τῶν πόλεων, ad restaurandas urbes, 3, 6, 20. restaurationem.
 ἀνοικώζειν, propr. de perf., ἀνοικώζασα, eiulatu edito, 1, 17, 9. co-
 haer. cum v. sq. §. 11. μεταπέμπεται.
 ἀνοπλος, de perf., propr., c. opp., ἀνοπλοι πρὸς ἀπλισμένους, ut iner-
 mes nempe, 1, 12, 13. ὁ δῆμος, sed Praetoriani, 2, 5, 4.
 Sic et
 ἀνόπλιος εἰσεῖν, inermes, 2, 13, 20. Praetoriani, sine armis bellicis,
 non item sine omnibus, cf. §. pr. Σιφίδια, it. §. 8. γυμνοὶ λ. it.
 §. 5. ἐπλα λ. et §. 4.
 ἀνόσιος, moral. de re, θράτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον ᾗ, nefarium, 2,
 5, 10. ἀνόσιον ἠγάσαντο 6, 4, 12. τέλει ἀνοσίῳ ἐχρήσαντο 8, 8, 20.
 imperatores, a Praetorianis occisi.
 ἀνοχή, trop., c. gen. rei, μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς, locum,
 3, 6, 21. tempus; occasio, otium.
 ἀνταγωνιστής, propr., de gladiatore, ὁ Κόμμοδος μονομαχῶν ῥαδίως
 τῶν ἀνταγωνιστῶν περιεγέμετο, compares, 1, 15, 16. adversa-
 rios.
 ἀντεπεῖν, phys. abf. οὐκ ἀντεπεῖν, non est refragatus, 3, 11, 17. im-
 peranti quid, recusando, excusando. sed forte c. dat. perf. et
 adiuncto syn. ἀντεπόντι σοὶ καὶ μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, refraganti,
 7, 5, 13.
 ἀντέχειν, phys., de perf., c. acc. rei, τοὺς χαλινούς ἀντέχων τῶν ἵπ-
 πων, retinens, 5, 6, 17. †† c. acc. perf. oppressio et adv., ο.
 προαπίζουτες ἐνατέρωθεν ἀντέχον (αὐτῶν) retinebant eum (Helio-
 retrogradum) ib. 18. †† de re, cum acc. rei, sed eo oppresso,
 ἀντεχούσης τῆς ἰλῦς (αὐτῆν, τὴν ναῦν,) retinente, 1, 11, 11. —
 Sed improp. A in bello, hostiliter, de perf., c. dat. perf.
 et adv., τὸ βάρβαρον (Pentae) τῷ ἀντιπίπτουσι οὐκέθ' ὁμοίως ἀντέ-
 χει, resistunt, 6, 3, 13. Tum sine casu tali, tamen per adiu-
 cta alia, praeter adv., ἀντέχειν γενναίως, obfistere, 8, 3, 9. et
 iam per nominativ. particip. f. modi, τειχομαχοῦντες ἀντέχου
 resistebant, 8, 4, 19. it. per formulam temporis, ἀντισχόντες
 εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, ἀνδρείως, obnixi, 6, 5, 22. it. c. opp. ἐπ'
 ὀλίγον ἀντισχόντες, εἶσαν 3, 7, 13. †† τούτους εἰρῖσκον οὐκ ἀν-
 τέχοντας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδραγαθίας, durantes, 8, 5, 2. i. q. pr
 ὑπομένειν πρὸςβολήν, sustinere hostem irruentem et impugnantem
 manere, non loco cedere, nec terga vertere. it. c. praep.
 ποσούτου στρατὸν μὴ ἀντισχόντα πρὸς ἔχλον δημοτῶν λ. resistere non
 potuisset, 8, 3, 21. B) citra notionem hostilem, de re, c. dat.
 τοῖ, μὴ δυναμένου τοῦ τεύχους ἀντέχειν τῷ ῥέυματι, sustinere, 3, 3

11. τὸ ποτὲ ῥαϊθρον οὕτω σερρόν γίνεται, ὡς ἵππων ὄπλαϊς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν, resistat, 6, 7, 16. it. c. praep., εὐψυχέσθρον τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ αἵρος ὄθορὰν ἀντέχειν ἐλέγχετο, resistere corruptioni rel. 1; 12; 3. tum de persl.; cum dat. rei et adv. Σεβήρος, πόνους ἀντέχων ῥᾶσα, sufficiens, 2, 9, 2. tolerans, perferens, perferre valens. sed c. praep. et abl. modi, ὡς μὴ μόνον αὐτοῖς (milites Severi) ὄβρυ καὶ κόμην ἀντέχειν πρὸς τοὺς καμάτους, ἀλλὰ καὶ μιμήσει καὶ ζήλῳ τοῦ βασιλέως, sufficerent ad, 3, 6, 22.

τι, in comparatione et quadam opp. A) c. gen. rei. κισσῶν μὲν περιτιθεῖς - ἀντὶ καυσίας λ. θυρῶν δὲ ἀντὶ σιγήπτρου Θέρων, pro, 1, 3, 7, 1, 16, 3. ταύταις (ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρᾶντο, vice, 1, 11, 10. μισθοφόροις καταστραμένους ἀντὶ τείχους τῆς Ρωμ. ἀρχῆς, pro, 2, 11, 9. μετεληθεῖαν ἄ. πολέμου εἰρήνην 8, 2, 11. 8, 7, 8. εἰρήνην ἄ. πολέμου ἐλόμενος 8, 3; 8. B) c. gen. persl. γενεσθε αὐτῷ ἡμεῖς ἀνδ' ἐνός ἐμοῦ πατέρες πολλοί, pro, 1, 4, 9. 1, 14, 15. 1, 15, 19. 2, 10, 2. †† εἰ ἐμελλον ἀντὶ λαοῦ δεσπότην ἔξειν λ. ex latrone dominum, 1, 1, 15. φίλον ἄ. ἐχθροῦ χρῆσθαι, amicum se ex inimico illum habiturum, 4, 15, 19. per hanc quidem Lat. praep. ob v. adiunctum, dum ambigua sit altera horum loq. locorum, ἐχθρὸς μὲν ἄ. φίλου, πολέμιος δὲ ἄ. οἰκείου γενεσθαι, pro, 3, 6, 11. φίλον ἄ. πολέμιου δέχασθαι 8, 3, 4.

ἀντίγονος, Antigonus, Alexandri M. successor, Bacchum imitatur, hederam circa caput et thyrsum in manu gerens, 1, 3, 7.

ὑπιδίδωμι, trop. de persl., c. acc. rei, et opp., καὶ μικρὰ λαβοῦσιν ἀντιδοῖναι μείζον, redditio maioris, 2, 3, 14. v. infra v. εὐχαρισ. sed pass. de re, c. adv., τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθῆν, id, quod redditur, ib. 15. opp. pr. ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν.

ὑπιδίκος, de persl., propr., sensu forensi, c. praep., ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγαθαῖς, adversarios, 7, 7, 7.

ὑπιδόσεις, propr. c. gen. rei, νομισμάτων ἀντιδόσεις ἐυφραίνουσιν αὐτοὺς I, 16, 7. mutua donatione.

ὑπικαταλλάσσεσθαι, improp. de persl., c. rei et gen. et acc., et nominativum c. gen. protri, μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀπικαταλλάσσουνται, nundinantur, (Germani) 1, 6, 25. vendunt, dant, concedunt. sed χρημάτων ἀπικαταλλάσσάμενον τὴν ἀρχήν, qui comparasset (sibi, Iulianus) 2, 6, 20. emere, ut pr. §. 18. ὠνησάμενος τὴν ἀρχ.

ὑπικείμεαι, phys. med., de re vel persl., c. dat. ἀντικείμενα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα, oppositi sibi isti exercitus, 4, 3, 13. cum dat. persl., vel c. dat. rei f. loci de castris, e regione f. contra iacens f. situs; — sed de re, loco f. terra, c. dat. loci, Ἀσίας, τῆς Εὐρώπῃ ἀντικειμένης, oppositum, 6, 4, 8. 6, 2, 4. 2, 14, 14. adversam, 2, 8, 12. tum sine casu tali, ἀπὸ Βρεττανίας, ἐς τὴν ἀντικειμένην Γαλλίαν, oppositi. 3, 7, 2. adversi. 3, 15, 17. 4, 3. 11. cum relato opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, ἐν δὲ τῷ ἀντικειμένῳ (μέρει), ex adverso, 4, 2, 9.

ὑπικρῦ, phys., c. gen. loci, τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione, 1, 14, 18.

ὑπικλάμψασθαι, med., improp., de persl., c. gen. rei, τῶν πραγμάτων, capessere, 2, 7, 12. suscipere.

ὑπικλέγειν, improp., de persl., c. adv., τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, Φά-

- σιων, refragabatur, 4, 10, 11. per epistolam, recusare, ef. 4, 11.
 1. τὰ μὲν οὖν πρῶτα, τοιαῦτα ἐπιστέλλων, παρηγείτο.
- Ἀντιόχεια, Antiochia, Cariae, ad Maeandrum fluvium, 3, 6, 10.
 nisi est eadem illa Syriae, ad Orontem fluv., qua de 2, 7, 15.
 2, 8, 10, 3, 3, 5, 4, 3, 15, 4, 8, 15, 4, 9, 17, 4, 13, 16, 4, 15.
 21, 5, 1, 2, 5, 2, 7, 5, 4, 1. a qua post. ductum est sq.
- Ἀντιοχεύς, - κατὰ Συρίαν, Ἀντιοχέων μίσει, Antiochenorum, 3, 3.
 3. sed τοῖς Ἀντιοχέσσι, Antiochiensibus, 2, 8, 16. cf. 2, 7, 15.
- ἀντίπαλος, phys. de perf., abs. pro subst., in bello, ἡ μάχη κατὰ
 τῶν ἀντιπάλων, cum hostibus, 6, 3, 14. forte per ellips. substant.
 ἀνῆρ, ἀνδρωπος, ἐχθρός. it. c. opp. πρὸς μὲν τῶν αἰεῖων - πα-
 ρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων, adversariis, 8, 5, 6. it. in seditione, ἀν-
 τιπάλους ἔξεν, ἡλιζον, sq. εἰ τι τολμῶεν, advf. 8, 8, 3. Sed
 pro adi., etiam c. subst. fem. sexus, et c. adiuncto, ὅτε ἀντίπαλα
 καὶ ἰσόρροπα ὦψθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα, aequales, 6, 5, 1.
 μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλου, equiva-
 landa, 3, 13, 11. ἀντίπαλός τις καὶ ἰσόρροπος ἔμενεν ἢ τύχη τῆς
 μάχης 8, 5, 1. ἡ Φιλονεικία διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίπαλου αἰετὴν
 γνώμην, adversum sensum, 5, 13, 4.
- ἀντιπίπτειν, phys. de perf. abs. in bello, τὸ βαρβαρον τῷ ἀντιπίπτου-
 τι οὐκ ἀντέχει, repugnanti, 6, 3, 13. opp. πρ. τὰ ὑπέικοντα, καὶ
 ὀνοῦντά, obiiiti.
- ἀντιπνοία, phys., ἀντιπνοία χρήσασθαι, adverso vento, 5, 4, 22. in
 navigando.
- ἀντιποιεῖσθαι, med. improp., de perf. c. gen. rei, τῆς ἀρχῆς, affe-
 ctare, 2, 9, 14. appetere, it. τῆς ἀ. ἀντιποιήσαιτο, capelleret, 7, 9,
 24. †† c. adv. πρότερον οὐδ' ἄλλοτε ἐμοὶ ἀντιποιήσασθαι τοιαύ-
 τῆς ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectator eiusmodi spem,
 2, 10, 4. facere sibi, (quod pron. et nostrates addunt,) suscipere,
 habere.
- ἀντιποιήσις, improp., c. gen. rei, τῶν οὐκω παρόντων ἀκλήσῃ ἀν-
 τιποιήσει, affectatione, 1, 8, 4. i. q. πρ. ἀκρατήτων ἐπιθυμία.
- ἀντιπράττειν, improp., de perf., c. dat. rei, ὁ δῆμος, ἀντιπράττον-
 τες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, adversantes, 7, 10, 10
 propr. nostrat. zuwider thun, sed h. l. opponere se vi externa, c.
 praec. λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέρογο.
- ἀντίσσις, phys. in bello, ἐξ ἀντίσσεως ἰσορροπού συστῆναι πρὸς λ. col-
 lata acie, 1, 10, 9. it. c. adiuncto, πρὸς τὸ συστάην καὶ ἐξ ἀντ.
 ἀγωνίζεσθαι, cominus, 5, 4, 7. it. in ludicro bello, Σηρίων
 ἐξ ἀντ. μάχας ἐπαίδευτο, cum bestiis cominus decertando insti-
 tuebatur, 1, 13, 17. debebatur pugnans cum bestiis, cominus in
 eundas, s. pugnare cum b. cominus. sed in seditione, c. gen.
 perf. et adiuncto, Φάσκων οὐκ ἐς κωλύμην, οὐδ' ἐς ἀντίσασιν αὐτοῦ
 τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίεσθαι, ad repellendum Praetorianos, 8
 8, 12.
- ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, phys. med. de perf. c. adv. dupl. ἀντιστρατοπε-
 δευσάμενοι ἐκατέρωθεν περὶ ἐσπέραν, cum castra posuissent ex ad-
 verso utrinque circa vesper. 3, 4, 8.
- ἀντιτάσσειν, phys. in bello, de perf. c. pers. et dat. et acc. sed hoc
 oppresso, Μαυρουσίους ἐξήρτυε, Γερμανοῖς ἀντιτάξων (αὐτοῦς,) Ger-
 manis oppositurus, 6, 7, 17. Sic et Med. vel Pass., simul c. adv.
 ὑμεῖς αἰεὶ βαρβάροις ἀντιταττέμενοι, oppositi, 2, 10, 10. sed magis
 Med., abs. ἐξίσσιν, ὡς δὴ αὐτῷ ἀντιταττέμενοι, sese opposituri, 7
 9, 8. πάντας - ἐκέλευεν ὀπλιζέσθαι, καὶ ἐξελεθόντας ἀντιτάττεσθαι
 resistere, 6, 9, 6. se opponere, hosti acie instructa.

αντιπύς, physf. de persf., in bello, c. adiuncto, ἐπέθειν πρὸς τὴν
 ευραδὸν μάχην ἀντιτυπεῖς καὶ ἰσέγγροτοι, obnixi, 6, 7, 19. sed
 extra bellum, de rebus, c. adv., τὸ ποτὲ βεῖθρον ἀντιτυπὲς οὕτω
 καὶ ζεγγρὸν γίνεται, durum, 6, 7, 16. at sine adv., ἐγνωκόσι
 ἴβαρα καὶ ἀντιτυπῆ τῶν τόπων, quae solida loca, 7, 2, II. scil.
 κέρη.

Ἀντωνίος, Antonius, Augusti aemulus, 3, 7, 18. 3, 13, 8.
 Ἀντωνῖνος, Antoninus Pius, I, 7, 6. sed Severi filius, alias Cara-
 callus s. Caracalla, (quo nomine nunquam ap. Nostrum reper-
 ur,) per totum libr. 3. et 4. it. 5, 3, 23. 5, 4, 1. sq. 4. sq. et
 disertē Ἀντωνίου τοῦ Σεβήρου παιδός, 5, 7, 6. denique Maesae fili-
 us, Bassianus alias et vulgo Heliogabalus, 5, 3, 7. 12. 23. 25.
 quae post. loca duo indicant causam, quare nominet Noster
 sic eum potius, it. 5, 4, 1, 4. sq. ubi §. 2. τὸν νέον Ἀντωνίνον,
 §. 9. sqq. et deinceps per lib. 5. rel. cum 6, 1, 1.

Ἀνυπερβλή-
 τον χάριν, insuperabilem, 2, 3, 15. immensus, magnus, eximius,
 praecipuus.

Ἀπίετος, pass. trop. de persf., οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπαικούοντες ἀνύπο-
 ττοι, suspecti non sunt, 1, 4, 12. de quibus non est suspicio,
 non suspicatur imperans odium et insidias erga se.

ἄνω, physf. de persf. c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν
 καὶ ἀνοῦσαι ταῦτα, perficere, 2, 10, 4. sed c. solo casu tali,
 καυμάτος, (Severus) ἀνοῦσαι καὶ τὸ χρεῖωδες λ. efficere, 2, 14, 9.
 tum, in oppugnanda urbe, τὰς Φαλαγγας, πολλὰκις προσβαλοῦ-
 ντας, ἀνοῦειν οὐδὲν, proficere, 8, 2, 4. non expugnare, non cogere
 ad deditionem; sed praeter τὸ πλεῖστον τῆς ὀδοιπορίας ἀνοῦσας, emen-
 sus, 4, 11, 4, nominatim c. acc. viae s. itineris, a) absf. ἀνοῦσας τὴν
 ὀδοιπορίαν, confecto, itinere, 3, 10, 2, 7, 12, 17. b) cum adiuncto
 modam 1) modi quidem, tum nominat. particip., πᾶσαν τὴν
 ὁδὸν ἄνω, τρέχων ἔμπροσθεν ἑαυτοῦ, conficiebat, 5, 6, 17. tum absf.,
 ἀνοῦσας πολλὰ τὴν ὀδοιπορίαν τάχει 3, 8, 5. sed 2) praep. ἀνοῦ-
 ντας τὴν ὁδὸν ἄνω τοῖς παισὶ 3, 14, 7. ἀν. τὴν ὀδοιπορίαν μετὰ νεα-
 ρικῆς σπουδῆς, cum confecisset, 1, 7, 3. ἀν. τὴν ὁδὸν μετὰ πολλῆς
 σπουδῆς 6, 7, 12.

ἄνω, physf. intra artic. et subst. pro adi., εἰς τὴν ἄνω γῆν, superio-
 ri terrae, 8, 2, 7. pro termino a quo sumpta ripa alterutra fluvii
 maris que, unde motus sit versus interiorē continentem.

ἄνωθεν, physf., de loco, c. praep. ἀνωθεν ἐξ ἀσφαλτοῦς ἀκοντίζων,
 superne, 1, 15, 5. 8, 2, 2. sed absf. ἀν. κατήκοντιζεν 1, 15, 6,
 3, 3, 1. 3, 9, 9. 7, 12, 4. desuper 8, 4, 26. ††† ἀν. ἐπάλ-
 ξων ἀπομαχόμενοι, desuper e, 8, 4, 20. ubi gen. potest pen-
 dere a praep. in v. ἀπ. †† ἀπὸ ἵππων τιτρώσκοντες αὐτοῖς, με-
 γάλως ἀν. ἐβλαπτον, ex equis vulnerando ipsos maiorem in mo-
 dum desuper affligebant, 4, 15, 4. pro ἀνωθεν ἀπὸ λ. vel in sum-
 mis corporum partibus, in capite. †† Φρυγάνων ἀν. ἐπιβλη-
 θέντων, sarmentis superiniectis, 8, 4, 11. Sed impropr., de

tempore, absf. θερμαπέουσι αὐτὸν ἀν. dudum, 4, 13, 5. a multis
 annis; ἀποχωρῶνται ὡς ἀν. ἰδίῳ κτήματι, inde a maioribus, 5, 1, 13.
 οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἰδίῳ κτήματι ἢ ἀρχῇ ἀλλὰ κοινὸν τοῦ Ῥωμαίων δη-
 μίου ἀν. more maiorum, 8, 7, 11. antiquitas; inde ab omni tem-
 pore. †† post subst. et artic., εὐνοίας τῆς ἀν. benevolentiae pri-
 stinae, 3, 12, 21. sic per adi., ut intra artic. et subst., τῆς ἀν.
 οἰκίας.

ἄνω. At c. praep., saltem sequente illa in membro sq., κατ' ἐσ-
 τοιαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἀν., ἐξ οὗ περ λ. 8, 6, 12. antiquitas,

- dudum. sed c. praep. proxima, in eodem que membro, et quidem praep. vel praemissa, ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων αὐ. ἀρχῆν, inde a maioribus, 2, 8, 3. vel subiecta, αὐ. ἐκ τοιγονίας βασιλέα ὄντα, a tertia iam stirpe, 1, 7, 5. †† πρὸς τοῦτον ἀπεχθῆς προσέειπετο ἄνωθεν ἢ τινος ἀγγραίου διαφορᾶς, erga huncce inimico animo affectus erat dudum, ex for. rel. 7, 9, 5. ubi Bg. comma hoc post adv. Lat. reiiciat hunc locum ad classem superiorē, ubi absol. stat Gr. adv.
- ἢ ἀξία, v. ἀξιος.
- ἀξιόβητος, propr. pass. de perf., c. acc. rei, per ellips. κατὰ praep., τὴν Ψυήν, ut esset specie egregia visendus, 1, 7, 8. erat dignus, qui spectaretur, quoad s. ob speciem; erat specie egregius; erat forma eximius s. pulcer; erat specie egregia s. forma; erat praestans specie s. praestanti specie s. praestantis specie.
- ἀξιόμαχος, propr. de re, c. subst. fem. sex., ἑλης ἀξιόμαχου, materia, pugnae apta, 7, 11, 15. sed de perf. Neutr. absf. οὐδὲν ἔραῦν ἐν Διβύῃ ἀξιόμαχον, nullas vires, praelio idoneas, 7, 9, 9. forte per ellips. substf. σράτευμα s. πλήθος, cf. L. Bos. p. 268. e.
- ἀξιος, moral. de perf. c. gen. rei, ἀξίου ἑμαυτὸν παρασχέιν τῆς τοσαύτης τιμῆς, dignum, 2, 3, 16. μηδένα εὐρίσκεσθαι, τὸν ἀξίου τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον 2, 10, 15. ἀξίως τῆς βασιλείας ἀποκυράττει 8, 8, 1. †† λόγου ἀξιοὶ πρεσβύται, quantitvis pretii senes, 8, 8, 20. †† μηδέ τινα προσέειπεν τῶν λόγου ἀξίων, quenquam ex honestioribus, 1, 13, 14. † ἐπὶ τηλικούτοις ἀμαρτήμασι μυρίων ἀξιοὶ δαυάτων, digni, 2, 13, 14. †† superlat., absol. ὃν σὺ νυμίζεις πάντων ἀξιώτατον, 2, 3, 10. sc. τούτου, i. e. τῆς ἀρχῆς. Sed Fem., ut adi., c. gen. rei, δίκην τὴν ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. χλευῆς ἀξίας εἰκόνας 4, 8, 4. † δίκας ἀξίας, αὐ. εὐρασε, dignas pro suis factis, 4, 15, 17. p. τούτων, ἢ λ. sed c. mero substf. τὴν ἀξίαν τιμωρίαν 2, 13, 14. χάρισιν ἀξίας 1, 5, 20. ἀξίας δίκας 1, 10, 15. Tum fem., pro substf., per ellips. substf. τιμῆ, absf., εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπαυμέναι τῆς ἀξίας αἰρέσει, dignitatis, 6, 1, 7. porro c. praep. et vel gen. perf. τὸ κατ' ἀξίαν εὐάξως πάντε νέμειν, pro dignitate, 2, 3, 23. vel absf. τὸ μὴ κατ' ἀξ. ἀντιδοθῆν, pro merito, ib. 15. 3, 11, 10. κ. ἀξ. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες, meritis suis, 8, 8, 20. †† τοῦ γενναίως ἢ κ. ἀξ. - δικαιοῦτος, ex dignitate, 2, 9, 9. ubi, iunctum c. adv., pro adv. etiam valeat. digne, decenter. †† c. art. alius flexus praemisso, ἐκείνω τὸ κ. ἀξ. ἀπονέμειν, quod cuique ex merito debetur, 2, 4, 5. sc. δ'Οιδιλόμενον, - †† οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπρεπῶς καὶ κατ' ἀξ. - εὐδειῆσαι, ut que dignum est, 2, 5, 13. sc. δοθησομένων. - Neutr. c. gen. rei, εἰ τι λόγου καὶ μνήμης ἀξίου (ἐστὶ) dignum, 2, 15, 15. - †† ἢν δαύματος ἀξίου - πένων ἀσκησις, admiratione dignum quiddam, 4, 7, 14. sc. χρέμα. - ἢ Ρωμαίων ἀρχὴ πολλὰ ἤνεγκε καὶ δαύμ. ἀξία, adm. digna, 1, 1, 8. - λεῖων, - ου δαύμ., ἀλλὰ χλευῆς καὶ γέλωτος ἀξία 7, 8, 6.
- ἀξιοχρως, trop. de re f. perf., c. subst. fem. sexus, et c. praep., δύναμις, πρὸς τὸ συσάθην ἀγωνίζεσθαι ἀξιοχρως, copiae ad idoneae, 5, 4, 6.
- ἀξίω, moral. de perf., per Bg. notiones et Vss., cum inf. praef. οὐδὲ πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἡξίω, postulavi, 1, 5, 6. 8, 6, 3. sed c. inf. aor. 1. mero, ἡξίωσεν εἰσαχθῆναι, postulavit, 3, 12, 2. at c. acc. et inf., ἡξίω, βασιλέα αἰρεθῆναι, τὸ τε ὄνομα - μέναι, postulabant, 3, 10, 12. it. c. inf. aor. 2. τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ἱερῷ ἡξίω ἰδεῖν, postularunt, 5, 8, 12. it. c. aor. utr. simul, τοῦ

στρατιώτας ἠξίου γινώσκειν καὶ ἀνεπιεῖν εὐΦημησαί τε λ. postulabant, 8, 6, 4. Porro simul c. inf. praef. et aor. 1., ἠξίου, διαίρεθῆναι - εἶχειν - παραδοθῆναι, p. stulab. 4, 3, 11. sed simul c. inf. praef. et perf. πρωτεύειν ἀξίω - γεγονέναι - εἶχειν, postulans, 8, 8, 8. ††† alia notione, c. inf. praef., et propr. c. acc. et inf., τὸν Ἰουλιανὸν - Κομμόδου ἀξιοῦσιν ἀποκαλεῖσθαι, Commodum censent vocandum, 2, 6, 16. discernunt. ††† rursus alia, c. inf. praef. mero, νικᾶν ἀξιοῦντες, victores se esse putantes, 4, 15, 10. ††† alia porro, c. acc. perf., sed sq. inf. aor. 1., ἀξίωσαι αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι λ. rogarent (ipsum), ut - 3, 5, 8. ἠξίου αὐτὸν, - ἐπακοῦσαι, ipsum rogarent, ut, ib. 12. †††† alia denique, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίστην ἠξίου, succurrere (ipsum) optabant, 2, 7, 5. cupiebant.

ξίωμα, trop. munus reip. A) civium, abf., οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἢ ἐξαιρετοῦ ἀξίωμα, ὃ μὴ λ. dignitas, 1, 10, 12. ἦν τοῖς ὡσι κοῦφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων, 7, 3, 7. 7, 10, 6. † ἕτερος, στρατηγικός τὸ ἀξίωμα, dignitatis praetoriae, 7, 11, 6. sed c. gen. perf., γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς μεταδίδωσιν 4, 2, 5. B) imperatoris Rom., abf., καθυβρίζοντα τὸ ἀξίωμα ἀσχίσω σχήματι, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sed c. adi., παντός ἀξιώματος σχῆμα ἔφερε μόνος, (Plautianus.) summae dignitatis, 3, 11, 4. †† c. gen. perf., τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξ. dignitatem (Pertinax, procedens ad Praetorianos, se invadentes) 2, 5, 8. ubi pro decoro, f. pro gravitate et maiestate; nostrat. quoque *Würde* l. *Anstand*. ††† alio sensu, abf. προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῃ - μεγέθει ἀξιώματος, ampliudine auctoritatis, 2, 1, 20. cum propter sapientiam et honestatem sis in honore, et pareant verbis consiliis que tuis alii; vel de munere et magistratu inter senatores eminentiori. — †† c. gen. perf. Μάτερος, μείζεν τι πλήθος ἠφρῖσειν, ὡς μηκέτι λησῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων εἶχειν ἀξίωμα, auctoritatem, 1, 10, 3. opinionem ac speciem, qua puteris et videaris magnus, praestans, fortis, potens atque terribilis.

ξίωσις, trop. munus reip., abf. οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, ii, qui alicuius dignationis essent, 3, 15, 15. sed c. adiuncto, τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως (εὐσίῃ) ἢ πλουσίαις, in dignitate aliqua constitutis, 2, 2, 5. οἱ μὲν ὀνημόται - οἱ τε ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. τῶν ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ (όντων,) qui dignitate et hon. pollent, 4, 2, 17. ἔσσι ἐν ἀξ. ἢ τιμῇ τιμῆσαν, qui in dignitate aut hon. aliquo constituti essent, 4, 3, 3. ††† τῶν ἐν ἀξ. τιμῇ ἢ πράξει καθεστώτων, qui in dignitatis aliquo gradu aut officio publ. constituti essent, 5, 2, 3. ubi sit modo Lat. *auctoritas*, nostrat. *Ansehen*; it. in hoc. γυναῖκων, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶναι δοκουσῶν, quae maioris dignationis existimantur, 4, 2, 9. etiam propter maritorum aut patrum munera publ. cf. §. 5. Sed τῶν ἐν ἀξιώσεσιν, honorationibus, 1, 9, 6. sc. ὄντων, καθεστώτων, λ.

οπλος, ut ἀνοπλος, propr. de perf., cum opp., ὠπλισμένοι ἀόπλους ἀναίρουσιν, inermes, 4, 9, 13. ὄρατες, phys. pass. de re, c. adiuncto, τῆς Παλλάδος τὸ ἀγαλμα, ὃ κρυπτόν καὶ ἀόρατον εἶβουσι. Ῥωμαῖοι, nemini videndum, 5, 6, 7.

παγγέλλω, phys. de perf. c. praep. περὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, renunciat (Macrinus Caracallo praesenti, ore) 4, 12, 15. sed c. adv. et simul acc. c. inf. ἰατροὶ εἰσιόντες, χαλεπώτερον εἶχειν ἀπαγγέλλουσιν ἐνάσοτε, renunc. 4, 2, 7. at c. solo acc. et inf. εἰ

σιοποι ἀπήγγειλαν, πόλιν κελεῖσθαι, nunciarunt, 8, 2, 3. sed
 c. acc. rei, τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελλόντων, qui nunciarent, (aru-
 spices) 8, 3, 17. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, annunciare (de ta-
 bellariis missis) 7, 6, 14. τοιαῦτα τῶν πρέσβεων ἀπαγγειλάντων,
 cum nunciassent, 6, 4, 10. at c. dat. perf. et acc. rei, simul
 c. adv., ταῦτα ἡ κόρη ἐλάσσοτε ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ, renunciabat, 3,
 10, 16. sq. διηγουμένη λ. †† oppresso tali acc. rei, τοῖς στρατιώ-
 ταις κατ' ὀλίγον ἀπαγγέλλοντες (τοῦτο,) rem renunciantes, 5, 3,
 21. Sed Pass., de re, c. dat. perf. et sq. coniunctione, ἀπηγ-
 γέλλετο αὐτῷ, ὅτι λ. nunciabatur, 4, 9, 3. at abf. οὐδὲν εἰδῶτα
 τῶν ἀπηγγελημένων, quid renunciatum sit (alii, imperatori) 1, 13,
 8. nihil eorum, quae de se renunciata essent; tum per solum no-
 minativum rei, ὡς ἀπηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίου, ut nuncia-
 tum est de Maximino, 6, 9, 1. nunciata erant illa de Maximini
 coeptis, s. quae ad Maximinum attinebant, sc. πράγματα. —
 c. dat. perf. simul, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλλετο, cum renuncia-
 rentur, 2, 11, 12. ὡς ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ πεπραγμένα, ut nuncia-
 ta sunt, 7, 8, 1. ὡς ταῦτα ἀπηγγέλη αὐτῷ, ut renunciata sunt, 5,
 4, 1. Φασι, ὡς ταῦτα αὐτῷ ἀπηγγέλη, nunciata fuisse, 7, 9, 20.
 — Porro cum rei nominat. particip., ἐπειδὴ ἀπηγγέλη Φρουρου-
 μένη ἡ πόλις, postquam nunciatum fuit, defendi urbem, 8, 3, 1.
 recte, pro acc. c. inf. Sic et cum perf. nominat. particip.,
 ἀπηγγέλλετο ὁ Πέρσης λύσας τὴν δύναμιν, nunciabatur rex Persarum
 dimisisse copias, 6, 6, 8. sed simul c. adv. vel c. adiun-
 cto s. casu abl. temporis, κατὰ γὰρ καιρὸν, (καθ') ὃν ἀπηγγέλη
 Περτινάξ παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, quo enim tempore nunciatum
 fuit, Pertinacem suscepisse imper. 2, 9, 6. ad id tempus, quo
 nunc. †† oppresso hoc perf. uno casu appellativo, ὡς ἀπηγγέ-
 λη προσιῶν (αὐτῶς,) ut nunciatum est, illum accedere, 4, 14, 7.
 — rursus c. illo et dat. perf. simul, ὡς ἀπ. τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μελ-
 λων ὁ Σεβήρος, ut nunciatum est Albino, nihil cunctari Severum,
 5, 7, 1. ὡς ἀπ. αὐτῷ ὁ στρατὸς προσίαν λ. ut nunciatum ipsi, ac-
 cedere exercitum, 7, 9, 8.

ἀπαγορεύω, trop. de militib., in oppugnanda urbe, τὰς Φάλαγγας
 ἀπαγορεύειν καὶ ἀναχωρεῖν, fatiscere, 8, 2, 4. amittere animum,
 spem, fiduciam, cupiditatem pugnandi. sed c. praep. ἀπαγο-
 ρεύοντας τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ εἰρημμένα, succumbente exercitu illis,
 quae dicta sunt, 3, 9, 12. desperante ob illa ante dicta.

ἀπάγω, phys. de persf., universe, c. acc. perf. s. rei et c. praep., τού-
 των (militum) τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶς σὺν αὐτῷ ἀπήγαγεν, abduxit,
 7, 12, 3. †† αὐτὸν (Caracallum, a caede fratris e palatio su-
 gientem) ἀρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, milites iubet se
 rapere et abducere, 4, 4, 9. sed per vim, a) c. acc. perf. ἀπά-
 γειν καὶ θουεῖν τοὺς λ. abduc. 4, 6, 11. sq. †† c. deserto ad-
 iuncto, δεσμίους ἀπάγουσι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς, abduc. 1, 6,
 16. †† c. praep. at oppresso tali perf. acc., διὰ μέσης τῆς πό-
 λεως ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀπήγον (αὐτοῖς,) abducebant (Praetoriani
 suos imperatores) 8, 8, 14. b) cum acc. rei, λείαν ἀπαγαγεῖν,
 avertere, 3, 14, 2. λείαν ἀπήγαγεν, abegit, 6, 5, 11. c) ††† c.
 gen. perf., λείας (καὶ) αἰχμαλώτους ἀπάγειν τῶν ἐχθρῶν, praedas
 et captivos abducere ab hostibus, 7, 5, 5. c. acc. rei, vel simul
 perf. sed c. perf. acc. et gen. rei s. loci, τοῖς εἰσὺς ἀπαγαγεῖν τῆς
 Ρώμης θάλων, (Severus) abduc. 3, 14, 4. Tum impropr. cum
 acc. perf. et gen. rei, ἐκείνος (Perennis) τῆς Φροντίδος καὶ τῶν βα-
 σιλείων καμάτων ἀπήγον αὐτὸν, (Commodum) avocavit a, 1, 8, 3.

• opp. praec. εἶασεν αὐτὸν τρυθαῖς σχολάζοντα, abstrahere, curare, efficere, persuadere, ut non susciperet; ἡ μήτηρ αὐτὸν ἀπήγε των εἰσχεῶν ἔργων, (Alexandrum Sev.) abducebat a 5, 7, 9. †† τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς ἀπήγεν ἑαυτὸν, abducebat se ipsum (Commodus) 1, 13, 15. cogitationem et amorem omittere et opprimere rerum honest. sed simul c. adv. πολὺ ἀπάγων ἑαυτὸν τῶν προειρημένων, abducens (Caracalla) se ipsum ab iis, quae dicta sunt, 4, 5, 8. non amans, sed negligens, sq. οἱ π. ἐρασῆς εἶναι. Sic Pass. quoque improp. de pers. c. gen. rei, ἀπαχθέντες τῆς ἐν Ρώμῃ τρυφῆς, abducti (Severi filii) a, 3, 14, 4. abstracti, separati, semoti, alio abducti, ut ne frui possent.

ταῖδευτος, propr. pass. de pers., c. gen. rei, πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτος, (οἱ Καρχηδόνιοι) imperiti, 7, 9, 11. ταῖρω, phys. de pers. c. gen. loci, ἀπαῖραι τῆς Βρετανίας, discedere ex Britannia, 3, 15, 15. sc. τὸν δρόμον ἢ τὴν ναῦν, cf. §. 17. διαβάντες τὸν Ὀκεαν. vel pron. ἑαυτὸν, se tollere, anovere. — ἀπάρας τῆς Ἰταλίας, discedens Italia, 4, 7, 2, 4, 8, 15. 7, 6, 1. † τῆς Ρώμης ἀπήγεν, Rōma proficiscitur, 6, 4, 3. † ἀπάρας τῆς Συρίας, ἐλθὼν εἰς, cum, profectus e Syria, venisset rel. 5, 5, 3. †† abl. ἀπάρας, εἰς Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, inde Antiochiam venit, 4, 9, 17. sc. αὐτῆς, τῆς πόλεως, digressus, ex ea s. inde.

παιτεῖν, improp., de re, πλείους δυνασείας, ἢ ὁ χρόνος ἀπῆτει, exigebat, 1, 1, 8. quam intra brevius tempus esse solent; sed c. adv. τῆς ἄρας τοῦ ἔτους οὕτως ἀπαιτούσης, postulante, 5, 5, 3. quia ob tempus anni s. hyemem non consentaneam fuit, ultra progredi; it. τῆς χρείας ἀπαιτούσης, necessitate exigente, 6, 3, 12; si necesse est. †† simul c. dat. pers., τὰ ἐν τοῖς θῆνεσι διοικήσας, ὡς ἐνάσω ἀπῆτει τὸ χρειώδες, ut cuique necessitas postulabat, 3, 10, 2. pro cuiusque utilitate s. necessitatibus fieri debuit. †† de pers. c. acc. rei, et adiuncto, δίνας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων τῶ τοῖς λ. poenas exacturus, ulturus que rel. 4, 14, 2. expetiturus, sumpturus.

παλεῖθειν, improp. de pers. c. acc. rei et praep., εἰ τὰ τοῦ πολέμου λείψανα μετὰ πάσης ἀνδρείας ἀπαλεῖψοιτε, deleveritis, 1, 5, 19. finire, opprimere.

παλλαγῆ, trop. c. gen. pers., ὑπερήδοντο ἐπὶ τῇ Ἀντωνίνου ἀπαλλαγῇ, quod Antonino liberati essent, 5, 2, 2. liberatio a Caracalla, s. potius discessu eius e vita, decellu, morte, caede, nostrat. Hintritt.

πάλλαξις, trop. c. gen. rei, πάθους τυραννίδος ὤμης, liberatio a, 7, 5, 12.

παλλάσσειν, trop. de pers., c. acc. pers. et gen. rei, ἀπαλλάξας τὸν στρατὸν τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, exercitū solutio commotione, 4, 15, 21. cum liberasset a commor. vel liberavit, et nostrat. *erlösen*. Sed Pass. de pers. c. gen. rei, ὡς ἀπαλλαγῆσιν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, solvantur (liberarentur) commotione, 1, 7, 1. †† πονηρὰς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, mala spe liberabor, 2, 1, 17. med. me liberabo, vel potius p. pass. ἀπαλλαχθήσομαι. sed simul c. adv., ὄπλων καὶ πολέμων παλαι ἀπηλλαγμένοι, armis soluti (Itali) 2, 11, 6. ab Augusto, cf. §. 9. πόγων ἀνέπαυσε, καὶ τῶν ὄπλων ἐγύμνωσε. it. c. gen. pers. et adv., ὡς ἂν θάπτον αὐτοῦ (τοῦ γέροντος) ἀπαλλαγῆς, ed liberaretur (patre Caracallus) 3, 15, 4. †† sine casu quo tali, at post nominat. particip. c. adv., in notione alia, βαλλόμε-

- νοι καὶ τιτρωσκόμενοι, καιῶς ἀηλλάγησαν, discefferunt, 7, 12, 4. milites in oppugnata uibe.
- ἀπαλός, de re, improp., ἀπαλαῖς ἐσθῆσιν, mollibus, 5, 8, 2. sed de animante, physf. κάμηλοι, ἔχουσαι ἀπαλά τὰ τέλματα, teneras plantas, 4, 15, 8.
- ἀπαξ, non de numero, sed tempore, c. variis v. ἐπεὶ περ ἀπ. ἐν ἰανδύμφ καθειρήκει, semel, 1, 10, 8. 6, 7, 2. 7, 5, 1. 7, 7, 9. 7, 10, 5. 7, 11, 13. 8, 6, 2.
- ἀπαξίω, trop. de persf., c. coni. μηδέ τις ἀπαξιούτω, ὅτι λ. neque quisquam indignam rem putet, 5, 1, 10. indignum putato f. iudicato, indignator, succenseat. sed c. inf., τοῦ τοσούτου δήμου ἀπαξιούτος, ὅτ' ἐλίγων καταφρονήσῃται, indignum putante, 7, 12, 6.
- ἀπαρσιεύσας, propr. pass. de persf. πρόσπεσόντες ἀπαρσιεύσας τοῖς βαρβάρους, imparatos, 3, 9, 19. Sic et sq.
- ἀπαρσιεύς, c. adiuncto, ἐπισῆμαι μηδὲ προσδοκώμενος ἤσειεν, ὅπως ἀπαρσιεύον αὐτὸν λάβοι 2, 14, 11. ἵνα ζῆσα βιάσαιντο ἀπαρσιεύς τῷ μηδὲν προσδοκᾶν 6, 8, 15.
- ἀπαρσιεύσθαι, med., moral., de persf., c. dat. rei et nominativo persf., ἀπηρσιεύοντο οἱ στρατιῶται τοῖς πραττομένοις, aegre ferebant, 7, 3, 17. ὑποπεύσασα, τοὺς στρατιώτας ἀπαρσιεύσθαι τῷ τοιούτῳ τοῦ βασιλέως βίῳ, displicere militibus vitam, 5, 7, 1. sed c. adiuncto, ἅ περ ὄρωντες οἱ στρατιῶται, οὐ πάνυ τι ἀπεδέχοντο (ταῦτα) ἀπηρσιεύοντό τε αὐτοῦ τῷ βίῳ, λ. offendebantur, 5, 2, 11. — † oppresso tali nominat. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀπηρσιεύτο, ὅπως ἐπίστατο, in iis, quae improbabat, 6, 1, 24. pr. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. † denique c. solo dat. persf. φήσας, ἀπαρσιεύσθαι αὐτῇ, displicere ei illam, 5, 6, 3. † forte c. adv. simul, ἔθεν δεδιότες, ἀπηρσιεύοντο αὐτῷ, quapropter metuentes, offendebantur ipso, 7, 10, 11. dum, facto commate etiam post ἔθ., id adv. pertinebit et ad v. postfr. †† abl. διαβληθέντας αὐτῷ, ὡς ἀπαρσιευσμένους καὶ σκώπτουτας αὐτοῦ τὸν βίον, quod improbarent et irriderent eius vitam, 5, 6, 1. sc. αὐτοῦ τῷ βίῳ, e sq.
- ἀπας, Masc. de persf. c. sublt., diverso situ, ὁ στρατός ἀπ. universus, 3, 6, 17. pro quo mox πᾶσαν προθυμίαν, at ἀπαντα τὸν στρατόν, omnem, 3, 8, 4. pro quo ib. §. m. πάντας τοὺς φίλους. tum †† εἰσδραμόντες οἱ στρατιῶται ἐμεθρημάδην ἀπαντες, omnes, 8, 3, 13. Sed sine sublt. et restrictive a) c. superlat. ἐς πρεσβύτατος ἢ ἀπάντων, qui aetate reliquos anteibat, 1, 6, 11. aetate maximus erat omnium, f. reliquorum omnium, sc. amicorum, φίλων, cf. §. 7. vel eorum, qui aderant tunc et ibi. b) cum verbis, ὑπεικόντων ἀπάντων, cedentibus ei omnibus, 1, 15, 16. sc. praesentibus, nominatim gladiatoribus et adversariis, cf. pr. τῶν ἀνταγωνιστῶν, e quo suppleas tantum αὐτῶν, it. ἠτίως ἀρχόντος ἀπασι, quod praesentibus omnibus, 2, 7, 14. sc. αὐτῶν, e pr. αἰτοῖς, sc. Σύροις, e §. pr. τὸ Σύρον ἔθνος, it. μεγαλωδωρία ἀπαντας ἀπερβαλεῖν, omnes, 2, 6, 10. sc. qui imperium afficerent et arripere possent aut vellent, propr. πᾶσαν. Sed c) c. praep., πρὸ ἀπάντων, ante omnes, 1, 17, 9. sc. qui occidendi essent et morituri, e libello Commodi, cf. mox sq. τεθνηξ. et §. 1. e. ad 3. Porro Fein. Συρίας ἀπάσης, omnium, 6, 4, 8. Ἀσίαν ἀπασαν, omn. 6, 2, 18. τὰς οἰκήσεις ἀπάσας, domicilia tota, 7, 2, 8. Neutr. ὁ Ρωμαίων ἄσμος, ᾧ τὴν εἰσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεμαν θεοὶ, dominium in omnia, 2, 4, 6. ἄγων καὶ ἔργον τὰ Ρωμαίων ἀπαντα, omnia, 6, 2, 13. quae in Asia Romani tenerent, cf. §. 3. sqq. πάντα λ. Sed per

praep. πρὸ πάντων, in primis, 4, 1, 10. sc. πραγμάτων, ante omnia, sc. negotia reliqua; εἰσβάλλοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἐπραττον, omnibus, 4, 3, 9. sq. ἔργων, quod suppleatur, aut πρὸ γήρασι.

ασχολῶν, physf., de re, c. acc. rei et praep., τῆς συνεχῆς τῶν θυτῶν ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη, avocante, 7, 2, 11. trahente, recipiente, occupante. sed trop., de persf., c. acc. persf. et praep., ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδεῖαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπασχολοῦν, occupatum tenebant, 1, 5, 1. occupare in -, dare quid negotii, quod agat, curet, cogitet; facere, ut quid agat.

απατῶ, trop. de persf. c. acc. persf. et abl. modi, εὐρίσκειτο, καὶ τοὺς στρατιώτας ψεύδαμενος καὶ ἀπατήσας, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, ἃ ἐπέσχετο, decepsisse eo, quod, 2, 7, 2. sed oppresso acc. tali persf., ἀπατῆται (ἐμὲ) βούλεσθε, decipere, 2, 1, 22. quod pron. latet in pr. μεῦ.

απατῶν, trop. de persf., c. subst. pro adi. τυράννου ἀπαταῶνος, fraudulenti, (Maximini) 8, 3, 10. ἀνδρα ἀπαταῶνα, veteratorem, 3, 5, 9. Severum.

ἀπάτη, trop. c. adiuncto, ἄς μὴ δόλω καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἤδι- κήσαντ, fraude, 4, 14, 18.

ἀέδρα, v. ἀποδιδράσκω.

ἀπειθεῖς, trop. de persf., c. dat. rei, ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κελευομένοις παρεῖχον, minus dicto audientes, (milites) 2, 4, 10. non obedi- entes. sed de re, c. subst. fem., abl. αἰτίον ἀπειθεῶς καταστά- σεως, effreni stans, 2, 6, 22. contumacis, non obsequentis; i. q. sq. nunc subst. primum.

ἀπειθία, abl. ἀπειθείας ὑποσχῶν τιμωρίαν, detractionis, 3, 11, 11.

ἀπεικάζειν, trop. de persf., c. acc. persf. et dat. rei, ἀπεικάσεν ἄν τις τὸ μειράκιον καλαῖς εἰκότι Διονύσου, assimulasses, 5, 3, 14. sed c. rei et acc. et dat., ἀπεικάσαι τις ἄν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσμα- τος Φρυκτωρίοις, possis comparare, 4, 2, 15.

ἀπειλεῖν, propr., de persf., c. inf. et semper futuri temporis, abl. ἀπειλῶ, κολασθήσεσθαι λ. eminent, 2, 13, 18. ἀποκτενεῖν ἀπειλοῦν- τες, minitantes necem, 6, 8, 13. ἠπειλεῖ, ἐκκόψει λ. minabatur, 7, 2, 20. sed c. adv. ὡς ἀπειλεῖν ἐνάροτς, ἀποκτενεῖν, minitaretur, 3, 10, 15. αἰ ἀποκτενεῖν ἠπειλεῖ, minab. 4, 12, 4. ἠπει- λῶν, ἀποκτ. 7, 10, 11. †† improp. partim, in bello, Σύροις ἀπειλεῖ, minitari, 6, 2, 3. bello minari, invasurum videri vel profiteri, nunciare; †† c. opp. ἐργῇ πάντα πράττων, καὶ ἀπει- λῶν μᾶλλον, ἢ κτείνων, (Caracallus) minitando, 4, 3, 8. poenas, damna, mala denunciatis. ††† improp., de re, cum acc. rei, ἐβούλετο καὶ τὰς εἰκόνας αὐτοῦ φόβον ἀπειλεῖν, (Commodus), terrorem minari, 1, 14, 19. incutere terrorem per speciem mi- nacem.

ἀπειλή, propr., de verbis, abl. μετὰ πάσης ἐργῆς τε καὶ ἀπειλῆς ἐπι- στέλλει ποῖς ἠγχομένοις, minatum, 1, 10, 5. sed c. gen. persf., δε- διώς αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς 3, 11, 1. † improp. c. praep. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς - ὡς πρὸς παρόντας ἐργισθεῖς, manuum gestibus mi- nabundus, 7, 8, 21. manuum motibus minacibus.

ἀπειμι, ab eimi, physf., de persf., c. adv. ἀπειμι ὡς πορρωτάτω τῆς Ρώμης, difcedatis, (Praetoriani relegati) 2, 13, 18. ὡς πορρ. ἀπή- εσαν, recellerunt, 4, 13, 10. verecundiae ergo. sed c. praep., simul que c. adiuncto, πάντας ἀποσῆμαι κελυσαντες, εἰς τε τὰ οἰ- κεία ἀπειναι, abire, 1, 17, 21. † simul c. nominativo particip. εἰς τὸ στρατόπεδον βασιλείων ἀπεισι, pergere, 2, 2, 4. pro fut. — †† τοὺς στρατιώτας (transfugas) διὰ τὸ ἐκ Σιβήρου δεῖος ἀπίοντας πρὸς

- τοὺς βαρβάρους, abiisse, 7, 4, 17. praec. ὄσοι εὐαδεδράμισα, et sq. §. ἀναχάρησαν εἰς τὴν ἀλλοδαπίαν, ii. 9, 20. τῶν Οὐράδων στρατιωτῶν, transire: † c. adiuncto modi et quidem perf. vel adiu. τοὺς πρίστους ἀποκίτες ἀπέναι ἐκείνων, abire, 3, 3, 16. vel part. iociv. et quidem praef., ἀγχεσαν εὐνομενοι, abibant. (Praetoriani distincti,) 2, 13, 20. ii. perf. μένει τις κληθεὶς εἰς ἐπιμασίαν, εὐθὺς ἤττημένος ἀγχει, abibat, 7, 3, 5. ii. aor. 2. λείαν τὴν καὶ ἀχμοῦατοὺς σιλλαβῶν ἀγχει, discēdebat, 4, 11, 11. denique fut. βοηθήτων ἀπείσι Ῥωμαίοις, abire, 2, 7, 11. pro fut., ut 2, 2, 4. — Sed c. adv. θεασάμενοι αὐτοὺς ἀπύκτας ἀμελέσθου, abire, 7, 11, 18. a castris ad urbem retro, i. q. pr. ἀπελθεῖν.
- ἀπείμι, ab eimi, physf., de perf., de perf., absf. ἀπέναι, absente, 3, 5, 4, 5, 5, 11. sed c. opp. βλαστρημοῦτες τὸν Ἰουλ. παρῶτα, ἐκείνου εὐθήμεον ἀπέντα, abentem, 2, 7, 8.
- ἀπείργειν, physf. de perf., cum acc. perf., in bello, absf. τοὺς Ῥωμαίους οὐ πᾶν τὸ εὐόνατο ὁ Πέσης, arcere, 6, 5, 12. τὸ στρατιωτικόν, ἀπείργον τοὺς βαρβάρους 2, 9, 1. sed simul c. absf. infstrum. et c. adiuncto, ὄρασι μακροῖς ἀπείργοντες (αὐτοὺς) τοῦ τεύχους ἀπεδίωκεν 7, 11, 17. cum impropr., c. gen. dupl., loci et rei, simul, ἐαυτὸν δικαστήριον ἀπείργον καὶ βας. πράξων, a iur. abstinentes et iab - 1, 11, 15. c. se removens - negligens. c. acc. rei, ὑμᾶς, τοὺς εἰώθεν κινδύτους ἀπείργοντας 2, 5, 10. Praetorianos, propulsare, declinare, avertere. sed c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλάς πασὰς ἀπείργε τε καὶ ἐκάλυε ἡ Μαίσα, arcebat (a filio) 5, 8, 7.
- ἀπειρηκότων, impropr., de perf. c. adv. ἤδη τῶν τοῦ Σεβήρου, cum deficiente (animo) 3, 3, 9. in oppugnanda munitione, (i. q. supra ἀπαγορεύειν) a. ἀπερῶ.
- ἀπειρῶς, trop. de perf., c. gen. rei, ἣν πραγμάτων καὶ παιδείας, rudis, 5, 5, 1. expers, imperitus, ignatus. sed c. subst. fem., στρατιάν, ἀπειρῶν μάχης καὶ πόλεως, imper. 5, 4, 1. Sic et ἀπείως, cum gen. rei, πολιτικῶν πραγμάτων ἔχων, imperitus (qui erat) 4, 12, 1. post syn. τὰ ἄλλα ἰδιότης (ἔων). † τῶν εἰ ἀγορᾶ οὐκ ἀπείρῶς εἶχε, καὶ μάστιγα νόμων ἐπιστήμης, haud imperitus erat, ib. 2. ubi ὁβ. sq. subst. ἐπις. potius reddetur non hospes erat, f. instructus erat.
- ἀπεικλείντο, v. ἀποκλείω.
- ἀπελάσσειν, physf., de perf., c. acc. rei f. animantis, iu bello, ὄρεματα ἀπελάσσειν, abigens, 3, 9, 17. λείας - avertens, 7, 2, 9. λείας ἀτήλαιον, avertēbat, 6, 2, 14. λείαν ἀπελάσας, praedā averfā, 7, 2, 18.
- ἀπελευθερος, de perf., physf., de statu f. conditione, ἣν αὐτῷ τις τῶν ἀπελευθερῶν. libertorum, 4, 8, 11. sc. ἀνθρώπων, f. δούλων. Sed c. gen. perf. et opp., τοὺς δούλους αὐτοῦ ἢ ἀπελευθεροῖς τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐνεχείρισε (Heliog.) 5, 7, 14.
- ἀπερ, v. περ.
- ἀπεράντης, impropr., de re ac tempore. c. adiuncto et c. subst. fem., χρόνιον καὶ ἀπεράντου πελοχίας, nec terminanda, 8, 5, 21. non finem habente, in nimis longum tempus dilata.
- ἀπερρήμμενος, v. ἀπορρήπτω.
- ἀπερρωγώτας, v. ἀπορρηγύμι.
- ἀπερρωσάει, physf., de perf., c. praep., τοὺς ἐκείθεν ἀπερθεῖν οὐδὲ τῷ Ἰετα, abire, 4, 3, 14. migrare, ex Europa in Asiam: θελήσαι τὸν Ἀντωνῖνον, (Caracallum) ἀπερθεῖν εἰς τὸν νεῶν τῆς Σελήνης, proficisci, 4, 13, 7. † ἀπερθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ingressi castra (Praetoriani) 8, 8, 18. redeuntes, regressi. sed cum adv.,

καταίρει. ἀπελθόντας αὐτοὺς ἤδη, ὑποδέχεσθαι λ. ire et. 3, 4, 18. abf. ὡς ὁ δῆμος ἀπελθεῖν ἠθέλησαν, abire, 7, 11, 18. redire a castris ad urbem, i. q. sq. ἀπίστας.

πέση, v. ἀφίστημι.

πέτραρμένως, v. ἀποτρέφω.

πετραμένη, v. ἀποτέμνω.

πέχθαι, moral. c. praep. et opp., τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας - ἀπεχθαιαί τοι ἢ εὐνοία, odio, 3, 2, 13. Sic et sqq.

πέχθης, pass. de pers., c. dat. pers. et adiuncto, ἤδη καὶ βαρὺς κακίων ἐγένετο, odiosus, 3, 11, 6.

πέχθης, pass. ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, infensi eidem, I, 12, 11. cum infensi essent ei, inimici, non beneyoli, odissent; πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπ. ἔχων, urbanam vitam perosus, 1, 7, 1. odio habens. πάλαι ἀπ. πρὸς αὐτὸν διακείμενοι, cum infenso in eum animo essent, 1, 9, 15. cum adv. al. simul, ἀπ. πάνυ πρὸς αὐτὴν δίκαιτο, infesto animo erga eam erat, 3, 10, 14. †† simul c. adiuncto, ὡς καὶ φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπ. πρὸς αὐτοὺς δίκαιτο, καὶ (αὐτοῖς) ἀργίζετο, cum inimico in illos esset animo, 7, 10, 2. πρὸς τοῦτον ἀπ. προσέκαιτο λ. erga hunc inimico animo affectus erat, 7, 9, 5. quae phrasae omnes sunt pro v. privo ἀπεχθάνεσθαι.

πέχω, phys. de re, c. gen. loci et acc. intervalli f. modi, ποταμῶν, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἐκκαίδεκα, qui est ab urbe, 8, 4, 2. — sed c. acc. tali, at c. gen. rei, ὄχθαις, αἱ μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχοντι τῆς ἐκ Κηφισσοῦτος ἀφ᾽ ἑδου, aberant a. 5, 9, 15. Sed improp. tum de pers. c. gen. pers. et acc. modi, Μαρκίαν, ἣ οὐκ ἐν τῇ ἀπέχετο γαμετῆς γυναικός, distabat a, 1, 16, 9. differebat, non aliter habebatur f. tractabatur. †† de re, c. acc. rei; τὰ ἐνταῦθα - ἀπέχει τὴν ἐπιθυμίαν, arcent, 1, 6, 13. nisi leg. ἐπεχ. — Tum Med. improp., de pers., c. gen. rei, πάντων τῶν τοῦτελων ἀπέχετο, abstinebat (se) ab, 4, 7, 10. non utebatur; sed c. adiuncto, et quidem abl. modi, ἐξοπίσει τοῖς ὄχλοις ζῆα πάντα, πλὴν χοίρων. τούτων γὰρ ἀπέχετο, Φοινίκων νόμῳ, his abstinebat, (Helios.) 5, 6, 21. non adhibebat, prohibebat, distribuebat; — sed c. praep. οὐτε ἀμείτητος, οὐτε βίας ἐν πάσιν, οἷς ἀφραττεν, ἀπέχετο, nihil crudelitatis omittebat, 3, 10, 13. c. neg. non abstinebat se, i. adhibebat, exercebat.

πέχη, v. ἀπειμι.

ἀπηγόμιατο, v. ἀποφέρω.

ἀπίστος, pass. f. act., moral. de pers., τοῦ Μαξιμίου, ὡς ἀπίστου, κατηγόρει (Alexander Sev.) infidum, 6, 9, 1. cui non credi potest ob mendacia, f. qui non servat fidem, nec facit promissa et debita officia, f. διέβαλλε τοὺς ἐν Ρώμῃ στρατιώτας, ὡς ἀπίστους, (Severus) 2, 9, 10. Sed c. praep. μήτ' (ἐμέ τις) ἀπίστον πρὸς τὸν φίλον ἠγάεισω 3, 6, 5. ἀπίστον γενόμενον περὶ τὸν φίλον 7, 1, 24. † c. subst. fem. ἀπίστη ὑπερηστιά χρητάμενος, (Plautianus) 5, 12, 26. — † neutr. de re, p. subst. c. gen. pers. αὐτοῖ τὸ ἀπίστον τοῖς ὄχλοις ἐλέγχωμεν, infidum eius animum, 5, 6, 19. perfidiam; †† notione alia, de re, c. adiuncto, ἀπίστα οἶδα καὶ παράδοξα λέξω πρὸς ὑμᾶς, incredibilia, 7, 8, 6.

ἀπίστος, moral. act. παρατρέετο πάσιν, dissidenter agebat cum, 1, 13, 14. p. v. privo ἀπίστων, dissidebat, nemini fidebat f. credebatur, de omnibus male suspicabatur, nostr. war misträuislich gegen.

ἀπλήστος, trop. pass., de re, c. subst. fem., ἀπλήστου μαρίας καὶ ἐπιθυμίας, inexpricibili, 6, 3, 11. ἀπλήστῳ ἐπιθυμίᾳ 3, 6, 7. ἀπλή-

στον, v. ἀπειμι.

ἀπλήστου, v. ἀπειμι.

ποιήσει 1, 8, 4. ἀπλήξον ἐπιθυμίαν, infatiabilem, 2, 6, 21. nimius, vehemens.

ἀπλήξως, moral. ὀρμημένους εἰς λ. infatiabiliter, 5, 15, 14. vehementer.

ἀπλοϊκώτερος, trop. de perf. c. acc. rei ellipt. τὴν γνώμην, simplicio-rem, 2, 15, 4. non acute cernens, nec fraudem videns, facile credens, unde sq. αὐτῷ πιεύσας. Sic et

ἀπλοῦστερος τὸ ἦθος, simplicior moribus, 7, 10, 7. opp. πρ. ἂν ἐν ὑπολήψει Φρενῶν τε καὶ ἀγχινοίας.

ἀπὸ, in termino loci phys., c. verbis, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, κομισθῆν ἀπὸ Τροίας, ex 1, 14, 7. ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου, ab 5, 6, 7. Μαν-ρουσίαις ἐπαγόμενος ἀ. τῆς ἀνατολῆς, ex 6, 7, 17. ἀπὸ τῆς Ἀκυλη-ίας ὁδοιπορήσαντες, ab A. 8, 6, 10. ἀ. τῆς Ραβέννης ἄρας, Raven-να, 8, 7, 1. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, ex ib. 21. — † ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν - μεσημβρίας τε καὶ τῆς ἀριστερῆς γῆς ζῶα πάντα - ἔδειξε, ab 1, 15, 9. ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν βλέπουσαν δῆμον, a 2, 11, 16. † τὰ χρεῖσθῃ, ἀ. περ ἀ. τῶν ταυχῶν ἐλάμβανον, a 8, 6, 8. † Μαισὰ ἦν τις ἀπὸ Ἐμέ-σου πόλεως, ab 5, 5, 2. ἦν - τις Μαξιμίος - ἀπὸ τινος κώμης, ex 6, 8, 1. †† οὐδέ τι θεός ἦν ἀπὸ Βρεττανίας, ex 2, 15, 10. — † τὰ σκελὴ σκέπτω πάντα ἀπ' οὐρύχων ἐς μηρούς, ab 5, 3, 12. — † εὐθὺς ἀφ' ἐσίας πάντας Φουεύειν ἤρξατο, a 3, 15, 8. Sed c. so- lis subst. vel rei, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἀφίξιν, ex 1, 14, 7. ἐντὶς ἐκατοστῆ σημείου ἀ. τῆς Ρώμης, ab urbe (Roma) 2, 13, 18. vel persf., λογάζιν ἀπ' Ἰταλίας ἀνδράσιν, ex 8, 5, 11. — Sic et intercedente artic. † πάντα τὰ ἀπὸ-σηνῆς καὶ τῶν Σεά-τρων λ. a 5, 7, 12. † τοῦτάτοι οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, sagittarii Orientales, 8, 1, 5. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις λ. Italiae civitates, 8, 7, 3. bene per gen., sed et per adi. iterum Italae urbes. προ-σδοίς ταῖς ἀπὸ θαλάττης, redivibus maritimis, 3, 1, 11. s. redivus e mari. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπειροῦ - τὰ ἀ. τῆς θαλάττ. copiam rerum e continenti - a mari res, 8, 2, 7. Tum in termino nec phy- sico, nec loci, sed rerum, αἱ τῶν νέων ψυχαὶ ἀπὸ τῶν παιδείας κα- λῶν μετοχευεύονται, a 1, 5, 4. † ποταμοὶ, ἀφ' οὗ τὴν ἔπιθυ-μίαν φέρουσι, a 1, 11, 7. τὸ ὄνομα, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθῆν, a 1, 16, 4. † εἰς τὸ διαγνώναι τὰς βα-σιλικὰς (ράβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † εἰς τὸ διαγνώ-ναι τὰς βασιλικὰς (ράβδους) ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, a 7, 6, 4. † ὅπως ἀπὸ τῆς πιερῆς τιρανίδος ἀναπνεύσεται, ab 2, 1, 8. †† no- minatim dignitatis, τῆς συγκλήτου ἀντὶ ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεωστὶ, senator quidam, deposito nuper consulatu, 7, 11, 6. a f. ex con- sultatu veniens, discedens nuper, sc. γενόμενος, functus consu- latu nuper; ἀνδρες δύο, ἀπὸ ὑπατ. μὲν λ. duo viri consulares, 8, 2, 14. τινὲ τῶν ἀπὸ ὑπατείας καὶ φίλων λ. quendam ex Con- sularibus et amicis, 7, 1, 21. Ubi simul terminus alius, i. e. personae, et quidem nominis appellativi, ut in his, ἡ συγκλή-τος ἐψηφίσατο αὐτῷ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν νεχρωμένων, a 3, 9, 22. Ἀφρικανὸν ἐκάλεισαν ἀφ' ἐσπερῶν, a f. 7, 5, 19. Sed nominis propr., τὸ τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ ἀφικουμένων, a 5, 5, 11. πάντα τῶν ἀ. τοῦ Σεβαστοῦ χρόνον λ. ab 1, 1, 5. τὴν ἀπ' Αἰ-υπτοῦ εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, inde a 1, 11, 9. †† τὴν ἐδοξεν ἀπὸ προγόνων ἀναθεῖν ἀρχὴν, inde a 2, 8, 3. ††† ἀπὸ Ἰσσοῦ - μέ-χοι Δαοίτου λ. inde a 6, 2, 5. Porro nominis dignitatis, tum universalis, ἐπιπέμπουσι πρεσβείαν ἀπὸ τῶν ἐπιπέμπουσι, ex ma- gistratum gerentibus, 2, 12, 10. πρεσβείαν ἐπιπέμπου ἀπὸ τῶν πρεσβ.

- ταύτων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex 8, 7, 3. tum praecipuae, τῶν ἐπὶ τῆς βουλῆς ἀπαντων, senatu universo, 7, 1, 11. omnibus e senatu, f. senatorii ordine, f. senatorii ordinis viris, f. senatoribus omnibus; τῆς τῶν ἀ. συγκλήτου, senatorii ordinis, 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀ. συγκλ. duorum senatorum, 7, 11, 2. ἀποσιώ- πτους τοῖς ἀπὸ συγκλ. βασιλέας, senatorios imperatores, 8, 8, 14. f. ἐπιλαχθέντας f. ἀναδειχθέντας, cf. 8, 6, 4. †† alia in nozione, causae quidem, ἀπὸ τῆς ἀγαν ἀκρασίας, prae 1, 3, 3. ἀ. μέθης, ex ebrietate, 2, 1, 3.
- ἀποσπᾶσθαι, physf., de perf. c. gen. loci f. animantis, diferto vel oppresso, τῶν ἴππων ἀποσπᾶντες, ab eq. descendentes, 6, 5, 9. τ. ἰ. ἀπέρυσαν 4, 11, 6. ἀποβερμῆτες (αὐτῶν) εἰρήνησαν, relictis illis, ib. 10. ἢ ἀποβῶσιν αὐτῶν, descendant ex 4, 15, 9. Sed Med. trop. de re, neutr. particip. p. subst., τὸ ἀποβερμῆμενον, eventus, 2, 8, 6. id, quod eventurum est, i. q. ἀπόβασις.
- ἀποβάλλειν, improp., de perf. c. acc. perf., στρατιῶτην, ἀλλ' οἷν ἀρχητα, φόντο ἀποβλημέναι, amississe, 4, 13, 15. πατέρα ἦτιον ἀποβαλέντες, amisso, 2, 6, 3. τοῦ στρατοῦ τὸ πλείον ἀποβαλέντι, cum amisset, 6, 6, 4. sed c. acc. rei, ἀποβαλέντας κτήματα, amissis, 7, 12, 15.
- ἀπόβασις, improp., abf., πινοῦται τὴν διαβολὴν ἢ ἀπ. eventus, 3, 7, 11. τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως, inopinatus ev. 8, 3, 22. ἀ κεν ἀληθῆ τότε πινοῦται, όταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῆ 2, 9, 4. quoad eventum. sed c. adiuncto, τὰ γεῖν ἀκλουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προὔταρχοισαν φήμην ἐπιστάτο, eventu suo, 1, 14, 12. at c. gen. rei, ἢ ἀπ. καὶ τύχη τοῦ πολέμου τὰς ἐναγέ- ρων γνάμιας ἔκρινεν 3, 7, 4. παραδοκίῃσας τὴν ἀπ. τῆς μάχης 3, 7, 10. †† alio sensu physf., ὁ στρατὸς ἀπόβασιν ποιούμενος, escensione facta, 3, 9, 17. quum e navibus in terram escendisset.
- ἀποβλέπειν, physf., de perf., c. praep., εἶδε πρὸ τοῦ ἄρματος, εἰς τὸν θεὸν ἀποβλέπων, respiciens (Heliog.) 5, 6, 17. i. q. simpl. † ὄπρῃκα ἀν στρατι, εἰς τὸν βασιλέα ἀποβλέποντες, adspicientes, (Praetoriani Severum) 2, 13, 8. exspectantes, quid dicturus esset et facturus, etiam exspectantes ab eo aliquid boni. sed improp. c. adv., χρήματα, εἰς ἀ μάλιζα ἀποβλέπουσιν, spectant, (milit. Praetor.) 5, 8, 6. exspectant, appetunt.
- ἀποβολή, improp., c. gen. perf., ἀλγεῖν ἐπὶ τοιοῦτου βασιλέως ἀπο- βολῆ, amissione, 4, 14, 8. iactura.
- ἀπογνώσκεισθαι, passf., improp., de re, τὴν ἀπεγνωσμένην, (ὄδον vel ἐπιβουλὴν) desperatas (insidias, viam, rationem) 4, 4, 6. — sed de perf., ἀπεγνωσμένοις ἀνδράποισ, perditis, 1, 16, 10. desperatis, gladiatoribus.
- ἀπόγνωσις, improp., abf. ἔργον, μέζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, de- speratione, 7, 5, 15. sed per praep., μετ' ἀπογνώσεως ἐπιτε- σόντες οἱ κλαυρούσιαι, desperatis similes, 3, 3, 6. cum desperatione, desperatis animis; ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in desperat. 2, 13, 21. 3, 4, 15. 7, 5, 1. 7, 9, 9. 7, 12, 9. ἐν ἀ. ἦσαν 8, 5, 16. — † ἀπῆτες τὸν Ἰουλιανόν - ἐν ἀ. (ἐντὰ) 2, 12, 6. † ἐν ἐσχά- τη ἀπ. ἦν 2, 11, 12. † c. adiuncto, ἦσαν οἱ στρατιῶται ἐν πολ- λῇ ἀθυρίᾳ καὶ ἀπ. 3, 3, 8. †† c. gen. rei, ἐν ἀ. πάντων γενί- μενος, in desperatione omnium rerum, 7, 9, 20. i. q. ante 2, 11, 12.
- ἀπύργος, physf. de perf. masc. sexus, c. gen. perf., ἐκείνου, nepos, 8, 8, 17.
- πεδοδρακότης, v. ἀποδράω.

- ἀποδείκνυμι, f. ἀποδεικνύω, *impropr.*, de perf. c. perf. et dat. et acc. hoc quoque posstr. dupl., tum appellativo, tum dignitatis, f. utr. appell., ἡμῖν τε αὐτοῖς, καὶ πᾶσιν ἕρισον ἀποδείξετε (αὐτῶν) Βασιλέα, redactis, 1, 4, 14. faciatis, fingetis, de imperantis amicis et consularis. Sed alio sensu, *Καίσαρ* α αὐτῶν ἀποδεικνύει, declarat, 2, 15, 5. designat, denominat, imperator ipse, ibi quidem per litteras, sed aliter in locis seqq. 5, 7, 1. τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ κοινωνοῖς τῆς βασιλείας καὶ αυτοκράτορας ἀποδείξας, cum declarasset, 5, 9, 1. Sed de senatu, τῆς συγκλήτου *Καίσαρα* αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀποδείξας 7, 10, 16. porro de militibus, αὐτοῦ ἀποδείξας (αὐτῶν) ἀποδείξαι, Severum, 2, 9, 16. βασιλέα καὶ υἱὸν ἀποδείξαι Ἀντωνίου 5, 3, 23. (αὐτῶν, τὸν παῖδα) cf. §. 17 seqq. et 25. Sic et Pass. cum dupl. simili nominativo, ἀποδεικνύεται *Καίσαρ* ὁ Ἀλέξανδρος ἱππότης τε σὺν τῇ Ἀντωνίῳ, declaratur, 5, 7, 7. ab imperante, it. ὡς *Καίσαρ* ὁ Ἀλέξ. ἀποδείχθη, declaratus est, ib. 8. — sed a senatu, ἡ συγκλήτος ψηφίζεται, ἀποδείχθῆναι μόνον αὐτοκράτορα τὸν Σεβῆρον, declarari, 2, 12, 9.
- ἀποδεικνύω, physf. de perf., absol. ἐρωῶντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδεικνύοντα, formidolosum, 2, 12, 6. formidantem, formidare.
- ἀποδείξω, trop. f. rhetorice, c. adiuncto, πῶς ἀποδείξω μίσην βούλεσθε, ἢ ποῖαν ἀποδείξω Φανερωτέρων, iudicium, 3, 12, 12.
- ἀποδέχομαι, med. *impropr.*, de perf., c. acc. rei et praep. ἱστῶν οὐ παρ' ἀλλήν ἀποδέχμενος ἀγρεύον κ. acceptam-collegi, 1, 1, 4. sed alio sensu, c. adv. εἰ πάντ' ἀπεδέχοντο (αὐτῶν) προβαλάν, 5, 2, 11. (τὴν ἀρχὴν) σώφρονα μὴ πάντ' ἀποδέσασθαι τοὺς στρατιώτας, probaturos, (leg. Bg. in fut.) 2, 2, 9.
- ἀπόδειξω, trop. de re, cum gen. rei, et acc. modi ellipse. τῆς ἀδείξω, εὐ (κατὰ) πολὺ τι ἐξουσίας καὶ δυναμῶς βασιλικῆς ἀποδείξω, quod nou ita multum a - abest, 5, 1, 3. distat, differt. — sed de perf., c. gen. perf. et abl. modi, δυναμῶς, γνάμη καὶ ῥώμη μηδεμιᾶς τῶν ἀρχαίων ἀποδέουσης, exercitū - cedente, 6, 5, 23.
- ἀποδημέω, physf., de perf., c. gen. loci, ἀποδημήσαι τῆς Πάρμης ἠθέλησεν, secedere, 4, 7, 1.
- ἀποδιδράσκω, physf., de perf., extra bellum, c. praep. εἰ ἐν ἀδείξωσι ὄντες εἰς τὰ περὶ φητόν τῆς πύλης κτήματα ἀπέδρασκον, profugiebant, 2, 6, 5. praē metu. Sed καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Ἀντισχελας ἀποδιδράσκει, aufugit, (Niger) 3, 4, 13. post pugnam: ἀπ. σὺν ἐλίγροις, et fugit, (Macrinus) 5, 4, 12. e pugna. sed c. adiuncto, εἰ αὐτῶν τῶν Μακρινῶν ἀποδιδράσκοντες, καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἀντωνίον, aufugientes, ib. 11.
- ἀποδοῦμι, physf., de perf., c. acc. rei et adv., τὰ γρόμματα δημοσία ἀποδοῦναι, redderent, 3, 5, 8. τ. γγ. δ. ἀποδοῦναι, redditus, ib. 12. sed c. acc. rei et dat. perf., τὰ χρήματα αὐτῶ ἀποδοῦσιν ὑπέσχετο, daturus se, 7, 4, 6. et c. acc. perf. solo, ἀρχμαλύτους ἀποδοῦναι, redditurum, 4, 15, 19. Sed *impropr.*, cum acc. rei, ἀχαρίστους ἀμοιβὰς Ἀλέξις ἀποδοῦσαι, reddi, 5, 6, 6. ἢν καρὸς εὐκαίριος, ἀποδοῦναι χάριν, ut referatis, 1, 4, 7. referendi, 3, 11, 10. sed simul c. dat. perf., ἀποδοῦναι ἡμῖν (αὐτῶν) τὴν ἀδειαν καὶ ἐλευθερίαν, restituere, 5, 1, 16. opp. pr. ὡν ἀφῆκεσθε. Med., c. casu tripl., acc. rei, dat. perf. et gen. praesentis, τοὺς στρατιώτας, εἰ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν χρημάτων ἀπέδοντο, vendiderunt, 2, 8, 8.
- ἀπρόσκειν, physf., de perf., c. gen. loci, sed oppresso acc. perf., et

- ρ. adiuncto, εἰ στρατιῶται, ὄρασι μακροῖς ἀπέργοντες, τοῦ τείχους ἀπέδιονον (αὐτοῦς,) a m. repulerunt, 7, 11, 17.
 ἀποδοκιμάσσειν, trop., pass., de re. ἡ συνέσις ἀποδοκιμάσσει, consilium est improbatum, 4, 5, 21. reiectum.
 ἀποδοῦναι, phys., c. gen. rei, παρὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι, de perfolvendis pecun. 7, 4, 11. cf. §. 6.
 ἀποδύω, phys., de perf., c. adv. et praep., αὐτὸς Ἀρταβανος, ἔπειτα ἐπιπέσει, ἀπέτρα μέλις μετ' ἰλίθων, effugit, 4, 11, 9. e Caracalli laniena. sed c. adiuncto, ἀποδρᾶς ὄχετο, fugā elapsus, 5, 4, 16. Macrinus, e pugna. tum abl., συνέσις, ἀποδοκιμασίας τοῦς Φύλακας, aufugisse, 3, 5, 13. a munitione defendenda, cf. §. pr. καταλιπότες τὴν Φρουρᾶν, Φεύγουσιν.
 ἀποδύρεσθαι, med., c. coniunct. vel absol., ἀποδύρομενος, ὅτι λ. plorans, 6, 9, 12. at c. praep. et adv., παρὶ τῆς συνεδρίας χαλεπῶς ἀποδύροτο, quæsta est, 1, 8, 10.
 ἀποδύω, phys., de perf., c. acc. rei s. vestitus, sed acc. perf. oppressio, vel e pr. repetendo, ἀποδύσαντες (εἰμάς,) ἐσθήτας, exutos vestibus, 2, 13, 17. ubi exuerint. sed Mod. c. solo illo acc., ἀποδύσαντες τὸ βασίλειον σχῆμα, deposito, 1, 14, 10. cum exuisset, sq. opp. ἀμφιένουτο λ.
 ἀποζώνω, phys., de perf. c. acc. perf., Σαδέρου, ἐς τοῖς - ἀπέζωσε, exarmaverat, 8, 8, 4. Praetorianos discingi a militibus iusserat. Sed τοῖς στρατιώταις κελῶν, ἀπέζωσαι ὑμᾶς, ut recingant vos, 2, 13, 17. it. Pass. μετὰ τὸ ἀπέζωσθῆναι, postquam recincti fuissent, ib. 21. τόπω τῶν ἀπέζωσμένων, exauctoratorum, 2, 14, 10. sed c. abl. modi, εἰ (μὴ) τινι δόλῳ ἀπέζωσθεῖν, exarmamur, 8, 8, 3.
 ἀποθανῶν, v. ἀποθνήσκειν.
 ἀποθέσθαι, phys. pass. de re, ἐπιστολὰς ἀποθήτους, ἄς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εἶρε γράμμασιν, reconditis, 5, 8, 12.
 ἀποθέωσις, trop. abl. τὴν τριαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, consecrationem, 4, 2, 1. relationem in numerum deorum.
 ἀποθήκη, phys., de loco, cum gen. rei, τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὅπλων ἀναθήξαι, armamentaria, 7, 11, 14. i. q. priv. ὄλοθῆκη.
 ἀποθνήσκειν, propr. de perf., abl. τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, mortuo (violenter) 3, 15, 8.
 ἀποσιεσθαι, v. ἀποφέρω.
 ἀποκαθίστημι, phys., de perf., c. acc. rei, τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαθίσταντες, restituitis, 2, 6, 17. cum restituissem, milites.
 ἀποκαλεῖν, propr. de perf. c. acc. perf. dupl. appellativo, et c. adv., τοῖς ἠλικιώτας εἰκότως ἂν καὶ συμφοιτητὰς τῶν λ. ἀποκαλοῖην, appellaverim, 1, 5, 11. sed c. abl. modi, Γορδιανοῦ ἔκγονον λέγοντες καὶ τῆ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες (αὐτὸ, τὸ παιδίον) 7, 10, 15. tum Pass. c. praep. et nomine propr., τῶν Ἰουλιανῶν, - πρὸς τῶν οἰκείῳ ἐκ γένους ὀνόματι, Κέρμμοδον ἄξιόνισιν ἀποκαλεῖσθαι, censent vocandum, 2, 6, 16.
 ἀποκαλύπτειν, phys., de perf. c. adv. et acc. rei, τότε - ὄπλα, detegere, 7, 4, 10. opp. pr. §. 3. κρύπτειντες ὑπὸ ταῖς ἐσθήσιν.
 ἀποκάρμω, phys. vel trop., de perf. et milit., c. adv. et adiuncto, εἰσθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾶτα ἀποκάρμω ἐδολοκακεῖν τε. latiscere, 4, 15, 15. opp. pr. ἐκθύμως τὸ μάχεται καὶ προσμένει, latiscere, animum amittere, cedere.
 ἀποκαρτερεῖν, de perf., trop., cum adiunctis modi et praep., ἐκθύμη ἐπὶ ταῖς τῶν παιδῶν ὁμοίαις συμφοραῖς εἶτε ἐκούσα λ. ἀπεκαρτερεῖσθαι

- 4, 15, 17. sc. λιμῶ, *perseveravit in insidia, donec moreretur; mortem sibi conscivit inedia.*
- ἀποκείρεσθαι, med., physf., de perf., c. acc. rei f. loci, τὸ γένειον ἀποκείραμαι, barbā detonsā, 5, 4, 12. † sed oppresso casu hoc. ἂν εἶχε τοιγῶν, ἀποκείρατο (τινας,) ex iis, quos habebat, capillis, detondit (sibi aliquos) 4, 8, 15. p. τινὰς τῶν τριχῶν, ἃς εἶχε, ἀπ.
- ἀποκείρειν, trop., de perf. et milite barbaro. c. acc. rei, διαλυθέντος τοῦ πολέμου, εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανερχεται, τοσοῦτον ἀποκείρησας, ὅσον λ. tantum inde lucratus, 6, 5, 8 quasi dent gen. pron. αὐτοῦ f. τούτου, τοῦ πολ., p. ἀπὸ τούτου κερδ.
- ἀποκλείειν, physf. de perf., c. acc. rei f. loci, ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκίῶν εἰσοόδους, occlusis, 1, 12, 16. τὰς πύλας, clausis, 5, 3, 26. νεῦς καὶ εἰκίας, clausis, 8, 4, 20. τὸ ἔσσμα, clausam munit, 3, 2, 20. †† σίτου κλείου συνουόμενος καὶ ἀποκλείων, concludens, 1, 12, 9. locis clausis rec. dicens f. deponens f. reponens; τὰ χρήματα ἀποκλείουσαν, abscondentem, 6, 9, 9. — sed c. acc. perf., ὡς - εἰ ἐτίθειν ἀποκλείσαιεν αὐτοῦς, excluderent, 2, 15, 22. sc. αὐτοῖ, τοῖ στρατοπέδου, non inquamissent. — it. Pass. de perf., c. adv. τέσσα τε καὶ γυνή, οἰκειοὶ τε ἐνδοῦ ἀποκείλειντο, conclusi erant, 8, 3, 2. intra urbem obsessam.
- ἀποκρίμαζεν, physf., de perf. c. acc. rei et praep., τὴν κόνιν εἰς κάλτην ἐμβαλόντες, ἀποκρίμαζον (αὐτήν) εἰς τὴν Ῥάμην, cinerem - referabant, 5, 15, 16. referri iusserunt filii Severi.
- ἀποκρίνασθαι, med., impraep., de perf. c. inf., ὁ Ἀρμένιος ἀπεκρίνατο, μισθῶν τε τιμωρήσασθαι, λ. respondit, 5, 1, 4. per legatos vel litteras. sed ore, c. adv. et dat. perf., θυαδύτατα καὶ μέλις τοῖς προσίοισιν ἀποκρινόμενος, respondens, (Macrianus) 5, 2, 7. sed c. acc. rei et adv., οὐδὲν εἰς τε ἂν εἰλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet, 1, 6, 21. nihil valens respondere. at c. acc. rei et praep., πρὸς δὲ ταῦτα τί ἂν ἀποκρίναιο; responderes, 3, 12, 23. †† in iudicio, simul c. adv., ἐνδίκην πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι, respondere, 4, 7, 2. Caracalla.
- ἀποκτείνειν, physf. de perf., c. acc., tum animantis, τὴν μὲν (πάροδαυ) ἀπέκτεινε, occidit, 1, 15, 12. † simul c. abl. modi f. infinitum. λέοντων - διατόν -, ἰσαρίθμους ἀνοητοῖς πάντας ἀπέκτεινεν, ib. 13. — tum perf., ἀπέκτεινεν αὐτὸς (ἐκείνου,) ὃν λ. 7, 1, 23. 19. τοὺς - ἀπέκτειναν, occiderunt, 7, 11, 18. ἀποκτείνειν προσβύτην, ut occidat, 2, 12, 1. τοὺς ἐκείσε πράττοντας ἀποκτείναντες, iis, qui -, occisis, 7, 7, 15. τοὺς Περτίνακα ἀποκτείναντας, Pertinacis interfectores, 8, 8, 4. ἀποκτείνω, ἀποκτείνω αὐτὸν, occisurum, 3, 10, 15. 4, 12, 4. 6, 13, 13. ἀποκτείνω (αὐτοῖς,) occidit, 3, 11, 14. † δουρτες, ἐτι εἶσαν ἀπεκτονότες (ἐκείνου,) οὐ λ. se interjecisse, 8, 8, 17. †† c. praep. simul, εὖ θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείαις ἀποκτείνειν (αὐτοῖς,) occidere, 8, 8, 14. sed per alios, τὴν Κορνήλιου δουλὴν ἀπέκτεινεν, occidit, (Caracalla) 4, 6, 6. occidi iulit, 11, 7, 1, 10, 7, 9, 22. οὐς σὺ λαβὴν ἀπ. percussit, 9, 9, 14. μετὰ τὸ Ἀρτέμιον - ἀποκτείνειν, postquam occidisset, (Artaxerxes) 6, 2, 3. ἐν ἀποκτείνῃ, quo interfecto, ib. 21. ἀποκτείνειν (αὐτοῖς) ἀνοήτων ἤγησας, occidere, 6, 4, 12.
- ἀποκτενομαι, physf. pass. de anim., c. abl. modi et adv. ζῶα παντῶν σχήμασι - πολλάκις ἀπεκνήθη, edita sunt, 1, 14, 2. sed de perf. c. dat. perf. et praep. μένος ἦν ἐγὼ ἐγὼ τοῖς βασιλείοις λ. ἀπεκνήθη, natus sum, 1, 5, 14.

ἀπολαμβάνειν, physf., c. acc. et perf. et rei, it. adv. τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τὰ χρήματα ἀναίμακτῶ ἀπολαβεῖν, si recipiat, 4, 15, 20.

ἀπέλαυσις, de actu, physf. abf. τὰ χρεῖα, ἀμα τῇ ἀπολαύσει, καὶ τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναυλίσσει, simul cum usu, 2, 3, 18. fruitione. † c. gen. rei, τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων ἀπολαύσις γλυκεία (ἐστὶ) a rebus iucundis suavis sensus existit, 6, 5, 8. vel uotum, s. ex iis, quae cum voluptate peraguntur s. libenter, sensus suavis est s. percipitur. † μιᾶς γῆς οὐσίας καὶ μιᾶς ἔθουσίης, κοινῆν καὶ ἀκάλυτον ἀμφοτέρους τὴν ἀπέλαυσιν ἐρεσθαι (τούτων.) unā terra et uno imperio communem nec prohibitum utriusque usum futurum (istarum rerum,) 4, 16, 10. si fiat una terra et unum imperium (Romanum et Parthicum,) Romanos et Parthos communiter et libere fruendi istis rebus habituros esse occasionem; utrosque istis fruitorios esse. sed de re, τὸ ἀποβησόμενον - κοινῆν ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν τὴν ἀπέλ. παρῆξει, utilitatem, 2, 3, 6. fructum, cōmmoda, bona.

ἀπολαύω, physf. de perf., cum gen. rei, ὡς ἀπολαύσειαν τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, perfruerentur, 1, 7, 1. ὅλοιοι ἀπολαύσοισι πηγῶν τε θερμῶν καὶ ψυχρῶν ὕδατος, ἀτμίον τε καὶ ἀέρων λ. fruuntur, 1, 6, 5. trop. †† ἡθέλε τους παῖδας - διαίτης - χρηστῆς ἀπολαύειν, gustare, 5, 13, 3. frui, usurpare, uui, adhibere vivendi rationem. — εὐρήνης πολυμοσῆς ἀπολαύσαντες, potiti, 6, 5, 6. fruti, nacti, habentes. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, potieris, 7, 5, 16. fruieris, conserueris, tenebis, i. q. pr. κοινῶς γένη. sed cum adv., γὰρ ἕμας καὶ τοῦ λαοῦ διὰ παντός τούτων (εὐρήνης λ.) ἀπολαύειν, frui, 8, 7, 9. ὁ Ἀλέξανδρος - πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίον τιμῆς, potitus, 5, 7, 20. τῶν ἐκείσε καὶ ἔσθεν ἐπὶ πλείον αἰῶνα ἀπολαύσεις, perfrueris, 1, 6, 14. urbanis deliciis, bonis urbis.

ἀπολείπειν, improp., de re, c. tripl. casu rei, c. modi et acc. ellipt. et abl, sed gen. loci, τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ (κατὰ) πολὺ τι τῆς Ῥώμης μεγέθει ἀπολείπουσας, cedentes, 4, 3, 15. distantes, differentes, diversas. sed c. gen. rei et acc. illo modi, τὰ Δογματικῶν τετολημμένα, τῆς ἐσχάτης ἡμέτης οὐδὲν ἀπολείπεται, ab - nihil distantia, 1, 3, 10. †† sed c. gen. perf. et dupl. illo casu modi, acc. ellipt. et abl., simul c. praep., σωμάτων μεγέθει, - καὶ ἐν τῇ συζῶν μάχῃ πολὺ ὑμῶν ἀπολείποντες, cum nobis (Bg. leg. ὑμῶν) sint inferiores, 2, 10, 17. ††† c. gen. eodem perf., sed cum modi diverso casu, tum acc. illo ellipt. tum gen. rei, τοῦ ἐμπεύρου καὶ γυναιῶν πολὺ τῶν Ἰλλυριῶν ἀπέλειπον, peritiā - longe Illyricianis erant inferiores, 5, 4, 3. ubi gen. ille rei par est pr. abl. per ellipt. particul. χάρις s. ἐνάκα, - Lat. quoad. Tum pass. eadem et notione et rectione, de perf., c. gen. perf. et dupl. modi casu, acc. ellipt. et abl. rei, οἱ Βρεττανῶν ἀνδρῶν οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπεται, concedunt, 3, 7, 6. distant, differunt a. sed tantum c. abl. rei, et gen. perf., καρτερίᾳ ψυχῆς - οὐδὲν ἀπέλειπετο, nemine erat inferior, 3, 8, 14. †† ὡς μὴδὲν - ἀπολείπεσθαι (τούτοις, τοῖς λόγοις,) nemini esset secundus, 1, 2, 4. †† c. gen. perf. et c. dupl. casu modi, primum cum illo acc. ellipt., sed praeterea, pro abl. rei, c. particula et prom., ὅσον εὐγενείας χάρις πολὺ τῶν εὐπατριῶν ἀπέλειπετο, quod ad nobilitatem attinet, multum a patriciis aberat, 2, 3, 7. quoad nobilitatem, pro nobilitate, τῆς εὐγενείας. † de re et loco, c. abl. rei et gen. loci, ἡ πόλις ἐκεῖνη (Carthago) δι' ἡμῶν χρημάτων - μείνη Ῥώμης ἀπολείπεται., concedit, 7, 6, 2.

- ἀπόλλυμι ἢ ἀπολλύω, improp. de re, c. acc. pers., ἔπερ τὸν στρατὸν ἀπώλεσεν, perdidit, 6, 5, 20. Sed Med., sensu pass. † de re vel pers., c. adv., πατρίδα μέλλουσαν ἀρῶν ἀπόλλυσθαι, interitutam, 8, 3, 5. perdidim in, opp. ἰσχύειν. sed de pers., abf. μὴ πάντες ἀπόλωνται, perirent, 1, 17, 24. πολλῶν ἀπολωλέτων, amillis, 6, 6, 4. †† λήσεις ἀπολούμενος 1, 9, 10. imprudens peribis, ἢ inopinato. Porro c. praep., ὧν ἐν ὄψει οἱ Φιλτατοὶ ἀπώλοντο, peribant, 7, 9, 19. ὑπὸ τῶν ἰκπένυ πολλοὶ ἀπώλοντο, 1, 12, 14. τοὺς οἰκείους ὑπὸ Γερμανῶν ἀπολωλέτας, interementos ab, 1, 7, 7. †† sed simul c. praep. dupl. et adv., ὡς πλείουον μέρος τοῦ στρατοῦ διὰ ταύτας αἰτίας μάλλον ἀπόλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, periret, 3, 9, 11. sed c. adv. solo, ἐνθα (in pugna) καὶ τοῖ Γορδιανοὶ εἰς ἀπάλετο, periit, 7, 9, 16. οἱ Ῥωμαῖοι - παρὰ τοῦτο ἀπολέμενοι παρ' ὅσον λ. periditi, 6, 6, 10. † ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, peribimus, 1, 13, 3. Sed c. particip. modi, μέγα τί πλήθος ἀπάλετο ὠθείμενου, periit, 7, 11, 18. παρενεχθέντες ἀπώλοντο, perierunt, (in flumine) 8, 4, 7. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοὶ, εἰ θεοὶ, προαπολέσαντες, peribimus, 7, 5, 14. μείνας ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐλῆς ἔλεγον ἀπολείσθαι, se periturum, 4, 4, 9.
- Ἀπόλλων, divorum ille profanorum, Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθελοῦντες, Apollinem, 8, 3, 19. Aquileiensēs Belenum.
- ἀπολογεῖσθαι, phys. med., abf. ἀπολογεῖτο, purgabat se, (Plautianus, ἰσχύει πάντα Φάσκων ψευδῆ εἶναι) 3, 12, 21. sed c. praep. ἀπολογεῖσθαι ἐβόλουτο πρὸς τὰ προσημάρτηματα, rationem reddere priorum delictorum, 3, 14, 8. se excusare ob.
- ἀπολογία, propr. abf., in foro, μήτε κρίσιν τινα μεταδοῖς, μήτε ἀπολογία, defensionis, 7, 1, 20.
- ἀπομάχεσθαι, med., de pers. phys., c. abf. modi, ἡ δύναμις ἦν πρὸς τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκία ἀεὶσχυρως, ad propulsandam oppugnationem, 5, 4, 6. † c. dat. pers., ἐπὶ τῶν τειχῶν ἰδρῦμένοι, τοῖς προσιοῦσιν ἀπομάχοντο, ingruentem hostem propullabant, 8, 2, 13. c. adv., γενναίως ἀπομαχομένω τῶν ἐφεσῶτων ταῖς ἐπαλλῆσαι, depugnantibus, 3, 3, 1, 3, 9, 9. † simul c. gen. loci, ἀνεθεν ἐπαλλῆσαι ἀπομαχομένοι, desuper e propugn. urbem defendebant, 8, 4, 20. † in campo, c. praep., ἀπομάχοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra oblationem, 6, 5, 22. se defendebant.
- ἀπομένειν, phys. de pers., abf., ἔδοκει, τοῖς Εὐρωπαϊοῖς ἀπομένειν, ut Europaei remanerent, 4, 3, 14.
- ἀπόμυσθαι, propr. med. de pers., c. adv., εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, ἐνθα οἱ Ῥωμαῖοι ἀρχοντες ἀπέμυσται, imperium eivant, 4, 2, 8. ἰσχύει τὰς ἀρχάς, magistratus cum iureiurando deponunt. sed ὁ Ἀιτωλῖνος τὰ μὲν πρῶτα ἀπάρνυτο, nil abiurabat, (ἰσχύει τοῦτο) 3, 12, 9. ἰσχύει μὴ εἶδεναι Φάσκων τὰ λεγόμενα.
- ἀπονέμειν, improp., de pers., cum acc. rei et dat. pers., εἰς τὴν κατ' ἀξίαν ἀπονέμειν, tribuens, 2, 4, 3. αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀπονέμειν τοῖς λ. tribuunt, 5, 1, 14. αὐτῷ ἀπένεμον αἰδῶ, tribuebant, 2, 2, 1. sed cum gen. temporis, χρόνου τινὸς τιμὴν ἀπένεμε ταῖς, tribuebat, 1, 8, 1. ii. Pass. τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ - γυναικί, tribui, lb. 9.
- ἀπόπειρα, trop., c. gen. rei, ἀπόπειραν ἐποιεῖτο τῆς τῶν στρατιωτῶν γυναικῶν, experiebatur, 2, 9, 9. ad sensum sane p. privo v. ἐπαρῶτο. † sed c. coni. ἔπ. ἀπ., ἔπως λ. faciebat periculum, 5, 8, 11. ἀπ. ποιήσασθαι, εἰ λ. periculum facere, 3, 5, 7.
- ἀποπέμπειν, phys. de pers., c. acc. rei et praep., τὸ σῶμα τοῦ βασι

- λέως ὀχλήματι ἐπιδόντες, εἰς τὸ ἀριστεῖον ἀπέπεμψαν, miserunt, 2, 1, 5. sed c. acc. perf., ἐλάτους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, ablegavit, (militos) 5, 2, 6. post διέλυσε - τὰ στρατόπεδα, ut post λύσας τὴν δύναμιν, 6, 6, 8. tum τὸ στρατιωτικὸν ἀπ. εἰς τε τὰ εἶδη καὶ τὰ οἰκία στρατόπεδα, dimisit, 8, 7, 20. Sed minus honorifice, οὐδὲ μὲν εἰς τὴν Πάριον ἀπ. ablegavit, 7, 1, 7. simul cum gens loci, τὴν θαραπίαν πᾶσαν τῆς βασιλείου αἰλῆς ἀπ. ex aula ablegav. ib. 10. at cum acc. perf. dupl., uno appellat., altero modi, γυμνοὺς ἀποπέμπειν (ὕμας,) dimittere, (exaucioratos Praetor.) 2, 13, 17. τοὺς πρέσβεις ἀπέπεμψεν ἀπράκτους, dimisit, 6, 4, 7. — Tum Med., c. acc. perf., τοὺς φίλους ἀπέπεμψατο, dimisit. (Commodus) 1, 6, 21. 1, 17, 1. at c. adv. temporis, ἠγάγετο γυναῖκα. ἢ μετ' ὀλίγου χρόνου ἀπ. repudiavit (Helioq.) 5, 6, 2. dimisit, ib. 5.
- ἀποπληξία, physf., Κόμμοδος - τέθνηκεν ἀποπληξία, apoplexia, 2, 2, 12. minus icus sanguinis (Blutsturz,) quam repentina totius corporis resolutio cum stupore, Schlag i. Schlagfluss, credo, ob adiunctum ὅτι αἰθουδίας τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσοῦσης 2, 1, 6. cf. 2, 2, 13. ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς.
- ἀποπληρωῶν, improp. de perf. c. acc. rei, τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρωῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, implere, 2, 7, 2. facere, dare.
- ἀποπνίγειν, physf. de perf. c. acc. perf., τινὰ πνίθουσι, εἰσελθόντα τὸν Κόμμοδον ἀποπνίξαι, strangulare, 1, 17, 24. compressā gulā necare, i. q. §. 19. ἀποσφίγγεσθαι τὸν τράχηλον φονεῖν. sed Pass. c. praep., ὑπὸ πλήθους ἀποπνιγείς, διεσφίγγη, suffocatus, (Commodus) 2, 2, 13.
- ἀπορία, improp., c. gen. rei, ξύλων ἦν ἀπ. καὶ νεῶν, penuria, 8, 4, 9. διὰ τε νεῶν καὶ ὀχλημάτων ἀπορίαν, defectum, 8, 5, 13. — it. de animo, c. adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης, angustia, 8, 3, 19. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασία τὴ καὶ ἀπορία, ὅπως χρῆσεται τοῖς πράγμασιν, ουκ εἰδὼς, desperatione, 2, 12, 5. de Iuliano. sed c. gen. rei simul, τελευτήσαντος τοῦ Ἀντωνίου, (Caracallo,) ἐν ἀφ. τὴ ἦν ὁ στρατὸς καὶ ἀπ. τοῦ πρακτεῦ, ignarus, quid ageret, 4, 14, 1. ignorantione rerum agendarum.
- ἀπορός, physf. pass. de re, c. subst. fem. sex. et dat. perf., ἦν ἡ διάβασις (τοῦ ποταμοῦ) τῷ στρατῷ 8, 4, 4. difficilis.
- ἀπορρήγγυμι, physf. de re et loco, pass. c. praep. κρημνοῦς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρηγγότας, praecipitia, in profunditatem - abrupta, 8, 1, 13. propr. divulsa, separata a reliquis terris s. faxis, per summam profund. s. c. summa profunditate, i. habentia summam prof. s. praecipitia, prope quae est vacuitas summae profunditatis, s. vallis profundissima.
- ἀπορρήγος, physf. pass. de re, c. subst. fem. sex., ἐπακοῦσαι ἀπορρήγτων ἐντολῶν, secreta, 3, 5, 8. c. ἀπορρήγτους ἐντολὰς 3, 11, 9. ἐπιτολὰς - 3, 8, 12. ἀγγελίας - 3, 11, 14. † δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορρήγτων 3, 5, 3. ubi Eg. dat ipsi mandata secreto; videatur legisse in adv. ἀπορρήγτων, pro quo legas adi. ἀπορρήγτους. — Tum Neutr. γράμματα ἀπορρήγτα, arcana, 7, 6, 13. et cum adiuncto, ἀπ. καὶ κρυπτά ἀγγέλματα, arc. in. 11. sed absf. τὰ ἀπ. καὶ κρυπτά δοκούντα ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ βασιλέως ἠρθεῖν, arc. ib. 12. it. magis pro subst. ἐπακοῦσαι τινῶν ἀπορρήγτων, secreta, 3, 5, 12. μέντοι κοινῶν τῶν ἀπ. secretorum, 4, 12, 7. supplendo tamen et in his illo pr. subst. ἐντολῶν.

- ἀπορήπτειν, phys., de persf., c. acc. rei, τὴν πορφύραν ἀπερήπτει, reiciebat, 6, 8, 12. it. c. acc. persf. et praep., τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας εἰς τὸν ποταμὸν ἀπερήπτου, abiciebant, 8, 5, 18. sed improrpr., c. acc. rei, ἀπερήπτουντες εἰς τοὺς ὑπερέχοντα πολλὰ χαλίεντα, iacientes, 4, 9, 4. extrudere, loqui, uti.
- ἀπορήπτειν, id., phys., c. acc. rei, τοὺς βαρβάρους καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα, abiic. 8, 4, 27. ἀπορήψας τὸ χλαμύδιον, abiectâ chlam. 5, 4, 12. 3, 7, 8. sed improrpr., c. praep. simul, ὡς εἰς αὐτὸν ἀπορήπτειν βλασθημίας, iacèrent, 8, 5, 3. 7, 8, 21. Tum pass., phys., de re, τὰ σώματα, ἃ τὰν εἰς τοὺς ὄχλους ἀπερήψθη, abiecta sunt, 5, 8, 18. sed improrpr., c. adiuncto, it. c. gen. rei, τὰ σαυθα καὶ ἀπερήψμενα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν μεταττόμενος, abiectum cibum ac potum, 4, 12, 4. contentum, spectum ab aliis quoque. at de persf., ἡ πρεσβύτης, ἐλομένη - μάλλον ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπερήψθαι, abiecta, 5, 3, 23. contenta, sine honore vivere et in contentu.
- ἀπόρροια, phys., c. gen. rei, μετὰ τὴν τοῦ χειμάρρου ἀπόρροϊαν, postquam torrens defluxisset, 3, 3, 12. post defluxum.
- ἀποσειῶν, phys., de anim., c. acc. persf. et adiuncto, τὸν ἴππον ἀποσειῶν αὐτὸν καὶ ῥίψαι, excussisse, 2, 9, 7. Pass., improrpr., vel phys., de re aut persf., ἐκαστος ἑατο, ἑῆφος ἀποσειῶσθαι, τοῖς ἀσχεδίω ἐτακισσόμενον, depulisse, 5, 2, 3. remotum, depullum esse: — sed Bg. pass. formam cepit p. Med. Quod est de persf. c. acc. rei, ἐκαστος, ὡς περ, ἀποσειῶμενος πέλεκυν, τοῖς ἀσχεδίω, depulisset, 8, 6, 18. sed phys., de anim., c. acc. persf., εἰ ἴπποι αἰ τε κἀμηλοὶ τοὺς ἐπιδάτας ἀποσειῶντο, excutiebant, 4, 15, 8. at de homin., in bello, τὸ τοὺς ὄχλοῦντας ἀποσειῶσθαι, amoliri, 6, 3, 9. sed aliter, c. praep., τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεσειῶτο, a se dimovit, 7, 1, 7. †† εἰς ἐπιβουλήν αὐτὸν ἀπ. amolitus est. (caede) 4, 5, 15.
- ἀποσημαίνεσθαι, med. phys., de persf. c. acc. rei, τὰ ῥόγματα ἀποσημαίνεσθαι, obsignatas, 4, 12, 10. cum obsignasset.
- ἀποσημαίνεσθαι, med., improrpr., de persf., c. acc. persf., ὁ Περσένιος, ἀποσημαίνεσθαι πάντας, λ. sublati e medio, 1, 9, 1. per caedem a se removens, cf. 1, 8, 4. 17. amoliri, 1, 17, 3. it. 2, 5, 2. 4, 3, 2. 5, 8, 16. 6, 8, 10. † δεῖν αὐτὸν ἀποσημαίνεσθαι, e medio tolli, 4, 12, 9. sine necessitate per pass., cum modo subaudiendum post v. ἀπ. adhuc semel pron. αὐτὸν. † at cum adiuncto, εἰ δύναίτο ἀπ. λαθῶν καὶ ἐξαπατήσας αὐτὸν, antoliri, 3, 5, 7. ἀποσημαίνεσθαι τὸν Πλαυτιανὸν, amolius (Caracalla) 3, 15, 5. — †† sed c. diferto abl. τοιοῦτον ἄνδρα φόνῃ ἀποσημαίνεσθαι, amoliti sunt, 2, 10, 7. †† ἀποσημαίνεσθαι τὸ λυποῦν, ad amolendam illam molestiam, 5, 2, 14. abstractum pro concreto, Macrinum imperatorem sibi molestum et odiosum. Sed de caede potius, quam leni ratione, quae valet in sqq. his, c. acc. persf. et adv. εὐθέως τοὺς φίλους - ἀποσημαίνεσθαι, amolitus est, 7, 1, 7. sqq. ἀπέχεσθαι et ἀποσειῶσθαι. sed c. acc. rei, ἀνεχώρη, ἀποσημαίνεσθαι τὰ ἐνοχλοῦντα, exoneraturus (Caracalla) 4, 13, 9.
- ἀποσκίπτειν, propr. de persf., c. adv. ἐπὶ τὸ χαλινῶσιν καὶ μετὰ ποιοῦσιν ἀποσκίπτειν ἐπιτήδεια Σίγροι, ad fene et iocose dicteria iacienda, 2, 10, 14. sed c. acc. rei et praep. ἀποσκίπτειν τι τὸ πλῆθὸς εἰς τὸν ἄνεχρον, cavillatus est, 4, 6, 10. ὅτι εἰς πολλὰ εἰς αὐτὸν ἀποσκίπταντες, fuisse cavillatos, 4, 9, 3. at cum adv. quoque, εἰς τοῦτοι ὁμοῖα πολλάντι ἀποσκίπτει καὶ μέχρις αἰσχρῶς

- βλασθημίας, cavillabatur, 4, 12, 3. sed c. praep. sola, ἀπο-
 ουνώπτειν ἐς αἰτοῖς, iocarentur, 8, 5, 3. Iq. ἐπιβρίθειν τὴν λ.
 εἰς τὴν αὐτὴν ἀπρόβριπτειν βλασθημίας. tum †† c. acc. perf. ἀπο-
 θνήσκουσιν τοῖς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας, irridendo vocantes se-
 natorios imperatores, 8, 8, 14.
- πρόσβειν, de perf. phys. c. acc. perf. τοὺς ἐπιτηγνάνοντας, abige-
 re, 1, 2, 5. sed impropr. c. gen. loci, τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ
 ἀπέσβεσι τῆς βασιλείου αὐλῆς, abegit ab, 5, 7, 10.
- ποστῶν, phys., de perf. c. acc. perf. et gen. loci, ἀποσπᾶσας αὐτὴν
 τῆς Ἑβρίας λ. postquam avulisset (Helog.) 5, 6, 5.
- ποσᾶντα, v. ἀφίστημι.
- ποσᾶσις, imprpr., c. gen. perf., ἐγένετό τις καὶ Ὀσσημῶν τοξοτῶν,
 defectio, 7, 1, 21. Ληθῆς β; 1, 1. 7, 12, 20. cf. 5, 3, 5. ἐγένε-
 νοντό τινες καὶ ἀποσᾶσις στρατιωτῶν 6, 4, 13. sed abl. αἰτίους
 τῆς ἀποσᾶσις λ. 6, 9, 8. 7, 1, 22. 24, 7, 4, 1. Iq. εἰ πᾶν τὸ ἔθ-
 νος εἰς ἀποσᾶσιν ἀναπέσαιεν 7, 5, 1.
- ποσῆθεσθαι, phys. de perf., pass. f. med., οἱ πρόϋντες αὐτοῦ ἐκή-
 ρυττον, - ἀποσῆθεσθαι (ἀμαρτ. πάντας,) averterent se, 3, 11, 5.
 — πάντες ἀπεσῆθησαν, καὶ ἀπήσαν, aversi sunt, 4, 13, 10. οὐκ
 ὀλίγοι ἀποσῆθέντες ἀνεχώρησαν, aversi, 2, 5, 14. τοιοῦτο corpore
 convertentes se. † ἀποσῆγαμμένοι παῖσι ξιλοῦσθαι, aversum, 4, 13,
 11. θεασάμενοί αὐτοὺς ἀπεσῆγαμμένους, καὶ τὰ νῦν δεδοκίωτας, aver-
 sos, 7, 11, 18.
- ποσῆθῃ, phys., de perf. c. acc. perf. ἀποσῆθῃς τὸν τράχηλον
 Ὀσσηνῶν, confrieto guttute, 13, 17, 25. i. q. β. pr. ἀποπύζαν.
- ποσῆσαι, phys., de perf. c. acc. rei, τοὺς ἀγέλας τῆν κροτάλην
 ἀποτεμᾶν, capite demto, 1, 15, 19. per alium, it. τ. κρο. δ. π.
 caput amputatum, 1, 13, 9. πέμδας ἀποτεμῆν τὴν κρο. ἀψεί-
 δι, 1, 9, 19. at ipsi aliqui τοῦ Ἰουλιανοῦ τὴν κρο. ἀποτεμῆ-
 σαι, amputant, 5, 4, 5. τὴν κ. ἀπέτεμον, capite truncarunt, ib.
 21. τ. κ. ἀποτεμᾶν, caput abscissum, 7, 1, 23. et Pass. cum
 nominat. perf. et acc. ellipt. αὐτὸς τὴν κρο. ἀπέτμήθη, capite
 mulctatus est, 1, 10, 15. capite truncatus est, 3, 4, 14.
- ποσῆσθαι, med., phys., de perf., c. acc. rei et adv. εὐτε τὰς ὀφ-
 θάλμους ποσῆσθαι ἀποσῆσθαι, deponentes, 6, 5, 9. sed sine adv.
 ὀφθ. καὶ τῆς ἀποσῆσθαι, depositis, 4, 11, 6. ἀποσῆσθαι, ξίθος,
 deposito, 3, 5, 11. cum opp. τὴν χλαμύδα, ἠμυδιένοντο τὰ
 λ. 4, 7, 4. at c. praep. ἐκείνη (τὴν κάλυπν) ἀποσῆσθαι ἐν τῷ
 κρο. resoluerunt, 4, 1, 7. εἰς τὰ βασίλεια ἀποσῆσθαι μύηματα
 (αὐτῶν, τὴν κρο.) reposituri, 3, 17, 16.
- ποσῆσαι, trop., de perf., c. acc. rei, ἔσθῃ, solvere, 2, 11, 14.
 χοίματα, ἔσθῃ ἡπάτη. ἀποσῆσαι, solvendum, 4, 15, 19.
- ποσῆσθαι, med., trop., de perf. c. acc. rei, ἔσθῃ ἀνόμεας ἀπη-
 νέματο, reportat, 4, 5, 6. †† c. gen. vel abl. modi, τούτων
 (τούτων f. τούτοις) τὴν ἔσθῃ πίσις - ἀποσῆσθαι, aufereis, 1, 5,
 24.
- ποσῆσαι, phys. c. gen. rei, εἰσὶν τῆς τῶν δαφνῶν ἀποσῆσθαι, exha-
 lationis, 1, 12, 5.
- ποσῆσαι, med., trop., in malam partem, de perf., c. dat. rei,
 τῆ τοῦ μετάνοι ἀποσῆσθαι ἡλίμια. abutens, 1, 8, 2. τὴν ἀρχὴν
 ἡπὸς ἀπ. 3, 10, 15. † ἀποσῆσθαι (αὐτῆ τῆ ἀρχῆ) ἀς ἴδιον κτη-
 ματι, abutuntur, 5, 1, 13. sed μετὰ τὸ ἀποσῆσθαι αὐτῶν
 τῆ ὑπηρεσίς, postquam abusus fuisset, 3, 5, 10, male uti.
- ποσῆσαι, phys. act. de perf. univ. cum adv., εὖ παντάσῃ
 ἀπραγμῆς ἐπιπύζει (Severus) re infecta, 3, 9, 14. sed abl.

- τὸν στρατὸν ὁ Σαρ. ἀπρακτοῦ ἐπανήγαγε ib. 12. sed praecipua
τῶν πρέσβειων ἀπρακτῶν ἐπανελθόντων 8, 4, 1. τοὺς πρέσβεις ἀπρά-
κτῶν ἐπεμψεν 3, 14, 9. ἀπέπεμψεν 6, 4, 7. ἀπέναι 8, 3,
16.
- ἀπρεπής, moral. act., de re, c. subst. fem. sex., χάριτος ἀπρεπῶς,
indecenti, 2, 4, 5. καταβάσεως 2, 6, 22. τῇ ἀπρεπεί σποιδί.
indecorum, 3, 14, 1. c. adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπυειδίσειν (v.
in hoc). ἀπρεπῆ τὴν ἀρχὴν, turpenti, 2, 6, 8. † c. adv. τὴν πα-
ράλογον οὕτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν 1, 16, 10. † c. adiuncto,
μετὰ αἰσχυρᾶς καὶ ἀπρεπῶς διαβολῆς, indecente, 2, 6, 18. it.
Neutr. ἀπρεπῆ (ταῦτα) καὶ ἀνελεύθερα βασιλείας τὰ ἀνάξια - νομί-
τας, indecora, 2, 5, 6. at c. dat. perf. simul, τῶν αἰσχυρῶν καὶ
ἀπρεπῶν βασιλεῦσιν ἔργων, parium convenientibus, 5, 7, 9. ††
r. subst. μετὰ τοῦ ἀπρεπῶς καὶ ἐπισημᾶς (ἐστὶ) simul indecorum
et periculosum est, 1, 6, 15. praeter turpitudinem, s. infam-
iam, s. una cum indecoro. † Comparat. p. adv., αὐτῶν
ἀπρεπέστερον ματιούτος, ἢ βασιλεῖ ἤμοζεν, indecentius, 1, 15, 17.
vehementius, 3, 13, 3. †† forte p. adi. tamen ἄλλοι ἀπρεπέ-
στερα βλασφημοῦντες, indecentius, 2, 2, 7.
- ἀπρεπῶς, moral. act. c. adv. τὴν αὐτῶς ἄ. ἐπὶ χροήμασι κηρυχθεῖσαν
καὶ πραθείσαν ἀρχὴν, indecoro, 2, 6, 22.
- ἀπρόοπτος, phys. pass. c. adiuncto, ἀφύλακτῶς καὶ ἀπρ. αὐτοῖς ἐπι-
λεύσεσθαι, de improviso, 6, 5, 5.
- ἀπρῆροκίτης, phys. act. f. pass. ἐπαραβαίνοντες οἰκήσασιν ἀπρ. de im-
provisto, 7, 7, 7. † c. adv. πληγέντες, καὶ πως ἀπρ. 7, 11, 8.
— at c. adiuncto, ἀπρ. καὶ ἀφύλακτως ἀνηρέθη, inopinanter, 4,
15, 12.
- ἀπυρρος, phys. pass. de re, c. adiuncto et dat. perf., ὡς ἄπυρρα καὶ
ἀγνωστα εἶναι αὐτῷ τὰ λ. inaudita, 8, 5, 11.
- ἀπωθεῖσθαι, med., phys. de anim. c. adv. perf., οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβά-
τας ἀπωθεύοντο, excutiebant, 1, 12, 18. at de perf. τοὺς βαρβάρ-
ους ἀπώσεσθε, repellentes, 4, 14, 18.
- ἐπίπλησια, phys., ὃ περ αὐτοῖς γέγονεν ἐπιπλησίας αἰτιον 8, 8, 9. interi-
tus, mortis. sed c. gen. rei s. loci, πολέμῳ σημεῖον εἶναι τὴν
τοῦ νεοῦ τῆς Εἰρήνης ἐπιπλησίαν, confusionem, 1, 14, 11.
- ἐπιπύργω, phys., c. gen. loci, intra artic. et subst. p. adi. ἐν τοῖς
ἀπ. τῆς πόλεως κτημασι, remotioribus ab urbe, 1, 11, 15. sc. οὕσι
s. κειμένους, in praediis, quae sunt sita longissime s. quam ma-
xime procul ab urbe.
- ἄρα, per notionem ambiguum, post a) adverb. ἔδει δὲ ἄρα, ergo,
1, 16, 1. nimirum, 5, 3, 1. b) causal. ἔδει γὰρ ἄ. nempe, 4,
12, 5. quibus in locis accipio pro Lat. igitur, vel pro affirmat.
utique s. sane. †† παρακρούσα, ὡς δὲ ἄρα διαλέξατο αὐτοῖς 8, 5,
22. ubi sit pro forte. it. μή τι ἄ. καὶ καταγέλασον εἰπεῖν; 7, 8,
9. Sed in notionē dubitandi, post a) negat. et v. timendi, φο-
βηθέντες, μή τις ἄ. δόλος εἴη, forte, 2, 6, 13. δεδιώξ, μή ἄ. λ. 2,
13, 21. 6, 1, 11. it. post v. μαθεῖν, μή τις ἄ. ἐπιβουλεύσει λ.
4, 12, 8. b) condition. εἰ δ' ἄ. κ. κινδυνεύειν δεῖ 8, 1, 6. sed
it forte, it. διαλεξόμενοι, εἰ ἄ. πείσαν αὐτοῖς, forte, 8, 5, 1. —
Rursus per aliam notionem, p. Lat. scilicet, rel., post a) v. di-
cendi et conjunct., πρέλιγον, ὅτι ἄ. εἴη λ. nimirum, 2, 14, 9.
εἰπέτω, ὅτι ἄ. λ. nempe, 3, 3, 13. it. ἐλέγον, ὅτι ἄ. 8, 5, 4. et
εἰπούσα -, ὡς ἄ. 5, 7, 2. b) verba similes sensus, easdem quo
conjunct., ἀγγέλλετο, ὅτι ἄ. nimirum, 4, 9, 3. ἀγγέλλοντες, ὡς
ἄ. 6, 5, 14. ὅτι τῆ ἄ. 8, 6, 13. διασκεδάννυται - Φήμη, ὡς ἄ.

7, 6, 21. ἐπιχειλόντων, ὅτι ἄ. nimir. 6, 7, 4. sq. βρωῖτες, ὅτι
 2. 3. 8, 17. ii. c) post alia verba cum eadem coniunct., δεύ-
 ζαντες, ὅτι ἄ. 6, 3, 12. ἡγανάνιτουν, ὅτι ἄ. 8, 8, 2. †† d) in
 his, δεδιότες, μὴ πῶς ἄ. λ. ne forte, 2, 2, 8. 2, 15, 3. ἀηπό-
 ρου, πῶ ποτε ἄρα εἶη, 5, 4, 16. ubi capio p. scilicet.
 Ἀραβία, Arabia, τὴν εὐδαίμονα Ἄρ. 3, 9, 5.
 ἀργία, trop. bono sensu, c. adiuncto, δεδωκῆτα τοῖς καμάτοις ἀνάπι-
 λαν ἀργίαν τὴ ταῖς πράξεσι, remissione, 7, 5, 5.
 ἀργός, physf. de re et loco, c. subst. fem. sex. it. adv. et adiuncto,
 ἀγεώργητόν τε καὶ παντάπασι εἶσαν ἀργόν, soli vacantis, 2, 4, 12.
 scil. γῆν ἢ χώραν.
 ἀργυρεός, physf. de re, c. opp. ἐκπώματα χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ, argen-
 tea, 5, 6, 21.
 ἀργύριον, physf. de metallo non cuso, in opp. Ξιφίδια, τῶ ἀργυρίῳ
 καὶ τῶ χρυσῶ νεοσκημένα, argento, 2, 13, 19. 5, 3, 8. sed
 cuso, τὴν ἀρχὴν ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάσσασθε, pecunia, 2, 13, 12.
 τῶ πλείον ἀργυρίου δάσκει, plus pecuniae, 2, 6, 7. ἐνάσκω δάσκων
 τοσοῦτου ἀργ., ὅσον λ. tantum argenti, 2, 6, 15. it.
 ἀργυρεός, de met. non cuso, in opp. ἀναδήμασι χρυσῶ τε καὶ ἀργύ-
 ρου, donariis argenteis, I, 14, 4. sed abl. χλαμύσει, ἀργυρῶ
 πεποιημέναις, argento, 4, 7, 4. tum de cuso, in opp. θησαυ-
 ροῦς, χρυσῶ καὶ ἀργυρῶ πεποιημένους, argenti, 2, 6, 11.
 ἄρην, physf. c. adiuncto, καὶ ἐκ Σευσθίου μέλλουσαν ἀπέλλεσθαι πρ-
 οτρῆα 8, 3, 5. profus, penitus, plane.
 ἀρῆσεν, neutral, c. inf., oppresso αὐτοῖς dat. perf. pron., ἀρῆσεναι,
 δεῖναι Φάρμακον, placet, 1, 17, 17. 2, 2, 1. ἡρῆσεν, λ. placebat,
 4, 3, 13. p. statuere, constituere, agnoscere pro bono, utili, ne-
 cessario, de mente et intelligentia potissimum. at de volun-
 tate praesertim in sqq. locis, c. dat. perf. diferto et nominativo
 rei, ἡρῆσεν τῶ δήμῳ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, placebat, 6, 1, 5. de-
 lectare, approbari, voluptatem et laetitiam excitare in animo.
 — Sic et Med., de perf. c. abl. rei, λέγων, - μήτε ἀρῆσενεσθαι
 τοῖς πρᾶχθεῖσι, non placere sibi facta illa, 4, 15, 19. non proba-
 re se, non probari sibi, non delectari se, non se gaudere, illis
 factis; οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δήμου ἡρῆσκοντο, et offendebantur
 illis acclam. 8, 8, 2. ubi nominativus perf. praeibat ερατιῶται,
 — qualis casus abest necessario in pr. locis per inf., it. in hoc
 — †† ἴτε - με, οἷς ἐκεῖνος ἐπράττει, οὐκ ἀρῆσκόμενον, me ea, quae
 ille faciebat, haud probasse, 5, 1, 4. p. τούτοις, ἄ ἐν. me illis,
 quae iste faciebat, non delectatum, gavisum. †† τοῖς Σύραϊ
 ὑφάσμασι μόνις ἡρῆσκοντο, Syrorum texturae solae ei placebant,
 5, 5, 7. ubi nominativus perf. pron. αὐτοῖς repeti debet e §. 5.
 αὐτῶ, et opp. §. pr. ἐμισάττετο, delectabatur ipse. †† c. adv.
 εἰς περ καὶ ὁ Σεβῆρος ἀγγελιομένοις οὐ πᾶν τι ἡρῆσκοντο, nec ipse ad-
 modum probabat, 3, 11, 6., ubi per ordinem turbatum, pro
 εἰς περ ἀγγ. καὶ ὁ Σεβ. οὐ λ., comparet nominativus perf. di-
 fertus, (quibus quidem nunciatis nec Severus ullo valde dele-
 ctabatur pacto) ut in his, οὐ π. τὶ τῶ πρᾶχθέντι πάντες ἡρῆσκον-
 το, nec factum probabant, 8, 6, 1. factio isto delectabantur; αὐ-
 δεῖν ἀμφοτέροισι ὁμοίως ἡρῆσκοντο, nulla re delectabantur, 3, 10, 6.
 sq. explicat.
 ἀρετῆ, moral. universe, ὅσα, - ερατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα,
 virtutem, 1, 2, 9. facultatem, peritiam. † cum gen. rei, λέγων
 ἀρετῆ, virtute orationis, 1, 1, 3. artificio, pulcritudine, prae-
 stantia. †† c. praep. ἀδρα, ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις ἐμπειρον, in-

- dustria in rebus gerendis, 2, 2, 16. facultas negotiorum publ. gerendorum. Sed praecipue de voluntatis affectione. A) exita bellum, pro honestate, abl. τοῖς ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν ἀρετῆς αἰδίου μνήμην 1, 4, 18. at c. gen. rei. ἢ τῆς ψυχῆς ἀρετῆ ἰδίαν ἐνάσθη δόξαν περιτίθει 5, 1, 11. opp. praec. τὰ τῆς τύχης δόξα, et sq. ἐπισίμεια καὶ χρηστικότητα. it. c. adi. ἀρετῆς πάσης ἐμελεῖν αὐτῶ 1, 2, 4. πάντας ἡμᾶς πᾶσαν ἀρ. ἐπαίδευεν 1, 5, 12. B) in bello, c. opp. τὴν μὲν προσηγορίαν ἠγείτο ὅπως, τὴν δ' ἀρετῆς κοινωνίαν ib. 8. † δόξης ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις ἀρετῆς τε ἀνεχούσης αὐτοῦ, fortitudine, 7, 8, 8. it. c. adi. καμάτων, οὗς μετὰ ποσαύτης δόξης τε καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκόματε, virtute, 3, 6, 7. it. c. artic. et praep., μνήμη τῆς ἐν ταῖς προτέροις αὐτοῦ στρατιᾶς ἀρετῆς 2, 4, 5.
- Ἄρης, propr. Mars, εἰς τὸ καλούμενον Ἄρεως πεδίον, Martium campum, 4, 2, 11.
- ἄρθμιας, physf. de re, ἰσοσάλμαῦν ἄρθμια βολαί, concordēs, 1, 7, 9. benignae, blandae.
- ἄρθριτις, physf. cum gen rei f. vitii, ὑπὸ νόσου ἀρθριτιδος ἐνοχλούμενον, morbo articulari, 2, 15, 7. ὑπὸ τῆς ἀρθ. νόσου κάμνον 3, 14, 4. articulorum dolor cum tumore, nostrat. das Gliederreissen f. die Gicht.
- ἀριθμῶν, propr., de perf., cum adv. et acc. rei oppresso, ὡς ἐπὶ σχολῆς πάντας (ἀνθρώπους) ἀριθμῆσαι (αὐτὰ, τὰ πτώματα καὶ τὰ ἀκόντια) ut ea numerarent, 1, 15, 15. sed Pass partim improp. de perf. c. praep. εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι, multitudini annumerandi, 1, 1, 1. in turba numerati, relati inter rel.
- ἀριθμὸς, propr., c. gen. perf., τὸν τῶν ἐκατέρωθεν πεσόντων ἀριθμὸν στρατιωτῶν συνέταξαν, numerum, 2, 15, 11. sed improp. partim, c. eodem casu, εἶπετο αὐτῶ Γερμανῶν οὐκ ἐδικαταθρονητος ἀρ. 7, 8, 23. multitudo; τοξοτῶν ἀριθμὸν πολὺν ἐπαγόμενος 6, 7, 17. σὺν ἑαυτῷ εἰσῆγαγε ἀκοντιζῶν ἀριθμὸν ἀμπλειςεν 7, 2, 2. it. cum gen. rei, ἀριθμῶ παρατάξων 3, 7, 17.
- ἀριστιος, p. adi. unde adi. fem ἀριστεία, per ellips. subst. μερίς, in bello, c. gen. perf. τὴν ἀριστείαν αὐτοῦ, sua ipsius fortia facinora, 7, 2, 15. fortitudinem. Sed neutr. †† τὸ ἀριστεῖον pro loco certo incertum 2, 1, 5.
- ἀριστεύειν, de perf., in bello, c. praep. et adv. συμβολαί, ἐν αἷς ὡς ἀριστεύων ταυταχῶς λ. fortissime pugnans, 7, 2, 14. sed abl. ἀριστεύοντος αὐτοῦ, fortissime dimicante, ib. 17.
- ἀριστοκρατία, in opp. βασιλεία, optimaatum status, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐν τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας τύπον λ. gubernationis optimat. 6, 1, 5. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, ὑπομενοῦντας, statum optim. 2, 3, 24. sed abl. ἀριστοκρατίας, opt. stat. 2, 14, 6.
- ἀριστες, Masc. de perf., moral., universe, ἀριστον βασιλέα, optimum, 1, 4, 14. sed praecipue, et de dignitate simul, c. gen. perf. f. ordinis, εἰ ἀριστεὶ τῆς βουλῆς ἐνταῦθα σὺν σοὶ (σισί) optimi quique, 1, 6, 18. sc. ἀνδρες; quod subst. expressum in hoc, ἀνδρασί τῆς συγκλήτου ἀριστεῖς, opt. 1, 2, 3. Sed physf. et de arte, abl. εἰ Νομάδες ἰππεῖς ἀριστοί, equitandi peritissimi, 7, 9, 15. sq. explic. — c. gen. perf. Μάγαν τοὺς ἀριστεοὺς ζητήσαντι, Magis optimis, 4, 12, 8. †† c. inf. simul, Μαυρουσίων οἱ ἀκοντίζων ἀριστοί, Mauritanorum in iaculando praestantissimi, 1, 15, 4. Tum Fem. de re, moral. Φήμη καὶ δόξη ἀριστη λ. opinione de se optima, 4, 3, 6. it. Neutr. abl. τὰ ἀριστα συμβουλευόντες, optima, 1, 4,

9. f. c. adiuncto, συμβουλευούσι - ἡμῖν - τὰ ἀρ. καὶ σάτηρια 2, 2, 13. utilissima †† p. adv. αὐτὸς ὡς φέτο, ἀριστα βεβούλευτο, optime, 6, 5, 10. sed c. adiuncto aut in opp. διοικήσας τὰ -, ὡς φέτο, ἀρ. καὶ ἑαυτῷ λυσιτελέσασα 3, 5, 1. ubi vel syn. vel prudentissime, sapientiss., decentiss.
- ἀρκεῖν, neutr. de persf. c. praep., παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ὑπηρεσίαν ἀριστοῖσι ραβδοῦχοι, satisfaciunt, 7, 3, 10. sufficiant. it. de re, c. dat. persf., σίτου ἀλήσας, ὃ ἄρκει μόνω, quantum satis erat, 4, 7, 2. sufficiebat. Sed Med. de persf. c. abl. rei, τοῖς βασιλείοις ἀρκεύμενον γράμμασι, contentum, 1, 9, 21.
- ἀρκτος, physf. improp., de coeli plaga f. regione, abf. τὴν ὑπὸ τῆ ἀρκτῶ ἀρχῆν, sub septentrione, 1, 6, 16. τῶν ὑπ' ἀρκτῶ ἐθνῶν 2, 9, 17. 6, 7, 14. de Germania. sed c. opp. ὃ Ταύρος διακρινεῖ τὰ τῆ ἀρκτῶ καὶ τὰ τῆ ἀνατολῆ ἐθνη προσκειμένα 3, 1, 9. ἡγεῖσαν τρόπια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἀρκτῶ 3, 7, 16. 3, 14, 3. de Gallia.
- ἀρκτικός, physf. de persf. c. opp. τῶν ἀρκτικῶν ἀνδρῶν - τοὺς ἀνατολικούς, septentrionalibus, 3, 4, 5. tum Fem. de re, ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτικῆς γῆς 1, 15, 9. de German. † τῆς ἁ. Ἰαλλασσῆς ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν λ. 2, 11, 16. Neutr. c. gen. loci, τοὺς τὰ ἀρκτικῶ τῆς γῆς κατοικοῦντας, septentrionales terras partes, 1, 2, 9. sq. opp. τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς λ., per ellipsf. subst., quod expressum locis his, διψῆσαι τὰ ἀρκτικῶ τῆς ἀρχῆς μέγη 4, 7, 2. Pannonia, Dacia, Moesia; sed de Persia 6, 5, 2. † sed in opp. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς - τὰ ἀρκτικῶ, res septentrionales, 6, 7, 8. per ellipsf. subst. πράγματα, de German.
- ἄρμα, propr., abf. ἄρματος ἐπιβαίνων, vehiculum, 4, 7, 11. it. c. artic. τοῦ ἄρ. ἐπιβ. currum, 4, 12, 11. 5, 6, 16. i. et e. sq. 3. †† τὸν θεὸν ἐπιθήσας ἄρματι, χρυσῶ πεποικιλμένον λ. πεποικιλμένω, curru - variegato, 5, 6, 15. †† ἄρματα περιέρχεται 4, 2, 19. in consecratione, at in circo ἀρμάτων ἡμοχείας λ. 1, 13, 17.
- Ἀρμενία, Armenia, Asiae maj., τῆς Ἀσμ. 3, 2, 11. 3, 9, 2. ἐν Ἀσμ. ib. 3. δι' Ἀσμ. 6, 5, 11. Hinc
- Ἀρμένιος, abf. ὃ Ἀσμ. ἀπεκρίνατο, Armenius, 3, 1, 4. per ellipsf. subst. βασιλεὺς, et i. q. ib. praec. τὸν βασιλέα Ἀρμενίων, et ὃ τῶν Ἀσμ. βασιλεὺς 3, 9, 3. sed p. adi. τοῦτον Ἀρμενίων 1, 2, 2.
- ἀρμογῆ, physf., c. gen. rei, χειμαζόμενος διεψήστε - αὐτοῦ (τοῦ ἐρύματος) τὰς ἀρμογὰς, compages, 3, 5, 11.
- ἀρμόζειν, de persf., act. et physf. c. acc. rei et adiuncto, συμπηγνύοντες αὐτὰ (τὰ ἔϋλα) καὶ ἀρμόζοντες, 7, 2, 8. sed de persf. neutr. trop. c. dat. rei, οὗς ἤδει ἀρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, convenire, 7, 4, 4. parem habere animum cum eo crudelem; similes esse sibi animo crudeli. it. c. dat. persf. ἀπεστέρησον, ἢ βασιλεῖ ἡρμόζεν, convn. 1, 13, 17. 3, 13, 5. it. simul cum inf. ἀρμόζειν αὐτῶ, μὴ ἰδιώτου τινὸς γαμβρὸν γενέσθαι, conveniens esse sibi, 4, 10, 4. it. de re disertius, abf. ἀρμόζοντα εἶναι γάμον ἱερέως τῆ καὶ ἱερέως, congruens esse connubium, 5, 6, 4. i. q. merus inf. ἀρμόζειν γάμον λ. congruere, ib. 11. sed simul c. adv. εἶναι, οἷς ἢ βασιλεία μᾶλλον ἀρμόζει, conveniret, 2, 3, 7. 3, 6, 15. sed sine adv. οὐχ ἀρμόζειν Ρωμαίω γάμον βάρβαρον 4, 10, 11.
- ἀρπαγῆ, physf., de actu, extra bellum, c. gen. persf., πόλεμον γενέσθαι περὶ τῆς Γαυρηίδους ἀρπαγῆς, raptum, 1, 11, 4. passf. sed act. τῇ. Διὸς ἀρπαγῆν, raptionem, ib. 6. at cum gen. rei, ἐφειδέτο - οὐτε χρημάτων ἀρπαγῆς, pecuniis diripiendis, 7, 9, 22. sed abf. ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντε, inter rapiendum, 5, 6,

22. †† τῆς ἀρπαγῆς ἀρχηγῶ γενόμενου, raptionis ad imperium, 7, 1, 22 †† nominativum de Praetorianis, c. adiuncto. ἀρπαγῆς καὶ βίας ἐγγεγυμνασμένους, rapinis, 2, 2, 9. at c. praep. ποθεύτες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης παρανομίας ἀρπαγὰς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Tum in bello, abf. πολλὴν ἀρπαγὴν καὶ βίαν εἰργασάτο, rapinam, 3, 3, 6. sed per praep. ὁ περὶ ἂν σχῶσι δι' ἀρπαγῆς, per rapinas, 6, 3, 14. ὅσον ἂν εἴ ἀρπ. αὐτῷ περιγένηται, ex rapinis, 6, 5, 8. it. c. gen. perf. ei praep., ἃς ἂν ἐπέχει αὐτῶν τὰς εἰς ἐπίθρονον ἀρπαγὰς, rapinas, 7, 9, 3. ††† de re rapta, τὰ λοιπὰ ἀρπαγῆς (ἀρπαγῆν) ποιούμενοι, in praedam vertentes, 1, 10, 4.
- ἀρπάξεν, phys. de perf. A) in bello, abf. ἦδη καὶ τῶν στρατιῶν κερμημότων ἐν αὐτῷ τῷ ἀρπάξεν καὶ συνέσειν, ipsa rapina, 4, 11, 12. ἀγκαταμιζάντων ἑαυτοὺς πρὸς τὸ ἀρπάξεν, rapiendi causa, 7, 12, 15. it. c. acc. rei, πάντα - κερμημία ἀρπάσαντες, supellectile direpta, 3, 9, 20. B) extra bellum, peculiari modo a) de Praetorian. c. adiuncto, κωλυόμενοι ἀρπάξεν καὶ ἐραξεν, a rapinis, 2, 4, 9. τοῦ βιάζεσθαι καὶ ἀρπ. ἔξουσίαν λ. rapinae (rapiendi) 4, 6, 12. b) de aliis, per alios, c. acc. rei, de ministro imperantis, ἂν ἀρπάξω τὰς οἰκίας, rapiens, 1, 8, 10. sed de ipso imperat. ὁ Θεομήν - ἀρπάξεν τὰ, rapiendi, 1, 8, 4. sed sine casu, c. adiuncto, τὸ μὲγάλα χαρίζεσθαι - ἐν τῷ ἀρπ. καὶ βιάζεσθαι, ex rapiendo, 2, 3, 25. ἄνευ τοῦ βιάζ. μὴ ἢ ἀρπάξεν, non rapiendo, 2, 5, 15. † ἐξήριπτε: τοῖς ὄχλοις (ἀρπάξεν πᾶσιν ἐπιπρότων) ἐπιπλάτα λ. rapere, 5, 6, 21. ubi acc. rei f. pron. αὐτὰ περὶ oportet e membro sq. † cum diserto acc. rei, ἐπιμύμενον τὴν ἀρχὴν ἀρπάσαι, ut arriperet, 2, 6, 10. studeat consequi vi malis que modis, invito maxime senatu ac populo; τὴν ἀρχὴν μετώρου Θεομήνῃ ἀρπάσαι, ad rapiendum, 2, 9, 3. per ellips. ὡς f. πρὸς τὸ f. εἰς τὸ ἀρπ. † ἀρπάσασαι τὸ ἀγαθὸν αἰ τῆς Ἑβρίας ἰερεῖαι - μετεβίμισαν λ. abrepium, 1, 14, 8. †† cum acc. perf., ἀπέκτεινε αὐτοὺς, ὃν ἦρασε, rapuerat ad imperium, 7, 1, 25. traxerat violenter. †† ἀρπάσαντες, ἀκοντα -, στρατῶν ἑαυτῶν κατέστησαν, correptum, ib. 21. †† κλεψεί, (Caracalla) αὐτῶν ἀρπάσαντας ἀπάγειν εἰς τὸ στρατόπεδον, ὡς ἂν σωθῆ λ. rapere et abduc. 4, 4, 9. sed κινδραμόντες οἱ στρατιῶται, ἀρπάξουσι τοὺς προσβίτας λ. corripuiunt, 8, 8, 12. illudendi, male trahendi ergo. Tum Pass., phys. de re, in bello, χρήματα, ὅσα ἤρπαξεν, ἀποτίσαι, res omnes raptas, 4, 15, 19. pecunias, quae raptae essent. sed de perf. c. adv. ὅσα τὸν Γανυμήδην ἀρπάσεντα, rapitum, 1, 11, 5. at salutis causa, c. praep. αὐτὸς Ἀρτάβανος ἀρπαγῆς ὑπὸ τῶν δοριθέρων, ἀπέδρα, raptus, 4, 11, 9.
- ἀρρήγος, phys. pass. de re, ἔργον ἀρρήγος, inexpugnabile, 2, 11, 16.
- ἀρρῶν, de hominib., in opp. τῷ Μάρκῳ Συλατῆρος μὲν ἐγένοντο -, ἀρρῶνες δὲ οὐ, mares, 1, 2, 1. filii. sed abf. τῶν ἀρρῶνων τοῦ τῶν: marium, ib. 2. †† τοὺς παῖδας τοῦ Κλεάνδρου, δύο δὲ ἦσαν ἀρρῶνες αὐτοῦ, 1, 13, 11. liberos Cleandri, duo autem erant ipsi mares.
- Ἀρσακίς, Arsaces, τὸ γένος Παρθυσίος λ. 6, 2, 19. unde Ἀρσακίδαί, Arsacidae, dicti et orti 4, 10, 15.
- Ἀρτάβανος, Artabanus, ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 3, 9, 18. praec. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυσίαι, regio Parthorum, et ὁ. pr. τὰς Παρθυσίαι ὄχθαις, it. τῷ βασιλεὶ Παρθυσίαι, - Ἀρτάβανος δ' ἦν ἐνομοκράτης, 4, 10, 2. sed rursus Ἀρτάβανον, τὸν πρότερον καλούμενον

- τὸν μέγαν βασιλέα, 6, 2, 3. at Ἀρταβάου, τοῦ καὶ ἡμᾶς γιννομένου, ib. 20. tum simpliciter Ἀρτάβαου, sine artic. 6, 3, 10. it. 4, II. 9. 4, 14, 2. 4, 15, 1. 15. at c. artic. ὁ Ἀρτ. 4, II, 4. bis, it. 4, 14, 6. 4, 15, 20. denique pro eo ὁ Παρθυαίος ib. 16, 4, 10, 11.
- Ἀρταξέρξης, Artaxerxes, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, 6, 2, 3. sed Ἀρτ., αὐτὸς Πέρσης, 6, 5, 10. tum μέγας βασιλεὺς Ἀρτ. 6, 4, 8. sed modo Ἀρτ. 6, 2, 21. ut pro eodem ὁ βαρβαρὸς ib. 8, 12. et ὁ Πέρσης 6, 4, 6. 6, 5, 12. 14, 21, 25. 6, 6, 8.
- ἀρτάρμαι, pass. trop. de re, c. gen. rei et adv. ἀρτηται οὖν πᾶσα ἡ ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως, pendet a 4, 14, 14. servatur, servari potest per rel.
- ἀρτι, phys. abl. τῆς μερικίου ἡλικίας ἐπιβαίνοντα, iam, 1, 4, 8.
- ἀρτος, propr., ἀρτον προσφέρειτο αὐτοσχέδιον, (Caracalla) panem, 4, 7, 9. cum sq. descript.
- ἀρτίωμα, pass. phys. de re, c. adv. et praep. ἀρτίων, πανταχόθεν ἡρτιμένων ἐν ἐσθῆτι σχήματι, vitium, compositarum, 3, 4, 14.
- ἀρυσμαι, med. phys. de re, c. acc. rei oppresso, τοὺς ἀρύσασθαι βέλοντας, haurire, 6, 7, 16. ubi acc. pron. αὐτὸ repeti debet aut e pr. τὸ ῥεῖθρον, aut e sq. εἶδω, aut suppleri adv. ἐκείθεν, referendum vel ad pr. τὸ ῥεῖθρον, vel ad §. 14. ποταμῶν.
- ἀρχαῖα, propr., de re, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων, veterum, 3, 13, 8. veteris aevi; τοὺς ἀρχαίους ναοὺς τε καὶ σηκοὺς, pristina, 6, 1, 6. ubi antea fuerant simulacra deorum. tum Fem. τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, vetus forum, 4, 2, 8. † τὴν ἀρχ. Κιρκηδόνα, antiquam, 5, 6, 9. † δυνάμεις, γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποβούσης, exercitu - nulli veterum cedente, 6, 5, 23. quoad sensum de persf. Neutr. de re iterum, ἀρχαίον τοῦτο πάθος, vetus morbus, 5, 2, 14. μνηῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis, 1, 14, 17. mendum nominibus, quotquot antiqua essent, abrog. †† subst. τέλη πάντα - εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀΘῆναι, in pristinum statum, 2, 4, 14. sc. τὸ εἶδος. Sed de persf. δὲν ἀρχαίωτον τῆς Ἰταλίας, vetustiss. 1, 16, 2. Ianum.
- ἀρχαῖότης, propr. λόγων ἀρχαῖότητος ἢ ἐρασις, (Marcus) litterarum antiquitatis, 1, 2, 4. antiquarum, i. antiquorum temporum, scriptorum, librorum.
- ἀρχή, phys. initium, c. gen. rei s. temporis, ἤρως ἀρχῆ, initio, 1, 10, 11. ii. c. gen. rerum al., per praep. ἐν ἄ. νῆας ἡγεμονίας, initio, 1, 5, 26. ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad init. 2, 9, 7. it. c. adiuncto, τὴν ἀρχ. παρέξιν καὶ εἰσοδὸν ἀριστοκρατίας, init. 2, 14, 6. πταίσμα, ἀρχὴν καὶ πρόβασιν λαβὼν ἐξ λ. 7, 11, 1. sed c. adi. simul, γένους ἐνδοξὸν ἀρχὴν παρασχέειν καὶ τῶν ἐσθῆτων γένει, initia, 5, 1, 17. Sed per formulas e. praep., in notione adv., ἐξ ἀρχῆς, inde a principio, 5, 1, 7. † intra artic. et subst. τοῦ βίου μου τὴν εἰς ἄ. προαίρεσιν (iisdem Latt.) ib. 3. ὅς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο ἐν ἀρχῇ δεῖλαι, ab initio, 8, 8, 17. — ii. c. opp. ἔσπερον βελήσας εἰς τὴν Πάμφην ἀειθεῖν, δέου ἐν ἄ. τοῦτο ποιῆσαι, a principio, 5, 4, 25. it. simul c. adv. εὐθὺς ἐν ἄ. λ. statim initio, 3, 2, 5. εὐθὺς ἐν ἄ. (iisd. Latt.) 8, 1, 10. †† oppicta pr. κατὰ, c. gen. temporis, τὴν τοῦ εἴτους ἀρχὴν 1, 16, 5. sub initium anni. sed sine casu illo, c. opp. Σαιμάξιν εἰς καὶ τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχ. κατασκευασάντων, καὶ τὴν ἀκτὴν τῶν ἐσπερον καθήρηκτων, qui primi extruxerunt, 3, 1, 15. initio.
- ἀρχή, imperium, A) pro imperii administratione et modo vel tempore imperandi, (die Regierung s. das Regiment.) in utr.

partem, c. gen. perf. εὐθρανεῖ ἢ τοῦδε ἄ. ὑμᾶς, (Pertinacis,) 2, 2, 19. 8. 2, 4, 5, 1, 3, 6. principatum, 2, 4, 4. † μετὰ τὴν Μάρκου ἄ. imperium, 6, 1, 15. f. imperii tempus, i. q. μετὰ τὸν Μάρκου in titulis libr. Herodi. † διέβαλλε τοῦτο τὴν ἄ. 6, 1, 18. ubi gen. αὐτοῦ e. sq. petatur, it. in illò τὴν τῆς ἄ. εὐταξίαν λ. 2, 4, 9. sed c. adi. τῆς ἡμέρου ἄ. ἡ Φήμη ib. 4. τὸ πρῶον καὶ ἡμερον τῆς ἄ. (αὐτοῦ,) mite illud (f. eius) et placidum imperium, ib. 9. pro subst. et adi. pr. vel per ellips. subst., ἤσος, εἶσος, γένος, mitem et placidam imperii rationem ac modum. — Μαξιμίνοσ καὶ ὁ παῖσ αὐτοῦ - δίκασ πονηρᾶσ ἀρχ. ὑποσχόντεσ 8, 5, 26. ubi filio tribuitur etiam imperium, forte socio regni et Caesari declarato, quanquam memoratur iterum nude modo ib. 8. 4. tum πρὸσ τὴν ἐμὴν ἀρχ., οὐσαν ἐπισρεφῆ καὶ κόσμιον, λ. 7, 8, 16. † ὅπωσ ἂν μὴ τι δεινὸν εἰ τῆς ἐσομένησ ἄ. παρόντεσ πάθειεν 2, 6, 5. ubi et sit abstractum pro concreto, p. inipertore, ut nostr. die Regierung p. die Regenten. † c. gen. perf. τὸν στρατιωτικὸν ὄρκου, ὅσ ἐσὶ τῆσ Ῥωμαίων ἀρχῆσ σεμνὸν μυστήριον, Romani principatus, 8, 7, 8. B) pro potestate ac dominio, (die Herrschaft,) absol. οὐδέ τι ἦν γῆσ μέροσ, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, imperium, 2, 11, 8. c. gen. perf. μετὰ τὴν Ῥωμαίων ἄ. post institutum apud Romanos principatum, 8, 2, 11. † c. gen. rei f. loci, τὴν γῆσ καὶ θαλάττης τοσαύτην ἄ. ἀνησάμενοσ, (Julianus) imper. 2, 10, 8. † c. praep. Ἀρταξέρξεσ, μετὰ τὸ Παρθουαίουσ τῆσ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀρχῆσ παραλίουσ 6, 2, 3. C) pro potestate vel dignitate f. honore imperantis, (Regierung, Regiment, Reich, Thron, Krone) abf. ἡ ἀρχὴ σαλευόουσα καὶ παρὰ μηδενὶ πω βεβαίωσ ἰδρυμένη, imper. 2, 8, 6. ἐπεὶ εἰσ σεμνὸν πρεσβύτην περιῆλθεν ἡ ἄ. 2, 10, 7. τοῖσ ἐξ ἐκείνου τοῦ γένουσ ἐπὶ πλείουσ παρόμενου ἡ ἄ. regnum, 6, 2, 20. — ἐκείνοι εἰσ ἀρχῆσ μήνοσ ἤλασαν λ. 1, 4, 11. περὶ ἐπιθέσεωσ τῆσ ἄ. 1, 8, 9. ἐμβληθέντα τῆσ ἄ. regno, 1, 16, 3. τῆσ ἄ. παραλυθείη, imper. 5, 18, 10. 6, 2, 18. ἀξίον τῆσ ἄ. 2, 10, 15. ἀνάξιον, ἡσ ἐώητο ἄ. 2, 7, 9. τῆσ ἄ. ἀντιποιέουσαι 2, 9, 14. 7, 9, 24. τὴν τῆσ ἄ. Ορουτίδα 2, 15, 6. τὰ λοιπὰ διοικήσουσα πολιτικά τῆσ ἄ. 3, 14, 17. μὴ τισ ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ 1, 6, 8. 1, 9, 5. ἐπεβούλευε τῇ ἄ. ib. 1, 5, 11. 7. † γενόμενον ἐν ἄ. 6, 1, 11. τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν 2, 1, 8. 3, 15, 18. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχὴν 7, 5, 4. παραλαβάν τὴν ἄ. 2, 9, 6. 7, 1, 2. 14. τὴν ἄ. μεταπεσοῖσαν εἰσ ἄνδρα λ. 2, 3, 3. ἐγχειριεῖν τὴν ἄ. 2, 6, 7. 2, 9, 16. 8, 6, 1. ἀνησάμενοσ τὴν ἄ. 2, 6, 18. 20. 2, 8, 8. τὴν ἐπὶ χρέμασι κηρυχθεῖσαν καὶ πραθεῖσαν ἄ. 2, 6, 22. μνάται τὴν ἄ. 2, 7, 11. 3, 7, 10. εἰσ αὐτὸν περιαγαγεῖν τὴν ἄ. 4, 5, 2. τὴν ἄ. εἰσ αὐτὸν μεταγεῖν 7, 1, 12. τὴν ἄ. αὐτῷ βεβαίωσ ὀχυρώασθαι 2, 8, 15. τὴν ἄ. βεβαίωσαι 7, 1, 4. μερισάμενοσ πρὸσ αὐτὸν τὴν ἄ. 3, 10, 12. — it. c. adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμισ τῆσ ἄ. προασπίζει 1, 6, 18. τῆσ εὐτω βεβαίασ ἄ. 2, 10, 13. ἐπιθυμίαν ἀρχῆσ μείζονοσ 6, 2, 16. — † τὸ τῆσ αὐτοκρατορικῆσ ἄ. ὄνομα 7, 10, 12. προσκιτήσ σεμνυνόμενον ἀρχῇ 1, 5, 13. οὐτε ἀπρεπὴ καὶ ἐπονείδισον χρέμασι κησασθαι τὴν ἄ. ἠθέλησαν, dominatum, 2, 6, 8. ἐρριμμένην τὴν ἄ. ἀρπάσαι ib. 10. τὴν ἐνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀρχ. μὴ περιεῖν ἐρρ. 2, 8, 3. οὐ παρ' ἡμῖν προῖπάρχουσαν ἄ. ὑφαρτάζων, - ἐν μέσῳ δ' ἐρρ. καὶ ἀμφήριζον οὐσαν, ἐνάτεροσ ἡμῶν εἰσ αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, principatum, 3, 6, 10. † τὸῖσ δορυφόροισ, εἰ τὴν βασιλείον Φρουροῖσιν ἀρχὴν, 8, 7, 20. it. c. praep. ἐπεὶ παρήλθεν εἰσ τὴν ἄ. 2, 7, 1. ἐπὶ τὴν ἄ. καλεῖσθαι 2, 9, 9. ἐπὶ τὴν ἄ. ἡγον (αὐτὸν,) 7, 1, 21. ἐπὶ τὴν ἄ.

ἐλληνοθέτες 8, 8, 20. †† in periphrasi per artic. plur. neutr., ψυχρῶσθαι αὐτῶ τὰ τῆς ἀρχῆς, imperium, 2, 8, 11. sc. πράγμα-
τα, p. τὴν ἄ. ut diserte erat c. eodem v. ib. 15. it. τὰ τῆς ἀρχ-
ἐπεδύξατο 5, 5, 1. pro quo c. eod. v. τὴν ἄ. 7, 5, 4. it. διοικεῖν καὶ διέ-
πειν τὰ τῆς ἄ. 8, 7, 12. †† c. adiuncto syn., οὐ γὰρ ἐνός ἀνδρός ἴδιου
κτῆμα ἢ ἀρχὴ λ. sq. καὶ ἐν ἐνεσίῃ τῇ πύλαι ἢ τῆς βασιλείας ἴδουται
τύχη, principatus, 8, 7, 11. 2, 8, 6. τῆ βασιλεία ἐντροφέσαντα,
ἄμα τῶ βίῳ καὶ τὴν ἄ. καταλῆσαι 5, 3, 1. †† οὕτω τὰ τῆς βασι-
λείας ἀμώδωτοιο διοικοῦντες ἐν ὁμοίῳ ἀρχῇ, imperium ambo ge-
rentes pari honore, 3, 15, 15. ubi ἀρ. de potest. s. dignit., sed
τὰ τ. β. pro τὴν βασ. de negotiis imperii; ποτὶ τῆς ἄ. παραχωρῶ,
sq. καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν - διδόντες λ. 2, 3, 10. 6, 1, 11. 7,
10, 4. it. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέσερον ἐσχου τὴν ἄ., οἱ δὲ πρόσκαιρον
τὴν δυναστείαν 1, 1, 6. ἐξομῶσασθαι τὴν ἄ. καὶ παραχωρῆται πάσης
τῆς δυναστείας 2, 12, 8. Sed c. gen. persf. περὶ τῆς ἄ. τῶν Ῥω-
μαίων διαλεγόμενος, ὡς ἔρριπται, imperio Romano, 2, 9, 9. ††
μήτε τὴν Ῥωμ. ἀρχ. καθυβρίσαι 1, 16, 10. pro quo μῆδὲν ἀνάξιον
τῆς βασιλείας ποιεῖν §. 13. et καθυβρίζειν τὸ ἀξίωμα 1, 15, 15. ubi
et praec. ἔπλα - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρέποντα, et ante hoc τὸν Ῥω-
μαίων βασιλέα syn. cf. 2, 9, 3. 2, 10, 4. 2, 13, 12. 8, 8, 21. D)
pro magistratu universo s. munere, abl. τὴν ὑπατον ἀρχὴν, Con-
sulatum, 2, 3, 9. imperium consulare, it. 2, 6, 9. 4, 1, 6. ††
τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ex magistratum gerentibus, 2, 12, 10. sq. καὶ
τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς. it. cum gen. persf. τὴν τῶν στρατῶν
ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, praefectum, 1, 12, 8. ἐν πολλαῖς στρατοῦδων
ἀρχαῖς γενόμενος 7, 10, 7. praefecturis. † c. gen. rei s. loci,
ὡς τῶν ἐθνῶν ἀρχὰς πισευθῆναι, provinciarum praefecturae, 6, 8,
3. † c. praep. διάδοχος αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρία ἀρχ. in Sy-
riae praefectura, 3, 2, 6. cf. 2, 7, 7. E) pro magistratu, de
persf., ἀρχαὶ ἐπάνωμοι τότε, magistratus, 1, 16, 7. ἀρχαὶ πᾶσαι
καὶ σύγκλητος 8, 6, 18. F) pro rebus f. negotiis imperatoris,
(Reich s. Reichsgeschäfte,) absol. τὴν πρόνοιαν τῆς ἄ. ἐαυτῶ ἐνεχεί-
ρισε 1, 8, 2. τῆς ἄ. διοίκησιν 2, 3, 24. † ὡς εὐμαρῶς τὴν ἄ. διοί-
σουσα ib. 12. G) pro terra imperantis, (nostr. quoque Reich,)
abl. Φρουρία καὶ στρατόπεδα τῆς ἄ. προβάλετο 2, 11, 9. i. e. ††
νεύμασθαι τὴν ἄ. 4, 3, 10. coll. §. 17. γῆν καὶ θάλασσαν - νεύμ.
it. 19. γῆς κ. θαλ. μερισθ. sed διαίρεθῆναι τὴν βασιλείαν ib. 11. cum
subiectis terris ipsis; it. 6, 2, 3. (6, 3, 10.) σ. Πέρσαις τὴν ἄ. ἀνα-
κτῆσασθαι ib. 21. pro Πέρσαις τὴν βασιλείαν ἀνανεώσασθαι ib. 17. —
it. c. praep. τὴν ὑπὸ τῇ ἀριτῶ ἀρχῇ Ὀλευαῶ ὄρισας, imper. 1, 6,
16. terras ad sept. s. septentrionales. it. c. adi. Συρίας ἡγεῖτο
πάσης, - πολλῇ δὲ ἦν καὶ γῆσι ἀρχῇ τότε, provincia, 2, 7, 7.
sq. terris ipsis, sed et ὑπ. τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσία, imperio; c
quo capias et pro syn. et p. praefectura; cf. 6, 2, 6. it. cum
gen. persf. μισθοφόρος καταστῆσθαι, ἀπὸ τείχους τῆς Ῥωμαίων
ἄ. 2, 11, 9. m. † τοὺς τῆς Ῥωμ. ἄ. ὄρους 6, 2, 3. cf. ib. 14.
(τῇ Περσῶν ἄ. ib. 4. et οὐ τὴν ἄ. ib. 5. it. τῇ Παρθυσίων ἄ. ib.
17.) 21. 6, 3, 18. τὸ στρατιωτικόν, ὃ Φρουρεῖ τὴν Ῥωμ. ἄ. 2, 9, 1.
1, 5, 19. 6, 7, 5. † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμ.
ἄ. 1, 4, 20. ὡς τὰ στρατόπεδα Φρουροῖ τὴν ἐκατέρου ἄ. 4, 3, 13. —
† simul utr., c. gen. persf. et abl. δύο ταύτας ἀρχ. εἶναι μεγίστας,
τὴν τε Ῥωμαίων καὶ τὴν Παρθυσίων, ἄς συναχθεῖσας - μίαν ποιή-
σειν ἀρχὴν ἀναταγάνισιν 4, 10, 5. ubi et c. adi. ut πᾶσαν τὴν ἄ.
Ῥωμ. εἰς ἑαίτων μεταγ. 3, 5, 2. II) pro incolis terrae, (Reich
s. Staat,) εἶδει - παύσασθαι τὴν Ῥωμ. ἄ. τυραννομένην 1, 10, 1.

- ἡδὲ ἡ ἀφίξις ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῆς Ῥωμ. ἀ. 2, 1, 18.
- I) per loca dubiae interpret. μενεῖν τὴν ἀρχ. καὶ εἰς μέγα προχωρήσειν 1, 11, 8. dominium, an terrae, praec. Ῥωμαίων τὰ πράγματα. c. adiuncto, † τὸ μὲν πρὸς τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἠγεύμενοι, - τὸ δὲ μέλλον καὶ προσῖον - τῶν κτωμένων τίμιον λ. 6, 8, 9. in prima parte imperii administratio, an imperator ipse, sed in post. honor s. dignitas, an administratio iterum; nostrat. Regierung utrinque. sed c. gen. persf. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀ. εἰς πλείους δυναστείας, πολλά ἡνεγκε 1, 1, 8. honor imperii Rom., quem plures inter se partiti sunt, an imperatores, qui partiti sunt inter se terras Rom. † συνηδομένων ἀπάντων τῆ Ῥωμ. ὑπὸ Περτινακί ἀρχῆ 2, 4, 6. incolis urbis Romae tantum s. reliquis extra eam per Italiam, sub Pertinace viventibus. — aut de Romani imperii modo, qui sub Pertinace futurus erat. it. λυσitelῶς τῇ ἑαυτοῦ ἀ. 2, 15, 10. terris, an dignitati, aut pro parte, i. quiete imperii sui; it. ἤρτηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀ. τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας καὶ πίστεως 4, 14, 14. sq. β. ἡ Φιλοκενία - περι τοῦ παντός, dominium, an terrae, vel status reip. Rom. universus, libertas, salus civium; it. παραλαβόντος τὴν ἀ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκείνῳ περιέκειτο, ἡ μόνος διοικήσις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀ. οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διωκείτο 6, 1, 2. in primo membro honor s. potestas, sed in post. i. q. pri. τῶν πρ. an modus imperii.
- ἀρχηγός, c. gen. rei, de persf., τῆς ἀρχαγῆς καὶ τῆς ἀποστάσεως ἀρχηγού γενομένου, auctor, 7, 1, 22. it. τῆς ἀπος. γεγονότα ἀρχηγόν ib. 24. sed de re, c. adiuncto, τὸ μὴ - ἐπεξιέναι τινα, ἀρχηγόν καὶ αἴτιον ἀπρεπούς καταστάσεως ἐγένετο, initium, 2, 6, 22.
- ἀρχω, incipere, trop. de persf. c. gen. rei, in opp. τὸ ἀρχεῖν ἔργων πονηρῶν, - τὸ μὴ ἀμύνεσθαι, prius laedere, 3, 6, 9. τὸ ἀ. ἀδίκων ἔργων, - τὸ ἀποστειλεῖσθαι λ. 6, 3, 9. prius suscipere mala facinora; prius agere male, s. prius iniuriam inferre; τῶν καμάτων ἀρχοντα, labores inchoantem, (Caracallam) 2, 11, 4. sed c. adv. ἐῖσα γενναϊότατα αὐτὸς ὁ βασιλεὺς τῆς μάχης ἤρξεν, inchoavit (Maximinus) 7, 2, 12. Tum Med. de persf., cum eodem gen. rei, τοιοῦτων λόγων ἤρξατο, orfus est, 1, 4, 1. incepit universe, vel quia non finit, Pertinax, in oratione media interfectus. it. simul c. adv. ἕμα τῷ τὴν ἀρχὴν παραλαβεῖν, εὐθέως πολεμικῶν ἔργων ἤρξατο, aggressus est, 7, 1, 14. † oppresso casu, ἀρξασθαι οὐδεὶς ἐτόλμα, incipere, 7, 4, 1. sc. ταύτης τῆς ἀποστάσεως. Sed c. inf., et quidem solo, εἴωρα τὸν παῖδα τῆς μερικίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνειν, incipere ingredi, 1, 3, 2. †† c. nominat. adi. syn. τοὺς πατράτους φίλους πρῶτος διαβαλλεῖν ἤρξατο, coepit, 1, 3, 4. it. c. adv. εὐθὺς ἀφ' ἐξίας πάντας φονεῖν ἤρξ. 3, 15, 8. At de re, in opp., c. abl. rei s. modi, γνώμη θεῶν καὶ δυνάμει ἤρξατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, initium habuisse, 1, 14, 10. sed c. praep. simul, εἰς αὐτὸν ὁ ἐνιαυτὸς ἀρχεταιί τε καὶ παύεται, incipit (de Iano) 1, 16, 6. †† εὐτολμοὶ ἐν ἀρχομένῃ μάχῃ, initio pugnae, 3, 1, 6. pass. in pugna incepta s. inchoata, vel med. incipiente s. ineunte.
- ἐρχω, imperare, trop. de persf. universe, c. gen. persf., it. c. adiuncto et adv. ἡ Μαρμαίκα ὁμοίως αὐτοῦ ἀρχεῖν καὶ κρατεῖν ἐπειράτο, praesse, 6, 1, 10. ἤρχεν αὐτοῦ ὑπερβαλλόντως ἡ μήτηρ, dominabatur, ib. 23. Sed in magistratu aliquo, A) in regno, vel abs. vel c. gen. persf. et abl. rei s. modi, Φόβῳ ἤρξῃς μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἡ εὐνοία, imperabat, (Severus) 3, 8, 15. abl., si v. ἤρ.

sine gen. et hic cohaeret c. abl. adiunctis. † c. adv. et simul propr. et impropr. c. gen. perf. ἐπιμελέσθην ἐαυτῶν τε καὶ τῶν ἐπιμέλων ἡσίων, praefuerunt sibi et subiectis, 1, 1, 9. c. gen. rei loci ve f. perf. it. c. praep. et c. particip. nominativo f. modi, ἤρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εἰσατίας, - ἰδίᾳ τε εὐφημούμενοι, gubernabant, 8, 8, 1. Sed sine casu tali, εἰς ὃ δῆμος οὐκ εβούλετο ἀρξῆαι, imperare, 8, 8, 17. at c. praep. σπάνει τοῦ μετὰ ἀνδρείας καὶ σώφρονος διοικήσεως ἀρξούτος, imperaturi, 2, 10, 15. — it. c. adv. εἶσαι ἀρχεῖν ἡέστας μέχρῃς Ἰωνίας λ. dominari, 6, 9, 4. it. ὅπως - ἤρξῃς, imperaverit, 5, 1, 1. ἀναιμωτῶ - 6, 1, 15. - ἀρξῆν 2, 8, 15. sed simul c. gen. temporis, μετρίως ἀρξας τοσοῦτων ἔτων, imperans, 6, 4, 4. B) de praefide provinc., c. gen. rei loci ve f. perf., ἤρχεν αὐτῆς (τῆς Βετανίας) πόσης, praerant, 2, 15, 2. it. cum adv. simul, πολλῶν πρότερον ἀρξας ἐθνῶν, rector, 7, 5, 5. † simul c. adiuncto alio, τοῦ ἐθνούς ἐπιμεινῶς πρότερον -, ὅτε ἰδιώτερον, qui praefuisset, 8, 7, 21. at c. praep. εἰ οὐ περ ἦν αὐτῶν ἐπιμελῶς ἀρξας 8, 6, 12. †† c. dat. perf. simul, ἠπίως ἀρχοντος ἀπασί, quod praeficeret, 2, 7, 14. † sed sine casu, in opp., ὁ Νίγρος, γενόμενος μὴ Φαίλος ἀνθρωπος, μήτε ἀρχων, μήτε ἰδιώτης, in publ. officio, 3, 4, 15. C) de belli duce, c. gen. perf., σὺν τῷ στρατῷ, οὗ ἤρχεν, cui praerant, 3, 7, 9. D) de praefecto urbis, cum solo adv. ἀνεπιστάτως ἀρξας (αὐτῆς, τῆς πόλεως), 7, 10, 7. Denique Pass. de perit., cum praep., τὸν Ἀλέξανδρον ἐπέσκηπτον, ὡς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχίμενον, quod matris imperio subiectus esset, 6, 8, 7. regetur a; τὰ βάρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ σισηματα ἀρχίμενα, cum regantur, 4, 10, 6. †† Separatim particip. c. artic., pro subst., cives, parentes, (die Unterthanen,) et quidem A) de imperatore, abl. ταις τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς, subiectorum, 1, 4, 11. 1, 6, 19. 3, 8, 15. τοῖς ἀρχομένοις λ. 1, 2, 5. 2, 14, 7. τοὺς ἀρχομένους 6, 9, 15. at c. adi. ἐν ἀρχομένοις ὁσῶς εὐνοοῦσιν 2, 5, 12. πᾶσι τοῖς ἀρχ. ib. 24. c. sq. lyn. τοῖς ἀρχ. - τοῖς ὑπῆκόοις 2, 4, 11. ap. Eg. eodem Lat. subiectis. B) de †† praefecto Praetor., τιμαὶ αὶ παρὰ τῶν ἀρχομένων 5, 11, 2. de Plautiano, sed de Macrino τὸ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνθρωπον 5, 1, 5. cf. §. 3. e. τοῖς ἐπαρχοῖσι λ. C) de praefide provinc. Pertinace, εὐνοίαν - τοῖς ἀρχ. παρέσχετο 2, 9, 12. ἀρχων, trop. de perf. pari. separatim, pro subst., A) c. artic., abl. ζήλων τῆς τοῦ ἀρχοντος γνάμης, principis, 1, 2, 8. imperatoris; it. εὐεσθαι τὸν ἀρχοντα 1, 4, 10. sed c. gen. perf., Ῥωμαῖους καὶ τὸν ἀρχ. αὐτῶν 6, 4, 8. B) sine artic., abl., ἐν ἀρχοντα εἰλεσθῃς, imperatorem, 2, 13, 13. pro βασιλέα, §. pr. 1., it. 3, 5, 5. principem, 4, 14, 1. † in opp. συστρατιῶτην, ἀλλ' οὐκ ἀρχ. ὄντο ἀποβεβλημένα 4, 13, 15. it. c. adi. σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχ. ἀνελάου 1, 4, 21. p. pr. ἀγαθὸν βασιλέα. †† c. opp. σέμνον καὶ ἠτίον ἀρχ., καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα, εἶεν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. — C) Plur., vario sensu, a) de imperatore, abl. τῆς τῶν ἀρχόντων καταφρονήσεως, principum, 2, 6, 22 τῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας αἰδοῦς, imperantes, ib. 21. b) de imperantibus min. eius dignitatis, nominatim a) magistratu, c. gen. perf. τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, ἐνθα οἱ Ῥωμαῖων ἀρχοντες ἀπέμνυται, Romani magistratus, 4, 2, 8. Consules. sed c. adi. sin ul. πάντας τοὺς Ῥωμ. ἀρχοντας (eod. Lat.) 5, 5, 13. †† in opp., εἴτε ἡγῆμενος, ἢ ἀρχοντας εἶδει ποιεῖν, magistratus, 4, 4, 1. civiles urbani quæ, vel etiam provinciales rerum civilium forensium que. β) de praefecto.

- Praetor., † abs. vel c. adv., Φοβερώτερος τῶν πώποτε ἀρχόντων (Bg. omnis aetatis principibus,) Plantianus 3, IC, 13. c. gen. perf., πέμπει ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου, unum ex praefectis exercituum, 5, 4, 3. qui ὁ. sq. ar. ἐπαρχος. γ) de belliduce. μετ' αἰδαῖς πρὸς ἀρχοντας, duces, 3, 8, 10. δ) de praefide provinc., c. gen. perf., it. c. adi. πᾶντας τοὺς ἀρχ. τῶν ὑπ' αὐτῶν Ῥωμαίοις δουλευόντων ἐθνῶν, praefectos gentibus, 2, 9, 17.
- ἀρωγός, trop. de perf., c. dat. rei f. perf., ἀρωγὸν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ Νίγρον ἐτεκαλοῦντο, vindicem, 2, 7, 5.
- ἀρώματα, physf. in honore imperatoris 2) consecrandi, ἐπὶ τῶν χῶμα ἀρωγῆ τῶν ἀρωμάτων, aromatum, 4, 2, 18. it. c. adiuncto, ἀρ. καὶ θυμιάματα πάντα, ὅσα γὰρ Θέρει ib. 16. quae diversa a sqq. εἰτε τινες καρποὶ, ἢ πόαι χυμοὶ τε. b) mortui, τὴν κόνιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κόλπην ἐμβαλόντες, cum odoribus, 5, 15, 16. c) excipiendi ab Alexandrinis intra urbem, ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες, arom. 4, 8, 19. d) ej. excipiendi a Parthis extra urbem per sacrificium, ἀρωμάτων καὶ θυμ. παντοίων προσφερόμενων 4, 11, 3. sed in honore dei, per sacrific. ab Hellog., παντοδαποῖς ἀρώμασι σωρεύων λ. 5, 5, 16. it. 20. tum tanquam medicina contra pestilentiam, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐχρῶντο 1, 12, 4. post μύρου odores ex arborum corticibus et fructibus, herbis, plantis, floribus, quatenus ore manducantur, it. ad olfaciendum secum ferrent homines in marsupiiis linteis ve, sed θυμ. de iisdem, quatenus incenduntur; nostrat. *Fäuchwerk* et *Gewürze* f. *Specereyen*. denique univérse, de Arabia felici, Θέρει πᾶς ευώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ θυμ. χρώμεθα 3, 9, 5. it. de Parthis, τὰ παρ' ἐπιστοίης φυόμενα ἀρώματα 4, IC, 9.
- ἀσεβεῖν, moral. de perf. c. praep. et acc. rei, ἐς τὸν θεοὺν ἀσεβήσαντας, cum sacramentum violaveritis 2, 15, 16. sed cum acc. perf. et simul particip. modi, θεοῦς, εἰς οὓς ἀπιστησάσ ἠσεβήσας, in quos periurio impius fuit, 5, 6, 16. peccare f. delinquere in.
- ἀσεβημα, moral. c. adiuncto, παραμυθησάμενος καὶ ἀμάρτημα τηλικούτου, impietatem, 5, 6, 4. de Vestali, in matrimonium rapta.
- ἀσμενος, moral. de re, neutr. c. artic. p. subst. εἰς τὸ ἀσμενον ἐπιδιδούς ἑαυτὸν, foeditati, 2, 7, 1. Iulianus, res et actiones, imperatore indignas.
- ἄσημος, trop. de perf. c. adiuncto, πρότερον ἀγνωστος καὶ ἀσ. ὢν, obscurus, 1, 9, 12. praec. opp. ἵνα δόξαν ἀρῆται. sed de re, cum subst. fem. lex., γνώσις οὐκ ἄσημος, non obscura, 7, 5, 12. at per neutr., ἐξ ἀσήμου γένους, ignobili, 2, 5, 3. it. c. adiuncto, τὸ ἡμέτερον ὄνομα οὐκ ἀγνωστον, οὐδ' ἄσημον παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, nec obscur. 2, 10, 16.
- ἀσήμως, trop. c. adiuncto, μὴ ἀσ. μηδ' ἀδόξως τελευτῆσαι, non obscure, 1, 10, 8.
- ἀσθενεία, physf. c. adiuncto f. opp. ὑπὸ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὐθις ὑπτάζεν, infirmitate, 1, 4, 16. corporis potissimum, e morbo.
- ἀσθενής, trop. de perf., in bello, δοκούντες ἀσθενέστεροι, imbecilliores, 8, 5, II. sq. opp. ἀνδρείας μείζονος. it. τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν, αἰ - διαιρούμενον, ἀσθενέστερον εἶσεσθαι, imbec. 6, 5, 5. it. de re, τὰ κατὰ Συρίαν πράγματα, ἀσθενῆ ὄντα, imbecilles, 2, 10, 13. sed extra bellum, c. praep., μερισθεῖσαν αὐτὴν (τὴν ἐξουσίαν Praefecti Praetor.) ἀσθενέστεραν εἶσεσθαι πρὸς τὴν βασιλείον ἐπιθυμίαν, imbecilliorum, 1, 9, 24. minorem, quam, ut quis, ea praeditus, imperatoris dignitatem appetat.

σία, Asia, regio, minor, Πέργαμον τῆς Ἀσίας 4, 8, 8. it. c. adi. τῆς Ἰλίου. διὰ τε τῆς ἄλλης Ἀσ. ib. 15. tum propria, Γαλατίας τε καὶ Ἀσ. 5, 2, 11. it. qua Romanis paruit, in opp. Εὐρώπην, τὴν δὲ ἀντικειμένην ἤπειρον, Ἀσίαν τε καλομένην, πάσαν λ. 4, 5, 11. sed maior in his, ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσ. 3, 1, 13. it. Συρίας ὅλης Ἀσίας τε, τῆς Εὐρώπης ἀντικειμένης 6, 4, 8. it. c. adi. κατ' Ἀσίαν ἅπασαν 6, 2, 18. Ἀσίαν πᾶσαν ib. 4. † sine nomine ipso, πᾶσαν τὴν ἀντικειμένην ἤπειρον Εὐρώπῃ 2, 14, 14. κείν. de pers. phys., in usum bellicum, c. acc. et pers. et rei, ὡς ἀσκήσῃ αὐτοὺς τὰ στρατιωτικά, exercebat, 6, 8, 4. it. c. adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσκήων (αὐτοὺς) infituiens in 6, 4, 5. sed sine casu rei, ἀσκήων καὶ γυμν. τοὺς στρατ. infitit. 7, 1, 15. sed extra bellum, improp. c. acc. personae et abl. rei, τοῖς σώφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, excolebat, (mater filium per magistros) 5, 7, 9. †† c. acc. rei, γένειον ἀσκήων, (Macrinus) nutriens, 5, 2, 7. barbam non lineis tonsari, sed crescere. it. Pass. de re, c. praep., κόμας, εἰς κουράν τῶν Γερμανῶν ἡσκημένας, concinnatas, 4, 7, 4. compositas; γραμματεῖον τούτων δὲ, τῶν ἐκ Φιλύρας εἰς λεπτότητα ἡσκημένων, qui perpolitii sunt, 1, 17, 1. laborati.

ἀσκήσις, phys. in bello, c. gen. rei, ἐν μικρῷ πάνυ σώματι γενναίων πύων ἀσκήσις τοσαύτη, exercitatio, (in Caracallo,) 4, 7, 14. per exercitacionem parata facultas, paratus habitus, tolerantia; πόνην ἀσκήσσει, laboribus tolerandis, 2, 10, 17. laborum tolerantia f. ad. studine; ἀσκήσει πολεμικῶν ἐγγεγύμνασθε, tractacione rei bellicae, ib. 10. usurpatione f. execucionem. sed abl., nisi c. adi., τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ - εἰς πολεμικὴν ἀσκήσιν συγκεκρότητο, usum, 7, 2, 4. †† per aliam notionem phys., c. gen. rei et adiuncto, τὰς ὁδοὺς παραφράζαντες τειχίων τε ἐγέρσει καὶ πυλῶν ἀσκήσσει, muris portis que excitatis, 8, 5, 10. structura.

Ἀσκληπιὸς, Aesculapius, χρῆσασθαι βουλόμενος θεραπείαις, τοῦ Ἀσκληπιοῦ, Caracalla, in Pergamo urbe, 4, 8, 8.

ἀσμένως, trop. ταῦτα ἀκούσας, libenter, 3, 14, 3. πάντα ποιήσειεν αὐ. ὑπισχναίται, cupide, 4, 13, 6. αὐ. δέξασθαι ἄνδρα, (eod. Lat.) 7, 5, 4.

ἀσπάζεσθαι, propr. de pers. c. acc. pers. et adv., it. c. adiuncto, αὐτὸν ὑπεφθῶς ἠσπάζοντό τε καὶ εὐφῆμον, salutabant (milites) 5, 8, 14. sed per religionem, c. acc. rei, ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον, salutato sole, 4, 15, 2. Parthi, ante pugnam.

ἀσπασὸς, pass. improp. de pers. cum adiuncto, καὶ ποσειδὸς πᾶσιν ἀφθῆ, gratus, 1, 7, 3. it. de re, εὐκταῖα καὶ ἀσπασὰ ἀκούειν, iucunda, 3, 11, 18.

ἀσπασῶς, trop. τὴν τιμὴν ὑπεδέξατο, libenter, 2, 15, 8.

ἀσπίλος, propr. de anim. ἵππων λευκῶν - καὶ ἀσπίλων, sine maculis, 5, 6, 16.

ἀσπίς, propr., c. adi., ἀσπίδα μόνην ζηνὴν περιβεβλημένοι, (Britanni,) scuto, 3, 14, 14. sed abl. τῇ τῶν ἀσπίδων προβολῇ λ. clypeotum, 6, 5, 22. ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας 2, 6, 19. ἀπλισμένοι - τὰς αἰ. 7, 11, 17.

ἀσπίς, improp., de re, ἐσθῆτα ἀσειότεραν, elegantiozem, 4, 12, 4.

ἀσπὴρ, propr. ἀσέρες ἡμέριοι - ἔτεροι - εἰς μῆκος κεχαλασμένοι, stel- lae, 1, 14, 1.

- Ἀστρολόγῃ, Astroarche, dea, Δίβυες Οὐρανίου καλοῦσι, Φοίνικες δὲ Ἀστρολόγην 5, 6, 10.
- ἄστρονομος, sensu malo, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἄστρονόμους μετεπέμπετο, (Caracalla) astrologos, 4, 12, 6.
- ἄστῳ, abf. et praecipue, κατελθὼν εἰς τὸ ἄστῳ, urbem, (Romam, Commodus) 1, 13, 13. opp. προασπίῳ, cf. 1, 12, 11. πρὸ ἐν προασπίοις καὶ τοῖς ἀπώτερον τῆς πόλεως βασιλικοῖς κτήμασι 1, 11, 15.
- ἀσφάλεια, physf. c. gen. peil. πεμφθεῖναι ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦ βασιλέως, incolumitate, 7, 6, 13. p. 8. πρ. σωτηρίας τοῦ βασιλ. sed cum gen. rei, θάρακα ἀμβλύνεται, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριν, tuendi corporis causa, 3, 12, 16. οἱ προασπίζοντες ἐκατέρωθεν ἀντείχον, τῆς ἀ. τοῦ τοιοῦτου δρόμου προνοοῦμενοι, 5, 6, 18. securitati; τοὺς παῖδας ὀμηρεῦν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξεδωκε, certitudinem, 8, 9, 4. tum abf. de loco, πλουσιώτατον ἢ πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter firmitatem et securitatem, (Pacis templum) 1, 14, 4.
- ἀσφαλῆς, de re f. loco, c. subst. fem. sex., physf. ἐξ ἀσφαλείς διαγωγῆς, tutas, 4, 2, 15. sed Neutr., c. artic. et gen. rei, p. subst. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαῆς, securitas. 2, 8, 7. i. q. πρ. ἀσφάλεια. † ὡς ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσσονται, ex tuto loco, 3, 4, 11. p. adi. vel subst. sed abf., ἐξ ἀσφαλοῦς βάλλοντος αὐτούς, ex tuto, 1, 12, 17. sc. τοῦ τόπου, at ἐξ ἀ. ἀκουτίζων, de tuto loco, 1, 15, 5. ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες, in tuto, 3, 14, 10. † c. inf. ἀσφαλίσανον ψάθη, μὴ ἐνὶ πιστεύῃ λ. tutius, 1, 9, 24. † p. adv. ἐξήρητὲ τὰ καθ' ἑαυτὸν, - ἀσφαλίσματα, caute, 5, 1, 16.
- ἀσφάλτος, propr. κεραιότες δειρὸν τὲ καὶ ἀσφάλτω, πίτταν ἐλόντες, bitumine, 8, 4, 26.
- ἀσθαλῆς physf. abf. φέρειν, tuto, (de equo) 2, 9, 7. it. παραπέμπειν τὸν αἶνον 8, 4, 10. sed σιτήσαντες τὰς φάλαγγας, caute, 4, 15, 3. at in formula † ἐπεὶ αὐτῶ τὰ πρὸς Ἀλβινὸν ἀσφ. εἶχεν 2, 15, 10. p. ἀσφαλῆ ἦν, res ipsi cum Alb. tutae erant f. in tuto.
- ἀσχάλλειν, moral. de pers., abf. ὁ Κόμμοδος ἀσχάλλων, (ἐπὶ τοῖς τοῖς) indignabundus, 1, 17, 1. sed c. adiuncto, ἀσχάλλων μὲν καὶ παρα γνῶμην, ὅμως δ' λ. aegre, 6, 3, 1. επαγγέλλει αἶνον μὲν καὶ ἀσχ. nec libenter, 6, 7, 11. αὐτοῦ ἀνοστής τε καὶ ἀσχάλλωντος, ipse dolente, 6, 1, 18. it. c. adv. simul, ἀ περ εὐ φερῶν. πάνυ ἤσχαλλε, indignabatur, 4, 12, 5. † ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν - πάνυ ἢ καὶ τοῖς στρατιώταις ἀσχιζέτο, cruciabatur, 5, 8, 15. † it. 1q. conl., ἀσχάλλων μὲν καὶ δυσφορῶν, ὅτι δὴ - ὅμως δὲ λ. quamvis indignabundus, 1, 9, 22. † c. adv., post vel ante particip. nominat., ταῦτα ἐράσα πάνυ ἤσχαλλε, aegre ferebat, 5, 5, 9. — sed τὰ ἄ. ἐράν λ. dolere, 6, 1, 16. c. praep. ἀσχάλλωντι αὐτῶ ἐπὶ τῶ τοιοῦτω βίῳ, indignanti ob, 3, 14, 1. sed ἀσχάλλωντες ἐπὶ τοῖς παροῦσι. offensi praesenti rerum statu, 2, 5, 1. — et simul c. adv. ἐφ' οἷς πάνυ ἤσχαλλε, quibus rebus indignabatur, 5, 7, 10.
- ἀσχημονέω, trop. de pers. abf. βουλομένοις. μὴ ἀσχημονεῖν τσοῦ του στρατηγ. λ. turpiter se dare, 8, 3, 21. ἀσχημονοῦντα βασίλεια, turpiter se gerentem, 5, 8, 16. Heliog. it. 1q.
- ἀσχήμων, trop. de re, c. subst. fem. sex., βαφαῖς ἀσχήμοσιν, indecoris, 5, 6, 24.
- ἀσχημοσθαί, trop. pass. de pers. abf. ἀσχημοσθέντος τοῦ Σαβήρου, occupato, 3, 5, 4. ubi addenda mente, quae sunt in loco 1q. cum

praep. ἐκείνου κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντες, districto, 2, 15, 3. sed ἀσχολούμενος περὶ τὰ κρείττονα, occupatus circa, 6, 1, 13. 1, 1, 1, 8, 8, 5. at c. formula adv. simul; ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἡσχολεῖτο, dum in illis verbis pronuncian- dis occupatur, 1, 8, 12.

σωτεία, trop. c. gen. pers. τῆ Κομμόδου ἀσωτεία, luxu, 2, 7, 3. — † per simpl. vocalem, abf. ἐν ἀσωταίαις (Praetorianorum) 2, 5, 2.

ἀτακτος, pass. phys. de pers. f. milit. οἱ Καρχηδόνιοι, ὄχλην πλείους ἦσαν, ἀτακτοὶ δὲ, inordinati, 7, 9, 11. it. c. opp. et praep. ἐν ταῖς παρατάξεσι τὸ τῶν βαρβάρων ἀτακτον πληθεύς, - τὸ δ' ὕμνε- του, εὐτακτον λ. incomposita, 4, 14, 16. tum abf. ἀτακτοτέ- ροι ἐρεθίζοντες, tumultuosiores, 3, 7, 15. in pugna, extra ordines; † τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν - ἀτακτοτέρου μάχεσθαι, minus ordina- te, 6, 5, 6. p. adv. 1, 9, 14.

ἀτάκτως, extra bellum, de Parthorum equitibus, ἀς ἐτιχον ἀτάκτως εἰσήμεσαν, sine ordine, 4, 11, 7.

ἀταραξία, c. gen. rei, ἐν τσαύτῃ αὐτὸν μέναι ψυχῆς ἀταραξία, tran- quillitate, 2, 1, 15.

ἄτε, cum particip. παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα, utpote natum, 1, 7, 5. quippe s. quia natus erat, 1, 12, 1. ἀντιπαταλλάζόμενον, ut qui comparasset, 2, 6, 20. 2, 7, 16. 3, 5, 5. 3, 11, 12. 5, 3, 5. 5, 4, 14. 5, 8, 7. 6, 7, 2. 7, 2, 12. 7, 9, 12. 8, 2, 11. 8, 7, 21. 8, 8, 3, 14. sed c. subst. (verum oppressio particip. v. subst.) ῥαδία ἢ εἰσὸς αὐτῆ, ἄτε ἀδελφῆ (οὐσῆ) utpote sorori, 1, 13, 2. ἄτε Φύλακι (ὄντι) 1, 17, 12. 3, 2, 6. 8, 2, 6. 8, 5, 8.

— Sed simul c. aliis particulis, tum pospositis, et quidem cau- sali, c. particip., ἄτε γὰρ ἀνησάμενος τὴν ἀρχὴν, ἐδεῖται λ. 2, 6, 18. utpote enim s. nam, ut rel., nam, quoniam emerat rel. —

c. adi. ἄτε γὰρ πρεσβυτέρω ἐκείνω ἐγμεχερίσσο ἢ θρησκεία, ut enim 5, 3, 12. p. ἐκείνω γὰρ, ἄτε πρεσβυτέρω, sc. ὄντι, nam, quia erat rel. it. cum adverbis et subst., ἄτε δὲ ἀνὴρ προσημῆς, caeterum ut vir, 2, 15, 1. sc. ὄντας. sed, quoniam erat; ἄτε δὲ νεανίας, atque ut, 3, 13, 14. sc. ὄντας. tum praepositis, nominativum ad- verbat. c. subst., ἀλλ' ἄτε ἀνὴρ, sed, ut vir, 3, 11, 17. sc. ὄντας.

— it. c. particip. ἀλλ' ἄτε πολὺ ἔχων, sed, ut qui haberet, 3, 12, 7. † simul c. particula, ἄτε καὶ - πρότερον ἄρξας, utpote qui - praef- uisset, 8, 7, 21.

ἀτέλεια, phys. c. gen. rei, et praep. ἔδωκε γεωργοῖσιν ἀτέλειαν πέ- των εἰς δέκα ἔτη, immunitatem, 2, 4, 13.

ἀτελής, trop. de re, τὸν πόλεμον ἀτελῆ καταλείπειν, inchoatum, 1, 6, 15. nondum finitum; ἀτελῆ κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, inconfumi- mata, 1, 9, 22. sed alia notione, c. subst. fem. sex., ὑπ' ἀτε- λοῦς τῆς τῶν δεόντων ἐμπειρίας, imperfecta, 1, 4, 8. manca, non plena, parva.

ἀτερπής, de re, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γνάσιν τοῖς ἕσπερον ἔσσεσθαι; non iniu- cundam cognitionem, 1, 1, 4. vel per ellips. praep. c. acc. rei, repetendo e pr. συγγραφήν vel ἱστορίαν - οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γνάσιν non iniucundam cognitu.

ἀτίθασος, de anim., c. opp. ὅσα ἡμέρα, ὅσα ἀτίθασσα, non cicures, 5, 6, 21. indomitae.

ἀτιμία, cum gen. pers. et adiuncto, τὸ πρῶτον τῆς ἀρχῆς ἔβριον αὐτῶν καὶ ἀτιμίαν νεμίζοντες, ignominiam suam et contumeliam, 2, 4, 9.

- ἀτίμως, c. adiuncto, τὴν ἀρχὴν αἰσχρῶς καὶ ἀτ. ἐπ' ἀργυρίῳ κατηγ-
λάσασθε, ignominiose, 2, 15, 12.
- ἀτμίς, physf. c. gen. rei, ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαυ παρεῖχον, vapo-
res, 4, 8, 19. sed c. adiuncto, ἀτμίδων καὶ ἀέρων, ὡν Ἰταλία
εὐφορῶς, auris, 1, 6, 5.
- ἄτοπος, de re, impropr. οὐδὲν ἄτοπον προσδοκῶντες, nihil mali, 4,
11, 7.
- * Ἀτραί, Atræ, urbs, τὰς Ἀτρας ἐπολιόρκει 3, 9, 6. Mesopotamiae
aut Arabiæ, alias *Hatra*, inter Euphratem et Tigrin.
- ἀτραπὸς, physf. in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι ἐφυλάτ-
τουτο, calles, 8, 5, 12. nostrat. *Fußsteige*, it. δι' ἐτέρων ὁδῶν καὶ
ἀτραπῶν, semitas, 2, 13, 21.
- * Ἀτρήνοι, Atrēni, ex Atrīs urbe, vel regione cognomine, c. subst.
τοῖσται, ex Atrēnis sagittarii, 3, 1, 6. sed abf. 3, 9, 9. 1. 3.
1, 4. τοῦ Ἀτρήνων βασιλέως 3, 5, 1. † ἐπὶ τὴν Ἀτρήνων (χώ-
ραν f. γῆν) 3, 9, 3. ut diserte eis τὴν Ἀτρήνων χώραν ib. 6.
- ἀτρωτός, pass. de perf. physf. c. adv. πολλοὶ ἐτι ἀτρωτοὶ συνεχώσθη-
σαν, nec vulnerati, 3, 9, 15.
- * Ἀττικὸς, de re, δραχμῶς Ἀττικῶς, Atticarum, 4, 4, 17.
- αὐ, post copulam aliam, καὶ α. 3, 7, 18. rursus, porro, sed τὲ α.
4, 5, 12. etiam pro adverb. aliqua, v. c. contra, f. pro mea
parte.
- Ἀύγαρος, Augarus, ὁ Ὀστρογνῶν βασιλεὺς 3, 9, 4.
- Ἀυδέντος, v. Ἀδοῦεντος.
- αὐθίς, ὑπτίαζεν, recidebat supinus, 1, 4, 16. iterum.
- αὐλείος, physf. de re, c. subst. fem. sex. τῆς αὐλείου θύρας, atrii ia-
nuæ, 2, 1, 5. extrema ante plateam, vel aulam; τὰς αὐλείας εἰς
ὁδοῦς, atriensium ianuarium, 8, 8, 13. sed abf. per ellips. al-
terius subst. pr., ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ad atrii ianuam, 2, 5, 4. αὐλεί-
οις χρώμενοι, atriensibus, 4, 1, 9. †† per scripturam simpl.
vocalis, τοὺς ταῖς αὐλαῖς ἐφεσῶτας, ianitoribus, 7, 5, 6.
- αὐλή, physf. palatium imperatoris Rom., abf. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐ-
λῆς οἰκετῶν, nonnulli ex aulico famulatio, 1, 6, 2. τῆς α. ἐδιώ-
κτο, ex aula, 1, 13, 16. †† ἐφρουρεῖ τὴν αὐλήν, aulam, 6, 1,
II. Sed c. diserto adiuncto a) subst. eis τὴν τοῦ βασιλέως αὐ-
λήν, imperatoris aulam, 1, 14, 8. b) adi. ἐπὶ τῆς βασιλείου αὐ-
λῆς, in regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. au-
la, 8, 8, 14. ἐν τῇ βασιλείῳ αὐλῇ, imperatoria aula, 2, 12, 8. 3,
7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † τῇ β. α. sq. syn. τοῖς βασιλείοις
5, 8, 7. τὴν βασιλείου α. in aulam principalem, 1, 13, 13. in
palatinam aul. 2, 3, 25. in aul. palat. 1, 7, 12. cf. 2, 4, 18. 5,
6, 7. in imperialem α. 2, 6, 7. 3, 11, 14. 7, 10, 16. ††† eis
τῆν β. ἐπαυήσεν α. in aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pan-
nonia; it. Antiochiæ τὸν Νίγρον εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καθίσᾶ-
σιν, οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου α. νομίζοντες, pro im-
peratoria aula, 2, 8, 10 ut τὴν β. α. imperialem aul. 2, 1, 2.
non est palatium, sed domus Veculiana, vel ej. vestibulum.
- αὐλός, propr. προῖκε ὑπὸ αὐλοῖς, ad tibias, 5, 5, 8. sed cum ad-
iuncto, ὕ. α. καὶ σύριγγι 5, 3, 15. it. πρὸς τοὺς αὐλοὺς καὶ σύ-
ριγγας ἐσκήρτων 4, 11, 5.
- αὐξανέσθαι, pass. de re, physf. c. praep. f. adv. πολῖσι κατ' ὀλίγου
αὐξανόμεναι, crescentibus, 8, 4, 4.
- αὐξέειν, transitive, de perf. physf. c. acc. rei et dat. persf. τὸ σιτηρέ-
σιον αὐτοῖς πρῶτος ἠῤῥῆσε. auxit, 3, 8, 9. it. c. acc. persf. et
adv. τῶν αὐτομάτων τὸ πλήθος ἐκάστοτε τὴν δύναμιν ἠῤῥῆσεν 5, 4,

7. at trop. c. abl. rei f. modi, εἰ τὰ τολμηθέντα αὐτοῖς αὐξήταιεν ἔργοις μείζουσι, cumularent, 7, 5, 1. Tum Pass. de re, trop., ἐπεὶ Ῥωμαίων ἠξίστο τὰ πράγματα, cum crescerent, 1, 11, 8. τὸ μῖσος καὶ ἡ γὰσις ἠξίστο, gliscerat, 4, 4, 1. it. c. adv. τὸ θεῖον ἐλάσσοι - (cod. Lat.) 7, 12, 6. τῆς Φιλοχρηματίας - μέχρῃς αἵματος αὐξήσεως, cum proveheretur, 2, 6, 22. sed phys. et partim de perf. εὐτως ἡ δύναμις αὐξήσετα, copia (militares) auctae, 5, 4, 6. it. c. praep. τὰ πλήρη ταῦτα τοῦ στρατοῦ ἠξήθη ὑπὸ τοῦ Μαξιμίανου, aucta fuerat, 7, 2, 4.
- αὐτάρκης, trop. de perf., c. inf. ὁ δῆμος (εἰς) χορηγῆσαι λ. suppletit populo facultas subministrandi, 1, 6, 9. sufficiens est ad f. potest subministrare, nostrat. *vermögend*; αὐτάρκεις ἐσομένους, αντιζηναί λ. 8, 8, 10. † καταλιπὼν τινα δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ἦτο, ῥέπειναι λ. copis, quantas sufficere putabat, 6, 5, 15. quantas satis fore arbitratur, 6, 7, 11. sed absf. Φρουρὰν καταλιπὼν - αὐτάρκη, custodes sufficientes, 3, 2, 21. it. de re, πρόσθεσις καὶ ὑπόθεσις αὐτάρκης, sufficiens, 1, 8, 16. αὐτάρκη τιμωρίαν, satis supplicii, 4, 15, 20. γένους πλήθος αὐτάρκεις, quantum satis esset, 8, 9, 9. sed c. dat. rei, τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη ἐσοσθαι ὑποδοχὴν λ. idoneam, 4, 3, 15. ἄ - οὐδ' αὐτάρκη τῇ αὐτοῦ βουλήσει ἦτο, id quod - nec satis suae cupiditati putabat, 7, 3, 12. it. c. praep. χρένον, ὅσον ἐνόμιζον αὐτάρκη πρὸς λ. sufficiens ad 1, 6, 1. † οὐτε χρημάτων πλήθος οὐδὲν αὐτάρκεις πρὸς τυραννίδος ἀκρασίαν. sufficit tyrannidis incontinentiae, 1, 4, 10. sq. lynn. οὐτε ἰκανὴ λ. it. αὐτάρκη δούς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν βασιλῆς, sufficiente data copia ad 5, 13, 7. c. coni. τοῖς μὲν πάντα αὐτάρκη ἦν, εἰ καὶ λ. omnia adfuisse, suffectura, 8, 6, 7.
- αὐτάρκως, trop. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, satis, 3, 14, 17.
- αὐτεξούσιος, trop. de re, τὸ μῖσος, αὐτεξούσιον γινόμενον, liberum, 7, 7, 3.
- αὐτίκα, impropr. de temp., τεθνάσαι, actutum, 3, 11, 11.
- αὐτοκρατορικός, trop. de re, τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα, absoluti, 7, 10, 12. vel imperatorii.
- αὐτοκράτωρ, trop. sensu Rom. pro subst., c. adi. νέου αὐτοκράτορος, imperatoris, 1, 7, 2. i. q. pr. τοῦ βασιλέως. it. absf. Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6. it. c. verbis variis. αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς 3, 1, 2. 6, 9, 11. ἀνεδείχθη 8, 8, 21. οὐ δεθέντα ἡμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα 1, 5, 16. αὐτοκράτορα ἀναγορευουσι 2, 6, 16. 4, 4, 19. 5, 8, 20. 6, 8, 11. 8, 8, 16. — ἀνεῖπε 2, 8, 9. 6, 8, 10. ἀποδείξει 2, 9, 16. 2, 12, 9. 3, 15, 10. ἀναδείξας 2, 12, 5. προσεῖπεν 3, 12, 18. it. per plur. αὐτοκράτορα ἡμῖν 8, 7, 9. 8, 8, 1. τοὺς υἱεὶς αὐτοῦ αὐτοκράτορας ἀποδείξας, Caesares, 3, 9, 1, 8, 6, 4. 13. ἐποίησαν 7, 10, 6. τοὺς νέους α. 4, 1, 7. †† Sed p. adi. c. adiuncto, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον, imperatoriam, 1, 3, 3.
- αὐτομολεῖν, phys. de perf. c. adi. πολλοὺς καὶ αὐτομολέοντας Θεοῖαν πρὸς αὐτὸν, transfugientes, 5, 4, 2. sed absf. εἰ τινες Παρθυσίων αὐτομολήσαντες Ῥωμαίοις ἐδούλευον, transiugae, 7, 2, 3. i. q. sq. subst.
- αὐτομόλος, phys. de perf. c. gen. perf. εἰ τινες Παρθυσίων αὐτομόλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ, transfugae e Parthis, 6, 7, 17. absf. τῶν αὐτομόλων τὸ πλήθος 5, 4, 7. 18.

αὐτός, pro I. at. demonstrat. ipse f. is, per vulgaria, αἰσχυρῶς αὐτῷ 2, 8, 9. ἦν ὄνομα αὐτῷ 1, 2, 2. 1, 4, 9. 13. sq. 1, 6, 1. 1, 8, 9. 1, 15, 11. 1, 17, 18. etc. εἰλικρινῶς αὐτὸν 2, 3, 8. 2, 6, 10. 2, 7, 5. 2, 12, 9. 2, 14, 11. προστάξας αὐτοῖς 1, 6, 23. 2, 1, 8. 7, 3, 17. ἦκειν αὐτοὺς καλέσει 2, 1, 14. ἤρχε δ' αὐτῆς 2, 15, 2. Sed per singularia A) αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις πρεσβείας ἐπεμ-
 πόν ἀπὸ τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδράων, apud se, 8, 7, 3. per
 fynesin, p. αὐταῖς. B) in emphasi, p. etiam adeo, αὐτὸς γὰρ
 ὁ τῆδε τῆς πόλεως κτίστης Ῥωμῆος, ipse etiam, 4, 5, 12. Μάρκος
 αὐτός, M. ipse, ib. 13. † ὡς τοὺς Σάρακας αὐτοὺς - ἀπορρί-
 πταιν 8, 4, 27. si cohaeret c. subst. Σάρκ., nec c. v. ἀπαρρῶ. sed
 c. artic. αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ipse imper. 7, 2, 15. ἦδη καὶ τῶν στρα-
 τιωτῶν κειμηλιῶν ἐν αὐτῷ ἀρπάζειν καὶ Φουσεύειν, defessis ipsa
 rapina ac caede, 4, 11, 12. † τῆς ἐν Ῥώμῃ δυνάμεως αὐτῆς, ur-
 banas copiae ipsae, 3, 13, 10. † additio καὶ, in quo, pro et-
 iam f. etiam adeo, proprie emphasis illa inest, καὶ αὐτὸν ὄντα λ.
 et ipsum, 1, 3, 11. 1, 17, 15. καὶ αὐτὸς ἀνήρ λ. ipse etiam, 2,
 6, 12. 8, 6, 18. καὶ ἄ. ὁ βασιλεὺς 5, 1, 3. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί,
 et ipse, 7, 5, 14. πάντων ἐν σπῆλαι, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5,
 16. † καὶ αὐτῇ γὰρ λ. nam et ipsa, 1, 17, 8. nisi καὶ pertinet
 ad γὰρ, pro simpl. causali. - †† ἦν δὲ καὶ αὐτῷ δεῖς τῶν Ἀλεξαν-
 δρῶν - ἦδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat autem et ipse Al-
 xandriam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. ἐκ τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. 6, 3, 2. ἐν
 αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ 7, 3, 2. καὶ αὐτῇ τῇ πόλει 2, 12, 7. † ἐν
 τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰς πράξεις 2, 7, 15. C) quoad
 ordinem situm ve, in fine enunciationis, Φερόμενοι αὐτοὶ 2, 5, 3.
 nisi cohaeret c. v. sq. ἐπεὶς ἀγγέλλεσθαι - ἐκάλειν αὐτῷ 1, 12,
 19. sed post nomen, tum appellativ., τοὺς Φουσεύοντας ἐπὶ τοὺς
 λόφους διώκοντες, αὐτοὺς τε Φουσεύουσι, καὶ πόλιν τι πληθεύς 3, 4, 11.
 — † πείσας αὐτοὺς, - ἀνεῖλεν αὐτοὺς τε καὶ παῖδας 3, 5, 10. —
 tum proprium, τὸν μὲν Ἀντωνίνου αὐτὸν τε καὶ τὴν μητέρα λ.
 ἀναιροῦσι 5, 8, 16. † in medio, θέουσι αὐτῷ καὶ Φερόμεν λ. 4,
 4, 10. οὐκ ἐς καλύμνην οὐδ' ἐς ἀντίστασιν αὐτοὺς τῶν Πρωτευόντων
 ἀθίσσεσθαι 8, 8, 12. † ἢ τε περὶ τὰ θεάματα αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροά-
 ματα σπουδῇ, eorum circa spect. et acr. studium, 3, 10, 6. †
 τοὺς θησαυροὺς τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἰρῶσι, thesauros illius au-
 ferunt, 3, 9, 20. † ἱελοὶ τε αὐτοῦ κατιόντες ταῖς παραταῖς ἐπι-
 βουῶν 1, 7, 10. ubi potest divulgum esse a sq. subst., ut in priori-
 bus, et in his, αὐτοὶ - γενέσθαι ξένου 1, 16, 3. ἦν γὰρ αὐτοῦ καὶ
 τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, pars laudum eius, 2, 1, 11. ἐπισκάντες
 δὲ αὐτοῦ κειλισμένης τῆς σκίας ταῖς θύραις, ad eius fores, ib.
 13. sed subit. tantum praepositur in his, αὐτοῦ τὰς θύρας;
 λ. 1, 6, 6. 1, 8, 5, 15. 1, 12, 11. 1, 13, 15. 1, 14, 9. 1,
 15, 3. 6. 2, 2, 19. 2, 4, 13. 2, 14, 9. 2, 15, 5. 3, 5, 9. 3,
 6, 15. 4, 13, 3. 8, 7, 12. it. αὐτοῦ μὲν τὸ ἀγαλμα 1, 11, 2.
 — † intra artic. simul, τὰ αὐτοῦ ἐρείπια 3, 1, 15. 2, 4, 5. —
 Quocum in quibusdam D) reperitur aliquoties in vicinia, aut
 deinceps, bis, ter, quater, et ultra, it. eodem casu, aut diverso,
 it. sensu vel eodem, vel alio, it. sim impari, ut κροτομένης δὲ
 αὐτοῦ τῆς τελευτῆς, τὸν οἶον αὐτοῦ λ. sed oculata illius morte,
 filium eius rel. 7, 9, 10. ὄνειδιζόντων αὐτοῖς -, ὡς δὲ δι' αὐτοὺς
 ταῦτα πράττοντος λ. 7, 3, 17. cf. 1, 7, 9. 1, 8, 2. 3. 6. sq. 1,
 9, 7. 1, 11, 8. 1, 17, 17. 2, 2, 1. 2, 6, 12. 2, 10, 1. sq. 2,
 15, 5. 7. 3, 4, 11. 3, 6, 15. 5, 8, 3. 5, 4, 5. 8, 7, 6. —
 tum ter 5, 3; 8. 7, 2, 14. sqq. 8, 7, 20. sqq. it. quater 2, 11,

10. sq. 8, 5, 22. it. quinquies et ultra 2, 5, 6. sqq. 2, 9, 10. sqq. 3, 5, 9. sq. 4, 13, 3. sqq. E) in opp. et relatione, sine manifesta, sine minus, ἀναπέθει ναυίσκου τινά, - τὰ λοιπὰ Φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, 1, 8, 11. 3. 1, 4, 6. 1, 9, 2. 1, 10, 14. cf. 1, 1, 2. 4, 11, 9. 4, 13, 3. 6, 3, 2. 7, 3, 2. it. 6. particulis disiunctivis, αὐτὸς μὲν 7, 8, 24. 5, 2, 13. 5, 4, 5. 1, 9, 18. αὐτοὶ δὲ 6, 9, 11. 5, 4, 5. post οἱ δὲ λ. Quo et pertinet, ubi dr. de perf. principe, ne nominata illa quidem in praeced. 2, 8, 8. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῶ λ. aut post nominatam eam cum aliis et post ἐκείνος de alia perf., αὐτὸς δὲ 3, 13, 8. cf. 7, 10, 2. it. cum dr. de duce, opp. exercitu, τὰ στρατόπεδα - αὐτὸς 6, 7, 11. 6, 5, 15. 8, 7, 20. αὐτοὶ - τοὺς στρατιώτας 8, 6, 4. it. opp. parte exercitus, σκοποὺς - αὐτὸς τε 8, 1, 3. vel opp. ducibus minoribus 8, 2, 5. tum per alia relata, τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ 8, 6, 7. αὐτοὺς - πάντας δὲ 2, 13, 4. κάλην - αὐτοὶ δὲ 3, 15, 17. αὐτοῖς τε καὶ ὑποζυγίοις 8, 5, 9. † αὐτὸς δὲ 5, 6, 23. Heliog. opp. in praeced. aut deo ej. aut ludicris missilibus; † αὐτοὶ - ἄλλος 8, 3, 13. †† τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι 8, 5, 13. ubi opp. τέλος, latens in v. act. πολιορκ. — †† opp. pron. relat. c. rel. enunciationis partibus, ἀπέκτειναν αὐτὸς, ὃν λ. 7, 1, 23. ἀποκτείναντα, ὃν αὐτὸς λ. ib. 24. nisi ibi est pro sua ipsius manu s. in propria perf., ut vulgo dr. † αὐτὸν σὺν τῶ παιδί 8, 5, 22. αὐτὸν καὶ τὸν παιδά ib. 3. αὐτὸς τε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ 8, 4, 25. † τοῖς τε υἱοῖς αὐτοῦ αὐτὸς τε 1, 9, 2. † αὐτὸς τε - καὶ τοὺς σὺν αὐτῶ λ. 1, 10, 14. F) in opp. et relat., ubi per se abesse potuit, ut post proximum nomen perf., οἱ στρατιῶται - τὰ μὲν ὄπλα - αὐτοὶ δὲ λ. 2, 13, 5. ὁ Σεβήρος - αὐτὸς δὲ 3, 13, 2. ὁ δὲ Βάρβαρος - αὐτὸς δὲ 6, 4, 7. cf. 6, 9, 11. 7, 10, 13. e. it. post v. aliquod, in quo per se iam lateat, ἐπέμψε - αὐτὸς δὲ 3, 6, 21. cf. 6, 5, 15. Quo et referas G) ubi cum personis verborum, ut a) prima, αὐτὸς διάκειμαι πρὸς ὑμᾶς 1, 4, 6. p. ἐγὼ, it. 2, 15, 12. ὡς μὲν ὁ πέμψας οἰεται, - ὡς δ' αὐτὸς ἐρχομαι λ. ut autem ego opto, 5, 12, 4. σὲ - καὶ αὐτοὶ - ἐαλιώναμεν 1, 6, 12. 7, 5, 14. b) secunda, οὐ καταπρόϊχη αὐτὸς μεθύων - νηφεύσης γυναῖκός 1, 17, 10. † ὃν αὐτοὶ ἀνεσθραψάσθε, ipsimet, 1, 4, 8. † χρῆ - αὐτοῦς τε - καὶ πᾶσι λ. 2, 3, 24. pro ὑμᾶς, it. 1, 4, 14. c) tertia, ἀπήγειν αὐτὸν, - αὐτὸς ἀνεδέξατο 1, 8, 3. — ὁ Κόμμωτος -, ὄπλα τὲ αὐτὸς Φέρων - τῶν λοιπῶν μονομάχων 1, 16, 8. ff. 1, 17, 1. 2, 5, 3. 4, 11, 11. 6, 7, 11. 7, 10, 15. — Ea que ratione respicit H) remotius aliquod subst. perf. f. rei, ut αὐτὸς 3, 8, 3. 3, 13, 8. αὐτοῦ 3, 1, 15. 3, 3, 11. 8, 4, 12. αὐτοῖς 2, 5, 7. αὐτοῦς 7, 10, 2. I) ponitur post subst. diversi generis, αὐτοῖς 6, 5, 9. post ἰππων et τὰς Φαρέτρας, it. τὰ τόξα, it. αὐτῶν 4, 11, 10. e. K) tum de multis, αὐτοῦς 7, 11, 17. tum de paucis, atque adeo de duobus modo, αὐτῶν εὐδετέρω 4, 4, 4. 5, 8, 14. 7, 10, 11. 8, 8, 9. L) copulatur c. pronn. a) secum, in summa vicinia, ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipsorum illam ipsam, 8, 8, 2. b) c. aliis pronn. α) c. pron. perf. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆ τε ἡμῶν αὐτῶν, nostram ipsorum, 2, 1, 18. sed per intervallum, ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. 1, 4, 14. αὐτὸς - ἐγὼ 2, 3, 10. sed per longius, ὑμᾶς - αὐτοῦς λ. 2, 5, 10. β) c. pron. demonstr. vario, tum δὲ αὐτὸ καὶ τοῦ, eo (ipso) sine 1, 15, 13. ob id ipsum; tum αὐτὴν τε ἐκείνην, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, et (eam) ipsam, et fratrem eius, 3, 13, 7. γ) c. pron. relat., αὐτὸν, ὃν λ. illum ipsum, quem 2, 13, 13. sed ἐ:

αὐτὸς λ. 7, 1, 24. δ) c. pron. infinito, τῶν ἐπαίνων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτὸν τινα ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad illum ipsum, qui-
cumque rel. 5, 1, 12. ad ipsum aliquem, qui rel. ε) c. pron.
recipr. s. possess., τὸ τῶν βαρβάρων πλῆθος αὐτὸ ἑαυτῶ - ἑναυτίον,
ipsa sibi 4, 14, 16. αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis, 8, 4, 28. —
† simul cum opp. αἴτιος τοῦ θανάτου οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς αὐτῶ,
ipsemet sibi, 2, 2, 12. αἴτιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῶ λ.
ipsum sibi, 5, 5, 2. M) copulatur c. adi., eodem casu, ἐν μέ-
σεσι αὐτοῖς, in medio sui, 2, 6, 19. N) ponitur per notiones
peculiares a) pro recipr. pron., ἐπεὶ εἶπεν, αὐτὴν μέλλουσαν τε-
θνήσκειν, se morituram, 1, 17, 9. π. αὐτὴν s. ἑαυτὴν, it. αὐτοῦ
τὸ ὄνομα, suum nomen, 2, 4, 15. πάντας αὐτῶ παρανεχωρημέναι,
in suam ditionem concessisse, 4, 11, 13. cf. 1, 10, 8. it. παρσί-
ναι αὐτῶ, sibi, 2, 6, 11. circa se 7, 1, 8. it. per praerpr., πάσας
τὰς εἰς ἐκεῖνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ. 6, 9, 2. a se;
ὄλιον τινα εἶναι κατ' αὐτοῦ, contra se, 8, 8, 11. †† ἦν τὴν ὄψιν
τῶν κατὰ αὐτὸν ἡραιότατος, eius aetatis, 5, 3, 15. vel suae; δε-
διώς. μή τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in se, 1, 13, 13. τοὺς περὶ
αὐτὸν δορυφόρους, suis satellitibus, 1, 2, 5, 2, 7, 9. θαρρῶν τῇ τοῦ
δήμου περὶ αὐτὸν σπουδῇ, erga se, 5, 4, 22. cf. 2, 8, 11. e. μή φέ-
ροντα τὰς εἰς αὐτὸν ὕβρεις, propriarum contumelias, 4, 13, 4. πεί-
θειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν μετάγειν 7, 1, 12. it. τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπι-
λεχθέντα βασιλέα 8, 7, 6. a se; τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην 2, 3, 18.
sui memoriam; ὕβριν αὐτῶν, suam, 2, 4, 9. ἐπ' αὐτοῖς, adver-
sus se; 1, 10, 6. 3, 14, 8. ὡς αὐτοῦς, ad se, 1, 11, 8. 14. b)
pro pron. demonstr. οὗτος s. ἐκεῖνος, in illo αὐτὸν, ἐν 2, 13, 13.
tum et ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, locuto illo, 1, 9, 12. παρὰ γνώμην
αὐτοῦ, illius, 1, 13, 10. ἐπεὶ - οὐκ ἐτύγχανεν αὐτοῦ, eius, 1, 16,
11. quod rogabat, it. αὐτοὺς, illos, 2, 2, 10. αὐτὰ, illa, 2, 4, 13.
cf. 2, 5, 14. αὐτῆς 2, 6, 22. e. it. 5, 1, 12. ἰπ' αὐτὸν τινα λ.
— c) pro pron. demonst. Lat. *idem*, c. artic., τῷ αὐτῶ ζήλω,
pari, 3, 3, 3. οὐδὲ γὰρ μία οὐδ' ἡ αὐτὴ - θανάτου αἰτία, neque
enim una eademque, 2, 2, 14. καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς, iisdem,
4, 1, 5. τὰ αὐτὰ ἀνεγεννηῶν, eadem, 2, 15, 9. tum per praerpr.
A) sine artic., ὑπὸς (ἐπ.) κατ' αὐτὸ καὶ μέρος τὴν πάλιν, eodem
tempore, 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ s. χρόνου, sed †† ὡς μὴ
παρ' αὐτὰ κλασθεῖν, illico, 3, 11, 17. sc. χωρῖα, ad eadem loca
s. ad ipsa illa loca, nostrat. *auf der Stelle*. B) c. artic., κατὰ
τὸν αὐτὸν καιρὸν, eodem tempore, 2, 6, 12. κ. τοὺς αὐτοὺς χρόνους
7, 11, 1. ὡς δὲ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο 3, 15, 13. sc. χωρῖον, *eun-
dem in locum*, eodem; it. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coac-
ti, 6, 5, 22. † plene; c. subst. aliquo, συνήλθον εἰς τὸ αὐτὸ
πέδιον, in eundem campum, 4, 15, 11. †† de pers., εἰς τὸ αὐ-
τὸ συνιόντων κάλλους σώματος λ. in unum, 5, 3, 14. ubi valeat ta-
men eadem ellips. subst. χωρῖον. d) pro adi. Lat. *solus*, οὐκ
εἰς τὴν παρεῖσαν αὐτὴν τύχην ἀφορῶσιν, eius fortunam, 7, 1, 5.
ubi Bg. leg. αὐτοῦ c. Mss. O) per singularia quaedam a) in
gen., c. praerpr. τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κίνδυνον, pro eo, 3, 4, 2. sed
c. subst. ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ φίλοις, sibi amicis, 2, 1, 24.
pro quo alibi dat., cf. 1, 13, 11. † αὐτὸ πρὸς αὐτοῦ πέπονθασι
στρατηγούτους, quae hōc duce perpeffi sunt, 2, 2, 2. quae ab
eo *perji sunt*, exercitum ductante, s. cum adhuc dux esset exer-
citus. — λεχθέντα πρὸς αὐτοῦ, ἢ γραφέντα, dicta ab ipso, 1, 2,
5. i. q. τῶν λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ 2, 4, 1. †† νομίματα αὐτοῦ
κοπήναι ἐπέτρεψε, nummos ipse percuti permittit, 2, 15, 9. qui

Bg., mutans gen. in dat. αὐτῶ, rexit ad v. ἐπ. pro nummos cum eius imagine; b) in dat., c. v. pass., tanquam dat. obiecti, συγγεγενῆσθαι αὐτῶ, ei congenitum (fuisse) 1, 7, 9. cf. 8, 6, 12. ἀντιχθραίων αὐτοῖς τῶν πύλων 5, 4, 5. sed tanquam dat. auctoris, ἀνάξια τῶν προβεβιωμένων αὐτῶ καὶ προπεπραγμένων 2, 5, 6. vita et rebus, ipse aute actis, i. ab ipso; θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἑωραμένων, belluarum, non prius ipsis (ab ipsis) visarum, 2, 11, 18. κατεργασθέντος αὐτῶ τοῦ θόνου, patrata ipse (ab ipso) caede, 4, 4, 8, 5, 5, 1. sed tanquam dat. commodi s. usus, βήματος αὐτῶ εἰς ἕψος ἀρθέντος, cum tribunal ipse erectum fuisset, 1, 5, 4. aut incommodi, ὡς διαφθερίζου αὐτῶ τὸν δοκοῦντα υἷον, corrumpent sibi, 5, 7, 11. c) in dat. c. subst., p. gen. ὅπως παιδεύειν αὐτῶ τὸν υἷον, ipse, 1, 2, 2. qui Bg. cepit pro pr. dat. commodi; sed οἱ παῖδες αὐτῶ λ. filii eius, 1, 9, 11. † τοὺς παῖδας αὐτῶ λ. liberi sui, 3, 2, 9. ubi et p. αὐτ. tum ὁ βίος αὐτῶ, vita eius, 2, 3, 4. †† d) in dat. ambig. αὐτῶ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας Φαύλως ἔχειν, sibi spem ad salut. male comparatam, 1, 3, 2. προκαλεσαμένου αὐτῶ τῶν κολάων τὰς ὀρέξεις, provocantibus aduladoribus eius appetitus, 6, 1, 12. qui Bg. p. gen. cepit, trahens ad subst. remotum τὰς ὀρ. potius, quam ad proxim. τῶν κ. e) †† nominativ. c. inf., Φήσας, αὐτὸς λ. se, 1, 8, 11. 1° 10, 14. f) †† per synesin, αὐτὰ ὑμνούοντων, haec, 1, 13, 17. post subst. duo fem. sex. ἡμιοχείας λ. ii. ἀφροίξεν αὐτὰ 6, 1, 17. scil. χρήματα, quod latet in pr. adi. φιλοχρημάτων. — ††† sumitur αὐτὸς de perf. pro parte eius, atque adeo a) de animo, αὐτὸν ἐλύπει et ἐτάραττον 1, 5, 8. et 12. 6, 2, 16. sed et b) de corpore, τοσοῦτον ἐκλάμπειν αὐτῶ πυροειδές τι, ei, 1, 7, 9. pro sq. τὴν κεφαλὴν. ††† divellitur αὐτὸν a suo v. δεῖσθαι 2, 15, 7. ut reliqua de Severo aptius cohaereant. †††† postponitur participio, prius ponendum, ὡς, τῶν κεφαλῶν ἀφρηγμένας, ἔτι περιθεῖν αὐτὰς 1, 15, 11. p. ὡς αὐτὰς, τῶν κ. ἀφ., ἐτ. π. — †††† in formulis per neutr. sing. acc. c. praep. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, eo progressum 2, 3, 3. e. ad id progr. 7, 5, 4. c. ἐ. τ. ἐλθόντες, eo usque evecti, 5, 1, 16. ἐ. τ. ἦγαγε, huc usque evexit, ib. 10. (eis τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt, ib. 14.) ἐπὶ τ. ἀναβάντας, huc evectos, 8, 7, 10. p. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν 7, 1, 6. 21. 8, 8, 19. τοσχεδῖος, Masc. de re, αὐτοσχεδίου πολέμου ὄπλα, extemporalis, 7, 4, 8. † ἔφρον προσφέρετο αὐτοσχεδίου, temere factum, 4, 7, 9. sq. explic. Sed c. subst. fem. sex. ἐξ αὐτοσχεδίου ὑπηρεσίας, extemp. 7, 8, 25. opp. pr. ἐκ προνοίας. αὐτ. παρασκευῆς 2, 8, 10. σημαις αὐτοσχεδίοις 8, 5, 9. Neutr. ὅπλοις αὐτοσχεδίοις 7, 12, 2. in quibus omnibus valet p. subito factus. τοῦ, p. adv. loci, ibi 5, 3, 8. per ellips. pr. ἐπὶ et subst. τόπου s. χωρίου. τοῦ, abl. Gen. sing. post subst., τὰ ἴδια ἅ. sua ipsius, 1, 14, 5. τὴν ἀριεῖαν ἅ. sua ipsius facinora, 7, 2, 15. sed c. art. χρήματα - τὰ ἅ. opes suas, 2, 11, 15. τῇ βασιλείᾳ τῇ ἅ. suo imperio, 4, 3, 15. † ἀγαπητῶς ἔχειν ἕκαστον τὰ ἅ. suis fortunis, 6, 2, 10. sc. χρήματα s. χωρία, i. q. pr. τοῖς τῶν ἰδίων ὄροις. sed cum praep. τῶν πρὸ ἅ. γενομένων βασιλείων, ante se, 1, 17, 26. τῇ κατ' ἅ. θανατηφόρῳ, quae ipse (sibi) erat pestifera, 4, 12, 14. sc. ἐπισολῇ. Dat. abl. σώφρονας - γαμβροὺς αὐτῶ γενεσθαι δέλων, sibi, 1, 2, 3. † ἐπὶ ἅ. τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας Φαύλως ἔχειν ὁπρῶτα, sibi, 1, 3, 2. c. pron. alio, αἴτιος τοῦ θανάτου οὖν

- ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς ἄ. 2, 2, 12. Acc. c. praep. πάντας ἀνέπειθε
 εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνου, se, 3, 15, 2, 4, 3, 2. ὑποσχέσεσι πρὸς ἄ.
 ἀνέλκων †, 3, 3. ἀκριβέστερου καθ' ἄ. ἐπισκέψασθαι λ. fecum, 1, 6,
 21. καθ' ἄ. γενόμενος, secum solus (cum esset) 4, 12, 14. Sed
 simul c. artic. in periphrasi a) adiectivi et subst. πόθον τοῖς
 καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπών, eius (suae) aetatis hominibus
 1, 4, 18. sc. οὖσι, 1, 8, 16. b) solius adi. ἐν τῷ καθ' ἄ. βίῳ
 sua vita, 2, 9, 5. ἐπὶ τῇ κ. ε. ὄχθῃ, sua ripa, 8, 4, 8. ††† c.
 pron. alio, τὸ καθ' αὐτὸν ἕκαστος, pro se quisque, 2, 5, 21. per el-
 lipf. alterius 'ej. praep. et subst. et v. subst., pro κατὰ τὸ κ. ἄ.
 μέρος ὄν, secundum partem, quae in se est l. cedit, i. pro sua
 parte. † inverso ordine, et alio sensu, ἕκαστος τὸ κ. ἄ. δεδιώ-
 ντασιν ἐπιχειροῦσι, quisque sibi timens, 2, 6, 5. modo per ellipf. subst.
 μέρος, χρήματα, πρᾶγμα, pro l. de suis rebus, commodis, vita. —
 Gen. autem plur., c. subst. eodem casu et numero, ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶν ἔργων συναποδοῦν, suis functionibus, 1, 10, 2. sed divei-
 so numero, προσελθεῖν τῆς αὐτῶν χώρας, suo territorio, 2, 10, 13
 — †† εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανίναί τῆς ἀξίας αἴρεσιν 6, 1, 7
 ambig. cum τῆς ἀξ. dignitatis suae, an c. αἴρεσιν, conditionem
 suam. sed c. artic., τὰ ἄ. σώζειν, sua, 8, 3, 14. sc. χρήματα 1
 χώρας, opp. pr. τὰ ἄλλων λαβεῖν. Dat. c. v. pass. τὰ τολμηθέν-
 τα αὐτοῖς, causa sua, 7, 5, 1, p. ὑφ' αὐτῶν, suscepta sibi l. a l.
 per audaciam. Acc. † κοινωνία τῶν καλῶν εὐφραίνουσιν αὐτοὺς
 sese, 1, 16, 7. i. q. pr. ἀλλήλους. †† c. praep. et adiuncto, ο
 μένοι καὶ καθ' αὐτοῖς ἐνιηγάτε, soli vos, 3, 6, 14. soli et per vos
 opp. sq. συμμάχου δυνάμεως. Fem. abf σχεδὸν πᾶσα ἡ νεολαία
 τῶν Ἀντιοχείων εἰς στρατείαν - ἐπέδωκεν αὐτῇ, sese, 3, 4, 2.
 αὐτοργγός, de persf., c. gen. rei, aut absol., συμβολαί, ἐν αἰς ὡς αὐ-
 τουργγός τε καὶ αὐτόχειρ τῆς μάχης ἐπηνεῖτο, auctor, 7, 2, 17
 Sic et
 αὐτόχειρ, proprio Marte, ib.
 αὐχὴν, in plur. tantum, c. gen. persf., ἐπιχειρεῖται σου τοῖς αὐχέσι τ
 τοῦ Περσίου ἕψος, cervicibus, 1, 9, 9. sed abf. ἕψος ἀποσεσεί
 σθαι, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον 5, 2, 3. ὡς περ ἀποσεισάμενος πέλι
 νου, τοῖς αὐχέσιν ἐπαιεῖμενον 8, 6, 18.
 αὐχμός, improp. c. adiuncto, τὸν ἐν Μεσοποταμίᾳ ξηρὸν αὐχμὸν
 aestum, 6, 6, 5. i. q. §. 2. τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος.
 ἀφαιρεῖν, physf. de persf. c. acc. persf. et gen. rei, αὐτὸν τῆς κεφαλῆς
 ἀφελόντες, cum eum capite truncassent, 3, 7, 16. it. Pass. d
 anim. τῶν κεφαλῶν ἀφρημένας (τὰς σρουθούς) capite privati, 1
 15, 11. sed de loco, παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βι
 ζάντιον, spoliatum, 3, 6, 19. at improp. de persf., simul cui
 praep., ἀδεία καὶ ἐλευθερία, ὧν ἀφρέθητε ὑπὸ τῶν βασιλέων, quan
 ademtam rel. 5, 1, 16. quibus privati estis ab imperat. Sed Med
 de persf., physf., c. acc. rei, τὸ γραμματικὸν ἀφαιρεῖται, adimi
 1, 17, 8. ἀφαιρούμενοι, ἃ περ εἶχον, eripientes, 4, 6, 12. — se
 c. acc. persf. et gen. rei, οὐσιῶν αὐτοῖς ἀφαιρέσθαι (ἐπειράτο,) p
 ternis bonis eos private, 7, 4, 5, 6, 1, 7. † cum acc. rei c
 gen. persf., τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, bona auferentem
 suorum, 7, 3, 3 bona auferentem suis.
 ἀφανής, de persf. τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, dispa-
 ruisse, 1, 11, 5. non amplius conspicuum fuisse. Sed de r
 ἀφανοῖς γενομένου τοῦ σώματος, cum disparuisset corpori
 ib. 6.

καρπάζειν, physf. de persf., c. acc. rei, τὰς ζώνας λ. ἀφαρπάσαντες, cum deripuissent, 2, 13, 19. i. q. pr. περιαιρέσει.
 θασία, propr. αὐτὸν καταλαμβάνει; stupor, 1, 9, 12. postulat.
 Betäubung. sed impropr. ὁ στρατὸς ἐν ἀφασίᾳ καθεισθήκει, 8, 4, 5. in dubitatione, postulat. Verlegenheit; ὁ στρατὸς πᾶς ἐν ἀ. ἦσαν 8, 6, 1. it. c. adiuncto, πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασία καὶ ἀπορία, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, stup. 2, 12, 5. ἐν ἀφ. ἢ ὁ στρατὸς καὶ ἀπορία τοῦ πρακτείου, incertus erat, 4, 14, 1. ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀ. ὁ δῆμος ἦν, angore, 7, 10, 1.
 δεῖξαι, de re, pass. c. adiuncto, ἀκρίτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεῖαι, infinitis et profusis, 2, 3, 22. ἀφ. καὶ ἀκρίτοις ἀναλώμασιν, largis ac. immensis, 2, 7, 3. quasi quibus non parcitur.
 δεῖδως, propr., contra persf., c. v. v. interficiendi, διεχρήσατο πάντας, citra delectum, 1, 8, 17. τοὺς ἐμπύπτοντας ἀνήρου, nihil parcendo, 1, 12, 15. 3, 8, 13. nemini parcentes, 4, 6, 12. Φοβεῶν, sine venia, 1, 15, 14. 7, 1, 20. † ἐπόλασε 3, 4, 16. — sed c. aliis v. v., ὑμῖν προσεφέρετο, inclementius, 5, 1, 4. — sed de rebus, c. v. ἔχειν A) cum gen. rei, ἡλιχίας καὶ ἀξιωματος ἀ. ἔχων, nullam rationem habens, 7, 3, 7. ἔχων χρημάτων, nullis parcens opibus, 1, 6, 26. nullis parcendo op. 2, 6, 10. χρ. ἔχειν, pecuniis dandis minime parcam futurum, 6, 7, 21. † τσαυτης οὐσης οἶκοι περιουσίας, ὡς ἀφ. καὶ θαυσιῶς τοῖς στρατιώταις χορηγεῖν (αὐτῆν.) ut affatim et largiter rel. 3, 13, 10. neuiquam parce; μῆδ' ἡμέρας ἀ. ἐκχέας πάντα, largiter, 4, 4, 18. διὰ τὰς τῶν χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀ. προσεφέρετο αὐτοῖς, neuiquam parce, 4, 7, 6. †† ἀ. πάντα καὶ φανερώς, ἀ. ἐβουλεύετο, λέγοντος καὶ πράττοντος, incaute, 5, 8, 8.
 εἰσεις, c. gen. rei, ἤδη πρὸς ἀφείσιν τῆς στρατείας ὄντες, qui iam etiam prope emeriti erant, 7, 11, 3. qui iam prope dimittendi erant, prope aberant a dimissione, erant propinqui dimissioni.
 ἐρημίαις, absf. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὀλιγορεῖν, in enarrationibus, 1, 1, 1.
 ἐρηιάζειν, impropr., de civibus erga imperantem, c. adv., οὐδ' ἂν ποτε ἀφηριάζουσιν, imperia detrectant, 1, 4, 12. τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφηριάζον, ἢ ἐσασιάζον, recusabant, 2, 4, 5. sq. opp. εἰδόντες αὐτῷ προσεχώρου. At de filiis erga patrem, cum opp. εἰ ὁ σὺ τι γὰρ ἐπιείθουτο, ἀφηριάζον δε, habenas excutiebant, 5, 13, 14. † de milit. erga imperator. c. praep. ἀφηριάζοντες ἤδη πρὸς ἀλλήλους αὐτὸν κακῶς ἠγόρευον, iam contumaciores, inter se rel. 5, 2, 14. qui Bg. comma posuit post adv. ††† de re, c. gen. rei, δεδιδώς, μὴ νεοτης - μαθημάτων καλῶν - ἀφηριάσει, detrectaret, 1, 3, 5.
 φθονία, impropr., cum gen. rei, ἦν ὑδατος λ. abundantia, 8, 2, 16. ἀφθονία ποτοῦ παρεῖχε λ. magnam copiam, ib. 8. ὑπάρχων ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, cop. 8, 5, 7. † ἄνιον παρέχοντες πάντων τῶν ἐπιτ. ἀφθονίαν, cop. 8, 6, 6.
 φθόνως, impr. χαρίζεσθαι, affatim, 6, 1, 17.
 φέμι, de persf., physf. c. acc. persf., τοῖς καθειρχθέντας - ἀφιέντες 1, 10, 4. dimittere, abire sinere. † impr. c. acc. rei et praep., τέλη πάντα καταλύσας, εἰς τὸ ἀρχαῖον καὶ ἐλεύθερον ἀφήμην (αὐτά,) remisit, 2, 4, 14. restituit. Pass. physf. de anim. c. praep. ἐκ τοῦ κατασκευασματος, ὡς περ ἀπὸ τινος ἐπάλλξεως, ἀετὸς ἀφίεται, dimittitur, 4, 2, 22.

- ἀφικνεῖσθαι, med. phys. de pers., abs. μαθόντες ἀφικνουμένους (αὐτοὺς,) illos venire, 8, 8, 15. ὡς οὖν ἀφίκοντο οἱ ἀργεμιαθεοὶ 3, 5, 12. ὅταν ἀφίκηται 3, 12, 13. veniat, adven., οἱ δὲ ἀφικόμενοι, illi vero, ubi venerunt, 6, 9, 14. † ἀφικόμενοι ὅς οἱ πρέσβεις ἔλεγον, porro ut illuc pervenerunt leg. 8, 3, 4. ὁ δὲ ἀφίξεται, veniet, 3, 12, 12. † c. opp. πρότερον ὠφθῆ - παρὰν βασιλεὺς, ἢ ἀφίξόμενος ἠκούσθη, adventurus, 2, 11, 5. Sed cum dat. pers., ἀφίκο αὐτῷ καὶ Γερμανῶν συμμαχία, venerant, 3, 6, 12. at c. adv., πρέσβειαι παρ' αὐτῶν ἀφικνούτο, adveniebant, 2, 4, 6. ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo postquam pervenit, 4, 8, 9. Porro c. praep. a) una tantum, τις τῶν ἀπὸ τοῦ Σεβήρου ἀφικνουμένων, illum, qui a Sev. venient, 3, 5, 11. εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφικνεῖται, pervenit, 3, 4, 12. εἰς Ἀντ. ἀφίκετο, venit, 4, 9, 17. 6, 4, 5. ὡς δὲ ἀφίκοντο εἰς τὴν Ῥώμην, venerunt, 4, 1, 5. ἀφικόμενης τῆς τοῦ Σεβήρου δυνάμεως εἰς τὴν Γαλίαν, cum pervenissent, 3, 7, 5. — † αὐτοὶ, νικηθεοὶ δὲ - εἰς τὴν Γαλλ. ἀφίκοντο, tanquam victores pervenerunt, 3, 15, 17. † μέλλοντα εἰς τὴν πόλιν ἀφίξασθαι, cum sit venturus, 5, 5, 9. † ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰσέπεσον τε εἰς τὴν πόλιν, venerunt, 8, 6, 16. † simul c. abl. rei f. modi, ὡς δὲ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίκετο τῷ προειρημένῳ σχήματι, venit, 5, 5, 14. † ἐπεὶ ἠγγέλθησαν ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, eos venisse, 2, 15, 6. †† οὐκ ἐς κωλύμην αὐτοὺς τῶν Πραιτωριανῶν ἀφίξασθαι, eos venturos ad prohibendum, 8, 8, 12. ἀφικνεῖσθαι ἐπ' ὀλέθρῳ λ. venire, ib. 14. ὁ δὲ ἀφικνεῖται πρὸς Μαρκίαν, venit, 1, 17, 15. 2, 1, 12. b) cum dupl. praep., οὖν παντὶ τῷ στρατῷ εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, intravit, 2, 14, 1. διὰ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἀφίκετο, venit, 4, 3, 15. ††† ὅσον αὖ ἕκαστος ἀφικνούμενος - ἐπενέγκηται, veniens, 6, 7, 3. vel rediens, redux domum; quo sensu et valeat in illis antea 4, 9, 17. 6, 4, 5.
- ἀφίξις, phys., c. gen. pers., κηρυττουτες τὴν τοῦ βασιλέως ἀφίξιν, adventum, 1, 7, 2. sed c. praep. sui v. affinis, et quidem a) una tantum, de pers. c. gen. pers., ἡ Σεβήρου εἰς τὴν Ῥώμην ἀφίξις ἐν τῷ συγγράμματι δεδῶλωται, profectio, 3, 1, 1. adventus, 8, 1, 1. 7, 12, 20. οὐκ ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῶ ἦδε ἡμῶν ἢ ἀφ. 2, 1, 18. sed b) c. dupl., de re, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἀφίξιν (αὐτοῦ, Palladii,) 1, 14, 7.
- ἀφίστημι, phys., A) de re f. loco, c. adv., τὴν Ῥώμην, οὐ πολὺ τε ἀφεσῶσαν, distantem, 2, 15, 5. οὐ π. τί ἀφείσχηκε τὸ χωρίον, aberat, 6, 8, 17. it. simul c. gen. loci, ἀφείσχηκε τῆς πόλεως ὁ νεὼς πολυ, distabat, 4, 15, 8. at de pers. c. adv. dupl., οὐ τοσοῦτον ἀφεσῶτες, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, distantes, 4, 13, 13. B) alio sensu, itidem phys., de pers., c. adiuncto f. nominat. particip. modi, ἡ μὲν δακρυόουσα ἀπέστη, destituit, 1, 16, 11. abstiuit, abiit; πάντας ἀποσῆναι κελύσαντες, sq. εἰς τε τὰ οἰκεία ἀπίναί, abistere, 1, 17, 21. de primo actu motu que e loco; 4, 13, 9. ἀποσάν-τι, abstifens, 4, 12, 12. 3, 5, 12. sed c. adv. ἀποσῶς ἐκείθεν, decedens, 8, 5, 13. ἰδιαιτέρον ἀποσάντα, abstifens, 3, 5, 8. it. c. gen. loci, τῶν χωρίων - ἀπέστησαν, deserunt, 1, 10, 6. locis abscesserunt. sed simul c. adv. τοσοῦτον διώξαντες, ὅσον μὴ πολὺ τι τοῦ στρατοπέδου ἀποσῆναι, a castris discederent, 7, 11, 19. — C) rursus alio sensu, de pers. ἐκπορθήσαν τοὺς ἀφεσῶτας 5, 4, 3. illos, qui defecerant; † c. adiuncto f. nominat. particip. modi, ἐθνώ, οἱ ἀδικούμενοι ἀπέστησαν, defecerunt, 8, 7, 17. †† c. gen. pers., ἀναπέσαι τοὺς ἐπέκεινα βαρβάρους, ἀποσῆναι Μακεδόνων, ut deficerent a Mac. 6, 2, 19. D) alio porro sensu, c. abl. rei

- f. modi, εις τὸ ἐκιδόσσει - ἀποσῆσαι τὸ στρατιωτικόν, ut abalienaret milites, 1, 9, 2. sc. αὐτοῦ f. ἀπ' αὐτοῦ, ad defectionem ab eo impelleret. it. c. adv. simul, τὰ ἔθνη ἀποσῆσαντες ῥαδίως μίσει τῆς Μαξιμίανου τυραννίδος, provinciis ad defectionem facile impullis, 7, 7, 15. it. c. gen. perf. diserto, πάντα ἔπραττεν εις τὸ ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, ad sollicitandas ad defectionem (ab eo) provincias, ib. 9. †† Med., sensu illo secundae classis et litterae, de perf., c. gen. loci, κελεύει, ἀφίστασθαι Ῥωμαίους Συρίας, ut relinquere Romanum Syriam, 6, 4, 8. discederent ex rel.
- Ῥόβως, neutral., διαβάς τὴν γέφυραν, intrepide, 7, 2, 1.
- Ῥόδος, physf., de actu, cum praep. et hostili animo, τῆς εις Κτησιφῶντα ἀφόδου, a Ctesiphontis aditu, 3, 9, 15. sed sine hoc animo, tamen c. militibus, μηδέ τι περὶ τῆς εις Ῥώμην ἀφόδου βουλεύσασθαι, de profectioe Romam, 2, 10, 13. proficisci Romam, 2, 8, 17.
- Ῥορᾶν, physf., de perf. cum praep., ἀφορῶν εις τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ, spectans, 5, 6, 17. sed cum abl. rei f. modi, βλέμματι ὀρμηῖ ἀφορῶν εις τοὺς ἐκείνου φίλους, intuens, 4, 5, 17. sed impr., οὐκ εις τὴν παρούσαν αὐτῆν τύχην ἀφορῶσιν, λ. respicientibus, 7, 1, 5. reputantibus, cogitant. †† τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατιωτικοῦ) ἐκέλευσε, πρὸς τὰ ἀριττὰ μέρη ἀφορῶσαν, κατατρέχειν τὴν Μήδων χώραν, spectantem, 6, 5, 1. i. q. sq. βλέπουσαν, tendentem, proficiscentem.
- Ῥόρητος, passf. de perf., c. abl. rei f. modi, ἦν ὑπεροψία καὶ ἔβρει, intolerabilis, 1, 9, 15. sed c. adv. μάλιστα ἂ. ἦν, ἀποσινασάμενος λ. 3, 13, 5.
- Ῥορμή, impr. c. inf. ὡς ἂν - ἀφορμὴν αὐτῶ παράσχοι, ἀρπάζειν λ. occasionem, 1, 8, 4. sed abl. ἐρᾶ τὸ βαρβαρον καὶ ἐπὶ ταῖς τοχούσαις ἀφορμαῖς ῥᾶτα κινεῖσθαι, de causis, 1, 3, 15.
- Ῥοσιόμαι, med., de perf., c. acc. rei, μετὰ τὸ τὸν ὄρκον ἀφοσιώσασθαι, cum iureiurando perfunctus fuisset, 2, 9, 6. praesitisset; ἀφοσιωσαμένους τὰ πρὸς ἐκείνον, iustis omnibus perfolutis, 4, 14, 11. defuncti sumus f. estis officiis erga illum, praesitimus, praesitistis officia.
- Ῥορικανός, Africanus, Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν, (αὐτὸν, Γορδιανὸν,) 7, 5, 19.
- Ῥοροδίτη, Venus, Αἰνεῖαν, τὸν Ἀφροδίτης (sc. υἱόν,) 2, 3, 9.
- Ῥορων, de perf., ἀφρονανεανίαν, stolido, (Heliog.) 5, 7, 1.
- Ῥολάκτως, c. adiuncto, ἀπροδοκῆτως καὶ ἀφ' ἀνιρέθῃ, incautus, 4, 13, 12. ἂ. καὶ ἀπροόπτως αὐτοῖς ἐπελεύσεσθαι, incautos, 6, 5, 5.
- Ῥαίσι, de re, cum dat. perf. οὐκ ἄχαριζ ἐξόντα γυνῶσιν τοῖς λ. non iniuncundam, 1, 11, 14.
- Ῥαρίσος, de perf. act. αὐτοῦ, ὡς ἀχαρίτου, κατηγορεῖ, ingratum, 1, 9, 1. sed de re, cum subst. fem. lex. ἀχαρίσους τὰς ἀμοιβὰς λ. inofficiosas, 3, 6, 6.
- Ῥῆναι, v. ἄγω.
- Ῥομαι, passf. f. med. de perf. c. praep. ἀχθεσθαι ὑμᾶς ἐφ' οἷς ὄρατέ με διακείμενον, dolere, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἔ λ. f. ὡς ὄρ. Lat. gravari. it. c. nominat. particip., p. inf. ὁ στρατός ἤχθετο, λιμοῦ πεινώμενος, aegre ferebat, quod rel. 8, 1, 10. it. c. adiuncto, οἱ στρατιῶται ἤχθοντο καὶ ἐδυσφόρουν, indignabantur et aegre ferebant, 5, 8, 1.
- Ῥαλλεύς, Achilles, ἦκεν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλεύς τάφον 4, 8, 10. Caracall. it. Ἀχιλλεῖα ἐμίμειτο ib. et 4, 9, 5.

- ἄχρηστος, de re, ἡλικία οὕτως οὐκ ἦν τις, ὡς μὴ λ. inutilis, 8, 4, 21.
 ἀψευδής, de re, c. adiuncto, ἃ περ ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ τότε πιστεύεται, λ. veracia et certa, 2, 9, 4.

B.

- βαδίζειν, physf. de perf. c. adv. βαδίζω πλέον τοῦ δέουτος ἡγεμαίως, incedens, (Macrinus,) 5, 2, 7.
 βάθος, physf., pro spatia f. mensurae genere, de aqua, c. opp., τὸ ῥεῖθρον εἶρε διὰ τε μεγίστου βάθους καὶ πλάτους φερόμενα, profunditate, 8, 4, 2. πλάτει καὶ βάθει μέγιστος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ποταμοί, - οἱ θέρους ναυσιπόρου ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον διὰ βάθος καὶ πλάτους 6, 7, 15. tum de terra f. Alpibus, abf., κρημνούς, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρώγεται, profund. 8, 1, 15. it. de exercitu f. acie, c. opp. οὐκέτι τὰς Θάλαγγας εἰς βάθος συνίσασαν, εἰς μῆκος δὲ λ. 4, 15, 12. in latitudinem f. altitudinem, a fronte ad tertium ordines plures deinceps locatos. †† alio sensu, de loco, εἰ ἔδει βάθος χῶσαι, si profunditas aggeris obruenda esset, 4, 7, 6. fovea, scrobs, nostrat. eine Tiefe.
 βάθρον, physf., ἐκατέρωθεν βάθρα τιὰ σύγκειται, ἐν κλίματος σχήματι, gradus, 4, 12, 9.
 βαθύς, physf. de re, κρημνός, profundum, 3, 3, 2. sed per aliam mensuram, de acie, c. opp., Θάλαγγας - ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, profundas, 8, 1, 3. ut in pr. sublt. tum trop., εἰρήνης βαθείας, altissima, 4, 10, 1. profunda, i. multa, magna, diuturna, f. certa, omni belli suspicione absente; εἰρήνη βαθεία, alta, 4, 14, 13. altissimae, 7, 9, 11. εἰρήνην βαθείαν, altiss. 8, 2, 11. — †† βαθυτάτην εὐδαιμονίαν 2, 14, 7. ubi vulg. βαρυτ.
 βαίνειν, physf. de perf. c. adv., οὐχ ὄρωτα, ὅπου βαίνει, incederet, 5, 6, 18. it. c. praep., ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες οἱ στρατιῶται, incedentes, 4, 14, 10.
 βάιτρον, propr. ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, baculus, 1, 9, 7. de philosopho Cynico.
 βαυχεία, propr. c. adiuncto, βαυχείας καὶ ὀργίσις ἀνακείμενον, bacchationibus, 5, 7, 2. de Heliog. v. ὄργ.
 βαυχεύομαι, med. propr. de perf., οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν ἢ βαυχεύεσθαι, bacchari, 5, 7, 11. Alex. Sever.
 βαλάυτιον, propr., βαλάυτια, χρημάτων μεσᾶ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, sacculus, 5, 4, 4.
 Βαλβίνος, Balbinus, imperat. 7, 10, 6. sq. 13. 8, 6, 4. 8, 7, 20. 22. 8, 8, 8. 11.
 βάλλειν, physf. de perf., c. acc. anim. ἐλάφους ἔβαλλε, percutiebat (iaculis,) 1, 15, 16. sed in bello et tumultu, cum acc. perf. οἱ ἵπτεῖς τοὺς - ἔβαλλον, iaculis petebant, 1, 12, 13. it. c. praep. ei adv. ἐξ ἀσφαλοῦς ἤδη βάλλοντος αὐτοῦς, in ipsos iaculante, ib. 17. sed cum abl. rei f. instrum. λίθοις - ἔβαλλον τοὺς - petebant, ib. 16, 7, 11, 11. τόξοις αὐτοῦς βάλλοντες ib. 17. ††† τῷ κερᾶμω β. ἃ καὶ λίθων βολαῖς 7, 12, 11. sed c. adv. simul, τόξοις - ἀνωθεν βάλλοντες, sagittas - mittentes, 3, 9, 9. βαλλόντων αὐτοῦς ἀν. λίθοις, conicientibus in ipsos, 3, 5, 1. λίθοις ἔβαλλον ἀν. iaciebant, 8, 4, 26. it. Pass. abf. βαλλόμενοι - ἀηγάγησαν, icci, 7, 12, 4. sed c. praep. ὁ δῆμος, βαλλόμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, iaculis (petitus) 1, 12, 14. 7, 9, 18. sed eum

adv. βάλλόμενοι πανταχόθεν, iaculis infestati, 6, 5, 22. at c. abl. instrum. βάλλομενους λίθοις καὶ δόρασι, τόπων τε πλήθει, dum petuntur, 8, 2, 4.

Βάρβαρος, vel ὁ βάρβαρος pro substant. f. absol. rex Parthorum 4, 11, 1, 4, 14, 12. sed rex Persar. 6, 4, 7, 6, 2, 8, 12, 6, 3, 1, 6, 7, 1. Tum plur. οἱ βάρβαροι, finite et aperte, Germani 1, 6, 23. sq. 4, 7, 5, 7, 1, 16, 8, 1, 6. opp. Romanis, 7, 2, 6: 14, 7, 3, 2, 7, 8, 23, 7, 9, 7. sed Parthi 2, 1, 9, 4, 10, 1, 4, 11, 2, 5, 11. sq. 4, 14, 18, 4, 13, 3. sq. 3, 9, 19, 3, 15, 6. at Persae 6, 6, 9. sq. 6, 3, 3: 6, 4, 14, 6, 5, 1, 4, 15, 16. at de Parth. et Pers. 6, 3, 12. tum Britanni 2, 4, 5, 3, 14, 2, 12, 17. sq. 3, 15, 12. † τῶν πρὸς τοὺς βαρβ. μετρίως ἐφροντίζει ib. 2., deinde Mauri, Μαυρουσίων τῶν βαρβ. 7, 9, 3. denique accolae Isiri 1, 6, 23. sq. 15. ubi opp. Roman. Sed infinite, oppositi Britannis, οἱ λοιποὶ β. 3, 14, 13. forte Germ. et Asiatici. it. Parthis, Παρθιαίων καὶ τῶν προσχωρῶν β. 6, 2, 20, 10. porro Romanis † ἃ πρὸς μηδενὸς βαρβάρων πείσασθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα δυνῶσι ἡμᾶς εἰ οἰεῖται 1, 15, 4. † ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ βαρβάρων, πάσχοσι 7, 12, 6, 7, 1, 26. † μὴ μόνον κατὰ Ῥωμαίων σφατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαρβάρων ἐγείρειν τρόπαια 3, 9, 1. ubi in Isq. Armenii, Atrēni et Parthi. † πόλεων ἀλώσει, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἐν πολλοῖς βαρβάρους; 1, 1, 5. † οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὄπλα λαμβάνοντα 1, 15, 15. Commodum gladiator., de hostib. Roman. universis, vel tantum de German. cf. 2, 10, 10. † opp. Italis et Graecis, Ἰταλιῶται, "Ἕλλησι πολεμήσαντες καὶ βαρβάρους 2, 11, 7, 7, 1, 26. †† τοὺς στρατιώτας, ὅσοι διαδεδράκσαν - πρὸς τοὺς βαρβ. 3, 4, 17. opp. Rom., forte incolae trans Tigrim; ††† χειρότερα νόμιμα βαρβάρων, ritu barbarico (Heliog.) 5, 3, 15. forte Phoenicum; — ὁ δὲ (Ἀρταξέρξης) βαρβάρων φερόμενος ἀλαζονεία, barbara insolentia, 6, 3, 11. †† c. praep. πολλὰ κατὰ Γερμανῶν καὶ τῶν ὑπὸ τὴν ἀνατολὴν β. ἐγείρας τρόπαια 2, 1, 9. χειρωσάμενος τοὺς κατὰ τὴν ἀνατ. β. 4, 10, 1. ††† c. adv. οἱ ἐπέκεινα β. ulteriores illi barbari, 4, 15, 9. Parthi, it. et de aliis 6, 2, 19. sed τοὺς ἐπ. β. ulterioribus barb. 2, 9, 1. trans Rhenum et Danubium sitis. † tum μαχιωτέρα ὕψερου γενέσθαι - τὰ τῶν ἐπ. (ὑπ' ἐκεῖνα) β. illic barbari, 5, 4, 18. sc. Ἔθλα f. γένη f. ἐλγη, p. masc. μαχιωτέρους ὕς. γεν. τοὺς ἐπ. βαρβάρους, trans Tigrim f. Transstigitani.

Βάρβαρος, p. adi., de pers. c. abl. et acc. rei f. modi, ὣσπερ ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, barbarus, (Maximinus) 7, 1, 4. tum de re, c. opp. οὐχ ἀριόξει Ῥωμαίων γάμου βάρβαρον, barbarum, 4, 10, 11. cum Parthorum regina. Sed plur. rursus de pers. οἱ Παίονες, καὶ ὅσοι βάρβαροι Θράκες, barbari, 8, 6, 1. οἱ γειτωτικῆς σατραπείας τὴν καὶ βασιλικῆς βαρβαροι, barb. 5, 3, 9. opp. Phoenicibus pr. τῶν ἐπιχωρίων, forte Persae et Arabes, sed et Parthi; at ἀιχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατραπῆας βαρβάρους, barb. 1, 6, 16. Germ. — Tum Fem., de re, c. subst. fem. sex., et opp. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις στρατιώταις οὐκ ἐπανουμένους, βαρβάρου δὲ μᾶλλον εἶναι θειούσης, luxus - barbaricus, 5, 2, 10. de Macrino, Antiochiae luxuriose vivente, at incertum, de quibus barbaris; it. Συρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς ἡμετέρας καὶ βαρβάρου γῆς 3, 8, 15. sed τὰ - μάτη τῆς β. γ. 6, 5, 2. et τὴν βάρβαρου γῆν, barbarorum regionem, 6, 4, 13. de Persia. †† εἴηαι τῆς βαρβάρου, de barbaro solo, 3, 15, 12. sc. γῆς f. χώρας. Denique

- Neutr., de re, opp. Rom., c. adv. et adiuncto, ἀλλοδαπὸν, ἢ παντάπασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, barbarus habitus, 5, 5, 9. sed abl. προῆσι σχήματι βαρβάρῳ, barbarico, 5, 3, 12. Phoenicio; de eodem Helioq. at de pers. vel loco, πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, Ἰταλία τὲ πᾶσα, πάντα τὲ ἔθνη Ἰλλυρικά καὶ βάρβαρα, gentes barbarae, 8, 5, 15. †† πρὸς τοὺς τὰ ἀριστερά τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας 1, 2, 9. † τὰ λοιπὰ βάρβ. ἔθνη, barbaras nationes, 4, 10, 6. praeter Parthos, etiam Osrhoēni et Armenii, cf. §. 1. — sed τὰ β. ἔ. barbarae gentes, 8, 7, 15. Persae, aut Germ., quorum neutri proxime memorati, cf. 7, 8, 7. sed propius tamen Germ. 7, 2, 1. sqq. 10. 13. ubi et 20. dilerte τὰ μέχρι Ὀκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα, nationes barb. ††† neutr. c. artic. p. sublt., ἐγὼ τὸ βάρβαρον, solent barbari, 1, 3, 15. sc. ἔθνος s. γένος, de Germ. it. barbara gens, 1, 5, 26. 1, 6, 25. at ambigue 2, 2, 20. sed 6, 5, 13. Persae. tum πάντα τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, omnes vicinos barbaros, 6, 2, 3. praeter Parthos, alios, Persis vicinos.
- Βαρέομαι, pass. f. med. impr. de pers., c. acc. rei, οἱ στρατιῶται ἐβαρέοντο αὐτῶν αὐτὴν τὴν εὐγένειαν, ipsorum illam ipsam nobilitatem gravabantur, 8, 8, 2. in pass. per ellips. pr. διὰ, p. syn. οὕτε ἠρέσκοντο et sq. ἠγανάκτου.
- Βάρις, navigii genus, βαρέας τὰς ἐμπροσθὰς περιτεμόντες, navigia, 7, 9, 12. ubi potius leg. βάριας, aut contract. βάρης, vel Ion. βάριας, aut contr. βάρις, quod omnium maxime placet mihi.
- Βαρσήμεος, Barlémius, rex Atrenorum, 3, 1, 6. §. 9, 1.
- Βαρύς, improp., de pers. c. adiuncto et abl. rei s. modi, καὶ ἀφόρητος ἦν ὑπεροψία καὶ ὄβρις, odiosus, 1, 9, 15. gravis; c. dat. pers. et adv. ἀπεχθῆς ἤδη καὶ β. κἀνεῖναι ἐγένετο, molestus, 3, 11, 6. sed sine adv. ἀποσκεινάσασθαι τὸν Ἡερτίναρα, ὡς οὐτα αὐτοῖς βαρὺν καὶ ἐπαχθῆ, gravem, 2, 5, 2. it. τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὑπηκόοις βαρύτερος ἐγενόμην καὶ φοβερώτερος, gravior, 7, 5, 1. Sed de re, c. dat. pers., τὸ ἐμὲ πρὸς ὑμῶν ἀναιρεθῆναι οὐδὲν τι μέγα ἢ βαρὺ (ἐστὶ) πνεσβύτη, grave, 2, 5, 9. ingratum, uillic. cum praep., τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μῆκος ἐξουσίας ἠγούμενοι, grave, 6, 8, 9. †† βαρυτάτην εὐδαιμονίαν 2, 14, 7.
- Βασανίζειν, phys. de pers. c. adv., ἰδίᾳ βασανίσας (αὐτοῦς,) seorsum habitua quaestione (de iis,) 3, 5, 13. cum iussisset eos torqueri, quaestionem haberi de iis, torturam exerceri in iis, ad eruendam veritatem.
- Βάσανοι, propr. ἐνεσιν ὑμῖν, καὶ διὰ βασάνων χωρήσασι, μαθεῖν, etiam per tormenta, 4, 5, 7.
- Βασιλεία, vel ἡ β., sensu Rom. sub imperatoribus, A) imperandi modus, imperii gubernatio s. administratio, it. spatium, c. gen. pers., πᾶν ἂν ἡ Ἀλεξάνδρου β. εὐδοκίμησεν, principatus, 6, 9, 17. sed abl. τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐχαιρον, moderato et placido imperio, 2, 4, 7. παρέξοντα τῆς β. τὸ ἀνεύχλητον λ. principat. 5, 7, 3. εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς β. 5, 8, 19. 6, 1, 15. συμπληρουμένης αὐτῇ τριετοῦς β. 7, 4, 2. B) imperii forma s. status, c. opp., ἀριστοκρατία μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθῆσεται, status imperatorius, 5, 1, 9. τὸ σχῆμα τῆς βασ., ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετενεχθείσης, imperii, 6, 1, 5. † ἐκ πραείας καὶ πᾶν ἡμέρῳ β. εἰς τυραννίδος ἀμώτητα μεταγεῖν πάντα λ. 7, 1, 3. † διὰ τὴν παρούσαν εἰς ἀνάγκης τῆς β. τύχην §. 7, 5. C) dignitas, βασιλείας τὰ πραττόμενα ἢ ἀλλότρια, ab imperatoria dignitate, 1, 15, 14. μηδὲν ἀνάξιον τῆς β.

ποιεῖν, imperio, 1, 16, 15. 2, 5, 6. 8, 8. I. D) potestas, cum gen. perf., τὰ ἔθνη, ὅσα νῦν ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις, imperiis, 4, 10, 6. Rom. et Parthorum. E) utrumvis, dignitas s. potestas, εἶναι πολλούς, οἷς ἢ β. μάλλον ἀρμόζει, imperium, 2, 3, 7. περὶ βασιλείας ἤδη ἐβουλευέτο, de regno, 1, 10, 7. it. κοινῶν τῆς β. imperii, 1, 8, 6. principatus, 2, 12, 5. 3, 9, 1. it. τῶν τῆς β. συμβόλων, princip. 1, 8, 7. imperatoria insignia, 5, 4, 16. imperii 5, 6, 20. it. τὰς σιγήσεις ἐπὶ τῆ τῆς β. διαδοχῇ 5, 5, 15. it. τῆς β. ἰδρυμένης 5, 12, 15. βεβαίας β. κοινῶν, princip. 3, 6, 4. it. βασιλείας ἐπιθυμίαν, imperii, 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. ἐν εἰκόνι βασιλείας τελευτήσας 7, 9, 21. cf. 2, 1, 20. 5, 3, 22. 3, 11, 21. 4, 14, 5. 1, 5, 2. 4, 2, 20. †† ὡς περ ἐν πομπαῖς παί- ζουσι βασιλείαν 7, 8, 9. sed c. adiuncto syn., ἀρωγὸν τῆ Ῥω- μαίων ἀρχῇ, καὶ σεμνῆς βασιλείας προσάτην, princip. 2, 7, 3. προσ- κήρυττον ὄνομα τὴν βασ. ὑπισχυροῦντο τὴν ἀρχ. princ. 2, 6, 7. — † παραλαβόντος τὴν ἀρχ. Ἀλεξάνδρου, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ἔνομα τῆς β. ἐκείνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ubi Bg. utr. per unum Lat. im- perium; sq. dilerte ἢ μέντοι διοικήσεις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία λ. cf. 8, 7, 11. 5, 3, 1. it. ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ᾧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖμαν θεοὶ καὶ τὴν βασ. ἢ τε ἀρχὴ λ. 2, 8, 6. it. cum gen. perf., Περτίναξ παραλαβῶν τὴν ἀρχ., τὸν ὑπὲρ τῆς Περτίνακος βασιλείας ὄρκιον λ. 2, 9, 6. †† de im- perio non Rom., τῶν βασιλείαν παραλαβόντων 1, 3, 5. βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὡς περ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὕτω καὶ ἀνθρώπων ἐνὶ δίδω- σι 4, 5, 16. †† per paraphrasin ex artic. neutr. plur., ὀπῆναι ἂν τὰ τῆς β. μετέωρα ἢ, imperium, 2, 12, 7. (cf. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μετέωρον λ. 2, 9, 3.) sed c. adiuncto syn., Ῥωμαίους, ὧν εἰν ἡ ἀρχή, ἑαυτῷ τὰ τῆς β. ἐγκρανεῖναι, summam rerum, 4, 15, 18. † οὕτω τὰ τῆς β. ἀμφοτέροι διοικοῦντες ἐν ὁμοίῳ ἀρχῇ 3, 15, 15. ubi β. de dign. sed α. de potestate. F) de rebus negotiis que imperii, τὴν β. ἀμέμπτως διήκιστε, imperium, 6, 2, 1. τὰ τῆ β. ἀναγκαῖα 6, 1, 13. G) de finibus s. terris imperii, ἡζῖον διαιεσθῆναι τὴν β. 4, 3, 11. post νεμασθαι τὴν ἀρ- χήν. † c. adv. τῆς ἐπέκεινα βασ. πάντα αὐτῷ παρακωλυθῆναι 4, 11, 13. c. adiuncto, τῆ Παρδυαίων ἀρχῇ ἐπιθέσθαι, Πέζσαις τε τὴν β. ἀνανέωσασθαι 6, 2, 17. H) per loca ambigua, † προελθεῖν τῆς β. 4, 13, 7. ubi leg. forte τῆς βασιλείου, οἰκίας s. αὐλῆς. † c. gen. perf. τῆ β. τῆ αὐτοῦ αὐτάρχη ἐκασθαι ὑποδοχὴν - τὴν Ἀντιόχειαν λ. suo imperio, 4, 3, 15. forte p. imperii terris et portione; † τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii hono- re potteris, 7, 5, 16. qui Bg. cepit praep. cum subst. per peri- phrasin meri subst. vel adi. βασιλικῆς s. ἑωσθ. βασιλέως, ut tamen procedat p. dignitate. ††† τοὺς ἀναισιότατους ἐπιτεξάρμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς β. ad stipandum imperium, 2, 14, 10. forte per abstr. p. concreto, imperatoris; it. in his 1, 16, 13. it. βασιλείων οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχῆς 1, 1, 5. † τῶν κατὰ Συρίαν καινοτομησαί τινα περὶ τὴν β. 6, 4, 13.

Βασίλειος, Masc. de perf., οἱ βασίλειοι ἵππεις, principis equites, 1, 12, 13. sed de re, τοῦ βασιλείου θρόνου, folio imperatorio, 1, 8, 8. 2, 3, 8. 11. 3, 8, 11. 4, 5, 2. τὸν βασιλείου οἶνον, imperat. 3, 10, 9. τῶν βασιλείων καμάτων 1, 8, 3. Fem. c. subst. fem. sex., de vestimento, ἡ βασίλειος περὶθεῖς, imperat. 1, 5, 14. τὴν βασιλείου πορφύραν 2, 8, 10. 4, 1, 6. tum de loco, τῆς βασιλείου οἰκίας, imperatoris aedibus, 1, 16, 8. τῆς βασ. σιγῆς 6, 9, 1. ἡ βασίλειος ἐξία, imperii lar familiaris, 2, 10,

18. τῆ βασιλείῳ ἐσία, imperatoria aula, 2, 3. I. τὴν βασιλείου ἐσίαν, principis domum, 1, 6, 8. 1, 15, 17. τῆ β. ἔδρα, imperatoria sede, 1, 9, 6. τῆς βασιλείου ἀλλῆς, regia, 4, 4, 9. imperatoria aula, 5, 7, 11. 7, 1, 10. aula, 8, 8, 14. τῆ β. αὐλῆ, 2, 12, 8. 3, 7, 19. 3, 12, 18. 5, 3, 3. † 5, 8, 7. sq. syn. ἐν τοῖς βασιλείαις. †† τὴν βασιλείου ἀλλήν, aulam, 1, 5, 27. extra Romam, in Pannonia. † τὴν β. ἀ. aulam Palatiam, 1, 7, 12. Palat. aul. 2, 3, 25. aul. principalem, 1, 13, 13. imperialem aul. 2, 1, 2. 2, 6, 7. 2, 4, 18. †† τὴν ἑαυτοῦ αἰτίαν - οὐκέτι ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου ἀλλήν νομίζοντες, pro imperatoria aula, 2, 8, 10. † 3, 11, 14. pro quo ἐν τοῖς βασιλείαις ib. 20. et τῆς βασιλικῆς οἰκίας 3, 12, 1. 5, 6, 7. 7, 10, 16. ††† de aliis, οἱ ἐν τῆ βασιλείῳ ὑπηρεσία, imperatorii ministri, 2, 5, 4. † τῆς βασιλείου μνήμης προσέως, erat imperatori a memoria, 4, 8, 11. † τὴν βασιλείου ἐπιθυμίαν, imperii appetitionem, 1, 9, 24. p. βασιλείας ἐπ. 1, 12, 9. 2, 15, 3. 3, 11, 2. † οἱ τὴν β. Φρουροῦσιν ἀρχὴν, qui principale custodiunt imperium, 8, 7, 20. tum in plur. τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πύξων, maxima imperii munia, 5, 7, 14. τὰς βασιλείους θυσίας, imperatoria sacrificia, 1, 5, 4. 2, 6, 18. facta sub initio suscepti imperii, et ad imperium feliciter suscipiendum atque administrandum, a βασιλεία, sed a βασιλεὺς, quae imperator facit. denique *Neutr. βασιλείῳ μίαναι τὰς ὀσείας αἵματι*, imperatorio sangu. 2, 5, 10. 2, 9, 10. ἀποδιδάμενος τὸ βασιλείου σχῆμα, imperatorio habitu, 1, 14, 16. τοῖς βασιλείαις γράμμοσι, imp. litteris, 1, 9, 21. τὰ βασιλεία μνημάτα, imperatorum monumenta, 3, 15, 16. † Sed plur. c. artic. p. subst., per ellips. subst. δώματα, ἰ. οἰκήματα, c. gen. perf., κτησιφώντα, ἔθρα ἢ τὰ βασιλεία τοῦ Παρθουαίου, sedes regia, 3, 9, 16. τοῖς βασιλείαις τοῦ Ἀρταβάνου, regiae Art. 4, 11, 4. sed in rel. de imperatore Rom., et quidem Romae, c. gen. loci, σπαιδοσίης τῆς Μαισιῆς εἰς τὰ συνήθη ἐαυτῆ βασιλεία Ῥώμης, aulam Romanam, 5, 5, 1. sed absf., προσελθόντι τῶν βασιλείῳ, palatio, 3, 12, 12. p. τῆς βασιλικῆς οἰκίας ἰβ. §. 1. et §. 18. τῆ βασιλείῳ ἀλλῆ. ἐν τῆ τῶν β. εἰσοδῶν, in regiae vestibulo, 4, 2, 3. τῶν β. ἐδίωξεν, palatio, 6, 1, 19, 21. † Φερόμενος δι' ὅλων τῶν β. per totam regiam, 4, 4, 9. † μόνος ἦμιν ἐν τῶν βασιλείαις ἀπεκνήθην, in aula, 1, 5, 14. ἐτεκμήσον τοῖς β. in imperatoris aedes, 2, 5, 3. ἐν τοῖς β. in aedibus (imperatoriiis) 4, 6, 1. in palatio 3, 11, 20. pro τὴν βασιλείου ἀλλήν ib. 14. ἰβ. 5, 3, 20. ἰβ. 5, 8, 7. post syn. τῆ βασιλείῳ ἀλλῆ. † in aula, 8, 8, 14. post τῆς βασιλείου ἀ. tum εἰς τὰ βασιλεία, in aulam, 2, 6, 19. in Palatinam aul. 5, 8, 20. in imperatoriam domum, 2, 14, 4. 4, 1, 8. regiam, 4, 3, 1. 4, 4, 9. 8, 2, 6. in palatium, 3, 8, 7. 3, 12, 12. sq. 17. in imperatoriam aulam, 4, 5, 17. †† τὰ β. διελέμενοι, regia divisa, 4, 1, 4. Caracalla et Geta, unum Romae domicilium, ibi per spatium descriptum; et de iisdem ἐκατερος εἰς τὰ ἑαυτοῦ β. ἀνεχώρησε, in suam regiam, 4, 3, 21.

βασιλεὺς, propr. de perf. masc. sex., absf. ἐπὶν κελύσῃ βασιλεὺς, rex, 6, 5, 7. Perf. 4, 10, 4. Parthor. c. gen. perf., ὁ Παρθῶν β. 6, 2, 3. τοῦ Ἀθηναίων βασιλεὺς 3, 9, 1. ὁ τῶν Ἀρμενίων β. ib. 2. et ὁ Ὀστρούων β. ib. 4. τῶν βασιλεῖ Παρθουαίων 4, 10, 2. sed c. adi., μέγας β. Ἀρταξέρξεως 6, 4, 8. at Parthor. 4, 14, 14. 5, 1, 8. 6, 2, 3. ἰβ. alio ordine, βασιλεὺς μεγάλου, 4, 10, 4. et c. artic. ὁ μέγας β. Ἀρτάβανος 3, 9, 18. † πάντες οἱ γειτνιῶντες

σατραπάται τὲ καὶ βασιλεῖς βάσβαροι 5, 3, 9. prope Phoeniciam. — at c. adv. simul, οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος καὶ Εὐφράτου σατραπάται καὶ β. 2, 8, 13. Tum Romanorum per Latt. alia, abl. ἐκεῖ ἡ Ῥώμη, ὅπου ποτ' ἂν ὁ β. ἦ, imperator 1, 6, 14. princeps Υ, 17, 15, 2, 11; 5. 3, 2, 9. τοῦ β. 1, 9, 12. 1, 14, 8. 1, 17, 6. 4, 10, 4. 7, 6, 12. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non possunt, †, 11, 14. sc. ἐκ, vel imperatoris, Caracallae, non poterant, 1c. ἦν. tum τὸν βασιλέα, 1, 13, 2. 2, 13, 8. 8, 7, 6. sed c. adi., αὐτὸς ὁ β. 7, 2, 12. τοιοῦτου β. 1, 3, 13. 2, 9, 14. 4, 14, 8. † τοιοῦτον - τὸν β. 1, 7, 11. χρησῶ β. 8, 3, 5. — † βασιλεῖα χρησῶν 2, 13, 12. ἐμοί, βασιλεῖ νεῦ 1, 5, 24. κελεύσαντι τῶ νεῦ β. 3, 12, 25. β. σώφρονι, 1, 13, 17. ἐπισκῆ καὶ μέτριον β. 1, 2, 5. ἄριστον β. 1, 4, 14. ἀγαθὸν β. ib. 21. θεασόμενοι τὸν νεόν καὶ ευγενῆ β. 1, 7, 4. † simul c. gen. pers., τὸν ευγ. καὶ Ῥωμαίων β. 1, 15, 15. β. ευγενέστατον 2, 3, 3. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον β. (Praetoriani) 2, 6, 19. προσβῆσαι - ἕς πρὸς β. ὁμολογούμενον ἐξέλλοντο 2, 8, 12. † ἔδωκε μετ' ἐκείνου ἐμε β. ἡ τύχη - οὐκ ἐπέσεικτον 1, 5, 13. † ὅμου με εἶδεν ἡλιος ἀνθρώπου καὶ β. ib. 15. de imperatoris filio. †† εἰ δὴ ἐμελλον αὐτὸν ἀντ' ἄλλου δεσπότην ἔξειν καὶ β. 1, 10, 15. † δίδωσι - ὑμῖν ἡ τύχη οὐ βασιλεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χρησῶν 2, 2, 18. πατέρα, οὐ β., ἔξειν ἐλπίζοντες 2, 4, 1. †† τὸν β., οὐ τὸν μονομάχου, ἐνουσούντων 1, 15, 11. † per formulas solennes, αὐτὸν βασιλεῖα προσηγόρευσαν 2, 3, 6. αὐτὸν προεῖπε β. 5, 5, 1. αὐτὸν ἀνεῖπον β. 7, 8, 26. αὐτὸν αἰρούργαι β. 4, 14, 3. αὐτὸν β. ἀποδείξειν 5, 3, 23. Sic et Plur. abl. ὅπερ εἰθάσει βασιλεῖς λ. 1, 17, 23. μόνος βασιλέων λ. 1, 2, 6. 1, 10, 11. τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. 2, 6, 19. 7, 10, 3. — it. c. adi. ευγενέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενων β. 1, 17, 26. πράξεις πολλῶν β. 2, 15, 12. δύο ὄντων β. 8, 7, 16. Porro per singularia †† cum gen. rei, ἡξίου, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλεῖα αἰρεθῆναι 7, 10, 12. † c. adv. et praep. ἀνωθεν ἐκ τριγωνίας βασιλεῖα ὄντα 1, 7, 5. † c. sola praep. ἠγανάκτου, ὅτι ἀρα εἰσκειν ἐκ συγκλήτου βασιλέας 8, 8, 2. ἀπεσκῆπτοντες τοὺς ἀπὸ συγκλήτου βασιλέας ib. 14. sed † c. solo adv., ἔργου, ὑπὸ τῶν παλαι βασιλέων γεγεννημένον 8, 4, 4. † προσηκύνσας, ὡς ἦδη βασιλεῖα 3, 11, 13. 1c. ὄντα, cf. 3, 12, 15: οὐκ ἐσομένω βασιλεῖ, ἀλλ' ἦδη ὄντι. †† abl. σὺ μὲν, ὦ βασιλεῦ, ο princeps, 1, 13, 3. fororis allocutio; † c. subll. alio, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐν γάσεως διηγούμενος, regum fratrum, 3, 13, 8. p. adi. βασιλικῶν. at τῶν εὐπατριῶν β. τὸ ευγενές, patriciorum imperatorum, 5, 1, 14, 16. τοῖς πρεσβύταις βασιλεύσιν, senes imperatores, 8, 8, 6. — †† δεσμίου ἀπάγοντι καὶ αἰχμαλώτους βασιλεῖς τε καὶ σατραπας βαρβάρους, reges, 1, 6, 16. per contractam formam in acc. plur. p. βασιλέας in locis rel. Sed c. opp. πρὸς ἔχθραν ἢ μίσος τυράννων, - νολακείαν τῆ ἢ τιμὴν βασιλέων, regum, 1, 1, 3. it. τυράννων καὶ β. βίους ib. 5. ubi sunt imperatores domi. † μηδὲ τὸ τῶν β. ἔνομα ταρατῆτω, imperatorum, 3, 11, 12. it. 3, 12, 17. sq. 23. de duobus modo, patre ac filio, Severo et Caracallo, cf. δύο βασιλέας ib. 2. it. ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας 15. ei τοὺς β. ἀμφ. 20. sed solum ἀμφοτέρους 3, 11, 20. † ἀπρεπέσεων. ἢ βασιλεύσιν ἠρμόζον, principibus, 3, 13, 3. duobus Severi filiis; — at de Maximo et Balbino βασιλέας, 7, 10, 3. 8, 8, 6. 15. — †† πῖναξι, δι' ὧν τὰ ἀπόρρητα ἀγγέλλματα τοῖς βασιλεύσιν ἐπιστέλλεται, qualibus arcana mandata principum significantur, 7, 6, 11.

dat. auctoris p. ablat. f. ὑπὸ τῶν βασιλέων, potius, quam dat. obiecti.

βασιλεύω, propr., de persf., cum gen. loci, Βασημίου, ὃς τῶν τόπων ἐβασιλευε, qui in illis locis regnabat, 3, 1, 6. rex Atrenor. sed c. praep. simul, οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἔθνων κατὰ χώρας ἐβασιλευσαν, gentibus imperitarunt, 6, 2, 18. per quam Vs. fit c. gen. persf. Sed simul c. adv., ῥαδίως αὐτοὺς ὁ ἐν διαδήματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, regnaturos per - 4, 17, 8. regem Parthor. et imperatorem Rom. Quo de praeterea abl., per particip. p. subft. persf., τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικί, principis, 1, 8, 9. αὐτὰ (κτῆματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, imperantium, 2, 4, 13. i. q. pr. βασιλέως κτῆμα. sed τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ Σευατέρῳ ἐγένοντο, imperatori, 1, 2, 1. ὑπὸ Μάρκῳ βασιλεύοντι, sub Marco imperatore, 2, 9, 12. 7, 5, 9. πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας, principes, 2, 10, 4. sed ὁ Περσίναξ εἰς τὸ σφατόπεδον βασιλεύσων ἄπεισι, imperaturum, 2, 2, 4. vel ut futurum imperator f. ad imperium fulciendum. at c. adv., ὡς ἂν ὑπὸ Μακρινίου ἔτι βασιλεύοντος - πεμφθέντων, quasi Macrino adhuc imperante, 5, 4, 13. ὅσοι Ῥωμαίων ἐδόξως ἐβασιλευσαν 4, 2, 19. qui gloriose imperarunt f. imperium gesserunt. tum addito calu aliquo temporis, a) gen. βασιλεύσας ἔτων λ. cum imperasset annos rel. 7, 1, 1. ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὐ μόνου ἐβασιλευσε, illo anno, quo solo imperavit, 5, 2, 5. b) acc., βασιλεύσας ἔτη λ. cum imperasset annos rel. 1, 17, 26. — c) abl. βασιλεύσας ἔτεσι λ. cum imperasset annos rel. 3, 15, 7. — sed βασιλεύσαντι ἔτεσι λ. per annos rel. 4, 1, 1. at c. adv. simul, βασιλεύσαντα ἔτεσι -, ὅσον πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ἀμέμπτως καὶ ἀναιματῶ, cum imperasset annos rel. 6, 9, 15. it. simul c. praep. ὅφ' ἣ βασιλεύοντι ἔτεσι λ. quo imperante annos rel. ib. 5. — tum per solas praep., πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ μόνος ἐβασιλευσεν ἀνευ τοῦ πατρὸς λ. quo imperavit, 4, 13, 9. χρόνου πολυετοῦ, παρ' ὧν ἐβασιλευσαν, quo imperarunt, 5, 3, 3.

βασιλικός, sensu tantum Rom., Masc., de persf., οἰκέτης γενόμενος, in imperatoria domo servus factus, 1, 12, 8. ὀφθοιοῖς καὶ οἰνοχόοις βασιλικοῖς, imperatoriis, 5, 8, 5. at de re, τοὺς τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου Φύλακας, imperatoriis cubiculariis, 3, 12, 2. — † Φόνῳ τῷ βασιλικῷ, caede imperatoris, 2, 6, 22. p. Φόνῳ βασιλέως. † νόμῳ β. καλλιερῆσας, more imperatorio, 2, 14, 4. — Tum Fem. πᾶσα ἡ βασιλικὴ πομπὴ εἶπετο αὐτῷ, imperat. 7, 6, 3. (οὐδαμοῦ τῷ Φόνῳ ἡ πομπὴ παρεχόμενον βασιλικὴν 2, 4, 18.) τῆς βασιλικῆς πορεύσεως 1, 10, 8. (πορεύσαν βασιλικὴν 6, 8, 11.) τῆς β. οἰκίας 3, 12, 1. † δεῖσθαι - βασιλικῆς ἐπιδημίας, imperatoris praesentia, 3, 14, 2. ἐξουσίας 3, 13, 14. (βασιλικὴ ἐξουσία, principalis, 5, 3, 5.) ἐξ. καὶ δυναμειος 5, 1, 3. βασιλικὴν τρυφήν, imperator, 2, 11, 3. τὴν χλαμίδα τὴν β. 3, 7, 8. βασιλικῶν πράξεων 1, 11, 15. 5, 7, 12. τιμῶν, (Iq. explic. καὶ ἐξεθειάσθη) 6, 1, 9. ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς τελεῖσθαι 7, 5, 18. 7, 10, 8. — † ἐν βασ. ὑπηρεσίας, principal. 1, 2, 10. opp. δημοσίας. — τὰς νεουσιμίας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εισόδοις, pro imperatorum adventu, 4, 1, 8. βασ. συναῖς - ἐκείνου εὐχόμενον, imperator, 2, 7, 8. βασιλικὰς προσηγορίας 1, 13, 19. † διαγράναι τὰς β. (ράβδους) 7, 6, 4. opp. τῶν ἰδιωτικῶν. Denique Neutr. εἴ τι γένος ἦν βασιλικόν, siquid generis regii, 4, 6, 7. ad sensum verum p. masc. at de clara re in his, γένους οἷα βασιλικοῦ, imperat. 5, 3, 15. βασιλικῷ αἵματι τὰς δεξιάς μίμναντας 2, 13, 16. τῷ β. Φο-

ῥείψ 5, 8, 13. εἰ τι σχῆμα βασιλικὸν περιέκειτο, si quid aliud in-
 ligne imperatorum, 5, 4, 13. ταμεία χρημάτων βασιλικῶν,
 pecuniae principalis, 1, 6, 19. βασιλικῶν συμβόλων, imperatoris
 insignibus, 2, 3, 5. βασιλικαῖς συμβόλοις 2, 8, 10. κτήμασι,
 principal. 1, 11, 15. τοῖς β. κτήμ. imperator. 2, 4, 13. β. Φα-
 λάροις, imperialibus, 2, 9, 6. προαφείσις, imperator. 3, 13, 2.
 τὰ βασιλικά γράμματα διανομίζειν 3, 5, 8. †† p. adv. βασιλικώ-
 τερον ἐντροφῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu, 3,
 5, 4. more imperatoris, imperatori vicinius similis que, quali
 ipse imperator.

βασιλικῶς, ὑποδχθεῖς πανταχοῦ, regaliter, 1, 7, 3. ut dignum im-
 peratore.

βασιλις, p. subst. de persf. ἀγαγέσθαι βασιλίδα, reginam, 4, 10, 4.
 sq. explic. καὶ βασιλέως θυγατέρα. sed de re ac loco, βασιλίδα
 πόλιν, urbem regum dominam, 1, 9, 4. reginam urbem, re-
 giam, imperatoriam, i. ubi imperator Rom. habitat, nostrat.
 die Hauptstadt s. die Kaiserl. Residenz.

βασιλισσα, p. subst. persf. γενένητο, imperatrix, 1, 7, 6. εἶναι θέλου-
 σα μόνη, Augusta (Mamaea) 6, 1, 20.

βάσις, physf. p. actu, ἡ χώρα τοῖς πεζοῖς τὴν βάσιν εὐπαγῆ παρείχεν,
 gressum, 6, 5, 12. sed p. re, ac loco, c. gen. rei s. statuae,
 υπογράφας τῇ βάσει (αὐτοῦ, τοῦ ἀγάλματος) οὐ προσηγορίας λ.
 bali, 1, 15, 19. fulcrimentum s. pes statuae, ubi ingreditur veluti
 et nititur statuae pars superior.

Βασκαίνειν, trop., quasi de persf., c. acc. rei et sq. explic., ἐβότηγενε
 πάντα καὶ ἀνέτρεψε πονηρὰ τύχη, invidit, 2, 4, 11.

Βάσκιανος, p. adi. de quasi persf. c. subst. fem. sex., ὡσπερ πονηρᾶς καὶ
 βασκίανου τύχης, invida, 1, 8, 5.

Βασσιανός, Severi imperatoris filius, τὸν πρεσβύτερον, ᾧ γνησίον ἦν
 ὄνομα Βασσιανός, Ἀντωνίνου ἀνέματος, Bassianus, 3, 10, 9. vulgo
 Caracalla. sed alius, Soaemidis filius, Heliogabalus vulgo,
 5, 5, 7. 12.

Βασάζειν, physf. de persf. cum acc. rei et dat. persf. τὰ ὄπλα βασάζων
 εαυτῷ, portans, (Caracal.) 4, 7, 11. † βασάζαντες τὴν κλίην,
 Φέρουσιν λ. 4, 2, 11. sublatum in humeros ferunt, s. cum sustu-
 lissent in humeros. †† c. acc. persf. et gen. rei s. loci, ἕτερον
 τῆς σινηῆς βασάσας, a scena translatum, 5, 7, 13.

βαΦή, physf. πᾶν τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων, ἐσθῆτι χρυσῷ καὶ βαφαῖς
 διαφόροις πεποικιλμένον, coloribus, 4, 11, 5. sed πρόσωπον ὑβρί-
 ζων βαφαῖς ἀσχήμοσιν, tincturis, 5, 6, 24. Heliog.

βεβαίος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. sex., Φιλίας βεβαίου, con-
 stantis, 8, 7, 18. sed Fem. βεβαίας βασιλείας, stabilis, 3, 6, 4.
 — at c. adv. τῆς οὕτω βεβαίας ἀρχῆς, stab. 2, 10, 13.

βεβαιῶω, trop. de re, cum acc. rei, ei dat. persf. cum vel sine
 praep., ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιον σοι πῆσιν καὶ εὐνοίαν παρὰ τῶν
 ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, tibi apud subiectos stabilivit, 1, 6, 19. —
 sed de persf., c. acc. rei, βεβαιεῖν αὐτὰ, (τὰ ἐπὶ γῆς) stab. 1, 5,
 19. τὴν ἀρχὴν - βεβαιῶσαι (εαυτῷ et αὐτοῖς) 3, 5, 2. sed cum
 praep., οἱ ἠρότητος τὴν ἀρχ. β. 7, 1, 4. at c. abl. rei s. modi,
 τὴν εἰρήνην ὀρκίαις καὶ σπονδαῖς β. firmare, 4, 15, 19. εἰργῶ β. τὰ δό-
 ξαντα, confirmare, 6, 8, 15.

βεβαίως, physf. εἶναι, firmiter, 2, 9, 7. trop. ἡ ἀρχὴ παρὰ μηδε-
 νί πω β. ἰδρυμένη, firmiter, 2, 8, 6. τὴν ἀρχὴν αὐτῷ β. ὀχυρώ-
 σασθαι ib. 15.

- Βέλενος ἢ Βέλιος ἢ Βέλις, deus Aquileiensium, Βέλιον καλοῦσιν τοῦτον, - Ἀπόλλωνα λ. Belem, 8, 3, 19.
- βέλος, propr., extra bellum, in bestiis per ludicrum necandis, ὄρμη τοῦ βέλους, telli, 1, 15, 11. sagittae, it. λαβῶν - βέλη ib. 1. ἀπαφίεις τὰ βέλη ib. m. sed in bello, δάδες, ἐπὶ τῶν ἀκρῶν βέλων ἀκίδας ἔχουσαι, telorum, 8, 4, 30. † c. adiuncto et gen. persf., τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν ἀπασχολούσης εἰς αὐτὴν τὰ β. καὶ τὰ ἀκόντια τῶν πολεμίων, sagittas, 7, 2, 11.
- βέλτιος, neutr. de re, absf., τὰ βέλτιστα συμβουλευόντες, optima consilia suggerentes, 1, 6, 1. maxime utilia et salutaria. εὐχέσθαι, ὑπάρχειν τὰ β. optima, 6, 3, 7. felicissimam rerum conditionem, felicitatem maximam, res laetissimas; supplendo utrinque subst. πράγματα.
- βῆμα, physf. de loco excellentiori, unde oratio habita ad milites, in castris, fere e cespite, castrense tribunal, in nunis quadratum, et forsitan e ligno etiam interdum, βήματος, αὐτῶ εἰς ὕψος ἀρθέντος ἐν μέσῳ τῶν στρατοπέδων, ἀνελθῶν ἐπ' αὐτὸ, tribunal, 1, 5, 4. — sed in campo peculiari, συγκαλέσας αὐτοὺς εἰς τὸ πεδίον, καὶ βήματος αὐτῶ ἀρθέντος, ἀνελθῶν (ἐπ' αὐτὸ,) suggestum, 2, 10, 2. 2. 8. 1. 8, 7, 7. συναλεθεῖν πάντας εἰς τὸ σύνθηδες πεδίον, ἐπὶ βήματος ἀνελθῶν, λ. 6, 3, 4. ἀνελθέντα αὐτῶν ἐπὶ τὸ βῆμα 2, 13, 7. post ἀφικόμενοι εἰς τὸ πεδίον, λ. † συγκαλέσας τὸν στρατὸν εἰς τὸ πρῶτῆς πόλεως πεδίον, ἀνελθῶν τε ἐπὶ τὸ β. 7, 8, 5. †† ἐπ' ἐχυροῦ βήματος ἔδραϊως ἔσῳτες, in firmo solo, 3, 14, 10.
- Βήριος, Verissimus, filius Marci Anton. imper. 1, 2, 2.
- Βήρος, Verus, Λουκίῳ Βήρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.
- Βηρύτιος, Berytius, Beryto ex urbe Phoenices oriundus, ἢ ibi habitans, Βηρυτίῳν ἔχθαι, Berytius infensi, 3, 3, 3.
- βία, extra bellum, de imperatoribus, βίας ὡμῆς ἀλλότριος, violentia, 2, 4, 5. sed c. adiuncto, οὔτε ὠμότητος, οὔτε βίας ἐν πάσῃ, εἰς ἐπραττεν, ἀπείχετο 3, 10, 13. ἢ μὴ βία καὶ ἔβρει ἐπὶ τούτῳ ἔχθῳσι, vi, 1, 4, 12. at c. gen. persf. et praep., αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων εἰς τοὺς ὑπηκόους ἔβρει τε καὶ βίαι, δι' οὗ τῆς ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυον, viol. 1, 3, 6. tum de militib. et Praetorian., ἀρταγαῖς τε καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους 2, 2, 9. it. c. praep., ποθούντες τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυρανίδος ἀρταγὰς τε καὶ βίας 2, 5, 1. Sed in bello, μετὰ πολλῆς βίας τειχομαχοῦντες, vi, 8, 4, 19. †† absf. τὰ δεσμοτήρια βία ἐγγυόντες, per vim, 1, 10, 14. sed c. adiuncto et c. gen. persf., βία καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δήμου - ἀνησάμενος τὴν ἀρχὴν, invito populo, 2, 6, 13.
- βιάζεσθαι, med., extra bellum, de imperator., c. adiuncto, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἀρπάξαι καὶ βιάζεσθαι, violando, 2, 5, 23. ἀνευ τοῦ β. μετ' ἀρπάξαι, non violando, 2, 5, 13. sed de mil. Praetor., τοῦ β. καὶ ἄ. λαβόντες ἔξουσίαν, violentiae, 4, 6, 12. Tum in bello, c. inf., προελθεῖν τοῦ Καπετωλίου βιάζοντο, egredi Cap. vi conabantur, 7, 10, 13. βιάζοντο τοῦ τείχους πᾶν μέρος τί κατελείν, omni vi conab. 3, 4, 25. † c. acc. persf., αἱ νεανίσκοι Ξιφῆρεις - βιασάμενοι τοὺς ταῖς ἀλλοῖς ἐφεσῆτας, proturbatis ianitoribus, 7, 5, 6. cum vi remouissent; sed c. opp., πρὸς ῥύτην παίσαντες, ἢ βιασάμενοι, sene persuaso aut coacto, 7, 8, 9. it. simul c. adv., ἢ ἢ πείσαντες ὁμογυμνοῦνται, ἢ ῥᾶτα βιασάιντο ἀπαρμηνεύουσι, vi cogant, 6, 8, 15.
- βίσιος, physf. de re, γενόμενος χειμάρρους, violentus, 3, 3, 11.
- βιζίως, trop. προσεφέρετο τοῖς ἄλλοις, violententer, 7, 4, 5.

βλίον, propr. ἐπιθερόμενος τὸ βιβλίον, libellum, 7, 8, 5, non adeo densum ab oratione brevi. † c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, in superiore libro, 4, 1, 1.

Βυνία, Bithynia, Asiae minoris regio, 4, 5, 13. 3, 2, 17. sq.

ος, phys., cum vel sine artic., τέλει βίου, vitae, 1, 17, 26. μέ-

χρι τέλους τοῦ β. 5, 6, 3. τέρμα βίου 2, 2, 15. τὰ πλείστα τοῦ β.

διέτριβεν ἐν τοῖς πραγαείοις, ut plurimum vitam degebat, 5, 13,

2. ἀνεπαύσατο τοῦ β. defuit vivere 5, 15, 5. 6, 1, 9. sed τοῦ

β. ἀνεπ. 7, 9, 20. τὸν βίον μετέλλαξε 1, 2, 2. 3, 15, 18. sed

μετ. τὸν β. 4, 4, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένους τὸν

β. qui agunt vitam, 1, 2, 9. † δι' ἐπιδρομῆς τὸ χρειάδες πρὸς

τὸν β. πορίζονται, ad vitam, 1, 6, 25. an victum; quo sensu et

valeat 2, 3, 22. 2, 9, 2. †† cum adv. τὸν ἐκεῖ βίον ἐλομένων,

cum illas vitae sedes elegissent, 3, 4, 20. Sed c. gen. perf.,

μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ β. αὐτοῦ 4, 12, 8. ἔδει τέλος λαβεῖν τὸν

Ἀντωνίου βίον ib. 5. παντὶ ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθῆναι

2, 5, 9. παρὰ πάντα τὸν ἑαυτοῦ β. 1, 2, 10. 5, 3, 3. Tum

moraliter et civiliter, vitae vivendi que ratio ac genus, absol.,

ἀθλιότητα βίου 2, 3, 22. χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προαι-

ρήται, cum vixisset, 2, 5, 16. vel per hendiad. p. βίου προαι-

ρέσει. †† σώφρονας τὸν β. γαμβροῦς, vitae sobriae, 1, 2, 3. —

sed ἀνδρα, - τὸν β. σώφρονα, vita sobrium, 2, 2, 16. per ellips.

pr. κατὰ, p. abl. illo βίῳ σωφρονεσάτους 6, 1, 3. sed c. adi.,

στρατιωτικῷ καὶ πολεμικῷ β. ἐρασιῆς 4, 3, 8. β. σώφρονος 7, 10, 7.

βίῳ σώφρονι 1, 2, 6. † ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ καὶ

σώφρ. 3, 14, 4. † τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώφρ. διαβεβλημένον 2, 6,

10. τῶν ἐπὶ Φαύλῳ β. 8, 6, 1, 12. † σιληρῷ β. καὶ τραχεῖ ἐνε-

δισμένος 2, 9, 2. χρησάμενος τῷ προσσημένῳ β. acta vitā, ut dictum

est (supra) 5, 8, 19. τίνι β. ἐχρήσατο 7, 1, 1. At c. gen. perf.,

ἀπηρεσιοντο αὐτοῦ τῷ β., ὡς ἀνειμένῳ μᾶλλον λ. 5, 2, 11. τὸ ὁμό-

τροπον ἐν ἀκολάσῃ β. ἐκείνου 7, 8, 13. τοὺς στρατιώτας ἀπαρέσιε-

σθαι τῷ τοιοῦτῷ τοῦ βασιλέως β. 5, 7, 1. ὡς τὸν τοῦ Περτινίου

βίου ζηλοῦντος 2, 7, 8. † ἐξήλου ταῦτα ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύ-

ματα, τὸν δὲ λοιπὸν (αὐτοῦ) β. οὐκ ἐμιμήσατο 5, 2, 8. σιωπόν-

τας αὐτοῦ τὸν β. 5, 6, 1. οὐ τὸν διαβεβλημένον β. οὐκ ἀγνοεῖτε 7,

8, 16. † συστρατιώτην καὶ κρινωνὸν τοῦ β. (αὐτῶν) ᾤοντο ἀποβε-

βληκῆναι, (δὲ στρατὸς,) convictorem, 4, 13, 15. † τοῦ βίου μου

τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν 5, 1, 3. † τὰ τοῦ β. ἀμαρτήματα 1, 14,

13. abl. vel ἐκείνου e pr. †† τυράννων καὶ βασιλέων βίους πα-

ραδόξους 1, 1, 5. †† c. dat. perf. p. gen., ὁ βίος αὐτῷ - ἐπηνεί-

το, vita eius, 2, 3, 4. Porro vitae status s. conditio, ἐν μακα-

ρίῳ β. βιώσεσθαι, beato rerum statu, 2, 4, 17. εἶναι ἐν ἀμερίμῳ

β. 5, 7, 11. ὑμῖν εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνευδεῆ παρέξει (ταῦτα)

βίον 8, 7, 15. †† Tum vita amplissima notionis, pro rebus

gestis etiam, c. gen. perl., ὑπόθεσιν ποιούμενοι τῆς πραγματείας τὸν

Σβήρου β. 2, 15, 11. et hinc †† vitae descriptio, biographia,

liber, c. praep., τὰ πολλὰ συγγράφας ἐν τῷ κατ' αὐτὸν βίῳ 2, 9, 5.

— ††† τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν β. vitam

humanam, 2, 5, 1. homines, in vita constitutos, s. viventes,

ablit. p. concr., homines, sc. reliquos, praeter Praetorianos.

ία, phys., de perl. αὐτάρκη δόξας περιουσίαν εἰς τὸ βίον, ad viven-

dum, 3, 13, 7. sed c. adv. ἀμερίμῳ β. 4, 5, 15. βιώσας τὰ

πρῶτα εὐδαίμωνως, cum vixisset, 7, 9, 21. ἐνδοξότατα β., ὅσων

πρὸς τὰ πολεμικά 3, 15, 5. it. c. praep. ὅφ' ἢ βασιλευσέντι ἀμέμ-

πτως βεβιόνησαν 6, 9, 5. † ἐν ἀδείᾳ πολλῇ καὶ εἰκότι ἐλευθερίας

- ἐβίωσαν ἐκεῖνοῦ τοῦ ἔτους 5, 2, 5. Sed moraliter, c. abl. rei f. modi, φιλεῖ πως αἰεὶ τὸ ὑπὲρ τῆς ζήλω τῆς τοῦ ἀρχόντος γνώμης βι-
cū, vitam componere, 1, 2, 8. it. c. adv. ῥαθυμέτεροῦ βιώ-
σαντες, viventes, 1, 1, 9. βιόυς, ὡς οὐκ ἀγνοεῖτε, vivens, 2, 2,
13. βιώσαντες, ὡς προσέζηται, cum vixissent, 4, 13, 18. Deni-
que Med., physf. c. praep., ἐν ἀδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ βιώσεσθε, vive-
tis, 5, 1, 16. † ἐν ἀδ. καὶ μακαρίῳ βίῳ βιώσεσθαι προσέδοκιν, se
victuros, 2, 4, 17. †† c. dupl. praep. βιώσεσθε κατὰ γνώμην
ἐν τοῖς οἰκείοις 8, 7, 14. sed c. adv. ἀδείερον ἰαότερος βιώσεσθαι
προσδοκῶν, victurum se, 4, 1, 4. sed simul c. praep., ἐν ἀδείᾳ
καὶ ἀναίμακτῇ πάντες βιώνονται, vivent, 5, 1, 9.
- Βιταλιανός, Vitalianus, praefectus praetor., 7, 6, 9. 12. 7, 8, 12.
βλάπτειν, physf. de perf. c. acc. rei et adv. οἱ βάρβαροι - μεγάλως
ἀνωθεν ἐβλαπτον (αὐτοὺς), affligebant, 4, 15, 4. post τιτρωσκόντες
αὐτοὺς, nocere, etiam adeo vita privare, perimere. sed Pass.
de perf. c. opp., μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούν-
των, plus detrimenti capientibus, 3, 9, 12. magis afflictis, lac-
sis, vulneratis, occisis.
- βλασφημεῖν, physf. de perf. contra homines, cum adv. vel acc. rei,
ἀπρεπέστερα βλασφημοῦντες, indecentius maledicentes, 2, 2, 7. mor-
tuo Commodo. sed c. adiuncto, πέρρωσεν ἐς αὐτὸς ἐβλασφημοῦν
καὶ κακῶς ἠγόρευον, execrabantur, 1, 6, 20. opp. pr. εὐφημοῦν-
τος λ. it. cum acc. perf., βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόν-
τα, convicia facientes Iuliano, 2, 7, 8. opp. sq. εὐφημοῦν. at
cum acc. illo tantum τὸν Ἰουλιανὸν ἐβλ. Iuliano maledicebant,
ib. 5.
- βλασφημία, absol. eis τοῦτου ἀπέσιωπτε καὶ μέχρι αἰσχρᾶς βλασφη-
μίας, convicia, 4, 12, 3. † eis αὐτὸν ἀπερρίπτειν δυσφήμους καὶ
αἰσχρᾶς βλασφημίας, maledicta, 8, 5, 3.
- βλάσφημος, de re, βλάσφημα πολλὰ εἰς τὴν Ῥώμην - ἀπορρίψας, pro-
bra, 7, 8, 21. sc. ἔηματα, πράγματα, rel. probrofa.
- βλέμμα, physf. βλέμματι δριμύει ἀφορῶν εἰς λ. adspectu, 4, 5, 17.
- βλέπειν, physf., activa notione, de perf., c. acc. rei, ἵππον φησὶν, vi-
dere, 2, 9, 6. in somnio. † c. opp. ἵνα μὴ μόνον ἀνοείναι τὰ
γεγόμενα, ἀλλὰ καὶ βλ. ἔχουσι 7, 2, 15. in pictura. sed cum
praep., οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἐκήρυττον, μὴ εἰς αὐτὸν βλέπειν, in
ipsum intueri, 3, 11, 5. at c. adv., κάτω β. spectarent, ib. —
† τὸ μειράκιον ἠδενεῖς ἐβλεπον, adolescentis adspectu delectabantur,
5, 3, 17. ὡς ἐπὶ πολὺ τὸν Μακρίνον οὐκ ἐβλεπον οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ μαχόμε-
νοι, conspiciabant 5, 4, 16. e pugna profugum. sed † intransi-
tively, πιπεύσαντες, Ἀρτωνίου τὸ εἶναι τένον καὶ ὁμοιάτων γε,
βλέπειν γὰρ αὐτῶς (αὐτὸν) ἤθελον, videre, 5, 4, 5. vultum f. for-
nam habere; † improp., εἰκόνα Ἰησοῦ ἀεργασίου εἶναι θέλου-
σιν, αὐτῶ βλέποντες, intuentes, 5, 3, 11. fingentes sibi animo,
imaginantes; † c. praep., τάντας ἀπέπειθεν εἰς αὐτὸν βλέπειν
μόνον, ut se unum intuerentur, 3, 15, 2. revereri, suspicere,
obtemperare; εἰς ἕνα βλέποντας, unum intuentes, 4, 5, 15. —
†† τὴν ἀέραν (μαίαν τοῦ στρατοῦ) ἀπεμψε, πρὸς τὰ ἀρκτῶα μέρη
τῆς βαρβάρου γῆς βλέπεισαι, spectantem, 6, 5, 3. tendentem, eun-
tem, iter dirigentem; sed de re, ἀπὸ τῆς ἀρκτῶας θαλάσσης
ἐπὶ τὴν (θάλασσαν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διήμιον, ad id (mare)
quod meridiem spectat, 2, 11, 16. vergit, directum est, situm est.
— Sed Pass., physf. de perf. c. adv. et nominativo particip. f.
modi, αὐτὸς ἐβλεπετο πολλὰ κίς ἠμοχλῶν λ. conspiciebatur aurigans,

- 5, 6, 25. - it. de re, ἀσέβεις ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, per diem perpetuo conspiciebantur, 1, 14, 1.
- βοῶν**, propr. de persf., c. nominat. particip. f. modi, ἐβόα, πάντα δάσειν, ὑπιπυγούμενος, clamabat, 2, 6, 11. sed c. adiuncto per curiam, ἐπελθόντες παυθήμεϊ ἐβῶν, καὶ τὸν κίλευδρον εἰς θάνατον ἤθου, vociferabantur, 1, 12, 11. at cum praep. et conī. βῶντες πρὸς δῆμον, ὅτι λ. clam. 8, 8, 16. it. c. inf. perf. ἐβόα, - ἐκπεφουγῆναι 4, 4, 9, 14. at c. fut. † ἐβῶν καὶ ἠπέλου, ἀποκτενεῖν αὐτοῦς 7, 10, 11. si non est, ut 1, 12, 11. sed cum acc. rei et adv. τοιαῦτα κάτω παρῆσῶτες ἐβῶν, ὡς ἐξακουσα εἶη, talia cum clamore dicebant, ut 8, 3, 6. μέχρι τινὸς τοιαῦτα διαφῶως βῶντες προσέμενον, vocif. 6, 9, 10. † ἐβῶν διάφορα, οἱ μὲν λέγοντες λ. οἱ δὲ βλασφημοῦντες λ. cl. diversa, 2, 2, 7. cum acc. rei f. c. adv. pro illo loci pr. Tum in bello et pugna inuenit, c. abl. rei f. modi, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίστη κλαγγῇ βοῆσαντες, ἐπέδραμον τοῖς Ῥωμ. maximo clamore vociferantes, 4, 15, 2. †† c. adv. et adiuncto, ἐμὲ καλοῦσι Ῥωμαῖοι, καὶ, συνεχῶς βῶντες, ἐπείγουσιν, clamantes, fatigant, ut 2, 8, 3. cf. 2, 7, 5, 8. sq.
- βοῆ**, propr., populi in concione, c. gen. perf. et praep., διαγγελθείσης τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, καὶ τῆς ἐπαλλήλου ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς, inclamatione, 2, 7, 9. sed abf. † τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ καὶ φρον - καὶ μέχρι βοῆς θρασυ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem, 7, 8, 12. † τοῦ δήμου ἐκαστος καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλας βοαῖς, clamorib. 5, 2, 6. sed militum, post orationem ducis, πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς β. ὑποσχόμενοι, clamore, 3, 6, 17. † iphus imperatoris oratoris, μεγάλη βοῆ ἔλεξε τοιάδε, magna voce, 2, 13, 9. ταῦτα εἰπὼν μ. β. 4, 5, 17. — †† in bello, c. gen. perf. et opp., οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μάχης, clamorem vestrum, 2, 10, 12. Romanorum sub pugnam, baritum; †† ἀγγελιάντων τινῶν, ὅτι δὴ βοῆς ἤχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis sonum multitudinis exaudiri, 6, 9, 4.
- βοήθεια**, impropr., de persf., in tumultu, c. gen. perf., τῇ τοῦ δήμου βοηθείᾳ ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι, auxilio, 2, 5, 5. sed in bello, c. gen. loci, δεῖσθαι χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ad succurrendum regioni, 3, 14, 2. defensionem. †† εἰ δεῖτο βοήθειας ὑπισχυοῦντο, si indigeat, auxilia pollicebantur, 2, 8, 13. qui Bg.; facto commate post v. δ., cepit β. in acc. plur. et de persf., pro militibus et copiis auxiliariis, cum posito contra commate post β., sit gen. ling. et de re.
- βοηθεῖν**, physf. de persf., cum dat. persf., ἀπεισι βοηθήσων Ῥωμαίοις, abire ad auxilium ferendum Romanis, 2, 7, 11. opitulaturum; — sed εἰ τινες ἠκολούθησαν αὐτῷ βοηθήσοντες, secuti fuerant ipsum auxiliaturi, 6, 7, 17. c. eodem casu, vel minus, et abf. ut, praeter adv., in hoc, βοηθεῖν αὐτὸν τὴν ταχίστην ἡξίου, succurrere (ipsum) quam primum optabant, 2, 7, 5. ubi tamen e pr. τὸ πλήθος vel Ῥωμαίων repetas pron. αὐτοῖς.
- βοηθός**, trop. de persf., θεοὺς ἔχοντες βοηθούς, diis freti auxiliatoribus, 3, 6, 16. faventibus, secundantibus.
- βολή**, physf., c. gen. rei, hostili animo, διεφθείροντο ὑπὸ τῆς τῶν λίθων συνεχῶς βολῆς, iactu, 1, 12, 18. † βάλλοντες αὐτοῦς λίθων βολαῖς, iactibus, 7, 12, 11. † c. praep. μὴ που καὶ λίθων τις βολὴ ἀπὸ τῶν θυμάτων - γένοιτο, coniectus, 2, 6, 19. nisi praep. pendet a v. γέν. Sed honoris ergo, τὸν βασιλέα σεφά-

ων καὶ ἀνδρῶν βολαῖς ὑπεδέχοντο, sparsionibus, 1, 7, 11. ἀνδρ. β. ἐπίμων τὸν βασ. 4, 8, 19. †† improp. ὀφθαλμῶν ἀρθρμαὶ καὶ πυράδεις βολαί, faces, 1, 7, 9. iactus, coniectus, ictus, nostrat. *Blicke*.

βορὰ, prop. τὰ σώματα εἴασαν κυσί τε καὶ ὄρνοι βορὰν, escam, 8, 5, 24.

βουλευέσθαι, trop. Pass. de re, c. praep., οὐδὲν - τῶν ὑπὸ τοῦ Ἀυτωνίνου βουλευομένων, quae ab A. agitentur, 5, 8, 8. sed abf. ἐπακοῦσαι τῶν β. quid consultaretur, 7, 11, 5. τὶ τῶν βεβουλευμένων, quid constitutum esset, 1, 9, 21. ἀτελή κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, consilia, ib. 22. † ὅς προεῖπε τὸ βεβουλευμένον μάλλου, ἢ ἔδρασε, consilium, 1, 8, 13. Sed Med. de perf. c. adv. et praep. περὶ βασιλείας ἤδη - ἐβουλευέτο, deliberabat, 1, 10, 7. — †† simul c. pron. acc. μηδέ τι περὶ τῆς εἰς Ῥώμην ἀφόδου βουλευέσθαι ἐδάρρησαν, neque quidquam de - cogitare ausi sunt, 2, 10, 13. nisi pron. pertinet ad v. ἐθ. it. c. inf. aor., ἐβουλευέτο, statuit, 1, 16, 8. ἐβουλευέσατο, constituit, 6, 6, 2. ἐβουλευέσαντο, decreverunt, 2, 5, 2. 6, 8, 10. sed c. acc. rei, ἀφειδῶς πάντᾳ καὶ Φανερώς, ἃ ἐβουλευέτο, λέγοντος, quae cogitaret, 5, 8, 8. τὸ πρακτέον ἐβουλευόντο, quid factu opus esset, consultabant, 2, 1, 6. †† ὀλέθρια βουλευέσθαι ἑαυτῷ λ. perniciose consulere sibi, 1, 8, 10. capere consilia noxia sibi. †† Ἀλέξανδρος, ὡς ᾤετο, ἀριστα βεβούλευτο, optime cogitaverat, 6, 5, 10. pass. p. med. — εἰ c. adv. ††† συνεδρίῳ βουλευόντι 7, 7, 11.

βουλευτήριον, curia, Rom. 5, 5, 12. 7, 11, 2. 7, 2, 15.

βουλευτηδὸν συνεδρίον, 7, 7, 11. consulens curia.

βουλή, trop. abf. de perf., οἱ ἀριστοὶ τῆς βουλῆς, optimi ex senatu, 1, 6, 18. υανίσκιον, καὶ αὐτὸν ἔντα τῆς β. et ipsum senatorii ordinis, 1, 8, 11. † συνωμάτας τῆς β. λαβῶν τίνας τῶν ἐξεχόντων, senator, ordinis, ib. 1. † τῶν ἀπὸ τῆς β. ἀπόντων, senatu universo, 7, 1, 11. † κατήλθεν ἐπὶ τὸ συνεδρίον τῆς β. in curiam, 2, 3, 5. Sed c. adi. σύγχιλος v. ib.

βουλήσις, trop. c. gen. perf., in bonam partem, πειθόμενος τῇ ἐκείνων βουλήσει, voluntati, 6, 8, 14. sed in malam, μαθοῦσα τὴν παράλογον οὕτω καὶ ἀπειρή βουλήσει αὐτοῦ, consilium, 1, 16, 10. i. q. pr. γνώμην. † ἃ δὴ μικρὰ καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρχη τῇ αὐτοῦ β. ᾤετο, nec satis suae cupiditati, 7, 3, 12. ut Lat. hoc, p. cupiditas pecuniae, avaritia.

βούλομαι, med. de perf., abf., παντὶ τῷ βουλομένῳ, cuivis, cui libeat, 1, 10, 12. τὰ σώματα αὐτῶν παρέδοσαν σύρειν - τοῖς βουλομένοις, iis, qui vellent, 5, 8, 17. 8, 5, 24. †† ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἤγου οὐ τι βουλόμενον, minime volentem, 7, 1, 21. i. q. pr. ἀκουτα. †† c. adiuncto, ἄκων καὶ μὴ βουλόμενος ἀναδέχεται (τὴν τιμὴν,) nec sponte se nec volentem suscipere, 6, 8, 14. it. simul c. adv., ὡς αὐτὸς εὐχρημαί τε καὶ βούλομαι, volo, 3, 12, 4. sed c. adv. solo, εἰ καὶ ἑαυτὸν ἐκότερος διάγοι, ὡς βούλοιο, prout vellet, 4, 1, 4. τὸ πλήθος - ἀπόντων, ὡς ἐκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραφάντων, ἰζήρησεν, ut quisque voluit, 3, 7, 15. it. c. coni., ὡς μηδὲ, εἰ βουληθεῖη τις, δύνασθαι λ. si voluerit quis, 2, 10, 11. †† c. adv. et simul inf. praef., νοεῖσθαι μάλλου ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀνούεσθαι, malebat, 4, 4, 16. Porro c. solo inf. a) praef., ὁ πόλεμος, εἰ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιο, velit, 7, 8, 18. † ἐβουλόμην μὲν, - ποιεῖσθαι λόγους λ. voluissim, 6, 3, 5. vellem, ἐβούλετο λ. 1, 14, 19. ἐβούλοντο λ. 3, 14, 2. Sic particip. βουλόμενος λ. cupiens, 7, 4, 5. sed et b) c

- inf. aor. I. 3, 9, I. pro quo §. Iq. ἤσέλησε, 3, 14, 3. Iq. §. Σέ-
λων, tum §. 9. ib. sed βουλόμενοι λ. cum vellent, 2, 1, 1. ††
αἶτε ἀληθῶς ἐφαιτάσθῃ τισίν, ἢ βουλομένοις λ. an ita voluerint vi-
disse, ne, 8, 3, 21. cf. 4, 4, 8. 4, 9, 2. † βουλόμενος κωλύσαι
2. dum conatur, 7, 7, 3. † προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ δια-
λεχθῆναι λ. se velle, 7, 6, 14. sed per alia tempora, ὡς πρῶ-
τον ἀπατήσαι βούλεσθε, λ. ut velitis, 2, 1, 22. ἐβούλετο λ. 1, 13,
1, 8, 8, 10. † 1, 17, 3. post syn. ἤθελεν. †† οὗς ὁ δῆμος
οὐκ ἐβ. ἀρξαι. noluisse, 8, 8, 17. c) c. inf. aor. 2. τὰ γράμ-
ματα ἐλεγεν, ὅτι δὴ βούλεται λ. quasi vellet, 4, 10, 3. βουλόμε-
νος λαβεῖν λ. cupiens, 3, 6, 7. 7, 11, 3. d) c. tempore utr.
in vicinia, ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ - οἰεῖν, ut nec amplius vel-
let, ἀλλὰ γὰρ μετακίεσθαι ἐβούλετο, 1, 15, 17. ††† μένος εἶναι
βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, solus
esse cupiens in exerc. ac neminem circa se esse potiozem, 7, 1,
8. in dupl. rectione, primum cum nominativo et inf., deinde c.
acc. et inf. Denique c. acc. rei, ἕνασος, ὃ βούλεται σχῆμα,
ὑποκρίνεται, quam vult personam, 1, 10, 12. ἐξουσίαν, ὃ βούλεται
αὐτός, κτήσασθαι, quod vellet, 4, 11, 11. πάντα, ἃ ἐβούλετο,
quae volebat, 3, 5, 10. ὅσα ἕνασος ἐβ. quantum vellet, 8, 6, 8.
πάντα δώσειν, ὅσα βούλονται, quae vellent, 2, 6, 11. † τίνα
ἐλεγχοῦ μείζονα βούλεσθε; quodnam argumentum vultis? 3, 12,
12. † οὐκ εἰς ἄς ἐβούλετο ἔχθρας κατηνέχσθαι, non ad quas vole-
bat, 3, 9, 14. πρόσθαι εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης,
ad ea, quae volebant, 5, 3, 1. †† de re, c. dat. perf. et no-
minativo rei, ὃ θώραξ σοὶ τί βούλεται; quid lorica sibi vult? 3,
12, 23. quid lorica tibi vult; quid lorica tua sibi vult; quid
indicat lorica, qua tu indutus es; cur tibi est lorica; cur s.
quod consilio indutus es lorica?
- βραδύνειν, de perf. phys. c. adiuncto modi, ὡς - ἐκόντα (αὐτὸν)
βραδύναντα, quasi de industria cessasset, 3, 7, 10. in adventu cum
exercitu ad pugnam; trop. c. praep., ὃ πατήρ ἐπὶ πολὺ νοσῶν,
καὶ πρὸς θάνατον βραδύνων. ad mortem tardus, 3, 15, 3. cun-
ctans, s. mori cunctans, s. tardius mori; ἐθαύμαζον, ἐπ' ἐμοὶ
Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum cessare, 2, 1,
16. tarde me interficere.
- βραδύς, propr. neutr. p. adv., βραδύτατα τοῖς προσιοῦσιν ἀποκρινό-
μενος, tardissime, 5, 2, 7.
- βραδυτής, propr., c. adiuncto, μελλήσεως καὶ βραδυτήτος δοῦς δίνας,
tarditatis, 3, 4, 15.
- βραχύς, phys. de re, ἐξοχὰς τινὰς βραχείας, exiguas, 5, 3, 11. βρα-
χυτάτου κατασκευάσματος, minima, 4, 2, 22. βραχυτάτου (οἰκη-
μα) brevissimo, ib. 14. sed trop. εἰ τις πρὸς τινα βραχείαν αἰ-
τίαν εἶχε μίσους, vel exiguam, 7, 7, 7. ἐπὶ βραχυτάταις οἰτίαις
ἀνθρώπων, ob minimas, 4, 6, 5. † neutr. p. subst. s. adi. ἐπὶ
τοῖς βραχυτάτοις ῥάσα κινουμένῳ (τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,
minimis momentis, 4, 8, 18. per ellips. subst. πράγμασι s. αἰτί-
οις etc.
- Βρεττανία, Britannia, 3, 14, 1. 4, 3, 15, 15. 2, 15, 10. 1, 3, 7,
2, 3, 8, 4.
- Βρεττανοί, Britanni, 3, 7, 6. 9, 3, 14, 8. 3, 9, 11. 7, 3, 15,
17.
- βρέχεσθαι, pass. phys. c. praep. de anim. ἐμβαλὼν εἰς τὸ ἔλος, και-
τοι ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, quamvis equus meigere-
tur, 7, 2, 13. sed de perf., εαυτοῖς, (German.) ἐς γόνυ βρεχο-

- μείοις διατρέχειν (per paludes) immerfis, ib. 11. sed ἔθες τοῖς βαρβάροις (Britann.) διαθαῖν (per paludes) βραχόμενοις μέχοις ἰπύων, immerfi, 3, 14, 12. madefactis, f. ita, ut madefiant.
- βρόχος, phys. Γορδιανὸς ἀνήρτησεν ἑαυτὸν βρόχῳ, suspendit se ipsum laqueo, 7, 9, 9. ἐν β. τοῦ βίου ἀνεπαύσατο, laqueo vivere delisse, ib. 20.
- Βυζάντιον, Byzantium, Constantinopolis, 3, 1, 10. 3, 2, 1. 3, 6, 18. sq. 4, 3, 13. 5, 4, 22.
- βύρσα, propr. ὅτε τὴν Καρχηδὸνα ἐκτίσσε, βύρσαν κατατεμοῦσα, corio dissecto, (Dido) 5, 6, 9. † τὰ ἐκ βυρσῶν (ὄπλα), coriacea, 8, 4, 27. sc. ὄντα f. πεποιημένα, εἰργασμένα, quae e corio erant facta.
- βωμὸς, propr. c. gen. quasi persf., τὸν ἰδρυμένου βωμῶν τῆς Νίκης, aram, 7, 11, 5. sed absf. de eadem, πληγέντες, πρὸ τοῦ βωμοῦ ἐκείντο ib. 8. cf. 7, 3, 15. ut in sacris variis, extra Romam etiam, πανταχοῦ αὐτῶ βωμῶν ἐστημένῳ, cum altaria (ei) coronantur, 4, 11, 3. imperatori adveniēti; οἴνου ἀμφορέας τῶν β. προχέων, ante aras, 5, 5, 16. cf. ib. in pr. et sqq. 5, 3, 15. † θύσας ἐπὶ τῶν μεθροίων β. ad ar. 7, 12, 18. cf. 8, 6, 14. 17. 4, 8, 20, 2, 2, 6.

P.

- Γαλατία, Galatia, Asiae minoris regio, 3, 2, 11. 3, 3, 1.
- Γαλλία, Gallia, Transalpina, eius que pars, Celtica f. Lugdunensis, 3, 7, 2. 5, 3, 15, 17. † τὰ κατὰ τὰς Γαλλίας - ἀριστα δια-
σεις, rebus Galliae, 3, 8, 4. Cisalpiniae et Transalpiniae.
- Γαλλικανὸς, Gallicanus, Consularis, 7, 11, 6. 10. sq. 13.
- Γάλλος, Gallus, fluvius Phrygiae, ad urbem Pessinuntem, 1, 11, 7.
- γαμβρὸς, propr., de iam nupto, c. gen. persf. sed oppresso, ὄντος γαμβροῦ (αὐτοῦ) generi sui, 4, 5, 13. 6, 1, 20. sed impropr., spe tantum, de nondum nupto, καλεῖ (αὐτὸν ὁ βάμβαρος, iux Parth. Caracallam) γαμβρὸν ἐσόμενον, 4, 11, 1. sed cum gen. persf., δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτῆ, generum suum, ib. 4. tum univēse, ἀρμόζειν αὐτῶ, μὴ ἰδιώτου τι-
νὸς γαμβρὸν γενέσθαι 4, 10, 4. sed absf. οὐ τοὺς πλοῦτου περιβελαιῖς λαμπροῦς, λ. γαμβροῦς αὐτῶ γενέσθαι θέλων 1, 2, 3.
- γαμεῖν, propr. ὡς δὴ γαμούντων θεῶν, diis nubentibus, 5, 6, 12.
- γαμετή, p. adi. c. subst. τῶν παλλακίδων -, ἣ οὐδὲν τι ἀπέχε γαμε-
τῆς γυναικὸς, a nupta uxore, 1, 16, 9. legitime solenni que ritu nupta, legitima uxore.
- γάμος, propr. coniugium iam factum, c. gen. persf. ἀρμόζοντα καὶ σεβασμοὶ εἶναι γάμου ἱερέως καὶ ἱερέας, connubium, 5, 6, 4. 11. sed absf. ib. 7. it. γάμῳ σφραγισαί (αὐτὸν) θέλων, matrimonio, 3, 10, 10. οὐ πάντῃ τὴν ἠδόμενος τῶ γ. matrim. ib. 14. † τοῦ γάμου τὸ μῖσος διηγούμενη, coniugii, ib. 16. f. coniugis, mariti; — sed adhuc futurum, βούλεται ἀγαγέσθαι αὐτῶ τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, ducere in matrimonium, 4, 10, 3. οὐχ ἀρμόζειν Ῥωμαίῳ γάμον βάμβαρον, matrim. ib. 11. † τὴν πρὸς τὸν γ. σπουδῆν, rei uxoriae studium, 4, 11, 1. † univēse, ἔπαιζε γάμους ἀνδροπετίους, connubia, 5, 6, 6. †† τί γὰρ ἐχρηζον αὐτῶν (Φαγετρῶν καὶ τέξων) πρὸς γάμους; ad nuptias, 4, 11, 10. unas, et de nuptiali festivitate f. solennitate.

ἀνυμῆδης, Ganymedes, fabulosus ille, I, II, 4. sq.
 ἀρ. notione A) causae; praeter alia vulgaria, (2, 3, 13. 2, 5, 12.
 2, 14, 14. 4, 8, 17. 4, 14, 15. 6, 2, 17. 6, 5, 19. 21. 7, 1,
 10. 7, 7, 7. 7, 8, 26. 8, 2, 16. 8, 3, 5. 8, 5, 14. 8, 7, 6.)
 in parenthesi, cum signis solitis uncis que, *nam* 1, 6, 11. 1, 10,
 10. enim 1, 9, 15. 5, 4, 4. sq. sed sine his signis, remotiorem
 quam respiciens enunciationem, 2, 2, 20. 2, 14, 3. tum
 post ellipin totius enunciationis alius I, 13, 10. porro in
 oratione infinita, εὐδὲ γὰρ = εἶσεσθαι λ. neque enim rel. 8, 4, 24.
 cf. 7, 12, 15. 6, 2, 10. † cum particip. 7, 11, 3. minus po-
 nitur, quam c. sq. v. finito ἤλθον λ. sed post praep., κατὰ γὰρ
 καιρῶν, λ. quo enim tempore, 2, 9, 6. μετὰ γὰρ Δαρσίον λ. post
 Darium enim, 6, 2, 18. tum post secundam ab initio vocem,
 μὴ προχωρήσσης γὰρ λ. haud procedentibus enim rel. 4, 4, 6. —
 Porro post alias particulas, a) ἀτε γὰρ 2, 6, 18. utpote enim, f.
 nam, ut rel. post punctum: at post comma et in parenthesi, ut
 maiori enim, 5, 3, 12. b) καὶ γὰρ αὐτοὶ λ. *nam et ipsi* I, 6,
 12. 1, 8, 8. ubi tamen et p. privo γὰρ, ut Lat. *etenim*, valeat,
 it. καὶ αὐτὴ γὰρ, *nam et ipsa*, I, 17, 8. ubi divellit, una voce
 interposita, at duabus, καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι, ac omne qui-
 dem vulgus, 7, 7, 2. *etenim* omne quidem v., cf. in parenthesi
 iterum continuo, καὶ γὰρ μεσημβρίας λ. *etenim* rel. I, 17, 1. cf.
 infra in καί. c) τῆ μὲν γὰρ λ. quippe 4, 5, 6. *nam* calamita-
 tem quidem rel. cf. de γὰρ, post μὲν, semper in Lat. per *nam* ab
 initio enunciationis ponendum, ἔ μὲν γὰρ πατὴρ λ. *nam pater*
 quidem, 1, 5, 17. 2, 10, 14. 5, 1, 13. 7, 8, 18. 8, 4, 22. —
 Sic et d) in τὲ γὰρ, quo de in τὲ v. Tum praepositum aliis
 particulis, a) ἐβούλετο γὰρ εἶη λ. volebat nimirum, I, 14, 19.
 nam *sane* rel. b) ἐκείναις γὰρ καὶ ἐπιβουλεύοντα ἤδεσαν λ. illis
 enim et insidiari, 2, 2, 6. ubi καὶ fit p. *etiam*, vel γὰρ καὶ p.
 pr. καὶ γὰρ, et Lat. *namque*; cf. κινδύνων γ. καὶ μειζόνων λ. peri-
 cula enim et maiora, 2, 3, 2. 6, 1, 23. B) notione alia, a)
 adversativa, in ἀλλὰ γὰρ, ὡςπερ λ. verum enimvero, quasi rel. 1,
 8, 5. p. Lat. sed enim, at enim, verum enim, et p. priva aliqua
 advers. it. ἀ. γ. verum 7, 8, 9. post praeced. neg. οὐ §. 7. et 8,
 7, 18. post neg. μήδὲ §. pr. b) post pron. interrog., τίς γὰρ
 λ. quis enim 3, 12, 23. vel, ut Lat. *quisnam*, in affectu et com-
 moto animo, p. quis tandem. c) an pro δὲ, sensu advers.,
 ἐπειάλει γὰρ λ. obiiciebat autem 3, 5, 2. 8, 3, 18. 8, 4, 22.
 8, 7, 6. C) per Vs. Bg., ἀρχῆ. ἐσομένην γὰρ σάφρονα λ. impe-
 rio; quod sobrium futurum rel. 2, 2, 9. ubi simul in pron. de-
 derit; sed omitit 4, 12, 5. εἶσι γὰρ ἄρα λ. pro *nam sane* rel.
 cf. 8, 6, 17.
 γαστήρ, propr. absol. de femina et matre, ἀμα τῆ τῆς γαστρός προσα-
 λειν, simul ac ex alvo prodii, 1, 5, 24. utero, sc. τῆς μητρός,
 sed de anim., ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἵππου βραχέμενον, supra alvum, 7,
 2, 13. at impropr., ἐταίχσεις ὑπὸ τῆς γ. urgente alvo, 4, 13,
 9. stimulat ab alvo f. coactus intestinis, f. iis, quae erant in
 alvo, excrementis; sq. τὰ ἐνοχλοῦσα. †† εἶσι τὸ εἶδαίμου γα-
 στρὶ μετρώσι, ventre, 1, 6, 2. voluptatibus ventris ac gulac, eden-
 di bibendi que.
 γέ, sensu restringendi, definiendi magis et explicandi, Lat. *qui-*
dem, solitarium, post adi. πολλοῦ γε ὄντος τοῦ ἐμέτου, certe cum
 esset rel. I, 17, 24. saltem f. scilicet; it. post adv. ὡς γε λ.
 ut quidem, 2, 4, 15. † εὐ γε, ὦ Κόμμοδὲ, euge, I, 17, 10.

- beno quidem f. praeclare scilicet f. sane; †† οὐδ' αὖ τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μάχης, pedum, 2, 10, 12. p. affirm. minime sane f. profecto f. multo minus profecto, vel ne ullo quidem pacto. † οἱ δ' οὐ τι γὰρ ἐπέθοντο, sed minime obtemperabant, 3, 13, 14. αἰτίαι τοιαῦται, οὐ τι γὰρ ἄλλοι, minime improbabiles, 7, 4, 1. Porro post copulam simul, c. artic., καὶ τό γε πλείον μέρους λ. ac maior pars, 4, 3, 4. et plurima quidem f. saltem rel., it. c. adi. καὶ οὐκ ὀλίγοι γὰρ λ. ac non pauci, 2, 5, 14. Ἀντωνίνου τὲ εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιότατόν γε, et quidem simillimum, 5, 4, 5. id que f. idem que. c. praep. τὸ τε Μακρόνους μῖσος, - καὶ πρό γε ἀπάντων ἢ λ. et ante omnia (quidem) 5, 4, 2. it. c. adv. εἰληθε ραδίως, καὶ ἀκουσί γε ἐαλώκατε, et sine negotio (quidem) capti, 2, 13, 10. οὐ πάνυ τι - πάντες ἠρέσκοντο, καὶ μάλιστά γε οἱ Παίονες, ac praefertim, 8, 6, 1. et maxime quidem. †† καίτοι γὰρ οὐσης εἰρήνης, quanquam in pace, 3, 10, 1. etsi sane f. revera. †† μίᾱς γε ἡμέρας, uno die, 4, 4, 18. quippe f. scilicet, vel adeo, nostrat. *sozár*.
- γεινιάζειν, physf. de persf. c. dat. loci et adv. ἐγεινιάζε τῇ πόλει τότε στρατόπεδον, vicinus erat, 5, 3, 16.
- γεινιῶν, id. οἱ Γερμανοὶ γεινιῶντες, vicini, 1, 3, 12. 5, 3, 9. τὰ γεινιῶντα ἔθνη, vicinas gentes, 2, 9, 17. 3, 7, 2. 6, 2, 21. — sed cum adiuncto τοὺς γεινιῶντας καὶ ὁμόρους βαρβάρους; ib. 10. — at c. dat. loci, ἔθνη ὁμοροῦντα καὶ γεινιῶντα Ἰταλίᾳ, vicinas Italiae, 6, 7, 5. † sed cum dat. persf. f. loci, de loco f. persf., Θράκη, Μακεδόσι γεινιῶσαν 4, 8, 1.
- γείτων, physf. de persf. c. adiuncto, adv. et dat. persf. τὰ Ἰλλυριῶνα ἔθνη ποιεῖ Γερμανοὺς παρὰ τοσοῦτον ὁμόρους καὶ γείτονας Ἰταλιῶταις, vicinus, 6, 7, 10.
- γέλᾶσθαι, pass. propr. de persf., cum nominativo particip. f. modi, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζῆτῶν, ἐγέλᾶτο (αὐτός) ridebatur, 4, 8, 13.
- γελοῖος, propr. pass. de re, αἰτίας γελοιοτάτας ἐπιφέρων, perridiculas, 5, 7, 11. sed neutr. p. adv. γελοιοτάτα ψηφισαμένων πάντων, perridicule, ib. 7.
- γέλως, in malam partem, c. adiuncto et opp. οὐ θαύματος, ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλως ἀξία, risu, 7, 8, 5.
- γελωτοποιοί, propr. εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, scurrae, 1, 13, 16. genus mimorum.
- γενεὰ, de temp., τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν, aetatibus, 3, 8, 18. hominis; saeculo elapso, centum circiter annis; sumta γενεὰ f. aetate una tali pro 33 annis ac mensibus 4, certe intra 70 annos.
- γένειον, physf., γένειον ἀσικῶν, barbam, 5, 2, 7. τὸ γ. ἀποκειράμενος, barba detonsa, 5, 4, 12. γενεῶν παραγωγαῖς ἐμπαρονοῦντες, barbam (duorum imperatorum) vellentes, 8, 8, 14. barbibus vellendis.
- γένεσις, propr. absf. ἀφορῶσιν εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελεῖ σπάργανκα, natalium, 7, 1, 5. ortus.
- γενικός, de re, μὴ εἰς τι τῶν γενικῶν ἀμαρτημάτων ἐξουσίη, cognatum vitium, 6, 1, 11. qui Bg. legerit συγγενικῶν, v. N.
- γενναῖος, de persf., A) quoad animum, c. adiuncto et praep., εἰς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἀμα καὶ θυμοειδής, alacris, 2, 9, 2. sed absf., extra bellum, ἀγῆ γενναῖος γένου, fortis, 3, 11, 15. at in bello, de duce, μὴδὲ ὑπὸ γενναίῳ ἀνδρὶ στρατηγούμενων 3, 6, 14. 6, 9, 10. γενναῖον στρατηγόν 1, 4, 21. it. de

praefecto exercitus minore, eis τούτων, ὡς μηδὲ στρατιωτικόν, μηδὲ γενναῖον, - ἀπέσκωπτε, strenuum, 4, 12, 3. † Ἀλέξανδρον (Macedon.) καὶ Ἀχιλλεῖα, γενναϊοτάτους καὶ μεγίστους ἥρωας, fort. 4, 9, 5. tum de militibus gregar., γενναίων στρατῶν μαχομένων, validis exercitibus, 3, 7, 7. † δύναμιν, γενναίαν ἀνδράν ἡλικίας ἀκμάζουσαν, fort. 7, 9, 7. † χρῆ ἀνδρας γενναίους εὐχεσθαι μὲν λ. 6, 3, 7. † λογάδας, ὄσους γενναϊοτάτους ἠπίετο 2, 13, 21. — †† sem. αὐτοῖς ἐπιτεσούτης γενναίας δυνάμεως, valida multitudine, (manu militum,) 3, 7, 13. σὺν τρίτῃ μοίρᾳ, γενναϊοτάτῃ οὐσῇ καὶ μεγίστῃ, validissima, 6, 5, 16. 4. B) quoad corpus, de duce, ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, fortis, 4, 7, 13. Caracalla, quoniam in pr. de re corporea sermo; de militib. gregar., μόλις ὑπὸ τῶν γενναϊοτάτων στρατιωτῶν Θερούμενα λ. validissimis, ib. 12. τοὺς Γερμανοὺς, - ἡγενναίους ἐπιλεξάμενος, validos, ib. 3. †† c. acc. rei ellipt. (κατὰ) τὰ σώματα γενναϊοτάτοι καὶ μεγάλοι, corporibus validissimi (Illyriciani) 2, 9, 15. † universe, γενναίαν τινα, - γενναῖον καὶ ἀκμασίην λ. fortem, 1, 17, 24. Sed C) de anim., ἰσὶν γενναίῳ ἐποχούμενος, generoso, 3, 4, 12. † μέγαν καὶ γενναῖον ἵππον λ. 2, 9, 6. †† λέοντας καὶ παρδάλεις, ὅσα τὲ ζῶα γενναῖα, λ. fortia, 1, 15, 6. quae non fugiunt ac timent, sed stant, se opponunt, habent que animum pugnandi, invadendi ac laedendi. Tum D) de rebus non animatis, γενναίων πόνων, ingentium laborum, 4, 7, 14. 2, 11, 2. Sic Neutr., vario sensu, c. subst. τέλος γενναῖον ἐπιτείνειν εὐνοία, consummationem praeclaram, 3, 11, 10. ubi tamen de re turpi ac caede alterius; ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐφόδια, praeclara viatica, 2, 10, 11. † μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἐδρασε, egregie facta, 4, 14, 10. fortia, imperat. et ducis, Caracalli; †† γενναίαις τείχεσι καὶ ἐρύμασι, validis, 3, 1, 8. † γενναίῳ καὶ μεγίστῳ τείχει ib. 14. τ. μ. καὶ γενναίῳ 3, 9, 7. At cum pron. †† διέγνω, δράσαι τι ἢ παθεῖν γενναῖον, διὰ ἕξιφος χωρήσας καὶ φόβου, magnum, 4, 4, 5. in malam part. iterum. cum adiuncto et praep. simul, μηδὲν τι γενναῖον ἢ πρόθυμον εἰς τὸ πολεμεῖν παρέχοντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, nullam alacritatem, 6, 7, 24. †† cum artic., pro subst., c. adi. οὔτε τὸ ὑμέτερον γενναῖον - ὑποσῆναι, vestram alacr. 2, 10, 17. † c. gen. rei, ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο τὸ τῶν πόνων γενναῖον, in laboribus alacritas, 2, 14, 3. fortitudo, i. animus voluntas que et patientia in laboribus suscipiendis ac persequendis; sed † abs. nisi c. opp., τὸ μὲν πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ἐπήρχειν αὐτῷ, (τῷ τῶν Ἀντιοχείων πλήθει,) τοῦ δὲ ἐμπίθου καὶ γενναῖου λ. fortitudine, 3, 4, 3. † p. adv. ἐνθα γενναϊοτάτα αὐτὸς τῆς μάχης ἤρξεν, fortissime, 7, 2, 12. γενναίως, de pers., οὐδενος ἄντος, τοῦ γ. αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) δικαιοῦντος, fortiter, 2, 9, 9. moraliter, (c. generoso contemptu rerum iniucundarum et iucundarum, laborum, voluptatum,) s. bellico sensu, ut in seq. locis, de duce aut militibus, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γ. εὐτρέπιζεν, strenue, 2, 14, 14. γ. ἀπομαχομένου τῶν ἐφειώτων ταῖς ἐπάλλεσι λ. 3, 3, 1. 3, 9, 9. ἀντέχειν γ. fortiter (e muris) 8, 3, 9. sed in pugna, γ. μάχονται, strenue, 4, 15, 9. γ. ἀνδραγήκεσαν, fort. 5, 4, 14. σίρην. 7, 4, 10. graviter, 7, 6, 11. γ. κατορθεῖτε 6, 5, 12. †† ἴωμεν, τῇ συνήθει χρώμενοι περιθυμία τὲ καὶ ἀνδρεία, γενν. ἐπ' αὐτόν, eamus, conlucta utentes alacritate et fortitudine, strenue in cum, 3, 6, 16. γενναεσθαι, propr. pass. de pers. in opp. οὐ δοθέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γέν-

νηθέντα αὐτοκράτορα, 1, 5, 16. sed c. praep. παρ' αὐτοῖς γ. καὶ
 τραφέντα (Βασιλέα) 1, 7, 5.
 γένος, de persf., per diversam lineam, quae dr., tum anteriorem f.
 adscendentem, τοὺς γένους μακρᾶς διαδοχαῖς εὐπατριδᾶς, generis, 1,
 2, 3. de maioribus. it. τὴν τοῦ γ. διαδοχὴν 2, 3, 9. † γέ-
 νους πλῆθος, illum genus, 8, 8, 9. de maior. vel consanguineis
 f. affinibus; τὴν descendentem, εἰ τι γένος ἦν βασιλικόν, πάν εἰς
 ἐποψεν, quidquid esset generis regii, 4, 5, 7. † δεῖσθαι πάν
 τὸ γ. εὐδον (βασιλικόν,) totam familiam, 5, 3, 23. tum obli-
 quam f. collateralē, ἡμεῖς, τὸ σὸν γ., ἀπολ. nos, sanguis tuus,
 1, 17, 3. nos, sorores tuae. Sed de toto aliquo et plurium com-
 munionē, γένους ὁ Κόμμοδος οὕτως εἶχε, genere talis erat, 1, 7,
 7. ἀνδρα εἰς ἰδιωτικὸν καὶ ἀσημου γ. ex privata stirpe, 2, 3, 3.
 πρὸς τῷ οἰκίῳ ἐν γένους ἐνόματι, ex familia, 2, 6, 16. † τοῖς
 εἰς ἐκείνου τοῦ γ. παρέμενεν ἡ ἀρχή, apud posteros eius perman-
 sit regnum, 6, 2, 20. p. τοῖς ἐκ τοῦ γέ. ortis e genere illius, qui
 fuerunt e familia illius. † γένους ἐνόσον ἀρχὴν παρασχεῖν καὶ
 τῷ ἰστέρω γένει, generis initia clara relinquere posteris, 5, 1, 17.
 — † εἰδότες, γένους οὐτα βασιλικῶ, generis imperatorii, 5, 3, 15.
 — † ἡξίου, τοῦ Γορδιανοῦ γένους βασιλέα αἰρεθῆναι, ex Gordiani
 genere, 7, 10, 12. sq. syn. ἐκείνω τῷ οἰκίῳ. Porro Σαρξῶν γένει,
 genere, 2, 15, 3. γ. ὑπερέχοντα 3, 8, 13. nobilitate, 4, 6, 5. it.
 γ. προύχων 7, 5, 10. † εἰ τὴν βασιλείαν τῷ γένει ἀναγεώσαιο,
 suae subdit, 5, 3, 22. sq. illo supra δεῖσθαι πάν τὸ γένος λ. —
 Tum ἀνήγεγε τὸ γ. αὐτῇ ἐπὶ Τραϊανῷ πρόπαππου, genus, 1, 7, 7.
 † πρὸς γένος αὐτῷ ὑπάρχων, cum cognatus ipsi foret, 3, 10, 11.
 qui, quoad f. secundum genus f. genere ei erat propinquus. —
 †† per ellips. praep. (κατὰ) τὸ πρὸς ποτὸς αὐτῷ γένος, ἐν τῶν
 τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, paternum ei genus a senatorii ordi-
 nis primoribus erat, 1, 7, 6. qui Bg. sumisit nominativum sine
 commate, genus, quod ei erat a patre f. a parte patris; sed, cum
 commate et acc. ellipt. illo, quoad genus, quod ei erat a patre
 f. a parte patris; f. quoad paternum genus, f. paterno genere,
 ex senatus primoribus ipse erat; † Ἀλβίνος, ἀνὴρ, τὸ μὲν γένος,
 τῶν ἐν τῆς συγκλήτου εὐπατριδῶν, vir generis quidem ex senatorio
 ordine patricii, 2, 15, 2. vir, genere quidem, unus patricio-
 rum e senat. ordine. Porro c. nomine regionis f. populi, ὁ
 χιλιάρχης - ἦν τῷ γένει Σύρος, genere Syrus, 3, 11, 17. natione,
 patria; sed per ellipt. acc., Περσένιου, ἀνδρα (κατὰ) τὸ μὲν
 γένος Ἰταλιώτην, homine quidem Italus, 1, 8, 2. ἦν ὁ Περτινάξ
 τὸ μ. γ. Ἰταλιώτης, genere Italus, 2, 1, 9. Κλέανδρος τις ἦν, τὸ
 μ. γ. Φρύξ, genere quidem Phryx, 1, 12, 8. Ὁ Ἐυλεντος - ἦν
 τὸ γ. Αἰγύπτιος, erat Aegyptius, 1, 17, 14. Σεβήρος, ἀνὴρ τὸ
 μὲν γ. Δίβυς, genere quidem Afer, 2, 9, 2. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα,
 τὸ γ. Φοίνισσα, gente Phoenissa, 5, 3, 2. Ἀρσάνης, τὸ γ. Παρ-
 θιαῖος, natione Parthus, 6, 2, 19. † τῆς δὲ συγκλήτου ἀνὴρ
 ἀπὸ ὑπατείας μὲν νεαῖς, Ἰαλλικανὸς ὄνομα, ἡραρχόντιος δὲ τὸ γέ-
 νος, genere Carthaginiensis, 7, 11, 6. † ἦν δὲ τις ἐν τῷ στρατῷ
 Μαξιμίνος ὄνομα, τὸ μὲν γένος τῶν ἐνδοτάτων Θρακῶν, erat - Ma-
 ximinus nomine, oriundus ex intimis Thracibus, 6, 8, 1. ††
 Φύσει ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, moribus perin-
 de, ut gente, barbarus, 7, 1, 4. ††† μὴ δεῖν μηδέτερον γένος
 νοθεῖσθαι, neutrum genus, 4, 10, 13. neutram gentem, Rom.
 et Parth.

γερύζειν, trop. de persf. c. acc. persf. et abl. rei f. modi, ὁ δῆμος

πάσις γράσει (αὐτὸν) εὐφημίαις, ornat, 2, 2, 21. uti, proferre de f. erga, nostrat. beehren.

Γερμανία, Germania, 8, 7, 21.

Γερμανικός, Germanicus, subst. nomen viri, Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Germanicum, Neronis fratrem, 4, 5, 13. alias Britannicus dicitur, sub Claudio vivens. Sed adi. de populo, τὰ πρὸς τὸν Γερμανικὸν πόλεμον παρεσκευάζετο, Germanicum bellum, 6, 7, 12. bellum contra Germanos. † Titulus imperatorum, ἀντὶ Γερμανικοῦ λ. pro Germanico, 1, 15, 19. in statua.

Γερμανοί, subst., populus, οἱ Γ. γειτνιώτες, Germani, 1, 3, 12. 4, 7, 4. bis. † τὰ μέχρι Ὠκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα 7, 2, 20. (1. 5. 10. 13.) πάντας τοὺς ἐπέκεινα Γερμανοὺς, ulteriores Germanos, 4, 7, 3. trans Danubium, cf. §. 2. † εἰς Γερμανοὺς ἤπειγτο, in Germaniam, 6, 7, 11. ad f. contra Germanos, (cf. 5. 7. 9. 14. 17. 22. 24.) εἰς Γερμανοὺς ἐλάθων, Germaniam ingressus, 6, 8, 8. Germanos invadens, aggressus, ἐπὶ Γερμανοὺς διαβήσονται, adversus Germanos transitur. 7, 1, 13. 16. †† p. adi. Γερμανῶν ἵπκων μέγα τι πλῆθος ἐπήγετο λ. Germanorum equites magno numero secum ducebat, 8, 1, 5. qui Bg. ceperit pro gen. dupl. cf. 8, 4, 6. Γερμανοὶ δέ τινες, it. 8, 6, 12. 8, 8, 3. 10. sq. 15. 19.

ἔρων, de persf., ea que certa aliqua, ἀνέπειθεν ἰατροῦς καὶ ὑπηρέτας, κακοεργῆσαι τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, senis, 3, 15, 4. Severi, it. 8. sq. sed Φεΐδασθαι γέροντος, λ. seni, 7, 5, 9. Gordiano patri.

ἔτας, Geta, 4, 4, 7. sed ὁ Γ. 4, 3, 15. sic Γέτα ib. 12. sed τῷ Γ. ib. 14. sq. at semper τὸν Ἴσταν ib. 4, 13. 4, 4, 19. † τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου,) τοῦ Γ. καλούμενον, qui Getas vocabatur, 3, 14, 17.

ἔφυρα, propr. τὴν Φουράν τῆς γεφύρας λ. pontis, 7, 1, 16. (λύσαντας τὴν γεφύραν ib. et §. sq. cum 8, 4, 4. sq.) τὴν γ. ζεύξας ib. διαβάς τὴν γ. 7, 2, 1. γεφύραις διαλαμβάνειν τὰ ἐλώδη χωρία 3, 14, 10.

γεφυρώω, physf. de persf., c. acc. rei f. fluenti, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, quo pacto fluvium ponte iungeret, 8, 4, 8. supra fluvium construere pontem e lignis, navigiis, cupis; γεφυρώσας τὸν ποτ. postquam pontem imposuisset flumini, 7, 1, 15. εἴτε ῥεῖθρον γεφυρᾶται (ἔρει,) sive flumen ponte iungendum, 4, 7, 6. — †† ἔλκων ἀπορία καὶ νεῶν, ἃς ἔδει ζευχθείσας γεφυρᾶσαι τὸ ῥεῖθρον 8, 4, 9. quae iuncta oporteret f. deberent flumen instruere ponte; per tropum; ut dicantur ligna et navigia facere pontem in flumine. †† pass. de re ac fluvio ipso, τὸν ποταμὸν ναοὶ διαλαμβάνων, αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας συνδεθειῶν, γεφυρωθέντα (αὐτὸν, τὸν ποτ.) εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέξεν ἦετο 6, 6, 13. fluvium navigiis occupans his inter se colligatis cum (fluvium) ponte instructum putabat facilem transitum militibus praebiturum.

γεωργέω, physf. de persf. c. acc. rei f. loci a) eodem, unde est compositum, ἡ Λιβύη, πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, multos habebat agrorum cultores, 7, 4, 9. multos habebat, qui terram f. agrum colerent, b) c. syn. δοῦς + χώραν γεωργεῖν, concessis agris ad colendum, 6, 4, 11. dans, concedens iis agros ad col. c) c. simili, τοῖς ἀμπέλου μὴ γεωργοῦσιν, iis, qui vitem non fererent, 8, 2, 8. d) oppresso casu loci, πρὸς οἶνον μάλινα πολύγονον γεωργοῦντες, vini praesertim secundum solum colen-

- tes, ib. qui Bg. supplevisse videatur Gr. subst. τὸ πέδον f. πεδίου; cum procedat aequae, repetere e prr. γῆν aut χώραν. † ἔδωκα γεωργούσιν ἀτέλειαν, agricolis, 2, 4, 13. ubi in pr. e vulg. lect. m. d. praecedat Ἰταλίαν, ut iterum liceat explere illorum alterutrum γ. f. χ. it. ad locum † c. syn. verbo, ἐπιμεληθέντι καὶ γεωργήσαντι (αὐτήν,) curantem id (solum) et colentem, ib. 12. γεωργία, abf. οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἀνδρωποι - γεωργία προσείχου, agriculturae, 2, 11, 6.
- γῆ, qua pars inferior mundi totius, γῆς σεισμοῦς, terrae motus, 1, 1, 5. σεισμοῦ - προγενομένου γῆς, t. m. 1, 14, 4. At c. opp. οὐδὲ τι ἦν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. † in tacita opp. et relat. illa, Κρόνου, κατελθόντα εἰς γῆν 1, 16, 3. † τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum, 1, 5, 18 suppl. πράγματα, post eis οὐρανοῦ et syn. τῶν ἐν ἀνθρώποις. Sed opp. mari, p. terra firma, τὴν γῆς καὶ θαλάττης τσαύτην ἀρχὴν 2, 10, 8. 4, 5, 19. μακρὰ γῆ καὶ θαλάττη πολλῇ διχρημένοι, magno terrarum maris quo intervallo discreti 6, 7, 10. γῆν καὶ θαλάτταν ἐπέτησαντο, terram, 2, 11, 7. † simul c. adv. τὰ ἀπὸ θαλάττης - ἀναγκαῖα ἀνέτεμπεν εἰς τὴν ἀνω γῆν, ab ipso mari res continentem incolentibus necessarias, 8, 2, 7. v. ἀνω. † c. opp. syn. partim, et c. adiuncto, τὰ ἀπὸ τῆς ἡπειροῦ δια γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per terram, ib. Tum, quatenus confertur, ἀρώματα, - ἔσα γῆ φέρει 4, 2, 16. τῆς γ. ὑπ' αὐτοῦ δεδηωμένης 8, 5, 8. † κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν 1, 16, 7. τὴν γῆν ἐλεηλάτει, agrum, 3, 9, 17. † γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κεντημένη, territorium, 3, 1, 12. Byzantium; † τοὺς τὴν γ. γεωργοῦντας 7, 4, 9. — Porto terrae regio, τοὺς τὰ ἀρκυῖα τῆς γ. κατοικοῦντας 1, 2, 9. μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκυῖας γῆς ζῶα 1, 15, 9. † θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς, ἡμέτερας τὲ καὶ βαρβάρου, ex omnibus regionibus, 3, 8, 1. τῆς βαρβ. γ. barbarorum regionis, 6, 5, 2. † μιᾶς γῆς οὐσίας καὶ μιᾶς ἐξουσίας 4, 10, 10. †† οὐ περὶ ὄρων γῆς ἢ Φιλονειία 4, 14, 14. it. ἐρήμων γῆ καὶ δυσβάτω φράζας τὴν ἀρχὴν, desertis locis, 2, 11, 9. † πολλὴν γῆν ἐπέηλθεν, multum agri obivit, 7, 2, 6. sq. ἐδήου πᾶσαν τὴν χώραν. † c. gen. tum rei f. loci, διαβὰς τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν, Mesopotamiam, 3, 9, 5. nisi gen. pendet ab adi. μέσ. sed cum gen. perf. f. populi, ἐπὶ πολὺ τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, per Parthorum regionem, 4, 11, 12. 3, 5, 1. sed c. praep. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς, usque ad Eu. regfione, 2, 7, 7. † ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς γῆ, in nostro solo, 2, 11, 16. † τὰ Ἰλλυρικά ἔθνη, γενὰ ὄντα, καὶ οὐ πολλὴν ἔχοντα τὴν ὑπὸ Ῥωμαίσι γῆν, nec multum agri Romanis subiecti possidentes, 6, 7, 10. Qua pars minuta, χοῖ τῆς γ. σωρευθέντος, humo superaggesta, 8, 4, 11. Denique † improp. locus supra terram, quae proprie dr., οἱ μὲν ἄλλοι συνθροπαῖς ταῖς ὀφθαλμοῖς εἰς γῆν ἐνεύσαν, in terram, 1, 6, 10. forsan in solo pavimento que aedium, dietae, it. 4, 3, 16. it. ῥίψασα εἰς τὴν γ. ἑαυτήν, proiecta humi, 1, 13, 2. it. ῥίψας ἀπὸ τοῦ σιμίποδος εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit se humi, 7, 5, 8. εἰς τὸν νεῶν -, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γ. proiecti se humi, 4, 4, 12. ††† γῆ ἢ χρυσίζουσα παμπλείη ὑπέσρωτο, arenā aurosa, 5, 6, 18.
- γηραιός, propr. de perf., γηραιὸν ἐντα Μάρκον, senem Marcum, 1, 3, 1. 3, 15, 1.
- γῆρας, propr. de perf., προϊσχύμενος, senectutem, 2, 3, 7. 4, 14, 3. 7, 5, 18. † ταῦτα οἶκοι μεμενηκότες διὰ γῆρας τῷ πρεσβύτῃ Γορόδιανφ ἀπηγγέλη 7, 9, 20. sed c. adi. ἐν γῆρα ἑσχάτῃ 7, 5,

18. † πρεσβύτην, ἐν ἐσχάτῳ γῆρα παραφρονοῦντα 7, 8, 9. † πρεσβύτη εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι 2, 5, 9. it. c. gen. perf. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδοῦμενοι ib. 14. ῥάσκειν, trop. de re vel perf. τὰ ἐκείνων (Ἑλλήνων) γηράσαντα, illorum status senio confectus, 3, 2, 15. sc. πράγματα, τις, senio confectae, resp., civitates singulae, vel vires opes que pecuniariae et militares, it. urbes. calliella, terrae, agri, vastati, debiliati, exhausti; s. decrefcere, minui, debilitari, viribus, opibus, privari, s. cum amississent vires, opes, auctoritatem. γνεσθαι, de perf., cum nominativo dupl. et praep., θεατῆς καὶ ἀθλοθέτης σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίνεται, fit, 1, 9, 5. est; - it. c. dat. perf. τοιοῦτος κρατὸς ὀχληρὸς ἐκείνοις γίνεται 6, 7, 12. - sed de re, Φυγὴ πολλὴ καὶ τροπὴ καὶ Φόνος πολὺς τῶν — γίνεται, oritur, 3, 2, 4. † τὰ πλείστα τῆς χώρας - ἐλάδη γίνεται, maior pars regionis paludescit, 3, 14, 11. paludosa fit, sc. μέρος, pleraque regionis loca paludosa fiunt; † cum praep. ἵππασίᾳ περὶ τὸ κατασκευάσμα ἐκεῖνο γίνεται, fit, 4, 2, 18. Nominativum particip., ἵνα μὴ, γιγνόμενον (τοῦτο), ἢ ἀκατασήμαντα, ne, quod geritur, 3, 11, 19. si id fiat, sc. caedes; sed c. artic. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνόμενῳ νέμοντες, ei rei, 4, 15, 10. ei, quod fiebat, vel suppl. subli. πράγματι, rei, quae fiebat, honeste, p. exonerationi alvi. † βουλιόμενον κωλύσαι τὰ γιγνόμενα 7, 7, 8. ea, quae fiebant, sc. πράγματα. † c. opp. ὅσα τὰ γ., ὡς Φαῖλα, μισείται, τοσοῦτω τὰ μέλλοντα λ. quanto praesentia, ut mala, magis odiosa sunt, 2, 3, 17. quae in praesens fiunt. γνώσκειν et γινώσκειν, de perf., phys. c. acc. rei, et adiuncto, εαυτοῖς, δι' ἐμπειρίαν τῆς χώρας, ἐγνωκόσιν ἄβατα τῶν τόπων, ipsis — scientibus, 7, 2, 11. sed et trop., de animo, ταῦτα ὑμᾶς ἐγνωκότας λ. reputantes, 2, 3, 24. haec cum sciatis, cognoveritis, audiveritis ex me; ὡς ἐγὼ τὴν τῶν Παιόνων γνώμην, cognovit, 2, 9, 17. † ἐγνωσαν μὲν τὰ διαγγελλόμενα, intellexerunt rem omnem, 7, 8, 3. 19. οὐδέ τις - εἰδέναι τι προσποιεῖτο. † c. adv. simul tacito, ἀρετῆς πείρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἃς ἐγνωσαν (τότε), ὅτε λ. quas cognoverunt, quando rel. ib. 8. † c. particip. acc. perf. p. inf., ἐπεὶ τοῦ δήμον ἡσυχάζοντα ἐγνωσαν, λ. ubi populum quietum esse intellexerunt, 2, 6, 6. quiescere. Sed singularim aliud particip., c. acc. rei, γνοὺς ταῦτα, cum intellexisset haec, 3, 6, 1. † c. praep., γνόντες (ταῦτα) ὑπὸ Φήμης, quod intellexissent, 7, 10, 9. †† alio sensu, c. adv. ἐπιτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως, felici potius consilio, quam prudenti, 3, 7, 4. sc. τοῦτο s. οὕτω, feliciter magis statuentes ita, quam prudenter s. consulte, decernentes; †† rursus alio sensu, c. acc. rei et praep., ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ὑποσχέσει χάριν γινώσκων, gratias agens, 2, 8, 14. Sed Pass. sensu primo supra, trop. de animo, de re, c. abl. rei s. modi, ἐγνώσθη ἢ ἐπιβουλή παραδόξῳ τρόπῳ, innotuere insidiae, 1, 9, 4. cognita est, deiecia. †† c. rectione dupl. οὔτε τὴν ἕλην, οὔτε, τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, ἐγνωσμένον, neque quoad materiam, neque artificum quis fecerit, noscitur, 1, 11, 2. primo cum acc. rei ellipt. deinde cum pron. et per ellips. pronn., pro plenis rectis que his, οὔτε δὲ ἐγνωσμένον ἐξίν αὐτὸ (τὸ ἄγαλμα) κατὰ τὴν ἕλην, οὔτε ἐγνωσμένον ἐξίν τινι, ὅστις τεχνιτῶν ἐποίησεν αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα, neque ipsum simularum, quoad materiam, neque, quis artificum id fecerit, notum est. † de perf. c. dat. perf. et adv. οὐδεὶς τῶν καὶ μετρίως ἐκεῖ. νη γνωσθέντων, eorum, qui et noti fuissent, 4, 6, 3. †† Med-

de persf. c. adv. et dupl. rectione, c. pron. et conjunct., *ἐστὶν ἡμῶν, τίνα τὸ κινδύνοι ἐφίγμεν, καὶ ὅτι μὴ σιγήσῃς πύρρῃσι λ. cognosces, 2, 1, 23.*

γίνεσθαι, med. A) per formam pass., de re, c. dat. persf., τὰ ἐστίνων Μακεδόνων ἐκλάτα καὶ Ῥωμαίοις δοῦλα γεγένηται, illorum status Macedonibus expugnabilis - factus est, 3, 2, 15. it. c. praep., εἰ τοῦτο εἴ ἐπιβούλῃς εἴσεθε γεγενῆσθαι, factum (esse) 2, 5, 12. † τὴν γέφυραν, - ἔργον μέγα - ἐπὶ τῶν πάλαι βασιλείας γεγενημένον ἐν τετραπέδων λίθων, factum, 8, 4, 4. Sed, alia notione, de persf. c. dupl. nominativo tum subst., Φαυστίνα ἡ μήτηρ βασίλισσα γεγένητο, fuit, 1, 7, 6. Iq. sic lyn: εὐδα, vel Faustina mater eius et ipsa nata erat (tanquam) imperatrix: δι-συνωμῶται - γενεῆσθαι λ. fuisse, 4, 14, 4. αἰτίους τῆς ἀποστάσεως γεγενῆσθαι, quod auctores defect. fuisse, 6, 9, 8, 8, 3, 5. — tum adi., ὁ κίων - στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui bonus miles fuisse existimaretur, 4, 12, 1. † it. c. praep. εἰ γὰρ καὶ ἐν τοῦ κρείττους ἰπέρτεροι εἰσὶνοι γεγενῆσθαι οἱ Βάρβαροι, superiores viderentur fuisse, 6, 6, 9. it. c. dat. persf., αἰτίαι οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἡ αὐτὸν ἑαυτῆ γεγενῆσθαι, fuisse, 5, 5, 2. B) forma med. a) de re, c. nominativo uno f. subst. rei privo, τροπή τῶν ἀνατολικῶν γίνεται, in fugam versi sunt orientales, 3, 4, 10. fuga sit f. oritur; it. 1, 12, 13. εἰ τις γένετο μεταβολή, fiat, 2, 3, 20. ὡς μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν γενέσθαι, fieri, 7, 9, 16. πολλὴ ἔσθρα ἐγένετο ὑποζυγίων λ. fuit, 1, 12, 2, 6. τούτου ἐγέν. φόνος, λ. facta est, 4, 9, 17. exstitit, 7, 7, 6. ἐγέν. ἀποστάσις, oborta est, 7, 1, 21. 6, 4, 13. γεγῶσθαι συμβολαί, fuerunt, 7, 2, 17. γενομένης συμβολῆς, orto, 3, 7, 6. μάχης καρτερᾶς γενομ. commisso, 3, 2, 19. 7, 12, 10. † ἰσορόπου δὲ ἐπὶ πολλῷ τῆς μάχ. γενομ: cum anceps diu esset pugna, 1, 11, 5. (ubi adv. ἔ. π. cohaeret c. pr. adi. ἰσ. vel c. v. γεν.) προδοσίας γενομ. proditione facta, 1, 10, 17. — sed c. adv. συμβολαί - πολλὰς ἐγένοντο τροπαί τε τῶν λ. fiebant, 3, 14, 18. † ἐλάσθη τῆ ταίχῃ ἐγίν. προσβολαί, fieb. 7, 12, 4. † πολλὰν σχεδὸν ἐκῆρας ἡμέρας γενομένων προσβολῶν, cum fiebant, 8, 4, 19. † τοῦ ἔργου ἀπαρ γενομένων, quae semel peracta, 8, 6, 2. † ἐνίων, (ἐργῶν) πάλαι γενομένων, quorundam olim gestorum, 1, 1, 1. † τὸ δὲ τελευταίον καὶ μὴ ποτε γενομένου ἐργον 4, 6, 10. haec vero fuit postrema et non unquam facta res, f. postremum autem et non unquam patratum facinus hoc fuit. — Per praep. a) μὴ περ λίθων τίς βελὴ ἀπὸ τῶν θυμάτων ἐπὶ τῇ πομπῇ γένετο, oriretur, 2, 6, 19. b) γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περσίου, facta inquisitione, 1, 8, 17. c) † ἐν προσχηματί ἐλευθερίας - ἔργα πολέμοι - ἐγίνετο, facinora edebantur, 7, 7, 8. — γενομένων φόνον ἐν τῇ Ῥώμῃ, si fiebant caedes, 7, 3, 2. — ἔργων μεγάλων ἐν ἑλλήνῃ χερσὶν γενομένων, rerum, - gestarum, 1, 1, 4. d) μάχαι καρτεραὶ γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, praedia existunt, 3, 2, 5. γενομένη ἀκροβολισμῶ κατ' ἕτερα χωρ. existiterunt, 3, 7, 5. σιγήρη, μὴ τὴν σιγῆν μόνον κατ' ἐκεῖνε γενέσθαι τὸ χωρίον, ἀλλὰ καὶ τὴν τίχην ἐμείαν, fieri, 3, 4, 7. γενομένης τῆς ἡσυχίας κατὰ τὴν Ἡλιζίου, accepta clade, 3, 2, 11. facta; — † τῶσιν κατὰ Συρίαν γενομένων, haec dum in Syria fiebant, 3, 3, 7. † ἐγένοντο τινες κατ' ἐκεῖνε καιροῦ καὶ δισημίας, exstitere, 1, 14, 1. †† e) τὸ ἀγαθὸν, γενομένου ἐν ταῖς - ἐμβολαῖς, delatum ad ostia, 1, 11, 10. cum venisset, f. cum esset in f. ad flum. †† f) περὶ σίμαχον - τοῦ Φαρμάκου γενομένου, cum ad stomachum venenum se inlinuisset, 1, 17, 23. venisset, f. cum

esset ad; †† sed c. praep. et adv. simul, διό περ εὐδοκίας ἐν
 ἡμετέροις τῷ καὶ ἔσονται διαδοχῆς οὐχ ἑκαταγέρονε τὰ ἐπιτηδεύμα-
 τα, exfiterunt, I, 1, 10. ταῖς κατὰ Μηδίαν πολλάκις γενομέναις
 πλοῦσι, illis in Media crebris conflictibus, 6. 6. q. conflicci-
 bus in Media saepe factis, I. qui in M. saepe facti sunt. Sed
 c. dat. perf. κήρυξι; μετὰ τῆς - ἡμέτερας, exfiterit, 6, 3, 3. it. c.
 adv. Ἰταλῶ καὶ Ταυταλῶ πολέμου ἐκεῖ γενομένου, bellum ibi gestum
 (esse) I, 11, 4. Sed c. subst. et adi. τὸ τῆς Εὐχρίνης τέλειος κα-
 τεβέβηκεν, μέγιστον - γενομένου τῶν - ἔργων, quod maximum fuit,
 I, 14, 4. τὸ μίσος, ἀδελφῶν - γενομένου, odium, securum iam red-
 ditum, 7, 7, 5. ἀφαινοῦς γενομένου τοῦ σώματος, cum disparuisset
 corpus, I, 11, 6. τῆς διαίτης, στρατιωτικῆς γενομένης, 5, 2, 12. vi-
 ctus, qui militaris erat fesset: † αἰφύδιον γενομένης τῆς ἐπ' Ἰτα-
 λίαν ὁδοῦ, cum repentinum obvenisset hoc in Italiam iter, 7, 8,
 25. fuisset; πρὶν διαβοῦτον γενομένου τὸ πρᾶγξεν, priusquam di-
 vulgaretur factum, 3, 11, 20. notum fieret; εἰ καὶ ἐπιμηκετέρα
 γένοιτο πολιορκία, longior fieret, 8, 2, 15. ἢ μὲν τῆς διαβολῆς
 ἕψημη τοιαύτη ἐγένετο, talis fuit, 7, 1, 18. † τερρόν γίνεται τὸ
 ποτὶς ζυῖθρον, durum fit, 6, 7, 16. sed simul c. adv. ἐπευθεῖν
 μέλιον ἢ ὄρη τῶν δήμων ἐγένετο, maior indignatio populo ὄβο-
 ρα (est) 7, 12, 1. sed simul c. praep. etiam, ἤδη καὶ τοῦ ὄβου
 διαβοῦτου γενομένου ἐπὶ τῶν ἑσπεύτων, iam etiam caede divul-
 gata, 1, 4, 19. cum nota esset facta. et c. praep. sola, καὶ οὕ-
 τῃ τῆς πλοῦσι; it. τῆς κατακλειδῶς γενομένης, cum lethale vulnus in
 iugulo factum esset, 4, 13, 12. † At simul cum dat. perf. αὐ-
 τῆ πρώτης - αἰτίας τῶν μειρακίῶν μίσους ἐγένετο, haec prima causa odii
 adolescenti exfiterit, 1, 8, 14. † πρὶν ἔκπυρα τῶν δήμων γενομένης
 (ταῦτα,) antequam res innotescat populo, 5, 12, 15. nota fie-
 rent; quibus in locis duobus pron. sunt loco subst. Per du-
 plex subst., alterum in subiecto, alterum in praedicatione, et simul
 c. dat. rei, it. c. adv.; ἐπὶ δάτερα κρημνὸς βαθὺς τοῖς ὕδασι πόρος
 γίνεσται, fit, 3, 3, 2. † τὸ μήτε - ἐπεξίεινα τινὰ - ἀρχηγόν - καὶ
 ἐς τὰ ἐπίοντα ἐγένετο ἀδ., fuit, 2, 6, 22. † ὁ περ αὐτοῖς καὶ μά-
 λιστα γέροντων ἀταλίας αἰτίων 8, 3, 9. † πλεῖστοι περὶ δόξαι, ἢ μὴ
 πρότερον τι ἐγένετο; fuit, 3, 11, 2. †† ἰσχυρίαν - ἡσροισα ἐς
 συγγρασθῆν, σὺν ἀεραπῇ τῆν γινῶσιν καὶ τοῖς ἔργων εἰσεσθαι προσδο-
 κήσας, non iniucundam cognitionem etiam posteris fore spe-
 rans, 1, 1, 4. vel non iniucundam cognitu. ††† c. con. τῆς
 σὺν ἐπιφάν ἰσχυρῶς εὐδαιμονίας, εἰ περ γένοιτο, tanquam apud
 alios futura felicitate victoriae, si contingat, 8, 3, 12. ἢ quidem
 f. si tamen ea felicitas contingat. f. id fiat; ††† 14. inf. ἐπεὶ -
 ἀναγκη ἐγένετο, τῆς προσδύαν ἀπομένεσθαι, λ. necesse fuit, 1, 8,
 9. Separatim particip. cura artic. tum praef., τὰ πλεῖστα τῶν
 γενομένων ἢ. pleraque eorum, quae fiebant, 2, 10, 6. it. cum
 praep. χαίρειν τοῖς γενομένοις ἐπὶ τῶν βαρβάρων προσποιεῖτο, de-
 lectari se ea re barbarorum, 4, 11, 7. his, quae fiebant a barb.
 — tum aor. 2., ἄσθει; τῶ γενομένων, laetus eo, quod factum
 erat, 3, 3, 13. κρύψαι τὸ γενομένου βουλόμενοι, cum velare fac-
 tum vellent, 2, 1, 1. id. quod f. ev. πρῶτον ἰδόντες τὸ γενο-
 σπιεσθαι facinus, 4, 13, 13. αἰ - τὰ γενομένα δεσποῦτο, ut, quae
 gererentur, spectarent, 3, 4, 11. Ἐὰ μὴ μόνον αὐτοῖς τὰ γε-
 ἀλλὰ καὶ βλέπειν ἔχουσι, res gestas, 7, 2, 15. αἰ; ἐπίθετο τὰ γ.
 audita ea re, 3, 6, 1. ea, quae facta erant. — tum fut. διδικοί
 τοῦ γενομένου ἔργου, ultores patranda facinoris, 7, 4, 10. —
 b) de perf. Per notionem vulg., c. subst. et adi., ὁ στρατὸς ἰνα

εὐς ἐγένετο, fiebat, 8, 5, 1. ἐπεὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατὴς ἔγενετο, potitus fuit, 1, 10, 3. compos factus est; it. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐγκρ. γένηται, ubi imperio potitus fuisset, 3, 10, 15. Φοβῶν - ἀλλότριος ἐγένετο, εἰς τε τὸ Φιλάνδρου ἐπιβρεπῆς, fuit, 6, 9, 16. † εἰ μὴ κἀκείνοι σύμφησοι ἐγένοντο ὁ, 1, 4. assensores essent, assentirent; † ἀνὴρ γενναῖος γενοῦ, sis, 3, 11, 15. esto; Φοβερώτερος γενόμενος 3, 10, 15. cum esset f. fuisset; εὐθυμότερος - γεν. hilarior factus, 6, 6, 13. σχεδὸν ἰσαρίθμου γενομένου τοῦ - στρατοῦ, cum fuerit, ib. 10. Ἀντωνίου - πολεμίου γεν., Antonii, hostis sui, 3, 13, 8. Ant., qui erat hostis ipsius; ἐν οὐκ ἀπέκτεινε, τῶν Μάρκου ἐπαίρων - ἐπιτόματου γενομένου 2, 1, 10. etsi erat; ἀπιστον γεν. λ. ut qui inf. exstitisset, 7, 1, 24. † simul c. adv. ἄρα πλουσιώτατος ἐγένετο, evasit, 1, 8, 16. nisi adv. cohaeret c. adi. † εὐθα καὶ τὸν Γανυμήδην ἀρπασθέντα ἀφανῆ γενέσθαι, disparuisse, 1, 11, 5. nisi adv. cohaeret c. v. ἀρπ. † μηδενὸς ἐμποδῶν γενομένου, nemine impediente, 8, 2, 1. cum nemo fuisset impedimento. At c. dat. perf. simul, εἰ μὴ τοῖς οἰκείοις - βαρύτερος ἐγεγόνει καὶ Φοβερώτερος, fuisset, 7, 3, 1. δεδιώς, μὴ τῇ συγκλήτῳ εὐκαταφρόνητος γένηται, fieret, 7, 1, 5. Sed c. abl. modi, τούτοις - καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι καὶ ἐνδοῦοι γεγόνασι. evasere, 1, 6, 17. facti sunt. Porro c. subst. duplici, uno in subiecto, altero in praedic., ὑμᾶς - αὐτοὺς γενέσθαι Φουῖς, fieri, 2, 5, 10. † διὰ τὸ (ἐπαρχον) ἐπαρχος - γεγενῆσθαι 8, 8, 8. eo, quod praefectus fuisset; ἐπαρχος - γενομένος, qui praefectus fuerat, 2, 6, 12. ἐπαρχον ἐπισηῆσαι - ἀρχιστῆν τινα γεγονότα, quendam, qui saltator fuerat, 5, 7, 12. τῆς ἀποστάσεως γεγονότα ἀρχηγόν, qui fuisset, 7, 1, 24. ἀδελφῆ ἐγεγόνει (αὐτῇ) Ἰουλίαν, fuerat, 5, 5, 2. Ἰουλίαν ἀδελφῆ γενομένην, ut quae fuisset, 5, 8, 7. ἦν - κοινῶς; τῶν κινδύνων γένη, fueris, 7, 5, 16. μὴ ἰδιώτου τινοῦ χαμβρόν γενέσθαι, fieri, 4, 10, 4. αὐτοῦ καὶ Κρόνον - γενέσθαι ἕνον, factum fuisse, 1, 16, 3. οἰκέτης βασιλικῶς γεόμενος (αὐτός) factus, 1, 12, 8. διάδοχος αὐτοῦ γεν. cum sibi succellor fuisset, 3, 2, 6. Βαλβίνος, γεν. εὐπατριῶν, patricii generis homo, 7, 10, 7. qui fuit patricius; οἱ γεόμενοι τινῶν κατήγοροι, qui aliquos accusassent, 7, 5. qui fuissent aliquorum accusatores. † τὴν γυναῖκα γενομένην ἑαυτοῦ, coniugem quondam suam, 4, 5, 7. illam, quae fuerat coniux ipsius; † c. abl. temporis, ἀμαζοῦση τῇ ἡλικίᾳ γεόμενον παιδικᾶ, quia fuisset, 3, 10, 11. † per adi. et subst. simul, Ἀδείωντῶν, ὡς στρατιωτικῶν τε καὶ ἐπαρχῶν οὐ Φαῦλον γεόμενον 4, 14, 3. ut qui fuisset; καίτοι τῆς ἀρπαγῆς - ἀρχηγῶν καὶ ἐμογενέμων - γενομένου, quamvis fuit, 7, 1, 22. † cum adv. τὰ ἄλλα - γεόμενος μὴ Φαῦλος ἀνδρωπος, cum aliquo fuisset, 3, 4, 15. nisi τὰ ἄλ. cohaeret c. adi. φ. † cum adv. et dat. perf. οἰκέτην, ὀλέθρου τοσούτου τοῖς μὲν αἰτίων ἤδη γεγονότα, λ. qui fuit, 1, 13, 6. Per notionem potillimum Lat. verbi subst., cum uno subst. perf. et dat. perf., τῷ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἀρρένες δὲ δύο, fuerunt, 1, 2, 1. habuit; γενέσθε αὐτῷ ὑμῖς αὐτῷ ἐνός ἐμοῦ πατέρες πολλοί, este, 1, 4, 9. σὺ Φρονας - χαμβρόσις αὐτῷ γενέσθαι δέλων, fieri, 1, 2, 3. esse, habere; — cum praep., ἐν Κιείσατος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονότα, Caesaris honore et auctoritate praeditum, 3, 7, 19. cum, qui fuit in; ἐν τῷ τῆς βασιλείας γεόμενος ἐνόματι, imperii adeptus nomen, 7, 9, 6. ἐν πολλαῖς στρατιωτικῶν ἀρχαῖς γεν. cum saepe exercitiis praefuisset, 7, 10, 7. ὀρώσα, ἐν ἀρχῇ τοῦ νεανίου γεόμενον, in imperio constitutum, 6, 1, 11. ἐν βασιλικαῖς - ὑψηλοῖς γεόμενος, in

principalib. officiis versatus, 1, 2, 10. †† τῶν ἐν τιμῇ γενόμε-
των ἢ θρασύτητα τοῦ γέροντος, qui honoratiores fuissent aut cultores
senis, 3, 15, 9. eorum, qui essent s. fuissent in honore aut
servitio senis, i. in amore et aestimatione senis, et servi ipsius;
ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας γενόμενος, vigente aetate, 6, 3, 2. in vigore
aetatis constitutus; τὰς θυγατέρας, ἐν ᾧρα γενόμενας, filias matu-
ras, 1, 2, 3. quae s. si aetate nubili erant, s. in aetate matura
constitutae erant s. versatae; γενόμενος ἐν ἀπογνώσει, redactus
ad desperat. 3, 4, 13. 7, 12, 9. in desperatione constitutus, 7,
9, 9, 20, 2, 13, 21. ἐν δέει γενόμενος, cum in metu esset, 5, 8,
13. ἐν ταραχῇ γεν. in perturbatione constitutus, 6, 9, 1. †
simul c. adv. ἀπαῖ ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, in desp. constituti, 7,
5, 1. †† βουλόμενος, ἐν εἶθει γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος εἴψεως
τὴν σύγκλητον, cupiens adflescere illius habitus spectaculo sena-
tum, 5, 5, 11. †† simul c. gen. temporis, p. adv., ἐτῶν τρι-
ῶν ἢ τεττάρων ἡσύχασαν, οὐδ' ἐν ὄπλοις ἐγένοντο, nec in armis
fuerunt, 6, 6, 11. †† ὡς ἐντὸς τοῦ ἐρύματος γένοιτο, ut essent
intra, 3, 2, 11. † τῷ στρατῷ, - ἐξω μάχης γεγονότι, qui extra
pugnam fuerat, 3, 7, 9. †† Ἀρταβάνου, τοῦ κατ' ἡμᾶς γενομέ-
νου, qui nostra aetate fuit, 6, 2, 20. † εὐγενέστατος τῶν προῦ
τοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante se imperatorum, 1, 17, 26.
eorum imperatorum, qui ante se erant. Per notionem Lat.
passor, c. acc. temporis et adv., περὶ ἔτη γεγονώς λ. annos natus
circiter rel. 5, 3, 7. 8, 8, 21. 5, 7, 7. sed c. adv. alio, ἀν-
δρα, εἰ γεγονότα, virum natalibus clarum, 7, 5, 4. v. εἰ. †
sed simul c. praep., ἐκ προγόνων εἰ γεγονότα. a maioribus gene-
rosum, 3, 5, 5. † τινὰς τῶν παρ' ἐπεισοίς εἰ γεγενῆτων. apud
ipso nobilibus, 7, 4, 5. †† Per notionem Lat. *venio*, non
tamen summe necessariam, c. adv., ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης,
cum prope Romam esset, 1, 7, 4. ἐκεῖ γενόμενος, quo postquam
pervenisset, 4, 11, 13. cum ibi esset, 6, 4, 5. At c. praep.
a) εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γένοιτο, ubi Romam pervenisset, 4, 1, 4. s.
Romae essent; γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ, cum venisset A. 3, 3, 5.
cum pervenisset A. 5, 1, 2. ut A. pervenit, 6, 6, 5. dum esset
A. 8, 7, 7. † ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ στρατοπέδῳ, cum essent ad
castra, 2, 2, 11. † γενόμενος ἐν τῇ πολεμίᾳ, cum pervenisset in
hostil. regionem, 7, 2, 6. γενομένων αὐτῶν ἐν τῷ πεδῷ, cum per-
venissent in campum, 8, 2, 3. b) ἐπὶ ταῖς ὄχθραις - γενόμενος,
ubi ad rip. pervenit, 4, 7, 2. c) γενόμενοι αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰτα-
λίαν, cum venisset in Italiam, 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς
ἀγορᾶς ἐγένετο, postquam ad initium s. pervenit, 2, 9, 7. ††
ὡς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt, 3, 15, 13. †† κατ'
αὐτὸν γενόμενος, secum solus, 4, 12, 14. cum esset secum s. so-
lus; d) εἰ γένοιτο παρ' αὐτῷ, ubi pervenissent ad ipsum, 3,
5, 8. τεχνιτῶν, παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum apud ipsos essent, 3,
4, 20. c) ἐπεὶ ἐγένετο πρὸς τὴν ποταμῷ, ubi pervenit ad fl. 8,
4, 2. ἐπεὶ πρὸς τῷ στρατοπέδῳ ἐγένοντο, ubi ad exerc. pervene-
runt, 2, 13, 6. γενόμενοι πρὸς τῷ τείχει, ubi ad mur. pervene-
runt, 5, 3, 24.

Γλαβρίων, Glabrio, viri nomen, 2, 3, 8.

γλυκύς, de re, propr. ἢ ἀπόλαυσις, suavis, 6, 5, 8.

γλώττα, physf., c. opp. διὰ γλώττης προΐετο, ὅσα μὴ ἔφερε ἐπὶ γλώ-
μης, linguā proferebat, 2, 9, 18. ora. it. cum adiuncto, τὰ
διὰ Φωγῆς καὶ γλῆ. προφερόμενα, linguā, 7, 8, 4.

γνήσιος, physf. de persf., οὐ μόνον τὶς εἰς γνήσιον μεταδίδωσιν, legiti-

mum, 3, 6, 11. ἀδελφοῖς γνησίοις, germanos, ib. 4. sed trop.
 de re, ἢ γνήσιον ἢ ἄνομα Βασιλευσ, verum, 5, 10, 9.
 γνώμη, utr. facultas animi, intellig. et volunt., c. opp. διὰ γλώτ-
 της προίετο, ὅσα μὴ ἔφερον ἐπὶ γνώμης, in animo, 2, 9, 18. †
 per acc. ellipt., Φρουρίσι (κατὰ) τὴν γνώμην ἐταράττετο, curis ani-
 mus eius turbabatur, 2, 3, 1. animo; ἀνθρώπων. ἄλλως ὄντα τὴν
 γν. χαῖνον καὶ ἀπλοικώτερον, vanae mentis, 2, 15, 4. Sed de
 intellig. sola vel praecipue, † πίσει γνώμης, fiducia voluntatis,
 2, 4, 5. persuasione animi s. mentis. †† τὸ ἀγγίχου τῆς γν.
 acumen ingenii, 2, 14, 3. † μετέωρον τὴν γν. ἔχοντες, suspen-
 sis animis, 3, 13, 8. † per acc. ellipt. c. opp. ἐξεπλάγη μὲν
 τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γν. 3, 11, 17. percussus animo,
 non autem turbatus mente, servans facultatem cogitandi et con-
 siliū capiendi et respondendi; sq. syn. φρενῶν. Tunc de vol-
 untate tantum vel potissimum, τῆς ἐμῆς γ. τὸ πρᾶον λ. animi,
 2, 8, 2. ὁ Ῥωμαίων δῆμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γν. ἐκίνη-
 του, an. 7, 7, 2. † per acc. ell. τῶ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει,
 φύσει μὲν ὄντι τὰς γνώμας κουφοτάτῃ, levissimi ingenii, 4, 8, 18.
 — Pro parte voluntatis certa, per acc. eundem, οὕτω ὁ Σεβήρος
 ἀρθεῖς τὴν γν. sublatis animis, 2, 9, 9. erectus animo, suscipiens
 cupiditatem rerum agendarum, (Muth,) vel elatus, arrogans fac-
 tus; sed † c. opp. δυνάμει, γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμίας - ἀπο-
 δεύσης, animis, 6, 5, 23. virtute bellica, fortitudine animi. —
 Pro parte totius aut intellig. aut volunt., s. modo cogitandi et
 cupiendi, nostrat. *Gefinnung*, c. gen. perf. φιλεῖ πως ἀεὶ τὸ ὑπὴ-
 ροον ζήλω τῆς τοῦ ἀρχοντος γνώμης βιοῦν, sententiam, 1, 2, 8 οὗς
 ἤδει ἀρμόζοντας τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, suo an. 7, 4, 4. † c. opp.
 ἔζειν τοῦ Περτινακίος οὐ μόνον τοῦνομα, ἀλλὰ καὶ τὴν γν. an. 2, 14,
 7. Etiam nominativum in notione favoris s. odii, ἄσσις καὶ διάφο-
 ρος γνώμη ἐπέπεσε ταῖς πόλεσι, seditio et discordia, 3, 2, 13. di-
 versus sensus, div. sententia, div. studia, div. odia, partim in
 Nigrum, partim in Severum; sq. ἀπεχθεῖα τιμὴ ἢ εὐνοία, ἢ ἐν
 διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης - ἐν ὄπλοις εἰσὶ, consilio, 1, 13, 5.
 sq. οἱ μὲν μισοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ ζεργοντες. † ἡ περὶ ἐκείνα σπου-
 δῆ καὶ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα καὶ ἀντίταλον ἀεὶ τὴν γν. τῶν
 ἀδελφῶν ἐτάραττε τὰς ψυχὰς, sensum, 3, 13, 4. propensionem;
 amor et aemulatio in spectaculis habuit secum hoc, ut in diversa
 et contraria inclinarent, cf. 3, 10, 6. † παρῆλλον, πεισομενος
 ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχοιτε, quid animi haberetis, 2, 8, 5. quem
 animum; τίνα τοῖνον ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, quae mens sit ve-
 stra, ib. 8. quae sit vobis mens; † ἣν εἶχον γν. λαμβάνουσαν,
 ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, 8, 8, 5. quem habebant
 sensum occultatum; sed c. gen. perf., πείραν τῆς γν. τῶν στρα-
 τιωτῶν λαβεῖν, experiri animos militum, 2, 2, 1. periculum fac-
 cere animi mil. s. voluntatis; † πείραν τῆς γ. (αὐτοῦ) λαμβά-
 νουσα 1, 8, 10. διαγγελλθείσης τῆς τοῦ δῆμου γν., voluntate, 2,
 7, 9. ἐν τῆς τῶν κἀλουτῶν γν. ex vol. 2, 8, 7. †† τοὺς ἐκεί
 στρατιώτας ὁμογνώμονας ἐσεσθαι τῇ τε Ῥωμαίων εὐχῇ, καὶ τῇ τῶν
 κατὰ τὴν ἀνατολὴν στρατοπέδων γνώμῃ, voluntati, ib. 18. πρὶν ἢ
 μαθεῖν τὴν γν. τῆς συγγλήτου, sententiam, 2, 3, 5. ὡς ἐγνω τὴν
 τῶν Παιόνων γν. animos, 2, 9, 17. γραμματα, τὴν Ῥωμαίων
 γν. δηλοῦντα, mentem, 7, 7, 11. διὰ τὴν τῶν Ῥώμ. γν. volunt.
 2, 8, 11. †† τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμ. γνώμην τοιαῦτα ἦν, ani-
 mus talis erat, 7, 7, 15. † ἐμπερίζοντε πάντων αἱ γνώμαι, studia,
 4, 3, 3. Pro parte voluntatis, alio sensu, c. praep. εἰ μὴ κατὰ

γνώμην προχωροῖν, ex sententia, 2, 3, 21. 3, 9, 3. βιώσεσθε κ.
 γν. ἐν τοῖς οἰκείοις, ex animi vestri sententia, 8, 7, 14. e voto. —
 Pro eadem, extra se exferente, μηδέν τι πράττειν ἀνευ τῆς ὑμε-
 τέρως γ. sine auctoritate vestra, 5, 1, 15. volunt., consil., it.
 c. gen. persf. δικαιοκρινέων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γνώμης
 γυναικὸς, consilio, 6, 8, 7. πάντα ἐπράττετο τῇ γν. τῶν πατρῶων
 Φιλῶν, consil. 1, 6, 1. † per verba adeo, in concilio. τοῦ πλεί-
 στου γνώμης, ex plurium mente, 7, 10, 6. suffragio, vulgō vo-
 to, nostrat. *Stimme*. † alio sensu, c. gen. persf., γνώμη θεῶν
 ἤρξαστό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, volunt. 1, 14, 10. decreto, con-
 silio; it. de hominib., ἐσφηλεν αὐτοῦ τὴν γν. ἢ τύχη, consilium,
 6, 5, 10. post ἄριστα βεβούλευτο. † ἡ ἀπόβασις καὶ ἡ τύχη τοῦ
 πολέμου τὰς ἐκατέρων γν. ἐκρίνειν, consilium, 3, 7. † post pr. γνόν-
 τας - εὐβούλως. † ὁ δῆμος, οὐκ εἰδὼς τὴν τοῦ βασιλέως λανθανού-
 σαν γν. volunt. 4, 9, 1. †† ἐπεὶ τὴν γν. αὐτοῦ (αὐτ.) ταύτην
 ἀνήμεγε πρὸς Μαρκίαν, consilium hoc factum, 1, 16, 9. i. q. sq. §.
 τὴν βούλησιν λ. †† c. opp. οὕτω Σεβήγος τύχη μᾶλλον, ἢ γνώ-
 μη, κεκόσμητο νίκη, consil. 3, 9, 21. ὁμοῦ ἐπταίει καὶ γνώμη καὶ
 τύχη, consil. 5, 4, 23. Ἀλεξάνδρῳ, σφαλέντι καὶ γνώμη καὶ τύ-
 χη, consil. 6, 6, 4. †† ἀνάγκη μᾶλλον, ἢ γνώμη, ἐς Φιλίαν πε-
 ριηγετο, volunt. 4, 15, 14. it. per praep. τὰ δρασθέντα παρὰ
 γνώμην αὐτοῦ τετολημῆναι, contra illius sententiam, 1, 13, 10.
 — c. adiuncto, βία καὶ παρὰ γν. τοῦ δήμου ὠνησάμενος τὴν ἀρχήν.
 praeter voluntatem, 2, 6, 13. † ἀσχάλλων καὶ παρὰ γν. εἶχε
 περὶ ἔξοδου, praeter animi sui sententiam, 6, 3, 1. ††† μᾶ
 γνώμην καὶ ψυχῇ ὁμοίως Μαξιμίος μεμίστηται 8, 5, 15. una mente
 et animo; †† per acc. ell. παυσασθαι (ὑμᾶς χρῆ) ἦδη τὰς ψυ-
 χὰς καὶ τὰς γν. διηρημένους, mentibus et sententiis, 4, 5, 15. —
 †† c. adiuncto alio, τὴν δερμὴν ἦδη καὶ τὴν γν. περὶ τὴν ἵπποδρο-
 μίαν ἔχων, studio et animo, 4, 12, 12. cupiditatem et mentem
 f. animum, i. cogitationem; †† c. gen. persf. ἐπεὶ μήτε γνώμην
 εἶτι, μήτε δερμὴν εἴδερν ἀνέθετο, nec animum, nec intentionem,
 4, 5, 11. mentem, sententiam, modum cogitandi, quo frater
 quis utitur, quo quis reputat, se fratrem esse, nostrat. *Gefinnung*,
 et per cognationem hanc interiorē debere se fratri offi-
 cia quaedam peculiaria.
 γνωρίζειν, de persf. phys. c. acc. rei, γνωρίζεις τὴν Κορνήδιου χεῖρα,
 noli, 2, 1, 23. agnoscis; γνωρίσασα τὴν τοῦ li. χ. cum cognov-
 visset, 1, 17, 9. agnovisset; † trop. γνωρίζοντω αὐτοῦ τὸ
 πρόπον, non ignarus eius ingenii, 2, 14, 4. noscentiam; †† c.
 acc. persf. γνωρίσαι τοὺς ὑπὸ συγκλήτῳ ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας,
 ut agnoscerent, 8, 6, 4. acciperent, approbarent etiam pro impe-
 rator. Sed Pass. phys. τὸ γένειον ἀποκτεταμένος, ὡς μὴ γνωρίζοι-
 το, agnosceretur, 5, 4, 12. deprehenderetur, quis esset; —
 †† trop. c. dat. persf., praep. et adv. it. opp., πάτας τοὺς Ἀλβί-
 ου Φίλους, εἴτε ἐκουσίως, εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης αὐτῶ γνωρισθέντας, ipsi
 familiares, 3, 8, 4. noti essent, fautores, benevoli; ut minus
 quid, quam pr. Φ.
 γνῶσις, trop. pass. de re, c. adv. et dat. persf. τῆς ἡμῆς γνώμης τὸ
 πρᾶον ἴσως ἐξὶν ὑμῖν πάσαι γνώσιμον, nota, 2, 8, 2. sed c. ad-
 iuncto, ἢ φήμη εἴπευσα καὶ γνώσιμα ποιῆ (ταῦτα) τοῖς στρατιώταις,
 vulgaret et notificaret, 2, 7, 10. nota fac.
 γνῶσις, trop. pass. c. praep., ἐν συγκλήτῳ γν. οὐκ ἄσημος, fama no-
 minus, 7, 5, 12. notitia; it. βαρῶν γνῶσις τῇ παρὰ Ῥωμαίοις 2,
 15, 3. notit. apud f. inter Rom. Sed act. οὐκ ἄχαριν εἴδοντα

- γνώσει τοῖς λ. scientiam, I, 11, 14. †† ἰσορίαν - ἡθροισα ἐς συγγραφήν, οὐκ ἀτερπῆ τὴν γν. καὶ τοῖς ὕπερον ἔσσεσθαι προσδοκῆσας, non iniucundam cognitionem, I, 1, 4. vel non iniucundam cognitu, per ell. acc., p. οὐκ ἀτ. κατὰ τὴν γν. Sed c. gen. rei, Φιλοσοφίαν οὐ λόγοις, οὐδὲ δογμάτων γνώσεσιν, ἐπισώτατο, notitia, I, 2, 6. τῇ τῶν χωρίων γνώσει, peritia, 3, 14, 19. †† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνώσιν Θθάσωσιν, famam, I, 9, 20. qui Bg. legerit Φήμην, cum procedat et vulg. p. notitia. †† cum gen. perf. et opp. ἐπιφέρων τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δ' - γνώσιν Ἀλβίνου, notitiam, 3, 8, 13. genus amicitiae minoris, favorem, benevolentiam, nostrat. *Bekanntschafft*.
- γοητεία, propr. τῶν τὴν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, praestigias, 4, 12, 6. magorum.
- γονεὺς, propr. c. tacita relat. et opp. συνηλθου (οἱ νεανίαι) ἄμα γενεῦσι, parentibus, 4, 9, 10.
- γόνυ, propr. de homin. ἐς γόνυ βρεχομένος, genu tenus, 7, 2, 11. Γορδιανός, Gordianus, triplex, 1) pater, imperator Rom. 7, 5, 3, 5, 17, 19. cognomine Ἀφρικανός ib. 19, 7, 6, 1, 5, 21, 7, 7, 4, 7, 8, 16, 7, 9, 5, 8. sq. 16, 20. sq. 7, 10, 1, 12, 14, 8, 1, 1. 2) filius eius, vulgo Gordianus secundus dictus, 7, 9, 10, 7, 10, 1, 9. †† τὸν Γορδιανὸν ἄμα τῷ υἱῷ σεβαστοῦς ἀναγορεύουσι 7, 7, 4. Γορδιανὸς ἐκείνου 8, 6, 5. 3) Gordianus tertius, vulgo, 7, 10, 14. τῆς συγκλήτου Χαίσαρα αὐτὸ ἀποδειξάσης ib. 15, 1, 9, 8, 6, 4, 8, 7, 22, 8, 8, 16, 21.
- γοῦν, notione 1) causali, εἰ γ. si enim, I, 1, 5. οὐδεὶς γοῦν, certe, 3, 8, 14. κήρυκας γ. ergo, ib. 19. it. αὐτὸς γ. Ῥωμαῖος λ. 4, 5, 12, 5, 4, 20. sane 6, 1, 15, 6, 6, 11. siquidem 7, 6, 2. 2) illativa, τότε γ. ergo I, 15, 9. igitur 2, 9, 16, 3, 4, 19, 3, 8, 15, 3, 14, 6. quocirca 4, 1, 4. sane 5, 1, 7. utique 6, 9, 17, 7, 3, 6. itaque 8, 4, 28. 3) restrictiva, τὰ γοῦν λ. sane I, 14, 12. saltem, certe, it. 2, 1, 15. quae notio est e prima parte γε, ut secunda e post. οὐν. †† per loca ambiguae notionis, ἐτι γ. sane 3, 1, 15. quae notio affirmandi et ipsa est e γε; ubi tamen et procedit saltem; πολλάκις γ. certe 3, 6, 22. ubi valet etiam igitur; ἤδη γ. 3, 13, 16. saltem s. igitur; πλείους γ. ergo 7, 3, 8. vel salt., εἰληφθε γ. saltem 2, 3, 10. vel igitur.
- γράμματα, phys. universe, pro epistola, ad aliquem scripta, τὰ γρ. ελεγεν, ὅτι λ. litterae 4, 10, 3, 6, 2, 9. ὑπερίμνησας τὰ γρ. τῶν ib. 11. γρ. ἐτάραξεν τὸν Ἄλ. 6, 7, 4. ἐξεπέμφθησαν γρ. πρὸς πάντας, τὴν Ῥωμαίων γνώμην δηλοῦντα λ. 7, 7, 11. Θεραπεύσας διὰ γραμμάτων πάντας, litteris, 2, 10, 1. πολλὰ διὰ γρ. ὁμῶσαντι Σεβ. per litteras, 2, 15, 4, 6, 2, 8, 7, 2, 15. †† τοῖς βασιλείαις ἀρκοῦμενον γράμμασι, lit. 1, 9, 21. opp. pr. ῥήμασι. †† At γράμμασι τῷ ὀημῷ τὴν νίκην ἑαυτοῦ δηλώσας, per litteras, 3, 8, 2. it. γράμμασι καὶ πειθοῖ παῦσαι τοῦτον τῆς λ. 6, 3, 11. †† ἐντυχεῖν τοῖς γρ. 4, 12, 12. γράμματα Φιλικὰ ποιήσας I, 9, 20. †† ἐποίησε ὀημῶσια γρ. πρὸς τὸν δῆμον, δι' ὧν ἐδήλου λ. publicum scriptum, 7, 6, 6. ἐπισέλλει αὐτῷ Φιλικώτατα γρ. 2, 15, 6. ἐπισέλλει λαυθάνοντα γρ. 2, 13, 3. καταπέμπει γρ. δι' ὧν ἐσπένδεται λ. 2, 12, 5. γρ. πάμπλειθα ἐπέμπει 7, 6, 5. †† τῶν εἰωθῶτων τὰ βασιλικὰ γρ. διακομίζεω 3, 5, 8. τὰ γρ. δημοσία ἀποδοῦναι ib. it. ib. 12. ἐκιδόντες τὰ γρ. 7, 6, 19. ταῦτα τὰ γρ. ἀποσημηνάμενος, δίδωσι τοῖς λ. 4, 12, 10. †† Φέρουσι γρ. πρὸς Μαξ. ἀπόρρητα 7, 6, 13. — †† στρατιώτας τινας, οἷς ἔδωκε κατασεσημασμένα γρ. ἐν πυκτοῖς

πίναξι ib. II. At c. gen. perf. ἐν αἷς ἤν καὶ τὰ τοῦ Μακρίνου γράμματα, illae de Macrino litterae, 4, 12, 11. sed c. gen. tali alio, ἐκμισθῆ γράμματα τῶν ἡγουμένων, δηλοῦντα, ὅτι λ. litterae ducum, 6, 2, 2. †† τοιούτοις αὐτοῦ γράμμασιν ἐντυχῶν, tales c. ab ipso litteras legisset, 4, 10, 11. † simul c. praep. προτιθέασι τὰ πρὸς τὸν δῆμον τοῦ Γορδικανοῦ γράμματα, litteras Gordiani ad pop. 7, 6, 21. cf. ib. 6. Sed pecul. sensu, nominatim mandata imperatoris, praeter aliqua e prior. loca, ἐπέμψας γράμματα λ. emissis litteris, 1, 6, 23. codicillos, nostrat. *Befehle* s. *Ordre*; sed alius generis, ἐπέλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, per litteras, 5, 11, 19. † ἐνετείλατό μοι Φόνου σοῦ οὐ λόγοις μόνου, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, litteris, 3, 12, 5. †† c. gen. perf. ἐπιστάλας προκομίζων ἀπερρήτους, ἄς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποπέτοις εὔθε γράμμασιν, litteris, 3, 8, 12. scriptis, chartis, nostrat. *Scripturen* s. *Papyrusen*.

γραμματεῖον, physf. libelli genus, λαβῶν γρ. τούτων δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας λ. sumto libello, 1, 17, 1. 7. sq. 12. 14. 2, 1, 25. tum generis alius, γραμματεῖον ἤτησε, τῷ Φόνου Φέρου τὰς ἐπιτολάς, 3, 11, 18. 20. 3, 12, 5, 10. † γράψας γραμματεῖον, libellum, 1, 17, 4. scribendo implens libellum, et, pro γραφῆ, scriptura, s. materia.

γραφή, physf. libellus s. res, ibi scriptae, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν, scripturam, 1, 17, 9. sed tabula pictarum rerum, παραστήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, in pictura, 5, 5, 11. 14. 1, 15, 9. † εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 8, 4. τὰς μάχας δημοσίαις ἀνέθηκε γρ. 3, 9, 21. γρ. ποιήλαις 4, 2, 13. † figurae formae quo rerum singulae, c. gen. rei, τὰ σώματα εἰζονται γραφαῖς ποιήλων ζώων, notis, 3, 14, 15. τοῦ σώματος τὰς γραφὰς, picturas, ib. 14.

γράφω, physf. de perf. vulgari not., λαβῶν γραμματεῖον, ὅσους χρῆ Φουεβῆναι, scribit, 1, 17, 1. abf. vel c. acc. perf., supplendo pron. κεινόν. Sed cum acc. rei, γράψας γραμματεῖον, cum scripsisset libellum, ib. 4. scripsisset in libello nomina. † pecul. de historico, πράξεις βασιλέων συναΐξαντι γράψαι, ἄς αὐτὸς οἶδα, scribere, 2, 15, 2. † c. praep. οἱ κατ' ἐκείνου γράψαντες, qui scripserunt, ib. 13. Sed alia not., c. acc. rei, εἰκόνα μεγίστην γράψας, picta imagine, 5, 5, 11. curans pingi. Tum Pass. prima not., de re, ἐπιγνοῦς τὰ γεγραμμένα, recognita scriptura, 2, 1, 2. scripta, ea, quae scripta essent; it. c. praep. et opp. λαχθέντα πρὸς αὐτοῦ ἢ γραφέντα, ab ipso scripta, 1, 2, 5. τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων 2, 4, 1. Sed in not. alia, ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι κλεεύσας 7, 2, 15. pingi. Sed de perf. c. particip. modi, τὸν τύπον τοῦ θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν ἐγγέγραπτο, depictus erat, 5, 5, 11.

γυμνάζειν, physf., sensu bellico, de perf. et duce, cum acc. perf. et adiuncto, γυμνάζων τοὺς στρατιώτας, καὶ τὰ πολεμικὰ ἀσινῶν, exercens, 6, 4, 5. ἀσινῶν καὶ γυμν. τοὺς στρ. οὐ διέλειπεν, exerc. 7, 1, 15. † Pass. vel med. τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ἐπλίζεσθαι τε καὶ γυμνάζεσθαι, ut exercerent se, 2, 11, 17.

γυμνάσιον, physf. de actu, sensu bell., τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια χοροὶ, καὶ σινώμματα λ. exercitia, 7, 8, 11. ἐπὶ τὰ συνήθη γ. προσελθόντα 6, 8, 11. sed extra militiam, c. gen. perf. et adiuncto, ἢ μήτηρ αὐτὸν παλαίστρας καὶ τοῖς ἀνδράν γυμνασίοις εἰδίζε, virilibus gymnasiis, 5, 7, 9. sed abf. ἐσπουδαίως περὶ παλαίστραν καὶ γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus, 4, 3, 5. Rursus ali-

- ter, c. gen. rei, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχίας λ. exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes faciens exercitia corporis, i. usurpans pro corporis exercitationibus, f. ad corpus exercendum movendum que. it. c. praep. μετὰ γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, post exercitationes cum feris, 1, 17, 19. Sed de loco, c. adiuncto, εἰς τὰ συνήθη προΐοντα διδασκαλεῖα καὶ γυμνάσια, gymnasia, 2, 4, 18. in palaestra aut campo Martio. †† μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας, lautrōn δημόσιον ἀνήκεν αὐτοῖς, gymn. 1, 12, 10.
- γυμνός, phys. de pers. 1) sine veste omni, τοὺς πρεσβύτας, - περιεζήσαντες -, ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λιτάς, γυμνοὺς τῆς αὐλῆς ἐξέλιουσι, nudos, 4, 8, 14. † c. gen. rei, ἢν παιδίων, τούτων δὴ, τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος, vestitu nudi, 1, 17, 5. † c. acc. ell. et loci, γυμνοὶ ὄντες (κατὰ) τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ σώματος, nudi pleraque corporis, 3, 14, 12. sq. diferte §. sq. οὐδὲ γὰρ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν. 2) cum veste aliqua, γυμνός εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλθεν, nudus, (Commodus gladiator) 1, 15, 15. sine vestibus imperatoriis et exterioribus; κελεύω, ἀποζῶσθαι τε ὑμᾶς, καὶ ἀποδύσαντας, εἰ τινὰς περικεῖσθε ἐσθῆτας στρατιωτικὰς, γυμνοὺς ἀποπέμπειν 2, 13, 17, 19. 3) impropr., c. opp. γυμνοὶ πρὸς ὀπλισμένους, nudi, 2, 13, 8, 20. leviter armati e §. 19., per ellips. subst. quod expressam in alio loco hoc, ubi adeo cum gen. rei, γυμνοὶ ὄπλων καὶ ὀργάνων πολεμικῶν, nudi armis, 7, 9, 11, 7, 11, 3. Contra de re, γυμνὸν σκεύους, ἀράμενοι τὸ ἔδωρ, sine vase, 6, 7, 16. recte p. praep. Lat. illa f. absque; — †† ὑπὸ γυμνῇ τῇ ἀέρι μένοντες, sub aperto coelo, 8, 5, 9. milites, sub dio. At phys., sine tegumento qualicunque, τῶν τοξοτῶν ἐς γυμνάς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τοξενόντων, nuda cap. 6, 7, 18. † εἶφος παρηρημένοι γυμνοῦ σώματος, nudo corp. 3, 14, 14. †† Neutr. adv. per ellips., τὰς χεῖρας, καὶ εἰ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος (μέρος f. ἄστρον,) si qua pars corporis esset nuda, 8, 4, 29. ††† c. gen. pers., τὰ γυμνά ἑαυτῶν (μέρη) εἰς ἃ ἐτοξενοντο, Φραττόντων τοῖς ὀπλοῖς, nudas corporis partes, 6, 5, 21.
- γυμνώω, phys. de pers. c., acc. rei f. infirm., γυμνώσας τὸ ξιφίδιον, nudato pugione, 1, 8, 12. γυμνωσάντων τὰ ξίφη, nudantibus gladios, 7, 4, 3. †† trop. c. adiuncto f. explic. γυμνοῦντα καὶ τὰς οὐσίας ἀφαιρούμενον τῶν οἰκείων, nudantem, 7, 3, 3. spoliantem; per ellips. casuum, quales sunt expressi in alio loco hoc. c. acc. pers. et gen. rei, Ἰταλιώτας τῶν ὀπλων ἐγύμνωσε, Italos armis nudavit, 2, 11, 9. Tum Pass. phys. de re, ἡ πίσσα δυσμένη διὰ τῶν γεγεμνωμένων μερῶν τοῦ σώματος, nudas corporis partes, 8, 4, 27. γυμνωθέν ὄφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, detectum, 1, 14, 7. sine peplo et theca, nudatum peplo, etc. Sed de pers. c. praep., ἢν ἰδεῖν γεγεμνωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, nudatos a se ipsis, 8, 4, 28. sc. τῶν ὀπλων, post τοὺς θώρακας ἀποξέριπται καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα, et sq. §. ὄπλα ἐξέριμμένα. — †† impr. c. gen. rei et adv. Φοβηθεῖς, μὴ παντάπασι γυμνωθεῖς τῆς δυνάμεως, nudatus copiis, 5, 4, 12. privatus militibus.
- γυναικίος, propr. de re, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτοῦ) γυναικία δειλά, muliebri, 6, 5, 18.
- γύναιον, propr. diminut. per contemptum, μικρολόγον, mulierem, 6, 9, 10. mulierculam; γύναια ἐπιχώρια ἐχώρουε σὺν αὐτῷ, mulieres (cum Heliog. sacerdote) 5, 5, 18.
- γυνή, univ. se, Μαῖσα, γυνή καὶ ἄλλως ἐντρεχῆς, mulier, 5, 8, 7.

— sed de certa pers. qua, ἢ τῆς ἀρχῆς οἰκουμένη ὑπὸ ταῖς γυναῖ-
 ξι διωκεῖτο, a mulieribus, 6, 1, 2. Maesa et Mamaea; † δρών-
 τες τὸ μὲν πρόσωτον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα
 εἰσφρονα. muliere, 5, 8, 2. † οὐ καταπρόξῃ αὐτὸς μεθύων νη-
 φεύσης γυναῖκος, mul. 1, 17, 10. de concubina. Tum de nu-
 pta. c. gen. pers. τὴν προεδρίαν ἀτονέμεσθαι τῇ τοῦ βασιλεύοντος
 γυναικί, uxori, 1, 8, 9. † c. adi. τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην,
 ἢ οὐδὲν τι ἀπέχευε γαμετῆς γυναικός, nupta uxore, 1, 16, 9. sed
 adf. ὁ Κόνημοςος γυναῖκα ἠγάγετο, ux. 1, 8, 9. 3, 10, 10. 5, 6,
 2. γυναῖκα ἔθετο ib. 3. τῇ θεῷ γυναῖκα ἐζήτηε ib. 6. γυναῖκες
 πάσαι, ὅσαι ἀνδρῶν ἢ πατέρων ἀξίωμα τιμῆς ἐνδέξου μεταδίδωσι,
 matronae, 4, 2, 5. † ἐπέτροψε, γυναῖξί σουνοικεῖν, mulierem,
 3, 8, 9. Sed c. relato aliquo, τῶν τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἐστὶ
 ἔπη καὶ τῶν γυναικῶν, ἀδροῖζεται, mul. 6, 5, 7. de Peris, ad bel-
 lum gerendum; πολλή οἰκωγῆ κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν καὶ παι-
 δῶν, mul. 7, 9, 19. πανδημεὶ ἅμα παισὶ καὶ γυναῖξιν ἀνωθεν
 ἐτάξιον καὶ τέρων ἀπομαχόμενοι, uxori. 8, 4, 20. πάντας παι-
 δας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, mul. 3, 9, 19. †† παῖ-
 δας καὶ γυν. εἰσνομισαυτες, famulis et ancillis importatis (intra
 castra) 5, 3, 26.

Δ.

Δαδουχία, de actu vel instrumento, phys. in pompa et honore, ὃ
 ὄμιος ἐκατέρωθεν παρῆθαι μετὰ παντοδαποῦς δαδουχίας, cum multis
 facibus, 3, 6, 19. δαδουχίαις ἐτίμων τὸν Βασιλεα, taedarum ge-
 stationibus, 4, 8, 19. Vortragung der Fackeln.

δαίμωνος, c. sublt. fem. sex., de quasi pers., ὑπὸ τινος δαιμονίου τύ-
 χῃ πεπαισθέντος, forte quadam divinitus, 1, 9, 12. forte qua-
 dam divina; † de re. c. adiuncto, et opp., οὐ μόνον τὰ ἀν-
 θρώπων πάντα εἶδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶν καὶ δαιμόνια πολυ-
 πρᾶγμανοι, deorum ac daemonum arcana, 4, 12, 5. cf. §. 9. et
 v. Seios.

δαίμων, de re, κατὰ τινὰ δαίμονα συνήνηται τῇ Μαριῖα, quadam
 forte, 1, 17, 8. i. q. 1, 9, 12. divinitus, vel casu quodam s. for-
 tuito, nostrat. durch einen Glückszufall, s. durch einen Zufall.

— Sed de pers. apertius, εἰ τε ὄντας αὐτῷ δαιμόνων ταῦτα θεσπι-
 σάντων, Manibus id vaticinatis, 4, 12, 9. geniiis.

δάς, phys. in urbe oppugnanda, ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις δάδας
 ἐπέβαλλον, λ. faces, 8, 4, 30.

δάκυσθαι, med. propr. de anim. παρδάλεως -, Φθάσας τῷ ἀκουτίῳ
 μέλλουσαν δῆξασθαι, iamiam morsuram, 1, 15, 12. laniaturam,
 ab antiq. δῆκω.

δάκρυ s. δακρυον, propr., μετὰ δακρῶν ἰδεῖτο, lacrymabunda, 1,
 16, 10. μ. δ. ταῦτα λέγουσα, cum lacrymis, 4, 3, 20.

δακρυρόου, phys. de pers. trop. προπηθήσας τῆς σικνηῆς δακρυρόου,
 lacrymans, 6, 9, 1. i. q. sq.

δακρῶν, de pers. phys. τῆς Ῥώμης ἀτῆρον, ἐπισβεφόμενος ἀεὶ καὶ δα-
 κρῶν, lacrymans, 6, 4, 3. τοιαῦτά τινὰ λέγοντες αὐτοῦ καὶ δα-
 κρῶντος 3, 12, 7. δακρυόουσα ἀπέστη 1, 16, 11. sed c. praep.
 αἰτίαν ἐπαγαγῶν (αὐτῆς) ὡς δακρυόουσα παρά τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ
 παιδὸς φόνῳ, quod flevisset, 4, 6, 6.

- δακτύλιος, propr. δακτυλίοις χρυσοῖς χρῆσασθαι, annulis, 3, 8, 9. —
 † c. gen. rei, modi, f. materiae, δακτυλίου, οὗς εἶχε, λίθων τι-
 μίων, περιελών λ. annulos c. gemmis pretiosis, 4, 8, 21.
- δανειστής, propr. c. gen. perf. δανειστὰς ἑαυτῶν ἐφόγευσαν, creditores.
 7, 7, 7.
- Δαρείος, Darius Codomanus, Δαρείου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βα-
 σιλέως 6, 2, 5. 18. 3, 4, 5.
- δασύς, phys. de re, c. adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, densis, 8,
 1, 15. v. πυκν.
- δάφνη, propr. arbor, εὐνδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, laurorum, 1,
 12, 3. sed impropr., lauri arboris pars f. ramus, εἰκόνας Γερ-
 διανοῦ, σεφάνοις καὶ δάφναις κεκοσμημένας, lauro orn. 8, 6, 4.
- δαφνηφορεῖν, phys. de perf., in adventu imperat. ὁ δῆμος αὐτοῦ δα-
 φνηφορῶν ὑπέδεξάτο, laureatus, 3, 8, 6. † 1, 5. ὑπῆντων δαφνη-
 φοροῦντες 2, 11, 11. sc. οἱ Ῥωμαῖοι f. Ἰταλιῶται, f. οἱ δῆμοι, —
 sed ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δαφνηφοροῦντες ὑπέδεχοντο (αὐτὸν) 2,
 14, 2. tum in adventu militum, caput Maximini occisi fe-
 rentium, δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπέδεχοντο 8, 6, 10. —
 it. post electionem Pertinacis et sacrificium, et in deductione
 eius, ἑστάντες, δαφνηφοροῦντες πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικὸν λ.
 2, 2, 23. denique Praetoriani, e castris ad Severum accedentes,
 αὐτοὶ - δ. ἠπείγοντο 2, 13, 5. † impropr. de re, αἱ ῥάβδοι ἐδα-
 φνηφόρου 7, 6, 4. fasces ramis lauri involuti erant f. ferebantur
 f. erant laureati.
- δαφνηφόρος, phys. de perf. i. q. pr., in adventu ad imperat., ὁ στρα-
 τὸς - προσῆει καὶ αὐτὸς ἐν εἰρηρικῷ σχήματι δαφνηφόρος, laureatus,
 8, 7, 5. προσβείας ἔπεμπον -, οἱ δαφνηφόροι Σεῶν προσεκόμιζον
 ἀγάλματα ib. 14. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ πανδημεὶ - δαφνηφόροι-
 ὑπῆντων, laurigeri, 1, 7, †. † post mortem Maximini, im-
 perium obtinente Balbino, ἐς τὰ εὐνη ἀγγελιοὶ καὶ κήρυκες δ. διε-
 πέμποντο, laureati, 8, 6, 18. †† de re et loco, τὸ χωρίον με-
 γίστοις κατάσειον δαφνηφόροις ἄλσεσιν, locus maximis umbrosus
 lauretis, 1, 12, 3. per periph. nemoribus laurigeris f. laurum
 ferentibus, proferentibus, habentibus.
- δαφιλία, trop. c. gen. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδείων δαφίλειαν καταριθ-
 μούντες, dapfilitatem, 1, 6, 3. abundantiam, copiam, vel lautitiam,
 elegantiam, pulcritudinem f. praestantiam, excellentiam.
- δαφιλῶς, trop. αὐτάρκη δούς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δ. opipare, 3,
 13, 7. magnifice, imperatricis modo. sed c. adiuncto, τσα-
 αὐτης οὐσης οἰκοι περιουσίας, ἄς ἀφειδῶ; καὶ δ. τοῖς στρατιώταις χο-
 ρηγεῖν, largiter, 3, 13, 10.
- δὲ enclit. v. δεῖ, it. τοῖός δε λ.
- δὲ vel δ' A) solum, in transitu ad novam rem, simul fere et-
 iam in continuatione, εἰσὶ δ', οἱ λ. etiam 1, 1, 3. ib. 7, 1, 14,
 1. 3, 15, 3. 6, 2, 11. 6, 8, 8. 6, 9, 8. 7, 6, 9. 14. 8, 5, 15,
 ubi et valeat pro Lat. aliis, ut ac 4, 1, 6. imit. §. sed et in
 med. ib. 9, 4, 4, 15. 4, 8, 5. 4, 10, 12. 4, 12, 11. 5, 1,
 12. 5, 2, 12. 5, 3, 7. 5, 5, 7. 7, 2, 9. 8, 2, 4. 8, 6, 8. 12.
 18. 8, 8, 13. it. atque 3, 12, 13. 3, 13, 14. 5, 5, 4. 5, 8, 2.
 6, 1, 24. 7, 7, 12. 8, 3, 5. it. dein 3, 12, 23. 4, 5, 2.
 4, 11, 1. 7, 6, 15. 21. it. et 2, 1, 13. 2, 5, 2. 2, 11,
 17. 4, 8, 10. 5, 3, 4. 7, 1, 24. 7, 2, 14. 8, 4, 9. it. que
 1, 4, 21. 1, 5, 15. 1, 12, 13. 1, 13, 4. 3, 7, 9. 12, 3, 8,
 13. 3, 10, 2. 4, 4, 18. 4, 6, 8. 4, 8, 11. 5, 3, 22. 26. 5,

6, 5. 6, 2, 15. 6, 4, 5. 6, 6, 13. 6, 7, 12. 6, 8, 15. 7, 2, 18. 7, 5, 3, 9, 7, 6, 4. 19. 7, 11, 10. 12. 8, 3, 4. 8, 4, 6. 8, 8, 14. *it. porro* 4, 2, 14. 4, 8, 21. 4, 11, 10. 4, 15, 18. 5, 1, 9. 5, 3, 22. 5, 4, 8. 5, 5, 20. 5, 6, 8. 23. 5, 8, 2. 17. 6, 3, 4. 7, 5, 6. 7, 11, 10. 7, 12, 9. 8, 5, 4. 8, 5, 7. 8, 6, 15. 8, 7, 7. † *porro autem* 8, 4, 23. *it. tum* 3, 10. 9. 4, 4, 17. Sed in contraria re, per Latt. varia, primum aut duplex, etc. ut *at vero* 3, 2, 12. 4, 9, 11. 4, 12, 12. *enim vero* 6, 7, 1. 8, 4, 25. *verum enim vero* 6, 3, 7. *cacterum* 6, 5, 8. 16. 8, 3, 22. 8, 8, 21. *contra* 7, 8, 16. e. 8, 5, 3. 8. *tamen* 1, 6, 3. 2, 14, 9. 6, 5, 12. m. 7, 5, 18. m. 7, 7, 14, — in parentheli, sine uncis, Βημισσ. δ' ἦν λ. autem 1, 2, 2. τῆν δὲ λ. 1, 11, 3. Φαρ. δὲ λ. 4, 2, 15. Βιταλ. δὲ λ. 7, 6, 9. sed c. iisdem 1, 5, 4. 1, 8, 12. 1, 15, 2. 11. 3, 11, 17. 1, 17, 12. 14. 2, 1, 23. 2, 6, 12. 4, 1, 1, 2. 7, 1, 21. 7, 7, 8. in oratione aliena, οὐ παύσῃ δὲ, ἐλεγε, λ. 1, 6, 4. ubi in indignatione, non desines vero, s. non vero desines. † ὁ δὲ, Ἄλλ' αὐτός γε, εἶπεν, ἐγὼ λ. sed is rel. 2, 3, 10. † ὁ δὲ εἰς-ελθὼν, Ἦκω σοί, εἶπεν, λ. is autem ingressus, rel. 3, 12, 4. — in iudicio historici αὐτάρχεις δὲ λ. suppetit autem rel. 1, 6, 9. — †† in transitu ad rem ipsam et v. c. epistolae argumentum, κέλαινε δὲ αὐτῶν, λ. iubet autem rel. 4, 12, 8. ἐλεγε δὲ τὰ γράμματα λ. significabant autem rel. 6, 2, 9. *it.* in epifodiis 1, 11, 1. *it.* in moribus alicuius 2, 7, 15. in reditu ad rem, post parenthesin aut epifodiam, 1, 11, 7. 5, 3, 6. † Ἰουλιανῶν δὲ τιμῶν -, δοκοῦντι δὲ -, ἐξικμένῳ δὲ 2, 6, 9. ubi post. δὲ p. igitur, s. inquam; *it.* † κάρμοι δὲ δι' εὐχῆς ἐσι, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιουμένῳ, - νῦν δὲ - ἀγαγεῖν, nunc tamen 2, 10, 4. — B) iunctum secum in vicinia et deinceps, 1, 1, 6. sq. 1, 2, 1. sq. 1, 4, 21. 1, 8, 12. 1, 11, 3. 4 - 11. 1, 12, 1. 8 - 10. 13. sq. 18. sq. 1, 13, 1. - 4. 8. sq. 1, 14, 1. 3 - 6. 3, 1. 4 - 8. 3, 9, 1. - 9. 3, 13, 14. 4, 5, 15. sq. 5, 2, 8. C) μὲν δὲ vario sensu, a) adverbandi s. opponendi, τῆς μὲν ἀληθείας ὀλιγόρησαν, οὐχ ἤμισα δὲ λ. 1, 1, 1, sq. 1, 2, 1. 1, 3, 3. 1, 14, 15. †† καὶ πάντων μὲν τοῦτο ποιούντων, ἐκείνους δὲ πλείους Σρησκεία φησίντο αὐτῶν, et quamvis omnes idem facerent, ipse tamen rel. 3, 11, 8. †† in extr. enunciat. τοῦτου τὸν ἀδελφὸν - ἀνγρῆκει, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, tantum delatum, sed minime redargutum, 4, 13, 3. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, sed non laud. 5, 1, 12. 8, 4, 11. †† πλὴν τοῦ ἔργου ἀπαξ γεγονόςτος, ἀκούτες μὲν, εἴθερον δὲ, quamvis invit, ferebant tamen, 8, 6, 2. †† μεταπέμπεται τὸν Ἡλέανδρον, οὐδὲν μὲν τοι εἰδῶτα τῶν ἀπηγγελμένων, οἰόμενον δὲ, sed sulphicantem, 1, 13, 8. ††† μὲν oppresso in pr. membro, ζητούντων τοὺς δρασαντας, μήτε δὲ εὐρεῖν, μήτε ἀμύνασθαι δυναμένων 2, 6, 2. 3, 7, 5. e. 3, 14, 16. e. 5; 3; 19. 5, 4, 15. b) sensu distribuendi aut distinguenti, πολλῶν μὲν πεσσόντων, παμπλείσῳ δὲ τετρωμένων, multis caelis, plurimis vero faucibus, 6, 6, 9. *it.* cum artic. ὁ μὲν οὐν - ὁ δὲ στρατός λ. 5, 4, 14. ὡν οἱ μὲν - οἱ δὲ λ. 1, 1, 6. τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. 1, 3, 12. 1, 4, 21. 1, 5, 8. 3, 8, 12. sq. † μέρη μὲν - τὰ δὲ λοιπὰ λ. 1, 10, 4. †† oppresso μὲν in pr. membro, πλείους τῶν βαρβάρων ὄπλοις ἐχειρώσατο, τοὺς δὲ λ. 1, 6, 24. κελεῖει δὲ αὐτὸν συλληφθῆναι ὁ Περσένιος, οἷα δὲ μεμνηνῶτα - περὶ παραβολῆσαι 1, 9, 14. c) sensu copulandi simpliciter, vel amplius describendi, νεανίσκου τινὰ, Κριντιανὸν ὄνο

μα, προπατήρ δὲ καὶ θρασύν, sed I, 3. II. στρατιώτης μὲν πρότερον, πολλά δὲ λ. 1, 10, 2. † Φῆσας μὲν ὄνομα, τῆς δὲ βασιλείου μνήμης προεσῶς, Festus nomine, idem que erat rel. 4, 8, 11. 4-12, 2, 7, 11, 6. † μικρῶν μὲν ἰσθόλων δὲ θηρίων, parvis quidem, sed rel. 3, 9, 10. †† ἰπποδρομίαν μὲν ἐθεάτο, ἀπέσιωψε δὲ λ. 4, 6, 10. †† δαξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ, excerpturus sponsum filiae suae generumque suum, 4, 11, 4. †† πείθει αὐτὸν, θέσθαι υἱόν, Καίσαρά δὲ ἀποδείξει τὸν αὐτοῦ μὲν ἀνεψιόν, ἐπιπέμει δὲ θυγόνου 5, 7, 1. †† ἦν δὲ ὁ Περτινάξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, ἐν δὲ πολλαῖς - εὐδοκίμητας πράξει, πολλά δὲ - ἐγείρας τρέπανα, erat autem Pertinax genere Italus, in multis, - et qui multa trop. rel. 2, 1, 9. D) post negat. ἐγὼ δ' ἰσορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδείξάμενος ἄγνωσον -, ὑπὸ νεαγῶ δὲ τῆ - μνήμῃ λ. 1, 1, 4. 1; 2, 3. 6. 1, 14, 14. 1, 15, 15. 2, 2, 15. 20. 22. 2, 5, 6. 3, 6, 10. 8, 7, 5. 5, 4, 17. †† in extr. enunciat. οὐ γὰρ περὶ ὄρων γῆς, οὐδὲ ραίθρων - ἢ Φιλοσυκία, περὶ τοῦ παντός δὲ. sed de summa rerum, 4, 14, 14. - μή - δὲ λ. 5, 2, 6. 1q. - μήτε - δὲ 3, 4, 19. - μηδὲ - δὲ 2, 1, 15. 6, 7, 16. sed potius 8, 3, 9. - οὐ τι γέ - δὲ, contra vero 3, 15, 14. - οὐκ ἔτι - εἰς μήκος δ' ἔπειν. 4, 15, 12. - οὐδὲν - δὲ 7, 12, 4. - ἀλλ' οὐδετέρους - παθεῖ τὸ δὲ οὐδὲν λ. 15, 6. quo utr. loco Bg. per im-
-πο. - μηδετέρων - δὲ 3, 1, 4. † οὐχ οὕτω - δὲ λ. 2, 3, 2. 1q. — E) in periodi apodosis, ἐπεὶ δὲ - ἐβαλλόν - τοὺς ἵππους· οἱ δὲ ἐπασχόν λ. 1, 12, 17. ut Lat. vero et tum vero, ut Bg. ad 2, 10, 7. cl. 3, 12, 18. 5, 4, 16. m. ἐπεὶ δὲ - προσηγόρευσαν· οἱ δὲ λ. 2, 3, 7. †† ὡς δὲ - τότε δ' ἐξαιπτόητο, ibi tum 4, 8, 18. †† ἀσχαλλῶν μὲν -, ὁμως δὲ, λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6; 3, 1. †† τοῖς τε στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι, - ὁ δὲ λ. 2, 8, 18. cf. post gen. confq. supra 3, 11, 8. F) per loca rel., quae oblineat in serie orationis et cum partibus orationis, a) in regione a principio secunda, post omnes fere orationis partes, post artic. v. c. ὁ δὲ, μήτε λ. 1, 9, 21. 1, 10, 16. 2, 3, 10. 3, 12, 4. 7, 2, 9. 8, 6, 15. 8, 7, 7. 7, 12, 9. ὁ δ' Ἀλέξ. 6, 3, 4. ὁ δ' οὖν λ. 2, 7, 1. τὸ δ' οὖν λ. 4, 5, 10. ὁ δ', ὡς ἐγὼ λ. 2, 9, 17. post verba, ἔδοξε δὲ 6, 4, 6. δοὺς δὲ τὰς λ. 5; 5, 15. 8, 3, 4. 8, 4, 23. post praep., ἐκ δὲ ταύτης λ. 2, 7, 4. 4, 2, 22. ἐν δὲ τῶν λ. 1, 11, 7. ἐπὶ δὲ τῶν λ. 2, 12, 11. 1, 17, 2. μετὰ δὲ τὸ λ. 5, 6, 21. †† etiam in med. orat. παρὰ δὲ τῶν λ. 8, 5, 6. πρὸ δὲ τῆς 2, 11, 17. post coni. καὶ - δὲ v. καὶ, - ὡς δὲ λ. 5, 7, 8. - ὡς δ' οὖν λ. 3, 5, 12. τότε δ' οὖν λ. 3, 7, 12. ††† post εἰ, sensu tum adverb., post punctum, εἰ δὲ καὶ - quodsi etiam 2, 5, 11. εἰ δὲ τοῦτο λ. sed si ib. 12. — ii. in med. orat., post comma, εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodsi vero et 8, 1, 6. qui Bg. e vulg. lect. ante εἰ habuit adhuc distinct. maiorem; tum sensu lenius adverb. vel copulandi, et adeo in δὲ p. τὰ, post comma, pro vulg. puncto, εἰ δὲ τι δεῖ λ. quodsi quid 1, 17, 27. εἰ δὲ τινες λ. 5, 2, 5. b) in regione a princip. tertia, περὶ στόμαχον δὲ λ. sed cum ad 1, 17, 23. 2, 15, 2. 4, 3, 9. 7, 11, 3. c) post adv. ut εἰ δὲ λαλοῦντα λ. sed adhuc 2, 5, 14. μάλιχα δὲ, sed praecipue ib. 10. potissimum vero, 1, 4, 11. cf. in μάλ. - ἄτε δὲ v. - ὁμως δὲ 1, 9, 22. tamen vero. d) post negat. statim, sine intervallo, μήτε δὲ εὑρεῖν, sed nec invenire 2, 9, 2. neque vero 2, 14, 7. † μήτε δὲ ἀρέσκασθαι, non placere autem sibi 4, 15, 19. - οὔτε δὲ ἀντισηναί λ. atque nec obfisi. 2, 11, 11. sed neque 4, 2, 6. - οὐδένα δὲ, neque vero quenquam

rel. 3, 15, 9. οὐδέεις δὲ, neque quisquam 4, 6, 3. † οὐδέτω δὲ
 5, 6, 16. - μημίτι δὲ, neque amplius 8, 5, 21. e) post negat.
 aliter, μὴ πιστεύειν δὲ - μὴδὲ - neve crederent - nec 8, 3, 10. ubi
 p. porro, vel mod. divallum, p. sq. †† f) separatim, ἀνεσίς τε
 γὰρ πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις, immo potius 7, 3, 4. †† g)
 nou loco positum suo, h. e. praemissum in enūnciatione, cum
 pertineat demum ad sq. vocem et enūnciat., ἀσχάλλων μὲν - ὁμως
 δὲ, Σαφῶν λ. 1, 9, 22. p. Σαφ. δ' ὄμ. it. ἀφειδῶς δὲ, nullis que
 rel. 2, 9, 10. ubi pertinet ad sq. inf. ὑπερβ. it. καθέντες δὲ ve-
 rum demissis rel. ib. 14. ubi pertinet demum ad sq. acc. τῶν
 Ἴουλι it. ὡς μὲν - ὡς δὲ, ut vero 3, 10, 11. †† quo et referun-
 tur loca (saltem de Lat. Vs. et severo ordine) ista post εἰ su-
 pra. h) stans ante voc., ut adv. ἔοσι δὲ ἀρα 1, 16, 1, 5, 3, 1.
 pro adverb. it. ante αὐτ., cf. supra, et 2, 9, 5. Sed praesertim
 in δὲ καὶ, solenni in transitu ad rem aliam, παρείχε δ. u. praes-
 debat autem et 1, 2, 5, 1, 8, 16, 1, 14, 9, 17, 22, 2, 2, 3, 5,
 8, 6, 6, 7, 9, 7, 2, 12, 17, 7, 6, 6. autem - etiam 2, 13, 21. vero
 et 8, 2, 16. vero etiam 6, 1, 16. (sed in rel. locis Bg. negligenter
 vero) vero. 1, 15, 15. autem 1, 17, 5, 4, 8, 14. etiam 1, 14, 18, 3, 1,
 4, 3, 6, 18, 23, 4, 6, 4, 4, 7, 4, 5, 6, 13, 7, 3, 7, 8, 7, 21. quo-
 que 3, 6, 20, 3, 6, 11, 4, 7, 3. εἰ δὲ καὶ - τις λ. quodsi quis et-
 iam 7, 8, 14. it. in med. orat. καλούντων δὲ αὐτὸν καὶ τῶν λ.
 vocantibus ipsum et 5, 5, 1. ubi dixerunt una voce, ut 3, 5, 9,
 4, 7, 6, 6, 1, 14, 7, 1, 21, 7, 8, 23, 8, 6, 12, 8, 7, 9, 8, 8, 3.
 sed dubus voc. εἶδομεν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ θεᾶς λ. vidimus etiam
 sub illo 5, 8, 17. διεσκέδασε δὲ ὁ Ἀντωνίνος καὶ Φήμην, dissipavit
 vero Ant. et famam 5, 8, 11. τοὺς δὲ πλείους αὐτῶν καὶ ἀπέπει-
 νεν, plurimos autem illorum etiam occidit, 7, 1, 10. †† ἔστ'
 δ' ἔτε καὶ τὰ λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ubi proprie comma
 post δὲ valet; †† ὑπὲρ δὲ τοῦ καὶ τὰ λ. ut autem barbarae et-
 iam rel. 8, 7, 15. ubi potius καὶ ad sq. pertineat, ut 8, 4, 19.
 — ††† ἐπιτέλλει δὲ καὶ λ. mittit ergo cum rel. 2, 13, 3. leg. Bg.
 δὴ cum Ms. ἐτι δὲ καὶ 2, 3, 9, 3, 14, 4, 9. et ἐτι δὲ καὶ μάλ-
 λον 1, 3, 8, 7, 1, 11. v. in ἐτι. G) Per copulata adhuc quae-
 dam, δὲ - δὲ, que - etiam 8, 5, 9. autem - tamen 7, 5, 18. au-
 tem - que 8, 1, 15. οὐτε δὲ - δὲ - atque nec - sed 2, 11, 11. μὲν
 - δὲ - δὲ - dein - que 4, 11, 1. δὲ - μὲν - δὲ 3, 12, 6, 3, 15, 2.
 5, 7, 2, 6, 4, 7. δὲ - μὲν - δὲ - δὲ 2, 6, 9, 2, 7, 6. sed de καὶ -
 δὲ v. in καὶ, ut de τὲ - δὲ in τὲ. † II) post nomen propr.,
 Μαυρουσίον τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Nu-
 midae vocantur, 7, 9, 2. πόλιν Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυλίαν δὲ
 καλουμένην, Aquileiam nomine, 8, 2, 3. quo utr. loco pro τὲ va-
 leat. †† I) Pro causali, sed per loca non omnia satis certa, 1, 2,
 2, 5, 1, 4, 11, 1, 1, 6, 9, 1, 1, 7, 7, 1, 11, 6, 1, 1, 14, 5, 1, 2,
 10, 15, 2, 15, 5, 1. τὸν δὲ τόπον λ. cum enim locum rel. 3, 3, 11.
 e. 3, 6, 5, 1, 3, 13, 14. m. ἀτε δὲ λ. 3, 15, 11, 4, 4, 15, 1, 4, 9, 4,
 1, 4, 10, 7, 1, 4, 12, 13, 4, 14, 6, 1, 4, 15, 9, 1, 19, 1, 5, 1, 6, 1.
 5, 2, 6, 1, 8, 1, 9, 1, 5, 3, 16, 1. Ῥωμαίων δὲ λ. Romanam enim
 5, 3, 6. οὐδέ πω δὲ λ. nunquam enim 5, 6, 16, 6, 2, 16. τὸ δὲ
 βάρεβρον λ. quippe barbari 6, 3, 13. ἀκριβὲς δὲ εἰπεῖν λ. certum
 enim 7, 1, 19, 7, 2, 10, 1, 8, 6, 5. K) Pro illativa Lat. igitur,
 rel. τοιαῦτα δὲ 1, 4, 14. talia igitur; αἰφνιδίως δὲ λ. repente ita-
 que 1, 6, 7, 1, 13, 1. τοῦτο δὲ λ. hoc igitur 1, 11, 3. πέμφαν-
 τες δὲ λ. missis ergo ib. 9. cf. 1, 15, 2, 1, 17, 18, 2, 13, 3. Καί-
 σαρα δὲ λ. quare Caes. 2, 15, 5, 3, 7, 5, 3, 9, 3, 8, 19, 3, 12, 8

- 3, 15, 8, 14. 4, 3, 9. 4, 6, 1. 4, 7. 2. 4, 8, 19. 4, 11, 11. 5, 3, 6, 5, 5, 14. 5, 7, 7. ita 8, 5, 13. 8, 6, 14. 8, 7, 9. 8, 8, 5. sed per loca ambigua 1, 5, 4. i. 1, 7, 7. i. 1, 9, 14. i. 1, 7. 1, 12, 9. m. 13. 1, 16, 7. 2, 6, 14. 3, 8, 4. 11. 4, 1, 6. 8. 4, 3, 21, 5, 5, 15. 5, 7, 8. 6, 1, 21. 6, 2, 9. 6, 4, 6. 6, 8, 15. 7. 2, 9, 5. 6. 7, 6, 12. 8, 2, 4. e. 8, 3, 8. 8, 4, 27. 8, 6, 8. L). Ante vocales servatum sine apostropho, δὲ ἐπεμελ. 1, 1, 1. e. sed contra abieciunt τὸ δ' ἀκριβὲς ib. 2. et sic alterutro modo ib. 3, sq. 7. 11. 1, 2, 2. i. m. 5, 6. 10. 1, 3, 6. sq. 12. 1, 4, 11. 16. 21. 1, 5, 8. 11. 19. 22. 24. 1, 6, 9, 11. 24. 1, 7, 1. 6, 9, 12. 1, 8, 2. 4, 12. 17. 1, 9, 13. sq. 23. sq. 1, 10, 1. 6. 9. 1, 11, 3. 5. 10. 1, 12, 12. sq. 14. 16. sq. 18. sq. 1, 13, 2. 6. 8. sq. 11. 17. 1, 14, 4. sq. 1, 25; 10. 12. 18. 1, 16, 1, 6, 13. 1, 17, 1. 6. 9. 12. 14. 17. sq. 19. 21. 25. sic que per libros rel. etiam,
- δεδιέναι et δεδιώς, v. δεῖδω.
- δέησις, phys. abs. δέησεν - τὸν στρατὸν ἀνέπειθεν λιπαροῦντας, precisibus, 8, 4, 25.
- δεῖ, moral. c. inf. εἰ τι δεῖ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, dicendum, 1, 17, 27. et simul acc. pers. ἐλέσθαι σε δεῖ, eligendum tibi est, 3, 5, 11. opt. c. coni. ὡς, εἰ δεῖσι, καὶ πολεμήσοντες, si opus sit, 2, 6, 19. 5, 3, 26. intra alia, quasi in parenthesis; sed post enuncliat. πρὸς τὸ - διωξῆαι, εἰ δ. 4, 15, 9, si oporteat, 7, 5, 14. sed cum inf. μήτε ὄρκοι θεοδόξοι, εἰ δ. τούτου καταφροῦνησαι, si oporteret, 2, 9, 18. si necesse sit, 7, 5, 18. † εἰ δ' ἄρα καὶ κινδυνεύουσιν δεῖσι, periclitandum, 8, 1, 6. inf. sq. inf. ᾗθνη, δεῖν μέγα τὴν δράσας καταρξῶσαι, conveniens esse 1, 10, 8. oportere 2, 9, 11. debere 4, 12, 9. δεῖν ζητεῖν λ. quaerendum 5, 7, 4. ἐπαρμόνειν δ. succurrendam 5, 8, 16. it. simul c. acc. δεῖν μένειν αὐτόν, debere 6, 2, 9. oportere ib. 13. 6, 5, 19. †† particip. δεῖν cum inf., praepositum quidem in prima periodi parte, τοῖς στρατεύμασι δεῖν επιστεῖνται. ὁ δὲ λ. cum exercitus oporteret ipsum invadere, 2, 8, 18. sed postpositum, ἔξερου Σελήσας εἰς τὴν Ράμην ἀναλθεῖν, δεῖν ἐν ἀρχῇ τέρτο ποιῆσαι, quod oportuerat a principio factum, 5, 4, 25. cum oporteret id facere. †† praecedente gen. consq. αὐτοῦ - τρυφαίς προσέχοντος, δεῖν ἐπεξελθεῖν λ. cum oporteret 6, 7, 24. ††† particip. c. artic. abs. et p. subst. βαδίζων πλέον του δέοντος ἡγεμαίως, magis, quam decebat, 5, 2, 7. plus iusto, supra decorum s. modum; ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν δέοντων ἐμπειρίας, officiorum, 1, 4, 8. ubi sumferis ellipl. alicuius inf., v. c. ποιεῖν, eorum, quae decet facere; unde et alii τὰ δέοντα reddunt, ea, quae sunt facienda; quod tamen non liceat in loco hoc, τὰ δέοντα τραπτόντες, quae oportet, 1, 5, 22. Denique impf. c. inf. εἴτε ἀρχοντας εἶδει ποιεῖν, si magistratus essent creandi, 4, 4, 1. 4, 7, 6. sed simul c. acc. ταύτην εἶδει παρθενεῖσθαι, oportebat, 1, 11, 12. †† ἦν ἀπορία νεῶν, ἄς εἶδει ζευχθείσας γαφυρωῦσαι τὸ βεῖθρον 8, 4, 9. v. supra v. γαφυρ. ††† per formulam de fato, εἶδει δὲ ἄρα ποτὲ κἀκείνους ταύσασθαι μεμνηότα, oportebat, 1, 16, 1. εἶδει γὰρ ἄρα τέλος λαβεῖν τὸν αὐτοῦ βίον, debebat, 4, 12, 5. fatale erat.
- δείγμα, trop. c. gen. rei, μένει ἐτι νῦν τρόπαιον καὶ δείγμα τῆς νίκης ἐκείνης πόλις λ. documentum 3, 4, 6. †† δείγμα τοῦτο οὐ μικρὸν τῆς βαρβάρων κακίσεως. ἐτῶν γούν τριῶν ἡσύχασαν, argumentum barbarorum cladis, quod quieverunt rel. 6, 6, 11. sc. εἰ δ. ἦν, et, puncto facto post κακ., debet γούν reddi per solennem causalem, ἄννος ἐπιμ. s. nam ann.

ιδω, cuius tempora tantum e med. sunt, moral. de perf. abs. δευ δεδιότας ἀπιγέσκοντο αὐτῶ, metuentes, 7, 10, 11. prae metu, ne esset severus et in se; †† sed cum adiuncto, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμενος, ἐδεδίει τὲ καὶ ἠλπίζεν, in metu et spe erat, 1, 3, 11. timebat et sperabat, vel metuebat et suspicabatur, nostrat. *er fürchtete und erwartete nichts gutes*; sq. coni. neg. δεδιέναι προσποιεῖτο, μὴ λ. sollicitum se simulabat, ne 1, 6, 8. metuere; δ. δὲ σε αὐ χρῆ, μὴ λ. vereri, ib. 18. †† δεδιῶς (ἦν.) μὴ λ. anxius agebat, (erat) 1, 3, 3. sed sine ellipti illius v. subst., δεδιῶς γὰρ, μὴ λ. veritus, 2, 13, 21. in notione causae, quia enim metuebat; metuens 7, 1, 5. δεδοικῶν δὴ, μὴ λ. verita, 1, 17, 8. metuens 5, 7, 1, 6, 1, 11. ††† c: dupl. rect., c. hac coni. et simul c. acc. rei, δεδιῶς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, μὴ τι καὶ περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειν, veritus populi motum, ne quid rei. 1, 13, 13. credo, pro his, veritus, ne populus, per motum et tumultum aliquem, etiam contra se quid moliretur. †† simul c. adv., τοῦτο μάλιχα δεδιότες, μὴ λ. id potissimum veriti, ne 2, 2, 8. Sed c. acc. rei merito, ἕκαστος, τὸ καὶ αὐτὸν δεδιῶς, θπανεχῶσαι, quisque sibi timens, 2, 6, 5. sc. μέρος, χρεῖμα, πρᾶγμα, de suis rebus, commodis, vita; timens vitae periculum et vulnera; δ. αὐτοῦ τὰς ἀπειλὰς, veritus, 3, 11, 1, 3, 12, 11, 1, 16, 4, 2, 12, 4. † c. adiuncto, ἠλπίζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, sperabant et metuebant, 8, 1, 16. Sed c. acc. pers. et adv. εἰκότως ἐδεδίει τὸν δῆμον, verebatur, 2, 6, 18. †† c. inf. δεδιότες, τὴν - τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne poenam sustinerent, 5, 4, 10. πάντας, οὓς ἤδεσαν πεπονηότας τὲ δεινόν, ἢ παθεῖν δεδουκίας, aut, ne paterentur, metuere, 7, 4, 7.

δείκνυμι, physf., de pers. c. acc. rei, δεικνύς τὸ εἶδος λ. ostentans, 7, 11, 10. τὸ γραμματεῖον δεικνύντος, ostendente, 3, 12, 10. δεικνύντες τὴν κεφαλὴν τοῦ πολεμίου ἀνσκολοπισμένην, ostentantes, 8, 6, 16. † οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθεος σχῆμα δεῖξασα, prae se ferens, 1, 13, 2. c. adv. simul, ἃ πράττων οἴκει διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσία δεῖξαι ἐτόλμησεν, ostentare, 1, 14, 14. † c. dat. pers. simul, τῆς ἀριτύας γῆς ζῶα πάντα φρονέων, Ῥωμαίοις ἐδείξε (αὐτὰ,) ostend. 1, 15, 9. δεῖξαντες αὐτῶ τὰ νομίματα, cum ostendissent 1, 9, 18. ††† c. acc. pers. oppresso, δεικνύντες (αὐτὰ, τὸ παιδίον) τοῖς ὄχλοις, ostent. 7, 10, 15. †† Sed trop. c. dat. eodem et c. coni. Ῥωμαίοις - δεῖξτε, - ὡς λ. ostendetis, 4, 14, 18. it. c. sola coni. δεῖξαντες, ὅτι λ. ostend. 6, 3, 12. ὑμῖν -, δεῖξασιν, ὅτι λ. ostendendo, 1, 4, 7. †† simul c. praep. φιλοτιμησαμένης τῆς ἀνδρωπίνης φήσεως, ἐν ἐνὶ δεῖξαι, ὅτι λ. ostendere, 1, 13, 12. — tum Pall. de re, physf. c. adv. ἐν τῷ νεῶ, εὐδα τῶν βλασίων μνήματα δείκνυται, monstrantur, 4, 1, 7. it. c. praep. πάντες κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δείκνυται, representatur, 4, 2, 2. sed trop. c. adv. et abl. modi, ὃ περ ἔργων καὶ ὄψεων δέδεικται, comprobatum est, 2, 14, 9.

δείκνυμι, id. de pers. physf. c. acc. rei, εἶδος τινας καὶ τὸν δεικνύουσιν, ostendunt, 5, 3, 11. simul c. dat. pers. βαλάντια, χρημάτων μετὰ, αὐτοῖς ἐδείκνυσαν, ostenderunt, 5, 4, 4. sed c. acc. pers. τὸν παῖδα τῷ κρατῶ ἐδείκνυσαν ib. Sed trop. †† cum acc. rei, ἵνα αὐτὸς, οἶόν περ ἐδείκνυσεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ἰδῆ, ut (is. populus) qualem (erga Albinum) ostenderit (Severus) excandescen- tiam suam, videat, 3, 8, 3. †† σημαντικός καὶ νεῶς, πάντα ἐδείκνυσε χρημάτων πλήρη, demonstrabat, 3, 13, 9. sc. verbis. i. e.

- iacatabat; tum de re, δεικνύσσης καὶ τῆς προσηγορίας τὴν σοφίαν indicante, 1, 17, 6.
- δείλη, abf. phys. universe, τοῦτου περὶ δείλην μεταπεμφόμενος, circa vesperam, 3, 11, 9, 4, 4, 11. sed c. subst., ἐσιώμένῳ περὶ δείλην ἑσπέραν, circa vesp. 2, 6, 9. cum iam diei ferus vesperae esset, 3, 12, 10. circa feram vesp., quoniam duplex ea, prior quidem, statim a prandio, sed ferior, a solis occasu.
- δειλία, moral. extra bellum, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν,) γυναικίᾳ δειλία, ex m. pavore, 6, 5, 13. †† τσαύτην μου δειλίαν κατεγνωκότες, timiditatem, 2, 1, 22. sed in bello, οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν Φεύζονται, prae timid. 7, 8, 19. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν ἢ δειλίαν προδεδωκότα, per metum, 6, 7, 8. sed c. gen. persf. et praep. τὴν Ἀλεξάνδρου μέλλησιν καὶ τὴν πρὸς τὰ πολεμικὰ ἔργα δειλίαν ἐλέγχειν λ. timid. 7, 1, 14.
- δεινός, neutr. p. adi. οὐ πάντῃ τὸ δεινὸν νομίζω, εἰ δέου τελευτήσῃ λ. non adeo horrendum, 7, 5, 13. grave, malum. sed p. subst. a) abf. τὸν μέλλοντα τείσσεσθαι δεινὸν, ἀμύνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπομῆναι (αὐτὸ,) qui videtur pallurus malum, id propudet potius, rel. 4, 5, 5. caedem, mortem; it. δεινὰ, προσδοκώμενα ἑαυτῷ ἐκείσοτέ, συμβήσεσθαι φάσκων, mala, 2, 1, 14. b) c. adi. μέγιστον δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε λ. max. malum 1, 14, 3. incensum Pacis templum; † πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατεβλήθησάν τὴν πόλιν, multis malis ib. 13. † Μάτερνος, στρατιώτης μὲν πρότερον, πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ πολήμας, sed multa nefaria 1, 10, 2. c) simul c. pron., tum praeposito, μηδέν τι δεινὸν προσδεχόμενος, nihil mali 3, 9, 17. † ὅπως ἂν μὴ τι δ. παρόντες πάθωσιν, ne quid mali 2, 6, 5. οὐς ἤδεσαν ἢ πεποιθότας τι δ. λ. aliquid grave 7, 4, 7. tum postposito, ἀνευ τοῦ δειν. ἢ τι δράσαι, sine alicuius laesione 2, 3, 23. q. d. sine f. absque iniquo aliquo faciendo f. damno alicui inferendo, i. q. πρ. ἀρπάξαι καὶ βιάζεσθαι. d) c. artic. ἐστὶν οὕτω τὸ δεινὸν, malum 1, 13, 10. tumultus f. bellum intestinum inter populum et milites; τὸ δ. ἐκάστοτε ἠδύετο 7, 12, 6. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, λ. mala 1, 4, 4. τῶν δεινῶν τὰς αἰτίας λ. illorum malorum 1, 12, 11. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντων εἰληφώς, ab auctore malorum 1, 13, 10. †† c. gen. vel persf. τὰ ἐκατέρου τοῦ πλήθους δεινὰ ἡμᾶς προσλήφεται, mala ib. 5. - vel rei, c. opp. τὰ μὲν δ. τῶν ἐργῶν - τὰ δὲ χροῆσά λ. nefaria quidem facta 2, 3, 18. p. τὰ δ. ἔργα δεινῶς, trop., ἐβουον τὸ πετραγμένον, indigne 2, 6, 3. graviter, cum dolore, ira et indignatione.
- δείξις, phys. c. gen. rei f. instrum., ἐν ᾗ περὶ τὴν δείξιν τοῦ ἕαρος ἠσχελαίτο, dum occupatur in ostendendo gladio 1, 8, 12. circa ostentionem. sed trop. c. gen. rei. εὐτοξίας μᾶλλον, ἢ ἀντοξίας παρέχοντο δείξιν, specimen 1, 15, 5. † c. adiuncto, τὸ τῆς σπουδῆς ὑπερβάλλον, - ἔχον δείξιν καὶ πίσιν εὐνοίας, documentum et argumentum 2, 3, 12. indicium.
- δέκα, de re, eis δ. ἔτη, decem, 2, 4, 13.
- δέκατος, de re, δεκάτου ἔτους, decimum, 5, 3, 7.
- δελαιζών, de persf. trop. c. dat. rei, et acc. persf. τιμῆ προσποιήτω δελαιζει τοῦ ἀνδραπαι, inelcari, 2, 15, 4. conciliare sibi, vel decipere; it. c. adv. οὕτω τὸν δῆμον ἐδελείζων, inelcabi 1, 12, 11. studebat ad se trahere et amicum sibi facere. it. Pass. c. abf. modi, χρηστοῖς λόγοις δελαιζόμενος, inelcari, 8, 3, 10.
- δέλεον, trop. c. gen. rei, μέγα πρόσβιας βαλάντια, χρημάτων μετὰ illecebras, 5, 4, 4.

δένου, propr. τῆ τῶν δένδρων σκιᾷ, 1, 12, 3. harum s. earundem arborum, laurorum; δένδρων σοίχοις ἴσοις 8, 4, 14. δένδρα πάντα ἐξέκοπτον ib. 13. τῶν καρποφόρων δ. ἐκκεκομμένων 8, 5, 8.

ἔξισομαι, med. phys. de perf. c. acc. perf. et adv. it. praep., de amicis, ταύτης τῆς ἑορτῆς, ἐν ἣ μάλιχα Ῥωμαῖοι δεξιούνται ἀλλήλους, benigne se excipiunt, 1, 16, 7. dexteras sibi invicem porrigunt; it. de imperatore, τοὺς προσιόντας δεξιούμενος, benigne excipiens, 1, 2, 5. cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ δεξιούμενος (αὐτοῦς,) eos benigne complectens, 2, 14, 5. † trop. αὐτοὺς συναλθεῖν κελεύει, ὡς δὴ δεξιούμενος, comiter excepturus (Severus Praetorianos) 2, 13, 6. † ὑπὴντερο αὐτῷ, δεξιούμενος νυμφίον τῆς θυγατρὸς, benigne excepturus 4, 11, 4.

ἐξίς, phys. de re, Neutr. ἐν τῷ δεξιῷ (μέρει,) a dextra 4, 2, 5. opp. p. ἐν τῷ λαίῳ, it. ἐν τοῖς δεξιῶις Ἰταλίας μέρεσιν, a dextro It. latere, 8, 1, 12. opp. sq. ἐν τοῖς λαίοις. Fem. ἔχων πρόσωπον τὴν δεξιάν, dextra, 7, 5, 10. sc. τὴν χεῖρα, it. μιᾶναι τὰς δεξιάς αἵματι, dexteras 2, 5, 10. 2, 13, 16. Sed trop. de perf. Masc. Φήμη περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐπιεικοῦς καὶ δεξιῶ, commodo 2, 7, 8. obsequente, facili, humano. † Neutr. c. artic. p. subst., c. adv. et gen. dupl., tum perf. tum rei, τὸ πάνυ δεξιὸν ὕμῶν τῆς πρὸς με τιμῆς, nimia benignitas vestra in me ornando 2, 3, 12.

ἐξίως, trop. τοῖτων αὐτῷ προχωρησάντων, prospere, 3, 9, 21.

ἔξομαι, med. a) p. rogare, de perf. c. gen. rei, συγγνώμης ἔδειτε, veniam postulabat, 2, 3, 7. c. praep. τῶν παίδων ἐπισειλάντων καὶ δεηθέντων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας, liberis, per epistolas rogantibus, 5, 2, 7. it. c. inf. συγκαλέσας τοὺς στρατιώτας, ἔδειτε προμαχεῖν λ. convocatos milites rogabat, ut rel. 6, 9, 5. ἔδ. θεῖσθαι γέροντος λ. obsecrans, parcerent rel. 7, 5, 9. simul c. gen. perf. διέπεμπε, τῶν στρατιωτῶν δέομενος, ὀπλιζέσθαι, mittebat militibus supplicatum, ut rel. 2, 11, 17. † c. adiuncto, ἔδειτε καὶ ἐλιπάρει, μένειν θαρράλως, rogabat, ut 8, 3, 8. † simul c. praep. τὰ πρῶτα ἐλιπάρει, καὶ προσιπτουσα, μετὰ δακρύων ἔδειτε, μήτε καθυβρίσαι λ. rog., ut 1, 16, 10. c. adiunctis folis, ἔδ. καὶ ἐλιπ. ἀπελογοῖτό τε, Φάσκων, orabat, 3, 12, 20. † τὸ πρὸς καλούμενος καὶ δεομένουσ διηκρόν, implorantibus et rogantibus, 2, 8, 4. absf. καλούμενος καὶ βοηθήσων ἀπεισι Ῥωμαίοις δεομένοις, rogantibus 2, 7, 11. b) p. desiderare, cum gen. rei, de perf. δώσειν πάντα ὑπισχνεῖτο, ὡν δέονται, quae vellent, 6, 9, 2. † πάντα ὑπισχνεῖτο παρέξειν, ὅσων δέονται, quibus indigerent, 6, 7, 21. †† δεῖτε, trop. ἔργον ἡμῖν τετόλμηται, μείζονος ἀπογνώσεως δεόμενον, maiore desuper. indigens, 7, 5, 15. c) p. opus habere s. indigere, (quamquam et prior notio in loca convenit subiecta quaedam,) c. con. et inf. οὕτως εἶωθεν, ὀπληνία ἂν δεηθῆ, στρατὸν συλλέγειν, si quando opus sit 3, 1, 5. sed c. gen. perf. ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμαχῶν, se egere, 2, 8, 14. δ. ἀνδρὸς εὐγενοῦς λ. indigere, 2, 15, 7. † c. praep. ἐρᾷτέ μοι τὸν υἱόν, δεόμενον, ὡσπερ ἐν χειμῶνι καὶ ζύλῃ, τῶν κυβερνησέντων, 1, 4, 8. † simul c. gen. rei, δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ παρυσίας καὶ τοῦ στρατοῦ πάντοδ, opus esse, 6, 7, 6. sed c. praep. δ. χειρὸς πλείονος πρὸς βοήθειαν τοῦ τόπου, ἢ βασιλικῆς ἐπιδημίας 3, 14, 2. †† ἦδει, εὐμικρᾶς δυνάμεως δεόμενος πρὸς πᾶσαν τὴν ἡπειρον, sibi opus esse, 2, 14, 14. p. inf. superiorum locor. † μικρᾶς προδύσεως δεόμενος πρὸς τὸ ἀδικηθαι, indig, 3, 8, 6. †† sed c. gen. rei merito. μὴ μετὰ τῶν ἐν Ἰταλία πολέων δεηθεῖσων ἢ τειχῶν ἢ ὀπλων, haud am

- plius Italiae civitatibus murorum aut armorum indigentibus, 8, 2, 11. simul de re f. loco et simul de perf. f. incolis. †† παραπέμπειν τὸν αἶνον τοῖς δεομένοις, indigentibus, 8, 4, 10. vel defider. f. rogant. †† οἱ σατράπαι ἐπέσθλον συνηθόμενοι αὐτῶ, καὶ εἰ δέουσι βοηθείας ὑποσχοῦντο, et, si indigeat, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. quae Bg. commata ostendunt subst. β. in acc. plur., cum, posito commate post β, hic gen. pendeat a v. δ.
- δέος, c. adi. μέγα τὰς πόλεις καταλαμβάνων, metus, 2, 11, 6. μετὰ δέους πολλοῦ δῖμι δ. στρατός 8, 1, 15. ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες 3, 8, 6. ἐν δ. πολλῶ γενόμενος 5, 8, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δ. ἦν 7, 9, 8. — c. alio subst. ἢ συγκλήτος - δέει καὶ κολακεία ψηφίζονται λ. 4, 11, 14. τοῖς βαρβάροις οὐκ ἐπαυόουσι πόθου, ἀλλὰ Φυγὴν καὶ δέος ἡμῶν καταγοῦσι 1, 6, 15. sed c. adiuncto magis syn., ἐν Θροντισίῳ ἐκότεροι καὶ δέει διαγρηγορήσαντες λ. 5, 4, 3. ἐκπλήξῃ καὶ δέος - ἐνέβαλε 2, 14, 1. †† ταῦτα δέος καὶ ἀγῶνα οὐ μικρὸν ἐμπειεῖ 2, 3, 15. †† ὑπὸ δέους καὶ ἀγῶνος λ. metu, 7, 5, 10. Sed c. gen. vel perf. †† τὴν δορυφόρον Θρουράν διὰ δέος τοῦ Σεβήρου αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖν, ob metum Severi, 2, 12, 9. vel rei, πάλιν τεραυνίδος ἦν δέος 2, 6, 4. δέει τῆς παρουσίας τοῦ πολεῦτου βασιλέως 1, 3, 15. 1, 15, 1. δ. τῆς τοῦ βασιλ. ἀργῆς, formidantes imperatoris iram, ib. 10. metu irae imper. †† δέει τοῦ τραυθῆναι, metu vulnere, 2, 15, 8. metu, ne vulnerarentur. †† δ. τῶν τετολημμένων 2, 5, 15. ††† c. v. affini, τὰ μέλλοντα φοβήσεται, δέει τῶν πεπειραμένων, futura formidabit, metu rel. 1, 5, 26. cogitatione et recordatione eorum, quae experta sunt iis f. experti sunt. Porro c. praep. εἰς - οὐδέ τι δέος ἦν ἀπὸ Βρετανίας, cum - neque ullus metus impenderet ex Britannia, 2, 15, 10. τοὺς στρατιώτας, διὰ τὸ ἐκ Σεβήρου δέος ἀπίουτας πρὸς τοὺς βαρβάρους, metu Severi, 5, 4, 17. ἦν δὲ καὶ αὐτῆ δέος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, metuebat et ipse Alexander iam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. erat vero et ipsi metus Alexandro de rel. c. coni. μήτε εἰσαγαγῶν τὸν στρατὸν, μήτε εἰσελθῶν, ἢ διὰ δέος, ἵνα μὴ δῆ λ. prae metu, ne 6, 5, 18.
- δέσει, phys. c. gen. rei et praep. ἀμπέλων πρὸς ἀλλήλας δέσει, vitium mutuo nexu, 8, 4, 14.
- δέσμιος, pass. de perf. c. subst. δεσμίους ἀπάγοντι βασιλεῖς, vinctos, 1, 6, 16.
- δεσμὸς, phys. ἃ περ - μὴ παρενεχθῆσθαι διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπ' ἀλλήλων, propter vincula crebra, 8, 4, 11. † τοὺς καθειρθέντας, δεσμοῦ ἐλευθέρους ἀφαιέντες, vinculis eximentes, 1, 10, 4 vinculo-rum liberos, solutos vinculis f. carnis. sed trop. c. gen. rei. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαμίαν ἐποίησας, vinculo benevolentiae, 1, 8, 6. affinitatem hanc secum vel cum eo fecit vinculum benev. firmissimum, effecit, studuit efficere, ut affinitas ista esset vinc. rel. affinitatem istam adhibuit pro praesidio optimo, certissimo confirmandae ac conservandae ben. f. illam cum eo affinitatem putavit vinculum, praesidium benevolentiae servandae firmissimum, optimum, certissimum.
- δεσμωτήριον, propr. de loco, c. praep. τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσιν, οὖτα) δεσμωτήρια βία ὀργυρῶντες, carceres, 1, 10, 4.
- δεσποτεία, universe, de civibus, c. adiuncto e praep. et forsan etiam c. gen. rei, εἶδωκε γεωργοῦσιν - πάντων - διὰ παντός δεσποτείας ἀμεριμνίαν, (omnium, possessionum, agrorum) perpetuam dominium securitatem, 2, 4, 15. securum dominium omnium in perpetuum, vel perpetui dominii in omnes agros securitatem;

dum Bg. διὰ π., pro adi., rexit ad subst. alterum ἀμ. nostrat. *Eigenthum* f. *Eigenthumsrecht*. Sed nominatim et praecipue, c. gen. rei eodem et adiuncto syn. subst., ὁ Ῥωμαίων δῆμος, ὃ τὴν δεσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖμαν θεοὶ καὶ τὴν βασιλείαν, dominium in omnia, 2, 8, 6. nostrat. *Herrschaft*.

δεσπότης, respectu a) civium, c. adiuncto syn., ὅτι - ἐμελλεν ἐσεσθαι κρείττων, ἄτε βασιλεὺς καὶ ὁ dominus, 3, 2, 6. futurus; ita εἰ δὴ ἐμελλον ἀντι λησῶν δεσπότην (αὐτὸν) ἔξειν καὶ βασιλέα 1, 10, 15.

sed de iam facto imperatore, οὐ παύσει, ὡ δέσποτα, πίνων λ. domine, 1, 6, 4. 3, 12, 4. ††† τίνα, ὡ δέσποτα, ἐλεγχοῦ μείζονα βούλεσθε, domine, ib. 12. qui Bg., pro plur. δέσποται edd. quarundam, servat sing., recte iunctum c. v. plur., ubi, praefectibus pluribus, ad unum tamen praecipue oratio convertitur, cf. Virg. Aen. 9, 258. 525. Sed sine exclam. πολεῖν μὲν εἶ, τέκνον καὶ δέσποτα, τὴν πατρίδα, o fili et domine, 1, 6, 12.

b) muneris, a superiore quo mandati, c. gen. perf., tum de legatis, τὰ κλεισεσθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτῶν δεσπότην ἀγγείλαντας, sui domini, 6, 4, 12. tum de praefecto provinciae f. Ιατραπα, Ἀρταῖερξῆς, τὸν αὐτοῦ δεσπότην Ἀρτάβατον ἀκουσίνας, suum dom. 6, 3, 10.

c) fervorum, abl. ὑπερμαχόμενοι τῶν δεσποτῶν, pro dominis; 7, 4, 13. in relat. tacita ad τῶν οἰκιστῶν §. pr. 10. et 7. c. cf. ib. §. 8. sed † c. opp. et relat. diserto, δοῦλοι, ἄσσοι δεσπότης κατήγγελλον, domin. 5, 2, 4.

d) rei possessae, ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθῆναι καὶ γεωργήσαντι, δεσπότην εἶναι, domin. 2, 4, 12. pro ὡς εἶναι δεσπ. αὐτῆς, τῆς γῆς, vel in dativ. δεσπότην cum MSS., possessorem, nostrat. *Herr f. Eigenthümer*.

δέσθαι, pass. phys. de re, c. abl. modi et adv., δᾶδας, ὁμοίως πίση καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας, imbutas, 8, 4, 30. illitas, oblitas.

εὐτερεῖος, neutr. sine artic. p. subst. ἡ πόλις, Φιλονισμοῦσα πρὸς τὴν - πέλιον περὶ δευτερείων, de secunda palma, 7, 6, 2. τὰ δευτερεῖα, sc. μέρη, secundis partibus, loco, ordine.

εὐτερος, propr. de perf. ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτάκτο, in secundis Consularibus, 3, 11, 3. p. ἐν τοῖς δευτέρον ὑπ. qui secundum Consules fuerunt, f. habuerunt titulum, dignitatem et commoda Consulibus secundum f. eius, qui iterum Consul fuerat. — Fem. de re, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλυθώς, ad secundum consulatum, 7, 10, 7. † οὐδέ τις εἶδεν ἀκύντιον δευτερον, telum secundum, 1, 15, 7. repetitum secunda vice, immissum post iactum primum inane. †† p. adv. τὴν ὑπατον ἀρχὴν τελέσας δευτερον, secundo consulatu functus, 2, 3, 9. sc. κατὰ et μέρος τοῦ χρόνου, functus consulatu secundum, secundo, iterum; it. Φεβηθεῖς, μὴ καὶ δευτερον ταῦτα ἐπισείλη, iterum, 4, 13, 1. †† alio sensu, c. relato, μίας καὶ δευτέρας ἡμέρας διαθραμούσης, altero die, 2, 6, 5. τῆς μὲν πρώτης καὶ ὁ. ἡμ. secundo 7, 8, 2. 8, 7, 7.

δέσθαι, pass. phys. de perf. c. praep. εἰς τὸ στρατόπεδον ἐδέχθησαν, recepi sunt, 5, 4, 6. Sed Med. c. acc. perf. Φίλου ἀντὶ πολέμιον δέχθαι, accipere, 8, 3, 4. intra urbem; † τὰς πύλας ἀνοίγειν, δέχθαι τε φίλους λ. recipi, 8, 6, 3. it. ὡς δὲ, ἀνοίξαντες τὰς π., εἰδέξαντο αὐτοὺς, acceperunt, 5, 8, 14. † c. abl. modi, πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο (αὐτῶν) ποταμὸν patentibus exiπριθάν, 2, 11, 11. † c. praep. ἀνοίξαι τὰς π., καὶ δέξθαι τῶν τὸ γένος (βασιλικῶν) εὐδον, recepturos (esse se) intra castra, 5, 3, 23.

†† in bello et pugna, ἐξάμενοι τοὺς βαρβάρους, ἐμά-

χοντο, excipiebant barbaros et dimicabant, 4, 15. 3. adventum
 et impetum eorum sustinentes. Tum impropr. c. adv. φόντο,
 τὴν σύγλητον καὶ τὸν δῆμον ἀσμένως δέξασθαι ἀνδρα λ. excepturum
 esse 7, 5, 4. agnoscero pro imperatore; ††† de re, c. acc.
 rei, τὴν εὐωδίαν κωλύειν δεχέσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος, prohibe-
 re receptionem tabifici aëris, 1, 12, 5. prohibere, ut corpus reci-
 piat pestilentem aërem; vel pass. prohibere, ut pestilens aër
 recipiatur a corpore et meatibus eius; †† c. adv. οὐδέ τις ἦν
 ἀνθρώπων, ὃς ἀδακρυτὴ τοιαύτην ἀγγελίαν ἐδέχετο, exciperet, 1,
 4, 20. perciperet auribus, audiret; εἰς τὸ ἐτοιμῶς δεξασθαι τὰ
 ἐγχευρισμένα, ad promte accipienda delegata, 2, 3, 12. ad
 promte suscipienda tradita imperii negotia s. munia.

δὴ, A) p. illativa, Lat. igitur, etc., praepositum, verbis quidem,
 τί δὴ μέλλετε; quid ergo cunctamini? 2, 1, 17. μὴ δὴ μέλλωμεν,
 ne ergo cunctemur, 6, 3, 12. postpositum, omnibus oratio-
 nis partibus, - secunda a princip. regione stans, - post artic.,
 τὸν δὴ Μαξ. τοῦτον, huncce Max. 6, 8, 4. τὴν δὴ Μαίσι. ταύτην
 5, 3, 4. τὸ δὴ παιδίον 1, 17, 7. τὸ δὴ τελευταῖον 7, 12, 7. ἃ δὴ
 μὴ φέρων 3, 11, 7. 4, 9, 1. post pron. et adi. τούτῳ δὴ τῷ
 θεῷ 5, 3, 12. ταύτης δ. τῆς προφάσεως, hanc scilicet occas. 2,
 9, 14. ταῦτα δὴ λ. haec igitur 2, 3, 24. 3, 10, 16. 4, 3, 16.
 4, 10, 8. 5, 8, 7. τούτων δ. 6, 4, 13. 6, 5, 1. 7, 12, 5. τού-
 τοις δ. 4, 7, 5. τοιοῦτον δὴ, talem nempe 1, 9, 11. 1, 3, 11.
 1, 6, 2, 2, 21. 4, 4, 16. 4, 7, 1. 4, 9, 17. e. δύο δὴ
 ταύτας ἀρχάς, duo haecce imperia 4, 10, 5. πᾶν δ. omnis ergo
 rel. 7, 5, 19. πολλῶν δ. multis itaque 1, 14, 13. πρῶτον δ. pri-
 mum ergo 4, 3, 19. post subst. προθυμία δὴ, alacritate certe
 3, 4, 9. χρήματα δ. opes ergo 2, 11, 13. post verba, ὄρῳ δὴ,
 video igitur 2, 3, 16. ἀρέσκει δ. pl. ig. 1, 17, 17. κελύει δ.
 iub. ergo 4, 9, 9. 4, 15, 2. ἐπαγγέλλει δ. edicit itaque, 6, 7,
 11. 1, 10, 13. 2, 4, 4. 2, 13. 20. m. 3^a 4, 4. 4, 14, 3^a 5,
 7, 5. it. post participp., γράψας δὴ λ. cum scripisset ergo 1,
 17, 4. ἀνύσας δ. confecto iam 3, 8, 5. 1, 9, 6. 5, 3, 15. 2,
 13, 5. 4, 3, 11. 4, 8, 9. † δηλωθέντα δὴ ταῦτα, haecce signi-
 ficata, 6, 7, 7. †† post imperat. ὄρατε δὴ λ. 1, 4, 8. ἀνελθὼς
 δὴ λ. ubi modo 3, 11, 14. qui Bg. ceperit minus in notione
 temporis, p. iam, quam hortandi, fere i. q. *quae*so; quo utr.
 loco procedit et igitur, rel. post praep., διὰ δὴ ταῦτα, ob
 haec (ergo) 4, 7, 13. † ἐν δὴ ταῖς ἀρπαγαῖς, hic inter rapien-
 dum 5, 6, 22. qui Bg. ceperit p. adv. temp. ἤδη et p. Lat. *tum*
 s. *tunc*; cum et procedat, *inter* rapiendum igitur; εἰς δὴ τὸ οἰ-
 κημα 4, 2, 16. in illud itaque aedificium; πρὸς δὴ τοῦτον, ad hunc
 igitur 2, 1, 12. † πρὸς δ. ταῦτα, adversus haecce, 3, 14, 16.
 7, 9, 5. post adv. οἶα δὴ λ. nimirum ut 1, 3, 5. ut igitur,
 s. igitur ut; ἐντεῦθεν δὴ, tunc demum 7, 3, 16. qui Bg. cepe-
 rit iterum p. adv. temp.; οὕτω δ. 3, 15, 15. 7, 5, 1. τότε δ.
 tunc ergo 2, 11, 19. 7, 11, 8. 8, 2, 10. in tertia a princip.
 regione, - post pron. s. adi. ἐπὶ τούτοις δὴ, his scilicet 2, 8, 11.
 3, 12, 1. ἐπὶ τηλικούτοις δ. ob tanta nimirum, 2, 13, 14. —
 praecipue post adv. μὲν, in clausulis tum narrationis alicuius
 de re s. pers. quadam, - tum orationis alicuius, - id que ipsum
 per omnes orationis partes, - post artic. ὁ μὲν δὴ λ. ille itaque
 1, 9, 14. igitur 3, 1, 16. 3, 13, 13. τὸ μὲν δὴ 3, 1, 1. τὰ μ.
 δ. scilicet 2, 14, 14. 4, 1, 1. 7, 9, 25. 8, 1, 1. post pron.
 s. adi. αὐτὴ μὲν δὴ αἰτία, haec scil. 1, 8, 14. ἐποίῳ μὲν δὴ τάλ.

qualem igitur, 6, 1, 1. τούτω μ. δ. 3, 12, 26. τοιοῦτος μὲν δὴ, talis scilicet 1, 14, 17: 7, 1, 25. 1, 9, 23. e. 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. 8, 8, 20. τοιοῦτω μ. δ. huiuscemodī 4, 11, 12. 6, 2, 12. τσαῦτα μ. δ. 1, 11, 14. post subst. Γί-
 τας μὲν δὴ, ac Geta quidem 4, 4, 7. igitur G. quidem; τέλος
 μ. δ. finis quidem 2, 5, 16. finis nempe 6, 9, 15. 6, 7, 17. 3,
 4, 15. 3, 7, 20. 5, 4, 24. 2, 13, 22. αἰτίαι μ. δ. 7, 4, 1. —
 post praep. κατὰ μὲν δὴ Καππαδοκίαν, ac in Cappadocia quidem
 3, 3, 5. igitur in C. quidem; post adv. ὅπως μὲν δὴ λ. quo-
 modo igitur 3, 15, 18. 5, 1, 1. εἴπω μ. δ. ita nimirum 3, 9,
 21. in quarta a princip. regione - post praep. εἰς τὸ αὐτὸ
 δὴ συνιόντων, in unum ergo convenientibus, 5, 3, 14. παρὰ
 τοσοῦτον μὲν δὴ λ. tantum scilicet 5, 4, 23. ††† post copulas
 - in secunda a princip. regione - παρεγγέλθη τὲ δὴ λ. 1, 5, 3.
 denunciatur que est igitur f. adeo; καὶ δὴ τοῦ δωματίου προελ-
 θῶν, atque etiam cubiculo egressus 2, 5, 8. et igitur f. atque
 adeo. B) pro Lat. scilicet, rel. in explicando, a) extra
 ironiam, - in med. oratione, - post omnes orationis partes, -
 fians secunda a princip. regione, - post artic. τοῦ δὴ Φοιν. ἔθνους
 λ. videlicet 2, 7, 7. post eundem pro pron. relat. θεοῦ, ᾧ δὴ
 καλλιερῶν ἐγγράπτο 5, 5, 3. cui quidem f. scilicet; δορυφόροι, οὓς
 δὴ Πραιτωριανοὺς καλοῦσιν 5, 4, 14. 5, 5, 13. ἡδοναῖς, αἷς δὴ λ.
 quibus scilicet 1, 17, 22. † αὐτὸ δὴ μικρὰ λ. id quod minutum 7,
 3, 12. post pron. demonstr., λαβὼν γραμματίων τούτων δὴ
 τῶν λ. 1, 17, 1. fumens libellum unum scilicet horum, qui rel.;
 ἦν παίδιον - νήπιον τούτων δὴ τῶν λ. ex istis nimirum, qui ib. 5.
 — post subst. θεησκίας δὴ χάριν, quasi religionis causa, 5, 3, 17.
 — post particip. δεδοικία δὴ, μὴ λ. verita scilicet, ne 1, 17, 8.
 — † τὸν υἱὸν αὐτοῦ, κρατηγῆσεντα δὴ τοῦ πλήθους, εἰλουτο, filium
 eius, qui dux scilicet. effert exerocitus, eleg. 7, 9, 10. post con-
 i. ἵνα δὴ παιζειν ἔχοι, ut scilicet 1, 17, 7. ἵνα δὴ μὴ λ. ne scilicet 4, 13,
 8. 5, 6, 3. post ὅτι nominatim - in verbis - tum affectuum,
 δυσφορῶν, ὅτι δὴ λ. quod scilicet 1, 9, 22. 3, 2, C. 5, 8, 10. 7,
 12, 7. 5, 1, 10. 6, 6, 1. tum dicendi et simil. ἔλεγεν, ὅτι δὴ
 λ. quasi 4, 10, 3. 6, 4, 8. quasi scilicet 2, 1, 6. 3, 12, 12.
 quod nimirum 4, 9, 5. quod videlicet 6, 1, 24. 6, 9, 4. 7,
 1, 6. post ὡς praecipit, - pro tanquam - in variis verbis,
 ὡς δὴ καθευδήσων, tanquam scilicet 1, 17, 1. (7, 9, 21) ib. 15,
 quasi scilicet 2, 13, 6. 3, 12, 2. 4, 7, 1. 4, 13, 8. 11, 5, 4. 8,
 6, 6, 7. 6, 8, 11. 7, 4, 11. 7, 9, 8. 7, 12, 3. nominatim
 in v. v. dicendi et simil. φασίν, ὡς δὴ λ. 7, 9, 20. 8, 3, 19.
 quasi scilicet 3, 7, 9. quasi videlicet 7, 3, 17. 7, 6, 15. in ter-
 tia a princip. regione, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut militaris scilicet 4,
 12, 4. διὰ θεός, ἵνα μὴ δὴ λ. ne scilicet 6, 5, 18. in quarta —
 γράμματα, δι' ὧν ἐσπένετο δὴ λ. per quas fedus inibat iam 2,
 12, 5. qui Bg. cepit iterum p. adv. temp. †† μαρτυροῦσι ὅτι
 ἀμφοτέρους ἴσους δὴ λ. ut pares 5, 15, 11. b) per ironiam,
 pro Lat. eodem, - post subst. ἡσυχίαν δὴ παρῆσι, quietem scilicet.
 1, 17, 21. πρὸς γάμον δ. tanquam ad 5, 6, 7. εἰς προῖκα δ. ib.
 11. post verb. νομισθέν τε τὸ ἀγαλμα συνήκισε δὴ τῷ θεῷ, ma-
 ritavit scilicet deo, ib. 12, 4, 7, 2. † πρέσβεις ἐπεμψε δὴ λ. tan-
 quam legatos misit, 6, 4, 7. post adv. ὡς δὴ γαμοῦντων θεῶν,
 tanquam scilicet diis nub. 5, 6, 12. † ἐξήλου δὲ ταῦτα, ὡς δὴ
 Μάρκῳ ἐπιτηδεύματα, tanquam Marci studia, 5, 2, 8. tertia
 in regione, ὡς ἠνιχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti scilicet deo,

- 5, 6, 16. ††† dubia per loca, utrum in ironia, an extra eam, post subst. νικηφόροι δὲ, tanquam victores, 3, 15, 17. οὐκ οἰεῖται δὲ τινες, non famuli scilicet aliqui, 5, 5, 20. ††† C) per notionem exquisitiores, a) in apodosis, sensu consecutivo, post subst., τῆς δὲ ἐξέδου διαγγελθείσης, κίνησις δὲ μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus sane maximus rel. 1, 7, 1. vel lat. *ibi tum* s. *tum vero* s. *tum quidem*. it. post verb. ὁ δὲ -; ἐπαγόμενος -, ἐξήρτες δὲ, - 6, 7, 17. e. b) sensu infinito, — pro Lat. *cumque*, - post pron. τοὺς ἐφ' οἷσιν δὲ ποτε διαβληθέντας υποψίαις, cuicumque - suspicioni, 1, 8, 17. ἐφ' οἷσιν δὲ - αἰτίαις, quibuscunque de causis, 1, 10, 14. † τῶν δ' τι δὲ πρᾶττόντων λ. quocunque munere fungentium 3, 2, 10. vel hic, post pron. infinitum, pro Lat. *tandem*. τὰ σώματα - ὅπως δὲ ἐρρίπτετο, quocunque modo 4, 6, 2. c) sensu consecutivo alio, - post coni. ἔσσι, - ἔσε δὲ ὑπεφάνη λ. 3, 12, 22. iam s. *tandem* s. *denique*; it. 7, 10, 15. donec iam 6, 7, 22. D) per ambigua loca, a) post causalem, in imperat. ἐπιτρέψατε γὰρ δὲ μοι λ. 3, 12, 12. *tandem* s. *quaeso*. in v. finito, ἐβούλετο γὰρ δ. λ. volebat nimirum 1, 14, 19. vel sane; it. 6, 5, 6. 6, 7, 14. — b) post coni. εἰ δὲ ἐμελλον λ. 1, 10, 15. si *quidem*, si *nempe*, potius, quam si iam. ὅτε δὲ - 3, 10, 9. *quidem* s. *scilicet*, potius, quam iam; it. 5, 6, 9. cum iam 6, 5, 1. c) ante adv. γίνεσθε δὲ οὖν λ. este igitur 1, 4, 9. per figuram ἐκ παραλλήλου, itaque ergo, si ergo igitur, vel este, quaeso, igitur; ὡς δὲ ἄρα διαλέξαιτο, quasi cum ipsis collocaturus esset, 8, 5, 22. ut scilicet forte rel. μίας δὲ που s. δῆπου - ἡμέρας, uno certe 2, 6, 5. aut potius igitur.
- ἡθῆν, i. q. pr., cum ironia, post subst. in tertia a princip. regione, τῷ θεῷ δ. ὀργιζῶν, deo scilicet 5, 5, 8. in med. enunciat. ὡν αἱ πλεῖσαι εἰς Ἡρακλέα δ., ὡς ἀνδρείωτατον ἀνεθέροτον, in Herc. scilicet 1, 14, 17. in extr. enunc. ἐπιστάλει δὲ αὐτῷ Φιλικώτατα γράμματα δ., litteras quasi amantissimas, 2, 15, 6. extra ironiam, - post subst. - in secunda regione, ἀμνηστῆρια δ. Θέρωντες λ. scilicet 7, 11, 7. post pron. - in extr. enunc. ὡς πολιορκήσαντες αὐτὸ δ. ib. 16. per ambiguae notionis loca, post copulam, in secunda regione; καὶ ἡθῆν συνήθως λαβόμενος τῆς χειρὸς, quasi 3, 12, 18. 4, 2, 7. post subst. in quarta regione, τοὺς δὲ αἰτίους δ. σώσεως λ. quasi 5, 8, 15.
- ἡλητήριος, phys. adi. de re, c. subst. δηλητηρίῳ Φαρμάκῳ, veneno, 4, 1, 3. 1, 17, 17. δηλητήρια Φάρμακα, venena, 3, 5, 9. 4, 5, 7. venenum 4, 4, 3. †† abf. δηλητηρίων παρεσκευασμένων, venenis, 4, 5, 14. †† διὰ τὸ προλαμβανόμενον - κάλυμα δηλητηρίων, remedium veneni, 1, 17, 23. propr. adi. *noxius*, et δηλητήρια Φάρμακα, venenata *medicamenta*. Dein abf., per ellips. subst. istius Φάρμ.
- ἡλονότι, p. adv., in med. orat., ἐκείνῳ δ. προσποιῶνται ὑπακούειν, duntaxat 2, 10, 15. in ironia forsitan, Lat. scilicet, sane, ut manifestum est, ut credible est; i. q. pr. δὲ et ἡθῆν s. *eikōtws*.
- ἡλώω, trop., de re, c. acc. rei, γράμματα τῆς συγλήτου γνώμης δηλοῦντα, litterae - declarantes, 7, 7, 11. †† δηλοῖ δὲ (τοῦτο ταῦτα,) ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, argumenta sunt, 1, 2, 5. it. c. coni. ἐνομίσθη γράμματα τῶν ἡγεμόνων, δηλοῦντα, ἔτι λ. indicantes, 6, 2, 2. De persf., c. acc. rei, τοιαῦτα δηλωσάντων καὶ ἐπισειλάντων τῶν ἡγεμόνων, cum significassent per litteras, ib. 7. † τὴν Διβύης ἀπέσκαψιν λ. ἐδηλώσαμεν, exposuimus, 7, 12, 20.

de historico. simul c. dat. pers. δηλώσαντες αὐτῶ τα - significantes, 7, 6, 18. † σοὶ ταῦτα δηλώσω ἤνω, tibi ut indicarem, 3, 12, 6. †† ὁ δὲ εὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, cum ip̄s communicabat, 2, 8, 18. it. † δηλώσαντες αὐτῶ (τοῦτο ἢ ταῦτα,) re indicata ei, 3, 12, 3. † simul c. coni. εἰ τι ἐπιῖγον εἶη, δηλῶσαι αὐτῶ (τοῦτο,) si quid - renunciet sibi, 4, 12, 12. †† simul c. rei acc. et abl. modi, γραμμασι τῶ δήμῳ τὴν νίκην αὐτοῦ δηλώσας, per litteras significans, 3, 8, 2. simul c. praep., γραμματα, δι' ὧν τὴν Λιβύων ἐδήλου σύμπνοιαυ, scriptum, in quo significabat, 7, 6, 6. ταῦτην τὴν μάχην διὰ γραμμάτων τῆ συγκλήτῳ ἐδήλωσεν, signif. 7, 2, 15. †† τὸ πικρὸν ἡμῶν δεδήλωκατε, εἰ ἂν ἀγανακτεῖτε, declarastis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν λ. ἢ διὰ τοῦτο, ἔτι λ. — † c. pron. τίνα ἔχετε γνώμην, δηλώσατε, offendite, 2, 8, 8. p. praef., indicate. † simul c. praep., τίμι βίῳ ἐχρήσατο, τέλει τὰ ὁποῖα, ἐν τοῖς προειρημένοις ἐδήλωσαμεν, in iis, quae iam dicta sunt, declaravimus, 7, 1, 1. de historico. c. coni. δηλώσαι, ἔτι λ. indicarent, 7, 6, 13. it. simul c. praep. διὰ τινος τῶν πικρῶν δηλῶσαι, ἔτι λ. ut significem per aliquem, 3, 12, 12. — † c. adv. et casu temporis, ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, ut declaravit etiam aetate procedente, 6, 1, 14. — Pass. de re, abl. δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἐτάραξε, significata, 6, 7, 7. c. dat. pers. ὡς ταῦτα ἐδήλωσεν αὐτῶ, ut nunciata sunt, 1, 10, 5. 5, 2. ut significata sunt, 6, 6, 1. 2, 13, 1. c. adv. ὅπως ὁ μεταξὺ χρόνος ἐδηλοῦτο, significabatur, 3, 8, 20. cum praep. †† ὡς εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώσῃ ἡ τοῦ πρεσβύτου τελευταῖη 7, 10, 1. in urbem Romam nunciata fuit. † τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα Φανερά ποιῶν, quae Roma (ex urbe) nunciarentur, 2, 7, 10. †† simul c. adv. τὸ ὕπουλον αὐτοῦ ἡθὸς μάλιχα ἐκ τῶν ἔργων ἐδηλοῦτο, factis declaratum est, 3, 5, 11. †† τὰ πραχθέντα ἐν τῶ πρό τούτου βιβλίῳ δεδήλωται, res gestae in superiore libro expressae sunt, 4, 1, 1. de historico; De pers. ††† abl. ὁ δηλωθεὶς Ἀντωνίνος, iste Antoninus, 6, 1, 1. memoratus, supra dictus ἢ tractatus, descriptus. †† cum nominativo particip. ὡς - ὁ Καπελλανὸς εἰσελαύνων εἰς τὴν Καρχηδόνα ἐδηλώσῃ, Capellianum ingressum esse Carthaginem, significatum, 7, 9, 20. p. acc. c. inf. †† de historico, c. praep. a) simul c. adv. ὡς ἐν τῶ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἰσορίας δεδήλωται, ut in - declaratum est, 2, 1, 1. b) de re, ἢ ἐπὶ Νίγρον εἴσοδος ἐν τῶ πρό τούτου συγγράμματι δεδήλωται, declar. est, 3, 1, 1. c) simul c. pron. ὁποῖα πέλει ἐχρήσατο, ἐν τοῖς προειρημένοις δεδήλωται, declaratum est, 6, 1, 1. d) c. adv. simul, ὅπως Σεβήρος τὸν βίον μετέλλαξε, ἐν τῶ βιβλίῳ τούτῳ δεδήλωται, demonstratum est, 3, 15, 18. — † ὅπως ὁ Ἀντωνίνος ἠρῆε -, δεδ. ἐν τῶ πρό τούτου συγγράμματι, declaravimus, 5, 1, 1.

δηλώσις, impropr., non de actu, sed de re ἢ libello, ἐκπέμπει (ὁ Σεβήρος) δήλωσιν, δι' ἧς κελεύει, λ. declarationem, 2, 13, 4. edictum, nostrat. *Manifest.*

δημεύειν, trop. de pers. c. acc. rei, τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύσας, cum bona ipsorum publicasset (Severus,) 3, 8, 4. proseripisset. †† Pass. de pers. μήτε ἀκριτὸν τινα Φουερθήσασθαι ἢ δημευθήσασθαι, neque quenquam iudicia causa capite aut bonis mulctatum iri, 2, 14, 7. publice ἢ publica auctoritate privatam iri bonis, ἢ libello publico, publice proposito; neminem indemnatum occisum aut proseriptum iri, occidendum aut proseribendum esse.

δημηγορεῖν, tropi de imperatore oratore, c. adiuncto, ἰβουλόμην τοὺς συνήθεις πρὸς ὑμᾶς ποιῆσθαι λόγους, δι' ὧν αὐτὸς ἐισοσμούμην δημηγορῶν 6, 3, 5. *facere verba, per quas f. quibus et ipse ornat, decoraret, dicens.* †† c. acc. rei, οὐδ' ἂν νῦν εἰς ὑμᾶς ἦλθον, ταῦτα δημηγορήσων, concionaturus, 2, 8, 3. haec dicturus, f. in concione dicturus.

δήμιος, impr. c. adiuncto, ἦνω σοὶ - Φονεύς καὶ δήμιος, carnifex, 3, 12, 4. sc. δούλος f. ὑπηγέτης, publicus, servus, ficarius; opp. σωτήρ λ.

δημοκρατία, progr. ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, in populari statu, (imperio) 2, 9, 7. ὑπὸ δημοκρατίας, in p. st. 2, 11, 7.

δῆμος, progr., A) Romanus populus, is que modo angusto sensu, de ordine Rom. urbis tertio, a) abl. αὐτάρκης ὁ δ., χορηγῆσαι πλῆθος ἐπιλέκτων νεανιῶν, pop. 1, 6, 9. 1, 9, 7. 1, 11, 12. 1, 12, 11. sqq. 1, 13, 9. 13. i. e. 1, 15, 15. 2, 1, 20. — † πλείστον τοῦ δήμου συνέθει 2, 2, 8. 2, 6, 2. sq. ταῖς τοῦ δ. συνείδοις 2, 7, 8. sq. e. † ἐνθα ἐπὶ τῆς δημοκρατίας ὁ δ. συνίαν ἐκλήσιαζεν 2, 9, 7. 2, 12, 4. † νομάς ἐπιείδοις τῶν δήμων, plebi, 2, 14, 10. 3, 8, 2. 15. 4, 4, 11. 5, 2, 6. 5, 4, 22. 5, 5, 15. 5, 6, 14. 19. 7, 6, 8. †† ὁ δῆμος - φράζαντες πᾶσαν τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἀνοδὸν τῷ πλῆθει τῶν ὄχλων, populus - multitudine hominum 7, 10, 9. 15. sq. 8, 6, 15. 8, 8, 1. — †† διεφείτῃσεν εἰς τὸν δῆμον ἡ τ. β. ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. — b) c. adi. πᾶς ὁ δ. 2, 2, 5. 7, 7, 1. † ἐνδραμῶν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, in mediam multitudinem, 7, 11, 10. c) c. gen. gentis diferto, ὁ Ῥωμαίων δῆμος, populus Romanus 1, 7, 2. 1, 10, 10. 1, 14, 15. 2, 8, 6. † 3, 10, 2. sq. πρὶν τῶν δήμων, it. 7, 7, 2. pr. ὁ δ. 7, 8, 12. 8, 7, 11. per formam aliam † τῆς τοῦ δήμου Ῥωμαίων γνώμης, populi voluntate, 2, 7, 9. — rursus per formam al. † τῶν δήμων τῶν Ῥωμαίων, pop. Romano, 2, 10, 2. per formam porro al. ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. it. πᾶς ὁ δ. ὁ Ῥ. 3, 5, 15. d) oppofit. militibus, nominatim Praetorianis, per relat. tacitam, (οἱ στρατιῶται) φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δ. ἐφοδὸν 2, 5, 5. 15. i. e. 7, 11, 9. 11. 15. 18. bis - sed diferte, τὸν δ. κ. τὸ στρατόπεδον, plebem atque exercitum 1, 12, 9. † τὸν δ. καὶ τὸ στρατιωτικόν, pop. 1, 13, 5. ubi et opp. ὁ δ. - πᾶν τὸ ἰπτικὸν τάγμα λ. † οἴχεται σοὶ ὁ τε δῆμ. Ῥωμαίων καὶ τὸ πλείστον τοῦ στρατιωτικοῦ ib. 4. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ στρατιωτικόν 2, 2, 23. † ἐπεβοήθουν τῶν δήμων καὶ οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατιῶται, ἴσσει τῶν ἰππέων 1, 12, 19. τῶν δήμων - οἱ στρατιῶται 1, 13, 9. sqq. 2, 2, 21. sq. 2, 7, 4. 2, 10, 8. 2, 11, 12. 8, 8, 16. sq. coll. §. 13. † οἱ 59. ἐσήνεσαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δ. 7, 11, 3. sq. † τοῦ μὲν τοσοῦτου δ. - τῶν δὲ 59. 7, 12, 6. it. ordine alio, τῶν 59. καὶ τοῦ δ. 2, 3, 1. ἡ ἐν Ῥώμῃ τῶν 59. πρὸς τὸν δ. διαφορά 8, 1, 1. 8, 8, 2. e) oppof. fenatui, ἐν τῇ συγκλήτῳ - καὶ πρὸς τὸν δῆμον 2, 4, 1. τῆ σ. καὶ τῶν δ. 3, 9, 21. 7, 2, 15. 7, 7, 22. ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ παντὸς τοῦ δ. 6, 4, 3. c. gen. diferto gentis, τῆ σ. καὶ τῶν Ῥωμαίων δήμων 4, 11, 13. 5, 5, 2. 7, 5, 4. 12. † per formam al. τὴν συγκλήτου καὶ τὸν δ. Ῥωμαίων 5, 5, 11. † rursus per formam al., τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆμον 8, 3, 9. ††† per ordinem inversum, ὁ δ. καὶ ἡ σύγκλητος, pop. et sen. 2, 14, 2. 4. 4, 1, 5. 7, 10, 1. 7, 12, 1. † 8, 7, 10. sq. τοῦ Ῥωμαίων δ. † ὁ μὲν δ. - ἡ δὲ σύγκλητος 7, 7, 9. per formam iterum al. τῶν δήμων Ῥωμαίων καὶ τῆ σ. 5, 1, 2. per formam adhuc al. τὸν Ῥωμαίων δ. καὶ

τὴν σ. 7, 6, 6. †† τὰ πρὸς τὸν δ. τοῦ Γορδιανοῦ γράμματα, τοῖς τε ὑπατοῖς λ. ib. 21. ††† ἡμεῖς τε καὶ ὁ δ. ὁ Ῥωμαίων 2, 2, 16.

— B) populus aliarum urbium, Antiochiae, τὸν λοιπὸν δ. 3, 4, 15. Alexandriae, ὁ δ. 4, 9, 1. Aquileiae, ἡ πῶλις ἰδίου δήμου πολυάνθρωπος ἦν 8, 2, 6. ὁ πλείστος δ. τῶ τείχει - ἐφεσῶς, incolae plerique 8, 3, 7. C) plur., proprio sensu, de pluribus, plurium urbium populis Romanae ditionis, c. gen. diferto loci,

οὗ τάνυ τὶ τοῖς δήμοις τῶν πόλεων διέφερε, populi 7, 3, 10. opp. ἢ τοῖς ἔθνεσι, ut sit plebs Italiae, non provinciae in formam redactae; sed abf. οἷς ἐπιφοιτῶσι τὰς λοιπὰς πόλεις πύλαι ἀνοίγνυντο, καὶ δαφνηφοροῦντες αὐτοὺς οἱ δῆμοι ὑπεδέχοντο, incolae, 8, 6, 10. ὁ Κόρμυδος, διαδραμῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, δήμοις ἐορτάζουσι ἐπιφανεῖς, populus 1, 7, 3. τοσοῦτον ἀνεπαύστο, ὅσον τοὺς δήμους προσεπέειν, populos 2, 11, 11. ὁ περ καὶ μάλις τούς δ. ἐλύτῃσε, populus 7, 3, 14. sq. §. 16. κατὰ τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοίδαμεν τῶν ὄχλων αἱ ψυχαί, it. ἐλπίζων, πάντας τοὺς δ. τοῦτο ποιήσιν, omnes civitates 8, 2, 10. †† παρέειχε τοῖς δήμοις ἐαυτὸν καταγέλασον θάλαμα, populo 1, 3, 9. Nero, de pluribus, an de uno populo ac plebe Romanae, ut ὁ Κόρμυδος σπανίως τοῖς δήμοις ἐπέφαινετο, in publicum prodibat, 1, 11, 15.

δημοσιακός, de re f. loco, οἱ δημοσιακοὶ, θησαυροί, publicum aerarium, 2, 7, 3. opp. pr. οἰκοθεν χρήματα.

δημόσιος, de re, Masc. f. communis sexus f. abf. μὲναις ταῖς δημοσίαις χράμενοι, publicis 4, 1, 9. sc. εισέδοις. Sed Fem. iustae formae, ling. pro adv. τις τῶν δημοσίων εἰσόδων - πιπράσκεισθαι, publice, 1, 12, 8. per ellips. praep. et subst., p. ἐν δ. χώρα, it. δ. θείας ἐπέτειλεν 1, 15, 1. τὰ γράμματα δ. ἀποδόντες 3, 5, 12. τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ δ. ἀναστυρωθῆναι 3, 8, 3. ὅσον δ. ὀφθῆναι 4, 1, 19. † δ. ἐν τῶ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρχησάμενον 5, 7, 12. †† εἰς τοῦτον δ. πολλὰν ἀπέσιωπτε 4, 12, 3. δ. πολλὰν τὸ μέτριόν μου διαβάλλων 5, 1, 5. †† c. opp. ἀ πράττων οἷσι διεβάλλετο, ταῦτα καὶ δημοσίων δεῖξαι ἐτόλμησεν 1, 14, 14. τὰ μὲν γράμματα δ. ἀποδοῖναι, αἰῶσαι δὲ αὐτὸν, ἰδιαίτερον ἀποσάντα, λ. 3, 5, 8. εὐχάριαι χρῆσθαι δ. τὸ καὶ ἰδία 5, 6, 12. ἰδία τὴ καὶ δ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8, 8, 1. Sed c. subst. fem., plur., cum adiuncto, ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίοις ὑπηρεσίαις γενόμενος, publicis, 1, 2, 10. δ. ἀνέθηκεν εἰκόσι, publice positis, 2, 9, 5. δ. ἀν. γραφαῖς, publicatis, 3, 9, 21. † εἰ τινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, publica, 5, 5, 13. praeter curiam, alio in loco publico est templo. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὄκλων - ἀναρῆξαι, publica, 7, 11, 14. quae publici f. communis iuris est totius populi et communis usus.

Neutr. cum subst. λευτρὸν δημόσιον, publ. 1, 12, 10. πένθος δ. ἐνεποίησε 7, 3, 14. cum adiuncto f. adv. Ῥωμαίοις, ὧν δημόσιον ἀνωθεν τὸ κράτος ἐστίν, publice 7, 7, 12. τῶν δημοσίων θεάτρων, publicis 5, 7, 12. κόσμος δημοσίων ἔργων, publici operis, (aedificii) 7, 3, 13. χρήματα ἐν δ. ἱερῶν καὶ τόπων, publ. 2, 11, 13. c. opp. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. † c. gen. perf. et adiuncto, τὰ κτήματα - οὐκ ἴδια τοῦ βασιλευμένου εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημοσίων τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, 2, 4, 13. † ἐποίησε δημοσίων γράμματα πρὸς τε τὸν Ῥωμαίων δῆμον καὶ τὴν σύγκλητον 7, 6, 6. †† c. artic. p. subst. τῆ τῶν δημοσίων ἐπιμελεία ῥαθύμως προσφερόμενος, reip. 2, 7, 1. scil. πραγμάτων, negotiorum publ. †† c. opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημοσίων, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, publica, 1, 14, 5. sc. ἔργα καὶ χρήματα, aedificia et ornamenta templi cum

- pecuniis et mercibus aliorum, ibi depositis; † μετῆλθεν ἐπὶ τὰ δ., καὶ εἴ τινα ἢ χρημάτων πολιτικὰ, λ. publica, 7, 3, 12. pecunias et alias res, χρήματα scilicet vel χωρία, loca publ., templa.
- δημότης, de persf. unus e populo urbis alicuius, universe, πλείους τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλις, plurimi ex vulgo, 3, 1, 7. τινὰς τῶν δ. quidam e populo, 7, 3, 14. post pr. τοὺς δήμους. c. opp. οἱ μὲν δημόται, - οἱ τε ἀνὰ ζωσει ἄντες, - plebeii, 2, 6, 5. τοὺς μὲν ἐξέχοντας ἐφόνευσεν, τοὺς δὲ δημότας ἐφυγάδειν, plebeios, 7, 9, 23. † opp. militib. μηδενὸς τῶν δημο. populo nec - 2, 6, 19. cf. μηδ. † εἴ τινας ἢ στρατιωτῶν ἢ δημοτῶν. λ. si qui - ex populo, 7, 4, 10. ubi simul opp. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν νεανίσκους §. 7. † γενομένης Φυγῆς τῶν δ. in fugam versa plebe, 7, 12, 10. pr. §. οἱ στρατιῶται, sed sq. §. 11. οἱ ὄχλοι, et §. 6. δήμου. †† ἐγκαταμιζάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελῶν δημο. facinorosi et viles homines de plebe, ib. 15. †† βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλου δημοτῶν λ. turbae oppidanorum, 8, 3, 21. † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς πρὸς τοὺς δημότας ὕβρεως, plebeis, 2, 4, 2. †† opp. imperatori, ex urbe abeunt, οὐδὲ τῶν δ. ἢν τις, ὅς ἀδακρυτὶ παρέπεμπεν αὐτὸν, ex popularibus, 6, 4, 4. civibus.
- δημῶδες, de re, p. adi. c. adi. et opp. τῶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος λ. plebeia multitudo, 1, 4, 19. plebs, populus, 1, 9. δῆμος, in relat. tacita imperatoris mortui. † plur. c. artic. de persf. παρὰ τοῖς δημῶδεσιν εἶχε τινα χάριον, apud plebeios, 1, 15, 14. plebem, i. q. τοῖς δήμοις, per ellips. substant. πλήθεσι, ὄχλοις, ἀνθρώποις, plebeios homines.
- δημοφελῆς, neutr. c. artic. pro subst. c. adiuncto, τοῦ δημοφελοῦ; καὶ κοινῇ διαφέρουτος ἐλίγη τοῖς καθ' ἕνα φροντίς, eius, quod publice prodest, 2, 3, 21. eius, quod prodest populo, publici commodi.
- δῆω, physf. de persf., c. acc. rei f. loci, ἐδήου πᾶσαν τὴν χώραν, vastabat, 7, 2, 7. Sed Passf. de re f. loco, c. praep. τῆς γῆς ὑπ' αὐτοῦ δεδηωμένης, vastata, 8, 5, 8.
- δήπου, f. potius duabus voc. δῆ που, in med. orat. μιᾶς δ. π. καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμαούσης, certe, 2, 6, 5. igitur forte f. forte, cf. δῆ supra.
- διά, physf. c. gen. rerum, p. acc. εἴ ποτε Φοιτῶν δι' ἡλίου, in sole. 1, 7, 9. † διά - ἀβάτου ὁδοιπορίας λ. itinere 1, 10, 6. δι' ἐπίγειων ὁδῶν, per 2, 13, 21. † περαιωθεὶς διὰ τῆς Κυζ. χώρας, cum permeasset agrum 3, 2, 12. δ. τῶν - ὁρῶν, per 3, 6, 22. δ. γῆς ἢ ποταμῶν, per 8, 2, 7. δ. μέσης τῆς ἰσραῆς ὁδοῦ, per 1, 14, 8. 2, 9, 6. 7, 6, 21. δ. μέσης τῆς πόλεως 8, 8, 14. †† διὰ - Ἀσίας, per Af. 4, 8, 15. sc. ἰῶν, λ. †† ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per 6, 8, 3. c. gen. persf. διὰ μέσων ἐνφέρουσι τῶν Φυλάκων, per 2, 1, 3. διὰ μέσου πλῆθους, per 7, 10, 15. cum gen. alia in notione, nec physf. semper, instrumenti veluti ministerii et auxilii, cum gen. persf. γενομένης ἐξετάσεως διὰ τοῦ Περηνίου, per 1, 8, 17. δι' ἐμπόρων λ. per 4, 10, 9. † δ. τῶν παίδων, per 3, 5, 10. f. propter; c. gen. rerum, tanquam veri instrumenti, διὰ τῶν ὀπλῶν αὐτὸν ἀνάγειν λ. cum armis, 2, 6, 7. p. abl. τοῖς ὀπλοῖς. †† etiam in periphrasi, p. mero gen. τῆς θιά δοράτων καὶ ξιφῶν θάρροῦντες μάχη, hastis gladiis que pugnant audentes, 3, 4, 19. fidentes pugna illa per hastas et gla-

dius, f. quae fit hastis et gladiis; τὴν δ. δορ. συζάδην μάχην, hastis
 cominus pugnando 4, 10, 7. pugnam per hastas, comminus con-
 iectas; τὴν δ. τόξων ἐμπειρίαν, sagittariae artis peritia ib. - qua-
 liscunque instrumenti, etiam non proprii, δ. γλώττης προίετο, λ.
 lingua, 2, 9, 18. τὰ δ. Φωνῆς καὶ γλώττ. προφερόμενα, voce et l.
 7, 8, 4. † τὰ δὲ ὄψεως νεύματα, oculorum nutus, ib. tum
 potius in nozione modi, per gen. virtutum vitiorum ve, δ. σο-
 φίας, solertē, 2, 15, 10. δι' ἀμότητος, crudelitate, 7, 1, 4. per
 alios rerum gen. δ. τῆς τῶν παίδων ἀναίρεσεως, liberorum cae-
 de, 3, 2, 10. πᾶσαν προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι, clama-
 re, 3, 6, 17. ὅσα διὰ ὀηλητηρίων καὶ δ. πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ
 μοι, venenis rel. 4, 5, 7, 8, 2, 2. δι' ἐπίδρομῆς λ. per incur-
 sionem 1, 6, 25. δι' ἀρπαγῆς, per 6, 3, 14. † Κορεῖω, ὁ περ
 δ. χρυσοῦ καὶ λίθων - πεποικίλω, auro, 5, 8, 13. τὴν εὐνοίαν δ.
 χρημάτων - οἰκισώσῃται, pecuniis, ib. 6. δ. τοῦ πυρὸς - τὰς ναῦς
 χειραγωγεῖ, igne, 4, 2, 15. per ignem, ignis ope; δ. πολέμου
 κινδυνεύειν, bello, 6, 7, 25. † τῶν δι' ἡδονῆς πραττομένων ἢ 3,
 8. cum voluntate, sponte, libenter, opp. sq. ἐξ ἀνάγκης, at δὲ
 ἀνάγκης προσέθεντο αὐτῶ, necessitate, 3, 4, 16. opp. pr. ἐκ προαί-
 ρεσεως. † ὁ προγράμματος - κελύει, edicto publicato, 4, 9, 7.
 δ. δόγματος, ex senatusconsulto, 7, 10, 8. † δ. γραμμάτων,
 litteris, 2, 10, 1. per litteras, 2, 15, 4, 7, 2, 15. †† per
 prion. relat. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' ὧν λ. quibus 1, 3, 6. γράμμα-
 τα, δι' ὧν λ. litteras, per quas, 2, 12, 5. † scriptum, in quo
 7, 6, 6. ἐκπέμπει δήλασιν, δι' ἧς κελύει λ. declarat. qua 2, 13,
 4. † τὴν κατὰ ἐκτελέσειν, δι' οὗ εὐφρανοῦσι λ. aliquid, quo 3,
 13, 15. †† τὸ πρὸς ὑμῶν - δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγαυακτεῖτε, de-
 clarastis eo, quod indignamini, 2, 10, 3. p. διὰ τούτων, δι' ὧν f.
 διὰ τοῦτο, ὅτι λ. ††† τὸ ῥεῖθρον εὖρε διὰ τς μεγίτου βάθους
 καὶ πλάτους φερόμενον, fluvium, maxima alvei profunditate et
 latitudine defluentem, 8, 4, 2. ††† magis de causa, ἀναγκασίᾳ,
 ὧν ἢ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὐφρος, propter hye-
 mis asperitatem, 8, 2, 7. alia nozione, durationis f. conti-
 nationis, τὰς δὲ ὅλην τοῦ χειμῶνος παγεσίας χιόνας, tota hye-
 me, 8, 4, 3. † διὰ παντός, perpetuo, 8, 7, 9. 2, 4, 13. in
 omne tempus, in perpetuum, scil. χρόνου, f. καιροῦ. ††† ἡμίῳ
 c. v. aliquo, fere in periphrafi, p. mero v., τότε τὸ τέλος τοῦ βίου
 εἶχον δι' ἐλπίδος, sperabam, 2, 1, 16. in spe habui, expectavi; αὐ-
 τὸν αἰὲ δ. τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore et admiratione
 habuistis, 2, 2, 17. δ. φροντίδος ἔσχε, curavit, ut 3, 2, 9. sq.
 acc. c. inf. ut c. praep. et inf. ὑπὲρ τοῦ - ἡσυχάζειν, δ. φρ. ἔσο-
 μεν, ut - nobis curae erit, 8, 7, 15. ὁ περ ἐκείνοις δι' ἡδονῆς ἔσχε
 θάλαμα ἢ ἀκουσμα, quidquid illi iucundum fuisset, 4, 6, 4. quod
 quidem ille in deliciis habuisset. † ὁ περ ἂν σχῶσι δι' ἀρπαγῆς,
 quae obtinent per rapinas, 6, 3, 14. qui locus post. maxime
 pertinet ad superiorem notionem modi. † εἰ τὴν πείραν αὐτοῦ
 τῶν ἔργων φέρουσι δ. μνήμης, gestant in memoria, 2, 2, 19. in
 m. tenent f. habent, i. meminērunt, recordantur; † καὶ μοι δι'
 εὐχῆς ἐστὶ, etiam mihi in votis est, 2, 10, 4. sq. acc. c. inf., ha-
 beo in votis, voveo, cupio. ††† δ. ξίφος χωρήσας καὶ φόνου,
 ferro grassari et caede, 4, 4, 5. procedere, agere cum gladio
 et caede, uti ferro ac caede; potius, quam per ferrum, gla-
 dium et caedem tentare viam. διὰ c. acc., in nozione causas
 potius, quam modi, c. acc. perf. διὰ τοὺς αἰφνιδίως ἐπιβουλευού-
 τας ἐχθροὺς 7, 11, 7. ob; c. acc. pron. demonstr. αιτιώμενος.

ότι δι' ευσίνην ταῦτα πάσχει, ob illam, 6, 9, 12. ὡς δι' αὐτοὺς ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, propter ipsos, 7, 3, 17. c. acc. rei, et quidem c. acc. pron. dem. δι' αὐτὸ τοῦτο, eo (ipso) sine, 1, 15, 13. ob id ipsum; sc. αἰτίου, ob id ipsum consilium, ob hanc ipsam causam; διὰ τοῦτο, idcirco; 4, 5, 8. id propter; δ. ταῦτα, propterea, 1, 16, 5. c. acc. aliarum rerum et subst. disertorum, - pertinentium ad animi facultatem alterutram, - mentem quidem, διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν I, 11, 1, propter; δι' ἀγνωσίαν τῶν τόπων, propter 7, 2, 11. (7, 12, 11.) δι' ἐμπειρίαν τῆς λ. ib. sed δ. τὴν τῶν Ῥωμαίων γνώμην, propter voluntatem 2, 3, 4. δ. δέος, ob 2, 12, 9. δι' ἐλάβειαν, prae metu 5, 2, 5. δ. δυσθυμίαν, ex moerore 6, 6, 1. δι' ἀμέλειαν ἢ δειλίαν, per 6, 7, 8. tum ad alia hominis, τινὰ ὑπ' ευσίνου δ. νεότητά ἐπλημμελῆτο, propter 2, 10, 5. δ. τὴν ἡλικίαν, per aetat. 7, 10, 16. δ. γῆρας; propter 7, 9, 20. δι' ἡλικίαν λ. 7, 11, 3. δ. μέγεθος καὶ ἰσχύον σώματος λ. pr. 6, 8, 2. διὰ τὸ προλαμβανόμενον κώλυμα δηλητηριῶν, propter 1, 17, 23. porro c. acc. subst. rerum promissae, πλουσιώτατον ἢ πάντων ἱερῶν δι' ἀσφάλειαν, propter I, 14, 4. † δ. τέχνην ἐπαινούμενα, artificia 4, 10, 9. δ. πυκνότητά τῶν συνοικιῶν, propter 7, 12, 13. δ. σπάνιον χρημάτων, ob 2, 3, 22. δ. νηῶν - ἀπορίαν, propter 8, 5, 13. δ. πληθὸς πτωμάτων, prae 7, 9, 16. δ. τὴν τῶν ὀχημάτων - συγκαμίθειν, ob 7, 8, 24. δι' ὀρθύγων μάχας λ. propter 3, 10, 5. δ. τὴν οὐσαν εἴσιν λ. 7, 11, 7. δ. τὴν παρούσαν - τῆς βασιλείας τύχην, pr. 8, 7, 5. δ. τὴν τοῦ ἀέρος ἀήθειαν, insolentia 6, 6, 1. de fluviiis, δ. βάθος τῆς καὶ πλάτους, propter 6, 7, 15. δ. τὰ δεισμῶ τὸ ἐπάλληλον, pr. 8, 4, 11. ††† c. inf. verborum, fere p. subst. quodam, διὰ τὸ θανάτου - ῥαδίως καταφρονεῖν, mortis prompto contemptu, 3, 3, 6. eo, quod mortem facile contemunt; δ. τὸ τὰς ἐξόδους - προκατελιθῆθαι, quod - 7, 12, 14. ††† δ. τὸ ἐπαρχος τῆς πόλεως γεγόνεναι, propter praefecturam urbis, 8, 8, 8. ubi, in exquisitiore nominativo subst. post praep. c. inf., quam vulg. acc. ἐπαρχον, manet ratio vertendae eius praep. cum inf. per causalem, vel dupl. illam nostram, vel privam Bg., eo quod I. quod praefectus urbi fuerat. ††† ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἐναρέτεν ἐπέτησαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, aut fortitudine - aut nobilitate generis 2, 13, 12. ubi in vicinia, quanquam in membro diverso, eadem praep., eadem in notione causae, utr. casum habet, et gen. et acc., ut διεξόδους ἐξένωται, ἢ διὰ κρημνοῦ, εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρώγοτας, ἢ διὰ πετρῶν τραχύτητα, aut per praecipitia - aut per rupium asperitatem, 8, 1, 13. qui Bg. tamen legit in acc. etiam primum membrum, διὰ κρημνοῦς - ἀπερρώγοτας.

διαβαίνειν, phys. de pers., c. acc. rei f. loci, oppresso tamen, αἱ λεωφόροι - ἐφυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν (αὐτάς,) ne quisquam transiret, 8, 5, 12. † μετὰ τὸ διαβῆναι αὐτὸν (αὐτὴν, τὴν γέφυραν,) postquam transisset, 7, 1, 16. it. διαβάς ὁ στρατός, transgressus, 8, 4, 12. sed c. eodem casu diserto, Ῥῆνον διαβαίνοντας, transgredientes, 6, 7, 5. διαβῆναι τοὺς ποταμούς, ut transgredereur, 6, 4, 13. διαβάς τὰ τενάγη, transgressus, 8, 7, 1. διαβάντες τὸν Ὀκεανόν, transgressi, 3, 15, 17. † διαβάς τὴν - γῆν λ. transgressus, 3, 9, 5. c. adv. ὡς διέβησαν (ὁ στρατός) ἀκωλύτως (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transierunt, 8, 2, 1. διαβάς τοὺς ποταμούς ἀκωλ. transgressus, 4, 11, 3. † εὐμαρῶς καὶ ἀκ. δ. τὸν Ταύρον 3, 3, 13. δ. ἀφόβως τὴν γέφυραν 7, 2, 1. c. praep. ἐπὶ Κυζι-

κον τὸν στρατὸν ἐπέλευσε διαβαίνειν, transire, 3, 2, 1. διαβὰς ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν, cum transisset ib. 12. εἰς τὴν - γῆν διαβῆναι, transire, 3, 5, 1. ††† Med. γεφυρώσας τὸν ποταμὸν ἐμελλεν ἐπὶ Γερμανοῦς διαβήσθαι, erat transiturus, 7, 1, 13. 16.

αβάλλει, trop. de perf. erga perf., c. acc. perf., sed oppresso, (αὐτὸν) ἐπειρῶντο, criminari, 1, 9, 15. it. cum adv. ὡς ἕτεροι διέβαλλον, infamabant, 3, 10, 11. cum accus. eodem diserto, διαβάλλωι τὸν ἀσέβον, obtrectans germano, 3, 15, 2. † cum nominativo adi. p. adv. τοὺς - πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο, crim. 1, 8, 4. † simul c. adv. et acc. perf. alio, διέβαλλε τοὺς -, ὡς ἀπίστους, crim. 2, 9, 10. †† in rectione dupl., c. adv. et c. ini. et acc. διαβάλλουσιν αὐτὸν, - ὡς παραδοκῆσαντα - τὸν δὲ τότε ἐπιφαναῖναι, criminantur ipsum, quasi exspectasset, - tunc supervenisse, 3, 7, 10. de perf. erga rem, f. c. acc. rei, διαβάλλοντες τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰερού ὄραν, vituperantes, 1, 6, 3. — c. adv. δημοσία πολλὰν εἰς τὸ μέγιστον μου διαβάλλων, traducens, 5, 1, 5. sq. καὶ διασκώπτων (αὐτὸ) εἰς ῥαθυμίαν. †† c. praep. εἰς ἀνανδρίαν διέβαλλεν (τοῦτο ἢ ταῦτα,) 4, 12, 4. traduxit haec pro imbellia, f. tanquam imbelliam. † de re erga rem, f. c. acc. rei, διαβεβλήμεσαν αὐτοῦ τὸ ἦσας αἱ πράξεις, infamaverant 3, 5, 9. † c. adv. simul, διέβαλλεν ἕσθ' ὅτι τοῦτο τὴν ἀρχὴν, infamabat 6, 1, 18. Pall. de perf., c. opp. αὐτὸν, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἔλεγχεθέντα δὲ, delatum, 4, 13, 3. c. praep. ἐπὶ συνουσία αὐτοῦ διεβάλλετο, ob - male audiebat, 1, 17, 12. 1, 8, 10. ἦν τῶν ἐπὶ βίῳ - διαβεβλημένων, qui ob - male audiebant, 2, 6, 10. 6, 1, 12. unus ex - infamatis; τοῖς ἐφ' οἷσιν δὴ ποτε διαβληθέντας ὑποψίας 1, 8, 17. ob - suspicionem delatos. ††† c. inf. οὗτος διεβλήθη, συναγεῖν χεῖρα λ. delatus est, quasi 7, 1, 12. — ††† c. nominativo particip. perf. sed et nominat. rei, p. inf. ἂ πρᾶττων οἴκοι διεβάλλετο, in quibus domi patrandis male audiebat, 1, 14, 14. quae facere domi ferebatur, dicebatur, culpabatur; † c. dat. perf. et c. adv., διαβληθέντας αὐτῷ ὡς ἀπαρεσκευμένους, delatos sibi, quod 5, 6, 1. De re, abf. συνωμοσία τις διαβληθεῖσα, delata, 7, 1, 11. scil. αὐτῷ ἢ πρὸς αὐτόν. † c. coni. et adiuncto, τεθρύλλητο παρὰ πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. ib. 6. dicebatur, cum infamia quadam vulgabatur; †† c. dat. perf. et praep. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς Φιλαγυρίαν, nisi male audisset ei mater ob avaritiam, 6, 9, 17. vel matris acta ei pro avaritia attributa essent cum infamia.

διάβασις, physl., per aquam, c. adi. ἀπορος ἦν ἡ ὁ. τῷ στρατῷ 8, 4, 4. τὸν ποταμὸν γεφυρωθέντα εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιωταῖς παρέξειν, transitum, 6, 7, 13. abf. ὡς - τὰ στρατοπέδα κωλύουσας διαβάσεις, traiectiones, 4, 3, 13. †† c. praep. verbi sui affinis, κωλύειν τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ναυὰ τὸν πορθμὸν διάβασιν, transitum, 3, 1, 13. c. gen. perf. πεφράχθαι τὰς διόδους εἰς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum (per Alpes) 8, f. 15.

διαβοῶ, physl. de perf. c. coni., διατέμνουσί τινας - τοὺς διάβοῦσοντας, ὅτι λ. qui proclament, 2, 2, 4. divulgant.

διαβόητος, pass. de re, physl. c. praep. et adv. ἡδὴ τοῦ Θένου διαβόητον γενομένου ὑπὸ τῶν εὐδοθεν Φειγόντων, divulgatâ per - 4, 4, 19. † abf. communi sexu cum subst. fem. διαβόητον ἐποίησαν τὴν Φήμην, vulgaverunt eam fam. 5, 3, 21. Sed Neutr. πρὶν διαβόητον γενέσθαι τὸ πρᾶχθῆν, priusquam divulgaretur factum, 3, 11, 20.

- διαβολή, extra forum, abf. τὴν ἔργην (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας, calumniis, 5, 1, 6. ἢν τοῖς ὡς κούφος ἐς διαβολάς, cal. 7, 3, 7. — c. gen. rei, τὸ ὀνυρὸν ἀναυδρείας - Φέρει διαβολήν, crimen, 2, 8, 4. c. adi. ἐν τυχοῦσης διαβολῆς ἀνηροῦντο, delatione, 4, 6, 5. ἐν μικρᾷς καὶ εὐτελοῦς δ. ἀναρπάζουσιν ἐποίει, calumnia, 7, 3, 8. πρὸς ταύτην δ. ταύτην ἢ ἀπόβασιν, criminationem, 3, 7, 11. πρὸς κένου δ. θανατηφόρον, calumn. 3, 12, 7. τὸ ὄνομα (αὐτοῦ, τοῦ Φόνου) Φέρει χαλεπὴν δ. criminat. 4, 5, 3. πάσαις διαβολαῖς ῥαδίως πρὸς ταύτην, calumn. 1, 13, 14. ταῖς τυχοῦσαις δ. πρὸς. cal. 5, 1, 4. ††† μετὰ αἰσχροῦς καὶ ἀπρετοῦς δ. ἀνησάμενος τὴν ἀρχήν, cum crimine, 2, 6, 18. ἢ τῆς δ. Φήμη τοιαυτὴ ἐγένετο, criminationis, 7, 1, 18.
- διαγγέλλειν, physf. de perf. cum dat. perf. et acc. rei, sed oppresso, it. c. adiuncto s. nominativo modi, τοῖς οἰκείοις ἐκαστος χαίρων διγγέλλε (τοῦτο, vel αὐτὴν, τὴν Φήμην,) nunciabat, 2, 2, 5. — c. acc. rei diserto, εἰ τὰ τῆς ευγκλήτου τις ὑμῖν διγγέλλει, renunciavit, 7, 8, 14. ὀλίγοι τινὲς διαγγέλλαντες αὐτῷ τὴν ἐφόδον, nunciantes, 2, 5, 5. Sed Pass. de re, abf. τῆς ἐξόδου διαγγελλομένης, divulgata, 1, 7, 1. ἐγνώσαν τὰ διαγγελλόμενα, 7, 8, 3. c. dat. perf. ὡς διγγέλλη τοῦτο τοῖς στρατιώταις, nunciatum est, 4, 4, 13. † ὡς δ. τῷ πλήθει (τοῦτο s. ταῦτα,) ut nunciatum id est, 4, 8, 18. †† c. praep. simul, Ἰουλιανῷ διγγέλλει τὸ κήρυγμα πρὸς μέγην λ. nunciata fuit, 2, 6, 9. †† διγγέλλετο τὰ πραττόμενα εἰς Παύλας, nunciatur omnis res apud - 2, 9, 1. ††† c. dupl. rect., c. nominativo rei, et c. conj., διγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χειρὸς τὸ εἶσοχον, καὶ ὅτι ἐμελεν αὐτῷ λ. nunciabatur, quam eius manus ellet certa, et quod operam daret, ut 1, 15, 3.
- διαγιγνώσκειν, med. de re ac tempore, trop. χρόνον οὐ πολλοῦ διαγενομένου, tempore - interposito; 1, 10, 1, cum interesset, intercessisset, interlapsum fuisset, tempore - intercedente, s. interlapso, nostrat. *dazwischen vergehen* s. *verfließen*.
- διαγιγνώσκω, physf. s. trop. de perf. c. acc. perf. et adv. ὡς μὴ ῥαδίως διαγιγνώσκειν τὸν τε ὄντα καὶ τὸν μιμούμενον, ut non facile sit dignoscere cum rel. 1, 10, 12. ut non facile aliquis dignoscat, s. ut non facile dignoscas s. dignoscamus; c. acc. rei et praep. διαγιγνώσκειν τὰς βασιλικὰς ῥάβδους ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, ad dignoscendas - a 7, 6, 4. †† alia notione, c. inf. ὁ Ἀντωνίνος διέγνω, ὁρᾶσαι τε λ. decrevit, 4, 4, 5.
- διαγκυλιόμαι, med. pass. formae, physf. de re s. instrum. c. acc. rei s. instrum., ἀνδρίας, τόξον διγκυλιωμένος, statua, quae arcum contenderet, 1, 14, 18. dirigeret, teneret directum ac contentum adversus curiam, velut sagittam arcu iamiam emissura, sc. ἐπ' αὐτὸ, τὸ συνέριον.
- διαγρηγορέω, physf. de perf. c. praep. et gen. temporis, ἀντιστρατοπεδουσαμένοι, πάσης τῆς νυκτός ἐν Φρεντισίῳ ἐνάτεροι καὶ δεεὶ διαγρηγορήσαντες, pervigilantes, 3, 4, 8.
- διάγω, physf. de perf., activa notione, c. acc. perf. et praep. εἰς τὴν βέρβαρου γῆν τὸν στρατὸν διαγαγεῖν, ut traduceret, 6, 4, 13. — Sed neutral., c. praep. διάγοντος ἐν προαίῳ αὐτοῦ, agente, 1, 12, 11. sc. τὸν βίον, αἰῶνα, χρόνον, peragere, traducere, transigere, degere, versari; simul c. adv. εἰ - κατ' αὐτοῦ ἐνάτερος διάγοι, ὡς βούλοιο, degeret, 4, 1, 4.
- διαγωγὴ, physf., de loco, ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, stationes, 4, 2, 15.

διαγωνίζεσθαι, med. propr. de perf. c. praep. f. adv. ἐπὶ πολὺ αὐτῶν διαγωνισαμένων, dimicantibus, 3, 4, 10. in pugna.

διαδέχεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, τοῖς βασιλείαν διαδεχόμενοις, imperio succedentibus, 1, 5, 2. suscipere imperium; ὁ τὴν βασ. διαδεξάμενος, imperii successor, 4, 2, 20. ἐπιτέξασθαι ἄνδρα, τὸν διαδεξόμενον τὴν ἀρχὴν, successorum imperio, 2, 1, 8. † simul c. praep. τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ πρόγονοι δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, per successionem acceperunt, 2, 13, 12. †† cum acc. perf. σοὶ αἴρεσις, τὴνδε τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, διαδεξάμενόν με, succedendo mihi, 3, 11, 11.

διαδήμα, phys. in capite, διαδήματος Μακεδονικοῦ, diademate, 1, 3, 7. fascia circa frontem coloris albi plerumque; Ἀρτάβανον, (Parthorum) διὰ διηγήμασι χρώμενον, duplici diademate, 6, 2, 3. ob Parthorum et Persarum imperium.

διαδοχή, trop. de imperio, c. gen. perf., oppresso tamen, δεδήλωται ἢ ὁ. (αὐτοῦ,) successio, 5, 1, 1. sed c. tali casu diferto, ἢ Μακρινίου δ. 5, 2, 2. et simul c. adi. Ἀντωνίου ἢ πατρῴα δ. 5, 1, 12. †† c. gen. rei f. dignitatis, τὰς συνήεις νομὰς ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, pro successione imperii, 5, 5, 15. it. cum adi. βασιλείαν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, succ. 1, 1, 5. Alia in notione, † c. praep. συγγένειαν προβαλλόμενοι, καὶ τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν καταλέγοντες, successionem, 1, 11, 9. vel seriem generis sui inde ab Aenea; demonstrantes, se ortos ab eo per seriem longam; †† c. gen. rei, ἀνέφερον εἰς Αἰνείαν τὴν τοῦ γένους δ. generis seriem, 2, 3, 9. it. c. adi. τοὺς γένους μακρὰς διαδοχαῖς εὐπατρίδας, longa generis serie, 1, 2, 3. †† οὐκ εἰς εὐγένειας καὶ πολλῶν πράξεων καὶ μακρὰς διαδοχῆς, ὥσπερ κατ' ἀπολουθίαν, ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, longo ordine successionis, 8, 7, 10. longa serie.

διαδόχος, trop. de perf. c. gen. et perf. et rei f. dignitatis simul, ὁ αὐτοῦ γενόμενος τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, successor, 3, 2, 6. sed c. solo gen. perf. οἱ Ἀλεξάνδρου διάδοχοι, succ. 6, 2, 18. 1, 3, 6. †† διάδοχον αὐτῷ ἐπεμψε 7, 9, 6. c. dat. perf. p. gen. vel absf., ut in sqq. locis, †† nihil quod c. subst. eiusdem casus, ἐπὶ παισὶ διαδόχοις ἀνεπαύσατο, superstitibus filiis successoribus, 3, 15, 7. ἐπὶ διαδόχοις παισὶ τελευτήσαντας, superst. succ. fil. 4, 2, 1.

διαδραμέω, f. διαδρέμω, phys. de perf. c. acc. rei f. loci, διαδραμὼν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, cum - curriculo pertransisset, 1, 7, 3. τὴν Παιτυίαν δ. quum permeasset, 2, 11, 5. trop. de re, c. praep. ὡς ἡ Φήμη διέδραμεν ἀνὰ τὰ στρατόπεδα, ut pervagata est exercitus, 5, 4, 1. absf. ὡς διέδραμε Φήμη τῆς νύκτος, ut divulgata est, 3, 2, 13. διαδραμούσης τῆς Φήμης, divulgatâ, 1, 15, 2. 2, 2, 5. 4, 11, 2. †† μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμούσης, elapso, 2, 6, 5. τῆς νυκτός δ. exacta, 6, 9, 4. † τριῶν γενεῶν διαδραμούσῶν, elapsis, 5, 8, 18.

διαδράναι, phys. de perf. et milit. absol. τοὺς στρατιώτας, ὅσοι διὰ δειδράκεισαν, qui effugerant, 3, 4, 17. diffug., sq. ἀπίοντας πρὸς τοὺς βαρβάρους, it. 9, 18. πολὺ πλῆθος αὐτῶν ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, et 9, 20. τῶν Φυγιάδων στρατιῶν. † de Germanis hostibus, c. adiuncto, ἧσάν τινες, οἱ, διαδράντες πρὸς τὸ παρὸν, ἀνακωχήκεισαν δέσει τῆς παρουσίας τοιοῦτου βασιλέως, qui elapsi impraesens recesserunt metu rel. 1, 3, 13. ubi, facto post v. d. comitate, sicut absol., sed, omisso eo, c. praep. ἴσχυρ, non stantes non expectantes hostem et impetum eius.

διάθεσις, trop. de animo, c. opp. ὁ στρατὸς προρῆει καὶ αὐτὸς, οὐκ εἰ ἀληθοὺς μὲν διαθέσεως πάς, προσποιήτωρ δὲ εὐνοία καὶ τιμῆ, affectu, 8, 7, 5. amore; † c. praep. εἰ τι ὀρῆ κρίσει, καὶ μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν παρόντα, τὸ πεπραγμένον λογιζοίτο, studio, †, 5, 5. nimio amore; † c. gen. rei, ἐπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθέσει, affectione, 1, 7, 5. †† simul c. opp. ἢ εἰρήνης μὲν καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐπι πολιορκίας, status, 8, 6, 9. interna animi conditio.

διαδέω, phys. de perf. abl. ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι εοικώς, διέθεον, discurrebant, 2, 2, 5. 2, 6, 1. c. adv. ὁ δῆμος, ὡσπερ ἐνθουσιῶν, διέθει πανταχοῦ, disc. 7, 7, 1. †† ἐλώδη, οἷς ἔθος τοῖς βαρβάροις ἐννήχασθαι τε καὶ διαθεῖν, quibus paludibus barbari solent discurrere, 3, 14, 12. absol. vel cum dat. loci. Sed trop. de re, c. acc. perf. f. loci, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φήμη διαθέουσα πάντα ἔθνη καὶ στρατόπεδα, καὶ pervagaretur, omnes populos rel. 2, 4, 4. qui Bg. comma post v. d. penens c. edd. quibusdam, cepit v. abl. ut †† διαθέουσα ἡ Φήμη, dimanans fama, 2, 7, 10.

διαίρῶ, phys. de re, c. acc. rei f. loci, τὰς ἡπείρους τὸ Πόντιον ῥεῖθρον διαίρει, dividunt, 4, 3, 17. sed de perf. erga rem f. cum acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διερρήκεσαν καὶ καταλείψασαν, tuperant, 8, 4, 4. it. erga perf. f. cum acc. perf. πρώτων ἐμὲ θονέουσατε, καὶ διελοῦτες ἐμὲ) λ. divisiae (mei) 4, 3, 19. dividentes, ubi divisistis; †† trop. erga rem, f. cum acc. rei et praep. διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔθνους ἔξουσίαν, divisaditione, 3, 8, 4. At Palf. de re, phys. c. abl. rei f. modi, εἰσα Αἰγαίῳ - ἔθνη διαίρεται, separantur, 6, 4, 9. ἡπείρου διαίρουμένην Αἰγαίῳ λ. quae separatur, 6, 2, 4. † simul c. alio ablat. modi, θεῖα τινα προνοία τὰς ἡπείρους διερῆσαι τῷ Προποντιδὸς ρεύματι, divisas esse, 4, 3, 12. trop. et abl. ἡῖον, διαίρεσθαι καὶ τὴν βασιλείαν, dividi, 4, 3, 11. i. q. ὅ. pr. νεύσασθαι τὴν ἀρχήν. Tum de perf. phys. cum abl. rei f. modi, μακρὰ γῆ καὶ θαλάττη πολλῇ διερῆμένοι, discreti, 6, 7, 10. c. praep. διαίρεθέντες κατὰ λόχους λ. divisi, 8, 4, 17. † simul cum adv. ἀσὶ πρὸς τοὺς ἐτιόντας διαιρούμενον. separatim occurrentes, 6, 5, 5. multitudinem - distractam f. coactam, se dividere ad f. contra; — † trop. c. oppressa κατὰ praep. πύσασθαι ἤδη τὰς ψυχὰς καὶ τὰς γνώμας διερῆμένους, desinere - mentibus et sententiis separari, 4, 5, 15. p. inf. Denique Med. phys. de perf. c. acc. perf. et adv. τὴν μητέρα πῶς ἂν διέλοισθε; dividetis 4, 3, 18. i. q. sqq. sed trop. c. acc. rei f. loci, τὰ βασίλεια διελομένοι, regia divisa, 4, 1, 4. ubi divisissent; διελ. αὐτὰ, cum partiti inter se, ib. 9.

δαίτια, f. διαίτη, abl. et universe, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης, durum victum, 3, 8, 10. conditio alimentorum, vestium et ornamentorum, etiam forsan in abstinentia a re uxoria, it. pecuniaria, et patientia laborum; sed c. adiunctis, c. gen. perf. et adi. τῇ Ἀντωνίνου διαίτη, ἐπιστραφείσῃ καὶ στρατιωτικῇ γενομένη, victus, 6, 2, 12. fere i. q. ὅ. pr. αὐτοῦ τῷ βίῳ. † c. praep. οἱ δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τροφῆς καὶ διαίτης τὰ ἤθη διεφθειροῦτο, urbanis deliciis ac victu, 3, 10, 4. vel per hendiad. p. τροφῆς καὶ διαίτης, vivendi ratione, 3, 14, 4. †† ἀπάγειν ἤθελε τοὺς παῖδας τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, καὶ χρῆσῃς ἀπολαύειν 3, 13, 3. abducere voluit filios a vivendi ratione in urbe Roma, et contra honestam, sobriam usurpare; †† sq. explíc. ἐπεὶ ἤκουεν αὐτὸν διαίτη ἐλευθερίῳ χρωμένον, λ. victu, 4, 12, 4. cum opp. ἐν διαίτη καὶ σκευῇ οὐκ

- Φέρουσιν ἀλλήλων, in victu et habitu, 4, IO, 4. Parth. et Roman.
- διατρέφωμαι, med. phys. de pers. c. nominativo particip. f. modi, θρωόντες διατρέφονται, venando vitam degunt, 6, 5, 9. † cum praep. vel c. abl. *nudo*, (ἐν) χλιδῇ καὶ τρυφῇ διατρέφωμενον, vivere, 5, 2, 14. μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ φρουρᾶς διατρέφοντο, viciabant, 4, 4, 4. nutrimentis uti, propter suspicionem veneni accipiendi. † Alia notione forsan, τοῦ στρατοῦ περὶ αὐτὰ (τὰ τεῖχη) διατρωμένου, degente, 8, 6, 9. c. adv. simul, ἐν ὄπλοις αἰεὶ καὶ πολεμικοῖς ἔργοις διατρωμένοι, *versatum*, 6, 9, IO. †† c. dupl. praep. ἡγανάκτου, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σιγηαῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διατρωμένοι, quod degerent, 5, 2, 13.
- διακίμαι, pass. phys. de re, cum adv. πάσης μούσης δεγανα, πανταχοῦ διακίμενα, disposita, 4, 8, 19. posita per varia loca, extra urbem, in viis, portis, iuribus, sed intra urbem diversis in plateis et aedibus, ut hodie interdum in arcubus honorificis. Sed trop. de pers. pass. aut med. †† ἀχθεσάς ὑμᾶς ἐφ' οἷς ἐράτῃ με διακίμενον, dolere vos, cum ita videtis me affectum, 1, 4, 2. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ἢ καθ' ἃ ἢ καθὼς, ἢ ἐν οἷς, *dolere vos ob ea, in quibus videtis me constitutum*, ἢ ob eum modum, quo videtis me affectum, ἢ libere ob eam statum, in quo me videtis, ἢ videtis coniectum, *nostrat. über den Zustand, in welchen ihr mich versetzt sehet*; de debilitate corporis et animi. Sed de animo potissimum, c. adv. ὁ στρατὸς ἀθύμως διέκειτο, delecto animo erat, 8, 5, 1. c. praep. simul. πάλαι ἀπεχθῶς πρὸς αὐτὸν διακίμενοι, cum antea infenso in eum animo essent, 1, 9, 15. inimice adversus eum animati essent; — ἀπ. πανυ πρὸς τὴν κόρην διέκειτο, infesto plane animo erga puellam erat, 3, 10, 14. † c. abl. modi simul, φύσει ἀλλοτρίως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς διέκειτο, natura alieno et inimico in illos esset animo, 7, 10, 2. †† ἐκ γὰρ ἂν αὐτὸς διακίμαι πρὸς ὑμᾶς, pro meo enim affectu erga vos, 1, 4, 6. p. ἐκ γὰρ τούτων, ἃ ἢ καθ' ἃ ἢ καθὼς λ. *pro eo enim, ut ipse affectus sum in vos*, ἢ animatus sum, ἢ ex eo enim modo, quo ego aff. sum erga vos, ἢ ex animo enim, quo affectus sum, quem habeo rel., *nostrat. nach der Gesinnung, die ich gegen euch hege ἢ habe*. †† de pers. erga rem, πρὸς τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὖσαν επισρεφῆ -, ἀλλοτρίως διακίμονται, erga nostrum imperium alieno animo sunt, 7, 8, 16.
- διακλιθεσθαι, med. de pers. c. inf. διεκλεύετο διώκειν - τοὺς ἐχθροὺς, hortabatur, 7, IO, 11.
- διακομίζειν, phys. de pers. c. acc. rei, de tabellariis, τὰ βασιλικὰ γράμματα, perferre, 3, 5, 8. ταῦτα τὰ γρ. δίδωσι τοῖς διακομίζουσιν, tabellariis, 4, 12, IO.
- διακοσίοι, propr. de re, ἐν ἑτεσι περὶ του διακοσίοις, ducentis, 1, 1, 5.
- διακρίνειν, phys. de re, c. acc. rei f. loci, ὁ Ταῦρος διακρίνει τὰ τῆ ἀριστερῆ καὶ τῆ ἀνατολῆ ἔθνη προσκείμενα, discriminat, 3, 1, 9. trop. c. acc. pers. et adv. κακῆ τῆς τύχης διακρινούσης τὸν βασιλέα, decernente, 3, 4, 9. dum et ibi eventus pugnae decreturus ἢ definiturus, ostensurus erat imperatorem, ἢ uter, Niger, an Severus, imperator esset futurus ἢ mansurus. Tum †† Pass. ἐχόντων καὶ ἀλλων ψήφους, διακριθεῖσάν λ. discretis, 7, 10, 6. — Sed Med. de pers. c. adv. et pron. οἱ στρατιῶται - οὐκέτι διακρίνοντο, τίνες ἦσαν οἱ προπετέστερον φεραμένοι, discernabant, 4, 6, 12. discrimen facieb.

- διαλαμβάνειν, phys. de pers. cum rei accus. et abl. sed divae notionis, li. e. acc. loci, sed abl. rei simpl. s. instrum., γεθούραις τὰ ἐλώδη χωρία, occupare, 3, 14, 10. τὸν ποταμὸν ναυσὶ διαλαμβάνουν 6, 7, 13. c. solo acc. rei s. loci, ὡς ἂν πλείστον τοῦ πεδίου διαλάβειν, occuparent, 8, 1, 3. †† de re, c. acc. eodem, ἄπερ ἔρη ἐπιμηκέστα, ὡς πᾶσαν Ἰταλίαν διαληφότα, λ. comprehendendo, 8, 1, 12. occupando.
- διαλαμβάνειν, phys. de pers. in dupl. rectione. c. praep. et c. abl. nudo modi, διαλαμβάνον ἔν τε ὄρεσσι καὶ ἕλεσι, καὶ τῇ τῶν χωρίων γνώσει, fallebant in sylvis ac paludibus, locorum que peritiā, 3, 14, 19. delitescabant, lateb.
- διελέγεσθαι, med. de pers. universe, c. dat. pers., sed oppresso, κατ' ὀλίγους εἰκασθε μεταπεμπόμενος, διελέγετο (αὐτοῖς) alloquebatur, 2, 7, 10. † praecipuo sensu, c. adv. et coni. πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοῦς κάτωθεν διαλεξόμενους (αὐτοῖς) εἰ ἄρα πείσαιεν αὐτοὺς λ. mittere -, qui ex inferiore loco agerent cum illis, si rel. 8, 3, 1. †† de legatis legitimis, c. praep., πρεσβείαν πέμψαι πρὸς τὸν Πέρσην, καὶ περὶ εἰρήνης καὶ Θιλίας διαλέγεσθαι (αὐτῶ) cum eo agere, 6, 4, 6. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς αὐτοὺς, καὶ π. εἰρ. δ. (αὐτοῖς) de pace agere, 6, 7, 20. πρεσβείαν ἔπεμπον, περὶ τε εἰρ. διελέγοντο (αὐτῶ) de p. agebant, 5, 14, 8. — de aliis, c. alio adiuncto simul s. adv. περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων διαλεξόμενος (αὐτοῖς) ὡς παντάπασιν ἐγγίπται, de - differens, quemadmodum rel. 2, 9, 9. † προσιῶσι τῶ ἐπιτρόπῳ, ὡς δὴ περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρημάτων διαλεξόμενοι (αὐτῶ) de - cum eo acturi, 7, 4, 11. c. dat. pers. diserto, varie, διελέγοντο ἀλλήλοις, colloquebantur inter se, 8, 6, 9. milites amici, — sed c. adv. simul, προσποιήσασθαι, βούλεσθαι καὶ διαλεχθῆναι αὐτῶ ἰδιαίτερον, se velle (etiam) colloqui cum e., 7, 6, 14. tum praefertim de imperatore, ὡς διαλεχθεὶς τοῖς στρατιώταις, ut alloqueretur milites 1, 5, 2. sub initium imperii. sed ὡς δὴ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quasi cum ipsis collocuturus esset, 8, 5, 22. cum rebellibus militib. it. προῆλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, tanquam verba facturus apud ipsos (Praetor. Pertinax) 2, 5, 7. — †† c. acc. rei modi que, κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον βουλήν, καὶ τοῖς προειρημέναις ἐμοῖα διαλεχθεῖς, in eandem sententiam locutus (Alexand. Sev.) 6, 4, 2.
- διαλείπειν, trop. de pers. cum nominativo particip. ἀπὼν - τοῖς στρατιώταις εὐ διέλειπεν, non desinit, 7, 1, 15. non intermisit. — †† c. gen. temp. μιᾶς ἡμέρας διαλιπὼν, uno die interiecto, 7, 8, 22. interponens.
- διαλλαγῆ, trop. abl. ἰκέτευε τὸν δῆμον, εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam rediret cum militibus, 7, 12, 5. ad reconciliationem.
- διαλύειν, phys. de pers. c. adiunctis, acc. pers. et adv. τοσοῦτον ἤμαρτεν, ὅσον μὴ διέλυσεν εὐθέως τὰ στρατόπεδα, dimisit, 5, 2, 6. 19. καὶ ἐκείτους - ἀπέπεμψεν, dissolvere. † trop. de re, c. acc. rei, οὐδ' ἐπελθεῖσα διέλυσε τὰς μάχας, diremit, 4, 15, 10. finit. — Sed Pass. phys. de pers. abl. διελύθη τὸ συνέδριον, diremtus est, 4, 3, 21. c. adv. et opp. τὸν στρατὸν, ὅς, ἀπαξ διαλυθεῖς, οὐ ῥαδίως ἠθροίζετο, dissipatus, 6, 7, 2. trop. de re, abl. διαλυθέντος τοῦ πολέμου, peracto, 6, 5, 8. dissoluto, finito.
- διανέμειν, phys. de pers. c. acc. rei, οὐ δωρεὰν διανέμειν ἐλογίζοντο, non gratis distribuere, 2, 11, 14. qui Bg., non acc. simpl., sed per ellips. pr. κατὰ, adv. cogitavit; simul c. dat. pers., acc.

rei oppresso, τοῖς στρατιώταις διανέμειν (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) ib. 13.

— sed διανέμειν αὐτοῖς χρήματα, divisit inter eos pecuniis, 7, 8, 22. †† διανείμας, οἷς ἐδοκίμαζε, τῆς ὀχλῆς - τὴν πρόνοιαν, distributa, in quos visum, orae cura, 1, 6, 23. p. τοῦτοις, οὗς λ. disperiens, disperitus. †† c. acc. perf. et praep. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτούς, distributi per 2, 12, 2. separantes se, separatim euntes. ††† c. dat. perf. et adv. ἐδίδου χρήματα, διανέμεσθαι τοῖς στρατιώταις κρύβδην (αὐτὰ,) pecunias, distribuidas militibus, 5, 8, 6. pro pass. f. med. per ellips. ὡς f. εἰς τὸ, ut distribuerentur f. distribuerent.

διανύχθεσθαι, med. phys. de perf. absf. ἐπεισηθήσαντες (εἰς τοὺς ποταμούς) ἄμα τοῖς ἵπποις, διανύχθεσθαι εἰδησιμένοις, tranare, 8, 4, 7. sc. δι' αὐτούς.

διανύζεσθαι, phys. pass. trop. de re, c. abl. rei f. modi, εἰς φανος, λίθων πολυτελῶν χρυαῖ διηρησιμένος, floride distincta, 5, 3, 12. distincta diversis locis, (et per totam coronam,) f. eleganter.

διανοεῖσθαι, med. propr. de perf. cum acc. rei et inf. ἄτερ αὐτὸς ἡμᾶς δρᾶσαι διανοεῖτο, cogitabat, 2, 1, 19. i. q. simpl.

διάνοια, de facultate mentis, c. acc. ellipt. et opp. ὡς περ τὰ σώματα γενναϊότατοι - εἰσι, οὕτω καὶ τὰς διανοίας ταχεῖς, ingenio, 2, 9, 15. f. explic. facultate cogitandi.

διανυκτερεύειν, phys. de perf. c. praep. διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ λ. cum pernoctasset, 5, 8, 15. 3, 1, 11. ὡς διανυκτερεύσω ἐν τῷ λ. ut qui esset pernoctaturus 1, 16, 12.

διατέμπειν, phys. de perf. absf. διέπεμπε, τῶν στρατιωτῶν δεόμενος, ὀπλίζεσθαι λ. mittebat, 2, 11, 17. vel in diversas partes, diversos, dimitt. c. acc. perf. διατέμπεσσι τίνας τῶν πιζῶν, τοὺς διαβήσοντας, ὅτι λ. mittunt, 2, 2, 4. c. praep. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat, 3, 1, 3. †† διέπεμψε καὶ εἰς τὰ χειριώματα ἔθνη, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν ἐθνῶν λ. misit, 2, 9, 17. Pass. ἐς τὰ ἔθνη ἄγγελοι καὶ κήρυκες διαφνηθόροι διεπέμποντο, mittebantur, 8, 6, 18.

διαπλεῖν, propr. de perf. c. acc. rei f. loci, ὡς διέπλευσαν τὰς τε λίμνας καὶ τεναγῆ, traiecerant (navibus,) 3, 6, 11. cum adv. simul, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θάττον τὸν Ὀκεανὸν διαπλεύσας, transvectus, 3, 14, 7.

διαπόρῃν, trop. de perf. c. adv. διαπόρουν, ποῦ ποτε ἄρα εἶη, haesitabant, 5, 4, 17. nesciebant, solliciti erant et anxii.

διάπυρος, pass. de re, c. dat. perf. ἐπεὶ ταῦτα διάπυρα τῷ δήμῳ ἐγένετο 2, 12, 4. nota, audita.

διαρπάζειν, phys. de perf., hostiliter, de milit. c. acc. rei, τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν, diripere, 3, 3, 5. ἐν ἐπισειθῶν ὁ στρατὸς πάντα διαρπάσῃ (ἐν τῇ πόλει) diriperet, 8, 4, 23. † c. acc. loci, τὴν πόλιν διαρπάζσαντες, cum diripuissent, 3, 7, 16. †† τὰς κώμας ἐμπιπράς, διαρπάσειν (αὐτὰς) ἐδίδου τῷ στρατῷ, diripiendos, 7, 2, 7. — Sed pass. de re, ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις δόρατα ἢ ξίφη, πελέκεις τε, πάντα διαρπάζετο, diripiebantur (a plebe,) 7, 11, 15. — † οὐσίαι ὅλαι πλουσίων ἀνδρῶν διαρπάγησαν, diriptae sunt (a milii.) 7, 12, 15.

διαρρέειν, f. διαρρέειν, phys., pass. forma p. med. de re, trop. cum adv. et praep. πυρός ποθεν ἐκ τοῦ σεισμοῦ διαρρέουτος, emanantes, 1, 14, 4. erumpente.

διασπιδάζειν, f. διασπιδάζειν, de perf. phys. c. acc. perf. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος διασπιδάσας, κελύει παρειδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν,

- ἱσχυρισμὸν dimittens, 2, 12, 1. dispersiens, dispersit, (cf. supra v. διανέμειν 1, 6, 23.) trop. cum acc. rei, διεσκέδασεν αὐτὸς Φήμην, ὡς λ. dissipavit, 5, 8, 11. divulgavit.
- διασκεδάννυμαι, trop. de re, c. praep. διασκεδάννυται ὑπ' αὐτῶν Φήμη, ὡς λ. dissipatur, 7, 6, 21.
- διασκώπτειν, de pers. propr. c. adiunctis, acc. rei, adv. et praep. δημοσία πολλήκις τὸ μέτριόν μου διαβάλλων καὶ διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν λ. cavillans, 5, 1, 5. derisit pro flocordia, s. tanquam flocordiam.
- διασημαι, v. δίσσημι.
- διασχολεῖσθαι, pass. f. med. de pers. trop. c. praep. διασχολούμενον ἐκείνων περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, occupatum, 7, 6, 15. se occupantem circa —.
- διάταγμα, abf. trop. de imperat. ὁ Βαλβίνος δ. τὶ πράξεις, proposito edicto, 7, 12, 5.
- διαταράσσειν, phys. de pers. c. acc. anim. et abl. rei f. modi, τῆν τῶν πολεμίων ἵππων διαταράξῃσιν ὄψει καὶ μεγέθει θηρίων, se perturbaturum esse, 2, 11, 18. territorum et ita conisurum, facturum, ut equi invertantur; ordinem deserant.
- διατάσσεσθαι, pass. de pers. trop. cum dat. pers. et adv. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν ἐξαιρέτοις ἄρσις, καὶ, ὡς ἐκείνοις διετέτακτο, ἰδριμένω, ut singulis iniunctum fuerat, 1, 9, 6. praecceptum et ostensum a designatoribus f. locariis.
- διατείνεσθαι, med. phys. de pers. c. acc. rei f. instrum. τὰ ὄργανα διατεινόμενοι, intentantes, 2, 5, 3.
- διατελεῖν, de pers. trop. cum nominativo, si non adi., at particip. ἀνύποπτοι καὶ - ὀρώντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati solent, 1, 4, 12. sine suspitione et sine adulatione, tum agendo, tum patiundo, semper sunt; f. semper tum agunt, tum patiuntur sine suspic. et adul. f. suspecti non sunt, et sine adul. semper tum agunt, tum pat.; ut v. διατ. trahatur vel simul ad pr. nominat. adi. ἄν. vel tantum ad particip. sed utrinque v. διατ. mutetur in adv. Lat. temporis continui, et participia in sua tempora finita, sed v. διατ. c. adi. illo ἄν., praeter adv. istud temporis, in finitum v. subst. sunt.
- διατίθημι, trop. de pers. c. acc. rei et adv. τὰ -, ὡς ᾤετο, ἄριστα διαθεῖς, rebus - constitutis, 3, 8, 4. disponens, componens, ordinans.
- διατρέπειν, trop. de pers. c. acc. pers. et adv. τοιαῦτα - εἰπὼν, διέτριψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, avertit, 1, 6, 20. sc. ab eo, quod cupiebat, a cupiditate redeundi domum, nostrat. abwenden f. abziehen.
- διατρέχειν, phys. de pers. c. acc. rei f. loci et adv. ὡς ἄν - ῥαδίως αὐτὰ (τὰ ἐλάωθ) διατρέχειεν, ut transirent, 5, 14, 10. abf. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἐλῶν αὐτοῖς διατρέχειν (sibi) ad discurrendum facili, 7, 2, 11. †† πρὸς τὸ δ. ἐνεποδίζοντο οἱ μαχόμενοι 4, 15, 14. ad incurrendum f. concurrendum.
- διατριβή, trop. de actu, c. praep. ὡς ἀπαλλαγῆεν τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, commoratione, 1, 7, 1, 4, 15, 21. † πρὸς τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων, urbanam vitam perosus, 4, 7, 1. — Alia in notione, abf. nisi c. adi. οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἐφόρου, διατριβῆς ἐγγενομένης, graviter ferebant, moram inanem interirei, 6, 7, 21. cum mora interiretetur f. interponeret; † ἂ περ πλείονα παύσχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, addiderunt moram, 3, 14, 20. bellum produxerunt. †† c. gen. tempor. διατριβῆς

χρόνου ζητῶν, moras (temporis) captans, ib. 9. studens consequi longius temporis intervallum, quo impediretur s. impediret.

διατρίβω, physf. de persf. c. adv. οἰκοι διατρίβοντες, commorantes, 8. 8. 14. ἐνθα διέτριβε, commorabatur, 7, 3, 9. simul cum modi aliquo particip. per nominativ. etc. ἐνθα διέτριβεν εἰρήνην ἀγων. degebat, 3, 9, 16. οἰκοι διατρίβειν ἡσυχάζοντα, λ. com. 7, 5, 5. — cum praep. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, commorans intra Sirm. 7, 2, 19. ἐν Ἀντιοχείᾳ διατρίβοντι, Antiochiae moranti 5, 4, 1. 5, 2, 7. Ant. commor. 6, 6, 12. 4, 13, 16. ἐν Παρένῳ, in urbe Ravennia com. 8, 6, 11. 6, 13, 1. 8, 8, 3. ἐν Ῥώμῃ, in urbe Roma comm. 7, 10, 13. διατρίβοντα ἐν Ἰαέραις, qui Carris agebat, 4, 13, 7. †† δ. ἐν Παιίοσι, in Pannoniis commorantem 1, 3, 1. ἐν διαφόροις οἰκίαις διατρίβοντας, in - commor. 3, 12, 2. — διέτριβεν ἐν τοῖς ἐαυτῆς, degebat domi, 5, 3, 6. †† περὶ τὰ ἔλα διέτριβον, circa p. commorabantur, 7, 2, 10. †† simul c. temporis aliquo adiuncto et casu, ἐτῶν οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ῥώμῃ διέτριψε, annos non pauc. Romae commoratus est, 5, 10, 3. — διατρίψας ὀλίγον χρόνον ἐν τῇ Ῥ. commoratus exiguo temp. Romae, 2, 14, 10. δ. ἰκανοὺς χρόνους ἐν τῇ Ῥ. cum commoratus satis diu fuisset Romae, 5, 9, 1. τὰ πλεῖστα (μέρη τοῦ χρόνου) ἐν πρασεῖσις διατρίβων, plerumque in - commorans, 1, 11, 15. τὰ πλεῖστα (μέρη) τοῦ βίου διέτριβεν ἐν τοῖς πρ. ut plurimum vitam degebat in - 3, 13, 2. maiorem vitae partem deg. In quibus duob. locis praeterea suppleas ad neutr. adi. praep. κατὰ, ut et in sq. loco, † τὰ πάντα (μέρη τοῦ χρόνου s. ἐτη) σὺν αὐτῇ ἐν τοῖς βασιλείοις διέτριψασα, ut quae habitasset, 5, 8, 7. — Etli procedit quoque suppleville praep. aliam hanc - παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀδελφῆς βίον ἐν τῇ βασιλείῳ διέτριψεν ἀλλῇ χρόνου πολυστοῖς 5, 3, 3. καθ' ὃν καιρὸν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῇ ἀδελφῇ διέτριβεν, quō tempore - habitasset, ib. 20. διέτριβε μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, commorabatur, 4, 11, 15. †† αὐτὸν διατρίβοντι ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἐτι, commoranti Romae adh. 4, 9, 5. — †† cum adv. loci et casu temp. ἐκεῖ διατρίψας χρόνον τινα, commoratus, 4, 8, 16. ††† οὐ πολλοῦ χρόνου διατρίψας, haud diu moratus, 5, 5, 1. scil. ἐκεῖ, quod latet in pr. κατὰ τὴν ἀνατολ. ††† extra locum, cum praep. πάντων ἐν ἡσυχίᾳ διατρίβόντων; degentibus, 2, 5, 3. scil. τὸν βίον, τὴν ζωὴν, ἢ τοῦ χρόνον.

διατυπῶ, trop. de persf. c. acc. rei, ταῦτα αὐτοῦ διατυπῶντος, imaginante; 2, 9, 1. concipere animo, cogitare; ταῦτα αὐτοῦ διατυπουντων, adumbrantibus, 4, 3, 16. non mente tantum sibi fingere, sed et extra eam proponere, nostrat. entyphen.

διαφέρειν, trop. de persf. c. gen. persf. et praep., ἐν διαίτη καὶ σικε διαφείρουσιν ἀλλήλων, in victu - distantibus (a se invicem,) 4, 16, 1. differentibus inter se. — Alia notionē, de re, c. adv. et articulo, τοῦ δημωφελοῦς καὶ κοινῆ διαφείροντος ὀλίγη τοῖς ἀδελφοῖς, eius, quod communiter interest, 2, 3, 21. neutr. particip. c. artic. pro subst., eius, quod communiter prodest, communis utilitatis s. commodi publici; cum dat. persf. περὶ τῶν ἐκείνων διαφερόντων σκέπτεσθαι, se, quod illius interfit, consultare, 17, 16. de iis, quae ei prorsint; † simul c. inf. ἐπεὶ μήδ' ἑαυτοῖς διέφερα, ταῦτ' εἶδέναι, nec ipsorum intererat, 2, 1, 4. — ἵψις ipso proderat, utile erat. † simul c. adv. et acc. rei ellipse.

- ὅσον τοὺς καθ' ἑνα ταῦτα ἐπράττετο, οὐ πάνυ τὴ τοῖς δήμοις διέθερε, non valde id populi civitatum curabant, 7, 3, 10. nullo profusus modo populus ista attinebant, movebant, dolebant. †† de perf. c. acc. rei et adv. ἐπιζάμενοι, ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, graviter multitudinem laturam haec facta, 2, 5, 15. pro simpl. οἶσαι †† simul c. praep. ὡς εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσιν, quasi facile esset gesturus imperium inter subiectos rel. 2, 3, 12. ††† Med. de perf. c. praep. ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους διαθερομένων, illis inter se diffidentibus, 6, 2, 19. simul c. adiuuncto temporis, ἐν ᾧ περὶ τούτων διαθέρονται, dum de his altercantur, 8, 8, 13.
- διαφθεῖρειν, trop. et moral., de perf. cum perf. et acc. et dat. ὡς διαφθεῖρειν αὐτῶ τὸν υἱόν, quod corrumpere sibi filium, 5, 7, 11. pravum et vitiosum redderent. † c. acc. rei, τινὲς τῶν οἰκιστῶν διαφθεῖρειν ἐπειρῶντο νέον ἡδὲ βασιλέως, corrumpere, 1, 6, 2. — Sed phys. c. eodem acc. et nominat. particip. f. modi, μὴ τι τῶν ἀναγκαίων παῖζον διαφθεῖρη, ne quid ludendo disperderet, 1, 17, 8. discinderet, deleteret, conculcavit pedibus in luto. — † c. acc. perf. ὁ Πέρσης διέθερε τὴν δύναμιν τῶν Ῥωμαίων, profligavit, 6, 5, 21. necavit; βουλόμενος τὸ πλῆθος αὐτῶν διαφθεῖραι, disperdere, 4, 9, 2. Pass. de perf. abf. εἰ μὴ θάσσεις, διαφθεῖρη, actum de te est, 1, 9, 11. perderis, peris, necari. — τὸν στρατὸν ὡς μὴ διαφθαρήσῃ πᾶς, ἐπαυήγαγε, ne interiret totus, 3, 9, 12. i. q. pr. θυνάμεως μεγίστης διαφθαρήσῃς, exercitu peremto, 6, 5, 23. †† πάν, ὅπερ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἐσχθ θάσμα ἢ ἀκουσμα, διεφθέρετο, profligabatur, 4, 6, 4. de perf. interficiebatur, sed de rebus, theatris horum que instrumentis, destruebatur. simul c. abl. modi, διαφθερόμενοι νέσῃ, qui interirent, 8, 5, 18. † ἐτελεύτησεν, -ν. διαφθαρεῖς, interemtus, †† 8, 11. ἡμιῶ διεφθείροντο, conficiebantur, 8, 5, 9. †† cum adv. simul, λύπη τὸ πλείον διαφθαρεῖς, ἀνεπαύσατο τὸ βίον, consumptus, 3, 15, 5. †† c. aliis adiuunctis, particip. modi, τὸ λοιπὸν πλῆθος, βαλλόμενον λ., διεφθέρετο, interibat, 7, 9, 18. — †† simul c. adv. βαλλόμενοι -, τὸ τελευταῖον πάντες διεφθάρησαν, interirent, 6, 5, 22. μὴ φέροντες λ., διεφθείροντο, interibant, 5, 9, 11. οἱ, - χαλεπῶς νοσοῦντες, δ., peribant, 6, 6, 2. ὑπὸ πλῆθους ἀποπνιγείς, διεφθάρη, interiit, 2, 2, 13. † cum praep. ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς πολλοὶ διεφθείροντο, periere, 5, 6, 22. — ὁ στρατὸς πλείους ἐν τοῖς ἔργοις διεφθάρη, interiit, 6, 6, 3. † cum adv. simul, αὐτοὶ ἐν σπάνει πάντων - θάπτον διεφθάρησαν, ἢ λ. se perituros fuisse, 8, 6, 7. πολλοὶ αὐτῶν διεφθείροντο ὑπὸ - τῆς τῶν λίθων βολῆς, peribant, 1, 12, 18. †† c. acc. rei ellipt. et adv. μὴ πως τὸ ἡδὲ διαφθαρήσῃ, ne bona indoles corrumpere-tur, 6, 1, 12. qui Bg. cepit p. nominat., suppleto pron. gen. αὐτοῦ, cum et procedat explere nominat. αὐτὸ, τὸ μεῖράκιον, f. αὐτὸς, κατὰ τὸ ἡδ. ut in loco sq. hoc. † simul c. praep. οἱ δὲ - ὑπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ τριβῆς - τὰ ἡδὲ διεφθείροντο 3, 10, 4. animo corrumpiebantur. ††† de re, c. adv. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλίου, εὐθέως ἐν ἀρχῇ διαφθαρήναι, Nigri res - labefactatas fuisse, 5, 2, 5. consilia et iussa irrita fuisse, non prosperum habuisse eventum.
- διαφθορά, phys. de Vestali, αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, supri 1, 11, 12. incestus, pass. vitiati corporis.
- διαφοῖται, phys. de perf. c. praep. κήρυκτες κατὰ τε τὴν Ῥώμην καὶ τὴν Ἰταλίαν διεφοῖται, per-incedebant, 3, 8, 19. de re, trop.

- Θήμη περί αὐτοῦ διεθοίτα, vagabatur, 2, 7, 8. divulgabatur, - ἐπει-
δή διεθοίτησεν ἡ φ. pererebisset, 1, 4, 19. 1, 7, 2 cum vaga-
retur, 2, 4, 1. f. divulgatâ, 7, 5, 17. ἐπεὶ τὸ κήρυγμα δ. 2, 6,
8. ὡς διεθοίτησε ταῦτα, vulgatis istis, 7, 7, 1. † cum praep.
ἐπειδὴ διεθοίτησεν εἰς τὸν δῆμον ἢ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, divulga-
ta est 2, 6, 1.
- διαφορά, trop. c. gen. perf. et praep. ἢ ἐν Ῥώμῃ τῶν στρατιωτῶν πρὸς
τὸν δῆμον δ. seditio, 8, 1, 1. Alio sensu forenli, ἐκ τιμοῦ ἀγο-
ραίου διαφορᾶς, disceptatione, 7, 9, 5. lite.
- διάφορος, trop. de re, masc. sex. ἐν διαφόροις οἰκοῖς διατρίβοντας, di-
versis, 3, 12, 2. sed fem. sex. διάφορος γνώμη λ. discordia, 3,
2, 13. diversa sententia; †† c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναν-
τίας γνώμης λ. diversf. 1, 13, 5. ἢ φιλονεικία, διάφορον ἔχουσα
καὶ ἀντίπαλον αἰετὴν γνώμην, div. 3, 13, 4. † διαφοραὶ οὐσαί
(αὐταί, αἱ θανάτου αἰτίαι,) cum sint diversae, 2, 2, 15. † ἐν
ἡλικίαις καὶ ἔξουσίαις διαφόροις οὐχ ὁμοία γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα,
in aetate - dispari, 1, 1, 10. βαφαῖς διαφόροις 4, 11, 5. color.
diversis; διαφόροις ἐφοδοῖς - αὐτοῖς ἐπελεύσασθαι, div. 6, 5, 5.
— δ. συμφοραῖς, νόσῳ, πολέμῳ, κρύει, div. 6, 6, 4. cum ad-
iuncto ἐπαλλήλοις καὶ δ. συνεχόμενος ἡδοναῖς, multiplicibus, 1, 17,
22. † Neutr. ἐβῶν διάφορα, diversa, 2, 2, 7. f. p. adv. sq.
explic. i. q. sq.
- διαφόρος - τοιαῦτα βοῶντες, multifariam, 6, 9, 10. incusando
modo praefectum praetor., modo familiares Alexandri, modo
matrem eius, cf. §. 7. sqq.
- διαφράττεσθαι, phys. pass. de re f. loco, c. abl. rei f. modi, ἐλέ-
λευς τοῦ Ταύρου ὄρεος τὰ γενὰ καὶ κρημνώδη διαφράττεσθαι γενναί-
οις τεύχεσι καὶ ἐρύμασι, intersepire, 3, 1, 8. quali Bg. p. med.
ceperit.
- διαχειρίζεσθαι, de perf. pass. vel med. trop. c. casu perf. εἰδῶς,
ἀδύνατον ὄν, δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας, se non posse interficere
3, 12, 2. quo med. sit c. acc. perf. i. q. sq.
- διαχρᾶσθαι, med. trop. de perf. c. acc. perf. τὴν ἀδελφὴν διαχρή-
σατο, interfecit, 1, 3, 18. interemit, 4, 6, 8. † c. nominat.
particip. f. modi et adv. τὸν Λαίτου μόνον, ὡς εἰδός, μνηστιακή-
σας δ. interemit, 3, 7, 11. † γενόμενον αὐτὸν κατὰ τὴν Ἰταλίαν,
οἷς τοῦτο ἐνέταλτο, διαχρήσαντο, cum venisset in Ital., quibus
mandatum fuerat, illi eum interficiunt, 1, 9, 23. eum vero ve-
nientem in It. illi, q. m. f., interf. πάντας - διαχρήσαντο, in-
terfecerunt, 1, 13, 11. 7, 7, 14. ἐπὶν ἀμφοτέρους διαχρήσεται,
ubi - interfecisset, 3, 11, 20. †† ἤλπισε - αὐτὸν διαχρήσασθαι,
fore, ut interficiat, 1, 10, 14. †† αὐτοὺς διαχρησαίμενος, illis
interficiendis, 1, 8, 4. si illos interfecisset.
- διβολία, phys. τὰς διβολίας καὶ τὰ δόρατα ἐπισείειν, pila, 2, 13, 8.
genus iaculi Romani, utrinque cuspidati, ut utraque parte con-
iici posset, vel quod mucronis hamo et unco duplici vul-
nerat.
- διδασκαλεῖον, propr. de loco, εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα καὶ
γυμνάσια, ludos, 2, 4, 18.
- διδάσκαλος, propr. g. de perf. c. gen. rei, διδασκαλεὺς πάσης παιδείας -
μετεπέμπετο, doctores 5, 7, 9. c. adi. et gen. perf. τοὺς δ. αὐ-
τοῦ πάντας ἀπεσόβει λ. ib. 11.
- διδάσκειν, propr. de perf., c. acc. et perf. et rei, διδάσκων αὐτοὺς
τὰ ποιητέα, docendo, 6, 8, 5. de imperat. Maximino erga mi-
lit. sed de magistris legitimis, c. acc. rei solo, τὰ ἀνδρῶν δι-

δάσκοντες, doc. 5, 7, 11. †† improp., de re, e. eodem casu, τὸ λογισμῶ πάντα - νέμειν διδόνει Φειδῶ αὐθρονα λ. docet, 2, 3, 23. suadet, ostendit, adjuvat f. impellit ad - †† de perf. cum inf. χρημάτων επιθυμῶν διδάξας, docendo, 3, 8, 10. infillare, excitare. † sensu historico, c. acc. perf. et coni. πέμψας κήρυκας, διδάσκει αὐτοὺς, ὅτι λ. certiores ipso reddidit, 5, 4, 18. — c. acc. rei, διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα, cum pateficcissent, 1, 9, 18. Sic Pass. de perf., propr. c. inf. ἐργάζεσθαι ὅπλα ἐδιδάχθησαν, didicerunt, 3, 4, 20. docti sunt. improp., νικῶν αὐτοὺς αἰὲ δεδιδαγμένα, didicimus, 6, 4, 15. docti f. edocti sumus, moniti, adjuvati; † c. acc. rei, χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἐπιθυμίαν, didicerunt, 2, 6, 21. exemplo Iuliani susceperunt animo cupiditatem pecuniae accipiendae et poscendae a futuris imperatoribus, ad eam que incitati sunt. Sensu histor. cum praep. διδάχθεις ὑπὸ τῶν πρέσβων περὶ τῆς Ἀντωνίου ἀναίρεσεως, edoctus, 4, 15, 20.

Διδῶ, Dido, τὴν Φοίνισσαν 5, 6, 9.

δίδωμι, de perf. phys. A) per mancā rectionem, c. dat. perf., oppresso acc. rei, ἐλθόντι αὐτῶ - δίδωσι (αὐτὸ, τὰ Φάρμακου,) porrigit, 1, 17, 18. ubi et expleas inf. πειν. † c. dat. eodem aut rei loci que, oppresso acc. perf., Φρουρᾷ δοῦς (αὐτοὺς,) in custodiam datos, 3, 2, 10. cum eos dedisset, tradidisset. cum acc. rei, oppresso dat. perf. ὅτι - χρήματα δίδωσι (αὐτοῖς,) largiri, 5, 4, 1. it. πάντα ἐδίδου τὰ αἰτούμενα, dabat, 1, 6, 26. — εἰσθεῖ αὐτῇ, δίδουσι (αὐτῶ) τὴν πρώτην πόσιν, offerre, 1, 17, 17. — δοῦς τερονσίαν (αὐτῆ,) datā copia, 3, 13, 7. δοῦσα τὸ γραμματεῖον (αὐτῶ) cum dedisset ei, 1, 17, 13. δώσειν (αὐτῶ) ἐπαθλα, ἰσοσχόμενοι, se daturus, ib. 24. πάντα δώσειν (αὐτοῖς,) ὅσα βούλονται, se daturum, 2, 6, 11. δ. πάντα, ὧν δέουτο, daturum, 6, 7, 2. τῶ πλείον ἀργύριον δώσουσι (αὐτοῖς,) ei, qui daret, (daturus esset, daturus) 2, 6, 7. † simul c. adv. ὑπέσχετο αὐτὸ (τὸ Φάρμακου) ῥᾶσα δώσειν (αὐτῶ,) quod se facile daturam, 1, 17, 17. — B) per plēnam rectionem, c. dat. perf. et acc. rei, δίδωσι αὐτῶ τὸ γραμματεῖον, dat, 3, 11, 20. τὰ γράμματα διδ. τοῖς διακομίζουσιν 4, 12, 10. οἷς ἔδωκε γράμμ. dedit, 7, 6, 11. † τοῖς λοιποῖς τὰ ἀπεταλμένα διδῶσαι, epistolas reddunt, ib. 21. νομᾶς αὐτοῖς διδούς καὶ ἐφόδια, distribuens, 2, 11, 1. δοῦς τῶ δήμῳ νομᾶς, diviso congiario, 5, 5, 15. †† διδούς τὰς ἀγέλας τῶ στρατῶ, αἷς περιετύχχανον, permittens, 7, 2, 9. † ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ Φάρμακα, ὅπως λ. dedit, 3, 5, 9. ἀρέσει, δοῦναι Φάρμακου αὐτῶ, dare, 1, 17, 17. ὡς ὑπάρξει ἐμοί, ὑμῖν τὰ ἐνεύων πάντα δοῦναι, dare, 7, 3, 20. †† c. inf. et nōminat. particip. f. modi, ἐδίδου χρήματα λανθάνοντα, διανεμέσθαι (αὐτὰ) τοῖς λ. dabat pecunias latenter, distribuendas rei, 3, 8, 6. scil. ὡς f. εἰς τὸ διαν. †† c. inf. hoc modo, et oppresso acc. rei, τὰς κώμας ἐπιπίπρας, διαρπάζειν ἐδ. (αὐτὰς) τῶ στρατῶ, vicis incendens, diripiendos dabat, 7, 2, 7. sed oppresso dat. perf. δοῦς (αὐτοῖς) κώμας οἰκεῖν λ. concessis vicis ad habitandum, 6, 4, 11. — C) improp. cum dat. perf. et acc. rei, βασιλείαν ὁ Ζεὺς ἀνθρώπων ἐν δίδωσι, dat, 4, 5, 16. per homines, consequi finit; δίδωσι αὐτοῖς ἐντολᾶς, dat - mandata 3, 5; 8. ore, verbis, effatur. † παλινδιῖαν διδούς τοῖς λ. concedens, 7, 6, 7. δίδοντας αὐτοῖς ἀμνησίαν συγγνώμην τε λ. indulgentem, 8, 3, 5. †† simul c. abl. modi, προθυμίας - τὸ εὐδόμενον τοῖς στρατιώταις ἐργῶν διδούς, praebens, 3, 6, 22. †† πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ψηφίζομέν σοι δίδόντες, potestatem

decernimus tibi dandam, 2, 3, 10. decernimus tibi et damus f. tradimus tibi. † ἔδωκε γεωργοῦσιν ἀπέλειαν πάντων λ. dedit, 2, 4, 13. ore, scripto. †† c. dat. rei, δεδωκότα τοῖς καμάτοις ἀνάπαυλαν ἀργίαν τε ταῖς πράξεσι, data - remissione, 7, 5, 5. †† c. dat. perf. et inf. κώμας καὶ πόλεις ἐμπιπράν δούς ἐξουσίαν τοῖς κρατίωταις λ. vicos - incendendi data potestate, 4, 11, 11. c. acc. rei, sed oppresso dat. perf. ἀνεσιν πάντων ἐδίδου (αὐτοῖς) ἀμαρτημάτων, dabat, 7, 12, 6. δούς (αὐτοῖς) ἀμνησίαν, promissa 3, 4, 17. εἰρήνην, data pace, 3, 15, 12. διδούς ἀνεσιν εἰς τὸ ἐορτάζειν, dans, 2, 7, 16. μηδένα δ. καιρὸν ἀναβολῆς, relinquens, 2, 11, 1. πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ἂν λ. daturum, 2, 6, 15. — †† c. acc. rei solo, δίκας - δεδωκέναι, poenas - dedisse, 4, 15, 17. τιμωρίαν - ib. 20. δίκην ἐδοσαν οἱ λ. poen. dederunt, 2, 13, 22. δούς, p. dedit. et - 2, 1, 19. ac p. dedit 3, 4, 15. ††† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεσφραμμένους καὶ τὰ νῦτα δεδωκότας (αὐτοῖς,) terga dedisse, 7, 11, 18. obtulisse ad feriendum. †† c. perf. et dat. et acc. δούς αὐτῷ συνέθρους, datis ei assessoribus, 3, 14, 17. ad latus ponens f. confirmans. †† oppresso casu hoc utr. δώσειν ὑπισχεῖτο (αὐτῷ αὐτήν, τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα,) daturum, 4, 11, 1. oppresso tantum dat. perf. πέμπει δὴα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου, δύναμιν δούς (αὐτῷ,) ὄσσην λ. copiis traditis, quantas 3, 4, 3. D) de re, cum perf. et dat. et acc. δώσιν ὑμῖν ἡ τύχη βασιλέα λ. dat, 2, 2, 18. divina providentia fieri finit; † c. acc. perf. dupl. et praep. ἔδωκε μετ' ἐκείνου ἐμέ βασιλέα ἡ τύχη, dedit, 1, 5, 13. † c. acc. rei, et dat. perf. τοῦτο αὐτῷ τοῦνομα ἐδίδου τὰ ἔργα, dabant, 4, 5, 14. imponunt, imponi ei debet ob facta sua. † c. dat. rei f. loci, τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ, dedisse, 1, 11, 5. E) Pass. de perf. propr. c. dat. rei, οἱ ἐν τῷ στρατῷ θονευόμενοι ἐδίδοντο τῷ θεύματι, tradebantur, 8, 5, 13. coniciebantur in fl. c. dat. perf. et opp. εἰκότως ἂν ἐσέργατε οὐ δεδέντα ὑμῖν, ἀλλὰ γεννηθέντα αὐτοκράτορα, datum, 1, 3, 16. sc. a senatu, populo aut exercitu, extra familiam, ex privato loco, populo que ac solo peregrino, et a nemine, nisi a fortuna §. 13. providentia et patre. de re, improp. χρησμοὶ τινες ἐδίδοντο, ὡς λ. dabantur, 8, 3, 19. edebantur, divulgabantur; it. Ἐῆμαι ἔδ., ὅτι λ. edebantur, 8, 5, 15. — †† βουλόμενος, πείραν δεδῆμαι, πῶς λ. periculum fieri, 5, 5, 11. documentum f. specimen dari, sc. a senatu et populo. c. dat. rei et adv. ἔδει τὸ ὄνομα δεδῆναι τῷ χάρισ, inditum fuisse, 1, 16, 4. cum dat. perf. πᾶσι δέδοται ἐξουσία παιδιᾶς, datur, 1, 10, 12. data, concessa est; ἀνεσιν πᾶσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρόκλησις δέδ. συκοφάνταις, obtigerat, 7, 3, 4. ††† c. nominat. rei dupl. et c. inf. τὸ Βιζάντιον κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη, Byzantium ut pagus in servitutem Perinthiis dono datum est, 3, 6, 19. ubi ad inf. expleas ὡς f. eis τὸ, et ad utr. nominat. κώμη. et δῶρ. partici ὡς, p. tanquam f. pro. ††† ἡγάπων τὴν δεδῆσαν σατηρίαν, concessam, 2, 13, 20. τὴν δ. χάριν, collatam, 2, 15, 9. tributam, concessam. ††† τοὺς εἰς τιμᾶς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας τῶν δεδέντων ἀφείλοντο, iis, quae data ipsis erant, privarunt, 6, 1, 7. ubi, praeter suppletum dat. pron. αὐτοῖς, deest subst. πραγμάτων, sed, per enallagen generis, neutrum τ. δεδ. refertur ad pr. subst. fem. τιμ. et ἔξ., p. δοθεῖσῶν. ††† τῶν ἢ τὴν ποσότητα τῶν δεδησομένων χρημάτων μαθεῖν 2, 6, 14. sc. ὑπ' αὐτοῦ, summam dandarum (ab ipso) pecun. †† συμ

- praep. εὐγένεια, καὶ πλοῦτος - οὐκ ἐπαινεῖται, ὡς παρ' ἄλλου θεοῦ-
τα, data, 5, 1, 11.
- διεγείρειν, physf. de perf. c. acc. perf. διεγείρουσι τὸν Φυλάττουτα,
excitant, 2, 1, 13. sc. e somno.
- δίειμι, physf. de perf. med. cum praep. μετὰ δέους πολλοῦ δίγει ὁ στρα-
τός, transibat, 8, 1, 15. sc. δι' αὐτάς, τὰς Ἀλπεῖς f. αὐτά,
τὰ ὄρη.
- διεξέρχασθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, διεξελθεῖν τὴν γραφὴν,
percurrere 1, 17, 9. sc. mente, oculis, legendo, perlegere, deinceps
legere, nostr. durchgehen f. durchlaufen.
- διεξόδος, physf. absol. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐξένωται (αὐτὰ, τὰ ὄρη)
transitus, 8, 1, 13. i. q. διόδους §. 15.
- διέπειν, trop. de perf. c. acc. rei, it. c. adiuncto, διοικεῖν καὶ διέ-
πειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγνεχειρίσμεθα, administratio, 8, 7, 12.
persequi, curare. †† c. adv. simul, οἱ τὴν ὑπατου ἀρχὴν τότε
διέπουτες, (tunc temporis) Consules, 4, 1, 6. qui imperium sum-
mum f. Consulare administrabant.
- διέρχασθαι, med. physf. de perf. c. acc. rei f. loci et praep. ὡς πᾶν
τὸ πεδῖον διήλθεν ὁ στρατός μετ' εὐκοσμίας λ. transivit 8, 1, 7. —
† improp. de re, abf. ὀλίγων διελθουσῶν ἡμερῶν, elapsis, 1, 5,
I. praeteritis, praeterlapsis.
- διέσησε, v. διῆσημι.
- διηγέομαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, βασιλέων ἀδελφῶν συμ-
φορὰς ἐν γάσεως διηγούμενος, enarrans, 3, 15, 8. 3, 10, 16. enu-
merans, 6, 9, 2. † sensu histor., simul c. praep. τὰ κορυφαί-
ότατα ἐν τοῖς ἐξῆς διηγέομαι, narrabo, 2, 15, 13. † cum adv.
simul, ὡς ἐλασα τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας ὁ.
enarrabo, 1, 1, 11.
- διήκω, physf. de re, c. praep. ἔρουμα, ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς θαλάσσης ἐπὶ
τὴν ἡμισυβόρειαν βλέπουσαν - διήκον, pertingens, 2, 11, 16. se
extendens.
- διίπτασθαι, med. trop. de re, c. adiuncto, ὡς διίπταμένη ἡ Φήμη πάντα
ἐπῆλθεν ἔθνη, volans, 2, 8, 12. dilatans fe.
- διῆσημι, physf., notione act., de re, c. abl. rei f. modi et adv. χει-
μαρρέους διέσησε τῷ ὕδατι κατ' ὀλίγον αὐτοῦ (τοῦ τεύχους) τὰς ἀρι-
στογὰς, laxavit, 3, 3, 11. dissolvit, distraxit. sed neutr. de perf.
c. adv. κελυεῖ, σιχηθὲν τοὺς νεανίας πάντα διασῆναι, distributos
consistere, 4, 9, 9. stare seorsum et per intervallum aliquod; διε-
σῶτας αὐτοὺς ἐπιῶν, dispositos, ib. 11.
- δικάζειν, propr. de imperatore, abf. εἰ δικάζουσι, ius dicerent, 4, 4,
1. c. adv. δικάζων σπανίως, ius dicens, 4, 7, 2. Iq. explic. —
δικάζειν συνεχῆστα καὶ ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας, ius dic. 6, 1, 15. —
† c. opp. δικάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικά διοικῶν 3, 10, 3. —
δικάζοντα καὶ τὰ λοιπὰ διοικῆσοντα πολιτικά τῆς ἀρχῆς, ut ius di-
ceret, 3, 14, 17. † de praefecto praetor. c. adv. ἐτι δικάζοντι
καὶ ἀναπεχωρηκότε ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ 7, 6, 12. †† Pass.
f. med. de perf. ἐπ' ὀλίγησιν τῶν δικαζομένων, de iure disceptan-
tium 4, 4, 1. litigantium partium, eorum, qui sibi ius dicunt
sibi ius dici.
- δικαίος, propr. de re, πρόσθεσιν δικαίαν, iustam, 5, 8, 16. legiti-
mam. Neutr. c. adiuncto et inf. ἐπει μῆτε ὅσιν, μῆτε δίκαιον
(ἐσι,) ἐτι - δορυφορεῖν, iustum, 2, 13, 16. conveniens legibus
humanis. - ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας, οὐ μένον δίκαιον, ἀλλὰ
καὶ τύνηδες 4, 1, 12. c. artic. pro subf. πλέον ἢ παρ' αὐτοῖς τοῦ
δικαίου τὸ φιλόνηκον, iustitiam, 4, 4, 2. amor et studium iusti.

δικαστήριον, propr. de loco, τις κληθεῖς εἰς δικ. iudicium, 7, 3, 5. — ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσμῳ, in iudiciaria cellula, 7, 6, 12. praefecti praetor. sed de imperatore, ἑαυτὸν δικαστηρίων ἀπέργων, a iurisdictione, 1, 11, 15. iudiciis. ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον ἦθος ἐπεδείκνυτο, in iure dicundo, 2, 4, 2.

δικαστής, propr. de persf. δικασαί, οἱ λ. 7, 7, 6. iudices.

δίκελλα, physf. c. adiuncto, πελέκεις καὶ δικέλλας φέρειν, bipennes, 6, 7, 16.

δίκη, de re, abf. δίκας ἀπαιτήσων, poenas, 4, 14, 2. c. adi. δίκη δούς τὴν προσήκουσαν, poenas, 2, 1, 19. δ. ταύτην ἔδοσαν λ. poenam 2, 13, 22. ἀξίας ὑπέσχον δίκας 1, 10, 15. c. gen. rei, δίκη ἀνοσίας ὑπέσχευ, 1, 8, 12. δίκας πονηρὰς ἀρχῆς ὑποσχόντες 3, 5, 26. — μελλήσεως καὶ βραδυτήτος ὄρος δίκας 3, 4, 15. simul c. adi. ἀκαίρου παρήρησίας τοιαύτην ὑπέσχε ὁ 1, 9, 14. οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν δίκην τὴν ἐπιτεθησομένην ἀξίαν τῶν πεπραγμένων 2, 13, 11. †† δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασα, δεδωκέναι 4, 13, 17. ††† acc., omiffa pr. κατὰ, c. eodem gen. rei, ἃ περ (οἰνοφόρα σκευή) ὄντα κοῖλα, δίκην νεῶν, — ἐπινήξεσθαι ἐμελλεν λ. instar navium, 8, 4, 11. πίτταν καταχέοντες, ὄμβρου δίκην, imbrium ritu, ib. 26. p. abl. adeo hoc, vel syn. more, vel pro acc. c. praep. ad instar, in morem, f. p. adv. similitud. velut f. tanquam.

δίπτουον, physf. ὡς ἐτεκμηῆρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἔνδον τῶν ὄπλων περιειλημμένους, καὶ ὡσπερ ἐν δικτύοις σεσαγηνευμένους, quasi que circumretitos, 4, 9, 12. et quasi verruculis f. sagena circumscriptos.

διό, intra periodum, post comma, in parenthesi, δ. καὶ μάλιχα λ. quo potissimum nomine, 1, 8, 2. unde 8, 4, 7. ab init. enunciat: δ. παρήλθον, quapropter, 2, 8, 5. ex δι' ὁ, scil. αἴτιον, ὅβ quam causam, f. χροῆμα f. πράγμα, ob quam rem f. quam ob rem. διό περ λ. quapropter 1, 1, 10. 7, 8, 16. quare 6, 5, 15. propter quod quidem.

διόδος, physf. p. actu transeundi, c. gen. persf. τοῦ κωλύεσθαι ἔνεκα τὴν διόδον τοῦ στρατοῦ, transitus, 3, 3, 2. cum gen. rei f. loci, ἐμπόδιον νομιζόντες πρὸς τὴν δ. τῶν ἐλῶν, transgrediendis paludibus, 3, 14, 15. in transitu per paludes. † p. loco f. via, quae transitur, c. adiuncto et opp. πεφράχθαι τὰς διόδους, ἐς κωλύμη τῆς αὐτῶν διαβάσεως, vias, 3, 1, 15.

διοιδάινειν, trop. de re, c. adv. et praep. ἐντεῦθεν καὶ μάλιχα κατὰ τε πέλεις καὶ κατὰ ἔθνη διοιδάινον τῶν ὄχλων αἱ ψυχαί, intumuerunt, 7, 3, 16. i. q. ὅ. ἰq. ἀπῆρέσκοντο, indignatione, odio et ira repleti. c. dat. persf. et abl. rei f. modi, διοιδάινον πᾶσιν αἱ ψυχαὶ τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομίᾳ, intumescabant, 7, 8, 3. — †† de persf. c. acc. rei ellipt. et adiunctis, οἱ στρατιῶται διοιδάινον (κατὰ) τὰς ψυχὰς, καὶ οὕτε — ἠρέσκοντο, ἐβαροῦντό τε — καὶ ἡγανάκτουσαν, aestuabant animis, 8, 8, 2.

διοικεῖν, trop. de persf., de imperio civili, c. acc. rei, — cum adiuncto temp. τῶν ὑπάτων κελυεσάντων, οἱ τὰ τῆς Γάμης διοικεῖν εἰώθασι, ὀτηνίκα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ἦ, administrare, 2, 12, 7. † per ironiam, c. adiuncto ex nominat. particip. f. modi, διοικεῖ ὃν τὰ ἀγκυρᾶ τῆς ἀρχῆς μέρη, γυμνάσια τοῦ σώματος ποιούμενος ἡνιοχίας λ. ordinabat (Carac.) 4, 7, 2. c. opp. ὡς χρεὶ ἐκείνον μὲν τῇ ἱερwsύνη λ. εἶναι δὲ ἕτερον τὸν τὰ ἀνθρώπεια διοικοῦντα, qui administraret, 5, 7, 3. c. aliis verbis simul, fere syn. ἡμῖν χρεὶ μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. ἡμεῖς διοικεῖν καὶ φιάπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ὑμῖν ἐγνεχεῖ

ρίσμεθα, dispensatio principatus, 8, 7, 12. δειάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικά διοικῶν, adm. 3, 10, 3, 3, 13, 2. διαάσονται καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσονται πολ. λ. ut administraret, 3, 14, 17. †† διοικήσας τὰ κατὰ τὴν Βρετανίαν, καὶ διελών - τὰ τε - διαθείς, ordinatis rebus Britanniae 3, 8, 4. cum adv. οὐδένος ἄλλου, τοῦ γενναίως ἢ κατ' ἀγίαν αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) διοικοῦντος, qui administraret, 2, 9, 9. † simul c. casu temp. et alio adiuncto, ἐτῶν τριεκαίδεκα οὕτως, ὅσον ἐπ' αὐτῶν τὴν βασιλείαν ἀμέμπτως διέψησε 6, 2, 1. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, ἡ ἐξέτο, ἀγίως καὶ αὐτῶν λυσιστελέστατα. cum administrasset, 3, 5, 1, 3, 8, 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι δ., ὡς λ. provinciis ordinatis, 3, 10, 2. τὰ ἐν ταῖς πόλεσι δ., ὡς λ. civitatibus ord. 4, 8, 8. κἀκείσε δ. τὰ πρακτικά, ordinatis rebus ib. 15. †† de praefecto praetor. τὰ ἐξ ἔθους αὐτὸν διοικῆσαι, ὡς ἐπαρχον, ut consueta officia administraret, 4, 12, 12. †† de milit. εἰ μὲν δυνάμει τὰ ἐγκεχειρισμένα, 1, 6, 24. — ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἰσθμῷ στρατόπεδα διέψησε, ubi rem militarem apud Danub. ordinavit (Carac.) 4, 8, 1. †† ἐξ αὐτῶν ἡγεμονεύσαντες ἐμείσε διαρῆσαιμεν, ex illis, quae nostro ductu illic gessimus, 2, 10, 10. quae, ut praefides s. procuratores, ibi gess., de Severo. — † τὰ λοιπὰ εὐμαρῶς διοικήσομεν, expediemus, ib. 18. ἀποδημήσεται τῆς Ῥώμης, ὡς δὴ διοικήσων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ordinaturus rem militarem, 4, 7, 1. τὸν Ἀγριππίνον διπέμψειν, διοικήσονται τὰ στρατιωτικά, ad administrandam rem milit. 3, 15, 1. ††† διοικήσας τὰ προειρημένα, administratis his, quae iam dicta sunt. 7, 2, 1. Pass. de rebus et imperio civili, cum adv. διοικῆσθαι νομίζων πάντα λυσιστελέως τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ, administrari, 2, 15, 10. cum adiunctis aliis, τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, ἢ πρότερον μὲν μέχρι καιρῶν σεμνοπρεπῶς διοικοῦμένη, λ. cum administraretur, 2, 10, 4. ἐπὶ πολὺ οὕτως τῆς ἀρχῆς διοικοῦμένης 6, 1, 9. c. praerpp. ὡς - διοικοῦμένων τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γυναικῶν γυναικῶν, quod administrarentur, 6, 8, 7. ††† ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία ὑπὸ ταῖς γυναιξὶ διακίετο, ordinabatur, 6, 1, 2. πάντα ὑπὸ σατοράπαις Περσικοῖς διοικῆσθαι, gubernata fuisse, 6, 2, 5. †† ἐς ὅσον ὑπὸ δημοκρατίας τῶν Ῥωμαίων διακίετο, res Romana gubernabatur, 2, 11, 7. — †† simul cum dat. perf. διοικηθέντων αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνατολὴν τῶν ἀπειρέντων ὑπὸ τε τῆς μάμης καὶ τῶν Θίλων, ordinatis, 5, 5, 1. ab ipso - sub imperio, tutela, cura et auctoritate aviae rel. — de aliis rebus, partim bellicis, τούτων αὐτῶν διοικηθέντων, ab ipso ordinatis. 6, 5, 1. simul c. adv. τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, in administrato officio, 5, 1, 3. c. abl. rei s. modi. ἔπλοισι, ἀλλ' οὐ λόγῳσι οἰόμενος δεῖν τὰ πράγματα διοικῆσθαι, rem geri, 6, 2, 14. ††† Med. p. pass. c. adv. εὐμαρῆσερον τὰ ἐν Ῥώμῃ διοικῆσεται, res administrabuntur, 8, 7, 16. p. διοικηθήσεται, διοίκησις, propr. de imper. civili, cum adi. τῷ μετὰ σώθρονος διοικήσεως ἀρχόντος 2, 10, 15. cum sobria cura. c. gen. rei, τῆς τῶν πραγμάτων δ. reip. gerendae, 5, 1, 15. rerum administrandarum, 5, 2, 9. ἐς τὴν τῶν πρ. δ. ad res administrandas, 2, 9, 2. πάντων τῶν δ. τῆς ἀρχῆς ἀνδρόεστατο, administrationem 1, 8, 3. simul c. adi. κοινῶν τῆς α. τῆν δ. νομίζοντας 2, 3, 24. c. adiuncto, ἢ δ. τῶν πραγμάτων καὶ ἡ τῆς ἀρχ. οἰκονομία διακίετο 6, 1, 2. de militia, διοικήσει στρατιωτικῶν πραγμάτων οὐδένος ἀπελείπετο, adm. 5, 8, 14. de rebus aliis, † τινὰς ἐπὶ προφάσει διοικήσεως ἀπεσείτατο, sub praet. rerum administrandarum 7, 1, 7. extra Romanam, in provinciis certis. †† c. adi. et adiuncto, τὰς πρᾶ-

Ξεις ἀπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους — τὰς δὲ στρατιωτικὰς λ. ministeria, 6, 1, 8. vel per hendiad. negotiorum omnium administrationes. ††† οὐ φιλοσώφρονα, οὐδὰ

εὐμέτρον καὶ κερκισμένην διοίκησιν ὀνομάζουσιν, rerum administr. 2, 3, 22. qui Bg. supplet subst. τῶν πραγμάτων, scil. δημοσίων, pro quo et procedit explere τῆς ἀρχῆς, aut potius gen. pron. αὐτῶν, c. pr. χρημάτων.

διοίσειν, v. διαφέρειν.

διολισθαίνειν, physf. de perf. c. adiuncto, πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν ἢ δ. ne titubaret aut laberetur, 5, 6, 18. nutare et incipere cadere inclinari que ob fallens vestigium, nostrat. *schwanken* l. *ausgleiten*.

διόλυσθαι, med. f. pass. trop. de perf. c. praep. et adv. ἐχρῆν τὸν Περσῆνιον σὺν τοῖς παισὶ διολέσθαι καιρῶς, perire, 1, 9, 16. disperdi, disperire.

διόνομαί, med. propr. de perf. c. inf. κολασθήσεσθαι, iuro, 2, 13, 18. deiero.

Διονύσιος, Dionysius, Sicil. tyrann., minor 1, 3, 5.

Διόνυσος, Bacchus, cui comparatur Heliogabalus 5, 3, 14. eum imitatur Antigonus 1, 3, 7.

διόπερ v. διὸ et πέρ.

διοπετής, physf. de re, διοπετῆ αὐτὸν (τὸν λίθον) εἶναι, coelitus de lapsum 5, 3, 11. αὐτὸ τὸ ἀγαλμα διοπέτες (ἐστ.), 1, 11, 2.

διορίζεσθαι, pass. physf., de re, c. adv. et abl. rei, δύο ταύτας ἀρχὰς, μηκέτι ποταμῶν διωρισμένας, separata, 4, 10, 5.

διορύττειν, physf. de perf. c. praep. et acc. rei, πρὸ τῆς πόλεως τὰ φρούρα, ducere, 2, 11, 17. effodere.

διοσημία, physf. ἐγένοντό τινες - διοσημῖαι, prodigia, 1, 14, 1. ostenta Iovis f. coeli, in coelo f. aëre, coelestia, fulgur, tonitru, procellofus imber, et stellae crinitae, ut Iq.

διότι, in med. periodo, sed init. enunciat. post comma, ἀμελεῖται, διότι λ. 2, 7, 9. ideo, quod f. propterea, quod f. p. simpl. quod f. quia.

διπλός, trop. de re, διπλῆ κεκρήσθαι συμφορᾷ, duplici, 6, 7, 7. διπλῆν προαγουσαν ὑπατείαν, duplicem, 8, 8, 8.

διπρόσωπος, physf. adi. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἴδονται τὸ ἀγαλμα, bifrons, 1, 16, 6. biceps, de Iano.

δισσός, adi. de re, διασσά ἤγειραν τρόπαια, duo, 3, 7, 16.

δισχίλιοι, de re, δισχιλίαι δραχμαί, duo millia drachmarum, 4, 4, 17. ad 470 thaler. imperial.

διπλός, trop. de re, διπλῆν λέγουσι τῆς - προαιρέσεως τὴν αἰτίαν, duplicem, 3, 2, 5.

δίχα, cum gen. rei et adiuncto, μάχης καὶ ἀνευ ὀπλῶν λ. citra 7, 5, 14.

διψᾶω, propr. de perf. abs. διψῶν, ἔπειν, sitiens, 1, 17, 19.

διώκειν, physf., extra bellum, hostiliter, de perf. cum acc. perf. ἵππεις, διώξαντες αὐτὸν, consecuti, 4, 13, 13. perfec. et assenti etiam. simul c. gen. loci, τοὺς σικκοῦντας τῆς πόλεως ἦν διώξας,

exegerat (Pertin.) 2, 4, 16. †† simul c. adv. γυναικα -, ἦν μετὰ ταῦτα τῶν βασιλείων ἐδιώξεν, expulit, (Heliog.) 6, 1, 19. exire iussit f. coegit. in tumultu, διώκειν τοὺς ἐχθροὺς σιγμλήτου, persequi, 7, 11, 10. simul c. praep. et adv. μέχρι τῶν τῆς

Ρώμης πυλῶν ἀνωλύτως οἱ ἵππεις διώκοντες τοὺς λ. in persequendo, 1, 12, 15. † ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται

προῦβησαν, persequendo, 7, 12, 10. cum adiuncto syn. adv. ὁ

- δῆμος, - στρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, perseq. 7, II, II.
 τοσούτον διώξαντες, ὅσον λ. ib. 19. † in pugna, cum nominat.
 particip. f. modi, ἐδίωξαν αὐτοὺς Φονεύοντες, persecuti sunt, 3, 7,
 14. abf. τοὺς θεύγοντας - διώκοντες, persequendo, 3, 4, II, 14.
 εὐθα αὐτὸν εὐρόντας οἱ διώκ. persecutores, 5, 4, 21. it. τοὺς διώ-
 ξαντας ib. 23. † πρὸς τὸ θεύγειν ἢ διώξαι, ad insequendum, 4,
 15, 9. †† Pass. de perf. c. gen. loci, σώφρων πᾶς τῆς αὐλῆς
 ἐδιώκετο, ex aula pellebatur, 1, 13, 15. aula expell. i. e. exire
 iudebatur f. cogebatur.
- διώξαι, physf. hostiliter. in bello, abfol. εἰς διώξιν ἐπεισελεθεῖν ἐκινού-
 των, ad persequendam, 7, 2, 13.
- δόγμα, moral. sensu civili, τίσαις ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἢ σύγκλη-
 τος διὰ δόγματος αὐτοὺς ἐκίσκησεν, ex senatusconsulto, 7, 10, 8.
 — sensu litterario f. philosoph. c. opp. μόνος βασιλεὺς φιλοσοφίαν
 οὐ λόγους, οὐδὲ δόγματων γνώσεσι, σημειῶ δ' ἦσαι λ. ἐπιστάτο, de-
 cretorum, 1, 2, 6. placitorum.
- δοκεῖν, moral. de perf. f. sensu act. p. putare, c. inf. prael. ἐδοκεῖ, -
 νεμειν, videbatur, 3, 3, 21. sed aequè putabat; perf. διπλή δο-
 κοῦντας κερχοῖσθαι συμβορᾶ, putantes, se usos 6, 7, 7. fut. δο-
 κοῦντα. - τεύξασθαι existimantem 7, 1, 24. Sensu pass. cum inf.
 τὸ νικῆσαν ἀδικεῖν δοκεῖ, putatur, 4, 5, 4. δοκεῖν ἀπερρίσθαι, videri,
 5, 3, 23. εἶα δὴ καὶ τὰ ἀνδρῶν πράττειν δοκοίη, videretur, 5, 6,
 3. ἐπὶ τὴν δόξην τετελευτήκειν, ubi videtur, 4, 2, 8. †† ὡς - δο-
 κεῖν νεμικημένοι, ut videantur 6, 6, 10. nominatiu. per parti-
 cip. καίτοι χορεύουσι ἀεὶ δοκῶν, λ. quamvis videretur 5, 6, 1.
 δ. ἐπιλεχέσθαι, c. videretur 7, 1, 14. τὸν στρατὸν, δοκοῦντα πο-
 λιορκεῖν, qui videbatur, 8, 5, 13. † τοιαῦτά τινα παίζειν αὐτῶν
 δοκοῦντων, dum videntur sibi 4, 9, 6. nisi est hic sensu pr. act.
 ipsis putantibus. † τῶν εὐδαιμονεῖν δοκοῦντων, beatorum, 7, 5,
 11. eorum, qui putantur beati. †† τῶν κατὰ τὴν Ρώμην πρω-
 τεῖων δ. qui Romae essent viri primarii, 7, 6, 5. putantur. —
 καίτοι δοκοῦντας ἐπὶ φόνῳ ἦκειν, quamvis viderentur 2, 1, 15. —
 † τοὺς ὑπερέχειν δ. eminentiores 3, 2, 14. † c. inf. et casu ali-
 quo adi. στρατιωτικὸς γεγενῆσθαι δοκῶν, qui existimaretur 4, 12,
 1. Etiam de re, ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, ut viderentur
 1, 14, 1. σημεία, - δόξαντα - Φαινῆναι, existimata 2, 15, 11. —
 †† Separatiu. c. inf. verbi subst. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων
 εἶναι, qui existimabatur, 2, 6, 9. γυναικῶν, τῶν ἐν ἀξιώσει εἶν.
 δοκοῦσῶν, quae existimantur, 4, 2, 6. † simul c. casu aliquo
 nominis - vel subst. vel adi. ὅσοι - ὑπηρεταί - ἐδόκουν εἶναι,
 qui videbantur 5, 8, 16. τοῦ δοκοῦντος πατὴρ ἀμφοτέρων εἶν. qui
 existimaretur pater 5, 7, 5. πιστοτάτῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων καὶ
 μόνῳ κοινῶν λ. qui videretur 4, 12, 7. στρατιωτικῶν - εἶν. δο-
 κοῦντα, qui haberetur 1, 8, 2. ὀψοποιῖς, τοῖς πιστοτατοῖς εἶν. δο-
 κοῦσιν, qui essent, 5, 8, 5. viderentur esse. τοὺς παῖδας, υἱοὺς
 ἐκείνου δοκοῦντας εἶν. 5, 7, 6. quia f. qui filii illius putarentur.
 — τοὺς δ. εἶν. φίλτατους, qui videbantur 7, 6, 20. Etiam de
 re, τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρων - εἶναι δοκούσης, cum existi-
 maretur 5, 2, 10. εἰρήνης εἶν. δοκούσης, quamvis pax esse vide-
 retur ib. 13. τὸ χαρῖον - σωτήριον εἶναι ἐδοκεῖ, videbatur, 1, 12,
 3. χαρῖα, ἐπιτηριώστερα δοκοῦντα εἶν. πρὸς λ. quae viderentur
 6, 4, 14. †† Sed oppresso hoc inf. v. subst. simul c. casu
 aliquo nominis - vel subst. vel adi. οὐχ οὕτως εὐμαρῆς, ὡς εὐχά-
 ριστον δοκεῖ 2, 5, 14. non tam facile, quam gratum videtur esse.
 Δαμνίας, Φιλίου Ρωμαίοις δοκούσης, quae videbatur, 6, 5, 2. —

ἐν Σιρμίῳ. - τῇ μεγίστῃ ἐκεῖ πόλει δοκοῦσα, quae habetur, 7, 2, 19.
 — τὰ ἀπόρρητα καὶ κρυπτὰ δοκοῦντα, quae haberentur 7, 6, 12.
 Etiam de persl. μάριζα οἱ ἀκουτισταὶ - πρὸς - ἐπιτήδειοι δοκοῦσιν, vi-
 dentur, 7, 2, 5. εἴ τινες ἐδόκουν ἐκεῖνῳ φίλοι καὶ τίμιοι, si qui vi-
 derentur illi esse amici rel. 6, 9, 14. ὑπὸ τοῦ - δοκοῦντος Φί-
 λου 7, 1, 22. amico putato. †† τὸν δοκοῦντα ἰδόν, adopratiūm
 filium, 5, 7, 11. αὐτὸν - ἐς τὸν πόλεμον - ἐπιτήδειον δοκοῦντα
 6, 8, 10. existimatum. δοκοῦντας ἀσθενέστεροι, qui videbantur
 imbecill. 8, 5, 11. ὑμᾶς, Φύλακας - δοκοῦντας βασιλέως, qui exi-
 stimamini 2, 5, 10. τοῖς δοκ. - ἡλικία σεμνοτάτους, qui viderentur
 6, 1, 3. †† πάντων οὕτω τῶν πάλαι δοκοῦντων σεμνῶν,
 omnia, quae olim habebantur gratia 5, 8, 1. vel de persl. qui habe-
 bantur. †† εἴπειτα, ὅτι ἄρα Ἀυτωνίνου υἱὸς ἐστὶ τῆ Θύσει, τῇ δὲ ὑπο-
 λήφει ἄλλου δοκοῖ. sed opinione alterius si ium esse) videri, 5,
 3, 10. ††† simul c. dat. persl. de re, μὴ θαυμάζετε, εἰ τὸ ἡμέ-
 τερον σῶζον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ, videtur (esse) 7, 8, 14. ἀπορ-
 ριπτοῦντες - πολλά, χαριέτα μὲν αὐτοῖς δοκοῦντα, λ. quae videntur
 (esse) 4, 9, 4. †† Alio sensu, p. Lat. pass. discerni s.
 censerī, vel act. placere, c. inf. ἢς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, quam
 commemorare visum est, 1, 11, 1. privatim, - sed publice, sensu
 seuat rjo, πατέρα μὲν ἐκεῖνῳ δοκεῖν, videri 5, 7, 7. ἔδοκει, πάντας
 ἀπομείναι, visum est, 4, 3, 14. ἔδοξεν - συνέλθεῖν, visum est,
 7, 10, 3. †† c. dat. persl. simul et nominat. c. inf. ἔδοξε τῷ
 Ματέρῳ, καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, visum Materno, tempus hoc
 idoneum esse, 1, 10, 13. c. acc. et inf. ἔδ. τοῖς φίλοις, πρᾶξα-
 γασεῖν τὸ μειράκιον λ. visum est amicis, adducere rel. 1, 5, 1. 2,
 1, 6. 3, 5, 7. 6, 4, 6. 6, 7, 20. 7, 8, 26. 8, 3, 1. 8, 4,
 16. 8, 5, 20. simul c. adv. πρῶτον δὲ ἔδοξεν αὐτοῖς, λ. vi-
 sum est, 2, 1, 8. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἔδ. αὐτῷ, λ. 6, 2, 8. —
 τὸ δὲ τελευταῖον ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς, λ. 7, 12, 7. καὶ ποτε ἔδο-
 ξεν αὐτοῖς, λ. 4, 3, 10. ††† Particip. neutr. c. artic. p. subst.
 ἔργῳ βεβαιῶσαι τὰ δόξαντα, ut re ipsa confirmarent, quae pla-
 cuissent, (ipsis) 6, 8, 15. suam sententiam, decretum, propo-
 situm.
 δοκιμάζειν, trop. de persl. c. acc. persl. ἐπιλεξάμενοι, οὓς ἔδοκιμάζον,
 probabant, 7, 10, 6. pro bonis, dignis, idoneis putabant s. ha-
 bebant. †† διανείμας, οἷς ἔδοκίμασε, τῆς ὀχθῆς - τὴν πρόνοιαν,
 distributa, in quos visum, orae - cura, 1, 6, 23. iis, quibus
 visum esset s. placuisset, vel potius, iis, quos probasset, dignos,
 idoneos, peritos, iudicasset, explorasset, nossset ad eam rem. —
 Alia notione, τοὺς αὐτοῦ τὴν ὀργὴν διαβολαῖς ἐγείροντας ἔδοκίμαζε
 ἔδνοους λ. existimabat, 5, 1, 6.
 δοκιμιον, trop. de re, c. gen. persl. στρατιωτῶν κάματος (ἐστὶ,) ἀλλ' οὐ
 πρυφῆ, probatio 2, 10, 12. id, quo veri, boni, milites proban-
 tur, explorantur, diiudicantur, agnoscuntur, nosstr. Probe s.
 Probieflein.
 δοκιμος, trop. pass. de persl. abl. τοῖς τῆς συγλήτου δοκιμωτάτοις ἐπι-
 σκελεῖ, lectissimos, 7, 6, 5. probatissimos sibi, plane speciatiae
 fidei atque amicitiae; unde sq. ἔν ἧσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι καὶ
 συγγενεῖς. c. praep. τοὺς ἐν τοῖς ἐθνεσιν ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους
 καλῶν παντοθεν, probatissimos 1, 2, 2.
 δόλος, m. gal. in malam partem, c. praep. Φοβηθέντες, μὴ τις ἄρα δό-
 λος εἴη εἰς τὸ ἐκδικηθῆναι λ. dolus ad ulciscend. 2, 6, 13. simul
 c. adiuncto e subst. lyn. οἰόμενος, δόλον τινὰ εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ
 κόφισμα, dol. 8, 8, 11. sed c. solo subst. tali, εἰ τι μετὰ παν-

- ευργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πράττοιτο, subdole 2, 9, 15. ὡς μὴ δόλω καὶ ἀπάτῃ παρασπονδήσαντες ἠδικήσατε, dolo, 4, 14, 18. ἀνθρώπῃ, δόλω καὶ ἀπ. ληΰσεις, per dolum, 7, 8, 12. ††† abf. ὑπώπτευσον, εἰ τιμὴ δόλω ἀποζωσθεῖς, per fraudem, 8, 8, 3.
- Δομειτιανός, Domitianus, imper. Rom., Τίτου, τὸν Δομειτιανοῦ (υἱὸν) 4, 5, 13. I; 3, 10.
- δονέομαι, trop. pass. de perf. c. adv. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος εὐθέως ἐδεοῦντο, in motu erat, 7, 5, 19. commota erat f. est, commovebatur, ad iram et seditionem inclinabat.
- δόξα, trop. ap. alios, f. sensu pass. abf. ὑμῖν ταῦτα δόξαν οἴσει, gloriam, 1, 5, 20., ἵνα δόξαν ἀμῆται, gl. I, 9, 12. Iq. πρότερον ἀγνωστος καὶ ἀσημῶς ὦν, †† εἰς δόξαν ἤρθη ὡς ἡ πράξις αὐτοῦ, gl. 7, 3, 1. c. adi. δόξαν, ἐπὶ τροπαίοις προσγενομένην ib. 8. καματων, οὗς μετὰ τοσαύτης δόξης - ὑπερ ἡμῶν ἐκάματε 3, 6, 7. ἢ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ ἰδίᾳ ἐκάσθη δόξαν περιτίθεισιν 5, 1, 11. cum adiuncto c subltant. δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, laudem, 6, 5, 12. †† ἐργαίε τὴν δόξαν καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπισοῦτο, famam, 7, 1, 14. ††† Φήμη καὶ δόξη ἀρίστη πλείους εἰς εὐνοίαν - προυκαλεῖτο, opinione de se optima 4; 3, 6. cum gen. tum perf. τῆς Ῥωμαίων δ. καταφρονήσας, Romana maiestate 6, 3, 10. gloria f. fama e rebus, bello gestis. tum rei, δόξαν ἀνδρείας ἀτηρέγκατο, glor. 4, 5, 6. † τούτων (τούτοις) τὴν δ. τίσεως τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρ. ἀποίσεσθε I, 5, 24. †† τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνοῦντων, in fortitudinis speciem I, 13, 17. per speciem, sub specie fort. quia speciem haberent fortitudinis, quali fortitudo quaedam cerneretur per talia, vel gloriam, i. per laudem f. ob gloriam fortitudinis, quia f. quasi haberent asferrent que laudem et famam fort. βουλόμενος δόξαν ἀρασθαι νίκης, glor. 5, 9, 1. †† ἢ ἐκείνου μνήμη - δόξαν αἰδίου Φέροισα - ἐργων λ. gloriam ob facta 4, 14, 10. c. praep. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gl. 7, 8, 8. ††† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα, gloriam ingentem 4, 14, 18. laudum gloriam. — †† εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα, λόγων ἀρετῇ, - δόξη παρεδωκαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum specie, veritatem superante, I, 1, 3. †† c. adiuncto syn. αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν λ. gloria 3, 6, 12. vel potius cultu et honore, ut sit δ. internum iudicium, sed τ. externi huius iudicii boni effectus ac signa, et h. l. act.
- δοράτιον, phys. de milit. universo, παρ' οἷς οὐδὲν πλεον δορατίου, οἷς πρὸς Σηρία μονομαχοῦσι, lanceas exiguas, 7, 8, 11. ἐκαστος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκινηγησίων, venabula 7, 9, 12. ut sit c. praep. — nominatim de Praetorian. κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια λ. hastilia 2, 1, 3. hastas iustas; ut sit i. q. primitiv.
- δοριάς, propr. δοραδάς - ἐβαλλε, capreas, I, 15, 6.
- δόρυ, propr. extra bellum, τῇ τοῦ ὕδατος αἰχμῇ λ. hastae 1, 15, 12. I. q. pr. ἀκουτίης, de Commodo, c. adi. it. τὴν κεφαλὴν δόρατι ἐπιμήκει ἐγκαταπέξας, hasta, 1, 13, 9. Sed de militib. περιβεβλημένοι δόρυ 3, 14, 14. Britanni. ὅσα ἦν ἐν οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις δόρατα - διηρπάξτε 7, 11, 15. a populo Rom. in tumultu. † τῇ διὰ δόρατων - μάχη 3, 4, 19. 4, 10, 7. pugna illa per hastas. τὰ δόρατα διατεινόμενοι 2, 5, 3. αἰωροῦντες τὰ δ. 2, 6, 19. — †† c. adiuncto τὰς οὐβολίας καὶ τὰ δ. ἐπισείειν 2, 13, 8. cum adi. καταφράκτους ἀπὸ καμήλων - μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. δ. μ. ἀπείργοντες 7, 11, 17. c. gen. perf. τοῖς ἐπιμήκεισι δ. τῶν καταφράκτων λ. 4, 15, 4. τοῖς δ. τῶν στρατῶν περιπίπτοντες 5, 6, 22.

δουράλωτος, physf. pass. de perf. ἐπὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ἔπλων δουράλωτους εἶχε, captivos, 2, 13, 9. Praetorianos exauctorandos.

δορυφορεῖν, physf. de perf., c. acc. perf. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατιώτας, οἱ δορυφορεῖν εἰώθασιν τοὺς βασιλέας, si pare, 2, 4, 8. comitari cum hastis, per periphraf. pro subst. τοὺς δορυφόρους. ὡς μέλλοντας τὸν Σεβήρον δορυφορήσειν, ut qui essent Severum stipitari 2, 13, 4. † βασιλέα -, ἐν ἐχρῆν σώζειν καὶ δορυφορεῖν, λ. tueri ib. 12. c. adv. ἐπὶ μήτε ὄσιον, - ἐπὶ βασιλέα ὑμᾶς δορυφορεῖν, stipare ib. 16. Sed sine casu perf. καλεῖ καὶ αὐτοὺς δορυφορήσοντας, ut et ipsi stipatores fierent, 5, 4, 18. v. καλ. c. adv. ὑμᾶς τοὺς ἐνταυτοῖς δορυφοροῦντας, qui hic estis stipatores, 2, 2, 19. Pass. de perf. et imperat. v. adv. πλέον τῆς συνθηθείας δορυφοροῦμενος, comitatu stipatus, 2, 6, 14. comitatus.

δορυφόρος, physf. p. adi. ὡς ἔμαθεν - τὴν δορυφόρου Φρουρᾶν - αὐτὸς ἐγκαταλιπεῖσθαι, a stipatorum custodia 2, 12, 9. qui Bg legitur gen. δορυφόρον. Sed plur. p. subst., abl. μόνοι οἱ δορυφόροι, praetoriani milites 2, 5, 1. οὔτε δορυφόρων Φρουρὰ ἰκανὴ ῥύσασθαι τὸν ἀρχοντα, satellitum 1, 4, 10. stipatorum 1, 10, 14. 2. ubi mox dr. τῶν αἰχμαφόρων Praetorianorum ib. 10. cf. 3, 5, 8, 1, 4. ubi sunt et in bello et exercitu, ut c. adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οἷς δὴ Πραιτωριανούς καλοῦσιν, stipator. 5, 4, 14. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προϊόντων δορ. 7, 6, 3. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν Φροροῦντων δ. custodiibus corporis 8, 1, 22. σὺν τοῖς δορυφόροις, οἱ τὴν βασιλείου Φρουροῦσιν ἀρχῆν; stip. 8, 7, 20. τοὺς φυλάσσοντας τὴν βασ. αὐτὴν δορυφόροις, satell. 2, 1, 2. †† in quales periphrafes, p. mero δορυφ., cf. 2, 2, 19. 2, 4, 8. et v. στρατιώτης. c. gen. rei, τοὺς ἀρμαιοτάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι τῆς βασιλείας, ad stipandum imperium 2, 14, 10. ad hoc, ut essent stipatores imperii. c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν δ. suis satellitib. 1, 2, 5. — †† de Parth. Ἀρτάβανος ἀρπαγῆς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν δ., a suis stipator. 4, 11, 9.

δόσεις, physf. c. adiuncto, νομᾶς καὶ δόσεις μεγίστας ὑπέσχετο, donativum ingens, 6, 8, 16. post σιτηρέσια, frumenta et cibaria universa, fuerint νομ. dona liquidorum, sed δόσ. dona pecuniae.

δουλεία, trop. in civitate sub imperante, cum opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, servitus, 2, 3, 19.

δουλεύειν, trop. sensu civili, de perf. c. praep. et opp. οἱ εἰ ἀνάγκης δουλεύοντες, - οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui serviunt, 1, 4, 12. cum dat. perf. τῶν ὑπ' ἀρκτῶ Ῥωμαίοις δουλειόντων ἐθνῶν, gentibus, quae - serviunt, 2, 9, 17. εἰ τινες Παρθυαίων Ῥωμαίοις ἐδούλευον, serviebant, 7, 2, 3. † de re f. loco, abl. aut c. casu eodem, it. c. nominativo modi, τὸ Βυζαντίου κώμη δουλεύειν Περσινδαίς δῶρον ἐδόθη, ut pagus, in servitutem 3, 6, 19. — sensu morali, c. dat. perf. τοὺς στρατιώτας, τυραννίδι δουλεύειν εἰθισμένους, servire, 2, 2, 9. tyranno, Commodo; μειράκιον μητρὶ δουλεῖον, serv. 6, 9, 10. obed., obseq. c. dat. rei, Ἰεμῶν δουλεῖσθαι παιδικῶς, ad serviendum 1, 17, 14. Electus, sed Commodus c. adiunctis, abl. temp. et nominat. particip. f. modi, ἡδοναῖς, αἷς δὴ καταλαβούσῃ ἄρᾳ καὶ ἀκῶν ἐδούλευον, serviebat, ib. 22. non continere, opprimere.

δουλόσθαι, trop. pass. sensu mol. de re. c. acc. rei et adv. ἐδεδοῦλυντο αὐτοῦ τὴν ψυχὴν νύκτωρ - σώματος ἡδοναῖς, subiugabant 1.

- 13, 15. *subi. sibi, faciebant, ut necessario eas usurparet nec posset resistere atque opprimere.*
- δοῦλοι, *p. subst., propr. de pers. respectu domini et heri, c. opp. δοῦλοι, ἔσοι δεσπότας κατήγγελον, ἀνεσιλοπίσθησαν. servi, 5, 2, 4.*
 — *c. gen. pers. τοῖς δούλοις αὐτοῦ, - ἡ ἀπελευθέρωσις λ. 5, 7, 14.*
 — †† *p. adi. trop. de re f. pers. c. dat. pers. τὰ ἐκείνων γηράσαντα Ῥωμαίοις δοῦλα γενένηται, status illorum - Romanis servus factus est, 3, 2, 15. civitates a Rom. subiectae, subactae.*
- δράμα, *de re, propr. et phys., in theatris, vel libris, μύθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ἐπιμνηστικῶν ἀδ. 3, 13, 8. dramatum, tra-goediarum, per ellips. τραγηδῶν. trop. c. adiunctis, πάντα Φάσκιων ψεῖδή εἶναι, καὶ συσκευῆν κατ' αὐτοῦ καὶ δράμα ἐσκευάσθαι, fabulam 3, 12, 21. figmentum, fictionem.*
- δραμεῖν, *phys. de pers. c. praep. ἐπὶ τὸ τεῖχος, ut properaret ad 2, 6, 10. a them. antiquo δρέμω.*
- δραχμή, *propr. numus, δραχμῆς Ἀττικῆς, drachmarum 4, 4, 17. v. supra δισχίλ., Atticam numerando pro tribus grossis aut 5gr. 1½ Pf.*
- δράω, *phys. et subinde moral. universe, de pers. c. opp. δρώντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere 1, 4, 12. τολημῆσαι ἄμα καὶ δράσαι περικῶς, ad peragendum 1, 17, 14. c. praep. τί γὰρ ἐνῆν δράσαι γυμνοῖς πρὸς ὀπλισμένους λ. agere 2, 13, 20. in bonam partem, finite per adi. c. acc. rei et adiunctis aliis, adv. et nominat. modi, ὀπνηῖκα ἂν ὁ πρῶτός τι δράσας ἀγαθόν, qui benefecit 2, 3, 15. in malam partem, infinite, abl. ζητουμένων τοῦς δράσαντας, auctores 2, 6, 2. occifores Pertin. c. acc. rei, ὑμεῖς δράσατε τὸ κεκλευσμένον, facietis 2, 1, 17. occidendo. finite, per adi. φήδη, δεινὸν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι, magno aliquo edito facinore, 1, 10, 8. Maternus, bello concitato, ubi magnum quid fecisset. ἄνευ τοῦ δεινόν τι δράσαι, sine alicuius laesione, 2, 3, 23. qui Bg. assumpsit acc. pers. pron. τιὰ. p. absque inique aliquo faciendo, i. sine damno, alicui inferendo, per vim et rapinam, i. q. pr. τοῦ ἀρπάζειν καὶ βιάζεσθαι. - τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, ab auctore malorum, 1, 15, 10. ab eo, qui ista mala patrarat, seditionem urbanam. δράσαντες οὕτως ἄμων ἔργων, perpetrato tam crudeli facinore, 2, 5, 15. cum patrasent tam crudele facinus, Praetoriani occiso Pertin. per opp. verba, - ὅς προεῖπε τὸ βεβουλευμένον μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret consilium potius, quam exsequeretur, 1, 8, 13. occifurus Commodum. οἱ δὲ πάσχον, ἃ περ δεδράκεσαν, quae fecerant, 1, 12, 17. vulnerando, etc. δράσαι τι μᾶλλον φάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἢ φέλησεν, patrare, 3, 11, 1. facere 4, 13, 1. — φάσαι τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius aliquid faciendum, 1, 17, 16. facere. c. adi. simul, ὅπως φάσωσι τι κακὸν παθεῖν. ἢ δράσωσιν αὐτὸ, prius aliquod malum paterentur, quam facerent (id.) 3, 2, 10. δράσαι τι, ἢ παθεῖν, γενναῖον, facere 4, 4, 5. Carac. in aggreduendo fratre. †† per contractam orationem, in partem utr. μεγάλων καὶ γενναίων ἔργων, ὧν ἔδρασε, ob ingentia et egregia facta, 4, 14, 10. ob ing. ei egr. facinora, quae edidit, *p. τούτων, ἃ ἔδρ. - δίνας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι, poenas dignas pro suis factis dedisse, 4, 15, 17. poen. dignorum, quae fecerit f. fecisset. δειδίστε, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασαν τιμωρίαν ἀναδέξασθαι, veriti, ne pro illis, quae fecerant, poenam - 5, 4, 10. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ ἔδρ. ob ea, quae f. cum acc.**

virium nonnihil 4, 9, 16. nominatum de militibus, αὐχ ἰπο-
 μενεῖ δ' ἐκείνου στρατός τὴν ὑμετέραν δύναμιν, vestras vires, 3, 6, 13.
 — c. opp. ὡς - πλήθει, ἀλλ' οὐ δυνάμει, δοκεῖν νενικημένοι, non
 robore, 6, 6, 10. c. gen. perf. simul, ὑμῶν καὶ σοφία κρείττους
 ἐσμὲν, καὶ δυνάμει στρατοῦ, καὶ συμμάχων πλήθει, robore exerci-
 tus, 2, 13, 10, 2, 15, 3, 2, 11, 12. improp. c. adi. τὴν εὐνο-
 δίαν - κατεργάζεσθαι (αὐτὸ, τὸ Φθινῶδες τοῦ αἵετος) δυνάμει κρείτ-
 τῶν, vi potiori, 1, 12, 5. c. gen. rei, ὅς ἦν αὐτῶν γένει καὶ
 δυνάμει λόγων προύχων, eloquentia, 7, 5, 10. vi dicendi. de perf.
 c. praep. ὁ Πέρσης ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, quantum potuit, 6, 5,
 12. pro facultate f. viribus. Alio sensu, de perf. cum adi. τὸ
 ἀγαλμα ἐξῆσε θεῖα δύναμει τὸ σκάφος, fuit divina virtute lem-
 bus, 1, 11, 10. simulacrum divina vi sua fuit navem, i. c. c. h. b. i.
 c. gen. perf. πολέμοις συνεχέσι τῆς Μακεδόνων δυνάμει
 ἔτασθενούσης, Macedonum robore 6, 2, 19. potentia, viribus
 bellicis, pecuniariis et militaribus. Σαρρῶν τῆ τοῦ πατρὸς ὡς
 ἐπι συνεσῶση δύναμει, potentia 1, 9, 22. γνώμη Σεῶν καὶ δυ-
 νάμει ἠρξάτο τε τὸ πῖρ καὶ ἐπαύσατο, virtute, 1, 14, 10. vi. po-
 tentia. δεδιότες τὴν δ. τοῦ Σεβήρου, potentiam 2, 12, 4. †† Alio
 sensu, in munere publ. et imperio, c. adi. et adiuncto, τὸ πρῶον
 τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως, οὐ πολὺ τι ἐξουσίας καὶ δυνάμει
 βασιλικῆς ἀποδοῦσης, potentia 5, 1, 3. †† abl. ἑκαστος πρὸς
 αὐτὸν τὴν δ. ἀνδείκνυεν, summam potentiam 8, 8, 7. imperatoris
 unius. †† Alio sensu, c. gen. rei, ἡ πόλις ἐκείνη (Carthago)
 καὶ δύναμει χρημάτων, καὶ πλήθει τῶν κατοικούντων - μόνης Ρώ-
 μης ἀπολείπεται, opibus 7, 6, 2. opum vi, i. multitudo, i. q.
 f. q. c. gen. perf. et adi. χρημάτων αὐτοῖς καταλιπών, ὅσα λ. —
 καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀνασταλάξουσιν, copias militares invictas,
 3, 15, 7. multitudinem milium. ††† πλεῖστον καὶ δύναμιν
 οὐκ ἐσσεσθαι ἐξουθεν ἐπιβουλεύσαι, potentiam 3, 15, 9. vel exerci-
 tum. ὡς μηδεμίαν εἶναι δ. ἐξουθεν ἐχέγγυον, μηδ' ἀντίπαλον
 πλήθει στρατοῦ, μήτε μεγέθει σωμάτων, μήτε χρημάτων περιουσίᾳ,
 potentia ib. 11. †† Pro Lat. exercitus, de perf., e notione
 illa pr. pro multitudo, - manifesto quidem ex adiunctis variis,
 — A) adi. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παρούσα πάντα, militaris manus
 1, 6, 18, 7, 9, 4. B) subst. προσελθούσης ἡμιν τοσαύτης συμ-
 μάχου (pro συμμάχων) δυνάμει. tantae auxiliares copiae, 5, 6,
 14. ††† ἐπεμψε στρατὸν δυνάμει ib. 25. per hendiad. exerci-
 tum validum; nisi potius leg. στρατηγὸν μετὰ δυνάμει, aut στρα-
 τὸν τῆρα μέγαν. C) verbis simul aliis, πολλῆ αὐτῶ καὶ παντο-
 δατῆ δυνάμει συνεσκευασθῆ, ingentes - copiae comparatae fue-
 runt, 2, 14, 13. αὐτοῖς ἐπιπεσοῦσης γενναίας καὶ οὐ προηγωνι-
 σμένης δυνάμει, multitudo 5, 7, 13. μετὰ πολλῆς δ. εὐδέντα ἢ.
 cum ingenuibus copiis, 5, 1, 8. δυνάμει ἰσορροποῦ ἀφροζομένης
 πρὸς τὸ τῶν βαρβάρων πλήθος, copiis congregandis rel. 6, 3, 5.
 — † Γερμανοὶ - πέλει καὶ κῆμας πολλῆ δυνάμει κατατρέχεισιν,
 multis cop. 6, 7, 5. δύναμιν ἀκούσαντες παμπιέξην ἐπ' αὐτοὺς
 ἀφροζοθεῖσαν, copias 3, 1, 8. it. ib. 7. δύν. ἀγειρομένη ἐπ' αὐ-
 τοὺς, copias 1, 10, 6. ἄγων ἐπ' αὐτὸν τεξίην καὶ ναυτικὴν δ. ἀλ-
 λην, copias 3, 1, 2. post syn. τῶν Ἰλλυρικῶν στρατοῦ, δύναμιν
 παρασκευάζοντι ὡ πολεμήσεισαν, cop. 8, 6, 15. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν
 δ. ἐμὲ χειροτονήσασαν μάθοιεν, Illv. manum 2, 10, 16. ††† δι-
 νάμει ἄγων μεγίστην τε, καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἡλικίας ἀκμάζουσαν,
 copias 7, 9, 7. D) subst. alio, μετὰ πολλοῦ πλήθους καὶ δυ-
 νάμει ἐπίων, cum magnis copiis et viribus 4, 14, 2. 6. per

hendiad. p. magna multitudine exercitus, nostr. mit großer Heeresmacht f. Heeresmenge. δύναμιν καὶ πειροβόλην συγκροτήσας, cop. 1, 6, 8. exercitum et pecuniam. συνεκρότου δύναμιν 1, 9; 3. post. χρήματα ἤθροίζεν, sed δύναμιν ἐπί σοι καὶ, χρήματα ἄθροίζει, cop. ib. 11, 14. syn. στρατιάν, E) cum gen. personae ἀφιοικμένης τῆς τοῦ Σεβήρου δύναμειος εἰς τὴν Γαλίαν, cum pervenissent Severi copiae rel. 3, 7, 5. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ δ. suas cop. 5, 4, 9. simul c. adiuncto, μέγα τὴ πλῆθος καὶ σχεδὸν ἅπαντα τὴν Ῥωμαίων δ. σὺν ἑαυτῷ εἰσήγαγε, cop. 7, 2, 2. † ὁ Πέρσης σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθὼν, - οὐ προσδοκῶντος τοῦ στρατοῦ, - διέφθειρε τὴν δ. τῶν Ῥωμ. cum omnibus copiis superveniens, - nec opinante exercitu, - exercitum Rom. 6, 5, 21. / πολὺ τι πλῆθος ἐκατέρωθεν πεσεῖν, - τῶν δὲ βαρβάρων σχεδὸν τὴν τότε παροῦσαν δ. cop. 7, 2, 14. ἐνοῶν τὴν δ. Μαξιμιανου, λ. vires 7, 9, 9. F) c. praep. ὑπώπτευσεν τὴν ἐν Βρετανίᾳ δ., πολλὴν τε οὔσαν καὶ μεγίστην, ἀνδρῶν τε μαχηματάτων, cop. 2, 15, 1. ubi simul c. alio gen. perf. τῆς ἐν Ῥωμῇ δυν. αὐτῆς τετραπλάσιος θείσης, cop. 3, 13, 10. πολὺ τι πλῆθος ἐπαγόμενος στρατοῦ, τὴν τε ὑπὸ Ῥωμαίοις δ. 7, 8, 22. Sed G) in notione eadem e contextu toto, - abs. οὕτως ἢ δύναμις αὐξήθεισα, λ. copiae 5, 4, 6. 14. ἤδει, οὐ μικρὰς δ. δεόμενος πρὸς λ. non exiguus viribus sibi opus esse rel. 2, 14, 14. πλῆθει δυνάμειος, λ. multitudine copiarum, 3, 7, 17. φοβηθεῖς, μὴ παντάπασι γυμνωθεῖς τῆς δ. λ. copiis, 5, 4, 12. δυν. μεγίστης διαφθαρείσης, λ. exercitu, 6, 5, 23. δύναμιν ἤθροισε λ. cop. 6, 6, 7. φθάσαι τὴν λοιπὴν δ. λ. cop. 7, 8, 27. †† λύσας τὴν δ. καὶ ἐκάσους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμφας, cop. 6, 6, 8. ἐπεὶ αὐτῷ μὴ τοσαύτην πύρχειν δ. ἠγεῖτο, ὡς λ. tantas vires 1, 10, 9. καταλιπὼν τινα δ., ὅσων λ. cop. 6, 5, 15. 14. 14. τῷ στρατῷ, it. 6, 7, 11. δ. δόξας, ὅσων λ. cop. 5, 4, 3. ἔχων δ. εὐνοῦσαν λ. exercitum 7, 9, 24.

δυναστεία, trop. modus f. genus imperandi, c. gen. perf. εἴ οὐ περ ἢ Ῥωμαίων δ. μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, potentia 1, 1, 5. f. potestas imperatoria; † δεδιότα τὴν τοῦ παιδὸς δυναστείαν, territorium dominatum filii 1, 16, 4. Iovis Saturnum. sine casu, at cum adi. παραχωρήσαι πάσης τῆς δυναστείας τῷ Σεβήρῳ; cedere omni potestate Severo (Iulianum) 2, 12, 3. post syn. pt. §. τὴν ἀρχὴν et §. 5 τῆς βασιλείας. † c. syn. in vicinia, ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκέτερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δ. 1, 1, 6. quorum alii quidem longius habuerunt imperium, alii vero brevis temporis regimen f. principatum. †† μερισθεῖσα ἢ Ῥωμαίων ἀρχὴ εἰς πλείους δυναστείας, cum participes sui habuerit Romanum imperium plurium principatus, ib. 8. divisum Romanum imperium inter plures principatus, i. imperium Rom. habuit plures principatus, f. principes; (abstract. p. concreto,) imperium R. i. e. potestatem f. dignitatem imperatoriam inter se partiti sunt plures deinceps principes f. imperatores. ὡς ἕκαστα - πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας διηγῆτομαι, secundum principatus, ib. 11. intervallum f. tempus imperii.

δυνατός, pass. de re, neutr. ὁ δῆμος τοῦς στρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες. quantum poterat, 7, 11, 11. quantum possibile erat, quantum fieri poterat. Sed act. πόλις, - οὔσαν δυνατωτάτην, potentissimam, 3, 1, 13. Byzantium, i. q. §. 10. πλῆθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν, simul et §. 12. γῆν πολλὴν καὶ εὐδαίμονα κερτημένη; haec que potius, quam valens auctoritate atque gratia apud alias urbes ac gentes.

- δύο, masc. de pers. absol. ἀρρενες δύο, duo 1, 2, 1. δ. ἀρρ. 1, 13, II. ἐπάρχοντες δ. 4, 12, 1. δύο ἀνδρῶν 7, II, 1. δύο μὲν γὰρ ὄντων βασιλέων 8, 7, 16. †† δυσιν οἰκίταις τῶν πεισῶν ἐαυτοῖς, duobus, 2, 1, 2. ἐπάρχοντας δύο τῶν στρατοπέδων 3, 13, 1. †† χειροτονήθεντας δ. βασιλέας 7, 10, 3. † cum artic. δύο τοὺς ἐπάρχους 1, 9, 24. de re, δύο κινδύνων 7, 5, 11. Fem. de pers. Συγατέρες δύο 5, 3, 6. de re, δύο δὲ που ἢ τριῶν ἡμερῶν παραδράμουσῶν, biduo elapso, 2, 12, 7. 8, 4, 8. εἰς δύο ἡγεμονίας 3, 3, 4. ἔψεις ἡμιτέμευς δ. 4, 8, 4. †† δύο δὲ ταύτας ἀρχάς 4, 10, 5. Neutr. δύο γὰρ ταῦτα λ. 4, 8, 17. †† δυοὶ διαδήμασι 6, 2, 3.
- δύομαι, med. phys. de re, c. praep. ἡ πίσσα διομένη διὰ τῶν λ. subiens partes rel. 8, 4, 27.
- δυσβάτος, pass. phys. de re, masc. sex. c. subst. fem., cum praep. δυσβάτου διὰ στενότητα καὶ τραχύτητα οὐσης τῆς οδοῦ, cum in via esset via 3, 3, 1. c. adiuncto, ἐρήμῳ γῆ καὶ δυσβάτῳ Φραζίας τὴν ἀρχὴν, locis imperviis 2, II, 9. Neutr. c. praep. μεγάλου ἔντος τοῦ χώματος ἐν μέσῳ καὶ δυσβάτου ὑπὸ τῶν σωματῶν σεσωρευμέναν, quod esset agger - vix perviis 4, 15, 14. c. artic. p. subst. c. gen. rei, τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους, illa avia montis 3, 1, 8. i. q. pr. τοῦ ὄρ. τὰ στενά καὶ κρημνάδι.
- δυσγένεια, propr. δυσγένειαν ἐαυτῶ συνειδώς, ignobilitatis 7, 1, 3. Maximinus.
- δυσεξάλειπτος, pass. trop. de re, τὸ λιπήσαν δυσεξάλειπτον (ἐξί) non facile obliteratur, 2, 3, 18. i. q. pr. αἰὲ μνημονεύεται, sq. opp. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει.
- δυσέφικτος, pass. de re, trop. τὸ ἰσότημον δυσέφικτον (ἐξί,) arduum 2, 3, 14. i. q. pr. οὐκ εὐμαρές.
- δυσθυμία, propr. c. adi. et adiuncto, παντοδαπῆς ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατοχύρωσις, molestia 8, 7, 19. c. adi. solo, ἀς μεγίστην ἐνεργεῖν (τοῖτο) δυσθυμίαν τῷ στρατῷ, moerorem 1, 6, 4. — absol. νοσῶσιν, - διὰ δυσθυμίαν, ex moerore animi ib. 1.
- δύσει, phys. de re f. loco, f. actu, abl. nisi c. opp. ἐξ ἀνατολῶν, ἢ ὄψεως - ἀπὸ τῆ μεσημβρίας λ. ab occidente 7, 3, 9. per ellips. subst. ἡλίου, ab occasu solis, ex occidente sole.
- δύσμαχος, pass. propr. de pers. ἐχθροῦ δυσμάχου, inexpugnabili 5, 1, 3. qui difficulter in bello et pugna vincitur, ob pertinaciam Parthorum in pugnando, cf. 4, 13, 10. sq. 15. difficulter superabilis. trop. de re, c. adiuncto, ἐχθροῦ οὗτος (αὐτῶ, τοῦ ἐρίματος) καὶ δ. καὶ πεδραγμένον ὄρει τῆ καὶ νοημῶ, inexpugn. 3, 3, 8. ubi, commate p. li. πεδρ. posito, fiet quoque abl. rei f. modi.
- δυσόκνωσις, propr. c. adiuncto, διασποσπίσως καὶ δ. καταλιπόντων τέκνα λ. gravatim 6, 7, 3.
- δυσπόμενος, pass. de re, trop. τὸ μὴ κατ' ἄξιον ἀντισθεῖν οὐχ αἴτως δυσπόμενον - ἐπιμάζεται, argre parabile 2, 3, 15. i. q. pr. οὐκ εὐμαρές, difficile.
- δυσπραγία, trop. c. gen. pers. et rei dat. affini, κατοχύρωσις τοῦ μὲν θαυμίας, τοῖ δὲ δυσπραγίαν τοῖς πράγμασι, minus secundum rerum successum, ubi tamen alii leg. c. pr. ἐν τοῖς πρ.
- δυστυχεῖν, trop. de pers. absol. nisi c. opp. τοῖς καὶ δυστυχέσασιν ἐλεος, τοῖς δὲ κρατήσασιν Θέμιες παραλοιδεῖ, eadem passio, 4, 5, 4. infelices, intersectos.
- δυσψήμιος, phys. de re, masc. sex. c. subst. fem. affini, et cum adiuncto, δυσψήμιος καὶ αἰσχυρὰς βλασφημίας, probroia, 8, 5, 3.

- δυσφορεῖν, trop. de pers. c. acc. ellipt. modi, (κατὰ) μηδέν τι ἤττον ὑμᾶς ἐμοῦ, non minus vobis, quam mihi, aegre esse, I, 5, 5. aegre ferre, dolere, morerere, scil. ἐπὶ τοῦτοις. c. adiuncto, ἤχροντο καὶ εὐσφοροῦν, aegre ferebant, 5, 8, 1. — simul cum coni. ἀσχάλλων καὶ δυσφοροῦν, ὅτι λ. ac. f. I, 9, 22. c. praep. τὸν στρατὸν. δυσφοροῦντα ἐπὶ τῷ λ. ac. ferentem, quod 3, 9, 12. indignantem ob id, quod.
- δυσφόρος, trop. c. affini v. τοῦτο φέρουσα, aegre id ferens, 1, 8, 9. ἤνεργε, molestissime tulit, 6, 6, 1. c. adiuncto simul, χαλεπῶς καὶ ὀ. φεργε, graviter molestie que ferebat, 4, 13, 14. — † abf. δ. ἤκουσαν, minus libenter 5, 5, 2.
- δυσχειμέρος, physf. de re f. loco. masc. lex. c. fem. πᾶσα ἡ Καταδοκία. λ. frigida 3, 3, 10. ἐν δυσχειμέρῳ χώρᾳ, algida 6, 6, 3. neutr. τῶν δυσχειμέρων ὄραν, alg. 3, 6, 22.
- δυσχεραίνει, trop. de pers. c. praep., εἰ ἐπὶ τῇ - τελευτῇ δυσχεραίνετε, morte doletis, 2, 5, 11. i. q. §. 1. ἀσχάλλ.
- δυσχωρία, physf. μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τεταραχθέντων, difficultatibus locorum 8, 2, 2.
- δωδεκάτος, propr. de re, τοῦ δωδεκάτου (ἔτους) λ. duodecimum 5, 7, 7.
- δῶμα, physf. μὴ πού λίθων τις βοήη ἀπὸ τῶν δωμάτων γένοιτο, de tectis, 2, 6, 19. ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δῶματα, tecta 7, 12, 11.
- δωματίον, physf., universe, τοῦ δωματίου π. οὐραν, cubiculo 2, 5, 8. Perinax interficiendus, sed, tratre occiso, Caracallus προπηδᾷ τοῦ δ. e cub. 4, 4, 8. c. adiuncto, εἰσεῖναι μέχρι τοῦ δ., ἐνθά ἀναπαύονται, cub. 3, 11, 12. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δ., ὡς δὴ καθευδήτων, cub. 1, 17, 1. † De eodem cubiculo; sine insigni, εἰς τὸ δ. εἰσηγάγεν (αὐτὸν) cub. 3, 12, 18. e contextu, (praeter 3, 11, 12.) et ex hoc c. gen. persf. ἐπιστὰς τῷ δωματίῳ αὐτοῦ, cub. ib. 2. i. q. §. τοῦ βασιλικῷ θαλάμῳ. †† εἰς τὰ δωμάτια ἀναβαύτες, in tecta 1, 12, 16.
- δωρεά, propr. pro subst. c. opp. ἐξέλιμα αὐτὸν ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεῖαν διασέμειν, non gratis 2, 11, 14. qui Bg. cepit p. adv. per ellipt. p. κατὰ δωρ. dum p. subst. procedit aequae, donum tribuere. c. adi. ἐτυχον μεγαλῶν δωρεῶν, munera 1, 9, 18. 1, 10, 3. — abf. 8, 4, 25. † ἐπιδοῦς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωρεάς, magnificam donativum, 5, 6, 18. qui Bg. legit pro adv. potius adi. ut in loco §. †† c. gen. rei, μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων οἰκνωσάμενος τὸ στρατιωτικόν, magnificis f. magnis donis pecuniae, f. magnis orationibus pecuniarum, nostr. Verehrung f. Geschenk am Geide; per periphrasin, p. Lat. uno donativo et Gr. ἐπίδοσις §. 2.
- δωρεῖσθαι, med. propr. de pers. c. dat. persf. et acc. rei, τοῖς στρατιώταις πολλὰ δωρησάμενος, dato militibus magno donativo, 2, 14, 10. cum militibus multa donasset, sc. χρήματα, ut - χρήματα δωρησάμενος (αὐτοῖς) pecunias largitus 1, 5, 2. quod neutr. pertinet ad pr. τὸ μαρκαῖον, ut Ms. masc. δωρησάμενος, per synesin ad pron. αὐτὸς, ibi latens, aut relatum ad pr. τὸν υἱόν, aut extrinsecus sumendum ὁ Κόμμαδος.
- δώρον, abf. improp. de urbe, τὸ Βαζάντιον κώμη δουλεύειν Περικλῆϊς δῶρον δόξῃ, dono 5, 6, 19. p. ὡς δῶρ. f. eis δῶρ., tanquam donum f. pro dono; propr. δῶροις αὐτοῦς ἡμεῖβετο. λ. donis 2, 8, 14. c. adi. οὐτὲ τις εἶναι, ὅς μὴ δῶρα ταῦτα ἔσται πέμπει λ. munera 4, 2, 17. aromata. οἷς δὲ δῶρα ἐνείδίζων, κεμθθέντα ἐνείδω, πολυτελέερα, dona 3, 8, 12. — c. adiuncto, χρήματα αὐτῷ

καὶ δῶρα - ἱετευῶν ἐπέμφε, dona 3, 9, 2. vel odores s. aromata, vel suppl. ἄλλα, dona alius generis, non pecuniaria. δῶροις πολλοῖς καὶ ἔρκοις λ. 4, 11, 1. δῶροις καὶ μεγάλοις ὑποσχίσει λ. 3, 15, 10. ὁ καὶ παντοδαπαῖς τιμαῖς λ. muneribus, 6, 8, 6. — c. gen. rei, ut auctoris et quasi pers. τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δῶρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἔχετε, munus 2, 13, 16. p. ἄς δ. tanquam donam. † τὰ τῆς τύχης δ. καὶ ἀναξίους περιτίπτει, munera 5, 1, 11. † c. alio gen. rei, πέμπει (αὐτῷ) δῶρα πάσης ὕλης τε πολυτελοῦς καὶ τέχνης ποικίλης, mun. 4, 10, 2. munera rerum ex pretiosa materia et laboratarum vario artificio.

E.

Ἐάλωκα, v. ἄλισσω.

ἔαρ, pron. τὰ πρὸς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο, primo vere 7, 2, 19.

ἑαυτοῦ, per sexum numerum que promiscue, A) c. adi. τὰ συνήθη ἑαυτῆ βασιλεία, consuetam sibi aulam, 5, 5, 1. καὶ ἑνα ἑαυτὸν βασιλέα τετηρήσθαι, unum se 4, 4, 15. B) cum subst., recto ordine, πρὸς τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, filii suis 1, 9, 2. — † ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod esset civis eius, 3, 10, 11. † c. adi. simul, εἰκόνα μεγίστην γράφας παντὸς ἑαυτοῦ, picta imagine sui totius 5, 5, 11. ein grosses Bild von seiner ganzen Statur. — alio ordine, ἰντρά artic. et subst. τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, suo marito, 1, 3, 9. ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίαις, sui ipsius cognominibus, 1, 14, 17. τῆς ἑ. σωτηρίας, sua salute, 2, 3, 2. εἰς τὴν ἑ. οἰκίαν, aedibus suis, 2, 8, 10. τῆ ἑ. ἀρχῆ, suo principatui, 2, 15, 10. εἰς τὸν ἑ. θάλαμον, suum cubiculum, 5, 6, 7. τὸν ἑ. δεσπότην, suum dominum 6, 5, 10. τὰ ἑ. στρατεύματα, suos exercitus, 6, 5, 1. τῆ ἑ. γνώμῃ, suo animo, 7, 4, 4. τὴν ἑαυτῶν φύσιν, suam naturam, 1, 14, 2. ὑπὲρ τῆς ἑ. σωτηρίας, pro sua salute, 5, 2, 7. τοῦ ἑ. δεσπότη, sui domini, 6, 4, 12. εἰς τὸ ἑ. καταγωγίον, suum diversorium, 8, 8, 19. C) c. verbis, † simul c. pron. alio, αἰτιον οὐκ ἄλλου, ἀλλ' ἢ αὐτὸν ἑαυτῷ γεγονῆσθαι, ipsum sibi, 5, 5, 2. per simplicem rationem, ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξε, se ipsum 1, 15, 18. ἑαυτὸν Περγίνακα ὀνομάσας, se 2, 10, 2. τὸ πῦρ - ἑαυτοῦ προκομπεῖσαι, - sibi 2, 3, 5. — † c. v. act. pro med. τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἑαυτῷ, sibi ipsi 1, 8, 2. τὰ ὄπλα βασάζων ἑαυτῷ, ipse sibi 4, 7, 11. — παρεῖχε τοῖς - ἑαυτὸν λ. se 1, 2, 5. 1, 3, 9. κουφίσας ἑαυτὸν, se ipsum 1, 4, 1. ἑ. ἀπειργων 1, 11, 15. 1, 13, 15. ἑ. ἐπιδόντα 1, 16, 10. 2, 7, 1. 2, 8, 16. ἐπιδῶ ἑαυτῷ 1, 3, 3. — κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, inclusi 2, 6, 6. per pass., quippe par act. c. pron. recipr. ὑπομήσατε ἑ. 6, 3, 12. ἐγκαταμιζάντων ἑ. cum immiscerent sese 7, 12, 15. † intra duo v. κρύπτειν ἑαυτοὺς καὶ σώζειν, occultare sese et conservare 8, 2, 2. cum ad utr. pertineat. † in opp. ἐπιμελέστερον ἑαυτῶν τε καὶ τῶν ὑπηκόων ἡγῆαν, sibi praesse 1, 1, 9. D) c. adv. τρέγων ἑμπαλιν ἑαυτοῦ, retrosum 5, 6, 17. E) c. praep. παρ' ἑαυτῷ διατρέτω λ. apud se 4, 3, 19. τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ κίνδυνον, pro ipso 7, 6, 11. χυήματα - εἰς ἑαυτὸν μετέγε, in se ipsum transtulit 7, 3, 13. ad se. p. εἰς τὰ ἑαυτοῦ, et p. εἰς τὸν ἑαυτοῦ θάλαμον 5, 6, 7. † simul c. pron. alio, γεγονυμωμένους τοὺς στρατιώτας αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsi

8, 4, 28. †† εἰ καὶ ἑαυτὸν ἐμῆτερος διάγοι, separativim 4, 1, 4. — καὶ ἑαυτοὺς ἀναλογιζόμενοι, secum 2, 1, 8. καὶ ἑαυτὴν εἰ-
ποῦσα, secum 1, 17, 9. †† F) c. artic. simul, οὕτως ἐξήρτυε
τὰ καὶ ἑαυτῶν, suas res 3, 1, 16. τῶν καὶ ἑαυτὸν ἀνθρώπων
σὺν-σπένδατος, aetatis suae, 1, 17, 26. G) c. mero artic., ἀδεῶς
τὰ ἑαυτοῦ ἔχων, suis frui 2, 3, 19. i. q. ἴσῃ. τὰ ἴδια et τὰ οἰ-
κεία.

Sed ἐν τοῖς οἰκείοις καταβῆναι, πάντα ἔχουσαν τὰ ἑαυτῆς,
domi suae -, omnia sua sibi habentem, 5, 3, 4. ἀγαθῆτως τὰ
ἑαυτοῦ φυλάξεν, sua 5, 1, 4. ἀγ. ἔχοντες τὰ ἑαυτῶν, sua 7, 8,
8. † alio sensu, de loco, διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς, degebat do-
mi, 5, 3, 6. i. q. ἐν τοῖς οἰκείοις ὁ. 4. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται,
in proprias sedes, 4, 15, 20. domum 6, 5, 8. ἰκίους εἰς τὰ
ἑαυτῶν ἀπέπεμψεν, domum 5, 2, 6. (6, 6, 8.) εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ
ἐπανιόντες, domum ib. 13. opp. pr. ἐν ἀλλοδαπῇ. ††† τὴν κε-
φαλὴν ἀποτεμῶν, ἰδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, capite demto, suum im-
profuit, 1, 15, 19.

ἔδω, phys. de pers. cum dat. quasi pers. et acc. rei dupl. ῥέψαντες
τὰ σῶματα τοῖς -, εἶσαν (αὐτὰ) κισί τε καὶ ὄρισι βορῶν, relique-
runt 8, 5, 24. trop. c. inf. et acc. οὕτε ποτὸν - εἶα τὸν παῖδα
προσθέρσσαι, sinebat 5, 8, 4. 6, 1, 12. ἔδω ἀρχεῖν Πέρσας
λ. ἰνάντι 6, 4, 9. οὕτε τὸ πῦρ ἔδωσεν ἑαυτοῦ προπομπῆσαι, pas-
sus 2, 3, 5. οὐδένα εἶσατε περιγενέσθαι, sivit, 3, 15, 9. †† c. acc.
pers. et particip. p. inf. εἶσαεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα, sivit
eum deliciis vacare, 1, 8, 2.

ἑβδομήκοντα, propr. de re, ἑτῶν septuaginta 2, 15, 12.

ἐγγινεσθαι, med. trop. de re, ἐγγινομένου χρόνου, interveniente
8, 5, 1. i. q. διαγεν. supra. διατριβῆς ματαίας ἐγγινομένης,
interiici, 6, 7, 24.

ἐγγυμνάζεσθαι, pass. phys. de pers. c. abl. rei, ἀσκήσει πολεμικῶν
ἐγγεγυμνασθε, estis exercitati 2, 10, 9. Σῆραις ib. post syn. εἰ-
δισμένοι. στρατόπεδα, πόλεμοι τέχνησις ἐγγεγυμνασμένα, exerci-
tus, - exercitatos 6, 5, 6. c. praep. εἰς καὶ πρὸς τὸ νήχεσθαι
ἐγγεγυμνασμένοι, exercitati 7, 2, 12. † phys. aut trop. τοὺς
στρατιώτας, - ἀρπαγαῖς καὶ βίαις ἐγγεγυμνασμένους, ex. 2, 2, 9. post
syn. εἰδισμένους.

ἐγείρειν, phys. de pers. c. acc. rei, τύργους καὶ ἐπάλλξεις ἐγείρειν,
excitare 8, 2, 12. † de quasi pers. ἄπτερ ὄρη -, ὡς περ τεύχος
Ἰταλίας, ἢ φύσις ἡγείρειν, exc. 8, 1, 12. c. adv. τὴν γῆν ἐπι-
χέοντες, μέγιστον ἡγείρου ταχέως πολυάνδριον 4, 9, 14. τρόπαια,
ἢ πολλάνις ἡγείρουμιν, ereximus, 3, 6, 16. simul cum praep.
τροπαίων, ἢ μετὰ Σεβήρου ἡγείρατε πολλάνις κατὰ βαρβάρων, exci-
tastis 6, 3, 12. c. praep. meris, - dupl. οὕτε ἐμφύλια κατ'
ἐχθρῶν, - τσαυτὰ τις τρὸ αὐτοῦ ἡγείρει τρόπαια, flatuit, 3, 15, 6.
— οἷσα - ἡγείρου τρόπ., τὸ μὲν ἐν ανατολῇ, τὸ δ' ἐπ' ἀρκτω, erex.
3, 7, 16. ἐγείρας σὺν αὐτοῖς κατὰ - τρόπαια, cum erexisset 2,
9, 12. c. praep. una, κατὰ βαρβάρων ἐγείρειν τρόπαια, erigere
3, 9, 1. excitare 3, 14, 3. κατὰ Γερμανῶν - ἐγείρας τρόπαια,
qui erexerat 2, 1, 9. trop. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, excitare
6, 2, 9. † simul c. dat. rei s. pers. ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ἐλε-
θρον μέγαν ἡγείρει τῇ πέλει, excitavit 7, 11, 13. † simul cum
praep. ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα πόλεμον ἡγείραμεν, excitavimus 4, 14,
13. trop. aliter, ἡγείρου αὐτοῦ τὰς ορεῖσις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυ-
μίαν, excitabant 1, 6, 6. † simul c. abl. rei s. modi, (αὐτοῦ)
τὴν ἐργὴν διαβολαῖς ἐγείρουτας, qui excitarent 5, 1, 6. † cum
acc. pers. et praep. τὸν στρατὸν εἰς προθυμίαν ἐγείροντες, excit. 8,

4. 25. Pass. phys. de re, κόμισ πόρρωθεν ἐγειρομένη φαίνεται, excitatum 6, 9, 4.
- ἐγερσις, phys. c. gen. rei, ὁδοὺς παραβράζαντες τειχίων ἐγέρσεσι, muris excitatis, 8, 5, 10.
- ἐγκαλεῖν, trop. de pers. c. dat. pers. et acc. rei, ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν (αὐτοῖς,) ignaviam eorum inciterans, 1, 10, 3. exprobrans, inculsans. μήτε κουφότητά τίς ἡμετέραν - ἡμῖν ἐγκαλείτω, neque levitatis nos infimulet (infimulato 3, 6, 3. simul cum conii. τοῦτο ἂν τίς μόνον ἔσχεν ἐγκαλέσαι αὐτῷ, ὅτι λ. reprehendere in ipso, quod 6, 1, 24.
- ἐγκαταλείπειν, phys. de pers. cum acc. pers. ὡς ἔμαθεν ἢ εὐχέλῃτος, τὴν δορυφόρον φρουρὰν - αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν 2, 12, 9. dereliquisse, deseruisse. trop. c. dat. pers. et acc. rei, ἀνεπαύσατο, - πόσον τοῖς κατ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγκαταλιπὼν, requievit, sic, ut reliquerit 1, 4, 18.
- ἐγκαταμίσγειν, phys. de pers. c. pers. et dat. f. abl. et acc. it. cum praep. ἐγκαταμίσξαντων ἑαυτοῦς τοῖς κραυαταῖς πρὸς τὸ ἀρπάζειν κακοῦργων, cum immiserent sese, 7, 12, 15.
- ἐγκαταπήγνυμι, phys. de pers. c. acc. rei et dat. f. abl. instrum. ὄρατι ἐγκαταπήγξας (αὐτὴν, τὴν κεφαλὴν,) hasta praefixum, 1, 13, 9. quum praefixisset id, def., inf.
- ἐγκατασπείρειν, trop. de pers. c. acc. rei, περὶ τοῦ θανάτου φήμην ἐγκατασπείρειν, ὅτι λ. ruinorem ferere, quasi 2, 1, 6. disseminare, divulgare.
- ἐγκλιμαί, mid. f. pass. potius, trop. de re, c. praep. ἢ ἐκείνου μὴ μὴ ἐν ταῖς ἡμέτεροις σένοις ἐγκλιέται, in - haerebit 4, 14, 10. manserit. de pers. abl. ἐγκλιμένου αὐτοῦ, instante 3, 12, 10. instanter, ulterius affirmante. sed per lat. Hg. idem 4, 11, 1. ulterius rogante, - ἐγὼ μένων τῶν περὶ αὐτὸν διαπαύοντων, instantibus 1, 6, 22. ulterius instigantibus ad reditum, suadendo, commendando, calumniando. † c. adiuncto e nominat. adi. f. modi, ὡς ἐνέκειτο ἔπιφρεῖς, cum instarent cum gladiis 6, 8, 13. ulterius postularent, egerent. dum illi cum gl. instabant 7, 5, 10. † c. nominat. particip. p. inf. ἐνέκειτο ἄγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων λ. infra at agens ferens rel. 6, 2, 13. pergebat agere, ferre.
- ἐγκλήμα, univ. c. adi. ἑτέροις ὑποφέρειν τὸ ἐγ. culpam 2, 5, 12. sensu forensi, c. adi. τοῦ μὲν ἀνα - ματαιαῖς ἐγκλήμασι περιπίπτειν, in variis criminaciones 2, 4, 16.
- ἐγκραιπαλάω, phys. de pers. c. abl. rei, τρυφῇ, ἢ περ ἐκείνου ἐγκραιπαλῶντες, crapulenti 2, 10, 12. crapula gravati, nostrarat. *be-rauschte*.
- ἐγκρατής, act. de pers. trop. cum gen. rei, ἐπὶ πολλῶν χρημάτων ἐγκρατής ἐγένετο, potitus fuit 1, 10, 3. c. nominat. adi. f. modi. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐγ. γένηται μόνος, ubi potius fuisset 3, 10, 15. compos.
- ἐγκωμῖον, trop. c. gen. pers. ἄλλο ἄλλου λέγων ἐγ. aliud in alio laudans, 4, 9, 11. aliud alius proferens encomium; aliud alius dicens praeconium; ἢν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμῖου, ὅτι λ. laudum 2, 1, 11.
- ἐγκρησθεῖν, phys. de pers. abl. οἱ δὲ ἐγκρησθέτε κἀκείνοι εἰς ὕπνου καταφέρουτο, qui evigilarent 2, 1, 3.
- ἐγκρησθῆναι, phys. de instrum. ferreo, λαβὼν ἐγ. ὑπὸ κόλπου, pugione 1, 8, 11. i. q. f. f. q. τὸ ἐκιδίον εἰ τὸ ἔπιφος. ii. λαβόντες ἐγκρησθῆναι ὑποκόλπια, pug. 7, 4, 11.

ἐγγχειρίζειν, trop. de pers. c. acc. rei et dat. pers. Ῥωμαίους ἐαυτῶν τὰ τῆς βασιλείας ἐγγχειρίζεται, delegasse 4, 15, 18. ὃ τὴν πρόνοιαν καὶ στρατηγίαν ἐγγχειρίζει, commiserat, 3, 2, 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐγγχειρίζεσαν, tradiderant 8, 6, 1. † ἐπεὶ τὴν πρόνοιαν ἐνεχείρισε τῆς ἀρχῆς ἐαυτῶν, assumpsit 1, 8. 2. vindicavit, iniunxit. ἡμιόχοις τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πείρα ἐνεχ. demandavit 5, 7, 14. τοῖς δούλοις τὰς ὑπατικὰς τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας ἐν. delegabat ib. e. τὰς πράξεις καὶ τὰς διοικήσεις ἐνεχείρισαν τοῖς λ. delegarunt 6, 1, 8. † τοῖς - ἐγγχειρίσαι πρόνοιαν τῶν στρατευμάτων πείθει, mandari 1, 9, 2. τῶν - ταῦτα (τὰ ἀνθρώπεια) ἐγγχειρίσαι δεῖν, deleganda esse 5, 7, 4. τῶν - ἐγγχειριεῖν πισχυνοῦτο τὴν ἀρχὴν, tradituros se 2, 6, 7. †† ἡμεῖς ἡμεῖρον ὑπὸ τὴν βασιλείαν ἐγγχειροῦντες, nos adsumus tibi imperium traduri 2, 1, 26. ubi v. potest c. dat. eodem pr. pers. esse, vel sine eo, ut in hoc, ὡς - τὴν ἀρχ. ἐγγχειρίζεται (αὐτῶν) ut imper. ei mandarent. 2, 9, 16. †† c. acc. pers. et dat. rei, Θέρων μὲ πολλάνις, νήπιον ὄντα, ταῖς ὑμετέρας ἐνεχείρισε πείρασι, commendavit 1, 5, 9. — Pass. trop. etiam, sed c. nominat. pers. et acc. rei, et cum inf. simul; ἡμεῖς διοικίμεν καὶ διέπειν τὰ τῆς ἀρχῆς σὺν ἡμῖν ἐγγχειρισόμεθα, nobis dispensatio et administratio principatus una vobiscum demandata est 8, 7. 12. cum acc. rei, sine deserto nominat. pers. ἕκαστος, ἢν ἐγγχειρίζω Φρουρὰν λιπῶν, quisque, relicta statione sibi demandata, 2, 5, 4. quisque, quam demandatam habuerat, custodiam relinquens, s. relicta custodia, quam rel. ubi proprie rectio λιπ. Φρ., ἢν ἐγ. αὐτὰς, et ne cum ma post ἐγ. locari potest. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐγγχειριστέμενος, nocturn. cust. demandatam habens, 3, 11, 12. cum illi nocturna custodia demandata sit. ὡς τὴν - τῶν στρατῶν ἀρχὴν ἐγγχειρισθῆναι (αὐτῶν,) ut militum praefectura ipsi mandaretur, 1, 12, 8. ubi, in obliqua oratione, c. acc. et inf., casus pers., pron. illius, un. eis inclusi, in recta oratione nominativus, mutatus est in dat. et acc. rei in nominativum; quae est regula ad vertendum. — πλείστα ἐγγχειρισθεῖς (αὐτῶν,) plurima sibi commissa habens, 2, 1, 11. et si plurima demandata habens, ipsi demandata essent; — †† c. adv. et praep., τινὲ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις ἐγγχειρισμένων, quia tunc summam rerum Romae ab ipso demandatam habebat, 4, 12, 7. cui omnes Romae res gerendae ab ipso demandatae erant; per periphrasin Praefecti urbis. †† c. dat. pers. et nominat. rei, ἐκείνῳ ἐγγχειρίζω ἢ θρησκεία, illi delegata erat religio, 5, 3, 12. † ὅπως μὴ, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραίτησαμένου, ἀλλὰ ἐγγχειρισθῆ (αὐτό,) alteri delegaretur (id) 5, 12, 6. †† Neutr. particip. c. artic., absol., οἱ μὲν διώκουσι τὰ ἐγγχειρισμένα, iniuncta, 1, 6, 24. mandata. ἐτοίμως δεῖξασθαι τὰ ἐ. delegata 2, 3, 12. ποιούμενος τὰ ἐ. delegatum munus 6, 8, 5. † c. subst. simul, τῶν πλείστων ἐς τὰς σημανὰς καὶ τὰ ἐγ. τῆς Φρουρᾶς χωρὶα ἀνασκευασθέντων. cum plerique in tabern. aut in suas quaeque stationes recessissent, 8, 5, 19. in demandata sibi custodiae loca. ἐγὼ, c. verbo primae pers. sed diremum, ὃ περ ἐγὼ - συνεῖς, ἡμυγάμην 4, 5, 11. 14. in tacita relat. et opp. cf. 3, 12, 6. sed in manifesta, ἐγὼ δ' 1, 7, 4. post οἱ πλείστοι et εἰσὶ δ' οἱ 9. 1, et 3. it. ἐγὼ μὲν γὰρ ἠγοῦμαι, ὡς οἱ πλείστοι καὶ σχεδὸν πάντες 7, 8, 19. λέξω πρὸς ὑμᾶς. ὡς δὲ ἐγὼ οἶμαι λ. ib. 6, 2, 13, 15. ἐγὼ πρὸς ἐκεῖνον λ. 3, 6, 5. †† μόνος ὑμῖν ἐγὼ λ. 1, 5, 14. ὑμεῖς τὲ - ἐγὼ τὲ 2, 1, 17. †† bis eadem in 9. et periodo, ἀλλ' αὐ-

τός τε ἐγώ - παραγωγῶ, καὶ πᾶσαν ἐξ. ἐγώ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ.
 2, 5, 10. †† sem. πῶς ἢ ἀθλία ἐγώ εἰς ἐνάτερον ἡμῶν νεμηθεῖν;
 4, 3, 18. Gen. γένεσθε δὴ οὖν αὐτῇ ὑμεῖς, ἀνθ' ἐνός ἐμοῦ πατέ-
 ρος πολλοὶ I, 4, 9. μηδὲν τι ἤπτου ἡμᾶς ἐμοῦ δυσχερεῖν I, 5, 5.
 — ἐμοῦ - ἄλλω λ. 3, 12, 6. ἐμοῦ - ὑμέτερον λ. 2, 10, 17. —
 sed in tac. relat. ἐμοῦ δὲ κρατοῦντος, λ. 5, 1, 9. Gen. al.
 praepositus subst. ἴζε μου τὸ πρὸς τοῖς βασιλευσάστας πειθήμιον,
 meam obedientiam 2, 10, 4. postpos. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρ-
 χῆς προαίρεσιν, vitae meae 5, 1, 3. τὸ μέτριόν μου λ. modera-
 tionem meam ib, 5. c. verbo, τοσαύτην μου δαίλιαν κατεγνωσμέ-
 τες, mihi imputare 2, 1, 22. Dat. ἐμοὶ δὲ τι καὶ πλέον ὑπάρ-
 χειν λ. I, 4, 5. c. praep. ὅσῃ δ' ἂν σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδεί-
 ξησθε, mecum 1, 5, 24. ἐσαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόρμυδον βραδυ-
 νοῦτα, in me 2, 1, 16. in opp. ἐμοὶ τε - ὑμῖν τε I, 4, 7. ὁ
 ἐμὸν μόνον ὑμεῖς λ. 3, 6, 5. †† ὡς ὑπάρχαι ἐμοὶ τε - ὑμῖν τε λ.
 7, 8, 20. ἐμοὶ δὲ λ. 2, 15, 12. opp. pr. πολλοὶ, it. 5, 1, 7.
 opp. ἐκείνους §. 4. it. ib. 15. post §. pr. τῶν μὲν - it. οἱ δὲ λ. —
 κοινὴν ἐμοὶ τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπέλευσιν παρεῖξει 2, 8, 6. καί μοι δὲ
 δι' εὐχῆς ἐστὶ 2, 10, 4. opp. pr. τὸ πιστὸν ὑμῶν λ. Dat. al. κοι-
 νὴν εἶναί μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλγηδόνα I, 5, 5. (μοι - αὐτὸν λ. 3,
 6, 6. -) περιόντος μοι τοῦ πατρὸς ib. 6. τρυφεῖά μοι ταῦτα ὀφει-
 λόντων ib. 10. οὐ τὸν τυχεύτα μοὶ ἐπιτηρημένον ἀγῶνα 2, 3, 10. —
 †† ὁράτε δὴ μοι τὸν υἱόν, hunc filium meum I, 4, 8. qui Bg. dat.
 cepit p. gen. μου τὸν υἱ., cum procedat et copulatus c. v. ὁρ.,
 pro dat. commodi, in gratiam meam. Acc. ἐμὲ καλοῦσι λ. 2,
 8, 3. 4, 3, 19. ἔδωκε δὲ μετ' ἐνεῖνον ἐμὲ βασιλεῖα ἢ τύχη I, 5,
 13. †† ἐμὲ δὲ λ. 2, 3, 13. opp. §. pr. ἄλλω - τῷ - at τὸ μὲν
 ἔμε λ. 2, 5, 9. opp. sq. §. τὸ δὲ ὑμᾶς λ. καί με λ. 5, 1, 5. opp.
 §. pr. ἐκείνους. Acc. al. ἐφ' οἷς ὁράτε με διακείμενον I, 4, 2. —
 πάντας ἡμᾶς - με I, 5, 8. c. praep. τῆς πρὸς με τιμῆς 2, 3, 12.
 3, 9, 6. †† c. inf. ἀνευ τοῦ βιάζεσθαι με ἢ ἀρπάζειν 2, 5, 13.
 sine vi a me et rapina s. sine vi mea et rapina; ubi in medio
 positum pertinet et ad sq. v. Plur., proprie, de pluribus, in
 opp., ἡμεῖς δὲ λ. 2, 1, 20. post ὁ τύραννος. it. ἡμεῖς αὐτῶν λ. 4,
 14, 13. ἡμεῖς τε καὶ ὁ δῆμος λ. 2, 2, 16. †† de pluribus qui-
 dem, at de uno loquente, ἡμεῖς λ. 8, 7, 12. 15. σὺ μὲν -
 ἡμεῖς δὲ I, 13, 3. cf. infra ad ἡμᾶς. Gen. de plur. ταῖς ψυ-
 χαῖς ἡμῶν, animis nostris 2, 10, 7. ἐνάτερος ἡμῶν, uterque
 nostrum, 3, 6, 10. †† ἦν ἡμῶν συνάρη 7, 5, 16. † bis in
 vicinia, - ἠδὲ ἡμῶν ἢ ἀφίξις, - ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν αὐτῶν καὶ
 τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, hic noster adventus, - in salutem cum nos-
 tram ipsorum, tum rel. 2, 1, 18. c. praep. ἂ περ αὐτὸς ἡμᾶς
 δράσασθαι διανοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, a nobis ib. 19. τε-
 θῆναι πρ. ἡμ. manibus nostris 7, 5, 11. c. θορευεῖς ὑφ' ἡμῶν,
 a nobis ib. 15. σώζεσθαι μετ' ἡμῶν, nobiscum ib. 11. m. —
 †† de uno. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, a nobis 3,
 6, 4. ὑπὲρ ἡμῶν, pro nobis ib. 7. Dat. συμβουλεύουσι γὰρ
 ἡμῖν λ. nobis 2, 2, 13. † ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, ver-
 bis nostris 2, 1, 23. ἔσχε δ' ἂν τι καὶ μείζον - τῆς ἀμφοτέρους
 ἡμῶν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τιμῆς, obtinisset - aliquid maius
 illo, qui utrique nostrum a vobis divisus erat, honore, 3, 6, 8.
 — c. pass. ἐργον ἡμῖν τετόλμηται, facinus ausi sumus, 7, 5, 15.
 nobis s. a nobis patratum est. in opp. κακείνοις εὐκταῖον, καὶ
 ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nobis 2, 1, 21. ἡμῖν δὲ 6, 3, 15.
 opp. §. pr. αὐτοῖς. † Ῥωμαίοις τὲ καὶ συγκλήτῳ καὶ αὐτοκράτορ-

- σιν ἡμῖν 8, 7, 9. †† de uno, ἡμῖν δὲ χρῆ μέλειν τῶν 1, 5, 18. opp. §. pr. ὁ μὲν πατήρ λ. ††† τις ὑμετέρων - ἡμῖν 3, 6, 3. — cum praep. παρ' ἡμῖν προὔταρχουσαν ἀρχήν, apud nos ib. 10. — † ἐλέθρου τοῖς μὲν αἰτιον ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ λ. 1, 13, 6. †† Ἡρόμοδος μὲν ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τεθνήκειν, nobis mortuus est 2, 2, 12. p. ἡμῶν ὁ β. n. fier. Acc. de pluribus. πάντας ἡμᾶς ἠγάπα 1, 5, 7. 12. 2, 1, 19. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ἢ λεχθέντα λ. ad nos 1, 2, 5. in manus et aures nostras. †† στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται, adversus nos 5, 6, 6. sqq. diversis perf., τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας, de militib. sed et πρὸς με. †† εἰ δὲ τὴν τε Ἰλλυρικὴν δυνάμιν ἡμᾶς χειροτονήσασα μάθοιεν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθοιεν, nos elegisse, nostrum que nomen 2, 10, 16. † ταῦτα δοῦσιν ἡμᾶς οἱ οἰκέται, nobis faciunt 1, 13, 4. 6. de sorore Commodi et ipso Comm., vel de una sorore vel de pluribus sororibus, cf. §. pr. σὺ μὲν - ἡμεῖς δὲ λ. † προναλεῖται ἡμᾶς εἰς μάχην, nos 6, 3, 11. imperatore, solum, vel cum exercitu, cf. ib. init. ἐπειράθην, et §. pr. ὑμετέρων et ἡμέτερον λ.
- ἔδεσμα, physf. de re, c. opp. τὰ φαῖλα τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν λ. vitem cibum 4, 12, 4. ἔυλινος εἰς ποτὸν καὶ ἐδέσματα χρώμενος σκεύεσιν, ligneis cibi - vasis 4, 7, 8.
- ἔδρα, physf. in theatro, τῇ βασιλείῳ ἔδρα, fede 1, 9, 6. ἐξαιρέτεις ἔδραις λ. fedibus ib.
- ἔδραιως, physf. εἰσῶτες, stabiliter 3, 14, 10.
- ἐδάδιμος, physf. neut. de re, forte p. subst. c. opp. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδάδιμὸν τι - προσφέρεσθαι, esculentum ullum 5, 8, 4. i. q. pr. ἔδεσμα.
- ἐθελοκαίω, trop. de perf. et milit. c. adiuncto vel absol. εἰωθότῳ ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾶσα ἀποκάμνειν ἐθελοκαίειν τε, tergiversari, 4, 15, 15. sponit agere male, i. in pugna non stare et pugnare, sed et se vertere in fugam.
- ἐθελουτής, propr. de perf. ἐθελουταὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεύειν ὑπισχυοῦντο, 7, 8, 26. p. adv.
- ἐθέλω, propr. de perf. c. inf. prael. οὐδὲ αὐτὸς λανθάνειν ἤθελον, volebat 1, 14, 14. 3, 15, 3. 4, 12, 5. 5, 6, 23. οὔτε μάχεσθαι ἤθελον 5, 4, 17. † βλέπειν γὰρ οὕτως ἤθελον, volebant, ib. 5. dicebant, putabant. Ἀπόλλωνα εἶναι ἐθέλοντες, credentes 8, 3, 19. sed c. inf. aor. alterutr. ἀποσινεῦσασθαι πάντας ἤθελον 1, 17, 3. ἐπιστήναι - 2, 14, 11. οὐ - ἀνοίξει - ἤθελον, vol. 2, 6, 14. συναπέλθειν ἤθελον 1, 7, 1, 6, 9, 7. τοῦτον ἠθέλησεν οἰκειώσασθαι, voluit 2, 15, 3. 3, 5, 1. 5, 8, 9. statuit 4, 7, 1. προκαταλαβεῖν ἠθέλησε, voluit 3, 1, 13. κτήσασθαι ἠθέλησαν, voluerunt, 2, 6, 8. 3, 15, 15. ἀπέλθειν - 7, 11, 18. †† c. inf. diversi temporis, prael. et aor. 2., simul, Φεύγειν ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, noluit 2, 5, 6. †† c. adv. δοῦσαι τι μάλλον - ἢ παθεῖν - ἠθέλησεν, patrare - potius, quam pati, voluit, 3, 11, 1. facere maluit, quam pati 4, 13, 1. † c. p̄son. εὖς ἠθέλησαν μερίσαι τὴν ἀρχήν, quos voluerunt rel. 7, 10, 4.
- εἰθίζω, de perf. c. acc perf. et dat. rei, ἢ μήτηρ - αὐτὸν - παλαίστραις - εἰθίζε, adsueticiebat 5, 7, 9. Pass. cum inf. νικᾶν - εἰθισμένος, (ὁ στρατός,) consuetus 3, 9, 13. οἱ εἰθισμένοι λ. qui adsueti sunt 2, 3, 22. εἰθισμένους λ. suetus 2, 2, 9. sq. syn. ἐγγεφυμασμένους, ut 2, 10, 10. † de anim. ἐπεισπηθήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, διανήχασθαι εἰθισμένοις, consuet. 8, 4, 7.
- ἔθνος, propr. de persf. c. gen. nominis propr. Φύσει κοῦφον τὸ Σύρων ἔθ. gens 2, 7, 13. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθ. ἐδεδόνητο, omnis Africa, 7,

5, 19. τοῦ Φοινίκων ἔθνος πάντος, gente 2, 7, 7. ἐκίψειν καὶ ὑποτάξαι τὰ Γερμανῶν ἔθνη βάρβαρα, nationes 7, 2, 20. †† c. praep. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἔθων Μαυροσίτους μὲν καὶ Νομάδας λ. ex habitantibus ad merid. gentibus 4, 3, 15. abf. προσβείαι ἀπ' ἐκείνων τῶν ἔ. ἐξέλλουτο, gent. 2, 8, 12. c. τῶν ἔ. τῶν κεχειρωμένων, 5, 9, 22. ἡ Φήμη πάντα ἐπήλθεν ἔ., ὅσα - κατοικεῖ 2, 8, 12. ἡ τῶν γειτνιῶντα ἔ. βάρβαρα χειρωτάμενος 6, 2, 21. ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ β. ἡσυχάζειν ἔ. 8, 7, 15. † ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις γάσις - ἐπέπεσε τῶν πόλεσιν, nation. 3, 2, 13. †† ἐπεμφε - εἰς πάντες τὰ γειτνιῶντα ἔ., τοῖς τε ἡγουμένοις ἐπέσειε, gent. 3, 7, 2. qui locus pertinet etiam ad - loca, ubi dr. impropr. de loco f. terra. ubi gens f. populus habitat, ut - c. nomine propr. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔ. nation 6, 7, 5. (i. c. f. pr. Ἰλλυρίδος et f. 7. τοῦ Ἰλλυρικοῦ,) gent. ib. 10. † τὰ Ἰλ. ἔ. καὶ στρατόπεδα ἐπελθῶν, gent. 6, 4, 5. (cf. tamen infra 7, 3, 8.) τῶν Ἰλλ. ἔ. πάντων 8, 2, 6. 8, 5, 15. abf. διὰ τὴν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ ἔ. ἔξουσιαν, gent. 3, 8, 4. τοῦ ἔ. ἐξελθεῖν (αὐτῶν) ἐκέλευσεν, provinciā 7, 9, 6. — † τὴν ταμίαν τοῦ ἔ. quaeflorum provinciae, 7, 6, 11. τοῦ ἔ. ἐπιπολλῶν πρότερον ἀρχῆς ἔ. provinciae illi 8, 7, 21. Germaniae. — πολλῶν πρότερον ἀρχῆς ἔ. provinciarum 7, 5, 3. ἐπισέλλει τοῖς τῶν ἔ. ἡγουμένοις, gentium 1, 10, 5. (4, 8, 15.) ἔθνων ἡγυτάμενος, provincias, 7, 10, 1. †† τὰς ὑπατικὰς τῶν ἔ. ἔξουσιαν, provinc. 5, 7, 14. τῶν ἔ. ἀρχῶν. provinciarum praefecturae 6, 8, 3. ἐν τοῖς ἔθν. 1, 2, 2. provinc. 3, 10, 2. τῶν εἰς τὰ ἔ. πεμπομένων ἡγουμένων, prov. 5, 2, 8. 4, 6, 8. τῶν ἔθνη καὶ στρατόπεδα πεπιεζυμένον, pr. 7, 3, 8. ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔ. pr. 7, 7, 9. 12. 6. διέπεμφε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, pr. 3, 1, 3. 5. 8, 13. ††† πρὸς τοῖς τὰ ἀρκυῖα τῆς γῆς ἔθνη βάρβαρα κατοικοῦντας, septentrionales terrae partes (provincias) 1, 2, 9. — c. praep. τὸν Ἑβταν καταλιπὼν ἐν τῷ ὑπὸ Ῥωμαίους ἔθνει, in Romana prov. 3, 14, 17. cf. deinde in repetit. † c. aliis loci n. omnibus. συνέσειεν ἐκ τε τῆς ἑταλίας τάσης, καὶ τῶν ὀρέων ἔ. gentibus 1, 15, 2. 2, 4, 12. † c. praep. ἐκ τε - ἰτ. καὶ τῶν ὑπὸ Ῥωμαίοις πάντων ἔ. λαοὶ ἀδελφ. ἡθροίζοντο, prov. 6, 3, 2. γενομένων ἔθνων ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑπηγίοις ἔ. prov. 7, 3, 2. οἰκισθῶν τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις, καὶ τὰ ἔ. ἐπολιόμενος, prov. 4, 7, 1. † Ἰουρίας καὶ Καρίας, καὶ ὅσα Αἰγαίῳ - ἔθνη διαίρεται, omnibus gentibus, quae 6, 4, 9. et sq. tamen εἶναι αὐτὰ Περσῶν προγενεῖα ὑπήματα. †† nominatim c. alio subfl. simul, οὕτε ἔθνος. οὕτε πόλις τίς ἐσιν, gens 4, 2, 17. τὰ δ' ἄλλα ἔθνη καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις 2, 10, 15. τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἔ. λ. 7, 3, 10. †† κατὰ τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διορίζου τῶν ὄχλων αἱ ψυχῶν, prov. 7, 3, 16. κατὰ τε ἔ. καὶ κατὰ πόλεις, prov. 8, 7, 13. †† repetitum in vicinia, εἰ κοινῶν τοῦ κινδύνου τὸν ἡγουμένον τοῦ ἔ. παραλάβοιεν, πᾶν τε τὸ ἔ. ἀναπέσειεν λ. rectorem provinciae - ac totam gentem 7, 5, 1. τὰ γὰρ λοιπὰ βάρβαρα ἔ., ὅσα - κατὰ τὰ ἔ. καὶ κατὰ τὰ συστήματα ἀρχόμενα, nationes - gentes 4, 10, 6. ubi primum ut gens universum ei totum alienud, sed alterum ut partes. † c. praep. διέπεμφε καὶ εἰς τὰ γειτνιῶντα ἔ., καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀρχοντας τῶν ὑπ' αὐτῶν Ῥωμαίοις δουλεύοντων ἔ. ad vicinas gentes, atque praefectos gentibus 2, 9, 17. †† per antiqua loca, τὸ ἔθνος στρατοπέδοις πέφρακτο, ea provincia 7, 9, 3. ἔθνων κινήσεις, gentium 1, 1, 5. ἡ Φήμη διαβίβουσα πάντα ἔ. καὶ πάντα στρατόπεδα, ὅσα τε Ῥωμαίοις ὑπήματα, καὶ ὅσα φίλα, populos, 2, 4, 4. ††† Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων

ἄδικον, οἱ ἀδικοῦμενοι ἀπέστησαν, nationibus, quae 8, 7, 17. per
 Lynesin, p. ἀ ἀδικούμενα.
 ἔθος, trop. publice vel privatim, abf. ὁ Κόσμιμος ἐβουλεύετο, οὐκ
 ἐκ τῆς βασιλείας, ὡς ἔθος, (ἐστὶ ἰ. ἡ.) τρεῖς θεῶν οἰκίας, ut mos erat,
 1, 16, 8. c. dat. persf. ἀπασίμενοι τὸν ἥλιον, ὡς ἔθος αὐτοῖς, οἱ
 βάρβαροι, de more, 4, 15, 2. c. verbo simul dilectio, χυμῶν
 τα ἄφρησ μινον, ὡς ε. ἐστὶ τοῖς λ. ut mos est rel. 1, 5, 2. ὡσπερ
 ἦν ε. αὐτῶ, ut erat mos ipsi, 3, 8, 5. simul c. inf. ἔθος δὲ ἦν
 αὐτῶ προσέειπεν, ultimum autem ei erat accedere, 1, 17, 12. mos
 erat rel. 3, 2, 8. ἔθ. γὰρ ἐστὶ Ῥωμαίοις, mos enim est rel. 1, 2,
 1. † οἷς (ἐλάδεσι) ἔθος τοῖς μὲν βάρβαροις ἐνηχέσθαι λ. quibus
 paludibus barbari soleat innatare, 3, 14, 12. † c. solo inf.
 μετὰ - τοῦ στρατοῦ, ἀπλισμένον μέλλον, ἢ ἔθος ἐστὶ λ. quam fieri
 solet, 4, 5, 1. † cum inf. sed adi. solis, ἔθος γὰρ τοῦτο τυραν-
 νικόν, λ. mos enim is tyrannis, 3, 11, 19. † c. artic. et praep.
 τὰ εἰς ἔθους - δικιῶσαι, c. usucia officia 4, 12, 12. quae moris
 est s. mos, res consuetas. κατὰ τὸ ε. de more ib. 10, 3, 12, 1.
 — † alio sensu, simul c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν ἔθει γενέσθαι
 τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τῆν σύγκλητον. adulescere illius habitus
 spectaculo 5, 5, 1. † τῶ τῆς Ἰταλίας ἔθει, Italiae deo, 1, 16,
 5. qui Bg. legit θεῶν s. ἔθει.
 ἔθνη, trop. de persf., sine inf., cum accusativo rei, ὑπογράψας,
 οὐχ ὡς εἰώθασιν (ὑπογράψαν,) προσηγορίας, non quos solent
 1, 15, 19. ἐν χλαμυσίν, αἷς εἰώθασιν ὀρᾶσθαι, ἐψῶρτο, sagulis
 eorum 4, 7, 4. quibus solent, soliti sunt; αἰδῶ ἀπονέμουσιν,
 ἦν εἰώθεσαν (ἀπονέμειν,) τοῖς λ. quam solebant, 5, 1, 14. cum
 adv. αὐτῶ γὰρ εἰώθειν, (δυναμὴν ἀθροίζειν,) ὀπηνίκα λ. ita
 enim solet, 3, 1, 5. τὸ παιδίον, - εἰςδραμόν εἰς τὸν θάλαμον, ὡς-
 περ εἰώθει (εἰςδραμὴν ἐκείσε,) ut solebat, 1, 17, 7. 7, 8, 2. Sed
 c. inf. ὁ περ εἰώθασιν λαμβάνειν, solent 1, 17, 23. οἱ δευροφροεῖν εἰ.
 2, 4, 8. 2, 12, 7. καὶ γὰρ μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, sole-
 bat 1, 17, 1. 17, 22. † simul c. adv. ὡσπερ ἐκεῖνος εἰώθει -
 προῖεναι 7, 6, 10. Particp. τίς τῶν δημοσίων εἰωθότων - πιπρά-
 σκεσθαι, ex iis, qui solent rel. 1, 12, 8. 3, 5, 8. solitorum. —
 cum adv. simul, εἰωθόταν αἰ τῶν βαρβάρων ἀποκάρμειν, solitis
 4, 15, 15. † de re s. loco, c. inf. ἐλθεῖν εἰς τὸ εἰωθὸς πεδίον
 αὐτοῦς ὑποδέχεσθαι, adesse in campum, ipsos solitum excipere,
 1, 5, 3. p. εἰς τὸ πεδ., εἰωθ. ὑπ. αὐτῶ.
 εἰ, solitarium, de conditione, cum ind. εἰ - ἐτήρει s. - servasset
 3, 6, 8. c. opt. εἰ - μεταγάγοιεν 1, 11, 8. 12, 1, 12, 9. 2, 8,
 6. 5, 3, 22. sq. 7, 3, 18. de modo vel tempore, cum opt.
 εἰ - ἀκαλείψοιτε 1, 5, 19. 7, 3, 13. cf. εἰ δεῖς et δεοίτε ib. εἰ τύ-
 χοι. † εἰ γένοιτο παρ' αὐτῶ, ubi pervenissent ad ipsam, 3,
 5, 8. εἰ ἐν τῇ Ῥώμῃ γιν. ubi Romam pervenissent, 4, 1, 4. Cum
 aliis particulis, ex ordine elementari. A εἰ γὰρ τις παραβάλοι
 λ. si enim 1, 1, 5. B) c. ind. εἰ δὲ - οἶσθε, sed si 2, 5, 12.
 si autem - tum ab init. enunciat. εἰ δὲ καὶ - διεχρημάτεις λ. quodti
 etiam ib. 11. simul cum pron. εἰ δὲ καὶ - τις ἡμῶν διήγγειλε,
 quodsi quis etiam 7, 8, 11. † c. opt. in media oratione, ἐπτολ-
 μοι ἐν ἀρχομένη μάχῃ, εἰ δ' ἀρα καὶ κινδυνεύειν δεοί, εὐκ. παρφρόνητοι,
 pugnae: Quodsi vero etiam rel. 3, 1, 6. p. εὐκ δὲ, εἰ ῥ. λ. —
 † simul c. pron. in eadem orat. med., c. ind. εἰπρόπερατος, εἰ
 δὲ τι καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, εὐδανὸς ἦπταν εἰςτοχία, formosissimus:
 quodsi quid de fortit. etiam dicendum, 1, 17, 27. sed s. ac, si
 quid rel. p. si tamen, si alias, si quidem τῶν μὲν κολασθέντων,
 τῶν δὲ ἐξωσθέντων, εἰ δὲ τις καὶ ἐλαθῶν, δι' εὐλαβείαν ἡσυχάζον-

των, expulsis, caeteris, quibus latere contigisset, - quiescentibus, 5, 2, 5. si autem quidam et latuissent, f. et, si qui etiam latuissent, per metum quiescentibus. ab init. enunciat. c. opt. εἰ δὲ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύοιεν πράγματα, quodsi qui 2, 10, 13. C) c. καὶ, in periodo, c. ind. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ ἦν ἀλλήτρια. πλὴν λ. et si - tamen, 1, 15, 14. † αἱ τε προσῶτες -, εἰ καὶ - ἐμπειρώμεσαν, - ἀκόντες ὁμῶς λ. et si -, quamvis invitati, tamen 7, 4, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐπνεῖτο, ἀλλ' λ. et si enim -, at - 2, 3, 4. εἰ γὰρ καὶ - ἐδοκουν -, πλὴν ὁμῶς λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. intra periodum et in orat. med. c. ind. ὧν, εἰ καὶ ἐμελλον -, quibus, etiamsi essent - 2, 10, 9. c. opt. εἰ καὶ - εἴη, etiamsi esset 2, 4, 12. εἰ καὶ - γένοιτο λ. si etiam 8, 2, 15, 8, 6, 7. divulsam εἰ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. †† c. particip. τῶν αὐτοκόλων τὸ πλῆθος, εἰ καὶ κατ' ὀλίγους προσίδῃ, λ. licet paulatim accedens 5, 4, 7. c. pron., in med. orat. c. ind. εἰς Κόμμ. δὲ μετ., εἰ καὶ τινα - ἐπλημμελεῖτο, ἀλλ' οὖν λ. et si nonnulla -, atiamen 2, 10, 5. c. opt. εἰ καὶ τινες ἀμφισβητοῦεν, etiamsi qui 2, 6, 10. ἢ, εἰ καὶ τι προσεμπίσει, λ. si etiam quid 1, 12, 5. divulsam, εἰ τινες καὶ ἐσώθησαν λ. si qui etiam 7, 9, 22. ὥς, εἰ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si quid etiam 1, 1, 2. † καὶ praemisso, in med. orat. cum ind. καὶ εἰ τις ἦν κόσμος, et, si quod esset ornamentum, 7, 3, 15. tum si quis 7, 7, 7. †† καὶ εἰ τινες - προσέθεντο λ. et quicumque - 3, 4, 16. et si qui 4, 9, 13. 6, 9, 13. sq. et si quae 7, 12, 12. 8, 7, 4. et si qua 7, 2, 10. †† et qui 5, 5, 13. †† tum eos, quicumque 6, 7, 17. tum si qui 7, 2, 3. καὶ εἰ τι σύμβολον ἔφερον λ. et quodcumque - 2, 13, 19. atque etiam quidquid 4, 6, 7. et quidquid 4, 8, 21. 8, 4, 22. et si quid 5, 4, 12. et si quae pars corporis 8, 4, 20. 3, 9, 10. atque si quae 2, 11, 15, 7, 3, 12. c. opt. καὶ εἰ τι - εἴη, et, si quid 4, 12, 12. 8, 7, 26. †† sine verbo diserto, καὶ εἰ τι - ἀνάθημα τίμιον (ἦν), et omne donarium, 5, 6, 20. D) c. negat. μὴ, c. ind. impf. f. aor. εἰ μὴ κατήσχυνεν, nisi - contaminasset 1, 17, 27. plusqpf. εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ -, nisi male audivisset 6, 9, 17. 7, 3, 1. — fut. καὶ, εἰ μὴ φυλάξῃ λ. ac, nisi caveris 1, 9, 10. 1, 13, 6. 4, 15, 15. cum opt. εἰ μὴ προῦπάχει λ. nisi prius adfit 1, 4, 10. c. inf. οὐκ - εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἀρχαζέιν λ. nisi ex rapiendo 2, 3, 23. †† cum particip. οὐτε τις αὐτῷ ἄλλως προσήει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος - ἐρευνῆθεῖς τε, nisi prius deposito - 3, 5, 11. nisi prius deponens - exploratus que f. nisi prius deposedisset - exploratus que fuisset. †† c. adv. τὸ ἀγαλλμα, μὴ κινηθῆν, εἰ μὴ, ὅτε λ. nisi cum 5, 6, 7. nisi tunc cum - †† direntum, ab init. enunc. cum ind. fut. εἰ δὲ μὴ Θράσις, διασθείεσθ, quodsi non praeveniens: actum de te est 1, 9, 11. sed f. et nisi †† sine v. diserto, εἰ τι ἀπειγόν εἴη, δηλώσαι αὐτῷ, εἰ δ' οὐ μὴ (εἴη ἐπειγόν τι,) διακίσαι λ. sin minus, 4, 12, 12. E) εἰ μὲν οὖν τιμωρίαν ζητεῖτε. quodsi supplicium quaeritis, 2, 15, 11. igitur si quidem εἰ ποτε γένοιτο, si (quidem) contingat, 8, 3, 12. — εἰ ποτε Φαιτώῃ λ. si quando 1, 7, 9. 2, 8, 18. † 4, 1, 9. c. 1) c. τὰ, duabus vocibus, (de unius vocis εἴτε bis que posito v. suo loco,) in med. orat. c. pron. εἰ τε τινος λ. - καὶ λ. si qui 3, 2, 18. tum si qui - tum missos rel. v. ἐπιδεχ. †† sine v. diserto, ab init. enunciat. εἰ τε τινος κερποῖ (εἰσι,) tum etiam quicumque fructus 4, 2, 16. rursus in orat. med. εἰ τε τὶ ἦν - λείψανον λ. tum si quae 2, 14, 12. εἰ τε τὶ πρότερον - πέπρακται, et quae antea gesta sunt 3, 7, 18. G) c. pron. solo, in

meul. orat. c. opt. εἴ τις - Φανείη, si quis 2, 13, 18. πλὴν εἴ τις - λογίζοιτο 4, 5, 5. † εἴ τιμι δόλω λ. si per fraudem (quam) 8, 8, 5. εἴ τινα ἐκτέμποιεν λ. cum aliquem mittunt 3, 11, 19. εἴ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. si qui 7, 4, 10. εἴ τι - λέγοιτο λ. si quid 2, 9, 15. 6. 3, 6. εἴ τι μέμφονται, si qua desiderarent, 6, 9, 2. εἴ τι τολμῶμεν, si quod 8, 3, 3. c. ind. εἰσόδους, εἴ τινες ἦσαν λαυ-
 θάνουσαι, si qui essent rel. 2; 1, 9. εἴ τινες περιεισθε ἐσθήτας, quibuscumque amici estis vestibus, 2, 15, 17. εἴ τι - ἦν, si quid esset rel. 1, 15, 9. εἴ τι ὑποπτεύετε, si quid suspicamini, 2, 5, 12. e. sine v. diserto, εἴ τι λόγου καὶ μνήμης ἄξιον (ἢ ἰ. εἴη) si quid sit rel. 2, 15, 13. e. †† per notiones singulares, ὡς μηδὲ, εἰ βουληθεὶς τις, δύνασθαι λ. si voluerit quis, 2, 10, 11. si etiam, et si etiam, si vel maxime; c. opt. c. ind. δῆμον, εἴ τις κατα-
 λέλειπτο λ. populum, si qui relictus erant, 3, 4, 13. si quidem, si tamen, si alias; c. opt. ὁ πόλεμος, εἴ τις αὐτῶς αὐτὸν καλεῖν βούλοιο, si quis ita id appellare velit, 7, 8, 17. ἀπίπειραν ποι-
 ῆσασθαι, εἴ δύναοτο λ. an posset 3, 5, 7. διαλεξομένοις, εἴ ἄρα πεί-
 σαιεν αὐτοὺς, si forte possent persuadere (iis,) 3, 5, 1. †† p. ὅτι, Lat. quod, c. ind., post subit. ὄφρους - αὐτοὺς - παρῶξουσεν, εἴ δὴ ἐμελλεν λ. si 1, 10, 15. post adi. οὐδὲν παράδοξον, ἀνδρω-
 πον οὐτα εἰ τελευτῇ κατέλαβεν, nihil mirum, si 2, 5, 11. cum opt. οὐ πᾶν τι δεῖνὸν νομίζων, εἴ δεῖ λ. si 7, 5, 13. ††† tursus c. ind., post verbum, μὴ θαυμάζετε, εἴ τὸ ἡμέτερον σῶφρον τρυχὸ
 αἰταῖς δοκεῖ, si 2, 8, 14.

εἰδῶν, trop. de animo. univérse, cum accusativo rei, μηδὲ αὐ-
 ταῖς διέφρασε, ταῦτ' εἰδέναι, scire, 2, 1, 4. πρὶν τὸ ἀκριβῆς εἰδ.
 priusquam sciret 7, 7, 4. nominativum particip. ἂ περ εἰδώς, quod
 sciens, 1, 6, 26. 2, 8, 1. εἰδ. ταῦτο, hoc cum sciret, 3, 2, 9. cf. I,
 9, 21. 3, 11, 17. οὐκ εἰ. τὴν λ. ignarus 4, 9, 1. τὸ - οὐκ εἰδότης,
 ignorantis 4, 4, 10. τὴν - εἰ. scientes 7, 4, 4. οὐκ εἰδότης, ἂ φέ-
 ρουσι, ignaris, quid ferrent, 4, 12, 10. †† ἐν εἰδότησι μὲν ὑμῖν -
 τὴν λ. apud vos gnaros rel. 5, 1, 3. †† c. dupl. rectione, tum
 acc. subit. rei, tum particip. p. inf. εἰδώς τε αὐτοῦ τὸν θυμὸν -,
 καὶ πρόφρασιν αὐτῆ εὐλογον ὑπάρχουσαν, gnarus que eius furoris,
 atque causam ei probabilem datum iri, 4, 12, 15. †† c. partic.
 particip. mero, p. inf. εἰδώς, ἀδύνατον ὄν, intelligens, se non posse
 rel. 3, 12, 2. εἰ. μισομένην, sciens, eam - invisam, 7, 6, 6. —
 τὸν εαυτῆς ἀνδρα εἰδοῖα ἀγαπῶντα τὸν λ. cum sciret, eum diligere -
 I, 8, 9. ἦδει γὰρ ἀλγούντας ἐπὶ τῇ λ. sciebat enim eos dolere
 rel. 7, 1, 10. 7, 6, 10. 8, 8, 11. ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ἦδουσαν
 τὸν λ. sciebant insidari 2, 2, 6. μόνην ἦδ. εὐτοῖς σατηρίαν ὑπέρ-
 χουσαν, norant sibi dari 7, 5, 1. ἦδ. γὰρ αὐτὸν οὕτε φεισόμενόν
 τινας, sciebat enim, illum - parsurum 7, 10, 2. †† c. pron.
 in orat. contracta, ὃν ἦδει ἐπαρχῶν οὐτα, quem sciebat praefectum
 esse, 2, 1, 13. 7, 4, 4. 7, 6, 1. οὓς ἦδουσαν πεπινδύτας τὸ λ.
 quos sciebat passos esse rel. 7, 4, 7. † ἰσους ἦδ. ἐκείνῳ φίλους,
 quos sciebat ei amicos, 1, 13, 11. ubi suppl. particip. οὐτα,
 ni velis, esse c. dupl. acc. pers. et quidem in posttr. cum subit.
 pers. †† c. inf. ὃ περ ἦδ. πάλαι μὲν εἴχεσθαι, quod sciebat
 optari 7, 5, 1. e. †† cum praep. ἐκείνος ὑπὸ δέουσι καὶ ἀγνωσίας
 εὖν ἦδει τὸ λ. nesciebat ib. 10. †† c. conl. ὅπως χρησθήσεται τοῖς
 πράγμασιν, οὐκ εἰδώς, ignarus 2, 12, 5. οὐκ εἰδότης, ὅτι λ.
 ignari 2, 3, 23. εἰδ., ὡς λ. scientes, rel. 8, 3, 15. ††† c.
 nominativum particip., p. inf. et acc. ἦδει γὰρ, οὐ μικρὰς δυνά-
 μως δεόμενος, sciebat, - sibi opus esse rel. 2, 14, 14. †† c.

acc. rei, in opp. μετακείμεται αὐτὸν, οὐδὲν μόντοι εἰδὸτα τῶν -
 οἰόμενοι δ', scientem, 1, 15, 8. per notions singulares. οὐκ εἰδὸ-
 τεσ τῶν ποταμῶν τὰ πλοῦθ' αἰετῶν, οἰόμενοι δὲ λ. ignari 8, 4, 6.
 — † μὴδ' εἰδέναι Φάσκων τὰ λεγόμενα, nec scire se dicens rei. 3,
 12, 9. intelligere, perspicere. †† de doctrina et arte, οὐ μόνον
 τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἤθελεν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶν, scire 4, 12,
 5. ††† simul c. adv. πρότερον μὲν τοῖς εἰς μόνου ἤδεσαν, usum
 arcus norant 3, 4, 19. ubi inf. p. subst. τὴν τοξικὴν, ††† trop.
 simul c. dat. perf. θεοῖς εἰδέναι χάριν, agere gratias 4, 5, 15. αὐ-
 τῶ χ. εἰδὲτα, grat. se habere 6, 1, 23. — † χ. οὐκ ἤδεσαν (αὐ-
 τῶ) gratiam non habebant, 2, 11, 14. nostrar. Dank *wissen*. —
 Med: c. acc. rei, πράξεις βασιλέων, ἃς αὐτὸς οἶδα, ἰονι, 2, 15,
 12. ††† simul c. conl. et inf. τίς γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀβροδίατου οὐκ
 οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἀρμύζειν τὸν βίον, λ. quis eius lux-
 uriam ignorat talem esse, ut rel. 3, 6, 15. ubi post οἶδ. me-
 lius punctum interrog., nec c. v. οἶδ. copulabitur ὡς, sed per
 se capietur, p. ita, ut. †† c. nominat. particip., p. inf. et
 acc. ἄπιστά μὲν οἶδα λέγων λ. incredibilia me scio dicturum
 7, 8, 6.

εἶδες, trop. de re, c. gen. rei, οὐδὲν παρελείπετο εἶδ. πολιουρίας, ge-
 nus 3, 9, 8. 8, 4, 18. πάντα εἶδη ἐπιβουλῆς ἐξήστου 4, 4, 3. —
 εἰς εἶδ. τῆρας λ. formam 5, 5, 4. species.

εἶδω, phys. de oculis, cum acc. rei, εἶδὲ τις εἶδεν ἀκούτιον δει-
 γμα, vidit, 1, 15, 7. οἶδον παράδοξον εἶδον οἱ Ῥωμαῖοι, viderunt 5,
 5, 14. ὡς μὲν ἰδεῖν περίττον ἀκούτιον, ut viderent, 1, 15, 13.
 σκεῖλα τῶν πατρίδων ἰδ. videre 7, 3, 15. — ὃ περ ἰδῶν, λ. qua visa
 3, 12, 22. — ὃ περ ἰδόντες, quo animadverso 3, 3, 12. τὰ
 ἀφανὰ ἰδόντι λ. intuenti 3, 1, 15. — † c. adiuncto modi e no-
 minat. adi. πρῶτοι ἰδόντες τὸ λ. conspiciat 4, 13, 13. — † it. e
 syn. dupl. θεάσασθαι, ἃ μὴτε εἶδον, μὴτε ὄφονται, quae nec vi-
 didissent, 3, 8, 19. †† simul c. praep. ei opp. ἃ μετὰ τὴν Μάρ-
 κου τελευτήν παρὰ πάντα τὸν εαυτοῦ βίον εἶδον τε καὶ ἠκούσα. vi-
 δι 1, 2, 10. — simul c. adv. ὃ πρῶτον καὶ μετὰ τὴν ἀοιδίαν εἶδον
 οἱ ἀσθονοί, viderunt 1, 14, 7. ἐστὶ ἔπος καὶ χλευσῆς εἰδομεν ἄστας
 εἰκόνας ἐν γραφαῖς, vidimus 4, 8, 4. — sed c. adv. solo, in orat.
 coniacia, τότε εἰδομεν (ταῦτα) ἔσα ἐν γραφαῖς εἰδαιμάζομεν 1, 15,
 9. — † simul c. alimī subst. τότε σκεδρωτῶν εἶδον ὁ δῆμος θέαμα,
 vidit ib. 13. — † it. c. syn. v. μὴ τὸ σχῆμα ὄφθην εἶδους λυτήση
 τοὺς ἰδόντας (αὐτοῦ), spectantes 5, 5, 9. — †† c. acc. particip. p.
 inf., cum rei, ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πέλιον πεπληρωμένην λ. videns
 eum solum 4, 15, 11. ἀγχεμένον ἰδόντες, quod occisum viderant,
 1, 13, 10. — c. acc. perf. μερῶ, ἣν γοῦν ἰδεῖν γενομνημένους τοὺς
 στρατιώτας λ. cernere 8, 4, 28. — † simul c. adv. εἰ δύο ἢ τρεῖς
 ὀπλίτας ἰδοῖεν μόνον λ. conspexerint 7, 8, 13. — †† ὡς ἂν ἐπελθῶν
 ἐκασὸν ἰδῶ, πῶς ἡλικίας ἔχοι λ. consideraret 4, 9, 9. — simul c.
 praep. αὐτὸν ἐν ἰσοῦ ἤξιον ἰδεῖν, videre 5, 8, 2. — †† trop.
 de re, cum acc. perf. dupl. et adv. ἐμοῦ μὲν εἶδον ἡλικίαν ἀσθονοῦ καὶ
 βασιλέα, 1, 5, 15. — ††† de perf. c. rectione dupl., per pron.
 genit. et per acc. rei. ἴνα αὐτὸς (ὁ δῆμος) εἶδῶ περ ἀδείκνυεν αὐτοῦ
 τὸν θυμὸν, ἰδῶ καὶ τὴν πρὸς αἰνίους ἐργίην, ut qualem ostenderit
 exandescentiam suam videat et - 3, 8, 3. ut ipse populus vi-
 deat, qualem suam iram ostenderit Severus erga Albinum ipsum,
 capite truncato et cruci affixo, et simul iram adversus illos, Al-
 bini fautores.

εἶδος v. εἶτα et εἶθ' v. εἶτε.

εἶδος, p. adi., trop., de re, cum inf., sine diserto v. subst. ποθεῖν μὲν σε τὴν πατρίδα, εἶδος, (εἰς,) minime mirandum 1, 6, 12. verosimile est, consentaneum, par, decens. it. c. adv., in orat. med. τὸν Δαῖτον μόνου, ὡς εἶδος (εἰς) μηρησιακῆσας διερχόμετο, ut videtur, 3, 7, 11. † neutr. plur. p. adv. ἡλπιζόν - εἰκότα, verisimilia 8, 1, 16. verisimiliter, probabiliter, non sine causa; i. q. iam sq. adv.

εἰκότως, trop. c. variis v. 1) affectuum, ἀμοιβαίαν εὐνοίαν εἰ. ἡλπιζα, merito 1, 4, 6. ἐδεδίει τὸν δῆμον, iure 2, 6, 18. ἐπαράττωντο, mer. 2, 11, 10. ἂν εὐργοίτε αὐτοκράτορα, mer. 1, 5, 16. ἀγανακτήσας τότε εἰ. mer. 3, 3, 3. quo solo loco postpositur. — ἀργίζετο 7, 10, 2. 2) sensuum, εἰ. ἐπιμάτο, mer. 2, 7, 16. — τὴν δεξιάν, εἰ. κατεγνωσμένην 7, 1, 14. — 3) dicendi, ἂν καὶ συμφοιτητὰς ἀποκαλοῖην, mer. 1, 5, 11. ἀνατεισθεῖς 2, 7, 9. post hoc, quantquam et referatur ad classem primam. †† εἰ. οὐχ εἰσὶα γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, mer. 1, 1, 10. qui locus pertineat ad class. secundam, et ad iudicium historici.

εἰκω, phys. de perf. in pugna, c. opp. ἐπ' ὀλίγου ἀντισχόντες, εἶξαν, cesserunt 3, 7, 13. e campo et loco.

εἰκω, trop. de perf., med. particip., c. dat. perf. ἐ δῆμος, ἐνδουσιῶντι εἰκώς, λ. similis 2, 2, 2. ἐνθουσιῶσιν εἰκότες, similes 2, 6, 1. † abf. neutr. plur. εἰκότα ἡλπίσαντες, verisimili spe ducti 4, 9, 10. p. adv. i. q. supra εἰκότα.

εἰκὼν, phys. de re, in numis, c. gen. perf., νομίσματα, ἐκτετυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, imaginem 1, 9, 17. in statua. c. gen. rei, ἀγάλματος κολοσσιαίου, ὃ περ' ἐβούλει Ρωμαῖοι, εἰκόνα Φερον ἡλίου, effigiem 1, 15, 19. † c. gen. perf. ἀγάλμα, θεοῦ Φερον εἰκόνα, imag. 5, 5, 10. εἰκόνα ἡλίου ἀνεργασον εἶναι θελοῦσιν ib. 11. in picta tabula, εἰκόνα μεγίστην γραψας παντός ἐαυτοῦ, im. 5, 5, 11. abf. ἐν τῷ μεταίτατῳ τῆς συγκλήτου τόπω τὴν εἰκόνα ἀνατεθῆναι ib. 12. ταύτην τὴν μέγην - γραφῆν κλεψύς μεγίσταις εἰκόσιν ἀνέθηκε λ. 7, 2, 15. † εἶθ' ὅποι καὶ χεῖρης ἴσμεν ἀξίας εἰκόνας ἐν γραφαῖς 4, 3, 4. †† c. adiuncto subst. τὴν εἰκ. ἕφερον καθεῖλαν ὃ συγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, tabulam 7, 2, 16. in vexillis, c. gen. p. τὰ σημεῖα φραγτες, καὶ τὰς ἐκείνου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες, imag. 2, 9, 17. orbiculos, in quibus imago insculpta et expressa. abf. τὰς εἰ. ἐν τῶν σημείων κατασπῶσι 8, 5, 22. in cetera, κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, πάντα ὁμοίαν τῷ λ. im. 4, 2, 3. ἢ εἰ. ἐπίση ἐν σχήματι νόσοῦτος πρόκειται ὠχρῶσα ib. 4. in larvis, c. gen. p. προσωπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα (τοῦτων, ὅσαι λ. im. omnium, qui ib. 19. in aere, Ἀπόλλωνα, οὗ καὶ τὴν εἰ. ἐλατὸν τινας φανῆναι πολλοῖσι ἐν ἀέρι, ὅπερ τῆς πόλεως μαχομένην, limbuscrom 8, 3, 20. †† in corpore, τὰ σώματα εἰζονται γραφαῖς ποιήσαν ζῶνν παντοκρατῶν εἰκόσιν, im. 5, 14, 13. ubi leg. γρ. ποιήσαις, ζῶνν παντ. εἰ. vel ζῶνν τέ εἰν. Pro statua, c. gen. rei, μένει καὶ εἰς ἡμῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἢ τοῦ οὐεράτος εἰκων μεγίστη, χαλκῶν ποτοιμήνη, im. 5, 2, 9. c. gen. perf. προθέντες (ἄπερ τῶν τοῦ αὐτοῦ) τὰς εἰ. Μαξιμου καὶ Βαλβίνου, σεθάνοις καὶ δαθοναῖς κεισ τιμημέναις, im. 3, 9, 4. †† βρούλετο - καὶ τὰς εἰ. αὐτῷ ὀβόν ἀπειλῶν, imagines suas 1, 14, 19. ubi dat. p. gen. αὐτοῦ et sq. τὴν ἀδελφῆσιν ἢ συγκλητος, ἐλευθερίας εἰκόνα ἴσοστατο. im. † c. aliis subst. ἀύοριαντες καὶ εἰκόνας, τιμαὶ τε πάσαι αὐτοῦ κατασπῶντο, im. 7, 7, 3. τὴν Ρώμην ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων καὶ εἰ. 4, 8, 3. τὰς μὲν τοῦ Μαξι-

μίνου τιμὰς καθήρουν, εἰκόσι δὲ καὶ ἀνδράσι Γορδῖανου τὰς πόλεις ἐκόσμου, im. 7, 5, 19. εἰκόνας καὶ ἀνδριάντας (αὐτοῦ) ἐν πάσαις πόλεσιν ἀναστῆναι 4, 8, 2, 14. Κορμιόδου τὰς τιμὰς καὶ τὰς εἰ. - ἀνανεύσασθαι, statuas 2, 6, 15. † τὰ πολλὰ δημοσίαις ἀνδρῶν κεν εἰκόσι, im. 2, 9, 5. ἀπεινάσεν αὐ τις τὸ μεναικίον Διονύσου καλαῖς εἰ. 5, 14. ut. loco ambigue, statua, au rictura † de animo, c. gen. rei, τοιαύτας τυραννίδος εἰκόνας ὑποτυπούμεναι im. 1, 3, 11. exempla, genera. † ἐν εἰκόνι ἐλευθερίας βίβωσι ἐκείνου τοῦ ἔτους, in quadam im. 5, 2, 5. simulacro, specie: αἱ βασίλειας τελευτήσας 7, 9, 21. abl. ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχει πρὸς ὀλίγον, ὡσπερ ἐν εἰ., τῆς Ῥώμης τὴν Καρχηδονίῳ πόλιν 7, 6, 4.

εἰλέω, physf. de perf. c. rei et acc. et abl. εἰλήσαντες σφωμνῆ τιμὴν τὸ σωματίον, involutum corp. 2, 1, 2.

εἰμί, sensu vulgari, c. dupl. nominat. subst. de perf., c. adv. ὁ μὲν πατήρ ὀπαδὸς ἦδη καὶ συνεδρὸς ἐστὶ θεῶν, est 1, 5, 17. c. meo nominat. isto, οἱ δὲ - γάμοις αἰδίου εἰσι χρεῶσαι, sunt 5, 1, 1. — λόγων ἀρχαιότητος ἦν ἐρασις, erat 1, 2, 4. πατήρ ἦν τῆς 2, 6, 12. ἦν ἐκείνη θυγάτηρ τοῦ λ. 3, 10, 10. de re, εἶδος εἰ et ἦν v. supra in εἶ. - ἐξω πάντων ἀμνησία, sit 8, 7, 18. esto. Φοβηθέντες, μή τις ἄρα ὀδλος εἴη, sit 2, 6, 13. εἰ τις ἦν κόσμος ἡμισίων ἔργων, ellet 7, 3, 15. εἰ τινες ἦσαν ἔλλω ἐσοχαί, sent, 7, 12, 12. οὐδέ τις ἦν φειδῶ ἡλικίας λ. nec ulli parcelletur aet. 4, 6, 1. ἔλλω ἦν ἀπορία, erat 8, 4, 9. ἀνάγκη ἦν συνδεσθαι 8, 6, 2. ἦν εἰρήνης - διάθεσις ib. 9. οὐδέ τι δέος ἦν ἀβραπανίας, neque ullus metus impenderet 2, 15, 10. sim c. adv. πάλιν τυραννίδος ἦν δέος, existebat 2, 6, 4. † εἰ τινα χρήματα, essent 2, 11, 13. 7, 3, 12. c. adi. ἐτι - ὑμῶν σοφῶν κριττοὺς ἐσμέν, nos esse 2, 13, 10. ἐπὶ τηλικούτοις ἀμαρτήμασι μνησίων ἀξιοὶ θανάτων ἐσέ, estis ib. 14. τὰ σώματα οἱ ἐκείνοις σφωμοὶ - μεγάλοι εἰσι, sunt 2, 9, 15. 5, 14, 14. προύλεγον, ἄρα εἴη ἀνὴρ πολύτροπος τις, esse 2, 14, 9. βαρὺς - ἦν, erat, 9, 15. 3, 13, 5. ἦν ἐκείνος εὐγενέστατος 2, 5, 9. μέτριος καὶ ἰσότητος ἦν 2, 4, 18. Φοβερός - εἶ, 11, 4, 7, 1, 26. αὐτὸς ἦν νέος λ. 5, 1. ἦν - τοῖς ὡς καὶ ἰσότητος λ. 7, 3, 7. Δίβος κἀκείνος ἦν 3, 1, 11. † νοῆσαι - εὐφροῆς ἦν 4, 7, 2. † πλείω ἦν χρημάτων ἀνάπλεως 5, 3, 5. ὅσοι ἦσαν πλούσιοι τε καὶ εὐγενεῖς, erant 1, 4, 4. οἱ μὲν - ὄχλῳ πλείους ἦσ. 7, 9, 11. † simul et c. subst. παρθένος εἴη καὶ ἀγνή, sit 1, 11, 12. 5, 5, 18. i. 7, 2, 3. i. it. de re, σφωμοὶ εἰσι χειροποίητοι 8, 1, 14. τὴν κεφαλὴν ἀσκολοπισμένην, ὡς περιόπτος εἴη, ut conficeretur 8, 6, 16. μή τινες ἀνδραὶ - κρύφιοι εἴεν, occultarentur 8, 1, 2. οὐ - δία ἦν ἡ τρεπὴ 3, 7, 7. 5, 4, 6. † ἡ πόλις - πολυάνθρωπος abundabat 8, 2, 6. ὡν ἡ - χώρα - οὐκ ἦν εὐφορος, quas - mi lerret, ib. 7. ἀπορος ἦν ἡ διάβασις τῶν σφωμῶν, non poterat trans exercitus, 8, 4, 4. c. adv. simul, πολλῇ ἦν - ἀρχῇ τότε 2, 7, 7. ὡν αἱ ἀμμοὶ ἦσαν μνησιδεῖς, erant 1, 15, 11. εἰσόδους, εἰ τις ἦσ. λαυδανόσαι, essent 4, 1, 9, 7, 2, 10. † ἐβῶν, ὡς ἐξῆλθεσα εἴη, ut exaudiri possent 8, 5, 6. ὀπηνία αὐ τὰ τῆς βασιλείας μετῴρα ἦ, quoties imper. suspensum est, 2, 12, 7. πλοιστάτου ἦν πάντων ἱερῶν 1, 14, 4. εἰ τι πρότερον ἀγνωσον ἦν, ignitum ellet, 1, 15, 9. 2, 1, 11. 4, 7, 14. 8, 4, 29. † εἰ καὶ ἰσότητος - ἦν ἀλλότρια, erant 1, 15, 14. 2, 5, 4. c. pron. rel. ὃ περ ἐστὶ σύμβολον λ. quod (quidem) est 7, 6, 4. τὸν σφωμοὶ κόν ὄριον, εἰ ἐστὶ - μετῴριον, militari sacramento, quod est λ. 3.

7, 8. †† c. v. alio indicat. simul, οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ - ὑπάρχει παῖσαι, neque est -, cuius non liceat 1, 10, 12. οὔτε - τις - ἔστιν, ὅς μὴ - πέμπει, neque - est, quin mittat 4, 2, 17. - εἰσὶ δ' οἱ - παρέδωκαν, sunt -, qui tradiderint 1, 1, 3. 7. — οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων, ὅς - ἐδέχετο, erat, qui - exciperet 1, 4, 20. 2, 8, 12. 6, 4, 4. 8, 6, 17. ἦσαν δέ τινες, οἱ - ἀνακεχωρημέσων, erant, qui recesserant, 1, 3, 13. 2, 14, 9. † ἦν ἐν τῷ στρατῷ χιλιάρχος, ᾧ πατρὶς ἡ Ἀκυλῆία ἦν 8, 3, 2. † c. adv. relat. οὐδὲ τι ἦν γῆς μέρος, ὅπου μὴ - ἐξέτειναν, quo non - protulerint 2, 11, 8. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρήστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae non particeps, esset 8, 4, 21. †† c. artic. et particip. ἐτι τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπέμποντα, ac praeterea multa (etiam) erant, quae ipsum impellerent ad 3, 11, 2. ἦν δὲ αὐτὸν τὰ ἀναπέμποντα οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν. λ. erant autem, quae ipsum impellerent, non parva ad 6, 2, 16. † c. pron. quantit. de pers. τοσαῦτος ἦν ὁ Μαξιμίμου φόβος, ὡς λ. 7, 8, 4. it. de re, τοσαύτη τις ἦν - ἡ Φιλοχρηματία 7, 3, 6. †† c. pron. demonstr. de pers. τὰ μὲν οὖν πολεμικὰ τοιοῦτος ἦν 7, 3, 1. †† de re, τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν τὲ καὶ γνάμην τοιαῦτα ἦν, ac status quidem Romanae civitatis animus quae talis erat, 7, 7, 15. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν, ac Romae quidem talis status rerum erat, 7, 11, 17. †† c. pron. interrog. οἱ δ' οὐ πάντ' ἐπιθερόμενον, ὅ τι ποτ' εἴη, ἐπολυπραγμόνουν, quid esset, quod exportaretur, 2, 1, 4. τί γὰρ ἦν ὁ φόλος βαρβαρῶν ἀναιρουμένων, λ. quid enim proderat, barbaros interimiri, 7, 2, 2. οὐκέτι διεκρίνοντο, τίνας ἦσαν οἱ Φεγγεῖαι, haud iam discernabant, qui fuissent locuti 4, 6, 12. — † c. adv. interrog. ἐκεῖ ἢ Ῥώμῃ, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἦ, ubi cuiusque imperator fuerit 1, 6, 14. — διηπέδου, τοῦ ποτε ἀρα εἴη, ubi (tandem scilicet s. igitur) esset, 5, 4, 16. sed c. adv. loci, de pers. Κτησιφῶντι, ἐνθ' ἦν ὁ βασιλεὺς, ubi erat 3, 9, 18. it. de re, τὴν Ῥώμην, ἐνθα ἡ βασιλεία ἐστὶν ἐστία, ubi est 2, 10, 18. Κτησιφῶντα - ἐνθα ἦν τὰ βασίλεια τοῦ λ. ubi erat sedes regia 3, 9, 16. κάλπην, ἐνθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ubi erant Sev. reliquiae, 4, 1, 6. ὅτε ἦν νέος 5, 7, 11. εἰ τις ἦσαν ἐκεῖ, erant 7, 6, 3. εἰ τι τῶν πολλῶν ἐξώθεν ἦν 8, 4, 22. δεῖν αὐτὸν ἐξοῦ εἶναι 3, 12, 15. πολλῶν ἐνδὸν οὐκ ἔστιν, quod multi intus essent, 8, 5, 17. † c. adv. temp. simul, ἤδη οἱ πολέμιοι ἐνδοι ἦσαν 2, 12, 3. † c. praep., ex ordine elementari, a) ἀνευ ὀπλῶν ὄντες, quia erant inermes, 7, 11, 9. †† b) c. gen. pers. ἐν τῶν τῆς συγκλήτου ἐπιστήμην ἦν 1, 7, 6. e senatus primoribus ipse erat; ubi tamen potior est ellipsis pron. εἰς s. τις, ut Lat. unus ex te. sed c. gen. rei, ὄντα, μὲ ἐν τῆς ἰππάδος τάξεως 5, 1, 10. me, qui sum ex equestri ordine unus s. aliquis; iterum supplendo pron. εἰς s. τινά. Sic et ἀνὴρ τὸ μὲν γένος τῶν ἐν τῆς συγκλήτου ἐπατριδῶν, vir generis quidem ex Senatorio ordine patricii, 2, 15, 2. unus patriciorum e senatorio ordine; s. patriciorum, qui sunt simul in senatu s. senatores s. inter senatores. † ὃ γὰρ ἦν μόνον ἐν τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ ποτόν, λ. nam qui suppetebat unice ex praeterfluyente fluvia potus, 8, 5, 17. †† εἰ τινες ἦσαν σέφαροι χροισοὶ ἐξ ἀναθημόταν, si quae essent coronae aureae in donatus, 8, 7, 4. ubi pr. ἐξ pendeat etiam e subst. σέφ. — c) c. ἐν et subst. rei, trop. s. phys., de pers. αἱ ἐν ἀκμῇ ὄντες, qui aetate vigetis, 6, 3, 12. αἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες, qui dignitate pollebant, 2, 6, 5. cf. et v. αἶ. - ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαῖς οὐκ ἔστιν, ex

magistratum gerentibus, 2, 12, 10. ἐν ἀπογνώσει ἦν, in desperatione erat, 2, 11, 12. cf. v. ἀπ. - ἦσαν ἐν ἀδυναμίᾳ καὶ ἀπ. erant in anxietate et desp. 3, 3, 8. ἐν ἀφασίᾳ ἦν καὶ ἀπορία τοῦ πρακτέου, incertus erat et ignarus rel. 4, 14, 1. cf. ἀφ. - αὐτὸς ἐν δέσει ἦν, in metu erat 7, 9, 8. ἐν ταραχῇ ἦν, in perturbatione erat 3, 1, 3. 2, 12, 4. cf. ταρα. - ἦν ἐν μεγάλας Φροντίσι, in m. sollicitudine erat, 7, 8, 1. μετὰ τὸ εἶναι ἐν ἀμερίμῳ βίῳ, cum viveret securam vitam, 3, 7, 11. ὅτι - εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλλυρικὰ εἶδη, esse in periculo - 6, 7, 5. ὄσεν ἐν - παντὸν σπάνει ἦσαν, in omnium rerum penuria erant, 8, 5, 16. 8. δοκοῦντι ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, qui abundare pecunia existimabatur, 2, 6, 9. τοὺς παῖδας αὐτῶ - μὴ εἶναι ἐν ἐσέου ἐξουσίᾳ, ut non essent in alterius potestate, 3, 2, 9. ἐν ὅπλοις εἶσι, in armis sunt, 1, 13, 5. habent s. tenent arma, armati sunt; — simul c. adv. temp. ὡς ὁ στρατός ἤδη ἐν ὄψει ἦν, in conspectu fuit, 6, 9, 10. de re, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατός, τὸ εὐεχὲς τῆς νίκης εἶναι, in - spem victoriae iam, 7, 9, 8. † τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐν ἀνέσει τοῦ πολέμου οὐσης, vacuum a pugna die (isto.) 8, 5, 19. † simul c. dat. pers. οὐσης σοὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν συνηθείᾳ, cum sit tibi eius lectio consuetata, 2, 1, 25. nominativum c. subst. loci, εἰ τί ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, erant in - reliquiae, 2, 14, 12. πάντα, ὅσα ἦν ἐν τῇ πόλει λ. 8, 1, 9. οὐτε νεῶν οὐδῶν ἐν ταῖς - ὄχθραις, neque navibus suppetentibus in 7, 1, 17. rursus de pers. ἦν τις ἐν τῷ στρατῷ, erat in 6, 8, 1. 8, 3, 2. ὄντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, motante eo ad Il. 4, 8, 11. (simul c. adv. temp. αὐτοῦ ἐπιόντος ἐν τῇ βασιλείῳ αὐτῇ, eo adhuc manente in 2, 12, 8.) - τὸν ὄντα ἐν τῇ β. ἀ. ipsum constitutum in 3, 7, 19. οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείαις, qui erant in 4, 6, 1. ὄντας ἐν Ῥώμῃ, qui in urbe (Romana) erant 8, 8, 10. οὐσαν ἐν Σικελίᾳ degentem in 4, 6, 7. — † c. pron. simul, iam relat., de re, τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν καὶ - γράμματα, in quibus erant 4, 12, 11. de pers. οἱ νεανίαι, ἐν αἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιόνων μάλιχα, quorum vulgus constabat ex Pannoniis - 6, 8, 7. tum demonstr. plur. neutr. abl., de pers. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his erat, 6, 7, 20. 7, 7, 9. his occupatus erat; haec agebat; it. de re, τὰ μὲν δὴ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τ. ἦν. Africa in hoc statu erat, 7, 9, 25. τὰ μὲν οὖν κ. τὴν Ἀκυληίαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his erat, 8, 6, 10. conditio urbis haec erat. d) ἴσε ἐξω πάσης ὄντα μὲ ὑποψίας, extra omnem me esse suspicionem, 2, 5, 12. e) ἦν πόλις ἐπ' ἀκρας ὄρους, erat in 3, 9, 7. f) μοί, παρὰ τῇ μητρὶ ὄντι, cum apud matrem essem, 4, 5, 10. πλέον ἦν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ Φιλόνεικον, superabat in ipsis iniustitiam contentio, 4, 4, 2. maior erat in ipsis aemulatio, quam iniustitia. et. 4, 10, 13. g) τῇ simul c. adv. temp. ἤδη πρὸς ἀφ᾽ ἑσιν τῆς στρατείας ὄντες, qui iam prope emeiiti erant, 7, 11, 3. h) τοῦ στρατοῦ, ὃς ἦν οὖν αὐτῷ, qui esset cum ipso, 6, 7, 6. i) de pers. Παιόνων παντῶν - ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ, sub una erant ditione, 2, 9, 2. simul de re, τοῦ Φοινίκων εἶδους παντὸς καὶ τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγηρος ὄντων ἐξουσίᾳ. Nig. subiectis, 2, 7, 7. Cum gen aliquo, i) pron. Ῥωμαίους, ὧν ἔσιν ἡ ἀρχή, quorum est imp. 4, 13, 18. penes quos imp. esset 7, 7, 12. 2) numeri, τίς ἦν τῶν λ. quidam ex iis, qui 1, 17, 3. ubi ellipsis esse potest pr. ἔα, ἡ. 2, 6, 1. τούτων δ' ἦν ὁ λ. horum 7, 10, 7. ὧν πρώτη μὲν ἦν λ. quorum prima erat

1, 17, 2. † ἦν παιδίον τρίτων δὴ, τῶν λ. erat puerus ex istis
 min ium, qui ib. 5. † ἃ οἷς ἦν τὸ πολὺ πλῆθος Παιδίων 6, 8,
 7. v. supra; nisi hic est gen. modi, ut δύναμις - πολλὴν τε οὖσαν
 - ἀνδρῶν τε μαχηματάτων, copias, quae erant militum - 2, 15,
 1. 3) dignitatis s. muneris, κενώσκειν τιὰ, καὶ αὐτὸν οὕτως τῆς
 βουλῆς, et ipsum senatorii ordinis 1, 8, 11. ἦν τῶν ὑπατευσάν-
 των, erat e numero consularium, 2, 7, 6. ἦν τῶν εὐπατριῶν καὶ
 ὑπατευοτάτων, erat patricius et consularis, 7, 1, 12. † εἰσότες,
 γένους οὕτως βασιλικῶν, eum generis esse - 5, 3, 15. † ἦν εἰς
 τῶν δ' αὐτῶν χιλιάρχουτων, erat quidam sub ipso tribunus, 3,
 11, 8. quod adi. s. pron., ut et ἴν. τίς. suppleri poterit etiam
 in pr. locis. † † οὐ πρότερον ἢ καὶς ἀνδραγα, πρὶν ἢ τὴν ἰερείαν
 ἀνεχθῆναι τῆς θεοῦ. ἢ τις τῆς Ἑτίας ἦν, quae Vestalis erat 1, 11,
 11. quae quidem Vestae erat, p. τὴν ἰερείαν τῆς Ἑσ. Cum dat.
 perf., de re, ἦν αὐτῷ δέος - ἦδη καὶ παρὰ αὐτῆς Ἰταλίας, metue-
 bat ipse iam - de 6, 7, 9. † it. c. alio adv. πάλιν τετραγυῖδες
 ἦν δέος 2, 6, 4. Is. αὐτῆ, τῆ συγκλήτῳ βουλῆ, s. αὐτοῖς, cf. su-
 pra. ὡς εἶδος ἐστὶ τῶν λ. 1, 5, 2. v. supra v. εἶδ. Βηροισιμος
 ἦν ὄνομα αὐτῷ, ei erat 1, 2, 2. cf. v. ὄν. ὡ πατρίς ἢ Ἀκυλητῆ
 ἦν, cui erat 8, 3, 2. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα λ. 5, 5, 5. cum adv.
 οὕτως οἰκοθεῖν ἦν αὐτῷ περὶ αὐτὰ χρεῖματα, neque domi erant ei 2,
 7, 5. de perf. Δουκίλλη ἦν τῷ Κομοδόῳ ἀδελφῆ, Lucilla erat
 Commodo soror, 1, 8, 6. οὗς ἦσαν ἀφ' ἑαυτῶν, erant (ei)
 1, 13, 11. 5, 5, 6. sq. 4, 12, 1. † ὧν ἦσαν αὐτῷ πλείους φίλοι
 λ. quorum erant ei 7, 6, 5. at c. adi. κοινῶν εἶναι μοι πρὸς
 οὐκίαν τὴν λ. esse 1, 5, 5. πᾶν τὸ τῷ ἑτέρῳ φίλον, τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν
 ἦν, quidquid alteri esset gratum, alteri odiosum erat, 5, 10, 6.
 ἦν αὐτῷ τις - φίλατος, 4, 8, 11. 3, 14, 19. sq. τοῦτο κελεύειν
 ἦν τῷ ἰσχυρῶς αὐτῷ, id mandare solitus erat, 4, 12, 13. ῥέσθαι
 τὰ σώματα -, αὐτοῖς ἀγαπητὸν ἦν, ipis optabile erat, 6, 5, 21.
 — simul c. praep. καί μοι δι' εὐχῆς ἐστὶ, in votis est, 2, 10, 4.
 — βίητρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, ei erat in man. 1, 9, 7. Cum
 acc. rei ellipt. ἦν τὸ γένος Αἰγυπτίος, erat (genere, natione) Ae-
 gyptius, 1, 17: 11. cons. v. γέν. - Μαῖσα ἦν τις ὄνομα, Maesa
 erat quaedam nomine, 5, 3, 2. v. ὄν. τὴν ὄψιν ἦν ἀξιόθεατος,
 ut esset specie egregia visendus, 1, 7, 8. v. ἀξ. et ὄψ. ἦν
 τὴν ἡλικίαν ἀκμαῖος, erat integer aevi, 5, 3, 13. v. ἀκμ. —
 Cum abl. rei s. modi, ἦν τῷ γένει Σύρος, erat genere Syrus, 3,
 11, 17. οὕτως ὅν αλαζον, cum natura esset gloriosus, 6, 2, 15.
 — † εἰπέειπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίου υἱὸς ἐστὶ τῆ φύσει, τῆ δὲ ὑπολήψει ἄλ-
 λου (υἱὸς εἶναι, δοκῶν, illum A. filium esse natura, 5, 3, 19. Cum
 particip. αὐτῶν a) de re, per praef. cum perf. ἃ τερ ἐσὶν ὑμῖν κεχα-
 ρισμένα, quae sunt vobis grata, 2, 10, 4. per impf. c. praef.
 αἰ τινα ἦν χρεῖματα - ἀποκρίματα -, εἴτε ἀνακείμεν λ. 7, 5, 12.
 sq. de perf., per praef. c. perf. εἰσὶ πρὸς τὸ νῆγεσαι ἐγγεγε-
 νασμένοι, sunt - exercitati, 7, 2 12. Οἴμη, ὡς ἄρα εἰη ἀκρη-
 μινος, quasi esset interfectus, 7, 6, 21. † βεβαῖτες, ὅτι ἄρα εἰη-
 σαν ἀπεκτονότες, οὗς λ. se interfecisse eos, quos 8, 8, 17. per
 praef. c. aor. εἰσὶ δὲ τινες αὐτῶν καὶ ἦδη ἐξασθέντες, sunt - exa-
 minati, 4, 5, 9. ἀτηγγέλλετο αὐτῷ, ὅτι ἄρα εἶεν - ἀποσιώφαν-
 ται, eos fuisse cavillatos, 4, 9, 5. - per impf. c. praef. ὅς ἦν αὐ-
 τῷ γένει προύχων, qui - antea, 7, 5, 10. - per impf. c. perf.
 ἦσαν - περικημένοι, erant circumdanti, 2, 2, 22. - per impf. c.
 aor. τὸ βιβλίον, ὃ περ αὐτῷ ἦσαν συντάξαντες τινες, libellum.

quem ei composuerant, 7, 8, 5. τὰς ὁδοὺς παραφράζαντες ἦσαν, itinera obseperant, 8, 5, 10. ὅσοι ἦσαν εἰσρύντες λ. qui penetrarant 7, 9, 17. - per interposita, ἢν αὐτῶν ἐπιμελῆς ἐβόλας, ex quo - ipsis praefuisset, 8, 6, 12. - sed vicine, κινδύνων - ἢν καταφραγῆσας, contemferat, 2, 3, 2. ὃν ἢν τοιήτας Καίσαρα, quem fecerat 5, 4, 24. † τῶν πόλεων, ἃς ἦν λυμνημένους, quas devastaverat 3, 6, 20. - †† τοὺς - ἢν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἢν νολασθῆναι κελύσας, exegerat et - imperaverat, 2, 4, 16. † per perf. et aor. simul, ἢν τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη προβεβηκώς, εὐδοκιμήσας δὲ λ. erat provectus, sed probatus 2, 7, 3. †† per impf. postpos. ὃν ἐπέμψας ἦν τοῦ στρατοῦ, dimiserat 7, 1, 21. † τῶν δὲ κρατήσας ἢν τοῖς ἐπλοῖς, vicerat 1, 3, 12. post ἐνεχέρωτο plusq., pro quo plusq. aliquo valet illud v. impf. ἢν rel. c. aliquo particip. Singularia A) praesentis, c. particulis, a) ἐσθ' ὅπη καὶ ξυλίνοις χρωμένος σκεύεσιν, alicubi (et) ligneis rel. 4, 7, 8. est, ubi, i. q. adv. Bg., v. ὅπ. - τῶν ἀνδρῶν, ἐσθ' ὅπη καὶ τῶν γυναικῶν, virorum, interdum etiam mul. 6, 5, 7. 6, 6, 10. de tempore quidem, - at † de modo, διέβαλλεν ἐσθ' ὅπη τοῦτο τὴν ἀρχὴν (αὐτοῦ,) infamabat *aliquatenus* ea res rel. 6, 1, 18. aliquo modo. b) ἐσθ' ὅπου εἶδομεν λ. alicubi vid. 4, 8, 4. aliquando, interdum. c) ἐσι δ' ὅτε καὶ - ἐφῆρην λ. quandoque etiam 4, 7, 12. ἐσθ' ὅτε - quandoque 4, 4, 1. 5, 2, 13. 7, 3, 11. 1. q. pr. B) praesentis et impf., positi c. adi. f. subst. it. c. particip., at extra periphrasin superiorem pro plusq. a) sine copula aliqua, λίθος δὲ τις ἐστὶ μέγιστος, - κάτωθεν περιφερῆς, - λίγων εἰς ἐξυτήτα, est -, - delinens 5, 3, 10. ἰσχυρώτατος ἢν προσκοιήσασθαι -, μήτε ὄρκιου Φειδόμενος, - ψευδόμενος λ. erat -, neque parcens -, mentiens 2, 9, 18. ἢν τις ἐκιστοτάρχης -, ἀεὶ ταρπόμενος αὐτῶ, erat -, semper illum affectari solitus 4, 13, 2. - † Μαῖσα ἢν τις ὄνομα, τὸ γένος Φοίνισσα, ἀπὸ Ἐμέσου, Maesa erat quaedam nomine, gente Phoenissa, ab Emesa 5, 3, 2. b) c. copulis, ἢν δὲ τὸ γένος Αἰγύπτιος, - τολμησαί τε πεφουκῶς, erat (genere) Aeg. - ad audendum - natura factus, 1, 17, 14. † ἢν δὲ ὁ Περτίναξ τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ στρατιωτικαῖς εὐδοκιμήσας πράσσει, πολλὰ δὲ ἐγείρας τρόπαια -, μόνος δὲ περιλειφθεὶς 2, 1, 9. cf. 6, 8, 1 - 3. ἢν δὲ τοῖς ὡπὶ κούφος ἐς διαβολὰς, ἡλικίας τὲ - ἀφειδῶς ἔχων 7, 5, 7. cf. 7, 5, 5. 4, 12, 1. 1, 10, 2. 1, 12, 8. 2, 3, 9. C) infinitivi, 1) quoad casum, per nominat. legitimum, πεφουκῶσι - εἶναι φιλοσκόπιμονες, natura sunt dicaces, 4, 9, 4. ὄνοι ὑπηρέται - ἐδόκουν εἶναι, fuisse 5, 8, 16. cf. 6, 1, 20. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, esse videbatur 1, 12, 3. † μένος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ 7, 1, 8. sc. ἀγενής, ignobilis. - †† pro acc. ἐδοξεν αὐτῷ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι, visum ei tempus hoc idoneum esse rel. 1, 10, 13. qui Bg. sine commate post αὐτ. rexit sic, καιρὸς (οὗτος) ἐδοξε αὐτῷ εἶν. ὅπ. - πολεμικοῦ βίου ἐραστῆς εἶναι προσκοιήτης, bellicae vitae amator haberi affectabat 4, 3, 3. per gen. legitimum, αὐτὸν, δοκούσα ψυχῆς εἶναι ἐφῶμενης, quamvis videretur animi esse firmi 2, 3, 2. sed per obliquum, i. e. in gen. confq. τῆς τοιαύτης πολυτελείας βαρβάρου - εἶναι δοκούσης, cum eiusmodi luxus - barbaricus (esse) existimaretur, 5, 2, 10. - εἰρήνης εἶναι δοκούσης, quamvis pax esse videretur, ib. 13. - ὑπὸ τοῦ δοκούτος πατρὸς ἀμφοτέρων εἶναι, ab eo, qui existimaretur pater amborum (esse,) 5, 7, 5. per dat. legitimum, εἶναι Ῥωμαίοις πεζὸν στρατὸν λ. esse Romanis exercitum - 4, 10, 7. cf. 5, 3, 22. sed per obliquum, 1. e. in praeced. iam dat., ἐπι-

ἐλλείπει τινα, πιστοτάτων εἶναι δοκοῦντι Φίλων, qui fidissimus vide-
 tur (esse) ex amicis, 4, 12, 7. ἐχρήτο - τοῖς - ἐπιλεχθεῖσι, πι-
 στοτάτοις τὲ εἶναι δοκοῦσιν, qui essent spectatae fidei, 5, 8, 5. cf.
 v. δοκ. per acc., in adi. et subst. δύο ταύτας ἀρχάς εἶναι με-
 γίστας, esse 4, 10, 5. - in adi. solo, ἡρόδοτο ἐκείνον, ἄτε χρηστὸν
 τὸ ἡδὸς εἶναι λεγόμενον, utpote qui esse diceretur placido inge-
 nio, 5, 5, 5. in solo subst. οὐδὲ κερὸν εἶναι μελλήσεως, neque
 locum esse cunctationi, 1, 17, 16. - per obliquum, τοῖς παῖδας,
 υἱοῦς ἐκείνου δόκουντας εἶναι 5, 7, 6. v. δοκ. - ἐποίει τούτο - καὶ
 περὶ τοῦς δοκοῦντας εἶναι φιλάτους, qui ipsi carissimum videbantur
 (esse,) 7, 6, 20. †† γῆν - ἐπέτρεψεν, - γεωργήσαντι δεσπότην
 εἶναι, dominum fieri, 2, 4, 12. p. ὡς δεσπ. εἶν. †† τῶν - εἶ-
 ναι τινα μνήμην, ullam futuram (esse) mentionem. 8, 7, 17. ††
 intra duo subst. δόλον τινα εἶναι - καὶ σόφισμα 8, 8, 11. 2) c.
 artic. τοῦς ἀκμαϊστάτους ἐπιλεξάμενος ἐς τὸ δουλεύουτος εἶναι 2, 14,
 10. v. δούρ. - μετὰ τὸ - εἶναι ἐν ἀμέριμνῃ βίῃ, cum viveret secu-
 ram vitam 3, 7, 11. ἐν τοῦ μένεα εἶναι, τὸν ἀνθεσῶτα, ex
 eo, quod nemo sit, qui obstat - 2, 8, 7. † τὸ - μήτε τὴν -
 ἀρχὴν εἶναι τὸν κωλύοντα, quod nec esset qui prohiberet - 2, 6,
 22. †† per subit. c. artic., Μαξιμίον τὴν κλέυσιν εἶναι, Ma-
 ximini iustionem esse, 7, 6, 20. 3) c. pron. relat. et tum in-
 dic. εἶναι πολλοὺς, οἷς ἡ βασιλεῖα μᾶλλον ἀρμύζει, esse multos,
 quibus conveniret - 2, 3, 7. tum opt. εἶναι παρὰ Ῥωμαίοις -
 πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναται ἂν θυγατέρα, esse mult. ap.
 Rom., quorum alicuius deligere possit filiam, 4, 10, 13. ††
 πρόκειται σοι αἰρεσις, ἢ τοῦ εἶναι, ὃ περ ἐμὲ νῦν ὄρας ὄντα, ut aut
 sis, quod me nunc cernis esse, 3, 11, 11. 4) -c. praep. ἐν cf.
 supra 3, 7, 11. 4, 2, 9. e. cf. v. ἀξίως. it. 3, 2, 9. 2, 6, 9. 7,
 1, 8. 7, 12, 19. 5) c. adv. δεῖν αὐτὸν ἔνδον εἶναι, esse 3, 12,
 15. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔξωθεν ἐχέγγου, ut nulla sit 3,
 13, 11. 6) cum particip. - tum proprio, ἦδη αὐτοὺς εἶναι ἔν-
 δον τῶν ἄπλων περιειλημμένους λ. iam eos esse - inclusos 4, 9, 12.
 - tum fiante p. adi. ὃ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι νεχαρισμένον, quod
 sperabat - gratum fore 2, 10, 2. 7) per oppressum ὡς post
 v. aliquod, τοὺς - ἐπελεξάντο, συνέδρους εἶναι, ut essent - 6, 1,
 3. nisi desit pr. εἰς f. ἐς, cf. 2, 14, 10. 8) per redundantiam,
 οὐδὲν αὖν εἶναι αὐτὴν ἐλάτθανε τῶν λ. nihil itaque eam latebat eo-
 rum rel. 5, 8, 8. D) participii, p. inf., praeter ἴζε ἔξω πά-
 σης ὄντα με ὑποψίας 2, 5, 12., quoque c. adv. temp. ὃ περ ἐμὲ
 νῦν ὄρας ὄντα 3, 11, 11. cf. 6, 1, 16. 7, 6, 1. 2, 1, 13. 3, 12, 2.
 — † ἐνταῖθεν ἂν τεκμήραιντο ἀσθενῆ ὄντα λ. imbeciles esse 2,
 10, 13. promiscue, etiam in notione praeter. f. perf. it. per
 singularia Vs. Bg. ὁ στρατός, ὀλίγος ὦν καὶ νησιώτης, λ. exerci-
 tus, exiguus et insularis, 3, 6, 13. quia est - χρηστὸς ὦν καὶ
 φιλόδωπος λ. cum esset 4, 3, 6. sq. προυκαλεῖτο - 4, 8, 13. 4,
 12, 5. † ὄντος γαμβροῦ, generi sui 4, 5, 15. 6, 1, 20. γη-
 ραῖον ὄντα, senem iam 1, 3, 1. 3, 13. 1. γῆτιον ὄντα, infantem ad-
 huc 1, 5, 9. συστρατιώτην ὄντα λ. commilitonem videlicet 6, 8,
 10. 6, 7, 10. Φίλτατον ὄντα 7, 6, 10. qui erat. γυμνοὶ ὄντες,
 nudī 3, 14, 12. quia sunt. ἄτε ὄντες μέγιστοι, utpote viri proce-
 rī 5, 4, 14. θυμοειδῆς ὄντες, quod animosī essent 8, 1, 6. —
 Φιλόργχοι ὄντες, avidi scilicet pecuniae 6, 7, 22. ὄντος πολέ-
 μου λ. cum esset 1, 13, 1. δύο ὄντων βασιλέων, cum duo sint
 8, 7, 16. ἀήθεις - ὄντας, minime aduetsos ei, 5, 5, 9. νεα-
 γίαις οὖσι, adolescentibus adhuc, 1, 9: 2. 5, 3, 20. c. adv. fi-

nul, παρσβύτις ἤδη οὖσα, iam extremae senectutis 6, 1, 9. ἔτι
 νωτὸς οὖσης, adhuc n. cte 7, 6, 16. sed abl. ἡ ἵπκος, πολλῆ
 οὖσα, l. equitatus, nimius 4, 15, 6. sq. ἐλυμαίνετο 6, 5, 12. —
 οὐκ οὖσης εὐλόγου προθάσεως, sine probabili causa 2, 8, 4. non
 praesente s. exstante causa, s. si non est s. adest causa: μιᾶ γῆς
 οὖσης l. una iam terrā 4, 10, 10. si una terra sit. ἔσλων οὖσης
 διτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. † οὐτε οὖν γε-
 Ούρας οὖσης, / οὐτε νεῦν, cum nec pons adestet, 8, 4, 5. πῶ-
 λει, ἄτε οὖσα l. utpote populosa 1, 12, 1. cum adv. τὴν
 ἀρχὴν, ἐνδοξὸν οὖσαι ἀγί, imperium, semper inclvntom 2, 13,
 12. sed abl. ἀρχ., οὖσαν l. imperium, quia (est) industrium
 7, 8, 16. — τὴν πόλιν, εὖσι μεγίστην l. quae magna (est) 7, 9, 17.
 cf. 7, 11, 7. διαφθερεῖ οὖσαι, cum sint diverbiae, 2, 2, 15. sq.
 συντελοῦσιν. — μεγίστας οὖσας, ingentes sane, 4, 9, 17. †† Rus-
 συν, τὸν πέλμον, μέγιστον οὖσα, maximum utique 5, 1, 7. ††
 σύμβολα, ἐπιμήκη οὖσα l. praelonga illa - 4, 7, 12. †† οὐδὲν
 παραδοῦν, ἀνθρώπου οὖτα εἰ τελευτῆ κατέλαβεν, si eum, qui homo
 natus fuerat, 2, 5, 11. †† μικρὸς ὢν, parvus homo, 4, 9, 5.
 — †† simul c. abl. modi, ὥσπερ οὖτα ἐργίλον, natura hominem
 iracundum, 4, 9, 6. cf. v. Οὖσ. c. dat. perf. τῶν παίδων αὐ-
 τῶ πάντων τάνυ νητίων, cum filii sibi sint 2, 15, 7. τῶν ἐπιση-
 τισμῶν αὐτοῖς τοσοῦτων οὖτων, commeatu ipsi tantum sup-
 petente 6, 7, 3. † c. artic. p. pron. relat. οὐδὲν οὖτος, τοῦ
 διοικούντος, nullo existente, qui administraret 2, 9, 9. cf. 2, 6,
 22. 2, 8, 7. † μικρὸν οὖτος τοῦ καλόντος, cum nihil amplius
 esset, quo arcerentur, 5, 3, 12. † c. praep. (praeterquam, su-
 pra) μεγάλου οὖτος τοῦ χαμάτος ἐν μέσῳ, quod magnus esset ag-
 ger 4, 15, 14. αὐτὸς ἐν ὅπλοις ὢν, ipse que in armis erat, et-
 7, 1, 15. † παραχῆς οὖσης περὶ τὸ λ. tumultu orto 1, 12, 12.
 c. adv. ἄλλως μὲν τὸ ἦθος πρότερον χαριστὸς ὢν, quamvis homo
 alioqui ingenio prius placido, 3, 3, 5. cf. v. ἀλλ. — πολέμου ἐν-
 δὲν οὖτος, dardanic 3, 13, 12. πρεσβύτης ἤδη ὢν, senex iam, 3,
 14, 4. τοσαύτης οὖσης οἰκί περιουσίας, cum sit 3, 13, 9. ††† Su-
 per particip. adhuc quaedam, a) expressum ubi sit, est, aeque
 abesse queat 1, 5, 1. 1. b) per Vs. Bg, ubi ab eo completum
 1, 2, 3. p. 4. 1. sq. 1, 13, 16. 1. sed ubi reddit per lat. subst.
 homo 4, 9, 5. 8, 2, 16. 1. Singularia E) rectionis, 1) c. dupl.
 casu, gen. subst. et acc. s. nominat. adi., αὐτὸν, δοκοῦσα ψυχῆς
 εἶναι ἐρρωμένης καὶ ἀνδρείου 2, 3, 2. οὖταμιν, πολλῆν τε οὖσαν,
 ἀνδρῶν τε μαχηματώτων, copiae, quae multae erant militum que
 pugn. 2, 15, 1. 2) c. casu quidem eodem, at diversi generis,
 ut c. nominat. et subst. et particip. ἦν δὲ ὁ Περσίτης - τὸ μὲν
 γένος Ἰταλιώτης, - ἐν δὲ - εὐδοκίμης λ. 2, 1, 9, 1 it. c. nomi-
 nat. adi. et particip. ἦν δὲ ἐκείνους - εὐγενέστερος μὲν -, ἔτι δὲ καὶ
 - τελέσας λ. 2, 3, 9. 3) cum casu quidem eodem, at substan-
 tivi nudī et c. praep. εἰ ἐν ἀξιώσει οὖτες καὶ σύμβουροι, ii, qui
 alicuius dignationis essent (ei afflores rel.) 3, 15, 13. it.
 adi. et c. praep. ἦσαν - ὀλίγοι τε καὶ ἄνευ τῶν ὅπλων, - erant
 pauci que et inermes 2, 2, 22. σκυθροπὸς τε ἦν καὶ ἐν μεγά-
 λαις Θροῦσι, tristis et in - erat 7, 8, 1. †† τὸν πόλεμον, μέ-
 γιστον τε οὖτα, καὶ ἐφ' ᾧ λ. bellum, maximum utique, et in quo
 tel. 5, 1, 7. F) notionis, a) pro esse velle s. imitari, simul
 c. adv. (αὐτὸς, Caisac.) εὐθὺς Ἀλέξανδρος ἦν, continuo Alexander
 erat, 2, 8, 1. pro quo diserte Ἀχιλλεῖα ἐμιμῆστο ib. §. 10. b)
 pro vere esse, cum opp. ὡς μὴ ῥαδίως διαγῶναι τὸν τε οὖτα
 καὶ τὸν μιμῶμενον, eum, qui revera est, 1, 10, 12. c) c. pr. ἐν,

ut Lat. esse, pro inesse, i. consistere, οἰόμενοι, ἐν πλήθει ὄχλου - τὸ εὐέλπει τῆς νίκης εἶναι 7, 9, 8. cf. supra c. praep. d) cum inf. pro compof. Gr. ἔξει et Lat. esse, p. licere, vel syn. Bg. οὐδ' ἔξιν εὐρεῖν δίκην λ. nec inveniri potest poena 2, 13, 11. — †† simul c. particip. nuda et sine artic. ἕνα δὲ ἀνδρα (τὸν) τρεῖς καθελόντα βασιλέας, - οὐκ ἔξιν ἄλλου ῥαδίως εἰπεῖν, non possumus - commemorare 3, 7, 19. † ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο - οὐδ' εἰπεῖν ἐσι λόγῳ - τὴν ἐροτὴν, exprimi verbis non potest - festiva laetitia, 8, 6, 16. ἢν ἰδεῖν τοὺς λ. cernere erat 7, 3, 6. 8, 4, 23. c) p. posse, c. adi. εἰδώς, ἀδύνατον ἐν, intelligens, se non posse rel. 3, 12, 2. videns, impossibile esse, sed per meliorem Lat. fieri non posse, ut - vel non licere, licitam esse, fas esse, ἢν εὐρίσκειν ἀδύνατον, fieri non poterat, ut invenirentur, (ut invenirent illos,) 4, 6, 12. ὁ δῆμος τοὺς στρατιώτας, ὡς δυνατὸν ἦν, διώκοντες, quantum poterat, 7, 11, 11. ut licebat, fieri poterat. †† nominatim c. οἴεστε, et quidem absf., nisi c. conl. et c. nominat. perf. f. adi. et pron. ὡς ἕκαστος οἴεστε ἦν, ut quisque poterat, 1, 7, 4. † c. oppresso isto casu, sed e pr. membro repetendo, τοὺς ὄχλους ἐπεισε, τὸ σῶμα ἕκαστου φεράσσεσθαι, ὡς οἴεστε ἦν, quemque -, ut posset, 7, 11, 14. sed cum nominat. subst. perf. et inf. ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντισηῖναι οἴεστε ἦν, populus ne quidem opponere se valebat, 1, 12, 13. poterat. ἐπειδὴ - οὐχ οἴεστε ἦν προϊσάσθαι τῶν πραγμάτων, non poterat 7, 10, 16. οὐδὲν οἴεστε ὦν εὐλόγως ἀποκρίναςθαι, nihil habens, quod responderet 1, 6, 21. De v. ἐξί c. adv. ὅτε v. in hoc. G) per loca dubiae lectionis ἐξί δ' ὦν λ. nonnulla etiam, quorum 1, 2, 10. e qua lect. si parenthesis sumatur, ad verbum est, sunt vero f. praeterea quaedam, quorum rel., sed p. privo pron. τινῶν f. ἐνίων δε, (in quod pron. resolvitur alias formula illa e v. subst. et pron. relat.) non procedit ob pr. relat. ἃ λ. Itaque melius forsitan leg. ἐτι δ' ὦν λ. quae vero vidi et audivi, praeterea quae illa, quorum et experimento particeps fui, ea conscripsi. ἔξει δὲ ἐμοὶ 2, 13, 10. erat vulgo, pro quo rectius ἔξε δὲ ἐμοὶ, estis autem mei, i. in mea estis potestate; f. libere in mea est potestate arbitrio que. ὡς εἶεν σύνηθες 4, 12, 13. ubi leg. ὡς δὴ ἦν σύν. f. ὡς αἰὲν σύν. τούτεσι θανάτου τοῦ αὐτοῦ λ. 4, 15, 20. ubi leg. τοῦ τε στρατοῦ αὐτοῦ λ. †† ὅσα τε ἦν οἰκίαις - tum, quaecunque essent in domibus 7, 11, 5. qui Bg. leg. c. pr. ἦν ἐν οἴκῳ. — Med. A) c. casu legitimo et nominat. - tum perf. ὅτι - ἐμελλεν ἔσσεσθαι κρείττων, quod futurus esset superior, 3, 2, 6. cum adv. οἱ δὲ, (ἤδη μειράνικη ἦσιν,) erant 3, 10, 4. - in orat. obliqua, ἐλπίζαν, τοὺς στρατιώτας ὁμογνάμονας ἔσσεσθαι λ. consensuros rel. 2, 8, 18. e. τῷ μηδένα εὐρίσκεισθαι τὸν ἀξίον τῆς ἀρχῆς ἐσόμενον, eo, quod nemo inveniat, dignus imperio futurus, 2, 10, 15. τοὺς Γερμανοὺς ἀτάρακτοις ἐσσημένους ἀντισηῖναι 8, 8, 10. sufficientes fore f. suffectarios f. idoneos fore ad resistendum; — tum rei, ἢ δε συσκευῆ τοιαύτη τις ἐλέγμετο ἔσσεσθαι, talis dicebatur futurus (esse,) 7, 1, 13. in orat. obliqua, ἔξουσιαν - μερισθεῖσαν - ἀσθενεσέραν ἔσσεσθαι, ἡλπίσει, imbecilliorum futuram spectavit 1, 9, 24. 4, 3, 15. 4, 10, 6. 6, 5; 5. 8, 4, 24. ἐσομένην (αὐτῆς, τὴν ἀρχὴν) σώσσεσθαι, quod sobrium futurum 2, 2, 9. †† c. praep. τίνα γὰρ ἔσσεσθαι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς; quam enim fore concordiam rel. 4, 10, 12. †† c. adv. δύναμιν οὐκ ἔσσεσθαι ἐξωθεν ἐπιβουλεύσαι, potentiam ullam fore externam, quae insidiari possit, 3, 13, 9. ubi ante inf. post. et. dicitur ὅσε f. εἰς τὸ, potentiam f. exercitum non fore extra ad insidiandum.

- B) c. dat. perf., de re, τὸ ὑμέτερον πλήθος ὑμῖν τα ἔσαι σωτήριον, λ. erit 4, 14, 16. 7, 2, 11. it. in orat. obl. οὐκ ἀτρεπῆ τὴν γυνᾶσιν καὶ τοῖς ἕσπερον ἔσεσθαι λ. fore 1, 7, 4. 4, 10, 10. 6, 2, 11. c. adv. et in opp. ἐλέθρου τσοσούτου τοῖς μὲν αἵτιον ἦδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσομένον ὅσων οὐδέπω, futurus est 1, 13, 6. — C) c. subst. aliquo, vel perf., καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσομένου, futur. 4, 11, 5. in opp. οὐκ ἐσομένη βασιλαί, ἀλλ' ἦδη ὄντι, non futuro, sed iam facio, 3, 12, 15. vel rei, τῆς ἐσομένης ἀρχῆς, fut. 2, 6, 5. †† c. praep. τῆς παρ' ἐτέρων ἐσομένης εὐδαιμονίας, fut. 8, 3, 12.
- εἶμι, phys. de perf., hostiliter in bello, c. praep. πρὸς τοὺς βαρβάρους ἰάν, proficiscens 7, 8, 25. simul c. adv. modi, ἰωμεν γενναίως ἐπ' αὐτὸν, eamus 5, 6, 16. extra bellum, amice, c. adv. et alio adiuncto, οἱ στρατιῶται, εἰς τὸν νεῶν ἰόντες θορῆσκειας δὴ χάσιν, templum ingredientiς, 5, 3, 17. †† πάλιν ἰούσαν εἰσοσίαν 7, 10, 4. v. N.
- εἶπερ, v. εἰ. et εἰπαῖν v. ἔπω.
- εἰρήνη, de re, sensu bellico, f. de vitae statu quieto, qui opp. bellō, c. subst. et opp. ἦν εἰρήνης μὲν καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐπιπολιορκίας, pacis 8, 6, 9. c. adi. simul, ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι 4, 11, 2. c. verbo aliquo, per casus deinceps, εἰρήνης εἶναι δοκούσης 5, 2, 15. περὶ εἰρήνης διελέγοντο 3, 14, 8. 6, 7, 20. †† π. εἰρ. καὶ Φιλίας διαλεγο. 6, 4, 6. π. εἰρ. ἐκαστοτε ἰκετεύοντες 7, 8, 7. c. opp. ὅπλων καὶ πολέμων - ἀπὸ ἀπληχθέντοι, εἰρήνη προσεῖχον 2, 11, 6. εἰρήνη ἐκ παίδων ἐντραφεῖς ἐ, 2, 7. — τιμωρήσων τοῖς ἐν - εἰρ. ἀνηρημένοις 4, 14, 2. ὅπλα καταβέσθαι ἐν εἰ. 8, 3, 4. †† τὰ ἐν Πέρσις ἐν εἰ. μὲν συγκείμενα ἰουχάζουσι, pace 6, 7, 1. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀντικαταλλάσονται 1, 6, 25. εἰρήνην ἄγων 3, 9, 10. 6, 3, 12. δοῦς εἰ. 3, 15, 12. τὴν εἰ. ὄγκοις - βεβαιῶσαι 4, 15, 19. σπεισάμενος εἰ. πρὸς λ. ἰβ. 20. εἰρ. ἀντὶ πολέμου ἐλόμενος 8, 3, 8. ταῦτα παρῆξει - εἰ. 8, 7, 13. simul c. adi. εἰρήνης πολυετοῦς ἀπολαύσαντες 6, 3, 6. καίτοιγε εὐσης εἰρ. βαθείας 4, 10, 1. ἐν εἰρ. βαθεῖς πόλεμον ἠγειράμεν 4, 14, 13. ἐν εἰ. β. τετραμμένοι 7, 9, 11. μετεληφθῶν ἀντὶ πολέμου εἰρ. βαθείαν 8, 2, 11. † τὴν εἰ. ἀεὶ πρὸς Ρωμαίους χροσίου κατηλευόντες 6, 7, 22. ubi praep. pertinere ad subst. εἰρ. sed et ad v. κατ. ††† de persona et dea, πᾶν τὸ τῆς εἰ. τέμενος λ. Pacis 1, 14, 4. II.
- εἰρηνικὸς, de re, ἐν προσχῆματι - ἀδείας εἰρηνικῆς 7, 7, 8. εἰρηνικῶ σχήματι, pacifico 2, 13, 4. pacatorum habitu, 8, 6, 3. pacato 8, 7, 5.
- εἶπω f. εἶρα, de perf., c. praep. et conī. ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἐροῦμεν, dicemus 1, 14, 12. 4, 14, 4. 5, 3, 16. cum acc. rei, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, dicturi essent 7, 6, 15. Pass. c. conī. ὡς εἰρηται, dictum est, 5, 4, 14. Particip. absf, τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, quae dixi, 4, 2, 7. quae dicta sunt, 3, 9, 12.
- εἷς, p. τῆς f. Lat. aliquis, de perf. c. gen. perf. εἷς τῶν λ. unus ex - 2, 12, 11. 7, 5, 10. per ellips. pr. ἐκ. †† εἷς τῶν ὑπ' αὐτῷ χιλιαρχούντων, quidam sub ipso tribunus 3, 11, 8. Pro Lat. unicus, absf. ἐν ἐν δεξιά, in uno 1, 13, 12. sed in opp. γενεσθε αὐτῷ ὑμῶς ἀνθ' ἑνὸς ἐμοῦ πατέρες πολλοὶ, pro me uno 1, 4, 9. ἐνὶ πνεύμῳ τσαούτην εἰσοσίαν, uni 1, 9, 24. opp. pr. δύο τοὺς παρχοῖς. πάντας ἡμᾶς, ὡς ἐνχ, ἡγάπα, unum 1, 5, 7. 12. — εἷς ἕνα βλέποντας 4, 5, 15. cum praep. et artic. τοῖς καθ' ἕνα, arguli 2, 3, 21. sc. ἀνδρα et ἀριθρομμένοις, iis, qui numerantur

secundum unum modo; τοὺς κ. ἕνα, aliquos privatim 7, 3, 10. singulos. †† cum pron. simul et in opp. ὡν καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καθ' ἕνα ἕκαστον ἐν ἀνδρείᾳ πρῆχτετε. singuli 2, 10, 9. unusquisque, s. quisque pro se. Fem. de re, cum relato, μιᾶς καὶ δευτέρας ἡμέρας διαδραμοῦσης, uno ac altero die 2, 6, 5. — ἐνὸς σώματος ὑπὸ τριθερείᾳ νεοσάλης μιᾶς ὄψεως ἡμιτόμοις δύο (unius corporis) in gl. bo capitis unius lactes duas 4, 8, 4. — c. opp. difertor, μιᾶς ἡμέρας - ἔτεσιν ἐπιπαιδοῦσα, uno die 4, 4, 18. c. adiunctio syn. οὐδὲ μία, οὐδ' ἡ αὐτὴ πάντων ἀνθρώποις θανάτου αἰτία, neque una eadem que 2, 2, 14. abl. νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, noctem et diem unum 1, 4, 18. μ. ἡμέρας διαλιπὼν, uno die 7, 2, 22. †† c. praep. πάντες, ὡσπερ ἐν μιᾷ Φωνῆς - ἀνεύλειον, una voce 1, 4, 21. ἤγειτο - πάντων (ὑπὸ μιᾷ γλῶσῃ ἦσαν ἔξουσίᾳ) Σεβήρος 2, 9, 2. ὅτι - μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ὁμοίως μεμίσθηται, summo animorum consensu 8, 5, 15. una mente. in opp. δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσκειν ἀρχὴν, unum 4, 10, 5. †† ἐν μέσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, unam 5, 5, 20. Neutr. (praeter illud antea 4, 8, 4.) cum praep. et opp., ὕψ' ἐν σχήματι θηλειῶν πολιτέλειαν καὶ ἡρώων ἰσχύον μιμούμενος, uno habitu 1, 14, 16. abl. aut in relat. πάντες ἕψ' ἐν σημείῳ κλεῖσει λ. signo dato 4, 11, 8. † per difertum opp. διάφορως οἶσαι (θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἕν τέμα βίου συντελοῦσιν, unum, 2, 2, 15.

εἰς et ἐς, sensu vulgari, p. ad, c. v. et subst. rei, maxime p. Lat. ad, universe, εἰς ἀρχῆς μήκας ἤλασαν 1, 4, 11. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, in 2, 5, 9. εἰς ἐκτου ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας 5, 8, 19. 7, 5, 3. εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἀηλαιῶς 7, 10, 7. πάντας εἰς εὐνοίαν ψισιώσατο 2, 4, 3. εἰς τέλος ἀχθῆναι 2, 4, 11. ἐς τέλος ἀΐεις 3, 11, 15. ἤρθη εἰς - ἐλπίδα 2, 13, 1. εἰς δόξαν ἤρθη ἂν ἡ πράξις αὐτοῦ 7, 3, 1. νεανίας, εἰς - ὀρεῖεις ὀρμημένους 3, 15, 14. ἐς ἀπέσασιν ὄρησαν 7, 4, 2. ἤγειον αὐτοῦ τὰς ὀρεῖεις εἰς λ. 1, 6, 6. 8, 4, 25. εἰς ὑπηρεσίαν ἀρνοῦσι λ. 7, 8, 10. λογάδες ἐς τὴν στρατίαν ἠθροίζοντο 6, 3, 2. Pro Lat. in, εἰς τὸν ποτὸν ὄμιλον ἀριθμοῦμενοι 1, 1, 1. μερισθεῖσα - εἰς δυνατείας 1b. 8. ἀσέρες, εἰς μήκος νεχθαλασμένοι 1, 14, 1. εἰς τὸ ἐκείνου - ὀμιόσαντες 2, 2, 23. 2, 13, 4. μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, ἀλλ' - κάτω λ. 3, 11, 5. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνου 3, 15, 2. cf. v. βλ. - ὄρων. ἐς ἔσον ἦκει κινδύνου 3, 12, 11. τρίτον - ἐς τελευταῖον - περαιόονται 4, 2, 14. λίθος, λήγων εἰς ὄψιθτα 5, 3, 10. Ξυλίοις ἐς ποτὸν - χρώμενος σκείεσιν 4, 7, 8. † Per formulas peculiare, partim in periphrasi, πισεύεται, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν ἐντυχηθῆ 2, 9, 4. cum, quoad eventum, feliciter cedunt. εἰς ἡλιμίαν ἐψήβων ἤδη τελοῦντες 5, 10, 1. ad f. in aetatem - pervenientes. — ἐς Φιγὴν ἐτραπήσαν, in fugam versi sunt 1, 12, 17. venterunt se, ut fugerent. ἀναχωροῦντων εἰς ὦ. fugā recedentibus 7, 2, 13. — εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι, in gratiam redire, 7, 12, 5. εἰς τὴν Ῥώμην ἐδηλώθη, Romae innotuit 7, 10, 1. † Nominatim cum substant. loci, ἐλθεῖν εἰς τὸ - πεδίον λ. in campum 1, 5, 3. ἐλθεῖν εἰς τὸ - μῆμα, ad 4, 8, 21. εἰς τὴν Ῥώμην ἐλθ. Romam 3, 5, 4. 5, 5, 3. ἐλθεῖν εἰς τὴν - χώραν, ingressus regionem 3, 9, 6. †† εἰς Γερμανοὺς ἐλθεῖν, Germaniam ingressus, 6, 8, 8. εἰς γῆν ἐνείσαν, in terram 1, 6, 10. 4, 3, 10. ρίψασα εἰς τὴν γ. αὐτήν, humi, 1, 13, 2. 4, 4, 12. 7, 5, 8. θεῖματα - ἀθροίζεται ὡς εἰς βασιλίδα πόλιν, ut in urbem rel. 1, 9, 4. ἀθροῖ-

σθέντες εἰς τὸ πεδίον, in campo 6, 8. Π. εὐαγγελίου εἰς τὴν πόλιν 1, 12, 13. 6, 1, 20. εἰς τοὺς ὄχλους ἐβόησαν 1, 13, 11. 7, 7, 6. 5, 12, 27. εἰς τὴν Ῥώμην ἠπειγέτο. Romam versus 2, 11, 11. v. ἐπ. 3, 2, 21. in 3, 12, 17. ad 9, 5, 15. e. it. πείθειν εἰς τὴν Ῥώμην. Romam versus 3, 4, 22. ad 5, 5, 1. εἰς - διαγωγὰς - χειραγωγῶν, in 4, 2, 15 εἰς τὰ ἔθνη τέμνων, in 4, 6, 8. 5, 5. Π. 8, 5, 25. 6, 1, 6. πρεσβεῖαι - εἰς τὴν Ἀντιόχειαν εἰς πρὸς βασιλέα - ἐπέλλοντο, Antiochiam 2, 8, 12. † διέπεμψε καὶ εἰς τὰ ἔθνη, καὶ πρὸς τοὺς λ. ad 2, 9, 17. † πέμψαντες πρεσβείας εἰς Φρύγιαν, in Phrygiam 1, 11. 9. ἦκεν εἰς Ἰλίον, ad 4, 3, 9. — τίς εἰς ἐρίσιν - ἐρχεται, ad 3, 12, 23. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, in 5, 4, 27. εἰς τὸ στρατόπεδον ἐπέχθησαν ib. 5. — τὴν κόβην εἰς Λιβύην ἐθεγάδουσε 6, 1, 21. τίς κληθεὶς εἰς δικαστήριον 7, 3, 5. εἰς τὴν πόλιν πάντων στυγερυμένου 8, 5, 7. — εἰς ἃ ἐπορεύοντο 6, 5, 21. εἰς ὕψος ἀρδέντος 1, 5, 4. cf. ὕψ. — Praefertim c. subst. de sine f. confilio, τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν εἰπάων, hortandi causa 1, 6, 21. τέλη, εἰς εὐπορίαν χειρημάτων ἐπινοήσεντα, ad copiam pecuniae parandam 2, 4, 14. εἰς κομτὴν κερσομημένα, ad pomp. 2, 13, 19. εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad restaurandas urbes 5, 6, 20. εἰς ἀσφάλειαν τίσεως, ad certitudinem fidei 3, 9, 4. εἰς τιμὴν τοῦ βασιλέως, in honorem principis, 4, 2, 17. 4, 9, 8. εἰς τρεῖς δὲ, dotis scil. nomine 5, 4, 11. εἰς δώξιν, ad perfequendum 7, 2, 15. χημάτα, εἰς εὐθυμίας ἀθροισμένα, ad annonam 7, 3, 12. εἰς κωλύμην τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum, 8, 1, 15. εἰς ἀντίστασιν, ad repellendam 8, 3, 12. cf. supra εἰς Οὐγίην 1, 12, 17. e. ad fugiendum. it. εἰς ἀνάτασιν, ad req. 1, 17, 22. cf. εἰς ζῆλον in hoc subst. Eadem notione per inf. c. artic. a) post verbum, χημάτα ἠθροῖζεν, εἰς τὸ - ἀποσῆται λ. ut abalienaret 1, 9, 2. εἰς τὸ εἰσπίμπαι οὐκ ἔλασθαι τὰ - ad p. uno accipienda 2, 3, 12. ὅς οὐκ ἔβαν εἰς τὸ ὑπακούειν ἀπὲρ ἐπείγεται, ad obedientiam ipsi 2, 8, 12. εἰς τὸ δοριθόρευσ εἶναι λ. ad stipandum imperium 2, 14, 10. πείθειν ἢ φοβῆσαι εἰς τὸ ἠσυχάζειν τὸν ἄρχοντα, ad quietendum 6, 2, 12. τοῖσι - εἰς τὸ πολυμεινὸν χρωταί, in bello 6, 5, 9. εἰς τὸ ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη 7, 7, 9. ut abalienaret ab eo. b) post subst. μή τις ἀγαθὸς ὄλος εἴη εἰς τὸ ἐπιδικῆσαι τὸν - ὄσον, ad ulciscendam eandem 2, 6, 15. διδοὺς ἀνεσιν εἰς τὸ ἐορτάζειν, dans libertatem festorum 2, 7, 16. 7, 3, 4. μὴ ἄς προφάσεως δέοιμος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, ad iniurias inferendas 5, 8, 6. 5, 2, 14. ἄς ἂν μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτήδειον τι λ. tempus, quo operam daret 6, 1, 13. προθυμίαν πάσαν εἰς τὸ πολυμεινὸν λ. ad bellandum 6, 4, 1. c) post adi. ἔδοξε καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ τὴν ἐπιβουλὴν λαθεῖν, idoneum esse insidiis celandis 1, 10, 13. ad insidias celandas, f. ut insidiae laterent; ἀπαρρηθὸς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δικηλαῶς, ad vivendum 3, 13, 7. Porro c subst. modi f. formae, πάντα πράξαι εἰς ζῆλου τῆς Μάρκου ἀρχῆς, ad aemulandum 2, 14, 7. 5, 8, 17. εἰς εἶδος τιάρας, ad formam 5, 5, 4. εἰς φάλαγγος σχῆμα, in aciei speciem 2, 6, 19. † τῶν - εἰς λεπτότητα ἠσκημένων, subtiliter 1, 17, 1. cum subtilitate, nollat ins Feine, in das Feine, f. auf das Feine f. Feinsie. εἰς κούραν λ. ad toufuran 4, 7, 4. ad modum toufurae Germ. λίθου, εἰς τετράγωνον εἰσγασμένου, lapide quadrato 3, 1, 14. ad quadratum, f. in quadrum, f. ad quadrangulam speciem, f. in speciem quadratam. εἰς τετράγωνον - σχήματα, quadrato agmine, 8, 1, 3. Tum in notione termini et temporis, as e.

pron. pers. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ad nos I, 2, 5. in manus et aures nostras nunc viventium; μένει καὶ εἰς ἡμᾶς - εἰδὼν λ. ad nos usque 2, 9, 8. usque ad nostra tempora, nostram aetatem. b) c. diferto vocabulo temporis, εἰς τὰ ἐπίουτα, in posterum 2, 6, 22. εἰς τὸ παρὸν, in praesens I, 5, 20. 2, 5, 7. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad 2, 3, 1. εἰς δέκα ἔτη 2; 4, 13. usque ad, l. per, nostr. auf. εἰς τὸ παρ. primo vere 7, 2, 19. Porro cum verbis laudis vel vituperii. εἰς ἀνδρείας δόξαν α. τὰ ὑμνουμένων, in fortitudinis speciem I, 13, 17. εἰς ἀναδρείαν διέβαλλε (τοῦτο,) 4, 13, 4. ob imbelliam, sub praetextu imbelliae: εἰς φαρμίαν, in fociordiam 5; 1, 5. — εἰς Φιλαργυρίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. Praeterea c. adi., p. adv. diversa notione, a) temporis, ταῦτα εἰς ὕστερον ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5; 2. in posterum. cf. I, 4, 18. † simul praemisso artic. pers. τοῖς εἰς ὕστερον, ad posteritatem 4, 14, 10. — εἰς ὅσον ὑπὸ ἀμοικρατίας λ. quamdiu 2, II, 7. εἰς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. quod et referas, ad notionem. b) modi l. intervalli, οὐ τοσοῦτον ἀφεσάτα, εἰς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13, 13. εἰς τοῦπίσω τοξενούτες, retrorsum 3, 4, 19. 5, 6, 17. τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προχωρήσειν, ad summum I, II, 8. εἰς τὸ δλόκληρον, in solidum 6, 9, 17. †† ἡ πίσσα - εἰς πᾶν ἔχειτο, undiquaque 8, 4, 27. † Tum c. subst. rei, post adi. c. artic. positum p. subst. τὸ ὑμῶν τῆς σπονδῆς ἐπίκετον εἰς πρόκεισιν τοσαύτης - εὐγενείας, studium vestrum eximum in (me) antelatero 2, 3, 12. Porro c. adi. proprio, εἰ τις εἰς τὸ κοινὸν χρῆσθαι γένετο μεταβολή, in commune 2, 3, 20. ἦθος, εἰς τὸ Φιλαρθρωπὸν - πάνυ ἐπιρρέπες, ad humanitat. 6, I, 14. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) εἰς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὐελπι; ob lucra 6, 8, 9. — Item c. subst. rei, τὸ Σύρων ἔθνος εἰς καινοτερίαν τῶν καθεστώτων ἐπιτήδειον, ad 2, 7, 15. 4, 9, 9. cf. v. ἐπιτ. εἰς - γενναῖος, ad 2, 9, 2. ἦν τοῖς ὡς κόφους εἰς διαβολὰς, ad 7, 3, 7. νεανίσκος, πρόσθετον εἰς τὸν λ. 7, 6, 11. Porro cum subst., quae habent partim praep. sui verbi affinis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου εἰς Ἰταλίαν ἀφίξιον, in Ital. I, 14, 7. v. ἀφ. - τὴν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Ἀσίαν - διάβασιον; in Af. 3, 1, 13. τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον μεταβολὴν, ad frugalitat. 2, 3, 22. τῆς εἰς Ῥώμην ἀφίξιον, Romam proficisci 2, 8, 17. in urbem Romam, cf. v. ἀφ. - τὴν εἰς τὴν Ῥώμ. ἐξόδον, Romam versus 2, II, 1. τὴν εἰς τὸ Καπετώλιον ἀνοδον, in 7, 10, 9. τὰς εἰς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους 7, 12, 8. τὴν εἰς Ῥώμην ἐπάνοδον, in urbem Romam 8, 7, 19. τὴν ἀπ' Αἰνείου εἰς αὐτοὺς διαδοχὴν, in ipsos I, II, 9. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, praeflagiendis futuris ligna 2, 9, 4. — †† ὃ περ ἐπὶ σύμβολον εἰς τὸ διαγινεσθαι, ad dignoscendas virgas 7, 6, 4. — ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπαρχει γενναῖα κφόδια, ad 2, 10, 11, 7, 5, 12. ταῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείαν ἐπιθυμίαν, ad 2, 15, 3. τοῦτο μόνον εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε φάρμακον, ad recuperandam benevol. 6, 6, 6. τὸ εἰς τὰ τοιμώμενα εὐελπι, in aggrediendo 2, 14, 3. †† μικρὰν - πρόσφατι τοῖς στρατιώταις εἰς ἃ ἐβούλοντο τῆς τύχης παρασχώσεως, ad ea, quae 5, 3, 1. Sed c. verbis, quae ex pr. εἰς eadem sunt composita, εἰς τὴν Ῥώμ. εἰσηλάσειν, Romam ingressus I, 7, 12. v. ἐλαύν. - εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσηλάσειν, amph. ingressus est I, 15, 15. v. εἰσερχ. - εἰς Ῥώμην - εἰσεσαν, Romam ingressi sunt 2, 12, 2. εἰσαχθῆναι εἰς αὐτὸν, introducti ad 3, 12, 2. εἰς τὸ δωμάτιον εἰσηγάγεν, in cubiculum introduxit ib. 18. εἰσπρέπτες εἰς τὴν Καρχηδόνα, penetrarunt intra C. 7, 9, 17. τοὺς εἰσπρέπτες

τας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγούς ὕδατος, in castra fluent. 7, 12, 7.
 — εἰσέπεσον εἰς τὴν πόλιν, intrarunt urbem 8, 6, 16. † εἰσέπε-
 σεν εἰς τὸ στρατόπεδον, irrupit in castra 4, 4, 12. εἰσιόντι - ἐς
 τὴν Ῥώμην. ingrediēti Romam 8, 7, 22. † ἐς τὴν πόλιν ἐξέβα-
 λον, in urbem intrarunt 3, 7, 14. † παρεισδύεσθαι εἰς τὴν πόλιν.
 penetrare in urb. 2, 12, 1. Dein c. verbis, quae ex alia praep.
 composita, εἰς τὰ δωμάτια ἀναβάυτες, cum in tecta adscendissent,
 1, 12, 16. εἰς τὴν β. αὐλὴν ἀναγαγεῖν, in imp. aulam adduce-
 ret 2, 4, 18. v. ἀνάγ. - εἰς τὰ βασίλειον ἀνέδραμεν, in aul. imp.
 reversus est 4, 5, 17. εἰς τὸ εὐτακτον ἀνακαλούμενον, dum - ad -
 revocantur 2, 4, 9. ἐνήγειν αὐτοῖς καὶ ἀνέπειθεν εἰς λ. inducebat
 eos et impellēbat ad 5, 4, 2. v. ἀναπειθ. - ἀναπηδῶντες εἰς τὰ δώ-
 μητα, subūliens in tecta 7, 12, 11. τὰ - ἀνέπεμπεν εἰς τὴν ἀνω-
 γῆν, sursum mittebat superiori terrae 8, 2, 7. ἀναποδίζων εἰς τοῦ-
 πῖσω 5, 6, 17. εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς, in coelum subvectus, 1,
 5, 17. ταῦτα εἰς ὕψρον ἀνέθετο, in 3, 5, 2. τὰς αἰτίας εἰς
 ἐκείνον ἀναφέρουτες, in 1, 12, 11. εἰς θεὸν ἀναφέρ. ad 1, 16, 2,
 5, 6, 5. v. ἀνάφ. - εἰς τὴν β. αὐλ. ἀνεχώρησε, in 1, 7, 12. v.
 ἀναχωρ. - ἀνελθὼν εἰς τὸ - τέμνος, ingressus templum 2, 14, 4.
 v. ἀνέρχ. - εἰς αὐτὸν ἀνθεῖλκεν, ad se 3, 6, 10. ἐς τὸ - ἀνακο-
 μίσαντες, in 4, 2, 10. ἐς τὸ ἀβροδίατον ἀνεμῖνος, ad 2, 8, 16.
 ἀπάγειν εἰς λ. in 4, 4, 9. ἀπασχολοῖσιν εἰς αὐτὴν, in se 7, 2,
 11. ἀπελθεῖν εἰς, in 4, 13, 7. εἰς τὰ οἰκία ἀπίεμαι, domum
 abire 1, 17, 21. εἰς τὸ στρατόπεδον - in 2, 2, 4. εἰς τὸν βασι-
 λεία ἀποβλέποντες, principem adspicientes 2, 15, 8. ad - respi-
 ciens 5, 6, 17. 5, 8, 6. εἰς τὰ - ἀπεδιδρασκον, in 2, 6, 5. —
 ἀπεκόμεζον εἰς τὴν Ῥώμην, Romam 3, 15, 16. εἰς τὸ - ἀπέπεμ-
 ψαν, in 2, 1, 5. v. ἀποπ. - ἀπορρίπτουτες εἰς τοὺς λ. in 4, 9,
 4. ἀπέσκωψε - εἰς τὸν λ. in 4, 6, 10. v. ἀποσι. - εἰς τὰ - ἀπο-
 θησκόμενοι λ. in 5, 15, 16. εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀφείκε 2, 4, 14. —
 ἀφικόμενοι εἰς τὸ πῆδιον 2, 13, 6. v. ἀφ. - ἀφορῶν εἰς τὸ - λ. ad
 5, 6, 17. v. ἀφορ. - εἰς τὴν - διαβῆναι, in 3, 5, 1. † διηγέ-
 λετο τὰ - εἰς Παύονας, apud Pannonios, 2, 9, 1. εἰς τὴν - γῆν
 - διαγαγεῖν, in 6, 4, 13. διελὼν εἰς δύο λ. in 3, 8, 4. διε-
 πριμψε - εἰς λ. ad 2, 9, 17. in 8, 6, 18. διεφοίτησεν εἰς τοῦ δή-
 μου ἢ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, in populo 2, 6, 1. ἐκδραμῶν - εἰς
 τὸν δῆμον, in multitudinem 7, 11, 10. †† ἐκθυσιασθῆναι τὸ -
 ἐς μῦθον, abiisse in fabulam 1, 11, 6. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μά-
 χην ἐξέπεμψε, ad 3, 7, 5. v. ἐκπ. - εἰς ὑπεροψίαν ἐπιπίπτει, in 5,
 1, 14. εἰς ὕψος ἐξάιρων, in sublime 2, 15, 13. εἰς ἡδονὰς ἐξο-
 λισθαίνουσαι, ad 1, 3, 4. εἰς τὴν - θάλασσαν ἐξωβοῦσι, in 3,
 4, 11. ἃ ἐς θάλατταν ἐκχεῖται 3, 7, 1. †† ἐς τοσοῦτον ἐξώ-
 κειλε παρανοίας, eo - vecordine 5, 7, 12. v. ἐξοκ. - ἐμβαλοῦσα εἰς κύβητα
 λ. in 1, 17, 18. ὁ στρατὸς - ἐμβαλὼν εἰς Καππαδοκίαν, ingressus Capp.
 3, 7, 1. v. ἐμβ. τὸ σὺν αὐτῷ πλήθος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν ἐπανήγαγε,
 Antiochiam 6, 6, 4. εἰς τὰς πατρίδας - in 7, 6, 7. εἰς τὴν β. ἐπανήλ-
 θεν αὐλὴν, in 1, 5, 27. v. ἐπανέρχ. εἰς τὰς σιμνάς ἐπανήσαν, in
 4, 13, 16. v. ἐπανεμι. † εἰς τὸ ἀβροδίατον ἐπιδοῦς αὐτὸν,
 deliciis 2, 7, 1. v. ἐπίδ. - τῆς ὄρας - τὰς ὄψεις εἰς αὐτὴν ἐπισρε-
 φοῖσιν, in se 5, 3, 15. τοὺς δὲ ἐς Οἰλίαν ἐπηγάγουτο, in 1,
 6, 24, 7, 8, 23. εἰς ὕπνον καθελκόμενος 1, 17, 20. καθήκειν
 εἰς τὸ - πῆλαγος, ad 8, 1, 12. εἰς τὴν - οἰκίαν καθίσασιν, in
 aedibus 2, 8, 10. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. —
 καταγεῖν εἰς θάλασσαν, in 3, 4, 10. v. καταγ. - ζῆλα κατατρίσαν-
 ται εἰς - σχήματα, in 7, 9, 12. εἰς τοὺς στρατιώτας καταταγείς,

inter 6, 8, 2. τὰς εἰς ἐκείνου εὐσεβείας καταπεθείσας λ. in 6, 9, 2. εἰς οὐρανοῦ κατενεχθῆναι εἰς - χώρον I, 11, 3. καταΦερ. - εἰς τὸ - καταφιγόντες, in 7, 11, 12. τῆ - εἰς τὰς μηχανὰς κατε-
 κέχρητο, ad 8, 4, 22. κατελθὼν εἰς τὸ ἄστυ, in 1, 13, 13. v. κατέρχ. εἰς τὸ κόσμου μεταγένει λ. ad 2, 4, 2. v. μ. - εἰς τὴν - αὐτὴν μετεκόμισαν, in 1, 14, 8. ἐκ τυραννίδος εἰς ἀριστοκρατίας τύπου μετενεχθείσης λ. ad 6, 1, 5. † τὴν ἀρχὴν ἐκ Μήδων εἰς Πέρσας μετασῆσαντος, ad 6, 2, 5. v. μεδισ. - ἡ δυναστεία μετέ-
 πτεσεν εἰς μοναρχίαν, in 1, 1, 5. v. μετ. - τὸ πάθος - μετέλθεν εἰς τὰς πόλεις, ad 3, 2, 16. μετακοινοῦσθαι εἰς λ. in 1, 15, 17. — εἰς τὴν Ἰταλ. παρεδίοντο, 1, 10, 6. παρεβάσκει - εἰς λ. ad 3, 12, 10. †† παρέχειν εἰς χρῆσιν λ. ufui 8, 6, 6. παρα-
 χθέντος - οὐδίατος εἰς λ. in 5, 7, 5. παρήλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν, in-
 gressus imperium 2, 7, 1. Φθόνος αὐτοῖς εἰς τοῦτο παρῶνεν, ad 1, 10, 15. εἰς τοῦτο παρεσκευασμένους, ad 4, 5, 10. τοὺς - ἐς πεντα περιήσας, ad 7, 3, 12. ἐς Φιλίαν περιήγγο, ad 5, 15, 14. εἰς αὐτὸν - περιαναγένει τὴν ἀρχὴν, in se 4, 3, 2. εἰς πρεσβύτην παρήλθεν ἡ ἀρχή, ad 2, 10, 7. 2, 11, 9. προσελθεῖν εἰς τὴν β. αὐτὴν, in 7, 10, 16. εἰς τὰ - προϊόντα 2, 4, 18. εἰς εὐνοίαν προκαλείτο, ad 4, 3, 6. προκατελθόντων εἰς τὴν πόλιν, urbem ingressis 1, 10, 15. εἰς Φαῖλα - προσαραχθῆ, ad 1, 4, 8. — τὴν κλίην εἰς τὴν - ἀγορὰν προτιθέασιν, in 4, 2, 8. πρού-
 τρεπεν (αὐτὸν) εἰς τοὺς ἐλέγχους, ad 3, 12, 10. v. προτρ. ἐς τὴν συμμαχίαν προήγγοτο, in 1, 10, 4. v. προάγ. ἐς συμ. προσηγά-
 γετο 1, 3, 12. συνάγειν - εἰς Φιλίαν, in 3, 13, 8. συνέρχεται - εἰς 3, 4, 4. v. συν. - συνιόντες εἰς 5, 5, 12. v. σ. συναλέσας - εἰς 7, 8, 5. † τὰ πλήθη - εἰς πολεμικὴν ἀσκήσιν συγκεκρότη-
 το, ad 7, 2, 4. εἰς ἕν τέμα βίου συντελοῦσιν, ad 2, 2, 15. — ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in 6, 5, 22. ἐς τὸν ἵππόδρομον συν-
 δέοντες 8, 6, 17. ὑπηγάγετο - εἰς εὐνοίαν, ad 2, 14, 8. v. ὑπ. — Porro, ubi c. verbis eadem pr. eis repetita, 1) bis quidem, in eadem §. ἐπαυελθὼν εἰς - εἰς λεπτότητα ἡσχημ. 1, 17, 1. 2, 3, 25. 2, 4, 18. 2, 7, 1. 6, 5, 15. sed vicinius εἰς τε - καὶ εἰς 2, 8, 10. 4, 8, 20. 8, 5, 7. at in summa vicinia, εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλθασεν, εἰς τε λ. I, 7, 12. 3, 13, 8. 5, 5, 9. 5, 8, 18. — † c. eodem v., ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος, - ἀνήλθεν εἰς τὰ βασίλεια 2, 14, 4. c. v. simili, εἰς τὸ τοῦ Δ. τέμ. ἀνελ-
 θὼν, - ἐπαυήλθεν εἰς τὰ β. 3, 8, 7. κατελθὼν εἰς τὴν σύγκλητον, ἀνελθὼν τε εἰς λ. ib. 11. Οὐτιῶντες - εἰς τὴν πόλιν, εἰς τε τὸν νεῶν ἰόντες 5, 3, 17. †† c. uno tantum v., at duobus subst. οὐκ εἰς τὴν - τύχην ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ - σπάργανα 7, 1, 5. — †† καταγαγὼν εἰς -, ἐς τετράγωνα ἑτάξα λ. 8, 1, 3. ἐς βάθος - εἰς μήκος 4, 15, 12. cf. 1, 13, 13. 4, 8, 9. 6, 5, 22. 8, 5, 3. — 2) ter, εἰς τὴν Ῥώμ. - εἰς τε - εἰς τὴν λ. 1, 7, 12. 3, 5, 16. 5, 6, 17. †† εἰς Ῥώμ. - εἰς τε - ἐς τὴν Ῥώμ. 8, 7, 19. 14. †† c. uno v., at duob. subst. ἐς κωλ. - ἐς αὐτῆς. - ἀλλ' ἐς 8, 8, 12. — †† ὡς ἐπέπεσεν εἰς τὸ -, ἐς τε - εἰς γῆν 4, 4, 12. 3) quater, ἐς αὐτὸ - εἰς Οὐγῆν. εἰς δίωξιν δε - ἐπεισελθεῖν -, εἰς τὸ 7, 2, 15. — Tum eis c. aliis praep. in opp. a) ἀπό-εἰς I, 6, 4. 7, 5, 8. — † ἀπό - ἐς - εἰς 3, 7, 2. b) ἐκ - εἰς I, 11, 3. 1, 13, 12. 3, 10, 12. 5, 1, 14. 6, 1, 5. †† ἐκ - εἰς -, εἰς - εἰς 7, 1, 3. c) ἐκ-ἀπό - εἰς -, ἀπό - ἐς 4, 2, 22. εἰς-ἀπό - εἰς 7, 3, 9. ἀπό-ἐκ - εἰς 6, 2, 4. 14. Per loca dubiae tum lectionis, τοὺς ἐλέ-
 Φαντας - εἰς πομπῶν λ. pompae 2, 11, 13. tum classis, quoad portionem, ἰσορ. αὐ ἡθροισα ἐς συγγραφὴν, ad conscribendum 1, 1,

4. αὐτὸν εἰς θάνατον ἤτοῦ, ad necem 1, 12, 11. ἄφουσι ἡμῶν εἰς τὸν τετελευτηκότα, in 4, 2, 10. ἢ οὐδ' ἂν εἴην εἰς ὑμᾶς ἦλθεν, ad vos 2, 8, 3. διὰ κρημνοῦς εἰς βάθος μέγιστον ἀπερρώγεται, in profunditatem 3, 1, 15. si iungitur εἰς βί. c. v. ἀπ., sed, per se sumtum, p. per prof.; de modo et mensura, it. in periphrasi gen., p. βάθους μέγιστον. Per notiones singulares, partim in supplementum ad priora, a) τὰς οὐσίας μερίσαι εἰς τοὺς στρατιώτας, militibus 1, 17, 3. ut Lat. in p. inter. πῶς ἐγὼ εἰς ἐνιάτερον ὑμῶν νεμηθεῖν λ. inter 4, 3, 18. b) ut Lat. in p. adversus, sensu inimico, post subst. αἱ πῶν - διαδοχῶν εἰς τοὺς ὑπηκόους ἔβρισ τε καὶ βίαι, erga 1, 5, 6. 4, 13, 4. post v. ὑβρίζοντα εἰς τὰ 4, 5, 12. ἐς τὸν ὄριον ἀσεβήσαντας 2, 15, 16. εἰς ὅς - ἠέβησες, in quos 5, 6, 16. τιμωρίαν - ἐφ' οἷς εἰς αὐτὸν ἡμαρτήκεσαν, in 7, 9, 21. εἰς Γερμανοὺς, in Germaniam 6, 7, 11. contra Germanos, cf. 6, 8, 18. 7, 8, 21. sed, sensu amico, post subst. τὴν στρατὸν τὴν εἰς τὸν παῖδα, erga 1, 17, 6. διὰ τὴν - ἐς τὴν πόλιν τιμῆν 4, 9, 10. in oppidum; τὴν Λιβύαν εἰς αὐτὸν σύμπτοιαν, erga se 7, 6, 6. c) ἀπ' οὐχῶν ἐς μυροῦς, ad 5, 3, 12. usque ad; ἐς γόνυ βραχομένοισι, genu tenuis 7, 2, 11. c. praep. alia, in opp., ἐξ ἐπινοῦς εἰς ἐσπέρας λ. ad 4, 15, 10. †† d) εἰς ἐπιτομήν ἀναβίωσι, cum eiulatu 1, 4, 17. per - εἰς ὕβριν καὶ παροῦσαν λ. in deducis 5, 8, 1. e) ἐς τὸν ἰππόδρομον - ἐβλασθήμευ, in circo 2, 7, 5. apud - f) σιωφάντων ἐς τὴν ἀναίρεσιν, ob 4, 9, 5. g) ὡς εἰς πᾶν χωρῆσαι (αὐτὴν, τὴν Θήμην,) τὸ στρατιωτικόν, per 5, 3, 21. h) χοῦ - ἐς αὐτὰ σῶρευ-σέντος, humo superaggesta 4, 11. super - †† dupl. sensu c. dupl. v. εἰς αὐτὸν ὁ ἐναιυτὸς ἀρχεται τε καὶ παύεται, in ipso 1, 16, 6. cum quo, per-quem.
- εἰσάγειν, phys. de pers. c. acc. pers. amice, τὸν - εἰσῆγαγον, intro-duxerunt 5, 12, 3. c. praep. eadem, εἰς τὸ δωματικὸν εἰσῆγαγεν (αὐτὸν,) introduxit ib. 18. sed hostiliter, μήτε εἰσαγαγῶν τὸν στρατὸν, adduxit 6, 5, 13. c. praep. μέχρι τί πληθος - τὸν εἰσῆγαγε, add. 7, 2, 2. Pass. de pers. phys. et amice, cum praep. eadem, εἰσαχθῆμαι εἰς αὐτὸν, introduci ad 3, 12, 2.
- εἰσβολή, phys. de actu, hostiliter, cum praep. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς ἐρχεται. Italiam ingredi coepit 7, 12, 18. irruptio. † trop. de re f. loco, c. gen. loci. Εγχερήσουτα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰσβολάς, aditus, 3, 6, 23. i. q. εἰσόδους.
- εἰσδέχεσθαι, phys. de pers. pass. c. adv. ῥαδίως εἰσδέθησαν, intro-recepti sunt 7, 6, 18.
- εἰσδραμεῖν, phys. de pers. c. praep. εἰσδραμοῦσα πρὸς τὸν βασ. cum accurriffet ad 1, 13, 2. v. εἰστρέχειν.
- εἰσεῖμι, ab εἶμι, phys. de pers. c. praep. εἰσεῖμαι μέχρι τοῦ δ. intra-re 3, 11, 12. c. praep. eadem, εἰσιόντι ἐς τὴν Ῥώμην. ingrediēti Romam 3, 7, 22. c. adv. ἰατροί, εἰσιόντες ἀνάσσει, ingredien-tes 4, 2, 7. ad aegrotum. Med. c. praep. eadem aliis que ad-iunctis ex adv. et particip. modi, εἰς Ῥώμην νόστωρ λαμβάνοντες εἰσῆσαν, ingressi sunt 2, 12, 2. trop. de re, c. acc. pers. τὸ Σεβήρου ἐπιπέριγμα εἰς αὐτοὺς, succurrebat ipsis 8, 3, 4. subire, in mentem et memoriam venire f. redire, recordabantur exempli.
- εἰσ-λαύνειν, phys. de pers. c. praep. eadem, hostiliter, εἰσελάσας εἰς τὴν Παρθυαίων γῆν, ingressus regionem 4, 11, 3. † εἰσ-λαύνειν εἰς τὴν Καρχηδόνα εἰσῆλθη, ingressum Carthaginem 7, 9,

20. p. inf. sed amice, *εις τὴν Ῥώμην εἰσήλασεν*, Romam intravit 3, 8, 5. simul c. alia praep. *ὡς εἰς. εἰς τὴν πόλιν σὺν τῷ στρατῷ*, postquam intraverat urbem 4, 8, 20.

εἰσερχεσθαι, phys. de perf., universe, c. praep. eadem, ab antiquo act. *εἰσελεύθω* s. *εἰσελθῶ*, *εἰς τὸ ἀμφιθεατρον εἰσήλθεν*, amphitheatrum ingressus est 1, 15, 15. *εἰς τὸ συνέδριον εἰσήλθον*, intrarunt 7, 11, 5. † simul c. nominat. modi, *εἰσελθὼν μόνος εἰς τὸν οἰκίστιον*, ingressum in 7, 9, 20. cum praep. al. *εἰσήλθῃς διὰ πάσης τῆς οἰκίας*, ivit 3, 12, 1. *τὸν λαῖτον, ἀλλὰ τῷ Ἐκλέκτωι εἰσελθόντα*, ingressum 2, 1, 15. cum adv. *ἀνωλύτως εἰσήλθῃς*, intravit 3, 12, 18. cum adiuncto modi e particip. *εἰσήλθον, ἄγοντες τὸν λ.* ingressi sunt 2, 2, 11. sed absf. *ὁ δὲ, εἰσελθὼν, λ.* ingressus 3, 12, 4. 4, 5, 2. 1, 1, 17, 24. Sed hostiliter, *μήτε εἰσελθὼν*, qui nec ingressus est 6, 5, 18. in hosticum. *ὁ εἰς. στρατός. ib.* 20. qui intraverat exerc. 6, 6, 1. c. praep. *εἰς Καρχηδόνα εἰς*. Carthaginem ingressus 7, 9, 22. Med. ab antiquo act. *εἰσελεύθω*, amice, *εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι*, curiam ingressurus 5, 5, 9. c. adv. *μηδένα ἐκείθεν εἰς*. introitum esse 1, 17, 4.

εἰσνομιζεῖν, phys. de perf. c. acc. et rei et perf. *πάντα τὰ ἐπιτήδεια καὶ παιδας - εἰσνομίσαντες*, importantes 5, 3, 26. in castra. Pass. de re, cum dat. perf. *μηδὲ ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς - εἰσνομιζομένης*, quod nec alimenta ipsis importarentur 8, 5, 9. Med. de perf. c. acc. rei et praep. *μετὰ πολλῆς προνοίας τὰ ἐπιτήδεια εἰσενεμίσαντο*, importaverant 8, 2, 15.

εἰσόδος, phys., p. actu, de perf., amico sensu, c. adi. utr. sexus, *ῥαδία ἢ εἰς. αὐτῇ καὶ ἀνώλυτος*, aditus 1, 13, 2. *ἐπιτελέσαντες τὰς νενομισμένας ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς βασιλικαῖς εἰσόδοις*, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. sed inimico, c. praep. s. adiuncto temporis, *τὰ πρὸς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ ἔαρ παρεσκευάζετο*, irruptionem 7, 2, 19. Sed p. re s. loco, c. praep. et gen. rei, *εἰς Θράκτου τας εἰς τὸ στρατόπεδον εἰσόδους αὐτοῦ, (ταῦ ὕδατος)*, eius in castra meatum 7, 12, 8. at c. solo gen. rei s. loci, *ἤλθον μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς συγκλήτου*, aditum 7, 11, 3. 1, 8, 12. *ἐν τῇ τῶν βασιλείων εἰσόδῳ*, in regiae vestibulo 4, 2, 5. *ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰσόδοις*, ad portas urbis 2, 14, 4. *ἀποκλείσαντες τὰς τῶν οἰκιάων εἰσόδους*, aedium fores 1, 12, 16. c. solis adi. *ἐπὶ τῇ ἀλέειν, ἢ ἐπὶ ταῖς λοιπαῖς εἰσόδοις*, aditus 2, 5, 4. 4, 1, 9. *ianuarum* 8, 8, 13. † urbium, *ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις*, in portis 4, 8, 19. † regionum, *τὰς εἰς. πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι*, aditus 3, 1, 5. trop. c. gen. rei et adiuncto, *τὴν ἀρχὴν παρέξεν καὶ εἰσοδὸν ἀριστοκρατίας* 2, 14, 6. aditum, introitum, i. occasionem.

εἰσπῆδᾶν, phys. de perf. absf. *εἰσπῆδῆσαντες*, irrumpentes 7, 5, 6. in aedes s. diaetam.

εἰστίπτειν, phys. de perf. c. praep. eadem, *εἰσέπεσον εἰς τὴν πόλιν*, subito intrarunt urbem 8, 6, 16.

εἰσπραΐς, trop. c. gen. rei, *ἐποιεῖτο χρημάτων εἰσπράξεις*, exactiores 7, 4, 3.

εἰσπράττειν, trop. de perf. c. acc. rei, *τὰ χρήματα*, exigere 7, 4, 5. *τιμωρίαν* 7, 9, 24.

εἰσρεύω, phys. de re, c. praep. eadem, *τοὺς εἰσρέοντας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγούς ὕδατος*, in castra fluentium 7, 12, 7.

εἰσπύειν, phys. de perf. c. praep. eadem, *ὅσοι ἦσαν εἰσπύοντες εἰς τὴν Καρχηδόνα*, penetrarant intra C, 7, 9, 17.

- εἰςτρέχειν, phys. de perf., sensu hostili, abf. ὁ δὲ, εἰςδραμῶν, in
 se conciciens 1, 17, 25. εἰςδραμόντες οἱ στρατιῶται, irrumpunt
 8, 13. sed amice, εἰςδραμῶν, curriculo ingressus, 1, 9, 7.
 scenam. c. praep. eadem, τὸ παιδίον, εἰςδραμόν εἰς τὸν θάλαμον,
 cum se conciecisset in 1, 17, 7.
- εἰςφάσθαι, med. phys. de perf. c. acc. rei et adv. τροφᾶς πλείον
 συνήθως εἰςφασθόμενοι, cibum capientes 6, 6, 2. ingerere s. po-
 rigere sibi.
- εἰσφράττειν, phys. de perf. c. acc. rei, εἰσφράττοντες τὰς εἰσόδους
 τοῦ, (τοῦ ὕδατος,) obstruentes 7, 12, 8.
- εἶτα, adv. ordinis, in relat. tacita, dein 1, 6, 8. sed in disfen
 6, 8, 3. post πρότερον μὲν et ἐν ἀκμῇ δὲ λ. it. cum alio ad-
 simul, ὡς πρότερον ἀπατήσαι βούλεσθε, εἶθ' οὕτω φανείσαι, dein
 sic 2, 1, 22.
- εἶτε, una voce, in relat. varia, semel positum in med. orat. χρο-
 ματα, εἰς εὐθ. ἀθροισ., εἶτε θεάτροις ἢ παν. ἀ. sive 7, 3, 13. εἶ-
 - ἢ καὶ λ. utrum - an 8, 3, 21. sed repetitum, ab initt. εἶ-
 γάρ - εἶτε, sive - sive 4, 4, 1. c. diverso modo verb., cum ind.
 ζοει et simul c. opt. praesf. δικαζ. at in med. orat. εἶτε, ἐπι-
 σίως, εἶθ' ὑπὸ λ. 3, 8, 4, 4, 12, 9, 4, 13, 17, 7, 10, 9, ser-
 fen 7, 1, 18. c. al. syn. εἶτε - εἶτε - ἢ λ. sive - sive - aut -
 7, 6. aut - aut - aut - 8, 7, 17. εἶτε - εἶτε καὶ λ. sive - si-
 etiam 1, 14, 4, 5, 3, 18. †† εἶτε - εἶτε καὶ - εἶτε καὶ λ. si-
 - sive - sive etiam 1, 9, 12. †† εἶτε καὶ - εἶτε καὶ λ. sive - si-
 etiam 6, 8, 11. †† εἶτε τινες - καί, si qui - sive qui mittere-
 tur 3, 2, 18. ubi leg. dividendo εἶ τε λ. et copulam mer-
 praemittas, et ad sq. καὶ referas.
- εἰωθα, caet. v. εἴθω.
- ἐκ et ἐξ, A) de materia, τῶν ἐκ Φιλύρας ἠσημημένων, de tilia
 17, 1. ἔργον - γεγεννημένου ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadra-
 8, 4, 4. τὰ ἐκ βυσσῶν καὶ ξύλων (ὄπλα), coriacea et lignea
 4, 27. B) de causa, ἐξ αἰτίας τοιαύτης, de causa 1, 11, 1.
 12, 7. v. αἶτ. - ἐκ ταύτης τῆς τόλμης καὶ τῆς αἰτίας, ex 2, 7.
 — ἐκ διαφόρου - γνώμης, diverso consilio 1, 13, 5. ἐκ - πε-
 αιρέσεως - καὶ - ἐλλπίδος - ἀνεπειθόμεν, consilio et spe 2, 8, 3.
 ἐκ προαιρ. fronte 3, 4, 10. ἐξ ἰσοτίμου φιλοτιμίας, ambitio
 3, 6, 10. ἐκ - διαβολῆς, ex 4, 6, 5, 7, 3, 8. ἐκ - προφ-
 σεως, ex 7, 4, 2. ἐξ ὑποψίας λ. propter 8, 5, 14. ἐκ τοῦ σ-
 σμοῦ, ex 1, 14, 4. propter. C) de ortu s. origine, τὸν ἐκείνης
 γονον ἐκ τῆς - θυγατρὸς, nepotem ex 5, 7, 1. συμφορᾶς ἐκ
 σεως, ex dissidiis ortas 3, 13, 8. D) de tempore, ἀνωθεν
 τριγόνια βασιλέα, a tertia iam stirpe 1, 7, 5. †† ἀνωθεν
 τινος - διαφορᾶς, dudum, ex 7, 9, 5. quo Bg. comitate addi-
 referatur in classem pr. de causa. †† ἐν πλοῖτω - ἐκ πατέρ-
 ἀνατραφείς, inde a maioribus 2, 14, 2. ἐκ προγόνων εὐ γεγ-
 νότα, inde a maioribus 3, 5, 5. iam antiquitus 7, 7, 12.
 ῥήνη ἐκ παιδῶν ἐντραφείς, inde a pueris 6, 2, 7. v. π. it. cu-
 pron. relat. ἐξ οὗ λ. ex quo 2, 11, 9. ἐξ οὗ περ λ. ex q
 1, 1, 5, 3, 6, 7, 8, 6, 12. ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23, 4.
 2. E) de loco, συνέθεον ἐκ τῆς Ἰταλ. ex 1, 15, 2, 6, 3, 2.
 12, 2. τὰ ἐκ τῆς Ῥώμης δηλούμενα, Româ 2, 7, 10. ex ur-
 B. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ στρατιώτας, Illyricos milites 6, 7,
 — ὡσπερ ἐξ ἀκροπόλεως λ. ex 1, 6, 8, 7, 1, 9. ἐξ ἀσφαλο-
 λ. ex tuto 1, 12, 17. de tuto loco 1, 15, 5. ἐκ τῶν - πόλει
 ex 2, 14, 12, 3, 2, 19, 3, 4, 11. ἐξ ἀγρῶν 7, 4, 12, 8, 2, 1

Μακρίνου, nihil suspicabantur de infidiis 4, 13, 15. infidias a M. i. e. inf. Macrini. †† διπλῆ κερχῆσθαι συμφορᾶ, ἐν τε ᾧν πεπόνθεσαν -, ἐν τε ᾧν ἐπυνθάνοντο, cum ex eo, quod - tum ex eo, quod 6, 7, 7. secundum - f. ob. †† ὑπάρχειν - ἀφθονίαν ἐν - πηρασιευῆς, ut adesset copia magno apparatu 8, 5, 7. a f. ob †† ὃ ἦν μόνον ἐν τοῦ παραβρέοντος ποταμοῦ ποτῶν, ἐκ, ib. 17. †† εἰ τινες ἦσαν γέφανοι χρυσοῦ ἐξ ἀναθημάτων, in donariis 8, 7, 4. e numero donariorum. †† διὰ τὴν παρούσαν ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, quia propter praesentem imperii statum necesse erat ib. 5. propter praesentem imperii formam, quae per necessitatem tunc erat f. obtinebat. I.) repetitum in vicinia, partim et diversa notione, τὴν προσηγορίαν λαβεῖν - ἐκ τοῦ πεπόνθης ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, a delapso coelestis simulacro 1, 11; 3. οὐκ ἐν τῆς - οἰκίας, ἀλλ' ἐν λ. ex 1, 16, 8. οὐκ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ - ὑπηρεσίας, λ. non consulto, - sed ministerio 7, 8, 25. οὐκ ἐξ ἄλλου κελεύσεως, ἀλλὰ ἐξ - ἀνάγκης λ. ex 8, 3, 15. τὸ - ἀσφαλές ἐν τε τῆς - γνώμης, καὶ ἐν τῶν μυστῶν εἶναι λ. ex voluntate - ex eo, quod 2, 8, 7. 6, 3, 9. †† ἐν αὐτῶ - τῷ φιλοχρημάτου ἐξ ἀδικίας φόνων ἐν τῆς τυχεύσεως αἰτίας, ex iniustis caedibus et qualibet de causa 3, 8, 14. cupiditas pecuniae, quam satiabat per iniustas caedes, patratas f. quas patrabat ex quavis causa; - οὐ γὰρ ὁμοίον - τῶν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, quod a Peris impenderet periculum, quale quod a G. 4, 7; 9. cf. ib. 7, 8, 7, 5. 1, 14, 5. ἐν μικρᾷς προφάσεως - ἐξ αἰτίας τοιαύτης, exigua occasione - ex causa 7, 4, 2. M) positum in periphrafi, a) p. adv. c. praep. alia syu. opp. αἰ ἐξ ἀνάγκης δουλεύοντες, - μετὰ πειθοῦς λ. necessitate - obsequio - 1, 4, 12. necessario; τῶν δι' ἡδονῆς λ. τῶν δι' ἐξ ἀν. λ. 6, 3, 8. † τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγὰς, incurtus et rapinas, 7, 9, 3. † ἐκ τοῦ κρείττους ὑπέτεροι λ. divinitus 6, 6, 9. a superiore, praestantiore, potentiore natura; ἐν τοῦ πλείους μέρους λ. maxima ex parte 8, 2, 11. † πατριδα, μέλλουσαν ἀρθῆν καὶ ἐν Σεμελίω ἀπόλωσθαι 8, 3, 5. funditus. ††† ἐκ τοῦ τοιούτου, unde 8, 4, 29. ††† θηρίω ἐξ ἀντιπάσεως μάχας ἐπαυδαίετο, cum bestiis cominus decertando instituebatur 1, 13, 17 pugnas cum besti. cominus instit. f. quae cum besti. fiunt f. ineuntur cominus, sc. γινόμενας. — b) p. adi. τὴν ἐν συστάσεως μάχην, statariam pugnam 4, 15, 9. ††† τὰ ἐξ εἶθους διοικῆσαι, consueta officia 4, 12, 12. c) p. gen. subst. ὡς δὴ τι σκευῶς τῶν ἐν τοῦ θαλάμου περιττῶν, aliquid ex cubicali supellectile supervacaneam, p. τῶν τοῦ θαλ. - πρὸς τῷ εἰκείῳ ἐν γένους ὀνόματι λ. ex familia 2, 6, 16. familiae, it. genitile; ἀνῆρ - τῶν ἐν τῆς συγκλήτου ἐπατριδῶν 2, 15, 2. e patriciis senatoriis, cf. supra de dignit. †† διὰ τὸ ἐν Σεβήρου δέος λ. metu Severi 3, 4, 17. d) p. verbo, ἐξ ἀναγνώσεως ἐλεξες τοιαύς, legendo 7, 8, 5. legens, recitans. N) per significaciones exquilitiores, a) ὅπως ἂν μὴ τι δεινὸν ἐν τῆς - ἀρχῆς - πάθειεν, ex - 2, 6, 5. a - it. in sqq. locis, ἀρχὴν - λαβὸν ἐξ λ. orta de - 7, 11, 1. τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν, a principio 5, 1, 3. 7. b) τὰς εἰκόνας ἐν τῶν σημείων κατασπῶσι, de 8, 5, 22. c) οὗς ἐν περιόδῳ χρόνου λ. redeunte tempore 1, 9, 5. ἐν περιόδῳ, redeunte vice 3, 11, 12. secundum f. per f. post quosdam temporis ambitus.

ἐνάσας, Masc. de pers. abf. nat' ἀξίαν ἐνάσας, cuiusque 2, 3, 23. — eodem casu c. nomine, vel subst. ἐνάσας στρατιώτη λ. unicuique

2, 6, 15. vel adi. f. particip. ἐξήγαγε τοῖς οἰκειοῖς ὄπλοις ἕνασον ἐξηγομένον, unumq. 7, 11, 14. e. - c. verbo, per casus deinceps singulos, partim divulsos a verbis suis, ἕνασος - ὑποκρίνεται, quisque 1, 10, 12, 2, 3, 21. 2, 6, 5. unusquisque 8, 6, 18. — †† repetitum in vicinia, ἕνασος, φθάσαι θέλω, - ὡς ἕνασος οἴοσθ' ἦν, - ὑπὴντων, quisque - quisque 1, 7, 4. ubi et simul per synthesin sing. c. v. plur., ut 2, 5, 4. cf. 2, 6, 15. ἕνασων - ἀπονέμων, cuique 2, 4, 5. † ἐπεισε - τὸ σῶμα - ἕνασον φράττεσθαι, λ. quemque 7, 11, 14. m. †† ἐκ τε ὧν ἐπυθάνοντο τοῖς οἰκειοῖς ἕνασος - ἀπλωλότας 6, 7, 7. libero ordine, pro ἐκ τε ὧν ἐκ. ἐπυθ. σμος quisque *domesticos*. †† c. pron. relat. eodem casu, οἱ λευχειμονοῦντες - θεῶν πατριῶν ἕνασοι προσεκόμιζον ἀγάλαματ' 8, 7, 4. — ὡς ἕνασοι διετέτακτο, singulis 1, 9, 6. cuique 1, 10, 11. 8, 4, 17. — ἕνασους - ἀπέπειψεν, unumq. 5, 2, 6. quemque 6, 6, 8. — Per singularia quaedam in opp. ἄλωφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕνασος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque 1, 14, 5. τοιαῦτα λέγων καὶ πρὸς ἕνασους καὶ κοινῇ, singulis 8, 3, 16. †† c. pron. simul alio, καὶ πληθεὶ σύμπαντες καὶ καθ' ἕνα ἕνασον λ. et universi et singuli 2, 10, 9. cum gen. perf. ἕνασός τε ᾤετο μάλιχα τῶν λ. quisque 5, 2, 3. πρὸς ἕνασον τῶν λ. unumquemque 7, 6, 5. †† do duobus tantum, ἕνασος - ἀνθεῖλκεν, uterque 8, 8, 7. pro ἐκάτερος. † simul c. gen. perf. ἕνασοι τῶν κολακισούντων λ. hinc inde adlatores 5, 13, 14. Sed de re, tum Fem., c. subst. eodem casu, ἕνασῃς ἡμέρας, quotidie 7, 5, 6. 8, 4, 19. τὰ καθ' ἕνασῃν πόλιν αὐτῶν λεχθέντα, apud quamque civitat. 2, 15, 11. tum Neutr. ἦρος ἀρχῇ ἕνασος ἔτους, quotannis 1, 10, 11. 5, 3, 9. 5, 6, 13. χωρία ἕνασα λ. singula 2, 15, 11. † c. gen. rei, ὡς ἕνασα τοῦτων πέπρακται, singula 1, 1, 11. †† ἐμπιπρᾶν δοῦς ἕνασῃαν τοῖς στρατιώταις, ἀρπάζειν τὲ ἕνασον, ὃ δύναται, λ. quod quisque vellet 4, 11, 11. qui Bg. sumserit pro masc. acc., post dat. τοῖς στ. simul copulato, dum procedit et p. neutr. ἕνασοτε, c. variis v., semper 1, 17, 23. 3, 10, 6. quotidie ib. 15, 5, 2, 9. 5, 5, 16. 7, 12, 4. identidem 3, 10, 16. 4, 2, 7. subinde ib. et 5, 4, 7. assidue 2, 1, 14. 5, 2, 6. indies 7, 12, 6. † repetitum in vicinia 3, 10, 15. sq. sed bis 4, 2, 7. ἐκάτερος, masc. de perf., c. gen. perf. ἡμῶν, uterque 5, 6, 10. 4, 3, 18. sed absf. τὴν ἐκατέρου ἀρχὴν, utriusque 4, 3, 13. ἐκάτεροι λ. utrique 2, 4, 8. † ἄδουσι δὲ ἐκάτεροι, utrinque 4, 2, 10. it. c. explicat. 1, 13, 10. sq. οἱ μὲν στρατιῶται - ὃ δὲ δήμος. Sed de re Neutr. c. subst. rei, eodem casu, ἐκατέρου τοῦ πληθους, utriusque 1, 13, 6. ἐξ ἐκατέρων τῶν σοικείων, ex utroque elemento 3, 1, 12. terra et aqua. ἐκατέρωθεν, proprie, de loco, cum gen. rei f. loci, τῆς κλίνης ἐ. καθ' ἕζονται, circa lectum utrinque 4, 2, 5. sq. explic. ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει λ. sed absf. ἐν. τοὺς ἰππεῖς παρατάξαντες, utrinque 4, 15, 3. 5, 6, 18. sq. 8, 1, 5. sed improp., de perf. ἐκ. πσεῖν ἱανούς, utrinque 1, 11, 5. 1, 12, 19. 2, 15, 11. 6, 6, 10. † πολὺ δὲ τι πλῆθος ἐκ. πσεῖν, sq. καὶ Ῥωμαίων μὲν -, τῶν δὲ βαρβάρων λ. 7, 2, 14. 5, 7, 15. 5, 4, 14. ὡς συνέβαλεν ἐκ. τὰ στρατεύματα 3, 2, 3. †† sq. praep. ἐκ. ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὁρμῶμενοι, ex utrisque urbibus ib. 19. utrinque ex urbibus, i. ab utraque parte f. utrinque illi exercitus, intra urbes istas excopti. ἀντιστρατοπεδευσάμενοι ἐκ. 3, 4, 8. παρορμίωντων ἐ. τῶν στρατηγῶν ib. 3, 10, 7. †† ἐκ. γένους πλῆθος - ἐπειθεν, utrumque 8, 8, 9. †† συνέρχεται ἐ. ὃ στρατός, utrinque 3, 4, 4. a parte

- Nigri et Severi, f. ex iis locis, urbibus, castris, ubi exercitus erat. *ἐκ τῶν τοῦ Νίγρου, καὶ τοῦ Σεβήλου, αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπήου ἑκατομμάδες Ῥωμαϊκῶν μάχαι*, utrinque 3, 7, 18.
- ἑκατομμάς, c. gen. anim. ἑκατομβάς κτελεῖται παρασημασιάζηται, hecatombas 4, 8, 17. fact. de a plurimum animantium. ἔθνε, hec. 8, 6, 18. ubi fuerint ipsa animantia; πολλὰς κατέθυσσε, v. c. ctinias multas ib. 20. † c. gen. animant. ταύρων καὶ προβάτων πολὺ πλῆθος κατέθυσσε, hec. 5, 5, 16. ubi explic. fit in πολ. πλ.
- ἑκατόν, propr. λέόντων λ. centum 1, 15, 13.
- ἑκατοῦντάρχης, c. gen. perf. τῶν σωματοβουλάων, centurio 4, 15, 2. — abl. σὺν ὀλίγοις ἑκατοῦντάρχαις 5, 4, 12. 8, 3, 3. ἑκατοῦντάρχης τινὰς 7, 6, 11. sed in relat. diferta, χιλιάρχην ἑκατοῦντάρχου τὴν 6, 9, 13.
- ἑκατοῦντάρχος, i. q. pr. abl. τῶν ἑκατοῦντάρχων 5, 4, 15. 7, 1, 11. — cum relat. diferta, τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἑκατοῦντάρχοις 2, 13, 5.
- ἑκατοῦντάς, c. gen. anim. θηρῶν ἑκατοῦντάδας ἀνεῖλε, centurias 3, 8, 15.
- ἑκατοστός, de re, ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου, centesimum 2, 13, 18.
- ἐμβαλκχεῖσθαι, med. trop. de perf. πᾶς ὁ δῆμος, ἐνθουσιῶντι εἰκίως, ἐξεβαλκχεῖστο. ebacchabatur. 2, 2, 5. exultare gaudio, vehementer laetari, lo. χαρᾶ. c. adv. (ὁ Ἀντωνῖνος, Heliog.) ἐνθῶς ἐξεβ. bacchabatur 5, 5, 4. agere cum furore, indecenter, nimio cum gaudio et fervore, in sua re sacra; sq. explic. †† de re potius, quam perf. c. praep. et adv. πάντων δὲ αἰτῶ τῶν πάλαι δοκούντων σεμνῶν εἰς ὕβριν - ἐμβεβαλκχευμένων, cum omnia in dedecus debacchando vertentur 5, 8, 1. per furem contenta, violata, polluta; † pass. at c. adiuncto et opp. τὰ μὲν ἀνδρείαι καὶ τεμνὰ τῶν ἔργων φοβερά, - τὰ δ' ἀνειμένα καὶ ἐμβεβαλκχευμένα, ὡς ἡμερὰ, οἱ ἡρόοις ἔχουσι, ebacchantia 7, 8, 15. Bg. p. med.
- ἐμβάλλεσθαι, pass. phys. vel trop. de perf. cum gen. loci, τὴν κέρην ἐμβληθεῖσαν τῶν βασιλείων, eiectam palatio 6, 1, 21. exportatam vi; c. praep. simul, Κρόνου, ὑπὸ Διὸς ἐμβληθέντα τῆς ἀρχῆς, pulsus regno, 1, 16, 3.
- ἐμβιάζεσθαι, med. phys. de perf. c. acc. perf. ὃν ἐξεβιάσαντο, quem cogissent imperare 8, 8, 17. πάντων αὐτὸν ἐμβιασαμένων, cogentibus 2, 3, 11. verbis. cum inf. simul, ἐν αὐτοὺς ἐμβιάσονται ὑπακοῦσαι, cog. 2, 2, 10. † in bello, abl. vel cum acc. perf. ἐμβιασάμενοι αὐτοὺς - εἰς τὴν θάλασσαν ἐξώθοῦσι, urgendo 3, 4, 11. e loco, quo starent, vi depeilendo.
- ἐμβολή, phys. c. gen. rei f. fluminis, ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς, ad ostia 1, 11, 10. λαυθάνειν ποταμῶν - τὰς ἐμβολὰς, exitus 6, 5, 3. c. adiuncto alio, τὰς ἀ. τοῦ Νείλου, μεγίστας οὐσας, Φοινιχθῆναι, fauces 4, 9, 17.
- ἐγκονος, phys. de perf. c. gen. perf. Γορδιανοῦ, nepotem 7, 10, 15. † simul c. praep. ἐκείνης ἐγκονου ἐν τῆς ἐτέρας θυγατρὸς 5, 7, 1. — † fem. Φαυρίνα, Ἀδριανοῦ ἐγκονος κατὰ θηλυγονίαν, neptris 1, 7, 6.
- ἐνδέχεσθαι, med. de perf. trop. cum accus. rei, ἐν' ἐνδέχονται τῶν πολεμίων τὰς ἐμβολὰς, exciperent 8, 1, 6. sustinerent.
- ἐνδίδωμι, phys. de perf. c. acc. perf., inf. et praep. τοὺς παῖδας ὀμνήσειν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκε, dedit 3, 9, 4. † c. al. praep. et adv. εἰ μὴ τὴν ταχίστην πρὸς θάνατον ἐνδίδωεις οἰκίτην neci dedideris 1, 15, 6. prodere, tradere, ad - Sed improprie. dat. et acc. perf. ἐνδίδους αὐτῷ τὴν θυγατέρα, cum nuptium de

- diffet ei I, 8, 6. collocasset. Med. τὰς θυγατέρας εἶδδοτο ἀνδράσι, nuptum dedit I, 2, 3. I, 8, 7.
- ἐνδικέομαι, trop. de perf. pass. c. casu rei, εἰς τὸ ἐνδικηθῆναι τὸν ἐκείνου Φόνον, ad ulciscendam caedem 2, 6, 13.
- ἐνδικος, trop. de perf. c. gen. rei, ἡμεῖν τοῦ Φόνου, ultorem 2, 14, 6. ἐνδικοί τοῦ ἔργου 7, 4; 10.
- ἐκδοτός, pass. de perf. phys. c. adiuncto et v. affini, παραδοῦναι αὐτοὺς ἐκδοτοὺς καὶ ὡσπερ αἰχμαλώτους, tradere se, ut dedititios, 5, 4; 17.
- ἐκεῖ, propr., a) in loco, abs. μή τις ἐκεῖ λ. illic I, 6, 18. I, 11, 4. 2, 10, 13. 4, 8, 16. in opp. et relat. ἐκ. ἡ Ῥώμη, ὅπου λ. ibi, I, 6, 14. intra artic. et subst., tum pers. τοὺς ἐ. στρατιώτας, illis milites 2, 8, 18. 2, 10, 8. τοὺς ἐ. βαρβάρους, illic barbaros 3, 14, 2. τῶν ἐ. στρατοπέδων, exercitibus, qui ibi erant 3, 1, 6. in Syria, cf. 3, 7, 7. tum rei, τὸν ἐ. βίον ἐλομένῳ, cum illas vitae sedes elegerint, 3, 4, 20. vitam ibi deleg. † intra adi. et subst. rei s. loci, τῇ μεγίστῃ ἐκεῖ πόλει δοκουσῆ, illic 7, 2, 19. post εἰς Παίονας. †† in contract. κακεῖ λ. ibi etiam 3, 4, 9. — b) impr., in locum, ἀφικόμενος ἐκεῖ, quo postquam pervenit, 4, 8, 9. eo - ἐκεῖ γενόμενος, quo postquam pervenisset, 4, 11, 13. — †† ἐκ. γεν. cum iam ibi esset, 6, 4, 5. †† τῶν ἐ. συνελθόντων, hominibus, ibi congregatis, 4, 9, 7. †† intra duo v. ὡς ἀνσωθῆ ἐκ. φυλαχθεῖς, ibi 4, 4, 9.
- ἐκεῖθεν, propr. a) ex loco, abs. κακεῖθεν ὁρμώμενοι, atque inde 2, 10, 18. inde etiam 3, 2; 20. 6, 4, 5. - in opp. κακί. - ἐπὶ λ. atque inde I, 16, 12. ἐκεῖθεν τε - ἐπὶ λ. atque inde 3, 3, 6. 8, 5, 13. — ἐκ. - eis λ. illinc 4, 6, 21. † c. artic., sed sine subst. τοὺς ἐκεῖθεν, illinc oriundi 4, 3, 14. sc. γενομένους, istos, qui essent illinc, ex Asia. † b) impr. οἱ τὰ ἐκ. ἀγγέλλοντες, illarum rerum nuncii 2, 8, 8. res, Romae gestas, illinc nunciantes, vel, res, ibi gestas, nunciantes huc. † intra artic. et subst. πάντα τὸν ἐκ. χρυσόν, omne indidem aurum 5, 6, 11. omne aurum inde, e templo, arcessebat, vel omne aurum, ibi depositum, arcess. — †† μηδένα ἐκ. εἰςλευσεσθαι, illuc I, 17, 4.
- ἐκεῖνος, Masc. de perf. a) ab init. enunciat., abs. ille I, 5, 7. † ἐκεῖνος μὲν οὖν, λ. qui quidem 7, 1, 22. ἐκεῖνός τε γὰρ λ. nam et ipse 7, 4, 4. in opp. πάντων μὲν λ. ἐκεῖνος δὲ, ipse 3, 11, 8. οἱ μὲν λ. ἐκ. δὲ λ. ipse 7, 5, 10. b) in med. orat. συνωμότης γὰρ ἐκεῖνος λ. ille I, 8, 11. 2, 3, 9. 3, 6, 16. ipse 3, 8, 10. 3, 10, 13. 3, 13, 8. 4, 6, 1. e. 4, 10, 7, 9, 2, 4, 14, 14. 5, 1, 4. 5, 8, 15. 6, 1, 6. 23. 6, 9, 11. 7, 6, 16. 8, 5, 4. c) in enunciat. extr. ἀποχρῶμενος ἡλικία ἐκεῖνος, iste I, 8, 2, 1, 13, 8. ἀνοίξας δὲ ἐκεῖνος, qui ubi aperuit 2, 1, 13, is 2, 12, 1. 7, 5, 18. † in contract. κακεῖνος λ. ipse etiam 3, 6, 8. et ille 3, 10, 11. c. subst. ἐκεῖνος μὲν ὁ στρατός, qui quidem ex. 6, 6, 3. Genit. a) ab init. enunc. ἐκεῖνου - ἀσχυληθέντος, se districto 2, 15, 3. 7, 6, 19. b) in med. or. τὶ ἐκ. παθόντος, si illi quid accidisset 5, 7, 1. 6, 5, 8, 4. in opp. αὐτ' ἐκ. ἡμεῖς καὶ ὁ δῆμος, pro illo 2, 2, 16. c) in orat. extr. ἂν εἶχον ἐπ' ἐκ. 2, 6, 15. 2, 8, 8. — †† in §. extr. 6, 8, 7. in opp. s. relat. τῇ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ. 3, 13, 6. †† in contract. τελευτήσαντος κακεῖνου, mortuo etiam illo, 2, 5, 13. d) cum subst. alius casus, ὡς ἐκ. φίλοι, 4, 6, 5. 8. ἐκ. ἀπέγονου, Gordiani illius 8, 8, 17. †† distractum a suo subst. τὸ ἀμείστοπον - ἐκ. 7, 8, 14. ἢ non perinet ad subst. proximum φίλ, ut lg. in proterva il-

Ius vita. e) intra artic. et subst. τὴν ἐ ἀρχὴν, illius imper. I, 3, 6, 1, 5, 23. I, 9, 1, 17. μετὰ τὴν ἐ. - τελευτήν, eius 1, 14, 19. 2, 2, 25. 2, 6, 13. 17. 2, 10, 2, 3, 6, 13. 3, 8, 5, 3, 9, 13. 3, 12, 7, 4, 5, 12. 17. 4, 6, 1. τῶν ἐ, στρατηγῶν, ducum illius 4, 8, 6, 21. 4, 14, 4, 10. 7, 4, 4, 7, 6, 11. † simul c. subst. alio, ἢ τῶν ἐκείνου καιρῶν Φορὰ 1, 2, 7. it. adi. interposito, τοὺς ἐκ. ἀκρίτους Φόνους I, 14, 13. 2, 1, 7. it. verbo simul, ἄς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὔρε γραμμασι 3, 8, 12. f) c. artic. sine subst. τὰ ἐκείνου Φρονεῖν, illi studere 2, 12, 4. illius rebus, commodis, partibus. † τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπερήταις, illius ministros 4, 5, 8. illos illius, qui sunt s. erant in servis s. inter servos. g) per ordinem inversum, τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους - παρέμενε ἢ ἀρχῇ, apud posteros eius 6, 2, 20. p. τοῦ γέν. ἐκ. iis, qui erant e genere s. familia eius. h) sine artic. ἀλγοῦντας ἐπὶ ἐκείνου ἀναιρέσει, illius nece 7, 1, 10. Dat. in med. or. a) c. verbis, ὅσα - ἐκείνῳ πέπραται I, 2, 9. illi gesta, ab illo. τῶν - ἐκ. γνωσθέντων, eorum, qui ei noti fuissent, 4, 6, 3. τῶν ἐ διαφερόντων, quod illius intersit, 1, 17, 16. 2, 19, 15. 5, 4, 8. ἰψὶ 5, 7, 3. 6, 8, 15. in opp. αὐτῷ μὲν -, ἐκείνῳ δὲ - 1, 8, 13. ἐκ. - ταῖς γυναῖξι 6, 1, 2. - per ordinem inversum, ἄτα γὰρ πρεσβυτέρῳ ἐκ. λ. ut maiori illi rel. 5, 3, 12. 7, 6, 15. b) c. subst. ὅσους ἤδρασεν ἐκ. φίλους, ei amicos I, 13, 11. illi 6, 9, 14. 8, 5, 23. † in contract. βαρὺς κἀκείνῳ ἐγένετο, illi (etiam) 3, 11, 6. — †† de re, ante subst. c. art. ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ καὶ οὐράτι, in illa familia illo que nomine 7, 10, 12. Acc. a) ab init. enunc., c. verbis, ἐκείνου μὲν - ἀπέκτεινε, illum 7, 1, 24. - in opp. τὸν Ἰουδ. -, ἐκ. 2, 7, 8, 4, 9, 5. b) in med. or., abf. ἤρουντο - ἐκ. - ἀρχοντα 3, 5, 5. - in opp. πατέρα μὲν ἐκ. - τὸν Ἀλ. δὲ υἱὸν λ. 5, 7, 7. - per praep. εἰς ἐκ. 2, 10, 6. 1, 12, 11. 6, 9, 2. πρὸς ἐκ. 3, 2, 10. 7, 7, 14. μετ' ἐκ. 1, 5, 13. 4, 14, 4, 1. — ††† οἱ κατ' ἐκείνου γράψαντες, qui illius res scripserunt, 2, 15, 13. illius aetate. † in opp. et contract. κἀκείνου - κατ' τὴν Ἰ. ἀρχὴν λ. et illum - et 1, 16, 1. Plur. Nominat. a) in med. or., per relat. disertam, μάστιγα δὲ ἐκείνοι -. ὅσοι λ. illi 1, 4, 11. abf. ὃν ἐ. λ. 4, 8, 16. 4, 12, 11. 5, 3, 21. †† per contemptum, ἢ περ' ἐκ. λ. 2, 10, 12. Praetor. b) in extr. enunc. μαθόντες δὲ ἐκ., λ. illi autem, cognito, rel. 1, 10, 6. † in contract. οἱ δὲ ἐγγεγορῶτες κἀκείνοι λ. et ipsi 2, 1, 3. et illi 6, 1, 4. Gen. A) de perf. a) init. ἐκείνου δὲ - διαφερομένων, sed illis 6, 2, 19. - b) med. πολλά - ἐκ. σιωπ. 4, 9, 5. c) intra artic. et subst. τὰ ἐκτῆματα, illorum bona 1, 8, 4. 6, 8, 14. d) c. artic. sine subst. τὰ ἐκείνου γηράσαντα, illorum status 3, 2, 15. — τὰ ἐ. πάντα δοῦναι, illorum bona 7, 8, 20. B) de re, ποταμῶν ἐκ. 6, 5, 4. Dat. de perf. a) init. ἐκείνοις - ἐπιβουλευόντα, illis 2, 2, 6. 7, 8, 26. b) med. ὀχληρὸς ἐ. γίγνεται, eos 6, 7, 18. c. praep. τὰ παρ' ἐ. Φυόμενα, apud ipsos 4, 10, 9. 7, 4, 5. ἢ παρ' ἐ. χώρα, illorum regio, 3, 2, 7. † in opp. et contract. ὄθον κἀκείνοις νεκταῖον, καὶ ἡμῖν σωτήριον, et illis - et nob. 2, 1, 21. 4, 14, 16. e. Acc. a) init. ἐκείνους γὰρ λ. hos 8, 1, 6. b) med. ἀέντες ἐκ. νέμεισθαι 4, 11, 10. equos †† Γορδιανούς - ἐκ. λ. Gord. illos superiores 3, 6, 5. † τὴν πρὸς ἐ. ὄργην, adversus illos iracundiam 3, 8, 3. † in contract. κἀκείνους, atque illas 6, 5, 16. † συνέβαινε δὲ, κἀκείνους μὴ ὀμνοῦσιν, ut ne ἄρψι quidem rel. 8, 8, 7. Fem. Nominat. a) init. ἐκείνῳ δὲ λ. illa vero 4, 13, 17. at illa 6, 1, 21. b) med. abf. πρὸς οὓς ἐκ. λ.

5, 3, 18. c. subst. ἡ δ' εἰκὼν ἐ. λ. 4, 2, 4, 7, 6, 2. Gen. a) med. sine subst. in opp τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ὑβρίν νομίζουσα, illius honorem sui contumeliam 1, 8, 9. τὸν ἑαυτοῦ λ. ἐκείνης δὲ ἐγγουον, ipsius 5, 7, 1. c. subst. τῆς οὖν χειροτονίας ἐκ. λ. electione illa 2, 10, 8. τῆς νίκης ἐ. vict. illius 3, 4, 6. τῆς νυκτός ἐ. nocte illa 4, 5, 1. τῆς ἡμέρας ἐκ. 8, 5, 19. 8, 6, 16. — †† ante subst. c. artic. ἐ. τῆς ἡμέρας, illo quidem die 6, 9, 3. sq. opp. τῆς νυκτός λ. 7, 5, 5. † πολλῶν καὶ ἐξ ἐκ. τῆς μαίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amissis 6, 6, 4. b) in extr. enunc. ὕφαρπασάτης ἐκ. quod illa rapuisset 6, 1, 18. Dat. c. subst. τῇ πόλει ἐκείνῃ, urbi illi 5, 3, 16. alio ordine, ἐν ἱ. τῇ π. in illa urbe 8, 7, 11. Acc. a) init. ἐκείνην μὲν λ. illam 4, 1, 7. ἐ. δὲ λ. eam que 5, 3, 22. b) med. c. praep. μετ' ἐκ. post illam 5, 6, 3. δι' ἐ. ob ill. 6, 9, 12. † ante subst. cum artic. κατ' ἐ. τὴν χώραν, in illa reg. 3, 14, 15. †† c. alio prop. demonstr. sim. λ. αὐτὴν ἐ. ipsam 3, 13, 7. ipf. illam f. illam ipf. — c) in extr. enunc. τὴν λίμνην ἐ. illam palud. 8, 7, 2. Neutr. Gen. ἐκείνου τοῦ ἔτους, illo anno 5, 2, 5. - Dat. ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, in illo loco, 2, 9, 8. abl. ἐπ' ἐκείνῳ λ. supra illud 4, 2, 14. Acc. κατ' ἐκείνο τὸ χωρίον, in eodem loco 3, 4, 7. — †† per elliptic. rationem, κατ' ἐκείνο καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tempestate 1, 14, 1. †† πειθεντόντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10. f. μέρας. Plur. Nominat. μέγιστα ἐκείνα ὄρη - περιέκτατα λ. illi max. mont. 2, 11, 16. Gen. ἀπ' ἐκείνων τῶν ἔθνων, ab illis gentibus 2, 8, 12. - Dat. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις λ. in omn. nation. illis 3, 2, 13. Acc. κατ' ἐκείνα τὰ χωρία, in illis locis ib. 3. περὶ ἐ. οὖν μάλις τὰ χωρ. in illis - locis 7, 2, 12. †† Per loca dubia, Φοβηθεὶς ἐκείνα, μὴ, λ. metuens, ne 6, 5, 15. ubi, Bg. nil dante, aut neutrum plur. est p. sing. τοῦτο, aut leg. nominat. sing. ἐκείνος. †† ἐξ ἐκείνου, ex illo 4, 2, 23. ex illo tempore 4, 3, 2. f. masc. subst. τοῦ χρόνου f. καιροῦ, f. neutr. μέρους τοῦ χρ. f. καιρ. De ἐπέκεινα v. loco suo. ἐκείσε, propr. in loco, abl. μὴ τις ἐκ. προκατάλαβοι, illic 1, 6, 8. ibi 1, 11, 3. 2, 10, 16. 7, 7, 13. † in contract. κακέισε διοικήσας, ibi (etiam) 4, 8, 15. intra artic. et subst. οἱ ἐκ. ἀνθρώποι, illic homines 2, 9, 15. τὸ ἐ. στρατιωτικὸν ib. 1. militarem ibi manum; τῶν ἐ. ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. sed sine subst., c. artic. τοῖς ἐκ. 2, 11, 5. illic hominibus f. eius loci incolis. in opp. τὰ ἐνταῦθα - τῶν ἐκ. - ἀπκλαύσεις, illis 1, 6, 14. rebus eius loci, bonis patriae, urbis Rom. deliciis. — Impropr., in locum, τῶν στρατηγῶν ἐκ. καταφυγόντων, eo 3, 6, 18. in opp. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐ. συρρέόντων, illuc 8, 2, 10. †† ἐκαστος, ἃ εἶχεν, ἐ. ἐθησαυρίζετο, illic thesaurum condebat 1, 14, 5. vel eo condebat. ἐκθειάζειν, de perf. c. acc. rei f. perf. ὡς τοὺς δὲ ἐμθ. ut pro divinitate haberent 1, 7, 9. f. αὐτὸ, f. τὸ πυροειδὲς, ut haberent id pro re divina quadam, pro indicio divinitatis; vel αὐτόν, ut Commodum pro divina perf. haberent, et pro ea, quacum communicatum quid divini. o. acc. perf. diferto, ἔδος Ῥωμαίοις, ἐμθ. βασιλέων τοὺς λ. divinitate donare 4, 2, 1. inter deos ex tollere, consecrare; simul c. acc. rei ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τιμὴν - ἐκθειάσαντες οἱ παῖδες τὸν πατέρα 4, 3, 1. cum consecrasent hoc honore. trop. de re, c. acc. rei, τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἢ φήμη - ἐμθ. αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἐπειθεν, divinitate donare 2, 4, 4.

- pro divino aliquo dono ac beneficio habere ac praedicare. — Pass. de perf. et femina, ἐξεθείασθη (αὐτῇ, ἢ Μαϊσά,) inter divos relata est 6, 1, 9. de re, τὸ πᾶν ἔργον ἐστὶν. tota res (incendium) divinitate donata est 1, 14, 10. sq. explic., pro divina habita est, diis adscripta. simul c. praep. ἐξθεϊασθῆναι τὸ πάθος - ἐς μύθου, divinitate donatum casum abiisse in fabulam 1, 11, 6. pro divino aliquo habitum esse et mutatum in fabulam, diis adscriptum.
- ἐκθύμως, propr. πράττων πάντα, furiose 5, 6, 1. Severus sq. ἐργῆς ἦττων ὦν, nostrat. hitzig, in partem deteriorem; μάχεται Ἀγτάβατος, desperate 4, 15, 15. animose, acriter, sq. καὶ προσμένει.
- ἐκκαίδεια, propr. de re, ἐτή, sedecim 5, 7, 7. σημεῖα, ad decimum sextum lapidem 8, 4, 2. sedecim lapides.
- ἐκκαλεῖσθαι, phys. pass. de perf. abs. παρόδωτος - δρόμῳ τὸν ἐκκαλούμενον καταλαβούσης, eum, qui in arenam evocatus fuerat, 1, 15, 12. sceleratum aliquem, qui, poenae loco, pugnare debuit cum bestiis, bestiarium, vel p. subst. evocatum, i. latellitem et cubicularium Imperatoris.
- ἐκκλέπτεσθαι, pass. phys. de perf. cum gen. loci, τοῦς παῖδας αὐτῷ (p. αὐτοῦ s. αὐτοῦ) τῆς Ῥώμης ἐκκλέπεντας, liberi sui, ex urbe (Roma) subducti 3, 2, 9. clari extracti et abire iussi.
- ἐκκλησιάζειν, phys. de perf. c. adv. et adiuncto c. particip. εἰς τὸν ἱππόδρομον, ἔπου μέλινα τὸ πλῆθος συνῖον ἐκκλησιάζει, consistit in concionem 2, 7, 5. concionem habet. κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς, ἐνθα ὁ δῆμος συνῖον ἐκκλησιάζειν, conveniebat in concionem, 2, 9, 7. simul c. abl. loci vel c. praep. ἐς τὸν ἱππόδρομον συνδύουτες, ὡσπερ ἐκκλησιάζοντες (ἐν) τῷ χωρίῳ, veluti concione futura eo in loco, 8, 6, 17. concionem habituri.
- ἐκκομίζεσθαι, pass. phys. de re, c. gen. loci et adv. τὸ σῶμα, ἐκκομίσθην τῆς θύρας νύκτωρ, exportatum per ianuam 2, 1, 5.
- ἐκκόπτειν, phys. de perf. c. acc. rei, ii. loci, ἐκκόψαντες - τὰ δένδρα, caelam aquam (congelatam,) 6, 7, 16. ἐκκόπτοντες τὰς εἰσόδους αὐτοῦ, (τῷ ὕδατος,) abscindentes 7, 12, 8. ἐκκόψαι τοὺς ἀγωγούς ἕδατος, abscindere ib. 7. ἀμπέλους καὶ δένδρα - ἐξέκοπτον, excidebant 8, 4, 12. simul c. adv. ἃ περ τὰντα ῥιζόθεν ἐκκόψας ὁ στρατός, quibus - excisis, exercitus rel. ib. 15. trop. de perf. c. acc. perf. εἰ τι γένος ἦν βασιλικόν, τὰν ἐξέκοψεν, excidit 4, 6, 7. c. adiuncto v. al. ἐκκόπτειν καὶ κολοῦναι τοὺς ὑπερέχοντας, excidere 1, 8, 16. ἐκκόψειν καὶ ὑποτάζειν τὰ ἔθνη βάρβαρα, excisurum 7, 2, 20. Pass. phys. de re, τῶν δένδρων ἐκκομμένων, excisis, 8, 5, 8.
- ἐκκραπαλᾶν, phys. de perf. c. abl. rei s. modi, τρυφῇ, ἢ περ ἐκκραπαλῶντες, crapulenti 2, 10, 12.
- ἐκκρεμῆς, phys. de re, c. dat. perf. αὐτῷ πήρα, dependula ipsi 1, 9, 7.
- ἐκκρεμπεῖν, phys. de re, c. dat. perf. αὐτῷ πυροειδές τι, ut enicaret ipsi 1, 7, 9.
- Ἐκλεκτός, Electus, cubiculi custos sub Commodo 1, 16, 12. 1, 17, 2. 9. p. 718. 11. e. 14. 21. 2, 1, 6. 12, 15. p. 21. ib. 23. 2, 2, 11.
- ἐκλιπαρεῖν, impr., sine casu, c. inf. ἐκλιπαροῦντες, λ. enixe contententes, ut 2, 7, 12. † c. adiuncto v., πάντων αὐτὸν ἐμβιασαμένων ἐκλιπαροῦντων τῶ, omnibus ipsam cogentibus et instanter rogantibus, 2, 5, 11. efflagitare.

ἐκουσίως, in opp. εἴτε ἐ., εἴθ' ὑπὸ ἀνάγκης λ. voluntate sua 3, 8, 4.

ἐκπέμπειν, phys. de perf. c. acc. perf. a) particip. fut. ἐκπέμπει τοὺς ποσειδικούς, emittit qui proficiscantur 1, 9, 20. ἢ συγκλητὸς ἐξέπεμπε τοὺς στρατηγήσαντας, emittebat duces 2, 11, 7. ἢ ἀναγ. art. ἐκπέμπειν αὐτὸν, διακίησοντα λ. mittere ad administrand. 1, 15, 1. - simul cum coni. ἀνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψε ἢ σύγκλ. σὺν ἐπιλέτοις, ἰν' λ. misit 8, 5, 11. c. aliis praep. εἰ τινα ἐκπέμποιεν ἐπὶ Φόνον, mittant 3, 11, 19. sq. † ἐκπέμπει τοὺς ἵππους εἰς τὴν Ῥώμην, simul c. fut. ἀγγελοῦντας λ. mittit equos illos, ut nuncienti - populo Romano 3, 6, 15. cui Eg. cum ma post ἵππ. ponit. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μάχην ἐξέπεμψε, mittere (ex urbe.) 3, 7, 5. πρεσβείαν πρὸς αὐτὸν ἐκπέμπουσιν, emittunt 2, 12, 10. it. c. acc. γεί, γράμματα ἐκπέμπει πρὸς ἑασον, mittit 7, 6, 5. sed c. acc. tali solo, ἐκπέμφας γράμμα. emissis litteris 1, 6, 23. ἐκπέμπει δὴλωσιν, emittit 2, 13, 4. τὰς τριήρεις ὀπλιτῶν πληρώσας, ἐξέπεμπε (αὐτάς,) emittebat 2, 14, 13. - τὴν κεφαλὴν ἀποτεμάν, ἐκπέμπει (αὐτήν,) mittit 1, 13, 9. † τὸ σωματίον κατασχέσαντες, ἐκπέμπουσιν, exportari curant 2, 1, 2. †† Alio sensu, non honorifico, c. acc. perf. et c. acc. alio tali modi, γυμνοὺς ἐξέπεμπον (αὐτοὺς,) nudos ipfos dimittebant 2, 13, 19. 1. 9. §. 17. γυμν. ἀποπέμπειν. † simul c. gen. perf. f. loci, ὃν ἐκπέμφας ἦν τοῦ στρατοῦ, dimiserat ab exercitu 7, 1, 21. † simul c. praep. αὐτὴν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψε, relegavit 3, 13, 7. εἰς Φρυγίαν ἐξ. (αὐτοὺς,) eos misit 6, 4, 11. Pass. de perf. c. adv. et praep. πρεσβεῖαι πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγουμένους ἐκπέμποσθαι, mittebantur 7, 7, 10.

ἐπιπεριέρχασθαι, phys. de perf. in bello, c. acc. perf. et praep. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπιπεριελθῶν (αὐτὸν, τὸν στρατὸν,) circumdatas 6, 5, 21. - simul c. syn. v., μὴ κυλιωθεῖεν, ἐπιπεριελθόντων αὐτοὺς τῶν πολέμιων, circumvenientibus ipfos host. 3, 3, 12.

ἐπίπτειν, de perf. phys. c. gen. loci f. anim. τοῦ ἵππου ἐπιτσεῖν, ut ab equo deciderit 3, 7, 8. - sed trop. c. praep. τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τὸ εὐγενὲς εἰς ὑπεροψίαν ἐπίπτει, in superb. prolabitur 5, 1, 14. superbum fieri f. esse, superbe agere.

ἐπιπλεεσ, de re, abs. τοῖς Ἀικλησίαις πάντα ὑπάσχειν ἐπιπλεα, ut Aquileiensibus omnia adessent assluenter 8, 5, 7. sq. syn. καὶ ἐπιτηδείων ἀφθονίαν, p. adv., propr. copiosa.

ἐπιπλήξει, trop. c. adiuncto syn. ὁ Σεβήρος - ἐπιπλήξει καὶ θεός - τοῖς - ἐνέβαλε, superorem 2, 14, 1.

ἐπιπλήττειν, trop. de re, c. acc. perf. et abl. modi, ἐμὲ ταῦτα - τιμῆς αἰσχίσει ἐπιπλήττει, obliturfaciunt 2, 3, 13. sq. syn. θεός τῷ λ. μηδὲ σα τοῦ ἔγγου τὸ μέγεθος ἐπιπλήττειτω, terreat 3, 11, 12. terreat, sq. syn. μηδὲ - ταρστέτω λ. - μηδὲ τινα ὑμῶν ἐπιπλ. τὰ - terreat 7, 8, 12. terrento. de perf. c. acc. perf. et adv. οὕτως ἐπιπλήξειν τοὺς λ. se terrefacurum 2, 11, 18. sq. syn. καὶ διαταράξειν λ. at sine adv. ἐπιπλήξαντες τοὺς λ. terrefaciendo eos rol. 6, 8, 15. Pass. de perf. trop., abs. ἐπιπλαγῆς ἐκείνους, territis, 1, 15, 8. sq. syn. τὸν κίνδυνον φοβηθεῖς λ. - expavelactus 1, 17, 14. - ἐπιπλαγέντες, exterriti 4, 4, 13. 7, 6, 20. † cum adiuncto e v. syn. ἐπιπλαγῆς καὶ ταραχθεῖς, expavelactus 2, 1, 13. sed c. coni. et adv. et particip. modi, ὅθεν καὶ μᾶλλον ἐξεπλάγη ὁ στρατός, συνεῖς, ὅτι λ. obliturfactus 8, 6, 7. - c. abl. rei, μηδ' ἐπιπλήττεισθαι τῷ πλήθει τοῦ στρατοῦ, neque percellerentur 8, 3, 12. τῷ παραδόξῳ

- τῆς ἀγγελίας ἐκπλαγίς, exterritus 6, 9, I. 7, 5, 8. τῷ πράγματι, obstupescens 3, 12, 20. ἐκπλαγύντες τῷ πρ. territi, 4, 11, 9. τῇ - ἐπιδημία, percussi 3, 14, 8. τῷ πάθει λ. expravefacti 7, 11, 9. †† c. acc. rei ellipt. et particip. modi, in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐταράχθη δὲ τὴν γνώμην, 3, 11, 17. percussus quidem fuit animo. †† Med. de pers. c. acc. rei, τὸ - πάντες ἐξεπλήττοντο, obstupescabant I, 15, 10. summa cum admiratione cogitabant et videbant; vehementer admirabantur; nisi, servata notione pass., sumatur elliptis praep. διὰ s. κατὰ, ut loco pr.
- ἐκπλους, phys. abl. ἵνα μὴδενὶ εἴ. συγχωρῆται, enavigandi potestas, 8, 5, 11. discessus e portu.
- ἐκπορθεῖν, impropr. de pers. c. acc. pers. ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεσῶτας, expugnaturas illos, qui defecerant, 5, 4, 3.
- ἐκπτοεῖσθαι, pass. trop. de pers. c. adv. et particip. modi. τότε ἐκπτόητο, - πυθανόμενοι, extra se erant 4, 8, 18. prae gaudio, vehementer gaudebant; i. q. supra ἀνεπτόητο. c. acc. ellipt. τὰς ψυχὰς εἴ. animis erecti erant 5, 4, I. animos adrecti erant.
- ἐκπυκος, pass. de re, phys. c. dat. pers. et adiuncto, ὡς ἂν - ἡ Φῆμη εἰπυσα καὶ γνώριμα ποιῆ (ταῦτα) τοῖς λ. ut vulgaret ac notificaret 2, 7, 10. quatenus auribus accipiuntur et audientur. — sine illo adi. πρὶν ἐκπ. τῷ δήμῳ γενέσθαι (ταῦτα,) antequam res innotescat populo 3, 12, 14.
- ἐκπωμα, phys. c. adi. ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις - ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, pocula 5, 6, 21.
- ἐκτείνειν, de pers. phys. cum acc. rei et praep. τὰς Φάλαγγας - εἰς μῆκος ἐκτείνοντες, extendentes 4, 15, 12. trop. simul cum adv. ὅπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non protulerint 2, 11, 8. Pass. phys. de re, c. praep. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐκτείνεται, protenditur 3, 4, 4.
- ἐκτένεια, impropr. c. gen. rei, ξύλων οὐσίας ἐκτενείας, in magna lignorum copia 7, 2, 8. lignorum suppetente copia; sed abl. ὡς ἐκτένεια εἶναι (αὐτῶν, τῶν ἐπιτηδείων,) ita, ut magna copia adesset, 8, 2, 15.
- ἐκτός, propr. de re, ἔκτον ἔτος, sextum 5, 8, 19.
- ἐκτρέχειν, phys. de pers. in bello, c. adv. τῶν κούφως καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν δυναμένων, excurrere 4, 15, 3. sed extra bellum, cum gen. loci et praep., ἐκδραμῶν τῆς συγκλήτου εἰς τὸν δῆμον μέσον, proripiens se e - 7, 11, 10.
- ἐκτυποῦσθαι, pass. de re, phys. c. acc. rei ellipt. νομίματα, ἐκτυπωμένα τὴν ἐκείνου εἰκόνα, numos, expressam habentes illius imaginem I, 9, 17. numos, impressos illius imaginem, i. cui impressa erat illius imago; it. numos, expressos illius imaginem, s. quoad s. secundum imaginem illius, i. in quibus erat expressa imago illius, s. numos, illius imagine percussos s. signatos.
- ἐκφαίνειν, trop. de pers. c. acc. rei et adv. in opp. αἰφνιδίως, ἣν εἶχον γνώμην λαμβανουσαν, ἐξέφηναν, repente sensum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. p. αἰφ. εἴ. γνώμην λαμβ., ἣν εἶχ. s. γν., ἣν εἶχ. λαμβ.
- ἐκφύρουσι, phys. de pers. c. acc. rei et praep. it. c. particip. modi, οἱ δὲ Φέροντες διὰ μέσων ἐκφύρουσι (αὐτὸ) τῶν φυλάκων, per medios id esserunt custodes 2, 1, 3. Pass. de re, cum gen. loci,

τὸ ἐκφερόμενον τοῦ θαλάμου, quod ex cubiculo exportaretur, ib. 4.

ἐκφεύγειν, de perf. phys. c. adv. et acc. perf. παρὰ τοσοῦτον οὐκ ἐξέφυγες τοὺς διώξαντας, tantum absuit, quin effugeret persecutores, 5, 4, 23. tantum non effugit persecutos, i. prope, s. in tantum Macrinus non effugit, i. hactenus, scil. quatenus, vento usus adverso, reductus est reiectus que Chalcedonem, s. ad tantillum, per tantillum, Macrinus non eff. - trop. c. acc. rei, κίνδυνου ἐκφευγῆναι, se effugisse 4, 4, 9. τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, effugere 1, 9, 16. ἐκφυγῶν τὴν ἐπ. evitatis insidiis 1, 11, 15.

ἐκφορεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, ἃ μὲν ἐκφορήσασα, λ. 8, 1, 9. partim exportando, ex illa urbe et agris, aliorum.

ἐκχέω, trop. de perf. c. acc. rei et adv., it. cum casu temporis, μίας ἡμέρας ἀφειδῶς ἐκχέας πάντα (τὰ χρήματα,) effundens 4, 4, 18. profundens, absumens. Pass. de re, phys. cum praep. et abl. rei s. modi s. instrum. τὰ τεύχεα, ἃ ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν ἐκχέονται, effunduntur 8, 7, 1. se effundunt. sed trop. c. adv. τὸ κρηττόν πρότερον μῖσος ἀκωλύτως ἐξεχέτο, effundebatur 7, 7, 5. se exferebat s. ostendebat, prorumpibat, declarabatur:

ἐκίω, de perf. abl. μηδένα ἐκίω ἀδικήσει, ultro 2, 4, 5, 2, 8, 12. — αὐτὸν, ἐκίωτα βραδύοντα, de industria 3, 7, 10. ἐκίοντες αὐτῷ προσεχώρου, fronte 2, 4, 5. e. † περιθεμενος τὸ διάδημα ἐκίοντων Παρθυαίων, volentibus Parthis 6, 2, 20. cum voluntate s. consensu Parthorum. - in opp. ἐκίοντες τὰ κατὰ ἄκοντες - ὑπακούουσι λ. velint, nolint, 3, 12, 15. volentes. ἐκίω, εἴτε ἐκίωσα, εἴτε κελυσθεῖσα, ἀπεκαρτέρησε, fronte 4, 13, 17.

Ἐλαιαγάβαλος, Elaeagabalus 5, 3, 8. deus Phoenicum, ut diserte θεὸν Ἐλαιαγάβαλον 5, 5, 13.

ἐλάττω, de perf. c. adv. s. quoad locum et conditionem, καταφρονησε τῶν ὑψηλῶν, ὡς πολὺ ἐλάττω, inferioribus 5, 1, 14. it. quoad numerum s. copiam, in opp. τοσοῦτον στρατὸν, πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττω λ. multo minori 8, 3, 21. sed c. solo abl. rei, πλήθει ἐλάττους εὐρέθησαν, pauciores (numero) 6, 6, 10. Sed de re, c. subst. fem. et gen. perf. in opp. πλείεα πάντων ἐγχειρισθεῖς, πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττω, omnibus facultates habebat minores 2, 1, 11.

ἐλαύνειν, de perf. phys. c. praep. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, per regionem - progressus 4, 11, 12. - trop. c. praep. tum de aetate, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βραχυθείας, progressus ad 5, 8, 19. provecius ad 6, 1, 15. simul c. adv. temp. εἰς ἕτος ἦδη - ἐληλακώς, proveci. ad 7, 5, 3. sed c. adv. modi, εἰς μακρὸν γῆρας ἐνδόξως ἐλάσαντι, proveci. in 2, 5, 9. tum de dignitate, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακώς, proveci. ad 7, 10, 7. cum praep. alia simul, et nominat. modi, ὅτι πρῶτος ἐξ εὐτελείας - εἰς τοσαύτην τύχην ἦλασε, quod - ad - evectus esset, 7, 1, 3. at cum adv. dupl. μέλινα ἐκίοντι εἰς ἀρχῆς μήκος ἀκινδύνως ἦλασαν, in imperio longe provehuntur 1, 4, 11. Pass. trop. de perf. cum praep. ὑπο τῆς - ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, cupiditate agitatus 4, 4, 5. - ὑπὸ τῆς - συνέσεως ἐλ. 4, 7, 1. stimulatus a re.

ἐλαφος, propr. ἐλάφοις καταδιώκων ἐλάλλε, cervos 1, 15, 6.

ἐλέγχειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὴν αὐτοῦ μέλλησιν καὶ τὴν δειλίαν, coarguere 7, 1, 14. arguere, ostendere - simul c. adv. et abl. modi s. instrum. οὕτῳ ὁστὲς τὸ ἀπίστον καὶ ἀκινδύνον τοῖς ἔπλοοις

- ἐλεγχομεν, cōrignamus 3, 6, 12. indicemus. †† de re, σκώματα -, ὅσα ἐλεγχει τῶν ἀμαρτημάτων τὴν ἀλήθειαν, arguunt 4, 9. 1. ostend. f. cūbant. it. pass. τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐπιπέσεως οὐκ ἐλεγχθήσεται, inquiratur 1, 1, 2. in opp. εἰ λάθοι ἢ ἐπιβουλή καὶ μὴ ἐλεγχθείη, castigantur 3, 12, 14. demonstrantur. sed de pass. αὐτὸν ἀγγεῖται, διαβληθέντα μὲν, οὐκ ἐλεγχθέντα δὲ, redarguunt 4, 13, 3. convictum.
- ἐλεεινός, act. de pers. propr. c. praep. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινὸν ἐν ταῖς συμφοραῖς, homines misericordes sunt in 1, 4, 3.
- ἐλεεῖσθαι, pass. de re, c. praep. πλείον ἤ ἐν αὐτῷ τὸ ἐλεούμενον ἐφ' οἷς ἐφάλλετο. 2, 10, 5. p. subst., maior erat in ipsum miserabile ob ea, quibus peccabat, f. eum magis miserabantur animi, f. nos miserabantur, si quid delinquebat.
- ἐλεος, neut. παρακληθεῖται τοῖς λ. misericordia 4, 5, 4. sed masc., c. adinacio syn. πάντας εἰς οἴκτον καὶ ἔλεον προσκαλούμενος, miseration. 6, 9, 6.
- ἐλευθερία, propr. in opp. δουλεία, libertas 2, 3, 19. sed cum adiuncto ἔ subst. ἀδείας καὶ ἐλευθερίας 2, 2, 7. 7, 7, 8. 3, 2, 5. 5, 1, 16. Sed impr. de persona et dea, ἐλευθερίας εἰκόνα λ. 1, 14, 19.
- ἐλευθερίως, trop. de re, διαίτη ἐλευθερίως, liberaliore 4, 12, 4. de milite, p. delicatus, exquisitus.
- ἐλεύθερος, phys. de pers. c. gen. rei, δεσμῶν ἐλευθερίως ἀφίεντες 1, 10, 4. vinculorum liberos, vinculis liberatos; sed de re, neutr. c. artic. p. subst. τέλη -, εἰς τὸ ἐλεύθερον ἀφίεν, in libertatem 2, 4, 14. †† trop. c. subst. γυμνάσια ἐλεύθερα, exercitationibus ingenuis 4, 3, 5. liberalibus, homines liberos et ingenuos decentibus.
- ἐλεφαντίνος, propr. de re, c. subst. ἐλεφαντίνης κλίβης, eburneo lecto 4, 2, 3. ἐλεφαντίνοις ἀγάλμασι ib. 13.
- ἐλέφας, propr. τοὺς ἐλέφαντας λ. elephantos 2, 11, 18.
- ἐλκυσθεῖσαι, pass. phys. de pers. cum nominat. modi, πολλοὶ καὶ κηιδυῆτες ἐλκυσθησαν, pertracti sunt 4, 9, 15. scil. in foveas.
- ἐλκω, phys. de pers. ἐλκοντες τοὺς - trahentes 4, 9, 14. violenti, at blande in hoc εἰκα αὐτόν, pertrahebat 2, 3, 8.
- Ἑλλάς, propr. p. subst. τὴν Ἑλλάδα λ. Graeciam 3, 2, 14. — sed impr. p. adi. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωίης λ. a Graeca voce 1, 16, 4.
- Ἕλλητες, propr. abs. ἀρχαῖον τοῦτο πᾶθος Ἑλλήτων, Graecorum 3, 2, 14. † διὰ τὴν παρ' Ἑλλήτων τισὶ ἀγνωσίαν 1, 11, 1. p. gen. τὴν Ἑλλήτων τισῶν. in opp. μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλ. 1, 2, 4. 5, 7, 9. 5, 3, 10. Μακεδόνων καὶ Ἑλλ. 1, 3, 6. — μήτε Ἑλλ. μήτε βαρβάρων 7, 1, 26. 2, 11, 7.
- Ἑλληνικός, in opp. Ῥωμαϊκὴν ἢ Ἑλληνικὴν ἐσοθήτα, Graecanicam 5, 1, 6.
- ἐλος, propr. ἐπὶ τινὶ ἐλει μεγίστῳ, apud paludem 7, 2, 13. εἰς τὸ ἔλος ib. sq. τῶν ἐλῶν ib. 11. 10, 8, 7, 1. 3, 14, 15. ἔλεσι ib. 19. ἐλῆ 6, 5, 3.
- ἐλπίζω, de pers. sensu vulg. c. adv. οὐχ, ὡς ἠλπίζωσαν, τὰ πράγματα προσχέζει, ut speraverant, 7, 9, 1. c. acc. rei, et quidem adi. neutr., μεγάλα ἐλπίζων, quamvis magna sperans 7, 1, 24. † ἐπιτότα ἐλπίζοντες, verissimam spe ducti 4, 9, 10. conf. supra v. εἶα 7, in orat. contracta, μεζονα καταρθώσας, ὧν ἠλπισε, maiora exsecutus, quam speraverat, 3, 9, 14. p. τούτων.

ἢ ἤλπ. maiora iis, quae sperav. †† sed cum acc. subst. rei et adv. ἀμοιβαίαν εὐνοίαν εἰκότως ἤλπινα. spero 1, 4, 6. c. inf. a) praef. ὁ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κηχαρισμένον. sperabat gratum fore 2, 10, 2. b) perf. ἤλπιζε, αὐτὸν ἐμβεβλημένον λ. 6, 5, 16.

— c) aor. I. ἤλπισε, αὐτὸν διαγρησασθαι, speravit, fore, ut - 1, 10, 14. ἤλπιζε, προσέξασθαι τὸν οἶμον λ. sperabat, se adiuncturum sibi plebem 1, 12, 9. d) fut. ἐλπίζων, τοὺς - ἐμογενέμενας ἔσσεσθαι λ. sperans, - confensuros, 2, 8, 18. 8, 1, 10. 8, 2, 5. 2, 4, 1. ἤλπιζεν, λ. 6, 4, 6. † οὕτω γὰρ ῥᾶσα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προσχωρήσειν, ita enim facillime sperabat futurum, ut omnes sibi adiungantur 2, 7, 11. qui Bg. adv. ῥ. copulat c. v. ἤλπ., at, si pertineat ad sq. v. πρ., per ordinem e laevitate pervertunt, p. nam sperabat, futurum, ut ita facili. rel. Sic et διὸ περ καὶ ῥᾶσα πάσης εὐνοίας μεθέξειν - ἤλπινα, spero 1, 5, 10. ubi v. ἤλπ. praeterea est c. coni. s. adv. causali. † in med. orat. c. pron. relat. casu acc. εὖς γὰρ ἤλπίκεσαν μηδεμίαν ὑπομενεῖν προσβολήν, τούτους λ. quos enim speraverant ne unam quidem toleraturos inval. 8, 5, 2. p. nam eos, de quibus speraverant, eos non esse tolerat. rel. ἤλπισε λ. 1, 8, 12. 1, 9, 24. 1, 10, 10. ἐλπίας λ. sperans 2, 5, 7. 8, 3, 3. 1, 9, 12. —

Sensu exquisito, A) in bonam partem, c. inf. praef. ἐλπίζων, δεῖα προνοία ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καλεῖσθαι, sperans, se vocari - 2, 9, 9. cogitans, putans, ratus. †† c. praep. εἰς ὃν ἤλπίκεσαν, in quem spes omnes suas collocaverant 7, 10, 1. B) in partem deteriorem, a) e verbo syn. et particip. modi, τοιαύτας - ὑποτιπούμενος ἐδέδειε τὰ καὶ ἤλπιζεν, in metu et spe erat 1, 3, 11. so fürchtete und hoffte er zugleich; vel, pro syn., metuebat et suspicabatur, i. exspectabat nil boni, cogitabat mala, tristia exsp. et cogitabat, fürchtete und erwartete nichts gutes; ut prius verbum posteriore magis definitur, et iungatur proprium et improp. , it. vulgare et exquisitum. it. simul c. acc. rei s. neutr. adi. ἤλπιζον καὶ ἐδεδοίκεσαν εἰκότα, sperabant et metuebant verisimilia 8, 1, 16. b) post subst. affine, c. inf. praef. πάλιν τὲ τυραννίδος ἢν δεός. ἐταὶ τούτων χαίρειν τοὺς στρατιώτας ἤλπιζον, quoniam ea re delictari milites intelligebant, 2, 6, 4. putabant s. metuebant. - ii. c. inf. perf. μετὰ οἰκούς οὖν πολλοῦ διῆει ὁ στρατός, ἐλπίζοντες. τὰς ἀμύκας καταλήξασθαι, sperans, 8, 1, 15. putans. c) abl. cum inf. fut. ἀντιπάλους ἔξειν, ἤλπιζον, credebant 8, 8, 5.

— Pass. sensu vulg. de re, c. adv. τοσοῦτα τὰ μέλλουτα, ὡς ἀγαθὰ, μεγάλως ἐλπίζεται, maiori spe exspectantur 2, 3, 17. vehementer, vehementius sperantur, s. tanto certius s. confidentius exspectantur.

ἐλπὶς, sensu vulg. c. gen. rei, ἡ τῶν χρημάτων ἐ. spes 5, 4, 2. τῆς βασιλείας ἐλπὶς 2, 7, 9. ἐχαιρεν εὐρήνης αἰώνου ἐ. 4, 11, 2. ἤρθη εἰς μείζονον πραγμάτων ἐλπίσι, ad maiora speranda 2, 13, 1. ad spem maiorum rer. 6, 5, 24. c. gen. perf. Ἐδάσας αὐτῶν τῆν ἐλπὶν 2, 15, 5. τῶν μὲν ἀνατολικῶν - θραυσι τῆν ἐλπ. λ. 3, 2, 4. κωλύσαι τὴν ἐ. τοῦ βαρβάρου 6, 2, 3. συνηθόμεναις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, spei 4, 9, 10. cum verbis solis, ὁ στρατός, πταίων τῆς ἐ. 8, 5, 1. σφαλέστες τῶν ἐλπίδων, spe 2, 7, 4. ἀρθεῖς ταῖς ἐλ. spe 3, 12, 16. sed simul c. adi. πάσης ἐλ. μείζον ἢν προσχωρ. 1, 10, 8. † πάντος λόγου καὶ ἐλπ. ἁπλοῦτος λ. omni spe 3, 14, 7. repetendo adeo e pr. masc. παντ. lexum fem. πάσης. εἰ ἐξ ἀλόγου ἐλ. ἢ μείζονος ἐλπ. ἐπιθυμίας ἀνεπιθόμην, inani spe ac sperante spem cupiditate 2, 8, 3. ἀντιποισσάμενη τοιαύτης ἐλ. 2,

- 10, 4. πειθεῖσαι σεαυτὸν ἐλπίδι κρείττονι, ἢ λ. 7, 5, 11. τοῖ-
 αὐτην τινα ἐλπίδα λ. 2, 9, 4. † ὁ περ' αὐτῶν τὴν ε. πᾶσαν ὑπέ-
 φωνεν ib. 5. οὐ Φαύλαι, οὐδὲ κοῦσαι καλοῦσιν ἐλπίδες 2, 8, 6.
 — μείζονσι καλεῖν ἐλ. αὐτὸν, ad maiorem spem I, 9, 20. κού-
 Φοις καὶ ἀδύλοις ἐπαιωρομένου ε. spe 2, 9, 1. μηδὲ ματαίαις ε. αἰ-
 ωρομένου, spe 6, 2, 9. μεγάλαις - ε. ἀναπέθων, spe 2, 9, 17. ἐφ'
 ἑτέραις ἐσελθῶν ε. spe 3, 12, 20. ἐλπίδων ἀγαθῶν - ὑποφανομέ-
 νων, cum spes bonae affulgerent 2, 4, 11. μετ' ἀγαθῶν ε. λ. bona
 c. spe 2, 13, 4. ἀγαθὰς εἶχεν ἐλπίδας, bonam spem 2, 3, 24.
 πολλά τὰ ἐφόδια εἰς ἀγαθὰς ε. 7, 5, 12. μετ' ἀγαθῆς ε. λ. bona
 c. spe 4, 14, 17. λόγους, χρήσων ε. μεσοῦς λ. bonae spei 2, 14,
 5. χρήσας εἶχεν ε. bonam spem 1, 7, 2. †† cum artic. ταύταις
 ἐπαιρούμενος ταῖς ε. in has erectus spes 2, 8, 15. τὰ - πράγμα-
 τα, Φαύλας ἔχοντα τὰς ε. esse tenuis spei 2, 10, 13. ἀγαθὰς ὑπέ-
 φηναν τὰς ε. bonam sp. 3, 6, 17. †† per praep., tum prae-
 ced. τὴν παρ' ἐλπίδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν, inopinato 6, 2, 7. prae-
 ced. spem 6, 3, 6, 8, 6, 4. †† τὰς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. in-
 opinato rerum successu 6, 2, 15. tum seq. τοῖς - (εἰσι) καὶ πα-
 ρὰ θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi et a diis meliora sperare possunt
 8, 3, 14. ἐπεὶ αὐτῶ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας Φαύλως εἶχεν ὑπέ-
 πτευν, cum sibi spem ad salutem male comparatam suspicaretur
 1, 3, 2. cum intelligeret, sibi s. suas spes salutis esse tenues;
 pro gen. τὰς σωτηρίας ἐλπ. - εἶχον ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδί,
 λ. spem meliorem in puero 3, 3. †† c. gen. rei et simul
 c. coni. et particip. ἐλπίδα ῥασιώης ὑπέφηνεν αὐτ., ὡς - διεύουτα λ.
 spem facultatis ostendisset, quasi facile esset gesturus rei. 2, 3,
 12. †† Sensu exquisitiori, in partem malam, πάλαι τὸδε τὸ
 τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, hunc finem vitae sperabam 2, 1,
 16. in spe habebam, exspectabam, meuebam. ††† cum adi.
 diferto et c. syn. ποιηρὰς ἐλπίδος καὶ φόβου συνεχοῦ ἀπαλλέξο-
 μαι, mala spe ib. 17. tristi exspectatione et cogitatione.
 ἐλώδης, phys. de re, τὰ ἐλώδη χαρῖα, palustria 3, 14, 10. τὰ
 πλείεα (μέρη) τῆς - χώρας ἐλώδη γίνονται, maior pars - regionis
 paludescit ib. 11. fit palustris, paludosa.
 ἑμαυτοῦ, c. verbis, οὐ τι ἑμαυτῶ σόνοϊδα λυπήσαντι ὑμᾶς, mihi 2,
 5, 10. ἑμαυτὸν - πέπειμα 1, 5, 5. mihi persuasum habeo. πρὸς
 τὸ ἄξιον ἐμ. παρασχεῖν τῆς τιμῆς, ad dignum me praefandum 2,
 3, 16. †† intra artic. et subit. p. adi. possess. παρὰ πάντα τοῦ
 ἑμαυτοῦ βίον, per omni. vitam meam I, 2, 10.
 ἐβάλλειν, phys. de pers. c. acc. pers. τοῦς - ἐνέβαλλον, iniiciebant
 4, 9, 14. sc. εἰς αὐτὰ, τὰ ἐρύγματα, in foveas, s. αὐτοῖς, τοῖς
 ἐρύγμασι. c. acc. rei, ἐμβαλεῖν - ἑζύματα, ad miscendum ve-
 nenum 4, 4, 3. sc. εἰς τὰ σιτία καὶ ποτὰ s. τῶν σιτίοις καὶ ποτοῖς.
 — simul c. praep. τὴν κόμην ἐν ἀρώματι εἰς κάλτην - ἐμβαλόν-
 τες, cinerem - coniectum in - 3, 15, 16. †† ἐμβαλοῦσα εἰς
 κύλικα τοῦ Σαρμάνου (τι,) iniectum venenum, 1, 17, 18. ini-
 cians - veneni quid. c. acc. rei et dat. loci, (p. praep. cum
 acc.) τὴν κόμην ἐν κάλτῃ τῶν ἐμβαλῶν, cineres in urnam - coniectoi
 4, 13, 16. πίπταν ἐλόντες, σικύεσιν ἐμβαλόντες, vasis imponentes
 8, 4, 26. - † Alio sensu de pers. c. praep. ἀμα τῶ ἴππῳ ἐμβα-
 λῶν εἰς τὸ ἔλος, equo ingressus paludem 7, 2, 13. sc. αὐτὸν, ἵ
 coniciens in pal. αὐτὸν εἰς τρίτη μίτρα εἰς μέσους ἐμβεβλημέ-
 ναι τοῦς βαρβάρους, impetum fecisse in - 6, 5, 16. μή - εἰ
 Πέρσας ἐμβαλῶσι, in Persas impetum facerent ib. 15. ὁ στρατὸς
 ἐμβαλῶν εἰς Καππαδοκίαν, ingressus Cappadociam 3, 3, 1. τ

στρατιωτικῶν -, ἐμβαλεῖν εἰς τὴν - χώραν, impetu facto in 6, 5, 11.
 — impropri. de persf., c. acc. rei et dat. persf. αὐτῷ παραχρῆν ἐνέ-
 βαλλε, iniicit 3, 7, 1. intillare, exciutare in - ἐπιλήξειν καὶ θέος-
 τῶς - ἐπέβαλε, incussit 2, 14, 1. Σάρσος ἐμβαλοῦμεν τοῖς λ.
 iniiciemus 1, 6, 15. de re, τὸ - ἄλλω ἂν - Σάρσος καὶ προ-
 θυμίαν ἐπέβαλεν, addidisset 2, 3, 12. †† de persf. et re simul,
 c. acc. persf. et praep. ἀγγελεὶ καὶ γράμματά ἐπέβαλε τὸν -, καὶ
 εἰς - Φροντίδα ἐπέβαλεν, coniecercunt in 6, 7, 4.
 ἐμβολή, physf. in bello, c. gen. persf. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν
 ἐμβολήν, impetum 7, 9, 14. ἢ ἐκδέχονται τῶν πολεμίων τὰς πρῶ-
 τας ἐμβολὰς, imp. 8, 1, 6.
 ἐμβριθεῖς, trop. de persf., in malam partem, c. adiunctio, ἐμβριθῆ
 καὶ θρασὺν νεανίαν, ferocem 3, 11, 1. de re, Neutr. c. artic.,
 p. subst., et c. praep. τὸ ὑμέτερον - πρὸς τὰς μάχας ἐμβριθεῖς λ.
 vestram in pugnando vim 2, 10, 17.
 Ἐμεσος, Emefus s. Emefa, ἀπὸ Ἐμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίῃ; 5,
 3, 2.
 ἔμετος, propri. πολὺς ἐπιγίνεται, vomitus 1, 17, 23. πολ-
 λοῦ ἔντος τοῦ ἔμετου, cum nimia esset vomitio ib. 24.
 ἔμος, c. subst. τοῦ ἐμοῦ πατρὸς, meo patre 6, 3, 12. τῆς ἐμῆς
 γνώμης τὸ πρῶτον, animi mei 2, 8, 2. † οὐ ἐμὸν (εἰς) τὸ ἀμαρ-
 τήμα, non meum id delictum 2, 5, 12. †† c. verbo ἐξ ἐμοῦ,
 estis mei 2, 13, 10. sq. explic. in meā potestate.
 ἐμπαγ. v. ἐμπήγν.
 ἐμπαλι, physf. c. gen. persf. τὴν ὁδὸν ἦνευ, τρέχων εἰ. αὐτοῦ, cur-
 rens retrorsum 5, 6, 17.
 ἐμπαροινεῖν, impropri. de persf., c. abl. rei s. modi, oppresso dat.
 persf. πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λύβαις ἐμπαροινούσας (αὐτοῖς,) in-
 sultantes 8, 8, 14. per insaniam veluti et contemum aduersus
 eos adhibentes.
 ἐμπειρία, physf. partim, c. gen. rei, et per adi. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς τῶν
 δεόντων ἐμπειρίας, praep. peritia 1, 4, 8. τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν πραγ-
 μάτων, experientia rerum 1, 1, 9, 8, 8, 8. δὲ ἐμπειρίαν τῆς
 χώρας, propter usam 7, 11, 11. opp. p. δὲ ἄγνοιαν λ. sine
 subst. μετὰ ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 11, 10. μ. πολλῆς εἰ. λ.
 utpote pugnandi peritissimi 7, 11, 17. cum multa peritia. ἐμ-
 πειρία πολεμικῆ λ. ob peritiam bellic. 7, 9, 7. διὰ ἐμπειρίαν πο-
 λεμικὴν 7, 1, 14. διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐμπ. ob rei militaris expe-
 rientiam 6, 8, 4. †† quod simpliciter δὲ ἐμπειρίαν, propter
 exper. ib. 10. ††† c. praep. εἶναι Παρθυαίους τὴν διὰ τόξων εὐ-
 σοχον ἐμπ. sagittariae artis (certam) peritiam 4, 10, 7. peritiam
 in sagittis certo iaculandis.
 ἐμπειρός, partim physf. de persf. c. gen. rei, τοῖς νόμοις ἐμπειροῖς,
 legum peritis 6, 1, 8. †† αὐτῶν, ἀρετῆς τῆς δι' ἐργαῖς ἐμπειροῦν,
 industria in rebus gerendis peritum, 2, 16, 16. industria in
 agendo praeditum. †† c. praep. περὶ Συτιῶν ἐμπειροῦν, aru-
 spicinae periti 8, 3, 17. †† Neutr. absf. c. artic., p. subst.
 τοῦ ἐμπειροῦ, (gen. pro consuetio magis abl. τῷ ἐμπειρῷ) - ἀτέ-
 λειπον, peritia 3, 4, 3. per ellips. partic. εὐσεκα s. χαρῶν, 1. q. p.
 τῆς ἐμπειρίας s. τῇ ἐμπειρίᾳ.
 ἐμπειρως, trop. in opp. προπετῶς μᾶλλον, ἢ εἰ. τοῦτο ποιούσας, scien-
 ter 3, 1, 7. prudenter.
 ἐμπήγνυσθαι, physf. de re, pass. c. dat. s. abl. rei, δάδας, αἰ. ἐμ-
 παγεῖσθαι ταῖς μηχαναῖς, λ. infixae machinis 8, 4, 31. iniectae.
 Forte Lat. impingi.

- ἐμπιμπλάω f. ἐμπιμπλήμι, physf. de re, c. acc. rei f. loci, τὴν εὐω-
δίαν ἐμπιμπλάσαι τοὺς πόρους λ. implere 1, 12, 5. de persf., c.
gen. rei f. materiae et acc. rei f. loci, μύρου - τὰς - ὀσφρήσεις -
ἐνεπιμπλάσαν, opplebant ib. 4. Pass. de persf. trop., c. gen.
rei et adv. ἐργῆς μάλλου ἐνεπιμπλάτο, iracundiā implebatur 8,
5, 1. adhuc magis irascebatur, iratior fiebat. προθυμίας ἐνε-
πιμπλάτο, alacritate animi implebantur ib. 3. i. q. sq. Σάρσος
προσλαμβάνοντες, accipere, fuscipere, fieri animosum et cupidum
pugnandi.
- ἐμπιπράω f. ἐμπιπρήμι, c. acc. rei f. loci, κώμας - ἐμπιπράω δούς
εἴσουσιαν, incendendi 4, 11, 11. αὐτὰς ἐμπιπράσαι, incendere
3, 3, 5. ἀγρούς λ. 7, 9, 24. κώμας ἐμπιπράς, incendens 3,
9, 17. 7, 2, 7. † μέρη (αὐτῶν, τῶν πόλεων) ἐμπιπράτες, ac-
cendentes 1, 10, 4.
- ἐμπίπτειν, physf. de anim. c. dat. rei f. loci, τὰ δὲ, (Θηρία) ἐμπί-
πτουτα ταῖς ὄψεσι, bestiolae - incidentes oculis 3, 9, 10. de
persf. et milit. f. exercitu, c. abl. modi, προθυμία πάσῃ ἐνεπίπτον,
irruerant 3, 4, 9. †† quasi physf. abl. de persf. πάντα τὸν ἐμ-
πίπτοντα ἐφόνεον, quemvis obvium 3, 9, 19. nostr. der ihnen
in die Hände fiel. τοὺς ἐμπίπτοντας ἀνήρουν, oblatos 1, 12, 15.
4, 9, 14. it. de re f. loco, κώμας ἐμπιπράς τὰς ἐμπιπτούσας, πα-
ρος oblatos 3, 9, 17. it. de re, ut materia, πᾶν τὸ ἐμπίπτον
ἄλλῃ ἀξιομάχου ἐργαλεῖαν, quodlibet obvium 7, 11, 15. πάντα
τὰ ἐμπίπτοντα χειρουμένους, omnibus obviis 6, 5, 17. †† βάρ-
ερας τὰς ἐμπεσοῦσας περιτεμέντες, oblata 7, 9, 12. it. de anim.
θρέμματα τὰ ἐμπίπτοντα ἀπελαύνων, incidentia 3, 9, 17. Tur
impropr. de persf. c. adv. et nominat. adi. modi, οἱ προεσῶτες τοῖ
ταμείου -, εἰ καὶ σπανίως χρῆσθαι ἐμπεπτόμεσαν, obvenissent 7, 4
4. reperiri, esse. † de re, c. praep., adv. et dat. f. ablat. loci
εὐδύς ἐν πᾶσι τοῖς ἐθνεσιν ἐκείνοις γᾶσις - ἐνέπεσε ταῖς πόλεσι, inva-
sit civitates 3, 2, 13. oboriri.
- ἐμπιπεύεσθαι, pass. trop. de persf. c. acc. rei ellipt. τῶν ἐμπεπεύου-
μένων τὴν - ἡγεμονίαν, iis, quibus concedita erat praefectura
6, 7, 4.
- ἐμπνέω, physf. de persf. c. adv. ὅσοι, ὅτι ἐμπνέοντες, spirantes 4, 9
16. viventes.
- ἐμποδίζειν, physf. de re, c. acc. persf. ἐμποδίζούσης αὐτοὺς τῆς - ἐσθῆ-
τος, impediēte 4, 11, 10. de persf. c. acc. rei et adv. it. no-
minat. particip. modi, τὰς Φάλαγγας - ἐκτείνοντες, αἰεὶ τὸ κυκλοι-
μενον ἐνεπόδιζον, impediēbant 4, 15, 12. trop. de re cum sol
acc. rei, ὅσα - ἐμελλε - ἐμποδισίην τὴν τῶν βαρβάρων ὄρμην, quid
quid impeditur 3, 14, 16. Pass. physf. de persf. c. praep. dup
πρὸς τὸ φυγεῖν ὑπὸ τῆς - ἐσθῆτος ἐμποδίζονται, praepediuntur,
15, 9. sed c. una tantum, πρὸς τὸ διατρέχειν ἐνεπόδιζοντο il
14. impediēbantur. †† it. de re, cum dat. rei, ἐμποδισθῆ-
τος αὐτῷ (τῷ χειμαρρῷ) τοῦ - δρόμου, impedito ei cursu
3, 10.
- ἐμπέδιον, physf. de re, c. praep. νομίζοντες πρὸς τὴν λ. impediē-
tum 3, 14, 15.
- ἐμποδῶν, physf. adv. abl. μηδέουδ ἢ γενομένου, nemine impediē-
8, 2, 1. cum nemo impedimento fuisset.
- ἐμποιεῖν, trop. de re, cum dat. persf. ταῦτα - δέος - ἐμποιεῖ, ini-
ciunt 2, 5, 13. ††† κένθος - ἐνεποιεῖ ὄψις πολιορκίας, indux
7, 3, 14. i. q. simpl. faciebat, excitav. de persf. c. acc. r
et dat. persf. πόθον - τῷ πλήθει ἐμπόποιήσῃ, incusserat 6, 4, 4.

ἐμπορεύεσθαι, physf. de perf. abf. ἡ Ἀκυληῖα τὰ - παρείχεν ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλείουσι, ad mercandum 8, 2, 7. p. παρείχ. τοῖς πλείουσι; ὡσε ἐμπ. f. eis τὸ ἐμπ. ad ea emenda et iterum diven-
denda.

ἐμπόριον, propr. de loco, c. gen. loci, ἡ Ἀκυληῖα, ὡσπερ τὶ ἐ. Ἰτα-
λίας, emporium 8, 2; 6.

ἐμπόρος, propr. de perf. abf. τὰ ἀρώματα δι' ἐμπόρων κομισθήσεσθαι,
per mercatores 4, 10, 9. in opp. οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ ξένων
τὲ καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.

ἐμπρῆθαι, physf. cum acc. rei f. loci, ἐνέπρησε κώμας, incendit 6, 5.
II. τὴν Τύρον πάσαν ἐνέπρησαν, incenderunt 3, 3, 6. τὴν πό-
λιν ἐμπρῆσαντες, cum incendissent 3, 7, 16. sed c. acc. rei me-
trae. ἐμπρῆσαντας τὰς θύρας ἱερῶν λ. postquam incendissent 8,
1, 9.

ἐμφαίνειν, trop. de perf. c. acc. rei et adv. τοιαῦτα πλαγίως ἐμφαί-
νων, indicans 4, 4, 16. verbis, innuens.

ἐμφορεῖσθαι, physf. de perf. c. gen. rei, ἐπὶν οἶνου πλείονος ἐμφορη-
θῶσιν, cum se temeto largius invitarunt 4, 11, 5. pass. vel med.
largiore vino se repleverunt, f. ubi sint. trop. χρησιμῶν πάν-
των ἐνεφορεῖτο, oraculis omn. inhababat 4, 12, 9. indulgebāt, ad-
hibebat, consulebat. τῶν ὄνειράτων ἐμφορηθεῖς, postquam som-
niis captandis se explevit 4, 8, 9. somnia plura f. saepe ad-
hibuit et consuluit.

ἐμφύλιος, propr. de re, Masc. οὗτος πολέμου ἐμφυλίου, bell. civile
1, 13, 4, 7, 7, 8. ἐμφύλιον πόλεμον, civ. 7, 12; 20. intestinum
7, 11, 13. in opp. πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων, civilium 1, 1,
5. c. subst. fem. et c. adiuncto et opp. νίκης μὴ μόνον ἐμφυλίου τὸ
καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων, ἀλλὰ καὶ κατὰ βα. βαρῶν λ. victo-
riae civilis 3, 9, 1. victoria in bello civili. sed c. mero ad-
iuncto, ἐν ἐμφυλίοις καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις, civil. 3, 7, 18. pug-
nis in bello civ. Neutr., de plur. ἐμφυλίου αἵματος τὴν Ῥώ-
μην ἐπλήρωσαν, civili sangu. 1, 13, 5. civium. sed de uno tan-
tu, unius que Pertinacis, μὴ μόνον ἐμφυλίου, ἀλλὰ καὶ βασιλείῳ
- αἵματι, civ. 2, 5; 10. καὶ βασιλείῳ, καὶ ἐμφ. αἵμ. 2, 9; 10. —
καὶ ἐμφ. καὶ βασιλικῷ αἵμ 2, 13, 16. † in opp. οὔτε ἐμφύλια
κατ' ἐχθρῶν, οὔτε ξένα κατὰ βαρβαρῶν - τρόπαια, civ. 3, 15, 6.
tropaea in bello civ.

ἐν, A) de tempore, c. subst. vel instructo adi. ἐργων -,
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένων, exiguo tempore 1, 1, 4. v. χρόν. ubi
et valeat p. Lat. intra, ut in his, ἐν ἔτεσι διακοσίοις λ. annis
ducentis ib. 5. v. ἔτ. it. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις λ. in quibus 1, 5, 1.
— ἐν ὥρᾳ γενομέναις 1, 1, 3. v. ὥρ. - ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας,
initio ib. 26. εὐθέως ἐν ἀρχῇ, statim initio 3, 2, 5. v. ἀρχ. —
ἐν ἀρχομένη μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. ἐν ἱερομηρία λ. die
festo 2, 2, 22. †† τοῖς ἐν σπουδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνηρημένοις, inter
foedera et pacem 4, 14, 2. ἐν εἰρ. βαθείᾳ πόλεμον ἡγεῖραμεν, in
alta pace ib. 13. ἐν εἰρ. tempore pacis 8, 3, 4. Nominativum
de aetate, ἐν νεότητι, in adolescentia 1, 3, 5. ἐν ἐσχάτῳ γῆ α,
in extr. senectute 7, 8, 9. † ἐν χειμῶνι καὶ ζῆλῃ, in tempe-
state et falo 1, 4, 8. — †† Praecipuae c. pron. solo, ἐν ᾧ, dum
1, 8, 12. ἐν οἷς, dum 5, 1, 4. 8, 8, 13. B) de modo, condi-
tione, fortuna, ἐν ὀρφανίᾳ, in orbitate 1, 3, 3. τὸ ἀνθρώ-
πινον ἐλευθῆν ἐν ταῖς τῶν ὀμοφύλων συμφοραῖς, in calamitatibus 1,
4, 5. ἐν σχήματι νεοῖντος, in forma 4, 2, 1. v. σχ. Φρά-
σαντες ἐν κύκλῳ, circumseptos 2, 13, 8. ἐν ὅποις εἰσὶ, in ar-

mis 1, 13, 5. v. ὅπι. τοῖς τστολημμένοις ἐν Φόνῳ λ. in caede
 2, 6, 22. ubi et procedat lat. quoad, respectu; cf. et deinde in
 classe c. verbis. ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλῆθει μεγίστῳ λ. in multi-
 tudine 7, 7, 2. cf. infra in hac praep. repetita - nominatim c. pron.
 vel relat. καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς - λ. cum in eo, quod - tum in eo,
 quod rel. 5, 1, 8. sc. τρόποις ἢ πράγμασι. - ἐν γὰρ οἷς κατορθώ-
 σατος, λ. 3, 6, 8. in iis rebus, quas gessistis, ἢ earum rerum,
 quas g. p. ἐν τούτοις, ἢ κ. ἐν οἷς ἀπηρέσκετο, λ. in iis, quae
 rel. 6, 1, 24. vel demonstr. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἤν,
 Africa in hoc statu erat 7, 9, 25. v. εἰμὶ et οὗτ. cum subit. αἰς,
 ὡσπερ ἐν εἰκόνι, in imag. 7, 6, 4. v. εἰν. et infra in hac praep.
 repet. - Nominatim c. subit. vestitus, ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium
 habitu 2, 12, 2. v. σχ. - ἐν μόναϊς ταῖς πομπικαῖς ἐσθήσῃ λ. in
 vestitu 2, 13, 5. ἐν χλαμύσιν - ἑωράτο, in rel. 4, 7, 4, 7, 11,
 3. C) c. verbis privis ἢ simpl., maxime de loco, βήματος -
 ἀρθένης ἐν - τῷ στρατοπέδῳ, in castris 1, 5, 4, 2, 6, 18, 2, 4, 12.
 — γὰρ ἐν - τῇ σιγῇ, in se. 1, 9, 7. ἐν τοῖς - τόποις λ. in 1,
 12, 12. ἐν τῇ πόλει, in ib. 16, 2, 11, 17, 8, 7, 11. ἐν μέ-
 σῳ ἀέρι λ. 1, 14, 1, 8, 3, 20. ἐν τοῖς ἱεροῖς 2, 14, 4. ἐν τινὶ
 προαείῳ 3, 4, 14. cf. 2, 1, 1. et v. δηλ. ib. 9. et v. εὐδοκίμ. 2, 4,
 1, 4, 9, 12. 5, 5, 20. 3, 8, 17. 3, 11, 20. 5, 6, 21. 8, 7,
 11. 3, 7, 12. 6, 5, 14. 7, 1, 6. 7, 6, 12. †† c. nominib.
 loci propr. ἐν τῷ Πέσσιονῶντι, in Pessin. 1, 11, 7. ἐν τῇ Ῥώμῃ,
 Romae 3, 2, 7. ἐν τῷ Καπετωλίῳ, in C. 4, 8, 3. v. Καπ. et
 Ῥωμ. D) c. verbis simpl. extra locum, ἐν ἡλικίαις καὶ ἐν οὐ-
 σιαῖς διαφόροις λ. in 1, 1, 10. v. γίν. - τοῖς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ
 1, 8, 17. v. εἰμ. - ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθανυμάζομεν, in 1, 15, 9. v.
 γρ. - ἐν ψυχῆς ἀταραξίᾳ μέναι 2, 1, 15. v. μέν. - ἐν ἀδείᾳ βιώ-
 σασθαι 2, 4, 17. v. β. - αὐτὸν εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemnim
 hab. 2, 7; 4. v. ἔχ. - ἐν - μάχαις λ. 3, 7, 18. v. μ. ὡς ἀν-μα-
 ζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ λ. 3, 14, 4. v. β. τασιάζοντες ἐν ἀπα-
 σιν, in 4, 3, 9. ὧν ἐν ὄψει λ. quorum ante oculos 7, 9, 19. v.
 ὄψ. μετρίαζουσιν ἐν τῷ προσώπῳ λ. 8, 3, 12. v. μ. E) cum
 verbis, c. ἐν composit. de loco, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν - γασίς - ἐπέ-
 πεσε τὰ λ. in 3, 2, 13. ἢ ἐκείνου μνήμῃ ἐν τοῖς γένοις ἐγνηύσεται
 4, 14, 10. ἐνδιατρίψας ἐν τῇ Ἀκυλ. commoratus Aquileiae 8,
 7, 19. F) c. verb., composit. ex alia praep., de loco, ἐν τοῖς
 βασιλείοις ἀπεινήθην, in 1, 5, 14. ὑποστάς ἐν τῇ - εἰσόδῳ 1, 8,
 12. cf. 1, 11, 15. et v. διατρ. 1, 16, 12. et v. διανυκτ. - 2, 13,
 4. et v. καταλείπ. 3, 4, 13. 4, 2, 12. et v. κατασκευάζ. 4, 5, 1,
 4, 8, 2. † παραλαμβάνοντα ἐν ταῖς φάμμοις, sub arena 4, 15,
 7. † ἐν τοῖς οἰκείοις καταβιβῆναι, domi suae 5, 3, 4. - 7, 1, 22.
 8, 6, 7. 8, 8, 14. c. cf. 2, 9, 5. 5, 5, 12. 6, 1, 8. c. nom.
 loci propr. διατρίβοντα ἐν Παισσι, in Pannoniis 1, 3, 1. τοῖς ἐν
 Ῥώμῃ καταλειφθεῖσι λ. Romae 1, 7, 12. ἐν τῇ Κιρχηδόνι - προ-
 χάρει, Carthagini - succedebant 7, 9, 1. Carthagine. G) c.
 verb. talibus extra locum, ἐν κισθῶν καθεῖσθην, in 1, 10, 8. v.
 καθῖς. cf. 2, 5, 3. 2, 10, 17. c. 2, 15, 2. 3, 10, 13. v. πρᾶτ. 4,
 15, 15. 8, 7, 5. ††† II) c. verbis, per pluralium peculiatem,
 ἐν χάριτος μοίρα τίθεται, pro beneficio reputat. 2, 3, 19. in loco
 beneficii p. m. τὰ τῆς βασιλείας διακοῖντες ἐν ὁμοτιμῳ ἀρχῇ,
 imperium gerentes pari honore 3, 15, 15. ἐν βρόχῳ τοῦ βίου
 ἀεπαύσατο, laqueo 7, 9, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀνωματί-προ-
 χέτων, aetate 7, 10, 6. v. πρᾶξ. ††† I) c. verb., de loco,
 ubi abl. p. acc. sit, ἐν σπᾶνι - καταστῆσας αὐτὸν, ad penuriam 1,

13, 9. ἐκείνην ἀπέθευτο ἐν τῷ νεῷ, in templo 4, 1, 7. in templum, cf. εἰς τὰ βασίλεια ἀποθησόμενα - μνήματα, in monumenta 3, 15, 16. ἐπιθεῖς αὐτὸν ἐν μέσῳ, in medium 4, 8, 12. ἰδρῦσαι ἐν τῷ νεῷ, in templo 5, 6, 21. κατακλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, inclusi (le includentes) castris 5, 8, 12 συγκλείσαντες αὐτοὺς ἐν τῇ σπηλιῇ λ. cum inclusissent se ipsos in facellam 7, 10, 6. ††† K) ὀβὶ delit v. subst. vel syn., ὀρώντες τὸν - ἀποδειλιῶντα καὶ ἐν ἀπογνώσει (ὄντα) in desperatione 2, 12, 6. cf. 3, 8, 6. ὁ στρατός, πάντων ἐν σπάνει (ὄν) 8, 5, 8. πολλά τὰ ὀρύγματα ἐν τῇ πόλει (ἦν.) 8, 2, 16. †† L) etiam post artic., et in periphrasi subst. aut adi. οἱ ἐν τῇ βασιλείῳ ὑπηρεσία (όντες) ταραχθέντες, imperatorii ministris 2, 5, 4. οἱ ἐν ταῖς - πράξεσιν (όντες,) qui in officiis versantur, 5, 5, 20. τῶν ἐν ἀξιώσεσιν (όντων,) honoratioribus 1, 9, 6. τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militib. 2, 4, 8. τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνδρείας λ. (όντας) 8, 3, 11. v. ὑπ. ††† τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρεταῖς (όντας,) illius ministros 4, 5, 8. illos eius, qui erant in servis f. inter servos. τὴν ἐν μέσῳ (οὖσαν) νεολαίαν ἀναίρεῦσιν, quae in medio erat, 4, 9, 13. διαδραμῶν, τὰς ἐν μ. (οὖσας) πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. τὰ μὲν οὖν ἐν τῇ πόλει (ὄντα) οὕτω παρεσκευάσθω, in urbe res 8, 3, 1. — ††† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις, curare humana 1, 5, 18. sc. ὄντων πραγμάτων, quae sunt f. fiunt inter f. apud homines, res humanas. †† τῶν ἐν ἀγορᾷ (όντων, πραττομένων λ.) οἰκ ἀπειρώς εἶχε, rerum forensium 4, 12, 2. eorum, quae in foro aguntur. διαρπάξεν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν (όντα,) omnia in urbibus 3, 3, 5. sc. χρήματα, bona, facultates, merces, quae erant in urb. ii. 3, 9, 19. † πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (όντα) χειρομένους, quae in medio posita essent, 6, 5, 17. f. κείμενα. † τὰ ἐν Πάρθοις (όντα) λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactatis 6, 5, 15. sc. χρήματα f. κτήματα, vastantes, diripientes, res, agros, homines, pecora, quae in Parthia erant. εὐμαχέστερον τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ (όντα) διοικησεται, urbanae res 8, 7, 10. cf. 3, 10, 2. 4, 7, 1. e. ii. μετὰ τὰ ἐν Κυζίῳ, post res, ad Cyzicum gestas, 3, 2, 17. sc. πράγματα. ††† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔργοις, industria in rebus gerendis 2, 2, 16. v. ἀρ. M) c. subst. aliquo, a quo pendeat, f. post subst. a) absf. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ὠλιγόρησαν, in enarratt. i. i. i. p. ἀλ., τῆς οὐσῆς ἐν ταῖς ἀφ., quae in narrationibus adhiberi potest et debet; i. q. apud; nisi cohaeret c. v. ὠλ. - ἐν τε συγκλήτῳ λ. γυῶσις καὶ τιμῆ, in senatu 7, 5, 12. ἔδωκε γράμματα ἐν πικτοῖς τίνασι, in plicatis libellis 7, 6, 11. litteras, quae scriptae erant non in apertis papyris, sed in complicatis. ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν ἀγραφαῖς, in 7, 7, 7. ὀδοῆς τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, in 7, 8, 8. gloria, quae parva per arma et fortitudinem in bello. nominativum de loco, τότε πάσας ὑπ' αὐτῷ ἐν Ῥώμῃ πράξεις; ἐγνεχειρισμένῳ, summam rerum Romae 4, 12, 7. cui tunc omnes res, Romae curandae ab eo, demandatae erant; periphrasis Praefecti urbis; qui tunc Praefectus urbi constitutus erat ab ipso. ἀτὸ Ἐρέσου - πόλεως ἐν Φοινίῃ, urbe Phoeniciae 5, 3, 2. quae sita in Phoenicia; sc. οὖσῆς, κειμένης. - τῆς πρώτης ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως ἀντιστάτης, urbe illa, quae prima in It. ipsi obstitisset, 8, 4, 24. v. ἀνδρῆς. b) intra artic. et subst. συμφορητὰς τῶν ἐν ὅπλοις ἔργων, condiscipulos armorum 1, 5, 11. bellicorum studiorum, negotiorum, operum, nostrat. *Kriegskünste*, *Kriegsdienste*,

Kriegsgeschäfte, it. *bellicarum rerum*, nostrat. *Kriegsachen*; p. τῶν πολεμικῶν ἔργων, et τῶν ἐν δ. γινομένων ἔργ. operum, quae in armis, sub armis, cum armis, fiunt, cum homines sunt induti armis; quae a militibus fiunt, operum militarium; it. rerum militarium: it. rei militaris; operum, quae in bello fiunt, operum bellicorum. conf. supra διαδραμῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλει 1, 7, 3. ἐλογίζετο τὴν ἐν τῇ συγλήτῳ τινῶν εὐγένειαν. in senatorio ordine 2, 3, 3. nobilitatem quorundam eorum, qui in senatu erant, quorundam senatorum. τῆς ἐν ταῖς συνόδοις βροῆς, in coetibus inclamatione 2, 7, 9. quae fiebat in coet., sc. οὐσης, γινομένης. τῆς ἐν βασιλείᾳ τιμῆς ἀπολαύσεις, imperii honore 7, 5, 16. honore, qui tribuitur in dignitate imperatoria. nominatim de loco, τῆς ἐν τῇ πολεμικῇ διατριβῆς, commemoratione in I, 7, 1. sc. οὐσης, γινομένης, v. d. τὰ ἐν αὐταῖς (ταῖς πόλεσι) δεσμωτήρια (δῦτα), in iis carceres 1, 10, 4. † πρόσβλημα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁδῶν, viarum in orientem 3, 1, 8. obstructionem contra vias, in oriente quae sunt, et in orientem ducunt. τῆς ἐν Ῥώμῃ τροφῆς, urbis deliciarum 1, 6, 2. Romae deliciarum, nostrat. die *Annehmlichkeiten in Rom*; sc. οὐσης, v. τρ. - τοῦς ἐν Ῥώμῃ στρατιώτας, urbanis militibus 2, 4, 8. Romae militibus, mil., qui Romae, ad Romam degunt, v. στρατ. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanum militem 3, 7, 19. exercitum, Romae, ad Romam, versantem. τὸν ἐν Μηδίᾳ στρατὸν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. sc. δῦτα. - διὰ μέσῃς τῆς ἐν Ῥ. (οὐσης) ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam Romae sacram v. 2, 9, 6. ἢ ἐν Ῥ. τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὸν δῆμον διαφορά, Romae militum rel. 8, 1, 1. v. δ. - τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. in praefectura, quam in Syria obtinebat. τὰ ἐν Μυσοῖ καὶ Παίοσι στρατόπεδα (δῦτα), Myforum et Pannoniorum exercit. 5, 10, 2. - τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ διατριβῆς, comm. in M. 4, 15, 21. μετὰ τὸν ἐν Μεσ. αὐχμὸν, post Mesopotamiae aestum 6, 6, 5. cf. ib. 9. - πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου πόλιν, cum Aegypti Alexandria 7, 6, 2. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. - τὰ ἐν Ἰτ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. ††† N) c. adi. f. post adi., a quo pendeat, cf. supra τὸ ἀνθρώπ. ἕλεικτὸν ἐν λ. I, 4, 3. it. 8, 3, 16. εὐπρόσφ ἐν λ. deinde in repetit. it. de loco, τοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐπὶ λόγῳ δοκιμωτάτοις 1, 2, 2. in provinciis. - ††† p. subst. τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκολάτῳ βίῳ ἐκείνου, quod affine est ipsorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. τὸ ἀνοικνύμενον ἐν ταῖς ἐξουσίαις 8, 8, 7. v. ἀν. - τὸ ἐν ἡμῖν νέον, quod in nobis iuvenile est 1, 5, 25. nostram, meam iuventutem, sc. δῦ. †† O) c. adi. f. pron. demonstr. perf. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τοὶ ἴδιον βασιλείᾳ, in medio sui 2, 6, 19. πάντα - ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, in illo 2, 14, 5. ὑπερβαλλούσης ἐν ἀ. φιλοχρηματίας 3, 8, 13. abundante f. excedente in eo avaritia. ἐν ἀ. ἐπλήθους τὸ φιλοχρημάτων, in ipso ib. 14. †† P) c. subst. perf. vero, προσέχοντα ἐν τῇ συγλήτῳ, in senatorio ordine 2, 1, 20. τοῦς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἔχοντας, in exercitiis 2, 9, 9. ἢ εὐρίσκειν ἀδύνατον ἐν δήμῳ τοσοῦτῳ, in 4, 6, 12. ††† Q) per singularia quaedam, a) c. subst. diversis, et loci et non loci, simul, ἐν ταῖς προέδοις καὶ τοῖς δικαστηρίοις πρᾶον - ἢ ὅσοι ἐπεδείκνυτο, in prosequendo et iure dicando 2, 4, 2. in processibus f. progressibus et tribunalibus f. iudiciis. b) c. aliis praep. simul syn. τέλη ἐπὶ τῇ ἄρχῃσις ποταμῶν - ἐν τε ὁδῶν πορείαις, ad rip. - in - 2, 4, 14. ἐπὶ μὲν βασιλέως μέρους - ἐν δὲ τῷ ἀποικισμένῳ, in altera qui

dem parte - ex aduerso autem 4, 2, 9. ἐορτάζουσιν ἐν τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ προάσια, cum in urbe ipsa, tum in suburb. 2, 7, 1. ἐπετρούχωντο ταῖς τε κατὰ Μηδίαν - γενομέναις συμβολαῖς, τῇ τε ἐν Παρθία μάχῃ, cum illis in Media conflictibus, tum Parthico praelio 6, 6, 9. διττὰ ἤγειραν τρέπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἀριστερῶν, alterum in oriente, alterum sub sept. 5, 7, 16. ἠγανάντου, αὐτοὶ μὲν ὑπὸ σκηναῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διατῶμενοι, quod ipsi quidem in tabernaculis et peregrino solo degerent 5, 2, 13. c) per repetitam praep. eandem in viciniā, tum bis, οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρα ἢ προεδρία, ἀλλ' ἐν τοῖς ἔργοις, in - 2, 3, 17. cf. 4, 13, 19. 1, 5. 1, 7, 1. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 3, 2, 7. 3, 10, 2. 3, 14, 4. 4, 1, 4. 4, 2, 5. 4, 7, 1. 4, 8, 3. 5, 1, 8. 5, 5, 11. 20. 5, 8, 9. 12. sq. 6, 6, 3. 6, 7, 1. 7, 8, 9. 7, 9, 9. 7, 10, 5. sqq. 7, 12, 13. 8, 1, 12. 8, 5, 18. †† in quibus locis partim et diversa fuit notione, ut in his quoque 2, 11, 16. συμθωνίαν ἐν αὐτοῖς -, ἐν τε διαίτη - διαφερ. inter ipsos - in victu 4, 10, 12. 7, 5, 18. tum ter 7, 9, 8. 8, 1, 10. sq. 8, 3, 1. sq. diversa etiam notione ib. 16. tum quater 5, 5, 19. tum quinquies 3, 7, 18. sq. d) quoad notiones, ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν πλήθει λ. 7, 7, 2. propter - it. κτήματα, ἐν τε προσόδοις - τίμια, proventu 7, 12, 13. ἐν προσχήματι ἔλευθερίας, sub specie 7, 7, 8. ἐν σχήματι πρεσβείας, sub spec. 8, 5, 1. τοῖς - τετολημμένοις ἐν φόβῳ λ. 2, 6, 22. per caedem - ἐν ἀσωταῖς - ἐβουλεύσαντο, in luxu 2, 5, 2. inter luxuriosas computationes. ἐν ταῖς ἀρπαγαῖς λ. inter rapiendum 5, 6, 22. † ἐπιστολάς, αἷς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὔρε γραμμασι 3, 8, 12. inter - it. 4, 12, 11. ††† εὐμαρῶς τὴν ἀρχὴν διοίσοντα ἐν ἀρχομένοις λ. inter subiectos 2, 3, 12. † πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν, apud ipsos 3, 4, 20. cf. 3, 11, 3. 4, 10, 12. † ἐν εἰδόσιν ὑμῶν - μαυρηγορεῖν, apud vos 5, 1, 3. οἱ νεανῖαι, ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλήθος λ. quorum vulgus 6, 8, 7. Nominatim cum nominibus loci, et e Bg. Vs. ὄντος αὐτοῦ ἐν Ἰλίῳ, morante eo ad Ilium 4, 8, 11. ἐν Σιρμίῳ διατρίβων, intra urbem Sirmium commorans 7, 2, 19. διατρίβοντι ἐν Ῥαβέννῃ, in urbe Ravenna 8, 6, 11. e) ubi et periphrasis valeat, pro gen. cf. supra Nr. m) ex 2, 3, 5. et Nr. n) ex 7, 8, 14. 8, 8, 7. et Nr. l) ex 4, 12, 2. f) per alia loca dubiae classis, ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς λ. in 2, 3, 14. nostrat. βεγ. it. 1, 4, 3. 4, 4, 2. 4, 7, 14. g) per loca dubiae lect., ubi videatur pr. ἐν excidisse, ἐσχάτω καθέσεικας (ἐν) κινδύνῳ 1, 13, 3. ἀρωμάτων ἀτμίδες εὐωδίαν παρεῖχον (ἐν) ταῖς εἰσόδοις 4, 8, 19. ὅσα τε ἦν (ἐν) οἰκίαις δόρατα 7, 11, 15. 8, 6, 17. e. 6, 3, 3. 5, 2, 14. 4, 5, 4. 2, 9, 3. 8. 2, 7, 8. o. 1, 12, 1. 1, 9, 6. e. De κἄν p. καὶ ἐν v. infra in καγ.

ἐναγισμός, phys. παρασκευασθῆναι ἐναγισμοῦς παντοδαπούς, inferias 4, 8, 17. post ἐνατόμβας, in sacrificio in honorem herois Alexandri, quae inferiae consistenterint vel partibus victimarum, quae manibus secabantur, vel sic dictis incrementis, libaminibus et suffitu.

ἐνάγειν, trop. de re, c. acc. pers. et praep. it. c. adiuncto syn. ἐν ἤγε δ' αὐτοῦς καὶ ἀνέπειδεν εἰς πραγμα. καινοτομίαν τὸ Μ. μίτος, inducebat 5, 4, 2. impelleb., incitab.

ἐναντιοῦσθαι, trop. med. de pers. cum dat. pers. et praep. πάντων αἰτιῶν, πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιομένου, cum omnes eius libidini refragarentur 3, 15, 14. omnibus ei aduersantibus, repugnantibus.

in iis, quae volebat, p. περ ταῦτα, & λ. sed abl. ἐδάδειε τὸν δῆμον ὡς ἐναντιωσόμενον, ut adversaturum 2, 6, 18.

ἐναντίος, Masc. phys. in bello, de perf. c. artic. p. subst., in opp. τῶν ἐναντίων - οἰομένων λ. cum adversarii existimarent 3, 3, 9. i. q. sq. §. 12. τῶν πολέμιων, sc. ἀνδρῶν, ἀνθρώπων, στρατιωτῶν. — Fem. trop. de re, c. adiuncto, ἐκ διαφόρου καὶ ἐναντίας γνώμης, contrario consil. 1, 15, 5. Neutr. phys. de perf. f. re, c. dat. perf. τὸ τῶν βαρβάρων ἀτακτου πλῆθος αὐτὸ αὐτῷ ἴσως γένοιτ' ἐν ἐναντίον, multitudo - adversa 4, 14, 16. impedimento erit. Sed de re, c. artic., p. adv., in opp. μηδενὸς εὐφημοῦτος· τοῦ ἐναντίου δὲ - ἐβλασθήμουν, sed contra 2, 6, 20. per ellipsis. praep. et subst., p. κατὰ τὸ ἐναντ. μέρος f. χωρίου, e contraria parte, e contrario loco, f. altera ex parte, e contrario. †† Plur. p. adi. c. dat. perf. ἃ περ - Ῥωμαίοις ὄντα ἐναντία, adversa 3, 14, 20. dum Romani erant adversa f. adversabantur, nocebant, impedimento erant, sylvae cum paludibus et locorum ignoratio. — †† c. artic. αὐτὰ τὰ ἐναντία ἐβρόνον, ipsorum contraria erant studia 3, 2, 18. contrariis partibus favebant f. studebant, sc. πράγματα f. μέρη, alii favere homini. † εἴτε δικάζοιεν, τὰ ἐναντία ἐβρόν, contraria sentiebant 4, 4, 1. faveb. aliis rebus aut hominib. † ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐν. ἐσπούδαζον, contrariis favebant ib. 2. personis et actoribus aliis.

ἐναργής, trop. de re, neutr. cum artic. (p. subst.) et gen. perf. τὸ ἐναργὲς τῆς θεοῦ λ. manifestum numen deae 1, 11, 13. praesentiam deae, f. praesens numen, f. praesentem deam, f. efficaciam, potentiam deae, f. efficacem, potentem deam; agnoverunt, deam esse praesentem atque efficacem, deam manifestasse se suamque praesentiam, efficaciam, potentiam et benevolentiam.

ἐνάρετος, moral. de re, cum subst. fem. δι' ἀνδρείας ἐνάρετον, fortitud. eximia 2, 13, 12. sed c. adiuncto, τὴν ἐνδοξον καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχὴν, praeclarum imper. 2, 8, 3.

ἐναυξῆσθαι, f. potius ἐναυξέσθαι, trop. vel phys. pass. de perf. c. abl. rei, τρυφῇ, ἣ περ ἐναυξήθεντες, innutriti 2, 10, 12. educati. adhaesacti, f. obefati, obefi facti, saginati, obefi.

ἐναύσμα, improp. de re, c. praep. τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν, fomites 2, 15, 3. incitamenta. — sed c. gen. rei, ἣ - σπουδὴ ἐναύσματα ἐρίδος - παρσίχη, facos 3, 13, 4. incit., irritamenta, causas, ansas, occasiones.

ἐνδεια, phys. de re, cum gen. rei, ἐνδεια ψείθρων λ. indigentia 7, 12, 7.

ἐνδεῖν, trop. de re, neutr. c. dat. perf. οὐδὲν ὑμῖν ἐνδεῖται, deerit 2, 5, 15.

ἐνδείκνυμαι, trop. med., de re, c. adv. ὡς τὰ - ἐνδείκνυτο, declarabat 2, 4, 15. indicab. — sed de perf. c. acc. rei, ἐνδείκνυτο προσημίαν λ. prae se ferebant 2, 10, 19. οὐδὲν τι - σχῆμα ἐνδεικνύμενος, prae se ferens 2, 5, 8. simul c. adv. οὐδαμῶ τρυφῆν ἐνδείκνυτο λ. ostentabat 2, 11, 3.

ἐνδέχασθαι, trop. med., de re, ἐνδεχόμενον πρὶν εἶεν φροντο, facile fidem inventurum arbitrabantur hunc tumorem 2, 1, 7. facilem fidem, forte nolit. allen möglichen Glauben. τὰ λεγόμενα πιστεύονται καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ εἶναι, quae dicebantur, ei fieri posse et vera credentes esse, 5, 4, 1. possibilia; c. adv. τὰ δικηστικὰ, ὡς ἐνδέχεται, ut licebat, 4, 8, 8. ut possibile erat, ut fieri poterat. ἀγτισχόντες, εἰς ἔσσην ἐνεδ., ἀνδρείως, quantum licebat, 6, 5, 22. qu. fieri poterat, f. quoad,

ἐνδίαταισθαι, phys. med. de perf. c. abl. loci et gen. temp. τῇ β, ἀλλῇ πολλῶν ἐτῶν ἐνδίαταισθαι, in aula commorata 5, 8, 7. i. q. nunc sq.

ἐνδιατρ. βειν, phys. de perf. c. abl. loci et gen. temp. ἐνδιατρίψας τῇ Θ. ἡμερῶν λ. immoratus Thystro 7, 6, 1. c. praep eadem eodemque gen. ὀλίγων ἡμερ. ἐνδ. τῇ Ἀκ. commoratus Aquileiae 8, 7, 10.

ἐνδιδύμι, trop. de perf. c. acc. rei, τοσοῦτον ἐνδιδόντες χρόνον, ὅσου Ἰλ. indulgentes 1, 6, 1. dantes, concedentes.

ἐνδοθεν, phys. propr. p. adv. e loco, intra artic. et subst. perf. f. particip. ὑπὸ τῶν ἐνδ. Φευγόντων, per eos, qui ex aedibus profugerant, 4, 4, 19. improp. p. adv. in loco, c. opp. ἐνδοθεν μὲν - ἔξωθεν δὲ λ. interior 4, 2, 13. intus. abl. ἐνδ. ἀνελευν-τες λ. intus 5, 4, 4. post τοῖς τείχεσιν, intra muros.

ἐνδον, phys. propr. adv. in loco, abl. ἦσαν, intus 2, 12, 3. in urbe, it. 8, 3, 17. it. ἔ. ἀπεκλείετο ib. 2. sed, in domo, - ἔ. εἶναι, intus 3, 12, 15. in palatio, cf. §. 13. ἀνὰ τὰ βασίλεια. it. τὸ πεπραγμένον ἔ. 4, 4, 10. †† sed ἔ. ἐμεινεν, domi 7, 8, 2. ubi respicitur praetorium s. domus aliqua ducis et imperat. Maximini, in urbe Thystro 7, 3, 9. e. 7, 2, 18. sq. sed opp. sq. 7, 8, 5. πρὸ τῆς πόλεως πεδίου. †† τοῦ πολέμου ἔ. ὄντος, bello intestino durante 3, 13, 12. inter fratres, Caracall. et Get., vel in Roma urbe, (cf. 1, 13, 1) vel saltem in Italia, opp. δύναμιν ἔξωθεν λ. §. 9. et 11. †† ὅσοι ἔ. κατελήθησαν, intus 5, 8, 16. in castris, post τοὺς περὶ αὐτὸν πάντας, Elagab., et post nominata diferte castra §. 12. - 13. ubi διανυκτερεύσας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ στρατοπέδου, ubi nisi interfectus a militibus, sumatur, illum inde aliqua diei parte prodisse in praetorium et tentorium ducis inferioris, aut suum, quo ἐνδον referas. Sic - αὐτὸν εἶχον ἔ. tenebant intus 5, 3, 25. manifesto innuitur tentorium tale, post nominata castra §. pr. † improp. δέξασθαι πᾶν τὸ γένος ἔ. intra castra ib. 23. p. intro. ††† c. gen. rei s. loci, ὡς ἐπεμῆρατο ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἐνδον τῶν ὀπλων περιειλημμένους, iam eos esse militum suorum domi, inclusos, 4, 9, 12. eos esse intra arma inclusos, i. q. ἐντὸς 2, 13, 9. ††† Superl. ἦν τις, τὸ μὲν γένος, τῶν ἐνδοτάτων Θρακιῶν, oriundus ex intimis Thracibus 6, 8, 1. ubi Var. 1. τῶν ἐνδοτάτων s. c. iota ἐνδοτάτω redeat eodem, per ellips. subst. et particip. μέγισ, τόπων, χωρὶ τῆς γῆς ὄντων, κατοικοῦντων, natione illorum in intima regione habitantium Thracum.

ἐνδοξος, trop. Masc. de perf. abl. τῶν μονομαχοῦντων ἐνδοξοῦ τινὸς λ. celebris 1, 15, 18. c. adv. τοῦ Μακεδόνο (Ἀλεξάνδρου,) ὡς πᾶν ἐνδ. illustris 5, 7, 5. c. aliis adiunctis, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ρωμαῖοι μεγάλοι τὲ καὶ ἐνδοξοὶ γεγόνασι, ill. 1, 6, 18. τῶν ἐνδοξῶν ἀγωνιστῶν, nobiliores actores 1, 9, 6. † πλείους ἀπέκτανε τῶν ἐνδοξῶν τὲ καὶ πλουσίω, plurimos ex illustribus hominibus 5, 6, 1. sed de re, πλείους τῶν ἐνδ. οἰκῶν λ. plerisque illustrium virorum familiis rel. 7, 3, 12. i. q. §. pr. τῶν κριπτῶν. at c. subst. fem. ἐνδοξὸς ἢ ἀνδρεία, gloria fortitudinis 6, 3, 8. gloriosa est fortitudo. †† τιμῇ ἐνδοξος, honores insignes 7, 5, 12. 4, 2, 5. insignem s. illustrem honorem. — †† τὴν ἐνδοξὸν ποσούραν, inelytam illam purp. 1, 16, 7. quam Consules induunt, celebrem s. notabilem, ub magnificam et praestantiam, et hinc magnificam, praestantem, excellentem, praecelaram, s. nostrat. herrlich s. prächtigt. γένους ἐνδοξοῦ ἀρχῆν, generis initia clara, 5. 1, 17. τὴν Ρωμαίων ἀρχῆν, ἐνδ. οὐδ.

- σαν αἰ, imperium semper inclutum 2, 13, 12. cum adiuncto, τὴν ἐνδ. καὶ ἐνάρετον ἀπὸ προγόνων - ἀρχ. illud gloriosum et praeclarum imper. 2, 8, 3. οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν αὐπρεπῆ καὶ ἐνδ. ἐσεσθαι, iter decorum et honorificum 8, 4, 24. — † superl. τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, - τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους λ. illustriores 5, 7, 11. quosdam eorum valde illustres f. illustrissimos, i. q. supra πάντων ἐνδόξ. †† Neutr. plur. p. adv. c. gen. perf. et adiuncto, ἐνδοξοτάτα βιώσας, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικά, τῶν πώποτε βασιλέων, praeclearissime omnium unquam imperat. 3, 15, 5.
- ἐνδόξως, trop. εἰς μακρὸν γῆρας ἐ. ἐλάσαντι, gloriose 2, 5, 9. ὅσοι Ῥωμαίων ἐ. στρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν, qui apud Romanos inclityi fuerunt belli duces aut principes, 4, 2, 19. qui Romanorum f. inter Romanos gloriose belligerarunt aut regnarunt.
- ἐνδύσιμον, improp. p. subst. c. gen. rei, προθυμίας καὶ ἀνδρείας τὸ ἢ τοῖς στρατιώταις ἔργῳ διδοῦς, invitamentum ad - 3, 6, 22. incitamentum; propr. c. militaria incentiva et hortatoria ad aliquod opus. - abs. τῷ θυμῷ τὸ ἐ. αὐτοῦ διδοῦντας, qui furori eius alimenta ministrarent 5, 1, 6. sq. lyn. formula, τὴν τε ὄργην - ἐγείρουσας.
- ἐνδοτάτος v. ἐνδον.
- ἐνεγκῶ, f. ἐνεγκέω et ἐνεγκῶν, trop. de re, c. acc. rei, πολὺ πλήθος ἀνδρῶν σοφῶν ἤνεγκεν ἢ τῶν ἐκείνου καιρῶν φερά, tulit, 1, 2, 7. protulit, produxit. simul c. praep. f. casu temp. ἢ Ῥωμ. ἀρχῇ ἐν ἔτεσιν - πολλὰ ἤνεγκε, protulit 1, 1, 8. ὡς μεγίστην ἐνεγκεῖν δυσθυμίαν τῷ στρατῷ λ. (τοῦτο f. τοῦτο πράγμα,) καὶ - ἀδοξίαν, ita, ut (haec res et calamitas) attulerit 6, 6, 4. excitarit, - paritarit, contraxerit. sed de perf. c. acc. rei, Δουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, non tulit 4, 5, 13. simul c. adv. affini, χαλεπῶς καὶ δυσφέρως ἤνεγκε τὸ πραχθεῖν, graviter moleste que ferebat 4, 14, 14. † c. adiuncto al. lyn. αὐτὸς τε δυσφ. ἢ. (ταῦτα,) καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἠγανάκτησε πρὸς λ. et ipse tulit (ista, nunciata) molestissime 6, 6, 1. c. acc. perf. vel c. acc. particip. perf. p. acc. et inf. αὐτὸς ὁ Ῥωμύλος οὐκ ἤνεγκεν ἀδελφὸν ὕβρισαντα λ. non pertulit fratrem, illudentem rel. 4, 5, 12. vel non toleravit, fratrem illudere rel. Pass. de perf., phys. abs. τρὶν ἢ τὴν ἰέρειαν ἐνεχθῆναι τῆς θεοῦ, quam adduceretur 1, 11, 11. lectica, curru; arcessi, iuberi venire.
- ἐνέδρα, phys. f. in bello, de loco vel actu, δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεύσαι, insidias struere 8, 2, 2. per latebras f. in latebris. - de loco vel perf. ἐρευνήσοντας, μή τινες ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὄρων - κρύφιοι εἶεν, an aliquae insidiae - occultarentur 8, 1, 2. improp. extra bellum, ὅσα - διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσε, quae omni genere insidiarum intendit 4, 5, 7. † c. adiuncto lyn. et forte etiam c. praep. ἐνέδραν καὶ συσκευὴν ἐξ ἐπιβουλήs κατ' ἑαυτοῦ νομίζων, insidias et dolum in se compositum putans 7, 5, 8.
- ἐνεδρεύειν, trop., extra bellum, de perf., abs. ἐνεδρεύων προσεῖπεν αὐτοκράτορα, decipiens 3, 12, 18. insidiando, insidiosose, dolose.
- ἐνεθίζεσθαι, trop. pass. de perf. c. dat. f. abl. rei, σκληρῷ βίῳ - ἐνεθισμένος, vitae insuetus 2, 9, 2. adfuetus 2, 9, 2. adfuetus. — τῇ γραφῇ ἐνεθισμένοι, picturae iam insueti 5, 5, 14. ὕγρῳ - ἀέρι ἐν. coelo inf. 6, 6, 2.
- ἐν-τι, trop. de ro, c. dat. f. abl. perf. ἐνὴν δὲ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τῷ Νίχρῳ, inerat ipis 2, 7, 14. erat in - erat iis, habebant, amabant. - † alio sensu, c. dat. perf. et inf. τὰ ἄλλα - ἐνετίω

ἄμην - μαθεῖν, facile est 4, 5, 7. p. simpl. ἐξην f. ἔξεν, licet, potestis. τί γὰρ ἐνῆν δράσαι γυμνοῖς λ. quid possent 2, 15, 20. licebat, poterant. † Particip. nominativum, per eandem rectiorem, ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι λ. cum liceat ipsis 3, 3, 5. †† line casu, c. solo inf. ἐνὸν (αὐτοῖς) πιστεύσαι λ. cum liceat ib. 10. — ††† Separatim praeef. contractae formae, c. adv. f. coni., συσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἐνὶ μάλιζα εὐτελέστατα ἐπέλευσε, vasa colligere eis quam expeditissime iubet 2, 11, 1. ὡς ἐνὶ μάλιζα σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπείγετο, quantum maxime poterat cum rel. 3, 2, 1. qui Eg. in post. loco c. ὡς ἔ. iungit adv. μάλ., ut comma post μάλ. fiat, quenquam, tracto adv. ad sq. v., stabit comma et post ἐνὶ. Quo facto, in primo loco adv. μάλ. iungetur adeo c. superl. Sed in his praeef. est p. impf. ἐνῆν.

νεκα, cum gen. inf. τοῦ κωλύεσθαι ἐ. τὴν δίοδον λ. ut impediretur transitus 3, 3, 2.

ἐνεσῶς v. ἐνίστημι.

ἐνεχθῆναι v. ἐνεγκω.

ἐνθα et ἐνθ', physf. de loco, post punctum, ubi 1, 11, 5, 4, 2, 12, 5, 4, 21, 7, 2, 12, 8, 1, 9. † ibi que 7, 9, 16. post colon, ubi 3, 9, 16. it. post comma, ubi 2, 9, 7, 2, 10, 18, 3, 9, 18, 5, 12, 18, 7, 3, 9, 7, 6, 1, 12, 8, 2, 2, 8, 5, 20, 8, 6, 11. †† illuc, ubi 6, 5, 3.

ἐνθεν, impropr., de causa, post punctum, quapropter 8, 2, 9. unde 8, 7, 2.

ἐνθουσιᾶν, trop. de perf., κείθεν ἐπεχειρεῖ, μὴ ἐνθουσιᾶν, ne furent (Praetoriani, caedem intentantes,) 2, 5, 8. prae ira; it. — ὁ δῆμος ἐνθουσιᾶν, furibundus 7, 11, 15. - sed prae dolore et ira, τοῦ δῆμον -, διέθειον ἐνθουσιᾶσιν εἰσικότες, lymphatis 2, 6, 1. — tum prae laetitia, ὁ δῆμος, ὡσπερ ἐνθουσιᾶν, διέθει λ. furibundus 7, 7, 1. it. ὁ δῆμ., ἐνθουσιᾶντι εἰσικός, ἐξεβαλκχεύστο, lymphatico 2, 2, 5. it. †† ὡσπερ ἐνθουσιᾶντες, ἐφῆροντο, lymphati 8, 6, 17. sq. συνηθόμενοι ἀλλήλοις. Sed de imperat. prae anxietate et timore, προσηθῆσας τῆς σκηνῆς, ὡσπερ ἐνθουσιᾶν, furibundus 6, 9, 1. †† de re, τὸν θυμὸν ὀρῶν ἐνθουσιᾶντα τοῦ κελεύοντος, furorem insanum 3, 11, 17.

ἐνὶ, v. ἐνειμί.

ἐνιαυσιαῖος, physf. de re, τῶν ἐνιαυσιαίων μηνῶν, mensium anni, 1, 14, 17. i. q. sq.

ἐνιαύσιος, de re, c. subst. fem. τὴν ἐνιαύσιον πορφύραν, annuam, 1, 16, 7.

ἐνιαυτὸς, physf. abf. eis αὐτὸν (Iannum) ὁ ἐν. ἀρχεται καὶ παύεται, annus 1, 16, 6. c. adi. ἐνιαυτοῦ μόνου λ. per annum unum duntaxat 5, 3, 1. σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν ἐορτάζουσιν, per tot. an. 2, 7, 15.

ἐνίαι, Neutr. de re, ἐνίων, πάλαι γεγονότων, quorundam 1, 1, 1. scil. ἐργων, quod ipsum substant. pro illo adiectivo ferunt Mss..

ἐνίστημι, trop. de re, τῆς ἐορτῆς ἐνστάσης, instante 2, 2, 3. appropinquante.

ἐννήχομαι, physf. med. de perf. c. dat. f. abl. rei f. loci, ἐλάδη, οἷς ἔθες τοῖς βαρβάροις ἐννήχεσθαι, quibus innatare 3, 14, 12. in quibus f. per quas paludes.

ἐννοεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, ἐννοῶν τὴν δύναμιν λ. reputans 7, 9, 9. cogit., perpend. it. c. acc. perf. τὸν βασιλέα, οὐ τοῦ κενουμάχου, ἐννοεῦστων, agnoscentibus 1, 15, 16. reputantibus,

- esse imperatorem, qui secum pugnet, non gladiatorem proprie.
- ἐννοια, moral. δριμύτεροι ὡς πρὸς τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. quantum ad ingenia, acumen, facultatem consilii capiendi; celeriter cogitantes et intelligentes prae caeteris, quid agendum.
- ἐνόν, v. ἐνεμι.
- ἐνοπλος, physf., de perf. ὡς Ῥωμαίοις ἐν. ὀφθείη, armatus 1, 16, 12. Commodus, ut gladiator. †† ἐνόπλω - θεῶ, armatam 5, 6, 8. p. vulg. ἐν ὀπλοῖς.
- ἐνὸρκως, propr. ἄδειαν - ὑπισχνεῖται, iureiurando 5, 4, 18. iurato, interpolito iureiurando.
- ἐνοχλεῖν, physf. abf. de re, ἀποσκευασόμενος τὰ ἐνοχλοῦντα, urgentia 4, 13, 9. sibi molesta, ventris onus. - it. de perf. in bello, εἰ ἐνοχλοῖεν, si molesti sint 6, 6, 7. †† ἀνθελιομένους - πρὸς τὸ ἐνοχλοῦν, adversus infestam partem (hostium, irruentem, infestantem, populantem,) 6, 5, 16. sc. μέρος τῶν πολεμίων, i. q. πρὸς τοὺς ἐτιόντας. it. Passf. sed extra bellam, cum praep. συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, a morbo infestatum 2, 15, 7. — Simul c. adv. ὄρων - αὐτὸν - συνεχῶς ὑπὸ νόσου ἐνοχλοῦμ. morbo infestari 3, 11, 1. dolore affici.
- ἐνώω, trop. de perf. c. acc. rei f. perf. τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῷ υἱῷ, τὸν οἶκον ἤνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. domum f. familiam suam cum illius domo et familia communit.
- ἐνσάζειν, trop. de perf. c. rei et acc. et dat. f. abl. it. simul cum praep. φόβον ἐξ ἀμότητος - ταῖς - ψυχαῖς ἐνέσαζαν, instillant 1, 4, 11. excitantur in an. - it. Passf. de re, c. adv. οὐ τῆς ἀνδρείας ἐπὶ ταῖς ψυχ. ἡμῶν μνήμη ἐνέσανται, inhaeret 2, 10, 7. est in.
- ἐνσασίς, trop. c. gen. rei, τῇ ἐνσάσει τοῦ πολέμου ἐμμεμενημένοι, utgendo instanter bellum 8, 3, 17.
- ἐνταῦθα, propr. in loco, abf. οἱ - ἐντ. σὺν σοὶ (εἰσί,) hic 1, 6, 18. sq. opp. pr. ἐκεῖ. c. artic. τὰ ἐντ. quae hic expedienda sunt ib. 13. sc. πρακτέα f. πραττόμενα πράγματα, res, quae hic agendae sunt.
- ἐνταυθοί, id. ὑμᾶς, τοὺς ἐ. δορυφοροῦντας, qui hic estis supatores 2, 2, 19. sc. ὄντας.
- ἐντεθραμμ., v. ἐντρέφω.
- ἐντέλλεσθαι, physf. Passf. de re, abf. ἀπαγγεῖλαι τὰ ἐντεταλμένα, quae sibi mandata essent 7, 6, 14. sed c. dat. perf. οἷς τοῦτο ἐντέταλτο, quibus (hoc) mandatum fuerat 1, 9, 25. at Med. de perf. c. dat. perf. et sq. inf. ἐντέλλεται τι, - ἀγγεῖλαι λ. mandat 3, 12, 14. Sed c. eodem casu perf., at c. acc. rei et abl. modi, ἐντετελάτο μοι φόνου - καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι, mandavit ib. 5. ††† per formam passf. ταῦτα καὶ τὸν πατέρα ἐντετάλθαι ῥήμασι, mandasse 1, 9, 21. c. acc. rei et praep. ἐντέλλεσθαι τοῦτο διὰ γραμμάτων, iniungere 3, 11, 19. — cum solo inf. ἐντετάλμενος, πέμψαι λ. mandans ib. 20.
- ἐπιθεῖν, trop. de causa f. modo, in med. orat. post comma, τεκμαίροντο, hinc 2, 10, 13. ex ῥι re. post punctum, μείζων ἀρχὴ - ἐγένετο, h. 7, 12, 1. - διοιδάινον, λ. tunc 7, 3, 16.
- ἐπιτόμιον, v. ἐντυγχάν.
- ἐπιτιμος, moral. de perf. τῶν Μάρκου ἐταίρων - ἐπιτιμότερον γενόμενον 2, 4, 10. honoratissimum, carissimum.
- ἐπιτομή, physf. abf. ἐπακοῦσαι ἀπορήτων ἐντολῶν, mandata 3, 5, 8.

†† δίδωσιν αὐτοῖς ἐντολὰς ἀπορήτους ib. i. 3, 11, 9. sed cum
 gen. rei, γραμματεῖον, τοῦ Φένου Φέρου τὰς ἐντ. ibi 18.
 τὸς, phys. c. gen. loci, τείχους ἔμμενον, intra 2, 5, 15. 2, 6, 6,
 7, 11, 19. 3, 2, 11. 6, 2, 3. † ἐκ. σημείου λ. intra centes. ab
 urbe lapidem 2, 13, 18. †† c. gen. rei, f. quasi loci, αὐτοῦς,
 ὡς περ σαγηνεύσας, ἐντὸς τῶν ὀπλων - εἶχε, intra arma ib. 9.
 ἐτρέφισθαι, trop. pass. de perf. c. dat. f. abl. rei, ἱερωσύνην, ἧ ἐν-
 τέθραπτο, cui innutritus fuerat 5, 5, 4. - c. adiuncto temporis
 ex abl. μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένη, longo temp.
 in - potest. innutrita 5, 3, 5. - sed e praep. εἰρήνῃ ἐκ παίδων
 ἐντραφεῖς, cum in pace - fuisset educatus 6, 2, 7.
 τρεχῆς, trop. de perf. c. adv. γυνή καὶ ἄλλως ἑ. agilis 5, 8, 7.
 nostrat. thätig, vel versuta, sollers, nostrat. gewandt, callida,
 velocis ingenii, vel experiens; omnino velocis.
 τρυφᾶν, phys. de perf. c. dat. f. abl. rei, ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς,
 profusis largitionibus ad luxuriam abuti 2, 3, 22. de militib.
 Praetor. p. uno Lat. luxuriari. c. adiuncto e casu temp. Μα-
 κρῖνον, ἐνιαυτοῦ μόνου τῆ βασιλείᾳ ἐντροφῆσαντα, imperio in de-
 liciis acto 5, 3, 1. sed ex adv. ἡκουεν βασιλικώτερον ἐντροφᾶν-
 τα (Albinum) τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastu usur-
 pare Caesaris appellationem 3, 5, 4. more imperatorio usurpare
 Caesaris dignitate, ob eam que et in ea splendidius vivere, vel
 superbius agere. ††. cum dat. f. abl. loci, Νίγρου, τῆ Ἀντιο-
 χείᾳ ἐντροφᾶντος, Antiochiae deliciis vacante 2, 14, 11. luxu-
 riose et in luxu deliciis que vivente, i. q. τρυφαῖς σχολάζειν ἐν τῇ
 Ἄντ. cf. 1, 8, 2: e.
 τυγχάνειν, de perf. phys. abs. Φουσῶσιν τὸν ἐντυγχάνοντα, obvium
 quemque 3, 3, 5. ἀπροσβῆν τοὺς ἐντυγχάνοντας, accedentes 1, 2,
 5. obvius 1, 12, 13. obvium quemque 4, 6, 12. trop. c. dat. f.
 abl. rei, ἐντυχῆν τοῖς γραμμασι, ut inspiciat litteras 4, 12, 12. —
 Med., oppresso tali casu, ὑπὸ νεαρᾷ τῇ τῶν ἐντευξομένων μνήμῃ,
 eorum, qui ad haec accedent 1, 1, 4. sc. ταύτῃ, τῇ ἰστορίᾳ, le-
 cturorum eam, f. eorum, qui legent eam, qui in eam in-
 cident.
 ἐνυβρίζειν, de perf. trop. c. dat. f. abl. rei, ἀποχρῶνται τε καὶ ἐνυ-
 βρίζουσιν (αὐτῇ, τῇ ἀρχῇ f. βασιλείᾳ,) ὡς - ἰδίῳ κτήματι, abutun-
 tur per contumeliam - possessione 5, 1, 13. per hendiad. imperi-
 um male usurpant et cum contumelia, iniuria et contemptu
 aliorum, f. imperium male usurpant et illudunt ei, i. parvi id
 pendunt et nihili prae superbia. - phys. abs. τὰ σώματα (αὐτῶν)
 παρέδοσαν σύρειν τε καὶ ἐνυβρίζειν (αὐτοῖς,) trahenda per contume-
 liam 5, 8, 17. ut traherent ea et illuderent f. insultarent iis; ubi
 deest ὡς f. eis τό. ῥίψαντες τὰ σώμ. τοῖς βουλομένοις ἐνυβρίζειν
 (αὐτοῖς) καὶ πατεῖν, illudere 8, 5, 24. † c. adiuncto ex affini
 subst. σύρυντες τὰ σώμ. καὶ πάσαν ὕβριν ἐνυβρίζαντες (αὐτοῖς) omni
 contumelia afflicientes 1, 13, 11. omnem f. summam contume-
 liam in iis exercentes f. adhibentes. c. casu perf. eodem, op-
 presso quidem, et c. adiuncto, ἐνυβρίζουσα (αὐτῇ, τῇ γυναικί.)
 αἰς τοσοῦτον προσχώρησεν ὕβριως λ. contumeliosis afficiens 6, 1, 20.
 i. - c. diserto eo casu, ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. ib. m. illudentem,
 illudere. ζᾶσιν ἐνυβρίσαι, illudere 8, 3, 14. c. adiuncto mo-
 di, αὐτῷ ἐνυβρίσειν, ἀναδρον αὐτὸν καλῶν λ. ipsum per contume-
 liam appellaverat imbellem 4, 13, 3. contumelia affecerat, vo-
 cans f. vocando eum, f. verbis contumeliosis invaserat f. infes-

- ctatus erat. ὡς ἐπιβρίζων αὐτῷ, εἰς τὴν αὐτὸν ἀποθρίπτειν - βλασ-
 Φημίας. ut illuderent ipsi 8, 5, 3.
- ἐνυδρῶ, physf. de re, neur. c. artic., c. gen. loci, ἐπερρώσθη τῷ
 ἐνυδρῶ τῆς πόλεως, humido aëre 6, 6, 5. humida aëris temperie;
 per urbem illam vagante, vel irriguo et aquoso, aquis f. fon-
 tibus abundante, solo f. fundo, agro, per ellipsf. χωρίῳ f.
 πεδίῳ.
- ἐπι, propr. de re, ἔτεσι λ. lex 4, 15, 19.
- ἐπι, v. ἐπι.
- ἐξαγαγεῖν, physf. de perf., belli duce, c. acc. perf. ἐξάγει τὴν αὐτοῦ
 δύναμιν, eduxit 5, 4, 9. sc. in aciem, ex urbe. it. ἐξαγαγεῖν τὸ
 στρατιωτικόν, ut educeret 2, 11, 15. c. adiuncto modi, ἐξήγαγε
 γὰρ τοῖς οἰκείοις ὅπλοις ἕνασον ἐξηρτυμένον, eduxit 7, 11, 14. ††
 c. praep. ἐπὶ τὴν πορείαν (πειραν) ἐξήγαγεν (αὐτοῦς,) eduxit 6,
 8, 15. de re, c. acc. perf. et adv. ἐπὶ πλείους - αὐτὸν ἐξαγα-
 γόντος τοῦ θρύματος, cum abduxisset 3, 9, 11. provexisset.
- ἐξαίρετος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἀμοιβῆς ἐξαίρετος, exi-
 miam 7, 1, 24. ἐξαίρετοι ἔδραις, exim. 1, 9, 6. Neutr. cum
 adiuncto, οὕτω μέγα ἢ ἐξαίρετον ἀξίωμα, eminens 1, 10, 12. —
 ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξαίρετα, egregia 2, 3, 13.
- ἐξαίρετως, trop. c. verb. δυσχεόμενος (ἐσι) ὁ Ταῖρος, praecipue 3,
 3, 10. σέβουσιν λ. egregie 4, 8, 16.
- ἐξαίρειν, physf. de perf. c. acc. loci, τὴν πόλιν ἐξελεῖν, capere 3, 9,
 8. occupare, expugnare, i. q. simpl.
- ἐξαίρων, trop. de perf. c. acc. rei et praep. οὐδὲν πρὸς χάριν εἰς ὄψος
 ἐξαίρων, tollens 2, 15, 13. de historico, laudans.
- ἐξακουέσθαι, physf. pass. de re, βοῆς ἤχος - ἐξακούεται, exaudiri 6,
 9, 4. Sic et
- ἐξάνουος, de re, τοιαῦτα ἐβόειν, ὡς ἐξάνουσα εἶη, ut exaudiri sin-
 gula possent 8, 3, 6.
- ἐξαπατᾶν, trop. de perf. c. acc. perf. ἐξαπατήσας αὐτὸν, decipiendo
 3, 5, 7. pass. de perf. συνέσαν, ἐξηπατήσθαι, intelligebant, se de-
 ceptos fuisse, 1, 13, 10.
- ἐξάπλωσ, physf. de re, cum gen. anim. τὸ ἄρμα ἤγεν ἐξάπλων ἰπ-
 πων λευκῶν, sciuges equi candidi 5, 6, 16. sc. ζεῦγος, currum,
 qui habebat iunctos sex equos candidos, nostrat. ein sechsspan-
 niger Wagen.
- ἐξαργάν, physf. de perf. c. rei et gen. et acc. ἐξαργήσας, ἧς ἐπεθέρετο
 ζώνης, τὸν τράχηλον, applicato collo zonae, quam secum ferebat,
 7, 9, 20. p. ἐξ ζώνης, ἦν λ. Pass. de re, abf. τῆς ζώνης ἐξηρ-
 τημένης, ἢ καὶς ἠκολούθησεν, applicatâ zonâ 1, 11, 13.
- ἐξαρτυεῖν, physf. de perf. cum acc. rei, ἐξήρτυε σόλον ναυτικόν, in-
 struebat 2, 14, 13. sq. expl. καὶ τὰς τριήρεις ὀπλιτῶν πληρώσας.
 — τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξήρτυε, omnia ad bell. parabat 6, 4, 5.
 c. sq. adiuncto modi, γομνάζων τοὺς στρατιώτας λ. - πάντα εἰδη
 ἐπιβουλής ἐξήρτυον, instruebant 4, 4, 3. simul c. adv. ὁ Νί-
 γρος οὕτως ἐξήρτυε τὰ κατ' αὐτὸν, προμηθεύσας - ὡς ᾤετο, parabat
 res suas 3, 1, 16. ii. simul c. praep. πρὸς ταῦτα ἐξήρτυον - ἔσα λ.
 instruebat 3, 14, 16. - c. acc. perf. et adiuncto modi, ἐξήρτυε (αὐ-
 τοῦς,) Γερμανοῖς ἀντιτάξαν, instructum 7, 11, 14. δύνα-
 μιν, παντοδατῶ ὅπλων παρασκευῆς ἐξηρτυμένην, instructi 7, 9, 7.
- ἐκθνεῖν, trop. de re, cum abl. rei, καλέμοις συνεχέσι τῆς Μα-
 κεδόνων δυνάμεως ἐκασθνεύσσης, robore elanguescente 6, 2, 19. de-
 bilitato, diminuto:

ἔξειμι, (ab εἶμι) physf. de perf. c. coni. et adiuncto, πανδημὶ πάντες ἐξίασιν, ὡς δὴ τῶ - ἀντιταξόμενοι, exeunt 7, 9, 8. ex urbe — Med. cum gen. loci, ἐξήει τῆς βαρβάγου (γῆς,) decedebat de barbaro solo 3, 15, 12.

ἔξελκειν, physf. de perf., c. acc. perf., gen. loci et praep. αὐτοὺς - τῆς β. αὐλῆς ἐξέλκουσι μετὰ λ. ex aula protrahunt 8, 8, 14. qui Bg., commate facto, μετὰ λ. trahit ad lqq.

ἔξεμεῖν, propr. de perf. c. acc. rei, πᾶν ἐξεμέσας τὸ Θάρμακον, ubi evomisset 1, 17, 24.

ἔξέπειν f. ἐξεπεῖν, physf. de perf. c. praep. et coni. πρὸς οὖς - ἐξεῖπεν, ὅτι λ. quibus enunciavit 5, 13, 18.

ἔξέρχασθαι, physf. de perf. in bello, abl. ἐκέλευεν, ἐξελλόντας ἀντιτάττεσθαι, egressos 6, 9, 6. e castris. c. adiuncto e praep. μετὰ πάσης προθυμίας ἐξελεθεῖν, egredi 5, 4, 9. ex urbe lq. καὶ ἐκ παρατάξεως ἀγωνίζεσθαι. extra bellum, c. abl. modi, πᾶν-τας ἐξελεθεῖν εἰρηνικῶ στήματι, egredi 2, 13, 4. e castris, Praetorianos exauctorandos. c. gen. loci, τοῦ ἔθνους ἐξελεθεῖν ἐκέλευσεν, provinciā abscedere 7, 9, 6.

ἔξετάζειν, trop. de perf. c. acc. rei, εἴ τις τὴν αἰτίαν - ἐξετάζοι, examinet 4, 5, 5. inquirat, i. q. πρ. λογιζοίτο, cogitet de - c. adiunctis, e nominat. adi. modi et syn. v. it. adv. loci, ἐν τῶ - οἰκίῳ, ἐνθα μόνος τὰ - ἡγεῖνα τὲ καὶ ἐξήταξ, inquirebat 7, 6, 12. — Pass. de perf. physf. c. adv. εἰςί τινες αὐτῶν καὶ ἦδη ἐξετασθέν-τας, examinati 4, 5, 9. - trop. c. praep. ἐν πράξει - ἐξετασθεῖς, in - verlatus 7, 5, 3. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν - πράξεισιν, spectatis in - 6, 1, 8. probatis, exploratis.

ἔξετασις, physf. sensu iudiciali f. iuridico, γενομένης ἐξετάσεως ἀκριβεσέρας, inquisitione 1, 8, 17. τῆς ἐξ. επακοῦσαι, confessionem 4, 5, 9. examinationem per tormenta. - trop. de historiarum scriptorum iudicio in explorando vero et falso, σαφροῦντες, ὡς τὸ ἀκριβὲς τῆς ἐξ. οὐκ ἐλεγχθήσεται, quam accurate verum examinatum sit 1, 1, 2. diligentia veri examinandi, inquirendi reperiendi que.

ἔξευρίσκειν, trop. de perf. c. acc. rei et adv. αἰί τι καινὸν ἐξευρίσκον-τες, excogitantes 3, 13, 15. inven., reper.

ἔξεχειν, trop. de perf. abl. συνωμότας τῆς βουλῆς λαβάν τινας τῶν ἐξεχόντων, quosdam primarios 1, 8, 11. eminentes, ubi et de med. p. 305. m. τοὺς ἐξεχοντας ἐθένευς, eminentiores 7, 9, 23. opp. lq. τοὺς δημότας. c. gen. perf. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἐξ. ex militibus eminentiores 2, 7, 10. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλήτου, priores Senatus 3, 5, 4. simul c. adv. τοὺς ἐξ. τῆς συγκλ. qui eminent in senatu 3, 8, 13. - c. praep. τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξ. in exercitiis eminentiores 2, 9, 9.

ἔξήκοντα, propr. de re, ἕτεσιν, sexaginta, 1, 1, 8.

ἔξῆς, physf. c. praep. et artic., p. adv. τὰ - ἐν τοῖς ἐξ. διηγῆσομαι, deinceps 2, 15, 13. ὡς ἐν τοῖς ἐ. ἐροῦμεν, d. 1, 14, 12. in sequentibus 4, 14, 4. 5, 3, 16. - c. adiuncto, τὰ ἐπόμενα ἐν τ. ἐ. λεχθήσεται, sequentia deinceps dicentur 7, 12, 20.

ἔξισοῦσθαι, trop. pass. de perf. c. dat. perf. et adv. ὡς μὴ ῥαδίως αὐτῶ τινὰ ἐξισοῦσθαι, ut haud facile ei quisquam aequiparandus esset 7, 1, 26. exaequandus, exaequetur - de re, c. dat. rei, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὀλόκληρον δύνασθαι τῶ μέρει ἐξισω-θῆναι, ut nulla ex maximis urb. integra posset illi parti aequi- parari 7, 12, 16.

- ἐξίστημι, physf. de persf. c. dat. persf. ἐκστάντων αὐτοῖς τῶν Φυλακτῶ-
των, cedenibus custodibus 8, 8, 13.
- ἐξοδος, ph. de actu, universe, ποιεῖται τὴν ἐξοδον, protectionem 1, 9,
22. επαγγέλλει τὴν ἐ. 1, 6, 23. 1, 7, 1. - sensu bellico et inimico, ἐπηγ-
γεῖλε τὴν ἐ. expeditionem 6, 4, 2. e. (6, 3, 1.) iter ib. i. 2, 14, 12. pro-
fectionem 6, 7, 11. 5, 5 1. - c. praep. τὴν εἰς Ῥώμην ἐξ. Romam ver-
sus iter 2, 11, 1. expeditionem 5, 14, 4. τὴν εἰς Ἰταλίαν ἐξ. pro-
fectionem 7, 8, 21. †† de loco, διὰ τὸ τὰς ἐξόδους ὑπὸ τοῦ
πυρὸς προκατεῖληθῆναι, quod, qua exirent, omnia ab igne occupa-
ta essent, 7, 12, 14. qui Bg. videatur cepisse de actu, cum et
procedat, ut Lat. exitus, p. ianuas, cf. 3. 12. ταῖς θύραις.
- ἐξοκελλεῖν, trop. de persf. c. praep. ἐς τοσοῦτον ἐξοκέλλει παρανοίας,
eo provectus est vecordiae 5, 7, 12. de re, c. praep. συγ. δεδει-
κνυῖα, μὴ ἄρα ἡλικία ἀκμάζουσα - eis - ἐξοκέλλῃ, proveheretur in - ,
1, 11. †† simul c. adv. - ὡς μὴ πάλιν ἰοῖσα ἐξουσία εἰς τυραννίδα
πάλιν ἐξ. 7, 10, 4.
- ἐξολισθαίνειν, trop. de re, c. praep. ῥᾶτα αἱ τῶν νέων ψυχαί, εἰς
ἡδονὰς ἐξολισθαίνουσαι. λ. ad vol. prolabentes 1, 3, 4.
- ἐξομυθῆναι, vel potius ἐξομυθεῖν, propr. med. de persf. c. acc. rei,
ἐξομύσασθαι τὴν ἀρχὴν, eiurare 2, 12, 8.
- ἐξορχεῖσθαι, trop. med. de persf. c. acc. rei et adv. τὴν ἱερουργίαν
περιεργότερον ἐξορχήτο, sacerdotium supervacuis sedulitate seditionibus
obibat 5, 5, 4. se sacerdotem esse inepta sedulitate proculat i-
patefaciebat, s. sacerdotium curiosius exultabat, ciferabat,
evulgabat, propalabat, i. cum imperator esset: tamen sacer-
dotii ceremonias nimis imitabatur et exercebat.
- ἐξουσία, moral. A) facultas agendi, in malam partem, abs. τοῦ
πατρὸς ἀποθανόντος, λαβόμενος ἐξουσίας, potestatem 3, 15, 8. -
sed c. adi. τῆς ἀνετοῦ ἐξουσίας, licentiae illius 1, 4, 9. τὸν τέ-
λειον αὐτοῖς ἀνετοῦ καὶ ἀκόλατος παρέξοντα ἐξουσίαν, 1 c. 2, 1. 2. -
c. gen. rei, in partem utr. πάντων δασειν ἐξουσίαν, ἢ εἶχον λ. sic.
2, 6, 15. - c. adi. simul, ἀνετος πᾶσι οὐδοται ἐξουσία ταυτεδατῆς
παίδιās, facultas 1, 10, 12. 1 q. explic. - nominativum c. illi,
praeposito artic. τοῦ βιάζεσθαι - λαβόντες ἐξουσίαν, sic. 4, 6, 12. -
sed c. inf. nudo, κώμας - ἐμπιπρᾶν δούς ἐξουσίαν τοῖς στρατιώταις,
vicos incendendi data potestate 4, 11, 11. - c. adiuncto, ὡς ἐν
ἀφορμῇ αὐτῇ παράσχει καὶ ἐξουσίαν ἀπατάζειν τὰ λ. potestatem i-
pripendi 1, 8, 4. B) potentia s. potestas universe, ὑπηρετούτης ἐξ.
sic. 1, 4, 13. 6, 1, 11. c. adi. πρόκειθε - βύματα τῆς ἡμετέρας
ἐξ. potestatis 2, 13, 10. - c. gen. persf. τοὺς παῖδας αὐτῆ μὴ εἶ-
ναι ἐν ἐτέρου ἐξουσίᾳ, potest. 3, 2, 9. διοικουμένων τῶν πραγμά-
των ὑπ' ἐξουσίας - γυναικὸς λ. auctoritate 6, 8, 7. C) poten-
tia s. potestas, cum munere aliquo coniuncta, c. adi. μὴ εἶ τι-
σεύειν τοσαύτην ἐξ. λ. potent. 1, 9, 21. it. eis μεγάλην προήγαγεν
(αὐτὸν) ἐξ. 3, 10, 12. τῆδε τὴν ἐξ. παραλαβεῖν 3, 11, 11. εἰς
τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξ. προήχθη, auctoritatis 1, 12, 8. εἰς τι-
μὰς καὶ ἐξουσίας προσηχθέντες, dignitates 6, 1, 7. - c. gen. vario,
tum persf. δέει τῆς Ἡλεάδου ἐξ. potent. 1, 13, 1. παρελθὲν τινὰ
αὐτοῦ τῆς ἐξ. auctor. 5, 11, 6. τὴν ἐξ. (αὐτοῦ) εἶδος, potent.
ib. 17. τοῦ ἐθνους παντός καὶ τῆς γῆς ὑπὸ τῆ Νίγηρος ὄντων ἐξου-
σίας, imperio 2, 7, 7. - simul cum adi. ὑπὸ μιᾷ ἡσαν ἐξ. (αὐτοῦ),
ditione 2, 9, 2. † ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ε. γεγονότα, auctor. 3,
7, 19. tum rei, universe, τὴν τοῦ θαλάμου ἐξ. cubiculi cura
1, 12, 8. sed nominativum loci, διελθὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ
ἰόνους ἔ. gentis ditione 3, 8, 4. vel potius per Lat. hoc, τὰς ὑπα-

- τιμὰς τῶν ἐθνῶν ἔ. ἐνεχειρίσει, provinciarum 5, 7, 14. D) potentia, potestas Rom. imperatoris, abf. μὴ πάλιν ἰούσα ἐξουσία σὺς τυραννίδα πάλιν ἐξουσίην, potent. 7, 10, 4. τῇ τῆς ἔ. κεινωμία, potest. 2, 15, 5. c. adi. μετὰ σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἔ. lic. 2, 9, 12. μίᾳ γῆς οὐσίας καὶ μίᾳς ἔ. uno imperio 4, 10, 10. c. adiuncto syn. τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ διὰ μήκος ἐξουσίας ἡγούμενοι, potent. 6, 8, 9. παραλαβάν τὴν ἀρχὴν - τῇ ἔ. χρώμενος, potest. 7, 1, 2. οὐχ οὕτω τῆς ἀρχ. ἀντιποιεῖσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν ἔ. μιᾶσθαι, potent. 2, 9, 14. οἷα περ μοναρχίας ἐπιθυμία, καὶ τὸ ἀκονώνητον ἐν ταῖς ἐξουσίαις, potest. 8, 8, 7. c. adi. simul, σοὶ τε τῆς ἀρχ. παραχωρῶ, καὶ πᾶσαν τὴν ἔ. ψηφίζομέν σοι διδόντες, potest. 2, 3, 10. cum adi. solo, ὑπὸ βασιλικῆς ἔ. lic. 5, 13, 14. βασιλικῇ ἔ. ἐνθεραμμένη, in potest. 5, 3, 5. † simul c. adiuncto e subst. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως βασ. auctoritate et potentia 5, 1, 3. †† dub. class. ποιησάμενος αὐτὸν (αὐτὸν) ἐπ' ἐξουσίαν, potest. 1, 9, 1. — c. adi. νεότης -, ἐξουσίαν αὐτοκράτορα καὶ ἀκώλυτον προσλαβοῦσα, potest. 1, 3, 13. ἐν ἡλικίαις καὶ ἐξουσίαις διαφόροις 1, 1, 10.
- ἔξοχή, phys. c. gen. rei, εἰ τινες ἦσαν ζυλῶν ἐξοχὰν, proiectione 7, 12, 12. partes f. structurae eminentes. cum meo adi. τεχνάσματα σιδήρων, ἐξοχάτας ἐξοχὰς περιεκείμενα, angulis 4, 15, 6. eminentias, nostr. Ecken, Zacken, Spitzen. ἐξοχὰς τινὰς βραχέας δεικνύουσιν, eminentias 5, 5, 11. eminentes e lapide structuras f. partes.
- ἔξοχος, trop. de perf. c. gen. perf. pro subst., c. artic. τῶν ἐξοχωτάτων τῆς βουλῆς, eminentioribus in senatu 2, 12, 10. sc. ἀνδρῶν, it. στρατιωτῶν τοὺς ἐξοχωτάτους, praestantissimos quosque 7, 1, 16.
- ἔξω, phys. de loco, c. gen. loci, τῆς πόλεως, extra urbem 4, 2, 11. 4, 6, 2. it. phys. sed sine notione loci, c. gen. rei simplicis, μέναινας ἔ. τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17. τῷ στρατῷ, - ἔ. μάχης γεγονότι, ex. pugnam 5, 7, 9. sed trop. ἀνῆρ, οὐκ ἔξω φρενῶν καθεστῶς, vir, mentis compos, 3, 11, 17. extra mentem, extra se. ἔ. κολακείας - λ. citra adulationem 1, 4, 12. sine ad. ἴσε, ἔ. πάσης οὐτα μὲ ὑποψίας, extra 2, 7, 12.
- ἔξωθεν, ph. de loco, abf. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κἀσμήσαντες λ. extra 2, 8, 16. in fastigio, aut in alia domus externa parte. - μηδεμίαν εἶναι δύναμιν ἔ. ἐχέγγουον, ut nulla sit externa potentia 3, 13, 11. extra urbem Romam vel Italiam. - τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν ἐφῶνευον ἔ. 4, 9, 14. extra, i. in extrema parte et acie, in serie ultima et circulo extremo. †† καταφράκτους ἀπὸ καμήλων ἔξωθεν μακροῖς δόρασιν 4, 14, 6. - in opp. ἐνδοθεν - ἔξωθεν - κενόσηται, exterius 4, 2, 13. foris 5, 4, 4. extra urbem. - οἰκοί - ἔξ. 3, 13, 9. ubi Bg. ut ante §. 11. - intra artic. et subst., p. adi. τοὺς ἔ. κινδύλους, externa pericula 2, 5, 10. - † c. gen. loci, εἰ τι τῶν πυλῶν ἔ. ἦν; extra portas 8, 4, 22.
- ἔξωθεν, phys. de perf. c. acc. perf. et praep. it. adiuncto modi e particip. nominat. τοὺς μὲν εἰς τὴν - Σάλασσαν ἰππεύοντες ἔξωθοῦσι, protrudunt 3, 4, 11. - de re, c. acc. rei, τῆς τροφῆς ἔξωθούσης τὸ φάρμακον, expellente 1, 17, 23. - Pass. de perf. abf. πονηρῶν ἀνθρώπων ἔξωθόντων, expulsis 5, 2, 5.
- ἔοικότα, v. εἰκότα;
- ἑορτάζειν, phys. de perf. abf. κελύσας, πάντας - ἑορτάζειν, festum celebrare 5, 6, 12. in nuptiis, ut et ἑώρταζε, festum agitabat 4, 11, 5. ἑορτάζοντες βασιλεῖς, fest. cel. 2, 13, 4. πάντων ἑορτα-

- ζόντων, festum celebrantibus 1, 16, 8. Cal. Ianuar. δῆμοις ἑορτάζουσιν λ. festum diem agentibus 1, 7, 3. c. adiuncto, διδοῦς ἀνεσιν εἰς τὸ ἑορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans libertatem festorum 2, 7, 16. feriandi, ὁ δῆμος, ὑπερέχαιρε παννυχίῳ καὶ ἑορτάζων, festum celebrans 4, 9, 1. c. praerpp. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἑνιαυτὸν ἑορτάζουσιν ἐν τῇ πόλει αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ πράξια, dies festos agunt 2, 7, 15. - πανδημῶδες ὑπερῆδοντο καὶ ἑορτάζον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ἀπαλλαγῇ, festam laetitiam agitabant 5, 2, 2.
- ἑορτῇ, phys. c. adi. ταύτης τῆς ἑορτῆς προσιούσης (προϊούσ.) festo 1, 16, 7. abf. τῆς ἑ. ἐνεσώσης 2, 2, 3. † δένδρων σοίχοις ἴσοις παιταχόθεν ἠρτυμένω ἐν ἑορτῆς σχήματι, festae celebritatis 8, 4, 14. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, ac Romae quidem sic festiva erat laetitia 8, 7, 1. μεμιγμένον τι πένθος ἑστῆ, festae celebritati 4, 2, 2. πρὶν ἄλθειν τὴν ἑορτὴν, festus dies 1, 10, 15. Cybeles, cf. §. II. it. μετὰ τῆς ἑ. λ. festo ib. 16. at σέβουσι τὴν ἑ. λ. festum 1, 16, 2. Cal. Ian. - † ὄρα, ποίαν μέλλομεν παννυχίζειν ἑ. festum 1, 17, 13. de iisd. Cal. - c. adiuncto, ἑορταῖς καὶ τραφαῖς σχολάζοντες, festis 7, 9, 11. Carthaginienses. † μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοῦς μήτε ἑορταῖς, μήτε ναμάτοις, in diebus festis 3, 6, 21. Severus. οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς νῦν, οὐδὲ θείαις καὶ ἑ. σχολάζειν, festis 1, 9, 8. ludis Capitolinis, cf. §. 4. ἑ. καὶ θείαις ἐπιδίδους ἑαυτὸν, solennitatibus 2, 8, 16. Niger Antiochiae. † θυσίας καὶ ἑορτάς, θείας τὲ καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, festos dies 3, 10, 3. Severus. † c. gen. tum perf. ὡς τὴν ἐκείνου ἑ. πολλοῖς Θέρειν συμφορὰν, illius festum 5, 6, 22. Heliogabali, dei, quod imperator instituit in eius honorem. - tum rei f. temporis, οὐδ' εἰπεῖν ἐσι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἑ. festiva laetitia 8, 6, 16.
- ἐπαγγέλλειν, phys. de perf. c. acc. rei, ἐπαγγέλλει τὴν ἐξοδου, edicit 1, 6, 23. 3, 14, 4. 6, 7, 11. 7, 8, 21. τὴν - ἕ. ἐπήγγειλε, edicit 2, 11, 1. edixit 6, 4, 2. sed simul c. dat. perf. τῷ δήμῳ νομάς ἐπ. promittebat 7, 6, 8. et praeterea c. adv. νομάς - μεγαλοφρόνως αὐτοῖς ἐπαγγείλας, pollicitus 8, 7, 19.
- ἐπάγειν, de perf. phys. c. acc. perf. et adv. in bello, πρὸς τὸ πάλιν ἐπάγειν τὸν στρατὸν, in adducendo rursus exercitu 6, 7, 1. † simul c. dat. perf. et praep. f. adiuncto e praep. αὐτὴν (τὴν μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἐπάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μέσσην τὴν πορείαν, adducturum (se) adversus barbaros 6, 5, 4. † ὡς πάλιν ἐπάξων Πέρσαις (αὐτὴν, τὴν δύναμιν,) quasi iterum ducturus in Persas 6, 6, 7. trop. c. acc. rei, sed dat. perf. αἰτίαν ἐπαγαγῶν (αὐτῇ) ὡς δαιτυσάση λ. causatus, quod flevisset 4, 6, 6. criminatus, quod f. crimen inferens ei f. in cam, conferens. Med. c. acc. perf. et praep. et adiuncto ex alia praep. modi, τοὺς δὲ ἐπὶ μέγαις συντύξεσιν ἐς Φιλίαν ἐπηγάγοντο, allegerunt 1, 6, 24. sed c. alio adiuncto modi e nominat. particip. οὐς πείσας ἐς Φιλίαν ἐπήκτο, adduxerat 7, 8, 23. phys. in bello, cum acc. perf. et praerpp. Μαυρουσίους ἐπαγόμενος ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐκ τε τῆς - χύρας, secum ducens 6, 7, 17. c. solo acc. perf. πολύ τι πλήθος ἐπ. στρατοῦ 7, 8, 22. Γερμανῶν ἰππέων μέγα τι πλ. ἐπήγετο συμμάχους, secum ducebat 8, 1, 6. extra bellum, ὑπήντητο, ἐπαγόμενος αὐτὸν, ducens secum 8, 7, 22. ἀφικνουῦνται -, ὀλίγους - ἐπαγόμενοι, secum adducentes 2, 1, 12.
- ἐπαθλον, trop. μεγάλα δώσειν ἐπαθλα, praemia 1, 17, 24.
- ἐπαινεῖν, phys. de perf. c. acc. perf. et adv. ἐπῆνε στρατηγῶν μά

- λιστα Σύλλαν, laudabat 4, 8, 14. Pass. de re, in opp. εὐγέ-
 νεια - μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐπαινείται δὲ, laudatur, 5, 1, 12. - τὸ
 ἔργον ἐπαινεθήσεται καὶ οὐ κτελασθήσεται laudabitur 7, 5, 16. - c.
 praep. τῆς τοιαύτης πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινουμένης, cum
 minime in laude esset 5, 2, 10. τὰ παρ' ἐκείνοις διὰ τέχνην
 ἐπαινούμενα, quae commendantur 4, 10, 9. ὁ βίος αὐτῶ διὰ
 σωφροσύνην ἐπηρείτο, laudabatur 2, 3, 4. - de perf. εὐδένος τῶν
 ἐπαινουμένων ἀτελεσίτετο, laudabilium 3, 8, 14. celebratorum, no-
 bilitatorum, celebrium in hoc genere virorum. cum praep.
 τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπαινουμένους, celebres 4, 3, 5. † simul cum
 nominat. modi vario, συμβολαί, ἐν αἷς ὡς αὐτοῦργος - ἐπηνείτο,
 laud. 7, 2, 17.
- ἐπαινοῦναι, physf. ἐπιστήμια καὶ χρηστότης τῶν ἐπαινῶν τὴν ἀναφορὰν -
 ἔχει λ. laudem referunt 5, 1, 12. laudum relationem habent, f.
 ad laudem referuntur.
- ἐπαιροῦσθαι, trop. de perf. pass. c. abl. rei, ταύταις ἐπαιρόμενος ταῖς
 ἐλπίσιν, in has erectus spes 2; 8, 16. per has spes incitatus f.
 inflatus. c. adiunctos φύσει ὦν ἀλαζών; καὶ ταῖς - εὐπραγίαις
 ἐπι- elatus 6, 2, 15.
- ἐπαιροῦσθαι, passf. trop. de re, c. dat. rei f. loci, ἔξωτος, τοῖς αὐ-
 χέσι ἐπαιροῦμενον, impendentem 5, 2, 3. c. dat. perf. op-
 presso, ἔξωτος ἐπιωρομένου ἐμοί, gladio (mihi) impendente 4,
 5, 14. sine casu, in opp. κίνδυνου, οὐκ ἐπαιροῦμενον, ἀλλ' ἤδη
 παρόντα, impend. 1, 9, 10. de perf. c. abl. rei, κούφοις ἐπαι-
 ρουμένου (αὐτοῦ) ἐλπίσι, spe - subnixo 2, 9, 1. commotus, habens,
 sublatu; elatus.
- ἐπακολουθεῖν, trop. de perf. c. dat. perf. cum dat. oppresso, εὐρὲν
 αὐτοὺς ἐπακολουθήσοντας (αὐτῆ;) 1, 17, 9. infecuturos, subsecuturo-
 ros, seqtti, in libello, scriptos post se.
- ἐπακοῦειν, de perf. physf. c. gen. rei, τῆς ἐξετάσεως ἐπακοῦσαι, ex-
 audire 4, 5, 9. c. adiuncto modi e particip. αὐτῶν - ἀποσάντά
 ἐπ. τινῶν ἀπορήτων, ut audiret 3, 5; 12, 8. ὁ δῆμος - ἐπήκουεν
 ἡσοχάζων τῶν λεγομένων, auscultabat 8, 3, 7. c. adv. περιεργ-
 γότερον ἐπακοῦσαι τῶν βουλευομένων θελήσαντες, exaudire 7, 11, 5.
 — cum gen. tali mero, at in opp. ὃν ἐπακοῦειν τὲ τῶν λεγομέ-
 νων, καὶ τὰ πραττόμενα ἐφορᾶν, exaud. 1, 5, 21. trop. c. dat.
 rei et adv. δεδιότες, μὴ πῶς - δινηρότερον ἐπακοῦσωσι τῇ Περτίνα-
 νος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. p. quo tamen ὑπαι. rectius Strp.
- ἐπάλληλος, physf. Masc. de perf. ἐπάλληλοι πίπτουτες, alii super alios
 cadentes 1, 12, 14. c. subst. fem. de re, τῆς ἐπαλλήλου - βοῆς,
 crebra inclamatione 2, 7, 9. ἐπαλλήλου ἀνακλάσει, iterata plica-
 tura 1, 17, 1. ἐπάλληλοι - ἡδοναί, continuae 1, 13, 15. 1, 17;
 22. τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν, contin. 1, 14, 13. † c. adv.
 ὅσῳ ἐπαλλήλους διαδοχάς, crebras 1, 1, 5. † de anim. τῶν
 καμῆλων ἐπαλλήλων πίπτουσῶν, aliis super alias cadentibus 4, 15,
 13. Neutr. διὰ πύλειας πλήθος ἐπάλληλον, multitudinem cumu-
 latam 7; 12, 13. cum artic. p. subst. διὰ τοῦ δεσμοῦ τὸ ἐπάλ-
 ληλον, propter vincula crebra 8; 4, 11. vinculorum frequen-
 tiam.
- ἐπαλίξαι, physf. absf. τὰς ἐπάλλξεις, pinnas 7; 11, 17. c. adiuncto;
 ἐπάλλξεν καὶ πύργων, propugnaculis 8, 4. 20. 8, 2, 12. pinn. 5,
 4, 4. cum gen. loci, ταῖς ἐπάλλξαι τοῦ τείχευς, pin. 3, 3, 1:
 — trop. ἐκ τοῦ τελευταίου κατασκευάσματος, ὡσπερ ἀπὸ τινος ἐπάλ-
 ξεως, λ. pin. 4, 2, 22.
- ἐπαμάγειν, physf. de perf. c. dat. perf. τοῖς - ἐπι. δεῖν ἡγούμενοι, succ-

- currendum 5, 8, 16. *sum praep. sola*, ἐπήμυνε κατὰ δύναμιν, succurrit 6, 5, 12. *locis ac terris, contra hostes irruentes, tentando hos arcere et repellere; unde sq. ἀπείργειν λ.* - *trop. cum adiuncto et dat. rei, δειν ἐπαμύναι καὶ ἐπέξελεθῆναι τῷ - Φόνῳ, ulcisci* 2, 9, 11.
- ἐπὶ, c. *coni. verbi, post comma, ubi* 3, 10, 15. *cum* 4, 11, 5. *quando* 6, 5, 7. - *post punctum, ubi* 4, 2, 8, 18.
- ἐπαναβαίνειν, *phys. de perf. c. dat. loci, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οἰκήσεις, conscensus domibus* 7, 7, 7. ἐπαναβῆναι αὐτοῖς, (*τοῖς ὁώμασι*;) *adscendere (in ea)* 7, 12, 11.
- ἐπανάγειν, *phys. de perf. c. acc. perf. τὸν στρατὸν ἀπράκτου ἐπανήγαγε, reduxit* 3, 9, 12. - *simul c. praep. τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, restituens* 7, 6, 7. *revocans, reduci s. redire iubens. τὸ σὺν αὐτῷ πλήθος εἰς τὴν Ἀντιχείαν ἐπανήγαγε, redux. 6, 6, 4.* † *de re, partim trop. ἐπανάγοντος αὐτὸν τοῦ πνεύματος εἰς τὴν τιμωρίαν, reducente* 5, 4, 22.
- ἐπαναπαύεσθαι, *med. phys. de perf. c. dat. s. abl. rei, εἰς ὕπνου κατεφέροντο, κατεχούσαις τὰ ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπαναπαύοντο, quiescebant* 2, 1, 3. *quiescebant super manibus, innixi s. incumbentes manibus, stantes inclinabant et demittebant caput in manus.*
- ἐπανατρέπειν, *trop. de perf. c. acc. rei, et c. nominat. perf. modi, πρῶτος - τὸ - ἐρῶμένον - ἐπανέτρεψε, subvertit* 3, 8, 10. *suñtulit, ademit, in culpa et auctor fuit, ut perderetur et amitteretur, negligenteretur.*
- ἐπανέμι, (*ab εἶμι*;) *phys. de perf. abl. αὐτοῖ - ἐπανίασιν, gradiuntur* 3, 9, 20. ὁ στρατὸς ἐπανιών, *revertens* 6, 6, 3. - *cum praep. εἰς τὰ ἑαυτῶν οὐκ ἐπανιόντες, quod non reverterentur* 5, 2, 13. - *trop. ἐνάσους - εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, redire* 6, 1, 7. *priorem vitae rationem et statum suscipere, et fieri rursus, qui ante fuerant. Med. phys. de perf. c. praep. ἐνάσους εἰς τὰς σιγνὰς ἐπανῆσαν, revertebantur* 4, 13, 16: *p. ἐπανῆσαν s. ἐπανῆσισαν.*
- ἐπανέρχεσθαι, *phys. de perf. abl. ἐπανῆλλον - οἱ σύμμαχοι, reversi sunt* 8, 7, 21. τὸν στρατὸν ἐπανελθεῖν ἐκέλευσεν, *reverti* 6, 6, 2. *c. ὡς ὀλίγους - ἐπ. ita ut - sint reversi ib. 3.* ἐπανελθοῦσα ἡ πρεσβύτις, *reversa* 5, 3, 6. *c. adiuncto modi e nominat. adi. οὐ - παντάσῃν ἀπράκτος ἐπανῆλθεν, rediit* 5, 9, 14. *sq. etiam particip. modi, ut c. tali solo particip. ὡς - θύσας - ἐπανέλοι, ut reverteretur* 4, 13, 8. *c. adv. ὡς οἰκιάδε μὴ ἐπανελθεῖν, ut non reverterentur* 6, 4, 11. *sed simul c. adiuncto modi e particip. in his, ἐρίσαντα - ἐπ. οἴκ. redire* 1, 6, 16. *διώξαντες - πάλιν ἐπανῆλλον, abierunt* 7, 11, 19. *praeter adiunctum modi, c. praep. τῶν πρέσβειν ἀπράκτων πρὸς αὐτὸν ἐπανελθόντων, reversi* 8, 4, 1. *nominatim c. pr. εἰς et subst. loci a) propr. nom. ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μεσοπ. reversus est in M. 4, 11, 12, 7, 2, 13, 8, 7, 20. ἐπανελθεῖν εἰς τὴν Ἀντ., adire Ant. 6, 6, 2. — b) nom. appell. εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἐπανέρχεται, revertitur* 4, 15, 20. 6, 5, 8. † *simul c. adv. μόλις εἰς τὴν σιγνὴν ἐπ. 6, 9, 12. — αἰς τὴν βασιλείον ἐπανῆλθεν ἀλλήν, reversus est* 1, 5, 27. *rediit* 1, 15, 13, 2, 3, 25. *recessit* 3, 8, 7. *ἐπανῆλλον λ. 4, 3, 1, 4, 15, 10, 14, 8, 8, 19. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωματίον, reversus* 1, 17, 14, 2, 9, 6. *προσέταξεν, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσαν, καταβιῶναι λ. reverti et - 5, 5, 4.*
- ἐπανθεῖν, *trop. de re, abl. vel c. dat. s. abl. loci, ἰουλοὶ τε αὐτοῦ*

κατιόντες ταῖς παρειαῖς ἐπήνθουν, lanugo eius demissa genis eas quasi floribus vestiebat 1, 7, 10. lanugo, per genas ipsius serpens, efflorescebat *ibi*, suppleto adv. ἐκεῖ s. αὐταῖς, vel lanugo eius proserpens, proveniens, in genis efflorescebat, p. ἐπὶ ταῖς παρ. ἤνθουν, commate figendo aut post ἰουλοι, et post παρ., et αὐτοῦ trahendo ad sq. ταῖς παρ., vel commate faciendo post κατ., aut post τὲ, et post παρ. lanugo florebat in genis, erat in genis, eminebat, conspiciebatur, tanquam flos et ornatus quidam.

ἐπάνωδος, physf. de actu, absf. ἐπάνωδου πόθου λ. remeandi 1, 6, 15. reditus. - εὐχ ὑπαρχούσης αὐτῷ ἐπ. non relicto ipsi reditu 7, 1, 16. non suppetente ipsi reditu, s. quod non esset ei reditus, quod non data ei esset facultas redeundi, quod non posset redire. c. praep. τὴν ἐς Ῥώμην ἐπάνωδον συγκροτῶ, reditum in urbem Romam 8, 7, 19.

ἐπανορθοῦσθαι, med. trop. de perf. absf. ὑπισχνεῖτο, ἐπανορθώσεσθαι, εἰ τι μέμφοιντο, emendaturum (se esse) 6, 9, 2.

ἐπαρτᾶσθαι, pass. trop. de re, c. dat. perf., ἐπιστάμενος, ὡς - ὄλεθρος αὐτῷ - ἐπήρηται, sibi impendere 3, 12, 11. ὄρω, οὐ τὸν τυχεύοντα μοὶ ἐπήρητημένον ἀγῶνα, mihi impendere 2, 3, 16.

ἐπαρχος, moral. c. gen. loci, τῆς πόλεως γενόμενος, qui praefectus urbi fuerat 2, 6, 12. τῆς Ῥωμαίων πόλεως καταστάς, in urbis praefectura constitutus 7, 10, 7. † διὰ τὸ ἐπαρχος (ἐπαρχον) τῆς πόλ. γεγενῆσθαι, propter praefecturam urbis 8, 8, 8. c. gen. perf. αὐτὸν ἐπαρχὸν ἐποίησεν τῶν στρατοπέδων, praefesse voluit exercitibus 1, 8, 2. fecit Praefectum exercitibus, militibus, Praetorianis, s. Praefectum Praetorio s. Praetorii. τὸν ἐπ. τῶν στρατοπέδων exercitibus 1, 16, 12. οἱ ἐπαρχοὶ τῶν στρατοπέδων ἐπίστανται ἐπισημαίνουσι τινὰ λ. ut exercitibus praeficeret quendam - 5, 7, 12. τὸν ἐπ. τοῦ στρατοῦ, praefectum praetorii 6, 9, 8. 8, 5, 25. - Et talis quoque intelligi debet in his, ubi ponitur absf. per ellipsf. alterutrius gen. pr., αὐτῷ ἐπαρχῶ ὄντι, tanquam praefecto 2, 2, 1. cf. 1, 16, 12. τοῦτο ἦν ὄνομα τῷ ἐ. praef. 5, 4, 4. cf. §. pr. - καίτοι ἐπαρχὸν ὄντα, tanquam Praefectus erat 1, 9, 18. cf. 1, 8, 2. Δαίτον, ὃν ἤδει ἐπ. ὄντα, quem sciebat praefectum esse 2, 1, 13. cf. 1, 16, 12. ὡς ἐπαρχὸν, ut Praefectum 4, 12, 12. cf. §. 1. ἐπαρχὸν οὐ φαῦλον γενόμενον, praef. 4, 14, 3. cf. 4, 12, 1. δύο τοὺς ἐπαρχοὺς καταστήσας, Praefectos 1, 9, 24. cf. 1, 8, 2.

ἐπαρχῶ, moral. de perf. c. gen. loci, τὸν τῆς πόλεως ἐπαρχοντα, praefectus urbi 7, 7, 8. simul c. casu s. formula temp., τῆς πόλεως ἐπαρχοντα τοσοῦτων ἐτῶν, urbi praefectum 2, 2, 17. particip. p. subst. praeced. - c. gen. perf. τοῦ ἐπαρχοντος τῶν στρατοπέδων, praefecti cohortibus urbanis (Praetoriis) 3, 10, 10. — τοῖς ἐπαρχοῦσι τῶν στρατοπέδων exercitibus 5, 1, 3. ἦσαν αὐτῷ ἐπαρχόντες τοῦ στρατοπέδου δύο, praefecti exercituum 4, 12, 1.

ἐπαφίημι, physf. de perf. c. acc. rei s. instrum. et praep. ἐπαφίημι τὰ βέλη κατ' ἄκρου τοῦ τραχήλου, intorquens 1, 15, 11. iaciens, — sed, oppresso acc. rei, c. dat. rei s. loci, ἐπαφίημι (αὐτὴν, τὴν ζώνην) τῇ πύργῳ τῆς νεώς, immisit 1, 11, 12. applicavit, alligavit.

ἐπαχθῆς, moral. de perf. c. dat. perf. et adiuncto, αὐτῷ καὶ ὀχλη-

ρός εὐφραίνετο, gravis 3, 15, 3.

ὡς οὐτα αὐτοῖς βαρύν καὶ ἔπα-

χρῆ, molestum 2, 5, 2.

ἐπίδραμ. v. ἐπίδραμ.

ἐπεὶ, notione A) temporis, f. consecutionis, c. verbo aliquo finiti temporis, stans in orationis periodicae protasi sic, ut sequatur a) relativa particula in apodosis, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομαχεί, τότε λ. postquam - tunc 1, 15, 15. b) sine tali particula, modo verbum aliud finiti temporis, id que in eadem §., ante aor. ἐπεὶ τοῖνον λ. igitur ubi 2, 6, 11. postquam igitur 2, 14, 4. ἐπεὶ δὲ nominativum, ante impf., sed cum 1, 16, 11. 8, 8, 15. sed ubi 4, 15, 6. - ante aor., postquam vero 1, 8, 2. postea vero quam ib. 9. 1, 10, 3. cum autem 1, 11, 8. 1, 15, 5. 2, 2, 11. 2, 4, 1. sed postq. 2, 9, 7. ubi autem 2, 12, 4. 8, 4, 2. postq. autem 2, 13, 1. sed ubi ib. 6, 4, 8, 1. † sq., in apodosis, composita neg., ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, - οὐδ' εἰπεῖν ἐσι λ. ubi autem -, exprimi verbis non potest rel. 8, 6, 16. † ἐπεὶ δὲ τὸ κήρυγμα διεθείησεν, λ. qua promulgatione divulgata 2, 6, 8. tota enunciatione e particula c. v. finito mutanda in abl. consq., cf. 2, 2, 5. et adversf. δὲ in pron. relat. innectenda. † ante verbi tempus ambiguum, impf., an aor. ἐπεὶ δὲ - εἶχε λ. ubi autem habuit 2, 13, 9. ἐπεὶ δὲ - προσεῖπε, postea vero quam - salutavit 5, 5, 1. sq. aor. ὑπεδέξατο λ. † per longam parenthesisin, ib. et εἰ δὲ - cum autem 2, 13, 10. sed ubi 7, 12, 11. cf. 1, 8, 2, 2, 14, 4. †† per parenthesisin talem, sed ut apodosis seq. demum in §. sq., dum autem 7, 3, 10. †† per apodosisin dubiam, εἰ δὲ - δεδιώς λ. cum autem 1, 5, 2. † εἰ δ. - cum aut. 1, 16, 9. sq. particip. c. pron. ἡ μαθοῦσα λ. ἐλιπαρεῖ λ. † εἰ δ. at ubi 1, 17, 9. †† sequente adversf. priva in apodosis, ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. postquam vero - isti vero 1, 12, 16. qui Bg. demum §. 17: in τισιν. τοῖνον apodosisin fecerit. ἐπεὶ δὲ - ὁ δὲ λ. postquam vero - ipse autem 2, 3, 6. qui Bg. apodosisin fecit (facilis diserte parenthesisin uncis) §. 11. in τότε δὲ λ. †† ἐπεὶ δὲ - οἱ δὲ λ. postq. autem - tum vero illi rel. 2, 10, 7. ††† ἐπεὶ δὲ λ. postquam autem 7; 3, 12. sqq. ubi demum §. 16. in ἐντεῦθεν δὴ, tunc demum, Bg. sumserit apodosisin. † stans intra periodum, in media orat., non in fronte §., ἀλλ' ἐπεὶ συνεβη λ. sed postq. 1, 8, 7. sed extra periodum, οἱ δὲ ζητιῶνται, ἐπεὶ λ. mil. autem ubi 2, 6, 6. οἱ δ', ἐπ. at illi ubi 5, 8, 12. †† ὁ δ' οὖν Ιουλ., ε. enimvero Iul., ingressus imperium 2, 7, 1. qui Bg. iterum enunciat. mutat in particip. merum. B) notione causae a) post punctum, Lat. nam, c. indic., praef. ἐπεὶ μὴ λ. quia 2, 3, 19. εἰ τοῦ λ. quoniam ib. 21. 6, 3, 14. impf. εἰ μὴδὲ 2, 1, 4. nam nec rel. εἰ καὶ, nam et 2, 4, 16. εἰ τὰ, quandoquidem 2, 10, 6. εἰ μὴτε, quoniam 4, 5, 11. †† oppresso v. finiti temp. ἐπεὶ δὲ μὴτε ὄσιον, μὴτε δίκαιον (ἐστ.) sed quoniam nec fas est nec iustum 2, 13, 16. b) in med. orat., post comma, Lat. quia, Ἀλλὰ - ἐπεὶ - Atqui - quando 2, 1, 23. πάλιν - δέος, ἐπεὶ, - quon. 2, 6, 4. quia 2, 11, 12. 7, 1, 19. quandoquidem 8, 3, 15. siquidem 8, 5, 15. C) ambigui notionis, ἐπεὶ γάρ, nam quandoquidem 1, 10, 8. - (cum enim 4, 12, 4.) ἐπεὶ δὲ, sed quoniam ib. 9. et, quia 8, 4, 9. ὁ δὲ Αντ., ἐπεὶ λ. Antoninus autem, quon. 3, 15, 12. † ἐπεὶ μὴτ' λ. nam neque 3, 11, 13. ubi et valeat p. Lat. sed f. alioqui.

ἐπιγνώ, de persf. physf. c. acc. rei f. instrum. et abl. rei f. modi, ἐν ἐπαρτυράρχων μεγάλη σπουδῇ τὰ ὀχήματα ἐπιγόντων, urgen-

sibus 5, 4, 13. impellentibus, quasi ipsi suis manibus agitarint currus, sed ut hortati sint aurigas, quo agitarerent currus; vel accelerantibus, suis manibus, vel per aurigas et magistros publicorum curruum. - trop. τὸν θάνατον ἐπιεῖλαι τοῦ γεροντος, inaturare 3, 15, 8. simul c. adv. τὴν ὁδοπορίαν ἐτι μάλλον ἡπειγον, accelerabant 4, 1, 4. - c. acc. perf. et sq. inf. it. simul cum adv., falten c. adiuncto modi e particip. ἐμὲ καλοῦσι - καὶ συνζῶως βοῶντες ἐπειγούσιν, ὁρέξαι λ. et assiduo clamantes fatigant 2, 8, 3. qui Bg. nulla commata adiecerat post καὶ et β. cogunt, infigant. de re, c. praep. εἴ τι ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐπείγοι, urgeret 8, 7, 16. - in opp. οὐ ἐκ προνοίας, ἀλλ' ἐξ αὐτοσχεδίου καὶ ἐπειγούσης ὑψησίας, λ. festinato ministerio 7, 8, 25. c. adv. τὰ ἐνταῦθα, - προουργιαίτερα ὄντα καὶ μάλλον ἐπείγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. - simul sq. inf. τότε ἡ χρεῖα ἡπείξε, λ. exogit 8, 2, 12. - abf. τινὰς ἀγγελίας ἐπειγούσας λ. nunciuntur urgentem 3, 11, 14. εἴ τι ἐπείγον εἶη, si quid, quod urgeat, sit 4, 12, 12. ἐχέσθαι τῶν ἐπειγόντων, iis, quae urgent, 4, 14, 11. διοικηθέντων - τῶν ἐπ. ordinatis rebus -, quae maxime urgebant, 5, 5, 1. διὰ τινὰ ἐπείξαντα, propter quaedam urgentia 3, 12, 17. † Pass. trop. de perf. c. adv. et praep. ὡς ἂν μὴ πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην ἐπείγοιτο, ne rursus Romam adigeretur 3, 14, 9. cogeret ire f. venire. † c. praep. sola, aut etiam c. formula adv. κατὰ τὴν μέσσην ὁδὸν ἐπειχθεὶς ὑπὸ τῆς γαστρὸς, in medio itinere urgente alvo 4, 13, 9. stimulus ab alvo, coactus alvum exonerare. αὐτοῦ, ὑπὸ τίνος δαιμονίου τύχης ἐπειχθέντος, illo compulso 1, 9, 12. - Med. et Pass. forma, sensu med. de perf. abf. ὁ στρατὸς - ἡπείγετο, pergebat 3, 2, 12. c. adiuncto vario, e particip. ὡς - ἡπείγοντο, ὡς ἀμυνούντες αὐτοῖς, cum properarent 8, 8, 15. - simul c. praep. ἐν - ἐσθῆσι δαφνηφοροῦντες ἡπ. pergebant 2, 13, 5. - simul c. adv. ὀργῇ χρωόμενος πλείονι μάλλον ἡπείγετο, festinabat 8, 4, 1. it. c. praep. et formula adv. ὡς ἐνι μάλισα, σὺν τῇ στρατιᾷ ἡπ. fest. 3, 2, 1. - sed c. mera praep. σὺν τῷ στρατῷ ἡπ. accelerabat 8, 2, 5. ἡλικία, ἢ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς - ἡπ. festinaret 8, 6, 17. - (simul c. adv. πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἦδη - ἡπ. properabat 3, 15, 12.) - ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἡπ. prop. 2, 14, 10. 3, 9, 3. 2, 2, 2. 3, 2, 20. - sed c. acc. perf. prop. properabat 2, 15, 10. pergebat 3, 14, 17. - c. alia praep. simul, ἀμα ἡλίω ἀνίσχ. ἐπ' ἀλλήλους ἡπείγοντο, contendebant 3, 4, 8. exercitus duo. †† εἰς Γερμανοὺς ἡπείγετο ἀμα τῷ πλήθει, contendebat 6, 7, 11. - sed c. acc. loci, σὺν τῷ στρατῷ εἰς τὰ - ἡπ. cont. 6, 5, 15. - sed cum una tantum praep. εἰς τὴν Ῥώμην ἡπ. properabat 2, 11, 11, 3, 8, 4. εἰς τ. Ῥ. ἡπ. contendebat 3, 10, 1. εἰς τ. Ῥ. ἡπείγοντο, contendebant 3, 15, 15. festinabant 4, 1, 2. εἰς τὴν Ἀντ. contendebat 3, 2, 21. 4, 15, 21. εἰς τὰ βασιλεία ἡπ. properabat 3, 12, 17. 1. ἡπείχθη εἰς Πέργαμον, perrexit Perg. 4, 8, 8. petiit 5, 2, 6. contendit 7, 6, 1. ὦν χάριν ἡπείγοντο, properarent 8, 8, 19. †† c. acc. rei alio f. cum inf. et adiuncto e nominat. adi. f. adv. οὐδεὶς ἦν, ὃς οὐχ ἐκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἡπείγετο, festinaret 2, 8, 12. ἐπειδὴ, (notione a) temporis, in protasi periodi, c. aor. ind. ε. δὲ διεφοίτησεν λ. postquam 1, 7, 2, 2, 6, 1. it. in med. orat., τῷ δὲ Μαξ., ἐπ. ἀπηγγέλη λ. postq. nunciatum fuit 3, 3, 1. post particip. ε. πάντες συνήλθον, postq. o. convenissent 1, 4, 1. - it. post. gen. confq. ε. διεφοίτησεν λ. postq. perccebuisset 1, 4, 19. - † ε. διεφ, λ. fama divulgata 7, 5, 17. qui Bg. enunciatio

- nem plenam pervertit in abl. consq. sed b) causae, in med. orat. c. ind. prael., quia 1, 16, 6. quoniam 8, 3, 14. - impf. quon. 3, 15, 8, 4, 4. quandoquidem 7, 12, 7. - it. post gen. consq. quon. 7, 10, 16. c. ambig. temp., impf. an aor., a. - οὐχ εἶρον λ. quon. non inveniebant 8, 8, 16.
- ἔπειμι, ab εἶμι, phys. de perf., univ. c. acc. perf. αὐτοὺς ἐπιῶν, perlustrans 4, 9, 11. i. q. ἐπελθῶν ib. §. 9, - sed hostiliter, c. praep. σὺν παντὶ τῷ πλήθει ἐπιάσιν ἐπὶ τὴν - οἰκίαν, accedunt ad 7, 5, 2. ἠγγέλλετο μετὰ πολλοῦ πλήθους - ἐπιῶν, adventare 4, 14, 2. c. dat. perf. ὄθ' οὐ κωλυόμενοι τοῖς ἄλλοις ἐπιέναι 4, 15, 14. invadere reliquos, hostes, in pugna. εἰ τινες - αὐτοῖς ἐπίοιεν, ipsos aggredierentur 7, 4, 10. - c. loci vel dat. πόλει - ἐπιόντες invadentes 1, 10, 4. - simul c. particip. modi et praep. f. formula temp. πολμήσαντες - ἐπιάσι τῇ σιγῇ περὶ μέσσην ἡμέραν, aggreduuntur 8, 5, 22. - vel acc. ἐπιῶν τὰς - πόλεις, obiens 7, 9, 23. - abl. εἰ ἐπίοιεν, accederent 2, 13, 21. μαθῶν ἐπιόντα τὸν - στρατὸν λ. accedere 3, 2, 2. πρὸς τοὺς ἐπιόντας, ingruentibus 6, 5, 5. ἢ ἵππος - ἐπιέναι ἐκωλύετο ib. 13. invadere. de re, c. acc. rei saltem, ni et c. casu temp. ἰκανῶν ἡμερῶν πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβόσκετο, omnia pervagatus ignis 1, 14, 9. † νέου ἔτους τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, secunda die 1, 16, 1. † c. opp. ἐχθρῶν - τῆς ἐπ. postridie 7, 3, 6. † τῇ ἐπιούσῃ, post. 2, 14, 5. †† Neutr. c. artic. εἰς τὰ ἐπιόντα, in posterum 2, 6, 22. sc. μέρη τοῦ χρόνου. Med. de perf. hostil. c. particip. modi, ἀφροίσας πάντα στρατὸν, ἀπῆει, ὡς δὴ πολιορκήσων λ. accedebat 5, 4, 8.
- ἐπειζεις, phys. ὁδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπειζεως, summa festinatione - 8, 6, 10.
- ἐπεὶ περ, potius sic, quam una voce, in notione temporis, in protasi periodi, cum ind. aor., postquam 2, 3, 1. in med. orat. cum ind. plusq., postq. 1, 10, 8. - in not. causae, in med. orat. c. ind. impf. quandoquidem 1, 12, 12. 2, 2, 1. 2, 12, 7. 3, 13, 3.
- ἐπεισάκτος, pass. phys. de perf. c. opp. βασιλέα οὐκ ἐπεισάκτον, λ. adscititium 1, 5, 13. petitum, adductum ex alia domo, terra, populo, peregrinum, externum. - de re, cum fem. subst. et affini v. ἐπεισάκτου τροφῆς αὐτοῖς εἰσκομιζομένης, adscititia alimenta 8, 5, 9.
- ἐπεισερχασθαι, phys. de perf. univ. c. abf. ἐπεισερθεῖν ὀκνοῦντων 7, 2, 13. ingredi paludem, ubi defuit casus alteruter loci sq., αὐτῶν, τῷ ἔλει, aut αὐτὸ, τὸ ἔλος, i. q. sq. ἐμβαλῶν εἰς τὸ ἔλος. c. loci vel dat. ἔλεσιν ἐπ. paludem ingredi ib. 14. - vel acc., et simul c. particip. modi. ὡς λαθόντες τὸ στρατόπεδον ἐπεισελθοῖεν, in castra penetrarent 2, 13, 21. - sed hostil. c. dat. loci, et variis adiuvantis, ἐπεισελθόν τοῖς βασιλείοις, penetrant in 2, 5, 3. † ἐπεισελθῶν ὁ στρατός, ingressus 8, 4, 23. ubi, post praeced. πόλιν §. 12., deest casus iterum loci, dat. αὐτῇ f. acc. αὐτῶν, c. dat. perf. ἐπ. αὐτοῖς, ingressus ad eos 3, 11, 14.
- ἐπεισηδῶν, phys. de perf. sine casu, at c. praep. ἐπεισηδήσαντες ἅμα τοῖς ἵπποις, cum insilissent 8, 4, 7. ubi, post pi. ρευμάτων et ρεύματα, deest casus loci, dat. vel acc. αὐτῶν, αὐτοῖς f. αὐτὸ, αὐτά.
- ἐπίκεινα, phys., p. adv., f. praep. Lat. trans, intra artic. a) Mase. c. subst. perf. solo, οἱ ἐπ. ἀνθρωποι, ulterioris regionis homines 7, 8, 3. Pacones s. Pannonii, cf. 7, 2, 18. οἱ ε. β. ultiores illi barbari 4, 15, 9. Parthi maxime, cf. ib. §. 1. et 6, 2, 19.

- propr. quidem populi trans Tigridem et Euphratem; sed 2, 9, 1. populi trans Rhenum et Istrum, it. τούς ἐπ. Γερμανούς, ulterior. Germ. 4, 7, 3. † τὰ τῶν ἐπ. βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. sc. γένη ἢ Ἐθλα, nationes ulteriorum barb., trans Tigridem, cf. §. pr. †† simul c. gen. loci, οἱ ἐπ. Τίγριδες καὶ Εὐφράτου σατράπαι, trans Tigrim - habitantes satrapae, 2, 8, 13. — b) Fem. c. subst. loci, ταῖς ἐπ. ὄχθαις, ad eas ripas 3, 9, 17. ulterioribus ripis, Parthorum, Romanis oppositis, trans Tigrim, cf. §. 15. ταῖς Παρθ. ὄχθ. - τῆς ἐπ. βασιλείας πάντας λ. in ulteriore regione cunctos 4, 11, 13. ulterioris regni, trans Tigr. et Euphr., de Parthiae, sed et aliis Asiae regibus. c) Neutr. sine subst. τὰ ἐπ. μέχρις ἀνατολῆς, ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. Libyam exterioriorem et Aegyptum.
- ἐπενέγκασθαι, med. physf. de perf. c. acc. rei et praep. it. modī particip. ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφικνούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρεῖωδες ἐπενέγκηται, attulerit 6, 7, 3.
- ἐπέξιμι, (ab εἰμι,) trop. de perf. c. dat. rei, τὸ μήτε τοῖς τετολημμένοις ἐπέξιέναι τινὰ, quod nec ulcisceretur quisquam 2, 6, 22.
- ἐπέξερχασθαι, de perf. physf. hostil. abl. οἱ στρατιῶται, τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ἐπέξῃλθον, erumpunt 7, 12, 9. c. dat. perf. ἐπέξελθεῖν ὀλίγους πλήθει τοσούτω, ἀνοίξ. τὰς πύλ. eruptionem facere 7, 11, 18. quibus in locis potest suppleri gen. loci αὐτοῦ, τοῦ στρατοπέδου. Alio sensu, c. dat. rei, ἐπ. τῷ τοῦ βασιλέως αἵματι, persequi 2, 6, 6. ulcisci - ultum ire 2, 9, 14. τῷ Περίανδος Φόνω, persequi ib. 16. τῷ Φόνω, ultum ire 7, 4, 13. - simul c. adiuncto, δεῖν ἐπαμῦναι καὶ ἐπ. τῷ Περσ. Φόνω, ulcisci et persequi 2, 9, 11. - † sine casu, at c. praep. forte, δέον ἐπ. καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανούς ἐπὶ τοῖς λ. persequi et ulcisci 6, 7, 24.
- ἐπέρχασθαι, de re, trop. abl. οὐχ ἐπελθοῦσα λ. superveniens 4, 15, 10. adveniens. - c. acc. loci ἢ perf. ὡς διίπταμένη ἢ Φήμη πάντα ἐπῆλθεν ἔσθῃ, pervenit ad 2, 8, 12. audita est, percepta. - de perf. physf., universe ἢ amice, c. acc. loci ἢ perf. τὰ στρατόπεδα ἐπελθῶν, exercitiis perlustratis 3, 10, 2. de duce belli, it. cum lustrasset exercitus 6, 4, 5. ἐπ. ἕκαστον, perlustrans 4, 9, 12. i. q. ἐπιάν ib. 11. c. acc. rei ἢ loci aperto, ἐπ. πάντα τὰ τῆς πόλεως λείψανα, perlustratis reliquiis 4, 8, 10. c. praep. τὴν μίαν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) δι' Ἀρμενίας ἐπελθοῦσα, internā peragrata 6, 5, 2. - sed hostil. σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει ἐπελθῶν, superveniens ib. 21. cum loci vel dat. ἐπῆλθον τῷ στρατοπέδῳ, ad castra contenderunt 7, 11, 16. - vel acc. πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, multum agri obivit 7, 2, 6. - c. dat. perf. ἐπῆλθέ μοι, aggressus est me 4, 5, 10. - simul c. adv. ἐπελθῶν αἰφνιδίως τῷ Κ. aggressus Commodum 1, 8, 12. i. q. ἐπιπεσεῖν §. pr. - abl. μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui supervenirent 8, 4, 8. ἐπελθόντες πανδημί, aggressi 1, 12, 11. — Med. host. c. dat. perf. et adv. ἀπροσπώς αὐτοῖς ἐπελεύσεται, ipsos oppressurum (se esse) 6, 5, 5. invasur. aggressur.
- ἐπεσθαι, v. ἔπομι.
- ἐπέση, v. ἐφίσημι.
- ἐπεσραμμένος, v. ἐπισρέφω.
- ἐπέχειν, trop. de perf. c. acc. rei, στρατοπέδοις λ., ὡς ἂν ἐπέχει αὐτῶν τὰς ἀρπυγὰς, ut coliberent 7, 9, 3. impedir. - cum acc. perf. oppresso, sed c. abl. modī, τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτὸν) θειλία λ. retinente 6, 5, 18. suadendo, monendo, dictis, absterrendo. - de re, c. acc. perf., nudo quidem, μεγίστη αὐτῇ συμφερέα Ῥωμαίους ἐπέσχε, occupavit 6, 5, 23. invasit, tenuit, ne-

- frat. *betreffen* f. *befallen*. - sed c. adiuncis et formulis temporis, μέχρι τιὸς ἐπέιχε αὐτὸν ἢ τοῦ πατρὸς μνήμη, λ. colibuit 1, 8, 5. a vitiiis. †† ἐπέσχε κατ' αὐτὸ λιμὸς τὴν πόλιν, opprellat 1, 12, 7. vulg. ὑπέσχε. c. acc. rei et adv. ὅσα πρότερον ἐπέιχεν ὁ φόβος ῥήματα, represserat 2, 2, 7. non liverat eloqui. κατενεχθέντες ἄμβροσι ἐπέσχε αὐτοῦ (τοῦ πυρὸς) τὴν ὁρμήν, inhibuerunt 1, 14, 9. ignem exstinxerunt; † physl. τοῦ ἐρύματος ἐπισχόντος τὸ ῥεῖθρον, inhibente 3, 3, 10. faciente, ut non progredereetur. Pass. trop. de persl. cum praep. ἢ ἵππος ὑπὸ τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητος πρὸς δρόμον ἐπέιχετο, cohibebatur 6, 5, 13. i. q. sq. ἐκωλύετο.
- ἐπῆμιτο, v. ἐπάγω.
- ἐπὶ, (i. q. ἐπὶν et ἐπεῖ,) not. temporis, in med. orat. c. conl. ἀμφοτέρους διαχρήσεται, ubi interfecisset 3, 11, 20.
- ἐπηρεάζειν, sensu forensi, de persl. abl. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, ἐς τὸ ἐπηρεάζειν, ad calumniandum 7, 3, 4. deferre falsa delicta. †† extra forum fortassis in tumultu, ἐπηρεάζοντας, vexantes 7, 7, 7. male tractare. Pass. primo sensu, c. casu persl. τοῦ μηδένα ἐπηρεάζεσθαι 2, 4, 16. ut ne quisquam iniuste et malitiose deferretur, sq. explic.
- ἐπηρεία, sensu for. ἐξ ἐπηρείας, per iniuriam 6, 1, 18. falsam delationem.
- ἐπὶ, c. Gen. A) in loco, post artic. τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν, res orbis terrarum 1, 5, 18. in terris f. terra procurandas, terrestres, terrena negotia, terrena. διοικήσας τὰ ἐ. τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. in oriente gerendas. τὰ ἐ. τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. quae Romae, in urbe Roma facta essent. † τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς αὐλῆς οἰκιστῶν, nonnulli ex aulico famulatio 1, 6, 2. sc. ἐντων, in aula versantium; † οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος Φύλακες, munitionis custodes 3, 3, 12. in munitione, f. ad munitionem collocati, sc. ὄντες. † πόλιν τῶν ἐ. Θράκης μεγίστην, urbem Thraciae 3, 1, 10. sc. οὐσῶν, urbem earum, quae in Thracia conditae erant, max. - sine artic. † πόλις ἐ. τοῦ λόφου, urbs in colle 3, 4, 6. sc. οὐσα f. κειμένη. c. verbis discretis, ἢν πόλις ἐπ' ἀκρας λ. in cacumine 3, 9, 7. ἐ. τοῦ βασ. Ἰσόπου καθῆσο, sedebat (in) folio 1, 8, 8. πρὶν τι λέγεσθαι - ἐ. τῆς σκηνῆς, in scena 1, 9, 7. κομισθῆν ἐ. νέως τὸ ἀγ. vectum navi 1, 11, 10. deportatum in n. σῆναι ἐ. τῆς ἀγορᾶς λ. in foro 2, 9, 7. μείνας ἐ. τῆς βασ. αὐλῆς, in regia 4, 4, 9. διατρίβοντι ἐ. τῆς Ῥώμης, Romae 4, 9, 3. ἐ. τῶν τειχῶν - ἰδρυμένοι, in moenibus 8, 2, 13. † opp. syn. ἐπὶ - κλίνης προτιθέσθαι ἐν τῇ - εἰσόδῳ, in lecto 4, 2, 3. ἐπὶ μὲν πατέρου μέρους χορὸς ἔσκηκε -, ἐν δὲ λ. in altera parte ib. 9. †† in vicinia, ἐπ' ἀσφαλοῦς βαίνοντες - καὶ ἐπ' ὄχυροῦ - ἐσῶτες, in tuto - firmo in solo 3, 14, 10. ††† diverso casu, προσελθόντος ἐπὶ τὰ σ. λουτρά, τὸ γραμματεῖον ἐ. τοῦ σιμῆποδος κείμενον, λ. ad balnea - in lecto 1, 17, 7. 7, 5, 6. ἐ. νώτων φέρειν, in dorso 2, 11, 18. - ††† ambig. not. αἰγιαλὸς ἐ. θαλάσσης μέγιστος ἐπτείνεται, litus ad mare protenditur 3, 4, 4. coram mari, in fronte maris, f. iuxta mare, f. secus mare, i. secundum, nostrat. an f. neben dem Meere hin. †† in loco alius generis, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτήσας, in carbonibus 4, 7, 9. τῆς πληγῆς ἐ. τῆς κατακλιθεῖδος γενεμένης, in ingulo 4, 13, 12. - In quibus omnibus locis est gen. p. dat. f. abl., per enallag. casus. B) in locum c. artic. τὴν ἐ. Γαλατίας, versus Galatiam 3, 2, 11. scil. κατὰ et ἐδόν, cf. 3. 2. τὴν ἐ. Κιζιου. - sine artic. αὐτὸ τίθησιν ἐπὶ τοῦ σιμῆποδος, in lecto 1, 17, 4.

vel in lectum. ἐ. βήματος ἀνελθάν, conscenso tribunali 6, 3, 4. scandens in tribunal, conscendens tribunal; p. ἐπὶ τὸ βῆμα, cf. 1, 5, 4. ἀράμενοι ἐ. τῶν ὤμων, tollentes humeris 7, 10, 15. in humeros; ἐρριμμένα ἐ. τῆς λεωφόρου, in platea abiectis 8, 8, 16. per enallag. casus, gen. pro acc. C) in not. temporis, c. subst. rei, ἐπὶ τῆς τυραννίδος, sub 2, 4, 14. 2, 5, 1. ἐ. τῆς δημοκρατίας, in populari statu 2, 9, 7. c. pron. demonstr. ἐπ' ἐκεῖνοι, sub illo 2, 6, 15. ἐπ' αὐτοῦ, f. il. 3, 8, 17. †† c. adi. per ellips. ambigui subst. εἰώθει καὶ ἐπὶ ἄλλων τοῦτο πάσχειν, alius 1, 17, 22. sc. καιρῶν f. πραγμάτων. D) per formulas extra notiones pr., c. artic. solo, τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως, in aliqua dignitate constitutis 2, 2, 5. i. q. ἐν ἀξίωσει, v. ἀξ., sc. οὔσι f. καθιστάσι, iis, qui sunt f. constituti sunt in dign., per periphras. adi. Lat. honoratis f. honoratoribus, nobilibus; ut sq. adi. ἢ πλοισίας. cum verb. μέναι ἐπὶ τοῦ σχήματος, in eodem statu 2, 1, 17. mentis et corporis, situ, cubitu, f. vultu, fronte et oculis placidis. — † μένουτες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, in benevolentia 5, 2, 10. — †† διὰ γλώττης προίετο, ὅσα μὴ ἔφερον ἐ. γνώμης, in animo 2, 9, 18. †† diverso et casu et sensu in vicinia, ἐπὶ πολὺ κειμένων — ἐ. σχολῆς λ. per otium 1, 15, 13. in otio. ††† γεγυμνωμένους — αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτῶν, a se ipsis 8, 4, 28. ni leg. εἴ' ἑαυτ. — c. Dat. A) in loco, sine v., post artic. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ὄβραν, in ripis 1, 6, 3. sc. οὔσαν. - τῶν ἐ. τ. ὁ στρατοπέδων (ὄντων) 7, 8, 8. τῆς ἐπ' αὐτῷ ἐσθῆτος (δύσης,) super ea 3, 12, 22. — c. diserto v., κειμένη ἐ. τῷ - πορθμῷ, apud fretum 3, 1, 11. — πρόκειται ἐπ' - πεδίω, in planitie 8, 1, 8. ἐ. Σαλαττῆ προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. ἔμεινεν ἐ. τῇ - ὄχθῃ, in ripa 8, 4, 8. ἐ. τῷ ἄκρῳ, in extremo ib. 30. repetit. in vicinia, ἢ ἐ. τῇ - ἢ ἐ. ταῖς λ. ad-ad 2, 5, 4. τοὺς ἐ. ταῖς - τοὺς ἐ. τοῖς λ. in ripis et terminis 2, 2, 19. c. praep. al. syn. ἐπὶ τὰς ὄχθαις - ἐν τε - πορείαις, ad ripas - in transitu 2, 4, 14. τὸν μὲν - ἐ. τῷ - τὸν δὲ - ἐν K. ad - in 4, 3, 13. †† ἐπ' ἐκεῖνω - ἐπίκειται, supra illud 4, 2, 14. † ἐ. τέλει - προσέθηκε, in fine (litterarum) 3, 8, 2. † εἶποντο Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις λ. post hos 1, 17, 2. quod referas iam ad aliam classem p. acc. - B) in locum, ἀράμενοι ἐ. τοῖς νύτοις 2, 9, 7. sublatum in dorsum; ubi simul per not. alias, in pr. ἐ. τῆς δημοκρατ. et in sq. ἐ. τῆς ἀγορ. - ἀνίων ἐπ' αὐτοῖς, in eas 5, 6, 21. ἐπ' αὐτῷ φέρειν, ad eam rem 6, 7, 16. — in locum alium, ἢν μὴ βία - ἐ. τούτῳ ἀχθῶσι, eo adacti fuerint 1, 4, 12. — In quibus locis pro acc. per enallag. casus, ut et in hoc, δύναμιν ἐπὶ σοι - ἀδουρίζει, adversus te 1, 9, 11. p. quo ἐπὶ σε 1, 13, 5. - C) in not. temporis, ἐ. τῇ πομπῇ, in deductione 2, 6, 19. τὰς ἐ. ταῖς ἐξόδοις νενομ. ἱεροργίας, in expeditionibus suscipiendis 6, 4, 3. † τὰς vsv. ἱερ. ἐ. ταῖς - εἰσόδοις, pro imperatorum adventu 4, 1, 8. qui Bg. ceperit in not. causae, p. ob. D) de conditione vel modo, c. subst. ἐ. τηλικούτοις ἀμαρτήμασι λ. ob 2, 13, 14. †† repet. in vicinia, τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐ. λόγοις δοκιμ. ἐπὶ συντάξεσιν - καλῶν, in litteris - conditionibus 1, 2, 2. ob litteras - sub f. per condit. cf. 1, 6, 24. et τοῖς ἐ. λόγ. ἐνδοκιμωτάτοις, doctrinae nomine 6, 1, 8. 1, 6, 42. c. pron. ἐφ' οἷς, ἢν λ. quapropter 7, 5, 16. sc. αἰτίοις f. πράγματι. c. verbis, ἐ. μεγίστοις μισθοῖς λ. maxima mercede 1, 3, 5. sub f. per. ἐ. ταύταις ταῖς συνθήκαις λ. sub hac pactione 3, 12, 1. ἐφ' ἐτέραις ἐρεθῶν ἐλπίσιν, alia spe ib. 20. cum - ἐ. προφάσει, sub praetextu 7, 1, 7, 3, 6. ἐ. χρήμασι λ. pecu-

νιά 2, 6, 22. ἐπ' ἀργυρίῳ λ. pec. 2, 13, 12. ἐ. ῥήτοϊς σιτηροσέ-
 οῖς, certis auctor. 2, 11, 9. ἐ. ταῖς τυχεύσαις ἀφορμαῖς λ. quib-
 busvis de causis 1, 3, 15. † ἐ. τοῖς βραχυτάτοις, minimis mo-
 mentis 4, 8, 18. levissimis de causis, 10. αἰτίοις ἢ πραγμ. - ἐ.
 βραχ. αἰτίας λ. ob minimas caus. 4, 6, 5. ἐφ' οἷσιν δὴ αἰτ. λ.
 quib. de causis 1, 10, 4. 1, 8, 17. ἄλόντα ἐ. γάστρι λι reum
 seditionis 5, 10, 11. † nominatim c. v. vituper. et laud. ἐφ'
 οὐ συνουσίᾳ διεβάλλ. cuius consuetudine 1, 8, 10. ob - (ut ipse
 Bg. ad) 1, 17, 12. v. διαβ. it. 5, 6, 3. τοὺς ἐ. παιδείᾳ ἐπαινουμέ-
 νους, eruditione celebres 4, 3, 5, 7, 14. † ἐφ' οἷς εὐδοκίμη-
 κεσαν, λ. ob ea, quibus claruerunt 6, 1, 7. ob ea scelera, ob
 quae ἢ per quae. ἐφ' αἷς (βλασφημίαις) κινούμενος, quibus 8,
 5, 4. ob - δόξαν, ἐ. τροπαιοῖς προσηγουμένην, λ. tropaeis 7, 3, 8.
 per trop. E) magis de causa et fine, repetit. ἐπ' ὀλέθρῳ - ἐ.
 σωτηρίᾳ λ. in perniciem - in salutem 2, 1, 13. 4, 4, 1. ad no-
 cem 3, 8, 10. † c. subst. ἐ. ταῖς νίκαις νομάς λ. victoriae no-
 mine 3, 8, 3. ob. τὸν θυμὸν - ἐ. γράμμασι λ. ob 4, 12, 15. —
 clarius c. v. v. ἐ. φόνῳ ἦκειν, ad caedem 2, 1, 15. F) de af-
 fectu, in utr. partem, ἐ. τοῦτοις, - ἠυφραίνετο, his rebus, 2, 8,
 11. ob. ἐώσταζον ἐ. τῇ Ἀντ. ἀπαλλαγῇ, quod Antonino libe-
 ratī essent 5, 2, 2. ob liberationem ob Ant. I. ob Antonini deces-
 sum ἢ mortem. ἀχθεσθαι ἐφ' οἷς ὄρατο λ. 1, 4, 2. v. ἀχθ.
 ob ea, in quibus videtis me constitutum. ἐ. τῇ - δυσχεραίν.
 morte 2, 5, 11. ἐπ' εὐλόγοις αἰτίαις, ob caus. 7, 10, 2. ἐφ' οἷς
 - ἡσχάλλε, quibus rebus 5, 7, 10. ἐ. τοῖς τετολμημένοις ἠγα-
 νάντου, ausa indignabantur 2, 9, 13. †† c. inf. ματερίγνωσκου
 ἐ. τῷ ἀνόπλωις ἐλθεῖν, quod ivissent 2, 13, 20. eo quod - δακρυ-
 σάση ἐ. τῷ λ. ob 4, 6, 6. c. subst. τὴν ἐ. τοῖς καταλαβεῦσιν ἀλ-
 γηδὴν, dolorem super 1, 5, 5. repetit. ἀσχέλλοντες - ἐ. τοῖς
 παροῦσι, - ἐ. τῆς τυραννίδος, praesenti rerum statu 2, 5, 1. —
 G) c. aliis verbis et dat. persf. ἐπ' ἐμοῖ - βραδύναυτα, in me 2, 1,
 16. nostr. an ἢ bey. †† ἐ. παῖσι διαδόχοις ἀνεπαύσατο 3, 15, 7.
 4, 2, 1. vivis ἢ vivis filiis succ. v. διάδ. et αναπ. τὴν ἐπ' Ἀλε-
 ξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam ab Alex. 4, 8, 16. in honorem
 Alex. ἢ ea conditione, ut Alexandri nomen ferret - it. c. dat. rei,
 non loci, μένων ἐ. ἡσυχίᾳ, in otio 1, 13, 3. ἐ. τῇ σπουδῇ - χέρι
 γινώσκων, pro studio 2, 8, 14. ob - c. Acc. A) in loco, ἐπιθά-
 τερα, ex altera parte 3, 3, 2. ad alter. p. - τοῖς ἐ. 2. citerioribus
 3, 8, 13. iis, qui ab altera parte erant. καύσαν ἐ. τὴν κεφαλὴν
 φέρων, in capite 4, 8, 5. per enallag. casus, p. dat. ἢ abl. B)
 in locum, c. subst. τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς λ. 7, 12, 18. in Ita-
 liam, v. εἰςβ. - τὴν ἐπ' Ἰτ. ἔξοδον, profectionem in It. 7, 8, 21.
 τῆς ἐπ' Ἰτ. ὁδοῦ, in It. iter ib. 25. c. verbis, ἀνελθὼν ἐπ' αὐ-
 τὸ 1, 5, 4. v. ἀν. ἀν. ἐ. τὸν β. θρόνον, conscendit solum 2, 3,
 11. ἐ. τὸ τεῖχος ἀνεβίβασαν 2, 6, 14. sustulerunt in murum. —
 ἐπ' ἄλλο μέρος λ. in aliam part. 1, 15, 8. ἐ. τὴν ἀνατολὴν ἠπεί-
 γετο, in Orientem 2, 14, 10. v. ἐπείγ. ἐ. τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐξέλ-
 λετο, Alexandriam 4, 8, 16. ἐ. τὴν Ῥώμην χωρῆσαι, Romam 8,
 5, 13. ἐπὶ πολὺ τῆς - γῆς ἐλάσας, longe late que per regionem
 4, 11, 12. 7, 2, 9. ἐ. π. τῆς πόλεως λ. longe in urbem 7, 12,
 10. †† τὴν ἀρχὴν -, ἐξ ἰδιωτικῷ γένους ἐ. τοῦτο ἐλθόντα, eo
 progressum 2, 3, 3. eo usque evecti 5, 1, 16. (cf. ib. εἰς τοῦτο
 ἄλφ. ad imper. 9. 14. ad id progress. 7, 5, 4.) ἐ. τ. ἠγαγε, huc
 usque ib. 10. ἐ. τ. ἀναβάνας, huc 8, 7, 10. † pro quibus
 ἐ. τὴν ἀρχὴν ἐλάλυσότες, ad imper. 8, 8, 20. ἐ. τ. ἀρχ. ἡγου (αὐ-

πὸν,) ad imp. 7, 1, 21. ε. τ. ἀρχ. καλεῖσθαι, ad imp. 2, 9, 9.
 — C) not. temporis, c. adi. et verbis, ἰσορροπίου ἐπὶ πολὺ τῆς μά-
 χης γενομένης, diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6.
 3, 15, 3. 5, 4, 16. ε. πλείστον διαῖνα ἀπολαύσεις λ. longissimo
 tempore 1, 6, 14. ad f. in plurimum tempus. †† ἡ νόσος ε.
 πλείστον ἡμᾶς, plurimum 1, 12, 6. †† ε. πλ. ἡμέρας, magnam
 partem diei 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13. ἐπὶ ὀλίγον ἡσύ-
 χασε, aliquantisper 1, 17, 23. paulisper 3, 7, 13. paulum, ad
 breve tempus. εἰ καὶ ε. πλεον πολιορκιοῦντο, diutius 8, 6, 7. —
 1) not. causae f. finis, it. modi, f. obiecti, extra locum phy-
 sicum, c. adi. et inf. ἐπὶ τὸ ἀποσκῶψαι ἐπιτήδεοι Σύροι, ad 2, 10,
 14. c. acc. rei et verbis, εἰ τινα ἐκτέμποιεν ε. ὄνον λ. ad 3,
 11, 19. sq. ὡς ἂν - ἐπὶ τινα σπουδαία πεμφθέντων, magnis de re-
 bus 3, 4, 13. ε. τοῦτο πεμφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. ob. κατελ-
 όντος ε. τὴν ἀκρόασι λ. ad 1, 9, 6. προελισσόμενος ε. τὰς θυσι-
 ἀς, ad 1, 16, 12. †† προελθ. ε. τὰ λουτὰ καὶ κραιπάλας, ad 1,
 17, 7. mox sq. alio casu et sensu, ἐπὶ τοῦ σίμπτ. κειμ. αὐτοῖς,
 ἐφ' ᾧ εἰβούλετο, ὑπηγάγστο, quo vellet 2, 9, 14. ε. τέλος ἀγα-
 γεῖν, ad exitum 2, 10, 4. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, se
 in potestatem constituto 1, 9, 1. qui Bg. legit pron. asper. αὐτὸν,
 p. vulg. ipsum, Commodum, redigens in potestatem suam. —
 E) nominatum cum acc. persf. subst., f. pron. in bonam partem,
 ἀνήνεγκε τὸ γένος ἐπὶ Τραϊανόν, ad 1, 7, 7. in malam, sensu
 qui inimico f. hostili, ε. τὸν Νίγηρον ἠπείγετο, ad 2, 15, 10. ἐπ'
 ἀλλήλους ἠπείγοντο, adversum utrique contendebant 3, 4, 8. ad-
 versus se invicem, in pugna exercitus. ε. Γερμανοὺς διαβή-
 σεσθαι, adversus 7, 1, 15, 16. στρατὸν ἐπ' αὐτοὺς ἀσροισθῆναι,
 adv. 1, 10, 5. sq. ἐπὶ σε τὸν δῆμον - ὤπλισεν, adv. 1, 13, 5. ε.
 βαρβάρους ὄπλα λαμβαν. adv. 1, 15, 15. ††† separatim, ἐφ' οἷς
 λ. ab init. 5, 7, 10. 5, 8, 15. 7, 5, 16. sed in med. 1, 4, 2.
 2, 10, 3. 5, 4, 10. 6, 1, 7. 6, 6, 5.

ἐπίασι, v. ἐπειμι.

ἐπιβαίνειν, de persf. phys., c. gen. loci, varie quidem, ut rei, ἐπι-
 βὰς ἐχηματος, conscendo curru 3, 12, 17. θρόνου λ. 3, 5, 2.
 τοῦ ἄρματος ἐπιβαίνοντι, currum conscendenti 4, 12, 11. - simul
 c. adv. οὐδὲ πω τοῦ ἄρμ. ἀνδρῶπος ἐτέβαινεν, currum conscende-
 bat 5, 6, 16. - it. c. gen. anim. σπανίως ἄρματος ἢ ἵππου ἐπιβαί-
 νων, vehiculum - conscendens 4, 7, 11. c. gen. urbium et re-
 gionam, εἰ μόνον Ἰταλίας ἐπιβαίημεν. tigerimus 7, 8, 18. ingre-
 diamur, nostr. betreten. ἀμα τῷ ἡς Ρώμης ἐπιβῆναι, simulac
 Romam ingressus est 3, 2, 10. intravit, nostr. eintreten f. ein-
 ziehen. it. ἀμα τῷ τῆς Καρχηδόνας ἐπ. simul atque Carthaginem
 attigit 7, 9, 9. per enallag. casus, p. acc. †† c. dat. f. ablat.
 loci, ut rei, οἱ ἵπποι, - τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per lapides - in-
 cedentes 1, 12, 18. einher f. daher gehen auf - f. treten auf. —
 trop. c. gen. rei, non loci, τὸν παῖδα τῆς μερικίων ἡλικίας ἀρχό-
 μενον ἐπιβαίνειν, ingredi 1, 3, 2. treten in - τοῦ δωδε. (ἔτους)
 ἐπιβαίνοντα, qui duodecimum ingrederetur 5, 7, 7. δεκάτου ἔτους
 ἐπιβέβηώς, dec. annum ingressus 5, 3, 7.

ἐπιβάλλειν, physf. de persf. c. rei et dat. et acc. ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι
 τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, illo signis oculus intendente 7, 6, 19. ταῖς
 μηχαναῖς δάδας ἐτέβαλλον, machinis faces iniiciebant 8, 4, 30.
 in machinas iaciebant. c. dat. persf. et acc. rei, σκευή ἐπιβαλ-
 λον αὐτοῖς, coniecerunt in ipsos 3, 9, 10. † πορφύραν ἐπιβα-
 λόντες (αὐτῶν) purpurā (ipsh) inieciā 6, 8, 11. purpuram ipsi in-

- iicientes f. cum iniectissent. Pass. pass. de re, c. adv.; Φρυγῶν ἀνωθεν ἐπιβληθέντων, sarmentis superiniectis 8, 4, 11.
- ἐπιβάτης, physf. de persf. abf. οἱ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθούτο, seffores, 1, 12, 18: equites. † οἱ ἵπ. αἱ τε κόμηλοι τοῦς ἐπ., οὗς ἔφερον, ἀπεσείοντο, seff. 4, 15, 8.
- ἐπιβιβάζειν, physf. de persf. c. acc. persf. et gen. anim. αὐτὸν τοῦ ἵππου ἐπεβίβασαν, equo improfuerunt 3, 7; 12.
- ἐπιβιοῦν, trop. de persf. c. gen. rei f. temp. νυκτός - ἐπιβιώσας μιάς, cum noctem - supervixisset 1, 4, 18. v. ἡμέρα.
- ἐπιβλέπειν, physf. de persf. c. acc. persf. et adv. ταύτου - περιεργότερον ἐπέβλεπον, inspectabant 5, 3, 15. it. c. alia formula adv. e praep. οὐκίτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸν ἐπέβλεπον, adspiciebat 1, 14, 15.
- ἐπιβοήθειν, physf. de persf. c. dat. persf. ἐπεβοήθουν τῷ δήμῳ οἱ - εἰσάτιθται, suppetias ferebant 1, 12, 19: futcurieb.
- ἐπιβουλεύειν, trop. med. de re, c. acc. rei, si non et c. gen. temp. ἰκαίον ἡμερῶν πάντα ἐπιὸν τὸ πῦρ ἐπεβούσκετο, depascebatur 1, 14; 9. absumere, perdere.
- ἐπιβουλεύειν, moral. de persf. c. dat. rei, μή τις - ἐπιβουλεύοι τῇ ἀρχῇ, infidiatur imperio 4, 12, 8. sq. 3, 12, 5. 1, 9, 1. 3, 11, 7. — simul c. adv. ῥαδίως ἤδη καὶ τῇ Ρωμαίων ἀρχ. ἐπεβούλευσε, infidari coepit 6, 2, 21. — c. dat. persf. ἵνα μή ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοιεν, quo minus alter alteri infidiaretur 4, 3, 10. † forsan simul c. adiuncto temp. e praep. εἰ ἐκείνου - ἐπεβούλευεν (ἀλλήλοις) ib. 3. — c. adiuncto e particip. modi, φθονοῦντα αὐτῷ ἐπιβουλεύσαι, infidiatum 3, 2, 6. πείθει, καιρὸν - παραφιλιάζοντα ἐ. αὐτῷ, ut infidiaretur 4, 13, 5. — simul c. abl. modi, παντὶ τρόπῳ ἐπεβούλευεν αὐτῷ, inadiabatur 5, 8, 7. †† per praep. et simul c. acc: rei et subst. syn. ὅσα διὰ - Φαρμάκων καὶ διὰ πάσης ἐνέδρας ἐπεβούλευσέ μοι, quae venenis et omni genere infidiarum intendit (mihī) 4, 5, 7. ubi fortassis ad acc. desit pr. καὶ — †† oppresso dat. persf. πλοῦτον καὶ δύναμιν οὐκ ἐσσεσθαι ἔβουλεν (εἰς τὸ f. ὤσε) ἐπιβουλεύεται (αὐτοῖς,) nec potentiam ullam fore exterrnam, quae infidari possit, 3, 13, 9. ad infidandum ipsis. — Per particip: nominatim, c. dat. persf., ἐκείνοις ἐπιβουλεύοντα ἤθεσαν, infidari 2, 2, 6. sed oppresso casu hoc, ἀντισηῖται τοῖς ἐπιβουλεύουσιν (αὐτῷ,) 8, 8, 10. ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιβουλεύοντας (ἐαυτῷ) infidiatores 4, 5, 12. infidiantes sibi. — πάντας ὑπώπτειν, ὡς ἐ. (αὐτῷ,) tanquam infidiantes (sibi), 4, 12, 6. ἀνελόντες τὸν Κόμμωδον οἱ ἐπιβουλεύσαντες (αὐτῷ,) eius infidiatores 2, 1, 1. cum occidissent Com. ii, qui infidiatum erant ipsi. — c. adiuncto aliquo, adv. διὰ τοὺς αἰφιδίως ἐπιβουλεύοντας (αὐτοῖς) ἐχθρούς 7, 11, 7. †† per praep. et subst. syn. δι' ἐνέδρας ἐπιβουλεύσαι (αὐτῷ,) infidias struere (sibi), 8, 2, 2. Pass. de persf. c. praep. et forte c. adv. ἐφροῦρεν τὲ αὐτὸν παντοίως ὀρώμεντες ἐπιβουλεόμενον ὑπὸ τοῦ λ. custodiebant que, omnifariam eum videntes infidiis impeti ab 5, 8, 3. qui Bg., commate post τὲ facto, adv. retulit ad sq. v. — c. adv. solo, ἐπιβουλεύεις νυκτὸρ αἰφιδίως ἀγγερέθη λ. infidiis exceptus noctu subito interfectus est 7, 1, 22. qui Bg.; nullo commate facto, incertum reliquit, utrum et adv. αἰφν. ad pr. v. pertineret, an utr: adv. ad sq., sumto ἐπ. abf. et p. Lat. per infidias.
- ἐπιβουλή, moral., de actu, abf., nisi quod partim c. adi., ἐγνώσθη ἢ ἐ. infidiae 1, 9, 4. ἑτέρα τις ἐ. τοιαύτη συν. 1, 10, 1. εἰ λάθοι ἢ ἐ. 3, 12, 11. † διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λαθάνοντα, infid-

- dias latentes 1, 9, 18. i. q. μὴ προχωρούσης τῆς λαθρανοῦσης ἐπ.
 4, 4, 6. cf. ib. 3. εἰ τοῦτο εἶς ἐ. οἴσθε γεγενησθαι, infidiose 2,
 5, 12. 2, 7, 11. per infidias 4, 5, 13. †† ὡς τὰ τῆς ἐ. αὐτῷ οὐ
 προεχώρει, ut infidiae ei parum procedebant 5, 8, 9. i. q. ante
 4, 4, 5. †† c. adiunctis, ἐνέδραυ καὶ συσκευὴν ἐξ ἐ. κατ' αὐτοῦ
 νομιζων, infidias et dolum in se compositum iutans 7, 5, 8. —
 τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφυγεῖν, infidias 1, 9, 16. εἰς τὸ τ. ἐ. λαθεῖν, in-
 fidias celandis 1, 10, 13. cf. ib. 15. πᾶσαν μαρθάνει τὴν ἐ. 3, 5,
 13. cf. ib. 9. δι' ἐπιβουλὴν, ob inf. 4, 4, 6. τὰς ἐπιβουλάς πα-
 σὰς ἀπεῖργε λ. 5, 8, 7. cf. 7, 1, 10. † cum praep. δεδήληται - ἢ
 πρὸς τοῦτου ἐπ. 5, 1, 1. infidias contra ipsum; sed Bg. *antecedentes*
infid. e vulg. lect. ἢ πρὸς τοῦτου ἐπ. † οὐδεμίαν πῶ ἐπ.
 ὑπάπτειον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de infidiis Macrini sus-
 pic. 4, 13, 15. qui Bg. iunxit ἐπ. c. praep., mutando hanc for-
 mulam in gen., etsi potest pendere praep. etiam a v. ὑπ., nul-
 las dum infidias suspic. a *Macr.* †† cum gen. pers., tum au-
 ctoris, ἐκφυγὼν τὴν Ματέρου ἐ. Materni inf. 1, 11, 13. cf. 4, 4,
 14. † tum obiecti, οἱ καὶ τῆς ἐ. τοῦ Ἀντωνίου συνωμόται, in-
 fidiarum adversus Anton. 4, 14, 4.
- ἐπίβουλος, de persf. p. subst. σώφρων πᾶς τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος;
 ἐδιώκετο, infidiator 1, 13, 16. p. adi., de re, ὀλέθρια καὶ ἐπί-
 βουλα λ. infidias: 4, 9, 6.
- ἐπιγαμία, physf. κατ' ἐπιγαμίαν προσήκων αὐτῷ, affinitate; 1, 6, 11,
 per affinit. 4, 10, 5: cum praep. τὴν πρὸς αὐτὸν ἐ. 1, 8, 6. affi-
 nitatem cum eo.
- ἐπιγίγνεσθαι, physf. de re; ἕμετος ἐπιγίγνεται, subsequitur 1, 17, 23.
 inseq., seq.
- ἐπιγινώσκειν, physf. et moral. simul, de persf. c. acc. rei, ἐπιγινούς
 τὰ γεγραμμένα, cognoscit scripturam 2, 1, 24. inspicendo legen-
 do que scripta, agnoscens, deprehendens, esse manum Com-
 modi.
- ἐπιγνώσις, physf. et moral. simul, de actu, c. gen. rei, διασχολου-
 μένω ἐνεῖω πρὸς τὴν τῶν σφραγίδων ἐπιγνώσιν, signis agnoscendis
 7, 6, 15.
- ἐπιγράφομαι, pass. physf. de re, c. dat. f. ablat. rei, τοῖς βασ. κτή-
 ματιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, inscribi 2, 4, 13.
- ἐπιδείκνυσθαι, Pass. sed sensu med. de persf. trop., cum acc. rei et
 praep., ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις - ἐπέδεικτο, ostendit 2, 9, 12. i.
 q. simpl. Med. ἐν ταῖς προόδοις - πρᾶον ἤθος ἐπέδεικνυτο, osten-
 debat 2, 4, 2. εὐνοία, ἣν πρὸς με ἐπέδειξω, ostendisti 3, 11, 10:
 † ἐπιδειξαμένου ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὰ σώφρονα - ἔργα, cum speci-
 mina multa moderationis dedisset 2, 4, 11. specimina multa sap-
 ientium operum dedisset, f. edidisset. cum dat. persf. simul;
 ὅσοι πατρώου αὐτῷ εὐνοίαν ἐπέδεικνυτο, erga illum prae se fere-
 bant 1, 9, 1. c. acc. rei mero, Φάντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπε-
 δείκνυτο, ostentabat 4, 3, 4. †† simul c. praep. et adv. ὅσα
 σὺν ἐμοὶ προθύμως ἐπιδείξαθε, feceritis 1, 5, 24. de militib.
- ἐπιδημεῖν, physf. de persf. abl. πολύ τι πλήθος ἐπέδημει οὐ πολιτῶν
 μόνον, ἀλλὰ ξένων τε καὶ ἔμπορων, ibi erat 8, 2, 9. sc. ἐνεῖ f. ἐν
 αὐτῇ, τῇ πόλει, commemorabatur, habitabat.
- ἐπιδημία, physf. de actu, cum gen. persf. αὐτοκράτορος ἐπιδημία λ.
 praesentia 1, 7, 2. c. adi. τῇ τοῦ βασιλέως - αἰφυνιδίῳ ἐπ. ad-
 ventu 3, 14, 8. †† abl. δεῖσθαι βασιλικῆς ἐπιδημίας, praesentia
 ib. 2.

- ἐπιδιατρίβειν, physf. de perf. c. adv. loci, μήτε ποῦ ἐπιδιατρίβων, commorans 2, 11, 2. immor.
- ἐπιδίδωμι, de perf. physf. c. acc. rei, ἐπιδόντες τὰ γράμματα, porre-
ctis 7, 6, 19. redditis, tradit. νομάς ἐπιδούς, congiario dato
3, 10, 3. simul c. adv. νομ. μεγαλοφρόνως ἐπιδίδου, dedit 3,
8, 15. it. c. praep. χρήματα πάμπλειστα τὴν θεόν, εἰς προίκα δὴ,
ἐπιδούναι ἐκέλευσε, dare 5, 6, 11. c. dat. perf. νομάς ἐπιδιδούς
τῷ δήμῳ, congiario dato 2, 14, 10, 3, 8. simul cum adv.
ἐπιδούς αὐτοῖς μεγαλοφρόνως δωσάς, cum dedisset 3, 6, 18, 6,
4, 2. †† λαθεῖν καὶ ἐπιδούναι αὐτῷ (αὐτὰ, τὰ φάρμακα,) ut
latenter porrigerent 3, 5, 9. Trop. c. pron. perf. recipr. et
praep. ἡ υιολαία εἰς στρατείαν ἐπέδωκεν αὐτῇν, ad militandum sese
dederat 3, 4, 2. νεανίαι ἐπέδωσαν αὐτοὺς ἐς στρατ. dederunt no-
mina militiae 3, 1, 7. ἐπιδούς αὐτὸν εἰς - στρατ. postquam tradi-
disset se ipsum in militiam 7, 1, 6. sed c. dat. rei, τῇ τοῦ δή-
μου βουθεΐᾳ ἑαυτὸν ἐπιδόναι, se committeret 2, 5, 5. at c. dat.
perf. μὴ ἑαυτὸν ἐπιδόντα μουρομάχοις, se ipsum committendo 1, 16,
10. † ἐπιδίδωσιν ἑαυτὸν, dedit se ipsum 2, 1, 24. sc. αὐτοῖς,
obsequitur, paret, non amplius resistit et recusat. it. ἐπέδωκεν
ἑαυτῇν, dedit se ipsam 5, 3, 23. ἐπέδωσαν αὐτοὺς, dederunt
sese 2, 9, 16. sc. αὐτῷ, permiserunt se voluntati Severi, ut cum
eo militarent contra Nigrum et Iulianum. Trop. aliter, c. dat.
rei, ἐπιδίδωσιν αὐτὸν τῇ βασιλείᾳ, ἐλπίδι, tradit se ipsum im-
perii spei 2, 7, 9. δεδίως, μὴ νεότης μέλαις - ἐπιδῶ ἑαυτῇν, ne
adolescencia (adolescens) ebrietati dederet se 1, 3, 3. indulgeret,
amaret. ἑορταῖς - ἐπιδιδούς ἑαυτὸν, dedens se ipsum 2, 8, 16.
— it. c. praep. et acc. rei, εἰς τὸ ἀβροδιαίτον ἐπιδούς ἑαυτὸν, de-
dens se ipsum 2, 7, 1. † c. adv. ἐπέδιδου ἐκάστῳ sis τὸ ἀβρ.
proficiebat quot. in luxuria 5, 2, 9. sc. αὐτόν. Sic et sine adv.
ἐπέδιδόσαν εἰς τὸ χεῖρον, vergebant in peius 3, 13, 14. peiores,
vitiuosiores fiebant. † ἐπιδούναι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς φροντί-
δα, ut daret se ipsum imp. curae 2, 15, 6. susciperet.
- ἐπιδιπλασιάζειν, physf. de perf. c. acc. rei, τὰ σιτηρεσία ἐπιδιπλασία-
σε, duplicavit 6, 8, 16.
- ἐπίδοσις, physf. de actu, absf. sed et c. adi. μεγαλόφρονι ἐπιδόσει, do-
nativo 1, 5, 2. pecuniae dono. ἐπιδόσει λαμπραῖς, largitioni-
bus 1, 9, 2, 1, 12, 9. ubi maxime de dono frumenti. ταῖς ἐ-
οικειωσάμενος, largiendo 4, 5, 1. τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ἔκνηρον,
in dando tarditatem 6, 9, 9. † c. gen. rei, χρημάτων ἐπιδόσει,
pecuniae largitione 1, 8, 11, 4, 7, 6. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέ-
σχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, λ. τῷ τε δήμῳ νομάς, donativum 7,
6, 8.
- ἐπιδραμῶ f. ἐπιδρέμω, physf. de perf. hostil. absf. κελεύει τῷ στρατῷ,
ἐπιδραμεῖν καὶ φονεῦναι λ. invadere 4, 11, 8. μεμνημένος αἰε τῆς
τοῦ ἐπιδραμόντος Φωνῆς, aggressoris 1, 8, 15. † c. acc. loci, ἐπέ-
δραμε τὴν Ἀραβίαν, excurrit in Ar. 3, 9, 5. † cum dat. perf.
ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, impetum fecerunt in populum 7, 11, 18. —
sed simul c. particip. modi, ἐπ. τοῖς Ῥωμα. τοξεύοντες καὶ καθιπ-
κεύοντες, ingruunt Romanis 4, 15, 2.
- ἐπιδρομή, physf., in bello, absf. ὡς ἂν ἐπέχοι αὐτῶν τὰς ἐξ ἐπιδρομῆς
ἀγπαγὰς, incurfus et rapinas 7, 9, 3. rapinas, per incursum fac-
tias. c. adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρεῖωδες - πορί-
ζονται, per incursionem 1, 6, 25. in opp. ἐξ ἐπ. ἡ Φυγῆς κερδαί-
νειν λ. incurfando 6, 3, 14. τὰς ἐπιδρομὰς τὰς τε ἀναχωρήσεις

λ. incurfus 6, 7, 18. c. gen. perf. ἀνέχειν τὰς τῶν βαρβάρων
 ε. i, 6, 23; incurfiones 6, 4, 14.
 ἐπιεικεία, moral. Φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας λ., bonitatis 4, 3, 4. Geta,
 sed Marcus Ant. ἐπιεικείαν προσποιουμ. mansuetudinem, 4, 5, 13.
 — c. adiuncto, ἐπι. καὶ χρηστέτης λ. clementia 5, 1, 12.
 ἐπιεικῆς, mor. de perf. περὶ αὐτοῦ, — ὡς ἐπιεικοῦς, mansueto 2, 7, 8.
 Nigro, sed Marc. Ant. c. adiuncto, ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλεύς,
 clementem 1, 2, 5. — de re, c. subst. fem. σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς
 εἰσεύσις, modesta licentia 2, 9, 12. c. adv. λόγους ἐπιεικεις πάνυ,
 modestis sermon. 2, 14, 5.
 ἐπιεικῶς, mor. αὐτῶν πρὸς ἑαυτοὺς, mitem erga ipsos se ducem prae-
 bens 8, 3, 16. τοῦ εἰθιμοῦ ἀρχῆς, moderate 8, 7, 21.
 ἐπιζητεῖν, phys. f. moral. de perf. c. acc. perf. οἱ στρατιῶται ἐπιζή-
 τουν αὐτόν, requirebant 5, 8, 10.
 ἐπιθεσίς, trop. de actu, c. gen. rei, περὶ ἐπιθέσεως τῆς ἀρχῆς, de oc-
 cupando imperio 1, 8, 9.
 ἐπιθεῶν, phys. de perf. c. praep. ἐπέθειον πρὸς τὴν μάχην, ingruiebant
 adversus pugn. 6, 7, 19.
 ἐπιθυμεῖν, mor. de perf. c. gen. rei, χρημάτων διδάξας, opum cupi-
 ditatem 5, 8, 10. i. c. subst. 2, 6, 21. δόξης ἐπιθυμήσατε,
 concupiscite 6, 3, 12. c. inf. ἐπιθυμήσας, Παρθικός κληθῆναι,
 c. coepisset velle P. vocati 4, 10, 1.
 ἐπιθυμία, mor., c. gen. perf. Φθάνων αὐτοῦ τὴν ἐπιθυμίαν, cupidi-
 tatem potestatis 2, 15, 5. cup. regnandi f. imperandi. ὑπερ-
 ρεπουμένον ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, cupidinibus eorum 3, 13, 15.
 αἰσχροαῖς, cf. sq. ib. αἰσχίς. †† αὐτοῦ τὸ ἀκόρετον τῆς τοῦ
 πλούτου ἐπιθυμίας, eius inexplebilem divitiarum cupiditatem 1,
 12, 11. c. gen. rei, οἷα περὶ μοναρχίας ἐπιθυμία, ut est regnan-
 di inexhausta aviditas 8, 8, 7. eis ἐπιθυμίαν μοναρχ. ἐπειθεν,
 ad concupiscendum absolutum imper. ib. 9. πρὸς βασιλείας
 ἐπιθυμίαν, ad imperii cupidinem 1, 12, 9. ad imperii cupidita-
 tem 3, 11, 2. eis βασ. ἐπ. ad imperium concupiscendum 2, 15,
 3. eis ε. ἀρχῆς, ad conc. imp. 6, 2, 16. πλούτου ἀνεπατήτων ἐπι-
 θυμία, opum cupiditate 1, 8, 4. χρημάτων ἐδιδάχθησαν ἐπλη-
 ρον καὶ αἰσχροὺς ε. 2, 6, 21. τοῦτον παῦσαι τῆς ἀλλοτριῶν ε. 6,
 3, 11. ἀπλήρω ζήσας πάντων ε. 3, 12, 26. τῶν οἰκοὶ ὁμοία ε.
 ἐλαύναμεν, desiderio 1, 6, 12. †† τὰ ἐνταῦθα ἀτέχει τὴν ε.
 cupidit. ib. 13. sc. αὐτῶν, τῶν οἰκοὶ f. ἡμῶν f. ἡμετέραν. †† si-
 mul c. adiuncto affini, ἡγειρον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ε.
 excitabant eius appetitus ad voluptatum concupiscenciam ib. 6.
 — sed abl. aut c. adi. solo, προκαλεσαμένων αὐτῶ τῶν κολάκων
 τὰς ὀρέξεις εἰς αἰσχροὺς ἐπιθυμίας, provocantibus adulatoribus eius
 appetitus ad foedas cupidit. 6, 1, 12. εἰ ἐν μείζονος ἐλπίδος ἐπι-
 θυμίας ἀσπειρόμενη, superante spem cupiditate 2, 8, 3. †† c.
 affini verbo simul, ἀπλήρω ε. βουλόμενος λαβεῖν λ. inexplebili am-
 bitione cupiens sumere 3, 6, 7. τιφλάττων τῇ ε. cupiditate 3,
 11, 20. sc. regnandi; quam notionem fulsum per loca tria
 haec. †† πρὸς τὴν βασιλείον ἐπ. ad imperii appetitionem 1, 9,
 24. recte p. superiori gen. βασιλείας. †† ὄρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμί-
 αῖς, cupidit. 1, 4, 13. sc. αἰσχροαῖς. †† c. praep. ὑπὸ τῆς περὶ τὴν
 μοναρχίαν ἐπ. ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate agitatus 4,
 4, 5. per periph. superioris gen. μοναρχίας.
 ἐπικαλεῖν, de perf. phys. c. acc. perf. θεοῦ τοῦς ἀδικουμένους ἐπικα-
 λουν, invocabant 7, 4, 1. †† trop. c. acc. perf. et abl. rei;
 ἐπικαλεῖ ἀμφοτέρους Φιλία Νίγρον, obiciebat utrique crimen (cri-

- mini) amicitiam Nigri 3, 5, 2. pro ἐπ. f. ἐνεκ. ἀμφοτέρους Φιλίαν λ. c. dat. perf. et acc. rei. - Pass. phys. abs. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati, 1, 7, 6. — Med. phys. c. acc. perf. dupl. ἀρωγὸν - Νίγηρον ἐπικαλοῦντο, invocabant 2, 7, 5.
- ἐπίκειμαι, de perf. phys. c. dat. f. abl. loci, τὸ στρατιωτικὸν, ὃ, ταῖς ὄχθαις ἐπικείμενον, militarem manum, quae, ripis imposita 2, 9, 1. 6, 2, 14. † simul cum eadem praep. τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθ. στρατιώτῃσιν ἐπικείμενα, ripis impositos exercitus 6, 7, 5. it. de re, ἐπ' ἐκείνῳ - ἕτερον - ἐπίκειται, supra illud - impositum est 4, 2, 14. sed c. illo casu loci, Φρυγίωσι, ἃ, τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, speculis, quae, portubus imminentes, ib. 15. adiacentes, stantes, exstructae. at trop. ἐπίκειται σου ταῖς ἀρχαῖς τὸ τοῦ Περσενίου ἕϊφος, imminet tuis cervicibus. 1, 9, 9. prope est, certe non nimis procul, ob sqq. πέλειν, ταῖς ἀρχ. ἐπικείμενον, imminētem 8, 6, 18. † c. dat. perf. et adv. ἀντειπύοντι σοὶ τήμερον τέλος ἐπικίσεται, aderit 7, 5, 13. sine casu, et c. adiuncto et in opp. τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ παρόντα ἤδη, Φοβηθεῖς, peric. impendens, non ut futurum, sed ut praefens iam, formidans 1, 13, 8. abs. ὁρᾷ προὔπτου κίνδυνον ἐπικείμενον, imminere 4, 12, 14. †† Pass. phys. de perf., per nominat. c. casu rei aliquo, abl. quidem e vulg. lect., σεΦάνη ἐπικείμενος, coronam impositam habens 5, 5, 4. qui Bg. legerit c. acc. σεΦάνην, magis consuetum illum aequae in hoc v. ipso, ac in syn. περικίμαι, περιτίθεται, περιβάλλομαι.
- ἐπικίνδυνος, mor. de re, abl. nisi fortassis cum dat. perf. ὁρᾷτε, μὴ ὕστερον ὑμῖν ἐπικίνδυνον ἢ, periculosum 2, 5, 10.
- ἐπικλυθεῖσαι, phys. pass. de re f. loco, c. abl. rei, τὰ πλεῖστα (μέρη) τῆς Βρ. χώρας, ἐπικλυζόμενα ταῖς τοῦ Ὀκεανοῦ ἀμπώτισιν, maior pars Br. regionis, dum inundatur 3, 14, 11.
- ἐπικρίνειν, mor. de perf. c. acc. rei, εἰ μὴ ἐκείνοι, αὐτὸ ἐπικρίναντες, σύμφησαι ἐγένοντο, id suo iudicio et calculo comprobassent 6, 1, 4. si non et illi diiudicassent s. insuper diiud. id et assensu assent.
- ἐπικρύπτειν, phys. de perf. c. acc. rei, τὰ ὄπλα ἐπικρύπτοντες, occultantes 2, 12, 2.
- ἐπιλέγεσθαι, phys. vel mor. de perf. Pass. c. perf. διὰ σώματος μέγεθος λ. δοκῶν ἐπιλέεσθαι, cum videretur electus (esse) 7, 1, 14. — τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐπιλεχθέντα βασιλέα, quem ipsi elegerant imperatorem 8, 7, 6. electum a se imp. συνέδροι ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπιλεχθέντες, assessores a senatu ei delecti 7, 1, 7. ἄνδρες δύο - ἐπ. ὕ. τ. σ. lecti a sen. 8, 2, 14. ὀψοποιῖς - τοῖς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐπιλεχθεῖσι, a m. delectis 5, 8, 5. †† πρεσβεῖαι ἐπιλεχθέντων ἀνδρῶν ἐκ τῆς συγκλήτου, electis viris ex senatorio ordine 7, 7, 10. ubi praep. potest etiam pendere a prox. subst. ἀνδρ. Med. c. acc. perf. οὗς ἤδει ἀρμύζοντας λ., ἐπελέγετο, deligebat 7, 4, 4. †† c. adiuncto e particip. modi, οὗς κρίναντες ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος ἐπελέξατο, elegerunt 8, 7, 10. βοῶντες -, ὅτι - Γορδιανὸν ἐπελέξαντο, elegerunt 8, 8, 17. ἔδοξεν αὐτοῖς, ἐπιλέεσθαι ἄδρα λ. deligere 2, 1, 8, 4, 10, 15. γενναίους - ἐπιλεξάμενος, eligens 4, 7, 3. 6, 4, 7. †† ἐπιλεξάμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ - προυχόντων, οὗς ἔδοκίμαζον, selectis aetate - eminentibus viris, quos probabant, 7, 10, 6. †† ἐπιλεξάμενος νεανίας καὶ στρατεύσας, delectos iuvenes, in formam exercitus redactos, 4, 8, 6. † sq. simul inf. τοὺς - ἐπελέξαντο, συνέδρους εἰ-

- ναι λ. delegerunt, ut essent 6, 1, 3. †† sed praemissa praep.
 τοὺς - ἐπιλεξάμενος, ἐς τὸ δορυφόρους εἶναι, cum delegisset ad sti-
 pandum imperium 2, 14, 10. ††† c. acc. perf. dupl. ἐζήτουν,
 ὃν ἐπιλέξονται ἀρχοντα, quem eligerent principem 4, 14, 1.
 ἐπιλέκτος, pass. de perf. phys. τῆς συγκλήτου ἐπιλέκτοι νεανίαι, le-
 ctissimi 4, 2, 8. - de militib. δορυφόροι, οἱ γυν. ἀνδραγήσαν. ἀτα-
 δυτας - ἐπιλέκτοι, delecti 5, 4, 14. αὐτάρκης ὁ δῆμος χορηγήσας
 πλήθος ἐπιλέκτων νεανίων, delector. 1, 6, 9. † c. adiuncto, σὺν
 ἐπιλέκτοις καὶ λογάσι ἀπ' Ἰταλίας πάσης ἀνδράσι, c. lectissimis 8,
 5, 11. †† c. praep. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ
 τῆς Ἰταλίας λογάδας ἤσθειζεν, delectos ex urbe (Roma) et Italia
 colligebat 8, 6, 11. ††† προύπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, prae-
 misit delectos 2, 15, 21. ubi sit alterutrum glossa ex aliis locis,
 aut copula καὶ s. τε interponenda. †† Neutr. p. subst. cum
 gen. rei et subst. in. c. praep., trop. τὸ τῆς σπουδῆς ὑμῶν ὑπερ-
 βάλλον ἐπιλέκτῳ τε εἰς πρόχειον λ. vestrum studium excellens ac
 eximium in anteferendo rel. 2; 3; 12.
 ἐπιλοιπος, phys. de perf. τὸ ἐπιλοιπον πᾶν πλήθος - ἠγωνίζετο, cae-
 tera omnis mult. 5, 4; 15. i. q. simpl.
 ἐπιλύεσθαι, phys. de perf. med. c. acc. rei. τὰς ἄλλας ἐπιλύεται ἐπι-
 σολάς, solvit 4, 12; 14. aperit, resignat. ut legat.
 ἐπιμέλεια, moral. c. adiuncto, αὐτὸν μετὰ τῆς ἀλλῆς ἐπιμελείας ἀν-
 εθρῶσατο, diligentia 1, 2, 2. μ. πάσης ἐπ. λ. cura 6; 8; 5. c.
 adiuncto, μ. πολλῆς ε. καὶ θρουγᾶς λ. dilig. 4, 4, 4. in opp.
 solum, διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπ. λ. nec accurate 3; 3; 11. c.
 gen. rei, τῇ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ λ. reip. cura 2, 7, 1. πρὸς τὴν
 τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν λ. in rebus curandis 2, 8, 16. simul
 c. adi. πρὸς σώφρονα τοῦ σώματος ε. λ. cur. 1, 6; 1. †† c. adi-
 iuncto, τὴν θρουγὰν τῆς γεφύρας καὶ τὴν ε. πεπιτευμένους (πεποιθ-
 μένους) quibus pontis cura concredita fuerat 7, 1, 16. c. gen.
 perf. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν πιζειθῆναι, ut exercituum ei curae
 concrederentur 6, 8, 3.
 ἐπιμελείσθαι, mor. formae pass. sed sensu med. de perf., in opp.
 c. gen. rei et adv. τῆς μὲν ἀληθείας - ὀλιγόρησαν, οὐχ ἠκιστα δὲ
 ἐπιμελήθησαν φράσεως λ. habuerunt curam 1, 1, 1. curarunt. —
 † c. adiuncto, ἐπιμελήθεντι (αὐτῆς, τῆς γῆς) τὸ καὶ γεωργήσαντι,
 curantem id (solum terrae) 2; 4, 12.
 ἐπιμελής, moral. p. adv. ἐπιμελέστερον - ἤρξαν, diligentius 1, 1, 9;
 199; opp. ῥάθυμοι. - τειχίσις 6, 7, 11.
 ἐπιμελῶς, mor. ἄρξας, diligenter 8, 6, 12.
 ἐπιμένειν, phys. de perf. c. praep. et casu temp. ἐπιμένιας τῆς νυ-
 κτὸς ἐκείνης ἐν τῷ νεφ' λ. cum mansisset in 4, 5, 1. permans., no-
 str. verbleiben, i. q. simpl.
 ἐπιμήκης, phys. Masc. de re, c. subst. fem. in opp. τὰς Σάλαγγας -
 ἐπιμήκεις μᾶλλον, ἢ βαθείας, longas 8, 1, 3. in longam lineam
 porrectas in fronte. Sed cum mero subst. λαβάς ἐπιμήκεις, ob-
 longas 8, 4, 26. Neutr. δόρατι ἐπιμήκει, obl. 1, 13, 9. ἐπιμή-
 κεςι δόρασι, praelongis 4, 15, 4. 4, 7, 12. σώματα ἐπιμήκη,
 longa 6, 7, 18. Compar. de perf. ἐπιμηκεσέρων νεανίσκων, pro-
 ceterioribus 7, 6, 3. - de re, trop. νόσος ἐπιμηκεσέρα, longior 3;
 15, 1: πολιορκία 8, 2, 15. - in opp. ἐπιμηκεσέραν τὴν ἀρχὴν, -
 πρόσκαιρον λ. longius imper. 1, 1, 6. - Superl. πεδίου - ἐπιμη-
 κέσατον, longissimum 3, 4, 4. ὄρη - ἐπιμηκέστατα, longos 8;
 1, 12.
 ἐπιμνάσκειν s. ἐπιμνησκόμαι, mor. vel phys. formae pass. sed sensu

- su med. de pers. cum gen. rei, αἰτίας, ἧς ἐπιμνησθῆναι ἔδοξε, commemorare 1, 11, 1. mente vel scripto.
- ἐπιπέμειναι, physf. med. de re, c. acc. rei, et c. adv. εὐμαρέσασα τὸ πῦρ ἐπέπεμστο τὰς λ. depascitur 7, 2, 8. sed passf. formae, c. acc. isto solum et c. adiuncto, καταφλέξαν τὸ πῦρ τὸν νεῦν, ἐπενεμήθη καὶ τὰ λ. depastus est 1, 14, 6.
- ἐπιπήχεσθαι, physf. de re, c. dat. f. ablat. loci, et c. adv. ποταμῶν τὰ ῥεύματα, - οἰόμενοι, σχολαίτερα ἐπιπήχεσθαι τοῖς πεδίοις, influence campos, 8, 4, 6. fluere per camp. ἅ περ ἐπιπήχεσθαι ἐμμελεν, ὡς περ σιάφη, innatatura essent ib. 11.
- ἐπινίκιος, propr. de re, Masc. ἐπινίκιον ἀγῶνα, ludos pro victoria 3, 8, 16. ob vict. i. q. ἐπὶ ταῖς νίκαις ib. 8. - cum subst. fem. θέας - ἐπινίκιους, lud. pro vict. 3, 10, 3. τιμὰς ἐ. victoriae honor. 4, 11, 14.
- ἐπιποεῖσθαι, passf. mor. de re, c. praep. et adv. τέλη, πρότερον ἐπὶ τῆς τυραννίδος εἰς εὐπορίαν χρημάτων ἐπιποεῖσεντα, excogitata 2, 4, 14.
- ἐπιπορεύειν, mor. de persf. abf. θεούς, εἰς οὓς ἐπιπορεύσας ἠτέβησε, periurio 3, 6, 16. peierando.
- ἐπιπόρκος, mor. de persf. τυράννου ἐπιπόρκου, periuri 8, 3, 10.
- ἐπιπόρκως, mor. ταῦτα τετολμηκότας, neglecto sacramento 6, 9, 2. perfide.
- ἐπιούσης, v. ἐπειμι.
- ἐπιπάσσεσθαι, physf. passf. de re, c. dat. f. ablat. persf. ῥίνημα χρυσοῦ προϊόντι, prodeunti inspergi 1, 7, 9.
- ἐπιπέμπειν, physf. de persf. hostil. c. acc. persf. et dat. loci, ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι - ἀκουσίως, immittit 3, 3, 5. mittit in f. ad f. adversus. † Passf. c. dat. persf. et praep. ὑπὸ τῆς συγκλήτου αὐτῷ ἐπιπεπέμφθαι, a Senatu se ei immissum (esse) 1, 8, 12. qui Bg. supplevit acc. persf. pron. ἑαυτὸν, cum procedat et acc. rei pron. αὐτὸ, τὸ ξιφίδιον, qui gladiolus dr. immisus alii, dum aliquis homo mittitur cum pugione, ut eo utatur contra alium.
- ἐπιπηδᾶν, physf. de persf. hostil. c. dat. loci, ἐπιπηδῆσαντες τῇ σκηνῇ, insilierunt in tabernaculum 6, 9, 14.
- ἐπιπίπτειν, physf. de persf. hostil. extra bellum, abf. τὸν πρεσβύτην ἐπιπεσόντες Φονεύουσι, adorti, 2, 5, 14. c. adv. αἰφνιδίως ἐπιπεσῶν, αὐτὸν διαχρήσασθαι, impetu facto 1, 10, 14. - c. dat. persf. ἐπιπεσεῖν αὐτῷ καὶ Φονεῖσαι, invaderet eum 1, 8, 11. simul c. adv. αὐτῷ ἐπ. αἰφνιδίως καὶ Φον. impetu repentino occiderent 3, 5, 8. † in bello, c. praep. f. per formulam adv. μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες τοῖς - οὐ προσδοκῶσι, invadunt eos 3, 3, 6. † in pugna, αἰφνιδ. αὐτοῖς ἐπιπεσοῦσης δυνάμεως, in ipsos impetum faciente 3, 7, 13. trop. de re, abf. ἐπιπεσοῦσα λειποθυμία, superveniens 1, 4, 15. invadens, nostr. besallen f. überfallen. — † ὅτι αἰφνιδ. τετελευτήκοι, ἀποπληξίας ἐπιπεσοῦσης, cum eum aplexia invasisset 2, 1, 6. simul c. dat. persf. et adv. εὐθέως κάρως ἐπέπεσεν αὐτῷ, invasit eum 1, 17, 20.
- ἐπίπλασος, passf. de re, trop. in opp. Masc. c. subst. fem. Φιλίαν ἐπίπλασος μάλλον, ἢ ἀληθῆ, fictam 3, 15, 14.
- ἐπιπλήττειν, trop. de persf. c. adv. in opp. ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, increpando 3, 13, 13. verbis castigans, culpans, minitans.
- ἐπιρρέπης, trop. de persf. c. praep. ἐγένετο εἰς τὸ -, propensus 6, 9, 16. anans. - de re, c. adv. ἤθως, εἰς τὸ - πάνυ ἐπιρρέπης, ani-

- mus - prop. 6, 1, 14. † Neutr. c. artic. p. subst. cum gen. rei, τοῦ τρόπου τὸ πρὸς χρηστότητα ἔ. propensio 5, 1, 3. ἐπιρροεσέρας τὰς γνάμιας πρὸς τὸν Ἀλέξ. propensiores in 5, 8, 3.
- ἐπιρρίπτειν, physf. de perf. c. acc. rei, ὁ δῆμος σεφάνους καὶ ἀνδρῶν ἐπιρρίπτουσιν, iniiciens 5, 6, 19.
- ἐπιρρώωνυμι, trop. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (ταῦτα ἴ. τοῦτο) τῶν - εὐθὺς θραῦσαι τὴν ἐλπίδα, τῶν - δὲ - ἐπιρρώσαι, ut confirmaret 3, 2, 4. maiorem faceret. - Pass. de perf. abf. οἱ Ἀκυλῆσιοι ἐπερρώωνυτο, confirmabantur 8, 5, 3. sq. expl. καὶ προθυμίας ἐνεπίμπλατο, et opp. pr. ὁ στρατὸς - ἀθύμως διέκειτο. - cum adiuncto, e particip. modi, Λαίτου ἐπιφανέντος σὺν νεαρῶ τῶν στρατῶ, οἱ - ἐπερρώσθησαν, invaluerunt, 5, 7, 12. †† c. acc. rei ellipt. ὁ στρατὸς (κατὰ) τὰς ψυχὰς ἐπιρρώσθεις, animis confirmatus 3, 3, 13. † c. adv. et abf. rei, αὐτὸς ῥαδίως ἐπερρώσθη τῶ εὐψυχίᾳ. λ. convaluit 6, 6, 5.
- ἐπισείειν, physf. de perf. c. acc. rei, τὰ δόγματα, intentantes et vibrantes 2, 13, 8.
- ἐπίσημος, trop. de perf. c. gen. perf. ἐκ τῶν τῆς συγκλήτου ἐπισήμων ἦν, ei genus a senatorii ordinis primoribus erat 1, 7, 6. ex fenatus primoribus ipse erat.
- ἐπισιτισμός, physf. de re, et milit. τῶν ἐπισιτισμῶν αὐτοῖς τοσοῦτων ὄντων, commeatu ipsis illo tantum suppetente 6, 7, 3.
- ἐπισιπέσθαι, med. physf. de perf. c. acc. rei, λαβὼν ταυτὶ γραμμ., ἐπισιπεῖν (αὐτὸ) lege 2, 1, 23. inspicere, ut legas. cum acc. perf. et adv. ἰατροὶ - καὶ ὄψθεν ἐπισιπέσμενοι τὸν νοσοῦντα, quasi vilitavissent 4, 2, 7. - trop. c. acc. rei et praep. it. adv. Φήσας, ἀκριβέστερον καθ' αὐτὸν ἐπισιπέσθαι τὸ πρακτέον, consideraturum (se esse) 1, 6, 21.
- ἐπισκιάζεσθαι, pass. trop. de re, c. abl. rei f. modi, τῆ εὐγενείᾳ - ἐπισκιάζετο (αὐτὰ ἴ. ταῦτα,) obumbrabantur 2, 10, 5. tegebantur, occultabantur, non animadvertabantur, non vulgabantur.
- ἐπίσκοπος, physf. de perf. c. gen. rei, ὑπὸ - τῷ Διῖ - ἐπισκόπῳ τῶν λ. inspectore 7, 10, 6.
- ἐπισκώπτειν, physf. de perf., in rect. var. simul, cum acc. perf. sed et c. conl. et acc. particip. et cum gen. conlq. αὐτὸν ἐπέσκωπτον, ὡς - ἀρχόμενον, καὶ διοικουμένων τῶν πραγμ. λ. cavillabantur, quod 6, 8, 7.
- ἐπισκῶσαι, med. mor. de perf. c. inf. et acc. rei pron. ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίσκατο, sciebat 2, 11, 3. - † c. acc. perf. particip. p. inf. τοῦτον ἐπισκῶμενος ἀλγοῦντα, sciens 4, 13, 4. - cum acc. perf. mero, eo que dupl. ὅσους γεννησιότατους ἠπίσκατο 2, 13, 21. - c. conl. ἐπισκῶμενος, ὡς λ. gnarus 3, 12, 11. ἐπισκῶμενοι, ὅτι λ. scientes, 2, 5, 15.
- ἐπιστέλλειν, physf. de perf. A) c. casu perf., dat. ἐπιστέλλει τῷ λ. dat litteras ad 4, 10, 2, 4, 12, 7. ubi sq. κελυεὺι δὲ αὐτῷ λ. † eadem post γράμματα ἐπέμπει πρὸς λ. 7, 6, 5. ob quae Bg. omiserit. - simul c. adv. πολλοὺς ἰδίᾳ καὶ κρύβδην ἐπιστέλλοντας αὐτῷ, epistolas mittere ipsi 3, 5, 4. - c. particip. modi, sive c. praep. μετὰ πάσης ὁργῆς - ἐπιστέλλει τοῖς -, ἐγκυλῶν λ. epistolas mittit 1, 10, 5. simul sq. καὶ κελυεὺι λ. sive nudo, litteras misit ad 3, 9, 21. † ἐπ. τῷ -, λέγων, mittit epistolam 4, 15, 16. mittit litteras 5, 1, 2. ἐπιστέλλας - Φήσας, per epistolam significans 5, 6, 4. - c. inf. ἐπιστέλλει τῇ λ. per epist. significat 4, 11, 13, 4, 12, 9. per ep. iussit 3, 7, 2. ἐπιστέλλειν ἔφη τοῖς λ. se per episto-

- las imperaturum 3, 1, 5. † c. coni. ἐπισειλάντων αὐτῶ, ὅτι κ. per epistolas ei significantiibus 6, 7, 4. †† c. coni. et particip. modi, αὐτοῖς ἐπισεῖλαι, ὡς χειρωσόμενος λ. ad Romanos litteras dare, quasi rel. 4, 10, 1. † c. acc. rei f. scripti, simul c. particip. modi, ἐπισέλλει αὐτῶ γράμματα, ἵκετεύων λ. mittit 2, 15, 6. — it. simul c. adv. ἐπ. ἰδία γράμ. τοῖς λ. - ὑπισχυόμενος, mittit litteras 2, 13, 3. B) sine casu perf., c. acc. rei, in opp. ταῦτα τὸν πατέρα ἐνταλάθαι ῥήμασι, μηδὲν δὲ ἐπεσαλιέναι, eadem patrem mandasse verbis, nihil autem per epistolam 1, 9, 21. — † sed c. acc. rei nudo, τοιαῦτα ἐπισέλλων, talia scribens 4, 11, 1. — ται. ἐπισείλας, huiusmodi epistolâ missâ 6, 2, 12. †† ται-αῖτα δηλωσάντων καὶ ἐπισειλάντων αὐτῶν, haec cum significassent per epistolas ib. 7. - simul c. adv. Κοβηθεῖς, μὴ καὶ δευτέρου ταῦτα ἐπισείλη, scriberet 4, 13, 1. C) sine casu omni, at c. particip. ἐπισέλλει, Φάσκων λ. litteras mittit 3, 14, 2. ἐπέσελλον συνηδόμενοι αὐτῶ, gratulatum ei mittebant 2, 8, 13. - simul c. adv. ἰδία ἐπέσελλε λαυθάων, mittebat litteras 4, 3, 3. †† ἐπισειλάντων καὶ δεηθέντων, per epistolas rogantibus 3, 2, 7. - Pass. de re, c. praep. et casu perf., πίναξι, δι' ὧν τὰ ἀπορρήτα τοῖς βασιλεῦσιν ἐπισέλλεται, qualibus arcana mandata principum significatur 7, 6, 11. qui Bg. dedit c. abl. perf. p. a principibus, dum alii volunt esse c. dat. perf. - Nominatim particip. Neutr. c. artic., abl. αὐδὲν τι Φροντίζων τῶν ἐπεσαλμένων, nihil curans epistolam 6, 2, 13. πεισεύσαντες τοῖς ἐπεσαλμένοις, his scriptis 2, 13, 5. τοῖς ὑπάτοις τὰ ἐπεσαλμένα διδόασι, epistolas ab eo reddunt 7, 6, 21.
- ἐπισήμη, mor. c. gen. rei, νόμῳ ἐπισήμης, scientiae 4, 12, 2.
ἐπισήμαι v. ἐπίσημι.
- ἐπισολή, phys. abl. vel c. adi. ἀναγνωσθείσης τῆς τοιαύτης ἐπισολῆς, epistola 5, 2, 1. τὴν ἐπισολὴν λ. 4, 12, 15. post syn. γράμμασι. - πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπισολῶν ib. 11. 14. - c. adiuncto, ταῦτα τὰ γράμματα μετὰ καὶ ἐτέγων ἐπ. δίδωσι λ. ib. 1. ὧν μὲν ἐπισολὰς προκηρίζων ἀπορρήτους, ἄς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὔρε γράμμασιν 3, 8, 12.
- ἐπισρεφής, trop. de re c. subst. fem. τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὐσαν ἐπισρεφῆ, industrium, 7, 8, 16. - Neutr. c. artic., nisi et c. praep. πολὺ τὸ ἐπισρεφές ἔσχε πρὸς τοὺς Φαύλους, multum severitatis 7, 10, 10.
- ἐπισρέφω, trop. de re, c. acc. rei et praep. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὀφείας εἰς αὐτὴν ἐπισρεφούσης, cum in se converteret 5, 3, 15. ita insignis esset et conspicua, ut omnes illam contempnerent, s. ut ab omnibus animadverteretur. - Pass. vel med. c. adv. et praep. ἐπισρεφόμενος ἀεὶ πρὸς τὴν πόλιν, convertens se 6, 4, 3. retro spectans, respiciens. - † abl. θρασυμένοι αὐτοὺς ἐπεσραμμένους, aversos 7, 11, 18. qui Bg. leg. ἀπεστ. † διαίτη - ἐπισραφείση, adstricti 5, 2, 12. severi, non molles, in cibo potu que et vestitu vili nec sumtuoso; nisi legendum ἐπισρεφείδη, λ.
- ἐπισφαλής, trop. de re, Neutr. abl. aut cum inf. τὸν πόλεμον ἀτελεῖ καταλιπεῖν, ἐπισφαλές (ἐσι,) periculosum est 1, 6, 15. - c. subst. et dat. perf. it. praep. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἐλῶν Ῥωμαίοις δι' ἀγνοίαν τῶν τόπων ἐπισφαλοῦς ἔσομένου, peric. 7, 2, 11.
- ἐπιταχύντος, v. ἐπέχω.
- ἐπιταχύνειν, phys. de perf. cum rei et acc. et abl. modi, συντόμῳ ἐπυροῦν - τὴν ὁδὸν ἐπιτάχυνε, accelerabat 2, 11, 2.

ἐπιτελεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, τὸ νοηθῆν ἐπιτελέσαι ταχύς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. simul c. praep. ἐπετέλεσαν πρὸ πάντων τὴν - τιμὴν, peregerunt 4, 1, 10. c. acc. solis regum, maxime religiosarum, τὰς θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπέτελει, celebrabat 5, 6, 21. 7, 5, 4. εἰ - θυσ. ἐπιτελοῖσι, celebrarent 5, 5, 15. ἐπιτελέσαντες τὰς - ἱερουργίας, celebratis 4, 1, 8. (i. q. simpl. τελῆσ. ἱερ. 3, 8, 7. peractis.) — τὴν ἑσπέρην - 1, 10, 16. - simul c. adv. θῆας συνεχῶς ἐπέτελει, edebat ib. 15. † ἐπιτέλεσας - 9. exhibitis 5, 5, 15. - †† peractō 2, 14, 10. ubi θῆας exciderit. - † simul cum dat. perf. 9. αὐτοῖς συνεχ. ἐπιτελῶν, edens 2, 7, 16. - ††† δημοσία θῆας ἐπέτελεσεν, nunciavit, 1, 15, 1. qui Bg. legerit ἐπέτελεν s. ἐπέτελλεν. Pass. de reb. iisdem, abs. ἐπιτελουμένου ἀγῶνος λ. cum celebrarentur ludī 8, 8, 5. - c. praep. ἱερουργίας καὶ πανυχίδας ἐπιτελεσθεῖσας εἰς μεσηρίων ζῆλον, celebrata 3, 8, 17. - c. adiuncto temp. τριῶν γενεῶν διαδραμουσῶν ἐπιτελεῖσθαι (αὐτὰς, τὰς θῆας) λ. celebrari ib. 18. ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τὰ εἰρημένα ἐπιτελεῖται, aguntur 4, 2, 7.

ἐπιτήδειος, Matc. de re, phys. et trop. abs. κερῶν καὶ τόπων ἐπιτήδειον, idoneum 1, 8, 11. 4, 13, 5. καιρ. εἰ. occasionem commodam ib. 6. - c. praep. καιρὸς εἰ, εἶναι εἰς τὸ λ. temp. idoneum celandis insidiis 1, 10, 13. - de perf. trop. c. adv. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον, ὡς λ. idoneum 2, 1, 8. sc. εἰς τοῦτο, εἰς τὸ διαδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, rel. ad imperium. - c. praep. et abl. modi, ὅσοι σώματος ευεξία - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, idoneum ad 6, 3, 2. - cum solis praep. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον δι' ἐμπειρίαν - ἐπιτήδειον δοκούντα, praefenti bello, propter - idoneum 6, 8, 10. ὡς (αὐτοῦ) ὅς τὸ πολεμεῖν ἐπιτήδειος παρασκευάζοι, ad bellandum id. ib. 4. — οἱ ἐκείσε ἄνθρωποι (εἰσὶ) πρὸς μάχας ἐπιτήδειοι apti 2, 9, 15. ad praelia id. 7, 2, 5. † simul c. adv. ὄντες καὶ ἄλλως πρὸς τὸ καινοτομεῖν ἐπιτήδειοι. cum essent ad res novandas prona 6, 8, 9. ἐπὶ τὸ χαριέντως - ἐπισιῶσθαι ἐπιτήδειοι, Σύροι, ad id. 2, 10, 14. † de re, c. fem. subst. ευεξίας, εἰς φρατεῖαν ἐπιτήδειου 4, 9, 9. quoad reliquum bonum habitum, ad militiam aptum. τὰς δημοσίας ἀπεξήκας τῶν ὀπλων, εἰ τινες ἦσαν πρὸς πομπὴν - ἐπιτήδειοι, pompae comparata 7, 11, 14. - Neutr. de perf. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν ἐπιτήδειον, gens ad novandas res prona 2, 7, 13. - de re, ὅσα ἦν ἀνθρώποις - εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ - ἐπιτήδεια, ad idoneum 8, 5, 7. - † simul praefixo artic. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ πρὸς τὰ φῶς ἐπιτήδειον, quod carerent iis, quae ad sepulcrum requiruntur ib. 18. - †† c. eodem artic. p. subst. c. adi. πάντα τὰ εἰς εἰςνομίσαντες, omnibus necessariis rebus 5, 3, 26. sc. χρήματα, sed ut expleri liceat etiam illa εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ supra, sicut - †† subiiciuntur in hoc, πάντων τῶν ἐπιτήδειων, τροφῶν τε παντοδαπῶν καὶ ποτῶν, ἀφρονίαν λ. omnium rer. necess. 8, 6, 6. — ἐν σπάνει πάντων τ. εἰ. ib. 7. τὰ εἰς πᾶμπλεισια εἰςενομίσαντο, necessaria quaeque 8, 2, 15. - † sine adi. ἐν σπάνει τῶν εἰ. λ. ad penuriam copiarum 1, 12, 9. ubi modo de frumento. τὴν τῶν εἰς δαψίλειαν, cop. 1, 6, 3. res necessar. 7, 8, 24. 5, 2, 13. — ††† sine artic. ἐπιτήδειων, ἀφρονίαν, rer. nec. 8, 5, 7. — † Compar. phys. c. praep. χωρὶα, ἐπιτήδειότερα - πρὸς λ. magis idonea 6, 4, 14.

ἐπιτήδευμα, mor. c. gen. perf. Μάργου ἐπιτήδευματα, studia 5, 2, 8, 5, 7, 8. - abs. nisi c. adi. οὐχ ὁμοία τὰ εἰ. 1, 1, 10. † μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτήδευμάτων, stud. 1, 3, 3. ubi adi., in med. stans, pertinet quoque ad subst. post., sq. opp. μέθαις λ. - αἰ-

- σχολοῖς ἐπιτηδεύμασι λ. stud. I, 17, 27. εἰ σπουδαιότεροις λ. 4, 8, 5. Φαῦλά ἐστι μάλας artes I, 4, 8.
- ἐπιτηδεύω, moral. de perf. c. acc. rei, εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν τὴν τῶν ἀμαρτημάτων, ne tempus haberet, quo operam daret flagitio 6, 1, 13. alicui flagitiorum, f. ad studendum, vacandum alicui vitiorum, f. vitio, meditandum, cogitandum, sectandum, committendum.
- ἐπιτίθμι, de perf. phys. cum rei et acc. et dat. f. loci, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζυγῶν, crinem imponendum igni quaerens 4, 8, 15. volens imponere, vel deest ὄψε f. εἰς τὸ, aut gen. τοῦ, p. gerund. ut imponeret. † oppresso isto acc., τοῖς βωμοῖς ἐπιτίθει (αὐτάς, τὰς ἐκατόμβ. λ.) aris imponebat 5, 5, 16. ἐπέθηκε τῇ σοφῷ (αὐτὰ f. αὐτὸ,) imposuit tumulo 4, 8, 21. ἐπιθεῖς τοῖς ὤμοις (αὐτὰ,) 4, 7, 12. cum imposuisset, imponens, f. imposita. ὀχήματι ἐπιθέντες (αὐτὸ,) cum vehiculo imposuissent 2, 1, 5. — c. dat. perf. ἐπιθέντες οἰκέταις (αὐτὸ,) impositum famulis ib. 2. — † c. acc. rei f. perf. et praep. ἐπιθεῖς αὐτὸν (τὸν νεκρὸν) ἐν μέσῳ (αὐτῆς, τῆς πυρᾶς,) imposito (eo, mortuo f. corpore, cadavere) in medium 4, 8, 12. ††† πλήθους Θρυγάνων ἐπιθέντος, cremiorum copia referta 4, 2, 21. qui Bg. saltem pass. cogitarit ἐπιθέντος, ubi reddendum crem. copiā impositā; ni leg. ἐπινηθέντος, accumulata f. aggesta. — trop. c. rei et dat. et acc. ὄρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, ponere I, 4, 13. imponere, moderari, continere, opprimere. τέλος ἐ. εὐνοία, σοὶ καιρὸς, consummationem addendi 3, 11, 10. colophonem, coronidem addendi, consummare, absolvere benevolentiam. — c. acc. rei, sed dat. perf. τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεῖς τιμωρίαν, iniungens 6, 4, 11. irrogans, imponens, fumens. — Pass. phys. de perf. cum dat. loci, tum anim. ἔκπῳ ἐπιθεῖς, equo impositus 4, 11, 9. — tum rei, et c. adiuncto perf. μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας, impositos 7, 3, 9. — de re, τὰ πτώματα, ἀμάξαις ἐπιτεθέντα, imposita 4, 6, 2. — trop. c. dat. rei, παντὶ ἀνθρώπῳ βίῳ ἀνάγκη τέλος ἐπιτεθεῖναι, imponi 2, 5, 9. finire. — abl. δίκην τὴν ἐπιτεθετομένην, poena, quae imponatur, 2, 13, 11. imponendam. — †† Med. sensu hostil. de perf. c. dat. loci et adv. πόλεσιν ἤδη - ἐπιτέθεντο, urbes invadebant I, 10, 4. i. q. sq. ἐπιόντες. phys. aliter, c. acc. rei et dat. loci, κίμας τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθετο, imponebat 4, 7, 4. trop. c. dat. rei, ὡς ἂν ἐπιτείντο τῇ ἀρχῇ, invaderent imperium 1, 9, 3. μή τις - ἐπιθῆται τ. ἀ. invaderet 1, 6, 8. †† τῇ ἀ. ἐπιθέσθαι, aggredi 6, 2, 17. ubi possit et valere de dat. loci, i. terris. — μή τις ἐκεῖ τοῖς πράγμασιν ἐπιθῆται, invadat 1, 6, 18. ubi et fuerit c. adv. — c. dat. perf. μὴ ἐπιθῶνται αὐτῷ, eum aggredierentur I, 3, 14.
- ἐπιτολμᾶν, mor. de perf. cum dat. rei, τοῖς τηλικούτοις, aggredi 2, 8, 4.
- ἐπιτρέπειν, trop. de perf. cum inf. tum praef. οὐκ ἐπιτρέποντες χορεύειν, non permittentes 5, 7, 11. — tum aor. 1. p. praef. νομίματα - ἰοτήναι ἐπέτρεψε, permisit 2, 15, 9. τὰς πύλας ἀνοίξαι οὐκ ἐπέτρεψαν, haud permiserunt 8, 6, 4. c. utr. temp. simul 3, 8, 9. simul c. dat. perf. c. praef. ἀρκάζειν (αὐτὰ) πάνσιν ἐπιτρέπων, permittens 5, 6, 21. c. aor. 1. τοῖς - ἐπέτρεπε, permittēbat 7, 9, 24. ἐπιτρέφατέ μοι λ. permittite 3, 12, 12. — † sed c. acc. rei simul f. loci, τὴν γῆν ἐπέτρεψεν ἐπιμεληθέντι λ. permisit 2, 4, 12. — † c. mero acc. rei alius, ἐπιτρέψαι τῇ θεῷ τὸν κρίσιν, ut committerent I, 11, 12. permitt.

ἐπιτρέχειν, ph. de perf. hostil. abf. πρὸς τὸ ἀγγελλόμενον τῶν ἐπιτρέχόντων βαρβάρων πλῆθος, ei, quae nunciabatur incurfare, barbarorum multitudini, 6, 3, 3. nunciatae multitudini incurfantium barb. f. ad nunciatam incurfantium barb. multitudinem. - c. loci dat. κώμαις - ἐπιτρέχων, in pagos incurfans 1, 10, 2. - c. dat. perf. et adv. in pugna, ἐπιτρέχοντες αὐτοῖς κούφως, excursando in eos 7, 2, 5. sq. opp. καὶ ἀναχωροῦντες λ.

ἐπιτροπέειν, trop. de perf. c. gen. loci et adv. ἐπετρόπευέ τις τῆς χώρας τραχύτατα, administrabat procurator quidam regionem 7, 4, 3. erat aliquis procurator regionis.

ἐπιτροπος, trop. de perf. c. praep. ὁ κατὰ τὴν Λιβύην ἐπ. ille Africae procurator 7, 4, 5. - προσίασι τῷ ἐπιτροπῷ, procuratorem ib. 11. - c. adiuncto ἐπιτροποι, καὶ δικασαὶ 7, 7, 6. † ἡγεμόνας καὶ ἐπιτρόπους, proc. 4, 6, 8.

ἐπιφαινέσθαι, physf. de perf., univ. et amice, abf. ἅμα τῷ ἐπιφαινῆναι, simulatque in conspectum venit 2, 3, 6. in curia Pertinax. - c. dat. perf. et adiuncto ex adv. σπανίως τοῖς δήμοις ἐπιφαινέτο, raro in publicum prodibat 1, 11, 15. prae timore, Commodus, - sed de eodem, c. adiuncto alio v. syn. δήμοις ἐπιφαινέεις, ἀσταγός - πᾶσιν ὤφθη, populis oblatu, gratus omnibus in conspectum venit 1, 7, 3. adveniens, redux in patriam. - hostil. c. adv. αἰφνιδίως ἐπιφαινέονται ὠπλισμένοι, repente erumpunt 1, 12, 12. - τότε ἐπιφαινῆναι. ὅτε λ. supervenisse 3, 7, 10. - c. praep. - σὺν τῷ στρατῷ, sup. ib. 9. ἐπιφαινέτος σὺν λ. superveniente ib. 12.

ἐπιφέρειν, trop. de perf. c. acc. rei et dat. perf. ἄλλοις ἄλλας ἐπιφέρειν αἰτίας, obiciens 3, 8, 13. inferens. † ἑτέροις ἐπ. τὸ ἐγκλημα 2, 5, 12. e. v. ὑποφέρ. sed c. con. αἰτίας ἐ., ὡς διαφθεροῖεν λ. causas allegans, quod 5, 7, 11. - Med. physf. cum acc. rei f. instrum. ζύλα - ἐπιφέρεισθαι, secum ferre 7, 4, 7. 8, 5, 23. 1, 7, 4. 7, 10, 10. †† c. praep. et particip. modi, ὅσον ἂν ἕκαστος ἀφιννούμενος πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χρεῖωδες ἐπενεργηται, secum attulerit 6, 7, 3. - c. adv. ἕκαστος ἐπέφερετο οἴκοθεν ζιφίδιον λ. ferebat secum 7, 9, 12. †† in orat. contracta, ἐξαρτήσας, ἧς ἐπέφ. ζώνης, τὸν τραχήλου, applicato collo zonae, quam secum ferebat ib. 20. p. τῆς ζών., ἣν ἐπ. - παίουσι ζιφισιν, οἷς ἐπέφεροντο, ὑποκολπίοις, pugionibus, quos secum tulerant sub sinu 7, 11, 6. p. ζιφ. ὑπ., ἃ ἐπ.

ἐπιφθόνος, mor. pass. de re, neutr. c. artic. c. gen. rei, παρατεῖτο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπιφθόνου, imperii invidiam 2, 3, 7. imperium, quod invidiam habet comitem, invidiae expositum, excitans aliorum invidiam, nostr. Neid f. *Misgunst*.

ἐπιφθότως, mor. ονειδίζόντων αὐτοῖς, ὡς λ. invidiose 7, 3, 17. ut apud alios excitarent odium adversus ipsos.

ἐπιφοιτᾶν, physf. de perf. c. dat. perf. et adv. τοῖς - στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, exercitus invadere 2, 8, 18. † ἐ. αὐτὸν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ, itasse ad fil. suas 5, 3, 20. ††† c. acc. loci, ἐπιφοιτῶσιν αὐτοῖς τὰς - πόλεις, ingredientibus urbes 8, 6, 10.

ἐπιχειρεῖν, trop. de perf. c. inf. praef. πείθειν ἐπιχειρεῖ, inceptabat 2, 5, 8. instituebat, conabatur, studebat. - aor. 1. p. praef. τῶν - ἐπιχειρησάντων, audentium 6, 4, 13.

ἐπιχειρήσις, trop. de actu, abf. τὸ τῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλές, aggradiendi securitas 2, 8, 7. incoepi, instituti.

- ἐπιχέω, phys. de perf. c. acc. rei, τὴν γῆν ἐπιχέοντες; terrâ aggeratâ 4, 9, 14. ingerentes, nostr. *darauf schütten*.
- ἐπιχώριος, phys. de perf. Plur. c. artic. p. subst. abl. οἱ ἐπιχώριοι λ. incolae 4, 13, 7. per ellips. ἀνθρώποι, it. 8, 1, 7. indigenae 5, 3, 8, 3, 7, 2. - in opp. οὐ μόνον πρός τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ οἱ γειννιάωντες λ. ab indigenis 5, 3, 9. - Sing. p. adi. cum subst. perf. τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, dei patrii 5, 5, 4, 8, 3, 19. † c. gen. loci, aut abl. εἰς θεὸν ἀρχαίότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχωρίου λ. deum vetustissimum, Italiae patrium, 1, 16, 2. qui Bg., commate post ἀρχ. facto, c. gen. ceperit, unde h. l. Lat. sit *proprius*; quanquam et ad pr. subst. 9. referas, cui dentur duo adi. sine copula. c. subst. fem. rei, in opp. ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, in vernaculam ib. 4. Italam, Latinam. ἐπιχωρίου στρατείαν, eius regionis militiam 7, 1, 6. - Neutr. c. adiuncto, τὸ Φονικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio instituto ac vernaculo ib. 4. - † solum, at c. artic. post subst. ἀνθεσι τοῖς ἐπιχωρίοις λ. floribus indigenis 4, 11, 5.
- ἔπομαι, med. phys. de perf. c. dat. perf. ἔπεσθαι αὐτοῖς, pone (se) sequi 7, 4, 10. εἰμὸς αὐτῷ Γερμανῶν - ἀριθμὸς, sequebatur eum 7, 8, 23. - † simul de rebus 7, 6, 3. †† c. adv. et in opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μὲν λ. εἶποντο δ' ὀπισθεν αὐτοῖς οἱ λ. sequebantur pone (eos) 4, 1, 6. - † c. praep. et particip. modi, αὐτὸς ἀμα τοῖς δορυφόροις ἐπισθοβουλαίων εἶπ. 8, 1, 4. post opp. varia. - †† trop. in libello, post opp. et forsau c. praep. ὦν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία· εἶποντο δὲ Λαῖτος λ. ἐπὶ δὲ τούτοις πληθὺς λ. 1, 17, 2. - †† de re, τὰ ἐπόμενα ἐν τοῖς εἴης λεχθήσεται, loquentia, 7, 12, 20.
- ἐπονεΐδισος, pass. de re, mor. c. subst. fem. et adiuncto, ἀπρεπῆ καὶ ἐπονεΐδισον - τὴν ἀρχὴν λ. probrosum 2, 6, 8. ubi ἀπρ. quod per se indecenti modo paratur, sed ἐπ. quatenus dictis et verbis indecorum iudicatur, s. quoad prius opinionem turpitudinis habet ac commovet, sed posterius dicta contumeliosa; infamiam afferens.
- ἐπόπτης, phys. de perf. c. gen. rei, ἔχειν αἰσχυρῶν ἔργων σεμνοῦς ἐπόπτας, inspectores 1, 17, 3.
- ἐπόπτομαι, med. phys. de perf. c. acc. loci s. perf. τὰ ἔθνη ἐποψόμενος, provincias inspecturus 4, 7, 1. invisur.
- ἐποχείσθαι, med. phys. de perf. c. dat. s. abl. anim. et adv. ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις λ. invehuntur equis 4, 15, 9. - cum solo casu hoc, ἵπ. ἐποχοῦμενοι, eq. inveci 8, 4, 25, 3, 4, 12. - † τοξέειν, ἵπ. ε. ex equis ib. 19. - †† oppresso hoc casu, ἵππον, φέροντα ἐποχοῦμενον (αὐτῷ) τὸν Περσίν. invehentem (se, ipso) 2, 9, 6.
- ἑπτὰ, propr. ἡμερῶν, septem 4, 2, 7. σόμασι 8, 7, 1. πελάγη ib. 2.
- ἔπω, phys. de perf., partim scripto, partim ore, abl. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere 8, 3, 21. †† μή τι ἄρα καὶ καταγέλασον εἰπεῖν; an non etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. c. adv. ὡς ἂν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut quis dicat, sicut s. quo modo quis dicere s. loqui possit. - c. inf. τῶν ἀγγέλων εἰπόντων, ταῦτα ἐντετάλλαι λ. c. nuncii dicerent, 1, 9, 21. - c. acc. rei, ἀκριβὲς εἰπεῖν, οὐ ῥάδιον, dicere 7, 1, 19. - nominatim c. pron. τοσαῦτα μὲν, haec locutus 1, 5, 27. 1, 4, 15. τοιαῦτα εἰ. talia loc. 2, 3, 25. 8, 7, 19. 2, 8, 9. 2, 10, 19. τ. εἰποῦσα, talia cum locuta esset 1, 13, 7. ταῦτα εἰπόντος αὐτοῦ, haec locuto illo 1, 9, 13. τ. εἰποῦσα, h. locuta 1, 17, 11. - †† simul c. affinis subst.

abl. modi, οὐδ' εἰπεῖν ἐστὶ λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἐρατὴν, ex-
 primi verbis non potest diei illius festiva laetitia 8, 6, 16. non
 dicere licet rel. - †† c. praep. εἴ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν,
 si quid de fort. etiam dicendum 1, 17, 27. τοιαῦτα - εἰς προ-
 σροπὴν - εἰπῶν, tal. locutus 1, 6, 20. καὶ εἰατὴν - εἰποῖσα
 Εὐ γε λ. locuta 1, 17, 9. - † c. coni. simul, εἰπῶν πρὸς τοὺς
 στρατιώτας, ὅτι λ. testatus milites, se rel. 6, 8, 15. sq. - ††† in
 rect. tripl., c. acc. rei et sq. tum coni. tum inf. εἰποῖσα αὐτῶ
 κεχαρισμένα, ὡς ἄρα χρῆ λ. - εἶναι δὲ - μὴ δεῖν τοίνυν λ. ita lo-
 cuta ad gratiam, oroscire rel. 5, 7, 1. sqq. - †† sensu magis
 histor., c. acc. persf. οὐδέ τις εἰπεῖν ἔχει ὑπ' ἐκείνου Θεουδέντα, no-
 minare potest 6, 1, 15. dicere, memorare. - in opp. εἶπ. ἢ μνη-
 μονεῖσαι λ. ib. 16. - simul c. adv. οὐκ ἔστιν ἄλλου ῥαδίως εἰπεῖν,
 non possumus alterum facile commemorare, 5, 7, 19. ††† Θε-
 ονεύειν τοὺς κακῶς αὐτὸν εἰπόντας, occidere, quicunque obrectasset
 ipsi 4, 6, 11. i. q. pr. 9. ἀπέσιωψε - εἰς τὸν λ.
 ἐπωνυμία, physf. abl. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσιν, nomen 1, 11,
 7. cognomen.
 ἐπώνυμος, physf. de persf. abl. c. subst. fem. ἀρχαὶ ἐπώνυμοι, magi-
 stratus, quorum nominibus annus signatur 1, 16, 17. consules,
 nostr. die regierenden Bürgermeister. - † c. gen. persf. Γάλαγ-
 γα -, τοῦ ἥρωος ἐπώνυμος (ἐπώνυμον,) heroi illi cognominem 4,
 9, 8.
 ἐπωφελής, physf. de re, c. dat. persf. ἐπωφελῆ τοῖς λ. ἔργα, utiles 2,
 4, 11. i. q. simpl. et i. q. pr. χρῆσά ἔργα.
 ἐρᾶν, mor. de persf., c. gen. persf. παρθένου, se amore captum vir-
 ginis 5, 6, 3. amare. - trop. c. inf. ἐρᾶ τὸ βάρβαρον κινεῖσθαι
 λ. solent barbari 1, 5, 15. ut Φιλῆ 1, 2, 8. - Pass. mor. de
 persf. abl. particip. p. subst. ὡς ἡδίου πίοι παρ' ἐρωμένης, ab ami-
 ca 1, 17, 17. amata, amafia.
 ἐραστής, de persf. abl. τοῦ ἐραστοῦ, amator 1, 11, 5. amafius. - trop.
 cum gen. rei, λόγων - ἦν, amans 1, 2, 4. studiosus, deditus.
 στρατιωτικοῦ - βίου εἶναι, amator 4, 3, 8.
 ἐργάζεσθαι, Pass. de re, physf. c. gen. mater. ἐσθῆτα - ἐρίου - εἰργά-
 σθαι, e lana confectam (esse) 5, 5, 6. - c. mera praep. sed post
 syn. τείχει, πεποιημένῳ λίθου, εἰς τετραγώνου εἰργασμένου, muro,
 structo ex lapide quadrato 3, 1, 14. ex lap., in quadratum la-
 borato. † simul c. dat. persf. γεωποῖ - χειροποίητοι, μετὰ πολ-
 λοῦ καμάτου τοῖς - Ἰταλιώταις εἰργασμένοι, semitae sunt manufa-
 ctae magno labore veterum Itolorum 3, 1, 14. manufactae, ma-
 gno labore veteribus Italis (a vet. It.) confectae s. structae. —
 †† trop. abl. πολλοῦ ἐργασθέντος Θεοῦ, edita strage 3, 4, 10.
 caede facta. - Med. de persf. physf. c. acc. rei, ἐργάζεσθαι ὄπλα,
 fabricari 3, 4, 20. 2, 11, 19. † cum nominat. modi et affini
 subst. in vicinia, πᾶν, ὃ χειρῶν ἔργον, πρῶτος εἰργάζετο, faciebat
 4, 7, 7. Caracalla in castris. - trop. de re, c. acc. rei, ἡ τοῦ
 ἔτους ὄρα - χειμᾶρόν εἰργ. efficiebat 8, 4, 3. ὡς περ τῆς φύ-
 σεως ἐργασαμένης γάδιον λ. naturā fabricatā 3, 4, 4. †† πάσης
 μοῦσης ὄργανα πεικίλον ἤχου εἰργάζετο, sonum edebant 4, 8, 19.
 facieb. - de persf. ἀρπαγὴν καὶ Θεοῦ εἰργάσαντο, fecerunt 3, 3, 6.
 i. q. pr. priva v. ἀρπάξιν et Θεονεύειν. - ἐργασάμενος Θεοῦ. facta
 caede 4, 11, 11. - ††† c. dupl. acc. et rei et persf. τοιαῦτα ἐρ-
 γασάμενος τὴν πόλιν, hisce perpetratis adversus illam urbem 4,
 9, 17. talia cum fecisset illi urbi, eius que incolis.

ἐργαλείου, phys. c. gen. rei, πᾶν τὸ ἐμπέπτον ὕλης ἀξιωμαχοῦ ἐργ.
λ. 7, 11, 15. instrumentum.

ἐργαστήριον, phys. de loco, in opp. οἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις, officinis 7,
11, 15. tabernae 7, 12, 12.

ἐργον, in utr. partem, c. var. adi. *τολμήσας* ἔ. *τηλικούτου*, facinus
7, 11, 15. - † c. verbo simul affini magis, *δρασάντες* οἴτως ὠμόν
ἔ. facin. 2, 5, 15. - *αἰσχρῶν* ἐργων λ. facin. 1, 17, 5. τῶν αἰ.
καὶ ἀπρεπῶν - ἔ. actionibus 5, 7, 9. †† οὐ πρεπόντων ἔ. συμ-
βούλους, ad indecentia faciēda 2, 10, 6. †† τὸ ἀρχειν ἐργων πο-
νηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. it. τὸ ἀ. ἀδίμων ἔ. 6, 3, 9. v. ἀρχ. -
ἀκρίτων ἔ. factis 6, 9, 16. † εἰ τὰ *τολμηθέντα* αὐτοῖς αὐξήσαιεν
ἐργοῖς *μείζουσι*, facinor. 7, 5, 1. *ἐπιδειχθέντων* - πολλὰ *σάφιστα* καὶ
χρησά ἐργα 2, 4, 11. v. ἐπ. - † *σανμασά* καὶ *ἐπωσελή* ἔ. conatus
ib. e. opera, insituta, Pertin. - ††† c. adi. per casum diver-
sum, τὰ *δεινά* τῶν ἐργων, nefaria facta 2, 5, 18. p. τὰ δ. ἐργα.
it. τὰ ἀνδρεία - τῶν ἔ. fortia facta 7, 8, 15. - † per solum
subst. *τοῦτο* αὐτῷ *τοῦνομα* ἐδίδου τὰ ἔ. sua opera 4, 5, 14. post
pr. ἐχθρῶν. - † ὑπὸ τῆς τῶν ἔ. συνέσεως ἐλαυνόμενος, facinorum
4, 7, 1. - †† in opp. οὐκ ἐν τῇ *καθέρῃ* ἢ *προεδρίᾳ*. ἀλλ' ἐν τοῖς
ἐργοῖς, in rebus gerendis 2, 5, 17. factis, scientia et facultate
agendi administrandi que res, maxime publ. - c. gen. rei, ἐργα
πολέμου - ἐγένετο, facinora 7, 7, 8. τοῖς *τυραννίδος* ἔ. operibus
7, 1, 9. †† τὸ δὲ *τελευταῖον* καὶ *μήποτε* γενόμενον ἔ. 4, 6, 10.
scil. *τοῦτο* ἦν, vel τὸ p. *τοῦτο*, sc. ἦν, ultimam vero et nunquam
factum opus erat hoc, f. hoc autem ultimum - opus illius erat
f. facinus. †† ἐργον ἡμῖν *τετόλμηται*, *μείζονος* ἀπογνωσεως δέμε-
νον, facinus 7, 5, 15. τὸ ἡμῖν *προκειμένον* ἔ. *ἐπαινεθήσεται* λ. fa-
ctum, ib. 16. †† *τοῦ* ἔ. τὸ *μέγεθος* λ. facinoris 3, 11, 12. ἐν-
δικοὶ τοῦ *γενησομένου* ἔ. ultores patrandi facin. 7, 4, 10. ἡσθη
ἐπὶ τῷ ἔ. eo facin. 7, 1, 24. ††† sensu pecul. A) de re sacra,
in opp. *ὀργίοις* τοῖς τε *θείοις* ἔ. div. officiis 5, 7, 2. aliis f. rel.
actibus religiosis. τῆς *ἱερωσύνης* *κωνωνεῖν* καὶ *σχημασι* καὶ ἔ.
ὁμοίοις, functionibus ib. 8. B) de re bell., ducib. vel milit.,
c. gen. persf. *λαθεῖν* ἐργα *βασιλέως* ἀδύνατον, facta 4, 11, 14. —
οἱ τὴν *πειρὰν* αὐτοῦ *τῶν* ἔ. *φέρουσι* διὰ *μνήμης*, factorum eius 2, 2,
20. rerum bello gestarum. - per adi. meta, τῇ τῶν ὁμητέρων ἔ.
ἀνδραγαθία 1, 5, 25. v. ἀνδρ. - †† *μεγάλων* καὶ *γενναίων* ἔ., ὧν
ἐδρασε, facta, (quae edidit, suscepit,) 4, 14, 10. - †† c. dupl.
affini subst., αὐτὸν *eis* ἐλπίδα *μειζόνων* πραγμάτων ἐτύφωσε *τηλικού-*
των ἔ. *εὐπραγία*, rerum 6, 5, 23. †† τοῖς οὕτω *τετόλμημένοις* καὶ
εὐτυχηθεῖσιν ἔ. 3, 14, 1. factis. †† per solum subst. *ἐργοῖς* τὴν
δέξαν *ἐπισοῦτο*, re ipsa 7, 1, 14. †† ἀρετῆς τῆς ἐν ἔ. *ἐμπειρον*
2, 2, 16. v. ἀγ. et ἐμπ. ††† *πολεμικῶν* ἔ. ἤρξατο, bellica nego-
tia 7, 1, 14. bis, sed ter diversos per casus. - rerum bellica-
rum 7, 9, 11. bellicis muneribus 6, 9, 10. - †† c. praep. τῶν
ἐν *ἐπλοῖς* ἔ. *συμφοιτητας*, condiscipulos armorum 1, 5, 11. ope-
rum bellicorum f. *militarium*. v. ἐν. - † c. gen. rei et v. affini, πᾶν, ὃ
χειρῶν ἢ *καμάτου* σώματος ἐργον, *πρῶτος* *εἰργάζετο*, opus 4, 7,
7. labor. οὐ μόνον *διδάσκων* αὐτοὺς τὰ *ποιήτεια*, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔ.
πάντων *προηγούμενος*, laboribus 6, 8, 5. ††† *πίσας* ἑτέρους,
ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἔ. *συνάποδρᾶν*, a suis functionibus 1, 10, 2. C)
c. pron. persf., *κατορθοῦν* αὐτὰ, ὁμητέρων ἔ. (ἐσι.) *vestrae* operae
αἰ 1, 5, 19. *vestrum* negotium, officium. - *vestrum* negotium
erit 3, 12, 13. - c. gen. persf. *φέρειν* τὰς *συμφοράς*. ἀνθρώπων ἐρ-
γον *συφροσούτων* (ἐσι.) officium est 4, 14, 9. D) p. Lat. res

quidquid est et fit, et factum est, quodvis eventum, etiam in malam partem, τὸ πᾶν ἔ. ἐξεθείασθῃ, tota res 1, 14, 10. incendium. - †† c. v. affini, τὸ ἔ. κατείργασθαι, iam rem confectam esse 3, 12, 12. caedem. †† τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔ. καὶ ἀνεπίστω - παραχθέντες, inopinata re et insperata 2, 5, 4. Praetor. impetu in aulam. οὕτω προχωρήσαντος τοῦ ἔ. succedente negotio 7, 5, 1. Afrorum defectio. τοῦ ἔ. ἀπαξ γέγοντος, id semel peracta 8; 6, 2. caede. ῥαθυμότερον πρὸςφερόντο τῷ ἔ. negotium 5, 4; II. pugnam. εἰμὶ τὸ ἔ. παραιτησάμενον, negoti. 3, 12, 6. caedem. ἔργων μεγάλων καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum 1, 1, 4. - †† c. affini v. in vicinia, γασιάζοντας ἐν ἅπασιν, οἷς ἐπράττων, μέχρι τῶν εὐτελεστάτων ἔ. etiam in viliss. rebus 4, 5, 9. †† cum gen. perf. simul, βασιλέων - εὐτελεῖ καὶ μικρὰ ἔ. λ. res 1, 1, 3. — †† nominum per dat. f. abl., ὅτι μὲν ὑμῶν σοφία κροίττους ἐσμέν, ἔργω ὁράτε, re, ipsa 2, 13, 10. it. ὁ περ ἔ. καὶ ὑπερον δέδεικται 2, 14, 9. it. προθυμίας - τὸ ἐνδόσιμον - ἔ. διδούς 3, 6, 22. it. ἔ. βεβαιῆσαι τὰ ὀψιῶντα 6, 8, 15. E) p. aedificio qualicumque, ὡς μὴδένα οἰεσθαι τὸ ἔ. σύνθετόν, opus 3, 1, 14. murum. τὴν γέφυραν, ἔ. μέγα λ. op. 8, 4, 4. - ††† c. praep. τὸ - τέμενος, μέγιστον - γενομένου τῶν ἐν τῇ πόλει (όντων) ἔργων, operum 1, 14, 4. — † ἔ. τῆς ἡν κόσμος δημοσίων ἔ. publici operis 7, 3, 13. †† c. gen. vel rei f. loci, τὸ πῦρ ἐπενεμηθῆ τὰ πλεῖστα τῆς πόλεως καὶ κάλλιπα ἔ. opera 1, 14, 6. - vel perf. ὑβρίσαντά - εἰς τὰ ἐκείνου ἔ. operibus 4, 5, 12. vallo f. muro.

ῥεῖπιον, phys. c. gen. rei et adiuncto, τὰ μένοντα αὐτοῦ (τοῦ τείχους) ἔρηπια καὶ λείψανα ἰδόντι, rudera 3, 1, 15. - oppresso gen. illo, τὰ ἔ. (αὐτοῦ, τοῦ τείχ.) ἀνοικοδομησάι, rud. 8, 2, 12.

ῥενυῖν. phys. de perf. c. acc. rei et adiuncto var. ἐνθα μόνος - τὰ ἀπὸρρητὰ ἡρσύνα καὶ ἐξήταξε, scrutabatur 7, 6, 12. - c. coni. σκοπούς, τοὺς ῥενυήσοντας, μὴ τίνας λ. qui scrutarentur, an 8, 1, 2. — de perf. c. adv. et coni. οὔτε τις αὐτῷ - προσήει, εἰ μὴ πρότερον ῥενυηθεῖς, μὴ τι λ. nisi prius perscrutatione facta, num 3, 5, 11. exploratus, excussus.

ῥημος, de perf. trop. abl. εὐρεθεῖς ἔ. desertus 2, 12, 12. solus, incustoditus, sq. explic. - c. gen. perf. δορυφόρων ἐρήμων ἐπιπεσεῖν, a stipatorib. nudum 3, 5, 8. - de re f. loco, Masc. ἐν τοῖς ἐρήμοις ἀγροῖς, desertis 8, 4, 9. - c. subst. fem. ἐρήμων γῆ, desertis locis 2, 11, 9. ἐρημον τὴν χώραν καταλείτη, region. desertam 8, 4, 23. — Neutr. εἰ μένος, ἐρημα τὰ βασίλεια καταλ. vacuum palatium 3, 12, 12. interiectis imperatorib. τὰ οἰκοδομήματα ἔρ. εὐρισκον, deserta 8, 4, 12. sine hominib. anim. et supellect.

ρίζειν, trop. f. phys. de perf. c. dat. perf. et praep. ὑπὸ Φιλονεικίας, δι' αὐτῶν μάχας ἀλλήλοις ῥρίζοντες, inter se altercantes 3, 10, 5.

ριον, phys. abl. ῥιου - εἰργάσθαι ἐσθῆτα, c. lana 5, 5, 6.

ρις, phys. f. trop. c. adiuncto, ἐναύσματα ῥιδος καὶ ἔχθρας, altercationis 3, 13, 4. - † cum praep. ζήλω καὶ ἐνιδί τῇ πρὸς ἀλλήλας, contentione 3, 2, 13. studio certandi, noisrat. Streitfucht.

ρίσμεν. v. ῥίπτ.

ῥυθμισμ. v. ῥυθμίζ.

ῥύσατ. v. ῥύω.

ῥωμέν. v. ῥώννυμ.

ῥυθραίνειν, phys. de perf. c. acc. rei f. loci, τὰς παρεῖās ῥυθραίνων, genis purpurissatis 5, 6, 24. Heliogab.

ἔρυμα, physf., in bello, ἐπὶ τοῦ ἐρύματος, intra munitionem 3, 2, 11. murus; it. 20. sq. 3, 3, 12. 1. 7. 10. sq. 8. τοῦ τείχους, cum adiuncto, γενναίαις τείχεσι καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - trop. de Alpi-bus, μέγιστα ἐκεῖνα ἄρη, ἐν τείχεσι σχήματι, - πρόβλημα Ἰταλίας, - ἔρυμα ἀρήμιτον λ. ut munitionum 2, 11, 16.

ἔρχεσθαι, med. de perf. physf. c. praep. et adiuncto modi, τίς εἰς ἐξίστιν - ὠπλιτισμένος ἔρχεται; venit 3, 12, 23. - c. praep. solis ἐλθεῖν εἰς τὸ πεδίου, ut adessent in campum, 1, 5, 3. ἐλθάν εἰς τὴν Ἀθηνῶν χώραν, ingressus regionem 3, 9, 6. εἰς τὴν Νικομήδειαν, cum venisset Nicom. 5, 5, 3. - † hostil. εἰς Γερμανοὺς, Germaniam ingressus 6, 8, 8. - †† c. adv. simul et adiuncto modi, ἐκεῖθεν ἐλθάν εἰς τὸ μῆμα, progressus ad 4, 8, 21. — †† οὐδ' ἂν νῦν εἰς ἡμᾶς ἦλθεν, ταῦτα δημηγορήσω, ad vos venissem 2, 8, 3. orator Niger. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σύμμαχοι, qui ex Germ. venerant 8, 7, 21. 6, 4, 13. †† ἐλθόντι αὐτῶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, redeunti 1; 17; 18. † ἦλθον μέχρι τῆς εἰσόδου λ. accesserunt usque ad aditum 7, 11, 3. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων ἐλθεῖν, venire 2, 15, 4. μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐλθόντα βασιλέα, qui venerat 5, 1, 8. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶτα - καὶ ἐκόμισαν λ. venerunt 1, 9, 17. - ††† hostil. ὡς ἦλθεν Ἴουλιανός (σὺν τῷ στρατῷ ἢ σὺν τῇ δυνάμει ταύτῃ) καὶ προσέβαλε τοῖς τείχεσιν, venit 5, 4, 4. - † simul c. adv. μετεγίγνωσκον ἐπὶ τῷ ἀνόπλως ἐλθεῖν, quod inermes ivissent 2, 13, 20. veniss. - † c. dat. perf. et c. adiuncto e nominat. modi, Ἀθηνοὶ ἦλθον αὐτοῖς τοῖσδε σύμμαχοι, venerunt ei 3, 1, 6. - †† abf. ἐλθόντα αὐτὸ λ. cum venisset, eum - 1; 13, 9. τοὺς ἐλθόντας λ. eos, qui vene-rant 7, 7, 14. - ††† trop. c. praep. κατ' ἀξίαν ἐπὶ τὴν ἀσ-χὴν ἐληλυθότες, ad imper. evecti 8, 8, 20. pervenire, adipisci; consequi, nosir. kommen ἢ gelangen. † ἀνδρα, εἰς ἰδιωτικο-γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ex - eo progressum 2, 3, 3. ad imper post τὴν ἀρχήν. - it. ἐν πολλῶν ἡγεμονιῶν, ὡσπερ κατ' ἀκολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, ad id progressum 7, 5, 4. εἰς ἰδιωτικῶν στα-γάνων ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque evecti 5, 1, 16. οἱ ἐν μετρίῳ πρῶξενω εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ad imperium pervenerunt ib. 14. - † οἱ, μέχρι προσηγορίας καὶ τιμῆς ἐφημέρου μόνης ἐλθόντες, qui ap-pellationem et honorem ad diem tantum consecuti 1, 1, 7. quum pervenissent ad solam appell. † ἐλθάν διὰ πάσης τάξεως στρατι-τικῆς, progressus per 6, 8, 3. - de re, physf. c. praep. οὐδὲ ἐ-ἄλλο μέρος ἦλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, neque in aliam perven- partem corporis iaculum 1, 15, 8. volavit, cecidit emissum. εἰς οὐ περ ἦλθεν ἀπὸ Ἰλίου (αὐτὸ, τὸ ἀγαλμα,) venit 5, 6, 7. pe- tatum est, delatum. †† ὅσα καὶ εἰς ἡμᾶς ἦλθεν ἢ λεχθέντα, γραθέντα λ. quae (et) ad nos pervenerunt 1, 2, 5. in manus aures nostras nunc viventium, ἢ immotuerunt nobis. †† cu adv. πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἑορτήν, antequam festus dies adesset 1, 1 15. veniret.

ἔρωσ, mor. cum gen. perf. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσει usque ad amores sororis suae 1, 3, 6. ἔρωτι τῆς κόρης ἑαλωκέν, amore 5; 6, 4.

ἐς v. εἰς.

ἐσβάλλειν, physf. de perf. c. praep. eadem, ἐς τὴν πόλιν ἐσβαλόν, urbem intrarunt 3, 7, 14. vel celeriter intrarunt, irruerunt, ἑαυτοὺς, se coniecerunt, nosir. *sich in die Stadt werfen*, fugie- tes; salutis ἢ perfugii causa, Albini milites.

ἐσθῆσθαι, med. de perf. phys. c. praep., ἐφ' ἐτέραις ἐσελθῶν ἐλπί-
σιν, ingressus 5, 12, 20. ἴσ. εἰς αὐτὸ, τὸ δωματίον 5, 18.

ἐσθῆς, phys. per calus, abl. vel c. adi. et vv. τῶν γυμνῶν ἐσθῆτος,
vestitu 1, 17, 5. vestimento 3, 12, 22. vestis 3, 14, 13. 4, 11,
10. 4, 15, 9. † σχήμασι - ἐσθῆτος λ. vestium 5, 5, 4. it. 8,
6, 6. † κρύψας αὐτὸν (τὸν θώρακα) τῇ λοιπῇ ἐσθῆτι, caet. vesti-
bus 3, 12, 17. vestitu 4, 11, 5. † ρηζαμένη τὴν ἐσθῆτα, vestem
1, 13, 7. τὴν πλατύσημον ἔ. veste 3, 11, 3. † χλάμυδιον, ἡ
τινα ἄλλην ἔ. λ. 4, 12, 4. ἔ. ὀδοιπορικῆν, vestimento 5, 4, 12.
cf. 5, 5, 6. κουφάις - ἐσθῆσι, vestibus 3, 4, 19. ἔ. ἀπαλαῖς
5, 8, 2. cf. 6, 4, 7. 5, 3, 12. 7, 4, 8. ἐσθῆσιν λ. in vestitu
2, 13, 5. in veste 7, 11, 3. ἀλουργεῖς - ἐσθῆτας, vestib. 1, 14,
16. pallium, it. togam s. stolam. cf. 2, 13, 17. 19. λιτὰς ἔ. 4,
2, 6. 19. 5, 6, 21. 8, 8, 14. †† τὰς ἔ. τῶν μηρῶν καθέλκον-
τι, vestes 4, 13, 11. subligacula, feminalia, femoralia, i. falcias,
quibus tempora involvebantur, fortialis et braccas, nostr. *Bein-
kleider*.

ἐσθίειν, phys. de perf. c. adv. πολλάκις ἐσθίων, cum cibum caperet
1, 17, 22.

ἐσθ' ὅπῃ, ἐσθ' ὅπου, ἐσθ' ὅτε v. εἰμί.

ἐσπέρα, phys. abl. ἡκαίς - ἐσπέρας; vespere 3, 12, 23. - c. adi. s.
v. ἔσ. καταλαβούσης, vespera 2, 9, 6. 5, 4, 12. 7, 11, 18. cum
praep. κατὰ ἐσπέραν λ. circa vesperam 3, 4, 8. † π. δέιλῃν ἔ.
circa vesp. 2, 6, 9. ἡδὴ π. δ. ἔ. cum iam diei serus vesper esset
3, 12, 16. ἔξ ἑωθινοῦ εἰς ἔ. λ. ad vesperam 4, 15, 10.

ἐσπίπτειν, phys. de perf. c. praep. affini et simul eadem, ὡς ἐσέτε-
σεν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔς τε τὸν νεῶν, ut irrupit in castra 4, 4, 12.
celeriter intravit et cum impetu, irruit.

ἐς, p. coni. temp., ab init. enunciat., post dubiam interpunct.,
abl. c. indic. aor. ὅπλα ἐκίνησαν λ. donec - moverunt 7, 4, 2. -
cum aliis particulis, c. indic. eodem, ἐς' ἂν λ. donec 4, 9, 11.
— ἐς' ἐδῆ λ. donec 3, 12, 22; 7, 10, 13. ἔ. donec iam 6,
5, 22.

ἑμί. v. ἑφωί.

Ἑστία, nom. propr. τῆς Ἑστίας τοῦ νεῶ λ. Vestae 1, 14, 7. - †† in usum
periphrasticum, ἱέρεια τῆς θεοῦ, ἡ τις τῆς Ἑ. ἡν, deae, quae Ves-
talis erat 1, 11, 11. donec sacerdos Vestalis adduceretur, s. do-
nec sacerdos Vestae s. don. Vestalis add., p. τὴν ἱέρειαν τῆς Ἑ.,
proprie, quae quidem Vestae erat, i. q. privum Ἑστίας. - αἱ τῆς
Ἑ. ἱέρειαι. Vestales virgines 1, 14, 8. 4, 6, 9. - ††† cum gen.
perf. παρθένου τῆς Ῥωμαίων Ἑστίας ἱερουμένης, virginis Vestalis sa-
cerdotis 5, 6, 3. †† ἀποστάσας αὐτὴν τῆς Ἑστίας κατὰ τοῦ ἱεροῦ
παρθενῶνος, postquam avulisset eam a sacratio et virginali domo
ib. ubi minus de nom. propr. a *Vestia*, quanti de loco, et vel a
s. e Vestae templo, vel a *foco*, eiusdem Vestae, appellative qui-
dem et per elementum minusculum, ut in locis subiectis. —
† trop. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε Ἑστίας κοινωνεῖν, ut neque torum, ne-
que larem communem pateretur 3, 10, 15. nostro saeculo, sepa-
raret se a *lecto* et *mensa*; de loco iterum, saltem de *diacta tota*;
— Ῥώμῃν, ἐνθα ἡ βασιλείος ἐστὶν Ἑστία, ubi imperii est lar familia-
ris 2, 10, 13. imperii sedes, imperatoris aula, domus. ἐπεὶ
περ ἰδρύσῃ (αὐτῶς) ἐν τῇ βασιλείῳ Ἑστία, in imperatoria aula 2, 3,
1. - μὴ τις προκαταλάβῃ τὴν βασιλείον Ἑστίαν, principis domum 1,
6, 8. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἔ. οἰκεῖν, imperatoriam aul.
1, 15, 17. ††† εὐθὺς ἀφ' Ἑστίας πάντας φονεύειν ἤρξατο, inde a

- lare 3, 13, 8. de persf. domus f. familiae suae patris que, fratre, Geta, patris medicis, amicis, famulis, sui, Caracallae, fratris que nutriciis, cf. §§. sqq.
- ἐξιάσθαι, med. physf. de persf. c. praep. ἐξιωμένω περι δ. ἐσπέραν, epulanti 2; 6; 9.
- ἐξιάσις, physf. c. adiuncto, τίς εἰς ἐξιάσιν ἢ κῶμον - ἐρχεται; coenam 3; 12, 23.
- ἐσχάτος, trop. de re, Masc. ἐσχάτω κινδύνῳ, extremo 1, 13, 3. - Fem. τῆς ἐσχάτης εὐτελείας, ultima ib. 12. εὐτελ. τῆς ε. extr. 7, 1, 3. τῆς ε. ὠμότητος, extr. 1, 3, 10. - ἐν ἐσχάτῃ ἀπογνώσει, extr. 2, 11, 12. - Neutr. ἐν γῆρά ἐσχάτῳ, extr. 7, 5, 18. ἐν ε. γ. 7, 8, 9. ἐν ε. δέει 7, 9, 8.
- ἔσχεν, v. ἔχω.
- ἔταιρος, mor. de persf. c. gen. persf. τῶν Μάρκου ἐταίρων ἐντιμότη-
τόν, sociorum 2, 1, 10. 1. q. φίλος.
- ἕτερος, Lat. alter, de persf. Masc. in opp. cum gen. persf. τῶν ἀρρέ-
των τούτων ὁ μὲν ε. - τὸν δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. - abf. πᾶν
τὸ ἕτερον φίλον τῶ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, alteri 3; 10, 6. - Fem. ἢ
τῆς ἕτερας θυγατρὸς, alt. 5, 7, 1. in relat. tacita. - de re, τὴν
μὲν μίαν (μοῖραν) - τὴν δὲ ἕτεραν λ. alter. 6, 5, 2. - Neutr. τὸ
μὲν ἕτερον μέρος - ἐπὶ θάτερα δὲ λ. alteram part. 3, 3, 2. - Lat.
alius, de persf. ἀνθρ λ. - καὶ ἕτερος λ. alius que 7, 11, 6. - πά-
λιν - ἕτερον λ. alium 5, 7; 13. ἐκεῖνον μὲν - ἕτερον λ. ali. ib.
3. οἱ μὲν - οἱ δὲ - ἕτεροι - οἱ δὲ λ. alii 1, 4, 21. - τινὲς - ἕτεροι
λ. alii 3, 10, 11. - μὲν - ἕτεροι λ. in alios 2, 5; 12. - †† in
relat. tac. ἕτεροι δὲ λ. alii 7, 9; 20. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης
εὐδαιμονίας, apud alios 8, 3, 12. πείσας ἑτέρους λ. alios 1, 10, 2.
- de re, †† ἀξέρες - ἕτεροί τε λ. quaedam que 1, 14, 1. ubi in pr.
membro deficit rel. τινὲς. - Fem. ἕτερα τὶς ἐπιβουλή λ. aliae - in-
fidiae 1, 10, 1. in relat. tac. ut et in sqq. loc. ἕτεροι συμβολαὶ
λ. alii conflictus, 7, 2, 17. δι' ἑτέρων ὁδῶν, alias 2, 13, 21. ἐπ.
ἐπιστολῶν, act. 4, 12, 10. ἐφ' ἑτέροις - ἐλπίζω λ. alia spe 3, 12,
20. - Neutr. ††† οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μερισάμενος λ. tantum
non partitus rel. 3, 10; 12. nihil aliud faciens, quam ut partire-
tur imper. εἰς ἕτερα ρεῖθρα λ. in alia fluentia 7, 12, 8. εἰς ἕτ.
χωρῖα, alia 6, 4, 14. sed in opp. clara, κατ' ἕτερα χωρῖα λ. ἢ δὲ
τελευταία λ. utrobique 5, 7, 5. qui Bg. legerit ἐπάτερα, p. vulg.
ad alia loca. - †† ambig., per Lat. pr. alterutrum, μὴ εἶναι ἐν
ἑτέρου ἕξουσία, alterius 3, 2, 9. ἐπ' ἐκείνῳ - ἕτερον - τρίτον τὲ λ.
aliud 4, 2, 14.
- ἐτι, nozione temp., et quidem praef. c. ali. τὴν ἐτι σώφρονα λ.
(μερίδα) adhuc 1, 8, 5. † ε. τὲ ἀγρωτοί, nec vulnerati 4, 9,
15. et adhuc invulnerati f. et nondum vulnerati. - c. verbis,
θαρήν τῇ τοῦ πατρὸς ὡς ε. συνέσωσῃ δυνάμει, velut adhuc inco-
lumi 1, 9, 22. ε. περιθεῖν, adh. 1, 15; 11. cf. 2, 5, 14. 3;
2, 9. 3, 8, 5. 8, 6, 9. - † simul c. adv. alio, ε. γοῦν καὶ
νῦν λ. sane adhuc hodie (etiam) 3, 1, 15. μένει δὲ ε. νῦν, manet
autem adhuc (hodie f. nunc) 3, 4, 6. temp. fut. ἐπεὶ μήτε
ὄσιον -, ἐτι βασιλεῖα ὑμᾶς δορυφορεῖν, amplius 2, 13, 16. porro;
adhuc porro. - † simul c. neg. (μηκέτι et οὐκέτι v. sic una voce
inferius.) ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἐτι τοιαῦτα κελύσαι προδόνα, ampl. 3, 11,
13. f. adhuc, v. προσδ. - nozione alia continuandi, addendi, au-
gendi, ab initio enunciationis quidem, sed post distinctiones
diversas, maiores, punctum, semicolon, vel minimam, comma;

id. que a) c. una copula, ἔτι τὲ ἡγανίππου, atque etiam 5, 2, 13. praeterea que ind. f. etiam que. b) c. pluribus copul. ἔ. τὰ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12. 3, 5, 4. 5, 4, 7. 6, 8, 6. praeterea que etiam, f. et praeterea etiam rel. - †† interiecta voce alia, ἔ. τὲ αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. ac praeterea (etiam) multa rel. 3, 11, 12. - c. adv. copula simul, in orat. med., post comma, ἔ. δὲ καὶ λ. atque etiam 2, 3, 9. 3, 14, 4. 9. praeterea vero etiam. — †† simul c. adv. diserto augendi, τοιαῦται αἰτίαι ἔτι μᾶλλον ἡμ. adhuc magis 7, 1, 25. ἔ. καὶ μᾶλλον λ. adh. magis (etiam) 3, 6, 17. † ἔ. δὲ καὶ μᾶλλ. adh. autem magis (etiam) 1, 3, 8. f. adhuc vero etiam mag. f. etiam adh. mag. vel praeterea vero etiam mag. f. sed praeterea etiam mag. - sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. ταυτη γὰρ καὶ τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἡπειροῦ, quocirca et iter adhuc magis accelerabant 4, 1, 4. - †† c. alio comparat. ἐμέλλησε δ' ἂν ἔτι καὶ πλείονα λ. erat que adhuc plura 2, 4, 15. sed erat etiam adhuc pl.

τοίμος, mor. de perf. Fem. c. praep. δύναμιν, ἐτοίμην πρὸς μάχας, copias, paratas ad 7, 9, 7. - Neutr. de re. c. artic. et adiuncto, ἃ περ - τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐστατοῦς τε καὶ ἐτοίμου ἀλλότρια λ. quae a promiudine aliena 3, 8, 9. - †† magis physf. et p. adi. τὰ πρὸς πόλεμον ἐτοίμα ποιούντων, apparantibus belium 2, 12, 1. res, ad bellum necessarias, parantibus, i. q. p̄f. τὰ πρ. πόλ. παρ-εστ. et i. q. pr̄ivum v. ἐτοιμαζόντων.

τοίμως, mor. δεῦρθεσθαι τὰ λ. promte 2, 9, 12. προέσθαι λ. 5, 3, 22. - † in formula c. v., seq. inf. ὡς τινὰς ἔ. ἔχειν, λ. ut quidam parati essent 7, 3, 15. p. ἐτοιμούς εἶναι λ.

res, physf. c. subst. (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν λ. anni 1, 16, 5. — τῆς ὥρας τοῦ ἔ. λ. 5, 5, 3. ἢ τοῦ ἔ. ὥρα 8, 4, 3. - c. adi. it. verb. ἐκάστου ἔ. quotannis 1, 10, 11. 5, 5, 9. 5, 6, 13. — ἐν ἀδαία - ἐβίωσαν ἐκείνου τοῦ ἔ., οὐ μόνου - ἐβασίλευσε, illo an., quo solo 5, 2, 5. δεκάτου ἔ. ἐπιβεβηκώς, decimum an. ingre-ssus 5, 3, 7. νέου ἔ. τῆς ἐπιούσης 1, 16, 1. τῷ τεσσαρεςκαιδεκάτῳ ἔτει ἐκομισθῆ γράμματα, anno 6, 2, 2. εἰς ἔτος - ἐλλητικῶς 7, 5, 3. ἔτων ἐβδομήκοντα πράξεις λ. annis sept. res gelias 2, 15, 12. †† χρόνον τιὸς ὀλίγων ἔ. τιμὴν πᾶσαν ἀπένευε λ. tem-pore paucorum ann. 1, 8, 1. τῇ - αὐτῇ πολλῶν ἔ. ἐνδιατηθεῖ-σα, multis an. 5, 8, 7. ἔ. οὐκ ὀλίγων ἐν τῇ Ρώμῃ διέτριψε, an-nos non pauc. 3, 10, 3. ἔ. τριῶν ἢ τετάρων ἡσυχασαν, trien-nio aut quadriennio 6, 6, 11. ὕβρεως, ἧς ἔ. τοσοῦτων ἡνεσχέ-μην, tot annis 1, 17, 10. τὸς ἔ. 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. per tot an. 7, 1, 10. - βασιλεύσας - εἴσιν, annos 3, 15, 7. 6, 9, 5. 15. per annos 4, 1, 1. †† in opp. μιᾶς - ἡμέρας - ἔτε-σιν λ. annis 4, 4, 18. - c. praep. ἐν ἔτεσι διακοσίοις, annis 1, 1, 5. 8. 4, 13, 19. intra annos. - ἐν ἔ. τοσοῦτοις λ. per tot an. 6, 1, 16. - παραπλείοις ἐν ἔ. annis 6, 2, 18. ἀτέλειαν - εἰς δέκα ἔτη, ad decem annos 2, 4, 15. βασιλεύσας ἔτη λ. annos 1, 17, 26. ἔτη γεγονότας λ. annos natus 5, 3, 7. 5, 7, 8. 8, 21. - † cum gen. rei, εἰς ἕκτον ἔτος ἐλάσας τῆς βασιλείας, ad sextum annum progressus imperii 5, 8, 19. εἰς τεσσ. ἔλ. τῆς β. ἔτος, usque ad dec. q. pr̄ojectus in imperio annum 6, 1, 15.

τρώσει, ἐτρώθη, v. τρώω.

τῷ, mor. c. v. ἴσθ, probe 2, 10, 17. - civiliter, ἄνδρα ἔ. γεγονότα, virum natalibus clarum 7, 5, 4. i. q. εὐγενῆς et εὐπατριδῆς. c. adiuncto c. praep., post syn. ἤρουντο οἱ εὐπατρίδαι ἐκείνου λ., ἀπὸ αἰ προγόνων εὐ γ. generosum 3, 5, 5. τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις ἔ.

- γεγονότων, quibusdam apud ipsos nobilibus 7, 4, 5. cf. de εὐγε μοχ.
- εὐάλωτος, physf. de re f. perf., pass. c. dat. perf. τὰ βάρβαρα εὐάλωτα ἐσσεσθαι αὐτοῖς, barbaras nation. expugnabiles futuras 4, 10, 6. - c. adiuncto, τὰ ἐπεινῶν - Μακεδόσιν ἔ. καὶ Ῥωμαίοις δούλα γαργένηται, illorum status - Macedonibus expugnabilis 3, 2, 15. barbaros - Graecos - facile superari posse - facile superatos esse.
- εὐβούλως, moral. in opp. εὐτυχῶς μᾶλλον γνόντες, ἢ ἔ. 3, 7, 4 v. γιν.
- εὖ γε f. potius dividendo εὖ γε, λ. euge I, 17, 10. bene quidem f. bene scilicet, f. bene sane, per ironiam, nostr. *vortrefflich freylich*, f. *schön freylich*, f. *wohl freylich*, scil. ἐποίησας. fecisti i. male f. turpiter sane.
- εὐγένεια, civil., de statu et genere, abf. et universe, μακαρίζεται λ. nobilitas 5, 1, 12. 11. - sed finite, de certa perf., ut de Pertin. ὅσον εὐγενείας χάριν λ. 2, 3, 4. - de Roman. magistratib. ἀρχῆν ἦν - οἱ πρόγονοι - δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, nobilitate generis 2, 3, 12. - de imperat. Balbino maxime, sed et oratorie de Maxim. sintul, εὖ εὐγ. ἐπὶ τοῦτο ἀναβάντας, a nobilitate 8, 7, 10. κατ' εὐγένειαν λ. propter nob. 8, 8, 8. ††† εὐγενεῖς εὐπατριδᾶς λ. patricia nobilitas ib. 9. qui Bg. legerit εὐγένεια εὐπατριδῆς. - cum gen. perf. τί ὑμᾶς ἠνήσεν ἡ Κομμώδου ἔ. nob. 5, 1, 12. e. † τῇ εὐγενείᾳ καὶ τῇ λ. nobilitate *ipsius* et rel. 2, 10, 5. qui Bg. recte e pr. repetere videtur pron. gen. perf. ἐκείνου, de eodem Comm. ελογίζετο - τὴν ἐν τῇ συγλήτῳ τινῶν εὐγένειαν, in senatio ordine quorundam nobilitatem 2, 3, 3. p. τινῶν ἐν τ. σ. πολ. quor. in sen. ord. f. ex sen. o. ἐβαροῦντο αὐτῶν αὐτῆν τὴν ἔ. 8, 2. Balb. et Max. †† de perf., abstr. p. concr., c. praep. τοσαύτης παρ' ὑμῖν εὐγενείας λ. tantae apud vos nobilitatis 2, 3, 12. voluntas vestra me tot nobilibus praeferendi.
- εὐγενής, civil. de perf. universe, c. adiuncto, νεαῖσικου εὐγενοῦς τινα καὶ πλουσίον, nobilis 1, 8, 10. ὅσοι πλούσιοι τε ἦσαν καὶ εὐγενεῖς ib. 4. - nominatim de imperat., δεῖσθαι ἀνδρὸς ἔ. 2, 15, 7. - εὐγενῆ βασιλέα, generosum I, 7, 4. 1, 15, 15. προσβύτι εὐγενεῖς, nobiles 8, 8, 20. - Neutr. de re, c. artic., p. subf., e. gen. perf., it. c. adiuncto affini, τῶν εὐπατριδῶν βασιλέων τ' εὐγενές, nobilitas 5, 1, 14. †† μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνεδήσεως εὐγενοῦς κρείττονα, ex conscientia nobilitatis 7, 1, 8. ubi potius videtur legendum ἀγενοῦς f. δυσγενοῦς. Superl. de per. abf. βασιλέα εὐγενέστατον, generosiss. 2, 3, 3. c. gen. perf. εὐγενέστατος τῶν - βασιλέων I, 17, 26. Comm. - c. adiuncto affini εὐγ. πάντων εὐπατριδῶν, nobiliss. 2, 3, 9. Glabrio. † τοῦ ἱπικεῦ τάγματος εὐγενέστατοι, nob. 4, 2, 8. †† τῶν εὐγενεστάτων καὶ εὐπατριδῶν χωρὸς παίδων, nob. ib. 9. de equitib. iterum. - †† ἠγάγετο γυναῖκα τὴν εὐγενεστάτην Ῥωμαίων, summo loco natam apud Romanos 5, 6, 2. nobilissimam Romanorum, inter Romanos f. Romanas feminas. †† εὐγενεῖς εὐπατριδᾶς 8, 8, 9 ubi Ms. εὐγ. καὶ εἰπ. sed de Bg. v. in subf. εὐγένεια.
- εὐγνώμων, trop. de re, c. subf. fem. τὸ ἀρχεῖν ἀδίκων ἔργων οὐ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόβλησιν, prius laedere - inconsulte est laedere 6, 3, 9. non habet prudentem provocationem, contumaciter ostendit, prodit non prud. f. imprudentem prov. f. non consultam, inconsultam, i. prius laedere est imprudens provocatio

f. si quis prior infert iniurias, hoc est alterum imprudenter provocare ad ulciscendas eas; i. q. uauum v. ἀγνώμονα.

δαίμονεῖν, de persf., mor. c. nominat. modi particip. εὐδαιμονοίη-
 μιν ἄν, τὰ δέοντα πράττοντες, felices rel. 1, 5, 22.
 felices simus s. erimus, si facimus. - physf. c. adiuncto, τὰ τῶν
 εὐδαιμονοῦν δοκεύτων ἢ πλουσίων πταίσματα, beatorum divitum
 que 7, 3, 11. eorum, qui videntur beati esse; ubi copulantur
 tropicum, εὐδ. δοκ., et propr., πλουσ., Lat. opulentus, et nostr.
 begüttert, vel e sqq. τῶν ὀχλῶν et τῶν κρείττωνων καὶ εὐτυχοῦν-
 των, p. honoratus; quoniam beatorum s. fortunatorum extrin-
 secus s. eorum, qui sunt in fortuna externa, proprium praeci-
 pium que habentur honores et divitiae. † πόλις εὐδαιμονοῦ-
 σα καὶ ἀμάρζουσα, beata 8, 6, 6. Aquileia, abundans rerum, ad
 felicitatem externam pertinentium, copia, ut divitiarum, sed et
 persf. ac civium, i. q. εὐδαιμών μοχ.

δαίμονια, physf., quoad persf. καὶ τοῦτο μετὰ τῆς ἄλλης εὐδαιμονίας
 παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις, felicit. 2, 11, 16. commoda
 et bona fortunae externae; it. τῆς παρ' ἑτέρων ἐσομένης ε. 8, 9,
 12. † βαρυτάτην ἐ τοῖς ἀρχομένοις παρῆξεν 2, 14, 7.

δαίμονως, mor. βιώσας, feliciter 7, 9, 21. Gordianus pater, ante
 imperium.

δαίμων, physf. de re, c. adiuncto, εὐδαίμονα καὶ πάντων ἀνευδῆ
 βίον, beatam 8, 7, 15. - de loco, c. subst. fem. τὴν Ἀντιόχειαν,
 πόλιν - εὐδαίμονα, fortunatam 2, 7, 15. Λουγδοῦνον, πόλιν - ε.
 opulentam 3, 7, 5. † τὸ Βυζάντιον, πόλιν ε. fortun. 5, 1, 10.
 sq. πλήθει τῶν ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀμάρζουσαν, † de terra, γῆν
 ε. κερτημένην, territorium secundum ib. 12. de eod. Byz. —
 τὴν ε. Ἀραβίαν, felicem 3, 9, 5. - Neutr. c. artic. p. subst., τὸ
 εὐδαιμον γαστρὶ - μετροῦσιν, felicitatem 1, 6, 2. i. q. εὐδαιμο-
 νίαν.

δενδρῆς, physf. de re ac loco, c. fem. subst. θλαὶ εὐδενδροί, sylvae
 sunt densae arboribus 7, 2, 8. arboribus plenae, bene con-
 sitae.

δοκιμῆν, de persf., mor. c. praep. in partem tum bonam, ἐν στρα-
 τιωτικαῖς - εὐδοκιμήσας πράξεις, in militaribus probatus negot.
 2, 1, 9. 2, 7, 8. εὐδοκιμήσασιν ἐν - πρ. claris in 6, 1, 8. -
 tum malam, †† ὡς ἔτυχεν ἐκάσταις, ἐπ' αἰσχυρῶ τιμὴν εὐδοκιμήσασιν,
 ut quisque turpitudine aliqua claruisset, 5, 7, 14. qui Bg. leg.
 ὡς ἔτ. ἐκαστος - εὐδοκιμήσας, p. mero ὡς ἐκαστος εὐδοκίμησε, p.
 vulg. libetis quibusque, ut casus tulit, turpitudine aliqua cla-
 ris, commate post ἔτ. facto. † ἐθ' οἷς εὐδοκίμησαν ἀμαρτήμα-
 τιν, ob ea, quibus claruerant, scelera 6, 1, 7. qui Bg. sumlerit
 v. c. mero abl. non bis ἐθ' εἰς. - βουλέμενος εὐδοκιμῆν παρὰ τῷ
 Μασκίμῳ, bene audire apud M. 7, 4, 5. esse in exultatione
 bona atque adeo favore. - de re, c. adv. dupl. πάντῳ ἄν ἢ Ἀλεξάν-
 δρου βασιλείᾳ εὐδοκίμησιν εἰς τὸ δόξληρον, prorsus Alexandri prin-
 cipatus probaretur in solidum 6, 9, 17.

δοκιμησίς, mor. c. praep. ἐν ταῖς πρόγενομέναις πράξεσιν, rerum
 ante abs te gestiarum gloria 7, 5, 12.

δοκίμος, physf. de persf. c. praep. τοῖς ἐπὶ λόγοις εὐδοκιμωτάτοις.
 doctrinae nomine probatissimis 6, 1, 8. ob doctrinam clariss. f.
 celeberr. sc. ἀνδράσι.

δοκίμω, Neutr. cum artic. p. subst. abl. ἐκ τοῦ - ὑπάρχει τὸ εὐελπί-
 ῳ ἡ βία, bona spes 6, 3, 9. i. q. pr. τὸ θαρραλέον, it. ib. 14. † cum
 παρ. et adiuncto, τὸ εἰς τὰ τολμώμενα ἀμὰ τῷ θαρραλέῳ εὐελπί-

- in aggređiendo coniuncta audaciae confidentia 2, 14, 3. c. gen. rei, εν πλήρει ὄχλου - τὸ ε. τῆς νίκης εἶναι, spem victoriae sitar (esse,) 7, 9, 8. bona f. firma spes de victoria consequenda. - † p. adi. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) εἰς τὸ κερδαλέον αὐτοῖς εὐελπι (ἦγοι μανοι,) futurum (imperium) ipsis ob lucra optabile 6, 8, 9. a lucra spem faciens bonam f. spem plenum f. speciosum.
- εὐεξία, physf. ἡλικίας - καὶ μεγέθους σώματος καὶ εὐεξίας, eis στρατείας ἐπιτηδείου, habitudo 4, 9, 9. - c. gen. rei, λογάδες, ὅσοι σώματ εὐεξία καὶ ἡλικίας ἀμμή λ. 6, 3, 2.
- εὐεργεσίαι, physf. c. adi. μεγάλων εὐεργεσιῶν λ. beneficiis 2, 3, 1, 3, 6, 6. πολλὰς εὐ. 3, 12, 21. πύσας τὰς λ. 6, 9, 2. - abf. 10, 4, 5, 1, 13.
- εὐεργετεῖν, physf. de perf. c. acc. perf. αὐτὸν εὐεργετοῦντες, benefi 3, 6, 12. qui Bg. ceperit abf., referens acc. pron. ad sqq. vv. c. adv. simul, οὐς μάλισα εὐεργέτησας, in quos maxima contul si beneficia 1, 13, 4. quibus potissimum bene fecisti, quibus m xime profuisti, quos maxime iuivisti; - †† c. acc. et perf. rei, ἐμέλλησεν ἂν εἶτι καὶ πλείονα εὐεργετήσῃν τοὺς λ. erat adhu plura indulturus subiectis 2, 4, 15. Pass. de perf. c. acc. r et praep. πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντι, multis beneficiis obsti cto 4, 13, 5. affecto ab ipso f. a se, f. quia cumulatus erat a multis b.
- εὐεργέτης, physf. de perf. abf. ἤκω σοὶ - σωτήρ τα καὶ ε. beneficii a ctor 3, 12, 4.
- εὐεργετικός, Neutr. de re, c. artic. p. subst. εἰς τὸ εὐεργετικώτες ἐπιζῆρης, beneficentiam 6, 9, 16.
- εὐθέως, physf. de temp., ratione et notione vulgari, c. verb. stati 1, 1, 7, 1, 17, 20. 2, 8, 9. continuo 2, 7, 1. confestim 7, 7, 7, 4, 5. - † c. neg. τὸ πραχθῆν ε. οὐχ λ. statim non 4, 14, 8, 4, 16. quorum in primo loco valebit p. non statim, i. q. in hoc - c. adiuncto e praep. ε. ἐν ἀρχῇ, statim initio 3, 5. - † c. adiuncti. al. e verbo, ἄμα τῷ λ., ε. πολεμικῶν ἐργ ἤρξατο, simulac - statim aggressus est 7, 1, 14. - † c. adiun e particip. μόνου τις κληθεῖς -, ε. ἦστ. ἀπῆει, si quis tantum stat. 7, 3, 5. †† πᾶς οἰκείου Φόνος ε. ἀκουσθεῖς μεμίσηται, omne domesticorum caedem, simul atque audiatur, odio esse 4, 5, statim, cum, si, ubi audiatur.
- εὐθηνία, physf. εἰς εὐθηνίας, ad aannonam 7, 3, 12.
- εὐθιπτως, trop. abf. vel c. praep. πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθ apposite ad rem 4, 7, 2. apte, congrue.
- εὐθυμος, mor. de perf. εὐθυμότερος γενόμενος, hilarior 6, 6, 13.
- εὐθύς, i. q. ante εὐθέως, de temp., intra periodum, in apode ως εἰς τὴν Ῥώμην εἰσῆλασεν, - εὐθύς - ἀνεχώρησ, statim 1, 7, 1 3, 2, 13. εἶπει - διμήκησε, - ε. Ἀλέξανδρος ἦν, continuo 4, 8, extra period. in med. orat. vel ab init. enuntiat. statim 3, 5, 8, 6, 14. 8, 7, 3. - c. praep. εὐθ. μετὰ λ. 3, 2, 17. - c. form la e praep. ε. ἐν ἀρχῇ λ. stat. initio 8, 1, 10. c. - † intra arti et subst., p. adi. ἦσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν ε. Φυγῇ, delectat est, quod Itali statim fugissent, ib. i. delectatus est subita, repen na Italorum fuga. † c. adiuncto e particip. μὴ ἀλλοδαπὸν - σχῆμα ὀφθῆν ε. λυπήσῃ, ne peregrinus habitus, statim ac sus esset, offenderet 5, 5, 9. si, cum, ubi visus esset, statim of
- εὐκαιρος, trop. de re, c. affini subst. καιρὸς, opportunum temp. 4, 7, 1, 9, 15. 5, 8, 16.
- εὐκαταφρόνητες, mor. de perf. abf. μὴ τῇ συγκλήτῳ ε. γένηται, co

contumeliosior 7, 1, 5. ubi dat. pendeat potius a v. γέν. - εἰ κινδυνεύειν δεῖσι, εὐναταφρόνητοι, facile negligendi 8, 1, 6. non μαγιοπορε τιμendi, nullius pretii ac fortitudinis, facile cedentes campo. - de re vel perf. c. neg. Γερμανῶν οὐκ εὐ. ἀριθμὸς, haud contemnendus numerus 7, 8, 23. non cont. i. magnus. †† c. subst. fem. δύναμιν οὐκ εὐναταφρόνητον στρατιωτικὴν, manum militarem haud cont. 7, 9, 4. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐναταφρόνητοις, i. c. 1, 2, 2.

κίνητος, mor. Neutr. c. artic. p. subst. et c. gen. rei, ὁ Ῥωμαίων ἕκμος πολὺ καὶ ῥάδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον, magna et facili est animi mobilitate 7, 7, 2.

εὐκίης, physf. de re, Neutr. plur. cum artic. et praep. τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκίη, militiae res gestae erant celebres, i. res, in mil. dign. actae, rel. sc. πράγματα f. γινόμενα.

εὐκοσμία, physf. univ. versa, μετὰ πάσης εὐκοσμίας, admodum decore, i, 9, 6. cum omni f. summo decore f. ordine, in theatro collocati. - trop. c. adiuncto, ἡσυχον τῆς πόλεως μ. π. εὐταξίας καὶ εὐκίης, summa moderatione et modestia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. - †† ἕτερον παιδείας τῶν νέων καὶ εὐκοσμίας προέβησεν, institutioni et moribus iuventutis praeposuit 5, 7, 13. qui Bg. regit c. gen. pr. perf., ubi innuitur nomen et munus censoris f. magistri praefecti que morum. - Singulatim de militib. εὐκοσμίας πύριαι αἰώνιος, moderationis 8, 7, 18. - rursus physf. τῇ συνήθει Ῥωμαίοις εὐκοσμία ταπνόμεθα, more Romanorum bene ordinata acie consistamus 4, 14, 15. solito Romanis ordine nos locemus. - c. adiuncto, ὡς πᾶν τὸ πεδίου διήλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. vertit per hendiad. p. decore et ordine.

εὐκταῖος, passf. de re, mor. absf. vel c. dat. perf. ἐκείνοις εὐκταῖον τὸ στραπτόμενον ἔσσεσθαι, illis optabile 2, 1, 21. qui dat. et pendeat a sq. v. ἔσ. - cum adiuncto, προσποιησάμενος, εὐκταῖα καὶ ἀσπασάσκουεν, optata 3, 11, 18.

εὐλάβεια, moral. δι' εὐλάβειαν ἡσυχάζοντων, prae metu 5, 2, 3. it.

εὐλαβής, de re, Neutr. c. artic., p. pr. subst., c. praep. et forsitan etiam c. gen. rei, τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ πρᾶον καὶ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τε πολυμημένων εὐλαβές, in magnis aggrediendis circumspectio 2, 8, 2. cautio.

εὐλογος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. οὐκ οὐσης εὐλόγου προφάσεως, sine probabili causa 2, 8, 4. 4, 12, 15. εὐλογον αἰτίαν 3, 5, 6. - εὐλόγοις αἰτίαις 7, 10, 2. εὐλόγους αἰτίας 3, 8, 6. speciosas 3, 6, 10. - Neutr. εὐροι ἂν - εὐλογον, λ. c. inf., rationi consentaneum 4, 5, 5. iustum, aequum.

εὐλόγητος, mor. ἀποκρινασθαι, quod rationi consentaneum, 1, 6, 21. probabiliter, commode.

εὐμαρής, physf. de re, cum subst. fem. τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρεῖχεν, transitum facilem, 6, 5, 12. ε. τὴν διάβασιν 6, 7, 13. - Neutr. trop. οὐχ οὕτως εὐμαρής - δοκεῖ 2, 3, 14. - †† c. dat. perf. ὅσα τοῖς πενεσάτοις - εὐμαρῆ, λ. parabilia 4, 7, 10. paratu facilia; nisi dat. hic pendet ab oppresso v. subst. ἐσί. - Compar. Neutr. p. adv. εὐμαρέστερον τὰ - διοικήσεται, facilius 8, 7, 16. sq. ῥαδίως. - Sic et Superl. εὐμαρέστατα τὸ πῦρ ἐπινέμεται λ. facillime 7, 2, 8.

εὐμαρῶς, mor. τὴν ἀρχὴν διοίσοντα λ. facile 2, 3, 12. 2, 9, 14, 2, 10, 18. - physf. c. adiuncto, ε. καὶ ἀκωλύτως διαβάς λ. 3, 3, 13.

- †† πάντα ῥᾶσα ἀνάπτεται εὐμαρῶς λ. facile 4, 2, 21. qui Bg modo alterutrum adv. refert; ubi minus fuerit figura ἐκ παραλλήλου, quāni legendum ταῦτα, p. vulg. ῥ.
- εὐμετάβολος, mor. de re. Neutr. c. artic. p. subft. et c. gen. perf. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κοῦφον καὶ εὐμετάβολον λ. 7, 8, 12. i. q. supra εὐνήτου. 7, 7, 2.
- εὐμοιρία, trop. c. adiunctio, τοιαύτης εὐμοιρίας καὶ εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali felicitate temporis 2, 5, 1. - c. gen. rei, τῆ τούτων εὐμοιρίαν - κατήσχυεν, quam his rebus nactus fuerat felicitatem 1, 17, 27. harum rerum prosperitatem, felicitatem in his rebus, in hoc genere; f. p. ταύτην τὴν εὐμ. illam fel., bona commoda corporis ac fortunae.
- εὐνή, physf., de re f. loco, μήτε εὐνῆς, μήτε ἐσίας κοινωνεῖν, torum 3, 10, 15. v. ἐς.
- εὐνοεῖν, mor. de perf. abl. προσεποιούτο, illius se studiosos videri volebant 1, 9, 15. qui Bg. supplet dat. perf. αὐτῷ, quem et Ms diferte praebebat, favere, bene velle, bene cupere. τινὲς τῶν εὐνοούντων, quidam ex benevolis 2, 2, 5. ἔχων δύναμιν εὐνοοῦσαι exercitum benevolam 7, 9, 24. - c. adv. ἐν ἀρχομένοις οὕτως εὐνοοῦσι, inter subiectos tam benevolos 2, 3, 12. c. dat. perf. ἔδιδε τοῖς Γερμανοῖς τῷ Μαξιμῷ εὐνοοῦντας, sciebat, Germanos Maximi studere 8, 8, 11.
- εὐνοία, mor. abl. εὐνοία, ἣν πρὸς με ἐπέδειξω, benevol. 3, 11, 10. — κατ' εὐνοίαν, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν λ. 8, 6, 12. cf. c. verbis 2, 9, 18. 3, 9, 2. - 2, 4, 3. - c. subft. in regimine, δεσμὸν εὐνοία λ. 1, 8, 6. δεῖξιν καὶ πίσιν εὐνοίας 2, 3, 12. - in opp. Φόβῳ ἤρθε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ εὐνοία, metu subiectorum imperabam magis, quam benevolentiam 3, 8, 15. civium erga se, vel contra erga cives, quo sensu possit. est in hoc - Φ. καὶ οὐκ εὐνοία Φίλος ἐκτάτο, metu, non b. 4, 3, 8. - c. subft. per copulam, fere syn ταῦτα χαριστήρια εὐνοίας καὶ φορηγῆς 1, 17, 10. Φίλων κ. εὐν. 2, 14, 10. σπουδαί Φιλίας βεβαίου, εὐνοίας τε πίσιν 8, 7, 18. εὐνοία καὶ χρηστότητα 2, 9, 12. σπουδὴν κ. εὐν. 4, 11, 1. εἰς ἐ. καὶ Φιλία προηλθ. 4, 3, 6. εἰς ἐ. καὶ προθυμίαν προηλθ. 6, 8, 16. ὑπὲρ εἰς ἐ. καὶ πίσιν 2, 14, 8. τὴν πίσιν καὶ τὴν ἐ. 7, 5, 9. - c. ad. πάσης ἐ. μεδέξιν 1, 5, 10. - † πίσως καὶ ἐ. τῆς ἀνωθεν ὑπομιμνήσκοντος, benev. pristinae 3, 12, 21. † οὐκ ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαφύσεως, προσποιήτω δὲ εὐνοία καὶ τιμῇ 8, 7, 5. ἀμοιβίαν ἐ. ἡλπίω 1, 4, 6. πατρώαν ἐ. λ. 1, 9, 1. ἴσθη. - ὑπηρεσίαν καὶ ἐ. λ. 3, 1, 11. - † per praep. al. et c. praep. οὐκέτι - μετ' εὐνοίας αὐτὸ ἐπέβλεπεν, aequis oculis 1, 14, 13. cum benevolentia f. favore benevole. †† μ. ἐ. καὶ πλήθει - προύχε-ε, benevolo animo 3, 10, 9. praeter benevolentiam, etiam numero tel. μένουτες ἐς τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας, man. in ben. erga illum 3, 2, 10. † πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἀπεχθεία τιμῆ, ἢ εὐνοία, imperatorum odio al quo aut studio ib. 15. † ἢ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰωγιὸν σοι πίσ καὶ ἐ. παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε, apud subiectos 1, 6, 1. — ὄθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν στρατιωτῶν εὐνοίαν ἐπισώσατο, minoris militum benevolentiae certus erat 2, 11, 4. ἐ. πολλὴν τερὰ τῶν στρατιωτῶν ἐκτίσατο, magnam gratiam a militibus inib. 6, 8, 5. εὐνοίαν ἑαυτῷ παρὰ τ. στρατ. μινώμενος, benevolentiam fil a milit. ambiens 7, 9, 24. - c. gen. perf. ἢ τῶν ὑπηκόων ἐ. subiectorum ben. 1, 4, 10. erga imperator. ὁμηρα τῆς ἐ. αὐτῶν κ. αἰσθῆς 3, 2, 8. erga se. τοῦτο - εἰς εὐνοίας ἀνάτησιν στρατιωτῶν

- Φάρμακον 6, 6, 6. εὐνοία καὶ πίσει τῶν ερ. benevolentia erga Ie
 miatum et fide 4, 14, 5. ἐθάρασει αὐτῶν τῆ ε. 8, 7, 21. - ὡς ἂν
 κτήσονται τὴν ε. αὐτῶν 2, 11, 13. τὴν τοῦ βασιλέως σπουδὴν καὶ ε.
 πυθανόμενοι 4, 8, 18. - † simul c. praep. δεδιώς τὴν πρὸς τὸν
 Πλευτιανὸν τοῦ Σεβήρου εὐνοίαν, adversus Pl. Severi ben. 3, 12,
 11. ὅπως αὐτῶν τὴν πρὸς τὸν Ἀλέξ. ε. - οἰκειώσεται, eorum erga
 Al. ben. 5, 8, 6. - ἐλαγίζετο τὴν περὶ αὐτὸν τῶν δορυφόρων ε. Praeto-
 rianorum (erga ipsum) ben. 1, 10, 10. -
 εὐνοος f. εὐνοος, mor. de persf. absf. ἀνδρὸς εὐνου, hominem amicum 3,
 12, 8. - c. adiuncto, εὐνοος καὶ πιστὸς - Φίλους, benevolos 5, 1,
 6. - Neutr. cum dat. persf. τὸ πλῆθος - εὐνοον ἔτι αὐτῷ ὑπάρχον
 1, 10, 10.
 εὐπαγῆς, physf. cum subst. fem. τὴν βάσιν παρῆχεν, gressum stabili-
 lem 6, 5, 12.
 εὐπαρῦχος, physf. de re, τῆς εὐπαρύχου - πορφύρας, icturae hone-
 stae purpurae 1, 16, 8. purpurae, praetextiae limbo eleganti f.
 clavo lato, purpurae laticlaviae f. purpurae splendidae.
 εὐπατριῆς, pl. p. subst. ὁ Βαλβίνος, γενόμενος ε. patricii generis ho-
 mo 7, 10, 7. qui fuit f. erat patricius. † ὅσοι εὐπατριῶν, ἢ ἔτι
 πλουσίαι 2, 9, 8. τίς τῶν εὐπατριῶν πλουσίων 1, 6, 8. cf. 3, 5, 5. 2, 3,
 4. 9. † εἰ τι γένος ἦν - ἐν συγκλήτῳ ἐξ εὐπατριῶν καταβαῖνον, a
 patr. 4, 6, 7. † γυναῖκα τῶν ε. uxorem generis patricii 6, 1,
 19. Μάρκον τίς θυγάτηρ ἦν τῶν ε. M. quidam nomine erat, patri-
 cius 7, 1, 12. cf. 2, 3, 7, 4, 10, 13. † c. adiuncto, τοὺς γέ-
 νους μακρὰς διάδοχαις εὐπατριῶν λ. qui longa generis serie patri-
 cii 1, 2, 5. - c. gen. persf. εὐπατριῶν ὄντα Ῥωμαίων, qui erat
 patr. Romanorum 1, 7, 5. Commod. - † c. praep. ἀπὸ τοῦ μὲν
 γένος τῶν ἐκ τῆς συγκλήτου εὐτ. generis quidem ex senatorio or-
 dine patricii 2, 15, 2. genere quidem, unus patriciorum, e sen-
 ord. - p. adi. τῶν ευγενεσάτων καὶ ε. παίδων, patriciorum puero-
 rum 4, 1, 9. τῶν ε. βασιλέων τὸ ευγενές 5, 1, 14. 16. εὐπατριῶν
 αυτοκράτορσιν, patriciis principibus 8, 8, 1. † εὐγένεια εὐπα-
 τριῶν ib. 9. p. vulg. ευγενεῖς εὐπατριῶν et Ms. ευγενεῖς καὶ εὐπα-
 τριῶν, v. ευγεν.
 εὐπειθής, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et c. praep. τὸ εὐ-
 πειθές πρὸς τοὺς πόρους λ. tolerantiam laborum 3, 8, 10. obse-
 quium perferendis laboribus, f. promittendo ad suscipiendos to-
 lerandos que labores; ni Bg. leg. εὐπαθής, p. εὐπάθεια.
 εὐπειθῶς, mor. ὑπακούειν λ. ut obedirent obsequenter 2, 13, 3.
 promte.
 εὐπορία, trop. c. gen. rei, ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, abundare pe-
 cunia 2, 6, 9. in affluentia divitiarum esse. μὴ παρέχον ἀδικοῖ
 εὐπ. χρ. iniustam copiam (divitiar.) 2, 3, 23. εἰς ε. χρ. ad co-
 piam pecuniae parandam 2, 4, 14.
 εὐπραγία, trop. c. adiuncto assini et gen. rei, αὐτὸν εἰς ἐλπίδα με-
 ζύων πραγμάτων ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, successus
 (prosper) 6, 5, 24. - absf. νίκην καὶ εὐπραγίαν ἀγγέλλοντες, vict.
 et prosperum rerum success. 8, 6, 15. - c. praep. f. formula e
 praep. p. adi. ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις λ. inopinato rerum
 successu 6, 2, 15. felici praeter spem successu rerum, nostrat.
 durch die wider Erwartung glücklichen Unternehmungen.
 εὐπροσπής, mor. de re, cum subst. fem. et adiuncto, οὐδὲ ἄλλως αὐ-
 τῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπροσπῆ καὶ εὐδοξίαν εἰσεσθαι, iter decorum
 et honorificum 8, 4, 24. - de persf. Superl. c. abl. rei f. modi,
 27

it. cum gen. perf. κάλλει τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀνθρώπων εὐπρεπέστατος, aetatis suae hominum formosissimus 1, 17, 26. pulchritudine valde egregius.

εὐπρεπῶς, mor. c. adiuncto, οὐδὲν ὑμῖν τῶν εὐπ. καὶ κατ' ἀξίαν λ. decenter 2, 5, 13.

εὐπροςόχος, physf. de perf. c. praep. ἐν τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ ἔ. ἐν λόγοις, Romana facundia pollens 8, 3, 16.

εὐρέω et εὐρίσκω, de perf. physf. cum praep. et acc. rei, ἐπιστολάς, ἃς ἐν τοῖς ἐκείνου ἀποθέτοις εὔρε γραμμασίην, quas invenerat in 3, 8, 12. - c. acc. perf. oppresso, ἢν εὐρίσκω (αὐτοῦς) ἀδύνατον ἐν δῆμῳ τοσοῦτω, fieri non poterat, ut invenirentur in 4, 6, 13. non facile s. fas erat, non licebat invenire illos in. - c. eodem casu diserto, παίδων, οὓς ἐν τῇ Ῥώμῃ εὐρῶν λ. quos Romae inventos, (inveniens) 3, 2, 7. † c. adv. loci et acc. perf. particip. simul, εὐρα αὐτὸν εὐρίσκετε ἐν τινι κρυπτόμενον προαείπων, ubi cum invenissent eum, in quodam latitantem suburbano 5, 4, 21. † εὐρ. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀθύρον οἴκῳ, cum inv. eum ludentem domi, 7, 10, 15. ni adv. pertin. ad v. ἀρ. † impr. quodammodo, c. acc. rei dupl., τὰ οἰκοδομήματα ἔρημα εὐρίσκον, inveniebant 8, 4, 12. † c. particip. p. inf. τὸ ρεῖθρον εὔρε διὰ βάθους - φερόμενον, fluvium invenit - defluentem ib. 2. † c. acc. perf. dupl. τούτους εὐρίσκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, λ. istos inveniebant non durantes solum 8, 5, 2. † c. acc. rei privo, καιρὸν ἐπιτήδειον εὐρῶν, nactum 4, 13, 6. †† in rect. dupl., cum acc. rei f. adi. et deinde c. acc. perf. rursus que c. acc. rei, ἐπεὶ εὔρεν αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, - αὐτὴν τε μελλούσαν τεθνήσκειν, - τῶν τε λοιπῶν φόνον, ubi comperit illum mortiferum et se morituram, tum caedem caeterorum 1, 17, 9. legendo deprehendit, cognovit. †† sensu historico, cum adv. et praep. ὡς παρ' ἑτέροις εὐρομεν, ut apud alios invenimus 1, 11, 4. cognovimus, legimus. - de animo solo, c. acc. perf. καθ' ἑαυτοῦς ἀναλογιζόμενοι, οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὐρίσκον, λ. inveniebant 2, 1, 8. cognosceb., intellig. iudicab. - simul c. adv. ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρὸν ἄλλον οὐχ εὔρον, inveniebant 8, 8, 16. - cum acc. rei, εἰ τις παραβάλῃ -, οὐκ ἂν εὔροι - βασιλειῶν οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, λ. non reperiet 1, 1, 5. 4, 5, 5. ὅπως εὐρήστε τὴν ἀλήθειαν, inveniat 8. εὐρεῖν τὴν ἀλ. comperire 3, 12, 13. — †† c. adv. γῆν μὲν καὶ θάλασσαν εὐρίσκετε, ὅπως νείμῃσθε, terram - invenistis, quo pacto partiremini 4, 5, 17. p. εὔρ., ὅπ. νείμ. γῆν λ. nostr. ihr findet von dem Wasser und Lande, wie ihr sie theilen kömmt. ††† alio sensu, ἡγεῖτο, τὸν νῆον αὐτοῦ εὐρηκεῖναι τινὰ τέχνην κατ' αὐτοῦ λ. commentum esse 3, 12, 7. excogitasse. εἰ μὲν τιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν δίκην λ. nec inveniri potest poena 2, 13, 11. ne quidem licet invenire, excogitare, poenam. - Pass. de perf. abf. τῷ μηδένα εὐρίσκεσθαι τὸν ἀξίον τῆς ἀρχῆς λ. eo, quod nemo inveniat dignus, 2, 10, 15. - †† c. nominat. particip. εὐρίσκετο τοὺς στρατιώτας ψευδάμενος καὶ ἀκατήστας, comperiebatur militis frustrans decessisse 2, 7, 2. deprehendeb., cognosceb., intelligeb. †† c. nominat. adi. et c. adv. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους εὐρέθησαν, quatenus (numero) pauciores deprehensi 6, 6, 10. sc. ab hostibus, in loco aliquo; et adeo physf., ut in Iqq. his partim - abf. ἢ φήμη λ. ὅτι Ἀντωνίου νῆος εὐρέθη, reperitum (esse) 5, 4, 1. agnium mente oculis que visum, cf. 5, 3, 15 - 19. - c. nominat. abf. ὁ μὲν, εὐρέθεις ἔρημος, inventus desertus 2, 12, 12.

- ἀτακτότεροι εὐρεθέντες, inventi 3, 7, 15. - c. praep. εὐρεθεῖς ὑπὸ τῶν διωκόντων, inventus a 3, 4, 14. - de re, abf. ὡς μητε τοῦ - σῶμα εὐρεθῆναι, inveniri potnerit 7, 9, 16.
- εὐρύθμος, physf. de re, c. subst. fem. κινήσεως εὐρύθμου, motus numeroſi 5, 2, 9. aequalis menſurae temporis que. it.
- εὐρύθμως ἐσπίρτων, in numerum 4, 11, 5. per aequalia temporum intervalla, noſtr. nach dem Tacte ſ. Zeitmaſſe.
- Εὐρωπαϊός, physf. de perf. c. gen. perf. τῆς βουλῆς τοῖς μὲν Εὐρωπαϊοῖς πάντας λ. e ſenatorio ordine Europaei 4, 5, 14. opp. ἰσ. τοὺς δὲ ἐκείθεν λ.
- Εὐρώπη, physf. de terra, in opp. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίαν διάβαſιν λ. ex Europa 3, 1, 13. τῇ Εὐρώπῃ 2, 8, 12. Εὐρ. 6, 4, 8. τὰ ὑπ' Εὐρώπῃν λ. in Europa 4, 5, 11.
- εὐσεβής, mor. de perf. Ἀντωνίνου, τοῦ Εὐσεβοῦς ἐπικληθέντος, Antonini, Pii cognominati 1, 7, 6.
- εὐσαφής, mor. de perf. c. gen. perf. et al. adiuncto, οἱ σεμνότεροί τε καὶ εὐσαφέστεροι τῆς συγλήτου, honeſtiores et gravioreſ ſenatorii ordinis 2, 6, 8. conſtantiores, ſtabiles ſemper et firmiter in ſententia et virtute.
- εὐσαφῶς, mor. ἐς ἀπόφαſιν ὤρμησαν 7, 4, 2. conſtanter, fortiter, intrepido animo nec mobili, perſeveranter, noſtr. ſtandhaft.
- εὐſαλία, physf. Neutr. de re, c. artic. p. ſubſt. c. praep. et adiuncto, ἃ περ τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐſαλείς καὶ ἐτόιμου ἀλλέτρια, quae a - habilitate ac promptitudine ad bellum 5, 8, 9. celeritate. — †† abf. p. adv. συſκαυάſασθαι ὡς οὐ μάλιστα εὐſαλέſατα λ. quam expeditiſſime 2, 11, 1. qui Bg, ſic leg. p. vulg. εὐτελέſατα.
- εὐſαλῶς, physf. c. adiuncto, τῶν κούφως καὶ ἐ. ἐκτρέχειν δυναμένω, velitibus expeditis ad excurrendum 4, 15, 3. qui facile et expedito excurrere valerent; per periph. velitum.
- εὐſοχία, physf. abf. εὐſοχίας εἶχε τινὰ χάρις, peritiae iaculandi (certo) 1, 15, 14. - c. adiuncto, αὐθενόσ ἤττω εὐſοχία καὶ εὐχειρία, peritia iaculandi 1, 17, 27. de Commodi dexteritate et arte in feriendo per certos icus.
- εὐſοχος, physf. de perf. ἀκουſιſαὶ εὐſοχοί, iaculatores optimi 7, 9, 13. qui Bg. ad ſenſum p. ἰσ. ἀνιſει, p. ſeveris, iaculatores certi icus, noſtr. gute Scharſchützen. †† de re, c. ſubſt. fem. τὴν διὰ τόξων εὐſοχον ἐμπειρίαν, ſagittariae artis peritia 4, 10, 7. peritia in ſagittis certo iaculandis. † Neutr. c. artic. p. ſubſt. cum gen. rei, τὸ εὐſοχον τῆς χειρὸς αὐτοῦ λ. certitudinem manus eius 1, 15, 10. i. q. ſupra εὐſοχία. - διηγγέλλετο αὐτοῦ τῆς χ. τὸ ἐ. nunciabatur, quam eius manus eſſet certa ib. 3. certitudo manus ſ. certa manus in iaculando.
- εὐſόχως, trop. λέγειν ὑπογραφῶς, ad ſcite deſcribendum 4, 9, 4. apte, perſonae convenienter, noſtr. treffend.
- εὐτακτός, mor. de re, Maſc. c. ſubſt. fem. εὐδοκιμήſαſιν ἐν εὐτάκτοις καὶ πολεμικαῖς πράξεſιν, in ſtatibus - muneribus 6, 1, 8. ſeveris et iis, ubi bonus ordo, mo-deſtia et obſequium, qualia munera et officia ſunt ſere militaria; unde ſubiectum πολ. - Neutr. p. adi. de perf. τὸ ὑμέτερον (πλήθος) εὐτακτον ὄν, vos contra bene ordinati quod eſtis 4, 14, 16. multitudo veſtra bene ordinata; opp. pr. ἀτακτον. - c. artic. p. ſubſt. abf. τὸ εὐτακτον λ. mo-deſtiam 3, 8, 10. - c. adiuncto, εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὐτ. μετάγειν πάντα, ad decorem ac mo-deſtiam 2, 4, 2. εἰς τὸ ἐ. καὶ κόσμ. ad decorem et mo-deſtiam ib. 9. i. q. ἰσ. ib. mox εὐταξία. - † ἡμῖν

- τὸ εἶ. ἄμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia composita ordinata que habeamus 6, 3, 15. sed tum nobis bonus ordo cum modestia adest, rel. c. gen. rei, τῷ εὐτάκτῳ καὶ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, moderato et placido imperio 2, 4, 7. bene constituto et composito, i. q. εὐταξία ib. q. e. 2, 5, 1.
- εὐτάκτως, physf. συζησαντες τὰς Φάλαγγας, bene ordinata acie 4, 15, 3. decenti ordine.
- εὐταξία, mor. universe, τοιαύτης εὐταξίας κατεχούσης τὸν βίον, tali decore 2, 5, 1. - c. adiuncto, ἤρχον τῆς πόλεως μετὰ πάσης εἰ καὶ εὐκοσμίας, summa moderatione et modestia 8, 8, 1. imperat. Balb. et Max. - c. gen. rei, τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, imperii moderatione. 2, 4, 9. Praetoriani. - nominatim de militib. πᾶν τὸ ἰππικὸν τάγμα περιφεῖ κύκλῳ μετὰ τινοσ εὐτ καὶ ἀνακυκλώσεως, quodam decoro cursu ac recurfu 4, 2, 9. per hendiad. cum quodam decoro recurfu. ἐκέλευσε, πάντα τὸν στρατὸν μετ' εἰ προσχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. - c. adiuncto, πᾶν τὸ πεδίου διήλθεν ὁ στρατὸς μετ' εὐκοσμίας καὶ εἰ. decenti ordine 8, 1, 7. qui Bg. ceperit hendiad. p. cum decore et ordine bono. — μετ' εἰ καὶ κόσμου τοῦ πρέποντος, adhibito ordine et modo decore 8, 7, 13. - c. gen. persf. οἰόμενοι, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ τοῦ στρατοῦ τὸ εὐέλπι τῆς νίκης εἶναι, non in decenti ordine exercitus 7, 9, 8. - †† de re f. inftrum. ἄρματα περιέρχεται ὁμοίᾳ εὐταξίᾳ, itidem decore (p. abl. f. adv.) 4, 2, 19.
- εὐτέλεια, trop. in opp. ἐν τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς λ. ex ultima humilitate 1, 13, 12. εἰς εἰ τῆς ἐσχ. ab humil. extrema 7, 1, 3. conditio tenuis in civitate.
- εὐτέλης, trop., civil. Masc. de persf. c. adiuncto et opp. μὴ ἰδιώτου τινοσ καὶ εὐτελοῦς (ἀνδρός) γαμβρόν, privati alicuius et tenuis 4, 10, 4. opp. sq. βασιλέως. - cum adiuncto temp. τοῦτον - τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας εὐτελεῖ, humilem 3, 10, 11. οἰκείται τινες ἢ εὐτελεῖς ἀνδρες, viles personae 5, 5, 20. sq. opp. οἱ ἄρχοι λ. - εὐτελεῖν δημοτῶν, viles homines de plebe 7, 12, 15, opp. πλουσίων. † de re, itidem civ. cum subst. fem., it. opp. et adiuncto, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς τύχης εἰς μεγάλην λ. ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - sed mor. aliter, ἐπιδοὺς αὐτὸν εἰς εὐτελεῖ στρατείαν, in vilem militiam 7, 1, 6. - †† ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦ. διαβολῆς λ. ex parva et levi causa 7, 3, 8. εἰ. μ. καὶ εἰ. προφάσεως 7, 4, 2. μικρὰν καὶ εὐτελεῖ πρόφασιν 5, 3, 1. - ††† physf. σικνηὴ χρωμένος εὐτελεῖ, vil. 2, 11, 3. σρωμνῆ τιμι εὐτ. 2, 1, 2. † πρᾶπεσαν εὐτελεῖ λ. mens. vil. 4, 7, 8. cibum ac potum. - Neutr. sensu physf. et trop. ἐρίου φάσκων εἰργάζεσθαι, πράγματος εὐτελοῦς, e lana -, re vili 5, 5, 6. - †† in opp. εὐτελεῖ καὶ μικρὰ ἔργα - δόξῃ - μείζονι, viles et parvas res 1, 1, 3. τὴν παροῦσαν - τύχην - τὰ τῆς γενέσεως εἰ. σπάργαρα, natalium humilia cunabula 7, 1, 5. - Superl. τῶν πολυτελεῶν -, ὅσα δὲ εὐτελέεσθαι, vilissima (cib. et pot.) 4, 7, 10. † ζασιάζοντας - μέχρι τῶν εὐτελεεσάτων ἔργων, in viliss. rebus 4, 3, 9. †† p. adv. συσκευάσασθαι ὡς ἐνὶ μάλιξᾳ εὐτελέεσθαι 2, 11, 1. vilissime, cum comineatu vilissimo et parcissimo; ni leg. εὐσαλέεσθαι, ubi v.
- εὐτόλμος, mor. de persf. c. abl. modi, νεανίσκον, φύσει εὐτόλμον, audacem 7, 6, 11. - c. adiuncto et praep. θυμοειδῆς ὄντες καὶ εὐτόλμοι ἐν ἀρχομένη μάχῃ, audaces initio pugnae 8, 1, 6. † de re, c. subst. allini, εἰς εὐτόλμου θράσους, de nimia audacia 7, 11, 1. †† τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων καινοτομία, tantorum facinorum et

tam audacium novitate 7, 8, 3. qui Bg. interferit copulam, aut καί, post εργ., aut τὲ, post εὐτ., pro quibus Stp. leg. in abl. εὐτόλμῳ.

εὐτοξία, physf. εὐτοξίας - παρέχοιτο δεῖξιν, artis I, 15, 5. bene certo que iaculandi arcu s. sagittas.

εὐτρεπίζειν, physf. de persf. c. acc. rei et adv. τὰ πρὸς τὸν πόλεμον γενναίως εὐτρεπίζειν, ad bellum omnia parabat 2, 14, 14, i. q. 3, 14, 7. c. τὰ πρ. τ. π. παρεσκευάζετο. sine adv. ε. τὰ πρὸς τὴν μάχην, comparabat omnia ad praedium 3, 14, 9. - c. praep. οἱ βάσβαροι εὐτρεπίζον πάντα εἰς τὴν ὑπόδοχὴν λ. apparabant omnia ad suscipiendum rel. 4, 11, 2. - Passf. de re, εὐτρεπίζεσθαι τὰ πρὸς τὴν ἐξοδὸν ἐκέλευσε, accingi ad iter iubet 6, 4, 2. parari res, ad iter necessarias, sc. χροήματα et adi. ἐπιτήδεια s. ἀναγκαῖα. - cum adv. ὡς αὐτάριως - ὠφθη αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτρεπίσθαι, ut fatis visa sunt ipsi omnia ad bellum parata 3, 14, 17.

εὐτυχεῖν, trop. de persf. abf. Φθόνῳ τῶν κρείττωνων καὶ εὐτυχοῦντων, felicium 7, 3, 11. beatorum, divitum, opulentorum, i. q. pr. τῶν εὐδαιμονεῖν δοκούντων καὶ πλουσίων. - †† c. acc. rei et adv. ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τιμὴν εὐτύχησε Σεβήρος, quando imperii honorem adeptus fuit Severus 3, 10, 9. s. feliciter adept. f. - Passf. sensu med. de re, abf. τὸ ἀποβησόμενον, εὐτυχηθεῖν, παρέξει λ. eventus, si prosper fuerit, 2, 8, 6. - c. adv. δέος - ἐνέβαλε τοῖς οὕτω εὐτυχηθεῖσιν ἐργοῖς, per ea, quae tali ausu et successu fecerat 2, 14, 1. rebus, ita prospere succedentibus. †† c. praep. simul, ὅταν εἰς τὴν ἀπόβασιν εὐτυχηθῇ, cum eventum prosperum sortiuntur 2, 9, 4.

εὐτυχεῶς, trop. in opp. μᾶλλον γνόντες, ἢ εὐβούλως 3, 7, 4. v. γιν.

εὐφημεῖν, physf. de persf., oppresso acc. persf. ἡ σύγκλητος καὶ ὁ δήμος εὐφημοῦντες (αὐτοὺς) ὡς περ θριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, laetis acclamationibus 8, 7, 22. - de solo senatu, c. acc. persf. ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς, εὐφημεῖ ἡ σύγκλητος, faustis eum acclam. ornat 5, 2, 1. - † c. adv. ἐπεὶ αὐτὸν, ἀμα τῷ ἐπιφανῆναι, ὁμοθυμαδὸν εὐφήμησαν, laetis accl. exceperunt 2, 3, 6. sqq. diversis σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν. de solo populo, abf. μηδεὶς τῶν δημοτῶν μήτε εὐφημοῦντες (αὐτὸν) λ. nec fausta (ei) acclamante 2, 6, 19. sq. adiuncto, ὡς περ εἰώθασι προπέμπειν τοὺς βασιλέας, et opp. τουναντίου δὲ καὶ ἐβλασφήμου καὶ κακῶς ἠγόρευου. † c. acc. persf. disertio, ὁ δῆμος τὸν Γαλλικανόν (Consularem, post caedem quorundam Praetorianorum) εὐφήμει, Galliano fausta acclamabat 7, 11, 11. - c. nominat. modi, ἐπεὶ ὁ δ. αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφήμησεν, eum excepit faustis acclam. 2, 14, 4. - †† c. opp. et simul c. abl. rei s. modi, βλασφημοῦντες τὸν Ἰουλιανὸν παρόντα, - ἐκείνους (τὸν Νίγρον) βασιλικαῖς Φωναῖς εὐφήμουν ἀπόντα, illum imperatoris faustis que acclam. prosequiebantur absentem 2, 7, 8. - de militib. abf. s. oppresso acc. rei vel persf. προθέντες τὰς εἰκόνας Μαξίμου λ. αὐτοὶ εὐφήμου. (αὐτὰς s. αὐτοὺς.) ipsi fausta acclamat. celebrant 8, 6, 4. - c. adv. ὡς δὲ ἀνελεύθουτα αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα προσήλθου, ὁμοθυμαδὸν εὐφήμησεντες (αὐτὸν,) fausta acclamaturi 2, 13, 7. - † c. disertio acc. persf. αὐτὸν ὑπερφυῶς ἠσπάζοντο καὶ εὐφήμου, laetis clamoribus prosequabantur 5, 8, 14. τούς ὑπ. αὐτὸν εὐφημήσαντας. qui ipsi acclamabant ib. 15. - c. solo casu illo, εὐφημήσαι τοὺς λ. laetis exciperent vocibus 8, 6, 4. † τοιαῦτα εἰπόντα αὐτὸν εὐφημήσαντες οἱ στρατιῶται, καλοῦντες Σεβαστὸν καὶ Περτίνακκα, faustis accl. excipien-

- tes 2, 10, 19. † ὁ στρατὸς τὸν μὲν Ἀλβίνου πολέμιον ἀνηγόρευσεν
 εὐφημήσαντες δὲ τὸν Σεβῆρ. fausta acclamantes Severo 3, 6, 17. —
 †† c. casu temp. οἱ στρατιῶται, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐφημήσαντες αὐ-
 τὸν παρέπεμψαν, faustis accl. (ipsum) profecti 6, 9, 3. - †† c.
 acc. perf. dupl. οἱ εἶρ. - τὸν παῖδα ἐδείκνυσαν, Ἀντωνίου υἱὸν εὐφη-
 μοῦντες, Antonini filium celebrantes 5, 4, 4. - de legatis, εὐφη-
 μούν αὐτὸν, celebrabant eum 8, 7, 4. - de civitatibus, αὐτὸν εὐ-
 φημισαν, ipsi fausta acclamarunt 3, 3, 4. - Pass. c. praep. ἀνα-
 γουσι (αὐτό, τὸ παιδίον) εἰς τὸ Καπετώλ., εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ
 δήμου, populo fausta acclamante 7, 10, 15. faustis f. lactis ac-
 clam. exceptum, cultum, decoratum a populo. ††† πρὸς πάν-
 των εὐφημηθεῖς 2, 3, 25. v. mox in εὐφημίς. - c. adv. ἤρχου τῆς
 πόλεως λ., ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ πανταχεὶ εὐφημούμενοι, bene audien-
 tes: 8, 8, 1. celebrati, laudati, excepti, faustis accl.
- εὐφημία, phys. de populo, c. gen. perf., ut auctoris, μετὰ πάσης
 εὐφημίας καὶ παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεῖς, laetis acclamationi-
 bus (omnibus) populi 1, 13, 13. οὔτε ταῖς εὐφημίαις τοῦ δ. ἤρε-
 σκουτο (οἱ στρατιῶται,) accl. illis (populi) 8, 3, 2. - abl. ὁ δῆμος
 Σεβαστὸν ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, πύσαις τὲ γεραίρει εὐφημίαις,
 faustis cum accl. 2, 2, 21. - c. adiuncto, μετὰ πάσης τιμῆς καὶ
 εὐφ. λ. faustis accl. 3, 8, 6. 1, 7, 11.
- εὐφημίζεσθαι, phys. de perf. pass. c. praep. πρὸς πάντων εὐφημισθεῖς,
 ab omnibus fausta acclamatione exceptus 2, 3, 25. ubi tamen
 Ms. εὐφημηθεῖς.
- εὐφορος, phys. de re f. loco, c. gen. rei, ἀτρίδων -, ὧν Ἰταλία μόνη
 ἐ. (ἐστὶ) quae omnia Italia sola praebet salubria 1, 6, 5. quibus
 abundans est, f. quae fert, praebet. - c. adiuncto e praep. simul,
 τὰ ἀπὸ θαλάττης, ὧν ἡ - χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν ἐ. quas regio
 non ferret 8, 2, 7. †† de re f. temperie coeli, τὴν ἐπὶ ταῖς
 ὀχθαῖς τοῦ Ἰστροῦ ὦραν, μήτε ὀπώρας εὐφορον λ. pomorum feracem
 1, 6, 3.
- εὐφραίνειν, phys. f. mor. de re, c. adv. in opp. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει
 ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, delectat 2, 3, 19. - c. acc. perf., abl.
 rei f. modi et adv. τὰ τῶν - πταίσματά τινος τῶν - ἐστ' ὅτε καὶ
 εὐφραίνει φθόνῳ λ. delectant 7, 3, 11. - c. acc. perf. solo, εὐ-
 φραίνει πάντας ἢ - διαδοχῇ, exhilarabat 5, 2, 2. εὐφρανεῖ ἢ τοῦ-
 δε ἀρχῇ ὑμᾶς λ. lactificabit 2, 2, 19. - in opp. ὁ πάντας εὐφραίνει,
 τοῦτο ἐλύπει λ. delectabat 2, 4, 8. - de perf. c. acc. perf., abl. rei
 f. modi, praep. et adv. ταύτης τῆς ἐορτῆς, ἐν ἣ μάλιχα Ῥωμαῖοι
 νομισμάτων ἀντιδόσει - εὐφραίνουσιν αὐτούς, exhilarant 1, 16, 7.
 - simul c. particip. modi, τῆς - ἀρχῆς ζήλω - τοὺς πρεσβυτέρους
 ὑπομιμνήσκων εὐφραίνει, delectab. 2, 4, 3. - cum praep. διὰ ἡνιο-
 χείας - τὸν δῆμον εὐφραίνειν ᾔετο, populum a se oblectari arbi-
 trabatur 5, 6, 14. oblectare. - simul in opp. τὴν καινὴν ἐξευρίσκου-
 τες, εἰ οὐ εὐφρανοῦσι μὲν ὄν λ. λυπήσουσι δὲ τὸν λ. quo delecta-
 rent eum, rel. 3, 13, 15. - † Pass. f. Med. de perf. abl. αὐ-
 τοῖς διδοῦς ἀνεσιν εἰς τὸ ἐορτάζειν καὶ εὐφραίνεσθαι, dans (ipsis) li-
 bertatem festorum et oblectationem 2, 7, 16. ad oblectandum
 se. f. oblectandi se. - † cum praep. adv. et acc. rei ellipt. ἐπὶ
 τούτοις αὐτὸς πάνυ (κατὰ) τὴν ψυχὴν ἠφραίνετο, his rebus valde
 lacto erat animo 2, 8, 11. his valde lactus erat animo.
- εὐφράτης, fluv. Mesopotam., τῆς μέχρῃς Εὐφράτου γῆς, usque ad
 Euphratem 2, 7, 7. 2, 8, 13. τὸν Εὐφράτην 6, 5, 3.
- εὐφροσύνη, mor. c. adiuncto, κελύσας, πάντας ἐορτάζειν, παντοδα-

- παῖς τε εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι, ὡς δὴ γαμούντων λ. delectationibus 5, 6, 12.
- εὐφῶης, trop. f. mor. de perf. c. inf. νοῆσαι τὸ - εὐφῶης ἦν, ab ingenio paratus erat 4, 7, 2. solers, acutus,
- εὐφῶνία, physf. ἐπεμελήθησαν φράσεώς τε καὶ εὐφῶνίας, disertae elocutionis 1, 1, 1. suavis compositionis, amoenitatis soni, nostrat. *Wohlklang*, vel per hendiad., elocutionem sonoram f. suavem, vel dicendi orationis que suavitatem.
- εὐφῶνος, physf. de perf. c. gen. perf. ἀναγαγόντες τοὺς εὐφῶνοτάτους ἑαυτῶν ἐπὶ τὸ τεῖχος, λ. qui vocalissimi ex ipsis essent 2, 6, 7. voce praestantissimos, fortissima praeditos voce.
- εὐχάριστος, mor. de re, ἀντιδοῦναι μείζον, - εὐχάριστον δοκεῖ, redditio maioris - grata videtur 2, 3, 14. reddere aliquid maius, non tam facile, quam gratum esse videtur, i. grati animi signum, documentum et officium.
- εὐχειρία, physf. absf. πάντας εὐχειρία ὑπερέβαλλεν, manus certitudine 1, 16, 4. - c. adiuncto, αὐθένος ἦπτων εὐσοχία καὶ ε. dexteritate manus 1, 17, 27. utrobique de Comm.
- εὐχῆ, mor. c. gen. perf. τοὺς - ὁμογνώμονας ἔσσεσθαι τῇ Ῥωμαίων εὐχῇ, consensuros Romanorum votis 2, 8, 18. voto. - per praep. καμοὶ δὲ εὐχῆς ἐσι, mihi in votis est 2, 10, 4. ego opto f. voto. τούτων αὐτῶ - ὑπὲρ πάσαν εὐχὴν προχωρησάντων, supra (omne) votum 3, 9, 21.
- εὐχομαι, Med. de perf. mor. c. adv. et adiuncto, ὡς αὐτὸς εὐχομαί τε καὶ βούλομαι, opto 3, 12, 4. - c. inf. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν - εὐχονται, in votis habent 8, 3, 14. vovent, optant, volunt, cupiunt. προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι εὐχοντο, optabant 5, 2, 14. χρεῖ - εὐχεσθαι μὲν, ὑπάρχειν τὰ βέλτερα λ. optare, ut 6, 3, 7. - † al. sensu, c. particip. modi, Φιάλην λαβάν - εὐχετο, precabatur 4, 8, 12. - †† c. adiuncto al. πάντες μὲν εὐχοντο, καὶ θεοὺς - ἐπικάλου, precabantur 7, 4, 1. sc. αὐτοῖς, τοῖς θεοῖς, e sq., ad deos. - †† c. adv. ὃ περ ἤδεσαν πάλαι μὲν εὐχεσθαι λ. optari 7, 5, 1. qui Bg. cepit p. pass., sed ut p. med. valeat quoque, si repetas e pr. αὐτὸ, τὰ ἐθῶς.
- εὐψυχῆς, physf. de re, Neutr. cum artic. p. subst. et c. gen. loci, ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχῇ τῆς πόλεως, refrigeratorio aëre 6, 6, 5. qui Bg., de re capiens, supplerit gen. τοῦ ἀέρος, ut sit aëris temperies frigidior, per urbem illam vagans; propr. quidem incundum, lene et salubre frigus. - de loco, εὐψυχέστερον τὸ χωρίον, frigidior ille locus 1, 12, 3.
- εὐώδης, physf. de re; εἶνω εὐώδει, fragranti 1, 17, 18. - cum substf. fem. πῶας εὐώδεις, herbas odoratas 3, 9, 5. fert Arabia. - Neutr. μύρου εὐώδεσάτου, fragrantiff. 1, 12, 4.
- εὐωδία, physf. c. gen. rei, εὐωδία τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς, odore 1, 12, 3. - absf. τὴν εὐωδίαν λ. ib. 5. ε. 4, 8, 19. suaveolentiam 4, 2, 16.
- εὐωχέσθαι, med. de perf. physf. εὐωχούμενον τὸν δῆμον, epulantem 5, 6, 14.
- εὐωχία, physf. παντοδαπαῖς - εὐωχίαις χρῆσθαι, epulis 5, 6, 12.
- ἐφ v. ἐπὶ et ib. extr.
- ἐφαπτεσθαι, physf. de perf. med. c. gen. perf. ἐκίσθαι ἐφαπτόμενος, unumquemque contrectans 4, 9, 11. contingens, tangens, amice, demulcens.
- ἐθερρεύειν, trop. de perf. c. dat. perf. αὐτοῖς, observatores sibi illos imminere 8, 8, 3. insidiari, exira bellum.

- ἑφέλειεν, physf. de perf. c. acc. rei et adv. ἐπὶ πολὺ πανδημεί τῶν Ῥωμαίων τὴν γαῦν ἐφελεύοντες, trahentibus 1, 11, 11. i. q. simpl. vel attrahi. ad se e limo.
- ἑφεστῆς, physf. πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίαις ἐφεστῆσι χροάμενοι, vestibus 4, 2, 5. in lectu, palliis. - de milit. ἤλθον ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐ. sagulis 7, 11, 3. 6. ubi videmur esse nostr. *Kittel.*
- ἑφηβος, physf. de perf. τοὺς παῖδας, εἰς ἡλικίαν ἐσθῆτων λ. puberum 3, 10, 1. masc. post completum decimum quantum, f. ab a. 17 f. 18. inde, per decennium, usque ad an. 26 f. 27. aut a. 18. ad 20. modo.
- ἑφήμερος, physf. c. subst. fem. τιμῆς ἐφήμερου, honorem ad diem tantum 1, 1, 17. unius diei, i. brevissimi temporis. - ἐφήμερον τροφήν, diurnum cibum 2, 10, 13. ubi potius leg. τροφήν, brevissimi temporis luxum.
- ἑφίστημι, de perf. act. physf. cum acc. perf. et dat. f. abl. loci, τὸν θεὸν ἐπισήσας ἄρματι, collocatum (collocans) in curru 5, 6, 15. - c. adv. f. abl. Ὁρουράς ἐπισήσαντες ἰδίᾳ ἐκάτερος, custodias (custodes) apponentes 4, 1, 9. - trop. c. perf. et acc. et dat. τοῦτον ἐπέστησε τῶν τῆ τοῦ στρατοῦ νεκλαία, praefecerat 9, 8, 4. ἐπισήσας τοῖς στρατοπέδοις αὐτοῦ, praefectio eo 1, 8, 2. cum praefecisset. - † c. acc. perf. dupl., uno muneris, ὡς - τοῖς 59. ἐπαρχὸν ἐπισήσαι ὀρχήσῃν τινα γεγονότα, ut praeficeret 5, 7, 12. - Alio sensu, physf., neutr. de perf. c. dat. f. abl. loci, ὁ δῆμος ἐπὶ τείχει - ἐφεστῆς, in muro stantes 8, 3, 7. ἀπομαχομένων τῶν ἐφεστῶτων ταῖς ἐπάλῃσσι λ. iis, qui insisterant pinnis 3, 3, 1. ἐπιστῆς τῶ ὀμματίῳ, consistens ad cubiculum 3, 12, 2. ἐπιστῆντες αὐτοῦ ταῖς θύραις, consistentes ad eius fores 2, 1, 13. † βιασάμενοι τοὺς ταῖς ἀλῆαις ἐφεστῆτας, proturbatis ianitoribus 7, 5, 6. † abl. ἐφεστῶτων αὐτοῦ διαβάς ὁ στρατὸς, adstante impero 8, 4, 12. † ὄρα τοὺς βασιλέας ἐφεστῆτας, videt utrumque imperatorem adstare 3, 12, 20. p. iuf. † ἄρματα, φέροντα τοὺς ἐφ. currus, ferentes suos aurigas 4, 2, 19. - Rursus alio sensu, cum acc. perf. et praep. ὄρατε τὸν βάρβαρον ἐφεστῶτα σὺν - πλήθει, adstare cum 4, 14, 12. infiare, venire. - c. dat. f. abl. loci, ὡς ἐπέστη τῆ βασ. αὐλῇ, pervenit ad 3, 12, 18. ἐπ. ταῖς - ὄρθαις, constitit ad 6, 7, 12. ἐπ. τοῖς τῆς Ἰταλίας ὄροις, adstitit in st. finibus 2, 11, 5. adstitit Italiae finibus 7, 12, 17. ὁ στρατὸς, ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, constititerunt ad 8, 1, 7. ὁ Μαξιμίμος ἐπιστῆς τοῖς ὄροις, cum constitisset in fin. ib. 2. ὁ M. ἐπέστη Ἀκυληίᾳ, pervenit Aquileiam 8, 7, 1. ὁ στρατὸς ἐπ. Κτησιφῶντι, constitit ad Ct. 3, 9, 18. - † c. dat. f. abl. rei, quasi loci, ἐπιστῆς τῶ πτώματι, consistens ad cadaver 4, 13, 14. - c. dat. perf. et adv. παντὸς λόγου. Σάπρον - Βρεττανοῖς ἐπέστη, Britannis praesto fuit 3, 14, 7. - c. al. adiuncto e particip. modi, ἐπιστῆναι μηδὲ προσδοκώμενος ἡθελον (αὐτῶν,) supervenire inexpectatus volebat 2, 14, 11. - c. mero dat. perf. ἐ. τῶ λ. superv., 1, 9, 20. 6, 8, 15. 11. in quo post. tamen etiam valeat p. adstantem. 4, 13, 11. 7, 6, 16. - Med. c. praep. ἐπίσταιται μετὰ - πλήθους, supervenit 4, 14, 6. - c. dat. perf. ἐπίσταιται τῶ λ. praesto sunt ipsi 4, 12, 11. - c. dat. loci et adv. ἐπεὶ περ ἦδη αὐτὸν - τῆ πόλει ἐπιστησόμενον ἦκουον, ad urbem praesto futurum (esse) 2, 12, 7.
- ἑπίδδια, physf. νομάς αὐτοῖς διδοὺς καὶ ἐ. viatica 2, 11, 1. - trop. c. praep. ὑμῖν εἰς ἀνδρείαν ὑπάρχει γενναῖα ἐπίδδια, viat. 2, 10, 11. praesidia, adiumenta, inciamenta, momenta, causae, πολλά τὰ εἰς ἀγαθὰς ἐπιτάσας (ἐστὶ, εἰσι, ὑπάρχει σοι.) subsidia 7, 5, 12.

ἔφοδος, physf., hostil., universe, διαγαίλαντες τῷ Περγίνακι τὴν ἔφοδον, incursionem 2, 5, 5. scil. αὐτῶν, Praetorianorum. - nominativum in bello, in terras, abf. σχολαιτέραι αὐτοῖς καὶ ἀδεεσέραν παρέξιν τὴν ἔ. accessum 6, 5, 16. - c. v. affini, διαφόροις ἐφόδοις ἀπρόοπτως αὐτοῖς ἐπελευσέσαι, itineribus ib. 5. - c. adiuncto, δι' ἐπιδρομῆς καὶ ἐφόδου τὸ χρεῖωδες - πορίζονται, per incursionem ad invasionem 1, 6, 25. - c. gen. persf., ut auctoris, πέλεις, πυνθανομένης τσαούτην ἔ. στρατοῦ, incursion, 2, 11, 6. nostr. *Anzug* f. *Anmarsch* von *Kriegsheer*. - in pugna, ἐξ - Φανεῶς ἔ. σιζῆναι λ. aperto Marte 1, 10, 9. per aggression., nostr. *Angriff*. - περὶ τὰ ἔλη διέτριβον, ὡς ἐκεῖ τὰς μάχας καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῖντο, incursionem 7, 2, 10. - † cum gen. persf., ut auct. Φάσαι τὴν τοῦ δήμου ἔ. impetum 2, 5, 15. †† πάντας τοὺς δήμους - οὐχ ὑπομέροντας τὴν ἔ. αὐτοῦ, adventum ipsius (Maximini) 8, 1, 10. extra pugnam saltem, aggression. et oppugnationem oppidorum.

ἐφορᾶν, physf. de persf. c. acc. rei, τὰ πραττόμενα, intueri 1, 5, 21. Marcus in coelo; c. opp. ἐπακούειν.

ἐφύβριτος, mor. f. physf. de re f. persf. act. c. subst. fem. ἐφύβριτος τυρανίδος, contumeliosa tyr. 2, 4, 5. tyr. ἔ. 6, 1, 5. - Neutr. ἐφύβρισα πάσχουσιν, cont. 2, 7, 5. sc. πράγματα.

ἐφύβρισις, mor. c. adiuncto, αἰσχρῶς καὶ ἔ. ἐαλωτότες, turpiter et ignominiose 2, 13, 20. Praetoriani exauctorati.

ἐχέγγυος, mor. de re f. persf. c. subst. fem. δύναμιν ἐχέγγυον, idoneam 3, 13, 11. - Neutr. c. artic. p. subst. et c. gen. rei, it. adiuncto, τὴν πίσιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς Φρουρᾶς προσέοντας, officium 2, 13, 16. securitatem, certitudinem, nostr. *Zuverlässigkeit* f. *Pflichtmäßigkeit* f. *Gewissenhaftigkeit*, quae tenentur in illis Bg. et *Treue* und *Pflicht*.

ἐχθῆς, physf. c. opp. τοῦς ἔ. (ἐντας) πλουσιωτάτους, - τῆς ἐπιούσης λ. qui pridie erant ditiss. 7, 3, 6.

ἐχθός, mor. c. gen. persf. Τυριοὶ λ., Βηρυτιῶν ἐχθροί, Berytiis infensi 3, 3, 3. i. q. pr. μίσει. - ἐχθροὶ τῷ Πλαυτιανοῦ, animo infenso erga Plaut. 3, 12, 7. i. q. i. q. μίσει.

ἐχθρα, mor. αἰτίας ἐχθρας, inimicitiarum 3, 6, 10. 4, 14, 12. - τὸν τῆς ἔ. αἰτίου 4, 15, 16. οἰκείαν ἐχθραν 4, 13, 15. cf. 3, 6, 1. - c. adiuncto, αἰτίαν ἐχθρας, οὔτε μισοῦς 7, 1, 23. ἐναύσματα ἐριδος καὶ ἐχθρας 3, 13, 4. - c. gen. persf. ut obiecti, it. in opp. πρὸς ἐχθραν ἢ μῖσος τυρανῶν λ. per inimicitiam 1, 1, 3. - † c. praep. Φανεῶν - πρὸς αὐτὸν ἔ. apertas cum ipso inim. 3, 5, 6.

ἐχθρός, mor. p. subst. in opp. et c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀπὸ Φίλου, πολέμιος δὲ ἀπὸ οἰκείου γενέσθαι, inimicus 3, 6, 11. 4, 15, 19. 5, 1, 8. δέχεσθαι Φίλου τοὺς χθρὸς ἐχθροὺς (ἐντας), qui pridie fuissent inimici 8, 6, 3. - c. gen. persf. Φουεῖν τοὺς δ. μὲν συγκλήτου, λ. hostes senatus 7, 11, 10. † Φύσει ὦν ἐχθρὸς χαλεπάτατος (αὐτῆς, τῆς συγκλ.) inimic. 3, 3, 6. - c. adiuncto mero, ἐπιβουλήν πολέμιου καὶ ἐχθροῦ, hostis et inim. 4, 4, 14. - abf. τὸν ἐχθρὸν λ. hostem 4, 5, 14. 3, 5, 13. - Plur. in opp. κατ' ἐχθρῶν - κατὰ βαρβάρων τρόπαια λ. adversus inimicos 3, 15, 6. †† οὐς - τούτους ἔ. ἐχθροὺς, in. 1, 13, 4. - per adi. 7, 10, 2. 7, 11, 7. κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἠγείτο, host. 1, 8, 15. sc. αὐτοῦ f. αὐτῶν, omnes reliquos senatores esse putabat inimicos suos, f. sibi, simul f. aeque, ad illum. †† τῶν ἔ. κικρατημέναι, adversariis superiorem se factum (esse) 4, 4, 14. p. ling. pr., de Geia ano, val

de illo cum famulis, cf. 5. 5. 4. 5. 8. ††† p. adi. de re, in opp. c. dat. perf. πᾶν τῷ ἑτέρῳ Φίλου τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, odiolum 3, 10, 6.

ἔχω, sensu vulg. A) de perf., phys. f. trop. c. acc. perf. uno, εἶναι - ἐπόπτας, habere (ante se, circa se) 1, 17, 3. ni, suppleto pron. αὐτοὺς, pertineat ad classem sq. - τῷ μὴ εἰ μισθοφόρους λ. quia non habet 3, 1, 5. - † c. adiuncto, οὐ γὰρ μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταις - οὐδὲ στρατόπεδα ἔχουσι λ. habent 6, 5, 6. - τὴν τρίτην μοῖραν τοῦ στρατοῦ αὐτὸς ἔχων, secum habens ib. 4. - † cum alio particip. simul, ἄ. ε. δύναμιν εὐνοοῦσαν, h. exercitum benevolum 7, 9, 24. ἔχοντες αὐτὸν, - ἠσύχαζον λ. habentes secum 8, 8, 18. ἀκουσίτας, οὓς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. ἀθροίσας πάντα, ὃν εἶχε, στρατὸν, collecto universo, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. † εἰ ἐμελλοῦ ἀντιλησοῦ δεσπότην εἶεν καὶ βασιλεῖα, si essent habituri dominum ipsum et regem 1, 10, 15. qui Bg. suppleto pron. αὐτὸν, retulit ad classem sq. ἠπιοὶ ἀρχόντα - εἶεν ἀπλίζοντες, principem - se habituros (esse) 2, 4, 1. ubi, suppleto pron. eodem, redeat eadem classis secunda haec - cum acc. perf. dupl., sive illo subst. sive adi. τούτους ἐχθροὺς εἶχες, eos inimicos habes 1, 13, 4. † εἰσὶν οἱ ἔχοντες τινάς, habens secum 4, 5, 10. ni et sq. particip., ἐς τούτο παρεσκευασμένους, pendet ab eodem v. ἔχ. - † θεοὺς ἔχοντες βοηθούς, diis freti auxiliatoribus 3, 6, 16. - † ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, quam habebat concubinam (e concubinis, inter concubinas) carissimam 1, 16, 9. quam maximo in honore et amare habuit, maxime aestimavit et amavit. γελωτοποιοὶ εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, habebant ipsum subiectum 1, 13, 16. persuadebant ei omnia, effliciebant, ut sibi obediret per omnia. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὁμάς) εἶναι λ. vos locios habere 5, 1, 15. ἀντιπάλους εἶναι (αὐτοὺς) ἠπίζον, adversarios sibi futuros 8, 8, 5. - † cum acc. perf. uno aut dupl. et c. praep. simul, ἠγανακτοῦν, ὅτι εἶχον ἐκ συγκλήτου βασιλέας, quod haberent ex senatu principes 8, 8, 2. a senatu electos, vel imperatores sumtos ex ordine senatorio, si praep. pendet a sq. subst. β. per ordinem inversum; - † cum adv. sed in vi praep. εἶχον (αὐτὸν) ἐνδον, tenebant intus 5, 3, 25. †† ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντος τῶν ὀπλῶν δορυαλώτους εἶχε, eos intra arma captivos habuit 2, 13, 9. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἴδιον βασιλέα, h. 2, 6, 19. τὸ - στρατεῖμα σὺν αὐτῷ - εἶχε, secum hab. 2, 15, 10. ††† c. adv. f. conl. modi, τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσι, cum eos, qui in urbe morerentur, non possent sepelire 8, 5, 18. p. οὐκ ἔχ., ὅπως θάψ. τοὺς ἐν τ. π. τελ. cum nescirent, quomodo sepelirent in urbe defunctos, potius, facto duplici commate, uno post τελ. et altero post ἔχ. tum τοὺς - τελ. relato ad v. inferius ἀπερρίπτου ἐς λ. denique ad v. θάψ. suppleto pron. acc. αὐτοὺς, eos, qui in urbe morerentur, cum nescirent, quomodo sepelirent ipsos, in fluvium abiiciebant. — cum acc. rei uno, αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λ. habet memoriam 2, 3, 19. εἶναι τοῦ Περσίνανος - τοῦνομα - τὴν γνώμην, habiturum (se esse) 2, 14, 7. τίνα εἶχετε γνώμην, δηλώσατε, quae sit mens vestra 2, 8, 8. quae sit vobis mens. πεισόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην, quid animi haberetis ib. 5. τὰς πόλεις, ἃς ἔχουσι, quas habent 7, 2, 8. f. habitant. ὡς ἔχοι ὄμνηρα τῆς λ. ut haberet 3, 2, 8. ὡς ἂν μὴ εἰ καιρὸν εἰς λ. 6, 1, 13. 1, 17, 22. θυέματα ἀπελαύνων, ἵν' ἔχη τροφάς, haberet 3, 9, 17. τὰ - πάντα εἶναι, obtinere 4, 3, 11. ἐλπίδας, habere 2, 3, 24. 1, 7, 2. εἶναι

ἐναύσματα λ. h. 2, 15, 3. αἰτίαν ἔχθρας ἔχ. h. 7, 1, 23, 3, 8, 6, 3, 6, 10. πρόφασιν 4, 14, 12. - † cum adv. ὡς μηκέτι λησῶν - ἔχειν ἀξίωμα, ut non amplius habent 1, 10, 3. - † cum adv. et adiuncto e nominat. modi, βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὡς περ αὐτὸς ἔχει (αὐτὴν) μόνος θεῶν, λ. possidet 4, 5, 16. - † c. praep. ὅσα εἶχον ἐν κώμαις λ. quaecunque haberent in 5, 3, 26. - †† πολὺ ἔχων ἐν τοῖς σέρουσι τὸ Πλαυτιανοῦ Φιλτρον, ut qui multum haberet in pectore amatorum Plautiani 3, 12, 7. †† τὸ - πρόθυμον οὐκ εἶ ἄλλου κελύστεως - ἔχουσι, non ex alterius iussu - concipiunt 8, 3, 15. †† simul c. adv. τὴν ἐρωτὴν ἤδη καὶ τὴν γνώμην περὶ τὴν ἵπποδρομίαν ἔχων, studio iam omni et animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ἃς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας, vestibus, quas gerebant 8, 8, 14. †† εἰ τις πρὸς τινα βραχείαν αἰτίαν εἶχε μίσους, haberet 7, 7, 7. †† simul c. adv. εὖ νοικα, ἣν εἶχον πρὸς αὐτὸν ἀνωθεν, benev., quam erga ipsum fovebant 8, 9, 12. † οὐ τὸ μέρος εἶχεν αὐνο πολέμου λ. habebat 3, 6, 7. †† c. praep. dupl. simul, ἐπιβρέτες ἐξέραι τὰς γνώμας πρὸς αὐτὸν εἶχον καὶ ἐλπίδας κρείττους ἐν παιδί λ. in eum habebant spem que - in puero 5, 8, 3. τοῖς στρατιώταις, οἱ πρὸς τῇ - πόλει στρατόπεδον εἶχον ὑπὸ τὸ ὄρος Ἄλβ. h. 8, 5, 20. † τῆς - προμήθειαν εἶχον, curam habebant 1, 9, 1. - simul c. adi. f. particip. aliquo, κινκίνουσαν ἔχων - Φρουρίσι τὴν ψυχὴν, habens animum fluctuantem curis 1, 4, 1. † μετέωρον τὴν γνώμην ἔχοντες, cum suspensis animis essent 2, 13, 8. ἀνεξιμνου ἔχειν τὴν Φρουράν, se tenere 3, 3, 9. ἀνεκτὴν εἶχε τὴν πορείαν, habebat 6, 5, 11. † ὁ Ῥ. δῆμος - πολὺ - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκινητόν, magna est animi mobilitate 7, 7, 2. ἣν εἶχον γν. λαυθάνουσαν, λ. sensum, quem occultaverant, 8, 8, 5. τὸν κίνδυνον προῦπτον ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. ἔχοντας τὰς χεῖρας ὑποκαθεμένας λ. habentes manus demissas 7, 11, 6. †† c. adv. simul, τότε καιρὸν εὐκαιρον ἔχοντες, nacti 1, 9, 15. οὔτε τοὺς ἴππους ἔχόντων 4, 11, 10. ἔχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, obtinentibus etiam aliis suffragia 7, 10, 6. † οὐκ ἔχ. αὐτῶν τὰ λ. quod carerent iis, quae 8, 5, 18. † πάντα ἔχουσαν τὰ ἐαυτῆς, omnia sua sibi habentem 5, 3, 4. cf. 8, 6, 8. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι ἀπαλὰ τὰ πέλματα, quibus tenerae sunt plantae 4, 15, 8. — ἕκαστος, ἃ εἶχεν, ἐνεῖσε ἐψησαυρίζετο, quisque illic thesaurum condebat 1, 14, 5. quisque, quae haberet, ibi reponerat f. eo recondebat. πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττωσα, habebat 2, 1, 11. — † δανυλοῖους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, annulos, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 8, 21. ubi potius est comma post εἶχε, v. δαντ. - Φαρέτρας - οὐκ εἶχον, habebant 4, 11, 10. cf. 4, 6, 12. e. †† ἔσχεν ἄν τι καὶ μείζον, obtinisset 3, 6, 8. habuisset, accepturus f. adepturus fuisset. ὡν οἱ μὲν ἐπιμηκέτερον ἔσχον τὴν ἀρχὴν, λ. habuerunt 1, 1, 6. - † c. adv. οὐδέποτε σκόπον ἄλλου ἔσχεν λ. tenuit 1, 15, 8. ἣν πρότερον ἔσχον ἀρχὴν, quod habuissent 6, 2, 6. pro quo ἄλλα - συνεχώρησεν, ἢ μὴ πρότερον εἶχον, habuerunt 3, 8, 8. - †† forsan c. praep. μηδὲ ὁμοίαν εἰσεῖσαι μάχην -, οἷαν σχεῖν πρὸς τοὺς λ. bellum, quale habuisset adversus 6, 2, 10. in orat. obliqua, p. finito temp. ἔσχε, qui locus et pertinere potest ad classem sq. de phrasibus. †† in orat. contracta, ὡν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detondit 4, 8, 15. p. ἀπὸ τούτων τριχῶν, ἃς εἶχεν, ἐνεκείρατό τινας. simul c. praep. ὑπεῖσχεται μεθ' ἧς εἶχε Φρουρὰς περὶ εαυτὸν. subducit se cum praefatio, quod habebat circa se 4, 9, 12.

ρ. μετὰ Φρουράς, ἣν εἶχε π. ε. - † πάντων δώσειν ἐξουσίαν, ὣν εἶχον ἐπ' ἐκείνους, omnium daturum licentiam, quam sub illo habuissent 2, 6, 15. qui Bg. leg. ἦν, p. vulg. omnium, commodorum, quae hab. - †† c. acc. rei dupl. τὸ Φρονικὸν πατριον ἔχων, caedis cupiditatem patrio instituto obtinens 7, 1, 4. ε. πρόκιπτου τὴν δεξιάν, capulo dextrâ admotâ 7, 5, 10. habens s. tenens dextram ad capulum. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ξιθῖβια) πρόκιπτα, tenentes eos diffrictos 7, 6, 19. τὰς ψυχὰς - δῶρον - ἔχετε, animas - munus - habebitis 2, 13, 16. - †† per phrasas, c. acc. rei, ᾧ νέμειν αἰδῶ ἀνάγκην ἔχοι, necesse haberet 7, 1, 9. ἔχειν ὑπολήψεις ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peritus habebatur 8, 8, 8. † πολὺ τὸ ἐπιτρεφές ἔσχε πρὸς τοὺς λ. multum severitatis adhibuit adversus 7, 10, 10. ubi praep. pertinet ad subst. τὸ ε. vel ad v. † αἰτίαν διαφθορᾶς εἶχεν, crimen s. pri sustinebat 1, 11, 12. accusabatur supri. † ὁ σφατὸς πραγμάτων εἶχεν οὐ μικρὰ, negotii habuit non parum 3, 3, 1. difficultates, molestias perpeti debuit. †† aliae phrasas c. adv. χαλεπώτερον ἔχειν (αὐτόν,) deterius se habere 4, 2, 7. ὡς τινὰς ἐτοίμως ἔχειν, sq. inf. ut parati essent 7, 3, 15. † simul c. aliquo subst. casu, et quidem a) c. gen. rei, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, publicum neglectui habent 7, 8, 13. i. q. priv. v. ἀμελεῖν. - τῆς τῶν πρ. διοικήσεως ἀ. ἔχων, rerum administrandarum negligens 5, 2, 9. χρημάτων ἀφειδῶς ἔχειν 1, 6, 26. v. ἀφ. - πολιτικῶν πραγμ. ἀπειρώς ἔχ 4, 12, 1. v. ἀπ. ὅσοι, δυνάμει μετρίως ἔχοντες, λ. 4, 9, 16. v. μετρ. - †† τῶς ἡλικίας ἔχοι, qua aetate sit ib. 9. †† γένους ὁ Κομμόδος οὐτως εἶχε, genere Commodus talis erat 1, 7, 7. p. γένους χάριν ὁ Κ. οὐτ. εἶχ. ἑαυτὸν, quoad genus, Commodus ita habuit se, i. q. γένος τοῦ Κομμόδου τοῦτο ἦν, nost. *das war des K. Geschlecht.* — b) c. acc. rei, ἀγαπητῶς ἔχειν ἕνασον τὰ αὐτοῦ, debere contentum esse quemque suis fortunis 6, 2, 10. v. ἀγ. - ἀδεῶς τὰ αὐτοῦ ἔχων, secure sua possidens 2, 3, 19. †† simul c. praep. πρὸς τὴν - διατριβὴν ἀπεχθῶς ἔχων †, 7, 1. v. ἀπ. †† aliae phrasas c. praep. ὁ περ' αὐτῶν σχῶσι δι' ἀρπαγῆς, quae obtinent per rapinas 6, 3, 14. ὁ περ' ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἔσχε δέμα, quidquid illi incundum fuisset adspectu 4, 6, 4. quodcumque spectaculum aut acroama ille in deliciis habuisset, amasset, quocumque - delectatus esset. τὰ ἀνειμένα - δι' ἡδ. ἔχουσι, pro iucundis habent 7, 8, 15. in deliciis habent, dissolutis delectantur. - simul cum casu temp., πάσης νυκτὸς τὸδε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπιδος, quavis nocte huncce finem vitae sperabam 2, 1, 16. in spe habebam, exspectabam, timebam. πάντα εἶχον διὰ Φροντίδος ἀνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - simul c. inf. δ. Φρ. ἔσχε, λ. curavit, ut 3, 2, 9. - † simul c. praep. ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν ἔθνη διὰ Φρ. ἡμῶς ἔξομεν, ut barbarae quiescant gentes nobis curae erit 8, 7, 15. nos curabimus. - † simul cum adv. τῆς πόλεως ἐπάρχοντα αἰὶ διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἔσχετε, in honore - habuistis 2, 2, 17. coluistis et admirati estis. † οὓς συλλαβῶν εἶχεν ἐν Φρουρᾷ, quos comprehensos habebat in custodia 3, 2, 7. — ὁ δῆμος εἶχον (αὐτόν) ἐν καταφρονήσει, contentui illum habebant 2, 7, 4. contemnebant. † αὐτόν εἶχον ἐν αἰτίᾳ, ὡς λ. eum incusabant 6, 7, 8. † εἶχε περὶ ἔξοδον, intentus erat projectioni 5, 5, 1. sc. τὴν γνώμην ἰ. τὸν νοῦν, ἰ. σχολήν. - ἔσχε π. εἶ. ad expeditionem se comparat 6, 3, 1. π. σπουδᾶς - εἶχον, intent. erant 4, 11, 6. - simul c. adv. ἤδη π. λουτρά εἰ. 4, 4, 13. B) de re, c. acc. rei simpl. et adv. ὡς ἔψιν καὶ τύχην ἔχειν πρὸς ὀλίγον

τῆς Ῥώμ. τὴν Κ. πόλιν, ut haberet 7, 6, 4. - cum solo casu rei, πάντα ἔχουσαν πόλιν, habentem 8, 6, 7. †† τὸ -, οὐκ ἔχον κο-
λακείας ὑποψίαν λ. cum nullam praebeat suspicionem 2, 3, 12.
contineat. κατασκευάσμα, - πυλίδας ἔχον λ. habens 4, 2, 14. —
σκευέσειν, λαβὰς - ἔχουσι, h. 8, 4, 26. προσηπεῖα, εἰκόνας ἔχοντα
λ. 4, 2, 19. hab. - c. casu temp. Ῥῆνος καὶ Ἴστρος, οἱ Σέρους μὲν
καισιπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, hab. 6, 7, 15. † εἴτε ο. δημοσια-
κοὶ θησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα.) nec publicum aerarium
continebat 2, 7, 3. †† πῖσιν ἔξιν ἄοντο τὴν Φήμην, fidem in-
venturum hunc rumorem 2, 1, 7. †† οὐκ ἄχαριν ἔξοντα γυνῶ-
σιν, allatura 1, 11, 14. - †† per phrasēs, τὰ - εἰς - τὴν ἀνα-
φορὰν ἔχει, ad-referuntur 1, 5, 23. v. ἀν. - στρατηγιῶν - ἀρετῶν
ἔχοντα, prae se ferentia 1, 2, 9. continentia, declarantia. τὰ
συντέλειαν ἔ. continentia 2, 15, 13. † τὰ - ὑπόμουν ἔ. τὴν μνή-
μην, quorum recens memoria (est) 1, 5, 8. quae sunt adhuc in
recenti memoria. † τὰ - πράγματα - Φαύλας ἔ. τὰς ἐλπιδάς,
esse tenuis spei 2, 10, 13. † τὸ - οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρό-
κλησιν, inconsulte est lacessere 6, 3, 9. v. εὐγν. - simul per praep-
τὸ - ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνεδήσεως ἔχει τὸ θάρραλέον, assert. ib. habet,
efficit. † τὰ - ἀνδρείας παρὰ τοῖς - εἶχε τινὰ χάριν, emereban-
tur 1, 15, 14. habebant gratiam ob fort. i. excitabant volupta-
tem, placebant. †† ἀντὶ πολέμου εἰρήμην ἔχοντες πρὸς θεοῦς, dum
pacem habetis 8, 7, 8. δαδὰς, ἐπὶ τῷ ἀνῶ - αἰδίας ἔχουσας,
quae habentur 8, 4, 30. †† o. adv. et dat. persf. ἐπεὶ αὐτῶ τὰ -
ἐλπίδας Φαύλως ἔχουν ὑπώπτευν, cum sibi speim - male compara-
tam (esse) suspicaretur 1, 3, 2. v. εἰπ. † simul cum praep-
ἐπεὶ αὐτῶ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβῖνον διὰ σοφίας ἀσφαλῶς εἶχεν, cum res -
in tuto collocata esset, 2, 15, 10. v. ἀσφ. †† cum acc. persf.
ἡ Διβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας, habebat 7, 4, 9.
— per ambiguae classis loca, τὰ Ἰλλυρικά ἔθνη, - οὐ πολλὴν ἔχον-
τα τὴν - γῆν, gentes - possidentes, 6, 7, 10. vel de provinciis -
continentes. †† καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην ἐορτῆς εἶχεν οὐτως
8, 7, 1. v. ἐορτ. - ἡ περὶ ἐνεῖνα σπουδῆ, διέφορον ἔχουσα - ἀεὶ τὴν
γνώμην, habens 3, 13, 4. continens, secum habens, coniuncta
cum rel. - †† per loca dubiae lect. τὰ ἐν Πέρσαις ἔχειν ἀνακω-
χὴν τῷ βαρβάρῳ, res Persarum facturas moram barbaro 6, 7, 1.
— †† C) per notionem aliam c. inf. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, dicere non
possum 8, 3, 21. ut Lat. non habeo. οὐδέ τις εἶπ. ἔχει λ. neque
quisquam potest 6, 1, 15. οὐκ ἂν τις εἶπ. ἔ. nemo poterit ib. 16.
— ἵνα ἔχοι τοῖς στρατιώταις - χαρίζεσθαι, ut haberet, unde do-
naret ib. 17. ut posset donare - ἵνα - βλέπειν ἔχουσι Ῥωμαῖοι, ut
posset 7, 2, 15. † τοῦτο ἂν τις μόνον ἔσχευ ἀγαλέσαι αὐτῶ, po-
tuisset 6, 1, 24. †† ἵνα δὴ παιζειν ἔχοι, ut haberet ad luden-
dum 1, 17, 7. qui Bg. cepit p. εἰς τὸ f. ἔσε, pro quo alii ut
posset ludere cum eo, suppleto σὺν αὐτῶ, vel suppl. pron. ἵνα δὴ
τι παιζ. ε., ut haberet aliquid ad ludendum. - 1) Med. trop. de
persf. c. gen. rei, ἔχισθαι τῶν ἐπιγόντων, incumbere iis, quae ur-
gent 4, 14, 11. intentum esse, persequi, continuare. τῆς ὁδοῦ,
itineri mox instarent 2, 11, 2. τῆς ὁ. εἶχετο, iter aggredebatur
3, 6, 18. (7, 8, 22.) itineribus intentus erat ib. 21. τῆς ὁδοπορίας
εἶχ. iter capessit 2, 11, 1. itineri intentus 3, 14, 6. εἶχ. τοῦ
προκειμένου, intentus erat proposito 4, 12, 13. εἶχ. τῆς μαχη-
i. c. dimicationi 7, 2, 1. † τῆς ἐπ' Ἰταλίαν εἰσβολῆς εἶχ. Ita-
liam ingredi coepit 7, 12, 13. - † simul c. adv. τοῦ λοιποῦ εἶ-
χοντο τῆς πολιορκίας, aggredebantur oppugnationem 8, 4, 17.

- ἔωθεν, physf. c. alio adv. temp. προῖων ἐκασοτέ, mane 5, 5, 16.
 ἔωθινός, physf. de re, in opp. πάσης ἡμέρας, εἰς ἔωθινού εἰς ἑσπέραν
 λ. a mane 4, 15, 10. sc. χρόνου.
 ἔψος, physf. de re, ἐν τοῖς ἔψοις μέρεσι Παρθυαίων, orientalibus 6,
 5, 14 τὰ ἔψα μέρη ib. 15.
 ἔως, subst. physf. πρὸ τῆς ἔω λ. ante lucem 7, 4, 8. 7, 6, 12.

Z.

- Ζάλη, physf. cum adiuncto, ἐν χειμῶνι καὶ Ζάλη, in tempestate et
 falo 1, 4, 8. nostr. Sturm und Wetter, ut χ. sit ventus vehe-
 mens, sed ζ. tonitru cum pluvia, maxime in mari, quatenus id
 commovetur.
 Ζάω, physf. de perf. abf. Ζῶσιον ἐνυβρίσαι, viventibus 8, 8, 14. Ζῶ-
 σαι κατώρυττεν, vivas 4, 6, 9. Vestal. †† ἀπλήσω Ζήσας - ἐπιθυ-
 μία, cum vixisset 3, 12, 26.
 Ζεύγνυμι, de perf. trop. c. perf. et dat. et acc. τούτου τὴν θυγατέρα
 Ζεύξας τῷ υἱῷ, iungens 3, 10, 14. sc. connubio s. matrimonio,
 sc. πρὸς γάμον, dans in matrimonium. - physf. c. acc. rei, τὴν γέ-
 φυραν, ponte constructo 7, 1, 16. e. navigiis pontem situens su-
 per flumine. Pass. de re, physf. abf. νεῶν, ἄς ἔδει ζευχθεΐσας λ.
 8, 4, 9. iunctas inter se.
 Ζεὺς, abf. ὁ Ζ. Iupiter 4, 5, 16. τοῦ Διὸς τὸ τέμενος, Iovis 1, 7,
 12. 2, 14, 4. 3, 8, 7. τὸν τοῦ Δ. νεῶν. 2, 3, 25. - sed sine art.
 Διὸς ἀπαγὴν, 1, 11, 6. 1, 16, 3. Διὸς υἱὸν αὐτὸν κελεύσας
 καλεῖσθαι 1, 14, 15. Comm. - cum adiuncto, ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διὶ
 καὶ συνέδρῳ, teste Iove 7, 10, 6. - c. adiuncto s. epitheto, εἰς τὸν
 τοῦ Διὸς νεῶν Καπετωλίου ib. 5. - sed sine artic. Διὶ Καπετωλίου
 1, 9, 4.
 Ζήλος, mor., in partem malam, c. adiuncto, τὸ πάθος τοῦ ζήλου καὶ
 φθόνου λ. aemulationis 3, 2, 16. inter civitates. - c. adi. simul
 ἐσασίασαν πρὸς ἀλλήλους τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει, aemulatione 3, 3
 3. - simul c. praep. ζήλῳ καὶ ἐπίδι τῇ πρὸς ἀλλήλας, φθόνῳ τὸ λ
 3, 2, 13. - in bonam, c. adiuncto et gen. perf. μιμήσει καὶ ζήλο
 τοῦ βασιλέως, aem. 3, 6, 22. - solum, c. gen. rei, ζήλῳ τῆς τοῦ
 ἀρχοντος γνώμης βιοῦν 1, 2, 8. v. β. - πάντα πράξειν εἰς ζήλον τῆ
 Μ. ἀρχῆς, ad aemulandum Marci imperium 2, 14, 7. εἰς μυστη
 ρίων ζ. ad aemulationem 3, 8, 17. - c. adiuncto, τῆς Μ. ἀρχῆς
 ζήλῳ καὶ μιμήσει, aemulatione 2, 4, 3.
 Ζηλοῦν, mor., in partem bonam, de perf. c. acc. rei, ὡς τὸν το
 Περτ. βίον ζηλοῦντος (αὐτοῦ,) quasi aemularetur 2, 7, 8. - † c
 adiuncto, ἐζήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν βίον οὐκ ἐμιμήσατο, a
 mulabatur 5, 2, 8.
 Ζηλωτής, mor., in part. bon. cum adiuncto et gen. rei, ὡς εἶναι ζ
 λωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐπεινίου ἀνδρείας, ut essent aemuli
 8, 5.
 Ζημιόειν, physf. de perf. c. abl. modi, et oppresso acc. perf. Φυγα
 ἢ θανάτοις ἐζημιόει (αὐτοῦς,) puniebat 7, 3, 9.
 Ζητεῖν, de perf. physf. c. acc. perf. ζητούντων τοὺς δράσαντας, du
 quaerunt 2, 6, 2. μάγων τοὺς ἀγίους ζητήσαντι, Magis opti
 mis conquestis 4, 12, 8. μὴ δεῖν ξένου ζητεῖν, esse quaere
 dum 5, 7, 4. ζητῆσαι - τινὰ, τὸν παρεῖοντα λ. quaerere 2, 5,
 — ζητῶν Πατροκλῆν τινὰ, qu. 4, 8, 10. - simul c. dat. perf. 1

- ζῶν γυναῖκα ἐζητεῖ, quaereb. 5, 6, 6. trop. - ἐζητούν (τινά.) ὄν
 ἐπιπέδονται ἀρχόντα, quaerebant 4, 14, 1. deliberab., cogitab. -
 c. acc. rei, et c. adiuncto, ἐπιτιμωρίαν ζητεῖτε, οὐδ' ἔστιν εὐρεῖν δί-
 κην λ. quaeritis 2, 13, 11. inquir., cogitatis de reperiendo sup-
 plicio, excogitare vultis, s. audire. † πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ
 ἀσπλοῦ ἐζήτησε, excogitabat 3, 15, 10. ubi fortassis est simul cum
 πριαερ., nisi haec pertinet ad subit. - διατριβάς χρόνου ζητᾶν, mo-
 ritas captans 3, 14, 9. quaerens, excogitans. - † c. inf. πλόκα-
 μον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζ. crinem imponendum igni quaerens 4, 8,
 13. qui Bg. cepit p. ὡς εἰς τὸ ετ., quali phys., quaerens
 in capite rari capilli, cum et valere possit trop., p. volens, stu-
 dens, i. q. βουλόμενος θ. 7. e.
 ζοφώδης, phys. de re, ἀήρ, caliginosum coelum 3, 14, 15. - de
 loco, cum subit. fem. εἰσόδω, - ζοφώδης δὲ αὐτῆ, tenebricosus is
 erat 1, 8, 12.
 ζώνη, phys. de femin. τῆς ζώνης ἐξηστημένης, applicata zonā 1, 11,
 13. Vestalis, ir. λυταμένη τὴν ζώνην ib. 12. - de maribus, ἐξαρ-
 τήσας, ἧς ἐπέφεροτο, ζώνης τὸν τράχηλον, zonae 7, 9, 20. v. ἐξ.
 et ἐπιφ. - τὰς ζώνας ἀφαρπάσαντες, zon. 2, 13, 19. in Praetor.
 exauctoratis, cingulum vestis aut gladii, i. q. ζωστῆρ.
 ζῶον, phys. abf. Ἐμα τῆ τοῦ ζώου ἐρημῆ λ. ferae 1, 15, 7. - c. adi.
 et in opp. ἀνθρώπων ἄσθρας - πούτων τὰ ζῶον, λ. bestiarum 1,
 12, 6. - sed c. adi. mero, †† τὰ σώματα σίζονται γραφαῖς ποι-
 κίλων ζῶων παντοδαπῶν εἰκόσι, animalium 3, 14, 13. v. εἰκ. - ζῶα
 παντοῖα, λ. animal. 1, 14, 2. † τὰ πανταχόθεν ζ. ἠθροίζετο 1,
 15, 9. ὅσα ζ. γυναῖκα, animantia ib. 6. † ἀπὸ Ἰνδῶν - ζ. πάν-
 τα λ. ib. 9. παντοδαπὰ ζ. 4, 8, 12. ζ. πάντα, ὅσα ἡμέρα, ὅσα ἀτί-
 θασσα, best. 5, 6, 21.
 ζωστῆρ, phys. de marib. πόρπαις καὶ ζωστῆρι λ. balteo 5, 2, 10. †
 ζωστῆρας περιελών ἑαυτοῦ, balteum 4, 8, 21. qui Bg. recte cepit
 p. fing.

H.

H et ἡ v. ὁ et ὅς.

- ἡ, notione disiunct., positum semel, - aut 1, 12, 5, 3, 7, 15, 18.
 m. 3, 15, 9. 4, 4, 5. 4, 6, 12. 4, 12, 4. 5, 5, 9. 5, 7, 11.
 6, 7, 8. 7, 3, 3. 9, 7, 5, 11. 8, 2, 7. vel 7, 3, 9. sed a lig. per
 meram copulam, et quidem per ac 2, 8, 3. 7, 3, 13. - per que
 ib. 8. et 11. - denique per et 1, 2, 10. 1, 10, 11. 1, 15, 15. 2, 6,
 8. 2, 9, 9. 3, 7, 17. 3, 14, 15. 4, 4, 1. 4, 9, 4. - positum bis,
 πρότερον ἢ σπανίως, ἡ λ. aut - aut 1, 1, 5. 2, 13, 15. 3, 5, 9. 3,
 7, 18. e. 8, 2, 2. - sive - sive 1, 17, 23. - positum ter, ἡ 9. ἡ -
 ἡ - λ. et - aut - quae ve 4, 10, 9. - iunctum aliis syn. εἴτε -
 εἴτε - ἡ aut 8, 7, 17. †† θάρρῶν ἡ πλοῦτω καὶ γένει, διδάμει τε
 λ. 2, 15, 3. pro quo leg. aut τὰ aut δῆ. Notione alia compa-
 rat., post adi. πλείους δυνατείας, ἡ λ. plures principatus, quam 1,
 1, 8. - post adv. φόβω μᾶλλον -, ἡ εὐνοίᾳ, metu magis, quam 3,
 8, 15. †† post verba, φθάσαι τὶ δράσαντες, ἡ παθεῖν, prius ali-
 quid faciendum, quam 1, 17, 16. 3, 2, 10. e. Notione rursus
 alia exclus., post adi. neg. οὐδὲν ἄλλ' ἢ λ., nihil nisi 1, 13, 2.
 nihil aliud, quam. †† ἀλλης ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἡ λ. nulla
 alia materia constans, nisi 4, 2, 12. - it. simul c. particula ad-
 versat. οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἡ μερισάμενος λ. 3, 10, 12. v. ἔτ. - αἰ-

- τιον οὐκ ἄλλον, ἀλλ' ἢ αὐτὸν λ. non alium, sed ipsum 5, 5, 2. non al., quam. †† it. post adv. οὐκ ἄλλως - ἐκθύμως μαχεταί, ἀλλ' ἢ οἴομενος λ. haud alia de causa -, nisi quia rel. 4, 15, 15. quam quia rel. - De ἢ cum τοῖ v. ἦτοι et de ἢ post πρὶν v. in hoc.
- ἡγεμονεύειν, physf. de perf. abf. f. c. adv. ἐξ ὧν ἡγεμονεύσαντες ἐκεί-
σε διακήσαμεν, ex illis, 2, 10, 16. v. διοικ.
- ἡγεμονία, physf. de actu, univ. in abf. ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, princi-
patus 1, 5, 26. - pecul. sensu abf. ὑφ' οὗ τὴν ἡγεμονίαν πεπίστυτο,
praefectura 7, 9, 7. provinciae. ἐν πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. per
multas praef. 7, 5, 4. †† διελὼν εἰς δύο ἡγεμονίας τὴν τοῦ
ἔθνους ἐξουσίαν, pr. 3, 8, 4. - c. gen. perf. τῆς Περτινίκιος ἢ Per-
tinacis pr. 2, 9, 12. - c. gen. rei f. loci, τὴν Ἰλλυρίδος ἢ Illyri-
ci pr. 6, 7, 4.
- ἡγεμών, physf. de perf., exercitus, c. adiuncto, ἡγεμόνας καὶ χιλιάρ-
χους, duces 2, 7, 10, 2, 9, 9. - sed loci et provinciae, abf. ὅπως
οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδίδουεν, duces 3, 2, 10. m. - c. adiun-
cto, τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in pro-
vincias mitterentur praefecti ib. 8. εἰς τὰ ἐ. πέμπων, ἡγεμόνας
καὶ ἐπιτρόπους διεχρήσατο, duces 4, 6, 8. †† εἴτε ἡγεμόνας ἢ
ἀρχοντας ἔδει ποιεῖν, duc. 4, 4, 1. magistratus provinciales et
bellici. - †† c. gen. dub. simul, στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἰλλυ-
ρικῶν λ. praefectus Illyrico 2, 9, 12. exercitui f. solo, et adeo c.
gen. vel perf. vel loci. - † c. praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς
ἡγ. ex oriente duces 6, 2, 7. τῶν κατὰ Συρίαν ἢ. ducum Syriae
ib. 2. †† c. adiuncto simul, τῶν ἢ ἢ τῶν ὅ τι δὴ πραττόντων
κατὰ τὴν ἀνατολὴν λ. ducum - in oriente 3, 2, 10.
- ἡγέομαι, med. (Lat. *duco*, varia notione,) de perf. physf., in via
et pompa, c. opp. ἡγοῦντο αὐτοὶ μὲν, - εἰπυτο δ' λ. praebant 4,
1, 6. - in exercitu, per particip. (p. subst. ἡγεμῶν,) abf. τίνι
- στρατῶ; παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγοῦμένου ὑπηρεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδόδ-
χοι, ducis 7, 8, 10. - cum gen. perf. ἐκόλαζε τοὺς πλείους τῶν
ἡγοῦμένων τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, duc. 8, 5, 5. † cum adiuncto
syn., Φάλαγγα, τοὺς τε ἡγοῦμένους αὐτῆς Φέρειν τὰ τῶν ἐκείνου
στρατηγῶν ὄργανα, ductores eius 4, 8, 6. simul c. adv. ἰδίᾳ δώ-
ροις τοὺς τῶν στρατοπέδων ἢ. ἐθεράπευεν, duces 3, 15, 10. † ὅτε
τῶν - στρατ. γούμην, quando (quum) exercitui praefui 7, 8,
8. - in provinciis, abf. (sed oppresso gen. aliquo) ἐπεμφεν εἰς
πάντα τὰ - ἔθνη, τοῖς τε ἡγοῦμένοις (αὐτῶν) ἐπέσειλε, in omnes
gentes, et praelides earum 3, 7, 2. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς
ἢ. (αὐτῶν) mittebat ad singularum provinciarum praefectos 3,
1, 3. per provincias singulas ad praef. f. praef. earum, ubi adeo
desit gen. loci, si ἔθν. de loco capiatur, sed gen. perf., si de
gent. Sic et, post εἰς τὸ ἀποσῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη, provincias, —
πρεσβεῖαι - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἢ. ἐξεπέμφθησαν, ad praefectos
7, 7, 10. - γράμματα - προτρέποντα τοὺς ἢ. praefectos ib. 11.
cum gen. loci deserto, ὁ τῆς Ἀσίας ἡγοῦμενος, qui Asiae prae-
erat 3, 2, 2. ὁ τῆς Βρετανίας ἢ. Britanniae praefectus 3, 14, 1.
— † τὸν ἡγοῦμενον τοῦ ἔθνους, rectorem provinciae 7, 5, 1. —
† ἐπισέλλει τοῖς τῶν ἔθνων ἡγοῦμένοις, gentium rectoribus 1, 10,
3. † Βαλβίνος - ἔθνων ἡγούμενος, qui administrasset provin-
cias 7, 10, 7. † ὁ Νίγρος - Συρίας ἡγεῖτο πάσης, Syriae prae-
erat univ. 2, 7, 6. - c. gen. perf. ἡγεῖτο Παίωνων πάντων -
Σιβήρος, praerat Pannoniis univ. 2, 9, 2. ἢ. Μαυρουσίων, prae-
erat Mauris 7, 9, 2. ††† per loca ambigua, simul c. adv. τῶν

Ὀρσορηνῶν πρότερον ἡγουμένου, Osrhoënorum antea duce 7, 1, 22.
 †† τῶν ἐκεῖσε ἡγουμένων, illarum regionum ducibus 6, 3, 1. —
 †† abl. ταῦτα παρέξει τοῖς ἀνδρώποισι κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ πόλεις
 εἰρήνην καὶ πρὸς τοὺς ἡγουμένους πειθῶ, erga superiores 8, 7, 13.
 — † trop. de animo et quidem intelligentia, c. inf. et adv. ἐγὼ
 μὲν ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλείους. - ὑπερβάσειν λ. teor, ut - 7, 8, 18. -
 c. solo inf. ἐν ἑπακούειν - ἡγεῖσθε, quem existimate 1, 5, 21. —
 παροψίζειν τὸ μειράκιον ἡγουμένοι, arbitrautes 1, 7, 2. - existiman-
 tes 5, 8, 16. ubi sq. syn. νομίζοντες. - ἐπεὶ - ἡγεῖτο, intelligebat
 1, 10, 9. arbitrabatur 2, 8, 11. opinabatur 3, 12, 7. †† cum
 acc. rei vel pers., uno aut dupl., sed inf. v. subst. oppresso, πεν-
 σόμενος ἡμῶν, τί πρακτέον (εἶναι) ἡγεῖσθε, quid faciendum putetis
 2, 8, 5. μή τιπίσων - ἡγεῖσθω (τὸ εἰς εἶναι,) neque quisquam
 infidum me existimet 3, 0, 3. ducito, existimato. - τοῦτον πισό-
 τaton (εἶν.) ἡγούμενος, hunc fidiss. putans 5, 11, 9. Ἀσίαν -
 προγονικὸν κτήμα ἢ (εἶν.) suam esse possessionem persuasus 6, 2,
 4. † οὐκ ἀνασχετὰ (αὐτὰ εἶν.) ἢ. minime id ferendum putans
 6, 3, 1. ubi sq. illud antea τῶν ἐκεῖσε ἡγ., per polyptoton et lu-
 sum in verbi sensu dupl. - τὸ παρὸν τῆς ἀρχῆς βαρὺ - (εἶν.) ἡγού-
 μνοι, cum - existimarent 6, 8, 9. ταῦτα μόνα ψυχῆς ἴδια ἡγεῖ-
 το κτήματα (εἶν.) haec sola - ducebat bona 1, 2, 4. τῆν μὲν -
 προηγορίαν ἢ. (εἶν.) εὐσεως, hanc appellat. existimabat naturae
 1, 5, 8. κοινὸς ἐχθρὸς πάντας (εἶν.) ἢ. exist. 1, 8, 15. οὐ γὰρ
 ὁμοῖον ἡγοῦτο (εἶν.) τὸν ἐν Ἱερσῶν κίνδυνον, neque - putabant
 6, 7, 9. ἀναγκαῖαν ἡγήσατο (εἶν.) τὴν κινδυνώδη λ. existimavit
 4, 4, 6. ††† ἀποκτείνει γὰρ ἀνόσιον - ἡγ. occidere enim nefa-
 rium putavit 6, 4, 12. ubi videatur, iam adesse inf., sed putan-
 dus tamen is p. aliquo subst., per quam rationem ille inf. εἶναι
 adhuc semper praecedit, v. c. nam nefarium esse putavit, occide-
 re illos, s. nam eandem illorum nefariam esse put.
 ἠδὲως, μορ. ἐβλεπον αὐτὸν 5, 3, 17. libenter, cum voluptate, v.
 βλ. - ἢ. ὑποδέξασθαι τὴν ἀρχὴν, libenter 7, 5, 4.
 ἦδη, de temp. praef., in med. enunciat., interdum et intra duo
 subst. etc. ὁ μὲν πατὴρ ὀπαδὸς ἦδη καὶ σύνεδρός ἐσι λ. iam 1, 5, 17.
 nostr. nun f. nunmehr, it. 1, 10, 4. 7, 1, 12, 17, 2, 13, 10. †
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἢ. καὶ τὴν μητέρα ἡπίεγοτο, porro 5, 15, 12. 4,
 5, 15. - 5, 2, 14. 6, 7, 9. - sed per nostr. schon, κίνδυνον, οὐκ
 πταιωρούμενοι, ἀλλ' ἦδη παρόντα, iam praesens 1, 9, 10. 1, 13, 8,
 2, 12, 3. sq. 3, 10, 1. ἀπεχθῆς ἢ. καὶ βαρὺς 3, 11, 6. - 3, 12,
 15. sq. 6, 1, 9. 7, 5, 2. sq. - ab init. enunc. ἢ. μεράκια ἤσθη 3,
 10, 4. 7, 11, 18. - ab init. §. et periodi, ἦδη τε 6, 1, 11. ἦδη
 γὰρ λ. 7, 11, 3. - de temp. praeter. vel proxime, vel dudum,
 ab init. enunc. ἦδη τὴν ὑπατον τετελεσκέτι ἀρχὴν, cuidam consu-
 lari viro 2, 6, 9. in quo Bg. Lat. conf. latet illud adv. cf. 4, 4,
 19. - ab init. §. et periodi, ἦδη δὲ καὶ - προκεχωρήκει, iam 2, 2,
 3. †† ἢ. γοῦν λ. quandoque 3, 13, 16. - in med. enunc. ἦν -
 ἦδη μετρίως προβεβηκώς 2, 7, 8. 7, 5, 17. - †† c. opp. ἀλέσθου
 - τοῖς μὲν αἰτίων ἢ. γεγυρότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσον οὐδέπω 1, 13,
 6. - †† de temp. proxime fut. vel saltem c. verbi fut. τὰ χρή-
 ματα - ἢ. μεταπέμψεσθαι, iam 2, 6, 15. ἢ. ἐπισησόμενον ἡκουον
 2, 12, 7. ἢ. παρεσόμενος, iamiam adfuturum 3, 7, 1. †† in pe-
 riodi apodoti, ὅταν δὲ ἀφίκηται, ὑμέτερον ἢ. ἔργον λ. ibi iam 3,
 12, 13. tunc s. ibi tum. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἢ. λ.
 iam 8, 2, 1. μαζούτες - ἀφικνουμένους, Φονεύουσιν ἢ. τοὺς β.
 tandem occidunt 8, 8, 13. - †† repetitum in vicinia, diverso

- que sensu, praeter illa 2, 12, 6. ἴ., quoque in eadem ἴ. ἡ. νεανίαι, - ἡ. μὲν κατὰ τῆς ὁδοῦ λ. iam adolescentes, - iam tum in itinere 4, 1, 2. τοῦ μὲν ἡ. προδήλου, - τεθνάαι ἡ. πρὸς ἡμῶν, iam iamiam 7, 5, 11. - ††† per situm ambiguum, pertinet ad v. pr., au ἴ., variante coministe etiam, ἀπελθέοντας αὐτοὺς ἡ. ὑποδέχασθαι, iubet ire ipsos iam tum et fumere 4, 4, 18. qui Bg., resolutio particip. per copulam postpositam, retulit ad v. pr. cf. 4, 9, 12. 4, 11, 3. 6, 8, 9.
- ἡδομαι, pass. de perf., mor. c. abl. rei, ἡσθησαν τῷ - ὀνόματι, delectantur 7, 8, 16. ἡσθεὶς τῷ γενομένῳ, laetus eo, quod factum erat 3, 3, 13. simul c. adv. οὐ πάνυ τί ἡδόμενος τῷ γάμῳ, non magnopere laetus matrimonio 3, 10, 14. - c. praep. ὁ δὲ ἡσθη ἐπὶ τῷ ἔργῳ, delectatus (est) eo facinore 7, 1, 24. 8, 1, 10.
- ἡδονή, mor. vel phys., f. de animo et corpore simul, πάν, ὁ περ ἐκείνος δι' ἡδονῆς ἔσχε θάνατα ἢ ἀκουσμα 4, 6, 4. 7, 8, 15. v. ἔχ. - †† c. opp. τῶν μὲν δι' ἡ. πραττομένων - λ. τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης λ. 6, 3, 8. v. ἀτόλαισις. in malam partem, c. gen. rei, ἐδεδοῦλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐπάλληλοι - σώματος ἡδοναί, voluptat. 1. 13, 15. - † absf. ἡγερμον αὐτοῦ τὰς ὀρέξεις εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν 1, 6, 6. 3, 13, 14. - c. verbis et adi. ἡδοναῖς σχολάζουτος 1, 12, 12. διαφόροις ἡ. λ. 1, 17, 22. αἰσχυραῖς καὶ ἀμφιβόλοις ἡ. λ. 2, 7, 4. καινὰς ἡδονὰς λ. 1, 3, 5. cf. ib. 4.
- ἡδύς, phys. f. mor. de re, τῆ τῶν δένδρων ἡδεία σιῶ, iucunda umbra 1, 12, 3. non magna, non frigidissima. - Neutr. cum artic., p. subst., c. gen. rei, τὸ ἡδὺ τῆς ἀκροάσεως λ. iucunditate ex auscultatione 1, 1, 2. voluptatem aurium, i. delectationem audientium, obtineant, f. aures et auditores oblectent. † πρὸς τὸ ἡ. τῆς ἡλικίας λ. pro libidine actatis 3, 10, 7. - Compar. p. adv. ὡς ἡδιον τίος, suavius 1, 17, 17.
- ἡθος, mor. de perf., per adi. τί φυσικὸν ἡθος πρᾶον λ. animus 6, 1, 14. - indolem 2, 4, 2. - † c. opp. σεμνῶ ἡθει καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. honestis moribus, animis f. cordibus, propensionibus. - c. gen. perf. τὸ ὑποῦλον αὐτοῦ ἡ. λ. ingenium 3, 5, 11. 9. διαφθείρειν - νέον ἡ. βασιλέως, indol. 1, 6, 2. ὑποδιεφθάρη τὰ τῶν στρατιωτῶν ἡθη, mores 2, 6, 1. animi, cupiditates, ἴq. ἐπιθυμίαν. - per acc. ellipt. τὸ ἡ. - χρησὸς ὦν, ingenio placido 3, 5, 3. 5, 5. τὸ ἡ. ἀπλούσερος, moribus 7, 10, 7. - in opp. φύσει ἦν τὸ ἡ., ὡς περ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, mor. 7, 1, 4. - †† μή πως τὸ ἡ. διαφθαρείη, ne bona indoles corrumpere-tur 6, 1, 12. qui Bg. videatur supplevisse gen. perf. αὐτοῦ, ut ἡ. sit nominat., cum esse queat acc. ellipt., expleto ad v. δ. nominat. pron. αὐτὸς f. αὐτὸ, τὸ μειράκι. - οἱ δὲ - τὰ ἡθη διεφθείροντο, illi bonam indol. perdebant 3, 10, 4. indole, animo corrumpebantur.
- ἡκιστα, c. neg. οὐχ ἡ. 1, 1, 1. non minimum f. non minime, i. maxime, per ellips. κατὰ μέρη, non secundum minimas partes f. non ex minima parte, i. maxima ex parte.
- ἡκω, de perf. phys., absf. ἡκειν κελεύει, venire 1, 9, 20. 2, 1, 14. ut adessent 3, 8, 19. - c. adv. ἡ. τὴν ταχίστην, adit 3, 12, 14. c. nominat. modi aliquo, tum subst. ἡ. ἐνδικος τοῦ λ. se venisse ultorem 2, 14, 6. - tum verbi f. particip. ἡκισ τὴν ἀρχὴν ἀνούμερος, venit ad imperium emendum 2, 6, 12. p. supino. † ἀγγελοὶ ἡκον, κηρύττοντες, venerunt 1, 7, 2. 6, 5, 14. † simul c. dat. perf. ἡκω σοὶ φονεύς, λ. venio tibi interfectores 3, 12, 4. -

†† σοὶ ταῦτα δηλώσω ἢ. tibi ut haec indicarem, veni ib. 6. — ἤμαρ σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειροῦντες, nos adsumus tibi impērium tradituri 2, 1, 20. quibus duob. locis ambigue locatus est dat. pron., ut possit referri etiam tantum ad particip. - c. praep. ἦεν εἰς Ἴλιον, venit ad 4, 8, 9. - ἐπὶ Θένωρ ἦκειν, venisse 2, 1, 15. - simul c. casu temp. ἦκεις πρὸς βασιλέας ἐσπέρας; venisti 3, 12, 23. - † trop. ὄρων, εἰς ὅσον ἦκει κινδύνου, in quam magnam venisset discrimen ib. 11.

ἡλικία, physf. de re, c. adi. ἀκμάζουσα, aetas 6, 1, 11. - ἐν ἡλικίαις διαφέρεις, in aetate 1, 1, 10. †† οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἢ. λ. 8, 4, 21. 8, 6, 17. quibus locis duob. p. concreto, et p. persf., constitutis in aetate quadam. - c. subst. πρὸς τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ λ. 1, 7, 8. 5, 3, 14. 6, 3, 2. † οὐδέ τις ἦν Φειδῶ ἡλικίας, οὔτε μέγρι νηπίων 4, 6, 1. ubi iterum p. concr. - † in opp. πᾶς ἡλικίας ἔχει καὶ μεγέθους σώματος, qua aetate sit 4, 9, 9. ἡλικίας καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχων 7, 3, 7. μεγέθει ἀξιώματος καὶ ἡλικίας σεμνότητι πρ. 2, 1, 20. τῶν ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἀξιώματι προυχόντων 7, 10, 6. ἡλικία σεμνότητος καὶ βίῳ σωφρον. 6, 1, 3. 1. 9. deinde per acc. ellipt. †† τὰ πρῶτα τῆς ἡ. 3, 10, 11. - c. solo v. τῆς ἡ. προχωρούσης 6, 1, 14. - †† c. adi. et acc. ellipt. οἱ τὴν ἡλικίαν πρεσβυτέροι, aetate proveciores 1, 1, 9. ἀνδρα, τὴν ἡ. σεμνόν 2, 2, 16. ἦν - τὴν ἡ. - προβεβηκώς 2, 7, 8. - τὴν ἡ. - ἀκμάζοντας 2, 15, 7. v. ἀκμ. - ἦν τ. ἡ. ἀκμαίος 5, 3, 13. v. ἀκμ. - ἦν νέος τ. ἡ. tenera aetate 5, 5, 1. - c. gen. persf. τὸν παῖδα τῆς μεираκίων ἡ. ἐπιβαίνειν λ. 1, 3, 2. 14. 1, 4, 8. 1, 8, 2. τοὺς παῖδας, εἰς ἡ. εἰσέβων - τελούσας 3, 10, 1. † simul c. adi. χρόνος, πᾶσαν ἡλ. ἀνθρώπων ὑπερβαίνων 3, 8, 20. † δύναμιν, γεννητῶν ἀνδρῶν ἡλικίαις ἀκμάζουσαν, iuvenili aetate 7, 9, 7. - Peculiari notionē, τὸ βάρβαρον, τῆς ἡ. καταφρονήσαν, aetatem nostram 1, 5, 26. sc. τῆς ἐμῆς ἢ. ἡμετέρας, teneram, iuvenilem aetatem; qua de et in his, - πρὸς τὸ ἡδύ τῆς ἡ. κολακευ. aet. 3, 10, 7. διὰ τὴν ἡ. λ. 7, 10, 16. - contra de senili, δι' ἡλ. per aet. 7, 11, 3. senectutem. - c. adiuncto definiēte, γηραιὸν ὄντα -, καὶ ὑφ' ἡλικίας τετραχωμένον, aet. 1, 3, 1. ad quam not. referas et superiora 2, 1, 20. 7, 10, 6. 7, 3, 7. 6, 1, 3.

ἡλικιώτης, ph. de persf. in opp. τῶν πρεσβυτέρων - τοὺς ἡλικιώτας, aequales 1, 5, 11.

ἥλιος, physf. ὁμοῦ με εἶδεν ἀνθρώπου καὶ βασιλέα, sol. 1, 5, 15. simulac vidi solis lucem et editus sum in lucem, ut homo: etiam imperator fui, ἢ. simul homo natus sum et imp. τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ λ. 3, 9, 11. ἀμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι 3, 4, 8. v. ἀν. † εἰ ποτε Φοιτῆ δι' ἡλίου, in sole 1, 7, 9. in solis lumine et radiis, per terram diffusis, per solis radios. † ἔμβρων καὶ ἡλίου κρείχοντο, solem 8, 5, 9. solis ardorem. - † trop. de persf. ἢ. deo, Ἐγαλμα, εἰκόνα Φέρου ἡλίου 1. 15, 19. 5, 3, 11. † γάμον ἡλίου καὶ σελήνης 5, 6, 11. † ἴσρωντο αὐτοῦ θεῶ ἡλίῳ 5, 5, 8. † ἀσπασάμενοι τὸν ἥλιον οἱ βάρβαροι 4, 15, 2. Parthi.

Ἡμάς, urbis nomen, Ἡμᾶν, Einam 8, 1, 7. Aliis Ἡμωνα, Lat. Emona ἢ. Hemona; ἢ. Aemona.

ἡμέδαπός, trop. de re ἢ. loco, in opp., ἐν τῇ ἡμέδαπῇ, (sc. γῆ ἢ. χώρα,) καὶ ἐν βαρβάροις, in nostra ditione 1, 1, 5.

ἡμέρα, physf., de parte, per praep. πρὸ ἡμέρας ἀναεχωρήησαν, priusquam lucesceret, 7, 6, 17. - simul in opp. ἐτι νυκτός οὐσης, - πρὸ ἡ. προϊέναι, ante lucem ib. 16. 2, 2, 3. c. v. simul, ἡμέρας καὶ παλαβούσης, die consecuta 2, 3, 5. opp. ἡ. 1. νύκτωρ. - ἡμέρας ἀπὸ

- μαζούσης ἢ. ipso mer. 7, 5, 2. - de toto, abf. καθέζονται ἐπὶ πλεί-
 ζου τῆς ἢ. magnam partem diei 4, 2, 5, 6, 1, 13. - per praep.
 ει c. adi. εἰς ῥῆτὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. περὶ με-
 σσην ἢ. 8, 5, 22. circa meridiem. ἢ - πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν λ. pau-
 cis ante diebus 4, 13, 3. - simul in opp. νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν,
 interdiu 1, 13, 15, 7, 3, 9, 8, 2, 13, die 5, 4, 15. †† c. adi.
 ἐκάστης ἢ. ἢν ἰδεῖν λ. quotidie 7, 3, 6, 8, 4, 19. συνέβαινε - ἐκεί-
 νης τῆς ἢ., ἢς ταῦτα ἐπράττετο. illo die 7, 5, 5. ἰκανῶν ἡμερῶν -
 τὸ πῖρ ἐπεβόσκετο, multis diebus 1, 14, 9. ἐπτὰ ἢ. λ. septem
 diebus 4, 2, 7. ἐνδιατρούσας τῇ Θ. - ἢ. τινῶν, per aliquot dies
 7, 6, 1. ὀλίγων ἢ. ἐνδ. ἐν τῇ Α. paucos dies 3, 7, 19. δύο - ἢ
 τριῶν ἢ. λ. biduum aut triduum 8, 4, 8. - ἐμειναν ἡμέρας δύο
 ἀβασίλευται, biduo 4, 14, 1. - simul in opp. ἐκείνης τῆς ἢ. λ. —
 τῆς νυκτὸς ἐς διαδραμούσης. illo quidem die 6, 9, 3. - πρώτης -
 καὶ δευτέρας πάσης ἢ. - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ λ. primo ac secundo
 die toto 4, 15, 10. †† πρώτης - κ. δευτ. ἢ. λ. - τῇ δὲ τρίτῃ
 τῶν ἢ. primo et sec. die 8, 7, 7. - πρ. κ. δ. ἢ. - τῆς τρίτης
 ἢ. λ. primo et sec. d. 7, 8, 2, 5. m. - τῶν μὲν - πρώτων ἢ. —
 χρόνου δὲ ἐγγυνομένου λ. primis quidem dieb. 8, 5, 1. † μιᾶς
 ἢ. - ἐτσίον λ. uno die 4, 4, 18. † νυκτὸς καὶ ἢ. ἐπιβιώσας μιᾶς,
 cum noctem et diem supervixisset unum 1, 4, 18. cum adhuc
 vixisset una nocte ac die; qui erant tres temporis ap. Gr. casus,
 gen. dat. et acc., per ellips. alicuius praep., v. c. ἐν, ἐν, διὰ ἰ.
 ἀνὰ, rel. - †† c. subst. οὐδ' εἰπεῖν ἐσι - τῆς ἢ. ἐκείνης τὴν ἑορ-
 τῆν, diei illius 8, 6, 16. †† simul c. adi. αἱ μὴ πολλῶν ἢ.
 ὄδον ἀπέιχον λ. haud multorum die. itinere 3, 9, 15. τριῶν
 ἢ. αἰτήσαντες ἀνεσι, trium dier. 7, 4, 6. - c. verbis, ὠρισμένης
 ἢ. fiato die 1, 10, 11. καταλαβούσης τῆς ὄψ. ἢ. 6, 4, 3. - νέου
 ἔτους τῆς ἐπιούσης - ἢ. secunda die 1, 16, 1. - simul c. adi. μιᾶς
 καὶ δευτέρας ἢ. διαδραμούσης 2, 6, 5. †† τῆς ἢ. ἐκείνης ἐν ἀνέσει
 τοῦ πολέμου οὐσης 8, 5, 19. v. ἀνεστ. - ὀλίγων διελθουσῶν ἢ. 1, 5, 1.
 δύο ἢ τριῶν ἢ. παραδραμουσῶν, biduo aut triduo 2, 12, 7. ††
 simul in opp. μιᾶς ἢ. ἀναπαυσάμενοι, λοιποῦ λ. cum unum diem
 requievissent 8, 4, 17. †† μιᾶς ἢ. διαλιπῶν, τῆς ὁδοῦ εἶχετο, uno
 die interiecto 7, 8, 22. ††† c. gen. rei, ἐπεὶ κατέλαβον αἱ τῆς
 θεᾶς ἡμέραι, spectaculorum dies 1, 15, 5.
- ἡμέριος, phys. de re, c. subst. ἀστέρας ἡμέριοι συνεχῶς ἐβλέποντο, stel-
 lae per diem perpetuo conspici. 1, 14, 1. p. δι' ἡμέρας et p. adv.
 Lat. interdiu, propr. diurnae.
- ἡμερος, mor. de re, Masc. c. subst. fem. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἢ Φήμη
 λ. placidi principatus 2, 4, 4. opp. ὁ. pr. ὠμῆς τυραννίδος. cum
 adiuncto et adv. in opp. ἐν πραείας καὶ πάνυ ἢ. βασιλείας εἰς τυ-
 ραννίδος ὠμότητα λ. ex mansuetio imperio 7, 1, 3. Neutr. cum
 adiuncto, ἡθος πρᾶον καὶ ἡμερον, mansuetus animus 6, 1, 14. πρ.
 κ. ἢ. ἡθος, placidam indolem 2, 4, 2. - c. artic. pro subst. cum
 gen. rei, τὸ πρᾶον καὶ ἡμερον τῆς ἀρχῆς, placidum imper. ib. 9.
 (i. q. ante ib. 4. pro adi. et subst.) τῶν εὐτάτων καὶ ἡμερῶν τῆς
 βασιλείας λ. placido imper. ib. 7. i. q. ante 7, 1, 3. sed cum
 solo artic. in opp. τὰ ἀνειμένα ὡς ἡμέρα δι' ἡδονῆς ἔχουσι, tan-
 quam mitia 7, 8, 15. † de animal. ζῶα πάντα, ὅσα ἡμέρα, ὅσα
 ἀτίθασσα, bestias cicures et non cic. 5, 6, 21.
- ἡμέτερος, de re, propr. de pluribus, c. subst. Masc. τοῖς ἡμέτεροις
 ποσὶν λ. ad nostros pedes 7, 8, 18. Fem. τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς
 κτήματα, nostras provincias 6, 3, 10. nostri imperii possessiones;
 ubi fortassis impropr., de uno, p. ἐμῆς, ut in locis his, δῶματα
 τῆς ἢ. ἐξουσίας, nostrae potestatis 2, 13, 10. ii. Neutr. τὸ ἡμέ-

- περον ὄνομα, nostrum nomen 2, 10, 16. p. ἑμόν. †† τῆ τῶν ἑμετέρων ἀνδρεία ὄπλων, nostrorum armorum ib. 18. ubi Bg. leg. ἡμ. sed - ἐν τοῖς ἡμετέροις σέρνοις λ. in vestris pectoribus 4, 14, 10. contra leg. ὕμ.
- ἡμίγυμνος, phys. de perf. ἡμιγύμνων αὐτῷ ἐκικραμῆς πήρα (ἦν), seminudo 1, 9, 7. de Stoico, dextrum humerum et pectus et collum habente nudum.
- ἡμιθυῆς, phys. de perf. πολλοὶ καὶ ἡμιθυῆτες εἰλυόσθησαν, semimortui 4, 9, 15.
- ἡμισυς, phys. c. gen. rei, προστίθῃσι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελευμένου ἡμισυ, dimidium 4, 4, 17.
- ἡμίτομος, phys. de re, c. subst. fem. ὄψις ἡμιτόμους, facies dividuas 4, 8, 4. semifectas, v. ὄψ.
- ἦν, (i. q. ἔν supra,) c. coni. ἦν δὲ λ. si 4, 15, 9. in med. orat. ἐφ' οἷς ἦν λ. 7, 5, 16. ἦν μὴ λ. nisi 1, 4, 12. - c. optat. in med. or. ἐπὶ - ἦν τις λ. si 2, 13, 14.
- ἦνία, phys. τὰς ἦνίας κατεῖχεν, habenas 5, 6, 16.
- ἦνιοχεία, phys. per praep. διὰ ἦνιοχείας τὸν δῆμον εὐθραίνειν, aurigationibus 5, 6, 14. per ludos curules. de Heliog. - absf. ὑπὸ σπουδῆς ἦνιοχείας λ. studio aurigationis 3, 10, 4. de Severi filiis. ἦνιοχείαις σχολάζων, aurigationibus 4, 11, 15. Caracall. προσέχοντος 6, 7, 24. Alexandr. Sev. - γυμνάσια τοῦ σώματος ποιοῦμενος ἦνιοχείας 4, 7, 2. v. γυμν. †† alio sensu c. gen. rei f. instrum. ἀρματῶν ἦνιοχείας ἐπαιδεύετο, in aurigando instituebatur (Commodus) 1, 13, 17. curruum agitationem, gubernationem, moderationem docebatur.
- ἦνιοχεῖν, phys. de perf. absf. ἐβλέπετο πολλόνικς ἦνιοχῶν, aurigans (Heliog.) 5, 6, 23. ὡς ἦνιοχοῦντι δὴ τῷ θεῷ, tanquam auriganti scil. deo ib. 16.
- ἦνιοχος, phys. de perf., imperatore quidem Rom. ἤδη σιευῆν ἦνιοχου ἀνεληφότι, aurigae 4, 12, 11. Caracall. - sed de perf. vulgari, tamen per ludos curules, ἀπέσκωψέ τι τὸ πλῆθος εἰς τὸν ἦνιοχον, περι' ὃν ἐκεῖνος ἐσπουδάνει, in aurigam 4, 6, 10. τοὺς καιῶς τὸν ἦ. ἐιπόντας ib. 11. c. adiuncto, ἀθληταὶ καὶ ἦνιοχοι, aurigae ib. 4. ἦνιοχοὶς καὶ κωμωδοῖς λ. 5, 7, 14.
- ἦπατοσποπία, phys. c. adiuncto, πολλῶν -, περι' θυτικῆν τε καὶ ἦπατοσποπίαν ἐμπεύρων, extispicii 8, 3, 17. extispicinae; notione ampliori, inspectio extorum, propr. hepatis.
- ἦπειρος, phys. de re f. loco, universe, in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου - τὰ τε ἀπὸ θαλάττης λ. copiam rerum e continenti 8, 2, 7. sc. χρήματα et γενόμενα, res. e continenti natas. sed sensu praecipuo, de Asia, in opp. εὐνη, ὅσα τὴν ἀντικειμένην ἠπειρον τῇ Εὐρώπῃ κατοικεῖ, adversam Europae continentem 2, 8, 12. 2, 14, 14. 6, 2, 4. † τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην -, τὴν δὲ ἀντι. ἦ. Ἀσίαν τε καλουμένην, πᾶσαν λ. 4, 3, 11. †† τὰς ἠπείρους διηγήσθαι λ. has continentes ib. 12. Europ. et Af. - τὰς ἦ. τὸ Πόντιον ρεῖθρον διαιρεῖ, continentes utrasque ib. 17.
- ἠπειρώτης, phys. de perf. universe, τὰ ἀπὸ θαλάττης, τοῖς ἠπειρώταις ἀναγκαῖα, continentem incolentibus 8, 2, 7.
- ἠπιος, de perf. mor. ἠπιον ἀρχοντα, clementem 2, 4, 1. κατέρα ἠ. parente miti 2, 6, 3.
- ἠπίως, mor. ἀρχοντος ἀπασι, clementer 2, 7, 14.
- ἦρ, (i. q. ἔαρ) phys. ἦρος ἀρχῆ, veris 1, 10, 11.
- Ἡρακλῆς, Hercules, Ἡρακλῆα αὐτὸν κελύσας καλεῖσθαι 1, 14, 15. Commodus, (it. 1, 15, 18.) - sed c. adi. ἀνδρείοτατον ib. 17.

ἡρέμα, trop. πῶς αὐτὸς ὑπήγετο, sensus 3, 12, 21.

ἡρεμαίως, physf. βαδίζων πλεον τοῦ δευτοῦ ἡρ. *incedens magis, quam decebat*, lento gradu (Macrinus) 5, 2, 7.

Ἡριδανός, fluv. Ital. ὑπὸ Ἡριδανοῦ ποταμοῦ, ab Eridano fl. 8, 7, 1. poltea Pado.

ἥρωες, univ. in opp. θεῶν - καὶ ἡρώων τιμᾶς, heroum 7, 3, 13. *semideorum*, ut ei - ἡρώων ἰσχύον μιμούμενος (Commodus) 1, 14, 16 de Hercule possimum. - Sed alio sensu, p. bello fortissimus, belli dux egregius, τὴν τοῦ ἥρωος μύθηον 4, 8, 17. Alexandri Maced. e J. pr. - it. 4, 9, 8. e. - cum adi. Ἀλέξανδρον καὶ Ἀχιλλεῖα, γενναϊστάτους καὶ μεγίστους ἥρωας ib. 5.

ἡσυχάζειν, neutr. de persf. de iis, qui non movent bella et arma, aut non in bellum exeunt, abf. ὑπὲρ τοῦ τὰ βαρβαρα ἡσυχάζειν εἶναι. ut quiescant 3, 15. † ἡσυχάζειν, quiescebat 3, 9, 17. i. q. pr. εἰρήνην ἄγων. ἔχοντες αὐτόν, - ἡσυχάζον, quiescebant 8, 8, 18. Praetoriani, non iterum e castris erumpébant. οἱ εσατιῶται, ἐπεὶ τὸν δῆμον ἡσυχάζοντα ἔγνωσαν, quietum esse 2, 6, 6. a tumultu; ubi sq. quodammodo adiunctum et expl. μηδε λ. 7 ut in his, - ὁ Περσῶν βασιλεὺς - οὐκ ἡσυχάζει, οὐδ' - μένει, minime quiescere 6, 2, 3. πείσειν ἢ φοβήσων εἰς τὸ ἡσυχάζειν τὸν βαρβαρον, ad quiescendum ib. 12. sq. J. ὁ δὲ - ἐνέκλιτο λ. - εἰ ἐνοχλοῖεν καὶ μὴ ἡσυχάζειν, non quiescant 6, 6, 7. τῆς μὲν πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἔδον ἔμεινεν ἡσυχάζων, quietus 7, 8, 2. c. adiunctis al. simul, ut c. adv. Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσοποταμίαν κατατρέχοντες. νῦν ἡσυχάζουσι, quiescant 7, 8, 8. c. casu temporis, εἰπὼν τριῶν ἡσυχασαν, οὐδ' ἐν ὅπλοις ἐγένοντο, quieverunt 6, 6, 11. † c. praep. ποιητῶν ἀνθρώπων, δι' εὐλίβειαν ἡσυχάζοντων, quiescentibus 5, 2, 5. a furtis, caedibus, calumniis fortibus. — Alio sensu, extra bellum, a) nihil agere, c. adiuncto, σὶ. αὐτὸν διατρέβειν ἡσυχάζοντα, δωδωκότα λ. requiescens 7, 5, 5. b) dormire, c. adv. ἐπ' ὀλίγον ἡσίχασε, quiescit 1, 17, 23. i. q. ἀνεπαύσατο §. 20. c) ore vel corpore toto, filere, tacere, vel non motum aut strepitum facere, c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κατασιγάσας, ἡσυχάζειν τε προστάξας, quiescere 7, 5. 10. ὁ δῆμος - ἐπήκοιεν ἡσυχάζων τῶν λεγομένων, tacitus 8, 3, 7. † trop. de re, cum adiuncto, τὰ ἐν Πέρσiais ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα ἡσυχάζειν. res Persarum, pace compositas, hos in quiete contenturas 6; 7, 1. qui Bg., suppleto pron. acc. αὐτοὺς, e pr. Πέρσ., ceperit v. ἡσ. notione act., in hanc sententiam, pacem initam a Persis et Romanis effecturam esse, ut Persae quiescant, nec bellum incipiant iterum nunc statim; pro vulg. lect., resolvendo particip. per copulam, *res Persarum pacatas esse et quiescere*, i. ipsos Persas pacatos esse et quieturos nunc saltem.

ἡσυχῆ, physf. τοῦ σίμμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, paululum 1, 4, 1. p. adv., propr. quiete, deinde p. sensum, leniter, propr. abl. e sublt. ἡσυχῆ, i. q. sq. mox

ἡσυχία, physf. abf. ἡσυχίας οὐσης, cum esset solitudo 7, 6, 18. quies, nullas strepitus ac tumultus. - c. adi. ἡσυχίαν εἶναι πολλὴν ἀνὰ τὰ βασίλεια κελεύσατε, silentium 3, 12, 13. † ἡσυχίαν δὴ παρεσκευάζον αὐτῶν, quietem 1, 17, 21. Commodus, post venenum datum, i. somnium, vel silentium et vacationem a strepitu. — Alio sensu, per praep. σὺ μὲν, - μένων ἐπὶ ἡσυχία, degens in otio 1, 13, 3. vacuitate a laboribus et negotiis publ., de Comm. cf. 1, 12, 11. e. 1, 11, 15. m. Rursus alio sensu, πάντων ἐν ἡ.

διατριβόντων, in otio 2, 5, 3. tranquillitate, pace, libertate et absentia belli, seditionis, turbarum.

ἦτοι, in opp. ἐν τῇ πόλει ἢ ἀγροῖς 8, 1, 9. propr. aut vero, vulgo i. q. primum ἦ.

ἦττα, sensu milit. γενομένης τῆς ἦττης κατὰ τὴν Κυζικίου, clade 3, 2, 11. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἦττα ἡγεῖτο (ὁ στρατός,) id cladem putabat 3, 9, 13.

ἦττασθαι, pass. de perf. in bello, ab hoste, abs. εἰ ἦττηθεῖεν, victi forent 5, 4, 10. c. adiuncto, ex abl. modi, οἱ ὄχλοι, ταῖς συζαδὸν μάχαις ἦττώμενοι, plebs, cominus pugnando inferior 7, 12, 11. - it. ex particip. modi et formula adv. ellipt. tum ab init. e formula modi i. praep. et pron. ἐν οἷς ἀνδρείως παραταξάμενοι, (κατ') οὐδὲν τι ἦττήμεθα, nihil in cladem accepimus 5, 1, 8. - it. c. adv. solo, οὐ γὰρ ἀνάνδρως ἦττήθησαν, victi sunt 6, 6, 10. † forsan c. praep. simul, ἐκεῖ Φασὶ Δαρείων - ἦττηθῆναι τε καὶ ἀλῶναι ὑπὸ τῶν λ. fuisse victum 3, 4, 5. † extra bellum, tum ab inimico, in opp. τὸ μὲν ἦττηθεν -, τὸ δὲ νικῆσαν λ. victa pars 4, 5, 4. sc. μέρος, Neutr. c. artic., abstr. p. concr. et p. ὁ ἦττηθεῖς. tum in foro, ab adversario, μόνον τις κληθεῖς εἰς δικαστήριον ὑπὸ συκοφάντου, εὐθὺς ἦττημένος ἀπῆει, 7, 3, 5. causa cadens, condemnatus. - tum mor., a vitio, c. adv. et gen. rei, οὐδεὶς βασιλέων οὕτω χρημάτων ἦττήθη, ita opibus subiectus fuit 3, 3, 14. succubuit cupiditati pecuniae, victus est a pecunia, a pecuniae cupiditate et amore, amans fuit pecuniae, amavit pecuniam, avaritiae deditus, avarus fuit.

ἦττων, c. neg. et gen. perf. μηδὲν τι ἢ ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν, 1, 5, 5. cf. v. δ. plane non minus vos, quam me, moerere, p. ἢ ἐμὲ λ. - με οὐδὲν ἢ ὑμῶν ἀγνοοῦντα, me non minus, quam vos, ignarum esse 2, 5, 12. p. ἢ ὑμᾶς. - abs. οὐδὲν ἢ μέντοι καὶ αὐτὸς ἐθύλαττε λ. nihilo secius tamen et rel. 1, 8, 8. πλὴν οὐδὲν ἢ ἢ νόσος - ἦμαςτε, attamen nihilo minus 1, 12, 6. propr. (forsan per ellipt. pr. κατὰ) est neutr. a sq. adi.

ἦττων, de perf. impropr., in arte, cum gen. perf. et abl. rei f. modi, οὐδενός ἢ εὐσοχία, nulli secundus (Commодus) peritria iaculandi 1, 17, 27. nullo inferior, propr. a nemine victus f. superatus, per ellipt. pr. ὑπὸ, i. q. particip. ἦττώμενος. - mor. cum gen. rei et ablat. modi alio, ἀργῆς ἦττων ὦν φύσει, iracundiae impotens (Severus) natura 3, 6, 1. i. q. ἦττηθεῖς supra e 3, 8, 14. ab ira victus, irae parens f. indulgens, iracundus.

ἦχος, phys. c. gen. rei f. instrum. βοῆς ἦχος πλήθους ἐξακούεται, clamantis sonum multitudinis 6, 9, 4. - simul per praep. χορεύοντα ὑπὸ παντοδατῶν ὀργάνων ἦχῳ, ad sonitum 5, 3, 13. πρὸς τυμπάνων ἦχους ἐσκήρτων, ad son. 4, 11, 5. - simul c. adi. ἐχόρειεν ὑπὸ παντοδατοῖς ἦχοις ὀργάνων, ad sonitus 5, 5, 17. - c. lo. lo. adi. μούσης ὄργανα ποικίλον ἦχον εἰργάζετο, sonum 4, 8, 19.

Ⓢ.

3° p. tē v. in hoc.

θάλαμος, phys. de certo loco, imperatoris quidem, abs. τὴν τοῦ θαλάμου ἐξουσίαν ἐγχειρισθῆναι, cubiculi 1, 12, 8. de officio cubicularii, nostr. Kammerherren. - τὸν τοῦ θ. προσεῶτα 1, 16, 12. — τοῦ θ. φύλακι 1, 17, 12. † ἐκπέμπουσιν, ὡς δὴ τι σιαῖος τῶν ἐπ.

- τοῦ *θ.* περιτῶν, tanquam scil. aliquid ex cubiculi supellectile
 supervacaneum 2, 1, 2. tanquam scil. supellectilem cubiculi ali-
 quam illarum supervacanearum, s. aliquam supel. cubiculi super-
 vacaneam; ubi formula e praep ἐν τ. *θ.* est p. gen. meo. —
 τὸ ἐκφερόμενον τοῦ *θ.* quod ex cubic. exportaretur ib. 4. εἰσδρα-
 μὸν εἰς τὸν θάλαμον 1, 17, 7. - c. diferto adi. καλέσας τοὺς τοῦ
 βασιλικῷ *θ.* Φύλακας, vocatis imperatoris cubiculariis 3, 12, 2.
 imperatorii cubiculi custodes. - sed c. gen. persf. εἰς τὸν ἑαυτοῦ
 θάλαμον, in suum cubic. 5, 6, 7.
- θάλασσα* et *θάλαττα*, Lat. *aqua*, opp. *terrae*, τῶν γῆς καὶ θαλάττης
 καλῶν, terrae maris que 1, 16, 7. τὴν γῆς καὶ θαλάττης τοσαύτην
 ἀρχὴν ἀνησάμενος, t. m. que 2, 10, 8. μετὰ γῆς καὶ θαλάττης λ.
 cum terra et mari 4, 3, 19. † c. adi. simul, μακρὰ γῆ καὶ θα-
 λάττη πολλῇ διηρημένοι, magno terrarum maris que intervallo
 discreti 6, 7, 10. Ἰταλιῶται γῆν καὶ θάλατταν ἐπέησαντο, terram
 ac mare 2, 11, 7. †† γῆν καὶ θάλασσαν εὗρίσκετε ὅπως νείμησθε,
 terram et mare 4, 3, 17. Sed Lat. *mare*, c. adi. ἀπὸ τῆς ἀριτῶς
 θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν βλέπουσαν διήκων, a septentrio-
 nali mari ad id, quod meridiem spectat, pertingens 2, 11, 16.
 τοὺς μὲν εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐξωθεῖσι, in adiacens ma-
 re 3, 4, 11. - absf. αἰγιαλὸς ἐπὶ θαλάσσης μέγιστος ἐπέτεινεται, ad
 mare ib. 4. ὡς καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλείον, ἢ ὕδα-
 τος, κατάγειν εἰς θάλασσαν, in mare ib. 10. †† per praep. et
 formulas al., tum in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου -, τὰ τε ἀπὸ θα-
 λάττης λ. ab ipso mari 8, 2, 7. - tum absf. προσδοίς ταῖς ἀπὸ θα-
 λάττης λ. ex reditibus maritimis 3, 1, 11. sc. γινομένας, rediti-
 bus, qui e mari proveniunt. Ἀκυλῆια, ὡς περ τι ἐμπόριον Ἰτα-
 λίας, ἐπὶ θαλάττη προκειμένη, ad mare 8, 2, 6. τὰ τευρήνη, ἃ ἐπὶ
 τὰ ρέμασιν ἐς θάλατταν ἐκχεῖται, in mare 8, 7, 1. ††† Per haec
 ergo ipse Herodianus aut ej. librarius duplici scriptura, in vi-
 cinitia, usus, per σσ 4, 3, 17. sed per ττ ib. 19., sine Var. L. ut
 per σσ 3, 4, 4. 10. i. ai per ττ 1, 16, 7. 2, 10, 8. 6, 7, 10. 8, 2,
 6. sq. 2, 11, 7. sed pro σσ habent Ms. ττ ib. 16. 3, 4, 10. e. con-
 tra pro ττ iidem σσ 3, 1, 11. 8, 7, 1.
- θάλλος*, physf. βίετηρίας θαλλοῦς λ. ramos 7, 8, 18.
- θάλλος*, physf. in opp. κρούς καὶ θάλλους καταφρονεῖν, aestum 2, 10,
 10. 3, 6, 21.
- θανατηφόρος*, phi. de re, c. subst. fem. διαβολὴν θανατηφόρον, mor-
 tiferam 3, 12, 7. - c. praep. τῇ καδ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπισολῇ.)
 in illam, quae ipsi erat pestifera 4, 12, 14. - Neutr. οὐδέ τις εἶδος
 τραῦμα ἄλλο, πλὴν τοῦ θανατηφόρου, letiferum 1, 15, 7. ἐπεὶ εὗρεν
 αὐτὸ (τὸ γραμματεῖον) θανατηφόρον, mortif. 1, 17, 9.
- θάνατος*, physf. absf. περὶ τοῦ θανάτου Φήμην ἐγκατασπεῖραι, morte 2,
 1, 6. θανάτου αἰτία 2, 2, 14. - † θανάτου καὶ κινδύνου καταφρο-
 νεῖν 3, 3, 6. - per formulas al., etiam per praep. αὐτὸν εἰς θάνα-
 τον ἤτουν, ad necem 1, 12, 11. πρὸς θάνατον ἐνόμισες λ. neci de-
 dideris 1, 13, 6. πρὸς *θ.* βραδύων λ. mort. 3, 15, 3. θάνατον
 ἐμηχανάτο, necem 3, 13, 8. - c. adi. αἰτίος τοῦ τοιοῦτου θανάτου λ.
 mort. 2, 2, 12. †† μυρίων ἄξιοι θανάτων, mortibus 2, 13, 14.
 - † in opp. Φεγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίον, morte 7, 3, 9. - c. gen.
 persf. τὸν *θ.* ἐπέξει τοῦ γέροντος 3, 15, 8. ††† τοῦτέστι θανάτου
 τοῦ αὐτῷ τετραχωμμένου 4, 15, 20. pro quo legi oportet ὄρων s.
 ἰδῶν s. γνοὺς δὲ τὸν στρατὸν αὐτῷ s. αὐτοῦ τετραχωμμένου, videns
 que exercitum suum attritum, aut tantum τοῦ τε στρατοῦ αὐτῷ

τρειχωμένου, et exercitu ipsi s. ipsius attrito, i. quum que exercitus ipsius attritus esset; per gen. consq. intra membra duo e nominat. particip. cf. 6, 6, 2.

θάπτειν, physl. de persl. c. acc. rei et praep. ἐπιτέρος παρ' εαυτῶ τὸ μέρος (ἐμαυτοῦ) θάπτειν, sepeliat 4, 3, 19. sepelito. †† c. acc. persl. τοῖς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας οὐκ ἔχοντες ὅπως θάψωσιν 8, 5, 18. v. ἔχ. Passl. c. adv. ἐν, ὡς Πάτροκλος, ταφῆ, quo sepeliretur 4, 8, 11.

θαρράλεος, mor. Neutr. c. artic., p. substant. cum affinis adiunctis, τὸ εἰς τὰ πολυώμενα ἅμα τῷ θαρράλέῳ εὐέλπι 2, 14, 3. una cum audacia, v. εὐ. abl. τὸ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσεύσθαι, - ἔχεις τὸ θαρράλεον, affert audaciam 6, 3, 9. - it. θαρράλεως μένειν, audacter 8, 3, 9. de milit.

θαρρόειν, mor. de persl. c. persl. dat. s. abl. οὔτε τοῖς στρατιώταις θαρρόειν, neque militibus fidens 2, 11, 12. i. q. pr. πιεῶν. - τίμη θαρρόουτες στρατῶ, quo freti exercitu 7, 8, 10. ἐθάρρει αὐτῶ, conhibebat in illo 4, 13, 5. - sed cum rei dat. s. abl. θαρρόων τῇ τοῦ πατρὸς - δυνάμει, fretus patris potentia 1, 9, 22. πλούτῳ λ. 2, 15, 3. τῇ τοῦ δήμου - σπουδῇ 5, 4, 22. μήτε τῇ διὰ δοράτων - θαρρόουτες μάχη 3, 4, 19. v. δια, - μηδὲ ταῖς δυσχωρίαις τε θαρρόουτων, ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. θαρρόησαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς - λόγοις, freti sororis verbis 1, 13, 7. - c. coni. θαρρόουτες, ὡς - καρπύσσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. - c. inf. μηδὲ τι περὶ τῆς - βουλεύσασθαι ἐθάρρησαν, ausi sunt 2, 10, 13. i. q. pr. ἐτόλμησαν. - τῶν σὺν αὐτῶ στρατιωτῶν θαρρόησάντων - ἐξελεῖν, audentibus 5, 4, 9. †† abl. θαρρόησας, - εἰς τὴν σύγκλητον κατήλθε, fiducia sumpta, 4, 5, 1. †† trop. de re, προσειπεῖν θαρρόουσι τῶ προσώπῳ, constanti vultu 2, 1, 15. fiduciae pleno, fidenti, confidenti, nullum timorem et tristitiam prodentis, sed et fiduciam ac tranquillitatem.

θαρσεῖν, mor. de persl. c. rei dat. s. abl. ἐθάρσει αὐτῶν τῇ εὐνοίᾳ, confidebat eorum benevolentiae 8, 7, 21.

θάσος, mor. de persl. et milit. ἐμβαλοῦμεν τοῖς βαρβάροις, audaciam 1, 6, 15. bellandi cupiditatem et fiduciam. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πείραν καὶ θ. ὀμοῦ προλαμβάνοντες, audac. 8, 5, 3. — sed univérse, de Pertinace, c. adiuncto et praep. ἄλλῃ μὲν αὖ τῳ θ. καὶ προθυμίαν ἐπέβαλεν, εἰς τὸ - δεῖσθαι λ. fiduciam 2, 3, 12.

θαρύνεσθαι, mor. de persl. med. s. passl. c. praep. in opp. τὸ θάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπεύκοντα - θαρύνεται, - οὐκέθ' ὁμοίως ἀντέχει, barbari adversus cedentes sicut audaces 6, 3, 13. propr. fiduciam s. audaciam, animum addere sibi s. sumere sibi.

θάτερος, Neutr. de re, c. subst. in opp. ἐπὶ μὲν θατέρου μέρους, - ἐν δὲ τῷ ἀπτικειμένῳ λ. in altera quidem parte 4, 2, 9. post relat. ἐκατέρωθεν. † sine subst. τὸ μὲν ἕτερον μέρος -, ἐπὶ θάτερα δὲ λ. ex altera autem parte 3, 3, 2. sc. μέρος. † c. artic. masc. ἐπιθέρων τοῖς μὲν ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις Φιλίαν, τοῖς δ' ἐπὶ θάτερα γνάπιν Ἀλβίνου, citerioribus autem 3, 8, 13. sc. οἷσι s. ζῴσι s. κατοικοῦσι, iis vero, qui erant ab altera parte, s. in partibus alteris, in Europae terris, Europaeis, Septentrionalibus, Britannis, cf. 3, 7, 16. e. s. senatoribus, qui ex his terris Romae versabantur, senatoribus Europaeis, cf. 4, 3, 14. ††† οὗ θατέρων βασιλία ἦν ἡ πρώτη, neutrorum 3, 7, 7. pro quo etiam Var. L. in Mss. est οὐδετέρων et οὐδ' ἐτέρων, tamen tolerabitur vulg., sumendo, quod ignorat L. Ern., non item Stp. Th., fuisse olim in usu

- sexum masc. θάτερος, et esse adi. trium sexuum, ut apparet quoque e fem. θάτερα, quo de in N.
- θάττον, ph. de re f. tempore, abf. ὡς ἂν θ. αὐτοῦ ἀπαλλαγείη, citius 3, 15, 4. - c. gen. rei, παντός λόγου καὶ ἐλπίδος θ. διαπλευσας λ. omni spe et sermone celerius 3, 14, 7. - sq. particula comparat. θ. διεφθάρησαν, ἢ εἶλον πόλιν, prius perituros fuisse, quam cepissent urbem, 8, 6, 7.
- θαύμα, propr. mor. de affectu, abf. ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ πολλά ἤνευξεν καὶ θαύματος ἀξία, admiratione digna 1, 1, 8, 4, 7, 14. - † in opp. οὐ θαύμα, ἀλλὰ χλεύης καὶ γέλωτος ἀξία 7, 8, 6. c. adiuncto, αὐτὸν διὰ τιμῆς καὶ θαύματος ἐσχετε, in hon. et admirat. habuistis 2, 2, 17. admirati estis. † itop. de re, c. gen. rei, ὕλης ἢ τέχνης θαύματα τῆς θεοῦ προπομπεῖς, naturae (materiae) et artis miracula 1, 10, 11. res admirandae f. magni faciendae ob materiam et artem praestantem.
- θαυμάζειν, mor. de perf. c. coni. μὴ θαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari, si 7, 8, 14. p. Lat. quod. - c. acc. rei, θαυμάζειν ἐστὶ τὴν τέχνην τῶν λ. admirari 3, 1, 15. τὸ ἐναργές τῆς θεοῦ - ἐθαύμασαν, admirati sunt 1, 11, 13. - simul c. praep. in opp. τότε εἶδομεν. ὅσα ἐν γραφαῖς ἐθαυμάζομεν, mirabamur 1, 15, 9. - c. acc. perf. θαυμάζοντας τὸν παῖδα, admirantibus 5, 3, 18. †† c. acc. particip. p. inf. ἐθαύμαζον ἐπ' ἐμοὶ Κόμμοδον βραδύνοντα, mirabar, in me Commodum cessare, 2, 1, 16. †† post nominat. particip. αὐτὸν ἀκούοντες ἤδη παρόντα, ἐθαύμαζον, admirabantur 2, 12, 4. -- Pass. de re, abf. ἐπιείκεια -, ἀμα τῷ θαυμάζεσθαι, λ. clementia - simul et admirationi sunt 5, 1, 12. p. 17. fere i. q. pr. ἐπαινῆται. †† τὰ θαυμάζόμενα ὑφάσματα, admirandas telas 4, 10, 9. admirabiles, egregias, sq. iterum syn. ἐπαινούμενα. - simul cum praep. πάντα ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, omnia in illo (Severo) erant admiranda 2, 14, 3. admirabilia, mirabilia; ut huius verbi pass. reddatur a) sic per v. subst. et affine adi. f. particip. fut. b) admirationi erant, per v. subst. et dat. affinis subst. c) admiratione digna erant, per v. subst. et adi. dign. c. abl. affinis subst. - d) alibi aliter etiam, ut in admiratione esse, per v. subst. et praep. c. affini subst. - tum per breviorum formulam, magni fieri f. aestimari, it. affici honore f. admiratione, tum per singula v., ut coli, it. suspici; tenentibus nostratibus quidem etiam pass. bewundern werden. †† de perf. c. particula modi et nominat. adi. ὡς γενναῖος ἐθαυμάζετο, ut vir fortis admirationi erat 4, 7, 13.
- θαυμαστός, pass. mor. de re, Neutr. c. neg. et inf. ἀχθεσθαί μιν ὑμᾶς λ., θαυμαστόν οὐδέν (ἐστὶ) mirum non est 1, 4, 2. minime mirandum 4, 14, 8. c. subst. θαυμαστὰ ἔργα, admirandos conatus 2, 4, 11. κτήματα, egregiis possessionibus 7, 12, 13.
- θεά, phys., non tam spectandi actus, quam tempus et res spectandae, abf. ἐπεὶ κατέλαβον αἰ τῆς θεᾶς ἡμέραι, spectaculorum 1, 15, 5. θεᾶς αὐτοῖς - ἐπιτελών, sp. 2, 7, 16. †† δημοσίᾳ θεᾶς (ἐπέταλλεν f. ἐπέτειλεν.) 1, 15, 1. - c. adiuncto, θεᾶς καὶ σορταῖς σχολάζειν, sp. 1, 9, 8 2, 8, 16. θεᾶς καὶ πανηγύρεις τῶν δήμων παρέσχε 3, 10, 3. i. - c. artic. πάντων περὶ τὴν πανηγύριν καὶ τὰς θ. σχολ. 8, 8, 5. praeced. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλ. c. adi. θεᾶς πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς - ἐπετέλει 3, 8, 15. 5, 5, 15. † θεᾶς τελέσας ἐπινικίους, ludis celebratis pro victoria 3, 10, 3. (i. q. ἐπέτελεσε - ἐπινικίον ἀγῶνα, celebrav. ludos p. vict. 3, 8, 16.) † c. gen. perf. ὀρχησῶν θεᾶς σχολάζων, saltatoribus spectandis vacanti

5, 2, 9. saltatorum spectaculis, i. spectaculis, ubi prodeunt et agunt pantomimi, per totam fabulam, aut saltatores tantum, finito dramate. †† c. gen. affinis rei s. perf. et simul c. affini v., εἶδομεν - καὶ θεῶς τινῶν παντοδαπῶν θεαμάτων ἐν πᾶσι θεαῖς τρεῖς ἑμοῖ, spectacula quorundam omnis generis ludiorum 3, 8, 17. ubi θεῶς ceperim p. toto, sed θεαμ. p. parte et rebus, ad spectandum propositis, potius, quam de perf.

θεῶμα, (praeter locum praeced.) ph., extra theatrum, de re, cum adi. τὴν κεφαλὴν, ἄραξι - ἐγκαταπέρας, ἐκτετατε τερτῶν καὶ το- θεῶν ἐν τῷ δήμῳ 9. Spectaculum I, 1, 9. it. de perf. in teatro, Νέρωνι. ὃς παρεῖχε τοῖς δήμοις ἑαυτὸν καταγέλαστον 9. 1, 3, 9. — it. de Comm. c. affini v., ἐπεὶ - γυμνὸς εἰς τὸ ἀμφιθέατρον εἰσῆλ- θεῶν, τότε σκυθροπὸν εἶδεν ὁ δῆμος 9., τὸν Ῥωμαίων βασιλέα 1, 15, 15. † de aliis perf., an rebus, ambig. abl. ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐναντία ἐστούδαζον, Spect. 4, 4, 2. Severi filii, it. τῆς περὶ τὰ θεάματα - σπουδῆς 5, 10, 4. 3, 15, 3. 5, 14, 1. it. in opp. ἢ περὶ τὰ 9. αὐτῶν ἢ τὰ ἀκροάματα σπουδῆ 3, 10, 6. - sed c. adi. simul, θεάματα καὶ ἀκουσμάτα τερτῶν διηγουμένοι, quae visu ac auditu iucunda ibi essent, enarrantes (Commodo serui) 1, 6, 3. — διὰ πάντων θεαμάτων καὶ ἀκουσμάτων πλείστων τὸν δῆμον εὐφραίν- υσιν ᾤετο (Heliog.) 5, 6, 14. - † c. gen. rei, θεάματα μουσῆς καὶ ἰσχύος πάντα ἀσφριζέται, Spectacula rei musicae et roboris omnia congregantur I, 9, 4. ††† de perf. potius, πᾶν ὃ περ- ἐκεῖνος (Geta) δι' ἡδονῆς ἔσχε θεῶμα ἢ ἀκουσμα, διεφείρετο. quid- quid illi iucundum fuisset sive auditu, s. adspectu, profligaba- tur 4, 6, 4. post al. perf. athletas, actores omnis rei musicae ac saltatores, Getae caros.

θεῶσαι, med. de perf. phys., in teatro, c. acc. rei, ἵπποδρομίαν εἶθετο, ludos Circenses spectabat (Caracall.) 4, 8, 10. † c. v. v. affinib. simul, θεῶσασθαι, ἃ μῆτε εἶδον, μῆτε ὄφονται, ut spe- ctarent, quae nec vidissent, nec visuri essent 3, 8, 19. in lud. saecularib. - extra theatrum, c. acc. perf. τοιοῦτων θεασάμενοι τὸν βασιλέα, conspicati I, 7, 11. θεασάμενοι τὸν βασ. visuri ib. 4. — cum accus. particip. p. inf. θεασάμενος σφατιώτας ἐφεσῶτας, ubi vidit milites adhae 2, 1, 13. †† θεασάμενοι αὐτοὺς ἐπεσφρα- μεγούς (ἀπεσφ.) conspicati eos aversos 7, 11, 18. - cum acc. rei, τοῦτο θεασάμενοι ib. 9. - c. affini v. simul, θεασάμενοι (ταῦτα) ἃ μὴ πρότερον μῆτε ἐώρασαν, μῆτε ἠμῆσαν, spectaturi, quae prius nec viderant rel. 13, 15, 2. in ludis venatoris Commodi. — simul c. praop. ὡς ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεά- σαιτο, ut ex tuto loco, quae gererentur, (pugnam) spectarent 3, 4, 11.

θεῶτης, phys. de perf. in ludis, ὁ βασιλεὺς γίγνεται, Spectator I, 9, 5.

θεῶτρον, phys. de loco, propr. πληρωθέντος τοῦ θεάτρου, cum com- pletum esset theatrum I, 9, 6. ἐπὶ τοῦ βασιλείου θεῶν καθεῖσε ἐν τοῖς θεάτροις 1, 8, 8. 1, 12, 11. γρήματα, θεάτροις ἀνακείμενα 7, 3, 13. - c. adi. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ σιηνῆς καὶ τῶν δημοσίων θεά- τρων μεταγαγῆναι λ. 5, 7, 12. - c. adiuncto, θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρέσθαι τὸ Βουζάντιον 3, 6, 19. ἵπποδρόμους κατασκευάσας καὶ θεάτρα 5, 6, 14. - c. gen. perf. δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμαίων θεάτρῳ ὀρ- χήστραμενον 5, 7, 12. - imprōpr. πεδίον, ᾧ περιέχεται λόφος εἰς θε- άτρου σχῆμα 3, 4, 4. περιεσῆκει πᾶσα ἢ συγκύλτος - ἐν θεάτρῳ σχῆματι 5, 5, 19. in loco utr. p. amphitheatro.

θειον, subst. phys. κινῶντες θεῖον καὶ ἀσφάλτῳ, λ. sulphure 8, 4, 26.

- Θείος**, adi. Fem. de re, c. subst. *Θεία δυνάμει*, divina I, II, IC. 5. *πρόνοιά* 2, 9, 9. divinitus 2, 15, 11. *πρ. θ.* div. pron. 5, 3, 13. — simul ante pron. *θ. τινί πρ.* 4, 3, 12. † *Θείαις προφρήσεσι*, deorum oraculis 2, 10, 18. Neutr. in opp. *Θείαις ἐργαίσι ἀνακείμενον*, divinis officiis 5, 7, 2. *θ. τὰ ἀνθρώπινα*, cultui div. — c. artic. et simul c. adiuncto, *οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἶδέναι ἤθελεν*, (Caracallus,) ἀλλὰ καὶ τὰ Θεία τε καὶ δαιμόνια πολυπραγμονεῖν, deorum ac daemonum arcana 4, 12, 5. qui Bg. explet *μυσήρια*, p. vulgari *πράγματα*, ubi copulantur syn. vel τὰ θ. quae ad astra pertinent, (unde *θ. ἄστρον.*) sed τὰ δαιμ. quae ad perf. genios que.
- Θέλειν**, mor. de perf. sensu vulg., c. inf. mero, et quidem c. inf. prael. *βασιλίσσα εἶναι θέλουσα μόνη*, esse cupiens 6, 1, 20. it. aor. utr. ἦν τις ἰρίσσαι θέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, velit, 13, 14. — *θέλειν ἐπεξελθεῖν αἵματι* λ. velle 2, 9, 14. *ἐκαστος φθάσαι θέλων*, cupiens I, 7, 4. 3, 10, 10. 4, 13, 6. *θέλοντες* λ. cupientes 5, 8, 16. volentes 2, 5, 15. *θέλοντων* λ. volentibus 7, 4, 13. *τοὺς ἀρύσασθαι θέλοντας*, qui haurire volunt 5, 7, 14. — *ὅ τι ποτ' ἀν' ὑμᾶς δράσαι θέλῃσω*, voluero 2; 13, 10. *συνέβη - θέλῃσαι αὐτὸν προσελθεῖν*, ut vellet 4, 15, 7. *ἐπακοῦσαι - θέλῃσαντες*, cupientes 7, 11, 5. i. q. *βουλόμενοι* §. 3. οὐ θ. οὐδ' ἀποκτείναι λ. ne occidere quidem volentes 8, 8, 14. - c. inf. et acc. σῶφρονας - *γαμβροὺς αὐτῶ γενέσθαι θέλων*, cupiens I, 2, 3. - c. inf. prael. *Μάρκου θέλῃσας αὐτὸν προσηγορίαν φέρειν*, volens 3, 10, 9. i. q. prael. *θέλων* §. sq. †† sensu exquisito *εἰκόνα ἡλίου ἀνέργασεν εἶναι θέλουσιν*, esse affirmant 5, 3, 11. dicunt, fere i. q. *πισμυνολογοῦσιν*. - *σελήνην εἶναι θέλοντες*, esse affirmantes 5, 6, 10.
- Θεμέλιον**, phi. c. gen. rei, ὑποχωρούντων τῶν Θεμελίων αἰτοῦ (τό τεῖχος) τῶ θεῖον, fundamentis 3, 3, 11. - trop. cum adiuncto *κατρίδα, μέλλουσαν ἀρῆν καὶ ἐν Θεμελίῳ ἀπόλλυσθαι*, funditus 3, 3, 5.
- ἡ θεός**, de certo tantum numine, Cybeles, p. perf. *θύσας τῇ θεῖ*, deae I, 10, 16. I, II, 7. cf. *ib.* 11, 13. - c. adi. *τὴν θεὸν τήνδ* λ. *ib.* I. - c. epitheto, *τῇ Περσινουτία θ.* *ib.* 12, 14. - † d. simulacror. ej. *τῆς θεοῦ προπομπῆς* I, 10, 11. - *παρέπεμπε τὴν θ.* *ib.* 16. - c. epith. *τὴν Περσινουτίαν θ.* I, II, 8. sed *lunae* perf. *θύσας τῇ θ.* 4, 13, 8. cf. §. pr. at de simulacror. 5, 6, 11. c. §. pr. tum *Minervae*, c. epith. *πολεμικῇ θ.* *ib.* 8.
- ὁ θεός**, de certo numine, Aesculap. *τὴν τοῦ θεοῦ Ἱσημεσίαν* λ. de illius 4, 8, 17. §. pr. cf. §. 8. - *Sol*, *Ἱσημεσία τοῦ θ.* 5, 7, 2. - c. epitheto, *τοῦ ἐπιχωρίου θ.* 5, 5, 4. 11. - c. deserto nomine, *θεῖ Ἠλίου* 5, 3, 8. cf. *ἔβ.* 9, 12, 5, 6. *θ.* 12, 5, 5; 8, 17. - *idem*, alio nomine, *θεὸν Ἐλαιαγάβαλον* *ib.* 13. cf. 5, 3, 8. - † de masc. et fem. simul, *ὡς γαμουμένων θεῶν* 5, 6, 12. *sol et luna*. cf. §. pr. † *solis simulacrum*, *νεῶν, εἰς ἐν κατήγε τὸν θεὸν suum* (Heliogalus imper.) *ib.* 13, 17, 20. e. - c. adi. *τὸ θ. αὐτὸν* *ib.* 15. *ὡς ἠνιοχοῦντι τῶ θ.* *ib.* 16. tum *Belinus*, *Apollo*, *τοῦ ἐπιχωρίου θ.* 8, 3, 19. cf. *sq.* †† *δοκεῖν ὑπὸ θεῶν*, ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων *κεκλήσθαι*, a diis *ib.* 21. de uno illo dec. — it. *Saturnus*, *θεῶ τῶ λαθόντι*, deo, qui lauerat, I, 16, 5. — denique *Ianus*, *θεὸν ἀρχαιότατον τῆς Ἰταλίας ἐπιχωρίου* *ib.* 2. v. *ἀρχ.* *Univerſe*, *ἀγαλμα*, *θεοῦ φέρου εἰκόνα* 8, 3, 10. - Plur. *Ῥωμαίων δῆμος*, ἧ τὴν δεσποτείαν τῶν ἀπάντων ἐνεῖμαν *θεοί*, dii 2, 8, 6. - Gen. *ὁ πατὴρ - συνέδρός ἐστὶ θεῶν*, deorum I, 5, 17. *μητρὶ θεῶν* λ. *matri deum* I, 10, 11. *γνώμη θ.* καὶ *δυνάμει*, deorum

1, 14, 10. † βασιλείαν ὁ Ζεὺς, ὡς περ αὐτὸς ἔχει μόνος θεῶν, οὐ-
 τω καὶ ἀνθρώπων ἐν δίδωσι, solus inter deos 4, 5, 16. † θεῶν
 ἀγάλματα, deorum 7, 3, 13. † c. artic. τὰ ἀγ. τῶν 9, 6, 1, 6.
 τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις καὶ παρὰ τῶν 9. ἐλπίδες κρείττους,
 et a diis 8, 3, 14. - c. adi. μετὰ τῶν λοιπῶν 9, 4, 2, 23. πρὸ τῶν
 ἄλλων 9, 5, 5, 13. τὰ ἀγάλματα πάντων 9, 5, 6, 20. 9. πατρίων
 ἀγ. 8, 7, 4. Dat. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, diis 2, 2, 6. 9.
 εἰδέναι χάριν 4, 5, 15. - Acc. τὸ ὑμῶν πρὸς θεοὺς σεβίσμιον, erga
 deos 2, 10, 3. οὔτε θεοὺς αἰδεσθεῖς, οὐς - ὠμισεν 3, 6, 7. 9. ἔχου-
 τες βοηθοῦς ib. 16. † c. adi. θεοὺς τοὺς ἀδικουμένους ἐπεκέλου,
 laesa numina 7, 4, 1. †† Γορδιανούς ἐλεγεν εἰς οὐρανὸν καὶ θεὸν
 ἀναπέχωρημέναι, ad deos 8, 6, 5.

θεραπεία, c. gen. persf., tanquam obiecti, physf. et sensu act. ἀνε-
 πειθεὶν ἰατροῦς καὶ ὑπηρετάς, κακουργῆσαι τί περὶ θεραπείαν τοῦ γέ-
 ροντος, circa curationem senis 3, 15, 4. †† alio sensu forsan,
 c. adiuncto, οὐδένα εἰσᾶσε περιγενέσθαι τῶν ἐν τιμῇ γενομένων ἢ θε-
 ραπεία τοῦ γέρ. qui honoratiores fuissent aut cultores senis ib.
 9. qui Bg. cepit sensu quidem act. at trop. et mor. p. cultu et
 reverentia erga senem; cum potius sit accipiendum aut pass.
 eorum, qui essent apud senem in cultu, i. qui colerentur s. culti
 fuissent a senē, reverenter habitū, magni facti et aestimati, aut eo-
 rum, qui essent in servitio senis, inter servos s. servi sen. ubi
 sit abstr. p. concr. †† alio sensu act. c. gen. persf., tanquam
 auctoris, χρησασθαι βουλόμενος (Caracall.) θεραπείαις τοῦ Ἀσκλη-
 πιοῦ, curationibus Aesculapii 4, 3, 3. quas Aesculapius suscipie-
 bat in corpore et animo aegro. †† rursus alio sensu, eo que
 trop. c. gen. persf., tanquam auctoris, στρατιωτῶν θεραπείαι, mi-
 litum obsequia 3, 11, 2. cultus et observantia erga Plantianum;
 sq. adiuncto τιμαί τε αἰ παρὰ τῶν ἀρχομένων. †† alio adhuc
 sensu c. adi. τὴν θεραπείαν πᾶσαν, ἢ συγγεγόνει αὐτῷ -, τῆς β.
 αὐλῆς ἀπέπεμφε, ministros omnes 7, 1, 10. famulitium, servi-
 tium, abstr. p. concr.

θεραπεύειν, mor. de homin. erga homin. c. acc. persf. et adv. θερα-
 πεύοντι αὐτὸν ἄνωθεν, sui dudum studioso 4, 15, 5. qui s. quia
 ipsum coluerat. ὑπερβαλλόντως αὐτὸν ἐθεράπευε, observabat 3,
 11, 8. † simul c. abl. rei s. modi, ἰδία δώρις - τοῦς - ἐθερά-
 πειν, captabat 3, 15, 10. τὸ βάρβαρον οὐ χυθήμασιν ἐτι θεραπέυ-
 σμεν, captabimus 2, 2, 20. conciliare sibi, in suas partes pelli-
 cere, pacare. †† c. praep. et adiuncto, θεραπεύσας διὰ γραμ-
 μάτων πάντας -, προσηγάγετο αὐτοῦς, captatos litteris cunctos -
 sibi adiungebat 2, 10, 1. blanditus illis, verbis blandis hono-
 rificis que compellans ac laudibus afficiens, blanditiis et pro-
 missis pellicere ad se studens.

θεραπέων, physf. de persf. συνέκρουον αὐτοῦς ἐναπέρωθεν οἱ θεραπέοντες,
 ministri 3, 10, 7. - c. praep. ἐγχειμένων τῶν περὶ αὐτὸν θεραπέον-
 τῶν, qui circa ipsum erant, ministris 1, 6, 22.

θερμαίνεσθαι, physf. de re, pass. τὰ ὅπλα, ὧν ὁ σιδηρὸς ἐθερμαίνετο,
 arma, ferro calefacto, 8, 4, 27. quorum ferrum erat calefactum,
 incaluerat.

θερμός, physf. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, ca-
 lidis fontibus 1, 6, 5.

θερός, ph. c. adi. ἀιμάζοντος θερούς, aestate 5, 6, 13. ἐτι 9. ὄντος,
 quanquam adhuc aest. durante 6, 5, 11. †† p. calu temp. in
 opp. θερούς μὲν -, τοῦ δὲ χειμῶνος, aestate 6, 7, 15.

θεσιάζειν, physf. de homin. cum var. rect., acc. rei, dat. persf. et

praep. ὡς οὐ τάλησθ' αὐτῶ, ἀλλὰ πρὸς κολακίαν θεσιζούσας, quasi vaticinarentur alia 4, 12, 7. - de genitiis, c. adv. εἴτε διπλῶς αὐτῶ δαμνῶν ταῦτα θεσιζάντων, sive revera ei manibus id vaticinatis ib. 9.

ἴδω, ph. de perf. abl. προηδῶ τοῦ δωματίου ἴδων, currens 4, 4, 8. — c. adiuncto, ἴδονται αὐτῶ καὶ ἐσθρομένῳ συνεξέλιπον πάντες, cum currente et incitato ib. 10. per hendiad. i. q. ἴσ. ἴ. Θερόμενον δρόμῳ, currente ipso celerrime. - a. praep. ἴδεν τὸ τοῦ δωματός, curriebat 6, 6, 17. ἴδρον περὶ τὰ ἰσθὰ καὶ βίβλους, currebant 2, 2, 6. laetitiae ergo et gratiarum actionis.

Ἰδέλεια v. Ἰήλεις. - Ἰηλυγονία. phys. per praep. c. affini, Ἰηγόνος κατὰ Ἰηλυγονίαν, feminini generis serie 1, 7, 6. a matris parte. — Ἰηλυτροπέης, mor. c. subst. τῆς τριαύτης πολυτέλειας Ἰηλυτροπέης εἶναι δοκούσης, mulieribus congruens 5, 2, 10. feminis decens, femineis, muliebris.

Ἰήλεις, ph. p. adi. c. adiuncto, εἰς ἀναδρίαν καὶ Ἰήλειαν νόσον διέβαλλε (τοῦτο,) morbo muliebri 4, 12, 5. mulierosis, muliebritas, mollities muliebris, nimium que studium elegantiae in victu et amictu. - abl. p. subst. Ἰηλείων πολυτέλειαν, feminatum 1, 14, 16. fc. γυναικῶν. - it. in opp. τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδράσειν, ἀλλὰ Ἰηλείαις, πρέπειν, feminis congruere 5, 5, 9.

Ἰήρα, ph. Ἰήραις ἐγγεγύμνασθε, venationibus 2, 10, 10. - Ἰηρῶν, de perf. ph. abl. Ἰηρῶντες διαίτανται, venando 6, 5, 9. - trop. c. acc. rei et praep. καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγ. μισθοῖς Ἰηρᾶτο, captabat 1, 3, 5. lectari, quaerere, studere percipere f. frui.

Ἰηρίων, quadrupes, extra sylvam, in ludis, Ἰηρίων εἰς ἀντιτάσας μάχας, cum bestiis 1, 13, 17. c. adi. ἴ. παντοδατῶν σ. σάδεν ἀναιρέσεις 4, 7, 2. συσάδην τοῖς θηρίοις μαχόμενος, cum besti. 1, 13, 5. τὰ θηρία πάντα ἰδίᾳ χειρὶ κατακτείνειν, feras ib. 1. ἴ. παντοδατὰ ἀναιρᾶν, besti. 4, 11, 15. γυμνάσια τὰ πρὸς θηρία, cum feris 1, 17, 19. in bello et pugna, τὴν - ἵππον διαταράττειν ὄψει - Ἰηρίων, λ. belluarum 2, 11, 18. elephantor. - in sylva, κατὰ Ἰηρίων, advers. feras 6, 5, 9. δρατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῦσι, contra fer. 7, 8, 11. † de insectis f. avibus, c. adiuncto et adi. εἰσὺν - πληροῦντες πτηνῶν, μικρῶν μὲν, ἰοβίλων δὲ, Ἰηρίων, bestiolis 5, 9, 10.

Ἰησαυρίζειν, ph. de perf. c. adv. et acc. rei oppresso, ἰδίᾳ Ἰησαυρίζε (αὐτὰ, τὰ χρήματα,) proprios thesauros sibi exstruebat 6, 1, 17. i. q. pr. ἀθροίζειν. Med. c. adv. loci et acc. rei, ἐλασος, εἰ εἶχεν, εἰσῆσε Ἰησαυρίζετο 1, 14, 5. condebat, vel, pro vi med., condebat sibi, in suos post usus, v. εἶχ. et ἐκ.

Ἰησαυρὸς, ph. de loco c. adi. οὔτε οἱ δημοσιακοὶ Ἰησαυροὶ εἶχον (τοσαῦτα χρήματα,) nec publicum aerarium rel. 2, 7, 3. - c. adiuncto, ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν καὶ τῶν Ἰησαυρῶν τὰ χρήματα, ex thesauris 4, 4, 18, 3, 13, 9. abl. Ἰησαυροῦς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεπληρωμένους 2, 6, 11. †† alio sensu, c. gen. dupl., rei et perf. τοῦς δ. τῶν χρημάτων αὐτοῦ αἰρουσι, thesauros illius 3, 9, 20. thes. pecuniarum f. divitiarum; de re ac copia, ob v. αἶρ.

Ἰνησκίειν, phys. de perf. abl. ἐτι - ὁ Κόμμ. τέθνηκε, mortuum esse 2, 2, 4. τὸν - τεθνηκέναι, esse mort. 4, 15, 17. mortuum ib. 16. ἀνδρῶν τεθνηκότων, iam mortuis 8, 8, 19. †† cum dat. perf. et abl. rei f. modi, Κόμμος ἡμῖν τέθνηκεν ἀποπληξία, mortuus est 2, 2, 12. † Pass. sensu Med. εἶρεν, αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήξασθαι, se moriturum 1, 17, 9. διεσκέδασε φήμη, ὡς αὐτῷ

τ. μέλλοντος. quasi mox moriturus esset 5, 8, II. Med. cum adv. πρόκειται σοι αἰρεσις, ἢ - ἢ (τοῦ) τεθνάναι αὐτίκα, moriaris 5, 11, II. - simul c. praep. ἐλίσσθαι σὺ δαί, (ἢ) - ἢ τ. ἤδη πρὸς ἡμῶν, iam iam manibus nostris intereas 7, 5, II. a nobis intereas s. moriaris.

Ἰέρυβος, ph. cum adiuncto, τοὺς αἰτίους γάσεως καὶ Ἰερύβου, tumultus 5, 8, 15. militum in castris.

Θρακίη, ph. πάλιν τῶν ἐπὶ Θράκης λ, Thraciae 3, I, 10. κατελθὼν ἐπὶ Θράκην, in Thraciam 2, 14, 12. κατήλθε - εἰς Θρ. 4, 8, I. — Θρακίος, c. subst. ἐν τοῖς Θρακίοις ὄρεσιν, in Thraciae montibus 7, 1, 6. Thraciis. - Θραξ, c. adl. ὅσοι βάυβαροι Θρακίης, Thraces 8, 6, 1. †† ἦν τις - τῶν εὐδοτάτων Θρακῶν, ex intimis Thracibus 6, 8, I. v. ἐνδ.

Ἰράτος, mor., c. adi. affini et gen. persf. εἰς αἰτόλμου Ἰράτους δύο ἀνδρῶν, audacia 7, II, 1. it.

Ἰρατός, de persf. c. subst. et adiuncto, νέος Ἰρ. θυμοειδής τε, audax 3, 12, 22. νεανίσκου - προπατῆ καὶ Ἰρατῶν I, 8, 11. ἐμβροσῆ καὶ Ἰ. νεανίαν 3, II, I. - Neutra τὸ τοῖς τηλικούτοις ἐπιτολμῶν, προπατῆς καὶ Ἰρατῶ (ἐξί) audacia est 2, 8, 4. audax. † c. artic. ἰρ. subst., it. c. gen. persf. et praep. τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ μέγχε βοῆς Ἰρατῶ, audaciam 7, 8, 12.

Ἰραύου, mor. de re, c. acc. rei et adv. in opp. ὡς (τοῦτο s. ταῦτα) τῶν - εὐθέως Ἰραῦσαι τὴν ἐλπίδα, - ἐπιρρῶσαι, ita ut frangeret spem 5, 2, 4. minueret, parvam faceret s. relinqueret.

Ἰρέμμα, ph. de animal. Ἰρέμματα τὰ ἐπίπτοντα ἀπελαύνων, pecora 5, 9, 17. in bello.

Ἰρημεῖν, physf. de persf. c. adiuncto, ἐλοθύρεσθαι καὶ Ἰ. lamentari 4, 13, 14. - c. acc. persf. παῖδας - Ἰρημούντων, lamentantium 3, 4, 13. †† cum acc. rei, συμφορὰν ἐθρήνου 2, 6, 3. deplorabant. - it.

Ἰρηνώδης, de re, μέλει Ἰρηνώδει, lamentabili 4, 2, 10.

Ἰρησκεία, erga deum, ἐκείνη εὐγεχεύρις ἢ Ἰ. (αὐτοῦ, τοῦ θεοῦ) religio 5, 3, 12. mor. οἱ Ἰρατιῶται, - εἰς τὸν νεὼν ἰόντες, Ἰρησκείας χάριν, religionis ib. 17. μεμιγθένου τὶ πένθος ἰορτῆ καὶ Ἰρησκεία, religioni 4, 2, 2. in apotheosi imper. - cum adiuncto et gen. persf. τῇ ἱερωσίῳ καὶ Ἰ. σιχολάζειν τοῦ θεοῦ, religioni dei 5, 7, 2. 4, 8, 17. precibus et ritibus div. erga homin. c. adiuncto et adi. μετὰ μεγάλης εὐφημίας καὶ Ἰρ. ὑπεδέχθη, multis accl. et ceremoniis 3, 10, 2. cultu, observantia. πλείονι Ἰρησκεία ψινείωτο αὐτῶν, cultu 5, 11, 8.

Ἰρησκεύειν, erga homin. c. adv. et acc. persf. Ἰρησκεύουσι μάλιτα τὴν θεῶν, colunt I, 11, I. Pass. c. praep. εἰς ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν θεῶν Ἰρησκεύεται, colitur 4, 2, 23. imperator consecratus. — πρὸς τῶν ἐπιχωρίων 5, 3, 9.

Ἰριαμβεύειν, physf. de persf. σοὶ ἐπανελθεῖν οἰαδὲ Ἰριαμβεύοντι, triumphanti I, 6, 16. c. praep. νίκης, ἐφ' ἣ καὶ Ἰριαμβεῖσαι ἠδέσθη, de qua triumphare 3, 9, 1. † trop. ἢ σύγκλητος καὶ ὁ δῆμος - ὡς τὸ Ἰριαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, veluti triumphantes (imperatores duo reduces ab hoste, at non victo in pugna,) 8, 7, 22.

Ἰριξ, ph. de homin. ὧν εἶχε τριχῶν ἀπεκείρατο, ex iis, quos habebat, capillis 4, 8, 13. v. ἀτοκ. - λυσαμένη τὰς τρίχας, capillo passo I, 13, 2. crinibus solutis, prae lucu.

Ἰρίνος, ph. c. adi. ἐπὶ τοῦ βασιλείου Ἰρίνου καθῆσο ἐν τοῖς θεάτροις, folio I, 8, 8. 2, 3, 8. II. in curia, it. 4, 15, 2. 3, 8, II.

Ἰρυλλεῖσθαι, physf. de re, pass. ὅπως οἴσουτιν - τὸ Ἰρυλλοῦμενον, tu-

- morem 5, 8, 11. †† ἀγνοῦντος τὰ θρυλλούμενα, tumultum 1, 12, 12. qui Bg. legerit τὰ θορυβούμενα. c. praep. et coni. it. c. adiuncto, τεθρύλλητο παρά πᾶσι καὶ διεβέβλητο, ὅτι λ. hoc tumore apud omnes infamabatur 7, 1, 6. qui Bg. sumfit hendiad., iactabatur, divulgabatur.
- Θύβρις, c. adiuncto, τὸν Θύβριν ποταμὸν, Tiberim 5, 8, 18.
- θυγάτηρ, propr. c. gen. perf. οὕσα Ἀντωνίου, filia 1, 7, 6. τῆ θυγατρὶ μὲν ἐκείνου, quae illius quidem erat filia 3, 13, 6. τοῦτου τὴν θυγάτηρα 3, 10, 14. †† εἰδούς αὐτῶ τὴν 3. (αὐτοῦ,) 1, 8, 6. σὺν ταῖς θυγατρῶσι (αὐτῆς,) λ. cum filiabus 5, 3, 24. simul c. adi. ἐπιδοιτῆσαι τῆς 2. αὐτῆς, itasse ad filias suas ib. 20. — τὰς θυγατέρας (αὐτοῦ,) ἐν ὧρα γενομένας, λ. 1, 2, 3. in opp. τῶ Μάρκῳ θυγατέρες μὲν ἐγένοντο πλείους, ἀρρένευς δὲ λ. ib. 1.
- θύμα, trop. de perf. c. gen. rei, πρέμεισθε ἤδη θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, victimae 2, 13, 10. tanquam vict., nostrat. Schlachtopfer, i. homines, quos pro potestate mea et arbitrio pollim necare.
- Θύμβρις, abl. ἐν ταῖς τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς, Tiberis 1, 11, 10. i. q. supra Θύβρις.
- θυμῆρης, mor. de perf. c. subst. vel et simul c. dat. perf. τοὺς ἐκείνων θυμῆρεις Φίλους 3, 5, 23. carissimos, intimos.
- θυμιάμα, physf. abl. πλῆθος θυμιάματων, odoramentorum 4, 2, 21. — cum adiuncto et adi. ἀρώματα καὶ θυμιάματα πάντα, λ. suffimenta ib. 16. ἀρωμάτων παντοδαπῶν καὶ θυμιαμάτων ἀτμίδες 4, 8, 19. ἀρ. καὶ 2. παντοῶν λ. 4, 11, 3. - per solum adiunctum, θυμιάμασι καὶ ἀρώμασι - ἐχρῶντο, suffim. 1, 12, 4. - per definit. quandam, Φέροι (Arabia) πρὸς εὐώδεις, αἷς ἀρώμασι καὶ 2. χρώμεθα 3, 9, 5.
- θυμῶν, physf. de perf. c. acc. rei, ὡς - λιβανωτὸν θυμῶσιν ἕναςες, adoleret quisque (senatorum, in curia) 3, 5, 12.
- θυμοειδής, mor. de perf., in bonam part. c. praep. et adiuncto, ἀνὴρ, ἐς τὴν τῶν πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος θρα καὶ 2. animosus (Severus) 2, 9, 2. θυμοειδὴς θύτες καὶ εὐτολμοὶ ἐν ἀρχομένη μάχῃ 8, 1, 6. Germani: - sed in malam, νέος θρατός θυμοειδής τε, anim. 3, 12, 22. Caracall., vehemens, iracundus. - de re, cum subst. rei, θυμοειδῶ τῶ πνεύματι ἔλεγε λ. (Severus) animo spiritu 2, 15, 9. irato, concitato.
- θυμοειδῶς, mor. c. adiuncto, in mal. part. ἐμβριδῶς τὰ πάντα καὶ 2. ἐπράττε, (Caracall.) ferociter 4, 3, 7. cf. sq. ὀργῇ πάντα πράττων, animosē, iracundē, nostrat. hitzig.
- θυμός, mor. p. parte voluntatis, abl. ταῦτα εἰπὼν μεγάλη βοῆ, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17. Caracalla. θυμῷ δουλεῖσαι πεθερικῶς, (Electus,) iracundiae 1, 17, 14. - c. adiuncto, τοῦ 2. μὴ κρατήσαντες, ὀργῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, irac. 8, 8, 6. Praetoriani, it. θυμῶ καὶ ἀλόγῳ ὀργῇ - ἐπειρήθηον τοῖς βασιλείαις, cum furore 2, 5, 3. 2. καὶ ὀργῇ πρὸς τοὺς φίλους αὐτοῦ ἐχρῆτο. (Sever.) furor. 3, 8, 1. - c. adi. simul, ὀργῇ καὶ 2. χρώμενος πλείονι, fur. (Maximin.) 8, 4, 1. οἱ Βρεττανοὶ ἀνδρεία καὶ 2. Φονικῶ οὐδὲν τῶν Ἰλλυριῶν ἀπολείπονται, fur. 3, 7, 6. - c. gen. perf. τὸν θυμὸν ὀργῶν ἐνθουσιῶντα τοῦ κελεύοντος, furor. (Plautiani) 3, 11, 17. - simul c. adiuncto, τῶ 2. τὸ ἐνδόσιμον αὐτοῦ δίδοντας, τὴν τε ὀργὴν - ἐγείροντας, fur. 5, 1, 6. †† ἵνα αὐτὸς οἶδεν περ ἑδαιύνου αὐτοῦ τὸν 2. ἴδῃ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν, ex- scandalentiam suam 3, 8, 3. v. δεικν. † εἰδὼς τοῦ Ἀντωνίου

(Caracall.) τὸν θ. καὶ τὸ Φουρικὸν ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, furor. 4, 12, 15.

θύρα, physf. c. adi. ἐνκομισθέν τῆς αἰθείου θύρας, per atrii ianuam 2, 1, 5. simul c. adiuncto, οἰκημα. πολίτας ἔχον καὶ θύρας ἀνεργίας, ian. 4, 2, 14. c. gen. rei f. loci, ἐμπρόσθωντες τὰς θ. ἱερῶν λ. 8, 1, 9. - solum, πρὸ τῶν θυρῶν ἕμενον, fores 7, 11, 5. - ἐπιεόντες ταῖς θύραις, ad eius for. 2, 1, 13. qui Bg. retulit pr. p. n. αὐτοῦ huc, pertinens aequae ad αἰκ. - †† κεκλεισμένων τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ἐργαστηρίων ταῖς θ. - πύρ προσετίθεσαν, cum claustris essent domus et tabernae, ianuis rel. 7, 12, 12. ubi Bg., sumtis gen. confq. ac commiate post ἐργ., separat ταῖς θ., ne fiet c. gen., ut supra.

θύρασι, ph. θύρας ἀπὸ σιδήπτρου Θέρων, (Antigonus) thyrsium 1, 3, 7. hastulam, rampino in culpidestectam.

θύσια, ph. p. corpore f. animal. abl. θυσίαι βωμοῖς προσήγοντο, victimae 8, 6, 14. θυσίων αὐτῶ προσάγομένου 4, 11, 3. †† c. affini v. et adi. θύσας τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους - θυσίας, sacrificia 2, 6, 18. qui Bg. cepit, fecus ac alii, in notione sq. - p. actu, τὰς βασιλ. θ. ἐπετέλει, sacrificia 1, 3, 4. - εἰ τινες δημοσίας θ. ἐπιτελοῦσι 1, 5, 13. cum adiuncto, τὰς προειρημένας, καὶ πανηγύρεις ἐπετέλει, cum ea, quae diximus, sacrificia solennia celebrabat 5, 9, 21. qui Bg. sumit hendiad. cf. §. 14. 5, 5, 15. sqq. σπονδαῖς καὶ θύσαις σχολάζειν 8, 3, 5. - c. praep. τὰς ὑπὲρ τῆς βασιλείας θ. τελέσας 2, 3, 23. - c. gen. rei, προσλειπόμενος ἐπὶ τὰς θ. τῆς ἱεροικίας, ad sacrificandum festo die 1, 16, 12. ad sacrificia imperatorum f. consulum, quae solita fieri eo festo. †† θυσίας καὶ ἑορτὰς τῶν ἡμῶν παρέσχε, sacrificia 3, 10, 3. nisi sunt feriae, quibus sacra fiant, quorsum et referunt alii illa 8, 3, 5. et 2, 3, 25.

θύστρος, Africae oppid. ἀπάρας τῆς Θύστρον, Thystro 7, 6, 1. ἐνδιὰ τριψας τῆ Θύστρον ib.

θύτης, ph. c. adiunctis, τοὺς πανταχόθεν μάγους καὶ ἀστρονόμους τὴ καὶ θύτας μετετέμπετο, (Caracall.) aruspices 4, 12, 6. θυτικὸς, de re, abl. πολλῶν -, περὶ θυτικῆν ἐμπειρίων, aruspicinae 8, 3, 17. sc. τέχνην.

θύω, physf. de perf. c. adiuncto, θύοντος ἢ ἐορτάζοντος βασιλέως, sacrificantem 2, 13, 4. - abl. μετὰ τὸ προσελθεῖν καὶ θύσαι ὁ Σεβήρος, cum sacrificasset 2, 9, 6. ut privatus tunc. ἀνελθὼν εἰς τὸ τοῦ Διὸς τέμενος καὶ θύσας, peracto que sacrificio 2, 14, 4. idem, ut imperator; sq. ἐν τε τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς - καλλιεργήσας. εἰσελθὼν καὶ θ. ingressus (curiam), postquam sacrificasset (Caracall.) 4, 5, 2. θύσαντες - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ στρατιωτικόν, re divina facta 2, 2, 23. postquam iurassent in Pertinacis nomen. - cum praep. Μαξιμίνοσ, θύσας ἐπὶ τῶν μεσορίων βωμῶν, peracto sacrif. 7, 12, 18. - c. dat. perf. θύσας τῆ θεῶ, cum sacrificasset deas (Commod.) 1, 10, 16. ubi sacrificall. d. (Caracall.) 4, 13, 8. - cum acc. rei, ἐκατόμβας ἔδουε, immolabat (Balbinus) 8, 6, 18. cum subst. affini, θύσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἑξῆδοις νενομισμένας ἱερουργίας, peracto sacrif. 6, 4, 3. sed c. subst. derivato, et simul c. praep. θ. τὰς νενομισμένας καὶ βασιλείους ἐν τῷ στρατοπέδῳ θυσίας, cum sacrificia peregisset (Julianus) 2, 6, 18. † ἔδουε σωτήρια, sacrificabat pro salute accepta, (Caracall.) 4, 4, 12. sc. θύματα, victimas; unde v. θ. sit p. mactare.

θύραξ, ph. de Plautiano, ὁ θ. σοὶ τί βούλεται; lorica 3, 12, 23. — ἐπιφάνη τοῦ θύρακος μέρος ib. 22. θύρακα ἀμφιέννυται ib. 16.

• de militibus, Britannis, θάρακος οὐκ ἴσασι χρῆσι 3, 14, 15. —
 † de Roman., c. adi. ὡς τοὺς θάρακας αὐτοὺς πεπρωμένους ἀπὸ
 ῥίπτειν 8, 4, 27. ubi de pron. x. in aut.

I.

- Ἰατρός, ph. abl. ἰατροί, εἰσέντες ἐνάστε, λ. medici 4, 2, 7. ἀνέ-
 πειθεν ἰατρούς, λ. 3, 15, 4. - cum attic. τοὺς ἰ. ἀνελών λ. ib. 8.
 — κελυόντων τῶν ἰατρῶν 1, 12, 4. - c. adi. συμβουλευσάντων αὐ-
 τῶν τινῶν ἰ. ib. 2.
- Ἰβήρες, ἰ. Ἰβηροί, popul. τὴν Ἰβήρων χώραν, Hispanorum 1,
 10, 4.
- ἰδία, (propr. fem. sq. adi. et abl. per ellips. χώρα f. μερίδι) p. adv.
 abl. αὐτοὺς ἰ, βασανίστας, seorsim 3, 5, 13. separato loco, sine atq.
 bitris, f. singulos, quemque separatim. ἰ. δώροις - τοὺς -
 ἐθεραπευεν, seorsim. 3, 15, 10. Φρουρὰς ἐπιθήσαντες ἰ. ἐκά-
 τερος, separatim 4, 1, 9. pro sua parte. - c. adiuncto quodam,
 ἰ. αὐτῶν ἐκάτερος ἐπέσελλε λαυθάων, seorsim 4, 3, 3. πολλοὺς -
 τῆς συγκλήτου ἰ. καὶ κρύβδον ἐπισέλλοντας αὐτῶ, privatim 3, 5, 4.
 - in opp. obliqua, ἐπισέλλει ἰ. μὲν λαυθάοντα γράμματα λ. -
 ἐκπέμπει δὲ καὶ δήλωσιν λ. seors. 2, 13, 3. προσποιουμένη - τοῖς
 στρατιώταις λ. - ἰ. ἐθισαύριζε (v. in hoc v.) 6, 1, 17. - in opp.
 clara, οἱ - ἀνθρώποι καὶ κοινῇ καὶ ἰ. - ἔχειρον, publice et privatim
 2, 4, 7. singuli secum et in animo suo. καὶ κ. καὶ ἰ. δε-
 ζιούμενος (αὐτοὺς), p. et priv. 2, 14, 5. singulos, aut ap. se et
 domi suae. εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰ. publ. ac priv. 5, 6,
 12. singulos domi ap. se. ἰ. καὶ δημ. πανταχοῦ εὐφημούμενοι 8,
 8, 1. ap. singulos f. a singulis domi.
- ἰδιάζειν, ph. de perf. in opp. ἐπέσησαν αὐτῶ ἰδιάζουσι, μηδὲ πολλοῦ
 πλήθους παρόντος, supervenerunt ipsi soli 7, 6, 16. - cum ad-
 iuncto, αὐτῶ, ἀποσάντι καὶ ἰδιάσαντι, abstanti solus 4, 12, 12. ἰ.
 9, 8. 14. καὶ αὐτῶ γενόμενος.
- ἰδιαίτερον, Neutr. p. adv. in opp. clara, τὰ μὲν γράμματα δημοσίᾳ
 ἀποδοῦναι, - ἰ. ἀποσάντα, λ. seorsim aliquantulum abstanti 3,
 5, 8. per ellips. κατ' ἰδ. χωρίον, in locum secretiorem, magis
 solitariū, remotiorem ab arbitris et testibus. διαλεχθῆναι
 αὐτῶ ἰ. privatim 7, 6, 14. secretius, in loco secretiori.
- ἰδιος, ph. Masc. de perf. c. subst. ἡ Ἀκυλῖα ἰδίου δήμου παλυάνθρω-
 πος ἦν, proprio populo 8, 2, 6. κελυέι (Caracall.) τῶ ἰδίῳ
 στρατῶ ἐπίδραμειν, suum exercit. 4, 11, 8. ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχον-
 τες τὸν ἰδίον βασιλέα, suum imperator. 2, 6, 19. a se factum, -
 de re, τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἔπεμφαν εἰς τοὺς - ἰδίους ναοὺς καὶ
 σηκοὺς, prop. in templa 6, 1, 6. Fem. de perf. μέχρις ἀδελφῆς
 ἰδίας ἔρως προχωρήσας, sororis suae 1, 3, 6. τὰ θηρία ἰδία χει-
 ρὶ κατακτείνειν, sua manu 1, 15, 1. - simul c. adv. εἰςλασας
 εἰς τὴν Παρθυαίων γῆν, ὡς ἰδίαν ἤδη, quasi propriam iam 4, 11,
 3. ubi adv. tamen potius pertinet ad oppressum particip. οὐ-
 σαν. †† cum adiuncto pron. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἐνάσων δό-
 ξαν περιτίθεισιν, propriam cuique glor. 5, 1, 11. - † Neutr.
 de re, c. adv. ἀποχρῶνται (αὐτῶ,) ὡς ἀνωθεν ἰδίῳ κτήματι, uti
 inde a maioribus propria possessione ib. 13. ubi adv. iterum
 potius respiciat oppressum particip. ἔντι. - cum mero subst.
 ἰδίῳις χρήματι ἀνησήμενον οὕτω ποιητὸν τέλος, suismet opibus 2,
 12, 11. - † c. adiuncto, ταῦτα μόνᾳ ψυχῆς ἰδία καὶ ἀναφαίρετα

ἠγεῖτο κτήματα, propria bona 1, 2, 4. - † c. artic., p. subst., per ellips. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὄροις; manere intra suos fines 6, 2. 9. sc. χρημάτων, χωρίων, vel p. fem. χωρῶν, a χώρα, vel p. masc. χώρων, a χώρος, it. τόπων, in suarum rerum, possessionum, terrarum finibus. τὰ ἴδια καρπεῖσθαι νομίζων, suis se frui 2, 3, 19. sc. χρήματα, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ et sq. τῶν αἰετίων. Per genus omne in opp. Φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, quisque suum pericul. 7, 8, 15. - κατὰ τῶν πολέμιων -, τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, suorum milit. 8, 5, 5. - simul c. gen. perf. ὠλοθύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, quisque aut. privatim sua ipsius 1, 14, 5. ubi Bg. libere addit adv. οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτήμα ἢ ἀρχή, ἀλλὰ κοινόν τοῦ Ῥωμ. δήμου, peculiaris possessio 8, 7, 11. — εἰπῶν, αὐτὰ (τὰ βασιλικά κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλευστος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμ. ἀρχῆς, propria imperantium esse 2, 4, 13.

ἰδιωτεύειν, ph. de perf. abf. πλούτου περιβολή, ἢ μὴ πρότερόν τινι ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam privato 3, 11, 2, qui non est imperator, - (αὐτοῦ) εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, ἰδιωτεύοντα, privatam vitam agens 2, 4, 18. de filio Pertinacis. - c. adiuncto, ἰδιωτεύειν καὶ δοκεῖν ἀπερρίσθαι, privata vivere (Maesa) 5, 3, 23. i. κελύστας, καὶ τῶν τιμῶν παρελόμενος, privatam vitam vivere 5, 6, 2. Heliogabalus uxorem antea suam. - c. adv. ἢ Μαισά, θεοδικυῖα, μὴ - κἀκεῖν ἰδιωτεύῃ, vit. priv. viveret 5, 7, 1. — τοῦ ἔθνους - ἀρχῆς, ὅτε ἰδιώτευεν, nondum princeps 8, 7, 21. quum privatus esset adhuc, et nondum imperator.

ἰδιωτικῶς, de perf., phys., de statu et conditione civili, in opp. γενομένης μὴ Φαῦλος ἀνθρώπος, μήτε ἀρχῶν, μήτε i. tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. privatus, extra officium et munus publ., de Nigro. ἀρμόζειν αὐτῷ, βασιλεῖ καὶ βασιλέως υἱῷ, μὴ ἰδιώτου τινός καὶ εὐτελοῦς γαμβρὸν γενέσθαι, privati alicuius 4, 10, 4. — πρὸς ἔχθραν - τυραννῶν, κολακείαν τε - βασιλέων, πόλεως τε καὶ ἰδιωτῶν, privatorum hominum 1, 1, 5. †† εἰς Ῥώμην - εἰσῆσαν, - ἐν ἰδιωτῶν σχήματι, civium habitu 2, 12, 2. plebeiorum, plebis, i. ἐν ἰδιωτικῷ σχ., toga vulgari induti, opp. tacite στρατιωτῶν et sagο. - urop. de animo, c. acc. rei ellipt. et adiuncto, (κατὰ) τὰ μὲν ἀλλὰ ἰδιώτης, καὶ - ἀπίεως ἔχων, idiota 4, 12, 1. ignarus.

ἰδιωτικὸς, de re, in opp. de statu et condit. civ. Fem. οὐκέτι αὐτῇν (Nigri aedes) ἰδιωτικῇν, ἀλλὰ βασιλείου αὐτῇν νομίζοντες, pro privatis habentes 2, 8, 10. διαγινῶναι τὰς βασιλικὰς (ράβδους) ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν, a vulgaribus 7, 6, 4. Consulam, Praetorum, Praefidum. Neutr. μετὰ βασιλέα εὐγενέστατον τὴν ἀρχὴν μεταπεσοῦσαν εἰς ἀνδρα εἰς ἰδιωτικῷ καὶ ἀσήμου γένους λ. ex privata stirpe 2, 3, 3. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, privata cumabula 1, 5, 14. opp. in pr. ἐν τοῖς βασιλείοις λ. et in sq. ἢ βασιλείος πορφυρίσ. - εἰς ἰδ. σπ. ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντες, ex priv. incun. 5, 1, 16. † Alia notione, ἐκ - προαιρέσεως ἰδιωτικῆς λ. privato consilio 2, 8, 3. i. q. ἴδιος et ἐμός, propria, mei ipsius, opp. sq. ἀλλ' ἐμὲ καλ. Ῥωμαῖοι λ. - εἰδείτε οὕτε χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἀρταγῆς, privatis 7, 9, 22. †† ταύτην (τὴν ἀρχὴν) - ὡς περ τι τῶν i. κειμηλίων, ἐκ ἀργυρίῳ κατηλλαῖ. velut aliquod ex privatorum instrumento 2, 13, 12. aliquod propriorum bonorum.

ἰδρυμι f. ἰδρύω, ph. de perf. c. acc. perf. et praep. ἐπὶ τῷ Βυζαντίῳ ἰδρύσαι στρατοπέδον, ut collocaret exercitum 4, 3, 13. μετὰ τὸ -

- ἰ. αὐτὸν (τὸν θεόν) ἐν τῇ ναῷ, postquam collocaverat 5, 6, 21. ἰ. c. acc. rei et praep. βωμοὺς - περὶ τὸν νεῶν ἰδρύσας, aris positus 5, 5, 15. Pass. de re, διπρόσωπον αὐτοῦ ἰδρυταὶ τὸ ἀγαλμα, collocatum est 1, 16, 6. - τὸν ἰδρυμένον βωμόν λ. positam aram 7, 11, 5. - c. praep. πρόσκειται αὐτῇ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀκροτάτῃ πεδίῳ, ἰδρυμένη πρὸ τῆς ὑπαιτίας λ. sita ad radices Alpium 8, 1, 8. 8, 2, 6. — de perf. simul c. adv. τῶν τειχῶν νότιωρ λ. ἰδρυμένοι, collocati 8, 2, 13. - † c. alio casu praep. eiusdem, τοὺς ἐπὶ τοῖς ὄροις - ἰδρυμένους, qui positi sunt 2, 2, 19. στρατοπέδου - πρὸς τῆς πόλεως ἰδρυθέντος, cum exercitus ante urbem sedeat 5, 13, 11. — ἐπεὶ περ ἰδρύθη ἐν τῇ βασιλείῳ ἐξία, collocatus fuit (Pertinax) 2, 5, 1. - †† c. abl. loci et adv. μετὰ - εὐνοσμίας τῶν ἐν ἀζιώσιν - (ἐν) ἐξαιρέτοις ἔδραις, καὶ ὡς - διετέτακτο, ἰδρυμένων, in eximis sedibus - collocatis 1, 9, 6. qui Bg. supplerit saltem pr. ἐν. - trop. de re, ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἢ τῆς βασιλείας ἰδρυταὶ τίχη, sita est 8, 7, 11. - simul c. adv. et adiuncto, ἡ ἀρχὴ σαλεύουσα, καὶ παρὰ μηδενὶ πω βεβαίως ἰδρυμένη, imperium fundatum 2, 8, 6. haerere, tributum esse. - abl. τῆς βασιλείας ἰδρυμένους, imperio stabilito 3, 12, 15. - Med. de perf. c. acc. rei, ἡ σύγκλητος ἐλευθερίας εἰκόνα ἰδρύσατο, reposuit 1, 14, 19. † του - ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν, ἰδρύσατο (τὴν) ἑαυτοῦ, suum imposuit 1, 15, 19. - Φασὶ αὐτὸ (τὸ ἀγαλμα) τὴν Διδῶ - ἰδρύσασθαι, id simulacrum posuisse 5, 6, 9.
- ἱερατεῖαν, phys. de perf. c. dat. perf. τῷ θεῷ, ᾧ ἱεράτευς, cuius sacerdos erat 5, 6, 6.
- ἱερεῖα, ph. de perf. in opp. γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, sacerdotis feminae 5, 6, 4. - c. gen. perf. τὴν ἱερεῖαν τῆς θεοῦ, sacerdos deae 1, 11, 11. † αἱ τῆς Ἑξίας ἱερεῖαι παρθέναι, Vestales virgines 1, 14, 8. τὰς τῆς Ἑ. ἱερείας ζώσας κατάρτυσαν, Vestales virg. 4, 6, 9.
- ἱερέως, ph. de perf. in opp. ἱερέως καὶ ἱερείας, sacerdotis maris 5, 6, 4. - c. adi. θεατῆς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν - ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum rel. sacerdotibus 1, 9, 5.
- ἱερομηνία, ph. προσελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας τῆς ἱερομηνίας, ad sacrificandum festo die 1, 16, 12. qui erat tum mense incipiente, et quidem Ianuario; unde propr. ἡ ἱερομηνία sacrum s. festum diei primi in mense, sed deinde, c. Bg., universe festus dies, festum — οἱ στρατιῶται ἦσαν - ἀνευ τῶν ὀπλῶν, ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut die festo 2, 2, 22. - (κατὰ) τὴν τοῦ ἔτους ἀρχὴν ἱερομηνίαν ἀγούσι τῷ λ. anni initium sacrum agitant deo 1, 16, 5. qui Bg. cepit i. p. adi., c. procedat sensu vulg., sub anni initium celebrant festum diem, i. q. ἐστὶν 5. 2. 7. 1, 17, 13. 2, 2, 5.
- ἱερόομαι, ph. de perf. pass. c. dat. perf. ἱερόωντο αὐτοὶ θεῷ, sacerdotes (erant) dei 5, 3, 8. - τούτῳ τῷ θεῷ ἱερωμένος, huius dei sacerdos cum esset ib. 12. οἱ τῇ θεῷ τομίαι ἱερωμένοι, evirati deae sacerdotes 1, 11, 7. propr. sacrati, consecrati. †† παρθένου, τῆς Ἑξίας ἱερωμένης, virginis Vestalis sacerdotis 5, 6, 3. per quam vulg. lect. est v. cum gen. perf., pro pr. dat.; quem modo rei peri in nostro v. sed gen. quoque in syn. alius quem thematis ἱερόομαι, a quo et ipso hoc particip. huius loci derivari potest.
- ἱερός, p. adi. de re, c. subst. Masc. τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, 5, 6, 3. sacro virginum domicilio. ἱερὸν ἀγῶνα, ludos solennes 1, 9, 4. lud. sacros. - τῶν ἱερῶν νόμων, sacrae leg. 5, 6, 3. Vestalium - † in opp. δημοσίου καὶ ἱερῶν τόπων, publ. ac sacris locis 2, 11, 15. vel leg. δημ. ἱερῶν τε τόπων. Fem. διὰ - τῆς ἱεράς ὁδοῦ, per sacram viam

(Romae) 1, 14, 8. 2, 9, 6. 4, 2, 8. 7, 6, 21. † Φοινίσσης
 ἱερᾶς σολῆς, vestem sacram 5, 5, 5. - Neutr. τὰ βασίλεια ἱερὰ μνή-
 ματα, sacra monumenta 3, 15, 16. 4, 1, 7. - Separatim Neutr.
 p. subst., per ellips. subst. χω. ἴου, οἶκημα, δῶμα, de certo gene-
 re loci, in castris Praetor. αὐτὸν ἐν ἱερῷ ἡΐζου ἰδεῖν, in templo
 5, 8, 12. c. gen. rei f. persf. ἐν τῷ ἱ. τοῦ στρατοπέδου, in tem-
 plo castrorum (f. exercitus) ib. 15. εἰς τὰ ἱερὰ τῆς Ἀντιοχείας
 λ. in templa 2, 8, 10. sed universe, ἱερῶν πολήσεως, templ. 7,
 9, 22. † ἐμπρήσαντες τὰς θύρας ἱερῶν τε καὶ οἰκιῶν 8, 1, 9. †
 c. adi. et adiuncto, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος, πλουσιώτατον ἦν πάν-
 των ἱ. 1, 14, 4. τὸ τοῦ Διὸς τέμενος - ἐν τοῖς λοιποῖς ἱεροῖς, in
 caet. sacris aedibus 2, 14, 4. τὸν τοῦ Διὸς νεών - τὰ λοιπὰ ἱερὰ
 λ. templa 2, 7, 25. - per merum adiunctum, ἄθρονον περὶ τε τὰ
 ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. † ἡλικία, ἢ μὴ πρὸς τοὺς βωμοὺς τε καὶ
 τὰ ἱ. ἡπείγετο, ad aras et sacra 8, 6, 17. ubi procedit et vulg. no-
 tio. †† Alio sensu, c. adi. τὰ ἱερὰ αἴσια ἀπαγγελῶντων, sacra
 aspicata 8, 3, 17. exta; fortassis per ellips. subst. θύματα f.
 σπλάγχνα.

ἱερουργεῖν, ph. de persf. de imperat., forsitan e. adv. καίτοι χορεύειν
 ἀεὶ καὶ ἱ. δοκῶν, sacrificare 5, 6, 1. Heliog. it. in Isq. absf. οἷος
 ἱερουργῶν ἐθαίετο, in sacrificando 5, 5, 11. (cf. 5, 3, 15.) de
 senatorib. θεῶν οὓς καλοῦσιν ἱερουργούντες, inter sacrificandum ib.
 13. Pass. de re, τὰ σπλάγχνα τῶν ἱερουργηθέντων, exta victi-
 marum ib. 20. mactatorum, caesorum, sc. pecorum, θρημμάτων,
 θηρίων, rel.

ἱερουργία, pli. absf. de imperat. οἷς ἀκοινώνει τῆς ἱερουργίας, illius sa-
 crificii 5, 5, 21. ἱερουργίαις ἐσχόλαζε, sacrificiis 8, 7, 7. c.
 adiuncto, ἱερουργίας καὶ παννυχίδας, λ. 3, 8, 17. c. adi. τὰς
 λοιπὰς τέλετας ἱ. ib. 7, 4, 1, 8. c. v. affini, θύσας τὰς - ἱ. per-
 acto sacrificio 6, 4, 3.

ἱερωσύνη, ph. de munere, absf. τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν, sacerdotii
 5, 7, 8. c. gen. persf. et adiun. τῇ ἱερωσύνῃ καὶ θρησκείᾳ σχολά-
 ζειν τοῦ θεοῦ 5, 7, 2. c. mero gen. tali, τὴν ἱερωσύνην τοῦ θεοῦ
 λ. 5, 5, 4.

ἱκανός, physf. de copia, de persf. ἐκατέρωθεν πισεῖν ἱκανούς, multos
 1, 11, 5. de re, ἱκανῶν ἡμερῶν λ. multis dieb. 1, 14, 9. †
 διατρίψας ἱκανούς χρόνους λ. satis diu 3, 9, 1. longum tempus,
 multum temporis. † c. inf. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἱκανὴ (ἐστὶ)
 ῥύεσθαι τὸν ἀρχοντα, idonea 1, 4, 10. sufficiens. † superlat.
 mor. de facultate, c. inf. de persf. ἱκανώτατος ἦν, λ. artissimus
 2, 9, 18. 2, 14, 9.

ἱκετεύειν, ph. de persf. absf. ὁμήρους ἱκετεύων ἐπεμψε, supplex 3, 9,
 3. οὐδὲν τι ἱκετεύοντος σχῆμα λ. supplicis 2, 5, 8. cum adv. in
 opp. ἐπεὶ, πολλὰ ἱκετεύουσα, εὖν ἐπιγγαυεν αὐτοῦ, diu supplican-
 do 1, 16, 11. simul c. praep. οἱ περὶ εἰρήνης ἐκάστεο ἱκετεύοντες,
 qui supplicat 7, 8, 7. c. inf. per epistolam, ἐπισέλλει αὐτῷ
 γράμματα, ἱκετεύων, λ. supplicans 2, 15, 6. it. verbis, αὐ-
 τοῦ - ἱκετεύοντος, λ. suppliciter rogante, ut 2, 12, 8. οἱ δὲ
 ἱκέτευον, λ. supplices orabant 1, 16, 3. simul cum acc.
 acc. persf. ἱκετεῖε τὸν δῆμον, λ. supplex petit a populo, ut 1, 11,
 12. ἱκέτετε τὸν δ., λ. obsecrabat populum, ut 7, 12, 5.

ἱκετηρίας θαλλοὺς λ. supplices ramos 7, 8, 18. ubi est vel accusf.
 plur. ab adi. ἱκετήριος, vel gen. singul. a subst. primae declin.
 ἱκετηρία.

ἱλθ, trop. de persf. milit. c. gen. persf. ἐκατέρωθεν πα. ἐθειον αἱ τῶν

- κατ' Φοιτώντων ἰππέων ἴλαι, alae 8, 1, 5. turmae, quarum singulae volunt fuisse agmen sexaginta quatuor equitum.
- Ἰλιγγος, physf. αὐτῶν (Commodum) καταλαμβάνει, vertigo 1, 17, 23.
- Ἰλίου, ἡ, urbs Troadis, μετὰ τὴν ἀπ' Ἰλίου ἄφιξιν, ex Ilio 1, 14, 7, 5, 6, 7. τῆς Ἰ. 4, 8, 15. ὄντος - ἐν Ἰλίῳ, ad Ilium ib. 11. — ἦεν εἰς Ἰλίον, ad II. ib. 9.
- Ἰλλυρικὸς, p. adi. τοῦ Ἰλλυρικοῦ στρατοῦ, Illyrici exerc. 2, 11, 12. — οἱ Ἰλλυρικοὶ στρατιῶται, Illyriciani mil. 2, 15, 19. 6, 6, 2. — Fem τὴν Ἰλλυρικὴν στρατίαν, Illyricos exercitus 1, 9, 11. τὴν Ἰ. δύναμιν, Illyricam manum 2, 10, 16. Neutr. τὸ Ἰλλυρικὸν στρατεύμα, Illyricianum exercitum 2, 15, 10. τὰ Ἰλλυρικὰ ἔθνη καὶ στρατόπεδα, Illyricas gentes et ex. 6, 4, 5. 6, 7, 5. 10. 8, 2, 16. 8, 5, 15. τῶν Ἰλλυρικῶν στρατευμάτων, Illyricorum ex. 1, 9, 2. τοῖς Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι, Illyricos ex. 2, 8, 18. † Separatim p. subst., abf. A) masc. in plur. tantum, στρατηγός - τῶν Ἰλλυρικῶν, praefectus Illyrico 2, 9, 12. ubi suppleveris δήμων, ὄχλων, si masc. sumatur, sed στρατευμάτων, ἔθνων, si neutr. ὁ περ ἤλπιζε τοῖς Ἰλλυρικοῖς εἶναι κηχαρισμένον, Illyricis 2, 10, 2. ἐκπλήξειν τοὺς Ἰλλυρικοὺς, Illyrios 2, 11, 18. B) neutr. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ στρατιώτας, Illyricos milites 6, 7, 7. ubi suppleam πεδίου, ἔθρους, milites, oriundos ex Illyrico solo, populo. εἴ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, in Illyrico 2, 14, 12. πάντας τοὺς κατὰ τὸ Ἰλλυρικὸν στρατιώτας, cunctos per Illyricum milites 2, 9, 12. 2, 10, 1.
- Ἰλλυριός, in plur. tantum, ἐμβασιάζοντες αὐτοὺς οἱ Ἰλλυριοὶ, Illyriciani 3, 4, 11. τὴν ἐλπίδα - τῶν Ἰλλυριῶν ἐπιπέ. Illyricianis 3, 2, 4. 3, 4, 3. 5, 7, 6. † διηγέλλετο τὰ πραττόμενα εἰς τε Παίονας καὶ Ἰλλυριούς, apud Illyrios 2, 9, 1.
- Ἰλλυρίς, de re ac terra, fortassis per ellips. subst. γῆ f. χώρα, abf. τὴν Ἰλλυριδος ἡγεμονίαν, Illyrici 6, 7, 4.
- Ἰλος, nomen viri propr. Ἰλῷ τῷ Φρυγί, Ilo 1, 11, 4. filius Trois.
- Ἰλύς, physf. abf. ἀντεχούσης (αὐτῆν, τὴν ναῦν) τῆς ἰλύος, limo 1, 11, 11. in fluvio Tiber. sed in paludibus Britann. τῆς ἰ. καταφρευεῦσι, coenum 3, 14, 12.
- ἰὺ' et ἰνα, caulae, in med. orat. c. coniunctiv. ἰνα - ἀργηται λ. ut 1, 9, 12. 3, 8, 3. 8, 4, 23. 8, 5, 11. it. c. opt. ἰ. φυλάττειεν λ. 1, 17, 3. 7. 7, 1, 9. Ab init. ἰ. c. opt. ἰὺ' οὖν λ. 2, 2, 10. † c. neg. in med. c. coniunctiv. ἰνα μὴ ἦ λ. ne 3, 11, 19. 3, 14, 14. † divulsis voc. c. coni. ἰνα δὴ μὴ λ. ne 4, 13, 8. it. cum opt. ἰ. ὅ, μ. quo minus 4, 3, 10. ne 6, 5, 18.
- Ἰνδός, nom. gentis, in opp. ἀπὸ Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπίων - μεσημβρίας καὶ τῆς ἀριτῆρας γῆς λ. ab Indis 1, 15, 9. ab Asia et oriente.
- ἰζύς, physf. βαρβάροις, βρεχομένοις μέχρις ἰζύων, lumbis tenus, 3, 14, 12.
- ἰοβόλος, physf. de anim. ἰοβόλων θηρίων, venenatis 3, 9, 10. venenum emittentibus.
- Ἰουάσα, nom. fem. trop. τὴν πρεσβύτιν (Iuliam Domnam) Ἰουάσῃν καλοῦντων, Iocastam 4, 9, 5. quod Caracallo privigno nupta dicebatur, ut Iocasta quondam Oedipo filio.
- Ἰόνιος, c. subst. τὸν Ἰόνιον κόλπον, Ionium sinum 8, 1, 12.
- Ἰουλία, nom. fem. Ἰουλίης, τῆς μὲν Σεβήρου γυναικός, Ἀντωνίνου δὲ

- μητρὸς, Iuliae 5, 5, 2. cf. 4, 13, 17. sq. 4, 3, 17. 5, 8, 7. 5, 4, 1.
- Ἰουλιανός, imper. Rom., Iulianus 2, 6, 18. 2, 7, 1. - 2, 12, 1. 3. - 2, 6, 9. - ib. 14. etc. etc. - sed alius 5, 4, 4. sq.
- Ἰουλος, ph. Ἰουλοὶ λ. lanugo 1, 7, 10.
- ἵππας, propr. p. adi., c. subst. ἐκ τῆς ἵππάδος τάξεως, ex equestri ordine 5, 1, 10. ἵππασία, physf. περί - γίγνεται, equitatio 4, 2, 13. transvectio equestris ordinis in consecratione imperat.
- ἵππεύς, physf. extra bellum, cum adi. πάντες οἱ βασιλῆιοι ἵππεῖς λ. principis equites 1, 12, 13. abf. (οἱ ἴτ. 5, 6, 20.) ὑπὸ τῶν ἵππέων ib. 14. - in opp. οἱ τῆς πόλεως πεζοὶ στρατιῶται μίση τῶν ἴ. ib. 19. πεζοὶ πρὸς ἵππεῖς ib. 13. Φυγόντες τοῦ βασιλέως συν ἄλλοις ἵππέσι 3, 9, 20. - in bello, Γερμανοὶ ἵππεῖς 4, 13, 13. 8, 1, 5. † Νουμάδες, ἴτ. ἄριστοι, equitandi peritissimi 7, 9, 13. — κί τῶν καταφράκτων ἵππέων ἴλαι 8, 1, 5. - in opp. τῶν ἴ. ἢ τῶν κληλιτῶν 4, 15, 7. - abf. οἱ ἵππεῖς 8, 6, 10. 13. 15.
- ἵππεύω, ph. εἰς τοὺς ἵππεύοντας στρατιώτας καταταγείς, inter equitantes milites relatus 6, 8, 2. i. q. ἵππέας, qui alibi οἱ ἵππεῖς οἱ στρατιῶται, equites, in bello merentes, (ad discrimen ab ordine equestri Rom.) et Lat. milites gregarii, nostrat. Reiterey f. Cavallerie.
- ἵππιός, physf. de re, f. perf. τὸ ἵππιὸν τάγμα, equitum cohors, 1, 13, 5. τοῦ ἵππιοῦ τάγματος, ex equestri ordine 4, 2, 8. 19. 6, 5, 19. 5, 7, 13. 7, 7, 10. 7, 10, 13.
- ἵπποδρομία, ph. de re, ἵπποδρομίαν ἐθεῶτο, ludos Circenses 4, 6, 10. Caracall. † ἴτ. τὴν γνώμην περὶ τὴν ἴ. ἔχων, animo ad aurigandum intentus 4, 12, 12. ubi ur. loco equiria f. ludī equestres et curules.
- ἵπποδρομος, ph. de loco, ἐς τὸν ἵπποδρομον, in Circo 2, 7, 5. in Circum 8, 6, 17. † ἵπποδρόμους κατασκευάσας, curriculis equestribus exstructis 5, 6, 14. Helioq.
- ἵππος, physf. Fem. in bello, c. adi. αὐτοὺς ἢ ἵππος, πολλὴ οὖσα, - ἐλυμῆνέτο, equitatus 4, 15, 6. ἵππον πολλὴν 4, 10, 7. 4, 14, 6. - c. gen. perf. ἢ ἴ. τῶν βαρβάρων 6, 5, 13. τὴν τῶν πολεμίων ἵπ. λ. 2, 11, 18.
- ἵππος, ph. Masc. v. verbis, ὡς Φυγεῖν τε αὐτὸν καὶ τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, ab equo 3, 7, 8. αὐτὸν τοῦ ἴ. ἐπιβίβασαν, equo imposuerunt ib. 12. ὑπὲρ γαστέρα τοῦ ἴ. βρεχομένου 7, 2, 13. ἄμα τῷ ἵππῳ ἐμβάλων εἰς τὸ ἕλος, equo ib. τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι αὐτὸν 2, 9, 7. οἱ ἵπποι - ὠλισθήσονται λ. 1, 12, 18. ὠνιλαζον λ. 4, 15, 8. — ὁ δῆμος, πατούμενος ὑπὸ τῶν ἵππων 1, 12, 14. 4, 11, 6. (6, 5, 9.) οὐτε τοὺς ἵππους ἐχόντων, λ. ib. 10. - c. subst. τὸν δρόμον τῶν ἴ. κυβερνᾶν 7, 9, 13. - c. verb. sine artic. ἵππου ἐπιβαίνων 4, 7, 11. ἵππῳ ἐπιτεθείς 4, 11, 9. 4, 13, 13. ἵπποις ἐποχοῦμενοι 3, 4, 19. 6, 5, 9. - c. subst. ἵππων - παρασκευῆ 6, 4, 7. ἴ. ὄπλαῖς 6, 7, 16. - c. adi. τὸ ἄγμα ἦγεν ἐξάπλων ἵππων λευκῶν λ. 5, 6, 16. simul c. verb. ἵππῳ γενναίῳ ἐποχοῦμ. 3, 4, 12. — ἴππων λ. 2, 9, 6.
- ἵσχυρος, ph. de perf. c. adv. ὡς, σχεδὸν ἰσχυροῦ γανομένου τοῦ ἐκατέρωθεν πεπόντος στρατοῦ, cum fore p̄r fuerit numerus virinque caesorum de exercitu, 6, 6, 10. - de re, λεόντων - ἐκατόν -, ἰσχυροῖς ἀκοντίοις πάντας ἀπέκτεινεν, totidem iaculis 1, 15, 13.
- ἴσχυμι, mor. de perf. c. adv. εἰ ἴσς, probe scitote 2, 10, 17 vel nostris sine consecutione et rect., quam formulam volunt esse p

- uno adv. Lat. *profecto*. - c. acc. perf. particip., p. inf., ἴζε γὰρ. ἔξω πάσης ὄντα με ὑποφίας, scito, me esse extra rel. 2, 5, 12. vel scitis. ἴζε γὰρ με λ. quem scimus eminere 2, 1, 20. - c. acc. rei, ἴζε γὰρ μου τὸ - πειθήνιον, nollis 2, 10, 4. - trop. οὐδὲ - ἐσθῆ-τος ἴσασι χρήσιν, norunt 3, 14, 13.
- ἰσόπλευρος, phys. de re, c. adi. p. subst. quasi, τετραγώνου τι καὶ ἰσόπλευρον, quadrangulum aequilaterum 4, 2, 12. qui Bg. per hendiad. sc. χρέμα f. κάτασειάσμα.
- ἰσόρροπος, trop. de pers. Masc. c. dat. perf. ἰσόρροποι πολλάνεις Ρω-μαίοις ἐγένοντο; (pares Germani f. Mauri) 9, 7, 19. † cum subst. fem. et c. praep. δυνάμειω ἰσόρροπου ἀθροισμένης πρὸς τὸ - πλήθος, copiis congregandis, quae pares forent ei multiti. 9, 3, 3. — Neutr. c. adiuncto et dat. perf. ὅτε ἀντίπαλα καὶ ἰσόρροπα ᾤθη εἶναι τὰ ἑαυτοῦ στρατεύματα τῷ πλήθει λ. pares 6, 5, 1. - de re, abf. Masc. c. subst. fem. ἐπὶ πλείον ἰσόρροπος ἔμενον ἐκατέ-ροισ τῆς νίκης ἢ τύχη, aequalis 3, 7, 6. ἰσόρροπου. ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης γενομένης, anceps 1, 11, 5. aequalis, par. ἔξ ἀντιστάσεω ἰ-συσῆναι λ. 1, 10, 9. acie pari f. iusta. - c. adiuncto, τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλος πως καὶ ἰσόρροπος ἔμενον ἢ τύχη τῆς μάχης 3, 5, 1. par. - † Neutr. οὐδὲν ὄρων ἐν Λιβύῃ ἀξίωμαχου ἰσόρροπον, nullas praelio idoneas pares quae illis copias 7, 9, 9. qui Bg. non modo de pers. ad sensum, cepit, sed et adiecit post ἰσ. copulam τὲ, pro aliorum ante ἰσ. alia copula καί.
- ἴσος f. ἴσος, ph. de re, δένδρον τρίχως ἴσοις, ordinib. aequalibus 8, 4, 14. - simul de pers. ὅτι ἀμφοτέρους ἴσους - παραδρέψειαν, ἴσῃν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν - παρέχοντο, ut pares educassent, aequalem 3, 15, 11.
- ἰσότημος, mor. Masc. de pers. c. adv. οὕτω μέτροις καὶ ἰ. ἦν, λ. ae- quabilis (Pertinax) 2, 4, 13. i. q. simpl. ἴσος, p. aliorum, gau- dens civili aequalitate in honoribus appetendis, aequaleni cum civibus, non maiorem dignitatem quaerens. - de re, c. substant. fem. eo que affini, ἐκάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσότημου Φιλοτίμου εἰς αὐτὸν ἀνθελίκεν (αὐτῆν, τὴν ἀρχὴν,) pari ambitione 3, 6, 10. † Neutr. c. artic., p. subst., μεγάλων εὐεργεσιῶν προὔπαρχουσῶν, τὸ ἰσότημον δυσέφικτον (ἐστὶ) paria referre arduum 2, 3, 14.
- Ἰσσηκός, ab urbe Iffo, de re et loco, τὸ κατὰ τὸν Ἰσσηκὸν καλοῦμε-νον κόλπον πεδίου, ad Ifficum sinum 3, 4, 4.
- ἰσημι, ph. de pers. neutr., in pers. aor. 2. et plusq., abf. f. c. par- ticip. nominat. modi, ἀποδεβημέτες (τῶν ἰσημι) εἰσημισαν, sta- bant 4, 11, 10. ὀπηνίκα ἀν σῶσιν εἰς αὐτὸν ἀποβλέποντες, cum starent 2, 13, 8. - c. praep. ἐπὶ μὲν πατέρου μέρους χορὸς ἐση- κει παίδων, - ἐν δὲ τῷ αὐτικ. stat' 4, 2, 9. εἰσημισαν μετὰ τοῦ λοιποῦ δήμου, constiterant 7, 11, 4. ἄς ἐν μέσῃ τῇ σιγῇ. stans 1, 9, 7. - c. adv. αὐτῷ ἄλλως ἐστὶ (ἐκεῖ,) ubi adstanti 2, 9, 7. πύργουθεν ἐστῶτες, stantes 2, 6, 20. †† ὡς ἐτιχεν ἀτάκτως εἰσημισαν, constiterant 4, 11, 7. - simul c. praep. ἐτ' ὄχλου βή-ματος ἐδραλίως ἐστῶτες, consistentes 3, 14, 10. † ἐπὶ βεβαίως ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, consistere 2, 9, 7. - †† de re, c. praep. ἀγαλ-μα, ὡς περ' Ἑλλήσιν -, οὐδὲν ἐσηκε χειροποιήτου, positum est 5, 3, 10. stat. - †† trop. c. adv. ἐση οὕτω τὸ δεινόν, sedatum malum fuit 1, 13, 10. constituit, substituit, cohibitum, finitum est. — At act., in praes. impf. aor. 1. et fut., de re, c. accus. et abl. rei, τὸ ἀγαλμα ἐσησε θεία δυνάμει τὸ σκῆφος, finit divina virtute lembus 1, 11, 10. qui Bg. contra usum aor. 1. vertit, pro

Æmulacrum, in navi vectum, divina vi sua, sitit navem, i. cohibuit, fecit, ut staret, nec pergeret. - de pers. c. acc. rei et praep. ἔθηκε - ἀνδράντας αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, collocavit 1, 14, 18. statuit, statui f. poni iussit.

ἱστορεῖν, phys. de pers., ut scriptore, c. acc. rei, et alio adiuncto, τὸ πλῆθος τῶν - ἀλόντων, ὡς ἑκαστος ἐβουλήθη τῶν τότε συγγραψάντων, ἱστορήσε, numerum - illius aetatis scriptores tradidere 3, 7, 15. narravit. - c. mero adv. ὡς τινες τῶν τότε ἱστορήσαν, ut quidam historici tunc tradiderunt ib. 8. narrarunt. - Pass. de re, c. adv. †† τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πεσσιουοντίας - Φιλοτιμότερον ἱστορήσθω, haec hactenus de Pessinuntia commemorata sunt 1, 11, 14. qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen. τῆς Π. sed v. non reddiderit p. praef. sed p. pers. ἱστορήσθω. †† τὰ μὲν οὖν πολλὰ ἱστορήμένα αὐτὸς συγγράψας, pleraque quidem per historiam tradita ipse conscripsit (Severus) 2, 9, 5. narrata vulgo f. ab aliis etiam scriptoribus, pro vulg. lect. εἰς τὸ ἐρηθῆν λ.

ἱστορία, phys. pro actu et narratione rerum per libros, absf. ὡς ἱστορία περιλήφαιμεν, ex historia 1, 11, 1. - c. adi. ἱστορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποσεξήμενος ἀγνώσως - ἡθροισα ἐς συγγραφὴν, historiam - collegi 1, 1, 4. - c. subst. persf. ἱστορίας - συγγραφεῖς, historiarium 2, 15, 11. - c. subst. rei, οἱ πλείστοι τῶν περὶ συγκομιδὴν ἱστορίας ἀσχοληθέντων, historiae 1, 1, 1. q. in loco pr., per periphras. ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἱς. δεδηλωται 2, 1, 1.

Ἰστρος, fluv., per se, ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰστροῦ λ. Ἰστρί 1, 6, 3, 25, 4, 7, 2. c. alio fluv. et adi. μέγιστοι οὗτοι ποταμῶν - Ῥῆνός τε καὶ Ἰστρος, Danubius 6, 7, 14. Ῥῆνον καὶ Ἰστρον διαβαίνοντες, Istrum i). 5. ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰστροῦ καὶ Ῥῆνον, Istri 2, 9, 1.

ἰσχύς, phys. c. subst. θεαματα ἰσχύος, roboris 1, 9, 4. - c. gen. persf. ἡρώων ἰσχὸν μιμούμενος, (Commod.) virtutem 1, 14, 16. - c. gen. rei, διὰ - ἰσχὸν σώματος, robur 6, 8, 2. Maximin. it. 7, 1, 6. † c. adi. διὰ - ἰ. στρατιωτικὴν, robur militare ib. 14. de eodem, i. q. in locis pr.

ἰσως, trop. c. indicat. ἐστὶν ὑμῖν - γνώριμον, fortassis 2, 8, 2. - c. optat. γένοιτ' ἂν ἐναντίον 4, 14, 16. fortasse 6, 3, 6.

Ἰταλία, propr., c. verb. γεγόμενον κατὰ τὴν Ἰταλίαν, Italiam 1, 9, 23, 1, 10, 6. - sine art. προβέβληται Ἰταλίας 2, 11, 16. πορθοῖεν Ἰταλίαν 8, 5, 21. - c. adi. ἐκ τῆς Ἰταλίας πάσης 1, 15, 2. - πᾶσαν τὴν Ἰτ. 2, 4, 12. Ἰταλία μόνη λ. 1, 6, 5. προμάχους Ἰταλίας πάσης 8, 3, 9. † ὄσος - ἦδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰτ. 6, 7, 9. πᾶσαν Ἰτ. 3, 1, 12. - c. subst. θεόν - τῆς Ἰ. 1, 16, 2. τῷ χωρῷ τῆς Ἰ. ib. 4. †† τῷ τῆς Ἰ. εἶθει (θεῶν Ἰ. εἶθει) ib. 5. τὰς τῆς Ἰ. οὐδὸς 8, 5, 10. πρώτη Ἰταλίας πόλις 8, 1, 7. (τεῖχος Ἰτ. ib. 12.) 8, 2, 3, 6. γειτνιώντα Ἰταλία 6, 7, 5. †† in periphrasi, per praep. τῆς πρώτης ἐν Ἰταλία πόλεως, urbe, quae prima in Italia 8, 4, 24. τὰ ἐν Ἰ. χωρία, Italiae regiones 7, 8, 27. τῶν ἐν Ἰ. πόλεων, Italiae civitatibus 8, 2, 11. † αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις, Italiae civitates 8, 7, 3. τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰ. λογάδας, delectos ex Italia 8, 6, 11. λογάσιν ἀπ' Ἰτ. πάσης ἀνδράσιν λ. ex It. 8, 5, 11. οἱ κατὰ τὴν Ἰ. ἄνθρωποι, homines in It. 2, 11, 6. - ††† trop. Φῆμαι ἐδίδοντο, ὅτι Ἰταλία πᾶσα συμπεπιεῦκοι, Italia tota 8, 5, 15.

Ἰταλιώτης, p. subst., in Italiam aliunde profectus, vel in Italia natus et habitans, c. acc. ellipt. ἦν - τὸ μὲν γένος Ἰτ. Itaius 2,

- 1, 9. - c. adv. τοῖς πάσαι Ἰταλιώταις, veterum Italorum 8, 1, 14. - c. adi. Ἰταλιῶται πάντες λ. Itali 2, 11, 7. - abf. Ἰταλιῶται λ. Itali 1, 16, 5, 8, 3, 18. τῶν Ἰταλιωτῶν λ. 8, 1, 10. — Ἰταλιώταις λ. Italis 2, 11, 16. Ἰταλιώτας λ. Italos ib: 9. † p. adi. Περένιον, ἄνδρα τὸ μὲν γένος Ἰταλιώτην, homine Italo 1, 3, 2. hominem genere s. natione Italum, einen gebornen Italiäner s. der von Geburt ein Ital. τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν λ. Italiae flumina 8, 4, 6.
- Ἰταλιῶται, fem. p. adi. τὰς Ἰταλιῶτιδας πόλεις, Italicas civitates 2, 11, 6.
- Ἰταλιῶται, n. subst. τὴν Ἰταλιῶν χώραν, Italorum 6, 7, 10. Ἰ. μηδὲ - τεθαφθῆκότων, Italis 8, 2, 2.
- Ἰωνία, de regione, πάντα μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 2, 5, 6, 4, 9. forsitan per ellips. subst. γῆ s. χώρα, ut sit propr. fem. ab adi. Ἰώνιος.

K.

Καθ' v. in κατά.

- καθαίρεσις, ph. c. gen. pers. Ἰουλιανοῦ κ. δεδήλωται, Iuliani caedes 3, 1, 1. † καθαίρεσαι τῶν δημοσίων, ad everisionem suorum gentilium 3, 2, 13. studio s. conatu perdendi populos locum cognatos. - trop. c. gen. rei, τὸ πρῶτον - τῆς ἀρχῆς καθαίρεσιν τῆς ἀνάτου ἐξουσίας νομιζόντες, destructionem 2, 4, 9. inminutionem, cohibitionem, coërcitionem.
- καθαίρειν, ph. de pers. c. acc. rei, τὰς τοῦ Μαξιμίμου τιμὰς καθήρου, evertebant 7, 5, 19. τὰς Μαξ. τιμ. καθυψήθησαν, evictissent 7, 9, 23. τὸς τιμ. καὶ τὰς εἰκόνας, ἃς ἡ τύγχιλος καθείλεν, demolitus fuerat 2, 6, 15. per alios, s. iusserat everti. - † c. adv. τὴν εἰκόνα ὕπερου κ. ἦσ. sustulit 7, 2, 16. † τὰς τιμ. ἐκείνου καθείλεν ἐπειράθησαν, evertere 3, 3, 4. - † c. praep. et in opp. τὸν ἀνδριάντα μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτήν καθείλεν ἢ τύγχιλ., Ἐλευθερίας εἰκόνα ἰδοῦσατο, demolitus 1, 14, 9. - it. de re al. c. adv. Σαυμάκιον ἐπὶ καὶ τὴν τῶν τῆν ἀρχὴν κατασκευασάντων - καὶ τὴν ἀλιὴν τῶν ὕπερου καθυψηκότων (αὐτό, τὸ τεῖχος,) harum, qui destruxerunt 3, 1, 15. - sine adv. ἐβιάζοντο τοῦ τεύχεος κἂν μέρος τὶ καθείλεν, demoliri 8, 4, 23. de militib. oppugnantib. in loco utr. - † trop. Δαρείου, ἐν τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος καθείλε, destruxit 6, 2, 5. ademit, finit. - it. c. acc. pers. τοὺς ὑπερέχειν δοιοῦτας καθαίρειν θέλοντες, subvertere 3, 2, 14. interficere. τὸν - καθυψημένοι, sustulit 3, 7, 19. per alios. it. ἐνα ἄνδρα τρεῖς καθείλοντα βασιλέας, qui deleverit ib. init. ὁ Σεβήρος, καθείλεν τὸν Νίγρον, cum delevisset 3, 4, 16. - in bello, c. adv. πολλὰνις δοιοῦτες ἀσθελέσθαι καθείλεν τοὺς λ. everterunt 8, 3, 11. vicerunt, i. q. pr. περιεγένοντο - sine adv. ὁ Ἀρταξέρξης, μετὰ τὸ Παρθυαίους καθείλεν, postquam devicisset 6, 2, 3. - Pall. de pers. καθυψημένου τοῦ Νίγρου, sublato Nigro 3, 5, 3. - ἡγανάκτου, τὸν βασιλέα καθυψημένου, sublato esse 8, 7, 6. †† de re, μὴ τῆς πόλεως καθαίρεθείσης, non deleta urbe illa 8, 4, 24. everfa s. tantum expugnata.
- καθαίρομαι, pass. trop. de re s. loco, c. gen. pers. πᾶσα ἡ - πόλις - καὶ - κύριον, καθυψηθεῖσα ποιηρῶν ἀνθρώπων, orbis Romanus, repurgatus ab improb. hominib. 5, 2, 5.

- καθέδρα, physf. c. affini subst. οὐ γὰρ ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ προεδρία, λ. in folio 2, 3, 17. i. q. τοῦ βασιλείου θρόνου ib. 8, 11.
- καθέζεσθαι, physf. med. de perf. c. adv. et praep. τῆς κλίνης ἐκατήρῳθεν καθέζονται ἐπὶ πλείστον τῆς ἡμέρας ἐν μὲν τῷ λοιπῷ μέρει λ. sedent 4, 2, 5.
- καθίρωςθαι, physf. pass. de perf. c. praep. τοὺς ἐὼ' οἷαις δὲ καθίρωςθαι αἰτίαις, incarceratos 1, 10, 4. inclusos publicis vinculis.
- καθίλειν, physf. de perf. c. acc. rei f. vestitus et gen. loci, ἀπὸ τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλειντι, vestes a femoribus detrahenti 4, 13, 11. Pass. de perf. trop. c. praep. εἰς ὕπνον καθελιόμενος, somno gravatus 1, 17, 20. tractus in somnum, incitatus ad dormiendum: sentiens nisum ad somnum.
- καθέυτες, v. καθίημι.
- καθεύδειν, physf. de perf. c. praep. ἐν τῇ σικινῇ καθεύδων, dormiens 7, 1, 22. - absf. ἐπανελθὼν εἰς τὸ δωματιον, ὡς δὴ καθευδήσων, dormiturus 1, 17, 1. quasi dormiturus esset 7, 9, 20.
- καθίημι, physf. de re, c. praep. ὡς καθίημι ἐν μὲν τοῖς δεξιῶις μέρεσιν εἰς τὸ πέλαγος, ut perstringant (Alpes) 8, 1, 12.
- καθίημαι, physf. de perf. med. c. praep. ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου καθίησο ἐν τοῖς θεάτροις, sedebat 1, 8, 8.
- καθίκεσθαι, physf. de perf. m. c. praep. κελύων ἐπὶ τοῦ βασ. θρόνου, sedere 3, 3, 8.
- καθίημι, physf. de perf. c. acc. rei, f. instrum. καθέυτες κλίμακα, demissis scalis 2, 6, 14. - Pass. de re, trop., neutr. particip. c. artic. p. subst. c. gen. rei, διὰ τὸ καθιευμένον τῆς Θωνῆς, propter submissam vocem 5, 2, 7. submissionem, ob vocem non fortem nec claram, sed debilem, ex ignavia et mollitie.
- καθιπτεύειν, physf. de perf., in bello, c. adiuncto. ἡ ἵππος καθιπτέειν ἢ ἐπιναί ἐκωλύετο, obsequitatio aut invasio impediabatur (equitatu) 6, 5, 13. equitatus impediabatur obsequitare, i. circumnecquare, circumire, cingere. - † c. acc. loci, ὁ βάρβαρος, κατατρέγων καὶ καθιπτέων Μεσοποταμίαν, persequens 6, 2, 14. † οἱ βάρβαροι ἐπείραμον τοῖς Ῥωμαίοις τοξέυοντες καὶ καθιπτέοντες, equis incurstantes 4, 15, 2. - Pass. extra bellum, de re f. loco, c. praep. οἱ (ποταμοί) - ἐν πεδίου σχήματι καθιπτέονται, persequuntur 6, 7, 15. equis transeuntur.
- καθίσαι f. καθίημι, act. vi in praef. impf. aor. 1. et fut., de perf. physf. c. acc. perf. et praep. τὸν Νίγρον εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίσαι, in aedibus suis collocant 2, 8, 10. in domum suam, deductum ibi relinquunt, ac sinunt ibi stare ac manere. Φρουρὰς ἐπὶ τῶν τύργων καταστήσαντες, excubiis dispositis 2, 5, 15. - † trop. c. adv. πρῶτον ἐν σπάνει τῶν ἐπιτηδείων καταστήσας (αὐτοὺς, τὸν δῆμον καὶ τὸ στρατόπεδον), si prius ad penuriam copiarum eos redegisset 1, 12, 9. coniecisset in. - Sed alia notione A) cum acc. perf. uno, ἐπαρχοντας δύο τῶν στρατοπέδων κατέστησεν, constituit 3, 13, 1. fecit. δύο τοὺς ἐπαρχοὺς καταστήσας, constituens 1, 9, 24. - it. c. acc. perf. dupl. ἀνοῦτα (αὐτὸν) στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησεν, ducem sibi constituerunt 7, 1, 21. - B) pass. f. usq. in perf. aor. 2. et plura, de perf., ὁ Μασίμος, τῆς Ῥωμ. πόλεως ἐπαρχος καταστάς, in urbis praefectura constitutus 7, 10, 7. constitutus, factus urbis R. praefectus. - c. praep. ἕκαστος τῶν ἐν κλίμακῃ τινὶ - καθιερῶτων, qui in-constituti essent 5, 2, 3. - mor. ἀπὸ ἀνῆς, σὺν ἕτῳ Φρενῶν καθιερῶς, ut vir mentis compos 3, 11, 17. ut vir, non extra mentem positus f. extra se, f. extra se con-

- stitutus, extra usum rationis et cogitationis, i. retinens adhuc facultatem cogitandi, deliberandi et consilii capiendi. οἱ πλείστοι ἐν μεγίστῳ δέει καθεστῶτες, cum plerique in maximo metu essent 3, 8, 6. plurimi eorum s. eius in max. metu constituti, in max. metum coniecti. ὁ στρατός ἐν ἀσασίᾳ καθεστήκει, exercitus incertus haesitabat 3, 4, 5. in dubitatione constitutus erat, verfabatur. - simul cum adv. ἐπὶ περ ὅπως ἐν κινδύνῳ καθεστήκεις, postquam semel in periculo constitutus esset 1, 10, 8. ††† ἐσχάτῃ καθεστῶτας κινδύνῳ, extremo constitutus es in periculo 1, 15, 3. qui Bg. supplet factum praep. ἐν ante κινδ., quae, per se elapsa vel ibi, vel ante ἐσχ., tamen oppressa fuerit ab ipso scriptore, utpote deficiens et alias in v. v. talibus. ††† de re, in particip. neutr. c. artic. τὸ Σύρων ἔθνος, ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστηκότων ἐπιτήθειεν, ad novandas res 2, 7, 13. sc. πραγμάτων ad mutationem rerum, semel constitutarum, i. imperii et imperatoris constituti. περὶ τῶν καθεστῶτων, super hoc negotio 2, 8, 5. super rerum praesenti statu s. conditione. Pass. de perf. c. nominat. dupl., uno perf., sed altero perf., e genere dignitatis, (αὐτός) στρατηγός - κατακαθείς, cum praefectus Illyrico foret 2, 9, 12. constitutus esset s. factus dux belli et praefes provinciae. † Med. de perf. c. acc. perf. et forsan c. praep. μισθοφόρους ἐπὶ ἔργοις σιτηγεσίαις στρατιάτας καταστράμενος, mercenarius certis auctoramentis constitutus 2, 11, 9. p. act. mero, vel per vim med. sibi, in usum suum.
- καθορῶν, phys. de perf. c. acc. perf. et adv. οὐκέτι οὐδὲ καθεστῶτας ἀλλήλοις, iam haud amplius adspiciebant inter se 4, 15, 14. ne amplius quidem adsp. s. videbant se invicem. - Pass. de re, c. praep. καὶ οὐ καθορῶμενα (αὐτῶν) ὑπὸ τῶν ἵππων λ. nec conspecta ab equitibus ib. 7.
- καθουσίωμα, pass. de perf. trop. c. dat. perf. αὐτῷ καθουσιωμένως, devotus 7, 9, 7. deditus, impense favens. - c. adiuncto, Φιλτατόν τε εὐτά και καθουσιωμένον αὐτῷ, devotissimum 7, 6, 10.
- καθυβριζειν, mor. de perf. c. acc. rei, μήτε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν καθυβρίσαι, ut neque contumelia afficeret 1, 16, 10. contaminaret, dignitati imperatoriae contraheret dedecus et infamiam contentam eam redderet. - simul c. abl. modi, καθυβρίζοντο τὸ ἀξίωμα αἰσχίσει - σχήματι, contaminare 1, 15, 15. i. q. κατασχύνειν 1, 3, 6.
- καί, vulg. sensu, Lat. et s. que, intra duas res s. enunciationes, 1, 7, 1, 3, 7. etc. †† ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μειρακίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἀρπαγὴν 1, 11, 6. atque adeo s. id que, s. et quidem cf. 4, 14, 10. 5, 2, 5. - Sic et intra duo adi. cum uno subst. tantum, πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται, multis et sap. 1, 2, 9. cf. 1, 1, 8. et v. πολ. 1, 14, 2. - δισσά καὶ μέγιστα - τρεῖς παια, duo maxima 3, 7, 16. τρίτην μοῖρ. καὶ γενν. eam que 5, 4. - † it. c. pron. καὶ ταῦτα - διατρίβοντας, eos que 3, 12, 2. - † it. c. verb. s. intra duo. v. ἤλπισε λ. καὶ μηχανάται τὸ ἐνδε τι, ac 1, 10, 10. συνέξεβέθησαν καὶ λ. et 2, 2, 22. - † τὸ κγάλα καὶ ὡς ἐτυχε χαρίζεσθαι, 2, 3, 23. - †† post duo membra et subst. καὶ μαζὰς διαδοχῆς 3, 7, 10. †† Ab init. 9. punctum, καὶ ταῦτα εἰπών, atque 3, 12, 24. et adeo. - c. participulis, καὶ δὴ λ. atque etiam 2, 5, 8. atque adeo. καὶ - μέν. ac 2, 3, 18. 4, 15, 4. 6, 1, 3. 6, 9, 10. 7, 7, 9. 7, 0. 7, 11, 5. 7, 12, 17. 8, 7, 1. 20. †† Ab initio autem 9. val. Interdum quoque p. Lat. praeterea, ut καὶ τῶν μὲν εὐπατριδῶν

λ. ac patriciorum quidem 5, 1, 14. †† καὶ αὖ 3, 7, 18. p. vulg. copula et. - †† in transitu ad probationem. καὶ μαρτυροῦν λ. ac 3, 12, 5. De καὶ - μὲν - δὲ v. in μὲν, ut de καὶ per copulata nunc haec, in notione adhuc vulg. copulandi, A) de postposito δὲ καὶ in orat. med. μαθημάτων μὲν λ. μέθαις δὲ καὶ κραιπάλαις λ. et cr. 1, 3, 3. - † μὲν non praeced. προσητῆ δὲ κ. Σρασὺν I, 8, 11. - it. in summa vicinia, Φράσεώς τε καὶ εὐφωγίας. et 1, 1, 1. etc. - interiectis quibusdam, τῶν τε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ λ. tam - quam ib. 5. - B) de praeposito, a) in καὶ c. γὰρ, in vicinia summa, καὶ γὰρ - καὶ, nam et - et I, 8, 8. 3, 8, 9. 15. etenim 1, 15, 3. 2, 8, 8. 4, 14, 2. 7, 6, 20. etiam in parenthesi I, 17, 1. 2, 2, 22. - † solum καὶ γ. nam et 3, 13, 8. ubi tamen etiam fuerit Lat. etenim, et p. mero γὰρ, ut in locis pr. et aliis subiectis, καὶ γ. αὐτοὶ λ. nam et ipsi 1, 6, 12. - it. ubi divellitur, καὶ αὐτῇ γὰρ λ. I, 17, 8. καὶ πάντες μὲν γὰρ 7, 7, 2. v. γὰρ. - b) in καὶ - γὰρ v. γὰρ. - c) in καὶ c. δὲ per intervallum, καὶ χρῆσμοὶ δὲ τινες εἰδίδοντο, atque etiam 8, 3, 19. Lat. et - vero; nili est καὶ pr. etiam, et utr. p. δὲ καὶ, quod de post. - d) in καὶ secum posito, per relationem quandam, (non vero per repetitionem meram, cf. 2, 6, 10. 6, 2, 7. 6, 3, 12. 6, 7, 9.) in re que diversa plerumque, per subst., καὶ τὰς τιμὰς, καὶ τὰς εἰκόνας, et honores et statuas 2, 6, 15. cf. 2, 5, 3. - per adi. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ, et - 2, 4, 7. 2, 14, 5. 9. e. nunc - nunc 8, 3; 16. 6, 5; 12. sq. cum - tum 6, 3, 15. in totis membris. - e) in καὶ cum neg. καὶ μηδέν τι γενναίου λ. nullam que alacritatem 6, 7, 24. καὶ μηδὲ μελλήσαντες λ. et nec cunctati 2, 7, 12. † ὀλίγων τὲ ὄντων, καὶ μηδὲ λ. neque 3, 6, 14. καὶ μήτε παῖν, ut que nec verberarent 2, 4, 2. - καὶ μήτε - μήτε λ. ac nec - nec 8, 1, 9. διὰ σπουδῆς; καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας λ. nec accurate 3, 3; 11. 6, 7, 10. 8, 6, 1. - Φόβου καὶ οὐκ εὐνοία λ. metu, non benevolentia 4, 3, 8. καὶ οὐδὲν ἤπτον λ. ac non minus 2, 5, 12. καὶ οὐτὲ - τὲ - καὶ λ. 8, 8, 2. καὶ οὐτὲ - οὐτὲ λ. ac neque - neque 5, 8, 9. †† post neg. ὅσον μὴ διέλυσε - καὶ ἐνάξους λ. quod non dimisit - et unumquemque 5, 2, 6. p. μὴ - μήτε. †† intra neg. duas, μήτε - καὶ - μήτε λ. neque - neque - neque 1, 9, 21. f) in καὶ c. aliis copulis affirm., et quidem binis in membris, καὶ - τὲ λ. et - que 1, 6, 26. et - et 8, 3; 14. sq. † καὶ διαβήνας - εἰς τὲ, ut transgrederetur - et 6, 4, 13. qui Eg. legenti p. καὶ potius ὡς, p. ὡς. - sed pluribus, μάγους καὶ ἀστρολόγους τε καὶ θύτας λ. magos et astrologos et aruspices 4, 12, 6. ubi Eg. τὲ ianoxie negligit. χρῆ συναίρεσθαι, καὶ - αὐτοὺς τε - ἔχειν - καὶ πᾶσι - ὑπισχνέσθαι, et - et - et 2, 3; 24. - καὶ - τὲ - τὲ, et - cum - tum 1, 9, 2. 4, 8, 2. 4, 11, 1. 5, 1, 6. 7, 11, 18. e. †† ζωά τε - καὶ - τὲ καὶ - 1, 14, 2. ubi Eg. c. particip. per hendiad. in adi. c. particip., „animalia omne genus, suam naturam non servantia.“ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ λ. et - cum - quo - tum 1, 17, 9. καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ λ. theatris que ac lavacris et omni ornatu ac honore reb. 3; 6, 19. † καὶ - τὲ δὲ λ. 7, 3, 9. ubi tamen p. vulg. τὲ potius γὰρ legeris. †† καὶ c. sqq. τὲ et καὶ aliquoties 3, 8, 10. - Alio sensu copulandi, p. Lat. etiam, it. etiam adeo, it. vel, it. praeterea, it. quoque, A) praepositum, univēse, οὐκ ἀσεπῆ - καὶ τοῖς ἔσπερον, etiam 1, 1, 4. † nominatim p. illo praeterea, i: c. praeter alias vel pers. vel res, ἤν γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦτο μέρος τῶν ἐγκωμίων, et id

2, 1, 11. 2, 2, 6. quorsum et pertinent alia e fqq. loca. —
 † Praecipue **ante** orationis partes has, ante pron. *νεανίσκου, καὶ αὐτὸν ὄντα τῆς βουλῆς*, et ipsum 1, 8, 11. 1, 17, 15. κ. αὐτὸς λ. ipse etiam 2, 6, 12. 8, 6, 18. 8, 7, 5. † καὶ οὗτος λ. et ipse 6, 6, 12. cf. v. αὐτ. et 2, 12, 7. bis que in vicinia, ἤν δὲ καὶ αὐτῷ δέος τῷ λ. - ἤδη καὶ περὶ αὐτῆς Ἰταλίας, et ipse - iam etiam de ipsa It. 6, 7, 9. - at divulgum, *σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ*, ac propemodum etiam aquae 8, 5, 16. cf. 4, 11, 12. † μετὰ καὶ ἐτέρων ἐπιστολῶν, cum aliis etiam epistolis 4, 12, 10. et si referetur hoc etiam ad classem inferiorem, ubi καὶ stat post praep. nec suo loco. p. **etiam** cum al. ep. - †† ante praep. καὶ μέχρως - ἐρωτος λ. etiam usque ad 1, 3, 6. καὶ ἐπὶ ταῖς τυχεύουσαι ἀφορμαῖς λ. 1, 3, 15. etiam, etiam adeo; quod pertineat quoque ad classem, ubi καὶ stat ante adi. f. verba, ut *ἡδοναῖς, αἷς - καὶ ἀκῶν ἰδοῦλεν*, etiam invitus 1, 17, 22. ἐν ταῖς ἀμοιβαῖς, καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν λ. etiam iis, qui *μῖτρα* acceperint, 2, 3, 14. — **ante** subst. καὶ οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι - γεγόνασι, et Romani 1, 6, 17. † καὶ Κρόνον λ. et Saturnum ipsum 1, 16, 3. cf. 2, 6, 19. et infra in repetit. 3, 4, 7. it. 3, 6, 4. 3, 8, 6. e. 4, 11, 12. 7, 5, 17. 8, 5, 22. - ante verb. καὶ ὁ Κ. ἐφύλαττε λ. et Comm. 1, 8, 8. 10. 2, 5, 14. 2, 8, 10. 3, 12, 3. 5, 1, 6. 7, 8, 26. - ante adv. καὶ πάλαι μὲν λ. et antea 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν λ. alioquin etiam 2, 15, 4. 5, 8, 7. 6, 8, 9. 8, 3, 16. sed divulgum, *Φύσει μὲν καὶ Φιλόδοξος ἀπαρχῶν*, al. etiam 3, 14, 3. † καὶ μάλις, potissimum 1, 8, 2. **vel** maxime, ubi **redundet**, ut Lat. hoc, aut **etiam** max., ubi pertineat potius ad v. sq. et sic quoque in fqq. locis. ὁ περ καὶ μ. αἰτίον ἐγένετο, quae cum maxime causa fuit 3, 4, 18. 8, 8, 9. quam max. 7, 3, 13. 16. †† praesertim ὁ, 2, 7. ubi κ. ob sq. aliud καὶ valeat **tum - tum**, vel **id que**, vel p. mera copula, (i. q. *μάλις αἷ τι* 2, 6, 3.) ut et in fqq. loc. τοῖς οἰκείοις -, καὶ μ. τοῖς λ. ac potissim. 2, 2, 5. κ. μ. τῷ λ. eo que maxime, quod 2, 7, 9. praesertim 4, 15, 13. οἱ τε ἄλλοι λ. καὶ μ. λ. tum caeteri, tum praecipue 5, 8, 1. maxime que 6, 6, 2. ac praecipue 7, 1, 16. ac in primis 7, 10, 10. ††† ab init. §. aut enunciat. καὶ μ. et praecipue 2, 10, 15. ac praesertim 8, 6, 1. ταύτη καὶ μάλλον, tanto (etiam f. adhuc) magis 1, 17, 9. ἐτι τε καὶ μάλλ. adhuc autem magis 1, 3, 8. adhuc vero etiam magis, f. sed **etiam** adhuc **magis** - sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. cf. 3, 6, 17. - †† p. copula mera, προῦγ. καὶ μάλλ. ἐπείγοντα, magis que 1, 6, 13. — † ὄθεν καὶ μάλλ. quapropter multo magis 8, 6, 7. † μ. καὶ δεύτερον ἐπιτεῖλη, ne iterum 4, 13, 1. ne etiam secundo f. n. sec. etiam. τι καὶ πλέον λ. etiam aliquid amplius 1, 4, 5. — †† καὶ πόρρωθεν λ. 6, 7, 18. vel e longinquo, f. etiam adeo f. i. **que**, f. ac procul. καὶ - πρότερον 8, 7, 21. v. post. καὶ ὕστερον λ. vel postmodum 1, 6, 14. etiam postea 2, 14, 9. †† καὶ τότε λ. tunc etiam 2, 5, 8. τότε καὶ οἱ στρατιῶται λ. tunc et milites 2, 2, 22. ubi κ. pertinet ad sq., milites etiam, praeter post plebem. - †† κ. neg. ὡς καὶ τὸν υἱὸν - μήτε λ. ut et filius - nec 2, 4, 18. • Simul in contractis vocibus, *συνέβαινε δὲ, καὶ κείνους μὴ - ὁμολοεῖν*, ut ne ipsi quidem 8, 8, 7. ut et illi non rel. cf. ἐν. † τελευτήσαντος καὶ κείνου, mortuo etiam illo 2, 4, 13. etiam mortuo illo, etiam post mortem illius, et si mortuo illo. καὶ κείνους λ. atque illos 6, 5, 16. καί μοι δὲ λ. etiam mihi 2, 10, 4. καί μὲ μὲν λ. ac me quidem 5, 1, 5. qui Bg

ceperit pro mera copula, cum quoque, e pr. opp., procedat p. etiam. - De κἀκεῖ, κἀκεῖθεν, κἀκεῖσε v. in ἐκεῖ rel. - B) positum post orationis partes cortas, post artic. postpositiv. s. pron. relat. εἴ (εἴτι) δ' ὦν καὶ πείρα μετεσχ. nonnulla etiam, quorum I, 2, IO. praeterea vero ea, quorum et rel. οἱ κ. qui etiam I, 6, 24. 8, 6, 1. - cf. 4, 12, II. οὗς καὶ λ. I, 9, I. cf. 2, 13, 12. †† τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ λ. partim (etiam) I, 3, 12. ubi et post artic. praepositiv. † interiectis aliis, ὃ περ ἐργῶν καὶ ὕσερον λ. 2, 14, 9. quod huc referas, si κ. spectas post ὃ, ut et — ὃ περ αὐτῶν καὶ λ. quod ipsi etiam 2, 9, 5. quae loca tamen pertineant quoque ad classem de κ. ante verb. it. ἃ δὲ - ταῦτα κ. λ. haec et I, 14, 14. ὅσα καὶ λ. quae I, 2, 5. sed - quae etiam 2, 11, 3. - post verb. ὑπέσχε τε κατ' αὐτὸ καὶ λιμός λ. oppressit - et fames I, 12, 7. 19. 1, 14, 6. I, 17, 6. 2, 5, 13. 2, 6, 9. i. 4, 12, 5. 5, 4, 24. 7, 6, 14. - ††† post praep. membri prioris, μετὰ τοῦ ἀρεποῦς καὶ ἐπισφαλῆς (εἴσι,) simul indecoro et periculoso est I, 6, 15. cum indecoro etiam periculoso est. — πρὸς - τῇ - ἀκμῇ - καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἀξιοσέατος I, 7, 8. praeter aetatis florem, etiam rel. † ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν λ. etiam 2, 5, 18. cf. ἅμ. - Post adv. ἀλλὰ καὶ λ. quin etiam I, 2, 4. verum etiam ib. 14. v. ἀλ. - ἄτε καὶ - πρότερον λ. 8, 7, 21. et s. etiam prius; ubi divulsam et quoque ante adv. fictorit. †† εἴτι τε αὐτὸν καὶ πολλὰ λ. 3, 11, 2. praeterea que ipsum et - ἐμέλλησθε δ' ἂν εἴτι καὶ πλείονα λ. 2, 4, 15. ubi et ante adi. stabit. ὄσεν καὶ λ. unde et I, 12, 3. I, 14, 10. I, 16, 4. 8, 6, 7. - divulsam, ὄσεν ἡμῖν καὶ λ. 2, 8, 7. ὡς περ - οὕτω καὶ λ. 2, 8, 4. 2, 9, 15. 5, 6, 12. ἴσθ' ὅπῃ καὶ λ. 4, 7, 8. ἴσθ' ὅτε καὶ λ. quandoque etiam 7, 3, 11. ὅτε καὶ λ. quo tempore etiam I, 14, 7. — ὅτε πρῶτον καὶ λ. quando primum etiam ib. ὡσπερ καὶ λ. sicut et 3, 6, 19. †† ὡς - τότε καὶ λ. tunc etiam 7, 10, 2. e lect. quidem nova. - Porro per Corollarium quoddam, sed partim et per coniunctiones, ἀλλὰ μὴν καὶ λ. quin et 4, 9, 15. sed et 8, 4, 30. ἐπεὶ καὶ λ. quandoquidem et 8, 3, 15. - Post proximum τὰ, vel init. §. et enunciat. εὐρίσκειτό τε καὶ λ. comp. quo et 2, 7, 2. 4, 8, 10. 8, 7, 14. - vel in med. orat. συνεκρόσσει τε καὶ 2, 14, 12. - † Nominativum post adversf., vel init. §. et enunc. παρῆιχε δὲ καὶ λ. praeb. autem et I, 2, 5. I, 8, 16. autem etiam I, 14, 9. cf. I, 15, 15. I, 17, 5. 2, 6, 20. sq. 2, 13, 3. sq. 4, 13, 14. 8, 5, 23. - diremtum, ἐνῆν δὲ τις αὐτοῖς καὶ πρόθως, etiam 2, 7, 14. - vel in med. orat. εἴσι (εἴτι) δ' ὦν καὶ λ. I, 2, 10., † simul post coniunct. condition. ab init. εἰ δὲ καὶ λ. quodsi etiam 2, 5, 11. 7, 8, 14. - in med. simul diremtum, εἰ δὲ τινες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δὲ τι δεῖ καὶ περὶ ἀνδρείας εἰπεῖν, quodsi quid de fortit. etiam dicendum I, 17, 27. εἰ δ' ἄρα καὶ λ. quodsi vero etiam 8, 1, 6. - Post solam condition., vel intra periodum et in periodi init. et protasi, μέχρι μὲν τούτων εἰ καὶ λ. - πλὴν λ. etsi - tamen I, 15, 14. εἰς K. δὲ μετ., εἰ καὶ τινα λ. - ἀλλ' οὖν λ. etsi - attamen 2, 10, 5. εἰ γὰρ καὶ λ. - πλὴν ὁμῶς λ. quamvis enim - tamen 6, 6, 9. - vel in med. ἢ, εἰ καὶ τε λ. aut, si etiam quid I, 12, 5. αἰ καὶ βασ. λ. etiamsi 2, 4, 12. ὦν, εἰ καὶ λ. quibus, etiamsi 2, 10, 9. εἰ καὶ λ. si etiam 8, 6, 7. - diremtum, εἰ τι καὶ μυθῶδες λέγοιεν, si quid etiam I, 2, 2. εἰ ποτε καὶ μάθοιεν, si quando etiam 2, 8, 18. cf. εἰ. - † in secundo membro, οἱ μὲν Φανερωῶς, οἱ δὲ καὶ κρυβδὴν λ. 7, 11, 7. — εἴτε - εἴτε καὶ λ. sive etiam I, 14, 4. - †† Repetitum in vicin-

nia, κἀκείνος - ἔσχε δ' ἄν τι καὶ μᾶλλον, εἰ καὶ τὸ πικρὸν ἐτηρεῖ, ipse etiam - et aliquid mains, si etiam 3, 6, 8. cf. 2, 6, 12. 4, 5, 6. - †† Iunctum in vicinia utr. sensu, tum pro mera copula et, tum pro etiam, etc. 1, 9, 15. 1, 14, 6. 1, 15, 15. 1, 17, 22. 2, 5, 13. 2, 6, 9. 19. sq. 22. 2, 7, 2. 14. 2, 8, 10. 18. 2, 9, 5. 15. 2, 11, 3. 3, 4. 7. 3, 6, 14. 3, 8, 6. 3, 12, 5. 4, 4, 19. 4, 5, 7. 4, 7, 8. 4, 8, 10. 15. 7, 3, 14. 8, 6, 1. — †† Pro etiam non positum loco suo, quod videatur saltem, 1, 14, 1. 2, 14, 9. 4, 5, 7. 9. 4, 11, 12. 4, 12, 10. 7, 9, 5. 7, 11, 12. 8, 7, 21. - †† Per loca dubiae interpretat. 1, 8, 2. p. 272. sq. e. 3, 2, 9. 6, 7, 3. 7, 3, 16. - 4, 12, 15. 5, 4, 1. - 1, 9, 1. 1, 13, 7. p. 545. 1, 14, 2. 2, 15, 12. p. 401. - †† ab init., in interrog. et in motu animi et affectu indignantis s. mirantis, καὶ τίνα, εἶρη, - βούλεσθε, et 3, 12, 12. vel at s. ἀσπ. — †† Per loca dubiae lect. καὶ τοῖς λ. 2, 5, 6. pro καίτοι τοῖς λ. οὐ τοῖς λ. - ἐμοὶ τε καὶ λ. 7, 8, 20. ubi leg. ἐμοὶ τε οὖν ὑμῖν λ. cf. 1, 14, 16. e. et in Confus. - †† Per modum Vs. Bg. a) ubi καὶ addiderit, ἀφ' οὗ (καὶ) τὴν λ. a quo etiam 1, 11, 7. — ὄσα (καὶ), quae et 1, 16, 9. e. cf. 1, 12, 9. i. (καὶ) ἔχοντες λ. atque habentes 8, 8, 18. f. ἔχοντές τε λ. b) ubi καὶ omisit, tum per apposit. μονομαχ. καὶ ἀπ. glad., perd. hom. 1, 16, 10. 4, 7, 1. e. nominatim intra adi. πολλὸς et aliud adi., πολλὰ καὶ δευὰ λ. multa nefaria 1, 10, 2. πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. - it. in aliis adi. πολυτελείς καὶ παντοδαπὰς λ. magnifica omnis generis 3, 8, 15. - intra adi. et particip. 1, 14, 2. cf. supra in καὶ c. al. copulis. - it. in subst. καὶ θεάτρων τὸ λαουτρῶν λ. theatris quae ac lavacris 3, 6, 19 et cum theatris tum lav., - in pron. rel. ἐκείνου τὸ ἀπέχονου καὶ οὖν λ. nepotem, quem 8, 8, 17. e. - in adi. pluribus, χρῶμα καὶ ἄλ. intertextas, purpureas 5, 3, 12. - in relatis secum duorum membrorum, καὶ τὴν βᾶσιν λ. καὶ τὴν πορ. gressum stabilem transitum quae 6, 5, 12. καὶ χεῖρας - καὶ τοὺς νεῶς λ. manus templā quae 7, 3, 14. - in adv. καὶ μάλα λ. praesertim 4, 15, 13. 6, 2, 7. - post copulam al. συνεκρότει τὲ καὶ πανταχόθεν conflabat quae undique 2, 14, 12. 8, 7, 14. c) in particip., nisi omisso καὶ, resolvit particip. καὶ βήματος αὐτῶ ἀρξέντος ἀνελθῶν cum suggestum sibi erectum conscendisset 2, 10, 2. e. 2, 14, 10. e. 1, 8, 12. p. 313. ubi, omisso καὶ eodem, mutat particip. in abl. consq. καὶ νομᾶς ἐπιθιδεύς, congiario dato 2, 14, 10. i. 1, 10, 15. i. ubi, omisso καὶ secundo, mutat particip. secundum in inf. 2, 7, 2. - ubi, omisso καὶ, mutat particip. secundum in aliud particip. c. praep. καλούμενος καὶ βοηθήσαν ἀπεισι, vocatū abire ad auxilium ferendum 2, 7, 11. e. - † ubi κα transponit, ἐπὶ τοιοῦδε γράμμασι, καὶ λ. atque ob tales literas 4, 12, 15. - ubi κα non modo transponit, sed et mutat in aliam notionem, καὶ τὴν ἐπιβουλήν κατεπιόντων λ. qui et insidia indicarunt 1, 10, 15. καὶ πάλαι - ἀπεχθῶς - διακείμενοι, cum et antea rel. 1, 9, 15. 2, 15, 9. καὶ τὰ λοιπὰ - ἀθροίσαντες, casu teris etiam congeffis 2, 8, 10. - ubi, καὶ per meram quidem copulam reddit, sed transponendo, καὶ βασιλείῳ καὶ ἐρωτικῶ αἷμα τι μίαννακτας λ. qui ve imperatorio ac civili sanguine polluisen 2, 9, 10. 3, 5, 5. e. 4, 6, 1. † suppleto adeo particip. καὶ εἰν ταῖς μεγίσταις τράξεσιν (δύτες, λ.) qui ve in maximis officiis versarentur 5, 5, 2. d) ubi in particip. prorsus liberam pro κα adhibet conjunctionem, καὶ τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος, ut pat

pompae crederetur I, 10: 14. e) ubi, pro Lat. copula severa, adhibet alias syn., ut καὶ τοσοῦτον λ. ac I, 6, 1: etc. καὶ ἕξω λ. atque I, 4, 12. καὶ πάντες λ. omnes que I, 9, 13. I, 10, 4. i. 2, 7, 16. m. 2, 8, 18. m. γῆς καὶ θαλάττης λ. terrae maris que 2, 10, 8. καὶ τὴν τῶν πολεμίων λ. hostium, que 2, 11, 18. καὶ θυσας, peractio que sacrificio 2, 14, 4. καὶ τοῦτο, id que 3, 12, 5. 4. 8, 9. 7, 1, 14. i. 8, 4, 10. ἴδια καὶ ἀναφαίρετα λ. quae uel rel. I, 2, 4. 2, 4, 1. 2, 8, 5. 6, 5, 17. e. 6, 9, 5. καὶ ὅσα λ. quae ve 7, 8, 25. † καὶ εἴ τι λ. atque etiam 4, 6, 7. 4, 9, 3. 6, 2, 7. e. † καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας, famulis item et ancillis 5, 3, 26. ubi simul transposuit. καὶ πάντων λ. tum omnium 2, 6, 15. f) ubi, pro copula, adhibet Lat. alius notionis, καὶ τὰ μὲν ἀνδρεία καὶ σεμνὰ λ. etiam fortia et serua 7, 8, 15. † simul transponendo, καὶ Γερμανῶν λ. Germanorum etiam 8, 1, 5. cf. I, 13, 7. 5, 2, 9. 6, 7, 3. καὶ ὑπὸ τῶν ἵππίων, equitum quicque I, 12, 14. g) ubi, pro copula, adhibet uoculam vel discretiui, καὶ εἴ τι λ. aut 3, 9, 10. uel aduersat., simul transponendo, καὶ τὸν ὄντα λ. ipsum autem 3, 7, 19. i. καὶ τὸν Γέταν λ. Getam uero 4, 4, 1. e. 6, 1, 21. † h) ubi, p. copula, adhibet praep. διαχίλις καὶ πεντακοσίας δραχμὰς Ἀττικὰς, duo millia drachmarum Atticarum supra quingentas 4, 4, 17. †† i) ubi, suppleto pron. gen. αὐτῶν, copulam καὶ mutat simul in pron. relat. καὶ (αὐτῶν), quorum 4, 5, 9. †† k) ubi καὶ, p. copula, cum sq. uocabulo contrahit in neg., ibi latentem, καὶ ἀκώλυτον λ. nec prohibitum 4, 10, 10. καὶ μὲν λ. nec ullum I, 15, 13. l) in copulatis simul καὶ pluribus, aitenutra notione I, 3, 3. I, 10, 5. 7, 16, 1, 15, 5. 15. sq. 1, 15, 6. 1, 16, 7. sq. 2, 1, 13. 2, 3, 25. 2, 6, 21. 2, 7, 10. 2, 8, 10. 4, 8, 2. 4, 11, 11. 5, 4, 1. 6, 1, 18. 6, 2, 7. cf. et supra in iuncto utr.

καινός, phys. de re, c. subst. rei, καινὰς ἡδονὰς, novas I, 3, 5. — Neutr. c. pron. αἰεὶ τι καινὸν ἐξευρίσκ. aliquid noui 3, 13, 15. 6, 3, 6.

καινοτομεῖν, trop. de perf., c. opp. δεῖν μένειν ἐν ταῖς τῶν ἰδίων ὅροις, καὶ μὴ κ. et nihil nouarum rerum moliri 6, 2, 9. nouas terras appetere. πρὸς τὸ κ. ἐπιτήδειοι, ad res nouandas 6, 8, 9. ad mutandum imperium et imperatorem, milites. - cum acc. rei, οἱ - νέοι - πολλὰ καινοτομήσαν, multa noua moliti sunt (imperatores) I, 1, 9. † c. praep. et adiuncto diserto, καινοτομήσαι τινα - περὶ τὴν βασιλείαν, res nouas moliri circa imperium (aust. Syr.) 6, 4, 13. - Pass. de re, Neutr. particip. plur., p. subst., πάντες ὄχλοι κοῖτοι πρὸς τὰ καινοτομούμενα, ad res nouandas 7, 7, 9. imperium et imperator., p. πρὸς τὴν καινοτομίαν, uel p. inf. illo 6, 8, 9.

καινοτομία, trop. c. gen. rei, τὸ Σύμῳ ἔθνος ἐς καινοτομίαν τῶν καθεστημένων ἐπιτήδειον, ad nouandas res 2, 7, 13. ἐνήγες - αὐτοῦς (milites) εἰς πραγμάτων κ. ad res nouas molendas 5, 4, 2. — † forsan et simul c. adi. τηλικούτων ἔργων εὐτόλμων (εὐτόλμων) καινοτομία, nouitate 7, 8, 3.

καιρίως, trop. de re, Masc. c. subst. fem. καιρίου τῆς πληγῆς γενεμένης, lethale vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίαις, lethalibus I, 15, 6. - it. καιρίως - τραφείς, lethaliter 4, 4, 7.

καιρός, phys. uniuersae, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, per illud temp. I, 12, 1. ea tempestate I, 14, 1. † c. adiuncto, πεισθέντων κατ' ἐκ. κ. τῶν τότε ἀνθρώπων, credentibus eius aetatis hominibus ib. 10, qui

Bg. alterutram modo verterit, sed cf. N. T. Marc. 2, 20. —
 per prap. μέχρι καιρῶν, ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν ἢ πολλῶν.
 κατὰ τὸν καιρὸν, (καθ' ὃν ἀπηγγέλη λ. quo enim tempore 2, 9, 6.
 ἢ eo enim tempore, quo ἢ cum. καθ' ὃν κ. λ. quo t. 2, 7, 6.
 5, 3, 20. κατὰ τὸν αὐτὸν κ. eodem t. 2, 6, 12. — sed per alia
 adi., simul que c. relato, καιρὸν φυλάττα καὶ τόπον ἐπιτήδειον.
 temp. 1, 8, 11, 4; 13, 5. † κ. ἐπ. εὐρίων, occasionem ib. 6. —
 καί τὸν παρόντα κ. — καὶ πρὸς τὸ μέλλον λ. in praesenti 1, 14, 3. qui
 Bg. κατὰ suppleverit. χρεια τοῦ παρόντος κ. praesenti occasione
 4, 14, 3. ubi potius sit de temporis rationibus ἢ circumstantiis.
 τοὺς καιροὺς πάντα παραφυλάττων, occasiones 4, 13, 11. †† c.
 ablati adi. καιρὸν εὐκαιρὸν ἔχοντες, occasionem opportunam 1, 9,
 15. tempus opport. 5, 8, 16. — simul c. inf. νῦν καιρὸς εὐκαιρὸς
 (ἐστὶ) ἡμεῖς τε αἰσθῆσθαι — ὑμεῖς τε λ. tempus opp. 1, 4, 7 — c. inf.
 mero, μήτε διδ. καιρὸν ἀναπαύσης, spatium requiescenti ib. 2.
 c. praep. ὡς μὴ ἔχοι καιρὸν εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν λ. 6, 1, 13. v. ἐπ. —
 † οὐδένα κ. εἶχεν εἰς ἀνάπαυσιν ὄρισμένον, temp. ad requiem defi-
 nitum 1, 17, 20. ni praep. pendeat a v. ὄρ. — c. gen. τοῖ, μη-
 δένα δίδους κ. ἀναβολῆς, nullum relinquens locum cunctationi 2,
 11, 1. (1, 17, 16.) οὐ πανηγυροῖζειν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) νῦν, ludos
 celebrandi tempus 1, 9, 8. νῦν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) τέλος — ἐπιτεῖ-
 ναι λ. occasio est addendi rel. 3, 11, 10. quibus locis duobus,
 ut et forsan illo 4, 13, 11., capietur κ. de tempore peculiari, h.
 c. opportuno. c. gen. perf. μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν λ. usque
 ad Marci tempora 1, 1, 5. ἢ τῶν ἐπιείνου κ. Ὡσαύτῃ, illius tempo-
 rum 1, 2, 7. †† εἶδοτε — αὐτῶ καιρὸς ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὸ λ.
 visum illi tempus hoc idoneum esse iusticiis celandis 1, 10, 13.
 qui Bg. comina non statuerit post αὐτ. et retulerit praep. ad
 ἐπιτ.

Καίσαρ, nom. propr. Iulii Caesaris, μεγάλαί αἱ Καίσαρος πρὸς Πομπή-
 τιον μάχαι, Caesaris 3, 7, 18. — sed nom. appellativ. et digni-
 tatis. p. collega et futuro successore imperii et imperatoris Rom.,
 ἀποδείκνυται Καίσαρ ὁ Ἀλέξανδρος, Caesar 5, 7, 7. sq. 1, 2, 15,
 5. ἐντροφῶντα τῷ τοῦ Κ. οὐμάτι 3, 5, 4. — τὸν ἐν Καίσαρος τι-
 μῇ καὶ ἐξουσίᾳ γενητότα 3, 7, 19. e. τῆς τοῦ Κ. τιμῆς 5, 8, 9. —
 Γορδιανῷ Καίσαρος 8, 6, 4. 8, 7, 22. τῆς συγκλήτου Καίσαρα
 αὐτὸ τὸ παιδίον ἀποδείξασθαι 7, 10, 16. ὁ Μακρίνος — καὶ τοῦ
 παιδὸς, ὃν ἦν ποιήσας Καίσαρα 5, 4, 24. 8, 4, 25. † ἀράμενοι
 τὸν Γορδιανόν, Καίσαρα ὄντα, αὐτοκράτορά τε ἀναγορεύσαυτες, λ. 8,
 8, 16.

καίτοι, in med. orat., c. particip. λαθόντες δὲ, κ. ἔπαρχον ὄντα, τὸν
 Περσέσιον, quanquam Praefectus erat 1, 9, 8. εἰσελθόντα, κ.
 δοκοῦντας λ. quamvis viderentur 2, 1, 15. αὐτὸν, κ. δοκοῦντα λ.
 q. videretur 2, 3, 2. αἱ δὲ κ. μεγάλα λαμβάνοντες, qu. acci-
 pientes 2, 11, 13. τὸν πατέρα, κ. — τιμῶμενον, q. honoraretur
 6, 1, 20. Φίλου, κ. — γενομένου λ. quamvis fuit 7, 1, 22. —
 ἐπιείνου, κ. μεγάλα ἐλπίζοντα, q. sperantem ib. 24. † ἔλος, καίτ.
 — τοῦ ἵππου βρεχομένου, q. mergeretur 7, 2, 13. e. πλῆν, κ. —
 δοκῶν, λ. q. videretur 5, 6, 1. — † c. relato, ὁ δὲ, κ. συμβου-
 λεύοντων λ. q. suadentibus 2, 11, 15. ἀλλ' οὐδὲ demum §. 17. se-
 quente, p. tamen nec rel. †† init. periodi et §. καίτοι τινῶν —
 ὑποπεσόντων, ἔμως λ. quamvis incurrisset, tamen 6, 1, 15. ubi
 c. gen. confq. et solum, sine copula alia καὶ ἢ γὰρ, vel p. Lat.
 uno sed, vel p. Lat. dupl. et sane. — simul c. alia particula, in

- med. orat. c. eodem gen. confq. βαρβάρους, καί τοι γέ οὔσης ἐν
ρήμης βαθ. quanquam in altissima pace 4, 10, 1. v. γέ supra.
καί κει, κειεῖθεν et κειεῖς, v. in adv. ἐκεῖ, etc. sed κειεῖς in pron.
ἐκεῖν. per casus singulōs.
- κακοήθης, mor. de perf. cum adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ
Φαύλων, malignos 7, 3, 11. sc. ἀνθρώπων.
- κακοπαθεῖν, phys. de perf. et militib. c. praep. βιώσεις - οὐκ ἐν
ἀλλοδαπῇ κακοπαθοῦντες, mala tolerantēs 8, 7, 14.
- κακός, phys. de re, c. pron. ὅπως φθάσωσί τι κακὸν παθεῖν, ἢ δρά-
σωσιν αὐτοῖς, aliquod malum 3, 2, 10. e. sc. χρῆμα s. πρᾶγμα s.
ἔργον.
- κακουργεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, et praep. ἀπέπειθεν ἰατροὺς
καὶ ὑπηρέτας, κακουργῆσαι τι περὶ τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, ut
maleficum aliquod admitterent circa 3, 15, 4. committerent ali-
quod scelus, i. venenum immiscerent ad mortem accelerandam.
- abs. τοὺς ἰατροὺς ἀελέων, οἳ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελύσαντι κακουρ-
γῆσαι, maleficum aliquod admittere ib. 8. sq. καὶ τὸν θάνατον
ἐπέειπαι τοῦ γέροντος.
- κακούργος, ph. de perf. abs. χεῖρα πολλῶν κακούργων - ἀφροίτας, (Ma-
ternus) facinorosorum 1, 10, 2. sq. † forsan c. subst. ἐγκατα-
μιζάντων ἑαυτοὺς τοῖς στρατιώταις - κακούργων καὶ εὐτελέων - δημοτῶν,
fac. 7, 12, 15.
- κακῶς, phys. de perf. et militib. c. acc. perf. et adv. οἱ Ῥωμαῖοι,
καὶ αὐτοὶ τοῖς πολέμοις ἔσθ' ἔπη κακῶσαντες, afflixerunt 6, 6, 10.
vicerunt c. clade illata.
- κακῶς, mor. ἠγόρευον (αὐτὸν,) 1, 12, 11. v. ἀγορ. 5, 1, 5. 8, 2,
14. 2, 6, 20. 2, 7, 4. εἰπόντας τὸν λ. 4, 6, 11. - phys. διολέ-
σθαι κ. male perire 1, 9, 16. violenta morte. † οἱ δὲ, βαλλό-
μενοι καὶ τιτρασκόμενοι, κ. ἀπηλλάγησαν, foede 7, 12, 4. cum de-
decore s. infecta re.
- κακῶσις, phys. c. gen. perf. ut obiecti, δεῖγμα τοῦτο - τῆς βαρβά-
ρων κακῶσις, cladis 6, 6, 11. damni, iacturae, hostibus il-
latae.
- καλεῖν, trop. de re, c. acc. perf. et praep. s. formula adv. ἱερεῦ-
σιν, οὓς ἐκ περιόδων χρόνου ἢ τάξιν καλεῖ, postulat 1, 9, 5. qui ex
ordine ac serie sequuntur. τῆς ἀνάγκης αὐτὸν καλοῦσης, neces-
sitate ipsum vocante 6, 7, 11. rebus quibusdam, metu periculi
impendentis et exercitus indignatione ac querelis, ipsum impel-
lentibus et cogentibus necessario. † οὐ Φαῖλαι καλοῦσιν (ἐμὲ)
ἑλπίδες λ. vocant 2, 8, 6. impellunt. † † πρὸς τὴν χρεῖαν ἀεὶ
τοῦ πρὸς τὰ καλοῦντα ῥαδίως παρόντος, ad ea, quae vocabunt, 8, 7,
16. i. q. pr. εἰ τι ἐπείγοι, quae requirunt praesentiam et auxi-
lium. Sed phys. de perf., c. acc. perf. dupl. οὓς Πραιτωριανούς
καλοῦσιν, vocant 5, 4, 14. 5, 6, 10. 8, 3, 19. 4, 9, 5. † τὸν
Γέταν καλοῦσι πολέμιον, appellant (milites) 4, 4, 19. i. q. pr.
ἀναγορεύουσιν, forsan p. declarare, ut infra. † ἔχαιρεν - μᾶλλον
συστρατιώτην μὲ, ἢ υἱὸν, καλῶν, libentius commilitonem me, quam
filium, vocabat 1, 5, 8. v. χαίρ. - † πατέρα καλεῖ (αὐτὸν) ar-
pellat 2, 2, 21. i. q. pr. ἀναγορεύει, populus Pertinacem; iterum
forfan p. declarare, ut loco sq. καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβασόν, ar-
pell. 2, 10, 19. milites. Μακεδονικὴν (αὐτοὺς) ἐκάλει Φάλαγγα,
app. 4, 8, 6. Λακωνικὸν (αὐτοὺς) ἐκ. λόχον, vocabat ib. 7. - cum
ablat. rei s. instrum. τῇ Φοινίκῳ Φωνῇ Ἐλαιαγάβαλον καλοῦντας
(τοῖτον,) app. 5, 3, 8. 8, 7, 2. - c. praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν
(αὐτὸν) ἀφ' ἑαυτῶν, vocarunt a se 7, 5, 19. c. acc. rei dupl.

τὴν τοιαύτην τελετὴν ἀποθέωσιν καλοῦσι, voc. 4, 2, 1. app. ib. 15, 8, 1. 7. αἰνιόους αὐτὰς ἐκάλουν, appellabant 3, 8, 18. - simul c. adv. ὁ πάλεμος, εἴ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιο, app. 7, 8, 17. - †† Alio sensu, c. acc. perf. dupl. καλεῖ καὶ αὐτοὺς ὀρου-
 Φορήτους, vocat eos, ut et ipsi stipatores fierent 5, 4, 18. vocat et illos stipaturus se ipsum, f. declarat ipsos, ut stipatores futuros. καλεῖ (αὐτὸν) γαμβρὸν ἐσόμενον, appellabat iam ipsum generum futurum 4, 11, 1. declarat illum gen. f. - †† Alio sensu, c. acc. perf. uno, εἰς καλοῦσι Ῥωμαῖσι, vocant 2, 8, 3. sq. expl., implorant, auxilii ferendi causa. καλοῦσιν αὐτὸν καὶ τῶν ἐκείσε ἡγομένων, vocantibus 6, 3, 1. implorant. - c. adv. et abl. modi, τοῦ δήμου ἐκείσοτε καλοῦντος (αὐτὸν) μεγάλας βοαῖς, vocante, 5, 2, 6. - sed c. abl. loci, ἐκάλουν αὐτὸν συνεχῶς ταῖς τοῦ δήμου συνεδαῖς, implorabant 2, 7, 8. - abl. ἐν τῆς τῶν καλούντων γνώμῃς, implorantium 2, 8, 7. † c. adiuncto, τὸ πρὸς καλοῦντας καὶ δεομένους ἐννηρόν, implorant. ib. 4. †† Θεῶν, οὓς καλοῦσιν ἱεροουργοῦντες, invocant 5, 5, 13. ††† Alio sensu, cum acc. perf. et dat. rei, μείζοσι Φήσας καλεῖν ἐλπῖσιν αὐτὸν, ἡμῶν κελεύει, affirmans, se vocare illum ad maiorem spem 1, 9, 10. — † Alio iidem sensu partim, abl. πέμψαι τοὺς καλέσσοντας αὐτὸν, mitteret, qui vocarent ipsum 5, 11, 20. arceslere, iussit venire, i. q. in pr. loco. - c. adv. et praep. πάντοθεν τοῦς - ἐπὶ συντάξεσιν - ἡλλῶν, evocans 1, 2, 2. - sed c. solo vel adv. αἰφνιδίως καλέσας τοὺς φίλους, vocatis amicis 1, 6, 7. fere i. q. συγκαλέσας 1, 4, 1. - vel praep. καλέσας τοὺς πανταχόθεν στρατιώτας εἰς ῥῆ-
 τὴν ἡμέραν, convocatis undique militib. 2, 8, 1. qui Bg. ad v. texerit quoque adv., i. q. συγκαλ. 2, 2, 11. †† c. inf. κήρικες διεσκόπων, καλοῦντες, ἡμῶν καὶ θεάσασθαι λ. vocantes, ut adessent 3, 8, 19. invitantes, f. clamantes. - Pass. phys. de perf. c. casibus duob. ὁ Ἀλεξάνδρος - Ἀλέξανδρος καλεῖται, vocatur 5, 7, 5. — †† Ἡρακλῆα αὐτὸν κελεύσας καλεῖσθαι, vocari 1, 14, 15. — ὁ δὲ ἕτερος Μακρίνος ἐκαλεῖτο, vocabatur 4, 12, 2. 5, 3, 6. 8, 2, 14. Φιλοκρίμματος ἐκ. (αὐτὸ, τὸ παιδίον) 1, 17, 6. ἐπιθεμῆτας - Παρδικὸς κληθῆναι, vocari 4, 10, 1. - c. praep. συστρατιώτης ἐπ' αὐτῶν μάλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσποιεῖται, si commilito ab ipsis potius, quam imperator, vocaretur, 4, 7, 11. †† praeter adv., in dupl. rect., c. diverso casu, et acc. perf. et abl. rei, ἑαυτὸν οὐκέτι Ἡρακλῆα, ἀλλὰ τῶν μονομαχοῦντων τινὸς ἐνόματι καλεῖσθαι προσέταξ, (Commodus) appellari 1, 15, 18. - cum adv. et abl. rei f. instrum. οὕτω Λίβιος τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ καλοῦνται, vocantur 7, 5, 19. e. - de re, Λάτιον κληθῆναι (αὐτὸν, τὸν χῶ-
 ρον) vocatum (esse) 1, 16, 4. - ††† Nominatum in rationes particip. praef., de perf., abl. ἕτερος, Μακρίνας καλούμενος, qui Maecenas vocabatur 7, 11, 6. τὸν περιόντα, Κόμμοδον καλούμενον, Commodum nomine 1, 2, 2. 5, 4, 24. - c. adv. Ἀρτάβα-
 νου, τὸν πρότερον καλ. τὸν μέγαν βασιλέα, qui prius vocabatur magnus rex 6, 2, 3. † ἀφινεῖσθαι τοὺς Πραιτωριανοὺς καλουμένους, Praetorianos (ita dictos) 8, 8, 10. ubi supplebitur adv. modi, quod alibi adiectum apparebit deinde. † Μαυρουσίω τῶν ὑπὸ Ῥωμαῖσι, Νομάδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur 7, 9, 2. qui Bg. negligit δὲ, valens p. τὲ, mera copula, ut in aliis locis diferte adest. - de re f. loco, πέλιον Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκυληῖαν δὲ καλουμένην, Aquileiam nomine 8, 2, 3. πέλις ἐπὶ τοῦ λέξου, Ἀλεξάνδρεια καλουμένη, Alexandria nomine 3, 4, 6. ἴσο δία Αλ. †† c. adv. dilecto, ἀπὸ Ἐμέσου καλουμένης ὀδ-

- τῷ πόλει, ab Emesa sic vocata urbe 5, 3, 2. † κατὰ τὸν Ἰσσι-
 κὸν καλούμενον κόλπον, ad Ilicum, quem vocant, finem 3, 4, 4.
 ad sic dictum III. fin. †† τὴν ἀντικειμένην ἡπειρον, Ἀσίαν τὴν κα-
 λουμένην, quae Asia nuncupatur 1, 3, 11. τὴν ἀντικειμένην ἡπει-
 ρον -, καὶ διαγουμένην Αἰγαίῳ -, Ἀσίαν τὴν πᾶσαν καλουμένην, quae
 separatur - atque Asia tota vocatur 6, 2, 4. et sic dicam Asiā
 totam. † εἰς τὸ καλούμενον Ἰσκιῶν πεδίου, in (sic dictum) Mar-
 tium campum 4, 2, II. πρὸς τὸ καλ. ὄρος Ἀλβανόν, sub mon-
 te (sic dicio) Albano 8, 5, 20. †† Alio sensu, de perf. cum
 praep. τὸν δὲ, ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλείᾳ κληθέντα, a Romanis impe-
 ratorem appellatum 3, 7, 19. declaratum. - Sed alio sensu,
 οἰόμενοι, κληθῆσθαι (αὐτὸν) ὑπὸ τῶν βασιλέων διὰ τινὰ ἐπέξανα,
 eum vocatum (esse) ab 3, 12, 17. arcessitum. †† Rursus ali-
 ter, καλούμενος καὶ βουθήσων ἔπεισι Ῥωμαίοις δεσμένοις, vocatum
 2, 7, II. invitatum, imploratum. - †† Sensu forensi. c. praep.
 et adv. μόνον τις κληθεὶς εἰς διακήριον ὑπὸ σικκοφάντου λ. fi quis
 tantum vocaretur in iudicium 7, 3, 5. arcesseretur. † Aliter
 et trop. simul c. abl. modī, ὡς δὴ κληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, - προσ-
 τρέχει, vocatus 4, 13, II. ἐλπίζων, Δεῖα προνοία ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
 κληθεῖσθαι, vocari 2, 9, 9. invitari, incitari.
- καλλιερεῖν, phys. c. dat. perf. θεοῦ, ᾧ καλλιερῶν, sacrificans 5, 6,
 11. c. sed c. abl. modī et simul c. praep. et adiuncto, θύσας,
 ἐν τε τοῖς - ἱεροῖς νόμῳ βασιλικῶν καλλιερήσας, facta litatione 2, 14,
 4. quom litasset, exa faulta obtinisset. - abl. τοσοῦτον ἀνε-
 παύετο, ὅσον καλλιερῆσαι λ. quoad sacra faceret 2, 11, II. ὁ δὲ,
 καλλιερήσας, sacrificio peracto 8, 6, 15.
- κάλλος, phys. c. gen. rei, κάλλους σώματος, forma 5, 3, 14. κάλ-
 λει προσώπου, pulcritudine 1, 7, 8. - abl. κάλλει - εὐπρεπέστατος
 1, 17, 26. v. εὐπρ.
- καλλωπιζεσθαι, ph. de perf. pass. c. adv. et acc. ellipt. ὁρῶντες (αὐ-
 τὸν) τὸ μὲν πρόσωπον καλλωπιζόμενον περισσώτερον λ. videntes.
 eum faciem componere elegantius 5, 8, 2. ornatum facie s. quoad
 faciem; etli Bg. ceperit in med. c. acc. rei.
- καλλώπισμα, ph. de re, c. gen. rei s. loci, et c. adiuncto, εἰ τις
 ἢ κόσμος δημοσίων ἔργων ἢ καλλωπίσματος πόλεως, decoramenti
 civitatis 7, 3, 15. qui Bg. bene legerit καλλώπισμα τῆς πόλ., pro quo
 alii volunt καλλωπισμᾶ τι πόλ. s. καλλωπίσματα πόλ. s. ἢ τι καλ-
 λωπίσματος. - abl. καλλώπισμα τοῦτο νομίζοντας, decus id 3, 14,
 15. - c. adi. τὰ τοιαῦτὰ καλλωπίσματα οὐκ ἀνδράσιν - πρέπειν,
 tales munditias 5, 5, 9. e.
- καλὸς, de re, mor. Neutr. c. subst. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδευ-
 μάτων, studia honesta, 1, 3, 3. scientiae et artes liberales, ho-
 mini decorae. - c. inf., ni et c. dat. perf. καλὸν σοι (ἐστὶ) pul-
 crum tibi fuerit 1, 6, 16. decorum, gloriosum. † plur., cum
 artic., p. subst., c. gen. rei, ἀπὸ τῶν παιδείας καλῶν μεταχειρῶν-
 ται, a disciplinae honestate 1, 3, 4. a disciplinis honestis, i. q.
 loco primo. † abl. τῆς περὶ τὰ καλὰ σπουδῆς, honestatis studiis
 1, 15, 15. sc. πρῆγματα s. ἐπιτηδεύματα s. μαθήματα, ab amore re-
 rum bonarum, honestarum, magnarum, imperatore dignarum.
 - Phys. Fem. c. subst. Διονύσου καλαῖς εἰκόσιν, pulcris 5, 3, 14.
 - Neutr. plur., ut ante, κοινωνία τῶν γῆς καὶ θαλάττης καλῶν,
 bonorum 1, 16, 7. sc. χρημάτων, res bonae, salubres, fructus,
 esculenta, mella, palmulas, caricas, poculenta, vinum, pisces
 et ostreas. - Superl. Masc. νεῶν - κάλλιστον, pulcerrim. 5, 5, 15.
 †† οἴνου τοῦ παλαιωτάτου καὶ κάλλιστου, vini optimi ib. 16.

Isuavissimi. - Neutr. c. gen. rei s. loci, τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος -, κάλλιπον γεγόμενον τῶν ἐν τῇ πόλει ἐργῶν, pulcerrimum - operum 1, 14, 4. - c. subst. τὴν γέφυραν, ἔργον - κάλλιπον λ. pulc. 8, 4, 4. τῆς πόλεως κάλλιπα ἔργα, pulc. 1, 14, 6. τῆς π. μέρος κ. pulcerr. ib. 9.

κάλπη, ph. abí. τὴν κάλπην προσεκύνουν, urnam 4, 1, 7. - c. adiuncto, κάλπην φέροντες, εὐθα ἦν τὰ Σεβήρου λείψανα, ib. 6. - c. adi. τὴν κίβιν κάλπη τιλ ἐμβαλῶν, 4, 13, 16. - c. gen. rei s. mater. τὴν κίβιν σὺν ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἀλαβάστρου ἐμβαλόντες 3, 15, 16. - Id. alius declin. cum adiuncto, μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ, μηδὲ κοῖλα σπεύη φέρον, urnas 6, 7, 16. ad aquam congelatam portandam.

Καλχηδών, oppid. c. gen. regionis, ἐν Καλχηδόνι τῆς Βιθυνίας, in Chalcédone 4, 3, 13. 5, 4, 20.

καλῶς, μοι. χρημάτων, τῶν κ. πορισθέντων, bene 2, 3, 23. honeste, honesto modo, non iniusto, vi et rapina, opp. pr. ἀδικον εὐπορίαν χρημάτων.

καμάτος, ph. de actu, de militib. c. gen. rei, ὁ χειρῶν ἢ καμάτου σάματος ἔργον, defatigatione 4, 7, 7. labore, ad summum agitatione et motu. - in opp. δεκίμιον στραιωτῶν καμάτος, ἀλλ' οὐ τραυθῶ, labor 2, 10, 12. - abf. ἐκοινῶναι τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipsis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipsis. καμάτων κοινωνίας, laborum 4, 14, 10. 2, 11, 4. † c. adi. et affini v. οὐτε τῶν ὑμετέρων κ. Φεισάμενος, οὗς ἐκάμετε, neque vestris laboribus parcens, quos tolerastis 3, 6, 7. † μηδὲ μίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοῖς μήτε ἐσρταῖς, μήτε καμάτοις, neque in laboribus 3, 6, 21. sq. - extra militiam, c. adi. et affini, στραιωτοὶ χειροποιήτοι, μετὰ πολλοῦ κ. ἐργασμένοι, lab. 8, 1, 14. — τῶν βασιλείων κ. ἀπήγεν αὐτὸν 1, 8, 3. - c. adiuncto, δεδωκότα τοῖς κ. ἀνάπαυαν, ἀργίαν τὲ ταῖς πράξεσι 7, 5, 5. - c. opp. καμάτοις καὶ φροντίσι τετραχωμένον 1, 3, 1. - abf. καμάτων κτηθέν 5, 1, 14. - Alio sensu, ὑπὸ καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰήσεις, ex lassitudine 1, 17, 20. post exercitationes et pugnas c. bestiiis.

κάμα v. in ἐγῶ.

καμήλιος, propr. in bello, ὑπὸ τῶν καμηλιτῶν λ. a camelorum infessoribus 4, 15, 7. - it. κάμηλος, abf. αἱ κάμηλοι, ἔχουσαι λ. cameli, 4, 15, 8. (ἀπὸ καμήλων λ. 4, 14, 6.) τῶν κ. ib. 6. 13. — in opp. ἀπὸ ἵππων καὶ κ. ib. 4. ἵπποις ἢ καμήλοις ib. 9.

κάμνειν, phys. de persf., κενμηῖοτι αὐτῷ (τῷ στρατῷ,) defatigato 8, 4, 16. ex itinere. καμῶν ὁ δῆμος, fessus 7, 11, 18. in tumultu et pugna. †† c. praep. et adv. ἤδη καὶ τῶν στραιωτῶν κενμηῖοτων ἐν αὐτῷ τῷ ἀρπάζειν καὶ φουαίειν, defessus ipsa rapina ac caede 4, 11, 12. † Alio sensu, simul c. affini subst. τῶν ὑμετέρων καμάτων, οὗς μετὰ τοσαύτης δόξης καὶ ἀρετῆς ὑπὲρ ἡμῶν ἐκάματε 3, 6, 7. v. κάματ. †† Alio rursus sensu, ὑπὸ τῆς νόσου κάμνων, laborans morbo 3, 14, 4. debilitatus a m., decumbens.

κάμοι v. ἐγῶ.

Καμπανία, reg. Ital. τοῖς παραλίοις τῆς Καμπανίας χωρίοις, Campaniae 3, 13, 2.

κᾶν, p. καὶ ἐν, p. copula mera et praep., ubi rectius sine accentu scribitur, κᾶν τοῖς ὅπλοις ἦσαν, et in armis 4, 14, 19. - p. καὶ ἐν s. ἐὰν, p. adv. continuandi, augendi, cum adv. κᾶν μετρίως μεμημημένος παιδείας, vel mediocriter 1, 13, 16. 4, 6, 3. cisi.

† sensu restringendi alio, c. adi. καθ' ἑνα ἑαυτὸν - τετηρησθαι λ. saltem 4, 4, 15. 4, 5, 15. 8, 4, 23.

Καπελλίανος, nom. propr. τις τῶν ἀπὸ συγλήτου, Capellianus 7, 9, 2.

Καπετώλιον, p. subst. loci, τοῦ Καπετωλίου, Capitolio, 7, 10, 13. τῷ Καπετωλίῳ ib. 9. (4, 8, 3.) εἰς τὸ Καπετώλιον ib. et 15., proprie quidem Neutr. e sq. adi., per ellips. subst. χωρίου s. τέμενος. - Καπετώλιος, adi. c. subst. pers. τοῦ Διὸς - Καπετωλίου, Iovis Capitolini 7, 10, 5. - Διὶ Καπετωλίῳ, Iovi Capitolino 1, 9, 4. - p. subst. pers. ἀγῶνος τοῦ τῶν Καπετωλίων, ludii Capitolini 8, 8, 5.

καπηλεύειν, trop. de pers. c. rei et gen. et acc. it. simul cum adv. et praep. Γερμανοῖ, τὴν εἰρήνην αἰεὶ πρὸς Ῥωμαίους χρυσοῦ καπηλεύοντες, cauponantes pacem Romanis auro 6, 7, 22. vendentes, dantes, concedentes pacem, cum Romanis incundam, sc. γεννησομένην, si eiq. copuletur c. pr. πρὸς Ῥ., vel si pr. Ῥ. cum v. καπ., cauponum more, i. e. lucri sordidi causa facere pacem cum Romanis.

Καππαδοκία, Af. min. δυσχείμερος πᾶσα ἢ Κ. Cappadocia 3, 3, 10. 1, 5, 1, 9.

καραδοκεῖν, mor. de pers. cum acc. rei, ὡς παραδοκῆσαντα τὴν ἀπόβασιν τῆς μάχης, quasi exspectasset 3, 7, 10.

κατατομεῖν, phys. de pers., oppresso acc. animal. ἐπαφίεις τὰ βέλη, ἐκατοτόμει (αὐτοὺς, τοὺς σκουθούς,) capita amputabat (iis) 1, 15, 11. capitibus eos privabat, capita adimebat iis, i. q. sq. τὰς κεφαλὰς ἀφαιρεῖν.

καρδία, pl. de anim., oppresso gen. anim. κατὰ (τῆς) καρδίας (αὐτοῦ, τοῦ ζώου) ἔφερε τὴν πληγὴν, in corde 1, 15, 7.

Καρία, Af. min. μέχρις Καρίας λ. Caria tenuis 6, 2, 5. 6, 4, 9.

κάρως, phys. ἐπέπεσεν αὐτῷ, Isopos 1, 17, 20. sq. εἰς ὕπνου τὰ κάρωσιον.

καρπόμαι, trop. med. de pers. cum acc. rei, τὰ ἴδια καρποῦσθαι νομίζων, suis se frui, existimans 2, 3, 19. possidere, usurpare, i. q. pr. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων. - τὶ πλείον, maiorem fructum percipere ib. 20. κ. (αὐτῶ) περὶ 7, 8, 20. κἀκείνος τὸ μέρος (τούτων) ἐκαρπούτο, parte fruebatur 3, 6, 8. τὸ ἡδὺ τῆς ἀκράσεως καρπύσσονται, fruuntur 1, 1, 2. voluptate aurium; s. obtinere delectationem audientium, s. aures, auditores oblectare. τὰ μέγιστα - τῆς νίκης ἄλλος καρπύσσεται, maximos victoriae fructus alium percepturum (esse) 8, 3, 13.

καρπός, pl. εἰ τινες καρποὶ λ. fructus 4, 2, 16. - trop. τῆς νίκης πᾶς ὃ κ. αὐτοῖς περιγίνεται, fr. 8, 3, 15. commodum, utilitas.

καρποφόρος, pl. de re, τῶν καρποφόρων δένδρων, fructiferis arbor. 8, 5, 8.

Κάρραι, oppid. c. gen. regionis, ἐν Κάρραις τῆς Μεσοποταμίας, Carriis in Mesopotamia 4, 13, 7.

καρτερία, mor. c. gen. rei, καρτερία ψυχῆς, patientia animi 3, 8, 14. fortitudinis pars, quae constanter et sine dolore perfert molestias res. καρτερός, de re, trop. μάχης καρτερεῖς, magno praelio 3, 2, 19. (7, 12, 10.) μάχαι καρτεραί, praelia acerrima ib. 3. συμβολῆς κ. atroci prael. 3, 7, 6. τροσῆς κ. fuga vehementi ib. 14.

Καρχηδόνιος, p. adi. c. acc. ellipt. Γαλλικανὸς ὄνομα, Καρχηδόνιος δὲ τὸ γένος, Carthaginienſis 7, 11, 6. - c. subst. τῆς Καρχηδονίας χώρας, Carthaginientem regionem 7, 4, 3. - Plur. Μάλε.

abf. p. subst., Καρχηδόνιοι μεγάλασι, Carthaginieneses 7, 8, 9, 5, 6, 8. †† τὴν Καρχηδονίαν πόλιν, Carthaginiensium civitas, 7, 6, 4. per periphras. p. τοῖς μοχ uno subst. Carthaginem. - c. artic. οἱ κ. 7, 9, 8, 11, 14.

Καρχηδῶν, oppid. abf. ἀμα τῆς τῆς Καρχηδόνος ἐπιβῆναι, Carthagineum 7, 9, 9. - ubi tamen fortassis potius legendum Καρχηδονίας, sc. γὰρ ἡ χώρας, maxime ob §. 17. sqq. τῆς Καρχηδονίαι. ib. 1. τὴν Καρχηδονίαν ib. 7. - c. adiuncto, τὴν ἀρχαίαν κ. πόλιν, Carthaginem urbem 5, 6, 9. εἰς τὴν κ., ἢν λ. 7, 6, 1.

κατ' et κατὰ, cum Gen., rei quidem s. loci, per notionem motus in locum, κατὰ μετώπου - ἐφ' ἔσπερος τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. ἐπαφίεις τὰ βέλη κατ' ἀπυροῦ τοῦ τραχήλου, in supremum collum ib. 11. † ἔσπερος παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου 7, 7, 8. fuste percussus caput, in caput s. in capite; ubi praep. fuerit etiam in notione meri loci, s. in quiete. †† τῶν τοξοτῶν εἰς γερμῆας τὰς κεφαλὰς κ. σκοποῦ τοξοεύοντων, tanquam ad scopum 6, 7, 18. in quo et ipso loco, ut in rei. tum pr., tum sqq., est proprie enallage casus gen. p. acc. - c. Gen. pers., in notione adversi., et quidem post subst. rei aliquid, ὁμοιωθῆναι κατ' αὐτοῦ λ. in se 3, 12, 21. adversus, contra. σ. κατ' αὐτοῦ λ. in se 7, 5, 8. ὁλόου - κατ' αὐτοῦ λ. contra se 8, 8, 11. ἡ μάχη κ. τῶν ἀντικαλῶν λ. dimicatio cum hostibus 6, 3, 14. †† περιτοχῶν τῆς κατ' αὐτοῦ θανάτου ὁμοιωθῆναι (ἐπιτοχῆς,) 4, 12, 14. v. θαν. ubi praep. saltem intra artic. et adi., ni et ante subst. †† ἐπιβουλή κατὰ τὸ αὐτὸ λ. insidiae contra ipsam 1, 10, 1. qui Bg. recte pro vulg. illa lect. voluerit κατ' αὐτοῦ s. κατ' αὐτόν. ante s. post verba, τοῖς - κατ' αὐτοῦ τετολημμένους, in ipsam 2, 9, 15. ὡς - καταστεινάζοντά κατὰ ἀνδρῶς λ. in hominem 5, 12, 8. † αὐτοῖς χρωμένους ἢ κ. πολεμίων ἢ κ. θηρίων λ. adversus hostes 6, 5, 9, 8, 5, 5. † Eodem sensu, vel p. Lat. de, c. Gen. pers., intra artic. et subst. ἰπεμίνησεν τὰ γράμματα τῶν τε τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τοῦ Τραιανοῦ κατ' αὐτῶν τροπαίων, Augusti - adversus eos tropaeorum 6, 2, 11. — ante subst. πολλὰ κ. Γερμανῶν ἐγείρας τροπαία, adversum Germanos 2, 1, 9. adversus Germ. 2, 9, 12. - post subst. νίκης - κ. Ρωμαίων, λ. victoriae a Romanis rel. 3, 9, 1. - intra artic. et subst. τῆς κ. Παρθυαίων νίκης, Parthica victoria ib. 21. προσκτήσασθαι τὴν κ. Βρεττανῶν νίκην, acquirere a Britannis victoriam 3, 14, 9. - post adi. νικηφόροι κ. Βρ. victores Britanniae 3, 15, 17. — Cum Acc. loci, in notione motus, p. Lat. per, aut in not. quietis, p. Lat. in, ἔστησαν ἀνδράντας κ. πᾶσαν τὴν πόλιν, per urb. 1, 14, 13. κ. πᾶσαν τὴν πόλιν. tota urbe 4, 2, 2. κ. τὴν π. in urbe 7, 9, 19. † τὰ κατ' ἐκείνην πόλιν - λεχθέντα, apud quamque civitatem 2, 15, 11. in diaeta aliqua intra urbem, aut sub dio, ante portas urbis. † c. alia praep. syn. ἐστιάσουσιν ἐν τε τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ κατὰ τὰ προάστια, cum in urbe -, tum in suburbanis 2, 7, 15. γερμῆασι - ἀεροβολισμοῖς κατ' ἑτέρας χώρας, - περὶ Λαυδοῦν 3, 7, 5. ad alia loca. κατ' ἑτέρας λ. qua in parte ib. 8. κατὰ πᾶσας ὁδοὺς διανεύματες αὐτοῦς, per omn. vias 2, 12, 2. κ. τὴν ὁδὸν γασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2, 4, 15, 9, 6, 5, 4. κ. ἐκείνου κ. τὴν ἀνατολὴν ἀσχοληθέντος, per orient. 2, 15, 3. †† αἰς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο, ut convenerunt 5, 15, 13. in eundem locum, sc. χωρίον, eodem. γενομένου αὐτοῦ κ. τὴν Ἰταλίαν, in Italiam 1, 9, 23. ἐπεὶ κ. τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγορᾶς ἐγένετο, ad initium 2, 9, 7. μάχαι - γίνονται κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. (3, 4, 7.) - γενομένης ἡττης κ. τὴν Κύζιον, apud Cyzic. ib. 11. †† intra ar-

sic. et subst. aut post artic. nudum. οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία παρα-
 φησεύοντες, illius regionis vates 5; 5, 21. τοῖς - κ. τὴν ἀνατο-
 λὴν ἀνθρώποις, per or. 2, 7, 10. τῶν κ. τ. ἀν. στρατοπέδων, ori-
 entalium exercituum 2, 8; 18. e. τῆς κ. τ. ἀν. ἀρχῆς λ. orien-
 tali imperio 6, 2, 3. τὰ κ. τὰς ἀνατολάς - τοιμῶμενα, in orien-
 te 6, 3, 1. τοὺς κ. τὸ Ἰλλυρικόν - ἀρχοντας, per Illyricum 2;
 10, 1. τὰ κ. Συρίαν πράγματα, Syriae res ib. 15. τῶν κ. Συρ.
 ἡγεμόνων λ. ducum Syriae 6, 2, 2. τῶν κ. Αἰθιοπῶν ἀνθρώπων,
 per Africam 5; 6, 8. ὁ κ. τὴν Διβ. ἐπίτροπος, λ. Africae 7, 4, 5.
 — †† τὰ κ. Διβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc statu erat 7, 9,
 25. v. ἐν et εἰμ. - τὰ κ. τὴν Ἀκυληίαν ἐν τ. ἦν, Aquileia in his
 erat 8, 6, 9. οἱ κ. τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι, homines in Italia 2;
 11, 6. τῶν κ. τ. Ἰτ. πόλεων, Italiae civitat. 2, 14, 12. τὰς κ. Ἰτ.
 τριήρεις, per It. ib. 13. † τὰ κ. τὴν Ῥωμαίων πόλιν - ἐ καὶ γνώ-
 μῃ τοιαῦτα ἦν, status Romanae civitatis animus que talis erat
 7, 7, 15. τὰ κ. τὴν Ῥώμην τοιαῦτα ἦν, Romae talis status rerum
 erat 7, 12; 17. τὸν κ. τὴν Ῥ. πόλεμον λ. Romae ib. 20. †† τὰ
 κ. τὴν Ῥ. ἐορτῆς εἶχεν οὕτως 8, 7, 1. v. ἐορτ. τὰ κ. Ῥώμ. ἀγ-
 γελθέντα, quae Romae facta sunt 7, 8, 12. οἱ κ. τὴν Ῥ. στρα-
 τῶται, urbani milites 2; 10, 3. Romae urbis. τῶν κ. τ. Ῥ.
 δοκούντων λ. Romae 7, 6, 5. τοὺς κ. Ῥ. καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους
 λ. per urbem (Romam) 5, 6, 12. †† bis in vicinia, τῶν κ.
 τὴν πόλιν νεανίσκων - τῶν κ. Ῥώμην - δορυφόρων, ex urbe illa
 eorum, qui Romae sunt, stipatorum 7, 6, 3. τὰ κ. τὴν Βρετ-
 τανίαν λ. τὰ τε κ. τὰς Γαλλίας, rebus Britanniae et Galliae 5; 8; 4.
 — οἱ κ. τὴν πόλιν, in urbe homines 1, 12; 4. πάντων τῶν κ. τὴν
 π. omnis civitas 7, 5, 17. τῆ κ. τὴν π. τρυφή, urbanis deliciis
 6, 2, 7. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χώραν ἀήρ λ. in illa regione coelum
 3, 14, 15. †† bis in vicinia, diverso et casu et sensu, τοὺς κ.
 τὸ Ἰλλυρικόν στρατιώτας -, πολλά ἐγείρας - κ. Γερμανῶν πρόποια,
 per Illyricum, - adversus Germanos 2, 9, 12. - Cum Acc. rei
 f. temporis diferto, κατ' ἐν καιρὸν λ. quo tempore 2, 7, 6. 5, 3,
 20. i. q. in †† hoc loco, κατὰ γὰρ καιρὸν, ἐν ἀπρηγγέλη λ. quo
 enim temp. 2, 9, 6. p. κ. καιρ., κατ' ἐν λ. secundum f. per f. ad
 tempus, secundum quod f. ad quod, f. per quod, f. eo tempore,
 quo f. cum. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρ., eodem temp. 2, 6, 12. - κ.
 τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies 7, 11, 1. - κατὰ τὸ περιόρσον,
 circa diluc. 6, 9, 4. Cum Acc. pron. demonstr. Neutr. κατ'
 αὐτὸ, eodem tempore 1, 12, 7. sc. μέρος τοῦ καιροῦ f. χρόνου. —
 κατ' ἐκεῖνο (μέρος τοῦ) καιροῦ, per illud tempus 1, 12, 1. ea tem-
 pestate 1, 14, 1. ††† πρῆσιόντων κ. ἐ. καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων
 ib. 10. v. ἐκεῖν. et καιρ. Cum Acc. pron. eiusdem pers. f.
 Masc., post artic. οἱ κατ' ἐκεῖνον γράψαντες, qui illius res scri-
 pserunt 2, 15, 15. illius aetate. - intra artic. τῶν κατὰ αὐτὸν
 ἡρώτατος, μειρανῶν πάντων, omnium eius aetatis adolescentium
 5, 5, 13. eius aetate. Cum Acc. plur. pron. pers. primae, tum
 in notione temporis eadem, οἱ κατ' ἡμᾶς ἄνθρωποι, nostri homi-
 nes 1, 14, 7. nostrae aetatis. οὐ - τοῦτο ἄλλου βασιλέως τῶν κ.
 ἡ. λ. imperator nostra aetate 6, 1, 15. Ἀρταβάνου, τοῦ κ. ἡ. γε-
 νομένου, qui nostrā aet. fuit 6, 2, 20. † τὰς κ. ἡ. ἀίμαζούσας
 πόλεις, nostrā aet. florentes 3, 2, 16. tum alia in notione, ἐν
 τῇ κατ' ἡμᾶς γῆ, in nostro solo 2, 11, 16. in nostra terra, i. q.
 ἐν τῇ ἡμετέρᾳ f. ἡμεδαπῇ 1, 1, 5. Cum sing. Acc. pron. recipi.
 Masc., vario sensu, intra artic. et subst., ἐμῶν ἐπὶ τῇ κατ' αὐ-
 τὸν ἔχθρῃ, in sua ripa 8, 4, 8. τὰ πολλά συγγράψας ἐν τῷ κατ'

ἄ. βίῳ, in sua vita 2, 9, 5. in libro de sua vita, in sua biographia. τοῖς καὶ ἄ. ἀνθρώποις, eius aetatis hominibus 1, 4, 18. suae aet. Cum pron. recipr. Acc. Masc., vario et sensu et modo, a) in Acc. sing. post artic. Neutr., tum sing., τὸ καὶ αὐτὸν ἕκαστος εἰ μὴ κατὰ γνώμην προχωροῖη, λ. pro se quisque 2, 3, 21. qui Bg cogitarit ellipsis tri, l., tum praep. alterius, tum subst. tum particip., κατὰ τὸ μέρος τὸ ὄν καὶ αὐτὸν ἕκαστος, quisque secundum partem, quae in se est f. cadit, f. quisque pro sua parte; unde ad sq. v. πρ. supplerit subst. c. pron. gen., τὸ πρᾶγμα f. τὰ πρᾶγματα αὐτοῦ f. αὐτοῦ. Sed forte per hyperbaton pertinet pron. ἐκ. ad membri sequentis verbum, hoc ordine, εἰ δὲ τὸ καὶ αὐτὸν μὴ κ. γν. προχ., ἕκαστος νομίζει, οὐδὲν λ. ubi τὸ κ. αὐτ., sc. πρᾶγμα, fuerit res sua, negotium suum; ni et cum Pol. legas ἑαυτοῦ, res sua cuiusque. ἕκαστος τὸ καὶ αὐτὸν δεδιώς, ὑπανεχώρει, quisque sibi timens, 2, 6, 5. sc. μέρος, πρᾶγμα, χρεῖμα, suae rei, suis rebus, de suis rebus, commodis, vitae; timens vitae periculum et vulnera ad castra Praetorianorum. tum plur. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτηε τὰ καὶ ἑαυτὸν, suas res 3, 1, 16. b) sine artic. in Acc. talis pron. recipr., vel sing. vel plur. καὶ αὐτὸν ἐπισκέψασθαι, secum 1, 6, 21. apud se, in mente, aut solum, in solitudine, seorsim ab aliis; opp. praec. τοὺς Φίλους ἀπεπέμψατο. καὶ αὐτὸν ἐαυτὴν εἰπούσα, secum 1, 17, 9, animo, cogitatione, tacita. — καὶ αὐτοῦ ἀναλογιζόμενοι, secum reputantes 2, 1, 8. ut in pr. aut inter se. † καὶ αὐτὸν γενόμενος, secum solus (cum esset) 4, 12, 14. loco solitario, f. cum venisset domum suam. — εἰ καὶ αὐτὸν ἑκάτερος διάγει, separatim 4, 1, 4. in diversis aedibus palatii. c) sine artic. in Acc. talis pron. recipr. plur. cum adiuncto adi. in nominat. et in opp. οἱ γὰρ μόνος καὶ καὶ αὐτοῦ ἐνικήσατε, soli vos 3, 6, 14. soli et pro se f. per se, sq. προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως. In distributione f. in notione distribuendi, variam per rationem, a) c. Acc. aliquo pers. post artic. Masc. plur., in opp. τοῦ - κοινῆ διαφέραντος ἄλλῃ τοῖς καὶ ἕνα φροντίς (ἐστὶ) eius, quod communiter interest, exiguam singuli habent rationem 2, 3, 21. exigua singulis cura est. ἐς ὅσον - τοὺς καὶ ἕνα ταῦτα ἐπράττιστο, in aliquos privatum haec admittebantur 7, 3, 10. in singulos, sq. τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων ἢ τοῖς ἔθνεσι. b) in opp. at sine artic. καὶ πλήθει σύμπαυτες, καὶ καὶ ἕνα ἕκαστον - προύχστε, singuli 2, 10, 9. singuli quique, unusquisque, uniuersique. c) cum Acc. rei, ut numeri alicuius, f. pers., expressae in abstracto aut concreto, συρισάμενοι κατὰ πλήθη confertim 1, 12, 11. per agmina, in globos, nostr. in Menge, in Haufen, in Rotten, Haufenweise, Rottenweise. — διαιρεθέντες κατὰ λόχους καὶ Φάλαγγας, divisi in cohortes et phalanges 8, 4, 17. διέπεμπε κατὰ ἔθνη πρὸς τοὺς ἡγουμένους, mittebat ad singularum provinciarum praefectos 3, 1, 3. per singulas provincias ad praefectos, f. per provincias (p. in provinciis) ad praef. τοῖς κ. ἐ. - ὑπερέχοντας, in provinciis 3, 8, 13. vel in singulis prov. κατὰ πόλεις καὶ κ. ἐ. per urbes et prov. 7, 5, 16. πᾶσιν ἀνθρώποις κατὰ τε ἔθνη καὶ κ. πόλ. per prov. et urb. 8, 7, 14. †† τὰ λοιπὰ βάρβαρα ἔθνη -, κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κ. τὰ συσχηματα ἀρχόμενα, cum separatim gentes et coetus in illis regantur, 4, 10, 6. quippe secundum singulas gentes et secundum singula corpora gubernatas. d) c. Acc. rei magis, loci que adeo, quam pers. οἱ Ἀλεξανδρου διάδοχοι τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἔθνων καὶ κατ' Ἀσίαν

ἀπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, Alexandri successores orientabilibus gentibus, Asiam omnem partiti regionatim, imperarunt 6, 2, 18. qui Bg. omisit copulam, sine necessitate summa. pro his, *gentibus illis in oriente et per Asiam totam, partiti, scil. eam, cum partiti fuissent, partiendo, per regiones quasque suas, imperarunt.* e) c. Acc. aliquo rei univertae, τὰ κορυφαίετατα - τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρων, rerum particulatim gestarum a Severo 2, 15, 13. eorum, quae sigillatim acta sunt Severo, s. ex singulis, quae acta sunt a Severo, s. ex singulis Severi factis. ὡς ἐκάσκις κ. μ. προστέτακτο, per partes 8, 4, 17. ὡς ἐκάσκις τούτων πέπρακται, κατὰ χρόνους καὶ δυναστείας διηγήσομαι, secundum tempora et principatus 1, 1, 11. — In notione potius modi, s. de modo, c. Acc. subst. rei, κατ' ἐπιγὰμικὴν προσήκων αὐτῷ, affinitate 1, 6, 11. per affin. 4, 10, 5. s. secundum, quoad - ἐκγονος κατὰ θηλογονίαν, feminini generis serie 1, 7; 6. secundum, v. θηλ. - τὸ μὴ, κατ' ἀξίαν ἀντιδοθέν, pro dignitate 2, 3, 15. v. ἀξ. - ἐπήμυνη κατὰ δυνάμειν 6; 5, 12. v. δ. - κατ' εὐνοίαν, ἣν εἶχον λ. benevolentiae nomine 8, 6; 12. secundum, pro ben., propter ben. κατ' εὐγένειαν πρωτεύειν ἀξίων, propter 8, 8, 8. - κατὰ τὸ ἔθος, de more 3, 12, 1. 4, 12, 10. — κατ' ἀπολουθίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντά 7, 5, 4; 8, 7; 10. v. ἀπ. - κατὰ ψήφοφορίαν λ. per suffragii lationem 7, 10, 6. κατὰ τίνα δαίμονα 1; 17, 8. v. δ. - τῶν - προχωρούντων κατὰ γνώμην, ex sententia 3, 9; 3. v. γν. † Item cum adi. numeri l. quantitatis, tum Masc. plur. κατ' ὀλίγους εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδούτο, separatim 1, 10, 6. pauci singulis vicibus, pauci simul, pauci semper, nostrat. *stets wenige*, s. *wenige auf ein Mal*, exiguo numero aliqui, nostrat. *immer einige in geringer Anzahl*. sigillatim 2, 7, 10. singulatim 2, 9, 9. paulatim 5; 4, 7; 6; 9, 7. ad classem supra de *distributione* referentibus aliis hanc formulam, fuppleto et subst. ἀνδρας, etc. tum Neutr. sing. κατ' ὀλίγον ἀνεπίθε τὸν νεανίσκον, paulatim 1, 8, 10. sc. διάστημα, s. μέρος τοῦ χρόνου s. καιροῦ, per breve intervallum, s. intra s. post exiguum tempus, cf. 2, 4, 10. 3; 5, 11. 5; 3; 2; 6, 8, 3. † κ. ὀλ. προίαν, paulatim 3, 9, 13. pedetentim, lente, s. per spatium viae breve. †† πολίσι, κ. ὀλ. ἀυξανόμεναις, portulis, paulatim crescentibus 8, 4, 4. per brevem mensuram, ad parvum intervallum, per arcum, indexam non subito, sed modo leviter, s. portulis, quae singulae, per seriem et undam fluvii positae, arcum referunt, magnitudine et curvitate diversam, minorem quidem, quo propius ad terram s. ripam sicut, sed maiorem, quo propius ad medium fluvii alveum. †† Post adi. comparat. gradus, in notione convenientiae, ut supra in κατ' ἀξίαν, s. in not. similitudinis s. comparationis, τὸ πρόσωπον καλλωπιζόμενον περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius muliere - 5, 8; 2. quam pro femina pudica. †† post syn. comparat. per adi. s. particip. et adv. τῷ βίῳ, ὡς ἀνεμεινῆ μᾶλλον, ἢ κατ' ἀνδρα στρατιωτικόν, quam pro viro mil. 5, 2, 11. magis, quam decet virum mil., propr. secundum. ††† c. Acc. pers. μήτε τί τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἶδās, cum neque quidquam de patre sciret 1, 9, 21. nec quid eorum, quae acta erant in (adversum) patrem, s. cum patre.

καταβαίνειν, phys. de pers. c. praep. καταβαίνοντες εἰς τὸ στρατόπεδον 8, 2, 1. cum descendissent in rel. - τροφ. γένος βασιλικόν, εἰς εὐ-

- πατριδῶν καταβαῖνον, a patriciis ortum ducens 4, 6, 7. descendere, oriri, nasci.
- καταβίω, ph. de perf. c. praep. ἐν τοῖς οἰκείοις καταβίωσαι, reliquum vitae traducere 5, 3, 4. vitam ad mortem usque transigere, s. simpl. vitam transigere, vivere; cf. 8, 7, 14. propr. Lat. *pervivere*.
- καταγγέλλειν, ph. et sensu forensi, de perf. c. acc. perf. δεῦλοι, ὅσοι δεσπότας κατήγγελλον, detulerant 5, 2, 4. *denunciare*, hodie *barbarum*.
- καταγέλασος, phys. pass. de perf. ὡς εἶναι καταγέλασος αὐτὸν, ut esset deridiculus 1, 14, 16. - de re, παρσίχε τοῖς δήμοις αὐτὸν καταγέλασος θάλαμα, ridiculum 1, 3, 9. c. inf. μή τι ἄρα καὶ καταγέλασος. (ἐστὶ) εἶπεῖν; añnon etiam ridiculum dictu. 7, 8, 9.
- καταγιγνώσκειν εἰ καταγιγνώσκω, mor. de perf. c. gen. perf. et acc. rei, τοῦ Ἰουλιανοῦ καταγιγνώσκοντες ἀνανοδρίαν, λ. Iuliano vitio vertentes, quod imbellis esset 2, 12, 4. καταγιγνώσκον τοῦ ῥαθυμίαν λ. accusabant Macrini socordiam. 5, 5, 2. κατάγνοῦς τοῦ μὲν ῥαθ. imputans alteri ignaviam 2, 9, 3. βαρβόροις, - δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, metum nobis - imputantibus 1, 6, 15. †† τοσαύτην μου δειλίαν καταγνώκότες, mihi imputare 2, 1, 22. p. inf. - †† c. solo gen. rei, καταγιγνώσκον τῆς Μακρινίου πολιτείας reprehendebant Macrini luxum 5, 2, 12. - Med. cum casu illo pr. utr. οὔτε ἐμοῦ ῥαθυμίαν - καταγνώσκονται, eos neque mihi socordiam imputaturos 2, 10, 17. - Pass. de perf. abs. vel c. adiuncto, ὑπὲρ τυράννου κατέγνωσμένου καὶ μεμισήμένου, propter tyr. desperatum 8, 5, 21. vel reprobatum, damnatum, de re, cum adv. τὴν αὐτοῦ μέλλῃσιν - ἐλέγχειν ἐπειράτο εἰκότως καταγνωσμένην, eius cunctationem coarguere conabatur merito fuisse reprehensam 7, 1, 14. p. ἐπειρ. ἐλ., τὴν Ἀλεξ. μέλλ. εἰν. κατ. εἶναι, conabatur ostendere, Alexandri cunctationem merito reprehensam esse.
- κατάγω, ph. de re, c. acc. rei et praep. ὡς καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν αἵματος πλείον - κατάγειν εἰς θάλασσαν, ut flumina devolverent 3, 4, 10. - de perf. c. acc. perf. et praep. it. casu temp. I. adv. νεῶν, εἰς ὃν ἐκάστου ἔτους κατήγε τὸν θεόν, deducebat 5, 6, 13. τὸν θ. ἐπιθήσας ἄρματι, κατήγε, ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάσειον ib. 15. † μετὰ τὸ καταγαγεῖν αὐτὸν, postquam dederat eum ib. 21. καταγαγῶν εἰς τὸ πεδῖον τὸν στρατὸν, deducto exerc. 8, 1, 3. - sed c. solo acc. perf. καταγαγόντων αὐτοὺς τῶν στρατιωτῶν, deducuntibus milit. 5, 3, 24.
- καταγωγή, phys. de loco, c. adi. οὔτε καταγωγῆς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, diversoriis 4, 1, 3. in itinere. - καταγωγίον, ph. de loco, sed in urbe Rom., sensu que praecipuo, c. gen. perf., προσελθεῖν ἐκ τοῦ τῶν μονομάχων καταγωγίου, ex gladiatorum diversorio 1, 16, 8. (1, 17, 15.) ἐν τῷ τῶν μ. καταγωγίῳ ib. 12. εἰς τὸ τῶν μ. καταγωγίον 1, 15, 17. τὰ τῶν μ. καταγωγία ἀνοίξας 7, 11, 14. - sed de militib. Germanis, ἐπανήλθον εἰς τὸ ἐαυτῶν κ. in suum diversor. 8, 8, 19. extra urbem Rom.
- καταδειλιᾶν, mor. de perf. οὐδὲ καταδειλιῶντος σχῆμα ἐνδεικνύμενος (Pertinax) extimescentis 2, 5, 8.
- καταδέω, phys. de perf., oppresso acc. rei, εἰλήσαντες σρωμνῆ τὸ σωματίον, καὶ καταδήσαντες (αὐτὸ,) et constrictum 2, 1, 2. colligantes.
- καταδίχη, sensu forensi, καταδίχαις περιβαλὼν (αὐτοὺς), damnatione ab ipso conventis 7, 4, 5. per calumniam malitiosos que dela-

tores et subornatos testes falsos coniciens in damnationem eum multam s. condemnationem pecuniariam, s. per calumniam damnans, multas que indicens. καταδικάζει ἐπιεικῶς, damnationes faciebat ib. 3. damnabat, et multas indicabat.

καταδικάζειν, phys. de pers., oppresso acc. animal. ἐλάφους, συνδέω αὐτοῖς καὶ δῖωκων (αὐτοῦς,) Βαλλε, insequens I, 15, 6.

καταδικάζειν, ph. de pers. hostili, c. acc. loci, τὴν Ἀρμενίαν, in Armeniam excurrere 3, 9, 2. cum exercitu.

καταθάπτειν, phys. de pers. c. acc. rei et abl. rei s. modi, τὸ σῶμα πολυτελεῖ κηδεῖα καταθάπτουσιν, ἀνθρώπων νόμφ, sepeliunt 4, 2, 2. - acc. rei oppresso, τὴν κόνιν κἀλητῆ τινὶ ἐμβαλλών, ἐπεμφε τῆ μητρὶ αὐτοῦ (εἰς τὸ) καταθάψαι (αὐτήν,) cineres - misit matri eius sepeliendos 4, 13, 16.

καταθαρσύνειν, mor. de pers. c. gen. rei, τῶν ὑμετέρων ὅπλων καταθαρσύνεται, postquam contra vestra arma fiduciam sumsit 6, 3, 10. per audaciam s. confidentiam vestra arma non reveritas s. spernens: καταθαρσύνειν, mor. de pers., sine casu, at c. adv. τὸ βάθραρον οὐτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσύνεται, barbara gens neque - praec confidentem se praeebit 1, 5, 26. p. simpl. audacter facere, audacem esse, animum et spiritus sumere et ostendere, vel cum noxione et vi intendendi, nimis audacem esse, contra nos, ad redeundum in terras nostras, ad bellum repetendum, ad iterum laceessendum, - neque in praesens audax s. nimis audax erit.

καταθύειν, phys. de pers. c. acc. anim. πολλὰς ἐκατόμβας κατέθυσε, mactavit 4, 8, 20.

καταισχύνειν, mor. de pers. c. acc. rei, εἰ τις αὐτὴν (τὴν καθέδραν) μὴ καταισχύνει, non dedecoret 2, 3, 17. folio non indignum se gerere turpibus factis. - simul c. abl. rei s. modi, εἰ μὴ τὴν τούτων εὐμοιρίαν αἰσχροῖς ἐπιτηδεύμασι κατήσχυονεν, nisi - contaminasset 1, 17, 27. turpiter obcurare, et turpibus factis committere, ut non cogitetur et reputetur magni que fiat. κλέος προγουιῶν τρόπου θαυλότητι καταισχύναι, dedecorare 5, 1, 17. post maiores claros fieri turpem. - simul et cum praep. ὕβρεις καὶ βίαι, δι' αὐτὴν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυονεν, dehonestarunt 1, 3, 6. post illius imperium l. post illum turpiter imperare et se gerere. — † phys. τὴν πρῶτον τοῖς χωρῆσι ὑπάρχουσαν ὄραν κατήσχυονεν, foedabant 8, 4, 13. corrumpere, remove, adimere.

κατακαρδίας, phys. de re, cum subst. rei, παύσει κληγαῖς κατακαρδίας ἐλάσειν, percutiunt adactis in corda pugionibus 7, 11, 6. vulneribus in corde.

κατακλείειν, ph. καιρίου τῆς πληγῆς ἐπὶ τῆς κατακλείδος γενομένης, in ingulo 4, 13, 12. in, ad, supra claviculam. (Schlüsselbein,) pectoris lumbinam partem.

κατακλείω, ph. de pers. c. acc. rei, dat. temp. et praep. χρήματα, ὅσα ἐστὶν οὐκ. - ἤθροισέ τε καὶ κατέκλεισεν ἐν ἀλλοτρίῳ συμφορῶν, recondiderat 4, 4, 18. c. acc. pers. ἔμμενον ἐντὸς τοῦ τείχους, κατακλείσαντες ἑαυτοῦς, manserunt intra murum inclusi 2, 6, 6. — simul c. praep. κ. αὐτοῦς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, inclusi castris 5, 8, 12. includentes se in. πόλιν, ἐν ᾗ κατακλείσας ἑαυτῶν - ἔμμεν, in qua includens se ipsum mansit 3, 7, 5.

κατακομίζειν, ph. de pers., oppresso acc. rei, sed c. praep. τὴν κλίνην ἀράμενοι, κατακομίζουσι (αὐτήν) διὰ τῆς ἰσθμῆς ὁδοῦ, deserunt 4, 2, 4. - Pass. de re, τὰ ἀπὸ τῆς ἠπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομίζόμενα, l. deportata 8, 2, 7.

κατακοντίζειν, ph. de pers. c. acc. animi, et forsan c. adv. λόντας

- περιβέων ἔνωθεν κατηγόντιζεν, iaculis conficiebat 1, 15, 6. *πισ-
dornj fiesseu.* - c. acc. persf. ομηρῶς, Γερμανοὶ ἰπτεῖς, - διώξ. ντες
τὸν Μαρτιάλιον, κατηγόντισαν, iaculis conficiunt 4, 15, 13.
κατακρίνεσθαι, pass. sensu for. de persf. c. adv. παλινοδικίαν διδοὺς τοῖς
ἀδίκως κατακριθεῖσι, iniuste condemnatis 7, 6, 7.
κατακτείνειν, phys. de persf. c. acc. anim. et abl. modi f. instum.
ὑποσχόμενος, τὰ θηρία - ἰδίᾳ χειρὶ κατακτενεῖν, se occisurum (esse)
1, 15, 1.
καταλαμβάνειν, phys. de persf. c. acc. persf. (et praep.) καταλαμβάνου-
σιν αὐτὸν ἐπὶ τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, apprehendunt 7, 5, 6.
comprehendunt. † simul c. acc. rei, καταλάβαν Βευγοντα τὸν λοι-
πὸν δῆμον; οἰμωγῆν τε - ἐν τῇ πόλει, inveniens 3, 4, 15. - Alio
sensu, c. acc. loci, ἐπεὶ ἠγγέλη - κατεῖληθῶς τὴν Ῥώμην, occupasse
3, 1, 2. †† sensu amico, πᾶσαν γῆν - ἐπέστρεψε καταλαμβάνειν,
occ. 2, 4, 12. ad possidendum et colendum. Alio rursus, cum
acc. rei al. τὰ ἔπλα καταλαμβάντες, armis occupatis 2, 13, 21,
praecipientes. Alio iterum, de anim. cum acc. persf. et abl. rei
f. modi, it. adv. παρδάλαις ποτε ἔξυτάτῳ ἄρῳμῳ τῶν - καταλαβού-
σης, cum comprehedisset 1, 15, 12. immo allecui ac prope ve-
nisse. - de re, trop. c. acc. persf. Μάρκιον νόσος καταλαμβάνει, oc-
cupat 1, 3, 1, 5, 15, 1. *besallen.* ἀφασία 1, 9, 12. Ἰλιγγος 1,
17, 23. οἴκευ πάντας καταλαμβάντος, occupante 4; 3; 21. κα-
ταλαμβάνει κίνησις τὸ στρατόπεδον, incescit 1, 7, 1. c. acc. loci,
δέος - τὰς πόλεις κατέλαβαν, invasit 2; 11, 6. *einnehmen.* - si-
mul c. adv. πολλῶν καὶ δεινῶν συνεχῶς κατελήφθησαν τὴν πόλιν,
occupantibus 1, 14, 15. Alio sensu, c. acc. persf. τοιαύτου τέλους
εὐαίρους κατέλαβεν, hunc exitum illi habuerunt 1, 9, 23. talis
exitus iis contigit, obtigit, evenit, *betreffen* f. *treffen.* τὸν κ.
τέλ. illum oppressit 2, 2, 14. illi obtigit 2, 5, 16. illi contigit
6, 9, 15. αὐδὲν παρόδοξον, ἀνθρωπων ὄντα εἰ τελευταίῃ κατέλαβεν,
eum - mors occupavit 2; 5, 11. - Separatim particip. Persf. et
Aor. 2. c. subst. ἀσθένει τοὶ κατελήφθη τὰς πόλεις, perceptio prae-
senti malo 1, 12, 16. malum, quod eveniat. eadem, quae ac-
cidisset. - abl. συνεβάλλοντό τινες ἐκ τῶν κατελήφθητων, ex iis, quae
acciderant, 1, 14, 11. τὴν ἐπὶ τοῖς καταλαβοῖσιν ἀληθῆς; super
praesentibus malis 1, 5, 5. in quibus locis duobus dr. per ellips.
non tam pr. subst. πόθος, quam πράγματα. Porro alio sensu,
abl. ἐπεὶ κατέλαβεν αἰ τῆς θείας ἡμέραι, cum adessent 1, 15, 5. ad-
venissent, ubi f. postquam advenerunt, venerunt. - Nominatim
particip. praesf. et Aor. 2. rursus, c. adv. χειμῶνος ἤδη καταλαμ-
βάνοντος, hyeme iam instante 7, 2, 18. - abl. ἐσπέρας καταλαβού-
ση, vespera insecuta 2, 9, 6. adveniente. ἡμέρας κ. die conse-
cuta 2, 5, 5. κ. τῆς ἄριστιμης ἡμ. cum advenisset statutus dies
6, 4, 3. ἡδοναῖς, αἷς ὅθι καταλαβούση ἄρα καὶ ἀκίων ἐδούλευεν,
voluptatibus, quibus scilicet, ut tempus terebat, etiam invitus
serviebat 1, 17, 22. adveniente, veniente tempore eo, quod cui-
que voluptati et oblectationi definitum erat. - Pass. de persf.,
trop., c. abl. rei, πολλῇ καταλαμβατόμενος ἀφασία καὶ ἀπορία, oc-
pressus stupore 2, 12, 5. occupatus, correptus, impriectus. consti-
tutus in, versatus. πάντων ἔμπρὸς κατεληγμένων, omnib. somno
oppressus 2, 1, 12. correptis, captis, omnibus dormientibus. —
phys. c. praep. ἐν Καλχῆδόνι κατελήφθη, deprehensus est 5, 4, 20.
— c. adv. ἔσοι ἔνθεν κατελήφθησαν, deprehensi sunt 5, 8, 16. —
Sed de re et loco, ph. ἐλπίζοντες, τὰς ἀγῶνας κατελήφθη, summa
iuga occupata (esse) 8, 1, 16. ab hostibus obfessa. τῆς ἀκροπό-

λεως κατελιμμένης arce occupata 3, 12, 15, per milites, eo miſſos. Med. de perf. phys., c. acc. loci, οἰόμενος, ἔρημα τὰ βασιλεία καταλήψεται, vacuum se palatium occupaturam (esse) 3, 1. 12. vel deprehensuram. inventuram. εἰτεμψε στρατὸν, τὸν τὰ στρατὰ - καταληψόμενον, exercitum, qui occuparet 3, 6, 23. oblideret.

καταλέγειν, phys. de perf. cum acc. rei, τὴν - διαδοχὴν καταλέγοντες, recensentes 1, 17, 9 enumerantes. - Pass. de perf., sensu milit. c. praep. στρατηγοὶ καταλέγοντο ἕκαστος τὰς Ἰταλίας λογάδες, duces conscribentur, tota que Italia delectus habebantur, 7, 12, 2. deligi.

καταλείπειν, phys. de perf. c. acc. perf. Θρουράν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος. λ. custodes relinquens 2, 2, 21. ibi linens esse et remanere, zurück lassen. κ τινὰ δόξαμιν λ. relictiis copiis 6, 5, 15. 6, 7, 11. c. praep. τὸν Ἰετάν κ. ἐν τῷ - ἔρει. relicto in provincia 3, 11, 17. †† simul c. adv. et acc. rei f. loci, δυσαποστάτως - καταλιπόντων τέκνα - καὶ τὴν οἰκίαν χώραν, ipsis relinquentibus 6, 7, 3. de Persis, in bellum proficiscentibus, nostr. potius verlassen. †† ἐν ἔπειτα-λθόν ὁ στρατός, μηλόβοτον καὶ ἔρημον τὴν χώραν καταλείπει, regionem desertam relinqueret 8, 4, 23. lassen f. hinter sich lassen. τῶν ὄχλων πάντων πολίχνας καὶ κώμας καταλιπόντων. oppidulis relictiis 3, 2, 10. verlass. †† c. acc. rei universales, καταλιπόντες τὰ σώματα ἐρημιμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, relictiis cadaveribus 8, 8, 16. zurück lassen. - † nominatim c. acc. rei, ut instrum., et arma, c. praep. κελύει, τὰ ὄπλα αὐτοῖς καταλείπειν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, relinquere 2, 13, 4. † oppello adv. οἱ στρατιῶται, - τὰ δ. καταλείπου (ἐκεῖ. ἐν τῷ στρατοπ.) reliquerunt ib. 3. †† simul c. dat. perf. χρήματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα λ. cum opes ipsis reliquisset (mortuus pater) 3, 15, 7. verlassen f. hinterlassen. †† trop. c. acc. rei solo, ἀτελεῖς κατέλιπε τὰ βεβουλευμένα, quod inconsummata relinqueret consilia 1, 9, 22. lassen, abire cogi sic, ut consilia et deliberata non dum perfecit et ad exitum perduxerit. τὸν πόλεμον ἀτελεῖς καταλείπειν. ἐπισθαλές, bellum inchoatum relinquere 1, 6, 15. e terra abire ita, ut bellum et reliquiae belli porro maneat. †† malo et perfido modo, de milit. c. acc. rei f. loci, καταλιπόντες τὴν Θρουράν. Θεύγουσιν, deserentes custodiam 3, 3, 12. verlass. - c. acc. perf. καταλείπειν - γύναιον, ut desererent 6, 9, 10. οἱ στρατιῶται τὸν καταλείπουσιν, Alexandro relicto ib. 11. - Pass. phys. de re, c. dat. perf. μήτε ὑποζυγίαις - καταλείψεται τρεφάς, relicta esse 8, 1, 9. sc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει, ἤτοι ἀγροῖς, übrig gelassen worden. - † de pass. abl. Θεύγοντα τὸν λοιπὸν δῆμον, εἰ τις καταλείπειτο, populum, si qui relicti erant 3, 4, 13. sc. ex eo populo, sc. ἐκεῖ, ἐν τῇ πόλει - c. praep. τοῖς ἐν Ῥώμῃ καταλείψεσιν στρατιῶταις, iis, qui Romae relicti fuerant, milib. 1, 7, 12. - c. dat. perf. et nominat. modi, ἡ Μαιμμία, μόνῃ τῷ παίδι καταλείψεσα, sola iam filio reliqua (relicta) 6, 1, 10. post mortem Maesiae. †† malo illo sensu, c. praep. et affini, εὐρεθεὶς ἔρημος καὶ ὑπὸ πάντων καταλείψεσιν, ab omnib. derelictus (Iulianus) 2, 12, 12. - Med. pl. de perf. c. acc. perf. et praep. οἱ στρατιῶται, οὓς ἐν τῷ στρατοπέδῳ Μαξιμίονος καταλείπει, reliquerat 7, 11, 3. - c. adv. ὄρος, εὐθα παῖδας - καταλείπεσαν, reliquerant 8, 5, 20.

καταλλάττεσθαι, med. trop. de perf. c. acc. rei, adv. et praep. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ταύτην ἀίσχρως - ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάττασθε

- pecuniâ vendiditibus 2, 13, 12. propr. permutare, commutare, nosfr. *vertauschen*.
- καταλύειν, de perf. phys. c. acc. rei, et c. adiuncto, τὴν γέφυραν διηρήκεσαν καὶ καταλύουσεν, resolverant 8, 4, 4. dissolv., in partes minores et singulas. - trop. τὸν πόλεμον καταλύσαμεν, finivimus 5, 1, 7. componere, dirimere. - simul cum praep. ἐχρῆν Μακρίνον ἄμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαι, finire 5, 3, 1. dimittere, perdere. † c. adiuncto, ἤλλαξε τῶν - μηνῶν τὰ ὀνόματα, ὅσα μὲν ἀρχαῖα, καταλύσας, antiquis abrogatis 1, 14, 17. quae quidem antiqua, abrogans, s. dum, quae quidem antiqua, abrogabat, removebat, nolebat, vetabat, ut amplius adhiberentur in calendario ac scriptis. τέλη - καταλύσας, vectigalia sustulit et - 2, 4, 14. ademit, non amplius exigi voluit. - Pass. trop. de perf. cum adv. εἰσὶ δ', οἱ εὐθὺς καταλύθησαν, everfi sunt 1, 1, 7. necati, imperio privati, de throno et imperio deieci.
- καταπέμτειν, ph. de perf. c. acc. rei, καταπέμπει γράμματα, mittit 2, 12, 5.
- καταπίμπραμαι, pass. ph. de re, c. adv. τὰ πτώματα σωρηδὸν καταπίμπρατο, cadavera comburebantur 4, 6, 2.
- καταπλεῖν, phys. de perf. c. abl. instrum. καταπλέων ὁ στρατὸς ναυσί, cum deveheret 3, 9, 14. navigaret.
- καταπλήσσειν s. τπειν, mor. de perf. c. acc. perf. et abl. rei s. modi, καταπλήξειν τοὺς τῆ ὄψει - τῶν λ. 6, 4, 7. se perterriturum esse, i. q. 9. pr. φοβήσσειν.
- καταπρήθειν, phys. de perf. c. acc. rei, ἀ δὲ καταπρήσαντας 3, 1, 9. cum concremassent, i. q. pr. ἐμπρήσαντας.
- καταπρίναι, ph. de perf. c. acc. rei et praep. ξύλα καταπρίσαντες εἰς τὰ - σχήματα, terra dissecantes 6, 9, 12.
- καταπροιέσθαι, med. de perf. trop. c. gen. perf. οὐ καταπροιέθη αὐτὸς γυναικὸς, haud impune illuseris in mulierem, 1, 17, 10. vel me mulierem.
- καταπτήσσειν, mor. de perf. c. adiuncto, οὐδὲν τι καταπτηχότος. οὐδὲ καταδολιῶντος σχῆμα λ. consternati 2, 5, 8. - c. adv. ὡς ἐμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλ. οὕτω καταπτηχότα, consternatum 2, 12, 9.
- καταριθμῆναι, trop. de perf. c. acc. rei, τὴν τῶν ἐπιτηδεῶν δαφίλειαν καταριθμοῦντες, enumerantes 1, 6, 3.
- καταρρήγνυσθαι, ph. pass. de re, c. adiuncto, ποταμῶν τὰ σφοδρὰ καὶ καταρρήγνύμενα ζεύματα 8, 4, 6. abrupta, declivia, et hinc celerissima, cum impetu et celeritate labentia, i. rapida, nosfrat. forte *rutsch*. σφοδρὸς χειμέρρους καταρραχθεῖς, erumpens 3, 5, 10. tuens, decurrens, praecipitatus, se praecipitans, *sich daler stürzen*. - c. adv. νύκτωρ αἰθιδίως ὄμβρων μεγίστων καταρραγέωντων, erumpentibus 3, 3, 9. delapsis, praecipitatis, *her nieder stürzen*. - Alio sensu, καταρραχθείσης τῆς ἐπ' αὐτῷ (τῷ θώρακι) ἐσθῆτος, disrupto vestimento 3, 12, 22. rupta, *zerissen*.
- κατασημαίνεσθαι, ph. pass. de re, κατασημασμένα γροσμίματα, ob-signatas litter. 7, 6, 11. Med. de perf. c. acc. rei, κατασημηγυῖσθαι τὸ γροσμηματίον, ob-signatum libellum 1, 17, 14. postquam ob-signasset.
- κατασιγῆναι, phys. de perf. c. acc. perf. et abl. rei, τῷ τῆς χειρὸς ἡματι τῶν ὄχλων κατασιγῆσας, postquam populo silentium imperasset 1, 9, 7. † c. acc. perf. solo, s. c. adiuncto, τοὺς λοιποὺς κατασιγῆσαι τὸ προστάξας, reliquis tacero et quiescere iussis 7, 5,

10. † trop. de re, τσαῖτα εἰπόντα τὸν Μάρκον ἐπιπεσοῖσα λιποθυμία κατέσχευεν, Marco vocem inhibuit 1, 4, 15. coëgit flere, fecit, ut loqui desineret.

καταστῆσαι, ph. de perf. c. acc. rei f. loci, ὅθεν τὸς, καταστῆσας τὴν πόλιν, urbem, a se dirutam, 8, 4, 24. postquam diruisset, exersillet. - Pass. de re f. loco, πᾶσα ἡ πόλις κατασκευῆ, diruta (est) 3, 6, 19.

καταστέλλειν, phys. de perf. c. acc. rei oppresso, πίπταν ἐλόντες, καταστέλλουσιν (αὐτὴν), καταχέοντες, spargebant 8, 4, 26. disperg.

κατασκευάζειν, trop. de perf. c. acc. rei et praep. ὡς τοιαῦτα κατασκευάζοντα κατὰ ἀνδρὸς λ. quod talia strueret in hominem 3, 12, 8. excogitare mendaciter et dolose. - phys. κατασκεύασε - ἐν τῷ προαείφῳ νεῶν, exstruxit 5, 6, 13. - c. dat. perf. νεῶν κατασκευάσας τῷ θεῷ, templo constructo illi deo 5, 5, 15. - c. acc. rei solo, γυμνάσιον κ. cum exstruxisset 1, 12, 10. κ. ἵπποδρόμους, λ. exstructis rel. 5, 6, 14. 21. - c. adv. et in opp. τὴν τέχνην τῶν τὴν ἀρχὴν κατασκευασάντων (αὐτὸ, τὸ τεῖχος,) - καθηρησίων, qui exstruxerunt 5, 1, 15. - Pass. phys. de re, c. adv. et praep. πεδίου, ἐνθα κατασκευάσας ἐν τῷ - τόπῳ τετραγώνῳ τι λ. exstructum est 4, 2, 12. - simul c. dat. perf. νεῶς αὐτῷ κατασκευάσας αὐτοῦ, templ. constructum est 5, 5, 8. αὐτῷ περιδρομος κύλιος κ. pergula aedificata fuerat 1, 15, 5. - c. solo perf. dat. βήματος ἁ. κατασκευασθέντος, tribunali (ip̄si) exstructo 8, 7, 7. †† cum sola praep. dupl. τῶν θεμελίων, ἄτε διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, utpote factis 3, 3, 11.

κατασκευάσμα, phys. de re, aedificium, aedifica, in consecrat. imperator. Rom. abs. τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος λ. structurae 4, 2, 15. c. adi. ἐκ τοῦ τελευταίου. - κ. ab structura ib. 22. περί τὸ κ. ἐκεῖνο, circa struct. illam ib. 18.

κατάσκιος, phys. de re ac loco, c. abl. rei, τὸ χωρίον - κατάσκιος - ἄλσος, locus umbrosus lauretis 1, 12, 3. habens umbras ob arbores lauros.

κατασπᾶν, phys. de perf. c. acc. rei et praep. τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων, κατασπᾶσι, detrahunt de 8, 5, 22. milites rebelles. - Pass. de re, abs. ἀνδριάντες καὶ εἰκόνες, τιμαὶ τε τοῦ Μαξιμίμου κατασπᾶντο, convellebantur 7, 7, 3. diruere, evertere, de statuis, vel de iisdem et pictis tabulis, detrahere, deicere, contis, funibus.

κατάστασις, trop. abs. nisi c. adi. αἴτιον ἀπορροῦς καὶ ἀπέροῦς κατάστασις, status, 2, 6, 22. conditio, agendi et vivendi modus. de militib.

καταστέθειναι, phys. pass. de perf. c. abl. rei, τὸ πλῆθος τῶν βαββύρων, ἀνδρῶν καταστέθεινον, coronati 4, 11, 5. ornati, in nuptiis regis sui Parthi.

καταστέθειν, trop. de perf. in nominat. c. adv. et praep. Ἀπολλωνίους οὕτως ἕμα τῇ μητρὶ καταστέθειν, vitam finivit 5, 8, 16. sc. τὸν βίον, vitam cum morte commutare. - Pass. ph. de re et loco, c. praep. τὰ προαείφια, καὶ εἴ τι λ. ὑπὸ τοῦ - στρατοῦ καταστέθειν, oversum fuerat 8, 4, 22.

κατασφάττειν, ph. de perf. c. acc. anim. ἐκατόμβας ταύρων - κατασφάττα, mactabat (imperat. Heliog. ut sacerdos,) 5, 5, 16. - ζῶα κατασφάξας, animalibus mactatis 4, 8, 12. postquam mactasset per alios, mactari iussisset Caracalla.

κατέχειν v. κατέχω.

- κατατάσσεσθαι, pass. trop. de perf. c. praep. (τῶν) εἰς τὴν σύγκλη-
 τὸν - κατατασσομένων, qui in senatum referrentur 5, 7, 13. —
 διὰ μέγεθος - εἰς τοὺς ἵππεύοντας - καταταγείς, inter equites rela-
 tus 6, 8, 2.
- κατατέμνειν, phys. de perf. c. acc. rei, βύρσαν κατατεμοῦσα, Διῶν,
 corio dissecato 5, 6, 9: corium postquam dissecuisset.
- κατατίθεσθαι, Pass. de re, trop. c. adv. et praep. μὴ μίτην πρὸς
 ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμῆν - κατατεθεῖσθαι, non frustra vobis
 tamdiu honorem nie detulisse 1, 4, 7. qui Bg. et gen. temp.
 τοσ. χρ. videtur sumisse non cum subst. τιμ. λ. sed per se et p. adv.
 λ. ut colhaeret c. v. κατ., depositum esse apud vos, vobis tribu-
 tum f. declaratum a me, praesitum. a simul c. dat. perf. ut
 auctoris, μεγάλων μοι κατατεθεισῶν εἰς αὐτὸν εὐεργεσιῶν, cum ma-
 gna a me collata sint in ipsum beneficia 3, 6, 6. † c. praep.
 dupl. πῶσας τὰς εἰς ἐμῆνον εὐεργεσίας κατατεθείσας πρὸς αὐτοῦ λ.
 omnia beneficia in ipsum collata (a se) 6, 9, 2. - Med. c. acc.
 rei, ὀπληκὰ ἄν - καταθέται χάριν, collocavit 2, 3, 15. - sed ph.
 καταθέμενοι τὰ ὄπλα, depositis armis 8, 6, 3. κελύσι, ὄπλα αὐ-
 τοὺς καταθέσθαι ἐν εἰρήνῃ, deponere 8, 3, 4.
- κατατρέχειν, ph. de perf. hostili, c. acc. loci, Μεσοποταμίαν κατα-
 τρέχει, in Mesopotamiam excurrere 6, 2, 3. 3. 14, 2. κατατρέ-
 χειν τὴν Μήδων χώραν, incurfare Medor. regionem 6, 5, 2. κα-
 τατρέχοντες τὴν Κελτῶν χώραν, per Gallor. excurrentes regionem
 1, 10, 4. † μὲν - στρατός - τὰ πεδία κατατρέχουσι, exercitum
 agros incurfare 6, 5, 14. † c. adiunctio, κατατρέχων καὶ καθιπ-
 τεῶν Μεσοπ. incurf. Mesf. 6, 2, 14. κατατρέχειν καὶ λυμαίνεσθαι
 τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, incurf. provincias 6, 3, 10. - cum adv.
 Πέρσαι, οἱ πάλαι Μεσ. κατατρέχοντες, qui Mesf. incurfabant 7, 3,
 8. †† simul c. abl. perf. ὅτι - οἱ Γερμανοὶ - τὰ στρατόπεδα -
 πόλεις τὰ - πολλῇ δυνάμει κατατρέχουσιν, exercitus urbes que
 multis copiis incurfando infestare 6, 7, 5. qui Bg. in τὰ στ. su-
 mit v. etiam c. acc. perf.; non acc. loci, castra; ut ex h. l.
 etiam ad pr. loca quaedam assumi potest similis abl., v. c. cum
 exercitu.
- κατατρέσσεσθαι, pass. de perf. trop. c. praep. εἰς ἵπνον κατατρέσσαντο,
 in somnum deferebantur 2, 1, 3. i. q. εἰς ὑ. καθέλειεσθαι 1, 17,
 20. εἰς ὑ. κατηνέχθη, in f. prolapsus est) 2, 9, 6. - sed phys.
 καταπλέων ὁ στρατός, οὐκ εἰς ἃς ἐβούλετο ὄχθας κατην., non ad quas
 volebat ripas delatus est 2, 9, 14. - cum gen. loci f. anim. et in
 opp. ἢ ἀποβῶσιν αὐτῶν (τῶν ἵππων) ἢ κατηνεχθῶσι (αὐτῶν) si ve-
 ro descendant ex iis aut deiciantur 4, 15, 9. qui Bg. servavit
 in medio gen. pron., proprie pertinentem potius ad positv. que-
 que v., quam ad id sumendum extrinsecus. - De re, phys. c.
 praep. et adv. τοῦτο (τὸ ἀγαλμα) πάλαι - ἐξ οὐρανοῦ κατηνεχθῆναι
 εἰς τὴν - χώραν, (delatum esse) 1, 11, 5. delapsum. - c. solo adv.
 σιγητοῦ νοκτωρ κατηνεχθέντες, fulmine delapso 1, 14, 4. - abl.
 κατηνεχθέντες ὄμβροισι, delapsi imores ib. 9.
- καταφυγεῖν, ph. de perf. c. praep. et affin. τινὲς ἐκ τῶν Φυγόντων
 κατέφουγον πρὸς αὐτοὺς, se receperunt 3, 2, 18. εἰς τὸ στρατόπε-
 δον καταφυγόντες, cum in castra confugissent 7, 11, 12. - c. adv.
 τῶν - ἐκείσε καταφυγόντων, cum eo confugissent 3, 6, 18.
- καταφλέγειν, ph. de re, c. acc. rei et adv. δάδας, αἱ ῥαδίως αὐτὰς
 (τὰς μηχανὰς) κατέφλεγον, concremabant 8, 4, 31. - c. solo acc.
 καταφλίξαν τὸ πῦρ τὸν νεών, cum combussisset 1, 14, 6. - Pass.
 de re f. locu, abl. τὸ τέμενος κατέφλέχθη, templ. combustum est

- ib. 4. - κ. πλεῖτα τῆς πέλειας μέρη, combustae sunt urbis partes
 ib. 9. c. praep. τοῦ νεῶ καταφλέχθεντος ὑπὸ τοῦ πυρός, templo
 combusto ib. 7. concremato igne. † cum adv. et abl. rei, ὅτε
 πυρὶ καταφλέχθη ὁ νεῶς, cum conflagravit templum 5, 6, 7.
 κατάφλεξις, ph. c. gen. rei s. perf. μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν κατάφλεξιν,
 post cadaverum combustionem 4, 15, 16. post pugnam.
 κατάφρακτος, ph. pass. de perf. abl. p. subst. τοῖς - δόρασι τῶν κα-
 ταφρακτῶν, cataphractorum 4, 15, 4, 14, 6. loricati, equites,
 qui et sua corpora et equos lorica munitos habuerunt. † pro
 adi. c. subst. αἱ τῶν κ. ἰππέων ἵλαι, cataphractorum equitum alae
 8, 1, 5 e quo loco fortassis appareat, in prr. locis esse ellipsin
 subst. ἰππ.
 καταφρονεῖν, mor. de perf. c. gen. perf. καταφρονήσαντες τοῦ Ἰουλ.
 contemniētes Iulianum 2, 12, 7. καταφρονέουσι τῶν στρατιωτῶν,
 despiciēbant milites 8, 5, 3. - c. gen. rei, κρούους καὶ θάλλους
 καταφρονεῖν, cont. 2, 10, 10. 7, 8, 1. γυμνοὶ ὄντες, τῆς ἰλῦος
 καταφρονέουσι 5, 14, 12. κινδύνων καταφρονήσαντες, despiciētes
 1, 6, 25. non curare, non fugere. - ὡν καταφρονήσας, quae con-
 temsit 3, 6, 16. non timere, non reputare. καταφρονήσας τῆς
 ὑμετέρας ἀνδρείας, contemta vestra fortitudine ib. 6. ἰσ. syn. ἀμε-
 λήσας λ. - τῆς Ῥωμαίων δεξιάς κ. Romana maiestate despecta 6, 3,
 10. † μήτε ὄρκου Φιδέριμνος, εἰ δεῖοῦτότου καταφρονήσαι, si opor-
 teret id contemnere 2, 9, 18. violare σπουδῶν καὶ ὄρκων κατα-
 φρονήσας, foedere ac iureiurando neglecto 3, 6, 11. κ. τῶν -
 λεχθέντων, contemnens ea, quae dicerentur 5, 5, 10. non sequi,
 non parere. κατάφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, con-
 temnens eam rem 5, 4, 3. non curans. τῆς ἡλικίας τοῦ μειρα-
 κίου καταφρονήσαντες, aetate adolescentis despecta 1, 3, 14. τὸ
 βάρβαρον τῆς ἡλ. καταφρονήσαν, barbara gens aetatem nostram
 aspernata 1, 5, 26. ἰσ. opp. φοβήσεται λ. simul c. adv. διὰ τὴ
 θανάτου καὶ κινδύνων ῥαδίως καταφρονεῖν πάντα τολμῶντες, mortis
 periculorum que pro tanto contentu quilibet audentes 3, 3, 6.
 Mauri milites, eo quod mortem ac pericula facile contemnant.
 - κινδύνων καὶ μειζήνων πολλὰκις ἦν καταφρονήσας, contemserat
 (Pertinax) 2, 3, 2. Pass. de perf. c. praep. τῷ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
 δήμου καταφρονεῖσθαι, ὡς ἀνάξιον - ἀρχῆς, quod (ipse) a populo
 contemneretur 2, 7, 9. post syn. ἀμελεῖσθαι. - τοῦ τοσούτου δήμου
 ἀπαξιοῦντος, ὑπ' ὀλίγων καταφρονηθῆναι, a paucis se contemni 7,
 12, 6.
 καταφρονήσις, mor. c. adi. ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο παρὰ τῶν ἀντικάλως
 πλειῶν ἢ κ. contemtus 8, 5, 6. †† abl. per formulam, ὁ δῆμος
 (αὐτῷ) εἶχον ἐν καταφρονήσει, contemtu illum habebant 2, 7,
 4. contemnebat. cum gen. perf., ut obiecti, τῆς τῶν ἀρχόντων
 καταφρονήσεως μέχρις αἵματος αὐξήσεως, principum contemtus
 2, 6, 22. militum erga imperatores. καταφρονήσει τῶν ὑπηκόων,
 ὡς πολὺ ἐλαττέων, despectis subiectis 5, 1, 14. cum contemtu
 s. ad contemtu subiectorum, - imperatorum adversus cives. —
 sed c. gen. rei. ἐπίδοχθησαν (οἱ στρατιῶται) καταφρονήσιν τῆς πρὸς
 τοὺς ἀρχοντας αἰδοῦς, (edocti sunt) negligentiam reverentiae er-
 ga imperantes 2, 6, 21. †† simul c. adv. τῶν προσκίττων
 αἰεὶ καταφρονήσει, acquisitorum semper contemtu 1, 8, 4. v.
 αἰεὶ.
 καταχέω, ph. de perf., oppresso acc. rei, sed c. adv. πίτταν ἐλύοντες,
 κατεσκεδάνυσσαν, καταχέοντες (αὐτὰ, ἰσ. πίτταν vel σκευή) ἔμβροτον
 δίημι ὁμοθυμαδόν, perfundentes 8, 4, 26. effund., defund.

καταχρῆσθαι, ph. de perf. c. abl. rei f. mater. et praep. τῇ ξυλείᾳ
- εἰς τὰς μηχανὰς κατεκρήνητο, lignea materia ad machinas abusi-
- fuerant 8, 4, 22. pass. forma p; med.

κατεῖληθῆσθαι v. καταλαμβάνω.

κάτειμι, ph. de re, ἰούλοι αὐτοῦ κατιόντες ταῖς καρφαῖς ἐπήνθουν I,
7, 10. v. ἐπαυθ.

κατεῖπων v. ποκ κατέπ.

κατελήφθησαν v. καταλαμβάνω.

κατενεχθέντες v. καταφέρω. - κατεπτήχωτος v. καταπτήσσειν.

κατέπω, ph. de perf. c. acc. rei, τινῶν τὴν ἐπιβουλὴν κατεπύοντων,
qui infidias indicarunt I, 10, 15. quibusdam indicantibus.

κατεργάζεσθαι. phys. pass. de re, ὅτι δὴ τὸ ἔργον κατεργάσθαι, iam
rem confectam esse 5, 12, 12. qui Bg. per Lat. ad dñ cepit v.
cum adv., quod aequè valeat p. Lat. *scilicet*, prestimens ad pr.
ὅτι. - simul c. dat. perf. κατεργασθέντος αὐτῷ τοῦ Θόνου, patrata
(ipsi f. ab ipso) caede 4, 4, 8. - Med. trop. de re, c. rei et acc.
et abl. τὴν εὐωδίαν κατεργάζεσθαι δυνάμει κρείττονι (αὐτὸ, τὸ Φθι-
νωδὲς τοῦ ἀέρος,) id conficere I, 12, 5. opprimere, consumere,
adimere, vim que eius et noxam tollere, impedire. - sed de
perf. c. acc. perf. τοῦ Περηννίου κατεργασμένου τὸν Κόμμ. ubi
Perennis interfecisset Commodum I, 9, 3. simul c. adv. ῥα-
δίως κατεργασάμενος πρεσβίτην λ. facile interemto sene 3, 11,
15. quia-facile interimas f. interemeris f. interimis.

κατερείτεσθαι, ph. pass. de re, c. adv. et formula e praep. τείχει,
ὁ - ἐκ τοῦ πλείους μέρους πρότερον κατερήρειπτο, qui - dirutus
fuerat 8, 2, 11.

κατέρχεσθαι, ph. de perf. c. praep. κατελθόντες διὰ μέσης τῆς ἀεράς
ὁδοῦ, egressi media sacra via 7, 6, 21. ingredi per viam, ire,
descendere. ἐπεὶ κατέλθε - εἰς Θράκην, ingressit in Thr. 4, 8, 1.
- κατελθὼν ἐς τὸ ἄστυ, reversus in urbem I, 13, 15. - κ. εἰς τὴν
σύγκλητον β. curiam ingressus 3, 8, 11. ingr. Senatum 5, 7, 7,
6, 4, 2. † simul c. casu temp. τῇ ἐπιούσῃ κ. εἰς τὴν σ. cum ve-
nisset in curiam 2, 14, 5. οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν κατεληλυθότες, qui
ex agris venerant 7, 4, 15. κατελθόντος τοῦ Κομμίου ἐπὶ τὴν
ἀκρόασιν τῶν ἀγῶν. cum ivisset ad 1, 9, 6. † simul cum casu
temp. ἡμέρας καταλαβούσης, κατέλθεν ἐπὶ τὸ συνέδριον λ. venit in
curiam 2, 3, 5. †† τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανου, κατελθὼν ἐπὶ Θρά-
κην, copiarum reliquiae, eas profectas in Thr. 2, 14, 12. cum
praep. dupl. κατέλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον σὺν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, venit
ad 5, 8, 13. εἰς τὴν σύγκλητον κ. μετὰ παντός τοῦ στρατοῦ, in
curiam se contulit 4, 5, 1. αὐτοῖς, πρὸ τῆς ἐῶ εἰς τὴν Ῥώμην
κατελθοῦσιν, mandat ipsis, ut ante lucem Romam ingressi 7, 6,
12. c. adv. κελύουσι, νύκτωρ κατελθεῖν τοὺς νεανίσκους, adesse
7, 4, 7. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες ἀνοίξιν τὰς πόλεις, no-
ctu si veniant clanculum, se patefacturos vel. 5, 3, 23. qui Bg.
etiam c. v. copulat part. λαθ. p. adv. †† Κρόνον, κατελθόντα
εἰς γῆν, cum in terram descendisset 1, 16, 3. ubi praep. habeat
vim suam propr., de loco altiori in inferiorem. †† de hoste,
κατέλθεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα, δύναμιν ἄγων λ. abiit Carthaginem
7, 9, 7.

κατασιάσθαι v. κατασιάπτω. - κατεσημμένος, v. κατασέφεισθαι. - κατέ-
σραπτο v. κατασρέφω.

κατέχειν, ph. de perf. c. acc. rei, τὰς ἡνίας κατέειχεν, habenas te-
nebat 5, 6, 16. sc. αὐτὸς, ὁ θεός. c. acc. perf. κατέχειν τοὺς
πικρίας τῶν ἡγεμόνων, retinere apud se 3, 2, 8. in urbe Roma et

in sua potestate ac custodia. trop. c. gen. perf. *μη κατασχόντες αὐτῶν*, non continentes sese I, 7, 4. suum gaudium et desiderium videndi Commodi, non valentes opprimere. simul cum adv. *ὁ Κόμοδος, μηκέτι κατέχων ἑαυτοῦ*, non ampl. se continens I, 15, 1. suam cupiditatem palam ostentandae artis non valens opprimere. † cum acc. perf. *μη κατασχών ἑαυτὸν ὁ δῆμος*, non continens se ipsum 2, 2, 21. suum gaudium, plausum et desiderium Pertinacis eligendi salutandi quae. †† oppressio acc. perf. pron. *ὡς μηδὲ κατασχόντας τινὰς αὐτῶν εἰς αἰμαγῆν ἀναβοῆσαι*, ut neque continere se valentes quidam eorum cum eiulatu exclamarent I, 4, 17. ubi rectio, *ὡς τινὰς αὐτῶν, μηδὲ κατ. ἑαυτοῦς* s. *ἑαυτῶν, ἀναβ. εἰς αἰμ.* ut quidam eorum, non valentes continere se, excl. c. ei., i. e. dolorem suum opprimere non valentes. - Sed de re, phys.; c. acc. rei s. instrum. *κατεχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ δοράτια ἐπαυπαύοντο*, tenentibus manibus hastilia requiescebant, super manus caput inclinando, quae manus tenebant hastilia, s. quiescebant sic, ut tenerent stantes hastilia manibus et caput inclinarent in has manus. - trop. c. acc. loci, *λοιμῶδη νόσου κατασχεῖν τὴν Ἰταλίαν*, ut pestilens morbus occuparet Italiam 1, 12, 1. oriri et esse incipere in Italia, vel manere et durare ibi per tempus aliquod in Italiae oppidis ac vicis, et inter incolas Italiae. †† c. acc. alio, rei aut perf. *τοιούτης εὐμοιρίας καὶ εὐσταθίας κατεχούσης τὸν βίον*, tali felicitate temporum - tenente vitam humanam 2, 5, 1. in vita constitutos homines, viuentes, homines. maxime Romanos, obtinente s. versante, dominante inter homines, percepta ab hominibus, obtingente hominibus, nostr. *beherrschen*. - c. acc. perf. deserto magis, *ἀπορίας καὶ δυσθυμίας τὸν στρατὸν κατεχούσης*, tenente 8, 5, 19. animum exercitus occupante, invadente, oriente, orto et diutius ibi manente et exferente se. *ταραχῆ καὶ πένθος πάντα κατεῖχε*, occupavit 2, 6, 1. *κίησις ἄλογος κ. τὸν δῆμον*, incessit ib. 2. - Pass. de perf. phys. *συλληφθεὶς κατεῖχeto*, comprehensus tenebatur 3, 12, 20. manibus iuvenum praesentium. trop. c. adv. et abl. rei s. affectus, *πάν τὸ στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος ὁμοίως πένθει κατεῖχeto*, luctu distinebatur 1, 4, 19. occupabatur, tenebatur, erat in luctu, suscipiebat, sentiebat tristitiam in animo, et aliquamdiu et diu.

κατηγορεῖν, ph. de perf. extra forum, cum gen. perf. et particula, *τοῦ Μαξιμίμου, ὡς ἀπίστου, κατηγορεῖ*, Maximinum, ut infidum, accusabat 6, 9, 1. simul c. adv. *πικρῶς κατηγοροῦσθε τῶν Ἀλβίνου φίλων*, accusavit amicos 3, 8, 11. - c. gen. rei, *τῆς Μαξιμίμου ἀμώτητος κατηγορεῖ*, crudelitatem acc. 7, 6, 6.

κατήγορος, sensu for. de perf. c. gen. perf. et in opp. *συκοφάνται καὶ οἱ γεόμενοι τιμῶν κατήγοροι* λ. qui aliquos accusassent 7, 7, 5. Lat. *accusatores*, distincti a pr. *delatoribus*, ut honestiores, et palam aliquem accusantes, et in concione, foro et iudicio.

κατηχέθη v. *καταθέρω*. - *κατιών γ. κάτεμι*.

κατοικεῖν, ph. de perf. c. acc. loci, *ἔθνη, ὅσα τὴν ἥπειρον κατοικεῖ*, incolunt 2, 8, 12. *οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες*, ii, qui Antiochiam inhabitant 2, 7, 15. *τοῖς τὰ ἀγρῖα τῆς γῆς ἔθνη βίβρα κατοικοῦστας*, qui incolunt 1, 2, 9. *ὅσοι τὴν Πάμην κατ' οὐσον ἀνθρώποι*, quotquot Romam incolebant hom. 1, 7, 4. - c. praep. *οἱ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦστας*, qui sub Oriente habitant 6, 7, 10. - abs. s. oppresso adv. *οἱ κ. (ἐκί)*, incolae 8, 4, 10.

- † particip. c. artic. p. subst. πλήθει τῶν κατοικούντων λ. incolarum 7, 6, 2.
- κατολίγον v. ὀλίγον.
- κατορθῶω, phys. de perf. in bello et opp. τῆς πολιορκίας μὴ προχωρήσας, ἀλλὰ μᾶλλον βλαπτομένων τῶν Ῥωμαίων, ἢ κατορθούτων, plus detrimenti capientibus Romanis, quam emolumenti 3, 9, 12. magis afflictiis Rom., quam proficientibus, lucrantibus, felicibus, prospere agentibus, feliciter rem gerentibus. - c. praep. in orat. contracta, ἐν οἷς κατορθώσατε, κἀκείνος τὸ μέτρον ἐκαρτέυτο, rerum a vobis (feliciter s. fortiter) gestarum ipse etiam parte fruebatur 3, 6, 8. earum rerum, quas felic. s. fortiter gessistis, et illo rel. p. ἐν τοῖτοις γὰρ, ἃ κατ. † εὐωθῶτων τῶν βραχέων - ἀπεκάνειν, εἰ μὴ τι ἐν ταῖς πρώταις ἐρημίαις κατορθώσουσι, nisi melius in primis congressibus rem gesserint 4, 15, 16. ubi pron. τι vel pro se capiendum, p. κατὰ τὸ aliquo modo, vel p. acc. rei pertinet ad v., p. τι πρᾶγμα, i. e. pugnam feliciter ineant, vincant, pellant hostes. † c. acc. rei, κατορθῶν αὐτὰ, ὑμέτερον ἔργον (ἐσι), ut bene gerantur (ista) 1, 5, 19. feliciter exsequi, rite, decenter, litenue, prompte ea, quae mihi in imperio sunt curanda vobiscum et per vos, quae a me praescribuntur et imperantur. †† μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, ἃ ἐβόλετο, postquam perpetrasset omnia 3, 5, 16. perfecisset, confecisset, ut proderent Nigram. μ. τὸ π. κ. omnibus ex sententia gessis 3, 7, 11. μείζονα κατορθώσας, ὣν ἤλπισε, maiorā exsecutus, quam speraverat 3, 9, 14. κ. τὰ κατὰ τὴν ἀνατολήν, confectis rebus in oriente 3, 10, 1. rebus ad orient. prospere gessis et cōstitutis. † simul c. adv. πρώτον ἀνδρώπων καὶ βασιλέων ἀναμωπὶ καὶ ἀνομιῇ τεσσάρτα κατορθώσας, qui primus tanta perpetrasset, 2, 14, 2. - † in opp. cum particip. modi, εἴθῃ, δεῖν, μέγα τι δράσας, κατορθῶσαι, ἢ - μὴ ἀσήμως - τελευτήσαι, rem bene gerere 1, 10, 8. bellum. - †† c. acc. rei et adv. τὰ πολεμικά - γενναίως κατορθῶτε, quod rem bellicam fortiter administratis 6, 3, 12. p. simpl. gerere, perficere. - †† sensu mor., extra bellum, abs. ἐπιεκεία καὶ χρηστότης τῶν ἐπαύων τὴν ἀνατολὴν εἰς αὐτόν τινα ἔχει τὸν κατορθῶντα, clementia et benignitas laudem referunt ad illum ipsum, quicumque eas operatur 5, 1, 12. exercet, colit, amat, iis studet et deditus est. — Pass. de re, phys. πύτων, οἷς πόλεμος κατορθῶται, συμπνεόντων, quibus bellum administratur 4, 10, 8. geritur rite ac feliciter. — c. adv. et dat. perf. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα, quae prius a vobis fortiter gesta sunt 1, 5, 25. - †† c. praep. et adiuncto, τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων, - τῶν δ' ἐξ ἀνάγκης κατορθουμένων λ. a molestis et arduis bene gerendis rel. 6, 5, 8. - Med. de perf. c. rei et acc. et abl. s. modi, τὰ λοιπὰ Θήσας αὐτὸς κατορθώσασθαι χρημάτων ἐπιδόσει, se recte curaturum 1, 8, 11. gehörig besorgen, vel feliciter exsecuturum s. simpl. confecturum, perfecturum.
- κατορθώσις, phys. abl. μεθέξεις τῶν μεγίστων τῆς κατορθώσεως τιμῶν, maximos, re confecta, honores 3, 11, 16. negotiū confecti f. feliciter confecti, s. rei, prospere gestae, i. caedis patratae.
- κατορῶνται, ph. de perf. c. acc. perf. et adiuncto modi p. adi. s. particip. τὰς τῆς Ἐπίας ἰερείας ζώσας κατῶρῶνται, defodiebat 4, 6, 9. Caracalla per alios s. defodi iubebat.
- κίτων, ph., in locum, βλέπειν, deorsum 3, 11, 5. in loco, παρῶντες, infra 8, 3, 6. ad murum - κίτωνος, ph. λίθος, κ. περιφερῆς, ab imo 5, 3, 10. inde ab inferiore parte sursum, nostr. von un-

ten auf f. hinauf. - τοὺς κ. διαλεξομένους, inferiore loco 8, 3, 1. ex inferiore loco sursum, ad pedem muri ad eos, qui stabant supra in muro.

αυσία, ph. κισσὸν περιτιθεὶς τῇ κεφαλῇ ἀντὶ κισσίας καὶ διαδήματος Μακεδονικοῦ, pro causia 1, 3, 7. de Antigono, tegumentum capitis ap. Macedonas, cui diadema circumvoluimus erant, vestras. ein Hut f. Sonnenhut. περιθεῖς ἐν Μακεδονικῷ σχήματι, κισσίαν τὴ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, cauliam 4; 8; 5. de Carac.

ἔμμαι, ph., potius p. pass., quam p. med., de pers. et mortuis, universe, κεῖται ὁ τύραννος, iacet 2, 1, 19. mortuus est, caesus, sc. ἐν τῇ γῇ f. χαμαί, humi, in solo. - κείσθαι τὸν τύραννον, λέγοντες, iacere 2, 2, 7. 3, 12, 15. † c. adiuncto, κεῖται - καὶ δίκας ἀνάκτητος παρέσχε Φουρευεὶς ὅθ' ἡμῶν, iacet 7, 5, 15. simul c. adv. et praep. τότε οἱ στρατιῶται πληγέντες πρὸ τοῦ βωμοῦ θνήσκοντο, iacebant 7, 11, 8. - in pugna; abs. nisi particip. cum artic. πρότερον (εἶη) ἐν τῇ πλήθει τῶν κειμένων, caesorum 5, 4, 16. - de re, c. praep. τὸ γυμνασιεῖον, ἐπὶ τοῦ σκιμποδοῦ κείμενον, libellum - iacentem 1, 17, 7; positum. - c. adv. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτωμάτων, iacentibus cadaverib. 1, 15, 15. †† de loco nominationi, c. praep. πόλιν - κειμένη ἐπὶ τῷ τῆς Προποντιδος πορθμῶ, iacens 3, 1, 11. sita, posita, condita.

κειμήλιον, phys. de re, c. gen. pers. κειμήλια βασιλέων, supellectilia 1, 10, 11. sq. explic. † forte c. adi. simul, (αὐτοῦ; τοῦ βασιλέως) πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια ἀρπάσαντες, omnia ornata et supellectile direpta 3, 9, 20. sc. πάντα plur. e pr. sing. † cum gen; rei, saltem c. adi. ὅσα τῆς βασιλείας σύμβολα ἢ πολυτελεῖ κ. pretiosa supellex 5, 6, 20. τὴν ἀρχὴν, ὡς περὶ τῶν ιδιωτικῶν κειμηλίων, ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάσασθε, velut aliquid ex privatorum instrumento 2, 13, 12. aliquam privatam supellectilem, aliquid bonum pretiosum, Lat. cimelium.

κελεύσθαι v. κλέω. - κεκλήσθαι v. κλέω. - κειμηλιότη v. κέμω.

κέλευσις, phys. de re, c. gen. pers. κείμενοι, Μαξιμίνου τὴν κέλευσιν εἶναι, iussionem 7, 6, 26. - simul in opp. οὐκ ἐξ ἄλλοσ κελεύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης, ex alterius iussu 8, 3, 15.

κέλευ, ph. de pers. abs. τὸν θυμὸν ἐρεῖν - τοῦ κελεύοντος, iubentis 3, 11, 17. πεισθέντες κελεύουσι τοῖς δεσπότηαι, iubentibus 7, 4, 8. κελεύσαντι τῷ - βασιλεῖ πείθονται, iubenti 3, 12, 25. ἐπιφαίνονται - κελεύσαντος τοῦ Κλεάνδρου, iussu Cleandri 1, 12, 12. iubente Cl. κ. αὐτοῦ, iubente ipso 3, 12, 3. συνάσιν εἰς τὸ συνέδριον, τῶν ὑπάτων κελεύσαντων, iussu consulum 3, 12, 7. ἡκεις πρὸς βασιλέα ἐπέσας, μὴ κελεύσαντας; iniussu eorum 3, 12, 23. - cum adiunctione, ἐπὶ κελύση βασιλέως, ἀφροΐζεται, quando iusserit rex 6, 5, 7. ἢ περ πάντα προυχώρησεν, ὡς ἐκέλευσεν, ut iussit 7, 6, 16. - sq. inf. duplici verborum, aor. et praes., una in periodo, ἐτι - κελύσει - ὅπλα μὲν καταθέσθαι -, φίλον δὲ δέχασθαι, iubere 8, 3, 4. - sed singulis inf. vel aor. vel praes.

κελεύει αὐτὸν συλλεΨθῆναι, iubet 1, 9, 14. (αὐτὸν σὺλ. κ. imperat 1, 13, 9.) ἡκεις κελεύει ib. 20, 2; 14. 1, 10, 5. 2; 12, 1. 2, 1, 13. 1. κελεύουσι - κατέλεθιν λ. iubent 7, 4, 7. ἐκέλευσεν, αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat 1, 10, 12. τοὺς ἐκείνου - ἐκέλευσα παρσῖναι, iulli 4, 5, 8. †† in med. or. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι λ. τῆς - ὕβρεως, καὶ μήτε παῖσιν τινα λ. milites iussit desistere a contumelia, - ut que nec verberarent quenquam 2, 4, 2. ubi Bg. duplicem rect. iussunt, p. uno inf. τοὺς στρατιώτας λ. militibus edixit 2, 14, 12. συσκευασθῆναι - ἐκέλευσε, iu-

bet 2, II, i. 6, 4; 2. iussit 5, 5; 12, 5, 6, II. c. 7, 3; 9, 7; 9; 6, 7, 12, 19, 8, 3, 16. e. † ἡσυχίαν - εἶναι - κελύσαστε, iubete 3, 12, 13. κελύσας πάντας - ἐορτάζειν λ. iussis omnibus 5, 6, 12. cf. 7, 2, 15. οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελύσαντι καιουργῆσαι, iubente 3, 15, 8. πάντας ἀποσῆναι κελύσαντες, iubentes I, 17, 21. †† in med. or. ἐκαστοὺς κελύσαντες - ἐπανιέναι, singulis iussis 6, 1, 7. †† simul cum adiuncto, τὸ μὲν πλῆθος τῶν οἰκετῶν κελύουσι αὐτοῖς ἐπεσθαι; - προστάξαντες, λ. iubent 7, 4, 10. ὡς - Ἡρακλέα - αὐτὸν κελύσαι καλεῖσθαι, ut Herculem se iuberet vocari I, 14, 15. †† ἐπεὶ καὶ τοὺς συνοφάντας τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ ἦν κολασθῆναι κελύσας, nam ei delatores urbe exegerat, et, ubicunque essent, puniri imperaverat 2, 4, 16. ubi, vel sublatō post. ἦν, tamen a pr. ἦν pendet particip. κελ., p. periphrasi plusq. - simul c. dat. pers. τοῖς στρατιώταις κελύω, ἀποζῶσαι λ. - καὶ ἀποπέμτειν, militibus praecipio 2; 13, 17. κελύει τῷ χιλιάρχῳ - Φονεύσαι λ. iubet tribunum 3; 12, 24. κ. αὐτῷ λ. iubet ipsum 4, 12, 8. κ. τῷ Μακρίνῳ, λ. imperat Macrino, ut ib. 12. κ. αὐτοῖς λ. mandat ipsis, ut 7, 6, 12. ἐκέλευσεν αὐτοῖς λ. imperavit illis, ut 7, 8, 27. - simul c. praep. et adv. τότε ὕφ' ἐλ' σημειῶν κελύει τῷ στρατῷ, ἐπιδραμεῖν καὶ Φονεύειν, iubet 4, 11, 8. - cum praep. sola, ἐπέμτει οὐλωσιν, δι' ἧς κελύει τὰ ὄπλα - καταλιπεῖν, qua iubet 2; 15, 4. †† in med. or. διὰ προγράμματος τὴν νεκρίαν - κελύει συνελθεῖν 4, 9, 7. Cum acc. rei, τούτο κελύειν ἦν σύνηθες αὐτῷ, id mandare 4, 12, 13. †† ἐπεὶ μήτ' ἐμὲ ἐτι τοιαῦτα κελύσαι προσδύνα, nam neque meum amplius circa talia iussum imaginare 3, 11, 13. ubi adv. ἐτι pertinet aut ad v. πρ. aut potius ad v. κελ., neque exspecta amplius, ut ego talia iubeam, s. neque exspecta, ut ego amplius talia iubeam; ut inf. aor. κελ. sit p. praef., severe, nam neque me amplius talia iubere exspecta. Vel alioqui (si putarem, putassem, te non ad finem id perduciturum,) nec tu exspecta, me tibi adhuc (hucusque) talia iussisse, ut maneat aor. vis propria, p. pers.; vel nec tu exspecta, me tibi talia amplius iussurum esse; ut aor. sit p. fut. Sed mihi probatur maxime secunda ratio. ταῦτα κελύσαντος αὐτοῦ, haec cum praecipisset ipse, 2, 13, 19. †† in orat. contracta, συσκεψόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν ἐκέλευεν ὁ βασιλεὺς, una deliberaturus cum ipsis de iis, quae princeps imperaverat. I, 17, 15. p. περὶ τούτων, ἃ ἐκ. †† Senlu impropr. c. inf. et in med. orat. καθίζεσθαι κελύω ἐπὶ τοῦ β. θρόνου, iubens 2, 3, 8. leniter monens, suadens, rogans. †† nominatim medico sensu, κελύοντων τῶν ἰατρῶν, μύρου - ἐνεπίπλασαν λ. iubentibus medicis I, 12, 4. leniter nem, praescribentibus, praecipientibus, consulentibus, i. q. §. 2. συμβούλευσάντων - ἰατρῶν. Pass. de pers. abl. ἐκέλευσθε γὰρ, iubebamini enim 3, 7, 17. ubi tamen ellipsis videtur querundam, e pr. τῶν πατραγμένων, v. c. ταῦτα πράττειν. - † cum acc. rei, ψηφισαμένων πάντων, ἃ ἐκ-κλύοντο, quae iubebantur 5, 7, 7. ipā senatores, se, decernere; sen de re, p. decernentibus omnibus ea, quae praescribentibus ab Heliog. - Nominatim per participia, de pers. in opp. ἐκείνη, εἴτε ἐκούσα, εἴτε κελύσθεῖσα, ἀπεκατέρησε, sive alicuius imperio 4, 13, 17. iussa, coacta iussu alicuius. - Sed de re, Neutr. cum artic. πᾶν τὸ κελύόμενον ἐκείνος ἐποίησεν, omnia iussa 6, 1, 25. ἀπειθεῖς αὐτοῦ τοῖς κελυνομένοις παρεῖχον 2, 4, 10. ὕμεις δράσετε τὸ κελυλευσμένον, imperata 2, 1, 12. - simul c. praep. ὑπακούειν τοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβήρου κελυνομένοις, ut obedirent Severi iussis 2, 13, 3.

α Severo iussis f. imperatis. χρησάμενος ἀδεῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κελυσθεῖσιν, executus imperatoria iussa 4, 12, 9. quae ab imperatore iussa essent. τὰ κελυσθέντα ὑπὸ τοῦ ἐαυτῶν δεσπότητος ἀγγεῖλαντας, iussa sui domini 6, 4, 12. iussa a suo domino. † Sensu improprio. de pers. c. praep. et inf. παρθένου, ἀγγεῖται πρὸς τῶν ἱερῶν νόμων κελυσουμένης, virginis, quam castam sacrae leges iubent 6, 5, 3. quae iubebatur a legibus sacr. casta esse; quae casta debebat esse per leges.

Κέλται f. Κελτοί, pop. τὴν Κελτικὴν καὶ Ἰβήρων χώραν, Gallorum 1, 10, 4. Galliam, Celtarum, qui Celtae, proprie tertia pars Gallorum, hic univ. pro Gallis ponuntur, ut alias p. Germanis; et cum Κελτοί ap. Strabon. dicantur Κελτίβηρες, hic iidem reperiantur, si sumas hendiad.

κενός, ph. de re, Fem. c. gen. pers. κενὴν ἀνθρώπων εἶναι τὴν πύλιν, vacuum hominibus 8, 1, 9. Neutr. similiter, τὸ στρατόπεδον, ἀνδρῶν κενόν, castra, viris vacua 2, 13, 21. - c. subst. solum, κενὰ εἰνοθήρα σκεύη, inania vasa 8, 4, 9. † abs. c. artic. τὰ κενὰ πληρώσαντες, cum intervalla replevisent rel. 4, 15, 5. sc. διαζήματα, χωρία, μέρος τοῦ πεδίου f. τοῦ στρατοῦ, inter singula agmina f. corpora manipulorum, intra ordines et acies, spatia vacua, scil. virorum f. militum.

κεράμεις, ph., de materia, σκεύη, κεράμου πεποιημένα, vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, ex terra figulari facta. - de materiato, f. corpore quodam et re ex materia, c. artic. τῶν κεράμων βάλλοντες αὐτοῦς, tegulis 7, 12, 11. plur. sq. - sine artic. κεράμοις ἐβαλλον τοὺς λ. tegulis 1, 12, 16.

κεράννυμι f. κερῶν, ph. de pers. c. rei et acc. et abl. οἶνον κερῶσασα (αὐτὸ, τὸ Φάρμακον) venenum, vino mistum, 1, 17, 18. quum vino id miscuisset. - Pass. de re, c. abl. rei, τὴν λίμνην, αἵματι κερῶσθεῖσαν; lacus, sanguine mistus, 7, 2, 14.

κεραςφόρος, phys., abs. ἐλάφους καὶ δορκάδας, ὅσα τε κερῶσφόρα, cornigera 1, 15, 6. scil. θηρία f. ζῶα, ut sq. §. e.

κερδαίνειν, ph. de pers. c. acc. rei et praep. εἰ ἐπιδρομῆς ἢ θυγῆς κ. νομίζουσιν, ὃ περ λ. lucrari se putant 6, 3, 14. putant pro lat magno lucro, quodcumque consequantur raptu; contenti sunt iis, quae rapuerint, celeriter incurfando et retro fugiendo; in lucro ponunt f. deputant. - de re f. loco et urbe, εἰ ἐκατέρων τῶν χειρῶν πλεῖστα κερδαίνει (αὐτὴ, ἡ πόλις, Byzantium,) lucrabatur 3, 1, 12.

κερδαλέος, ph. neutr. c. artic. p. subst. c. dat. pers. et in opp. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) ἐς τὸ κερδαλέου αὐτοῖς εὐέλπι (ἠγροῦμενοι,) futurum ipsis ob lucra optabile 6, 8, 9. ad lucra f. lucrum.

κέρδος, phys. de re, c. gen. rei, ἐφήμερον τροφήν (τροφὴν) κέρδος τῆς εὖπω βεβαίας ἀρχῆς νομίζουσιν, diurnum cibum lucrum ex nondum stabili imperio existimant 2, 10, 13. quotidianam ac perpetuam luxuriam, etiam in nondum stabili et certo imperio f. imperatore, reputant pro lucro sufficienti, et in hoc dubio rerum imperii que statu satis lucrari se putant, sat commodi que se nactos, et satis se felices, si in dies singulos et quotidie possent luxuriose vivere.

κεφαλή, ph., de hom., c. adi. ὑπὸ περιθεγαῖα κεφαλῆς μιᾶς, capitis 4, 8, 4. ὑπὸ νιθετοῖς ἀκαλύπτω τῇ κεφαλῇ ἄδοιπέροι 3, 6, 22. c. gen. pers. πέμφας τὴν κεφαλὴν τοῦ Α. 3, 8, 2. τοῦ Ι. τὴν κ. ἀποπέμνουσι 5, 4, 5. οἱ τὴν Νιαζιμίνου κ. νομίζοντες 8, 6, 10. τὴν κ. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδὸς Φέροντες ib. 13. δεικνύντες τὴν κ. τοῦ πο-

- λεμίου ἀνσκολοπισμένην ib. 16. τοῦ Μ. καὶ τοῦ παιδ. τὰς κεφα-
 λὰς εἰς τὴν Ῥώμην ἐπεμφαν 8, 5, 25. - abf. c. verbis et per phra-
 ses, τὸν Ἀλβίνου τῆς κεφαλῆς ἀφελόντες 3, 7, 16. ὑπὲρ τῆς κ. αἰω-
 ρούντες τὰς ἀσπίδας, super caput 2, 6, 19. κισσὸν περιτιθεῖς τῆ
 κ. 1, 3, 7. κόμας τῆ κ. ἐπιτίθετο λ. 4, 7, 4. αἴγλην τινὰ οὐράνιον
 περὶ τὴν κ. συγγενεῖσθαι αὐτῷ, circa verticem 1, 7, 9. τὴν κ.
 ἐκόσμηε σέφανος 5, 8, 12. τὴν κ. αἰε σιέπων 5, 4, 12. ἀποτέμνει
 τὴν κ. 1, 9, 19. 1; 13, 9. 5, 4, 5. 21. 7, 1, 23. - αὐτὸς τὴν
 κ. ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. † de alijs reb., de statua, c.
 gen. τοῦ ἀγάλματος τὴν κ. ἀποτεμάν, ἰδούσατο (τὴν) ἑαυτοῦ 1, 15,
 19. - de anim., abf. τῶν κεφαλῶν ἀζη, ημένας, capite privati (stru-
 ctiones) ib. 11.
- κεφαλικῶς, physf. κολασθήσεσθαι, capitaliter 2, 13, 18. capite
 adempto.
- κηδεία, ph. c. adi. τὸ σῶμα πολυτελεῖ κηδεία καταθάπτουσι, funere
 4, 2, 2. - c. gen. perf., ut obiecti, ημερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κη-
 δεῖαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἀπεργάσασθαι, circa curandum funus pa-
 tris 1, 5, 1. funere patris, iuneratione, cura funerandi patris,
 nostr. Leichenbegängniß, f. Leichengeprägnge.
- κηλὶς, physf. c. ali. et in opp. de mili. τιμωρίας καὶ κηλίδας πόσας
 αὐτοῖς ἀνήκον, ignominias 6, 8, 16. v. c. portare vallum et sar-
 cinas, ut distincti fodèrent, et, de equite, pugnare pe-
 dibus.
- κηρός, physf. de mater. κηροῦ πλασάμενοι εἰκόνα, de cera 4, 2,
 3. ε. c.
- κηρυγμα, physf., militum, ἐπεὶ δὲ τὸ κ. διεφοίτησεν, qua promulga-
 tione divulgata 2, 6, 8. edictum de vendendo imperio, per
 praecones e muro, cf. y. pr. - c. adi. diferto, Ἰουλιανῶ διηγγέλ-
 ση τὸ σράτιωτικὸν κ. promulgatio ib. 9.
- κηροῦξ, ph., de perf., rerum vendendarum, forsan in auctione,
 Κιλανδρός τις ἦν τῶν δημοσίων εἰσδημάτων ὑπὸ κήρῳ πιπράσκεσθαι,
 per praeconem 1, 12, 8. - rerum videndarum, in ludis saecular.
 κήρυκες κατὰ τε τὴν Ῥώμην - διεφοίτουσιν, καλοῦντες λ. praecones 3,
 8, 19. - rerum bellicarum et pacis, πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ.
 missis nunciis 5, 4, 13. - c. adiuncto, ἐς τὰ εὐνη ἀγγελοι καὶ
 κήρυκες δαφνηφόροι διεπέμποντο, legati 8, 6, 18. ubi ἄγγ. hone-
 stiorum sint comites et ministri, qui v. c. per vicos ac plateas
 urbium praeconio usi.
- κηρύττειν, ph. de perf. c. acc. rei, ἀγγελοι ἦκον, κηρύττοντες τὴν τοῦ
 βασιλέως ἀφίξιν, annunciantes 1, 7, 2. - c. inf. οἱ προϊόντες αὐτοῦ
 ἐκήρυκτον, μηδένα λ. denunciabant 5, 11, 5. - Pass. de re, c.
 adv. et praep. τὴν οὕτως ἀκρεπῶς ἐπὶ χερῶσιν κηρυχθεῖσαν καὶ
 πραθεῖσαν ἀρχὴν, indicatum imperium 2, 6, 22. e muro per
 praecones, cf. 2, 6, 7. sqq.
- Κιλικία, Af. min. Κιλικίας, Ciliciam 3, 1, 9. Κιλικίαν 5, 3, 13.
- κινδυνεύειν, physf. de perf. c. utia bellum, abf. vel cum particip. mo-
 di, ὡς μή, συσάδαν τοῖς θηρίοις μαχόμενος, κινδυνεύοι, ut ne pe-
 riclitaretur 1, 15, 5. in periculum vulneris et vitae incurreret.
 — ἴδεῖτο, - μήδ', ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις -, κινδυνεύσαι, ut -
 neque periclitaretur 1, 16, 10. - in opp. κινδυνεύσαντων ἀμφοτέ-
 ρων, καὶ ἕνα ἑαυτὸν τετηρησθαι λ. periclitantibus amobus 4, 4,
 15. cum ambo in periculo vitae fuissent. - in bello, abf. εἰ κιν-
 δυνεύειν δύοι, εὐκαταφρόνητοι, si etiam periclitandum sit 8, 1, 6.
 periculum subire in magna continua et longior, dimicare diu-
 tius. - c. praep. πείθουσα, δεῖν ἄλλους ὑπὲρ αὐτοῦ κ. periclitari

6, 5, 19. pugnare. ὁ δ. κινδυνεύειν ὑπισχνόμενος, periclitaturus (se esse) 7, 8, 26. †† c. diserto adiuncto, οὐκ πολέμου κ. bel-
 periclitari 6, 7, 27. - †† simul c. abl. rei s. modi, ἵνα μὴ
 αὐτὸς κινδυνεύει ψυχῇ καὶ σώματι ὑπὲρ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, ne pe-
 riclitaretur 6, 5, 18.
 κίνδυνος, physf. extra vel intra bellum, per casus deinceps, Gen.
 c. adiuncto, ἀγαπήσας, ἀνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα. λ.
 sine periculo 2, 15, 4. - † cum adi. ὄψῳ, ἐς ὅσον ἦκει κινδύ-
 νου, in quā m. gnum discrimen 3, 12, 11. p. ἐς ὅσ. κίνδυνον. -
 τοῦ παρόντος κ. τὸ μέλλον † κελόμενος, futurum, quam praefens,
 periculum 6, 8, 13. per formulas, εἰ κοινοῦν τοῦ κ. τὸν - πα-
 ραλάβοιεν 7, 5, 1. ἀπαξ ἀναρρήθεις κ. 7, 7, 9. - Dat. s. Abl.
 c. praep. ἐπεὶ περ ἀπαξ ἐν κινδύνῳ καθίστηται 1, 10, 8. - cum
 adi. ἐσχάτῳ καθέστηκας κινδ. extremo constitutus es in per. 1, 13,
 5. v. καθίς. ὅτι εἴη οὐκ ἐν ὀλίγῳ κ. τὰ λ. 6, 7, 5. - Acc. εἰ μὴ
 Φυλάξῃ κίνδυνον, λ. 1, 9, 10. τὸν ἐπιχειρῶν κ. - Φοβήθεις 1, 15,
 7. ἰδιώτης μᾶλλον τὸν μέλλοιτα κ. λ. 7, 5, 18. γνώσι τίνα κ.
 ἐθύρομεν 2, 1, 23, 4, 4, 14. μέγαν κ. ἐπιφεινεγαί ib. 9. ὄρα
 προὔπτου κ. ἐπιχειρῶν 4, 12, 14. † τὸν κ. προὔπτου ἔχουτες 7,
 4, 4. Φεύγων ἑκάστος τὸν ἴδιον κ., τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει 7, 8, 13.
 πάντα κ. ἀναρρῆσαι 5, 3, 25. 7, 10, 5. ὄρῳντες τὸν κ. 7, 12, 9.
 — Plur. Gen. κινδύνων καταΦρονήσαντες, pericula 1, 6, 25. —
 κ. μειζόνων - ἦν καταΦρον. 2, 3, 2. †† διὰ τὸ θανάτου καὶ κινδύ-
 νων καταΦρονεῖν 3, 5, 6. sc. ἄλλων, pericula alia, quae non jat-
 tinguunt vitam et caput. sed corpus modo, v. c. vulnera, capti-
 vitatem. πειραθεῖς τοσούτων κ. 1, 13, 14. - in opp. μετασχῶν
 τὸ μέρος τῶν κ. - τῶν τιμῶν, particips periculi factus 3, 11,
 16. 8, 3, 15. † δύο κινδ. πρόκειμένω, λ. 7, 5, 11. κοινοῦς
 τῶν κ. λ. periculorum ib. 16. - in opp. λαβεῖν μετὰ κινδύνων -
 ἀνευ πολέμου καὶ μάχης, cum periculo 3, 6, 7. - †† cum adv.
 ὑμᾶς, ποσὲ ἔχοντες κίνδυνους ἀπειρογίτας 2, 5, 10. Praetorian. ††
 cum praep. πάντα ἡ νεοκαία εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ κ. ἐπέδωκεν αὐτῇν,
 ad periclitandum pro eo 3, 4, 2. 7, 6, 11. † οὐ γὰρ ὁμοιον
 ἠγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κίνδυνον, οἷον ἐκ Γερμανῶν, neque enim
 tale putabant, quod a Persis impenderet, periculum, quale quod
 a Germanis 6, 7, 9.
 κινδυνάδης, physf. de re, cum subst. fem. ἀναγκάσιον ἠγήσατο τὴν
 κινδυνάδην, periculosas 4, 4, 6. qui Bg. suppetit e pr. subst. ἐπι-
 βουλήν, cum et deesse possit ὀδόν.
 κινεῖν, physf. de persf. c. acc. rei, τῆς Παλλάδος τὸ ὄγαλμα κινήσεν
 οὗτος, emovit 5, 6, 7. loco suo movit. sq. ἀνήγαγε. τὰ ἀγάλ-
 ματα τῶν θεῶν, ἃ περ ἔτιχεν ἐκείνος κινήσας καὶ μεταγάγων, loco
 moverat 6, 1, 6. † simul c. praep. et nominat. ποῖσιν, ἐκ μι-
 κρῶς προσάσσεως πῶτοι ὄπλα κινήσαν, moverunt 7, 4, 2. 6. ἔς
 τὴ ἀτάσσειν - ἄμνησαν. Trop. π. ἐκλήτις ἕκαστο συνεθέταται, ες τὸ
 κινεῖν πράγματα προγουσιν, ad movendas lites 7, 5, 4. non tam
 simpliciter excitare, intendere lites aliis, quam tutus, iterum
 proficere et repetere. - Passf. de persf. trop c praep. et adv. ὄρα
 εὐ βάρβαρον, καὶ ἐπὶ ταῖς περυσταῖς ἀβουμαῖς εἰς τὴν κινεῖσθαι, im-
 pelli 1, 3, 15. moveri, se movere e sedibus suis, domibus rel.
 sed et commoveri ad iterum tumultum, seditionem. bellum. —
 τῶν τῶν Ἀλεξάνδρου πληθεῖ, ἐπὶ τοῖς βαρβαρῶσι (πράγμασι s. αἰ-
 τίοις) ἕα. κινουμένων, multitudini Abl. tan. extendit 4, 8, 13. non
 ad mutandum in iterum et dominum, sed ad movendum animum
 suum eiga imperatorem, quem, ante cum odissent et risissent,
 Fff

- uunc colere satagunt. - c. sola praep. βλασφημίας, ἐφ' αἷς ἐνεῖνος κινούμενος, ἐργῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο, quibus agitatus 8, 5. 4. incitatus. †† phys. c. acc. ellipt. χαίρουσι τοιαύτην τινὰ δεχθῆσιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11. 5. libenter tali quadam saltatione utuntur, s. talem saltat. insitunt; p. κατὰ τοιαύτ. moveri, movere se per talem salt. s. tali saltatione, cf. Hor. ep. 2, 2, 25. - De re, phys. c. adv. μὴ σφοδρῶς κινούμενου τοῦ βεύματος 8, 4, 7. moto, se movente. - cum formula adv. e praep. τῆς Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, μὴ κινήθην, ἐξ οὗ περ λ. immotum 5, 6, 7.
- κίνησις, phys. cum adi. ἐρχησῶν θεαίς, καὶ πάσης μούσης κινήσεώς τε εὐρύθμου ὑποκριταῖς λ. motus 5, 2, 9. saltatio propria, in theatris solennis et hodie, finito dramate. †† c. gen. perf. δεδιώς τὴν τοῦ δήμου κίνησιν, motum 1, 13, 13. sq. effectu s. consequente, μή τι - νεωτερίσειεν λ. - ἐθῶν κινήσειεν, motibus 3, 7, 17. - c. adi. simul, οὐκ ἂν εὐροί τις οἴτως ἐπαλλήλους ἐθῶν κινήσεις, motus 1, 5. commotio et secessio e sedibus, cum animo bellandi. - †† Magis trop. et sensu pass. τῆς ἐξέδου διαγγελθείσης, κινήσις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus incellit exercitum 1, 7, 1. commotio, animi quidem, cupiditas cum laetitia, sed, extra animum, et corporis quoque, discursus militum per castra, ac concursus hilaris, ut rem sibi invicem narrarent gratulabundi. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ τοῦ βασιλέως ἀναίρεσις, κίνησις ἀλόγος κατεῖχε τὸν ὄχμον, motus 2, 6, 2. cursus per urbem cum ira, vindicta. κ. μεγίστη πᾶσι τοῖς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐγένετο, mot. 6, 3, 3. sq. δυνάμειος - ἀφροζομένης λ., forsan de corpore maxime.
- κιρῶν, phys. de perf. cum acc. rei oppresso, sed c. abl. rei, κίρῶντων θεῖω καὶ ἀσφάλτω, πίτταν ἐλύτες, miscentes sulphure ac bitumine picem (sumtan) 8, 4, 26. p. ἐλ. πίτταν. κίρῶν. (αὐτήν) 2. sed magis e syn. them. κίρῶνμι, cum acc. rei diferto, εἰώθη αὐτὴ κίρῶναι τε καὶ διδοῦναι τὴν πρώτην πέσιν, miscere 1, 17, 17. aquâ posum vini, vel infundere.
- κισσός, ph. κισσοῦ περιτιθεῖς τῇ κεφᾶλῃ, hederam 1, 3, 7. Antigonus, Bacchum imitans.
- κλαγγή, phys. de hominib. in bello, οἱ βάρβαροι (Parthi) μεγίστη κλαγγῇ βόησαντες, clamore 4, 15, 2. Romanorum baritus.
- κλαπέν v. κλέπτεσθαι.
- Κλεάνδρος, Commodi minister aulicus, *Cleander* 1, 12, 8. 12. τοῦ Κλεάνδρου ib. e. τὸν Κλεάνδρον ib. 11. e. conf. 1, 13, 1. 5. 8. 11. sq.
- κλειεῖν, phys. de perf. cum acc. rei s. loci et adiuncto modi e formula adv. τὰς πύλας, ὡς εἰδύνατο, κλείσαντες, clausis 7, 11, 12. 8. 2, 15. - Pall. de re s. loco, πόλιν - κεικλεισθαι, clausam esse 8. 2, 3. κεικλεισμένης τῆς οἰκίας, occlusa domo 2, 1, 15. κεικλεισμένων τῶν οἰκιῶν, cum clausae essent domus 7, 12, 12. †† τῶν τειχῶν κεικλεισμένων, moenibus clausis 8, 6, 9. - c. adv. ἀπηγγέλη - κεικλεισμένη γενναίως ἢ πόλις, clausa 8, 3, 1. ἔμμενεν (αὐτὸ τὸ Βυζάντιον) ἐτι κεικλεισμένου, clausum 3, 6, 18.
- κλέος, phys. cum adiuncto, δόξης καὶ κλέους ἐπιθυμήσατε, gloriam concupiscite 6, 3, 12. - c. adi. κλέος προγονιδὸν παραλαμβάνοντι 5, 1, 17. decus avitum accipientem. - c. gen. rei, παιδείας κλέος, αἰδίου μνώμενοι, gloriam 1, 1, 1. †† δόξης κλέος ἀράμενοι μέγα gloriam 4, 14, 18. qui Bg. omisit gen. δόξ. ubi v.
- κλέπτεσθαι, phys. de re, pass. c. adv. εἰ adiuncto, τὸ σῶμα τοῦ θε

σιλέως οὕτω κλαπὶν ἐνκομισθέν τε τῆς αὐλείου θύρας, sic furtim subductum exportatum que 2, 1, 5. furtim ablatum, vel simpliciter, ce'atum, occultatum, vel per hendiad. c. sq. ἐκκ., pro furtim f. clam exportatum.

κληρονομία, propr. abl. ὡς περ ὁ βλημα κληρονομίας εἰληθέτες (αὐτὸν, τὴν ἀρχὴν.) quasi debitam ipsi hereditatem adepti 5, 1, 13. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, tanquam rem, debitam ipsi ex iure hereditatis. κληρος, phys. κληρῶ τὴν ἀνδιπατείου λαχῶν, forte 7, 5, 3.

κλίμα, f. κλίμα, phys. c. adi. et adiuncto, gen. rei f. loci, οὗδέ τι ἢν γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ λ. tractus coeli 2, 11, 8. clima, regio f. pars (i. q. pr. μέρος) coeli, quatenus inclinatur, descendit, vergit in rotunditatem, nostr. *Himmelsstrich*.

κλίμαξ, pl. c. adiuncto, ἐκατέρωθεν βάθρα τινὰ σύγκειται, ἐν κλίμακος σχήματι, in forma scalarum 4, 2, 9. scalæ. καθέντες κλίμακα, λ. demissis scalis 2, 6, 14. demissa scala.

κλίση, pl., in consecrando imperat. c. adi. ἐπὶ μεγέθῃ ἐκασταύτως κλίσης, εἰς ὄψος ἀρθείσης, in lecto 4, 2, 3. - abl. τῆς κ ἐκατέρωθεν λ. circa lectum ib. 5. ιατροὶ προσίασι τῇ κλίση, ad lecti. ib. 7. τὴν κλίση ἀράμενοι λ. ib. 8. 11. 16.

κρίζειν. μοι. de re, c. adv. τῶν τοιούτων κρίζει μάλιστα (παῦτα) ὅσα λ. urunt 4, 9, 4. dolent.

Κοδράτης f. Κοδράτος, nom. propr. Κοδράτου, νεανίσκου λ. Quadrati 1, 8, 18.

κοιλίαι, phys. de re, c. gen. rei f. loci, ἐνέδραι ἐν κοιλίαισι δοῶν, in montium convallibus 8, 1, 2. cavitatibus, cavis vallibus.

κοιλία, ph. c. adiuncto, περὶ ζώμαχος καὶ κοιλίαν τοῦ Φαρμάκου γενομένου, ad alvum 1, 17, 23. ventrem superiorem, ventriculum.

κοῖλος, phys. de re, Neutr. c. subst. ἂ περ (οἰνοφόρα σκεύη) ὄντα κοῖλα, λ. cava 3, 4, 11. de dolis f. cupis. μηδὲ κοῖλα σκεύη φέρειν λ. 6, 7, 16. de hydriis f. urceis. πίτταν ἔλόντες, κοίλοις σκεύεσιν ἐμβαλόντες, vasis concavis 8, 4, 26. de ollis, urceis f. potius amphoris, ob sq. λαβ. ἐπιμ. λ.

κοινός, Masc. de pers. f. c. subst. masc. ὁ κοινός βασιλεὺς λ. communem imper. 8, 3, 4. utrisque, oppugnatis et oppugnantibus urbem. τοῦ κοινοῦ πατρὸς λ. comm. 1, 5, 20. filio et militibus f. exercitui. † c. adi. πᾶς nominatim, κοινοὺς ἐχθροὺς πάντας ἤγειτο, comm. 1, 3, 15. de re, f. c. subst. rei, in opp. Φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, τοῦ κοινοῦ ἀμελῶς ἔχει, suum periculum, - publicum 7, 8, 17. quod in alios cives, intenditur. Fem. de pers. f. c. subst. pers. fem., c. gen. pers. ἡ κοινὴ μάχη ἀμφοτέρων Μαισά, comm. 5, 8, 7. p. adv. iterum. † c. subst. rei f. loci aut c. subst. abstracti, p. concr. f. pers. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι, comm. 7, 7, 11. urbibus, vel incolis. † c. subst. rei merae,

τοῖς ἐν κοινῇ ὑπηρεσία τυγχάνουσιν, in officio publico 5, 8, 5. in ministerio utriusque imperatoris, communi min. κοινὴ τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν νομίζοντας, comm. 2, 3, 24. imperatori et senatui. συμφορὰν κ. εὐρήνου λ. comm. 2, 6, 3. senatui et populo f. omnibus Romanis. † simul c. praep. κοινὴν εἶναι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν ἀλληλόδια, comm. vobis cum 1, 5, 5. sq. explic. † c. dat. pers. τὸ ἀποβησόμενον κοινὴν ἐμοὶ τε καὶ ὑμῖν τὴν ἀπόλαυσιν παρέξει, com. mihi rel. 2, 8, 6. 4, 10, 10. nisi dat. pendet a v. — c. gen. pers. ἐν ἀθύροις καὶ κοιναῖς πάντων οἰκίαις, intra domos, omnibus communes 8, 1, 11. nisi leg. κοιναῖς. - Nominatim

- dat. f. abl. de re f. modo, abf., per ellipf. fubft. alicuius, cum adi. πᾶς et in opp. ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, ἕκαστος δὲ τὰ ἴδια αὐτοῦ, communiter 1, 14, 5. fcil. γνώμη, communi, pari animo ac fenfu; f. ψυχῇ, it. Φωνῇ, it. μερίδι et ὁδῶ, Lat. pari ratione f. modo, pariter, fimul. τοιαῦτά τινα λέγων καὶ πρὸς ἕκαστους καὶ κ. nunc fingulis, nunc univerfis 8, 3, 16. † λόγους ἐπιεικῆς ἐποιεῖτο πρὸς πάντας, καὶ κ. καὶ ἴδια δεξιούμενος (αὐτοῦς,) publice et privatim 2, 14, 5. i. q. pr. πάντας. — † c. adiuncto fimul, τοῦ μὲν δημωφελούς καὶ κ. διαφέροντος, eius, quod communiter intereft 2, 3, 21. omnium, f. q. opp. τοῖς καὶ ἕνα et τὸ καὶ αὐτὸν λ. † οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἔνθρωποι καὶ κ. καὶ ἴδια τῶ εὐτάκτῳ τῆς βασιλείας ἔχαιρον, publice et privatim 2, 4, 7. fc. χώρα, laetabantur publico loco, extra aedes, ad plures, inter plures, in focietate et circulis. - Neutr. de re, c. fubft. et c. gen. perf. in opp. οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρὸς ἴδιον κτήμα ἢ ἀρχὴν, ἀλλὰ κοινὸν τοῦ - δήμου, poffeffio comm. populi 8, 7, 11. totius pop., omnium civium. †† c. adiuncto, αὐτὰ (τὰ κτήματα) οὐκ ἴδια τοῦ βασιλεύοντος εἶναι, ἀλλὰ κοινὰ καὶ δημόσια τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, poffeffiones comm. 2, 4, 13. - † fine fubft. cum artic. εἰ τις εἰς τὸ κοινὸν χρῆσθ' ἔγενετο μεταβολή, in commune 2, 3, 19. fc. πράγμα, refp., publice, f. aliis, f. aliis omnibus.
- κοινοῖμαι, med. de perf. phyf. cum dat. perf. et praep. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ πρακτικοῦ κοινούμενος, cum amicis, quid facto opus effet, communicans 7, 8, 2. de eo, quod faciendum, deliberans cum, aperire, indicare. - cum dat. eodem, fed acc. rei, οὐκίτι τοῖς Φ. οὐδὲν ἐκοινώσατο 1, 6, 22. † ἔδοξεν αὐτῶ, κοινωσαμένῳ τοῖς Φ., πρεσβειάν πέμψαι, te cum am. communicata 6, 2, 8. fc. τοῦτο f. ταῦτα f. τὸ πρᾶγμα, cum rem communicasset cum am.
- κοινωνεῖν, phyf. de perf. c. gen. rei, fed oppreffo dat. perf. ὡς μήτε εὐνῆς, μήτε ἐξίας κοινωνεῖν (αὐτῇ, τῇ κόρη,) ut neque torum, neque larem communem pateretur 3, 10, 15. cum uxore communicaret, f. neque tori, neque laris participaret, f. neque toro, neque lare, i. eam participem faceret. cum rei et gen. et abl. f. modi, ἐβούλετο, αὐτὸν τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίοις, sacerdotii participem effe habitu - 5, 7, 8. - c. gen. rei et dat. perf. οἷς ἐκοινώνει τῆς ἱερωσύνης, quos participes faceret illius facrificii 3, 5, 21. ἐκ. τῶν καμάτων αὐτοῖς, communiter cum ipsis laborabat 2, 11, 3. participabat labores cum ipsis, f. partiebatur labores c. ipf.
- κοινωνία, ph. c. gen. rei et praep. καμάτων κοινωνίας τῆς πρὸς ὑμᾶς, laborum communionem vobis cum 4, 14, 10. quod vobiscum eisdem labores fufcipiebat, h. l. focietas laborum bellicorum. — c. gen. rei fole, πλήθος ἡθροῖσε κακούργων, κοινωνία τῶν ἀλιςκομένων, praedae communicatione 1, 10, 3. quod res captas, praedam, cum iis, partiebatur. Φθᾶσας αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κ. 2, 15, 5. quod cum eo communicabat et partiebatur potestatem imperator. βασιλείας κ. 3, 6, 4. - † cum adiuncto, νομισμάτων ἀντιδόσεσι, καὶ κ. τῶν γῆς - μαλῶν λ. 1, 16, 7. τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πόλεων μετεληλυθῶν τῆς παρὰ Ῥωμαίους πολιτείας κοινωνίαν, adepti Romanae civitatis communionem 8, 2, 11. † τὴν μὲν προσηγορίαν (τοῦ νόου) ἠγείτο φύσεως, τὴν δ' (τοῦ συρρατιώτου) ἀρετῆς κοινωνίαν (εἶναι.) hanc appellationem existimabat naturae, illam vero virtutis communionem 1, 5, 7. putabat, hanc filii appellationem effe communionem naturae, fed illam com-

militionis esse communionem virtutis, s. nomen filii significare, innuere, indicare communionem naturae generis quae, s. alicui esse communem cum altero naturam, s. aliquem habere eandem, quam alter, naturam, i. idem genus, ortum, natales, s. indicare cum altero coniunctum esse nativitate, genere, ortu, natalibus s. sic, ut ab altero genitus sit et ortus; sed nomen commilitonis significare, innuere, indicare communionem virtutis, s. aliquem cum altero communem habere virtutem militarem, esse aliquem aeque fortem militem, pari fortitudine militare ac pugnare.

κοινωνός, phr. de pers. c. gen. rei, ἢν κοιν. τῶν κινδύνων γένη, socius 7, 5, 16. 1. - c. adi. μόνῃ κοινωνῶ τῶν ἀπορρήτων, qui solus esset particeps secretorum 4, 12, 7. ἐν κοινωνίᾳ τῆς βασιλείας τοιησάμενος, quem cum consortem imperii adscivisset 1, 8, 6. socium principatus 2, 12, 5. †† c. adiuncto, τοὺς εἰδὺς αὐτοῦ κοινωνοὺς τῆς βασιλ. καὶ αὐτοκράτορος ἀποδείξας, participes imperii 3, 9, 1. † μεταγίγνωσκε θέμενος αὐτὸν κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς, promittebat eum communicati imperii 5, 7, 10. poenitebat ipsum, fecisse illum socium imperii. στρατιώτῃν καὶ κοινωνὸν τοῦ βίου, ἀλλ' ἐν ἀρχοῦτα λ. convictorem 4, 13, 15. socium vitae militaris. Caracall. κοινωνοὺς καὶ συμβούλους (ὕμᾱς) ἔχειν τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως, socios 5, 1, 15. - †† c. praep. συμβούλους ὕμιν, καὶ κοινωνοὺς χρησάμενος περὶ τῶν κινδυνώτων, socios 2, 8, 5. †† c. gen. pers. οἱ κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι λ. socios Macrinii 4, 14, 4.

κολάζειν, ph. de pers. c. acc. pers. τοὺς μὲν κολάζει, supplicio afficit 3, 5, 15. vitae. ἐκόλαζε τοὺς λ. puniebat 8, 5, 5. - c. adv. ἦδη - τινας ἐκόλασεν, supplicio affecit 3, 13, 16. οὐδ' αὖτις ἐκόλαζε, puniebat 7, 7, 14. πάντας ἀδειδῶς ἐκόλασε, punivit 3, 4, 10. - Pass. οἱ ταχέως Φωραθέντες ἐκολάσθησαν, supplicio affecti sunt 6, 4, 15. † ἦν - τοὺς - κολασθῆναι κελεύσας, puniri imperaverat 2, 4, 16. - c. adv. ὕστερον ἐκολάσθησαν, puniti sunt 3, 7, 3. ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθῆι, ne daret poenas 3, 11, 17. puniretur. κολασθῆσθαι κεφαλικῶς, punitionem iri 2, 13, 18. - † in opp. ποιηρῶν ἀνθρώπων, τῶν μὲν κολασθέντων, τῶν δὲ ἐξουθέντων. improbis hom., partim punitis 5, 2, 5. †† de re, τὸ ἔργον τινασθῆναι, καὶ οὐ κολασθῆναι, nec punietur 7, 5, 16. †† τὸ βάρβαρον ἐν ἀρχῇ κολασθῆναι 1, 5, 26. p. vulg. κωλυθῆναι.

κολακεία, mor. c. adi. ἐξω κολακείας προστοίητου λ. citra adulatationem 1, 4, 12. - abs. ἡ σύγκλητος κολακείᾳ ψηφίζονται λ. assentatione 4, 11, 14. † κολακείαις χαίρων, assentatoribus 5, 1, 6. - in opp. et cum gen. pers. πρὸς ἔχθραν ἢ μίσην τυράννου, κολακείαν τὴν ἢ τιμὴν βιβάσκων λ. per assentationem 1, 1, 3. - sed tantum in opp. οὐ τὰ ἡδῆ αὐτῷ, ἀλλὰ πρὸς κ. θεσπίζοντας, assentatione 4, 12, 7. τὸ πένυ δεῖξιν ὕμῶν -, οὐκ ἔχον κολακείας ὑποψίαν, ἀλλὰ δεῖξιν. eunocias, adulationis 2, 3, 12.

κολακεύειν, mor. de pers. c. praep. et affini, οἱ κολακεῖς καὶ οἱ θεράποντες, πρὸς τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακεύοντες, assentantes 3, 10, 7. nominativum particip. plur. masc. c. artic. p. subtl. ἐκασι τῶν κολακεύοντων λ. adulatores 3, 13, 14. - † c. acc. pers. ἐν ἐκολακεύον. eum, cui adulabantur ib. 15.

κόλαξ, mor. de pers. abs. συνέκρουον αὐτοὺς οἱ κόλακες, adulatores 3, 10, 7. cf. 1, 15, 17. 6, 1, 12. - † c. praep. τοὺς περὶ αὐτὸν (ὄντας) κόλακας, eius assentatores 2, 10, 6. qui circa ipsum erant - † c. gen. rei, ὅσοι κόλακες τραπέζης, quotquot mensarii adulatores 1, 6, 2. adulatores s. assentatores coenae causa, assentando

- coenam appetentes, *Tischschmeichler* f. *Tafelschmeichler*. τῶς
 κέλ. αὐτοῖ τῶν ἀμαρτημάτων, qui eius vitis assententur 5, 5.
 10. blandirentur, probarent, laudarent, non culparent.
 κόλλησις, physf. c. adiuncto et adi. ταχεῖ, τοποιημένῃ λίθου -, το-
 σαύτη συναθεία καὶ κόλλησις, coagmentatione 3, 1, 14.
 κολοσσαίαις, physf. de re, c. adiuncto, τοῦ μεγίστου ἀγάλματος κολοσ-
 σαίου, colosso 1, 15, 19.
 κολούειν, trop. de perf. c. acc. perf. et adiuncto, ἐπιόπτειν καὶ κ.
 τοῦς ὑπερέχοντας, amputare 1, 8, 16. minuire eorum divitias,
 sq. ἢν ἀρπάζων τὰς οὐσίας λ. - c. acc. rei, κ. τὸ ὑπερβάλλον τῆς
 ἀναξαρτίας, imminutionem (nimiae) insolentiae 7, 11, 6. ut ipse
 Plautianus praecideret sibi nimiam arrogantiam, vel ut Severus
 tentaret istius arrogantiam nimiam praecidere et minuire.
 κόλπος, ph. in corp. f. veste hom. λαβόντα ἀγγεῖδιον ὑπὸ κόλπου,
 sumto sub sinu pugione 1, 8, 11. p. ὕ. κόπου. - μή τι φέροι
 ὑπὸ κόλπου, sub sinu 3, 5, 11. contra p. ὕ. κόπου. Sed in ter-
 tra f. aqua, f. maris, κατὰ τὸν Ἰσικῆν καλούμενον κόλπον, ad III.
 sinum 3, 4, 4. εἰς τὸν Ἰόνιου κ. in Ion. sin. 8, 1, 12.
 κόλπωσις, ph. c. gen. rei f. infirm., κολπῶσι περῶν, sinuandis
 alis 1, 15, 11. sinuatione alarum f. curvatione in sinum, f. in
 formam conchae, et simul agitatione et motu alarum, in istam
 formam sinuosam conchae quae similem conformatarum et ex-
 pansarum.
 κόμη, ph. hom. ὄψει ξανθῆ λ. coma 1, 7, 9. de Cammodo. κό-
 μας τῆ κεφαλῆ ἐστὶ. Στο ξανθὰς, λ. comas 4, 7, 4. comas appo-
 sitas f. addititias, nostrat. *Haur - Touren* f. *Paruquen*, de Ca-
 racall.
 κομιδῆ, abl. subst. p. adv. c. adi. νέει, admodum adolescentuli 1,
 1, 9: 1, 2, 2. 5, 8, 20. p. σὺν κομιδῆ, cum cura, deinde p.
 adv. perfecte, it. valde.
 κομίζειν, ph. de perf. c. acc. perf. κομίζοντες τὰ τοῦ πατρὸς λείψα-
 να, ferentes 3, 15, 15. per alios, f. secum in curru, Severi filii.
 κομισματα ἐκόμισαν, attulerunt 1, 9, 17. cum, in marsupio et
 manibus, portarunt, cum demum 3. sq. exprimaturs casus perf.
 tertius, cui attulerint. τὴν κεφαλὴν ἀποτεμῶν ἐκόμισεν, caput
 abscissum attulit 7, 1, 23. ubi, commate post ἀπ. faciendo, pro-
 prie ad ἐκ. deest pr. αὐτῶν e pr. † τὴν κεφ. κομίσοντας, ut ca-
 put perferant 3, 5, 15. ubi fortassis e pr. repetendum εἰς τὴν Ρώ-
 μην. et adeo v. sit c. praep. simul. † c. praep. οἱ ἵππεις, οἱ τὴν
 Μαξιμίου κεφ. κομίζοντες ἀπὸ τῆς Ἀσουλίας λ. qui ferebant, ab
 Aquileia rel. ib. 10. qui Bg., commate post κομ. facto, retulit
 praep. ad sq. v. - c. dat. perf. κομίσαντες αὐτὴν (τὴν κεφ.) τῷ
 Σεβήρῳ, cum id tulissent Severo 3, 7, 16. - Passi. de re, cum
 adv. et casu temp. εἶτι λ. αἰθιδίδως ἐκομίσθη γράμματα, allatae
 sunt litterae 6, 2, 2. † c. formula adv. e praep. πρὸς τὴν αἰ-
 θιδίδου καὶ παρ' ἄλτιδα κομισθεῖσαν ἀγγελίαν - ἐταγάχθη, ad repen-
 tinum et inopinato allatum nuncium ib. 7. - cum praep. κο-
 μισθέν ἐπὶ νεῶς τὸ ἀγαλμα, vectum navi simulacrum 1, 11, 10.
 deportatum, apportatum, portatum. τὸ - ἀγ., κομ. ἀπὸ Τροίας,
 vectum ex Troia 1, 14, 7. τὰ πτώματα, ἔξω τῆς πόλεως κομι-
 σθέντα, extra urbem exportata 4, 6, 2. - simul c. adv. et tum
 proprio, tum particip. pro adv. it. cum praep. τὰ ἀρώματα μη-
 κέτι μόλις καὶ σπανάζοντα λαμβάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθήσεται,
 haud amplius vix raro que et clanculum per mercatores impor-
 tatum iri 4, 10, 9. - absf. κομισθέν τὸ ἀγαλμα συνήνισε λ. alla-

num simul. 5, 6, 12. - de perf. κελείουσι τὸ παιδίον κομισθῆναι. jubent puerum afferri 7, 10, 14. † τοῦτου κομισθῆναι κελύει τὸν νέκυν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12.

Κομμοδος, Marci imp. filius, *Commodus*, c. artic. ὁ Κ. 1, 5, 4, 27. 1, 6, 21. 26. 1, 7, 3. 7. 1, 8, 8. 17. 1, 9, 1. 19. 24. 1, 10, 16. 1, 12, 2. 1, 15, 13. 1, 15, 1. 1, 16, 8. 12. 1, 17, 1. 6. 22. 26. - sine artic. 1, 8, 9. 2, 2, 12. τοῦ Κομμοδῶ 1, 6, 11. e. 1, 9, 6. 1, 12, 11. 14. 1, 17, 7. 9. τῷ Κομμοδῶ 1, 8, 6. 11. 1, 9, 18. 1, 10, 5. 10. 1, 12, 8. 1, 15, 1. 1, 15, 5. 1, 17, 17. 2, 1, 10. τὸν Κομμοδῶ 1, 2, 2. 1, 8, 9. e. 1, 9, 2. 14. 12. 15. 14. 1, 10, 9. 14. 1, 13, 7. 1, 14, 13. 1, 17, 24. 2, 1, 1. 2, 2, 6. - sine artic. 2, 1, 16. 2, 6, 16. 2, 10, 5, 15, 6, 5. - Vocat. sine artic. 1, 9, 8. 1, 17, 10.

κόνις, ph. rei f. terrae, πόρρωθεν ἐγειρομένη φαίνεσθαι, pulverem 6, 9, 4. - sed perf. et mortui, τὴν κόνιν - εἰς κάλπην ἐμβαλόντες, λ. cinerem 3, 15, 16. cineres 4, 13, 16.

κόπτεσθαι, ph. pass. de perf. τὸ λοιπὸν πλήθος ἐκόπτετο τῶν βαρβάρων, caedebatur 4, 11, 10. in bello. - de re, κομισματα αὐτοῦ κοπήναι ἐπέτρψε, nummos ipsi percuti permisi 2, 15, 9. qui Bg. gen. pron. per dat. αὐτῶ reddit, v. αὐτ. Nr. N., nummos cum eius imagine signari, f. cudi imagine eius.

κορέννυμαι f. κορέομαι, pass. de perf. trop. c. nominat. particip. f. modi, ὁ δῆμος κενόροτο, τιμωρίαν - εἰληφώς, satiatus erat 1, 13, 10. sedatus, placatus, (*war befriedigt werden*), dum animus populi nihil amplius desiderabat, non amplius fovebat iram, odium et cupiditatem ultionis et bellandi et tumultuandi.

κόρη, ph. de perf., inupta, ἐρωτι τῆς κόρης ἐαλωμένη, puellae 5, 6, 4. i. q. ὁ. pr. παρθένου. sed de nupta iam, sed recens nupta, et adhuc iuvenula nec partum enixa, Plautiani quidem filia, at Caracalli coniuge infelici, ταῦτα ἡ κ. - ἀπήγγελλε λ. puella 3, 10, 16. 14. 14. 14. - sed de Alexandri Severi aequae infelici coniuge, τῆς κόρης λ. puellae 6, 1, 20. 14. i. q. ὁ. pr. 19. γυναικα.

κορυφαῖος, trop. de re, Neutr. c. subst. τὴν ἀρχὴν, ὡπερ κορυφαῖον πέλος τῶν προγενομένων πράξεων, supremum fastigium 7, 5, 4. - abl. c. artic. et adiuncto, it. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης ἀλλοις καρπύονται, extremos victoriae fructus alium percipientium (esse) 3, 3, 13. 10. μέρη, τράγματα, - τὰ κορυφαῖότατα καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν - πεπραγμένων λ. excellentissima 2, 15, 13. 10. μέρη.

κοσμεῖν, phyl. de perf. cum acc. rei f. loci, it. abl. τοῦς τραχήλους κοσμοῦσι σιδήρω, ornant 3, 14, 13. εἰδοσι - τὰς πόλεις ἐκόσμου, ornabant 7, 3, 19. - c. adv. τάφον, σεφάνοις - κοσμήσας (αὐτὸν) πολυτελῶς, eo ornato coronis 4, 8, 10. αὐτὴν (τὴν οἰκίαν) κοσμήσαντες ἔξωθεν βασιλικαῖς συμβόλοις, ornantes 2, 8, 10. Sed de re, c. acc. rei f. loci, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμησε σεφάνος, caput ei ornabat corona 5, 3, 12. trop. de perf. c. acc. perf. et abl. rei, πλοῦτων ὑπερβαλλόντι ἐκόσμησε (αὐτὸν), ornavit 5, 10, 12. donavit. - ὀλεθροῖς τιμαῖς ἐκόσμησαν (αὐτὸν), condecorarunt 7, 1, 21. - †† c. adiuncto, αὐτὸν εὐεργετοῦντες πρότερον τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐκοσμήσαμεν, benefici prius, honore et gloria ipsum condecoravimus 3, 6, 12. qui Bg., conmate post πρότ. factio, id adv. retulit ad v. pr. - c. praep. simul, ταῖς βασιλικαῖς τιμαῖς ἢ σύγκλητος διὰ δόγματος αὐτοῦς ἐκόσμησαν, honoribus ex SC. ornati sunt 7, 10, 8. senatus per decretum iplos ornavit. - Pass.

phys. de perf. c. abl. rei. περιδεραιίς - κοσμούμενος, ornatus 5, 3, 4. 3, 4, 19. 4, 2, 6. i. q. perf. ζωστήρι - κεκοσμημένος, ornatus 5, 2, 10. 6, 4, 7. ἦν παιδίου - τούτων δὴ τῶν χρυσοῦ κεκοσμημένων, ex istis nimirum, qui sunt ornati 1, 17, 5. † de anim. ἴππων, χρυσοῦ κεκ. 5, 6, 16. 2, 9, 6. - simul c. adv. ἐρωῶντες (αὐτὸν) περιδεραιίς - ἀνάνδρως κοσμούμενοι, ornari 5, 8, 2. - Sed de re, universe, τὰς εἰκόνας - σεφάνοις - κεκοσμημένας, ornatas 8, 6, 4. τὰ τῶν σερατοπέδων σύμβολα, χρυσοῖς ἀναθήμασι κεκοσμημένα, aureis ornamentis decorata 4, 7, 12. - sed nominativum de loco, σεφάνοις ἂν τις τὴν χώραν κεκοσμηῆσθαι ἐτεκμήρατο, quasi cotenis regione ornata putares 8, 4, 14. νεῶς, χρυσοῦ - κεκοσμημένος λ. templum exornatum 5, 3, 8. †† (τὸ τῆς Εἰρήνης τέμενος) πλουσιώτατον ἦν πάντων ἱερῶν ἀναθήμασι κεκοσμημένων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου, donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. qui Bg. legit in neutro sing. κεκοσμημένον, hoc sensu, ditissimum erat omnium templorum, quippe ornatum donariis aureis vel. Sed in vulg. gen. omnium vero templorum, quae ornata essent donariis aureis et arg., hoc erat ditissimum propter securitatem. - simul c. adv. ἐκεῖνο (τὸ οἰκημα) ἐξωθεν - σερωμαίς - κεκοσμηται, exornatum (est) 4, 2, 13. - simul cum praep. Σιφίδια, τῷ ἀργυρίῳ - eis πομπῇ κεκοσμημένα, gladiolos - ornatos 2, 13, 19. - Trop. de perf. c. praep. et nominat. particip. f. modi, ἐβουλέμην ποιῆσθαι λόγους, δι' ἃν αὐτὸς ἐκοσμούμην ἡμιγγοῶν, voluissim genere orationis uti, quod mihi concionanti ornamento erat 6, 3, 5. facere verba, per quae f. quibus et ipse ornarer, decorarer, dicens, f. consequeretur, parerem mihi aliquem honorem, aliquid decus, aliquam laudem et dignitatem. - ††† c. adv. et abl. rei diverso, primum modi, dein nudo rei, οὕτω Σεβήρος τύχη μάλλον, ἢ γνώμη, τῇ κατὰ Παρθιαίων νίκη κεκοσμητο, ita Severus fortunā magis, quam consilio. Parthica victoria insignis factus (est) 3, 9, 21. ornatus est, nobilitatus, locupletatus, auctus, f. victoria de Parthis honestatus est, i. eam adeptus est cum specie quadam honoris ac gloriae.

κόσμιος, trop. Masc. de perf. c. adiuncto, σώφρονα καὶ κόσμιον ἀρχοντα, moderatum 1, 4, 21. probum, honestum, † c. acc. ellipt. κοσμίους τὸν τρόπον, καὶ σώφρονας τὸν βίον, qui modesti moribus essent 1, 2, 3. probos moribus, nostr. von rechtschaffenem Herzen. - de re; c. adv. τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον (μερίδα τῆς ψυχῆς) quod in ipso adhuc erat moderatum 1, 8, 5. probum. - c. subst. fem. dilerto, τὴν ἐμὴν ἀρχὴν, οὐσαν ἐπισεφῆ καὶ κόσμιον, imperium, quia (est) moderatum 7, 8, 16. - Neutr. c. artic. p. subst. ἡμῶν τὸ εὐτακτον ἄμα τῷ κοσμίῳ ὑπάρχει, nos cum omnia composita ordinata quae habeamus 6, 3, 15. nobis ordo bonus cum moderatone adest, i. modestia in obsequio erga duces; de nobilit. ut in locis seq. εἰς τὸ κόσμιον καὶ εὐτακτον μεταγεῖν πάντα, ad decorem ac modestiam 2, 4, 2. εἰς τὸ εὐτ. καὶ κ. ἀνακαλούμενοι, ad decorem et modestiam ib. 9. i. q. deinde κόσμος.

κόσμιως, trop. c. adiuncto. ἐν παιδί, κ. καὶ σωφρόνως ἀνατρεφομένῳ, modestie et sobrie 5, 8, 3.

κόσμος, ph. de re, c. gen. rei f. loci, it. c. adiuncto, εἴ τις ἦν κ. δημοσίῳν ἐργῶν ἢ καλλωπίσματος λ. si quod esset ornamentum 7, 3, 13. v. καλλώπι. - c. adi. παντὸς κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, omni ornatu 3, 6, 19. πάντα τὸν κόσμον καὶ κσιμήλια ἀρπάσαντες 3, 9, 20. in opp. σχήματι καὶ κόσμῳ παραπλήτιον (οἰκημα,) ornatu 4, 2, 14. cf. §. pr. - Trop. de perf. cum adi.

ei adiuncto, μετ' εὐταξίας καὶ κόσμου τοῦ πρόπουτος λ. adhibito ordine et modo decente 8, 7, 13. de milit. i. q. supra τὸ κόσμιον.

Κουαρτίνος, Quartinus 7, 1, 21.

κουρά, phys. c. gen. perf. κόμας, εἰς κουράν τῶν Γερμανῶν ἠσημηνας, ad tonsuram Germ. 4, 7, 4. ad modum illum Germanorum, dum, tonsis capillis, imponunt capiti capillos alienos s. capillamenta, s. ad modum illum Germ., quo tonsos capillos, iunctos que iterum secum, ferunt in capite.

κουφίζειν, phys. de perf. c. acc. perf., gen. loci et adv. ἡσυχῇ τοῦ σκίμποδος κουφίσας ἑαυτὸν, e grabbato sublevans se ipsum I, 4, 1.

κούφος, trop. Masc. de perf. c. adiuncto et adv. κούφου ἄλλως καὶ ἀφρονα νεανίαν, levi 5, 7, 1. - † c. gen. perf. τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adversus levem multitudinem 7, 10, 10. i. q. sq. loco eodem casu κούφους ὄχλους. c. praep. πάντες ὄχλοι κούφοι πρὸς τὰ λ. omne vulgus levissimum 7, 7, 2. sq. expl. — †† c. abl. rei s. instrum. et praep. ἦν τοῖς ὡσὶ κ. ἐς διαβολάς, facilis 7, 5, 7. facilis aure hauziendis calumniis, pronus. †† de re, cum subst. fem. et c. adiuncto, κούφοις καὶ ἀθήλοις ἐλπῖσι, levi spe 2, 9, 1. - Fem. οὐ φαῦλαι, οὐδὲ κούφαι - ἐλπίδες, leves spes 2, 8, 6. † phys. κούφαις ἐσθῆσι κοσμούμενοι, levibus vestibus, 5, 4, 19. non ponderosis. - Neutr. c. subst. perf. et abl. rei s. modi, φύσει κούφου τὸ Σύρων ἔθνος, naturā levis est Syrorum gens 2, 7, 15. sq. expl. ἐς καιν. ἐπιτηδ. c. artic. p. subst. et c. gen. perf. et adiuncto, τοῦ Ῥωμαίων δήμου τὸ κούφου καὶ εὐμεταβολου λ. populi Rom. levitatem 7, 8, 12. - Superl. c. acc. ellipt. et abl. modi, τῷ τῶν Ἀλεξανδρέων πλήθει, φύσει ὄντι τὰς γνώμας κούφοτάτω, Alexandrinae multitudini, suapte natura levissimi ingenii 4, 8, 18. sq. expl. καὶ - ῥ. nu.

κουφότης, trop. ὑπὸ κουφότητος, prae levitate 3, 1, 7. de iuvenibus. κούφως, τὰς ἐπιδρομάς - ποιῆσθαι, 6, 7, 18. de equitibus. ut sq. locis. - c. adiuncto, τῶν κ. καὶ εὐσάλως ἐπιτρέχειν δυναμένων 4, 15, 3. † ἐπιτρέχ. κ. καὶ ἀναχωρ. ῥαδίως. exp. 7, 2, 5.

κραιπαλῶν, phys. de perf. c. praep. φυλακῶν, ὧν οἱ μὲν ἀπὸ μέθης κραιπαλῶν, crapulā gravabantur 2, 1, 3. capite gravabantur, et hinc tenebantur sopore, torpore, ut nihil animadvertent.

κραιπάλη, phys. abl. εἰώθει τοῦτο πάσχειν ὑπὸ κραιπάλης, ex crapula 1, 17, 22. Commod., sq. expl. πολλάκις ἐσθίων, de intemperantia in cibo ac potu sumto. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino et crapula 2, 6, 9. de intemp. eadem dupl. vel in solo cibo, de Iuliano. δεδιώς, μὴ νεότης μέθαις καὶ κραιπαλαῖς ἐπιδῶ ἑαυτήν, ebrietati et crapulae 1, 3, 3. de Comm. τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κρ. deliciis et crapulae 1, 8, 2. ac eod. - 2, 7, 1. de Iul. ἐν ἀσπταῖς καὶ κρ. in luxu et crapula 2, 5, 2. de Praetorian. - c. adi. προελθόντος ἐπὶ τὰ συνήθη λοιτρά τε καὶ κραιπαλάς, ad consueta balnea et crapulas 1, 17, 7. de Comm. conf. §. 22.

κρανίον, ph. ξύλω παισθέντα κατὰ τοῦ κρανίου, fuste capiti illiso 7, 7, 8. fuste percussus caput s. capite s. ad caput, v. κατὰ.

κράνος, phys. κράνους οὐκ ἴσασι χρῆσιν. galeae 3, 14, 15. Britannii.

κρατεῖν, ph. de perf. et quidem milit. abl. κρατεῖ τὸ Σεβήρου στρατεύμα, vincit 3, 2, 3. †† c. adiuncto et praep. δι' ὅπλων κρ.

- κῆσαντες ἐκράτησατε, armis superantes viceritis 4, 14, 18. - c. gen. perf. et adv. τῶν - μαχομένων ῥαδίως ἐκράτου, eos, qui pugnant, fac. vincebant 4, 15, 5. ῥᾶτα κρατήσετε ὀλίγων τῶν ὀντων λ. vincatis 3, 6, 14. vincetis. - c. gen. eod. sed et abl. rei f. instrum. τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὄπλοις, partim vicerat 1, 3, 12. † Nominativum de occisore singulari, c. gen. perf., adv. et praep. ἐβόα, μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μάχης τῶν ἐχθρῶν κειρατηνῆσαι, adversariis superiorem se factum (esse) 4, 4, 14. - in opp. τοῦ πεσόντος -, ὁ κρατήσας λ. victor 4, 5, 6. vincens, occidens. — τοῖς μὲν δυσυχήσασιν -, τοῖς δὲ κρατήσασιν, victores ib. 4. †† τὸ μὲν ἠττηθῆν -, τὸ δὲ νικῆσαν, victrix pars ib. sc. μέγος, i. q. pr. ὁ κρ. † Alio sensu, c. gen. perf. f. rei, τὸν δὲ, τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατοῦντα πάσαι, qui aliam, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. qui Bg. recte c. Mss. leg. πάντων, sc. ἐθνῶν, genus f. provincias, sibi suae quae potestati subiicientem, f. imperantem. — † c. solo adv. βασιλέας, ἤδη κρατοῦντας, principes, imperium iam possidentes ib. † in opp. ἡλιου, τὸν μὲν - βασιλέα καθηρημένον, κρατοῦντας δὲ τοῖς λ. rerum potiri (eos,) quos rel. 8, 7, 6. - abl. ἐμοῦ κρατοῦντος, ἐν ἀδείᾳ βιάσονται λ. me imperante 5, 1, 9. †† c. gen. perf., adv. et adiuncto, ἡ Μαριμαία ὁμοίως αὐτοῦ ἀρχῆν καὶ κρατεῖν ἐπειράτε, ei dominari 6, 1, 10. †† Trop. c. gen. rei f. affectus, et in opp. τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὀργῇ δὲ ἀλόγων χρησάμενοι, iracundiae impotentes 8, 8, 6. non imperantes, vincentes, continentes; opprimentes.
- κράτος, trop. c. adi. Ῥωμαίοις, ἢ δημόσιον ἀνώγειν τὸ κρ. εἶν, imperium 7, 7, 12.
- κρείττων, mor. Masc. de perf. ἀγανάκτουσα, ὅτι ἐμελλεν ἐσεσθαι κρείττων, ἀτε βασιλείς καὶ θεοποιῆς, superior 3, 2, 6. gradu et dignitate praestantior. Βουλομένους, μὴδένα αὐτῷ παρεῖναι κρείττονα, potiore 7, 1, 8. praestanti-rem genere et natalibus. - c. adiuncto, Θεόν τῶν κρείττωνων καὶ εὐτυχεύοντων, potentiorum 7, 3, 11. vel praestantium dignitate, opp. pr. τῶν ὄχλων et τινὰς τῶν Φαύλων. † c. adv. τιμὴν ἀπονεμύουσιν, - τοῖς ποτε κρείττοσιν, iis, qui ipsi olim erant potiores 5, 1, 14. dignitate, vel etiam genere, post pr. τὸ εὐγενεῖς et πολὺ ἐλαττόνων. - c. gen. perf. et abl. rei f. modi, ὅτι ὑμῶν καὶ σοφία κρείττους ἐσμεν καὶ δυνάμει στρατοῦ λ. vobis potiores 2, 13, 10. praestamus, superamus. - de re, c. subst. fem. δυνάμει κρείττοι, vī potiori 1, 12, 5. maiori. ἐλπίδι κρ. πισθεῖσαι σεαυτὸν, spei meliori 7, 5, 11. - παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδας κρείττους εἶδη ἐν παῖδι λ. spem meliorem 5, 8, 3. — Neutr. c. artic. p. subst. τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὁμῆν, ad meliora 1, 6, 20. 6, 1, 13. ††† εἰ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπέρτεροι ἐδόκειον γεγενῆσθαι, divinitus 6, 6, 9. a praestantiore, potentiore natura f. superiore, (von einem mächtigeren, höhern Wesen,) a numine, deo, scil. γένους potius, quam μέγος.
- κρέμασαι, ph. pass. f. med. c. praep. ὡς ἐν μέσῳ ἀέρι κρέμασθαι δοκεῖν, suspenas (esse, stellae) 1, 14, 1. pendere.
- κηρυκός, ph. basisc. praecipitium 3, 3, 2. †† διὰ κηρυκούς, eis λόγος μέγιστον ἀπερρωγότας, per praecipitia 8, 1, 13.
- κηρυκώδη, ph. Neutr. c. artic. p. subst., et c. gen. rei f. loci, τοῦ - ὄρους τὰ - κηρυκώδη διαφράττεσθαι τείχεσι, praecipitia 3, 1, 8. sc. χωρία. - c. subst. ὄρη, ὄντα κηρυκώδεσθαι, montibus, praecipitissimis 6, 5, 11.
- κηρκίς, phys. Μακεδονικῷ σχήματι, - κηρκίδας ὑποδοῦμενος, ceteridis

calceatus 4, 8, 5. meris soleis, superiorem pedis partem intactam relinquentibus.

κρίσις, mor.; extra forum, de re, trop. c. acc. rei, ἡ ἀπίσθαισις καὶ ἡ τῆς τοῦ πολέμου τὰς ἐπιτέρας γυνώσκουσα κρίσις, consilium diiudicavit 3, 7, 4. definitivum, decidit, indicavit, consilia, utrum essent prudentia, an imprudentia. ἢ de pers. αὐτοκράτορι, εὖς κρίσαντες δ' ἔβησαν καὶ ἡ σύγκλητος ἐπέλεξετο, suo iudicio 8, 7, 10. diiudicantes, an digni essent, decernentes, decreto suo. - Pass. extra for., trop. de re, c. adiuncto, οὐ σύμμετρον καὶ κεραιμένην δικαιοσύνην ἐπιμένοντι, definitam 2, 3, 22. cum iudicio coniunctam, consideratam, iudicio et prudenter institutam, prudentem. — † sensu for. δικάζων μὲν σπανίως, πλὴν νοήσας τὸ κρινόμενον εἰς τοῦτο ἦν, controversiam 4, 7, 2. id, de quo iudicatur s. iudicandum, id, de quo disceptatur, quaeritur, caput s. cardo s. status controversiae, quaestio controversa, nostr. *die Streitfrage*. - de pers. ὧς μέλλουσα κρινέσθαι, tanquam subituro iudicium 1, 11, 12. quia erat iudicanda, cum esset iudicanda, cum deberet iudicari, sc. semel, deinde, certo aliquo die, nostrat. *da sie sollte verurtheilt werden*, s. *über sie sollte das Urtheil gesprochen werden*.

κρίσις, mor., extra for., in opp. c. adi. εἰ τις ἐρῶν κρίσει, καὶ μὴ διαδέσει τῇ πρὸς τὸν περὶ ταῦτα, τὸ πεπραγμένον λογίζετο, iudicio 1, 5, 5. † in foro, μήτε κρίσει τινὶ μεταδοῦς, λ. neque iudicii cuiquam copia facta 7, 1, 20. ubi fortassis leg. in acc. κρίσειν, neque iudicium alicui impertiens, iudiciariam inquisitionem. — † ἰσχυροῦσι τὸν ὄχλον, ἐπιτρέψαι τῇ βίβη τὴν κρίσιν, illud iudicium 1, 11, 12. de se.

Κρισπίνα, Commodi uxor, Κρισπίναν ἔνομα, Crispinam 1, 3, 6. — Κρισπίνος, Aquiloensium dux, Crispinus 8, 2, 14. 8, 3, 8. 16.

Κρόνος, Neutr. c., artic. Ἰταλιῶται τὰ Κρόνια προεορτάζουσι λ. Saturnalia 1, 16, 5. / Κρόνος, numen div. αὐτοῦ - Κρόνον - γινέσθαι ἕνον, Saturnum ipsum ib. 3.

κρυβάν, ph. abs. χεῖματα διακρύβουσαι λ. clanculum 5, 8, 6. - c. adiuncto, ἰδίᾳ καὶ κρ. ἐπιτέλλοντας, clam 3, 5, 4. - in opp. οἱ μὲν φανερώως, οἱ δὲ καὶ κ. ἐψηφοφόρον, occulte 7, 11, 7.

κρύβω, ph. c. adv. ἄφαν, κρυβάνει λ. frigidam 1, 6, 7. κρύος, ph. abs. τοῦ χειμῶνος παγέντες (ποταμοί) ὑπὸ τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. τῷ στρατῷ τὸ πλείονος ἀποβαλῶν - κρύει, frigore 6, 6, 4. — in opp. κρύους καὶ θάλλους καταφρονεῖν, frigus 2, 10, 10. de milit.

κρυπτός, phys. de re, pass. Neutr. c. adv. et praep. τὸ κρυπτόν πρότερον διὰ φόβον μῖσος, occultum 7, 7, 3. - c. adiuncto, Παλλάδος τὸ ἄγαλμα, ὃ σέβουσι τε καὶ κρυπτοῦσι, occultatum 3, 6, 7. vel, pro praemisso utr. adi., Pall. simulacrum occultum et non videndum, quod volumi. τὰ ἀπόρρητα καὶ κατὰ ἀγένηματα, secreta 7, 6, 11. cum particip. τὰ ἀπόρρητα καὶ κ. σκοποῦντα ib. 12.

κρυπτόω, de pers. ph. c. acc. rei, et in opp. γυμνωθέν ὄφθη τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, ὃ σέβουσι τε καὶ κρυπτοῦσι, quod et colunt et occultant 1, 14, 7. vel per henaclad. quod colunt clam s. occulto modo, s. quod colunt, sed sic, ut occultum sit. nec videndum, s. sic, ut id occultum, nec conspicuum praebent, h. l. tegere velo et capsa, claudere loco aliquo, nec dare conspicuum. - c. praep. simul, κρυπτοντες ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσιν, &

- ἄφρον, ἔλα, celantes 7, 4, 8. - simul c. abl. rei, κρύψας αὐτὸν (τὸν θῦρακα) τῆλοιτῆ ἐσθῆτι, occultans 3, 12, 17. - † c. acc. persf. s. pron. recipr., et adv. ταῖς δυσχωρίαις, ἐνθα κρυπτεῖν αὐτοὺς ἠδύνατο, occultare sese 8, 2, 2. - Trop. c. acc. rei, τῷ ἀμφοισθεντι ὑπάρχει κρύψαι τὴν ἀλήθειαν, occultare 1, 10, 12. sub persf. non, facere ut non cognoscaur. κρ. τὸ γενόμενον βουλόμενοι, celare 2, 1, 1. - simul c. adv. οὐκίτι τὴν ἐχθραν ἐκρυπτεῖν, celavit 3, 6, 1. clam fovit animo. Pass. vel Med. physf. de persf. c. praep. ἐν τινι προαείῳ κρυπτόμενος, occultatus 3, 4, 14. se occultans. ἐν τ. κρυπτόμενον προας. latitantem 5, 4, 21. — ἐν ταῖς θλαῖς ἐκρύπτοντο. sese occultabant 7, 2, 10. †† simul c. adiuncto, παρ' αὐτῶ κρυπτόμενον λαθεῖν, apud ipsum in occulto latuisse, 1, 16, 4. occultatum, occultum, occultantem se, nostrat sich im Verborgenen s. sich verborgen aufhalten. - Trop. de re, abl. κρυπτομένης αὐτοῦ τῆς τελευταῖης, occultata illius morte 7, 9, 10. tacita, non narrata, nec indicata.
- κρύφιος, ph. pass. de re s. persf. Masc. cum subst. fem., c. praep. vel abl., μή τις ἐνέδραι ἐν θλαῖς κρύφιοι εἶεν, an aliquae infidiae in sylvis occultarentur 3, 1, 2. occultatae, occultatae essent.
- κτῶμαι, Pass. physf. Trop. de re, c. abl. rei s. modi, περιήπουσιν αὐτῶ, (τὴν ἀρχὴν.) ὡς καμάτω κτήσεν, partum 5, 1, 14. acquisitum. - Med. ph. de persf. c. acc. rei, Ἰταλιῶται γῆν καὶ θαλάτταν ἐκτήσαντο, acquirebant 2, 11, 7. δούς ἐξουσίαν, ἀρπάξεν ἕκασον, καὶ ὁ βούλεται, κτήσασθαι, potestate sibi acquirendi 4, 11, 11. †† γῆν πολλὴν κειτημένη (αὐτῆ, ἡ πόλις, τὸ Βυζάντιον,) possidens 3, 1, 12. sibi parans, cum sibi acquisivisset. - Trop. c. eodem acc. rei, ὡς ἂν κτήσαιο τὴν εὐνοίαν αὐτῶν, ut adipisceretur 2, 11, 13. sibi pararet, conciliaret. - simul c. praep. εὐνοίαν πολλὴν παρὰ τῶν στραιωτῶν ἐκτήσατο, gratiam magnam a militibus imbat 6, 8, 9. conciliabat sibi benevol. a militib. s. apud milites. - simul cum adiuncto, τὴν ἀρχὴν, ἣν οἱ τρέγονοι ἢ δι' ἀνδρείας ἠναρέτου ἐκτήσαντο, ἢ δι' εὐγένειαν διεδέξαντο, acquisiverunt (sibi) 2, 13, 12. - c. adv. s. formula adv. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῷ κτῶμενῳ (αὐτῶ) παρὰ προσδοκίαν τίμιον ἡγοῦμενοι, adipiscenti praeter expectat. 6, 8, 9. sibi acquirenti. - simul c. abl. rei s. modi, οὕτε χρήμασι κτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ἠθέλησαν, comparare (sibi) 2, 6, 8. - sed c. acc. persf. Φέβῳ - Φίλους ἐκτάτο, acquirebat (sibi) 4, 3, 8.
- κτῆμα, ph. c. gen. persf. καὶ βασιλέως κ. εἰς, fundus 2, 4, 12. - simul c. adi. εἶναι αὐτὰ θεσπῶν προγονικὰ κτήματα, Perlarunt propria 6, 4, 9. † προγονικὸν κτῆμα ἡγούμενος, suam esse possessionem 6, 2, 4. qui Bg. supplevit gen. persf. pron. αὐτοῦ. - c. gen. rei, κατατρέχων - τὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς κτήματα, nostras provincias 6, 5, 10. nostri imperii possessiones. - c. mero adi. ἐν βασιλικαῖς κτήμασι, praediis 1, 11, 15. ἀποβαλόντας θαλασσὰ κτήματα, amulis egregiis possessionibus 7, 12, 13. ubi sunt domus cum hortis ad aedes intra quae urben. †† abl. eis τὰ τρέφωτάτω τῆς πόλεως (κείμενα, s. ὄντα) κτήματα λ. in omnia 2, 6, 5. †† Trop. potius, c. adi. οὐ γὰρ ἐνὸς ἀνδρός ἴδιον κτῆμα (εἶη ἡ ἀρχή, λ. possessio est 8, 7, 11. ἀποχωρῶνται (αὐτῆ, τῆ ἀρχῆς) ὡς ἰδίῳ κτήματι, veluti propria possessione 5, 1, 13. †† Per praecipuum sensum, vel certe Lat., ph. c. gen. persf. εὐνοσίαν ἀρπάζειν τὰ ἐκείνων κτ. bona 1, 8, 4. - trop. cum gen. rei et adi. ταῦτα μόνῃ ψυχῆς ἴδια - ἡγεῖτο κ. 1, 2, 4. haec animi bona ducebat solum esse propria.

ἄχος, phys. cum adi. τὰ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. iumentis 8, 1, 4. - in opp. πλήθος ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐΘουλεύθη, iur. 4, 15, 15. cf. §. 3. ἵπποι ἐὶ κάμηλοι. - ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφῶς - ἐπιτήδεια 8, 5, 7.

τησιφῶν, oppid. Ἀβγ. ἐπίση | τησιφῶντι, ad Ctesiphontem 3, 9, 18. τῆς εἰς τησιφῶντα ἀφόδου, a Ctesiphontis aditu 5, 9, 15. ab aditu in Ctesiphontem f. a via, quae fert ad urbem Ctesiphontem.

ἔζαν, phys. de perf. cum acc. loci, it. adv. ὄτε τὴν πόλιν ἔκτισε, condidit 5, 6, 9. - Pass. de re f. loco, c. praep. τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ κτισθεῖσαν πόλιν, conditam urbem 4, 8, 16. κτίσης, phys. de perf. cum gen. loci, ὁ τῆςδε τῆς πόλεως κτίσης, conditor 4, 5, 12.

ἄβραβαν, de perf., quasi propr., oppresso acc. perf. δεόμενον, ὡς περ ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβαρησόντων (αὐτῶν), indigere gubernatoribus 1, 4, 8. iis, qui sint gubernaturi, gubernent eam, i. e. suadendo, monendo, consulendo adducere ad faciendum vel omittendum, efficere, ut faciat vel omittat aliquid. trop. magis. c. rei et acc. et abl. f. instrum. et c. praep. ὡς χαλιῶν ἀνεύ, ῥαβδῶ μόνῃ, τῶν δρόμων τῶν ἵππων κυβαρῶν, ut cursum equorum moderentur (Numidae) 7, 9, 13. dirigant equos currentes, et indicent, quorsum sit currendum. vīga tangendo autem alternitram, et capitis colli ve latus alterutrum.

ἔζικος, oppid. Myliae, μετὰ τὰ ἐν Κυζίκῳ, post res ad Cyzicum gestas 3, 2, 17. sc. πραγματὰ γενόμενα, cf. ἐν ρ. εἰς f. περὶ f. ἴq. praep. γενομένης ἡγεῖας κατὰ τὴν Κυζίκου, apud Cyzicum ib. II. cf. ib. 1. τὴν (ὁδὸν) ἐπὶ Κυζίκον - αὐτὸς ἐτράπετο, versus Cyzicum ib. 2. viam ad Cyz. - Κυζικηνός, c. subst. διὰ τῆς Κυζικηνῆς χώρας, Cyzicum agrum ib. 12.

κύντιαιος, nom. propr. νεανίσκον τιὰ -, Κύντιαιὸν ὄνομα, Quintianum 1, 8, 11.

κύκλος, ph. abl. περιδρομος κύκλῳ κατεσκευάσο, circumcirca 1, 15, 5. ubi p. adv. valere potest. τὸ ἵππιδόν τάγμα περιδεῖ κ. circumcurrit in orbem 4, 2, 19. oppressa praep. sed - cum ea, Φουρῶνι φραξάντες ἐν κύκλῳ τοῖς ὄπλοις, circumseptos armis 2, 13, 8. custodire illos, postquam circumcirca inclusissent.

κυκλόμαι, ph. Pass. de perf. φοβηθέντες, μὴ κυκλωθῆεν, ne cingerentur 3, 3, 12. † de re, Neutr. particip. c. artic. p. subst. τὸ κυκλούμενον ἐνεπὸδίζου, circumventionem 4, 15, 12. die Umzingelung, f. das Umzingeln, i. q. pr. μὴ κ. Med. de perf. c. acc. perf. εἴ' ἂν αὐτοὺς τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκυκλώσατο, circumvenit 4, 9, 11. circumcirca inclusit, - simul c. abl. mod. di, κυκλώσασθαι αὐτοῖς πολεμικῶ νόμῳ, ut circumdarent 2, 13, 3. Praetorianos exauctorandos. - c. acc. perf. et adiuncto mero, ἐπειρῶντο οἱ Βέρβαροι, κυκλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους καὶ σαγηνεῖσαι, circumvenire 4, 15, 11.

κυκλῶσθαι, ph. de re, pass. vel med. εἴ ἵπποι κυκλῶσθαι τοῖς λίθοις ἐπιβαίνοντες, per devolutos lapides 1, 12, 13. sed. a pedibus, si pass., sed. p. med., se volventes, dum equi incedebant per lapides, qui, ut corpora rotunda, facile se sinebant loco moveri ac seolvebant impulsu.

κύλιξ, ph. p. instrum. ἐμβαλῶσα εἰς κύλικα τοῦ Φαρμάκου (τὸ μέγος), in calicem 1, 17, 18. † in periphrasi, post artic. uasc. et praep. τινὰς τῶν (ὄντων) πρὸς ταῖς κύλικας, aliquibus ex pocil-

- latoribus 3, 5, 9. pincernis, quibusdam eorum, qui ipsi essent a poculis s. a cyathis, s. *illorum ad calices*, sc. versatorum s. stantium. † περί σπονδάς καὶ κώλικας εἶχον, calicibus intenti erant 4, 11, 6. vinis et fundendis in aris, et bibendis inter sacra et post ea, ob fedus et amicitiam facta.
- κυμαίνειν, trop. de re, c. abl. rei, κυμαίνουσαν ἔχων τοσαύταις φρεσίνισι τὴν ψυχὴν, fluctuantem habens tantis curis animum I, 4, 1. agitatum, commotum, varie, ut varias res cogitaret, et variam tristitiam sentiret, i. haberet animum valde inquietum, cum animum ipsis tot curis valde conturbaretur, nostr. *gleichsam bewegt, erregt*, s. *wie von Woogen bewegt, hin und her getrieben*.
- κύμβαλον, pl. κύμβαλα ἢ κύμβαλα μετὰ χειρὸς Θέου, cymbala 5, 5, 13. Heliog. in lacris suis, aera lata, in formam orbis, nostr. *Becken*, ad pulsus resonantia.
- κυνηγέριον, pl. p. subst. de actu, ἵλατος ἐπεφέρετο - δοράτια ἐκ κυνηγείων, venabula 7, 9, 12. spicula venatoria s. venationis, s. venationi apta, propr. hastae ex venationibus, per periphrasin: nisi pr. ἐκ συναερετ. c. v. ἐπεφ. v. ἐκ. Proprie adiect. per ellips. subst. alicuius, ἐργασιον, ἐργασιον, σκευος, ut alibi ἐργον, it. universum χρεῖμα s. πρᾶγμα.
- κύριος, p. acc. c. subst. τὸ κύριον αὐτοῦ ὀνόματι, ad proprium eius nomen 7, 5, 19.
- Κύρος, nom. propr. ἀπὸ Κίρου, τοῦ πρώτου λ. inde a Cyro 6, 2, 5. Cyrus vulgo maior.
- κυρώω, pl. scilicet curiae s. senatoriae, de pers. c. acc. rei, κατέλθων εἰς τὴν σύγκλητον, ταῦτα ἐκώλυσε, rata fecit (Heliog.) 5, 7, 7. confirmavit, comprobavit.
- κύων, pl. εἶσαντες τὰ σώματα, εἶσαν (αὐτὰ) κυδί τε καὶ ὄρνισι βεβραν, canibus 3, 5, 24.
- κάλυμψ, pl. de re, c. gen. rei, δηλητηρίων, remedium veneni I, 17, 23. impedimentum.
- κωλύω, pl. de acti, c. gen. rei, ἐς κωλύμεν τῆς αὐτῶν διαβάσεως, ad prohibendum suum transitum 8, 1, 15. - c. gen. pers. οὐκ ἐς κ. αὐτοῦ τῶν Πραιτωριανῶν ἀδελφίσθαι, eos venuros ad prohibendum et repellendum Praetorianos 8, 8, 12.
- κωλύω, phys. de re, c. inf. τὴν εὐνοίαν κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέρος, prohibere 1, 12, 5. πειρητὰ τέχνη ἐκώλυσε, - eis τέλος ἀρθῆναι, prohibuit 2, 4, 11. - de pers. c. acc. rei, ὡς τὰ στρατότετα - κωλύει τὰς διαβάσεις, quo coercerent 4, 3, 13. - κωλύειν τὴν - διαβάσιν, prohibere 5, 1, 13. πρὸς τὸ κ. τὰς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομὰς, ad arcendas barbarorum incursiones 6, 4, 14. - βελόμενον κωλύσαι τὰ γινόμενα, prohibere 7, 7, 8. †† c. adiuncto, τὰς ἐπιβουλάς ἀπειργῆ τε καὶ ἐκώλυεν ἢ μίμμη, prohibebat 5, 8, 7. oppresso acc. rei, ἐκώλυε (τοῦτο,) prohibebat 8, 8, 11. sc. τὸ μεταπίψασθαι τοὺς Γερμ. †† oppresso acc. pers. οὐτε ἀντιστῆναι (αὐτῶν) ἢ κωλύσαι (αὐτοῦ, προκείμενα,) prohibere 2, 11, 11. - sed c. acc. pers. diserto et adv. ῥαδίως ὀλίγοι πολλοὺς ἐκώλυον, arcebant 3, 5, 2. † nomina in particip. praef. c. artic. τὸ μήτε τὴν πραθείσαν ἀρχὴν εἶναι (τινὰ) τὸν κωλύοντα, quod nec venditum imperium esset (aliquis,) qui prohiberet 2, 6, 22. ††† oppresso acc. rei, ἐκ τοῦ μὴδεῖα εἶναι τὸν κ. (τοῦτο,) ex eo, quod nemo sit, qui impediat 2, 8, 7. † μηκέτι δυνατός τὸ κωλύειν (τοῦτο,) cum nihil amplius esset, quo arcerentur 3, 3, 12. quod impediret id, sc. circuitionem, τὸ κωλυθῆναι

και, f. quod arceret eos, sc. hostes; et sic potius de neutro, quam masc. - Alio sensu, per verba, c. inf. ἀγγέλλεσθαι τι - ἐκώλυεν, prohibuerat 1, 12, 12. veterat. τοῖς βασιλικαῖς κτήμασιν ἐκώλυσεν αὐτοῦ τὸ ὄνομα ἐπιγράφεσθαι, veniit 2, 4, 13. † simul c. acc. persf. κωλύων τοὺς περὶ αὐτὸν δορυφόρους ἀποσοβεῖν τοὺς λ. interdicens suis satellitibus 1, 2 5. †† c. acc. rei, et praep. διὰ γραμμάτων κωλύσκει τὴν ἐρμῆν καὶ ἐλπῖδα τοῦ βαρβάρου, inhibere 6, 2, 8. dissuadere. Passf. physf. de re, c. adv. τοῦ πανταχόθεν κωλύεσθαι ἐνενα τὴν διόδου τοῦ στρατοῦ, ut impeditetur 3, 3, 2. simul c. abl. rei f. modi, ὁ περ ἄεσται Θύβη Μαξιμίνοι κωλύεσθαι, prohiberi 7, 5, 1. - de persf. c. inf. κωλύόμενοι ἀρπάζειν καὶ ὑβρίζειν, dum arcentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. Praetoriani. - simul c. praep. ὕψ' οὐ κ. λ. 4, 15, 14. a quo prohibiti. ἢ ἴππος - ὑπὸ - ἐκώλυετο, impediēbatur 6, 5, 13. Sed c. praep. πύρα, ὑπὸ - πλήθους ἔβλων - ἐκωλύθησαν, prae multitud. cohibiti sunt 7, 10, 13. †† τὸ βαρβάρου, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας κωλύον, barbara gens, repressa 1, 5, 26. ubi Var. L. κολασθῆν no- tabilis saltem.

κώμη, ph. abi. τὸ Βυζάντιον κώμη δουλείην Περινθίαις δῶρον ἐδόθη, ut pagus 3, 6, 19. p. ἀς κ., qui locus fortasse classicus pro oppidulo sine muris. nostr. Flecken f. Markt Flecken. c. adi. ἢν τις, Μαξιμίνας ὄνομα, ἀπὸ τινος κώμης, ex quodam pago 6, 8, 1. κώμας ἐμπικρὰς τὰς ἐμπιπτοῦσας, pagus 3, 9, 17. πολλὰς ἐπέκρησεν κ. vicus 6, 5, 11. - c. adiuncto, δούς κώμας τὲ οἰκεῖν καὶ χῶραν γεωργεῖν, vic. 6, 4, 11. †† magis in opp. τὰς κ. ἐμπικρὰς τὰς τε πόλεις λ. vic. 7, 2, 7. sq. κώμαις καὶ ἀγροῖς ἐπιτέγγων, pag. 1, 10, 2. vic. 5, 3, 24. ἀγροὺς καὶ κώμας ἐμπικρᾶναι, vic. 7, 9, 24. πολλὰς κ. καὶ πόλεις πορθήσας, pag. 3, 9, 6. vic. 4, 11, 11. πόλεις καὶ κώμας κατατρέχευσι 6, 7, 5. †† τῶν ὀχλῶν πάντων ἔξ ἀγρῶν ἐκείσε σιγγρέουσαν, πολίχνας τὲ καὶ κ. τὰς περιειμένους καταλιπόντων, vic. 8, 2, 10. ubi et in pr. opp. maior urbs, et πολίχνας, quamvis parva oppidula, habuerint muros tamen.

κώμος, ph. in opp. εἰς ἐξίασιν ἢ κώμον - ἐρχεται, comestationem 3, 12, 23.

κωμῳδοί, ph. in opp. κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑπουργοῖσιν, comoedis 5, 7, 14.

κωνοειδής, physf. de re, κωνοειδὲς αὐτῷ σχῆμα, conifigura 5, 3, 11. de lapide.

Λ.

Λαβή, ph. σκευῆσι, λαβὰς ἐπιμήκεις ἔχουσι, ansas 8, 4, 26.

λαγχάνειν, ph. c. rei et acc. et abl. f. modi, κλήρω τὴν ἀνδραγατείαν λαχῶν, adeptus 7, 5, 3.

λάσρα, ph. c. verbis, πέμψας, furtim 3, 2, 9. μετεπέμπετο, clam 5, 7, 9. τοῦτο προκατασκευάσαντα, clanculum 6, 8, 11. - † cum v. syn. τῆς πόλεως ὑπεξήλθε, clanculum urbe exiit 5, 3, 24.

λαῖος, ph. Neutr. de re f. ioco, c. subst., in opp. ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῳ, a laeva (parte) 4, 2, 5. ἐν μὲν τοῖς δεξιῶις Ἰταλίας μερσιν -, ἐν δὲ τοῖς λαίοις, a dextro Italiae latere, - a sinistro 8, 1, 12.

λαῖτος, nom. propr., Commodi tempore, Λαῖτον, τὸν ἐπαρχὸν τῶν

ζσατοπέδων λ. Laetum I, 16, 12. I, 17, 2. 9. τῷ Λαίτῳ Ib. 14.
 2, 1, 6. 12. sq. 15. 18. 2, 2, I. 11. 21. - Alius, Λαίτον, ζσα-
 τηγόν ὄντα Σεβήρου, 3, 7, 9. 11. sq.
 Λακωνικός, cum subst. Λακωνικὸν λόχον, Laconicam cohortem 4,
 8, 7.
 λαλεῖν, phys. de perf. c. adv. ἐτι λαλοῦντα τὸν - Φουέουσι, loquen-
 tem 2, 5, 14. oratione ad Praetorianos Pertinacem.
 λαμβάνειν, ph. de perf. c. acc. rei, τὰ ὄπλα λαμβάνομεν καὶ ταπῶ-
 μεθα, capiamus 4, 14, 15. 6, 9, 7. λαβόντες ὄπλα, sumtis ar-
 mis 8, 8. 15. ἐγχειρίδια, f. pugionib. 7, 4, 11. λαβὼν γραμ-
 ματεῖον, sumto in manus libello I, 17, 1. λ. τὸ γρ., ἐπίσειπαι,
 cape - ac lege 2, 1, 23. λαμπάδα, προςΦέρει τῷ οἰκήματι, caput
 facem admovet que aedif. 4, 2, 20. Φιάλων εὐχετο, phiala sum-
 ta 4, 8, 12. ἐσθῆτα ἐδοιτορικῶν, vestimento iuin. sumto 5, 4,
 12. - simul c. praep. οὐκ ἐπὶ βαρβάρους ὄπλα λαμβάνων, capere
 I, 15, 15. λαβόντα ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου, sumto sub sinum
 pugione I, 8, 11. - simul c. adv. λαβὼν ποτε βέλη, sumtis to-
 lis I, 15, 11. de Commodo venatore. † c. affini v. et adv. et
 praep. διὰ τὸ πρὸ λαμβανόμενον (ὃ περ εἰώθασι βασιλεῖς ἐκάστοτε πρὸ
 πάσης τροΦῆς λαμβάνειν,) κώλυμα ὀηλητηρίων, accipere I, 17, 23.
 p. edere f. bibere. †† per rectionem var. simul, χρήματα
 πάντα ἀσφείζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων, καὶ εἰ τινα ἦν
 ἐν δημοσίω - τόκων λαμβάνων, opes omnes colligens cum
 suis tum ab amicis, atque, si quae essent, ex publicis locis acci-
 piens 2, 11, 13. qui Bg., non comma ponens post ἀσφ. sed post
 Φιλ. modo, v. λαμβ. dedit tantum c. praep. una ἐκ., cum, facto
 post ἀσφ. comitate, fiet non solum cum dupl. pr. παρὰ et ἐκ,
 sed quoque c. acc. rei nudo τὰ αὐτ. - Alio sensu, c. acc. rei,
 et in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ τὰ αὐτῶν ἰσώζειν εὐχενται,
 aliena accipere 8, 3, 14. capere, v. capere. - Alio rursus sensu,
 καίτοι μεγάλα λαμβάνοντες, χάριν οὐκ ἤδεσαν, accipientes 2, 11,
 14. dono. - simul in opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν ἀντιδοῦναι λ.
 iis, qui parva acceperint, 2, 3, 14. - simul c. adv. ὡς ὑπάρξει
 ἐμοὶ τε (ὅν) ὑμῖν τὰ ἐκείνω πάντα δοῦναι, ὑμῖν τε ἀδελφ. λαβοῦσι
 καρποῦσθαι, vos que licenter nactos perfrui 7, 8, 20. c. praep.
 ὃ ζσατός, ἔχων τὰ χρεῖάδῃ, ὃς περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, a
 moenibus accipiebant 3, 6, 8. ἀγαπήσας, ἀνευ μάχης - λαβεῖν
 ταῦτα, ὧν ἄφραγτο, contentus, quod - acciperet 2, 15, 8. βου-
 λόμενος λ. μετὰ κινδύνων (τοῦτο,) οὐ τὸ μέρος εἶχεν ἀνευ πολέμου λ.
 sumere 3, 6, 7. - Alio sensu, tropico que, δοὺς εἰρήνην, τὰ τε
 πιστὰ λαβὼν, fide accepta 3, 15, 12. acceptis fidei pignoribus,
 sc. iureiurando aut obfidibus. ii. pecuniis, pro damno accepto
 per bellum. † per rect. var. et per polyptoton, οἱ μὲν, ὡς περ
 ὀφλημα κληρονομίας, εἰληθέτες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) - οἱ δὲ παρ'
 ὑμῶν λαβόντες, quasi - adepti. - a vobis acceperunt et - 5, 1,
 13. † οἱ ζσατιῶται, τοῦ ἀρτέζειν λαβόντες ἐξουσίαν, adepti 4, 6,
 12. nacti. - † per formulam et periphras. πείσαν τῆς γνώμης
 λαμβάνουσα, perentans animum I, 8, 10. periculum capiens f.
 faciens, p. privo v. περιέζουσα, tentans. explorans animum f.
 sententiam f. sensum ipsius. ἀρτίει, περ. τῆς γνώμης τῶν ζσα-
 τιῶτων λαβεῖν, experiri animos militum 2, 2, 1. † simul cum
 praep. τιμωρίαν παρὰ τοῦ - εἰληθῶς, postquam poenas ab - sum-
 ferat I, 13, 10. ultus erat, puniverat. - Cum acc. perf. du-
 plici, πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας αἰχμαλώτους ἔλαβον, captivos
 acceperunt 3, 9, 19. † c. adiuncto, ὡς ἂν χιρῶσαιτο καὶ αἰχμ.

τούς - λάβοι, quo - capt. acciperet 2, 13, 2. ἐπισηῆναι μὴδὲ προσ-
 δοκῶμενος ἦθελεν, ὅπως ἀπαράσκειον αὐτὸν λάβοι, ut deprehende-
 ret 2, 14, 11. vel caperet. συνωμότας λαβῶν τινάς. nactus 1, 8,
 11. - Sed cum acc. tali pers. unō, at c. praep. ὡς συμμαχούς
 παρ' αὐτῶν λαβεῖν, ut acciperet 4, 7, 5. †† ἤδη γὰρ τινὰ καὶ
 λαβῶν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις ὁ Σεβήζος, ἐνόλασεν, quandoque et-
 iam aliquos deprehensos in eiusmodi ministeriis Severus suppli-
 ciis affecit 3, 13, 16. qui Bg., nullo commate per haec factō,
 dubiam relinquit rect., dum cogitari possunt commata post γοῦν
 et post ὅτι, sed, per datam hic distinctionem, v. λαβ. quoque
 habet secum adv. ἤδη. De re, trop., c. acc. pers. οἶκτος πάντας
 ἐλάμβανε λ. occupabat 1, 4, 17. capiebat, i. in animo omnium
 excitata est miseratio, orta, omnes eum miserabantur. - † cum
 acc. rei et praep. προσηγορίαν λαβεῖν τὸν τόπον ἐν λ. nomen ac-
 cepisse a 1, 11, 3. denominatum esse a rel. †† per formulam
 et periphraf. εἶδει, τέλος λαβεῖν τὸν Ἀντωνίου βίον, debebat finem
 habere Antonini vita 4, 12, 5. finem capere, (ut nostr. ein Ende
 nehmen,) i. finire, se finire. - † simul c. praep. πταῖσμα, ἀρχὴν
 καὶ πρόφασιν λαβὼν ἐξ λ. calamitas, orta de 7, 11, 1. capiens ini-
 tium et causam s. occasionem, nostr. seinen Anfang und Anlass
 nehmen s. Grund s. Veranlassung. Pass. de pers. phys. c. adv.
 et syn. v., εἰληθε ῥαδίως, καὶ ἀκονιτὶ - ἐαλώκατε, comprehensī
 estis 2, 13, 10. Praetoriani, inclusi ab exercitu. - cum abl.
 rei s. modi, ἀνηρέθη, δόλω - ληθεῖς, occupatus 7, 8, 12. ca-
 ptus. - cum nominat. modi, αἰχμάλωτος λ. captivus factus 5,
 4, 12. ληψέστες αἰχμάλωτος, capti bello 7, 2, 5. †† τοῖς λαμ-
 βανομένοις ἐταμύειν, iis, qui comprehensī tenebantur, 5, 3, 16.
 — Med. de pers., trop., c. gen. rei, προφασεως ὀλίγης λαβέσθαι
 εὔχοντο, causam minimam dari sibi optabant 5, 2, 14. accipere
 s. nancisci causam s. occasionem, nostr. bekommen. ταύτης τῆς
 προφ. λαβόμενος, hanc occas. accipiens 2, 9, 14. λ. ἔξουσίας,
 nactus potestatem 3, 15, 8. - phys. cum gen. rei, sed alius, et
 quali insitum. λαβόμενος τῆς χειρὸς Γλαβριωνος, manu cop pre-
 hensum Glabrimonem 2, 3, 8. cum prehensisset manum Glabri-
 onis. - simul c. adv. συνήθως λ. τῆς χ. (αὐτοῦ,) prehensum manu
 3, 12, 18. - c. acc. rei, in opp. ὑπέσχετο δάσειν ἐκάσῳ - τοσοῦτον
 ἀγγύριον, ὅσον μῆτε αἰτῆσαι, μῆτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, nec ac-
 cepturos se (esse) 2, 6, 15.
 ἀμπάς, ph. λαβῶν λαμπάδα, προσέθρε τῷ λ. faciem 4, 2, 20.
 ἀμπός, trop. de pers. c. abl. rei s. modi, τοὺς πλοῦτου περιβολαῖς
 λαμπροῦς γαμβροῦς, splendidi 1, 2, 3. insignes, conspiciui, nota-
 biles prae aliis ob divitias. de re, c. subst. rei, ἐπιδόσει λαμ-
 πραῖς, luculentis 1, 9, 2. magnis 1, 12, 9.
 ἀφανύτως, trop. ἦλθεν, latenter 8, 7, 6. - in opp. προσηγορούμενος
 (μὲν λ. - λαυθ. δὲ λ. 7, 9, 24.)
 ἀφανῶ, phys. de pers. c. nominat. pers. οὐδὲ αὐτὸς λαυθάνειν ἦθελε
 λυθ, latere 1, 14, 14. sq. expl. scil. αὐτὰ, τὰ πρατόμενα, nec
 ipse sua facta voluit latere, i. ignota esse s. manere; vel nec ipse
 voluit latere, i. ignotus esse s. manere, scil. talia facienda. εἰ
 τινες καὶ εἰδον, ceteris, quibus latere contigisset 3, 2, 5. si au-
 tem quidam et latuissent, vel et, si qui etiam latuissent, delitu-
 issent, non deprehensī essent. Σεῶ τῷ λαθόντι, deo, qui latuerat
 1, 16, 5. Saturno. † c. adiuncto, παρ' αὐτῷ κρυπτόμενον λαθεῖν,
 in occulto latuisse ib. 4. v. nr. de eod. Sat. ὡς - ἀπορρήψαντα
 τὴν χαλκίδα βασ. λαθεῖν, ut latuerit 3, 7, 8. - in opp. φεύγειν

ἢ λαθεῖν οὐκ ἠθέλησεν, ὁμοίως δὲ χωρήσας -, προήλθεν λ. latere 2, 5, 6. Pertinax. - ὅσοι τὲ ἦσαν εισρέοντες λ. ὅσοι τὲ λ. ἠδυνήθησαν 7, 9, 17. † simul c. adv. τῶν πρὸς ὀλίγον Ουγγεῖν ἢ λ. δυνήσεντων, qui latere potuerunt, 6, 9, 14. - c. Nominativo particip. οἱ δὲ λαθάνειν ἠθέλεον ἀμαρτάνων, neque latere volebat ipse peccata sua 5, 6, 23. opp. pr. αὐτὸς ἐβλέπετο ἠμιοχῶν λ., noluit latere, i. ignotus esse, in peccabat. †† Trop. ὅπως μὴ, σωπῆσαι αὐτες, λάθουεν, εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμοῦμενοι. ne laterent 1, 1, 1. ignoti manerent, et in magna turba numerarentur. ††† c. particip. fut. λήσεις ἀπολούμενος, te nec opinantem exitium perimet 1, 9, 10. imprudens, inopinate, peribis. † In participii nominativo c. finito aliquo v., p. adv., λαθάνων - εἰς τέλος ἄξεις, clam 3, 11, 13. ἰδίᾳ αὐτῶν ἐκότερος ἐπέτελλε λ. latenter 4, 3, 3. † παῖσι Ξιφιδίω, ὃ μετὰ χεῖρας ἐφέρε λ. gladiolo, quem in manibus tulerat occultatum 4, 13, 11. λαθάνοντες συνεκρούου δούραμι, clanculum 1, 9, 3. 2, 14, 9. clam 2, 12, 2. † ἐπίδου χρήματα λαθάνουσα, latenter 5, 8, 6. i. q. sq. κρύβδην. - ἀπορρίψας τὸ χλαμύδιον, λαθῶν ἀποδιδράσκει, clam 3, 4, 12. i. q. sq. ὡς μὴ γνωρίζοιτο. - ὡς λαθόντες - ἐπεισέλθοιεν, clanculum 2, 13, 21. † νύκτωρ εἰ κατέλθοιεν λαθόντες, noctu si veniant clanculum 5, 3, 23; v. κατέρχ. et 2; 12; 2: - clam 1, 10, 6. †† In eodem nominat. particip. aut obliquo eiusdem casu, simul cum alio particip. aut nominat. aut obliquo casu, et c. finito v. aut c. inf. εἰ δύναιτο ἀποσκευάσασθαι λαθῶν καὶ ἐξατατήσας αὐτὸν, an posset amoliri latenter et decipiendo ipsum 3; 5, 7. ubi posset. pron. accusativus ambiguus est, pertinens vel simul ad v. λαθ. vel modo ad v. ἐξῆπ. vel ad pr. v. ἀπ. - μὴ τις αὐτῶν προλαβῶν καὶ λαθῶν δηλητηρίω χρήσεται λ. ne alteruter (eorum) prior et fallens 4, 1, 3. clam. †† τὰ δὲ (θηρία) - λαθάνοντα καὶ παρριζύοντα - αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, sensim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg. cepit per hendiad. ubi et procedit clam. †† τὰ - ἀρώματα -, μὴκέτι μόλις καὶ σπανίζοντα λαθάνοντά τε δι' ἐμπόρων κομισθῆσθαι, haud amplius vix raro que et clanculum per mercatores importatum iri 4, 10, 9. ††† Per inf. cum alio inf., intercedente copula, ὅπως τινὰς πείσαι δυνήσειεν τῶν ὀφοποιῶν, λαθεῖν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῶ, ut latenter porrigerent (ipso) 3, 5, 9. per hendiad. †† In particip. nominat. c. finito v. sed simul c. acc. perf. ἤλθον στρατιῶταί τινες λαθόντες τὸν τοῦ Περηνίου παῖδα, venerunt milites quidam clam Perennis filio 1, 9, 17. - Per al. rectionem, ubi v. habet secum duos casus simul, tum perf. et nominat. et acc. οὐδεις αὐτὸν ἐλάνθανε τῶν λ. 4, 12, 6. nemo eum latebat eorum, qui rel. i. nemo ipso ignotus erat. ὡς ἂν τοὺς φυλάσσοιτας - λάθουεν, ut custodientes latere possent 2, 1, 2. ignoti manere possent custodientibus, non agnoscerentur a cust., ut clam iis id facerent. - tum nominat. rei, sed acc. perf. ὡς μηδὲν αὐτὸν λαθάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4. illi ignotum esset s. maneret. οὐδὲ - ἐλάνθανε τὰ τραπτόμενα πάντας, neque latebant illius facinora quenquam 1, 14, 14. neminem latebant s. non lat. ullum, s. non lat. quenquam facta ab eo. i. nec cuiquam ignota erant ea, quae facta erant ab eo s. fiebant. — †† οὐδὲν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε τῶν λ. nihil eam latebat eorum, quae 5, 8, 8. qui Bg. omisit inf. v. subst., iunctum c. v. ἐλ. pr. redundantiam. - De re, in v. finito aut inf. c. nominat. aut acc. subst. rei, σοι ταῦτα δηλώσω ἤκω, ὡς μὴ λάθοι τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae ausus est 3, 12, 6. ubi e pr. pron. dat.

σοι suppleri potest acc. pers. σε, ut ne lateant to causa eius f. tentata f. cum audacia suscepta, i. tibi ignota sint f. manent. — † c. aduncto, εἰ λάθοι ἢ ἐπιβολή, καὶ μὴ ἐλεγχθεῖν, si latuissent insidiae ib. 11. ignotae fuissent f. mansissent; ubi e pr. τοῦ Σεβήρου expleri possit etiam acc. pers. αὐτόν. - κενός ἐπιτήδειος εἶναι εἰς τὴν ἐπιβολὴν λαθεῖν, tempus hoc idoneum esse insidiis celandis 1, 10, 13. ad insidias celandas, ut insidiae lateant, i. occultae manerent, ignotae esse f. manere pollent. † λαθεῖν ἔργα βασιλέως ἀδύνατον, latere facta principis non possunt 4, 11, 14. suppleto quidem v. subst. praef. ἐστὶ, non fas est f. non fieri potest, ut principis f. regentis alicuius facta lateant alios, cives, i. iis ignota sint et maneant, sed, suppleto v. subst. impf. ἦν, latere facta (acta) imperatoris (Caracalli) non poterant eum, sc. senatum, sc. αὐτήν, e pr. ἢ σύγκλιτος. sed simul cum adv. λέγουσι λαθάνειν ποταμῶν ἐκείνων διὰ τοῦτο τὰς ἐμβολὰς, latere 6, 5, 3. ignorari, ignotus esse, non conspici posse et reperiri. — Porro de re, in particip. c. subst., p. aliquo adi., per Fem. μὴ προχωροῦσης τῆς λαθανούσης ἐπιβουλῆς, clandestinis insidiis 4, 4, 6. εἴθ' οὐ λαθανούσῃ συνουσίᾳ διεβλάβητο, clandest. consuetudine 1, 8, 10. οὐκ εἰδώς τὴν τοῦ βασιλέως λαθάνουσαν γνώμην, occultam voluntatem 4, 9, 1. † in opp. ἦν εἶχον γνώμην λ, ἐξέφηναν, sensum, quem occultaverant, indicarunt 8, 8, 5. v. γνώμ. - εἰσόδους, εἴ τινες ἦσαν λαθάνουσαι, obstruentes aditus (palatii,) si qui essent secretiores 4, 1, 9. opp. sq. δημοσίαις καὶ αὐλείαις, fores occultae f. ignotae aliis. - Neutr. αἰτία τοῦ λαθάνοντος μίσους, causa latentis odii 4, 9, 3. occulti, clandest. ἐπισέλλει ἰδία μὲν λαθάνοντα γράμματα, clandest. litteras 2, 13, 3. - † Neutr. c. artic. c. subst. rei, p. subst. διδάξαντες τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λαθάνοντα, insidias latentes 1, 9, 18. i. q. τὴν λαθάνουσαν ἐπιβουλήν, cf. supra 4, 4, 6. sc. πράγματα f. μέρη, insidiarum rationes, περισάσεις, modum. - Med. de pers. phys. absf. ὑπόρας ἐν τῇ εἰσόδῳ; - ζοφώδης δὲ αὐτῇ, καὶ λήσσειναι ἤλπισε, iste occultum se fore sperabat 1, 8, 12. sc. ἐκεῖ, in loco illo, ἐν τῇ εἰσόδῳ, se latiturum esse; se latere posse.

Λαοδίαια, c. diserto adiuncto e praep., κατὰ Συρίαν, Laodicea in Syria 3, 5, 5. Λαοδικεύς, gentil. c. artic. τοῖς Λαοδικεῖσιν λ. Laodicensibus ib. 6. - sine artic. δῶρον ἐδόθη Ἀντιόχεια Λαοδικεῖσιν, Laodicensibus 3, 6, 19.

λαπάρη, ph. homin. τὰς λαπάρας κοσμοῦσι σιδήρω, ilia (Britanni) 3, 14, 13. latera, latera inania, partes corporis inter costas spurias et ossa.

Λάτιον, nom. region., Latium 1, 16, 4. ubi et de causa denominationis.

Λαύρεντος, oppid. Ital. et Latii, εἰς τὴν Λαύρεντον ἀνεχώρησεν, Laurentum recessit 1, 12, 2. quo de §. sq. causa denominationis.

λέγειν, sensu vulg. ph. de pers. c. adv. ὡς ἐλεγέ, ut aiebat 6, 8, 15. - c. acc. rei, βασιλέως, ἢ ἵνα τάλῃθῃ λεγοίμι, seratiώτου, dicam 4, 14, 8. in oratione tamen. † οὐ παύσῃ, εἴθῃ, ἀνάξια σαυτοῦ λέγειν; loqui 2, 1, 18 αὐτόν, ψευδῆ λέγοντα, vaniloquum 1, 9, 14. falsa loquentem. - simul c. praep. οὐ δὲ τις πρὸς τινα ἐλεγέ τι, dicebat 7, 3, 3. † simul c. adv. et in opp. ἀφειδῶς πάντα καὶ φανερώς, ἀ βουλεύτο, λέγοντος καὶ πρῶττουτος, loquente 5, 8, 8. - Cum inf., praepositum, λέγοντας, αἰγλήν - dicentes 1; 7, 9. - postpositum, γεγενῆσθαι, ἐλεγον, dicebant 5

5, 2. †† simul in rectione dupl., c. inf. it. c. particip. παρ-
 ναι αὐτῶν - χρήματα, καὶ θησαυροὺς - πεπληρωμένους, dicebat 2,
 6, 11. si quidem θησ. fumantur de aedificio. - in med. σταί.
 ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, dicebat 1, 6, 7. οὕτω γὰρ ἔλεγεν λ.
 dicebant 4, 3, 12, 8, 3, 20, 8, 6, 5, 1, 6, 4. - Nominatum de
 oratore, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα λέγων, loquens 2, 14, 8. - τοί.
 λέγοντος λ. dicente 2, 2, 21. c. dat. perf. simul, τοιαῦτά τινα λέ-
 γειν αὐτοῖς πειρώμενος, dic. 2, 5, 14. - simul c. praep. ταῖτα λέ-
 γουσα μετὰ δακρύων, dic. 4, 3, 20. - c. adv. τοιαῦτά τινα λέγων
 ἀνάσσετε 3, 13, 13. - simul c. praep. τ. τ. λέγ. καὶ πρὸς ἀνάσσει
 καὶ κοινῇ 8, 3, 16. †† c. adiuncto et inf. simul, λέγουσ' ἐπιει-
 κῆς - ἐπισεῖτο πρὸς πάντας, καὶ - δεξιούμενος, λέγων, ἦκειν λ. 2,
 14, 6. ††† In formula futurae orationis, c. acc. rei, ἔλεξε τοι-
 ἀδε 1, 5, 4. 2, 2, 11. 2, 3, 11. 2, 8, 1. 2, 10, 2. 4,
 5, 2. 4, 14, 7. 6, 3, 4. 8, 7, 7. - simul c. praep. ἔλ. πρὸς
 αὐτοὺς τοιαῦδε, orationem habuit huiuscemodi 3, 6, 2. dixit ad
 eos. ἔλ. πρὸς αὐτὸν τοιαῦδε, dixit ad eum 7, 5, 10. † ἔξ' ἀνα-
 γνώσεως ἔλ. τ. 7, 8, 5. v. ἄν. simul c. abl. modi, μεγάλη βοή -
 ἔλ. πρὸς αὐτοὺς τοιαῦδε, dixit ad eos 2, 13, 9. - De oratore por-
 ro, c. inf. ἔλεγε, δεῖν λ. dicebat 2, 9, 11. - c. acc. rei, et praep.
 ἄπιστα μὲν οἶδα - λέξω πρὸς ὑμᾶς, incredibilia me scio dicurum
 (esse) coram vobis 7, 8, 6. - c. coniunctione, ἔλεγε - ἡ πρεσ-
 βεία, ὅτι δὴ λ. dicebat 6, 4, 8. οἱ πρέσβεις ἔλεγεν, ὅτι ἴδρα λ.
 indicabant 8, 3, 4. - De scribente, per epistolam, c. acc. rei,
 ἐπιστέλλει τῷ δήμῳ -, λέγων τοιαῦδε, dicitans 5, 1, 2. his verbis. -
 simul c. inf. ἐπιστέλλει τῷ - λέγων, λ. indicans 4, 15, 17. ††
 sq. neg., χάριν γινώσκων, ἔλεγε, μὴ δεῖσθαι συμμάχων, negabari,
 se egere auxil. 2, 8, 14. - De narrante, per hitoriam et tam-
 mam, c. adv. ὡς λέγουσι 1, 11, 2. ut aiunt. - in opp. simul,
 ὡς μὲν τινες ἔλεγον, ut dicebant 5, 10, 11. sq. ὡς δὲ ἔταροι δ' ἀραλ-
 λου λ. c. inf. τινες αὐτὸν καὶ περὶ γαδῆσθαι ἔλεγεν ib. - ὑπεδέ-
 χεσθαι λέγουσι, aiunt 6, 5, 3. - c. acc. rei, εἴ τι καὶ μεθ' αὐτοῦ λέ-
 γουσι, si dicant 1, 1, 2. - simul post syn. φασί - τινες - διττῶν
 λέγουσι - τὴν αἰτίαν, afferunt 7, 2, 5. †† c. praep. ὡς δὲ τινες
 τῶν τότε ἰσόρῃσαν, οὐ πρὸς χάριν - λέγοντες, loquens 3, 7, 8.
 †† Per exquiliorem sensum, c. acc. perf. τὸν ἀδελφὸν λέγων,
 fratrem nominans 4, 4, 14. tecte quidem, dicens sic f. his ver-
 bis, innuens, cogitari intelligi que cupiens. - Γορδιανοῦ ἐνγο-
 νου λέγοντες, dicitantes 7, 10, 15. - † c. acc. rei, ἄλλο ἄλλου
 λέγων ἐγκώμιον, laudans 4, 9, 11. proferens. - simul cum adv.
 πεφύκασι - λέγειν εὐσφόως ὑπογραφας, natura facti (sunt) ad sci-
 ter describendum 4, 9, 4. proferre. - †† abs. facti tamen in par-
 ticip. c. pron. perf. ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πεπίστευκας, verbis no-
 stris 2, 1, 23. dictis nostris, dicentibus nobis, narratibus. —
 † Trop. de re, in dupl. rectione, c. coniunct. τὰ γράμματα ἔλε-
 γεν, ὅτι δὴ λ. litterae declarabant 4, 10, 3. sed sq. §. simul cum
 inf. ἀρμόζειν δὲ λ. c. inf. §. τὰ γρ., δεῖν λ. significabant litte-
 ras 6, 2, 9. - Pass. de re, phys. ἔτρωσεν αὐτὸ τὴν ψυχὴν τὰ
 λεχθέντα, illa verba 1, 8, 15, illa dicta. - † c. affini, μηδ' εἰδέ-
 ναι φάσκων τὰ λεγόμενα, nec scire se dicens, quae narrarentur 3,
 12, 9. † πάντα τὰ λ. καὶ ἐνδεχόμενα καὶ ἀληθῆ πισεύσαντες εἶ-
 ναι, omnia quae dicebantur 5, 4, 1. v. ἐνδέχ. in opp. οὐδέ
 τι ἔλέγετο ἢ ἐπρόττετο, dicebatur 6, 1, 4. ἐπακούειν τῶν λεγομέ-
 νων, καὶ τὰ πράττομενα, εἴθεον, quae dicuntur 1, 5, 21. - cum
 praep. simul, εἴ τι μετὰ - ὄλου λέγοιτο ἢ πράττετο, si dica-
 tur 2, 9, 15. πρὶν τι λέγεσθαι ἢ πράττεσθαι ἐπὶ τῆς σιγῆς

πρὸς αὐτοῖς ἢ γραφέντα, dicta ab ipso 1, 2, 5. πειροῖ τῶν ὑπὸ τῶν ἀυτιανῶν λεγομένων, eorum, quae a Pl. dicebantur 3, 12, 1. κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῶν ὑπὸ τῆς πρ. λεχθέντων, ea, quae ab anic. dicebantur 3, 20. †† simul c. dat. persf. τὰ καθ' ἐνάστην πόλιον αὐτῶν λεχθέντα, quae apud quamque civitatem verba fecerit 2, 15, 14. ἰππὶ dicta, i. ab ipso, i. q. ante 1, 2, 5. - De oratore, αὐτῶν ἢ ἀπὸ ἐτήριου - τῶν λεγομένων, auscultabat, quae dicerentur 1, 1, 7. αἰδουθεὶς τὰ λεχθέντα, senis dicta, 1, 6, 21. qui Bg. ἰππὶ libere hunc gen. subst., pro prg. ὑπ' αὐτοῦ s. πρὸς αὐτοῦ, 2, 1, 1. - ἰππῶνται, μὲν τὰ λ., τισυθεὶν δὲ λ. illa dicta 1, 9, 13. - ἰππῶνται πρὸς τὰ λ. ἐποιρίνασθαι, ad rem 4, 7, 2. ad dicta s. ἰππῶνται, in iudicio, ab aliis. † γνώση, ὅτι μὴ σιγήψις - πρὸς τὴν ἰππῶνται, inesse nostris dicitur 2, 1, 23. scil. ὑφ' ἡμῶν s. ἰππῶνται, quae dicta sunt nobis s. a nobis. - c. praep. εἴ τι καινὸν οὐκ ἀκούετε. ἴσως ἂν ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι (αὐτῶν) ἐκπλαγείηται, quasi praeter spem id dicatur 6, 3, 6. † c. praep. dupl. et in opp. Ὁμη τῶν τε λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ συγκλήτῳ καὶ τῶν πρὸς τὸν δῆμον γραφέντων, eorum, quae dixisset in senatu 2, 4, 1. quae dicta erant ab eo. - De narrante, cum praep. dupl. τὰ αὐτῶν τραχθέντα - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλειται, in antecedentibus declarata sunt 3, 1, 1. dicta sunt, sc. ἐμοὶ s. ὑπ' ἐμοί, μηδὲ s. a me. - c. praep. una, τὰ ἐπόμενα ἐν τοῖς ἐξῆς λεχθήσεται, sequentia deinceps dicentur 7, 12, 20. - c. adv. ὡς ἐλέγετο, ut ferebatur 6, 8, 1. †† simul c. subst. affini, ὅσα πρότερον ἐπέσχην ὁ Φόβος ῥήματα, ταῦτα - ῥαδίως ἐλέγετο, dicebantur 2, 2, 7. proferebantur. - †† c. inf. in med. orat. τῇ Μαισῇ ἐλέγετο σωροὺς εἶναι χρημάτων, dicebatur 5, 3, 22. scil. ἐκείνοισι s. ὑπ' ἐκείνων, ipis s. ab ipis, p. ἔλ. δε, εἶναι λ. †† de re, in nominat. rei, τὸ χωρίον πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος φρουρὰν ἀντέχειν ἐλέγετο, dicebatur 1, 12, 3. ἢ συσκευὴ τοιαύτη τις ἐλ. ἔσσει 7, 1, 12. - †† De persf. ἀτε χρῆσόν εἶναι λεγόμενον, utpote qui diceretur 3, 5, 5. - † per nominat. disertum, Ἀρσάνης λέγεται ἀνατεῖσαι τοὺς λ. dicitur 6, 2, 19. - sed eo nomin. oppresso, ἐλέγετο (αὐτὸς) σπύδειν λ. dicebatur 5, 4, 22. 8, 3, 17.

λεηλατεῖν, physf. de persf. c. acc. loci, ἀγροὺς λ. depopulari 7, 9, 24. τὴν χώραν λεηλατήσας, depopulatus 3, 9, 6. τὴν γῆν λεηλατεῖ, depopulabatur ib. 17.

λεία, physf. abl. λείαν ἀπαγαγεῖν, praedam 3, 14, 2. 6, 5, 11. - λείας ἀπήλαυσε, praedas 6, 2, 14. - c. adiuncto, λ. ἀτελαύων, διδούς τε τὰς ἀγέλας τῶν φρατῶν, λ. praedam 7, 2, 9. - in opp. λείαν καὶ αἰχμαλώτους συλλαβών, praedam 4, 11, 11. χειρωσάμενος αἰχμαλώτους, καὶ λείαν ἀτελάσας, praeda averla 7, 2, 18. †† λείας αἰχμαλώτους ἀπάγειν, praedas et captivos 7, 3, 3. qui Bg. interserit copulam, qua sine fuerit αἰχμ. p. adi.

λείπειν, ph. de persf. c. acc. loci, τὴν ταξίν λιπών, defertor 1, 10, 2. stationis suae, deferens. † c. adiuncto, οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἐκασος, ἣν ἐγνεχειρίσο φρουρὰν λιπών, quisque relicta statione, sibi demandata 2, 5, 4. qui Bg. cogitarit commia post ἐγκ., ut cohaereat φρ. c. v. λιπ., dum alii contra faciunt commia tantum post φρ., ubi ad v. λιπ. assumi oportet pron. αὐτήν.

λειποθυμία, sensu medico s. physf. αὐτὸν ἐπιπεσοῦσα λ. κατεσίγασεν, animi defectio 1, 4, 15. i. u. sq. §. ἀδυναμία, Vern. Ohnmacht, h. inis conditio, qua eum videatur animus quasi deserere, i. vis mentis et cogitandi, rerum quo omnium conscientia, sed et

- sensus corporis s. vis sentiendi, ad tempus, simul cum corporis languore, tempore ac debilitate; unde sq. §. subiicitur.
- λειποψυχῆν, sensu med. et ph. aut trop. λειποψυχῶν - μόλις εἰς τὴν σικκὴν ἐτανέσθηται, exanimatus 6, 9, 12. animo deficiens, vel summo territus modo, id que potius ob adiunctum v. physici motus ἐπ. i. q. ἡμίθανης, hōstr. halbtōdt.
- λείψανον, ph. de pers. c. gen. pers. εἰ τι ἦν ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ τοῦ στρατιωτικοῦ λ. si quae erant reliquiae 2, 14, 12. si qui ex exercitu relicti erant. - c. gen. rei, ὅσοι πλοῦσιοι, λείψανα ἐλίγα τῆς Κερμιόδου τυραννίδος, reliquiae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci s. parvo numero ex Commodi saevo imperio, s. qui pauci relicti erant nec caesi a Commodi tyranno. - De re, c. gen. pers. κάλην, ἐνθα ἦν τὰ Σεβήρου λ. reliquiae 4, 1, 6, 3, 1, 15. cineres. - c. gen. loci, ἐπελθῶν πάντα τὰ τῆς πόλεως λ. perustratis reliquiis, 4, 8, 10. rudera. - it. muri, simul c. syn. τὰ μένοντα αὐτοῦ ἐρείπια καὶ λείψ. 3, 1, 15.
- λεωβαγμένους v. λωβάν. - λεοντέη s. λεοντή s. λεοντή, ph. λεοντῆν ὑπεσφώνητο, leonis pellem 1, 14, 16. scil. δοράν, leoninam pell.
- λεπτότης, ph. τῶν - εἰς λεπτότητα ἡσηχημένω, subtiliter 1, 17, 1. tenuiter, per tenuitatem, cum tenuitate, v. εἰς.
- λευκός, ph. c. subst. Masc. ἵππων λευκῶν, equi candidi 5, 6, 16. — Fem. ἐσφῆτας λευκῆς, albis vestibus 4, 2, 6. feminarum in luctu.
- λευχιμονεῖν, phys. de pers. λευχιμονοῦντες λ. induiti albis vestibus 8, 7, 4. legati.
- λέων, ph. λεόντων - ἀναρρήφθεντων λ. leones 1, 15, 13. λέοντας κατηκόντιζεν. ib. 6.
- λεωφόρος, ph. abf. καταλιπόντες τὰ σώματα ἐρρήμιμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, in platea 8, 8, 16. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, in plateam 3, 12, 25. i. q. λαοφ., propr. popularis via (Heerstraße,) per ellips. sq. subst. ὁδοῦ et ὁδόν. - c. diserto subst. s. plene, et in opp. αἱ λεωφόροι ὁδοὶ καὶ ἀτραποὶ πᾶσαι λ. viae publicae 8, 5, 12.
- λήγειν, phys. de re, c. praep. λίθος, λήγων εἰς ὀξύτητα, desinens 5, 3, 10.
- λήγιον, ph. τῶν ληῖων ἀκμαζόντων, segetibus adultis 7, 2, 7.
- ληγεύειν, ph. abf. de pers. κώμαις - ἐπιτρέχων, ἐλῆγευεν, latrocinebatur 1, 10, 2.
- ληστής, ph. in opp. ἐμελλον ἀντὶ ληστοῦ δεσπότην ἔξειν λ. ex latrone 1, 10, 15. μηκέτι ληστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀζῖωμα, latronum ib. 3.
- λίβανος, ph. fructus, λιβάνω τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, thure 4, 8, 20. λιβανωτὸς s. λιβανωτὸν, id. λιβανωτὸν θυμῶστιν, thus 5, 5, 12.
- Λιβύη, ph. de terra, strictiori sensu, Λιβύης τὰ παρακείμενα, Libyae 4, 3, 15. pro parte vulgaris Africae. - ampliori autem et p. toto, πολιάνθρωπος οἶσα ἢ Λ. Africa 7, 4, 9. ἐν Λιβύῃ, in Afr. 7, 9, 9. τὰ κατὰ τὴν Λιβύην ἐν τούτοις ἦν, Africa in hoc statu erat ib. 25. ὁ κατὰ τὴν Λ. ἐπίτροπος, Africae procurator 7, 4, 5. - in opp. σεβόντων αὐτὸ - Κερχῆδόνων καὶ τῶν κατὰ τὴν Λ. ἀσθρῶπων, et alii per Africanam homines 5, 6, 8. †† infinite, αὐτὴν - εἰς Λ. ἑφυγάδευσε, Afr. 6, 1, 21. - Trop., p. hominib. ibi, τὴν Λιβύης ἀποσασιν, Africae 7, 12, 20. 8, 1, 1.
- Λίβυς, ph. universe, Σεβήρος, ἀνὴρ τὸ γένος Λ. Αfer 2, 9, 2. - c. artis. Ἀγγίβαν τὸν Λίβυον, Hannibal, Afrum 4, 8, 14. Carthagi-

- niensem. - Plur. sine artic. Λίβυες αὐτὴν - καλοῦσι, Afri 5, 6, 10. 7, 4, 2. - c. adiuncto e praep. Ἀφρικανὸν ἐκάλεσαν ἀφ' ἐαυτῶν οὕτω γὰρ Λίβυες ὑπὸ μεσημβρίᾳ τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ καλοῦνται, Libyes 7, 5, 19. πᾶν τὸ Λιβύων ἔθνος, omnis Africa ib. init. τὴν Λιβύων σύμπνοϊαν, Afrorum 7, 6, 6.
- λίθος, ph., vulgaris s. rudis, abf. ἀρόμενοι τὸ ὕδωρ. Φέρωσι (αὐτὸ,) ὡς περ λίθων, lapidem 6, 7, 19. - c. adi. λίθος τίς ἐστὶ μέγιστος, λ. 5, 3, 10. - c. verbis, βαλλόντων αὐτοὺς λίθους 3, 5, 1, 7, 11, 11, 8, 4, 20. κυλινομένοις τοῖς λ. ἐπιβαίνοντες 1, 12, 18. - cum subst. τῆς τῶν λίθων βολῆς ib., 2, 6, 19. - in opp. λίθων ἢ πλίνθων ὀπτῶν σπάνις 7, 2, 8. ὑπὸ πλήθους ξύλων καὶ λ. 7, 10, 13. τῶ κερομυ βόλλοντες - καὶ λίθων βολαῖς τῶν τε ἄλλων ὄσφραϊων 7, 12, 11. λίθοις καὶ κεράμοις ἐβαλλόν 1, 12, 16. ἰτέθοις καὶ λ. βάλλοντες 3, 9, 9. βαλλομένους λ. καὶ δόρασι τέθων τὸ πλήθει 8, 2, 4. - λίθους καὶ ξύλα ἐπεφέροτο 7, 10, 10. - laboratus, univcrse, cum adi. τίχει, πεποικιμένῃ κίλιου λίθου, molari lapide 3, 1, 14. - ἐνὸς λίθου πετ. ex uno lapide ib. τὴν γέφυραν, ἔργον γεγενημένον ἐν τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8, 4, 4. - laboratus, eximie, δακτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τιμίων, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 8, 21. Φορεῖν, ὃ περ διὰ χρυσοῦ καὶ λίθων τιμ. πεποικιλτο, lapidibus pretiosis 5, 8, 13. πέτραις καὶ ζωσῆρι, χρυσοῦ - καὶ λίθοις τιμίοις πεποικιμένους, lapide pretioso 5, 2, 10. † ζεφάνη ἐπικείμενος, χρυσοῦ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίοις, coronam -, auro et lapidibus variam pretiosis 5, 5, 4. qui Bg. legerit in acc. ζεφάνην - ποικίλην. - † τὸν θεὸν αὐτὸν ἐπιθήσας ἄρματι, χρυσοῦ καὶ λίθοις τιμιωτάτοις πεποικιμένον. deum ipsum collocatum in curru, auro et lapidibus variis variegato 5, 6, 15. qui Bg. retulit ad proximum subst. ἄρμ., legens in dat. πεποικιμένω. - ζεφάνος, λίθων πολυτελέων χρυσοῦ διηρησισμένος, corona, lapidum pretiosorum rel. 5, 3, 12. παιδίον - τούτων τῶν χρυσοῦ καὶ λίθοις πολυτίμοις νεοσμημένω, lapidibus pretiosis 1, 17, 5. † c. subst. νεῶς -, χρυσοῦ - νεοσμημένος λίθων τὸ πολυτελεία, lapidum pretiosorum magnificentia 5, 3, 8.
- λίμνη, phys. abf. τοῦ Θύμβριδος ἐμβολαῖς, - ταῖταις ἀπὲρ λιμένω ἐχρῶντο, vice portuum 1, 11, 10. Οὐκωτῶρις, ἀ τοῖς λιμέσιν ἐπικείμενα, λ. portubus 4, 2, 15. forsan c. adi. αἰγιαλοῖ τε πάντες καὶ λιμένες Οὐκωτῶνται, portus 8, 5, 11. τὰς εἰκόδοι πάσας καὶ λιμένας φυλάττεσθαι 3, 1, 3. quo utr. loco e pr. adi., in medio positum, simul repetendum ad λιμ. c. gen. loci, τέλη ἐπὶ λιμέσι πόλεων, ad portus urbium 2, 4, 14.
- λίμη, ph., c. adiuncto, ὡς τὸ τε ἔλος σωματῶν πληρωθῆναι, τὴν τε λίμνην, αἵματι νερασθεῖσαν, - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, lacus 7, 2, 14. ubi distinguitur ἔλος, generis univcrsi, locus cum aqua, a λίμνη, formae vocabulo, p. aqua sola. - c. adi. al. καλοῦσιν ἐπὶ τὰ πελάγη τὴν λ. ἐνεῖνην, illam paludem 8, 7, 2. ubi generaliter, locus cum aqua. - c. praep. et adiuncto al. διέπλευσαν τὰς τε λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ Ἀλτινοῦ λ. stagna et paludes 8, 6, 11.
- λίμος, ph. ὑπέσχε τὴν πόλιν, fames 1, 12, 7. ὃ στρατός, λιμῶ περιρῶμενος, quod famam experiretur 8, 1, 10. τὸ Βυζάντιον, ὃ περ ἄλλω ὕπερον λιμῶ, fame 3, 6, 19. 8, 5, 9.
- λίνον, ph. sed pro materiato, ὑποδήμασι, λίνου πεποικιμένοις, ex lino 5, 5, 21. textum e lino.
- λιπαρεῖν, ph. de perf. abf. τὸν στρατὸν ἀπέπειθον λιπαροῦντες, exercitum sollicitabant instantor 8, 4, 25. παῖθειν λιπαροῦσα ἐπιρῶτο,

precando 3, 5, 9. - in opp. λέγων, - ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήκτων, obsecrando 3, 13, 13. - c. adiuncto, εἶδοτο καὶ ἐλιπάρει, obsecrabat 3, 12, 20. - simul c. inf. εἶδ. καὶ ἐλ. μένειν λ. obsecrabatur 8, 3, 8. - simul c. adv. τὰ πρῶτα ἐλ. καὶ προσπίπτουσα μετὰ δακρύων εἶδοτο, orabat 1, 16, 10. † c. acc. perf. et praep. ἐπειδὴ προσέκειντο λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ἐμμορίας, rogantes 3, 15, 8.

λιτὸς, physf. de re, Fem. ἐν λιταῖς ἐσθῆσι καὶ ἐφασκίσει, in simplici velle 7, 11, 3. de militib. λιτὰς ἐσθῆτας λευκὰς ἀμμοειδέμενοι, puris albis vestibus indutae 4, 2, 6. in luctu. ἀς εἶχον τὸι τοῖς σώμασιν ἐσθῆτας λ., ἀτ' οἴκοι διατρέβοντες, vestibus, quas tum viliores gerebant 8, 8, 14. imperatores duo. - Omnino, ut Lat. tenuis, de vestimentis et textis, dr. 1) in bonam partem pro subtilis, opp. crasso, 2) in partem deteriorem pro vilis, vilis pretii, non multa cura et arte laboratus, non variegatus et pictus, sed simplex, unius lini ac coloris.

λογάς, physf. de milit. abf. ἐν τε - Ἰταλίας - λογάδες ἔ. τὴν στρατίαν (στρατείαν) ἡδρρίζοντο, ex ipsa Italia delectus habebantur cunctotum rel. 6, 3, 2. sq. expl. - στρατηγοὶ - κατελέγοντο, ἐν τε - Ἰταλ. λογάδες, duces conscribentur, tota que Italia delectus habebantur 7, 12, 1. sq. ἢ τε νεολαία πᾶσα ἡδρρίζετο. † c. adiuncto et praep. ἀνδρας ὑπατευκότας ἐξέπεμψε ἢ σύγλητος εὖν ἐπιλέκτοι καὶ λογάσιν ἀπ' Ἰταλίας - ἀνδράσιν, cum lectissimis et spectatissimis ex Italia viris 8, 5, 11. εἶσα τοὺς τε ἀπὸ Ρώμης ἐπιλέκτους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας λογάδας ἡδρρίζεν, ubi delectos ex urbe et Italia colligebat 8, 6, 11. ubi Bg. omittit. †† προέπεμψε λογάδας ἐπιλέκτους, ὅσους γενναϊστάτους ἠπίεστο, praemitit delectos, quos fortiss. scieb. 2, 13, 21. ubi, Bg. rursus omittente, alii inserunt copulam λογ. καὶ ἐπιλ., quae necessaria utique, aut syn. λογ. ἐπιλέκτους τε λ. Per se λογ. i. q. ἐπιλ., lecti, electi s. delecti, et ἐπιλ. commune et populare, sed λογ. magis proprium militiae et vocabulum artis.

λογίζεσθαι, mor. de perf. c. acc. rei, ταῦτα λογιζόμενοι, reputantes 1, 5, 16. τὸ πλήθος - ἐλογίζετο, reputabat 1, 10, 10. 2, 3, 3. simul c. abl. modii, εἰ τις ὀρθῆ κρίσει - τὸ - λογίζετο, si quis perpenderit 4, 5, 5. c. coniunct. λογίζόμενοι, ὅτι λ. reputantes 3, 8, 6. - c. inf. ἐφλημα αὐτὸν ἀποτίνειν, - ἐλογίζοντο, arbitrabantur 2, 11, 14.

λόγιος, mex. de perf. φίλους -, πολλοὶ καὶ λόγοιοι λ. eruditi 1, 5, 4.

λογισμός, mor. τὸ λογισμῶ πάντα - νέμειν, cum ratione 2, 3, 23. cogitatione, deliberatione, an et quantum donare possis per fisci et arcae rationes.

λόγος, physf. universe, abf. οὐδ' εἰπεῖν ἐσι λόγῳ τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὴν ἐσπῆν, exprimi verbis non potest 8, 6, 16. - c. gen. perf. διαβήσαντες τοῖς τῆς ἀδελφῆς τοῦ βασιλέως λόγοις, verbis 1, 13, 7. - in opp. φιλοσοφίαν οὐ λόγοις -, σημνῶ δ' ἡβει καὶ βίψ σώφρονι ἐπιπῶσατο, verbis 1, 2, 6. ἐνετείλατό μοι φόνον σου, καὶ τοῦτο οὐ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γράμμασι. verb. 3, 12, 5. οὐδὲν τι φρονησάντων τῶν ἐπεσαλμένων, ὅπλοισ, ἀλλ' οὐ λ., οἰσμενος δεῖν τὰ πρόματα διοικεῖσθαι, verb. 6, 2, 13. - De histor. c. inf. τοῦτο - εἰς ἡμετέρας κατενεχθῆνα, λόγος (ἐσι) εἰς λ. dicitur 1, 11, 3. in med. οἶμα. - sed in exit. ἀφανῆ γενέσθαι λόγος (ἐσι,) fama est ib. 5. - εἰσι. γινουσθαι εἰσθῆ -, ὡς λόγος (ἐσι,) ut fama est 1, 14, 7. - εἰσι. εἰσθῆ - εἰσα λόγων ἀρετῆ δόξῃ παρέδουσαν λ. virtute orationis

1, 2, 5. - De oratore, τοιούτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi orationem orsus est 1, 4, 1. δυνάμει λόγων προύχων, qui caeteros eloquentiā anteiret 7, 5, 10. χρησῶς λόγ. δελεασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. ἐν τῇ Ῥωμαίων Φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις ib. 16. v. εὐπρ. - † λόγους ἐπισείκεις - ἐποιεῖτο, - λέγων λ. sermonibus modestis allocutus est 2, 14, 5. verba fecit. ἐβουλόμην, τοῖς συνήθεις - ποιῆσθαι λ. consueto ille genere orationis uti 6, 3, 5. - c. adi. μηδέ τινα προσιέμενος τῶν λόγου ἀξίων, nec quenquam admittens ex honestis 1, 13, 14. σεμνοὶ καὶ λ. ἀξιοὶ πρᾶξιαι, quantivis pretii senes 8, 8, 20. - c. adiuncto, εἰ τι λόγου καὶ μνήμης ἀξίον, mentione 2, 15, 15. quo post. loco est de externa oratione, ut in pr. duob. potest esse etiam de interna cogitatione, ratione, causa, respectu, ut λ. ἀξιος dicatur, cuius habeatur ratio, respectus, cura, quem respicias, cogites, cures, magui facias, atque adeo magui faciendus, propter qualem-cunque virtutem et praestantiam, et proinde praefians. †† ἀνύσας τὴν ὁδόν, παντὸς λόγου καὶ ἐλπίδος θάττον τὸν Ὀλιβανόν διαπλευσας, omni spe et sermone celerius 5, 14, 7. dicto citius, citius, quam dici potest, vel cogitatione. †† Nominativum Plur. sensu alio, c. gen. rei, λόγων ἀρχαιότητος ἢ ἐρασιῆς, litterarum antiquitatis 1, 2, 4. disciplinarum, artium, praecipue philosophiae Graecae ac Stoicae, it. historiae. τοὺς ἐπὶ λόγοις δοκιμωτάτους, in litteris probatiss. ib. 2. † c. adiuncto, τὰς πράξεις ἀπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίους ἐνεχείρισαν τοῖς ἐπὶ λ. εὐδοκιμωτάτοις καὶ νέμων ἐμπείροις, viris doctrinae nomine probatissimis 6, 1, 8. philosophiae praesertim, quatenus politicen tractat, tum rhetoricae et dialecticae, quatenus dicendi ad populum facultatem docent, it. historiae, quatenus ad usum imperantium prodest.

λοιμώδης, ph. de re, c. subst. fem. λοιμώδη νόσον, pestilens morbus 1, 12, 1. p. pestilentia.

λοιπός, ph. Masc. c. subst. in opp. tacita, σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum toto reliquo exerc. 2, 14, 1. opp. parti in castris Praetor. relictæ 2, 13, 21. † c. affini v. τὸν λοιπὸν δῆμον, εἴ τις καταλέλειπτο, reliquum popul. 3, 4, 13. opp. §. 1. sq. pars populi, in milites assumta. θεατῆς - σὺν τοῖς λοιποῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς γίγνεται, cum reliquis sac. 1, 9, 5. ubi opp. imperator, tanquam Pontifex Maxim. ut tanquam gladiator in hoc, αὐτὸς - τῶν λοιπῶν μονομάχων, caeteris 1, 16, 8. - in opp. manifesta, Γερμανὸν ἰππέης - ὁ λοιπὸς στρατὸς, rel. 4, 13, 14. αὐτὸς (dux) - καὶ ὁ λ. στρατ. 6, 6, 1. 7, 2, 14. τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν λ., ὡς ἕντας μέγος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, reliqui pop. 7, 4, 10. opp. §. pr. 7, 11, 4. - οἱ στρατιῶται πληγέντες -, οἱ δὲ λοιποὶ στρατιῶται λ. rel. ib. 9. - τοῖς στρατιώταις καὶ τοῖς λοιποῖς - ἀνθρώποις, rel. 2, 7, 10. - τοὺς πρᾶξιαι πρῶτους - καὶ λοιποὺς πατρώους φίλους λ. 1, 17, 3. sine substant. in utraque opp. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξιόμενος, - οἱ τε λοιποί, -, caeteri 4, 2, 20. οἱ μὲν πρᾶξιαι πρῶτοι -, οἱ δὲ λ. 2, 2, 17. ἐγὼ καὶ οἱ λ. πάντες 2, 3, 10. ἢ τὸ σύγκλητος καὶ οἱ λ. π. reliqui 2, 4, 17. Γερμανοὶ -, ἐς ὅσον οἱ λ. caet. 4, 13, 13. οἱ πλείστοι -, οἱ δὲ λ. 7, 8, 19. reliqui 7, 12, 3. τοῖς τε ὑπάτοις καὶ τοῖς λ. caeteris 7, 6, 21. χρῆσαι -, τοὺς λ. 7, 4, 4. reliquis 7, 5, 10. † τὸν νῦν αὐτόν - ἐμοίως τοῖς λ. παιδεύεσθαι, similiter cum caeteris 2, 4, 18. clam opp. πολίταις s. ἀρχομένοις. † Fem. cum subst. τὴν λοιπὴν δύναμιν, reliquas copias 7, 8, 27. reliquum exercitum, opp. §. pr. - Sed de te, κρυψας αὐτὸν (τὸν θύρακα) τῇ λοιπῇ

- ἑσθῆτι, caeteris vestibus 3, 12, 17. τὴν εἰκόνα - μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τιμῶν, rel. 7, 2, 16. ἀνδριάντων - ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς, caet. 2, 15, 9. ἐπὶ τῇ αὐλείῳ, ἢ ἐπὶ ταῖς λ. εἰσόδοις 2, 5, 4. εἰς τοῦ Διὸς τέμενος ἀνελεῖν, καὶ τὰς λοιπὰς τελέσας ἱερούργιας, reliquis 3, 8, 7. τὰς λ. πόλεις λ. 7, 9, 23. praeter Carthagini. §. pr. - caeteras 8, 6, 10. praeter Aquilei. pr. - Neutr. c. subst. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν, reliquam militarem manum 3, 1, 6. — τὸ λ. πλῆθος λ. caetera multitudo 7, 5, 17. reliqua mult. 4, 11, 10. 7, 9, 18. τοὺς - στρατιώτας λ. τοῦ τε λοιποῦ πλῆθους λ. rel. mult. 2, 8, 1. αὐτὸς - ἅμα τῷ λ. πλῆθει 6, 7, 11. † διὰ τε τῆς ἄλλης Ἀσίας - τῶν τε λοιπῶν ἔθνων, per caeteram Asiam - reliquas que gentes (provincias) 4, 8, 15. † πᾶσαν (γῆν) τὴν τε Ἰταλίαν καὶ ἐν τοῖς λ. ἔθνεσιν λ. in Italia et alibi gentium 2, 4, 12. εἰς τοὺς ἐκείνου - Φόνους καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βίου ἀπέθερεν ἀμαρτήματα, reliqua vitae crimina 1, 14, 13. — εἰς τὸν τοῦ Διὸς νεῶν καὶ τὰ λ. ἱερά λ. caetera 2, 5; 25; 2, 14, 4. † διακόντα καὶ τὰ λ. διοικήσοντα πολιτικά τῆς ἀρχῆς, caetera civilia negotia 3, 14, 17. τῷ τείχει -, τὰ λ. μέρη λ. caeteras 8, 3, 7. portas, et: intra urbem aedificia, armamentaria, puteos, cisternas. τοὺς θάρακας - καὶ τὰ λ. ὄπλα, caet. 8, 4, 27. †† τὴν μὲν ἐπισολὴν ὑφαιρεῖται, περὶ δε τῶν λοιπῶν ἀπαγγέλλει, de caeteris 4, 12, 15. scil. ἐπισολῶν vel πραγμάτων. † Nominatim Neutr. c. artic. sine subst. tum sing., per gen. τοῦ λοιποῦ, posthac 3, 13, 1. p. adv. per ellipf. subst. τοῦ μέρους τοῦ χρόνου, sed nudi τοῦ χρόνου ἢ καιροῦ, si sumatur sexus masc. - postea 8, 4, 17. deinceps 8, 7, 9. 8, 8, 1. - tum plur. in opp. τὰ λοιπὰ φήσας αὐτὸς κατορθώσεσθαι, reliqua 1, 8, 11. sc. πράγματα, res, post caedem eventuras, motum ap. populum et exercitum, it. susceptionem imperii, it. conspirantium salutem et securitatem. τὰ λ. εὐμαρῶς διοικήσομεν 2, 10, 18. bellum componendum per Italiam et provincias contra adversarios. † μέγη μὲν ἐμπικράντες, τὰ δὲ λ. ἀρπαγῆς ποιούμενοι, caetera 1, 10, 4. sc. χρήματα, res in urbibus, ad bellum et victum utiles, pecunias, frumentum, mercus, arma, pecora, forsan et homines iuvenesque. †† c. gen. rei, τὴν βασιλείου πορθύραν περιβαλόντες, καὶ τὰ λ. τῆς σεβασμίου τιμῆς ἀθροίσαντες, caeteris omnibus congestis 2, 8, 10. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μάχης, tanquam reliquo illo - praelio 5, 4, 9.
- Λουγδοῦνον, oppid. Galliae, μεγάλην πόλιν λ. Lugdunum 3, 7, 5. τὴν πόλιν Λ. ib. 16.
- Λουκίλλα, Lucilla, τῷ Κορμόδω - ἀδελφῇ 1, 8, 6. 9. Λουκίλλης 4, 6, 6. sq. Λουκίλλη 1, 8, 7. cf. ib. 17.
- Λουκίος, nom. propr. abf. Μύριος - Λουκίου τὴν ὕβριν οὐκ ἤνεγκεν, ὄντος γαμβροῦ, Lucii 4, 5, 13. 6, 2, 11. c. artic. τὸν Λουκίον 1, 8, 7. c. adiuncto, Λουκίῳ Βῆρῳ αὐτοκράτορι 1, 8, 6.
- λουομαι, physf. Med. de persf. c. adv. πολλάκις λουσάμενος, lotus in balneis 1, 17, 22. quia lavabatur.
- λουτρὸν, phf. de materia f. aqua, μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, lavacro 7, 2, 12. — de aedificio, μέγιστον γυμνάσιον κατασκευάσας λουτρὸν δημόσιον ἀνήκειν αὐτοῖς, pro balneo 1, 12, 10. θεάτρων καὶ λουτρῶν ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, lavacris 3, 6, 19. — de actu, μετὰ πολλὰ λουτρά καὶ γυμνασία τὰ πρὸς θηρία διψῶν, post lavacra 1, 17, 19. ὣν οἱ μὲν ἤδη περὶ λουτρά εἶχον, lavacris intenti erant 4, 4, 13. hora octava vesperi. † ἐλθόντι αὐτῷ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, a balneo 1, 17, 18. vel lotione. προελθόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὰ

συνήθη λουτρά καὶ κραιπάλας, ad balnea ib. 7. ob adiunctum κρ.
 potius de aciu.
 ὄφος, ph. in terra, ᾧ (πεδίῳ) περιίεται λόφος εἰς θεατρῶν σχῆμα,
 collis 3, 4, 4. - πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου, in colle ib. 6. Φεύγοντες
 ἐπὶ τοὺς λόφους, versius colles ib. 11.
 ὄχημα, physf. in opp. μὴ τινας ἐνέδραι ἐν κοιλάσιν ὄρων, ἢ λόχημαῖς
 ἔλαις τε λ. fruticibus 8, 1, 2. fruticetis, dumetis.
 ὄχος, physf. de re, f. abstracto p. concreto, abf. nisi quod c. adi.
 Πιτανάτην λόχον cohortem 4, 8, 7. - in opp. διαιρεθέντες κα-
 τὰ λόχους καὶ Φάλαγγας, cohortes 8, 4, 17. v. Φ.
 Ὀυδῶς, nom. adi. Τατάλην τῷ Ὀυδῶ, Tantalō Lydo 1, 11, 4.
 ὀυμαίνεσθαι, ph. Med. de perf. et heste, c. acc. rei, κατατρέχειν
 καὶ λ. τὰ τῆς ἀρχῆς κτήματα, vastare 6, 3, 10. ἀνοικισμὸν τῶν
 πόλεων, ἃς ἦν λιμηνάμενος ὁ - στρατός, quas devastaverat 5, 6, 20.
 — simul c. adv. τὰ ἐν Πάρθους ῥαδίως λιμηνάμενοι, rebus apud
 Parthos facile labefactatis 6, 5, 15. vastatis, cum vastassent ter-
 ras. - c. acc. perf. οἱ ὄχλοι, τῷ κεράμῳ βύλλοντες, - ἐλυμαίνοντο
 (αὐτοὺς,) infestabant 7, 12, 11. laedebant, noceb. - cum acc.
 perf. vel simul rei, it. c. abl. modi, ἐπιπεσόντες παντὶ τρόπῳ τὸν
 τε δῆμον καὶ τὴν πόλιν ἐλυμήναντο, populum urbem que vastant
 3, 3, 6. nocent, noxam inferunt, et quidem τὸν δῆμ. rapina ac
 caede, sed τὴν π. incendiis, i. q. ὁ. pr. Θουεύειν καὶ διαρπάζειν
 τὰ - ἐμπιρᾶναι, et i. q. sq. ἐνέπρησαν - ἀρπαγὴν καὶ Φόρον εἰρ-
 γάσαντο. †† de re, et quidem animal. c. acc. perf. τὰ δὲ (θῆ-
 ρία ἰσβόλα) τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, sauciantes, ipsos infe-
 stabant 3, 9, 10. ubi acc. pertinet ad v. utr. sauciendo laede-
 bant f. morfu. αὐτοὺς ἢ τε ἵππος καὶ τὸ τῶν καμήλων πληθος ἐλυ-
 μαίνετο, infestare coepit 4, 15, 6. nocuit, laesit conculcando. —
 Sed trop. de re inanima, c. acc. rei, τοσοῦτον μέρος τῆς πόλεως
 τὸ πῦρ ἐλυμήνατο, vastavit 7, 12, 16, absumsit, perdidit.
 ὀυπεῖν, mor. de re, in opp. et c. adv. μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἔλευθε-
 ρία, ὡς λυπεῖ δουλεία, offendit 2, 3, 19. dolet, facit dolorem;
 ubi suppleas acc. perf. τινὰ f. ἀνθρώπους. † Nominatim parti-
 cip. Neutr. c. artic., abf. ἀποσκευάσασθαι τὸ λυπεῖν, amoliri il-
 lam molestiam 5, 2, 14. id, quod dolebat, f. eum, qui mole-
 stiam creabat, imperatorem turpem et odiosum. τὸ λυπήσαν δυσ-
 ἐξάλειπτον, quod offendit 2, 3, 18. res molesta et noxia, iniuria.
 — c. acc. perf. et adiuncto, δηλωθέντα ταῦτα τὸν τε Ἀλέξανδρον
 ἐτάραξε, καὶ τοὺς στρατιώτας ἐλύπησε, contristarunt 6, 7, 7. - in
 opp. ὁ πάντας εὐφραίνει, τοῦτο μόνους ἐλύπει τοὺς στρατιώτας, id
 solis molestum erat militib. 2, 4, 8. sed c. adv. ἐτι δὲ καὶ μάλ-
 λον αὐτὸν ἐλύπει τὰ λ. sollicitabant 1, 5, 8. turbabant, inquieta-
 bant. ὁ περ καὶ μάλις τοὺς δῆμους ἐλύπησε, contristavit 7, 3, 13.
 μὴ - τὸ σχῆμα ὀφθεῖν - εὐθὺς λυτήσῃ τοὺς ἰδόντας, offenderet 5,
 5, 9. displiceret. † c. acc. rei et adiuncto, μέγιστον δεινὸν - τὸν
 παρόντα καιρὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - ἐτάραξε, maximum
 malum in praesens dolorem attulit 1, 14, 5. qui Bg. ceperit per
 se acc. τὸν παρ. καιρ. p. adv. εἰς τὸ παρόν, suppleto abquo perf.
 acc. v. c. τινὰς, f. τοὺς ἀνθρώπους, dum procedit et altera rectio,
 malum hoc reddidit triste tempus praesens, i. tempus praesens
 reddebatur triste per cogitationem mali et damni huius - in
 opp. εἴησθαι, ὅσα συνοίσειν ἐμελλε τῷ Ῥωμαίων στρατῷ, λυ-
 πήσειν δὲ καὶ ἐμποδιῖν τὴν τῶν β. ὁρμὴν, infestaret 5, 14, 16.
 nocere, debilitare, ingratam reddere, nosse, verleiden. - De
 perf. cum accus. perf. ἐλύπουν αὐτοὺς καὶ οἱ Ἑρμανοὶ λ. ange-

- bant 8, 8, 3. dolorem et timorem iniiciebant iis. - simul c. acc. rei ellipt. οὐ γὰρ τι ἑμαυτῶ τύνοῖδα λυπήσαντι ἑμᾶς, non enim mihi conscius sum ullius a me in vos iniuriæ 2, 5, 10. p. inf., non enim conscius mihi sum, aliqua te laesisse vos. - simul c. adv. τέξοις - βάλλουτες, οὐ μικρῶς ἐλύπτου τὸν στρατὸν, molesti fuerunt exercitui 3, 9, 9. - simul c. praep. et in opp. δι' οὗ ἐθραυεῖται μὲν, ἐν -, λυπήσονται δὲ τὸν ἀδελφόν, offenderunt 3, 13, 15. taedium, acgritudinem excitarent. †† ὁ τῶν οὐκ ἐπιθυμῶν στρατηγῶν αἰώνιον ἔχει τὴν μνήμην τοῦ λευπηθέντος, aeternam habet memoriam offensionis 2, 3, 19. iniuriæ, rapinae, damni, eius, quod dolorem et noxam creavit. p. re, i. q. supra τὸ λυπήσαν, vel, ut illud etiam τὸ λυποῦν, de persf. eius, qui laesit, qui privavit, damno affectit, auctoris iniuriæ: † Med. vel Pass. de persf. absf. ἐσθῆτας λευκὰς ἀμφιεννύμεναι. σχῆμα παρέχουσαι λυποῦμένων, moerentium 4, 2, 6. tristitia affectarum. - c. praep. ἐφ' οἷς ἐλελύπνυτο, παρεμυθεῖτο (αὐτοῖς) λ. eorum moerentiam consolabatur 6, 6, 5. de iis, s. ob ea, quibus doluerant, s. ob ea, quibus contristati fuerant.
- λύπη, mor. λύπη - διαθραυῆς, moerore 3, 13, 5. λυπηρὸς mor. de re, cum dat. persf. in opp. ἀπορρίπτουντες πολλὰ, χαρίεντα μὲν αὐτοῖς δοκούντα, λυπηρὰ δὲ τοῖς λ. quae molesta sunt iis rel. 4, 9, 4.
- λυσitelēs, mor. de re, Neutr. c. artic. cum dat. persf. et adiuncto, τὸ χρεῖσθαι καὶ τὸ λυσitelές αὐτῷ λ. quod, usui et emolumento ipsi sit 2, 14, 9. τ. χρ. simul c. enunciat. per adv. διοικήσας τὰ -, ὡς ᾤετο, ἀριστα καὶ ἑαυτῷ λυσitelέστατα, sibi commodissime 3, 5, 1. p. adv. utilissime, v. ἄρ. - λυσitelῶς, mor. c. dat. rei, διοικεῖσθαι νομίζων πάντα λ. τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ, commode et convenienter 2, 15, 10.
- λύτρα, ph. ἀθαιρούμενοι, ἃ περ εἶχον, ὡς περ λύτρα, tanq. redemptionis pretium 4, 6, 12. pro remissa captivitate aut nece, tum vestimentorum genera quaedam, derepta e corpore, collo, capite, it. ornatum, armillas, inaures, monilia, tum pecunias ipsas cum peris.
- λύω, ph. de re, cum acc. rei, τῶν ὀσῶν τὰς - χιόνας λύουσα ἡ τοῦ ἔτους ᾤρα, solvens 8, 4, 3. liquefaciens, nostr. *schmelzen*. - de persf. λυσαντας τὴν γέφυραν, soluto ponte 7, 1, 16. ubi dissolvissent, separassent ligna iuncta et removissent, pontem rescidissent. - Trop. c. acc. persf. c. adiuncto, ἀπηγγέλλετο αὐτὸς λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐνάσους εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀποπέμψας, dimisisse copias 6, 6, 8. anteced. c. conseq., p. inf. dissolvisset et sivilisset separare se inter se et ab aliis. - Pass. ph. de re, absf. τῆς γεφύρας λυθείσης, ponte soluto 7, 1, 17. - Med. de persf. physf. cum accusf. rei, λυσαμένη τὴν ζώνην, cum solvisset zonam 1, 11, 12. ipsa sibi virgo Vest. λ. τὰς τρίχας, capillo passio 1, 13, 2. solutis crinibus, in dolore, quum sibi s. suos capillos solvisset, iunctos antea, pateretur separatos fluere ac pendere.
- λωβᾶσθαι, physf. passf. de persf. c. corpore, absf. vel c. adv. εύρουτες τὰ σώματα, - τέλος λελωβημένους - ἐξέριψαν λ. mutilata 1, 13, 11. per synchfin, p. λελωβημένα, sed supplendo αὐτοῖς c. pr. Κλέανδρου καὶ παιδας, it. πάντας - φίλους. de persf. c. acc. rei ellipt. Φοβεύουσι πᾶν τὸ σῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, toto corpore foedatos 8, 8, 15. - de re s. corp. τὰ σώματα - λωβηθέντα, - ἀτερρηθῆ, contumeliose habitā 5, 8, 18. quod Lat. potius sit pr. ἐνβριζέειν.

ῶβη, ph. c. gen. rei, πάσαις ταῖς τοῦ σώματος λάβαις ἐμπαροινού-
τες, omnibus corporis ludibriis insultantes 8, 8, 14. contume-
liis, iniuriis, laesionibus, amputationibus.

M.

Μάγνος, nom. propr. τις ὄνομα λ. Magnus 7, 1, 12, 16.
Μάγοι, sub Caracall. Μάγων τοὺς ἀρίστους ζητήσαντι, Magis opti-
mis conquisitis 4, 12, 8. - c. adiuncto et adv. τοὺς πανταχόθεν
Μάγους καὶ ἀφρονέμους καὶ ζύτας μετεπέμπετο, Magos ib. 6.
μάζα f. μᾶζα, ph. abs. σίτου ἀλῆτας, - μᾶζαν ποιήσας λ. massa inde
facta 4, 7, 9. post ἄστου αὐτοσχέδιον λ. e frumenti farina, aqua
et sale, it. oleo, vino, lacte, rel.
μάθημα, mor. Plur. c. adiuncto. μαθημάτων καλῶν καὶ ἐπιτηδεύμα-
των ἀφηνιάσῃ λ. disciplinam et studia honesta 1, 3, 3. v. καλ. -
τοῖς σάφροσιν αὐτὸν ἤσκει μαθήμασι, παλαίστραις τὲ καὶ τοῖς ἀνδρῶν
γυμνασίοις εἰσιζὼς, παιδείαν τὲ τῆν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐπαίδευεν,
studiis. 5, 7, 9.
μαθητής, mor. de milif. in opp. ὡς μὴ μαθητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ
ζηλωτὰς - τῆς ἐκείνου ἀνδρείας, discipuli 6, 8, 5.
Μαικενίας, nom. propr. καλούμενος λ. Maecenas 7, 11, 6.
μαίνεται, mor. Med. de perf. Καρχηδόνιοι μεμῆνασι, insaniant 7,
8, 9. hulte faciunt. εἶδει, ποτὲ ἐκείνον παύσασθαι μεμῆνῶτα, desi-
nere insanire 1, 16, 1. indecore agere, p. inf. - Sed progr. κε-
λεύει, αὐτὸν, οἷα μεμῆνῶτα, περὶ παραδοθῆναι, ut furiosum 1,
9, 14.
Μαισά, fem. ἢν τις ὄνομα, - ἀδελφῇ Ἰουλίας, τῆς Σεβήρου γυναῖκός,
Maesa 5, 3, 2. 5, 8, 7. (5, 4, 1. 5, 8, 20. 6, 1, 2.) 5, 5, 9.
5, 7, 1. 6, 1, 9. τῆς Μαισῆς 5, 3, 18. (5, 5, 1. 5, 7, 6) - τῇ
Μαισῇ ib. 22. τὴν Μαισάν ib. 4.
μακαρίζεσθαι, mor. Pass. de re, in opp. εὐγένεια - μακαρίζεται μὲν,
οὐκ ἐπαινεῖται δὲ, felicitatis nomine praedicantur 5, 1, 12. haben-
tur in felicitatis partibus, in bonis ponuntur et numerantur,
praedicantur tanquam partes felicitatis s. tanquam bona, quibus
praesentibus felicitas oritur, et aliquis pro felici putatur et prae-
dicatur, nostr. werden, als Theile der Glückseligkeit, ge-
priesen.
μακάριος, mor. de re, ἐν μακαρίῳ βίῳ - βιώσεσθαι, beato rerum sta-
tu 2, 4, 17.
Μαικεδονικός, de re, Μακεδονικὴν Φάλαγγα, Macedonicam 4, 8, 6.
- (διαδήματος Μακεδονικοῦ 1, 3, 7.) Μακεδονικῷ σχήματι ib. 5.
- Μακεδῶν, de perf. p. nomine gentil., c. subst. Ἀλεξάνδρος ὁ
M. Alex. Macedo 6, 2, 5. ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαικεδόνο, ab
A. Macedone ib. 18. - abs. ὁ Ἀλεξίανός - Ἀλεξάνδρος καλεῖται,
παραχθέντος - τοῦ πάππου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ M., in illud Ma-
cedonis 5, 7, 5. Μακεδόνες - ἐβασίλευσαν, Macedones 6, 2, 18.
- τῆς Μακεδόνων δυνάμεως, Macedonum ib. 19, 1, 3, 6. Θεω-
κην, Μακεδόσι γσιτιώσαν, Macedonibus 4, 8, 1. - Sed p. nom.
propr. τῶν Ὀστρονήων - ἠγούμενου, - Μακεδῶν ἢν ὄνομα αὐτοῦ.
Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22.
μακρογορεῖν, physf. de perf., scribente epistolam, c. praep. ἐν εἰδο-
σιν ὄμην λ. 5, 1, 3. multis dicere s. multa, scil. περὶ του-
των.

Μακρίνος, *Macrinus*, nom. propr. c. artic. ὁ Μ. 4, 12, 2, 5, 14, 4, 13, 4, 14, 16, 4, 14, 7, 4, 15, 15, 5, 1, 2, 5, 2, 5, 5, 5, 3, 4, 5, 4, 3, 8, 12, 24. - τοῦ Μακρίνου 4, 12, 11, 4, 13, 6, 15, 4, 14, 4, 5, 4, 14, 18, 5, 5, 2. τῷ Μακρίνῳ 4, 12, 12, 5, 4, 1, 5, 9, 11. τὸν Μακρίνον 4, 12, 9, 4, 14, 4, 15, 20, 5, 2, 14, 5, 4, 16, 19. - sine artic. 4, 14, 5, 5, 4, 25. - 4, 13, 3, 5, 2, 2, 5, 4, 2, 13. - 5, 3, 1.

μακρός, *phyl. de re*, Masc. μακρῷ χρόνῳ, *longo temp.* 5, 3, 5. - Fem. ἐν - μακρᾶς διαδοχῆς 8, 7, 10. c. adiuncto; μακρὰ γῆ καὶ θαλάττη πολλῇ, *magno terrarum maris que intervallo* 6, 7, 10. *longa terra.* γένους μακρᾶς διαδοχαῖς λ. *longa generis serie* 1, 2, 3. - Neutr. εἰς μακρὸν γῆρας ἐλάσαντι, *longam senectutem* 2, 5, 9. *postg. hohes* Alt. μακροῖς δόρασι, *longis hast.* 4, 14, 6; δόρ. μ. 7, 11, 17.

μάλιχα, *sensu restrict. f. definiente magis, in prima enunc. una re, solum, ἐπῆγει δὲ καὶ ἐρατηγῶν μ. Σύλλαν λ. praecipue Sullam* 4, 8, 14. † καὶ οὗς μ. εὐηργέτησας, λ. 1, 13, 4. v. *εὐεργ.* - Φιλέεργοι δὲ - Σύροι ὧν μ. οἱ τὴν Ἀντιόχειαν κατοικοῦντες, *qui praecip.* 2, 7, 15. † ἐν ἀδείᾳ - ἢ τε σύγκλητος μάλ. καὶ οἱ - *cum senatores praecip. tum* - 2, 4, 17. κατοῦντες γὰρ οἱ ἵπποι, αἱ τε κάμηλοι μ., *ac cameli praec.* 4, 15, 8. περὶ ἐκείνα οὖν μ. τὰ χωρία αἱ συμβεβηλὰ ἐγίνοντο, *in illis igitur praec. locis* 7, 2, 12. Eodem situ c. *copula qualicunque. μ. γὰρ τῇ - πισευσισιν λ. magnopere autem* 8, 3, 18. θηησκεύουσι ο. μ. λ. c. l. aut. *praecip.* 1, 11, 1. † πρὸς οἶνον τε μ. πολύγονον γεωργοῦντες, *vinii (que) praesertim foecundum solum colentes* 8, 2, 8. † μάλιξά τε δεινωῶς ἔφερον - οἱ λ. *praecipue vero indigne ferebant* 2, 6, 3. ubi non pertinet ad proximum adv. *δειν.*, sed ad remotum nominat. οἱ λ. - Sed in med. orat., et quidem in secundo membro, solum, οἷα δὴ ἄνδρα πολυτέρωρα, μ. ἐτάρατε λ. *maxime perturbabat* 1, 3, 5. ubi, suppleto particip. ὄντα, post πολ. procedit comma, etiam, ordine sumto logico, ἢ δὴ μν. τῶν - παρ. μάλ. ἐτάραττεν αὐτὸν οἷα ἄνδρα πολ., vel aliter locato pron. hoc, αὐτὸν δὴ, οἷα ἄνδρα πολ., μάλ. ἐτάρ. - *πλείστοι δὲ καὶ τῶν δημοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μ., Antiochiae potissimum* 3, 1, 7. ταύτης δὲ τῆς ἐορτῆς προϊόντος, ἐν ᾗ μ. λ. *in quo pot.* 1, 16, 7. † ὄφεν οἱ νεανία. ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ πλήθος Παιόνων μ., *pot.* 6, 8, 7. Σέας - ἐπιτελῶν ὁ Νίγρος, περὶ αὐς μ. λ. *maxime* 2, 7, 16. τῆς τε - ἀφόδου, εφ' ἣν μ. λ. *max.* 2, 8, 17. ἐς τε τὸν ἱππόδρομον, ὅπου μ. λ. *praecip.* 2, 7, 5. † in gen. confq. εἶχε περὶ ἔξοδον, σπενδούσης μ. τῆς Μαισῆς λ. *in primis* 5, 5, 1. εἰδῶν τε - τὴν χώραν, μ. τῶν ληϊῶν ἀμαζόντων, *tunc cum maxime legetibus adultis* 7, 2, 7. † ἐν - ἀφασίᾳ ὃ τε δῆμος ἦν ἢ τε σύγκλητος, μ. Ἰορδιανοῦ (νεοῦ) τετελευτημένος, *praesertim* 7, 10, 1. †† simul cum alia particula, ἔχαιρον - οἱ ἐρατιῶται, μάλιχα μὲν διὰ λ. - ὅτι τὲ λ. *praecip.* 4, 7, 6. πολλοὺς τε μ. λ. *multos que praec.* 3, 5, 4. - Denique per alterum situm, tum init. enunciat. μάλιχα δὲ ἐκείνοι λ. *potissimum vero illi rel.* 1, 4, 11. *praecipue vero* 7, 2, 5. - tum in med. orat. πάντα γὰρ ἐν αὐτῷ ἐθαυμάζετο, μ. δὲ λ. *ac praecip.* 2, 14, 3. - Nominatum c. καὶ, sed vario sensu, tum p. *copula mera, init. quidem enunc. καὶ μάλ. οἱ λ. et praecip. rel.* 2, 10, 15. † καὶ μάλιξά γ' οἱ Παίονες λ. *ac praesertim l'annonii* 8, 6, 1. - sed in med. or. διέθεον τε, καὶ τοῖς οἰκιστοῖς ἐκαστος χαιρῶν διήγγελλε, καὶ μ. τοῖς λ. *ac potissim.* 2, 2, 5. *προδοκῆσας, καὶ μ. τῷ λ. eo que maxime, quod* 2, 7, 9. † c. gen. *conseq.*

μεγίλους σωρούς - ἀρθῆναι, καὶ μ. τῶν καμήλων - πιπτοσῶν, praesertim camel. 4, 15, 13. ubi Bg. καὶ negligit. ἐπίβλεπον ὃ τὰ ἄλλοι ἀνθρώποι, καὶ μ. αἱ στρατιῶται, cum caeteri homines, tum praecipue milites 5, 3, 15, 5, 8, 1. † αὐτὸς ἐταρχοῦσθ, καὶ μ. εἰρήνῃ - ἐντραφεῖς, turbatus est, praesertim cum in pace fuisset educatus 6, 2, 7. ubi Bg. καὶ iterum negl., c. particip. — τοῦ τε στρατοῦ παντὸς νοσοῦντος, καὶ μ. τῶν Ἰλλ. maxime que Illyr. 6, 6, 2. τοὺς ἐξοχωτάτους, καὶ μ. τοὺς λ. ac praecipue 7, 1, 16. ἀντιπράττοντες τοῖς - ἐψηφισμένοις, καὶ μ. τῶν Μάξιμον παραιτούμενοι, ac in primis 7, 10, 10. — tum in καὶ alius, non merae copulae, sensus, inquit, quidem enunciat. vel in enunc. solitaria, ὃ περ καὶ μάλ. τοὺς ἄλλοι ἐλύπησε, quod (quidem) quam maxime populos contriviavit 7, 3, 14. ἐντεῦθεν δὴ καὶ μ. — tunc demum quam max. ib. 16. ὃ περ αὐτοῖς καὶ μ. γέγονεν ἀπωλείας αἰτίου, quae (quidem) res (vel) in primis ambo perdidit 8, 8, 9. †† in med. orat. στρατιωτικῶν εἶναι δοκούντα, (διὸ καὶ μ. αὐτὸν ἐταρχον ἐποίησε τῶν στρατιωτῶν.) quo potissimum nomine 1, 8, 2. quam ob rem et - s. unde et - s. quapropter vel maxime; sed potius tamen p. Lat. etiam. ††† Nominativum c. aliqua formula superlativi gradus, vel c. ipso adi. istius gradus, ἰσχυρότερος ἢ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα προσποιήσασθαι λ. erat gratissimum omnium hominum quam maxime simulandae benevol. 2, 9, 18. quod Lat. Bg. proprie aliud Gr. ὡς μάλιστα. †† συνσκευάσασθαι αὐτοὺς ὡς ἐνι μάλιστα εὐτελέστατα ἐκέλευσε; vasa colligere eos quam expeditissime iubet 2, 11, 1. quam liceret, maxime exp., ubi, commate facto post αὐτ. et ἐνι, pertinere ad adv. μ. ad superl. ὃ δὲ Σεβήρος, ὡς ἐνι μάλιστα σὺν τῇ στρατιᾷ ἡτείγετο, Severus autem quantum maxime poterat cum exercitu festinabat 3, 2, 1. ubi Bg., facto quidem nullo commate, tamen praemisso adv. max. ante v. pot., separat adv. μ. a v. sq. ἡπ. et iungit potius c. pr. formula superlativi.

μᾶλλον, sensu augendi, in med. orat., solum, πλὴν -, μ. ἡτείγετο, magis 8, 4, 1. ὀργῆς μ. ἐνεπίμπλατο, adhuc magis 8, 5, 4. † c. adi. polit., p. comparat. τὰ ἐνταῦθα, προυργιαίτερα ἔντα καὶ μ. ἐπιέγοντα, cum potiora sint magis que urgeant 1, 6, 13. et urgentiora. τῷ βίῳ, ὡς ἀνεμμένω μ., ἢ κατ' ἀνδρα λ. ut remissiore, quam pro viro 5, 2, 11. remissiore pro v. - c. particula alia simul, τοιαῦται - αἰτίαι ἔτι μᾶλλ. λ. adhuc magis 7, 1, 25. post aliud illud ἔτι δὲ καὶ μ. §. 11. εὐφρημήσαντες -, ἔτι καὶ μᾶλλ. παρώρμησαν αὐτὸν, adhuc magis (etiam) 3, 6, 17. †† ab inquit. enunciat. et §. ἔτι δὲ καὶ μ. αὐτὸν ἐλύπει λ. adhuc autem magis eum sollicitabat 1, 3, 8. sed adhuc magis etiam 7, 1, 11. adhuc vero etiam mag. s. sed etiam adh. m. ὄσαν καὶ μ. quapropter multo magis 8, 6, 7. †† c. v. et subst. adeo multitudinis, τότε δὲ μ. ἐπολιπλασιάσθη τὸ πλῆθος, tunc vero etiam aucta multitudo 8, 2, 10. magis s. in maius aucta est. inquit. membri in med. ἀνεσις πάσα, μᾶλ. δὲ καὶ πρόκλησις δέδοστο λ. immo potius et invitatio 7, 3, 4. immo vero et, propr. potius vero etiam s. magis vero adeo, nostr. vielmehr i. mehr aber auch s. fogar. †† c. particula relat. s. comparat. χαίρει, μ. συστρατιώτην με, ἢ εἶδεν κελῶν, libantius commilitonem me, quam suum, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. v. χαίρ. c. μᾶλ. contrahit in unum adv. comparat. gradus. p. gaudebat s. delectabatur vocare me potius commilitonem, quam fil. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μ., ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαί.

ρειν προσεπειετο, si commilito ab ipsis potius, quam imperator, vocaretur, delectari se simulabai 4, 7, 11. 1, 8, 13. 1, 15. 5. 6, 7, 23. *πομπή* μ., ἡ ἀνδρείας λ. magis, qu. 2, 10, 3. 7, 11, 14. 8, 1, 3. † bis in vicinia 3, 15, 14. *ὄπλισμένου* μ. ἢ λ. armis instructione, q. 4, 5. † c. verbis *volendi*, *δρασαι* τι μᾶλλον ἠθέλησεν, ἢ λ. facere aliquid *maluit*, quam 4, 13, 1. *νοεῖσθαι* μ. ἐβούλετο τὰ -, ἢ λ. intelligi malebat, q. 4, 4, 14. *ἐλόμενος* μ. τὸν λ. ἢ λ. eligens potius -, q. 7, 5, 18. † *ἐλομένη* πάντα κίνδυνον ἀναρρήφαι μ. ἢ λ. praecipians quodvis periculum excitare potius, q. 5, 3, 23. †† *distracium*, *δραδαί* τι μ. *Θράσας*, ἢ *παθεῖν ἀνομινας*, ἠθέλησεν, patrare aliquid *potius* praeveniendo, quam pati expectando, *voluit* 3, 11, 1. †† c. verbo *znero*, *ἠροῦντο* - *ἐκείνου* μ. *ἀρχοντα*, optabant illum potius imperatorem 3, 5, 5. scil. ἢ ἄλλος, aut μᾶλλ. est pro μάλιστα, conf. ad 1, 3, 8. p. 75. m.

Μαμαία f. *Μαμαία*, it. *Μαμαία*, fem. αὐτῇ (τῇ *Μαισῇ*) θυγατέρες δύο, - ἢ δὲ ἑτέρα *Μαμμ.* *Mamaea* - 5, 3, 6. 5, 7, 9. 5, 8, 4. 6, 1, 10. - 20. - 5, 7, 1. conf. 5, 8, 5. 7. 20. 6, 1, 2. 16. 23. sq. 6, 5, 18. sq. 6, 9, 9. sq. 12. - 15, 17.

μάμμη, de perf. c. adi. ἡ *κοιῆ* μ. ἀμφοτέρων, *αἷα* 5, 8, 7. - τῆς *μάμμης* 5, 5, 1. - τῆ *μάμμη* 5, 3, 7. 5, 8, 21.

μανθάνειν, mor. de perf., c. acc. rei, *πάσαν μανθάνει* τὴν ἐπιβουλήν, cognoscit 3, 5, 13. *τὸν ἢ μαθεῖν* τὴν γνώμην τῆς βουλῆς, antequam cognosceret 2, 3, 5. prius - quam cognoscerent 2, 6, 14. — *τὸ πρατόμενον* μ. ut cognosceret ib. 10. *βουλόμενοι τὸ πρ.* μ. cognoscere 7, 11, 3, 4, 5, 7. *μαθὼν τὰ συμβάντα*, ut intellexit 3, 4, 1. ἢ, *μαδοῦσα τὴν* - *βούλησιν αὐτοῦ*, haec, intellecto - eius consilio 1, 16, 10. ἢ *περ μανθάνων*, quae intelligens 6, 6, 12. - † opprello casu rei, c. adv. *εἰ ποτε καὶ μάθειν* (τοῦτο.) si quando etiam certiores fierent (eius f. de eo) 2, 8, 18. — ὁ *Πέρσης μαθὼν* (τοῦτο,) cognita re 6, 5, 12. *μαθόντες δ' οἱ στρατιῶται* (τοῦτο,) quod cum intellexissent milites 7, 11, 3. - cum pron. rel. et abl. rei f. modi, *ὅσων ὕμας ὤνησε μεταγρόντας, πείρα μεμαθήκατε*, didicistis 8, 7, 8. - c. acc. particip., μ. int. partim, id que acc. perf., *ὡς ἔμαθεν ἡ σύγκλητος τὸν Ἰουλιανόν* - *κατεπτηχότα*, ut cognovit - consertatum 2, 12, 9. *ὅτε ἔμαθε τὸν Σεβήρου πεπτηκότα*, cum intellexeret, Severum cecidisse 3, 7, 10. — *εἰ δὲ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν* (ἡμᾶς f. ἐμῆ) *χειροτονήσασαν μάθοισιν*, sed si Illyricam manum nos elegisse cognoverint 2, 10, 16. *μαθὼν* - *ἐπίοντα τὸν* - *στρατὸν*, cum intellexisset accedere exercitum 3, 2, 2. *μαθόντες τὸν Νίγρον πεφευγότα*, cognita Nigri fuga 3, 3, 4. cognito, Nigrum fugisse. μ. *ἐκείνοι δύναμιν ἀγειρομένην*, illi, cognito, copias congregari 1, 10, 6. μ. - *ἀφινουμένους* ἢ certiores facti, illos venire 8, 8, 15. μ. - *ἀνηρημένους*, cognito, occisos esse ib. 19. - sed et c. acc. rei, *μαθὼν*, τὸ *Βυζαντίον προκατειλημμένον*, cognito, praecoccupatum esse Byz. 3, 2, 1. †† in dupl. rect., c. praep. et conjunct. *μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ μή τις ἄρα ἐπιβουλεύει* λ. sciscitari 4, 12, 8.

μανία, moral. *εἰς τοσοῦτον προσχώρησε μανίας*, insaniae 1, 15, 17. stultitiae insignis, de intellectu. - c. adiuncto, *εἰς τοσ. μαν. καὶ παροιτίας προουχώρ.* 1, 14, 15. † *παῦσαι τῆς ἀπλήρου* μ. καὶ τῆς ἀλλοτριῶν ἐπιθυμίας, vecordia 6, 3, 11. de voluntate, desiderium.

Μαξιμίνος, imperat. sine artic., *ὄνομα* λ. Maximinus 6, 8, 1. 6, 9,

4. 7. I. 2I. 7. 2. 6. 7. 6. 21. 7. 11. 3. 8. 3. 4. 8. 5. 15. 26. -
 Μαξιμίον 7; 5. I. 12. 7. 6. 6. 20. 7. 7. 13. (bis.) 7. 8. 4. 7.
 9. 9. 23. Iq. 7. 11. 10. 8. 3. 20. 8. 4. 22. 8. 6. 10. Μαξι-
 μίον 7, 9, 7. 7. 12; 3. 20. 8. I. I. 8. 5. 11. Μαξιμίον 7,
 6, 15. 7; 9. I. 24. 8. 4; I. - sed c. artic. ὁ Μαξ. 6, 9, 13.
 Iq. 7. I. 2. 13. 7. 2. 9. 13. 7; 8. 5. 7. 12; 17. 8. 1. 2. 8.
 2. 2. 5. 8. 4. 8. - τοῦ Μαξ. 6; 8. 7. 6, 9. I. Iq. 10. 7; I.
 18. 25. 7. 2. 4. 7. 3. 17. 7. 5. 19. 7. 7. 3. Iq. 9. 8. 5. I.
 19. 25. 8. 6. 3. τῷ Μαξ. 6, 9; 11. 7. 1. 23; 7; 4. 3. 7.
 6. 10. 7. 8. I. 7. 9. 7. 8. 1. 9. 8. 3. 1. 8. 5. 3. τὸν Μαξ.
 6. 8. 4. 10. Iq. 7. 1. 16. 8. 5. 20. - † una eadem que ὁ. et c.
 artic. τῷ Μαξιμίον ἑρατῷ, - τὴν κεφαλὴν τοῦ M. 8. 6. 13.
 Ἰάξικος, imper. sine artic. Maximus 7, 10, 15. Μαξιμου, 8. 6. 4.
 Μαξιμῶ ib. 11. Μαξιμον 7, 10; 6. - sed c. artic. ὁ Μαξ. 7,
 10. 7. 7; 12; 3. 8. 6. 15. 8. 7. 1. 7; 19. 8. 8. 8. 10. - τῷ M.
 ib. 3. 11. Iq. - τὸν M. 7, 10. 10. 8. 7. 4.
 Μάριος, nom. pr. Σύλλα ἢ Μαρῖον, Mario 3, 7, 18.
 Μαρκία, Commodi concubina, sine artic. I. 17. 2. 21. Μαρκίαν
 ib. 15; I. 16. 9. - c. art. ἡ M. I. 17. 7. τῇ Μαρκίᾳ ib. 8. 2. 1. 6.
 Μάρκος, nom. pr.; c. artic. τῷ βασιλεύοντι Μάρκῳ, Marco I, 2; I:
 - τὸν Μάρκον I, 4; 15. - sine art. Μάρκος I, 4. 6. 4; 5. 15. -
 Μάρκου I, 1. 5. 1. 2. 10. 2. 14; 7. 5. 2. 8. Μάρκον I, 3. I.
 Μαρτιάλιος, cognifor Caracalli, sine art. Martialis 4. 13. 2. - sed c.
 art. ὁ M. ib. 11. 13. τῷ Μαρτιάλιῳ, Martiali ib. 3. τὸν Μαρ-
 τιάλιον, Martialem ib. 13. 15.
 Μαρτυρ, trop. de perf. et Marco; ut deo, τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ
 τοῦτοσφ μαρτυροῦ, sub teste I, 5. 22. illo praesente, vidente et au-
 dientie, i. q. pr. ἐπακούειν καὶ εἶθεσθαι. † c. adiuncto, de Iove,
 εὐνήθου - εἰς τὸν τοῦ Διὸς νέον Ἰαπετωλίον, - ἄεθρο ὑπὸ μ. τῷ
 Διὶ καὶ οὐδέθρο, ἐπισκόπῳ τῶ τῶν πραγμάτων, quali (sub) teste
 7. 10. 6.
 μαρτυρῶν, trop. de re, sed acc. rei oppresso, μαρτυροῦ (τοῦτο) τὸ
 γυμναστίον, testimonio est iste libellus (huius rei) 5. 12. 5. te-
 statur id, confirmat.
 μάταιος, de re, mor. Masc. c. adiuncto, οὐχ ἐλέμειο πόλεμον μά-
 ταιον - ὅσπερ ἀνδρῶν τετρακίτων, bellu irritum 8. 8. 10. inutile,
 nemini amplius profuturum. - Fem. διατριβῆς μάταιας ἐρηνο-
 μίας, in eam inanem 6, 7. 24. ubi nil agitur interea, et qua nil
 proficitur ad bellum finiendum, Iq. expl. μάταιαις ἐπίτιν ἀνω-
 ρεθμενον, vana spe 6, 2. 9. falsa, incerta. - Neutr. μάταιοις ἐγ-
 κλήμασι; vanas criminationes 2, 4. 16. falsi, fictas.
 Ματρωνιάδες, nom. pr. sine art. Ματρωνιάδῃ τινὶ ἢ Maternianum 4,
 12. 7. - c. art. ὁ M. ib. 9. 4. 13; 1. Μάτρωνος, nom. propr.
 Maternus, I, 10. 2. c. art. ib. 7. 15. - τῷ Ματέρνηῳ, ib. 13.
 μάτην, mor. μή μ. - τιμῆν - καταθεθεῖσθαι, non frustra I, 4. 7.
 sine fructu et grati animi officiis, documentis. - † c. adiun-
 cto, μ. ὑπὲρ ἀνάδρου καὶ Φυγάδος μάχονται, fr. 5. 4. 18. sine
 utilitate alterius.
 Μαυροσίαις, p. subst. de perf. Μαυροσίαι, ὄντες Φουκάτασι ἢ Mau-
 ρι 3, 5; 6. in bello; ut iaculatores. Μαυροσίων οἱ ἀκουτίθειν
 ἀρξαι, Mauritanorum I, 15. 4. Commodi magistri in hac arte.
 - † c. adiuncto, τῶν ὑπὸ μεσημβρίᾳ ἐσθλῶν Μαυροσίαις μὲν καὶ
 Νομάδας ἢ. Μαυροσ et Numidas 4. 3. 15. Μαυροσίων τῶν ὑπὸ
 Ῥωμαίοις, Νομάδων δὲ καλούμενων; Mauris 7, 9. 2. - in opp.
 M. τῶν βαρβαρῶν, Mauror. ib. 3. ubi sunt pars Maurorum, non

subiectorum Romanis. τοὺς ἰππεῖς καὶ τοὺς Μάυρ. Mauris 4, 15, 5. ubi, tanquam equites leves, cum iaculis sagittis ve, distinguuntur, ab equitibus gravibus. Μαυροσίους πλείους καὶ τοξοτῶν ἀριθμὸν ποῦν, Mauros 6, 7, 17. ubi, tanquam iaculatores, distingu. a τοξ. cf. §. l. it. 3, 3, 5. - † Pro ad. αἱ τῶν καταφρόντων ἰππεων ἴλαι, καὶ Μαυροσίοι ἀκοντισαὶ, τοξοταὶ τὸ εἶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, Mauri iaculatores 8, 1, 5. qui est locus ciaclicus pro discrimine. Μαυροσίων ἀκοντιστῶν ἀριθμὸν - καὶ τοξοτῶν Ὀστρονῶν λ. Mauros iaculatorum 7, 2, 2. Μαυροσίους ἀκοντιστὰς καὶ μέρος τοξοτῶν, Mauros iaculatores 3, 3, 5. † de anim. ταῖς Μαυροσίαις τρουθεῖς λ. Mauritanis siruthionibus 1, 15, 11.

μάχη. ph. c. subst. σάδιον μάχης. stad. belli 3, 4, 4. τὴν ἀπόβασιν τῆς μ., pugnae 3, 7, 10. τῷ προθύμῳ τῆς μ. alacritatem in pugnando 8, 3, 12. † ὄπλα, οὐκ ἀνδρεία μάχης περισημένα, non vi pugnandi 8, 4, 28. e muro. ἡ τύχη τῆς μ. fort. pugnae 8, 5, 1. partim e muro, in τῇ συνεχείᾳ τῆς μ. aliduitate pugnandi ib. 3. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόθυμον, in pugnando alacritatem 8, 5, 15. τὸ ὑμέτερον πρὸς τὰς μ. ἐμβροθεῖς in pugnando vim, 2, 10, 17. - cum adiect. ἐν ἐμφυλίῳ καὶ ἰσχυραῖς μάχαις, in praeliis 3, 7, 18. † ἐπὶ τοῖς ἐν ἀχρημῇ μάχῃ, initio pugnae 8, 1, 6. v. ἀρχ. - † ὅσοι εἰς μάχην ἐπιτήδειοι, ad bellum 6, 3, 2. πρὸς μάχας ἐπιτ. praeliis apti 2, 9, 15. † τὰς δημοσίας ἀποθήκας τῶν ὄπλων, εἰ τινες ἔσαν πρὸς πομπὴν μάλ्लου, ἢ μάχην, ἐπιτήδειοι, λ. argumentaria, quaecumque erant pompae magis, quam bello, comparata 7, 11, 14. - c. verbis et per formulas, οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μ., nedum pugnam 2, 10, 12. σὺν τῷ στρατῷ, ἔξω μάχης γιγνόντι, extra pugnam 3, 7, 9. ἐτι τῆς μ. συνεχώσῃ, adhuc durante praelio 5, 4, 12. ὁ βασιλεὺς τῆς μ. ἤρξεν, praelium inchoavit 7, 2, 12. εἰ τινες καὶ ἐσώθησαν ἐκ τῆς μ. ex pugna 7, 9, 22. τὸν στρατὸν εἰς τὴν μ. ἐξεπεμψεν, ad pugnam 3, 7, 5. εὐτρέπιζε τὰ πρὸς τὴν μ. ad praelium 3, 14, 9. ὡς ἂν τὴν μ. ἀνανεωσ. pg. 4, 15, 10. προκαλεῖται εἰς μάχην, ad bellum 6, 3, 11. † ταύτην τὴν μ. - γραθεῖναι λ. pugnam 7, 2, 15. † τοσαύταις μ. ἐνίκησατε, tot praeliis 3, 6, 14. †† νῦν διέλυστε τὰς μ. praelia 4, 11, 10. diverforum dierum. - † cum adionctis, ὡς ἐκεῖ τὰς μ. καὶ τὰς ἐφόδους ποιοῦντο, pg. 7, 2, 10. ἀγαθήτας, ἀνευ μάχης καὶ κινδύνου λαβεῖν λ. line dimicatione 2, 13, 8. † βουλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνου, οὐ τὸ μέρος εἶχεν ἀνευ πολέμου καὶ μάχης, citra-dimicationem 3, 6, 7. † δίχα μάχης καὶ ἀνευ ὄπλων ὄψις πολιορκίας, citra pugnam 7, 3, 14. † γιγνόντα καὶ ἕτεραι συμβολαί, ἐν αἷς ὡς αὐτοῦργος καὶ αὐτόχειρ τῆς μ. ἐπηνεῖτο 7, 2, 17. v. αὐτ. † στρατῶν, ἄπειρον μάχης καὶ πόρων λ. pugnae 3, 4, 1. - simul c. adi. per verba, ἰσορόπου - τῆς μ. γενομένης, pugna 1, 11, 5. μάχης καρτερὰς γεν. magno commisso praelio 5, 2, 19. v. γίν. 7, 12, 10. μάχαι καρτεραὶ γίνονται, praelia 3, 2, 3. Δαρειῶν, Ἄλεξάνδρῳ τὴν ὑσάτην καὶ μεγίστην μ. συμβαλόντα, pugna 3, 4, 5. †† ὡς ὑπὲρ λοιπῆς καὶ τελευταίας ἐκείνης μ. praelio ib. 9. - Porro c. praep. μὴ ἐκ συστάσεως αὐτοῖς ἢ μ. κατὰ τῶν ἀντιπάλων ὑπισχνεῖται τὸ εὖελπι, dimicatio 6, 7, 14. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συσ. μ. pugnam 4, 15, 9. - εἶχετο τῆς πρὸς τοὺς Ἑφμανοὺς μ. dimicationi 7, 2, 1. †† in vicinia repetito subst. † δυναμιν, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχῃ συνεθεία ἐτοιμίην πρὸς μάχας, copias, ob praeliorum - consuetudinem paratas ad pugnandum 7, 9, 7. † τὴν πρὸς Σεβήρον μ., ὡς ἐν τῇ πόλει ποιησόμενος (αὐτὴν) παρεσκευάζε 2, 11, 17. pugnam cum de-

vero, tanquam in urbe facturus eam, parabat. ἀνδρείαν πάσαν ἐν ταῖς μ. πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπέδειξε, in praeliis 2, 9, 12. — μηδὲ ὁμοίαν εἶσθαι μ. αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους, ὅταν σχεῖν πρὸς τοῖς γαιτιῶντας, nempe tale futurum bellum 6, 2, 10. v. εἰμ. et εἴχ. — μετέχειν τῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μ. pugnae, pro patria subeundae 8, 4, 21. e muro. † μήτε τῇ διὰ δοράτων καὶ ξιφῶν ἐκέρχοντες μ. 3, 4, 19. necne fidentes pugna ilia per hastas et gladios, v. δόρ. †† ταῖς κατὰ Μηδίας - γενουμέναις συμβολαῖς τῇ τε ἐν Παρθία μάχῃ; Parthico praelio 6, 6, 9. ubi e. pr. reteri licet sing. γενουμένη. †† simul c. adv. τὴν διὰ δοράτων συσάδην μ. ἀνανταγώνισον 4, 10, 7. pugnam per hastas cum minus invictam, v. ἀν. — Sed c. solo adv. ἐν τῇ συσάδην μ. comminus pugnando 2, 10, 17. v. συς. — πρὸς τὴν συσάδην μ. statariam pugnam 6, 7, 19. ταῖς συς. μ. comminus pugnando 7, 12; 11: †† Cum gen. persf., a) ut obiecti, εἰ τοῖστίαι πρὸς Γερμανῶν μάχας ἐπιτήθεισι, ad Germanorum praelia 7, 2, 5. ad pugnas contra Germ. l. cum Germ. — simul c. praep. Σηρίων εἰς ἀντιθέσεως μάχας ἐπαίδευέτο, in comminus decernendo cum bestis inflimebantur (Commmodus) 1, 13, 17. v. ἀντ. b) ut auctoris; μηδὲν τι προσήκειν νομίζων ἑαυτῷ τὰς πρὸς τοὺς Ἀτρήνους Σεβήων μάχας, Severi cum Atre- nis pugnas 3, 9, 16. ††† c. dupl. gen. tali, μεγάλαι αἱ Κλαύσαρος πρὸς Πομπηίων ἐκατέρωθεν στασιπέδων Ῥωμαίων μάχαι, καὶ αὐτῶ Σεβαστοῦ πρὸς Ἀιτανίων, magnae (erant) Caesaris adversus Pompeium, utrinque exercituum Romanorum pugnae, 3, 7, 18. — simul c. adv. πρὸς τὴν συσάδην μ. Ῥωμαίων, adversus Romanorum statariam pugnam 3, 4, 18. ††† μόλις καὶ μετὰ πολλῆς μ. τῶν ἐχθρῶν κενρα-τημέναι, post longum certamen 4, 4, 4. Catacilia cum fratre aut fratris defensoribus. † μετὰ πολλῆς βίας καὶ προσέμου μάχης τετραμαχοῦντες ἀντείχον, magna vi et alacri certamine pro muro pugnantes 8, 4, 19.

μάχιμος, physf. f. mor. de persf. c. praep. Compar. μαχιμώτερα - γενέσθαι πρὸς τὴν συσάδην μάχην Ῥωμαίων τὰ τῶν - βαρβάρων, ut belliciosiores essent - barbari 3, 4, 18. animosiores, pertinaciores. — Superl. c. adiuncto, εἰς μαχιμώτατοι καὶ Οὐνομώτατοι, pugnacissimi (Britanni) 3, 14, 14. — c. subst. τὴν ἐν Βυστανία δυνάμιν, πολλὴν τε οἶσαν - ἀνδρῶν τε μαχιμωτάτων, militum pugnaciss. 2, 15, 1. βαρβάρων τῶν μ. 7, 1, 20.

μάχουμαι, Mod. de persf. physf. in bello, c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως Ἀρτίβανος ἐκθύμως μάχεται, pugnare 4, 13, 15. τῶν συσάδην μάχουμένων, eos, qui pugnant ib. 5. ὡς ἀμείλιστον μάχουμένους, pugnantibus 8, 2, 5. ††† φέτο, - τὸ πλῆθος τῶν Περσῶν ἀσθενέστερόν τε εἶσθαι, καὶ ἀτακτοτέρων μάχουσαι, copias Persarum - imbecilliores futuras (esse) et minus ordinate depugnaturas 6, 6, 5. praef. p. fut. — simul c. adiuncto al. e pron. relat. εἰ δέ τι κείνα βαρβαροί, ἐς ὅσον ἐποχοῦνται ἵπποις -, γενναίως μάχουται, praeliantur 4, 15, 9. — At c. f. his adiunctis e particip. modi, τὰ πλεῖστα Θεύγοντες, εἰς τοῦτίσιν τε τοῖστέσσιτες, ἐμάχοντο, praeliabantur 3, 4, 19. — dimicabant 4, 15, 3. — cum praep. et adv. μάχουσαι ἀναθεν εἰς ὑπερκειμένων χαρίων, pugnare 8, 2, 2. ὁ στρατός ἐκατέρωθεν ἐμάχοντο. ὑπὲρ τοῦ - αἰδοριφίχοι, pugnav. 3, 4, 14. ματὴν ὑπὲρ - Συγάδος μάχουται, pugn. ib. 18. Cum solia pra μ. ὅτι μάχουσαι ἡδύλου ὑπὲρ τοῦ μή παρόντος ib. 17. — ὑπὲρ οὗ ἐμάχοντο, pugnant 1, 13, 10. μάχουμένου ὑπὲρ αὐτῶν βασιλέα, pugnantem 7, 2, 14. αἱ ὑ. αὐτοῦ μάχουμένοι, qui pugnant 5, 4, 16. αἱ ὑ. ἄλλου μ. qui dimicant 8, 3, 12. τοῖς

- ὁ τῆς πατρίδος μαχομένους, qui pugnant ib. 14. † τὴν εἰκόνα ὁ τῆς πόλεως μαχομένην. simulacrum apparuisse pugnans ib. 20.
 — τὸ ἐμάτερον πλήθος, μετὰ ἐμπειρίας μαχομένον 4, 17, 16. pugnans. - simul cum casu temporis, πρώτης - πάσης ἡμέρας, ἐξ ἐωθινοῦ εἰς ἑσπέραν εμαχέσαντο 4, 15. ib. pugnant. - simul c. nominat. s. adi. modi et numeri, γενοὶ πρός ἀπλισμένους, καὶ ὀλίγοι πρός πολλοὺς μὴ μάχοντο. ne pugnent 2, 13, 8. - Cum dat. obiecti et quidem peri, Πέρσαις μαχομένοι, adversus Perlas pugnando 6, 7, 7. - simul c. adv. οὐδεὶς αὐτοῖς συσέδην μαχομένοι, nemine cum ipsis pugnante 1, 12, 17. - † cum dativ. anim. τις. τοῖς θηρίοις μαχομένος, cum bestiis pugnans 1, 15, 5.
 — Ἀβί. † εἰόμενος, Ἀντωνίνου μάχουσαι, Antoninum pugnat 4, 15, 15. ut ducem cum exercitu, cf. ib. Ἀρταβ. μάχ. - ἐνετροδίζοντο οἱ μαχομένοι ib. 14. pugnantes. ††† συλλήθον - μαχομένοι, pugnatu ib. 41. praef. p. lui. cf. 7, 4, 13. e. ὑπερμαχ. e. 6, 5, 5. e. γενναίων στρατῶν μαχομένων, pugnantibus 5, 7, 7. ἀποκτείναι - ἀνίσταν - ἡγήσατο - μητε μαχομένους, καὶ λ. occidere eos; qui nec pugnarent 6, 4, 12.
 μεγαλιγορεῖν, phys. de perf. c. acc. rei, μεγαλιγορεῖν τὰς πράξεις, res gestas magnifice praedicans 3, 9, 21. in epistola ad Senat. et popul., magnifice loquens de iis, nimis magnas iactans, per arrogantiam et mendacium.
 μεγαλοδωρεά, ph. cum gen. auctoris et c. adi. εἰδισμένοι ταῖς τῆς πλοκυνθῆος ἀνείτοις καὶ ἀφειδέσι μεγαλοδωρεαῖς ἐντροφῶν, largitionibus 2, 3, 22.
 μεγαλοδωρία, ph. abl. μεγαλοδωρία ἅπαντας ὑπερβαλεῖν 2, 6, 10 munificentia. - c. gen. rei, παρεμειθεῖτο (αὐτοῖς) μεγαλοδωρία χρημάτων, elargiendis pecuniis 6, 6, 5. magnis pecuniarum muneribus, 1, 9, 15, 27.
 μεγαλοδώρος, phys. de re, masc. c. subst. fem. ἀμοιβῆς μεγαλοδώρου, praemium ingens 1, 9, 12.
 μεγαλοπρεπῶς, mor. s. phys. δώροις αὐτοῦς ἡμείβετο, magnifice 2, 8, 14.
 μεγαλοφρόνως, ph. s. mor. ἐπιδόξας δωρεάς, magnificum donativum 3, 6, 13. quasi Bg. legerit adi. μεγαλόφρονας. - ἐπίδοξας χρημάτων μ. largitor 6, 4, 2. νομάς μ. ἐπιδόξου, magnifice 3, 8, 15. — νομάς χρημάτων μ. ἐπαγγελίας. donativum magnificum 8, 7, 19. qui l'g. iterum per adi. †† νομάς ἐπιδόξου τῶ δήμῳ μεγαλοφρόνως τε ἐπιτελέσας. congiario dato p'ebi, magnifice que peracto 2, 14, 10. ubi videtur excidisse subst. ἑσας, cf. 5, 5, 15. 3, 8, 15.
 μεγαλόφρων, phys. s. mor. de re, Masc. c. subst. fem. μεγαλόφρονι ἐπίδοξαι, magnifico donativo 1, 5, 2. μεγαλόφροσι δωρεαῖς χρημάτων, magnificis ib. 27. †† νομάς μεγαλόφρονας ἐπιδόξας, congiario magnifico dato 3, 10, 3.
 μέγας, ph. προσόδοις - ὠφελίτω, ex redivis magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. magnopere, valde, iuvabatur. ἐβλαπτον, maiorem in modum 4, 15, 4. ἡμισέατο, magnifice 3, 7, 11. — † c. al. adv. τοσοῦτω τὰ μέλλοντα, ὡς ἀγαθὰ, μ. ἐλπίζεται, tanto futura, in bona, maiori spe expectantur 2, 3, 17. qui l'g. videtur vertere Gr. adv. simul, μάλλον μέγας.
 μέγας, Masc. de perf., phys. in opp. ei c. acc. ellipt. τὰ σώματα οἱ καὶ οἱ ἀνθρώποι γενναϊότατοι τε καὶ μεγάλοι εἰσι, magni 2, 9, 15. — ἑστ' m. f. c. συνιεντο, τούτοις οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι μεγάλοι τε καὶ εἰδοῦσι γεγόνασι 1, 6, 17. tum magnis multis que ingenii ei

animi dotibus ac virtutibus, tum magnis multis quo bonis externae fortunae, terris, potentia, munitibus, tum ob haec et res gestas clari, nobiles, si sq. ibd. per expl. subiicitur. - Per titulum peculiarem, de rege tum Persarum, μέγας βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, magnus rex Ari. 6, 4, 8. - tum Parthiae, ρ. art. c. vel sine eo, ὁ μ. βασ. Ἀρτάβανος, m. r. 3, 9, 18. cf. 15. sq. βασιλεὺς μεγάλου 4, 10, 4. cf. 2. Ἀρτάβανου, τὸν - καλοῦμενον τὸν μέγαν βασιλέα 6, 2, 3. πρὸς μέγαν β. 4, 14, 14, 5, 1, 8. - Tum de re, physf. c. adiuncto, μέγας καὶ σφοδρὸς χυμὸς ῥέου, m. 3, 3, 10. copiosus. - in opp. μέγαν καὶ γυναικίον ἵππου, magn. 2, 9, 6. - Sed mor. μέγαν κινδύνου, m. per. c. 4, 4, 9. grave, magni momenti, cum vitae iactura s. vulnere lethali. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον, ingens bell. 6, 2, 9. multos sumtus et milites requirens, magna pariens damna, etc. - Fem. de re, physf. μεγάλη φωνή, magna voce 1, 8, 12, 2, 13, 9, 4, 5, 17. forti. clara. μεγάλη βραχίς, magnis clamorib. 5, 2, 6. μεγάλην πόλιν, magnam urb. 3, 7, 5. - Sed mor. μετὰ μεγάλης εὐθυμίας καὶ θρηνητικῆς ἢ multis acclamationib. 3, 10, 2. μεγάλη σπουδὴ τὰ ὄχημα ἐπισηνύτων, ingenti studio 5, 4, 13. vehementi ardore. εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, m. potent. 3, 10, 12. μ. ταραχὴν ἐπέβαλε, m. perturbat. 3, 7, 1. μεγάλας θρονίσι, m. solitudine 3, 8, 1. - † ἐν πολλαῖς καὶ μ. πράξεσι 2, 7, 8. μ. δουρῶν ἑτοσχεύει 1, 10, 3. † μ. ὑπέρχει καὶ ἐκπίπτει 2, 9, 17. μ. στυγέσει, 2, 24. μεγάλων μισθῶν ib. 25. μ. δουρῶν 1, 9, 18. μ. εὐρηγεσιῶν 2, 3, 14. μεγάλαι (ἦσαν) αἱ ἡλίσταος πρὸς Ἱερμηίου - μάχαι, m. pugnae 3, 7, 18. ob fortitudinem pugnantium ei na. m. om, it. cael. rum, etiam longiitudinem durationem que certaminis. - Neutr. de re, c. subst. physf. μεγάλου ὄντος τοῦ χόματος, cum magnus esset ager 4, 15, 14. altus et latus. τὸν μέγαν, ἐργον μέγα καὶ κάλλιστον, m. opus ingens 3, 4, 4. longum, lei et altum partim. - Sed mor. partim, μέγα τί πλῆθος, magna multitudo 7, 4, 9, 4, 14, 6. ingentem mult. 7, 2, 2. δέος μ. pietus magn. 2, 11, 6. † δόξης κλέος μ. gloriam ingentem 4, 14, 18. μ. δέλιασ προδοσίας, magnas illi cebras, p. r. d. 5, 4, 4. - † μεγάλα δώσειν ἐπαύλα, magna praemia 1, 17, 24. † ἔργων μεγάλων τὴ καὶ πολλῶν - γενομένων, rerum magn. 4, 1, 4. magni momenti, bellorum, imperiorum mutatum. † c. adv. et adiuncto, οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα ἢ ἐξαιρετικὸν ἀξίωμα, tam magna dignitas 1, 10, 12. † ταῦτα, μεγάλα ὄντα καὶ ἐξαιρετά, magna 2, 3, 13. - Cum pron. et negl. οὐδέν τι μέγα ὠφελειῶσαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat ib. 21. per ellips. pr. κατὰ, iuvare secundum nihil admodum magnam, i. nullum admodum magnam commodum inde percipere. - † c. adiuncto, τὸ ἐμὲ ἀνααιρεθῆναι οὐδέν τι μ. ἢ βαρὺ πειράσσει, non adeo m. grum (quid) 2, 5, 9. † c. solo pron. μέγα τί δράσας, magno aliquo redno facinore 1, 10, 8. sc. πράγμα, v. ὄν. - † sine omni adiuncto, τὴν ἀρχὴν - εἰς μέγα προσηύστην, imperium - ad summum - procellurum 1, 11, 8. sc. χεῖμα, ἔψος, βάσαν, μέγας s. μέτρον. - Sed τὸ μεγάλα - χαρίζεσθαι, magnas laudandas largitiones 2, 3, 23. magna largiti. καὶ τοι μ. λαμβανότες, quamvis multa magna que accipientes 2, 11, 14. sc. χεῖματα. - ὑπισχνέμενος μ. multa 2, 13, 3. sc. πράγματα, χεῖμάτα, δωρήματα. - † ἐκείνου, καίτοι μ. ἐλπίζοντα, magna 7, 1, 24. sq. expl. † σίωμενος, μ. χαρίζεσθαι τῷ Μαξιμίῳ, magnopere se gratificatum (esse) Maximino ib. 23. sc. πράγματα, rem gratam s. gratitudinam fa-

cere s. facturum esse. - † c. artic. et gen. rei, τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολημμένων εὐλαβές, in magnis aggrediendis 2, 8, 2.

μέγῃσθεσ, ph. c. gen. anim. μέγῃσθεσ θηρίων, magnitudine 2, 11, 18.

elephant. - de hominib. c. gen. rei, μέγῃσθεσ σωμάτων 3, 13, 11.

de milit. διὰ μέγεθος - σώματος, proceritatem 6, 8, 2. vastitatem 7, 1, 6. 14. σωμάτων μέγῃσθεσσι, statura 2, 10, 17. πᾶσ ἡλικίας ἔχει καὶ μεγέθους σώματος λ. qua statura 4, 9, 9. - †† in opp. per acc. ellipt. ἐν μικρῷ πάντῃ τὸ μέγεθος σώματι, in parvo admodum staturae corpore 4, 7, 14. s. in corpore valde parvae staturae. - De aliis rebus, c. gen. rei, ποταμῶν μέγῃσθεσσι, magnitudine 2, 11, 9. πεισθεσάντες αὐτοὺς τῷ μ. τῆσ πόλεωσ 8, 2, 10. - sed abf. τὴν Ἀντιόχειαν ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολὺ τι τῆσ Ῥώμησ μέγῃσθεσ ἀπολειπούσασ 4, 3, 15. v. ἀπολ. 7, 6, 2. — Mor. de re, c. gen. rei, μηδέ σε τοῦ ἔργου τὸ μ. ἐκπληττέτω 3, 11, 12. προύχοντα - μέγῃσθεσ ἀξιώματος, amplitudine 2, 1, 20.

μέγιστος, Matc. phys. de pers. c. acc. rei ellipt. ἦν μέγιστος τὸ σῶμα, maximo corpore 7, 1, 26. Maximinus, corpore maximus. - abf. οἱ ὄρει ὄρει. ὄντες μέγιστοι, proceri 3, 4, 14. - † cum gen. pers. ἐπιλεξάμενοσ Περσῶν τοὺσ μέγιστοσ, delectos ex Persis maximae staturae 6, 4, 7. - † in opp. μικροὺσ ὦν, - μ. ἤρωασ ἐμμεῖστο, maximus 4, 9, 5. - Sed de re, αἰγιαλοὺσ μ. litus ingens 3, 4, 4. λίθοσ μ. maximus 5, 3, 10. γέωσ μ. ib. 8, 5, 5, 15. ποταμῷ μεγίστῃ 8, 4, 2. sq. expl. † μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν - ῥέουσι 6, 7, 14. c. expl. 3. sq. † c. abl. modi, πλατείη καὶ βάθει μ. ὁ ποταμὸσ ῥέων 7, 1, 17. ὀμβρῶν μεγίστων 3, 3, 9. † ἵππων μ. 5, 6, 16. - alt. et long. τύρργοσ μέγιστοσ ib. 21. μ. σωροὺσ πτωμάτων 4, 15, 13. - At mor. πόλεμοι, μέγιστον ὄντα 5, 1, 7. sq. expl. ἐπὶ μεγίστοισ μισθοίσ. maxima mercede 1, 3, 5. - Fem. de re, ph. τοῦ νεκρῶσ εἰκων μέγιστη, imago ingens 2, 9, 8. ἐπὶ μεγίστησ κλίμασ, maximo lecto 4, 2, 3. μέγιστη ἀλλαγῆ 4, 15, 2. † εἰκὼνα μεγίστην γράφασ παντοῦσ ἑαυτοῦ 5, 5, 11. μεγίστασ εἰκόσιν 7, 2, 15. ἐμβολάσ τοῦ Νείλου, μέγιστασ οὐσασ, ingentes 4, 9, 17. — † Nominativum de urbibus, ἢ Ἀντιόχεια - μέγιστη πόλισ, maxima urbs 8, 2, 6. 3. ἐν Σιρίην - τῆσ μεγίστησ ἐκείσ πόλει δοκούσῃ, quae maxima 7, 2, 19. † τὴν Καρχηδοῖνα, - τὴν πόλιν, οὐσαν μέγιστην καὶ πολλήν, quae magna et ampla 7, 9, 17. 7, 6, 1. — τὴν Ἀντιόχειαν, μ. π. maximam 2, 7, 15. τὸ Βαζύτιον, πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκησ μεγίστην τότε λ. max. 3, 1, 16. universè autem, τῶν μεγίστων πόλεων 7, 12, 16. πέλεσι μέγισταισ 10, 4. † π. ταίσ μ. ib. †† δυνάμεισ μ. διασθαρείσῃσ, exercitū ingenti 6, 3, 23. σὺν ταύτῃ μορῃ - μέγιστη, parte maxima ib. 16. δύναμιν ἀγων μεγίστην. copias max. 7, 9, 7. τὴν ἐν Βρεττανίᾳ δύναμιν, πολλήν τε οὐσαν καὶ μ. copias, quae multae erant et maximae 2, 15, 1. magni momenti s. magnae staturae, procerae. †† πολλή - ἦν καὶ μ. ἀρχῆ, ampla et maxima provincia 2, 7, 7. π. quoad imperium est in terras varias ac plures, sed μ. quoad in physice magnas s. longas latas que, et superl. p. positivo. δύο - ταύτασ ἀρχάσ εἶναι μέγισταισ, imperia maxima 4, 10, 5. - Sed mor. μέγιστη αὐτῆσ συμφορὰ, ingens 6, 5, 23. † αὐτῆ - πρώτη καὶ μ. αἰτία - μίσοισ, max. 1, 8, 14. graviss., maxime et vehementissime incipiens. μέγιστην μάχην 3, 4, 5. ἐν ταίσ μ. πράξεισ 3, 5, 20. — ἐν πρ. μ. 7, 5, 3. μ. αἰτίασ λ. in m. criminā 6, 1, 15. μέγιστασ νομοίσ, magnum congiarium 3, 8, 8. ἰου. καὶ δόσεισ μ. donativum ingens 6, 8, 16. †† cum gen. rei, τὰσ μ. τῶν βασιλέ-

κῶν πράξεων, maxima imperatoria munia 5, 7, 12. τὰς μ τῶν β. πίσεων, maxima imperii munia ib. 14. †† κίνησις μεγίστη καταλαμβάνει τὸ στρατόπεδον, motus maximus 1, 7, 1. de motu corporis aut animi. - motus ingens 6, 3, 3. - Sed potius de affectu, μεγίστη ταραχῆ, max. 3, 1, 3. μεγίστην δυσθυμίαν - καὶ ἀδοξίαν λ. 6, 6, 4. Φροντίζι μεγίσταις 2, 3, 1. τιμὴν μ. 5, 5, 21. τῶν μεγίστων τιμῶν 3, 11, 16. Neutr. de re, φη. μέγιστον χῶμα, ingens acervus 4, 2, 18. - † cum gen. rei, μ. γενόμενον τῶν ἐργῶν, inaximum - operum 1, 14, 4. μέγιστον βάθους καὶ πλάτους 8, 4, 2. † τοῦ μ. ἀγάλματος κολοσσαίου 1, 15, 10. — ἔλει μέγιστον 7, 2, 13. μ. τείχει 3, 1, 14. μέγιστον γυμνάσιον κατὰ σκευάσας 1, 12, 10. μ. πολυάνδριον 4, 9, 14. μ. μέρος τῆς πόλεως λ. 7, 12, 13. βάθος μ. 8, 1, 13. ἔυλων μεγίστων, lignis ingentibus 4, 2, 12. μέγιστοι ἄλσσει 1, 12, 3. μέγιστα ὄρη 2, 11, 16. — † δισὰ καὶ μ. τρόπαια, duo max. 3, 7, 16. ἐρύγματα μ. foveas ingentes 4, 9, 14. †† Mor. πλήθους μέγιστον, max. 1, 9, 7. — † c. subst. diversis sexus, μετὰ μέγιστοι πλήθους καὶ δυνάμεις, cum max. copiis et viribus 4, 14, 6. σύν μέγιστον πλήθει στρατοῦ, cum ingentibus copiis 4, 15, 1. μ. τάχει, max. 2, 14, 13. — †† μέγιστον στρατόπεδον, max. exercitus 5, 3, 16. ††† c. gen. rei et artic. εἰς τὸ μέγιστον ὕψους, ad sapremum fastigium 1, 13, 12. sc. μέρος, βάθρον, μέτρον. †† De affectu, ἐν μεγίστῳ δέει, max. 3, 8, 6. ††† μέγιστον δεινὸν λ. 1, 14, 3. † τὸ - μέγ. - δυναρ, praecipuum 2, 0, 5. †† c. artic. et adiuncto et c. gen. rei, τὰ μέγιστα καὶ κορυφαῖα τῆς νίκης, maximos et extremos victoriae fructus 8, 3, 13. sc. μέρη. ††† cum art. at abl. τῆ ἀμῆ μνήμη χαρισέσθαι τὰ μ. meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 14. sc. πράγματα. f. μέρη, meae memoriae gratificabimini maxime, i. maxime, f. meae mem. favebitis et proderitis maxime, optime consuletis, propicietis, f. facietis, ut mei memoria ap. alios existat et maneat, ea que optima et gratissima, in animis, ore ac scriptis. Eodem redeat, ubi τὰ μ. p. adv. sumas, per ellips. praep. et superiora substant., κατὰ τὰ μέγιστα πράγματα. f. μέρη.

μεθῆ, ph. abl. ὑπὸ μέθης, ebrietate 1, 17, 25. † ἀπὸ μ. ἐκραιπάλων, ex ebr. 2, 1, 3. - c. adiuncto, παρὰ μέθην καὶ κραιπάλην, in vino 2, 6, 9. μῆ - μέθαις καὶ κραιπάλαις ἐπιθύῃ ἑαυτῆς, ebrietati 1, 3, 3.

μεθίστημι, ph. de pers., c. acc. pers. et praep. τινὰ τῶν στρατοπέδων μετέστησεν εἰς ἕτερα χωρία, quosdam exercitus transtulit 6, 4, 14. — trop. c. acc. rei et praep. una, τὴν ἀρχὴν εἰς Πέρσας μεταστήσας, postquam transtulit 6, 3, 10. cf. 6, 2, 4. 199. 17, 21., imperandi potestatem et dignitatem, aliis ereptam, dedit. - sed c. praep. dupl. et casu modi, τοῦ πρώτου τὴν ἀρχ. ἐκ Μήδων εἰς Π. μεταστήσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5.

μεθόριος, phys. adi. de re, Masc. θύσας ἐπὶ τῶν μεθούρων βωμιῶν, ad atas terminales 7, 12, 18. quae in finibus f. terminis Italiae erectae erant, quibus claudebatur et dividebatur Italia ab aliis terris, et territorium imperatoris Rom. ab aliarum civitatum territorio. - Neutr. plur. p. subst. c. gen. loci, Φοινίκης καὶ Συρίας ἐν μεθούροις, in Phoeniciae et Syriae finibus 5, 4, 10. confinis, confinio, sc. μέρεσι f. χωρίοις.

μεθύειν, phys. de pers. in opp. αὐτὸς μεθύων - νηθούσης γυναικός, temulentus 1, 17, 10. f. trop. stupidus, vecors.

μεῖζον, Masc. phys. de pers. c. subit. fem. Φρουρᾷ μεῖζονι, cultor

dia maiore 5, 5, 11. pluribus custodibus. de re, c. gen. rei f. loci, it. c. adiuncto. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ οὐκίσει, καὶ πάσης πόλεως μείζονι 4, 1, 4. habitatione, quae maior omni alia mabe extra Romam. - Masc. trop. f. mor. de re. cum subst. rei masc. τίνα ἐλεγγχον μείζονα βούλεσθε, argumentum maius 3, 12, 12. sq. expl. grat. us. maioris momenti, fortius, magis persuadens. - οἷστον προαλεῖται μείζονα, mai. 1, 4, 4. - sed c. subst. rei fem. ἐντεῦθεν μείζον ἢ ὀργή τοῦ δήμου ἐγένετο, maior indignatio 7, 10, 1. vehementer 1. εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς μείζονος, ad concupiscendum imperium maius 6, 2, 10. de potentate, trop. sed. de terris ἀ., phys. ἐργου, μ. ἀπογνώσεως δεόμενον, mai. 7, 5, 15. facinus, quod aliud maius posuisset prae desperatione. τοὺς ἐν ὑπολήσει ἀνδοσίας μ. 8, 3, 11. μείζονα εὐνοίαν 2, 11, 4. αὐτὸν εἰς μ. Φροντίδα ἐνέβαλεν, in maiores curas 6, 7, 4. † ὄψμαι μείζονος εἰς ὑποψίας ἀληθείας εἰδούτθ, res maiores, propter opinionem veritatis, edebantur 8, 5, 15. qui Bg. recte commata ponit post μ. et ἀλ. - μείζονσι φήσας καλεῖν ἐλπίσιν αὐτὸν, ad maiorem spem 1, 9, 20. maiores spes, v. ἐλπ. c. gen. rei, εἰ ἐν μείζονος ἐλπίδος ἐπιθυμίας ἀντειδόμεν, superante spem cupiditate 2, 8, 5. † μικρὰ ἔργα - δὲξῃ παρόδωσαν, τῆς ἀληθείας μείζονι, cum specie, veritatem superante 1, 1, 5. v. δὲξ. - Neutr. de re, cum subst. rei, ph. vel mor. μείζον τι πλῆθος ἤδρωτε κακούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. mai. multitudinem, nostr. eine noch größerere Menge. ἡδῃ εἰς μείζονων πραγμάτων ἐλπίδα, ad maiora speranda 2, 13, 1. ad spem maiorum rerum 6, 5, 24. † cum adiuncto, τερὶ βασιλείας ἡδῃ καὶ μείζονων πρ. de regno maioribus que rebus 1, 10, 7. de rebus maioris momenti, quam de prioris temporis latrocinio, et adeo de oppressione Romae urbis et totius Italiae. εἰ τὰ πολυμήθεντα - αὐξήσαιεν ἔργα μείζονσι 7, 5, 1. - Neutr. sine subst. at cum pron. et c. gen. rei, ἔσχε - αὐτ. τ. καὶ μείζον - τῆς τιμῆς, aliquid maius illo honore 3, 6, 8. †† c. solo gen. tali, ἐπεὶ - αὐτῶ τὰ προπετραγμένα πάσης ἐλπίδος μείζον ἢ προχωρήσαντα, omni spe ulterius processerant, 1, 10, 8. p. adv. p. μᾶλλον f. πλείον, proprie per ellips. praep. et subst. κατὰ μ. μέρος, nisi leg. μείζονας. - sed solum, ἀντιδιδῶναι μείζον λ. redditio maioris 2, 3, 14. v. αὐτ. †† plur. cum gen. rei, in orat. contracta, μείζονα κατορθώσας, ὧν ἠλπίσε 3, 9, 14. v. κατ.

μείον, phys. de re, c. gen. rei et adv. τρίτον καὶ τέταρτον (κατὰ σκεῦασμα,) ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μείον, minus 4, 2, 14.

μειράκιον, phys. de pers. infinitae aetatis, (vulgo ab anno 14 f. 15. f. 18 ad 21. f. 25, et ultra,) de Ganymede, τὸ πάρος τοῦ μισρακίου, adolescentis 1, 11, 6. - de Commodο, τῆς ἡλικίας τοῦ μ. καταφρονήσαντες 1, 3, 14. 1, 6, 10. 1, 8, 2. † τῶ μισρακίῳ 1, 1, 6. v. p. pron. αὐτῶ, cf. 10. - 1, 8, 14. - τὸ μ. 1, 5, 1. anni 11. 13. f. 19. - 1, 6, 20. 1, 7, 2. - † 1, 8, 4. sq. § τὸν νεανίστου. - † ἕτερα τὸν παῖδα τῆς μισρακίων ἡλικίας ἀρχόμενον ἐπιβαίνει 1, 3, 2. - de Pertinacis filio, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἡδῃ μισρακίου ἄντα, 2, 4, 18. - de Severi filiiis, αἱ δὲ, ἡδῃ μισρακία ἤσθη 3, 13, 4. cf. §. 1. et v. ἔφθβ., ultra annos 14. cf. 4, 1, 2. 3, 13, 14. - Definite magis, de filiis Mammaeae, Bassiano quidem f. Heliothal, τὸ μ. 5, 3, 14. 17. 13. coll. περὶ ἐτη γενεῶν τεσσαρεσκατοικα ἰβ. 7. sed ἐτη γεγενῆτα περὶ τοῦ ἐκπαίδενα 5, 7, 7. - sed Alexiano f. Alexandro Sev. πῶ μείρ. 6, 1, 12. coll. νεανίας εἰ ἡλικία ἀμαζεύουσα ἰδ. 11. sed δευτέρου ἔτους ἐπιβεβηκίας 5, 3, 7.

et τοῦ δωδεκάτου (ἄτους) ἐπιβαίνοντα 5, 7, 7. ad summum 13 annorum; unde ab Herodi. nomen tributum ei τῶ μισρ i. l. contra rationem vulgarem, quam ab init. proposui, si sumitur annus ille 12, sed si alter 13., convenienter cum vulgari ratione et anno 14, quoniam a loco 5, 7, 7. ad illum 6, 1, 12. modo intercessit tempus unius anni. †† De eodem Alexandro. per contentum, cum epitheto, μικράκιον μικρόν, λ. adolescentem pusillum 6, 9, 10. annorum 28 f. 27. f. adeo 29.

μέλας, ph. Fem. de re, μέλαινα ἢ χροία, niger color (lapidis f. statuæ div.) 5, 5, 11. - μελαίνας εὐθεσσίαι, atris veitibus (indutus senatus in luctu de imperat.) 4, 2, 5.

μέλι v. μέλι. - μέλλησις, ph. f. mor. c. adiuncto, οὐδὲ καιρὸν εἶναι μελλήσεως ἢ ἀναβολῆς, neque locum esse cunctationi 1, 17, 16. μ. καὶ βραδυτέτος δούς δίνας 3, 4, 15. τοῦ Νίγρου μέλλησιν καὶ ραδιμίαν καταγινώσκοντες 2, 12, 4. - † simul cum praep. εἶχει ἀναχωχὴν καὶ μ. - πρὸς τὸ λ. cunct. in 6, 7, 1. - cum gen. perf. διὰ μέλλησιν αὐτοῦ, propter eius cunct. 6, 8, 8. τὴν αὐτοῦ μ. - ἐλέγχειν 7, 1, 14.

μέλλω, mor. de perf., in periphrasi fut. c. inf. alius v. et quidem c. inf. praef. ἔρα, τοῖαν μέλλον ἡ παννυχίζειν ἑορτήν, cuiusmodi sumus hac nocte celebraturi festum 1, 17, 15. ὅτι δ' ἂν μέλλεις πράττειν, quidquid es acturus 2, 11, 13. - †† c. inf. aor. f. ei καὶ ἐμέλλον ὑπὲρ αὐτοῦ παρατάξασθαι, etiam si essent pro ipso dimiturari 2, 10, 9. - c. inf. fut. ὅτι - ἐμέλλεν ἔσθασθαι κραιττων, quod futurus esset superior 3, 2, 6. εἰ ἐπὶ Γερμανοῦς διαβήσεσθαι, erat transitorus 7, 1, 13, 16. †† ποιήσειν εἰ lacturus videbatur (erat) 7, 2, 20. εἰ δὴ ἐμέλλον - δεσπότην (αὐτὸν) ἔξειν, si essent habituri 1, 10, 15. ἐμέλλησε δ' ἂν - εὐεργετήσειν τοὺς λ. erat induturus 2, 4, 15. - † simul c. adv. ἤδη τινὰς αὐτῶν καὶ πείσειν εἰ. permoturus erat 2, 5, 14. - ††† oppresso inf. et repetendo e v. pr. νέου μὲν γὰρ ἔτους ἐπιούσης ἐμέλλεν ἡμέρας, novī autem anni secunda die erat desiturus 1, 16, 1. sc. πάσασθαι f. παύσεσθαι f. παύεσθαι. Per quae loca omnia, ut et per 199. cum inf. aliquo, procedit v. μ. etiam per Latt. illa v. auxiliaria, *vellere*, *debere*, *oportere*, nec per solum v. subst. *esse*; quibus adeo *quatuor* v. Latt. licet interpreti variari in reddendo v. μ. sed liberius quoque per *quintum* Bg. *videri*. - de re, ὅσα συνέσειν ἐμέλλε - ἐπιπύσειν - καὶ ἐμποδιεῖν, quidquid conduceret - infestaret ac impediret 3, 14, 16. quae *sexta* Bg. ratio fuerit per verbi adiuncti merum *impf. coniunct.*, quo tempore proprie erat v. μ. at tantum in *indicat.* modo. ἃ περ (οὐνοθέρα σιεύη) ἐπιγίγνεσθαι μὲν ἐμέλλε -, μὴ παρενεχθῆσεσθαι δέ, quae *innatatura* essent, nec *postum* itura, 8, 4, 11. - *Nominativum* in particip. a) per eandem rect. c. inf. aliquo, et adeo cum inf. praef. de re f. perf. μηδὲ περιεργῶν πατρίδα, μέλλουσαν - ἀπίλλεσθαι, iamiam interituram 8, 3, 5. - c. inf. aor. i. de anim. παρῶλλεως -, μέλλουσαν δὴξασθαι, iamiam morfuram 1, 15, 12. quae *septima* sit Bg. ratio, ut v. μ. *muictur* in adv. temporis, e *notione* istius, (*proximitatis* *dixerim*.) sed inf. in *merum* fut., at particip. - c. inf. fut. de perf. ἔμην, ὡς αὐτοῦ τεθνήξεσθαι μέλλουτος, quasi *mox* moriturus esset 5, 8, 11. ex eadem *ratione*, sed per adv. aliud *syn.* τὸν μέλλοντα πείσεσθαι δευδόν, ut (is,) qui videtur passurus malam 4, 5, 5. μέλλοντά τε εἰς τὴν πόλιν ἀφίξεσθαι, καὶ εἰς τὴν σύγκλητον εἰσελεύσεσθαι, cum sit in urbem venturus et curiam ingressurus 5, 5, 9. ὡς μέλλοντας - ὄρου φορῆσειν, ut

- qui essent stipaturi 2, 13, 4. ὡς μέλλουσα κριθήσεται, tanquam subitura iudicium 1, 11, 12. cum deberet iudicari, s. quia erat iudicanda, s. cum esset iudicanda. αὐτὴν μέλλουσαν τεθνήσκειν, se morituram (esse) 1, 17, 9. quae octava, si placet, ratio putabitur Bg., per oppressum v. subst., solo posito v. adiuncto, sed in particip. fut. - b) in particip. p. adi. Masc. cum subst., in opp. κινδύνου. - τοῦ μὲν παρόντος, τοῦ δὲ μέλλοντος, pericula - alterum praesens, alt. futurum 7, 5, II. ἐλόμενος μάλλον τὸν μέλλοντα κινδύνου. ἢ τὸν παρόντα, fut. ib. 18. - † simul c. adiuncto, τὸν ἐπιεικόμενον κινδ. οὐ μ., ἀλλὰ παρ. ἤδη 1, 13, 8. - Fem. c. subst. in opp. ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἐσότης καὶ τῆς μελλούσης, intervallum temporis inter praeteritam et futuram celebritatem 3, 8, 20. - Neutr. sine subst., tum sing. in opp. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελέμενος, futurum, quam praesens. periculum praepotans 6, 8, 13. p. masc. τὸν μέλλοντα. - τὸν παρόντα καιρὸν -, πρὸς τὸ μέλλον, in futurum 1, 14, 3. - † simul c. gen. rei, et c. adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσιόν, praesens imperium - futurum autem 6, 8, 9. scilicet μέρος. tum plur. in opp. τὰ γινόμενα - μισεῖται, - τὰ μέλλοντα - ἐλπίζεται, praesentia - futura 2, 3, 17. scilicet πράγματα. - εἰς τὸ παρόν -, τὰ μ. Φοβήσεται 1, 5, 26. πράγμα. s. μέρος τοῦ χρόνου. - ἐκ τῆς παρούσης τύχης τὰ μ. τιθεύσατες 7, 7, 4. πρὸς μ. futuram electionem Gordiani et mox a se suscipiendam, it. consensum secum aliorum extra Romam. - Abl. ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, caetera, praefagiendis futuris signa apparentia 2, 9, 4.
- μέλλω, de perf. phys. f. mor. abl. τί δὴ μέλλετε; cunctamini 2, 1, 17. - c. adiuncto, μὴ δὴ μέλλωμεν, μηδὲ οὐκᾶμεν, ne cunctemur 6, 3, 12. - Nominativum per particip. abl. καὶ μηδὲ μελλήσαστες προσέκειντο, et nec cunctati 2, 7, 12. et sine cunctatione etiam. - οἱ δὲ, μὴ μ., - πεῖθονται, qui nihil cunctati 3, 12, 25. c. adiuncto, et adv. ἐπι μέλλοντος καὶ ὑπτιζόντος τοῦ Νίγρου, cunctante 2, 14, 11. μελλόντων καὶ οὐκᾶντων ἐπι τῶν στρατιωτῶν, cunctantibus 2, 2, 21. - it. c. praep. πρὸς τὰ ἀρκυα (αὐτῶν) μέλλοντα καὶ οὐκᾶντα, qui ad res septentrionales cunctantur 6, 7, 8. - sed in opp. tantum, ὡς ἀπηγγέλη - μὴ μέλλων ὁ Σεβήρος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος, nihil cunctari Severum 3, 7, 1. - De re, trop. in opp. ὑπέσχετο, τὰ δὲ χρήματα μὴ μελλήσειν, ἀλλ' οἴκοθεν ἤδη μεταπέμψασθαι, nec moram in pecunia futuram 2, 6, 15. pecunias non cunctaturas esse, i. non diutius defuturas et afuturas, retentum iri.
- μέλος, ph. in mus. ὕμνους -, σεμνῶ μέλει καὶ Σηναῖδε λ. carmine 4, 2, 10. modo, s. modulo, nostr. Melodie s. Weise.
- μέλω, de perf., mor., cum dat. perf. et gen. rei, ἡμῖν χρὴ μέλει τῶν λ. curare 1, 5, 18. i. q. sq. διοικῖν. - ἀρετῆς - ἐμελεν αὐτῶ, virtus ei curae cordi que erat 1, 2, 4. virtuti studebat, deditus erat, eam amabat, observabat, exercebat. † simul c. alio dat. particip. et c. inf. ἐπι αὐτῶ ἀκουτίζοντι - μὴ πταίειν, quod operam daret (ipse,) ut iaculum mittens ne aberraret 1, 15, 3.
- μεμνημένος v. μίγνυσθαι.
- μεμνημένοι, Me. de perf. mor. c. gen. perf., μεμνημένοι τοῦ Σεβήρου, memores Severi 3, 15, 11. sed fortassis simul c. coni. καὶ ὅτι λ. - c. gen. rei, ἡδοὶ - πάντος - μεμνημένους τῆς Π. ἡμίμωνας, memores esse 2, 9, 12. p. inf. - simul c. a v. μεμνημένους αἰετῆς Φωνῆς, mempr 1, 8, 15. recordans, recordatus.

κειμενισμὸς γ. μονοῦμαι.
 κειμενισμὸς γ. μυσθαι.
 κειμενισμὸς γ. Med. de perf., mor. c. acc. rei, εἰ τι κειμθουνο, si qua
 desiderarent 6, 9, 2 reprehenderent, vituperarent, non bene
 fieri dicerent, fere pr. αιτιασθαι. c. acc. perf. et coni. τὴν μη-
 τέρα ἐμέμφουτο, ὡς Φιλάργυρον, accusabant ib. 9. de matre dice-
 bant. cum indignatione et dolore.
 κεν, A) solum, init. §. et orat., post adv. γάλα μ. dudum equi-
 dem 2, 1, 16. - post pron. υμεις μ. 2, 10, 10. p. μὲν γάρ λ. —
 αὐτὸς μ. ipse quidem 7, 8, 24. p. μὲν οὖν. - †† post-adi. ἀπισα
 γμ. οἶδα λ. equidem scio ib. 6. - post coni. ὅτι μ. - ἐσμέν λ. nos
 quid. 2, 13, 10. - † post verb. f. particip. ἐν εἰδόσι μ. ὑμῖν 5, 1,
 5. 4, 5, 3. In med. orat. post pron. ἐκείνον μὲν λ. illum 7, 1,
 24. - praep. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς, περὶ μ. τοῦ θανάτου λ. de morte
 quidem 2, 1, 7. quod attinet. - post adv. ἤδη μ. 4, 1, 2. μάλι-
 σα μ. praecipue quid. 4, 7, 6. ἐπὶ πλείους μ. diu quidem 3, 7,
 6. καὶ πάλαι μ. λ. 1, 9, 15. καὶ πρώτον μ. λ. ac primum 6, 1,
 3. - post subst. Φῆκος μ. ὄνομα 4, 8, 11. πρόθεσιν μ. ib. 16. -
 post verb. οἷς ἐχρώντο μ. quibus scilicet utebantur 8, 4, 10. —
 B) c. particulis al., in summa vicinia e serie litterarum, a) νέου
 μὲν γάρ λ. novi autem 1, 16, 1. πρώτον μ. γάρ λ. nam primum
 quidem 2, 4, 12. ἐπὶ μ. γ. τὸ λ. nam ad scire quid. 2, 10, 14. τῶν
 μ. γ. τοι. nam 4, 9, 4. ἐγὼ μ. γ. ἠγοῦμαι λ. equidem reor 7, 8,
 18. - Sequente simul relat. ὁ μ. γ. πατὴρ - ἡμῖν δὲ λ. nam pa-
 ter quidem - nos autem 1, 5, 17. sq. 1, 6, 14. sq. 1, 7, 6. 1, 17,
 3. 3, 2, 6. sq. 3, 4, 19. 21. τὰ μ. γ. παρ' ἡμῶν πάντα λ. nam
 a nobis quidem omnia 3, 6, 4. sq. 3, 7, 18. sq. 4, 2, 2. 4, 5, 4.
 6. 4, 14, 10. sq. 5, 1, 11. οἱ μὲν γ. - εἰληφ. enimvero ib. 13.
 6, 5, 8. 6, 7, 10. †† οἱ μ. γ. - οἱ δὲ - quippe alii 7, 6, 17.
 nam alii quidem. καὶ πάντες μ. γ. ὄχλος λ. ac omne quidem
 vulgus 7, 7, 2. etenim omnino quidem unusquis. 7, 9, 17. sq. ††
 Seq. simul relat. neg. δύο μ. γ. ὄντων - μηδὲ λ. 8, 7, 16. nisi
 μὲν dicatur solitariam stare. ††† Seq. simul copula mera, pro
 relat. τὰ μὲν γὰρ προάσεια - τῇ τε Ξυλεία, nam suburbana quidem
 - lignea que materia 8, 4, 22. b) αὐτὴ μὲν δὴ - αἰτία λ. haec
 scilicet 1, 8, 14. igitur haec quidem. ὅπως μ. δ. Σεβήρος, quomo-
 δο igitur Sev. 3, 15, 18. igitur quomodo Sev. quidem. τέλος μ.
 δ. τοιοῦτον λ. finis nempe talis 6, 9, 15. igitur fin. quidem. —
 Sed sequente simul relat. ὁ μὲν δὴ ἀκαίρου λ. - οἱ μὲντοι λ. ille
 itaque intempestivae - qui vero 1, 9, 14. sq. igitur ille quidem.
 τοιοῦτον μὲν δὴ τέλος λ. - ὁ δὲ Κόμμοδος λ. hunc videlicet exitum
 — Κομμόδος autem ib. 23. sq. 1, 11, 14. sq. 1, 13, 12. sq. τοι-
 οῦτος μ. δ. - ἡλλ. δὲ - ὅσα μὲν - π. δὲ λ. 1, 14, 17. τέλος λ. δ.
 τοιοῦτον λ. - ἐπειδὴ δὲ λ. finis quidem talis 2, 5, 16. sq. 2, 9, 22.
 sq. 2, 14, 14. sq. 3, 1, 1. sq. ib. 16. sq. κατὰ μ. δ. Καππαδοι.
 ac in Capp. quidem 3, 3, 3. igitur in Capp. quid. c) εἰ μὲν οὖν λ.
 quodsi 2, 13, 11. igitur si quidem. πρώτον μὲν οὖν λ. ac primum
 quidem 6, 1, 6. igitur primum quid. τὰ μ. δ. πρώτα λ. igitur
 primum 6, 2, 8. ἐκεῖνος μ. δ. qui quidem 7, 1, 22. igitur is
 quidem - τὰ μ. δ. πολεμικά λ. in bellicis nempe 7, 3,
 1. igit. in bell. quid. - Seq. simul relat. μέχρι μὲν οὖν τις λ.
 — ἀλλὰ γὰρ λ. aliquamdiu quidem - Verum enimvero 1, 8,
 5. igitur aliq. quid. τὸν μ. δ. - ἀλλ' αὐτ' ἐκείνου γὰρ λ. 2, 2, 14.
 16. 3, 4, 15. sq. 3, 9, 21. 3, 12, 26. sq. †† ὁ μὲν δὴ - πο-
 τὲ μὲν - κατὰ δὲ λ. 3, 13, 13. sq. 4, 1, 1. sq. 4, 4, 7. sq. 4,

11, 12. 4, 13, 18. 5, 1, 1. sq. 5, 4, 24. sq. 6, 1, 1. sq. 6, 2, 12. sq. 6, 7, 17. - 7, 1, 25. sq. 7, 9, 21. sq. ib. 25. 8, 1, 1. sq. ὅτι μὲν αὖ λ. - ἂ δ' ἄ λ. quaecumque eadem - quae vero 1, 2, 9. sq. igitur quae quidem. ὁ μ. ὁ. - ille quidem - 1, 4, 18. sq. igitur ille quid. - 1, 6, 1. sq. ib. 24. sq. 1, 7, 7. sq. 1, 8, 1. sq. 1, 12, 11, 15. sq. 1, 14, 19. sq. 1, 15, 6. 1, 17, 23. - 2, 1, 5. sq. 2, 4, 7. sq. 2, 12, 12. sq. 2, 15, 11. sq. 3, 1, 4. sq. 3, 2, 17. sq. τὸ μ. δ. πρῶτον λ. sed promptitudo quidem 3, 4, 3. 3, 7, 15. sq. 4, 1, 7. sq. 4, 2, 7. sq. 4, 5, 7. 10. τὰ μ. ὁ. πρῶτα λ. primo inquam 4; 11, 1. - 4, 15, 10. sq. - 5, 3, 10. 5, 4, 19. 5, 6, 10. 5, 8, 19. 6, 2, 1. 6, 5, 1. - 7, 3, 10, 12. 7, 5, 12. sq. 7, 7, 1. sq. 7, 8, 2. sq. 7, 9, 9. sq. 7, 12, 20. - 8, 3, 1. 6. sq. C) c. particulae veluti, sed adpersi, et distractis, e serie litterarum iterum, a) τοσοῦτον μὲν σε - ἀλλὰ λ. desiderare te quidem. - Sed 1, 6 12. τὸ μ. αὐτὸ γινώσκω - ἀλλ', animi quid. mei 2, 8, 2. b) ἀχθεσθαι μὲν ἑμὲ - μοὶ δ' λ. dolere quidem vos - in me autem 1, 4, 2. 5. ἡ ἀπαιτήσις μ. πρότερον, πολλά δὲ λ. miles quid. antea, sed 1, 10, 2. 1, 11, 2. 1, 12, 17. 1, 13, 1. 3. 15. sq. 17. 1, 14, 5. 1, 15, 12. 1, 17, 5. - 2, 11, 9. 2, 12, 9. 3, 5, 2. 4, 14, 8. sq. αὐτοὶ μὲν δὲ - ἰφὶ quidem -, contra vero videntes 5, 2. 13. sq. εὐκείνος μ. ὁ στρατός - τὸ δὲ λ. qui quidem exerc. - copias autem 6, 6, 3. sq. - 7, 2, 11. 8, 2, 11. ἢ Nominationem per Bg. Vs. τοῖς μὲν - αὐτοὶ δὲ λ. illis quidem - se contra 8, 6, 7. ἢ ὡς οἱ μὲν - οἱ δὲ, quorum alii - alii 1, 1, 6. 1, 13, 6. 7, 1, 7. ἢ ἄνδρες δύο, ἀπὸ ὑπάτης μὲν, ἐπ. δὲ λ. ὧν ὁ μὲν - ὁ δὲ λ. 8, 2, 14. ubi neutr. particulam reddit, ut 1, 1, 1. 1, 7, 1. 1, 17, 2. 2, 7, 1. 3, 12, 16. 5, 3, 6. 8, 5, 21. 7, 2, 13. 7, 11, 5. καὶ τοῖς μὲν στραπέδοις λ. - πάλιν δὲ ἕτερον λ. ac exercitibus quidem - porro alium 5, 7, 12. sq. ubi δὲ opprimit, at παλαι μὲν - τὴν δὲ προσηγορίαν λ. olim - hoc autem nomen 1, 11, 3. ubi μὲν negligit, it. 1, 15, 5. 2, 3, 14. 21. 2, 7, 6. 2, 9, 7. 12. 2, 10, 4. 2, 11, 7. 9. 2, 15, 4. 7, 11, 11. 4, 1, 6. 5, 8, 16. 6, 2, 18. 7, 2, 14. 8, 7, 5. ἀσχάλλοντες μὲν -, κοροδοῦτες δὲ λ. offensi - ac desiderantes 2, 5, 1. 2, 15, 4. 6, 8, 10. - υμφίου μ. τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ λ. sponsum filiae suae generum quae suum 4, 11, 4. 4, 8, 11. 1, 14, 17. 6, 9, 10. e. - τὰ μὲν πρῶτα τῆς ἡλικίας -, ὅτι δὲ πολίτην λ. hunc initio quidem - sed quod esset civis 5, 10, 11. 6, 8, 12. sq. 6, 9, 7. τὸ μ. πρῶτον - ὁ δὲ λ. e quidem a principio - at ille 6, 3, 11. ἰδίᾳ μ. - ἐπιτέμπει δὲ λ. cum seorsim - tum etiam emittit 2, 13, 3. sq. ὑμῖν μὲν - τοῖς δ' ἄλλοις λ. cum vobis - tum caeteris 8, 7, 13. ἢ τῶν μὲν - μετρίως ἐφροντίζεν, ἐπειράτο δὲ λ. non magnopere sollicitus, conabatur 3, 15, 2. 5, 1, 16. 5, 4, 3. 6, 9, 11. - ἢ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων ἀνασχωρήσασαν, ἐν δὲ ταῖς ἕλαις ἐκούπτουτο, quia locis campestribus recesserant, in sylvis sese occultabant 7, 2, 10. ἢ ἐν εὐρήνῃ μὲν - ἔχειν δὲ λ. aut saltem 6, 7, 1. ἢ καὶ τὸ μὲν ἀρχεῖν ἀδίκων ἔργων - τὸ δὲ λ. ut - ita 6, 3, 9. - ἢ καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥώμην λ. ὁ δὲ Μαξ. ac Romae quidem - Max. autem 7, 12, 17. et erat quidem - sed 8, 6, 9. - atque quidem - vero 1, 13, 16. cf. 3, 6, 1. 7, 9. 7, 9, 1. ἢ Nominationem in comparatione persf. τῆ θυγατρὶ μ. κείνου, γυναικὶ δὲ αὐτοῦ, mulieri, quae illius quidem erat filia, uxor autem sua 3, 13, 6. ἀπὸ δὲ - Ἰουλίας μ., τῆς Σεβήρου γυναικὸς, Ἀυτωνίνου δὲ μητρὸς, Iuliae - et Antonini matris 5, 3, 2. 5, 7, 2. 4, 11, 4. ἢ

Præsertim quoad scitum, p. sup. scitum verbo, δ. Ηέμμ. τέδουχης
 μέν, δ. Περ. δέ λ. C. modo in montium esse, Περ. nasce, au-
 tem 2, 2, 4. proxime adeo late cōmnia, (secus ac ibi. 12.) it. 4,
 13, 3. -, μακροζέται μ. -, οὐκ ἐπ. δέ, predic. quidem; sed non
 5, 1, 12. - Simul præmissa adverb. ἐπεί δέ - οἱ μὲν περὶ - Ἰουλ.
 δέ - honestiores quidem - sed sul. 2, 6, 3. Iq. 2, 7, 1. 6, 4, 15,
 11, 7, 2, 9. Iq. - Repetitum simul in vicinia, ἀλλὰ, τί μὲν -
 ἐγὼ δέ Φείσομαι μὲν - ἐπεί δέ λ. 2, 1, 15, 3, 2, 15, 3, 1, 15,
 4, 12, 1. 7, 1, 21. 7, 5, 5. - ††† loco suo non fians, ὡς πρῶ-
 του μὲν - ἀπὲ δέ λ. prius quidem - pto C. modo autem 1,
 14, 15. p. τρίτου τὴν τάξιν μὲν προσηγ. it. 1, 8, 9. - †† in
 clausulis narrationis τοιούτων μὲν τέλει λ. talem exitum 1, 17,
 26. at sq. libro demum relato ἀεὶ δέ λ. - ††† cum particip.
 gen. conlq. τῶν μὲν λ. - τὸ δέ λ. 1, 5, 10. ubi Bg. μ. oppri-
 mit, it. καὶ πάντων μ. λ. εἰκίνας δέ λ. ipse tamen 3, 11, 8. - †††
 In membro dispari, c. nominat. adi. modī ve, et v. finito uno
 tantum, ἀκόντες μὲν, εὐθερον δέ, quamvis inviti, ferebant tamen
 8, 6, 2. †† c) in membro primo e particip. nominat. s. modī,
 sed c. relat. dupl. in membro positr., ἀσχάλλων μὲν - ὅμως δέ -
 ποιεῖται τὴν ἔξοδον, quamvis indignandus -, (tamen vero) 6,
 3, 1. δεδιώς μὲν - ὅμ. δέ λ. veritus licet - tamen 1, 13, 13. d)
 c. relat. alia, ἐπαγγέλλει - ἀκων μὲν - τὴν ἔξοδον, πλὴν λ. non
 fronte quidem -, verum 6, 7, 11. Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις
 ἦν πλὴν λ. ac Al. quidem - Attamen ib. 20. διολύζων μ. спа-
 νίας πλὴν λ. ius quidem dicens rarius, nihilo minus tamen 4,
 7, 2. οὐκ ἀγνωστοὶ μ. - πλὴν 4, 11, 14. - †† e) τὰ μὲν οἰκ.
 - ἀμπέλους μὲν-οἱ, ac aedificia quidem, - vites vero 8, 4, 12.
 - D) Sequentē copula mera, non adverb. a) τὰ μὲν πρῶτα -,
 καὶ τὸ τελευταῖον λ. prius quidem - postremo 1, 12, 11. οὐ μὲν
 dicitur solitarium stare, ut ei in sq. classe. b) τσαοῦτης μὲν οὐ-
 σῆς λ. - τῆς τε λ. 3, 13, 10. μάλιξ μ. διὰ - ὅτι τε λ. 4, 7, 6,
 5, 7, 9. τὸν μ. Ἀντ. - τοὺς τε λ. cum - tum 5, 8, 16. τῶν μ.
 στρατ. - αἱ τε ῥάβδοι λ. - ὅ τε λ. 7, 6, 3. 5. ὧ πατρὶς μὲν - πέ-
 ννα τε - ὀκκοῖοι τε 8, 3, 2. - E) Per notiones præcipuas, ut μὲν
 p. μὲν οὖν (μὲν δὲ, in narrandi initio 1, 11, 2, 1, 15, 14, 6, 6,
 3, 6, 20, 7, 1, 18, 7, 7, 15, 7, 8, 24, 8, 4, 12. vel etiam p.
 μὲν γὰρ 4, 6, 10. vel p. solo μὲν γὰρ 2, 10, 10. - F) Ubi μὲν
 opprellum; seq. δέ 1, 6, 7, 1, 8, 11, 1, 9, 14, 1, 11, 12, 1, 12,
 17, 1, 16, 10, 13, 2, 6, 2, 2, 10, 15, 2, 14, 3, 3, 5, 10, 13,
 3, 7, 5, 4, 9, 5, 5, 3, 19, 5, 4, 14, 5, 6, 16, 6, 9, 3, 7, 4, 4, 7,
 10, 6, 8, 1, 6, 8, 5, 7. e. - ii. seq. μὲν τοι 6, 1, 2. - G) Per
 loca ambigua, utrum μὲν solitarium fiet, an ad δέ aut τὲ referatur,
 1, 4, 2. coll. 8, 5. it. 1, 6, 14, Iq. 1, 14, 15, 3, 10, 9, 3, 13,
 10, 4, 2, 12, 4, 7, 6, 5, 5, 20, 6, 1, 6, 8, 7, 16.
 μέντοι μὲν τοι, solum, in secunda sede a princip. enunciat. f. 8.
 τῶν μὲν δήμων λ. populo quidem 3, 8, 15. tamen vero f. tamen. -
 ὁ μὲν Μαξιμ. postea tamen Max. 7, 8, 5. οἱ μ. στρατιῶται λ. verum
 milites 6, 7, 24. milit. tamen 8, 8, 2. - in tertia sede a prin-
 cip. οὐδὲν ἤττον μ. nihilo scēius tamen 1, 8, 8. vel vero, si pr.
 οὐδ. ἤτ. eli p. lat. tamen. † in mod. orat. et membro secun-
 dum, τὸ σχῆμα - ἐκείνῳ (μὲν) τε ἕκαστο, ἢ μέντοι διοίκησις λ. caetero-
 rum 6, 1, 2. oppresso adeo μὲν relat. in membro pr. † αὐτῶν, οὐ-
 δὲ μ. εἰδῶτα των -, οἰόμενον δέ, nihil quidem scēntem - sed in-
 significātem 1, 13, 8. qui Bg. cepit p. simpl. μὲν, etiā potest etiam
 esse p. adverb., nostr. der aber nichts wußte, doch vermuthete.

in opp. et relat. diferto, ὁ μὲν δὴ - ἐπέτρε δίκην. οἱ μὲντοι παρὰ τὸν Κόμη. qui vero circa Commodum erant 1, 9, 15. ubi ab init. novae enunc. f. ἡ. in secunda sede iterum. - Sed in med. orat. et secundo membro post comūna, τὰ μὲν οἰκοδομήματα - ἔρημα ἐρείχοντο, ἀμπέκους μ. - ἐξέκοπτον, ac aedificia quaedam desertata inveniebant; vires vero - excidebant 3, 4, 12.

μένω, de rei. ph. c. adv. μένει ἐτι νῦν τρόπαιον, manet 3, 4, 6 ἐτι - καὶ νῦν τὰ μένοντα - ἐρείπια λ. durantia 3, 1, 15. - c. praep. μένει καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ ἢ - εἰῶν λ. manet 2, 9, 8. ubi εἰς ἡμ. fuerit et p. adv. prr. locorum. - Trop. abf. χρῆσθῆναι, μένειν τὴν ἀρχὴν, mansurum (esse) imperium 1, 11, 8. - Sed cum adiuncto modi, tum adi. ἐμένει ἀνεξέλεγκτος (ἢ - Φήμη,) manēt 7, 1, 19. - simul c. casu temp. τῶν - πρώτων ἡμερῶν ἀντίπαλος - ἐμένει ἢ τύχη τῆς μάχης, librata fuit 8, 5, 1. - simul cum adv. et dat. perī. ἐπὶ πλείστον - ἰσθόροπος ἐμ. ἐκατέρους τῆς νίκης, ἢ τύχη, manēt 3, 7, 6. - tum particip. c. adv. ἐμένειν ἐτι κεκλεισμένον (τὸ Βυζάντιον) manebat 3, 6, 18. - Sed tantum vel c. adv. dupl. ἀρ. ὅσον - μέχρις οἰκείων ἐρ. ἢ συμφορᾶ, consistebat 7, 3, 10. - vel c. aliquo dat., eo que aut perī. μένοντων αὐτῆ τῶν - συμβέβηκεν, manentibus adhuc 1, 8, 7. concessis porro, non adentis, nostr. etiam *bleiben* s. *verbleiben*. - aut rei, τὸ - ὄνομα ἐκείνῳ τῷ οἴκῳ - μένειναι, remanere 7, 10, 12. - De perf. ph. c. adv. et casu temp. it. c. particip. modi, τῆς - πρώτης - ἡμέρας ἐνθὺν ἐμένειν ἢ σιχαζῶν, manēt 7, 8, 2. - sed c. adv. et adiuncto e v. οὐχ ἡσυχάζει, οὐδ' ἐντὸς Τίγριδος μένει, se tenere 6, 2, 3. - c. solo adv. ἐντὸς τεύχεος ἐμένειν, manent 2, 5, 15. mansurum 2, 6, 7, 11, 19. - Nominativum c. adv. οἰκοί, ἀβ. μένει (ὁ Μακρινός,) 5, 4, 3. prae ignavia. - 3, 15, 1. prae senectute et morbo. - μένειν οἶ. se continere 6, 3, 11. prae superbia. οἶ. μένων, qui domi remanserat 7, 12, 5. prae providentia. - † simul c. opp. οὐτε τις ἐμένειν οἶ., ἀλλ' - ἐφέροντο, manebat 8, 6, 17. prae lactitia. - simul cum adiuncto e praep. οἶ. μεμενημένοι διὰ γῆρας, manenti 7, 9, 2. - δι' ἡλικίαν οἶ. μεμενημένους, qui manserunt 7, 11, 3. veterani milit. - Rursus c. al. adv. dupl. ἀγαπητῶς ἐκεῖ μένοντες 2, 10, 13. v. ἀγ. † it. tripl. οὐδέ του ποτὲ ἐπὶ πολὺ μένων ἀνεπαύετο, manens 3, 14, 6. inter projectionem s. in itinere. - Porro c. praep. ἐν τῇ πατρίᾳ μένειν οἰκία, ut maneret 2, 4, 18. μένοντες ἐν τῇ Ρώμῃ, degentes Romae 4, 3, 10. πόλιον, ἐν ἢ - ἐμένει, manēt 3, 7, 5. οἶ ἐν τῇ πόλει μένναντες, qui remanserant 1, 12, 16. † οἶον μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὄμοις, manere 6, 2, 9. μένας ἐπὶ τῆς β. ἀλλῆς, si permaneat 4, 4, 9. † c. opp. ὡς μὴ ἀναθερεῖν τοῦ σιμίτοδος, μέναι δὲ ἐπὶ τοῦ σχήματος, sed maneret 2, 1, 15. - †† σὺ -, μένων ἐπὶ ἡσυχία, in otio degens 1, 13, 3. 8, 4, 8. - μένναντες ἐξω τοῦ ἔσματος, subsilientes ib. 17. πρὸ τῶν θυρῶν ἐμένειν, remanebant 7, 11, 4. μένοντες ὑπὸ σιγμαῖς, - ὑπὸ γυμνῶ τῷ ἀέρι, cum degerent 8, 5, 9. - Cum conit. et in opp. τούτων τὸ μὲν πλείστον μέρος - ἀτήγαγεν, - οἶ δὲ λοιπὸ ἐμένειν, ὡς τὴν πόλιον φρουροῖεν, λ. remanserunt 7, 12, 3. - Nominativum de militib. porro, c. adv. εἰδὲτο -, μένειν τὲ θάρραλῶς καὶ ἀντέχειν λ. ut manerent 8, 3, 9. sc. ἐκεῖ, ἐνταῦθα, loco suo, ubi erant; nec discederent e muro. - c. praep. et nominat. adi. modi ve, βλίγοι πρὸς πολλοὺς καὶ ἀνοπλοὶ πρὸς ἀπλισμένους οὐκ ἐμένειν, ἀλλ' ἐκαστος - λιπῶν - ἐφευγον, non manserunt 2, 5, 4. non manserunt suo loco et in statione sua, ut expectarent, sustinerent et exciperent irruentes hostes. † c. adiuncto, οἶ βάρβαροι, - οὐδὲ στρατόπεδα

ἔχουσι συνεστῶτα καὶ μένοντα, exercitus statos ac perpetuos 6, 5, 6. sq. expl. - Trop. c. adi. modi et casu temp. ἐμείναν ἡμέρας δύο ἀβασιλευτοί, fuerunt sine imperatore 4, 14, 1. - sed c. praep. ἔπεισε, μένειν ἐν τοῖς προκειμένοις, ut manerent 8, 3, 16. bellum et defensionem urbis continuarent, i. q. §. 9. - † Nominatim de animo, it. corpore. μένοντες ἐπὶ τῆς πρὸς ἐκείνῳ εὐνοίας, si durassent in benevolentia 3, 2, 10. seruantes benevolentiam. — ἐν τοσαύτῃ αὐτῶν, ὡστί, μέναι ψυχῆς ἀταραξία, mansisse in 2, 1, 15. seruare mentem non perturbatam, sed sibi constantem, et sibi consciam, et vacuam timore et angore. † simul c. adv. μένων καὶ τότε ἐν σπέρῳ καὶ σερμῶ σχήματι, manens 2, 5, 8. sq. expl. de animo et corp. simul, v. σχ.

μερίζειν, de pers. ph. c. acc. rei. et praep. τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας - μερίσαι εἰς τοὺς στρατιώτας, distribuere militibus 1, 17, 3. partiri inter, dividere in, distr. vertheilen unter. - trop. c. acc. rei, δύο βασιλέας, οὗς ἠθέλησαν μ. τὴν ἀρχὴν, partiri (inter se,) 7, 10, 4. - Pass. de re, trop. c. adv. ἡ περὶ τὰ θεώματα αὐτῶν, σποιδὴ φιλονεικίως ἐκάστοτε ἐμερίζετο, studium eorum - separatim erat 3, 10, 6. diversum et contrarium, sq. expl. - abs. ἐμερίζοντο πάντων αἱ γυνῆμα, dividebantur omnium studia 4, 3, 3. immanabant, applicab. se ad diversas pers., omnes favebant partim uni, partim alteri, Caracallae aut Getae. - c. adiuncto, s. in opp. μὴ ἐνί πιττεύειν τοσαύτην εἰσοσίαν, μερισθεῖσαν δὲ αὐτὴν λ. divisam 1, 9, 24. tributam duobus. - c. dat. pers. et praep. τῆς ἀμφοτέρωθεν ἡμῶν παρ' ὑμῶν μ.μερισμένης τιμῆς, illo, qui utrique nostram a vobis divitus erat, honore 3, 6, 3. tributus. †† c. praep. dupl. μερισθεῖσα ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἐν ἑτέροις - εἰς πλείους δυναστείας 1, 1, 8. v. α. et den., Romani imperatoris dignitas aivta et tributa pluri-bus dominis. - De pers. ph. c. adv. et praep. dupl. οὗτω - ἀν μιτὰ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ὑμᾶς μερισθεῖν, inter vos distribuere 4, 5, 19. i. q. pr. 17. sq. - Med. de pers. trop. c. acc. rei et praep. οὐδὲν ἕτερον (ποίησας,) ἀλλ' ἡ μερισόμενος πρὸς αὐτὸν τὴν ἀρχὴν, tantum non partitus cum ipso imperium 3, 10, 12. Severus cum Plautiano dimidium imper. communicans.

μέρος, pl. de re, c. gen. rei s. loci, ἕτε ὑπεράνω τοῦ θώρακος μέρος, pars 3, 12, 22. - simul c. adi. τοῦ τεύχους καὶ μέρος τὴ καθελεῖν, partem aliq. 8, 4, 23. μέγιστον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη 7, 12, 13. τοσοῦτον μ. τῆς πόλ. τὸ π. ἐλυμήνατο, ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ἰσχυρὸν δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι ib. 16. κατεπέλεγε τλεῖσα ἄλλα τῆς πόλ. μέρη καλλίσα. partes 1, 14, 9. οἷδ' ἐπ' ἄλλο μέρος ἤλθε τὸ ἀκόντιον τοῦ σώματος, partem corporis 1, 15, 8. ἡ πίσσα δυσμένη διὰ τῶν γεγραμμένων μερῶν τοῦ σώμ. corporis partes 8, 4, 27. ζῶα μέρεσι σώματος ἀναρμυτοῖς ἀπεκλήθη, membris corporis 1, 14, 2. διήκει τὰ ἀριστερά τῆς ἀρχῆς μέρη. partes 4, 7, 2. - c. adiuncto, οὐδέ τι ἦν γῆς μέρος ἡ κλίμα οὐρανοῦ 2, 11, 8. - in opp. ἐν μὲν τοῖς δεξιῶσι Ἰταλίας μέρεσιν, - ἐν δὲ τοῖς λαίοις, a dextro Italiae latere 8, 1, 12. ἐπὶ μὲν δεξιῶν μέρους, - ἐν δὲ τῶν ἀντικειμένων, in altera quidem parte 4, 2, 9. ἐν μὲν τῷ λαίῳ μέρει, - ἐν δὲ τῷ δεξιῷ, a, laeva quidem (parte, manu) ib. 5. τὸ μὲν ἕτερον μέρος, - ἐπὶ δεξιῶν δὲ, alteram eius partem 3, 3, 2. - sed in tacita opp. et relat. καθ' ὃ μέρος ἐπέτακτο Σεβῆρος, qua in parte 3, 7, 8. † πόλεσι - ἐπιόντες, καὶ μέρη μὲν ἐμπιπράντες, τὰ δὲ λοιπὰ λ. partes quasdam in iis 1, 1, 4 qui fig. suppletum gen. pron. demonstr. αὐτῶν mutavit in syn. formulam e praep. et pron. syn. dem., nostr. daron.

- † ὁ πλείστος δῆμος, τῶν τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἑσθῶς, πλην τῶν τὰ λοιπὰ μέρη Φρουρούντων, praeter eos, qui caeteras partes custodiebant 8, 3, 7. sc. τῆς πόλεως, intra urbem v. c. certa loca, aedificia, armamentaria, puteos, cisternas, aut extra urbem partes fluvii praetercurrentis, quae transiri ab hoste poterant. — † αὐτὸς σὺν παντὶ τῶν στρατῶ εἰς τὰ ἑσθὰ μέρη ἤπαρξεντο, ad Orientales partes 6, 5, 15. ubi desse videtur gen., qui adiungitur in loco sq. c. gen. perf. ὡς θάινοντο - στρατός - ἐν τοῖς ἑσθῶις μέρεσι Παρθυαίων, in Orientalibus partibus Parthiae ib. 14. qui fig. cepit gentis nomen p. nomine terrae s. loci. †† ἐμὲ δειλόντες, ἐκείστρος παρ' ἐαυτῶ τοῦ μέρους διαπέτω, partim 4, 5, 1. sc. ἐμοῦ, ἢ τοῦ σώματος ἐμοῦ. - Trop. de perf. c. gen. perf. τῆς πεμπτῆς νομισθεῖς μέρος, pars 1, 10, 14. loci. ὡς ὅσας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου 7, 4, 10. † simult. c. adi. τό γε πλείστον μ. (αὐτῶν) εἰς Γέταν ἔβλεπε 4, 3, 4. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος διασκαδάσας 2, 12, 1. πλείστον μὲν τοῦ στρατοῦ ἀτόλλυσθαι 3, 9, 11; 7, 12, 5. ἐπιπέμπει ταῖς πόλεσι μ. τοῖστων 3, 3, 5. - de re c. gen. perf. ἢν αὐτοῦ καὶ τοῦτο μ. τῶν ἐπιγαμίων 2, 1, 11. genus, species. c. gen. τει, οὗ τὸ μ. εἶχεν ἀνευ πολέμου 3, 6, 7. † ἐν οἷς καταψεύσατε, κακίνοις τὸ μ. ἐκαρπούτο ib. 8. sc. τούτων, v. καρπ. † per formulas, τείχει, ὁ - ἐκ τοῦ πλείστον μέρους - καταγρηγότο, maxima ex parte 3, 2, 11. τὰ κορυφαίτατα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρων, regum particulatim gestarum 2, 15, 13. ὡς ἐκάστος κ. μ. πρὸς ἑκάστο. per partes 3, 4, 17. singulis pro sua parte, cf. pr. κατὰ μέρος λ. — †† μετασχών - τὸ μ. τῶν κινδύνων, participes periculi factus 3, 11, 16. ubi τ. μ. aut est acc., pendens a v. pr., aut elliptic, p. κατὰ τ. μ.
- μεσάζειν, ph. de re, c. adv. ἤδη μεσαζούσης ἡμέρας, ipso meridie 7, 5, 2. i. q. μεσουσης et i. q. 8, 5, 22. περί μέσην ἡμέραν.
- μεσαιάτος, ph. de re, ἐν τῷ μεσαιάτῳ - τόπῳ λ. media curia loco altissimo 5, 5, 12.
- μεσημβρία, ph. de temp. abl. μεσημβρίας εἰσθεῖ τοῦτο ποιεῖν, meridie 1, 17, 1. per ellips. praep. ἐπὶ, λ. - sed de loco, Λίβυς ὑπὸ μεσημβρίαν, ad meridiem 7, 5, 19. - in opp. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἑθῶν -, τὰ δὲ ἐπὶκεινὰ μέχρις ἀνατολῆς, ad merid. 4, 3, 15. ἀπὸ τῆς ἀρκτικής θαλάσσης ἐπὶ τὴν (τὴν) μεσημβρίαν - βλέπουσαν λ. ad id, quod meridiem spectat 2, 11, 16. ἀπὸ μεσημβρίας καὶ τῆς ἀρκτικής γῆς, a meridie 1, 15, 9. † ἔθνη βάρβαρα, τὰ τε ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίας, (sub) meridiem 8, 5, 15. εἰς ἀνατολῶν ἢ δύσεως - ἀπὸ τε μεσημβρίας, a meridie 7, 3, 9.
- Μεσοποταμία, abl. ἐν Κάρραις τῆς Μεσοποταμίας, Carris in Mesopotamia 4, 13, 7. ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ 4, 11, 15. μετὰ τὸν ἐν Μ. ζηρόν αὐχμὸν, post Mesopotamiae torridum aequum 6, 6, 5. † per periphrasin, τὴν τῶν ποταμῶν μέσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5.
- μέσος, ph. Masc. de perf. ἐνδραμῶν - εἰς δῆμον μέσον, in mediam multitudinem 7, 11, 10. † εἰς μέσους ἐμβεβλημένοι τοῖς βαρβάρους, in medios barb. 6, 5, 16. διὰ μέσων ἐφεροῦσι τῶν Φιλαικῶν, per medios cull. 2, 1, 3. †, ἐν μέσοις αὐτοῖς ἔχοντες τὸν βασιλέα, in medio sui 2, 6, 19. - de re, ἐν μέσῳ ἄετι, in medio aere 1, 14, 1. † Fem. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ, per mediam sacram viam ib. 8, 2, 9, 6. media sacra via 7, 6, 21. διὰ μ. Θερόμενον τῆς πόλεως, per mediam urbem 4, 4, 11. 8, 8, 14. † σῆναι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς μ. in medio foro 2, 9, 7. εἰς ἐν μέσῳ τῇ σκηνῇ, in media loca 1, 9, 7. κατὰ δὲ τὴν μέσην ὁδόν, in medio

autem itinere 4, 13, 9. τὴν τρίτην μοῖραν ἐτάξειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μ. τὴν πορείαν, in medio inter utramque (partem exercitus) iter faciendo 6, 3, 4. per iter medium s. medio itinere, s. agmine medio, secundum medium agmen. †† τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν, Mesopotamiam 3, 9, 5. †† περὶ μ. ἡμέραν 8, 5, 22. ad meridiem. - Neutr. de perf. ἀράμενοι - διὰ μέσου τοῦ πλῆθους, per medium multitudinem 7, 10, 15. - de re, ἐν μέσῳ τῶ στρατοπέδῳ, in mediis castris 1, 5, 4. - †† sine subst. et verbo. intra artic. et subst. διαδοχῶν τὰς ἐν μέσῳ πόλεις, omnes in medio urbes 1, 7, 3. sc. οὔσας s. κειμένας et τόπων s. χωρίων s. διασημάτων. - τὴν ἐν μ. πᾶσαν νεολαίαν, (οὔσαν,) omnem, quae in medio erat, iuventutem 4, 9, 13. πάντα τὰ ἐμπύπτοντα καὶ (τὰ) ἐν μ. (ὄντα s. κείμενα) χειρουμένους, quae ve in medio posita essent 6, 5, 17. - sed sine subst., at c. verbo tamen aliquo, ἀρχὴν - ἐν μ. ἔρριμύτην, in medio 3, 6, 10. sc. χωρίων s. τόπων, ut nemini dum committitur et a nemine sibi vindicatum sit, sed cuique liberum, id imperium sibi rapere; qui locus fortassis pertinet iam ad sqq. p. εἰς μέσον. - † μεγάλου ὄντος τοῦ χάματος ἐν μ. quod magnus esset agger in medio 4, 13, 14. †† ἐν μ. φέροντες μίαν πορφόραν, in medio 5, 5, 20. sc. σώματι s. χιτῶνι. s. ἐν μέσῳ τόπων τῶν χιτῶνων, in medio tunicarum. ††† ἐπιθείς τε αὐτὸν (τὸν νέκυν) ἐν μέσῳ, impolito que (eo, mortuo) s. cadavere) in medium 4, 8, 12. qui Bg. recte per enallagen, p. εἰς μέσον, sc. τόπων αὐτῶν, τῶν ξύλων. - τὰ σκευοφόρα - ἐν μ. ταῖσας, in medio 8, 1, 4.

μερῶς, de re, cum gen. rei, Masc. trop. λόγου, χρησῶν ἐλπίδων μερῶς, ἐποιεῖτο λ. sermonibus, bonae spei plenis 2, 14, 5. in quibus omnibus fiebat et continebatur spes bona. †† Neutr. ph. βαλάντια, χρημάτων μετὰ, sacculos cum nummis 5, 4, 4. nummorum s. nummis plenos.

μετ' et μετὰ, it. μεθ', c. gen. rei, in notione copulationis qualiscunque, quoad tempus quidem, σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἐργῆς ἐπανηγορίζε, una cum festo 1, 10, 16. - quoad alias rationes, c. subst. rei et simul adi. μ. πάσης ἀκριβείας, summa cum religione 1, 1, 4. μ. π. ἀνδρείας, summa fort. 1, 5, 19. μ. π. εὐκοσμίας, admodum decore 1, 9, 6. μ. π. εὐταξίας, cum εὐκοσμ. summa moderat. 8, 8, 1. μ. π. ὀργῆς καὶ ἀπειλῆς, plenus iracundiae 1, 10, 5. μ. π. εὐφρομίας καὶ παρατομπῆς τοῦ δήμου, lactis acclamat. 1, 13, 13. μ. π. τιμῆς καὶ εὐφρομ. summo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας ἐξελεῖν, summa cum alacrit. 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας λ. summa cura 6, 8, 5. μ. π. ἀμέτητος, cum summ. crudelitate 7, 4, 3. μ. π. ἐπίβρασ, summā festinat. 8, 6, 10. μ. π. αἰσχύνῃ καὶ ἔθους, per summam ignominiam 8, 8, 14. † τὰ πτώματα φερόμενα μεθ' ὕβρεως πάσ. inter ferendum omni contumelia affecta 4, 6, 2. tracta cum contumelia o. s. summa. μ. πολλῆς ἐπιμελείας, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. πολ. μάχης, post longum certamen ib. 14. μ. πολ. σπουδῆς, magna fest. 6, 4, 5. magna cum fest. 6, 7, 12. μ. π. ἐμπυρίας, utpote pugnandi peritissimi 7, 11, 17. v. ἐμπ. - μ. πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. μ. δέους πολ. magno cum metu 8, 1, 15. μ. πολλοῦ καμάτου, magno labore ib. 14. μ. πολλῆς προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης, magna vi 8, 4, 19. †† μ. τῆς ἄλλης ἐπιμείας, reliqua adhibita diligentia 1, 2, 2. μ. νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fervore 1, 7, 5. cum magna celeritate. μ. αἰ-

εγγράς - διαβολῆς, nec sine turpi crimine 2, 6, 18. μ. τσαούης
 εὐξῆς καὶ ἀρετῆς, tanta cum gloria 3, 6, 7. μετὰ τινος εὐταξίας
 καὶ ἀνακλιώσεως, quodam decoro cuius rei 4, 2, 19. cum quo-
 dam decoro recurfu. μ. παντοδαποῦς δαδουχίας, cum multis fac-
 tibus 5, 6, 19. μετ' ἀγαθῶν ἐλπίδων, bona cum spe 2, 13, 4. —
 Sed c. subst. rei solo, μ. πειθεῖς ὑπακούοντες, qui obsequio obtem-
 perant 1, 14, 12. μετ' εὐνοίας - ἐπέβλεπον, aequis oculis 1, 14,
 15. μ. δακρῶν ἐδαίτο, lacrymabunda 1, 16, 10. μ. δ. καὶ οἰμω-
 γῆς, cum lacrymis 4, 3, 20. μ. πανουργίας ἢ δόλου, astutiae aut
 subdole 2, 9, 15. μ. παιδιᾶς ἀποσιῶσαι, iocose 2, 10, 14. σπά-
 ρει τοῦ μετὰ ἀνδρείας - ἀρξάντος, alicuius fortiter - imperaturi ib.
 15. μ. ἐμπειρίας μαχόμενον, perite 4, 14, 16. μ. προθυμίας -
 ἐπραστον, alacriter 2, 11, 4. μ. τέχνης - arte 2, 14, 9. c. dolo
 f. astu. μ. σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιετο, accelerabat iter 3, 4, 1.
 — μετ' ἀπογνώσεως ἐπιπεσόντες λ. desperatis similes 3, 3, 6. de-
 speratis animis. μετὰ κινδύνων, cum per. 3, 6, 7. † c. syn. adv.
 πρώως καὶ μετ' αἰδοῦς 6, 5, 12. cum verecundia, verecunde. —
 μετ' εὐταξίας προχωρεῖν, decenti ordine 7, 12, 19. διήλθεν ὁ στρα-
 τὴς μετ' εὐνομίας καὶ εὐταξίας, decenti ordine 8, 1, 7. — † c.
 syn. praep. in opp. διὰ σπουδῆς καὶ οὐ μετ' ἐπιμελείας κατασκευα-
 σθέντων, festinanter nec accurate 3, 3, 11. †† Simul cohae-
 rers c. verbo aut c. subst. alio, ταῦτα δὲ, μετ' εὐταξίας καὶ νόμου
 - αἰδοῦς καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχοντας, οὐκ μὲν εὐδαίμονα - παρέξει
 βίον, haecce, adhibito ordine - praestabunt 8, 7, 13. cum, una
 cum ordine, vel praeter, vel et praeterea, nostr. fere ubique
 subst. εὐνοίαν καὶ χρηστότητα μ. σώφρονος - ἐξουσίας τοῖς - παρό-
 σχητο, benevol. et bonitat. cum sobria licentia - praestitit 2, 9,
 12. ἢν ἀξιοδείκτος - σώματός τε συμμετρία καὶ κάλλι προσώπου μετ'
 ἀνδρείας, cum vigore virili 1, 7, 8 v. ἀνδρ. - τὸ εὐπειθές πρὸς
 τοὺς πόρους - μετ' αἰδοῦς πρὸς ἀρχοντας, tolerantiam laborum - iux-
 ta cum reverentia erga duces 3, 8, 10. †† καὶ τοῦτο, μ. τῆς ἀλ-
 λης εὐδαιμονίας παρασχούσης τῆς φύσεως Ἰταλιώταις λ. id etiā cum
 caetera felicitate rel. 2, 11, 16. † ἄν, εἰ καὶ ἐμελλον ὑπὲρ αὐτοῦ
 παρατάξασθαι μετ' εὐνοίας καὶ πλήθει - καὶ ἐν ἀνδρεία προύχετε, qui-
 bus, etiam si essent pro ipso dimicaturi benevolō animo, vos et
 multitudine - praestatis 2, 10, 9. qui Bg., comma cogitans post
 εὐν., divulgat a v. sq., dum procedit comma post παρ., quibus,
 etsi essent pro ipso dimicaturi, tamen vos cum benevolentia erga
 me et duces vestros, s. praeter benevolentiam, tum multitu-
 dine - praestatis. - †† simul adiuncto et sequente καὶ, non p.
 copula mera, sed p. continuatione, τὸν δὲ πόλεμον ἀτελεῖ καταλι-
 πειν μετὰ τοῦ ἀπρεποῦς καὶ ἐπισφαλῆς (ἐστὶ,) sed bellum inchoatum
 relinquere, simul indecorum et periculosum est 1, 6, 15. cum
 indecoro etiam periculosum est, s. praeter indecorum etiam per.
 est, nostr. ist nebst dem Unanständigen auch gefährlich, s. aufser
 dem Un. - † Per aliam rationem, οὕτω γὰρ ἂν μετὰ γῆς καὶ
 θαλάσσης εἰς ὑμᾶς μερισθείη, sic enim cum terra et mari inter vos
 distribuatur 4, 3, 19. per notionem potius similitudinis f. aequa-
 litatis, sicut terra et mare inter vos distribuatur, s. simul cum
 terris et maribus distributis inter vos. - Cum gen. pers. et in
 notione societatis phys. ὁ Νίγρος - Φεῦγει μετ' ἐλίγων, cum pau-
 cis 3, 4, 12. εἰς τὴν σ. κατήλθε μ. παντὸς τοῦ στρατοῦ, cum toto
 exercitu 4, 5, 1. ἐσήκισαν μ. τοῦ λοιποῦ δήμου, cum rel. multitu-
 dine 7, 11, 4. † εἰ ἐκείνου μ. τῶν λοιπῶν θεῶν θρησκευεται, cum
 caeteris diis 4, 2, 23. simul c. caet., praeter s. post caeteros

d. - †† in orat. contracta, ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε Θροῦρας λ. subducit se cum praefidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ Φροῦρας, ἧς f. ἦν εἶχε λ. Cum acc. rei, et quidem instrum. βάντρον ἦν αὐτῷ μετὰ χειρας, in manibus 1, 9, 7. 1, 14, 16. 4, 13, 11. 5, 5, 18. propr. inter manus f. manum utramque. - c. acc. rei al. et temporis, μετ' ἐλίγον χρόνου, paulo post 5, 6, 2. post exiguum, paucum, breve tempus. - sed in opp. c. adv. syn. ὑπὶ κτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, interdum 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8; 2, 13. die 5, 4, 15. propr. inter f. intra f. per diem. †† In notione consecutionis f. temporis praeterlapse, c. acc. perf. μετὰ βασιλέα λ. post imperatorem 2, 3, 3. μ. Δαρείου 6, 2, 18. μετ' ἐκείνου 1, 5, 13. 4, 14, 4. - In eadem not. c. acc. rei, et quidem c. artic. et inf. p. subst. rei, μετὰ τὸ προσελθεῖν καὶ 9. cum prodisset ac sacrificasset 2, 9, 6. μ. τὸ ἀποζωσθῆναι, postquam recincti fuissent 2, 13, 21. 3, 5, 12. 5, 6, 21. 6, 2, 3. 7, 1, 16. † μ. τὸ πάντα κατορθῶσαι καὶ εἶναι ἐν ἀμερίμῳ βίῳ, omnibus ex sententia gestis, cum viveret securam vitam 3, 7, 11. postquam omnia feliciter exegisset, ac versaretur in rel. v. ἀμ. sed cum acc. rei propr. μ. τὴν αὐτοῦ τελευταίην, post obitum 1, 2, 10. 1, 14, 19. 1, 17, 26. 8, 1, 1. μ. τὸν ἐκείνου Φόνον 4, 9, 3. μ. τὴν ἀπ' Ἰλίου ἀΐσιζιν, postquam ex Ilio pervenit 1, 14, 7. μ. τὰς αὐτὰ τρέταια λ. post 1, 15, 15. μ. τὰς νίκας 5, 14, 5. μετὰ τὴν τοῦ χειμαζήρου ἀπερροίαν, postquam torrens defluxisset 3, 3, 12. post defluxum. — μ. πολλὰ λουτρά λ. post 1, 17, 19. μ. τὸν ἐν Μεσσοπταμία ξηρὸν αὐχμὸν 6, 6, 5. μ. ὑπατείας τιμὴν λ. 7, 3, 8. μ. πράξεις πολλὰς ὑπατείας 7, 7, 8. † μ. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, post institutum apud Romanos principatum 8, 2, 11. postquam Romani acciperent f. extendissent imperium suum etiam in hanc regionem et urbem, f. postquam accessisset Romanis imperium et in hanc urbem, f. post impetratum a Romanis imperium etiam in hanc urb. - †† c. acc. rei, sed nominativum adi. neutr., ἤλθον μετ' οὐ πολὺ στρατιῶται, non multo post 1, 9, 17. 4, 10, 1. sc. μέρος τοῦ χρόνου f. διάστημα χρόνου, post non multo, sc. tempore, it. post haud multo, nostr. nach nicht vieler f. langer Zeit, f. nicht lange (Zeit f. Zeiten) darauf. - haud multo post 4, 13, 7. 6, 9, 14. οὐ μετ' οὐ πολὺ, haud m. post 5, 6, 5. ubi duplex neg. in emphasi sit, post minime multum tempus, nostrat. nach gar nicht vieler, langer Zeit, f. post brevissimum tempus, nostr. nach sehr weniger, kurzer Zeit, vel leg. οὐ μετὰ πολὺ, vel p. prima neg. αὐ μετ' οὐ π. †† c. acc. rei, sed nominativum pron. demonst. neutr., tum sing. μετὰ δὲ τὰτα βασάσαντες τὴν κλίην λ. deinde 4, 2, 11. per eihpl. pr., vel πρῶτα, tum plur. διέτριβε δὲ μετὰ τὰτα ἐν λ. postea 4, 11, 15. 6, 1, 19. sc. τὰ μέρη τοῦ χρόνου f. πράγματα, post illa.

μεταβολή, mor. c. adi. εἰ τις εἰς τὸ κείνου χρησὴ γένετο μ. mutatio 2, 3, 20. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποίησατο, multa immutare coepit 7, 1, 2. multam f. magnam mutationem fecit f. molitus est. - c. gen. rei, ἐλογίζετο τὴν αἰθουρίδιον τῆς τυραννίδος μ. mutat. 2, 3, 3. mutati nem formae regnandi e tyrannide in mitione. — c. praep. τὴν εἰς τὸ σωφρονέσθαι - διὰ σπάνιν χρημάτων μ. eam, quae ad frugalitatem - sit, mut. ib. 22.

εταγιγνώσκαι, mor. de perf. c. praep. μετεγιγνώσκου ἐπὶ τῷ - ἐλάσειν, eos poenitebat, quod iussent 2, 13, 20. - † c. nominat. particip. p. inf. et c. adiuncto, ἡσχαλλε, καὶ μετεγιγνώσκεις δέμενος αὐτὸν εἶδον λ. poenitebat eum adoptionis 5, 7, 10. fecisse

- illum filium s. quod fecisset, - † abf. vel sq. expl. ἔσον ὑμῶν ἀνέχε μεταγνώτας, mutasse sententiam 8, 7, 8. relipuisse.
- μετάγω, de perf. ph. c. acc. rei et praep. εἰ τινα ἦν χρήματα, εἰς ἑαυτὸν μετήγε (αὐτὰ,) eas in se ipsum transtulit 7, 3, 13. ad se, in cubiculum suum transferri iussit. τὸ ἀγάλμα - εἰς τὸν ἑαυτοῦ Σάλαμον μετήγαγε, in suum cub. transtulit 5, 6, 7. εἰ τὴν θεὸν μεταγράφουεν ὡς αὐτοὺς, si deam transferrent ad se 1, 11, 8. imaginem deae. - c. solo acc. tali, τὰ ἀγάλματα -, ἀ περ ἐτιχεν ἐνεῖεν - μεταγῶν, quae transtulerat 6, 1, 6. e suo loco in alium. - † trop. c. acc. perf. et praep. ὡς πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγάλας τῶν Β. πράξεων, ut transiret ad 5, 7, 12. - † simul c. nominat. modī, πρῶτος μεταγῶν (αὐτοὺς) εἰς τὸ ἀβροδιαίτον, ducendo eos ad 3, 8, 10. - ii. cum acc. rei, εἰς τὸ κόσμιον - μεταγειν πάντα ἐπειράτο, ad decorem - redigere 2, 4, 2. πᾶσαν τὴν ἀρχὴν - εἰς αὐτὸν - μεταγαγεῖν - ἐθέλησε, transferre in se 3, 5, 2. πείθειν, εἰς αὐτὸν τὴν ἀρχ. μεταγεῖν, ut ad ipsum transferrent 7, 1, 12. ἐπὶ τὸ σωφρονέμενον - πάντα μ. ἐπειρῶντο, ad modestiam transferre 6, 1, 3. - c. praep. dupl. simul, ἐκ πραξίας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ἀμύτητα μ. πάντα ἐπειράτο, ex - ad - 7, 1, 3. - Pass. trop. de perf. c. praep. dupl. πάντας, εἰς - τυραννίδος εἰς σώφρονα - βίου μεταχθέντας, re-ductos 2, 4, 3.
- μεταδίδωμι, trop. de perf. c. gen. rei, et dat. perf. it. adv. πράγματος, οἱ μὲν τις καὶ ἀδελφοῖς γνησίους μεταδίδωσιν, cuius - quis fratres - participes facit 3, 6, 4. sc. μέγος, tribuit, communicat cum rel. - sine adv. τούτου, οὐ μόνον τις ὑπὸ γνησίω μ. ib. 11. — †† μήτε κρίσει τινὶ μεταδοῦς μήτε ἀπολογία, neque iudicii cuiquam copia facta nec defensionis 7, 1, 20. ubi leg. in acc. κρίσειν et ἀπολογίαν, neque iudicium alicui impertiens neque defensionem, i. concedens, permittens. - it. de re, per casus pr. γυναῖκες, ὅσαις ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς - μεταδίδοσιν 4, 2, 5. quibus auctoritatem s. honorem attribuit, tribuit, conciliat, addit, communicat, impertit, participat.
- μεταιτεῖν, ph. de perf. c. casu temp. forte, et in opp. ἐνάτης ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθρὸς κλεισιωτάτοις τῆς ἐπιούσης μεταιτεῖντας, quotidie cernere erat aliquos, qui pridie erant diuissimi, postridie mendicantes 7, 3, 6. p. inf.
- μετακομίζειν, phys. de perf. c. acc. rei et praep. ἀρτάσασαι τὸ ἀγάλμα, διὰ μέσης τῆς ἰσθμῆς ὁδοῦ εἰς τὴν - αὐλὴν μετεκόμισαν (αὐτὰ,) transtulerunt 1, 14, 8.
- μεταλαμβάνειν, trop. de re f. perf. c. acc. rei et praep., τῶν πόλεων, μετεληφθειῶν ἀντὶ πολέμων εἰρήνην, adeptis pacem 8, 2, 11. quippe - participarant, acceperant, nactae erant.
- μεταλλάσσειν, trop. de perf. c. acc. rei, τὸν βίον μετήλλαξε, vitam commutavit c. morte 1, 2, 2. vitam finivit, mortuus est, sc. τοῦ θανάτου f. τῷ θανάτῳ f. σὺν τῷ θαν. - μ. τὸν β. decellit e vita 4, 4, 7. - sed simul c. adv. ὅπως - τὸν β. μ. e vita discesserit 3, 15, 18.
- μεταλλεῖσθαι, phys. pass. de re, c. praep. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις μεταλλεύμενα, apud Romanos metalla 4, 10, 9.
- μεταμφέννυμαι, med. de perf. ph. c. acc. rei, μεταμφίεσασθαι τὴν - σολῆν, ut indueret 5, 5, 9. vel a μεταμφιάζομαι.
- μεταξύ, p. praep., phys. c. gen. loci, ὁ Ταῦρος, μεταξύ ὧν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας, interiacens Cappadociam et Cil. 3, 1, 9. iacens s. situs intra Capp. τενάγη μ. Ἀλτίου λ. inter 8, 6, 11. — † trop. ἦν αὐτῷ τὸ σχῆμα μ. Φοινίσσης - σόλης καὶ λ. forma

habitus inter Phoenissam vestem rel. 5, 5, 5. - †† intra artic. et subst. simul, ὁ μ. χρόνος τῆς - ἐορτῆς λ. intervallum temporis inter rel. 3, 8, 20. tempus inter festum praeterit. sc. ὦν, ut ante, tempus, quod est inter -

μεταπέμψασθαι, med. de perf. ph. c. acc. perf. μεταπέμπεται τὸν —, arcellit 1, 13, 8. 1, 17, 11. p. πέμπ. μετὰ τὸν λ. nostrat. schicken nach eihen. μεταπεμφάμενος λ. cum arcessivisset - 1, 16, 12. μ. τοῦς -, arcellitis fidissimis 3, 5, 7. μ. τὸν λ. arcessitum filium 3. 13. 8. ἐβούλετο μεταπέμψασθαι τοῦς λ. arcessere 8, 8, 10. † μεταπέμπεται (αὐτὸν,) 4. 13, 4. - simul c. adv. temp. περὶ δειλὴν μεταπεμφάμενος (αὐτὸν,) cum arcessivisset 3, 11, 9. †† ἡγεμόνης οἰκᾶς μεταπεμπόμενος. domum arcessens 2, 7, 10. διδασκάλους - λάθρα μετεπέμπετο, arcessibat 5, 7, 9. † τοῦς πανταχῆς μύσης ὑποκρίτας μεταπεμφάμενος, undique arcellit 5, 8, 16. — c. praep. ἐν - τῶν πόλεων νεανίας μεταπεμπόμενος 2, 14, 12. — ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμφάμενος νεανίας, Sparta accitos juvenes 4, 8, 7. - c. acc. rei, τὸ ἀγαλμα μετεπέμψατο, iussit afferri 5, 6, 8. - † simul c. adv. τὰ χρήματα - διοθεν ἤδη μεταπέμψασθαι, domo iam afferri curaturam (se) 2, 6, 15. †† τὸ τε ἀγαλμα μετεπέμψατο καὶ τὰντα τὸν ἐκείθεν χρυσόν, simulacrum inde afferri praecipit, tum omne indidem aurum 5, 6, 11. qui Bg. rexit cum adv. ἐκ. aut supplevit ad pr. v. et deinde libere addidit aliud adv. fyn.

μεταπίπτειν, trop. de re, c. praep. ἐξ οὗ περ ἢ 'Ρ. δυναζεῖα μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν. recidit ad 1, 1, 5. rediit, venit rursus, iterum data s. concessa est, vel p. simpl. venit, data est. εἰς Κόμμοδου μεταπεσοῦσα (αὐτῆ, ἢ ἀρχῆ,) ad C. ubi recidit 2, 10, 5. † μετὰ βασιλέα εὐγενέστατον τὴν ἀρχ. μεταπεσοῦσαν εἰς ἀνδρα, ἐξ ἰδιωτικοῦ - γένους ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντα, recidere 2, 3, 3. p. inf.

μεταφέρεσθαι, physf. de perf. c. adv. φρατόπεδον, ὃ ὕπερον μετηνέχθη, exercitus, qui deductus (est) inde 5, 3, 16. translatus est inde alio. - trop. de re, c. praep. τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, ἐκ τυραννίδος - εἰς ἀριστοκρατίας τύπου μετενεχθεῖσθαι, imperii, ex tyrann. ad formam - redacti 6, 1, 5. nisi sunt utr. a v. μετενεχεῖν.

μέτεμι, ab εἶμι, physf. de perf. c. praep. et adiuncto, ἀποδιδράσκοντες καὶ μετιόντες πρὸς τὸν Ἄντ. transeuntes ad Ant. 5, 4, 11. milites. - trop. c. adv. τοῦ δὲ ἀπρετέστερον μετιόντος, λ. ipso tractante 1, 13, 17. sc. αὐτὰ, ἀγμάτων ἠνιοχεῖαν καὶ θηρίων - μάχας, i. q. ἵνα μετὰ, nostr. nachgehen s. nachhängen, Lat. persequi, conlectari, sectari, sequi, appetere, amare, agere, suscipere, exercere.

μετενεχθεῖς v. μεταφέρ.

μετέρχεσθαι, ph. de perf., c. praep. ὁ φρατὸς, μετελθὼν πρὸς τὸν Ἄντ., translatus est ad Ant. et 5, 5, 1. transiens, cum transiisset; qui transierat; i. q. ante 5, 4, 11. - trop. de perf. αὐτὸς μετέλθεν ἐπὶ τὰ δημόσια, transiit ad 7, 5, 12. se convertit, aggressus est, appetivit, rapere voluit, rapi iussit. - de re, τὸ πάθος - τοῦ φθόνου μετέλθεν εἰς τὰς - πόλεις, transiit ad 3, 2, 16. invasit animos civium istarum urbium, i. q. oriri, esse coepit.

μετέχειν, mor. de perf. c. gen. rei, οὐδὲ τις ἦν - ἡλικία, ὡς μὴ μ. τῆς - μάχης, quae particeps non esset pugnae 8, 4, 21. † per polyptoton, in rect. dupl. μετασχῶν τὸ μέρος τῶν κινδύνων, μεδέξῃς καὶ τῶν - τιμῶν, particeps periculi facius, participabis et-

- iam honores 3, 11, 16. ubi in primo membro v. est c. rei vel gen. vel acc., v. supra μέν, - in opp. εἰδότες, ὡς τῶν μὲν κινδύνων αὐτοὶ μεδέξουσιν, λ. periculi quidem se participes futurus (esse) 8, 3, 13. - † c. gen. rei, adv. et praep. ῥᾶσα πάσης εὐνοίας μεδέξουσιν πρὸς ὑμῶν ἡλτικά, me consecuturum (esse) a vobis 1, 5, 10. ubi adv. potest etiam pertinere ad v. ἡλτ. c. rei et gen. et abl. ὧν πείρα μετέσχον, quorum experimento particeps fui 1, 2, 10. quae cognovi per experientiam, i. per sensus aurium et oculorum, i. q. pr. ἃ εἰδόν τε καὶ ἤκουσα, simul cum nominat. particip. modique, γενόμενος ἐν λ. † de re, τετράγωνόν τι, ἀλλῆς μὲν ἕλης οὐδεμίας μετέσχον, nulla alia materia constans 4, 2, 12.
- μετέωρος, trop. de re, Masc. c. subst. fem., τὴν ῥ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, sublime ferri 2, 9, 3. suspensum, in aëre veluti pendens, liberum, ut rapi a quovis possit, dubium, nondum alienius hominis, saltem non certo eius nec perpetuo. μετ. τὴν γνώμην ἔχοντες, cum suspensis animis essent 2, 13, 8. suspensum animum habentes, incertum, dubium, i. cum essent incerti et ignari, quid esset futurum. - Neutr. ὁπρῖνα ἂν τὰ τῆς βασιλείας μετέωρα ἦ, quoties imperium suspensum est 2, 12, 7. i. q. primo antea loco, p. ἡ βασιλεία μετέωρος ἦ.
- μετοικίσεσθαι, med. de perf. phys. c. praep. μετοικισθήσεται ἐβούλετο εἰς τὰ - καταγώγιον, migrare 1, 15, 17. e palatio.
- μετονομάζεσθαι, Pass. de perf. phys. μετονομάζεται (αὐτός,) transnominatur 5, 7, 5. sq. expl., nominatur aliter.
- μετοχτεύειν, ph. de perf. c. acc. rei et praep. τὸ ἴδιον - εἰς ὅτι ῥᾶσα ῥᾶσρα μετωχτεύουσι, derivabant 7, 12, 8. e suo loco. - Pass. trop. de re c. praep. et forsan c. adv. ῥᾶσα αἱ τῶν νέων ψυχαὶ - ἀπὸ τῶν, καλῶν μετοχτεύονται, traducuntur 1, 3, 4. deducuntur, avocantur, abstrahuntur, i. doctrinas et scientias non tractare, legere, audire, meditari, amare.
- μετροῦν, mor. de perf. c. acc. rei et abl. modi, ὅσοι τὸ εὐδαιμον γὰρ ῥᾶ - μετροῦσιν, metiuntur 1, 6, 2. aestimant, diiudicant, credunt esse, reperiri, contineri in. † c. adiuncto, χαλεπὸν, μετροῦσαι καὶ ὄρεον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. qui Bg. rexerit c. acc. rei, sumens e sq. casum ἐπιθυμίας, cum possit et absolute stare, p. μετριάσαι, moderari sibi, opprimere aut continere saltem, ne fiant vehementiores. - Pass. de re, Neutr. c. artic. p. subst., it. c. adiuncto, τὴν εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρομημένον μεταβολὴν, ad-moderationem 2, 3, 22. mensuratum, modestiam, modum.
- μετριάζειν, mor. de perf. c. praep. οἱ ὑπὲρ ἄλλου μαχόμενοι μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης, modicam adhibent alacritatem in pugnando 8, 3, 12. modici sunt nec nimii in alacritate pugnandi.
- μέτριος, mor. Masc. de perf. c. adv. et adiuncto, οὕτω μ. καὶ ἰσότητος ἦν, moderatus (Pertinax) 2, 4, 18. - sed modo c. adiuncto al. παρεῖχε τοῖς ἀρχομένοις ἑαυτὸν ἐπιεικῆ καὶ μέτριον βασιλεία, moderat. 1, 2, 5. Marcus. μ. καὶ πρᾶον ἑαυτ. τοῖς προσιούσιν παρ. 4, 3, 4. Geta. - Fem. de re, αὐτῷ - μετρίαν ἀπένεμον αἰδῶ, aliquam reverentiam 2, 2, 1. immo iustam, decentem, legitimam, ἐπιεικῆ, magnam. † οἱ ἐκ μετρίων προξένων εἰς τοῦτο ἐλθόντες, ex mediocri statu 5, 1, 14. ex mediocribus, inferioribus, dignitatibus et administrationibus. - Neutr. cum artic. p. subst. et v. adiuncto, ἐμοὶ - τὸ πρᾶον καὶ μέτριον προσφιλέ (ἐστὶ) mode-

ratio 5, 1, 7. - sed simul c. gen. pers. τὸ μέτριόν μου - διαβάλλων, moderationem meam ib. 5.

μέτριως, phys. τοῦ τῆς γῆς μ. ἐς αὐτὰ σωρευθέντος, pro rei modo 8, 4, 11. sufficienter, decenter, quantum satis, opus s. necesse erat. — † ἄσσει, - δυνάμεις μ. ἔχοντες, virium non nihil 4, 9, 16. — † ἦν αὐτὸς τὴν ἡλικίαν ἤδη μ. προβεβηκώς, iam aliquantum 2, 7, 8. longius, multum, satis, nostr. ziemlich, i. valde; vel non nihil. - Magis trop. s. mor. ὁ δὲ τῶν - μ. ἐξοφόντιζεν, non magnopere 3, 15, 2. parum, non multum. - † c. neg. οὐ μ. αὐτὸν ἐτάραττον οἱ λ. non mediocriter 1, 3, 12. 6, 2, 7. non parum, i. valde. - † c. al. particula, πᾶς παιδείας κἂν μ. μεμνημένος, vel mediocriter 1, 13, 16. τῶν κἂν μ. ἐκείνῳ γνωσθέντων 4, 6, 3. parum, aliquo modo. †† Θέρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προσπίπτοντα μ. ὑπομένειν, moderate 4, 14, 9. c. dolore modico, non summo, vel decenter, i. aequo animo, sine dolore summo, vel sine ullo dolore. ††† μ. ἀρχὰς τοσούτων ἐτῶν, moderate 6, 4, 4. leniter, aequo iusto que modo.

μέτρον, phys. in πρῶτῃ, ποιητὰ μέτρων - συνέταξαν (ταῦτα.) ποίηται conscripserunt 2, 15, 11. metrorum s. versuum officis.

μέτωπον, phys. de anim. κατὰ μετώπου ἔφερα τὴν πληγὴν, in fronte 1, 15, 7. v. n.

μέχρι et μέχρι, ph. de termino, c. gen. loci, universe, per verba quidem simul, τοῖς βαρβάροις, βραχυμένοις μέχρις ἰξῶν, lumbis tenus 3, 14, 12. - sed c. alio, μέχρι τῶν - πυλῶν διώκοντες, usque ad portas 1, 12, 15. εἰσιέναι μ. τοῦ δωματίου, usque in cubiculum 3, 11, 12. ἤλθον μ. τῆς εἰσόδου τῆς συγκλήτου, usque ad 7, 11, 3. - at c. nom. propr. τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέχρις Ὀκεανοῦ προαγάγοιτε 1, 5, 19. εἶσαι ἄρχην Πέρσας μέχρις Ἰωνίας, Ionia tenus 6, 4, 9. - porro per subst. τῆς μέχρις Εὐφράτου γῆς ὑπὸ τῇ Νίγγου αὐτῆς ἐξουσία, usque ad 2, 7, 7. - per adi. πάντα μέχρις Ἰωνίας λ. Ionia tenus 6, 2, 5. † τὰ ἐπέκεινα μέχρι ἀνατολῆς λ. ulteriora ad orientem usque 4, 3, 15. - †† intra artic. et subst. ὑποτάξεν τὰ μέχρι Ὀκεανοῦ Γερμανῶν ἔθνη β. subacturum omnes ad Oceanum usque Germanorum nationes barb. 7, 2, 20. ubi sine sibila littera, seq. vocali. - Tum in termino temp., per subst. quidem et gen. pers. τοῖς - παρέμεινεν ἡ ἀρχὴ, μέχρις Ἀρταβάνου, ad Artab. usque 6, 2, 20. simul c. relato, ἀπὸ Κύρου - μέχρι Δαρείου, ad Dar. usque ib. 5. - sed per gen. rei, ἐν ἔτεσι - διακοσίσις μέχρι τῶν Μάρκου καιρῶν, usque ad Marci tempora 1, 1, 5. †† τὴν Ῥ. ἀρχὴν, - ἡ πρότερον μὲν, μέχρι καιρῶν σεμνοπρατικῆς διοικουμένη, λ. ad tempus 2, 10, 4. sc. τινῶν s. πολλῶν. - παρθέμου τῆς Ἑβρίας - κελυνομένης - μ. τέλους τοῦ βίου παρθεν. ad finem usque vitae 5, 6, 3. - per gen. pron. tum indefin. μέχρι - τινὸς λ. aliquamdiu 1, 8, 5. 6, 9, 10. sc. χρόνου s. καιροῦ. tum demonstr. μέχρι - τούτων, hactenus 1, 15, 14. sc. χρόνων, καιρῶν s. πραγμάτων. † tum relat. ἐδίωξαν αὐτοὺς, μέχρις οὗ ἐς τὴν πόλιν ἐσέβαλον, donec in urbem intrarunt 3, 7, 14. sc. καιροῦ s. τόπου τούτου, usque eo, ubi. - per adv. καὶ μέχρι νῦν λ. usque adhuc 1, 16, 5. 2, 10, 15. - In termino tropico aut nullo, sed potius de modo, per gen. pers. c. verbis, ἐς ὅσον - μέχρις οἰκίῳ μένειν ἡ τιμωρὰ, intra eorum familiam 7, 3, 10. †† οὐδὲ τις ἦν Φειδῶ ἡλικίας, οὐδὲ μέχρι νηπίων, nec ulli parcebatur aetati, ne infantibus quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec infantium s. nec erga

infantes. - per gen. rei, μέχρι προσηγορίας - μόνης ἐλθόντες, qui, appellationem tantum consecuti, 1, 1, 7. qui, cum ad f. usque ad appell. tantum pervenissent. καὶ μέχρις ἀδελφῆς - ἔρωτες προχωρήσας, usque ad 1, 3, 6. ἐχώρησε μέχρις μητρίου Θόνου ib. 9. μ. τραυμάτων προεχώρει, non ultra vulnera 15, 15, 16. modo usque ad vulnera, nec usque ad caedem. † τῆς τῶν ἀρχόντων καταθρονήτους μέχρις αἵματος ἀδελφείσης, usque ad sangu. 2, 6, 22. γαστρίζοντας - ἐν ἅπασιν -; μέχρι τῶν εὐτλεσάτων ἔργων, in omnibus; etiam in viliss. rebus 4, 3, 9. — εἰς τοῦτον ἀπέσιωπτε, καὶ μέχρις αἰσχρᾶς βλασφημίας, etiam usque ad f. convicia 4, 12, 3. †† per subst. τοῦ Ῥωμαίων δήμου οὐκ ἀγνοοῖτε τὸ μέχρι βροῆς φρασῶ, audaciam, tantum clamore tenus procedentem 7, 8, 12. sc. μόνον προχωροῦν.

μῆ, p. neg. mera, ante verba, καὶ μὴ πειραδέντα λ. et non expert. 1, 5, 14. μ. κατασχόντες αὐτῶν 1, 7, 4. 1, 14, 2, 2, 9, 18. e, 3, 11, 7. 3, 15, 12. † μὴ μελλήσαντες, nihil cunctati 3, 12, 25. † αἰών καὶ μὴ βουλίμενος, nec sponte se nec volentem 6, 8, 14. †† ἔδειτο -, μὴ πικεῦναι δὲ λ. ne ve crederent 8, 5, 10. propr. p. non. † οὔτε - ἤλικία τις ἦν, ἢ μὴ λ. quae non 8, 6, 17. ὅσον μὴ διέλυσεν λ. quod non 5, 2, 6. - Nominativum c. inf. ἐπὶ τῶ μὴ - προεχ. quod non 3, 9, 12. τὸ μὴ περιγενέσθαι, quod superior non esset ib. 13. † distractum, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιοφθῆν οὐχ οὕτω δυσπόρισον, λ. id, quod parum pro merito redditur. 2, 3, 15. † οὐδὲ - ἄλλως αὐτῶ τὴν - ὅδον εὐπρεπῆ - ἔσεσθαι, μὴ - καθαιρεθείσης λ. non deleta urbe rel. 8, 4, 24. nisi f. si non sit deleta. - ante pron. ὅτι μὴ αὐτὸς - μνάται λ. ipsum non 2, 7, 11. — †† cum neg. al. καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοσεύεσθαι, et neutrum genus debere rel. 4, 10, 13. — ante adi. ἦν - τῶν ἐπὶ βίῳ μὴ σώθρου διαβεβλημένων, ob vitam parum sobriam 2, 6, 10. — ante adv. μὴ ῥαδίως λ. haud facile 2, 9, 15. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ μὴ ποτὲ γενόμενον ἔργον, quod nunquam alias fuit factum 4, 6, 10. ultimum vero et nunquam factum opus. — ἂ μὴ πρότερον εἶχον, quae nunquam antea habuerant 5, 8, 8. haud prius 3, 11, 2. — c. relatis, et quidem neg. ἂ μὴ πρότερον, μήτε ἐώρακεσαν, μήτε ἠηκόισαν, quae prius nec - nec 1, 15, 2. γενόμενος μὴ φαῦλος ἀνδρωπος, μήτε ἀρχόν, μήτε ἰδιώτης, non malus homo tam in publicis officiis, quam privatim 3, 4, 15. μὴ ἀσήμως, μηδ' ἀδόξως τελευτήσαι, non obscure nec - 1, 10, 8. μὴ - μηδὲ - ἀλλ' λ. nec - nec - sed 6, 7, 2. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ λ. et nihil novatum rerum moliri, neque - 6, 2, 9. - sed aliter et c. adverf. καὶ μὴ μόνον - ἀλλὰ λ. et non solum — sed 1, 3, 1. v. μόν. et ἄλ. - τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ, ἀλλ' λ. ib. 8. 1, 8, 12. 2, 6, 15. καὶ ὅτι μὴ σιῆψις, ἀλλ' λ. nec simulatio-nem, sed 2, 1, 23. ὅσοι μὴ φόβον -, πάθον δὲ λ. 1, 4, 11. 2, 5, 6. v. δὲ extr. †† οἷς μὴ πειθόμενος, βιούς δὲ λ. his non obtemperans, sed 2, 2, 13. sed leg. οὐ μὴ π. — † τοῦτου ἐπιγάρμυος - ἀλγοῦντά τε ἐπὶ -, μὴ φέροντά τε τὰς λ. hunc sciens dolere -, impatientem etiam 4, 13, 4. ubi τὲ et τὲ ad se referuntur una cum neg. p. μήτε φέρ. nec ferentem. — Sed de μήτε et μηκέτι v. suo loco, it. de μὴ postposito in εἰ μὴ et εἰ δὲ μὴ in v. εἰ, tum ἦν μὴ in ἦν εἰ οὐ μὴ in οὐ. †† postpositum pron. demonstr. συνέβαινε δὲ, καίκενος μὴ πάνυ ἀλλήλοις ὁμοιοεῖν, ἀλλ' forte accidit, ut ne ipsi quidem satis inter se concordarent, sed 8, 8, 7. ubi tamen et praepositum censetur, vel in relat. ad sq. ἀλλ' iterum, vel cohaerens c. πάνυ, cf. in hoc π. - postpos. verbo, ἔλεγε, μὴ δεῖ-

σθαι *συμμάχων*, negabat, se egere auxiliatoribus 2, 8, 16. - In alia not., ante verb. εἰ δὲ καὶ τὰ - τίς ὑμῶν διήγγειλε, μὴ θαυμάζετε, εἰ λ. nolite mirari 7, 8, 14. ne miramini, s. non mir. - †† post subst. πολὺ δὲ τὸ ὑποκτον -, μὴ τις λ. multum suspitionis (erat,) ne †, 1, 3. - post verb., c. modo coniunct. ὑπάπτευσεν οὖν, μὴ - ἐπιθῶνται λ. verebatur -, ne 1, 3, 14. δέομενον - τῶν κυβερνησόντων, μὴ ποι φερόμενος - προσἀρχῆσθαι 1, 4, 8. τοῦτον ἤβηλεν - οἰκειώσασθαι, μὴ πως ἄρα - ἐπιθῆται λ. 2, 15, 3. οὐδὲ τίνα εἰς προσίενα τῶ -, μὴ πως λ. 6, 1, 12. et in alia loca, ubi neg. hoc sensu distracta a verb. suis. δέδιως. μὴ λ. 1, 3, 3. 1, 6, 13. δέδιότες, μὴ πως ἄρα λ. 2, 2, 8. δέδοικυῖα, μὴ ἄρα λ. 6, 1, 11. - Φοβηθεὶς μὴ πως λ. 8, 3, 8. † πείθειν ἐπιράτο, μεταμιώσασθαι τὴν Ῥ. ζολήν, - μὴ - λυπήσῃ λ. 5, 5, 9. cum orat. † δέδιέναι, μὴ τις προκατάλαβοι λ. 1, 6, 8. sq. tamen simul coniunt. εἴθ' - ἐπιθῆται λ. - 1, 13, 13. Φοβηθέντες -, μὴ τις ἄρα δόλος εἶη 2, 6, 13. - † αἰωροῦντες τὰς ἀσπίδας -, μὴ που - γένετο, si forte - oriretur 2, 6, 19. ubi tamen et ellipsis sumatur, v. c. δέδιότες. veriti, ne rel. - Postpositum aliis particul. hoc sensu ἴνα μὴ. it. ὅπως μὴ et ὡς μὴ v. in singulis. - In alia rursus not. ἐρευνηθεὶς, μὴ τι φέροι, num quid ferat 3, 5, 11. ubi debeat sumi ellipsis quorundam, v. c. διὰ θεός, prae metu, ut redeat pr. notio, ne quid ferat. μαθεῖν -, μὴ τις ἄρα ἐπιβουλεύοι λ. num quis 4, 12, 8. ἐρευνησοντας, μὴ τινες ἐνέδραι - εἶεν, an aliquae insidiae rel. 8, 1, 2. † ἀλλὰ γὰρ (μὴ τι ἄρα καὶ καταγέλασον εἶπειν;) Καρχηδόνιοι λ. annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. nonne quid forte rel. ubi, si pro puncto interrog. sumatur merum comma, suppleas v. φοβοῦμαι, etc. aut subst. φόβος ἐστὶ, vereor, ne quid sit ridiculum.

μηδ' et μηδὲ, solum, ab init. enunciat. μηδὲ γὰρ λ. neque enim 6, 2, 10. p. simpl. μὴ, - sed in med. orat. μ. περιεορᾶν λ. neque 8, 3, 5. 10. † nominatim c. pron. indefin. μηδὲ τις λ. neque quisquam 5, 1, 10. nec vero quisquam 8, 7, 17. sed nemo. - μηδέ τίνα λ. nec quemquam 1, 13, 14. et neminem. † ἐπισηναὶ μηδὲ προσδοκώμενος ἤθελεν, supervenire inexpectatus volebat 2, 14, 11. non expr. †† ἀνεπτόητο πάντες, καὶ μηδὲ μελλήσαντες προσέκινετο, et nec cunctati 2, 7, 12. et non c. cf. 3, 12, 25. μὴ μελλ. † ἐπεὶ μηδὲ αὐτοὶ διέφερε, ταῦτ' εἶδέναι, (nam) nec ipsum intererat 2, 1, 4. ne quidem s. etiam non. ὡς μηδ' ἀκούσθαι πολλάκις, ut nec exaudiretur 5, 2, 7. Ἰταλῶν μ. ταῖς δυσχωρίαις τεθαρσνησάντων, Italis ne difficultati quidem locorum fidentibus 8, 2, 2. μ. ἐπεισάντου τροφῆς - εἰςκομιζομένης, quod nec - alimenta importarentur 8, 5, 9. ὡς μ. κατασχέουσιν ἀναβοῆσαι, ut neque continere se valentes 1, 4, 17. † repetitum, et sq. relat. advers. diverso quidem sensu, ὡς μηδ' ἀναθροεῖν λ., μεῖναι δὲ -, καὶ θαρρ. μηδὲ ὠχρ. - φάναι, ut nec exsiliret -, sed - et constanti minime que pallenti rel. 2, 1, 15. † Φασὶ, μ. τοὺς στρατιώτας - πεισοῦς εἶναι λ., μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, λ. nec milites fidos esse, cum nec impleverit ipse rel. 2, 8, 8. - cum negat. al. ὡς μηκέτι βούλεσθαι μηδὲ τὴν β. ἐσίαν οἰκεῖν, ut nec amplius vellet imp. aulam habitare 1, 15, 17. μὴ ἀσήμεως, μηδ' ἀδόξως λ. nec 1, 10, 8. καὶ μὴ καινοτομεῖν, μηδὲ, neque 6, 2, 9. - μὴ πεισεῖν δὲ λ. μηδὲ λ. nec 8, 3, 10. ὡς μηδὲ στρατιωτῶν, μηδὲ γενναῖον, neque - nec 4, 12, 3. μηδὲ προσλθεῖν -, μηδὲ τι λ. nec - neque quidquam 2, 10, 15. μηδὲν ῥαθυμία, μηδ' ἀναπαύλη νέμων, nullum desidiae aut quieti locum relinquens 3,

- 2, 1. μηδένα παρεξάναι, μηδ' εἰς αὐτὸν βλέπειν, cf. mox in μηδεῖς, † μηδεμίαν -, μηδ' -, μήτε - μήτε λ. 3, 13, 11. ὅτι μηδέν ἀνδρείου, μ. νεανικὸν παρέχοιτο, nullum forte nec virile factum edat 6, 8, 8.
- μηδεῖς, Masc. de pers. abf. χροῖματα αὐτοῖς καταλιπὼν, ὅσα μηδεῖς πω ποτὲ, nemo 3, 15, 7, 7, 6, 11. παρὰ μηδενί πω, apud neminem 2, 8, 6. καὶ μηδενί λ. nemini que 3, 5, 11. † τοῦ μηδένα ἐπιηραεῖσθαι, ne quisquam 2, 4, 16. 3, 11, 5. 8, 5, 12. ut nemo. † ἐκ τοῦ μηδένα εἶναι, τὸν ἀνδρεῖάτα, μηδὲ κωλύοντα, ex eo, quod nemo sit, qui obstat aut impediatur 2, 8, 8. - c. gen. pers. πρὸς μηδενὸς βαρβάρων, a nullo barbarorum 1, 13, 4. † μηδενὸς τῶν δήμοτῶν μήτε ἀντιζηναὶ τολμᾶντος, μήτε λ. populo nec resistere audente, nec 2, 6, 19. nemine plebeiorum s. e plebe. — † ὡς μηδενὸς μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων ἀπολείπεσθαι, ut nemini Romanorum Graecorum que esset secundus 1, 2, 4. v. ἀπ. Fem. de re, abf. οὐδὲ ἠλπίεσαν μηδεμίαν ὑπομένειν προσβολήν, ne unam quidem 8, 5, 2. qui Bg. separavit μηδὲμίαν, p. vulg. nullam. - c. gen. rei, μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων, nulla ex maximis urbibus. 7, 12, 16. † de pers. potius, c. gen. pers. δυνάμειος -, γνώμη - μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδοσούτης, c. gen. nullo veterum cedente 6, 5, 23. ὡς μηδεμίαν εἶναι δύναμιν - μηδ' - μήτε λ. ut nulla sit - neque - neque 3, 13, 11. - Neutr. de re, c. adi., praepositum, μηδέν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν, ne quid indignum imperio faceret 1, 16, 13. ut nihil rel. s. πρᾶγμα. - καὶ ὅτι μηδέν ἀνδρείου, μηδὲ νεανικὸν παρέχοιτο, quod que nullum forte nec virile factum edat 6, 8, 8. - c. subst. et copula simul, καὶ μηδέν ἰδεῖν περιττὸν ἀκούτιον, nec ullum viderent superfluum iaculum 1, 15, 13. et nullum - c. adi. et pron. it. copula, καὶ μηδέν τι γενναῖον ἢ πρόσθυμον - παρέχοντος αὐτοῖ, nullam que alacritatem 6, 7, 24. et nil quidquam alacre aut promptum. — † c. pron. dupl. μηδέν τε τί τοιοῦτον προσδεχομένου, nec quid tale expectanti 1, 9, 17. nihil que quidquam tale. - sine cop. μηδέν τι τοι. πρ. nihil tale 3, 1, 2. μηδέν τι δεινὸν πρ. nihil mali 3, 9, 17. † καὶ μηδέν τι ἤττον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν, et non minus vobis, quam mihi, aegre esse 1, 5, 5. per ellips. p. καὶ κατὰ μηδ. τι μέρος, secundum nullam partem, secundum nihil prorsus minus, quam me, s. plane non minus, nostr. gar nicht weniger, als ich, s. im geringsten nicht wen. - c. pron. uno, μηδέν τι πράττειν ἀνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης, nihil agere 5, 1, 15. — Abf. μηδέν ἐπεγαλιέναι, nihil per epistolam mandasse 1, 9, 21. v. ἐπ. sc. τῶν γραμμάτων s. ἐπιστολῶν s. πραγμάτων, s. πρᾶγμα s. γράμμα. - ὡς μηδέν παθούσας, quasi nihil ipsis accidisset 1, 15, 11. quasi nihil passi, sc. καιόν, δεινόν etc. πρᾶγμα, nihil malum, nihil mali, nec vulnus, nec mortem. † τῷ μηδέν προσδοκᾶν 6, 8, 15. eo, quod nihil expectent, sc. tale, τοιοῦτον, ut supra. ὡς μηδέν αὐτὸν λαμβάνειν, ut nihil illum lateret 7, 8, 4.
- μηδέτερος, Neutr. de re, c. subst. et copula, it. al. neg. καὶ μὴ δεῖν μηδέτερον γένος νοθεύεσθαι, et neutrum genus deb. cont. 4, 10, 13. et non debere alterutrum gen.
- Μηδία, regio, δύναμιν, ὅσην αὐτάρκη ἦετο ῥύεσθαι Μηδίαν, copias, quantas sufficere putabat tutandae Mediae 6, 5, 15. τὸν ἐν Μηδία στρατὸν, illum, qui in Media erat, exercitum 6, 6, 2. ταῖς κατὰ Μηδίαν πόλλαις γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus ib. 9. v. κ. et γίν.

- Μηδῶν, de re, χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 5.
 5. Medicum, v. χλ.
- Μῆδος, de pers. in opp. Κύρου, τοῦ πρώτου τῆν ἀρχὴν ἐν Μήδων
 εἰς Πέρσας μεταστήσαντος, a Medis 6, 2, 5. - abl. τῆν Μήδων
 χώραν, Medorum 6, 5, 2. II.
- μηδ' ὅλως v. μήτε et ὄλ.
- μηκέτι, abl. κινετῶν αὐτοῦ, non amplius I, 15, 1. † ὅτις τοῦ
 κωλύοντος, cum nihil amplius esset, quo arcerentur 3, 3, 12. v.
 κ. - † 2. συναχθεῖσας -, μ. ποταμῶ διωρισμένας, neque amplius
 flum. 4, 10, 5. qui Bg. copulam καὶ libere addit, p. non ampl.
 — haud ampl. ib. 9. - † sq. particul. disjunct. μ. - ἢ - ἢ λ.
 3, 2, II. - c. copula adverb. id. que in vicinia summas, μ. δὲ
 λ. neque amplius 3, 5, 21. - sed diverso in membro, ὡς μ.
 ληστῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἄξιωμα, non ampl. I, 10, 3. --
 †† c. neg. al. ὡς μ. βούλεσθαι μῆδὲ τῆν β. ἐξίαν οἰκεῖν, ut nec
 ampl. vellet I, 15, 17.
- μηκῆς, ph. c. gen. rei et in opp. ὁδοπορίας μήκει καὶ τάχει, itine-
 rum longitudine 3, 7, 17. - per praep. ἀσέρες, εἰς μήκος κη-
 χαλασμένοι, in longum I, 14, 1. cometae - in opp. οὐκέτι τὰς
 Φάλαγγας ἐς βάθος συνίστασαν, εἰς μ. δ' ἐπτείνοντες, in longitudine
 4, 15, 12. in longitudinem, s. lineam longam, a cornu uno ad
 alterum. - trop. c. gen. rei, ἐκείνοι εἰς ἀρχῆς μήκος - ἤλασαν,
 in imperio longe provehuntur I, 4, 11. ad imperii longinqui-
 tatem s. diuturnitatem, ad imperium longum s. diuturnum -
 τὸ παρὸν τῆς ἀρχ. βαρὺ διὰ μήκος ἐξουσίας ἠγοούμενοι, propter diu-
 turnam potentiam 6, 8, 9. v. α. et εἰ.
- μηλόβοτος, ph. Masc. c. subst. fem. et forsan c. adiuncto, κατα-
 σιάφας τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἐρημον τὴν χώραν καταλείπη, ur-
 bem, a se dirutam, mox vastam ac regionem desertam relin-
 queret 3, 4, 23. qui Bg. retulit ad pr. subst. πόλ. pecoribus s.
 ovibus depascendam s. compascuam, et, diruta urbe, eam vastam,
 eius que regionem desertam relinqueret, sed, si referas ad sq. mem-
 brum, et, diruta urbe, vastam et desertam regionem eius relinq.
- μὴν, particula adverb., c. al. adv., init. enunciat. post punct., in
 orat. viri alicuius, Ἀλλὰ μὴν, εἴρη, εἰς λ. atqui, inquit, quando
 rel. 2, 1, 23. at vero. - in narrat. historici ipsius, ἀλ. μ. καὶ
 λ. quin et 2, 4, 5, 4, 9, 15. sed et 3, 4, 30. - in orat. med.
 histor., post comma, ἐξήστε δὲ καὶ ἀνδριάντας - κατὰ πᾶσαν τὴν
 πόλιν, ἀλ. μ. καὶ ἀντικρὺ λ. quin et I, 14, 18. 6, 4, 13. - c. al.
 neg. init. enunc. οὐ μὴν ἐπειθε λ. non tamen 3, 15, 11. in orat.
 med. μηδεὶς τῶν δημοτῶν μήτε ἀντιστῆναι πολέμωντος, μήτε μὴν εὐ-
 Φιμοῦντος, nec tamen 2, 6, 19. οὔτε γὰρ οἰκοθεν ἦν αὐτῶ - χρέη-
 ματα, - οὔτε μὴν λ. inmo nec 2, 7, 3. neque vero, s. sed nec.
- μηνί, subst. ph. c. adi. ἠλλαξτε τῶν ἐνικυσιαίων μηνῶν τὰ ονόματα, men-
 sium I, 14, 17. οὐδ' ὄλων μ. δύο τῆς βασιλείας - προκεχωρ. 10.
 tos menses duos 2, 4, 11.
- Μηνίφιλος, nom. propr. Menephilus 3, 2, 14.
- μηνοειδῆς, phys. c. subst. fem. βέλη, ἃν αἱ ἀνμαὶ ἦσαν μηνοειδεῖς, lu-
 natae I, 15, 11. curvatae in formam lunae corniculatae, falcatae.
- μήποτε, μήπου et μήπως v. in singulis μὴ et π.
- μηρός, ph. abl. τὰς ἐσθῆτας τῶν μηρῶν καθέλκοντι, vestes a femori-
 bus detrah. 4, 13, 11. - in opp. τὰ σιελή σιέλων πάντα, ἀπ' οὐ-
 χων ἐς μηρούς, ad femora 5, 3, 12.
- μήτ', μήτε et μήτ', solum, μήτ' ὄλως, omnino non I, I, 5. profrus
 non s. ne omnino quidem, nostr. nicht einmal überhaupt, s. ne

- ullo quidem modo*, nosfr. gar nicht einmal. † μήτε ἔρκου Θεοδόμους, neque 2, 9, 18. ne quidem. - in relat. μήτε - μήθ' λ. neque - neque 1, 16, 10. μήτε -, μήτε - neque - nec 6, 5, 18. — simul c. pron. indefin. μήτε τι - μήτε τι λ. 1, 9, 21. μήτε τινός Φαισίου, μήτε ἀνθρώπος, nemine apparente aut resistente 6, 5, 16. ὡς μὴ ῥαδίως αὐτῷ τινα μήτε Ἑλλήνων τ., μήτε βαρβάρων λ. ut haud facile ei quisquam sive eorum, qui inter Graecos τ., sive barbarorum 7, 1, 26. - † c. al. neg. simul, ἀ μή πρότερον μήτε ἐπρόκεισαν, μήτε ἦκ. quae prius nec vid. nec 1, 15, 2. μηδενός μήτε Ῥωμαίων, μήτε Ἑλλήνων 1, 2, 4. v. μηδεὶς et μήν. — μηδεμίαν δύναμιν, - μήδ' -, μήτε 3, 13, 11. † simul c. copula, ἐπεὶ τὸν τε δῆμον ἤσυχάζοντα ἐγνωσαν, μήτε τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam audere 2, 6, 6. † μήτε δὲ ἀκριτόν τινα Φον. -, μήτε -, ἀλλὰ λ. neque vero quenquam -, neque - sed 2, 14, 7. — Ῥωμαίους - εαυτῷ τε -, μήτε δὲ ἀρεσκ. - αἰχμαλώτους τε λ. non placere autem sibi 4, 15, 19. † ζητούντων (μὲν) τοὺς θράσσαντας, μήτε δὲ εὑρεῖν, μήτε ἀμυν. δυναμένων, sed nec invenite, nec ulcisci 2; 6, 2. † ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ - μήτε εἰς τὴν β. αὐτῶν ἀναγαγεῖν, ἀλλ' λ. ut et filium suum - nec in aulam adduceret, sed 2, 4, 18. ὡς μήτε τινὰ προσιέναι, ἀλλὰ καὶ λ. ut non modo non accederet quisquam, sed et 3, 11, 4. ut nemo accederet, p. μηδένα. - † τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς ὕβρεως, καὶ μήτε παῖνεν τινὰ τῶν λ. atque nec verberarent quenquam 2, 4, 2. † ἀποιτεῖναι - ἀόσιον - ἠγήσατο (αὐτοῦς,) μήτε μαχημένους, καὶ - ἀγγείλαντας λ. eos, qui nec pugnarent, et annunciantes 6, 4, 12. occidere ipsos, utpote nec pugnantes, et annunciantes, s. quia nec pugnarent et annunciantes. μήτε μὲν v. in hoc supra. τὴν - ὤραν, μήτε ὀπ. εὐφορον, - κρυεράν τε λ. neque - frigidam que 1, 6, 3. † etiam in dupl. et diversa constructione membrorum e particip. nominat. et gen. consq. μήτε τὴν νόσου φέρων, - τοῦ τε στρατοῦ - νοσοῦντος 6, 6, 2. neque morbum ferens aestum ve coeli, exercitu que omni aegrotante. — ἐπεὶ μήτε - ἐβλεπον, ὑπὸ τε λ. ubi et puerum non viderunt, et 5, 8, 12. ubi neque puerum viderent, a que fama illa rel.
- μήτηρ, propr. c. gen. pers. μητρὶ θεῶν λ. matri deum 1, 10, 11. — Ἀντωνίου μητρός 5, 3, 2. p. noveca. - sed oppresso hoc gen. pron. Φαυσίνα ἢ μ. (αὐτοῦ) λ. 1, 7, 6. αὐτὸν τε καὶ τὴν μητέρα - μήτηρ 5, 8, 16. 19. sq. 6, 1, 23. - μητρὶ ib. 24. 6, 5, 18. 6, 9, 9. sq. 12. sqq. † εἰ μὴ διεβέβλητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρός εἰς Φιλαργυρίαν, nisi male audivisset ei mater ob avaritiam ib. 17. qui Bg. τὰ τ. μητρ. cepit in periphr. p. ἢ μήτηρ, cum etiam elipsis valeat subst. πράγματα s. ἡθῆ, nisi matris actiones mores que cum infamia imputatae essent ipsi pro avaritia et sordibus propriis, v. διαβ. † plur. ὑπὸ ταῖς μητράσι - ἀντρέφοντο, sub matribus 5, 3, 7. c. sq. opp. τῇ μάμμῃ, cf. 5, 8, 20.
- μητρῶος, de re, μέχρι μητρῶου φόνου, usque ad maternam caedem 1, 3, 9. ad caedem matris.
- μηχανᾶσθαι, med. de pers., trop. c. acc. rei, μηχανᾶται τοῖονδε τι, machinatur 1, 10, 10. 4, 10, 1. τοῖονδε 3, 11, 7. - simul cum dat. pers. et abl. modi, τῇ θυγατρὶ - παντὶ τρόπῳ θάνατον ἐμηχανᾶτο, machinabatur 3, 13, 6. molieb., strueb. per dolum et infidias.
- μηχανῆ, trop. abs. f. c. praep. et adi. πᾶσαν μηχανὴν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἐξήτει, nullas non machinas 3, 13, 10. infidias. - ph. in bello, c. adi. μηχαναὶ παντοδαπαὶ προσήγοντο τῷ τείχει, machi-

nae 3, 9, 8. μηχανὰς παντοίας προσέθερον, machinamenta 8, 4, 18. abf. machinas ib. 22, 30. ἡ. † c. adiuncto, f. in opp. μηχανὰ καὶ πολεμικὰ ὄργανα (εἴπετο αὐτῷ,) καὶ ὅσα λ. 7, 8, 23. machinae, i. scilicet, crates, musculi, rel. sed πολ. ὄγγ. tormenta, aries, catapultae, ballistae, et καὶ ὅσα λ. tela, fundae, iacula, fudes, facēs.

μιάζειν, ph. f. mor. de perf. c. acc. et abl. rei, βασιλείῃ μιᾶναι τὰς δεξιὰς αἵματι, polluere 2, 5, 10. committere eadem impriam f. cum turpitudine et impietate. ἐμουλίῃ - αἴμ. τὰς δ. μιᾶντας, cum pollueritis 2, 13, 16. ἐμῷ. αἴμ. μ. τὸν ὄγκον, ut qui polluissent 2, 9, 10. sacramentum suum violare, turpiter, contra ius leges que civitatis atque humanitatis, occidendo imperatore. — Pass. de re, ph. ποτὸν, αἵματι καὶ φόνοις μεμιασμένον, potus sanguine - mixtus 8, 5, 17. - † ph. an mor. c. adiuncto, καὶ θυβρίζοντα τὸ αἷωμα αἰσχίῃ καὶ μεμιασμένῳ σχήματι, turpissimo foediff. que habitu 1, 15, 15. ubi αἰσχ. de moralitate interna, i. indecorus, sed μεμ. de externa specie, oculis et animis displicente, sordidus, squalidus, sanguine pollutus.

μίγνυσθαι, pass. de re, trop., d. abl. rei, μεμιγμένον τὶ πένθος ἐορτῇ λ. missus luctus festae celebritati 4, 2, 2. iunctus, coniunctus cum rel. - ph. abf. ὡς ζεῖθερα φέρεσθαι οἴνου καὶ αἵματος μεμιγμένου, ut rivi defluerent vini sanguinis que promiscue 5, 5, 16. vini sang. que mixti inter se, f. vini, mixti cum sanguine, in sacrificio.

μικρολογία, mor. in opp. τὴν - μεταβολὴν - οὐ σύμμετρον διοίκησιν ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ μικρολογίαν ὀνομάζουσιν, ut sordes infamant 2, 3, 22. nimiam parsimoniam et diligentiam in re pecuniaria, noni. Kargheit. - cum adiuncto, εἰ μὴ διεβέβητο αὐτῷ τὰ τῆς μητρὸς εἰς Φιλαργυρίαν καὶ μ. sordes 6, 9, 17. διὰ μ. καὶ τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ἐκνηρὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, ob sordes ib. 9.

μικρολόγος, mor. de perf. γυναίκεν μικρολόγον, mulierem sordidam 6, 9, 10. nimis parcam.

μικρὸς, Masc. de perf. ph. in opp. μικρὸς ὢν, - μεγίστοις ἤρωας ἐμίμειτο, parvus homo 4, 9, 5. etli erat parva statura, Caracall. - Fem. trop. c. neg. οὐ μικρὰς δυνάμεις δέσμενος λ. non exiguis viribus 2, 14, 14. copiis, exercitu non parvo, i. magno. - de re, μ. προβάσεως δέσμενος, parva causa indigentem 3, 8, 6. levi. — c. adiuncto, ἐκ μ. καὶ εὐτελοῦς προφ. exigua levi que occas. 7, 4, 2. - (μικρὰν καὶ εὐτελῆ πρόβασιν, parvam et levem caus. 5, 3, 1.) ἐκ μ. καὶ εὐτ. διαβολῆς, ex parva et levi calumn. 7, 3, 8. — simul in opp. ἐκ μ. καὶ εὐτ. τύχης εἰς μεγάλην - ἐξουσίαν, ex parva humili que fortuna 3, 10, 12. - Neutr. † de perf. μειράκιον μικρὸν, adolescentem pusillum 6, 9, 10. qui nil magni cogitat et fulcipit. - de anin. μικρῶν - Σηρίων, parvis bestiolis 5, 9, 10. - de re, c. neg. ἦν αὐτὸν τὰ ἀναπέθοντα οὐ μικρὰ, non parva 6, 2, 16. ὁ στρατὸς - πράγματα εἶχεν οὐ μ. negotii non parum 3, 3, 1. magnas difficultates et molestias. δειγμα τοῦτο οὐ μικρὸν λ. argum. non parvum 6, 6, 11. † c. adiuncto simul, ταῦτα, μεγάλα ὄντα -, δέος - οὐ μικρὸν ἐμποιεῖ, non parv. 2, 3, 13. †† in opp. non vera, c. adv. et c. acc. rei ellipt. ἐν μικρῷ πάνυ τὸ μέγεθος σώματι λ. in parvo admodum staturae corpore 4, 7, 14. nihil leg. parvae, v. μέγ. sed in vera opp. καὶ μικρὰ μὲν λαβοῦσιν, ἀντιδοῦναι μείζον λ. parva 2, 3, 14. 10. ἀγαθὰ, χρήματα etc. - c. adiuncto simul, εὐτελῆ καὶ μικρὰ ἔργα -

- ὄξῃ παρέδωκαν, τῆς ἀληθείας μίζου, viles et parvas res 1, 1, 3.
 — sed c. meo adiuncto, ἃ δὴ μ καὶ ὀλίγα, οὐδ' αὐτάρηκ τῆ αὐ-
 τοῦ βουλήσει ὡςτό, id quod minutum et parvum - 7, 3, 12.
- μικρότερος, physl. de re. μικρότερον ἐτίκειται (κατασκευασμα,) mi-
 nusculum 4, 2, 14. brevis, minus.
- μικρῶς, ph. c. neg. οὐ μ. ἐλύπου τον ζρατόν, haud parum 3, 9, 9.
 i. q. οὐ μετρίως 1, 3, 12.
- μιμῆσθαι, med. de persl. mor. c. acc. persl. sed et rei per ellipsl.
 Διόνυσον (κατὰ) πάντα μιμούμενος, Bacchum per omnia imitans
 1, 3, 7. sq. expl. - c. acc. persl. et adv. πάλιν Ἀχιλλέα ἐμιμείτο,
 imitabatur 4, 8, 10. - simul cum nominat. adi. modi, ἀκοντες
 ὄρωσ τοὺς λοιποὺς ἐμιμοῦντο, imitabantur 7, 4, 4. cum acc. persl.
 solo, ὅτι - Ἀχιλλέα ἐμιμείτο, quod imitaretur 4, 9, 5. μιμη-
 σάμενος τὸν Σεβασόν, imitatus 3, 13, 7. ad imitandum, ad imi-
 tationem f. exemplum. † in opp. ὡς μὴ ῥαδίως διαγινῶναι τὸν
 τε ὄντα -, καὶ τὸν μιμούμενον, et (eum) qui illum imitatur 1, 10,
 12. vestitu et persona, in ludo. c. acc. rei et praep. ὅφ' ἐνδ
 σχήματι θηλειῶν πολυτέλειαν - μιμούμενος, dum imitatur 1, 14,
 16. - c. acc. rei solo, sed v. syn. ἐζήλου ταῦτα, - τὸν δὲ λοιπὸν
 (αὐτοῦ) βίον οὐκ ἐμιμήσατο, imitabatur 5, 2, 8. †† οὕτε τὰς
 ὑμετέρας χεῖρας μιμήσομαι, imitabor 2, 13, 15. factum manuum,
 caedem, non similiter patrabo.
- μίμητις, mor. c. gen. rei et adiuncto, τῆς Μάρκου ἀρχῆς ζήλην καὶ
 μιμήσει, imitatione 2, 4, 3. - sed c. gen. persl. μιμήσει καὶ ζ.
 τοῦ βασιλέως 3, 6, 22.
- μιμητής, mor. de persl. c. adiuncto et gen. rei, it. in opp. ὡς μὴ μα-
 θητὰς εἶναι μόνον, ἀλλὰ ζηλωτὰς καὶ μιμητὰς τῆς ἐκείνου ἀνδρείας,
 imitatores 6, 8, 5. † c. adv. quod videatur, simul, τοὺς παν-
 ταχόθεν μούσης τε ὑποκριτὰς καὶ ἀνδρείας μιμ. μεταπατεμψάμενος, un-
 dique rei mul. act. et fort. imitatoribus arcessitis 3, 8, 16. qui
 Bg. rexit adv. ad v. μετ.
- μίμος, ph. de re, κωμῳδοῖς καὶ μίμων ὑποκριταῖς, minorum 5, 7,
 14. fabularum obscenarum.
- μιζοβαρβάρως, de persl. Μαζιαιῖνος, τὸ γένος τῶν μιζοβαρβάρων, ori-
 undus ex semibarbaris 6, 8, 1.
- μισεῖν, mor. de persl. c. acc. rei, μισοῦντας αὐτοῦ τὸ ἀνέροσον λ. per-
 offi 1, 12, 11. - c. acc. persl. et abl. modi, φύσει μισῶν τὸν
 ἄνθρωπον, infensus homini 3, 12, 22. † μισ. (αὐτὸν) ἄλλως, in-
 fensus 4, 13, 6. - in opp. ἐν διαφορῶν - γνώμης, οἱ μὲν, μισοῦν-
 τες αὐτὸν, οἱ δὲ, σέργοντες, ἐν ὅπλοις εἰσι, odio enim prosequen-
 tes 1, 15, 5. - † oppresso acc. persl. ἐμίσουν (ἀλλήλους), odia
 erant inter ipsos 4, 3, 2. odium exercebant inter f. erga se in-
 vicem. †† ὡς ἂν ὑπὸ μισοῦντων (αὐτὸν) ὑβριστεῖν, ab inimicis 3,
 12, 25. ofloribus, i. q. ὄ. pr. πολέμιος. Pass. de re, in opp. et
 c. adi. ὅσῳ τὰ γινόμενα, ὡς φαῖλα μισεῖται, τοσοῦτῳ τὰ μέλλοντα -
 ἐλπίζονται, quanto magis odiosa sunt 2, 3, 17. - c. adv. πᾶς
 οἰκείου φόνος εὐθὺς ἀκουσθῆς μεμίσσηται, odio esse 4, 5, 3. v. εὐθ.
 — Nominativum particip. c. adv. τῆς αὐτοῦ ὀμότητος, - σφοδρότα-
 τα εἶδώς μισοῦμένην (αὐτήν,) sciens eam - invisam 7, 6, 6. odio-
 sam. † Neutr. c. artic. in opp. et forsan c. praep. πλέον ἦν ἐν
 αὐτῷ τὸ ἐλοῦμενον, ἐφ' οἷς ἐσώχλητο, ἢ τὸ μισοῦμενον, odium 2,
 10, 5. p. subst. τὸ μισος, v. ἐλ. De persl. c. praep. πρὸς δήμου
 μεμίσσηται, populo invisus est 2, 10, 8. †† οὕτε τῷ δήμῳ πι-
 σεύων, ἐπεὶ μεμίσσητο (πρὸς f. ὑπ' αὐτοῦ,) quia invisus ei erat 2,
 11, 12. †† simul cum nominat. particip. f. modi, οὐ γὰρ παρ'

ἡμῖν προϋπάρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάζων μεμίσητο, odiosus erat 3, 6, 10. Ic. nobis s. mihi, e pr. παρ' ἡμῖν suppleendis ὡς ἡμῶν s. πρὸς ἡμῶν. - διὰ μικρολογίαν τοῦ Ἀλεξάνδρου μεμισημένου, quod Alexander odiosus sit 6, 9, 9. - c. abl. modi et adv. μὴ γνώμη καὶ ψυχὴ ὁμοίως Μαξιμίνοσ μεμίσηται, inivusus esset 8, 5, 15. — † Nominatim particip. abl. ὑπὲρ τυράννου - μεμισημένου, propter tyrannum inivusum 8, 5, 21.

μισθός, propr. ὄσ - καινὰς ἡδονὰς ἐπὶ μεγίσταις μισθοῖς ἐσηγάτο, maxima mercede 1, 3, 5. maximis praemiis. μεγάλων μισθῶν τὴν εἰρήνην ἀνταταλλάσσονται, magnis mercedibus 1, 6, 25. pecuniis.

μισθοφόρος, propr. miles, abl. p. subst. τῷ μὴ ἔχειν μισθοφόρους, mercenarius 3, 1, 5. per ellips. subst., in sqq. locis additi. οὐ μισθοφόροις χρῶνται στρατιώταισ οἱ βάρβαροι, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφόροις ἐπὶ ἑτήοις σιτηρεσίαισ στρατιώτασ κατασητάμενος 2, 11, 9.

μισθός, mor. c. subst. τὸ μ. καὶ ἡ ζῆσις ἠΐθετο, odium 4, 4, 1. αὐτῷ περιερίετο - μ. καὶ ἀγῆ 8, 5, 6. αὐδεμίαν αἰτίαν ἐχθρας, οὐτε μίσους ἔχων 7, 1, 23. ἐσάσασαν - τῷ αὐτῷ ζήλῳ καὶ μίσει 3, 3, 3. εἰς μίσος καὶ ἀπόσασιν - παρῴθουναν 7, 4, 1. c. adi. τὸ κρυπτόν πρότερον μ. λ. 7, 7, 3. - ἡ αἰτία τοῦ λανθάνοντοσ μ. 4, 9, 3. — † c. praep. αἰτία μίσους πρὸς τὴν σύγκλητον, odii adversus 1, 8, 14. τῷ πρὸς Νικ. μ. 3, 2, 18. - c. gen. rei, μίσει τῆσ Μαξιμίνοσ τυράννοσ 7, 7, 13. adversus. † τοῦ γάρμου τὸ μ. διηγουμένη, coniugii odium 3, 10, 16. coniugis, mariti, an p. molestia. - persl., ut obiecti, τὸ Μακρίνοσ μ. Macrini odium 5, 4, 2. ἀπείσασ Μακρίνον. μίσει τῶν ἱπ. odio equitum 1, 12, 19. Ἀπείσασ μ. 3, 3, 3. sq. ἴν. ἐχθραί - 7, 5, 1. ἐχθραί τῷ Ἰλαυτιανοῦ καὶ μὴ τῆσ ἐκείνοσ θυγατροσ 3, 12, 7. πρὸς ἐχθραί ἡ μ. τυράννοσ λ. 1, 1, 3. † simul c. praep. τὸ Μαξιμίνοσ παρὰ πᾶσι μ. Maximini apud omnes odium 7, 5, 12. omnium adversus Max.

μυᾶσθαι, mor. de perf. Med. c. acc. rei, παιδείας κλέοσ - μνώμενοι, dum ambiunt, 1, 1, 1. historiaram scriptores. - simul c. praep. ὅτι μὴ - ἐξ ἐπιβουλήσ μυᾶται τὴν ἀρχήν; ambire 2, 7, 11. † cum dat. perf. τὴν ἀρχ. ἑαυτῷ μνώμενον, captantem 3, 7, 10. - simul c. syn. v. οὐ - τῆσ ἀρχήσ ἀντιποιέσθαι, οὐδ' αὐτῷ τὴν εἰσοσίαν μνώσθαι, ambire 2, 9, 14. - c. adv. simul. et c. praep. λανθάνοντωσ εὐνοίαν ἑαυτῷ παρὰ τῶν στρατιωτῶν μνώμενοσ, sibi a militibus ambiens 7, 9, 24. ubi sq. τῆσ ἀρχ. ἀντιποιήσαιτο, et Bg. clare praep. retulit ad v. - c. abl. modi. ἐμνάτο παντὶ τρόπῳ τὴν μοναρχίαν, ambiebat omnibus modis, ut solus imperaret 3, 15, 2.

μνήμα, trop. de loco, cum gen. perf. ἐλθῶν εἰσ τὸ Ἀλεξάνδροσ μ. monumentum 4, 8, 21. iunulum, sepulcrum. — simul cum adi. ἐν τῷ νεφ, ἐνθα τῶν βασιλέων ἱερὰ μνήματα δεῖκνυνται 4, 1, 7. — cum mero adiect. εἰσ τὰ βασίλεια ἀποθρομέμενοι ἱ. μν. 3, 15, 16.

μνήμη, mor., p. actu, c. gen. perf. (αὐτὸν) ἐτάραττε μνήμη τῶν - βασίλεια παραλαβέντων, memoria 1, 3, 5. recordatio. τοῦ πατρός μ. λ. 1, 6, 19. ἡ τοῦ π. μ. 1, 8, 5. 2, 10, 5. 2. 4, 14, 10. — τὴν Κορμέδου μνήμην αὐτοῖσ ἀνανεώσσεσθαι ὑπέσχετο 2, 6, 15. per flatuσ restauratas etc. ut sq. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρός μ. χάρισιν - ἀμείψεσθαι 1, 5, 20. v. ἀμ. - αὐτοῦ τὴν μ. τιμᾶντες 2, 9, 13. v. τιμ. - προσεποιέετο - τὴν τῷ ἥρωσ μ. 4, 8, 17. - cum gen.

- rei, εἰ τῆς ἀνδρείας - ἔτι ταῖς ψυχαῖς - μνήμη ἐνέστανται 2, 10, 7.
 — μνήμη τῆς ἐν ταῖς τροτέραις - στρατείαις ἀρετῆς, recordatione
 2, 4, 5. ἐνίων (f. ἔργων) - μνήμη ἀναμνησθῆναι 1, 1, 1. † si-
 mul cum adiect. ἐγκρατικῶν ἀρετῆς αἰδίου μνήμη, memor.
 1, 4, 18. - cum praep. τὴν περὶ αὐτῶν μνήμη συναναλίπει,
 memoriam amittunt (sui) 2, 3, 18. - †† in opp. aut adiun-
 cto, εἰ τι λόγου καὶ μνήμης ἀξίον, mentione memoriae que 2, 15,
 13. recordatione mentis, ut oris λόγ., cf. ib. - †† Per loca
 ambigua, ὁ τῶν οἰκείων φερθεὶς αἰώνιον ἔχει τὴν μν. τοῦ λελυπημέ-
 τος, aeternam habet memoriam offensae 2, 3, 19. qui Bg. cepit
 τοῦ ἐλ. de re, cum et procedat de persf., cf. ib., unde Mg. fuerit
 c. gen. vel rei, vel persf. †† τὸ Ἀντωνίου τῆς μνήμης πά-
 θος, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. v. παθ. —
 †† παραβάλλοντες τὴν μν. τῆ Ἀντωνίου διαίτη, comparantes me-
 moriam Antonini victis 5, 2, 12. v. παρ. † Per formulas pec-
 culiaries, Φῆστος, τῆς βασιλείου μνήμης προσέψας, erat imperatori a
 memoria 4, 8, 11. imperatoriae memoriae praefidens, f. impera-
 toris memoriae sermibus praefidens f. praefectus, nostr. der dem
 Kaiserlichen Archiv Vorstand, f. Kaiserlicher Archivarius f. Kaif.
 Kanzler. - per praep. οἱ τὴν πείραν - φέρουσι διὰ μνήμης, ge-
 stant in memoria 2, 2, 19. tenent in memtia, habent in memoria,
 meminere, recordantur. ἱσθρίαν - ὑπὸ νεαρῶ τῆ τῶν ἐντελευτεμέ-
 νων μνήμη - ἡθροισα, ex recenti - memoria 1, 1, 4. - per ver-
 ba, τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῶ, - τῆ ἐμῆ μν. χαριεῖσθε τὰ μέγιστα,
 meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 17. v. χαρίζ. - αὐτὸν
 ἐλύπει τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ (γενόμενα πρὶόνματα,) ἀλλ' ἐπίγειον ἔχον-
 τα τὴν μνήμ. 1, 3, 8. quae recentem habent memoriam, quae
 sunt adhuc in recenti memoria. †† in malam partem, μηδὲ τις
 ἡμῶν οἰεσθῶ, τῶν πεπραγμένων εἶναι τινὰ μνήμη εἴτα ὑφ' ἡμῶν λ.
 rerum praeteritarum ullam futuram (esse) mentionem 8, 7, 17.
 qui Bg. cepit de oris commemoratione; cum procedat et p.
 mentis recordatione, sed cum affectu f. effectu, quod dicunt,
 i. ultionem, ulciscendi cupiditatem.
- μνημονεύειν. mor. de persf. cum acc. persf., in opp. οὐκ ἂν τις εἰ-
 πεῖν ἔχει ἢ μνημονεύσαι - φανερότα, meminisse 6, 1, 16. - Pass.
 de re, c. adv. τὰ θειὰ τῶν ἔργων ἀεὶ μνημονεύεται, memoria te-
 nentur 2, 3, 18. sq. opp. τὰ χρ. λ. - βίους παραδόξους. πρότερον
 ἢ σπανίως - μνημονευθέντας, memoratas 1, 1, 5. συμφορῶ, οὐ
 ῥαδίως μνημονευθεῖσα, qualis nulla facile memoratur 6, 5,
 23.
- μνησικακίαν, mor. de persf. abf. αὐτὸν - μνησικακίαν - διεχρήσατο,
 succensens 3, 7, 11. memor mali et iniuriae, sibi illatae, et pro-
 ditionis.
- μοῖρα, propr. de persf. et milit. c. adi. πολλῶν ἐξ ἐκείνης τῆς μοῖρας
 ἀπολωλότων, de illa parte 6, 6, 4. σὺν τρίτῃ μοῖρα, λ. 6, 5, 16.
 — ἐνειμε τὸ στρατιτικὸν εἰς τρεῖς μοῖρας, partes, ib. 1. - c. gen.
 rei f. persf. τὴν τρίτην μοῖραν - τοῦ στρατοῦ ἔχων λ. partem exer-
 citus ib. 4. τῶν τριῶν μοιῶν τῶν τοῦ στρατοῦ 6, 6, 4. - trop. c. gen.
 rei, ἐν χάριτος μοῖρα τίθεται (τοῦτο,) id pro beneficio reputat 2,
 3, 19. in parte, in loco, in numero, in genere.
- μοῖ v. ἐγώ.
- μοιχεία, propr. de femina, c. gen. persf. τὴν Ἀντωνίου μοιχείαν -
 ἱστῶμενο, de Antonini adulterio gloriabatur 5, 7, 6. adult. cum
 Ant.
- μόλις, mor., solum, c. verbis, vix 3, 6, 4. 4, 9. 4, 7, 12. 6, 7,

10. vix tandem 4, 6, 12. vix aegre que 4, 11, 9. aegre 6, 9, 12. - c. al. adv. témp. μόλις ποτέ - ἀνεπαύσατο λ. vix tandem 3, 15, 5. - c. adiuncto, ὀνῶν καὶ μ. aegre 2, 3, 11. βραδύτατα καὶ μ. vix 5, 2, 7. † μ. καὶ μετὰ πολλῆς μάχης, vix tandem post longum certamen 4, 4, 15. † μηκέτι μ. καὶ στασιζόντα λανθάνοντά τε λ. haud amplius vix raro que et clanculum 4, 10, 9. †† μ. καὶ χαλεπῶς λ. vix aegre que 6, 5, 11.

μοναρχία, propr. de Augusto, ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστὸν περιήλθεν ἡ μ. imperium 2, 11, 9. † ἐξ οὗ περ ἡ Ῥωμαίων δυναστεία μετέπεσεν εἰς μοναρχίαν, ad unius dominatum 1, 1, 5. - de duobus, ὑπισχνείται ὑπὲρ τῆς μοναρχίας λ. pro imperio 4, 4, 17. Carac. contra Getam, it. ἐναντὸς τῆν μ. ambiebat, ut solus imperaret 3, 15, 2. ὑπὸ τῆς περὶ τῆν μ. ἐπιθυμίας, totius imperii cupiditate 4, 4, 5. - de Balb. et Maxi. οἶα πρὸ μοναρχίας ἐπιθυμία, regnandi cupiditas 3, 3, 7. εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας λ. ad concupiscendum absolutum imperium ib. 9. εἰς τὸ περιποιῆσαι τῷ Μαξ. μω τῆν μ. ad afferendam Maximo summam rerum ib. 12.

μονομαχεῖν, phys. de perf. c. abl. instrum. ei praep. δορατίων, οἷς πρὸς θηρία μονομαχοῖσι, depugnant 7, 8, 11. Carthaginienses. — De Commodus, c. dat. perf. τοῖς ἀνδρειοτάτοις τῶν κενιῶν μονομαχῆσαι, cum - singulari certamine depugnaturum se (esse) 1, 15, 1. - abl. ἐπεὶ - ὄπλα ἀναλαβῶν - ἐμονομάχει, armis sumtis, ut gladiator depugnabat ib. 15. ὁ μὲν οὖν μονομαχῶν, dimicans ib. 16. - de aliis, τῶν μονομαχοῦντων - τινὸς - ἐνόματι καλεῖσθαι πρὸς ἑταῖρς, cuiusdam ex gladiatoribus nomine appellari imperavit (Commodus) ib. 18. p. subst. τῶν μονομάχων. it. τῶν πλεισίων πᾶς οὐσίας - ἐβούλετο μερίσαι εἰς τοὺς μονομαχοῦντας, gladiatoribus 1, 17, 3.

μονομάχος, ph. Commodus, τὸν βασιλέα, οὐ τὸν μονομάχον, ἐννοοῦντων, gladiatorum 1, 15, 16. κείσθαι τὴν μ. illum glad. 2 2, 7. — Alii οἱ μονομάχοι λ. 7; 11; 18. 14. τὸ τῶν μονομάχων καταγῶγιον 1, 15, 17. 1, 16, 8. bis, 12. (1, 17, 15.) μονομάχοις 10. - μονομάχους λ. 1, 15, 19.

μόνος, Masc. de perf. μ. ἐγὼ λ. solus 1, 5, 14, 3, 10, 15. † ἐνθα μ. - ἡρεῖνα λ. 7, 6, 12. solitarius, sine arbitris. † μ. εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ στρατῷ 7, 1, 8. sc. ἀγνήης. - c. gen. perf. μ. βασιλέων - ἐπιστάσαστο, solus regum 1, 2, 6. μὲ τῶν - φίλων λ. solus ex amicis 2, 1, 10. 16. μ. θεῶν λ. solus inter deos 4, 5, 16. — Dat. ἐμοὶ μόνω λ. m. soli 3, 6, 5. † οὐ μόνω, τίς νῦν - μεταδιδῶσιν, cuius solum quis filium participem facit ib. 11. † μ. κοινῶν τῶν ἀπορρήτων, qui solus essei particeps secretorum 4, 12, 7. † ὁ ἡρεῖαι μόνω, sibi soli 4, 7, 9. qui bg. recte supplendi pron. εαυτοῦ. Acc. εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνου, id unum 3, 15, 2. ἀποδειχθῆναι (αὐτὸν) μόνου αυτοκράτορα, solum 2, 12, 9. — Plur. μόνοι οἱ δορυφόροι λ. soli 2, 5, 1. † οἱ γὰρ μόνοι καὶ κατ' αὐτοὺς - ὑπετάσσαστε, cum soli vos 3, 6, 14, v. αὐτ. et κ. ὁ πάντας εἶθερα, τοῖτο μόνους ἔλυται τοὺς - στρατιώτας, solis militibus 2, 4, 8. † ἀνευ ὑπηρεσίας μόνους ὀχήμασιν ἐπιτεθέντας λ. solos 7, 3, 9. — De re, λανθάνειν ποταμῶν ἐκείνων μόνων - τὰς ἐκβολὰς, illorum solumum 6, 5, 3. — Fem. de perf. βασίλισσα εἶναι θέλουσα μόνῃ, sola 6, 1, 20. — De re, ἀέρων, ὡν Ἰταλία μόνῃ εὐφορος, sola 1, 6, 5. — μέχει προσηγορίας - μόνῃς ἐλθόντες, tantum 1, 1, 7. εἰ ἐκ μόνῃς προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, solummodo 2, 8, 3. † ἀλλῆς μὲν ὕλης οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ ἐκ μ. τὴ σιμ-ῆσεως λ. nisi ex 4, 2, 12. v. μετ. et ἐκ. - μόνῃς Ῥώμης ἀπολείπεται, for

- luminodo 7, 6, 2. χαλιῶν ἄνευ, ῥάβδῳ μόνῃ, λ. virga sola 7, 9, 13. ἀσπίδα μόνῃ σιγήν λ. scuto tantum angusto 3, 14, 14. μ. ἤδεται ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπάρχουσαν, unam porant sibi salutem hanc dari 7, 5, 1. - Plur. ἐν μόναις ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι, in solo pompatum vestitu 2, 13, 5. κούφαις καὶ παρ. μ. ἐστ. levibus tantum ac pendulis vestibibus 3, 4, 19. μ. ταῖς δημοσίοις (εἰσ-δόδοις) χρώμενοι, tantum publicis 4, 1, 9. - Neutr. p. adi. cum pron. τοῦτο - μόνου ἔσγεν ἐγκαλέσαι, hoc unicum 6, 1, 24. † ἐκείνου τοῦ ἔτους, οὗ μόνου - ἐβασίλευσε, illo anno, quo solo 3, 2, 5. - c. subst. μόνῳ λουτροῦ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, unico lavacro 7, 2, 12. τοῖς Σύρων ὑφάσμασι μόνου ἠρέσκειτο, Sycorum texturae solae 5, 5, 7. ταῦτα γὰρ μόνῃ ψυχῆς ἴδια - ἠγεῖτο κτήματα, sola 1, 2, 4. † Pro adv., abf. πρότερον - τοῦτέστι μόνου, ἴπποις ἀπογοῦμενοι, ἤδεται λ. solummodo 3, 4, 19. μ. τέ τις κληθεῖς - εὐθέως - ἀπῆει, atque si quis tantum vocaretur rel. 7, 3, 5. — εἰ δύο - ὀπλίτας εἶδοιεν μ. duntaxat 7, 8, 13. εἰ μ. Ἰταλίας ἐπιβαίημεν, si tantum ib. 13. †† ὑβρίσαντα μ. εἰς λ. tantum 4, 5, 12. e. in minuendo, p. Lat. *vel* si saltem. - In relat. cum ali particul. et quidem c. neg. et adverf. Μάρκου, μὴ μόνου ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ κατόπις τετραχωμένον, non solum - sed 1, 3, 1. — μὴ μ. ἐμφυλίῳ, ἀλλὰ καὶ βίῳ. non sol. sed etiam 2, 5, 10. οὐ μ. βαλλόμενος -, οἷδὲ (μόνου) πατούμενος -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum iaculis -, nec solummodo concultatione, verum etiam 1, 12, 14. - in med. orat. δίδωσί τε ὑμῖν ἢ τύχῃ οὐ βασιλέα μόνου. ἀλ. κ. non principem solum 2, 2, 18. 2, 10, 2. καὶ τοῦτο οὐ λόγους μ. ἀ. κ. non verbis modo 3, 12, 5. - †† postpositum, βουλίμενος δόξαν ἄρασθαι νίκης μὴ μόνου ἐμφυλίου, - ἀ. κ. non solum 3, 9, 1. 5, 3, 9. non tantum 3, 6, 6. cf. ἀλλὰ supra. †† ὁ γὰρ ἦν μόνου - ποτὸν λ. unice 8, 5, 17. qui Bg. habuit p. adv., etfi p. adi. aequè valere potest, qui enim erat solus - potus.
- μονῶσθαι, physf. pass. de perf. ἰδῶν αὐτὸν μεμονωμένον, videns eum solum 4, 13, 11.
- μόνως, i. q. supra μόνου, c. al. adv. οὕτω μ. αἰδίων - ποιῆσαι δουήσεσθαι, hoc solo modo 1, 4, 14. ita f. sic tantum.
- μοῦσα, improp. de re, μουσῆς θεάματα, rei musicae 1, 9, 4. e Bg. lect. τοὺς πανταχόθεν μουσῆς ὑποκριτὰς μεταπεμφάμενος 3, 8, 16. — c. adi. πάσης μ. ὄργανα, omne genus musica instrumenta 4, 8, 19. - simul c. adiuncto, ὑποκριταὶ πάσ. μ. καὶ ὀρχήσεως, omnis rei musicae 4, 6, 4. πάσ. μ. κινήσεώς τε λ. ὑποκριταῖς λ. 3, 2, 9.
- μυεῖσθαι, trop. pass. de perf. c. adv. et rei vel gen. vel acc. παιδείας καὶ μετρίως μεμυημένος, eruditione initiatus 1, 13, 16. instructus, praeditus.
- μῦθος, physf. de re, universe, ἐκθειασθῆναι τὸ πάθος τοῦ μερικίου ἐς μῦθον καὶ Διὸς ἀρπάγην, in fabulam illam de Iovis raptione 1, 11, 6. - sed praecipue, in theatro, c. adi. et in opp. aut cum adiuncto, μῦθων ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπεμίνυσκεν λ. veterum fabularum admonēbat 3, 13, 8. qui Bg., uno sic Lat. dato, p. syn. ceperit, eam distingui possint, ut vocab. universi generis et finiti magis, quatenus μ. sunt fabulae, quae sermone aut scripto narrantur extra scenam, sed dr. fabulae, quae aguntur in scena, v. dr.
- μυθώδης, moral. de re, εἴ τι καὶ μυθώδες λέγοιεν, fabulosum 1, 1, 2.
- μυλίτης, p. adi. μυλίτου λίθου, ex molari lapide 3, 1, 14.

μυρίος, trop. μυρίων ἄζιοι θανάτων, infinitis 2, 13, 14. innumeris, multis.

μύρον; ph. μύρου εὐωδесаίου λ. unguento 1, 12, 4.

μισαττεσθαι, med. de perf. mor. c. acc. perf. τὴν πόρην, averfaretur 3, 10, 15. ἐμισαττόντο αὐτόν, abominabantur 5, 8, 2. — c. acc. rei, τὰ Φαῖλα - μισαττόμενον, aspernari 4, 12, 4. Ῥωμαϊκὴν - ἐσθῆτα ἐμισαττέτο, abominabatur 5, 5, 6.

Μισός; nom. gent. e Myfia f. Moesia, hod. Bulgaria, Af. min., in periph. τὰ ἐν Μισοῖς στρατόπεδα, Myfiorum exercitibus 3, 10, 2. in Myfia f. Moesia; apud Myfos f. Moefos.

μυσηρίον, trop. c. gen. rei, τὸν στρατιωτικὸν ὄρειον, ὃς ἐστὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς σημειῶν μ. mystrium 8, 7, 8. caerimonia, arcanum. — abl. ἱερουργίας πανουχίδας, ἐπιτελεσθεΐσας εἰς μυσηρίων ζῆλον, ad Cereris initiorum aemulationem 3, 8, 17.

N.

Νάρμα f. νάρμα, ph. in opp. aut adiuncto, πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάρματος, frigidis laticibus 1, 6, 5. fontibus.

ναός, ph. abs. μετὰ τὸ ἰδύσθαι (αὐτόν, τὸν θεόν) ἐν τῷ ναῷ, in templo 3, 6, 21. ὑποδέχεσθαι ἐκ τῶν ναῶν - τὰ χρήματα, ex templis 4, 4, 18. ναῶν ἀναθήματα, templorum 7, 3, 13. — in opp. τοῖς ἀρχαίους καὶ ἰδίους ναοὺς τε καὶ σημεῖς, templa 6, 1, 6.

Νάρκισσος, nom. propr. νεανίαν τιὰ, ὀνόματι Νάρκισσον, λ. Narcissum 1, 17, 24.

ναυμαχία, ph. τὴν λίμνην - ναυμαχίας ὄψιν παρασχεῖν, navalis pugnae 7, 2, 14.

ναῖς, ph. οὐ πρότερον ἢ ν. ἀνέδρομος, navigium 1, 11, 11. ἢ ν. ἡμιλούρητον, navis ib. 13. τὴν ναῦν ἐφελκόντων, navem ib. 11. καταπλεῖν ὁ στρατὸς ναυσὶ πολλαῖς, navibus 2, 9, 14. navigiis 6, 7, 13. πατρίς ἰλλίς, ad pontem in fluvio. ἄ - ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῖς χειραγωγεῖ, naves ꝑ, 2, 15. — † Alius nominat. κομισθῆν ἐπὶ νεῆς τὸ ἀγαλμα, navi 1, 11, 10. τῇ πρώτῃ τῆς ν. navigiū ib. 12. οὐτε νεῶν οὐδᾶν ἐν ταῖς ὄχθαις, neque navibus suppetentibus 7, 1, 17. nec navigia 8, 4, 5. 9. δίκην ν. instar navium ib. 11. †† Alius rursus nominat. νηῶν - ἀπορίαν, navium 8, 5, 13.

ναυσίπορος, ph. de re et fluviiis, εἰ - ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, navigabile 6, 7, 15.

ναυτικός, phys. de re aut perf. ἐξήρτες στόλον ναυτικόν, classem 2, 14, 15. navales copias, nauticam classem, navalem classem, navium classem. — in opp. πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν, navales copias 3, 1, 2.

νεάζειν, phys. de perf. c. praep. τοὺς υἱούς, ὡς ἂν νεάζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῃ λ. ut iuvenes militarem vitam degerent 3, 14, 4. i. e. tanquam iuvenes. in iuventute, per iuventutem; iuventutem suam transigerent in vita mil.

νεανίας, phys. univerſe, νεανίαν τιὰ γενναῖον λ. adolescentem 1, 17, 24. Narcissum. τοῖς ἀνόρμιστάτοις τῶν νεανιῶν, iuvenum 1, 15. 1. gladiatorum. τοῖς υἱοῖς ἑαυτοῦ, νεανίας οὐσιν, adolescentibus adhuc 1, 9, 2. Perennis, it. πικεύσας ὁ ν. adolescens ib. 22. unus ex iis. — Sed de Severi filiiis, ἐμβριθῆ καὶ θρασύν ν. adol. 3, 11, 1. Carac. εἰ υἱεῖς αὐτοῦ, ἤδη νεανία 4, 1, 2. † ἐπὶ κασιὶ νεανίας

- διαδόχοις ἀνεπαύσατο, iuvenibus 3, 15, 7. ἄτε νεανίας σφριγῶν-
 τας 3, 15, 14. - De filiis Mammacae, αὐτὸν, καὶ ἄλλοι - καὶ ἀφρο-
 να v. adol. 5, 7, 1. Helioq. sed Alexand. Sev. ἡδὴ ἐράσσα ἐν ἀρ-
 χῇ τοῦ v. γενόμενον, adol. 6, 1, 11. ubi p. pron. αὐτός. De mili-
 titib. οἱ v. - ἔχαιρον λ. adol. 6, 8, 7. i. q. τῆ τοῖ στρατοῦ νεολαίᾳ
 §. 4. πλῆθος ἐπιλέκτων νεανίων, iuv. 1, 6, 9. Roman. civium. -
 ἐκ τῶν - πόλεων νεανίας μεταπιμπόμενος, iuniores 2, 14, 12. iuven-
 nes 4, 8, 7. - c. gen. persf. παρσιευάνει - νεανίας τῶν περὶ αὐ-
 τὸν σωματοφυλάκων, iuv. 3, 12, 19. - c. subst. p. adi. τοὺς v.
 συστρατιώτας ἡπιάτο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitiones, i. q.
 6, 8, 4. †† De aliis, c. gen. persf. et loci, πλείστοι - τῶν ὀη-
 μοτῶν, τῆς Ἀντιοχείας μάλιχα - νεανίαί λ. adol. 3, 1, 7. †† τοῦ
 ἵππικοῦ τάγματος εὐγενεστατοὶ καὶ τῆς συγκλήτου ἐπιλέκτοι v. iuv. 4,
 2, 8. ††† c. praep. ἐκ τοῦ ἵπ. τ. τοὺς νεανίας πάτας λ. Ienato-
 rii (equestris) ordinis iuventutem omnem 7, 10, 13. c. lect.
 Bg.
- νεανικός, mor. de re, μετὰ νεανικῆς σπουδῆς, iuvenili quodam fer-
 vore 1, 7, 3. cum magna celeritate, magno studio, i. q. 6, 4,
 5, 6, 7, 12. c. adiuncto, ὅτι μηδὲν ἀδραεῖον, μηδὲ νεανικὸν πα-
 ρέχοιτο, nec virile factum 6, 8, 8.
- νεανίσκος, i. q. νεανίας et μεράκιον, univérse, νεανίσκον - εὐτολμου
 λ. adolescentem 7, 6, 11. - De Commod. τὸν v. 1, 8, 5. - de
 Quadrato, νεανίσκον εὐγενεῶς λ. ib. 10. - de Quintiano, νεανίσκον
 Στρατὸν ib. 11. - De Carthaginensibus, τοῦ v. adol. 7, 3, 17.
 I. 6. 10. οἱ νεανίσκοι 7, 4, 6. 10. - † c. gen. persf. forte, νε-
 ανίσκοις τινὰς τῶν λ. ib. 5. - c. praep. τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν v. iuven-
 tutem ib. 7. - it. de militib. τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐπιμημερέων νε-
 ανίσκων, adol. 7, 6, 3.
- νεαρός, ph. de persf. σὺν νεαροῦ τῷ στρατῷ. cum recenti ex. 3, 7, 12.
 i. q. ακμηῆτι eic. §. 9. sq. - de re, ὑπὸ νεαροῦ τῆ - μνήμῃ; rec. 1,
 2, 4.
- Νεῖλος, fl. τὰς ἐμβολὰς τοῦ Νεῖλου, Nili 4, 9, 17.
- νεκρός, ph. de persf. p. subst. c. artic. vel re, μετὰ τὴν τῶν νεκρῶν
 ἀναίρεσιν, cadaverum 4, 15, 16. - sine artic. νεκρῶν ἀναίρ. 7, 9,
 16. i. q. pr. πτωμάτων.
- νεκρῶτα, trop. νεκρῶτα χρησόμενον, evocatis manibus 4, 12, 8. p. νε-
 κρομαντεία, consultatione mortuorum.
- νεκρὸς, i. q. νεκρός, de persf. vel re, τοῦτον κρημισθῆναι κελσεῖ τὸν νε-
 κρὸν, hunc efferri iubet mortuum 4, 8, 12. ubi Ms. τούτου, hu-
 ius cadaver.
- νεμειν, physf. de persf. c. acc. rei, s. persf., τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρα-
 τοῦ, ὧν ἐνειμε, τὸ πλεῖστον ἀποβαλόντι, quod de tribus partibus
 exercitus, quas fecerat, plerosque amississet 6, 6, 4. p. τούτων,
 ἃς ἐν. et p. eis ἃς ἐνειμεν αὐτὸν, τὸν στρατὸν, in quas diviserat s.
 distribuerat eum, exercitum. - simul c. praep. ἐνειμε τὸ στρατιω-
 τικὸν εἰς τρεῖς μοίρας, distribuit milites in tres partes 6, 5, 1. -
 Pall. de persf. ph. c. adiuncto, praep. et adv. πῶς - ἐγὼ εἰς ἐκεί-
 τερον ὑμῶν νεμηθεῖην ἢ τμηθεῖην; inter utrumque vestrum diltri-
 buar 4, 3, 18. - Med. physf. partim, de persf. absf. vel c. acc.
 rei s. loci, vel cum praep. τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ἐθνῶν καὶ κατ'
 Ἀσίαν ἅπασαν νειμάμενοι κατὰ χώρας ἐβασίλευσαν, orientilibus gen-
 tibus, Aliam omnem partium regionatum, imperitarunt 6, 2, 18.
 qui Bg., omisso καὶ, factis que commatibus suis, rexit v. c. acc.
 rei et adv., dum, καὶ reitento, iungas τῶν ἐθνῶν s. ἐθν. τῶν ἐπὶ
 ταῖς ἀνατολαῖς καὶ κατ' Ἀσίαν ἅπασαν, tum v. νεμ. fumas aut per

se, aut cum praep. κατὰ χώρ. et si et haec κατὰ χ. possunt regi ad sq. v. ββ., gentibus illis in oriente et per Asiam totam, partiendo s. cum partiti fuissent eam, per regiones quisque suas, (vel sine commate) imperarunt. - c. acc. rei s. loci solo, γῆν καὶ θάλασσαν εὐρίσκετε, ὅπως νείμησθε 4, 3, 17. v. εὐρ. - ἔδοξεν αὐτοῖς. - νείμασθαι τὴν ἀρχήν, p. iuri ib. 10. i. q. sq. διαίρεσθαι τὴν βασιλείαν. Sed trop. c. praep. ὅ -, τοῦτ' ἐγὼ πρὸς ἐσεῖνον ἐνεμίμην, cum ill. partiti sum 3, 6, 5. imperium, sed non, ut in pr. loco, pro terris, verum pro potestate.

νέμω. p. de persf., c. dat. persf. et acc. rei, ὁ Ῥωμ. δῆμος, ᾧ τὴν διασποτείαν - ἐνεμίαν θεοὶ λ. tribuerunt 2, 8, 6. fecerunt, permiserunt, ut adipiscerentur. † ἔδοκει τιμὴν - νέμειν, οἷς ἐκοινωνεῖ τῆς ἱερουργίας. tribuere iis, quos participes faceret rel. 5, 5, 21. v. κοινὸν μὴδεὸς παρόντος, ᾧ ὁ αἰδῶ ἀνάγκην ἔχει, trib. 7, 1, 9. declarare. - c. rei et dat. et acc. τιμὴν καὶ αἰδῶ τῆ γιγνομένην νέμονται, tribuentes 4, 13, 10. declarantes in re, quae se habet, pudorem, ut non illoc, sed aliorum spectarent. μὴδὲν ῥαθιμίᾳ - νέμω, nullum desidiae locum relinquens 3, 2. 1. scil. μέρος τοῦ χρόνου, non uti, adhibere, amare. - †† c. acc. rei et abl. modi et adv. s. praep. τὸ λογισμῷ πάντα καὶ κατ' αἴλιον ἐκείνου νέμειν, ἀνευ τοῦ δεινῆ τι δρᾶσαι. tribuere 2, 3, 23. donare, beneficia et bona conterre; vel administrare; ut pr. notio sit partim physf. — †† c. acc. persf. an rei, οἱ τὴν σύγκλητον βουλήν νέμονται, senatores 2, 6, 3. s. senatus, qui administrabant senatum, curabant vel frequentabant, versabantur in curia, inter senatores, aderant in senatu; in quam notionem inclino potissimum, quia νέμειν et alibi est p. versari et esse alicubi, et haec notio melius convenit cum accusf. τὴν σ. β. p. loco senatus, s. ubi senatores conveniunt.

νέμω. p. pascere, Med. physf. de anim. τοὺς ἴππους -, ἀνέντες ἐκίνους νέμασθαι, pascum dimidlis 4, 11, 10. sinentes eos pascere s. pasci, se pascere, gramine vesci. - † Pass. forma p. Med. trop. de re, c. acc. rei, μέγιστον μέρος τῆς πύρ ἐνεμήθη, ignis depastus est 7, 12, 13. absumpsit, i. q. §. 16. ἐλυμνηνατο.

νεολαία, ph. de persf. et militib., c. adi. ἢ v. πᾶσα ἡθροίζετο, iuventus 7, 12, 2. πᾶσαν τὴν νεολαίαν λ. 4, 9, 7. 13. - cum gen. persf. σχεδὸν πᾶσα ἢ v. τῶν Ἀντιοχείων, iuventus Antiochena 3, 4, 2. τοῦτον ἐπέσκησε πᾶση τῇ τοῦ στρατοῦ νεολαίᾳ, universis exercitus tyronibus 6, 8, 4. i. q. οἱ νεανίαί §. 7.

νέος, physf. de persf. abf. ὅτε ἦν v. olim iuvenis 5, 7, 12. † αἰτῶν νέων ψυχαὶ λ. adolescentium 1, 3, 4. iuventutis 5, 7, 13. - c. adv. οἱ κομιδῆ νέοι, adolescentuli 1, 1, 9. opp. pr. οἱ πρεσβύτεροι λ. † cum adi. νέος στρατός, iuvenis aetas 3, 12, 22. — c. ellipt. acc. subst. rei, ἦν v. τὴν ἡλικίαν, erat tenera aetate 5, 5, 1. iuvenis aetate. - In quibus valebat maxime p. subst., ut p. adi. in his - c. subst. ἕτερος, κομιδῆ v. adolescentulus 1, 2, 2. 5, 8, 20. τοῦ νέου Γερμανοῦ, iunioris 7, 9, 16. 7, 10, 1. opp. pr. πρεσβύτου. - v. αὐτοκράτορος, iuvenis imperat. 1, 7, 2. — σὺν ἐμοί, βασιλεῖ νέω, mecum, imperat. iuvene 1, 5, 24. † κτελεύσαντι τῷ v. βασι. iuveni imp. 3, 12, 25. †† τὸν νέον βασιλέα, iuvenem imp. 1, 7, 4. - Fem. de persf. ταῖς θυγατράσιν -, νέαις οὖσαις, adhuc adolescentulas 5, 3, 20. - †† Comparat. de persf. Masc. c. gen. persf. τὸν νεώτερον τῶν υἱῶν, iuniorum 3, 14, 17. - Fem. in opp. τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ λ.

- iuniori 5, 3, 7. - † De re, p. adi. διαφθείρειν νέον ἡθὸς βασιλέως. teneram indolem 1, 6, 2. - †† Neutr. c. artic. et praep. p. subst. τὸ ἐν ἡμῖν νέον λ. quod in nobis iuvenile est 1, 5, 25. postquam s. mean iuventutem. - †† Alio sensu, Masc. de perf. τὸν νέον θεὸν Ἐλαιαγάθ. novum d. 5, 5, 13. - Fem. de re, ἐν ἀρχῇ νέας ἡγεμονίας, novi 1, 5, 26. - Neutr. νέου ἔτους, novi 1, 16, 1. - ††† Ambigue, τὸν νέον Ἀντωνίου, novum 5, 4, 2. vel iuvenem, iunioyem, filium Caracalli, e §. pr. τοὺς νέους αὐτοκράτορας; novos 4, 1, 7. vel iuvenes, cf. 1, 7, 2.
- νεότης, ph. de aetate: ἀκμάζουσα λ. adolescentia 1, 5, 3. per praep. τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων ib. 5. διὰ νεότητα λ. 2, 10, 5.
- Νέρων, nom. propr. imper. Rom. Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος, Neronis 4, 5, 13. sc. ἀδελφόν. - τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, Neroni 1, 3, 9. a Nerone.
- νεῦμα, ph. abf. κληθεῖς ὑπ' αὐτοῦ νεύματι, nutu 4, 13, 11. - cum gen. rei et adi. (τοῖς) τραχέσι προσώπου νεύμασι, truci vultus nutu 7, 8, 21. - c. praep. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculorum nutus ib. 4. p. gen. μερὸ ὄψ. et i. q. pr. προσώπ. - impr. cum gen. rei, τῷ τῆς χειρὸς νεύματι τὸν δῆμον κατασιγάσας, nutu manus 1, 9, 7.
- νεῦσι, physf. de perf. c. abl. modi et praep. σκυθροπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἐνεύσαν, nutabant 1, 6, 10. σκυθροπαῖς προσώποις ἐς γῆν ἐν. 4, 3, 16.
- νεῦσι, ph. οὔτε νεφῶν ἀθροισθέντων, nubibus 1, 14, 4.
- νεῦσι, i. q. ναός, ph. abf. ἀφείσκει τῆς πόλεως ὁ ν. κολύ, templum 4, 15, 8. 5, 6, 7. τὴν κάλπην - ἀτίθεντο ἐν τῷ νεφῷ 4, 1, 7. — καταθλέξαν - τὸ πῖρ τὸν νεῶν 1, 14, 6. 4, 4, 12. 4, 8, 20. 5, 3, 17. 5, 5, 15. τοὺς νεῶς φρουρεῖν 7, 3, 15. - c. subst. θησαυροῦς καὶ νεῶς λ. 3, 13, 9. νεῶς καὶ οἰκίας λ. 8, 4, 20. - c. adi. νεῶς μέγιστος 5, 5, 8. νεῶν μέγιστον καὶ κάλλιστον λ. 5, 5, 15. ν. μ. καὶ πολυτελέστατον 5, 6, 15. - simul c. adiuncto, εἰς τοῦ Διὸς τὸ πέμενος καὶ τοὺς ἄλλους νεῶς λ. ac caeteris fanis 1, 7, 12. — † c. gen. loci potius, quam perf. ἐν τῷ νεφῷ τοῦ στρατοπέδου, in templo castrorum 4, 5, 1. 5, 8, 14. - c. gen. perf. τῆς Ἐξίας τοῦ νεῶ λ. 1, 14, 7. τοῦ ν. τῆς Εἰρήνης ib. 18. τὸν νεῶν τῆς Σελήνης 4, 13, 7. - simul c. adiuncto, εἰς τὸν τοῦ Διὸς ν. καὶ τὰ λοιπὰ ἱερά 2, 3, 25.
- νεῦσι, physf. de temp. praeter. ἀνῆρ ἀπὸ ὑπατίας ν. nuper 7, 11, 6.
- νεωτερίζειν, trop. de perf. c. acc. rei et praep. δεδιώς, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) ne quid - novi moliretur 1, 13, 13. novum imperatorem pro se quaereret.
- νήπιος, ph. de perf. Masc. p. adi. με, νήπιον ὄντα, infantem adhuc 1, 5, 9. - c. adv. παίδων -, ὄντων πάνυ νηπίου, admodum pueri 2, 15, 7. - Neutr. παιδίου νηπίου, puer infans 7, 10, 14. - c. adv. παιδ. πάνυ νηπίου, pueri admodum parvulus 1, 17, 5. †† at absol. οὐδέ τις ἦν Θεῶν ἡλικίας, οὔτε μέχρι νηπίου, ne infantibus quidem 4, 6, 1. masc. aut neutr.
- νηπιότης, ph. ὑπὸ νηπιότητος, prae infantia 1, 17, 8.
- νηπιότης, propr. de perf. cum subst. p. adi. στρατὸς ν. insularis 3, 6, 13.
- νήπιον, de perf. nom. c. adiuncto, ἀνὴρ προμηθῆς καὶ νήπιον, sonans gubernans 2, 15, 1. cautus, vigilans. ὑπὸ γενναίῳ καὶ νηπιότητι ἀνδρὶ στρατηγουμένῳ, sobrium 3, 6, 14. Albinum - † in

opp. αὐτὸς μεθύων νηφούσης γυναικὸς, sobriam mulierem I, 17, 10. potius ph.

νήχασθαι, med. de perf. ph. abf. πρὸς τὸ ν. ἐγγεγυμνασμένοι, in natando 7, 2, 12. ad natandum, Gerinani.

Νίγρος, nom. propr. c. artic. ἦν δὲ ὁ Ν. Niger 2, 7, 6. 9. 16. ὁ μὲν δὲ Ν. 3, 1, 16. ὁ δὲ Ν. 3, 4, 1. 12. τοῦ Νίγρου λ. 2, 7, 14. 2, 14, 11. 3, 4, 7. τοῦ δὲ Ν. 2, 12, 4. τὸν Νίγρον 2, 10, 15. 2, 15. 11. - repetit. 3, 2, 2. 18. 20. sq. 3, 3, 2. 4. sq. 3, 4, 15. sq. 3, 5, 9. sq. 2, 8, 10. sq. - sine artic. ὑπὸ τῇ Νίγρου ὄντων εἰσῆσι 2, 7, 7. τὰ Ν. Φρονεῖσαν 2, 14, 14. 3, 3, 7. πρὸς Νίγρον Φιλίαν 3, 9, 1. e. - In vicinia c. et sine artic. ἐπὶ Νίγρον - ὁ δὲ Ν. 3, 1, 1. sq. τοῦ Ν. et τὰ Ν. et τῷ Νίγρῳ 3, 2, 4. sq. 11. sq. 3, 5, 2. sq. 3, 6, 18. 20.

Νικαεὺς, nom. gent. Νικαεῖς, 3, 2, 18. Nicaeenses, incolae Nicaeae, urb. Bithyn.

νικᾶν, ph. de perf. in certamine singulari, c. acc. perf. μονομάχους - νικήσαντος, mille gladiatorum victoris I, 15, 19. - †† abf. in Paricip. Neutr. ling. c. artic. p. subst., in opp. τὸ μὲν ἡττηθεὺς, τὸ δὲ νικήσας, pars victrix 4, 5, 4. sc. μέρος, victor, occisor, i. q. pt. τοῖς κατῆσσι. In bello et pugna, abf. νικᾶν ἀξιοῦντες, victores se esse putantes 4, 15, 10. vicisse se, p. perf. deinde. - ὡς δὲ νενικηκότων, quasi scilicet vicissent 3, 7, 9. - c. adv. οἰόμενοι, ἤδη νενικημένοι, putantes, iam se vicisse ib. 13. - simul c. praep. νικᾶν πάντοτε ἐν ταῖς μάχαις εἰδισμένοις, vincere 3, 9, 13. - simul c. adiuncto, ὡς - δι' ἄλλων νικήσαντες ἐκατήσαστε, iarmis superantibus vicistis 4, 14, 18. - c. abl. modi, ὡς - τὸ περιλειθεῖν τῶν βαρβάρων πλήθει - δοκεῖν νενικημένοι, ut reliquiae illae barbarorum multitudine - videantur vicisse 6, 6, 10. † simul c. alio abl. modi et c. nominat. et praep. οἱ γὰρ μίνοι καὶ καθ' αὐτὸς προθυμία - τοσαύταις μάχαις ἐνίκησαστε, cum enim Ioli vos alacritate - tot praeliis viceritis 3, 6, 14. - c. acc. rei et adv. νίκην ἐπαίτιζον, ἣν ἀκούσι ἐνίκησαν, victoriam canebant, eam que sine pulvere partam 3, 6, 14. - c. acc. perf. νικᾶν αὐτοὺς αἰεὶ δεδιδαγμεθα, illos vincere 6, 3, 15. - simul c. adv. τῶν κριτῶν ἀδρῶν, καὶ τότε τοὺς ἀνατολικοὺς νενικηκότων, tunc etiam orientales vicentibus 3, 4, 5. οὓς πολλὰς ἐνίκησαμεν, vicimus 7, 8, 7. † trop. de re, c. acc. rei, τῆς φύσεως νικῶσης τὴν τέχνην, natura vincente artem 3, 3, 11. impetu et vi torrentis superante munitionem, arte confectam, s. cum maior esset vis torrentis, quam firmitas munitionis artificiosae. - Pass. de perf. in bello, c. praep. τοσοῦτον στρατὸν δοκεῖν ὑπὸ θεῶν - νενικησθαι, videretur victus esse 8, 3, 21.

νίκη, ph. de re, in bello, c. gen. perf., ut auctoris, Θήμη τῆς Σεβήρου νίκης, fama Severi victoriae 3, 2, 13. τὴν νίκην αὐτοῦ δηλώσας, victoriam suam 3, 8, 2. - c. adi. δεῖγμα τῆς ν. ἐκείνης 3, 4, 6. τὴν προτέραν ν. 4, 14, 18. - c. subst. τῆς ν. ἡ τύχη 3, 7, 6. τὸ εὐέλπι τῆς ν. 7, 9, 8. τὰ μέγιστα - τῆς ν. 8, 3, 13. τῆς ν. ὁ καρπὸς ib. 15. † προῦληκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγίστος νομῆς 3, 8, 8. v. ἐπ. - per verba nominatim, τοῦ θεοῦ νίκην ἐπισχυνομένου 8, 3, 19. νίκην ἀγγέλλοντες 3, 6, 13. νίκην ἐπαίτιζον ib. 14. per quae tria loca est de victoria super hostem et exercitum, qui frustra oppugnabat urbem. τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς, victorias 3, 9, 21. e. - c. praep. μετὰ τὰς ὑπὸ ἀνατολαῖς - ν. 3, 14, 3. τῇ κατὰ Παρθυαίων νίκῃ κενόσητο 3, 9, 21. 3, 14, 9. v. κατ. †† in dupl. rect. semel c. adi. semel c. praep. simul, vi-

- νης ἐμφυλίου καὶ κατὰ Ῥωμαίων στρατοπέδων, victoriae civilis et a Romanis exercitibus 3, 9, 1. - †† p. perf. f. dea, τοῦ ἀγάλματος τῆς Νίκης. Victoriae 5, 5, 12. τὸν βωμὸν τῆς Νίκης 7, 11, 15.
- νικηφόρος, trop. de perf. abf. ὑπεδέχθη, triumphans 3, 10, 2. — c. praep. νικηφόρος κατὰ Βρεττανῶν, tanquam victores Britanniae 3, 15, 17. v. κ.
- Νικομήδεια, opp. Bithyn. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, Nicomediam 5, 5, 3. Νικομηδεύς, inde natus, vel ibi incola, Νικομηδεῖς λ. Nicomedienfes 3, 2, 17. τῷ πρὸς Νικομηδεάς μίσει ib. 18.
- νιφετός, ph. in opp. ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιέσει - ὠσειπόρει, sub nimbis 5, 6, 22. pluvius.
- νοεῖν, trop. de perf. abf. νοῆσαι εἴς, in excogitando 2, 9, 2. ad res excogitandas, consilia capiēda. — c. acc. rei, v. τὸ κρινόμενον εὐφύης, intelligere 4, 7, 2. — Pass. de re, Particip. Neutr. c. artic. τὸ νοηθῆν ἐπιτελεῖσαι ταχὺς, in excogitato perficiendo 2, 9, 2. consilium, consilia. — in opp. τοιαῦτα - ἐμφαίνων, νοεῖσθαι μᾶλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, ἢ ἀνοεῖσθαι, intelligi 4, 4, 16. cogitari.
- νοθεύεσθαι, trop. pass. de re f. perf. μὴ δεῖν μηδέτερον γένος v. contaminari 4, 10, 13. dehonestari, miseri indecenter et copulari.
- Νομίδες, pop. Afr. οἱ Ν., ἀνομιταί τε εὐποχοὶ καὶ ἱππεῖς ἀριστοὶ λ. Numidae 7, 9, 13. † Μαυρουσίων τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους, Νομίδων δὲ καλουμένων, qui Numidae vocantur ib. 2. † τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν Μαυρουσίους μὲν καὶ Νομάδας λ. Numidas 4, 3, 15.
- νομί φ. νομά, ph. de re vel actu, c. gen. rei, νομάς χρημάτων - ἐπαγγελίας, donativum 8, 7, 19. militib. — c. gen. perf. χρήματα, εἰς νομάς τῶν πολιτῶν ἀφροζόμενα, pecuniae, quae civibus dividendae colligerentur 7, 3, 12. ad congiaria civium. — per verba, νομάς ἐπίδοδος τῷ δήμῳ, congiario dato plebi 2, 14, 10. 3, 10, 3. pro victoria. — congiaria 3, 8, 15. sc. αὐτῷ, τῷ δήμῳ. c. adiuncto subst. νο. διδούς καὶ ἐφέδια, dona 2, 11, 1. pecuniaria, militib. v. καὶ δόσεις μεγάλας ἐπέσχετο, donativum ingens promisit 6, 8, 16. dona liquidorum, post σιτηρόσια, ubi v. et v. δός. †† τοῖς στρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν χρημάτων, — τῷ τε δήμῳ νομάς ἐπήγγειλε, congiarium 7, 6, 8. † c. praep. τῷ δήμῳ προσέθηκεν ἐπὶ ταῖς νίκαις μεγάλας v. τοῖς τε στρατ. ἐπέδωκε χρήματα λ. magnum congiarium 3, 8, 8. cf. 3, 10, 3. δοὺς τὰς συνήθεις τῷ δήμῳ v. ἐπὶ τῇ τῆς βασιλείας διαδοχῇ, diviso in populum congiario 5, 5, 15.
- νομίζεν, ph. de perf. c. adv. ὡς νομίζουσι Ῥωμαῖοι, ἔξεθεισθη, ut Romanis mos est 6, 1, 9. ut in more habent Romani f. solent. — mor. alio sensu, c. inf. οὐδέν τι - ὠφελίσθαι, νομίζει, putat 2, 3, 21. 20. νομίζων, existimans ib. 19, 2, 15, 10. 4, 15, 20. autumnans 3, 9, 10. — simul c. acc. rei, περιττόν νομίζω μαυρηγρεῖν, arbitror 5, 1, 3. ubi oppressus est inf. alter v. subst. εἶναι, ut in his locis, — μηδέ τις τύχης πταίσμα νομίζέτω, putat ib. 10. putato. ἐνέδραν - νομίζων, putans 7, 5, 8. cf. 3, 1, 8. καιρόν εἵκαιρον - νομίζοντες, putantes 5, 8, 16. ἀπρεπῆ - νομίσας, arbitratus 2, 5, 6. in quibus oppressus fuerit acc. alter, qui habetur disente in his, — κοινῶν τῆς ἀρχῆς τῶν δικίησιν νομίζόντας, existim. 2, 3, 24. οὐκέτι αὐτὴν ἰδιωτικῆν - νομίζοντες, non amplius eas (aedes) pro privatis habentes 2, 8, 10. cf. 2, 4, 9. 3,

- 14, 13. τὴν ἐκείνης τιμὴν ἑαυτῆς ἔβριον νομίζουσα. exillimans I, 8, 9. ἐΦήμερον τρυφῶν κέρδος - νομίζουσιν, exillim. 2, 10, 13. - τοῖτο μόνον ἐνούζε Φάριμακον, putabat 6, 6, 6. † τοσοῦτον ἐν- διόκτες χρένον, ὅσον ἐνομίζον αὐτάρη πρὸς λ. putabant I, 6, 1. - † c. acc. persf. dupl. ἐν εὐ νομίζεις πάντων ἀξιώτατον, putas 2, 3, 10. - Pass. ph., de re, abf. in Particip. θύσας - τὰς νενομισμέ- νας - θύσας, sacrificia uictata 2, 6, 13. more recepta. - simul c. praep. ἐπιτελέσαντες τὰς ν. ἱερουργίας ἐπὶ ταῖς β. εἰσόδοις, cele- bratis consuetis sacrificiis 4, 1, 8. i. q. 5; 5, 15. - mor. alio sensu, c. nom. nai, dupl. persf. et forsan etiam c. dat. persf. ἐχλη- γός καὶ περιττός αὐτῶ ὁ Ἀλβίνος ἐνομίζετο, molestus et superv. ipsi Albinus exillimabatur 3, 5, 3. qui dat. pron. ἀ. c. v. ἐν. fuerit p. ὑπ' αὐτοῦ, aut cohaeret cum pr. adi. ἐχλ. - c. solo nominat. tali dupl. ὅσοι - εἰς μάχην ἐπιτήδειοι ἐνομίζοντο, qui idonei vide- rentur 6, 3, 2. - c. nominat. uno diferto, sed altero oppresso, (αὐτός) τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέρος I, 10, 14. pompae pars credi- tus, putatus. † in orat. obliqua, μήτε τις (ἐμὲ) ἔπεισον - πρὸς τὸν νομισθέντα φίλον ἠγέρισθω, aduersus eum, qui putabatur ami- cus 3, 6, 3. - c. nominat. dupl. rei, ἀ. περ - σωφροσύνης κρατι- ωτικῆς ἀλλότρια ἐνομίζετο, quae - aliena putabantur 3, 8, 9. †† ἐμοῦ κρατοῦντος, - ἀρισκρατὰ μᾶλλον, ἢ βασιλεία νομισθῆταται, me imperante, optimatum status magis, quam imperatorius, insti- tuetur 5, 1, 9. ubi, p. Bg. liberiore, supplebitur non modo inf. v. subft. εἶναι, sed et e pr. πάντες alio casu πᾶσι, aristocratiā ma- gis, quam regnum s. monarchia, esse putabitur omnibus s. ab omnibus.
- νόμισμα, ph. de re, (Lat. numisma,) abf. ἔλης, νόμισμα ποιήσας δυναμένης, materiae, numis conficiendis idoneae, 7, 3, 13. νο- μίσματα ἐνόμισαν, numos I, 9, 17. δείξαντες - τὰ ν. ib. 13. — νομισμάτων ἀντιδόσεις, numismatis 1, 16, 7. v. ἀντ. † c. gen. persf. νομίσματα αὐτοῦ νοπήναι ἐπέτρεψε, numos, 2, 15, 9. v. νόπτ.
- νόμος, ph. c. adi. νόμῳ βασιλικῷ καλλιερῆσας, more imperatoris 2, 14, 4. νικλώσασθαι αὐτοὺς πολεμῶν ν. hostium ritu 2, 15, 8. - c. gen. persf. τὸ σῶμα καταδάπτουσιν ἀνθρώπων νόμῳ, hominum ritu 4, 2, 2. χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων, ritu barbarico 5, 5, 15. νόμῳ Φοινίκων, ritu Phoenicum 5, 5, 20. Φ. ν. Phoenicum mo- re 5, 6, 21. - mor. alio sensu, et quidem litterario s. scienti- fico, οὐκ ἀπειρὺς εἶχε νόμων ἐπιστήμης, laud imperium legum scientiae 4, 12, 2. νόμων ἐμπείροις, legum peritis 6, 1, 3. - tum militari, ὡς μὴ μόνον αὐτοὺς Φόβῳ καὶ νόμῳ ἀντέχειν πρὸς τοὺς κα- μάτους, lege 3, 9, 22. praescriptis ac monitis ethicis, quibus for- titudinis pars illa in laborando et sustinendo fortiter labore com- mendatur, una cum disciplina militari ac iuramento, quo et ipso simul eo adigebantur. - denique civili, c. adi. παρθένου, ἀγνεύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ν. κελουμένης 5, 6, 3. a sacris legibus, Pontificum de Vestalibus, γ. κελ. - c. gen. persf. παρὰ τοὺς Μα- κεδόνων - νόμους, contra leges 1, 5, 6.
- νοσεῖν, ph. de persf. c. adv. ἐπὶ πολὺ νοσῶν, aegrotans 13, 15, 3. v. χαλεπώτατα 5, 4, 20. χαλεπὰ νοσοῦντες, aegrotantes 6, 9, 2. - c. praep. χαλ. νοσοῦντι, εἴτε διὰ δυσθυμίαν λ. aegrotanti 6, 6, 1. — abf. ἐν σχήματι νοσοῦντος λ. aegroti 4, 2, 4. τοῦ στρατοῦ ν. exercitu aegrotante 6, 6, 2. ἐπιτεφάμενοι τὸν νοσοῦντα, aegro- ταντ 4, 2, 7.
- νόσος, ph. c. adi. et verb. Μάρκον νόσος χαλεπῆ καταλαμβάνει, mor-

- bus I, 3, I. αὐτὸν v. ἐπιμημετέρα κ. 3, 15, 1. *articularis forsan*, cf. deinde et 3, 14, 4. † λοιμώδη νόσον κατασχεῖν λ. *pestilens morbus* 1, 12, 1. *pestis*, p. λοιμός. c. *solis verb.* ἢ v. - ἡμασθ ib. 6. ὑπὸ νόσου ἐνοχλούμενον, morbo 3, 11, 1. *articulari*, et. 2, 15, 7. νόσῳ διαφθαρεῖς, morbo 4, 8, 11. δ. v. 8, 5, 18. ἀποβαλάν v. 6, 6, 4. μήτε τὴν v. φέρων ib. 2. νόσοις περιπίπτουτες 3, 9, 11. - cum gen. rei. ipsius que morbi nominis *technici*, ὑπὸ νόσου ἀρθρίτιδος ἐνοχλούμενον, a m. 2, 15, 7. † alio ordine, ὑπὸ τῆς ἀρθ. v. κάρ. 3, 14, 4. †† trop. c. adi. et adiuncto, εἰς ἀναυδύαν καὶ σῆμ. v. νόσου διεβαλλεν (αὐτὰ,) ut imbellem puerbo que muliebri laborantem infamabat 4, 12, 4. v. θῆλ. et διαβ.
- νυκτερινός, physf. de re, τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐγνεχειρισμένος, nocturnam custodiam 3, 11, 12.
- νύκτωρ, ph. abf. πέμψας, noctu 1, 9, 19. σιγητοῦ v. κατενεχθέντος 1, 14, 4. ἐκκομισθέν v. 2, 1, 5. v. ἀναγαγόντων (αὐτὸν) 2, 3, 1. εἰς Πάμην v. - εἰσησαν 2, 12, 2. v. - ὀμβρων - καταβράχυντων 3, 3, 9. v. - τὰς ναῦς χειραγωγεῖ 4, 2, 15. † v. εἰ κατέλθειεν λ. noctu si veniant 5, 3, 25. v. - ὑπεξήλθε ib. 24. † ἐπιβο λαιθεῖς v. λ. 7, 1, 22. quod adv., commate post ἐπ. posito, refert ad ἰσθ. v. κατέλθειεν λ. 7, 4, 7. - in relat. et opp. v. καὶ μεθ' ἡμέραν 1, 13, 15. 7, 3, 9. 8, 2, 13. nocte die que 5, 4, 15.
- νυμφίος, ph. de persf. abf. ἰδεῖν τὸν νυμφίον, fronsum 4, 11, 7. - c. gen. persf. et relat. δεξιούμενος νυμφίον μὲν τῆς θυγατρὸς, γαμβρὸν δὲ αὐτοῦ 4, 11, 4.
- νῦν, phi. abf. καιρὸς (ἐστ.) nunc 1, 4, 7. 1, 9, 8. 4, 14, 11. ἤρτηται δὲ v. λ. ib. 14. - in relat. et opp. πρότερον μὲν λ. νῦν δὲ λ. 2, 10, 4. - c. adv. al. μέχρι νῦν, usque adhuc 2, 10, 15. - καὶ μέχρι v. usque adhuc 1, 16, 5. etiam usque adhuc, f. usque adhuc etiam, nostr. auch bis ietzt. ἔτι γοῦν καὶ v. sane adhuc hodie 3, 1, 15. sane adhuc etiam nunc, f. etiam adhuc nunc, nostr. idem pr. - †† post praep. et artic. et in opp. ὁρᾶτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνόσιον, καὶ ὕπερον ἐπικίνδυνον ἢ, in praesens 2, 5, 10. per ellips. subst. ad artic., sed particip. ad adv., pro plenis πρὸς τὸ νῦν παρὸν f. ὃν τοῦ χρόνου f. καιροῦ μέρος, ad nunc praesens temporis intervallum f. spatium, nostr. für den ietzt anwesenden Zeitpunkt.
- νύξ, physf. c. subst. ἤδη τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεχωρήσει, maior pars noctis 2, 2, 3. - c. adi. et verb. πᾶσα v. ἐφερσ φόνους, totae noctes caedendis mortalibus impendebantur 4, 6, 8. quaevis nox, v. φέρ. - v. ἐτελοῦσα διέλυσε τὰς μάχας 4, 15, 10. - c. v. solo, νυκτὸς ἀιμαζούσης, nocte 2, 1, 12. ἐτι v. οὐσης, nocte 7, 6, 16. - τῆς v. δὲ διαδραμούσης, nocte 6, 9, 4. - Per formulas, ubi p. casu temp. et adv., in relat. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μίας, noctem 1, 4, 18. v. ἐπ. - per se, πάσης v. τότε τὸ τέλος τοῦ βίου εἶχον δι' ἐλπίδος, quavis noctu 2, 1, 16. πάσης τῆς v. ἐν φροντίσιν - διαγρηγορήσαντες, tota nocte 3, 4, 8. ἐπιμείνας τῆς v. ἐπιβίως ἐν τῷ νεφ' λ. nocte illa 4, 5, 1. ὅσους χρόν τῆς v. φουεθῆναι, illa nocte 1, 17, 1. - † c. praep. diferta, τὸ πῦρ ἐκ τῆς v. πολλοῦς - πένητας ἐποίησεν, de nocte illa 1, 14, 5. per noctem, nocte illa, de nocte, i. noctu, potius, quam ob noctem, quia nox erat.
- νῶτον f. νῶτος, ph. πύργους ἐπὶ νῶτων φέρειν, in dorso 2, 11, 18.

— ἀράμενον ἐπὶ τοῖς νύκτοις. Θέρων 2, 9, 7. in dorsum, p. accusf. et sing. Σασάμενοι αὐτοὺς ἐπεσραμμένους καὶ τὰ νύκτα δεδιωότες, terga 7, 11, 18.

Ξ.

- Ξανθός, ph. de re, c. subst. et abl. modi, κόμη, Οὔσαι Ξανθή, com. flava 1, 7, 9. goldgelb f. blond. c. solo subst. κόμας Ξανθός, com. flavas 4, 7, 4.
- Ξένος, ph. de perf. p. subst. c. gen. perf. Θεσίν, αὐτοῦ Ξένου γειέσθαι Κρόνον, eius hospitem 1, 16, 5. - in opp. πολὺ τι πλήθος ἐπεδήμηκε (ἐκεῖ) οὐ πολιτῶν μόνον, ἀλλὰ Ξένων τε καὶ ἐμπερόων, peregrinorum 8, 2, 9. - p. adi. in opp. c. adiuncto, μὴ δεῖν - Ξένον ζητεῖν μὴδ' ἀλλοτριον, ἀλλὰ τῷ ἀνεψίῳ λ. peregrinum 5, 7, 1. de terra f. patria v. ἀλλ. de re, in opp. πολέμων ἐμϋούλιων καὶ Ξένων τύχας, bell. externorum 1, 1, 5. in exteris terris vel cum exteris nationibus gesturum, i. q. sq. ἐν βαρβαροῖς. † c. adiuncto diferto, οὔτε ἐμϋούλια κατ' ἐχθρῶν, οὔτε Ξένα κατὰ βαρβαρῶν τρόπαια λ. externa trop. 3, 15, 6.
- Ξηρός, ph. de re, μετὰ τὸν - Ξηρόν ἀρχμὲν, torridum aestum 6, 6, 5. siccum f. aridum, i. siccitatem inducens in terra ei plantis.
- Ξιφῆρης, ph. (i. q. sq. Ξιφηφόρος,) de perf. ὡς ἐνέκειντο Ξιφῆρεις, cum instarent cum gladiis 6, 8, 13. 7, 5, 10. gladiis instructi. — οἱ δὲ νεανίσκοι Ξιφηγεῖς σὺν παντὶ τῷ πλήθει βιασάμενοι τοὺς λ. cum gladiis ib. 6. ἐπῆλθέ μοι, Ξιφῆεις ἔχων τινας, gladius instructos habens secum quosdam 4, 5, 10.
- Ξιφηφόρειν, physf. de perf. c. praep. ei adv. πάντες διὰ τὴν οἴσαν εἶσιν οἱ μὲν Θανατῶς, οἱ δὲ καὶ κριβέδην Ξιφηφόρου gladios (hoc) gerebant 7, 11, 7.
- Ξιφηφόρος, physf. de perf. p. adi. κρατιώτα - περιεξήσαντες αὐτοῖς Ξιφηφόρους, cum milites circumfilitere se iussissent cum gladiis 7, 10, 15.
- Ξιφίδιον, ph. Ξιφιδίῳ, ἔ μετὰ χεῖρας ἔφερε λαυθάνων, gladiolo 4, 13, 11. fca. γυμνάσας τὸ Ξ. nudato pugione 1, 8, 12. pr. 8. ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπου. - προβαλόντες τὰ Ξιφίδια, prolatis pugionibus 7, 6, 19. ὑποκοιλπίδιοις Ξίφεισι 8, 15. † τὰ Ξ. περιαιεσεῖν αὐτῶν, - τῷ ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ εἰς πομπὴν νεοστημένα, gladiolos 2, 13, 19. de Praetor. exauctor. † γυμνοὶ ἄπλων καὶ ἀργύρων πολεμικῶν - ἕκαστος δὲ ἐπέφερετο οἰκοθεν, ἢ Ξιφίδιον, ἢ πέλεκυν λ. gladiolum 7, 9, 12.
- Ξίφος, ph. dignitatis, παρῳήρητο αὐτῷ Ξίφος, ensim 3, 11, 4. de Plautiano. - hostilis animi, Ξίφους ἐπληρωμένοι, gladio 4, 5, 14. διὰ Ξίφους χωρήσας καὶ Φόνου, ferro glaffari 4, 4, 5. †† ἕκαστος φέτο, Ξίφος ἀποσιεῖσθαι, τοῖς ἀρχέσιν ἐπαιρουμένον, gladium 5, 2, 3. periculum capitis summum que. - simul c. gen. perf. ἐπίκειται σου τοῖς ἀρχέσι τὸ τοῦ Περηνίου Ξ. gladius 1, 9, 9. insidiae Perennis impendent tibi, Perennis tibi vitae que tuae insidiatur per sicam. - militum, c. adi. ἀποδύμενος, ο περ περιέκειτο Ξίφος κρατιωτικόν, gladio mil. 3, 5, 11. - abl. Ξίφος παρηρημένοι γυμνοῦ πάματος, gladium 3, 14, 14. Britanni. - in opp. τῇ διὰ ὀράτων καὶ Ξιφῶν - μάχη 3, 4, 10. pugna per gladios f. cum gladiis fac. a. τὰ Ξίφη στασάμενοι gladios 2, 5, 3. σπ. τὰ Ξ. 3, 12, 24. γυμνωσάντων τὰ Ξ. 7, 1, 13. † ὅσα ἦν (ἐν) εἰκίαις ἢ ἐργαστηρίοις ὀράτα, ἢ Ξίφη πέλεκεις τε λ. 7, 11, 15. ††

τὴν δαίτην τοῦ ἔϊφους, gladio I, 8, 12. i. q. τὸ ἔϊφιδιον. - δαινυδὲς τὸ ἔ. gladium 7, 11, 10. i. q. ἔϊφισιν - ὑποκολπίοις, pugionibus ib. 6. οἱ εἶχον, ὑποκολπίοις ἔϊφισι Φουεῦσαι, pug. 7, 6, 1.

Ξυλεία, ph. Ξυλείας πλήθος ἐπάλληρον, lignorum 7, 12, 13. materia-tura, nostr. Holzwerk. - c. gen. rei f. loci, τῇ Ξυλείᾳ τῶν οἰκοδομημάτων εἰς τὰς μηχανὰς κατενέχρηστο, lignea materia 8, 4, 22.

Ξυλίνος, ph. de re, Ξυλίνος - σκεύεσι, ligneis vasis 4, 7, 8.

Ξυλίου, ph materia laborata, univérse, c. adi. οἰνοφόρα σκεῖη περι-Φερῶς Ξυλοῖ, vasa vinaria ex rotundo ligno 8, 4, 9. e. curvae f. dolia. συμμετῆως Ξύλων μεγίστων, lignis ingentibus. 4, 2, 12 — †† de particulis. Ξύλων πολλῶν ἀβροισθῆναι παράν, multis lignis †† 8, 12. † abf. Ξύλα κατατρίσαντες εἰς τὰ παρατύχοντα σχήμα-τα, ligna 7, 9, 12. - in opp. τὰ ἐκ βυρσῶν καὶ Ξύλων (ὄπλα) λ. lignea 8, 4, 27. - c. subst. Ξύλων οὐσης ἐπιτελείας, lignorum 7, 2, 8. ἔ. ἀπορία 8, 4, 9, 1. † Ξύλων ἔξοχα, lignearum aedifi-ciorum projecturae 7, 12, 12. v. εἰ. - †† Ξύλων καισθέντα (αὐ-τόν) fuste 7, 7, 8. - in opp. ὑπὸ πλήθους Ξύλων καὶ λίθων λ. fanium 7, 10, 13. λίθους καὶ Ξύλα ἐπὶσθόντο, fustes ibi 10. — Ξύλα καὶ πέλεκεις ἐπιφερ. 7, 4, 7. † τὰ ἔ. καὶ τοὺς κ. ib. 13.

O.

O, Articul. Masc. de pers. c. subst., repetitus, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, populus Romanus 2, 2, 16. 8, 3, 15. - Unus, post nomen propr. c. gen. alius nom. propr. Αἰναῖον τὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἀγ-χιόου, Aeneam, Veneris et Anchisae filium 2, 3, 0. sc. παῖδα f. υἱόν. - Γερμανικὸν τὸν Νέρωνος καὶ Τίτον τὸν Δομετιανοῦ, Ger-manicum, Neronis, et Titum, Domitiani, fratres 4, 5, 15. sc. ἀδελφεόν. Unus, sed c. solo gen. nom. propr. οἱ τοῦ Νίγρου, Ni-gri milites 3, 2, 11. Nigriani ib. 20. sc. στρατιῶται, i. q. τὸν στρατὸν τοῦ N. ib. 18. οἱ τοῦ Σεβήρου, Severiani ib. 19. (3, 7, 16.) i. q. ὁ τοῦ Σεβ. στρατός ib. 12. - Cum adi. et quidem ante id, οἱ πλείοι τῶν λ. plerique eorum, qui I, 1, 1. v. πλ. - τοῖς ἄλλοις, caeteros 7, 4, 5. - it. in relat. οἱ μὲν ἄλλοι -, Πομπ. δὲ I, 6, 10. οἱ μὲν - πρεσβύτεροι -, οἱ δὲ κ. νεοί I, 1, 9. τούτων τὸ μὲν πλείστον μέρος -, οἱ δὲ λοιποὶ λ. 7, 12, 3. - †† post id et c. gen. nom. appellat. pers. συλλαβὴν πάντας τοὺς τῶν ἡγεμόνων, omnes ducum liberos 3, 2, 10. sc. παῖδας f. υἱούς. Cum partici-p. pers. mero, ὡς μὲν ὁ πέμψας οἶσται, ut quidem is, qui me misit, put. 3, 12, 4. ὁ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, imperii suc-cessor 4, 2, 20. 1, 5, 2. v. διαδέχ. - οἱ εἰς ἀν. δουλεύοντες, - οἱ μ. π. ὑπακούοντες I, 4, 12. v. in suis verb. it. I, 12, 16. 3, 6, 10. it. τῶν ἐν ν. βασ. παραλαβόντων 1, 3, 5. ἐν τοῖς δ. ὑπατεύσασι λ. 3, 11, 3. - 2, 2, 19. 1, 9, 20. - † simul c. subst. pers. τῶν πρὸ αὐ-τοῦ γενομένων βασιλέων, omnium ante se imperatorum I, 17, 26. eorum, qui ante se f. ipsum fuerunt, imper. v. γίν. - †† τῶν πρότεροι ἀρχόντων 3, 10, 15. v. ἀρχ. et ib. τῶν ἀρχομένων etc. — † πολλοὺς τοὺς ἐξέχοντας τῆς συγκλήτου 3, 5, 4. v. εἰ. - Cum praep. et quidem ante cas. sine verb., τῶν ἀπὸ ὑπατείας 7, 1, 21. sc. γινόμενων, v. ἀ. - τοῖς εἰς ὕστερον, ad posteritatem 4, 14, 10. ad posteros, sc. γινόμενοις. - τῶν ἐν ἀξιώσει 1, 9, 6. v. εἰ. - οἱ ἐν τῇ βασιλείᾳ ὑπηρεσία, imperatorii ministri 2, 5, 4. sc. ὄντες f.

γενόμενοι, cf. 5, 15, 9. - simul c. gen. pron. dem., τοὺς ἐκείνων ἐν τοῖς ὑπηρεταῖς 4, 5, 8. v. ἐν. - τοὺς ἐν ὑπολήψει ἀνθρώπου 8, 3, 11. † τοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ γένους 6, 2, 20. v. γέν. - τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως 2, 2, 5. v. ἀξ. - οἱ κατὰ τὴν πόλιν 1, 12, 4. - τοῖς κατ' ἕνα 2, 3, 21. οἱ κατ' ἐκείνων 2, 15, 13. v. κ. - οἱ περὶ τὸν Κόμμοδον, qui circa Com. erant 1, 9, 15. sc. ὄντες, v. π. - οἱ πρό ἡμοῦ, qui ante me fuere 1, 5, 13. τῶν πρὸς ταῖς πόλιν 3, 5, 9. v. κ. - οἱ σὺν αὐτῷ, qui cum ipso erant 6, 8, 17. v. σ. - Cum praep., at post subst. τοῖς ὄντας οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, sagittarii orientales 8, 1, 5. ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν 1, 4, 20. v. ἀνθρ. - † ἄλλου βασιλέως τῶν κατ' ἡμᾶς 6, 1, 15. v. κ. - † πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν 7, 5, 17. v. κ. - Cum praep., sed intra artic. et nomen, vel adi., τῶν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀπίκτων 7, 1, 11. v. β. - vel subst. τοῖς ἐξ ἀνατολῆς ἀνθρώποις - τοῖς δ' ἐπὶ Σάττα 5, 8, 13. v. ἀν. Cum adv. mero, οἱ τότε 3, 8, 18. τοῖς ὕστερον 1, 1, 4. τοῖς ἐκείσε 2, 11, 5. τοὺς ἐκείθεν 4, 3, 14. τοὺς πανταχόθεν 1, 12, 1. v. in sing. adv. - Cum adv., sed subst. praemisso, σκοφάνας - τοὺς πανταχοῦ 2, 4, 16. † Φίλους τοὺς χθές ἐχθρούς 8, 6, 3. - tum subst. sequente, οἱ ἐκείσε ἀνθρώποι 2, 9, 15. — τῶν πῶποτε βασιλέων 3, 15, 5. τῶν πάλαι βασιλέων 8, 4, 4. — τῶν τότε ἀνθρώπων 1, 14, 10. τοὺς ἐκεῖ στρατιώτας 2, 8, 13. τοὺς ἐ. βαρβάρους 3, 14, 2. τοὺς ἐπέκεινα βαρβ. 2, 9, 1. † ἀσροίτας τοὺς πανταχοῦ στρατιώτας 2, 10, 2. - Masc. de re, cum adv. sed subst. praemisso, ἀγροῖς τοῖς πλησίον 5, 3, 26. - aut subst. sequente, τὸν ἐκεῖ δίον ἐλεμῶν 3, 4, 20. τοὺς ἐκεῖθεν κινδύνοὺς 2, 5, 10. v. in sing. adv. - Fem. cum adi. fem. per ellips. ἐπὶ τῆς ἀλλοδατῆς 8, 7, 16. ἐν τῇ ἡμεδατῇ 1, 1, 5. ἐν τῇ πλείμα 1, 7, 7, 1, 6. - vel lex communis, ἔχει τῆς δουλείου 3, 15, 12. τὴν ἐπὶ σώφρανα καὶ κίσιον 1, 8, 5. τὴν κινδύνοθι καὶ ἀπεργασίῳ 4, 4. - in sing. adi. † τῶν παρὰ τὴν ἄστρον populorum vel regionis, et quidem gen. ἐπὶ τὴν Ἄστρον γέτο, in Aitrenorum regionem proper. 5, 9, 5. πρὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἄστρο. χώραν ib. 6. τὴν ἐπὶ Γαλατίας 3, 2, 11. sc. ὁδόν. praep. et cum casu ὀρπίδι, τὴν ἐπὶ Κύζιον 3, 2, 11. sc. ὁδόν. Cum particip. et subst. quidem praepositi, ἡ σιταίσιμα - τύχη 3, 9, 13. τὴν δοθεῖσαν σωτηρίαν 2, 13, 20. - sed praeposito subst. δίκην τὴν ἐπίθετομένην ib. 11. γυναικῶν τῶν — δουλοῦσάν 4, 2, 9. - Cum subst. nro praemisso et ante praep. ἀγετῆς τῆς ἐν ἐργοῖς 2, 2, 16. κωνναίς τῆς πρὸς ἡμᾶς 4, 14, 10. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3. τιμὰ ἀπὸ πρὸ τῶν ἀρχομένων 3, 11, 2. ἐρίδι τῇ πρὸς ἀλλήλας 3, 2, 13. † 1, 5. πόλιν τῶν ἐπὶ Θράκης μεγίστην 3, 1, 10. προσόδοις ταῖς ἀπὸ Σαλάττης ib. 11. - Cum praep. intra artic. et subst. f. c. praep., sequente subst. τῆς ἐν Ῥώμῃ τοῦθῆς καὶ διαίτης 3, 10, 4, 3, 14, 4. ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς γῆ 2, 11, 16. † τὰς κατ' ἡμ. ἀκμαζίσσας πόλεις 3, 2, 16. τῇ διὰ δοράτων μάχῃ 3, 4, 19. τῇ πρὸς τοὺς - ἀπεχθεῖα 3, 2, 13. τὴν ἐν τῇ πόλει διατριβὴν 4, 7, 1. τὰς ἐν μέσῳ πόλεις 1, 7, 3. τῆς περὶ τὰ θεάματα σπουδῆς 3, 10, 4. v. σκ. † Repetitivus post subst. c. subst. ante praep. τὴν τροχὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα τοῦ βασιλέως 1, 17, 6. - Cum adv. sed subst. praemisso, εἰσοίτας τῆς ἀνωθεν 3, 12, 21. - at subst. sequ. f. c. adv. intra artic. et subst. ἀπὸ τῆς ἀγαν ἀκρασίας 1, 3, 5. ἐν τῇ συστάσῃ μάχῃ 2, 10, 17. - † simul c. praep. τὴν διὰ δοράτων συστάσῃ μάχῃ 4, 10, 7. ταῖς συστάσῃ μάχαις 7, 12, 11. 6, 7, 19. εἰς τὴν ἀνω γῆν 8, 2.

7. - Neutr. cum adiect. in periphrafi subst. τὸ ὑπήκουον, subiecti 1, 2; 8. subditi, cives. τὸ βάρβαρον 1, 3, 15. τὸ ἀνθρώπινον 1, 4, 3. - † c. gen. vel rei, εἰς τὸ μέγιστον ὕψους 1, 13, 12. v. μέγ. vel perf. τὸ πλείον του στρατιωτικοῦ ib. 4. - Neutr. c. adi. in periph. adv. τὸ ἀμείβει, tenera 3, 8, 13. ἀπὸ τὸ πλείον διαφθαρείς, magna ex parte 3, 15, 5. - Suo loco et in ling. adi. v. τοῦ λοιποῦ, it. τὸ πρῶτον, it. τὸ τελευταῖον. Neutr. c. inf. in periphrafi vel subst. vel secund. vel alius formulae. Neutr. c. inf. ἀλλὰ χαρίζεσθαι 2, 5, 23. τὸ - νέμειν, tribuere ib. † τὸ ἐμέ - ἀναίρεθῆναι, me occidi 2, 5, 9. τὸ ὑμᾶς - γενέσθαι θοεῖς, vos fieri ib. e. τῷ μὴ δύνασθαι ἀποπληρῶσαι, eo, quod non posset 2, 7, 2. 9. τῷ μὴ ἔχειν λ. quia non habet 3, 1, 5. 6, 8, 15. e. v. μηδείς. Per subst. simul, a quo pendeat, τοῦ βιάζεσθαι - ἐξουσίαν 4, 6, 12. αἴρεσις - ἢ τοῦ εἶναι λ. 3; 11, 11. δέει τοῦ τρασθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. - Per verb., a quo pendeat, προνοήσατο τοῦ πρότερον ἀναίρεθῆναι 7, 6, 9. τοῦ μηδένα ἐπιηράζεσθαι - προνοούμενος 2, 4, 16. †† ἤδη καὶ τῶν στρατιωτῶν κημηκότων ἐν αὐτῷ τῷ ἀρπάζειν λ. 4, 11, 12. - Per praep., a qua pendeat, ἀμὰ (σύν) τῷ τῆς γαστρὸς προσελθεῖν 1, 5, 14. †† ἀμὰ τῷ θαυμάζεσθαι 5, 1, 12. v. ἀ. - ἀνεῖ τοῦ δεῖν τι ὄρασαι 2, 5, 23. v. ἀ. - μικρᾶς προφάσεως δεόμενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι 3, 8, 6. c. 5, 2, 14. e. 6, 1, 13. e. 6, 4. 1. e. 7, 3, 4. m. v. εἰς. - ἐκ τοῦ - ὀφθεῖναι 1, 11, 3. e. 2, 8, 7. e. ἐπὶ τῷ μὴ - προκεχωρημένοι 3, 9, 12. μετὰ τὸ προσελθεῖν λ. 2, 9, 6. i. v. μ. - †† ὑπὲρ τοῦ τὰ βάρβαρα ἡσυχάζειν εἶναι 8, 7, 15. - Cum particip., post subst., τέλος τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. †† (ἀγαθόν) τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθῆναι λ. id, quod rel. 2, 3, 15. qui Bg. cepit abs et p. mero partic. c. artic. ut in Isq. locis. - Neutr. c. particip. neutr., p. subst. vel rei, vel perf. τὸ λυπησάν 2, 3, 8. τοῦ λελυπημένος ib. 19. τὸ λυποῦν 5, 2, 14. τὸ ἠττησάν 4, 5, 4. τὸ κινήσαν ib. — τὸ ἀποβησόμενον 2, 8, 6. τὸ ἐλευσόμενον 2, 10, 5. τὸ μισοῦμενον ib. τὸ βεβουλευμένον 1, 8, 13. τὸ πάνυ αὐτῷ ἐξορήμενον 3, 8, 10. v. in ling. verb. - Post praep. εἰς τὸ παρὸν 2, 5, 7. πρὸς τὸ παρὸν 1, 5, 13. in periph. adv. - Cum praep. per al. ellips. subst. τὸ κατ' αὐτὸν 2, 3, 21. 2, 6, 5. v. κ. † τὸ κατ' ἀξίαν 2, 4, 5. - †† ἄς κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένετο 3, 15, 13. v. ἀ. — †† Cum praep., post subst. c. artic. τὸ στρατοπέδον πάν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. - Cum adv. post praep. πρὸς τὸ νῦν 2, 5, 10. - it. simul cum subst. Isq. f. adv. intra artic. et subst. τὸ ποτε φείθου 6, 7, 16. - †† simul c. gen. perf. f. rei, ἀφερῶν εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ θεοῦ 5, 6, 17. e. Neutr. plur. c. adi. et quidem ante id, τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆξεν αὐτῷ 3, 6, 4. τὰ ἀνθρώπων πάντα 4, 12, 5. τὰ μὲν ὑπ' ἑωρατὴν π. 4, 3, 11. τὰ χρῆσα 2, 5, 18. τὰ ἴδια ib. 19. τὰ αὐτὰ v. ἀ. †† simul c. gen. vel rei, τὰ δεινὰ τῶν ἔργων 2, 3, 17. τὰ ἀνδρεία καὶ σεμνὰ τῶν ἔργ. 7, 8, 15. - vel perf. τὰ ἐκείνων πάντα δοῦναι, illorum bona omnia 7, 8, 20. - sed post, simul c. gen. perf. πάντα ἔχουσιν τὰ ἐαυτῆς 5, 3, 4. † ante adi. p. adv. τὰ πρῶτα v. τυ. Cum particip. p. subst. τὰ δέοντα 1, 5, 22. τὰ βεβουλευμένα 1, 21. Isq. τὰ ἀπολουθήσαντα 1, 14, 12. † τὰ Στυλλοῦμενα (f. Στυλλοῦμενα) 1, 12, 12. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα 1, 3, 9. τὰ Δομετιανῷ τετολημμένα ib. 10. τοῖς κατ' αὐτοῦ τετολημμένοις 2, 9, 15. τὰ πρότερον ὑμῖν ἀνδρείως κατορθωθέντα 1, 5, 23. τὰ πράττεμενα ib. 21. v. πρ. τὰ τότε πεπραγμένα 2, 5, 12. τὰ μὲν δὲ Μαξιμίαν πρᾶχθέντα 8, 1, 1. τὰ δρασθέντα 1, 13, 10. τὰ γενόμενα f. γιγνόμενα 2, 3, 17.

τὰ μέλλοντα ib. v. μ. ἐπακοίειν τῶν λεγομένων 1, 5, 21. τὰ λεχθέντα 1, 9, 13. τοῖς λεχθεῖσιν 2, 1, 23. τὰ δόξαντα 6, 8, 15. δέει τῶν πεπειραμένων 1, 5, 26. τῶν προστιωμένων ἀεὶ καταφρονήσει 1, 8. 4. τῶν ἀλίσκοιμῶν κοινωνίᾳ 1, 10, 3. οὐδὲν εἰδότα τῶν ἀπηγγελμένων 1, 15, 8. ἀπειθεῖς τοῖς κελευομένοις 2, 4, 10. 2, 13, 3. πισεύσαντες τοῖς ἐπεσαλμένοις ib. 5. † αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ πρὸς βασιλείας ἐπιθυμίαν ἀναπειθόντα 3, 11, 2. ἦν αὐτὸν τὰ ἀν. οὐ μικρὰ εἰς ἐπιθυμίαν ἀρχῆς λ. 6, 2, 16. ἔχισθαι τῶν ἐπιγόντων 4, 14, 11. Λιβύης τὰ παρακείμενα 4, 3, 15. τὰ ἀνείμενα λ. 7, 8, 15. †† τῆς ἐπιβουλῆς τὰ λανθάνοντα 1, 9, 13. v. λ. ubi simul c. gen. rei, eo que praemisso. - Neutr. pl. c. praep., sine subst. τὰ ἀπὸ τῆς ἡττίρου -, τὰ ἀπὸ θαλάττης 3, 2, 7. τὰ - ἐν τῇ πόλει οὕτω παρεσκευάσο 3, 3, 1. τῶν ἐν ἀγροῖ ἀνικατῶν εἶχε 4, 12, 2. † τὸν τῶν ἐν τῇ ἀντιολῇ κρατοῦντα πάντων 3, 7, 19. τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωροῦντων λ. 3, 9, 3. μέλειν τῶν ἐν ἀνθρώποις 1, 5, 8. μετὰ τὰ ἐν Κοζίῳ 3, 2, 12. i. q. 3. 11. τὰ ἐν τοῖς ἔθνεσι διοικήσας 3, 10, 2. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς στρατοπέδοις 4, 7, 1. τὰ ἐν τῇ Ῥώμῃ διοικ 8, 7, 16. διαπραΐζειν τὰ ἐν ταῖς πόλεσιν 3, 3, 5. †† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐλεῆ 2, 5, 4. τὰ ἐν Παύθοις λυμναίμενοι 6, 5, 1. sc. κτήματα. - τὰ ἐξ ἔθους διοικῆται 4, 12, 12. διοικήσας τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, res orientis 3, 5, 1. sc. πράγματα. - τὰ ἐπὶ γῆς διοικεῖν 1, 5, 18. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι 1, 9, 20. τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. πόλιν καὶ γνῶμην τοιαῦτα ἦν 7, 7, 15. τὰ μὲν δὲ κατὰ τὴν Λιβίην ἐν τοῦτοις ἦν 7, 9, 25. 8, 6, 10. μῆδὲ τινα ἑμὸν ἐκπληπέτω τὰ κατὰ Ῥώμην 7, 8, 12. τὰ κατὰ τὰς Ἰαλλίας - διαφείσ 3, 3, 4. κατορθώσας τὰ κ. τὴν ἀνατολήν 4, 10, 1. † μήτε τὰ τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδώς 1, 9, 21. †† οὐδὲν τῶν κατ' ἀσίαν - ἐνδείξει 2, 5, 13. sc. ὀφειλομένῳ etc. ὁ Νίγρος οὕτως ἐξήρτους τὰ κατ' ἑαυτὸν 3, 1, 16. ἐπεὶ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου ἐδηλώθη, decreta a senatu 2, 13, 1. sc. γενόμενα ἢ βεβουλευμένα. - ὡς ἀτηγγέλη τὰ περὶ τοῦ Μαξιμίου 6, 9, 1. p. τὰ ὑπὸ τῶν στραιωτῶν περὶ τοῦ Μαξ. πεπραγμένα ἔργα, sc. γενόμενα, συμβηθικά, ut autem nunciata sunt illa negotia, quae a militibus de, in, cum Maximo acta essent. τὰ μὴ πρὸ πολλοῦ 1, 3, 8. sc. γενόμενα πράγματα. † ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλειται 3, 1, 1. sc. βιβλ. οἰς ποίους, quam λόγους. τὰ πρὸς πόλεμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. sc. χρήματα ὀφέλημα ἢ ἐπιτήδεια πρὸς λ. v. πρ. et πόλ. - εὐτρέπ. ζε τὰ πρὸς τὴν μάχην 3, 14, 9. ἐπεὶ αὐτῶ τὰ πρὸς τὸν Ἀλβίνον - ἀσφαλώς εἶχεν 2, 15, 10. v. ἀσφ., cf. 4, 14, 11. τῶν πρὸς τοὺς βαβάρους λ. 3, 15, 2. τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς 6, 7, 8. - Cum praep. post subst. γυμνάσια τὰ πρὸς Θηρία 1, 17, 19. Θηρίων - τῶν ἀπὸ πάσης γῆς λ. 3, 8, 15. † χρήματα πάντα ἀφροίζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ παρὰ φίλων 2, 11, 13. v. ἀφρ. - ὄπλα -, τὰ - ἐκ βιβρῶν λ. 8, 4, 27. ἔθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς λ. 8, 5, 15. - Cum praep. sed subst. seq. i. c. praep. intra artic. et subst. τὰ ἐν Μυσσίς - στρατόπεδα 3, 10, 2. τὰ ἐν Ἰταλίᾳ χωρία 7, 8, 27. - Cum adv., sine subst. οἱ τὰ ἐκείθεν ἀγγέλλοντες 2, 8, 8. τῶν ἐκείσε λ. 1, 6, 14. τὰ ἐνταῦθα ib. 13. τὰ ἐτέκνισα 4, 3, 15. † οὐδὲν τῶν εὐπρεπῶς 2, 5, 13. τῶν οἰοί 1, 6, 12. ἐν τοῖς ἐξῆς 1, 14, 12. — †† Per peculiaria, nominatim cum gen. persf. τὰ ἑαυτοῦ ἔχων 2, 3, 19. 6, 2, 10. εἰς τὰ ἑαυτοῦ v. in s. it. τὰ αὐτοῦ in a. τὰ ἄλλων - τὰ αὐτῶν λ. 8, 3, 14. διέτριβεν ἐν τοῖς ἑαυτῆς 5, 3, 5. — τὰ Ῥωμαίων v. in Ῥ. - τὰ ἐκείνου etc. Φρονεῖν v. in hoc v. ὅπως τὰ Νίγρος προδίδοιεν, rem Nigri 3, 2, 10. pro prod. τὰ Ν. πράγματα, Nigri res ib. 5. instituta, iussa, mandata de fortiter pu-

quando. - † τὰ τῶν ἀδελφῶν πράτταν 5, 6, 3. v. a. - †† τὰ τῶν ἐπέκεινα βαρβαρίων 3, 4, 16. v. b. - εἰ τὰ τῆς συγκλήτου τις αὐτῶν δι-
 ἠγγειλς, quae in senatu acta sunt 7, 6, 14. † τὰ τῆς μητρὸς 6,
 9, 17. v. μ. - τὰ τῶν στρατοπέδων 5, 15, 12. - Cum gen. rei.
 τὰ τῆς Ῥώμης διοικίειν, rem Romanam 2, 12, 7. † τὰ τῆς πολιορ-
 κίας (μη) προεχωρημένα, oblidio non process. 3, 9, 12. i. q. pr. τῆς
 πολ. μη πρ. - τὰ τῆς προαιεσίας, propositum 2, 4, 15. τὰ τῆς ψυχῆς
 αὐτοῦ λ. 3, 14, 5. τὰ τῆς ἐπιβουλῆς 5, 8, 9. τὰ τῆς ἀρχῆς 2, 8,
 11, 5, 5, 1, 8; 7, 12. v. a. - τὰ τῆς βασιλείας 2, 12, 7, 3, 15,
 15, 4, 15, 18. †† τὰ κατὰ τὴν Ῥώμην ἐο τῆς εἴχεν οὕτως 8, 7,
 1, p. τὰ τῆς κατὰ τ. Ῥώμην ἐορτῆς, 10. πράγματα, et p. ἢ κατὰ
 τὴν Ῥ. ἐορτῆ εἴχ. οὕτ.

δ, p. pron. demonstr., Masc., sine relat. difertia, init. enunc. ὁ δ'
 λ. ille vero 1, 8, 12. at ille 1, 17, 19. qui 2, 6, 15. ὁ δὲ, ille
 autem 1, 9, 21. 2, 5, 6. 2, 8, 14. ὁ δὲ, ipse autem 2, 3, 7. ὁ
 δὲ, iste autem 1, 15, 21. ille vero 6, 8, 5. ὁ δὲ, is 2, 1, 14. 4,
 6, 11. ὁ δὲ, ille 7, 9, 7. ὁ δὲ, qui 1, 17, 15. 2, 3, 10. †† in
 orat. med. et apodoti. τοῖς - ὅσον ἐπιφοιτῆσσι, ὁ δὲ λ. ipse 2, 8,
 18. - Sic et sine relat. manifeste, ὁ μὲν οὖν, ille quidem 1, 4,
 18. 1, 15, 16. - Sed in relat. aperta, τούτων ὁ μὲν ἕτερος - τὸν
 δὲ περιόντα λ. alter 1, 2, 2. κατὰ γούος τοῦ μὲν ῥαθυμίου, τοῦ
 δὲ λ. alteri - alteri 2, 9, 5. - † in med. orat. ψηφίζεται, τὸν
 μὲν ἀναιζεδῆναι, ἀπδεχθῆναι δὲ λ. illum quidem . . . 12, 9. -
 Sic et ὁ μὲν δὴ - οἱ μὲντοι λ. ille itaque 1, 9, 14. ὁ μὲν οὖν - οἱ
 δὲ λ. ille quidem 1, 12, 11. ὁ μ. οὖν - ὁ δὲ στρατός λ. ac ille
 quidem 5, 4, 14. ὁ μ. οὖν - ἐπεὶ δὲ, ille quidem 2, 12, 12. - τὸν
 μὲν οὖν - ἀλλ', illum quid. 2, 2, 14, 16. † πολλὰς δὲ τοῦ μὲν
 Σεβήρου ἀνεύζοντος εὐεργεσίας λ. τοῦ δὲ - ὑπομιμνήσκοντος. illo au-
 tem 3, 12, 21. †† τῶν μὲν κολάκων -, τοῦ δὲ - μετιόντος, ipso
 autem 1, 13, 17. e. - Masc. plur. similiter, sine relat. aperta. οἱ
 δὲ, illi autem 7, 11, 19. immo 7, 12, 4. sed 3, 13, 14. illi
 vero 2, 11, 14. isti autem 2, 12, 2. at illi 2, 15, 20. qui 3,
 12, 3, 25. οἱ δ', illi vero 1, 16, 13. οἱ μὲν οὖν, illi equidem 1,
 6, 24. οἱ δὲ in apodoti, illi vero 1, 12, 17. sed rectius Bg. —
 tum vero illi 2, 10, 7. - Sed in relat. οὖν οἱ μὲν - οἱ δὲ, quo-
 rum alii - alii 1, 1, 6. - quorum alii - caeteri 2, 1, 5. sq. —
 † in med. orat. οἱ μὲν - οἱ δὲ, alii - alii 1, 11, 4. 1, 13, 5, 5,
 4, 10. sq. οἱ μὲν - οἱ δ' - οἱ δὲ, alii - alii - alii 1, 4, 21.
 — οἱ δὲ πινες - οἱ δὲ, quidam - alii 6, 9, 8. † ὁ δὲ Μα-
 ζιμῆνος - οἱ δὲ, illi vero ib. 14. †† οἱ μὲν - οἱ δὲ καὶ, alii
 quidem - alii vero et 7, 11, 7. ubi Bg. non oppresit partic. rel.
 lat. τοῖς μὲν - ἡμῶν δὲ, illis nobis 1, 15, 6. τοῖς μὲν - αὐτοῖς δὲ λ.
 illis quidem - se contra 8, 6, 7. τοὺς μὲν - αὐτὸς δὲ illos
 qu. 1, 17, 1. 3, 5, 13. τοὺς μὲν - τῶν δὲ καὶ, partim - partim
 1, 3, 12. τοὺς μὲν - τοὺς δὲ, quidam - quidam 1, 7, 9. illis —
 his 1, 17, 3. † πλείους - τοὺς δὲ, plurimos - quosdam 1, 6,
 24. - †† ante numeral. τοῦ τετρακοσίου 6, 4, 10. illos qua-
 dringentos. - Fem. simul, ἡ μὲν ἀπέστη, ὁ δὲ Κίρμμ. ipsa 1, 16,
 11. τῆς μὲν - τοῦ δὲ, huius quidem - illius autem 4, 4, 6. τὴν
 μὲν - τὴν δ', hanc - illam vero 1, 5, 8. τὴν μὲν - τὸν δὲ, hanc
 quidem, illam autem 1, 15, 12. - in relat. tac. ἡ δὲ λ. illa ve-
 ro 1, 17, 8. - Neutr. τὸ μὲν - τὸ δ', alterum - alterum 3, 7, 16.
 — Sed sine relat. diferta, τὰ δὲ, quae 3, 9, 10.

ὀγδοηκοσὶς, pl. de re, ἑσσι ὀγδοηκοσῶν, octogehnum 7, 5, 3.

ὁδὲ, Masc. abl. ἡ τοῦδὲ ἀρχῆ, huius 2, 2, 19. - Fem. c. artic.

ἵμνῳ, et quidem praepositum. ἦδε ἡμῶν ἢ ἀφ' ἑξῆς, hic adventus 2, 1, 18. τῆςδε τῆς πόλεως, huius 4, 5, 12. τῆνδε τὴν ἐξουσίαν, hanc potent. 3, 11, 11. sed postpos. τὴν θεὸν τῆνδε, hanc 1, 11, 1. - Neutr. τότε τὸ τέλος, hunc finem 2, 1, 16. progr. hicce etc. v. de enclit. supra.

ἔδεύν, ph. de perf. c. adv. νυκτῶρ - ἔδεύοντας, iter facientes 7, 5, 9. curru.

ἔδηγείσθαι, phys. pass. de perf. c. abl. modi, ὁ στρατός, ὡς προνοία θεία ἔδηγούμενος, - διαβάς τὸν Ταύρου λ. quasi duceretur 3, 3, 13.

ἔδοιπόρειν, phys. de perf. c. adv. νυκτῶρ - ἔδοιπόρει, iter faciebat 5, 4, 13. curru. - c. praep. ἔδοιπορήσαντες μετὰ πάσης ἐπειξεως, iter facient. 8, 6, 10. - simul c. abl. modi, ὑπὸ νιφετοῖς - ἀναλύπτῳ τῇ καβαλῇ ἔδοιπόρει, incedebat 3, 6, 22. - abl. καὶ εἰ μὲν - ἔδοιπόρου, iter facieb. 7, 9, 1.

ἔδοιπορία, ph. c. subst. τῆς ἔδοιπορίας τοὺς σταθμούς, itineris 2, 15, 11. milit. ἔδ. μήκει καὶ τάχει, itinerum 3, 7, 17. τάχει τῆς ἔδ. itineris 4, 12, 11. τὸ πλείον τῆς ὁ. 4, 11, 4. - c. adi. διὰ ταχείας - ἔδ. itinere 1, 10, 6. - c. verb. τῆς ὁ. εἶχετο, iter 2, 11, 1. - † ὡς ἔδοιπορίας χρῆζειν, ut itineris apparatus opus esset 4, 13, 8. - ἀνύσας τὴν ἔδοιπορίαν, iter 1, 7, 3. 3, 8, 5. 3, 10, 2. 7, 12, 17. - † τὴν ὁ. ποιοῦμενος, iter 3, 6, 22. sq. ἔδοιπόρει. - τὴν ὁ. ἐποίειτο 4, 13, 8. τὴν ὁ. - ἠπειγόν 4, 1, 4. - c. adi. et verb. ὑπὸ τῆς συνεχροῖς ὁ. συνετριμμένους, itinere 5, 4, 20. σχολαιτέραι τὴν ὁ. ἐποίειτο, iter 7, 8, 24.

ἔδοιπορικὸς, phys. de re, ἐσθῆτα ἔδοιπορικῆν λαβών, itinerario 5, 4, 12.

ἔδοποιεῖν, ph. de re, abl. τὸν τόπον ὁ χειμάρρους ἀνοίξας, ἀδοποίησεν, viam fecit 3, 3, 11.

ἔδος, ph. de loco. praecipue, c. adi. διὰ μέσης τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ λ. viam 1, 14, 8. plateam. - 7, 6, 21. - διὰ τῆς ἱερᾶς ὁ. 4, 2, 8. - † simul cum praep. διὰ μέσης τῆς ἐν Ῥώμῃ ἰ. ὁ. 2, 9, 6. - universe, δυσβάτου οὐσῆς τῆς ὁ. 3, 3, 1. τῆς ὁ. γενῆς οὐσ. ib. 2. - † αἱ λευκοὶ ὁδοὶ καὶ ἀτραπαὶ πάσαι ἐφιλιάττοντο 8, 5, 12. προὔπεμψε λογαίους δι' ἑτέρων ὁδῶν καὶ ἀτραπῶν 2, 13, 21. † τέλη ἐν ὁδῶν πορείαις 2, 4, 14. κατὰ πάσας ὁδοὺς διανείμαντες αὐτοὺς 2, 12, 2. - c. praep. πρὸ βλήμα τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ ὁ. viarum in orientem 3, 1, 8. contra vias, quae sunt in oriente. - c. gen. loci, πανταχόθεν τὰς τῆς Ἰταλίας ὁδοὺς παραφράζαντες, Italiae itinera 8, 5, 10. vias, quae sunt in Italia, et quae partim ferunt in Italiam. - † † παρὰ πάσαν τὴν ὁ. συμβουλευόντες, in toto itinere 2, 6, 10. - κατὰ τὴν ὁ. στασιάζοντες λ. in itinere 4, 1, 2. - κ. τὴν μέσῃν ὁ. λ. in medio it. 4, 13, 9. Quae tria loca pertinere possunt et ad sq. classem. - De actu eundi, quatenus sit in via aliqua, (i. q. pr. ἔδοιπορία,) - ἔχουσθαι τῆς ὁ. itineri militare 2, 11, 2. 7, 8, 22. τῆς ὁ. εἶχετο, itineribus 3, 6, 21. τὴν ὁ. ἐπετάχυνε, iter 2, 11, 2. ἀνύσας τὴν ὁ. 3, 14, 7. - simul c. praep. τῆς ἐπὶ τὸν Ἀλβίνου ὁ. εἶχετο, iter in Albinum 3, 6, 18. - simul c. adi. αἰφινιδίου γενομένης τῆς ἐπ' Ἰταλίαν ὁ. hoc in Italiam iter 7, 8, 23. οὐδὲ ἄλλως αὐτῷ τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁ. εὐκρεπῆ - ἔσσεσθαι, iter Romam versus 3, 4, 24. † de itinere brevi et pompa per urbem, πᾶσαν τὴν ὁ. ἦνσε τρέχων λ. iter 5, 6, 17. † † de tempore s. temporis intervalli ve mensura, cum gen. temp. ταῖς Παρθυαίων ὁχθαῖς, αἱ μὴ πολλὰν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέιχον τῆς εἰς Ἐπισηώματα ἀφ' ὁδοῦ, haud multorum dierum itinere 2, 9, 15. nolir. Tagoreise.

ἔδοδος, ph. τὴν τῶν ἔδόντων ἀκμὴν, dentium 1, 15, 12. pantherae.

- ἰδύρσθαι, physl. de perf. med. cum acc. rei, τὰς παρούσας ἰδύρσθαι τύχας, complorante 2, 12, 8. - abf. ἀπήμεσαν ἰδύρσθαι, lamentantes 2, 3, 20.
- ἰδύρσθαι, trop. (Lat. unde,) de origine, sed quatenus respicitur notio *causae*, init. enunciat. ὁ καὶ τὸ ὄνομα ἰδύρσθαι λ. unde 1, 16, 4. - in med. orat. et parenthesi 1, 12, 3. - Sed de causa proprie, init. enunc. ὁ ὠλοφύροντο λ. unde 1, 14, 5. 10. 2., 1, 21. 2, 8, 7. 2, 9, 13. 8, 5, 6. quocirca 2, 11, 10. 3, 14, 14. quare 3, 1, 13. 3, 15, 1. 6, 7, 23. 7, 2, 8. 8, 5, 16. quapropter 6, 8, 7. 7, 10, 11. 8, 6, 7. in quibus et valet Lat. *igitur*.
- ἰδύρσθαι, ph. ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις - ἰδύρσθαι παντοδαπὰ, lintea 5, 6, 21. brevia segmenta textorum linearum, collaria, (Halstücher,) it. sudaria s. mucecinia.
- οἶα v. οἶος. - οἶκος, ph. μεταπεμφόμενος, domum 2, 7, 10. ad sc. - Aliter οἶ. ἐπαυλῆσθαι, in urbem (Romam) 1, 6, 16. in patriam, in palatium. - οἶ. μὴ ἐπ. domum 6, 4, 11. in patrias terras domus que.
- οἶκος, Masc. de perf. p. Lat. *domesticus*, s. eo, qui est ex eadem domo, i. familia, p. subst. πᾶς οἰκείου φόνος, domesticorum 4, 5, 3. fratris. †† ἐπυθάνοντο, τοὺς οἰκίους ἀπολωλότας, suos domesticos 6, 7, 8. patres, fratres, matres, rel. - †† c. adiunctis, τέσσα καὶ γυνή, οἰκίαι τε (αὐτῶ) πάντες ἔδον, familia omnis 8, 3, 2. - De eo, qui secundo loco pertinet ad domum alicuius, s. de familiari, i. amico, p. subst. in opp. cum adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀπὸ φίλου, πολέμιος δὲ ἀπὸ οἰκείου γενέσθαι λ. pro familiari 3, 6, 11. - † c. gen. perf. οἰκίαι τῆς Μαιώης, familiares 5, 3, 18. - simul c. adiuncto, οἱ ἐκείνου οἰκίαι τε καὶ φίλοι, καὶ οἱ ὄντες ἐν τοῖς βασιλείαις, ὑπέρταται τε πάντες λ. domestici 4, 6, 1. τινῶν Γορδιανῶν φίλων καὶ οἰκίους, necessariis 7, 10, 9. - †† οἰκίους Ἀλεξάνδρου λ. domesticos 6, 9, 8. †† p. adi. ἀνδρὸς ἐδου καὶ οἰκείου, domesticum 3, 12, 8. per coniugium. - † ambigue etiam, ut p. Gr. παρορησάτων αὐτῶν τῶν οἶ. amicis 1, 15, 13. † τοῖς οἰκίαις - διηγγεῖλε χαίρων, ani. 2, 2, 5. - † συγγενῶν τε καὶ οἰκίαις, domesticis 7, 3, 17. † τοῖς οἶ. καὶ τοῖς ὑπὸ τοῖς λ. dom. ib. 1. Romanis, non provincialibus, v. ὑπ. - De tertii loci domesticis, s. iis, qui remotissime pertinent ad domum, s. iis, qui sunt alicuius qualicumque modo, in opp. περιεγένετο πρὸς μὲν τῶν οἶ. μίσος -, πρὸς δὲ τῶν ἀντιπάλων λ. a suis (militibus) 8, 5, 6. i. q. ὅ. πρ. ἰδίων στρατιωτῶν. - τῶν ἐχθρῶν - τῶν οἶ. suorum 7, 3, 3. populorum, civium, i. q. ὅ. 1. ὑπηκόων. - Fein. p. adi. trop. de re, in opp. τὸ ἐς τὰς μάχας πρόσσυμον οἶ. ἐξ ἄλλου κελύσεως, ἀλλ' ἐξ οἰκείας ἀνάγκης ἐχουσιν, ex propria necess. 8, 5, 15. sui ipsorum animi. - abf. οἰκίαι ἐχθρῶν ἀμύνασθαι, proprias iniurie. 4, 13, 15. καταλιπόντων τῆν οἶ. χώραν, proprias sedes 6, 7, 3. patrias. - Neutr. p. adi. de re s. perf. in opp. ὑπὸ τοῦ οἰκίαι πλήθους -, πρὸς τῶν πολεμίων, a sua turba 7, 9, 15. - c. adiuncto p. praep. πρὸς τῷ οἰκίαι ἐκ γένους ὀνόματι Κόμμεδον - ἀποκαλεῖσθαι, praeter proprium ex familia nomen (Iuliani) 2, 6, 16. - † τὸ μὲν ἄλλο στρατιωτικὸν ἀπέπεμψεν ἕς τε τὰ ἔθνη καὶ τὰ οἰκίαι στρατόεδα, propria castra 8, 7, 20. - τοῖς οἶ. ὅπλοις ἕκασον ἐξηρητομένον, suis 7, 11, 14. - Neutr. sine subst. c. artic. p. subst. de re, ὁ τῶν οἶ. στρατῶν, suis bonis 2, 5, 19. sc. ἀγαθῶν s. χρημάτων, i. q. πρ. τὰ ἑαυτοῦ εἰ τὰ ἴδια. - † nominatim de loco, ἐν τοῖς οἰκίαις καταβιῶναι, domi suae 5, 3, 4. sc. χωρίοις s. κτήμασι, i. q. πρ. εἰς τὴν πατρίδα εἰ ὅ. ἐν τοῖς

ἑαυτῆς. - c. opp. βιώσασθε - ἐν τοῖς οἰ., οὐκ ἐν ἀλλοδαπῇ, domi
 suae 8, 7, 14. † εἰς τὰ οἰκία ἀπιέναι, domum I, 17, 21. sc.
 οἰκήματα, non procul a palatio imperat.

οἰκιοῦσθαι, trop. de perf. Pass. forma, sed med. sensu, c. acc. perf.
 et abl. rei s. modi, ἐκεῖνος πλείων φησικεῖα φηκίνο-σόν, sibi concil-
 iaverat 3, 11, 8. amicium, benevolium fecerat - Med. ipsum,
 c. solo acc. perf. οἰκιοῦσθαι τὰ φρατεύματα, adiungere sibi 3, 15,
 2. ἡγεμόνας - οἰκιοῦμενος; adi. s. 2, 9, 9. † δέον ἐπιφοιτῆσαι καὶ
 Φθάσαι οἰκιοῦσάμενον αὐτὰ, sibi concil. 2, 8, 18. - †† c. adiun-
 ctio, e phrasi syn. φηκίωσατο πάντας, ἐς τε Φιλίαν ὑπηγάγετο, ad-
 iunxit sibi 4, 7, 3. † τοῦτον ἠξέλησεν σοφίσματι προλαβὼν οἰκιο-
 ῦσασθαι, sibi adiungere 2, 15, 3. - simul c. adv. et praep. πάντας
 ῥᾶτα εἰς εὐνοίαν φηκίωσατο, ad benevolentiam conciliavit (sibi)
 2, 4, 3. simul c. abl. rei s. modi, δώροις - φη. sibi adiunxit 6, 8,
 6. - ὡς-ἐπιδοσει οἰκιοῦσται τὸ φρατεύμα, conciliaret sibi. 1, 5, 2. -
 δωρεῖς οἰκιοῦσάμενος τὸ φρατεύμα, cum adiunxisset sibi. ib. 27.
 4, 5, 1. - c. adiunxio e particip. (αὐτοῦς) ἑκάτερος φηκίωτο, μεγ.
 ὑποσχέσσει πρὸς αὐτὸν ἀνέλικων, conciliabat sibi homines 4, 3, 3.
 - †† c. acc. rei et praep. ὅπως αὐτῶν τὴν εὐνοίαν διὰ χρημάτων
 οἰκιοῦσται, conciliaret (sibi) 5, 8, 6.

οἰκέτης, ph. de perf., aulae, vilioris generis, in opp. οὐκ οἰκέται
 τινὲς ἢ εὐτελεῖς ἀνθρώποι; ἀλλ' ἄ. non famuli 5, 5, 20. - c. adi.
 et gen. perf. δούσιν οἰκέταις τῶν πεισῶν ἑαυτοῖς, famulis 2, 1, 2. -
 Κλεάνδρος, οἰκέτης βασιλικὸς γυνόμενος, servus 1, 12, 8 - maioris
 dignitatis, πενηθρον οἰκέτην, famulum 1, 13, 6. de eodem. - † si-
 mul in opp. ἂ πρὸς μηδένος βαρβάρων πείσασθαι -, ταῦτα ὀρώσιν -
 οἱ οἰκέται, domestici ib. 4. de uno eodem. - † Rursus primi
 generis, c. adiuncto diserto e praep. τινὲς τῶν ἐπὶ τῆς α λῆς οἰ-
 κητῶν, nonnulli ex aulico famulatio 1, 6, 2. sc. ὄντων, famulo-
 rum, qui in aula erant, vivebant, degebant, habitabant, s. qui-
 dam famulorum, in aula versantium. - Sed extra aulam, τὸ
 πλῆθος τῶν οἰ. servorum 7, 4, 10. e rure, opp. domini urbani,
 cf. 9. 7. 199.

οἰκέω, ph. de perf. c. acc. loci, δούς κώμας οἰκίειν, ad habitandum
 6, 4, 11. v. διῶ. - οἱ τὴν Ἀντιόχειαν οἰκοῦντες, qui Antiochiam
 incolunt 2, 10, 15. - simul c. adv. μηκέτι - τὴν β. ἐξίαν οἰκίειν,
 habitare 1, 15, 17. - sed c. mero adv. loci, ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν-
 σα φηκίε habitaverat 4, 6, 1. † διεκόμενοι αὐτὰ, (τὰ βασίλεια,)
 ἑκάτερος φηκίε, παραθρόματτες τε λ. separatim habitabant 4, 1, 9.
 qui Bg. supplerit adv. ἰδίᾳ, dum v. stare potest c. dupl. partici-
 p. modi, ante, διελ. ei post, παρ. aut etiam tantum c. unis
 pron. αὐτ. Pass. phys. de re, Particip. Fem. c. adi. ὅθ' ἐνὶ δια-
 ὀχηματι βασιλεύσειν πάσης οἰκουμένης, per totum terrarum orbem
 4, 10, 8. sc. γῆς, regnare toti terrae, quae s. quatenus habitatur,
 Europa, quae Romanis paruit, et Asia, quae sub his et aliis,
 cf. 9. 6. - † c. artic. et praep. πᾶσα ἢ ὑπὸ Ῥωμαίου οἰκουμένη,
 ipse orbis Romanus 5, 2, 5. pro . . . ut dicitur alibi, aliud οὔσα,
 et iterum substant. illud, π. πᾶσα (ἢ γῆ) οἰκουμένη, ἢ (οὔσα) ὑπὸ
 Ῥωμ.

οἰκήμα, phys. τετραγωνόν τι, εἰς σχῆμα οἰκήματος, aedificii 4, 2, 12.
 de tota aedificia in consecratione imperat. Rom. ii. λαμπράδα -
 προσφέρει τῷ οἰκήματι, aedificio ib. 20. - sed pro parte illius bre-
 viori, c. adi. ἐς τὸ οἰκήμα τὸ δευτέρον λ. aedificium ib. 10.

οἰκήσις, phys. de re, et toto aedificio, c. adi. ἐν πλατείᾳ καὶ πολλῇ

- οικήσει λ. habitatione 4, 1, 4. - † τὰς οικήσεις ἀπάσας, domicilia tota 7, 2, 8. sc. αὐτῶν. - sed solum, ἐπαναβαίνοντες ταῖς οικήσεσιν, domibus 7, 7, 7. † δι' ἀγνοίαν τῶν οικήσεων, aedificiorum 7, 12, 11. forte de parte tantum et aedium diaetis.
- οικία, ph. imperatoris Rom. c. adi. οὐκ ἐν τῆς βασιλείου προελθεῖν οικίας, ex imperatoris aedibus 1, 16, 8. εἰσῆλθε διὰ πάσης τῆς βασιλικῆς οἰ. per totam imperatoriam aulam 3, 12, 1. - praefidis provinciae, Nigri quidem, c. gen. perf. τῶν Νίγρου εἰς τὴν αὐτοῦ οικίαν καθιστᾶσιν, in aedibus suis collocant 2, 8, 10. sq. οὐκίτι αὐτὴν ἰδιωτικὴν, ἀλλὰ βασιλείου αὐτὴν νομίζοντες λ. - sed Gordiani patris, ἐπίσιν ἐπὶ τὴν τοῦ ἀνδραγατεύοντος οἰ. ad domum 7, 5, 2. — privatorum, in opp. μήτε εἰς τὴν βασ. αὐτὴν ἀναγκασθῆναι, ἀλλ' ἐν τῇ πατρῴᾳ μένειν οικία, in domo 2, 4, 18. κεκλεισμένης τῆς οἰ. occlusa domo 2, 1, 13. ἐπανελθῶν εἰς τὴν οἰ. reversus domum 2, 9, 6. τὰς τῶν οἰκῶν εἰσόδους λ. aedium 1, 12, 16. - cum adiuncto, κεκλεισμένων τῶν οἰ. καὶ τῶν ἐργαστηρίων, domus 7, 12, 12. 7, 11, 15. τὰς Σύρας ἰερῶν καὶ οἰ. domorum 8, 1, 9. νεῶς καὶ οικίας ἀπολείσαντες 8, 4, 20. † διαυκτερεύσαντες - ἐν ἀθύροις καὶ κοιναῖς (κενκαῖς) - οικίαις, intra domos 8; 1, 11.
- οἰκίσκος, ph. abl. εἰσέλθων μόνος εἰς τὸν οἰκίσκον, ὡς δὴ καθεδέσθων, in cubiculum 7, 9, 20. πρὸ τοῦ οἰκίσκου, ante cellulam 7, 6, 18. sed finite magis - c. gen. loci, ἐν τῷ τοῦ δικαστηρίου οἰκίσκῳ, in iudicii cellula ib. 12. sq. descript.
- οἰκοδόμημα, ph. c. gen. loci, τὰ οἰκοδομήματα τῶν προαείων ἔγγραφοῦσιν, aedificia 8, 4, 12. - abl. τῇ ἔσσεια τῶν οἰκοδομημάτων λ. aedificiorum ib. 22. sed tamen praemissa post τὰ προαεία, ut etiam desit gen. pron. αὐτῶν, τῶν προαεί.
- οἰκοθεν, ph., e loco, τὰ χρήματα οἰ. ἢ ἢ μεταπέμψεσθαι, domo 2, 6, 15. 7, 9, 12. e domo sua. † in loco, et in opp. οὔτε οἰ. ἢ αὐτῷ - χρήματα -, οὔτε μὴν οἰ. δημοσιακοῖ Σησαυροῖ λ. domi 2, 7, 3. sed in notione propr. et pr. i. q. de suo, de suis, e patrimonio suo.
- οἰκοί, ph. in loco, in opp. δημοσία, domi 1, 14, 14. in palatio. - † ἐξοθεν - οἰ. 3, 13, 10. i. q. sq. ἐν Ρώμῃ et πρὸ τῆς πόλεως λ. Romae et extra eam in Italia. - Solum, c. verbb. διατρέβειν 7, 5, 5. in aedibus suis. - 8, 8, 14. in palatio. εὐρόντες αὐτὸ - ἀθύρον οἰ. 7, 10, 15. haud dubie in aedib. privatis, c. gen. loci. 7, 9, 20. in aed. suis, cum non simul extra urbem in pugnam exiisset. οὔτε τις ἔμενον οἰ. 8, 6, 17. αὐτὸς μὲν ἠναγκάζετο μένειν οἰ., τὸν δὲ - ἐπειράτο ἐκπέμπειν λ. 3, 15, 1. Severus aegrotus, in praetorio urbis eius, ubi tunc commoratus, et quidem Eboraci in Britannia, cf. ib. 7. Not. αὐτὸς μὲν οἰ. μένει, πέμπει δὲ ἐνα τῶν ἀρχόντων λ. 5, 4, 3. Macrinus, intra Antiochiam, cf. §. 1. †† οἰ. μένων 7, 12, 5. Balbinus, Romae, non simul in bellum egressus c. Maximo. οἰ. μεμενηστές 7, 11, 3. Veterani, intra castra Praetor. ††† οὔτε μένειν οἰ. βούλεται, neque se continere suis sedibus vult 6, 3, 11. Artaxerxes, in terris suis et regia. - Cum artic. in opp. τῶν οἰ. ὁμοία ἐπιθυμία ἐλάωκαμεν, - τὰ ἐνταῦθα λ. rerum domesticarum 1, 6, 12. sc. ἐν τῶν πραγμάτων ἢ χρημάτων, it. ἀνθρώπων, in patria, Italia, Romae, de rebus et perf., ibi praesentibus.
- οἰκονομία, trop. c. gen. rei et adiuncto, ἡ διοίκησις τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰ. ὑπὸ ταῖς γυναῖξ; διακρίσις, dispensatio 6, 1, 2. modus, ordo et series, qua geritur imperium, post opp. etiam, τὸ σχῆμα καὶ τὸ ἔνσημα τῆς βασιλείας.

οἶκος, physf. de toto aliquo, cum adi. πρὶν εἰς τὸν βασιλείου οἴκου παρελθεῖν, domum 3, 10, 9. palatium. † πρόεισι τοῦ οἴκου, exit foras 1, 17, 7. domo, aede, tota, vel de parte domus et palatii, p. diaeta, e pr. θάλακον et §. 1. δωμάτιον. Aperte p. parte, εν διαφόροις οἴκοις διατρίβοντας, domibus 3, 12, 2. cubiculis, (diverlis in uno toto palatio,) ob sq. τῶν δωματίων εἰ θάλαμον, cf. §. 13. τὸ δωματ. Trop. τὸ τῆς αυτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄνομα ἐκείνῳ τῶ οἴκῳ μέναι, in illa familia 7, 10, 12. personis, hominibus ex ista fam., i. q. pr. τοῦ Γερμανοῦ γένους. - τούτου τὴν θυγατέρα ζεύξας τῶ υἱῷ, τὸν οἶκον ἤνωσεν, domum unam fecit 3, 10, 14. - τοὺς πλείους τῶν ἐνδόξων οἴκων λ. plerisque illustrium virorum familiis 7, 3, 12. v. ἐδ.

οἶκτος, mor. πάντας ἐλάμβανε, miseratio 1, 4, 17. - πάντας οἴκτου καταλαβόντος, miseratione 4, 3, 21. τὰ δεινὰ - οἴκτου πρ. μείζονα 1, 4, 4. - cum adiuncto, πάντας εἰς οἴκτου καὶ ἔλεον πρ. 6, 9, 6.

οἰκωγῆ, ph. c. adi. et gen. perf. it. praep. πολλῇ οἰ. κατὰ τὴν πόλιν γυναικῶν λ. eiulatus 7, 9, 19. - c. adiuncto simul, καταλαβάν οἰκωγῆν καὶ πένθος ἐν τῇ πόλει παῖδας - θρηνοῦντων λ. eiul. 3, 4, 13. ταῦτα λέγουσα μετὰ δακρύων καὶ οἰκωγῆς 4, 3, 20. † abl. εἰς οἰκωγῆν ἀναβῆσαι, cum eiulatu 1, 4, 17.

οἶνος, physf. abl. πρὸς οἶνον - πολύγουσ (γῆ,) vini 8, 2, 3. - cum adi. οἶνου τοῦ παλαιστάτου καὶ καλλίστου - ἀμφορέας -, ρεῖθρα - οἶνου λ. 5, 5, 16. - † c. verb. οἶνον σπένδωσι, merum 3, 5, 12. sc., τὸ μέγος. - παρατέμπειν τὸν οἶ. λ. 8, 4, 10. - c. adi. et verb. ἐπὶν οἶνου πλείονος ἐμφορηθῶσιν, temeto 4, 11, 5. οἶνον κέρασασα εὐώδει, vino 1, 17, 18.

οἶνοφόρος, physf. de re, οἶνοφόρα σκεύη, vasa vinaria 8, 4, 9. cupae, dolia.

οἶνοχόος, physf. de perf. p. subft. cum adiect. οἶνοχόοις - ἐχρητὸ - οὐ τοῖς βασιλικῶσι λ. pincernis 5, 8, 5. abl. οἶνοχόου ἀνέπειθον 4, 4, 3.

οἶσμαι, Med. de perf. mor. Cum solo inf. a) praef. ψῆθῃ δεῖν λ. putavit 1, 10, 8. ταῦτα πάσχειν οἰσθεῖς, ratus 1, 17, 20. οἰόμενοι λ. rati 8, 4, 6. - b) perf. οἰόμενοι, ἤδη εννικημένοι, putantes 3, 7, 13. 3, 12, 17. c) fut. οἰόμενος, οὕτως ἐκπλήξεν τοὺς λ. putans 2, 11, 18. ᾤετο λ. arbitrabatur 6, 2, 12. - Cum inf. et acc. clariori, a) c. praef. ἐμοὶ - τὶ - πλέον ὑπάρχειν - οἶσμαι, arbitror 1, 4, 5. - μήτε τις - οἶσθαι, λ. neque quisquam putet 8, 7, 17. ὡς τοὺς μὲν οἶσθαι λ. ut quidam putarent 1, 7, 9. οἰόμενος, Ἀντωνῖνον μάχεσθαι, quia putaret 4, 15, 15. † οἰ., χαρίζεσθαι λ. putans, se gratificaturum (esse) 7, 1, 23. † οἰ., δόλον τινα εἶναι λ. suspectans dolum contra se 8, 8, 11. οἰομένου αὐτοῦ λ. putante illo 6, 7, 1. οἰόμενοι, λ. putantes 7, 6, 20. οἰομένων λ. cum existimarent 3, 3, 9. οἰομένους, λ. putantes 5, 5, 9. b) e. perf. οὐκ οἰομένων, τρεθνηκέναι λ. nec suspicantibus 4, 15, 16. — ἱκασὸς ᾤετο λ. putabat 5, 2, 3. c) c. fut. οἰομένους, μὴ τολμήσιν λ. quod putarent 7, 11, 18. 6, 7, 13. †† 7, 5, 4. οἰσθεῖς, λ. ratus 1, 17, 4. ††† Cum inf. et nominat. οἰσθεῖς, αὐτὸς ὑβρίσθαι, ratus 4, 6, 11. - Cum inf. varie sic, ut v. stet non ordine logico, sed interiectum aliis, οὗς ἐκεῖνος ἀδίως οἶεται ἀνθρώπου, put. 4, 14, 14. εἰ τοῦτο εἴπ. οἶσθε γεγενῆσθαι, arbitramini 2, 5, 12. οὐ λόγους οἰόμενος δεῖν λ. ratus 6, 2, 13. — ἴσθην αὐτάγκη ᾤετο οἶσθαι λ. putabat 6, 5, 15. cf. 2, 1, 7. - ὄτε - ἐψῆθῃ λ. cum existimaret 6, 5, 1. καταπλήξεν οἰσθεῖς λ. pu-

tans 6, 4, 7. †† In rect. dupl. cum acc. rei simpl. et simul c. inf. et acc. *ὡς μηδένα οἶσθαι τὸ ἔργον σύνθετον, ἐνός δὲ λίθου πᾶν πεπεῖσθαι, ut nemini videretur* 3, 1, 14. - Cum acc. rei dupl. *ἂ μινὰ - φέτο, putabat* 7, 3, 12. - Etiam v. interiecto, *ὄσσην αὐτάρχη φέτο ῥύεσθαι λ. arbitrab.* 6, 7, 11. cf. 6, 5, 15. - †† Cum acc. rei uno, sed oppresso inf. v. subst. *ἀσφαλίστερον (εἶναι) φήθη, tutius putavit* 1, 9, 24. qualis ellips. inf. iam sumetur in pr. locis c. acc. rei, ut et in sq. - c. acc. persf. dupl. *οὓς πισοτάτους φέτο, putabat* 3, 4; 12. - Cum adv., nominativum in med. orat. et velut in parenthesi partim, *ὡς δὲ ἐγὼ οἶομαι, ut tamen ego arbitror* 7, 8, 6. *ὡς μὲν ὁ πέμψας οἶεται, ut quidem is, qui me misit, putat* 3, 12, 4. *Φρουρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος, ὡς φέτο, αὐτάρχη, ut putabat* 3, 2, 21. 3, 5, 1. 4, 3, 15. 6, 5, 10, quam putaret optime 3, 8, 4. 11. - in fine enunciati, ut putabat 3, 1, 16. 7, 1, 24. - †† in opp. *μεταπέμπεται αὐτὸν, οὐδὲν μέντοι εἰδὸτα τῶν -, οἰόμενον δέ, sed suspicantem* 1, 13, 8. nostr. *vermuthen.* ††† per somnum, *ἵππον - φήθη βλέπειν, equum visus est sibi videre* 2, 9, 6. *ὦ., τὸν ἵππον ἀποσεῖσαι μὲν τὸν Π. visus ei est equus excussisse Pertinacem* ib. 7. putavit, nostr. *es deuchte* f. *dünkte ihm.*

οἶος, Masc. phys. de persf., in relat. tacita, *εἰκόνα - παντὸς αὐτοῦ, οἶος προῖάν - εἴθαινετο, qualis* 5, 5, 11. - Mor. c. copula, una voce endendum, cum neg. et v. subst. et inf. praef. *οὐχ οἶόσθε ἦν προέσασθαι τῶν πραγμάτων, non poterat* 7, 10, 16. - c. inf. aor. *οἶδεν οἶ. ὦν εὐλόγως ἀποκρίναςθαι, nihil habens, quod responderet* 1, 6, 21. nihil valens respondere. - c. inf. aor. *οὐδὲ ἀντισηῆναι οἶ. ἦν. ne quidem valebat* 1, 12, 13. - † sed oppresso v. subst. *ἡγούμενος - τοῦτον - οἶόντε (εἶναι) Φυλάξαι λ. posse* 3, 11, 9. valentem f. capacem esse. - † fine inf. et neg., c. solo v. subst. et cum adv. *ὡς ἕκαστος οἶόσθε ἦν, πόρρω τῆς πόλεως ὑπήντων, ut quisque poterat* 1, 7, 4. ubi tota formula haec potest haberi p. adv. aliquo augendi, v. c. pro *μάλιστα*, et hoc adv. c. altero πορ. pro superl. *πορρωτάτω.* † *ἔπεισε - τὸ σῶμα ἕκαστον φράττεσθαι, ὡς οἶόσθε ἦν, ut posset* 7, 11, 14. - Masc. de re, in relat. tac. simul que c. particula restrict., *ὅν αὐτὸς οἶόν περ εἰδίκνεεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἰδῆ λ. ut qualem ostenderit* rel. 3, 8, 3. v. *εἶδ.* et *δεικν.* sed in diserta relat. et orat. obliqua, *οὐ γὰρ ὁμοιον ἡγοῦντο τὸν ἐκ Περσῶν κινδύνου, οἶον ἐκ Γερμανῶν. neque enim tale putabant, quod a Persis impenderet, periculum, quale quod a Germanis* 6, 7, 9. ubi e pr. repeti iuvst tum v. ἡγ. tum artic. *τον*, et praeterea suppleri inf. v. subst. *εἶναι*, non enim simile f. tale esse putabant illi (Alexander et amici eius) illud e Persis periculum, quale e Germanis illud esse putabant. - Fem. de re, - † in orat. obl. et relat. aperta, *μηδὲ γὰρ ὁμοίαν εἶσεσθαι μάχην αὐτῷ πρὸς Ῥωμαίους. οἶαν σχεῖν πρὸς τοὺς - βαρβάρους, neque enim tale futurum (esse) bellum ei adversus Romanos, quale habuisset ad- f. barbaros* 6, 2, 10. - fine relat. manifesta, *ὑπόδοχή -, οἶαν μηδενί πω - βασιλεῖ γενέσθαι φασί, apparatus (tantum,) quantum* 4, 8, 19. - † *οἶα περ μοναρχίας ἐπιθυμία (εἶσι.)* 8, 8, 7. qualis quidem est f. esse solet, quod facit, quod secum fert rel. Aut ibi neutr. in plur. *οἶα - sc. εἶσι* f. *εἶσι*, qualia sunt f. esse solent, qualia faciunt, qualia secum ferunt. - c. particula, *τοὺς ἐφ' οἶαις δὴ ποτε διαβληθέντας ὑποψίας, cuiuscunque suspicioni* 1, 8, 17. *τοὺς ἐφ' οἶαις δὴ καθ. αἰ. αἰς, qualibuscunque* 1, 10, 4. - Neutr. de re, in relat. tac. *μέγιστα ἐκεῖ-*

να ἄρα, καὶ (τοιαῦτα), οἷα οὐκ ἄλλα λ. quales que 2, 11, 16. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐπὶ ἢ εἰς,) quales sunt tyrannidis lapsus 7, 4, 2. v. σφ. - Neutr. abs. †† οἷον 3, 6, 5. corruptum ex ὄσον ἢ οὐν ἢ οὖν. - † Neutr. Plur. ab init. enunciat. οἷα δὲ ἄνδρα πολυτέρη - ἐτάραττε μνήμη τῶν λ. nimirum ut hominem - 1, 3, 5. utpote igitur hom., propr. per ellips. praep. κατὰ, p. κατ' οἷα, ἰ. q. κατ' ἄ ἢ κατὰ et κατὰτερ, de vero ordine, δὲ αὐτῶν, οἷα ἄνδρ. π., ἐτάρα. igitur eum, tanquam hom. - in orat. med. οἷα δὲ μεμνηότα - παραδοθῆναι λ. ut furiosum 1, 9, 14. ut vero rel. de recto ordine δὲ παραδ., οἷα μου. sed, ut fur. -, igni tradi.

οἷσει v. οἷω. -

οἰχέσθαι, med. de perf. ph. c. particip. nominet. πίστερον - ἀπόδρασ ψχετο, fuga elapsus (effugit) 5, 4, 16. - trop. c. dat. perf. οἰχέται σοι ὁ δῆμος 1, 13, 4. perit, perit tibi populus ἢ populus tuus, ἢ cum damno tuo; est enim dativ. incommodi; libere, actum est de populo tuo; in quod alterum pron. possess. mutari libere poterit dat. ille pron. perf.

οἷω, trop. de re, c. acc. rei et dat. perf. ἑμῖν ταῦτα δόξαν οἷσει, ferret 1, 5, 20. - c. acc. rei et adv. ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὅπως οἷσουσι τὸ -, quomodo laturi essent 5, 8, 11.

οἰωνισμα, trop. de re, c. adiuncto et forsitan quoque c. praep. πρὸς τὸ μέγλου οἰωνίσματι καὶ Φαύλῃ συμβῆλη χρωμένους, omen 1, 14, 3. indicium.

ὀκλίσειν, phys. de anim. οἱ ἵπποι - ὀκλιζου λ. lapsabant 4, 15, 8. inflexis pedibus procumbere, sq. ἐχώλεου, ubi v.

ὀκνεῖν, mor. de perf. c. adiuncto, μὴ δὲ μέλλωμεν, μηδὲ ὀκνοῦμεν, tergiversemur 6, 3, 12. - simul c. adv. μελλόντων καὶ ὀκνούτων ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν, dubitantibus 2, 2, 21. simul c. praep. αὐτῶν, πρὸς τὰ ἀριστερά μελλόντα καὶ ὀκνούτα, qui ad - pigraretur 6, 7, 8. - † c. adiuncto ex adv. c. copula, ὀκνῶν καὶ μόλις ἀνελεύθει ἐπὶ τῶν β. θρόνου, δεξέ λ. dubitabundus 2, 3, 11. - c. inf. Ῥωμαίων ἐπεισελεύθει ὀκνούτων, cunctantibus 7, 2, 15. † Particip. Neutr. Plur. c. artic. p. subst. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπέκοντα καὶ ὀκνούτα θαρσύνεται, adversus tergiverfantes 6, 3, 13. ἢ. μέρη τῶν πολεμίων, ἰ. q. ling. τῶ ἀντιπίπτουσι.

ὀκνηρός, mor. de perf. ὁ στρατός ὁ ἐγένετο, segnior 8, 5, 1. - forte c. adiuncto, κατ' ὀλίγον ὀκνηρός καὶ ἀπειθεῖς αὐτοὺς τοῖς κλεινομένοις παρῆχον, segnes 2, 4, 10. - Neutr. c. artic. p. subst. cum praep. τὸ πρὸς καλοῦτας - ὀκνηρόν, implorantibus segnem esse 2, 8, 4. segnities erga. - † simul c. gen. perf. ut auctoris, τὸ πρὸς τὰς ἐπιδόσεις ὀκνηρόν τοῦ Ἀλεξάνδρου, in dando tarditas 6, 9, 9. - Comparat. Neutr. p. adv. μὴ πως - οἱ στρατιῶται ὀκνηρότερον ἐπακούσῃσι, aegrius 2, 2, 8.

ὀκτωκαίδεκα, de re, ἦτεςιν λ. octodecim 3, 15, 7.

ὀλέθριος, mor. de re, Masc. c. subst. fem. ὀλεθρίου τιμῆς, pernicioso hon. 3, 7, 20. ὀλεθρίους τιμαῖς, funestis hon. 7, 1, 21. - Neutr. de perf. in opp. τὸ ὑμέτερον (πλήθος) ἑμῖν τε ἔσται σωτήριον, καὶ κείνοις ὀλέθριον, pernicioso. 4, 14, 16. ubi forsitan et c. dat. perf. ut in sqq. - de re, πταίσμα, ὀλέθρ. τῇ πόλει, funesta 7, 11, 1. - (αὐτὰ) - ὀλέθρια ἦν αὐτοῖς, pestifera 4, 15, 7. † sine subst. ὀλέθρια βουλευσασθαι εαυτῶν, perniciose 1, 8, 10. qui Bg. forte accepit neutr. p. adv., dum procedit per adi. per ellips. subst. πράγματα, βουλευματα, συμβουλίαι. c. adiuncto, ὀλ. καὶ ἐπίβουλα κατ' αὐτῶν σκέψασθαι, perniciem 4, 9, 6.

ὀλεθρίως, mor. ἐπεμφαν (αὐτὰ) suo magno malo 3, 7, 3. perniciose, cum sua pernicio, ad suam perniciem.

ὀλίθος, mor. de re, c. adi. et v. ἐπιπέμμενος, ὡς ὁ. αὐτῶ οὐκ ἔτι γὰρ
 ἐπήρηται, pestem 3, 12, 11. ὀλίθη προύτω παραδοθέντι. in cer-
 niciem 8, 3, 10. c. adi. solo, ὀλίθου τοσούτου - λίθου λ. c. οὐκ
 I, 13, 6. - c. praep. sinull et in opp. οὐ - ἐπ' ὀλίθῳ τῷ σῶ
 λ. - ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίᾳ λ. in perniciem 2, 1, 18. - sed c. gen.
 perf. ἐπ' ὁ. τῶν λ. 4, 4, 1. ἐπ' ὁ. αὐτῶν, ad necem ipsi infusen-
 dam 8, 8, 10.

ὀλίγος, quoad numerum, Masc. de perf. ὁ ἀκείνου στρατός. ὁ. ἄν.
 exiguus 3, 6, 13. σὺν ἰππεῦσιν ὀλίγοις, cum eq. paucis 4, 13,
 8. - Sed sine subst. οὐκ ὀλίγοι - ἀνεχώρησαν, non pauci 2, 5, 14,
 6, 6, 3. ubi mox etiam ὀλίγους πάντο λ. ὀλίγων - παραπαμπίν-
 των, paucis 3, 12, 17. 3, 6, 14. 7, 6, 18. ubi gen. ἐντῶν repet.
 e pr. οὐσης. - μετ' ὀλίγων, cum paucis 3, 4, 12. 4, 11, 9. σὺν
 ὀλίγοις 3, 9, 20. 5, 4, 12. - in opp. ὀλίγοι πρὸς πολλούς
 2, 5, 4, 2, 13, 8, 3, 5, 2, 6, 5, 21. 2, 13, 20. ὀλίγοι πλει-
 ὄνων 8, 3, 11. ὀλίγοι ἐκ πολλῶν ἐσώθησαν 7, 9, 17. πλήθους -
 δήμου -, ὀλίγοι 2, 2, 22. Praetoriani, relative, cum per se con-
 ficerent corpus novem aut decem millium. τοσούτου δήμου -,
 ὀλίγων 7, 12, 6. ὀλίγους πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. - Per praep.
 κατ' ὀλίγους παραδόντο. separatim 1, 10, 6. pauci semper, nostr.
 stets *wenige*, f. in *wenigen* Personen stets, f. in *kleinen Haufen*,
 stets. ἄνδρα; f. ἀνδράτους. sigillatim 2, 7, 10. singularit 2, 9, 10.
 † paulatim 5, 4, 7, 6, 9, 7. - † Cum pron. ὀλίγοι δέ τινες 2,
 5, 5. 7, 7, 14. 7, 11, 12. - Cum gen. perf. ὀλίγους τῶν συν-
 μοιῶν ἐπαρόμενοι, paucos ex 2, 1, 12. στρατιῶν οὐκ ὁ. milites
 non paucos 7, 1, 16. - Sed de re, Θόνος οὐκ ὀλίγος ἐγένετο, cae-
 des non parva 7, 7, 6. per quod Lat. pertinet potius ad clas-
 sem notionis deinde alteram. ὀλίγου τινὸς χρόνου, ad breve
 tempus 1, 6, 1. nostr. *eine kurze Zeit*, quod et ipsam referatur
 ad classem illiam alteram, non item *einige wenige Zeit*. ὀλίγον
 χρόνου λ. exiguo tempore 2, 14, 10. μετ' ὀλίγου χρόνου, paulo
 post 5, 6, 2. post pusillum temporis, post paucam tem-
 pus. ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, exiguo tempore 1, 1, 4. 2, 4, 11. bre-
 vi temp. 1, 10, 2. - Fem. de perf. Ἰερμανῶν οὐκ ὀλίγη συμμα-
 χία, Germanorum non pauci auxiliares 8, 6, 12. - Sed de re,
 ὀλίγων - ἡμερῶν, paucis diebus 1, 5, 1. paucos dies 8, 7, 19. —
 πρὸ ὁ. ἡ. paucis ante dieb. 4, 13, 3. - Neutr. † de re, an perf.
 ὅσοι - ἐτι πλείοιοι, λείψανα ὀλίγα τῆς κ. τυραννίδος. reliquiae exi-
 guae 2, 6, 8. qui erant reliqui pauci f. parvo numero ex rel. v.
 λείψ. - Sed de re †† χρόνου - τινὸς ὀλίγων ἐτῶν λ. paucorum
 ann. 1, 8, 1. ἐτῶν οὐκ ὁ.; annos non paucos 3, 10, 3. - Alio
 sensu, quoad qualitatem, Masc. de re, τισιν ὀλίγοι - γῆς, ter-
 rae motu exiguo 1, 14, 4. parvo, leni, non forti et vehementi,
 vel non continuo et diu longum que durante tempus. ἐτι - εἰη
 οὐκ ἐν ὀλίγῳ κινδύνῳ τὰ Ἰλ. εἶδη, esse in periculo non parvo 6,
 7, 5. - Fem. de re, ὀλίγη τύχης ῥοπή, exiguum fort. momen-
 tum 1, 13, 12. leve, non vehemens. τοῦ δημοφιλῆος - ὁ. τοῖς
 κατ' ἕνα φροντίς, exiguam rationem 2, 5, 21. parva cura, p. μι-
 κρὰ ὁ. - προφάσεως ὀλίγης λαβέσθαι, causam minimam 5, 2, 14.
 pro *minutis* προφ. 3, 8, 6. - Neutr. de re, †† c. adiuncto, &
 μικρὰ καὶ ὀλίγα - εἶτο, id quod minutum et parum putabat 7,
 9, 12. parvum, non magni momenti, peccati. - Sine subst.,
 per praep. ἐπ' ὀλίγου ἠσύχασε, aliquantisper 1, 17, 23. scil. μέ-
 ρος τοῦ χρόνου, sed, p. masc., desit subst. χρόνου f. καιρῶν. - ἐπ' ὁ.
 ἀντισχόντες, paulisper 3, 7, 13. κατ' ὀλίγον ἀνέπεισε τὸν νεανί-

- σκου, paulatim 1, 8, 10. scil. μέρος ἢ διάστημα τοῦ χρόνου, intra ἢ post exiguum tempus. 2, 4, 4. 3, 3, 11. 5, 3, 21. 6, 8, 5. — † κ. ὁ. προΐων, paulatim procedens 3, 9, 18. ut in prr. vel suppl. διάστημα τῆς ὁδοῦ ἢ πορείας, per parvum intervallum itineris. † πολίσι. κ. ὁ. ἀξιονομήναις, paulatim crescentibus 8, 4, 4. scil. διάστημα τοῦ τόπου. ἢ τῆς γεούρας ἢ τοῦ ποταμοῦ, per intervallum parvum loci, pontis, fluvii. † διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, parumper I. 6, 20. sc. μέρος τοῦ χρόνου, sed, p. masc., χρόνον ἢ καιρὸν, ad breve tempus. - 3, 7, 20. paulisper 6, 9, 14. 7, 6, 4. †† In relat. οὐδὰ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὅσον λ. nisi parumper, ut 4, 1, 9. ad exiguum tempus. †† μήτε διδοὺς καιρὸν ἀναπαύλης, εἰ μὴ τοσοῦτον, ὅσον ὀλίγον τοὺς στρατιώτας λ. spatium requiescendi, nisi quo milites paululum respirantes, 2, 11, 2. qui Bg. ceperit ὀλ. pro se et p. pr. πρὸς ὀλ. et adeo p. adv., quod pertineat ad v. sq. ἄν. dum per se, pro masc. acceptum, referri queat, ut ὅσον et τσο., ad pr. subst. καιρ., ac putari exquisitè post pron. positum, pro καιρὸν ὀλίγον τσο., ὅσ. τοῦς λ. ὀλιγωρεῖν, mor. de perf. c. gen. rei, ni et c. praep. τῆς ἀληθείας ἐν ταῖς ἀφηγήσεσιν ἀλιγώρησαν 1, 1, 1. neglexerunt, non scribere. sq. opp. ἔπεμ.
- ὀλισθαίνειν, ph. de anim. οἱ ἴπποι ὀλισθαίνουν, fallente vestigio lapsabant 1, 12, 18. nostr. gleiten ἢ stürzen, ob lubricum locum ἢ corpus, lapsum minari, vacillare, aut vere labi.
- ὀλόκληρον, trop. de re, Masc. cum subst. fem. in opp. ὡς μηδεμίαν τῶν μεγίστων πόλεων ὀλόκληρον δύνασθαι τῷ μέρει ἐξισωθῆναι, ut nulla ex max. urb. integra 7, 12, 16. † c. adiuncto ex adiect. πᾶσαν ὁ. - ἀρχὴν, totum et integrum imp. 6, 2, 6. qui Bg. interlerit copulam. - Neutr. c. artic. et praep., p. adv., it. simul c. adiuncto ex adv. πάνυ ἂν ἡ Ἄλ. βασιλεία εὐδοκίμησεν εἰς τὸ ὀλόκληρον, prorsus probaretur in solidum 6, 9, 17. adv. cum formula in periphrasi superlat., plenissime.
- ὄλος, ph. de re, Masc. δι' ὄλου τοῦ χειμῶνος, tota hyeme 8, 4, 3. — οὐδ' ὄλων μηνῶν δύο, nec totos menses d. 2, 4, 11. - Fem. οὐσίαι ὄλαι πλοουσίω, substantiae totae 7, 12, 15. - Neutr. δι' ὄλων τῶν βασιλείων, per totam regiam 4, 4, 9.
- ὀλοθυρεῖσθαι, med. de perf. phys. cum adiuncto, καὶ θρηνηεῖν προσκοίετο, complorare 4, 13, 14. - c. adv. et acc. rei; ὄθεν ὠλοφύροντο κοινῇ μὲν πάντες τὰ δημόσια, λ. deplorabant 1, 14, 5. — † abs. vel cum adv. αἰσχυρῶς ὀλοθυρέμενος, lamentans 2, 12, 12.
- ὄλος, cum neg., in opp. σπανίως ἢ μήδ' ὄλ. λ. omnino non 1, 1, 5.
- ὄμβρος, ph. οὔτε ὄμβρου προὔπαρξαντος, imbre, 1, 14, 4. tonitru. tempestate. κατενεχθέντες ὄμβροι, imbres ib. 9. ὄμβρων - ἠνεύχοντο 8, 5, 9. c. adi. μεγίστων καταρῥαγ. 3, 3, 9. †† πίπταν καταχέοντες ὄμβρου δίνην 8, 4, 26.
- ὄμηρεῖν, ph. de perf. τοὺς παῖδας ὁ. - ἐξέδωκε, obsides dedit 3, 9, 4. dedit, ut essent obsides.
- ὄμηρος, Masc. p. subst., ph. de perf. αὐτῷ ὄμηρους ἔπεμψε, obsides 3, 9, 2. † Neutr. de re, cum gen. rei, ὡς ἔχει ὄμηρα τῆς εὐνοίας αὐτῶν, obsides 3, 2, 8.
- ὄμιλος, trop. de re, εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι 1, 1, 1. turbam.
- ὄμνυμι, phys. c. acc. perf. θεοῦς, οὓς ὄμνυτε, quos iuratis 2, 10, 3. 2., οὓς ὀμνύκατε, quos iuratis 8, 7, 8. - c. adv. 2., οὓς πολλάκις ὄμνεσεν, iuravit 3, 6, 7. - c. praep. ὄμναι εἰς τὸ Σεβήρου ὄνομα, intare in S. nomen 2, 13, 4. † simul c. acc. affini, εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήθεις ὄρκους ὄμνσαντες, in eius

- nomem iurati consueto more 2, 2, 25. v. ὄρκ. † trop. c. praep. et c. adiuncto ex acc. neutro adi. πολλά διὰ γραμμάτων ὁμοίαντι, multa per litteras iuranti 2, 15, 4. scribenti multa iureiurando adhibito.
- ὁμογνωμονεῖν, mor. de persf. abf. ἵνα τοὺς στρατιώτας πείσαιεν ὁμογνωμονήσαι 6, 8, 15. consentire, sc. αὐτοῖς, fecim.
- ὁμογνωμόνων, de persf. c. dat. persf. ὁμογνωμόνος τοῖς - γενομένου 7, 1, 22. i. q. pr. privum v. c. dat. rei, ὁμογνωμόνας ἔσσεσθαι τῇ - εὐχῇ λ. consensuros (esse) votis 2, 8, 15.
- ὁμοθυμαδόν, mor., c. adiuncto ex adi. πάντες ὁ. εὐθήμεσαν, unanimiter 2, 3, 6, 8, 8, 13. - abf. ib. 6, 2, 13, 7, 8, 4, 26. simul.
- ὁμοιοί, Masc. mor. de re, in relat. οὐ γὰρ ὁμοιοὶν ἠγοῦντο τὸν ἐκ Πελοποννήσου, οἶον (τὸν) ἐκ Γερμανῶν, tale - quale 6, 7, 9. — Fem. mor. de re, abf. f. in relat. ἰακίτα, ὁμοιοῖα ἐπιθυμία, simili 1, 6, 12. οὐχ ὁ. προθυμία 2, 2, 22. † ὁ. εὐταξία, iidem decore 4, 2, 19. v. εὐτ. - ταῖς τῶν παιδῶν ὁμοιοῖαις συμφοραῖς, simil. 4, 13, 17. - in relat. manifesta, μηδὲ γὰρ ὁμοιοῖαν ἔσσεσθαι μάχην -, οἶαν λ. tale - quale 6, 2, 10. - c. gen. rei, τὴν τύχην, ὁμοιοῖαν τῆς τύχης, sim. 3, 4, 7. † c. acc. rei ellipt. et dat. persf. οἰκονα, (κατὰ f. εἰς) πάντα ὁμοιοῖαν τῶ τετελεσθηκέτι, imaginem, omnia similem defuncto 4, 2, 3. per omnia, in omnibus. — Neutr. mor. de re, in opp. ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὁμοιοῖα γέγονε τὰ ἐπιτηδεύματα, disparia 1, 1, 10. - c. dat. rei, τοῖς προηρημένοις ὁμοιοῖα διαλεχθεῖς, in eandem sententiam locutus 6, 4, 2. — † c. artic. in relat. quadam, ταῦτα καὶ τὰ τοῦτοις ὁμοιοῖα, his similia 4, 7, 13. - Superl. de persf. abf. Ἀντωνίνου τὰ εἶναι τέκνον, καὶ ὁμοιοτάτον γὰρ, silium - simillim. 5, 4, 5.
- ὁμοιοτρόπος, mor. de persf. Masc. c. artic. οὐδὲ προσέτιο, εἰ μὴ τοῦς ὁμοιοτρόπους, moribus praeditos similibus 5, 5, 10.
- ὁμοιωῖς, mor., in relat. tac. πένθει κατέχετο, pariter 1, 4, 19, 3, 10, 6, 8, 5, 15. aequaliter, aequè vehementer, nostr. gleich sehr f. stark. κρύους καὶ θάλπτοις ὁ. καταθροῶν, iuxta 3, 6, 21. — τοὺς σὺν αὐτῷ ὀπλίτας ὁ. simili modo 1, 10, 14. ad quam not. retero et - τάλιν ἕτερον ὁ. λ. pariter 5, 7, 13. ὁ αὐτοῦ ἀρχεὶν ἐταίρατο, ad eundem modum 6, 1, 10. ut antea. ὁ. χρυσῆ καὶ κορυφῶρα πεποικ. similiter 5, 5, 12. aequali portione, it. ὁ. τίτση καὶ ῥήτην δεδομ. pariter 8, 4, 30. - cum dat. persf. ὁ. τοῖς λοιποῖς παιδευέσθαι, similiter cum caeteris 2, 4, 18. similiter, eadem ratione, ut caeteri, in iisdem locis, ab iisdem magistris. - in relat. f. c. particula relat. μὴ ὁ. εὐθραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, non aequè - ac 2, 3, 19. aequè valde. - † cum al. neg. τῶ ἀντιπίπτουσι οὐκέθ' ὁ. ἀντέχει τὸ βαρβάρου, haud perinde 6, 3, 13.
- ὁμολογεῖν, de persf., physf. cum acc. rei, τὰς αἰτίας, fateri 1, 6, 8. — simul c. adv. τὸ πραχθεὶν εὐθὺς οὐχ ἠμολόγησαν, est confessus 4, 4, 14. - abf. μηδέουδ' ὁμολογούτος, nem. confitente 4, 6, 12. sc. αὐτοῦς, auctores dieteriorum. - Alio sensu, c. acc. rei et dat. persf. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. profiteri, palam declarare. τοῖς στρατιώταις χάρισηρία ὁμολογήσας, militibus gratias actis 1, 7, 12. † oppressio dat. isto, ἠμολόγησε χάρις. agebat grat. 4, 4, 12. sc. θεοῖς, sq. εἴθε λ. - θύσας τῇ θεῷ, καὶ χάρις. ὁμολογήσας (αὐτῇ,) cum gratias egisset 1, 10, 16. — Pass. in particip., de persf. πρεβεῖται ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογούμενον ἐπέλλεοντο, ad imp. indubitatum 2, 8, 12. confessum, agni-

- tum, approbatum ab omnibus. ὡς πρὸς ὁμ. ἐχθρὸν λ. manifestum 3, 5, 13. palam declaratum. ὡς ὁμολογουμένοις ἐχθροῖς, professis 7, 10, 2.
- ὁμολογουμένως c. subst. Φανεῦσαι τὸν ἄνδρα, ὡς ὁ. πολέμιον, ut manifestarium hostem 3, 12, 24. qui Bg. cepit p. adi. per hyphen, i. q. pr. participii, v. πολ.
- ὁμοιοεῖν, mor. de pers. c. adv. et dat. pers. συνέβαινε, κακείνους μὴ πάνυ τι ἀλλήλοις ὁ. inter se concordarent 8, 8, 7. v. ἐκεῖν.
- ὁμόνοια, mor. abl. λιπαροῦντες αὐτὸν ὑπὲρ ὁμονοίας, de concordia 3, 15, 8. cum fratre. - c. adiuncto, προτρέπαι (αὐτοῦς) εἰς ὁμόνοϊαν καὶ συμφωνίαν 3, 13, 8. inter se. - simul c. adi. ἐς ὁ. καὶ Φιλίαν ἐπίπρασον λ. περιήγατο 3, 15, 14. c. fratre.
- ὁμορεῖν, ph. de pers. vel re ac loco f. provincia, abl. vel cum adiuncto et cum dat. loci, τὰ Ἰλλ. ἔβνη, ὁμοροῦντα καὶ γεινιῶντα Ἰταλία, Ill. nationes (provincias) conterminas 6, 7, 5. v. γεινν., i. q. sq. adi.
- ὁμορος, phys. Masc. de pers. vel re ac loco, c. adv. et forsan etiam c. dat. pers. τὰ Ἰλλ. ἔβνη παρὰ τσσαῖτον ὁμόρους καὶ γείτονας ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, Ill. gentes (provinciae) ferme conterminos faciunt 6, 7, 10. - cum subst. fem., de loco, τὴν Βιθυνίαν, ὁμορον οὖσαν, Bith. conterminam 3, 2, 12. - Neutr. de loco, συνἔθειν ἐν τε τῆς Ἰταλίας - καὶ τῶν ὁμόρων ἔβνων, finitimis gentibus (provinciis) 1, 15, 2.
- ὁμόσε, ph. χωρήσας τῷ πράγματι, obviam 2, 5, 7. v. χωρ. cf. §. p. Φευγ. ἢ λαθ. οὐκ ἦθελ.
- ὁμότιμος, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἐν ὁμοτίμῳ ἀρχῇ, pari honore 3, 15, 15. i. q. simpl. ὁμοία.
- ὁμότροπος, mor. Neutr. de re, c. artic. p. subst. et praep. it. cum gen. pers. forsan, τὸ ὁμότροπον ἐν ἀκλάσῳ βίῳ ἐκείνου προτιμᾶται, quod affine est ipsorum moribus in proterva illius vita 7, 8, 14. qui Bg. rexit gen. ἐν. cum proximo subst. ἀκ. β., dum et cohaerere potest c. remoto τὸ ὁμ., similitudo illius, Gordiani, cum flagitiosa vita Senatus Rom. praefertur, vel. e Bg., praefertur similitudo flagitiosae vitae illius, praefertur flagitiosa illius vita, vitae ratio, quae similis est, scil. vitae Senatus f. Senatorum Rom., ut sit per se i. q. ὁμοίτροπον 5, 5, 10. et i. q. simpl. ὁμοιον, et tota formula in periphrasi gen., pro τὸ ὁμ. ἐκείνου τοῦ ἀκλάσου βίου, vel in redundantia, p. τὸ ὁμ. ἐκείνου τῷ ἀκ. βίῳ.
- ὁμοῦ, de copulatione, abl., post adi. et subst. ἐν κᾶσι θεάτροις ὁμοῦ, simul 3, 8, 17. - cum copula una, ante subst. ὁ. με εἶδεν ἥλιος ἄνθρωπον καὶ βασιλέα 1, 11, 15. - post subst. πείραν καὶ θάρσος ὁ. προσλαμβάνοντες 8, 5, 3. - c. copula dupl., ante adi. εὐροι ἄν ὁ. καὶ εὐλογον καὶ ἀναγκαῖον, simul et - et 4, 5, 5. - ante verb. et subst. ὁ. ἔπαισε καὶ γνώμη καὶ τύχη, sim. offendit consilio et 5, 4, 23. - ante verb. ἡ ἵππος ὁ. καὶ - ἐπ., καὶ λ. simul et - et 6, 5, 13. - c. copula al. dupl., ante subst. ὁ. συμβούλους τὴ καὶ ὑπηρετας, (simul) suavor. ac minilr. 2, 10, 6. - ante verb. et subst. ποταμὸς, ὁ. παρέχων τὴ προβολὴν τὰφρου καὶ χορ. ὑδ., simul et fossae obiectus, et cop. aq. praebens 8, 2, 16. p. ὁ. παρ. προβολὴν τὴ τὰφρ. λ.
- ὁμόθυλος, trop. de pers. abl. c. artic. p. subst. τὸ ἀνθρώπινον ἐλεεινον ἐν ταῖς τῶν ὁμοθύλων συμφοραῖς, propinquorum 1, 4, 3. aliorum hominum, aliorum, nostr. Nächsten f. Nebenmenschen. - Φθόνῳ - τῶν ὁ. suorum gentiliam 3, 2, 13. eorum, qui erant

- eiusdem gentis ac populi. - Sed p. adi., cum subst. perf. τοὺς ἑμοϋλοὺς βαρβάρους, gentiles barbaros 6, 2. IO. Parthos.
- ὀμώνυμος, phys. Masc. de perf. c. dat. perf. Σεβήρῳ ὀμώνυμον, Severo cognominem 4, 6, 7. - Neutr. τένον, τῷ πάππῳ ὀμώνυμον, natus, avo cognominis 7, IO, 14.
- ὅμως, extra period., in relat. tac. in membro secundo, τῇ μητρὶ ἐν οἷς ἀπηρεσικτο, ὅ. ἐπείδετο, morem gereret tamen 6, 1, 24. — † ἀκουσες, ὅ. - ἐμιμοῦντο, quamvis invitī, tamen 7, 4, 4. - Cum al. particul., ab init. enunc. et §. et in membro primo, ἀλλ' ὅμως λ. attamen 2, 5, 13. - In relat., simul cum al. adverf. ἀσχάλλων μὲν -, ὅμως δὲ λ. tamen (vero) 1, 9, 22. 1, 13, 13. 6, 3, 1. - In periodo, in apodofi, post partic. relat. καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων, ὅμως ἐΦείσατο, quamvis - tamen 6, 1, 13. - simul c. al. adverf. εἰ γὰρ καὶ -, πλὴν ὅμως λ. quamvis enim - tamen (attamen) 6, 6, 9.
- ὄναρ, phys. cum adi. p. subst. τὸ τελευταῖον - ὄναρ, somnium 2, 9, 5.
- ὄνειδίζειν, phys. de perf. c. acc. rei uno, αὐτοῦ ὄνειδίζοντος εὐεργεσίας λ. exprobrante 3, 12, 21. - c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολὴν - μικρολογίαν ὄνειδίζουσι, ut fordes - infamant 2, 3, 22. - c. acc. rei uno et dat. perf. οἷς δὲ δῶρα ὄνειδίζων, exprobrans 3, 8, 12. - simul c. adv. et sq. coniunct. ὄνειδίζοντων αὐτοῖς ἐπιΦόβως συγγενῶν, ὡς δὴ - ταῦτα κράττοντος αὐτοῦ λ. exprobrantibus -, quasi faceret 7, 3, 17.
- ὄνειρας, obsolet., ph. (i. q. ὄναρ,) abf. ἡ τοῦ ὄνειρατος εἰκῶν, somni illius 2, 9, 8. ἀνέπειθεν αὐτὸν ὄνειρατα, somnia ib. 4. ὄνειράτων τὴν - τυχὴν προειρηγῶτων, insomnia 6, 8, 13. τῶν ὄν. ἐμφορηθεῖς, somnilis 4, 8, 9.
- ὄνημι, mor. de re, c. pron. acc. ellipt. et acc. perf. (κατὰ) τί ὑμᾶς ἄνησεν ἢ Κ. εὐγένεια; quid vobis profuit 5, 1, 12. quid vos iuvat. - simul c. acc. particip. perf. ὅσον ὑμᾶς ἄνησε μεταγνόντας λ. quam utile vobis fuerit, mutasse sententiam 8, 7, 8. quantum (in quantum) quidem vos iuaret, et reipuisse, et Romanis favisse.
- ὄνομα, ph., in universum, ὄθεν τὸ ὄνομα τῷ χωρίῳ (ἐστὶ f. ἐδόθη,) nomen 1, 12, 3. ὄθεν καὶ τὸ ὄ. δοθῆναι τῷ χωρίῳ 1, 16, 4. — sine artic. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ χωρίῳ 1, 11, 5. - c. adi. Ἰουλιανὸς (τοῦτο γὰρ ἦν ὄ. τῷ ἐπάρχῳ) 5, 4, 4. - † simul cum praep. πρὸς τῷ οἰκείῳ ἐκ γένους ὄνόματι 2, 6, 16. - cum verbis. et gen. perf. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάππου ὄνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. 5, 7, 5. † τῶν μονομαχοῦντων - τινὸς ὄνόματι καλεῖσθαι 1, 15, 18. † simul cum adiect. τῷ κριτίῳ αὐτοῦ ὄ. προσθέντες 7, 5, 19. — τοῖς βασιλικαῖς κτήμασι ἐκάλυπεν αὐτοῦ τὸ ὄ. ἐπιγράφεσθαι 2, 4, 13. εἰς τὸ ἐκείνου ὄ. - ἀμέσυχτες 2, 2, 23. 2, 13, 4. Φέρειν τὰ τῶν - στρατηγῶν ὄνόματα 4, 8, 6. Peculiari sensu, p. titulus, Φέρων βασιλέως ὄ. καὶ σχῆμα 7, 6, 1. - it. c. gen. τοῖ, τὸ σχ. καὶ τὸ ὄ. τῆς βασιλείας ἐκεῖνῳ περιέκειτο 6, 1, 2. ἐν τῷ τῆς β. γεγῶμενος ὄν. 7, 9, 6. †† τὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς ὄ. ἐκεῖνῳ τῷ οἴκῳ καὶ ὄνόματι μῆναι, absoluti imperii nomen in illa familia illo que nomine (Gordiani f. Gordianorum) remanere 7, IO, 12. ubi post., per polyptoton et dilogiam, p. nomine propri., ut pr. pro appellativo. - † simul c. adi. ἠλλαξ - μηνῶν τὰ ὄ. λ. ὅσα - ἀρχαῖα λ. 1, 14, 17. † Per emphasin quandam, εἰ τὸ ἡμέτερον ὄνομα πύθονται 2. IO, 16. Severi. - τοῦτο γὰρ αὐτῷ τοῦνομα ἐδίδου βτὰ ἔργα 4, 5, 14. scil. τοῦ ἐχθροῦ. abf. τὸ ὄ. ταῖς ἀνοκῖς ἄμα

τῷ προστεσείν εὐθὺς φέρει χαλεπὴν διαβολήν, istud nomen ib. 3. Is. οὐκείου φόνου. c. gen. perf. μηδὲ σὲ τὸ τῶν βασιλείων ὁ ταροττέτω 3, 11, 12. ἔσειν τοῦ Περτίνακος οὐ μόνον τοῦν. ἀλλὰ καὶ τὴν γνάμην 2, 14, 7. ἤτθησαν τῷ Γορδιανοῦ ὁ. 7, 8, 16. †† βασιλικιώτερον ἐντροπῶντα τῷ τοῦ Καίσαρος ὀνόματι, nimis regio fastum usurpare Caesaris appellationem 3, 5, 4. titulum, s. honorem et dignitatem. - Per varias rationes c. nomine propr. a) quum propr. nomen in casa nominat. praecit, seq. adverb., v. subst., tum nom. appell. et dat. pron. demonstr., Βηρίσσιμος δ' ἦν ὄνομα αὐτῷ, Verissimus autem ei erat nomen 1, 2, 2. Πλ. δὲ ἦν ὁ. ἀ. Plautianus erat nomen ipsi 3, 10, 10. Ἄρτ. δ' ἦν ὁ. ἀ. Artabanum nomine 4, 10, 2. † Βιταλιανὸς δὲ ἦν ὁ. ἀ. Vitelliano autem erat ei nomen 7, 6, 9. Σαβίνος -, Sabino a. er. ei n. 7, 7, 8. b) sine adverb. Φαδίλλα ἦν ὄνομα αὐτῆ, Fadilla nomine 1, 13, 2. Μακεδῶν ἦν ὁ. αὐτῷ, Macedoni erat ei nomen 7, 1, 22. c) rursus c. adverb., at sine v. subst. Πισσινούος δὲ ὄνομα αὐτῷ, cui nomen Pessinunti 1, 11, 3. Μαρτιάλιος δὲ ὁ. αὐ. Martialis nomine 4, 13, 2. - d) sine adverb. et v. subst. Ἀδούεντος ὄνομα αὐτῷ, Adventus erat ei nomen 4, 12, 1. - e) tantum sine dat. pron. demonstr. Κουαρτίνος δὲ ἦν ὄνομα, ἐν λ. Quartinus erat ei nomen; quem 7, 1, 21. † Γορδιανὸς μὲν ἦν ὄνομα, Gordianus autem vocabatur 7, 5, 3. nisi hic locus pertinet ad classem inferiorem de acc. ἐν. ellipt. - f) sine adverb. sed, pro dat. pron. demonstr., praemissus ut sit dat. pron. relat. et nomen propr. in nominat. postpositum, τὸν δὲ πρεσβύτερον, ᾧ γνήσιον μὲν ἦν ὄνομα Βασσιανός, cui - nomen erat Bassianus 3, 10, 9. g) praeposito subst. per obliquum casum, et quidem per abl. sed frequente nomine propr., νεανίαν τινα, ὀνόματι Νάρκισσον, nomine Narcissum 1, 17, 24. h) per subst. in acc. ellipt., et quidem per subst. postpositum, sed praemissum nomen propr., νεανίσκου τινα, Κυντιανόν (κατ') ὄνομα, Quintianum nomine 1, 8, 11, 9. - it. praecedente v. subst. et alio subst. nominativo, ἦν αὐτῷ τις Φίλτατος, Φῆσος μὲν ὄνομα, Festus nomine 4, 8, 11. 6, 8, 1. - Μαισα ἦν τις ὄνομα, Maesa erat quaedam nomine 6, 3, 2. 7, 9, 2. Μάγνος τις ὄν. ἦν τῶν εὐπ. Magnus quidam nomine 7, 1, 12. παῖδες ἦσαν, τῆ μὲν πρεσβυτέρα Βασσιανός ὄν. Bassianus nomine 5, 3, 7. †† non praemisso v. subst. ἀνήρ -, Γαλλικανός ὄν. Gallicanus nomine 7, 11, 6.

ὀνομάζειν, ph. de perf. c. acc. rei dupl. τὴν - μεταβολήν οὐ φ. διείκησιν ὀνομάζουσιν, nominant 2, 3, 22. - cum accus. et ablat. rei, et quidem affini, πάντας (τοὺς μῆνας) ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίας ὀνομάσας, nominans 1, 14, 17. - c. acc. perf. dupl. τὸν πρεσβύτερον - Ἀντωνῖνον ὀνόμασε, nominavit 3, 10, 9. † Φοίνικες (αὐτῆν) Ἀσραράρχην ὀνομάζουσι, nom. 5, 6, 10. de dea. - simul c. praep. ἀπὸ Σεβήρου ἑαυτὸν Περτίνακα ὀνομάσας, nuncians 2, 10, 2. †† it. c. acc. perf. uno, et c. adiuncto v. syn. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῦσιν ἱεροῦργεῦντες, ὀνομάζειν τὸν - θεὸν Ἐλαιαγάβαλον, nominarent 5, 5, 13. invocarent. - Pass. de re, τὸ μὴ κατ' ἀξίαν ἀντιδοθῆν - ἀχαρίζου ὀνομάζεται, nominatur 2, 3, 15.

ἐντως, μοί. in opp. εἴτε ὁ. - θεσπισάντων, εἴτα ἄλλως λ. reuera 4, 12, 9.

ἐνὺ, ph. de hom. pedib., in opp. τὰ σκέλη σκέπων πάντα, ἀπ' ὀνύχων ἕς μηρούς, ab unguibus 5, 3, 12.

εὐθεῖ, trop. de perf. c. inf. et c. adiuncto syn. νοῆται, acutus 2,

9. 2. i. q. ἰσ. ταχύς. Ph. Compar. de re, ἑξυτέρῳ ὄρωσιν, celerissimo 3, 9, 20. - Superlat. ἐξυτάτω ὄρ. velocissimo 1, 15, 12. - Neutr. p. adv. εἰσοδοῖς, ἐξυτάτα Θεορμέναις, celerissime ib. 11. - Alio sensu ph. τεχνάσματα σίδηρων, ἐξυτάτας ἐξοχὰς λ. acutissimi. 4, 15, 6.
- ὄξυτης, ph. λίθες, λήγων εἰς ὄξυτητα, in acutum 5, 3, 10. acumen, acutum apicem.
- ὄπαδος, phys. de pers. c. gen. pers. et adiuncto, ἦδη καὶ σύνεδρος ἐστὶ θεῶν, confors 1, 5, 17. affecla, comes, socius.
- ὄπη, f. ἔπη, cum subst. in periphrasi adv., sequente particip. ἔσθ' ὄπη - χρώμενος, alicubi 4, 7, 8. progr. dat. veteris adi. ὄπος, scil. ὄρα, est, qua hora, est, quo tempore, f. Lat. est, ubi rel., sc. ἐδῶ, χώρα, interdum 6, 6, 10. - c. v. finito, f. c. subst. πάν τὸ πλήθος ἀνδρῶν, ἔσθ' ὁ καὶ τῶν γυναικῶν - ἀθροίζεται, interd. 6, 5, 7. - † c. verbo fin., sed eo praemisso, διέβαλλεν ἐ. ὁ τοῦτο λ. aliquatenus 6, 1, 18. ubi potius suppletur subst. μεριδι, est, qua parte, i. aliqua ex parte, f. est, quo modo, i. aliquo modo.
- ὄπηνικα, temp. c. particula restrict. et coniunctivo, ἑ. δ' ἄν - κατάρηται λ. quando - collocavit 2, 3, 15. ὁ. ἄν - ἦ λ. quoties - est 2, 12, 7. - ὁ. ἄν ζῶσιν λ. cum starent 2, 13, 8. - ὁ. ἄν δεηθῆ λ. si quando opus sit 3, 1, 5.
- ὄπισθεν, phys. cum verbo, εἰκόντο ὁ. αὐτοῖς, pone (eos) 4, 1, 6.
- ὄπισθοφυλακεῖν, ph. de pers. et duce, c. praep. vel abf. αὐτὸς, ἀμα τοῖς ὄπισθοφύλοις ὄπισθοφυλακῶν εἶπετο, a tergo agmen custodiens 8, 1, 4. agmen claudebat.
- ὄπισω, ph. c. praep. et artic. εἰς τοῦπισω - τοξείοντες, retrosum 3, 4, 19. ἀναποδίζων εἰς τ. 5, 6, 17. v. ἄν. pro eis τὰ ὄπ. ὄντα χωρία f. μέρη.
- ὄπλη, ph. de anim., in opp. c. gen. anim. ἵππων ὄπλαῖς, καὶ ποσῶν ἀνθρώπων, unguis 6, 7, 16.
- ὄπλιζειν, ph. de pers. c. acc. pers. et praep. ἐπὶ σε τὸν τε δῆμον - ὄπλισεν, armavit 1, 13, 5. facere f. iubere, ut arma capiant, f. ad arma capienda cogere, concitare. - magis extra tropum, c. eod. acc. et adv. αὐτὸς ἀναλαβὼν τὸ τῶν δορυφόρων σχῆμα, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ ὄπλισας ὁμοίως, si armasset 1, 10, 14. armis instruere, iubere, ut arma iument. - Pass. abf. τῶν στρατιωτῶν δειμένως, ὄπλιζεσθαι, ut arma caperent 2, 11, 17. se armarent, armarentur. ἐκέλευεν, ὁ. armari 6, 9, 6. †† τίς εἰς ἐξίασιν - ὄπλισμένος ἐρχεται; armatus 3, 12, 23. instructus tantum thorace. σὺν παντὶ τῶν στρατῶ ὄπλισμένω, armis instructo 2, 14, 1. - ἐπιθαίνονται ὄπλισμένοι, armati 1, 12, 12. ἀθροισθέντες εἰς τὸ πεδίον ὦ. ὁ, 8, 11. in opp. ἀναφορῶν ὄπλισμένοι ἀόπλους 4, 9, 13. ἀσπλοὶ πρὸς ὄπλισμένους 1, 12, 13. 2, 5, 4. γιμνοὶ πρὸς ὦ. 2, 13, 8, 20. - c. adv. τοῦ στρατοῦ, ὄπλισμένου μᾶλλον, ἦ ἄρα ἐστὶ λ. armis instructione, quam 1, 1, 1. † c. abf. allinis inlitum. ἢ νεολαία ὄπλοις - ὄπλιζέτο, armis instruebatur 7, 12, 2. †† c. acc. inlitum. ὄπλισμένοι τὰς ἐπάλλεως καὶ τὰς ἀσπίδας 7, 11, 17. muniti pinnis et clypeis.
- ὄπλιτης, phys. de pers. abf., cassis, τὰς ποιήρεις ὄπλιτῶν πληρώσας, militib. 2, 14, 13. - terrae, c. adi. εἰ δύο ἢ τρεῖς ὄπλιτας ἴσοιεν μένου ὁ Ρωμαίων ὄπλιτης, armatos 7, 8, 15. - in opp. ὑπὸ τῶν ἀκουσίων -, ὑπὸ τῶν ὄπλιτῶν, ab armatis milit. 7, 9, 18. gravius

armaturae peditatu. τὰς μὲν τῶν ὁ. Φάλαγγας - τὰ δὲ σκευοφόρα
 — αὐτὸς ὀπισθοφυλακῶν εἶπετό, armatorum 8, 1, 5.
 ὄπλων, ph. in usum bellie., abl. f. c. subst. ἔπλων παρασκευῆ, armo-
 rum 7, 9, 7. ἀποθήκας τῶν ὁ. armentaria 7, 11, 14. γυμνοὶ
 ὄπλων ib. 3, 7, 9, 11. - cum adi. τῆ τῶν ἑμετέρων ἀνορεία ὁ. 2,
 10, 18. τῶν ἑμ. ὁ. καταθαρήσας 6, 3, 10. εἰρήγαγε τοῖς οἰκίοις
 ὄπλοις ἕκασον ἐξηγυμένον 7, 11, 14. ἡ νεολαία ὁ. αυτοσχιδίους καὶ
 τοῖς προστουχοῦσιν ὑπλίζετο 7, 12, 2. ὄπλα λαμβάνοντα στρατιωτικά 1,
 15, 15. τοὺς Πάρακας ἀπορρίπτειν καὶ τὰ λοιπὰ ὁ. 3, 4, 27. - cum
 solis v. ὁ δῆμος πᾶν τὸ ἐμπικτον - εργαλείον ὄπλων ἐποίητο 7, 11,
 15. v. ἐργί - ὄπλων - ἀπὴλλαγμένοι, 2; 11, 6. Ἰταλιώτας τῶν
 ὁ. ἐγγύμων ib. 9. μήκρετι τῶν - πόλεων - ὁ. δεηθείσων 3, 2, 11.
 — αὐτοὺς τὸ ἄπιστον τοῖς ὁ. ἐλέγξωμεν 3, 6, 12. Οὐράξαντας - τοῖς
 ὁ. 2, 13, 8, 0, 5, 21. ubi de lollis loutis. ἡ πόλις ὄπλα ἐργάζε-
 το 2, 11, 19, 3, 4, 20. ὁ. καὶ στρατὸν ἐφ' ἡμᾶς συσκευάζεται 3, 6, 6.
 πρῶτοι ὁ. ἐκίνησαν 7, 4, 2. - ὁ. ἐφ' ἡμᾶς - αἰροῦνται 7, 8, 7. —
 ὁ. ἀναλαβῶν 1, 15, 15, 2, 13, 21. 7, 11, 12. τὰ ὁ. λαμβάνωμεν
 4, 14, 15, 6, 9, 7, 8, 8, 15. τὰ ὁ. καταλαβόντες 2, 13, 21. τὰ ὁ.
 βασιλέων ἑαυτῷ 4, 7, 11. ὁ. Φέρων 1, 16, 8, 7, 8, 11. ὁ. καταλι-
 πτεῖν ἐν τῷ στρατοπέδῳ 2, 13, 4. et τὰ ὁ. κατ. πάντα ib. 5. ex opp.
 §. 19. εἰσῖδια, sunt praecipue haec f. pilum, it. scutum et gla-
 dius longior. ὁ. καταδέσθαι ἐν εἰρήνῃ 8, 3, 4. κατ. τὰ ὁ. 8, 0,
 3. σκύλον ὄψιν ὄπλα παρτίχεν ἐξοικονεῖα λ. 8, 4, 28. ἀποκαλύ-
 πτειν, ἃ ἔφερον, ὁ. 7, 4, 11. (τὰ ὁ. ἐπικρούοντες 2, 12, 2.) —
 † simul c. gen. rei, κρούοντες -, ἃ ἔφερον αὐτοσχιδίου πολέμου
 ὄπλα ib. 8. post §. pt. ζύλα καὶ πέλεις, cf. §. 13. - In opp.
 τοὺς μὲν πειθοῖ - τῶν δὲ κρατήσας ἦν τοῖς ὁ. 1, 3, 12. πλείστοις
 ὄπλοις - τοὺς δὲ ἐπὶ μεγάλας συντάξεις λ. 1, 6, 24. ὁ. ἀλλ' οὐ
 λόγοις λ. 6, 2, 13. - Cum praep. vel lollis, αὐτὸν ὄπλων ὄψις
 πολιορκίας 7, 3, 14. - vel c. verb. διὰ τῶν ὁ. αὐτὸν ἀνάξειν λ.
 cum armis 2, 6, 7. - simul in opp. μὴ ὀλοφ - ἀλλὰ δι' ὄπλων
 νικήσαντες, armis 4, 14, 18. † simul c. adiuncto ex abini adi.
 ἐπεὶ αὐτοὺς - ἐντὸς τῶν ὁ. θορυακτοὺς εἶχε 2, 13, 9. v. ἐστ. —
 vel nominativum c. v. subst. ἦδη αὐτοὺς εἶναι ἐντὸς τῶν ὁ. περιλαμ-
 μένος 4, 9, 12. - vel denique nominativum c. praep. ἐν, et quidem
 c. subst. συμφοιτητὰς τῶν ἐν ὄπλοις ἐργων 1, 5. 11. v. ἐργ. et ἐν.
 — δόξης τῆς ἑμετέρας ἐν τοῖς ὁ. gloria in armis vestra 7, 8, 3.
 cum armis, bello, victoriis, parva, gloria militari f. bellica. —
 aut c. aliquo verbo simul, συστρατιωτῆ, ἐν ὄπλοις αἰεὶ καὶ πολεμι-
 κοῖς ἐργαῖς διητημένῳ, in armis 6, 9, 10. armis indutum, in bel-
 lo. ἐτῶν τριῶν - ἠσύχασαν, οὐδ' ἐν ὁ. ἐγένετο, in armis fuerunt
 6, 6, 11. belligerant, bellum gesserunt. - aut nominativum c.
 v. subst. ὁ μὲν - ἐν ὁ. ἐστ, in armis sunt 1, 13, 5. per tumul-
 tum in uibe. ὅτι πᾶς ὁ δῆμος ὁ Ῥωμ. ἐν ὁ. ἐστ 3, 5, 13. contra
 Maximinum belligeraturus. ἐν ὁ. Ἰταλιῶται πάντες ἦσαν 2, 11,
 7. per tempora et bella certa. οἱ στρατιῶται παρετάττουτο, καὶ
 τοῖς ὁ. ἦσαν 4, 14, 19. pugnam deinde inuturi. ἐκέλευσε, πάντα
 τὸν στρατὸν ἐν ὁ. εἶναι, καὶ μετ' εὐταξίας προχωρεῖν 7, 12, 19. —
 † ἀσκήων - τοὺς στρατιώτας οὐ διδάσκειν, αὐτὸς τε ἐν ὁ. ὦν, λ. 7, 1,
 15. Maximinus dux. †† ὡς πάντα ἐν ὁ. καὶ πολεμικῇ θεῷ, ut
 semper armatum 5, 6, 8. ubi formula fuerit salum p. adi. ἐσ-
 πλω, nisi sic leg. Itatim.
 ὀπίσθους, mor. de re. Neutr. ab init. enunciat. ὀπίσθω - τέλει λ. qua-
 lem 6, 1, 1. - in med. orat. et cum adiuncto, τίνι μὲν βίῳ -
 τέλει τὸ ὁ. et qualis exitus 7, 1, 1.

- ὀπίσσω, ph. de re, Fem. γῆν ἐπέτρεψον, ὀπίσσω τῆς βουλεύεται - καταλαμβάνειν, quantum 2, 4, 12.
- ὄπου, phys. de quiete, f. in loco, in relat. ἐκεῖ ἢ Ῥώμῃ, ὄπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ᾗ, ubicunque 1, 6, 14. †† c. v. subf. ἐστ' ὄπου - εἶδομεν λ. alicubi 4, 8, 4. p. ἐπὶ τόποις f. χωρίου, ὄπου λ. est locus, ubi, vel, de temp., pro ἐπὶ χρόνος, ὄτ., id que p. ὅτε, et tempus, ubi, quo, cum, p. aliquando. †† ἐς τὸν ἱππῶδ' ὄμου, ὄπου τὸ πλῆθος συνὸν ἐκκλησιάζει, ubi in concionem confluit 2, 7, 5. ubi ob v. συν. potest etiam habere notionem sq. - it. οὐχ ἰρῶντα, ὁ βαίνει, ubi incederet 5, 6, 18. †† τόπος ἄριστος, εἰς ὃν καὶ ὁ συναλθεῖν ἔδει, locus definitus erat, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. qui Bg., pro syn. capiens, et p. quorsum, alterutrum, aut, potius post, omiserit; cum vel sensu hoc procedat ut. secum, vel altero proprio que, per brevitatem, in quem tenderent, et ubi f. in quo congregarent se. - In not. alia, de motu in locum, οὐδὲ τι ἦν γῆς μέρος -, ὄπου μὴ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρχὴν ἐξέτειναν, quo non 2, 11, 8. quorsum. - Rursus in not. alia, de causa, ὄπου γὰρ καὶ - ὁ βασιλεὺς τοῖς - πεπίστυται, quandoquidem 5, 1, 3. - in relat. εὐτεῦθεν -, ὄπου μὴδὲ ἐτόλμησαν, quod 2, 10, 13. ut Lat. ubi, p. quia.
- ὀπτᾶν, ph. μάζαν ποιήσας, καὶ ἐπ' ἀνδρακῶν ὀπτῆσας, massa - decocta 4, 7, 9.
- ὀπτεσθαι, phys. de pers. pass. c. dat. pers. ἐβουλεύετο - ἐφθῆναι τοῖς λ. in conspectum se dare 1, 16, 8. conspici, se ostendere. - simul c. nominat. modi, ex adi. ὡς Ῥωμαῖοις ἔνοπλος ἐφθῆναι, se ostenderet ib. 12. - sed simul cum adiuncto e verbo, δῆμιος ἐπιφανείς, - ἀσπασὸς - πᾶσιν ἔφθῆναι, populis oblati, - in conspectum venit 1, 7, 5. - c. adv. simul et c. particip. modi, et in opp. πρότερον ἔφθῆναι τοῖς ἐκείσε παρών, ἢ ἀφικόμενος ἠκούσθῃ, conspectus est 2, 11, 5. - simul c. praep. ἵνα ἐφθῆναι πρῶτον ἐν τοῖς βασιλείοις, ἢ ἀκούσθῃ λ. ut conspiceretur 3, 11, 20. - c. adv. solo, ὅσον δημοσίᾳ (εἰ ποτε) ἐφθῆναι, ut conspicerentur 4, 1, 9. - abs. διέος, ἀμα τῷ ὄφθῃ, τοῖς Ῥωμαῖοις ἐνέβαλε, simulac visus est 2, 14, 1. - De re, in opp. γυμνωθὲν ἔφθῆναι τὸ - ἄγαλμα, ὁ κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, apparuit 1, 14, 7. - cum adiuncto e v. syn. et ex adv. μὴ - τὸ σχῆμα ἐφθῆναι εὐθὺς ληψήσῃ τοὺς ἰδόντας, ne habitus statim ac visus esset, offenderet 5, 5, 9. quanquam adv. et regetur c. sq. v. λυπ., resolvendo particip., si visus esset, statim offenderet. - c. solo adv. dupl. ἐν τοῦ πρώτου ἐκείσε ἐφθῆναι (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα) apparuisse 1, 11, 3. - Trop. f. mor. c. dat. pers. et inf. ὡς αὐτάρκως ἔφθῆναι αὐτῷ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον εὐτροπέσθαι, ut visa sunt 3, 14, 17. ut visum est ipsi, omnia ad bellum satis esse parata, i. ut putavit. - Med. de pers. phys. cum adiunctis e duob. v. syn. et acc. rei, σεάσασθαι, ἀ μῆτε εἶδον, μῆτε ὄφονται, quae nec visari essent 3, 8, 19.
- ὀπτᾶς, pass. de re, ph. in opp. λίθων - ἢ πλίνθων ὀπτᾶν, laterum coctilium 7, 2, 8. Backsteins f. Ziegel.
- ὀπώρα, trop. de fructibus auctumni, τοῦ Ἰσσοῦ ὕδραν, μῆτε ὀπώρας εὐφορον, ut neque pomorum feracem 1, 6, 3. vel uvarum et vini.
- ὀπως, in not. modi, c. indic. a) aor. ab init. enunciati. ὀπως - τὸν βίον μετέλλαξεν, - δεδήλωται λ. quomodo e vita discesserit 3, 15, 18. 5, 1, 1. b) fut. in med. or. ὁ. χρήσεται τοῖς πράγμασιν, οὐκ εἰδὼς 2, 12, 5. v. χρ. - ἐποιεῖτο ἀπόπειραν, ὁ. οἰσοῦσιν λ. quomodo 5, 8, 11. † οἱ Ἀκυλῆσιοι τοὺς - τελευτῶντας, οὐκ ἔχον-

tes, ὁ θάψωσιν, ἐς τὸν ποταμὸν ἀπερρίπτου 8, 5, 18. v. ἔχ. — Cum coniunct. in med. or. γῆν - εὐρίσκετε, ὁ νειμήθεε, quo pacto 4, 3, 17. v. εὐρ. - σκεψόμενος, ὁ τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ 8, 4, 8. †† simul c. particula infinitae noi. τὰ πλάσματα κατέπιμ-
πρατο, ἢ ὅπως δὴ ἐρρίπτετο, quocumque modo 4, 6, 2. quomodocumque, quocumque modo fieri posset, quovis modo, nec sepul-
ta, it. quovis loco. - In noi. alia, causae s. finis consilii que,
a) c. optat. in med. or. ὁ. - σωθεῖεν λ. ut 2, 1, 8. quo 2, 13, 3.
3, 15, 10. † ὁ. πείσαι δυνήθειεν, si forte 3, 5, 9. b) c. con-
iunct. ὁ. - Θράσωσιν λ. ut 1, 9, 20. 4, 5; 8, 5, 8, 6. - simul c.
neg., id que in vicina. ὅπως μὴ - λήσκειν, ne 1, 1, 3, 12,
6. - sed divulsa, ὁ. τὸ πρ. μὴ λ. ne ib. 13: ὅπως ἂν μὴ τι δεῖ-
νὸν λ. ut ne quid mali 2, ὁ, 5.

ὄρῶν, de perf. pl., c. acc. dupl. et rei et perf. eo que etiam par-
ticip. pro inf., it. simul c. adv. ὁ περ ἐμὲ νῦν ὄρας ὄντα, quod
me nunc cernis esse 3, 11, 11. ubi adv. potest pertinere etiam
ad alterum v. ὄν. †† in orat. contracta, c. uno acc. perf. et par-
ticip. tali, ἀχθεσθαι ἐμὰς ἐφ' οἷς ὄρατέ με διακείμενον 1, 4, 2. v.
διάκ. - sed extra talem orat. ὄρατε δὴ μοι τὸν υἶόν - ἐπιβαίνοντα,
videtis - ingredi ib. 8. qui Bg. cepit p. 2 perf. praes., ubi alii
volunt esse 2 perf. imperat. videte. cf. 4, 14, 12. ὄρα - ἐφεσῶ-
τας, videt adflare 3, 12, 20. ὄρων, - (αὐτὸν) φερόμενον λ. vi-
dens. - agere se 4, 4, 11. ὄρωντες τὸν - διατιώμενον, videntes
Macrinum vivere 5, 2, 14. 5, 8, 2. αὐτοὺς εἴρα - ἐσπουδακίτας,
videbat sistere 3, 13, 3. ἐπεδ - ἐ. τὸν παῖδα - ἀρχόμενον λ. cum
videret - incipere 1, 3, 2. †† in dupl. rect., cum acc. perf.
quidem, sed adiuncto tum subst. tum particip. perf. ὄρων τὸν Σε-
βήρον - πρεσβύτην τε - καὶ ὁ. v. ἐνοχλούμενον, cernens Severum
senem esse et morbo infestari 3, 11, 1. ubi Bg. ad πρ. suppl. et
particip. ὄντα. † it. cum acc. perf. sed adiuncto tum particip.
perf. tum formulae mancae, ὄρωντες τὸν Ἰουλιανὸν ἀποδειλιῶντα καὶ
ἐν ἀπογνώσει, videntes Iul. formidolosum et in desperatione 2,
12, 6. ubi in formula desit particip. ὄντα, (a Ms. per glossam
additum,) s. syn. καθεσῶτα, in desperatione constitutum s. ver-
lantem. - Cum acc. rei, ἃ δὴ ὄρων ἐ δῆμος, cernens 4, 9, 1. ἃ
περ ὁ. λ. videns 5, 4, 12. ἃ περ ὄρωντες λ. videntes 5, 2, 11.
— ἢ δὲ Μαισά, ταῦτα ὄρωσα, cernens 5, 5, 9. ὄρωσα δὲ τ. ἢ M.
videns 5, 7, 1. c. adiuncto s. in opp. οὐτε τί ὄρωντες, οὐτε προσ-
δοκῶντες, videntes 4, 9, 11. †† ὄρων τι ἢ ἀκούσόμενος, visurus
4, 13, 11. qui Bg. sine summa necessitate cepit praes. p. fut., post
syn. ἰδῶν. ††† οὐδὲν ὄρων ἐν Λιβύῃ ἀξιόμαχον, videns 7, 9, 9.
quod neutr. rei aequè capietur p. perf. et i. q. pr. τὴν δύνα-
μιν. — Cum adv. οὐχ ὄρωντα, ὄπου βαίνεις; non videns, 3, 6,
18. - simul c. adiuncto ο v. syn. et in opp. θεασόμενοι, ἃ μὴ
πρότερον μῆτε ἰωράκεισαν, μῆτε ἠκηκόεισαν, quae prius nec vide-
rant 14, 15, 2. - Trop. s. mor. de mente, cum acc. rei et par-
ticip. tali, p. inf. ὄρω οὐ τὸν τιχόντα με ἐφηρημένον ἀγῶνα, vi-
de, mihi impendere certamen 2, 3, 19. ὄρα προπτον κίνδυνον
ἐπιχείμενον, videt - impendere 4, 12, 14. - c. solo acc. rei, τὴν
ἀνάγκην τοῦ πραγματος ὄρωντες, necessitate cognita 4, 14, 19. ὄρ.
τὸν κίνδυνον, videntes 7, 12, 9. - c. abl. rei s. modi et c. coni.
ἔτι - κρείττους ἔσμεν -, ἔργον ὄρατε, nos potiores esse, re ipsa vi-
deris 2, 13, 10. - Sine casu, at c. pron. ὄρα, κρίνον μέλλομεν
πανουχίζειν ἐορτήν, vide 1, 17, 15. ὄρων, ἃ ὅσον ἤκει κίνδυνον,
cernens 3, 12, 11. †† τί χρεὶ παθεῖν ἐμὰς. ὄρατε, videtis 2, 13.

15. mente, sed et auribus percipiendo, i. auditis. - †† c. neg. ἐράτε, μὴ πρὸς τὸ νῦν ἀνέσιον - ἤ, videte 2, 5, 10. perpendite, cogitate, i. cavete. - Pass. ph. de perf. c. nominat. particip. modi, οὕτε χρυσοφόροισά τις - ὁράται, aurum gestans - conspicitur 4, 2, 6. p. inf. vel quae gestet aurum. - c. praep. ὡς ὑπὸ πάντων ὁράσθαι, ut conspiceretur 2, 9, 7. 5, 8, 2. e. † ἐν χλαμύσιν - ἐωράτο, in - conspiciebatur 4, 7, 4. - †† De animi. c. adv. et dat. perf. Θηρίων, μὴ πρότερον αὐτοῖς ἐωραμένων, belluarum visarum 2, 11, 18. elephant. p. ὑπ' αὐτῶν, ab ipsis.
- ὄργανα, ph. c. gen. rei, πάσης μούσης λ. instrumenta 3, 8, 19. cum adi. χορεύων, ὑπὸ αὐλοῖς - παντοδατῶν τε ὀργάνων ἤχῳ 5, 3, 15. — abl. ἐχόρευεν ὑπὸ παντοδατοῖς ἤχοις ὀργάνων 5, 5, 17. — Alio sensu, c. adi. et adiuncto, εἶπετο αὐτῷ - μηχαναὶ καὶ πολεμικὰ ὀ. instrumenta 7, 8, 23. v. μηχαν. - γυμνοὶ ὄπλων καὶ ὀ. πολεμικῶν 7, 9, 11.
- ὄργη, mor. c. verb. et adiuncto, ὅθεν αὐτῷ περιεγένετο - μίσος τε καὶ ὄργη, indignatio 8, 5, 6. πάντα μὲν ἐνδύμων πράττων. ὄργης δὲ ἤπτων ὦν φύσει, iracundiae 3, 6, 1. † ὄργη πάντα πράττων καὶ ἀπειλῶν μάλλον, ἢ πείθων, iracunde omnia agens 4, 3, 8. — simul c. adi. μετὰ πάσης ὀ. καὶ ἀπειλῆς ἐπισέλλει τοῖς λ. iracund. 1, 10, 5. - abl. τῆς ὀ. ὃ δῆμος ἐπαύσατο, irasci desinit 7, 10, 16. † βλασφημίας -, ἐφ' αἷς - κινούμενος, ὄργης μάλλον ἐυπίμπλατο, - χρῆσθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν - οὐ ἐνδύμων, irac. 8, 5, 4. 19. — c. gen. perf. et adi. ἐντεῦθεν μείζων ἢ ὀ. τοῦ δήμου - ἐγένετο, indignatio 7, 12, 1. — abl. δέει τῆς τοῦ βασιλέως ὀ. iram 1, 13, 10. † simul c. adiuncto, τῷ θυμῷ - τῆν τε ὀ. (αὐτοῦ) διαβολαῖς ἐγείροντας, irac. 5, 1, 6. - c. adi. et adiuncto subst. ὄργη καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι, ira 8, 4, 1. † 9. καὶ ὀ. εὐθεως πρὸς τοὺς - ἐχρήτο, iracund. 3, 8, 1. ubi ad v. ἐχρ. pertinere potius praep. potest. - Sed c. praep. manifesto et c. adiuncto, αὐτὸν εἰς ὤμότητα καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ὀ. προουαλέσατο συνωμοσία τις, et in omnes iracundiam 7, 1, 11. †† ἵνα αὐτὸς οἶον περ ἐδείκνυεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν ἰδῆ καὶ τὴν πρὸς ἐκείνους ὀ. irac. 3, 8, 3. v. θυμ.
- ὄργια, c. adiunct. βακχεῖαις καὶ ὄργιοις τοῖς τε θεοῖς ἔργοις ἀνακείμενον, orgiis 5, 7, 2. de Heliog. in cultu sui dei, ubi pars et genus prioris, et lenior saltatio, quam β., quae quippe saltatio maior et vehementior; proprie quidem ὄργια omnia facta enthusiastica et mystica, tum Bacchi, tum aliorum deorum, nominatim et Cybeles, quae et hic, ut 1, 11, 7., intelliguntur, et adeo motus et saltatio ac ritus, qualis solennis tum in sacris Bacchi, tum in sacris Cybeles.
- ὄργιαζεῖν, ph. de perf. c. dat. perf. προῆει ὑπὸ αὐλοῖς καὶ τυμπάνοις, τῷ θεῷ - ὄργιαζων, orgia celebrans 5, 7, 8. Heliog., sacra peragens, sacrificans, operans. - simul c. praep. et adv. ἐν Πισσινούντι πάλαι Φρύγες ὄργιαζον ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, orgia celebrant 1, 11, 7. Cybeles sacerdot.
- ὄργιζεσθαι, mor. Pass. sensu med., de perf. c. dat. perf. et cum adiunctis e verb. et forsitan etiam ex adv. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν -, πάνυ ἡσυχάλλε, καὶ τοῖς σρατιώταις ὄργιζετο, irascebatur 5, 8, 15. — simul c. praep. τότε καὶ ἐπ' ἐδλόγοις αἰτίαις ὡς - ἐχθροῖς εἰκότως ὄργ. 7, 10, 2. — † simul c. abl. rei s. modi, ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς - ὡς πρὸς παρόντας ὄργιζεθεις, irascens 7, 8, 21.
- ὄργιλος, mor. de perf. c. abl. rei s. modi, φύσει ὄντα ὄργιλον, iracundum 4, 9, 6.

ὄρεσθαι, de pers. ph. c. acc. instrum. ὄρεσθαι χεῖρα σωτήριον, ut porrigam 2, 8, 3. v. χεῖρ. Med. trop. cum gen. rei et in opp. λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὄρεσθετο, quae cupiebat 2, 15, 8.

ὄρεσις, mor. c. adi. et gen. rei, νεανίας, εἰς πάσας ἡδονῶν ὄρεσις - ὀρμημένους, ad omnia voluptatum irritamenta 3, 13, 14. de rebus, extra animum excitantibus, v. ὄρμη. † c. gen. pers. et adiuncto, ἡγεῖσθαι αὐτοῦ τὰς ὁ. εἰς τὴν ἡδονῶν ἐπιθυμίαν, appetitus 1, 6, 6. ubi τὰς ὁ. latius quid, prius et totum; sed ἐπ. angustius, p. sterius et pars animi voluntatis quae, p. animum eius s. eum incitabant ad voluptatum (rerum extra animum suavitium) cupiditatem. - cum adi. et adiu. προκαλεσαμένου αὐτῶ - τὰς ὁ. ἀμαρτῶσας εἰς αἰσχράς ἐπιθυμίας, appetitus 6, 1, 12.

ὄρθος, mor. de re, ὄρθη κρίσει - λογίζοιτο, recto iudicio 4, 5, 5. vero, sano, sine errore.

ὄρσιον, de pers. trop. c. acc. rei, ἢ τις ὄρσει δέλοι τὴν ἀξίαν τιμωρίαν, statuere 2, 13, 14. definire, indicare. - sed ph. cum abl. rei simul, τὴν - ἀρχὴν Ἰκεανῶ ὄρσιοντα, ubi imperium Oceano terminatis 1, 6, 10. definire, proferre usque ad Oc. - Pass. in part. p. c. casu pers. τὰ στρατεύματα καὶ τὰ θροῦρια, πληρώσας τοῦ ὄρσιμένου στρατοῦ, statuto numero militum 6, 7, 11. definitio. - †† simul c. adv. τὸ τῶν βαρβάρων ἀτακτοῦ πλήθος καὶ προμαρτῶσας ὄρσιμένους, ex tempore iniuncta 4, 14, 16. coacta, conglutinata - Sed de re, ὁπίς ὄρσις, definitus erat 6, 5, 17. - In part. c. ὄρσιμένης ἡμέρας, stat. die 1, 10, 11. καταλαβούσης δὲ τῆς ὄρ. ἡμ. cum advenitici autem statutus dies 6, 4, 3. † forsan c. praep. εὐθένα καιρὸν εἶχεν εἰς ἀνάτασιν ὄρσιμένου, definitum 1, 17, 22. v. αἰ. ὄρ.

ὄρκος, ph. abl. et universe, μήτε ὄρκου Ὀυδ. ὄρκους, εἰ δέοι τοῦτου καταφρονῆσαι, neque iuriurando parcens 2, 9, 18. - c. adiuncto, σπουδῶν καὶ ὄρκου καταφρονήτας, iuriurando neglecto 3, 6, 11. † τὴν εὐρήνην ὄρκους καὶ σπουδαῖς βεβαιῶσαι, iuriurando 4, 15, 19. ὄρκους πολλοὺς καὶ ὄρκους - πειρουμένους, iuriurando 4, 11, 15. ubi adi. πολ. forsan et pertinet ad post. subst. - Per praep. τὸν παρὶ τὰς σπουδῶν καὶ τοὺς ὄρκους ἀδικήσαντα, iuriurandum 4, 15, 19. - c. adiuncto, οὗς ἀδίκως καὶ παρὰ τοὺς ὁ. εἰσεται ἀνεγχεῖσθαι, contra iuriurandum 4, 14, 14. - Sed c. praep. τὸν ὑπὲρ τῆς - βασιλείας ὄρκου ἀφοσιώσασθαι 2, 9, 6. v. ἀφ. - Praeconiōe de militib. τοὺς - στρατιώτας, - βασιλεῖν αἵματι μιάναντας τὸν ὁ. sacramentum 2, 9, 10. ἐς τὸν ὁ. ἀσβήσαντας 2, 13, 16. - cum adiuncto, τηρεῖν τὴν πίσιν καὶ τὸν ὁ. iusiur. 7, 9, 7. - † c. adi. φυλάσσοντες τὸν στρατιωτικὸν ὁ. sacram. 8, 7, 8. - †† simul c. affini v. εἰς τὸ ἐκείνου ὄνομα τοὺς συνήεις ὁ. ὀμῶσαντες 2, 2, 23. v. ὄμ.

ὄρμιον, de pers. mor. c. praep. et adv. ἐς ἀπόρρῃσιν εὐκαθῶς ὄρμισαν, fuerunt 7, 4, 2. inclinarunt, susceperunt, nostr. f. hreitēn zi rel. - Sed phys. ἡφέλησεν εὐθέως ὄρμισαι ἐπὶ τὸν - βασιλέα, aggredi regem 3, 5, 1. bello, invadere. - Pass., sensu med., ἐκείθεν ὄρμιμοι, inde facto initio 2, 10, 18. quo sensu fuerit trop., sed h. pro inde excurrerēs. - c. praep. dupl. ἐκατέρωθεν ἐκ τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στρατοπέδων, ὄρ. ἐγρεθί 3, 2, 19. - Mor. ὑπὸ βασιλικῆς ἐξουσίας εἰς πάσας ἡδονῶν ὄρεσις ἀπλήσως ὀρμημένους, incitatos 3, 13, 14.

ὄρμη, phys. f. mor., person. abl. πυθάνεσθαι τὰς αἰτίας τῆς ὄρμης, similiti motus 2, 5, 3. Praetorian. in Pertinacem, impetus in aulam. - c. adi. dupl., legitimo uno et altero ex formula per praep., παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁ. averfurum in praelens

- a coeco impetu ib. 7. qui Bg. ad v. retulit, p. sedare impetum nunc infanum f. impetum praesentem infanum. - simul cum adiuncto, θυμῷ καὶ ἀλόγῳ ὄρμῃ, impetu ib. 3. † τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὄρμῃ δὲ ἀλ. χρησάμενοι 8, 8, 6. - c. gen. perf. ἐμποδιοῖν τὴν τῶν βαρβάρων ὄρμην 3, 14, 16. - † c. adiu. διὰ γραμμάτων κωλύσαι τὴν ὀ. καὶ ἐπίδα τοῦ βαρβάρου 6, 2, 8. - c. adi. εἰ μὴ τι ἐν ταῖς πρώταις ὄρμαῖς κατορθώσοις, congressibus 4, 15, 15. in pugna. - Singularum perf. ἐμολογεῖν τὰς αἰτίας τῆς αἰφνιδίου ὀ. impetus 1, 6, 8. cupiditatis, i. q. pr. ἐπιθυμίαν. — c. praep. et adiu. τοιαῦτα - εἰς προεστρατήν καὶ τὴν πρὸς τὰ κρείττονα ὀ. εἰκῶν ib. 20. talia ad hortationem et in meliora f. meliorum studium locutus. - c. gen. perf. simul, ἤμβλυσε (ἢ μήτηρ) αὐτοῦ τὰς πρὸς ἀνδρείαν ὄρμας, ἰσπίρις 6, 5, 19. cupiditatem, propensiones. - simul c. adiu. f. in opp. ἐπεὶ μήτε γνώμην ἔτι, μήτε ὄρμην ἄφεργον ἀδελφοῦ, intentionem 4, 5, 11. propensionem, amorem, cf. γν. †† c. solo adiu. vel etiam cum praep. τὴν ὀ. ἤδη καὶ γνώμην πρὸς τὴν ἵπποδρομίαν ἔχων, studio 4, 12, 12. - Anim. c. gen. anim. ἅμα τῇ τοῦ ζῶου ὀ. — ἔφερε τὴν πληγὴν, cum ferae primo impetu 1, 15, 7. - Al. rerum, c. gen. rei, ὄρμῃ τοῦ βέλους, impetu teli ib. 11. violento icu et impulsu. κατενεχθέντες ὄμβροι ἐπέσχον αὐτοῦ (τοῦ πυρός) τὴν ὀ. impetum 1, 14, 9.
- ὄρις, ph. in opp. τὰ σώματα εἶασαν κυσὶ τε καὶ ὄρισι βροῶν, volucris 8, 5, 24.
- ὄρος, phys. c. adi. et v. τὸ ἕτερον μέρος - ὕψισον ὀ. σπέκει, mons 3, 3, 2. μέγιστα ἐκείνα ὄρη, λ. 2, 11, 16. de Alpib. it. ἂ περ ὀ. ὑπερμήκη λ. 8, 1, 12. ἰq. διὰ τῶν δυσχειμέρων καὶ ὑψηλοτάτων ὄρων λ. 3, 6, 22. - c. subst. τὸ δύσβατον τοῦ ὄρους 3, 1, 8. — † πόλις ἐπ' ἀκρῆς ὑψηλοτάτης ὄρους 3, 9, 7. v. ὕψ. - ὄρων προβλήμασι 2, 11, 9. τῆς τῶν ὀ. τραχύτητος 6, 5, 15. ἐν κοιλάσιν ὄρων 8, 1, 2. τῶν ὑπερκειμένων ὀ. τὰς χιόνας 8, 4, 3. τὰ τῆς χώρας ὀ., τραχύτατά τε ὄντα καὶ κρημνωδέστατα 6, 5, 11. - c. verb. τοῦ ἐρύματος, πεφραγμένου ὄρει λ. 5, 3, 8. τοῖς ἐκ τῶν ὀ. συρρέουσιν ὕδασι ἰβ. 2. ὀ. στρατός - ἐν τοῖς ὄρεσι διεφθάρη 6, 6, 3. — c. nom. prop. per apposit. vel subst. τοῦ Ταυροῦ ὄρους τὰ γενὰ καὶ κρημνώδη 3, 1, 8. - vel adi. ὑπὸ τὸ καλούμενον ὀ. Ἀλβανὸν 8, 5, 20. ἐν τοῖς Θρακίοις ὀ. 7, 1, 6. v. Θρ.
- ὄρος, ph. c. gen. vel loci diffecti, οὐ περὶ ὄρων γῆς ἢ Φιλονειμία, de limitibus 4, 14, 14. ἐπὶ τοῖς ὄροις τῆς Ρωμ. ἀρχῆς, in terminis 2, 2, 19. τοὺς τῆς Ρ. ἂ. ὄρους, fines 6, 2, 3. ἐπέση τοῖς τῆς Ἰταλίας ὀ. ἡν. 2, 11, 5. 7, 12, 17. † ἐπίσας τοῖς ὀ. (αὐτῆς, τῆς Ἰτ.) 8, 1, 2. - vel loci ellipt. δεῖν μένειν αὐτὸν ἐν τοῖς τῶν ἰδίων ὀ. intra suos fines 6, 2, 9. ἰc. χωρίων, χωρῶν (α. χώρα) f. χώρων (α. χώρος) f. τόπων, potius, quam χωρημάτων, manere in suarum terrarum finibus. - Trop. per formulam c. privo v., μετρήσαι καὶ ὄρον ἐπιθεῖναι ἐπιθυμίαις, modum et fines ponere cupiditatibus 1, 4, 13. vel regulam f. normam f. legem imponere cupiditatibus, vel terminos f. limites, i. e. imperare et moderari, ut progrediantur modo ad certam metam, et maneat intra fines legitimos.
- ὄρυξ, phys. ὀρυγῶν μάχας, coturnicum 3, 10, 5.
- ὄρυγμα, ph. subst. bellico, c. affini v., τὸ ὄρυττειν, fossa 4, 7, 6. ὄρυττειν ὄρυγματά μέγιστα, foveas 4, 9, 14. - Sensu populari, sed in urbe, c. adi. πολλά τὰ ὀ. ἐν τῇ πόλει (ἢν f. ἦσαν,) putei 8, 2, 16. post ὕδατος φρεσιαίου, foveae f. caveae subter terram.

δρυττειν, physf. de persf. c. acc. rei et affini, εἰ δρυγμά τι ἔ. ἔδει, si fodienda esset 4, 7, 6. ἄρυττον λ. fodiebant 4, 9, 14. - Passf. de re, πηγνύμενον καὶ ἄρυττομενον πίνων ὕδωρ, effossam 1, 6, 4. - c. opp. ποταμούς πηγνυμένους πατεῖν, καὶ πίνειν ἄρυττομενον, ἀλλ' οὐκ ἀνιμώμενον ὕδ. fossilem 2, 10, 10.

ὄρϕανία, physf. δεδιώς, μὴ νεότης - ἐν ὄρϕανία ἐξουσίαν - προσλαβοῦσα, in orbitate 1, 3, 3. demum adhuc futura post parentis mortem.

ὄρχισθαι, med. ph. de persf. et quidem imperat. Rom. Heliog. in cultu div., c. adiuncto v., καὶ χορεύειν, saltare 5, 7, 8. leniori ac modestiori ratione et magis ad artis regulas, sed χορ. vehementius et motu maiori, aut ὄρχ. solum aliquem saltare, sed χορ. cum aliis, cf. 5, 5, 17. sq. aut ὄρχ. sine cantu, sed χορ. cum cantu. - c. adiu. ex adv. ὄρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὄρχασθαι, saltare 5, 8, 2. - absf. ἐβλήπετο πολλάνην - ὄρχουμένου, saltans 5, 6, 23. - sed de scenico, c. adv. et praep. it. cura alibi substf. ὄρχησῆν τινα γεγονότα, καὶ δημοσίᾳ ἐν τῷ Ῥωμ. θεατρῷ ὄρχησάμενον, ἔτε ἦν νέος, qui - saltaverat 5, 7, 12.

ὄρχησις, ph. in theatro, ὑπὸ - ὄρχησεως τὰ ἤθη διεφθειρόντο, studio saltationis 3, 10, 4. de Severi filiiis. - forsam c. adf. ὑποκριταὶ πάσης μούσης καὶ ὁ. saltatores 4, 6, 4. actores saltationis s. motus, cf. 5, 2, 9. in sq. v. - univérse, χαίρουσι τοιαύτην τινὰ ὄρχησιν κινούμενοι, eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. v. κιν. et praeced.

ὄρχηστῆς ph. de persf., in theatro, ὄρχησῆν τινα γεγονότα (sq. expl.) qui saltator fuerat 5, 7, 12. †† ὄρχησῶν θέαις, sq. expl. vel opp. καὶ πάσης μούσης κινήσεως τε συρδύμου ὑποκριταῖς λ. saltatorib. 5, 2, 9. v. θε. pantonimis.

ὄς, sensu vulg., Masc. de persf. Περμπηϊανός δὲ, ὄς λ. qui 1, 6, 11. οὐδέ τις ἦν ἀνδρώπων - , ὄς ἀδακρυτὶ - ἐδέχετο, qui exciperet, 1, 4, 20. - † c. neg. al. οὐδεὶς - ἦν, ὄς οὐχ ἐπιών - ἠπείγετο, quin festinaret 2, 8, 12. οὐτε (τίς) τῶν ἐν ἀξιώσει - ἐστίν, ὄς μὴ - πέμπει λ. quin mittat 4, 2, 17. - Gen. πρεσβύτην, οὗ λ. cuius 2, 10, 7. in med. orat. - sed init. §. 8, 3, 20. εἴθ' οὗ - συνουσία λ. cuius 1, 8, 10. - † omisso pron. demonstr. in membro pr. ἀνηρημένον ἰδόντες, ὑπὲρ οὗ ἀμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. - Dat. θεοῦ, ᾧ δὴ λ. cui 5, 5, 11. - Acc. ὃν ἐπακούειν λ. quem 2, 1, 21. - † cum particip. s. adf. ὃν ἴσμεν πρὸς ἔχοντα, quem 2, 1, 20. ὃν νομίζεις ἀξιώτατον 2, 5, 10. †† ἀφροίσας πάντα, ὃν εἶχε, στρατῶν, collectio univérse, quem habebat, exercitu 5, 4, 8. ubi alias, omisso post εἶχ. commate, pron. iungunt statim cum substf. στρατῶν, ut post pron. sit positum substf., pro στρατῶν, ὃν εἶ. †† in repetit. et omisso pron. demonstr. in pr. membro, σάξειν, ὃν ἀνεβράβησαντο, καὶ ὑφ' οὗ - βεβιάκησαν, quem educavissent, quo ve vixissent 6, 9, 5. ὄς - ὃν 7, 1, 23. - Plur. οἱ - συνῆσαν λ. qui 1, 6, 1. - οἱ καὶ - ἐχειρώσαντο, qui 1, 6, 24. 8, 6, 1. †† οἱ γὰρ - ἐνίκησατε λ. cum enim vos - viceritis 3, 6, 14. †† τοὺς στρατιώτας, οἱ φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milit. custodes regiae 4, 4, 9. †† εἰσὶ δ', οἱ - παρέδωκαν, sunt etiam, qui tradiderint 1, 1, 3, 7. - † simul c. pron. indefinito, ἦσαν δὲ τινες, οἱ λ. erant etiam nonnulli, qui recesserant 1, 5, 13. - Gen. ἃν ἀρπάζων τὰς οὐσίας, quorum 1, 8, 16. 1, 17, 2. - ἃν οἱ μὲν λ. 1, 1, 6. 2, 2, 17. 4, 4, 13. 7, 2, 3. † in repet. οὗς - ἃν 2, 10, 9. - Dat. οἷς - χαίρουσι λ. quibus 1, 17, 5. † in contracta orat. διανείμας, οἷς ἐδοῦίμας, λ. distributa, in quos visum 1, 6, 23. p. ταῦτοισ, οὗς, iis, quos probasset. —

† οἷς τοῦτο ἐπέταλτο, διεσχρήσαντο, quibus mandatum fuerat, illi eum interficiunt I, 9, 23. p. οὔτοι, οἷς λ. Acc. αὐτοκράτορας, οἷς λ. quos 8, 6, 13. I, 3, 12, 7, 8, 23. οὓς δὴ λ. quos 5, 5, 15. - † in repetit. οὓς δὴ - οἱ 5, 4, 14. - † oppresso pron. dem. ὅτι - εἶσαν ἀπεικονέτες (τούτους) οὓς λ. se interfecisse eos, quos 8, 8, 17. - † in-relat. οὓς - τούτοις λ. quos - istos 8, 5, 2. - † c. particip. et v. finito, οὓς ὑπαπτεῖεν οὐκ ἀνεξήμενους, quos 2, 5, 3. - II. c. adi. οὓς πικροτάτους ἤτο 5, 4, 12. — Masc. de re, Dat. πόλεμον, μέγιστον τε ὄντα, καὶ (τοῦτον ἢ τοιοῦτον) ἐφ' ᾧ - ἐσάλευεν. et in quo fluctuarit 5, 1, 7. - Acc. καθ' ὃν καιρὸν λ. quo temp. 5, 3, 20. - † Pl. Gen. in repet. στρατιώτας -, οἷς ἐδωκε - ἐν τιναστὶ, δι' ὧν λ. quibus - qualibus 7, 6, 11. - Fem. de pers. c. neg. οὔτε - ἡλικία τις ἦν, ἢ μὴ - ἠτέγγετο, quae non festinaret 8, 6, 17. † in repet. Μακρίαν, ἦν - ἡ - ἡ λ. quam - cui - haec ! 16, 9, 19. δ' περ - ἡ λ. 2, 10, 4. - Gen. in or. contracta, μεθ' ἧς εἶχε θρούρας περὶ ἑαυτὸν, cum praesidio, quod habebat circa se 4, 9, 12. p. μετὰ ταύτης θρ., ἦν εἶχ. Acc. in repet. ἑκατὶν πᾶσαν, ἦν - καὶ ἦν λ. De re, Gen. ὑβρακ, ἧς ἠνεσχόμεν 1, 17, 10. propr. vel p. ἦν λ. Plur. Gen. προσηγορίαις, ὧν αἱ πλείους λ. quorum 1, 14, 17. † τῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, ὧν ἐνεῖμε 6, 6, 4. p. τούτων, ἄς ἐν. ἢ εἰς ἄς λ. v. νέμ. ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεικείρατο, ex iis, quos habebat, capillis detonat 4, 8, 13. v. ἀπ. Dat. ἐπιστολῶν, ἐν αἷς ἦν λ. in quibus 4, 12, 11. - Acc., simul in repetit. μείζονα κατορθώσας, ὧν ἠλπίσει, - οὐκ εἰς ἄς ἐβούλετο - ὄχθας, non ad quas volebat Rom. ripas 3, 9, 14. p. εἰς ταύτας ὄχ., εἰς ἄς ἐβ. - ἄς εἶχον - ἐσθῆτας, vestibus, quas gerebant 8, 8, 14. - Neutr. de re, - c. adi. proposito, τεῖχει. ὁ παλαιότατον, λ. qui cum esset antiq. 8, 2, 11. - † † ὁ γὰρ ἦν μόνον - ποτὸν, nam qui suppetebat potus 3, 5, 17. - Gen. πράγματος, οὗ λ. cuius 3, 6, 4. † omisso pron. dem. λοβεῖν λ. (τοῦτο) οὗ τὸ μέρος ib. 7. - in relat. τούτου - τυχάν. οὗ λ. ib. 11. - c. adi. proposito simul, ἐκείνου τοῦ στρατοῦ, οὗ μόνου 5, 2, 5. † τὶ ἐξευρίσκοντες, δι' οὗ εὐθ' ἀνοῖσι μὲν (τοῦτον) ὄν λ. quo delectarent eum, cui 3, 13, 15. - ὅσ' οὗ καλυμένοι λ. 4, 13, 14. a quo, v. κ. † ἐξ' οὗ δὲ λ. ex quo autem 2, 11, 9. sc. μέρους τοῦ χρόνου, de neutro, sed χρόνου de masc. μέχρις οὗ λ. donec 3, 7, 14. - Dat. c. praep. ἐν ᾧ λ. dum 1, 8, 12. 8, 8, 13. v. ἐν. - Acc. πᾶν -, ὁ χειρῶν - ἔργον, quodcumque manibus sit opus 4, 7, 7. - καθ' ὃ μέρος λ. qua in parte 3, 7, 8. - in repetit. ἀρπάξεν (τοῦτο), ὃ δύναται, καὶ, ὃ βούλεται, λ. 4, 11, 11. - in relat. ἀπειρα, ὃ δὲ - τοῦτ' λ. sed quod - id 3, 6, 5. - Plur. Gen. (τούτων) ὧν ἀκούει -, ὑπερμνήσκοντες, quae 1, 4, 14. 6, 9, 2. - in contr. or. πείρα δὲ, ὧν - πεπόνθασι, eorum, quae perpeffi sunt 2, 2, 20. 8, 8, 14. c. p. τούτων, ἃ λ. - μείζονα - ὧν ἠλπίσει, maiora. quam sper. 3, 9, 14. v. ἐλπ. - πάντων, ὧν εἶχον 2, 6, 15. - δίκας ἀξίας, ὧν ἔδρασε, δεδωκέναι 4, 15, 17. τούτων, ὃ λ. v. δρ. - πῖσιν, ὧν ὑπισχυεῖτο 2, 14, 8. Per praep. ἐκ γὰρ ὧν διάνομαι 1, 4, 6. v. δ. — ἐξ' ὧν - διαφύσασιν 2, 10, 16. v. δ. ἐκ τε ὧν πεπόνθασιν, ἐκ τε ὧν ἐπευδάνοντο, ex eo quod - 6, 7, 7. ubi in primo procedit p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. sed in secundo, proprie similiter expediendo, tamen potius erit p. ἐκ τούτων, ὅτι ἐπ. - περὶ ὧν ἐκέλευσεν λ. de iis, quae imperaverat I, 17, 15. - ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτίχθετε, λ. eorum, quae accepistis 1, 4, 7. - Fe: solam praep. τῶν εἰδῶν ἐξ' ὧν τῆς ἀναθυμιάσεως λ. quarum vaporibus 3, 14, 15. ex

quarum var. ὧν λ. quibus rebus 2, 7, 8. †† In relat. manifesta, ἃ - ἐτι δ' (p. vulg. ἐσι) ὧν - ταῦτα λ. quae - nonnulla etiam, quorum ea 1, 2, 10. ubi proprie ante ὧν aut nihil sup- plendum, aut cum Bg. pron. τινὰ, aut τινὰ τούτων, ὧν λ. Dat. σικεῖη -, οἷς ἐχρῶντο λ. quibus 8, 4, 10. οἷς πιεύσας, quibus 2, 15, 8. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται, quibus 4, 10, 8. — Per praep. ἐφ' οἷς ἤσχαλλε, quibus rebus 5, 7, 10. 7, 4, 6. †† ἐφ' οἷς ἦν λ. quapropter si 7, 5, 16. ob quae - In or. contr. ἀχθεσθαι - ἐφ' οἷς ὁράτέ με διακειμένον 1, 4, 2. v. δ. - τὸ ἐλευόμε- νον, ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. v. ἐλ. ἐφ' οἷς εὐδοκίμησαν ἀμαρ- τήμασιν, - προαχθέντας λ. ob ea, quibus claruerant, scelera 6, 1, 7. αἰτιώμενον, ἐφ' οἷς ὑβρίζετο, ob eas, quas patiebatur contu- melias ib. 20. ἐφ' οἷς ἐλευήθητο, παρεμύθετο λ. 6, 6, 5. ob ea f. de iis, quibus dol. v. λυτ. - † τὴν ἐφ' οἷς ἐδρασαν τιμωρίαν λ. 5, 4, 10. v. δρ. - τιμωρίαν εἰσπράττειν, ἐφ' οἷς - ἡμαρτήμασιν, pro iis, quas peccassent 7, 9, 24. †† Φερομένη ἡ πίσσα σὺν οἷς προσί- ρηται, pax illa cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. — † ἐν γὰρ οἷς κατωρθώσατε, λ. 3, 6, 8. v. κ. ἐν οἷς ἀπηρεσιετο, in iis, quae improb. 6, 1, 24. †† καὶ ἐν οἷς - καὶ ἐν οἷς λ. in eo, quod 5, 1, 8. † καὶ, οἷς ἐπραττε, οὐκ ἀρεσιόμενον, καὶ - ἐν οἷς λ. ea, quae faciebant - dum ib. 4. ἐν πάντι, οἷς ἐπρ. 3, 10, 13. — †† οἷς εἶχον, ὑποκολπίδιος ἕϊφεισι φουεῦσαι; illis, quos habe- rent sub sinu, pugionibus 7, 6, 15. p. ἃ εἶχ. - ἕϊφεισιν, οἷς ἐπε- φέροντο, ὑποκολπίοις, pugionib., quos 7, 11, 6. — †† In repe- tit. θεοῦς - οὗς - βασιλέας - οὗς -, δεδηλώκατε, δι' ὧν ἀγανακτεῖ- τε, ἐφ' οἷς - ἐτόλμησαν, eo quod indignamini ob ea, quae ausi sunt 2, 10, 3. — Acc. θεοῦς - εἰς οὗς - ἠτέβητε, τρώπια τε, ἃ - ἡγείραμεν, ὧν - κατεφρόνησε, in quos - quae - quae ve contem- lit 3, 6, 16. — oppresso pron. dem. ἕκαστος δὲ, ἃ εἶχεν, λ. 1, 14, 5. — † οὐκ εἰδότες, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. ἃ ἐφε- ρον - ὄπλα 7, 4, 8. τῶν χωρίων, ἃ λ. 1, 10, 6. ἃ δὴ μὴ φέ- ρων, quae 3, 11, 7. 4, 9, 1. id quod 7, 8, 12. ἃ - ταῦτα 1, 2, 10. — Cum praep. in or. contr. πρόφασιν - εἰς ἃ ἐβούλοντο, ad ea, quae 5, 3, 1. αὐτοῦς, ἐφ' ἃ ἐβούλετο, ὑπηγάγετο, quo vellet 2, 9, 14. πάντων αὐτῶ, πρὸς ἃ ἐβ., ἐναντιουμένων 3, 15, 14. v. ἐν. — Sensu exquisito, 1) δὲ προσέειπε λ. qui pro qui 1, 8, 13. δὲ ἐχώρησε λ. qui 1, 3, 9. 5. οὗς -, διαλυθεὶς λ. qui 6, 7, 2. Ἑλλήνων, οἱ, λ. 3, 2, 14. 2) οὗς πάντας λ. quos omnes 1, 15, 4. 6, 9, 14. quos tamen omnes. 3) τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς εἶχουσι, quas habent 7, 2, 8. quales f. quales nempe f. tales nempe, quales, nosit. wie sie sie nämlich haben. 4) ἀκοντιστάς, οὗς εἶχε, quos habebat 3, 3, 5. quot hab., p. ὅσους. 5) πλοῦ- του περιβολή, ἢ μὴ πρόταρον - ἐγένετο, quanta 3, 11, 2. p. ὀκίση f. οἶα, tanta, quanta, cf. 7, 6, 8. — σίτον (σίτου) ἀλήσας, ὃ ἦρ- κει μόνῳ, tritico molito, quantum satis erat sibi soli 4, 7, 9. p. τοσοῦτον, ὅσον, tantum, quantum. 6) p. ἐκεῖνος f. ἄλλος f. τίς, in relat. varia, et quidem a) ut pron. hoc bis ponatur, ὧν μὲν ἐπιστολὰς προκομίζων -, ἃς - εὔρε -, οἷς δὲ δῶρα ὀνειδιζων, quorun- dam - quibusdam 3, 8, 12. pro quibus mox sqq. syn. ἄλλοις - τοῖς μὲν - τοῖς δ' λ. πάντα - ἃ μὲν ἐμφορῆσαντας, ἃ δὲ λ. omnium - quaedam - quaedam vero 8, 1, 9. † b) praeced. simul alio pron. syn., eodem que casu, τινὰς αὐτῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους οὗς μὲν ἀπέκτεινε, οὗς δὲ λ. quosdam eorum illustriores parium occidit, partim 3, 7, 11. c) ut post pron. hoc sequatur aliud syn. πάντας, οἱ συνῆσαν -, ἀπεσκευάσατο, καὶ οὗς μὲν - ἀπέπεμφε,

τινάς δὲ λ. omnes - amolitus est, partim que - ablegavit, partim 7, 1, 7. d) ut, in tacita relat., ad prius aliud quid respiciat unum modo pron. hoc, ἀμπέλους καὶ δένδρα πάντα ἐξέκοπτον· ἃ δὲ ἐνεπίπρασαν, vites et arbores omnes excidebant: alia incendebant 8, 4, 12. ubi pron. refertur ad pr. πάντα. De διὸ ex διὰ et ἃ v. suo loco, in de ὅσπερ.

ὅσιος, neutr. de re, in opp. et sq. inf. ἐπεὶ μήτε ὄσιον, μήτε δίκαιον (ἐστὶ) fas 2, 13, 16. conveniens legib. div.

ὄσος, Masc. de re, mor. in relat. manifesta, τοσοῦτον - χρόνον, ὄσον ἐνόμιζον λ. quantum 1, 6, 1. - † simul c. inf. καιρὸν - τοσοῦτον, ὄσον - ἐργασθαι τῆς ἔδοῦ 2, 11, 2. v. ὀλίγ. sed phys. partim, τοσοῦτον ἀργύριον. ὄσον - προσεβούκησαν 2, 6, 15. Masc. de pers. Plur. mor. Nom. ἐκεῖνοι - ὄσοι λ. qui 1, 4, 11. ὄσοι - τούτους λ. quotquot 1, 8, 4. in relat. tacita, πάντων - ὄσοι 4, 3, 5. quicumque 5, 8, 16. †† simul c. adiuncto tum syn. pron. πάντας - οὓς καὶ - ἤδειτο, καὶ ὄσοι λ. et quotquot 1, 9, 1. †† tum subst. ποῖπλοτο, παιδημεῖ, ὄσοι - ἀνθρώποι, quotqu. 1, 7, 4. † c. gen. praemisso, vel adi. τῶν λοιπῶν, ὄσοι παρήσαν, caeteris, qui 2, 2, 2. - vel subst. τῶν βαρβάρων ὄσοι, ex barbaris qui 2, 4, 5. p. ὄσοι τῶν λ. f. βάρβαροι, ὄσοι λ. - τῆς βουλῆς ὄσοι λ. quicumque 4, 6, 5. — sed sq. gen. τοὺς φίλους, ὄσοι τε - τῶν συγγενῶν, et quotquot propinquorum 1, 4, 1. per ellips. praep. p. ὄσοι τε ἐκ τῶν σ. — εἰκόνας, ὄσοι Ῥωμαίων, qui 4, 2, 19. v. εἰν. Praecedente quocunque subst. οἱ τοῦ Νίγρου -, ὄσοι, qui 3, 2, 20. 3, 4, 17. 6, 3, 2. quicumque 5, 2, 4. - sed eodem sequente, τινες - ὄσοι τε κόλκιες, quotquot 1, 6, 2. qui ve 2, 6, 8. καὶ ὄσοι β. Θυράκιες, Thracae que barbari 8, 6, 1. - c. v. tantum sq. ὄσοι - ἐμπνεόντες λ. qui 4, 9, 16. ὄσοι τε λ. qui ve 1, 9, 15. †† οἱ μὲν γὰρ Θεύγοντες, ὄσοι τε - ὄσοι τε - qui enim fugientes penetrarant intra Carthaginensem, qui item latere poterant 7, 9, 17. per nominat. confq. pro gen. confq. τῶν μὲν γὰρ Φευγόντων ὄσοι λ. nam fugientes quidem s. fugientium quidem tum qui erant illarum intra Carth., tum qui ibi latere potuerant. - ὄσοι δὲ λ. qui vero 5, 7, 4. - Acc. πάντας, ὄσους ἤδεισαν ἐκεῖνω φίλους, quos 1, 13, 11. γράφει, ὄσους χρῆ λ. 1, 17, 1. λογάδας, ὄσους γενναϊοτάτους ἠτίσατο 2, 13, 21. - Fem. de re, ἐπίθου -, ὄσην λ. quantum 7, 6, 8. - sed de pers. δύναμιν δοῖς, ὄσην λ. copiis, quantas 5, 4, 3. 6, 5, 15. 6, 7, 11. - Plur. Nom. de re, f. pers. τὰς λοιπὰς πόλεις, ὄσαι λ. quae 7, 9, 23. - sed Dat. γενναῖκες πᾶσαι, ὄσαι λ. quascunque 4, 2, 5. ἡμερῶν, ἐν ὄσαις λ. in quibus 1, 5, 1. — Neutr. de re, Dat. in relat. aperta, c. v. ὄσω - μισεῖται, τοσοῦτω λ. quanto magis 2, 3, 17. - †† Acc. ἐπισιτισμῶν - τοσοῦτων ὄστων, ὄσον ἂν ἐκαστος - ἐπενέγκηται, tantum, quem 6, 7, 3. ubi transitus est a plur. ad sing. - †† Per ellips. praep., cum tempore v. finito, τοσοῦτον - ἡμαρτεν, (καθ') ὄσον μὴ διέλυσε λ. hoc tantum peccavit, quod non dimisit 5, 2, 6. sc. πράγμα f. μέρος, in hac re, - quod, f. in hanc partem, quod, f. hactenus, quatenus. - †† sed c. inf. τοσοῦτον ἀνεπαύετο, ὄσον καλλιερῆσαι λ. tamdiu, quoad (litaret) 2, 11, 11. sc. καιρὸν f. χρόνον, si pro masc. sumatur, sed, si p. neutr., et p. τοσοῦτο, sc. μέρος τοῦ χρόνου f. καιροῦ. † τοσοῦτον διώξαντες, ὄσον μὴ πολὺ τι - ἀποεῆμαι, ita facta persequutione, ut non longe - discederent 7, 11, 19. tantum - ut, p. eis f. κατὰ τοσοῦτον διάστημα f. μέρος τῆς ἔδοῦ f. τῆς πόλεως, εἰς f. καθ' ὄσ. †† οὐδὲ συνιόντες, εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον (μέρος τοῦ χρόνου,) ὄσον - ὀφθῆναι, nisi parumper, ut conspri-

terentur 4, 1, 9. p. πρὸς ὅσον, et simul per ellips. v. finiti temporis, ut ἐχρῆν, ἔδει, ἤρκεισεν, oportebat, s. *sufficiebat*, quae verba et supplebuntur ad illud masc. supra 2, 11, 2. ubi et procedet ἦν p. εἶν, it. ad neutr. pr. illud 2, 11, 11. - Sed cum praep. diserta, οὐ τοσοῦτον (διάστημα) ἀφειῶτας, ἐς ὅσον οἱ λοιποὶ, quantum 4, 13, 3. in quant. παρά τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον-εἰρέσεισαν, hactenus, quatenus 6, 6, 10. - Tum in relat. tacita, de tempore, ἀντισχόντας, ἐς ὅσον ἐνεδέχετο, quantum licebat 6, 5, 22. sc. μέρος τοῦ χρόνου, p. neutr. sed, p. masc., sc. χρόνον. - ἐς ὅσ. ὑπὸ δημοκρατίας τὰ - διωκίετο, quamdiu 2, 11, 7. 7, 3, 10. ἐς ὅσ. ἤθελε, quantum 4, 8, 9. - Sed de modo, simpliciter, c. gen. rei, ὄρων, ἐς ὅσον (μέρος) ἦκει κινδύνου, in quam magnam venisset discrimen 3, 12, 11. in quantum periculi, in quantum periculum. - At in relat. tac. per ellips. iterum praep. ὅσον μὲν ὑμᾶς ὠνήσε λ. 8, 7, 8. v. ἐν. pro εἰς s. κατ' ὅσον χρῆμα s. μέρος, in quantum, in quam partem, quatenus, p. neutr. sed, p. masc., sc. τρόπον, ad quem modum, in quem gradum, ut hodie loquuntur, i. quantopere. ὅσ. ἐπ' αὐτῷ (ἦν,) quod in ipso esset 6, 2, 1. p. κατ' ὅσ. μέρος. † ὅσ. εὐγενείας χάριν, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. p. κατ' ὅσ. μέρος προσήκει, quod attinet ad, quantum ad s. quoad nobilit., v. χάρι. — ὅσ. πρὸς τὰ πολεμικά, quantum ad rem bellicam 3, 15, 5. ὅσ. πρ. τοὺς ἀρχομένους, quod ad subiectos attinet 6, 9, 15. †† c. adv. temp. neg. ὅσον οὐδέπω ἀπολούμεθα, iamiam peribimus 1, 13, 5. p. κατὰ τόσον μέρος τοῦ χρόνου, κατ' ὅσ. in tam brevi temporis intervallo, in quanto s. quo nondum, tantum (tam breve) per tempus, per quantum nondum, i. quam brevissimo tempore, mox, repente. - in opp. ὀλέθρου - τοῖς μὲν αἰτίου ἤδη γεγονότα, ἡμῖν δὲ ἐσόμενον ὅσ. οὐδ. nobis mox futurus ib. 6. - Plur. Neutr. Nominat. in relat. aperta, et in opp. πάντων μὲν - ὅσα δὲ -, τούτοις λ. contra quaecunque - his 4, 7, 10. †† τοσοῦτον ἀποκρηδίσας, ὅσα ἂν - περιγένηται, tantum, quantum 6, 5, 8. ubi transitus a sing. ad plur. ob collect. pr. τοσοῦτ. sed in relat. tac., c. subst. postpositio, πάντα, ὅσα - σύμβολα (ἦν,) quae 1, 10, 11. — †† ὅσα τέ - σύμβ. omnia que 5, 6, 20. καὶ ὁ. εἴδη, omnibus que gentibus, quae 6, 4, 9. - it. c. adi. postpos. πάντων, ὅσα ἦν - ἐπιτήδεια λ. quaecunque 8, 5, 7. - at c. verbo mero, πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῆς) ὅσα (ὑπῆρχεν) Σεβασῆ, quae 1, 16, 9. †† ubi opprimitur relat. in membro poster. ὅσα μὲν - ἐκείνῳ πέπραται ἀνδρεία λ. (ταῦτα) πολλοῖς λ. quaecunque - ea 1, 2, 9. i. q. sq. ὁ. ἃ δὲ - ταῦτα λ. † δηλοῖ δὲ (ταῦτα,) ὅσα - εἰς ἡμᾶς ἤλθεν, ἢ λεχθέντα λ. quae ib. 5. † τῶν - τοιοῦτων κίσει - (ταῦτα,) quae 4, 9, 4. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, quaecunque 5, 1, 12. - Gen. πάντα -, ὅσων δέονται, quibus 6, 7, 21. coll. πάντα, ὧν δέονται 6, 9, 2. 2, 6, 15. - Acc. in relat. manifesta, τσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantas 2, 7, 3. τὰ μὲν - ὅσα δ' ἂν λ. τούτων, quaecunque 1, 5, 24. - Seq. subst. καὶ ὁ. ῥήματα, ταῦτα, et quae - haec 2, 2, 7. - Sed in relat. tac. praepositio subst. τὰ ἐνύματα, ὅσα λ. 1, 14, 17. 4, 15, 19. πάντα εἴδη, ὁ. quaecunque 2, 8, 12. αἰτία καὶ ποτὰ λ. ὁ. cibum ac pot. quem 2, 11, 3. χρήματα (τσαῦτα,) ὁ. opes, quantas 3, 15, 7. τὰ λοιπὰ - εἴδη, ὁ. quae 4, 10, 6. - Sine subst. s. c. verbo mero. πάντα, ὅσ. βούλονται, quae 2, 6, 11. quaecunque 4, 4, 18. εἶδομεν, ὁ. quae 1, 15, 9. 2, 9, 18. quidquid 3, 14, 16. — ὅσα τέ, et quaec. 5, 3, 26. καὶ ὁ. quae ve alia 7, 8, 23. tela,

fundae, iacula, fudes, faces. καὶ ὁ. et quidquid 8, 6, 6. †† ἔχων τὰ χροειῶδη, ἃ περ ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐλάμβανον, ὅσα ἐκαστος ἐβούλετο, ea quae a muribus accipiebant, quantum quisque vellet ib. 8. p. ἢ περ ἀπὸ τ. τ. ἐλ. τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum - accipiebant tantum, quantum. ††† Repetit. ὅσα τὰ κεραιφόρα, - ὅσα τὰ ζῶα γενναῖα, et quaevis cornigera, - et quaevis anim. fortia II, 15, 6. πάντα ἔσθη, ὅσα τὰ - ὑπήκοα, καὶ ὅσα φίλα, omn. populos, qui ve - subiecti, et qui amici essent 2, 4, 4. † ζῶα πάντα, ὅσα ἡμεῖς, ὁ. ἀπίσασσα, bestias cicures et non cicures omnes 5, 6, 21.

ὁσπερ, i. potius dividendo ὁσ περ, Masc. de pers. in Plur., ab init. enunciat. ὁ π. qui quidem 7, 9, 14. - in med. orat. - qui 7, 8, 26. - Fem. de re, τρυφή, ἢ περ λ. luxus, quo 2, 10, 12. — ab init. enunc. 3, 10, 13. - Neutr. de pers. aut re, πλῆθος ἀνθρώπων, ὁ περ ἡθροῖς λ. multitudinem hominum, qui 3, 4, 11. - Sed de re, μέρος -, ὁ π. λ. quod 3, 3, 2. Φορεῖν, ὁ π. lectica, quae 5, 8, 13. - postposito subst. ὁ π. - εἶφος λ. quo 3, 3, 11. ὁ π. ἐστὶ συμβολὴν λ. quod 7, 6, 4. † τὸ δ' οὖν τελευταίου -, ὁ π. - ὑπέφαινον, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5. ubi edd. quaedam omittunt comina positi ὑπ. - ὁ π. - αἰτιον ἐγένετο, quae 3, 4, 13. quae res 8, 8, 9. - c. verb. solo, ὁ π. - δέδεικται, quod 2, 14, 9, 7, 3, 13. e. quae res 6, 3, 20. †† ὁ π. εἶτα - λ. εἰπεῖν οὐκ ἔχω, quod utrum rel. 8, 3, 21. sc. χυῖμα, post pr. fem. τὴν εἰκόνα - φαῖναι. Gen. per ellips. ἐξ αὐ περ λ. ex quo I, 1, 5, 5, 6, 7. - ex quo scilicet 8, 6, 12. sc. χρόνον f. καιροῦ, si de masc. sed de neutr. sc. μέρος τοῦ χρόνου. Acc. τὸ βιβλίον, ὁ περ λ. libellam, quae 7, 8, 5. † ἀγαλματος κολ., ὁ π. λ. quod I, 15, 19. coll. ὁ σέβουσι λ. 1, 14, 7, 5, 6, 7. μέρος -. ὁ π. ἰδὼν λ. qua visa 3, 12, 22. postposito subst. ὁ περ - θέαμα λ. quidquid 4, 6, 4. †† διὰ τὸ προλαμβάνοντες (ὁ π. εἰώθασι - λαμβάνειν) κώλυμα λ. quod 1, 17, 23. quibus signis parenthesis non positus, nec commatibus post procl. et λαμβ. sed uno tantum post procl., poterit pron. ὁ π. post se habere subst. κώλ. - c. solo v. κερδαίνειν νομιζουσιν, ὁ π. quae 6, 3, 14. quod 2, 10, 2, 7, 5, 1. 5, 3, 21. ὁ π. - συνείας, quo intellecto 4, 5, 11. †† ὁ περ ἐμὲ νῦν ὄρας ὄντα, quod me cernis esse 3, 11, 11. p. ὄν, quem. - Plur. in relat. manifesta, ταῦτα, ἃ περ ἐστὶν λ. quae 2, 10, 4. - c. adiuncto syn. ὅσα -, ἃ περ - ἀληθῆ πιεῖνεται, quae 2, 9, 4. - 3, 8, 9. 3, 14, 20. 5, 8, 13. 7, 6, 16. 8, 4, 11. — Dat. οἷς περ - ἀγγελλομένοις λ. quae 3, 11, 6. - Acc. postposit. subst. ἃ π. ὄρη λ. quos 8, 1, 12. - in relat. aperta, ἃ π. -, ταῦτα λ. quae 2, 1, 19. - sed in relat. tac. ἐπασχον (ταῦτα), ἃ π. λ. quae 1, 12, 17. 4, 6, 12. - ἃ π. - εἰδώς, quod 1, 6, 26. quae 2, 8, 1. 3, 5, 6. 4, 12, 5. 5, 2, 11. 5, 4, 12. 6, 1, 6. 6, 6, 12. - †† c. adiuncto syn. ἔχων τὰ χροειῶδη, ἃ περ - ἐλάμβανον, ὅσα λ. ea quae accipiebant 8, 6, 8. p. ὢν περ ἀπὸ - ἐλάμβανον τοσαῦτα, ὅσα λ. quorum quidem accipiebant rel. v. sc. Ὀσρόηνοι, pop. Af. prope Armeniam, p. subst. ὁ Ὀσρόηνων βασιλεὺς, Osrhoënorum 3, 9, 4. 6, 7, 17. 7, 1, 22. τοῖς Ὀσρόηνοῖς λ. Osrhoënis ib. - sed p. adi., c. subst. Ὀσρόηνων τοποῦτων λ. Osrhoënorum sagittar. ib. 21. τοῖς Ὀσρ. 7, 2, 2.

ὅστις f. ὁσ τις, Masc. de pers. c. gen. pers. οἷτε τεχνιτῶν ὅστις ἐποίησεν, ἐγνωσμένου, neque artificum quis fecerit 1, 11, 2. v. γινώσκ. Plur., separatum a subst., τῶν - στρατιωτῶν, οἱ τινες ἦσαν ἐκεί, - προϊόντων λ. militibus, qui erant illic 7, 6, 3. —

Fem. de persf. τὴν ἱέρειαν τῆς θεοῦ, ἣτις τῆς Ἐσίας ἦν, quae I, 11, 11. v. Ἐσ. et ἱερ., pro τὴν ἱέρειαν τῆς Ἐσ. cf. 1, 14, 8. - Neutr. de re, c. al. particulis, οὐ πάντῳ τὸ ἐμφερόμενον τοῦ θαλάμου, ὃ τε ποτ' εἶη, ἐπολυπραγμίου, quid esset 2, 1, 4. quidnam f. quodcunque, v. ποτ. - ὃ τι ποτ' ἂν - θελήσω, quidquid 2, 13, 10. - ὃ τι δ' ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid 3, 11, 13. τῶν ὃ τι ὁὖν πραττόντων καὶ ἅ τὴν ἀνατολήν, quocumque munere fungentium 3, 2, 10. v. δὴ. - προσποιήσασθαι πᾶν ὃ τι οὖν (ὀτιοῦν,) quidvis 2, 14, 9.

ὄσρακον, ph. c. adi. et adiunctis f. opp. τῶν κεράμω βάλλοντες καὶ λίθων βολαίς, τῶν τε ἄλλων ὄσρακων, testarum 7, 12, 11. valorum testaceorum; urceorum rotarum et ollarum.

ὄσφρησις, physf. de sensus instrumento, c. adiuncto, τὰς ὄσφρησεις καὶ τὰ ὄσφρα ἐνεπιμπλάσαν μύρου, nares I, 12, 4.

ὄταν, c. coni. modo, extra periodum, in relat. ἂν περ' ἀληθῆ τότε πιστεύεται, ὄταν - εὐτυχῆσῃ, tunc - cum 2, 9, 4. - sed in periodi protasi, ὄτ. ἀφίηται, ὑμέτερον ἤδη ἔργον λ. 3, 12, 13. quum.

ὄτε, extra periodum, abf., ab init. enunciat. et 3. ὄτε καὶ - ὄσφρη λ. quo tempore I, 14, 7. p. tunc; it. in sq. loco. ὄτε πρῶτον - εἶδον λ. quando ib. - in med. orat. μὴ κινήσεν -, εἰ μὴ, ὄτε λ. cum 5, 6, 7. tunc, quum. ὀρχησάμενον, ὄτε ἦν νέος 5, 7, 12. — ὁ. ιδιώτευσ 8, 6, 21. - c. al. particula, ἰδρύσασθαι, ὄτε δὴ λ. tunc, cum 6, 7, 9. cum 6, 5, 1. quando 3, 10, 9. - In quibus locis suppleas ante ὄτε alterum adv., quod exprimitur in sq. loco. - in relat. aperta, τότε ἐπιθανῆναι, ὄτε ἔμαθε, cum inteligeret 3, 7, 10. - Cum v. subst., varia ratione et vario sensu, a) in fine orat. et enunciat. ἐπ' ὀλέθρῳ τῶν διαζομένων ἔσθ' ὄτε, quandoque 4, 4, 1. b) in med. orat. sed tamen init. enunc. f. membri, ἔσθ' ὄτε καὶ σπανίζοντες λ. qu. 5, 2, 13. - c) in med. orat. ipsa, ἀλλά τινος τῶν - Φαύλων ἔσθ' ὄτε καὶ εὐφραίνει, qu. 7, 3, 11. - d) ab init. enunc. post punctum, ἔσι δ' ὄτε καὶ, qu. 4, 7, 12.

ὄτι, in not. causae, c. f. post v. indicat. δείξασιν, ὄ. λ. 1, 4, 7. ostendere, quod 1, 13, 12. πιστεύοντων, ὄ. 1, 14, 10. αἰτιώμενος, ὄ. inculans, quod 6, 9, 12. - simul c. al. particula, ἐξεῖπεν, ὄτι ἄρα λ. 5, 3, 19. δυσφορῶν, ὄτι δὴ λ. quod scil. 1, 9, 22. - c. v. optat. ὑπερίμνησκον -, ὄ. λ. quod 6, 8, 8. - simul c. al. particula, προύλεγον, ὄτι ἄρα 2, 14, 9. † post subst. πῖσι καὶ γνώμῃ, ὄτι 2, 4, 5. Φῆμαι - εἰδόντο, ὄ. quasi 8, 5, 15. — simul c. al. particula, Φήμην ἐγνατασπεῖραι, ὄτι ὁὖν λ. quasi scil. 2, 1, 6.

ὄτιοῦν, v. in ὄστις.

οὐ, οὐκ, οὐχ, Α) per se, ante adi. οὐκ ἔμὸν τὸ ἀμάχημα, non meum id del. 2, 5, 12. ὄρη - οὐκ ἄλλα, nulli 2, 11, 16. ἀκριβες εἰπεῖν, οὐ ῥᾶδιον, haud 7, 1, 10. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου I, 10, 1. οὐ πολ. χρόνου διατρέψας, haud diu 5, 5, 1. οὐχ οἴεστε ἦν λ. v. οἴ. - ἐν ἡλικίαις - διαφόροις οὐχ ὁμοία - τὰ ἐπιτηδεύματα, disparia 1, 1, 10. v. ὁμ. - οὐδεὶς ἦν, ὅς οὐχ ἕκων λ. 2, 8, 12. v. ἐκ. - ἐτῶν οὐκ ὀλίγων λ. non paucos 3, 2, 3. v. ὀλ. - ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις, haud contemend. I, 2, 2. v. εὐκ. - ἀγῶνα οὐ μικρὸν, non parvum 2, 3, 13. v. μ. - οὐ τὸν τυχόντα - ἀγῶνα ib. 16. † οὐ θατέρων - ἢ τροπῆ λ. neutrorum 3, 7, 7. — Cum verb. τὸ ἀκριβες - οὐκ ἐλεγχθήσεται 1, 1, 2. χρόνι οὐκ ἤθεσαν 2, 11, 14. v. εἶδ. - οὐχ ὑπαρχούσης λ. 7, 1, 16. οὐκ ἔστιν -

εἰπεῖν 3, 7, 19. εἰπεῖν οὐκ ἔχω 8, 3, 21. v. ἔχ. c. fut. οὐ παύσῃ λ. 1, 6, 4, 2, 1, 18, 22. οὐ καταπρόειχ' λ. haud 1, 17, 10. v. κ. †† πιεῖν οὐ προσεποιῶντο 1, 9, 13. v. πρ. - οὐκ οἰομένων λ. nec suspicantibus 4, 15, 16. οὐ προσδοκῶντος λ. nec opinante 1, 12, 12. † divulgum, οὐ πανηγυρίζειν σοὶ καιρὸς (ἐστὶ) 1, 9, 8. οὐ - σύνοια λ. 2, 5, 10. οὐ - μεμίσητο 3, 6, 10. 3, 9, 14. οὐκ ἂν τις - ἔχοι, nemo 6, 1, 16. 1, 16, 8. 3, 9, 14. οὐχ, ὡς ἠλπίνεσαν, - προ-
χώρει 7, 9, 1. 1, 15, 19. - Cum adv. (praeter οὐ μετρίως, οὐ μικρῶς, οὐ πάνυ, οὐ πρότερον, οὐ ῥαδίως, quae v. in adv. singu-
lis, ut οὐχ οὕτως - ὡς in οὐτ.) nominativum οὐκ ἄλλως λ. haud
4, 15, 15. οὐκ ἔτι πιεῖται, non ampl. 2, 10, 8. οὐκ εὐ-
θέρως - ἐπίστυσεν, non cont. 3, 12, 7. † προσβαλεῖν εὐθέρως οὐκ
ἔδοξε, statim non placuit 8, 4, 16. εὐθ. οὐχ ἁπολόγησεν, statim
non est conf. 4, 4, 14. μετ' οὐ πολὺ v. π. - παρὰ τοσοῦτον - οὐκ
ἐξέφυγε λ. 5, 4, 23. v. τος. tantum non effugit. - Cum neg.
a) adv. οὐ ῥαδίως αὐτῶν οὐδετέρω προσχώρει, neutri facile 4, 4, 4.
— οὐκ ἀτερπῆ τὴν γυνῶσιν λ. non inivincund. 1, 1, 4. οὐκ ἀχα-
ριν γυνῶσιν 1, 11, 14. ὄνομα, οὐκ ἄγνωστον λ. 2, 10, 16. v. α. -
γυνῶσις οὐκ ἀσημος 7, 5, 12. v. α. - νεανίσκον - οὐκ ἀγενοῦη 7, 6, 11.
v. α. - οὐκ ἀδοκίμων 7, 7, 10. b) adv. οὐχ ἦμισα 1, 1, 1. v. ἦ.
— οὐκ ἀτείρωσ' εἶχε λ. 4, 12, 2. v. ἀτ. - οὐ γὰρ ἀνάδρωσ' 6, 6,
10. c) c. verb. οὐκ ἀγνοεῖτε, non ignor. 2, 2, 13. v. α. B)
in relat. et opp. varie, et quidem a) per solam neg., oppressa
in primo membro relativa, τὸν βασιλεῖα -, οὐ τὸν μενομαχῶν λ.
non glad. 1, 15, 16. 2, 4, 1. 8, 7, 14. † ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν
λ. non autem 7, 9, 3. in quibus valere potest p. οὐδὲ et p.
sq. b) per adverf. simul, ἀριστοκρατίαν, ἀλλ' οὐ τυραννίδα, non
vero 2, 3, 24. 2, 10, 10. 12. 2, 11, 14. 6, 2, 13. † πλήθει, ἀλλ'
οὐ λ. non 6, 6, 10. c) per copulam simul, διὰ σποιδῆς, καὶ οὐ
μετ' ἐπιμελείας, nec accurate 3, 3, 11. ὀβῶν καὶ οὐκ εὐνοία λ. me-
tu, non benevol. 4, 3, 8. † in verbis, ἀδοκ. ἐπαινέθησεται καὶ
οὐ κολασθήσεται, nec 7, 5, 16. 4, 15, 7. i. ῥύεσθαι - οὐ μάχε-
σθαι, non 6, 5, 21. d) per copulas duas simul disiuncti, εὐγέ-
νεια μακαρίζεται μὲν, οὐκ ἐταινείται δέ, sed non 5, 1, 12. e) per
inversum ordinem, ut praecedat neg., οὐκ εἰς -, ἀλλ' εἰς λ. non
quidem - sed 7, 10, 5. οὐ Γερμανοὶ, οὐ Σκυρομάται - Πέρσαι
τέ -, ἀλλὰ γὰρ λ. 7, 8, 7. sq. C) in relat. per neg. al. οὐ
πανηγυρίζειν -, οὐδὲ σχολάζειν λ. non neque 1, 7, 8. οὐχ οὕτω
- οὐδ' - ὡς v. οὕτω, it. ad οὐχ οὕτω - δὲ - τὰ λ. - οὐκ - οὐδὲ -
ἀλλὰ, non - nec - sed 2, 3, 22. 2, 8, 6. οὐχ - οὐδ' - ἀλλὰ λ. mi-
nime -, neque -, sed 6, 2, 3. οὐκ - οὐδὲ - δὲ λ. non - nec - sed
1, 2, 3. 6. οὐ γὰρ - ἀλλ', non enim - sed 1, 4, 12. 2, 10, 6.
7, 1, 16. οὐκ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς λ. nemo alius, sed 2, 12, 7. v.
ἄλλος. - ἰσορίαν οὐ - ὑπὸ νεκρῶ δὲ λ. 1, 1, 4. 1, 15, 15. 19. 8, 7, 5.
— οὐ μόνον - οὐδὲ - ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec solummodo
verum etiam 1, 12, 14. οὐ μόνον - ἀλλὰ et οὐ μόνον - ἀλλὰ καὶ v.
ἀλλὰ. †† οὐκέτι - ἀλλὰ καὶ v. οὐκέτι. - οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ
μὴ λ. non nisi 2, 3, 27. † per cumulas neg. οὐκ ἂν εὐροι -
οὔτε βασιλεῶν - διαδοχῆς, οὔτε πολέμων τύχας - ἰδῶν τε κινήσεις
λ. non reperiet aut imperiorum - aut bellorum 1, 1, 5. † οὐ
θελήσαντες οὐδ' ἐν τοῖς β. ἀποκτείναι, ἀλλὰ λ. ne occideret quidem
in aula volentes 8, 8, 14. †† οὐ μετ' οὐ πολὺ 5, 6, 5. nisi leg.
οὐ μετὰ πολ. Cum al. adv. οὐ μὲν v. μ. et c. pron. οὐ τι v. in
tis. D) Per singularia, a) c. verb. οὐκ ἐχόντων αὐτῶν τὰ -
ἐπιτήδεια λ. quod carerent 8, 5, 18. v. ἐπ. - οὐκ ἐχοντες, ὅπως

λ. ib. v. ἔχ. Φάσκων, οὐκ - οὐδὲ - ἀλλ' λ. negans - et - sed 8, 8, 12. οὐς ὁ δῆμος οὐκ ἐβούλετο λ. quos populus nolisset ib. 17. οὐν οὐτως εὐλόγου προφάσεως, sine probabili causa 2, 8, 4. οὐκ ἀκριβοῦσιν λ. minus cognit. hab. 1, 11, 14. οὐ προσεχάρει λ. parum 5, 8, 9. οὐ τι βουλευόμενον, minime volentem 7, 1, 21. — οὐκ ἀνασχετὰ ἠγούμενος, minime id ferendum 6, 3, 1. - b) cum adi neg. οὐκ ἀδοκιμῶν, minime improbandis 7, 7, 10. c) c. copula, καὶ οὐ πάντοτε ἀνδρείον ἠγάσαστο, minime que virile 6, 4, 12. φενά οὐτα καὶ οὐ πολλὴν ἔχου α τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. v. καί. d) c. causali, οὐ γὰρ λ. neque enim 6, 6, 10. 6, 7, 9. non enim 8, 7, 11. 1, 4, 12. e) in relat. adverb. οὐ - οὐδὲ - κασμίους δὲ 1, 2, 3, p. non tam, quam, restrictive, ut neget tantum ex parte, it. 1, 15, 19. 2, 10, 6. it. in οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ λ. 7, 1, 16. it. 8, 7, 5. f) c. neg. syn. vel in vicinia, οὐ μὴ 2, 2, 13. p. vulg. οὐ μὴ, sed divulsa, οὐ τοῖς - μὴ πεισθεῖς 2, 5, 6. i. p. vulg. καὶ τοῖς λ.

οὐδαμοῦ, trop. τίθων παρεχόμενος, nusquam 2, 4, 18. 2, 11, 3. nulla in re, in victu et amictu, supellectili et comitatu; propr. scil. τέπου f. χωρίου, ab antiquo nominat. adi. οὐδαμῶς, deinde, ut alia adv. loci, de re, et p. abl. c. praep., quali tunc desit subst. πράγματος, et praep. aliqua, v. c. διὰ πράγματος οὐδαμοῦ.

οὐδ' et οὐδὲ, sensu vulg. a) solum, ab init. §. et post distinctionem maiorem, οὐδ' ἐστὶν οὕτω μέγα - ἀξίωμα, neque 1, 10, 12. 2, 11, 8. 6, 1, 4. 12. 15. 8, 4, 21. οὐδ' εἶ λ. neque 2, 3, 19. sq. b) in relat. adverb. οὐδὲ τις ἦν - πάντες δ' 1, 4, 20. sq. — οὐδ' ἄν - ἦλθον, - ἀλλ' ἐμὰ λ. 2, 8, 3. - c) in med. orat., post comma, οὐδέ τι θέος ἦν λ. 2, 15, 10. 4, 1, 9. 1, 17, 16. οὐδ' ἐν ὄπλοις ἐγένοντο, nec 6, 6, 11. 6, 9, 7. 7, 3, 12. d) c. al. particul., tum causali, ab init., οὐδὲ γὰρ λ. neque enim 1, 5, 6. 1, 14, 14. 3, 6, 13. 5, 6, 23. †† οὐδὲ γὰρ ἄλλως -, μὴ - neque enim -, non 8, 4, 24. ubi c. inf. † in relat. simul adverb. οὐδὲ γὰρ -, ἀλλὰ λ. 3, 14, 13. - in med. or. et parenthesi, οὐδὲ γὰρ λ. 5, 5, 10. - tum alia, ab init. οὐδέ ποτε λ. nunquam que 1, 4, 12. neque nunquam; et si ibi etiam post comma erit tantum, et adeo, ut in sq. - in med. or. οὐδὲ που ποτὲ - et nunquam 3, 14, 6. e) c. al. neg. id que vel in membris duobus, καὶ οὐδέποτε -, οὐδέ ἐπ' λ. et nunquam - neque 1, 15, 8. — οὐδὲ τις -, οὐδὲ λ. neque - nec ib. 7. - οὐδέ τις -, οὐτε μέχρι νηπίων, nec 4, 6, 1. †† οὐ δὲ τις -, οὐτ' λ. 7, 8, 3. ubi potius sic dividi oportet. οὐ -, οὐδὲ λ. non -, neque 1, 9, 8. 7, 5, 10. non - nec 2, 10, 16. οὐδέν τι -, οὐδὲ λ. nullam - aut 2, 5, 8. - vel in tribus membris, οὐ -, οὐδὲ -, δὲ λ. non - nec - sed 1, 2, 3. 6. οὐδὲ γὰρ -, οὐδ' -, δὲ λ. neque enim una eadem que causa - sed 2, 2, 14. - neque enim - neque - sed 6, 5, 6. — οὐ φαῦλαι δὲ, οὐδὲ κοῦσαι - ἐλπίδες, ἀλλ' λ. non tenues autem nec leves spes, sed 2, 8, 6. non - neque - sed 6, 2, 3. - Φάσκων, οὐκ -, οὐδ' -, ἀλλ' 8, 8, 12. v. οὐν. †† οὐ μένον -, οὐδὲ (μόνον) -, ἀλλὰ καὶ λ. non tantum - nec solummodo - 1, 12, 14. sed, non suppleto illo μόν., valebit neg. p. lat. aut f. et. — οὐχ οὕτω -, οὐδ' -, ὡς λ. neque 2, 9, 14. - Sensu exquiritiori, a) ὁ δῆμος οὐδὲ ἀντιστῆναι οἴετα ἦν, ne quidem 1, 12, 13. ὁ δὲ οὐδὲ λ. ipse nec 2, 8, 18. 2, 11, 17. 4, 6, 5. † οὐδ' ὅλων μηνῶν δύο λ. nec totos mens. d. 2, 4, 11. † ἀλλ' οὐδ' αὐτὸν -, εἰ λ. sed nec 2, 13, 13. †† οὐδὲ γὰρ - πάντας ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς -,

δὲ λ. neque en. immo nec ipse 1, 14, 14. ubi primum οὐδὲ p. οὐ simpl. - † οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γὰρ τῆς μάχης, ne quidem clamorem vestrum sustinere poterunt, ne dum pugnam 2, 10, 12. † οὐκέτι δὲ οὐδὲ καθεώρων ἀλλήλων, et iam haud amplius adspiciebant inter se 4, 15, 14. tum vero ne amplius quidem videbant se invicem. † οὐ βελήτατες οὐδ' ἐν τοῖς βασιλείοις ἀποκτείναι, ne occidere quidem in aula volentes 8, 8, 14. οἱ μὲν γὰρ οὐδὲ προσηλύθεσαν, οἱ δὲ λ. quippe alii neque prodierant adhuc, alii 7, 6, 17. b) οὐδὲν οὐδ' ἀμφιένονται, nec 3, 14, 14. etiam non. ἀλλ' οὐδὲ τῶν δημοτῶν ἦν τις, sed neque ex pop. 6, 4, 4. τὸ δ' οὖν τελευταῖον - ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παραλείπτειν, nec nobis 2, 9, 5. † in apodofi periodi, εἰ μὲν - τιμωρίαν ζητῆτε οὐδ' ἐσιν εὐρεῖν λ. nec inveniri potest 2, 13, 11. ἐπεὶ δὲ ἀθλιότου, - οὐδ' εἰπεῖν ἐπὶ λόγῳ λ. exprimi verbis non potest 8, 6, 16. in quibus locis duob. tamen et valeat sensu pr. p. ne quidem. † † κἀμοί -, πρότερον μὲν οὐδ' ἄλλοτε ἀντιποιησαμένου τοιαύτης ἐλπίδος, quamvis prius nunquam affectaverim eiusmodi spem 2, 10, 4. p. simpl. οὐκ, ἢ. in hoc, - ἐκείνος, ἄλλως δὲ Ουλόδεξος ἂν, οὐδὲ ἀγδῶς ὑπέσκη, haud aegre 7, 5, 18. sed de οὐδὲ πων. infra suo ordine.

οὐδεῖς, Masc. de perf., abf. ὑπέσχετο ἐπίδοσιν -, ὄσσην δ. πρότερον, nemo 7, 6, 8. - in relat. πάντες -, οἱ μὲν - οἱ δὲ - καὶ ὁ. ἐφεύδατο, et nemo 1, 4, 21. οὐδεῖς τε ἦν, ὅς οὐκ ἐκῶν λ. 2, 8, 12. — c. gen. perf. et c. adv. οὐδεῖς δὲ - τῶν λ. neque quisquam eorum 4, 6, 3. — Gen. in relat. οὐδενός - μαχομένου, τοῦ δὲ πλήθους λ. nemine 1, 12, 17. ὁ προσδοκῶντες, ἀλλὰ πάντων λ. 2, 5, 3. ὁ ὄντος, τοῦ - διοικούντος, nullo existente, qui 2, 9, 9. — Acc. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὐρισκόν, ὡς Περσ. neminem 2, 1, 8. — Sed de re, οὐδένα καιρὸν εἶχον λ. nullum temp. 1, 7, 22. ἢ. — Fem. ἄλλης μὲν ὕλης, οὐδεμιᾶς μετέχον, ἢ λ. nulla alia materia 4, 2, 12. καὶ οὐδεμίαν πῶ ἐπιβουλήν ὑπώπτευσον λ. et nihil adhuc de insidiis suspicabantur 4, 13, 15. ei nullas dum insidias. — † simul c. neg. sq. οὐδεμίαν αἰτίαν ἔχουσας, οὔτε μίσης ἔχων, nullam causam inimicitiarum aut odii habens 7, 1, 23. — Neutr. Dat. in rel. καὶ οὐδενὶ ἀμφοτέροι ὁμοίως ἠγέσθησαν ἀλλὰ πᾶν τὸ λ. et nulla re 3, 10, 6. sc. πράγματι, aut e. pr. θεάματι ἢ ἀγροάματι. Acc οὐδὲν - ἀνακρινούται, nihil 1, 8, 9. ἐπράττων ὁ. 7, 12, 4. ὁ. ἐπρ. ib. 7. ἀνύειν ὁ. 8, 2, 4. † οὐδέν τε οἶστε ὦν εὐλόγως ἀποκρίνασθαι, nihil habens, quod responderet 1, 5, 21. qui Bg. ambiguum relinquit, quo referatur, utrum ad v. ἀπ., nihil que valens probabiliter respondere, p. et valens nihil resp. prob., an ad formulam οἶστ. ὦν, p. simpl. neg., non valens f. quam non posset. — simul c. neg. al. οὐκέτι τοις - οὐδὲν ἐκινώσατο, haud amplius - quidquam ib. 22. qui Bg. post neg. mutat neg. οὐδ. in pron. αἰεὶς τὶ, ad sensum. οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν ἑταίρων, - οὔτε παραλείπων, neque ad gratiam quidquam tollens, neque praetermittens 2, 15, 13. — simul c. subst. οὔτε γὰρ χρημάτων πλῆθος οὐδὲν ἀδαμνεις, οὔτε λ. neque enim pecunia vis ulla sufficit, neque 1, 4, 10. ubi p. nec maximus f. nec summus. † † c. adi. simul, οὐδὲν ἀλλ', ἢ πένθους σχῆμα δεῖξασα, nihil nisi lugubre prae se ferens 1, 13, 2. qui Bg. fortasse leg. non adi. ἄλλο, sed adverf. ἀλλ' ἢ, quae et ab aliis redditur per Lat. nisi, f. p. Gr. εἰ μὴ, cum e. pr. ratione sit, nihil aliud, quam luctus gestum, ostendens, sic interpungendo, οὐδὲν ἀλλ' ἢ π. σχῆμα, δεῖξ. aut οὐδ. ἀλλ', ἢ πένθους, σχῆμα δεῖξ. ostien-

dens nullum alium gestum, quam luctus s. lugubrem. c. solo adi. οὐδέν ἄπορον προσδοκῶντες, nihil mali 4, II, 7. †† οὐδέν ἕτερον, ἀλλ' ἢ μεριστάμενος λ. tantum non parvius 3, IO, 12. ubi post adi. ἐτ. deficit v. ποιήσας, etc., nihil aliud faciens, nisi rel. — † simul c. pron. infinito, οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, II, 6. simul c. subst. οὐδέν τι κατεκτηχάτες - σχήμα ἀδεικνύμενος, nullam confternati speciem 2, 5, 8. v. τί. sed sine subit. at c. adi. τὸ - ἐμὲ - ἀναίρεσθαι, οὐδέν τι μέγα λ. non adeo magnum ib. 9. - c. gen. rei, οὐδέν - εἶδὲτα πάν λ. nihil 1, 13. 8. nihil eorum, quae 2, 5, 13. - Sed Acc. ellipt. τὰ -, τῆς ἐσχάτης ἀμέτρητος (κατ') οὐδέν ἀπολείποντα, nihil distantia 1, 3, IO. sc. πρᾶγμα s. μέρος, nulla re, nulla ex parte, nullo modo s. plane non, aut p. οὐ simpl. †† c. adi. Σαιμαρόν (κατ') οὐδέν (ἐστ.) mirum non est 1, 4, 2. qui Bg. cepit p. mera neg. ὁ παροδοξόν, nihil mirum 2, 5, II. † simul c. adv. (κατ') οὐδέν ἦττον μέντοι λ. nihilo secius tamen 1, 3, 8. sc. μέρος. - πλὴν ὁ. ἢ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. καὶ ὁ. ἢ. ὑμῶν λ. ac non minus, quam vos 2, 5, 12. ubi Bg. non male p. οὐ simpl., et tum οὐδ. ἢ. i. q. aequè, pariter, similiter. - simul c. pron. infin. ἢ (κατ') οὐδέν τι ἀπειχέ, nihil distabat 1, 16, 9. οὐδ. τι ἠττήμεθα, nullam (admodum s. profus) cladem accepimus 5, 1, 3. ὁ. τι φροντίζων πάν λ. nihil curans 6, 2, 13. - simul c. adi. (κατ') οὐδέν τι μέγα ὠφελῆσθαι νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3. 21. secundum nihil admodum magnum iuvari, i. nullum s. non admodum magnum commodum inde percipere.

οὐδέποτε, una voce, 1, 15, 8. v. οἰδέ. - οὐδέπω, s. οὐδέ πω, de temp. per se, in med. orat. οὐς ὁ. πάντας ἐνεχείρωτο, nondum 1, 3, 12. — c. al. adv. quantitatis ὅσον ὁ. cf. supra in ὅσ. † inicit. enunciat. οὐδέπω δὲ τοῦ ἄγματος ἀνθρώπος ἐπέβαινε, nunquam enim 5, 6, 16. qui Bg. legit cum vulg. ed. una voce, et cepit p. οὐδέποτε, et adeo πῶ p. unquam, et οὐδέ p. mera neg., et hinc p. non unquam s. nunq., rediit δὲ per caus. . dum melius est ibi divelli in οὐδέ πω δὲ, neque unquam enim, s. non unquam enim, quod i. q. Bg., hic valens non de tempore praeterito, sed de durante adhuc et tunc etiam; ut sit sensus, nam tunc, quum vehebatur deus ille, et toto illo pompae tempore, nunquam homo aliquis conscendebat currum illum. †† οὐδέ πω ποτὲ λ. et nunquam 3, 14, 6. ubi leg. ποὺ potius, si non pro eo ponitur ibi, i. e. p. adv. loci et p. alicubi.

οὐδέτερος, Masc. de pers., c. gen. pers. ἀτῶν οὐδετέρω, neutri (horum) 4, 4, 4. - abf. οὐδετέρους ἐπίθετε, neutris 7, 12, 6.

οὐκέτι s. potius οὐκ ἔτι, abf. non amplius 2, 8, IO. 2, IO, 8. haud iam 4, 6, 12. † οὐκέτ' ὁμοίως λ. haud perinde 6, 3, 13. - cum al. partic. et quidem c. al. neg. οὐκέτι - οὐδέν ἐποι. 1, 0, 22. v. οὐδέ, it. de - οὐκέτι - οὐδέ λ. 4, 15, 14. - it. in relat. et sq. adverf. οὐκ. - δ' λ. haud amplius ib. 12. - οὐκ. - ἀλλὰ καί, non ampl. 1, 14, 13. - οὐκ. - ἀλλὰ 1, 15, 18. 3, 6, 1.

οὐλα, ph. de re, c. abl. modi, κόμη, φύσει οὐλα, coma crispa 1, 7, 9.

οὐν, in transeundo et relatum ad prius aliquid, A) solum stans in secunda ab inicit. enunciat. regione, post orationis partes has, a) post artic. τὸ οὐν ὑποκουλόν λ. subdolum igitur 3, 5, II. b) post adi. ἄπορος οὐν ἦν λ. non poterat ergo 8, 4, 4. c) post coni. ἵν' οὐν λ. ut igitur 2, 2, IO. d) post neg. οὐτε οὐν λ. cum igitur

- nec 8, 4, 5. e) post verb. ἔχαιμα δ. libentius itaque 1, 7, 7. ἡ γὰρ βάν δ. sane sumtis 1, 15, 11. qui fig. cepit p. γοῦν. - ἑσπερας δ. captatos it. 2, 10, 1. igitur 2, 14, 10. 7, 6, 11. 7, 8, 26. 8, 4, 12. 8, 6, 13. † ἡ γὰρ ἀνὰ κτεον οὖν, quapropter indignabantur 6, 7, 8. sed in reg. tertia, εἰς τοῦτον οὖν, in hunc igitur 4, 12, 3. 1, 5, 16. B) c. al. particulis, init. enunciat. in reg. tertia, γένεσθε δὲ οὖν, este igitur 1, 4, 9. v. δὲ. - ὁ δ' οὖν, Iouλ. enim vero Iul. 2, 7, 7. Sever. itaque 3, 8, 7. τὸ δ' ὁ. τελευταῖον λ. sed postremum 2, 9, 5. postf. autem 4, 5, 10. τότε δ' ὁ. tunc autem 3, 7, 12. ὡς δ' ὁ. ut autem 3, 5, 12. sed ut igitur. ἐπατόμβας τε οὖν, hecat. igitur 4, 8, 17. 7, 12, 2. ἔδου τε οὖν, vastabat que 7, 2, 7. ubi sit Lat. ἰθα que. - ἀσκήν τ. ὁ. itaque instituerit 7, 1, 15. οὐ μὲν οὖν, quaecumque equidem 1, 2, 9. igitur quae quidem. ἐλάθου; μὲν δ. equidem cervos 1, 15, 6. μέχρι μὲν δ. aliquamdiu quidem 1, 8, 5. τῆς μ. ὁ. ἔδοιπ. itineris quidem 2, 15, 11. τῆς μ. ὁ. πρώτης, ac primo quidem 7, 8, 2. ὁ μ. ὁ. ille quidem 1, 4, 18. ὁ μ. ὁ. Ἀρμ. ac Armenius quidem 3, 1, 4. τὰ μ. ὁ. πρώτα, primo inquam 4, 11, 1. πρώτον μ. ὁ. ac primum quidem 6, 1, 6. Ἀλέξανδρος μ. ὁ. Al. itaque 6, 5, 10. ἐνεῖρος; μ. ὁ. qui quidem 7, 1, 22. τὴν μ. ὁ. atque sic quidem 7, 12, 20. cf. 8, 3, 1. 8, 6, 10. 2, 9, 5. ἐτῶν μ. ὁ. τρ. annis igitur 6, 2, 1. τὰ μ. ὁ. πολεμ. in bellicis nempe 7, 3, 1. εἰ μ. ὁ. quodsi 7, 5, 12. †† in quarta reg. ἐπ' ὀλίγον μὲν οὖν; aliquantisper quidem 1, 17, 23. οἱ πλείοσι μ. ὁ. ac plerique quidem 7, 7, 13. ††† C) in med. orat., post parenthesin, κατασημηγνῆσθαι οὖν τὸ γραμματισίον, obsignatum libellum 1, 17, 14. quum obsignasset igitur libellum; ubi est, ut signum reditus ad rem praesentem et priorem. D) in periodi apodosis, εἰς Ἡρόδοτον δὲ μετακτεσθῆσα, εἰ καὶ τίνα - ἐπλημελεῖτο, ἀλλ' οὖν - λ. etiā - attamen 2, 10, 5. ubi per se, p. Lat. igitur, et Vern. doch nun, f. aber doch nun, sed Lat. potius tamen in Vs. omittunt, cogitantes interna et dicantes in illo οὖν infinitum quid et illud quidquid sit. Et sic quoque in E) particula hac post disertum pron. infin. προςποιήσασθαι πάν ὅτι οὖν f. ὅτι οὖν, simulare quidvis 2, 14, 9. ubi et valeat p. Lat. infinito illo tandem, nosfir. immor, f. immor nur.
- εἴπω f. οὐ πω, de temp. cum v., τῶν δ. παρόντων, nondum 1, 8, 4. οὐρανός, ph. Masc. de re, cum subst. fem. sexus, αἴγλην τινὰ οὐράνιον, coeleste 1, 7, 9. - Fem. de pers. abl. ut nom. propr. τῆς Οὐρανίας τὸ ἀγάλμα, Uraniae 5, 6, 8. Λίβυς; Οὐρανίαν καλοῦσι -, Φοίνικες δὲ Ἀσροσέχην, Uraniam ib. 10.
- οὐρανός, phys. abl. εἰς οὐρανὸν λ. coelitus 1, 11, 3. εἰς οὐρανὸν λ. in coelum 1, 5, 17. 3, 6, 5. - in opp. γῆς μέρος, ἢ κλίμα οὐρανοῦ, cœli 2, 12, 8. ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν λ. in c. 4, 2, 22.
- οὖς, ph. ἢν τοῖς ὠσὶ καὶ φος λ. 7, 3, 7. v. κ. - μύρου τὰ ὠτα ἐνεπίμπλασαν, aures 1, 12, 4.
- οὐσία, trop. abl. f. c. adi. πάντων - οὐσίαν εἶχεν ἐλάττωτα, facultates 2, 1, 11. παρῶν καὶ προγονικῶν οὐσιῶν λ. bonis 7, 4, 5. - cum gen. pers. οὐσίαί εἰσι πλουσίων λ. substantiae 7, 12, 15. τῶν πλουσ. τὰς οὐσίας λ. bona 1, 17, 3. 3, 10, 12. 7, 3, 5. - 1, 8, 16. 3, 8, 4. - c. adiuncto simul, οὐσίας τινῶν καὶ κληρονομίας λ. 6, 1, 18.
- οὐτ' εἰ οὕτε, abs. f. semel positum, οὐτε γὰρ τις αὐτῶ - προσήει, neque enim ad eum quisquam adibat 3, 5, 11. p. priva οὐ neg. ante caus. γὰρ, it. ante τίς pron. infinit., ab init. quidem enun-

iat. οὐ γὰρ ἡλικία τις ἦν, neque enim ulla aetas erat 8, 6, 17.
 †† †† ᾔδεισαν γὰρ αὐτὸν οὕτε Θεισόμενόν τινος, sciebant enim illurū
 haudquaquam ulli parfarum 7, 10, 2. qui Bg. videtur leg. οὕτε,
 dum vulg. procedit p. simpl. et p. οὐ τινος f. εὐδενός, aut etiam
 p. ne quidem, f. ne unius quidem. - Sed in relat. quadam,
 οὐ. τις ἔμενευ οἰκοί, ἀλλ' neq. quisquam - sed 8, 6, 17. ὁ γὰρ μά-
 χεσθαι ἤθελον -, παραδοῦναι δε λ. neque enim -, et tradere 5,
 4, 17. qui Bg. vertit adverb. per meram copulam, dum δὲ re-
 fertur ad οὐ primam partem praecipue, quanquam et altera τὸ
 ad δὲ aequē. οὕτε δὲ ἀντισηῖναι ἢ κωλύσαι ἐτόλμων, atque nec ob-
 sistere aut prohibere audeb. 2, 11, 11. - Sed c. neg. al. simul,
 tum eadem, οὕτε δὲ τῶ δήμῳ πιεῦν, - οὕτε τοῖς στρατιώταις λ.
 neque autem - neque ib. 12. sed neque - neque 4, 2, 6. †
 καὶ οὐ. - ὁ, ac neque - neque 5, 8, 9. οὕτε γὰρ -, ὁ μὲν λ. neq.
 enim - immo nec 2, 7, 3. - tum al. οὐκ ἂν εὑροί - οὕτε - ὁ.
 non reperiet; aut - aut 1, 1, 5. οὐδὲν οὕτε - ὁ. neque ad gra-
 tiam quidquam - neque 2, 15, 13. οὕτε γὰρ χρημάτων πλήθος
 οὐδὲν αὐταρκες 1, 4, 10. v. εὐδ. it. ad hoc - ουδερμίαν αἰτίαν ἐχ-
 θρας, οὐτὲ μίσους λ. 7, 1, 25. οὐδέ τις ἦν Θειδῶ ἡλικίας, οὕτε
 μέχρι νηπίων, nec ulli parceb. aetati, ne infantibus quidem 4, 6,
 1. † οὐ δὲ τις - εἰσέλθῃ τι, οὕτ' εἰδέναι λ. nemo tamen - aut scire
 7, 8, 3. †† separatim in relat. copulae merae aiente, οὕτε -,
 τὰ τε λ. neque - et 1, 5, 26. nec - et 5, 8, 12. neque - que
 6, 3, 11. † καὶ οὐ. -, - τε λ. et cum - tum 8, 8, 2. et neque -
 probabant, gravabantur que - †† οὕτε κῆν -, τῆς τε γσφ. 7, 1,
 17. neque - et rel. i. e. correct.

οὐτι f. οὐ τι, abf. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἡγόν οὐ τι βουλόμενον, minime vol.
 7, 1, 21. c. al. particula, οὐ τι γσ ἀλογοί, minime 7, 4, 1. v. γ.
 — post al. neg. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχοιτο, οὐ τι γσ τῆς
 μάχης, nedum pugnam 2, 10, 12. - sed in relat. adverb. οἱ δ'
 οὐ τι γσ ἐπαίθουτο, ἀφηνιάζον δὲ, sed minime obtemp., contra
 vero 3, 15, 14.

οὗτος, Masc. de perf., init. §. abf. iste 4, 8, 11. hic 7, 1, 12. —
 † simul c. partic. transeundi, ὁ τοίνυν, iste 2, 9, 3. †† in
 med. orat. et membro secundo, post primum membrum cum
 nom. propr. ἀ περ μακράνων ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ οὗτος - διέτριβεν,
 et ipse 6, 6, 12. - Gen. init. abf. τούτου τὸν ἀδελφόν, huius
 4, 13, 3. - Dat. c. partic. simul et ante subst. c. artic. τούτῳ
 δὴ τῶ θεῷ, huiusce dei 5, 3, 12. - Acc. init. c. partic. sola,
 τούτον τοίνυν, hunc 2, 15, 3. τούτον οὖν 8, 3, 3. - sed solum
 init. τ. πιστότατον 3, 11, 9. 4, 8, 12. 4, 15, 4. 6, 3, 11. 7,
 6, 10. - tum in med. orat. ἀλλὰ τούτον μὲν λ. 2, 6, 13. εἰς
 τούτον οὖν λ. 4, 12, 3. - ante subst. c. artic. πρὸς δὴ τούτον τὸν
 Περτ. 2, 1, 12. - contra post subst. tale, τὸν δὲ Μαζ. τούτον λ.
 huncce 6, 3, 4. πρὸς δὴ τὸν Καπ. τοῦτ. 7, 9, 5. - Plur. Gen.
 post subst. c. art. τῶν δὲ ἀρρένων τούτων λ. istorum 1, 2, 2. —
 abf. ὑπὸ ταῖς τούτων βασιλείαις λ. his imperiis 4, 10, 6. Rom.
 et Parth. cf. §. pr. - †† praepositum, sequente nom. propr.
 in membro subiecto, πολὺ τι τῶ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, κυ-
 κλώσασθαι τοὺς Ῥωμαίους 4, 15, 11. p. τῶν Ῥωμαίων ὑπερέχ.,
 κυκλώσασθαι τούτους f. αὐτούς. Init. c. partic. τούτων δ' ἦν λ.
 horum 7, 10, 7. τούτων δὴ λ. quorum 7, 12, 3. - Dat. in
 med. orat. ἐπὶ δὲ τούτοις, post hos 1, 17, 2. - Acc. in relat.
 ὅσοι -, τούτους, istos 1, 8, 4. οὓς -, τούτους, eos 1, 13, 4. istos
 8, 5, 2. †† in fine §. ὡς - ὑπερβῆναι τούτους 7, 11, 5. †† ο:

adiuncto, πρὸς τοῦτους καὶ τοιούτους, hos 7, 8, 17. - Masc. Pl. de re, c. adi. et verb. et c. gen. rei, μέγιστοι γὰρ ὁ οὗτοι ποταμῶν - ζέουσι, maximi enim isti fluviorum - feruntur 6, 7, 14. - Fem. de pers. abf. ἀνήγεμι δὲ τὸ γένος αὐτῆ λ. haec, 1, 7, 7. - Acc. init. ταύτην ἔδει λ. hanc 1, 11, 12. - post subst. cum art. et partic. τὴν δὴ Μαισὸν ταύτην λ. hanc ipsam Maes. 5, 3, 4. - Fem. de re, post subst. sine art. Οὐσίς μὲν δὴ τῶν ποταμῶν αὐτῆ, talis 6, 7, 17. † c. adi., eodem casu, ante subst. in med. μεγίστη τὲ αὐτῆ συμφερά, haec 6, 5, 25. - sed init. αὐτῆ μὲν δὴ πρῶτη - αἰτία λ. 1, 8, 14. p. τοῦτο. Gen. ante subst. cum art. et init. c. partic. ταύτης δὲ τῆς ἐρετῆς, hoc festo 1, 16, 7. ταύτης δὲ τῆς τρεφ. hanc 2, 9, 14. - Dat. in med. post subst. μάλιστα γὰρ τῇ σιέψει ταύτῃ λ. isti 8, 3, 18. †† abf. p. adv. ταύτῃ καὶ μᾶλλον ἐσπούδαζε λ. tanto (etiam) magis 1, 17, 9. sc. αἰτία, ea ratione s. causa, i. ideo. - quam ob rem 3, 5. II. quocirca 4, 1, 4. - Acc. ἐπὶ δὲ τὴν γνώμην αὐτοῦ ταύτην λ. consilium hoc suum 1, 16, 9. - sed ante subst. c. art., et init. c. partic. †† ταύτην δὲ τὴν τιμὴν, hunc honor. 4, 5. i. immo per ellips. pr. κατὰ, hoc autem honore, v. ἐκβεβιάζ. sed sine partic. ταύτην τὴν μάχ. hanc 7, 2, 15. - in relat. †† τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, - ἣν καὶ λ., ταύτην, imperium, - hoc 2, 13, 12. - Plur. †† c. adi., eodem casu, in med. πολλαὶ δὲ αὐταὶ λ. multae autem tales 7, 12, 12. p. gen. αὐτῶν s. τούτων. Dat. abf. in med. et init. membri, ταύταις γὰρ λ. his enim 1, 11, 10. - sed init., ante subst. c. art. ταύταις - ταῖς ἐλπίσιν, in has - spes 2, 8, 16. ταῦτ. αὐτοῦ ταῖς ὑποσχ. his 4, 9, 10. - Acc. in med. ante subst. sine art. δύο δὴ ταύτας ἀρχάς, duo haecce imperia 4, 10, 5. - Neutr. in relat. sine subst. ὃ δὲ -, τοῦτο, id 2, 4, 8. - †† relat. ad se ipsum, init. membrorum, in med. orat. τοῦτο μὲν -, τοῦτο δὲ λ. cum - tum 1, 3, 5. sq. per ellips. praep. et subst., p. κατὰ τοῦτο μὲν μέρος - κατὰ τοῦτο δὲ μέρος, ex parte hac, - ex parte illa, s. hinc quidem, - illinc autem, i. partim - partim. - post subst. c. art. et partic. τὸ δὲ παιδίον τοῦτο, et ecce puerus iste 1, 17, 7. τὸ δὲ πάθος τ. iste autem morbus 3, 2, 16. - †† abf. οἷς τοῦτο ἐπέταλτο 1, 9, 23. in membr. posttr. καὶ τοῦτο λ. id que 3, 12, 5. per variat. c. §. 2. †† de seq. post subst. merum, c. partic. δεῖγμα δὲ τοῦτο λ. argumentum autem hoc 6, 6, 11. - Gen. c. praep. inira art. et subst. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in superiore volumine 3, 1, 1. p. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματος συγγράμματι, vel sine ellipsi, per suppletum modo particip. ἐν τῷ πρὸ τούτου ὄντι s. γέγραμμένῳ συγγρ., in volumine, ante hoc scripto s. composito. - Dat. abf. τούτῳ χαίρει λ. ea re 2, 6, 4. sc. πράγματι. †† c. praep. ἢ μὴ βία - ἐπὶ τούτῳ ἀχθεῖσι, eo 1, 4, 12. per enallag. casus, p. ἐπὶ τοῦτο, sc. πράγμα, ad hoc, ad hanc rem. - post subst. c. art. ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, isto 3, 15, 18. - sed sine artic. et post partic. τέλει μὲν δὴ τούτῳ, hunc 3, 4, 15. - at contra, ante subst. c. art. et partic. τούτῳ μὲν δὴ τῷ τέλει, hunc 3, 12, 26. - †† in relat. τούτῳ γὰρ - πείθονται, his enim 6, 7, 22. qui Bg. retulit sing. ad pr. plur. χημημάτων, per synthesin, cum pertinere possit etiam ad totam enunciat. pr. - Acc. †† ante subst. cum art. λαβὼν τοῖτὶ τὸ γραμμ. huncce 2, 1, 23. Attice, p. τοῦτο, vel p. τίδε, ut i. lit. i. q. δε enclit. - abf. in med. οὐσφάρος τοῦτο Φέρουσα, id 1, 8, 9. 1, 17, 1. 6, 1, 17. 4, 12, 13. -

init. c. partic. τούτο δὲ λ. hoc i. 11, 3. - simul ante subst. sine art. τούτο γὰρ μόνον - Φάρμ. id enim 6, 6, 6. - †† de sq. et simul in relat. τούτο δ' ἂν -, ἐτι λ. atque hoc -, quod 6, 1, 24. Per praep. καὶ γὰρ διὰ τούτο λ. idcirco 4, 5, 8. ob id 6, 5, 3. - simul c. pron. al. demonstr. δι' αὐτὸ τ. eo (ipso) sine 1, 15, 13. v. ἄ. - ἐπὶ τούτο - περιφθῆναι, ad hoc 7, 6, 13. †† Nominativum in formula, Nostro peculiari, ἐπὶ τ. ἐλθόντα, eo 2, 3, 3. ἐπὶ τ. ἡγάγε, huc usque 5, 1, 10. ἐπὶ τ. ἐλθόντες, eo usque ib. 16. ad id 7, 5, 4. ἐπὶ τ. ἀνάβάντας, huc 8, 7, 10. εἰς τούτο ἐλθόντες, ad imperium 5, 1, 14. qui Bg. recte ad sensum e loco classico pro explic. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυθότες 8, 8, 20. Ξιφῆρεις ἔχων τινας, ἐς τούτο παρεσκευασμένους, ad id 4, 5, 10. †† in relat. παρὰ τούτο ἀπολόμιναι, παρ' ἑσόν λ. haectenus - quatenus 6, 6, 1. - in tantum, in quantum, i. q. παρὰ τούτων, ubi v. — Plur. c. subst. ταῦτα χαρισήρια εὐνοίας (ἐστὶ σ. εἰσί;) haecine 1, 17, 10. - abl. in med. ἐμὲ δὲ ταῦτα - εκπλήττει, ista 2, 3, 13. ἐμὶν τε γὰρ τ. δέξαν οἰσεῖ, ea res, 1, 5, 20. sc. πράγματα. haec 1, 10, 5. † init. membri post. καὶ ταῦτα 3, 12, 2. et ea, i. q. supra in sing. καὶ τούτο. init. §. c. partic. ταῦτα δὲ ἐπράττετο λ. haec 6, 1, 22. †† ταῦτα δὲ συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. confq., p. gen. confq. - Gen. in med., abl. χρεῖ - τούτων ἀπολαύειν, istis 8, 7, 9. - post al. pron. ἕκαστα τούτων 1, 11, sing. horum. - † c. praep. et post art. c. praep. ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλειπται, in antecedentibus 8, 1, 1. i. q. supra in sing. gen., ex 3, 1, 1. p. ἐν τοῖς λόγοις, γεγραμμένοις πρ. τούτ., in historiis, scriptis ante has s. antea, per periphrasin, p. adi. ἐν τοῖς προτέροις, s. ἐν τοῖς πρότερον. † intra art. et subst. τὴν τούτων εὐμορίαν 1, 17, 27. sc. χρημάτων s. κτημάτων s. ἀγαθῶν. ut respiciantur subst. haec, in prioribus latentibus, εὐγένεια, εὐπρέπεια et ὑπερβολὴ τῆς εὐσοχίας λ. prosperitatem s. felicitatem in rebus his, s. in hoc genere, v. εὐμ. †† ante particip. s. adi. c. art., post subst. numeri sing. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν - ἡρημιένων, libello eius generis, qui 1, 17, 1. καιδίον - τούτων δὴ τῶν γυμνῶν λ. parvulus, ex istis nimirum, qui ib. 5. ubi ante gen. desit pron. infn. τί s. ἐν, sed et fortassis simul pr. ἐκ, quam ellipsin post. ostendit Bg. - init. nudum, τούτων - γινόμενων, haec dum fiebant 3, 3, 7. - sed c. partic. τ. δὲ συντελ. his peractis 4, 2, 20. τ. δὲ πρακτομ. haec dum aguntur 4, 14, 5. his 8, 6, 14. τούτων δὴ λ. hisce 6, 4, 13, 6, 5, 1. Dat. τούτοις γὰρ λ. per haec enim 1, 6, 17. τ. δὴ λ. hisce 4, 7, 5. - sed init. nudum, τ. his 2, 6, 16, 5, 12, 16. - Per praep. ἐπὶ τούτοις δὴ - ἠυφραίνετο, his scilicet 2, 8, 11. † Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν, in his 6, 7, 20. 7; 7, 9. 8; 6; 10. τὰ μὲν δὴ - ἐν τ. ἦν, in hoc statu 7, 9, 25. - Acc. abl. in med. ἀγνοούντος δὲ ταῦτα, haec 1, 9, 19. 5, 4. 1. id 4, 12, 9. ἐπὶ δὲ ταῦτα παθόμενοι, sed cum iam re intellecta 8, 8, 15. - in med. or., at membri init. εἰκότως ἂν οὖν, ταῦτα λογιζόμενοι, haec 1, 5, 16. 2, 8, 3. †† eadem i, 9, 21. 2, 3, 24. e. 4, 13, 1. quasi ταῦτα legisset Bg. — sed init. nudum, ταῦτα εἰπόντος, haec 1, 9, 12. 1; 17, 11. 2, 13, 19. 3, 11; 17. 5, 12; 14. 4, 5; 17. - at cum particip. ταῦτα γὰρ, haec 4, 9, 2. ταῦτα δὲ 2, 9, 1. 4; 3; 20. τ. δὲ ποιήσας, his actis 4, 8, 8. ταῦτα δὴ, haec igitur 2, 3, 24. — id que ipsum 3, 10, 16. haecce 4, 3, 16. 5, 8, 7. †† de sqq. δύο γὰρ ταῦτα, ista 4, 8, 17. - init. ante subst. cum art.

sed sine partic. ταῦτα τὰ γράμματα has 4, 12, 10. †† cum adi. et subst. in gen. rei, ταῦτα γὰρ μόνα ψυχῆς ἴδια - ἠγάγετο κτήματα, haec 1, 2, 4. - †† post subst., in eodem casu, τῶν πρεσβυτέρων τροφείᾳ μοι ταῦτα ὀφειλόντων 1, 5, 10. cum seniores quidem vestitum debeant mihi ista praemia nutritionis, in istam benevolentiam loco mercedis, quod adhuc a patre meo nutriti sunt, vel etiam simul a me, socio imperii; p. τῶν μ. πρ. ὀφ. μοι ταύτην, τὴν εὐνοίαν, ὡς τροφεία. in relat. ἃ δὲ -, ταῦτα, ea 1, 2, 10. 1, 13, 4. - Per praep. διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. † simul c. al. casu eiusdem pron. διὰ δὲ ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὁμοία, ob haec et his similia 4, 7, 13. per polyptoton. διέτριβε δὲ μετὰ ταῦτα ἐν λ. postea 4, 11, 15, 6, 1, 19. - † omissum in relat. ὅσα - (ταῦτα) συγγέγραπται, ea sunt conscripta 1, 2, 9. e. - omissum aliter ad subst. (ταύταις) εὐεργεσίαις 1, 10, 4. - †† Per ambig. a) quoad lect. τούτων τὴν δόξαν πίστεως - ἀποίσεσθε, istorum 1, 5, 24. sed oporteat legi τούτων s. τούτοις, hoc s. his, cf. supra in dat. utr., sing. et plur. b) quoad sexum. ἐν ᾧ - περὶ τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 15. utrum *rebus*, an *pers.* pr., τῶν Πραιτωρ.

οὕτω et οὕτως, sensu vulg. et comparandi, s. de modo, in relat. manifesta, in membro primo, post verb. ὀρχούμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ὁρᾶσθαι, ita, ut conspiceretur 5, 8, 2. - ante verb. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς δὲ δεξιωσόμενος, ita, quasi scil. excepturus 2, 15, 6. - ante adi. οὐδένα οὕτως ἐπιτήδειον εὐμισιον, ὡς Περτίνακα, sic - ut 2, 1, 8. - † simul c. neg. οὐχ οὕτως εὐμαρῆς, ὡς εὐχάριστον λ. non tam facilis est, ut grata videatur 2, 3, 14. immo non tam -, quam, s. et - et - s. tum - tum, ut in locis sqq. οὐχ οὕτω δυσκόριστον, ὡς ἀναίσθητον, non tam - quam ib. 15, 2, 9, 14. 5, 2, 13. 3, 6, 10. 4, 14, 5. 5, 2, 2. - † in relat. tantum adverb. οὐχ οὕτω -, ἐλογίζετο δὲ λ. non tam -, verum reputabat 2, 3, 2. sq. Sed in apodosis periodi, tum compositae, ὡς περ - οὕτω καὶ, ita 2, 9, 15. 3, 6, 12. ὡς περ -, οὕτως ib. 9. - tum simplicis, βασιλείαν δὲ ὁ Ζεὺς, ὡς περ - ἔχει -, οὕτω καὶ - 4, 5, 16. 4, 9, 8. - Sed in relat. tacita, s. solum, †† οὕτω γὰρ λ. hoc enim pacto 1, 1, 9. vel in exemplis afferendis, vel de causa et illative, hinc s. igitur. οὕτω μόνως - ποιῆσαι δυνήσεσθε, hoc solo modo 1, 4, 14. οὕτως, hoc pacto 1, 5, 20. 1, 13, 10. 2, 11, 18. 2, 13, 13. 3, 8, 20. οὕτω γὰρ, sic 4, 3, 19. οὕτως, eodem modo 3, 13, 8. ita 5, 5, 3. οὕτω δὲ λ. ad hunc modum 7, 5, 1. atque ita 3, 15, 15. - † in clausulis, ὁ μὲν οὖν οὕτω τὸν δῆμον ἐδελέαζεν, sic 1, 12, 11. ita 8, 3, 1. - †† nominatim c. verb. γένους μὲν οὖν ὁ Κόμμι. οὕτως εἶχε, genere talis erat 1, 7, 7. v. ἔχ. al. ordine, post v., καὶ τὰ μὲν - ἑορτῆς εἶχεν οὕτως, sic erat 8, 7, 1. v. ἑορτ. - †† ἀπὸ Ἐμέσου, καλουμένης οὕτω πόλεως ἐν Φοινίκη, sic vocata urbe 5, 3, 2. ὁ γὰρ Λίβυς - καλοῦνται, ita 7, 5, 19. ὁ πόλεμος, εἰ τις οὕτως αὐτὸν καλεῖν βούλοιο 7, 8, 17. - †† Notione potius augendi, ante adi. βασιλείων οὕτως ἐπαλλήλους διαδοχὰς, tam crebras 1, 1, 5. ἐν ἀρχομένοις, οὕτως εὐνοοῦσιν, tam benevolos 2, 3, 12. e. οὕτω πονηρὸν τέλος, tam mal. 2, 12, 11. - † simul

- in rel. οὐδέ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. tam inutilis, quae non 8, 4, 21. οὕτω γὰρ μέτριος - ἦν, ὡς καὶ - μήτε - ἀναγαγεῖν, adeo -, ut 2, 4, 18. †† οὐδ' ἔστιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὁ μὴ λ. tam ni. 1, 10, 12. - intra adi. duo, τὴν παραλογον οὕτω καὶ ἀπρετῇ βούλησιν, tam absurd. turpi que omni. 1, 16, 10. ἀντιτυπὸς δὲ οὕτω καὶ σερρόν λ. durum enim adeo et solid. 6, 7, 16. - ante adv. τοῖς οὕτως ἁμῶς τετολημῃ. tam etud. 2, 6, 22. 2, 9, 13. - ante verb. participi. f. adi. τὸν Ἰουλ. οὕτω κατεπτηχότα, tantopere consternatum 2, 12, 9. - † ambig. loci, ὀρέξαι τὴν χεῖρα σωτήριον, καὶ οὕτω τὴν ἐνδοξον - ἀρχὴν λ. μὴ περιδεῖν - ἐξῆ. ut que tantopere, illud - imperium - ne pariar jacere 2, 8, 3. οὕτως, ἔσον ἐπ' αὐτῷ, τὴν βασ. ἀρίστως διωκ. ad hunc modum 6, 2, 1. ubi potius pertinet ad adv. ἀμ., direm-tum per interposita, quam ut per se fiet, supplendo δὲ, Lat. *scilicet*.
- ὄχλ., cum interrog. pro mera et simpl. neg. πῶς δ. οὐν - κρατήσετε; cur non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto, certo vin-cetis.
- ὄθειλον, mor. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τῶν πρεσβυτέρων προφιλία μοι ταῦτα ὄθειλόντων, senioribus mihi debentibus 1, 5, 10. cum debeant seniores mihi solvere, tribuere, declarare, v. ταῦτ.
- ὄφελος, mor. f. ph. p. subst., c. adi. et gen. rei, simul cum gen. confq., οὐδὲν δ. (εἶναι) τούτων πάντων ἔλεγε, σατιαζόντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλήλους, nullam esse utilitatem istorum omnium dicebat, dissidentibus rel. 3, 13, 12. - c. pron. interrog. et mero gen. rei, τί γὰρ δ. εὐγενείας (ἐστὶ) εἰ μὴ λ. quae enim utilitas nobilitatis 5, 1, 11. 1. q. ὅ. sq. τί γοῦν ὑμᾶς ὠνήσεν ἢ Κ. εὐγένεια. — † c. eodem pron. sed c. diferto v. subst. et c. gen. particip. perf. et simul c. gen. confq., sed et simul sq. acc. c. inf., τί γὰρ ἦν δ. βαρβάρων ἀναιρουμένων, - πλείονων γενομένων Φόνου ἐν - ἔθνεσιν; ἢ λείας - ἀπάγειν λ. quid enim proderat, barbaros interimī, si plures fiebant caedes - in provinciis; aut quid iuvabat, prae-das - abducere 7, 3, 2. sq. quae enim erat utilitas e barbaris interemtis, cum tamen fierent caedes, - aut praedas abducere.
- ὄφθαλμός, physf. ὄφθαλμῶν - βολαὶ oculor. 1, 7, 9. ὑπογραφομένους τοὺς ὄφθαλμούς 5, 6, 24.
- ὄφλημα, mor. in opp. ἀποτίνειν, ἀλλ' οὐ δωρεάν λ. debitum 2, 11, 14. - c. gen. rei, ὡςπερ δ. κληρονομίας, εἰληφότες (τοῦτο, τὴν ἀρχὴν,) quasi debitam ipsis hereditatem adepti 5, 1, 13. quasi debitum hereditatis, i. per hereditatem, et tanquam rem, debi-tam ipsis ex iure hereditatis.
- ὄφρυς, physf. ὄφρῶν σπαραγμοῖς, supercilia vellentes 8, 8, 14.
- ὄχετος f. ὄχετοί, physf. abf. (αὐτοὺς) εἰς τοὺς ὄχετοὺς ἔρριψαν λ. in cloacas 1, 13, 11. 7, 7, 6. Romae; nostr. *Schleussen*. - c. adiunctione, ἃ περ (σώματα) εἰς τοὺς δ. ἀπαρρίψθη, τοὺς εἰς τὸν Θύβριν ποταμ. ῥέοντας, 5, 8, 18., ut primo loco capiatut propr. de receptaculo, sed in post. etiam simul de aqua in illo recept.
- ὄχημα, ph. de instrum., universe, ἐπιβάς ὀχήματος, conscenso cur-tu 3, 12, 17. ὀχήματι ἐπιθέτης, vehiculó 2, 1, 5. ὀχήμασιν ἐπιθέοντας, vehiculis 7, 3, 9. τῶν ἱερατευτάρχων - τὰ ὀχήματα

- ἐπιγόντων, vehicula 5, 4, 13. - in usum belli, διὰ τῶν τῶν ὀχημάτων - συγκομιδῶν, vehic. 7, 8, 24. 8, 5, 13. † τὰ συγκομιθεύρα πάντα κτήνη τε καὶ ὀχήματα ἐν μέσῳ τάξας, veh. 8, 1, 4. ubi Bg. in dubio relinquit, urum per se stet; an c. adiu. σκ.
- ὄχθη, ph. c. gen. rei f. fluvii, διανείμας - τῆς ὄχθης τοῦ Ἰσροῦ τὴν πόρονσιαν, orae Istri 1, 6, 23. τὴν ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰσρ. in ripis ib. 3, 2, 9, 1. 4, 7, 2. ἐπέση ταῖς τοῦ Ῥήνου ὁ. ad Rheni ripas 6, 7, 12. τοὺς ἐπὶ ταῖς ὁ. τῶν ποταμῶν, rip. 2, 19, 2, 4, 14. 6, 2, 14. - c. gen. perf. f. terrarum et loci, ταῖς Παρθουαίων ὁ. Parthorum rip. 3, 9, 15. εἰς - Ῥωμαίων ὄχθας, Rom. rip. ib. 14. 6, 7, 11. - c. adiuncto, e formula adi. ἔμεινεν ἐπὶ τῇ καθ' αὐτὸν ὄχθῃ, in sua ripa 8, 4, 8. προσταχθεὶς ταῖς ἐπέκεινα ὁ. ad eas rip. 3, 9, 17. posteriores rip. - c. mero adi. ἐν ταῖς πολεμιαῖς ὁ. in hosticis rip. 7, 1, 17. absf. τὰ ἐπὶ ταῖς ὁ. στρατόπεδα λ. 6, 7, 5. 7, 8, 8. † τὰς ὁ. ὑπερβαίνων, rip. 6, 2, 3. scil. αὐτοῦ, Τίγριδες ποταμοί.
- ὄχλειν, mor. sensu bell. de perf. absf. τὸ τοὺς ὄχλοῦντας ἀποστείσθαι, vexantes 6, 3, 9. molestantes, molestia f. iniuria afflicientes, lacescentes, laedentes.
- ὄχληρός, mor. de perf. absf. vel c. adv. et dat. perf. μάλιστα τοιοῦτος στρατὸς ὁ. ἐκείνοις γίγνεται, cos infestat 6, 7, 18. qui dat. pendere potest et a v. γίγν. sed c. claro dat. tali, et c. adiuncto, ὁ. καὶ περιττὸς αὐτῷ ὁ. Ἀλβ. ἐνομιζέτο, molestus 3, 5, 3. nisi et hic dat. cohaereat c. v. ἐν., p. ὑπ' αὐτοῦ. ὁ. πατήρ - ἐπαχθῆς αὐτῷ καὶ ὁ. ἐφαίνετο 3, 15, 3.
- ὄχλος, ph. de perf., universe, c. gen. perf. et adi., in opp. βουλομένοις, μὴ ἀσχημονεῖν τοσοῦτον στρατὸν πρὸς ὄχλον δημοτῶν πολὺ ἐλάττωτα λ. turbae oppidanorum 8, 3, 21. multitudini, sed tamen, quatenus belli imperita nec armis exercita. - sed certae alicuius urbis, maxime tamen tertii ordinis, plebeii, c. mero adi. ὡς ὄντας μέρος τοῦ λοιποῦ ὄχλου, pars reliqui populi (Carthag.) 7, 4, 10. it. - absf. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὁ. a plebe 7, 7, 6. ubi cogitabitur tertii ordinis pars modo, ea que inferior, ut sq. loco. - † in relat. et opp. tacita, Θεβηδεῖς, μὴ πως (αὐτὸς, ὁ δῆμος,) ἂ τε ὄχλος. ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀναπειθεῖς, ut vulgus 8, 3, 8. multitudo inconstans et mobilis, atque adeo etiam in partem peiorem. - In opp. et relat. manifesta, quoad imperitiam rer. bell. τὸν στρατὸν ὁ. - ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατὸς, ὑπάρχων, turba 6, 7, 2. οἱ Καρχηδόνιοι - ἐν πλήθει ὄχλου, οὐκ ἐν εὐταξίᾳ στρατοῦ λ. in multitudine turbae 7, 9, 8. Menge des Volkes f. Volkstonge. † οἱ Καρχ. ὄχλων πλείους ἦσαν, αὐταῖοι δὲ καὶ πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι, numero plures ib. 11. i. q. §. pr. privum τοῦ πλήθους. - Plur. a) de pluribus populis f. incolis diversarum urbium, atque adeo propr.; in opp. f. c. adiuncto, πάντες μὲν ὄχλοι κοῖφοι λ. ὁ δὲ Ῥωμαίων δῆμος, omne quidem vulgus 7, 7, 2. - absf. τὰ - πλουσιῶν πταισμάτα πρὸς τῶν ὄχλων - ἀμειλείται, a plebe 7, 3, 11. i. q. pr. §. τοῖς δῆμοις τῶν πόλεων. †† per locum classic., κατὰ τε πόλεις καὶ κατὰ ἔθνη διορίζουσιν τῶν ὁ. αἱ φυχαὶ, populorum ib. 16. i. q. §. 15. τοὺς δῆμους et §. 14. τινὰς τῶν δημοτῶν. - αἰτίαι - τοιαῦται - εἰς - ἀπόστασιν τοὺς ὄχλους παραξένουν, populus 7, 4, 1. - b) improp. de unius urbis tantum populo, αἱ ὁ. - ἠπτάμενοι, plebs (Carthag.) 7, 12, 11. i. q. §. 1. τοῦ δήμου, it. §. 5. sq. † τοὺς Φαίλους καὶ κοῖφοις τῶν ὁ. improbam et lovem multitudinem 7, 10, 10. recte, p. eodem casu,

τοὺς φ. κ. κ. ὄχλους, Romae. ἐν ὑπολήψει παρὰ τοῖς ὄχλοις φρε-
ναν. vulgo existimabatur solers ib. 7. apud vulgus. δεικνύντες
(αὐτοῖς) τοῖς ὄ. plebi ib. 15. i. q. δήμου sq. et §. 16. e. - popu-
lo §. 6, 2. i. q. ὁ δῆμος §. 19. i. τοὺς ὄ. ἔπεισε, populum 7, 11,
24. i. q. ὁ δῆμος §. 11. et 15. - ††† cum adiunctio f. in opp.
ὁ δῆμος - φραζαντες πᾶσαν τὴν - ἀνοδὸν τῷ πλήθει τῶν ὄχλων, po-
pulus - circumlepto toto clivo multitudine hominum 7, 10, 9.
ubi ὁ δῆμ. totum f. totus pop. sed τῶν ὄ. pars populi, singuli
cives. †† τότε - μάλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλήθος (τῆς πόλεως f.
τῶν πολιτῶν §. pr.) τῶν ὄ. πάντων ἐξ ἀγρῶν ἐκείσε συρρέοντων,
turba omni 8, 2, 10. multitudo hominum et agrestium.

ὄχυρος, physf. de re. Fem. ὄχυρᾶς ἀεροπόλεως, munita 1, 6, 8.
— Neutr. ὄχυροῦ ὄντος (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος) stigma 3, 3, 8. —
πρόβλημα ὄχυρόν 3, 1, 8. † ἐπ' ὄχυροῦ βήματος ἐδραίως ἐσώτες λ.
firmo in solo 3, 14, 10. - Superl. Masc. trop. δεσμὸν εὐνοίας
ὄχυρώτατον λ. firmiff. 1, 8, 6. v. δ. plur. Neutr. p. adv. τὸ
βυζάντιον -, εἰδῶς ὄχυρώτατα τετειχισμένον 3, 2, 1. vali-
dissime.

ὄχυροῦσθαι, Pass. trop. de re, cum dat. perf. et praep. ὄχυρῶσθαι
αὐτῷ τὰ τῆς ἀρχῆς ἠγάγειτο διὰ τὴν τῶν Ρωμ. γνώμην λ. stabilitum
(esse) sibi imperium 2, 8, 11. - Med. physf. de perf. c. acc.
rei, ἐρήμῳ γῆ φράζας τὴν ἀρχὴν, ὄχυρώσατο (αὐτήν,) munivit
2, 11, 9. - simul cum dat. perf. et adv. τὴν ἀρχ. αὐτῷ βε-
βαίως ὄχυρώσασθαι, imp. stabilitum esse 2, 8, 15. f. sibi satis fir-
miter firmasse, f. stabilivisse.

ὄψις, physf. de facultate f. actu videndi, c. gen. rei, βουλόμενος, ἐν
ἐθεί γενέσθαι τῆς τοῦ σχήματος ὄψεως τὴν σύγκλητον, adflescere
illius habitus spectaculo senatum 5, 5, 11. i. πῶς φέρουσι τὴν
ὄψιν τοῦ σχήμ. adspectum ib. m. † cum gen. anim. τὴν τῶν
πολεμίων ἵππον διαταράξειν ὄψει - θηρίων, facie 2, 11, 18. ad-
spectu. - cum gen. perf. καταπλήξειν - τοὺς Ρ. τῆ ὄ. - τῶν
Περσῶν, adspectu 6, 4, 7. - Simul alia not. et de instrum.
videndi, ὧν ἐν ὄψει - ἀπώλοντο, quorum ante oculos 7, 9, 19.
— it. abl. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πιόντα, oculis subiecta 1, 4, 4.
— ὡς - ὁ στρατὸς ἤδη ἐν ὄψειν ἦν, in conspectu 6, 9, 10. - Po-
tissimum de instrum. abl. τὰ δι' ὄψεως νεύματα, oculatorum 7, 8,
4. τὰ δὲ, (θηρία,) ἐμπίπτοντα ταῖς ὄ. oculis 3, 9, 10. ἐκείνου ταῖς
σφραγίσαι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, oculos 7, 6, 19. - † in opp.
πάμπλειστον πλήθος τοῦ στρατοῦ τὰς ὄ. ἐπηρεῶντο, καὶ τὸ πρόσωπον λ.
oculis 8, 4, 29. - simul c. adi. σκυθρωπαῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν
ἐνευσαν, moesto vultu 1, 6, 10. (i. q. σκυθρωποῖς προσώποις λ. 4,
3, 16.) - c. gen. perf. τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὄ. εἰς ἑαυτὴν
ἐπιστρέφούσης, oculos 5, 3, 15. - Alio sensu, de homin. p. par-
te capitis, quae oculis obicitur, ea que antica, pec acc., in
ellipsis (pr. κατὰ) τὴν ὄψιν - ἀραιότατος 5, 3, 13. facie. τὴν ὄ.
φοβρώτατος, adspectu 7, 1, 26. - † in opp. τὴν ὄ. ἀξιοθιάτος,
σώματός τε συμμετρία καὶ κάλλει προσώπου, specie egregia visen-
dus 1, 7, 8. maxime egregius specie f. forma, ob duas causas,
per sq. abl., h. l. Gestalt f. Ansehen, v. ἀξ. † ὑπὸ περιφραγεία
κεφαλῆς μιᾶς ὄψεις ἡμιτόμους δύο λ. facies 4, 8, 4. - Trop. extra
homin., de re, cum gen. rei, πένθος - ἐνσπρίσει δίχα μάχης - ὄψις
πολιορκίας, ac citra pugnam - faciem obsidionis 7, 3, 14. qui fig.,
addita copula τὲ post δίχα, legens que acc. ὄψιν, rexit hunc non
modo ad pr. v. εν. sed etiam ad pr. pron. ὁ περ, dum vulg.

nominat., per inverſam enunciat., ſenſum edit hunc, *ſpecies* obſidionis, facta citra pugnam, iniecit luctum publicum. *ὡς τὸ ἔλος - περιμαχοῦντι στρατῷ και μαχίας ὄψιν παρασχεῖν*, *ſpeciem* 7, 2, 14. *σκύλων ὄ. παρ.* 8, 4, 28. *ὡς ὄ. - ἔχειν - τῆς Ρώμης τὴν Καραχιδονίων πόλιν, faciem* 7, 6, 4.
ὄψοποιος, ph. de perf. cum adi. *ὄψοποιῶς ἐχοῦτο οὐ τοῖς βασιλευσιν, coquis* 5, 8, 5. - sed abf. *τινάς - τῶν ὄψοποιῶν* 3, 5, 9. *ὄψοποι- οὺς ἀνέπεισον* 4, 4, 3.

Π.

Πάσος, in malam partem, physf., abf. τὸ π. τῇ Ρώμ. *κόλει ἡμι- σεν, illud malum* 1, 12, 1. i. q. pr. *λοιμῶδη νόσον, de pestilen- tia.* - cum adi. *ταιοῦτῃ πάσει ἐχρήσαντο οἱ βαρβαροί, οὐ προσδοκῆ- σέντι, calamitatem* 4, 11, 12. caedem cum rapina. *αἰσθόμενοι τὸ κατεληθὸς π. percepto - malo* 1, 12, 16. de fuga, vulneribus ac caede civium reliquorum. - c. gen. perf. *ἐνθραυσθῆναι τὸ π. τοῦ μερικίου ἐς μῦσον λ. casum* 1, 11, 6. i. q. pr. *τὴν συμφο- ράν, raptum in bello Ganymedis, aut caedem. ἐκπλαγέντες τῷ π. τῶν σερατιωτῶν, casu* 7, 11, 9. caede. - Trop. cum adi. et v. affini, *Θήσας, ἀνδράπινόν τι πεπουθῆναι π. humanum quiddam* 5, 6, 4. casum vel universum vel adversum, peccatum, post pr. *ἀμαρτημα. simul cum gen. perf. ἀρχαῖον τοῦτο π. Ἑλλήνων, morbus* 3, 2, 14. vitium animi, post *ζήλω και εἰσίδι - φθόνω τὸ λ.* - c. gen. rei simul, τὸ π. τοῦτο τοῦ ζήλου και φθόνου, morb. ib. 16. †† c. gen. aut rei aut perf. *πάσους τυραννίδος ὡμῆς ἀπάλλα- ξις, a peste liberatio* 7, 5, 12. ††† τὸ Ἀντωνίνου τῆς μνήμης *πάσος*, illa erga Antonini memoriam affectio 5, 4, 2. qui Eg- ceperit p. amore, f. tenero et vehementi amore, ut per hendiad. sit nostr. das zärtliche Andenken an den Antonin; ubi fortassis melius leg. *πάσος*, memoriae altitudo f. magnitudo, i. memoria vetus, interior, (alta in mente reposita,) magna, nostr. das leb- hafte Andenken an den Ant.
παιάν, physf. de re, c. adiuncto, *ἄδουσι - ὕμνους και παιᾶνας, pae- nas* 4, 2, 10. in consecratione imperat. Rom., cantiones et lau- des in victorias et facta bellica.
παιανίζειν, ph. de perf. et militib., post pugnam, cum adv. et ad- iuncto, *ἤδη παιανίζοντων τῶν Βρεττανῶν, ὡς ἔη νικηκότων, pae- na canentibus* 3, 7, 9. laudes in benevolentiam et potentiam divin. - cum acc. rei, *νίκην ἐπαιάνιζον, victoriam canebant* 8, 6, 14. recte per merum Lat. *canere*, ob adiunct., quomodo et in pr. loco reddendum. Sed h. l. non praegressa pugna propria, v. νικ. Extra pugnam, in superatis feliciter Alpib. et laboribus, c. adv. *ὡς διάβησαν ἀκωλύτως, - ἤδη - ἐπαιάνισαν, paeana occine- runt* 8, 2, 1.
παιδαγωγῆσθαι, pass. de perf. mor. c. adv. et praep. *πάνυ ὑπὸ τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον, nimis matris disciplinae obnoxium* 5, 8, 20. prorsus a matre rectum, gubernatum, f. adhuc et porro institutum, sc. matre curante et praescribente, per que alios, magistros, inspectores, f. sub auspicio, cura et oculis matris et aviae, f. e matris et aviae imperio, f. ad matris et aviae disci- plinam; praescriptum, nutum.

καιδάριον, ph. sed per contemptum, κατεργασόμενος - π. interemto puerulo 3, 11, 15. de Caracallo, tunc iam nupto, cf. 3, 10, 14. I. et μειράμιόν ib. 4.

παιδαριώδης, de re, ph. in bonam que partem, c. subst. fem. ὑπὸ παιδαριώδους Φιλονικίας, ex puerili cont. 3, 10, 5. qualis esse solet in pueris et iuvenib. - sed in malam, et per contemptum, καταφρονῶν τοῦ πράγματος, ὡς παιδαριώδους, rem, quasi puerilem 5, 4, 3. minus susceptam a iuvene Helioq., quam levem ac nullius momenti, qualem fere aggrediuntur pueri et iuvenes.

παιδεία, p. actu, c. gen. perf., ut obiecti, ἕτερον παιδείας τῶν νέων προσέφησεν, institutioni 5, 7, 15. - p. re, scientiis, litteris, paratis traditis que voce ac libris s. scriptis, c. gen. perf., sed ut auctoris, et c. v. affini, ἢ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, litteris Graecis 5, 7, 9. e. - c. adi. διδασκάλους πάσης π. ib. m. - abl. παιδείας ἀπειρος, disciplinae 5, 5, I. 1, 3, 4. eruditione 1, 1, I. 1, 13, 16. τοὺς ἐκτὸς παιδεία ἐπαινουμένους, eruditione 4, 3, 5.

παιδεύειν, ph. s. mor. de perf. et magistris, cum dat. et acc. perf. ὅπως παιδεύοιεν αὐτῷ τὸν υἱόν, ut erudirent ipsi filium 1, 2, 2. qui Bg. servavit dat., vel commodi, aut obiecti eius que, cuius in gratiam, quo auctore s. volente et praecipiente, fiebat, vel affinitatis, p. gen. - Sed de aliis, c. solo acc. perf. τοὺς υἱεῖς παιδεύων, erudiens 3, 10, 3. Severus. † παιδεύοντες αὐτὸν Παρθεναίων οἱ τοξικῶν ἀκριβοῦντες, qui docebant (Commodum) 1, 15, 4. - c. acc. rei simul, πάντας ἡμᾶς - πᾶσαν ἀρετὴν ἐπαίδευεν, doceb. 1, 5, 12. imperator Marcus. ὁ Ἀντωνῖνος (Helioq.) ἐβούλετο αὐτὸν τὰ ἑαυτοῦ παιδεύειν ἐπιτηδεύματα, docere (Alexandrum Sev.) 5, 7, 8. - †. c. affini subst. ἢ μήτηρ - αὐτὸν - παιδείαν - τὴν Ἑλλήνων - ἐπαίδευεν, erudiebat ib. 9. †† c. acc. anim. et sq. inf. τοὺς ἐλέφοντας - πύργους ἐπὶ νότων Φέρους ἐπειράτο (Iulianus imper.) παιδεύειν, docere 2, 11, 18. adsuafacere. - Pass. s. Med. c. adv. ὡς τὸν υἱόν αὐτοῦ - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς παιδεύεσθαι, ut erudiretur 2, 4, 18. a magistris, s. sineret erudire. †† c. acc. rei, ἀργμάτων - ἡνιοχείας - ἐπαίδευέτο, (Commodus,) in aurigando instituebatur 1, 13, 17. currum agitationes docebatur, pass. vel p. med. sinebat se doceri s. institui.

παιδικά, ph. s. mor. de re, in factis, c. adi. ἀντος πᾶσι δέδοται ἐξουσία παντοδαπῆς παιδικῆς, facultas quovis modo ludendi 1, 10, 12. cuiusvis lusus s. ludii. - in verbis, ἐπὶ τὸ - μετὰ παιδικῆς ἀποσιῶψαι ἐπιτήδειοι Σύροι, ad iocose dicteria iacienda 2, 10, 14. ad illudendum cum lusu, per iocum. λέγειν εὐδόχως παιδικῆς 4, 9, 4. de Alexandrinis, ioca, dicteria.

παιδικά, de perf. masc. sex. ἔλεγον (αὐτὸν αὐτῷ) γενόμενον παιδικά, amafius 3, 10, 11. sc. τὰ χεῖρατα, res amata.

παιδίον, ph. de perf. cum adi. ἢ τι π. νήπιον, puer 7, 10, 14. i. π. πάνυ νήπιον, pulio 1, 17, 5. τὸ δὲ π. τοῦτο ib. 7. puerulum ib. 8. qui 9. pr. τὸν παῖδα. abl. τὸ π. κομισθῆναι, puerum 7, 10, 14. e. σίμωνι - γυναικῶν καὶ παιδίων, puerorum 7, 9, 19. ubi ex adiuncto potius liberorum.

παιζειν, de perf. ph., in factis, c. acc. rei et praep. ὡσπερ ἐν πομπαῖς παιζουσι βασιλείαν, ludunt 7, 8, 9. per ludum repraesentare. c. solo acc. rei, οὐδ' ἐσιν οὕτω μέγα ἀξίωμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρχει παίζαι, cuius habitum non liceat cuivis ludere 1, 10, 12. simulare, imitari, repraesentare per ludum, et per personam s. lar-

vam ludicram. †† τὸ γραμματεῖον ἀνελόμενον, ἵνα δὲ παίξαι ἔχει, ut scilicet haberet ad ludendum 1, 17, 7. v. ἔχ. per ludum manibus contrectare. - In verbis, c. acc. rei, τοιαῦτά τινα παίξαι αὐτῶν δοκούτων, iocari 4, 9, 6. i. q. ὅ. pr. σιωπῶντες et χλευάζοντων. Trop. f. mor., factis. c. acc. rei, ἐπαίξε γάμοις ἀνδρωπέους, ludebat (Heliog.) 5, 6, 6. illudere, imitari, insultare per ludum et iocum, ludibrio habere, insultare ad tempus et rursus dissolvere pro libidine.

Παιονία, reg. Europæ, hodie tota vel partim Hungaria, τὴν Παιονίαν λ. Pannoniam 2, 11, 5.

παῖς, ph., quoad ætatem, univérse, τὴν σφραγὴν τὴν εἰς τὸν παῖδα, puerum 1, 17, 6. qui παιδίον pr. ὅ. conf. in illo v. διὰ πάλας παιδῶν ἀλλήλοις ἐρίζοντες, puerorum 3, 10, 5. - etiam imperatorum Rom. ὀφειστοῖς; ὁ π. ἐχρῆτο λ. puer 5, 8, 5. 3. sq. 12. † τοὺς στρατιώτας σφραγίζει τοὺς παῖδας, υἱὸς ἐκείνου δοκούσας, pueros 5, 7, 6. - Sed quoad statum, f. relat. parentibus, patre ac matre, Μαζ. καὶ τοῦ πατρὸς, filii eius 8, 6, 13. τῷ παιδί, filio 6, 1, 10. qui ὅ. sq. τὸν νεανίαν. - ἑώρα τὸν παῖδα (αὐτοῦ) λ. filium 1, 3, 2. 1, 4, 1. 8, 5, 3. 22. 25. τῶν παίδων 3, 2, 7. 10. m. e. - c. diferto gen. perf. f. pron. Μαξιμίαν καὶ ὁ π. αὐτοῦ, filius eius 8, 5, 26. τοῦ π. τοῦ Ηλεάνδρου, fil. 1, 13, 11. † c. exquisito dat. pron., p. pr. gen. τοὺς π. αὐτῶ, liberi sui 3, 2, 9. οἱ παῖδες α. filii eius 3, 15, 18. 1, 9, 11. - simul cum adi. τῶν π. αὐτῶ ὄντων πάνυ νηπίων, filii sui 2, 15, 7. - cum subst. ἐπὶ παισὶ νεανίαις διαδόχους ἀνεπαίστατο, filii 3, 15, 7. τοὺς ἐπὶ διαδ. παισὶ τελευτήσαντας 4, 2, 1. v. δ. †† per definitos annos simul, ἄγων καὶ τοὺς π., εἰς ἡλικίαν ἐξήβων ἤδη τελευτῶντας, fil. 3, 10, 1. - †† in plur., de uno tantum, ὑπὲρ παιδῶν, super liberis 4, 14, 14. ubi adeo de una filia, cf. 4, 11, 4. - c. gen. perf. simul, οἱ π. αὐτοῦ, filii eius 1, 9, 3. - cum dat. perf. οἱ π. αὐτῶ, filii eius ib. 11. - abl. τὸν Περέννιον σὺν τοῖς παισὶ, cum fil. ib. 16. coll. τὸν τοῦ Περέννιου παῖδα, fil. ib. 17. τῷ π. τοῦ Περ. ib. 20. it. ὁ δὲ ib. 21. ὁ νεανίας ib. 22. it. αὐτὸν ib. 23. - Alia relat. et c. adiuncto al., nominatim muliebri, παιδημει ἅμα καὶ καὶ γυναικί, liberis 8, 4, 20. πάντας παῖδας καὶ γυναῖκας, pueros 3, 9, 19. liberos, i. q. τέκνα. - † π. καὶ γυναῖκας, famulis et ancillis 5, 3, 26. - sed c. al. adiuncto, παῖδας καὶ ἀδελφοὺς θρησκόντων, filios 3, 4, 13. liberos. - ††† Per notiones singulares, παραλῦσαι τῆς τοῦ Καίσαρος τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, puerum 5, 8, 9. minus de ætate, (ubi fuerit narrantis scriptoris, cf. ὅ. ὅ. 3.) quam in relat. ad Heliogab. patrem, de filio adoptivo, cf. 5, 7, 1. 7. 10. sq. ib. per formulas, ἐν παιδί ποιμαίνω, in pueritia 6, 8, 2. in puerili ætate. ἐκ παίδων, inde a pueritia 3, 15, 11. inde a puero 6, 2, 7. a pueritia usque 6, 5, 9.

παῖω, ph. de per. c. acc. perf. et abl. instrum. ἀπεσφραμμένον παῖε ξιφιδίω, ferit 4, 13, 11. - simul c. abl. modi, τοὺς στρατιώτας παῖουσι πληγαίαις κατακαρδίαις ξίφεσιν λ. percutiunt 7, 11, 6. - c. acc. per. solo, τοὺς στρατ. ἐπέλευσε, μήτε παῖειν τιὰ τῶν παριόντων, ut nec verberarent 2, 4, 2. - c. adiuncto, τιτρώσκειν ἢ παῖειν μηδένα, ferirent 2, 13, 8. †† an c. praepr. μετὰ πάσης αἰσχύνης - παίοντες - τοὺς - βασιλέας, per summam ignominiam - verberantes 8, 8, 14. qui Bg. comma posuit ante μ. - † αἰφινιδίως οὐ προσδεκνῶντα παῖσαντες φονεῖουσι, percutientes 7, 4, 12. qui Bg. liberum relinquit, an adv. etiam ad v. pertineat. † παῖς.

ἄντων, (αὐτῶν,) percussum occidunt 7, 6, 19. - Pass. c. adiuncto, παύμενοι καὶ τιτρωσόμενοι ἐτρέποντο, ictibus saucii 4, 11, 9. qui Bg. cogitarit hendiad., p. perculli s. caesi. - c. abl. infirmum. et praep. ἔβλεψεν παύσεντα κατὰ τοῦ κρανίου, τελευτήσαι 7, 7, 8. v. 5.

Παίων, s. Παίους, pop. cī Π. Pannonii 3, 6, 1. τὰς τῶν Παίωνων Θάλαγγας, Pannoniorum 7, 8, 26. 3, 2, 4. sq. 2, 9, 17. - c. adi. ἡγεῖτο Παίωνων πάντων, Pannoniis ib. 2. ubi potest et de terra valere, ut in sqq. locis. διατρέβοντα ἐν Παίσι, in Pannoniis 1, 3, 1. † τὰ ἐν Παί. στρατόπεδα, Pannoniorum exercitibus 3, 10, 2. διηγγέλλετο τὰ - εἰς Παίους, apud Pannonios 2, 9, 1. ἐπανήλθεν εἰς Π. in Pannoniam 7, 2, 18. 7, 3, 9.

πάλαι, abl. c. verb. γεγενέσθων, olim 1, 1, 1. 5, 8, 1. 7, 8, 8. dudum 2, 3, 2. - c. al. part. παλαι μὲν, olim 1, 11, 3. olim quidem ib. 7, 2. antea 1, 9, 15. dudum equidem 1, 16. dudum quidem 7, 5, 1. - cum artic. s. intra artic. et subst. p. adi. τοῖς π. Ἰταλιώταις, veterum Itolorum 8, 1, 14. ὑπὸ τῶν π. βασιλέων, ab antiquis imperatoribus 8, 4, 4. † τῶν ἐν τῇ ἀνατολῇ κρατούντων πάντων, in oriente omnia tenentem 3, 7, 19. sic recte legitur Bg. cum Ms. p. vulg. κρ. παλαι. † τοὺς νεανίας παλαι στρατιώτας τῆ, iuventutem omnem milites que 7, 10, 13. ubi Bg. quoque legit. πάντας p. vulg. παλαι.

παλαιός, ph. de re, Neutr. κείχει, ὁ παλαιότατος, qui cum esset antiquiss. 8, 2, 11. - † c. adiuncto, οἴνου τοῦ παλαιότατου καὶ καλίστου, veterrimi 5, 5, 16.

παλαίστρα, ph. c. adiuncto, ἐσπουδακῶς περὶ παλαίστραν καὶ γυμνάσια, palaestrae 4, 5, 5. αὐτὸν πηλαίστραις καὶ τοῖς ἀνδρῶν γυμνασίοις εἰσιζε, palaestrae 5, 7, 9.

πάλη, physf. cum gen. perf. διὰ πάλας παιδῶν λ. colluctationes 3, 10, 5.

πάλιν, temp., in opp. *εἰς τὸ μέγιστον ἔφους ἄραι, καὶ πάλιν τοῦ ἀρξέντα ῥίψαι, rursus 1, 13, 12. contra. - abl. s. in relat. tacita, ζητῆσαι τινα, τὸν π. αὐτοῖς ἀντεῖν παρέξοντα ἐξουσίαν, rursus 2, 5, 2. iterum, ut ante. - rursus 2, 6, 4. π. Ἀχιλλεῖα ἐμιμείτο, rursus 4, 8, 10. contra, ut antea voluit esse et imitari Alexandrum magnum, cf. ib. §. 1. τρίτην δὲ π. ἡγάγετο, porro 5, 6, 5. ut ante alias uxores. - iterum 6, 4, 6. ut semel antea, cf. 6, 3, 11. 6, 2, 12. 8. - 6, 6, 7. ut semel antea, cf. 6, 5, 1. - rursus 6, 7, 1. p. iterum, cf. 6, 5, 21. 12. 6, 2, 13. 3. † πάλιν ἐπανήλθον, retro abierunt 7, 11, 19. p. iterum; quia secundum redeunt milites ad castra, cf. ib. §. 12., nostr. wiederum zurück gehen. † πάλιν δὲ ἕτερον ὁμοίως λ. porro 5, 7, 13. p. iterum, ut ante alios, cf. §. pr. † † ὡς μὴ πάλιν ἰούσαν ἐξουσίαν εἰς τυραννίδα πάλιν ἐξουσίην, ne rursus progrediens potentia, in tyrannidem rursus proveheretur 7, 10, 4. qui Bg. modo correxit acc. in nominat. ἰούσα ἐξουσία, recte quidem, at non satis, dum pro primo adv. aliter legendum, et totum sic, ὡς μὴ, πολλῶν οὖσα, ἐξουσία εἰς τ. π. ἔ. ut ne, cum multorum (duorum simul imperatorum) esset, nec unius, potestas illa (imperatoria) in tyrannidem rursus delaberetur.

παλινοδικία, for. not. παλινοδικίαν διδοὺς τοῖς ἀδίκως κατακριθεῖσι, instaurandas actiones concedens 7, 6, 7. facultatem et veniam litis instaurandae.

παλλακίς, de perf. in opp. ἣν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτάτην, - γαμετῆς γυναικὸς, concubinam 1, 16, 9. pellex.

- Παλλάς, numen, τὸ τῆς Παλλάδος ἄγαλμα, Palladium I, 14, 7.
 Palladis f. Minervae simulacrum brevius. τῆς Π. τὸ ἄγ. Palla-
 dis simulacrum 5, 6, 7.
- παμμεγέθης, phys. de re, παμμεγέθη τὸν χειμάρρουν, maximum
 8, 4, 3.
- πάμπαν, ph. p. adi. f. adv. ὃ περ (μέρος τῆς ὁδοῦ) π. παρεπίθορακτο,
 profusus 5, 3, 2. p. πᾶν πᾶν, omne omnino, sed p: adv. per ellipsi-
 p: κατά.
- πάμπλειτος, ph. Masc. de perf. in opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμ-
 πλείτων δὲ τετραμμένων, plurimis 6, 6, 9. - de re, ἀκοιτίων ἀριθ-
 μὸν πάμπλειτον, maximum 7, 2, 2. - Fem. γῆ ἢ χρείζουσα παμ-
 πλείτη, plurima 5, 6, 18. δύναμιν - παμπλείτην - ἀθροισθείσαν,
 copias maximas 3, 14, 8. - Neutr. †† c. affini subst. πῆμπλει-
 στον πλῆθος τοῦ φρατοῦ, maxima 8, 4, 29. παμπλείτοις ἐν ἔτεσι, per-
 mulis 6, 2, 18. πάμπλειτα χρήματα, plurimas opes 2, 6, 11.
 plurimis pecun. 7, 8, 22. χρ. π. pec. plurimas 5, 6, 11. γράμ-
 ματα π. litteras complures 7, 6, 5. τὰ ἐπιτήδεια π. necessaria
 quaeque 8, 2, 15.
- παμπληθής, phys. αἰχμαλώτους παμπληθεῖς, plurimos 4, 11, 11. - c.
 subst. fem. τῆς στρατίας ταμπληθεῖς, exercitu ingenti 6, 5, 1.
- πανδημει, (p. πᾶς δῆμος,) cum verb. plur. numeri, abs. π. τῶν
 Ῥωμαίων τὴν ναῦν ἐφελκόντων, universis Romanis navem trahen-
 tibus 1, 11, 11. p. πάντων. - οἱ Ῥωμαῖοι - ἐπελθόντες π. ἐβόων, uni-
 versi 1, 12, 11. † π. πεφραγέναι, omnes incolas aufugisse 8,
 1, 9. π. ἐπὶ τῶν τειχῶν ἰδρυσμένοι, universi 8, 2, 13. †† π.
 συνῆλθον, univ. 2, 2, 10. ubi restrictio, i. q. 8. πλείστον τοῦ
 δήμου. †† εὐφραίνει πάντας -, π. ἐώρταζον, univ. 5, 2, 2. ubi in
 p. opp. ἢ σύγλυτος. c. adiuncto. πᾶσα ἢ σύγλυτος βουλὴ καὶ
 π., ὅσοι τὴν Ῥώμην κατέκειον ἄνθρωποι, universus populus 1, 7,
 4. π. δὲ ἅμα παισὶ καὶ γυναῖξιν - ἀπομαχόμενοι, universi 8, 4,
 20. ††† π. πάντες ἐξίσιν, universi pariter 7, 9, 8. omnis ordi-
 nis omnes, f. ex omni ordine, in tota urbe, per totam urbem
 habitantes.
- πανηγυρίζω, de perf. ph. abs. εὐ π. σοὶ καιρὸς, ludos celebrandi I,
 9, 8. te hic in celebritate versari, esse in coetu magno et fre-
 quentia. † εἰς πόλιν πανηγυρίζουσαν, ludos et festa celebrantem
 ib. 4. ubi urbis raris que incolae conveniunt simul, in temple,
 theatra et domos, vacando a negotiis, et convivando hilariter
 que vivendo, feriari, per ludos Capitolinos. - cum acc. rei et
 praep. σωτήρια τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος μετὰ τῆς ἑορτῆς ἐπανηγυρίζει,
 celebrabat 1, 10, 16. recte sic per hoc Lat. privum.
- πανηγύρις, ph. de re, c. adiuncto, χρήματα, θεάτροις ἢ πανηγύρεσιν
 ἀνακείμενα, celebritatibus 7, 3, 13. θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπι-
 τέλει, sacrificia solennia 5, 6, 21. qui Bg. cepit per hendiad.,
 nisi scriba omisit copulam et. πάντων περὶ τὴν πανηγύριν καὶ τὰς
 θεάς ἀσχολουμένω, circa festum 8, 8, 5. lud. Capitol. †† θυσίας
 καὶ ἑορτάς, θεάς τε καὶ πανηγύρεις τῷ δήμῳ παρέσχε, celebritates
 3, 10, 3. - c. adi. πανηγύρεις παντοδαπὰς συνεκρότσι, solennita-
 tes 5, 6, 14.
- πανημέριος, ph. de perf. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, per dii I, 6, 1.
 per totum diem, p: adv.
- παννυχίζειν, ph. de perf. c. acc. rei, ἑορτήν, cuiusmodi sumus hac
 nocte celebraturi festum 1, 17, 13. - abs. ὁ δῆμος ὑπερέχαιρος παν-
 νυχίζων τε καὶ ἑορτάζων, pervigilia festum que celebrans 4, 9, 1.
 ubi et valeat hendiad., celebrans festos dies per noctes totas. —

- εὐνοούμενον τὸν δῆμον καὶ παννυχίζοντα, epulantem popul. ac pervigilia celebrantem 5, 6, 14.
- παννυχία, physf. cum adiuncto, εἶδεται ἐπ' αὐτῷ ἱερουργίας καὶ παννυχίας, ἐπιτελεσθεῖσας εἰς μνησίων ζήλου, sacrificia et pervigilia 3, 8, 17. ubi sacrificia, in omnibus templis perfecta, forte ut ludi et spectacula, in omnibus theatris, per tres dies et noctes continuas, id que in ludis saecularibus.
- πανοπλία, ph. in opp. μήτε πανοπλία φράσσοντες αὐτοὺς, gravi armatura 3, 4, 19. cf. pr. et sqq. ἀνάλαβόντες - τὰς πανοπλίας, allumta armatura 2, 6, 10. sqq. τὰς ἀσπίδας καὶ τὰ δόρατα.
- πανουργία, inot. c. adiuncto, εἴ τι μετὰ πανουργίας ἢ δόλου λέγοιτο ἢ πλάττοιο, astute 2, 9, 15. cum astutia.
- παντάτασι, p. adv. mox. c. adi. γῆν, παντάτασι εἶσαν ἀργόν, profus 2, 4, 12, 3, 9, 14. παντάτασι βάρβαρον τὸ σχῆμα, plane 5, 5, 9. - c. verbis, τῆς ἀρχῆς -, ἕς παντάτασιν ἐξέρπται, prof. 2, 9, 9. παντάτασι γυμνωθεῖς 5, 4, 12. Lat. omnino.
- πανταχόθεν, ph. c. verb. περιελημμένοι, undique 2, 2, 22, 4, 9, 13. e. πῦρ περιτιθέσσι 4, 2, 20, 6, 1, 11, 8, 5, 10. - 8, 4, 14. - c. verb. αἰ., ποταμ. continentibus, πρεσβεῖαι π. ἀφικνοῦντο 2, 4, 6, 4, 9, 13. 1, 2, 14, 12, 6, 5, 21. sq. - † intra artic. et verb. πέλει. τοὺς π. ὑποδεχομένη, undique advenas excipient 1, 12, 1. scil. ἐπινοούμενους ἢ ἡκούτας ἀνθρώπους. - †† simul c. subst. τὰ π. ζῷα ἡθροίζετο, und. animalia conquireb. 1, 15, 9, 3, 8, 16, 3, 14, 7, 4, 12, 6. - sed praemisso verb. καλέσας τοὺς π. στρατιώτας. convocatis undique milit. 2, 8, 1. 2, 10, 2. in quibus ad v. regi licebit. - ††† sine verb., intra artic. et subst. τὴν τῶν ἐπιτηδείων π. συγκομιδῶν, res necessarias, quae und. comportabatur 7, 3, 24. ob vehiculorum - undique comportationem, ubi hyphen non mutari potest in affine adi., sed servari etiam a Vern. *Zusammenführung von allen Orten her.*
- πανταχοῦ, ph. in loco, c. verbo, ante, διακείμενα, ubique 4, 8, 19, 4, 11, 5, 7, 2, 17, 8, 8, 1. - post, ὑποδεχθεῖς π. λ. 1, 7, 3. - †† post artic., in opp. τοὺς συνοφάντας τῆς πόλεως -, καὶ τοὺς π. ei, ubicunque essent 2, 4, 16. ei eos, qui ubicunque essent, sc. alibi, extra Romam. †† alia not., e loco, ὁ δῆμος - διέθει π. undique 7, 7, 1, 10.
- παντοδαπῆς, trop. de re, μετὰ παντοδαπῆς δαδουχίας, cum multis facibus 5, 6, 19. ubi tamen Var. L. παντοδαπῆς.
- παντοδαπός, trop. Masc. de persf. Θόνους παντοδαπῶν ἀνθρώπων, caedendis plurifariam mortalibus 4, 6, 8. - de re, ἐναγισμούς παντοδαπός, inferias omne genus 4, 8, 17. - Fem. c. adiuncto, πολλὴ καὶ παντοδαπὴ δύναμις λ. ingentes omnis generis copiae (militum) 2, 14, 13. - abf. ἐξουσία παντοδαπῆς παιδείας, facultas quavis modo ludendi 1, 10, 12. π. ἀπορίας, summa 8, 5, 19. - παντοδαπῆ ὅπλων παρασκευῆ, omni genere armorum instructas 7, 9, 7. μηχαναὶ παντοδαπαί, machinae omnis generis 3, 9, 8. - εὐφρημίαις παντοδαπαῖς, omnigenis 1, 7, 11. π. εὐφροσύναις λ. omnibus 5, 6, 12. π. τιμαῖς, omni genere honorum 6, 8, 6. θεάς πολυτελεῖς καὶ παντοδαπὰς λ. spectacula magnifica omnis generis 3, 8, 15. π. 9. variis spect. 5, 5, 15. πανηγυρεῖς π. var. 5, 6, 14. εσθῆτας π. vestis omne genus ib. 21. - Neutr. ζώων παντοδαπῶν, varior. 3, 14, 13. θηρίων π. bestias omne gen. 4, 7, 2. - † πάντων τῶν ἐπιτηδείων τροφῶν τε π. esculentorum omnis gen. 8, 6, 6. π. θεαμάτων 3, 8, 17. ἀρωμάτων π. varior. 4, 8, 19. π. ὀργάνων 5, 3, 15. παντοδαποῖς ἀρώμασι λ. omnibus 5, 5, 16. παν-

- τοδαπά ζωα, omne genus animalium 4, 8, 12. ἑρξία π. best. varias 4, 11, 15.
- πάντοθεν, ph. τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν - καλῶν, undique gentium 1, 2, 2.
- παντοίως, (i. q. ante παντοδαπός) physf. de re, 1 καὶ μηχαρὰς παντοίως, varia 8, 4, 18. - Neutr. ζωα παντοῖα, animalia omne genus 1, 14, 2. ἀρωμάτων παντοίων 4, 11, 3. παντοίως, mor. f. physf. τὴν μνήμην αὐτοῦ ἀνεκώσατο, omnibus modis 4, 3, 2. † ἰφροῦρον τὸ αὐτὸν παντοίως ὀργῶντες ἐπιβουλευόμενον, custodiebant que, omnifariam eum videntes rel. 5, 8, 3. qui Eg., commate post τὸ posito, adv. traxit ad Iqq. cf. §. 7. sq.
- πάντοτε, mor. de temp. νικῶν - π. - εἰδισμένους, semper 3, 9, 13. - πάντως, it. sed de modo, ὑμῶν - ὑπάρχει - ἐφόδια, profusus 2, 10, 11.
- πάνυ, mor. c. adi., ante, παιδίου π. νήπιον, admodum 1, 17, 5, 2, 15, 7. perquam 6, 1, 14. plane 7, 1, 3. - simul c. neg. οὐ π. ἀνδρείον, minime vir. 6, 4, 12. - divulf. π. ὦν φιλοκόρησος 4, 8, 13. valde 5, 7, 5. - at post adi. λόγους ἐπιεικείς π., admod. 2, 14, 5, 4, 7, 14. † ὀλίγους π. perpauci 6, 6, 3. - Post subst. aut adi. πρεσβύτης π. adm. 4, 12, 1. - Cum verb., ante, π. ἡσχαλλε, adm. 5, 5, 9. magnopere 3, 7, 10. valde 6, 1, 16, 20. penitus 6, 8, 16. - divulf. π. τὸ αὐτὸν - ἐφόβει, nimis 2, 3, 2, 5, 8, 20. valde 2, 8, 11. - simul cum neg. οὐ π. τὸ - ἰπολυπραγμόνου, non valde 2, 1, 4. - † praeterea cum pron. indefinito, μὴ πάνυ τὶ λ. non valde 2, 2, 9. - † κἀκεῖνος μὴ π. τὶ λ. ut ne ipsi quidem satis 8, 8, 7. οὐ πάνυ τὶ λ. non magnopere 3, 10, 14. i. nec ipse admod. 5, 11, 6. non valde 5, 2, 11, 7, 3, 10. non adeo 7, 5, 18. † ἀπεργεῖν δὲ τοὺς Ῥωμα. οὐ π. τὶ ἐδύνατο, non plane potuit 6, 5, 12. - Cum adv., ante, πάνυ - εἰς τὸ ἐλέγκηρον λ. profusus 6, 9, 17. - sed post, ἀπεχθῶς π. λ. plane 3, 10, 14. c. - †† Intra artic. et Neutr. adi. f. particip. p. adi. cum subst. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν λ. nimia benignitas vestra 2, 3, 12. τὸ π. αὐτῶν ἐρρημένον λ. eorum robur (magnum) 3, 8, 10.
- πάππος, physf. τοῦ πάππου λ. avi 3, 7, 5. τῷ πάππῳ ὀμνύμενον, avo 7, 10, 14.
- παρά et παρ', cum Gen. perf., ut auctoris, c. verb. ἰσορίαν οὐ παρ' ἄλλων ἀποδείξαμενος, ab aliis 1, 1, 4. ἐμοὶ - τὶ - πλείον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, a vobis 1, 4, 5. ἀμοιβῆς - παρὰ τοῦ βασιλέως τεύχισθαι, ab imperatore 1, 9, 12. τιμῆς - παρ' αὐτῶν τοχῶν, ab ipsis 2, 3, 25. τιμαρίαν π. τοῦ - δράσαντος εἰληφῆς, ab auctore 1, 13, 10. † ὡς ἦδον πίστι παρ' ἐρωμένης, ab amica 1, 17, 17. scil. αὐτὴν, τὴν πόσιν, εἰδωμένην, ἐρχομένην, λαμβανομένην, f. λαμβάνων f. λαβῶν, si daretur, si acciperet, f. quia rel. π. τῶν ἀγγελόντων πυνθανόμενος, ex nunciis audiens 2, 9, 3. - †† cum subst. f. ante subst. c. art. παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδες κρείττους, illi a diis meliora sperare possunt 8, 3, 14. v. ἐλπ. †† post artic. Neutr. Plur. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, nam a nobis quidem omnia ei praestita sunt 5, 0, 4. p. τὰ πάντα ἵπ. ἀ. παρ' ἡμ. omnia a nobis habuit f. accepit, ambigue posito μὲν, ad πάντα pertinere, an ad ἡμ., sed referendo potius ad pron. et ad ὅς sq. v. μ. †† ἐπεὶ δὲ τὰ π. τῆς συγγλήτου, decreta a senatu 2, 13, 1. sc. βεβουλευμένα f. γενόμενα. †† intra artic. et subst. τῆς τοσαύτης παρ' ὑμῶν τιμῆς, tanto vestro in me honore 2, 3, 16. qui Bg. in periphrasi sumit praep. c. pron. et p. affini pron. ὑμῶν, vel p. mero gen. pron. ὑμῶν, ubi et ellipsis fuerit particip., πα-

γελημμένης, γενομένης, f. τεχέοντα, cf. §. 25. - cum Gen. perf.
 alius notum. ut obiecti, et per aliam Lat. praep., ἢ τοῦ πα-
 τρός μήμη ἀιώνιόν σοι - εὐνοίαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε,
 apud subiectos 1, 6, 19. 2, 11, 4. †† τῆς παρ' ἐτέρων ἐσομένης
 εὐδαιμονίας. apud alios 8, 3, 12. †† ὄθεν αὐτῷ περιεγένετο πρὸς
 μὲν τῶν οικειῶν μίσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιτάλων - ἢ καταφρένησις,
 a suis quidem odium, ab adversariis autem contentus 8, 5, 6.
 ubi i. q. pr. πρ. et per se aequè referatur ad pr. classem et not.
 -- Cum dat. perf., ut obiecti, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα λ. apud
 ipsos 1, 7, 5. ὅσα παρ' ἐκάσταις πλοῦτου σύμβολα, quae cuique
 sunt opulentiae specimina 1, 10, 11. ὡς δὲ παρ' ἐτέροις εὐρομεν,
 apud alios 1, 11, 4. 1, 15, 14. 1, 16, 4. 2, 8, 6. 4, 10, 9.
 13, 7, 2, 8, 7, 8, 10. sq. 7, 10, 7. 8, 4, 6. 8, 7, 3. † τῆς ἡ-
 πολυτελείας παρὰ τοῖς - οὐκ ἐπαινομένης, apud 5, 2, 10. ubi c.
 pass. i. q. ἵπο τῶν λ. - τὰ μὲν ἐπιόντων - παρ' ἀλλήλοις συντιβέν-
 τα. mutuis claudibus 3, 2, 15. a se invicem f. inter se, p. gen. π.
 ἀλλήλων f. acc. π. ἀλλήλους. - ††† πολλῶν ἐν αὐτοῖς τεχνιτῶν,
 παρ' αὐτοῖς γενομένων, cum multi eorum opifices apud ipsos ef-
 fenti 3, 4, 20. ubi i. q. pr. ἐν, dum per enallag. casus procedit
 ei p. acc., cum ad ipsos venissent, v. γιν. it. sq. loc. εἰ γένοιτο
 παρ' αὐτῷ, ubi pervenissent ad ipsum 3, 5, 8. ubi per se etiam
 readatur, essent apud ips. - intra adi. et subst. τοσαύτης παρ'
 ὑμῖν εὐγενείας, tantae apud vos nobilitati 2, 3, 12. i. q. §. 3. ἐν
 τῇ συγκλήτῳ, cf. §. 16. - intra artic. et subst. διὰ τὴν παρ' Ἑλ-
 λήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. propter eius apud Graecorum
 quosdam ignorantiam; per periphrasin, p. gen. διὰ τὴν Ἑλλή-
 νων τινῶν ἀγν. - † τὸ Μαξιμίμου παρὰ πᾶσι μίσος; Maximini
 apud omnes odium 7, 5, 12. τῆς παρὰ Ῥωμαίων πολιτείας, Roma-
 nae civitatis ib. 11. in periphrasi gen. et adi. - Cum Acc. perf.,
 ut obiecti, post artic. et subst. γνώσει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15, 3.
 notitia apud f. inter Romanos, v. γιν., ubi per enallag. casus
 est p. dat. supra, cf. 4, 10, 9. et e glossa ille dat. in Mss., tum
 ellipsi formulae οὕτω αὐτῷ, notitia, quae erat ipsi apud *liom.* —
 Sed c. Acc. rerum, et quidem A) pron. a) demonstr. in relat.
 eadem praep. παρὰ τοῦτο ἀπολόμενοι, παρ' ὅσον λ. hactenus -
 quatenus 6, 6, 10. in tantum, v. τ. b) quantit. disertae, et c.
 neg. et v. finito, παρὰ τοσοῦτον - οὐκ ἐξῆφ. γε τοὺς λ. tantum 5,
 4, 25. tantum non, i. prope; v. ὁ. et ἐξ. sed sine neg. et forte
 nou c. verbo, sed c. adi. τὰ Ἰλλυριὰ ἔθνη - παρὰ τοσοῦτον ἐμό-
 ρους - ποιεῖ Ἑρμανοὺς Ἰταλιώταις, ferme conterminos faciunt 6,
 7, 10. B) subst. rei, diversa not. et adeo a) c. acc. temporis
 qualiscunque, παρὰ πάντα τὸν ἑμαυτοῦ βίον, per 1, 2, 10. 5, 3,
 3, 1. π. κα. τὸν ἑναυτὸν 2, 7, 15. χρόνου πολυετούς, παρ' ὃν —
 ἐβασίλευσαν, tempore, quo 5, 3, 3. e. παρὰ μέθην καὶ κραπαλήν,
 in vino 2, 6, 9. π. πᾶσαν τὴν ἔδην, in itinere ib. 10. b) cum
 acc. moi, παρὰ τοὺς νόμους, contra leg. 1, 3, 6. π. τοὺς ὄγκους 4,
 14, 14. π. γνώμην αὐτοῦ λ. 1, 13, 10. praeter eius voluntat. 2,
 6, 18. 3, 3. 1. παρ' ἐλπίδα λ. praeter spem 6, 3, 6. inopinato
 6, 2, 7. - † simul intra artic. et subst. aliud, ταῖς παρ' ἐλπίδας
 εὐπραγίαις, inopinato rerum successu ib. 15. παρὰ προσδοκίαν,
 praeter expectation. 6, 8, 9.

παραβάλλειν, trop. de perf. c. acc. rei, εἰ - τις παραβάλοι τὸν - χρό-
 νον, comparaverit 1, 1, 5. - †† simul cum dat. rei, παραβαλ-
 λοντες τὴν μήμην τῇ Ἀ. διαίτῃ, comparantes 5, 2, 12. in qua
 lect. vulg. debeant sumi ellipses καε, παραβ. (τοῦτο f. ταῦτα) (κα-

τὰ τὴν μνήμην, comparantes ista (priora) in memoria cum Antonini victum, s. τοῦτον, sc. τὸν βίον. Sed Bg. legerit τὴν μν. τῆς Αντ. διαίτης, λ. aut potest legi τῆ μνήμη, memori mente, memoreriter, vel τῆ γνώμη s. τὴν γνώμη - τῆ Α. διαίτη, dirigentes animum ad Ant. victum. - Pass. de re, c. rei et dat. et abl. modi, ὡς μηδεν ταῖς Σεβήρου μάχαις - παραβάλλεσθαι, μήτε πλήθει λ. ut nihil sit cum Severi praeliis - comparandum, neque multitudine 3, 7, 17.

παραγγέλλειν, physf. de persf. c. dat. persf., it. sq. inf. παραγγέλλω ὑμῖν, ἀπίναί λ. edico 2, 15, 18. παραγγέλλει αὐτοῖς, λ. praecipit 6, 8, 15. - Pass. similiter, παραγγέλλθη πάσιν, λ. denunciatum est 1, 5, 3.

παραχθῆσθαι, trop. Pass. de re, cum dat. persf. et praep. παραχθέντος αὐτῷ τοῦ πάπτου ὀνόματος εἰς τὸ τοῦ λ. deflexo 5, 7, 5. mutato nomine Alexiani in nomen Alexandri, atque adeo mutatis extri. syllabis et litteris in alias. - c. mera praep. dupl. τὸ θρονα — ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωιῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθέν, facta eius derivatione a Gr. in vern. 1, 16, 4. a Gr. λαθεῖν ut factum sit Λάτιον.

παραγυμνοῦσθαι, ph. Pass. de re, c. adv. εἴ τι πού παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. si quid forte denudatum erat corporis, p. εἴ τι τοῦ σώμ. που πάρ.

παραδίωμι, trop. de persf. c. rei et acc. et dat. s. abl. εὐπειθῆ - ἔργα λέγων ἀρετῆ - δόξῃ παρεδωκαν, viles res virtute orationis cum specie - tradiderint (historici) 1, 1, 3. qui Bg. cepit rei abl. dupl., dum δόξ. potest quoque esse dat., tradere res opinioni, i. res in opinionem adducere, s. narrare ita, ut oriatur in animo opinio de iis, aut famae tradere res s. gloriae, i. ad famam, sermonem, gloriam, s. narrare sic, ut fama, sermo, gloria de iis existat, cf. v. δόξ. c. acc. persf. dupl. et quidem uno per adi. affine, παραδοῦναι αὐτοῦς ἐκδότους λ. tradere se ipsos ut deditios 5, 4, 17. - c. persf. et dat. et acc. παραδοῦς αὐτῷ ἑκατοντάρχας, traditis illi centurionibus 7, 6, 11. - Sed ph. c. dat. persf. et acc. rei, it. c. inf. τὰ σώματα παρεδωσαν σύρειν - τοῖς βυλομένοις, tradiderunt 5, 8, 17. . c. rei et dat. et acc. περὶ παραδοῦς τὸ σωματίον, tradito igni corpusculo 4, 13, 16. τὸ σωμα. π. παραδόντες, corp. ignibus tradito 3, 15, 16. honorifice. - Pass. de persf. c. dat. rei, physf. κελεῖται, αὐτόν, οἷα μεμνημένα καὶ ψευδῆ λέγοντα, περὶ παραδοῦσθαι, tradi 1, 9, 14. pro supplicio. - † trop. μηδὲ - ἐλέσθην - παρ. nec in perniciem ruerent 8, 3, 10. Act. p. Med. παραδοῦναι ἑαυτοῦς, in perniciem se conicerent s. conicerentur, paterentur se conicere s. conici. - De re, trop. c. dat. persf. et casu rei s. loci, τὴν ἡπειρον Ἰέτα παρ. tradi 4, 3, 11. traderentur ib. 15. ἡ - ἐνεῖνου μνήμη - τοῖς εἰς ὕψερρον παραδοθήσεται, ad posterit. propagabitur 4, 14, 10. posteris tradetur s. in posteros.

παραδόξος, mor. de re, Masc. παραδόξῳ τρέπω, mirabili 1, 9, 4. βίους παραδόξους, mirabiles 1, 1, 5. - Neutr. c. pron. neg. οὐδὲν παράδοξον εἶδον, nihil novum 5, 5, 14. - simul cum coniunct. οὐδὲν π. (ἐστὶ) εἴ λ. nihil mirum 2, 5, 11. - c. adiuncto, ἀπίνα οἶδα καὶ παράδοξα λέξων, inopinata 7, 8, 6. - Neutr. sing. c. artic. p. substi., c. gen. rei, τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως λ. inopinatus eventus 8, 3, 22. τῷ παραδόξῳ τῆς ἀγγελίας λ. inopinato nuncio 6, 9, 1. τῷ π. τοῦ πράγματος, illa inopinata re

- 7, 5, 8. - † simul c. adiuncto, τῷ δὲ π. τοῦ ἔργου καὶ ἀνεπίσπ λ. qua inopinata re 2, 5, 4.
- παράδραμειν, trop. de re ac temp. αὐτὸν τῷ π. τὸ περιόρθημι, simulac praeteriit 7, 4, 10. δύο - ἡμερῶν παραδραμουσῶν, biduo elapso 2, 12, 7.
- παράδρασκεσθαι, physf. Med. de perf. cum praep. et particip. modi, λαθόντες - διὰ - ἀβατου ὁδοπορίας, - κατ' ὀλίγους - εἰς τὴν Ἰταλίαν παρεδύοντο, irreplebant 1, 10, 6. i. q. si opl. intrare, ob adiunctum part. λαθ. p. adv.
- παρεθάρσυνεν, mor. de perf. c. acc. perf. et c. adiuncto, παρεθάρσυνεν - αὐτὸν καὶ προύτρπεν λ. bono animo esse iubebat ipsum 3, 12, 17. fiduciam animum addere, excitare.
- παρεθέειν, ph. de perf. c. adv. ὁ δῆμος ἐκατέρωθεν παρέθει, curgebat 5, 6, 19. iuxta curr. nostr. neben her laufen. ἐκ παρέθειον αἱ τῶν - ἱππέων ἱλαία. iuxta ferebantur 8, 1, 5.
- παραιτίσθαι, ti p. Med. de perf. c. gen. rei et acc. perf. τῶν τιμῶν παρελόμενος (αὐτῆν), ἀδemptis (ἰππῆ) honoribus 5, 6, 2. adimens ei honores. π. τῆς - σκευῆς (αὐτοῦς,) adempto (ipsis) cultu 6, 4, 11. adimens ipsis cultum.
- παραιτέσθαι, ph. Med. de perf., abf. f. oppresso acc. rei. f. pron. παραιτούμενος quamvis recusare 7, 5, 18. sc. τοῦτο f. ταῦτα. - ὁ δὲ - παρητήσατο, recusavit 4, 14, 3. - c. adv. τὰ μὲν οὖν πρῶτα - παρητήσατο, recusabat 4, 11, 1. - ὁ δὲ τὰ μ. π. παρητήσατο, recusabat 6, 8, 12. - cum ἰππῆ. πόλεμον ἐγχεῖναι, παρητήσατο, detrectavit 3, 3, 6. - cum acc. perf. τὸν Μάξιμον παραιτούμενοι, recusantes 7, 10, 10. 1. - c. acc. rei et adv. ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα παρητήσατο τῆς ἀρχῆς τὸ ἐπίθετον, recusabat 2, 3, 7. ὡς τρώων μὲν τὴν πατρ. προσηγορίαν παραιτήσασθαι, repudiaret 1, 14, 15. - c. meo acc. tali, ἐμοῦ τὸ ἔργον παραιτησάμενον, me recusante 3, 12, 6.
- παραιτρεῖσθαι, physf. Pass. de re, abf. παρηρησμέναις - ἐσθῆσι κοσμουμένοι, penulis vestibus 3, 4, 19. - c. praep. et adv. τῆς περὶ τοῖς σιέλετιν ἐσθῆτος χαλῶνως παρηρησμένης, velle dependente 4, 15, 9. - c. dat. perf. παρηρήσατο αὐτῷ ξίφος, suspensum habebat ensam 3, 11, 4. suspensus ipi erat gladius, alligatus, f. ab eius latere pendeat. - † τὰ ξιφῶδια παραιτρεῖσθαι αὐτῶν, ἀπαρηρήσατο αὐτοῖς, quos suspensos habebant 2, 13, 19. qui suspensi erant ipsi; vel supposito pron. nominat. αὐτοῖ, ut ἀ sit acc. c. pass. ellipt., π. καθ' ἑλ. quibus suspensi erant; rei ellipt. item aliorum. παρὰ τὸν μηρὸν (τὸν δεξιὸν, τὸν λαίον, ἐκ τῆς ζώνης. παρακαλεῖν, ph. de perf. c. acc. perf. it. inf. παρακαλεσε στρατιώτας, καταλιπεῖν λ. hortari coepit 6, 9, 10.
- παράκειμαι, ph. Med. f. Pass. de re, Particip. abf. τὴν παρακειμένην Σάλυσταν, adiacens 3, 4, 11. - Neutr. c. artic. c. gen. loci, Λιβύης τὰ παρακειμένα, omnia Libyae adiacentia 4, 3, 15.
- παρακολουθεῖν, trop. de re, c. dat. perf. τοῖς μὲν - εἰλεος, - τοῖς δὲ - φθονος παρακολουθεῖ. seq. utur 1, 5, 4. comitatur; illos mi erantur -, his invident. - sed c. dat. rei, τῇ συνοραῖ - καὶ - φόγος π. a. calamitatem etiam nota accidit ib. 6. nostr. auf den Unfall folgt auch noch Tadel.
- παραλαμβάνειν, trop. de perf. c. acc. rei, κλέος προγονικῶν παραλαμβάνοντα, accipientem 7, 1, 17. per hereditatem quā, τῆνός τὴν ἐξουσίαν παραλαβεῖν, ut suscipias 3, 11, 11. sq. οὐδὲ ἔλαμνον μσ. — ἄμει τῷ τὴν ἀρχὴν π. simulac susceperat 7, 1, 14. παραλαβὼν τὴν ἀ. adeptus ib. 2. παραλαβόντες τὴν ἀ. Ἀλιξ. cum susceperat 6,

- 1, 2. † κατὰ καιρὸν, ὃν ἀπηγγέλλῃ παραλαβῶν τὴν ἀρχ. suscepisse 2, 9, 6. ἀκουσθῆν τὴν βασιλείαν π. 3, 11, 20. p. inf. — c. praep. simul, τῶν ἐν νεότητι βασιλείαν παραλαβόντων, eorum, qui suscepissent 1, 3, 5. — simul c. abl. modi et adv. παρέλαβε τὴν βασ. οὐχ οὕτως εὐνοία -, ὡς ἀνάγκη λ. adeptus 1, 14, 5. — † ὡς ἱστορία παρελήθαμεν, ut ex historia accepimus 1, 11, 1. cognovimus, cognovi, legi, reperi apud alios historicos. — Cum acc. perf. vel uno, τὸν Ἀντ. παραλαβῶν, assumto 3, 14, 17. comite itineris et socio belli. π. τὸν Ἀλέξ. 5, 8, 13. comite in leucica. — vel dupl. εἰ κοινῶν τοῦ κινδύνου τὸν - παραλάβοιεν, afflamerent 7, 5, 1.
- παρалаνθάνειν, phys. de re, c. praep. et adiuncto, παρалаνθάνοντα δὲ (αὐτὰ) ἐν ταῖς ψάμμοις, καὶ οὐ καθορώμενα ὑπὸ λ. quae latentia sub arena 4, 15, 7. delitentia f. delitescencia, i. q. simpl.
- παρалаίπειν, trop. de perf. c. acc. rei, οὐδὲν οὐτε παρалаίπων, praetermittens 2, 15, 13. de scriptore histor., praeteriens, negligens, tacens. οὐδὲν παρέλειπον εἶδος πολιουρίας. praetermittebant 8, 4, 18. omittebant, non adhibebant. — Pass. abl. οὐδὲν παρελείπετο εἶδος πολ. praetermittebatur 3, 9, 8. — † cum dat. perf. τὸ — ὄναρ οὐδ' ἡμῖν παρалаίπτειν, nec nobis praetermittendum 2, 9, 5. in historia, p. a me, f. ὑπ' ἡμοῦ.
- παράλιος, phys. de re et loco, τοῖς παραλίαις - χωρίοις, maritimis 3, 13, 2.
- παράλογος, mor. de re, c. subst. fem. adiuncto et adv. τὴν παράλογον οἴτω καὶ ἀπρεπῆ βούλησιν, tam absurdo 1, 16, 10. stulto, imprudenti.
- παρалаύειν, trop. de perf. c. gen. rei et acc. perf. παρалаῦσαι τῆς - τιμῆς ἠθέλησε τὸν παῖδα, spoliare 5, 8, 9. adimere, privare. — μετὰ τὸ Παρθυαίους - τῆς - ἀρχῆς παρ. postquam Parthos imperio exuisset 6, 2, 3. — Pass. de perf. c. gen. rei, ἠγανάκτου, ὅτι - τῆς ἀρχ. παρалаυθεῖν, quod imperio spoliatus esset 5, 8, 10. — c. praep. simul, τὸν ὑπ' Ἀλεξάνδρου - τῆς ἀρχ. παρалаυθέντα, qui ab Alex. regno exutus fuit 6, 2, 18.
- παρалаίβειν, ph. de re et flux. c. acc. perf. f. loci, Ῥῆνος - Γερμανούς - παρалаίβων, praeterfluens 6, 7, 14.
- παρалаμένειν, trop. de re, cum dat. perf. et adv. τοῖς - ἐπὶ πλείστον παρалаμένον ἢ ἀρχῆ, permanit apud - 6, 2, 20.
- παρалаμυθεῖσθαι, Med. de perf., ph. partim, c. acc. perf. praep. et abl. rei f. modi, ἐφ' οἷς ἐλελύπητο, παρалаμυθεῖτο (αὐτοὺς) μεγαλοδωρία χρημάτων, consolabatur 6, 6, 5. placabat, mitigabat animos eorum tristes et iratos. — Trop. c. acc. rei, ἐπισειλας τῆ συγγιλήτω καὶ παρалаμυθησάμενος ἀσέβημα - τηλικούτον, per epistolam significans lenitavi excusavit 5, 6, 4. — † de re, cum acc. perf. παρалаμυθήσατο αὐτὸν ἢ - τύχη, solatium attulit ei 3, 9, 13. hilarem et tranquillum fecit.
- παράνοια, moral. ἐς τοσοῦτον - ἐξώκειλε παράνοιας, vecordiae 5, 7, 12.
- παρалаπέμπειν, ph. c. acc. rei, it. abl. instrum. dat. perf. et adv. οἷς (σκιεῦσι) - παρалаπέμπειν τὸν οἶνον ἀσφαλῶς τοῖς δεομένοις, transmittent 8, 4, 1. qui Bg. leg. παρέπεμπον. c. acc. perf. et praep. ὀλίγοι - τοὺς πρέσβεις - μετὰ Φρουράς πρὸς ἐπιεικὲν παρалаπέμπαν, miserunt 7, 7, 14. ubi et valere potest in not. sq. — c. solo acc. tali, ὀλίγων αὐτὸν παρалаπεμπόντων, comitantibus 3, 12, 17. honorifice, — c. adv. ὅς ἀδαικρυτὴ παρалаπέμπειν αὐτὸν, qui comi-

- μαretur 6, 4, 4. - c. al. adv. temp. et particip. modi, ἐκείνης τῆς ἡμέρας εὐσημήσαντες αὐτὸν παρέπεμψαν, deduxerunt, 6, 4, 3. — † in pompa, c. acc. perf. l. rei, ὁ Κόμοδος - παρέπεμψε τὴν θεὸν, prolequebatur 1, 10, 16. simulacrum deae. - simul c. adiunctio, ἐκείνην (τὴν κάλην) παραλήψαντες. καὶ προπομπεύσαντες αὐτῆς 4, 1, 7. deducentes - it Pass. de perf. c. praep. παραπεμθεὶς ὑπὸ τοῦ συγκλήτου λ. deducius a 6, 4, 3.
- παραπλήσιος, ph. de re, c. abl. modi, ἕτερον (κατασκευάσμα) σχήματι - παραπλήσιον, adsimile 4, 2, 14.
- παραπομπή, ph. c. gen. perf. μετὰ - παραπομπῆς τοῦ δήμου ὑποδεχθεὶς, comitatu 1, 13, 13.
- παραρρεῖν, phys. de re et fluv. τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ, praeterfluente 8, 5, 17. ἐπὶ τῷ ποταμῷ παραρρέοντι 1, 11, 7.
- παραρτᾶσθαι, ph. Pass. de perf. c. acc. infinitum. et gen. loci. ἕξθος παραρτημένοι γυμνοῦ σώματος, gladium dependentem habentes corpore 3, 14, 14.
- παρασημος, phys. l. mor. de perf. c. artic. τοὺς παρασημους - εὐσημήσαντας συλλαβάνεσθαι, qui notabiliter - acclamarent 5, 8, 15. qui Bg. leg. adv. παρασημως, sic, ut agnosci posset.
- παρασίτος, phys. l. moral. de perf. τὸ τῶν παρασίτων πλήθος, parasitorum 2, 6, 10. adulatorum, in coenis praesentium, cf. §. pr.
- παρασκευάζειν, mor. de perf. c. acc. perf. dupl. ὡς αὐτοῖς ἐς τὸ πολεμεῖν ἐπιτηδεῖους παρασκευάζοι, ut idoneos redderet 6, 8, 4. — c. acc. perf. uno et c. coniunct. et particip. fut. παρασκευάζοντι αὐτῷ τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσοισαν λ. instrumentem ipsum copias, quasi bellaturae essent 8, 9, 13. παρασκευάζον εαυτοῦς, ὡς ὑπομνοῦντες πολιρκίαν, parabant se, tanquam sustinendi 5, 3, 26. — † c. adiunctio, δύναμιν ἤθροισε καὶ παρασκευάζει, ὡς - πάλιν ἐπέξιω Πέρσαις, copias - comparabat, quasi - iucturus 6, 6, 7. — † simul c. adv. ἤδη παρασκευάσει γυνίας -, εἰ συλλήφονται αὐτόν, comparaverat 5, 12, 19. subornare, instruere aut aliquid de cere, quid et quomodo agendum, it. locare alicubi, ubi quid agendum, nostr. abrichten. - Sed c. acc. rei, εἰ c. coni. iterum et fut. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πόλει ποιητέμενος (αὐτῆν) παρασκευάζει 2, 11, 17. parabat pugnam, quasi facturus eam. - c. dat. perf. simul, ἡσυχίαν παρασκευάζον αὐτῷ, faciebant 1, 17, 21. procurabant, nostr. verschaffen. - Pass. de re, ὑποδοχὴν παρασκευάζετο, ad excipiendum illum apparatus fiebat 4, 8, 10. nostr. es wurde ein Empfang zubereitet f. veranfaltet. ἐκατόμβας - κκεύσει παρασκευασθῆναι, comparari ib. 17. †† δηλητηρίων παρασκευασμένων, venenis comparatis (ab illo) in me 4, 5, 14. cum adv. τὰ ἐν τῇ πόλει οὕτω παρασκευάσο, res ita comparatae erant 8, 3, 1. - †† c. dat. perf. l. proni. recipr. ἐκέλευεν, αὐτῷ παρασκευασθῆναι, iubebat sibi apparari 1, 16, 12. scil. κλήνη, λέκτρον, λέχος. lectum, nostr. das für ihn zubereitet, zubereitet gemacht würde. - Sed de perf. c. praep. τινὰς, ἐς τοῦτο παρασκευασμένους, ad id paratos 4, 5, 10. subornatos. - Med. cum praep. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευε παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν ἔσθον, nihilibus edixit, ut se accingerent ad 2, 14, 12. - c. inf. παρασκευαζομένου τοῦ Ἀλεξ., διαβῆναι λ. comparante se Al., ut transgredere-tur 6, 4, 13. - cum acc. rei, τοὺς στρατιώτας ἀρροίσας, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρασκευάζετο, bellum apparatus 5, 14, 7. bellum comparabat 6, 7, 12. †† τὰ πρὸς τὴν ἔσθον - π. omnia ad irruptionem faciendam comparabat 7, 2, 19. - c. adv. τότε -

- πᾶσα ἢ πόλις - τὰ πρὸς πόλεμον π. bello se parabat 2, 11, 19.
 — † simul cum praep. αὐτός - ἤδη ὡς πρὸς - ἐχθρὸν π. se par.
 3, 5, 13.
- παρασκευῆ, physf. de actu, abf. μήτε (τί) τῆς παρασκευῆς πω εἰδώς,
 cum neque, quid pararetur (contra se) adhuc sciret, 1, 9, 21.
 neque adhuc sciens quid istius motionis contra se, i. ad se oc-
 cidendum, insidiarum clandestinarum, percussorum submissorum
 et instructorum. - c. adi. ὑπάρχειν ἐπιτηδείων ἀθροῖαν ἐκ πολ-
 λῆς π. magno apparatu 3, 5, 7. ob f. post diurnam et longam
 apparatus, s. quam parassent et conquisivissent multo
 ante ac curiose. τὰ λοιπὰ τῆς τιμῆς καὶ αὐτοσχεδίου π. ἀθροίσαν-
 τες, caeteris omnibus ad angulum honorem extemporali appa-
 ratu congestis 2, 8, 10. qui Bg. pro vulg. καὶ leg. cum Ms. pr.
 εἰ, ubi milites subito comparant et congerunt insignia impera-
 toris. - De re, cum gen. animal. et rerum f. instrum. κειο-
 τημένους ἵππων καὶ τεύχων παρασκευῆ, apparatu 6, 4, 7. cultu, re-
 bus pulcris et magnificis pretiosis que, ut equorum phaleris et
 ophippiis, sed arcuum lignis, gemmis, auro argento que, i. q.
 simpl. σκευῆς §. 11. simul c. adi. δύναμι, παντοδαπῆ ὅπλων π.
 ἐξηρτημένην, omni genere armorum instructas copias 7, 9, 7. ar-
 morum apparatu, iudem cultu et ornatu, s. rebus pulcris, quae
 in armis conspicuae.
- παρασπονδεῖν, mor. de perf. abf. τὸν παρασπονδήσαντα, foedifragum
 4, 15, 20. ἡμεῖς - αὐτὸν προσηλασάμεθα παρασπονδήσαντες, vio-
 lato foedere 4, 14, 13. - † c. abl. modi fortassis, ὡς μὴ δόλω -
 παρ. ἠδικήσατε, non dolo - nec violato foedere ib. 13. vos in
 priori victoria non dolo ac fraude contra foedus deliquisse, s.
 foedus violando.
- παράταξις, ph. sensu milit., abf. παρατάξις (αὐτοῦ) praelia (Seve-
 ri) 2, 15, 11. - c. adiuncto deinceps, Σεβήρου μάχαις -, ἀριθ-
 μῶ παρατάξεων, pugnarum 3, 7, 17. - per praep. ἐν ταῖς πα-
 ρατάξεσι λ. in conflictu 4, 14, 16. - † ἐν παρατάξεως ἀγωνίζε-
 σθαι, instructa acie certare 5, 4, 9. στρατιωτικῶν αὐτοῦ π. mi-
 litaria acta 2, 2, 17. qui Bg. leg. c. Ms. rectius πράξεων.
- πατατάττειν, ph. de milit. c. acc. perf. et adv. ἐκατέρωθεν τοὺς ἵπ-
 πους πατατάττειν, equitibus disponentis 4, 15, 3. locare, in acie.
 — Med. cum adiuncto deinceps, et in opp. δεῖν ἄλλους ὑπὲρ
 αὐτοῦ κινδυνεύειν, ἀλλὰ μὴ αὐτὸν πατατάττειν, in acie consistere
 6, 5, 19. se sistere et opponere hostibus. - c. praep. εἰ καὶ ἐμελ-
 λον ὑπὲρ αὐτοῦ πατατάττειν, etiam essent in acie dimicaturi 2,
 10, 9. - c. adv. ἀνδρείως πατατάττειν, dimicando 5, 1, 8. —
 abf. οἱ στρατιῶται - πατατάττειν, in aciem consistebant 4, 14,
 19.
- πατατάττειν, Med. ph. de perf. c. acc. rei, τράπεζαν εὐτελῆ παρ-
 τίθετο, apponi sibi curabat 4, 7, 8.
- πατατάττειν, trop. de perf. c. acc. perf. et adv. ἀμφοτέρους ἴσους ἐκ
 παίδων παρατρέψειαν, educassent 3, 15, 11.
- πατατρέψω v. παραδραμεῖν.
- πατατυγχάνειν, ph. de re, abf. τὰ πατατυχόντα σχήματα, in quas-
 vis formas 7, 9, 12. obvias, se offerentes veluti fortuito, i. q.
 simpl. τυχ.
- πατατά, p. adv. vel divisum, ὡς μὴ παρ' αὐτὰ κολασθεῖν, ne illico
 daret poenas 3, 11, 17. lo. πράγματα s. τὰ γινόμενα, s. τὰ χω-
 ρία, ad ipsa illa loca, nostr. auf der Stelle; deinde etiam de
 temp. p. statim.

παραφέρισθαι v. παρενεχθαι.
 παραφθέγγεσθαι, ph. Med. de perf. c. acc. rei, βλάσφημα πολλά, δι' ὧν παρεφθέγγετο, ἀπορρίψας, cum probra multa interpellatim iecisset 7, 8, 21. per ea, quae interpellatim dicebat, s. per ea, quibus reliquam orationem interrupit, s. in iis, quae interposuit, immiscuit suae orationi reliquae, inseruit ipse orationi, ab aliis sibi compositae.

παραφράττειν, ph. de perf. c. acc. loci, παραφράττοντας πάσας εἰσόδοις. obstruente 4, 1, 9. - c. adv. et abl. modi, πανταχόθεν τὰς ὁδοὺς παραφράζαντες ἤσαν τειχιῶν ἐγέρσεσι λ. obseperant 8, 5, 10. - Pass. de re ac loco, c. praep. et fortassis etiam cum adv. ἔπερ - πάνπαν παρεπέφρακτο ὑπὸ τοῦ Νίγρου, obseptum erat 3, 3, 2. v. παμπ.

παραφρονεῖν, mor. de perf. c. praep. πρὸς βύτην -, ἐν ἐσχάτῳ γήρα παραφρονοῦντα, delirante 7, 8, 9.

παραφουλάττειν, trop. de perf. c. acc. rei, malam in partem, τοὺς καιροὺς κατὰς παραφουλάττων, observans 4, 13, 11. sq. ἰδὼν λ. - καιρῶν ἐπιτηδεῖον παραφουλάξαντα, ἐπιβουλεύσαι τῷ λ. ut tempore idoneo captato inludaretur Antonino ib. 5. - sed in bonam part., c. adv. et adi. οὐ ῥαδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέως - ποιήσαντος ἢ παραφουλάξαντος, cum - observavit 6, 1, 15. in more habente. - † Pass. f. Med. de re, ὡς - παραφουλάττεσθαι πάντων - τὰ λ. observarentur 7, 8, 4. ab aliis delatoribus; potius sic in Pass., quam p. Med., de ipso Maximino, observaret.

παραχωρεῖν, trop. de perf. c. gen. rei et dat. perf. σοὶ τῆς ἀρχῆς παραχωρῶ, tibi imperio cedo 2, 3, 10. sq. expr. nostr. abiretem. παραχωρήσαι πάσης τῆς δυναστείας τῷ Σ. cedere omni potestate Severo 2, 12, 8. τῆς ἐπέκεινα βασιλείας πάντας αὐτῷ παρανεχωρημέναι, in ulteriore regione cunctos in suam ditionem concessisse 4, 11, 13. ulteriori imperio s. regno omnes ipsi celsisse, i. imperium in terras superiores, i. omnes ipsi concessisse s. tradidisse imperium in ulteriorem regionem.

παρδάλις, anim. παρδάλεως - καταλαβούσης λ. cum panthera comprehendisset 1, 15, 12. παρδάλεις - κατηκόντιζεν, pantheras ib. 6. Commodus in circo.

παρεῖα, ph. ἴουλοι αὐτοῦ κατόντες ταῖς παρεῖαις ἐπήνθουν, genis 1, 7, 10. cum gen. perf. vel abl. (v. κ. et επ.) ut in sq. προῆσι -, τὰς παρεῖας ἐρυσθραίνων, genis 5, 6, 24. v. ἐρ.

παρειμένον v. παρήμι.

παρειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. abl. παριόντες καὶ τὴν κἀλην προσικύνουσι, progressi 4, 1, 7. senatores, transeuntes s. praetereuntes, aut, de senat. oratoribus, prodeuntes, inter prodeundum, cum prodiissent. μήτε παῖιν τινὰ τῶν παριόντων, praetereuntium 2, 4, 2. - c. acc. perf. διεσῶτας αὐτοὺς ἐπιάν, - παρήει, transibat 4, 9, 11. sc. αὐτοὺς.

παρειμι, (ab εἶμι,) ph. de re, c. dat. perf. παρεῖναι αὐτῷ χρήματα, esse sibi 2, 6, 11. - Sed de perf. c. dat. perf. πολλοὶ - παρήταν αὐτῷ, erant cum ipso 1, 5, 4. - c. adv. εἴ τινες ἄλλως π. aderant 4, 9, 13. † παρῆν γὰρ, ὡς μήτηρ, aderat 5, 8, 16. aut ut in sqq. - abl. τοὺς - ἐκέλευσα παρεῖναι, hic adesse 4, 5, 8. ὅσοι παρήσαν λ. aderant 1, 4, 1. 2, 2, 2. 3, 12, 17. - † repetitum in vicinia, βουλόμενος, - μηδένα αὐτῷ παρεῖναι, - μηδένας αὐτῷ παρόντες, λ. neminem circa se esse, - nemine (sibi) praesente 7, 1, 8. sq. - Per Particip. separatim, Masc. de perf. abl. ὧν ἀκούει παρῶν, quae coram audit 1, 4, 14. κ. δὲ, λ. cum autem

ibi esset 3, 9, 2. αὐτὸς π. quia ipse adesset 6, 4, 6. - in opp. πρότερον ὡφθη τοῖς ἐκείσε παρῶν βασιλεὺς, ἢ ἀφισόμενος ἠκούσθη, prius coetam conspectus est, ut imperator, quam 2, 11, 5. - Gen. abl. οὕτε μάλιστα - ὑπὲρ τοῦ μὴ παρόντος, pro eo, qui non adesset 5, 4, 17. - † c. praep. et adv. πρὸς τὴν χρείαν αἰεί του πρὸς τὰ καλοῦντα εὐδίως παρότος, praesto facile futuro 8, 7, 16. - Acc. τὸν Σεβῆρον αἰκούντες ἤδη παρόντα, iam praesto esse 2, 12, 4. - in opp. τὸν - παρόντα, ἐκείνου - ἀπόντα, praesenti 2, 7, 8. - Plur. Nom. c. dat. persf. οἱ Γερμανοὶ, παρόντες τῷ Μαξιμου, qui erant cum Max. 8, 8, 3. - abl. μή τι - παρόντες πάσι, praesentes 2, 6, 5. οἱ δὲ π. qui vero aderant 7, 6, 20. - Gen. τῶν παρόντων τινες, ex iis, qui aderant, nonnulli 1, 13, 7. - Dat. κηλεύει - τοῖς παροῦσι, iubet, praesentes 3, 12, 24. - Acc. πάντας - τοὺς παρόντας, omnes, qui aderant 1, 4, 17. ὡς πρὸς π. ὀργισθεῖς, quasi praesentibus 7, 8, 21. - Masc. de re, Gen. c. subst. χρεία τοῦ παρόντος καιροῦ, postulante praesenti occasione 4, 14, 5. ulu praesentis temporis. - in opp. τοῦ π. κινδύνου τὸ μέλλον προσόμενος, futurum, quam praesens, periculum praepositi 6, 8, 15. δύο κινδύνων προειμμένων, τοῦ μὲν π., τὰ δὲ μέλλοντος, cum duo pericula proposita sint, alterum praesens 7, 5, 11. - Acc. c. subst. ἐς τὸν παρόντα πόλεμον - ἐπιτήδειον, praesenti bello 6, 8, 10. - † in opp. μέγιστον δὲ δεινὸν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον - πάντας ἐτάραξεν, maximum autem malum cum in praesens dolorem attulit, tum in futurum omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. τὸν παρ. κ. ceperit regi licet sic, μέγ. δεινὸν ἐν τὸν π. κ. max. malum hoc reddidit triste tempus praesens. ἐλόμενος μάλλον τὸν μέλλοντα κινδύνον, ἢ τὸν π. eligens potius futurum per., quam praesens 7, 5, 18. - simul c. adv. εἰ μὴ Φιλαῶν κινδύνου, οὐκ ἐπαιεζόμενον, ἀλλ' ἤδη π. sed iam praesens 1, 9, 10. τὸν ἐπιεικόμενον κινδύνον οὐ μέλλοντα, ἀλλὰ π. ἤδη Φοβηθεῖς, non ut futurum, sed ut praesens iam formidans 1, 15, 8. - Fem. de persf. c. subst. ἡ στρατιωτικὴ δύναμις παρούσα πάσα, praesens 1, 6, 18. - Gen. τῆς μητρο- παρούσης, matre praesente 4, 3, 11. - sed de re, τὸ τῆς π. τύχης αἰτίου, praesentis fortunae 7, 5, 10. - in opp. ἐκ τῆς π. τύχ. τὰ μέλλοντα πειθεύσαντες, ex praesenti f. 7, 7, 4. - Acc. οὐκ εἰς τὴν παρούσαν αὐτὴν ἀφορῶσιν, ἀλλ' εἰς τὰ λ. praes. fort. 7, 1, 5. † διὰ τὴν παρ. ἐξ ἀνάγκης τῆς βασιλείας τύχην, propter praesentem imperii statum 8, 7, 5. v. ἀν. † de persf. c. adv. τῶν βορβάρων σχεδὸν τὴν τότε π. δύναμιν, omnes tunc praesentes copiae 7, 2, 14. - Plur. Acc. de re, c. subst. τὰς παρούσας ἰδυρομένου τίχας, praesentem fortunam 2, 12, 8. - Neutr. Sing. de persf. c. subst. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικόν, quae aderat, militaris multitudo omnis 1, 4, 19. - Gen. τῇ ἐν τοῦ παρόντος πλήθους ἀνάγκῃ, propter praesentem multitud. 2, 2, 22. μηδὲ πολλοῦ πλ. π. nec multa turba praesente 7, 6, 16. sc. ibi, ante cellulam. - Neutr. cum artic. et gen. rei, in opp. τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσίον λ. praesens imperium 6, 8, 9. sc. μέρος. - abl. c. praep. παύσειν τῆς ἀλόγου εἰς τὸ παρὸν ὁρμῆς, eos averfurum in praesens a coeco impetu 2, 5, 7. qui Bg. traxit ad v. pr., cum proprie formula e praep. intra artic. et subst. sit p. adi., atque adeo p. τῆς παρούσης, et sic concurrant duo per se adi., quorum unum mutare s' lent in syn. formulam, et p. averfurum a coeco impetu praesenti, f. a praesenti coeco impetu,

- veniat a coeco in praesens impetu; cum impetus ille infans incidit in mentes illorum, nondum antea, et incidere potuerit tantum hoc praesenti tempore, postea opprimendus; dum praeterea in formula ipsa praecedit ellipsis non modo vulgaris ista subst., μέρος τοῦ χρόνου, sed etiam alicuius particip., ἐμπροσθεν, γενομένης ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, a coeco impetu, qui in praesenti occuparat animos illorum cf. syn. πρὸς τὸ ὕν ib. §. 10. - in opp. τὰ βαρβάρων - οὔτε εἰς τὸ παρὸν καταθαρσύνει, - τὰ τε μέλλοντα σοῦ, in praesens 1, 5, 20. sc. μέρος τοῦ χρόνου, quae et supplebuntur in sqq. - c. praep. al. per adiunctum vel adi. τοῖς συμβουλευουσιν αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ἀπέλιμα, suadentibus in praesens utilia 2, 5, 6. - vel verb. αἱ διαδράντες πρὸς τὸ π. ἀνάγκη χάρησαν λ. in praesens 1, 3, 13. ubi ambigunt, quo referatur, ad v. pr., an sq. ἐπειδὴ πρὸς τὸ π. ἄλλου οὐχ εὔρου, in pr. 8, 8, 16. - Neutr. Plur. c. artic., sed sine subst. αὐτὸν τὰ παρόντα ἐφόβει, praesentia terrebant 2, 3, 2. sc. πράγματα, res praesentes, praesens status s. conditio rerum et reip., sq. explic. §. 3. εἰ - τὰ π. ἔλοιό, praesentia 7, 5, 12. i. q. pr. §. κινδύνου - τοῦ παρόντος, praesentem ve fortunam et dignitatem imperatoris oblatam. - in opp. ἀσχάλλοντες μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, ποθεῖτε; δὲ λ. offensi praesenti rerum statu 2, 5, 1. forma reip. alia et mitiori, et cohibitis rapinis. - † simul c. adv. τῶν μὲν προσπιπνύμενων αἰὲν καταφρονήσαι, τῶν δ' οὐπω παρόντων ἀντιποιήσαι, nondum autem praesentium 1, 8, 4. p. aliorum τῶν ἀπόντων, sc. χρημάτων, opum, pecuniarum, facultatum. - Med. de perf. in opp. c. adv. ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλβίνῳ μὴ μέλλων ὁ Σεβήστος, ἀλλ' ἤδη παρεσόμενος, sed iam iam adfuturum (esse) 5, 7, 1.
- παρεῖδον s. παρεῖδον, phys. de perf. abl. παρεῖδοναι σπουδάζοντος ἱκᾶσθαι, intrare 7, 9, 18. per portas in urbem. - † trop. παρεῖδοντες τινές λ. cum irrepissent 1, 6, 2. sc. in animum Commodi, se insinuassent, amorem et benevolentiam eius sibi comparassent, clam, ipso non sentiente nec eius ministris et tutoribus, it. callide, artibus quibusdam, simulando, blandiendo, ad gratiam voluntatem que loquendo et agendo. - Med. phys. c. praep. παρεῖδόμεθα εἰς τὴν πόλιν, penetrare 2, 12, 1. clam, ut sq. §. lvn. εἰς Ρώμην - λαμβάνοντες εἰσήσαν.
- παρεῖμι, (a v. εἶμι,) ph. de animal. abl. τὰ δὲ (θηρία) λαμβάνοντα καὶ παρεῖοντα, sensim obrepentes 3, 9, 10. qui Bg., per hendiad. reddens, ostendit esse i. q. simpl., ob adiunctum λαμβ., sc. in corpus nudum.
- παρευγεῖν s. Pass. παρευσθῆναι -, phys. de perf. abl. παρευσθῆναι ἀπάλοντο, ablati 8, 4, 7. abrepti a fluminis aqua rapida. — de re, ἃ περ (σκυῖν οἶνοφόρα) ἐπινηξέσθαι μὲν ἐμελεν, μὴ παρευσθῆσθαι δὲ, nec pessum iura ib. 11. immo abreptum iri s. ablatum iri a fluminis aqua rapida, dum deferuntur per fluvium ad spatium aliquod.
- παρέσθαι, phys. Med. de perf. c. dat. perf. et adv. αἰὲν παρέσθαι αὐτῷ, illum affectari solitus 4, 15, 2. i. q. simpl., de satellite.
- παρέσθαι, Med. de perf. phys. c. praep. πρὶν εἰς τὸν βασιλεῖον οἶκον παρεῖθαι, antequam in imp. domum veniret 3, 10, 9. — sed sensu exquisito, de oratore, c. adv. διὸ παρήλθον, prodii 2, 8, 5. sc. huc, ad vos, i. q. formula §. 3. εἰς ὑμᾶς ἦλθον - δημηγορήτων. Trop. de perf. c. praep. ἐπεὶ παρήλθον εἰς τὴν ἀρχήν, ingressus imperium 2, 7, 1. accessit ad imp., adeptus est. - De

re, in opp. εὐτως ὁ μεταξὺ χρόνος τῆς παρελθούσης ἐσοτῆς καὶ τῆς μελλούσης ἐδηλοῖτο, intervallum temporis inter praeteritum et futurum celebritatem 3, 8, 20. praeteritissimam. παρέχειν, de pers. pl. c. acc. rei. ὧνιον παρέχοντες - ἀθροΐαν, venalem praebentes copiam 8, 6, 6. † πάντα παρέξειν, ὑπισχνόμενοι, se praebituros (esse) 3, 2, 17. ubi propr. delit. dat. pron. αὐτῇ, τῇ στρατιᾷ, it. acc. τὰ ἐπιτήδεια, aut τὰ αἰτούμενα ὑπ' αὐτοῦ, τοῦ Σεβήρου. it. in hoc, †† πάντα ὑπισχνεῖτο π. praebiturum (se esse) 6, 7, 20. ubi simul sq. inf. praef. - simul cum dat. pers. diserto, ἀθροΐαν τοτοῦ παρέχε τοῖς λ. suppeditabat 8, 2, 8. qui Bg. leg. παρέχον, referens ad pr. nominat. γεωργοῦντες, dum ling. potest respicere pr. πόλις, in quo latet plur. πολῖται, cui convenit γεωργοῦντας, per synesin. - Trop. γυναῖκες -, σχῆμα παρέχουσι λυπουμένου, praebent 4, 2, 6. μόνον τι γενναῖον - παρέχοντος αὐτοῦ, prae se ferre 6, 7, 24. τὴν ἀρχὴν παρέξειν - ἀριστοκράτεια 2, 14, 6. initium daturum esse se, v. ἀρχ. - †† δίκαιος ὠμότητος παρέσχε, dedit 7, 5, 15. - simul c. dat. pers. θυσίας - τῷ δήμῳ π. indulgit 3, 10, 3. γένοιο ἐνδοξον ἀρχὴν αὐτὸν παρασχέιν καὶ τῷ ὑσέρω γένει, relinquere 3, 1, 17. tradere, praebere. - ἄς ἀφορμὴν αὐτῷ παράσχοι - ἀρπάζειν, occasionem sibi praebere 1, 8, 4. qui Bg. cepit dat. pron. recipr. αὐτῷ, relatum ad Peremium, dum alter dat. vi. g. pertinet ad Commodum, melius, quoniam ex usu loquendi est, sed ille dat. recipr. tantum ex analog. Lat. et nostr. *sibi* etwas *verschaffen*. † κἀκείνους - αὐτοῖς - ἀδεστέραν παρέξειν τὴν ἄστρον, relictuos (esse) 6, 5, 16. εὐδαιμονίαν τοῖς - π. praebiturum (esse) 2, 14, 7. ἐκείνῳ παρέξοντα - τὸ λ. qui ipsi praestaret 5, 7, 3. praebere, daret, nostr. *verschaffen*. - simul c. adv. τὸν πόλις αὐτοῖς ἀνετον π. ἐξουσίαν, praebiturum 2, 5, 2. ††† Cui acc. pers. dupl., ei uno quidem pron. recipr. αὐτὸν ἐμαυτὸν παρασχέιν σῆς - τιμῆς, ad dignum me praestandum 2, 3, 16. - simul c. dat. pers. παρέχειν - τοῖς ἀρχουμένοις αὐτὸν ἐπιτιμῇ - βασιλέα, praebere erga subiectos se, 1, 2, 5. se exhibebat 4, 3, 3. - † simul c. adiunctis ex adv. ai c. dat. rei, τὰ μὲν πρῶτα κατ' ὀλίγον ὀνηροῦς - αὐτοῖς τοῖς κλενομένοις παρέχον, se praebabant 2, 4, 10. - † rursus c. dat. pers. sed simul c. acc. rei, παρέχε τοῖς δήμοις αὐτὸν καταγέλασον θάλαμα, praebuit populo se ipsum 1, 3, 9. v. 9. ††† c. solo dat. pron. et inf., p. acc. subst. rei, παρέσχε αὐτῷ μὲν - ἀλῶναι, ἐκείνῳ δὲ - φυλάσσειν, qui esset, ut ipse quidem praevius deprehenderetur, ille autem, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. praebuit sibi quidem, dum praevidebatur deprehendat, i. deprehensionem, it. comprehendat, i. comprehensionem, sed illi, dum praevidebat, cavere, i. cautionem; praebuit sibi quidem hoc, ut comprehenderetur, verum illi, ut caveret sibi; causa s. auctor fuit sibi quidem, ut comprehenderetur, sed illi, ut caveret sibi. - De re, phys. c. acc. rei et dat. pers. it. c. inf. Ἀκυλῆα - τὰ - παρέχειν ἐμπορεύσθαι τοῖς πλοίοις, praebere ad mercandum navigantibus 8, 2, 7. - it. c. praep. ὅσα ἐδύνατο παρέχειν εἰς χοῆσιν ἀνθρώποις πόλις λ. suppeditare usui hominum 3, 6, 6. c. - Trop. c. acc. rei, τὸ λογισμῶ πάντα νέμει, μὴ παρέχον ἄδικον εὐπορίαν χρημάτων, non praebens 2, 3, 25. ἡ - Φιλονομία - ἐναύσματα ἔξειδος - παρέχειν, addebat 3, 13, 4. σκυλῶν ὄψιν - ὅπλα παρέχειν ἐξουμένῳ, praeferebant 8, 4, 23. τὸ ἀποβητέμενον - κοινῇ ἐμοὶ - τὴν ἀπολλοῦσιν παρέξει, praestabit 2, 8, 6. - simul cum dativ. pers. τραχεῖα - ἡ χώρα τοῖς μὲν

- τὴν πορείαν εὐμαρῆ παρέιχεν, praebemat 6, 5, 12. ὡς τὴν λίμνην - πύρραμαχούσι στρατῷ ναυμαχίας ὅφιν παρατρίβειν, ut praebetur 7, 2, 14. περίΘασιν τοῖς στρατιώταις - τῆς τύχης παρασχούσης, causam suggerente 5, 3, 1. ταῦτα ὑμῖν μὴν εὐδαιμόνια - παύσει βίου, λ. praestabunt 8, 7, 13. ††† τὸν ποταμὸν - γεφυρωθέντα - εὐμαρῆ τὴν διάβασιν τοῖς στρατιώταις παρέιξεν, ᾤετο, se praestitutum 6, 7, 13. qui Bg. retulit ad Iucem Alex. Sev., cum et valere possit per metaph. de fluvio sic, *fluvium* que navigis occupans, his inter se colligatis tectum more pontis, putabat, *eum* fluvium *praebiturum* esse *militibus* *facilem transitum*. - Tum de re, c. acc. rei et praep. Σωμαμάτων ἀτμίδες εὐωδίας παρέιχον (ἐν) ταῖς εἰσόδῳ, praestabant in portis 4, 8, 19. qui Bg. recte expressit praep., elapsam a pr. finitione. - it. simul cum dat. persf. et inf. καὶ τοῦτο παρασχούσης τῆς Θύσως Ἰταλιώταις, ἄρμα αὐτῶν προβεβλήσθαι (ἐκεῖνα δὲ) ἀρρηκτον, id etiam indubitanter natura Italis, ut munimentum ipsi obiectum sit 2, 11, 16. ut isti montes, Alpes, tanquam munimentum inexpugnabile, ipsis obiecti sint, h. l. largiente, concedente natura. - it. cum dat. rei, ἀπερ πάντα - πλείονα παρέτχε τῷ πολέμῳ τὴν διατριβὴν, longiorem addiderunt bello moram 3, 14, 20. attulerunt, fecerunt moram, i. bellum differebant s. protrahebant. - †† simul et physf. et trop. ποταμὸς - ὁμοῦ παρέχων τὴν προβολὴν τῶν ὄρων καὶ χορηγῶν ὕδατος, praebens simul et fossae obiectus et copiam aquae 8, 2, 16. - Pass. sed sensu Med. de persf. trop. cum acc. rei, πρὸς ἄνδρα, μηδεμίαν εὐλογον παρεσχημένον αἰτίαν, adversus eum, qui praebuisset 3, 5, 6. - Med. pro act. mero, ὅτι μὴδὲν ἀνδρείου - παρέχοιτο, quod nullum forte factum edat 6, 8, 8. qui Bg. ceperit p. act., dum Med. pertineat ad milites indignantes, quod sibi non praerberet facultatem edendi factum aliquando forte. Et vel sic tamen fuerit p. act., quoniam agens est Alexander, et praebet aliquid aliis, militibus, ut sit potius Lat. ostendere, ut in sq. loco, cf. 6, 7, 24. - c. adv. οὐδαμῶς τῷ Θεῷ - παριχόμενον λ. nusquam factum prae se ferendo 2, 4, 18. - †† in periphrasi, ὡς εὐτοξίας - παριχόιτο δεῖξιν, ut praerberet specimen 1, 15, 5. ostenderet, ostendat artem iaculandi certo. - simul cum dat. persf. ἴσθη αὐτοῖς - ὑβρίαν παρδείχοντο, exhibebant 3, 15, 11. ὑβρίαν - τοῖς ἀρχομένοις παρδείχοντο, praestitit 2, 9, 12.
- παρθευέσθαι, Med. mor. de Vestali, ταύτην εἶδει π. virginem manere 1, 11, 12. scil. perpetuo, ut additur loco sq. - c. praep. et adiuncto, ἀγνύειν πρὸς τῶν ἱερῶν ὑβρίων κελυσομένης, καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου π. 5, 6, 3.
- παρθενία, mor. de Vest. ὡς μὴ Σιλαττούσας τὴν παρθενίαν, virginitatem 4, 6, 9.
- παρθένης, mor. de Vest. absf. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου, virginis 1, 11, 13. - c. adiuncto, εἰ π. εἴη καὶ ἀγνή ib. 12. † παρθένου, τῆς - Ἐξίας (s. τῆς Ἐξιά) ἱερωμένης, virginis Vestalis sacerdotis 5, 6, 3. - † quasi p. adi. αἰ τῆς ἱερῆς ἱερναὶ παρθένοι, Vestales virginis 1, 14, 8. Vestae sacerdotines virginis f. femineae f. feminini sexus, nostr. die iungfräulichen Priesierinnen der I estā.
- παρθεναί, ph. de loco, c. adi. ἀποστίας αὐτὴν - τοῦ ἱεροῦ παρθεναίου, a virginum domo 5, 6, 3. a sacro gynaeceo s. sacra gynaeconiade, in templo Vestae.
- Παρθία, reg. Asiae, τῆ ἐν Παρθία μάχῃ, Parthico praelio 6, 6, 9. qui Bg. p. adi. ob formulam e praep. intra artic. et subit.

- Παρθικός, gentil., de pers. abl. ἐπιθυμήσας Παρθικὸς κληθῆναι, Parthicus 4, 10, 1.
- Πάρθος, id. τὰ ἐν Πάρθοις λυμηνάμενοι, rebus apud Parthos labefactiatis 6, 5, 15 sc. κτήματα ἢ χρήματα ὄντα, res, possessiones, quae sunt apud P., s. in Parthia, p. pr. ἐν Παρθία, pro quo subst. loci s. terrae ponuntur et alibi nomina pers. s. gentis.
- Παρθυαῖος, (i. q. pr.) c. artic. ὁ Π. - εἶδη, Parthus 3, 1, 5, 4, 10, 11. τὰ βασίλεια τοῦ Παρθυαίου, sedes regis Parthorum 3, 9, 16. τῷ Παρθυαίῳ, Partho 4, 15, 16. per ellips. subst. βασιλεὺς, et pro illis deinde ex 3, 1; 4, 4, 10, 2. - c. acc. ellipt. subst. Ἀρσάκης. τὸ γένος Παρθυαῖος, natione Parthus 6, 2, 19. - Plur. Gen. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀκριβοῦντες, Parthorum 1, 15, 4. — πρὸς τὸν βασιλέα Π. 3, 1, 4, 4, 10, 2. cf. 3, 9, 15. τῇ κατὰ Π. νίκη, Parthica victoria ib. 21. 6, 2, 20. ἐν τοῖς ἑσίοις μέρεσι Π. in oriental. partibus Parthiae 6, 5, 14. εἰ τινας Π. αὐτομόλοιοι ἠκολούθησαν, quicumque ex Parthus transfugae secuti fuerant 6, 7, 17. 7, 2, 3. τὴν Π. Parthicum (imperium) 4, 10, 5. sc. ἀρχὴν, ut diserte τῇ Π. ἀρχῇ, Parthorum imperium 6, 2, 17. — τὴν Π. γῆν, Parthorum regionem 3, 5, 1. 4, 11, 12. Parthicam regionem ib. 3. - Dat. εἶναι - Παρθυαίοις λ. Parthis 4, 10, 7. - Acc. τὸν πρὸς Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bellum 5, 1, 7. μετὰ τὸ Π. καθελεῖν, Parthos 6, 2, 3.
- παρίσσειν, Pass. de pers. trop. c. praep. παρεμμενον ὑπὸ τοῦ φαρμάκου καὶ μέθης, debilitatum 1, 17, 25. resolutus, nostr. *entkräftet* ἢ *erschläffet*.
- παριόντες v. πάρεμι ab εἶμι.
- παρίσημι, de pers. phys. neutral. abl. οἱ προϊόντες αὐτοῦ ἀήρηντον, μηδὲνα παρεσάναι, ne quisquam prope adstare vellet 3, 11, 5. — c. adv. κατω παρεσῶτες, adstantes 8, 3, 6. - c. dat. rei s. loci, παρισήμισαν ταῖς πύλαις, stabant ad portas 7, 10, 9. - Alio trop. sensu, act. c. acc. rei et praep. παρασήσας ἐν τῇ γραφῇ τὸν τύπον λ. repraesentata in pictura formā 5, 5, 11. repraesentans, sistens, iubens sistere s. curans sisti iuxta se, i. effingi, adiungi, a pictore. - Med. c. acc. pers. τὸν παῖδα παρασησάμενος, filio in eorum conspectu constituto 1, 4, 1. prope se sistens, sibi adstare iubens et propius se ad lectulum, ubi decumbebatur. - † trop. simul c. abl. modi, ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς, - σπάνει ποτοῦ - αὐτοὺς παρασήσασθαι, penuria potus - eos ad deditionem compellere 7, 12, 7. ad se sistere, in suas traducere partes, sibi adiungere.
- παροινία, cum adiuncto phys. partim, ὕβρεως καὶ παροινίας τῆς σῆς, petulantiae tuae 1, 17, 10. nisi Bg. scripsit *temulentiae*. εἰς τοσοῦτον μαγίας καὶ π. λ. petulantiae 1, 14, 15. - Trop. εἰς ὕβριν καὶ παροινίαν, contumeliam 5, 8, 1. ubi copulantur syn. et quidem propr. et trop.
- παρωξύνειν, trop. de pers. c. acc. pers. et particip. modi, διηγουμένη λ., παρωξύνειν αὐτὸν, instigabat 3, 10, 16. ad iram et vindictam, irritabat. - simul c. praep. τοὺς εἰς ἀμύτητα παρωξύνοντας (αὐτὸν,) crudelitatis hortatores 5, 1, 6. simpl. p. incitare. — De re, φθόνος αὐτοὺς εἰς τοῦτο παρωξύνειν, incitabat 1, 10, 15. εἰτίαι τοιαῦται - εἰς μίσος - τοὺς - παρωξύνειν, incitabant 7, 4, 1.
- παρορμῶν, mor. de pers. sensu milit. c. acc. pers. et adv. τὸν στρατὸν εἰς παρορμῶν, adhortans 7, 1, 15. dux, ad pugnandum. — παρορμῶντων (αὐτοὺς) ἐκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν, incitantibus 3, 4, 8. - Exira bellum, s. universe, ἐτι μᾶλλον παρωρμήσαν αὐτὸν, inoitarunt 3, 6, 17. milites, ad suscipiendum imperium. - abl.

παρορησάντων αὐτὸν τῶν οικείων, incitantibus I, 13, 13. ad redeundum in urbem e suburbanis.

παρουσία, phys. c. gen. perf. ὄκει τῆς παρουσίας τοιοῦτου βασιλέως, praesentiae I, 3, 13. δεῖσθαι τῆς αὐτοῦ π. 6, 7, 6.

παρρησία, pli. c. adi. ἀκαιρου παρρησίας - ὑπέσχε δίκην, libertatis I, 9, 14. in dicendo.

πᾶς. sensu A) vulg. Masc. de perf., sing. Nominat., sine subst., intra adi. et particip. f. duo adi., σάθρων μὲν π. καὶ - μεμηνημένος, frugi quidem quisquis esset I, 13, 16. frugi f. frugalis homo quisvis f. quilibet, sc. ἄνθρωπος f. ἀνὴρ. Accusf. ante subst. sine artic. ἐρρωτο ὑπὲρ πάντα νεανία, quolibet iuvene 3, 14, 5. Plur. post subst. sine artic. οἰκείαι πάντες, familia omnis 8, 3, 2. v. οἰκ. sine subst. ante verb. π. συνῆλθον, omnes I, 4, 1. 1, 9, 13. 5, 1, 9. 7, 11, 7. † simul c. adv. affini, πανδημί π. ἐξίσσιν 7, 9, 3. v. id adv. - † in opp. f. relat. π. - ἕκαστος λ. I, 14, 5. - sq. v. - οὐδείς 7, 4, 1. - † sq. simul partitione, π. - οἱ μὲν -, οἱ δὲ λ. καὶ οὐδείς λ. 1, 4, 21. post verb. συνεληλύθεισαν π. 7, 11, 2. - universi 8, 6, 14. in opp. ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οὐ πλείοι, καὶ σχεδὸν π. omnes 7, 8, 18. - Gen. ante subst. sine artic. ἱκανώτατος πάντων ἀνθρώπων λ. omnium 2, 9, 18. - post subst. Παιδῶν π. universi 2, 9, 2. sine subst. ante verb. π. ἐεραταζόντων, omnibus 1, 16, 8, 2, 1, 12. 2, 9, 7. cunctis 8, 8, 5. — † post superlat., simul per enallag. generis f. synthesin f. synesin, Δουίλλα - πρεσβυτάτη πάντων ἀδελφῆ, (omnium) maxima natu soror 1, 8, 6. sc. παιδῶν, Marci liberorum, p. πασῶν. in relat. π. - ἔσσι λ. 4, 3, 3. - Dat. ante subst. πᾶσιν ἀνθρώποις, cunctis h. 2, 2, 14. - it. in opp. Ῥωμαίοις καὶ π. ἀ. omnibus h. 4, 14, 18. - it. ante v., in opp. ὅμιν αὐτοῖς καὶ π. λ. 1, 4, 14. - post v. παρηγγέλη πᾶσιν, omni. 1, 5, 3. - †† intra adi. et v. ποσειδὸς πᾶσιν ὄφθῃ, om. 1, 7, 4. - Acc. ante subst. c. artic. πάντας τοὺς - φίλους, omnes 8, 3, 23. - post subst. et c. adi. al. simul, λοιποὺς - φίλους - πάντας λ. reliquos - amic. cunctos 1, 17, 3. τοὺς μὲν Ἑβραίοις πάντας ἀπομῖναι, omni. 4, 3, 14. - in opp. et sq. partit. Γερμανοὶ, οὓς οὐδέπω π. ἐπιχειρωτο, ἀλλὰ τοὺς μὲν - τῶν δὲ λ. omnes I, 3, 12. - ante pron. χειρωσμένω π. αἰτοῦς 1, 6, 16. - in opp. π. ἡμᾶς ὡς ἓνα ἡγάπα 1, 5, 7. π. γὰρ ἡμ. λ. ib. 12. - † post neg. οὐδὲ γὰρ ἐλάσανε τὰ - πάντας, neque enim - quendam 1, 14, 14. - ante particip. c. artic. πάντας - τοὺς παρίτας, omni. 1, 4, 17. - post particip. merum, χωρμένους π. ἐτάραξεν, qui acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. per ordinem inversum, p. ἐτ. π., χρ. ubi adeo. fiet proprie, ut in sqq. locis. - ante verb. π. ἀποσῆναι μελίσσαντες, cunctos 1, 17, 21. omnes 4, 12, 6. sq. καὶ οὐδείς λ. — †† c. adi. peculiari, κοινούς ἐχθρούς π. ἡγεῖτο, communes host. omnes existinabat 1, 8, 15. v. κ. in relat. λέντων - ἱκατόν -, ἰσαρίθμοις ἀκουσίαις π. ἀπέκτεινεν 1, 15, 13. - in relat. al. π. -, μένους - τοὺς - στρατιώτας λ. cunctos 2, 4, 8. π., οὓς - καὶ ἔσσι λ. omnibus 1, 9, 1. 1, 13, 11. 7, 1, 20. - post v. et sq. partit. διεχορήσατο - π. -, τοὺς τε - καὶ τοὺς λ. 1, 8, 17. — post verb. ἐδύσανε π. mn. 1, 2, 2. sq. syn. πανδημί λ. Masc. de re, Sing Gen. †† c. subst. diversi sexus, πάντος λόγου καὶ ἐλπίδος θάττου, omni spe et sermone 3, 14, 7. qui Bg. vel hoc Lat. ordine innuit, adi. pertinere simul ad post. subst. cf. 1, 10, 8. — Plur. Acc. ante subst. c. art. πάντας τοὺς - ἀγωγὰς λ. omnes 7, 12, 8. - sed post subst. μηνῶν -, πάντας - ἐνομήσας, omni. I,

14, 17. - Fem. de re, sing. Gen. post subst. προθυμίας πάσης, summa 8, 5, 3. - ante, πάσης εὐνοίας, omnem 1, 5, 10. π. ἐλπίδος μείζον λ. 1, 10, 8. π. νεκρῶν, quavis 2, 1, 16. - simul post praep. πρὸς τ. τροφῆς, ante quemque cibum 1, 17, 23. ἔξω π. ὑποψίας, extra omnem suspitionem. 2, 5, 12. μετὰ π. ἀκριδείας, summa c. religione 1, 1, 4. μ. π. ἀδρείας, summa fortitudine 1, 5, 19. μ. π. εὐκροσίας, admodum decore 1, 9, 6. ἡσυχία modestia 8, 8, 1. cf. 11, 13, 13. μ. π. τιμῆς, summo hon. 3, 8, 6. μ. π. προθυμίας, summa cum aiacritate 5, 4, 9. μ. π. ἐπιμελείας, summa cura 6, 8, 5. μ. π. ἀμείητος, cum summa crudel. 7, 4, 3. μ. π. ἐπειζέως, summa festinatione 8, 6, 10. cf. μ. - Acc. ante subst. merum, πᾶσαν ἕβην λ. omni 1, 13, 11. π. προθυμίαν, summam 3, 6, 17. π. πρῶτην, summ. 7, 6, 7. π. μηχανῶν, nullas non mach. 3, 15, 10. sed c. artic. 2, 4, 12. qui Bg. legerit γῆν, aut supplerit saltē. π. τὴν ἐπιβολὴν, omnes infid. 3, 5, 13. - simul post praep. πρὸς πᾶσαν τὴν ἄπειρον, contra universam 2, 14, 14. - post subst. c. artic. τὴν ἐλπίδα π. spem summam 2, 9, 5. - Fem. Plur. de perf., post subst. merum, in relat. γυναῖκες πᾶσαι, ἑσταις λ. 4, 2, 5. omnes, ἀρχαί π. λ. omni. 8, 6, 18. - De re, post subst. mera, ea que diversi sexus, ἀνδριάντες - τιμαί τε πᾶσαι, omni. 7, 7, 3. - Dat. ante subst. merum, πᾶσαις - εὐφρημίαις, omni. 2, 21. - Acc. ante subst. c. art. πᾶσας τ. τῶν - τιμῶν 2, 12, 10. - ante subst. mer. π. - πράξεις, summam rerum 4, 12, 7. - simul post praep. κατὰ π. ὁδοῦς, per omni. v. 2, 12, 2. - post subst. c. art. f. intra subst. diversi sexus, τὰς εἰσόδους πᾶσας καὶ λιμένας λ. aditus omni. et portus 3, 1, 3. - Neutr. sing., de perf. Nominat. ante subst. cum art. πᾶν τὸ στρατόπεδον, universi milites 5, 3, 25. - Dat., simul post praep. σὺν παντὶ - τῶν πλήθει, omni 7, 5, 2. 6. - Acc. post subst., in relat. εἴ τι γένος ἢ βασιλικόν -, πᾶν ἐξένοψεν 4, 6, 7. - Plur. Dat. ante subst. cum art. et simul post praep. ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, in omni. nationibus 3, 2, 13. - Acc. †† ante artic. merum, πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σικυῆς λ. omnia 5, 7, 12. sc. πρόσωπα vel commune χρήματα, ut in τὰ παιδικὰ, ubi neutr. adi. p. masc. et abstract. p. concreto. Quo et referri licet 2, 4, 2. 6, 1, 3. - Neutr. de re, sing., dat. ante subst. mer. παντὶ σθένει, summis viribus 3, 9, 8. omni vi. - totis viribus 8, 4, 18. - Acc. cum verb. ante, et sq. partit. f. in relat. πᾶν, ὡς στρατιώτης, ἐπραττεν, εἴτε - εἴτε λ. omnia 4, 7, 6. πᾶν, ὃ λ., ἐργαζέτο ib. 7. †† post verb. προσποιήσασθαι πᾶν ὃ τι οὖν, quidvis 2, 14, 9. sc. πρᾶγμα. Neutr. Plur. post subst. mer. ταμεία - πάντα, aegarium omne 1, 6, 19. - Gen., ante, πάντων ἱερῶν, omni. 1, 14, 4. - simul post praep. ἐν - π. ἐθνῶν 6, 3, 2. - Acc. intra art. et subst. τὰ δὲ σκευοφόρα πάντα κτήνη λ. omni. 8, 1, 4. - post subst. in relat. ἀρώματα - π., ὅσα 4, 2, 16. - † σωγῶς χρημάτων -, πάντα προσέσαι 5, 5, 22. - ante art. et subst. πάντα τὰ - λείψανα, omni. 4, 8, 10. - †† ante art. et subst. diversi sexus, πάντα δὲ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας λ. 5, 3, 26. - ante particip. c. art. πάντα εἰδίδου τὰ αἰτούμενα, omni. 1, 6, 26. 2, 1, 24. post subst. c. art. in opp. τὰ μὲν ὄπλα - π. omni. 2, 13, 5. sc. λοιπὰ, cf. infra in Restrict. Neutr. Plur. sine subst. sed c. art., it. c. gen. perf. τὰ ἀνθρώπων π. εἰδέναι, res hominum omnes 4, 12, 5. sc. πρᾶγματα. - τὰ ἐκείνων π. δοῦναι, illorum bona omni. 7, 8, 20. sc. χρήματα, κτήματα, ἀγαθὰ, etc. - Sed sine omni subst. cum verb. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρ-

ξεν αὐτῶ, omn. 3, 6, 4. v. praep. π. - ἐμβριθῶς τὰ π. 4, 3, 7. —
 †† Per ellips. praep., de temp. (κατὰ, ἀνά, διὰ) τὰ π. - ἐν τοῖς
 β. διατρέψασα, peruenio 5, 8, 7. sc. μέρη τοῦ χρόνου. Neutr.
 Plur. sine artic. Nominat. c. verb. πάντα ἐπράττετο λ. omn. 1,
 6, 1. - † in relat. π. -, μάλιθα δὲ λ. 2, 14, 3. sc. χρήματα,
 ἀγαθὰ, bona animi et corporis, it. πράγματα, ἔργα, aia, et p.
 ἄλλα πάντα. †† post subst. alius sexus, per synecim. l. synthein,
 θησαυροὶ - εἶχον ἄλλα πάντα προσκεκένωτο. omn. 2, 7, 3. sc. χω-
 ρία. - †† θησαυροὺς καὶ νεώς, πάντα εὐεῖκνε λ. 3, 13, 9. - Gen.
 in relat. πάντων -, ὧν λ. omn. 2, 6, 15. - π. -, ὅσα 8, 5, 7.
 sc. πραγμάτων. - πάντων ἐν σπάνει, omnium rerum ib. 8, 16.
 sc. χρημάτων. - ἔσω π. ἀμνησία, omnium 8, 7, 18. - Acc. in
 relat. πάντα δώσειν, ὅσα λ. omnia 2, 6, 11. π. -, ἃ -, λέγον-
 τος 5, 8, 8. - c. verb. meris, μετὰ προθυμίας π. ἐπύραττον 2, 11,
 4. propr. post τῶν καμάτων et adeo subst. alius sexus iterum. -
 π. πράξειν εἰς ζῆλον λ. 2, 14, 7, 7, 6, 1. π. πισεῖσαι 8, 3, 22. -
 † Per ellips. praep. de modo, Διόνυσον, (κατὰ l. εἰς) πάντα μιμού-
 μενος, per omnia 1, 5, 7. - †† it. c. adi. εἰκόνα, π. ὁμοίαν, om-
 nia simile 4, 2, 3. sc. μέρη. - B) sensu syn., p. Lat. totus,
 Masc. de persf. τὸν στρατὸν -, πᾶς λ. totus 3, 9, 12, 8, 7, 5. —
 πᾶς ὁ δῆμος λ. universus pop. 2, 2, 5. - † c. subst. diversi se-
 xus. πᾶς ὁ δ. καὶ τὸ στρατιωτικὸν ib. 23. - Gen. σχεδὸν παντός τοῦ
 στρατοῦ, univ. 3, 6, 14. omnis 8, 4, 19. - †† ante pron. re-
 cipr. εἰκόνα - π. ἑαυτοῦ, sui totius 5, 5, 11. von seiner ganzen
 Statur. - Dat. post praep. σὺν παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ, cum to-
 to rel. ex. 2, 14, 1. - Acc. πάντα τὸν στρατὸν, univ. 8, 7, 7. —
 De re, πάντα τὸν - χρόνον, omne 1, 1, 5. - post praep. παρά π.
 τὸν ἐμ. βίον, per omni. meam vitam 1, 2, 10. - Fem. de persf.
 ἡ σφ. δύναμις παρ. πᾶσα, univ. 1, 6, 18. - Gen. post pron.
 τὴν - δύναμιν - ἤρχε ὁ αὐτῆς πάσης, univ. (copiis) 2, 15, 2.
 — Dat. πάση τῇ συγκλήτῃ, universo 1, 8, 10. - post praep.
 σὺν π. τῇ δυνάμει, cum omnibus copiis 6, 5, 20. - De re, πᾶ-
 σα ἡ-τε Ρωμ. πόλις, tota 5, 2, 5. - Gen. post praep. ἐκ τῆς Ἰτα-
 λίας πάσης; ex It. omni 1, 15, 2. ἀπ' Ἰταλίας π. ex It. tota 8,
 5, 11. ἐν π. Ἰτ. totā It. 7, 12, 2. π. τῆς πραγματείας, totius 2,
 15, 11. - Dat. προθυμία πάση summa, 3, 4, 9. - Acc. πᾶσαν
 τὴν - ὄραν, omnem 1, 6, 3. 1, 8, 3. π. αὐτοῦ τὴν ψυχ. 1, 13, 15.
 post praep. κατὰ π. τὴν πόλιν, per omni. 1, 14, 18. παρά π. τὴν
 ὁδόν, in toto itinere 2, 6, 10. εἰς π. τὴν πόλιν, per totam urb.
 7, 9, 17. - Neutr. sing., de persf. Nominat. πᾶν τὸ - στρατιωτι-
 κὸν λ. 1, 4, 19. π. τὸ ἵπτικὸν τάγμα, tota 1, 13, 5. omnis eque-
 ster ordo 4, 2, 19. - Dat. σὺν παντὶ τῷ - πλήθει; omni 4, 14,
 12. - De re, Nominat. πᾶν δὲ ἐνεῖνο λ. totam autem illud 4,
 2, 13. sc. κατασκευάσμα, c. §. 15. et 18. - πᾶν - τὸ πλήθος τῶν
 ἀνδρῶν, omnis mult. 6, 5, 7. - tota mult. 4, 11, 5. i. q. πλεί-
 στον πλήθ. §. 7. τὸ πᾶν ἔργον λ. tota res 1, 14, 10. - Gen.
 παντός ἀζώματος σχῆμα, summae dignit. 3, 11, 4. - Acc. με-
 ρῶν τοῦ σώματος, - εἰς πᾶν ἔχειτο 8, 4, 27. sc. αὐτό, τὸ σῶμα, om-
 ne reliquum corpus. - Per ellips. praep. (κατὰ) πᾶν τὸ σῶμα
 λελωβημένους, toto corpore 8, 8, 15. - Neutr. Plur. Acc. τὰ
 σκέλη πάντα, crura tota 5, 3, 12. - ††† Per loca, ubi alterutro
 sensu pr. repetitur in vicinia, id que varie, a) eodem casu.
 eodem que sexu, Mascul. bis, πάντες -, πάντες λ. om-
 nes -, univ. 6, 5, 22. πάντας - πάντας, omnes (leones) -
 omnes (homines) 1, 15, 13. - ter, πλείσα πάντων ἐγχειρισθεῖς,

πάντων οὐσίαν εἶχεν ἐλάττωτα - πάντων λ. omnium - omnibus - omnibus 2, 1, 11. sq. b) diverso sexu, πᾶς ὁ στρατός, - προθυμίαν τὴν τᾶσαν, ανίψ. exerc. - alacrit. que summam 6, 4, 1. — παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατῷ, - τὸ δὲ ἐπίλοιπον πᾶν πλῆθος, omni rel. exerc. - caetera vero omnis milit. 3, 4, 14. sq. πάντα τῶν στρατῶν, - τὰς εἰσόδους πάσας καὶ λιμένας λ. omn. ex. - aditus omnes et portus 3, 1, 2. sq. πάντας -, πάσαν ἡλικίαν λ. civit. omnem aetat. 3, 8, 19. sq. - c) Fem. sexu eodem, πάσης τῆς νυκτός, - προθυμία - πάση, tota nocte, - alacr. summa 3, 4, 8. sq. - diverso, πᾶσα ἡ πόλις -, παντός τε κ.σμου καὶ τιμῆς λ. tota urbs - omni ornatu ac hon. 3, 0, 19. ubi in post. cum subst. diversi sexus. - † πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχή -, ἡ Φιλονικία - κατὰ τοῦ παντός, totum imper. Rom. - certamen de summa rerum 4, 14, 14. ubi post. τὸ πᾶν i. q. pr. πᾶσα ἡ ἀρχή, de toto imperio, de universis terris, de summo dominio; utrius populi et domini ditioni postea subiecta sit nostra terra vel utraque; uter populus et rex in alterum eius que terras omnes habiturus sit dominium; supplendo subst. πραγματος s. ἀξιώματος, cf. 3, 11, 4. i. q. aliorum περὶ τῶν ὄλων et ὑπὲρ ὄλων τῶν πραγμάτων. — ἡ στρατιωτικὴ δύναμις - πᾶσα, - ταμίαι - πάντα, univers. - omne 1, 0, 18. sq. πᾶσαν ἀνατολὴν ὑπετάξατε, - σχεδὸν παντός τοῦ Ῥωμ. στρατοῦ λ. totam or. - univers. 3, 6, 14. πᾶσαν πρᾶξιτά -, συνοφάντας τὸ πάντας, summam - omnes 7, 6, 7. τιμὴν π. - πάντα τὸ ἐπραττεν, omnem - omnia 1, 8, 1. - it. c. affin. παντοδαπὰς - ἀπὸ πάσης γῆς - πανταχόθεν - παντοδαπὴν ἐν πᾶσι θεσπύοις - παννοχίδας, ex omnibus regionibus - in omnibus theatr. 3, 8, 15. - 17. d) Neutr. Sing. diverso casu, ἐν πᾶν τὸ εἶδος ἀναπεισάειν λ. - σὺν παντί - τῷ πλῆθει λ. totam gentem - cum omni militi. 7, 5, 1. sq. τὸ - στρατεύμα - πᾶν εἶχε, - διαμείσθαι πάντα λ. exerc. omnem - omnia 2, 15, 10. - diverso etiam sexu, εἰς - πᾶν τὸ - στρατιωτικὸν - Παιόνων πάντων, omnem - univers. 2, 9, 1. sq. - e) Neutr. Plur. eodem sexu, πάντα διηρπάζετο, - πᾶν τὸ - ἐργαλείον, omnia -, quidlibet 7, 11, 15. - diverso πάντων ἀνενδεῆ - βίου, - τοῖς δ' ἄλλοις πᾶσιν ἀνθρώποις, nullius indigam, - caeteris hom. omnibus 8, 7, 15. πάντα ἐπὶ τὸ πῆρ ἐπεβόσκειτο. τὸ πᾶν ἔργον λ. omnia -, tota res, 1, 14, 9. sq. ubi pr. π. aequè pertinet ad pr. ac ad sq. v., prout comma ponitur, post π. aut post ἐπ. s. πῆρ, et deest subst. οἰκήματα s. χρήματα. † πάντα ἐπραττεν ἐκάτερος, πειρῶμενος λ. - πάντων αἰγνώμαι, omnia agebat uterque, amiceas -, omnium 4, 3, 2. q. cf. ἔπρ. †† Cum artic. τὰ μὲν ὑπ' Εὐρώπην πάντα λ. Ἀσίαν τὴν πᾶσαν, in Eur. omnia - omnem 4, 3, 11. sct. μέγθ γῆς s. χωρία. - τὰ θηρία - π. ἐν τῆς Ἰταλ. πάσης. feras omn. - ex It. omni 1, 15, 1. sq. - f) bis et c. affini, πᾶς ὁ δῆμος - πανταχοῦ, - καὶ πάντες μὲν γὰρ ὄχλοι λ. univ. - omne vulgus 7, 7, 1. sq. ὁ δὲ στρατός πᾶς -, οὐ πᾶν τι τῷ πράχθ. πάντες ἦγεσι. ex. totus - (omnes) 8, 6, 1. πᾶσι - παντοδαπῆς - παντὶ τῷ βουλομένῳ, omnibus -, cuivis, cui libeat 1, 10, 12. πάσας τὰς - τριήμερις -, παντοδαπὴ δύναμις -, πᾶσαν ἡπειρον λ. omnes - univers. continentem 2, 14, 13. sq. πανταχόθεν - ἀπ' Ἰταλ. πάσης - αἰγιαλόι τε πάντες καὶ λιμένες, It. tota - littora omnia portus que 8, 5, 10. sq. ubi post. π., intra duo subst., pertinet ad utr. g) ter, πάντες οἱ κείνου οἰκίῳι -, ὑπερβαίνει τὸ πάντες -, μεθ' ὕβρεως πάσης λ. omn. - omn. - omni contum. 4, 6, 1. sq. πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις -, πρὸς πάντων εὐφρημ., πάσης τὴν τιμῆς καὶ αἰδοῦς, omnibus - ab omnib.

— omnem que honor. 2, 3, 24. sq. ubi positr. c. subst. diversi sexus. πρὸς πάντας τοὺς ἀρχοντας -, πάντας ἀναπέθων -, ἰκανώτατος - πάντων ἀνθρώπων λ. ad (omnes) - omnes - omnium hom. 2, 9, 17. sq. πρὸ πάσης τροφῆς -, πᾶν τὸ Φάρμακον -, καὶ βίαιες λ. ante quemque cib. - omne - omnes 1, 17, 23. μετὰ πάσης αἰσχύνῃς -, πάσαις ταῖς - λώβαις -, (κατὰ πᾶν τὸ σῶμα λε- λωβ. per summam ignominiam. - omnibus - toto corpore β. 14. sq. πάντα τολμῶντες -, παντὶ τρόπῳ -, τὴν Τύρον, πᾶσαν τε ἐνε- πρησαν, quilibet - omnibus mod. - totam 3, 3, 6. πάντα μὲν εὐθύμως πράττων -, πᾶν τὸ στρατιωτικὸν -. τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῷ, alia omnia -, univervo exerc. - nam a nobis videtur omnia 3, 6, 1. - 4. v. praep. π. h) ter c. affini, πᾶς ὁ τόπος - πᾶν τὸ ἱππ. ταγμα -, πανταχόθεν -, τάντα δὲ λ. omnis - omnis - omnia 4, 2, 13. - 21. πανταχοῦ - ποσειδῶς πᾶσιν ὤφθη. - πᾶσά τε ἡ σύγκλητος - καὶ πανδημίαι -, πάντα - ἄν- θη λ. optatus omnibus in consp. venit. - totus senatus -, omnia florum genera 1, 7, 3. sq. ubi primus dat. pertineat aequè ad pr. adi. ac ad sq. v. et positr. πάντα est p. omnigenos flores f. flores omnis generis, ei p. παντοία, ut ap. Lat. quoque omnes flores. πάντας -, πάντες -, ἅπασιν -, σχεδὸν παρὰ πάντα τὸν ἔλαιον τὸν λ. omnes -, omnes -, omnibus -, per totum ann. 2, 7, 11. — 15. πάντα ἐπραττεν εἰς τὸ λ. - πανταχοῦ πρὸς πάντας ἡγου- μένους, - πρὸς πάντας λ. omnia - omnes - cunctos 7, 7, 9. - 11. — i) quater, πᾶν τὸ - τέμνος -, πάντων ἰερῶν -, πάντες -, πάντα τὸν περιβολὸν λ. totum - omnium - omnes - omnem 1, 14, 4. - 6. - it. c. affini, ἅπαντα -, πᾶς ὁ δῆμος -, Ἰταλία τὴ πᾶσα -, πάντα τὴ ἔθνη -, πάντων σπάνει λ. omnia - univervo - it. tota - omnes gentes - omnium rerum. 8, 5, 14. - 16. πάντων τῶν ἐπιτηδείων - τροφῶν τὴ παντοδαπῶν -, πάντα - ἦν -, ἐν σπάνει πάντων τῶν ἐπιτηδείων -, πάντα ἔχουσαν λ. omnium - omnia - omnium - omnia 8, 6, 6. sq. ἐμβριώως τὰ πάντα καὶ θυμειώως ἐπραττε -, ὄργῃ πάντα πράττων -, ἐν ἅπασιν -, τὰ μὲν ὑπ' ἐυζώ- πην πάντα -, Ἀσίαν τὴ πᾶσαν λ. omnia - omnia - in omnibus - omnia - omnia 4, 3, 7. - 12. k) quinquies, πάντα τὸν ἐμ- πίπτοντα -, πάντας τὴ παῖδας καὶ γυναῖκας -. πάντα τὸν κόσμον καὶ κειμήλια λ. - ὑπὲρ πᾶσαν εὐχὴν λ. - πάσης τὰς τιμὰς λ. quem- vis obvium. - omnes - omni ornatu et supellectile, - supra (omne) votum -, omnes honores 3, 9, 19. - 22. ubi his cum subst. diversi sexus. πάντες -, πάντα -, τοὺς δ' ἄλλους πάντας -, πάντα ἔθνη καὶ πάντα στρατόπεδα λ. omnes - omnia - caet. aut. omnes - omnes populos et cunctos exercit. 2, 4, 1. - 4. μετὰ πάσης εὐφροσύνης -, προσεθέμετο πᾶσιν -, πάσαις διαβολαῖς -, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν -, σωφρον μὲν πᾶς λ. (cum omnibus acclam.) cum omnibus - omnibus caluim (totum) eius animum - 1, 13, 13. - 16. πάντα ποιήσειν -, πάντα τὸν στρατὸν -, ἀποσθῆναι πάν- τας -, πάντες -, τοὺς καιροὺς πάντας λ. omnia - totum ex. — omnibus - omnes - occal. omnes 4, 13, 9. - 11. πάντα τὰ — βάρβαρα -, πᾶσαν τὴν - ἡπειρον -, Ἀσίαν πᾶσαν, - πάντα -, πᾶ- σαν ἐλέκληρον - ἀρχὴν, omnes -, omnem -, Af. tota -, omnia -, totum et integrum 6, 2, 3. - 6. v. ἔλ. it. c. affini. εὐγενέστος - πάντων εὐπατριδῶν -, πάντων ἀξιώτατος -, πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες λ. - πάντων ἐκβίασμένων -, τὸ πάνυ δεξιὸν λ. omnium - omnium - omnem - caeteri que omnes - omnibus 2, 3, 9. - 12. πᾶσαν τὴν οἶον - παμπικεῖν - παντο- δακοῦς - πάντων βεῶν -, στρατὸς πᾶς -, πᾶσιν ἐπιτρέπων -, παντο-

δατάς -, ζῶα - πάντα λ. totum iter -, omnium deor. - exerc.
 universus -, omnibus -, bellias omnes 5, 6, 17. - 21. ἐβά-
 σκηγε πάντα -, πᾶσαν τὴν τε Ἰταλ. - παντάκασιν - ἀτέλειαν πάν-
 των -, διὰ παντός -, τέλη πάντα λ. omnia -, quidquid -, im-
 munitatem (omnium,) - vecig. omnia 2, 4, 11. - 14. δένδρα
 πάντα -, πανταχόθεν -, ἅ περ πάντα -, περί πᾶν τὸ τεῖχος -,
 παντοίας - παντὶ σθένει, † παντός τοῦ στρατοῦ -, πανδημεί, arb.
 omnes - quibus omnibus - circa totum murum - totis viribus
 - omnis exerc. 8, 4, 12. - 20. 1) sexies, eis πᾶν - τὸ στρατιω-
 τικόν -, πάντα προέσθαι -, πᾶν τὸ γένος -, πάντα κίνδυνον -, πᾶν
 τὸ στρατόπεδον -, πάντα - τὰ ἐπιτήμνια καὶ παιδᾶς καὶ γυναῖκας,
 per totum exerc. - omnia - totam famil. -, quodvis periculūm,
 univerſi milit. -, omnibus neceſſar. 5, 3, 21. - 26. - it. cum
 affini. πάσης μουσῆς -, πᾶν τε, ὅ περ - θεάμα λ. - πρὸς πάντων
 βασιλέων, - γένος - πᾶν -, πάντας -, πᾶσα - νόξ - παντοδοπᾶν λ.
 omnis - (omne) quidquid -, ab omnib. imperat. -, (omne) -
 omnes -, totae noctes 4, 6, 4. - 8. ††† Per loca, ubi restri-
 ctive dr. et tantum de certis a) perſ., maxime Rom., 1, 4, 1.
 14. 1, 7, 1. 3. 1, 9, 1. 13. 1, 14, 3. 12. 14. 1, 15, 10, 13.
 1, 16, 8. 1, 17, 21. 24. 2, 1, 8. 2, 4, 1. 3. 2, 9, 7. 2, 12,
 4. 2, 14, 1. tum milit. 2, 11, 3. 2, 13, 4. 4, 14, 18. 8, 6,
 1. tum ſenatorib. 2, 3, 25. et οἱ λοιποὶ πάντες ib. 10, 7, 11, 2.
 7. porro de Orientalibus 2, 7, 11. ſq. b) rebus, maxime Rom.
 1, 14, 4. 9. 1, 15, 1. 2, 2, 3. 2, 4, 2. 18. e. 2, 11, 4. e. 2,
 14, 7. 3, 2, 17. 3, 12, 26. e. it. aliis 8, 4, 17. 8, 6, 7. et de
 Aſia 4, 3, 11. 6, 2, 4. †† Ad quam not. anguſtiorē et referas
 haec, ubi valet p. Lat. *multus* ſ. *magnus* ſ. *plerique* ſ.
maxima pars, de perſ. 1, 9, 1. ſed de re 4, 1, 5. ſq. C) ſenſu
 ſyn., p. Lat. *omnis reliquus*, de perſ. 1, 8, 15. 1, 9, 13. 2,
 1, 12. 4, 13. 9. 4, 14, 18. 6, 5, 15. 7, 8, 18. ſed de reb.
 2, 14, 3. 3, 6, 1. 19. 4, 1, 4. 7, 7, 3. 8, 4, 27. D) ſenſu
 ſyn., p. Lat. *omnigenus*, *omnis generis*, *varius*, de animal. 1,
 12, 6. 1, 15, 9. e. 5, 6, 21. ſed de reb. 1, 2, 4. 1, 7, 4. 1,
 9, 4. 4, 2, 16. 4, 5, 7. 4, 8, 19. 5, 6, 14. 8, 6, 6. 8, 8,
 14. e. it. ſenſu mor., p. verus, falſus, gravis, levis, 1, 13, 14.
 — ††† Per loca ambigua, a) de perſ. an re, 2, 7, 7. 3, 10,
 6. 4, 6, 4. 5, 8, 1. vel de utr. 2, 4, 2. 6, 1, 3. b) quoad
 ellipſ. ſubl. τοῖς λοιποῖς διὰ παντός τουτων ἀπολαύειν, perpetuo 8,
 7, 9. ſc. χρόνου, ſi maſc. ſed, ſi neutr. μέρους τοῦ χρόνου. - † διὰ
 παντός διςποτείας ἀμεριμνίαν, perpetuam dominii ſecuritatem 2,
 4, 13. qui Bg. formulam mutat in affine adi., accommodatum
 ad ſubl. pōtr., pro in perpetuum, ſc. tempus. c) quoad
 not., utrum p. Lat. *omnis*, an p. *omnis generis*, ſ. p. *totus*, 1,
 15, 1. 8, 4, 12. 15. d) quoad lect. πάντα ἡγάγε, reduxit 3,
 4, 17. e. qui Bg. legerit ἐπαῖηγάγε, ſublato etiam adi. πάντ.,
 pro quibus liceat fingere πάλι ἀῖηγάγε. - ὡς πάντα ἐν ὀπλίς-
 θεῶ, ut ſemper armatam 5, 6, 3. qui Bg. retinet π., p. κατὰ
 π. et per ellipſ. ſubl. μέρη τοῦ χρόνου, vel μέρη τῶν πραγμά-
 των, de modo. p. κατὰ πάντα τροπον, et p. παντάκασιν, proſus,
 omnino. κίνησις - πασι τῆς ὑπὸ Ῥωμαίαις ἐγένετο, motus toto Ro-
 mano imperio exſtitit 6, 3, 3. qui Bg. legerit παση (p. εν παση)
 τῇ ὑπὸ Ῥ., ſc. ἢ γῆ ἢ χώρα ἢ βασιλεία ἢ αρχή, dum vulg. procedat,
 ſupplendo ad dat. ἀνθρώποις, et ad gen. art. γῆς ἢ χώρας,
 omnibus (nomina duo) terrae ſub Romanis, ſ. terrae Romanorum
 ſ. Romanae ſ. imperii Romani.

πάσχειν, de pers. ph., uniuersae, c. acc. rei et praep. εἴωθει ἐπὶ ἄλλων ταῦτο π. ὁ Κόμμ. ὑπὸ κραυγῆς, solebat id accidere Commodo I, 17, 22. Commodus solebat id (ut in somnum prolaberetur s. obdormisceret inter coenam) experiri s. facere ὑπὸ καμάτου π. (ταῦτο) οἰήθει, id sibi accidere ratus ib. 20. - in malam partem quamlibet, αἰτιώμενος, ὅτι δι' ἐπιθυμίαν ταῦτα πάσχει, quod haec pateretur 6, 9, 12. ut a militibus defereretur imperator et reiceretur. τῶν στρατιωτῶν ἀγανακτουμένων, ὅτι - ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων - πάσχουσι, ea se a Romanis pati 7, 12, 6. de Praetorianis, oppugnatis in castris a civibus. † ὅπως μὴ τι δεῖν ἐκ τῆς ἐσόμενης ἀρχῆς παρόντες πάθοιεν, ne - paterentur 2, 6, 5. - it. in opp. sine casu, δρώντες καὶ πάσχοντες διατελοῦσιν, agere et pati solent I, 4, 12: cf. γ. διατ., mala quaedam et incommoda perpetui et perferre, ab imperantibus orta. - sed cum acc. rei iterum et c. praep. simul, ἃ περ αὐτὸς ἡμᾶς δράσαι διανοεῖτο, ταῦτα πρὸς ἡμῶν παθῶν, ea passus a nobis 2, 1, 19. caesus, occisus. - c. solo acc. illo, οἱ δὲ ἔπασχον (ταῦτα,) ἃ περ δεδιόμην, patiebantur I, 12, 17. lapidibus ac tegulis petiti, vulnerati et occisi, συντίθενται, Θάσαι τι δράσαντες, ἢ παθεῖν, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum I, 17, 16. a Commodo, caedem et mortem, cf. §. 1. δράσαι τι μᾶλλον Θάσας, ἢ π. ἀναμείνας, ἠθέλησεν, pati 3, 11, 1. 4, 13, 1. † ὅπως - Θάσωσί τι κακὸν παθεῖν, διὰ τῆς τῶν παίδων ἀναιρέσεως, ἢ δράσωσιν αὐτοῖ, ut paterentur 5, 2. α. διέγνων, δράσαι τι ἢ π. γενναίον, διὰ ξίφους χωρήσας καὶ θόρου, pati 4, 4, 5. - Extra opp. c. acc. rei, ἴν' ἐπὶ πλεον, ὡν πάσχωσιν, αἰσθόντο, ut diutius dolorem sentirent 8, 8, 14. p. τούτων, ἃ πάσχ., αἰσθ. ea, sc. mala, quae paterentur, vulnera cum dolore, it. contumelias. βοηθεῖν (αὐτοῖς,) ὡς ἐφύβριξα πάσχωσιν, perpetuentibus 2, 7, 5. τί χερὶ παθεῖν ὑμᾶς, ὀγάτε, pati 2, 13, 15. quam poenam gravillimam. - † δεσπομία, μὴ, τί ἐκείνου παθόντος, ne, si illi quid accidisset 5, 7, 1. si mortuus, occisus esset. † ὡς - εἶτι περιθεῖν αὐτὰς, ὡς μηδὲν παθούσας, quali nihil ipas accidisset I, 15, 11. adhuc nihil pillos (struthos, denitis capitibus,) nihil mali, nec vulnus, nec mortem. - Med. de pers. c. acc. rei et praep. πείρα, ὡν πρὸς αὐτοῖς πεπόνθασι στρατηγόντος, eorum, quae hoc duce perpeffi sunt 2, 2, 20. quae ab eo passi sunt, γ. στ., p. τούτων, ἃ λ., clades in pugnis. - simul in opp. ἃ πρὸς μῆνεος βαρβαρῶν πείσασθαι προσδοκῶμεν, ταῦτα ὀρθῶσι ἡμᾶς εἰ οἰκείται, quae a nullo barbarorum nos passuros expecti. 1, 13, 4. impetus populi in imperatoris villam cum periculo vitae. - c. solo acc. isto, per polyptoton simul, οὗς ἤθεσαν ἢ πεπονθέντας τὶ δεῖν, ἢ παθεῖν δεδοκίματας, quos sciebant aut passos esse aliquid grave, aut, ne paterentur, metuere 7, 4, 7. per exactas accide pecunias et facultates ademptas. - per nudum acc. illum, τὸν μάλιστα πείσασθαι δεῖν, qui videtur passurus malum 4, 3, 5. ab hoste invadente ad caedem. - † c. nominat. particip. modi, δοκούντας κερήσθαι συμφορᾷ ἐν τε ὧν' πεπόνθεσαν Πέρσαις μάχόμενοι, ex eo, quod male accepti fuissent adversus Persas pugnantιο 6, 7, 7. ex his, s. ob ea, quae passi erant, p. ἐκ τούτων, ἃ πεπ. † cum alini subst. φήσας, ἀνθρώπινόν τι πεπονθέναι πάθος, se passum 5, 6, 4.

πατεῖν, ph. de pers. c. acc. rei, ποταμούςς πηγυμένους, calcare 2, 10, 10. de milit. transeuntibus, nec timentibus transire. † ῥιψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις - πατεῖν (αὐτὰ,) insultare 8, 5.

24. - † de animal. κατοῦντες (αὐτὰ, τὰ τεχνάσματα σιδήρων) οἱ ἵπποι λ. illis calcatis 4, 15, 8. - Pass. de perf. c. praep. ὁ δῆμος - κατοῦμενος ὑπὸ τῶν ἵππων, conculcatione equorum 1, 12, 14. conculcatus ab equis, in tumultu. οἱ ὄχλοι - ὑπὸ ἀλλήλων κατοῦμενοι, invicem proculcando 5, 6, 22. inter capiendum misilia. - alter alterum conculcantes 7, 8, 13. inter se proculcantes 7, 9, 15. in bello et pugna.
- πατήρ. ph. in relat. qualicumque, aperta aut minus, c. art. τὸν πατέρα (οἶον) - ὁ π. - ἀνεθρέψατο, pater 1, 2, 2, 1, 5, 12, 17, 1, 8, 7. ἡμερῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν λ. 1, 5, 1. parentis 1, 17, 26. ἡ κόρη - ἀπήγγελλε τῷ πατρί, patri 3, 10, 16. μήτε τί τῶν κατὰ τὸν πατέρα εἰδῶς 1, 9, 21. 3, 10, 15. c. adi. τοῦ ἐμοῦ π. 6, 3, 12. sine artic. μετὰ τοσαῦτα τρέπαια πατρὸς λ. parentis 1, 15, 15. γυναῖκες, ὅσαις - πατέρων ἀξίωμα λ. parentum 4, 2, 5. - c. gen. perf. τὸν π. αὐτῆς, eius par. 3, 10, 14. † per formulam e praep. τὸ πρὸς πατρὸς αἰτῶ γένος, patrum ei genus 1, 7, 6. quoad genus ipsius a patre, i. a patris part. - Trop. et quidem 1) per adoptionem. πατέρα ἐκείνου δοκεῖν -, τὸν δὲ υἱὸν, patrem 5, 7, 7. 2) honoris et animi causa, c. adi. πατέρα χρῆσον, par. 1, 4, 21. 2, 2, 19. π. ἦτιον λ. 2, 6, 3. de imperat. - abl. ὁ δῆμος (αὐτὸν) σεβαζόν τε ἀναγορεύει, καὶ πατέρα καλεῖ, patrem 2, 2, 21. sub init. imperii. † σεμνὸν καὶ ἦτιον ἀρχόντα καὶ πατέρα, οὐ βασιλέα λ. par. 2, 4, 1. † γένεσθε αὐτῶν υἱεῖς ἀνθ' ἐνὸς ἐμοῦ πατρὸς πολλοὶ, parentes 1, 4, 9. † simul et ph. et Trop. τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς μνήμην λ. par. 1, 5, 20. Marci, de Commodo fil. et civibus: - † ἐν πλούτῳ - ἐκ πατέρων ἀνατραφεῖς, inde a maioribus 2, 15, 2. qui Bg. servavit vulg., ubi tamen leg. ἐκ παιδίων s. ἐκ παιδίου s. εἰς παιδίων.
- πάτριος, (a πατρί) de perf. Σεῶν πατρίων, patriorum 8, 7, 4. quos patria et civitas colit. - Neutr. de re. c. adiuncto, τὸ Φοινικὸν πάτριον ἔχων καὶ ἐπιχώριον, patrio instituto 7, 1, 4.
- πατρίς, ph. sensu angustiore, de urbe patria, ὧ π. ἡ Ἀκλιθία ἦν, patria 8, 3, 2. - sed latiore, de terra, c. artic. εἰς τὴν πατρίδα ἐπανελθοῦσα 5, 3, 4. - † in vicinia simul et sine art. et c. eo, μηδὲ περιορᾶν πατρίδα, λ. - τὴν π. σώζειν 8, 3, 5. - c. adi. συναίρεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι 7, 7, 11. - † ambig., utro sensu, τοῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχομένοις 8, 5, 14. 8, 4, 21. ποθεῖν τὴν π. 1, 6, 7, 12. † σῦλλα τῶν πατρίδων, id est, patriae 7, 3, 15. - τοὺς θυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπαγάγων, patriam 7, 6, 7.
- Πάτριος, vit. ille Gr., a Caracalla relatus, ἰν' ὡς II., ταΦῆ, Patroclus 4, 8, 11. - Ζητῶν - Πάτροκλόν τινα ib. 10.
- πατρώδεις, mor. et bonam in patriam, τὸ μεγαλοῖον ἠγοῦμενοι, patrisare (Commodum) 1, 7, 2. patris mores imitari.
- πατρώος, ph. Masc. de perf. (qui fuit patris s. a patre datus,) πατρώος φίλοι, paterni 3, 15, 13. - c. artic. τῶν πατρώων φίλων 1, 6, 1, 2, 1, 10, 16. τοῖς πατρώοις φίλοις 1, 8, 1. τοὺς πατρώους φίλους 1, 5, 4. 1, 17. 3, 4, 5, 11. † τοὺς π. φ. πρῶτος διαβάλλειν ἔρῳατο 1, 8, 4. Perennis ap. Commodum, cuius res, c. tu proprie dr. πατρ. Fem. de re, ἐν τῇ πατρίᾳ μένειν οἰκία, paterna 2, 4, 18. ubi sensu latiori, p. avitus. τὴν πατρίαν προσήγοιαν παραιτήσασθαι, paternum 1, 14, 15. sq. explic. - πατρώος προσηγορίας 1, 15, 19. - c. adiuncto et discrim. πατρώων καὶ προσηγορικῶν οὐσιῶν λ. 7, 4, 5. † Ἀντωνίου ἡ πατρία διαδοχῆ, paterna 5, 1, 12. succellio in imperio p. II patrem, neutr. Nachfolge auf den Vater; quod Caracalla succellit patri, ubi

adi., non ut in pr. locis, potest mutari in gen. subst. affinis, *patris*, sed potius in dat., *Caracallae successio patri*; quales dat., pendentes a subst., habent Lat. et alios. † ἄσσι πατρῶν αὐτῶ ἐξουσίαν ἐπιδοσίνοντο, paternam 1, 9, 1. qualem pater ipsius s. aliquis, i. summam.

παύειν, mor. de perf. c. acc. perf. sed rei et gen. et abl. f. modi, τοῦτον ἐπειράσθην - γράμμασι - παύσαι τῆς - μαρίας, abducera a 6, 3, 11. astrahere, opprimere in eo. αὐτοῖς - παύσειν τῆς - ἐρμῆς, averlurum (esse) a 2, 5, 7. - Med. trop. de re, c. praep., in opp. εἰς αὐτὸν ὁ ἐναυτὸς ἀρχεται τε καὶ παύεται, desinit 1, 16, 6. finit fe. - simul c. abl. rei l. modi, γράμματα Σεῶν - ἤρατό τε τὸ πῦρ καὶ ἐπαύσατο, finem habuisse 1, 14, 1. desisse, finisse. - c. adv. οὐδὲ πρότερον ἐπαύσατο (αὐτὸ, τὸ πῦρ,) πρὶν ἢ λ. cessavit ib. 9. - De perf. cum gen. rei, τῆς βορῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, desinit 7, 10, 16. desistit ab ira. ἀς - παύσαντο - παλιουρίας, ut requiescerent a 8, 5, 21. τοὺς στρατιώτας ἐκέλευσε παύσασθαι τῆς - ὑβριῶς, desistere a 2, 4, 2. - † c. particip., p. inf., id est a) per nominat. ἐκάτεροι πολυμάχους ἐπαύσαντο, dimicare desierunt 1, 13, 10. οὐ παύσῃ - πίνων ὕδαρ; non desines - bibere aquam? - 1, 6, 4. desine. οὐ π. - λέγων; non des. loqui? 2, 1, 13. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες λ. non desinetis ludere? ib. 22. desinite. b) per acc.; in orat. obliqua, et simul cum adv. εἶδει - ποτὲ κἀκεῖνον παύσασθαι μεμνῶστα, oportebat aliquando et illum desinere insanire 1, 16, 1. ὑμᾶς - χερῶν - παύσασθαι - ἡδῆ - τὰς ψυχὰς - διασημένους, vos oportet (iam) desinere mentibus - separari 4, 5, 15.

παχίς, trop. de perf. c. acc. rei ellipt. οἱ ἐκείσε ἀνθρώποι - (κατὰ) τὰς διανοίας - παχίς (εἰσι,) ingenio pingues, ('q. explic.) 2, 9, 15. crassi, stolidi, stupidi.

παχυτής, ph. τῶν ἐλῶν, εἰ ἂν τῆς ἀναδομιάσεως καὶ παχυτήτος, quarum vaporibus crassis 4, 14, 15. qui Eg. per hendiad., p. ex quarum evaporationis qualitate, nostr. *grobe, dicke Ausdünstung.*

πεδῖον, phys. univerte, ἤματι καὶ Ἰσθμῶς - χαρμῶνος - ἐν πεδῖον σχήματι καθιπτεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - c: artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεῦματα - ἐπιήχασθαι τῆς πεδῖος, influere campos 8, 4, 6. στρατός - τὰ πεδία κατατρέχεισι, agros 6, 5, 14. - in opp. διαυκτικῆς αἰσθάνσεως οἱ μὲν ἐν τῇ πέλει -, οἱ δ' ἐν τῇ πεδίῳ. in ista planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήσαν, ἐν δὲ ταῖς ἄλαις ἐκρύπτοντο, locis campēstribus 7, 2, 10. - simul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐν τῇ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio iulo Romae, abs. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. πέτῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perf. diserto, εἴπω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλοῦμαι Ἰσθμῶς πεδῖον, in (sic dictum) Martium campum ib. 11.

— b) ubi milites pugnant s. pugnare p. fact. εἰς αὐτὸ πλεῖστον τοῦ π. διαλάβειν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀγορᾶτ' π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διήλθεν ὁ στρατός, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνέλθεν εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - simul c. praep. συνέχεται ἐκατέρωθεν ὁ στρατός εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσθμῶν - κόλπον πεδῖον, πλατυτάτου λ. camp. 3, 4, 4. ἰq. diserte γάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τι π. κελύσει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥαίθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † εἰλεῖν εἰς τὸ εἰσθῶς π. αὐτοῖς ὑποδέχθαι.

πεδῖον, phys. univerte, ἤματι καὶ Ἰσθμῶς - χαρμῶνος - ἐν πεδῖον σχήματι καθιπτεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - c: artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεῦματα - ἐπιήχασθαι τῆς πεδῖος, influere campos 8, 4, 6. στρατός - τὰ πεδία κατατρέχεισι, agros 6, 5, 14. - in opp. διαυκτικῆς αἰσθάνσεως οἱ μὲν ἐν τῇ πέλει -, οἱ δ' ἐν τῇ πεδίῳ. in ista planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήσαν, ἐν δὲ ταῖς ἄλαις ἐκρύπτοντο, locis campēstribus 7, 2, 10. - simul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐν τῇ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio iulo Romae, abs. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. πέτῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perf. diserto, εἴπω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλοῦμαι Ἰσθμῶς πεδῖον, in (sic dictum) Martium campum ib. 11.

— b) ubi milites pugnant s. pugnare p. fact. εἰς αὐτὸ πλεῖστον τοῦ π. διαλάβειν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀγορᾶτ' π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διήλθεν ὁ στρατός, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνέλθεν εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - simul c. praep. συνέχεται ἐκατέρωθεν ὁ στρατός εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσθμῶν - κόλπον πεδῖον, πλατυτάτου λ. camp. 3, 4, 4. ἰq. diserte γάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τι π. κελύσει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥαίθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † εἰλεῖν εἰς τὸ εἰσθῶς π. αὐτοῖς ὑποδέχθαι.

πεδῖον, phys. univerte, ἤματι καὶ Ἰσθμῶς - χαρμῶνος - ἐν πεδῖον σχήματι καθιπτεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - c: artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεῦματα - ἐπιήχασθαι τῆς πεδῖος, influere campos 8, 4, 6. στρατός - τὰ πεδία κατατρέχεισι, agros 6, 5, 14. - in opp. διαυκτικῆς αἰσθάνσεως οἱ μὲν ἐν τῇ πέλει -, οἱ δ' ἐν τῇ πεδίῳ. in ista planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήσαν, ἐν δὲ ταῖς ἄλαις ἐκρύπτοντο, locis campēstribus 7, 2, 10. - simul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐν τῇ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio iulo Romae, abs. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. πέτῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perf. diserto, εἴπω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλοῦμαι Ἰσθμῶς πεδῖον, in (sic dictum) Martium campum ib. 11.

— b) ubi milites pugnant s. pugnare p. fact. εἰς αὐτὸ πλεῖστον τοῦ π. διαλάβειν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀγορᾶτ' π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διήλθεν ὁ στρατός, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνέλθεν εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - simul c. praep. συνέχεται ἐκατέρωθεν ὁ στρατός εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσθμῶν - κόλπον πεδῖον, πλατυτάτου λ. camp. 3, 4, 4. ἰq. diserte γάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τι π. κελύσει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥαίθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † εἰλεῖν εἰς τὸ εἰσθῶς π. αὐτοῖς ὑποδέχθαι.

πεδῖον, phys. univerte, ἤματι καὶ Ἰσθμῶς - χαρμῶνος - ἐν πεδῖον σχήματι καθιπτεύονται, camporum instar 6, 7, 15. - c: artic. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων, per illum campum 3, 14, 10. - ῥεῦματα - ἐπιήχασθαι τῆς πεδῖος, influere campos 8, 4, 6. στρατός - τὰ πεδία κατατρέχεισι, agros 6, 5, 14. - in opp. διαυκτικῆς αἰσθάνσεως οἱ μὲν ἐν τῇ πέλει -, οἱ δ' ἐν τῇ πεδίῳ. in ista planitie 8, 1, 11. οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων - ἀνακεχωρήσαν, ἐν δὲ ταῖς ἄλαις ἐκρύπτοντο, locis campēstribus 7, 2, 10. - simul cum praep. τοῖς βασιλείοις -, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐν τῇ πρὸ τῆς πόλεως π., in quadam ante urbem planitie 4, 11, 4. - de campo peculiari, a) Martio iulo Romae, abs. ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ π. πέτῳ, campi 4, 2, 12. - c. gen. perf. diserto, εἴπω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλοῦμαι Ἰσθμῶς πεδῖον, in (sic dictum) Martium campum ib. 11.

— b) ubi milites pugnant s. pugnare p. fact. εἰς αὐτὸ πλεῖστον τοῦ π. διαλάβειν, campi 8, 1, 3. ἐπ' ἀγορᾶτ' π., in extrema planitie ib. 8. ὡς πᾶν τὸ π. διήλθεν ὁ στρατός, planit. ib. 7. ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ π., campus 4, 15, 13. συνέλθεν εἰς τὸ αὐτὸ π. μαχόμενοι, camp. ib. 11. - simul c. praep. συνέχεται ἐκατέρωθεν ὁ στρατός εἰς τὸ κατὰ τὸν Ἰσθμῶν - κόλπον πεδῖον, πλατυτάτου λ. camp. 3, 4, 4. ἰq. diserte γάδιον μάχης. c) ubi milites vel exercentur, vel in concione de certis rebus admonentur, πᾶσαν τὴν νεολαίαν εἰς τι π. κελύσει συνελθεῖν, camp. 4, 9, 7. (ubi deinde caedes facta Alexandrinorum, ῥαίθροις αἵματος διὰ τοῦ π. per camp. ib. 17. v. ῥ.) - † εἰλεῖν εἰς τὸ εἰσθῶς π. αὐτοῖς ὑποδέχθαι.

- σθαι, in campum, ipsos solitum excipere 1, 5, 3. v. εἰωθ. -
 συναλθεῖν (αὐτοὺς) μελίσσας ἐς τὸ σύνηδες π. 6, 3, 4. συγκαλέσας
 αὐτοὺς εἰς τὸ π. 2, 10, 2. in planiti. 8, 7, 7. ἀφικόμενοι εἰς τὸ π.
 in camp. 2, 13, 6.
- πεζομαχεῖν, physl. de perf. in opp. πεζομαχοῦντι στρατῷ ναυμαχίας
 ὄψιν παρασχεῖν, exercitū, pedestri praelio dimicante 7, 2, 14.
 sc. ἐν αὐτῇ, τῇ λίμνῃ, in ea, palude, s. ἐκεῖ.
- πεζός, physl. de perf. Masc. in opp. c. subst. πεζόν στρατὸν -, ἵππου
 πολλήν, pedestrom 4, 10, 7. εἰ τῆς - λεως πεδοὶ στρατιῶται -
 μίσει τῶν ἵππεων, urbani pedites 1, 12, 19. - hinc subst. ἡ-
 μῆς - πεζοὶ πρὸς ἵππεῖς, pedestres ib. 13. - c. artic. τοῖς μὲν πε-
 ζοῖσι λ. - ἢ δ' ἵπποσι λ. peditibus 6, 5, 12. - Fem. πεζὴν καὶ
 ναυτικὴν δύναμιν, pedestres copias 3, 1, 2. in uno *terrestres*,
 nosstr. *Landtruppen* s. *Landmacht*, quae complectuntur pedites
 et equites.
- πειθήνιος, mor. Neutr. cum artic. p. subst. c. praep. et gen. perf.
 ἴξε μου τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύσαντας πειθήνιον, meam erga - obe-
 dientiam 2, 10, 7.
- πείθω, de perf. mor. c. acc. perf. et inf. νεανίαν - πείθουσιν - ἀπ-
 κινῆσαι, sollicitant, ut frangulet 1, 17, 24. sq. δούτων ἐπαθλα
 ὑποσχομένοι. - persuadent 2, 6, 10. στρατιώτης τιὰς πείθει, λ.
 quasi milites quosd. sollicitaret, ut 7, 1, 12. πείθουσα (αὐτὸν.)
 λ. persuadens 6, 5, 19. ἔπεισε (αὐτοὺς,) λ. persuasit, ut 8, 3, 16.
 — διαλεξόμενους, εἰ ἄρα πείσαιν αὐτοὺς, λ. si forte possent per-
 suadere (ipsis), ut ib. 1. ὑπισχνούμενος μεγάλα, ὅπως πείσαιεν
 τοὺς - στρατιώτας, λ. quo persuaderent mi tibus, ut 2, 13, 3. -
 † ἴδιους - φάρμακα, ὅπως τινὰς πείσαι δυναθῆεν, λ. si forte aliqui-
 bus persuadere possent -, ut 3, 5, 9. v. ὅπ. - πείσας ἐτέroyς, λ.
 qui alios (milites) impulerat, ut 1, 10, 2. † c. praep. simul,
 πείσας - αὐτοὺς διὰ τῶν παίδων, λ. impulsos his per filios ipso-
 rum, ut 3, 5, 10. v. praep. δ. † per rect. in ve sam, τοῖς υἱοῖς ἐαυ-
 τοῦ - ἐγχειρίσαι πείθει τον ἡέμμοδόν πύροισαν τῶν λ. suadet Com-
 modo 1, 9, 2. τὰς - ἀναρρήξαι τους ὄχλους ἔπεισε, effringere po-
 pulum iunū 7, 11, 14. - c. adiuncto simul, οἱ δ' ἰκέτιον καὶ
 πείθειν ἐπειρῶντο, μηδὲν λ. persuadere, ne quid 1, 16, 13. πεί-
 θειν λιπαροῖσα ἐπειράτο, λ. persuadere precando conabatur 5, 5,
 9. † πείθειν ἐπεχείρει, μὴ ἐνθουσιᾶν λ. persuadere, ne 2, 5, 8.
 — † simul cum adv. κοινῇ εἶναι - τὴν ἀλγηδόνα, - ἐμαυτὸν
 κριβῶς πέπεισα, plane persuasus sum 1, 5, 5. mihi plane per-
 suadeo 1. persuasum habeo. - cum solo acc. perf. πειθόντων
 αὐτοὺς χιλιάρχων, suadentibus 4, 14, 4. οὐ μὴν ἔπεισε τὸ στρατιω-
 τικόν, persuasum exercitui 5, 15, 11. οὐδέτερος ε. neutris per-
 suadebat 7, 12, 6. πείσειν δὲ αὐτοὺς ὑπισχνεῖτο, quos in suam
 sententiam se adducturum pollicebatur 2, 2, 1. ἐλπίσας, π. αὐ-
 τοὺς, sperans, se persuasurum (ipsis) 2, 5, 7. sc. quae vellet, s.
 in suas partes ipsos trahere oratione et sibi placatos reddere. —
 † ἢδὲ τινὰς - π. ἐμῶλλησε, iam aliquos permoturus erat ib. 14.
 c. adv. ut in sq. loco certius. ἐλπίσας, ῥᾶσα πείσειν (αὐτοὺς), spe-
 rans, facile persuasurum (esse ipsis, Aquileiensibus) 8, 3, 3. per-
 moturum ipsos, ut urbem traderent, et aperirent portas. - in
 opp., mera quidem, ἀπειλῶν μάλλον, ἢ πείθων, imminando magis,
 quam suadendo 4, 3, 8. colueret c. sq. Φίλους ἐκτάτο. - οὓς τοῖς
 ὄπλοις κειχρίωτο, ἢ πείσας - ἐς Φιλίαν ἐπήγατο, sualu 7, 8, 23. —
 †† inuic. c. adv. πλείους - ὅτλοις ἐχειρῶσαντο, τους δὲ ἐπὶ μεγά-
 λαις συνταξίαις ἐς Φιλίαν ἐπήγαγοντο, ῥᾶσα πείσαντες, persuaden-

tes I, 6, 24, dum s. et ita s. ea ratione, per magnas illas conditiones, iis facillime id persuaserunt, eos eo perduxerunt, ci. v. ἔπειγ - sed simul c. acc. perf. τρεσβύτην - πείσαντας, ἢ βιασάμενοι, sene perf. alo 7, 8, 9. ἢ πείσει, αὐτὸν πείσειν, ἢ φοβήσιν, αὐτὸς παρὰν. sperabat, se persuasurum (ip̄i) 6, 4, 6. - it. cum praep. simul, ὡς τε, πείσειν ἢ φοβήσιν εἰς τὸ ἠσυχάζειν τὸν Βάρβαρον, se persuasurum. - barbaro 6, 2, 12. - it. c. inf. simul, ἐν - τοῖς - στρατιώταις - ἢ πείσαιν ὁμογνωμονῆσαι, ἢ ῥᾶσα βιάσαιντο λ. ut aut persuasos adducam ad consentum 6, 8, 15. permoveant consentire. - †† Alio fortassis Lat. c. acc. perf. et inf. πείθει (αὐτὸν) πείθειν (ip̄i), ut 4, 5, 5. suadet, ob sq. demum ἐπαπεισθεῖς. - π. αὐτὸν, persuadit ei, ut 5, 7, 1. διακάζει αὐτὸν ἐπειθεῖσθαι. ἴψην adhortabatur 6, 1, 13. εἰς τὴν Ῥώμην ελθεῖν πείθοντα (αὐτὸν.) ut Romam veniat, suadere 3, 5, 4. †† ὡς πείσαι (αὐτὸν), κολάσειν τὸ λ. ut suaderet (ip̄i) imminutionem 3, 11, 6. coracem severus persuadere Plautiano, ut ipse Plautianus praecideret sibi nimiam atrogantiam, s. conaretur efficere, ut Plautianus rel.; quoniam v. πείθ. dr. non modo de verbis, sed etiam de factis. - De re, trop. c. inf. ἢ φήμη - ἐκθειάζειν αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν ἐπειθεῖν. impulsit 2, 4, 4. fecit, effecit, ut - † cum praep. et adv. ἐκείρουσεν (αὐτοῖς) γένους πλήθος - εἰς ἐπιθυμίαν μοναρχίας ἐπειθεῖν. stimulat 8, 8, 9. incitab. - Pass. de perf. mor., abs. πείθεται ὁ Βάρβαρος, credit 4, 11, 1. πεισθέντι, obsecutum 3, 8, 5. οἱ μὲν οὖν, πεισθέντες, qui morem gerentes 5, 4, 19; post ἀμνησίαν - ὀπισχυεῖται. - π. στρατιῶται, mor. ger. milites 6, 9, 11. post παρεκώλεσε καταλιπεῖν λ. - καὶ οἱ μὲν, π. ἐπεψαν λ. ac nonnulli quidem, mor. gerentes, rel. 3, 7, 3. sq. opp. ὅσοι δὲ οὖν ἐτίθεισαν λ. cum adv. ὁ δῆμος, ῥᾶσα πεισθεῖς, impulsus 7, 11, 11. post διεκλεύετο διώκειν λ. cum praep. et adiuncto, κίεσαντες - οἱ στρατιῶται τοῖς ἐπεσαλμένοις, πεισθέντες τὲ ὑπὸ τῶν χιλιάρχωντων, persuasi a tribunis 2, 13, 5. † cum adv. simul, ὅψ' ἂν μόλις - ἐπειθεῖντο, quibus rebus permoti (sunt) 2, 7, 8. - simul cum abi. rei, τούτῳ (τοῖς χρήμασι) μάλις Γερμανοὶ πείθονται, his capiuntur 6, 7, 22. pelliciantur ad pacem incundam. - cum solo hoc ablat. χρήμασι πεισθέντες, allecti 7, 2, 3. - † Alio Lat. de perf. c. dat. perf. κελύσαντι - βασιλεῖ πείθονται, obtemperant 3, 12, 23. parent. τὰ ἴσθι πείθεσθαι Ῥωμαίοις, ut parent 7, 7, 12. † συμβουλεύουσιν ἡμῖν - οὐ μὴ πειθέμενοι, obtemperans 2, 2, 13. τοῖς συμβουλεύουσιν - μὴ πειθεῖς, obsecutus 2, 5, 6. †† πειθεῖς - ἀνδράσι - φίλοις, obsecutus 2, 1, 24. μὴδ' ἄλλῳ τινὶ π. morem gerens 5, 5, 10. πεισθέντες κελύουσι τοῖς δεσπότηαις, morem gerentes 7, 4, 8 - simul c. praep. et adv. τῇ μητρὶ, ἐν οἷς ἀτηρέευστο, ὅμως ἐπειθετο, matri etiam in iis, quae improbat, morem gereret tamen 6, 1, 21. p. ἐν τούτοις, οἷς ἀπ. c. adv. solo et adiuncto s. opp. οἱ δ' οὐ τι γὰρ ἐπειθεῖντο, ἀθηνιάζον δὲ, obtemperabant 3, 13, 14. - cum dat. rei, πειθέμενος τῇ κείνου βουλήσιν, obsequentem 6, 8, 14. — †† De re, ph., abs. πειθεῖναι τὸ σκαφος, pareret navis 1, 11, 12. passa est se duci et moveri, sq. explic.

πειθεῖν s. πειθεῖν, mor. in opp. οἱ εἰς ἀνάγκης δουλείουτες, - οἱ μετὰ πειθεῖς ὑπακούοντες, obsequio 1, 4, 12. cum persuasione, leniter persuasi et impuls. τοῖς μὲν πειθεῖν εἰς συμμάχων προσήγαγτο, τῶν δὲ καὶ κρατήσας ἦν τοῖς ὅπλοις, suadendo 1, 3, 12. iusu leni ratione. - cum gen. rei, αὐτὸς ὑπήγαγε πειθεῖν τῶν - λεγομένων, probabilitate eorum, quae dicebantur 3, 12, 21. - e. adiuncto,

γραμμασι καὶ παιδοὶ παῖσαι τῆς μαρίας, suadendo 6, 3, 11. - ††
 Al. sensu; c. praep. ταῦτα - παρεῖσι - πρὸς τοὺς ἡγαγμένους παιδῶ,
 obedientiam 8, 7, 13. obsequium.
 πείρα, ph. abf. ὧν πείρα ἐπέδραμον, quorum experimento participps
 fui 1, 2, 10. i. q. quae expertus sum, ut sq. ὅσον ὑμᾶς ὤνητε -,
 πείρα μεμαθιμένα, τε ἴψα 8, 7, 8. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης πείραν -
 προσλαμβάνοντες, peritium 8, 5, 3. c. gen. rei, πείρα, ὧν - πεπόν-
 θασαι, post experimentum eorum, quae perpessi sunt 2, 2, 20. -
 † simul c. adiuncto, πείρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἵς ἐφύστασιν, ὅτε λ.
 facto periculo in meis rebus gelis 7, 8, 8. † ὅτ' τὴν πείραν αὐ-
 τοῦ τῶν ἐργῶν φέρουσι διὰ μνήμης, experimenta factorum eius 2,
 2, 19. - Al. Lat. et potius mor. c. gen. rei, πείραν τῆς γνώμης
 λαμβάνουσα, peritentans animum 1, 8, 10. periculum f. experi-
 mentum capere f. facere, i. q. πειράσθαι, experiri, velle cognos-
 cere. πείραν τῆς γ. τῶν στρατιωτῶν λαβεῖν, experiri animos mil-
 lit. 2, 2, 1. † c. adv. βουλόμενος, - πείραν δοθῆναι, πᾶς φέρουσι
 λ. periculum fieri 5, 3, 11. specimen dari f. edi, f. a lenatu et
 populo, ostendi, significari. ††† ἐπὶ τὴν πείραν ἐξήγαγεν (αὐ-
 τοῦς.) ad periculum faciendum eduxit 6, 8, 16. qui Bg. sic leg.
 p. vulg. περιεῖαν.
 πειράσθαι, Med. de perf., pro actu alicuius rei primo, cum inf.
 πειράται κατατρέχειν λ. coepit 6, 3, 10. τοιαῦτα λέγειν αὐτοῖς πει-
 ρώμενος, conatus 2, 5, 14. χρήματα - διανεμῆν ἐπειράτο, cona-
 batur 2, 11, 13. 13. προπέμπειν ἐπειράοντο, tendebant 2, 6, 17.
 τὰς τιμὰς - καθελεῖν ἐπειράθησαν, coeperunt 3, 3, 4. - Pro actu
 continuato, (quam ad noi, referas ei pr. 2, 6, 17.) πειράται ἀμεί-
 ψασθαι λ. studens 5, 1, 13. πειρώμενος τὴν πόλιν ἐξελεῖν, conten-
 dens 5, 9, 8. annitens 4, 3, 2. αὐτὸς ἐπειράτο συναγεῖν-λ. anni-
 tebatur 3, 13, 8. tendebat 3, 15, 1. conabatur ib. 2, 15, 4, 3, 9,
 7, 1, 3. 14, 2, 4, 2. studebat 6, 1, 10. - c. particip. modi, τοι-
 αῦτα - λέγων λ. - σωφρονίζειν - ἐπ. conabatur 3, 13, 13. 4, 3,
 20. † πείθειν λιπαροῦσα ἐπ. 5, 5, 9. - simul c. adv. συνάγειν - τὰ
 πρῶτα ἐπ. 3, 10, 8. εἶδεν - ἐπ. 6, 7, 23. μάλιχα - ἐπ. anniteba-
 tur 3, 14, 10. † ἐκπράττειν τὰ χρήματα εἰς θεῶς ἐπ. tendebat 7,
 4, 5. quod adv. tamen et ad pr. v. pertineat. - c. adiuncto,
 πυνθάνεσθαι ἐπ. -, πείθειν τὸ ἐπεχειρεῖν, conab. 2, 5, 8. διαβάλ-
 λειν ἐπειράοντο, conabantur 1, 9, 15. 1, 16, 13. 4, 15, 11. 6,
 1, 3. 1, 6, 2. ἀποδοῦναι - ἐπειράθησαν, studuerunt 5, 1, 16. -
 †† τοῦτον ἐπειράθην τὸ μὲν πρῶτον γραμμασι - παῦσαι, hunc a
 principio studii per literas abducere rel. 6, 3, 11. qui Bg. c.
 adv. sumsit, non item perspicue c. abl. sqq., ubi praeced. πει-
 ρᾶται, per polyptot. - †† Al. sensu et Lat., c. gen. rei, et adv.
 ἑ στρατός ἤχρηστο, εἰδὸς ἐν ἀρχῇ λιμῶν πειρώμενος, quod tamen ex-
 periretur 1, 10. - c. solo gen. tali, τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ
 πράξεων ἐπειράθητε, militaria (eius) acta experti estis 2, 2, 17.
 - † πειράθεις τοσοῦτων κινδύνων, expertus tanta pericula 1, 13,
 14. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, non expertum me
 privata cunabula 1, 5, 14. nactum, non incentem in cunabulis,
 i. non natum a patre privato. - †† Pall. de re, abf. δεῖν τῶν
 πεπειρημένων, metu experientia cognitorum 1, 5, 26. experto-
 rum, compertorum, eorum, quae sunt experta iis, f. quae isti
 sunt experti, in malam adeo partem, metu cladum, in bello
 pugnis que acceptarum, per ellipf. subst. πραγμάτων, συμφορῶν,
 δεινῶν, κακῶν, nostr. aus Furcht vor dem, was empfunden, er-
 litten worden, sc. αὐτοῖς f. αὐτοῖς, qualem dat. et alibi habent

v. pass., ut et suppleas aliquod adverb. temp., ἤδη, πάλαι. πρό-
τερον. Ceterum in superioribus saepe procedebat et Lat.
tentare.

πέλαγος, ph. f. c. adi. τὸ Τυρρηνιαίου π. pelagus 8, 1, 12. - im-
prop. καλοῦσιν - ἐπὶ τὰ πέλαγῳ τὴν λίμνην ἐπέειχον, sept. maria 8,
7, 2. 1. q. pr. ἐπὶ τὰ σέμασιν, de Eridano f. Pado.

πέλεκυς, ph. ἑνάσος ἐπιφέρουτο - πέλεκυν, securum 7, 9, 12. in tu-
multu. πέλεκεις ἐπιφέρουσαι 7, 4, 7. 7, 11, 15. - c. artic. προ-
βαλλόμενοι τοὺς π. 7, 4, 15. - † c. adiunctō, Φέρειν π. καὶ δε-
κέλλας 6, 7, 16. securus, una tantum acutas parte. - † trop.
ἑνάσος, ὡς περ ἀποσεισάμενος πέλεκυν, τοῖς ἀρχέσιν ἐπικείμενον λ. se-
curus 8, 6, 18. periculum vitae.

πέμα, ph animal. c. adi. αἱ κάρμηλοι, ἔχουσαι ἀπαλὰ τὰ πέματα,
plantas 4, 15, 8.

πέμπειν, ph. de perf. c. acc. rei et dat. perf. it. praep. et particip.
fut. rei, τὸ γραμματεῖον - διὰ τινος - ἀναγνώσθησόμενον πέμπει τῷ -
μῖνι 1, 17, 14. - c. acc. rei et dat. perf. it. adv. et casu temp.
Φιλοτίμως πέμπουσι τῷ Σεῦ ἑνάσων ἔτους - ἀναθήματα, mittunt 5,
3, 9. - c. solo acc. rei et dat. perf. τὴν κεφαλὴν - π. τῷ λ. 5, 4,
5. Χρημάτα πέμπειν καὶ τροφὰς τῷ στρατῷ, mittere 5, 7, 2. —
— c. acc. rei, adv. et praep. ὅς μὴ δῶρα ταῦτα - πέμπει Φιλοτί-
μως εἰς τιμὴν τοῦ βασιλ. quin mittat 4, 2, 17. - cum acc. rei et
adv. ἐπεμφαν (ταῦτα) ἐλεθρίως, miserunt 3, 7, 3. - c. acc. rei
et praep. τὰς κεφαλὰς εἰς τὴν Ρώμην ἔ. 8, 5, 25. - c. acc. rei
solo, κεμψας τὴν κεφαλὴν τοῦ λ. missum caput 3, 8, 2. - Per
formulam peculiar. c. acc. perf. πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. —
π. πέμψαι, mittere 6, 2, 8. πρεσβείας ἐπέμψαν, mittebant 3, 14,
8, 8, 7, 3. πρεσβεῖς ἔ. 3, 2, 17. - simul c. adv. et praep. πρεσ-
βείαν πάλιν πέμψαι πρὸς τὸν Π. mittere 6, 4, 6. - c. sola praep.
πρεσβεῖς ἐπέμψα πρὸς τὸν Α. miffi 6, 4, 7. πρεσβείαν πέμψαι πρὸς
αὐτοὺς, mittere 6, 7, 20. πέμψαντες πρεσβεῖς εἰς Φρύγας, missis
legatis 1, 11, 9. - Per formulas ab. c. acc. perf. πέμπει ἕνα τῶν
λ. 5, 4, 3. (7, 6, 11.) πέμψας κήρυκας, διδάσκει λ. missis nunci-
is ib. 18. πέμψαντες - τινὰς, κελεύουσι λ. missis quibusdam 7,
10, 14. - † per fut. particip. perf. πέμπει τοὺς διώζοντας τὸν λ.
mitti, qui persequantur 5, 4, 19. 6, 9, 13. ἐπέμψα - τοὺς - πο-
λορικῆσοντας, miffi, qui oppugnarent 3, 6, 18. 23. πέμψαι τοὺς
καλέσοντας λ. mitteret, qui vocarent 5, 11, 20. - † simul cum
praep. πέμψαι δὲ σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλεξομένους, mittere,
qui agerent cum 8, 5, 1. - cum al. praep. et particip. praef.
τὴν ἑτέραν (μοῖραν τοῦ στρατοῦ) ἐπέμψα, πρὸς τὰ ἀριτῶνα μέγισ-
βλέπουσαν, miffi, orientalia - spectantem 6, 5, 3. - c. acc. perf.
et praep. et particip. modi f. causae, ἐπέμψα πρὸς τὸν βασιλέα, -
σιμμάχους αὐτῶν, mittebat -, auxilia petens 5, 1, 4. - c. praep.
μεγα, τοῦτον ἐπ. σὺν ἑτέροις λ. 8, 3, 3. - simul c. dat. perf. et
particip. modi f. causae, οἱ δ', - ἀγανακτῆσαντες οὕτως τὴν συνήθη
Φρουρῶν ἐπέμψαν τῷ Α. miserunt 5, 3, 12. - cum dat. perf.
solo, διάδοχον αὐτῷ ἔ. 7, 9, 6. - simul c. acc. et perf. et rei,
πέμπει πρεσβείαν καὶ δῶρα 4, 10, 2. - Per peculiaria in particip.
ὡς μὲν ὁ πέμψας οἶσται, ut quidem is, qui me miffi, putat 3, 12,
4. ubi Bg. explet acc. perf. et pron. με f. ἐμέ. πέμψας, τὸν -
στρατὸν ἀπανελεθεῖν ἐκέλευσεν, mittens aliquos, iussit 6, 6, 2. - c.
adv. πέμψας λάβρα, διὰ Θροντίδας ἔσχε, missis fortim quibus-
dam, curavit, ut 3, 2, 9. ubi Bg. iterum explet acc. perf. et
pron. τινὰς. - ὑπὸ τῷ - πέμψας, ἀποτέμνει τὴν κεφαλὴν, noctu per

- submissos abscindit caput 1, 9, 19. ubi desit acc. perf. e' pron. vel sing. τινά vel plur. τινάς, mittens aliquem s. al quos, s. mittit et abscindit caput, nostr. *schickte einige hin l. ab, und riefs ihm den Kopf abhauen.* - it. c. praep. εἰς τὰ ἔθνη πέμπων, ἡγεμόνας - πάντας διαχρήσατο, mittens, duces - omnes interemit 4, 6, 8. ubi iterum illud τινάς suppleas. †† πέμφας - εἰς τὴν Ῥώμην ἐπέλευσεν αὐτὴν, eam militi Romam, iussit que 5, 5, 12. qui 18g. explet acc. rei et pron. αὐτῆν, e pr. εἰκόνα, ubi aequè procedat illud τινάς. de perf. ut in loco sq. - †† simul per polyptoi. ἐπέμφε - εἰς - τὰ - ἔθνη -, χρήματα - πέμπειν λ. misit - mittere 3, 7, 2. - ††† Ἀθηνοὶ ἤλθον αὐτῶν -, πέμφαντες Βαρσημίου, mittente B. 3, 1, 6. sc. αὐτοῖς. - ††† Per loca, ubi valeat p. aliquo compos. c. acc. perf. dupl. τοὺς πρέσβεις αὐτῶν ἀπράκτους ἐπέμφεν, dimisit 3, 14, 9. p. ἀτέκ. cf. 6, 4, 7. - cum acc. rei et praep. τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ἐπέμφαν εἰς τοὺς ἀσχαίους - ναοὺς, miserunt 6, 1, 6. p. remisit. - Pass. de perf. ph. cum praep. una. τῶν εἰς τὰ ἔθνη πεμπομένων ἡγεμόνων, eorum, qui in provincias mitterentur praefecti 3, 2, 8. τὸ-πεμθῆν δι' Ἀρμενίας στρατιωτικόν, qui missus fuerat per Arm. exercitus 6, 3, 11. - † simul c. inf. τοὺς πεμθθέντας ὑπὸ τοῦ Νίγρου; Φουρζεῖν Βιθυνίαν, qui mitterentur a N. ad tuendam Bith. ib. 18. †† c. praep. multiplici. ἐπὶ τοῦτο - παρὰ τοῦ πεμθθῆναι ὑπὲρ ἀσθαλείας τοῦ β. missos esse 7, 6, 13. ὡς ἂν ὑπὸ Μαυρίου - ἐπὶ τινα - πεμθθέντων, quasi mitterentur 5, 4, 13. συμμαχία, πεμθθεῖσα ὑπ' αὐτῶν κατ' εὐνοίαν, missi 8, 6, 12. - †† pecuni. sensu, honoris causa, et p. compos. εἰς τὸν - νεῶν - πεμθθεῖς, deductus 2, 5, 25. p. προσ. s. παραπ. De re, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι - τῶν ὑπ' ἐκείνων πεμπομένων, quod ab illo mitteretur 5, 8, 4. - cum dat. perf. δάμα - πεμθθέντα ἐκείνων, missa illi 3, 8, 12. - Med. de perf. c. acc. perf. στρατιάν, - ἦν - ἐπετόμφει, miserat 3, 2, 2. - c. acc. rei, πεπομφέναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, misisse se 3, 8, 3.
- πένης, ph. de perf. abf. (αὐτὸν), ὡς πένητα, τηρήσας, ut pauperem 2, 1, 10. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐν πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. τὸ πῦρ -, ὡς πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι πέν. 7, 12, 13. - Superlat. c. gen. perf. τοῖς πενεστάτοις τῶν στρατιωτῶν λ. pauperissimis militum 4, 7, 10.
- πένθος, mor. et ph. abf. οὐδὲν ἄλλ'. ἢ πένθους σχῆμα δεῖξασα 1, 13, 2. v. οὐδ. et ἄλ. - τὸ στρατιωτικόν - πένθει κατείχετο, luctu 1, 4, 19. - †† c. adi. πένθος δημόσιον ἐπέποιε - ὄψις πολιορκίας 7, 3, 14. v. ὄψ. c. adiuncto, ταραχὴ καὶ π. πάντας κατείχε 2, 6, 1. - in opp. μεμιγμένον τὸ π. εὐροτή - δεικνύται 4, 2, 2. †† cum gen. pers. particip. affinis simul, καταλαβῶν - οἰμωγὴν καὶ π. - παῖδας - θρηγόντων 3, 4, 13.
- πενία, ph. in opp. τοὺς πλείους τῶν ἐνδόξων οἰκῶν ἐς πενίαν περιήσας, paupertatem 7, 3, 12.
- πεντακισίας, propr. de re, πεντακισίας δραχμὰς Ἄττ. quingentas 4, 17. v. δ.
- πεπρωμένος, Pass. de re, mor. τέλος τὸ πεπρωμένον, finis fatalis 2, 2, 14. a πέπρωμαι, pines. per syncop., p. πεπεράτωμαι, a v. περατω, vel potius a πρῶν, p. περῶν, definitio, destino; unde particip. definitus, destinatus, et quidem fato s. dei edicto et voluntate.
- περ. i. q. μὲν, sensu restrict. aut definit. a) c. coni. διὸ περ, εἰ περ, σπεῖ περ et ὡσπερ, v. suis loc. - b) c. pron., nominativum εἰς,

- ν. in hoc. - c) c. pron. relat. f. artic. postpos. δε, cf. ib. et haec separatim, per casus deinceps singulos, in Sing. Fem. Dat. ἀρχην. ἢ περ λ. quo 5, 10, 13. - Neutr. Nominat. τὸ τελευταῖον -, ὅπερ -, ὄναρ λ. quod 2, 9, 5, 7, 3, 14, 7, 6, 4, 8, 3, 21. — quae res 6, 3, 20. - Gen. ἐξ οὗ περ λ. ex quo 1, 1, 5. sed - ex quo scilicet 8, 6, 12. i. q. quidem, sc. χρόνου f. μέρους τοῦ χρόνου. Acc. ὃ περ λ. quod 1, 15, 10, 1, 17, 23, 2, 10, 2, 7, 5, 1, e. - Plur. Nominat. ἃ περ λ. quae 2, 9, 4, 2, 10, 4, 7, 6, 16, 8, 4, 11. - Acc. ἃ περ - εἰδᾶς, quod 1, 6, 26. - quae 1, 12, 17, 2, 8, 1, 4, 12, 5, 5, 2, 11. ἃ π. δὲ λ. quos monites 8, 1, 12. ἃ π. πάντα - ἐκείνας, quibus omniib. excisis 8, 4, 15. ἃ π. - ἐλαμβανεν λ. ea quae 8, 6, 8. v. ἐλ. †† Masc. οἱ περ λ. qui quidem 7, 9, 14.
- περαιούσθαι, Med. de pers. ph. c. praep. dupl. περαιούμενον αὐτὸν εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ - πορθμοῦ, transicientem 5, 4, 22. † περαιωθείς - ἀπὸ τῆς Βρεττανίας εἰς λ. postquam transieisset 3, 7, 2. — c. praep. una, ὃ στρατός - π. διὰ τῆς - χώρας, cum permeasset agrum 3, 2, 12. cum transisset per 3, 5, 1. - c. acc. rei f. loci; τοὺς στρατιώτας - πυνθανόμενος περαιούμενους τὸν ποταμὸν, transisse 3, 4, 17.
- περατοῦσθαι, Pass. de re, ph. c. praep. τέταρτον (οἶκημα) εἰς τελευταῖον - περατοῦται, terminatur 4, 2, 14. ut forte leg. Bg. p. vulg. περαιούσθαι, quod, isto sensu servatum, praebet quid Herodianū peculiare.
- Πέργαμον f. Πέργαμος, Myf. c. gen. loci, εἰς Πέργαμον τῆς Ἀσίας, Pergamum in Aham 4, 8, 3.
- Περέννιος, Commodi amicus, c. artic. ὃ δὲ Π. Perennis 1, 9, 1. Perennius ib. 14. quo Lat. utitur Bg. non iterum, sed primo. — Gen. τοῦ Περεννίου, Perennis ib. 3, 9, 17, 19, sq. - Acc. τὸν Περέννιον, Perennem ib. 15, sq. 18. - sine artic. Περεννίον 1, 8, 17. Dat. Περεννίῳ, Perenni ib. 16. - Acc. Περ. ib. 2. ubi describitur.
- περὶ, c. Gen., mor. de obiecto f. re, tanquam obiecto, c. verb. οὐδὲν αὐτῷ περὶ ἐπιθέσεως - ἀνακισνοῦται, de 1, 8, 9, sq. 1, 10, 7. super 2, 8, 5. - de pers., tanquam obiecto, μή τι περὶ αὐτοῦ νεωτερίσειεν, in se 1, 13, 13. contra. - † τὰ π. τοῦ Μαξ. de 6, 9, 1. †† Post al. subst. c. subst. rei, δέος - περὶ - Ἰταλίας, de 6, 7, 9. πόλεμον - περὶ ἔρων (ἰδῶν), de limitibus 1, 11, 4. 4, 14, 14. — †† π. τοῦ θανάτου φήμη ἐγκατασπείραι 2, 1, 6. nisi est ib., ut Lat. de, p. quod attinet. - c. gen. pers. φήμη π. αὐτοῦ διεφείτα, de 2, 7, 8. - †† ἐν ᾧ π. τούτων διαφέρονται, de his 8, 8, 13. pers. aut reb. ††† de re, intra' artic. et subst. rei, τὴν π. αὐτῶν μνήμην συναναλίσκει, memoriam 2, 3, 18. in periphrasi, p. mero gen. pron. α., sui. - Cum Dat. ph., de subst. rei, tanquam obiecto, c. subst. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθήτος, circa pedes 4, 11, 10. 4, 15, 9. c. verb. ἄς εἶχον περὶ τοῖς σώμασιν ἐσθήτας 8, 8, 14. τὸ πλῆθος, π. ταῖς πυλαῖς γενωχωρούμενον, ad 7, 9, 18. π. τοῖς βωμοῖς χορεύοντα, circa 5, 3, 15., in quibus (ut et in Iyn. περιθέντα τοῖς β. 5, 5, 18.) est enallage casus, p. acc. cf. 2, 2, 6, 5, 5, 17. - Cum Acc. rei f. loci, ph., c. verb. παραχῆς οὕτης περὶ τὸ πρόσκιον, circa 1, 12, 12. διαιρθεύοντες - π. πᾶν τὸ τεῖχος 8, 4, 17. τοῦ στρατοῦ π. αὐτὰ (τὰ τεῖχη) διαιωμένον 8, 6, 9. τῶν π. τὰς αὐλείας - Φυλακτόντων 8, 8, 13. ἐθρου περὶ τε τὰ ἱερὰ καὶ βωμοὺς 2, 2, 6. π. τοὺς βωμ. ἐχόμενον 5, 5, 17. σπεύδοντες - π. τὰς ὑπώρειας 5, 2, 11. † ἡ τελευταία (μάχη

γένεσθε) π. Λουγδούνου, apud 3, 7, 5. αἴτην τινά - περί τὴν νε-
 Φαλίην συγγενήσθαι αὐτῷ 1, 7, 9. π. σέμαγον - τοῦ Σαρμίνου
 γενομένου, ad 1, 17, 23. - Cum subst., intra adi. et subst. c. al.
 praep. ἀπὸ πάσης περι αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρας, ex omni vicini-
 na regione 4, 9, 7. qui Bg. formulam e praep. et pron. muta-
 vit in merum adi., p. ab omni circa eam regione. - Cum
 Acc. persf. et intra adi. et subst. persf. appell. πλῖνοι περι αὐτὸν
 ἐχρήτο Θουαῖ 1, 11, 15. - sed intra art. et nomen persf. et qui-
 dem a) nom. adi. οἱ περι αὐτὸν πάντες, qui circa ipsum fuerant omnes
 7, 9, 16. τοὺς π. ἅ πάντας, qui cum ipso erant omnes
 5, 8, 16. b) nom. subst. appellat. τῶν π. ἅ. Σεραίουτων, qui
 circum ipsum erant, ministris 1, 6, 22. τοὺς π. ἅ. κόλακας, eius
 assessoribus 2, 10, 6. qui Bg. mutat praep. cum pron. in me-
 rum gen. pron. αὐτοῦ, it. in sq. τῶν π. ἅ. φίλων, eius amicis
 3, 5, 9. τοὺς π. ἅ. δορυφόρους, suis satellitibus 1, 2, 5. 4, 11,
 9. qui Bg. iam mutat praep. c. pron. in liad pron. possess. et
 quidem in adi. τῶν π. αὐτὸν σωματοφυλάκων, corporis sui cō-
 stodibus 3, 12, 19. qui Bg. mutat praep. cum pron. recipr. in
 adi. quidem prius, sed accommodatum ad alterum Lat. subst.
 rei. τῶν π. αὐτ. στρατιῶν. suis militibus 2, 7, 9. militibus,
 qui circa ipsum erant 7, 4, 13. qui Bg. hic et supra supplebat
 ellipsi. particip. v. subst. ὄντων, etc. c) intra artic. et subst.
 persf. nominis propr., οἱ περι τὸν Κέμοδος, qui circa Commo-
 dum erant 1, 9, 15. ubi intelligas aut Commodum solum, aut
 Commodum potius cum aliis, qui circa ipsum erant, socios,
 comites, familiares, quoniam omnia seq. et extrema διαβάλλειν
 ἐπιμύνητο modo de pluribus valent. καὶ οἱ μὲν περι Μαξιμίμου
 ἄδειονεν. ac Maximinus quidem iter faciebat 7, 9, 1. qui Bg.
 cepit formulam e praep. et nom. propr. in periphrasi, pro una
 persf. et uno nom. propr., dum procedit et hic, et illi quidem,
 qui circa Max. s. cum Maximino erant, iter faciebant, i. e. Ma-
 ximinus et exercitus eius. d) post artic. plur. solum et post
 aliquod aliud nom. propr. in membro pr. τοιοῦτῳ τέλει Κλέαν-
 δρὸς τε καὶ οἱ παρ' αὐτὸν ἐχρήσαντο, Cleander cum suis 1, 13, 12.
 ubi Bg. mutat primo pron. ἅ. in aliud reciproc. αὐτ. et hoc in
 adi. s. pron. possess., it. totam formulam e copula in aliam e
 praep., pro Κλέανδρος σὺν τοῖς π. ἅ., ubi sunt e s. pr. τοὺς παῖ-
 δας et φίλους. Cum Acc. in not. morali, et quidem a) cum
 adi. per acc. persf. ἀπίσεν γενόμενον περι τὸν Φίλου, erga 7, 1, 24.
 — it. per acc. rei, πολλῶν ἐνδον ὄντων, π. Σιτικῶν - ἐμπειρῶν,
 atuspicinae periti 8, 5, 17. qui Bg. formulam mutat in gen.
 merum, p. Σιτικῶν. b) c. subst. intra artic. et subst., per
 acc. persf. ἐπὶ προθάσει τῆς π. τοὺς στρατιώτας χρημάτων - χρηγίας,
 sub praetextu pecuniarum militibus praebendarum 7, 3, 6. pec-
 uniarum in milites impensae s. sumtus, it. distributionis in s.
 inter milites. τὴν περι αὐτὸν τῶν δορυφόρων εὐνοίαν, Praetoria-
 norum (erga ipsum) benevolent. 1, 10, 10. Σαζῶν τῆ τοῦ δή-
 μου π. αὐτὸν σπουδῆ, erga se 5, 4, 22. v. σπ. - τὴν π. ἅ. σπουδὴν
 τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium
 2, 8, 11. qui Bg. cepit al. ordine, τὴν σπ. τῶν ἅ. περι ἅ. cum
 suppleto ὄντων, dum vulg. et ipsum debuit esse hoc ordine, τὴν
 τῶν π. αὐτὸν ἀνθρώπων σπουδὴν, propter hominum in se stu-
 dium, s. propter et Rom. voluntatem et in se studium ho-
 minum. — at per accus. rei; τῆς περι τὰ θεάματα - σπουδῆς,
 spectaculorum studio 3, 10, 4. ἢ π. τὰ θ. - σπουδῆ, circa spe-
 ctacula - studium ib. 6. cf. v. σπ. et 3, 13, 4. ὑπὸ τῆς π. τῆ

- μοναρχίαν ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, totius imperii cupiditate 4, 17, 5. - Cum verb. per acc. tum perf. ἐποίησεν τοῦτο - περί τους δοκούντας - Οὐλοπούλους, in ebs, qui videbantur 7, 6, 20. - tum rei, τὸν π. τὰς σπουδὰς - ἀδικήσαντα 4, 15, 17. in f. contra foedus delinquentem f. peccantem. τῶν π. συγκομιγῶν ἰσχυρίας ἀσχεληθέντων, circa 1, 1, 1, 5, 1. ἐν ᾧ π. τὴν τῶν ἰσχυμάτων προφύραν ἠσχολεῖτο, in illis verbis pronuntiandis 1, 8, 12. κακουρήσας τε π. τὴν θεραπείαν τοῦ γέροντος, circa 3, 15, 4. θείας, περί ἁς - ἐσπουδάσασιν, quibus additi sunt 2, 7, 16, 4, 3, 5. v. ἐστ. - ὧν οἱ μὲν ἦδη περί λουτρὰ εἶχον 4, 4, 13. v. εἶχ. - τὴν ἰσχυρὴν ἦδη καὶ τὴν γνώμην π. τὴν ἰπ. εἶχον, ad auvandam intentus 4, 12, 12. - Cum vocibus temp. et ante subst. rei f. temp., tanquam obiectum ph. aut mōr., περί ἐσπέραν, circa 3, 4, 8, 3, 11, 9, 2, 6, 9. v. δειλίη. - π. μέσην ἡμέραν, ad meridiem 8, 5, 22. περί ἔτη γεγονώς τεσσ. annos natus circiter quat. 5, 3, 7. it. c. πού, ubi v.
- περιάγειν, de perf. trop. c. acc. rei et praep. eis αὐτόν - περιάγειν τὴν ἀρχήν, in se transferre 4, 3, 2. trahere; sibi comparare; accipere. - Pass. cum abl. rei f. modi et praep. ἀνάγκη μάλλον, ἢ γνώμῃ, ἐς ὀνόμοιαν περιήχεται, adducitur 3, 15, 14.
- περιαιρεῖν, ph. de perf. c. acc. rei et gen. perf., simul c. adiuncto, οἱ - κρατιῶνται τὰ τε ἔθνη δια περιαιροῦσιν αὐτῶν, τὰς τε ζώνας - ἀφάρπασαντες λ. adimunt ipsis 2, 13, 19. derip. δαυτυλίους - περιελῶν ἑαυτοῦ, ademptum sibi 4, 8, 21. - † trop, ὡς - περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας τὸν Σερῆρον, ut detraheret nonnihil de eius auctoritate Severus 3, 11, 6. ubi Bg. traxit gen. pron. ad subst. τῆς ἐξ., ut v. stet c. solo acc. rei, dum cohaerere potest etiam pron. τινὰ c. gen. τῆς ἐξ., et gen. ἀ. cum v. - Pass. ph. de re. c. abl. modi, in opp. ἔ-λα, ἐξήμιμμένα, σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, adempta 8, 4, 28.
- περιβάλλειν, de perf. ph. c. dat. perf. et acc. rei, it. c. adiuncto, ἀμφοτέροις τὰς χλαῖδας περιβάλλουσα, καὶ ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἀγοῦσα, circumdans 4, 3, 20. - Nominaum de vestimentibus, c. acc. rei f. vestimenti, τὴν βασ. πορφύραν περιβάλλοντες, imp. purpurā indutum 2, 8. 10. p. purpuram ei circumdantes, circumdantes, ubi desit acc. perf. pron. αὐτῶν, aut dat. αὐτῶν. † τὴν πορφύραν χλαμύδι π. purpurea chlamyde indutum 5, 3, 25. qui Bg. legit, ut pr. loco, per acc. χλαμύδα et per adi. πορφύραν, quo ducat Ms. Ven. dum Ms. Ba. praebet rectionem per abl. τῇ πορφύρᾳ χλαμύδι π. quam et ipsam expresseit Bg. - cum abl. rei f. vestim. χλαμύδι πορφύρᾳ περιβάλλουσι, chlamyde purp. induunt 7, 5, 7. qua in rect. (etsi Ms. praebet acc. iterum, χλαμύδα πορφύραν) desit acc. perf. αὐτῶν, unde eunt chlamyde purp. amiciunt f. ind. - Trop. c. acc. perf. et abl. rei, νεανίσκοις - καταδικαῖς περιβάλαν, adolescentibus damnatione ab ipso circumventis 7, 4, 5. adolescentes damnatione circumveniens, induens, implicans, i. coniciens per calumniam maliuolus que delatores et subornatos testes falsos in damnationem et multam v. n. Pass. pliyf. de perf., c. nominat. perf. et acc. ellipt. rei f. instrum. (κατὰ) ἀσπίδα - περιβεβλημένοι καὶ ὄφου, semo tecti et hasta 3, 14, 14. circumiecti, circumdati, muniti, instructi, gerentes, habentes, capientes. - de re ac loco, cum abl. rei, πόλις -, ταίχει - περιβεβλημένη, muro circumdata 3, 9, 7. - † c. dat. perf. τὰ φρον τῶν κρατῶν περιβληθείσης, fossa ducta circa exercitum 8, 4, 8. per enallag. p. acc.
- περιβλήμα, ph. de re ac vestim. c. gen. perf. ἡμφιένοντο τὰ Γερμα-

- ἄν περιβλήματα, amictu 4, 7, 4. amicula, vestimenta; praeced. τὴν Ῥωμ. χλαμύδα et sq. χλαμύσιν λ.
- περιβολή, trop. de re, c. gen. rei, πλείου π., ἢ λ. affluentia 3, II, 2. τοὺς πλ. περιβολαῖς λαμπροῦς, affluentia 1, 2, 5. opum copiis. — † abf. sed per ellips. gen. pr. δύναμιν καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis copiis 1, 6, 8. pecuniariis, f. pecuniam.
- περιβολος, ph. τὸν νεῶν καὶ πάντα τὸν περίβολου, omnem eius ambitum 1, 14, 6. qui Bg. explet gen. rei et pron. αὐτοῦ, aedificia circa templum tum sacra, et ad id pertinentia, tum alia civium, nostr. alle Gebäude umher.
- περιγενέσθαι, de perf. ph. Lat. superesse, in vivis manere et relinquere, οὐδεὶς δὲ περιγενέσθαι τῶν λ. neque quisquam superstes relictus est eorum, qui 4, 6, 3. οὐδένα - εἴστε περιγενέσθαι τῶν, neque - quenquam fuit superesse (eorum, qui) 3, 15, 9. Trop. de re, Lat. obvenire, (a not. v. γίν. p. venire, accedere,) obtingere, contingere, c. dat. perf. εἴτε - τῆς νίκης πᾶς ὁ καρπὸς αὐτοῖς περιγίνεται, ad ipsos redundat 3, 3, 15. nostr. zuffliegen, zuwachsen, zukommen. - cum praep. dupl. simul, et adverb. ὄθεν αὐτῶ περιγενέσθαι - πρὸς μὲν τῶν οἰκείων μῖσος -, παρὰ δὲ τῶν ἀντιπάλων - ἢ καταφρόνησις, ad ipsum redundabat a suis - odium 8, 5, 6. ἱππὶ obtingebat, obveniebat, eveniebat, nostr. widerfuhr ihm. - cum praep. una tantum, ὅσα δὲ εἴ ἀπαγῆς αὐτῶ περιγένηται quantum ad ipsum redierit 6, 5, 3. ὅτι τὰ μεγάλα - χαρίζεσθαι οὐκ ἂν περιγένοιτο, εἰ μὴ ἐκ λ. non posse suppetere 2, 3, 23. - De perf., al. sensu et Lat. superare, p. vincere, ph. in bello et pugna qualibet, c. gen. perf. et adv. it. particip. modi, ὁ μὲν μονομαχῶν ῥαδίως τῶν ἀνταγωνιστῶν περιγενέσθαι, superabat 1, 15, 16. πάλλαις - ὀλίγοι πλειόνων περιγενέσθαι, superarunt 3, 3, 11. sq. syn. ἔρε καθεύδου. - † sine casu pr., πολὺ περιγενέσθαι οἱ τοῦ Σεβ. superiores fuerunt 3, 2, 19. scil. τῶν πολεμίω, vicerunt hostes, longe majori clade illata, quam acciperunt. - abf. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἦτταν ἠγεῖτο (ὁ στρατός,) quod superior non esset 3, 9, 13. post syn. νικᾷν. - ἐν ταῖς μάχαις, sed ibi, quod urbem non potuisset expugnare. - † Trop., exita pugnam, cum gen. perf. et abl. rei f. modi, εἶνα - ἀνδρα - τοῦ - στρατοῦ σοφία π. circumvenit 3, 7, 19. Praetorianos cogere, ut se dederint, cf. 2, 13, 10. ὑμῶν - σοφία, κρείττους ἐσμέν λ.
- περιδέρασιον, ph. ornatus mulieris, οὔτε περιδέρασις κοσμουμένη, monilibus 4, 2, 6. - maris, Heliogab. c. adi. π. χρυσίνοις - κοσμούμενον 5, 8, 2. cum adiuncto, π. καὶ ψαλλίοις κοσμούμενος, 5, 5, 4.
- περιδρομος, phys. de loco, κατεσκεύαστο, pergula, 1, 15, 5. structura in amphitheatro medio in altum erecta nixa que quibusdam columnis, constans ex lorica orbiculari f. cancellis ferreis aut ligneis, cum tabulis f. asseribus, in quibus iri potuit circumcirca.
- περιδεῖν, mor. de perf. c. acc. rei et adv. οὕτω ἀρχὴν μὴ περιδεῖν αἰσχυρῶς ἐξέριμμένην, tantopere ne patiar iacere 2, 8, 3. - neque Rom. imperium abiectum pati 2, 10, 4.
- περιέμιμι, (ab εἶμι,) de perf. phys. Lat. supersum, in vivis sum, c. dat. perf. περιόντος μοι τοῦ πατρὸς, superstitite mihi patre 1, 5, 6. cum mihi pater adhuc viveret, f. c. meus p., ut dat. pertineat potius ad subst., p. gen.; quamquam et cum verbo procedit, per analog., quoniam simpl. εἶμαι etiam secum fert dat. talem perf. - c. adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ εἶτι π. Iuliano adhuc sup. 3.

- 2, 9. χαλεπαίνων πρὸς ἔτι περιέντας τοὺς ἐκείνου φίλους, iratus superfluitibus animo illius amicis 3, 8, 5. - in relat. f. opp. καὶ τοῦ ἀσπασθοῦ περιέντος, καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου φίλου, iratie sup. 4, 9, 5. τὸν δὲ περιέντα, superflitem 1, 2, 2. post ὁ μὲν ἄτερος - τὸν βίον μετέλλαξ. ii. in relat. tacita, αἰχμαλώτους τοὺς περιέντας αποκρίσαι. captivos, qui superflerent 4, 15, 19. qui opp. univ. verſe caelis et occiſis ſupra aliis, cf. 4, 11, 11. 13. non vero ſic, quali e captivis aliqui poſtea ſunt occiſi. - Med. trop. de perf. c. abl. rei ſ. modi, τέχνη καὶ σοφία ἤλπις περιείσθαι, ſe ſuperiorem futurum (eſſe 1, 10, 10. ſc. αὐτοῦ, τοῦ Κοιμηθίου, ſuperatum eſſe, plus eſſe futurum, potius actu, quam vi, imperium impetratum et occupatum, opp. in pr. ἐξ ἀντιτάσεως - συζηταὶ πρὸς τὸν Κόμ.
- περιεπεῖν, trop. de perf. c. acc. rei, περιεποιεῖν αὐτὸ, (τὴν ἀρχὴν,) curant 5, 1, 14. adminiſtrant, id que bene, poſt opp. ἀνεχόμενται λ. † c. acc. perf. ſed oppreſſo, περιεπόντες (αὐτὸν, τὸν υἱὸν,) excolendo 1, 4, 9. curando, pro eo et eius communiſis faciendo aliquid, conſiliis et monitiſis regendo et adiuvando, iſtamando eius ingenium et animum.
- περιεργός, mor. in deteriorem partem. de perf. περιεργότερος ὢν, curiſior cum eſſet 4, 12, 5. ſq. explic. - Neutr. de re ſ. modo, p. adv. τοῦτον - περιεργότερον ἐπέβλεπον, curiſiſmo 3, 5, 15. 5, 5, 4. 7, 11, 5. καλλωπιζόμενον. π., ἢ κατὰ λ. elegantius 5, 8, 2.
- περιέρχεται, de re, ph. c. abl. rei ſ. modi, ἀματὰ περιέρχεται ὁμοία εἰς ἀξία, circumaguntur 4, 2, 19. encirculant. - Trop. c. praep. ἐπεὶ - εἰς - πρεσβύτην - περιῆλθεν ἡ ἀρχή, deſcendit 2, 10, 7. deſcendit, venit, tributum eſt. - ſimul c. adv. ἐξ οὗ εἰς τὸν Σεβαστῶν π. ἡ μοναρχία, pervenit 2, 11, 9.
- περιθεῖν, ph. de perf. c. adv. (per abl.) et praep. it. cum abl. περιθεῖν, τὸ ἐπιτικὸν τάγμα περιθεῖ - κύκλῳ μετὰ τινος εὐταξίας - περιερχόμενον δρόμον, circum - currit 4, 2, 19. - c. dat. loci, γύναια περιθεῖντα τοῖς βωμοῖς, circumſtantes circa aras 5, 5, 18. per enallag. p. ſq. caſu, cf. 2, 2, 6. - c. acc. loci, περιθεῖν τὸ τεῖχος, diſca teas per murum 8, 3, 8. ſupra mur. - cum particip. m. di. περιθεῖντες - ἵπποις ἐποχοῦμενοι, circumcurſantes 8, 4, 25. circa murum. - abſ. περιθεῖν - ἀνωθεν κατηκόντιζεν, currens in orbem 1, 15, 6. - de animal. c. abl. modi et adv. ὁ μὴ τοῦ βέλους ἐπι περιθεῖν αὐτὰς, diſcourſerent 1, 15, 11. Aruthi, poſt capita ademta.
- περιίσημι, ph. de perf. f. ſine motu, cum praep. περιίσημι - ἡ συγκλητός - ἐν Σεατροῦ σχήματι, circumſtat 5, 5, 19. - abſ. περιίσημι δὲ, λ. circumſtantes 7, 5, 7. - Tranſit. f. in actione ac motu, c. perf. et dat. et acc. τοὺς νεανίας - περιίσησαντες αὐτοῖς λ. cum inventutem circumſtiteret ſe iuſſerent 7, 10, 13. natuſſent circa te, conſtituſſent. - trop. c. acc. perf. et praep. τοὺς πλείους τῶν - εἰκὼν ἐς πέναν περιίσησας, ad paupertatem reſcetiſ 7, 3, 12. conſiciens, noſtr. verſetzen. - Med. ph. Tranſit. cum acc. perf. περιίσησάμενος τοὺς - φίλους, circa ſe conſtitutos habens amicos 1, 5, 4. circa ſe ſtatuens ſ. conſtituens.
- περικεῖσθαι, Med. ſ. Paſſ. phyſ. de re ſ. loco c. praep. ἐκείνα δρη - ἐν τεῖχος σχήματι περικεῖται, montes praeiacent 2, 11, 16. circumſtant - ii. c. dat. loci, ᾧ περικεῖται λόφος εἰς Σεατροῦ σχήμα λ. cui circumſtat 5, 14, 4. circum quem iacet; per enall.

- lag. p. acc. - abf. ἐν τῶν περιειρημένων πόλεων καὶ ἀγρῶν, ex circumiacentibus 3, 15, 11. πόλιος καὶ κήμας τὰς περιειρημένας, circumiac. 8, 2, 10. τῶν περιειρημένων ἐλῶν, circumiac. 8, 7, 1. †† διὰ τὸ περιειρημένον πλήθος, propr. circumiacentem 7, 9, 3. — παρελόμενος - τῆς περιειρημένης σκεπῆς, cultu, quem circa se habebant 6, 4, 11. iis adhaerente, qui circa eorum corpus erat. — †† ph. et trop. simul, c. dat. perf. τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὄνομα τῆς βασιλείας ἐκεῖνῳ περιέκειτο, insignia et nomēn imperii illi inhaerebant 6, 1, 2. circumposita erant, illi tribuebantur, iste gerebat. — †† phys. αὐτῷ περιέκειτο (αὐταί, αἱ ἡμίαι.) ipsi adhaerebant (habenaē) 5, 6, 16. deo, dei simulacro circumiacēbant, circumdata, circa ipsum ligatae erant. - †† Sensu Pass. c. acc. rei f. vestim. (per ellips. pr. κατὰ f. πρὸς,) de perf. sed oppresso nominat. perf. εἰ τις (ὑμεῖς) περιέκεισε ἐσθήτας, vestibus, quibuscunque amicti estis 2, 13, 17. circumdati estis, induti, p. ἀποδύσαντας ἐσθήτας, εἰ τ. π. - τοὺς ἐφεσῶτας, - προσώπεια - περιειρημένοις, aurigas - perforatos 4, 2, 19. indutos personis, circumdatos. - per nominat. praeced. οὗτε τις - ἄλλω προσήει, εἰ μὴ πρότερον ἀποδέμενος, ὃ περ περιέκειτο ἕλθεσ, quo succingere tur gladio 3, 5, 11. circumdatus, circumligatus erat gladio, p. qui ei erat alligatus. - ὁ Μακεδόνος - ἀπορρίψας τὸ χλαμύδιον, καὶ εἰ τι σχῆμα βασιλικὸν π. et si quid aliud insigne imperatorium circa se haberet 5, 4, 12. si quo - esset amictus. - † De re, τεχνάσματα σιδήρων, ἐξυτάτας ἕσυχας περιειρημένα, acutissimis angulis praedita 4, 15, 6. circumcirca habentia cuspidis acutiss., circumcirca circumdata cuspidibus; nostr. *Fussangeln* f. *Fuss-eisen*.
- περικλαμβάνειν, ph. de perf. c. adv. et oppresso acc. perf. πανταχόθεν περιειληθότες (αὐτοὺς,) circumplexi 4, 9, 13. i. q. §. 11. ἐνυκλώσατο, circumdare, cingere. - c. isto casu diserto, τοῖς περιειληθῆσιν ὑμᾶς στρατιώται, qui vos circumdederunt milites 2, 15, 17. i. q. §. 8. κυκλώσασθαι, et φράζαντας ἐν κύκλῳ λ. Pass. c. adv. et praep. εἰ στρατιᾶται - ἦσαν πανταχόθεν ὑπὸ τοῦ δήμου περιειλημμένοι, erant circumdati 2, 2, 22. † ὡς δὲ ἐτεκμηρίωτο, ἤδη αὐτοὺς εἶναι ἐνδὸν τῶν ἔπλων περιειλημμένους, esse inclusos 4, 9, 12.
- περιλείπασθαι, Pass. de perf. ph. universe, c. adv. et nominat. adi. medi, μόνος τῶν - περιλειπόμενος ὀλιῶν ἐπι, cum solus sim adluē reliquus 2, 1, 16. relictus. - c. solo illo nominat. μόνος περιλειπῶσαι τῶν - ὀλιῶν, solus reliquus ib. 10. - Nominatim e pugna. abf. ὅσοι περιλειπῶσαν, qui supererant 5, 2, 20. — Neur. particip. de perf. c. gen. perf. ἄς - τὸ περιλειπῶσιν τῶν βαρβάρων. - δοκίμην γεννημέναι; reliquiae illae barbarorum 6, 6, 10. p. masc. τοὺς περιλειπῶσαντας.
- Περιπόλις, de perf. c. civis Perinthi, urbis Syriae, τὸ Βυζάντιον κῆμα δουλεύειν Περπολίαις δούτου ἐδάδη, Perinthiis 3, 0, 19.
- περιποσῆν, phys. de perf. abf. τῆ Μαξιμίῳ περιποσῶντι, obambulantu 8, 5, 3. oppresso acc. loci, τὰ τρίχη, i. q. 8, 4, 25. περιπέοντες λ.
- περίοδος, ph. de temp. abf. τὴν κατεργηθῆσθαι ἐκ περιόδου ἐγχελετισμένος, redeunte vice 3, 11, 12. ex ordine f. serie. - o. gen. rei f. temp. diserte, οὗς ἐκ περιόδων χρόνον ἢ τάξιν καλεῖ, redeunte tempore 1, 9, 5. certis temporis curculis, circuitibus, conversionibus, f. per certa temp. curricula, etc., per tempo-

- ris vices s. secundum, nostr. nach einem gewissen Zeitumlauf.
- περίοικος, ph. p. adi. c. subst. persf. τὰ περίοικα βάρβαρα χειρώσασθαι, vicinos barbaros, 6, 2, 3.
- περίοπτος, ph. pass. de re, Masc. c. subst. fem., c. dat. persf. τὴν μεθ' αὐτὸν -, ὡς πᾶσι π. εἶη, ut ab omnibus conspiceretur 8, 6, 16. nihil et dat. pendet a v. subst. et Masc. respiciat oppressum pron. αὐτός, ὁ Μαξιμίος, in capite suo cogitandas, ut conspicius omnibus esset. - cum adv. τὴν μεθ. -, δημοσία περίοπτον ἀναστρωθῆναι κελεύσας, publice spectaculum 3, 8, 3. conspiciuum.
- περιόραν, mor. de persf. c. acc. rei, μηδὲ π. πατρίδα, negligere 8, 5, opp. sq. σώζειν. i. q. supra περιύδειν.
- περιόρθρον, physf. κατὰ τὸ π. circa diluculum 6, 9, 4. post praec. τῆς νυκτὸς διαδραμαδότης. - ἅμα τῷ παραδραμεῖν τὸ π. diluc. 7, 4, 10. quod Mss. hic praebent p. vulg. περιόρθριον.
- περιουσία, ph. c. adi. τσαύτης εὐθης οἴκοι περιουσίας, cum tanta sit opulentia 3, 13, 10. opes, divitiae, post praec. πάντα χρημάτων πλήρη, ii. πλοῦτον, (cf. 3, 15, 7. χρήματα - κατ. λ.) - αὐτάγκη δούς περιουσίαν εἰς τὸ βιοῦν δαψιλῶς, datā copiā ib. 7. - cum gen. afferto pecun. χρημάτων περιουσία, opum abundantia ib. 11.
- περιπατεῖν, ph. de persf., c. adiunctis, e discrimine et opp. αὐτοῖς περὶ αὐτοῦ - στατῶν, στασίως ἀμακτος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων, pedibus ambulans 4, 7, 11. iter cum iis faciebat pedes.
- περιπίπτειν, ph. de persf. c. dat. rei s. instrum. τοῖς δόρασι - περιπίπτοντες, in hastas incidendo 3, 6, 22. inter missilia e turri rapienda. - Τροφ. c. dat. rei merae, μήτε (τινὸς) - ἐγκλήμασι περιπίπτειν προνοημένος, ne quisquam in criminationes incideret 2, 4, 16. accuaretur s. deferretur ob crimen et delictum. - simul c. praep. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ - νόσοις περιπίπτοντες, in morbos incid. 3, 9, 11. aegroti facti. - Sed re re, c. dat. persf. τὰ - τῆς τύχης δώρα καὶ ἀναξίους περιπίπτει, contingunt 3, 1, 11. nostr. *zufallen*, dantur, habentur.
- περιπλεκόμενος, Pass. ph. de persf., per oppressum dat. persf. περιπλεκόμενοι (αὐτοῖς,) impliciti 4, 9, 16. se implicantes illis, circumplexi illos, per enallag. p. acc. - c. dat. persf. τῇ μητρὶ περιπλακεῖς, matri implicitus 6, 9, 12.
- περιποιεῖν, mor. de persf. c. du. persf. et acc. rei, ἐς τὸ περιποιῆσαι αὐτῷ τὴν μοναρχίαν, ad afferendam ipsi summam rerum 8, 8, 12. ut conciliarent, compararent ipsi, nostrat. *verschaffen*.
- περιπόρευτος, physf. de re, Masc. cum fem. subst. τὰς περιπορευτούρους ἐσθῆτας, praetextis 4, 2, 19. purpurā praetextis, purpureum habentibus limbū.
- περιπτύσσειν, physf. de persf. per oppressum acc. persf. περιπτύσσει (αὐτὸ, τὸ παιδίον,) καὶ φιλοῦσα, complexa 1, 17, 8.
- περιρρέειν, ph. de re et aqua, c. acc. loci, ποταμὸς περιρρέει τὸ τείχος, praeterfluit murum 8, 2, 16. qui Bg. legerit παραρρ. p. vulg. circum murum fluit, saltem ex parte, et per certum spatium et ab aliquo latere.
- περιρρήγνυμι, περιρρήγνύω, s. potius περιρρήσω, ph. de persf. c. acc. rei s. vestim. sed per oppressum gen. aut dat. persf. περιρρήξαντες - ἐσθῆτας (αὐτῶν s. αὐτοῖς,) laceratis vestibus 8, 8, 14. deripientes, detrahentes ipsi, etiam cum vi, nostr. *herunterreißen*.

- περισπούδατος, mor. Pass. de re, c. adiuncto et dat. perf. τὸ - τῆς ἀρχῆς - τῷ κτωμένῳ - τίμιον καὶ περισπούδατον (ἠγγυμένοι,) cura ei studio dignum 6, 8, 9. vehementer appetendum, studiose expetendum, s. valde curandum, aestimandum, colendum, amandum, (haec quae not. possit. potius, ob pr. κτωμ.) vel simpliciter.
- περιτετείχισθαι, ph. Pass. de re et loco, c. abl. rei eo quae affini, περιτετείχισθαι - ἡ πόλις τείχεται, erat munita 3, 1, 14.
- περιτέμνειν, ph. de perf. c. acc. mater. βάσεις - περιτέμνεντες, mutilantes 7, 9, 12. circumcidere, ab ur. latere.
- περιτίθειμι, ph. de perf. c. acc. rei et adv. πανταχόθεν πῦρ περιτίθεισι, subiiciunt 4, 2, 20. circumponunt, apponunt. - simul c. dat. et acc. rei, κισσὸν περιτίθεις τῇ κεφαλῇ, circumdans capiti 1, 3, 7. circumponens, imponens. - cum acc. rei, sed oppresso dat. perf. τὴν χλαμύδα περιέθεισαν (αὐτῷ.) circumdederant 3, 7, 12. - Trop. de re, ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετὴ ἰδίαν ἐκάσῳ δόξαν περιτίθεισιν, conciliat 5, 1, 11. addit, attribuit, adiungit, nostr. beylegen, parit, comparat. - Med. phys. de perf. cum adv. et acc. rei, ἀρχαὶ - τότε κρῶτον τὴν - πορφυραν περιτίθεινται, induunt 1, 16, 7. sibi circumpon., circumdant. περιθέμενος τὸ διάδημα, imposito diademate 6, 2, 20. sibi circumdabat.
- περιττός, Masc. de perf. mor. cum dat. perf. et adiuncto, ὀχλὴ ὅς καὶ π. αὐτῷ ὁ Ἄ. ἐνομιζέτο, supervacaneus 3, 5, 3. carendus, inutilis, noxius. - De re, Neutr. c. sublt. oppresso, ἐκπέμπουσιν, ὡς δὴ τι σκεῦος τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιττῶν, tanquam aliquid ex cubiculi supellectile supervacaneum 2, 1, 2. v. ἐκ et θαλ. p. τὸ θαλάμου περιττὸν, aliquam supellectilem cubiculi supervacaneam, s. cubiculi supellectilem unam ex illis supervacaneis. - c. sublt. ὡς μηδὲν ἰδεῖν περιττὸν ἀκόντιον, superfluum 1, 15, 13. iaculum inane, inutile, irritum, quod non ferisset et extra corpus humi iaceret. - † cum inf. περιττὸν (εἶναι) νομιζῶ, μακρογορεῖν 5, 1, 3. supervacaneum esse arbitror. - Al. not. Fem. c. sublt. ὑπὸ περιττῆς πραότητος, prae nimia mansuet. 6, 1, 24. sq. syn. καὶ αἰδοῦς πλείονος, ἢ ἐχρήν.
- περιτυγχάνειν, ph. de perf. c. dat. rei, τὰς ἀγέλας αἷς περιτυγχάνον, greges, in quos incidrent 7, 2, 9. quos offenderent, invenerent. περιτυχῶν τῇ κατ' αὐτοῦ θανατηφόρῳ (ἐπισολῇ.) incidens in illam, quae ipsi erat pestifera 4, 12, 14. - c. dat. perf. περιτυχον αὐτοκράτορι, invenerunt impet. 8, 6, 11. - περιτυχόντες τῶν - θίλων τινί, cum incidissent in quendam 7, 1, 21.
- περιφέρεια, ph. cum gen. rei, ὑπὸ περιφέρεια κεφαλῆς μιᾶς, in globo 4, 8, 4. sub rotunda forma, nostrat. im Umfange, ambitu.
- περιφέρης, ph. Masc. de re, c. adv. λίθος, κἀτωθεν π. λ. rotundus 5, 3, 10. - Neutr. abl. f. c. solo sublt. οἰνοφόρα σκεῦη περιφερούς ἔυλου 8, 4, 9.
- Πέρσης, p. adi. c. sublt. Ἄγραξ., ἀνὴρ Π., vir Persa 6, 3, 10. - sine sublt. p. sublt. c. art. c. ὁ δὲ Π. (ταῦτα) μάγων, Persarum rex 6, 5, 12. (6, 6, 8., forte per ellipt. βασιλεὺς, i. q. infia 6, 2, 3.) rex Pers. ib. 21. τῷ Πέρση, Persar. regi ib. 14. τὸν Πέρσην, Persam ib. 24. 6, 4, 6. - Plur. de populo, Πέρσαι λ. Persae 7, 8, 8. ὁ Περσῶν βασιλεὺς, Persarum 6, 2, 3. 5. τῇ Π. ἀρχῇ ib. 4. τετρακισίους Π. τοὺς μεγίστους, quadringentos ex Persis 6, 4, 7. ci. ib. 9. e. τὸν ἐκ Π. κίνδυνον, quod a Persis impenderet pericul. 6, 7, 9. - c. art. τὸ πλ. τῶν Π. 6, 5, 5. Πέρσαις λ.

- Perſis 6, 2, 6, 17, 21. πάλιν ἐπάξων Π. in Perſas 6, 6, 7. Π. μαχόμενοι, adverſus Perſas 6, 7, 7. - † τὰ ἐν Π. res Perſarum ib. 1. τῆς ἀρχῆς ἐν Μῆδων εἰς Πέρſας μεταſτήσαντος, ad Perſas 6, 2, 5, 6, 3, 10, 6, 4, 9, 1. - c. artic. τῷ σχήματι τῶν Π. ib. 7. e. 6, 5, 5. - †† p. terra, εἰς Πέρſας ἐμβαλάσει, in Perſas ib. 15. in Perſiam, i. q. ſq. Μηδίαν.
- Περſικός, de perſ. ὑπὸ ſατραπείαις Περſικοῖς, Perſicis 6, 2, 5.
- Περſίνας, imperat. Rom. cum artic. ὁ Π. Pertinax 2, 1, 9, 22, 24, 2, 2, 4, 2, 3, 25. τὸν τοῦ Περſίνακος βίον, Pertinacis 2, 7, 8, 2, 9, 6, 2, 13, 22, 2, 14, 7. τῷ Περſίνακι λ. Pertinacem ib. 2, 2, 1, 12, 2, 2, 11, 22, 2, 6, 13, 2, 9, 6. e. ſq. 2, 13, 2. - Sine art. ἀπηγγέλη Π. 2, 9, 6, 5, 1, 16. τῇ Περſίνακος ἀρχῇ 2, 2, 8, 2, 6, 12, 2, 9, 11, ſq. 16, 2, 14, 6, 3, 1, 1. του Π. υἱὸν 4, 6, 7. - †† τῷ Ῥωμαίων ὑπὸ Περſίνακι ἀρχῇ, ſub Perſinace 2, 4, 6. - Περſίνακα 2, 1, 8, 2, 5, 16, 8, 8, 4. - †† de Severo, ἀντὶ Σεβήρου ἐαυτὸν Περſίνακα ὀνομάſας 2, 10, 2. καλοῦντες (αὐτὸν) - Περſίνακα ib. 19. cf. 2, 14, 7.
- Πεſſινοῦντιος, de perſ. Fem. cum ſubſt. perſ. τῆς Πεſſινοῦντίας Θεᾶς, Peſſinnuntia d. 1, 11, 14. τῇ Πεſſινοῦντιά Θεᾷ ib. 12. τὴν Πεſſινοῦντίαν Θεὸν ib. 8.
- Πεſſινοῦς, oppid. Galatiae, c. gen. obliquo, τινὰ τῆς Φρυγίας χῶρον. Π. δὲ ὄνομα λ. Peſſinunti 1, 11, 3. ἐν τῷ - Πεſſινοῦντι λ. in hoc Peſſinunte ib. 7.
- πέτρα, phyl. de mater. διὰ πετρῶν τραχύτητα, turpium 8, 1, 13.
- πηγῆ, ph. c. adi. et opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, fontibus 1, 6, 5. ad uſum balnearum.
- πήγνυσαι, Paſſ. ph. de re, abſ. ποταμοὺς πήγνυμένους πατεῖν, ſιν, congelatos 2, 10, 10. πήγνυμενον - πίνων ὕδωρ, congelatam 1, 6, 4. - c. adv. διὸ καὶ πήγνυται ῥαδίως (αὐτὰ, ποταμῶν τὰ ῥεῦματα,) congelascunt 8, 4, 7. - c. praep. τὰς δι' ὄλου τοῦ χειμῶνος παγεῖſας χιόνας, nives tota hyeme duratas ib. 3. - ſimul c. caſu temp. τοῦ χειμῶνος - παγεῖτες ὑπὸ τοῦ κρύους, concreti (ſυνεῖ, Rhenus et Danubius) 6, 7, 15.
- πιδῆſας ἵππῳ ἔφυγεν, inſiit in equum et fugit 4, 13, 13. qui Bg. legerit compoſ. aliquid, ἐμπῆδ. ſ. ἐπιπῆδ. ſ. ἀναπῆδ., pro quibus et legas πιδῆſας ἐς ἵππον.
- πίθα, ph. ἢν αὐτῷ ἐκκερμῆς, pera 1, 9, 7. de philoſopho Cynico in theatro, - pellis, a collo ad lumbos pendens, in ſpeciem ſacculi.
- πικροῖσθαι, Paſſ. de perſ. ph. c. acc. rei ſ. membri ellipt. it. cum praep. ἐν τοῦ τοιοῦτου - πικρὸς τοῦ ſφατοῦ (κατὰ) τὰς τε ὄψεις ἐπικροῦντο, oculis privabatur 8, 4, 29.
- πικρὸς, trop. de re, ἀπὸ τῆς πικρᾶς - τυραννίδος, ab acerba tyr. 2, 1, 8. laeva, crudeli. πικρᾶς, trop. de verbis, κατηγγέλητε τῶν Ἀλβίνου Φλῶν, acerbe 3, 8, 11. cum ira, contumelia et conviciis.
- πίναξ, ph. c. adi. γραμμάτα ἐν πυκτοῖς πίναξι, litteras implicatis libellis 6, 6, 11. ubi γρ. res ſcriptae, verba, elementa ſignata, ſed π. π. materia, cum forma, i. epiftola exterior, ſ. charta, papyrus, complicata in formam quadratam.
- πίνων, ph. de perſ. c. acc. rei, ὕδωρ, bibere 2, 10, 10. οὐ παύſη - πίνων ὕ. 1, 6, 4. p. inf. - c. adv. et particip. modi, ὡς - Φιλοθησίαν, - διψῶν, ἐπιεν ἀναισθήτως, bibit 1, 17, 19. ſc. αὐτὸ,

- Φάρμακον. simul c. praep. ὡς ἥδιον πίοι παρ' ἐρωμένης, biberet ib. 17. 1c. αὐτήν, τὴν πόσιν, et διδομένην etc. - Pass. de re, c. subst. affini, ὁ - ἦν - ποτόν, - ἐπίνετο, bibebatur 8, 5, 17.
- πικρασκεσθαι, Pass. de perf. ph. c. adv. et praep. Κλέανδρος τις - τῶν δημοσίων εὐαθῶτων ὑπὸ κήρυκι π. vendi 1, 12, 8. - de re, τὴν οὕτως ἀκρεπῶς ἐπὶ χρήμασι πρᾶξισαν ἀρχὴν, venditum 2, 6, 22.
- πίπτειν, de perf. ph. in bello et pugna, tum extra caedem, abf. ὅτα ἔμαθε τὸν Σεβῆρον πεπτωκότα, cecidisse 3, 7, 10. p. inf. i. q. §. 8. τοῦ ἵππου ἐκπεσεῖν, sed per diligiam, pro notione etiam sq. - tum per caedem, c. praep. et adiuncto, πρότερον ἀναίρσεντας πρὸ τῶν βωμῶν πεσεῖν, ἢ λ. cadere 7, 3, 15. - simul c. adi. modi, ὑπὸ τῶν ἱππέων, ἐπάλληλοι πίπτοντες, πολλοὶ ἀπώλοτο, aliis super alios cadentibus 1, 12, 14. † τῶν καμήλων ἐπαλλήλων πιπτουσῶν, aliis super alias cad. 4, 15, 13. - c. mero adv. πολλῶν ἐκατέρωθεν πιπτόντων, cadentibus 1, 12, 19. εκ. πεσεῖν ἱανούς, cecidisse, 1, 11, 5. ὡς - πολὺ - πλῆθος ἐκ. π. ut ceciderit 7, 2, 14. τοῦ ἐκ. πεσόντος στρατοῦ, utrinque caesorum de exercitu 6, 6, 10. cum fere par numerus fuerit exercitus, utrinque caesi s. cadentis. τὸν τῶν ἐκ. πεσόντων ἀριθμὸν, eorum, qui utr. cecidissent, numerum 2, 15, 11. - in opp. πολλῶν μὲν πεσόντ. παμπλείσων δὲ τετραμένων, multis caesis 6, 6, 9. - †† in pugna singulari, μὴ διαθέσει τῇ πρὸς τὸν πεσόντα, erga caesum 4, 5, 5. Caracalli cum Geta. - simul in opp. τῇ - συμφορᾷ τοῦ πεσόντος, caesi ib. 6. - ††† in mera caede clandestina, πεσ. αὐτοῦ, prolapsio ipso 4, 13, 13. Caracallo, per occisorem. - De re, ph. extra bellum, cum praep. τοῦ πεσ. ἀγάλματος ἐξ οὐρανοῦ, delapso coelitus simulacro 1, 11, 3. i. q. pr. ἐξ οὐρ. κατενεχθ. - trop. τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν πεσόντα, oculis subiecta, 1, 4, 4. sub oculos cadentia, s. sub adspicuum, quae in oculos incurunt, conspicuuntur, oculis cernuntur.
- πίσσα, ph. Φερομένη ἡ π. pice illa 3, 4, 27. - cum adiuncto, πίσση καὶ ῥητίνη λ. pice ib. 30. †† πίττα, p. eodem, κινυῶντες θείψ καὶ ἀσφάλτις πίτταν ἐλόντες, miscentes sulphure ac bitumine picem ib. 26. v. ἐλ.
- πιστεύειν, de perf. mor. cum dat. rei et adv. μάλιχα τῇ σκέψαι ταύτῃ πιστεύουσιν Ἰταλιῶται, fidem habent 3, 3, 18. fidunt, fiduciam ponunt in. - c. solo dat. tali, θείαις προρρήσεσι πιστεύοντας λ. confidentes 2, 10, 13. † πιστεύσαι πολέμου ἀμφιβόλῃ τύχῃ, fidere 8, 3, 10. quod forte pertineat ad classem sq. ubi omissum pron. ἐαυτῶν. c. dat. rei et acc. perf. s. pron. recipr. πιστεύσαι σεαυτὸν ἐλπιδὶ κρείττονι, ἢ πάντες πεπιστεύκαμεν (ἡμᾶς,) concedas te ipsum spei meliori, qua omnes terti sumus 7, 5, 11. permittas te, cui nos ipsos permisimus s. permittimus, perf. p. praef., suscipere animo, spem habere. πισεύσαντων αὐτοῦς τῶ τε μεγάλῃ θει τῆς πόλεως, λ. committentes sese 8, 2, 10. eo se contentes et se ibi putantes tutos ob magn. - c. dat. perf. οὔτε τῶ δήμῳ πιστεύων, credens 2, 11, 12. immo fidens, i. q. sq. θαρρῶν. - cum adv. simul, ἐκείνοις - μάλιχα ἐπίστευεν, fidebat 7, 8, 26. nisi adv. pertinet ad pr. pron. - c. dat. perf. et acc. rei simul, μὴ ἐνὶ πιστεύειν τοσαύτην ἐξουσίαν, credere 1, 9, 24. tradere, mandare. - Alio sensu, c. dat. rei, μὴ πιστεύειν ὑποσχέσει τυράννου λ. ne crederent 8, 3, 10. veras putarent. ταῦταις αὐτοῦ ταῖς ὑπ. πισεύσαντες, consili 4, 9, 10. οἷς πισεύσας, quib. credens 2, 15, 8. τούτοις π. 3, 12, 16. πισεύσαντες - τοῖς ἐπαγαλμένοις, credentes 2,

13, 5. - simul c. adv. πάσαις διαβολαῖς ῥαδίως πισεύων, credens
 1, 13, 14. πολλάκις ταῖς τεχ. διαβ. π. 1, 4. - c. acc. rei,
 τὸ παράδοξον τῆς ἀποβήσεως ποιῆ πάντα πισεῖσθαι, facit, ut omnia
 credamus 8, 3, 22. - †† simul c. praep. ἡ σύγκλητος - ἐκ τῆς
 παρούσης τύχης τὰ μέλλοντα πισεύσαυτες, credentes 7, 7, 4. e
 caede praefecti praetor. feliciter peracta, fingebant sibi proba-
 bile futurum, i. futuram et mox a sese suscipiendam electionem
 Gordiani, una cum consensu aliorum extra Romam, credebant
 quoque feliciter processura. nostr. *zuversichtlich glauben* s. *hoff-*
fen, s. *si h* *versichera*, *si h* *glaublich machen*. - †† in opp.
 πάντες ἐπίπτειον μὲν τὰ λεχθέντα, πισεύειν δὲ (αὐτὰ) οὐ προσποι-
 οῦντο, nec tamen, quasi crederent (illa dicta,) prae se ferebant
 1, 9, 13. - †† c. adv. τοιαῦτα - λέγοντος αὐτοῦ -, οὐκ εὐθέως ὁ
 Σεβήρος ἐπίστευσεν (αὐτὰ,) credidit 3, 12, 7. †† abs. πισεύσας
 ὁ νεανίας, credens 1, 9, 22. sc. ταῦτα, res nunciatas, s. αὐτοῖς,
 dat. persf. ὁ δὲ ἀφίσταται π. 3, 12, 12. sc. αὐτὰ s. αὐτῶ, it. in sq.
 loco. πισεύσαντες - ἐκείνοι, credentes 4, 4, 10. - c. dat. persf.
 dilectio, π. αὐτῶ 4, 9, 16. - †† simul cum adiuncto particip.
 eiusdem casus, ἐπεὶ λέγουσιν ἡμῖν οὐ πιστεύουσας, verbis nostris non
 credis 2, 1, 25. v. λ. - (αὐτὸν,) πολλά διὰ γραμμάτων ὁμόσαντα
 τῷ Σεβήρῳ πισεύσαντα, credentem 2, 15, 4. - c. adiuncto et adv.
 πισεύοντων κατ' ἐκείνο καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων, ὅτι λ. credenti-
 bus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. formulam adv. e
 casu temp. omiserit ob sq. legitimum adv. et syn. - cum inf.
 πισεύσαντες, Ἀντωνίου (αὐτὸν) εἶναι τένον, credentes 5, 4, 5. ††
 πάντα τὰ λεγόμενα καὶ ἐνδεχόμενα κατ' ἀληθῆ π. εἶναι, omnia, quae
 dicerentur, et fieri potuisse et vera credentes esse ib. 1. - ††
 Alio sensu in opp. οἱ μὲν, πειθόμενοι -. ἔσοι δὲ οὐκ ἐπίστευσαν,
 qui vero non obtemperarunt 3, 7, 4. qui Bg. forte leg. ἐπί-
 σθησαν. Pass. de re, c. dupl. nominat. rei et cum adv. ἅ περ
 πάντα - ἀληθῆ τότε πισεύεται, ὅταν λ. creduntur 2, 9, 4. - de
 persf. c. uno nominat. persf. it. c. adv. et praep. τις - πρὸς τῶν
 στρατιωτῶν, οὗς ἐψήσατο, οὐκέτι πισεύεται, apud milites - non am-
 plius fidem meretur 2, 10, 8. s. invenit, s. a militibus ei non
 creditur s. fides habetur, nec eius promissis. - de animal. c.
 inf., simul c. nominat. et praep. ἀστός, ὃς Φέριον - τὴν τοῦ βασι-
 λέως ψυχὴν πισεύεται ὑπὸ Ῥωμαίων, creditur a Rom. 4, 2, 22.
 de qua credunt Romani, eam ferre rel. - Al. sensu, cum persf.
 et nominat. et dat. ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐπάρχουσι - πεπίσθηται, prae-
 fectorum - fidei commissus est 3, 1, 3. praefectis exercituum
 creditus, concreditus, commissus est. - † c. acc. persf. mune-
 ris et negotii, it. nominat. persf. it. c. praep. ὅψ' οὗ - τὴν ἡγε-
 μοσίαν πεπίσθητε (αὐτοῖς,) a quo ei praefectura concredata fuerat 7,
 9, 7. i. q. supra ἐμπισεν. ubi v. it. v. ἐγχειρισθ. in pass. - it. in
 orat. obliqua s. per casus obliquos, πλειστον - τῶν ἐθνῶν καὶ στρα-
 τοπέδα πεπιστευμένων, plurimos (eorum), quibus provinciae et
 exercitus concredati erant 7, 3, 8. †† τοὺς τὴν Φρουρὰν τῆς
 γαλιλαίας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους, quibus custodia pontis
 et cura concredata fuerat 7, 1, 16. qui Bg. haud dubie leg. πε-
 πιστευμένους, vere que. ὡς στρατοπέδων ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνῶν τε ἀρ-
 χὰς πισεύθηαι, ut exercituum ei curae et provinciarum prae-
 fecturae concrederentur 6, 8, 3.

πίσις, mor., in relat. civium et regnant. it. militum et ducum
 bellica, p. fidelitate, s. dictorum, promissorum, iuramentorum,
 favoris, obsequii, observatione et constantia, abs. τοὺς παῖδα

ὀμνῶμεν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἐξέδωκε, fidei 3, 9, 4. - c. gen. rei, ἴσως - εὐνοίας - πίσις αἰώνιος 8, 7, 18. † τὴν πίσιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς θουραῆς προδόντας 2, 13, 16. nisi sumptus per se et sine gen. - c. gen. perf. ὡς ἔχοι ὄμνη τῆς εὐνοίας αὐτῶν καὶ πίσις τῶν στρατιωτῶν λ. 4, 14, 5. - cum adi. τὴν δόξαν πίστεως ἀγαθῆς - ἀποσείσθε 1, 5, 24. ἡρηται νῦν πᾶσα ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας - πίστεως 4, 14, 14. πίστεως - τῆς ἀνωθεν ὑπομιμνήσκοντες (αὐτοῦ) 3, 12, 21. †† μὲ πολλάνις - ταῖς ὑμετέραις ἐνεχείρισα πίσις, vestrae fidei 1, 5, 9. - c. verb. τοῖς - στρατιώταις χαριεήρησι ὁμολογήσας τῆς Οὐλαχθείσης π. 1, 7, 12. σώζειν τὴν πίσιν - τῷ βασιλεύοντι 7, 5, 9. Μαξιμίω τηρεῖν τὴν π. καὶ τὸν θεοῦ 7, 9, 7. - cum praep. simul, ἀμελήσας τῆς πρὸς με π. 3, 6, 6. — μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον καὶ Ῥωμαίων δῆμον π. 8, 3, 9. de Aquileiensibus. † ἡ τοῦ πατρὸς μνήμη αἰώνιον σοὶ πίσιν καὶ εὐνοίαν παρὰ τῶν ἀρχομένων ἐβεβαίωσε 1, 6, 19. nisi praep. cohaeret c. v. - Al. sensu, in rebus narrandis s. dictis universis, p. veritate s. persuasione et cogitatione veri c. adi. ἐνδοχρέμεν π. ἔξειν φροντὴν Φήμην 2, 1, 7. - abf. ὡς ἂν μάλλον αὐτὸν εἰς πίσιν ὑπαγάγοιτο, ad credendum 2, 14, 9. † c. gen. rei, τοιαῦτα λέγων, ὑπηγάγετο τοὺς πλείους εἰς - πίσιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, ad credendum (ea,) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἄ λ. — ††† Al. sensu, p. re, qua quid confirmatur, c. gen. rei, et adiuncto, in opp. τὸ πάνυ δεξιὸν ὑμῶν -, οὐκ ἔχον -, ἀλλὰ δεξιὴν καὶ πίσιν εὐνοίας, argumentum 2, 3, 12. pignus. - ††† Al. sensu, p. re et dignitate publica, aliis concedita, ἡνίχρησι - τὰς μεγίστας τῶν βασιλείων πίσεων ἐνεχείρισε, maxima imperii munia 5, 7, 14. i. q. 9. 12. τὰς μεγ. τῶν βασιλικῶν πράξεις. - ††† c. gen. rei et coniunct. πίσις γνάμης, ὅτι λ. fiducia voluntatis 2, 4, 5. vel persuasione animi, nostr. aus Ueberzeugung der Seele s. des Herzens; ut pertineat non ad Pertinacem, sed ad alios, et barbaros, in pr. nominatos.

πιστός. Masc. mor. de perf. πιστὸν φίλον, fidum 5, 1, 8. πιστὸς - φίλους, fideles ib. 6. π. Φγοιρῶς, fidos 2, 3, 8. - c. dat. perf. διὰ τινος τῶν ἑαυτῷ πιστῶν, per quendam sibi fidum τ, 17, 14. sibi fidorum, nostr. einen seiner vertrauten. διὸν οἰκέταις τῶν π. ἑαυτοῖς, duob. famulis, qui essent ipsis fideliores 2, 1, 2. — διὰ τ. τῶν ἑμοῦ π. per aliquem mihi f. 3, 12, 12. - †† abf. τινὰς τῶν π. aliquos ex fids 2, 2, 4. per quae omnia desit subst. ἀνδρώπων. - Neutr. de re, c. artic. p. subst. c. gen. perf. τὸ πιστὸν ὑμῶν λ. fidem ventram 2, 10, 3. i. q. supra πίσις, milit. erga duc. - abf. εἰ τὸ π. ἐτήρει, fidem 3, 6, 8. erga socium imperii. - †† Plur. τὰ πιστὰ τηροῦντας Ῥωμαίους λ. fidem 8, 7, 9. de Aquileiensibus., manifesto i. q. πίσις 7, 5, 9. 7, 9, 7. †† δούς εἰρήνην, τὰ τε π. λαβὼν, λ. ac fide accepta 3, 15, 12. obsides, vel pignora alia, iusurandum, pecuniam. - Superl. Masc. de perf. τοῦτον πιστότατον ἡγουμένους, fidissim. 3, 11, 9. sq. explic. — οὗς πιστότατους ψέγο 5, 4, 12. † ὁσοποιοῖς -, πιστότατοις εἶναι δοκοῦσιν 5, 8, 5. qui fidissimi esse viderentur. - cum gen. perf. τοὺς π. τῶν, fidissim. ex iis, qui 3, 5, 8. † τινὶ -, πιστότατῳ εἶναι δοκοῦντι φίλων, qui fidiss. viderentur (esse) ex amicis 4, 12, 7. - c. dat. perf. τινὶ τῶν πιστότατων ἑαυτῷ, cuidam ex fidissimis sibi 3, 12, 14.

πιστοῦσθαι, Med. mor. de re, c. acc. rei, πισοῦται - τὴν διαβολὴν - ἢ ἀπέβασίς, firmat 3, 7, 11. p. acc. mero. - simul cum praep.

τὰ ἀκολουθήσαντα - ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν - Φήμην ἐπισώσατο, com-
probarunt 1, 14, 12. - De perf. c rei acc. et modi abl. δώ-
ροις - τὴν - εὐνοίαν πισουμένου, confirmante 4, 11, 1. ἐργοῖς τὴν
δόξαν - ἐπισώσατο, confirmare coepit 7, 1, 14. Φιλοσοφίαν οὐ λό-
γοῖς - ἐπισώσατο, probavit 1, 2, 6. demonstravit. † ταῖς - τι-
μαῖς τὴν - χάριν ἐ. confirmavit 2, 15, 9. post pr. εἰς πίσιν
ὑπαγαγ. c. acc rei solo vel simul c. adv. ἰκανώτατος ἦν πάντων
ἀνθρώπων μάλις πισώσασθαι εὐνοίαν, declarare 2, 9, 18. nisi adv.
pertinet ad pr. †† τὴν προτέραν νίκην πισώσεσθε, ὡς λ. prio-
rem victoriam vobis asseretis, quia 4, 14, 18. ubi potius v.
est c. coniuncti. ὡς, p. ὅτι, Lat. inf., et cum praeposito acc.,
pro proponendo alio casu, v. c. πῆς, ὡς ἐν τῇ προτέρᾳ νίκη λ.
comprobabitis, vos in priori victoria non dolo rel. - † simul
c. adv. et praep. ὄθεν καὶ μείζονα παρὰ τῶν στρατιωτῶν εὐνοίαν
ἐπισώσατο, unde et maioris militum benevolentiae certus erat
2, 11, 4. maiorem apud milites b. sibi firmavit, paravit.

Πιτανάτης, a Pitane, Laconiae urbe, Λακωνικὸν καὶ Πιτανάτην ἐκά-
λει λόχον, Pitanaem 4, 8, 7.

πίττα, v. πίσσα.

πλαγίως, trop. de verbis, τοιαῦτα - π. ἐμφαίνω, oblique 4, 4, 16.
tecte, sq. explic.

πλάσσεσθαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei; it. c. gen. mater. κηροῦ
πλασάμενοι εἰκόνα, de cera fictam imag. 4, 2, 3. cum finxissent.
- trop. f. mor., in opp. mera, εἴτε πλασαμένη, εἴτε καὶ ἀληθεύου-
σα, fingens 5, 3, 18. mentiens.

πλάτος, ph. de re et fluv. in opp. c. adi. διὰ τε μεγέθους βάθους
καὶ πλάτους λ. latitudine 8, 4, 2. in opp. mera, πλάτει καὶ βά-
θει μέγιστος ὁ ποταμὸς ῥέων 7, 1, 17. ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον
διὰ βάθος καὶ πλάτος 6, 7, 15.

πλατύς, physf. de re, ἐν πλατεῖα - εὐκρίσει ampla 4, 1, 4. - Com-
par. Neutr. p. adv. πλατύτερον συνέταξαν, pluribus 2, 15, 11.
latius. - Superl. ph. de re, ἐν τῷ πλατυτάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ,
latissimo 4, 2, 12. - c. adiuncto f. opp. εἰς τὸ - πεδῖον πλατυ-
τατον καὶ ἐπιμυκίσατον 3, 4, 4.

πλατύσημος, physf. de re, Masc. cum subst. fem. τὴν πλατύσημον
ἐσθῆτα, laticlavia 3, 11, 3. lato clavo insignem f. prae-
ditam.

Πλαυτιανός, Severi amicus et affinis, sic sine artic. Plantianus 3,
10, 10, 3, 12, 5, 26. - Gen. τὸ Πλαυτιανοῦ Φίλτρον ib. 7. bis
- Dat. Πλαυτιανῷ ib. 14. - c. artic. ὁ Π. 3, 11, 1. 7. 20.
3, 12, 16, 20. - Gen. τοῦ Π. ib. 21. - Acc. τὸν Π. 3, 11, 8.
3, 12, 11, 3, 13, 5.

πλείον, v. πλείων.

πλείος, ph. Masc. de re, ἐπὶ πλείον αἰῶνα. longissimo tempore 1,
6, 14. ad f. in plurimum tempus. βραχέως πλείους, plurim. 5,
5, 15. - De perf. ὁ δὲ πλείος δῆμος λ. incolae autem plerique
8, 3, 7. ἐκείνος μὲν ὁ στρατός ἐπανίων, πλείος - διεσθάρη, maximam
partem 6, 6, 3. - Plur. Nominat. absf. οἱ πλείοι (αὐτῶν) λ.
plerique 7, 7, 13. 8, 5, 9. - in opp. οἱ π. καὶ σχεδὸν πάντες,
plerique alii 7, 8, 18. - c. gen. perf. οἱ π. τῶν λ. plerique eo-
rum, qui 1, 1, 1. οἱ π. αὐτῶν 8, 7, 6. †† ἢ τε σύγκλητος
προσηγόρευσαν, οἱ π. (αὐτῆς f. αὐτῶν) ἐν μ. δεῖι καθεστῶτες. cum
plerique in m. metu essent 3, 8, 6. - Sine artic. πλείοι - τῶν
ὁμοτῶν, plurimi ex vulgo 3, 1, 7. - Gen. absf. τῶν πλείων λ.
cum plerique rel. 8, 5, 19. - Acc. c. subst. τοσοῦτας πλείους.

plurimos 3, 9, 3. Μαυρουσίους κ. complures 6, 7, 17. - sine
 art. c. gen. perf. κ. τῶν ἐνδόξων λ. plurimos ex illustribus 5,
 6, 1. κ. τῶν - πεπισημένων, plur. (eorum,) quibus 7, 3, 8. —
 in opp. κ. τῶν βαρβάρων -, τοὺς δὲ λ. plur. barbarorum 1, 6,
 24. - c. art. τοὺς δὲ π. αὐτῶν, plur. autem illorum 7, 1, 10.
 τοὺς π. τῶν ἐνδόξων οἰκῶν, plerisque illustrium 7, 3, 12. τ. π.
 τῶν ἡγογμ. plerosque ex ducib. 8, 5, 5. - sine subst. in opp.
 τ. π. ἦσαν δὲ τινες τῶν λ. plerosque 2, 14, 8. - Fem. de perf.
 πλείσθην δύναμιν ἀθροίσας, ingentibus copiis 6, 4, 5. - De re,
 προσηγορίαις, ἃν αἱ πλείσται, quorum pleraque 1, 14, 17. de pau-
 cis tantum, et adeo de quatuor. - Neutr. Sing. Nominat. sine
 art. c. subst. πλείστον - πλῆθος τῶν βαρβάρ. maxima multitudo
 4, 11, 7. c. art. τό γε π. μέρος λ. maior pars 4, 3, 4. - Gen.
 ἐκ τοῦ πλείστου μέρους, maxima ex parte 8, 2, 11. - Acc. πλ.
 μέρος τοῦ στρατοῦ λ. maior pars 3, 9, 11. - c. gen. perf. τού-
 των - τὸ μὲν π. μέρ. potissimam partem 7, 12, 3. - Sine subst.
 Nom. πλείστον τοῦ δήμου λ. maior pars populi 2, 2, 8. qui Bg.
 ostendit ellipsin subst. μέρος, necessariam et in sqq. locis. - c.
 gen. rei, τὸ π. τῆς νυκτός, maior pars noctis ib. 3. - cum gen.
 perf. τοῦ π. τοῦ στρατιωτικοῦ, mai. p. 1, 13, 4. - Acc. cum gen.
 rei, τῶν τριῶν μοιρῶν τοῦ στρατοῦ - τὸ π. de tribus partibus exerc.
 - plerosque 6, 6, 4. τὸ π. τῆς ὁδοικορίας λ. maiorem partem 4,
 11, 4. - Sine art. σίτου πλείστον λ. plurimum frumenti 1, 12,
 9. πλ. τοῦ πεδίου, plurimum. campi 8, 1, 3. - Sine subst., p.
 adv. per ellips. tum subst. tum praep., λύπη (κατὰ) τὸ π. (μέρος)
 διαφθαρῆς, magna ex parte 3, 15, 5. - Simul c. praep., ἡ νό-
 στος ἐπὶ τὸ π. ἡμᾶς, plurimum 1, 12, 6. sc. μέρος τοῦ χρόνου, po-
 tius, ut maneat neutr., quam χρόνον, ut sit masc. - diu 3, 7, 6.
 diutissime 6, 2, 20. - simul c. gen. rei f. temp. ἐπὶ π. (μέρος)
 τῆς ἡμέρας, magnam partem 4, 2, 5. maiore parte diei 6, 1, 13.
 † sed simul cum gen. rei f. loci et spatii, ἐπὶ π. (μέρος τῆς γῆς
 f. θαλάσσης) αὐτὸν ἐξαγαγόντος τοῦ θείουματος, longissime 3, 9, 15.
 — Neutr. Plur. sine art., c. subst. πλείστον - ἢν χρημάτων ἀνά-
 πλεως, plurimis opibus 5, 3, 5. - †† c. adiuncto, πάντων θεα-
 μάτων καὶ ἀκουσμάτων κ. variis - plurimis 5, 6, 14. - Acc.
 πλείστα χρήματα ἡθροίσε, plurimas op. 1, 9, 2. χρ. π. pecuniae
 magnam vim 3, 6, 20. 3, 8, 8. - Cum art. τὰ π. τῆς πόλεως
 - ἔργα, pleraque 1, 14, 6. - Sed sine subst. a) sine art. ἐξ
 ἀνατόρων τῶν κοιχείων πλείστα ἐκέρδαιεν, plurima 3, 1, 12. sc.
 χρήματα, ἀγαθὰ, e terra fruges et fructus, sed e mari vectigalia
 et pisces, cf. §. pr. - in opp. πλείστα πάντων ἐγχειρισθεῖς, πάν-
 των οὐσίαν εἶχεν ἐλάττονα, plurima omnium 2, 1, 11. sc. πράγ-
 ματα, negotia et munera reip. b) c. art. id que c. gen. rei
 qualis-cumque, τὰ π. τῆς Βρ. χώρας - ἐλώδη γίνονται, maior pars
 Britan. regionis 3, 14, 11. sc. μέρη. - πορθεῖν τὰ π. pleraque
 ib. 2. sc. αὐτῆς (τῆς χώρας) μέρη. - τὰ π. τῶν γινομένων λ. plera-
 que eorum, quae f. 2, 10, 6. sc. μέρη. † τὰ π. τοῦ βίου διέτρι-
 βεν ἐν τοῖς προασείαις, ut plurimum vitam degebat in 3, 13, 2.
 sc. μέρη, maximam f. plurimam vitae partem. †† per ellipsin
 simul praep. γυμνοὶ - ὄντες (κατὰ) τὰ π. τοῦ σώματος, nudi ple-
 raque corporis 3, 14, 12. sc. μέρη. Pro adv. σπανίως τοῖς δή-
 μοις ἐπιθεαίνετο, τὰ π. ἐν προασείαις - διατρίβων, plerumque 1, 11,
 15. i. q. ante 3, 15, 2. τὰ π. -, σπανίως λ. 4, 7, 11. ubi et
 suppleas κατὰ μέρη τοῦ χρόνου, sicut et in sqq. locis. - Extra
 opp. τὰ π. 2, 7, 14. 3, 4, 19. 3, 14, 6. ††† καὶ τοῦ πλείστον

της γνώμης, ex plurium mente 7, 10, 6. ubi Bg. videtur p. vulg. καὶ leg. κατὰ, et simul τῶν πλείων τὴν γνώμην ἢ τὸ πλείον τῆς γνώμης, ubi et legi poterit διακρινέντων δὲ καὶ τῶν πλείων τῆς γνώμης ἢ τῶν πλείων τῆς γνώμης γ. nostr. durch die Mehrheit der Stimmen, ἢ δ. δὲ κατὰ τὸ πλείον τῆς γνώμης.

πλείων, ph. Masc. de re, οἶνου πλείονος 4, 11, 5. largiore. πλείονων γενομένων Φόνων, si plures fieb. caedes 7, 3, 2. - De perf. Nom. c. abl. rei, οἱ μὲν Ἡραρχηδῶνιοι ἔχλω πλείους ἦσαν 7, 9, 11. -sq. relat. coni. πλ. ὑπὸ τοῦ - ἐφάρησαν, ἢ λ. plures - quam ib. 15. - Gen. in opp. πολλοὶσι καὶ ὀλίγοι πλείωνων περιεγέγοντο, pauci multos 8, 3, 11. - Acc. abl. πλείους λ. plures 4, 3, 6. - Fem. ἢ. Masc. c. subst. fem. de re, πλείων ἢ καταφρόνησις, maior 8, 5, 6. - Gen. ὑπὸ - αἰδᾶς πλείονος, ἢ λ. prae m. maiore 6, 1, 24. - Dat. πλείονι Σηρακεία. mai. 3, 11, 8. - Acc. πλείονα παρέσχε - τὴν διατριβὴν, longiorem 3, 14, 20. - de perf. δεῖσθαι - χειρὸς πλείονος, manu maiore ib. 2. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρήτη Θεουρά, mai. 1, 11, 15. - ἢ de utr. sexu simul et in opp. ὀργῆ καὶ θυμῷ χρώμενος πλείονι 3, 4, 1. - Plur Nom. in opp. τῶν - Σηρακείας μὲν ἐγένοντο πλείους, ἄρβενες δὲ δύο, plures 1, 2, 1. - Acc. τροφᾶς πλείονας λ. cibum largius capi. 6, 6, 2. - in relat. πλείους δυναστίας, ἢ λ. plur. 1, 1, 8. - Neutr. Acc. πλείον ἀργυρίου, plus pecuniae 2, 6, 7. αἵματος π. ἢ ὕδατος, plus sanguinis 3, 4, 10. πλείονα - εὐεργετήσεων, plura 4, 3, 15.

πλείων, mor. in relat. ἢ ἐν αὐτῷ τὸ - ἢ τὸ λ. 2, 10, 5. maior miserario - quam rel. v. ἔλεουσι. c. gen. rei, π. ἢν παρ' αὐτοῖς τοῦ δικαίου τὸ Φιλόνεικον 4, 4, 2. maior erat aemulatio, quam iustitia. ἢ παρ' οἷς οὐδὲν πλ. δορατίων, nihil, praeter lanceas 7, 8, 11. i. q. πλήν. - c. pron. infin. ἐμοί τι καὶ πλ. ὑπάρχειν - οἶμαι, aliquid amplius 1, 4, 5. οὐ - τὸ π. νομίζοι καρποῦσθαι, maiorem fructum se putat percipere 2, 3, 20. maius quid lucrari, v. κ. Pro adv. c. prae. εἰ καὶ ἐπὶ π. πολιτοκοῖντο, diutius 8, 6, 7. 8. 8. 14. sc. μέρος τοῦ χρόνου. ἢ De perf. cum verb. et gen. rei, πλ. τῆς συνηθείας δορυφορούμενος 2, 6, 18. plus solito, v. συν. - βαδίζω π. τοῦ δέοντος ἡρεμαίως, magis, quam decobat 5, 2, 7. plus iusto, i. q. nimis.

πλευονεκτήν, mor. de perf. cum gen. perf. οὐδὲ - π. ὑμῶν ἡξίουσι, praerogativam habere prae vobis 1, 5, 6. praecipuum quid, i. q. πλέον ἔχων, plus, quam vos, maiorem honorem et commoditatem, maiorum titulum, quam commilitonibus, cf. sqq.

πλέω, ph. de perf. abl. τὰ - ἐμπορεύεσθαι τοῖς πλέουσι, navigantibus 8, 2, 7. navi advenientibus et abeuntibus.

πληγή, phys. κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, ictum 1, 15, 7. - c. adi. καιρίου τῆς πληγῆς - γενομένης, vulnus 4, 13, 12. πληγαῖς καιρίοις ἀναίρων, ictibus 1, 15, 6. παίρσει πληγαῖς κατακαρδίας ἔϊψοσι 7, 11, 6.

πλήθος, ph. de re, sine art. ante gen. subst. rei, ὑπὸ πλήθους Ξύλων - ἐκωλύθησαν, prae multitudine 7, 10, 13. διὰ πλήθους πτωμάτων λ. 7, 9, 16. - c. art. τῷ πλήθει τῶν τόξων - ἐβλαπτον 4, 15, 4. - post gen. subst. βαλλομένους - τόξων πλήθει, magna vi 8, 2, 4. - intra subst. (ὑπὸ) - Θρυγάνων πλ. καὶ Σειμαμάτων λ. tanta copia 4, 2, 21. - c. adi. οὔτε - χρημάτων πλήθος οὐδὲς εὐταρῆς, neque pecuniae vis ulla 1, 4, 10. γίνουσι τ. αὐτ. quantum satis esset illustre genus 8, 8, 9. διὰ - Ξιλείας π. ἐπάλληλον, multitud. 7, 12, 13. ἢ τοσοῦτον χρημάτων π. ἀκούσαντας, tanta pecuniae multitud. 4, 4, 19. - Sine art. ante gen.

perfl. πλήθος ἀνθρώπων συγκρατεῖσθαι, ingens multit. 7, 12, 14. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν ἀκμάζουσα (ἢ πόλις), ingenti copia 3, 9, 7. π. τῶν κατοικοῦντων - ἀπολείπεται, multitudine 7, 6, 2, 6, 5, I, 5, 7. † μηδὲμίαν εἶναι δύναμιν - ἀχέγγυον - π. στρατοῦ 3, 13, 11. - cum adiuncto, π. δυνάμεις, - ἀρισμῶ παρατάξιν 3, 7, 17. - c. art. ἀναμίξαι τῶ π. τῶν αἰχμοφόρων, turba 1, 10, 14. πότερον (εἶη) ἐν τῶ π. τῶν κειμένων, in multit. 5, 4, 16. μηδ' ἐκπλήττεσθαι τῶ π. τοῦ στρατοῦ, magnitudine illa 8, 5, 12. τὸ π. τῶν οἰκετῶν - ἐπεσθαι, multit. 7, 4, 10. - numerum 3, 7, 15. - simul c. adi. sine art. πολὺ τι π. - πολιτῶν λ. mult. 8, 2, 9, 3, 4, 11, 7, 8, 22, 7, 2, 14. - πολὺ π. τῶν λ. numerus 1, 17, 2, 1, 2, 7, mult. 3, 4, 18. πλείον π. τῶν 4, 11, 7. πάμπλειστον π. 8, 4, 29. πλήθους μεγίστου - τῶν 4, 9, 7. σὺν μεγίστῳ π. στρατοῦ 4, 15, 1. μείζον τι π. - κειούργων, maiorem numerum 1, 10, 3. - simul c. adi. et c. art. ἐν οἷς ἦν τὸ πολὺ π. Παιόνων 6, 8, 7. magna multit. - πᾶν - τὸ π. τῶν λ. tota mult. 4, 11, 5. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ib. 10. † τὰ πλήθη ταῦτα τοῦ στρατοῦ - ἡθροισο, haec multitudo 7, 2, 4. - Post gen. perfl. sine adiect. et artic. ὁμῶν - κρείττους εἶμεν - συμμάχων πλήθει, loc. numero 2, 13, 10. - c. art. - τὸ τῶν παρασίτων π. turba 2, 6, 10. — † τὸ τῶν κερμέλων π. multit. 4, 15, 6. † τῶν αὐτομέλων τὸ π. - τὴν δύναμιν ἠδύησεν, numerus 5, 4, 7. πρὸς τὸ - τῶν - βαρβάρων πλ. multit. 6, 3, 3. - simul c. adi. τοξοτῶν μέγα τι π. 4, 14, 6. τὸ τῶν βαρβ. ἀτακτον π. mult. 4, 14, 16. - † simul c. gen. perfl. et anim. πλ. τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφρονέσθη, mult. 4, 15, 13. πλήθει ἀνδρῶν καὶ χρημάτων ἀκμάζουσαν (πόλιν) 3, 1, 10. - Abf. f. sine subst. perfl. f. rei, in universum, de re, ὑπὸ πλήθους ἀποτυγχεῖς, nimia copia (vicius) 2, 2, 14. cf. 2, 1, 7. e. nimio cibo ac potu. - De perfl. ὡς πᾶν συνήλθε τὸ π. mult. 4, 11, 9. Iσ. αὐτῶν, τῶν βαρβάρων, e. j. pr. πᾶν τὸ π. τῶν β. - μηδὲ πολλοῦ π. παρόντος, turba 7, 6, 16. Iσ. ἀνθρώπων. Abf. de perfl., potissimum milit., βόης ἤχας πλήθους λ. mult. 6, 9, 4. παρ' ὅσον πλήθει ἐλάττους 6, 6, 10. numero. — † π. ἀλλ' οὐ δύναμι - νενικημένοι, mult. ib. e. π. - πρῶχετε 2, 10, 9. † τῶ π. - ὑπερέχοντες 4, 15, 11. τὸ σὺν αὐτῷ π. copias 6, 6, 4. - c. adi. simul, μέγα - τι π. λ. 7, 2, 2, 7, 4, 9. πολὺ τι π. λ. 3, 4, 2. † μετὰ πολλοῦ π. καὶ δυνάμεις, cum magnis copiis 4, 14, 2. μ. μεγίστου π. καὶ δου. cum max. cop. ib. 6. - c. art. τὸ ἐπίλοιπον πᾶν π. mult. 5, 4, 15. ἅμα τῶ λοιπῶ π. 6, 7, 11. † c. gen. loci, σὺν πάντῃ τῶ τῆς ἀνατολῆς π. 4, 14, 12. - De urbis plebe praefertim, ἐς τὸν ἰππόδρομον, ἔπου - τὸ π. συνιὸν ἐκκλησιάζει, mult. 2, 7, 5. post j. pr. ὁ δῆμος. - ἀπέσκηψε τὸ π. εἰς λ. populus 4, 6, 10. Iq. j. 12. δῆμος. - πέθον ἑαυτοῦ τῶ π. ἐμπεποίηκει, populo 6, 4, 4. praec. τῶν δημοτῶν et j. pr. τοῦ δήμου. - † τότε μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ π. mult. 8, 2, 10. Iq. τῶν ὄχλων πάντων - σιρρέοντων. simul c. adi. διὰ μέσου τοῦ π. mult. 7, 10, 15. Iq. τοῖς ὄχλοις et j. e. τοῦ δήμου. — σὺν παντὶ τῶ π. 7, 5, 2, 6. † οὐκ ἀνασχόμενον τὸ λοιπὸν πλ. ib. 17. Iq. συνδραμόντων - καὶ πάντων τῶν κατὰ τὴν πόλιν. — † simul c. disarto gen. nom. propr. ὡς διηγγέλη (τοῦτο) τῶ τῶν Ἀλεξανδρέων π. mult. 4, 8, 13. ἐτρέφατο τῶν Καρχηδονίων τὸ π. 7, 9, 14. - In opp. mera, ἐπιστάμενοι (εἰ στρατιῶται) ὅτι χαλεπῶς ἐδ π. διαίσει τὰ λ. mult. 2, 5, 15. praec. τοῦ δήμου et Iq. ὁ δῆμος. - τοῦ π. - βάλλοντες αὐτοὺς, (τοὺς ἰππεῖς,) 1, 12, 17. pr. j. 14. ὁ δῆμος. et Iq. j. 19. τῶ δῆμος. - κελύει, τῶ π. προσπίσει τὸ

στράτευτα, in populum 4, 6, II. sq. δήμω. - simul c. adi. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ συνειλεγμένον π. λ. mult. 2, 8, 9. οἱ στρατιῶται - τῆ - ἐκ τοῦ παρόντος π. ἀνάγκη 2, 2, 22. sq. τοῦ δήμου. - πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου π. ἐφάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, a sua turba 7, 9, 15. τὸ λοιπὸν π. - τῶν ὀπλιτῶν λ. mult. ib. 18. 2, 8, 1. †† per periphraf. πᾶν τὸ - στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες π., plebeia mult. 1, 4, 19. i. q. πᾶς ὁ δῆμος. †† de milit. simul, τὰ ἐκατέρου τοῦ π. δεινὰ, mult. 1, 13. δ. - †† Cum adiunctis, αὐτάρησι ὁ δῆμος, χορηγήσαι πλήθος - νεανίων, magnum numerum 1, 6, 9. τὸ π. τοῦ Ῥωμαίων δήμου λ. numerositatem 1, 10, 10. Φεβηθέυτες τοῦ δήμου τὸ π. mult. 7, 11, 9. † ἐφθείρετο ὁ δῆμος, - ὑπὸ τοῦ π. ὠθούμενος, turba 1, 12, 14. †† ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἐν π. μεγίστῳ καὶ ποικίλῳ συγκλύδων τὲ ἀνθρώπων, mult. 7, 7, 2. †† οἰκμένους, μὴ τολμήσειν ἐπεξελεῖν ὀλίγους πλῆθει τοσοῦτῳ, - ἐπέδραμον τῷ δήμῳ, - τοῦ τε δήμου μέγα τι π. ἀπώλειτο, mult. 7, 11, 18. - Cum adiuncto al. οἰόμενοι, ἐν π. ὄχλου, οὐκ -, πανδημί - ἐξίασιν, in mult. turbae 7, 9, 8. †† ὁ δῆμος - φράζαντες - τὴν - ἀνοδὸν τῷ π. τῶν ὄχλων, mult. 7, 10, 9. v. ὄχλ. στρατηγήσουτα - τοῦ π. exercitus 7, 9, 10. praec. δύναμιν εἰ ὕ. 8. στρατοῦ. ††† συνισάμενοι κατὰ πλήθῃ, consistentes conferim 1, 12, 11. per agmina, in globos, nostr. in Menge, in Haufen, in Routen s. Haufenweise, Rottenweise.

πληθύνειν, mor. de re, neutral. c. praep. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ φιλοχρήματόν, abundabat 3, 8, 14.

πλημμυεῖσθαι. Pass. de re, mor. c. praep. dupl. εἰ καὶ τινα ὑπ' ἐπιείνου διὰ νεότητα ἐπλημμυεῖτο, perperam gerebantur 2, 10, 5. recabantur.

πλὴν, adverb., solum, ab init. enuntiat., post punctum, attamen 3, 9, 13. sed 3, 13, 12. 8, 4, 1. 8, 6, 2. tamen 4, 8, 13. - † πλὴν οὐδὲν ἤττον λ. attamen nihilo minus 1, 12, 6. nihilo minus tamen, i. q. οὐδὲν ἤτ. μέντοι 1, 8, 8. - in parenthesis ipsa, ὄρη, - (πλὴν, - εἶχε λ.) quanquam 6, 5, 11. - post parenthesis. τότε καὶ οἱ στρατιῶται - (καὶ γὰρ - ἱερομηνία,) πλ. συνεξεβόησαν, tamen 2, 2, 22. - simul cum al. adverb. in vicinia, πλὴν ἀλλὰ (at vero, etc.) 1, 17, 24. utut sit 3, 10, 12. sed 3, 15, 5. - in periodo, et apodosis, post relat. al. μέχρι μὲν τούτων, εἰ καὶ - ἦν ἀλλότρια, πλ. - εἶχε λ. et si - tamen 1, 15, 14. † simul cum adverb. al. εἰ γὰρ καὶ - οἱ βάρβαροι, πλὴν ὅμως λ. quavis enim - tamen 6, 6, 9. attamen. v. ὁμ. Al. relat. praecedente, διακίζων μὲν σπανίως, πλὴν - ἦν, nihilo minus tamen 4, 7, 2. ubi leg. potius particip. ὄν, si πλ. ad pr. μὲν refertur. οὐκ ἀγνοοῦντες μὲν -, πλὴν δεῖ λ. tamen 4, 11, 14. - † cum gen. consq. ἀνίων μὲν -, πλ. τῆς ἀ. ἀ. u. verum 6, 7, 11. - Sed in diversis enunc. post punctum, Ἀλέξανδρος μὲν ἐν τούτοις ἦν. πλ. λ. attamen ib. 20. † ὁ (ταῖχος) - πρότερον μὲν κατεργρεῖτο - πλὴν τότε λ. sed 3, 2, 12. †† oppressa prima relat. πολλῶν (μὲν) στρατιῶν ἀθροίσας, πλ. ἀπειρον λ. sed 3, 4, 1. - Al. not. exclusiva, c. gen., per se, et quidem c. gen. rei, κερσφόρα, π. ταύρων, λ. praeter tauros 1, 13, 6. 1, 16, 9. 5, 6, 21. - sed cum gen. persf. πλὴν τῶν λ. exceptis (iis,) quib. 6, 9, 14. praeter eos, qui 8, 3, 7. - Sed cum gen. rei, praeced. relat. adi. s. pron. οὐδὲ τραῦμα ἄλλο, π. τοῦ θανατηφόρου, nec vulnus aliud, nisi letiferum 1, 15, 7. aliud, quam s. praeter.

πλήρης, ph. de re, c. gen. rei, πάντα - χρημάτων πλήρη, opibus plena 3, 13, 9.

- πληρεῦν, de persf., physf. c. rei et acc. et gen. σιεύη - πληροῦντες πτηνῶν, vasa oppleta volucris 3, 9, 10. - (αὐτὰ, τὰ ὀρύγματα) π. σωματῶν, replentes eas corporibus 4, 9, 14. - simul c. particip. modi, φθείροντας ἀλλήλους, - αἵματος τὴν Ῥώμην ἐπλήρωσαν, sanguine impleverunt 1, 13, 5. - simul c. praep. τῆς Ῥώμ. ἐπλήρωσεν ἀνδριάντων - ἐν τῷ Καπετωλίῳ λ. replevit statuis in 4, 8, 3. - c. acc. loci, et gen. persf. τὰ κενὰ (χωρία) πληρώσαντες τῶν λ. cum replevissent 4, 5, 3. πληρώσας ἐπασά τοῦ στρατοῦ, completis singulis 6, 7, 11. †† τὰς τριήρεις ὀπλιτῶν π. militibus completas 2, 14, 13. instruens, ornans. - Trop. c. acc. rei, τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἐπλήρου λ. non impl. 2, 7, 9. μηδὲ πληρώσαντος ἐκείνου, ἃ ὑπέσχετο, cum nec impleverit 2, 8, 8. — πληρῶσαι ἐντολάς, perficere 3, 11, 9. exsequi. - ††† cum rei casu tripl. et gen. et acc. et abl. τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρῶσεται τῇ - ἀνδραγαθία 1, 5, 25. meam iuventutem (me iuvenem) gravitatis (gravitate) implebitis vestrorum factorum fortitudine, instructis auctoritate per vestra facta fortis; meae iuventuti (mihi iuveni) auctoritatem addetis, conciliabitis, parabitur vestris factis fortibus. - Pass. de re, ph. cum praep. ἃ, (τενάγη), ὑπὸ - ποταμοῦ πληροῦμενα, quae ab Eridano fluv. crescentes 8, 7, 1. - c. gen. rei, ὡς τὸ ἔλος σωματῶν πληρωθῆναι, ut palus cadaveribus oppleretur 7, 2, 14. θησαυροῦς, χρυσοῦ - πεπληρωμένους, auri plenos 2, 6, 11. † ὡς εἶδε πᾶσαν τὴν πόλιν πλήθους μεγέθου πεπληρωμένην, oppletam 4, 9, 7. - simul c. adv. πᾶν - ἐνδοθῆν - Φρυγῶν πεπλήρωται, λ. oppletum est 4, 2, 13. - Sine casu gen. deserto, τὸ ἀμφιθέατρον πεπληρωτο, completum fuit 1, 13, 5. sc. ἀνθρώπων ἢ θεατῶν. - ἐπὶ - τῆς ὁ τόπος πληρωθῆ, repletus (est) 4, 2, 18. sc. τούτων, χρημάτων. — ὡς πᾶν πληρωθῆναι τὸ πεδίον, ut completetur 4, 15, 13. sc. αὐτῶν, ἀνδρῶν καὶ ιτηνῶν. De persf. trop. c. gen. rei, θυμοῦ πεπληρωμένος, irarum plenus 4, 5, 17.
- πλησιάζειν, ph. de persf. cum dat. loci et adv. ὡς - ἤδη τοῖς βασιλίοις - ἐπλησιάζειν, ut regiae appropinquabat 4, 11, 4.
- πλησίον, physf. p. adv. cum verb. et gen. loci, ὡς - π. ἐγένετο τῆς Ῥώμης, cum prope Romam esset 1, 7, 4. - † p. adi. post subst. rei et art. ἐν - ἀγροῖς τοῖς πλησίον, in agris propinquis 5, 3, 25. sc. οὔσι.
- πλήσσεισθαι, Pass. de persf. ph. abl. οἱ στρατιῶται πληγέντες, caesi 7, 11, 8 cf. 9, 6.
- πλίνθος, physf. cum adiect. πλίνθων ὀπτῶν σπάνις, laterum 7, 2, 8.
- πλόκαμος, ph. abl. πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ ζητῶν, cinem 4, 8, 13. sq. τριχῶν, in honorem sepulcralem.
- πλούσιος, physf. Masc. de persf. c. subst. πλουσίων ἀνδρῶν, divitum 7, 12, 15. τῶν εὐπατριδῶν π. opulenti 1, 6, 8. - c. adiuncto, νεανίσκου εὐγενοῦς τινοῦ καὶ πλουσίου, opul. 1, 8, 10. - Sine subst. iustio, ὅσοι πλοῖσιοι ἦσαν καὶ εὐγενεῖς, op. ib. 4. νεανίσκου τινὰς τῶν παρ' ἐκείνοις εὐγενοῦτων καὶ π. op. 7, 4, 5. ὅσοι εὐπατρίδαι ἢ εἴτι πλοῖσιοι 2, 6, 8. πλίσσιους - τῶν ἐνδόξων καὶ π. 5, 6, 1. — των εὐδαιμονεῖν δομοῦντων ἢ π. divit. 7, 3, 11. τοῖς ἐπ' ἀξιώσεως ἢ πλουσίοις 2, 2, 5. - in opp. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. 7, 12, 13. - De re, Fem. ἀμφιλαφῆ κτήματα, ἐν προσόδοις πλουσiais - τίμια, proventu uberissimo ib. c. - Superl. de persf., c. gen. et c. adv. ῥᾶσα πλουσιώτατος ἐγένετο τῶν λ. facile ditissim. 1, 8, 16. nisi adv. portinet

ad v. ἐγ. in opp. et c. adv. ἐκάσῃς - ἡμέρας ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθροὺς πλουσιωτάτους τῆς ἐπιούσης μεταιτουύτας, qui pridie erant ditiss. 7, 3, 6. qui Bg. supplevit particip. ὄντας, ad quod deinde refertur adv. - De re, c. gen. τὸ τῆς Εἰρήνης τέμνενος -, πλουσιωτάτου ἦν πάντων ἱερῶν, opulentiss. 1, 14, 4.

πλοῦτος, ph. c. verb. et adi. πλοῦτῳ ὑπερβάλλοντι ἐπόσμησε (αὐτόν,) opibus 3, 10, 12. - c. subst. πλοῦτου περιβολαίς, οὐρανῷ 1, 2, 3, 3, 11, 2. π. - ἐπιθυμία 1, 8, 4. † τῆς τοῦ π. ἐπιθυμίας, divitiarum 1, 12, 11. ὅσα πλ. σύμβολα, opulentiae 1, 10, 11. divitiarum 3, 14, 13. - c. adiuncto, εὐγένεια - καὶ πλοῦτος λ. divitiarum 5, 1, 12. πλοῦτῳ ἢ γένει ὑπερέχοντας, opibus 3, 8, 13. θαρῶν - πλοῦτῳ καὶ γ. divitiis 2, 15, 3. ὑπὸ - πλοῦτου καὶ τριφῆς ἀνεπίεσθη, prae opulentia 1, 12, 9. ἐν πλοῦτῳ - καὶ τρυφῇ - ανατραφεῖς, opibus 2, 15, 2. πλοῦτον - καὶ δύναμιν λ. divitiarum 3, 13, 9.

πνεῦμα, ph. ἐπαναγαγόντος αὐτόν τοῦ πνεύματος λ. flatu (vento) 5, 4, 22. - Al. not. c. adi. θυμοειδῆ τῷ πνεύματι λ. spiritu 2, 13, 9. corporis f. oris, nostr. *Odem*.

πνιγῶδης, physf. de re, Neutr. cum art. p. subst. c. gen. rei, μὴ φέροντες τὸ πνιγῶδες τοῦ αἴρος, aestuosum coelum 6, 6, 2. - coeli aestum 3, 9, 11. propr. suffocantem calorem, i. vehementem, nimium, p. πνιγῶδη τὸν αἶρα, et i. q. ἰq. τὸ ὑπερβάλλον.

πόα, physf. cum adiuncto, καρποὶ, ἢ πόαι χιμοὶ τε λ. herbae 4, 2, 16. - c. adi. solo, πόας εὐδαεις, λ. 3, 9, 5.

ποδῆρης, ph. de re, χιτώνας - ποδῆρεις, talares 5, 3, 12, 5, 3, 20. ad pedes demissus.

ποθεινός, mor. de perf. c. dat. perf. πᾶσιν ὤθη, optatus 1, 7, 3. nisi dat. pendet a v. ut in ἰq. loco. - de re, τὴν κεφαλὴν - ἐκπέμπει - ποθεινὸν τῷ δήμῳ θεάμα 1, 13, 9.

ποθεῖν, ph. πυρὸς π. - διαρρέοντος, aliunde 1, 14, 4. alicunde, ex aliquo loco terrae f. foli.

πόθειν, mor. de perf. c. acc. rei f. loci, ποθεῖν ἔλεγε τὴν πατρίδα, desiderio se teneri patriae 1, 6, 7, 12. τὴν πόλιν 4, 3, 16. ubi supplent v. ἰδεῖν, cupere videre, desiderare. - cum acc. rei al. ποθοῦντες τὰς - ἀρπαγὰς λ. desiderantes 2, 5, 1. - c. acc. perf. αὐτὸς εἰς τὴν Ῥώμην ποθοῦσαν (αὐτόν f. αὐτὴν) ἠπειχθή, sui cupidam 5, 2, 6. ἰq. τοῦ δήμου ἐκάστοτε καλοῦντος λ. †† Al. not. c. acc. perf. et abl. modi, ἐπόθουν - αὐτὸν ἀληθεῖ ψυχῆς διαθήσει, desiderabant 1, 7, 5. amab. - Pass. de perf. cum praer. ποθούμενον - ὑπὸ τοῦ δήμου, carum populo 2, 1, 20. amatum.

πόθος, mor. univ. c. gen. rei, ἀλόντας πόθῳ τοῦ χρειώδους, indigentia 1, 12, 9. desiderio. π. τῆς τῶν παίδων σωτηρίας, desiderio salutis liberorum 3, 2, 10. οὐκ ἐπανόδου πόθῳ, ἀλλὰ θυγῆν καὶ δέος ἡμῶν καταγνοῦσι, desid. 1, 6, 13. - praescriptae, de mortuo, c. gen. perf. f. pron. recipr. sed oppresso, πόθον (ἐαυτοῦ) τοῖς καθ' αὐτὸν ἀνθρώποις ἐγναταλιπᾶν, desid. 1, 4, 18. - †† Al. not. cum gen. perf., ut obiecti, ἐγὼν τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγρου, affectio amoris erga Nigrum 2, 7, 14. amor. πόθον ἐαυτοῦ τῷ πλήθει ἐμπειποιήκει, amorem sui 6, 4, 4. - c. gen. rei f. potius abl. in opp. ὅσοι μὴ φόβον εἶ ἀμότητος, πόθον δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχῶς ἐνεράσαν, sed amorem ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. repetit praer. e pr., iungens c. v. in. et cum hoc v. simul substi. πόθ. absolute.

κοί, ph. c. diferto adiuncto loci, μή ποι Φερόμενος - εις Φαῦλα ἐπι-
 τηδεύματα λ. ne quo actus I, 4, 8.

ποιεῖν, de perf., universe, partim mor. c. acc. rei, idque adi. μη-
 δὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας, ne quid faceret I, 16, 13. ποιῶν κευχα-
 ρισμένα, faciens 2, 7, 16. †† τῷ δήμῳ - π. κευ. 3, 8, 15. ubi
 dat. pertinet potius ad κευ. - πᾶν τὸ κελυόμενον - ἐποίει, facie-
 bat 6, 1, 23. ἐποίησέ τι ταιούτο, fecit 4, 8, 10. ταῦτα ποιήσας,
 his actis ib. 8 ἐλπίζων, πάντας τοὺς δήμους τοῦτο ποιήσειν, om-
 nes civitates id facturās (esse) 8, 1, 10. ποιήσειν (τοῦτο) ἐμελ-
 λεν, facturus videbatur 7, 2, 20. - cum adiunctis, ut adv. f.
 casu temp. μεσημβρίας εἰώθει τοῦτο ποιεῖν, facere I, 17, 1. προ-
 πετιῶς μάλλον, ἢ ἀμπερίως, τοῦτο ποιοῦντες, facientes 3, 1, 7. οὐ
 ῥαδίως τοῦτο ἄλλου βασιλέω. - ποιήσκοντες, cum fecerit 6, 1, 15.
 ὡς πρὶν ἐποίησαν οἱ λ. fecerunt 2, 15, 13. - simul c. praep. ἐποί-
 ει τοῦτο πολλὰκις καὶ περὶ τοὺς λ. factitabat 7, 6, 20. - cum
 praep. μετα, θεῶν ἐν ἀρχῇ τοῦτο ποιῆσαι 5, 4, 23. facere. - cum
 acc. rei dupl. τὰ ἐν τῆς Ῥώμης δηλούμενα φανερὰ ποιῶν, quae
 Roma nunciarentur, edocens 2, 8, 10. patefaciens, aperiens. —
 † τὰ πρὸς πόλεμον ἔτοιμα ποιούτων, apparantibus bellum 2, 12,
 1. p. v. primo ἔτοιμαζόντων, parantibus ea, quae ad bellum uti-
 lia s. necessaria. διαβόητον ἐποίησαν τὴν φήμην, vulgarunt eam fa-
 mam 5, 3, 21. v. δ. simul c. adv. οὕτω μόνως αἰδίου αἰτὴν (τὴν
 εἰμὴν μνήμην) ποιῆσαι ἐκνήστρα, aeternam efficere I, 4, 14. - ††
 Nominatim de rebus artis, c. acc. rei, οὗτα, τεχνιτῶν ὅσις ἐποίη-
 σεν (αὐτὸ, τὸ ἄγαλμα,) ἐγνωσμένον, artificum quis fecerit I, 11,
 2. † μάζαν ποιήσας, massa inde facta 4, 7, 9. qui Bg. supple-
 vit formulam e praep. ἐκ τοῦτου, mutataam deinde in Lat. adv.
 syn. †† γράμματα - ποιήσας, litteris scriptis I, 9, 20. com-
 ponens, conficiens. - ἐποίησε - γρ. fecit scriptum 7, 6, 6. - Cum
 acc. perf. εἴτε - ἠγεμόνας - ἔδει ποιεῖν, sive duces essent creandi
 4, 4, 1. αὐτοκράτορας, οὓς ἡ σύγκλητος ἐποίησε, creasset 8, 6,
 13. - c. dupl. tali casu, ὃν πεποιήμει Καίσαρα, fecerat 8, 4, 25.
 † ὃν ἦν ποιήσας Καίσα. quem Caesarem fecerat 5, 4, 24. (αὐτοὺς)
 αὐτοκράτορας ἐποίησαν, creantur 7, 10, 6. - simul c. adv. διὸ καὶ
 μάλις αὐτὸν ἔπαρχον ἐποίησε τῶν στρατοπέδων, eum praefesse vo-
 luit exercitibus I, 8, 2. - simul c. particip. modi, it. c. praep.
 ἐν οἷς, σπείσαντες -, μέγαν βασιλέα πιστὸν Φίλον ἀντ' ἐχθροῦ - ἐποι-
 ἤσαμεν, fidum amicum ex inimico fecimus 5, 1, 8. †† πλείους
 - ἐν μικρὰς - διαβολῆς ἀναρπάσους ἐποίει, abripiendos curavit 7,
 3, 8. - De re. temp. cum acc. perf. dupl. τὰ Ἰλλυρικά - ἐθνη -
 παρὰ τοσοῦτον ὀμόρους - ποιεῖ Γερμανοὺς Ἰταλιώταις, faciunt, 6, 7,
 10. - simul c. praep. τὸ πῦρ ἐκ τῆς νιτὸς πολλοὺς ἐκ πλουσίων
 πένητας ἐποίησεν, fecit I, 14, 4. ὡς (τὸ πῦρ) πολλ. ἐκ πλ. ποιῆσαι
 πένητας, ita ut faceret 7, 12, 13. - c. acc. rei dupl. ὡς - δια-
 θέουσα ἡ Φῆγη ἐκπυσα καὶ γνώριμα ποιῆ (αὐτὰ) τοῖς στρατιώταις 2,
 7, 10 v. ἔκπ. ἐκ γν. - δύο ταύτας ἀρχὰς - μίαν ποιήσειν ἀρχὴν, fa-
 ctura (esse) 4, 10, 5. - †† c. uno casu tali, ἕλης, νόμισμα ποι-
 ῆσαι οὐναμένης, materiae, nummis conficiendis idoneae 7, 3, 13.
 materiae, valentis efficere monetam, i. ex qua poterat moneta
 effici, cudi que. - †† Cum inf. τὸ παράδοξον τῆς ἀποβάσεως
 ποιεῖ πάντα πιστεῖσαι, faci. ut omnia credamus, (credantur) 3, 3,
 22. - Pass. de re, ph. c. gen. mater. τείχει, πεπονημένῳ - λί-
 θου, structio ex lap. 3, 1, 14. qui Bg. recte supplet pr. ἐκ. - εἰ-
 κῶν. χαλκοῦ πεπονημένη, ex aere facta 2, 9, 8 ὑποδήμασι, λίθου
 πεπονημένοις, ex lino factis 5, 5, 21. σκεῦη, κεράμου πεπονημένα,

vasa fictilia 3, 9, 10. vasa, facta e terra figulari. ἐνός - λίθου πᾶν πεποιῆσθαι, ex uno lap. factum (esse) 3, 1, 14. †† τοὺς - τὴν Φρουρὰν τῆς γῆρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν πεποιημένους 7, 1, 16. ubi Pall. forma de perf. estet, p. Med., c. acc. rei. Sed ib. legendum potius πεποιεμένοι. ubi v. - Med. de perf. c. acc. rei, parum mor., et in periphrafi, ὁ υσανίας - ποιείται τὴν ἐξοδον, profectioem instituit 1, 9, 22. πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, multa imūtare coepit 7, 1, 2. magnam mutationem fecit. — ἀπόβασιν ποιησάμενος, escensionē facta 3, 9, 17. συνῶμοσίαν ποιησάμενος, confpiratione ab ipsis facta 7, 4, 7. - Cum adiunctis variis, patim in periphrafi, c. praep. μετὰ πάσης ἐπιμελείας ποιούμενος τὰ ἐπιχειρησάμενα, peragens 6, 8, 5. μ. πᾶς ἀμετῆτος καταδίας ἐποιετο, faciebat 7, 4, 3. λόγους - ἐπ. πρὸς πάντας, sermonibus allocutus est omnes 2, 14, 5. 6, 3, 5. verba facere. - c. adv. τὰς ἐπιδρομὰς τὰς τε ἀναχωρήσεις κούφως ποιούμενων, cum incurfus faciant 6, 7, 18. - Per phrafas singulas quosdam, πολλὰς δὲ τὰν δυσχειμέρων - εἶδὼν τὴν ὁδοπορίαν ποιούμενος, iter faciens 5, 6, 22. p. quo mox ἀδοίκοι. - †† σύν - ὀλίγοις - τὴν ὁ ἐποιετο, iter eo faciebat 4, 13, 8. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐπ. 3, 4, 1. μ. σ. ποιησάμενος τὴν πορ. confecto itinere 6, 4, 5. ἡ ἐργατὰ τὴν π. ἀμελέσεν ἐπ. iter faciebat 6, 5, 16. τὴν μάχην, ὡς ἐν τῇ πέλσει ποιησάμενος (αὐτὴν) 2, 11, 17. ὡς ἐν τῇ μάχῃ - ποιῶντο, ut praelia facerent 7, 2, 10. ἀπέπειραν ἐπ. τῆς τῶν ἐργατῶν γνώμης, experiebatur militum animos 2, 9, 9. ἐπ. ἀπ., ὅπως οἴσουσιν λ. faciebat, periculum 5, 8, 16. ἀ. ποιήσασθαι, εἰ λ. peric. facere 3, 5, 7. † τοὺς ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς ποιούμενος τὸν βίον 1, 2, 9. vitam agere, transigite, i. vivere. † simul c. inf. πρόνοιαν ἐπ., - τὴν ἀχρὴν βεβαίωσαι, operam dabat, ut 7, 1, 4. v. πρ. - πρόθεσιν - ποιούμενος, ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu usus hoc; se desiderare. πρ. ποιούμενος, λ. causantes 6, 9, 8. - †† c. acc. rei dupl. πρόσφ. ποιούμενος τὴν Βαρσάρμιον - πρὸς Νίγρον Φιλίαν, praetextens 3, 9, 1. — γυμνασία τοῦ σώματος π. ἡμιεχίας, exercens corpus aurigando 4, 7, 2. aurigationes exercitia corporis faciens, i. pro corporis exercitationibus usurpans aurigationes, v. γ. - ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγματείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam sumentes 2, 15, 11. argumentum totius sui operis facientes, nostrat. zum Inhalte machen, i. in toto opere suo tractare non nisi vitam Severi. (αὐτὰ, βάρεις καὶ ἔθλα) πρόβλημα τοῦ σώματος (ἐκάστος) ἐποιετο, ad legendum corpus adhibebant 7, 9, 12. ista s. ex istis munimentum corporis faciebat, struebat sibi s. corpori suo: ὁ ὀήμος - πᾶν - ἐργαλεῖον ὄπλον ἐ. 7, 11, 15. omne instrumentum loco armorum, capiebat, usurpabat, sibi sumebat s. parabat. - c. acc. perf. dupl. κοινὸν τῆς βασιλείας ἐ. (αὐτοῦ,) faciebat 2, 12, 5. ὃν κοιν. τῆς β. ποιησάμενος, quem cum confortem imperii adscivisset 1, 8, 6. fecisset. ὡς - (αὐτοῦς) τοῦ σώματος ἐαυτοῦ Φρουροὺς ποιήσασθαι, ut sibi faceret 4, 7, 3. ††† τὰ λοιπὰ ἀρπαγῆς ποιούμενοι, caetera in praedam vertentes 1, 10, 4. ubi aut adest subit. μέρος s. μέρος τι, reliqua facientes praedae partem aliquam, (ut Lat. facere c. gen. rei, v. c. lucri s. aequi boni que aliquid) aut leg. in acc. ἀρπαγῆν, quae formia i. q. privum v. ἀρπάζοντες, rapientes, diripientes. ††† ποιησάμενος αὐτὸν ἐξουσίαν, se in potestatem constituito 1, 9, 1. qui Bg., legens pron. asperum αὐτόν, intellexit Perennem, cum Perennis sibi arrogasset potestatem summam, dum vulg. pertinet ad

- Commodum, cum Perennis eum (Commodum) redegit in potestatem suam, sibi obnoxium fecisset. - †† Al. not. c. acc. rei dupl. δεσμὸν εὐνοίας ὀχυρώτατον τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπιγαλίαν ἐποιήτατο 1, 3, 6. vinculum benev. firmissimum affinitatem illam cum eo fecit, s. affinitatem illam cum eo fecit vinc. ben. firm., i. effecit, studuit efficere, ut affinitas ista esset vinculum ben. firm. s. affinitatem istam adhibuit pro praesidio optimo et certissimo confirmandae ac conservandae ben. Vel illam cum eo affinitatem putavit vinculum (praesidium) benevolentiae (servandae) firmissimum s. optimum.
- ποιητέος, Pass. de re, c. artic. διδάσκων αὐτοὺς τὰ ποιητέα, quae facienda forent 6, 8, 5. facienda.
- ποιητής, phys. de perf. cum gen. rei, ποιηταὶ μέτρων, ποίηται 2, 15, 11. opifices s. conditores metrorum, carminum, verificatores.
- ποικίλλεσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. rei s. modi, ἀσκατι, - λίθοις πεποικιλμένῳ, variegato 5, 6, 15. πορφαῖς καὶ ζωσῆρι, - λίθοις - πεποικιλμένοις 5, 2, 10. ἐσθῆτι, - βαφαῖς - πεποικιλμένῃ, vestitu - vario 4, 11, 5. χλαμύσιν, ἀργύρῳ πεποικιλμέναις, variegatis 4, 7, 4. - simul c. adv. ἐσθῆσιν, ἰμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ πεποικιλμένοις 5, 3, 12. - simul cum praep. φορέσει, ὃ περὶ διὰ χρυσοῦ - πεποικιλτο, lectica, quae auro - distincta erat 5, 8, 13.
- ποικίλος, ph. Masc. de re, μούσης ὄργανα - ποικίλον ἦχον ἐργάζετο, varium 2, 8, 19. - Fem. δῶρα - τέχνης ποικίλης, multiplicitas 4, 10, 4. κτήματα, ἐν ποικίλῃ πολυτελείᾳ τίμια, vario 7, 12, 13. - γραφαῖς ποικίλαις, var. 4, 2, 13. †† γραφαῖς ποικίλων ζώων παντοδαπῶν λ. variorum animalium 3, 14, 13. qui Bg. omittit adi. quod potius legendum in dat. s. abl. ποικίλαις. - πολέμων - τύχας ποικίλας, var. 1, 1, 5. - simul c. abl. rei s. modi, ξεφάνῃ ἐπικείμενος, χρυσῷ καὶ λίθοις ποικίλοις τιμίαις, coronam impositam habens, auro et lapidibus variam pretiosis 3, 5, 4. qui Bg. recte leg. in acc. ξεφάνῃν -, - ποικίλῃν. - Neutr. c. subst. rei, ὃ Ῥωμ. δῆμος ἐν πλήθει μεγίστῳ καὶ ποικίλῳ, var. 7, 7, 2. Φαλάροις ποικίλοις 5, 6, 16. - † sine subst. c. adiuncto, ἡ Ῥωμ. ἀρχὴ - πολλὰ καὶ ποικίλα ἤνεγκε, varia 1, 1, 8. sc. πράγματα s. χρήματα, res, sed et perf. et imperatores, cf. §. 14.
- ποιμαίνειν, ph. de perf. sine casu, sed c. adv. temp. dupl., πρέτερον ἐν παιδί ποιμαίνων, pascens pecora (Maximin. Thr.) 6, 8, 2. qui Bg. supplet subst. θρέμματα, etc. - c. praep. π. ἐν τοῖς θρ. ὄρεσιν, pecora p. 7, 1, 6. de eod.
- ποιός, mor. de re, extra interrog. ὄρα, ποῖαν μέλλομεν παννυχίζειν ἐορτήν! cuiusmodi festum 1, 17, 13. in ignia, quale, quam iuste! - in interr. ποῖαν (βούλεσθε) ἀπόδειξιν Φανερωτέραν; quodnam 3, 12, 12. - Neutr. ποῖα φέροντες ἔπλα; quatenam 7, 8, 11. qualia. i. quam inepta ad bellum.
- πολεμεῖν, ph. de perf. abl. προθυμίαν - ἐς τὸ π. ad bellandum 6, 4, 1, 6, 9, 4. in bello 6, 5, 9. ad bellum 6, 7, 24. † πολεμοῦντες ἐπαύσαντο, dimicare 1, 13, 10. p. inf. τῇ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας βασιλείας ἀπεχθεία, belligerantium - odio 3, 2, 13. ὡς, εἰ δέοι, καὶ πολεμήσοντες, dimicaturi 2, 6, 19. - c. dat. perf. Νίγρῳ πολεμοῦντες, dum adversus Nigrum bellum gereremus 3, 6, 10. - Ἐλλῆσι πολεμήσαντες, cum Graecis belligerantes 2, 11, 7. ὡς - αὐτῷ πολεμήσων, cum illo bellaturus 7, 12, 3. † παρασκευάζοντες τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν τῷ Μαξιμίνου στρατῷ, copias, quasi bellaturae essent adversus Max. exerc. 8, 6, 13.

πολεμικός, ph. Masc. c. subst. rei et adiuncto, στρατιωτικοῦ καὶ πολεμικοῦ βίου, bellicae 4, 3, 8. - Fem. cum subst. perf. πολεμικῆ θεῶν, bellatricem 5, 6, 8. Minervam. - c. subst. rei, ἐμπειρία π. ob peritiam bellicam 7, 9, 7. διὰ - ἐμπειρίαν πολεμικὴν 7, 1, 14. εἰς π. ἀσκήσιν 7, 2, 4. † τὰς στρατιωτικὰς (πράξεις) - ἐν πολεμικαῖς πράξεσι 6, 1, 8. - Neutr. c. subst. rei, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνασία χοροῖ 7, 8, 11. πολεμικὰ ὄργανα ib. 23. 7, 9, 11. c. - πολεμικῶν ἔργων ἀπαίδευτοι ib. m. 7, 1, 14. i. e. - πολεμικοῖς ἔργοις 6, 9, 10. - Abl. ἀσκήσει πολεμικῶν, rei bellicae 2, 10, 10. sc. ἔργων ἢ πραγμάτων. cum art. τοῖς πολεμικοῖς λ. res belli 6, 8, 7. τὰ πολεμικὰ λ. rem bellicam 6, 3, 12. † ἡ σύγκλητος ἐπέπετε τοὺς τὰ π. στρατηγήσοντας 2, 11, 7. v. 53. - † τῆς περὶ τὰ π. φρονήδος, bellorum cur. 6, 6, 13. (αὐτοῦς) τὰ π. ἀσκήων, in rebus bellicis instit. 6, 4, 5. - (κατὰ) τὰ π. τοιοῦτος ἦν, in bellicis negotiis 7, 3, 1. ὅσον πρὸς τὰ π. quantum ad rem bellicam 3, 15, 5.

πόλεμος, ph. p. adi. de re, Fem. τῆς ἐν τῇ πολεμίᾳ διατριβῆς, in hostium solo, 1, 7, 1. sc. γῆ ἢ χώρα. - γενόμενος ἐν τῇ π. cum venisset in hostilem regionem 7, 2, 6. ἐν ταῖς πολεμικαῖς ὁχλαῖς, in hosticis ripis 7, 1, 17. - Masc. de re, πολεμικὸν νόμον, hostium ritum 2, 13, 8. - De perf. p. subst. sine subst., at c. art. τὴν κερφαλὴν τοῦ πολεμίου, hostis illius 3, 6, 16. sensu ap. Roman. recitari, de illo, qui ad declaratus pro hoste temp. sed sine art. Ἀντιῶται -, πολεμίου γενομένου, hostis sui 3, 13, 8. στραθεῖς πολεμίου, hoste 7, 1, 24. - † cum adiuncto, ἐπιβούλιον π. καὶ ἐχθροῦ, hostis 4, 4, 14 pro vocab. speciei, ut e. p. ξεινοῦ, ἢ iuncto maiori cum minori. - in opp. Φίλον ἀντι π. δεχθῆσαι, pro hoste 8, 3, 4. - † simul etiam c. adiuncto, ἐχθρὸς μὲν ἀντὶ φίλου, πολέμιος δὲ ἀντὶ οἰκείου, hostis 3, 6, 11. † τ. c. συν. φωνεῖται τὸν ἄνδρα, ὡς ὁμολογουμένως πολέμιον, host. 3, 12, 24. v. ὁμ. ἡμινάμην. ὡς πολέμιον 4, 5, 11. † ὁ στρατὸς - τὸν μὲν Ἀλφεινον πολεμίων ἀνηγάγευσεν 3, 6, 17. sensu illo pr. Rom. it. εἰ στρατιῶται - τὸν Ἰεταν καλοῦσι π. 4, 4, 19. - Plur. iterum p. subst., sine subst. et art. in opp. ὡς μηκέτι λησιῶν, ἀλλὰ καὶ πολεμίων ἔχειν ἀξίωμα, hostium belligerantium 1, 10, 3. - in relat. αἰ. αἰ. - αὐτοῖς (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις) ἢ κατὰ πολεμίων, ἢ κατὰ θηρίων 6, 5, 9. - cum art. καὶ ἤδη οἱ πολέμιοι ἐνδοῦ ἦσαν, hostes 2, 12, 3. τῶν πολεμίων λ. 2, 11, 13. 3, 3, 12. 7, 2, 11. 8, 1, 6. 8, 5, 5. τοὺς πολέμιους λ. adversarios 6, 6, 10. hostes 2, 9, 12. - in opp. ὡς πλείστον μέρος τοῦ στρατοῦ διὰ τοιαύτας αἰτίας μάλλον ἀπέλλυσθαι, ἢ πρὸς τῶν π. quam hostili manu 3, 9, 11. πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους εψάρασαν, ἢ πρὸς τῶν π. quam ab hostibus 7, 9, 15.

πόλεμος, ph., sine art. c. verb. πάντων, οἷς πόλεμος κατορθοῦται λ. bellum 4, 10, 8. τοῦ στρατοῦ τὸ πλείστον ἀπεραλῶν - πολέμῳ 6, 6, 4. πόλεμον ἐγείρει 3, 5, 6. π. ἀρασθαι 7, 10, 3. - simul cum adi. ὄντος πολέμου ἐμφυλίου 1, 13, 1. μέγαν ἐγείρειν πόλεμον 6, 2, 9. ἐμφυλίον π. ἡγείρει 7, 11, 13. † πολέμοις συνεχέσει λ. bellis 6, 2, 19. - simul c. subst. al. αὐτοσχεδίου πολέμου ὄπλα 7, 4, 8. † πολέμων ἐμφυλίων καὶ ξένων τύχας 1, 1, 5. - cum solo subst. πολέμου τέχναις λ. 6, 5, 6. π. ἀμφιβόλων τύχη λ. 8, 3, 10. † πολέμων σημεῖον λ. bellorum 1, 14, 11. ὄπλων καὶ π. - ἀηχλαγμένοι, bellis 2, 11, 6. per praep. διὰ πολέμου κινδυνεύειν, bello 6, 7, 23. † τὰ πρὸς πόλεμον παρασκευάζετο 2, 11, 19. v.

- π. - τὰ π. π. ἔτοιμα ποιοῦντων 2, 2, 1. v. ἔπ. simul in opp. βουλλόμενος λαβεῖν μετὰ κινδύνων, οὗ το μέρος εἶχεν ἄνευ πολέμου καὶ μάχης, citra bellum 3, 6, 7. εἰρήνην ἀπὸ πολέμου ἐπιμενος, pro bello 8, 3, 8. ἄ. π. εἰρ. ἔχοντες 8, 7, 8. † ἀπὸ πολέμου εἰρήνην λ. pro bello 8, 2, 11. - in mera opp. ἐν προσχηματι-
 ἀδειᾷ εἰρημικῆς ἔργα πολέμου ἐμφύλιου ἐγένετο 7, 7, 3. ἐν εἰρήνῃ
 - πόλεμον ἠγείραμεν 4, 14, 13. - † cum praep. οὐχ ἐλόμενοι
 πόλεμον μάταιον ὑπὲρ ἀνδρῶν τεθνηκότων, pro hominib 8,
 8, 19. nisi praep. pertinet ad v. - Cum art. per verb. πρὸς
 τοῦτους - ἡμῖν ὁ π. (εἰς) 7, 8, 17. τοῦ π. ἔνδον ὄντος 3, 15, 12.
 διαλυθέντος - τοῦ π. 6, 5, 8. ἄ. περ - πλείονα παρέσχε τῷ π. τὴν
 διατριβὴν 3, 14, 20. - simul c. adi. τὸν - π. ἀτελῆ καταλιπεῖν
 1, 6, 15. ἐς τὸν παρόντα π. - ἐπιτηδείος 6, 8, 10. v. ἔπ. - cum
 subst. τὰ τοῦ π. λείψανα λ. 1, 5, 19. † τῇ ἐνδύσει τοῦ π. λ. 8,
 3, 17. v. ἐνδ. † τῆς ἡμέρας ἐν ἀνέσει τοῦ π. οὐρα, a pugna 3,
 5, 19. v. ἄν. - ἢ τύχη τοῦ π. 3, 7, 4. τοῦ πρὸς τὸν π. εὐδαλοῦς
 3, 8, 9. †† τὰ πρὸς τὸν π. - εὐτρέπιζεν 2, 14, 14. 3, 14, 17.
 (v. εὐτρ.) - τὰ πρ. τὸν π. παρεσκευάζετο ib. 7, 6, 4, 5. † τὰ πρ.
 τὸν Γερμανικὸν π. παρεσι. 6, 7, 12. - † c. praep. τὸν πρὸς Παρ-
 θυαίους π., μέγιστον λ. Particum bell. 5, 1, 7. τὸν κατὰ τὴν
 Ῥώμην ἐμφύλιον π. Romae bellum 7, 12, 20. ††† πόλεμον
 ἐκεῖ γενέσθαι - περὶ ἑδῶν (ἔργων) λ. bellum I, II, 4. vel pu-
 gnam.
- πολιορκεῖν, de perf. ph. et propr. de urbe, c. acc. loci, et adiuncto,
 e particip. προσναθεζόμενος τὰς Ἀτρας ἐπολιόρκει, oppugnavit 3,
 9, 6. ὁ στρατὸς ὁ τὴν Ἀμ. πολιορκήσας, qui obsederat 3, 7, 5. —
 τοὺς τὸ Βιζ. πολιορκήσοντας, qui oppugnarent 3, 6, 18. - † si-
 mul c. abl. modi, ὁ στρατὸς προσναθεζόμενος ἐπολιόρκει (αὐτὴν, τὴν
 πόλιν) παντὶ σθένει, oppugnabat 3, 9, 8. nisi abl. pertinet ad sq.
 v. - Non de urbe, c. adv. τῷ ἔξωθεν πολιορκῶντι (αὐτὸ, τὸ
 στρατόπεδον, castra, s. αὐτὰ, τὰ τεῖχη) στρατῷ - obsidenti 5, 4, 4.
 — ἄ. adiuncto illo particip. ὁ στρατὸς - προσναθ. τὸ ἔσσμα ἐπο-
 λιόρκει 3, 3, 1. 7. † ὁ βαρβαρὸς τὰ - στρατόπεδα (castra aut exer-
 cit.) ἐπ. 6, 2, 14. ὡς πολιορκήσοντας (ὁ δὴ ἴος) αὐτὰ, (τὸ στρατό-
 πεδον) oppugnaturi 7, 11, 16. - † c. acc. perf. στρατὸν, - ὡς
 πολιορκήσων τοὺς λ. oppugnaturus 5, 4, 8. ci. syn. ἐπιπορθέσειν
 τοὺς ib. 3. - Pass. ph. c. nominat. perf. s. de perf. clausis in
 urbe, c. adv. εἰ καὶ ἐπὶ πλεον πολιορκῶντο, oppugnati sunt 3, 6,
 7. - de clausis in castris, οὐκ ἀναμενόντων - πολιορκηθῆναι 3, 4,
 9. v. ἄν. † per polyptoton, du. l. sensu, propr. εἰ πορ. συν-
 ἔβαινε, τὸν στρατὸν, δοκῶντα πολιορκεῖν, αὐτὸν πολιορκεῖσθαι, ut
 exercitus, qui urbem obsidere videtur, ipse obsideretur 8, 5,
 13. includeretur, ut non posset progredi, sed et simul inopia
 cōmmeatus premeretur, et pateretur mala obfessum.
- πολιορκία, ph. et propr. de urbe, c. adi. εἰ καὶ ἐπιπορθέσθαι γένοι-
 το π. oppugnatio 8, 2, 15. χρονίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας,
 obsidione 8, 5, 21. - abs. εἰχόντο τῆς π. opp. 8, 4, 17. ††
 μὴ - τὰ τῆς π. αὐτῷ προσχωρηθῆναι, quod obsidio non processisset
 3, 9, 12. e. in periphrasi, p. τὴν πολιορκίαν λ. - τῆς π. μὴ προ-
 χωρούσης, obsidione non procedente ib. 1. - c. al. subst. οὐδὲν
 παρελείπετο εἶδος πολιορκίας, oppugnationis ib. 8, 4, 18. — in
 opp. ἢν εἰρήνης μὲν καὶ φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐπὶ πολιορκίας,
 obsidionis 3, 6, 9. sq. explic. - De castris, ἢ δύναμις - ἢν πρὸς
 τὸ ἀπομάχεσθαι πολιορκία - ἀξιοχρως, ad propulsandam oppu-
 gnationem 5, 4, 6. ubi ad v. ἄπ. defiant gen. ἐπαλλεῖων τε καὶ

πύργων, (cf. §. 4.) et pr. ἐν ad subst. π. ad pugnandum in ob-
 sidione. ὑπομενοῦντες πολιορκίαν, obs. 5, 5, 26. - †† impropr.
 ἀπεικίζοντο ἐν σχήματι πολιορκίας, depugnarent tanquam contra
 oblidionem 6, 5, 22. Romani milites, in campō s. faucibus
 clausi ab hoste. - †† simul in opp. ὁ περ -, πένθος τε - ἐνε-
 ποίει διχὰ μάχης καὶ ἀνευ ὄπλων ὄψις πολιορκίας, luctumque indu-
 xit, ac citra pugnam et sine armis faciem obsidionis 7, 5, 14. v.
 ἔψ., rapina militum, per urbes e templis locis que publ. per
 vim deripientium ornamenta, vasa et pecunias. sine caede quid-
 em et armis, hastis e clypeis, quoniam milites ad compor-
 tandas res uterentur modo humeris et manibus, sed e longin-
 quo stans plebs quiete spectaret; ubi πολ. ponitur de eo, quod
 fieri solet post urbem obsessam expugnatam que, h. e. de rapi-
 na et spoliatione templorum et aedium post obsidionem.

ὄλις, pl. A) de loco certo, 1) περιτετείχισο - ἡ π. τείχει, urbs 3, 1,
 14. τὸ Βυζαντινόν, πόλιν τῶν ἐπὶ Θρακίης μεγίστην λ. ib. 10. πᾶσα
 ἡ π. κατεσκάφη 3, 6, 18 sq. 2) Φρουρομένη - ἡ π. 8, 3, 1. —
 τὰ - ἐν τῇ πόλει λ. ib. 20. αἰρήσειν τὴν πόλιν 8, 2, 5. 13. 16. —
 10. - ἡ Ἀκυλιῶν -, μεγίστη π. ib. 6. - cum gen. loci. πόλιν
 Ἰταλίας τὴν μεγίστην, Ἀκ. ib. 3. - c. praep. 8, 4, 24. cf. infra
 et §. pr. ib. 12. 2. 19. 23. 8, 5, 7. 18. 8, 6, 6. sq. 3) κατα-
 λαβάν - οἰκωγῆν - ἐν τῇ π. 3, 4, 13. praec. et sq. τὴν Ἀντιό-
 χειαν. - τὴν Ἀ. μεγίστην π. καὶ εὐδαίμονα 2, 7, 15. in opp. ἐν
 τῇ π. αὐτῇ καὶ κατὰ τὰ πρότερα ib. 4) τὰς Ἀτρας -. ἦν δὲ π. λ.
 3, 9, 7. τὴν π. ἐξέλειν ib. 8. 5) ἐκ τῶν πόλεων - ὀρμώμενοι 3,
 2, 10. Nicomedia et Nicaea. cf. ib. 17. sq. 6) ἐπιπέμπει ταῖς
 πόλεσιν ἀμφοτέραις - ἀκουστίας 3, 3, 5. διαρπάξεν τὰ ἐν ταῖς π.,
 αὐτὰς τε ἐμπιράναί ib. e. Laodicea et Tyrus. cf. ib. 3. 7) εἰς
 τὴν Καρχηδόνα -, σκεδασθέντας εἰς πᾶσαν τὴν π. 7, 9, 17. εἰς τ.
 Κ., ἦν ἡδεὶς μεγίστην - καὶ πολυάνθρωπον 7, 6, 1. ἡ π. ἐκείνη λ. ib.
 2. τῶν κατὰ τὴν π. - νεανίσκων ib. 3. in periphrasi. per gen.
 persf. τὴν Καρχηδονίω π. Carthaginiensium civitas ib. 4. τῆς
 ἀρχαίας Καρχηδόνα π. 5, 6, 9. 8) ἦεν εἰς Ἴλιον. - ἐπελθῶν -
 πάντα τὰ τῆς π. λείψανά 4, 8, 10. 9) ἐν τῷ πρὸ τῆς π. πεδίω
 4, 11, 4. ἐπέση Κτητιφῶντι λ. 3, 9, 18. διήρταταν τὰ ἐν τῇ π.
 ib. 19. 10) συνῆλθον εἰς τὴν π. 7, 4, 8. πάντων τῶν κατὰ τὴν
 π. 7, 5, 17. ἐνδιατρίψας τῇ Θύραφ 7, 6, 1. 11) ἐν τῇ Ἀντιό-
 χεια -, ταῖς τῆς π. ἐσχόραζε τριφαῖς 6, 6, 12. sq. 12) περὶ
 Δουγόδουον, μεγάλην π. λ. 3, 7, 5. τὴν π. Λουγδ ib. 16. 13)
 c. praep. ἀπὸ Ἑμέσου, - πόλεως ἐν Φοινίῃ, urbe Phoeniciae 5, 3,
 2. 14) per var. adiunctum, c. gen. loci, πρώτῃ Ἰταλίας π.
 8, 1, 7. Εἰμονα - κενὴν ἀνθρώπων τὴν π. ib. 9. - in opp. εἶσα
 ἦν ἐν τῇ π. ἦτοι ἀγροῖς ib. οἱ μὲν ἐν τῇ π. -, οἱ δ' ἐν τῷ πεδίω ib.
 11. 15) per var. adiuncti. cum praep. πόλις ἐπὶ τοῦ λόφου,
 Ἀλεξάνδρεια λ. urbs in colle 3, 4, 6. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, -
 τὴν ἐπ' Ἀλεξάνδρην κτισθῆσαν π. 4, 8, 16. per periphras. sed c.
 praep. et gen. persf. simul. τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρου π. Aegy-
 pti urbe Alexandria 7, 6, 2. 16) c. gen. persf. τὸ πῦρ ἐπινεμε-
 ται τὰς πόλεις αὐτῶν, ἃς ἔχουσι 7, 2, 8. Germanorum cf. §. 5.
 17) in opp. πολλάς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. in Arabia, cf. praec.
 — κώμ. κ. π. 4, 11, 11. in Parthia, cf. §. 3. 18) Per Ἰτα-
 λίαν, τοῖς δήμοις τῶν π. civitatum 7, 3, 10. ἐπιφοιτᾶσιν - τὰς
 λοιπὰς π. 8, 6, 10. διαδραμῶν τὰς ἐν μέσῳ π. 1, 7, 3. - in opp.
 πόλεων ἀλώσεις, τῶν ἐν τῇ ἡμεοσπῇ λ. 1, 1, 5. κατὰ πόλεις καὶ
 κατὰ εἶδη 7, 3, 16. κατὰ εἶδη καὶ κ. π. 8, 7, 13. - cum difex-

10. adiuncto, τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν π. ex Italiae civib. 2, 14, 12. 19) De Roma, per clara adiuncta, πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις λ. Romana urbs 5, 2, 5. τῆς Ῥ. π. 7, 10, 7. τῆ Ῥ. π. in Romana civitate 1, 12, 1. 7, 11, 1. urbem Romam 8, 5, 20. — † τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμ. π. status Romanae civitatis 7, 7, 15. — sed per contextum, πόρρω τῆς π. 1, 7, 4. cf. praec. 4, 2, 11. — οἱ ἐν τῇ π. μέναντες 1, 12, 16. 1, 14, 4. εἰς τὴν π. 1, 10, 15. 1, 12, 13. 5, 5, 9. 7, 12, 3. 12. sq. οἱ τῆς π. πικροὶ στρατιῶται, urbanī pedites 1, 12, 19. 1, 14, 6. 9. τῆς π. ἐπάσχοντα, urbī praefectum 2, 2, 17. 2, 6, 12. 1, 11, 15. 2, 4, 16. 2, 6, 5. 2, 12, 1. 2, 14, 4. 7, 12, 10. 8, 6, 16. 8, 8, 1. — terpenit. in vicinia, τοσοῦτον μέρος τῆς π. -, ὡς μηδὲν αὐτῶν μεγίστων π. λ. 7, 12, 16. sq. τὴν Ῥώμην. — it. ter 2, 11, 17. c. adi. διὰ μέσης τῆς π. 4, 4, 11. 8, 8, 14. δ. πάσης τ. π. 5, 8, 13. κατὰ πᾶσαν τὴν π. 1, 14, 18. 4, 2, 2. αὐτῇ τῇ π. λ. 2, 12, 7. ἐν ἐκείνῃ τῇ π. 8, 7, 11. — simul in periphrafi, τὴν ἐν τῇ π. διατριβὴν urbanam vitam 4, 7, 1. sq. τῆς Ῥώμης. οἱ κατὰ τὴν π. in urbe homines 1, 12, 4. 16. ὄντες. — τῇ κ. τ. π. — σχολάσαι τριῶν. uithanis deliciis 6, 2, 7. B) De urbe incerta. οἰκῆσαι, πόσης π. μέζονι 4, 1, 4. v. πᾶσ. — εἰς ἀνοιισμόν τῶν π. λ. 3, 5, 20. πλεον — μεγίσταις ἐπαίθοντο 1, 10, 4. 1. π ταῖς μεγ. ἐπίοντες ib. 2. — ἐν πάσαις π. λ. 4, 8, 2. τὰ καθ' ἐκάστην π. λ. civ. 2, 4, 11. in opp. ἐκ τῶν περιειρημένων π. καὶ ἀγρῶν 3, 4, 11. τὰ δ' ἄλλα 19-νη καὶ αἱ ἄλλαι π. civitates 2, 10, 15. πρὸς — τιμὴν βασιλέων πόλεως τε καὶ ἰδιωτῶν, civit. 1, 1, 3. — †† simul in periph. τὰ ἐν ταῖς π. διοικήσας 4, 8, 8. v. δ. Thraciae, an Graeciae et ubi natiuntur Macedoniae cf. §. 1. C) Trop. de incolis urbis, tum univ. se, αἱ ἄλλαι π., τῶ μηδένα εὐρίσκεισθαι, — προσκοινοῦται λ. 2, 10, 15. tum nominatim, per Bithyniam, εἰσὶς — ἐν τεσεῖταις π. inuasit civitates 3, 2, 13. cf. §. pr. δέες — τὰς Ἰταλιαιτίας π. κατελάμβανε, civ. 2, 11, 6. — c. praep. αἱ ἀπὸ Ἰταλίας πόλεις ἔπεμπον λ. Italiae civ. 8, 7, 3. — it. de Roma, πᾶσα ἡ π. ὅπλα εἰργάζετο, civ. 2, 11, 19. D) utr. sensu simul, progr. et progr. π. μή, τῆς πρώτης ἐν Ἰταλία πόλεως λ. 8, 4, 24. A. uil. τῶν ἐν Ἰτ. π. civit. 8, 2, 11. τὰς λοιπὰς π. urb. 7, 9, 23. Africae. εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ἀνη. π. civ. 3, 2, 16. Graec. ὡς εἰς βασιλίδα π. πανηγυρίζουσαν, urb. 1, 9, 4. Rom. it. in sqq. l.c. †† λιμὸς τὴν π. civ. 1, 12, 7. δεινῶν κατειληφόντων τὴν π. 1, 14, 13. ††† καλλώπιμα πόλεως, civit. 7, 3, 13. de parte urbis, de que privatis civium aedibus, post opp. δημοσίων ἔργων. ††† in Vs. Bg., qui p. ἡ Ῥώμη substituit πόλις 2, 4, 8. 2, 10, 3. 2, 13, 13.
- πολιτεία, trop. c. praep. τῶν ἐν Ἰταλία πόλεων — μεταληφουσῶν — τῆς παρὰ Ῥωμαίοις πολιτείας κεινωσίαν, Romanae civitatis 8, 2, 11. p. iure civitatis.
- πολίτης, ph. c. gen. perf. ὄντα πολίτην ἑαυτοῦ, quod esset civis eius 3, 10, 11. concivis, popularis, Plantianus Severi. — absf. ἐλπίσας, — πείσειν (αὐτὸν) ὡς πολίτην, civ. 8, 3, 3. post ᾧ πατρὸς ἡ Ἀκυλήα. — χρήματα, εἰς νομάς τῶν πολιτῶν λ. civ. 7, 3, 12. — in opp. πλῆθες ἐπέδημει οὐ πολιτῶν μένον, ἀλλὰ ξένων καὶ ἐμπόρων 8, 2, 9.
- πολιτικός, phys. de re, Fem. in opp. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται —, στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, civilem 1, 2, 9. quae pertinent ad sapientia in rep. administranda instituta. ἐν πολλαῖς στρατιωτικαῖς καὶ πολιτικαῖς εὐδοκίμησας πράξεσι 2, 1, 9. in munibus et magistratibus, pertinentibus ad res civiles, ut praefo-

ciura urbis. - c. adiuncto, τὰς πράξεις - καὶ διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικὰς καὶ ἀγοραίας -, τὰς δὲ στρατιωτικὰς 6, 1, 8. Neutr. cum subst. εἴ τινα ἢ χρήματα πολιτικά, pecuniae civiles 7, 3, 12 sq. explic., pec. publicae, aerae. - in opp. πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέριως ἔχων, στρατιωτικὸς δὲ λ. 4, 12, 1. sq. τῶν ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀπέριως εἶχε, quae adeo differunt a πολ. in loco pr. - sine subst. c. art. et in opp. διακάζων συνεχῶς καὶ τὰ πολιτικὰ διοικῶν, rem civilem 3, 10, 3. sc. πράγματα et λοιπὰ, quoniam reip. administrandae pars fuit etiam τὸ διακάζειν. - διακάζων καὶ τὰ π. διοικῶν, civilia negotia 3, 13, 2. - simul c. adi. et gen. rei, δικάσονται καὶ τὰ λοιπὰ διοικησονται π. τῆς ἀρχῆς, civ. neg. 3, 14, 17. reliquia s. alia, alius generis.

πολίχη, ph. c. adiuncto, πολίχνας καὶ κώμας τὰς περικειμένας κατὰ λιπέτων, oppidulis 8, 2, 10. opp. πόλις Ἀκυλ., p. nostr. Flecken s. Marktstellen.

πολλάκις, ph., ante verb., saepe 1, 14, 2. 2, 3, 2. 2, 15, 11. 4, 12, 3. 7, 8. 7. 8, 2, 4. - divulsam 1, 5, 9. 4, 12, 13. 8, 2, 11. - sed post verb. 1, 17, 6. plerumque 3, 2, 7. saepius 7, 6. 20. identidem 8, 3, 20. † ταῖς κατὰ Μηδίαν π. γενομέναις συμβολαῖς, illis in Media crebris conflictibus 6, 6, 9. crebro factis. †† π. λουσάμενος, καὶ π. ἐσθίων, saepius - saepius 1, 17, 22.

πολυάνθρον, ph. μέγιστον ἡγεῖρον, tumulum 4, 9, 14. campus, ubi foveae plures, refertae cadaveribus, s. locus multorum tumulorum, coemeterium, nostr. Grabstätte s. Grabhügel, cf. praec. et §. 7. πεδίου.

πολυάνθρωπος, ph. de loco, Masc. cum subst. Fem. c. adv. s. abl. modi, φύσει π. οὐσα ἢ Διβύη, foecundissima hominum 7, 4, 9. - c. gen. perf. simul, ἢ Ἀκυλ. καὶ πρότερον - ἰδίῳ δήμου πο. ἦν, proprio populo abundabat 8, 2, 6. - abl. τῆ Ῥωμ. τέλει, ἀπο πολυανθρώπων οὐση, utpote populosa 1, 12, 1. τὴν Καρχηδόνα, ἣν ἤδει οὐσαν πολυάνθρωπον. pop. 7, 6, 1.

πολύγονος, ph. de re, Masc. c. subst. fem., sed oppresso, et c. adv. (γῆν s. χώραν) πρὸς οἶνον μάλιχα πολύγονου, vini foecundum solum 8, 2, 8.

πολυετής, ph. de re, χρόνου πολυετοῖς, multorum annorum tempore 5, 3, 3.

πολυῖσως, mor. de perf., p. adi. οἶα δὲ ἄνδρα πολυῖσωρα λ. multiscium 1, 3, 5. multarum historiarum peritum.

πολυπλασιάζεσθαι, Pass. de re s. perf., ph. cum adv. τότε - μάλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος (τῶν πολιτῶν,) aucta est 8, 2, 10. nostr. vervielfältigt, vergrößert werden.

πολυπραγματεῖν, mor. de perf. cum acc. rei et adiuncto, οὐ μόνον τὰ ἀνθρώπων πάντα εἰδέναι ἠθέλειν, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῶν - πολυπραγματεῖν, sciuntari 4, 12, 5. - c. adv. et in dupl. rect., c. acc. rei et c. pron. οἱ δ' οὐ πάντῳ τὸ ἐκθερόμενον τοῦ θαλάμου, ὃ τι ποτ' εἶη, ἐπολυπραγμόουν, inquirebant 2, 1, 4.

πολύς, Masc. de perf. ph. de nu. ego, c. subst. perf. in opp. γένησθε αὐτῷ ὑμεῖς ἀνδ' ἐνός ἑμοῦ πατέρες πολλοί, multi 1, 4, 4. - per se, s. sine relat. πολλῶν ἐκατοντάρχων 7, 1, 11. ἐν πολλοῖς βαρβάροις, apud plerosque barb. 1, 1, 5. πολλοὺς εὐπατρίδας, m. 2, 3, 7. Φίλους, - πολλοὶ δὲ καὶ λόγοι παρήσαν αὐτῷ 1, 5, 4. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι 1, 2, 9. - Sine subst., c. art. Φάρους - αὐτὰ οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, vulgo 4, 2, 15. - Sine art. sed ante particip. c. art. ἢ Διβύη πολλοὺς εἶχε τοὺς τὴν γῆν γεωργοῦντας,

multos 7, 4, 9. - Sine omni art. πολλοὶ δὲ λ. plurimi 2, 12, 2. sc. αὐτῶν, τῶν στρατιωτῶν. c. gen. perf. diserto, πολλοὶ δὲ αὐτῶν λ. multi ipsorum 1, 12, 18. - c. praep. syn. πολλῶν καὶ ἐξ ἐκείνης τῆς μοίρας ἀπολωλότων, multis de illa etiam parte amissis 6, 6, 4. - in opp. ὡς ὀλιγούς πένυ ἐκ πολλῶν ἐπαυλεῖν, e multis ib. 3, 7, 9, 17. τὸ πῦρ - πολλοὺς ἐκ πλουσίων πένυτας ἐποίησεν, mult. 1, 14, 5, 7, 12, 13. ὀλίγοι πρὸς πολλούς, plures 2, 5, 4. multos 3, 3, 2. - Masc. de re, ph. post subst. ἔμετος πολὺς, mult. 1, 17, 23. χειμάρρους -, π. καὶ βίαιος γενόμενος, abundans 3, 3, II. i. q. pr. μέγας. - διὰ χειρὸς πολλοῦ, multo 5, 8, 13. χρυσῷ πολλῷ 5, 2, 10. τῆ- τῶν ἀριθμὸν πολὺν, ingentem 6, 7, 1, 7. - Ante subst. μετὰ πολλοῦ καμάτου, cum magno labore 8, 1, 14. - simul cum art. πολλοὶ ὄντος τοῦ ἔμετου, cum nimia esset vomitio 1, 17, 24. † εἰς τὸν πολὺν ὄμιλον ἀριθμούμενοι, promissuae multitudini 1, 1, 1. in magna turba, i. ignobili, vili, imperita. - Per certa subst. χρόνου οὐ πολλοῦ διαγενομένου, non longo 1, 10, 1. οὐ π. χρ. διατριφάς, haud diu 5, 5, 1. οὐ πολλῷ χρόνῳ λ. haud longo t. 1, 6, 24. — πολλοῦ ἐργασθέντος Θόνου, ingenti strage 3, 4, 1. πολὺν - Φόνον 4, 11, 11. †† mor. μετὰ πολλοῦ φόβου, terribiliter (valde) 7, 1, 2. - Fem. de perf. ph. πολλῇ καὶ παντοδαπῇ δυνάμει, ingentes omnis generis copiae 2, 14, 13. qui Bg. καὶ negligit. — †† ἡ ἵππος, πολλῇ οὔσα, equitatus nimius 4, 15, 6. ἵππου πολλῆν, equitatum plurimum 4, 10, 5. eq. ingentem 4, 14, 6. μετὰ πολλῆς δυνάμεως, cum ingentibus copiis 5, 1, 8. πολλῇ δυνάμει, multis copiis 6, 7, 5. χειρὶ π. καὶ σπουδῇ, multa manu et festin. 8, 4, 11. χεῖρα πολλῆν κακούργων, magna manu 1, 10, 2. π. στρατιᾶν λ. ingenti exerc. 3, 4, 1. † δύναμιν, π. οὔσαν καὶ μεγίστην λ. copias, quae multae erant 2, 15, 1. - Fem. de re, ph. πολλῇ τις Φθορὰ ἐγένετο ὑποζυγίων λ. magnus interitus 1, 12, 2. π. ἦν καὶ μεγίστη ἀρχή, ampla provincia (praefectura) 2, 7, 7. ἐν πλατεῖα καὶ πολλῇ οἰκίῃσι, spatiosa 4, 1, 4. multiplici habitatione, multas diaetas habente. - † c. art. καὶ οὐ πολλῆν ἔχοντα τὴν - γῆν, nec multum agri 6, 7, 10. - Post subst. χιόνος πολλῆς, multa nive 3, 3, 9. e. † μακρὰ γῆ καὶ θαλάττη πολλῇ, magno terrarum maris que intervallo 6, 7, 10. multo f. longo mari f. maris tractu. γῆν πολλῆν - νεκτημένην, territorium amplum 3, 1, 12. τὴν πόλιν, οὔσαν μεγίστην καὶ π. quae ampla (erat) 7, 9, 17. constans multis aedificiis. - Plur. ἔσλων ἐσοχαί, - πολλαὶ δὲ αὐταὶ λ. multae 7, 12, 12. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑπατιᾶς 7, 7, 8. - ante subst. μὴ πολλῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέιχον, haud multorum dierum 3, 9, 15. ἐκ π. ἡγεμονιῶν, per multas praefecturas 7, 5, 4. ἐκ π. πράξεων 8, 7, 10. ἐν πολλαῖς - πράξεσι 2, 1, 9. 2, 7, 8. ἐν π. - ἀρχαῖς 7, 10, 7. πολλὰς κώμας καὶ πόλεις 3, 9, 6. π. εὐεργεσίας καὶ τιμᾶς 3, 12, 21. - Fem. de re, mor. ἐν ταραχῇ πολλῇ - ἦσαν, magna 2, 12, 4. ἐν ἀδείᾳ π. 5, 2, 5. — ἡσύχιαν - πολλῆν 3, 12, 13. εὐνοίαν π. 6, 8, 5. ante subst. πολλῇ οἰκωγῇ, ingens 7, 9, 19. μετὰ πολλῆς ἐμπειρίας 7, 11, 17. cum multa pericia. μ. π. προνοίας, providenter admodum 8, 2, 15. μ. π. βίας, magna vi 8, 4, 19. μ. π. ἐπιμελείας καὶ Φρουρᾶς, adhibita magna diligentia 4, 4, 4. μ. π. μάχης, post longum certamen ib. 14. μ. π. σπουδῆς, magna festinat. 6, 4, 5. 6, 7, 12. ἐκ π. παρασκευῆς, magno apparatu 8, 5, 7. — πολλῇ - ἀφασίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ingenti 2, 12, 5. ἐν τ. ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, magna 3, 3, 8. ἐν π. ταραχῇ καὶ ἀφασίᾳ 7, 10, 1. —

† πολλήν τὴν μεταβολὴν ἐποίησατο 7, 1, 2. v. μ. - † Φυγὴ πολλή
 γίγνεται magna 3, 5, 4. † προμηθεΐα πολλή καὶ ἀρχινοΐα 4, 5,
 11. † πολλήν ἀρκαγὴν καὶ Φόνου λ. 3, 3, 6. - Neutr. Sing., de
 re, ph. c. subst. ἀμα ποτῶ πολλῶ. cum largo potu 1, 17, 23. - c.
 certo subst. de re, f. re, ph. πολὺ πλῆθος τῶν σ. πρωτεύοντων, magnus
 numerus, 1, 17, 2. ingens multit. 3, 4, 13. π. γὰρ τι πλ. ib. 2.
 πολὺ τι πλ. 8, 2, 9. coll. μέγα δέ τι πλ. 7, 4, 9. † ἐν οἷς ἦν τὸ
 π. πλ. Παίδων λ. 6, 8, 7. μηδὲ πολλοῦ πλῆθους παρόντος, nec
 multa turba praesentis 7, 6, 16. † μετὰ π. πλῆθους καὶ διναμειῶς
 ἐπιῶν, cum magnis copiis 4, 14, 2. coll. μ. μεγίστου πλ. καὶ δυν.
 ib. 6. πολὺ τε πλ. ἀνδρῶν σ. ἤνεγκεν λ. magnum numerum 1,
 2, 7. προβάτων π. πλ. λ. ingentem multit. 5, 5, 16. πολὺ τι
 πλ. ἄλλων ἀνθρώπων 3, 4, 11. 7, 8, 22. magna multit. 7, 2, 14.
 — c. al. subst. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. bonam exercit.
 partem 2, 12, 1. - Neutr. Sing. de re, mor. πολὺ τὸ ὑποπτον
 λ. motum suspicionis 4, 7, 3. μετὰ δέους πολλοῦ, magno cum
 metu 8, 1, 15. ἐν δέει πολλῶ 5, 8, 13. ἀνύσας - πολλῶ τὴν ὁδοι-
 ποσίαν τάχει, magna velocit. 3, 8, 5. πολὺ τὸ ἐπισχεφές ἔσχε,
 multum severitatis 7, 10, 10. π. ἔχων - τὸ Πλαυτιανοῦ Φίλτρον,
 multum amatorium 3, 12, 7. π. - ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον,
 magna est animi mobilitate 7, 7, 2. - Neutr. Plur. ph. f. mor.
 c. subst. πολλά τὰ ἐφόδια (εἰσι.) multa 7, 5, 12. πολλά γὰρ τὰ
 ἔργα λ. multi prouti 8, 2, 16. πολλῶν χρημάτων ἐνυγρατῆς
 λ. multis opibus 1, 10, 3. ἀλόντα ἐπὶ - πολλοῖς ἀμαρτήμασιν 3,
 10, 11. μετὰ πολλά λουτρά καὶ γυμνάσματα 1, 17, 19. π. —
 τρίπατα 2, 1, 9. π. ἄλλα τεχνάσματα σιδ. 4, 15, 6. - p. f. subst.
 ἔργων - πολλῶν 1, 1, 4. ἀναθήμασι πολλοῖς 4, 7, 12. † δῦροις
 π. καὶ ὄμοις 4, 11, 1. - † cum subst. rei f. pers. πολλῶν - ἄρ-
 ζας ἐθνῶν, mult. provinciarum 7, 5, 3. - Neutr. Sing. sine
 subst., per ellipsis a) alicuius subst. αὐτὸν ἐλύπει τὰ μὴ πρό πολ-
 λαῦ 1, 3, 8. sc. πράγματα, et γενόμενα, et μέρος τοῦ χρόνου, si p.
 neutro sumitur adi. π, at, si p. masc. χρόνου f. καιροῦ, res, quae
 contigerunt non multo ante tempore. ἦν - τῶν - πρό πολλοῦ ὑπα-
 τεύσαντων, e numero iam dudum consularium 2, 7, 6. ex iis,
 qui multo f. diu ante consules fuerant. ἦλθον μετ' οὐ πολὺ λ.
 non multo post 1, 9, 17. 4, 10, 1. 6, 9, 14. sc. μέρος τοῦ χρό-
 νου. † οὐ μετ' οὐ πολὺ λ. haud multo post 5, 6, 5. v. ου. —
 † c. gen. rei simul, συνέβη - μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως ταύτης,
 haud multo post hanc deliberationem 4, 13, 7. - Post praep.
 al. ἰσορόπου - ἐπὶ πολὺ (μέρος τοῦ χρόνου) τῆς μάχης γενομένης,
 diu 1, 11, 5. 11. 1, 15, 13. 3, 4, 10. 3, 14, 6. 5, 4, 16. 5, 8,
 18. 6, 1, 9. † ὁ Μακρίνος ἐπὶ π. μὲν προσχώρησε, longe late quo
 processit (cum exercitu) 7, 2, 9. ubi, non ut in pr., de tempore,
 sed de intervallo ac spatio alio, et per ellipsis. subst. tum acc.
 διάστημα, tum gen. τῆς γῆς f. χώρας, qui post. firmiter o loco
 sq. - c. gen. loci, ἐπὶ π. τῆς Παρθυαίων γῆς ἐλάσας, longe lato
 que per Parthorum regionem 4, 11, 12. a) π. τῆς πόλεως διώκον-
 τες, longe in urbem 7, 12, 10. b) alicuius praep. simul, ἀφει-
 σήκει τῆς πόλεως ὁ νεὸς (ἐπὶ f. κατὰ) πολὺ (διάστημα.) longius (per
 spatium f. intervallum) 4, 13, 8. οὐ πολὺ - ἀφεισήκει τὸ χω-
 ρίον, haud procul 6, 8, 17. Μακρίνον, πολὺ προνεχωρημένα, lon-
 ge 5, 4, 19. per ph. not. - sed per trop. f. mor. c. verb. πο-
 λὺ τῶν εὐπατριδῶν ἀλελείπετο, multum 2, 3, 4. longe 2, 10, 17. 3,
 4, 3. π. περιεγένοντο οἱ λ. 3, 2, 19. π. ἀπαγῶν ἐαυτὸν τῶν προσι-
 ρημένων 4, 3, 8. - † c. adi. comparat. πολὺ ἐλαττόνων, multo

- inferioribus 5, 1, 14. 8. 3, 21. qui Bg. recte capit p. συν. πολ-
 λῶ, sed ut sit ellipsis tum pr. ἐπὶ f. κατὰ, tum subst. διασημα f.
 μέρος. † Sic et simul c. pron., in not. tum ph. τὴν Ῥώμην,
 οὐ πολὺ τι ἀφεστῶσαν, non ita procul distantem 2, 15, 3. ὅσον μὴ
 πολὺ τι - ἀποσῆναι, non longe adeo 7, 11, 19. - tum ipso. πο-
 λὺ τι ὑπερέσχευ ἢ θάλασσά λ. multo superior fuit 3, 7, 8. longe
 4, 15, 11. οὐ π. τι τῆς Ῥώμης - ἀπολείπουσας, non multum 4,
 3, 15. οὐ π. τι - ἀποδεύσης, non ita multum 5, 1, 3. - Neutr.
 Plur. separatim, αὐτὸν - πολλὰ ἦν τὰ - ἀναπέθοντα, multa erant,
 quae impellerent 3, 11, 2. qui Bg. sumit non pro adi., cohae-
 rente cum quasi subst. τὰ αὐ. sed per se, ut in sqq. loc., sc. χρή-
 ματα f. πράγματα. - πολλὰ ἐκαιοτόμησαν 1, 1, 9. τοῖς στρατιώ-
 ταις π. δωρησάμενος 2, 14, 10. πολλὰ - σκωψάντων, varie 4, 9,
 5. sc. κατὰ et μέρη. † cum art. τὰ μὲν οὖν π. λ. pleraque 2, 9,
 5. sc. σύμβολα λ. f. οὐείρατα. † c. al. sq. adi. per copulam, πολ-
 λῶν καὶ δεινῶν - κατελιγθῶτων, multis malis 1, 14, 13. qui Bg.
 opprimunt copulam, at et in sq. loco. πολλὰ καὶ δεινὰ τολμήσας,
 multa nefaria 1, 10, 2. secus ac in sq. loco. π. καὶ ποικίλα λ.
 multa et varia 1, 1, 8. †† abs. per ellips. et p. adv. ἐπεὶ —
 πολλὰ ἱκετεύουσα, λ. diu supplicando 1, 16, 11. p. κατὰ πολλὰ
 μέρη, πράγματα. ῥήματα, multum, valde, f. κατὰ π. μέρη τοῦ
 χρόνου, ad quam not. temp. respicit Bg., dum et Lat. habent
 eundem Plur. multa, p. multum. - ††† Per loca, ubi adi. hoc,
 Sing. vel Plur., repetitur in vicinia, bis quidem, πολλὴν - πολ-
 λῶν 7, 9, 17. πάλυς - πολλῶ 1, 17, 23. πολλῶ - πολλοῦ 5, 8,
 15. πολλὴν - πολλοῦ 7, 1, 2. πολλῆ - πολλῆν 6, 7, 10. πολλῆ -
 πολυς 3, 2, 4. πολλαῖς - πολλὰ 2, 1, 9. πολλῆ - πολλὰ 4, 15,
 6. sed quater πολλοῦ - πολλὰ - πολλῆν - πολλῶν 1, 10,
 1. - 3.
- πολυτέλεια, ph. c. adi. τῆς τοιαύτης πολυτελείας λ. luxus 5, 2, 10.
 de Macrino, in vestitu ac cultu. ποικίλη πολυτέλεια, splendore
 7, 12, 13. c. gen. perf. θηλειῶν πολυτέλειαν λ. 1, 14, 16. c. gen.
 rei, λίθων πολυτέλεια, magnificentia 5, 3, 8. i. q. subst. et adi.
 λίθοις πολυτελέσι, cf. 5, 3, 12.
- πολυτέλης, phys. de re, Masc. λίθων πολυτελῶν, pretiosorum 5, 3,
 12. - Fem. ἕλης πολυτελοῖς 4, 10, 2. πολυτελεῖ κηδεία, sum-
 tuoso funere 4, 2, 2. ἐσθῆσι πολυτελέσι, pretios. 6, 4, 7. θεῶς
 πολυτελεῖς, magnifica 3, 8, 15. † 5, 5, 15. - Neutr. πολυτε-
 λές ἀνάθημα, magnif. 5, 6, 20. i. - abs. εἰ τι πολυτελές εἴφερε,
 pretiosum 4, 8, 21. - Plur. c. art. πάντων τῶν πολυτελῶν ἀπέι-
 χετο, ab omni lautitia 4, 7, 10. omnibus pretiosis, vasis et
 cibus. πολυτελῆ κειμήλια, pret. 5, 6, 20. π. ἀναθήματα, splen-
 dida 5, 3, 9. Compar. δῶρα - πολυτελέσερα, pretiosa 3, 8, 12.
 nimis pret. f. p. superl. - Superlat. νεῶν - πολυτελέστατον, ma-
 gnificentissimum 5, 6, 13. † σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεστάτοις,
 formis vestium pretiosissimis 5, 5, 4. qui Bg. recte sic in abl. f. dat.
 legit p. vulg. gen. πολυτελεστάτης.
- πολυτελής, ph. κοσμήσας λ. magnifice 4, 8, 10. ὑποδεχθεῖς, hono-
 rificentissime ib. 16. cf. ib. 19. - † 5, 5, 15.
- πολύτιμος, moral. de re, λίθοις πολύτιμοις, pretiosis 1,
 17, 5.
- πολύτροπος, mor. de perf. τις ἀνήρ, versipellis 2, 14, 9. versutus,
 callidus.
- πόμα, ph. c. opp. et adi. ἐν ἀπασιν ἐδέσμασι καὶ πόμασι, in omni
 - potu 4, 1, 3.

- ομπύειν, physf. de perf. c. abl. rei, αὐτὸν, πορθύρα καὶ πυρὶ πομπύματα, pur, ura et igni praelato 7, 1, 21. qui Bg. legerit πομπύονται, dom vulg. procedere videtur p. in pompa incendente, ingressum, ductum, cum purpura et igne, f. indutum purpura et igne prolatum.
- πομπή physf. de reb. et perf. εἶπετο - αὐτῷ πᾶσα ἡ βασιλικὴ π. λ. ρομπή 7, 6, 3. † forsitan de perf. solvui, τῆς πομπῆς νομισθεὶς μέος 1, 10, 14. - de actu potius, ζητιῶνται, πομπῆς μάλλον, ἢ ἀνδρείας, ὑπηρεταί 2, 10, 3. ἐπὶ τῇ πομπῇ λ. in deductione 2, 6, 19. μητὲρ θεῶν πομπὴν τελοῦσι, pompam 1, 10, 11. τοὺς ἐλέ-
 Φατας, τοὺς εἰς π. ὑπηρετοῦντας, pompae 2, 11, 18. ad pomp. 2, 13, 19. πρὸς πομπὴν μάλλον, ἢ μάχην, λ. pompae 7, 11, 14. — ὡστὲρ ἐν πομπαῖς παύουσι βασιλείαν, in pompa 7, 8, 9. - † trop. οὐδαμοὶ τίθειν ἢ πομπὴν παρεχόμενος βασιλικὴν 2, 4, 18. filius Perinacis, comitatum, comites.
- Πομπηϊκός, Marci et Commodi amicus, Pompeianus 1, 6, 11. 20. — Πομπηϊανῶν 1, 8, 7. Πομπηϊανὸν ib. 9.
- Πομπηϊός, I. Celsaris et Augusti aemulus, Πομπηϊῶν, Pompeii 3, 7, 18. Πομπηϊῶν, Pompeium ib.
- πομπικός, physf. de re, ἐν μόναϊς ταῖς πομπικαῖς ἐσθῆσι λ. in solo pomparum vestitu 2, 13, 5. vestibus pompalibus, pompicis, solitis gellari in pompa, - Praetorianis.
- πονηρός, mor. de perf. Masc. πονηρὸν οἰκέτην, improbum 1, 13, 6. πονηρῶν ἀνθρώπων 5, 2, 5. - Fem. de re, πονηρᾶς ἀρχῆς, male gesti 8, 5, 26. - Neutr. τὸ ἀρχεῖν ἐργῶν πονηρῶν, prius laedere 3, 6, 9. v. ἀ. Al. not. Fem. πονηρὰ τύχη, fors mala 2, 4, 11. — c. adiuncto, τινος πονηρᾶς καὶ βασιάνου τύχης, maligna fortuna 1, 8, 5. adversa, non favens. - † al. not., cum adiuncto, πονηρᾶς ἐλπίδος καὶ φόβου, mala spe 2, 1, 17. ingrata f. tristis exspectatio. - † al. not. Neutr. c. adv. οὕτω πονηρὸν τέλος, malum exitum 2, 12, 11. infelicem, foedum.
- πόνος, ph. de milit., cum al. subst. πόνων ἀσκήσεις, laboribus tolerandis 2, 10, 17. ἀνεξιμακία π. laborum 3, 8, 14. - simul c. adi. γενναίων π. ἀσκησις 4, 7, 14. - simul cum art. τὸ τῶν π. γενναίων, in laborib. alacritas 2, 14, 3. τὸ εὐπειθεὶς πρὸς τοὺς πόνους, tolerantiam laborum 3, 8, 10. ζητιῶν, - ἀπειρὸν μάχης καὶ πόνου 3, 4, 1. - abf. πόνοις ἀντέχων ῥᾶσα 2, 9, 2. Severus. — Ἰταλιώτας πόνων ἀνεπαύσε 2, 11, 9. Augustus. - al. not. c. adi. γενναίοις πόνοις τὴν ὁδὸν ἐπετάχουσ ib. 2. molestiis. - simul c. gen. rei, Φέρειν πόνους πάντας πορείας 2, 10, 10.
- Πόντιος, p. adi. de re, τὸ Πόντιον ζεῖθρον, Pontici fluctus 4, 3, 17. Ponticum mare f. fretum, Propontis, cf. §. 12.
- Πόντος, de re f. aqua, ὅσα Αἰγλίῳ καὶ Πόντῳ ἐσθῆ διαιρεῖται, Ponto 9, 4, 9. vel tractus ille aquae et maris longior, comprehendens Hellepontum, Propontida. Pontum Euxinum et Maeotida paludem, vel tantum Propontis, cf. 6, 2, 4.
- πορεία, physf. c. gen. rei f. loci, τέλη - ἐν ὁδῶν πορείαις, in viar. transitu 2, 4, 14. transgressibus, itineribus per vias, p. actu, vel p. loco, ubi transitus. - Nominativum de milit. πάνους - πορείας, itineris 2, 10, 10. - c. art. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο 3, 4, 1. 6, 5, 16. - simul cum adi. ἢ χώρα - τὴν π. εὐμαρῆ παρῆχεν, transitum ib. 12. τὴν - μοῖραν - ἐπαύειν τοῖς βαρβάροις κατὰ μισθὸν τὴν π. iter faciendo ib. 4. τὸ ζητιῶντων vel αὐτὰ, τὰ ὄρη - ἀνεκτὴν εἶχε τὴν π. iter ib. 11. †† ἐπὶ τὴν τ. ἐξήγαγεν (αἰτούς,) ad periculum faciendum 6, 8, 16. qui Bg. melius legit πείραν, ubi v.

- πορεύεσθαι, Med. de pers. ph. c. abl. modi, ἐκπέμπει τοὺς πορευομένους ὀξυτέρω δρόμῳ, qui proficiantur 1, 9, 20.
- πορεύειν, ph. de hoste, c. acc. loci, τὴν Ῥωμαίων πορθοῦσιν ἀρχὴν, vastare 6, 7, 5. χωρίων, ἃ ἐπόρθουν, quae vastabant 1, 10, 6. — simul c. adv. et praep. ὅς - μηκέτι πορθοῦεν Ἰταλίαν ὑπὲρ τυράννου, neque amplius bellum inferrent Italiae 8, 5, 21. - c. adiuncto. κατατρέχοντας τὴν χώραν, λείαν τὲ ἀπαγαγεῖν καὶ πορθεῖν τὰ πλεῖστα, vastare 3, 14, 2. τὸ στρατιωτικὸν - ἐμβαλὼν εἰς τὴν - χώραν, ἐπόρθει τὲ αὐτὴν, καὶ - ἐνέπρητε κώμας, λείαν τὲ ἀπήγαγεν, vastabat 6, 5, 11. κώμας καὶ πόλεις πορθήσας, τὴν τε χώραν λεηλατήσας, pagis - vastatis 3, 9, 6.
- πορθμός, ph. maris angustiae, utrinque terris pressae, c. gen. rei, τῷ πορθμῷ τῆς Πραποντιδος λ. freto 6, 2, 4. - simul cum adi., διὰ τοῦ γενοῦ τῆς Πρ. πορθμοῦ, per fret. 5, 4, 20. ἐπὶ τῷ γενεστάτῳ τῆς Πρ. π. 3, 1, 11. - abl. τὴν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὸν πορθμὸν διάβασι ib. 15. ubi desit ille pr. gen. τῆς Πρ.
- πορίζεσθαι, Pass. de re, phys. c. adv. Φειδῶ - τῶν κελῶς ποριζέντων, partorum 2, 3, 23. sc. αὐτῶν, τῶν χρημάτων, eorum, quae parata sunt. - Med. de pers., c. acc. rei et praep. δι' ἐπιδρομῆς — τὸ χρεῖωδες πρὸς τὸν βίον πορίζονται, acquirunt 1, 6, 25. sibi parant.
- πόρος, ph. de loco, κρημνός - τοῖς - συρρέουσιν ὕδασι π. γίνεται, alveus 3, 3, 2. via. - c. gen. rei, τοὺς πόρους τῶν αἰσθήσεων, meatus 1, 12, 5.
- πόρπη, ph. προῆι πόρπαις - κευοσμημένος, fibulis 5, 2, 10. Macrius.
- πόρρω, ph. cum gen. loci, τῆς πόλεως, procul ab urbe 1, 7, 4. — Superl. ἀπύσαι ὡς πορρωτάτῳ τῆς Ῥώμης, quam longissime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. † εἰς τὰ π. τῆς πόλεως κτήματα, in remotissima ab urbe praedia 2, 6, 5. sc. κείμενα f. ὄντα, quae longissime ab urbe sita sunt. - abl. ὡς π. ἀπήσαν, quam long. 4, 13, 10.
- πόρρωθεν, ph. ἐσῶτες, procul 2, 6, 20. longe 6, 7, 18. i. de longinquo ib. e. e longinquo 6, 9, 4.
- πορφύρα, phys. p. veste, (palliole coccinei coloris,) de imperator. Rom. c. adi. τῆς εὐπαρύφου καὶ βασιλικῆς πορφύρας, purpura 1, 16, 8. πορφύραν ἐπιβαλόντες βασιλικὴν 6, 8, 11. τὴν βασιλείου π. λ. 2, 8, 10. 4, 1, 6. - abl. πορφύρα - πορτεύοντα 7, 1, 21. — τὴν π. ἀπερρέπτει 6, 8, 12. - Consulum, τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἐνιαύσιον π. 1, 16, 7. - Al. magistratum, et al. not. εἰ ἐν ταῖς μεγάλαις πράξεσιν - ἐν μέσῳ φέροντες μίαν π. 5, 5, 20. clavum purpureum, lineam f. segmentum purpurei coloris, a summo pectore per mediam vestem decurrens. - Al. not. ἐσθῆσιν, ὁμοίως χρυσῷ καὶ πορφύρα πεποιικιλμέναις τὰ σιέλη σιέπων, (Heliog.) 5, 3, 12. purpurei coloris figurae, in primis eius, quam alias clavi purpurei f. lineae purpureae habebant, tales quae figurae vel rotundae vel quadratae per vestem totam intextae; vel figurae hominum aut bestiarum, purpureo colore expressae. — †† σχήμασι - ἐσθῆτος - χρώμενος, διὰ τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσματος, per purpuram auro intextis 5, 5, 4. qui Bg. legerit tum χρυσῷ, in ablat., tum ὑφασμένοις aut ὑφαντοῖς, ut per purpuream vestem intertextum fuerit aurum, i. fila aurea f. aureae notae plumae quae; ni legendum διὰ τε πορφύρας καὶ χρυσοῦ ὑφασμένοις, quod v., c. praep. διὰ ex analog. rectum, cf. 5, 8.

13. διά χρ. - πεποιμ., praebeat sensum et genus vestium illud antea 5, 3, 12.
- πορφύρεος [πορφυροῦς, phys. de re, c. subst. rei s. vestis, χλαμύδι πορφύρα περιβάλλοισι, chlamyde purpurea 7, 5, 7. † τῆ πορφύρα χλ. περιβάλλοντες, purpurea chl. 5, 3, 25. ubi Var. Lect. per acc. τὴν πορφύραν χλαμύδα π. v. περ.
- πορφύρεϊ, (i. q. πρ. πορφύρα, cf. 2, 8, 10, 4, 1, 6.) ph. c. adi. μὲ - ἢ βασιλείος ὑπέδεξάτο π. purpura 1, 5, 14.
- πόσις phys. de re, c. adi. δίδοναι τὴν τραπὴν πόσιν, poculum 1, 17, 17. potum.
- ποσότης, μοτ. cum gen. rei, τὴν ποσότητα τῶν - χρημάτων 2, 6, 14. quantitatem, numerum, summam.
- ποταμοῦ ph. infinite, c. adi. μεγιστοῦ δ τ. ῥέων, fluvius 7, 1, 17. Rhenus, cf. 6, 7, 4. πρὸς τινι ποτάμῳ μεγίστῳ 8, 4, 2. Sentius aut Timavus. τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ 8, 5, 17. Natifo aut Turrus. ποταμοῦς πηγυμένους κατεῖν 2, 10, 10. - cum verb. ποταμὸς περιέροι τ. τειχὸς 3, 2, 16. urbis Aquil., cf. ante 8, 5, 17. ἀρχαῖς -, μικτεῖ ποταμῷ ἀνωρισμένας, flumine 4, 10, 5 γεφυρώσας τὸν ποταμὸν 7, 1, 13. Rhen- 3, 4, 8. cf. ante ad §. 2. - τοῦς - τελευτῶντας - ἔς τὸν π. ἀπερρέπτου 8, 5, 18. cf. ante ad §. 17. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρωμένοι, (Germani) flumine 7, 2, 12. διαβῆναι τοῦς π. fluvius 5, 4, 13, 4, 11, 3. Euphrat. et Tigris. - in opp. τὰ ἀπὸ τῆς ἡπείρου διὰ γῆς ἢ ποταμῶν κατακομιζόμενα, per fluvios 3, 2, 7. - c. al. subst. ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῶν π. 2, 2, 19. flavin limitanei Rom., in Gallia Rhe-nus, in Syria Euphrates in Pannonia Danubius, etc. - 6, 2, 14. Tigr. et Euphr. ἐπὶ - ὄχθαις ποταμῶν 2, 14, 14 ποταμῶν μεγέ-θουσι 2, 11, 9. fluv. limitan. supra. † οὐδὲ (περὶ) ῥείθρων ποταμῶν ἢ Φιλονεικία, de fluminibus 4, 14, 14. v. ῥ. - τὰ ῥεῖθρα τῶν διὰ τοῦ πεδίου π. ῥεόντων, flumina 3, 4, 10. - Magis finite διαβὰς τὴν τῶν π. μέσην γῆν, transgressus Mesopotamiam 5, 7, 5. Euphr. et Tigr. τὸν π. νασιὶ διαλαμβάνων, fluv 6, 7, 13. post pr. τοῦ Ῥήνου. - φύσις - τῶν π. αὐτῆ, illorum fluv. ib. 17. ubi Bg. reddit artic. per pron., de Rhen. et Danub. cf. §. 14. - λανθάνειν π. ἐκείνων μόνων - τὰς ἐμβολίς, fluv. illorum 6, 5, 3. post pr. τὸν Τίγρητα καὶ τὸν Εὐφράτην. Cum adiuncto et regione coe-li et sequente nom. propr. μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν ὑπ' ἀριτῶ ῥέουσι, Ῥήνος καὶ Ἴστρος 6, 7, 14. - cum adiuncto al. ex adi. loci, τῶν Ἰταλιωτῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα, Italiae flumina 8, 4, 6. - cum nom. propr. praeposito, ἐντὸς Τίγριδος ποταμοῦ, Tigrim fluv. 6, 2, 3. 3, 4, 17. εἰς τὸν Θύβριν ποταμὸν, in Tiberim 5, 8, 18. - cum nom. propr. postposito, ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γάλλῳ, ad fluv. Gallum 1, 11, 7.
- ποτὲ et ποτ', in not. temp., infiniti quidem, sed potissimum prae-teriti, absf. λαβῶν οὖν ποτὲ βέλη, aliquando 1, 15, 11. καὶ ποτὲ ἔδοξεν αὐτοῖς 4, 3, 10. - † intra art. et nom. adi. aut substi ποτὲ ποτὲ κρείττοσιν, iis, qui ipsis olim erant potiores 5, 1, 14. τό π. ῥεῖθρον, quod antea erat fluentum 6, 7, 16. † repetitum, ποτὲ μὲν λιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλήττων, nunc - nunc 3, 13, 13. - † Post particul. condition. εἰ π. Φοιτῆς δι' ἡλίου, si quando 1, 7, 9. †† sine verbo diserto finiti temp. ὅσπου δημοσίᾳ - εἰ ποτὲ - ὀφθῆ-ναι 4, 1, 9. si tamen aliquando, sc. conspicerentur, ὀφθῆν. quod tempus petendum e sq. inf. Nisi leg. δὴ ποτὲ, quoad publice scilicet aliquando conspicerentur. †† εἰ π. καὶ μάθουεν, si quan-

- do etiam certiores fierent 2, 8, 18. de temp. fut. - † Per Lat. al. post neg. τὸ μὴ ποτε γινόμενον ἔργου, nunquam 4, 6, 10. non unquam f. nunquam antea. οὐδέ ποτε ἀσκηιάζουσιν λ. nunquam que 1, 4, 12. neque unquam f. et non unquam f. et nunquam. οὐτε τὰς Φαίετρας ποτε ἀποτιθέμενοι, neque - unquam 6, 5, 9. † οὐδέ πω (που) ποτε - μένων, et nunquam 3, 14, 6. μηδενί πω ποτε βασιλεῖ λ. nulli unquam 4, 8, 19. 3, 15, 7. - line neg. τῶν πῶ ποτε βασιλέων ib. 5. τῶν πῶ π. ἀρχόντων, omnis aetatis principibus 3, 10, 13. - Al. not. temp. perpetui, post pron. ὃ τι ποτ' εἶη, quid esset 2, 1, 4. quid tandem esset, nostr. do. h. wohl, immer. ὃ τι ποτ' ἂν ὑμᾶς δοῦσαι θελήσω, quidquid vobis facere voluero 2, 13, 10. nostr. immer. - simula c. particula al. τοὺς ἐφ' οἷσιν δὴ ποτε - ὑπεψίασιν, cuiuscunque suspitioni 1, 8, 17. quibuscunque tandem, nostrat. nur - immer, v. δ. † Post particul. solum, ὅπου ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἦ, ubicunque 1, 6, 14. ποῦ ποτ' ἄρα εἶη, ubi esset 5, 4, 16. ubi tandem rel. v. ἄ., nostr. wo denn nun f. wo doch nun f. wo nun immer. †† μόλις ποτε - ἀνεπαύσατο, vix tandem 3, 15, 5.
- πότερον, p. adv. in relat. ἢ λ. utrum - an 5, 4, 16.
- ποτὸν, ph. p. subst. c. praep. et affini v. ὃ ἦν μόνον ἐν τοῦ - ποταμοῦ π., - ἐπίνετο, qui suppetebat unice ex - fluvio potus 3, 5, 17. p. μὲν. π., ὃ ἦν λ. a quo v. et pendere potest praep. - c. al. subst. σπᾶνει ποτοῦ, potus 7, 12, 7. † ἀφρονίαν ποτοῦ, illius poculenti 8, 2, 8. sc. τοῦτου, de vino. - it. in opp. τῆς τροφῆς ἅμα ποτῶ πολλῶ λ. potu 1, 17, 23. τροφῶν ταυτοειπῶν καὶ ποτῶν ἀφρονίαν, poculentorum 8, 6, 6. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήδεια, potum 8, 5, 7. ἐς ποτὸν καὶ ἐδέσματα 4, 7, 8. τὰ φαῦλα - τῶν ἐδεσμάτων καὶ ποτῶν, vilem - potum 4, 12, 4. οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδώδιμόν τι λ. poculentum 5, 8, 4. σιτία καὶ ποτὰ λ. potum 2, 11, 3.
- ποῦ, interrog., per se, ποτε - εἶη, ubi 5, 4, 16. ποῦ, enclit., de adv. loci, πῆγε τοῦ ἐπιδιαιτρίβων, neque usquam 2, 11, 2. ullibi, alicubi. † οὐδέ που ποτε - ἀνεπαύσατο, et nunquam 3, 14, 6. quī Bg. non certo prodit, quid legendum p. vulg. πῶ, quod saltem valeat p. illo posito iam, ni sit ex illo corrigendum. - Al. not., p. adv. infinito, de temp. δύο δέ που ἢ τριῶν ἡμερῶν λ. fere 2, 12, 7. nostrat. etwa f. ungefähr. μιᾶς δὴ που καὶ δευτέρας ἡμέρας, certe 2, 6, 5. quī Bg. legerit una voce δήπου, v. δ. - ἐν ἔτεσι περὶ που λ. annis circiter 1, 1, 5. 5, 7, 7. 5, 3. sed divullum, περὶ ἔτη που λ. 8, 8, 21. per figuram ἐν παραλλήλου, p. Lat. circiter fortasse f. fortasse circiter, nostr. etwa ungefähr. - † post neg. μή που καὶ λίθων τὶς βολὴ - γένοιτο, forte 2, 6, 19. vel neubi, ne quo loco. † εἰ τι που παραγεγύμνωτο τοῦ σώματος 3, 9, 10. potius si - forte, quam sicubi.
- ποῦς, ph. de animal., ποδῶν τάχει, pedum 1, 15, 11. - de homin. abf. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χεύου ἐσθῆτος, circa pedes 4, 11, 10. - c. adi. ὑπογράσειν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις π. 7, 8, 18. - cum gen. perf. et in opp. ὡς - ἵππων ὀπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν 6, 7, 16.
- πράγμα, Sing. num., mor. f. phys., sine art. βασιλείας κοινωνία, πράγματος, οὐ λ. rei 3, 6, 4. - simul cum adi. ἐρίου, πράγματος εὐτελοῦς, re 5, 5, 6. - c. art. καταφρονῶν τοῦ π., ὡς παιδαριώδους, eam rem 5, 4, 3. - simul c. al. subst. ἐταράττοντο τῷ ἀήθει τοῦ π. rei 2, 11, 10. v. ἄ. - τὴν ἀνάγκην τοῦ π. ὀρῶντες 4, 14, 19. v. ἄ. - τῷ παραδόξῳ τοῦ π. ἐκπλαγεῖς, inopinata re 7, 5, 8.

— abl. ἐκπλαγείς τῶ πράγματι, ea re 3, 12, 20. 4, 11, 9. ὁμοσε χωρήσας τῶ π. εἰ rei 2, 5, 7. ἡγούουν. τῶς χρησονται τῶ π. ea res 5, 4, 16. συσκεῖν τινα - τὸ π. ὑπάπτευν, illud negotium 3, 12, 7. - Plur. universe, ἐν - τῇ Καρχηδόνι οὐχ, ὡς ἡπίκεσται, τὰ πράγματα προυχῶρει, res 7, 9, 1. ὅτως χροχεται τοῖς πράγμασιν. οὐκ εἰδῶς. illis rebus 2, 12, 5. - c. adi. subst. ἐς τῇ τῶν πραγμάτων διοικήσιν γενναῖος. ad res administrandas 2, 9, 2. — μετα τέχνης εἰδῶς προφίρεσθαι πράγματι, negotia 2, 14, 9. — finite, c. ad. πολιτικῶν π. ἀτείρωσ ἔχων, rerum 2, 12, 1. διοικήσει στρατιωτικῶν π. rei militaris 3, 8, 14. † ἀντιδίκους ἐν πράγμασιν αγοραῖσι, in causis forensib. 7, 7, 7. litibus. κινεῖν πράγματα προυγενικά. λ. lites 7, 3, 4. - † ambig. c. affini, δυσπραγίαν (ἐν) τοῖς πρ. rerum 2, 9, 3 v. δ. † ῥῆτρα - αὐτῶ τὰ πρ. ὑπανοῦτεςθαι προσδοκήσας, res 2, 7, 9. succellionem in regno. † ὀπλοῖς οὐμίμονος δύν τὰ π. διοικεῖσθαι rem 6, 2, 13. postulata sua et appetitionem terrarum novarum. - † c. gen. perf. εἰ τι πατασειεν τὰ Μαξιμίου π. res 7, 9, 24. coepta, instituta. ἡ συναρισμένη τότε τοῖς ἐκείνου πρ. τύχη, rebus 3, 9, 13. προδοθέντα τὰ Νίγηρου π. ὑπὸ Αἰμιλιανού, res 2, 3, 3. consilia, iussa, instituta, de fortiter pugnando. - Peculiari not. ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν π. rem 2, 7, 12. temp. publica negotia, imperium. προίρασθαι τῶν π. rei summae 7, 10, 16. μή τις ἐκεῖ τοῖς π. ἐπιθῆτοι, rerum administrationem 1, 6, 12. ἱ. τῆς σῆς ἀρχῆς. i. q. ἐπιθῆται τῇ ἀρχῇ ib. 8. μήπως ἐπιθῆται τοῖς π. summam rerum 2, 15, 3. - post praec. βασιλείας - τῇ ἐμπειρία τῶν π. rerum 1, 1, 9, 8, 8, 8. - ὑπίαζε πρὸς τὴν τῶν π. ἐπιμέλειαν, in rebus curandis 2, 3, 16. post pr. τὴν ἀρχὴν, de Nigro. πραγμάτων ἀπειρος, rerum 5, 5, 1. Heliogab. † εἰς πραγμάτων καινοτομίαν λ. ad res novandas 5, 4, 2. imperium, imperatorem. διοικουμένων τῶν π. negotia 6, 8, 7. κοινοῦσ - τῆς τῶν π. διοικήσεως, reip. gerendae 5, 1, 15. † τὸ ὄνειμα τῆς βασιλείας -, ἡ μέτοι διοικήσις τῶν π. καὶ ἡ τῆς ἀρχῆς οἰκονομία λ. negotiorum 6, 1, 2. - c. adi. εἰς ἐλπίδα μείζονων πρ. ἐτύφωσε τηλικούτων ἔργων εὐπραγία, rerum 6, 5, 24, 2, 13, 1. † περὶ βασιλείας ἤδη καὶ μείζ. π. ἐβουλεύετο, rebus 1, 10, 7. - cum gen. perf. ἐπεὶ δὲ Ῥωμαίων ἠῆστο τὰ π. res 1, 11, 8. ἱ. q. τὴν ἀρχὴν λ. - † cum praep. εἰ δὲ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ὑποπτεύεν πράγματα, - ἀσθενῆ ὄντα λ. Syriae res 2, 10, 13. imperator Niger cum exercitu et affectis s. opibus. - †† Al. not. ὁ στρατός - πράγματα εἶχεν οὐ μικρά, negotia habuit non parva 3, 3, 1. molestias, difficultates.

πραγματεία, phys. f. mor. πάσης τῆς πραγματείας, operis 2, 15, 11. tractationis, libri.

Πραιτωριανοί, milit. οἱ Π. Praetoriani 3, 8, 15. τῶν Π. ib. 12. τοὺς Π. καλουμένους ib. 10. † οἱ σωματοφύλακες -, εὗς δὴ Πρ. κἀλοῦσιν 5, 4, 14.

πρακτέον, Pass. de re, ph. f. mor. c. pron. interrog. (τί) π. ἡγεῖσθε, quid faciendum 2, 8, 5. - cum art. ἦν ὁ στρατός (ἐν) ἀπορία τοῦ πρακτέου, ignarus, quid ageret 4, 14, 1. quid faciendum. τοῖς φίλοις περὶ τοῦ π. κινουμένους, quid facto opus esset 7, 8, 2. ἐπισκέψεσθαι τὸ π. quid facto opus sit 1, 6, 21. τὸ π. ἐβουλεύετο, quid factu opus esset 2, 1, 6. - Plur. περὶ τῶν πρακτέων ἐσκέπτουτο, quid facto opus esset 2, 12, 8. 7, 10, 3. διοικήσας τὰ πρακτέα, ordinatis rebus (faciendis) 4, 8, 15. cum desit sane subst. πράγματα s. ἔργα.

πράξις, ph. f. mor., in bello, cum gen. perf. εἰς ὀξῆαν ἤρεθῃ αὐ

- ἡ π. αὐτοῦ, institutum eius (Maximini) 7, 3, 1. bellica facta. —
 † τὰς πράξεις (αὐτοῦ) μεγαληγορῶν, res gestas 3, 9, 21. — cum
 adi. simul, πέρα τῶν ἐμῶν πράξεων, ἀς ἔγνωσαν 7, 8, 8. † τῶν
 στρατιωτικῶν αὐτοῦ παρατάξεων ἐπειράσθητε, miliaria acta 2, 2, 17.
 qui Bg. melius legit πράξεων. Simul extra bell. ἐτῶν ἐβδόμη-
 κόντα πράξεις πολλῶν βασιλέων - γράψαι, res gestas 2, 11, 12. —
 Sed tantum extra bell. c. praep. αἱ πρὸς τοὺς ἡγεμόνας τοῦ Νί-
 γρου πράξεις, quae ducibus Nigri fecerat 3, 5, 9. facta eius f.
 acta in Nigri duces. τινὶ, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ πράξεις
 ἐγχερισμένον, qui tunc summam rerum Romae ab ipso deman-
 datam habebat 4, 12, 7. omnes res, Romae gerendas, per peri-
 phraf. Praefecti urbis. αὐτὸν - ἀπείργων - βασιλικῶν τρ. ab im-
 per. functionibus 1, 11, 15. — c. adiuncto, δεδωκότα ταῖς κα-
 μάτοισι ἀνάπαυλαν ἀρχίαν τὴν ταῖς πράξεσι, negotiis 7, 5, 5. † ὡς
 πάντα - μεταγαγεῖν ἐπὶ τὰς μεγίστας τῶν βασιλικῶν πρ., ad maxima
 imperatoria munia 5, 7, 12. maxima munium f. munus f.
 functionum, negotiorum. † τὸν τῆς πόλεως ἐπάρχοντα μετὰ πράξεις
 πολλὰς ὑπατικάς, functiones 7, 7, 8. †† Potitulum de digni-
 tate f. munere publ. τὸ πρᾶον τῆς διοικήσεως πρότερον πράξεως,
 in administrato officio 5, 1, 3. sq. ἐξουσίας καὶ δυνάμεως. † c.
 adiuncto, τῶν ἐν ἀξιώσει τινὶ ἢ πράξει καθεστώτων, officio publico
 5, 2, 3. — cum adi. οἱ ἐκ μετρίων π. eis τοῖτο εὐθύντες, ex me-
 diocri statu 5, 1, 14. ἐξ - πολλῶν π. — ἐπὶ τοῖτο ἀναβάντας, a
 multis officiis publ. 8, 7, 10. τῶν προγενομένων π. dignitatum
 7, 5, 4. sq. ἐν πολλῶν ἡγεμονιῶν λ. — ἐν ταῖς προγενομέναις π.
 rerum ante abs te gestarum ib. 12. ἐν π. μεγίσταις ἐξετασθεῖς, in
 officiis max. ib. 3. οἱ ἐν ταῖς μεγ. π. qui in max. off. versarentur
 5, 5, 20. εὐδοκίμησας ἐν πολλαῖς καὶ μεγάλαις π. in mult. et
 magn. rebus gerendis 2, 7, 8. † εἰ γὰρ καὶ - τὰ ἐν ταῖς στρατιω-
 τικαῖς π. ἦν ευκλεῆ, et si militiae res gestae erant celebres 2, 3, 4.
 sc. πράγματα γενόμενα, res in militaribus dignitatibus (gestae)
 erant celebres. ἐν πολλαῖς στρατιωτικαῖς τε καὶ πολιτικαῖς εὐδοκι-
 μήσας π. negotiis 2, 1, 9. — †† repetit. in vicinia, τὰς πράξεις
 ἀπάσας καὶ τὰς διοικήσεις, τὰς μὲν πολιτικ. καὶ ἀγοραίου ἐνεχειρι-
 σαν τοῖς -, τὰς δὲ στρατιωτ. τοῖς ἐξετασθεῖσι - ἐν εὐτακτοῖς καὶ πο-
 λεμικαῖς πρ. munia - in muneribus 6, 1, 8.
- πρᾶος, mor. Masc. de perf. cum adiuncto, μέτριον καὶ πρᾶον ἑαυτὸν
 τοῖς προσιοῦσι παρεῖχεν, lenem 4, 3, 4. de Geta. — Neutr. de re,
 c. sublt. πρᾶον καὶ ἡμερον ἡθός, mitem 2, 4, 2. de Pertinace, sed
 de Alex. Sev. ἡθ. π. κ. ἡ. 7, 1, 14. c. art. p. sublt. ἐμοὶ - τὸ
 πρ. καὶ μέτριον προσφιλές, mansuetudo 5, 1, 7. de Macrino. —
 simul cum gen. rei. τὸ π. τῆς - πράξεως ib. 3. τὸ π. καὶ ἡμερον
 τῆς ἀρχῆς, mite illud 2, 4, 9. Pertin. τῆς ἐμῆς γνώμης τὸ π.
 mansuetudo 2, 8, 2. Nigri.
- πράότης, mor. ὑπὸ περιττῆς πραότητος, mansuetudo 6, 1, 24. πᾶ-
 σαν κραδότηα ὑπισχνεῖτο 7, 6, 7.
- πράσσω f. πράττω, ph. f. mor. in partem utr., de perf. c. acc. rei,
 ὃ τί ἂν μέλλοις πράττειν, quidquid es acturus 3, 11, 13. ἵνα - τὰ
 τῶν ἀνδρῶν πράττειν δοκοῖη, facere 5, 6, 3. τοιαῦτα πράττων,
 agens 4, 7, 1. faciens 7, 2, 9. † in contracta orat. ἴσε γὰρ με,
 καὶ οἷς ἐκείνος ἐπράττειν, οὐκ ἀρεσκόμενον, me ea, quae ille faciebat
 5, 1, 4. p. τούτοις, ἃ ἐκ. λ. — c. abl. modi, ὀργῇ πάντα πράττων,
 agens 4, 3, 8. cum adv. simul, ὡς - ὁμοίως τοῖς λοιποῖς - πάντα
 πράττειν, ut faceret 2, 4, 18. ἃ πράττων οἶκοι διεβάλλετο, in qui-
 bus domi patrands male audiebat 1, 14, 14. quae facere - fere-

batur, rel. πάντα ἐνθύμως πράττων, agens 3, 6, 1. ἐμβριθῶς τὰ πάντα - ἐπράττε, agebat 4, 3, 7. ὅτι πᾶν, ὡς σρατιώτης, ἔ. quod faceret 4, 7, 6. simul in opp. ἀθειδῶς πάντα καὶ Φανερωῖς - λέγοντος καὶ πράττοντος, agente 5, 8, 8. - simul cum praep. ἐν, ὡς περ ἐν Ῥώμῃ, πάντα πράττη, ut ageret 7, 6, 1. - c. praep. μετὰ, μηδὲν τι πράττειν ἀνευ τῆς ὑμετέρας γνώμης, agere 5, 1, 15. ὡς - δι' αὐτοῦ ταῦτα πράττοντος αὐτοῦ, quali faceret 7, 3, 17. — † τὰ δέοντα πράττοντες ὑπὸ τοιοῦτω μάγυρι, facientes 1, 5, 22. si faciāmus, v. εὐδαίμων. - μετὰ π. οὐμίας πάντα ἐπράττων, faciebant 2, 11, 4. πάντα π. ἄξιον εἰς ζῆλον λ. iacturum (esse se) 3, 14, 7. - simul sq. particip. modi, πάντα ἐπράττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, agebat 1, 8, 1. ubi propr. praecedit adhuc casus temp. χρόνου τινός λ. - †† πάντα ἔ. ἐκότερος, πειράμενος λ. 4, 3, 2. ut tentaret rel. - † in multipl. adiuncto, cum abl. modi et praep. c. inf. Φόβῳ αὐτοῦ πάντα ἐπράττεν εἰς τὸ ἀπορῆσαι λ. moliebatur ad 7, 7, 9. v. ἀφίς, omnia egit, ut. - † Al. not. ἐπράττεν οὐδὲν, nihil profecerunt 7, 12, 4. in expugnanda urbe. — † simul c. particip. modi, ἐπειδὴ τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἔ. efficiebant ib. 7. †† ἤδειτο - τὸν πατέρα, πράττειν τι ἀνήμερον, patrare 3, 13, 6. i. e. fratrem occidere. - †† c. adv. τοῦτον ἤδει πράττειν - πράττουσα, hanc sciebat asperissime se gerere 7, 5, 1. sc. in administrando munere suo, s. administrare munus suum, praefecturam praetorii. - † simul c. adv. al. τοὺς ἐκείνους πράττοντας, iis, qui res ibi administrabant 7, 7, 15. praegerant, ut praesides provinciarum, munera publ. gerebant. - † simul c. acc. rei et praep. τῶν ὅ τι δὴ πράττοντων κατὰ τὴν ἀνατολήν, quocumque munere fingentium 3, 2, 10. sc. τὰ πράγματα δ. ἔ. λ. in ἑ. locis. sed hic ὅ τι δὴ τῶν πραγμάτων δημοσίων s. ἔ. τι δὴ πράττειν δημοσίων, aliquid s. quodcumque munus s. negotium publ. usque quantum s. administratum. - Pass. not. vulgari, ph. s. mori, de re, cum praep. et in opp. εἰ τι μετὰ νόμου ἔ. λέγοιτο ἢ πράττοιτο, agatur 2, 9, 15. πρὶν τι λέγεσθαι ἢ πράττειν ἐπὶ τῆς σιγῆς, ageretur 1, 9, 7. - in opp. sola, οὐδὲν τι ἐλέγετο ἢ ἐπράττετο, agebatur 6, 1, 4. - c. praep. μετὰ, προ ἡμέρας πάντα ἔ. agebantur 2, 2, 3 κατὰ - Καπποδοκίαν ταῦτα ἔ. gerebantur 5, 3, 3. - † καὶ ὅν - καιρὸν τὰ - ἐν Ῥώμῃ ἔ. 2, 7, 6. - c. adv. ὡς ἕκαστα τούτων πέπρακται, gesta sint 1, 1, 11. ἐνθα ταῦτα ἐπράτθη, acta fuerunt 7, 6, 1. - c. gen. perf. modi, ταῦτα ἐπράττετο ἀνοτος - αὐτοῦ, agebantur 6, 1, 22. — cum gen. temp. ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἧς τ. ἔ. 7, 5, 5. - † simul c. abl. modi, ὀλίγου - τινός χρόνου πάντα ἔ. τῇ γνώμῃ τῶν λ. gerebantur 1, 6, 1. - † Singulativum per particip. omnium temp., sine art., abl. τούτων πραττομένων, haec dum aguntur 4, 14, 6. — simul c. adv. τ. οὕτω π. his ita actis 6, 4, 13. - simul c. praep. τ. ἐν τῷ Καπετωλίῳ π. dum haec aguntur 7, 10, 9. — Cum art. ὡς ἄπυα - εἶναι αὐτῷ τὰ ἐν Ῥώμῃ πραττόμενα, quae agebantur 8, 5, 11. τῶν μὲν - δι' ἡδονῆς πραττομένων λ. a rebus iucundis 6, 3, 8. eorum, quae cum volupt. aguntur. - 'cum adv. τὸ πεπραγμένον ἔ. δον, quid gestum sit 4, 4, 10. μέ - ἀγνοοῦντα τὰ τότε πεπραγμένα, quae acta fuerint 2, 5, 12. - Sola particip. c. var. verb. ὅπως τὸ πραττέμενον μὴ προγνωσθῆν ἀνατραπῆ, res, quae agitur 3, 12, 13. εἴτε ἀγνοοῦντα τὸ π. quid ageretur 6, 3, 11, 3, 12, 18. εἰ καὶ - τὰ πραττόμενα ἦν ἀλλότρια, quae fiebant 1, 15, 14. τῶν πραττομένων ἀγνοία, eorum, quae geruntur 1, 13, 3. τὰ π. ἀγνοοῦντος αὐτοῦ, rerum ignaro 2, 12.

3. οὐκ ἀγνοοῦντες τὰ πεπραγμένα, quid actum sit 4, 11, 14. οὐκ ᾔδει τὸ πεπραγμένον, quid factum esset 7, 5, 10. συνέυτες τὸ π. intellecto toto negotio 4, 4, 19. πάντα πεθόμενοι τὰ πεπραγμένα, omnibus intellectis, quae gesta erant 2, 1, 24. τὸ πραττόμενον κελθεῖν, quid ageretur 2, 6, 10. 7, 11, 3. - † repetit. in vicinia, ὡς - ὁ στρατὸς εἶδε τὸ πραχθέν. - δυσφόρως ἠνεγχε τὸ π. quod ubi - vidit -, moleste ferebat id factum 4, 13, 14. post §. pr. syn. τὸ γινόμενον. - διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα, unciatur omnis res 2, 9, 1. † ἀγγέλλεσθαι τι τῶν πραττομένων, quid ageretur 1, 12, 12. ἀγγεῖλαι τι π. αττόμενα, quae gererentur 1, 13, 1. ὡς - ἀπηγγέλη αὐτῷ τὰ π.πραγμένα, haec omnia 7, 8, 1. ἀγγελοῦντας τὰ πραχθέντα, omnem rem 8, 6, 15. ὡς - αὐτῷ - τὰ π. ἐδήλωθη, res 5, 5, 2. οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ἐδήλου, quid ageretur 2, 8, 15. ποῖν διαβόητον γινέσθαι τὸ πραχθέν, factum 3, 11, 20. τὸ π. εὐθέως οὐκ ἠμολόγησεν, rem ipsam 4, 4, 14. quo de uno in plur. νοεῖσθαι μάλλον ἐβούλετο τὰ πραχθέντα, λ. quae fecisset ib. 16. ὁφ. §. 9. it. εἰ τις - τὸ πεπραγμένον λογίζοιτο, rem ipsam 4, 5, 5. συνέδεσθαι τοῖς πραχθείσιν, eo facio 8, 6, 2. i. q. pr. τοῦ ἔργου λ. et οὐ πάνυ τὸ τῷ πραχθέντι - ἠρέσκοντο, factum ib. 1. ἀπῆρέσκοντο - τοῖς πραττομένοις, ea facta 7, 3, 7. μή - εἰ ἐκείσθαι τοῖς πραχθείσιν, facta illa 4, 15, 10. δεινῶς ἔθερον τὸ πεπραγμένον, hoc factum 2, 6, 3. πῶς-διδόισι τὰ π.πραγμένα, haec facta 2, 5, 15. de una caeue, post pr. ἔργον. - ἡμῖν σωτήριον τὸ πραττόμενον, quod agimus 2, 1, 21. Διτ - ἐπισκόπων τῶν πραττομένων. r. rum omnium 7, 10, 6. μή τοῖς πραττομένοις - ἀντιση, suis inceptis 7, 6, 11. qui Bg. supplevit pron. dat. αὐτῷ, p. iis, quae iam acta erant s. adhuc agebantur. — ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνώσιν θεάσωσιν, gestorum 1, 9, 20. δίκην - ἀξίαν τῶν πεπραγμένων, rena digna vestris factis 2, 13, 11. iterum suppleto pron. dat. ὑμῖν. de una caeue Pertinacis. τῶν π. εἶναι τινα μέλην, rerum praeteritarum 8, 7, 17. κούφοτητα - ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ob anteaia 3, 6, 3. - c. diferto dat. perf. ὅσα - ἐκείνῳ κέτορακται ἀνδρεία λ. quaecunque eius existerunt facta fortia 1, 2, 9. illi gesta sunt fortia, p. ὑπ' αὐτοῦ, ab eo. τὰ Νέρωνι πεπραγμένα, quae Neroni patrata 1, 3, 9. τὰ - πραχθέντα Σεβήρῳ λ. res gestae Severi 4, 1, 1. τὰ - Μαξιμίνῳ π. Maximini acta 8, 1, 1. Maximini res gestas 7, 12, 20. † οὐδὲ - ἐλάτθανε τὰ πραττόμενα (αὐτῷ.) illius facinora 1, 14, 14. - simul c. praep. τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ, rerum - gestarum a Severo 2, 15, 15. - simul etiam c. adv. εἰ τι πρότερον Σύλλα - ἐν - μάχαις - πέπρακται, quae a Sylla - gesta sunt 3, 7, 18. - †† c. acc. perf. finit. es ἔσον - τοὺς καθ' ἕνα ταῦτα ἐπράττετο, quamdiu in aliquos privatim haec admittebantur 7, 3, 10. in singulos, singulas personas haec perpetrabantur; nisi excidit pr. εἰς ante acc. τοῖς, aut v. sumendum in Med. - Repetitum in vicinia Pass. et Act. 7, 3, 17.
- πραῖς, mor. de re, c. adiuncto, ἐκ πραείας καὶ πάνυ ἡμέρου βασιλείας, miti 7, 1, 3.
- πράως, mor. εἰρήνην ἀγειν, in pace mansueti esse sciatis 6, 3, 12. mansuete.
- πρέπειν, mor. de re, c. dat. perf. et adv. ὡς Ῥωμαίοις πρέπει, conveniens est 4, 14, 17. decet. - c. solo dat. tali, τὰ τοιαῦτα - οὐκ ἀνδρατιν - πρέπειν, congruere 5, 5, 9. - c. dat. rei, ὅπλα, - Ῥωμαίων ἀρχῇ πρόποντα, convenientia 1, 15, 15. sq. opp. καθυβρί-

ζοντα λ. Particip. p. adi. μετά - νόσμου τοῦ πρόποντος, modo descende 8, 7, 13. οὐ πρόποντων ἔργων, indecentia 2, 10, 6.

πρεσβεία, ph. de persf. πέμπει πρεσβείαν, legationem 4, 10, 2, 6, 2, 8, 6, 7, 20. πρεσβείαι - ἀφίκοντο 2, 4, 6. π. - ἐξέλλοντο 2, 8, 12. ἔλεγε - ἢ π. 6, 4, 8. post §. pr. πρέσβεις - πέμπει πρεσβείαν 4, 15, 16. §. 20. τῶν πρεσβευῶν. - πρ. πέμψαι 6, 4, 6. §. 20. τοὺς πρέσβεις. - οἱ πλείοι - προσήκοντο τὴν π. 7, 7, 13. §. 20. τοὺς - πρέσβεις. - πρεσβείαι - ἐπέμφθησαν ib. 10. §. ἀνδρῶν λ. — πρεσβείας πέμπου, legationem 3, 14, 8. §. διελέγοντο. - πέμψαι ἐν σχήματι πρεσβείας τοὺς - διαλυομένους 8, 3, 1. - cum praepr. πρεσβείαν - ἐπίμποισιν ἀπὸ τῶν ἐν ἀρχαίς ὄντων λ. 2, 12, 10. αἱ - πόλεις - πρεσβείας πέμπου ἀπὸ τῶν λ. legationes 8, 7, 3. πρεσβεις, Plur. ph. cum solo v. διδαχθεὶς ὑπὸ τῶν πρέσβευων, a legatis 4, 15, 20. πέμψαντες πρέσβεις 1, 11, 9. 3, 2, 17. 6, 4, 7. - c. adiuncto, ἀφικόμενοι οἱ π. ἔλεγον λ. 8, 3, 4. 6. τῶν τετρακοσίων πρέσβευων λ. 6, 4, 10. τοὺς ἐλθόντας π. λ. 7, 7, 14. τῶν π. ἀπράκτων - ἐπανελθόντων 8, 4, 1. 8, 3, 16. - c. gen. persf. τοὺς π. τῶν Ῥωμαίων v. 4, 7, 3, 14, 9. Haud dubie a πρέσβυς, (unde et §.) ab init. p. adi.

πρεσβύτερος, ph. Masc. de persf. in relat. tacita, πρεσβυτέρῳ ἐκείνῳ λ. μαίοντι 5, 3, 12. cf. ib. 7. τὸν πρεσβύτερον, maiorem natu 5, 10, 9. cf. ib. 3. τινὲς τῶν πρεσβυτέρων λ. aliqui ex senioribus 2, 14, 9. - cum gen. persf. δούς αὐτῷ συνόδους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, seniori 3, 14, 17. - † in opp. cum acc. aetatis ellipt. οἱ μὲν (κατὰ) τὴν ἡλικίαν πρεσβυτέροι, aetate proveciores 1, 1, 7. §. 20. οἱ δὲ κομιδῇ νεοί λ. in relat. f. opp. al. αὐτοὶ οἱ μὲν π. λ. - οἱ δὲ λοιποὶ λ. veterani 2, 2, 17. τοὺς π. καὶ λοιποὺς - Φίλους λ. seniores 1, 17, 3. οἱ πρ. ὑμῶν λ. οἱ δ' ἐν ἀκμῇ ὄντες 6, 5, 12. - τῶν π. τοὺς δ' ἡλικιώτας λ. 1, 5, 10. τοὺς π. - τοὺς δ' ἄλλους πάντας 2, 4, 3. - Fem. de persf. Σ. μὲν ἢ πρεσβυτέρα -, ἢ δὲ ἐτέρα Μαμ. natu maior 5, 3, 6. τῇ μὲν πρεσβυτέρᾳ -, τῇ δὲ νεωτέρᾳ, maiori ib. 7. - Superl. de persf. c. gen. persf. Masc. ὁ πρεσβυτάτος ἢ ἀπᾶντων 1, 6, 11. aetate maximus. - Fem. Δουκίλλα ἢ πρεσβυτάτῃ πάντων ἀδελφῶν, maxima natu 1, 8, 6. ἢ π. τῶν ἀδελφῶν 1, 13, 2. τῇ πρεσβυτάτῃ τῶν ἀδ. natu max. 1, 6, 11.

πρεσβυτή, physf. de persf., p. adi. c. adv. ὁ μὲν, π. πάντ. senex 4, 12, 1. - † c. pron. ἀνδρα πρεσβυτήν τινα καὶ σώφρονα, virum aliquem provecium aetate 2, 1, 8. qui Bg. tenuit pron. ad pr. subst. - ante subst. τοὶς πρεσβυταῖς βασιλεῖσιν λ. senes imper. 8, 8, 6. - in opp. ἀνδρὸς, τὴν ἡλικίαν ἐπὶ σφραζίζοντος. - αὐτὸν, ὄντα π. senem 2, 1, 7. - c. adiuncto temp. Γορδιανὸς, - πρ. δε, εἰς ἕτος ἤδη περί που ὄγρονησόν ἐληλακῶς, senex 7, 5, 3. — c. art. post nom. propr. Γορδιανὸς ὁ π. senex Gord. 7, 9, 9. — † ante id, c. adiuncto, ὡς - ταῦτα οἰκοὶ μεμενηκότι δια γῆρας τῷ πρεσβυτῇ Γορδιανῷ ἀπηγγέλη, seni Gord. ib. 20. - Pro subst. c. art., absf. ἢ τοῦ πρεσβυτου τελευτή, senis 7, 10, 1. Gord. ἀρπάζουσι τοὺς πρεσβυτάς, senem utrumque 8, 8, 13. Maximum et Balbin. - Sine art. χλευάζοντες πρεσβυτήν, senem 2, 1, 22. — c. adiuncto temp πρεσβυτή εἰς μακρὴν γῆρας - ἐλάσαντι 2, 5, 9. — Cum adi., post id, σεμνὸν π. 2, 10, 7. 2, 13, 12. σεμνοὶ καὶ λόγου ἀξιοὶ πρεσβυταὶ 8, 8, 20. ἀνανδρὸν καὶ ἀβλιον π. 2, 12, 11. - ante id, c. adiuncto temp. π. ἀβλιον, ἐν ἐσχάτῳ γῆρας παραφρονεῦντα 7, 8, 9.

πρεσβυτις, physf. de persf., p. subst. c. art. ἐπανελθοῦσα ἢ π. haec anus 5, 3, 6. anus ib. 23. 5, 7, 6. τῶν ὑπὸ τῆς πρεσβυτιδος λε-

- χθέντων, ab anicula 5, 5, 10. τὴν πρεσβύτιν - Τοκάσην καλούντων, animum 4, 3, 5. - Pro adi. ἡ μὲν Μαίσα, π. ἤδη οὔσα, iam extremae senectutis 6, 1, 9. τὴν Κ. ἀδελφὴν, π. ἤδη, iam animum 4, 6, 6.
- πρὶν, temp. solum c. inf. τὶ λέγεσθαι λ. priusquam diceretur 1, 9, 7, 7; 7, 4. antequam 1, 10, 15. - simul c. al. particula, οὐτὲ τὶ ἄλλο -, πρὶν ἢ μαθεῖν, antequam cognosceret 2, 5, 5. cὺ πρῶτον -, πρ. ἢ λ. non prius -, quam 1, 11, 11. 2, 6, 14. - sed cum finito v. οὐδὲ πρῶτον -, πρ. ἢ - ἐπέσχον, neque prius, quam 1, 14, 9.
- πρὸ, ph. c. gen. rei aut perf. et quidem de temp. τὰ μὴ πρὸ πολυλοῦ 1, 13, 8. v. πολ. - τῶν π. κ. ὑπατευσάντων, iam dudum 2, 7, 6. οἱ π. ἐμοῦ, ante me 1, 5, 15. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι 1, 6, 17. τῶν π. αὐτοῦ γενομένων βασιλέων 1, 17, 26. τῶν π. αὐτοῦ βασ. superiorum principum 4, 1, 7. ὃ περ εἰάσασι - πρὸ πάσης τρυφῆς λαμβάνειν, ante 1, 17, 23. π. ἡμέρας πάντα ἐπράττετο 2, 2, 3, 7, 6, 16. prius - quam lucesceret ib. 17. π. τῆς ἑω, ante lucem ib. 12, 7, 4, 8. π. ὀλίγων ἡμερῶν, paucis ante diebus 4, 13, 3. - Sed de loco, πρὸ τῆς πόλεως λ. ante urbem 3, 13, 10. 4, 11, 4, 7, 8, 5. πρὸ δὲ τῆς πόλ. et ante urb. 2, 11, 17. π. τοῦ βουλευτηρίου 7, 2, 15. π. τοῦ οἰκίσκου 7, 6, 18. π. τῶν θυρῶν 7, 11, 5. τ. τοῦ βωμοῦ ib. 8, 7, 3, 15. ἰδρυμένη π. τῆς ὑπαρείας λ. ad radices 8, 1, 8. πόλις -, πρὸ τῶν Ἰλλυρικῶν ἔθνων πάντων ἰδρυμένη, gentibus omnibus praeiacens 8, 2, 6. εἶθε π. τοῦ ἀγματος, ante curram 5, 6, 17. - de ordine, de perf. πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν λ. ante 5, 5, 13. † π. ἀπάντων λ. ante omnes 1, 17, 9. sed potius, ut in sq. - de re, ἐπέτελεσαν - π. ἀπ. τὴν - τιμὴν, in primis 4, 1, 10. καὶ πρὸ γε ἀπ. et ante omnia 5, 4, 2. - † ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγράμματι, in superiore volumine 3, 1, 1. 5, 1, 1. 4, 1, 1. sc. ὄντι, γεγραμμένῳ. - ἐν τοῖς πρὸ τούτων λέλειπται, in antecedentibus 8, 1, 1. sc. λόγοις.
- προαγορεύω, phys. de perf. cum inf. praedico 2, 13, 18. denuncio, edico.
- προάγω, de perf. ph. et acc. rei et praep. εἰ - τὴν Ῥ. ἀρχὴν μέχρις Ὀκτανοῦ προαγάγοιτε, protuleritis 1, 5, 19. extendere. - trop. c. acc. perf. εἰ ἡγεμόνας - εἶδει ποιεῖν, ἐκάτερος τὸν ἑαυτοῦ φίλον προάγειν ἤθελεν, promovere 4, 4, 1. producere, provehere ad honorem et munus publ., ei tribuere. - † simul c. praep. (αὐτὸν) ἐκ μικρᾶς - τύχης εἰς μεγάλην προήγαγεν ἐξουσίαν, provehit 3, 10, 12. - † de re, neutralit. κατὰ - προάγουσαν ὑπατείαν, superiorem 8, 8, 8. antegressum, sc. ἑαυτὴν, quasi se praeagere, i. praecire, praecedere. - Pass. de perf., ph. cum praep., προήγετο ὑπ' αὐτῶν, producebatur 2, 6, 18. deduci, duci, e castris in aulam, cf. §. 19. ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὰ βασίλεια it. §. 19. προπέμπειν. trop. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, proventus est 1, 12, 8. productus est. - † simul cum adv. τοὺς ὑπ' ἐκείνου ἀλόγως εἰς τιμὰς - προαχθέντας, qui promoti fuerant 6, 1, 7. - † Med. de perf. trop. c. acc. perf. abl. modi et praep. εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχίαν προήγοντο (αὐτοῦς,) adsciscabant 1, 10, 4. sed Ms. προσήγ. ubi v.
- προαγωνίζεσθαι, Med. de perf. et milit., ph. ἐπιπεσούσης - οὐ προαγωνισμένος δυνάμεως, quae nondum pugnauerat 3, 7, 15. quae non p. antea, i. q. §. 9. e. μήτι λ. it. §. 10. ἀκμ. et §. 12. νεάρῳ λ.
- προαδικεῖσθαι, Pass. de perf. mor. τὸ μὴ ἀμύνεσθαι προαδικούμενον,

si prior iniuriam patiaris 3, 6, 9. qui Bg. recte leg. sic p. vulg. πρὸς ἀδία., si prius f. ante sis laelus et iniuria affectus.

προαιρέσει, mor. c. adi. ἐν μένης προαιρέσεως ἰδιωτικῆς, consilio 2, 8, 3. cogitatio et voluntas, - cum gen. persf. simul, διτ-ὴν λέγουσα τῆς τοιαύτου π. αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, consil. 3, 2, 5. † ὡς γὰρ τὰ τῆς π. (αὐτοῦ) ἐνδείκνυτο, propositum 2, 4, 15. p. ἢ πρ. - in opp. ἐκ π. - , δι' ἀνάγκης λ. sponte 3, 4, 16. voluntate f. ex proposito. ἀνάγκη μᾶλλον, ἢ προαιρέσει λ. voluntate 3, 10, 14. - †† Al. not. c. gen. rei et simul formula adv. e praep., τοῦ βίου μου τὴν ἐξ ἀρχῆς προαιρέσειν, vitae meae inde a principio institutum 5, 1, 3. ††† χρησάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προσιόηται, cum vixisset ac propositum habuisset 2, 5, 16. vel per hendiad. βίου προαιρέσει, sed c. discrimine tamen propr., πρ. de animo, consiliis, propensionibus, sed β. de externis actis.

προαιρέσθαι, Pass. forma p. Med. de persf., mor. cum inf. ἐχθρὸς - ἀντὶ Φίλου - γενέσθαι προήρηται, praeoptavit 3, 6, 11. praetulit, maluit; ubi et cum praep. fuerit, - Med. cum rei et gen. et acc. τοῦ παρόντος κινδύνου τὸ μέλλον προελέμενος, futurum, quam praefens periculum, praeoptans 6, 8, 13. praesentis periculo futurum praeferens, cum mallet nunc potius subire periculum, quam postea.

προαμαρτάνεσθαι, Pass. de re, mor. ἀπολογεῖσθαι - πρὸς τὰ προήμαρτημένα, priorum delictorum 3, 14, 8. de iis, quae ante peccata erant a se.

προαναλίσσεσθαι, Pass. de re, trop. πάσης προαναηλωμένης Φιλοτιμίας, omni pridem consumpta munificentia 6, 8, 9. cum finitae essent f. defuissent pridem et inde a multo tempore largitiones imperatoris in milites.

προαπέλλυμι, physf. de persf., c. acc. persf. oppresso, in opp. ἀπολούμεθα καὶ αὐτοί, - προαπελέσαντες (σς,) te prius interemto, 7, 5, 14. ubi te prius perdiderimus, occiderimus.

προασπίζειν, ph. de persf. et milit. c. gen. rei f. loci, ἢ ср. δύναμις - τῆς σῆς ἀρχῆς προασπίζει, tuum imp. propugnat 1, 6, 18. — στρατόπεδα -, προασπίζοντα τῆς 'Ρ. ἀρχ. proteguntia 6, 2, 14. στρατόπεδον, ὃ τῆς Φοινίκης προήσπιζεν, protegebat 5, 3, 16. - cum adiuncto, ὡς τὴν πῆλιν Θρουροῖεν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς, ut protegerent 7, 12, 3. - c. gen. persf. οἱ προασπίζοντες (αὐτοῦ,) protectores 5, 6, 13. satellites. - simul cum abl. modi, ὑποσχόμενοι, παντὶ σθένει προασπίζειν αὐτοῦ, eum protecturos (esse se) 6, 9, 3. i. q. 5. προμαχεῖν λ.

προάσειον, (propr. adi. sc. χωρίον f. κτῆμα,) ph. p. subst., certi imperatoris Rom. διάγοντος ἐν τῷ προάσειῳ τοῦ Κορμῆδου, in suburbanis 1, 12, 11. περὶ τὸ π. suburbanum ib. 12. c. adiuncto f. expl. ἐν προάσειοις λ. suburbanis 1, 11, 15. - c. adi. ἐν τοῖς βασιλικοῖς π. 3, 13, 2. - infinite, ἐν τῷ π. suburbano 5, 6, 13. ἐν τινι π. 5, 4, 14. 5, 4, 21. - in opp. ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ π. 5, 6, 15. τὰ προάσεια λ. 8, 4, 22. τῶν προάσειων, in suburbanis ib. 12. ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, καὶ κατὰ τὰ π. in sub. 2, 7, 15.

προβαίνειν, de persf. ph. c. adv. et particip. modi, ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται προύβησαν, progressi sunt 7, 12, 10. - trop. cum adv. et acc. rei f. temp. ellipt. ἦν αὐτὸς (κατὰ) τὴν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς, erat provectus 2, 7, 8.

προβάλλειν, ph. de persf. c. acc. instrum. προβαλόντες τὰ ξιφίδια λ. prolatis pugionibus 7, 6, 19. quum o sinu vestium protraxis-

- sent, cf. §. 15. †† καὶ πως ἀπροδοκίως προβαλεῖν εὐ δυνάθενται, cum nihil obicere potuissent 7, 11, 8 manus, quas intra vestes insertas habebant, contra icium, cf. §. 6. ἔχει. λ. — Pass. de re, cum gen. rei s. loci et praep. ἐκείνα ὄρη ἐν τείχεος σχήματι - προβέβληται Ἰταλίας, obiecti sunt humani 2, 11, 20. i. a natura et deo, iacent ante Ital. τὰ προβεβλημένα ἔθνη καὶ χώματα τῆς Ῥ. ἀρχῆς, obiecto Rom. imperio annes aggregatos que 3, 14, 18. a natura et manibus hominum militum que currentes annes et facti agg. ante terminos terrarum Rom. † τῆ προβεβλημένῳ (αὐτῆς, τῆς πόλεως) τείχει, obiecto muro 8, 2, 10. arte et opera humana factio ante s. circa eam, urbem. — † cum gen. perf. ἐκείνα ὄρη - ἔθνη - αὐτῶν (τῶν Ἰταλιανῶν) πρεβ. ἤσθαι, ut munimentum ipsis obiectum sit 2, 11, 19. a natura iacti ante ipsi s. circa. — Mod. de perf. cum acc. instrum. προβάλλουσι τὰ ἔθνη καὶ τοὺς πελάγους, referentes 7, 4, 13. e ventibus protrahentes, cf. §. 10. — c. acc. rei al. et simul c. acc. perf. et gen. rei s. loci, Φρούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προβάλλοιτο, imperio praetendit 2, 11, 9. Augustus iussit exitum castrorum et poni exercitus ante terminos Rom. terrarum. — c. acc. perf., partim ph. ἐκείνους - προβάλλοιτο, hos obicere solebat 3, 1, 6. contra hostes ante exercitum suam iubebat consistere, cf. §. pr. 20. λ. c. acc. rei, trop. συγγένειαν προβάλλουσιν, praetendit ex 1, 11, 9. praetextentes, commemorantes, nostr. vor/schützen, vorwenden, vorgeben, vorbringen, anführen.
- πρόβατον, phyl. in opp. ἐκατόμβας ταύρων καὶ προβάτων - πλήθος, ovium 5, 5, 16.
- προβεβιωμένα, τὰ, Pass. mor. de re, c. dat. perf. ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων, antea vita tua 2, 1, 18. indigna his, quae tibi s. a te acta sunt ante f. in priori vita. — c. adiuncto, ἀνάξια τῶν π. αὐτῶ καὶ προσεπαρμημένων, vita antea 2, 5, 6. vi. ant. sua s. ipsius, f. iis, quae tibi s. a se acta ante f. in vita priori, quoad res civiles.
- πρόβλημα, ph. de re, c. adi. et rei s. loci gen. et quidem obiecti, σχυρὸν τῶν - δῶν τὸ δύσρατον τοῖ ὄρους, obstructionem - viarum 3, 1, 8. contra vias. — (αὐτὰ) - ἐκαστος π. τοῦ σώματος ἐποίητο, ad tegendum corpus 7, 9, 12. munimentum corporis — † c. rei gen. al. tanquam auctoris, τὰ Φρων ἢ ὄρων προβλήματιν - Φράξας τὴν ἀρχὴν, fossarum - obiectu 2, 11, 9. per obiectiones - contra hostium incurSIONES.
- προβολή, ph. c. gen. instrum. τῆ τῶν ἀσπίδων προβολῆ, obiectu 6, 5, 22. — c. gen. al. ποταμὸς -, παρέχων προβολὴν τὰ Φρον, fossae obiectus 8, 2, 16.
- προγίνεσθαι, ph. de re, abs. σεισμῶ προγενομένου γῆς, terrae motu prius factio 1, 14, 4. praegresso, cum praecessisset. τὰς ἐπὶ τῆς προγενομένης τυραννίδος ἀρταγάς, superioris tyrannidis 2, 5, 1. — τῆς τῶν προγενομένων πράξεων, superiorum dignitatum 7, 5, 4. ἐν ταῖς προγενομέναις πράξεσιν εὐδοκίμησις, rerum ante abs te gestarum gloria ib. 12. immo in praegressis, superioribus dign. f. muneribus, cf. v. π.
- προγινώσκουσιν, Pass. de perf. ph. s. mor. παρέσχε - αὐτῶ - προγινώσθαι ἀλῶνας, praeviusus 1, 8, 13. praecognitus, tibi, dum praevidebatur, cf. v. παρέχ. — de re, ὅπως τὸ τραπύμνον μὴ προγινώσθαι ἀνατραπῆ. ne res, quae agitur, praecognita labretatur 3, 12, 13. si cognoscatur ante, quam peracta sit, si ante detegatur.

πρόγνωσις, mor. c. gen. rei, ὅσα εἰς πρόγνωσιν τῶν μελλόντων σύμβολα φαίνεται, praefagiendis futuris signa 2, 9, 4. ad praenoscenda futura, ad praenotionem, praescientiam futuro-
rum.

προγονικός, playf. de re, Fem. c. adiuncto, πατρῶν καὶ προγονικῶν οὐσιῶν, avitis bonis 7, 4, 5. - Neutr. in opp. τῷ ὑσέρῳ γένει, κληρὸς προγονικὸν 5, 1, 17. - abl. π. κτήμα ἡγούμενος, inde a maioribus suam esse possessionem persuasus 6, 2, 4, εἶναι - αὐτὰ Περσῶν προγονικὰ κτήματα, esse illa Persarum inde a maioribus propria 6, 4, 9. κινεῖν πράγματα π. lites avitas 7, 3, 4.

πρόγονοι, οἱ, ph. de persf. abl. maiores 2, 13, 12. line art. c. adiuncto, τρώπαια πατρὸς καὶ προγόνων 1, 15, 15. - per praep. et formulas, τὴν ἐνδοξον - ἀπὸ π. ἀναξεν ἀρχῆν 2, 8, 3. ἐν π. εὐγεγονότα 3, 5, 5. Φίλα - ἐκ π. 7, 7, 12.

προγράμμα, ph. διὰ προγράμματος - κελύει λ. edicto publicato 4, 9, 7. per edictum, Caracall.

προήλος, mor. de re, in opp. c. adv. δύο κινδύνων -, τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ λ. manifestum 7, 5, 11.

προδιαβάλλεσθαι, Passf. de re, ph. προδιαβεβλημένης τῆς - ἐκείνου τροφῆς, dudum infamato 2, 1, 7. iam ante inf., traducto, memorato cum vituperatione.

προδίδωμι, trop. de persf. cum acc. rei, μηδὲ προδιδόναι τὴν πρὸς τὴν σύγκλητον - κίσι, nec proderent 8, 3, 9. deferere, negligere, violare. τὴν π. - προδόντας, cum deserueritis 2, 13, 16. - simul c. abl. modi, ὅπως - τόθῃ τῆς πῶν παίδων σωτηρίας οἱ ἡγεμόνες τὰ Νίγρου προδίδουσι, proderent 5, 2, 10. - c. praep. πείσας αὐτοῦς, διὰ τῶν παίδων προδοῦναι τὰ τοῦ Νίγρου πράγματα, ut proderent 3, 5, 10. utr. loco, deficere a partibus Nigri et ab ipso Nigro. αὐτὸν εἶχον ἐν αἰτία, ὡς τὰ ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς δι' ἀμέλειαν - προδεδωκότα, quod prodidisset 6, 7, 8. deser., non persecutus esset. - c. acc. persf. τὸν στρατὸν, αἰσθέντα προδοῦναι μαχόμενον ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεία, prodere 7, 2, 14. ab eo abire, relinquere eum inter hostes. - simul c. adv. ὄν - ἀνάδρωτος προδωκαστε, prodidistis 2, 13, 13. violata fide necastis. - simul c. dat. persf. (αὐτὸν) προδοῦναι τοῖς βαρβάροις, ut proderent illum barbaris 7, 1, 16. rescisso ponte, traderent s. relinquere barbaris. - Passf. de persf. οἱ δὲ ὑπέκον, προδεδωμένοι λ. proditi 2, 13, 20. Praetoriani in manus et potestatem Severi militum traditi, non servata fide, a Severo data aliquo pacto. ὅτι - προδοθέν ὁ εἰσελθὼν στρατὸς, quod proditus fuerit 6, 6, 1. traditus in manus hostium, relicus inter hostes et in hostium terra, non adveniente illuc imperatore ipso. - de re, c. praep. προδοθέντα τὰ Νίγρου πράγματα ὑπὸ Αἰμιλιανοῦ, proditas Nigri res 3, 2, 5. desertas, neglectas, v. τῆ.

προδοσία, mor. προδοσίας γενομένης, proditione 1, 10, 15. sq. explic., indicium rei suscipiendae. τὸ - ὀνηρὸν - προδοσίας Φέρες διαβολὴν 2, 8, 4. denegati auxilii. βαλάντια - μέγα δέλεαρ προδοσίας 5, 4, 4. violandi fidem erga imperatorem.

προγεκίσθαι, Passf. s. Med. de re, ph. τῆς προγεκισμένης τροφῆς, cibo, qui inerat 1, 17, 23. cibo, iacente s.posito ante, sc. ἐκτὶ s. ἐν αὐτῷ, τῷ σωματικῷ, s. αὐτῇ, τῇ κοιλίᾳ.

προεδρία, ph. τὴν προεδρίαν ἀπονέμειναι τῇ λ. primum locum 1, 8, 9. nostr. Vorzug. - † trop. c. affini, οὐ - ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ προεδρία, principatus 2, 5, 17. vulgo praerogativa, nostr. Vorzug.

- προείδω, mor. de perf. c. acc. rei, (αὐτὸν,) οὐδὲν προειδὸτα, praescientem 7, 1; 21.
 προείμι, (ab εἶμι,) ph. de perf., universe, c. gen. loci, προείμι τοῦ οἴκου, exit 1, 17, 7. prodit, i. q. pr. προελθεῖν. simul c. praep. εἰς τὰ συνήθη προϊόντα διδασκαλεῖα, prodicens 2, 4, 18. - Sensu pecul., de imperatore, τοιοῦτος - προῶν ἐφαίετο 1, 14, 17. prodicens e palatio in publicum. οἶος π. ἐφ. in prodeundo 5, 5, 11. (αὐτῶ) προῖοντι λ. prodeunti 1, 7, 9. (αὐτὸν) προῖοντα λ. prodeuntem 2, 7, 4. - simul cum adv. ἐνάσσοτε προῖον ἐξέεν, egressus 5, 5, 16. - it. de Praefecto praetor. πρ. - Φοβερός ἦν, in prodeundo 3, 11, 4. Plantianus. - simul cum adv. et praep. ὡς περ - εἰώθει πρὸ ἡμέρας προῖοναι, prodire 7, 6, 16. Vitalianus. Al. not. c. gen. perf. οἱ προῖοντες αὐτοῦ, antecambulones (eius, Plautiani) 3, 11, 5. qui praeibat eum. - Sine casu. c. praep. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥώμην προῖοντων δορυφόρων, eorum, qui Romae sunt. stipatorum 7, 6, 3. ad similitudinem Romae praecenturium stipatorum. - Al. not. ἀγγελιάτων τινῶν, ὅτι - Μαθημιῶνος προῖοναι, accedere 6, 9, 4. qui Bg. legerit πρόξειτι cum Mss., dum vulg. valet *proreditur* s. *procedit*, in itinere pergit longius una cum exercitu, vel *prodit* s. *egreditur* e suis castris. - simul c. adv. s. praep., κατ' ὀλίγον προῖον, ἐπέση Κτησιφῶντι, procedens 3, 9, 18. in itinere cum exercitu. - † de re. τῆς ἐορτῆς προῖούσης, festo procedente 1, 16, 7. porro celebrata, continuata, cum iam incepisset nocte priori; vel i. q. προῖουσι. instante, adveniente. - Med. de perf. in not. pecul. illa, c. abl. modi, σχῆμα, ᾧ προῖει, habitus, quo prodibat 3, 11, 2. Plautian. - sed imperator, π. σχήματι βαρβάρων, incedebat 5, 3, 12. sqq. particip. modi per nominat. - it. simul c. praep. π. ἐν Μακεδονικῶ σχήμ. prodibat 4, 8, 5. π. ὑπὸ αὐλοῖς λ. incedeb. 5, 5, 8. - sed c. solis particip. talibus, π., πόρταις - κειοσμημένους 5, 2, 10. π., ὑπογραφόμενος λ. 5, 6, 24.
 προεῖπεν, v. προέπω.
 προειρηκότων, προειρημένος, προεῖρηται, v. προερέω.
 προεμπέπτειν, ph. de re, εἰ καὶ τι προεμπέσοι, si etiam quid ante inciderit 1, 12, 5. sc. εἰς αὐτοὺς, τοὺς πόρους.
 προεορτάζειν, de perf. ph. s. mor. c. acc. rei, dat. perf. it. praep. et adv. διὰ ταῦτα - καὶ μέχρι νῦν - τὰ Κρόνια προεορτάζουσι θεῶ λ. prius celebrant 1, 16, 5. quam anni novi initium.
 προέπω, ph. de perf. c. acc. rei, in opp. ὅς προεῖπε τὸ - μᾶλλον, ἢ ἔδρασε, quippe qui praediceret 1, 8, 13. - cum abl. modi et sq. inf. μεγάλη Φωνῆ προεῖπὼν λ. cum praedixisset ib. 12.
 προερέω, de re, simul forsan ph. et trop. c. dat. perf. acc. rei et adv. πολλάνις αὐτῶ πρότερον - χρησμῶν καὶ ὀνειράτων τὴν - τύχην προεῖρηκότων, cum praedixissent 6, 8, 13. de χρ., oraculis, propr. et phys., sed de ὄν., somniis, trop. p. indicare, innuere, ostendere. - Pass. ph. de re, cum adv. ὡς προεῖρηται, sicut dictum est (ante s. supra) 1, 17, 27. 2, 5, 16. 4, 13, 18. in extr. §. et enunciat. - sed in orat. med. 2, 13, 1. 3, 5, 10. 3, 7, 12. - † in orat. contracta, Φερομένη - ἢ πίσσα σὺν οἷς κ. cum caeteris, quae supra diximus 8, 4, 27. π. τούτοις, ἃ π. cum iis, quae ante dicta sunt, §. pr. - c. dat. perf. et sq. inf. προεῖρητο - τῶ - στρατῶ λ. praedictum fuerat 2, 13, 8. 6, 5, 17. - Singulatum particip. Perfecti, p. adi., c. subst. ἐν τῶ προεῖρημένῳ Πισσινούντι, in hoc, quem diximus, Pessinunte 1, 11, 7. in illo praedicto Pess. χρησόμενος τῶ π. βίῳ, acta vita, ut dictum est

(supra) 5, 8, 19. διὰ τὴν προειρημένην - ἐμπειρίαν, ob eam, quam supra diximus, exper. 6, 8, 4. τὰς προειρημένας θυσίας, ea, quae (supra) diximus sacrificia 5, 6, 21. cf. §. 14 §. 5, 5, 13. sqq. - τῷ π σχήματι, ex quo (supra) dictum est habitu 5, 5, 14. cf. §. 5. sqq. - Sed sine subst. c. art. καὶ ἔν - καιρὸν τὰ προειρημένα - ἐπράττετο, quae dicta sunt 2, 7, 6. praedicta. ἀπαγῶν ἑαυτὸν τῶν προειρημένων, ab iis, quae d. sunt 4, 3, 8. ἐν τοῖς προειρημένοις ἀεθλήται, in illis, quae iam d. sunt 6, 1, 1. 7, 1, 1. — τοῖς π. ὁμοία διαλεχθεῖς, in eandem sententiam locutus 6. 4, 2. similia iis, quae ante dicta sunt, s. ante dictis, cf. 6, 3, 5. sqq. — διοιήσας - τὰ προ- quae iam dicta sunt 7, 2, 1. 9. illa, quae iam diximus 7, 6, 18.

προελεῖν, s. προελεσθαι, Med. de perf. ph., universe, cum gen. loci, μὴδὲ προελεῖν τῆς αὐτῶν χάρας ἐτόλμησαν, exire suo territ. 2, 10, 13. οὐδὲ τῆς πόλεως π. ἐτόλμα, urbe egredi 2, 11, 17. 7, 10, 13. † π. τῆς βασιλείας, relicta regia 4, 13, 7. v. β. - μοῦ -, προελεῖν τῶν βασιλείων, mihi, ut egressus palatio 3, 12, 12. c. praep. προελεῖν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, prodire ad 2, 2, 1. ὡς ἐπὶ τὰ - γυμνάσια προελεῖν (αὐτῶν,) veluti ad - egressum 6, 8, 11. προελεῖν εἰς τὴν β. αὐλήν, ire in 7, 10, 16. - Sensu peculi., de oratur, c. adiunctio, προήλθεν, ὡς διαλεξόμενος αὐτοῖς, prodiiit 2, 5, 7. - simul c. praep. et gen. loci, αὐτῶν, σὺν τῷ παιδὶ προελεῖν εἰς τῆς σιμῆς, ὡς - διαλεξάτο αὐτοῖς, egressum tabernaculo 8, 5, 22. - cum mero gen. tali, τοῦ δωματίου προελεῖν, cubiculo egressus 2, 5, 8. - c. praep. et adv. πάλιν π. ἐς τὸ πεδίον 6, 9, 4. - absl. ὁ δὲ π. progressus 4, 4, 14. 1, 5, 4. nisi hic quidem posstr. locus referatur simul ad sq. classem. — Sensu peculi. (ut supra πρέμει.) de imperat. c. praep. οὐκ ἐν τῆς βασιλείου - προελεῖν, λ. ex - prodire 1, 16, 8. προελεῖν αὐτοῦ ἐπὶ τὰ - λουτρά λ. egresso ad 1, 17, 7. - de privato Severo, μετὰ τὸ προελεῖν καὶ ἴδωαι, cum prodiiisset 2, 9, 6. - †† Per formulam, cum gen. loci, ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς π. simulac ex alvo prodii 1, 5, 14. natus sum. - Med. sensu illo pec. de imperat. c. adv. et praep. καὶ κείθεν προελευσόμενος ἐπὶ τὰς θυσίας, processurus ad 1, 16, 12. - † de privatis, mane salutantibus Praefectum praet. absl. οἱ μὲν - οὐδὲ προεληλύθησαν. neque prodierant adhuc 7, 6, 17. post syn. προῖναι. †† Per loca ambig. lectionis, de re, trop. προελεύσεως ἀδείας λ. procedente licentia 2, 2, 7. qui Bg. retinet vulg., forte p. presumere s. se exferre et offendere; ubi tamen melius προελεῖν. cf. ib. de 7, 4, 10. et 7, 8, 5.

προέχειν, de perf., trop. c. praep. ἐπιλεξόμενοι τῶν ἐν ἡλικίᾳ — προυχόντων, οὓς λ. selectis aetate eminentibus 7, 10, 6. - simul c. abl. rei nudo, ἐν ἵππῳ προύχοντα ἐν τῇ συγκλήτῳ - σωφροσύνη βίου, λ. quem scimus eminere 2, 1, 20. - † c. tali absl. et simul gen. perf. ὅς ἢ αὐτῶν γένει - προύχων, qui caeteros anteiret 7, 5, 10. †† ὧν - καὶ πλήθει σύμπαντες, καὶ καὶ ἑνᾶ ἑκάστου ἐν ἀνδρείᾳ προύχετε, quibus et multitudine universi et fortitudine singuli praestatis 2, 10, 9. qui Bg. servans Lat. severum ad ἀνδρ., variam refert verbi rectionem, ut habeat, praeter gen. perf., tum absl. rei nudum πλ., tum etiam alium absl. talem c. praep., pro qua tamen alii malunt unum subst. εὐανδρία.

προηγασθαι, Med. de perf. ph. s. trop. c. gen. perf. et absl. modi, τοῖς ἐργοῖς πάντων προηγούμενος, praecedendo 6, 8, 5. labores et operas prius suscipiendo, quam milites.

- προθυμία, mor. universe, c. adi. et in opp. οὐχ ὁμοίᾳ μετ' προθυμία, τῇ δὲ ἀνάγκῃ -, Σεβαστὸν προεῖπον λ. alacritate 2, 2, 22. promptitudine. - c. adiuncto et praep. et affini, τὸ - ἄλλω - ἂν τῷ θάρσος καὶ προθυμίᾳ ἐνέβαλεν εἰς τὸ ἐτοιμῶς δεῖξασθαι τὰ λ. alacrit. 2, 3, 12 ubi, ob adv. ἐτ., simpl. est p. animus f. cupiditas. — Sensu pecul., de milit., cum al. subst. αὐτοὺς εἰς εὐνοίαν καὶ π. πάντῃ προεκαλέσατο, promptitud. 6, 8, 16. προθυμίας καὶ ἀνδρείας λ. alacr. 5, 6, 22. 14. - † simul cum adi. et affini, ἰωμεν οὖν, τῇ συνήθει χρώμενοι π. καὶ ἀνδρεία, γενναίως ἐπ' αὐτὸν ib. 16. ubi, ob adv. γενν., iterum, ut ante 2, 3, 12. πᾶσαν ἀνεδείκνυντο π. καὶ στοιχῶν, prorat. 2, 10, 19. - sed c. solo tantum adi. π. πάσης ἐντεπίπλαντο, alacritate animi 8, 5, 3. † θάρσος ἀντων - μετὰ πάσης π. ἐξείλετο, alacr. 5, 4, 9. π. πάσῃ ἐνέπικτου 3, 4, 9. πᾶσαν π. διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι 3, 6, 17. † simul c. praep. π. πᾶσαν ἐς τὸ πολεμεῖν ὑπὸ χρεῖτο 6, 4, 1. - c. solo v. μετὰ προθυμίας πάντα ἔπραττον, alacriter 2, 11, 4. τὸν στρατὸν - εἰς π. ἐργάζοντος, promptitud. 8, 4, 25.
- πρόθυμος, mor. Masc. de perf. extra bellum, c. adiuncto, et praep. νεανίσκου, φύσει εὐτολμου -, πρόθυμόν τε ἐς τὸν - κίνδυνον, promptum 7, 6, 11. - † de re, in bello, μετὰ - προθύμου μάχης λ. alacri 8, 4, 19. - Neutr. c. art. p. subst. cum gen. tum perf. in relat. et opp. τὸ μὲν - πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῷ τοῦ δὲ ἐμπείρου καὶ γενναίου λ. promptitudo 3, 4, 3. - tum rei, μετριάζουσιν ἐν τῷ προθύμῳ τῆς μάχης, alacritatem in pugnando 8, 3, 12. - cum praep. τὸ ἐς τὰς μάχας π. λ. in pugnando alacr. ib. 15. - Sine art. c. adiuncto simul, μηδὲν τι γενναῖον ἢ π. εἰς τὸ πολεμεῖν λ. nullam alacrit. aut promptitudinem ad bellum 6, 7, 24.
- πρόθυμος, mor. de milit. ἐπίδειξις, alacriter 1, 5, 24. τοιχομαχῆσαι, strenue 8, 2, 4. - in opp. ἡγωνίζοντο, alacr. 5, 4, 10. 19. 9. ῥαθυμότερον λ.
- προῖσθαι, Med., de perf. phys. c. acc. rei et praep. διὰ γλώττης προῖετο (ταῖτα), ὅσα λ. proferebat 2, 9, 13. - c. acc. eodem, sed dat. perf. et adv. ἐλέγετο, ἐκείνην ἐτοιμῶς πάντα προῖσθαι τοῖς λ. elargituram (esse) 5, 3, 22.
- προῖξ, ph. χυρήματα - τὴν θεὸν - εἰς προῖκα - ἐπιδούσαι, dotis nomine 5, 6, 11. quam affert femina ad virum.
- προῖσημι, trop. de perf., neutralit., cum gen. rei, τῆς βασιλείου μνήμης προεσῶς, qui erat imperatori a memoria 4, 8, 11. v. μν. c. gen. loci, τὸν τοῦ θαλάμου προεσῶτα 1, 16, 12. v. 9. simul c. adv. οἱ προεσῶτες τοῦ ταμείου τότε, qui praecerant 7, 4, 4. - cum gen. perf. et adv. ἐπιεικῶς αὐτῶν προεσῶς, mitem erga ipsos se ducem praebens 8, 3, 16. iis imperans. i. q. 8, 2, 14. ἐστρατήγου αὐτῶν. - sed cum praep. simul, τὸν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν στρατοπέδων προεσῶτα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. - † Al. not. activa, c. acc. perf. gen. rei et forsan etiam cum adv. πάλιν - ἕτερον - παιδείας τῶν νέων - προῖσησεν, praeposuit 5, 7, 13. - Med. de perf. neutr. c. gen. rei, προῖσασθαι τῶν πραγμάτων, praesse 7, 10, 16. p. mero act. - sed not. act., cum perf. et gen. et acc. προσησαμένους ἑαυτῶν - βασιλέας, praepositis sibi imperatoribus ib. 3.
- προῖσχεσθαι, Med. de perf. trop., c. acc. rei, γῆρας προῖσχομένους, praetendens 2, 3, 7, 4, 14, 3. quamvis praetenderet 7, 5, 18.
- προκαθίζω, phys. de perf. cum praep. αὐτοῦ προκαθίσαντος ἐν τῷ

β. ἑὸν, cum (ipse) resedisset in 1, 9, 6. praesedisset, ante reliquos spectantes.

προκαλιῖσθαι, Med. de re, trop. cum acc. rei, τὰ θεῖα - οἶτον προκαλιῖται. provocant 1, 4, 4. excitant, faciunt, ut oriatur in animo. - c. acc. perf., praep. et adv. ἐπι - καὶ μᾶλλον αὐτὸν εἰς ἀνάγκη - προκαλέσασθε συνωμοσία τις, incitavit 7, 1, 11. - sed de perf. c. acc. perf. et praep. ὁ δὲ - προκαλιῖται - ἡμᾶς εἰς μάχη, provocat 6, 3, 11. - simul c. abl. modi, Θήμη - πλοῦτος εἰς εὐνοῖον - προκαλιῖτο, alliciebat 4, 3, 6. - sed cum adv. ὡς - αὐτοῖς εἰς εὐν. - πάντῃ προκαλέσασθε, excitavit 6, 8, 16. - c. acc. perf. et particip. modi, αὐτὸν προκαλέσασθε παρασπονδήσασθε, laceravit us (ad bellum) 4, 14, 13. - c. acc. rei et praep. προκαλεσάμενον - τὰς ἐρέξεις - εἰς - ἐπιθυμίας, provocantibus 6, 1, 12.

προκαταλαμβάνειν, ph. de perf. c. acc. loci et forsitan quoque cum adv. μή τις ἐκίσει προκαταλάβοι τὴν β. ἐρίαν, no - occuparet 1, 6, 3. - c. acc. tali tantum, τὰ θεῖα - προκαταλαβεῖν, ut occuparet 2, 11, 15, 7, 8, 27. praecooccupare 3, 1, 13. φράσωμεν τὴν Ῥώμην προκαταλαμβάνοντες, properemus prius occupare 2, 1, 18. - Pass. de re, c. praep. διὰ τὸ τὰς εἰρήδους ὑπὸ τοῖς περὶ προκαταλήψασθαι, quod ab igne occupati essent 7, 12, 14. μάθῶν - τὸ θυξ. προκαταλημμένην, praecooccupatam esse 3, 2, 1. πάντα (νῆες καὶ ὄχηματα) προκαταλήπτο, prius occupata fuerant 8, 5, 14. praerapta hostibus. - Med. c. acc. loci, στρατιὰν, προκαταληφσμένην τὸ θυξ. qui praecooccuparet 3, 1, 10.

προκατασκευάζειν, ph. f. mor. de perf. c. acc. rei et adv. λάθρα τοῦτο προκατασκευάσασθε, id prius molitum 6, 8, 11. praemolitur, praeparantem.

προκατελέθειν, f. προκατέρχεσθαι, ph. de perf. c. praep. τινῶν τῶν σὺν αὐτῷ προκατελέθοντων εἰς τὴν πόλιν, quibusdam.

προκειῖσθαι, Pass. f. Med. ph. de re, c. praep. et particip. modi, ἡ - εἰκὼν ἐνεῖν ἐν σχήματι νεσοῦντες πρὶνεται ὡχ ἰῶσα, composita iacet 4, 2, 4. proposita est, iacet in publico. πρ. αὐτῇ (ἡ πόλις) ἐπ' ἀρεστάτῃ πείρῃ, praeiacet in 3, 1, 8. sq. ἰδρυμένη - πόλις, - ἐκ δὲ θαλάτῃ προκειμένη, ad mace sita 8, 2, 6. - † ph. factum de perf. c. adv. et nominat. rei, προκειῖσθε ἡμῶν θύματα τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, his statis 2, 13, 10. pro statis. - Trop. de re. c. dat. perf. πρὶνεται δὲ σοι ἀφρασίς, datur optio 3, 11, 11. proponitur. - Singulativum Particip., Masc. c. subst. δύο κινδύνων προκειμένων, cum proposita sint 7, 5, 11. ubi defuerit pr. dat. pron. σοί, propositis, impendentibus tibi, instantibus. - Neutr. sic ut c. dat. perf. dicente, τὸ ἡμῶν προκειμένον ἔργον λ. nostrum praefens factum 7, 5, 16. nobis propositum, quod nobis proposuimus, statuimus peragere. - † Sine subst. c. art. εἶχετο τοῦ προκειμένου, intentus erat proposito 4, 12, 13. sc. ἔργου f. πράγματος, rei propositae, aurgationi. ἐπίσει αὐτοῖς) μένει ἐν τοῖς προκειμένοις, in praesenti statu 8, 3, 16. in re proposita, defensione urbis.

προκινεῖσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. modi, πάντα προκινεῖνωτο τῇ - ἀσπίδι, iam exhausta erant 2, 7, 3. evacuata.

προκηρύττειν, v. προκη.

προκινδυνεύειν, ph. de perf. c. gen. perf. ἰσθ - με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν, pericula subiisse pro vobis 5, 1, 4.

προκλητῆς, mor. c. praep. et in opp. ἀνεῖς πάσα, μᾶλλον δὲ καὶ πρ. ὀδοστο - εἰς τὸ λ. invitatio 7, 3, 4. - sed c. solo adi. τὸ ἀρχεῖν

- ἀδίῳν ἔργων οὐκ εὐγνώμονα ἔχει τὴν πρόκλησιν, est laceffere 6, 3, 9. provocationem. v. ευγ. it. αρχ. et ἀδ.
- προνομίζω, phys. de perf. c. acc. rei, ὧν μὲν ἐπιστολὰς προνομίζω, profrens 3, 8, 12.
- πρόκρισις, mor. cum gen. perf. εἰς πρόκρισιν τοσαύτης - εὐγενείας, in anteferendo 2, 3, 12.
- πρόκωπος, ph. de re, Masc. cum subst. Fem. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιάν, capulo dextra admota 7, 5, 10. habens manum ad capullem pugionis. - Neutr. c. subst. ἔχοντες αὐτὰ (τὰ ζιφίδια) πρόκωπα, tenentes eos districtos 7, 6, 19. propr. tenentes eos prehensos capulis.
- προλαμβάνειν, de perf., partim ph. μή τις αὐτῶν προλαβῶν - χρήσεται Φαρμάκῳ, ne prior 4, 1, 3. prior s. prius accipiens. — sed trop. c. abl. modi, τοῦτον - σοφίσματι π. οἰκείωσασθαι, astu praeventum 2, 15, 3. praecoccupans, ante s. prius capiens. — τοὺς εὐεργεσίαις προεληφότας, eos, qui beneficiis ipsos praeventunt 5, 1, 13. qui iis beneficia tribuerunt prius. - Pass. de re, ph. cum explic. διὰ τὸ προλαμβάνομενον λ. prius acceptum 1, 17, 23. cf. λαμβ. ex h, l. de antidoto.
- προλέγειν, phys. de perf. cum particip. modi s. adverb. it. sq. coniunct. οἱ προύλεγον λανθάνοντες, ὅτι λ. praedicebant 2, 14, 9.
- προμαχθάνειν, trop. de perf. c. acc. rei, sed oppresso, ἐκείνῳ προμαχθῶντι, ille, ante certior factus 1, 8, 13. ei, qui ante cognoverat, audierat id, quam patiraretur.
- προμαχεῖν, ph. de perf. c. gen. perf. sed oppresso, et c. adiuncto, ἔδειτο, π. καὶ σώζειν, rog. ut propugnarent 6, 9, 5. sc. αὐτοῦ s. αὐτοῦ, i. q. §. 3. προασπίζειν.
- προμάχουσαι, Med. ph. de perf. c. adv. προμαχομένων ἀνωθεν τῶν στρατιωτῶν, propugnantibus 7, 12, 4.
- προμαχος, ph. de perf. c. gen. loci, et adiuncto, σωτήρας καὶ προμαχοὺς Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. propugnatores, defensores.
- προμήθεια, mor. cum adi. adiuncto, ὃ περ - προμηθεῖα πολλῇ καὶ ἀγχινοῖα συνεί, providentia 4, 5, 11. - cum gen. rei, ὅσοι - τῆς ἐκείνου σωτηρίας προμηθεῖαν εἶχον, curam 1, 9, 1.
- προμηθῆς, mor. de perf. c. adiuncto, ἀνὴρ π. καὶ νήφων, providus 2, 15, 1. - de re, Superl. ἐχρήτατο - σοφίσματι προμηθεστάτῳ, providentissimo 3, 2, 7. - Neutr. p. adv. εἴρησσε τὰ καθ' ἑαυτὸν προμηθέστα καὶ ἀσφαλέστα λ. provide admodum 3, 1, 16.
- προνοεῖσθαι, Med. de perf. mor. cum inf. et gen. art. τοῦ μηδένα ἐπιηράεσθαι - προνοούμενος, ne -, prospiciens 2, 4, 16. προνοήσατο - τοῦ λ. prospexit, ut 7, 6, 9. - c. gen. subst. rei, τῆς ἀσφαλείας τοῦ τοιοῦτου δρόμου προνοούμενοι 5, 6, 18. securitati - prospicientes, providentes, i. curantes, ut tutus esset eiusmodi cursus.
- πρόνοια, mor. in opp. οὐκ ἐν προνοίᾳ, - ἀλλ' λ. non consulto 7, 8, 25. per longam providentiam, procuracionem, apparacionem prioris temporis, cf. 8, 5, 7. - c. adi. μετὰ πολλῆς π. λ. providenter admodum 8, 2, 15. - θεῖα προνοία λ. providentia 2, 9, 9: 2, 15, 11. π. 9. 5, 3, 13. 9. τινὶ π. 4, 3, 12. - cum verb. per formulam, c. inf. πρόνοιαν ἐποιεῖτο, λ. operam dabat, ut 7, 1, 4. curam adhibebat, providebat. - cum gen. rei, οὐχ οὕτω προνοίᾳ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας 2, 3, 2. sollicitudine. διανείμας -

τῆς ὄχθης - τὴν π. cura 1, 6, 23. ἐπεὶ - τὴν π. ἐνεχειρίσει τῆς ἀρχῆς λ. 1, 8, 2. † ᾧ τὴν π. (αὐτῆς, τῆς Ἀσίας) καὶ στρατηγίαι - ἐγνεχειρίσει 3, 2, 2. - cum gen. perf. ἐγχειρίσαι - πρόνοιαν τῶν - στρατευμάτων, cur. 1, 9, 2.

πρόδος. ph., de actu, sensu pecul. de imperat. Rom. ἐν ταῖς προδοῖς λ. in prodeundo 2, 4, 2. 5, 8, 9. progressibus, processibus.

πρόταπτος. ph. ἐπὶ Τραϊανὸν πρόταπτον λ. proavum 1, 7, 7.

προπέμπειν, ph. de perf., sensu pecul. cum acc. perf. ὡς περ εἰώθασι π. τοῦ βασιλέως, profequi 2, 6, 19. † π. (αὐτῶν) ἐπειρώντο, deducere ib. 17. - Sensu vulg. c. eodem casu, simul c. praer. et coniunct. προύπεμψε λογάδας - δι' ἑτέρων ἐδάων -, ὡς λ. praemilit 2, 13, 21. - simul c. particip. sui. π. - στρατιὰν προκαταληφθῆσθαι λ. 3, 1, 10. 8, 1, 2. - cum solo acc. perf. προπέμψαι τὰς - Φάλαγγας, praemittere 7, 8, 26. - Pass. τὰς προπεμψείσας φ. praemissas 8, 2, 4.

προπετής, mor. de perf. c. adiuncto, νεανίσκου, - προπετῆ καὶ θρασύν, temerarium 1, 8, 11. praiceps, properans nimis et inconsideratus. - Neutr. de re, τὸ - ἐπιτολμῶν - προπετές καὶ θρασύ (ἐστὶ) temeritas est 2, 8, 4. - Compar. p. adv. οἱ προπετέστερον φθουζάμενοι, protervius 4, 6, 12. per scommata, cf. §. 10. ἀπεισι. et 12. κει. λ. - προπετῶς, in opp. μᾶλλον, ἢ ἐμπείρως λ. temere 3, 1, 7. - cum adiuncto, π. καὶ ἐπιόρκως λ. proterve 6, 9, 2.

προπηδᾶν, ph. de perf. cum gen. loci et affini particip. modi, προπηδᾶ τοῦ δωματίου θέων, exilit e 4, 4, 8. προπηδήσας τῆς β. σιμῆς, ὡς περ ἐνθουσιῶν, cum profliuisset ex 6, 9, 1. † προπηδᾶσιν (αὐτοῦ, τοῦ οἰκίσκου,) profiliunt 7, 6, 19.

προπομπεύειν, phys. de re, cum gen. perf. ὅσα - τῆς θεοῦ προπομπεύει, quae deam in pompa praecedunt 1, 10, 11. ante deam praeferrunt in p. τὸ πῦρ προεπόμπευεν αὐτῆς, in p. praecedebat eam 1, 8, 8. τὸ π. - ἑαυτοῦ προπομπεύσαι, ignem sibi praeferri 2, 3, 5. † προπομπείοντος τοῦ πυρός, praecedente in pompa igne 2, 8, 10. scil. αὐτοῦ, qui gen. et oppressus in sq. loco. τὸ πῦρ προεπόμπευεν 7, 6, 4. - †† de re et perf. simul, ἀγάλματα - θῶν - καὶ στρατὸς - προεπόμπευον τοῦ θεοῦ, pompam (dei) comitabantur 5, 6, 20. - de perf. sola, ὡς περ εἰώθασι θύοντος - βασιλέως προπομπεύειν, imperatorem in pompa prosequi 2, 13, 4. Praetoriani. †† εἰς τὴν σύγκλητον κατήλθε μετὰ παντός τοῦ στρατοῦ, ὀπλισμένου μᾶλλον, ἢ ἔθου ἐστὶ, βασιλέα προπομπεύειν, quam fieri solet imperatore deducendo 4, 5, 1. qui Bg. ceperit p. προπέμπειν, et c. acc. perf., qui pendeat potius a formula ἐθ. ἐ., quam mos est regem in pompa procedere s. simpl. ire s. procedere in pompa; pro qua notione verbi, non illa certissima, aut legi oportebit προπέμπειν, (in quod tacite Bg. potest correxisse,) aut cum Ms. in gen. βασιλέως, ut v. pr. vulg., sicut et formula ἐθ. ἐ., referatur ad cohortem Praetor., qua de et sermo in praeced. proxime. - cum gen. rei, προπομπεύσασαυτες αὐτῆς, (τῆς κάλπης,) 4, 1, 7. ei praecedentes in pompa.

Προποντίς, fretum, Byzantio adiacens, ante Pontum Euxin. ἐπὶ τῷ γενοτάτῳ τῆς Προποντίδος πορθμῶ, Propontidis 3, 1, 11. 5, 4, 22. τῷ π. τῆς Π. 6, 2, 4. - sine art. τῷ Προποντίδος ῥεύματι 4, 3, 12.

προπραττεσθαι, Pass. de re, ph. c. dat. perf. et c. adiuncto, ἀνάξια - τῶν προβεβιωμένων αὐτῷ καὶ προπεπραγμένων, indigna rebus (ante iph s. ab eo) gestis 2, 5, 6. v. προβ. Particip. solum c.

in pugnando 2, 10, 17. τὸ π. τὰς ἐπιδόσεις ἐκυηρὸν λ. in dando 6, 9, 9. ai c. verb. δεῖσθαι χειρὸς πλείονος π. βοήθειαν λ. ad 3, 14, 2. ἢ ἵππος - π. δρόμον ἐπειχέτο 6, 5, 13. οὔτε δρόμῳ χησασθαι - π. θυγῆν 4, 11, 10. τί γὰρ ἐχρηζον αὐτῶν π. γάμοις π. ib. e. 5, 6, 7. † ἀγαγίσθαι αὐτοὶ τὴν θυγατέρα π. γάμου, in matrimonium 4, 10, 5. π. θάνατον ἐκδώσεις - οἰκίτην, neci 1, 15, 6. τὸν - ἕτους π. ἀναίρεσιν, ad necem 6, 9, 8. τοὺς - σιλλαμβάνεσθαι π. τιμωρίαν 5, 8, 15. ψευδάμενος π. τὸ χρησιῶδες, commo-di causa 2, 9, 18. propter. π. τὸ ἑαυτοῦ χρ. in suos usus 6, 7, 3. † repetit. π. τὴν χρεῖαν - π. τὰ καλοῦντα λ. 3, 7, 16. v. χρ. et καλ. Post al. subst. ἐμπόδιον - π. τὴν δίοδον λ. 3, 14, 15. v. δ. - νεκρῶν ἀναίρεσιν π. ταῖσιν λ. ad 7, 9, 16. - Post subst. sed sq. inf. ἀγῶνα, π. τὸ - παρασχεῖν, ad 2, 3, 16. v. παρ. - μέλλησι π. τὸ - ἐπάγειν λ. in adducendo 6, 7, 1. - sed post verb. π. τὸ θυγεῖν - ἐμποδίζονται, ad 4, 15, 9. π. τὸ μὴ πταῖσαι λ. ne 5, 6, 18. π. τὸ - ζέγγειν λ. ut 5, 7, 6. ἐγκαταμιζάντων - π. τὸ ἀρπάζειν λ. rapiendi gratia 7, 12, 15. - ai amice f. post adi. ἢ θυγαμῖς - ἢν π. τὸ ἀπομάχεσθαι ἀξιοχρεως λ. ad 5, 4, 6. χωρία, ἐπιτηδεύετα - π. τὸ λ. 6, 4, 14. 6, 8, 9. εἰσὶ - π. τὸ νύχεσθαι ἐγγεγονασμένοι 7, 2, 12. - † Al. not. c. Acc. perf. per formulam, μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς - τιμὴν κατατεθεῖσθαι 1, 4, 7. apud vos. — † Al. rursus not., a) per adi. κοινὴν εἰναι μοι πρὸς ὑμᾶς τὴν - ἀλγηδὴνα, vobiscum 1, 5, 5. - b) per subst. τὴν π. αὐτὸν ἐπιγαμῖαν 1, 8, 6. illam cum eo affinitatem. τὴν π. ἀ. συγγένειαν, cum eo 2, 6, 13. 4, 8, 3. καμάτων κοινωνίας τῆς π. ὑμᾶς, vobiscum 4, 14, 10. γυμνάσια τὰ π. θηρία, cum 1, 17, 19. ἢ - π. τὸν δῆμον διαφθερᾶ 8, 1, 1. cum f. adversus. εἰρήνην - π. Ῥωμαῖους 6, 7, 22. (8, 7, 8. cum,) τὰς π. αὐτοὺς σπονδὰς ib. 23. c) per verb. εἰς ἀγίς. - συζηναί π. αὐτὸν, cum eo 1, 10, 9. οἱ εἰς ἐστένδετο π. αὐτ. cum 2, 12, 5. v. σπ. - †† repetit. diverso sensu, σπεισάμενος π. τοὺς βαρβάρους, - πρὸς τε τὸν ἀδελφὸν ἠπειγέτο, - cum barb. - ad germanum 5, 15, 12. ταῦτο - π. ἐκείνον ἐνεμάμην, cum 3, 6, 5. 3, 10, 12. φιλονεικῶσα π. τὴν λ. cum 7, 6, 2. - † Al. not. vel eadem pr., nominativum cum pron. πρὸς ἀλλήλους φασιάζοντες 3, 2, 14. secum f. inter se, v. φασ. - π. ἀ. αὐτὸν κηκῶς ἠγέρουον, inter se 5, 7, 14. 6, 7, 13. - Al. not. cum Acc. perf. it. rei, amice aut hostiliter, a) per verb. ἐν - ὦν - διακείμαι πρὸς ὑμᾶς, erga vos 1, 4, 6. ἀπεχθῆς π. αὐτὸν διακείμενοι, in ipsum 1, 9, 15. v. δ. - † repetit. 3, 10, 14. ἀπεχθ. ἔχοντες π. αὐτὸν 1, 12, 11. ὅσα - ἐκείνη πέπρακται - πρὸς τε τοὺς λ. adversus 1, 2, 9. ἀνοπλοι π. ἀπλισμένοις 1, 12, 13. 2, 5, 4. 2, 13, 8. οὐ μικρὰς δυνάμεις δέειμος π. πᾶσαν λ. contra 2, 14, 14. - repetit. π. αὐτὸν ἔχθραν ἀρασθαι καὶ πόλεμον ἐγείραι π. ἄνδρα, cum ipso - adversus eum 3, 5, 6. π. τοὺς βαρβάρους ἰών, contra 7, 8, 23. 6, 3, 3. b) per subst. ἢ π. τοὺς φίλους αἰδώς, amicorum reverentia 1, 8, 5. erga 2, 6, 21. 8, 7, 15. τῆς π. τοὺς δημότας ὕβρεως 2, 4, 2. τῆς πρὸς με τιμῆς 2, 3, 12. v. τ. - τῆς π. με πίσεως, erga 3, 6, 6. 8, 3, 9. τὸ π. θεοῦ σεβάσμιον 2, 10, 3. τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν 3, 9, 1. εὐνοίαν, ἢν εἶχον π. αὐτ. 8, 6, 12. μίσους π. τὴν σύγκλητόν, adversus 1, 8, 14. τὴν π. ἐκείνου ἐργῆν 5, 8, 3. φιλονεικία - π. βασιλέα 4, 14, 14. ἀνδρείαν - ἐν ταῖς μάχαις π. τοὺς πολεμίους 2, 9, 12. τὸν π. Παρθυαίους πόλεμον, Parthicum bell. 5, 1, 7. τὸ ἐπισφραγῆς π. τοὺς, adversus 7, 10, 10. — †† repetit. diverso sensu, τῆ π. τοὺς βαρβάρους μάχης συνηθία ἐποίησεν π. μάχας, adversus barb. - ad 7, 9, 7. ††) c) c.

Acc. rei, π. τὴν - Θεορὰν ἀντέχειν λ. 1, 12, 3. ἀντ. π. τοὺς καμάτους, ad 3, 6, 22. † πρὸς ἃ ἐβούλετο, ἐναντιούμενων 3, 19, 14. in iis, quae voleb. † τὸ π. τὰ μεγάλα - εὐλαβῆς, in magnis 2, 8, 2. ὑπίαζε π. τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, in ib. 16. †† b) c. Acc. perf. τὸ π. τοὺς καλοῦντας - ὀνηρὸν ib. 4. v. ἄ. - Al. not., et quidem modi, it. causae, c. subij. rei, πρὸς ἔχθραν ἢ μίτος τυράννων, κολακίαν τὴν ἢ τιμὴν βασιλέων, per 1, 1, 3. οὐδεν π. χάριν - ἐξάγων, ad 2, 15, 13. οὐ π. χ., ἀλλὰ π. ἀλήθειαν λέγοντες 3, 7, 8. † in opp. οὐ τάλησῃ -, ἀλλὰ π. κολακίαν θεοσιζοντας, non veritatem, sed affectatorie 4, 12, 7. - Al. not., ph. c. acc. instrum. πρὸς αὐλοῦς - ἐσκίρτων, ad 4, 11, 5. v. ἄ. Al. not. cum acc. iemp. πρὸς τὸ παρὸν, in praesens 1, 5, 13. 2, 5, 6, 8, 8, 16. † in opp. π. τὸ νῦν -, ἕσπερον λ. in praesens 2, 5, 10. † τὸν παρὸντα καιρὸν -, π. τὸ μέλλον, in futurum 1, 14, 3. π. ὄλιγον, parumper 1, 6, 20. ad breve tempus, v. ἄ. - Per formulas singulares, τὰ π. πέλαιμον παρεσκευάζετο 2, 11, 19. v. πάλ. - ἐπεὶ αὐτῷ τὰ π. τὸν Ἀλβίνου - ἀσφαλῶς εἶχεν, res cum Albino 2, 15, 10. f. adversus. - τὰς π. σωτηρίαν ἐλπίδας λ. spem ad salutem 1, 3, 2. p. gen. σωτηρίας. - τῶν π. τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐφρόντιζεν, de rebus, adversus barbaros gerendis 3, 15, 2. ἀφοσιωσαμένους τὰ π. ἐκείνου 4, 14, 11. v. ἄ. † simul repetit. et c. al. praep. τοιαῦτα - εἰς προτροπὴν καὶ τὴν π. τὰ κρείττοια ὁρμὴν - εἰπών, - πρὸς ὄλιγον λ. ut ad meliora impelleret 1, 6, 20. p. gen. τῶν κρείττων. v. in hoc et in ὄ. - π. Σάντου Βραδέων, ad 3, 15, 3. v. β. - εἰ - πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, si ausis vestris supplicium quaeritis 2, 13, 11. pro ausis (in not. convenientiae f. dignitatis.) f. de f. quoad, f. propter ausa, f. p. gen. ausorum. π. τὸ ἡδὺ τῆς ἡλικίας κολακούμενους, pro libidine aetatis 3, 10, 7. v. ἡδ. (cf. 3, 13, 14. εἰς πασ. λ.) π. γένος αὐτῷ ὑπάρχων ib. 11. quoad f. secundum genus, f. p. abl. genere, v. γ. cf. 1, 6, 11. κατ' ἐπιγ. - ἡδῆ - π. ἀφῆσιν τῆς στρατείας ὄντες 7, 11, 3. prope vacationem, v. ἄ. † cum pron. ἐνδοξότατα βιώσας. ἔσον πρὸς τὰ πολεμικά, quantum ad 3, 15, 5. p. uno Lat. quoad f. quod attinet ad. - ὄ. π. τοὺς ἀρχομένους, quod ad subiectos attinet 6, 9, 15. † post coniunct. πρὸςβείαι - ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλεῖα ὁμολογούμενον ἐξέλλοιτο, ut ad imperator. 2, 8, 12. ὡς π. ὅμ. ἐχθρὸν παρεσκευάζετο, ut adversus host. 3, 5, 13. v. ὅμ. - δριμύτεροι - ὡς π. τὰς ἐννοίας λ. in excogitando 3, 11, 17. p. uno Lat. quoad f. quod attinet ad, quantum ad. v. ἐν.

προσαγορεύσεις, ph.; sensu peculiar. de imperat. ἐν ταῖς προσαγορεύσεσιν, in salutationibus (matutinis) 5, 8, 9.

προσαγορεύω, ph. de perf. abl. sed oppresso acc. perf. (αὐτὸν,) οἱ δὲ, προσαγορεύσαντες, λ. salutato (eo) 7, 6, 17. cum eum salutassent mane, Praefectum Praet. - c. acc. perf. et praep. ἐορτῆς, ἐν ἡ - Ῥωμαῖοι - ἀλλήλους - προσαγορεύουσι, salutant 1, 16, 7. sub initium anni novi. - de imperat. erga milit. ὡς - προσαγορεύσων αὐτούς, quasi salutaturus (eos) 2, 13, 6. Severus Praetorianos sub initium imperii. - De militib. erga imperat., cum abl. modi simul, σεβασμίαις τιμῆς προσαγορεύουσιν (αὐτὸν,) consalutant 7, 5, 7. - c. acc. perf. dupl. et adv. εὐθῆως τὸν παῖδα πᾶν τὸ στρατόπεδον Ἀντωνίνου προσηγέρυσαν, salutarunt 5, 3, 23. - simul de plebe, it. cum adiuncto, εὐθ. τὸ στρατιωτικὸν πᾶν καὶ τὸ σ. πλήθος αὐτοκράτορά τε ἀνείπε καὶ Σεβαστὸν προσηγέρυσε, salutavit 2, 8, 9. - it. de senatu, ἐπεὶ - αὐτὸν, ἄμα τῷ ἐπιφανῆσαι, πάντες ὁμο-

Ἐπιβαδὸν εὐφρόνησαν, Σεβασμίην τε καὶ Βασιλέα προσηγόρευσαν, salutarant 2, 3, 6. - cum praep. ἐπεὶ - αὐτὸν - ἢ σύγλυτος ἐπὶ ταῖς τῆς πόλεως εἰσόδῳ προσηγόρευεν, salutavit 2, 14, 4. sub adventum in urbem. - it. sine adiunctio, ἢ σ. προσηγόρευσαν (αὐτὸν,) consalutavit 3, 8, 6. ἢ σ. προσηγόρευεν (αὐτοῖς,) consalutavit 4, 1, 5. - † οἱ προσαγορευόντες τοὺς λ. qui salutarant ib. 7. vel salutarant, praef. p. impf. aut p. plusq., Senat. vel praecentores populi. - Al. not. univ. versa, c. acc. rei dupl. τὰ ἀνδρεία - ὁμοῖα π. προσαγορεύουσι, vocant 7, 8, 15. - Pass. not. priori, de peri. c. praep. αὐτὸς ὑπὸ - τοῦ στρατοῦ Σεβασῶς προσαγορευθεῖς, salutatus 6, 9, 15.

προσάγω, ph. de perf. c. acc. perf. et praep. προσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὸ στρατόπεδον, adducere 1, 5, 1. - Pass. de re, c. dat. perf. et adv. πανταχοῦ θεῶν αὐτῶ προσαγομένῳ, cum adducerentur 4, 11, 3. - sed cum dat. loci, ἑστῆαι βωμοῖς εὐθὺς προσήγοντο, adducebantur 8, 6, 14. - sed in bello, μηχαναὶ π. τῷ τείχει, admovebantur 3, 9, 8. ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, cf. §. 26.) δάδας ἐπέβαλλον, machinis, quae n.uro admovebantur 3, 4, 30. - † De perf., final cum praep. et nominat. modi, ἀκὼν προσαχθεῖς ὑπὸ τοῦ ῥεσματος ταῖς - ὄχθαις, arpuifus 3, 9, 17. in navibus ipse imperator cum milit. - Med. trop. c. acc. perf., abl. modi et praep. τοὺς μὲν πειθοὶ ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, adsciverat 1, 3, 12. - † τοὺς - εὐεργεσίαις ἐς τὴν συμμαχ. προσήγοντο, adsciscebant 1, 10, 4. e Ms. p. vulg. προήγ. - c. nominat. modi, θεραπεύσας διὰ γραμματῶν -, π. αὐτοῦς, sibi adiungebat 2, 10, 1. - † repetit. in vicinia per rect. var. ἤπειτα, προσέειπαι τὸν δῆμον -, εἰ - ἐπιδοῦσι - προσηγάγετο (αὐτοῖς,) se adiuncturum sibi plebē, si alliceret 1, 12, 9.

προσακταῖν, ph. de perf. c. acc. perf. προσακτεῖν δὲ καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κλ. trucidarunt autem insuper et filios 1, 13, 11.

προσαπέλλεσθαι, phys. Pass. de perf. abl. ἀλλὰ μὲν καὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγοι προσαπέλλυντο, simul perierant 4, 9, 15.

προσαρτάσθαι, Pass. de perf. trop. c. praep. μὴ - εἰς - ἐπιτηδεύματα προσάρξασθῆ, adidatur 1, 4, 8. nouit. vers. hlagen werde auf. deial. auct. i. amet, deditus sit, exsequatur, suscipiat; quae vulg. scriptura sit a them. ῥάσω, ut Var. L. προσαρξασθῆ a them. ἀρατῶ.

προσβάλλειν, ph. de perf. in bello, cum dat. loci, εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ ὄμιλος, oppugnaret 2, 5, 15. irrueret, invaderet. ὡς προσέβαλε τοῖς τείχεσι, successit moenibus 5, 4, 4. sq. πολιορκοῦντι στρατῷ. † c. adiunctis, ἐπὶ ἄλλου τῷ στρατοπέδῳ, καὶ, ὡς πολιορκήσαντες -, προσέβαλλον ταῖς πύλαις λ. invadunt portas 7, 11, 16. - c. adv. προσβαλεῖν εὐθέως οὐκ ἔδοξε (αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι) invadere 8, 4, 10. - simul cum adiuncto, τειχομαχῆσαι, πολλάνικς - προσβαλούσας λ. saepe licet aggressas 8, 2, 4. sc. αὐτοῖς, τοῖς τείχεσι, quod latet in pr. v. aut αὐτῇ, τῇ πόλει, e §. pr.

προσβολή, ph. in bello, μηδεμίαν ὑπεμνεῖν προσβολήν, invasionem 8, 5, 2. πολλῶν - γενομένων προσβολῶν, invasiones 8, 4, 19. † cum dativ. loci, τῷ τείχει - ἐγίνοντο προσβολαί, oppugnationes 7, 12, 4.

προσγίνεσθαι, trop. de re, cum praep. sed oppresso dat. perf. δόξαν, ἐπὶ προπαίσις προσγενομένην (αὐτοῖς,) acquisitam 7, 3, 8. quae iis accefferat f. accreverat, obtigerat, contigerat, quam consecuti erant.

προσδέχασθαι, Med. trop. Ide perf. c. acc. rei, μηδέν τι δεῖνδν
 προσδεχόμενος, exspectans 3, 9, 17. μηδέν τι τοιοῦτον προσδεχομέ-
 νου 1, 9, 19. μ. τ. τ. προσδεχομένου 3, 1, 2.
 προσδοκᾶω mor. de perf. c. inf. fut. et simul c. adv. ὄθεν εὐταῖον
 - τὸ πραττόμενον ἐσσεῖσθαι προσδοκᾶμεν, speramus 2, 1, 21. - c.
 solo fut. inf. ᾶ - πρὸς μηδενός - πείσασθαι π. exspectabamus 1, 13,
 4. ἐν ἀδείᾳ - βιώσασθαι προσδοκῶν, opinabantur 2, 4, 17. συν-
 ἀταυτῇ - ἔσσεσθαι προσδοκῆσας, sperans 1, 1, 4. - simul sq. con-
 iunct. ἀδεύερον - βιώσασθαι προσδοκῶν, εἰ λ. 4, 1, 4. † cum inf.
 aor. 1. ἐπαί μὴτ' ἐμὲ ἐτι τοιαῦτα κελεύσασθαι προσδοκῶν, μὴτε σὲ ὑπα-
 κοῦσαι, nam neque meum amplius circa talia iussum imaginare,
 neque tuum obsequium 3, 11, 13. nam neque me amplius talia
 iubere exspecta, neque te obedire; vel alioqui, si non possis sine
 impedimento id ad finem perducere s. perficere, neque exspecta,
 me talia iubere, neque dubita s. delibera, te obedire; (ut v. su-
 praatur praegnans et in dupl. notione); vel, ad secundum mem-
 brum repetendo utrumque verb., ut fiat, μὴτε προσδοκῶν, ἐμὲ κε-
 λεύσαι, σὲ ὑπακοῦσαι, neque exspecta, me amplius iubere, ut tu
 obedias; (quoniam non modo alibi occurrunt duplices inf., sed
 et duplex unius v. rectio, hic κελ. cum et acc. solo τοι. et acc.
 cum inf. σὲ ὑπακ.) quae meliora, quam, ut e v. πρ. sumatur
 persona prima, neque ego exspecto, exspectare possim, te obedire
 s. ut tu obedias. † aor. 1. τὰ πράγματα ὑπακούσσεσθαι προσδοκῆ-
 σαι, sperans 2, 7, 9. ubi edd. quaedam habent aor. ὑπακούσασθαι.
 — † πάντα - χειρώσασθαι προσδοκῶν, se subacturam sperant 6,
 2, 15. ubi Ms. habet fut. χειρώσεσθαι. † μὴ - ἀποδέξασθαι τοὺς
 στρατιώτας, προσδοκῶν, non probaturos - opinabantur 2, 2, 9.
 ubi ed. Ing. e Stp. voluntate habet fut. ἀποδέξασθαι. - †† sine
 Var. L. c. inf. et aor. 1. et fut. simul, τοσοῦτον ἀργύριον, ὅσον μὴ-
 τε αἰτῆσαι, μὴτε λήψεσθαι προσεδόκησαν, quantum nec petituros,
 nec accepturos se opinati fuissent 2, 6, 15. ubi v. iterum pro
 praegnanti est et in not. dupl., quantum nec petere vellent s.
 voluissent, nec accepturos esse se opinati fuissent; ubi sufficiat
 unum Lat. cogitassent, nostr. gedenken s. denken; et v. pertinet,
 proprie quidem, ad mentem et intelligentiam, p. putare, opi-
 nari, rel. (et sic convenit maxime c. v. et inf. fut. λήψ.) sed et
 improprie ad voluntatem, quia utriusque facultatis eli maxima
 consensio; ut significet i. q. velle, sicut v. Lat. cogitare sumitur
 pro constituere, discernere, velle; et hoc sensu convenit potissi-
 mum in inf. aor. et aor. p. praef. - cum acc. rei, οὐδέν ἀτοπον
 προσδοκῶντες, exspectantes 4, 11, 7. οὐδέν τι προσδοκῶντας 7, 11,
 6. † cum adiuncto, βιάσαιντο ἀπαρασκευούς, τῷ μηδέν προσδο-
 κῶν, vi cogant imparatos nec opinantes 6, 8, 15. eo, quod ni-
 hil tale exspectarent. †† αὐτοὺς, οὐτε τι ὄρωντας, οὐτε προσδοκῶν-
 τας, neque exspectantes 4, 9, 11. ubi e pr. potest repeti acc.
 pron. vel ut in sqq. locis. - abs. s. sine casu, οὐ προσδοκῶντος
 τοῦ δήμου, nec opinante 1, 12, 12. 6, 5, 21. οὐδενός π. sperante
 2, 5, 3. οὐ προσδοκῶντα - Φουεύουσι, nec opinantem 7, 4, 12. ἐπιτε-
 σόντες τοῖς Λ. οὐ προσδοκῶσι, nec opinantes 3, 3, 6. 7, 2, 5. —
 Pass. de perf. cum adiuncto, ἐπισῆναι μὴδὲ προσδοκῶμενος ἤθελεν,
 ἔπως ἀπαρασκευῶν - λάβει, inexpectatus 2, 14, 11. - de te, πά-
 σαι - οὐ προσδοκῶντι, inopinatum 4, 11, 12. - c. dat. perf. et
 adv. δεῖν, προσδοκῶμενα ἑαυτῷ ἐκάστοτε, exspectata 2, 1, 14.
 προσδοκία, mor. παρὰ προσδοκίαν, expectationem 6, 8, 9.

προσδραμεῖν, physf. de perf. abf. προσδραμόντες λ. accurrunt atque 2, 13, 19.

προσειμι, (ab εἶμι,) trop. de te, cum dat. rei, γνώση, - ὅτι - ἀλήθεια πρόσσει τοῖς λεχθεῖσιν, inesse 2, 1, 23. adesse, subesse, esse in.

προσειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. sensu bell., abf. ὡς ἀπηγγέλη προσίαν, illum accedere 4, 14, 7. cum exercitu, i. q. β. πρ. ἐφίσταται. cum ad temp. ἀγγέλεται αὐτὸς ἤδη π. 2, 12, 1. ἤδη προσίοντος αὐτοῦ, adventante 3, 1, 4. c. - simul cum praep. αὐτὸν προσίοντα πυνθανόμενοι τότε μετὰ - στρατοῦ, accedere 2, 11, 10. - nomen in oblatione, abf. τοῖς προσιοῦσιν ἀπεμάχοντο, ingruentem hostem 8, 2, 13. - c. dat. loci, ὡς ἀπηγγέλη - ὁ στρατός προσίαν τῇ πόλει, accedere ad 7, 9, 8. - Al. sensu, eo que militari, c. dat. perf. οἱ στρατιῶται - προσίασιν τῷ M. accedunt ad 6, 9, 11. προσίοναι ἀνδρὶ λ. ut accederent ad ib. 10. Sensu vulg., abf. l. oppresso dat. perf. ἔσος ἦν αὐτῷ, προσίοναι (αὐτῷ,) accedere (ad eum) 1, 17, 12. in cubiculum. ὡς μήτε τινα π. (αὐτῷ,) ut non malo non accederet (ad ipsum) quicquam 3, 11, 4. in vi. πρὸς αὐτὸν τοῖς προσιοῦσι (αὐτῷ) παρείχεν, accedentibus (ad se.) 4, 5, 4. domi vel extra. - aduentibus 5, 2, 7. τοὺς προσίοντα αὐτῷ δεξιούμενος, advenies 1, 2, 5. - c. dat. perf. diforto, προσίασιν τῷ ἐπ. advenit 7, 2, 11. tamen malo animo. - αὐτῷ οἱ ἵπποι 8, 6, 13. adventi equis. οὐδέ τινα εἶα προσίοναι τῷ λ. accedere ad 6, 1, 12. in aula. - cum dat. loci, ἰατροὶ - προσίασιν τῇ κλίνῃ, accedunt ad 4, 2, 7. - c. praep. αὐτομόλων, τὸ πλήθος - ἐκ καὶ κατ' ὀλίγον προσίον, accedens 5, 4, 7. - De re, trop. c. adv. ἐσπέρας ἤδη προσίουσας, adventante ib. 12. accedente 7, 11, 18. † in opp. et cum adiuncto, τὸ μὲν παρὸν τῆς ἀρχῆς -, τὸ δὲ μέλλον καὶ προσίον, inflans 6, 3, 9. - Med. de perf. ph. c. dat. perf. et adv. οὔτε - τις αὐτῷ - ἄλλως προσήει, εἰ μὴ λ. adibat 3, 5, 11. - c. praep. ὁ στρατός - π. ἐν εἰρημικῷ σχήματι, accedebat 8, 7, 5. simul cum dat. loci, ἐν εἰρ. σχ. προσήεσαν τοῖς τείχεσι λ. accedebant ad 8, 6, 3.

προσειπεῖν l. προσεπειν, ph. de perf., sensu pecul., de milit. erga imperat. c. acc. perf. dupl. εἰεῖ - ὁ στρατός (αὐτὸν) προσεῖπε βασιλέα, salutavit 5, 5, 1. Σεβαστὸν προσεῖπον αὐτὸν, salutarunt 2, 2, 22. de al., c. nominat. mod., ἐνδρεύων (αὐτὸν) προσεῖπεν αὐτοκράτορα 3, 12, 13. - de imperat. erga cives, ὅσον - τοὺς δήμους προσεῖπεν, quoad alloqueretur 2, 11, 11. in transitu per urbes. - it. sensu vulg. ὡς προσεῖπεν (αὐτὸν,) ut alloqueretur 2, 1, 15. sq. simul Φάναι in orat.

προσελθεῖν, physf. de perf. c. dat. loci, ἐπελ - τῷ τείχει προσήλθεν, ad mar. accessit 2, 6, 11. collocuturus; it. in sq. - οὔτε προσήλθον τῷ τ. accesserunt ad ib. 3. - c. dat. perf. προσελθούσης ὑμῖν - δυνάμεις, postquam accesserunt 3, 6, 14. - †† c. acc. perf. et abf. it. cum particip. modi, ἐλ. ἀνελθόντα αὐτὸν - προσήλθον, - εὐφημήσοντες, ad eum - accesserunt 2, 13, 7. - abf. προσελθόντες οἱ νεανίσκοι, progressi ad hos adolescentes illi 7, 4, 10. qui Bg. explevit casum aliquem perf. et pron., dat. l. acc. αὐτοῖς l. αὐτοῦς. - †† c. casu temp. προσελθὼν τῆς τρίτης ἡμέρας, egresfus 7, 8, 5. qui Bg. legerit προσελθ. c Ms. cf. in eadem Var. L. 3, 12, 12. 7, 10, 16. 1, 5, 4. 2, 2, 7. ubi de re dicatur, v. προσερχ.

προσεύχεσθαι, Med. de perf. ph. c. inf. προσευξαμένη, λ. precata. ut 1, 11, 12.

- προσέχειν, mor. de pers. c. dat. rei, ἡνιοχίαις - προσέχοντος, esse intentum 6, 7, 24. sc. τὸν νοῦν. - γενεῖν - προσείχου, intenti erant 2, 11, 6. ad - animum convertere, deditum esse, colere, amare.
- προσηγορία, ph., sensu pecul., abs. εἴ, μέγρι προσηγορίας - μόνης εἰδόντες, appellationem 1, 1, 7. titulum imperatoris. Θεοδοῖσα τῆς π. ἐκείνῃ, eam app. 6, 1, 20. μετὰ τὰς - νίκας καὶ προσηγορίας 3, 14, 3. - c. praep. βουλόμενος προσκηῖσθαι τὴν κατὰ Βρεττανῶν νίκην καὶ προσηγορίαν, cognomen ib. 9. simul cum adi. ἡ σύγκλητος πάσας - ἐψηφίσατο αὐτῷ - π. ἀπὸ τῶν ἰσθῶν λ. cognomina 3, 9, 22. - Sensu universo, δεικνυούσης καὶ τῆς π. τὴν εὐρηγὴν λ. nomine 1, 17, 6. τὴν μὲν π. ἠγείτο ὕστεως λ. hanc appellat. 1, 5, 8. τὴν π. λαβεῖν τὸν τόπον λ. hoc nomen 1, 11, 3. - c. adi. simul, τὴν πατρῴαν π. παραίτησθαι, cognomen 1, 14, 15. ὑπογράψας τῇ βάσει οὐχ, ἃς εἰώθασι, βασιλικῆς - πατρῴας π. titulos 1, 15, 19. - cum gen. pers. τῇ αὐτοῦ προσηγορία ἀποκαλοῦντες, nomine 7, 10, 15. ἀγαλμα, οὐ τὴν π. ὁ τόπος Φέρει, nom. 3, 4, 6. Μάρκου θελήσας αὐτὸν π. Φέρειν, cognomen 3, 10, 9. - † simul cum adiuncto, μνηῶν τὰ ὄνόματα λ. - πάντας ταῖς ἑαυτοῦ προσηγορίας ὀνομάσας, cognom. 1, 14, 17.
- προσηκνῶν, v. προσημί.
- προσηκνῶν, trop. de pers. cum dat. pers. et praep. ἦν - κατ' ἐπιγυμνίαν προσήκων αὐτῷ, qui affinitate ei erat iunctus 1, 6, 11. aff. eam attingebat, cf. 3, 10, 11. πρὸς γεν. λ. Al. sensu, de re, c. dat. eod. sed simul c. ellipt. acc. modi, (κατὰ) μηδέν τι προσηκνῶν ἑαυτῷ τὰς μάχας, nihil pertinere ad se 3, 9, 16. - Al. sensu, de re, c. dat. pers. mero, ελεγεῖν, - τὰ ἐπέκεινα - π. τῷ Γέτα, cederent Getae 4, 3, 15. i. q. pr. παραδοθῆναι, danda esse, pertinere ad. - Al. sensu, mor. cum dat. eod. et inf., neutral. π. αὐτῷ, λ. conveniens esse sibi 6, 2, 6. decere se, in officio esse sibi. - Nominatim particip. de re, p. adi. δίκην - τὴν προσήκουσαν, poenas debitas 2, 1, 19. poenam convenientem, decentem. - τὴν π. χάριν, dignam 3, 11, 10.
- πρόσθεν, ph. c. art. neutr. p. subst. et c. gen. τὸ π. τοῦ θεοῦ, anteriora dei 5, 6, 17. sc. μέρος (anterioriorem partem, faciem,) sed et ἔν, in partem dei, quae ante erat.
- προσιέμαι, Med. de pers. phys. c. acc. pers. μηδέ τινα προσιέμενος λ. admittens 1, 13, 14. οὐδὲ προσιέτο, εἰ μὴ τοὺς λ. admittebat 5, 3, 10. ταῦτον οὐ προσήκοντο, admiserunt 2, 6, 13. π. τὴν πρεβείαν 7, 7, 13. intra urbes.
- προσημαθεῖσθαι, Med. de pers. ph. et sensu milit. abs. ὁ στρατὸς - προσημαθεζόμενος τὸ ἔρυμα ἐπολιόρκει, obsidione munitionem oppugnabat 3, 3, 1. qui Bg. non c. acc. loci rexit, nec ib. 7. nec π. τὰς Ἀτράς ἐπ. 3, 9, 6. sine casu, ὁ γ. π. ἐπ. ib. 9.
- πρόσκαιρος, mor. de re, Masc. cum subst. rei fem. in opp. ὧν οἱ μὲν ἐπιμηκεσέραν ἔσχον τὴν ἀρχὴν, οἱ δὲ πρόσκαιρον τὴν δυναστείαν, brevis temporis 1, 1, 6. temporarium, ad breve tempus durans.
- πρόσκαιρος, mor. ὠρισμένον (πλήθος,) ex tempore 4, 14, 16. ad breve tempus.
- προσηκαλούμενος, Med. de pers. trop. cum acc. pers. et praep. πάντας εἰς οἴκτον, cum excitasset 6, 9, 6. qui Bg. dubium relinquit, an legerit προκαλ. ubi v.
- προσκείσθαι, Med. f. Pass. de re, ph. cum dat. loci, τὰ τῇ ἀνατολῇ ἰσθμῷ προσκειμένα, orienti subiectas nationes (provincias) 3, 1, 9.

-- De perf. quasi ph. c. particip. modi, ἐπειδὴ προσέκειντο, λιπαροῦντες λ. instabant 3, 15, 8. e. - simul c. al. particip. modi, καὶ μὴδὲ μελλήσαντες π. ἐκλιπαροῦντες, et nec cunctiati instabant 2, 7, 12. perleverabant. continuabant, vel p. adv. instanter, constanti, porro obsecrabant. - sed mor. c. praep. eadem et adv. πρὸς - τοῦτον - αὐτὸς ἀπεχθῶς προσέκειτο ἀνοῦθεν, εκ λ. erga hunc inimico animo affectus erat 7, 9, 5. animatus erat, v. ἀπ.

προσηκρῦττειν, ph. de perf. c. acc. rei et adi. modi, προσεκήρυττον ὄνιον τὴν βασιλείαν, promulgabant 2, 6, 7. per praeconem indicabant; ubi al. volunt προεκ.

προσηκρῦττειν, physf. de perf. c. acc. rei, προσηκρῦττουσι τὸν σύνδασμον λ. reddunt 4, 12, 11. apportabant, afferebant, tabellarii. simul c. particip. modi, λευχειμονοῦντες - θεῶν - προσηκρῦττουσι ἀγάλματα, afferebant 8, 7, 4. legati, ut tum pompam facerent splendidiorem, tum deos suos adderent faventes, id que etiam in honorem victoris imperatoris.

προσηκρῦττειν, Passf. de re, ph. in opp. τῶν μὲν προσηκρῦττωμένων - καταφρονῆσαι, τῶν δ' οὐπω παρόντων λ. acquisitorum 1, 8, 4. sc. χρημάτων, opum, pecuniarum. - Med. de perf. trop. c. acc. rei, βουλόμενος προσηκρῦττασθαι τὴν - νίκην καὶ προσηγορίαν, acquirere (sibi) 3, 14, 9. consequi, tenere.

προσηκρῦττος, Passf. de re, trop. Masc. c. subst. fem. προσηκρῦττω - ἀρχῆ. acquisito 1, 5, 15. opp. sq. hereditarium.

προσηκρῦττω, ph. de perf. c. acc. rei et particip. modi forsan, παριόντες καὶ τὴν κάλπην προσηκρῦττουσι, adorabant 4, 1, 7. v. παρ. c. acc. perf. προσηκρῦττωσας (αὐτὸν,) ὡς ἤδη βασιλέα, cum adorasset 3, 11, 18. - Passf. de re, c. adv. et adiuncto, εἰς τὸν νεῶν, ἔνθα τὰ σημεῖα - προσηκρῦτται, ὄψας αὐτὸν εἰς γῆν, adstantur 4, 4, 12.

προσηκρῦττωσιν, trop. de perf. c. acc. rei et abl. modi, it. adv. τῆ συνεχείᾳ τῆς μάχης πείραν καὶ θάρσος ὁμοῦ προσηκρῦττωσιν, acquirentes 8, 5, 3. assumentes, accipientes, consequentes. - c. acc. eod. et praep. νεῶσιν, ἐν ἑρθανίᾳ ἐξουσίαν - προσηκρῦττωσιν, insuper adepti 1, 3, 3. vel simpl. adepti, nacti. - Med. de re, c. acc. perf. τὰ - δεῖνά ἡμᾶς προσηκρῦττωσιν, nos etiam occupabunt 1, 15, 6. apprehendent insuper, vel simpl., obtingent, evenient nobis.

προσηκρῦττωσιν, ph. de perf. sensu milit. abl. vel c. adv. ὅτι οὐκ ἄλλως - ἐνθῶμος τὸ μάχεσθαι καὶ προσηκρῦττωσιν, permanere 4, 15, 15. in campo pugnae. - c. al. adv. et conj., in opp. ἀεὶ τῶν βαρβάρων - ἀποκαρῶσιν λ., τότε δὲ προσηκρῦττωσιν, ὡς λ. durantibus ib. 16. — Al. sensu, c. adv. et particip. modi, μέχρι - τινός, τοιαῦτα βοῶντες, προσηκρῦττωσιν, manebant 6, 9, 10. in campo castrorum et apriorum ducen.

προσηκρῦττωσιν, ph. de re, cum praep. προσηκρῦττωσιν ταῖς ἀπὸ θαλάττης λ. reditibus 3, 1, 11. sc. οὐσαις ἢ γινομέναις. - abl. ἢ c. adi. tantum, πρὸς πλοῦσιν, proventu 7, 12, 13.

προσηκρῦττωσιν, physf. de re et navib. cum dat. loci, προσηκρῦττωσιν ταῖς ὄχθαις, appulit 3, 9, 15. imperator in navib., i. q. pr. εἰς ὄχθας κατήν. et §. 17. προσηκρῦττωσιν ταῖς ὄχθαις.

προσηκρῦττωσιν, physf. de perf. cum dat. loci, ἄμα τῶ π. τοῖς τεῖχεσσι, simul atque appropinquaret 8, 4, 26. - simul cum adv. ἤδη τῶ Βυζι, προσηκρῦττωσιν, appropinquantem 5, 4, 22.

προσηκρῦττωσιν, ph. de perf. univ. ἢ, προσηκρῦττωσιν, - ἔδειτο, accidens ad genera 1, 16, 10. sc. αὐτῶ, ἢ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἢ τοῖς γόνασι, πρὸς τὰ γόνατα αὐτοῦ. sed hostiliter, c. dat. perf. κατέκτανε,

- τῷ πλήθει προσπεσεῖν τὸ κράτειμα, in populum impetum facere 4, 6, 11. invadere, irruere. προσπεσαντες - τοῖς βαρβάραις, ad-
 orti 3, 9, 19. † forsan c. adv. π. αἰφνιδίως λ. aggressi 7, 4, 12.
 — simul c. praep. ὑφ' ἐνὶ σημείῳ π. πανταχόθεν λ. irruentes 4,
 9, 13. - abl. π. λ. aggressi 7, 12, 8. - De re, cum dat. loci,
 τὸ ὄνομα ταῖς ἀκουαῖς ἀμα τῷ προσπεσεῖν, simulac ad aures accedit
 4, 5, 3. i. q. pr. ἀκουσθεῖς λ. Trop. nominativum participii. neutr.
 cum art. post syn. Φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ πρόσπιπτοντα -
 ὑπομένειν, tales casus 4, 14, 8. sc. πράγματα. res. quae accidunt,
 adversas, s. incidunt. - in opp. τὰ βέλτετρα, Φέρειν δὲ τὰ π. quae-
 cunque accidunt 6, 3, 7.
- προσποιεῖσθαι, Med. de perf. ph. vultu, verbis, factis, cum inf. et
 adiunctis var. τὰ - ἄλλα ἔδνη - μέχρι νῦν - ἐκείνῳ - προσποιοῦν-
 ται ὑπακούειν, 2, 10, 15. - cum affini simul, προσποιοῦμενος, -
 ἀντιποιεῖσθαι λ. simulans 2, 9, 14. - cum solo inf. προσποιοῦ-
 μένῳ χαλεπαίνειν, simulanti ib. 16. προσποιοῦμενος ἀναχωρεῖν λ.
 simulantes 4, 15, 6. προσποιομένη λ. simulans 6, 1, 7. γοῖρειν
 - προσεποιοῖτο, simulabat 4, 11, 3, 7, 8, 1. - simul cum nomi-
 nat. modi, πρῶτος λ. 4, 13, 14. ὅσοι εὐνοεῖν προσεποιοῦντο 1, 9, 15.
 v. εὖν. - τὰ ἐκείνου φρεσὶν π. prae se ferebant 2, 12, 4. προσποι-
 ῆσασθαι λ. simularent 7, 6, 14. προσποιησάμενος λ. simulans 3,
 11, 18. 5, 6, 3. προσποιησάμενοι λ. simulantes 1, 17, 16. - simul
 in opp. f. relat. προσποιοῦμενος μὲν. - λανθανόντως δε λ. sim. 7, 9,
 24. αἰδούμενος, δεδιόμην προσεποιοῖτο, sim. 1, 6, 8. - †† sine inf.
 ὡς μὲν προσεποιοῖτο, - τὸ δ' ἀληθὲς λ. 3, 8, 13. e. - †† rursus c.
 inf. et simul c. neg. et in opp. οὐ δὲ τις πρὸς τινα ἐλεγέ τι, οὐτ'
 εἰδέναι τι προσεποιοῖτο, aut scire se (quidquam) ostendebat 7, 9,
 3. neque scire quid se prae se ferebat. ὑπώπτειον μὲν λ. πιστεύειν
 δὲ οὐ προσεποιοῦντο, nec tamen, quasi crederent, prae se ferebant
 1, 9, 13. ubi neg. potius irahi poterit ad inf., sed simulabant,
 se non credere, nostr. doch thaten sie, als wenn sie es nicht
 glaubten, vel οὐ πρ. p. uno Lat. dissimulare, sed credere *dissi-*
mulabant, nostr. doch thaten sie nicht, als wenn sie es gl. —
 c. coni προσποιησάμενος, ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, simulantes, quasi sci-
 licet dicturi essent aliquid, 7, 6, 15. - † c. acc. rei et adiu-
 cto, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὃ τι οὖν, dissimulare et
 simulare quidvis 2, 14, 9. ostendere, quod tamen facere nollet.
 — † π. καὶ πειρώσασθαι εὐνοίαν, sim. 2, 9, 18. ostendere, quan-
 quam per simulationem modo, vultu etc. † Μάρκος, Φιλοσο-
 φίαν καὶ ἐπισίκειαν προσποιοῦμενος, prae se ferens 4, 5, 13. e men-
 te Caracalli, vel ut supra, per simulationem et speciem, modo
 adv. simul, δύο - ταῦτα ὑπερβαλλόντως προσεποιοῖτο, prae se fere-
 bat 4, 8, 17. - simul cum inf. συγγωγιμῶ - βίου ἐρασιεῖναι
 π. affectabat 4, 5, 8. simulabat 4, 7, 11.
- προσποιήτος, Pass. de re, mor. Masc. cum subst. fem. ἐξω κολακεί-
 ας προσποιήτου, affectatam 1, 4, 12. τιμῇ προσποιήτῳ, simulato
 2, 15, 4. - simul in opp. οἷα ἐξ ἀληθοῦς μὲν διαθέσεως, προσποι-
 ήτῳ δὲ εὐνοίᾳ καὶ τιμῇ, ficta 8, 7, 5.
- προσπότης, de perf. trop. cum adi. χρήσθην προσπότην ἀποβαλόντες,
 principe 2, 6, 3. senatus. e vet. Lat. et more, s. patronus, fau-
 tor, defensor, propugnator, de Perinace. - c. gen. rei, βασι-
 λείας π. Νίγηρον ἐπεκαλοῦντο, patronum 2, 7, 5. post ἀρχὸν τῆ
 'Ρ. ἀρχῇ, antequam imperator vere factus.
- προσπάττειν, trop. de perf. c. inf. ἑαυτὸν - καλεῖσθαι προσέταξ, im-

peravit 1, 15, 18. iusserat 5, 3; 4. edixit 5, 5, 13. post syn.
 ἐκέλευσεν ib. §. pr. προστάζαντες λ. iniungentes, ut 7, 4; 10. post
 κέλευσεν, ib. in pr. † τοὺς λοιποὺς - ἤτοχάζειν προσταζας, reli-
 quis quiescere iussis 7, 5, 10. - c. dat. pers. simul, π. ἀποῖς,
 λ. datis mandatis, ut 1, 6, 23. per scriptas litteras, post pr. ἐπι-
 πέμφας γράμματα. c. solo acc. rei, ταῦτα π. cum haec imperaf-
 set 4, 12, 13. post pr. τοῦτο κελύειν λ. Pass. de pers. cum adv.
 et dat. pers. it. praep. περὶ πάν τὸ τεῖχος, ὡς ἐκάστος κατὰ μέρος
 (αὐτοῦ, τοῦ τεῖχους) προστάσαντο, circa totum murum per partes
 ut cuique imperatum fuerat 8, 4, 17. vel κατὰ μ. pertinet ad
 pers. ἐν. et ad v. πρ. cf. μερ.
 προσητάμενος v. προΐστημι. - προστίθηναι, phys. de pers. cum rei et
 dat. et acc. προστίθῃσι τῷ σιτηρεσίῳ ἄλλο, addit 4, 4, 17. † τῷ
 - ὀνόματι προσθέντες (πλ.) ad - additione facta 7, 5, 19. - cum
 praep. et inf. simul, ἐπὶ τέλει καὶ τοῦτο προσέθηκε, λ. addidit 3,
 8, 2. in litteris scriptis. - sed c. dat. loci, ταῖς θύραις - πῦρ
 προσέτιθεσαν, admovebant 7, 12, 12. - Med. de pers. trop. cum
 dat. pers. et adv. τῷ Σεβήρῳ πάντες ἤδη προστίθεντο, se adiun-
 gebant 2, 12, 6. - c. eod. casu et abl. modi et adiunctis al. μι-
 σει - προσέθεντο Ῥωμαίοις, adiungebant se 7, 7, 13. cum eod.
 dat. sed adv. et praep. κατὰ - τῆν Βιθυνίαν, εὐθύς μετὰ τὰ ἐν Κυ-
 ζίνῳ - Σεβήρῳ π. 3, 2, 17. - cum praep. dupl. εἰ - ὄν μόνον
 ἐν προαιρέσει, ἀλλὰ δι' ἀνάγκης π. αὐτῶ, fuissent ei addicti 3,
 4, 16.
 προστρέχειν, phys. de pers. abl. ὡς - κληθεῖς, - προστρέχει, accurrat
 4, 13, 11.
 προστυγχάνειν, ph. de re, ἑπλοῖς - τοῖς προστυχθεῖσιν λ. subitariis 7,
 12, 2. quae occurrebant, sese offerebant, obviis, quibuslibet, fe-
 re. i. q. τοῖς τυχοῖσιν.
 προσφέρειν, ph. de pers. cum dat. rei s. loci et acc. rei, sed oppresso,
 προσφέρει τῷ οἰκηματι (αὐτήν, λαμπάδα,) admovet 4, 2, 20. - c.
 acc. rei deserto, sed oppresso contra dat. loci, μηχανὰς - προσφέ-
 ρον (αὐτῶ, τῷ τεῖχει,) admovebant 8, 4, 18. - † Trop. c. dat.
 pers. et acc. rei, πρεσβείαν - ἐκπέμπουσιν, - (ὡς s. εἰς τὸ) πάσας
 αὐτῆ προσφέρειν τὰς σεβασμίους τιμὰς, ut deferrent 2, 12, 10. —
 Pass. ph. de re, ἀρωμάτων - προσφερομένων, cum offerrentur 4,
 11, 3. oppresso dat. vel rei s. loci, αὐτοῖς, τοῖς βωμοῖς, vel pers.
 αὐτῶ, τῷ Ἀντωνίῳ, in honorem Caracalli. - Med. phys. de
 pers. c. acc. rei, οὔτε ποτὸν, οὔτε ἐδιδιμόν τι εἶα τὸν παῖδα προσ-
 φέρεσθαι, gustare 5, 8, 4. sibi admoveere; i. capere, sumere, frui.
 — σιτῆ καὶ ποτὰ προσφερόμενος, capiens 2, 11, 3. ἄρτον προσφέ-
 ρετο, comedebat 4, 7, 9. - Trop. cum dat. rei et praep. μετὰ
 τέχνης εἰδῶς προσφέρεσθαι πράγματι, tractare negotia 2, 14, 9.
 se gerere in, agere s. versari in - c. eod. dat. sed cum adv. τῷ
 τῶν ὀημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥαθύμως προσφερόμενος, in corp. cura ne-
 gligentem se praebens 2, 7, 1. v. ῥ. - ῥαθ. - τοῖς πολυμημοῖς προσ-
 φερόμενος ἐκίνου, quod segniter res belli tractaret ipse 6, 8, 7. —
 ὡς ἀνδρῶν - προσφερόμενος τῇ τευχρομαχίᾳ, quasi ignaviter se
 gereret in oppugn. 8, 3, 5. ῥαθυμότερον προσφάροτο τῷ ἔργῳ,
 tractabant 5, 4, 11. opp. pr. ὁ. προθύμως ἠγανίζοντο. cum dat.
 pers. et adv. ἀπίως προσφάροτο πᾶσιν, distidenter agebat cum
 omn. 1, 13, 14. nulli haebat. ἀφειδῶς ὑμῖν π. inclementius vos
 tractaret 5, 1, 4. τοῖς ἄλλοις βιαίως π. tractabat 7, 4, 5. αὐτῶ
 ἀμελέστερον προσφάροτο, ipsum negligentius tractabant 5, 8, 14.
 opp. in pr. ὑπερφ. ἡσπάζ. cum dat. et rei et pers. simul, τῶν

- χρημάτων ἐπιδόσεις, αἷς ἀφειδῶς προσέφεροτο αὐτοῖς, quibus eos
 ne utiquam parce prosequeretur 4, 7, 6. quibus largiter erga
 illos utebatur.
- προσφεύγειν, ph. de perf. cum dat. perf. προσέφυγε - αὐτῷ ὁ βασι-
 λεύς, confugit ad ips. 3, 9, 4. - abf. f. particip. p. adi. cum
 subst. τῶν προσφυγόντων στρατιωτῶν, profugis milit. 5, 3, 24.
- i. q. πρόσφυγες ib. §. 18.
- προσφιλῆς, mor. de re, cum subst. et forsan c. dat. perf. ἐμοὶ - τῷ
 πατρὶ - προσφιλῆς (ἐστίν) grata 5, 1, 7. i. q. simpl. φίλον.
- πρόσφυξ, ph. de perf. ἦσαν δὲ τινες - πρόσφυγες, clientes 5, 3, 18.
- i. q. §. 24.
- πρόσφω, trop. de re, cum dat. rei s. loci, δάδας, αἱ ταῖς μηχαναῖς
 - προσπεφυκυῖαι, l. inhaerentes 8, 4, 31.
- προσχέω, ph. de perf. c. acc. rei et dat. loci, προσχέας τὸ αἷμα τοῖς
 στήθεσι, effuso sanguine ad pectus 4, 4, 7. affulo.
- πρόσχημα, trop. de re, cum gen. rei, ἐν προσχήματι ἐλευθερίας l. sub
 specie 7, 7, 8. praetextu.
- προσχωρεῖν, de perf. ph. cum dat. perf. sed oppresso, οἱ μὲν - προσ-
 ἐχώρησαν (αὐτῷ,) accesserunt 5, 4, 19. - et cum deserto casu
 illo, τοὺς ἐκείνω προσεχώρηκotas, eos, qui ad illum defecissent
 ib. 8. cf. §. 4. τοὺς ἀφιστάτας, et 5, 3, 24. προσφυγόντων. † for-
 san trop. c. adv. ῥᾶσα ἤλπιζε πάντας αὐτῷ προσχωρήσειν, spera-
 bat futurum, ut omnes sibi adiungantur 2, 7, 11. ubi adv. co-
 haeret minus c. v. ἤλπ. proximo, quam c. ultimo pr. simul c.
 nominat. modi, sed p. adv., ἐκόντες αὐτῷ προσεχώρουσιν, se illi de-
 diderunt 2, 4, 5.
- πρόσχωρος, ph. de perf. τῶν προσχώρων βαρβάρων, vicinis 6, 2, 20.
- i. q. §. 3. τὰ περίοικα β.
- προσωπεῖον, ph. προσωπεῖα περιειμένους, personatos 4, 2, 19. v. περ-
 indutos larvis, personis.
- πρόσωπον, ph. homin., de toto, abf. κάλλει προσώπου, faciei 1, 7, 8.
- c. adi., μηδὲ ψυχρίσσαντι τῷ προσώπῳ, vultu 2, 1, 15. - post
 partes, τοὺς ὀφθαλμούς - τὰς παρειάς -, πρόσωπον ὠραῖον l. faciem
 5, 6, 24. - ††† per acc. ellipt. ὀρῶντες (κατὰ) τὸ π. καλλωπι-
 ζόμενον 5, 8, 2. v. καλλ. sed p. parte, τραχέσι προσώπου νεύμα-
 σιν, vultus 7, 2, 21. oculorum. - †† per acc. ellipt. τὰς ὄψεις
 ἐπιηροῦντο, καὶ (κατὰ) τὸ π. ἠρωτηρηιάζιστο, vultus 8, 4, 29. quo-
 ad faciem, i. nasum, vel simul frontem et genas, it. auriculas.
- Plur. πάντες σκυθρωποῖς πρόσωποις ἐς γῆν ἔνευσαν, vultu 4, 3,
 16. i. q. 1, 6, 10. σκ. ταῖς ὄψεσιν l. de toto, vel praecipue de
 oculis, aut simul fronte.
- προτείνειν, ph. et trop. simul, de perf. c. acc. et rei et perf. θαλ-
 λούς καὶ τέσσαρα προτείνας, praetendendo 7, 8, 18. de perf. sal-
 tem ph. partim, prae se ducere et offerre.
- προτελευταῖν, ph. de perf. τῶν μονομαχοῦντων - τινὸς προτετελευτη-
 κῆτος, olim defuncti 1, 15, 18. prius mortui.
- πρότερος, p. adi. c. subst. Fem. τὴν πρότεραν νίκην, priorem 4, 14,
 18. 6, 1, 7. ἐν ταῖς πρότεραις - στρατείαις, priorib. 2, 4, 5. - Neutr.,
 abf. p. adv. c. subst. perf. sed oppresso v., στρατιώτης μὲν πρότε-
 ρον, antea 1, 10, 2. sc. ὄν. - c. dilerto v. et quidem ante id, πρ-
 μνημονευθέντας 1, 1, 5. prius 1, 5, 23. 1, 8, 6. 1, 9, 12. 1, 15,
 2. 2, 4, 5. 14. 2, 9, 7. 6, 2, 3. antea ib. 6. 7, 6, 8. 8, 7, 21.
 olim 7, 5, 3. - post v. τῆς διοικηθείσης π. πράξεως, antehac 5, 1,
 3. - † οἷς ἐχρῶντο μὲν π. antea 8, 4, 10. - †† τὴν πρότερον
 τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὥραν κατήσχυνον, priorem illam locorum

- pulcritudinem foedabant ib. 13. qui Bg. iunxit cum subst. ὤρ., ut, intra art. et subst. stans adv., valeat p. adi., dum et regi potest c. v. ὅπ. e serie hac, καὶ κατ. ὤρ., τὴν πρ. ὑπ. τοῖς χ. et, quae prius locis istis esset pulcritudo, eam foedabant. - †† c. v. compos. ex praep. eadem, πολλὰὶ αἰτῶ πρότερον - χειρισμῶν - τὴν - τύχην προειρηκότων, prius 6, 8; 13. - In relat. π - παρσεῖν, ἢ λ. prius, quam 7, 3, 15. 2, 11, 5. - τότε -, πρότερος prius 1, 15, 9. πρότ. μὲν -, ἔν δὲ 2, 10, 4. - πρότερος μὲν -, ὑπερον δὲ, primo -, postea 5, 1, 16. π. μὲν -, τότε δὲ λ. prius 8, 2, 6. 10. πρ. μὲν -, πλὴν τότε, antea ib. 11. sq. - simul cum neg. εὐ πρότερον -, πρὶν ἢ, non prius - quam 1, 11, 11. 1, 14, 9. 2, 6, 14. †† repetit. in vicin. πρότερον - προτέραις 2, 4, 5.
- προτιθεῖν, ph. de persf. c. acc. rei et praep. tum dupl. εἰκόνα, ἐπὶ - κλίνας - προτιθέασιν ἐν τῇ - εἰσόδῳ proponunt 4, 2, 3. spectandi causa. - tum una tantum, τὴν κλίναν - εἰς τὴν - ἀγορὰν π. ib. 8. ut ibi fiet alia de causa, et cantus ergo. προτιθέσαν - ὑπὲρ τῶν τειχῶν ἀγορὰν, proposuerunt 8, 6, 6. ad vendendum. - † simul c. dat. persf. τῶ δῆμῳ προτιθέμεν ἐπὶ ταῖς ἰσικαῖς - νομάς, proposuit 5, 8, 8. libello proposito et publice affixo promitt. - c. acc. rei solo, προσένας τὰς εἰκόνας λ. propositas imagines 8, 6, 4. supra mutuum, ut salutarentur etc. προτιθέασιν τὰ πρὸς τὸν δῆμον - γράμματα, proponunt 7, 6, 21. in loco aliquo publico affigentes, ut legerentur, vel ponentes, v. c. in mensa, nostr. vorlegen, sq. opp. τοῖς ὑπάτοις - διδάσκει. - ὁ Βαλβίνος, - διατάγματά τι προσέει, proposito quodam edicto 7, 12, 5. sq. τοῖς στρατ. ἐπέδωκε χρήματα.
- προτιμάσθαι, Pass. de re, mor. εἰ - τὸ ἐμότροπον προτιμάται, praefertur 7, 8, 14. magis s. plus aestimatur, amatur, sc. αὐτοῖς s. ὑπ' αὐτῶν.
- προτολμᾶσθαι, Pass. de re, mor. τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις, ob priorem audaciam 6, 7, 24. e. ob antea audacter facta, ob ante ausa, ante patrata, ob ea, quae ante patrata erant ipsis s. ab ipsis, sc. αὐτοῖς s. ὑπ' αὐτῶν.
- προτρέπειν, mor. s. ph. per verba et dicta, de persf. cum acc. persf. et praep. ἐπειράτο - τοὺς παῖδας - π. εἰς ὁμόνοιαν λ. adhortari 3, 13, 8. αὐτὸν προύτρειπεν εἰς τοὺς ἐλέγχους, adhortabatur 3, 12, 10. impellere, incitare. - Trop. de re, cum acc. persf. sq. inf. γράμματα -, προτρέποντα τοὺς λ litterae - hortantes 7, 7, 11. in quibus Senatus Rom. hortabatur, impellebat, suadebat, rel.
- προτροπή, mor. τοιαῦτα εἰς προτροπὴν - εἰπὼν, hortandi causa 1, 6, 20. ad adhortationem, sq. ἐκπλ., scil. αὐτοῦ, τοῦ Κομμοδου, ad eum hortandum.
- προὔπαρχειν, ph. de re, abl. οὔτε - ἔμβρου προὔπαρξαντος, praecedente 1, 14, 4. quum ante adfuisset, i. q. sq. προγενομένου. sed mor. εἰ μὴ προὔπαρχοι ἢ - εὐνοῖα, nisi prius adsit 1, 4, 10. μαγάλων - εὐεργεσιῶν προὔπαρχουσῶν, iam exstantibus 2, 5, 14. - in opp. ἐκ τῆς ἀποβάσεως τὴν προὔπαρχουσαν Φήμην, praecedens omen 1, 14, 12. - cum praep. εὐ γὰρ παρ' ἡμῖν προὔπαρχουσαν ἀρχὴν ὑφαρπάξων μεμίσητο, non enim apud nos prius istum principatum rapiens odiosus erat 3, 6, 10. imperium, quod mihi erat antea concessum et delatum. † διὰ τὴν προὔπαρξασαν παρ' αὐτοῦ ἐς τὴν πόλιν τιμὴν, propter iam habitum urbi honorem 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum honorem, i. propter priorem ab eo s. eius in oppidum honorem, i. quia ad-

- huc tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que versatus cum civibus celebritatem et festum obiret, cf. §. 7. et 4, 8, 20.
- προῦπτος, Pass. de re, ph. ἀέθρων προῦπτος, manifestum 3, 5, 10.
— ὄρα προῦπτεον κίνδυνον 4, 12, 14. τὸν κίνδ. π. ἔχοντες, periculum ante oculos habentes 7, 4, 4. p. πρόσπτος, ante visus.
- προούργου, f. προούργιατες, mod. de re, τὰ ἐνταῦθα προουργιατίτερα ἔντα, cum potiora sint 1, 6, 13, ad rei praesentem facientia, f. ante alias omnes res agenda.
- προφασίζεσθαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei, τοιαῦτα προφασίζόμενον αὐτοῦ, causante 1, 6, 10. praetextente, proferente pro causa et per praetextum.
- πρόφασι, ph. c. gen. rei, ἐπὶ πρόφασει διοικήσεως, sub praetextu 7, 1, 7. causa. — simul c. adi. et v. δοκοῦντα πρόφασιν εὐλογον ἔχειν ἔχθρας, causam 4, 14, 12. — c. adiuncto et v. ὑπὲρ ἑς (τοῦτο, ταῦτα f. αὐτῆ) αὐτῶν πρόφασις καὶ ὑπόθεσις ἀδελφικῆς, occasio 1, 8, 16. πταίσμα, — ἀρχὴν καὶ πρόφασιν λαβὼν εἰς λ. 7, 11, 1. causam, f. occasionem, nostr. Grund f. Veranlassung. — c. adi. et v. εὐκ εὐθὺς εὐλόγου πρόφασεως, sine probabili causa 2, 8, 4. non existente f. praesente, f. si f. ubi non est probabilis causa. ταύτης τῆς π. λαβόμενος, hanc occas. 2, 9, 14. ἐν μικρᾷ καὶ εὐτελεῖ π. — πρῶτοι ὄπλα ἐκίνησαν, exigua - occas. 7, 4, 2. εἰδώς, — πρόφασιν αὐτῶν εὐλογον ὑπόρριζουσαν, causam 4, 12, 15. π. δικαίαν νομίζοντες, caus. 5, 8, 16. — cum v. ἴσοι, πρόφασιν ποιοῦμενος τὴν - Φιλίαν, praetextens amicitiam 5, 9, 1. usus praetensione, causam afferens, inferens, obtendens. — simul c. inf. πρ. π., ποθεῖν λ. 4, 8, 16. praetextu usus hoc, se desiderare rei, — π. ποιούμενοι, λ. causantes, quod fuissent 6, 9, 8. — simul c. praep. μικρᾷ π. δεόμενος, εἰς τὸ ἀδικῆσαι, parva causa indigentem ad 3, 8, 6. π. ὀλίγης λαβέσθαι εἰς τὸ λ. causam 5, 2, 14. μικρὰν καὶ εὐτελεῖ π. τοῖς στρατιώταις εἰς ἃ ἐρούλοντο τῆς τύχης παρασχούσης, caus. 5, 3, 1.
- προφέρεσθαι, Pass. de re, phys. cum praep. τὰ διὰ Φωνῆς - προφερόμενα, quae voce proferrentur 7, 8, 4. dicta, verba.
- προφητεύειν, ph. de perf. cum praep. εἰ κατ' ἐκείνα τὰ χωρία προφητεύοντες, illius regionis vates 5, 5, 21. sacerdotes, interpretes dei, vaticiniorum et extorum.
- προφορά, ph. de actu, c. gen. rei, ἐν ᾧ περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν ἤσχολεῖτο, dum in illis verbis pronuntiandis occupatur 1, 8, 12. circa prolationem verborum f. in verborum prolatione, in verbis illis proferendis.
- προφύλαξι, ph. de perf., sensu milit. c. adiuncto et gen. perf. εἰ προφύλακας καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, speculatores et exploratores exercitus 8, 1, 9. cum discrimine, ut προ. sint, qui manent continenter loco aliquo certo, nostr. Vorposten f. Forwachen, ei qui remotius ab exercitu castris que et in stationibus sunt ulterioribus, remotiores vigiles.
- προειλάττεσθαι, Med. de perf. ph. abf. μηδενὸς προφύλακτομένου, nullo praeravente 1, 10, 14. p. mero act., nec de Commodo, sed de aliis, qui non sibi, sed Commodo providerint, ne quid accideret ei.
- προχέω, phys. de perf. c. gen. loci et acc. rei, εἴνου - πολλοὺς ἀμφορίας τῶν βωμῶν προχέω, ante aras profundens 5, 5, 16. fundens in frontem et intra cornua victimae, f. effundens.
- προχωρεῖν, ph. de perf. cum praep. ἐκέλευσε, — τὸν στρατὸν — μετ'

εὐταχίας π. incedere 7, 12, 19. procedere, progredi, porro ire. - ὁ Μαρτ. ἐπὶ πολὺ - προεχώρησε, processit 7, 2, 9. cum exercitu. - c. adv. (p. quo et in pr. loco formula e praep. stat.) διώζοντας αὐτῶν. πολὺ προεχωρηκίτα, qui iam longe processerat 5, 4, 19. - abs. ὡς δὲ, προχωρήσας, λ. progressus 4, 11, 4. cum exere. - Trop. de perf. cum praep. μέχρι πραιμάτων προεχώρει, procedebat 1, 15, 16. v. μ. - και μέχρις ὀδελφῆς - ἔρωτος προχωρήσας, progressus 1, 3, 6. etiam adeo amans sororem. eis τοσοῦτον προεχώρησε μανίας, ὡς λ. eo usque processit infaniae 1, 15, 17. εἰς τ. μαν. - προχώρησεν, ὡς λ. 1, 14, 15. adeo infans fuit, adeo insanivit. eis τ. προχώρησεν ὕβρεως, ὡς λ. eo contumeliarum provecta est 6, 1, 20. tantam contumeliam intulit ei, s. tam contumeliose tractavit eam. - de re, abs. τῆς πολιουκίας μὴ προχωρούσης, non procedente 3, 9, 12. μὴ π. τῆς - ἐπιβουλῆς, haud procedentibus insidiis 4, 4, 6. - c. praep. τὸ δὲ κατ' αὐτῶν ἕκαστος ἢ μὴ κατὰ γνάμην τροχωρήσῃ, pro se autem quisque nihil res ex sumptu procedat 2, 3, 21. qui Bg. supplet τὸ πρᾶγμα s. τὰ πρᾶγματα, ad v. πρ., (ubi simul opus sit addere vel gen. pron. αὐτοῦ, vel dat. αὐτῶ,) sumens τὸ κατ' ἄ. c. pron. ἐκ., (expleto subit. μέρεσ.) quae tamen et sepe res, relato ἐκ. ad sq. v. νομ. et ad τὸ κ. ἄ. explendo πρᾶγμα, cf. in pr. κ. - τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ προχωρούστων κατὰ γν. rebus in Arm. procedentibus ex sent. 3, 9, 3. - c. adv. εὐτῶ - προχωρήσαντος τοῦ ἔργου, succedente negotio 7, 5, 1. ἂ παρ - προχωρήσεν, ὡς ἐκέλευσεν, quae successerant, ut 7, 6, 16. - simul cum praep. ἐν τῇ Κιρκχιδόνι οὐχ, ὡς ἠλπικεσαν, τὰ πρᾶγματα προχωρεῖ, res succedebant 7, 9, 1. - c. dat. perf. ἐπεὶ μὴ προεχώρει αὐτῶ τὰ τῶν στρατοπέδων, parum procedebat ipsi res eiga exercitum 3, 15, 12. cf. §. 10. §. ὡς τὰ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶ οὐ προεχ. insidiae ei parum procedebant 3, 8, 9. - simul c. adv. οὐ θαδῶς - οὐδετέρῳ προεχ. (τοῦτο s. ταῦτα) neutri res procedebat 4, 4, 4. ἕκαστα αὐτῶ πάντα προχωρήσειν - ἠλπικεν, sibi successura (esse) 8, 2, 2. ἐπὶ τῷ μὴ, ὡς ἐβούλετο, τὰ τῆς πολιουκίας αὐτῶ προεχωρηκίναί, quod non - obsidio sibi processisset 3, 9, 12. ἐπεὶ - αὐτῶ τὰ - πάσης ἐλπίδος μείζον ἢν προχωρήσαντα, processerant 1, 10, 8. - simul c. adv. et praep. τούτων αὐτῶ δεξιῶς καὶ ὑπὲρ πάσαν εὐχὴν προχωρησάντων, succedentibus 5, 9, 21. - Al. not. cum gen. temp. et dat. perf. οἰδ' ὅλων μηνῶν δύο τῆς βασιλείας αὐτῶ προεχωρηκίας, cum nec totis mensibus duos eius imperium processisset 2, 4, 11. cum imperium ei processisset ne quidem ultra totos menses duos, i. cum imperium eius durasset ne quidem totos m. d.; ubi gen. temp. vel pendet a praep. in v. vel per se sumitur, ut a Bg. dativus c. subst. βασ. p. gen. - Al. not. c. praep. τὴν ἀρχὴν εἰς μέγα προχωρήσειν, processurum (esse) 1, 11, 8. crescere, augeri, extendi, se extensurum esse in plurimas terras ad gentes. - Al. not. de temp. a) abs. ὡς ἐδήλωσε καὶ τῆς ἡλικίας προχωρούσης, aetate procedente 6, 1, 14. aetate adultiori, maiori. - b) c. adv. ἤδη - τὸ πλείστον τῆς νεκτῆς προεχωρηκίαι, processerat 2, 2, 3. praeterierat.

πρώτα, physl. cum gen. diserto. τῇ πρώτῃ τῆς νεῦς, proriae 1, 11, 12.

πρωτεύειν, ph. partim, de perf. c. praep. una, τῶν κατὰ τὴν Πάμην π. δοκούντων, (coram,) qui Romae essent viri primarii 7, 6, 5. esse primarii viderentur. πρεβείας - ἀπὸ τῶν πρωτεύοντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν, ex primariis apud se viris 8, 7, 3. - c. dupl.

κατ' εὐγένειαν - πρωτεύειν ἀδίων, ὁ δὲ - διὰ τὸ ἐπιτοχος γεγενῆσθαι, potior esse 8, 8, 8. † πάντας τοὺς πρωτεύοντας ἀνείκειαι, primarius viros 7, 9, 22. sc. ἐν αὐτῇ, Καρχηδόνι, ἢ κατ' αὐτήν, ἢ ἐκεί, ut oppressum sit adeo vel hoc adv. vel illae praep. c. prion. — † cum gen. perf. πλῆθος τῶν συγγιλήτου πρωτεύοντων, ex primoribus senatus 1, 17, 2. eorum, qui primarii essent inter senatores.

πρῶτος, ph. Masc., de perf. per casus deinceps, Nom. cum verb. τοὺς π. φίλους π. διαβάλλειν ἤρξαστο, primus 1, 8, 4. ubi p. adv. haberi potest, ut in seq. locis. π. ἐτόλμησε λ. 6, 2, 17. π. λέγεται λ. ib. 19. π. - ἤλασε 7, 1, 3. †† ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν, prior 2, 3, 15. p. comparat. ἀπὸ Κυρῶν, τοῦ πρώτου μετασῆσαντος, qui primus - transtulit 6, 2, 5. - Plur. Nom. Γερμανοὶ -, πρῶται ἰδόντες λ. primi 4, 13, 13. 7, 4, 2. 7, 8, 26. — † c. gen. perf. ὑπεδέχοντα (αὐτὸν) πρώτων ἀνθρώπων καὶ βασιλέων - τσαυῖτα καθρωτικῶτα, qui primus omnium hom. perperasset 2, 14, 2. - Fem. de perf. cum gen. perf. et in relat. ὧν πρώτη μὲν ἦν Μαρκία - εἶποντο δὲ λ. quarum prima 1, 17, 2. - de re, c. adiuncto, αὐτῇ - π. καὶ μεγίστη αἰτία λ. 1, 8, 14. - in relat. πρώτης - καὶ δευτέρας - ἡμέρας λ. primo die 4, 15, 10. † abl. τῆς π. ἐν Ἰταλία πόλεως ἀντιστάσης, urbe illa, quae prima in It. obstitisset 8, 4, 24. qui Bg. p. adv. ceperit, hac serie, μὴ καθ. πόλ. τῆς ἐν Ἰτ. ἀντ. πρώτ., dum et procedit alia serie ista, μὴ καθ. τῆς πρώτ. πόλ., ἐν Ἰτ. ἀντ. non deleta urbe prima, quae in It. oblit. ἐπέστησαν πρώτῃ Ἰταλίας πόλει, primam It. urb. 8, 1, 7. δίδοναι τῇ πρώτῃ πόσιν, primum poculum 1, 17, 17. - in relat. τῶν μὲν οὖν πρώτων ἡμερῶν λ. - χρόνου δὲ ἐγγινομένου λ. primis diebus 8, 5, 1. - sed in rel. tacita, ἐν ταῖς πρώταις ὁρμαῖς λ. 4, 15, 15. τὰς πρώτας ἐμβολὰς 8, 1, 6. - Neutr. Sing., p. adv. πρώτου - ὀφθῆναι, primum 1, 11, 3. 1, 14, 7. † εἰ, π. - κατὰσῆσας λ. prius 1, 12, 9. ubi videtur esse in relat. tacita. — † in rel. manifesta, ἵνα ὀφθῆ π. - ἢ λ. prius -, quam 3, 11, 20. — in al. rel. εἰς ὕπερον λ. - πρώτου δὲ λ. prius 3, 5, 2. πρώτου μὲν λ. - μετ' ἐκείνου δὲ λ. primo 4, 14, 3. sq. πρώτου -, εἰς ὄρω λ. prius 2, 1, 22. - in rel. tac. πρ. μὲν -, τὲ λ. primo 1, 14, 15. sq. - primum 2, 4, 12. π. μὲν - δὲ λ. primo 4, 5, 15. — πρ. δὲ -, καθ' ἑαυτοῦς δὲ λ. ante omnia 2, 1, 8. πρ. -, δὲ λ. primo 4, 8, 20. sq. - καὶ π. primum 2, 2, 1. καὶ π. μὲν 6, 1, 3. π. μὲν οὖν λ. ib. 6. - † cum art. τὸ μὲν π. a principio 6, 3, 11. sq. ὁ δὲ λ. - †† τό γε π. tunc primum 1, 16, 7. qui Bg. retinet vulg. τότε πρ. Plur. in relat. manifesta, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα -, τὸ δὲ τελευταῖον, initio 2, 4, 10. sq. τὰ μ. π. -, καὶ τὸ τελ. prius 1, 12, 11. τὰ πρ. - ἐπαὶ δὲ λ. primum 1, 16, 10. τὰ μὲν π. - ἐπεὶ δὲ λ. primo 1, 10, 2. sq. - ὁ δὲ τὰ μὲν π. -, ὡς δὲ λ. 6, 8, 12. sq. - in rel. tac. οἱ δὲ σρατιῶται τὰ μ. π. - κατ' ὀλίγους δὲ λ. principio 6, 9, 7. primo 3, 12, 9. sq. τὰ π. - τὸν δὲ λ. 3, 10, 8. τὰ π. - τὲ λ. prius 7, 9, 21. τὰ π. μὲν λ. primum 3, 10, 5. ὁ δὲ τὰ μὲν π. initio 2, 3, 7. primo 2, 9, 9. 4, 10, 11. — καὶ τὰ μ. π. primum 2, 7, 10. τὰ μὲν οὖν π., - δὲ λ. primo 4, 11, 1. - primum 6, 2, 8. - † c. gen. rei, τὰ μ. πρῶτα τῆς ἡλικίας λ. initio aetatis 3, 10, 11. p. κατὰ τὰ μ. π. ὅτῃ ἢ μέσῃ τῆς ἡλ.

πταίσμα, trop. c. adi. συνέβη - π. ὀλέθριον τῇ Ἰ. πόλει, calamitas 7, 11, 1. - c. gen. rei ἢ perf. μηδέ τις - τύχης π. νομιζέτω, delictum 6, 1, 10. - cum gen. perf. τὰ τῶν - κλουσίων πταίσματε

- ἀμελείται λ. res aduersae 7, 3, 11. - c. praerpp. ὑπερίμνησκον ἀλλήλους τῶν ὑπὸ ταῖς ἀνατολαῖς διὰ μέλλησιν αὐτοῦ πταισμάτων, eas, quae - evenissent, calamitates 6, 8, 8. qui Bg. explet particip. συμβάντων s. γενομένων, pro severis, admonebant se invicem tum illarum in Oriente propter eius cunctationem calamitatum.
- πταίω, ph. de perf. abs. πρὸς τὸ μὴ πταῖσαι αὐτὸν, ne titubaret 5, 6, 18. caderet. - Trop. ἐμελεν αὐτῷ ἀκοντίζοντι - μὴ πταίειν, operam daret, ut iaculans ne aberraret 1, 15, 3. ut feriret. — † cum gen. rei, ὁ στρατὸς -, πταίων τῆς ἐλπίδος, quod spe excideret 8, 5, 1. spem amitteret s. non haberet amplius, non consequeretur id, quod sperasset. - cum abl. rei et adv. ὁμοῦ ἔπταισε καὶ γνώμη καὶ τύχη, offendit 5, 4, 13. deceptus fuit aequae opinionione sua, ac fortuna, laesus fuit tum a consilio et proposito Romam tardius proficiscendi, tum a fortunae casu, vento contrario, s. noxium fuit ipsi propositum illud et casus fortuitus ille, s. infelix factus est per -, nostr. er wurde gestürzt s. er stürzte, fiel, sank, zugleich dur. h seinen Vorsatz, Entschluss, und durch Zufall. - de re, c. acc. pron. ellipt. εἴ τι πταίσεις τὰ Μαξιμίμου πράγματα, si paululum titubassent Maximini res 7, 9, 24. si quo pacto infeliciter caderent, non felicem eventum haberent instituta eius et suscepta, iter bellum que adversus Italiam ac Romam.
- πτερόν, ph. animal. κολπώσει πτερῶν, sinuandis alis 1, 15, 11. de struthion.
- πτηνῶν, ph. σικεύη - πληροῦντες πτηνῶν, volucris 3, 9, 10. sq. μικρῶν - θηρίων.
- Πτολεμαῖος, Ptolemaeus, Philadelphus ille, Aegypti rex 1, 3, 6.
- πτύσσεισθαι, ph. Pass. de re et libell. c. abl. modi et adv. γραμματεῖον τούτων - τῶν - ἐπαλλήλων ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων, qui plicati 1, 17, 1.
- πτῶμα, ph. homin. ἐπιστὰς τῷ πτώματι, ad cadaver 4, 13, 14. τὰ πτώματα, Φερόμενα λ. cadavera 4, 6, 2. - cum adiuncto, διὰ πλήθος πτωμάτων μήτε νεκρῶν ἀναίρεσιν - γενέσθαι λ. prae multitudine caelorum neque cadaverum sublatio rel. 7, 9, 16. - animal. ἐπὶ πολὺ κειμένων τῶν πτ. iacentibus cadaveribus 1, 15, 13. — utr. simul. σωροὺς πτωμάτων 4, 15, 13. post pr. ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν.
- πύθεισθαι, v. πυθάν.
- πυκνός, ph. de re, cum adiuncto, ὕλαις δασείαις καὶ πυκναῖς, densis et spissis 8, 1, 13. quatenus sylvae sunt continuatae, longae, plures deinceps in Alpium ambitu toto, sed δασ. quatenus arbores sunt in sylvis plures et vicine siant, s. sylvae, in quibus arbores sunt multae et sibi vicinae, nec rarae. - Superl. absf. ἔλη πυκνότατα, paludib. densissimis 6, 5, 3. pluribus deinceps.
- πυκνότης, ph. cum gen. rei, διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, densitatem 7, 12, 13. vicinitatem.
- πυκτός, physf. πυκτοῖς πίναξι, implicatis 7, 6, 11. conf. 1, 17, 1.
- πύλη, sed ap. Nostr. in Plur. tantum, absf. tum templi, παγειςήμισαν ταῖς πύλαις, ad portas 7, 10, 9. cf. ib. 5. sq. - tum castrorum Praetor. ἀνοιχθισῶν αὐτοῖς τῶν πυλῶν, portis 5, 4, 5. πρὸς ἔβαλλον ταῖς π. 7, 11, 16. ἀνοίξαι τὰς πύλας 2, 6, 14. 5, 3, 23.

- 5, 8, 14, 7, 11, 18, 7, 12, 9. τὰς π. ἀποκλείσαντες 5, 3, 26. — τὰς π. κλείσαντες 7, 11, 12. συγκλείσαντες τὰς π. 8, 8, 18. — tum urbis, οἷς - πύλαι ἀνοίγνυντο 8, 6, 10. εἰ τι τῶν π. ἔωθεν ἦν 8, 4, 22. πύλαις ἀναπεπταμέναις ἐδέχοντο 2, 11, 11. περὶ ταῖς κ. λ. 7, 9, 18. ἀνοίξαι τὰς π. 8, 3, 1. 8, 8, 6, 3. sq. 8, 7, 3. — τὰς π. κλείσαντες 8, 2, 13. - cum gen. diferto loci, μέχρι - τῶν τῆς Ρώμης πύλων λ. 1, 12, 15.
- πυλίδες, ph. πυλίδων ἀσκήσεις, portis 8, 5, 10. bellico usu. foramina murorum, per quae telis missis arcerentur hostes. πυλίδι, κατ' ὄλιγον αὐθιγόμεναις, portulis 8, 4, 4. in ponte, arcus, speciem portularum habentes. - † c. adiuncto, πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεωγυίας, (ὄλιγμα,) portulas 4, 2, 14. aedificium in consecrando imperat., ubi foramina aperta, speciem portularum habentia.
- πυνθανέσθαι, Med. de perf. phys. c. acc. τεῖ, ἰτεράτο τὰς αἰτίας, quaerere 2, 5, 8. ἃ περ πυνθανόμενος, inaudiens 3, 5, 6. ταῦτα π. intelligens 3, 10, 8, 5, 8, 7. τὴν τοῦ βασιλέως - εὐνοίαν πυνθανόμενοι, intelligentes 4, 8, 13. πόλεις -, πυνθανόμενος τοσούτου ἔθοσος στρατοῦ, inaudientes 2, 11, 6. † πάντα πυνθανόμενος λ. omnibus intellectis 2, 1, 24. ταῦτα πυνθόμενοι, cum iam re intellecta 8, 8, 15. - simul cum adv. f. conii. ὡς ταῦτα ἐπυνθάνετο, audivit 5, 4, 8. † ὡς - ταῦτα - ἐπύθετο, cum audivisset 3, 3, 5. ὡς ἔ. τὰ γινόμενα, audita ea re 8, 6, 1. - cum adiuncto, εἰ - τὴν - δύναμιν - μάθοισιν, τό τε ἡμέτερον ὄνομα πύθειον, audiverit 2, 10, 16. - † simul c. praep. ὡς - παρὰ τῶν αὐτομόλων ἐπύθετο αὐτὸς τὴν - Φυγὴν, audivit 5, 4, 18. — simul c. acc. particip. p. inf. παρὰ τῶν ἀγγελλόντων πυνθανόμενος τὴν Ρ. ἀρχὴν μετέωρον φερομένην, audiens - sublime ferri 2, 9, 3. τοὺς στρατιώτας - π. περαιουμένους τὸν - ποταμὸν λ. audiens transisse 3, 4, 17. αὐτὸν προσιέντα πυνθανόμενοι λ. accedere audientes 2, 11, 10. - simul cum praep. f. adv. εἰ τε ὧν ἐπυνθάνοντο τοὺς οικίους ἕκαστοι - ἀπολωλῶτας, tum ex eo, quod audiverint suos domesticos - interemptos 6, 7, 7. p. ἐν τούτων, ὅτι ἐκ. c. conii. sq. πυνθανόμενος, ὅτι λ. audientes, ipsum rel. 2, 7, 11. - simul c. conii. et sq. inf. c. acc. ὡς - ἐπύθετο, λ. audito 8, 8, 10. - †† cum gen. perf. et pron. πυνθόμενος ὑμῶν, τίνα γνώμην ἔχετε, quaehurus ex vobis 2, 8, 5. vel auditurus.
- πῦρ, ph. honoris, τὸ π. προσπόμπενυ αὐτῆς, ignis 1, 8, 8, 2, 3, 5, 7, 6, 4, 2, 8, 10. πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῆ.) πλὴν τοῦ τυρός 1, 16, 9. † (αὐτὸν.) πυρὶ κριμπεύοντα 7, 1, 21. v. πομπ. Alius generis, in consecrat. imperat. πάντα - ἀνάπτεται - ὑπὸ τοῦ π. 4, 2, 21. οἱ λοιποὶ - πῦρ περιτιθέασι ib. 20. - sed rogi, πλόκαμον ἐπιθεῖναι τῷ πυρὶ 4, 8, 13. τὸ σωματίον πυρὶ παραδόντες 3, 15, 16, 4, 13, 16. †† sed proenae loco simul, κελεῖει - αὐτὸν - π. παραδοθῆναι 1, 9, 14. insanam et mendacem. - tum phari, Φρυκτωρίοις, ἃ - νικτῶρ δια τοῦ π. - τὰς ναῦς χειραγωγῶσι, igne 4, 2, 15. - sed noxiis, incendii univérse, τὸ π. - πολλοὺς - πένητας ἐποίησεν 1, 14, 5. (7, 12, 13.) καταφλέξαν τὸ π. τὸν νεῶν λ. ib. 6. ἐπενεμήθη τὰ - ἔργα ib. 7, 2, 8. μέρος τῆς πόλεως τὸ π. ἐνεμήθη 7, 12, 13. ἐλυμνηατο ib. 16. πάντα ἐπιὸν τὸ π. ἐπαρόσκειτο 1, 14, 9. γνώμη θεῶν - ἤρξατο - τὸ π. καὶ ἐπαύσατο ib. 10. τοῦ νεῶ καταφλεχθέντος ὑπὸ τοῦ π. ib. 7. τὰς ἐξόδους ὕ. τ. π. προκατελήθησθαι 7, 12, 14. πυρὶ καταφλέχθη ὁ νεῶς 5, 6, 7. ταῖς θύραις - πῦρ προσετίθεσαν 7, 12, 12. - sed terrae motus, εἰς —

πυρρός - ἐν τοῦ σεισμοῦ διατρέψεντος I, 14. 4. - † denique folis, c. gen. diferto f. rei, et c. adi. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου π. folis calorem 3, 9, 11.

πυρὰ, ph. c. diferto gen. materiae, ἕλων πολλῶν ἀθροισθῆναι πυρὰν, rogam 4, 8, 12. ubi pro sola firue f. compagine.

πύργος, sed ap. Noftr. modo in Plur., ph. tum in re milit., muro- rum castrisium, absf. Φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύργων λ. in turribus 2, 5, 15. - cum adiuncto, ἀνελθόντες ἐπὶ τοὺς πύργους καὶ τὰς ἐπάλλξεις 5, 4, 4. - tum urbis, ἀνωθεν ἐπάλλξων καὶ π. 8, 4, 20. — πύργους καὶ ἐπάλλξεις ἐγείρει 6, 2, 12. post pr. τὸ τεῖχος. † τῷ τείχει καὶ τοῖς πύργοις ἐθεσῶς 8, 3, 7. - simul c. adi. πύρ- γους μεγίστους καὶ ὑψηλοτάτους κατασκευάσας λ. 5, 6, 21. Heliog. ad nullilia procienda. ††† ἐλθέσθαι - πύργους ἐπὶ νύτων Φέρειν ἐπειράτο παιδεύειν 2, 11, 18. Iulianus.

πυροειδής, ph. de re, p. subst. c. adi. τοσοῦτον ἐκλάμψει αὐτῷ πυ- ροειδές τι, ignea quaedam species 1, 7, 9. nosfr. etwas so feuri- ges f. dem Feuer ähnliches, tam igneum quid f. igni simile.

πυρώω, physf. de perf. c. acc. rei, sed oppresso, πύρωσαντες (αὐ- τὰ f. αὐτὴν, τὴν πίτταν,) incendentes 8, 4, 26. - Pass. de re, τοὺς θύρακας - πεπορωμένους, candentes ib. 27.

Πυρρῆχίος, de re, Πυρρῆχίου θρόνον καὶ ἑξέλιπον, pyrrhichio 4, 2, 19. saltationis species. ita dicitur a Pyrrho, filio Achillis, auctore eius, vel a Pyrrhicho, quodam Cretensi vel Lacedaemonio, et lusus armatorum, qui pugnae imaginem retulerint, insurgendo, mox iterum resiliendo, iectum intentando vel declinando, et inter saltandum arma clypeos que concutiendo.

πυρώδης, ph. de re, Masc. cum subst. fem. ὀφθαλμῶν - πυρώδεις βολαί, micantes 1, 7, 9. igneus, ardeus, fulgens, nosfr. feurig f. funkelnd.

πῶ, temporis, post neg. μήτε τί τῆς παρασκευῆς πω - εἰδῶς, neque - adhuc 1, 9, 21. nec - dum. παρὰ μηδενὶ πω λ. 2, 8, 6. οὐδε- μίαν πω ἐπιβουλήν λ. 4, 13, 15. cf. post οὐ et οὐδὲ supra. - Si- ne neg., ante aliud adv. temp. ὀσβερώτερος τῶν πῶ ποτὲ ἀρχόν- των, omnis aetatis 3, 10, 13. sc. ὄντων, terribilior iis, qui un- quam antea erant principes f. praefecti Praefior. τῶν π. π. βα- σιλέων, omnium, qui unquam fuerunt, imperator. 3, 15, 5. ὅσα μηδεὶς πω ποτὲ (κατέλειπε,) nemo unq. ib. 7. εἴαν μηδενὶ τω ποτὲ βασιλεῖ γενέσθαι λ. nulli unq. 4, 8, 19.

πῶς, infinitae not., de modo, cum verb., post, Φίλει γὰρ πῶς αἰεὶ λ. solent enim plerumque 1, 2, 8. propr. quodam modo, sed deinde p. Lat. fere f. prope. πεφύκασι δὲ πῶς εἶναι λ. quodam- modo 4, 9, 4. - ante, ἄρεμα πῶς - ὑπήγετο λ. sensim 3, 12, 21. aliquo modo f. fere, prope. †† καὶ πῶς ἀπεροδοκῆτος λ. 7, 11, 8. ubi leg. καιρίως. post adi., seq. consona, ἀντίπαλός πῶς καὶ ἐσάρροπος ἐμμενεν λ. 8, 5, 1. ubi Eg. iterum omisit eadem senta pr. - post neg. sq. vocali. μή πως, ἀτε σχῆος, λ. ne forte 8, 3, 8. at sq. consona, μή π. τὸ ἕθος λ. ne 6, 1, 12. ubi et procedit πῶ quo pacto. - sed simul ante al. adv. μή πως ἀρα λ. ne forte (sci- licet) 2, 2, 8, 2, 15, 3. v. 2.

πῶς, in vera interrog. f. c. signo interr., ab init. καὶ πῶς λ. et quomodo 4, 5, 18. - in med. orat. τὴν δὲ μητέρα πῶς αὖν διέ- λαισθε; ib. - simul ante neg. ab init. οὐκ αἰσθαι. in med. perio- do, πῶς οὐχὶ νῦν - κρατήσετε -, στρατηγουμένων; cur. non 3, 6, 14. quid ni, i. profecto. - Sine vera interrog., post v. aliquod relatum, sed c. indicat. modo, ἡγγούον, πῶς χυθόνται τῷ πράγ-

ματι, quomodo sit - 5, 4, 16. i. q. ὅπως in eadem formula 2, 12, 5. πείραν δοθῆναι, π. φέρουσι λ. qu. ferant 5, 5, 11. - † sed c. optat. ὡς ἰδῆ, πῶς ἡλικίας ἔχοι, λ. qua aetate sit 4, 9, 9. v. ἔχ.

P.

Ράβδος, ph., univérse, ῥάβδω μόνη τὸν δρόμον τῶν ἵππων κυβερνᾷ, virga 7, 9, 15. de Numidis. - Sensu praecip. αἱ ῥάβδοι -, βασιλικῆς - ἰδιωτικῶν, virgae 7, 6, 4. falces.

ῥαβδόυχος, ph. de pers. sensu praecip. παρ' οἷς εἰς τὴν τοῦ ἡγουμένου ἐπιθεσίαν ἀρκοῦσι ῥαβδόυχοι, victores 7, 8, 10. ap. Carthaginiens.

Ραβέννα, urbs Ital. τὰς λίμνας - μεταξὺ - Ραβέννης, inter Ravennam 8, 6, 11. (ἀπὸ τῆς Ρ. ἄρας, Ravenna 8, 7, 1.) ἐν Ραβέννῃ, in urbe Ravenna ib.

ῥάδιος, de re, ph. Fem. abf. οὐ θατέρων ῥαδία ἦν ἡ τροπή, facilis 3, 7, 7. c. adiuncto, ῥ. ἡ εἰσοδος αὐτῇ (ἦν) καὶ ἀνώλυτος 1, 13, 2. ubi dat. pers. pendet minus ab adi., quam a v. subst. oppresso. — in opp. tacita, τοῖς μὲν ῥ. ἦν Φυγῇ 3, 14, 19. - Neutr. sine subst. at sq. inf. ἀκριβῆς - εἰπεῖν, οὐ ῥαδίον (ἔστι) haud facile 7, 1, 19. - sed simul c. subst. et in opp. τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἄλῶν Ρωμαίοις - ἐπισφαλοῦς ἐσομένου, ἑαυτοῖς δὲ - διατρέχειν ῥαδίου, ad discurrendum facili 7, 2, 11. - c. solo subst. et adiuncto affini, ὁ Ρ. δῆμος - πολὺ καὶ ῥαδίον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον 7, 7, 2.

ῥαδίως, phys. cum verb., ante, et proxime, ὡς μὴ ῥ. διαγνώωναι λ. non facile 1, 10, 12. ῥ. πισειῦν 1, 13, 14. ῥ. ἐλέγετο 2, 2, 7. ῥ. ὑπηγάγετο 2, 9, 17. ῥ. ἐκράτου 4, 15, 5. ῥ. χειρώσασθαι 6, 2, 15. ῥ. λυμηνάμενοι 6, 5, 15. οὐ ῥ. μνημονευθεῖσα ib. 23. ῥ. ἐπερῶσθαι 6, 6, 5. οὐ ῥ. ἠθροίζετο 6, 7, 2. ῥ. ἐτρέψαντο 7, 4, 13. ῥ. εἰσδέχθησαν 7, 6, 18. ῥ. ὑποκαταστῆναι 8, 8, 3. - † post syn. τύμαρεςερον - διοικήσεται καὶ - ῥ. παρόντος 8, 7, 15. - distractum, una voce, μὴ ῥ. συνεῖναι δυνάμενοι 2, 9, 15. ῥ. αὐτὰς κατέφλεγον 8, 4, 31. - duab. vocibus, ῥ. τῶν ἀντ. περιεγ. 1, 15, 16. 6, 1, 17. - pluribus voc. ῥ. - ἡκολ. 1, 11, 13. οὐ ῥ. - ποιησ. 6, 1, 15. ῥ. λ. 6, 2, 21. μὴ ῥ. λ. 7, 1, 26. - Post verb., proxime, ἀποσησ. ῥ. 7, 7, 13. πηγν. ῥ. 8, 4, 7. - distractum, una voce, ἐτυχον δὲ ῥ. 1, 11, 9. εἰλ. γοῦν ῥ. 2, 13, 10.

ῥαθυμία, mor., maxime in rebus bellic., abf. ῥαθυμίαν ἐγκαλῶν, ignaviam eorum 1, 10, 5. - c. adi. χρωμένους - τῇ συνήθει ῥαθυμία, socordia 5, 4, 3. - in opp. καταγνοῦς τοῦ μὲν ῥαθυμίαν, τοῦ δὲ δυσπραγίαν, ignav. 2, 9, 3. - c. adiuncto, μηδὲν ῥαθυμία, μηδ' ἀναπαυλὴ νέμων, desidia 3, 2, 1. οὔτε ἑμοῦ ῥαθυμίαν ἢ ἀδραμίαν (ἀναυδρίαν) καταγνώσονται, socord. 2, 10, 17. κατεγίνωσκον αὐτοῦ ῥαθ. καὶ τρόπων χαυνότητα 5, 5, 2, 5, 1, 5. - simul in opp. τοῦ μὲν - καταγνώσκοντες ἀναυδρίαν, τοῦ δὲ - μέλλησιν καὶ ῥαθ. quod esset desidiosus 2, 12, 4.

ῥαθυμότερον, mor. Neutr. p. adv., de regnant. in opp. ἐπιμελέστερον -, ῥ. βιώσαντες, dissolutius 1, 1, 9. negligentius. - de pugnant. οἱ μὲν - προθύμως ἠγωνίζοντο, - εἰ δὲ ῥ. προσεφέροντο τῷ ἔργῳ, segnius 5, 4, 11.

ῥαθύμως, mor. in regno, abl. τῆ τῶν δημοσίων ἐπιμελείᾳ ῥ. προε-
 φερόμενος, negligentem se praebens 2, 7, 1. negligentem, v. pr.
 — in bello, c. adiuncto, ῥ. καὶ ἀνάδρωσ λ. segniter 6, 8, 7. ἀν.
 καὶ ῥ. 8, 5, 5.

ῥᾶσα, ph. c. verb., ante, et proxime, κινῆσθαι, facile 1, 3, 15. ῥ.
 πείσαντες, facillime 1, 6, 24. 7, 11, 11. ῥ. ἀλίσκονται 4, 15, 9.
 15. ῥ. ὑπεδέχθησαν, facile 5, 3, 24. 6, 8, 15. - distractum,
 una voce, ῥ. οὖν τρεψ. facill. 7, 9, 14. - duab. voc. ῥ. εἰς εὖν.
 ῥ. 2, 4, 5. - plurib. voc. ῥ. - μετοχ. 1, 3, 4. ῥ. - τοῦ. 6, 7,
 18. 7, 12, 13. - Intra v. duo, sine ambiguit. ὑπέσχετο - ῥ. δώ-
 σειν λ. facile 1, 17, 17. 8, 3, 3. facill. 5, 4, 3. ἐλπίζων, ῥ. αἰ-
 ρῆσειν λ. 8, 2, 5. - sed c. ambig. ῥ. - μεθέξειν - ἡλτικα 1, 5,
 10. 2, 7, 9. 11. 3, 2, 2. - †† c. syn. πάντα δὲ ῥ. ἀνάπτται εὐ-
 μαρῶς ὑπὸ τοῦ πυρός, omnia autem facile accenduntur igni 4, 2,
 21. qui Bg. unum modo expressit, ubi aut figura est ἐκ παραλ-
 λήλου, aut leg. ταῦτα. Post verb. πόνος ἀντέχων ῥ. facill. 2, 9,
 2. - †† cum superl. an c. verb. ῥ. πλουσιώτατος ἐγένετο, facile
 1, 8, 16.

ῥασώνη, moral. sensu que bono, ἐλπίδα ῥασώνης λ. facilitatis 2, 3,
 12. sq. explic.

ῥεῖθρον, ph. univérse, c. adi. τὸ Πόντιον ῥ. Pontici fluctus 4, 3,
 17. mare, fretum, cf. §. 12. ῥεσμ. - τὸ ὕδωρ - εἰς ἕτερα ῥεῖθρα
 μεταχέτευον, in alia fluenta 7, 12, 8. - † simul cum adv. ἀν-
 τιτυπες - γίνεται τὸ πωτε ῥ. quod antea erat fluentum 6, 7, 16.
 qui Bg. recte particip. ὄν supplet, de aqua Rhēni et Danubii.
 — abl. ὑποχωρούτων τῶν Σεμελίων τῷ ῥεῖθρῳ, fluente 3, 3, 11.
 τοῦ ἐνύματος ἐπισχόντος τὸ ῥ. ib. 10. p. 19. τῷ ῥεῦματι et pr. et
 sq. χειμάρρους. - ῥεῖθρον γεφυρῶσαι, flumen 4, 7, 6. γεφ. τὸ ῥ.
 8, 4, 9. p. §. pr. τὸν ποταμὸν γεφ. in opp. et discrimine a flu-
 νιο, οὗτοι ποταμῶν -, οἱ - ναυσιπορον ἔχουσι τὸ ῥ. fluentum 6, 7,
 15. ἐπεὶ - ἐγένετο πρὸς τινι ποταμῷ, - τὸ ῥ. εὔρε - φερόμενον, in-
 venit eum 8, 4, 2. - † cum gen. deserto fluvii, τὰ ῥ. τῶν διὰ
 τοῦ πεδίου ποταμῶν ῥεόντων λ. flumina per illum campum decur-
 rentia 3, 4, 10. οὐδὲ (περὶ) ῥεῖθρων ποταμῶν ἢ φιλονεικία, de flu-
 minibus 4, 14, 14. - †† Al. rerum, ὡς ῥεῖθρα φέρεσθαι οἴνου λ.
 rivi 5, 5, 16. - ††† simul c. praep. τοσοῦτος - ἐγένετο φόνος,
 ὡς ῥεῖθροις αἵματος διὰ τοῦ πεδίου λ. rivis sanguinis per campum
 4, 9, 17. sc. φερομένοις.

ῥεῖμα, phys. univérse, de torrente, μὴ δυναμένου τοῦ τεύχους ἀντέ-
 χειν τῷ ῥεῦματι, impetum 3, 3, 11. fluentum, p. pr. ῥεῖθρον. —
 de fretō, c. gen. deserto, τὰς ἠπείρους (Europ. et Al.) ὑμῆσθαι
 τῷ Πρωποντιδὸς ῥ. Propontidis fluctibus 4, 3, 12. cf. 3, 1, 11. τῷ
 τῆς Πυ. πορσμῶ. Nominatim fluvii alicuius, αὐτὸν ἐξαγαγόντος
 τοῦ ῥεῦματος, fluentum 3, 9, 15. forsan de fluv. Tigri, it. in sq.
 loco. προσαχθεῖς ὑπὸ τοῦ ῥ. vī fluminis ib. 17. οἱ Φουβύμενοι -
 ἰδίδοντο τῷ ῥ. flumini 8, 5, 18. prope Aquileiam, p. pr. ἐς τὸν
 ποταμὸν λ. §. pr. - † in discrimine a fluv. διὸ καὶ πηγνυται -,
 μὴ σφοδρῶς κινουμένου τοῦ ῥ. congelascunt, minus concitate flu-
 entia 8, 4, 7. ubi tamen proprie hoc subst. refertur ad se ipsum,
 cf. loc. sq. - cum gen. deserto fluv. οὐκ εἰδότες τῶν Ἰταλιωτῶν
 ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ῥεῖματα ib. 6. - cum gen. al. loci, ὑπερ-
 βάντος - τοῦ στρατοῦ τὰ προβεβλημένα ῥ. - τῆς Π. ἀρχῆς, amnes 3,
 14, 18. quae alibi dr. ποταμοί, cf. 2, 2, 19. 2, 11, 9, 4. 11,
 3, 6, 2, 14.

ῥεῖω, ph. de re, f. flumine ipso, e. abl. modī, πλάττει - μέγιστος ἰ

- ποταμὸς ῥέων, cum ferretur 7, 1, 17. nisi abl. ille pendet ab adi. μ. - c. praep. μέγιστοι - οὗτοι ποταμῶν ἐπ' ἀριτῆ ῥέουσι, feruntur 6, 7, 14. τῶν διὰ τοῦ πεδίου ποτ. ῥέοντων, decurrentia 3, 4, 10. — † de al. re, τοὺς ὄχετους. (classicus Rom.) τοὺς εἰς τὸν Θύβριον ποταμὸν ῥέοντας, quae fluunt 5, 8, 18.
- ῥήγνμι, phys. de perf. c. acc. rei et abl. modi, τὰ δεσμωτήρια βία ῥηγνύσας. effringentes 1, 10, 4. - Med. cum acc. rei f. vestim. ῥηξάμενη τὴν ἐσθήτα, cum velitem sibi discidisset 1, 13, 7. prae dolore ac luctu.
- ῥήμα, ph. abl. τὴν τῶν ῥημάτων προφορὰν λ. 1, 8, 12. v. π. † in opp. ταῦτα αὐτὸν ἐντεταλθαι ῥήμασι, - μηδὲν δὲ ἐπεσπληκέναι, - γράμμασι λ. verbis 1, 9, 21. - † cum verb. affini, ὄσα - ῥήματα - ἐλέγετο 2, 2, 7.
- ῥήνος, fluu. sine art., Rhenus 6, 7, 14. ῥήνον ib. 5. - cum art. ταῖς τοῦ ῥήνου ὄχθαις ib. 12. ταῖς ὄχθ. τοῦ ῥ. 2, 9, 1.
- ῥητὴν, phys. c. adiuncto. δάδας, ὁμοίως πίση καὶ ῥητὴν δεδευμένας, rebna 8, 4, 30.
- ῥητός, Pass. de re, ph. Fem. εἰς ῥητὴν ἡμέραν, ad certum diem 2, 8, 1. Lat. ratus, propr. dictus, indicatus, definitus. Neutr. ἐπὶ ῥητοῖς σιτηροῖσι, certis 2, 11, 9.
- ῥίζωθεν, phys. ἄ περ - ῥ. ἐκίψας, radicitus 8, 4, 15. arbores et vites.
- ῥίωμα, ph. c. gen. rei, χρυσοῦ - ἐπιπάσσεσθαι, scobem 1, 7, 9. ramentum.
- ῥίπτειν, phys. de perf. cum dat. perf. et acc. rei, ἐρρίπτει τοῖς ὄχλοις - ἐπιτώματα λ. proiciebat 5, 6, 21. e turri Helioq. - Pass. c. praep. ἐπίτροποι - εἰς τοὺς ὄχετους ἐρρίπτοιτο, abiciebantur 7, 7, 6.
- ῥίπτω, id. de perf. c. acc. rei et praep. τὸ σῶμα ῥίπτουσιν εἰς τὴν λεωφόρον, proiciunt 3, 12, 25. - cum cod. acc. sed dativ. perf. ῥίψαντες τὰ σώματα τοῖς βουλομένοις λ. proiecta cadavera 8, 5, 24. - cum acc. rei solo, de milit. τριβόλοις - ἐρρίπτον, spargebant 4, 15, 6. πάντα ῥίψαντες (τὰ ὅπλα,) abicientes 7, 9, 14. - cum acc. perf. et praep. αὐτοὺς εἰς τοὺς ὄχετους ἐρρίψαν φέροντες, abiecerunt 1, 13, 11. ubi particip. c. vel modi, vel p. adv. cf. ib. ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν, proicit se - que 4, 4, 12. ῥίψασα εἰς τὴν γῆν ἑαυτήν, proiecta humi 1, 13, 2. — ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκιμποδός εἰς γῆν ἑαυτὸν, abiecit se - obsecrans 7, 5, 8. - † de animi. c. acc. perf. et adiuncto, ψῆδη, τὸν ἔκπον ἀποσείσαι μὲν τὸν Ἥερτίνακα καὶ ῥίψαι, proiecit 2, 9, 7. in solium. - Trop. de re, c. acc. perf. et adv. in opp. εἰς τὸ μέγιστον εἶψους ἄραι, καὶ πάλιν τὸν ἀρθέοντα ῥίψαι - δυνατὰ τυχεῖς ῥοπή, abicere 1, 13, 12. delicere, deprimere, privare honoribus et fortuna priori. - Pass. de perf. ph. μαλόντες - ἐρριμμένους, abiectos esse 8, 8, 19. cf. mox e §. 16. - De re, ph. cum adv. τὰ πτώματα - ὅπως δὴ ἐρρίπτετο, proiciebantur 4, 6, 2. — εὐθα ἐθεσκειν ἐρρίψαι τὰ - σώματα, proiecta esse 3, 12, 18. - c. praep. καταλιπόντες τὰ σώμ., ἐρριμμένα ἐπὶ τῆς λεωφόρου, abiecta 8, 8, 10. - abl. ὅπλα - ἐρριμμένα, abiecta 8, 4, 28. - Trop. ἐρριμμένην τὴν ἀρχὴν, projectum 2, 6, 10. neglectum, non curatum ab aliis. - cum praep. ἐν μέσῳ ἐρρ. (αὐτὴν, τὴν ἀρχ.) abiectum 3, 6, 10. quae plena est formula, p. pr., ducta a rebus, quae physice abiiciuntur et in medium f. commune. † c. adv. τὴν ἀρχ. μὴ περιῶδεν αἰσχροῦς ἐρρ. abiectum 2, 8, 3. e. περὶ τῆς

- ἀρχῆς - διαλεγόμενος, ὡς παντάσῃν ἐρρίπται (αὐτῇ,) abiectum effat 2, 9, 9.
- ῥίπαλον, phys. μετὰ χειρᾶς Φέρων, clavam I, 14, 16. Commodus, ut Hercules.
- ῥοπῆ, ph. f. trop. c. gen. rei f. persf. δλίγη - τύχης ῥ. momentum 1, 13, 12. nostr. *Ausschlag* f. *Bewegung*, *Stoß*, *Druck*, *casus fortunae secundae et adversae*, res aut persf.
- ῥυθμιζέσθαι, Pass. de re, ph. c. abl. modi, ῥυθμους - σεμνῶ μέλει - ἐρρῆμιζομένους, emodulatos 4, 2, 10. nostr. componere, - *setzen*.
- ῥυθμός, ph. Πεζῶρχίῳ - ῥυθμῶ, numero 4, 2, 19. inter equitandum, nostr. *Takt* f. *Zeitmaß* f. *Bewegung*. † τὰ πολεμικά αὐτοῖς γυμνάσια - (ῥυθμῶν f. εἰσὶ) ῥυθμοί, modulationes 7, 8, 11. versus, carmina, cantillationes, habentes numerum quendam, i. aequabilitatem temporum et syllabarum.
- ῥύσμαι, Med. de persf. phys. cum acc. persf. οὔτε δορυφόρων φρουρὰ ἰκανὴ ῥύσθαι τὸν ἀρχοντα, tuendo principi 1, 4, 10. τὸν δὲ ἐρρῥύσαστο, liberavit 1, 15, 12. - cum acc. rei, ῥύσθαι - τὰ σώματα, intari 6, 5, 21. - cum acc. rei al. f. loci, δύναμιν, ὅσῃν αὐτὰ κη ῥύσαστο ῥ. Μηδίας, tutandae Mediae ib. 15. ῥ. τὰς - ἐχθρας, tutandis ripis 6, 7, 11.
- Ῥωμαῖκος, p. adi. de re, Fem. in opp. τὴν Ῥωμαϊκὴν - χλαμύδα λ. Romano 4, 7, 4. Ῥ. ἢ Ἑλληνικὴν - ἐσθῆτα 5, 5, 6. - c. adiuncto, ἐν ἐμφυλίῳ καὶ Ῥωμαϊκαῖς μάχαις 3, 7, 18. e. - Neutr. κίχης ἐπιπέδου καὶ κατὰ Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων 3, 9, 1. - abf. 59. Ῥ. 3, 7, 18. i.
- Ῥωμαῖος, Sing. p. adi. post subst. nom. propr. c. art. Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, 59. Romanum 4, 8, 14. - sine subst. et art. in opp. οἱ χ ἀρμύζον Ῥωμαῖὸν γάμον βάρβαρον, Romano 4, 10, 11. — Plur. p. subst., cum art., Nominat. οἱ πρὸ σοῦ Ῥωμαῖοι, Romani 1, 6, 17. 1, 12, 11. 2, 7, 8. 6, 6, 10. 3, 9, 19. 4, 15, 5. 12. - in fine enunciat. τοιοῦτον - οἱ Ῥ. 1, 7, 11. 8, 5, 10. 5, 5, 14. - Gen. per var. situm, τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωμαίων, de imperio Romano 2, 9, 9. τῶ δῆμῳ τῶν Ῥ. populo Romano 2, 10, 2. τὴν δύναμιν τῶν Ῥ. exercitium Romanorum 6, 5, 21. — ἢ τῶν Ῥωμ. στρατῖα, Romanus exercitus ib. 16. διὰ τὴν τῶν Ῥ. γνάμην, propter Romanorum voluntatem 2, 8, 11. † πανδημεί τῶν Ῥ. τὴν ναὺν ἐφεκόντων, univerſis Romanis navem trahentibus 1, 11, 11. 3, 9, 12. - Dat. ὁφθῆναι τοῖς Ῥωμαῖοις, Romanis 1, 16, 8. 2, 14, 1. - Sed sine art. et subst. al., Nomin. in med. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου Ῥωμαῖοι εἰθαίμασαν, Romani 1, 11, 13. 1, 16, 7. 2, 11, 8. † ὃν αὐτοὶ Ῥ. ἐξεβιάσαντο 8, 8, 17. - in fine enunc. ὁ περ σέβουσι Ῥ. 1, 15, 19. 1, 16, 2. 2, 8, 3. 1, 10, 11. 1, 11, 10. 7, 10, 5. 1, 7, 11. 5, 6, 7. - in opp. οἱ βάρβαροι, ὡς περ Ῥ. 6, 5, 6. 9. - Gen. εἴτε ὑπὸ Ῥωμαίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐδυνῶν, a Romanis 8, 7, 17. μηδενὸς μήτε Ῥ., μήτε Ἑλλήνων λ. nemini Romanorum 1, 2, 4. παιδείαν τὴν Ἑλλ. καὶ Ῥωμαίων, litteris Graecis et Latinis 5, 7, 9. — ὑπὸ Ῥωμαίων βασιλεῖα κληθέντα, a Romanis 3, 7, 19. 4, 2, 22. — Dat. ὡς Ῥωμαῖοις - ὁφθῆναι, Romanis 1, 16, 12. 7, 2, 3. — 7, 7, 12. 1, 15, 9. 2, 4, 4. βοηθήσων - Ῥωμ. δεομένοις 2, 7, 11. τῆς παρὰ Ῥ. πολιτείας, Romanae civitatis 8, 2, 11. v. πολ. et pr. παρ. 4, 10, 13. 4, 14, 15. 17. 19. 4, 15, 2. τῶν ὑπὸ Ῥωμ. πάντων ἐδυνῶν, ex omnib. Romanorum provinciis 6, 3, 2. τὴν ὑπὸ Ῥ. γῆν, agri, Romanis subiecti 6, 7, 10. † κίνησις - κάσι τῆς ὑπὸ Ῥωμ. ἐγένετο, motus toto Romano imperio

existit 6, 3, 3. v. τὰς. in opp. παρ' Ἑλληνῶν ἢ 'Ρ. ap. Graecol.
 et Romanos 5, 3, 10. - Acc. γινώσκει τῇ παρὰ Ῥωμαίους 2, 15,
 3. v. γν. - ἐν τῷ ὑπὸ 'Ρ. ἐθνεῖ, in Romana provincia 3, 14, 17. -
 ἢ ὑπὸ 'Ρ. οἰκουμένη, orbis Romanus 3, 2, 5. v. οἰκ. - συμφορὰ
 - Ῥωμαίους ἐπέσχε, Romanos 6, 5, 23. 6, 2, 10. 4, 15, 18. —
 Nominativum Gen. Plur. sine art. at c. subst. aliquo, tum persf.,
 id que var. situ, ante subst. cum art. Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, Ro-
 manorum 1, 17, 5. - 'Ρ. βασιλεία 1, 15, 15. 'Ρ. στρατός 6, 5, 14.
 — post subst. τοὺς ἐχθρούς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, Senatus pop-
 ulari que Romani 7, 11, 10. εὐπατριῶν - Ῥωμαίων, Romanorum
 1, 7, 5. - † simul in opp. μαχιμώτερα - γινέσθαι πρὸς τὴν συ-
 γάθην μάχην 'Ρ. τὰ τῶν - βαρβάρων 3, 4, 18. 4, 10, 5. - †† post
 pron. ὅσοι Ῥωμαίων - ἐστρατήγησαν λ. qui apud Romanos rel. 4,
 2, 19. f. inter Romanos f. ex Romanis, f. Ῥωμ., ἔσοι λ. Roma-
 norum eorum, qui rel. - intra art. et subst. τὸν Ῥωμαίων στρατόν,
 Romanum exercit. 6, 6, 20. τῷ 'Ρ. στρατῷ, Romanorum exerc.
 3, 14, 16. 3, 6, 4. τὴν 'Ρ. δύναμιν, 7, 2, 2. οἱ 'Ρ. στρατιῶται,
 Romani milites 4, 7, 6. τοῦ 'Ρ. βασιλέως, Romanum imper. 4,
 11, 2. τοὺς 'Ρ. ἀρχοντας, Romani magistratus 5, 5, 13. 4, 2, 8.
 — †† Nominativum ὁ Ῥωμαίων δῆμος, pop. Romanus 1, 7, 2. 1.
 14, 13. 2, 8. 6. Romana plebs 7, 7, 2. τοῦ 'Ρ. δήμου, pop. Ro-
 mani 1, 10. 10. 3, 10, 2. 7, 8, 12. Romani pop. 8, 7, 11. —
 ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ 'Ρ. δήμῳ, pop. Romano 7, 5, 12. 4, 11, 13.
 — τὸν Ῥωμ. δῆμον, pop. Romanum ib. 4. τὸν Ῥωμ. δ. καὶ τὴν
 σύγκλητον, Senatum populum que Romanum 7, 6, 6. - Al.
 ordine, ὁ δῆμος Ῥωμαίων, pop. Romanus 1, 13, 4, 2, 7, 9. —
 Al. forma, ὁ δῆμος ὁ Ῥωμαίων, pop. Romanus 2, 2, 16. 8, 5, 15.
 — † Al. rursus, τὴν σύγκλητον καὶ 'Ρ. δῆμον, Senat. pop. que
 Rom. 8, 3, 9. - tum rei, Ῥωμαίων τὰ πράγματα, res Romano-
 rum 1, 11, 8. 'Ρ. ἀρχῆ, Romanorum imperio 1, 15, 15. - Al.
 situ, τὴν ἀρχὴν 'Ρ. imperium Romanum 3, 5, 2. - rursus al.
 ἢ 'Ρ. ἀρχῆ, Romanum imper. 1, 1, 3. imper. Rom. 4, 14, 14.
 τῆς 'Ρ. ἀρχ. Rom. imp. 2, 1, 18. 6, 2, 3. 14. 6, 5, 18. 3, 7, 8.
 Romanorum imperii 2, 4, 13. τῇ 'Ρ. ἀρχῇ 2, 7, 5. 6, 2, 21.
 †† τῇ 'Ρ. ὑπὸ Περτινίκου ἀρχῇ, Romano imperio 2, 4, 6. τῶν ὑπὸ
 τὴν 'Ρ. ἀρχὴν 1, 4, 20. - 1, 5, 19. 1, 16, 1. 10. 2, 9, 1. 3.
 2, 10, 4. 2, 13, 12. 6, 7, 5. 7, 1, 6. 8, 8, 21. †† μετὰ τὴν
 'Ρ. ἀρχ. apud Romanos 8, 2, 11. v. μ. et α. — ἢ 'Ρ. δυναστεία,
 Romanorum 1, 1, 5. τὴν 'Ρ. καὶ τῆς συγκλήτου γνώμην, Senatus
 populari que Rom. 7, 7, 11. τῆς 'Ρ. δόξης λ. Romana maiestate
 6, 3, 10. τῇ 'Ρ. εὐχῇ λ. Romanorum 2, 8, 18. ἐν τῷ 'Ρ. θεά-
 τρω 5, 7, 12. τὰς Ῥωμ. ὀχθὰς 6, 7, 11. ἢ Ῥωμ. πόλις, Roma-
 na urbs 5, 2, 5. τῆς 'Ρ. πόλεως 7, 10, 7. τῇ 'Ρ. πόλει 1, 12, 1.
 τὴν 'Ρ. πόλιν 7, 7, 15. - τὸ 'Ρ. σχῆμα, Romanorum 1, 14, 16.
 τῇ 'Ρ. Φωνῇ 7, 5, 19. Romana facundia 8, 3, 16. - † Nominati-
 vum post artic. plur. neutr., sensu var., τοῖς τὰ Ῥωμαίων οὐκ ἀκρι-
 βεῦσιν, res Romanas 1, 11, 14. ἐς ὅσον - ὑπὸ δημοκρατίας τὰ 'Ρ.
 διακρίετο, res Romana 2, 11, 7. ἄγων καὶ Φέρων τὰ 'Ρ. quae Ro-
 manorum essent 6, 2, 13. i. q. τὴν 'Ρ. ἀρχ. προσεῦσαι 6, 7, 5. v. τὰ su-
 pra. τὰ 'Ρ. Φρονεῖ, cum Romanis sentire 8, 6, 13. 8, 7, 8. v. Φρ.
 †† repet. in vicinia, τοῖς 'Ρ. - οἱ δὲ 'Ρ. 4, 15, 2. 14.

Ῥώμη, urbs, per casus deinceps, sensu pecul. ἐνεῖ ἢ 'Ρ., ὅπου
 ποτ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἦ, Roma 1, 6, 14. ut sedes imperatoris. - Sen-
 su vulg. c. art. Gen. ὡς πλησίον ἐγένετο τῆς Ῥώμης, prope Romanam

1, 7, 4. ἰ. ὡς παρῶντάτω τῆς Ῥ. longissime ab urbe (Roma) 2, 13, 18. τῆς Ῥ. ἐκπλαπένας, ex urbe (R.) 3, 2, 9. 1q. 3, 14, 4, 7, 1. 2, 13, 18. 7, 6, 4. τῶν τῆς Ῥ. πυλῶν 1, 12, 15. † τὰ συνήθη ἐαυτῇ βασιλείᾳ Ῥώμης, conuictam sibi aulam Romanam 5, 5, 1. Romae, p. abl. c. pr. ἐν Ῥώμῃ. sc. οὐτα. διατρίβουσι ἐπὶ τῆς Ῥ. Romae 4, 9, 3. - Dat. f. Abl. διατρίψας ἐν τῇ Ῥώμῃ, Romae 2, 14, 10. 3, 2, 7. 3, 9, 1. 4, 5, 10. εἰ ἐν τῇ Ῥ. γένοιντο, ubi Romam pervenissent 4, 1, 4. v. γίν. - ἐν αὐτῇ τῇ Ῥ. ipsa urbe Roma 7, 5, 2. - Acc. εἰς τὴν Ῥώμην ἀφικνεῖται, Romam 2, 14, 1. 1, 7, 12. 3, 5, 4. 3, 14, 9. 4, 1, 2. 5, 7, 1, 7, 6, 12. - 8, 5, 25. 8, 6, 15. 8, 7, 20. 22. 3, 8, 4. 1q. 3, 10, 1. 5, 4, 22. - 2, 15, 3. ὅσοι τὴν Ῥ. κατοικοῦν, Romam incolunt 1, 7, 4. - 1, 15, 5. 2, 15, 3. 3, 1, 2. 4, 8, 2. εἰς τὴν Ῥ. - ἀπερρίψας βλάβημα, in civitatem (Romam) 7, 8, 21. ὡς εἰς τὴν Ῥ. ἐδηλώθη ἡ τελευταῖα λ. 7, 10, 1. v. δηλ. - † τῆς εἰς τὴν Ῥ. ἀπόδοσιν - ἡμέλει 2, 8, 17. v. ἀμελ. et ἀφ. in urbem Romam. ἐπὶ τὴν Ῥ. χωρῆται, Romam 8, 5, 13. - Sine art. Gen. τοὺς ἀπὸ Ῥώμης ἐπιλέκτους, delectos ex urbe (Roma) 8, 6, 11. - † Acc. τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν, iter Romam versus 8, 4, 24. τὴν εἰς Ῥώμην ἐπάνοδον, reditam in urbem Romam 3, 7, 19. - Sed promissive, c. art. et sine art., per praecp. al., intra art. et subst. al., τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς, urbis (Romae) deliciarum 1, 6, 3. urbanis delicias 1, 7, 1. 5, 10, 4. 3, 14, 4. † τῆς ἐν Ῥ. διαίτης, in urbe (Roma) 3, 13, 3. τῆς ἐν Ῥ. ἰσθμῶ ὁδοῦ, Romae 2, 9, 6. - ἢ ἐν Ῥ. - διαθορά 3, 1, 1. τῆς ἐν Ῥ. δυνάμειος λ. urbanae copiae 3, 13, 10. copias, quae Romae erant; proprie dictis urbanis cohortibus, quae distinctae a cohortibus Praetorianis, ante urbem castra tenentibus. τοῦ ἐν Ῥ. στρατοῦ, urbanam militem 3, 7, 19. ad Romam urbem, i. ante, de Praetor. ii. τοὺς ἐν τῇ Ῥ. στρατιώτας, urbanis militibus 2, 4, 8. τοὺς ἐν Ῥ. στρατῶν, τῶν ἐν Ῥ. καταλειψθεῖσι στρατιώταις, Romae 1, 7, 12. στρατιώτας, οἱ ἐν Ῥ. διατρίβον, in urbe (Roma) 7, 10, 13. οἱ Γερμανοὶ - ἐν τῇ Ῥώμῃ διατρίβοντες, Romae 8, 8, 3. τοὺς Γερμανοὺς οὐτας ἐν Ῥ. qui in urbe (Roma) erant ib. 10. οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην στρατιῶται, urbanis milites 2, 10, 3. Praetor. - κελύσας πάντας τοὺς κατὰ Ῥώμην καὶ Ἰταλίαν ἀνθρώπους ἐστράξεν, per urbem (Romam) 5, 6, 12. Helioq. ἐν σχήματι τῶν κατὰ Ῥ. προϊόντων ὀροφύρων, eorum, qui Romae sunt 7, 6, 3. ἔκαστον τῶν κατὰ τὴν Ῥ. τρυπέσει δοκούντων, Romae ib. 5. τὸν κατὰ τὴν Ῥ. τῶν στρατοπέδων προσώτα, Romae ib. 9. πάσας - ἐν Ῥ. πράξεις ἐγκαιροποιησάντων, Romae 4, 12, 7. - simul post art. Plur. Nomin. τὰ ἐν Ῥ. πραττόμενα 8, 5, 11. † τὰ ἐν τῇ Ῥ. διοικῆσεται, urbanae res 3, 7, 16. μηδὲ τινα - ἐκπληγτέτω τὰ κατὰ Ῥώμην, quae Romae facta sunt 7, 8, 12. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥ. ἐστῆς εἶχεν οὕτως, Romae 8, 7, 1. καὶ τὰ μὲν κ. τ. Ῥ. τοιαῦτα ἦν 7, 12, 17. † τὸν κ. τ. Ῥ. - πόλεμον λ. ib. 20. τὰ ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἀγνοοῦντι, quid Romae contigerit 1, 9, 20. - †† Post merum art. Plur. Nomin. οἱ τὰ τῆς Ῥ. διοικεῖν εἰώθασιν, rem Romanam 2, 12, 7. ††† in periphrasi, τὰ μὲν κατὰ τὴν Ῥωμαίων πόλιν λ. 7, 7, 15. v. Ῥωμαῖος.

Ῥώμη, ph. de milit. in opp. δυνάμεις, - γνώμη καὶ Ῥώμη μηδεμίας ἀποδοῦσης, robore 6, 5, 23. Ῥωμύλος, nom. propr. αὐτοῦ δ τῆςδε τῆς πόλεως κτ' εἰς Ῥ. Romulus 4, 5, 12. Ῥώμης θαι, Pass f. Med. de re, tron. c. tra. in opp. ἰπὸ - νόσση κάμωνται. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐργῶντο ὑπὲρ πάντα νουσιαν, ἀν-

mo valebat 3, 14, 5. qui Bg. de perf. cepit, supplems mente nominat. pron. αὐτός, et τὰ τῆς ψ. sumens in periphrasi et per acc. ellipt., p. κατὰ τὴν ψυχὴν, dum ex alia ratione et rect., quam posui, τὰ τῆς ψ. procedit p. nominat. *animi eius vires*, (supplendo vulg. πράγματα) valuerunt, s. animus eius valebat s. videbat. - c. adiuncto, δοιοῦντα ψυχῆς εἶναι ἐξορμήνης καὶ πρὸς πάντα ἀνδρείων, animi firmi 2, 3, 2. constantis, qui non timore et illuc movetur, non conturbatur, impletur timore, anxietate, tristitia, intropidi. - Neutr. c. art. adv. et gen. perf. ἐκείνος τὸ πάνυ αὐτῶν ἐξορμήνον - ἐπαπέτρεψε, robur 3, 8, 10.

Σ.

Σαβίνος, nom. propr. ἦν ὄνομα αὐτῷ, Sabino erat ei nomen 7, 7, 8.

σαγηνεύειν, phys. per trop. sensu milit. de perf. c. acc. perf. et adiuncto, κοκλύσασθαι αὐτοὺς καὶ σαγηνεύσαι, circumretire 4, 15, 11. ἐπιπεριελάθων καὶ ὡσπερ σαγηνεύσας (αὐτὸν, τὸν στρατὸν.) 6, 5, 21. ἐπὶ αὐτοὺς, ἀστ. σ., ἐντὸς τῶν ὀπλων - εἶχε, tanquam verruculo inclusos 2, 13, 9. - cum acc. loci, πάντες στρατοῦ ὡσπερ σαγηνεύσαντες τὴν πόλιν, veluti circumretivisset urbem 8, 4, 19. - Pass. de perf. c. praep. et adiuncto, ἄς - ἐτενμήρατο ἦσαν αὐτοὺς εἶναι εἶδον τῶν ὀπλων περιειλημμένους, καὶ ὡσπερ ἐν οἰκτύοις σεσαγηνειμένους, quasi que circumretitos (verruculis s. sagena) 4, 9, 12. circumdatos.

σαλεύειν, trop. de re, c. adiuncto, ἡ ἀρχὴ, σαλεύουσα καὶ παρὰ μηδενὶ τῷ βεβαίως ἰδρυμένη, fluctans 2, 8, 6. mota, mutata, rapta, adempta huic vel illi, translata, ad unum et alterum. - c. praep. πόλεμον, ἐδ' ᾧ πᾶσα Ῥ. ἐτάλειεν ἀρχὴ, fluctuarit 5, 1, 7. terrae Romanae quasi commotae sunt, motae suo loco et domino, i. in periculo fuerunt, ne priori domino adimerentur et ab alio occuparentur, et in alius potestatem venirent.

Σατορῖνος, nom. propr. Saturninus 3, 11, 8. σατράπης, de perf., infinite, c. adiuncto, πάντες οἱ γεινιῶντες σατράπαι καὶ βασιλεῖς βαρβαροί, satrapae 6, 3, 9. praeseci provinciae, Persar. et Parthor. αἰχμαλῆτους βασιλεῖς καὶ σατράπαι βαρβάρους 1, 6, 16. Germanor. - magis finite, οἱ ἐπέκεινα Τίγγιδος καὶ Εὐφράτου σατράπαι καὶ βασ. 2, 8, 15. Persar. forsan et Parth. ἐ Παρθυαίος ἐπιτελεῖν εἶδη τοῖς σατράπαις 3, 1, 5. Parthor. - † c. diferto adi. populi, πάντα - ὑπὸ σατράπαις Περσικοῖς διωκῆσθαι 6, 2, 5.

Σαυρομάτης s. Σαυρομάται, Sarmatae 7, 3, 7. Sauromatae, Scythar. gens, hic populi in Europa pone Istrum et Borysthenen circa Maeotida, vicini terris Roman.

σαυτοῦ et σεαυτοῦ, propr. de secunda perf. ἀνάξια σεαυτοῦ, indigna te 2, 1, 18. πιεῖσαι σεαυτὸν εὐπίδι κρείττοι, te ipsum 7, 5, 11.

σεβάσμιος, mor. Masc. de perf. p. subst. c. adiuncto, ἐπεὶ αὐτὸν - σεβάσμιόν τε καὶ βασιλέα προσηγόρευσαν, Augustum 2, 3, 6. i. q. deinde σεβασόν, nisi sic cum Ms. legendum. - sed de re, c. subst. masc. σεβάσμιον εἶναι γάμον ἱερέως καὶ ἱερείας, venerabile 5, 6, 4. at cum subst. fem. τὴν ἄρχην, ἡ πρότερον - σεβάσμιος εἶφαινετο. augustum 2, 10, 4. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς 2, 8, 10. λαοσὺ αὐτῷ προσφέρειν τὰς σεβασμίου τιμῆς 2, 12, 10. 5, 2, 1. -

- † Fem. σεβασμῆαις τιμαῖς, augustalibus hon. 7, 5, 7. - Neutr. p. subst., cum art., gen. perf. et praep. τὸ ὑμῶν - πρὸς θεοῦ σεβάσμιον, vestram erga deos religionem 2, 10, 3.
- Σεβασή, titul. fem. Σοαιμίδα. - παρῆν γὰρ, ὡς Σ. Augusta 5, 8, 16. uxor (Augusti, Caesaris,) Imperatoris quondam πάντα ὑπῆρχεν (αὐτῆς,) ὅσα Σεβασῆ 1, 19, 9. Commodi concubinae. ἠγάγετο γυναικα, - ἢν Σεβασῆν ἀναγορεύσας 5, 6, 2. Heliog.
- Σεβασός, dial. marian, p. nom. appellat. ὁ Μαξιμίνοσ, ὑπὸ παντὸς τοῦ στρατοῦ Σ. προσαγορευθεῖσ, Augustus 6, 9, 13. i. q. §. pr. αυτοκράτωρ ὑπὸ πάντων ἀναγορ. - οἱ στρατιῶται -, καλοῦντες (αὐτὸν) Σεβασόν 2, 10, 19. οἱ στ. - Σεβασόν προσέειπον αὐτὸν 2, 2, 22. — † c. adiuncto, ἐβουλεύσατο (οἱ νεανῖαι cf. §. 7.) - ἀνεπίειν αὐτὸν αυτοκράτορα καὶ Σ. 6, 8, 10. ὁ δῆμος (αὐτὸν) Σ. ἀναγορεύει 2, 2, 21. 7, 5, 17. - † iterum cum adiuncto, sed diversis in membris, τὸ στρατιωτικὸν πάν καὶ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος αυτοκράτορα τε ἀνείπε, καὶ Σ. προσηγόρευσε (αὐτὸν) 2, 8, 9. Nigium, i. q. supra σεβάσμιον καὶ βασιλέα. - Σεβασοὶ ἀνηγορεύθησαν 7, 10, 8. Maximus, et Balbinus a Senatu. ἢ σύγκλητος - τὸν Γορδιανὸν ἄμα τῶν υἱῶν Σεβασοῦ ἀναγορεύουσι 7, 7, 4.
- Σεβασός, nom. propr. c. art. πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβασοῦ χρόνον, ab Augusto 1, 1, 5. 3, 7, 18. 6, 2, 11. εἴ οὖ - εἰς τὸν Σεβασὸν περιήλθεν ἡ μοναρχία, ad Augustum 2, 11, 9. §. 13, 7.
- Σεβήρος, sic sine art., id que in fine enunciat. Severus 2, 9, 2. 3, 15, 5. - in med. or. ib. 18. 3, 9, 21. - Gen. ἀντὶ Σεβήρου ἐαυτὸν Περτινᾶκα ὀνομάσας 2, 10, 2. cf. ib. 19. 2, 14, 7. - 2, 13, 4. 2, 15, 11. 3, 1, 1, 4. τὸ ἐκ Σ. δέες 3, 4, 17. οἱ Σ. 3, 7, 14. - 4, 1, 6. - Dat. τῶν - πεπραγμένων Σεβήρων 2, 15, 13. - 3, 2, 17. 4, 1, 1, 4. 6, 7. - Acc. τὴν πρὸς Σεβήρου μάχην 2, 11, 17. — Sed cum art. ὁ Σ. 2, 9, 6. 9. 2, 12, 1. 2, 13, 21. 2, 14, 10. 2, 15, 3. 3, 5, 1. 3, 9, 12. 3, 10, 12. 14. 3, 12, 7. 19, 4, 4. 18. - et in fine enunc. 2, 9, 6. 14. 3, 1, 2. 3, 2, 7. 9. 3, 5, 6. 3, 6, 1. 3, 7, 1. 3, 10, 1. 3, 13, 16. 3, 14, 16. — tum divulla, ὁ δὲ Σ. 2, 11, 1. 2, 14, 1. 2, 15, 9. 3, 2, 1. 3, 4, 16. 3, 8, 1. 3, 9, 3. 5, 3, 13, 1. 7. 3, 14, 3. 9. - it. ὁ δ' οὖν Σ. 3, 8, 7. - Gen. 2, 15, 3. 8. οἱ τοῦ Σ. ib. 19. (i. q. ὁ τοῦ Σεβ. στρατός. ib. 12.) 3, 3, 1. 7. 9. 13. 3, 4, 7. 3, 5, 4. 3, 7, 5. 8. 12, 11. - in fine enunc. 3, 15, 11. - Dat. 2, 9, 16. 2, 13, 1. 2, 15, 4. - Acc. 2, 10, 19. 2, 11, 10. 3, 3, 4. 3, 11, 1. 3, 15, 1. - repetit. sine art. 3, 7, 8. sq. - sed cum art. 2, 9, 6. - 9. 2, 12, 4. 6. - 9, 2, 13, 6. 3, 6, 17. 3, 7, 10. - 12. 14. - 17. 3, 9, 8. sq. 3, 11, 6. 3, 12, 2. sq. 21. - it. ut. modo 2, 13, 4. 3, 2, 2. sq. (τὸν τοῦ Σ. στρατὸν, - τὸ Σ. στρατεῖμα,) ib. 12. sq. 5, 7, 10. sq. 3, 9, 16. sq. 3, 13, 3. sq.
- σεβῶν, mor. de hom. erga hom. c. acc. perf. ὁ στρατός - σεβει αυτοκράτορας, colere 8, 6, 13. agnoscere, accipere, approbare, cf. §. 4. - de hom. et cultu div. tum erga simulacrum, τὸ τῆς Παλλᾶδος ἄγαλμα, ὃ σεβούσι τε καὶ κρύπτουσι Ῥωμαῖοι, colunt 1, 14, 7. 5, 6, 7. venerantur, adorant. - simul c. adv. σεβόντων αὐτὸ ὑπερφυῶς λ. 5, 6, 8. - tum erga statuam, ἀγάλματος ποιοσσιαίου, ὃ περ σεβούσι Ῥωμ. quod Romanis venerabile est 1, 15, 19. — tum erga disertum nomen. Σεῶ Ἰλίω τοῦτον - σεβούσι 5, 3, 8. i. q. sq. §. ὀφθαλμίσται. - κέμπουσι ἀναθήματα. - simul cum adv. τῶν θεῶν ὃν σεβούσιν ἐξαιρέτως, venerantur 4, 8, 16. σ ὑπερφυῶς Ἀπέλλωνα, col. 8, 3, 19. Σελήνης, ἢν μάλιχα - c. 4, 15, 7. - cum praep. Διός -, ὃν c. Ῥωμ. ἐν ἀεροπόλει 7, 10, 5. - † de hom.

- erga rem, σέβουσι τὴν ἑορτὴν, colunt 1, 16, 2. magni faciunt, celebrant cum veneratione, pompa, magnificentia.
- σεισμός, ph. absf. πῦρός ποθεν ἢ τοῦ σεισμοῦ διαζέοντος, terrae motu 1, 14, 4. - c. gen. rei diserto, σ. ὀλίγου προγενομένου γῆς, ter. motu ib. γῆς σεισμοῦς λ. 1, 1, 5.
- Σελήνη, p. perf. et numine, cum adiuncto, γαμον Ἰλίου καὶ Σελήνης, Lunae 5, 6, 11. - absf. Ἀστροόρχην - Σελήνην εἶναι θέλοντες, Lunam ib. 10. τὸν ναὸν τῆς Σ. Lunae 4, 13, 7. dei Luni.
- σεμολογεῖν, ph. de perf. c. inf. διστεῖν - εἶναι, σεμολογοῦσιν, gloriantur 5, 3, 11. dicere, affirmare cum quadam severitate et fiducia, serio.
- σεμνοκρεπῶς, mor. διοικουμένη ἀρχή, cum dignitate 2, 10, 4. decenter, cum exiflimatione aliorum et opinione bona.
- σεμνός, mor. Masc. de perf. σεμνοῦ βασιλέως γῆρας αἰδούμενοι, venerandi 2, 5, 14. σεμνὸν πρεσβύτην 2, 10, 7, 2, 13, 12. σεμνοὶ - πρεσβύται, venerabiles 8, 8, 20. = † c. diserto acc. ellipt. rei, ἀνδρα, (κατὰ) τὴν - ἡλικίαν σεμνὸν, gravem 2, 2, 16. venerabilem propter rel. - De perf. al., non senibus, σ. - ἀρχοντα, venerandum 2, 4, 1. τῶν σεμνῶν πατρῶν - Φίλων 2, 1, 10. † in opp. αἰσχρῶν ἔργων σεμνοὺς ἐπόπτας, honestos 1, 17, 3. - Sed de re, Fem. σεμνῆς βασιλείας προσάτην, sacri 2, 7, 5. - Neutr. τὸν στρατιωτικὸν ὄρκον, ὃς ἐστὶ τῆς Ῥ. ἀρχῆς σεμνὸν μυσῆριον, sanctissimum 8, 7, 8. venerabil. v. μυσ. - c. adiuncto, σεμνῶ ἦθει καὶ βίῳ σώφρονι, gravitate morum 1, 2, 6. probis moribus, i. q. 1, 2, 3. e. ιοσμ. τὸν τροπ. cf. ἦθ. - μένων - ἐν σώφρονι καὶ σ. σχήματι, honesto 2, 5, 8. † μέλει καὶ θρηνώδει, verendo 4, 2, 10. festero, serio, non hilari. - Neutr. c. art. et gen. perf. τὸ σεμνὸν τῆς παρθένου ἐθαύμασαν, sanctitatem 1, 11, 13. honestatem, castitatem. - † sed c. gen. rei et in opp. τὰ σεμνὰ τῶν ἔργων, feria facta 7, 8, 15. gravia, difficilia, grandia. †† πάντων - τῶν πάσαι δοκούντων σεμνῶν λ. cum omnia, quae olim habebantur gravia et honesta, rel. 5, 8, 1. qui Bg. cepit de Neuto et rebus, supplendo subst. πραγμάτων, i. dignitates et munera, it. coniugia et religiones, cf. 5, 6, 2. sqq. dum alii p. Masc. capiunt et de perf. adeo. - Compar. de perf. c. gen. perf. adiuncto, οἱ μὲν σεμνότεροι καὶ εὐσαφέστεροι τῆς συγκλήτου, honestiores 2, 6, 3. - de re, Neutr. c. art. et adiuncto, ἐπὶ τὸ σωφρονέστερον καὶ σεμνότερον πάντα μετάγειν, gravitatem 6, 1, 3. qui Bg. cepit Comp. p. post., dum procedit et not. propria, maiorem honestatem. - Superl. de perf. c. abl. modi et gen. perf. it. cum adiuncto, τῆς συγκλήτου - τοὺς δοκούντας (εἶναι) καὶ ἡλικία σεμνοτάτους καὶ βίῳ σωφρονεστάτους, aetatis gravitate ib. aetate gravissimi, maxime venerabiles.
- σεμνότης, mor. absf. aut in opp. τὸ ἐν ἡμῖν νέον σεμνότητος πληρώσετε 1, 5, 25. gravitatis s. gravitate implebitis s. auctoritate, v. πλ. διὰ σεμνότητα αἰδούμενος (αὐτόν,) gravitatem 2, 1, 10. animi vel constantiam vel honestatem. - c. gen. rei et adiuncto, προύχοντα - σωφροσύνη βίου, - καὶ ἡλικίας σεμνότητι, gravitate ib. 20. aetate venerabili.
- σεμνύεσθαι, Med. f. Pass. de perf., mor. f. ph. in bonam part. c. abl. perf. ὁ δῆμος -, σεμνυνόμενος εὐπατριδαίς λ. gloriabatur 8, 8, 1. magnificam de iis opinionem fovens animo, et preferens vultu et ore dictis que, nostr. stolz auf einen feyn. - sed in malam, c. abl. rei, προσκίτητῃ σεμνυνόμενον ἀρχῆ, glochantem 1, 5, 23. superbientem. - †† c. acc. rei, τὴν - μειχρίαν - ἢ πρεσβύ-

- εις ἔσεμνύετο, de adulterio anus gloriabatur 5, 7, 6. verbis iactabat, profitebatur cum aliqua fiducia et fastu; nisi ibi leg. in abl. τῆ μοιχείᾳ.
- σηκός, ph. συμπλείσαντες - αὐτοὺς ἐν τῷ σηκῷ, in sacellum 7, 10, 6. opp. pr. τὸν νεῶν λ. - c. adiuncto f. opp. diserto vicino que, ἰδίου νεοῦς τε καὶ σηκούς, sacella 6, 1, 6. medium templi, in quo numinum statuæ collocatæ erant.
- σημεῖον, ph., universe. ὅφ' ἐνὶ σημείῳ προσπεσόντες, semel signo dato 4, 9, 13. signo dato 4, 11, 8. - Senu pecul. εἴ τις - ἐντὸς ἑκατοστοῦ σημείου ἀπὸ τῆς Ῥώμης Φανείη, intra centesimum ab urbe (Roma) lapidem 2, 13, 18. milliariorum signum, quales lapides distabant a se invicem mille passuum spatio; ubi non est cum præp., quæ potius pendet ab oppreiso v. aliquo, v. c. ἀπέχοντος, ἀφεσῶτος. - ποταμῷ, ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεία ἐκκαίδεκα, qui abest ab urbe ad decimum sextum lapidem 8, 4, 2. - Al. sensu, τὰς εἰκόνας ἐκ τῶν σημείων κατασπῶσι, de signis (militaribus) 8, 5, 22. vexillis. τὰ σημεία ἀραντες, signis sublatis 2, 6, 17. v. αἰρ. - †† c. adiuncto et gen. persf. τὸν νεῶν, ἐνθα τὰ σημεία καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ στρατοπέδου, signa 4, 4, 12. ubi σημ. sunt feretra f. peritiæ solas, sed ἀγ. in peritiarum apicibus affixi orbes f. simulacra rerum div., v. c. animantium, aquilarum, laporum. - Al. sensu, trop. c. gen. rei, πολέμῳ σημείου εἶναι λ. signum 1, 14, 11. abl. σημεία, θεῖα πνευσιὰ δόξαντα - Φανῆναι, signa 2, 15, 11. ostenta.
- σημερον, ph. ἐλέσθαι σε δεῖ σ. εἰσεσθαι λ. eligendum tibi est hodie, ut 7, 5, 11. qui Bg. trahit ad pr. v.
- σθένος, mor. f. ph. ἐ σράτος - ἐπολιόρει καὶ πᾶσι σθένει πειρώμενος τὴν πόλιν ἐπέλειν, oppugnabat, humis viribus contendens rei. 3, 9, 8. qui Bg. rexii ad sq. v. τειχομαχοῦντες π. σ. totis vir. 8, 4, 18. π. σ. προασπίζην αὐτοῦ, cunctis vir. 6, 9, 3.
- σιγᾶν, ph. partim, de persf. c. acc. persf. σιγῶ Ἰερμανικόν, taceo 4, 5, 13. per figuram rhetor., praeteritionem, non commemorabo.
- σιδήρος, ph. in usu bell. c. gen. rei, ἔπλα, ὧν ὁ σῖδ. ἐθερμαίνετο 8, 4, 27. ferrum. - abl. τεχνάσματα σιδήρων, machinamenta ferrea 4, 15, 6. † in ornatu corp. τοὺς τεχνήλους κοσμοῦσι σιδήρῳ, ferro 3, 14, 13. Britanni, ferrea collaria.
- Σικελία, reg. ἐν Σικελίᾳ, Sicilia 4, 6, 7. εἰς Σικελίαν 3, 13, 7. - Σικελιώτης, de persf. p. aul. Διονυσίου τοῦ Σικελιώτου τυράννου, Siciliae 1, 3, 5. Siculi, i. q. Σικελός, et Συρακούσιος, Lat. Siceliotus.
- Σίρμιον, urbs Pannoniae, ἐν Σιρμίῳ, λ. intra urbem Sirmium 7, 2, 19. hodie Sirmich, in Sclavonia.
- σιτέομαι, Med. de persf. ph. c. acc. rei, μάζαν - ποιήσας, - ἐσιτέτο (αὐτήν,) vescabatur 4, 7, 9.
- σιτηρέσιον, ph. milit., abl. προστίθησι τῷ σιτηρέσιῳ ἄλλο λ. annonae 4, 4, 17. τὸ σ. - ἠέθητε, frumenti summam 3, 8, 6. τὰ σιτηρέσια ἐπέδιπλασίασας, annonam 6, 8, 16. † μισθολόγους ἐνὶ σιτοις σιτηρέσιος λ. auctoramenti 2, 11, 9. stipendiis l. pecunias f. frumento f. veste.
- σιτίον, ph. in opp. σιτία καὶ ποτὰ λ. cibum 2, 11, 3.
- σίτος, ph. Masc. σίτου πλείον λ. frumenti 1, 12, 9. † σίτον ἀλήσας, ὃ λ. tritico molito 4, 7, 9. ubi in Neutr.
- σιωπᾶν, trop. de persf. et scriptor., abl. ὅπως μὴ, σιωπήσαντες, λάθοιεν, si tacuissent 1, 1, 1. si nihil scripissent.

- σπάπτειν, phys. de perf. et milit. cum nominat. modi. σπάπτω
 πρώτος, fodiens 4, 7, 6. i. q. pr. ὀρύττειν.
- σπάρτος, ph. ἔθηκε - τὸ σ. lembus 1, 11, 10. f. lembum, v. is. —
 navis ib. 12. ubi et 19. syn. ναῦς. - ἐπιπλήσασθαι -, ὡς περ σπάρτι,
 navigia 8, 4, 11. i. q. pr. δίκην νεῶν.
- σπεδάζεσθαι, Pass. de perf. phys. c. praep. σπεδαζόμεντες εἰς πᾶσαν
 τὴν πόλιν, dispersi per 7, 9, 17. se dissipantes, euntes in urbis
 loca diveria, plateas, aedes.
- σπίλος, ph. τῆς περὶ τοῖς σπύλοις ἐσθῆτος λ. circa cura 4, 15, 9.
 † per definit. quandam, τὰ σπύλα σπέκων πάντα, ἀπ' οὐρύχων ἐς
 μίρους 5, 3, 12. Est enim pes, pars corporis, a coxendice ad
 imum pedem protensa.
- σπείσασθαι, Med. de perf. mor. c. praep. περὶ τῶν - consultare 1,
 17, 16. π. τῶν - ἐσκέπτοντο, deliberabant 2, 12, 8. π. τῶν -
 σπέψασθαι, dispicerent 7, 10, 3. σπέψόμενοι π. τῶν λ. ut di-
 spicerent 7, 11, 2. σπέψόμενος σὺν τοῖς φίλοις, deliberatione ha-
 bita cum 6, 5, 1. - c. acc. rei simul, ὀλέθρια καὶ ἐπίβουλα κατ'
 αὐτῶν σπέψασθαι αὐτὸν ἠνάγκασαν, perniciem et insidias ipsis me-
 ditari 4, 9, 6. constituere, decernere animo. - cum solo adv.
 σπέψόμενος, ὅπως τὸν ποταμὸν γεφυρώσῃ, deliberabundus 3, 4, 8.
- σπέκω, ph. de re, cum acc. rei f. loci, τὸ ἕτερον μέρος (αὐτῆς, τῆς
 ὁδοῦ) - ὄρος σπέκει, tegit 3, 3, 2. - De perf. c. eod. acc. οὐδ'
 ἀρτιένονται, ἵνα μὴ σπέκωσι - τὰς γραφὰς, operiant 3, 14, 14.
 — c. adv. simul, τὴν κεφαλὴν ἀεὶ σπέκων, operiens 5, 4, 12. —
 c. praep. et abl. rei simul, τὰ σπέλη σ. πάντα ἀπ' οὐρύχων ἐς μη-
 ροὺς ἐσθῆσιν, convellens 5, 3, 12. - Pass. de re, cum abl. rei,
 σπέτεται (αὐτὰ, τὰ ὄρη) ῥυαῖς λ. teguntur 3, 1, 13.
- σπευάζεσθαι, Pass. de re, mor. cum praep. et affini subst. Φάσκων,
 συσκευῆν κατ' αὐτοῦ - ἐσπεύσασθαι, excogitatum (esse) 3, 12, 21.
- σπευῆ, ph. παρελόμενος πάσης τῆς περιειμένης σπειῆς, adempto cultu
 6, 4, 11. vestibus cum ornamentis et instrumentis, arcibus,
 phareis, ephippiis, cf. §. 7. - in opp. ἐν διαίτῃ καὶ σπευῆ δια-
 φέρουσιν λ. habitu 4, 10, 12. - cum gen. perf. ἢ ἢ σπευῆν ἠνιό-
 χου ἀνεληφότι, hab. 4, 12, 11. vestitum et alia gessamina.
- σπίτος, ph. γυμνὸν σπύτος ἀράμενοι τὸ ὕδαρ, sine vase 6, 7, 16. c.
 — c. adi. ἔλλινος ἐς ποτὸν - χρώμενος σπύσιν, vasis 4, 7, 8. —
 τὰ ἀρτήματα - ἐν χ. σπύσιν σκ. λ. 5, 5, 20. σπευῆ - πληροῦντες, va-
 sa 3, 9, 10. κολλὰ σ. 6, 7, 16. - † simul-cum gen. rei f.
 materiae, πολλὰ εἶναι κενὰ οἰνοφῆρα σ. περιφασῆς ἔσθου 8, 4, 9.
 cupas, f. dolia. † Al. not. et c. al. gen. rei, ἐκπέμπουσιν, ὡς δὴ
 τι σ. τῶν ἐκ τοῦ θαλάμου περιπτῶν, supellectile 2, 1, 2.
- σπευφόρος, ph. de animal. et instrum. simul, τὰ σπευφόρα πάντα
 κτήνη τε καὶ ἔχηματα, impedimentis omnibus, iumentis et vehi-
 culis 8, 1, 4. sarcinaria, vasa, sarcinas, portantia, vasifera.
- σπέψις, ph. μάλιχα τῆ σπέψι ταύτη πιεθούσιν λ. divinationi 8, 3,
 18. inspectioni extorum, extispicio. - mor. ἢ σ. ἀπεδοκίμασθη,
 consilium 4, 3, 21. deliberatio. - μετ' οὐ πολὺ τῆς σπέψεως ταυ-
 τῆς, post hanc deliberationem 4, 13, 7.
- σπηνή, phys. milit. sensu, de imperat. c. adi. προκηδήσας τῆς βασι-
 λείου σπηῆς, ex tabernaculo 6, 9, 1. σπηῆ χρώμενος εὐτελεῖ 2,
 11, 3. - c. gen. perf. ἐπίασι τῆ σ. αὐτοῦ 8, 5, 22. - abl. προελ-
 θόντα τῆς σ. ib. - ἐπιπλήσασθαι τῆ σ. 6, 9, 14. ἐν τῆ σ. καθεύ-
 δων 7, 1, 22. 8, 5, 19. εἰς τὴν σπηῆν ἐπανέρχεται 6, 9, 12. - de
 gregariis milit. ὑπὸ σπηαῖς διαιτώμενοι 5, 2, 13. εἰς τὰς σπηῆς
 ἐπανήσαν, in sua tabernacula 4, 13, 16. 8, 5, 19. e. - c. adi.

μένοντες ὑπὸ σκηναῖς αὐτοσχεδῶν 8, 5, 9. - Al. not. theatrali, πρὶν τι λέγεσθαι - ἐπὶ τῆς σ. in scena 1, 9, 7. ἕτερον - τῆς σ. λ. a sc. 5, 7, 13. - in opp. πάντα τὰ ἀπὸ τῆς σ. καὶ τῶν - θεάτρων μεταγαγεῖν λ. omnia a sc. ib. 12. v. π. c. adi. γὰρ ἐν μέσῃ τῆ σ. 1, 9, 7. - † Trop. cum adiuncto, συσκευῆν τινα καὶ σκηρῆν τὸ πρῶτον ὑπάπτειν, compositum quiddam et fictum 5, 12, 7. i. q. §. 21. ὄραμα, rem fabulosam, qualis in scenam producitur.

σκηνοποιεῖσθαι, Med. ph. de perf. et German. cum adiuncto, ξύλων οὐσης ἐκταυρίας, συμπηγνύοντες αὐτὰ -, σκηνοποιεῖται, tabernacula aedificant 7, 2, 3. quae dr. in pr. οἰκήσεις, et sunt adeo aedificatae ligneae, e tabulis et trabibus ligneis, opp. ib. aedificis e lateribus coctis et lapideis. - Al. not. milit. δύο - ἡ τριῶν ἡμερῶν σκηνοποιησάμενος ὁ Μαξιμίνος, - ἔκτισεν λ. exstructis tabernaculis 8, 4, 8. ubi gen. temp. pertineat potius ad sq. v. ἔκειν. cum iussisset tabernacula exstrui.

σκηρῶν, ph. sensu milit. c. adv. τὸ χωρεῖον, ἐνθα ἐσκήνου ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, tabernaculum posuerat 6, 8, 17. i. q. v. pr.

σκηπτός, ph. σκηπτῶ - κἀτενεχθέντος, fulmine 1, 14, 4.

σκήπτρον, ph. εὐρυσαν ἀντὶ σκήπτρου φέρων, pro sceptro 1, 3, 7.

σκήψις, mor. in opp. γυῶσι, ὅτι μὴ σκήψις, ἀλλ' ἀλήθεια λ. simulationem 2, 1, 23.

σκιά, ph. c. gen. rei, τῆ τῶν δένδρων ἡεῖα σκιά, umbra 1, 12, 3. ut recte Bg. legit sic in. abl. p. vulg. gen.

σκιμποδίου, ph. αὐτὸν, ἐπὶ τινος σκιμποδίου ἀναπαυόμενον, lectulo 7, 5, 6. i. q. sq. vocab. - σκίμπονος, in quiete diurna, ῥίψας ἀπὸ τοῦ σκίμποδος - ἑαυτὸν, ex lectulo ib. 8. τίθητι (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ σ. in lecto 1, 17, 4. 7. in diacta, cf. §. 1. - inter epulas, ἀναδοροῦντα τοῦ σ. de lectulo 2, 6, 10. cf. §. pr. - in quiete nocturna, ὡς μὴδ' ἀναδορεῖν τοῦ σ. ut nec exsiliet lecto 2, 1, 15. cf. §. sq. et 12. - aegroti, τοῦ σ. κουφίσας ἑαυτὸν, e grabato 1, 4, 1. humili lecto, nostr. Ruhebettē s. Canapé.

σκιρτᾶν, ph. de perf. cum praep. et adv. πρὸς ἀλλοῦς - ἐσκίρτων εὐρουθμῶς, tripudiabant 4, 11, 5. Parthi saltantes.

σκληρὸς, mor. Masc. de re, c. adiuncto, σκληρῶ βίῳ καὶ τραχεῖ, durae 2, 9, 2. de milite Severo. - Neutr. cum art. et gen. rei, τὸ σκληρὸν τῆς διαίτης - ἐπανέτρεψε, durum victum 3, 8, 10.

σκοπός, ph. de perf. sensu milit. abl. οἱ σκοποὶ ἀπηγγεῖλαν, exploratores 8, 2, 3. προὔπεμψε σκοποὺς τοὺς ἐρευνήσοντας λ. 8, 1, 2. - † cum gen. perf. disertō, it. adiuncto s. opp. ὑπαντῶμενοι αὐτῷ οἱ προϋλακῆς καὶ σκοποὶ τοῦ στρατοῦ, ἠγγεῖλαν ib. 9. qui pererrant diversa loca, et ibi inquisunt, quis adsit, quid que geratur, nostr. Spione s. Auskundschafter, cf. προφ.

σκοπός, de re, ph. τῶν τοξοτῶν ἐς - τὰς κελιάς - κατὰ σκοποῦ τοξοῦντων, tanquam ad scopum 6, 7, 18. qui Bg. lacru supplementi adv. ὡς. - c. adi. οὐδέποτε σκοποῦ ἄλλου ἔσχεν, λ. scopum 1, 15, 8. quam illa duo pr., frontem aut cor. - Trop. c. inf. ἐμοὶ σκοπός ὑπάρχει, - γράψαι, mihi propositum est 2, 15, 12. - † ἐμοὶ σ. 5, 1, 15. sc. ὑπάρχει s. ἐστὶ.

σκυθρωπός, Masc. de perf. phys. ἦν, vultu 7, 8, 1. vultu. - it. de re, Fem. c. affini subst. σκυθρωποῖς ταῖς ὄψεσιν εἰς γῆν ἤνευσαν, moesto vultu in terram nutabant 1, 6, 10. - Neutr. σκυθρωποῖς προσώποις ἐς γῆν ἐν. ἦ, 3, 16. in quibus loc. duob. i. q. merum scytrōs, ob adiunctum subst. - † sed c. subst. al. σκυ-

- θρωπὸν εἶδεν ὁ δῆμος θέρμα, triste I, 15, 15. h. l. quod tristes
 vultus contraheret.
 σκύλλειν, de persf. phys. c. acc. persf. ἵνα - μὴ - τὸν στρατὸν σκύλλῃ,
 vexaret 4, 13, 3. † σκύλλας (αὐτοῦς,) postquam eos defatigasset
 7, 3, 9. utr. loco per iinera.
 σκύλον, ph. σκύλων ὄψιν ὄπλα παρεῖχεν ἐξήμιμένα, spoliarum 3, 4,
 28. - † c. gen. rei f. loci, σκύλα τῶν πατρίδων ἰδεῖν 7, 3, 15.
 † ablata e templis aedibus que ornamenta.
 σκώμμα, ph. τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (ἐστὶ) σκώμματα, dicteria
 7, 8. II. sales mordaces.
 σκώπτειν, ph. de persf. c. acc. persf. et praep. αὐτὸν - ἐπ' αἰσχροῖς
 - ἡδοναῖς, incefferent dicteris 2, 7, 4. † simul c. acc. modi f.
 adv. πολλὰ - αὐτὸν ἐκείνων τιωφάντων ἐς τὴν - ἀναίρεσιν, cum var-
 rie ipsum cavillati fuissent ob 4, 9, 5. - cum solo accus.
 rei al.
 Σοαιμῖς, fem. Soaemis 5, 3, 6. τῆς Σοαιμίδος, Soaemidis 5, 8, 17.
 τὴν μητέρα Σοαιμίδα, Soaemidem ib. 16.
 σορός, ph. mortui, c. gen. persf. χλαμύδα - ἐπέθηκε τῇ ἐκείνοι σορῶ,
 tumulo 4, 8, 21. i. q. pr. μνήμα et §. IO. τάφου.
 σός, pron. Masc. de re, ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σῷ λ. in perniciem tuam 2,
 1, 18. - Fem. τῆς σῆς ἀρχῆς λ. tuum imperium I, 6, 18. πα-
 ρουσίας τῆς σ. petulantiae tuae I, 17, 10. - Neutr. ἡμεῖς, τὸ σὸν
 γένος, sanguis tuus I, 13, 3.
 Σουλπικιανός, nom. propr. Sulpicianus 2, 6, 12.
 σοφία, mor., in malam partem, διὰ σοφίας λ. solerter 2, 15, 10.
 i. a. §. 3. σοφίσματι λ. - ὕμῶν - σοφίᾳ κρείττους ἐσμέν, solertia
 2, 13, 10. i. q. §. 2. σοφίσματι. - τοῦ ἐν Ῥώμῃ στρατοῦ σοφία
 περιγενέσθαι, calliditate 3, 7, 19. de Severo, - sed c. adiuncto,
 τέχνη καὶ σοφία - περιέσθαι, consilio I, 10, 10. de Materno,
 §. 4. μηχανάται τοιούδε τι λ. - cum gen. rei et in opp. ἔπλα -,
 σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, commento ar-
 tis 8, 4, 28. calliditate artis, callida arte, per affusam picem
 etc. - in bonam part. c. gen. persf. τὰ - εἰς τὴν ἐκείνου σοφίαν καὶ
 στρατηγίαν τὴν ἀναθοράν ἔχει, sapientiam I, 5, 23. scientiam rei
 militaris, de duce Marco.
 σοφίζεσθαι, med. de persf. mor. in mal. part. c. acc. persf. αὐτοὶ τὸν
 δῆμον ἐσοφίσαντο, commento deceperunt 7, 10, 13.
 σοφίσμα, mor. in mal. part. σοφίσματι ἐχρήσατο, commentum 2,
 13, 2. σ. ἐκλωκότες ib. 20. σ. προλαβάν, astu 2, 15, 3. - cum
 adi. ἐνέχρητο - ἄλλῳ - σ. 2, 13, 21. ἐχρήσατο - τούτῳ σ. προμη-
 θεσάτω, artificio 3, 2, 7. - † c. adiuncto et forsan etiam cum
 praep. δέλον τινα εἶναι κατ' αὐτοῦ καὶ σοφίσμα 3, 8, 11.
 σοφός, mor. de persf. in mal. part. c. praep. ἄνδρα ἀπατεύω σοφόν
 τε πρὸς ἐπιβουλήν, solerter 3, 5, 9. callidum - in bon. πολὺ
 πλήθος ἀνδρῶν σοφῶν λ. sapientum 1, 2, 7. sub Marco, littera-
 rum peritorum. πολλοῖς καὶ σοφοῖς ἀνδράσι συγγέγραπται
 ib. 9.
 σπανίζειν, ph. de persf. cum gen. rei et adv. ἐστὶν ὅτε σπανίζοντες
 τῶν ἐπιτηδείων, indigentes 5, 2, 13. † de re, per particip. p.
 ἄν. μόλις καὶ σπανίζοντα - νομισθήσεσθαι, vix raro que 4, 10, 9.
 σπανίς, ph. c. gen. rei, λίθων, penuria 7, 2, 8. ἐν σπανί τῶν ἐπιτη-
 δείων λ. penuriam 1, 12, 9. 8, 6, 7. πάντων ἐν σ. 8, 5, 8. 16. —
 διὰ σπανίαν χρημάτων, ob inopiam 2, 3, 22. - c. adiuncto, σπά-
 νει ποτοῦ καὶ ἐνδείᾳ εἰσθῆναι λ. penuria 7, 12, 7. - cum gen.

- perf. σπάνει τοῦ - ἀρξόντος, in defectu alicuius imperaturi 2, 10, 15.
- σπάνως, ph. absf. διαζών, rarius 4, 7, 2. raro 7, 4, 4. - in opp. ἢ σπαν. ἢ μήθ' ἄλλως λ. 1, 1, 5. σπ. - τὰ κλειῖα 1, 11, 15. 4, 7, 11.
- σπασμαί, Med. de perf. ph. c. acc. instrum. τὰ ξίδη σπασάμενοι, stringentes 2, 5, 3. σπασαμένοις τὰ ξ. fibratis gladiis 3, 12, 24.
- σπαραγμός, ph. cum gen. rei, γενέων καὶ ὀφρῶν σπαραγμοῖς 8, 8, 14. evulsioibus.
- σπάργανον f. σπάργανα, ph. c. adi. μὴ πειραθέντα μὲ ἰδιωτικῶν σπαργάνων, cunabula 1, 5, 14. fasciis quibus infantes involvantur, post. *It indeln.* ἐξ ἰδ. σπ. π. τοῦτο ἐλθόντες, ex involvabilis 5, 1, 16. genere, ortu. - simul c. gen. rei, ἀφορῶν - εἰς τὰ τῆς γενέσεως εὐτελῆ σπάργανα, cunabula 7, 1, 5. conditionem, sortem.
- Σπάρτη, Lacedaemon, urbs, ἀπὸ Σπάρτης μεταπεμφάμενος ναυίας, Sparta 4, 8, 7. Σπαρτιάτης, p. adi. Φάλαγγα - Σπαρτιάτιν, Spartanam 4, 9, 8.
- σπένδειν, physf. de perf. cum gen. rei, ὡς - ἕκαστος - εἶναι σπένδωσι, libaret 5, 5, 12. qui gen. pendet propr. ab omisso pron. τῷ, sc. μένος. cum dat. rei f. perf. σπένδων τοῖς ἀνέμοις, libans 4, 8, 12. ut venti essent praesentes et fortius flarent, et flatu suo ignem iuvarent, et pyram, ab initio non satis ardentem. - abl. σπείσαντες, - Φίλον - ἐποιήσαμεν, icio foedere 5, 1, 8. - Med. de perf. trop. c. praep. κατακομπεῖ γράμματα, δι' ὧν ἐσπένδετο πρὸς αὐτόν, per quas foedus inibat cum 2, 12, 5. σπεισάμενος πρὸς τοὺς λ. foedere inito cum 3, 15, 12. - † simul c. acc. rei, σ. εἰρήνην πρὸς τὸν λ. pacem init cum 4, 15, 20.
- σπεύδειν, ph. de perf. c. praep. εἰς τὴν Ρώμην, properare Romam versus 5, 4, 22. σπευδούσης αὐτῆς εἰς τὰ - βασιλεία λ. festinante ad 5, 5, 1. εἶθ' ἢν (Ρώμην) - ἐχρῆν σπεύδειν, quo erat properandum 2, 8, 17. - simul c. adv. ἐκείθεν σπεύσαντες ἐπὶ τὴν λ. pergentes 3, 5, 6. †† εἴφουγον -, ὡς ἕκαστος εὐνοῖατο σπεύδοντες οἱ μὲν περὶ τὰς ὑπερλαί - , οἱ δὲ τὴν λ. fugiebant, ut quisque poterat festinantes parim circa - partim 3, 2, 11. ubi σπ. pertineat ad pr. formulam ὡς ἐκ. εἶθ. festinantes, quantum quisque poterat, (i. valde) sed a pr. v. εἶθ. pendeant rel. οἱ μὲν λ. - c. inf. σπεύδειν ἐπισηῆναι λ. ut festinarent 6, 8, 15. σπεύδων ἕκαστος ἰδεῖν λ. pto se quisque stidentes 4, 11, 7.
- σπλάγγνα, ph. cum gen. animal. τὰ σ. τῶν ἰκθυορρήθόντων - εἴφουρον, exta 5, 5, 20. in sacrificio, cor, pulmones, iecur, rel.
- σπονδή, ph. c. adiuncto, περὶ σπονδῆς καὶ ἀλλοίας εἶχον, libaminibus 4, 11, 6. in nuptiis regis sui, vina tangebant in aras diis, propter pacem amicitiam que cum Romanis, et in regiarum nuptiarum eventum prosperum. σπονδαῖς μάλλον καὶ θυσιαῖς σχολάζει, ἢ Φόνοις, libationibus 8, 3, 5. de exercitu, ad pacem in eundam et amicitiam. σπονδῶν καὶ ὄρκων καταθρόνηται, foedere neglecto 3, 6, 11. τὴν εἰρήνην ὄρκιοις καὶ σπονδαῖς βεβαίωται, libaminibus 4, 15, 19. τὸν περὶ τὰς σ. καὶ τοὺς ὄρκους ἀδιήσαντα, qui foedus - temeraverat ib. 17. - † τοῖς ἐν σπονδαῖς καὶ εἰρήνῃ ἀνηρημένοις, inter foedera 4, 14, 2. dum foedus adhuc durabat. - σπονδῆς καὶ εὐνοῖαν ὑπισχνόμενος, foedus 5, 9, 2. - c. praep. ἀνήσασθαι - τὰς πρὸς αὐτοὺς σ. foedera 6, 7, 23. i. q. pr. εἰρήνην. - †† c. gen. rei, σπονδαὶ Φιλίας (ἔψωσαν,) fit foedus 8, 7, 18.

- σπουδάζειν, mor. de pers. c. inf. παρειδύναμι σπουδάζοντος ἐλάου, conante 7, 9, 18. οἱ πλεῖστοι - τῶν - μνήμην ἀνανεώσασθαι σπουδασάντων, qui studere 1, 1, 1. - simul c. adv. ταύτη καὶ μάλλον ἐσπουδάξαι λ. festinavit 1, 17, 9. - Al. not. c. praep. et subst. rei, ἐν θεάμασι περὶ τὰ ἐναντία ἐσπουδάζον, contrarius favebant 4, 4, 2. ἐσπουδαίως π. παλαίστραν λ. operam dans palaestrae 4, 3, 5. — simul cum adv. θείας, - περὶ ἃς μάλιστα ἐσπουδαίασαι, quibus maxime addicti sunt 2, 7, 16. † ἐπὶ περ αὐτοὺς π. τὰ θεάματα ἐσπουδαίοντας ἀπρεκέρου, λ. spectaculis studere 3, 15, 3. p. inf. ut in sq. loco. ὁρῶν αὐτὴν - π. τοῦτο ὑπερφυῶς ἐσπουδαίασαι, pecuniae avidam esse 6, 1, 16. huic rei studere, dedicam esse, v. ὑπ. sed c. praep. eadem et subst. pers. οἱ - φασὶ, καὶ τὸν Νίγρον ἐσπουδαίνασι, profitentur. Nigri studiosos 2, 10, 15. studere, favere. τὸν κλέσχον, περὶ οὗ κείνος ἐσπουδαίει, cui ille studebat 4, 6, 10. quod Bg. Lat. valet per omnia Nostri loca, e Gr. ductum adeo.
- σπουδαῖος, mor. de re. Neutr. sine subst. ἔς ἂν - ἐπὶ τῶν σπουδαῖα πεμφθέντων, (quibusdam) magnis de rebus 5, 4, 13. ἱσ. πρὸς γματα. gravibus, magni momenti. - Compar. cum subst. ἐπιτηδεύμασι σπουδαιότεροῖς ἐχρήστο, studia honestiora 4, 3, 5. Geta prae fratre, graviora, praeslantiora, maioris utilitatis.
- σπουδῆ, mor. l. ph. μετὰ σπουδῆς τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, accelerabat iter 3, 4, 1. cum festinatione, festinanter. - in opp. δὲ σπουδῆς, καὶ οὐ μὲτ' ἐπιμελείας κατασκευασθέντων, festinanter 3, 3, 11. — c. adi. μετὰ νεανικῆς σπ. fervore 1, 7, 3. ἱσ. simul διαδραμάων λ. - μ. πολλῆς σ. ποιησάμενος τὴν πορείαν, magna festinatione 6, 4, 5, 6, 7, 12. συντόνως σπουδῆ - τὴν ὁδὸν ἐπατάχουσα 2, 11, 2. † μεγάλη σ. τὰ ὀχήματα ἐπειγούτων, studio 5, 4, 13. magno cum ardore, cupiditate, vehementia, cum ardentibus multis que dictis ac precibus. †† χροῦ - τῆς γῆς - σωρευθέντος χειρὶ πολλῆ καὶ σ. festinat. 8, 4, 11. - Al. not. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσούτου χρόνου τιμὴν καὶ σπουδὴν κατατεθείσθαι, studium 1, 4, 7. amorem, benevolentiam, favorem. πάσαν ἐνεδεικνυτο προεξίμιαν καὶ σ. studium 2, 10, 19. † c. gen. pers. τὸ ὑμῶν τῆς σ. ὑπερβάλλου λ. vestrum studium 2, 3, 12. ἐπὶ τῇ σ. (αὐτῶν) - χάριν γυνάστων, pro studio 2, 8, 14. †† c. adiuncto, τὴν τοῦ βασιλέως σ. καὶ εὐνοίαν πυθανόμενοι, studium 4, 3, 18. - c. praep. et subst. pers. ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Νίγρον σ. prae studio erga Nigr. 3, 1, 7. — †† simul cum gen. pers. θαρρῶν τῇ τοῦ δήμου περὶ αὐτὸν σ. populi erga se studiis 5, 4, 22. †† τὴν π. αὐτὸν σπουδὴν τῶν ἀνθρώπων, propter hominum, qui cum ipso erant, studium 2, 8, 11. qui Bg. rexit περὶ αὐτὸν ad τῶν ἀνθρ., suppletio particip. ὄντων, pro quibus procedit περὶ αὐτῶν cum subst. σ. propter et Rom. volunt. et in se favorem hominum. - Cum praep. ead. sed subst. rei, ἢ περὶ ἐκεῖνα (τὰ θεάματα) σ. illud circa ea studium 3, 13, 4. - simul cum adi. τῆς π. τὰ θεάμ. ὑπερβαλλούσης σ. 3, 10, 4. τῇ π. τὰ 2. ἀπρεπῆ σ. 3, 14, 1. τῆς π. τὰ καλὰ σ. ἀπήγεν εὐατόν, ab honestatis studiis 1, 13, 15. ταῖς π. τὰ αἰσχρῆσθαι σπουδαῖς, foedissimis studiis 3, 13, 15. † δώροισι - τὴν πρὸς τὸν γάμον σπ. καὶ εὐνοίαν πικρουμένου, studium 4, 11, 1.
- στάδιον, ph. cum gen. rei, ὡς περ τῆς φύσεως ἐργασαμένης σ. μάχης, stadium 3, 4, 4. campum, nostrat. Schlachtfeld f. Kampfplatz.
- σταθμὸς f. σταθμοὶ, ph. sensu pecul. c. gen. rei, τῆς ὁδοπορίας τοὺς σταθμοὺς, mansiones 2, 15, 11. stationes, stativa, loca certa et de-

finita, in quibus subsistunt, qui iter faciunt milites s. duces, expeditionis tempore.

ἀσιζέω, mor. partim ph. de perf. et populis, abl. τοὺς ἐκεῖ βαρβάρους, seditiones agitare 3. 14, 2. - simul cum adv. et adiuncto, τῶν βαρβάρων ἔσσι πρότερον ἀσινάζον ἢ ἐσασιάζον, rebelabant 2, 4, 5. ubi ἀφ. est trop. sed ec. propr. - De civitatib. simul cum praep. Ἑλλήνων, οἱ, πρὸς ἀλλήλους ἐσασιάζοντες ἀσὶ, mutuis seditionibus lumper laborantes 3, 2, 14. inter se dissidentes. - sed simul cum abl. καὶ ἐσασιάσαν πρ. ἀλ. τῶ αὐτῶ ζήλων καὶ μίσει λ. seditiones inter se exercebant 3, 3, 5. - De singulis perf., de Severi filius, cum praep. ἐσασιάζοντων (αὐτῶν) πρὸς ἀλλ. dissidentibus inter se 3, 7, 12. n. dissidentibus rei, 14. πολέμου οὗτος λ. simul cum adv. ἤδη κατὰ τὴν ὁδὸν ἐσασιάζοντας πρ. ἀλ. dissidentes 4, 1, 2. πρ. ἀλ. ἐσασιάζον - τὰ πρῶτα - ὑπὸ παιδ. Σιλωνικῆς. dissidentibus 3, 10, 5. 14. adiuncto, δι' ἐργύριου μάχας - ἀλλήλους ἐρίζοντες, quod est praeced. sed ἐσας consequens. εἰ ἐκείνου ἐσασιάζον πρ. ἀλλ. 4, 5, 2. † ἐς ἐσασιάζοντας ἐν ἀπασιν, οἷς ἐπράττον, μέχρι τῶν λ. discordantes ib. 9.

ἀσίσ, ph. partim, civitatum. c. adiuncto, ἐν τᾷσι τοῖς ἔθνεσιν — 5. καὶ διάθερος γυνῆς ἐπέτεσε ταῖς πόλεις, seditio 3, 2, 13. 14. ζήλω καὶ ἐρίδι τῇ πρὸς ἀλλήλους. civium, τοὺς αἰτίους - εἰσεως καὶ θορύβου 3, 8, 15. διὰ τὴν εὐσταν καὶ παραγῆν 7, 11, 7. † de uno Plautiano, ἀλόγῃ ἐπὶ εἰσεσι, reum seditionis 3, 10, 11. † fratrum, Severi filior. τὸ μῖτος καὶ ἡ 5. ἤδῃτο. discordia 4, 4, 1. †† c. gen. perf. sed oppresso, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορίας ἐν εἰσεως (αὐτῶν,) ex dissidiis 3, 13, 8.

ἐξέλλεσθαι, Med. de perf. ph. c. praep. ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐξέλλετο (αὐτός,) Alexandriam comendebat 4, 8, 16. proficiscebatur. — πρὸς βείαι ἀπ' ἐκείνου τῶν ἔθνων ἐς τὴν Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα - ἐξέλλοντο, proficiscabantur 2, 18, 12. propr. se mittere.

εὐνοῖα, ph. de re, Masc. διὰ τοῦ εὐνοῦ τῆς Προποντίδος πορθμοῦ, per angustum Pr. fretum 3, 4, 22. - Γεν. τῆς - ὁδοῦ εὐνοῖας εὐνοῖας 3, 3, 2. - † Al. not. ἀσπίδα - εὐνοῖαν, scuto angusto 3, 14, 14. parvo, non latè in omnem mensuram. - Neutr. cum subst. et adiuncto, τὰ Ἑλληρικὰ ἔθνη, εὐνοῖα ὄντα λ. gentes (provinciae,) angustae 6, 7, 10. - sine subst. cum art. et gen. rei s. loci, p. subst. τὰ εὐνοῖα τῶν Ἀλπεων προκαταλαβεῖν, angustias Alpium 2, 11, 15. 3, 6, 23. sc. χωρία, angustos transitus, fauces. τοῦ Ταύρου ὄρειοι τὰ 5. 3, 1, 8. τὰ 5. τοῦ T. 3, 2, 20. - Superl. cum subst. ἐπὶ τῷ εὐνοῖα τῆς Προπ. πορθμῷ, angustiss. 3, 1, 11.

εὐνοῖσθαι, Pass. ph. de loco, c. acc. loci ellipi. (κατὰ) τὰς διεξόδους ἐπένοισται (αὐτὰ, τὰ ὄρη,) transitus angustos habent 3, 1, 13. de Albip., propr. semitis illi arctantur, angusti sunt, quoad transitus.

εὐνοχωρέσθαι, Pass. de perf. phys. c. praep. τὸ λοιπὸν πλῆθος, περὶ ταῖς πόλεις εὐνοχωροῦμενον, cum ad portas coarctaretur 7, 9, 18. arctata, condensata, densans se, dense iungens se, propter angustos portarum transitus.

εὐνοχῶς s. εὐνοχοί, phys. c. adi. ἐπὶ (ἐκεῖ) χειροποιεῖται λ. semitae sunt 8, 1, 14. angustae, de Albip.

εὐνοχῶν, mor. d. perf. c. acc. perf. et adv. εἰκότως - εὐνοχοῖτε - αὐτοκράτορα, diligere poteritis 1, 5, 16. - cum solo acc. tali, πρὸς τὸ τοὺς εὐνοχῶτας εὐνοχῶν τοὺς παῖδας, ut mil. diligerebant 5, 7, 6.

- αὐτὴ ἐξεργα τὸ παιδίον, amabat 1, 17, 8. - in opp. οἱ μὲν, μι-
σοῦντες αὐτὸν, οἱ δὲ, ζέροντες (αὐτὸν), amore 1, 13, 5.
- ζερέομαι, Pass. de perf. ph. c. gen. rei, ὁ τῶν οἰκείων ζερεθείς, pri-
vatus 2, 3, 19. 7, 3, 5. - cum gen. perf. ζερ. πολέμου 7,
1, 24.
- ζέρον, ph. partim, πολὺ ἔχω ἐν τοῖς ζέροις τὸ Πλ. Φίλτρον, in pe-
ctore 3, 12, 7. - c. adi. ἢ ἐκείνου μνήμη ἐν τοῖς ἡμετέροις 5. λ.
pectoribus 4, 14, 10.
- ζερέος, de re, ph. c. adiuncto et adv. ἀντιτυπὸς οὕτω καὶ ζερέον γί-
νεται τὸ ῥέθρον, solidum 6, 7, 16. firmum, nostr. *festi, continentiam
glaciem habens et altam.* - †† Compar. ἰορ. Μάξιμον, - ζερ-
ρότερον τῆς πόλεως, rigidius 7, 10, 10. qui Bg. cepit in Noutro
et p. adv., severius.
- ζεΦάνη, ph. capitis, εἰς εἶδος τιάρας ζεΦάνη ἐπικείμενος, coronam 5,
5, 4. qui Bg. leg. in acc. ζεΦάνην, v. ἐπ.
- ζεΦανος, ph. tum capitis, τὴν κεφαλὴν ἐκόσμη, corona 5, 3, 12. —
tum templorum, cum gen. mater. εἰ τις ἦσαν ζεΦανοί χρυσοῦ
ἐξ ἀναθημάτων, coronae 8, 7, 4. - Al. genus, in honore et cul-
tu hominum, et quidem vivorum, imperator. ζεΦάνων καὶ θυ-
θῶν βολαῖς, coronarum florum que 1, 7, 11. ubi sunt coronae
e floribus f. ferta e floribus, f. flores, in coronam coacti, sed ἀνθ.
sunt flores solui, non nexi. ζεΦάνους καὶ ἀνθ. ἐρέπτεδύτες, fer-
ta 5, 6, 19. † τὰς σικόνας - ζεΦάνοις καὶ δάΦουις κισσομημένας,
coronis 8, 6, 4. e floribus. - sed mortui, τὸν Ἀχιλλέως τὰΦον,
5. κοσμήσας (αὐτὸν) καὶ ἀνθ. εἰς λ. 4, 8, 10. - † Al. in usum, 5.
ἀν τις τὴν χώραν κισσομήσθαι ἐτεκμήρατο, quasi coronis 8, 4, 14.
qui Bg. explet particul. ὡς.
- ζεΦομαι, Pass. de re et loco, ph. βωμῶν ἐσεμμένων, cum altaria
coronarentur 4, II, 3. cingerentur coronis e floribus, in signum
sanctitatis, per sacrificium.
- ζεΐθος, ph. cum gen. perf. πρόσχας τὸ αἶμα τοῖς τῆς μητρὸς ζήθεσι,
ad matris pectus 4, 4, 7.
- ζεῖσσαι, Pass. f. Med. de perf. f. re, ph. cum abl. modi, τὰ σώμα-
τα ζεῖονται γραφαῖς λ. corpora compungunt 3, 14, 13. qui Bg.
cepit in Med., p. compungunt sibi corpora f. sua corpora; dum,
p. Pass., deest pr. κατὰ, corporibus compunguntur, quoad cor-
pus sinunt se compungi, i. cauterio iniuri; nostr. *sich bezeich-
nen, punctiren, tattauren.*
- ζεχηδόν, ph. τοὺς νεανίας διασηῖναι κελεύει, ordine 4, 9, 9. per ordi-
nes et seriem, ut milites.
- ζοιχεῖον, ph. εἰ ἐκατέρων τῶν ζοιχειῶν πλεῖσα ἐκέρδαιεν, ex utroque
elemento 3, 1, 12. terra et aqua f. mari.
- ζοῖχος, ph. c. gen. rei et adi. δένδρων ζοίχοις ἴσοις, ordinibus 8,
4, 14.
- ζολή, ph. cum adi. Φοινίσσης ἱερὰς ζολῆς, vestem 5, 5, 5. - c. gen.
perf. μεταμφιέσασθαι τὴν Ῥωμαίων ζολὴν ib. 9.
- ζόλος, ph. c. adi. ἐξήρτυε - ζόλον ναυτικόν, instruebat classem 2, 14,
13. class. nauticam f. navalem, f. classem navium, nostr. *Schiffs-
flotte.*
- ζόμα, ph. τὰ τενάγη - ἐπὶ τὰ ζόμασιν ἐς θάλατταν ἐκχέται, oliis 8,
7, 1.
- ζόμαχος, ph. cum adiuncto, περὶ ζόμαχον καὶ κοιλίαν τοῦ Φαρμάκου
γενομένου, stomachum 1, 17, 23. officium ventriculi, f. ipse
ventriculus.
- ζοργή, mor. c. adiuncto, ταῦτα χαρίζηται εὐνοίας καὶ ζοργῆς, amo-

tis I, 17, 10. - c. gen. pers. et praep. τὴν φρονίην τὴν εἰς τὸν παῖδα
 τοῦ βασιλέως, amorem principis erga puerum I, 17, 6. † de
 matre erga filium, τῆς μὲν διὰ φρονίην 4, 4, 6.
 ατρία, ph. p. statu s. vita militari, ἤδη πρὸς ἄφροσιν τῆς στρατείας
 ὄντες 7, 11, 3. militiae, v. ἀφ. - νεανίαι - ἐπέδρασαν αὐτούς ἐς στρα-
 τείαν, dederunt nomina militiae 3, 1, 7. ad militandum 3, 4, 2.
 ἡλικίας -, εἰς σ. ἐπιτηδείου, militiae 4, 9, 9. - † c. adi. ἐπίδοος
 αὐτὸν - εἰς εἰπελῆ - σ. militiaiam 7, 1, 6. militum genus, nili leg.
 στρατιάν, e solenni confusione. - †† c. gen. pers. simul, ἐν ταῖς
 προτέροις αὐτοῦ στρατείαις, expeditionibus 2, 4, 5.
 αἵμα, ph. πολὺ τοῦ στρατεύματος μέρος λ. exercitus 2, 12, 1. —
 ὡς - οἰκισθῆται τὸ σ. I, 5, 2. post τοῖς στρατιώταις. - 4, 6, II.
 ubi sq. οἱ στρατιῶται, et ianum de parte cohortis Praetor. qua-
 dam, qua Caracallus stipatus. - sine art. συνκροῖται - σ. 2, 14,
 12. sq. syn. τοῦ στρατιωτικοῦ. c. adi. τὸ Ἰλλυρικόν σ. - πᾶν εἶχε
 2, 15, 10. - c. gen. pers. κρατεῖ τὸ Σεβήρου σ. 3, 2, 3. pro pr.
 ὁ τὸν τοῦ Σεβ. στρατὸν. Plur. c. eod. gen. et adi. ὅτε - ἀντίπαλα
 - φάσμα εἶναι τὰ αὐτοῦ στρατεύματα λ. suos exercitus 6, 5, 1. post
 τῆς στρατίας, p. sing. iorian, ut in sqq. loc. - abl. οἰκισθῆσαι τὰ
 σ. exercitum 3, 15, 2. pro quo τὸ στρατιωτικόν ib. 11. - cum
 adi. nego, τῶν Ἰλλυρικῶν στρατευμάτων, exercituum I, 9, 2. sq.
 τὸ στρατιωτικόν. - τοῖς Ἰλλυρικῶσι στρατεύμασι λ. exercitus Illyrī-
 cos 2, 8, 18. - Plur. propr. de duob. συνέβαλεν ἐνατέρωθεν τὰ
 σ. 3, 2, 5.
 στρατεύω, ph. de pers. c. acc. pers. νεανίας μεταπεμπόμενος καὶ στρα-
 τεύων. delectum habens 2, 14, 12. delicens idoneos, vel infe-
 rens exercitui, vel aptans et instruens et exercens, ut milites
 esse possint. ἐπιλεξάμενος νεαν. καὶ στρατεύσας, delectos iuvenes,
 in formam exercitus redactus 4, 8, 6. - Al. not. c. praep. ἐστρά-
 τευσεν ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, exercitum in Orientem eduxit 3, 9, 1.
 — Med. c. praep. σὺν τοῖς ὑπὸ Βαλβίνῳ στρατευομένοις, cum iis,
 qui sub Balbino militabant 8, 7, 20.
 στρατηγείην, phys. de pers. abl. πείρα ὧν πρὸς αὐτοῦ πέποιδασιν στρατη-
 γουντος, quae hoc duce perpelli sunt 2, 2, 20. quae ab eo passi-
 lunt, exercitum ductante, s. cum adhuc dux esset exercitus, s.
 exercitum duceret. - c. adv. et in opp. εἰκόνας ἔχοντα, ὅσοι
 Ῥωμαίων ἐνδόξως ἐστρατήγησαν ἢ ἐβασίλευσαν 4, 2, 19. p. τούτων
 Ῥωμαίων, ὅς. Romanorum, qui gloriose exercitus duxerunt, vel
 regnarunt. - cum gen. pers. ἐστρατήγουν - αὐτῶν ἀδελφες δύο λ.
 duces eis praecerant 8, 2, 14. duces eorum erant, imperabant iis,
 in urbe defendenda. τὸν υἱὸν αὐτοῦ, στρατηγῆγοντα ὃν τοῦ πλῆ-
 θους, εἰλοντο, filium eius, qui dux scilicet esset exercitus, eleg.
 7, 9, 10. ut dux esset. - †† c. acc. rei, ἐς ὅσον - ἢ σύγκλητος
 ἐξέπεμπε τοὺς τὰ πολεμικά στρατηγῆγοντας, emittebat duces 2, 11,
 7. duces belli s. bellorum, s. eos, qui in bello praecessent exer-
 citibus, rem bellicam administrarent s. gererent ductu suo. —
 Pass. de pers. c. praep. μὴδὲ ὑπὸ γενναίῳ - ἀνδρὶ στρατηγουμένῳ
 (αὐτῶν,) neque fortem ducem habentes 3, 6, 14. sub forti viro,
 tanquam duce, rectos s. militantes, fere i. q. supra στρατευομέ-
 νους 8, 7, 20.
 στρατηγία, ph. de duce summo, c. gen. pers. τὴν ἐκείνου - στρατη-
 γίαν λ. imperium militare 1, 5, 23. ductum, nostr. Anfüh-
 tung, scientiam et artem exercitus ducendi, regendi, locandi.
 — abl. de duce inferiori, ᾧ τὴν - σ. ἐγκρατειαί, imper. milit.
 3, 2, 2.

στρατηγικός, ph. de perf. c. acc. ellipt. ἕτερος, ε. (κατὰ) τὸ ἀξίωμα, alius praetoriae dignitatis 7, 11, 9. praetorius dignitate, Praetura functus. - De re. lem. in opp. στρατηγικὴν ἢ πολιτικὴν ἀρετὴν ἔχοντα, imperatoriam 1, 2, 9. quatenus aux belli et exercitus fuit, v. ἀγ., bellicam.

στρατηγός, ph. de perf. c. adiuncto, et c. gen. perf. et quidem militum, καὶ ἡγεμῶν τῶν Ἰλλυρικῶν καταστρεφείς 2, 9, 12. - c. solo gen. tali, στρατηγὸν ἑαυτῶν κατέστησαν. ducem 7, 1, 21. οἱ τῶν Ἀν. στρατηγοί, duces 8, 6, 4. - τοὺς στρατηγοὺς τῶν 11, 8, 2, 5. - c. gen. al. perf. tanquam superioris ducis, εἰς ἔντα Σεδήρον 3, 7, 9. τῶν Μάρκου-στρατηγῶν λ. 2, 1, 10. - c. adi. simul, τοὺς ἄλλους πάντας οὐτῷ ε. λ. 3, 7, 11. † c. adiuncto simul, τοὺς ἡγουμένους αὐτῆς Φαίειν τὰ τῶν ἐκείνου ε. διόμματα 4, 8, 6. - c. meo adi. γενναίων - ε. ἀνιάλου 1, 4, 21. - abs. στρατηγοὶ - κατέλεγοντο 7, 12, 2. εὐεῖς τοῖς ε. ib. 7.

στρατιά, ph. c. gen. perf. ἡ τῶν Ῥωμαίων ε. exercitus 6, 3, 16. - c. adi. τῆς στρατίας ἀμπληγῶς συνελεγεμένως ib. 1. ἄγαν στρατιῶν πάσαν, ἢν λ. 3, 2, 2. πολλὴν ε. ἀθροίσας, λ. 3, 4. 1. 3-1, 10. τὴν Ἰλλυρικὴν ε. λ. Illyricos exercitus 1, 9, 11. - c. solo v. σὺν τῇ στρατιᾷ ἠπειράτο 3, 2, 1. τὴν ε. ὑποσχέμεται ib. 17. i. q. sq. τὸν στρατὸν λ. - †† λογάδες εἰς τὴν ε. ἠθροίζοντα 6, 3, 2. delicti milites colligebantur, cogebantur, ad exercitum conficiendum; ubi alii volunt στρατεῖαν.

στρατιώτης, ph. univerte, Μάτερονος, - ε. πρότερον (ἂν) miles 1, 10, 2. τοὺς τῶν στρατιωτῶν ἔχοντας εἰς μίλιους eminentiores 2, 7, 10, 8, 3, 3. προέσθαι τοῖς στρατιώταις 5, 3, 2. τοὺς στρατιώτας ἠξίου λ. ab exercitu 8, 6, 4. - cum adi. ὑπὸ τῶν γενναιοτάτων ε. a validissimis militum 4, 7, 12. qui Bg. ceperit p. gen., pendente a pr. superlat. τῶν Ἰλλυρικῶν ε. 6, 6, 2, 2, 17, 10. τῶν ἰδίων ε. 8, 5, 5. μισθοφόροις στρατιώταις, mercenario milite 6, 5, 6. μισθοφύροις στρατιώταις, mercenariis 2, 11, 9. ε. τινα 3, 6, 11. γεγυμνωμένους τοὺς ε. αὐτοὺς εἰς ἑαυτῶν 8, 4, 28. †† εἰς τοὺς ἱππεύοντας ε. καταταγῆς, eq. milites 6, 3, 2. - per praep. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ ε. Illyricos milites 6, 7, 7. sc. ὄντας, i. q. ante ex 6, 6, 2. οἱ σὺν αὐτῇ ε. 6, 9, 3. sc. ὄντας τῶν σ. α. ε. 5, 4, 9. sc. ὄντων. - τῶν περὶ αὐτοὺς ε. 2, 7, 9, 7, 4, 13. sc. ὄντων. - c. adv. τοὺς ἐκεῖ ε. illic milites 8, 18. sc. ὄντας. † καλέσας τοὺς πανταχόθεν ε. 2, 8, 1, 2, 10, 2. v. π. - c. gen. perf. οἱ Ῥωμαίων ε. 4, 7, 6. τινος τῶν Μαξιμίνοι ε. quidam e militibus 8, 3, 20. †† de duce, in opp. aut emphasi, τῶν, ὡς ε., ἐστρατεῖν 4, 7, 6. Caracall. ††† ἐπὶ τοιοῦτου βασιλέως - ἡ στρατιωτῶν ἀποβολή, commilitonis 4, 14, 8. qui Bg. legerit συστ. cum et procedat vulg. in emphasi, qui, nisi imperatoria dignitate praeditus, tamen se gerit pro milite gregario ac forti. - Sed servat Bg. vulg. in hoc, παρεκάλεσε στρατιώτας, milites 6, 9, 10. - ††† Per loca ambig., utrum pertineat ad pr. not. univ. fam., an ad not. demum sq. 6, 9, 11. 4. e. 10. 6, 8, 15, 3, 15, 7. - Nominatim de militib. s. cohortibus Praetorian. id que abs. 1, 9, 17. coll. §. sq. ἐπαρχ. 2, 2, 8, 2, 6, 6, 11, 21, 2, 13, 5, 4, 6, 12, 5, 8, 10. sq. 6, 9, 4, 7, 7, 3, 17, 8, 8, 2, 15. coll. §. 10, 12, 15. τοὺς Ἡρατιανούς λ. - 2, 2, 1. sq. ἐπάρχῳ λ. ib. 21, 2, 3, 1, 2, 7, 4, 7, 12, 4, 2, 11, 17, 3, 11, 2. ὡς διαλεχθεῖν τοῖς ε. 1, 5, 2, 2, 11, 12. sq. συγκαλέσας τοὺς ε. 2, 2, 11, 2, 6, 4, 2, 8, 3, 4, 3, 1, 7, 3, 6, 1, 17, 3. - simul c. gen. perf. τῶν Ἰουλιανῶν ε. 2, 12, 1. cum adv. πρὸς τῶν ἐκεῖ ε. apud Praetorianos milites 2, 10, 8, 2, 8,

18. - simul c. praep. τοὺς ἐν Ῥώμῃ 5. Praetorianos 2, 9, 10. militibus urbanis 2, 13, 3. 6, 3, 4. - simul c. verbo, τοῖς ἐν Ῥ. καταλειφθεῖσι 5. 1, 7, 12. 7, 10. 13. 8, 5, 20. - simul c. al. adiuncto. τοὺς ἐν τῇ Ῥ. 5., οἱ δορυφόροι εἰσάσσι τοὺς βασιλέας 2, 4, 8. (qui dr. vel solum οἱ δορυφόροι 2, 5, 1. vel δορυφόροι τῆς βασιλείας 2, 14, 10.) οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην 5. λ. 2, 10, 3. τοὺς 5., οἱ φρουροὺσι τὰ βασίλεια 4, 4, 9. †† Nominativum de equitib. ὁ δῆμος - βαλλόμενος ὑπὸ τῶν 5. 1, 12, 14. sq. mox ὑπὸ τῶν ἰππέων, cf. ib. 15. sq. e. it. 13. & e. qui iidem dr. ἀπλισμένοι ib. 12. e. - c. gen. loci, et simul cum adi. οἱ τῆς πόλεως περὶ στρατ. ib. 19. στρατιωτικῶν, ph. Masc. de pers. βίω - ἀνεμίμω μάλλον, ἢ κατ' αἴθερα στρατιωτικῶν, pro viro militari 5, 2, 11. milite, militaris vitae et conditionis. - sine subst., per ellipsi. subst. illius, ὡς στρατιωτικῶν - ἐφιλείτο 4, 7, 13. sq. opp. γενναῖος. amans vitae militaris, et gerens se, ut militem, agens que ea, quae alii milites gregarii, i. q. 4, 3, 8. † στρατιωτικῶν - εἶναι δοκοῦντα, qui militaris haberetur 1, 8, 2. peritus rei militaris. ὡς στρατιωτικῶν, militarem virum 4, 14, 3. - in opp. στρατιωτικῶν γεγενῆσθαι δοκῶν, bonus miles 4, 12, 1. μηδὲ στρατιωτικῶν, μηδὲ γενναῖον, militem ib. 3. - Masc. de re, cum adiuncto, στρατιωτικῶν καὶ πολεμικῶν βίου ἐραστῆς, militaris 4, 3, 8. στρατιωτικῶν βίῳ καὶ σὺ φρονεῖ 3, 14, 4. τὸν στρατιωτικῶν δόκον 8, 7, 8. - Fem. ἡ στρατιωτικῆ δόναμις λ. militaris manus 1, 6, 18. σωφροσύνης στρατιωτικῆς 3, 8, 9. ἐλθεῖν διὰ πάσης τάξεως 5. per omnes gradus militiae 6, 8, 3. διαίτη - στρατιωτικῆ 5, 2, 12. στρατιωτικῆν ἐμπειρίαν, rei militaris experientiam 6, 8, 4. - † c. adiuncto, ἰσχυρὸν στρατ. καὶ ἐμπειρίαν πολεμικῆν 7, 1, 14. τῶν στρατιωτικῶν αὐτοῦ πράξεων, militaria acta 2, 2, 17. †† τὰ ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς πράξεσιν ἦν εὐκλεῆ, militiae res gestae 2, 3, 4. † in opp. ἐν στρατ. καὶ πολιτικαῖς - πρ. militaribus negotiis 2, 1, 9. 6, 1, 8. ἐσθλῆτας στρατιωτικὰς 2, 13, 17. - Neutr. c. subst. τὸ στρατιωτικὸν κήρυγμα 2, 6, 9. σύμβολον 5. 2, 13, 19. ξίφος 5. 3, 5, 11. ὅπλα στρατιωτικὰ 1, 15, 15. διοικήσει στρατιωτικῶν πραγμάτων, administratione rei militaris 3, 8, 14. - Neutr. sine subst., cum art., de pers. in opp. et c. aliquo adi. πᾶν τὸ παρὸν στρατιωτικὸν καὶ τὸ δημῶδες πλῆθος, militaris et plebeia multitudo 1, 4, 19 qui Bg. τιαχέτις subst. πλ. etiam ad στρατ. - πᾶς ὁ δῆμος καὶ τὸ 5. populus et milites 2, 2, 23. ubi suppleas vel pr. subst. πλῆθ. vel τάγμα. - τὸ 5. πᾶν λ. 2, 8, 9. ὁ δῆμος καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στρατιωτικῶν, de maiore parte militum 1, 13, 4. τὸν δῆμον καὶ τὸ 5. milit. ib. 5. - c. solo adi. τὸ 5. πᾶν λ. exercitus 4, 9, 11. τὸ λοιπὸν 5. πᾶν λ. militarem manuum 3, 1, 6. εἰς πᾶν τὸ 5. exercitum 5, 3, 21. τὸ ἄλλο 5. λ. militar. manum 8, 7, 20. τῶν μὴ ἔχειν - συνσεῶς 5. milites 3, 1, 5. τὸ περιφθεῖν - 5. exercitus 6, 5, 10. - cum solis v. εἰ τι - τοῦ 5. λείψανον, militarium copiarum 2, 14, 12. post syn. τοῦς στρατιώτας et στρατεύματα. - οἰκιστῶμενος τὸ 5. milites 1, 5, 27. 1, 9, 2. 6, 5, 1. exercitum 2, 11, 15. simul cum adv. πᾶν τὸ ἐκεῖσε 5., ὁ λ. militarem manum 2, 9, 1. sc. ὃν λ. - Neutr. Plur. de re, sine subst., cum art. διοικήσουσα (αὐτὸν) τὰ στρατιωτικὰ, rem militarem 3, 15, 1. sc. πράγματα s. ἔργα. - ὡς ἀσκήσῃ αὐτοὺς τὰ 5. 6, 8, 4. sq. syn.

στρατοπεδεύειν, ph. de pers. περαιωθεῖς ἀπὸ τῆς Βρετανίας ἐς τὴν Γαλλίαν στρατοπεδεύσει, postquam traiecit ex Britannia in Galliam, castra metatus est 3, 7, 2. qui Bg. cepit v. abs., dum alii, post Brest. facto commate, regunt v. c. pr. ἐς λ.

στρατόπεδον, ph. de loco, universe, militum, καταβαίνοντες εἰς τὸ ζ.
 in castra 8, 2, 1. †† ἐν τῶν πόλεων, ὡς ἀπὸ στραπέδων, ὁρμώ-
 μνοι, e castris 3, 2, 19. τὰ στρατόπεδα καὶ τὰ φρούρια - τειχίσας
 6, 7, 11. sq. opp. τοῦ στρατοῦ. simul c. adi. ἐς - τὰ οἰκία 5, 8, 7,
 20. - simul c. gen. perf. ἐπανήλθον εἰς τὰ δακτύλων 5, 4, 15, 14.
 — Praecipue de milit. Praetor. ἐν τῷ νεῷ τοῦ στρατοπέδου, in
 templo castrorum 4, 5, 1, 5, 8, 14. sq. 12. sq. μὴ πολὺ τοῦ ζ.
 ἀποσῆμαι, a castris 7, 11, 19. 3, 7, 12, 4. ἐπεὶ ἐγένοντο ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ, ad castra 2, 11, 4, 8. (2, 15, 4, 5, 8, 12.
 sq.) - † castra praetoriana ib. 1, 2, 5, 15,
 4, 4, 12. coll. ib. 9, 9, 6, 1, 20, 8, 8, 14, 18. † οἱ πρὸς τῇ Ῥω-
 μαίων πόλει στρατόπεδον εἶχον λ. castra 8, 5, 20. † τοῦ στρατοπέδου
 ὁρμῶν λ. ex castris 2, 5, 3. qui Bg. supplet pr. ἐκ f. ἀ. δ. quae
 latere in vulg. τοῦ ποιεῖν. - Repetitum 2, 13, 21, 7, 11, 12,
 7, 12, 7. sq. - simul c. adi. ἐν μέσῳ τῷ ζ. in mediis castris 1,
 5, 4. - De Perf., universe, ἐν τῶν ἀρχόντων τοῦ ζ. unum e
 praefectis exercitiis 5, 4, 5. συμμίζαντα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα,
 exercitus ib. 10. τινὰ τῶν ζ. λ. quosdam exercitus 6, 4, 14. —
 ἐν πολλαῖς στρατοπέδων ἀρχαῖς γενομένος, cum saepe exercitiis
 praefuisset 7, 10, 7. v. ἀρχ. - τοὺς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐξέχοντας,
 in exercitiis eminentiores 2, 9, 9. διοικήσων τὰ ἐν τοῖς ζ. rem
 militarem 4, 7, 1. sc. πράγματα, 1, 9, 3, 15, 1. πλείους - τῶν
 ἐθῶν καὶ στρατόπεδα πεπιστευμένῳ, plurimos, quibus exercitus con-
 cretiti erant 7, 3, 8. † Plur. p. sing. τοὺς τῶν ζ. ἡγουμένους λ.
 exercituum 3, 15, 10. sq. τὸν στρατὸν et τὸ στρατιωτικόν. - ἐπεὶ
 μὴ προσχῶρει αὐτῷ τὰ τῶν ζ. res erga exercitum ib. 12. τὰ τῶν
 ζ. σύμβολα λ. signa militaria 4, 7, 12. i. q. τὰ σημεῖα - τοῦ ζ.
 signa exercitus 4, 4, 12. quae tamen tria loca iam valent in
 not. de Praetor. - c. adi. μέγισον ζ. exercitus 5, 3, 16. τὸ ζ.
 πᾶν τὸ σὺν αὐτῷ 7, 8, 3. πάντα ἐθῆ καὶ πάντα 5, 2, 4, 4. τὰ
 Ἰλλυρικὰ ἐθῆ καὶ 5. ἐπελθόν 6, 4, 5. οὐδὲ ζ. ἔχουσι εὐνεκῶτα λ.
 6, 5, 6. 5. Ῥωμαίων μάχαι 3, 7, 18. †† In vicinia huius sensu
 utr. πρὸς τῷ τείχεϊ τοῦ ζ. -, τὸν παῖδα πᾶν τὸ ζ. λ. ad muniam
 castrorum -, universi milites 5, 3, 24. sq. - sed diverso nu-
 mero, p. exercitu 4, 3, 13. - cum gen. perf. ἐπεὶ - πρὸς τῷ
 ζ. τοῦ Σαβήρου ἐγένοντο, ad exercitum 2, 13, 6. pro quo potius
 sumam, quam pro loco et castris, ob sq. εἰς τὸ πεδίον. cum
 praep. τῶν κατὰ τὴν ἀνατολήν ζ. orientarium exercituum 2, 8,
 18. sc. ὄντων, post syn. στρατεύμασι et τοὺς στρατιάτας. - τῶν
 ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς ζ. in ripis exercitui 7, 8, 8. sc. ὄντ. vel ἐπιει-
 μένων, (οἱ τὰ ἐπὶ ταῖς ὀχθαῖς ζ. ἐπιειμένα, exercitus 6, 7, 5.)
 — τὰ ἐν Μυστοῖς - ζ. ἐπελθόν, exercitibus 3, 10, 2. v. Μυσ -
 ἐπεὶ τὰ παρὰ τῷ Ἰσραὴ ζ. διέφυγε, rem militarem 4, 8, 1. sc. ὄντα.
 — ††† per adiuncta, f. opp. τῷ δήμῳ καὶ τοῖς ζ., ἀλλὰ καὶ τῇ
 συγκλήτῳ λ. militibus 6, 1, 5. ubi forte iam de Praetor. in. sqq.
 locis. † τῆς ἐν Ῥώμῃ δυνάμεως - καὶ στρατοπέδου τούτου πρὸ τῆς
 πόλεως λ. exercitus iustus 5, 13, 10. sq. τὸν δῆμον καὶ τὸ ζ.
 exercitum 1, 12, 9. post syn. τῶν στρατῶν 9. pr. - Nominativum
 de Praetor. ἐπαρχοντες τοῦ ζ. exercituum 4, 12, 1. τοῦ ἐπαρχου-
 τος τῶν ζ. praefecti cohortibus urbanis 5, 10, 10. τοῖς ἐπαρχου-
 σι τῶν ζ. praefectorum exercitiibus 5, 1, 3. ὑπάρχοντας - τῶν ζ.
 praefectos miluites 3, 13, 1. τὴν κατὰ τὴν Ῥώμην τῶν ζ. προεσώ-
 τα, Romae praefectus praetorii 7, 6, 9. ὡς 5. ἐπιμέλειαν - πικρυ-
 θῆναι, exercituum 6, 8, 3. τὸν ἐπαρχὸν τῶν ζ. praefectum exer-
 citibus 1, 16, 12. 5, 5, 20. 1, 8, 2. ἐπισήσας τοῖς ζ. Περσίνων,

praefecto Praetorianis Perennio ib. τοῖς 5. ἔπαρχον ἐπισηῆσαι λ. exercitiibus praehceret rel. 5, 7, 12. - Per loca ambig. not. προαγαγεῖν - eis τὸ 5. ad exercitium 1, 5, 1. ubi et procedit p. castra, ob sq. διαλεχθ. τοῖς στρατιώταις. - κίνησις - καταλαμβάνει τὸ 5. exercitium 1, 7, 1. ubi et valeat simul de cast. cf. v. κίν. — Σούρια καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προβάλετο, exercitus 2, 11, 9. dum Bg. castra reddidit in simili loco supra 6, 7, 11. † τὸ - ἔδωκε στρατοπέδοις πέφρακτο, exercitiibus 7, 9, 3. τὰ ὑπικείμενα 5. ταῖς ὄχθαις, castra 6, 2, 14. qui Bg. reddebat exercit. supra 6, 7, 5. - † simul c. adv. τὸ λοιπὸν στρατιωτικὸν ἠθροίζεν ἐν τῶν ἐκεῖ 5. de exercitiibus, qui ibi erant 3, 1, 6. qui Bg. supplet δύναμ., recte de perl. capiens, quia Niger collegit reliquum (praeter auxilia missa) exercitum modo e domesticis iis que copiis, quas habebat in Syria.

στράτος, pl. de perl., univ. c. aliquo v., καταπλέων - ὁ 5. exercitus 3, 9, 14. ὁ δὲ 5. ἤχθετο 8, 1, 10. 15, 8, 4, 5. 12. 15, 8, 6, 7. sq. 8, 7, 5. 7, 9, 8. ὃν ἐπέμψας ἦν τοῦ στρατοῦ, ab exercitu 7, 1, 21. 8, 6, 9. τῷ - πολιορκιοῦντι στρατῷ 5, 4, 4. 7, 2, 7. 14. e. 7, 8, 25. 8, 4, 4. αὐτὸς σὺν τῷ 5. ὑπείχθετο 8, 2, 5. μόνος εἶναι βουλόμενος ἐν τῷ 5. 7, 1, 8. 8, 3, 2. 8, 5, 18. στρατὸν - ἀθροίσθηναι 1, 10, 5. sq. syn. δύναμιν. - 3, 2, 21. - 5. συλλέγειν 3, 1, 5. post δύναμ. - 5. - συσκευάζεται, exercitus 3, 6, 6. - 5. ἀγέροι 8, 5, 15. - cum art. τὸν 5. λ. ib. 15, 19, 8, 1, 3. 8, 4, 25. sq. 3, 7, 5. 3, 15, 17. 4, 15, 21. 6, 4, 13. 6, 5, 18. 7, 1, 15. ††† Repetit. in opp. ἐπάγειν τὸν 5. - ὅς, - ὄχλος μᾶλλον, ἢ στρατός, λ. 6, 7, 1. sq. - cum adi. univ. τοιοῦτος 5. ὄχληρός λ. ib. 18. τοῦ ἀρισμένου 5. statuto numero militum ib. 11. post δύναμιν. - μετὰ τοσούτου 5. exerc. 2, 11, 10. τοῦ Ἰλλυρικοῦ 5. ib. 12. σὺν τῷ 5. - λ. 3, 7, 9. σὺν νεαρῷ τῷ 5. ib. 12. τίνι φαρρῶντες 5. 7, 8, 10. πρὸν 5. 4, 10, 7. τὸν λοιπὸν 5. 7, 2, 14. - † simul in opp. τοσούτον 5. πρὸς ὄχλον δημοτῶν λ. 8, 3, 21. - cum adi. recul. τὸν 5., ὡς μὴ διαφθαρεῖν πᾶς, λ. 3, 9, 12. ὁ δὲ 5. πᾶς, λ. 8, 6, 1. παντὸς τοῦ 5. 8, 4, 19. αὐτὸς σὺν παντὶ τῷ 5. 6, 5, 15. post δύναμιν, et sq. στρατιᾶ λ. - σὺν π. τῷ λοιπῷ 5. λ. 2, 14, 1. πάντα, ὃν εἶχε, 5, 5, 4, 8. πάντα - τὸν Ἰλλυρικόν 5. 3, 1, 2. πάντα τὸν 5. 4, 13, 8, 7, 2, 1. 7, 8, 5. 7, 9, 7. sq. δύναμιν λ. 7, 12. 19, 8, 7. 7. ἀπαντα τὸν 5. 3, 8, 4. - c. subst. al. δυνάμει στρατοῦ 2, 13, 10. πλήθει 5. multitud. militum 3, 13, 11. post δυνάμ. - 7, 8, 22. σὺν μεγίστῃ πλ. 5. cum ingentibus copiis 4, 15, 1. τῷ π. τοῦ 5. mult. exercitus 8, 3, 12. 7, 2, 4. πᾶμπλειστον πλήθος τοῦ 5. maxima mult. de exercitu 8, 4, 29. πλείστον μέρος τοῦ 5. 3, 9, 11. †† πυνθανόμενος τοσαύτην (τοσούτου) φροδὸν στρατοῦ 2, 11, 6. τὴν δίδου τοῦ 5. 3, 3, 2. † τὸ - πρᾶθυμον τοῦ 5. ὑπῆρχεν αὐτῷ (τῷ πλήθει) 5, 4, 3. πάσῃ τῇ τοῦ 5. νεκλαία 6, 8, 4. αἱ προφυλακίαι - τοῦ 5. 8, 1, 9. - cum gen. perl. ὁ τοῦ Σεβήρου 5. 3, 2, 12, 2, 13, 8. ὁ ἐκείνου 5., ὀλίγος λ. 3, 6, 13. πάντος τοῦ Ῥωμαίων 5. ib. 14. ὡς φαίνοιτο Ῥωμ. στρατός ἕτερος 6, 5, 14. cf. v. Ῥωμ. - ἢ Φάλαγγς τοῦ Ἀλβίνου 5. 3, 7, 8. τοῦ Μαξιμίμου ὁ 5. 6, 9, 10. ὑπὸ τοῦ Μαξ. στρατοῦ 8, 4, 22. 8, 6, 13. - cum praep. τοῦ ἐν Ῥώμῃ 5. 3, 7, 19. sc. ὄντος. - Σεβήρος καὶ ὁ σὺν αὐτῷ 5. (sc. ὄν.) Sen. et qui circa ipsum erat exercitus ib. 3. ut est plene τοῦ 5. παντός, ὅς ἦν σὺν αὐτῷ 6, 7, 6. - Plur. proprie, γενναίων στρατῶν μαχομένων, exercitiibus 3, 7, 7. προσηγορ. πᾶσι τοῖς στρατοῖς 6, 5, 17. †† τὴν τῶν 5. ἀρχὴν ἐγχειρισθῆναι, militum praefe-

titura I, 12, 8. cohortium Praetor., quo sensu angustio et sumitur in sqq. loc. per Sing. μετὰ παντὸς τοῦ 5. cum toto exercitu 4, 5, 1. τὸν ἐπαρχὸν τοῦ 5. praefectum praetorii 6, 9, 8. praefectum exercitus 8, 5, 23. - † simul in opp. οἱ ἵππεῖς καὶ στρατὸς πᾶς λ. exercitus 5, 6, 20. pedestris. - ††† ἐπιμαχε-στρατὸν δυνάμειως, exercitum 3, 6, 23. qui Bg., neglecto δυν., reddit modo 59., v. δύν. B.)

ἐρωθὸς, phys. c. adi. ταῖς Μαυρουσίαις στρατιῶσι, struthionibus I, 15, 11.

ἐρωμνῆ, ph. c. adi. εἰλήσαντες ἐρωμνῆ τιμὴν εὐτελεῖ λ. stragulo 2, 1, 2. — χρυσοῦ Φέσι ἐρωμνῆς, toralibus 4, 2, 13. χρυσοῦ Φέσις ἐρωμνῆς λ. ib. 5.

σὺ, in opp. σὺ μὲν, - ὦ βασιλεῦ, - ἡμεῖς δὲ λ. tu 1, 13, 5. ποθεῖν μὲν σε, - καὶ γὰρ αὐτοὶ (p. ἡμεῖς) λ. te I, 6, 12. ὑμεῖς ἀπὸ ἐνὸς ἐμοῦ λ. vos I, 4, 9. ὑμεῖς -, ἐγὼ λ. 3, 6, 5. ὑμῖν - ἡμεῖς λ. vobis 2, 2, 16. ἡμεῖς - σὺν ὑμῖν λ. una vobiscum 8, 7, 12. ὑμῖν -, κακείνοις λ. vobismet 4, 14, 16. - cum adi., post vel ante, πᾶς - ἐγὼ εἰς ἑκάτερον ὑμῶν νεμηθεῖην, inter utrumque vestrum 4, 3, 18. pro quo εἰς ὑμᾶς μερισθεῖην, inter vos ib. 19. οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν λ. vos seniores 6, 3, 12. μηδὲ τις ὑμῶν οἴσθω, quinquam vestrum 8, 7, 17. ἴσε - μέ - οὐδὲν ἦττον ὑμῶν λ. non minus, quam vos 2, 5, 12. † ὑμῶν - σεθία κρείττους ἐσμεν, nos - vobis solertia potiores esse 2, 13, 10. ubi Bg. expr. et opp. ἡμεῖς. — c. subst., post f. ante, ἐπίκειται σου τοῖς αυχέσι λ. tuis cervicibus I, 9, 9. ἐνετείλατό μοι Φόνον σου, caedem tuam 3, 12, 5. - τὸ - δεξιὸν ὑμῶν λ. benignitas vestra 2, 3, 12. τὸ πιστὸν ὑμῶν, fidem vestram 2, 10, 3. οὐδ' ἂν τῆς βοῆς ὑμῶν ἀνάσχειτο, clamorem vestrum ib. 12. - cum verb., post f. ante, ἦκω σοὶ σωτήρ λ. tibi 3, 12, 4. † προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης - δυνάμειως 3, 6, 14. ubi Bg. omittit pron., pro quo vulg. est in Ms. ἡμῖν. — †† ἡμεῖς - ἤνομεν σοὶ τὴν βασιλείαν ἐγχειριζόμενοι, adsumus tibi 2, 1, 20. σοὶ δὲ ταῦτα δηλώσω ἦκω, tibi vero tel. 3, 12, 6. τὴν ἐξουσίαν ἐγὼ καὶ οἱ λοιποὶ - ψηφίζομεν σοὶ δίδοντες, decernimus tibi dandum 2, 3, 10. quibus in loc. tribus ambigui stat pron., cum pr. aut sq. cohaerens. οὐδὲ - πλεονεκτεῖν ὑμῶν ἤξουν I, 1, 6. v. πλ. - πεισομένοις ὑμῶν 2, 8, 5. v. π. - πολὺ ὑμῶν ἀπελιπόντες, nobis 2, 10, 17. qui Bg. leg. ἡμ., non bene, contra contextum orationis, qui est de exercitu. ἴσε γὰρ με - προκινδυνεύσαντα ὑμῶν 5, 1, 4. v. π. - ὁ τι - ὑμᾶς δρᾶσαι λ. vobis 2, 13, 10. ἀχθεσθαι - ὑμᾶς λ. vos I, 4, 2, 4, 14, 8. † δεδιέναι σὲ σὺ χρεῖ, vereri te non oportet I, 6, 18. ††† c. particip. ἐν εἰδέσει μὲν ὑμῖν - μακροηγορεῖν λ. apud vos gnarus 5, 1, 3. - † c. verb. Pass. ἀνάστα τῶν προβεβιωμένων σοὶ λέγων 2, 1, 18. v. πρ. - τὰ - ὑμῖν - κατορθωθέντα, a vobis I, 5, 25. †† ubi videatur abesse posse, per easdem verborum persf. et sine opp. ἐγὼ, ὃν σὺ νομίζεις λ. tu 2, 3, 10. quoniam pr. pron. ε. potius pertinet demum ad sq. σοὶ λ. - εἰ - ὑμεῖς - ζητεῖτε λ. 2, 13, 11. 5, 1, 16. i. ἀπώσσεθε ὑμεῖς, repelleis vos 4, 14, 18. - † Per not. commodi f. incommodi, οἴχεται - σοὶ ὁ δῆμος, λ. I, 13, 4. v. οἴχ. - ὁ θῶραξ σοὶ τί βουλευταὶς tibi 3, 12, 23. in tuo corpore, f. secundum tuum iudicium. — ὑμῖν ἐγὼ - ἀπεκνήθην, vobis I, 5, 14, 4, 5, 15. in commodum vestrum. - Post praep. πρὸς ὑμῶν ἀναγείνηναι, a vobis 2, 5, 9. - sed in ellipsi, οἱ πρὸ σου Ῥωμαῖοι (sc. ὄντες,) ante te I, 6, 17. - cum al. pron. ὑμῖν αὐτοῖς καὶ πᾶσιν λ. vobis I, 4, 14. - † sed divulsam, ὑμᾶς - αὐτοῦς, vos 2, 5, 10. ubi et [sc.]

quitur adhuc merum ὑμῖν ἐπικινδύνον, vobis, λυτήσαντι ὑμᾶς. — Similiter repetit. ὑμεῖς - ὑμῖν - ὑμῖν 2, 10, 10. Iq. 7, 8, 20. ὑμᾶς - ὑμῶν - ὑμᾶς - ὑμᾶς - ὑμῖς - ὑμῖν - ὑμῶν 2, 13, 15. - 18. — πρὸς ὑμᾶς - ὑμᾶς 6, 3, 5. 7, 8, 6. Iq. ὑμᾶς - παρ ὑμῶν 5, 1, 12. Iq. ὑμεῖς - ὑμῖν ib. 16. ὑμᾶς - χρεῖ - θεοῖς εἶδέναι χάριν, ὅτε καὶ τὸν ἕτερον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἔσωσαν, vos oportet - vobis 4, 5, 15. in commodum vestrum. ὑμῖν - ὑμᾶς 2, 2, 18. Iq. σύ - σοὶ τε - σοὶ 2, 3, 10.

συγγένεια, ph. συγγένειαν προβαλλόμενοι, confanguinitatem 1, 11, 9. c. praep. Φοβηθέντες - τὴν πρὸς αὐτὸν σ. eius cum ipso propinquitatem 2, 6, 13.

συγγενής, ph. de perf. in opp. c. dat. perf. ὧν ἦσαν αὐτῷ πλείους - Φίλοι καὶ συγγενεῖς, necessarii 7, 6, 5. - in meo opp. ὑπὲρ παίδων καὶ συγγενῶν, confanguineis 4, 14, 14. σ. καὶ οικείων 7, 3, 17. - abf. ὅσοι παρήσαν τῶν σ. propinquoꝝ 1, 4, 1.

συγγίνεσθαι, phys. Pass. de re, c. praep. et dat. perf. αἴγλην τινὰ - περὶ τὴν κεφαλὴν συγγενεῖσθαι αὐτῷ, ei congenitum (esse) 1, 7, 9. simul cum nativitate ei adhaesit. - Med. ph. de perf. c. dat. perf. et casu temp. τὴν θεραπείαν -, ἣ συγγενεῖ αὐτῷ τοσοῦτων ἐτῶν, ministros, qui cum eo fuerant per tot annos 7, 1, 10.

συγγνώμη, mor. συγγνώμης εἰδείτο, veniam 2, 3, 7. - c. gen. τεῖ ἐι καὶ ἀίματος, δίδουτος αὐτοῖς - ἀμνησίαν συγγνώμην τε τῶν ἀμαρτ. 8, 3, 5.

σύγγραμμα, ph. c. praep. ἐν τῷ πρὸ τούτου συγγραμμάτι λ. volumine 3, 1, 1. libro 3, 1, 1.

συγγραφεύς, ph. de perf. cum gen. rei, adi. et opp. ἰσορίας πολλοῦ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ μέτρων, scriptores 2, 15, 11. profaici.

συγγραφή, ph. abf. ἰσορίαν - ἠθροισα ἐς συγγραφήν, ad conscribendum 1, 1, 4. vel in-scriptionem, i. librum.

συγγράφω, ph. de perf. et historico, c. acc. rei, ταῦτα συνέγραψα, conscripsi 1, 2, 10. - cum praep. simul, τὰ πολλὰ - συγγράψας ἐν τῷ - βίῳ 2, 9, 5. - c. adv. ἐκαστος - τῶν τότε συγγραψάντων, illius aetatis scriptores 3, 7, 15. - Pass. de re, cum dat. perf. (ταῦτα) πολλοῖς - συγγέγραπται, ea sunt a multis conscripta 1, 2, 9.

συγκαθίζεσθαι, ph. Pass. forma. p. Med. de perf. c. dat. perf. et praep. συγκαθισθεῖς αὐτῷ ἐν τῷ Φορείῳ, assidens ei 5, 8, 13. sedens cum eo.

συγκαθεύκειν, phys. de perf. cum acc. perf. συγκαθεύκον αὐτούς, secum detrahebant illos 4, 9, 16. sc. αὐτοῖς, p. σὺν αὐτοῖς καθ. sc. in foveas.

συγκαθεύδειν, ph. de perf. c. adv. ὡς σ. πολλάνικς, ut cum eo dormiret 1, 17, 6. sc. αὐτῷ.

συγκαλεῖν, ph. de perf., ante orationem habendam, cum acc. perf. συγκαλέσας τοὺς Φίλους, convocatis 1, 4, 1. 2, 2, 11. 4, 14, 7. 6, 9, 4. - simul c. praep. ε. αὐτούς· εἰς τὸ πεδίον 2, 10, 2. 7, 8, 5. convocavit. - ac 8, 7, 7.

συγκαταφλέγεσθαι, phys. Pass. de perf. πλήθος ἀνθρώπων συγκαταφλέχθη, simul igni consumta (est) 7, 12, 14. combusta est, sc. αὐτῇ, τῇ πόλει, cum urbe, f. αὐταῖς, ταῖς οἰκίαις, cum aedificiis.

συγκεῖσθαι, Pass. f. Med. de re, ph. c. adv. ἐκατέρωθεν βύθρα - σύγκειται, constructi sunt 4, 2, 9. - trop. c. praep. τὰ ἐν Πέρσαις ἐν εἰρήνῃ συγκείμενα, res Persarum pace compositas 6, 7, 1.

συγκλείειν, ph. de perf. c. acc. perf. et praep. συγκλείσαντες αὐτοὺς

ἐν τῷ σιμῷ, cum inclusissent 7, 10, 6. - cum acc. rei s. loci.
 σ. τὰς πύλας, clausis portis 8, 8, 18. - Pass. de re, abf. ἀπαν-
 τα - συνεκέκλειστο, conclusa fuerant 8, 5, 14. intra urbem,
 σύγκλητος, Pass. ph., p. adi. cum subst. fem. ἀνδράσι τῆς συγκλή-
 του βουλῆς ἀρίστοις, senatorii ordinis 1, 2, 3. 1, 7, 6. 2, 6, 8.
 4, 6, 5. ex senatorio ordine 6, 1, 3. senatus 2, 3, 5. ἐν τῇ συγ-
 κλήτῳ βουλῇ, in senatorio ordine 2, 1, 20. 2, 3, 3. μήσους -
 πρὸς τὴν συγκλήτου βουλήν, adversus senatum 1, 8, 14. †† οἱ τὴν
 σ. β. νέμοντες, senatores 2, 6, 3. v. νέμ. - Pro subst., de perf.,
 c. art. τὸν ἀνδριάντα - καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, senatus 1, 14, 19.
 per ellips. prioris subst. β. aut γερούσια. 2, 6, 15. 2, 11, 7. 2,
 12, 9. 8, 6, 13. e. † cum verbo plur. ἡ σ. προσηγόρευσαν, οἱ
 πλείστοι ἐν - δέει καθεστῶτες, senatus consalutavit, cum plerique es-
 sent 3, 8, 6. ubi et simul c. al. v. et particip. masc., per syn-
 thesin simul et numeri et generis, subintellecto alio subst. βου-
 λευτάδ λ. it. ἡ σ., οὐκ ἀγνοοῦντες -, ψηφίζονται λ. senatus, haud
 ignorans - decernit 4, 11, 14. - †† cum verbi sing. et plur.
 simul, ἡ σ. ἐψηφίσατο μὲν ταῦτα ὁρῶντες δὲ -, προσετίθεντο, se-
 natus decrevit -: videntes autem - se adiungebant 2, 12, 6. —
 ὑπὸ τῆς σ. λ. a. fenatu 1, 8, 12. † ἀντικρὺ τοῦ τῆς σ. συνεδρίου
 λ. e regione curiae 1, 14, 18. ἀνῆρ - τῶν ἐκ τῆς σ. εὐπατριδῶν,
 ex senatorio ordine 2, 15, 2. † εἰ - τὰ τῆς σ. τις ὑμῶν διηγεί-
 λε, quae in senatu acta sunt 7, 8, 14. v. in τὰ λ. - τῆς σ. ἀνῆρ
 λ. senator quidam 7, 11, 6. ἀφροισθῆναι κελεύσας τὴν σ. conve-
 nire iusso senatu 2, 12, 5. ὁ Σεβῆρος πρὸς τὴν σ. τὰ αὐτὰ ἀνε-
 νεγκῶν, cum ad senatum eadem retulisset 2, 15, 9. cf. 7, 8, 21.
 — simul c. adi. πᾶσα ἡ σ. totus senatus 4, 2, 5. πᾶσῃ τῇ σ.
 1, 8, 10. e. - Sine art. πλήθος τῶν συγκλήτου πρώτευόντων, ex
 primioribus senatoribus 1, 17, 2. τις - τῶν ἀπὸ σ. quidam senatorii
 ordinis 7, 9, 2. δύο ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ σ. duorum senatorum 7, 11,
 1. τοὺς ἀ. σ. βασιλέας, senatorios imperatores 8, 8, 14. ἐπι-
 ἔχουσιν ἐν σ. βασιλέας, ex senatu ib. 2. - c. gen. perf. τοὺς ὑπὸ
 Ῥωμαίων συγκλήτου ἀναδειχθέντας αὐτοκράτορας, qui a senatu
 creati essent 8, 6, 4. ubi Bg. omittit gen. sed Var. l. Ῥωμ.
 καὶ συγκλ. Per relat. ἡ τε σ. - καὶ οἱ λοιποὶ γεν. l. cum se-
 natores, tum rel. 2, 4, 17. ἀνδρῶν ἐκ. τε τῆς σ. αὐτῆς καὶ τοῦ
 ἵππικου τάγματος, ex senatorio ordine ipso et equestri 7, 7, 10.
 ἀρχαὶ πᾶσαι καὶ σύγκλητος, equasque τε, 8, 6, 18. - †† Nomina-
 tim al. relat. πᾶσα ἡ σ. βουλὴ καὶ πανδημεί, totus senatus et uni-
 versus populus 1, 7, 4. ὑπὸ τῆς σ. καὶ παντὸς τοῦ δήμου, a sena-
 tu et universo populo 6, 4, 3. ἡ σ. καὶ ὁ δῆμος λ. senatus po-
 pulus que R. 7, 22. τῇ τε σ. καὶ τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, senatui po-
 pulo que Romano 4, 11, 13. 5, 5, 2. (τὴν σ. καὶ τὸν Ῥ. δῆμον 7,
 5, 4.) τὴν σ. καὶ τὸν δῆμον Ῥωμ. ib. 11. τὴν σ. καὶ Ῥωμαίων δῆ-
 μον 8, 3, 9. ἐν συγκλήτῳ καὶ τῷ Ῥωμ. δήμῳ 7, 5, 12. τοὺς
 ἐχθροὺς συγκλήτου καὶ Ῥωμαίων, senatus populi que Romani 7,
 11, 10. - ††† Sed inverso ordine, Ῥωμαίοις καὶ συγκλήτῳ,
 senatui populo que Romano 3, 7, 9. τὴν Ῥωμαίων καὶ τῆς σ.
 γνώμην λ. senatus populi que R. 7, 7, 11. τὸν Ῥωμαίων δῆμον
 καὶ τὴν σ. senatum populum q. Rom. 7, 6, 6. τῷ δήμῳ Ῥωμ.
 καὶ τῇ σ. senatui populo que R. 5, 1, 2. ὁ δῆμος καὶ ἡ σ. po-
 pulus et senatus 2, 14, 2. senatus populus que Rom. 8, 7, 10.
 — τοῦ τε δήμου καὶ τῆς σ. senatui populo que 7, 12, 1. - sed
 divellendo binis ve membris, ἐν - ἀφασίᾳ ὅ τε δῆμος ἦν ἢ τε σ.
 senatus populus que R. 7, 10, 1. ἐπεὶ - ὅ τε δῆμος - εὐφήμεσον,

ἡ τε σ. ἐπὶ - προσηγόρευεν λ. et populus - et fenatus 2, 14, 4, 3, 8, 6, 4, 1, 5. - Trop. de loco, ἐν τῷ μισαιτάτῳ τῆς σ. τόπῳ λ. curiae 5, 5, 12. μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς σ. 7, 11, 3. ἐκδορμῶν τῆς σ. λ. e curia ib. 10. λεχθέντων - ἐν τῇ σ. in senatu 2, 4, 1. εἰς τὴν σ. εἰσελθ. curiam 5, 5, 9. κατελθῶν εἰς τὴν σ. in curiam 2, 14, 5, 4, 5, 1. senatum 5, 7, 7. κ. εἰς τὴν σ. βουλὴν, curiam 3, 8, 11. fenatum 6, 4, 2.

σύγκλυς, ph. de perf. p. adi. συγκλύδων ἀνθρώπων, collectitiorum 7, 7, 2. peregrinorum.

συγκομιδή, ph. cum gen. rei et adv. διὰ τὴν τῶν ὀχημάτων - πανταχόθεν συγκομιδῆν 7, 8, 24. ob vehiculorum - undique comportationem f. ob vehicula undique comportata. - trop. c. solo gen. rei, τῶν περὶ συγκομιδῆν ἱσθρίας ἀσχοληθέντων, circa compolitionem 1, 1, 1. collectionem.

συγκροτεῖν, physf. de perf. c. acc. perf. et adv. συνεκρότει παταχόθεν κράτευμα, conflatat 2, 14, 12. colligebat. λανθάνοντες συνεκρότου δύναμιν, conflabant 1, 9, 3. - cum acc. perf. et rei simul, δύν. καὶ περιβολὴν συγκροτήσας, conflatis 1, 6, 8. - trop. c. solo acc. rei, τὴν ἐς Ῥώμην παράδοδον συγκροτεῖ, instituit 8, 7, 19. parat, apparat, instruit. πανηγύρεις - συνεκρότει, instituebat 5, 6, 14. - Pass. de re, trop. cum praep. συνωμοσία τις - κατ' αὐτοῦ συγκροτούμενη, quae conflaretur 7, 1, 11. comparata, instituta, inita. - de perf. ph. cum praep. et adiuncto, τὰ πλήθῃ ταῦτα τοῦ κράτος καὶ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἤφροισο, - καὶ εἰς πολεμικὴν ἀσκησιν συγκροτήτο, exercitata fuerat 7, 2, 4. instructa f., instituta. - c. mero adiuncto, τὸ ὑμέτερον (πλήθος) εὐτακτον ὄν καὶ συγκροτημένον; vos bene ordinati quod estis et compoliti 4, 14, 10. vestra multitudo, pars, acies, cum sit bene ordinata et composita.

συγκροθεῖν, trop. de perf. c. acc. perf. et adv. συνέκρουον αὐτοὺς ἐκατέρωθεν, committebant 3, 10, 7. concitabant ad discordiam.

συγχῶν, f. συγχώνυμι f. συγχωνύω, ph. de perf. Pass. c. nominativo modi, πολλοὶ -, ἐτι ἀτρωτοὶ - συνεχώσθησαν, una obruti sunt 4, 9, 15.

συγχωρεῖν, trop. de perf. c. dat. perf. et acc. rei, τοῖς στρατιώταις - πολλὰ συνεχώρησεν, concessit 3, 8, 8. permisit. - Pass. de re, c. dat. perf. ἴν' μηδεὶ ἐκπλους συχωρηῖται, potestas fieret 8, 5, 11. concederetur.

συζεύγυσθαι, Pass. de perf. trop. cum abl. modi, ἀνάγκη - συνεζευγμένος, coniunctus 3, 10, 14. cum femina per matrimonium.

συκοφαντεῖν, trop. de perf. abl. μήτε συκοφαντοῦντος ἀνέξεσθαι, delatores 2, 14, 7. delatorem, deferentem alios, i. q. sq. subst.

συκοφάντης, mor. de perf. abl. τις κληθεὶς εἰς δικασήριον ὑπὸ συκοφάντου, a delatore 7, 3, 5. πρόκλησις δέδοτο συκοφάνταις, delatoribus ib. 4. δανεισὰς -, ὡς συκοφάντας, - ἐφόνευσαν, ut lycophantas 7, 7, 7. - c. adi. σ. πάντας φυγαδεύων, delatores 7, 6, 7. - c. adiuncto f. opp. συκοφάνται - καὶ κατήγοροι - ἔφευγον λ. 7, 7, 5. delatores mendaces occulti que, v. κατ. - σ. ἢ δοῖλαι λ. 5, 2, 4. - cum adv. τοῦς σ. - τῆς πόλεως ἦν διώξας, καὶ τοὺς πανταχοῦ, λ. 2, 4, 16.

σύλαν, ph. de perf. c. acc. perf. δανεισὰς -, ὡς συκοφάντας, ἐσύλασαν, spoliarunt 7, 7, 7. σύλησις, ph. c. gen. loci, ἐφείδετο οὕτε ἱερῶν σύλησεως, nec templis despoliandis 7, 9, 22. spoliatio.

- συλλαμβάνειν, physf. de persf., hostili animo, c. acc. persf. οὓς συλλαμβάνων, quos comprehensos 7, 7, 14. comprehendi iubens. — αὐτὸν συλλαβόντες, cum comprehendissent 3, 7, 16. † forsan c. adv. temp. οὓς - μετ' οὐ πολὺ - συλλαβὼν ἀτέκτεινε, quos - comprehensos 6, 9, 14. - c. al. adiuncto, οὓς - σ. εἶχεν ἐν Φρουρᾷ 3, 2, 7. 10. - simul c. acc. rei, λείαν καὶ αἰχμαλώτους - σ., ἀπῆει, auferens 4, 11, 11. - Pass. de persf. c. praep. πάντες ὑφ' ἐνὶ συνδήματι συλλαμβάνονται, comprehendingunt 2, 13, 7. ἐκέλευε, - τοὺς - συλλαμβάνεσθαι πρὸς τιμωρίαν, comprehendi 5, 8, 15. συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν λ. comprehensus 1, 8, 12. - abf. κελεύει, αὐτὸν συλληφθῆναι, comprehendi 1, 9, 14. 1, 13, 9. 3, 5, 13. 6, 4, 10. - c. adiuncto, συλληφθεὶς κατέχευτο, comprehensus 3, 12, 20. σ. τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη 1, 10, 15. 3, 4, 14. — Med. c. acc. persf. εἰ συλληφονται αὐτὸν, qui comprehendent 3, 12, 19.
- Σύλλας ille Rom. εἰ τι Σύλλα - πέπρακται, a Sylla 3, 7, 18. — cum adiuncto, Σύλλαν τὸν Ῥωμαῖον, Syllam 4, 8, 14.
- συλλέγειν, ph. de persf. cum acc. persf. ζρατὸν 3, 1, 5. colligere, i. q. pr. ἀθροίζειν. Pass. τῆς ζρατιᾶς - συνειλεγμένης, collectio 6, 5, 1. τὸ συνειλεγμένον πλῆθος 2, 8, 9. congregata. - † Pass. forma, sensu Med., c. acc. persf. ζρατιᾶν, ἣν αὐτὸς συνέλεκετο, collegat 3, 2, 2.
- συμβαίνειν, de re, neutral. cum inf. συνέβαινε δὲ, λ. evenit, ut 8, 5, 7. eveniebat, ut ib. 13. forte accidit, ut 8, 8, 7. ἐπεὶ συνέβη, evenit, ut 1, 8, 7. συνέβη δὲ, contigit - fieri 3, 4, 7. - simul cum casu temp. συνέβαινε δὲ ἐκεῖνης τῆς ἡμέρας, λ. evenit, ut 7, 5, 5. - simul cum al. adiuncto temp. e praep. συνέβη δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ λ. contigit, ut 1, 12, 1. σ. δὲ μετ' οὐ πολὺ τῆς σκέψεως λ. evenit, ut 4, 13, 7. - abf. f. c. nominat. rei, συνέβη τὶ τοιοῦτο, evenit 1, 8, 5. σ. δὲ τι καὶ τοιοῦτον, accidit 4, 12, 5. - simul cum adiuncto temp. e praep. σ. δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους πταίσμα ἐλέθριον λ. incidit 7, 11, 1. - Particip. Neutr. c. art. μαθὼν τὰ συμβάντα, ut intellexit, quae accidissent 3, 4, 1. - Med. de re, δεινὰ - συμβήσεσθαι λ. eventura esse 2, 1, 14.
- συμβάλλειν, ph. de persf. et milit. c. dat. persf. συνέβαλλον ἀλλήλοις, milites concurrerunt 3, 2, 19. congressi sunt invicem f. secum. — c. solo adv. ὡς συνέβαλεν ἐκατέρωθεν τὰ ζρατεῖματα, conflixerunt ib. 3. - † cum dat. persf. et acc. rei, Δαρτίον, Ἀλεξάνδρῳ τὴν - μάχην συμβαλόντα, cum Alexandro - pugnā congressum 3, 4, 5. postquam cum Al. pugnam commisisset. - Med. trop. de te, c. praep. καρποὶ -, συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, (qui) conducunt 4, 2, 16. conducentes, conferentes, utiles, apti, i. bene olentes. - de persf. cum praep. et inf. c. acc. συμβάλλοντο - τινὲς ἐκ τῶν λ., εἶναι λ. coniciebant 1, 14, 11. colligebant, iudicabant.
- συμβολή, ph. de milit. γενομένης συμβολῆς, facto congressu 7, 9, 11. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία αἱ συμβολαὶ ἐγίνοντο, conflictus 7, 2, 12. ταῖς - γενομέναις συμβολαῖς, conflictibus 6, 6, 9. - cum adi. γεν. συμβολῆς καρτεράς, praelio 3, 7, 6. γεγονάσι - ἔτριαι σ. conflictus 7, 2, 17. - c. adiuncto, σ. καὶ ἀεροβολισμοὶ - ἐγίνοντο, praelia 3, 14, 18. - De animal., c. adiuncto, ἐρτύγων μάχας καὶ ἀλεκτρούων συμβολὰς, 3, 10, 5.
- σύμβολον, ph. et mor. c. praep. ὃ περ ἐξὶ σ. εἰς τὸ διαγνώσθαι λ. signum 7, 6, 4. ὅσα εἰς πρόγνωσιν - σύμβολα φαίνεται 2, 9, 4. —

- simul c. adiuncto et adi.** πρὸς τὸ μέλλον οἰωνίσματι καὶ Φαύλῳ συμβόλῳ χρωμένους, auspiciū 1, 14, 3. - c. gen. rei, τοῦτο - πλοῦτου σ. νομίζοντες, indicium 3, 14, 13. ὄσα πλ. σ. specimina 1, 11. - Al. not milit. cum adi. ζῶνας - ἐσθῆτας, καὶ εἴ τι σ. ἔφερον στρατιωτικόν, insigne 2, 13, 19. quo miles dignoscitur. - c. gen. persf. τὰ τῶν στρατοπέδων σ. - ἔφερον, signa 4, 7, 12. **periticas cum affixis imaginibus, i. q. 4. 4, 12.** τὰ σημεῖα λ. — Al. not., qu ad persf. c. gen. rei, μενόντων αὐτῆ τῶν βασιλείας συμβολῶν, insignibus 1, 8, 7. dignitatis et ornatus imperatorii, in femina, v. c. comitatus famulitii, vestitus, cultus, lectica, currus. it. 5, 4, 16. 5, 6, 20. - cum adi. οὔτε τι ἄλλο τῶν βασιλικῶν σ. - ἀρθῆναι, insign. 2, 3, 5, 2, 8, 10.
- συμβουλευέειν, mor. de persf. c. acc. rei, et dat. persf. oppresso, τὰ ἀριστα συμβουλευόντες (αὐτῶ) optima suadendo 1, 4, 9.** τὰ βέλ-
τιστα σ. (αὐτῶ) optima consilia suggerentes 1, 6, 1. - simul c. adv. συμβουλευοῖσι (αὐτῶ) ἡμῖν αἰὶ τὰ ἀριστα λ. suadentibus 2, 2, 13. - cum praep. παρὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸν συμβουλευόντες (αὐτῶ) λ. suadentes, ut 2, 6, 10. - c. inf. solo, συνεβούλευον (αὐτῶ) θυγεῖν, suadebant. ut 2, 5, 5. - c. acc. rei et dat. persf. διέπει, τοιαῖτα συμβουλευόντες αὐτῶ, suadentes 1, 4, 14. τοῖς συμβουλευοῖσιν αὐτῶ - ἀφ᾽ ἄλλημα, suadentibus 2, 5, 6. - c. solo dat. persf. et inf. συμβουλευόντων αὐτῶ, λ. suadentibus, ut 2, 11, 15, 3, 5, 9. ἐκκίπτειν - αὐτῶ συνεβούλευε, excidere - ei suadebat 1, 8, 10. - c. solo dat. persf. συμβουλευσάντων αὐτῶ τινῶν ἰατρῶν, suadentibus 1, 12, 2.
- σύμβουλος, mor. de persf. πάντα ἔπραττεν, ἐκείνοις συμβούλοις χρώμενος, consiliarius 1, 8, 1.** - cum adiuncto et praep. σ. ὑμῖν καὶ κοινωνοῖς χρηστέμενος περὶ τῶν λ. consultores 2, 8, 5. - simul c. gen. rei, κοιν. καὶ συμβούλους (ὑμᾶς) ἔχειν τῆς λ. consiliarios 5, 1, 15. ἔργων - σ. καὶ ὑπῆρέτας, sualoribus 2, 10, 6. - c. gen. persf. συνέδρους εἶναι καὶ σ. τοῦ βασιλέως, consiliarii 6, 1, 3.
- συμμαχεῖν, ph. de persf. cum dat. persf. μηδετέρῳ συμμαχήσειν, fo auxiliaturum 3, 1, 4.**
- συμμαχία, ph. de re, τοὺς μὲν - ἐς συμμαχίαν προσηγάγετο, in societatem (belli) 1, 3, 12. ἐς τὴν σ. προήγοντο 1, 10, 4.** - cum adiuncto, ἐς φιλίαν καὶ σ. ἐπήντο 7, 8, 23. - de persf. cum adi. es gen. persf. ἀφ᾽ οὗτο αὐτῶ - Γερμανῶν οὐκ ὀλίγη σ. auxiliares 8, 6, 12. abstract. p. concreto.
- σύμμαχος, ph. de persf. p. adi. cum subst. persf. Ἄστρονοι ἦλθον αὐτῶ τοξόται σύμμαχοι, auxiliares 3, 1, 6. 3, 9, 4. Γερμανῶν ἰσπέων - πλήθος ἐπήγετο συμμαχούς 8, 1, 6. μετατέμψασθαι τοὺς Γερμανούς σ. 8, 8, 10. - abl. p. subst. οἱ ἀπὸ Γερμανίας ἐληλυθότες σ. 8, 7, 21. μὴ δεῖσθαι συμμαχῶν, auxiliatoribus 2, 8, 14. σ. πλήθει, sociorum 2, 13, 10. συμμαχούς αἰτῶν, auxilia 3, 1, 4. σ. παρ' αὐτῶν λαβῶν, copias auxiliares 4, 7, 3. - c. adiuncto et in opp. ἂν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ φίλοι καὶ σ. socii (belli) 7, 2, 3. - † simul c. gen. persf. φίλους καὶ σ. Μαξιμί-
 νου, socios 7, 11, 10. - † Masc. cum subst. fem. p. adi. προσ-
 ελθούσης - τσαούτης συμμαχου δυνάμεως, auxiliares copiae 3, 6, 14.**
- συμμετρία, ph. cum gen. rei, σώματος συμμετρία, in corporis congruo modo 1, 7, 8. symmetria, proportio, aequalitas partium f. membrorum, nostr. Ebenmaafs f. Verhältniss, Regelmässigkeit, egelmässiger Bau, Bildung.**
- μ. εἶρος, Pass. de re, trop. c. adiuncto, Masc. c. subst. fem. σύμ-**

- μετρον - διοίκησιν, moderatam 2, 3, 22. i. q. pr. μεμετρημένον
conveniēns temporibus et rationibus.
- συμμιγνυμι, ph. de perf. et milit. c. dat. perf. et praep. συμμιξαν-
τα ἀλλήλοις τὰ στρατόπεδα ἐν μεθωρίοις λ. ut concurrerunt inter se
exercitus 5, 4, 10. per nominat. absolut. p. gen. confiq., cong-
gressi inter se, it. per ellips. pron. ἑαυτοῦς λ.
- συμπαυηγυρίζειν, ph. de perf. c. dat. perf. et adv. τὰ πλεῖστα αὐ-
τοῖς συμπαυηγυρίζουτος, quad cum ipsis solemnia celebraret 2, 7,
14. - c. dat. eod. et adiuncto, συμπαυηγυρίζας αὐτοῖς καὶ συν-
εστάσας, cum celebrasset cum ipsis festum 4, 9, 7. qui Bg. per
hendiad. explicat.
- συμπαράλαμβάνειν, ph. de perf. cum acc. perf. oppresso, συμπαρά-
λαβόντες - καὶ τῶν λοιπῶν (τούτους,) ὅσοι λ. assumtis caete-
ris 2, 2, 2. assumentes simul f. secum e reliquis illos,
qui rel.
- σύμψας, ph. de perf. in opp. καὶ πλήθει σύμψαυτες, καὶ καθ' ἕνα
ἕνασιν, universi 2, 10, 9.
- συμπήγνυμι, physl. de perf. c. acc. rei et adiuncto, συμπήγνυντες
αὐτὰ καὶ ἀγκυρίζουτες, compingentes 7, 2, 8. συμπήξις, ph. cum
gen. rei, μνη συμπήξεως ξύλων, compactis lignis 4, 2, 12. comp-
actio, coagmentatio.
- συμπληροῦσθαι, Pass. de re, trop. c. dat. perf. συμπληρουμένης αὐ-
τῷ τριετοῦς βασιλείας, cum iam plene ei trium annorum fieret
imperium 7, 4, 2. completo ipsi trienni imperio, f. plene ab-
soluto ab eo, post plenum imperii eius triennium, f. quum
pleno tres annos imperasset.
- συμπνέω, trop. de re, in bonam part. πάντων - συμπνέοντων, con-
spirantibus 4, 10, 8. i. q. pr. συναλδόντα, se coniungere, simul
esse. - de perf. in mal. part. πολλῶν σ. 7, 1, 11. ὅτι Ἰταλία πᾶ-
σα συμπνεύει, quasi conspirasset 8, 5, 15. - cum dat. perf.
σοῖ. - μὴ συμπνεύσαντι ἡμῖν, non nobiscum conspiranti 7, 5, 15.
- συμπνοια, mor. cum gen. perf. et praep. τὴν Διόσκειν εἰς ἑαυτὸν
σύμπνοιαν, consensum 7, 6, 6. favorem.
- συμπνοεῖν, ph. de perf. abl. αὐτὸν συμπνοεῖντα (αὐτοῖς), una (cum
ipsis f. secum) laborantem 2, 11, 4. de milit.
- συμπροέβημι, ph. de perf. abl. συμπροεόντων (αὐτῶ) τῶν - μονομάχων,
comitantibus (eum) 1, 16, 8. cum ipso prodeuntibus.
- συμφέρειν, trop. de re, cum dat. perf. et in opp. ὅσα συνοίσει
ἐκείλῃ τῷ Ῥ. στρατῷ, λυπήσειν δὲ λ. conducere 3, 14, 16. con-
ferre, prodesse.
- συμφοιτητής, trop. de perf. et milit. c. gen. rei, συμφοιτητὰς τῶν
ἐν ὅπλοις ἔργων, condiscipulos armorum 1, 5, 11. locios.
- συμφορὰ, ph. f. mor., in mal. part. ἡ σ. calamίας 7, 3, 10. cae-
des, exsilia. τὴν συμφορὰν λ. hunc casum 1, 11, 5. cladem in
pugna. - calamit. 5, 6, 22. mortem inter missilia - † c. ad-
iuncto, φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ προσπίπτοντα λ. calamit. 4,
14, 9. mortem imperatoris. - c. adi. μεγίστη αὕτη σ. calam. 6,
5, 23. clades in pugna, sq. explic. διπλή - κερῆσθαι συμφορᾶ,
calam. 6, 7, 7. sq. explic. † σ. κοινὴν ἐξυγῆναι 2, 6, 3. caedem
Pertinacis. καὶ αἰτίας τῶν ἐπαλλήλων συμφορῶν λ. 1, 14, 13. i.
q. pr. πολλῶν δεινῶν, incendium, bellum intestinum, pestem,
famem. ἀλλοτρίως σ. 4, 14, 18. per rapinas ac caedes. - †
sq. explic. per enumerat. διαφόροις συμφοραῖς, νόσῳ, λ. 6, 6, 4.
— cum gen. perf. τῆ σ. τοῦ πεσόντος 4, 5, 6. caedes. ἐν ταῖς
τῶν ὀμοφύλων σ. 1, 4, 3. morbus, sq. τὰ δεινὰ λ. - simul cum

- adi. ἐπὶ ταῖς τῶν παίδων ὁμοίαις σ. 4, 13, 17. caedes. - cum
 praep. simul, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς ἐν γάσσει 3, 13, 8. sc.
 γενομένης.
- συμφωνία, mor. c. adiuncto, προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν,
 consensum 3, 13, 8. - c. praep. τίνα εἶσεσθαι σ. ἐν αὐτοῖς; con-
 cordiam 4, 10, 12.
- σύμψηφος, trop. de perf. εἰ μὴ κἀκείνοι - σύμψηφοι ἐγένοντο, calcu-
 lo suo comprobassent 6, 1, 4. consentientes fuissent, sc. αὐτῷ.
- σύν, ph. in not. sociatae actionis, cum pron. perf. σ. ἐμοὶ λ. me-
 cum 1, 5, 24. σ. αὐτοῖς λ. cum ipsis 2, 9, 12. σ. αὐτῷ 5, 5, 18.
 - σ. αὐτῷ, secum 3, 8, 4. 7, 12, 5. - σ. ἑαυτῷ 7, 2, 2. c.
 subst., etiam simul c. adi. σ. τοῖς λοιποῖς ἰσραῖσιν λ. una cum 1,
 9, 5. σ. παντὶ τῷ λοιπῷ στρατῷ λ. cum 2, 14, 1. 3, 7, 9, 12. -
 3, 2, 1. 5, 4, 12. 7, 5, 2, 6. - 6, 5, 1, 16. - 8, 5, 22. †
 repetit. ἐπανήλθεν σύν τε τοῖς - σύν τε τοῖς λ. cum - iis quae 8,
 7, 20. - In not. simplicis societatis, praesentiae, coniunctionis,
 de perf., cum verbis. οἱ ἀριστοὶ - ἐνταῦθα σύν σοι, tecum 1, 6,
 18. - 1, 9, 16. 5, 3, 20. 5, 8, 7. - 5, 7, 7. - 8, 3, 3, 8,
 5, 11. σ. ὑμῖν λ. una vobiscum 3, 7, 12. τὸ στρατεύμα σύν αὐ-
 τῷ πᾶν εἶχε, secum 2, 15, 10. 3, 2, 10. - στρατοῦ, ὃς ἦν σ. αὐ-
 τῷ 6, 7, 6. Cum subst. sed sine verb. Σεβήσας καὶ ὁ σύν αὐτῷ
 στρατός, Dav. et qui circa ipsum erat exercitus 3, 7, 8. sc. ὁ
 λ. - εἰ σ. τῷ Μακρίνῳ, qui cum Macriño erant 5, 4, 11. sc.
 ὄντες. - τὸ σ. αὐτῷ πλήθος, copias, quas secum habebat 6, 6, 4.
 σ. ὅν λ. it. in hoc alius ordinis, τὸ ἀτόπηδον πᾶν τὸ σ. αὐτῷ,
 exercitus omnis, qui cum eo erat 7, 8, 3. †† τινῶν τῶν σ. αὐ-
 τῷ, quibusdam ex sociis eius 1, 10, 15. sc. ὄντων, it. εἰ τις
 τῶν σ. ἂ. si qui eorum, qui cum ipso essent 6, 9, 13. †† τῶν
 σ. αὐτοῖς τινὰς, ex iis, qui circa ipsos erant, quibusdam 7, 10,
 14. εἰ σ. αὐτῷ στρατιῶται, milites, qui cum ipso erant 6, 9, 3.
 sc. ὄντες. - τῶν σ. αὐτῷ στρατιωτῶν λ. suis militibus 5, 4, 9. sc.
 ὄντων. simul sine subst. ὁ Ἀλέξανδρος καὶ οἱ σ. αὐτῷ, Al. et qui
 cum ipso erant 6, 8, 7. sc. ὄντες. - τοὺς σ. αὐτῷ ὀπίστας, suos
 1, 10, 14. - De re, I. c. subst. rei, τὴν κόνιν σ. ἀρώμασιν λ. 3,
 15, 16. ἐκ παίδων ἀνατρέφονται σ. αὐτοῖς, (τοῖς τόξοις καὶ ἵπποις.)
 6, 5, 9. ἀετός, σ. τῷ πύρρι ἀνελευσόμενος εἰς τὸν αἰθέρα 4, 2, 22.
 - †† in orat. contracta, ἡ πίσσα σύν οἷς προερίηται λ. pix illa
 cum caeteris, quae supra diximus 3, 4, 27. p. σύν τούτοις,
 & πρ.
- συνάγειν, physf. de perf. c. acc. perf. συναγαγόντες τοὺς - φίλους,
 coactis in unum amicis 4, 3, 11. ad consilium habendum, con-
 vocatis. - Al. not. simul c. praep. συναγεῖν κατ' αὐτοῦ χεῖρα,
 quasi colligeret 7, 1, 12. hostiliter. - † Trop. c. acc. rei, πρά-
 ξεις - βασιλέων συνάξασαι, γράψαι λ. res gestas collectas 2, 15,
 12. - Mor. c. acc. perf. συναγεῖν αὐτούς, reducere in gratiam
 3, 15, 13. 4, 3, 9. conciliare 3, 10, 8. reconciliare 4, 3, 20. in
 quibus loc. deest Iq. adiunctum. - c. praep. simul, σ. εἰς Φι-
 λίαν, adducere 3, 15, 8. - Pass. de re, trop. δῖο - ἀρχὰς λ. ἄς
 συναχθεῖσας κατ' ἐπιγαμίαν, quae coëuntia 4, 10, 5. con-
 iuncta.
- συναίρεισθαι, Pass. de perf. ph. c. dat. perf. συναίρεσθαι αὐτῷ καὶ τοῦ
 παίδος, simul (cum ipso) occiso et filio 5, 4, 24.
- συναίρεσθαι, Med. de perf. trop. ὑμᾶς - χεῖρ σ. opitulari 2, 3, 24.
 sc. ἐμοὶ λ. in imperio administrando. - c. dat. perf. ἦν -
 ἡμῖν συναῖρη, si nobis adiutor fueris 7, 5, 16. μὴ - μηδεὶς αὐτῷ

- συνάγεται, opitularetur 7, 6, 11. συναραμένων αὐτοῖς καὶ τῶν λ. adiutantibus 8, 5, 22. - † cum dat. quasi rei simul, συνοίεσθαι τῇ κοινῇ πατρίδι λ. ut opitularentur 7, 7, 11. - simul c. adv. sed c. dat. rei, ἡ συναρμομένη τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη, quae auxiliabatur 3, 9, 13.
- συναλίζεσθαι, Pass. de perf. ph. c. praep. ἐς τὸ αὐτὸ συναλισθέντες, in unum coacti 6, 5, 22. se contrahentes s. coniungentes, milites, ab hoste inclusi.
- συναναλίσκειν, trop. de re, c. acc. rei et praep. τὰ χρησὰ ἅμα τῇ ἀπολαύσει καὶ τὴν - μνήμην συναναλίσκει, amittunt 2, 3, 18. absumunt, opprimunt.
- συνανατόρμαι, s. συνάντομαι, Med. de perf. ph. cum praep. et dat. perf. κατὰ - τινὰ δαίμονα συνήντηται τῇ λ. obvius factus est 1, 17, 8.
- συναπέχεσθαι, Med. de perf. ph. c. dat. perf. αὐτῷ συναπλῆξιν ἡθελον, cum ipso proficisci 1, 7, 1.
- συναποδρᾶν, ph. de perf. cum praep. ἀπὸ τῶν - ἔργων, ut una auferent a 1, 10, 2.
- συναρπάζεσθαι, Pass. de perf. ph. c. adv. αἰφνιδίως συναρπασθέντας, correptos 7, 1, 20.
- συναύξεσθαι, Pass. de perf. ph. c. dat. perf. συναυξηθεὶς αὐτῷ, cum accrevisset cum ipso 1, 12, 8. nostrat. mit ihm aufwachsen.
- συναφεία, ph. c. adi. et adiuncto, τείχει, πεποιημένῳ - τοσαύτη συναφεία καὶ κολήσσει, tam arcta iunctura 5, 1, 14. trop. c. praep. τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας, propter coniunctionem cum ipso 4, 8, 3. sc. ἐνεκα, convenientiam, affinitatem, similitudinem, i. quia ipse putabat, se illi similem esse, se que habere quaedam cum illo communia.
- συνδέομαι, Pass. de re, ph. c. praep. ναυσὶ, - ὡς πρὸς ἀλλήλας συνδεθεῖσάν, quibus inter se iunctis 6, 7, 13. qui Bg. leg. ὦν, pro quo melius est αὐτῶν, fluvium que navigiis occupans, his inter se colligatis commutatum cum ponte velati, putabat, rei. - c. dat. rei, ἃ περ - ἀλλήλοις συνδεθέντα, inter se devincta 8, 4, 11.
- σύνδεσμος, phys. c. gen. rei, προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπισολῶν, fasciculum 4, 12, 11.
- συνδραμεῖν, ph. de perf. abl. πάντες συνδραμον, concurrerunt 4, 13, 14. - simul cum adv. συνδραμόντων ἤδη καὶ πάντων λ. cum iam concurrissent 7, 5, 17.
- συνεδρία, ph. περὶ τῆς συνεδρίας λ. de statione 1, 8, 10. de sede secunda, a latere imperatricis sinistro, nostr. Nebenfitz, vel i. q. simpl. de sede, in theatro.
- συνεδρίον, ph. de perf. διελύθη τὸ σ. confessus 4, 3, 21. - de loco, c. gen. perf. ἀτικρὺ τοῦ τῆς συγκλήτου συνεδρίου, e regione curiae 1, 14, 18. κατήλθεν ἐπὶ τὸ σ. τῆς βουλῆς, in curiam 2, 3, 5. - abs. συνίασιν εἰς τὸ σ. in curiam 2, 12, 7. 7, 11, 5. - cum adi. συνήλθον - εἰς τὸ σύνηδες σ. in locum confessus consuetum 7, 10, 5. †† συναίεσθαι συνεδρίῳ βουλευούσι, curiae 7, 7, 11. p. quo leg. βουλευτικῶ, curiae consulenti, et sic sumendum de perf. p. confessui, collegio, concilio tenatorio.
- συνέδρος, ph. de perf. p. subst. c. gen. perf. συνέδρός ἐσι θεῶν, confessor 1, 5, 17. συνέδρους τοῦ βασιλέως, assessores 6, 1, 3. - abs. ὡς περ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Διὶ καὶ συνέδρῳ, confessore 7, 10, 6. σύνεδροι - ἐπιλεχθέντες, assessores 7, 1, 7. - c. adiuncto, δούς αὐτῷ συνέδρους τῶν φίλων τοὺς πρεσβυτέρους, datis ei assessoribus ex

amicis senioribus 3, 14, 17. - †† οἱ ἐν ἀξιώσει ὄντες καὶ σύν-
 δροι πατρῷοι φίλοι. ii, qui alicuius dignationis essent, paterni que
 amici 3, 15, 15. qui Bg. omittit σ., quod e vulg. lect. habet
 sqq. π. φ. per appositionem, assessores (sc. utriusque s. ipsorum,
 oppresso gen. pron. αὐτῶν, Caracalli et Getae.) qui erant adhuc
 e numero paternorum amicorum s. consiliariorum, p. assessores
 paterni amici, s. ordine al., paterni que amici assessores ipsorum.
 Sed V. L. Ms., σύνδροι καὶ πατ. φ., apparet quoque ap. Pol.
 al. ordine „Severi amicis et consiliaris.“

συνεζευγμένος, v. συζευγνύσθαι.

συνείδησις, mor. c. adi. ἐκ τῆς ἀγαθῆς συνειδήσεως λ. ex bona con-
 scientia 6, 3, 9. - c. gen. rei, ἐκ σ. εὐγενοῦς κρείττονα, ex con-
 scientia nobilitatis 7, 1, 8. qui Bg. servat vulg. gen. εὐγ. pro
 quo leg. ἀγενοῦς s. δυσγενοῦς, de Maximino ipso, cf. §. 3.

συνείδω, mor. de perf. c. rect. dupl., c. acc. rei et dat. perf. simul
 que c. coniuncti. δυσγένειαν ἑαυτῷ συνείδω, ὅτι τε λ. ignobilita-
 tis sibi conficius, quod que 7, 1, 3. - Med. c. dat. perf. dupl.
 εὐ γὰρ τι ἑμαυτῷ σύνοδα λυτήσαντι ὑμᾶς, non enim mihi con-
 sciens sum ullius a me in vos iniuriæ 2, 5, 10. non enim con-
 sciens mihi sum, aliqua re laessisse vos; ut pron. τι, per ellips.
 pr. κατὰ, pertineat potius ad v. λυπ., et hoc particip. resolu-
 tur in inf.

σύνειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. c. dat. perf. οἱ συνῆσαν αὐτῷ, qui
 fuerunt circa ipsum 7, 1, 7. ἀνῆρέθῃ ὑπὸ τοῦ συνόντος αὐτῷ, a
 contubernali suo ib. 22. τοῖς συνόντας ἐκείνω στρατιώτας, eos, qui
 cum ipso essent militis 6, 8, 15. - c. adiuncto e nominat. modi
 s. temp., p. adv. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ, qui erant cum
 ipso 1, 6, 1. v. π. Per oppressum dat. perf., ὑπὸ - τῶν συνόντων
 (αὐτῷ) φίλων, amicis, qui cum ipso erant 5, 5, 1. χρηστὸς - ἀν-
 τοῖς (αὐτῷ) συνοῖσι, erga conversantes 4, 3, 6. τοῖς σ. (αὐτῷ) φί-
 λοις, amic. qui cum eo erant 6, 7, 9. - simul c. adiuncto e no-
 minat. particip. modi, συνῆσαν (αὐτῷ) παιδεύοντες αὐτὸν Παισυ-
 αίων οἱ λ. erant cum ipso 1, 15, 4. v. παιδ. - simul c. adv. ὅπως,
 (αὐτῷ) συνοῦντες αἰ, παιδεύοιεν λ. ut perpetua consuetudine eru-
 diderent 1, 2, 2. praesentes ei semper, s. versantes cum eo semp.

σύνειμι, (ab εἶμι,) ph. de perf. abl. ἐνθα - ὁ δῆμος συνίων ἐκκλησίᾳ-
 ζεν, populus conveniebat in concionem 2 q. 7. ὅπου - τὸ πλῆ-
 θος συνίων ἐκκλησιάζει, in concionem confluit 2, 7, 5. v. ἐκκλ.
 - c. praep. συνίασιν εἰς τὸ συνέδριον, convenerunt 2, 12, 7. se-
 natores. συνιόντες εἰς τὸ βουλευτήριον, cum convenirent 5, 5, 12.
 iid. sen. οὐδὲ σ., εἰ μὴ πρὸς ὀλίγον, congregantes 4, 1, 9. Severi
 filii. - De re, trop. εἰς τὸ αὐτὸ συνιόντων, κάλλους λ. in
 unum convenientibus 5, 3, 14. se coniungentibus, simul prae-
 sentibus in Heliog. i. q. supra συμπνέοντων.

συνεβοᾶν, ph. de perf. c. adv. et abl. modi, τότε καὶ οἱ στρατιῶται
 οὐχ ὁμοῖα μὲν προθυμία, - συνεξέβροσαν, una acclamarunt 2, 2,
 22. simul cum plebe.

συνεκδραμαῖν s. συνεκτρέχειν, ph. de perf. c. dat. perf. θέουσι αὐτῷ
 - συνεξέδραμου πάντες, cum currente una foras concurrerunt 4,
 4, 10.

συνέλεισθαι, Pass. de re, ph. τὰ ἐκ βυσσῶν - συνέλειστο, se contra-
 hebant 8, 4, 27.

συνεορτάζειν, ph. de perf. c. dat. perf. et adiuncto, συμπανηγυρίσας
 αὐτοῖς καὶ συνεορτάσας 4, 9, 7. v. συμπ.

συνεργός, mor. de perf. act. cum gen. rei et adiuncto, ὅσοι - ὑπη-

- ρέται καὶ συνεργοὶ ἐδόκουν εἶναι τῶν ἀμαρτημάτων, adiutores 5, 8, 16.
- συνέρχασθαι, ph. de perf., universe, ὡς τὰς συνῆλθε τὸ πλῆθος, confluit 4, 11, 6. ἐπειδὴ πάντες συνῆλθον, postquam convenissent 1, 4, 1. τοῦ λοιποῦ πλῆθους συνελθόντος, cum convenisset 2, 8, 1. - simul c. praep. οἱ δὲ - πρὸ τῆς ἐν συνῆλθον εἰς τὴν πόλιν, conveniunt 7, 4, 8. - Nominativum de senatu, ἐδοξεν -, συνελθεῖν, ut convenirent 7, 10, 3. συνελθόντες; congressi 2, 12, 8. - simul c. praep. συναγλυφῆσαν - εἰς τὸ βουλευτήριον πάντες, convenerant 7, 11, 2. συνῆλθον - οὐκ εἰς τὸ σύνηθες συνέδριον, lic convenerunt 7, 10, 5. - c. adv. ἢ σύγκλητος, συνελθούσα, πρὶν λ. congressus 7, 7, 4. - De milit. οἱ νεανῖαι - συνῆλθον ἅμα γυνεῦσι 4, 9, 10. τὴν νεολαίαν εἰς τὸ πεδῖον κελεύει συνελθεῖν, convenire ib. 7, 6, 3, 4. - † simul c. adiuncto, et particip. nominat. modi, it. c. casu temp. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ συνῆλθον εἰς τὸ πεδῖον μαχόμενοι, convenerunt 4, 15, 11. v. μάχ. simul c. adv. συνέρχεται - ἐκατέρωθεν ὁ στρατός εἰς τὸ πεδῖον, conveniunt exercitus 3, 4, 4. - † τόπος ὤριστο, εἰς ὃν καὶ ὅπου συνελθεῖν ἔδει, in quem convenire eos oportebat 6, 5, 17. v. ὅπ., in quem tenderent, et in quo congregarent se. τῶν ἀπὸ πάσης γὰρ αὐτῆν χώρας ἐκεῖ συνελθόντων, hominibus ibi congregatis 4, 9, 7. - c. solo adv. ταυδημεὶ συνῆλθον, convenerunt 2, 2, 10. οὕτως αὐτοὺς συνελθεῖν κελεύει, ὡς λ. convenire 2, 13, 6. - †† De re, trop. ταῦτα συνελθόντα, hisce concurrentibus 4, 10, 8. per nominat. absol. p. gen. confq., convenientibus, f. haec cum simul adessent.
- σύνεσις, mor. cum gen. rei, ὑπὸ τῆς τῶν ἔργων συνέσεως ἐλαυνόμενος, conscientia 4, 7, 1. Caracall.
- συνεσιεύασθαι, v. συσκειυάξ.
- συνεσιεύσθαι, Med. de perf. ph. c. dat. perf. οὔτε συνεσιεύοντο ἀλλήλοις, unā vescebantur 4, 1, 5.
- συνευφραίνεσθαι, Pass. f. Med. de perf. mor. cum dat. perf. αὐτοῖς συνευφραίνετο, cum ipsis delectabatur 2, 8, 16. hilariter vivebat, cf. 2, 7, 14, 16.
- συνέχεια, ph. cum gen. rei, τῆς συνεχείας τῶν φυτῶν λ. densitate 7, 2, 11. - trop. τῇ συνεχείᾳ τῆς μάχης λ. assiduitate 8, 5, 3.
- συνεχής, ph. f. mor. Masc. de re. Φέβου συνεχοῖς, assiduo 2, 1, 17. πολέμοις συνεχέσι 6, 2, 19. - Masc. c. subst. fem. συνεχοῖς βολῆς 1, 12, 18. ὁδοπορίας, perpetuo 5, 4, 20. χορηγίας 7, 3, 6. - Superl. Neutr. abl. p. adv. δικάζειν συνεχέστατα 6, 1, 13. c. berrime, assiduissime.
- συνέχω, phys. de perf. cum acc. perf. oppresso, συνέχειν (αὐτοὺς,) continerent 2, 13, 8. intra circulum armatorum. - Pass. trop. f. mor. c. abl. rei, συνεχόμενος ἡδοναῖς, dum tenetur 1, 17, 22. possidetur, occupatus est, nostr. *gejesselt seyn*, sq. explic.
- συνεχῶς, ph. ante verb., assidue 1, 12, 4, 1, 14, 13. 2, 3, 3, 2, 7, 16. 3, 8, 15. 3, 11, 1. perpetuo 1, 14, 1. post verb., assid. 2, 7, 8, 3, 10, 3. † intra art. et subst. p. adi. ταῖς τοῦ Ὠκεανοῦ σ. ἀπώτισιν, Oceani frequenti reciprocatione 3, 14, 11. p. συνεχέσι.
- συνῆδασθαι, Pass. f. Med. de perf. mor. c. dat. rei et particip. modi, ἀνάγκη ἦν, (αὐτοῖς) συνῆδασθαι τοῖς πραχθεῖσιν ὑποκρινομένοις, cum caeteris gaudere eo facto per simulationem 8, 6, 2. συνηδομένοις αὐτῶν ταῖς ἐλπίσιν, gratulantibus spei 4, 9, 10. † συνηδομένων ἀπάντων τῇ λ. congratulantibus - de 2, 4, 6. - c. dat.

- perf. ἐτέλλων. συνηδόμενοι αὐτῶ, gratulatum ei 2, 8, 13. ἀλλή-
 λους, gratulantes 8, 6, 17.
- συνήθεια, ph. πλέον τῆς συνήθειας λ. maiori, quam pro consuetu-
 dine 2, 6, 18. v. πλ. † οὔσης σοὶ τῆς ἀναγνωσέως ἐν συνήθειᾳ,
 cum tu tibi eius lectio consueta 2, 1, 23. ubi formula e praep.,
 ἐν σου. p. adi. συνήθεος λ. - cum gen. rei, τῇ πρὸς τοὺς βαρβάρους
 μάχης συνήθειᾳ, ob praeliorum aduersus barbaros consuetu-
 dinem 7, 9, 7.
- συνήθης, mor. f. ph. Masc. de re, τοῦ συνήθους δρόμου, consueto 3,
 3, 10. τοὺς συνήθεις δροκούς 2, 2, 23. - λόγους 6, 3, 5. sq. ex-
 plic. - Masc. c. subst. fem. τῇ συνήθει προθυμίᾳ 3, 6, 16. - τ.
 σ. ῥαθυμίᾳ 5, 4, 3. συνήθη Φιλοτησίαν 1, 17, 19. τὴν σ. Φρού-
 ραν, solitam 5, 8, 12. - simul c. dat. perf. τῇ σ. Ρωμαίοις εὐ-
 νοσμίᾳ 4, 14, 15. † δούς τὰς συνήθεις τῶ δήμῳ νομᾶς ἐπὶ τῇ τῆς
 β. διαδοχῇ 5, 15, 15. ubi dat. τῶ δ. pendebit a pr. v. d., sed praep.
 ἐπὶ ab adi. nostro. - Neutr. c. subst. τῶ συνήθει τάχει, con-
 suet. 4, 12, 11. ἐς τὸ σύνηθες πεδίον 6, 3, 4, 7, 10, 5. † ἐπὶ
 τὰ συνήθη λουτρὰ καὶ κραιπάλας 1, 17, 7, 2, 4, 18, 6, 8, 11. —
 simul c. dat. perf. εἰς τὰ σ. ἑαυτῇ βασιλείᾳ λ. 5, 5, 1. - No-
 minatum Neutr. sing. sine subst. ὡς εἶεν σύνηθες, ut consueverat
 4, 12, 15. v. εἶεν. - c. inf. ἀμύνεσθαι - σῆμηθες (εἶσι.) ulitatum 4,
 5, 12. - c. dat. perf. ὡς Ρωμαίοις σ. solenne est 4, 14, 17. —
 simul c. inf. τοῦτο κλεῦναι ἢ σ. αὐτῶ, solitus erat 4, 12, 13.
- συνήθως, ante verb., pro consuetudine 3, 12, 18. more suo
 6, 6, 2.
- συνέθετος, Pass. de re, ph. in opp. ὡς μηδένα οἶεσθαι τὸ ἔργον σύν-
 θετόν, compositum 3, 1, 14.
- συνέθειν, ph. de perf. c. dat. animal. συνέθειν αὐτοῖς, currens cum
 ip̄s 1, 15, 6. - Al. not. c. praep. ἐς τὸν ἵπποδρομον συνέθειν-
 τες, concurrentes 8, 6, 17. συνέθειν ἐν τῆς Ἰταλίας λ., θεασόμε-
 νοι λ. concurrebant 1, 15, 2. - c. abl. modi affini, κλείδου
 τοῦ δήμου συνέθειν δρόμῳ, concurrebat 2, 2, 8. - c. nero par-
 ticip. modi, πάντες ἐπιπλαγέντες συνέθειν, concurrebant 4, 4,
 13.
- συνήκη, trop. c. adi. ἐπὶ ταύταις - ταῖς συνθήκαις ἀνελθῶν, sub hac
 pactione 3, 12, 1. pactis.
- συνήημα, ph. c. adi. ὕφ' ἐνὶ συνήηματι συλλαμβάνονται, repente si-
 gno dato 2, 13, 7. i. q. 4, 11, 8. ὕφ' ἐνὶ σημείῳ. Al. not. abf.
 μὴ τηρήσαντος τὰ συνήεματα, conuentia 6, 6, 1. pacta, promissa,
 quo loco ac tempore hostile solam intraturus et conuenturus
 esset Alexander, cf. 6, 5, 4. 16. sq.
- συνήημι, mor. de perf. cum gen. rei, μήτε τῆς ἀλλήλων Φωνῆς συν-
 εἶσιν, nec vocem intelligentibus 4, 10, 12. - c. adv. μὴ ῥαδίως
 συνεῖναι δυνάμενοι, εἰ λ. intelligere 2, 9, 15. - cum inf. συνί-
 σαν, λ. intelligebant 1, 13, 10. † c. particip. acc. perf. p. inf.
 συνεῖς - ἀποειδρακώτας τοὺς Φ. cognito 3, 3, 13. - c. coniuuct.
 σ., ὅτι λ. intelligens 4, 15, 15. cogitans 8, 7, 7. - cum acc.
 rei, συνέντες τὸ πεπραγμένον, intellecto toto negotio 4, 4, 19. —
 † simul c. abl. modi affini, ὃ περ ἐγὼ προμηθεῖα - συνεῖς, quo
 ego intellecto 4, 5, 11.
- συνίστημι, ph. de perf., Act., c. acc. perf., praep. et adv. οὐκέτι
 τὰς Φάλαγγας ἐς βάθος συνίσασαν, constituebant 4, 15, 12. sq.
 opp. - c. acc. eod. et adv. εὐτάκτως - συστήσαντες τὰς Φ. ib. 3.
 — † c. solis praep. ὡς ἐξ ἀντιτάσεως - συστήναι πρὸς τὸν Πίρμιμο-
 δον, ut consisteret cum Comm. 1, 10, 9. consistere in pugna con-

- ira C.** Quo sensu pertineat iam ad sq. not. - Neutral. κρατὸν, — μηδὲ συνεώς, nec fiatus 6, 7, 2. coultans, perpetuus, qui non dimittitur in pace, nostr. *stehend.* συνεὺς κρατιωτικῶν, constitutos milites 3, 1, 5. - c. adiuncto κρατοπέδα - συνεώτα καὶ μένοντα, exercitus statos 6, 5, 6. - De re, trop. cum adv. ἐτι τῆς μάχης συνεώσης, adhuc durante praefo 5, 4, 12. — Σαφρόων τῆ τοῦ πατρὸς ὡς ἐτι συνεώση δύναμι, velut adhuc incolumi 1, 9, 22. *Idiva*, durante, permanente, nondum finita, adempta, propr. stante s. constitente, nostr. *bestehend* s. *festehend.* - Med. ph. de perf., Act., c. praep. ἐν διατροῖς συνισάμενοι κατὰ πλήθη, constitentes 1, 12, 11. se una stitentes, locantes cum aliis, nostr. *sich zusammen stellen*, et proinde, conuenientes, coeantes, nostr. *zusammen treten*, *zuf. kommen*, it. simul stantes, nostr. *beysammen stehen.* - Al. not. c. acc. perf. Φήσας, eis τὴν Ἀλεξάνδρου τιμὴν ὀίλαγγα βούλεσθαι συνησασθαι, velle se constituere 4, 9, 8. colligeré, facere, nostr. *aufrichten* s. *errichten.*
- συνεφῆς**, ph. de re, Masc. c. subst. fem. ὄραν - συνεφῆ, nubiam 1, 6, 5.
- συνοδεύειν**, ph. de perf. c. dat. perf. et adv. ii. nominat. particip. modi, τὰ πλείστα αὐτοῖς συνάδουε περιπατῶν, cum ipsis iter faciebat 4, 7, 11.
- σύνοδος**, ph. de actu, cum gen. perf., in bello, τῶν κρατοπέδων - τὴν σύνοδον - κατ' ἐκείνο γενέσθαι τὸ χωρίον, conuentum 3, 4, 7. - Al. not. ταῖς τοῦ δήμου συνόδοις, in populi coetibus 2, 7, 8. — abs. ib. 9.
- συνοικεῖν**, ph. de perf. c. dat. perf., de mare, γυναίξί, mulierem domi habere 3, 8, 9. in matrimonio habere, i. uxores ducere et habere belli etiam tempore et in castris. συνίκει τῇ πρεσβυτάτῃ λ. in matrimonio habebat natu maximam 1, 6, 11. sed de femina, simul c. adv. αὐτῇ πρότερον - αὐτοκράτορι συνίκει, haec prius imperatoris coniux fuerat 1, 8, 6. - † ἦν (γυναίκα) συνοικοῦσαν (αὐτῷ.) maritatum 6, 1, 19. - † trop. de re, εἰ μὴ χρεῖσός - συνοικεῖ τρόπος, simul adsit 5, 1, 11. sc. τινὲ ἀνδρῶν, λ.
- συνοικία**, ph. διὰ πικνοτητα τῶν συνοικιῶν, coniuictarum aedium 7, 12, 13.
- συνοικίζειν**, ph. de perf. c. acc. et dat. perf. τὸ ἀγαλμα συνίκισε τῷ θεῷ, maritavit 5, 6, 12.
- σύννομος**, ph. de animal. c. dat. perf. ζῶων, τοῖς ἀνθρώποις συνοικῶν, bestiarum domesticarum 1, 12, 6. inter homines veriantium, s. cum hominib.
- συνουσία**, phys. in mal. part. de fem. cum gen. perf. ἐπὶ συνουσία αὐτοῦ διεβλήετο, ob consuetudinem stupri cum ipso 1, 1, 12. — simul c. adi. ἐφ' ἧς καὶ λανθανούση σ. δ. cuius - consuetudine stupri 1, 8, 10.
- συντάγμα**, ph. c. gen. rei et adi., ὡς ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῆς ἰσορίας λ. volumine 2, 1, 1. libro.
- συντάξις**, ph. partim, c. adi. ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκ. conditionibus 1, 2, 2. magistrorum, *Befoldung*, *Gehalt*. ἐ. μεγάλαις σ. 1, 6, 24. in pace restituta et bello finito, pactiones pecuniariae, etc.
- συντάττειν**, ph. partim, c. acc. rei et adv. τοὺς σαθροὺς - πλατύτερον συνέταξαν, conscripserunt 2, 15, 11. composuerunt, nostr. *aufsetzen.* - simul c. dat. perf. βιβλίον, ὃ περ' αὐτῷ ἦσαν συντάξαν-

- τες λ. composuerunt 7, 8, 5. - Pass. de perf. στρατὸν -, μὴ συντεταγμένως, non ordinarius 6, 7, 2. compositus, bene institutus et exercitatus, ordinatus.
- συντέλεια, ph. c. gen. rei, τὰ βάρβαρα - εἰς φόρου συντέλειαν ὑπάγεσθαι, qui barbaros sibi vectigales fecisset 6, 2, 3. ad collationem, pensitationem, solutionem tributi, ad tributum pendendum. - trop. τὰ συντέλειαν ἔχοντα τῶν πεπραγμένων, summam 2, 15, 13. perfectionem, fastigium, i. praecipua eorum, quae acta sunt, nostr. das Hauptsächlichste, Wichtigste.
- συντελεῖν, trop. de re, c. praep. διάφοροι οὔσαι, (αἱ θανάτου αἰτίαι,) εἰς ἐν τέμα βίου συντελοῦσιν, tendunt 2, 2, 15. simul s. una omnes, s. contendunt, i. tandem efficiunt s. afferunt mortem, s. afferunt aliquid ad mortem, nostr. gehen auf. - Pass. de re, τούτων συντελεσθέντων, his peractis 4, 2, 20. confectis. - Al. not. c. praep. πᾶς ὁ χρόνος, ἐν ᾧ - ἐβασίλευσεν -, ἐν ἧ ἔτεσι συνετέλεσθη, lex annis consummatum fuit 4, 13, 19. confici, absolvi, continere, complecti, efficere.
- συντίθεσθαι, Med. de perf. trop. c. inf. συντίθενται, λ. pacto consentiunt 1, 17, 16. paciscuntur inter se, conveniunt. ὡς συνέθετο, spondentibus ipsis 5, 3, 23.
- σύντονος, ph. f. mor. de re, Masc. c. subst. fem. συντόνω σπουδῇ, concitata festinatione 2, 11, 2. summa, continua.
- συντριβέσθαι, Pass. de perf. trop. c. praep. ὑπὸ τῆς συνεχοῦς ὁδοπορίας συντριμμένως, attritus 5, 4, 20. confectus, debilitatus. - de re, τὰ ἐκείνων - παρ' ἀλλήλοις συντριβέντα, illorum status - attritus 5, 2, 15. civitates singulae, vires opes quae pecuniariae et militares, it. ipsarum urbes, castella, terrae, vastatae, debilitatae, imminuta.
- συντυγχάνειν, ph. de perf. c. dat. perf. τοῦ στρατιωτικοῦ λείψανον, — (αὐτὸ) ἐπέλευσεν αὐτῷ συντυχεῖν, sibi occurrere 2, 14, 12. ad se veni re, et se coniungere cum ipso, nostr. mit ihm zusammen treffen I. zu ihm stoßen.
- συνωμοταί, Pass. de perf. ph. ὅσοι - συνωμοτοῦντο, simul detruduntur 4, 9, 16.
- συνωμοσία, mor. c. adi. τις λ. coniuratio 7, 1, 11. - abs. τοὺς ὄντας ἐν τῇ συνωμοσίᾳ 1, 8, 17. συνωμοσίαν ποιησάμενοι 7, 4, 7.
- συνωμότης, mor. abs. οἱ συνωμόται λ. coniurationis socii 1, 10, 15. v. - † c. adi. ὀλίγους τῶν συνωμοτῶν λ. paucos ex coni. soc. 2, 1, 12. - †† συνωμότας - τῆς βουλῆς λαβῶν τινὰς τῶν ἔξεχόντων, coniur. socios nactus senatorii ordinis quosdam primarios 1, 3, 11. qui Bg. iungit pron. τιν. non modo cum συν. sed et cum gen. particip., hac serie, λαβ. συν. τιν. τῶν ἔξ. τῆς β. — † c. gen. rei, οἱ καὶ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ Ἀντωνίνου συνωμόται λ. quos etiam insidiarum adversus Antoninum et coniurationis participes 4, 14, 4. qui Bg. copulam et interponit ob suum Lat. e duob. subst. ad συν., pro severis, insidiarum adv. Ant. participes coniurati s. participes per conspirationem.
- συνωνεῖσθαι, Med. de perf. ph. c. acc. rei, σίτου πλείστον συνωνοῦμενος, coëmens 1, 12, 9.
- Συρία, reg. Asiae, Συρίας πάσης, Syriae 2, 7, 6. ἀπάρας τῆς Σ. 5, 5, 3. τῆς ἐν Συρίᾳ ἀρχῆς, in Syriae praefectura 3, 2, 6. τὰ κατὰ Συρίαν - πράγματα, Syriae res 2, 10, 13. Λαοδίκεια κ. Σ. in Syria 3, 3, 3.
- σύριγγις, ph. infirmum. music. c. adiuncto, ὑπὸ αὐλοῖς καὶ σύριγγι, ad fistulas 5, 3, 15. πρὸς αὐλοὺς καὶ σύριγγας 4, 11, 5.

- Σύρος**, gentil. τῷ γένει Σ. Syrus 3, 11, 17. Φιλέστοι - Σύροι 2, 7, 15. ἀποσιῶψαι ἐπιτήδειοι Σ. 2, 10, 14. † τὸ Σύρων ἔθνος, Syrorum gens 2, 7, 13. †† τοῖς Σύρων ὑφάσμασι, Syrorum 5, 5, 7.
- συρρέω**, pli. de perf. c. praep. et adv. τῶν ὄχλων πάντων εἰ ἀγρῶν ἐκείσε συρρέοντων, turba omni confluyente 3, 2, 10. concurrente, conveniente. - de re, c. adv. εὐθα συρρέοντας (ποταμούς,) confluentes 6, 5, 5. - c. praep. τοῖς ἐκ τῶν ὄρων συρρέουσιν ὕδασι, illis, quae ex montibus defluunt, aquis 3, 5, 2.
- σύρω**, pli. de perf. c. acc. rei, per contumel. τὰ σώματα - παρέδωσαν σύρειν λ. trahenda 5, 8, 17. v. π. - σύροντες τὰ σ. trahentes 1, 13, 11. - Pass. de perf. c. praep. συρέντες ὑπὸ τοῦ ὄχλου, tracti 7, 7, 6. - de re, ἂ πρῶ, (σώματα,) ἐπὶ πολὺ διὰ πάσης τῆς πόλεως συρέντα, tracta 5, 8, 18.
- συσκεπτεσθαι**, Med. de perf. mor. c. dat. perf. et praep. ὡς συσκεπόμενος αὐτοῖς περὶ ὧν λ. deliberaturus cum ipsis de iis, quae 1, 17, 15.
- συσκευάζεσθαι**, Pass. trop. de perf. c. dat. perf. et abl. modi, πολλὴ αὐτῶν - δυνάμις μεγίστη ταχεὶ συσκευιάσθη, ingentes ipsi (ab ipso) copiae comparatae fuerunt 2, 14, 13. exercitum comparatus, collectus est. - de re, c. praep. ἐπιβουλὴ κατ' αὐτοῦ σ. invidiae structae fuerunt 1, 10, 1. ἢ τῆς διαβολῆς φήμη -, ὑπὸ τοῦ - συσκευασθεῖσα, conficta 7, 1, 18. - Med. de perf. trop. cum acc. rei et perf. it. c. praep. ἔπλα καὶ στρατὸν εἰς ἡμᾶς συσκευάζεται, comparat 3, 6, 6. - †† c. acc. perf. et adv. εἶτε ἄλλως συσκευαζόμενος αὐτὸν, invidias fruens ipsi 4, 12, 9. †† pli. de milit. c. adv. συσκευασθαι αὐτοῦς ἄς ἐν μάχῃ εὐτελέεσθαι ἐκέλευσεν, vasa colligere eōs 2, 11, 1. sua, cibum et utensilia, v. εὐτ.
- συσκευῆ**, trop. c. adi. ἢ σ. τοιαύτη τις ἐλέγετο εἶσεσθαι, apparatus talis dicebatur futurus 7, 1, 15. dolosa machinatio, invidiae, i. q. 1, 10, 1. - c. adiuncto, συσκευῆν τινα καὶ σκηνῆν τὸ πρᾶγμα ὑπάπτειν, tanquam compositum quiddam 3, 12, 7. - simul c. praep. c. et v. affini, κατ' αὐτοῦ καὶ δράμα ἐσκευασθαι, commentum id ib. 21. ἐδέξαν καὶ σ. εἰς ἐπιβουλήν καὶ ἑαυτοῦ νομίμων, dolum 7, 5, 8. dolum et commentum per invidias, v. ἐπιβ.
- σύσκηρος**, pli. de perf. et duce, τὸν Μαξιμίανον, συστρατιῶτην αὐτὸν ὄντα καὶ σύσκηρον, contubernatē 6, 8, 10. ubi pro acc. pron. in Mss. est gen. αὐτῶν, qui gen. saltem potest suppleri.
- συσάδην**, phys. c. verbū. τοῖς θηρίοις μαχομένοις. comminus cum besti. pugn. 1, 15, 5. οὐδενὸς αὐτοῖς σ. μαχομένου 1, 12, 17. in tumultu, sq. opp. - cum adiuncto, πρὸς τὸ σ. καὶ εἰς ἀντίστασιν ἀγωνίζεσθαι 5, 4, 6. intra art. et subst., p. adi. ἐν τῇ σ. μάχῃ, cominus pugnando 2, 10, 17. πρὸς τὴν σ. μάχην Ῥωμαίων, adversus Romanorum statariam pugnam 3, 4, 18. † τὴν διὰ δοράτων σ. μάχην, hastis comminus pugnando 4, 10, 7.
- συσαδὸν**, id. c. verbū. τῶν μὲν σ. μαχομένων, comminus 4, 15, 5. - intra art. et subst. τὴν συσ. μάχην, statariam 6, 7, 19. ταῖς σ. μάχαις, comminus pugnando 7, 12, 11. - † intra subst. duo nuda, θηρίων - σ. ἀναιρέσεις, bestias comminus interficiendo 4, 7, 2.
- σύσασις**, phys. cum praep. intra art. et subst. al. μὴ φέροντες τὴν ἐκ συσάσεως μάχην, haud ferentes statariam pugnam 4, 15, 9. qui Bg. recte vertit per adi., quoniam est i. q. prr. adv. - † ante subst. c. art. ἐπεὶ μὴ ἐκ σ. αὐτοῖς ἢ μάχη κατὰ τῶν ἀντιπᾶ-

λαν λ. non collata acie facta dimicatio cum hostibus 6, 3, 14, ubi tamen i. q. pr., sq. opp.

συνέλλεσθαι, Pass. partim phys. de perf. cum acc. rei ellipt. οἱ μὲν ἄλλοι συνεζάλησαν (κατὰ) τὴν ψυχὴν, contractio ac demissio animo erant 1, 6, 10. percussu sunt animo, percussa, conturbati, turbati sunt animo, contracti sunt ac demissi animo, i. tristes sunt redditi, quoniam ph. *contrahitur pectus per affectus maxime tristes.*

τύσημα, trop. de perf. τὰ λοιπὰ βαρβαρα ἔθνη - κατὰ τὰ ἔθνη καὶ κατὰ τὰ τεύχη ἀρχόμενα 4, 10, 6. sec. corpora singula; ut hodie corpora federatorum, Belgarum, Helvetiorum.

συστρωτός, ph. de duce, in opp. μάλλον, ἢ βασιλεὺς, commilito 7, 4, 11. μάλ. ἢ υἱὸν 1, 5, 8. ἀλλ' οὐκ ἀρχοντα 4, 13, 15. — c. adiancto, συστρωτότην - καὶ σύστηνον 6, 8, 10. συστρωτότῃ λ. 6, 9, 10. - De milite gregar. c. subst. al. τοὺς νεανίας συστρωτάς ἡγίατο, tyrones 6, 9, 2. iuvenes commilitones, i. q. 6, 8, 4. τῆ τοῦ συ. υ. † ὦ ἄνδρες συστρωτάται, commilitones 6, 3, 5. — abs. in relat. ducis, παρὰ τῶν συστρωτῶν 2, 11, 4. militum. — in relat. militum al. τοῖς συστρωτάταις, commilitonib. 5, 3, 21. 7, 11, 9.

σφάλλω, trop. de re, f. perf. c. acc. rei, ἐσθλην αὐτοῦ τὴν γνώμην ἢ τύχην, fecellit 6, 5, 10. decepit. - De perf. c. acc. perf. et particip. modi, ε. αὐτοῦ, μήτε εἰσαγαγών λ. ib. 18. Decepit eorum expectationem. - Pass. de perf. in orat. contracta, τὸ ἐλευόμενον ἐφ' οἷς ἐσφάλλετο 2, 10, 5. miseratio ob ea, quibus peccabat, f. in quib., p. ἐπὶ τούτοις, ἐν οἷς λ. c. abl. modi, αὐτῶ, σφαλέντι καὶ γνώμῃ καὶ τύχῃ, deceptus 6, 6, 4. decepto et a consil. rel. - † c. gen. rei, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, spe decepti 2, 7, 4.

σφάλμα, trop. c. gen. rei f. perf. et adi. οἷα τυραννίδος σφάλματα (ἐξὶ f. εἰσι,) quales sunt tyrannidis (tyrannorum) lapsus 7, 4, 2. calus tristes, fata, infortunium; f. causa lapsus f. ruinae, nostr. Fall. f. Sturz.

σφοδρός, ph. de re, χαιμάξρους, vehemens 3, 5, 10. - Neutr. ποταμῶν τὰ σφοδρὰ - ρεύματα, rapida 8, 4, 6. - Superl. p. adv. σφοδρότατα - μισομένην, vehementissime 7, 6, 6.

σφοδρῶς, mor. post verb. ἀλγοῦντα σ. vehementer 4, 13, 4. — ante, μὴ σ. κινούμενου λ. minus concitate 8, 4, 7. rapide.

σφραγίς, ph., Plur. p. sing. περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν, signis agnoscendis 7, 6, 15. ταῖς σφραγῖσι λ. ib. 19.

σφριγάν, mor. de perf. abl. ἄτε νεανίας σφριγάντας, fervidos, 3, 13, 14. vehementes.

σχεδόν, mor. ante adi. et subst. σχ. παρὰ πάντα τὸν ἐνιαυτὸν, fere 2, 7, 15. σ. πᾶσα ἡ νεολαία λ. propemodum 3, 4, 2. σ. παντὸς - σε. prope 3, 6, 14. σ. ἅπασαν - δύναμιν, propemod. 7, 2, 2. - σ. ἰσαριθμοῦ λ. fere 6, 6, 10. σ. ἐκάστης ἡμέρας λ. ferme 8, 4, 19. † σ. τὴν - παροῦσαν δύν. propemod. omnes 7, 2, 14. ubi fortassis excidit adi. πᾶσαν f. ἅπασαν a Bg. additum. - † intra adi. et subst. f. post adi., πᾶσα ἢ τε P. πόλις, καὶ σ. ἢ ὑπὸ P. οἰκουμένη, propemod. 5, 2, 5. - c. adi. solo, ἐγὼ μὲν ἠγοῦμαι, ὡς οἱ πλείους καὶ σ. πάντες 7, 8, 18. - cum subst. solo, ἐν - πάντων σπάνει, σ. καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16.

σχῆμα, ph., sensu latiori, p. omni, quod quis habet in corpore, σ., ὡ προήει, habitus 3, 11, 2. sq. explic. ἕκαστος, ὁ βούλεται, σχῆμα ὑποκρίνεται, quam vult personam 1, 10, 12. qui Bg.

- comma post σ. ponit, cf. ὕπ., in ludo. - c. adi. ὄφ' ἐνὶ σχήματι λ. habitu 1, 14, 16. αἰσχίω - σ. 1, 15, 15. gladiatoris. - † in opp. τὸ χλαμύδιον, καὶ εἰ τι σ. βασιλικὸν λ. insigne 5, 4, 12. - † simul cum gen. persf. τὸ Ῥωμαίων καὶ βασιλικὸν σ. habit. 1; 14, 16. i. - c. solo gen. isto. Φέρων βασιλέως - σ. cultum 7, 6, 1. Φιλοσόφου σ. habit. 1, 9, 7. sq. explic. τὸ τῶν δορυφόρων σ. 1, 10, 14. ἐν ἰδιωτῶν σ. 2, 12, 2. τῶ σ. τῶν Περσῶν, cultu 6, 4, 7. ubi v. praecedd. - cum gen. rei, τὸ σι - τῆς βασιλείας, in ligna imperii 6, 1, 2. παντὸς ἀξιώματος σ. 3, 11, †. - † simul c. adi. οὐδὲν ἄλλ, ἢ πένθους σ. 14, 13, 2. v. οὐδέν. - †† sensu angustiori partim, fortassis, p. veste sola. ἀλοδοπὸν - τὸ σ. habit. 5, 5, 9. ἀβροῦ σχήματος 5, 3, 14. Μακεδονικῶ σ. 4, 8, 5. σ. βαρβάρων, cultu 5, 3, 12. τῶ προειρημένῳ σ. hab. 5, 5, 14. - c. subst. τῆν δ' ψιν τοῦ σ. ib. 11. m. τῆς τοῦ σ. ὄψεως, illius hab. ib. i. † τῆς ἱερωσύνης κοινωνεῖν καὶ σχήμασι καὶ ἔργοις ὁμοίους, sacerdotii participem esse, habitu et functionibus iisdem 5, 7, 8. qui hg, commate post esse posito, ostendit, tantum cohaerere τῆς ἱερ. cum v. κοιν. et ab hoc v. uno pendere abl. binos σ. λ. - † εἰρηλικῶ σχ. 2, 13, 4. ἐν εἰρη. σ. 8, 6, 3. 8, 7, 5. - † Al. not. Lat. σχήματι - παραπλήσιον, forma 4, 2, 14. κωνοειδῆς σ. conī figura 5, 3, 11. τὰ παρατυχόντα σχήματα, formas 7, 9, 12. τετραγώνια σ. 8, 1, 3. figur. ζωα - , σχήμασι - ἀλλοδαποῖς, cum figura aliena 1, 14, 2. monstrofa. - c. gen. rei, ἐν τείχεος σχήματι, ad muri formam 2, 11, 16. ἐν κλίμακος σ. in forma scalarum 4, 2, 9. ἐν θεάτρον σ. ad theatri formam 5, 5, 19. εἰς Φαλαγγος σχῆμα, in aciei speciem 2, 6, 19. εἰς θεάτρον σ. in th. speciem 3, 4, 4. εἰς σ. οἰκήματος, in formam aedif. 4, 2, 12. τὸ σ. τοῦ κατασκευάσματος, figuram ib. 15. σχήμασι - ἐσθῆτες πολυτελεστάτοις, formis 5, 5, 4. †† ἦν αὐτῶ τὸ σ. forma habitus ib. 5. cf. μεταξῶ. † Al. saltem Lat. c. gen. rei, τὸ σ. τῆς βασιλείας, ea facies imperii 6, 1, 5. sq. explic. modus, genus. σ. ἐπι πολιουκίας, fac. 8, 6, 9. † ἀπεμάχοντο ἐν σχήματι πολιορκ. tanquam contra obsidionem 6, 5, 22. - † ἐν πεδίου σ. καθιπτεύοντο, camporum instar 6, 7, 15. - πέμψαι ἐν σ. πρεσβείας, sub specie 8, 3, 1. ἐν ἐορτῆς σ. ad speciem 8, 4, 14. - c. gen. persf. ἐν σ. νοσοῦντος, in forma 4, 2, 4. ἐν σ. τῶν δορυφόρων, ad similitudinem 7, 6, 3. σχῆμα παρεχουσι λιπομένων, speciem 4, 2, 6. οὐδὲν τι - ἰμετεύοντος σχῆμα εὐδεικνύμενος, speciem 2, 5, 8. e. μένων - ἐν σώφρονι - σ. statu ib. m. - μῆναι ἐπὶ τοῦ σ. in eodem statu 2, 1, 15.
- σχολάζειν, mor. de persf. c. dat. rei, θείας καὶ ἐορταῖς, vacare 1, 9, 8. intentum esse, deditum. ἱερωσύνη 5, 7, 2. ἰν' - τοῖς τυραννίδος ἔργοις σχολάζοι, vacare posset 7, 1, 9. ἡνιοχείαις σχολάζων, vacans 4, 11, 15. † εἶασεν αὐτὸν τρυφαῖς σχολάζοντα καὶ κρατιπάλαις, vacare 1, 8, 2. p. inf. ταῖς τῆς πολέως ἐσχολάζε τρυφ. vacabat 6, 6, 13. - simul c. praep. ἐν τοῖς τόποις ἡδοναῖς σχολάζοντος, vacante 1, 12, 12. - simul cum adv. ἐορταῖς καὶ τρυφαῖς σχολάζοντες ἀεὶ, vacantes 7, 9, 11. τῇ κατὰ τὴν πόλιν ἀεὶ σχολάσας τρυφῆ, cum vacasset 6, 2, 7. τρυφαῖς εὐθέως καὶ κρατιπάλαις ἐσχολάζε, vacabat 2, 7, 1. - simul cum calu temp. πρώτης καὶ δευτέρας ἡμέρας ἱεροουργαῖς ἐ. 8, 7, 7. - simul c. dat. persf. ἐρχησῶν θείας καὶ πάσης μουσῆς - ὑποκριταῖς σχολάζων, vacans 5, 2, 9.
- σχολαῖος, de re. Compar. Gem. mor. σχολαιτέρων αὐτοῖς - παρέξειν τὴν ἀφροσύνην, otiosiorum 6, 5, 16. tranquilliorum, minus molestum,

vel ut sq. loco. - ph. σ. τὴν ὁδοιπορίαν ἐποιεῖτο, tardius 7, 8, 24.
 — Neutr. ζεύματα - σχολαίτερα ἐπιτήχισταί, tardius 8, 4, 6.

σχολή, ph. ἐπὶ σχολῆς, per otium 1, 15, 13. nostr. mit *Mussei*,
 l. bey müßlicher Zeit, per tempus vacuum a negotiis.

σώζειν, physf. de persf. c. acc. persf. in opp. ἐν ἐχθρῶν σώζειν, - ἐφου-
 νεύσατε, servare 2, 13, 12. - c. solo acc. tali, σ. (τοῦτον, Γ.
 ἑαυτὸν,) ἐν λ. ut servarent 6, 9, 5. σὺδ' αὐτὸν - σώσει ἡδυνήθητε,
 servare 2, 13, 15. - simul c. adv. ἐνθα - ἑαυτοὺς - σώζειν ἡδύ-
 νατο, conservare 8, 2, 2. - c. acc. et dat. persf. ὅτι καὶ τὸν ἑτε-
 ρον ὑμῖν τῶν βασιλέων ἐσώσαν, quod servaverint vobis 4, 5, 15.

in coisapodum vestrum. - † c. acc. reif. loci f. persf. τὴν πατρίδα σώ-
 ζειν, conservare 8, 3, 5. - in opp. οὐ τὰ ἄλλων λαβεῖν, ἀλλὰ
 τὰ αὐτῶν σ. ib. 14. - simul c. dat. persf. σ. τὴν πῆξιν - τῷ βασι-
 λεύοντι, servarent 7, 5, 9. - Pass. de persf. absf. ἐνὸν αὐτοῖς, σώ-
 ζεσθαι, se servare 8, 3, 5. ὅπως αὐτοὶ σωθῆσιν, ut ipsi in-
 columēs forent 2, 1, 8. - simul c. particip. modi, εὐτυχῶς -
 ἠνάντες, - ἐσώθησαν, incolumēs evaserunt 3, 7, 4. † ὡς ἂν σώ-
 θῆ ἐκεί Φυλαχθεῖς, ut incolumis conservetur 4, 4, 9. ubi adv.
 ambigue locatum. - cum adv. μόλις σωθῆναι, incolumem (se)
 evasisse ib. i. - c. praep. ἀμα τῷ σωθῆσθαι, cum salute 4, 5, 6.

praeterquam, quod servetur, incolumis maneat. - aliter cum
 praep., post verb., simul in opp. σώζεσθαι μεθ' ἡμῶν, - ἢ τε-
 θνάσκει λ. ut incolumis nobiscum sis 7, 5, 11. - Nominativum c.
 praep. al. ὀλίγοι ἐν πολλῶν ἐσώθησαν, servati sunt 7, 9, 17. εἰ
 τίνες καὶ ἐσὶ ἐκ τῆς μάχης, salvi evasissent ib. 22.

σῶμα, physf., vivorum hom., cum subli. τοῦ σώματος ἐπιμέλεια,
 corporis 1, 6, 1. 1, 12, 8. 3, 12, 16. 3, 14, 14. 2, 4, 7, 2.
 7, 9, 12. c. 8, 4, 27. 8, 8, 14. m. εἰ τι - τοῦ σ. 3, 9, 10. 8, 4,
 29. τὰ πλείστα τοῦ σ. 3, 14, 12. - † simul c. adi. τῆ τῶν ὑμε-
 τέρων ἀνδρεία - σωμάτων, corporum 2, 10, 18. - Sine art. σώ-
 ματος συμμετρία 1, 7, 8. 1, 13, 15. 4, 7, 7. 4, 9, 9. 5, 5,
 14. 6, 3, 2. 6, 8, 2. σωμάτων μεγέθει 2, 10, 17. - c. gen.
 persf. τοῦ σ. ἑαυτοῦ Φρουροὺς 4, 7, 3. - cum adi. ἐν μικρῷ -
 σώματι 4, 7, 14. - simul in opp. ἐνὸς σώματος - ὄψεις - δύο,
 capitis unius 4, 8, 4. - Per verb. ἀφανοῦς γινόμενου τοῦ σ. 1,
 11, 6. 3, 14, 14. e. 6, 7, 18. 8, 8, 14. i. 6, 5, 21. 7,
 11, 14. - simul in opp. μὴ κινδυνεύει ψυχῇ καὶ σώματι 6, 5,
 18. 2, 13, 16. - † Per acc. elliptic. ἢν μέγιστος (κατὰ) τὸ σ.
 maximo corpore 7, 1, 26. 7, 6, 11. 8, 8, 15. - † simul in
 opp. τὰ σ. - μεγάλοι, - τὰς διανοίας - παχεῖς λ. corporibus 2,
 9, 15. - † τὰ σ. εἰζονται γρ. 3, 14, 13. v. εἰζ. vivorum ani-
 mal. ζῶα - μέρεσι σώματος ἀναρμότοις λ. 1, 14, 2. - † divulsioni
 a suo subli. ἄλλο μέρος - τοῦ σ. in aliam partem corporis 1, 15,
 8. - mortuorum hominum, c. gen. persf. τὸ σ. τοῦ τελευτήσαν-
 τος - καταθαρπουσίν, corpus 4, 2, 2. 2, 1, 5. μήτε τοῦ - σώμα-
 εὐρεθῆναι 7, 9, 16. τὰ σ. τοῦ - παρέδοσαν σύρειν λ. cadavera 5,
 8, 17. 3, 12, 18. - † oppresso tali gen. τὸ σ. (αὐτοῦ) ῥίπτου-
 σιν εἰς λ. cadaver ib. 25. συρέντες τὰ σ. (αὐτῶν), cad. 1, 13, 11.
 8, 5, 24. 8, 8, 16. - absf. πληροῦντες σωμάτων, corporibus 4,
 9, 14. cadaveribus 7, 2, 14. - † hom. et animal. simul, τῶν σ.
 ἔσωσφενμένων, cad. 4, 15, 14.

σωμασκειν, ph. de persf. Ἑλλήνων τῶν σωμασκοῦντων, eorum, qui in-
 ter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercen-
 tium, i. robustissimorum, validissimorum, procerorum, per-
 anteced. p. confq.

ter Graecos corpus athletice curant 7, 1, 26. corpora exercen-
 tium, i. robustissimorum, validissimorum, procerorum, per-

anteced. p. confq.

anteced. p. confq.

anteced. p. confq.

- σωμάτιον, ph., mori. imperat. abl. εἰλήσαντες - τὸ σ. corpusculum 2, 1, 2. pro quo τὸ σῶμα ib. 5. τὸ σ. κυρὶ παραδόντες 3, 15, 16. Severi, quo de σῶμα adhibetur 3, 12, 18. e. κυρὶ παραδούς τὸ σ. 4, 13, 16. Caracalli, quo de uno valeat proprie et p. diminutivo secundum illa 4, 7, 14.
- σωματοφύλαξ, physf. de perf. cum adiuncto, οἱ σωματοφύλακες καὶ δορυφόροι, οὗς - Πραιτωριανούς καλοῦσιν, corporis custodes 3, 4, 14. - cum gen. perf. ὑπὸ τῶν σωματοφύλακων τοῦ βασιλέως, a satellitibus 1, 8, 12. unus e custodibus corporis 4, 13, 2. - cum praep. νεανίας τῶν περὶ αὐτὸν (δόντων) σ. iuvenes ex corporis sui custodibus 3, 12, 19.
- σωρεύειν, ph. de perf. c. acc. loci et abl. rei, λιβάνω τοὺς βωμοὺς ἐσώρευσεν, accumulavit 4, 8, 20. ἀρώμασι σωρεύων (αὐτοὺς, τοὺς βωμ.) cumulans 5, 5, 16. - Pass. de re, ὑπὸ τῶν σωμάτων σεσωρευμένων, coacervatis 4, 15, 14. - cum praep. εἰς τὴν πόλιν πάντων σ., ὅσα λ. acervatim congestis 8, 5, 7. - simul c. adv. et abl. modi dupl., perf. et rei, χαῖ τῆς γῆς μετριῶς ἐς αὐτὰ σωρευθέντος χειρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, superaggesta (super ea aggesta) 8, 4, 11. v. χεῖρ.
- σωρηδόν, ph. ἀρώματα χέονται, acervatim 4, 2, 16. 4, 6, 2.
- σωρός, ph. cum gen. rei, σωροὺς χρημάτων, acervos 5, 3, 22. - simul c. adi. μεγίστους σ. πτωμάτων 4, 15, 13.
- σωτήρ, ph. de perf. ἦσω σοὶ - σωτήρ, conservator 3, 12, 4. opp. pr. Φουεύς, - cum gen. rei s. loci, σωτήρας - Ἰταλίας λ. 8, 3, 9. servatores.
- σωτηρία, ph. c. gen. perf. τῆς ἐκείνου σωτηρίας λ. salutis I, 9, I, 2, 3, 2, 3, 2, 7, 10. 4, 4, 17. 7, 6, 12. - simul c. gen. rei et in opp. οὐ - ἐπ' ἀλέθρῳ -, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρία τῇ τε ἡμῶν - καὶ τῆς Ἰ. ἀρχῆς 2, 1, 18. - abl. ὑπὲρ σωτηρίας λ. 3, 12, 2. - † τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλπίδας 1, 3, 2. - c. adi. ἡγάπων τὴν δοθεῖσαν σ. 2, 13, 20. μόνην ἠδουσαν ἑαυτοῖς σ. ὑπάρχουσαν, εἰ 7, 5, 1. praesidium servandi se.
- σωτήριος, mor. de re, Masc. c. subst. fem., ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον, salutarem 2, 8, 3. salutiferam. - Neutr. de re, c. subst. τὸ χωρίον - σωτήριον εἶναι ἐδόκει, salubris 1, 12, 3. praebens sanitatem. - simul c. dat. perf., in opp. κακείνοις εὐκαταῖον, καὶ ἡμῖν σ. τὸ πραττέμ. λ. salutare 2, 1, 21. - it. de perf. τὸ ὑμέτερον (πλήθος) - ὑμῖν τε εἶναι σ., κακείνοις ἀλέθριον 4, 14, 16. - Neutr. sine subst., p. adi. c. art. et adiuncto, συμβουλευουσιν ἡμῖν - τὰ ἀριστα καὶ σωτήρια, salutaria 2, 2, 13. - sine art. p. subst. εἶνε σωτήρια. sacrificabat (imperator Caracal.) pro salute accepta 4, 4, 2. sc. θύματα, victimas pro salute. - simul cum gen. perf. σ. τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος - ἐπανηγύριζε, conservationem 1, 10, 16. sc. ἱερά, sacra, festa, pro salute imper.
- σωφρονεῖν, mor. de perf. ἀνθρώπων ἔργων σωφρονούντων, sanorum 4, 14, 9. sapientium.
- σωφρονίζειν, mor. de perf. c. acc. perf. et adiuncto, τοὺς υἱεῖς παιδεύων καὶ σωφρονίζων, ad modestiam componens 3, 10, 3. continere a vitiis, emendare sinderē, i. q. sqq. loc. - sine adiuncto, σωφρονίζειν (αὐτοὺς) ἐπειράτο, emendare ib. 8, 3, 13, 13. - σωφρονίζοντες (αὐτὸν) emendantes 3, 7, 11. - † simul cum abl. παιδῶν, γὰρ σωφρονίσει (αὐτὸν) δέλων, emendare 3, 10, 10.
- σωφρόνως, mor. c. adiuncto, κοσμίως καὶ σ. ἀνατρεφόμενῳ, sobrie 3, 1, 3. modestie, moderate. σωφροσύνη, mor. c. adi. ἂν πρ. σωφροσύνης στρατιωτικῆς - ἀλλότρια, disciplina 3, 8, 9. - c. gen

rei, σωφροσύνη βίου, temperantia 2, 1, 20. - abl. διὰ σωφροσύνην 2, 3, 4.
 σώφρων, mor. Masc. p. subst. πᾶς λ. frugi quisquis esset 1, 13, 16. sc. ἀνὴρ s. ἀνδρωπός, frugalis, probus, honestus. - p. adi. cum subst. perf. βασιλεῖ σώφρονι, modesto ib. 17. ἀνδρα - σώφρονα, sobrium 2, 1, 8. - cum adiuncto, σ. καὶ κόσμιον ἀρχοντα 1, 4, 21. ἀνδρὶ γενναίῳ καὶ σ. 6, 9, 10. ἀνδρας γενναίους καὶ σώφρονας, moderatos 6, 3, 7. - simul c. acc. τῶι ellipt. σ. (κατὰ τὸν βίον γαμβροῦς, qui vitae sobrietae essent 1, 2, 3. 1. q. infra 6, 1, 3. — Masc. c. subst. perf. fem. περιεργότερον, ἢ κατὰ γυναῖκα σώφρονα, elegantius, (quam pro) muliere impudica 5, 3, 2. qui Bg. legitur ἀσωφρ., pro vulg. pudica. - Masc. c. subst. rei masc. βίου σώφρονος; sobrietae 7, 10, 7. βίῳ σώφρονι 1, 2, 6, 3, 14, 4. ἐπὶ βίῳ μὴ σ. 2, 6, 10. σώφρονα βίου, modestum 2, 4, 3. - Masc. c. subst. rei fem. μετὰ σώφρονος διοικήσεως, sobrie 2, 10, 15. σ. ἐπιμέλειαν; sobriam 1, 6, 1. ἐσομένην (αὐτὴν, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ) σώφρονα, sobriam 2, 2, 9. Φειδῶ σ. frugalem 2, 3, 23. - cum adiuncto, σώφρονος καὶ ἐπιεικοῦς ἐξουσίας, sobria 2, 9, 12. - † simul c. adv. αὐτοῦ τὴν ἔτι σώφρονα καὶ κόσμιον, quod in ipso adhuc erat sobrium 1, 8, 5. sc. μερίδα, animi partem adhuc moderatam. - Neutr. cum subst. rei, ἐν σ. καὶ σεμνῷ σχήματι, modesto 2, 5, 8. σώφρονα καὶ χρηστὰ ἔργα, moderat. 2, 4, 11. τοῖς - σώφροσιν - μαθήμασι, sobriis 5, 7, 9. honestis. - Neutr. sine subst. ὅσα ἐκείνῳ πέπρακται ἀνδρεία καὶ σ. moderata 1, 2, 9. sc. ἔργα s. πράγματα, 1. q. sq. πολιτικ. - Sed c. art. p. subst. τὸ ἡμέτερον σώφρον λ. nostra sobria disciplina 7, 8, 14. sc. μέγρος s. γένος τοῦ πρώτου s. βίου, s. ἡσος, 1. q. supra σωφροσύνη. Compar. εἰς τὸ σωφρονέστερον καὶ μεμετρημένον, λ. ad frugalitatem 2, 3, 22. qui Bg. cepit p. posit. h. 1. ob sq. continentiam et parsimoniam maiorem, sc. ἡσος. - ἐπὶ τὸ σ. καὶ σεμνότερον, modestiam 6, 1, 3. - †† Superlat. de perf. c. abl. rei, τοὺς δοκούντας - βίῳ σωφρονεστάτους, vitae sanctimonia 6, 1, 3. vita honestissimi s. sanctissimi, 1. q. supra 1, 2, 3.

T.

Τάγμα, ph. c. adi. πᾶν τὸ ἵπτικὸν τ. tota equitum cohors 1, 13, 5. sensu angustiori, 1. q. εἰ βασιλ. ἵπτεῖς 1, 12, 13. et simpl. ἵπτεῖς, ib. 14, 15, 16, 19. - At sensu ampliori, πᾶν τὸ ἵπ. τ. omnis equelster ordo 4, 2, 19. ἐκ τοῦ ἵπτικοῦ τάγματος τοὺς νεανίας, tenatorii ordinis iuventutem 7, 10, 13. - in relat. s. opp. πᾶσα ἡ σύγκλητος καὶ τὸ ἵπ. τ. equestris ordo 5, 3, 19. εἰς τὴν σύγκλητον βουλήν ἢ τὸ ἵπ. τ. 5, 7, 13. ἐκ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ ἵπ. τ. 7, 7, 10. τοῦ ἵπ. τ. - καὶ τῆς σ. 4, 2, 8.
 ταμειῶν, ph. οἱ προϊστάτες τοῦ ταμείου, aerario 7, 4, 4. - c. gen. rei et adi. ταμεία χρημάτων βασιλικῶν ἐνταῦθα (εἰς s. εἰς) πάντα, aerarium pecuniae principalis hic est omne 1, 6, 19. filii omnes, nostr. alle Kassen Kaiserlicher Gelder.
 ταμίας, ph. c. gen. loci, τὸν ταμίαν τοῦ ἔθνους, quaestorem provinciae 7, 6, 11.
 Τάνταλος, nom. propr. Ταντάλω τῷ Ἀυδῶ λ. Tantalus 1, 11, 4.
 τάξις, ph. c. adi. ὄντα μὲ ἐκ τῆς ἵπτάδος τάξις, ex equestri ordine 5, 1, 10. - Al. not. abl. εὖς - ἢ τ. καλεῖ, ordo 1, 9, 5, sc.

- ries. - Al. not. c. adi. ἐλθὼν διὰ πάσης τάξεως στρατιωτικῆς, per omnes gradus militiae 6, 8, 3. - al. not. abl. τάξιν λιπών, desertor 1, 10, 2. stationis suae desertor, stationem relinquens suam f. locum in acie f. pugnandi.
- ταράττειν, mor. de re. c. acc. perf. et adiunctio, μηδὲ σε - ἐκπληττέτω, μηδὲ τὸ - ὄνομα ταραττέτω, perturbato, terreto. μέγιστον δεινὸν - ἐλύθησε, καὶ - πάντας ἐτάραξεν, perturbavit 1, 14, 3. — δηλωθέντα ταῦτα αὐτὸν ἔ. καὶ τοὺς - ἐλύθησε, perturbarunt 6, 7, 7. - c. acc. perf. et adv. (αὐτὸν) μάλιστα ἐτάραττε μήμη τῶν λ. perturbabat ipsum 1, 3, 5. i. q. 8. εἴπει. - † Al. not. cum acc. rei, ἡ περὶ εἰσεῖνα σπουδῆ - τῶν ἀδελφῶν ἔ. τὰς ψυχὰς, distrahebat 3, 13, 4. sq. explic., concitabat, irruabat, exacerbabat, dum Bg. leg. potius ἐσπάραττε, separabat, discordes reddebat. — De perf. c. acc. perf. et particip. modi, τινὲς - αὐτὸν ἐτάραξαν, perturbabant 1, 13, 7. - c. adv. οὐ μετρίως - αὐτὸν ἐτάραττον καὶ οἱ Γερμ. turbabant 1, 3, 12. - † simul de perf. et in opp. αἰφιδίως ἀγγελιοὶ καὶ γράμματα ἐτάραξε τὸν λ. perturbarunt 6, 7, 4. sq. simul syn. phrasi. - Pass. de perf. c. abl. rei, τῷ παραδόξῳ τοῦ ἔργου - παραχθάντες, perturbati 2, 5, 4. - simul cum adv. εἰκότως ἐταράτταντο τῷ ἀήθει τοῦ πράγματος, perturbabantur 2, 11, 10. - simul c. praep. πρὸς τὴν αἰφιδίον - ἀγγελίαν οὐ μετρίως αὐτὸς ἐταράχθη, turbatus est 6, 2, 7. i. q. ἐκπλαγεῖς λ. 6, 9, 1. - c. acc. rei ellipt. it. particip. modi et in opp. ταῦτα ἀκούσας, ἐκπλαγή μὲν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἔτα. δὲ (κατὰ) τὴν γνώμην 3, 11, 17. haec audiens f. his auditis, percussus quidem fuit animo, non perturbatus vero, tamen, mente, i. territus quidem fuit, sed tamen non profus privatus vi cogitandi. delibetandi et consilii capiendi, v. ἐκπληττ. simul c. abl. rei, Φροντισὶ μεγίσταις τὴν γνώμην ἐταράττετο, animus eius turbatus est 2, 3, 1. - c. solo adiunctio et particip. modi, ἐκπλαγεῖς καὶ ταραχθεῖς ἀγγέλλει, perturbatus 2, 1, 13. αὐτὸς ἐν ἐσχάτῳ δέει ἦν, εἴ τε K. ταραχθάντες, et C. perturbati 7, 9, 8. qui Bg. e pr. supplieverit v. ἦσαν, dum potest etiam resolvi per com. *quaque* et ipsi - abl. ὁ δὲ, καὶ αὐτὸς ταραχθεῖς, perturbatus 1, 17, 15. i. q. ἐκπλαγεῖς 8. pr.
- ταραχῆ, ph. ταραχῆς οὐσης λ. tumultu 1, 12, 12. - cum adiunctio, διὰ τὴν οὖσαν χάσιν καὶ ταραχῆν 7, 11, 7. - mor. cum adi. ἐν ταραχῇ πολλῇ ἦσαν, perturbatione 2, 12, 4. ἐν μεγίστῃ τ. ἦν 3, 1, 3. 6, 9, 1. μεγάλην τ. ἐπέβαλλε 3, 7, 1. - c. adiunctio, ἐν πολλῇ τ. καὶ ἀφασίᾳ - ἦν 7, 10, 1. territi isto nuncio. ταραχῇ καὶ πέθος πάντας κατεῖχε 2, 6, 1. - † ambig. ταραχῇ κατεῖχε τὸν δῆμον, tumultus 4, 4, 11.
- τάττω, ph. de perf. sensu milit. c. acc. perf. et praep. τὰς Φάλαγγας ἐς τετράγωνον ἔταξε σχήματα, disposui 8, 1, 3. τὰ σκευοθέρα - ἐν μίῳ τάξας, constituitis ib. 4. - it. Pass. f. Med. c. abl. rei, τῇ συνήθει - εὐκρομία ταττώμεθα, consistimus 4, 14, 15. locemur, nos locemus, in acie. - c. praep. καθ' ὃ μέρος ἐτάτακτο Σερῆρος' λ. stabat 3, 7, 8. locatus erat, locarat se. - Sed extra bellum, ἐν τοῖς - ὑπατεύσασιν ἔ. numerabatur 3, 11, 3. collocatus erat, relatus.
- ταῦρος, animal, ὅσα κερασφόρα, πλὴν ταύρων, ἔβαλλε, praeter tauros 1, 15, 6. ἐκατόμβας ταύρων, taurosum 5, 5, 16.
- Ταῦρος, mons, οὐ χειμέρος - ἐξαιρετῶς ὁ T. Taurus 3, 3, 10. — ὁ T., μεταξὺ τῶν Καππαδοκίας καὶ Κιλικίας 3, 1, 9. - cum adiunctio, τοῦ Ταύρου ὄρους τὰ γενὰ λ. Tauri ib. 8.

- αὐτή, p. adv. v. οὕτως fem.
- αΦή. ph. μήτε ἀναίρειν πρὸς ταΦήν γενέσθαι λ. ad sepeliendum 7, 9, 14. † τὰ πρὸς ταΦάς ἐπιτηδεῖα, ad sepulturam 8, 5, 18. e. qui Bg. videatur potius legisse sing. ταΦήν cum Ms. pro vulg. τροΦάς inepto.
- άΦος. ph. cum gen. perf. ἦκειν ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάΦον, sepulcrum 4, 8, 10.
- τάΦος, ph. sensu milit. ποταμὸς περιρρεῖ τὴν τεύχος, παρέχων προβλήν ταΦρου, fossae 8, 2, 16. τάΦρου τῷ στρατῷ περιβλήδεις 8, 4, 8. τάΦρων - προβλήμασιν 2, 11, 9. in finibus Rom. imperii. — πρὸ τῆς πόλεως τάΦροῖς διορῶνται ib. 17. contra hostes.
- ταΧέως, ph. μίσητον ἤγρου πολιάδριον, nu. x 4, 9, 11. τάχιστα, it. quam celerissime 3, 2, 3. propr. Neutr. adi. τάχιος, per ellips. subit. et praep. κατὰ τὰ τοῦ χρόνου μέγιστα. A quo et Fem. τὴν ταχίστην, p. adv. ante verb. actuum 1, 9, 20. quam primum 1, 13, 6. post verb. 2, 7, 5. 2, 8, 18. 3, 12, 14. per ellips. κατὰ τὴν ταχ. βαδίσειν f. ὁδὸν f. ὄραν.
- τάχος, ph., animal. cum gen. rei, ποδῶν τάχει, velocitate 1, 15, 11. de fruthion. - homin. c. adi. μεγίστω τ. celeritate 2, 14, 13. πολλῶ τ. velocit. 3, 8, 5. - cum gen. rei, ὁδοπορίας τ. celeritate 3, 7, 17. - simul cum adi. τῷ συνήθει τ. τῆς ὁδ. 4, 12, 11.
- ταχύς, mar. f. ph. de perf. c. inf. τὸ νοηθῆν ἐπιτελέσαι, in excogitato perficiendo veloc 2, 9, 2. - † ph. de re, διὰ ταχίας - ὁδοπορίας, compendioso itinere 1, 10, 6.
- τέ, f. τ' f. s', copulandi not. A) solum, positum a) in periodi membro secundo, ἰφ que post vocem primam, f. in regione secunda, εὐίων τε, λ. quorundam que 1, 1, 1. 3, 4, 20. 4, 12, 15. — statim post praep. ἀπὸ τε μεσημβρ. item que a meridie 7, 3, 9. ἐν τε τῇ Ῥώμῃ λ. ac Romae 8, 8, 3. — b) in med. orat. ulteriori, post vocem secundam f. in reg. tertia, πληθεῖ ἀνδρῶν τε τοσούτων, ingenti que copia sagittar. 3, 9, 7. post praep. ἐς γόνυ τε βραχ. genu que 7, 2, 11. c) ab init. periodi et 8. et in pergendo ad al. rem, τὰς τε θυγατέρας λ. filias etiam rei. 1, 2, 3. δίδωσί τε λ. dat que 2, 2, 18. εὐφρανεῖ τε λ. laetif. quoque ib. 19. πάνυ τε λ. nimis que 2, 5, 2. οἱ τε ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim quoque 2, 8, 13. 17. — αὐτῷ τε λ. ipsum que 4, 13, 3. 5. m. 3, 3, 4. 6, 9, 6. 8, 8, 4. 8, 1, 3. - simul cum al. particula, sine relat. παρεγγέλθη τε δὴ, denique est 1, 5, 3. βιώσεσθέ τε καὶ λ. 8, 7, 14. ζητῶν τε καὶ λ. qu. que 4, 8, 10. πολλοὶ τε καὶ λ. 4, 9, 15. d) nominativum cum verb. et post n. men propr. Ἀσίαν τε καλουμένην 4, 3, 11. 6, 2, 4. v. καλ. - B) in relat. c. al. copulis, per ordinem elementorum, a) τε - ἀλλὰ μὴν λ. v. infra in Repetit. b) ὄσσει τε γὰρ λ. - τὰ τε δευτέρα λ. nam et - et 1, 4, 3. sq. 1, 6, 18. 1, 7, 9. 1, 9, 11. 1, 15, 9. 2, 1, 17. 4, 8, 19. 7, 3, 4. sq. 7, 4, 4. - et - enim - et 8, 5, 18. ὑμῖν δὲ γὰρ -, καὶ λ. tum vobis enim - tum 1, 5, 20. — τε γὰρ - δὲ λ. nam et - et 3, 11, 12. sq. est et in Repetit. — c) τε - δὲ 4, 1, 9. τὰς τε ἄλλας - περιτυχῶν δὲ λ. cum - tum vero 4, 12, 14. πρὸς τε οὖν -, οὐκ ἐστὶ δὲ λ. et - ei 4, 15, 14. πολῆσαι τε -, πολὺ δὲ λ. 7, 2, 14. καὶ ἐκέλευσέ τε -, σκύλας δὲ 7, 3, 9. προσελθεῖν τε -, ὑπὸ δὲ λ. 7, 10, 13. τὰ τε ἐπιτηδ. ἦν δὲ λ. 8, 2, 15. sq. ὑπὸ τε - οἱ δὲ λ. 1, 12, 18. ἀκλύτως τε -, ὑπὸ οὐ 3, 12, 18. † εἰσέναι τε γὰρ -, ὅ τι δ' λ. nam et - et 3, 11, 12. sq. † τό τε γὰρ βαρβ. οὐ λ. - κείρα δὲ λ. nam nec - sed 2, 2, 20. †† ἰ-

mul. c. neg. *ἐαυτῶ τε* -, *μήτε δὲ λ.* 4, 15, 18. d) ὕλης τε ἢ τέχνης I, 10, 11. *ubi* τε ἢ *sit* i. q. τε καὶ et pro uno καὶ aut ἢ, — καὶ τε μετώπου, ἢ κατὰ λ. vel in fronte, vel in corde I, 15, 7. *πρῶτον τε ἢ γένει λ.* 3, 8, 13. e) Ὁράσεώς τε καὶ εὐθυναίας I, 1, 1. *ibi* Bg. τε negligit, modo καὶ per et reddens, it. I, 1, 9, 1, 2, 10. 1, 4, 9. I. 5, 25. I, 13, 13. ἐν ἡλικίαις τε καὶ ἐξ. in eadem aetate. 1, 1, 10. 1, 17, 24, 27. 2, 2, 16. πρόφασίς τε καὶ ὑπ. occas. atque mat. I, 8, 16. 1. † ἐν ἀδείᾳ τε καὶ μακ. β. atque in secur. et beato rel. 2, 4, 17. † ἡλικίας τε καὶ ἀξιώμ. aut. aut dign. 7, 3, 7. f) *divullis copulis* his, *πίσεώς τε ἀγαθῆς καὶ ἀνδρείας λ.* *fidei que b. et f. r.* 1, 5, 24. αὐτός τε δυοφύρων ἡνεγκε, καὶ ὁ λοιπὸς κρατὸς ἡγαυάκτης, et ipse - et 6, 6, 1. — ab *aut.* πολλῆ τε αὐτῆ καὶ παντοσάτη δύναμις 2, 14, 13. v. πολ. — g) *Relat. ad se ipsum, τοὺς τε* -, *κωλύου τε λ.* I, 2, 5. — ὁ θεὸς αὐτοῦ τε -, *τῆς τε λ.* et - et 7, 5, 4. καὶ τοῖς τε -, αὐτός τε λ. et cum - tum 1, 9, 2. - 1, 17, 26. 4, 13, 6. πρὸς τε Θεοῦς σεβ. - πρὸς τε β. *tam - quam* 2, 10, 3. ἢ τε -, *ἐναυτμ. τε λ.* atque — *que* 3, 15, 4. *ἐπιγγός τε* -, *ἐμστός τε λ.* *vertigo - vomitus* que I, 17, 23, 2, 8, 12. 7, 10, 2. it. in ὁ τε ὄμω τε - ἢ τε σύγκλητος λ. *Rom. pop. - fenatus que* 4, 1, 5, 7, 10, 1. γῆ τε -, οἱ τε προστασίς. ac *protectiores* 5, 6, 18. - † h) *simul cum neg.* ἀλγοῦντά τε -, *μὴ φέροντά τε λ.* 4, 13, 4. p. *μήτε φέρ.* ἐπὶ τέλος τε ἀγαγεῖν, - *τῆν τε P. ἀρχὴν μὴ περιῖδειν λ.* 2, 10, 4. - † 1) *Unum porro possi neg.* *μήτε ὀπωρας εὐφορον, κρηρᾶν τε λ.* neque - que I, 6, 3. e. *μήτε* -, ἐν τε διαίτη καὶ λ. nec - in *que victu* et 4, 10, 12. οὔτε *υἴων οὐσῶν* -, *τῆς τε γεφύρας λιβαΐσης* 7, 1, 17. p. *vulg. τῆς γ. λ. sine copula.* - † ἔσον *μὴ διέλυσεν* -, καὶ - ὀπέτεμψεν, αὐτός τε - ἡπειχθῆ, ipse que - non *petiit* 5, 2, 6. *ubi uti.*, καὶ et τε, p. *μήτε - μήτε*. - *μήτε τῆν - φέρων* -, τοῦ τε νοσοῦντος λ. 6, 6, 2. - † *μηδέν τε τὸ τοιοῦτον προσέβχ.* nec *quid tale* 1, 9, 19. p. καὶ *μηδέν τι*, cf. 1, 5, 5. † k) *τῶν μὲν γὰρ ἀπολαύσεως ἐκεί τε λ.* *ibi que* 1, 6, 14. ἀπῆγε μὲν τῶν - διδασκάλους τε λ. 5, 7, 9. *ubi Bg. contra*, per *ἔς reddens. τῶν μὲν αὐτων.* - *ταὺς τε λ.* 5, 8, 16. *nili mē potius ad §. lq. ἔς referunt.* ὧ πατρίσ μὲν - τέκνα τε καὶ γυνὴ οἰκειοί τε λ. 3, 3, 2. Οὔσι μὲν -, ἐν τε - ἐπιεικῶς τε λ. *ib.* 16. τῶν μὲν - αἶ τε - τὸ δὲ λ. 7, 6, 5. †† 1) *μάλις τε*, *præcipue vero* 2, 6, 3. *cum ei p. que procedat.* - † m) *τά τε οὖν λ.* - καὶ λ. 4, 14, 15. 6, 1, 13. 8, 4, 18. *ubi Bg. τε negligit, p. igitur et - et.* ὑποσχέσεσσι τε οὖν δωρεῶν καὶ δεήσεων αὐτός τε καὶ ὁ υἴος λ. *igitur et - et* *ib.* 25. *τε οὖν* - τε λ. *igitur* - et 4, 8, 17. 5, 7, 11. ἐδήμου τε οὖν -, *τάς τε κώμας λ.* que - que 7, 2, 7. cf. et *mox in* - † n) *Repetit., et quidem* 1) *merum τε, semel, diversis §.* 1, 2, 6. *lq. πρὸς τε* -, *πρὸς τε* *ib.* 2, 9. - *ter deinceps* 1, 5, 25. *lq.* 2, 4, 14. 3, 5, 4, 5, 3, 12. 6, 9, 4. 8, 4, 11. - *quater* 1, 3, 9. *lq. quinquies ἐπὶ τε - τε - τε - τε - τε*, 5, 11, 2. - 2) *simul cum al. copul., τε καὶ - τε καὶ* 1, 1, 4. - *divulsum τε - καὶ* -, *τε - καὶ* 1, 8, 17. 3, 9, 19. — *πέμπει τε* -, ὕλης τε - καὶ τέχνης 4, 10, 2, 7, 5, 4. ὕβρεις τε καὶ βίαι, - *παρά τε* 1, 3, 6. 2, 6, 8. 4, 6, 1, 5, 6, 16. — *divull. τε - καὶ - τε* 1, 12, 1. *lq.* 4, 6, 4. 4, 8, 10. *τε - καὶ - τε καὶ* 1, 6, 5. 1, 8, 10. *τε - καὶ - τε - καὶ - τε - καὶ* 1, 12, 3. *lq.* — *τε - τε - καὶ - τε - καὶ* 1, 8, 4. *τε - τε - καὶ - τε* 1, 12, 8. 2, 10, 10. 4, 6, 7. - *τε καὶ - τε - τε* 1, 6, 3. *τε - τε - τε - καὶ* 2, 8, 17. *lq.* 6, 9, 2. *τε - τε καὶ - τε - καὶ* 3, 1, 14. 5, 7, 9. *τε καὶ - τε - καὶ - τε* 1, 1, 5. *τε καὶ - τε - τε καὶ* 8, 5, 9.

τὲ - καὶ - τὲ - τὲ 2, 8, 6, 7, 2, 14, 4, 14, 16. τὲ - τὲ καὶ - τὲ
 1, 4, 7, 1, 15, 6. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ 3, 9, 21. τὲ - καὶ -
 τὲ καὶ - τὲ καὶ 7, 3, 16. ἰq. τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 6, 3. ἰq.
 † τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - μήτε - μήτε - μήτε - τὲ - τὲ - καὶ 3, 7,
 16. ἰq. ubi tertium τὲ Bg. per neque. τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ
 - τὲ - καὶ 8, 5, 15. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ 4, 12, 6. τὲ -
 καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 4, 8, 14. ἰq. τὲ - καὶ
 - τὲ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 6, 2, 3. ἰq. τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ
 καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ 5, 5, 1. ἰq. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ
 - τὲ καὶ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ καὶ
 5, 6, 11. - 15. τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ
 - καὶ - τὲ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ - τὲ 5, 5, 8. - 13.
 - οἱ τὲ γὰρ - ἢ τὲ - τὲ - ἢ τὲ 1, 6, 18. ἰq. τὸς τε γὰρ - τὲ -
 καὶ - τὲ - καὶ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ 2, 4, 2. - 4. πάσης τὲ
 γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ καὶ - τὲ - τὲ - τὲ 4, 8, 19. - 21. Φόνων τὲ
 γὰρ - τὲ - καὶ - τὲ - τὲ - καὶ 6, 9, 16. εὐσυνός τε γὰρ - τὲ - τὲ
 - καὶ 7, 4, 4. τὸς τε οὖν -, τὲ καὶ - τὲ - καὶ - τὲ 2, 14, 12. ἑρα-
 τηγοὶ τε οὖν - τὲ - τὲ - τὲ - καὶ 7, 12, 2. †† παρασκευαζομένου τὲ
 -, εἰς τε -, ἀπὸ τε - ἀλλὰ μὲν καὶ 6, 4, 13. ubi tertium τὲ Bg.
 in γε mutarit. 3) repetit. diverso situ s. loco, ab initio, in re-
 gione secunda etc. Φῦσι τὲ -, ἐς καινοτομίαν τὲ -, ἠπίως τε -,
 τὰ πλεῖστά τε 2, 7, 13. ἰq. ἀπόβασιν τὲ -, θρήματα τε
 -, κατ' ὀλίγον τὲ -, πάντα τε - πάντας τε -, τοὺς τε -, ἐπέσειλε
 τῇ τε συγκλήτῃ καὶ τῷ δήμῳ, τὰς τε πράξεις μεγαληγορῶν, τὰς
 μάχας τε καὶ τὰς νίκας - ἀνέθηκε γραφαῖς. ἢ δὲ συγκλητος πάσας
 τὲ τὰς τιμὰς - καὶ προσηγορίας λ. 3, 9, 17 - 22. ὡς ἑρατοπέδων τὲ ἐπι-
 μέλειαν τῶν ἔθνων τε ἀρχὰς λ. - ὡς ἀσισίη τε - καὶ 6, 8, 3. ἰq. —
 εἰς τοσοῦτόν τε - καὶ -, Ἡρακλέα τε καὶ -, ἀποδυσαμένός τε -,
 ἀμφιέννυτό τε 1, 14, 15. ἰq. ο) Nominativum adhuc in situm et
 locum tertium, praeter 2, 7, 13. ἰq. 3, 9, 7. e., quoque πᾶσα
 ἢ τε - καὶ λ. que - ac 5, 2, 5. 7, 5, 4. - p) nominativum in situ
 post praerpp., ex ordine element. ἀπὸ τε μεσ. 7, 3, 9. ἀπὸ τὲ -
 ἀλλὰ λ. 6, 4, 13. ἀπὸ τὲ γὰρ - καὶ - τὲ καὶ 1, 15, 9. διὰ τε τῆς
 - καὶ - τῶν τε - ἐκεῖ τε - καὶ 4, 8, 15. διὰ τε - καὶ 6, 9, 9, 8,
 4, 2. διὰ τε - τὲ - τὲ ib. 11. διὰ τε - καὶ - τὲ - τὲ 3, 1. τὲ
 γὰρ - τὲ - εἰς τε λ. 6, 9, 16. 1, 17, 21. ἐν τε τῆς - καὶ 1, 15,
 2. ἐν τε οὖν αὐτῆς Ἰτ. καὶ, igitur cum ex - tum 6, 3, 2. ἐν τε
 τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. ib. 9. - tam - quam 2, 8, 7. - ἐκ τε πρᾶξις
 καὶ - atque ex 7, 1, 3. τοὺς τε οὖν -, τὲ καὶ -, ἐν τε τῶν - εἰ τε
 λ. cum ex - tum si 2, 14, 12. ὑποδέχσθαι ἐν τε τῶν ναῶν
 καὶ λ. 4, 4, 18. ὃ τε δῆμος - ἢ τε συγκλητος - ἐν τε τοῖς λ. et -
 et - in ceteris item 2, 14, 4. 3, 11, 3. ἀλλ' ἐν τε τῇ πατρίᾳ -
 καὶ 2, 4, 18. ἐν τε ἀσωτιαῖς καὶ 2, 5, 2. 4, 10, 12. 8, 6, 1. ἐν
 τε τῇ Ῥώμῃ, ac Romae 8, 8, 3. 8, 3, 16. †† in regione
 quarta, ἐν αὐτῇ τῇ τε Ῥώμῃ καὶ λ. tam ipsa urbe (Roma) quam
 7, 3, 2. ἐπὶ τε ταῖς λ. 4, 7, 2. ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τε ἡμῶν -, καὶ
 λ. in salutem cum nostram, tum 2, 7, 18. τὴν ἐπὶ Γαλατίας τε
 καὶ Ἀσ. 3, 2, 11. ἐς τε τὰ ἔθνη λ. atque in 8, 6, 18. τὲ - τὲ
 καὶ - τὲ καὶ - ἐπὶ τε 6, 8, 16. κατὰ τε μ. - ἢ λ. vel in fronte,
 vel 1, 15, 7. κατὰ τε πόλεις καὶ 7, 3, 16. 8, 7, 15. παρά τε τοὺς
 λ. 1, 3, 6. περὶ τε τοὺς βωμοὺς λ. circa que 5, 5, 17. ἐξόν τε
 περὶ τε τὰ ἱερά καὶ β. currebant que circa templa et aras 2, 2,
 6. †† περὶ τε τοῖς βωμοῖς -, ὑπὸ τε αὐλοῖς - τὲ - τὲ - καὶ 5, 3, 15.
 πρὸς τε τοὺς - πρὸς τε τοὺς λ. tam adversus - quam 1, 2, 9. 2,
 10, 3. - †† in regione quarta, ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς - καὶ 6,

8, 7. ὑπὸ τῆς - καὶ 4, 7, 1. ἢ τε - ἢ τε ὑπὸ τῆς - πεζῶν τε καὶ - τε - τε 5, 1; 1. sqq. - q) nominativum post solum artic. τῆ τε 'P. - καὶ τῆ λ. 2, 8, 18. † ὡς δὲ τῆ τε συγλήτωρ καὶ τῶ 'P. δῆμω -, τῆ - τῆ καὶ - τῆ 5, 5, 2. ubi primum τῆ est in regione quarta. - r) ubi non loco positum suo, atque adeo A) praemissum, cum debuisset postponi, αὐτὸς τε ἀναλαβῶν -, καὶ - ὀπλίσας -, ἀναμίσξας τε -, καὶ - νομισθεὶς -, μηδενὸς τε προφυλαττομένου - ἐπιπεσῶν 1, 10, 14. ubi saltem post. τῆ pertinet demum ad sq. particip. ἐπιπ., pro ἐπιπεσῶν τε, μηδ. προφ. et pro καὶ, μηδ. προφ., αἰφν. ἐπιπεσ., nisi et primum debuisset esse ἀναλαβῶν τε αὐτὸς, λ. - τοὺς τε ἐντυγχάνοντας ἐβαλλόν καὶ λ. 1, 12, 13. p. τοὺς ἐντ. ἐβαλλόν τε καὶ λ. - (τὸ τε στρατόπεδον ἐπεσείλασεν - καὶ 2, 13, 21. p. ἐπεσ. τε τὸ στρ. καὶ λ.) - παραινθεὶς διὰ τε Βιθυνίας καὶ Γαλ. 3, 3, 1. p. διὰ Βιθ. τῆ καὶ Γαλ. (cf. ἐπὶ Γαλατ. τῆ καὶ 'Ασ. 3, 2, 11.) διὰ τε τῆς ἄλλ. - καὶ λ. 4, 8, 15; p. διὰ τῆς τῆ ἄλλ. - διὰ τε μεγίστου - καὶ 8, 4, 2. p. διὰ μεγ. βα2. τῆ καὶ πλ. - πῶς τε ἡλικίας ἔχοι καὶ λ. 4, 9, 9. p. πῶς ἡλ. τῆ ἔχ. λ. f. πῶς ἔχ. ἡλ. τῆ καὶ λ. - πᾶσα ἢ τε 'P. π. καὶ λ. tota que Rom. urbs ac 5, 2, 5. p. πᾶσα τε ἢ 'P. λ. cf. 3, 6, 19. - δεδιώς, μὴ τε τῆ συγλήτωρ καὶ λ. 7, 1, 5. p. μὴ τῆ τε συγλ. λ. (cf. τῆ τε συγλ. καὶ τῶ δ. 7, 2, 15. et 5, 5, 2. supra ad Nr. q.) - ἐνὸν αὐτοῖς τε σώζεσθαι καὶ λ., cum liceat iphis et sese conservare et 8, 3, 5. p. σώζ. τε καὶ λ. - τὰ τεναγῆ, ἃ τε ὑπὸ 'Ηρ. - καὶ 3, 7, 1. p. ἃ, πληροῦμενα ὑπὸ 'Ηρ. τε ποτ. καὶ τῶν λ. - †† τὰ τε γράμματα ἀποδύοντες, ἡξίουσιν λ. 3, 5, 12, ubi, positum ante particip., pertinet demum ad sq. finitum verb. ἡξ., pro καὶ, γράμμ. δημ. ἀποδ., ἡξ. - †† καὶ πρῶτος τε - τὸ - ἐρρωμένον, καὶ τὸ σιληρόν -, τὸ τε εὐπειθεὶς - καὶ εὐτακτὸν λ. 3, 8, 10. ubi (ut et in sqq. locis) pertinet demum ad sq. subst., pro καὶ πρῶτος τὸ τε πάνυ αὐτ. ἐρρ. λ. - χρήματά τε αὐτοῖς καταλιπῶν - καὶ δυνάμιν 5, 15, 7. p. καταλ. αὐτ. χρήματά τε - καὶ δύν. - τοὺς τε ἰατροὺς ἀνελευν - τοὺς τε τροφῆς λ. 1b 8. p. ἀνελ. τοὺς τε λ. - † προσέβαλλόν τε ταῖς πύλαις καὶ 7, 11, 16. p. πρ. ταῖς τε πύλ. f. ταῖς πύλ. τῆ καὶ λ. - ἄπλισμένοι τῆ τὰς ἐπάλλεξαι καὶ 1b. 17. p. ἄπλ. τὰς τε ἐπ. λ. - παρέχων τῆ προβολῆν - καὶ λ. et - et - praebens 8, 2, 16. p. παρ. προβολῆν τε λ. † B) postpositum, Φονεύειν τῆ - κελύσας καὶ διαρπαξέειν 3, 5, 5. p. κελύσας Φον. τῆ λ., non adeo pertinens ad particip. sed modo ad inf. - †† ὁ Λαίτιός τε καὶ 'Ευλ. 2, 2, 11. p. ὁ τε Λ. quum vero populi turba omnis essent in castris, et Laetus Eleotus que etiam eo ingressi essent, secum adducto Pertinae: tunc Laetus, postquam convocasset milites, dixit rel. †† καλέσας τοὺς τε - στρατ., τοῦ τε λ. 2, 8, 1. p. καλέσας τῆ τοὺς 5. - † χρήματα - ἀσφορίζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ λ. 2, 11, 13. p. ἀσφ. τῆ τὰ λ. - † εἰδόμενος, οὕτως ἐκπλήξσειν τοὺς τε 'Ιλλ. καὶ 1b. 18. p. οὕτως ἐκπλ. τῆ τοὺς 'Ιλ. λ. — †† ἡμφίεσο γὰρ τὴν τε -, ἐν τε τοῖς -, παρηώρητό τε λ. 3, 11, 3. sq. ubi enunciatio ἐν τε λ. obiter interiecta, et primum τῆ refertur ad post. τῆ, sed inverso ordine, p. τὴν τε γὰρ πλ. ἐσθ. ἡμφ., nam et rel. τὸ δὲ τοὺς ὀχλοῦντας ἀποσεισθαι εἶν τε τῆς - καὶ ἐκ τοῦ λ. 6, 3, 9. ubi pertinet ad pr. membrum, p. τὸ δὲ ἀποσεισθαι τε τοὺς ὄχλ. ἐκ τῆς λ. sed tum vexantes amoliri habet ex bona conscientia interfectam, tum rel. †† ὡς ὑπὸ τῆς τε μητρὸς ἀρχόμενον, καὶ 6, 8, 7. p. ὡς τε ὑπὸ λ. f. ὡς ὑπὸ τῆς μ. cf. 4, 7, 1. - †† s) Post copulam al. simul, καὶ τοῖς τε υἱοῖς -, αὐτὸς τε λ. et cum filiis - tum ipse 1, 9, 2. καὶ πρὸ ἀπάντων

αὐτὴν τε - Δαϊτόν τε καὶ Ἐκλ. τῶν τε λοιπῶν λ. et - cum se —
 Lactum, quæ et El., tum caeterorum 1, 17, 9. - καὶ δῶσειν τὰ
 ὑπισχεῖτο, καλεῖ τε λ. et daturum (se) pollicebatur. et appella-
 bat 4, 11, 1. qui Bg. primum τὲ negligit, (it. 7, 11, 13.) p. et
 tum se dat. poll. tum appell. † καὶ ἐκέλευσέ τε - σκύλας δὲ λ. 7,
 3, 9. sq. ubi τὲ non tentandum, sed ad δὲ referendum. τὰσά τε
 ἢ πόλις κατεσιάθη· καὶ θεάτρων τὲ καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου
 καὶ τιμῆς λ. tota que urbs diruta; theatris que ac laeacris et
 omni ornatu ac honore 5, 6, 19. p. et tum theatris et laeacris,
 tum omni rel. - καὶ πρώτος τε λ. 3, 8, 10. et primus ipse tum
 eorum robur ac durum victum, tum tolerantiam - γ. ante in
 Nr. r. A. - ††† t) Per ambig. situm, praeter pr. 3, 8, 10.,
 quoque 7, 10, 13. - ††† v) Per lect. ambig., ubi confusum
 putatur, pro γὲ, δὲ etc.; cf. Indi Consul. et in sq. classe. ††
 x) Per Vs. Bg. et quidem A) not. copulandi simpl., per seve-
 ritum Lat. eis ὕπνου τὲ λ. somno que 1, 17, 20. - per syn. vel
 uauim, uel plura, διδάξαντές τε λ. ac patrec. 1, 9, 18, 1, 17, 6,
 2, 5, 15. 2, 7, 8. 2, 13, 18. 5, 6, 24. - † in repetit. τὲ -
 τὲ λ. que - ac 2, 3, 7. διαβαλλ. τὲ, atque vituper. 1, 6, 3, 2,
 4, 17. 7, 3, 5. - †† in repetit. ἀνρ. τὲ - εἰς τε λ. que - atque
 6, 9, 16. ἐπαλλ. τὲ, et iter. 1, 17, 1. e. 21. - †† in repetit.
 τὲ - τὲ, que - et ib. 14. τὰς τε θυγ. filias etiam 1, 2, 3. 1, 7,
 10, 1, 10, 2. 3, 8, 15. 4, 7, 9. 5, 8, 5. 4, 1, 9. 4, 6, 6, 9.
 6, 7, 19. 8, 5, 11. - in repetit. οἱ τε γὰρ - ἢ τε - τακ. τε -
 ἢ τε λ. nam et - et - que - Patris etiam 1, 6, 18. sq. τὲ
 - τὲ, et - etiam 1, 9, 20. τὲ - τὲ, etiam - que 1, 14, 16. νομ.
 τὲ - ἀρχ. τὲ, que - etiam 1, 16, 7. τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, que - ei-
 iam - quoque - tum - tum 2, 4, 13. sq. - τὲ - τὲ - τὲ - τὲ, etiam
 - que - que - que 2, 10, 10. cf. 3, 9, 9. sq. 4, 2, 19. 4, 4, 2.
 sq. 4, 6, 6. - 9. 4, 8, 6. 5, 5, 4. 11. 16. 5, 6, 21. 7, 8, 8.
 6, 6. - † in particip. τὰ τε - διαθεῖς, rebus etiam - consti-
 tutis 3, 8, 4. - μήτε - τοῦ τε στρατ. νοσοῦντος, exercitu etiam 6,
 6, 2. τοῦ τε λοιπ. πλ. συναλθόντος, cum reliqua etiam mult. con-
 uenisset 2, 8, 1. τῶν τε παίδων - ἔντων λ. cum et filii - sint 2,
 15, 7. μὴ φέροντά τε λ. impatientem etiam 4, 13, 4. μισῶν
 τε ἄλλως, inuenus alioquin etiam 10. 6. τὰ τε κενὰ πληρώσαντες,
 cum et - repleuissent 4, 15, 3. στρατηγός τε - κατασθεῖς, etiam
 que cum praefectus - foret 2, 9, 12. οἱ τε ἰκταῖς λ. aique etiam
 eq. 5, 6, 20. αὐτὴ τε ἢ πρεσβύτης, et ipsa etiam 5, 7, 6. ἢ τε
 περὶ τὰ θεάμ. tum eorum etiam circa rel. 3, 10, 6, 4, 2, 16. 4, 6,
 5. †† ἐτι τὲ, tum vero etiam 4, 7, 6. †† ἀπάρτας τὲ, dein re-
 cedens 7, 6, 1. ἀπὸ μεσημβ. τὲ, a meridie item 1, 15, 9. τὰς
 τε ζώνας 2, 13, 19. ἐν τε τοῖς λοιπ. in caeteris item 2, 14, 4.
 cf. 4, 6, 4. 4, 8, 7. προσέταξε λ. edixit item 5, 5, 13. 6, 2,
 11. 7, 8, 23. † in repetit. 1, 1, 3. τῆς τε, item que 4, 6, 7,
 7, 9, 20. 7, 12, 20. ζῶα τε λ. praeterea anim. 1, 14, 2. ††
 in med. orat. τοῖς τε ὑπατ. tum consulis 7, 6, 21. sed et init.
 4, 10, 9. 5, 6, 20. 1, 5, 26. πρὸς τε λ. tum etiam 4, 15, 9.
 6, 9, 9. †† πᾶν τε τὸ παρὸν λ. quae ue aderat 1, 4, 19. οἱ τε
 εἰθισμένοι λ. qui ue 2, 3, 22. 2, 6, 5. 4, 1, 7, 9, 16. † in
 particip. τῶν τε - διδόντας, qui ue - ministrarent 5, 1, 6. ἐθ-
 ῶν τε ἠγγιστάμενος, qui ue administrasset 7, 10, 7. e. - † No-
 minatum post pron. ὄσοι τε λ. qui ue 1, 9, 15. 2, 6, 8. ὄσοι
 τε - ὄσοι τὲ λ. 7, 9, 17. ubi modo post. reddit Bg. qui item. —
 εἰσα - τὲ - καὶ ὄσα, qui ue - et qui 2, 4, 4. μηχαναῖ τε - καὶ

ὅσα λ. machinae item - quae ve 7, 8, 23. ὅσα τὲ ζῶα - ὅσα τὲ -
 et quaevis - et quaevis 1, 15, 6. ὅσα τὲ, omnia que 5, 6, 20. -
 † Nominativum post adv. ἐπι τὲ καὶ λ. atque etiam 1, 17, 12, 3,
 5, 4, 5, 2, 15, 0, 8, 6. ubi Bg. negligit ἐπι. - ἐπι τὲ αὐτὸν καὶ λ.
 ac praeterea 3, 11, 2. - ††† post verb. neg. ἠγγρόν τε, nec scie-
 bant 5, 4, 16. †† B) not. copulae adverf. σέβεισί τς λ. colunt
 verò 1, 16, 2, 2, 8, 17. 4, 4, 10. 5, 6, 18. † μάλιςά τε, praeci-
 pue vero 2, 6, 3. διαγγελά. τέ λ. nunciata autem 2, 7, 9. 3,
 2, 15, 17. 6, 7, 21. 7, 12, 14. 8, 7, 14. μὲν - τὲ 5, 7, 9. ubi
 Bg. contra, et leg. δὲ, ut in locis pr. quoque. - C) In copu-
 latis vicine τὲ καὶ λ. que et 1, 1, 3. sq. ὕβρεως τε καὶ λ. con-
 ūtum. item et 1, 17, 10. 6, 8, 7. e. †† Κλέανδρος τε καὶ οἱ περὶ
 αὐτὸν, Cleander cum suis 1, 13, 12. ὕβρεις τε καὶ βίαι λ. con-
 ūtum. et viol. 1, 3, 6. 11. 1, 15, 13. e. 7, 10, 10. 1. μεγάλα τε
 καὶ εὐδ. magni atque illustr. 1, 6, 17. †† ἀναγνούς τε καὶ ἐκ-
 πλαγεῖς, cum legisset, expavectus 1, 17, 14. qui Bg. negligenter
 opprimit utr. copulam. - D) In copulatis per intervallum,
 κρουραν τε αἰεὶ καὶ συνν. que - et 1, 6, 3, 2, 6, 17. ὡς διαλέξθ.
 τε - καὶ λ. ut et alloqu. et 1, 5, 2, 1, 4, 12. 1, 12, 3, 1, 13, 5.
 1, 14, 7. 10. 1, 15, 1. 2, 10, 13. - ac - que 1, 13, 11. - ac -
 et 1, 14, 15. - cum - tum 1, 7, 8. 1, 14, 2, 2, 4, 17. 2, 7, 15. —
 † in repetit. 1, 8, 4, 17, 2, 9, 2. εἰς τε - καὶ sis λ. primum in
 -, deinde in 2, 8, 10. αὐτοὶ τε - καὶ, ipsi primum -, dein 8, 6, 4.
 — tam - quam 2, 3, 1. - aut - aut 8, 4, 29. 8, 5, 19. † sed ne-
 gligenter, per unum et, 1, 7, 6. 1, 12, 1, 2, 5, 3. sq. 2, 8, 14.
 18. 2, 13, 3, 4, 13, 5. † in repetit. per que 1, 10, 14. - per
 atque 1, 12, 4, 9, 6, 3, 9. † per vero 4, 4, 19. e. ††† omit-
 tit utr. 1, 16, 8, 4, 7, 1. ††† per anaphoram, ἐτε ὄημος - καὶ
 λ. actum est - actum est 1, 13, 4. E) in copulatis τὲ - τὲ λ. cum
 - tum 4, 9, 17. cf. supra Nr. g. - † per solum tum 1, 3, 9. sq.
 — † per et - que 1, 4, 7. - †† primum modo reddens, per
 que 8, 8, 17. ††† in repetit. quater per ac - que - et - que
 8, 5, 15. in repet. quinquies per ac - que - et - ad haec 3, 11,
 2. neglecto τὲ secundo. - F) ubi Bg. addit, ut in secundo par-
 ticip. ἀφην. ac 5, 2, 14. - post praep. δίχρα ac 7, 3, 14. - init.
 §. post subst. ἐν προσχῆματι, sub specie que 7, 7, 8. ubi elapsum
 ob pr. syllabam τι esse possit. - init. §. post adv. ἐνθα καὶ, ibi
 que et 7, 9, 16. - in med. post subst. πυλίσι, portalis que 8, 4,
 4. † post coniunct. εἰ τιμ, atque si 8, 8, 3. †† post particip.
 primum ἔχοντες, atque hab. ib. 18. - G) ubi Bg. omitit, ut
 in secundo particip. 1, 3, 1. e. 4, 9, 10. 4, 13, 9. 16. 5, 4, 12.
 6, 9, 4. it. in tertio 5, 5, 15. cf. 7, 11, 10. 7, 1, 21. e. sq. - post
 ὅσοι 1, 6, 2. - post verb. primum τολμ. 1, 17, 14. - post
 praep. et ante solum particip. παρά τε 2, 6, 10. 2, 15, 7. † post
 secundum verb. finiti temporis, mutans primum in particip.
 ἐπίθοντο ἐκάλουν τε, permoti, implorabant 2, 7, 8. - pro Lat.
 id que 2, 5, 15. 3, 1, 14. - † in pluribus particip., dum unum
 particip. resolvit per particul. cum, πάντας τε 3, 8, 4. † ad no-
 vam lectionem, in vulg. τὲ αὐτοὺς 4, 5, 12. reddens modo au-
 tem, ubi voluerit δὲ l. δ' αὐ τοὺς λ. oppresso αὐ, cum et pro-
 cedat τε αὐ τοὺς λ. † ante primum particip. δ δὲ Ἀρ-
 τάβ., ταῦτά τε ἀναγνούς καὶ διδάχθεις λ. quibus lectis Ar-
 tabanus edoctus que 4, 15, 20. p. sed Artabanus, tum his lectis,
 tum doctus. - in pluribus particip. ἀγαπῶν τε ib. † ἀπάρας
 τῆς Συρίας ἐλθῶν τε εἰς τὴν Νικομήδειαν, cum profectus e Syria
 venisset Nicomediam 5, 5, 3. ubi, servato primo particip., alte-

rum resolvit in coniunct. cum, sed in syn. postquam 7, 1, 6. — alterum particip. resolvens potius per pron. relat. ἱερ. ἀγν. τὸ λ. 5, 6, 3. 5, 8, 5. 8, 4, 30. - †† in adi. secundo 5, 5, 12. 6, 5, 23. 8, 1, 3. - ††† H) ubi Bg. transfert in sq. membrum, ἀγνὸν τὸ λ. 5, 2, 2. 4, 3, 1. ††† copulatum vicinias in unam veluti vocem, ἕξτε οἰστέν. supra.

τειχίζειν, ph. de perf. c. acc. loci et adv. τὰ στρατόπεδα - ἐπιμελέσθων τειχίσας, castris communitis 6, 7, 11. - ἱερ. p. cum abl. modi et acc. pers. oppresso, τῇ τῶν ἀσπίδων προσβολῇ ὡσπερ τειχίσαντες (ἑαυτοὺς.) septi 6, 5, 22. sese cum sepulissent - Pass. ph. de re s. loco cum adv. τὸ Βυζάντιον -, εἰδὼς ὀχυρώτατα τετειχισμένον, esse munitissimam urbem 3, 2, 1. munitam, v. ὄχ.

τειχίον, ph. τὰς - ὁδοὺς παραφράζαντες - τειχίων - ἐγέσσει, muris excitatis 8, 5, 10. forte in not. propr. et diminut. muris humilioribus nec altioribus.

τειχομαχεῖν, ph. de perf. et hostibus obsidentibus, abf. τειχομαχοῦντες οὐδὲν ἐπραττον, murum oppugnando 7, 12, 7. - simul c. abl. modi, τ. παντὶ σθένει, murum oppugnantes 8, 4, 18. — † c. adv. et adiuncto, προθύμως τειχομαχῆσαι, πολλάκις δὲ προσβαλοῦσας λ. murum oppugnasse 8, 2, 4. †† de obsellis, in opp. et c. praer. πολλῶν - γενομένων προσβολῶν. (ab hoste externo.) — μετὰ πολλῆς βίας καὶ προθύμου μάχης τειχομαχοῦντες ἀντείχον οἱ Ἀκυλῆσιοι, pro muro pugnantes 8, 4, 19. s. e muro p., nisi leg. in acc. τειχομαχοῦντας, qui acc. pendeat a v. ἀντ.

τειχομαχία, ph. de hoste obsidente, ἀνάδρωσ - προσερεομένουσ τῇ τειχομαχίᾳ, in oppugnatione 8, 5, 5.

τείχος, ph. in castris, ἐντὸς τείχους ἔμεινον, intra murum 2, 5, 15. 2, 6, 6. 7, 11, 19. τοῦ τ. ἀπέδιωκον, a muro ib. 17. εἰ τῷ τείχει προσβάλλοι ὁ δῆμος 2, 5, 15. οὔτε προσῆλθον τῷ τ. ad murum 2, 6, 8. 11. ἀναγαγόντες - τοὺς - ἐπὶ τὸ τ. ib. 7, 14. προσέβαλε τοῖς τείχεσιν, moenibus 5, 4, 4. murum 7, 11, 16. - †† cum gen. loci diserto, γενόμενοι πρὸς τῷ τ. τοῦ στρατοπέδου, ad murum castrorum 5, 3, 24. 7, 12, 4. ἐφρουρῶν τὸ τ. τοῦ στρατοπέδου 7, 11, 12. — in munitione, ταῖς ἐπάλλεσει τοῦ τ. 3, 3, 1. 11. - † simul c. adi. τοῦ Γαύρου ὄρους τὰ στενὰ - διαφράττεσθαι γενναίως τείχεσιν καὶ ἐρύμασι 3, 1, 8. - in urbe, τοῦ τ. πᾶν μέρος τὸ καθελεῖν 8, 4, 23. — μηχαναὶ - προσῆγοντο τῷ τ. 3, 9, 8. τῷ τ. - ἐφεσῶσ 8, 3, 7. — † φράζαντες τῷ τ. τὴν πόλιν 8, 2, 13. - simul c. adi. τῷ προσβεβλημένῳ τ. ib. 10. γενναίως καὶ μεγίστῳ τ. 3, 1, 14. τ. μεγ. καὶ γενν. 3, 9, 7. περὶ πᾶν τὸ τ. 8, 4, 17. τὸ τ. ἀνανεώσασθαι 8, 2, 12, 12. ποταμὸς περιρρεῖ τὸ τ. ib. 16. περιρρεῖν τὸ τ. 8, 5, 8. μηκέτι - τειχῶν - δεηθεῖσθαι λ. 8, 2, 11. ἐπὶ τῶν τ. in moenibus ib. 13. ὑπὲρ τῶν τ. super moenia 8, 6, 6. ἀπὸ τῶν τ. a moenib. ib. 8. παρὰ τοῖς τείχεσιν, sub moenib. ib. 8, 4, 26. ἐπὶ τὰ τείχη, ad moenia ib. 15. †† τῶν τ. κλεισμένων, moenibus clausis 8, 6, 9. portis moenium, i. q. τὰς πύλας κλείσαντες 8, 2, 13. 7, 11, 12. †† c. gen. pers. τοῖς τ. τοῖς Ἀκυλῆσιον, moenia Aquileiensium 8, 6, 3. - Trop. c. gen. rei, μισθοφόρους - καταστράμενος, ἀπὸ τείχους τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς, pro muro 2, 11, 9. ἃ περ ὄνη, ὡσπερ τείχος Ἰταλίας, ἢ φύσις ἠγειρεν, veluti murum 8, 1, 12. de Alpiibus, ut et in sq. loco. - abf. ἐκεῖνα ὄρη, ἐν τείχους σχήματι περιλείπεται, ad muri formam 2, 11, 16.

τειμαίρεσθαι, Med. mor. de perf. c. acc. rei, τῶν χωρίων τευμαίρεται μνοι τὴν φύσιν, considerantes 8, 1, 16. - cum inf. ε φάνοις ἀντι τὴν χώραν κειρομήσθαι ἐπιμηράτε, putares 8, 4, 14. aliquis puta

- ret, putet. † ὡς - ἐπ. ἤδη αὐτοῦς λ. coniecturam fecit iam rel. 4, 9, 12. qui Bg., nullo post ἢ. commate facto, reliquit ambiguum, utrum adv. pervinēret ad pr. v., an ad sq. - c. adv. et particip., p. inf. εἰπέθην ἂν τελευτῶνται ἀσθενῆ ὄντα λ. coniectere poterunt 2, 10, 13. colligant, iudicent.
- τέκνον, ph. de persf. hum. cum gen. persf. τῆς - θυγατρὸς τέκνον, ex filia natus 7, 10, 14. - filium 3, 4, 5. - abl. τέκνα καὶ γυνὴ λ. liberi 8, 3, 2. - π. προτείναντας, liberos 7, 8, 18. † ὡ τ. ο filii 4, 3, 17. duo Iuliae. - † trop. et sensu honorifico f. blando. τέκνον καὶ δέσποτα, o filii 1, 6, 12. in oratione senis consilii ad imperatorem iuniorem.
- τελετή, phyl. c. adi. τὴν τελευτὴν τελετὴν ἀποθέσειν καλοῦσι, caerimoniam 4, 2, 1. i. q. pr. εἶδος.
- τελευτῶν, ph. Masc. de persf. Δαρκίου, τοῦ τελευταίου Περσῶν βασιλέως, extremum 6, 2, 5. - de re, Tem. τελευταίας - μάχης, postremo 3, 4, 9. † ἢ οὗς τελευταία, postrema pugna 3, 7, 5. qui Bg. recte supplet subst. μάχη, latens in pr. syn. ἀκροβολισμοί alius sensus. - Neutr. τῶ τελευταίου - διαρ, postrem. 2, 9, 5. τοῦ τ. - κατασινεῦσάματος, extremo 4, 2, 22. ἐς τὸ τελευταίου ib. 14. sc. κατασινεῦσάμα. - τὸ τ. - ἔργον, post. 4, 6, 10. sc. ἦν, v. ἔργ. † Neutr. sine subst. c. art.; p. adv. in relat. tacita, τὸ δ' οἶν τ. ἐπὶ ἄλλῃ μοι, postremo 4, 5, 10. 6, 5, 22. 7, 12, 7. per ellips. praep. et subst. κατὰ τὸ τ. μέρος τοῦ χρόνου, ad extremum. - in relat. manifesta. τὰ μὲν πρῶτα -, καὶ τὸ τ. 1, 12, 11. τὰ μ. πρ. - τὸ δὲ τ. 2, 4, 11.
- τελευτῶν, trop. de persf. cum praep. τοὺς ἐν τῇ πόλει τελευτῶντας, eos, qui morerentur 8, 5, 18. per ellips. τὴν ζωὴν, s. τὸν βίον, qui finirent vitam; sq. syn. Φθνεύμενοι ἢ διαφθειρόμενοι νόσῳ. † τὸς ἐπὶ διαδόχους παῖσι τελευτήσαντας, mortuos 4, 2, 1. v. ἐπὶ et διαδ. - c. adv. ὅτι - αἰφνιδίως τετελευτήμοι, quasi mortuus fuerit 2, 1, 6. † c. adiunctio, οὗτος - ἐτελεύτησεν, - Φαρμάκων ἀναίρεθεις, - νόσῳ διαφθαρεῖς, mortuus est 4, 8, 11. - abl. συνέβη, αὐτὸν τελευτήσαι, ut moreretur 1, 8, 7. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 1, 4, 19. τὸ σῶμα τοῦ τ. defuncti 4, 2, 2. ἐπὶν δόξῃ τετελευτηκέναι, iam esse mortuus ib. 8. ὁμοίαν τῷ τετελευτηκέναι, defuncto ib. 3. eis tōν τετελευτηκέναι, defunctum ib. 10. - de morte violenta, c. praep. εἰ δέοι ἐν βασιλικαῖς τιμαῖς καὶ τελευτήσαι, si necesse sit imperatoriis honoribus etiam immori 1, 5, 18. - simul in opp. βιώσας -, ἐν εἰκόνι τε βασιλείας - τελευτήσας, cum mortuus fuisset 7, 9, 21. post syn. ἐν βροχῶν τοῦ βίου ἀνταύσατο. c. adv. μὴ ὀσήμενος - τελευτήσαι, mori 1, 10, 8. ὅπως - ἐτελεύτησε, obiit 15, 1, 1. Carac. - c. adiunctio, ὡς - εὐλόγῃ παισθέντα - τελευτήσαι, ut occumberet 7, 8, 8. - abl. τελευτήσαντος αὐτοῦ, mortuo 4, 14, 1. Carac. sed Commod. 2, 5, 13. τὴν μνήμην τοῦ τετελευτηκέναι, defuncti 4, 14, 11. Carac. - in pugna, Γερδιανῶν τετελ. mortuo 7, 10, 1. cf. 7, 9, 16.
- τελευτή, trop. homin. (violente) absf. ἀνθρώπων - εἰ τ. κατέλαβεν, mors 2, 5, 11. per ellips. subst. ζωῆς s. βίου. c. gen. persf. ἢ τοῦ - τ. 7, 10, 1. αὐτοῦ τῆς τελευτῆς 7, 9, 10. τῇ ἄ. τελευτῇ 2, 5, 11. ἐπὶ τῇ ἄ. τ. necē 7, 1, 21. μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν, obitum 1, 14, 19. mortem 4, 14, 4. 8, 1, 1. - de morte natur., obitum 1, 2, 10. 1, 17, 26. 5, 3, 4.
- τελέω, trop. de persf. c. acc. rei et dat. persf. ἀγωνεῖ τελεῶσι Διί, faciunt 1, 9, 4. simul c. casibus temp., abl. et gen. ἡμέρας ἀρχῆς, ἡμερησίας ἡμέρας, μητρί Σεῶν πομπῇ τ. celebrant 1, 10, 11. - cum

acc. rei solo, τὰς - θυσιῶν τελέσας, sacrificiis peractis 2, 3, 25. — τὰς λοιπὰς τ. ἰσχυροῦς 3, 8, 7. θείας τ. ἐπισημοῦς, ludis celebratis 3, 10, 3. — † c. acc. muneris et adv. ἤδη τὴν ὑπατοῦ τετέλεσκέτι ἀρχὴν, consularis civi 2, 6, 9. functo consulari imperio. — ἐπι δὲ καὶ τὴν ὑπ. α. τελέσας δεῦτερον. secundo consulari functas 2, 8, 9. qui Bg. per adi. reddat adv. δ. ubi v. — † cum praep. et adv. τοὺς παῖδας, eis ἡλικίαν ἐφήβων ἤδη τελούσας, ac aetate puberum iam agentes 3, 10, 1. ad aet. pub. iam pervenientes, s. aet. pub. iam ingressos. — Pass. de re. προ. τ. ἑστ. τῶ σιτηρεσίῳ ἄλλο τοῦ τελουμένου ἡμισυ. annuae supra er. gari. solitam dimidium 4, 4, 17. finiti, definiti, s. aliud penultimo dimidium, s. aliud, quam penitatum erat adhuc. s. ante l. iam.

τέλος, ph. univerſe, per praep. ἐπὶ τέλει λ. in fine (litterarum scriptar.) 5, 8, 2. ἐν τῷ τ. 3, 12, 26. ἔργα εἰς τ. ἀχθῆναι, ad exitum 2, 4, 11. absolvi εἰς τ. ἀξίαι 5, 11, 15. — † c. adiuncto, ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν καὶ ἀνίσταί ταῦτα 2, 10, 4. — cum adi. τ. γενναίων ἐπιτείνειν εὐνοία, confirmationem 3, 11, 10. simul c. gen. rei, ἀσπερ κορυφαίων τ. τῶν προγεννημένων πράξεων, fastigium 7, 5, 4. — † acc. in relat. tacita τέλος - ἔρρασαν λ. politemo 1, 13, 11. 4, 4, 5. per ell. pr. eis s. ἐπὶ l. πρὸς τ. Senſu praecip., de re. abl. ἀνθρώπων βίῳ ἀνάγκη (εἰς) τέλος ἐπιτεθῆναι, finem 2, 5, 9. ἔδει - τ. λαβεῖν τὸν Ἀντωνίνου βίον 4, 12, 5. finire, se finire. — c. gen. rei, μαθεῖν περὶ τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ ib. 8. μέχρι τέλους τοῦ β. 3, 6, 3. — simul cum adi. τοιοῦτω - τ. βίου - ἐχρήσατο, exitum 1, 17, 26. τὸς τὸ τ. τοῦ β. finem 2, 1, 16. — cum gen. persf. τὸ Περτίναξος τ. exitus 3, 1, 1. — c. solo adi. τοιοῦτον - τ. ἐκίτους κατέλαβεν 1, 9, 23. τ. τοι. λ. finis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τὸν - κατ. τ. τὸ πεπρωμένον 2, 2, 14. τοιοῦτω - τ. - ἐχρήσατο, exitum 1, 13, 12. 4, 13, 18. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τ. τοι. λ. 3, 7, 20. 5, 4, 24. - τ. τοῦτω - ἐχρήσ. 3, 4, 15. † τοῦτω - τῷ τ. λ. finem 3, 12, 26. ὁποῖω - τ. - ἐχρήσ. exit. 6, 1, 1. τ. ὅπ. λ. 7, 1, 1. † τ. τοιοῦτω ἔχρ., ἀναξίω λ. 8, 8, 20. τ. ἔχρ. αἰσχυρῶ 5, 4, 23. ἀψησάμενου οὕτω πονηρῶν. τ. 2, 12, 11. — † abl. σοι - τέλος ἐπιτείσεται, finis vitae 7, 3, 13. qui gen. βίου, supra expressus in Gr., desit et in al. antea locis.

τέλος, physf. προσόδοις ταῖς ἀπὸ - τελῶν, vectigalium 3, 1, 11. — cum adi. et praep. τέλη πάντα, - ἐπὶ - ἔχθραις ποταμῶν λ. 2, 4, 14. τέμενος, physf. cum gen. persf. εἰς τὸ τοῦ Διὸς τ. ἀνελθῶν, templum 3, 8, 7. — cum adiuncto, εἰς τοῦ Δ. τὸ τ. καὶ τοὺς ἄλλους νεῶς 1, 7, 12. εἰς τὸ τοῦ Δ. τ. - ἐν τς τοῖς λοιποῖς ἰσχοῖς 2, 14, 4. — c. adi. πᾶν τὸ τῆς Εἰρήνης τ. 1, 14, 4.

τενάγος s. τενάγη, physf. c. adiuncto et praep. τὰς λίμνας καὶ τενάγη μεταξὺ λ. paludes 8, 6, 11. eae que propiores ad litus. † τὰ τ., α. ὑπὸ Ἡριδανῶν ποταμοῦ καὶ τῶν περιμεμμένων - ἐλῶν - πληρούμενα, - ἐπὶ τὰ ζώμασι - ἐς θάλατταν - ἐκχέεται - ἐνθεν - καλοῦσιν - ἐπὶ τελάγη - τὴν λίμνην ἐκείνην 8, 7, 1. ubi paludes sunt remotiores a litore, forsitan, et diversae ab ἐλ., non item a τὴν λίμν.

τέρμα, trop. cum gen. rei, διάφοροι οὔσαι (αἱ θανάτου αἰτίαι) εἰς ἐν τέρμα βίου συντελοῦσιν, ad vitae terminum 2, 2, 15.

τερπνός, mor. de re, Neutr. c. dat. persf. τε. πνόν - τῷ δήμῳ θεάμα, iucundum 1, 13, 9. — cum mero subst. θεαματα τερπνὰ 1, 6, 3.

τέρπω, mor. de persf. c. acc. persf. ἵνα τέρποιεν αὐτόν, ut oblectarent 1, 17, 3.

τεσσαρεςκαίδεκα, de re, post subst. ἐτῶν, quatuordecim 7, 1, 1. 5, 5, 7. 6, 9, 15. — sed ante subst. ib. 5. τεσσαρεςκαίδεκατος, de re.

- τῶ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει, quarto decimo 6, 2, 2. eis tessarēskai-
dekatou - etos, decimum quattuor 6, 1, 15.
- τέταρτος, de re, τέταρτον (κατασκευασμα) λ. quattuor 4, 2, 14.
- τετράγωνος, ph. de re, line sublt. τετράγωνόν τι, quadrangulum
(aliquod) ib. 12. quadratum, sc. κατασκευασμα. - εις τετρά-
γωνον εἰργασμένον, quadrato 3, 1, 14. sc. σχῆμα. - cum sublt. τὰς
- Φάλαγγας ἐς τετράγωνα ἔταξε σχήματα 8, 1, 3.
- τετρακόσιοι, de perf. c. sublt. τῶν τετρακοσίων πρὸς βεβω, quadrin-
genti 6, 4, 10. - sine sublt. c. art. τοὺς τετρακοσίους λ. omnes qua-
dring. ib. - c. gen. perf. τετρακοσίους Περσῶν τοὺς μεγίστους, qua-
dringentos ex Persis ib. 7.
- τετραπέδος, phys. de re, ἐκ τετραπέδων λίθων, lapide quadrato 8,
4, 4.
- τετραπλασιαζέσθαι, Pass. de perf. phys. τῆς δυνάμεως - τετραπλασια-
σθείσης, cum copiae quadruplicatae sint 3, 13, 10.
- τετραήμενος v. τρω.
- τέτταρες, de re, ἐτῶν - τετάρων, quadriennio 6, 6, 11.
- τέχνασμα, ph. cum gen. rei f. mater. πολλὰ ἄλλα τεχνάσματα ἐι-
δήρων - ἐξήρπτον, machinamenta 4, 15, 6.
- τέχνη, ph. in opp. τῆς οὐσεως νικῆσης τῆς τέχνης, artem 3, 3, 11.
κειμήλια, ὕλης - ἢ τέχνης θαύματα, artis 1, 10, 11. - simul cum
adi. δῶρα πάσης ἕλης - καὶ τ. ποιικίλης, artificii 4, 10, 2. - simul
cum gen. perf. θαυμάζειν ἐξὶ καὶ τὴν τέχνην τῶν - κατασκευασάν-
των, καὶ τὴν ἀλιήν λ. artificium 3, 1, 15. - abl. διὰ τέχνην ἐπαι-
νούμενα, artificio 4, 10, 9. - cum gen. rei, στρατόπεδα, - πολέμου
τέχναις ἐγγεγευμασμένα, artibus 6, 5, 6. - † mor. μετὰ τέχνης
εἰδώς προσθέρεσθαι πράγμασιν, arte 2, 14, 9. - † in opp. ὅπλα, -
σοφία τέχνης, ἀλλ' οὐκ ἀνδρεία μάχης περιηρημένα, artis 3, 4, 28.
- † c. adiuncto, τέχνη καὶ σοφία - περιεσεσθαι, arte 1, 10, 10.
assumpto habitu satellitum imperatoris. † εὐρημέναι τιὰ τέχνην
κατ' αὐτοῦ καὶ διαβολὴν λ. technam 3, 12, 7. dolium, fraudem.
- τεχνίτης, phys. de perf. universē, οὔτε, τεχνιτῶν ὅσις ἐπρόησεν,
εἰργασμένον, artificium 1, 11, 2. - praecip. milit. τινὲς τῶν τ. qui-
dam e fabris 3, 4, 9. lignariis et ferrariis. - cum adi. et praep.
πολλῶν ἐν αὐτοῖς τ. multi eorum opifices 3, 4, 20.
- τηλικούτος, mor. in malam part. Neutr. de re, ἄμαρτημα τηλικού-
του, tam magnum 5, 6, 4. τομήσας ἔργον τ. tantum 7, 11, 15. —
ἐπὶ τηλικούτοις ἁμαρτήμασι 2, 13, 14. - †† in part. meliorem, τη-
λικούτων ἔργων εὐπραγία 6, 5, 24. † τ. ε. - καινοτομία 7, 8, 3. —
† sine sublt. cum art. τὸ τοῖς τ. ἐπιτολμῶν, tantas res 2, 8, 4. sc.
πράγμασι f. ἔργοις.
- τῆμερον, phys. τέλος ἐπικείσεται σοι, hodie 7, 5, 13. i. q. σήμερον
§. ii.
- τῆρεῖν, trop. cum acc. rei, de anim. ζωῆ, - τὴν αὐτῶν οὐσίαν μὴ τη-
ροῦντα, servantia 1, 14, 2. - de perf. τηρῶν τὸ τοῦ βασιλέως ἀξίω-
μα 2, 5, 8. - Al. not. cum acc. perf. et adiuncto, ὃν οὐκ ἀπέκτεινε,
— ὡς πένητα, τηρήσας (αὐτοῦ,) servans 2, 1, 11. in vita, linens vi-
vere. - Al. not. c. acc. perf. dupl. τὸν στρατὸν ἀμύητα τ. 3, 7,
10. retinens apud se et extra pugnam. - Al. not. mor. cum
acc. rei et dat. perf. αὐτῷ τηρεῖν τὴν πίσιν καὶ τὸν ὄρκον, ueri ipsi
7, 9, 7. τὰ πῖσα τηροῦντας Ῥωμαίοις καὶ συγλήτην, servantes 8, 7,
9. † εἰ καὶ τὸ πῖσόν ἐτήρει, servasset 3, 6, 8. sc. ἐμοὶ f. ἡμῖν. —
† simul cum adiuncto, ψευσαμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ τηρήσαντος τὰ
συνθήματα, non servante 6, 6, 1. - Pass. trop. de perf. cum

praep. in opp. κινδυνευσάντων ἀμφοτέρων, κἄν δια ἑαυτὸν - τετη-
 ρῆσθαι ὑπὸ τῆς τύχης, conservatum 4, 4, 15. in vita.
 τιὰρα, ph. εἰς εἶδος τιὰρας σαφάνην ἐπισημαίνουσα, τιὰρας 5, 7, 4. de He-
 λιάδ., proprie gestamen capitis regum Pers. et Parth.
 Τίγρης, flav. Pers. τὸν Τίγρητα, Tigrim 6, 5, 3. - id. Τίγρης, abl.
 οἱ ἐπέκεινα Τίγριδος λ. trans Tigrim 2, 8, 13. - cum adiun-
 cto, ἐντὸς τ. ποταμοῦ 6, 2, 3. τὸν Τίγριδα ποταμὸν 3, 4, 17
 τίθημι, ph. de pers. cum acc. rei et praep. τίθημι (αὐτὸ) ἐπὶ τοῦ
 σκίμφορος, ponit in lecto 1, 17, 4. - ἥ ἔς τὸ σίμημα ἀνακρίμι-
 σαυτες τὴν κλίην, τίθεασιν ἀρώματα τε καὶ 5. ponunt que arom.
 4, 2, 10. qui ἕγ. copulat c. sqq. dum alii trahunt ad pr., sup-
 plendo pron. αὐτὴν, τὴν κλι., ut ἀρ. λ. cohaereant c. sq. v. ἀνα-
 κριμ. - Med. trop. de pers. cum praep. et acc. rei oppresso, οὐ-
 δὲ τις - ἐν χάριτος μοίχῃ τίθεται (αὐτὸ,) id pro beneficio repu-
 tat 2, 3, 19. ponit in loco beneficii, propr. sibi reponit, i. aesti-
 mat pro beneficio. - cum acc. pers. dupl. (αὐτὴν) γυναῖκα
 ἔθετο, pro uxore habuit 5, 6, 3. e. fecit sibi, duxit, i. q. ἡγά-
 γητο 5. pr. i. θέσθαι υἱὸν - τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν, ut sibi adoptaret
 filium 5, 7, 1. i. q. ποιεῖσθαι aliorum. - ἥ μετεγγίνωσκε θέ-
 μινος αὐτὸν υἱὸν, poenitebat eum adoptionis ib. 10. poenitebat
 ipsum, fecisse illum-filium.
 τιμᾶν, mor. de pers. c. acc. rei (et adv. ὄθεν) αὐτοῦ τὴν μνήμην τι-
 μῶντες, colentes 2, 9, 13. - simul sq. adiuncto, τιμῶσαντας, ὡς
 χρῆ τὴν μν. τοῦ λ. honore habito memoriae defuncti 4, 14, 11.
 p. 3. pr. ἡ ἐκ μν. λ. - c. acc. pers. et abl. modi, δαδουχίαις - ἐτίμων
 τὸν βασιλεῖα, honorabant 4, 8, 19. declarabant honorem et in-
 ducium suum de eo praeclatum, observantiam suam. - simul
 c. adv. et adiunctis al. et maxime cum affini subli., ὡς περ αὐ-
 τὸν εὐεργετοῦντες τιμῆ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν καὶ ἐνοσησμεν, coho-
 nestavimus 3, 6, 12. tribuimus. - Pass. de pers. c. praep. ὡς
 ὑπὸ πάντων - τιμᾶσθαι, honore afficeretur 2, 9, 7. τιμῶμενον
 ὑπὸ τοῦ δήμου, populo venerabilem 2, 1, 20. πρὸς πάντων - τε-
 τιμημένην, in honore habitam 4, 6, 6. οὗτε ἐν ταῖς προσαγορεύσα-
 σιν - ἐτιμᾶτο, honore afficiebatur 5, 8, 9. - simul c. adv. καί-
 τοι ὑπ' αὐτοῦ - πάνν τιμῶμενον, quamvis honoraretur 6, 1, 20. m.
 - ὡς πάνν - τιμηθέντος ὑπὸ τοῦ λ. culti 5, 7, 5. - simul c. particip.
 modi, θέας - ἐτιτελῶν, - εἰκότως ἐτιμᾶτο, colebatur 2, 7, 16. - † in
 orat. contracta, et in opp. χάριν εἰδὸτα εἶδ' οἷς ἐτ., - ὑβρίζετο 6,
 1, 20. gratiam habens ob ea, quibus honoratus esset, s. ob ho-
 norem sibi habitum, p. ἐπὶ ταῦτοις, οἷς λ.
 τιμῆ, mor. de pers. erga pers. sensu pass., univ. τιμῆς αἰσθή-
 σει λ. honoris 2, 3, 13. qui tribuitur ab aliis. - cum praep.
 τῆς πρὸς με τιμῆς ib. 12. honoris erga me: † ἐπέτελεσαν - τὴν
 εἰς τοῦ πατέρα τιμῆν, iusta parenti peregerunt 4, 1, 10. in con-
 secratione. † τιμαὶ αἱ παρὰ τῶν ἀρχομένων, reverentia 3, 11, 2. -
 simul c. adi. et verb. ἄξιον ἑμαυτοῦ παρασχεῖν τῆς τοσαύτης παρ'
 ὑμῶν τ. tanto vestro in me honore 2, 3, 16. † ἐν συγκλήτῃ -
 τιμῆ ἄδοξος, honores 7, 5, 12. - † c. adiuncto, πάσης τ. καὶ
 αἰδοῖς παρ' αὐτῶν τυχάν, venerationem 2, 5, 25. - † de fem.
 γυναῖκαις, ὅσαι ἀνδρῶν - ἀξίωμα τιμῆς ἐνδόξου μεταδίδωσιν 4, 2, 5.
 auctoritatem. - sensu act., de honore, quem tribuimus aliis,
 cum mero adi. et v., ὁ στρατός - προσήει - προσποιήτῃ - τιμῆ, re-
 verentia 8, 7, 5. τ. πρ. δελεάζει τὸν λ. honore 2, 15, 4. τιμῆν
 πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς 1, 8, 1. τ. μεγίστην νέμειν 5, 5, 21. δωροῖς αὐ-

τοὺς καὶ ταυτοτάταις τιμαῖς ὠκειώσατε, omni que genere honoram
 6, 8, 6. πολλὰς - ὀνειδίζοντος - τιμὰς, honores 3, 12, 21. - c.
 adiuncto, αἰδῶ καὶ τιμὴν ἀποπέμψουσιν, ἣν εἰώθεσαν 6, 1, 14. -
 simul c. praep. μετὰ - αἰδέεσθαι καὶ τιμῆς πρὸς τοὺς ἀρχόντας 8, 7,
 13. - † c. v. solb. et praep. διὰ τιμῆς ἐσχέτε (αὐτῶν) in hono-
 re 2, 2, 17. - † c. v. allini, αὐτὸν - τιμῇ καὶ δόξῃ ἐτιμήσαμεν
 λ. 3, 6, 12. - †† per-acc. ellipt. (κατὰ) ταύτην τὴν τ. ἐνδειά-
 σαυτες - τὸν πατέρα 4, 3, 1. hoc honore, v. ἐνθ. - †† an c. gen.
 rei f. temp. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσοῦτου χρόνου τιμὴν - κατατε-
 θεῖσθαι, tamdiu honorem rel. 1, 4, 7. qui Bg. per se sumit
 gen. illum. - c. gen. persf. πρὸς - τιμὴν βασιλευν λ. venerationi-
 nem 1, 1, 5. εἰς τ. τοῦ βασιλέως, in honorem 4, 2, 17. e. εἰς τὴν
 αὐτοῦ τ. 4, 9, 8. simul in opp. τὴν ἐκείνης τ. ἐαυτῆς θῆβαι νεμίζου-
 σα 1, 8, 9. - Nominativum de imperator. τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου
 τιμῆς 2, 8, 10. ὁ δῆμος αὐτὸν μετὰ πάσης τ. καὶ εὐφροσύνης ὑπέδε-
 ξατο 3, 8, 6. - de fem. εὔτυχε βασιλικῶν τιμῶν 6, 1, 9. ἀνδρῶν
 ἀντων ἀναστάσει ταῖς τε λοιπαῖς τιμαῖς λ. 2, 15, 9. σεβασμιαῖς τ.
 προσαγορεύουσιν 7, 5, 7. ἐν βασιλικαῖς τ. - τελευτῆσαι ib. 18. πά-
 σαις ταῖς β. τ. ἢ σύγκλητος - αὐτὸν ἐνόσησεν 7, 10, 8. πάσας αὐ-
 τῷ προσθέρειν τὰς σεβασμιαῖς τ. ornamenta 2, 12, 10. honores 5,
 2, 1. ἢ σύγκλητος - ψηφίζονται αὐτῷ πάσας τ. ἐπινικίους 4, 11,
 14. - † simul c. praep. ἢ σύγκλ. πάσας τὲ τὰς τ. ἐψηφίσατο αὐ-
 τῷ καὶ προσηγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν λ. 3, 9, 22. - † de fem. cum
 mero v. τῶν τ. παρελόμενος (αὐτῆν) 5, 6, 2. ἐφύλαττε τὰς τ. τῆ
 λ. honorem 1, 8, 8. - Al. not. de externis signis et documentis
 interni honoris, de dignitate, titulo f. potestate, imperatoris
 quidem, c. adi. τῆς ἀμφοτέρωθεν ἡμῖν παρ' ὑμῶν μεμερισμένης τ. 3, 6,
 8. πρὸς ὀλίγον ἀπολαύσας ὀλεθρίου τ. 3, 7, 20. - † post species
 disertias, πορφύρα - καὶ πυρρ. -, ὀλεθρίοις τ. λ. 7, 1, 21. - μέχοι -
 τιμῆς ἐφημέρου μόνης ἐλθόντες 1, 1, 7. - cum v. mero, τὴν τ.
 ὑπέδεξατο λ. 2, 15, 8. ἀνεδέξατο τὴν τ. 6, 8, 15. - † c. gen. ti-
 tuli f. persf. diserto, παραλίσει τῆς τοῦ Καίσαρος τ. honore 5, 8,
 9. - † c. adiuncto, τὸν ἐν Καίσαρος τιμῇ καὶ ἐξουσίᾳ γεγονέντα
 5, 7, 19. - † cum gen. tituli, sed rei, ὅτε τὴν τῆς ἀρχῆς τ. εὐ-
 τύχησε 3, 10, 9. - † cum praep. τῆς ἐν βασιλείᾳ τ. ἀπολαύσεις,
 imperii honore 7, 5, 16. - de al. persf., non imperatoria, cum
 adiuncto, εἰς τοσοῦτον - τιμῆς καὶ ἐξουσίας προήχθη 1, 12, 8. εἰς
 τιμὰς καὶ ἐξουσίας προαχθέντας 6, 1, 7. αὐτε - τις - τῶν ἐν ἀξιώ-
 σει ἢ τιμῇ (ὄντων,) neque quisquam eorum, qui dignitate et hono-
 re pollent 4, 9, 17. ὅσοι ἐν ἀξ. ἢ τ. ἦσαν 4, 3, 5. †† c. di-
 serto gen. muneris publ. μετὰ ὑπατείας τιμῆν, post consulatus di-
 gnitatem 7, 3, 8. - De re, †† c. adiuncto, παντὸς κόσμου καὶ
 τιμῆς ἀφαιρέσεν τὸ Βυζάντιον, honore 3, 6, 19. de omni re, quae
 honorem affert, opinione que ac famam excitante magnitudi-
 nis, abundantiae et divitiarum, de rebus pretiosis in templis,
 hortis, porticibus ac statuis, at κόσμ. de rebus pulcris atque ele-
 gantibus; ubi et c. pr. adi. repetat alio sexu πάσης. - † cum
 al. adiuncto, τιμὴν καὶ αἰδῶ τῷ γιγνομένῳ νέμοντες, honor. 4, 13,
 10. †† c. gen. rei, μεθέξεις - τῶν μεγίστων τῆς κατορθώσεως τιμῶν
 3, 11, 16. - † c. praep. διὰ τὴν προὔπαρξάν παρ' αὐτοῦ ἐς τὴν
 πέδιον τιμὴν 4, 9, 10. propter iam declaratum ab eo in oppidum
 honorem, f. propter priorem ab eo f. eius in urbem honorem,
 i. quia adhuc iam tribuerat urbi hoc, ut eo veniret, ibi que
 verlatius cum civibus celebritatem et festum obiret, cf. §. 7. cum
 cap. pr. §. 20. - Al. not., honoris interni externa monumenta-

ta physica s. corporea, c. gen. perf. τὰς τοῦ Μαξιμίμου τ. ἀνα-
 τρέπουσι, honores 7, 7, 4. statuae et pictae imagines (cf. 7, 2,
 15. et loca sqq. nunc.) - c. adiuncto, ἀνδριάντες καὶ εἰκόνας τιμαί
 τ. πᾶσαι τοῦ Μαξ. κατεσπᾶντο ib. 5. qui honores hic, a rel. di-
 verſi, fuerint difficiles ad definiendum, si non sint illi, quos
 nomino deinde post locum ex 2, 6, 15. τὴν εἰκόνα - καθελέν ἢ
 σύγκλητος μετὰ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ τ. 7, 2, 16. ubi saltē statuas
 licet cogitare. τὰς τοῦ M. τ. καθήρον 7, 5, 19. ubi sqq. con-
 tra εἰκοσι καὶ ἀνδριάσι Γορδιανοῦ λ. - πέλεις, ὅσοι τὰς Μαξ. τ. κα-
 θήρησαν 7, 9, 23. Κομμοῦ - τὰς τ. καὶ τὰς εἰκόνας λ. 2, 6, 15.
 τὰς τ. ἐπιπέτου (Nigri) καθελέν 3, 3, 4. statuas pictas que tabulas.
 — †† θεῶν ἀγάλματα καὶ ἡρώων τιμὰς λ. 7, 3, 13. stat. et i. q.
 pr. ἀγ., ob gen. ἡρ. ubi v. †† οὐδένα εἰσὲ περιγενέσθαι τῶν
 ἐν τιμῇ γενομένων ἢ Σεραπεία τοῦ γεροντος, eorum, qui honoratio-
 res fuissent 3, 15, 9. in magistratu et munere publ. vel potius,
 qui essent in honore - senis, i. in amore et aestimatione apud
 senem.

τίμιος, mor. Masc. de perf. c. adiuncto et dat. perf. εἰ τιμῆς - ἐπιεί-
 νη Οἰλοὶ καὶ τίμιος, cari 6, 9, 14. ubi O. innuit affectum animi
 merum, led t. affectionis istius causam et fundamentum; in re-
 bus, pretii ac honore aliquo dignis, i. virtutibus, dotibus ani-
 mi et meritis aliorum. - De re, δαυτυλίους, οὓς εἶχε λίθων τι-
 μίων, quos habebat cum gemmis pretiosis 4, 3, 21. v. λίθ. et
 εἶχ. - 5, 8, 13. λίθοις τιμίσις, lapide pretioso 5, 2, 10. lapidibus
 pretiosis 5, 5, 4. - Neutr. †† c. adiuncto, πολυτελεῖς ἀνάθημα
 τίμιον, magnificum donarium 5, 6, 20. qui Bg. reddiderit modo
 alterutrum adi., quod, sine copula iunctum c. uno subst., faciat
 colorem poeticum; ni tamen excidit copula quaedam; dum per
 se πολ., quod sumus multos requirit, nostr. kostbar, sed τ., quod
 pretium habet vel universe, vel magnum, nostr. schätzbar. —
 c. dat. perf. τὸ μέλλον (τῆς ἀρχῆς) τῶν κταμένων - τίμιον, carum 6,
 8, 9. - †† simul c. praep. κτήματα, ἐν προσόδοις. - τίμια, pro-
 ventu pretiosis 7, 12, 15. v. ἐν. - Neutr. abl. c. art. (p. subst.)
 et praep. it. c. gen. perf. τὸ ὑμῶν - πρὸς βασιλέας τίμιον, vestram
 erga imper. venerationem 2, 10, 3. obſervantiam. - Superl.
 Masc. de re, λίθοις τιμιωτάτοις, pretiosiss. 5, 6, 15. - Fem. de
 perf. ἢν εἶχε τῶν παλλακίδων τιμιωτότην, cariss. 1, 16, 9., quam
 inter concubinas maximi aestimabat, maxime amabat, v. εἶχ.

τιμωρεῖν, ph. de perf. c. dat. perf. τιμωρῆσαι θεῶν τῶν ἀδελφῶν, poe-
 nas sumere cupiens pro irare 4, 13, 6. vindicare, ulcisci fratris
 caedem, cf. §. 3. - †† c. adiuncto, δίνας ἀπαιτήσων, τιμωρήσων
 τῆ τοῖς - ἀνηρημένοις, poenas exacurris ultimus que caelos 4, 14,
 2. - Med. c. adiuncto et acc. perf. it. praep. δέον ἐπεξελεθεῖν
 καὶ τιμωρῆσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολημμένοις, persequi et
 ulcisci Germanos ob 6, 7, 24.

τιμωρία, ph. abl. τιμωρίαν παρὰ τοῦ τὰ δεινὰ δράσαντος, postquam
 poenas ab auctore malorum sustulerat 1, 13, 1. ἐνανάγοντος αὐ-
 τὸν τοῦ πνεύματος εἰς τ. ad supplicium 5, 4, 22. ut puniri posset
 s. puniretur. sic et in sq. loco. τοὺς αἰτίους - χάσιως - συλλαμ-
 βάνεσθαι πρὸς τ. 5, 8, 15. - cum adi. ἢν τις ὀρίσαι θεῶν τὴν ἀξι-
 αν τ. 2, 13, 14. αὐτάρκη τ. δεδομένην, fatis supplicii 4, 15, 20.
 τοσαύτην αὐτοῖς ἐπιθεῖς τ., ὡς λ. talem poenam 6, 4, 11. - simul
 cum adiuncto et opp. τιμωρίας καὶ κηλίδας τὰσας αὐτοῖς ἀνήκειν
 poenas 6, 8, 16. corporeas, v. κηλ. - cum praep. εἰ - πρὸς τὰ τε-
 τολημμένα τιμωρίαν ζητεῖτε, supplicium 2, 13, 11. sq. lyn. δίκην.

- τὴν ἐφ' οἷς ἐδρασαν τ. ἀναδέξασθαι, poenas 5, 4, 10. τ. εἰσπράτ-
 τῶν, ἐφ' οἷς λ. 7, 9, 24. - cum gen. rei, ἀπειθίας ὑποσχόντα τι-
 μωρίαν, supplec. 3, 11, 11.

τις, Masc. de perf. abf. f. c. solo v., post id, ἦσαν δὲ τινες, οἱ λ.
 non nulli 1, 3, 13. Φασιδόντων τινῶν, quibusdam 1, 12, 5. —
 sed ante, καίτοι τινῶν - ὑποπεσόντων λ. aliqui 6, 1, 15. οἱ γενό-
 μένοι τινῶν κατήγοροι 7, 7, 5. v. κ. † per contentum, ἀρχὴν
 ἀνησάμενός τις, quidam 2, 19, 8. - † cum tertia v. perf. opt.
 ὡς ἂν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. ut aliquis dicat. ἀπα-
 κᾶσαι τις ἂν τὸ λ. possis comparare 4, 2, 15. - it. aor. ind.
 ἀπεικασέν ἂν τις τὸ λ. affimulasses 5, 3, 14. σεφάνοις ἂν τις τὴν
 χώραν κειοσμήσθαι ἐτεμῆρατο, putares 8, 4, 14. - Simul post
 neg., etiam c. al. temp. verb. οὐκ ἂν τις εἰτεῖν ἔχει λ. nemo no-
 minare poterit 6, 1, 16. οὐδέ τις εἰπὲν ἔχει, neque quisquam
 nominare potest ib. 15. ὁ τ. εἶδεν λ. 1, 15, 7. μὴδὲ τις ἀπαξι-
 οὔτω 5, 1, 10. †† divulsa, οὔτε - τοσαῦτά τις λ. neque - quis-
 quam 3, 15, 6. μὴδ' ἄλλω τινὶ πεισθεῖς, nec alteri cuiquam 5,
 5, 10. †† μήτε γὰρ κρίσει τινὶ μεταδοῦς, neque enim iudicii cui-
 quam 7, 1, 20. qui Bg. recte pron. cepit de perf. v. κρ. - μήτε
 τινὰ τολμῶντα λ. neque quenquam 2, 6, 6. - † divulsa, τὸ
 γὰρ μήτε τοῖς - ἐπεξίεναι τινὰ, nam quod nec illa - ulcisceretur
 quisquam ib. 22. - †† οὔτε Φεισόμενόν τινος, illum haudqua-
 quam ulli parsurum 7, 10, 2. qui Bg. legerit οὐ τι, dum vulg.
 procedit p. simpl. οὐ - μή τινες ἐπέλθοιεν, ne qui 8, 4, 8. —
 Cum adi., post id, τῶν μενομαχοῦντων ἐνδόξου τινός - ὀνόματι,
 cuiusdam 1, 15, 18. - sed ante, πλούτου περιβλή, ἢ μὴ πρότε-
 ρόν τινὶ ἰδιωτεύοντι ἐγένετο, cuiquam 3, 11, 2. - † nominatim
 post pron. demonstr. et ante particip. c. art., ἐπιείκεια - τῶν
 ἐπαίων τὴν ἀναφορὰν εἰς αὐτὸν τινὰ ἔχει τὸν κατορθοῦντα, ad il-
 lum ipsum, qui rel. 5, 1, 12. ad ipsum aliquem, qui rel. —
 † nominatim post adi. numeri, ὀλίγοι δὲ τινες, pauci tamen 7,
 7, 14. ὀλίγων τινῶν καὶ τρωθέντων, paucis etiam quibusdam 7,
 11, 12. - Cum subst., vel nom. propr. Μάτερος ἦν τις, qui-
 dam 1, 10, 2. Κλέανδρός τις ἦν λ. 1, 12, 8. ubi tamen sequatur
 et gen. perf. τῶν λ. it. in sq. loco. - † divulsa. Καππ. γὰρ ἦν
 τις λ. 7, 9, 2. Ἰουλιανῶ τινὶ, cuidam 2, 6, 9. 4, 12, 7. Πάτρο-
 κλόν τινα, quendam 4, 8, 10. - vel nom. appell. ἀνὴρ καλύτερός
 τις 2, 14, 9. νεανίσκου εὐγενοῦς τινος, cuiusdam 1, 8, 10. νεα-
 νίσκου τινὰ, quendam ib. 11. 1, 17, 24. † κατὰ δὲ τινὰ δαίμονα,
 quadam forte ib. 8. - Cum gen. perf. simul, Μάγνος τις ὀνο-
 μα ἦν τῶν λ. quidam 7, 1, 12. †† μαθεῖν, - μή τις - ἐπιβουλεύοι
 τῇ ἀρχῇ, num quis 4, 12, 8. τῶν Φίλων τινὶ λ. quendam ex 6, 7,
 21. τινὰ μήτε Ἑλλήνων, quisquam ib. 26. - c. neg. simul, μή
 τις αὐτῶν, ne alteruter 4, 1, 3. - † divulsa. gen. μή τις - τῶν
 λ. ne quis - ex 1, 6, 8. μὴδὲ τινὰ - τῶν λ. nec quenquam - ex
 1, 13, 14. καὶ μήτε παῖειν τινὰ τῶν λ. ut que nec verberarent
 quenquam 2, 4, 2. οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων λ. neque quisquam 1,
 4, 20. οὐδέ τῶν δημοτῶν ἦν τις, ὅς λ. neque ex popularibus erat
 quisquam 6, 4, 4. παρ. δὲ τινες τῶν λ. nonnulli ex 1, 6, 2. ἦσαν
 δὲ τ. τῶν λ. aliqui ex 2, 14, 9. ὡς δὲ τ. τῶν λ. quidam 3, 7,
 8. τινὲς τῶν Φίλων λ. quidam ex 7, 8, 5. 8, 3, 20. εἰ τινες Παρ-
 θυαίων, si qui ex Parthis 7, 2, 3. 7, 4, 10. si qui eorum, qui 6,
 9, 13. διὰ τὴν παρ' Ἑλλήνων τισὶν ἀγνωσίαν 1, 11, 1. v. ἀγν. —
 τινὰς αὐτῶν λ. quidam eorum 1, 4, 17. τινὰς - ἢ τῶν λ. aliqui-
 bus ex 3, 5, 9. 7, 3, 11. quidam e ib. 14. τῶν σὺν αὐτοῖς τι-

νας, ex iis, qui circa ipsos erant, quibusdam 7, 10, 14. συνω-
 μάτας · τῆς βουλῆς λαβὼν τινὰς τῶν ἐσχότων, senatorii ordinis
 quosdam primarios 1, 8, 11. ὀλίγοι δέ τινες τῶν λ. pauci tamen
 quidam ex 2, 5, 5. †† c. adi. per art. et sq. relat. τινὰς αὐ-
 τῶν τοῦς ἐδοξοτάτους οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ λ. quosdam eo-
 rum 5, 7, 11. - † in relat. οὓς μὲν -, τινὰς δὲ, partim - par-
 tim 7, 1, 7. - † post art. praepos. οἱ δὲ τινες -, οἱ δὲ λ. qui-
 dam - alii 6, 9, 8. - † post art. postp. s. pron. relat. εἶναι -
 εὐτατρίδας πολλοὺς, ὧν τινος ἐπιλέξασθαι δύναται ἂν θυγατέρα, quo-
 rum alicuius - filiam 4, 10, 13. - †† cum praep. ἦσαν δέ τινες
 εἰ αὐτῶν καὶ πρόσθους, non nulli ex iis 5, 3, 18. - ††† τὴν
 ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ τινῶν εὐγένειαν, in senatorio ordine quorun-
 dam nobilitatem 2, 3, 3. - Post coniunct conditional. ἦν τις
 ἐρίσαι Σέλοι λ. si quis 2, 13, 14. εἰ γοῦν τις παραβάλοι λ. si enim
 quis 1, 1, 5. εἰ βουληθεῖη τις, si voluerit quis 2, 10, 11. - †
 simul c. al. coniunct. s. adv. εἰ καὶ τινες ἀμφισβητοῖεν, etiam si qui
 2, 6, 10. εἰ τινες καὶ ἐσώθησαν, si qui etiam 7, 9, 22. εἰ δέ τι-
 νες καὶ ἔλαθον 5, 2, 5. εἰ δὲ τινες λ. quodli quis 2, 10, 13. —
 καὶ εἰ τινες λ. et si qui 6, 9, 14. - † simul c. praep. εἰ δε τινὲς
 ἐκ τῶν Φυγόντων λ. si qui 3, 2, 18. - simul c. gen. perf. εἰ τις
 ὑμῶν, si quis vestrum 2, 13, 18. εἰ τινες ἢ στρατιωτῶν λ. si qui
 aut ex militib. 7, 4, 10 †† καὶ εἰ τινες Παρθυαίων αυτομόλοιοι,
 tum eos, quicunque ex Parthis transfugae 6, 7, 17. - Masc.
 de re, ἐνῆν δέ τις αὐτοῖς καὶ πόθος τοῦ Νίγηρος 2, 7, 14. καὶ εἰ τις
 ἦν κόσμος λ. et si quod 7, 3, 13. εἰ τινες ἦσαν εἰσφανοί λ. si quae
 8, 7, 4. χρόνου μὲν οὖν τινος ὀλίγων ἐτῶν, tempore equidem pau-
 corum ann. 1, 8, 1. ὀλίγου μὲν οὖν τ. χρόνου λ. equidem ad
 breve tempus 1, 6, 1. - † post praep. μέχρι μὲν οὖν τινος λ.
 aliquamdiu quidem 1, 8, 5. καὶ μέχρι μὲν τινος, ac aliquamdiu
 quidem 6, 9, 10. sc. χρόνου. †† c. subst. diversus fexus, εἰ τε
 τινὲς καρποὶ ἢ πόαι λ. tum etiam quicunque fructus 4, 2, 16. —
 Fem. c. subst. perf. vel nom. propr. Μαισὰ ἦν τις ὄνομα, M. erat
 quaedam 5, 5, 2. - vel nom. appell. οὐδὲ τις ἦν - ἡλικία λ. ne-
 que ulla erat 8, 4, 21. καταλιπὼν τινὰ δύναμιν, relictis copiis
 6, 5, 15. ἐγένοντό τινες καὶ ἀπορρήσεις 6, 4, 13. μή τινες ἐνέδραι
 λ. an aliquae infid. 8, 1, 2. - ††† in dupl. sexu et rect. simul
 que c. gen. perf. οὔτε πόλις τις, οὔτε τῶν ἐν Ἀζιάσει - ἐστίν, ὅς μὴ
 λ. neque civitas ulla, neque quisquam eorum, qui 4, 2, 17. p.
 οὔτε τις τῶν λ. - c. adi., ante id, τινὸς ποιητῆς - τύχης, qua-
 dam 1, 8, 5. 1, 9, 12. - †† post adi. ἑτέρα τις ἐπιβουλή λ. aliae
 quaedam infid. 1, 10, 1. ἡ δὲ συσκευὴ τοιαύτη τις λ. talis 7, 1,
 13. τοιαύτην τινὰ ἐλπίδα, eiusmodi quandam spem 2, 9, 4. 4,
 11, 5. τοιαῦται μὲν δὴ τινες αἰτίαι, huiuscemodi - quaedam 7,
 1, 25. ἡ δ' αἰτία - τοιαύδε τις ἦν, huiuscemodi quaedam 4, 9, 3.
 τοσαύτη τις ἦν - ἡ φιλοχρηματία, tanta erat 7, 3, 6. † πολλή τε
 τις Θροῦν ἐγένετο λ. magnus que fuit interitus 1, 12, 2. - Post
 coniunct. condition. εἰσόδους, εἰ τινες ἦσαν λανθάνουσαι, si qui 4,
 1, 9. ἀποθήκας -, εἰ τινες ἦσαν λ. quaecunque erant 7, 11, 14.
 — εἰ τινες ἦσαν εὐλῶν ἐσθλαί, si quae 7, 12, 12. 7, 2, 10. εἰ τι-
 νας - ἐσθῆτας, vestibus, quibuscunque amicii estis 2, 13,
 17. - †† Nominatim post art. postpos. de perf. Masc. τε-
 χνιτῶν ὅσις ἐποίησεν, artificum quis fecerit 1, 11, 2. τῶν στρα-
 τιωτῶν, οἱ τινες ἦσαν ἐκεῖ, qui 7, 6, 3. - †† Fem. τὴν ἱέρειαν -,
 ἡ τις τῆς Ἑστίας ἦν, quae Vestalis erat 1, 11, 11. quae quidem,
 p. ἡ γε s. ἡ περ s. poet. ἡ τε, per periphrasin, p. τὴν ἱέρειαν τῆς

Ἐς. Neutr. abf. f. solo c. v., post id, ἀτίσιμα δέ τι τὸ πλεῖθος λ. non nihil 4, 6, 10. ὧς - ἐροῦντάς τι, aliquid 7, 6, 15. καινοτομήσαι τινα 6, 4, 13. - sed ante, οὐδὲν -, μὴ τι. - νεωτερίσαιεν, ne quid 1, 13, 13. - Cum gen., vel rei, μὴ τι τῶν ἀναγκαίων λ. ne quid necessarium 1, 17, 8. δέδ. -, μὴ - εἰς τι τῶν - ἀμαρτημάτων ἐποιεῖλη, in aliquod vitium 6, 1, 11, 13. - vel perf. ἀλλά καὶ τινα τῶν στραπέδων λ. quosdam etiam exercitus 6, 4, 14. — Post negi: οὐδὲ τι ἐλέγετο λ. neque quidquam 6, 1, 4. † ὁ δὲ οὐδὲ τῶν πρᾶττομένων τὶ αὐτοῖς εἶηκεν, ipse nec, quid ageretur, cum ipsis communicabat 2, 8, 13. eorum, quae agerentur, aliquid. οὐ τι βουλεύμενον, minime 7, 1, 21. † οὐτε τὶ ὄραντας, λ. neque quidquam videntes 4, 9, 11. sc. κακόν. † οὐ τι γέ τῆς μάχης λ. nedem pugnam 2, 10, 12. οἱ δ' οὐ τι γέ ἐπαίθοντο, minime obtemperab. 5, 15, 14. v. γέ. † μὴ τι ἄρα καὶ καταγέλασον σιπεῖν; annon etiam ridiculum dictu? 7, 8, 9. nonne quid forte etiam ridiculum d., ut prom. cohaereat cum adi. κατ. Nisi ellipsum fiatnas praep., μὴ (κατὰ) τι ἄρα λ. aliquo pacto. μηδὲ τι λ. neque quidquam 2, 10, 13. - Cum subst., ante id, ὑπῆρχε δέ τι καὶ - ἦθος λ. animus quidam 6, 1, 14. ἦν τι παιδίων λ. 7, 10, 14. - post id, τεράγγωνόν τι 4, 2, 12. τοῦ τείχους καὶ μέρος τὸ λ. partem aliquam 8, 4, 23. - simul cum gen. rei, ὧς δὴ τι σκεῖος τῶν λ. aliquid 2, 1, 2. - Cum subst. et adi. οὐδὲ τι ἐκτενοντος σχῆμα, nullam speciem 2, 5, 8. ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν 2, 3, 15. v. ἀγ. - μείζον τι πλεῖθος λ. maiorem numerum 1, 10, 3. μέγα τι πλ. inagnam mult., 4, 14, 6: 7, 11, 18. 8, 1, 6. μέγα δέ τι πλ. 7, 2, 2. 7, 4, 9. πολὺ γάρ τι πλ. 3, 4, 2. πολὺ τι πλ. ib. 11. μηδέν τι γενναίου, nullam alacrit. 6, 7, 24. - Cum adi. solo, ante id, τὶ πλεόν 2, 3, 20. ἐμοὶ δέ τι καὶ πλεόν λ. aliquid amplius 1, 4, 5. αἰεὶ τι καινόν λ. aliquid novi 3, 13, 15. εἰ τι κ. ἢ quid novi 6, 3, 6. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuscemodi quipriam 1, 8, 5. ἐποίησέ τι τ. 4, 8, 10. συνέβη δέ τι καὶ τοιοῦτον 4, 12, 5. - post id, μηχανάται τοιοῦδε τι, tale quid 2, 10, 10. tale quiddam 4, 16. 1. τοιοῦτα δὴ τινα λ. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. talia nempe 1, 6, 6. τοιαῦτά τινα, talia ib. 10, 20. 6, 4, 10. talia quaedam ib. 1, 1, 13, 7, 3, 13, 15. 4, 14, 19. 7, 8, 21. haec talia 4, 9, 6. πυροειδές τι, ignea quaedam spec. 1, 7, 9. μέγα τι δράσας, aliquid 1, 10, 8. † ὄνειδόν τι ἐράσαι 2, 3, 23. μηδέν τι δειν. nihil mali 3, 9, 17. μὴ τι δ. ne quid mali 2, 6, 5. πῶς. - ἰ δ. aliquid grave 7, 4, 7. καὶ μηδέν τι ἦττον - ἐμοῦ 1, 5, 5. nihil quidquam minus, f. prorsus nihil minus, f. plane non minus, non. gar nicht weniger, als ich, f. im geringsten nicht weniger. μηδέν τε τὶ τοιοῦτον λ. nec quid tale 1, 9, 19. μηδέν τι τοι. nihil tale 3, 1, 2. οὐδέν τι μέγα ἢ βαρὺ, non adeo magnam 2, 5, 9. - Post solum pron. negi. μηδέν τι πράττειν ἄνευ λ. nihil agere 5, 1, 15. οὐδέν τι προσδοκῶντας, nihil tale 7, 11, 6. - † Per ellips. praep. (κατὰ f. κατ') - οὐ γάρ τι ἐμαυτῶ συνοῖδα λυπήσαντι ὑμᾶς 2, 5, 10. p. κατὰ τι, aliquid re, v. λυπ. — (κατ') οὐδέν τι μέγα ἀφελίσθαι 2, 3, 21. v. ἀφ. - ἢ οὐδέν τι ἀπέιχε λ. nihil 1, 10, 9. nihil quidquam f. prorsus n. h. f. nulla prorsus re. οὐδέν τι ἠπτόμενα, nullam (prorsus f. admodum) cladem accepimus 5, 1, 3. nullo prorsus modo, v. ἦτ. - οὐδέν τι φροντίζων τῶν λ. nihil curans 6, 2, 13. nih. prorsus f. nullo prorsus modo; sic et in lq. loco. (κατὰ) μηδέν τι προσήκειν - ἐαυτῶ λ. nihil 3, 9, 16. - † Post adi. al. per eandem ellips. πολὺ τι ὑπερσχεῖν, multo superior fuit 3, 7, 8. longe 4, 15, 11. μὴ

πολύ τι, non longe adeo 7, 11, 19. οὐ πλὴν τι ἀφες. non ita procul 2, 15, 3. non ita multum 5, 1, 3. non multum 4, 3, 15. - † Similiter post adv. μὴ πάνυ τι λ. non valde 2, 2, 9. οὐ πάνυ τὸ λ. non magnoperè 3, 10, 14. 3, 11, 6. 5, 2, 11. 7, 3, 10. 6, 5, 12. οὐ πάνυ τὸ δεινὸν νομίζων, non adeo horrendum 7, 5, 18. - Post coniunct. condition. absf. εἰ τι ὑποπτεύετε, si quid 2, 5, 12. 2, 9, 15. 6, 3, 6. 8, 8, 3. εἰ τι πταίσειεν τὰ λ. si paululum 7, 9, 24. εἰ τι τῶν πυλῶν ἐξῶσεν ἦν, quidquid extra p. 8, 4, 22. εἰ τι γυμνὸν ἦν τοῦ σώματος, si qua pars corporis ib. 29. sc. μέρος. - εἰ τι μέμφοιντο, si qua desiderarent 6, 9, 2. εἰ καὶ τι προσμπίετοι, si etiam quid 1, 12, 5. καὶ εἰ τι λ. et si quid 8, 7, 16. εἰ καὶ τινα λ. etsi non nulla 2, 10, 5. εἰ τε τὸ - πέπρακται, et quae 3, 7, 18. - Simul c. adi. εἰ τι - ἀγνωστοῦ ἦν, si quid 1, 15, 9. 6, 3, 6. εἰ τι καὶ μισῶδες λ. si quid etiam 1, 1, 2. καὶ, εἰ τι ἐπίγειον εἶη, et, si quid 4, 12, 12. - simul cum subst. καὶ εἰ τι σύμβολον λ. et quodcumque insigne 2, 13, 19. καὶ εἰ τι σχῆμα λ. et si quid aliud insigne 5, 4, 12. καὶ εἰ τι - ἀνάδημα, et omne donar. 3, 6, 20. καὶ εἰ τινα - (χρήματα) atque, si quae 2, 11, 13. 7, 3, 12. εἰ τε τὸ ἦν - τοῦ στρατιωτικοῦ λειψανόν, tum si quae - reliquiae 2, 14, 12. - †† Repetitum, varie, μέχρι - τινός, - τινός - τύχης 1, 8, 5. † μήτε τι τῆς -, μήτε τι τῶν, neque quid pararetur -, neque quid constitutum esset 1, 9, 21. - τοιαῦτά τινα -, τῶν παρόντων τινές 1, 13, 7. κατὰ δέ τινα -, μή τι 1, 17, 8. οὐδ' εἰ τις - μεταβολῇ, αὐτὸς τε τι πλεον 2, 3, 20. - τοιαῦτά τινα -, τινὰς αὐτῶν 2, 3, 14. εἰ δέ τινες -, μηδέ τι 2, 10, 13. δέ τινες -, τίς 2, 14, 9. μηδέν τι -, μηδέν τι δεινόν 3, 9, 16. sq. οὐ πάνυ τι -, περιελεῖν τινα αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, non nihil de eius auctor. 3, 11, 6. τοιαῦτά τινα -, τινὰ τέχνην 3, 12, 7. δέ τι - ἡθός -, οὐδέ τις -, καίτοι τινῶν 6, 1, 14. sq. τινές - ἀποσάσεις -, ἀλλὰ καὶ τινα τῶν λ. 6, 4, 13. sq. ἑκατοντάρχας τέ τινάς -, καὶ εἰ τινες - τῶν, centur. que aliquot 6, 9, 13. Μάγνος τίς -, στρατιώτας τινάς 7, 1, 12. τινὶ - δέ τις - ἀπόσασίς -, Φίλων - τινὶ - οὐ τι ib. 20. sq. καὶ εἰ τινα -, καὶ εἰ τις κόσμος 7, 3, 12. sq. καὶ εἰ τίς πρὸς τινα - εἶχε λ. 7, 7, 7. οὐδέ τις πρὸς τινα ἐλεγεί τι, οὐτ' εἶδέναι τι λ. nemo tamen ad quemquam dicebat quidquam, aut scire (quidquam) 7, 8, 3. non tamen quis ad quem dicebat quid, neque scire quid. ὑποβάλλοντός τινος, - ἦν τι παιδίου -, τῶν σὺν αὐτοῖς τινάς, admonente quodam 7, 10, 15. sq. οὐτε γὰρ ἡλικία τίς ἦν -, οὐτε τις ἔμενον οἰκοί, neque enim ulla aetas erat, - neque quisquam 8, 6, 17. μηδέ τις ὑμῶν -, εἶναί τινα μνήμην λ. neque verò quisquam - ullam futuram mention. 8, 7, 17. εἰ τι -, εἰ τινὶ δόλω 8, 8, 3. - ††† Corollarium per Vers. Bergl. qui 1) reddebat saepe, - 2) negligebat saepe, cf. 2, 7, 14. 2, 14, 9. 7, 3, 6. 11. etc. - 3) mutabat in pron. al. relat., praeter 1, 9, 21., (ante in Repetit. inít.) etiam in his, ἀγγέλλεσθαι τι τῶν προαπτομένων 1, 12, 12. v. πο. 4) corrigebat forte, οὐδὲν μέντοι εἰδὸς τῶν ἀπηγγαλμένων, οἰόμενον δέ, nihil quidem scientem; quid renunciatum sit 1, 13, 8. legens μέν τι λ. 5) addebat, ἐπ' ἀξιώσεως (τινός), in aliqua dignitate 2, 2, 5. ἦν ἰδεῖν τοὺς ἐχθρὸς λ. cernere erat aliquos, qui pridie 7, 3, 6. μέρη, paries quasdam 1, 10, 4. τίς, interrogans legitime, Masc. cum subst. perf. τινὶ θαρσύνεται στρατῶ; quò 7, 8, 10. - cum subst. rei, extra interrog. τινὶ βίῳ ἐχρήσατο, quae 7, 1, 1. i. q. sq. ὅποιψ. † simul c. adi. τίνα - ἐλεγχον μείζονα βούλεσθε, quodnam 5, 12, 12. i. q. sq. πεί-

αν. - Fem. de re, in orat. obliqua, τίνα γὰρ ἔσσειναι συμφωνίαν ἐν αὐτοῖς quam 4, 10, 12. - extra interrogat. τίνα γνώμην ἔχετε καὶ (τί) πρακτέον ἡγεῖσθε, quid animi haberetis, quid ve faciendum 2, 8, 5. ubi c. diverso verbi modo, opt. et ind. - Sed cum solo ind. τίνα ἔχετε γν. quae sit mens vestra ib. 8. - Neutr. in interrog. legitima, τί δὴ μέλλετε; quid 2, 1, 17.

Τίτος, Rom. imper. Τίτον τὸν Δομιτιανοῦ, Titum, Domitiani fratrem 4, 5, 13. v. τῶν.

τιτρώσκειν, ph. de perf. c. acc. perf. in opp. ἢ παῖεν μηδένα, vulnerarent 2, 13, 8. τοὺς ἐβαλλον καὶ ἐτίτρωσκον, vulnerabant 1, 12, 13. - † in var. rect. simul, c. abl. modi et praep. δόρασι - ἀπὸ τε ἵππων - τιτρώσκοντες αὐτούς, vulnerando 4, 15, 4. - † abl. τοὺς μὲν εἰς τὴν - θάλασσαν τιτρώσκοντες ἐξωδοῦσι, fauciantes 3, 4, 11. - de animal. τὰ δὲ (θηρία) - τιτρώσκοντα αὐτοὺς ἐλυμαίνετο, fauciantes, ipsos infestabant 5, 9, 10. qui Bg. a posstr. v. refert pron., ambigue locatum. - Pass. de perf. τιτρωσκόμενοι, faucii 1, 12, 17, 7, 11, 18. - † in opp. παύμενοι καὶ τ. icibus faucii 4, 11, 9. qui Bg. per hendiad. βαλλόμενοι καὶ τ. faucii 6, 5, 22, 7, 12, 4. - c. praep. et adiuncto, βαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἀκοντιστῶν, καὶ τιτρωσκόμενον ὑπὸ τῶν ὀπλιτῶν, eminus a iaculatoribus et cominus ab armatis milit. icta 7, 9, 18. qui Bg. per unum verb.

τοί, adv., per se, διὰ ταῦτά τοι, propterea ergo 1, 16, 5. - iunctum al. particulis, postpositum quidem, in ἦτοι, καίτοι, μέντοι, v. suo loco, sed praepositum v. in sq.

τοῖνον, sensu illativo, ab init. enunciat., in secunda regione, τιτρωσκόμενοι τ. scilicet 1, 12, 17. igitur 2, 5, 3, 2, 7, 10, 2, 9, 3, 9, 2, 14, 4, 2, 15, 3, 3, 14, 2, 6, 7, 6, 7, 1, 16, 7, 4, 5. itaque 4, 13, 10, 6, 2, 7. in tortia, τὰ κορυφαϊότατα τοῖνον, quocirca excellentissima 2, 15, 13. μὴ δεῖν τ. non igitur 5, 7, 4. σὺν παντί τ. cum omni itaque 7, 5, 2. †† in orat. obliqua 3, 14, 2, 5, 7, 4, 6, 7, 6.

τοιῶδες, f. potius τοιῶδες. Fem. de re, et quidem sq., ἡ αἰτία - τοιά δὲ τις ἦν, huiusmodi 4, 9, 3. ἐξ αἰτίας τοιάς δὲ 7, 4, 2. - Neutr. μηχανᾶται τοῖόν τε, tale 1, 10, 10, 4, 10, 1. μ. τοιά δὲ, talia 3, 11, 7. ἐλεξε τ. huiusmodi quaedam 1, 5, 4, 2, 2, 11, 2, 3, 11, 4, 14, 7, 6, 3, 4, 7, 5, 10, 7, 8, 5, 8, 7, 7. huiusmodi 5, 1, 2. - cum subst. ἐπὶ τοιοῖς δε γράμμασι, tales 4, 12, 15. quo uno loco pertinet ad pr. sed in rel. ad sq.

τοιούτος, Masc. de perf., sine subst. c. solo v., προῖων ἐθαίνετο, talis 1, 14, 17. ita indutus, ut dictum in pr. - †† cum acc. rei ellipt. τὰ - πολεμικά τ. ἦν, in bellic. negotiis talis erat 7, 3, 1. qualis in pr. descriptus fuit. - †† per contentum et c. adiuncto, πρὸς τούτους καὶ τοιούτους ἡμῖν ὁ πόλεμος, huiusmodi homines 7, 8, 17. tam imbelles, molles, cf. §. 10 - 15. - c. subst. τοιοῦτος ερεπός, talis 6, 7, 18. qualis in pr. descriptus. - Nominativum in laudem, τοιοῦτου βασιλέως, eiusmodi 1, 3, 13. tantum tam fortis, de Marco, - de Pertinace 2, 9, 14. tam boni et praestantis. - de Caracalla 4, 14, 8. tam fortis et militaris. δεῖσθαι - ἀνδρῶν - τ. tali 2, 15, 7. Albino, tam praestanti; sed in epistola Severi simulantis et mentientis. ὑπὸ τοιοῦτω μάγιστρῳ, tali 1, 5, 22. Marco, inter coelites. τοιοῦτον ἀνδρα, talem 2, 10, 7. Pertinac. - † ante subst. c. art. τοιοῦτον - τὸν βασιλέα 1, 7, 11. Commodum, in pr. descriptum. - Masc. de re, τῶν λοι-

πῶν τοιοῦτον Θόνου, tantam caedem I, 17, c. tantum numerum caedendorum. - cum art. αἰτίος - τοῦ τ. θανάτου, eiusmodi 2, 2, 12. τοιοῦτων λόγων ἤρξατο, huiusmodi 1, 4; τ. de sqq. — Fem. de pr. τοιαύτης εὐμοιρίας, tali 2, 5, 1. τ. ἐλπίδος, eiusmodi 2, 10, 4. τῆς τ. προαιρέσεως 3, 2, 5. - τοιαύτην ἀγγελίαν 1, 4, 20. tam triletem τ. δίκην, tales poenas 1, 9, 14. ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, eiusmodi 3, 15, 16. τοιαυτάς - τυραννίδος εἰκόνας, tales 1, 3, 11. - † simul c. pron. al. τοιαύτην τινὰ δοχητῖν, eiusmodi 4, 11, 5. τοιαῦται μὲν δὴ τινες αἰτίαι, huiuscemodi 7, 1, 25. — Post subst. ἡ - Φήμη τοιαυτῆ λ. talis 7, 1, 17. αἰτίαι - τοιαῦται, tales 7, 4, 1. - De sqq. ἡ δὲ συσκευὴ τοιαυτῆ τις λ. talis 7, 1, 13. ἕτερα τις ἐπιβουλή τ. huiuscemodi 1, 10, 1. ἐξ αἰτίας τ. ista de causa 1, 11, 1. hac de causa 1, 12, 7. - Neutr. de re, et de pr. τοιοῦτῶ - τέλει, talem 1, 13, 12. 1, 17, 26. 7, 9, 21. 8, 5, 26. τέλει - τ. 8, 8, 20. τ. πάθει, huiuscemodi 4, 11, 12. τοιοῦτον - τέλος, hunc 1, 9, 23. τέλος τ. finis talis 2, 5, 16. 6, 9, 15. τοιοῦτοις - γράμμασιν, tales 4, 10, 11. τοιαῦτα - ἐναύσματα, eiusmodi 2, 15, 3. τὰ τ. καλλωπίσματα, tales 5, 5, 9. - Neutr. sine subst. cum art. et praep. ἐκ τῶν τοιοῦτων; unde 8, 4, 29. sc. πράγματος f. αἰτίου, ex hoc, negotio f. factō, ob id. - Sine art. τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, tale quid 4, 15, 2. qui Bg. addit pron. τὶ, post quidem, ut in Ms. diserte praebetur ante, τὶ τ. c. pron. al. συνέβη τὶ τοιοῦτο, huiuscemodi quippiam 1, 8, 5. 4, 8, 10. † συν. δὲ τὶ καὶ τοιοῦτον, res huiuscemodi 4, 12, 5. μηδὲν τε τὶ τοιοῦτον προσδεχομένον, nec quid tale 1, 9, 19. μηδὲν τι τ. nihil tale 3, 1, 2. - Plur. εὐγένεια - καὶ ὅσα τοιαῦτα, huiusmodi 5, 1, 12. - †† c. art. τῶν τοιοῦτων κινεῖ -, ὅσα λ. in hoc genere 4, 9, 4. †† τὸ ἤτηθεν τοῖς τοιοῦτοις ἀδικεῖσθαι - δοκεῖ, in talibus 4, 5, 4. sc. καιροῖς f. πράγμασι, in talibus negotiis, iebus, causis, factis. τοιαῦτα συμβουλευόντες, talia 1, 4, 14. τ. - λέγοντός 2, 2, 21. 2, 3, 25. 2, 10, 19. τ. ὁλως. haec 6, 2, 7. τ. πράττων 4, 7, 1. 4, 9, 17. - in med. orat. τ. μελεῖσαι, talia 3, 11, 13. 4, 11, 1. 6, 9, 10. — c. pron. al. τοιαῦτα τινὰ, talia 1, 6, 10. 20. 1, 13, 7. 2, 5, 14. 3, 6, 17. 4, 14, 19. 7, 5, 17. 8, 3, 16. 8, 7, 19. huiuscemodi 2, 14, 8. ah init. - sed in med. or. talia 3, 15, 13. 8, 3, 6. - † saltem post comma statim, τ. τινὰ, haec talia 4, 9, 6. — † divulsa, τ. δὴ τινὰ, talia 1, 6, 6. huiuscemodi quaedam 4, 4, 16. τ. μὲν δὴ τινὰ 6, 2, 12. ††† τὰ μὲν κατὰ τὴν P. πόλιν - τοιαῦτα ἦν, talis 7, 7, 15. 7, 12, 17. v. n.

τόλμα, mor. ἐκ ταύτης τῆς τόλμης, audacia 2, 7, 4.

τολμᾶν, mor. de pers. c. acc. rei, τολμᾷ δὴ τοιοῦτο, aggreditur 4, 13, 1. εἰ τι τολμῶεν, si quid auderent 8, 8, 3. - simul c. praep. πάντα τολμᾶντες, διὰ τὸ θανάτου - καταφρονεῖν, audentes 3, 3, 6. τὰ δρασθέντα παρὰ γνώμην αὐτοῦ τετολμημέναι, ausos se (esse) 1, 13, 10. — simul c. adv. ὡς προπετῶς - ταῦτα τετολμημένας, tanquam ausos 6, 9, 2. ἀπαξ τολμήσας ἔργον τηλικούτον, aggressus 7, 11, 13. † in orat. contracta, ἀγαυαντεῖτε ἐφ' οἷς οἱ - στρατιῶται — ἐτόλμησαν, ob ea, quae - ausi sunt 2, 10, 3. p. ἐπὶ τούτοις, ἃ οἱ λ. sine casu, at c. adiuncto; ἦν - τολμησάι τε ἄμα καὶ δεῖσθαι — περικῶς, ad audendum 1, 17, 14. - sq. coniuncti. τολμήσαντος (αὐτοῦ τοῦτο), ἵνα λ. auso homine 1, 9, 12. - abs. in particip. c. finito v., τολμήσαντες οὖν ἐκίασιν τῇ σιγηῇ λ. itaque audenter aggrediuntur tabernaculum 8, 5, 22. qui Bg. bene per adv., pro quo et procedunt formulae syn. sumta audacia f. cum audacia.

- c. inf. μηδενός - ἀντισηῖναι τολμῶντος, audente 2, 6, 19. μήτε
τινά τολμῶντα λ. audere ib. 6. ἀρξασθαι οἷοις ἐτόλμα, audebat
7, 4, 1. 2, 11, 17. οὔτε - ἠαλύσαι ἐτόλμων, audebant ib. 11.
ταῦτα - δεῖξαι ἐτόλμησεν, ausus est 1, 14, 14. 3, 11, 7. 6, 2, 17.
μηδὲ πρόελθεῖν - ἐτόλμησαν, sustinuerunt 2, 10, 13. - ausi sunt
7, 12, 11. †† ὡς - τολμήσαι τε καὶ τοῖς ἔλεσιν ἐπεισελθεῖν, ut
ausus fuerit et ipse paludem ingredi 7, 2, 14. qui Bg. per hen-
diad. in inf. μὴ τολμήσειν ἐπεξ. haud ausuros (esse) 7, 11, 18.
— Pass. de re, per particip. neutr. c. art. abl. ὡς ἂν μὴ λάθοι
τὰ τολμώμενα, ne lateant, quae ausus est 3, 12, 6. ausa, audacter
et impie inlicita et cogitata. - † c. adiuncto per subst. τὸ εἰς
τὰ τ. ἀμα τῷ θαρράλειω εὐέλπι, in aggrediendo 2, 14, 3. v. θαρρ.
— † τὸ πρὸς τὰ μεγάλα τῶν τετολμημένων εὐλαβῆς, in magnis
aggrediendis 2, 8, 2. in magnis ausis f. coeptis. ὅσει τῶν τετολ-
μημένων, metu eorum, quae ausi fuerant 2, 5, 15. perpetrato-
rum. εἰ πρὸς τὰ τετολμημένα τιμωρίαν ζητεῖτε, ausis vestris 2, 13,
11. - cum dat. pers. τὰ Δομετιανῶ τ. quae Domitiano ausa
1, 3, 10. ab illo perpetrata. ἔργον - ἡμῶν τετόλμηται, facinus
ausi sumus 7, 5, 15. nobis, a nob. tentatum, patrum, τὰ τολ-
μηθέντα αὐτοῖς λ. ausa sua ib. 1. tentata, patraia sibi, a se. - cum
praep. τὰ κατὰ τὰς ἀνατολάς ὑπὸ τοῦ βαρβάρου τολμώμενα, quas
res in Oriente barbari aggredierentur 6, 3, 1. quae per Orientem
a Barbaro tentarentur, f. illa - tentata. - simul cum adv.
τοῖς - οὕτως ὡμῶς τετολμημένοις ἐν Φόνῳ τῷ βασιλικῷ, illa - ausa
2, 6, 22. ἐπὶ τοῖς οὔτ. ὡμ. κατ' αὐτοῦ τετολμημένοις 2, 9, 15. —
† c. adiuncto, f. opp. et adv. τοῖς οὕτω τετολμημένοις καὶ εὐτυ-
χηθεῖσιν ἔργοις, quae tali ausu fecerat 2, 14, 1. illis ita audaci-
bus factis, audacter susceptis.
- τόλμημα, mor. c. adiuncto, ἐπὶ τηλικούτοις - ἀμαρτήμασι καὶ τολμή-
μασι, ob - facinora 2, 13, 14.
- τομίας, pl. οἱ τῇ θεῷ τομίας ἱερωμένοι, evirati deae sacerdotes 1, 11,
7. p. οἱ τομ., ἱερ. τῇ θ., evir. deae sacriati, Cybeles sacerdos
castrati, nostri. *Verschnittne.*
- τόξευμα, pl. μείναντες ἔξω τοξεύματος, extra teli coniectum 8, 4, 17.
qui Bg. recte supplet gen. βολῆς.
- τοξέω, pl. extra bell. in opp. ἀκουτίζοντι καὶ τοξεύοντι λ. sagittam
mittens 1, 15, 3. - in bello, c. particip. modi, τοξεύειν, ἵπποις
ἐποχούμενοι, ἤδισαν, usum arcus 3, 4, 19. - cum adiuncto al.
ἐπέδραμον - τοξεύοντες καὶ καθιπτέοντες, sagittis petentes 4, 15, 2.
— c. praep. f. formula adv. εἰς τοῦπίσω τοξέοντες, ἐμάχοντα, sa-
gittas mittentes 3, 4, 19. e. simul in opp. τῶν - ἀκουτίζόντων,
— τῶν τε τοξοτῶν ἐς - τὰς κεφαλὰς - ῥῆξα καὶ πόρρωθεν κατὰ σκο-
ποῦ τοξέοντων, cum sagittas dirigant 6, 7, 18. v. σκ. - † ὁ
Πέρσης - πανταχόθεν τοξέων, sagittis petens 6, 5, 21. - Pass. c.
praep. τὰ γυμνά ἑαυτῶν, εἰς ἃ τοξέοντο, qua sagittae fereban-
tur ib. in quae sagittis petebantur.
- τοξικός, phys. de re, in ellipt. Παρθυαίων οἱ τοξικὴν ἀριβοῦντες,
Parthorum peritissimi artis sagittariae 1, 15, 4. sc. τὴν τέχνην,
v. ἀκρ.
- τόξον, pl. instrum. extra bell. c. adi. διηγυλιημένου, arcum 1, 14,
18. τόξον παρασκευῆ 6, 4, 7. τόξοις - χρωῦνται 6, 5, 9. Φαρ-
τρας καὶ τόξον ἀποδέμενοι 4, 11, 6. 10. - de instrum. al., in bel-
lo, cum opp. τὴν διὰ δογᾶτων - μάχην, - καὶ τὴν διὰ τόξων - ἐμ-
πειρίαν, sagittariae artis 4, 10, 7. in sagittando f. sagittarum. -

τῷ πλήθει τῶν τ. sagittarum 4, 15, 4. τ. πλ. 8, 2, 4. τόξοις -
βάλλοντες 3, 9, 9. 7, 11, 17.
τοξότης, ph. de perf. in bello, c. adiuncto, patron. per adi. Ἀρη-
νοί - τοξοταί σύμμαχοι, sagittarii 3, 1, 6. - c. gen. perf. Ὀσρο-
ηνῶν τοξοτῶν. 7, 1, 21. - in opp. simul, Μαυρ. ἀκοντιστῶν -, καὶ
τ. Ὀσρ. καὶ Ἀρμενίων 7, 2, 2. - per patriam, Μαυρ. ἀκοντιστὰ
τοξοταί τς οἱ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς 8, 1, 5. - c. affini v. τῶν Μαυρ.
ἀκοντιστῶν, - τῶν τς τ. - τοξευόντων 6, 7, 18. - in mera opp.
ρί ἀκ. καὶ οἱ τ. λ. 7, 2, 5. Μαυρ. ἀκοντιστὰς - καὶ μέρος τοξοτῶν
3, 3, 5. †† Μαυρ. πλείους καὶ τοξοτῶν ἀριθμῶν - ἐπαγόμενος ἀπὸ
τῆς ἀνατολ. λ. 6, 7, 17. ἴππον πολλῆν - καὶ τοξοτῶν - πλήθος 4,
14, 6. ††† cum adiuncto subst. appell. πλήθει ἀνδρῶν τοξοτῶν,
ingenti copia sagittariorum 3, 9, 7. v. ἀν. cum adiect. et subst.
τοξότας πλείους σύμμαχους ib. 4.
τόπος, ph., univ., terra, ὠριστο, λ. locus 6, 5, 17. - c. adi. ὡς
ἀπ' ἀσφαλοῦς τοῦ τόπου τὰ γενόμενα θεάσονται, ex tuto loco 3, 4,
11. - † repetit. δι' ἀγνωσίαν τῶν τόπων -, ἀβατα - τῶν τ. 7, 2, 11.
paludum. - regionis, πρὸς βοήθειαν τοῦ τ. ad succurrendam re-
gioni 3, 14, 2. de parte Insulae Britann. † ὅς τῶν τ. ἐβασίλευε,
in illis locis 3, 1, 6. Atrea. - oppidi, εὐ τὴν τρομοχρησίαν ὁ τ.
Φέρις 3, 4, 6. Alexandria. τὴν πρ. λαβεῖν τὸν τόπον ἐκ λ. 1, 11,
3. Pellinus. munitiōnis vel muri, τὸν τ. ὁ χειμάρρους ἀνοίξας 3,
3, 11. post τοῦ τείχους §. i. sed τοῦ ἐρύματος §. pr. et §. 7. - cum
adi. et in opp. καιρὸν Φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον 1, 8, 11. —
simul cum gen. loci alius, ἐν τῷ πλατειάτῳ τοῦ πεδίου τόπῳ 4, 2,
12. Campi Martii. ἐν τῷ μέσαιτάτῳ τῆς συγκλήτου λ. 5, 5, 12.
Curiae. - † de aedificio, ἐπὶν - πᾶς ὁ τ. πληρωθῆ 4, 2, 18. post
οἰκημῆ §. 16. †† ἐκ δημοσίων ἱερῶν τς τ. ex publ. ac sacris locis
2, 11, 13. qui Bg. legerit δημ. καὶ ἱερ. τ., pro vulg. δημ. ἱερῶν
καὶ τόπ. - †† ἐν τοῖς ἀνακεχωρητοῖς τόποις, in secellibus 1, 12,
12. praediis ante urbem, cf. 1, 11, 15. ἐν προαξείοις λ. - †††
trop. cum gen. perf. τόπῳ τῶν λ. loco 2, 14, 10. nostr. *Statt f.*
an Statt.
τοσοῦτος, Masc. de perf. ph. de copia, μετὰ τοσοῦτου στρατοῦ, tanto
2, 11, 10. - in relat. tacita ei intra art. et subst. τοῦ τ. δήμου
— ὀλίγων λ. 7, 12, 6. τοσοῦτον στρατὸν -, πόλῳ ἐλάττωτα 8, 3, 21.
ἐν δήμῳ τοσοῦτω 4, 6, 12. - Masc. de re, de copia, in relat.
per numerum diversum, τῶν ἐπισιτισμῶν τοσοῦτων ἐντων, ὅσον λ.
commeatu illo, quem 6, 7, 3. - sq. partic. intensiv. τοσοῦτος
— ἐγένετο φόβος, ὡς λ. tanta caedes, ut 4, 9, 17. - Al. not. de
modo, τ. ἣν ὁ Μαξ. φόβος, ὡς λ. tantus, ut 7, 8, 4. ὀλέθρου τ.
tantae cladis 1, 13, 6. † τοσοῦτων κινδύνων, tanta ib. 14. f. tot.
— Al. not. de duratione, τοσοῦτου χρόνου, tandiu 1, 4, 7. το-
σοῦτον - χρόνου, tantum temporis 1, 9, 1. sc. μόνου. in relat. μή-
τε διδούς καιρὸν -, εἰ μὴ τ., ὅσον λ. nisi quo 2, 11, 2. - Fem.
de perf. de cop. simul que in repetit. τοσαύταις μάχαις, - τοσαύ-
της συμμάχου δυνάμει, tot - praелиis -, tantae auxiliaries copiae
3, 6, 14. † τ. παρ' ὑμῖν εὐγενείας 2, 3, 12. v. εὐγ. - τοσαύτην -
δύναμιν, tantas vires 1, 10, 9. - Fem. de re, in not. cop. το-
σαύτης - περιουσίας, tanta 3, 13, 10. - sed modi, πόνων ἀσκήσις
τοσαύτη, tanta 4, 7, 14. † τοσαύτη τις ἂν - ἡ φιλοχρηματία 7, 3a
6. τοσαύτην ἐξουσίαν 1, 9, 24. † τ. δειλίαν 2, 1, 22. v. δειλ., -
τ. τύχην 7, 1, 3. - in relat. ἐν τοσαύτῃ - ἀταραξία, ὡς λ. 2, 1,
16. τοσαύτην - τιμωρίαν, ὡς λ. talem 6, 4, 11. - intra art. et

subst. τῆς τοσαύτης - τιμῆς, tanto 2, 3, 16. τὴν - τ. ἀρχὴν 2, 10, 8. ††† τοσαύτην ἐξοδὸν στρατοῦ, tantam incurfionem exercitus 2, 11, 6. qui Bg. servat hanc lect. vulg., pro qua melius τοσούτου ἐὼ. ср. Neutr. Sing. de perf. de cop. στρατοῦδεο τ. exercitus tantus 3, 13, 11. - sed de re, τοσούτου - μέρος τῆς πόλεως, tant. 7, 12, 16. p. τοσούτο. - πλήθος - τοσούτου ἀνδρῶν λ. 4, 15, 13. πλήθει τοσούτῳ 7, 11, 18. †† τοσούτου χρημάτων πλήθος, tanta pecuniae multitudine 4, 4, 19. qui Bg. recte legit sic p. vulg. τοσαύτων. in relat. τῶν ἀργυρίων, ὅσον λ. tantum argenti 2, 6, 15. τοσούτου - πυροειδές τι, ὡς λ. 1, 7, 9. ut ea (coma) tantam affunderet ipsi igneam quandam speciem. ut; ubi τῶν c. pron. τί, ut 7, 3, 6. - † simul c. gen. rei, εἰς τοσούτου - τιμῆς λ., ὡς λ., in tantum honoris 1, 12, 8. εἰς τ. ματίας λ. eo usque infaniae 1, 14, 15. 1, 15, 17. εἰς τ. - ὕβρεως λ. eo contumeliarum 6, 1, 20. ἐς τ. - παρανοίας 5, 7, 12. - Sine subst. in relat. de modo, ὅσω -, τοσούτῳ λ. quanto. - tanto 2, 3, 17. - † de temp. per ellipsi. † τοσούτου ἀνεπαύετο, ὅσον λ. tamdiu, quoad 2, 11, 11. p. κατὰ τῶν μέρος τοῦ χρόνου. Aut pro masc., scilicet κατὰ χρόνον τῶν. de intervallo loci τοσούτου διαστάσεις, ὅσον λ. 7, 11, 19. p. κατὰ τῶν διάστημα, tantum - ut. † τῶν ἀφεισῶτες, ἐς ὅσον λ. tantum - quantum 4, 13, 13. † de modo, (κατὰ) τῶν ἡμαρτεν, ὅσον μὴ λ. tantum, quod 5, 2, 6. hac re. in hac re, in hanc partem, hactenus. †† simul in relat. per numerum al. plur. τοσούτου ἀποκί, ὅσα λ. tantum - quantum 6, 5, 8. - † c. praep. παρὰ τῶν. - οὐκ ἐξέφυγε 5, 4, 23. tantum non, i. prope; s. igitur in tantum quidem Maerinus non effugit. - sine neg. παρὰ τ. ὁμόρους, ferme 7, 10. sc. διάστημα, πρᾶγμα, χρέμα, ad tantillum, ad parvum. - Neutr. Plur. de re, in relat. de cop. τοσαῦτα χρήματα, ὅσα λ. tantae opes, quantae 2, 7, 3. - sed in rel. tacita, ἐτῶν τοσούτων, tot annis 1, 17, 10. τ. ἐτῶν 2, 2, 17. tam multos an. 6, 4, 4. e. per tot an. 7, 1, 10. ἐν ἔτεσι τοσούτοις, per tot an. 6, 1, 16. † μετὰ τοσαῦτα πρόπαια, post tantas (tot) victorias 1, 15, 15. tot tropaea 5, 15, 6. - Sine subst. τοσαῦτα εἰκῶν λ. tantum 1, 4, 15. haec 1, 5, 27. τ. κατωθωκῶς, tanta 2, 14, 2. †† c. gen. perf. τοσαῦτα μὲν δὴ τῆς Πισσ. - ἰσορῆισθω, haec hactenus de Pessinuntia 1, 11, 14. qui Bg. suppleverit saltem pr. περὶ ante gen., dum, nisi latet ista in δὴ, nec suppleri velis illa alia χάριν s. ἔνεκα, per analog. istorum Lat., hoc litterularum exarari, excuses, assumto ad pron. aliquo subst., χρήματα, μέρη, nostr. diese Sachen, Umstände.

τότε, ph. ab init. enunc. post punctum solum, ὁ Κέμμ. tum 1, 12, 2. τ. γούν λ. tunc 1, 15, 9. τ. δὴ 7, 11, 8. - in med. orat., ab init. membri, ἀνθὴ, τ. ἀκμάζοντα, tum 1, 7, 4. - πρ., τ. ἀπ. λ. tunc demum 7, 4, 11. ἀνδρῶν, κ. τ. λ. tunc etiam 3, 4, 5. - sed intra membrum, μένων καὶ τ. λ. 2, 5, 8. † πόλει - μεγίστην τ. καὶ εὐδαίμονα, max. tunc et fortun. 3, 1, 10. - ὡς ἕνασος ἐβουλήθη τῶν τ. συγγραψάντων, illius aetatis scriptores 3, 7, 15. ut quisque voluit illius aet. scriptoribus, s. numerum - ut quisque voluit tunc de his scribentibus, tradidit. - Sed in relat., in periodi apodofi, ἐπεὶ δὲ - ἐμονομάχει, τότε λ. tunc 1, 15, 15. ὡς δὲ -, τότε δ' λ. ut - ibi tum 4, 8, 18. - extra periodum, πάλαι μὲν - τότε λ. 1, 9, 15. καὶ ἄλλως μὲν -, τότε δὲ καὶ λ. 2, 15, 4. ubi de praesenti temp. etiam valeat et p. nunc. - 5, 8, 16. ἄλλως μὲν -, ἀγανακτήσας δὲ τότε λ. at tunc indignatus 3, 3, 5. - φύσει μὲν -, τότε δὲ δοικῶν καὶ λ. tunc autem 3, 8, 6. καὶ πρότε-

ρον μὲν -, τότε δὲ λ. 8, 2, 10, 6. - πρότερον μὲν -, πλὴν τότε ib. 11. 19. - Alio ordine, praemissum, ἐγγενιάζει δὲ - τότε λ., - ὕπερον δὲ λ. 5, 3, 10. - †† ὡς γὰρ. - διέκειτο, τό τε καὶ λ. cum - tunc etiam 7, 10, 2. qui Bg. legit una voce τότε καὶ, ut Ms. τότε δ. καὶ λ., ubi δὲ p. δὴ, solenne in apodosis. - †† Cum art. solo, ἀλλοίους - ἐκάλουν οἱ τότε. tunc homines 3, 8, 18. qui Bg. supplet subst. ἀνθρώποι, dum simul et desit particip. aliquod, ὄντες, ζῶντες, γινόμενοι. - ὡς δὲ τινες τῶν τότε ἱερέων, atque ut quidam historici tunc tradiderunt 5, 7, 8. qui Bg. videtur explev. Ne illud supra particip. συγγραφάντων, vel iustit. συγγραφέων, p. I. veris, ut vero quidam scribentium, s. eorum, qui tunc scripserunt de his, trad. - †† simul c. subst., πιστεύοντων κατ' αἰὸν καιροῦ τῶν τότε ἀνθρώπων. credentibus eius aetatis hominibus 1, 14, 10. qui Bg. refert modo alterutrum, cf. supra in ἀνθρ. et κατ. †† ἐορτῆς, ἐν ᾗ - εὐφραίνουσιν αὐτοὺς, ἀρχαὶ ἐπίωνμοι τότε πρώτον λ. 1, 16, 7. ubi Bg. omittit adv., lege fortialis τό γε πρώτον, et γε hoc opprimens, dum vulg. lect. debet accipi pro ἀρχαὶ τε ἐπίωνμοι οἱ τότε, (cum art., qui facile exciderit ob pr. syllabam.) consules tunc temporis, eius anni. — †† De tempore, non praecedente aut praesenti, ut in locis superioribus, sed posteriori, παρεμυθήσατο αὐτὸν ἢ συναγομένη τότε - τύχη, quae tunc auxiliabatur 3, 9, 13. ubi fuerit p. deinde; quamquam et procedit p. nunc, post oblidionem illam, tentatam infeliciter.

τοῦ, p. τινός, indefinite, παρὰ τοῦ πεμφθῆναι, a quodam 7, 6, 13. — αἰεί του - παρόντος, altero 8, 7, 16. qui Bg. legerit ἑτέρου p. duob. αἰεί τ.

τοῦνομα, v. ὄν.

τοῦναντίου, v. ἐναντ.

τουτέσι, v. εἰμί.

τυπι, Attic. de re, c. subst. et art. τὸ γραμματεῖον, huncce libellum 2, 1, 23. p. τοῦτό δέ.

Τραιανός, imp. Rom., c. art. τοῦ Τραιανοῦ, Traiani 6, 2, 11. - sine eo, ἐπὶ Τραιανῶν 1, 7, 7.

τράπεζα, ph. ὅσοι κόλακες τραπέζης, mensarii adulatores 1, 6, 2. v. κ., forte p. cibus in mensa, ut in loco sq. - cum adi. τραπέζαν εὐτελεῖ παρετίθετο, mensam 4, 7, 8. cibum et potum, 19. ποτὸν καὶ ἐδέσματα, sed et μᾶζαν.

τραῦμα, ph. c. adi. οὐδέ τις εἶδεν - τραῦμα ἄλλο, πλὴν λ. vulnus 1, 15, 7. - per formulam, καὶ μέχρι τραυμάτων προεχώρει, nec ultra vulnera procedebat ib. 16. et tantum usque ad vuln., cf. πρ.

τράχλος, ph., animal. κατ' ἀκροῦ τοῦ τραχήλου, in supremum collum 1, 15, 11. - homin., oppresso gen. pers. ἀποσφίγγας τὸν τράχλον (αὐτοῦ,) constricto gutture 1, 17, 25. † ἐξαρτήσας — ζωῆς τὸν τρ. applicato collo zonae 7, 9, 20. τοὺς τραχίλους; ἰκκομοῦσι σιδήρῳ, colla 3, 14, 13.

τραχύς, Masc. de re, trop. cum adiuncto, σιληρῶ βίῳ καὶ τραχεῖ, asperae 2, 9, 2. v. σ. - Fem. phys. τραχεῖα - οὐσά ἢ χώραι, aspera 6, 5, 12. - Neutr. Sing. trop. in opp. τὸ μὲν ἡμέτερον σῶφρον τραχὺ αὐτοῖς δοκεῖ. λ. 7, 3, 14. † τραχεῖσι προσωποῖ νεύμασιν, truci vultus nutu ib. 21. - Superl. ph. ἔρη, τραχύτατα ὄντα, montibus, asperissimis 6, 5, 11. † sine subst. p. adv. cum adiuncto, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου λ. asperissime 7, 1, 2. τρ. καὶ μετὰ πάσης ὠμότητος λ. 7, 4, 3. † τρ. καὶ ὠμώτατα 7, 6, 10.

- τραχύτης, ph. de loco, cum gen. loci, ἐπὶ τῆς τῶν ὄρων τραχύτητος, asperitatem 5, 6, 13. διὰ πετρῶν τραχύτητα 8, 1, 13. — absf. δυσβάτου διὰ ζενότητα καὶ τ. εὐσῆς τῆς ὁδοῦ 3, 3, 1. — trop. cum adiuncto, εἰς τ. καὶ ὠμότητα λ. 7, 1, 25. iram vehementem cum duris verbis.
- τρεῖς, Masc. de persf., sine subst. δύο ἢ τρεῖς, tres 7, 11, 5, sc. στρατιῶται, cf. §. 3. — c. subst. δ. ἢ τ. ὀπλίτας 7, 8, 13. — in opp. εἷα - ἀνδρα τρεῖς καθελόντα βασιλέας 3, 7, 19. — Fem. de re, τριῶν ἡμερῶν, trium 7, 4, 6. δύο - ἢ τ. ἢ. biduo aut triduo 2, 12, 7. biduum aut triduum 8, 4, 8. τῶν τ. μοιρῶν τοῦ στρατοῦ, de tribus partib. exercitus 6, 6, 4. ἐνεμε - εἰς τρεῖς μοίρας 6, 5, 1. — Neutr. de re, ἐτῶν - τριῶν ἢ τεττάρων, triennio aut quadriennio 6, 6, 11.
- τρέμειν, ph. de persf., τρέμων, - κατηγέρει, tremens 6, 9, 2. 12. — τρέμοντας - καταλιπῶν 4, 5, 17.
- τρέπεσθαι, ph. de persf., Pass. aut Med. c. praep. ἐς Κυζικὴν ἐστράπησαν, versi sunt 1, 12, 17. fugati, ita telis petiti, ut se verterent et corpus suum ad fugiendum. — it. absf. ἐστράπητο, fugiebant 4, 11, 9. — Med. c. acc. persf. et adv. τοὺς ἀνδρες ἄτακτος ῥαδίως ἐτρέψατο, in fugam vertunt 7, 9, 14. — cum acc. loci, τὴν ἐπὶ Κυζικόν (ὁδὸν) καὶ αὐτὸς ἐστράπητο, versus Cyzicum et ipse convertit (sc) 3, 2, 2.
- τρέφειν, Pass. de persf., partim ph., cum praep. et adiuncto, παρ' αὐτοῖς γεννηθέντα καὶ τραφέντα, educatum 1, 7, 5. — trop. ἐν εἰρήνῃ - τετραμμένον, paci innutriti 7, 9, 11. versati in p., frui.
- τρέχειν, ph. de persf. c. adv. τρέχων ἔμπαλιν ἑαυτοῦ, currens 5, 6, 17. i. q. pr. ἀναποδ. λ.
- τριβέλος, ph. in bello, τριβόλους - ἐξέριπτον, tribulos 4, 15, 6. nostr. *Fufsangeln* f. *Fusseisen*.
- τριγονία, ph. ἀνωθεν ἐκ τριγωνίας βασιλέα, a tertia iam stirpe 1, 7, 5. tertia generatione, nostr. vom dritten Gliede der Abnen her; dum tres stirpes in linea adscendente Commmodo fuerunt patet Antoninus cum matre Faustina, Antoninus pius cum Hadriano et Traiano.
- τριότης, ph. de re, cum subst. fem. sex. τριστοῦς βασιλείας, trium annorum imperium 7, 4, 2.
- τριήρης, ph. c. adi. et praep. πάσας τὰς κατὰ Ἰταλίαν τριήρεις, triremes 2, 14, 3. sc. ναῦς.
- τρικαίδεκα, de re, ἐτη, tredecim 1, 17, 26. 8, 8, 21. ἐτῶν 6, 2, 1.
- τρίτος, Fem. de persf. τρίτην - ἠγάγετο (γυναῖκα), tertiam 5, 6, 5. — de re, τῆς τρίτης ἡμέρας, tertio die 7, 8, 5. — in relat. πρώτης μὲν - καὶ δευτέρας - ἡμέρας, - τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ, tertio die 4, 15, 11. — †† simul c. gen. temp., πρ. μ. καὶ δ. ἡμ. -, τῇ δὲ τ. τῶν ἡμερῶν, tertio autem 8, 7, 7. i. q. pr. formula. σύν τ. μοίρᾳ, cum tertia parte 6, 5, 16. τῆν τ. μοίραν ib. 4. — Neutr. τρίτον καὶ τέταρτον (οἰκίαν) 4, 2, 14.
- τρίχας v. θρίξ.
- Τροία, regio, κομισθὲν ἀπὸ Τροίας, ex Troia, 1, 14, 7. sq. ἀπ' Ἰλίου.
- τροπαιεῖν, physf. μένει - π. tropaeum 5, 4, 6. urbs et simulacrum; nisi est simul c. gen. rei, dum sq. καὶ δειγμα τῆς νίκης λ. τροπαια, ἃ ἠγείρισμεν 3, 6, 16. ὑπομνήτατε - τῶν τροπαίων, ἃ - ἠγείρι. 6, 3, 12. κατὰ βαρβάρων ἐγείραι τροπαια 3, 9, 1. 3, 14, 3. δόξαν, ἐπὶ

τροπαίαις προσηγομένῃ 7, 3, 8. - c. adi. πολλά - ἐγείρας τ. 2, 1, 9, 2, 9, 12. δισσα καὶ μέγιστα ἠγειραν τ., τὸ μὲν τ., τὸ δ' 3, 7, 16. ἐμφύλια, οὐτὲ ξένα - ἠγειρε τ. 3, 15, 6. - c. gen. perf. et praep. Σεβήρου κατ' αὐτῶν τροπαίων 6, 2, 11. - simul cum adiect. μετὰ τοσαῦτα τ. πατρὸς λ. post tantas victorias 1, 15, 15.

τροπή, ph. sensu milit. et bell., c. adiuncto, τροπῆς γενομένης, ἔφευγον ἐς τὴν πόλιν, in fugam versi petunt urbem 1, 12, 13. vertentes terga s. versis tergis, fugiebant in urb. - cum adi. simul, τ. καρτερας γ., εδίωξαν αὐτοὺς, fuga vehementi facia 3, 7, 14. Οὐγγὴ πελλῆ καὶ τραπή καὶ Θύνας πολὺς τῶν - στρατιωτῶν γίγνεται, profligatio 3, 2, 1. ubi fortallis, ut in sup. loc. - c. gen. perf. τροπή τῶν ἀνατολικῶν γίγεται, in fugam versi sunt orientales 3, 4, 10. - ἔγχετο τροπαί τῶν βαρβάρων, fuga barbarorum 3, 14, 18. - simul c. adi. οὐ βατέρων ῥαδία ἦν ἡ τ. neutrorum facilis erat in fugam versio 3, 7, 7.

τρόπος, trop. cum adi. παραδόξῳ τρόπῳ, modo 1, 9, 4. παντί τ. omnibus modis 3, 3, 6, 3, 13, 6, 3, 15, 2, 5, 8, 7. - simul c. gen. rei, τ. τ. ὅσων ἀναίροισιν, omni caedis genere 4, 9, 13. - Al. not. mor. εἰ μὴ χρῆσθς - συνοικί τ. 5, 1, 11. animus. - c. subst. τρόπου θαλότητι, morum ib. 17. † τρόπων χαλνότητι, ingenii ib. 3. animi 5, 5, 2. † per acc. ellipt. κοσμίου (κατὰ) τῶν τρόπων, modesti moribus 1, 2, 3. χαλνου τῶν τ. futilis ingenii 3, 8, 8. - cum gen. perf. τοῦ τρόπου (μου) τὸ - animi (mei) 5, 1, 5. γνωριζόντων αὐτοῦ τὸν τρ. eius ingenii 2, 14, 9.

τροφεῖον, trop. τῶν πρεσβυτέρων τροφεία μοι ταῦτα ὀφειλόντων, senioribus ut alumno mihi officia haec debentibus 1, 5, 10. qui Bg., nisi legit τροφῆ μοι s. τροφῶ μοι, saltem suum Lat. al. ceperit non pass., p. eo, qui nutritur, sed act. p. eo, qui nutrit, ut Commodus sit nutritor seniorum militum, tanquam socius regni et patris. aut tanquam successor et filius. Severe valet, senioribus debentibus mihi illa nutritia, educationis nutritionis que praemia, i. benevolentiam illam, (quam in pr. nominarat scriptor.) tanquam mercedem pristinorum beneficiorum, a patre collatorum; vos seniores debetis mihi benevolentiam illam patri mortui causa, ut gratum sic animum ostendatis propter illius pristina beneficia, et quoniam ego sum tanti benefactoris vestri successor et filius. Et p. ὡς τροφεία μοι ὀφ. ταύτην, sc. τὴν εὐνοίαν, cf. ταύτ.

τροφεὺς, phys. de perf. c. gen. perf. τοὺς τροφεῖς αὐτοῦ, nutricios suos 3, 15, 8.

τροφῆ, ph., de re, hom., in opp. et c. adi. τῆς προσηγομένης τροφῆς ἅμα ποτῶ λ. cibo 1, 17, 23. τροφῶν παντοδαπῶν καὶ ποτῶν λ. esculentorum 8, 6, 6. - † c. meto adi. πρὸ πάσης τ. ante quemque cibum 1, 17, 23. e. ubi p. victus, et de potu simul. - τροφὰς πλείονας λ. cibum 6, 6, 2. - †† ἐφήμερον τροφῆν, diurnum cibum 2, 10, 13. p. quo leg. est τροφ. ubi v. de milit. χρήματα πέμπει καὶ τροφὰς τῶ στρατῶ, commineatum 3, 7, 2. ἵνα ἔχη τροφὰς, alimenta 3, 9, 17. - simul de animal. μηδὲ ἐπαισικτοῦ τροφῆς αὐτοῖς καὶ ὑποζυγίαις εἰσκομ. alimenta 3, 3, 9, 8, 1, 9. ὅσα ἦν ἀνθρώποις καὶ κτήνεσιν εἰς τροφὰς καὶ ποτὰ ἐπιτήθειαι, cibum 8, 5, 7. †† c. gen. perf. τῆς ἀκορέσου - ἐκείνου τ. victu 2, 1, 7. modo capiendī cibi ac potus.

τρώω, i. q. supra τιτρώσκω, de perf. ph., sine casu, τρώσαι (αὐτόν)

- μη Φθάσας, percutiendo 1, 8, 12. vulnerare. trop. de re f. infirma. ὡς μη ἄμα τὸ τρωῆσαι (αὐτὸ, τὸ σῶμα) καὶ Φωνεῖσαι, quin simul et vulneraret rel. 1, 15, 8. - mor. de re, c. acc. rei, ἔτρωσε - αὐτοῦ τὴν ψυχὴν τὰ λεχθέντα, fauciarunt 1, 8, 15. commoverunt, irā impleverunt, iram excitaverunt in animo. - Pass. de pers. pl., in pugna, c. opp. πολλῶν μὲν πεσόντων, παμπλείσων δὲ τετρωμένων, faucis 6, 6, 9. ὀλίγων - καὶ τρωθέντων, vulneratis 7, 11, 12. - extra pugnam, ὅσει τοῦ τρωθῆναι, metu vulnerum 2, 13, 8. metu, ne vulnerarentur. - cum adv. Γέτας - τρωθείς καιρίως, vulneratus 4, 4, 7. - † trop. mor. c. praep. et acc. rei ellipt. et adiuncto, ἐπεὶ - ὑπὸ τῆς Φήμης τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ἀγανακτήσαντες λ. ubi ea fama animos (ipsorum) percussit, indignabundi rel. 5, 8, 12. ab illa fama (illo rumore) animis vulnerati erant, commoti, dolore affecti f. impleti, dolebant ob famam illam.
- τρυφῶν de pers. mor. per particip., c. gen. pers. 'Ρωμαίων οἱ τρυφῶντες, delicatioses 1, 17, 5. luxuriosi, luxuri dediti et magnificentiae et deliciis voluptati que, nostr. *Weichlinge* f. *Wollüstlinge unter den Römern*. - c. subst. eiusdem casus, Ἀλβίνῳ τρυφῶντι, deliciis dedito 3, 7, 1.
- τρυφή, mei., in opp. δαίριμον - σφατιωτῶν κάρματος, ἀλλ' οὐ τ. luxus 2, 19, 12. - c. adi. simul, οὐδαμοῦ τρυφῆν ἐνεδείκνυτο βασιλικῆν 2, 11, 3. - per adiuncta al. subst. ὑπὸ - πλοῦτος, in deliciis λ. luxu 1, 12, 9. ἐν πλούτῳ - καὶ τρυφῇ ἀνατραφεῖς, in deliciis 2, 15, 2. χλιδῆ καὶ τ. διαιτώμενον, in delic. 5, 5, 14. - τρυφᾶς σχολάζοντα καὶ κραιπάλαις, del. 1, 8, 2. luxuriae 2, 7, 1. ἐορταῖς καὶ τ. σχολάζοντες, del. 7, 9, 11. ἡνιοχίαις καὶ τ. προσέχοντος 6, 7, 24. - cum praep. ὑπὸ τῆς ἐν 'Ρώμῃ τ. καὶ διαίτης, urbanis deliciis ac victu 3, 10, 4, 5, 14, 4. per hendiad. p. τῆς τρυφῆρας διαίτης. - τῆς ἐν 'Ρ. τ. urbis deliciarum 1, 6, 3. urbanis deliciis 1, 7, 1. τῆ κατὰ τὴν πέλιν - σχολάσας τ. urbanis del. 6, 2, 7. - c. gen. loci, ταῖς τῆς πόλεως ἐσχολάζε τ. urbis eius deliciis 6, 6, 13.
- τρυχώω, trop. de pers. c. acc. loci f. pers. et particip. modi, Ἐλλήνων, οἱ, πρὸς ἀλλήλους γασιάζοντες αἰεὶ, - ἐτρυχώσαν τὴν Ἑλλάδα, consumserunt 3, 2, 14. debilitarunt se universos, vires que suas et opes pecuniarias et militares; propr. attriverunt. - Pass. de pers., in rect. dupl., cum praep. et simul c. abl. nudo, Μάρκου, - μη μόνον ὑφ' ἡλικίας, ἀλλὰ καμάτοις - τετρυχωμένον, afflictum 1, 3, 1. debilitatum. - c. abl. solo, ἐτετρυχωντο ταῖς - συμβολαῖς, afflicti erant 6, 6, 9. debilitati, privati copiis militaribus. - †† τοῦτοι θανάτου τοῦ αὐτῷ τετρυχωμένου 4, 13, 20. v. 9.
- τυγχάνειν, trop. de pers. p. Lat. *esse*, c. praep. ὀφθοποιῖς -, τοῖς ἐν κινή ὑπηρεσίᾳ τυγχάνουσιν, versantibus 8, 5, 5. - † in periphrasi, c. particip. τὰ ἀγάλματα -. ἃ περ ἔτυχεν ἐνεῖνος κινήτας καὶ μεταγαγάν, quae ille loco moverat et transtulerat 6, 1, 6. p. ἢ κιν. λ. - †† τοῖς δούλοις - ἢ ἀτελεῖ θεοῖς ὡς ἔτυχεν ἐκάσκις, ἐπ' αἰσχρῶ τινι εὐδοκίμησας τὰς - ἔξουσίας ἐνεχείρισσε, servis - aut libertis ut quisque turpitudine aliqua clarisset 5, 7, 24. qui Bg. legit εὐδοκίμησας et ἐκασος sine commate, quo servato cum vulg. lect., debeat ὡς ἔτυχεν cum comate per se capi per notionem classis sq. et inverto ordine, ἐκάσκις, ὡς ἐτ., servis aut libertis, quibusque, ut casus tulit, imperia demandavit. Sed potior videtur Bg. emendatio. - Al. not., neutraliter, de re,

τὸ μέγαρα καὶ ὡς ἐτύχε γαριεῖσθαι, magnas et temere faciendas largitiones 2, 3, 23. largiri magna et temere, propr. prout inciderit, contigerit, evenerit, s. ut tulerit casus, per ellipsin τὸ πρᾶγμα s. γάρμα τῆτο, pro quibus nostratibus commodiora sunt haec per subll., magnas et temerarias s. inconsideratas largitiones non contingere s. obvenire, dass grosse und unbedachtsame Geschenke s. Freygebigkeit nicht möglich werden etc. cf. v. περιγίν. - †† πλείον πλῆθος - ἡθροισο, καὶ ὡς ἐτύχε ἀτάκτως εἰσέχουσιν, ac temere sine ordine confiterant 4, 11, 7. qui Bg. servavit simul adv., additum per asyndeton (p. temere, et inordinate,) et per figuram ἐκ παραλλήλου, ut concurrant duo syn., per se diversa ab alia q̄te parte consideranda, ut antecod. cum consf. - cum conjunctione, εἰ τύχοι, si res ferret 7, 3, 4. si ita cecidisset ib. 9. - Per particip., cum disjuncto subst. rei, εὐεθροσ - οὐχ ὁ τυχάν, pestem non vulgurem 3, 12, 11. non letem s. parvam, i. magnam, lammam, propr. non obviam. οὐ τὸν τυχάντα - ἀγάντα, non mediocre certamen 2, 3, 16. magnam, — ἐκ τῆς τυχοῦσης αἰτίας, qualibet de causa 3, 8, 14. magna, parva. ἐκ τῆς τ. διαβολῆς, ex quacunq̄ delatione 4, 6, 5. falsa, debili, levi, non multis et parvis causis allatis, nullis adeo, et nomine hominis solum delatio. ταῖς τυχοῦσαις διαβολαῖς πεισεύων, quibusvis 3, 1, 4. ἐπὶ ταῖς τ. ἀφορμαῖς, quibus, de causis 1, 3, 15. parvis, levibus, non satis iustis s. idoneis, nostr. in, bey, ieden vorkommenden anstossenden Gelegenheiten. - Al. noi. (quae proprie prima videtur,) de persf. cum gen. rei, ἐπὶ - οὐκ ἐτύχχανεν αὐτοῦ, eius compos fieri non posset 1, 16, 11. non impetravit, consecuta est, id, quod rogarat, nostr. da sie es nicht erhielt s. erlangte. ἔτυχε βασιλικῶν τιμῶν, adeptus est 6, 1, 9. — αὐτοῖ - ἔτυχε - διασεῶν, consecuti sunt 1, 9, 18. - † in orat. contracta, εὐεθροσ, ὅτι ὑπὲρ ὧν ἐτύχχετε, λ. ostendendo, eorum, quae accepistis, rei. 1, 4, 7. p. ὑπὲρ τούτων, ὧν ἐτ. † cum adv. ἐτυχόν (αὐτοῦ) χάρις, compotes facti sunt 1, 11, 10. impetrarunt id, quod rogarant. • cum praep. πάσης τιμῆς - παρ' αὐτῶν τυχάν, consecutus 2, 3, 25. 3, 6, 11. - Med. it. ἐλπίσαστος, ἀμειβῆς - παρὰ τοῦ - τεύξασθαι, se consecuturum (esse) 1, 9, 12, adepturum 7, 1; 24. τυμπάνου, ph. πρὸς - τυμπάνων ἤχους - ἐσιρίτων, tympanorum 4, 11, 5. Parthi. προῆι ὑπὸ - τυμπάνοις, ad tympana 5, 5, 8. Hellogab. - it. in opp. κύμβαλα ἢ τύμπανα λ. ib. 18. brevis mensuris et mensurae, ut manibus ferri geri que possent, nostr. Handrücken, in sacris Cybeles maxime obvia. τυπος, ph. cum gen. persf. τὸν τύπον τοῦ - θεοῦ, forma 5, 5, 11. - abl. τινῶς - τύπος δεικνύουσιν 5, 3, 11. figurae aut in lapidis superficie, (ut sunt illi lusus naturae,) aut e latere lapidis prominentes, tanquam emblemata. - trop. c. gen. rei, ἀριστοκρατίας τύπον ὅ, 1; 5. modus. τυραννεῖσθαι, Pass. de re, mor. ἴδει παύσασθαι τὴν Ρωμ. ἀρχὴν τυραννομένην, oportebat Rom. imperium tyrannide liberari 1, 11, 1. debuit delinere tyrannide premi, tyrannico more, a tyrannide gubernari; p. inf. τυραννικός, de re, mor. ἔθος - τοῦτο τυραννικόν, mos is tyrannis 5, 11, 19. tyrannicus. τυραννίδος, mor. de re, τῆς τυραννίδος μεταβολήν, tyrannidis 2, 3, 4. tyrannici s. saevi dominatus. πάλιν τ. ἢν δέος 2, 6, 4. ἐπὶ τ. τ. sub tyrannide 2, 4, 14. de Commodō vel aliis simul superius

- xibus. - cum adi. ποθοῦντας τὰς ἐπὶ τῆς προγεννημένης τ. ἀρετῆς
 γὰς καὶ βίας 2, 5, 1. de uno Comm. †† ὅπως ἀπὸ τῆς πενθῆς
 καὶ ἀκολάστου τ. - ἀναπνεύσειαν 2, 1, 8. - simul in opp. εἰς ἑμῆς
 καὶ ἐΦουβρίζου τ. εἰς σώφρονα καὶ ἀμέριμνον βίον λ. 2, 4, 3. ἐν πενθῆ
 σίας - βασιλείας εἰς τυραννίδος ἡμέτητα 7, 1, 3. † τὸ σχῆμα τῆς
 βασιλείας, ἐν τ. ἐΦουβρίζου εἰς ἀριστοκρατίας τύπον μετ. 6, 1, 5. —
 † τῆς ἀρχῆς τὴν διοίκησιν, ἀριστοκρατίαν τε, ἀλλ' οὐ τυραννίδα λ. 2,
 3, 24. †† μερίσαι τὴν ἀρχὴν, ὡς μὴ, παρ' ἐνὶ οὐσα (vel πολλῶν
 οὐσα) ἐξουσία εἰς τ. ἐξουσίῃ 7, 10, 4. - cum gen. perf. λείψα-
 να τῆς Κομμίδου τυραννίδος 2, 6, 8. v. λ. - μίσει τῆς Μαξιμίανου τ.
 7, 7, 13. - †† de perf. f. per abstract. p. concreto, οὐτε χρη-
 μάτων πλῆθος οὐδὲν αὐταρχεῖς πρὸς τυραννίδος ἀρχασίαν 1, 4, 10. ταῖς
 τῆς τ. - μεγαλοδωραῖς 2, 3, 22. τοῖς τ. ἔργοις 7, 1, 9. τῆς τ. ἡ Φι-
 λοχρηματία 7, 3, 6. - †† de re vel perf. τοιαύτας τ. εἰκότας 1,
 3, 11. post praemissa tyrannorum nomina a §. 5. 6. 7. 9. 10. —
 οἷα τ. σφάλματα 7, 4, 2. - †† πάθους τ. ἡμῆς λ. 7, 5, 12. ὁ
 τῆς τ. ὑπρέτης ib. 15. τυραννίδι δουλεύειν εἰδισμένους 2, 2, 9.
 τυράνος, malo sensu, καίτοι ὁ τ. tyrannus 2, 1, 19. 2, 2, 7. Com-
 mod. - c. adi. τυράνου ἐπιόριον λ. 8, 3, 10. Maximin. it. 8,
 5, 21. Διονυσίου, Σικελιώτου τ. 1, 3, 5. - in opp. τυράνων καὶ
 βασιλέων 1, 1, 5. 3.
- Τύριος, nom. gent. κατὰ Φοινίκην Τύριοι, Tyrii 3, 3, 5. Τύρος,
 opp. σπεύσαντες ἐπὶ τὴν Τύρον. Tyrum ib. 6.
- Τυρρήναϊος, de re, in opp. τὸ Τυρρήναϊον πέλαγος, Tyrrhenum 8,
 1, 12. Ital., i. quod Tuscani et Inferum mare.
- τυφλώττειν, mor. de perf. cum abl. rei, τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ,
 caecutiens 5, 11, 20. non intelligens f. cogitans f. considerans
 f. perpendens, quid faceret, nec fraudem et periculum.
- τυφος f. τυφος, mor. εὐδαμῶ τυφον - παρεχόμενος 2, 4, 18. in
 actionibus, verbis et vultu.
- τυφῶν f. τυφῶ, mor. de re, cum acc. perf. et praep. τὸν Πέρσην εἰς
 ἑλπίδα - ἐτύφωσε - εὐπραγία, incendit 6, 5, 24. excitavit.
- τύχη, de perf. quadam, ἔδωκεν - εὐε βασιλέα ἢ τ. fortuna 1, 5, 13.
 providentia div., nostr. die Schickung. 2, 2, 18. 3, 9, 13. 5,
 3, 1. 6, 8, 5. 7, 1, 6. 4, 4, 15. - † c. adi. diserto, ὑπὸ τινος
 δαιμονίου τύχης, forte quadam divinitus 1, 9, 12. †† ἐβάδιχηκε
 πάντα - ποιητὰ τύχη, fors mala 2, 14, 11. τινὸς πον. καὶ βασιλέ-
 ου τ. 1, 8, 5. - cum al. subli. τύχης πταισμός, fortunae 5, 1, 10.
 τὰ τῆς τ. δῶρα λ. ib. 11. - De re, A) † c. gen. rei et adiun-
 ctio, ἢ ἀπόβασιν καὶ ἢ τ. τοῦ πολέμου 3, 7, 4. ubi ἢ ἐπ. est gene-
 ralius quid, eventus, i. quod factum est post illorum vel gratifi-
 cationem vel recusationem, sed ἢ τ. τοῦ π. speciale quid, i. quod
 fit in utranque partem nominatim in bello et pugna. - c. adi.
 simul, πολέμου ἀμφιβόλη τύχη 8, 3, 10. πολέμων - τύχας ποικί-
 λας, casus 1, 1, 5. eventus, res, secundae vel adversae, victoria
 aut clades. ἰσόρροπος - τῆς νίκης ἢ τ. fortuna 5, 7, 6. ἀντίπαλος
 - ἢ τ. τῆς μάχης 8, 5, 1. dum utraque pars pugnantium partim
 vincebat, partim vincebatur. † ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἢ τῆς βασιλείας
 ἔδουται τ. fortuna 8, 7, 11. eventus felix, felicitas, quis futurus
 sit imperator et dignitatem imperatoris debeat adipisci, sedom
 habet suam in illa urbe, Roma; a civibus urbis Romae datur
 imperatoris dignitas, eligitur et creatur imperator, non per ar-
 bitrium militum. † δια τὴν παρεῦσαν - τῆς βασ. τ. propter
 praesentem imperii statum ib. 5. quoniam evenerat, ut in prae-
 sentia hi, non alii, imperatores facti essent et agnoscendi et fa-

lutandi. - Sine al. subst. per gen., ἔσθηλεν αὐτοῦ τὴν γνώμην ἢ τ. eius consilium fefellit fortuna 6, 5, 10. eventus non fuit talis, quem opinatus erat et exspectarat per insituta sua et consilia capta. ἐμοῦ ἔπαυσε καὶ γνώμη καὶ τύχη, fort. 5, 4, 23. casu fortuito, vento contrario. σφαλσίς κνί γν. καὶ τ. 6, 6, 4. interitu exercitus. κνίε τῆς τ. διακρινούσης τὸν βασιλέα 3, 4, 9. eventus in pugna. - †† c. adi. et in opp. δύο κινδύνων προσκειμένων, - τοῦ μὲν ἤδη προδήλου, τοῦ δὲ ἐν ἀμφιπόλει τύχη (ἐνταυρ.) dubii eventus 7, 5, 11. exitus, p. uno adi. ἐρήλου, periculum ambiguum, incertum, dubium. - B) al. Lat. univ. per opp. εἶται Σεβήρος τύχη μάλλον, ἢ γνώμη, τῇ - νίκη κενόσημο, fortuna 3, 9, 21. casu, quod exercitus delatus ad alias ripas, cf. §. 14. sqq. - † in partem deteriorem, πάλιν τὸν ἀρθέοντα ἴψιν ὀλίγη - δύναται τύχης ἐπιπῆ. fort. 1, 13, 12. res adversae quaedam. - c. adi. κατ' ἐκείνο γανέσθαι τὸ χαρίον καὶ τὴν τ. ἐμοίαν τῆς τ. 3, 4, 7. pugnae eventum eundem, felicem et infelicem ab alterutra parte. τὰς παρούσας ὀδυρομένου τύχας, praesentem fortunam 2, 12, 8. - †† c. gen. pers. φθάνων τὴν Φήμην τῆς ἐαυτοῦ τ. fortunae (adversae) 3, 4, 13. cladis in pugna. - † in partem meliorem, ἐν τῆς παρούσης τ. τὰ μέλλοντα τισὺς ἄντες 7, 7, 4. e spe de praefecti praetor. feliciter peracta. οὐκ ἦδει - τὸ τῆς παρ. τ. αἰτίον 7, 5, 10. quod electus imperator. οὐκ εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὴν τ. ἀφορᾶσιν, ἀλλ' λ. τ. 1, 5, 5. v. αὐτ. - χρησμάτων - τὴν τοσαύτην τ. προειρηκότων 6, 8, 13. - C) al. not. et Lat. status s. conditio, ἐν μικρᾷ καὶ εὐταίοις τ. εἰς μεγάλην προήγαγεν (αὐτοῦ) εἰσοσίαν 3, 10, 12. εἰς εὐτελείας τῆς ἐσχάτης εἰς τοσαύτην τ. ἤλασε 7, 1, 3. ††† de re, c. gen. rei, ὡς ὄψιν καὶ τύχην ἔχειν - τῆς Πώμης τὴν Κιρχηδονίω πόλιν 7, 6, 4. ut Carthago haberet in se imperatorem. - τῶν, p. τινὲ, post adi. ἀλλὰ μὲν αὐ τῶ λ. alii alicui 2, 3, 12.

Υ.

Υβρίζειν, ph. de pers. in opp. κωλυόμενοι ἀρπάξουσιν καὶ ὕ. dum arguentur a rapinis et iniuriis 2, 4, 9. prohibiti contumeliam facere, Praetoriani, per facta, cf. §. 2., sc. ἄλλους. - σκύλας καὶ ὑβρίστας (αὐτοῦς,) Φυγαίς ἢ θανάτοις ἐζημίω, quum eos contumeliis affecisset 7, 3, 9. † c. praep. et adv. Πρωμόλος οὐκ ἠνεγκεν ἀδελφὸν ὑβρίζοντα μόνον εἰς τὰ ἐσίνου ἔργα, illius operibus illudentem 4, 3, 12. - τῶν, c. acc. rei et abl. rei, πρόσθεν ὑβρίζων βαφαίς, deturpans 5, 6, 24. - Pass. de pers. ph. in opp. εἴ οἱς ἐτιμᾶτο, εἴ οἱς ὑβρίζετο, ob eas quas patiebatur contumelias 6, 1, 20. ob id, quod dehonestatus, p. ἐπὶ τούτοις, οἱς ἔ. ἐτι λ., factis, ut et verbis. - c. adv. μὴ - αἰσχίως ὑβρισθεῖν, non turpi contumelia afficeretur 5, 4, 12. v. αἰσχ. †† οἴηθε, αὐτὲς ὑβρίσθαι, ratus, se ludibrio habitum 4, 6, 11. p. acc. et inf. - De re, c. praep. ὡς ἄν - ὑπὸ μισούντων ὑβρισθεῖν, contumelia afficeretur 3, 12, 25. ὕβρις, ph. in personam, εἰς τοσαῦτον προειχωρήσων ὕβριως, eo contumeliarum 6, 1, 20. - c. adiuncto et adi. ὕ. καὶ παροινίας τῆς σῆς λ. contumelias 1, 17, 10. μετὰ πάσης αἰσχύνης καὶ ὕ. 8, 8, 14. sq. παίοντες καὶ ἀποσιώπτοντες. - βία καὶ ὕβρι 1, 4, 12. ὕβρις ὡς καὶ ὕ. 1, 9, 15. - c. gen. pers., ut auctoritas, ἐπὶ τῇ ὄψει

- εάσει αὐτῶν καὶ ὁ. 3, 3, 5. Δουλοῦ τὴν ὕβριν οὐκ ἔμελλεν 4, 5, 13.
 — c. gen. persf., ut obiecti, in opp. τὴν ἐκείνης τιμὴν αὐτῆς ὕβριν
 νομίζουσα, sui contumeliam 1, 8, 9. — cum adiuncto simul, τὸ
 πρῶτον τῆς ἀρχῆς ὕβριν αὐτῶν (αὐτῶν) καὶ ἀτιμίαν - νομίζουσα,
 ignominiam suam et contumeliam 2, 4, 9. — c. praep. παύσα-
 σθαι τῆς πρὸς τοῖς δημότας ὁ. desistere a contumelia, plebeis fa-
 cienda ib. 2. sq. μήτε παύειν λ. — † simul cum gen. persf., ut
 auctoris, it. cum adiuncto, αἱ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐπαδόχων εἰς τοὺς
 ὑπηκόους ὕβρεις καὶ βίαι 1, 5, 6. — in rem, τὰ πράγματα, Φερόμε-
 να μεθ' ὕβ. πάσης 4, 6, 2. γ. Φέρ. — † simul c. ellini v. συρ-
 τεσ τὰ σώματα, καὶ τὰσαν ὕβριν ἐμβροίσαντες 1, 13, 11. sc. αὐτοῖς,
 γ. ἐνυβρ. — †† de persf. an re, cum adiuncto, πάντων - εἰς ὕβ.
 καὶ παροινίαν ἐμβροίχουμένων, in dedecus et contumeliam 5, 8, 1.
 γ. ἐμβροίχ.
- ἕγρος, ph. de re, ὕγρῳ - ἀέρι ἐνεψισμένοι, humido coelo 6, 6, 2.
- ἕδωρ, ph. in opp. f. c. al. corporibus fluidis simul, γεμιάβρους —
 τὸ ρεῖθρον - τῷ ρεῖματι, ἐιέθησθε τῷ ὕδατι - τὰς ἀβρογὰς, undis 3,
 3, 11. sq. iterum τῷ ρεῖθρον. — ὡς τὰ ρεῖθρα τῶν ποταμῶν - αἵμα-
 τος πλείον, ἢ ὕδατος, καταγινεῖν λ. aquae 5, 4, 10. ποταμὸς, παρέ-
 χων - χορηγίαν ὕδατος 8, 2, 16. †† τοὺς - ἀγωγὸς ὕδατος, di-
 ctus aquarum 7, 12, 7. — c. adi. ὁ. ἀφουρία Φρεατιαίου 8, 2, 16.
 ἐν πάντων σπάνει, σχεδὸν καὶ ὕδατος αὐτοῦ 8, 5, 16. † πηγνύμενον
 καὶ δρυπτόμενον πίνων ὁ. 1, 6, 4. πίνειν ὄρ. ἀλλ' οὐκ ἀνιμάμενον ὁ.
 2, 10, 10. ἢ ἐκκόψαντες γυμνὸν τε σιεοῦς ἀράμενοι τὸ ὁ. λ. 6, 7,
 16. τοῖς ἐν τῶν ὄρων συρρέουσιν ὕδασι 3, 3, 2. — cum gen. loci
 simul, πᾶν τὸ ὁ. τοῦ στρατοπέδου εἰς ἕτερα ρεῖθρα μετωχέτερον 7,
 12, 8.
- υἱεύς, ph. c. gen. persf. οἱ υἱεῖς αὐτοῦ λ. filii 4, 1, 2. τοὺς υἱεῖς αὐ-
 τοῦ λ. 5, 9, 1. † oppresso gen. tali, τοὺς ὁ. παιδεύων λ. 3,
 10, 3.
- υἱὸς, ph. c. adi. υἱῷ γνησίῳ 5, 6, 11. — c. gen. persf. ὁ ὁ. αὐτοῦ λ.
 8, 4, 25. 5, 5, 19, 23. † repetit. ἀντὶ - Μάρκου υἱοῦ - Διὸς υἱόν
 1, 14, 15. — c. adiuncto, τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, νεανίαις οὖσιν 1, 9, 2.
 τοὺς παῖδας, υἱοὺς ἐκείνου λ. 5, 7, 6. — † an c. dat. persf., pro
 pr. gen., ὁράτε δὴ μοι τὸν υἱόν. videtis, hunc filium meum rel. 1, 4,
 8. qui Bg. saltem sic cepit p. μοῖ. — ὅπως - παιδεύειν αὐτῷ τὸν
 υἱόν ut erudirent ipsi filium 1, 2, 2. qui Bg. hic pron. retulit ad
 v., in noi. commodi, it. in sq. loco. — † de adoptato, ὡς δια-
 φθείρουσιν αὐτῷ τὸν δοκοῦντα ὁ. quod corrumpent sibi adoptatum
 filium 5, 7, 11. — †† oppresso gen. illo, in relat. f. opp. ἡμε-
 ρῶν, ἐν ὅσαις περὶ τὴν κηδείαν τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν. (αὐτοῦ) ἀπησχό-
 λουν 1, 5, 1. ἔχαιρεν μᾶλλον συστρατιᾶτην μὲ, ἢ υἱόν (αὐτοῦ,) καλῶν
 ib. 8. τὸν μὲν νεώτερον τῶν υἱῶν (αὐτοῦ) 3, 14, 17. τοὺς ὁ. ib. 4.
 de adopt. δεσθαι υἱόν, ut sibi adoptaret filium 5, 7, 1. 10. — in
 relat. πατέρα - υἱόν ib. 7.
- ὕλη, ph. in opp. ὕλης ἢ τέχνης θαύματα, naturae (materiae) 1, 10,
 11. — simul c. adi. πάσης ὁ. πολυτελοῦς καὶ τ. mater. 4, 10, 2. —
 cum mero adi. ἄλλης ὁ. οὐδεμιᾶς μετέχοι 4, 2, 12. ὁ., νόμισμα
 ποιῆσαι δυναμένης 7, 3, 13. ὁ. ἀξιωμαχοῦ ἐργαλείου 7, 11, 15. —
 † per acc. ellipt. οὔτε (κατὰ) τὴν ὕλην - ἐγνωσμένον, quoad mate-
 riam 1, 11, 2. — †† Plur. al. noi. ἐν ταῖς ὕλαις, in sylvis 7, 2,
 10, 8, 1, 2. — c. adi. ὁ. δασείαις λ. ib. 13. †† ὕλαι εὐδένδροι,
 sylvae densae arboribus 7, 2, 8. ubi de fundo f. solo tantum.
- ὑμέτερος, Masc. de re, τῶν ὑμετέρων καμάτων, vestris laboribus 3, 6,
 7. — Fem. δόξης τῆς ὑμετέρας ἐν τοῖς ὅπλοις, gloria in armis ve-

ἄρα 7, 8, 8. τῆς ὕ. ἀνδρείας 3, 6, 6. 4, 14, 14. † τὴν ὑμέτεραν δύναμιν, vestras vires 3, 6, 13. copias, exercitum. ταῖς ὑμέτεραις - πίτσει, vestrae fidei 1, 5, 9. οὕτε τὰς ὑμέτερας χεῖρας μιμήσομαι 2, 13, 15. - Neutr. abf. c. art. τὸ ὑμέτερον, vos 4, 14, 16. sc. πλήθος. - cum subst. τὸ ὕ. γενναῖον 2, 10, 17. ὕμ. ἔργου (ἰσὶ) 1, 5, 19. 3, 12, 13. τῶν ὑμέτερων ἔργων 1, 5, 25. τῶν ἰμ. ὅπλων 6, 3, 10. - divuls. τῇ τῶν ὕ. ἀνδρεία ὅπλων καὶ τωμάτων, virtuti nostrorum armor. 2, 10, 18. qui Bg. legit ἡμετ., relatum ad pr. διοικήσομεν, de duce et exercitu, dum vulg. procedit de duce et oratore solo.

ἔμνεῖν, ph. de perf. cum acc. rei et praep. τῶν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν ταῦτα ἔμνεύοντων, celebrantibus 1, 13, 17. laudantib.

ἔμνος, ph. c. adiuncto, ἄδοσι - ἔμνους καὶ παιδάς εἰς τὸν τετελευτηκότα, hymnos 4, 2, 10. quatenus Severus inter deos referendus.

ὑπαγαναγκεῖν, mor. de perf. c. praep. et particip. modi, ἐκ ταύτης τῆς τόλμης -, σφαλέντες τῶν ἐλπίδων, ὑπηγαγκεῖσθαι, subindignabantur 2, 7, 4. clam, s. supra modum, s. p. simili.

ὑπάγεται, trop. de perf. Pass. c. adv. et abl. rei, ἡρέμα πᾶς ὁ Σεβήρος ὑπήγατο πειθοῖ τῶν - λεγομένων, adducebatur 3, 12, 21. ad fidem habendam. - Med. c. acc. perf. adv. et praep. εἰμυρῆς εὐτοῦς, ἐφ' ἃ βούλετο, ὑπηγάγετο, adducebat 2, 9, 14. ὡς ἂν μᾶλλον εἰς πῖσιν ὑπαγάγοιτο, quo adduceret 2, 15, 9. - † cum adv. et particip. modi, μαγίλαις πάντας ὑποσχέσεις - ἀναπέσω, φάδιως ὑπηγάγετο (αὐτοῦς,) illexit 2, 9, 17. in suas partes adduxit. - c. tali particip. et praep. τοιαῦτά τινα λέγων, ὕ. τοὺς πλείους εἰς εὐνοίαν καὶ πῖσιν, ὧν ὑπισχνεῖτο, illexit 2, 14, 8. - † simul cum adiuncto, ὠκειώσατο πάντας, ἐς τὰ Φιλίαν ὕ. adduxit 4, 7, 3. πάντα τὰ - βαρβαρα χειράσασθαι, καὶ εἰς Φόρου συντέλειαν ὑπάγεται, sibi vectigales fecisset 6, 2, 3.

ὑπακούειν, trop. de perf. c. dat. perf. et nominat. modi, ὡς ἂν - ἐκόντες καὶ ἀκόντες πάντες ὑπακούοιεν - βασιλεῖ, ut obediant 3, 12, 15. - cum solo dat. perf. οὐδεις ἦν, ὃς οὐχ ἐκὼν εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῷ ἠπειγέτο, ad obedientiam ipsi 2, 8, 12. τὰ εἶδη καὶ αἱ πόλεις - ἐκείνων - προσποιούνηται ὕ. simulant se obedire 2, 10, 15. - οἱ μὴ ὑπήκουσαν αὐτῷ κελεύσαντι λ. qui non obtemperaverant 3, 15, 8. - c. sola adv. formula et opp. οὐ - οἱ εἰς ἀνάγκης δοιλεύοντες, ἀλλ' οἱ μετὰ πειθοῦς ὑπακούοντες, qui obsequio obtemperant 1, 4, 12. - per lulum c. affini adiuncto, δυσθόρως μὲν ἤκουσαν, ὑπήκουον δὲ ἀνάγκη, subiiciebant se tamen 3, 5, 2. - cum dat. rei simul, ὑπακούειν εὐπειθῶς τοῖς - κελυομένοις, ut obedirent 2, 13, 3. † μὴ πως - οὐκνηρότερον ὑπακούσῃ τῇ Περγίανος ἀρχῇ, obedirent 2, 2, 8. sic rectius p. vulg. ἐπ. - † sine casu dat. aliquo, ἰν' αὐτοῦς ἐμβιάσοιτο ὑπακούσαι, obedire ib. 10. † ἐπεὶ μήτ' ἐμὸ ἐτι τοιαῦτα κελεύσαι προσδόνια, μήτε σὲ ὑπακούσαι, 3, 11, 13. v. προσδ. Med. de re, c. dat. perf. (et quidem pron. reciproci) et adv. ῥῆζα αὐτῷ τὰ πράγματα ὑπακούεσθαι προσδοκήσας, sibi res successuras (esse) 2, 7, 9.

ὑπαχωρεῖν, phys. de perf. cum particip. modi, ἕλασος, τὸ καθ' αὐτὸν δεδιώξ, ὑπαχωρεῖ, recedebat 2, 6, 5. sq. syn. ἀπέδιδε.

ὑπαντᾶν, ph. de perf. cum nominat. modi, ὑπήντησαν δαφνηφοροῦντες, obviam ibant 2, 11, 11. - simul c. adv. δαφνηφόροι - πόρρω τῆς πόλεως ὕ. occurrebant 1, 7, 4. quo utr. loco desit dat. perf. αὐτῷ. Med. cum dat. perf. ὑπαντᾶμενος αὐτοῖς, occurrens 2, 5, 8. ὑπαντᾶμενοι τῷ λ. obvii 3, 4, 9. - simul cum adv.

ἐνθα ὁ. τῶ λ. occurrentes 8, 1, 9. - † oppresso dat. illo, ὑπαν-
 τώμενος (αὐτῶ) occurr. 3, 12, 18. ὡς - τοὺς ὑπαντωμένους ἀνα-
 στρέφειν, ut obvii facti recederent 3, 17, 4. ὑπαντασθῆναι, phys. Med. de perf. c. dat. perf. ὑπὸντι αὐτῶ, ob-
 viam venit 8, 7, 22. - simul cum praep. ὡς ἂν - πεδίῳ, oc-
 currit 4, 11, 4.

ὑπάρχειν, Lat. subesse, adesse, esse, de te, c. dat. perf. et adv. πάν-
 τως ὑμῖν - ὑπάρχει γυναικῖα ἐφέδρα, adfuit 2, 10, 11. - cum solo
 dat. perf. ἐμοὶ σκοπος ὦ. mihi propositum est 2, 15, 2. ἡμῖν τὸ
 εὐτακτο - ὦ. nos habemus 6, 3, 15. nobis est. σιτία καὶ ποτὰ
 πρὸςφερόμενος, ὅσα καὶ πᾶσιν ὑπάρχειν ἠπίστα, in promptu esse 2,
 11, 3. οὐχ ὑπαρχούσης αὐτῶ ἐπανόδοῦ, non relicto ipsi reditu 7,
 1, 16. suppetente, dato, concessu, s. quod non esset ei reditus. -
 †† μόνην ἠδεσαν ἑαυτοῖς σωτηρίαν ὑπαρχούσαν, unam norant sibi
 salutem hanc dari 7, 5, 1. datam, concessam, suppetentem, reli-
 quam esse, p. inf. τὸ πρόθυμον τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχεν αὐτῶ, (τῶ πλή-
 θει) aderat 3, 4, 3. ὦ. - ἡθὺς πρᾶον - αὐτῶ, inerat 6, 1, 14. -
 ὑπῆρξεν - αὐτῶ πρόσθασίς λ. erat 1, 8, 16. † εἰδῶς - πρόσθασιν αὐ-
 τῶ εὐλογον ὑπάρξουσιν, causam ei probabilem datum iri 4, 12,
 15. futuram esse, s. p. praef. esse, p. inf. - cum praep. simul,
 ἐμοὶ τι καὶ πλέον ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν οἴομαι, exsistere a vobis 1, 4, 5.
 declarari, tribui, praefari, s. contingere, obtingere, evenire. -
 † τὰ μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν πάντα ὑπῆρξεν αὐτῶ, nam a nobis qui-
 dem omnia ei praefita sunt 3, 6, 4. obtigerunt, s. omnia is a
 nobis accepit. συνέβαινα, αὐτοῖς πάντα ὑπάρχειν ἐπιπλεῖα - ἐκ πολ-
 λῆς παρασκευῆς, ut adessent 8, 5, 7. - simul c. conjunct. s. adv.
 ὄθεν ἡμῖν - τὸ - ἐκ - ὑπάρξει, existit 2, 8, 7. habebimus, conse-
 quemur. - †† ἐκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν - ὑπάρχει, existit 6, 3, 9. οὐ-
 ρitur. - † sine praep. et oppresso dat. perf. (ἢ s. αὐτῶ) πάντα
 ὑπῆρχεν, ὅσα Σεβασῆ, cui omnia praestabantur 1, 16, 9. tribue-
 bantur, s. quas omnia habebat, omnibus fruebatur. propr. cui
 omnia erant, - †† χρη' ἀνδρας - σώφρονας εὐχεσθαι μὲν, ὑπάρ-
 χειν τὰ βέλτερα, ut eventiant optima 6, 3, 7. adunt. - † c. dupl.
 nominat. sed uno modi, ἡ μὲν τῆς διαβολῆς φήμη τοιαύτη ἐγένε-
 το, εἴτε ἀληθῆς ὑπάρξουσα, seu τοιαύτη 7, 1, 18. - † simul c. praep.
 τὸ ἡμιτερον ἔνομα, - οὐκ ἀγνωστον - παρ' αὐτοῖς ὑπάρχον, non igno-
 tum apud ipsos 2, 10, 16. quod non ignotum est. - † c. adv.
 τὸ πλήθος τοῦ 'Ρ. δήμου, εὐνοου ἐπὶ αὐτῶ ὦ. 1, 10, 10. - † c.
 dat. rei, τὴν πρότερον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσιν ὄραν 8, 4, 13, quae
 prius locis istis erat, pulchritudinem, s. quam prius habebant lo-
 ca ista, v. πρ. - †† nominatim particip. neutr. c. art., p. subst.,
 cum adi. τῶν ὑπαρχόντων πάντων στρατῶν, bonis omnibus pri-
 vatus 7, 3, 5. - Sed de perf. idem particip., cum nominat.
 dupl., uno modi, τὸν στρατὸν, ὅς - ὅτε ὄχλος μάλλον, ἢ στρατὸς,
 ὑπαρχων, utpote turba potius, quam exercitus 6, 7, 2. quia est
 rel. - † simul c. adv. dupl. ὅσπερ Φιλόδοξος ἄλλως ὦ. c. esset
 3, 14, 3. - †† cum dat. perf. et praep. πρὸς γένος αὐτῶ ὑπάρ-
 χοντα, cum cognatus ipsi foret 3, 10, 11. qui prope genus ei
 erat, v. πρ. - †† c. solo dat. perf. ἐπεὶ αὐτῶ μὴ τοσαύτην ὑπάρ-
 χειν δύναμιν ἠγγεῖτο, ὡς λ. quoniam (ibi non esse tantas intellige-
 bat vires 1, 10, 9. exercitum, v. ὄν. †† Al. not., c. dat. perf.
 et sq. inf. ἢ c. adiuncto, οὐδ' ἔστιν - ὄξιαμα, ὃ μὴ παντὶ - ὑπάρ-
 χει παῖσαι λ. non licet cuivis ludere ib. 12. i. q. ἔστι, p. ἔστι.
 - ὡς ὑπάρξει ἐμοί, - δοῦναι λ. ut liberum sit mihi 7, 8, 20. ἢ
 ceat mihi, i. possim ego. - ††† Al. not. c. gen. perf. ὑπαρχόν-

τας δύο τῶν στρατοπέδων κατέστησεν, duos praefectos militares 3, 13, 1.

ὑπατείας, sensu praecip. Rom. cum diserto subst. dignitatis, μετὰ ὑπατείας τιμῆν, post consulatus dignitatem 7, 3, 8. - cum adi. numerali, εἰς δευτέραν ὑπατείαν ἐληλακίως, consul. 7, 10, 7. κατὰ διπλῆν προάγουσαν ὑπ. 8, 8, 8. - † c. praep. post artic. περιτρυχόντες τῶν ἀπὸ ὑπατείας - τινῶν, in quendam ex Consularibus 7, 1, 21. alicui eorum, qui a consulatu, i. procul a conf. sunt, vel qui a conf. venerunt f. venerant, scil. ὄντων f. γενομένων, vel ζώντων, qui post conf. vivunt adhuc; vel ὄντων f. καθεστῶτων, per al. not. praep., π. χωρὶς f. ἄνευ, qui absque f. sine conf. sunt, i. q. §. 12. τῶν ὑπ. et 2, 7, 6. - †† post subst. appellat. persf. cum praep. et adv. τῆς συγκλήτου ἀνὴρ ἀπὸ ὑπ. νεωστ. senator quidam, deposito nuper consulatu 7, 11, 6. sc. ὄν. f. γενομένος, etc. ut ante, senatorii ordinis vir Consularis recens, quidam, qui nuper consulatum deposuerat, a consulatu venerat.

ὑπατεύειν, sensu Rom. per Particip., de persf. absf. ἦν τῶν ὑπατευόντων, consularis 7, 1, 12. ἀνὴρ τῶν ὑπ., vir Consularis 2, 6, 12. quidam eorum, qui Consulatum gesserant, Consules fuerant. - c. subst. persf. ἀνδρας ὑπατευότας, viros Consulares 8, 5, 11. - c. adv. temp. ἦν αὐτὸς τῶν πρὸ πολλοῦ ὑπατευσάντων, e numero iam dudum Consularium 2, 7, 6. †† c. adi. numerali, ἐν τοῖς δευτέροις ὑπατεύσασιν ἐτέτακτο, in secundis Consularibus 3, 11, 3. p. δεύτερον, inter eos, qui gesserant Consulatum secundo, f. secundo Consules fuerunt, v. δεύτ.

ὑπατικός, sensu Rom. Fem. de re, τὰς ὑπατικές τῶν ἐθνῶν ἐξουσίας, consularia imperia 5, 7, 14. μετὰ πράξεις πολλὰς ὑ. functiones consulares 7, 7, 8.

ὑπάτος, sensu Rom., p. adi. i. q. pr. Masc. c. subst. rei fem. sex. τὴν ὑπάτου ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, secundo consulatu functus 2, 3, 9. consulare imperium. τῶν, ἤδη τὴν ὑ. τετελεσκότι α. cuidam consulari viro 2, 6, 9. τὴν ὑ. α. τότε διέκοπτες, (tunc f. tunc temporis) Consules 4, 1, 6. - Pro subst. Masc. absf. de persf. ἀποδίδονται - ὑπάτος, Consul 5, 7, 7. τῶν ὑπάτων κελυσσάντων, iussu Consulum 2, 12, 7. iubentibus Consulibus. τοῖς ὑπάτοις - τὰ ἐπεσθλημένα διδάσσει, Consulibus 7, 6, 21. per ellipsf. subst. ἀνὴρ, summus vir.

ὑπείκειν, trop. de persf. absf. οἱ δὲ ὑπαίκων, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπαίκων, at illi cedebant 2, 13, 20. non repugnabant. ὑπαίκόντων ἀπάντων (μονομάχων,) cedentibus ei omnibus 1, 15, 16. non diutius contra pugnantibus. - † Particip. Neutr. c. art. et adiuncto, in opp. τὸ βάρβαρον πρὸς μὲν τὰ ὑπείκοντα καὶ ἀνοῦντα θαρσύνεται λ. adversus cedentes 6, 3, 13. in pugna, p. masc.

ὑπεέρχεσθαι, ph. de persf. c. praep. αὐτὸς ὑπεέρχεται μὲθ' ἧς εἶχε Φρουρᾶς, subducit se cum praesidio, quod habebat 4, 9, 12. p. μετὰ Φρουρᾶς, ἦν εἶχε λ. c. adv. dupl., gen. loci et praep. νῦν τῶν λάθρα τῆς πάλας ὑπεξήλθε σὺν ταῖς θυγατράσι, ubi exiit 5, 3, 24. ubi, ob adv. λ., i. q. simpl., cum in primo loco valero praep. possit p. isto adv. et p. clama. super, cum gen. rei f. loci, ph. τῆς κεφαλῆς αἰωροῦντες λ. super caput 2, 6, 19. supra caput 5, 5, 12. 20. - προῦθασαν ὑ. τῶν τευχῶν ἀγορᾶν, super moenia 8, 6, 6. - c. gen. rei, non ph., al. not. λιπαροῦντες - ὑ. ὁμοιοίας, de concordia 3, 15, 8. διαφέροντι ὑ. τῆς ἑαυτῶν πατηρίας, pro sua salute 3, 2, 7. ὡς ὑ. σωτ. - ἀγγέλω

- λων, de salute 3, 12, 2. 7, 6, 12. περιέσθαι δ. ἀσφάλειας τοῦ βασιλείου, super incolunitate ib. 13. † ἐπισχέται αὐτοῖς ὁ τῆς αἰματοῦ σπηραίας καὶ μεταρχίας, pro sua salute et imperio 4, 4, 17. ubi valere potest in non. pr. causae, vel conditionis, per Lat. Bg. vel proprior. ἵνα μὴ κινδυνεύει - ὁ τῆς Π. ἀρχῆς, pro Rom. imperio 6, 5, 18. - † c. verò. in orat. contracta, διαίτασιν, ὅτι, ὑπὲρ ἂν ἐπέχετ, οὐκ ἀνημμεῖτε 1, 1, 7, v. ἀνν. - Cum gen. rei, non ph. intra art. et al. subst. τὰς ὁ. τῆς βασιλείας θυσίας, sacrificiis super imperio 2, 3, 25. τὸν ὁ. τῆς Περγαμῆος βασιλείας ὄρειον, pro Pertinacis imperio 2, 9, 6. - Cum gen. persf., per verb. ἀνημμεῖτον ἰούοντας, ὁ. αἱ ἐμάχοντο, pro quo pugnabant 1, 13, 10. μαχόμενον ὁ. αὐτῶν βασιλέα, pro ipsis 7, 2, 14. οὐχ ἐλόμενοι πόλειον - ὁ. ἀνδρῶν ταπεινῶτων, pro 8, 8, 16. - Simul intra art. et al. subst. rei, τὸν ὁ. αἰτοῦ κινδύνου, pro eo 3, 9, 2. τὸν ὁ. αἰτοῦ κ. pro ipso 7, 6, 11. τῆς ὁ. τῆς πατριῶος μαχῆς, pugnae, pro patria subeundae 8, 4, 21. - †† cum gen. inf. ὁ. τοῦ - τὰ βαρβαρὰ ἡσυχάζειν ἐβνη, διὰ φροντίδος - ἔξομεν, ut quiescant 8, 7, 15. super eo, ut s. propter id, ut, s. de eo, i. quod attinet ad id, ut rel. cf. v. ἐξ. Cum acc. loci, ph. ὁ. γὰς ἐρα τοῦ ἵππου βρεχομένου, supra alvum 7, 2, 13. - c. acc. rei, non phys. τοῦτων αὐτῶ - ὁ. πᾶσαν εὐχὴν προχωρησούτων, supra (omne) votum 3, 9, 21. - c. acc. persf., non ph. τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐρῶτω ὁ. πάντα νεανίαν, prae quolibet iuvene 3, 14, 5. magis, quam quilibet iuvenis.
- ὑπεραγαπᾶν, mor. de persf. c. acc. persf. ὑπερηγάπα αὐτὸ, nimis diligebat 1, 17, 6. ὑπερηγάπων αὐτὸν, mirifice eum diligebant 4, 7, 5.
- ὑπερβαίνειν, ph. de persf. c. acc. loci, τὰς ὄχθας ὑπερβαίνειν, ripas transgredientem 6, 2, 3. cum exeret. τὸν Ταῖρον ὑπερβῆναι, Tauram transire 3, 2, 11. ὡς τὸν - βωμὸν τῆς Νίχης ὁ. ut aram transirent 7, 11, 5. † ὑπερβάτος τοῦ ἔρατοῦ τὰ ῥωματὰ καὶ χώματα, transgresso 3, 14, 18. - trop. de re, c. acc. rei, ὁ. ὄχθου - πᾶσαν ἡλικίαν ἀνθρώπων ὑπερβαίνω, excedens 3, 8, 19. post. *übersteigen*, quod maius est, quam omnis aetas hom.
- ὑπερβαλλόντως, trop. in primis 3, 11, 8. 4, 8, 17. ante verb. sed post nimium quantum 6, 1, 25.
- ὑπερβάλλω, de persf. physf. c. acc. loci et adv. τὸ ἔρατω-τινὸν μόλις - ὑπερβαλὸν τὰ - ὄρη, superans montibus 6, 5, 11. cum traiecisset, transisset. - trop. cum acc. persf. et abl. rei, ὅς - εὐχειρία ὑπερβάλλειν, superabat 1, 15, 4. μεγαλοδωρία ἀπαντα, ὑπερβαλεῖν, ut superaret 2, 6, 19. - nominationi per Particip., de re, Masc. de rei, πλοῦτερ ὑπερβάλλουσι. opibus nimis 7, 10, 12. magnis, immensis. - Fem. τῆς - ὑπερβαλλούσης σπουδῆς, nimio studio ib. 4. ὑπερβαλλούση Φιλοτεχνία 6, 5, 13. - cum adiuncto, τῆς ἀνορέσου καὶ ὑπερβαλλούσης ἐκείνου προφῆς 2, 1, 7. - simul c. praep. ὁ. ἐν αὐτῶ Φιλοχρηματίας, prae nimia avaritia 3, 8, 13. - Neutr. διὰ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ ἡλίου πῦρ 3, 9, 11. - c. art. p. subst. c. gen. rei, κεύειν τὸ ὁ. τῆς ἀλαζονείας 3, 11, 6. nimiam arrogantiam. - simul c. adiuncto. τὸ τῆς σπουδῆς ἔμαῦν ὁ. ἐπίλειπτον, τε, studium excellens 2, 5, 12.
- ὑπερείδω, trop. de persf. c. acc. persf. et particip. modi, τοιαῦτα ἐπικῶν, ὑπῆρξετε τὴν σύγκλητον, consummavit 2, 3, 25. q. simpl.
- ὑπερευφραίνεσθαι, Pass. de persf. mor. ἕλασος ὑπερευφραίνετο, mirifice exultabat 8, 6, 18. valde delectabatur.
- ὑπερέχειν, trop. de persf. abl. τοῦς ὁ. δοκοῦντας, eminentes 3, 2, 14.

- τοὺς ὑπερέχοντας, eminentes 1, 8, 16. optimates 4, 9, 4. - c. acc. ellipt. (f. c. adv.) et praep. πολὺ τι ὑπερέσχον ἢ Φάλαγγ -, καθ' ὃ μέρος λ. superior fuit 3, 7, 8. - c. abl. rei, ὅσοι γένει - ὑπερεῖχον, quicumque excelleret 4, 6, 5. - simul c. praep. τοὺς κατὰ ἐξουίαν πλοῦτον ὑπερέχοντας, qui praecellerent 3, 8, 13. - † simul c. adv. et gen. pers. πολὺ τι τῶ πλήθει τούτων ὑπερέχοντες, superiores (his) 4, 15, 11.
- ὑπερήδουσαι, Pass. mor. de perf. abl. ὑπερήδουτο πάντες, nimis lactabantur 2, 4, 1. - c. praep. et adiunctis, οὐχ οὕτω εὐφραίνε λ., ὡς ὕ. καὶ ἐώρταζον ἐπὶ τῇ λ. exsultabant 5, 2, 2. - cum abl. rei, ὑπερήδου ὁ P. ἡμέας - αὐτοκρατόρος ἐπιδημία, valde lactatus est 14, 7, 2.
- ὑπερκεισθαι, Pass. f. Med. ph. de re, abl. μάχεσθαι - ἐξ ὑπερκειμένων χωρίων, ex imminentibus locis 8, 2, 2. τῶν ὕ. ὀρῶν λ. 8, 4, 3.
- ὑπερμαχεσθαι, phys. de perf. c. gen. pers. ὑπερμαχομενοι τῶν δεσποτῶν, pugnautes pro 7, 4, 15.
- ὑπερμήκης, ph. de re, ὄρη ὑπερμήκη, m. longissimos 8, 1, 12. i. q. sq. ἐπιμηκέστα.
- ὑπερνεφῆς, ph. de re, c. acc. ellipt. ὄρη - ὑπερνεφῆ (κατὰ τὸ ὕψος, altiores nubibus 8, 1, 12. v. ὕψ.)
- ὑπεροψία, mor. abl. ὑπεροψίας ἢ ὑπεροψία, superbia 1, 9, 15. cum adiuncto, τὸ εὐγενές ἢ ὑπεροψίαν ἐκπίπτει, καταφρονήσει τῶν ὑψηλῶν 5, 1, 14. ubi ὕπ. est anteced. sed confq. κ. Propri. despiciontia.
- ὑπερπύκτος, mor. de perf., in tacita relat., cum praep. εἰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος ὑπερπύκτος ἰδοῖσιν γεγενῆσθαι, superiores 6, 6, 9. in pugna, victores.
- ὑπερτρέχω, phys. de perf. in bello, abl. προεῖρητο πᾶσι τοῖς στρατοῖς ὑπερτρέχειν, ut populando grassarentur 6, 5, 17. transcurrendo populari.
- ὑπερφυῶς, trop. vehementer 5, 6, 8. incredibilem in modum 8, 3, 19. post verb. sed ante id - supra modum 5, 8, 14. sq. nimis 6, 1, 16.
- ὑπερχαίρειν, mor. de perf., abl. vel c. particip. modi, ὑπερέχαιρε (αὐτός, ὁ δῆμος,) πανυχιζῶν καὶ εὐρτάζων, gaudebat supra modum 4, 9, 1.
- ὑπέσχετο, v. ὑποσχέω.
- ὑπέσχειν, trop. de perf. c. acc. rei, δίκην ἀνοίας ὑπέσχειν, poenas dedit 1, 8, 12. 1, 9, 14. sustinuit, subiit. ἀξίας ὑπέσχον δίκας, dederunt 1, 10, 15. ἀπειθίας ὑποσχόντα τιμωρίαν, dato supplicio 3, 11, 11. δίκας - ὑποσχόντες, poenas que dederunt 8, 5, 26. - † al. not. de re, trop. c. acc. loci et adv. it. praep. ὑπέσχε κατ' αὐτὸ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν ἐξ αἰτίας τοιαύτης, oppressit 1, 12, 7. qui Bg. an legerit ὑπέσχε, incertum est, dum vulg. procedit p. obtinuit, tenuit, habuit, ut sit i. q. simpl. et, tropo remoto, fuit ibi. Vel, e Bg. Lat. p. invasit, occupavit, incesit, subiit, i. q. oria est ibi.
- ὑπηκόος, mor. Masc. de perf., in relat. f. opp. vel diserte, vel tacite, οἱ μὲν (βασιλεῖς) - ἐαιτῶν καὶ τῶν ὑπηκόων ἡρῶν, subiectis 1, 1, 9. civibus, parentibus. ἐπωθελῆ τοῖς ὑπηκόοις ἔργα 2, 4, 11. i. q. pr. τοῖς ἀρχομένοις. - εὐεργετήσιν τοὺς ὑπηκόους ib. 15. - † τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς ὕ. 7, 3, 1. ubi οἱ. referuntur ad pr. βάρβαρα, ad imperatorem que, quoad possessionem et patriam, sed v. ad eundem, que ipsorum officium et animum. † ὅν ἦσαν οἱ

- μέν ὑπήκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. - Neutr. Singl. c. art. p. subst. Φίλοι - τὸ ὑπήκοον ζήλω τῆς τοῦ ἀρχοντος γυνάμης βιοῦν, solent subiecti rel. 1, 2, 3. sc. μέρος ἢ πλῆθος, γένος, Φύλον. Plur. c. subst. pers. et dat. pers. ἔθνη, ὅσα τὲ Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα Φίλα, populos, qui Romanis subiecti 2, 4, 4. cum subst. pers. et praep. ἔθνη, - Φίλα καὶ ὑ. ἐν προγενέων, provinciae - subiectae 7, 7, 12. - c. solo subst. pers. ἐν αὐτῇ τῇ τὲ Ῥώμῃ καὶ τοῖς ὑ. ἔθνεσιν 7, 3, 2.
- ὑπηρεσία, v. ὑπερεΐδα.
- ὑπηρεσία, ph. in opp. c. adl. οὐα ἐν προοίαις, - ἀλλ' εἴς αὐτοσχάδιου καὶ ἐπειγουσῆς ὑπηρεσίας λ. ministerio 7, 8, 25. - Al. not. εὐνοία καὶ ὑπηρεσία, ἢν πρὸς μα ἐπαδείξω, obsequio 3, 11, 10. ἴσθη αὐτοῖς ὑπηρεσίαν καὶ εὐνοίαν παρτίχοντο, obedientiam 3, 15, 11. - † τινὰς λαβὼν ἐπὶ τοιαύταις ὑπηρεσίαις, ministeriis 3, 13, 16. - Al. not. οἱ ἐν τῇ βασιλείῃ ὑπηρεσία (sc. ὄντας,) imperatorii ministerii 2, 5, 4. ὀφθοποιός -, οὐ τοῖς βασιλικαῖς καὶ ἐν κοινῇ ὑ. τυχεύοντων, in officio publico 5, 8, 5. ἐν βασιλικαῖς ἢ δημοσίαις ὑ. γενόμενος, officiis 1, 2, 10. - c. gen. pers. μετὰ τὸ ἀποχρησασθαι αὐτῶν τῇ ὑ. ministerio 3, 5, 10. - eis τὴν τοῦ ἡγευμένου ὑ. 7, 8, 10. † σκεῦῃ, - eis ἐχωρῶντο - eis ὑ. ἑαυτοῦ, ad sua ministeria 8, 4, 10. *Verrichtungen* ἢ *Geschäften*. - †† de pers., per abstract. p. concr. ἀνεῦ ὑπηρεσίας λ. sine ministeriis 7, 3, 9. ministeria, famulis, ut nostr. *Bedienung*. †† χρησάμενος - ἀπίσθη ὑπηρεσία, infido ministeria 3, 12, 26.
- ὑπηρετιῶν, phys. de anim. c. praep. τοὺς ἐλέφαντας πάντας, εὐς εἰς πομπὴν ὑπηρετῶν λ. elephantos omnes pompae inservientes 2, 11, 18. qui Bg. legit ἐλ. πάντας, τοὺς εἰς πομπὴν ὑπηρετοῦντας. trop. de re, abl. ὑπηρετούσης ἐξουσίας, subservientes 1, 4, 13. ministrante 6, 1, 11. adiuvante, incitante. - Med. de pers. c. dat. rei, ὑπηρετούμενοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῶν, subservientes 3, 13, 15. facientes, praebentes, quae isti cuperent.
- ὑπηρετής, de pers. ph. σύν ἐνὶ ὑπηρετῇ, famulo 4, 13, 9. ὑπηρετῆται πάντες ἀνγροῦντο, ministri 4, 6, 1. ubi defuerit gen. pers. pron. αὐτοῦ, it. in sq. τινὰς ἀναπαύσας τῶν ὑπηρετῶν 4, 1, 3. ἀνέπειθε ὑπηρετάς 3, 15, 4. †† μηδὲ τοὺς στρατιώτας - κισοὺς εἶναι φρουροὺς ὑπηρετάς, custodes aut ministros 2, 8, 8. qui Bg. interponit ἢ, dum vulg. durius videtur per appositionem, ministros custodes, i. custodientes, ad custodiam et custodiendum imperatorem comparatos; etsi alii ministri in aula aliis rebus inserviunt. † per formulam cum gen. pers. et praep. τοὺς ἐκείνου ἐν τοῖς ὑπηρεταῖς λ. illius ministros 4, 5, 8. sc. ὄντας ἢ γενομένους, illos eius, qui sunt ἢ erant in servis ἢ inter servos, per periphrasin, p. tous ἐκ. ὑπηρετάς, i. q. 2, 5, 4. - Trop. c. gen. pers. aut rei, κείται ὁ τῆς τυραννίδος ὑ. tyrannidis minister 7, 5, 15. οἱ - στρατιώται, πομπῆς μάλλον, ἢ ἀνδραῖας, ὑ. administrari 2, 10, 3. οἱ τῆς ἐκείνου ὠμότιτος ὑ. ministri 7, 7, 6. - simul cum adiuncto, ὑ. καὶ συνεργῶν - τῶν ἀμαρτημάτων 5, 8, 16. τοὺς - οὐ κρεπόντων ἔργων ὁμοῦ συμβούλους τὲ καὶ ὑ. 2, 10, 6.
- ὑπισχνέομαι, Med. de pers. ph. c. dat. pers. et acc. rei, πᾶσι - ταῦτα ὑπισχνέομαι, polliceri 2, 3, 24. e. τοῖς - ὑπισχνόμενος μεγάλα, promittens 2, 13, 3. τοῖς - ὑπισχνεῖτο ἀμνησίαν, pollicebatur 7, 12, 5. - † simul c. praep. et dat. pers. dupl. ὑπισχνεῖται αὐτοῖς ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, ἐνάσθη μὲν - δραχμὰς, pollicetur 4, 4, 17. - cum solo acc. rei, sed cum adv. ἀδείαν - ἀνδραῖος ὑ. 5, 4, 18. † τὰ μὲν πρῶτα ὑπισχνέοντα (τοῦτο,) pollicer-

datur 6, 9, 7. - cum mero acc. rei, σπονδὰς - ὑπισχνούμενος, offerens 3, 9, 2. ἀδειαν ὑπισχνούμεναι, pollicentes 1, 1, 4. προθυμίαν πάσαν - ὑπισχνάιτο, polliceb. 6, 4, 1. † πάσαν πρᾶσθηται ὕ. de se polliceb. 7, 6, 7. - †† in orat. contr. κρίνει, ὦ ὕ. ad eredendum (ea.) quae promittebat 2, 14, 8. p. τούτων, ἄ ὕ. - Sine casu, at sq. inf., cum fut. πάντα ποιήσω - ὑπισχνείται, pollic. 4, 13, 6, 2, 6, 11, 3, 2, 17, 2, 2, 1, 4, 11, 1, 6, 9, 2. - † in orat. mod. πάντα ὑπισχνάιτο παρέξειν 6, 7, 21. τῶν δῶσονται ἐγχειρίδιον ὑπισχνούτο τὴν ἀρχὴν, polliceb. 2, 6, 7. - †† cum prael. summi que c. nominat. modi l. c. adv. ἐθελονταὶ ὑπερ αὐτοὶ κινδυνεύειν ὑπισχνούοντο, periclitaturos (esse se) 7, 8, 26. - †† ἐπίελλον, - καί, εἰ ὕετο βοήθειας ὕ. et, si indigere, auxilia pollicebantur 2, 8, 13. qui Bg. cogitato possi d. commate, rexit v. o. acc. rei, cf. β., quod, pro gen. sing. sumtum et cum commate rectum quo ad v. δ., faciet, ut ad v. ὕ. supplendum sit pron. αὐτῶν in sing. quoque. †† χρησμοὶ - ἐδίδοτο, ὡς δὴ τοῦ θεοῦ νίκην ὑπισχνουμένου, quasi polliceretur 8, 3, 19. per vates. - †† Trop. οὐδεὶς - τῶν τῆν γοητείαν ταύτην ὑπισχνουμένων, qui profiterentur 4, 12, 6. iacarent, dicerent, se scire. - ††† de re, c. dat. persf. et acc. rei, ἐπαί μὴ - ἡ μάχη - ὑπισχνῆται τὸ εὖλεπαι, pollicetur 6, 3, 14. videtur praebere s. facere spem, s. in pugna stataria non sperant valde, se quid lucraturos, consecuturos victoriam cum praeda.

πνος, ph. πάντων ὕπνῳ κατελημμένω, somno oppressis 2, 1, 12. - εἰς ὕπνον κατεφύροτο ib. 3, 2, 9, 6. † εἰς ὕ. καθελκόμενος, - ἀνεπαύσατο; somno gravatus 1, 17, 20. v. κ.

πό, ὑπ' et ὕφ', cum gen. rei, tum loci, phi λαβὼν ἐγχειρίδιον ὑπὸ κόλπῳ, sub sinu 1, 8, 11. per enallag. casus, p. acc. ὕ. κόλπον. - tum alius, simul c. verb. εἰς ὅσον - ὕ. δημοκρατίας τὰ Ῥωμαίων διαφείτο, in populari statu 2, 11, 7. i. q. ἐπὶ δ. - διοικουμένην τῶν πραγμάτων ὑπ' ἐξουσίας καὶ γυναικὸς γυναικός, auctoritate 6, 8, 7. - cum gen. persf. τινί, τότε πάσας ὑπ' αὐτοῦ - πράξεις ἐγχειρισμένου, ab ipso 4, 12, 7. διοικηθέντων αὐτῶν - τῶν ἐπειγόντων ὑπὸ τῆς μάχης λ. ab avia 5, 5, 1. qui Bg., non p. Lat. sub red- dens, retulerit ad classem sq. - Al. not. causae l. auctoris, cum verb., maxime pass. de re, ὕφ' ἡλικίας - τετραχήμερον, aetate 1, 3, 1. ὑπὸ πλούτου καὶ περὶ αὐτῆς ἀπειρία λ. prae opulentiā 1, 12, 9. ὕφ' ἂν - ἐπαίθοντο, quibus rebus 2, 7, 8. χάματος, ὕφ' οὗ κωλύομενοι λ. 4, 15, 14. ὑπὸ πλήθους ἔϋλων - ἐκωλύθησαν, prae mult. 7, 10, 13. † ὕ. πλήθους ἀποπειρῆς, nimia copiā 2, 2, 13. παγέντες ὕ. τοῦ κρύους, frigore 6, 7, 15. de persf. ὕ. τῆς συγκλήτου - ἐπιπεπέμθαι, a seu. 1, 3, 12. συλληφθεῖς ὕ. τῶν σ. a lat. ib. σ. εἰς τοσοῦτον ὑπ' αὐτοῦ τιμῆς - προήχθη, ab ipso 1, 12, 8. προήχθητο ὑπ' αὐτῶν λ. ad ipsos 2, 6, 18. † ὑπὸ τε τῶν - ἀμελεῖσθαι, ὑπὸ τε τοῦ δήμου καταφρονεῖσθαι, a 2, 7, 9. - † ὑπ' ἐκείνου φονευθέντα, ab illo 6, 1, 15. sq. ubi et valeat p. ἐπ., sub eo, eius que imperio. ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀρχόμενον 6, 8, 7. v. α. ὑπὸ τινος δαίμ. τύχης ἐπιχθραῖς, forte quadam 1, 9, 12. † per repetit. (praeter 1, 8, 12. 1, 12, 8. sq. 2, 7, 9. 4, 15, 14. 6, 8, 7.) ὑπὸ θεῶν. ἀλλὰ μὴ ὑπὸ ἀνθρώπων νενικησθαι, a d. - ab homin. 8, 3, 21. βαλλόμενος ὕ. τῶν λ. - πατρώμενος ὕ. τῶν λ. τ ὕ. τοῦ πλήθους ὠθεύμενος - ὕ. τῶν ἰππέων - ἀπώλοντο 1, 12, 14. - Cum verb. act. ὑπ' ἀτελοῦς τῆς - ἐμπειρίας, prae 1, 4, 8. ὕ. - ἀσθενείας λ. ib. 16. ὕ. ἀνηγιότητος 11, 17, 8. ὕ. κούφότητος λ. 3, 1, 7. α. 1, 24. ὕ. - φιλονομίας, ex 3, 10, 6. ὕ. τῆς τῶν ὀρῶν τραχύτητα.

τος, ob 6, 5, 13. ὁ δέους, metu 7, 5, 10. †† ὁ καμάτου πάσχειν (τοῦτο) οἰηθεῖς, ex 1, 17, 20, 22. †† γινόντες (τοῦτα) ὁ Φήμης, ex sumate 7, 10, 9. † εἶναι τινα μνήμην εἴτε ὕφ' ἡμῶν, - εἴτα ὑπὸ Ῥωμαίων, a 8, 7, 17. - †† post a. i. χάματος, δυσβάτου ὁ τῶν σωμάτων λ. 4, 15, 14. a, i. propter. - †† in periphrasi, p. adv. εἴτε ἐκουσίως, εἴδ' ὑπὸ ἀνάγκης, necessitate 5 8, 4. v. α. — Cum dat. f. abl. rei, et quidem loci, τοῖς ὁ ταῖς ἀνατολαῖς ποιουμένων τὸν βίον, sub oriente 1, 2, 9, 6, 7, 10. in oriente ib. 8. 6, 3, 8. τὰς ὑπὸ ἀν. καὶ ἀριτῶν νείας λ. sub or. 3, 14, 3. τῶν ὁ ταῖς ἀν. ἡγεμόνων, ex oriente 6, 2, 7. τῶν ὁ ταῖς ἀ. ἐθνῶν, orientalibus gentibus ib. 18. ἔθνη - τὰ ὑπ' ἀνατολαῖς καὶ μεσημβρίαῖς, sub orientem 8, 5, 15. τῶν ὑπὸ μεσημβρία ἐθνῶν, ad meridiem 4, 3, 15. τὴν ὁ τῇ ἀριτῶ ἀρχὴν, sub septentrione 1, 6, 16. 2, 9, 17. 6, 7, 14. - †† cum praep. syn. ἡγευραν τρέπαια, τὸ μὲν ἐν ἀνατολῇ, τὸ δ' ὑπ' ἀριτῶ 3, 7, 16. ὑπὸ σινηαῖς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ διαιτῶμενοι, in tabernaculis et peregrino solo 5, 2, 13. † ὁ. σκ. - ὁ. γυμνῶ τῶν ἀέρι, in tab. - sub aperto coelo 8, 5, 9. κρύπτοντες ὁ ταῖς ἐσθῆσιν, ἃ λ. sub vestibus 7, 4, 8. - Cum dat. rei alius, de modo, ὁ νεαυῆ τῇ - μνήμης, ex 1, 1, 4. ὕφ' ἐνὶ σχήματι λ. uno habitu 1, 14, 16. in, per, cum. ὕφ' ἐνὶ συνθήματι 2, 13, 7. v. σ. - ὕφ' ἐνὶ σημείῳ 4, 9, 15. 4, 11, 8. v. σ. - ὑπὸ νεφέταις - ἄδοιπότερ, sub nimbis 3, 6, 22. — ὁ περιφερεῖα νεφελῶν μιᾶς, in globo 4, 8, 4. χροεούτα - ὑπὸ αὐλαῖς - παντοδαπῶν τε ὀργάνων ἤχῳ, ad 5, 3, 15, 5, 5, 8, 17. †† ὑπ' αἰσχυραῖς - ἡδοναῖς σιὸπτειν, ob 2, 7, 4. qui Bg. forsitan ἐπ' legit, du π valg. isto Bg. sensu non reperi. - Cum dat. rei al., ὁ τῇ Νίγρου ὄντων ἐξουσία 2, 7, 7. sub. ὅσα ὁ ταῖς τούτων βασιλείαις 4, 10, 6. ὕφ' ἐνὶ διαδήματι βασιλεύσειν λ. sub ib. 8. — Cum dat. persf. τῇ Ῥωμαίων ὑπὸ Περτίνακι ἀρχῇ, sub 2, 4, 6. — ὁ Μάρκου βασιλεύοντι, sub Marco imperatore 2, 9, 12. ὕφ' ἡ β. quo imperante 6, 9, 5. μηδὲ ὁ γενναίῳ - ἀνδρὶ στρατηγούμενων 3, 6, 14. σὺν τοῖς ὁ Βαλβίνῳ στρατευομένοις, cum iis, qui sub B. militabant 8, 7, 20. εἰς τῶν ὑπ' αὐτῶ χιλιαρχούντων 5, 11, 8. — πάντα - ὁ σατραπείας διψκῆσθαι, a satr. 6, 2, 5. ἡ διοικήσεις τῶν πραγμάτων - ὁ ταῖς γυναίκεσι διψκῆσθαι, a 6, 1, 2. — τὸν ὕφ' ἑαυτῶ (ὄντα) στρατὸν λ. corias, quae sub ipso essent 3, 7, 10. εἶχεν ὕφ' ἑ. δύναμιν λ. sub se 7, 9, 4. ἐν - τῶν ὁ Ῥωμαίοις - ἐθνῶν λ. ex Romanorum provinciis 6, 3, 2. †† πᾶσι τῆς ὁ. P. ib. 5. v. π. - †† οἱ - ὁ ταῖς ἀνατολαῖς κατοικοῦντες, - τὴν ὁ Ῥωμ. γῆν 6, 7, 10. τὴν ὁ. P. δύναμιν, sub Romanis 7, 8, 22. Μαυρουσιῶν τῶν ὁ. P. Mauris Romanorum subiectis 7, 9, 2. ὁ ταῖς μητρᾷσι - ἀνατρέφοντο, sub 5, 3, 7. ὁ τῇ μητρὶ - παιδαγωγούμενον 5, 8, 20. a matre rectum, rel. f. sub cura, v. π. - † ἀνατραφεῖς ὑπ' αὐτοῖς, apud ipsos 6, 4, 4. sub oculis ipsorum, i. q. 1, 7, 5, 3, 15, 11. — † τὰ δέοντα πράττοντας ὁ τοιοῦτῳ μάρτυρι, sub 1, 5, 22. 7, 10, 6. coram, praesente, in praesentia, sub oculis f. ad speciem. † τις - τῶν - εὐθρότων ὁ κήρυκι πιπράσσεσθαι, per praesentem 1, 12, 8. sub praesente. - Cum acc. rei, loci quidem, ph. μή τι φέροι ὁ κόλπον, sub sinu 5, 5, 11. per enallag. casus, p. gen. — ὁ τὰς ἀγκάλας ἀγούσα (αὐτοῦς,) in amplexum 4, 3, 20. κατὰ — τῶν ὁ τὴν ἀνατολὴν βαρβάρων, adversum orientales barbaros 2, 1, 9, 3, 11, 17. p. superiori dat. Λίβυες ὁ μεσημβρία, ad meridiem habitantes 7, 5, 19. i. q. supra dat. 4, 3, 15. τὰ ὑπ' Εὐρώπην πάντα εἶχειν, in Europa 4, 3, 11. οἱ - στρατόπεδον εἶχον ὁ τὸ - ὄρος, sub monte 8, 5, 20. † τὰ δεινὰ, ὑπ' ὄψιν περὶ αὐτὰ

I, 4, 4. v. π. et δ. - †† τὰ τῶν ὑπ' ἐκεῖνα βαρβάρων, illic barbari 3, 4, 18. ubi Bg. videtur leg. ἐπέκεινα, cf. ib. et βάρβ., dum in vulg., praeter particip. ὄντα, etiam ad art. τὰ suppleveris subst. Ἔθλα f. γένη, sed χωρία ad prou. ἐκ., ut sit, nationes barbarorum eae, quae erant ad ista loca f. in istis locis, sc. trans Tigrim, et in regione peregrina, cf. pr. τὴν Τίγρ. et τὴν ἄλλοδ. — † οὐδέ τις ἦν ἀνθρώπων τῶν ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν, sub Romana imperio I, 4, 20. ἐν τῇ ὑ. Ῥωμαίους εἶνει, in Romana provincia 3, 14, 17. — †† simul cum adiuncto syn. πᾶσα ἡ Ῥωμαίων πόλις, καὶ σχεδὸν ἡ ὑ Ῥωμ. οἰκουμένη, ac propemodum ipse orbes Romanus 3, 2, 5. ubi potit. formula, e praep. c. subst., par est pr. gen. Ῥωμ. τοβάλλου, trop. de pers. abl. ὑποβάλλουτός τινος, admonente quodam 7, 10, 15. suggerente, subiiciente. ὑποβαλόντων τινῶν, monentibus ib. 9. — 19. inf. ὑπέβαλον τινες, εἶναι λ. monuerunt 8, 4, 9. τογαίος, phys. de re et loco, εἷ ὑπογαίων, ex subterraneis I, 15, 13. p. neutr. sc. χωρίων, οἰκημάτων, ὄρυγμαίων, σπηλαίων, vel masc. sc. βεθρών, vel fem. sc. τάφρων, de caveis, specubus, cryptis; ubi feræ fervantur. τετραφθ, ph. λέγειν εὐδόχως ὑπογραφάς, ad scite describendum 4, 9, 4. descriptiones, depictiones, morum pravorum, vitiorum ac scelerum, qua quis tecte obscure que culpatur, nostr. eine satyrische Schilderung. τετραφθ, ph. de pers. c. dat. loci et acc. rei, ὑπογραφάς τῇ βάσει - προσηγορίας, subscriptit in. bas. I, 15, 19. — Pass. de pers. al. not. c. acc. loci ellipt. προῖει ὑπογραφόμενος (κατὰ) τοὺς ὀφθαλμοὺς, pictis oculis 3, 6, 24. fūco f. cerassa illitus f. infucatus, nostr. bemalt f. geschminkt. τόγμος f. ἐπτόγμοις, trop. de re, Masc. c. subst. fem. ἐπτόγμου τὴν μνήμην, recens I, 3, 8. i. q. νσαρὸς I, 1, 4. πόδειγμα, mor. de re, cum gen. pers. τὸ Σεβήρου ε. exemplum 3, 8, 4. ποδέσμαι, Pass. ph. de pers. c. acc. rei ellipt. (κατὰ) κρηπίδας ὑποδέσματος, crepidis calceatus 4, 3, 5. subligatus, supra pedem, f. subius alligatas gerens crepidas. ποδέσσεσθαι, Pass. de pers. ph. c. praep. et nominat. modi, αὐτὸς - νικηφόρος ὑπὸ τοῦ Ῥ. δήμου μετὰ - εὐφημίας - ὑπεδέχθη, exceptus est 3, 10, 2. — cum praep. sola, μετὰ εὐφ. - ὑποδεχθεῖς, exceptus 1, 13, 13. — c. adv. dupl. ε. πανταχοῦ βασιλικῶς I, 7, 3. ἐκεῖ πολίτεσώς 4, 8, 16. — sed c. uno, ῥᾶσα ὑπεδέχθησαν, excepti sunt 5, 3, 24. — Med. de re f. loco, trop. cum accus. pers. εἰς τὸ πεδίον, εἰσθὸς αὐτοὺς ὑποδέσσεσθαι, excipere 1, 5, 3. ut venirent in campum, quorsum alias venire solerent. τῇ Ῥ. πύλαι, - τοὺς πανταχοῦθεν ὑποδεχομένη, excipiente 1, 12, 1. in quam homines undique veniebant. † με - ἡ β. ὑπεδέξάτο πορφυρὸς, suscept 1, 5, 14. in ea stragula f. fascia collocatus sum, involutus sum. — cum ea. rei et adv. εἶθα συρρέοντας (ποταμοὺς) εἰη - ὑποδέσσεσθαι λέγουσι 6, 5, 3. ubi paludes dicunt excipere fluvios confluentes, i. ubi in paludes dicunt confluere fluvios et se iungere. — De pers. ph. c. acc. pers. τὴν στρατιάν ὑποδεχόμενοι, accipientes 3, 2, 17. in urbem. τὸν στρατὸν ὑπεδέχοντο, suscipiebant ib. 18. † τὰς πύλας ἀνοίξαντες, ὑ. (αὐτὸν) εὐμ excipiebant 8, 7, 3. ἐπεὶ - ὁ δῆμος αὐτὸν ὑποδεξάμενος εὐφημήσεν, eum exceptit faustis acclamationibus 2, 14, 4. eum, in

- τεῖ excipiendum, salutavit f. exceptum salvavit. - simul cum
 abl. rei, (αὐτὸν) εὐφημίας - ὑπεδέχοντο, excipiebant 1, 7, 11. -
 c. nominat. f. particip. modi, δαΦνηΦοροῖτες αὐτοὺς εἰ δῆμοι ὕ-
 8, 6, 10. ὁ δῆμος καὶ ἡ σύγκλητος δ. ὕ. αὐτὸν 2, 14, 2. ὁ δῆμ. αὐ-
 τοὺς δαΦνηΦορῶν ὑπεδέξατο, excepit 4, 1, 5. ἡ σύγκλ. καὶ ὁ δῆμ.
 εὐφημοῦντες (αὐτοὺς) ὡστερ ἑξιαμβεύοντας, ὑπεδέχοντο, excere-
 runt 8, 7, 22. - simul c. praep. ὁ δῆμ. αὐτὸν δαΦνηΦορῶν μετὰ
 πάσης τιμῆς - ὑπεδέξατο, excepit 3, 8, 6. - Al. not. c. acc. re
 et praep. ὑποδέχασθαι ἐν τῶν νῶν - τὰ χρέματα, sumero 4, 4,
 18. accipere. - Al. not. c. acc. rei, ἐπι - τὰ τῆς ἀρχῆς ὑπεδέ-
 ξατο, imperium suscepit 5, 5, 1. - simul c. adv. τὴν τιμὴν ὕ-
 ἀσπασῶς 2, 15, 8. - † simul cum coni. ὄθεν αὐτὸν ἠδέως ὑπο-
 δέξασθαι τὴν ἀρχὴν φοντο, suscepturum (esse) 7, 5, 4. nisi ὄθ.
 pertinet ad v. alterum ὦ.
ὑπόδημα, ph. ἀΦθονίαν ἐσθῆτος καὶ ὑποδημάτων, calceorum 8, 6, 6.
 - ὑποδήμασι - ἐχρῶντο, calceamentis 5, 5, 21.
ὑποδιαΦθίρεσθαι, Pass. de re, mor. c. adv. τότε - πρῶτον ὑποδιαΦθα-
 ρη τὰ τῶν στρατιωτῶν ἤδη, corrupti (sunt) 2, 6, 21. sq. ex-
 phio.
ὑποδοχῆ, ph. de re f. actu, παρεσκευάζετο, οἶαν λ. ad excipiendum
 illum apparatus fiebat 4, 8, 19. - cum gen. pers. εὐτρέφιος
 πάντα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως, ad suscipiendum 4, 11, 2.
 - † de loco, c. adi. τῇ βασιλείᾳ τῇ αὐτοῦ αὐτάρκη εἶσθαι ὑποδο-
 χὴν - ἔλαγν - τὴν Ἀντιόχειαν λ. sedem 4, 3, 15.
ὑποδύω f. ὑποδύω, ph. de animal. c. dat. pers. αὐτῷ - ὑποδύωαι αὐ-
 τόν, (τὸν ἵππον,) sibi subiisse 2, 9, 7.
ὑποζύγιος, phys. de animal. Neutr. in opp. Φθδρά ὑποζυγίων καὶ
 ἀνθρώπων, iumentorum 1, 12, 2. μήτε ὑποζυγίους, μήτε ἀνθρώ-
 ποις λ. 8, 1, 9, 8, 5, 9. Ισ. κτήμα, κτήνος, ζῶον.
ὑπόθεσις, trop. c. adiuncto, it. adi. πρόΦασις καὶ ὕ. αὐτάγκης, ma-
 teria 1, 8, 16. fundamentum, causa. - simul cum gen. rei, εἰ
 τις - τὴν αἰτίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ὑπόθεσιν ἐξτάξοι, fundam. 4, 5, 5.
 - † cum solo gen. tali, ὑπόθεσιν ποιούμενοι πάσης τῆς πραγμα-
 τείας τὸν Σεβήρου βίον, materiam 2, 15, 11.
ὑποκαθίσθαι, Pass. de re, ph. c. dat. rei f. loci, ἔχοντες τὰς χεῖρας
 ὑποκαθιμένας ταῖς ἐΦερσίσι, manus demissas sub iugulis 7, 11, 6.
 infertas.
ὑποκαθίστημι, trop. de pers. cum adv. ῥαδίως ὑποκατασταῖν, substitu-
 tum igni 8, 8, 3.
ὑποκείσθαι, Pass. f. Med. phys. de re, τρίτον (οἰκήμα) καὶ τέταρτον.
 ἀεὶ τοῦ ὑποκειμένου μείον, inferiore minus 4, 2, 14. subiecto, sub-
 iacente.
ὑποκόλπιος, phys. de re f. instrum. Neutr. ἑΦισιν, οἷς ἐπιΦέροντο,
 ὑποκόλπις, pugionibus, quos secum tulerant sub sinu 7, 11, 6.
 sub sinu occultatis. λαβόντες ἐγχειρίδια ὑποκόλπια, sumtis pugio-
 nibus sub sinu 7, 4, 11. sub sinu occultandis.
ὑποκολπίδιος, id. οἷς εἶχον, ὑποκολπίδις ἑΦισι, illis, quos habere
 sub sinu, pugionibus 7, 6, 15.
ὑποκρίνεσθαι, Med. de pers. ph., per ludum, c. acc. rei, ἕκαστος, ὃ
 βούλεται σχῆμα, ὑποκρίνεται, simulat 1, 10, 12. sumit sibi et eli-
 git per simulationem atque imitationem histrionum, refert, re-
 praesentat. - extra ludum, abl. ἀνάγκη ἢ συνήδεσθαι τοῖς πρα-
 χθεῖσιν ὑποκρινομένοις, per simulationem 8, 6, 2. p. ἀνάγκη ἢ

αὐτοῖς, ὅπ. συνήδ. τ. πρ. quanquam simulantibus f. qu. simula-
rent, vel p. adv. simulate. - c. acc. rei, τὰτα - ἐκείνος ὑπεκρί-
νατο, simulabat 4, 9, 2. simulate agebat f. per simulationem. —
cum adiuncto simul, ὑποκρίνασθαι καὶ προσποιήσασθαι πᾶν ὄτιον.
dissimulare et simulare 2, 14, 9. ostendere simulate, quasi facere
vellet, v. πρ.

ὑποκριτής, ph. in theatro, c. gen. rei, τῶν αἰσχίων ὑποκριτὰς λ.
turpissima imitantes mimi 1, 13, 16. uno v. παντόμιμοι, histrio-
nes et mimi, quis Bg. statim in Vs. addit, v. αἰσχ. - ὅ. πάσης
μουσῆς καὶ ἀρχησῶς, actores omnis rei musicae ac saltatores 4,
6, 4. v. ἀρχ. † c. adiuncto, ἀρχησῶν θῆαις, καὶ πάσης μουσῆς κω-
μῆσεως τε - ὑποκριταῖς σχολάζων, actoribus 5, 2, 9. v. ἀρχ. - †
cum adiuncto syn. τοὺς πανταχόθεν μουσῆς τε ὑποκριτὰς καὶ ἀν-
δρίας μιμητὰς μεταπεμφάμενος, undique rei musicae actoribus ar-
cellitis 3, 8, 16. - cum adiuncto al. in opp. κωμῆδοῖς καὶ μι-
μῶν ὑποκριταῖς, mimotum histronibus 5, 7, 14.

ὑπολαμβάνεσθαι. Pass. de re, ph. c. abl. rei, τὴν γέφυραν. ἔργον, -
πῆλσι - ὑπειλημμένον, distinctum 8, 4, 14. interceptum, suf-
fultum.

ὑπόληψις, mor. in opp. cum affini v. ὅτι Ἀντωνίου ὑδὲς ἐστὶ τῇ
Φύσει, τῇ δὲ ὑπόληψι ἀλλοῦ δοκίμῃ. opinione 5, 3, 19. - c. gen. rei,
ὦν - ἐν ὅ. παρὰ τοῖς ὄχλοις Φρονῶν λ. exillimabatur solers 7, 10,
7. exillimatio, op. - c. adiuncto v. syn. δοκοῦντες ἀσθενέστεροι
καθῆλον τοὺς ἐν ἰ. ἀνδρίας μίζοντες (ὄντας,) qui opinionem de se
fortitudinis maioris conciauerant 8, 3, 11. eos, qui in exillim.
erant, i. exillimabantur fortiores, i. q. δοκοῦντας ἀνδρειότερους. —
διὰ τὸ - ἔχειν ὑπόληψιν ἐμπειρίας πραγμάτων, quod rerum peri-
tus habebatur 8, 8, 8. eo, quod haberet apud alios opinionem
rel., quod esset ap. zlios in op. et exillim. - † c. adiuncto et
gen. persf. ἔργοις τὴν δέξαν καὶ τὴν τῶν στρατιωτῶν ὑπόληψιν ἐπισυῦ-
το, famam et militum opinionem 7, 1, 14.

ὑπομένειν, trop. de persf. c. acc. rei et adv. it. cum adiuncto, Φέ-
ρειν τὰς συμφορὰς καὶ τὰ προσπίπτοντα μετρίως ὅ. tolerare - ferre
4, 14, 9. c. acc. tali solum, in opp. ἀμυνασθαι μᾶλλον, ἢ ὑπο-
μεῖναι (αὐτὸ, τὸ δεινόν,) id propulset potius, quam sustineat 4,
5, 5. - †† cum solo acc. rei, sed diversae not. ἀριστοκρατίαν, ἀλλ'
ὄυ τυραννίδα, ὑπομενοῦντας, toleraturos 2, 3, 24. in not. praeg-
nante et dupl., in partem utr., experiri, habere, frui, sed et
cum molestia et dolore perferre; propr. ut conveniat modo in
unam subst. τῶν. Sensu bell. τοὺς ὄημους -, οὐχ ὑπομένοντας
τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, haud sustinentes 8, 1, 10. exspectantes fortiter
sine fuga. οὐχ ὑπομείναντες αὐτῶν τὴν ἐμβολήν, - ἔφυγον, haud
ferentes 7, 9, 14. οὐδὲ - ὑπομενεῖ ὁ ἐκείνου στρατὸς - τὴν ὑμέτεραν
δύναμιν, sustinebit 3, 6, 13. παρσκευάζον ἑαυτοὺς, ὡς - ὑπομε-
νοῦντες πολιορκίαν, sustenturi 5, 3, 26. - †† cum adiuncto, οὐς ἡλ-
πίκεσαν μηδελίαν ὑπομενεῖν προσβολήν, τούτους εὐρίσκον οὐκ ἀντέχον-
τας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδρωτάς, toleraturos 8, 5, 2.

ὑπομνησκῆναι, mor. de persf. c. acc. persf. aut sine hoc, saltem c.
oppresso gen. rei, τῆς M. ἀρχῆς ζήλω - τοὺς - ὑπομνησκῶν εὐ-
φραϊνε, admonendo 2, 4, 3. sc. αὐτῆς, τῆς ἀρχ. - cum gen. tali
diserto, at oppresso acc. persf. πίσειας - ὑπομνησκόντας (αὐτὸν,)
cum admonente 3, 12, 21. - simul c. adv. μύθων (αὐτοῦς) ὑπε-
μνησκῶν ἀεὶ, admonet 3, 13, 8. - cum diserto, acc. persf. et

- gen. rei, ἀπομνησκόντες αὐτὸν τῆς λ. admonentes I, 6, 3. —
 † ἀπομνήσατε ἑαυτοὺς τροπαίων, in memoriam revocate vobis tro-
 paea 6, 3, 12. admonete vosmet ipsos tropaeorum. — †† in
 dupl. rect., praeter casus pr., quoque c. conī. ὑπεμνήσκον ἀ-
 λήλους τῶν - πταισμάτων, καὶ ὅτι λ. in memoriam revocabant
 alii aliis (sibi invicem) calamitates, quod que 6, 8, 8. — Trop.
 de re, c. gen. rei et oppresso acc. pers. ὑπεμνήσκα τὰ γράμμα-
 τὰ τῶν - τροπαίων, admonēbant 6, 2, 11. sc. αὐτῶν.
- ἐποπίπτειν, trop. de pers. cum dat. rei, τινῶν - αἰτίας ἐποπεσόντων,
 quamvis in crimina incurrisset 6, 1, 15. propter peccata de-
 ferri aut accusari.
- ἐποποιῆσαι, Med. de pers. trop. cum acc. loci, μὴ πως - τὴν Ρώ-
 μῃν - ἐποποιήσεται, subigeret 2, 15, 3. occuparet, sibi subii-
 ceret.
- ἐποπτέειν, mor. de pers. abs. ἐποπτεύοντων - Φίλων, suspicantibus
 3, 5, 9. sc. αὐτὸν s. αὐτὸν, quam id suspicarentur, s. illum, Se-
 verum, suspectum haberent. ἐποπτέσας ὁ Ἀλβίνος, suspicatus
 ib. 13. sc. τὸν s. αὐτοῦς, tabellarios, cf. 9, pr., suspicatus aliquid,
 s. suspectos habens illos. — cum acc. rei, εἴτε ἐποπτεύετε, su-
 spicamini 2, 5, 12. εἰ δέ τινες τὰ κατὰ Συρίαν ἐποπτεύειν προση-
 ματὰ, Syriae res formidabiles opinantur 2, 10, 15. formidant.
 ἐπιβουλὰς ἐποπτεύων, suspectans 7, 1, 10. — † cum dupl. acc.
 rei, συσκευῆν τινα - τὸ πρῶγμα ἐπώπτευσεν, tanquam compositum
 quiddam - illud negotium suspicium habebat 3, 12, 7. — † in
 opp. πάντες ἐπώπτευσον μὲν τὰ λεγόμενα, λ. omnes ut suspicantes
 quidem aliquid illa dicta accipiebant 1, 9, 13. ea dicta suspi-
 cabantur, suspectabant, suspecta habebant, in dictis illis s. super
 illa dicta suspicionem hauriebant, maliquid cogitabant de s. su-
 per dictis illis; secundum dicta illa opinabantur et cogitabant
 tacite, secum, aliquid mali imminere; punitant, dicta illa mi-
 nari et indicare aliquid mali, sceleris, insidiarum; cogitabant
 propter illa dicta, Perennem aliquid mali in Commodum moliri.
 — †† cum adv. et praep. simul, οὐδὲμίαν πὺ ἐπιβολὴν ἐπώ-
 πτευσον ἐκ τοῦ Μακρίνου, nihil adhuc de insidiis Macrini suspi-
 cabantur 4, 13, 15. qui Bg. rexerit praep. potius cum subst. ἐπιβ.,
 pro severis, et nullas dum insidias suspiocabantur a Macrino. —
 c. acc. pers. πάντας, οὓς ἐπώπτευσεν, - ἐβόνησαν, quos suspi-
 cabat 7, 1, 20. ἐπώπτευσεν τὴν ἐν Βρετανία δύναμιν, suspectas habebat
 Britannicas copias 2, 15, 1. — † simul sq. particula s. conī. c.
 particip. ἐποπτεύετε αὐτοὺς, ὡς - θεσπίζοντας, suspectans eos, qua-
 si vaticinarentur 4, 12, 7. — simul c. adv. ἀεὶ πάντας ἐπώπτευσεν,
 ὡς ἐπιβουλεύοντας, suspectabat, tanquam insidiantes ib. 6. †† si-
 mul cum nudo particip. p. inf. οὓς εἰ. οὓν ἀνεξομένους, quos sus-
 picabatur non passuros (esse) 2, 3, 3. — Sine casu quo, cum
 conī. neg. ἐποπτεύετε, μὴ - ἀντιση, suspectans, ne 7, 6, 11. ἐπώ-
 πτευσεν -, μὴ λ. vergebatur, ne 1, 3, 14. — it. sq. inf. cum acc.
 ἐποπτεύουσα, τοὺς στρατιώτας ἀπαρῆσκειν λ. suspicans 5, 7, 1.
 sq. syn. ἰδεοκίμια, μὴ λ. - ἐθεότευεν αὐτοῖς ἐπώπτευσον, sibi illos
 imminere suspiocabantur 8, 8, 3. † ἐπὶ αὐτῷ τὰς πρὸς σωτηρίαν ἐλ-
 πίδας Φαύλως εἶχεν ἐπώπτευσεν, cum suspicaretur 1, 3, 2. opinaretur,
 arbitraretur, intelligeret, sentiret, e viribus corporis animi que
 valde imminutis. — Pass. de pers. cum nominat. pers. et inf.
 it. cum praep. οἰ - κοινωνοὶ τοῦ Μακρίνου γεγενῆσθαι ἐπώπτευσθη-

σαν μετὰ τὴν ἐκείνου τελευταίην, quos socios Macrini fuisse suspi-
cio extitit post eius mortem 4, 14, 4. qui suspectati sunt s. socii
M. fuisse suspecti erant.

ποκτος, de re, Neutr. c. art. et adi. it. cum praep. et coni. neg.,
p. subst. πολὺ τὸ ὑποκτον (ἦν) ἐν ἀσασιν -, μὴ τις λ. multum su-
spicionis in - ne 4, 1, 3.

προσημαίνειν, trop. de re. cum acc. rei, ἀνείρατα, τοιαύτην - ἐλπίδα
ὑποσημαίνοντα, ostentantia 2, 9, 4. h. l. de ἐλπ. p. facere, ex-
citare.

πρόσαςις, trop. cum gen. persf. ἕτερον - τῆς ὑπόσσεως τῆς (τῶν) -
πρόσσεσεν, censui eorum, qui 5, 7, 13. ubi auter art. gen. plur.
aut excidit, aut latet in vulg. τῆς. Pro Lat. substantia, i. pe-
cunia.

προσφώνουμι, ph. de persf. c. acc. rei, εὐρωμένας ὑποφώνουντες, sub-
stratis toralibus 4, 2, 3. - † c. acc. persf. s. pron. recipr. et dat.
rei s. loci, ὑποφώσασιν αὐτοὺς τοῖς ἡμετέροις ποσί, profstratos
(esse) sese ad nostros pedes 7, 8, 18. - Pass. s. Med. c. acc. rei
s. vestimenti, λεοντὴν ὑπεφώνουτο, leonis pellem substernebat 1,
14, 15. infernebat sibi super alias vestes. i. q. simpl. et ἐπισφ.
Aut pellem illam primo induebat, et supra eam alias vestes. In
not. Pass. est senul acc. ellipt. substernebatur, quoad pellem, sed
in not. Med. est acc. merus. - Pass. de re, γῆ ἢ χρυσίζουσα -
ὑπέφρωτο, substrata erat 5, 6, 18.

προσχόμεαι, Med. de persf. ph. i. q. supra ἐπισχοῦμαι, cum inf. fut.
ὑπέσχετο - δώσειν, recepit 1, 17, 17. promittit 6, 5, 4. ἀποδώσειν
ὑπέσχοντο, polliciti sunt 7, 4, 6. δώσειν - ὑποσχομένοι, polliciti
1, 11, 24. - †† per ambig. lect. ὑποσχομένοι; κατακτενεῖν (κα-
τακτείνειν) pollicitus, se occisurum (esse) 1, 15, 1. ἀνανεώσεσθαι
(ἀνανεώσασθαι) ὑπέσχετο, se instauraturum (esse) pollicebatur 2,
9, 15. - †† c. inf. praef. ὑποσχομένοι - προσημαίνοντα αὐτοῦ, poll.,
eum protecturos (esse se) 6, 9, 3. ubi Bg per fut. aut corriget
aut venit. - c. acc. rei, ἀποληρῶσαι, ἃ ὑπέσχετο, promiserat
2, 7, 2, 8, 8. κορίας - ὁ. promittit 6, 8, 10. † ὑπέσχεσθην
(τοῦτο,) promittit 3, 12, 6. - simul cum praep. προθυμίαν διὰ
τῆς βοῆς ὑποσχομένοι, poll. 3, 6, 17. - simili c. dat. persf. τοῖς
εὐρατιώταις ὑπέσχετο ἐπίδοσιν λ. promittebat 7, 6, 8.

προσχέσις, ph. c. adi. μεγάλας ὑποσχέσεις - ἀναπειθῶν, pollicitatio-
nibus 2, 9, 17, 3, 15, 10, 4, 5, 3. - cum gen. persf. simul, ταύ-
ταις αὐτοῦ ταῖς ὁ. πειθεύσαστες, promissionibus 4, 9, 10. - cum
solo gen. tali, μὴ πειθεύειν ὁ. τυράννου, poll. 8, 5, 10. ταῖς ὁ.
τοῦ M. ἀναπειθεῖς, promissis 4, 13, 6. † ἐπὶ ὁ. (αὐτῶν) χάριν
γυγνώσκων, pro promissis 2, 8, 14. ταῖς ὁ. (αὐτῶν) ἀναπειθεῖς,
poll. 8, 3, 8. - cum gen. rei, ὑποσχέσεις δωρεῶν λ. 8, 4, 25.
μεγάλας δωρ. ὁ. promission. 1, 10, 3. † divuls. διότι τὰς ὑπο-
σχέσεις οὐκ ἐπλήρωσεν τῶν χρημάτων, promissiones pecuniae non
impl. 2, 7, 9.

ποταπτεῖν, trop. de persf. c. acc. loci s. persf. ἠπειλεί - ὑποτάξαι
τὰ - ἔθνη, subacturum (esse se) nationes 7, 2, 20. πᾶσαν ἀνατο-
λὴν ὑπετάξασ, subegeritis 3, 6, 14. - †† Med. aut Pass. cum
abl. rei s. modi dupl., τὸ βάρβαρον - πείρα, ἦν -, ὁβέω ὑποτά-
ξονται, subiicientur 2, 2, 20. qui Bg. fut. Med. pro Pass. cepit,
dum et nierum procedit Med. se: subiicient.

ποτυπούσθαι, Med. de persf. trop. c. acc. rei, τοιαύτας τυραννίδος
κίβνας ὑποτυπούμενος, sibi repraesentans 1, 5, 11. animo fingens

- sibi, cogitans. - †† cum dat. persf. alienae, p. meo act. τοῖς αὐταῖς - τῶν μειρακίῳ ὑποτυπούμενοι, adumbrantes I, 6, 6. pingentes, describentes, memorantes, in memoriam revocantes, cf. §. 3. ὑπομνηστικ. et διηγουμένους.
- Ἰπουλός, trop. de re, Neutr. τὸ ἰπουλον αὐτοῦ ἦθος, subdolum 3, 5, 11. simulatum, infidum, cf. §. 9. ἀπάτεῶνα, it. 2, 14, 9.
- Ἰποθαίνειν, trop. de re, act. c. dat. persf. et acc. rei; ὃ πρὸς (ὄναρ) αὐτῶν - τὴν ἐλπίδα πάσαν ἐπέφαινε, ostendebat 2, 9, 5. i. q. supra et §. pr. ὑποσημαίνοντα. - τὸ πάνυ δεξιὸν ἐμῶν - ἄλλω - ἐλπίδα ῥασάνης ἐπέφηνεν ἂν, ostendisset 2, 3, 12. - de persf. cum acc. rei solo, εὐφημήσαντες - ἀγαθὰς ἐπέφηναν τὰς ἐλπίδας, ostenderunt 3, 6, 17. - Pass. de re, ph. ἔστε δὴ ὑπεφάνη τοῦ θύρακος μέρος, apparuit 3, 12, 22. vel subtus s. paulum s. nonnihil, Lat. *sublucebat*. - trop. c. dat. persf. ἐλπίδων ἀγαθῶν τοῖς ἀρχομένοις ὑποφαινομένων, cum spes bonae subiectis affulgerent 2, 4, 11. ostenderentur, excitarentur.
- Ἰπόθερειν, trop. de persf. cum dat. persf. et acc. rei, ὡς - ἐτέροις ὑ. τὸ ἐγκλημα, quare in alios conferte culpam 2, 5, 12. ut debeat conferre.
- Ἰποχείριος, trop. de persf. γελωτοποιοὶ - εἶχον αὐτὸν ὑποχείριον, subiectum 1, 13, 16. parentem, obsequiosum, sibi subiecerant, poterant ei persuadere omnia, fecerant, ut sibi obediret ac faceret, quae vellent.
- Ἰπχωρεῖν, ph. de re, cum dat. rei, ὑπχωρούντων τῶν θριμυλίων τῶν ῥεῖθρων, cedentibus 3, 5, 11.
- Ἰποψία, mor., in partem peior., absf. τοὺτους εἰς ὑποψίαν ἄγων, suspicionem 1, 8, 4. - cum adi. ἔβω πάσης ὄντα με ἰποψίας 2, 5, 12. ἐφ' οἷσιν δὴ ποτε - ἰποψίας, cuicumque suspicioni 1, 3, 17. - c. gen. rei, τὸ - οὐκ εἶχον κολακείας ὑποψίαν 2, 3, 12. - † in partem melior. Φῆμαι μείζους εἶς ὑποψίας ἀληθείας ἐδίδοντο, propter opinionem veritatis 8, 5, 15.
- Ἰπτίαζειν, de persf. physf. cum adv. et praep. ὑπὸ ἀσθενείας - αὐθις ὑπτίαζεν, recidebat supinus 1, 4, 16. in lectum aegrotus. - trop. cum adv. τοῦ Ἰουλιανοῦ ἔτι ὑπτίαζοντος, Iuliano adhuc supino 2, 12, 3. ignave et negligenter agente. - simul c. adiunctio, ἔτι μέλλοντος καὶ ὑ. τοῦ Νίγρου 2, 14, 11. - c. solo adiunctio, τῶν Ἀλβίων - ὑπτίαζοντι καὶ τρυφῶντι 3, 7, 1. - † c. praep. ὑπτίαζε πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν, supinus erat in rebus curandis 2, 8, 16.
- Ἰπυρρεία, ph. cum gen. loci, πόλις -, ἰδρυμένη πρὸ τῆς ὑπυρρείας τῶν Ἄλπεων, ad radices Alpium 8, 1, 8. extremam partem, i. q. al. pedes. σπεύδοντες περὶ τὰς ὑπυρρείας τῆς Ἀρμενίας, circa radices montium Armeniae 3, 2, 11.
- Ἰσατος, ph. de re, Fem. τὴν ἰσάτην - μάχην, extrema illa pugna 3, 4, 5. - Neutr. δῶρα - ἰσατά, suprema 4, 2, 17.
- Ἰσερος, ph. Neutr. de re, cum subst. in relat. s. opp. τῶν ἰσερῶν γένει, - προγονικὸν λ. posteris 5, 1, 17. postero generi. - Sine subst., p. adv., sine art., in relat. tacita, τῶν ἐνεῖσε καὶ ἰσερον - ἀπολαύσεις, postmodum 1, 6, 14. postica 2, 14, 9. c. 3, 7, 3. posterius ib. 12. quod Lat. reducit ad ellips. subst. ei praep. *ad tempus*, ut in Gr. defunt eis s. κατὰ τὸ μέρος ἰσερον τοῦ χρόνου. Id que potius, quam ut p. Masc. accipias, subaudiens subst.

- merum c. praep. εἰς ἢ κατὰ χρόνον ἢ καιρὸν ὕς. In relat. manifesta, πρὸς τὸ νῦν -, καὶ ὕς. in posterum 2, 5, 10. πρότερον μὲν -, ὕ. δὲ λ. postea 5, 1, 16. τότε -; ὕ. δὲ λ. 5, 3, 16. ὕ. -; ἐν ἀρχῇ, posterius 5, 4, 25. - c. praep. in rel. tac. ταῦτα - εἰς ὕ. ἀνέθετο, in aliud tempus 3, 5, 2. - c. art. praepos. Plur. Masc. τοῖς ὕ. posteris 1, 1, 4. sc. ἐσομένοις ἢ γεννητομένοις. simul cum praep., in relat. manif. τοῖς ἡμετέροις γένεσι -, τοῖς τε εἰς ὕ. ad posteritatem 4, 4, 10.
- ὑφαιρέσθαι, Med. de pers. ph. c. acc. rei, τὴν ἐπιβολὴν ὑφαιρέται, subtrahit 4, 12, 15. surripit, clam aufert, infcio Caracalla.
- ὑφίσταται, phys. de pers. cum oppresso acc. rei, ὑφίστα (αὐτὴν, τὴν πυρᾶν) succendit 4, 8, 12. i. q. simpl. vel subltus.
- ὑφαρπάζειν, trop. de pers. c. acc. rei, ἐρχὴν ὑφαρπάζων, rapiens 3, 6, 1. i. q. simpl. - cum gen. pers. modi ἢ c. adv. et praep. αὐτοῦ ἀκουτος - οὐσίας - ἐξ ἐπιχρείας ὑφαρπάσασθης, quod bona rapuisset 6, 7, 18.
- ὑφασμα, ph. τὰ παρ' ἐκείνοις - θαυμαζόμενα ὑφάσματα, telas 4, 10, 9. - c. gen. pers. τοῖς Σύρων (Σήρων) ὑφάσμασι ἢ. texturae 5, 5, 7. † σχήμασι - ἐπιχρῶτος - χρώμενος, διὰ τε πορφύρας χρυσοῦ ὑφάσματι, per que purpuram auto intertextis ἢ. 4. qui Bg. legit tum χρυσοῦ, tum in particip. ὑφασμένοις ἢ. ὑφαντοῖς.
- ὑφίσταται, phys. de pers. c. praep. ὑφίστα ἐν τῇ - εἰσίδου, subsistens 4, 8, 12. - Trop. de re, ἐπὶ - οὐδ' ὑφεζώσαις αἰτίαις, ob nec existantes causas 4, 6, 5. praesentes. - De pers. cum adv. οὐδὲ ἀγδῶς ὑπέστη, in se recepit 7, 5, 13. ubi fortassis deest acc. rei et pron. τοῦτο. c. acc. rei, οὐτε τὸ ὑμέτερον γένναϊον - ὑποστῆναι αἰρήσονται, sustinere 2, 10, 17. i. q. supra ὑπομένειν.
- ὑψηλότατος, ph. de re, Masc. ἐν τῷ - τόπων ὑψηλοτάτων, altissimo 5, 5, 12. πύργους ὑψηλοτάτους 5, 6, 21. - † Fem. ἢν πόλις ἐπ' ἀκρας ὑψηλοτάτης ὄρους, in cacumine altissimi montis 3, 9, 7. qui Bg. legit in Neutro, ad sq. subst. referens, ὑψηλοτάτου, p. vulg. in cacumine summo. - Neutr. διὰ τῶν ὑψηλοτάτων ὄρων, per altiss. montes 5, 6, 22.
- ὑψιστος, ph. de re, Neutr. ὑψιστον ὄρος, mons altissimus 3, 3, 2.
- ὑψος, ph. de pers. εἰς ὑψος ἀρᾶντα τὸν Σεβήρον, sublimem tollendo 2, 9, 7. in altum. - De re, βήματος - εἰς ὕ. ἀρθέντος, cum erectum fuisset 1, 5, 4. οὔτε τι - τῶν - συμβόλων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, attolli 2, 3, 5. sursum, e terrae solo abstracta. κλίνης, εἰς ὕ. ἀρθείσης, lecto, aite elevato 4, 2, 5. ἀς μεγίστους ὄρους πτωμάτων εἰς ὕ. ἀρθῆναι, ut in altum attollerentur 4, 15, 15. † per acc. ellipt. ὑψος, ὑπερνεφῆ (κατὰ) τὸ ὑψος 8, 1, 12. montes, qui supra nubes elati quidem altitudine, v. ὑπ. Trop. de pers., in opp., per gen. pos. neutr. ἐν τῆς ἐσχάτης εὐτελείας εἰς τὸ μέγιστον ὑψος ἀραι, ad supremum fastigium 1, 13, 12. qui Pg. venit per eundem casum acc., dum in Gr. diverso casu dehit subst. βάθρον ἢ. μέτρον. - De re, οὐδὲν οὔτε πρὸς χάριν εἰς ὑψος ἐξαιρών, in sublime tollens 2, 15, 13. nimis laudans.

Φ.

Φαδίλλα, Fem. Fadilla 1, 13, 2. soror Commodi.

Φαίνεσθαι Pass. dere, ph. per nominat. dupl. c. praep. et adv. ἐξ ἑν (ἐλῶν) τῆς ἀναθυμιάσεως - ὃ ἀπὸ ζοφάδης αἰεὶ φαίνεται, apparet 3, 14, 15. conspicietur. - † in rect. obliqua, οὗ τὴν εἰκόνα - Φανῆναι πολ- λάκις ἐν ἀέρι - μαχόμενῃ, apparuisse 8, 3, 20. - cum adv. solo, ὅτι - κόνις πέρρουσεν ἐγειρομένη φαίνεται, app. 6, 9, 4. Per unum nominat. sed in rect. obliqua, simul cum abl. modi, σημεία, θεία προνοία δέξαντα πολλάκις Φανῆναι, signa, divinitus existima- ta saepe apparuisse 2, 15, 11. - Trop. ὅσα τῶν μελλόντων σύμ- βολα φαίνεται, app. 2, 9, 4. videntur, putantur. τὴν Ῥ. ἀχίν, ἢ - σεβάσμιος ἐφαίνετο, videbatur 2, 10, 4. vel, ut Lat., p. 44. — De perf. ph. per unum nominat. c. praep. ὡς φαίνοιτο - στρα- τὸς ἐν λ. conspici 6, 5, 14. - simul cum formula temp. ἀμα ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἐφάνη Ἀρταβανος σὺν λ. apparuit 4, 15, 1. - cum praep. sola, εἰ τις ἐμῶν ἐντός - σημείου - Φανείη, conspicietur 2, 13, 18. conspiciatur. - abs. μήτε τινὸς Φαινομένου, λ. nemine ap- parente 6, 5, 16. - Per dupl. nominat. τοιοῦτος - πραιῶν ἐφαί- νετο, conspiciebatur 1, 14, 17. 5, 5, 11. ὡς (αὐτὸς) Φανείη Φε- βερῶτερος, quo videretur 3, 8, 4. - mor. per nominat. dupl. et fortassis simul cum dat. perf. ὃ πατήρ - ἐπαχθῆς αὐτῷ - ἐφαίνετο, videbatur 3, 15, 3.

Φάλαγγξ, ph. de perf. sensu milit. et praecipuo, Φράζαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς Φάλαγγος σχῆμα, aciei 2, 6, 19. - cum adiuncto, Μακεδονικῇ ἐκάλει Φάλαγγα, phalangem 4, 8, 6. 4, 9, 8. - sensu universo, de agmine et exercitu quovis, s. parte eius aliqua, εὐτάκτως - συσῆσαντες τὰς Φάλαγγας, acie 4, 13, 3. τ. Φ. ἐς βά- θος συνίσασαν λ. aciem ib. 12. - † in opp. διαιεθέντες κατὰ λόχους καὶ Φάλαγγας, phalanges 8, 4, 17. ubi λ. minus quod et Φ. maius, aut λ. universae exercitus pars quadam, at Φ. praeci- pua pars illa, quae clypeis iunctis incedit, dicta alias Lat. *testudo*. - cum gen. perf. ἢ Φ. τοῦ Ἀλβίνου στρατοῦ, acies Albiniani exercitus 3, 7, 8. ala, cornu. τὰς τῶν Παίδων Φ. cohortes 7, 8, 26. τὰς Φ. τῶν Π. illas Pannoniorum acies 8, 2, 4. † τὰς τῶν ὀπλιτῶν Φ. ἐς τετραγῶνα ἑταῖε σχήματα λ. armatorum acies 8, 1, 5. agmina. - † in opp. praecipuo, χοροὶς αὐτοῦ μάλλον ἀρ- μόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγγιν, legionibus 3, 6, 15. exercitibus, exercitui; et fortassis e pr. repetendus gen. perf. αὐτοῦ.

Φάλαγον, physf. equor. ἵππων, βασιλικῶς Φαλάροις νεοσμημένου, pha- lēris 2, 9, 6. Φ. ποιμίλοις κεν. 5, 6, 16.

Φανερός, ph. de re, Fem. Φανερὰς ἐσθῆδος, aperto Marte 1, 10, 9. - Φανερόν - ἐχθρῶν 3, 5, 6. - Neutr. τὸ σῶμα -, ὡς ἂν πᾶσι Φα- νερόν γένοιτο, ut ab omnibus conspiceretur 3, 12, 25. conspi- cium esset omnibus; ubi dat. perf. pertineat ad v. γ. aut ad adi. τὰ - Φανερά ποιῶν, edocens 2, 7, 10. manifesta faciens, manifestans, i. q. v. Φανερῶν. Compar. ἀπόδειξιν Φανερωτέρην, indicium apertius 3, 12, 12.

Φανερώς, physf. πάντα λέγοντος καὶ πράττοντος, propalam 5, 8, 8. aliis audientibus et vident. - in opp. οἱ μὲν Φ., οἱ δὲ - κρυβδῆν λ. palam 7, 11, 7. aliis vid.

Φαντάζεσθαι, Pass. de re, cum dat. perf. et adv. ὃ περ εἶτε ἀληθῶς

Ἐφ' αὐτάσθῃ τισιν, quod utrum vere visum sit a quibusdam 8, 3, 21. ubi ph. sumendum, obiectum sit oculis eorum, sed ad sq. ἢ καὶ βουλομένοις simul trop., p. ἐπιεργασίαν sit ab iis, quia vellent; et adeo v. est in notione praegnantē, sic, ut in eo lateat simul aliud v., ἐπλάσθῃ, ἐπενοήθῃ, ἐξευρέθῃ.

Φαντασία, phys. partim, c. gen. rei, Φαντασίαν τινὰ ἐπιεικείας ἐπεδείκνυτο, speciem 4, 3, 4. documenta, signa quaedam.

Φάρετρα, ph. solum, τὰς Φαρέτρας - ἀποτιθέμενοι, pharetras 6, 5, 9. - c. adiuncto, Φ. καὶ τόξα 4, 11, 6. IC.

Φάρμακον, ph. in mal. part. abl. ἐμβαλοῦσα εἰς κύλικα Φαρμάκου (τὸ μέρος.) venenum (veneni quid) 1, 17, 18. περὶ εὐμαχον - τοῦ Φ. γενομένου ib. 23, 25. Φαρμάκῳ ἀναιρεθεῖς 4, 8, 11. τῆς τροφῆς - ἐξωθεύσης τὸ Φ. 1, 17, 23. - c. adi. universo, πᾶν ἐξεμέσας τὸ Φ. ib. 24. - † cum adi. praecipuo, δηλητηρίῳ - Φαρμάκῳ, veneno 4, 1, 3. v. δ., quo adi. definitur demum subst. notionis universae, p. Lat. medicamen. δοῦναι Φάρμακον δηλητηρίῳ, venenum 1, 17, 17. διὰ δηλητηρίῳ Φαρμάκῳ λ. venenis 4, 5, 7. δηλητήρια Φάρμακα, venena 3, 5, 9. venenum 4, 4, 3. - † in bon. part., trop. c. adi. et praep. τοῦτο - μένου εἰς εὐνοίας ἀνάκτησιν στρατιωτῶν ἐνόμιζε Φ. remedium 6, 6, 6. praesidium.

Φάρος, ph. de aedific. Φάρους αὐτὰ (τὰ Φρυγίῳρια) - καλοῖσιν, pharos 4, 2, 15.

Φάσκω, ph. de perf. cum inf. fut. δεῖναι - συμβήσασθαι Φάσκω, affirmans 2, 1, 14. - † simul sq. neg. Φ., οὐκ - ἀφίεσθαι, negans, eos venturos (esse) 8, 8, 12. - cum inf. prael. μηδ' εἰδέναι c. nec scire se dicens 3, 12, 9. Φασκόντων τινῶν λ. affirmantibus 1, 12, 5. εἶναι πολλοὺς - ἔφασκον, aiebat 2, 3, 7. — †† per epistolam, simul cum var. temp. inf. γασιάζειν - Φάσκω, - ἀπαγαγεῖν καὶ ποιεῖν λ. dicitans 3, 14, 2. - † simul cum affini v. τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, Φάσκω, οὐκ ἀρμόζειν λ. negans, convenire 4, 10, 11. cf. 4, 11, 1. τοιαῦτα ἐπισέλλων. c. inf. perf. ἐρίου Φάσκω ἐργάσθαι, e lana dicens confectam 5, 5, 6. Φάσκω, - πάντα - διακῆσθαι, dicit. 6, 2, 5. εὐθα ἔφασκον ἐξέφθαι λ. ubi aiebat 3, 12, 18. - † simul c. inf. prael. πάντα Φάσκω ψευδῆ εἶναι, καὶ - ἐσκευάσθαι, omnia dicens ib. 21. cum adv. et relat. ἔν. ὡς μὲν τινες ἐλεγον, - ὡς δὲ ἕτεροι ἔφασκον, affirmabant 4, 8, 11.

Φαῖλο, Masc. de perf. mot. μὴ Φ. ἀνδρωπος, non malus 3, 4, 13. inutilis, imperitus. ἐπαρχον οὐ Φαῖλον, non mal. 4, 14, 3. — c. adiuncto, τινὰς τῶν κακοήθων καὶ φαύλων, improborum 7, 3, 11. - c. gen. perf. simul, f. c. subst. perf. per diversum casum, πρὸς τοὺς φαύλους καὶ κούφους τῶν ὄχλων, adversus improbum - multitudinem 7, 10, 10. p. τοὺς ὄχλους. - De re, ἐπὶ φαύλω βίῳ λ. ob improb. vit. 6, 1, 12. - Fem. cum adiancto, οὐ Φαῖλαι, οὐδὲ κοῖφαι - ἐλπίδες, tenues 2, 8, 6. - † ante substant. cum art. Φαύλας τὰς ἐλπίδας 2, 10, 13. - Neutr. Φαύλω συμβόλῳ, mal. 1, 14, 3. infansio, infelici, mala et damna afferente. Φαῖλα ἐπιτηδεύματα, malos artes 1, 4, 8. inhonestas. — in opp. εἶπω τὰ γιγνώμενα ὡς Φαῖλα μισεῖται, τοσοῦτῳ τὰ μέλλοντα ὡς ἀγαθὰ - ἐλπίζεται, mala 2, 3, 17. noxia. † ph. c. adiuncto et gen. rei, f. cum subst. per casum divers. τὰ Φ. καὶ ἀτερεθιμένα τῶν ἐδεσμάτων λ. vilem cibum 4, 12, 4. p. τὰ Φ. ἐδέσματα λ. viles cibos, non delicatos et pretiosos.

Φαυλότης, mor. c. gen. rei, τρόπου Φαυλότητι, pravitate 5, 1, 17.
- c. adiuncto, de milit. διὰ δειλίαν καὶ Φαυλότητα, pravitate 7,
8, 19.

Φαύλας, mor. τὰς - ἐλπίδας Φ. ἔχειν, spem male comparatam (esse)
1, 3, 2. male se habere, parvam esse tenuem que, i. q. τὰς ἐλπ.
Φαύλας εἶναι.

Φαῦστῖνα, mater Commodi, Faustina 1, 7, 6.

Φεῖδεσθαι, Med. de perf., partim phys. cum gen. perf. εἰδῆτο, Φ.
γέροντος, parceret seni 7, 5, 9. sc. αὐτῷ, sibi. - †† simul sq.
explic. per coni. c. inf. Φεῖσσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ Φανεῖσσαι, parcam
vobis ita, ut non occidam 2, 13, 15. † εἰφείσατο (αὐτῶν) ὡς
μ. Φ. pepercit (iis.) ita, ut non occideret 6, 1, 15. - simul c.
neg. λογιζόμενοι, ὅτι αὐτῶν (αὐτῶν) οὐ Φεῖσεται, illum ipsis haud
parfurum (esse) 3, 8, 6. † ἤδεσαν γὰρ, αὐτὸν οὐτε Φεῖσόμενον τι-
νος, illum haud quaquam ulli parfurum 7, 10, 2. qui Bg. lege-
rit οὐ τι, dum οὐτε - τινὸς procedit p. οὐ τινος, p. οὐδενός s. μη-
θενός, v. οὔτε. † simul c. adv., in opp. ἀνήρου, ἢ - μάλις εἰφεί-
δοντο (αὐτῶν) parcebant 4, 6, 12. e. - Trop. cum gen. rei,
μῆτε ὄρκου Φεῖδόμενας, neque iuriurando parcens 2, 9, 13. neque
abstiniens a iuriurando, s. etiam adeo adhibens iusiurandum, non
veritus adhibere, non reveritus iusiur. s. etiam adeo contem-
pens iusiur., vilipendens, ut sq. εἰ δέει τούτου καταφρονῆσαι. —
εἰφείδετο οὐτε ἱερῶν σιλήτειας, οὐτε χρημάτων - ἀρπαγῆς, nec tem-
plis despoliandis parcebat, nec pecuniis diripiendis 7, 9, 22.
neque abstinēbat, continebat se a. † οὐτε τῶν ὑμετέρων καμά-
των Φεῖτάμενος, neque vestris parcens laborib. 3, 6, 7. i. q. pr.
αἰδέσθεις, non reveritus, non magni faciens, i. contemns, non
reputans, cf. 5. pr. καταφρονήσας, - ἀμελήσας λ. et 8. 16. e. ὧν
κατεφρονήσε.

Φεῖδῶ, phys. c. gen. perf. in opp. πάντες ἀνηροῦντα οὐδέ τις ἦν Φ.
ἡλικίας, οὐτε μέχρι νηπίων, nec ulli parcebat aetati, ne infantibus
quidem 4, 6, 1. neque aliqua erat verecundia aetatis, nec
infantium s. nec erga infantes. - Trop. c. gen. rei et adi. τὸ -
διδάσκει Φεῖδῶ σώφρονα τῶν - πορισθέντων, parsimoniam 2, 3, 23.

Φέρειν, phys. de re, s. loco, c. acc. rei. Φέρει πόας λ. fert 3, 9, 5.
Arabia, profert, i. in ea nascuntur, e terra proveniunt. ἀρώμα-
τα, ὅσα γῆ Φ. procreat 4, 2, 16. †† de curru, c. acc. perf.
ἀρματα, - Φέροντα τοὺς εἰφερωτάς, currus - ferentes ib. 19. - de
animal. cum acc. vel rei, simul que c. praep. τοὺς ἐλέφαντας -
πύργους ἐπὶ νῆαυιν Φέρειν, ferre 2, 11, 18. αἰτὰς, ὅς Φέρειν ἀπὸ
γῆς ἐς οὐρανὸν τὴν - ψυχὴν πιεσέεται, portare 4, 2, 22. - vel
perf. αἱ ἴπποι - τοὺς ἐπιβάτας, οὗς εἰφερον, λ. gestabant 4, 15, 8.
simul c. praep. ἴππων - Φέροντα ἐποχοῦμενον τὸν Περσ. διὰ μεσης-
δοῦ, qui ferret 2, 9, 6. - c. adv. ἀράμενοι ἐπὶ τοῖς νῆαυιν, Φέ-
ρειν ἀσφαλῶς, ferre ib. 7. - De perf. cum acc. rei, κάλπην Φέ-
ροντες, gestantes 4, 1, 6. τὴν κεφαλὴν τοῦ Μ. Φ. ferentes 8, 6, 13.
— † τὰ σύμβολα, - ἐπιθεῖς τοῖς ὤμοις, εἰφερον αὐτὸς, ferebat 4, 7,
12. - simul c. adv. ἴν' ἀράμενοι τὸ ἴδιον, Φέρωσιν (αὐτὸ,) ὡσπερ
λίθον, ut asportent 6, 7, 16. e. † simul c. praep. βαράσαντες τὴν
κλίβην, Φέρωσιν (αὐτὴν) ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ - λ. ferunt 4, 2,
11. τὰ σπλάγχνα - ἐν χερσὶς σπαιεσιν ὑπὲρ κεφαλῆς - εἰφερον, fe-
rebant 5, 5, 2. i. - † nominativum c. acc. instrumenti. c. praep.
γύναϊα -, κύμβαλα - μετὰ χεῖρας Φέροντα, in manibus habentes

ib. 18. - †† ῥόπαλον μ. χ. ἔφεραν, in m. gestabat 1, 14, 16. -
 Ξιφίδις, ὃ μ. χ. ἔφερε, in m. iulera 4, 13, 11. μή τι φέροι ὑπὸ
 κόλπον, numquid ferat 5, 5, 11. μή κάλπεις ἐπ' αὐτῶν - φέρειν,
 non afferant 6, 7, 16. Σύρσον ἀντὶ σιγήπτρου φέρων, gestans 1, 3,
 7. † ἀντὶ τῆς - πορφύρας ὄπλα αὐτὸς φ. 1, 16, 8. - Sed sine
 praepr. ἀμυντήρια φέροντες λ. 7, 11, 7. v. α. ποία φ. ἔπλα, gestan-
 tes 7, 8, 11. ἃ ἔφερον - ὃ. ferebant 7, 4, 8, 10. † nominatim c.
 acc. vestim., c. praepr. καυσίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρων, gestans 4,
 8, 5. ἐν μίσῳ φέροντες μίαν πορφύραν, ferentes 5, 5, 20. e. - Sine
 praepr. ἀγὼρ, Φιλοσόφου φέρων σχῆμα, gestans 1, 9, 7. τὴν βασι-
 λειον φέροντες πορφύραν, gest. 4, 1, 6. † χλαμύδα, ἣν ἔφερον ἀλουρ-
 γῆ, pal. quod gestabat purpureum 4, 3, 21. ubi et comma fac-
 cias post ἔφ. - εἰ τι σύμβολον ἔφερον στρατιωτικόν, gestarent 2,
 13, 19. - simul c. nominat. modī, παντός ἀξιωματικὸς σχῆμα
 ἔφερε μόνος, gestabat 3, 11, 4. - † Nominatim de tabellariis,
 c. acc. rei, οὐκ εἰδόςιν, ἃ φέρουσι, quid ferrent 4, 12, 10. simul
 cum praepr. δηλώσαι, ὅτι φέρουσι γράμματα πρὸς λ. ferre se 7, 6,
 13. ἀγγελίας - παρ' ἡμαῦ φέρων, ferens 3, 11, 14. - †† per
 formul. exquisitiores, κατὰ μετώπου - ἔφερε τὴν πληγὴν, infere-
 bat ictum 1, 15, 7. nostr. beybringen, i. vulnerabat. - Sine
 praepr. ἀγων καὶ φέρων τὰ Ῥωμαίων ἀπαντα, agens, ferens 6, 2,
 13. v. ἀγ. †† nominatim per Particip. cum al. verb. φέρων μὲ
 πολλάκις - ταῖς ὑμετέροις ἐνεχείρισε πίσεις, tradens 1, 5, 9. qui Bg.
 ceperit ph. dum trop. valere potest p. adv. aliquo Lat., cupide,
 libenter, sponte. †† εἰς τοὺς ἔχεται ἔρριψαν φέροντες, in cloac-
 cas abiecerunt 1, 13, 11. qui Bg. negligit φ., valens vel ph.,
 (per ὑπερῶν πρότερον praeponendum,) ferentes, portantes, abiecc.
 in cloac. ut Ms. diferte locant, φέρ. ἔρρ., vel trop. p. adv. cu-
 pide, promte, celeriter. Et sic quoque in sq. loco. - †† cum
 affini verb. οἱ δὲ φέροντες διὰ μέσων ἐπιφέρουσι τῶν θυλάκων, por-
 tantes 2, 1, 3. ubi Bg., facto commate in Vs., ad sq. v. retulit
 praepr. - Trop. de re, cum acc. rei, τὸ - προδοσίας φέροι διαβολὴν,
 affert 2, 8, 4. facit, ut dicamur proditores. † ἡ ἐκείνου μνήμη -
 ἄξιον αἰδίου φέρουσα λ. perōipiens 4, 14, 10. afferens, allatura,
 prolatura, productura, i. facietis, ut praedicemus eiusdem ma-
 gna facta et amorem rel. † πᾶσα νύξ ἔφερε φόνους - ἀνθρώπων
 4, 6, 8. proferebat, edebat, producebat, i. quavis nocte fiebant
 caedes. - † cum adiunctis ὁ praepr. et adv. τὸ ὄνομα ταῖς ἀκοαῖς
 ἅμα τῷ προσπεσεῖν εὐθὺς φέροι χαλεπὴν διαβολὴν, istud nomen si-
 mulac ad aures accidit, statim afferre grav. crim. 4, 5, 3. qui
 Bg. refert dat. ταῖς ἀ. ad proximum v., (transponendo) non ad
 sq. v. φέρ., excitat in animo. - c. dat. perf. ὡς τὴν - ἐορτὴν πολ-
 λοῖς φέρειν συμφορὰν, ut afferret 5, 6, 22. e. †† Al. not. cum
 acc. rei, οὗ τὴν προσηγορίαν ὁ τόπος φέροι, habet 3, 4, 6. fert, ge-
 rit. ἀγάλματος, ὃ περ - εἰκόνα φέροι ἡλίου, gerens 1, 15, 19. 9.
 φ. εἰν. quod dei habeat imag. 5, 3, 10. †† γραμματεῖον, τοῦ
 φόνου φ. τὰς ἐντολάς, libellum, continentem 3, 11, 18. - De
 perf. c. acc. rei et praepr. ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν φέρουσι οἱ λ. ha-
 bent 1, 11, 7. - sine praepr. Μάρκου - προσηγορίαν φέρειν, ferre
 3, 10, 9. φ. τὰ τῶν - στρατηγῶν ὀνόματα, ita ut haberent 4, 8, 6.
 † simul c. adv. temp. ἐνδιατρίψας - ἡμερῶν τινῶν, ἤδη φέρων βα-
 σιλέως ὄνομα καὶ σχῆμα, per aliquot dies gerens iam 7, 6, 1. qui
 Bg. traxit gen. temp. non ad pr. v. ἐνδ. sed ad post. simul. —
 † ἐπεὶ μήτε γνώμην εἶτι μήτε ὄρμην ἔφερον ἀδελφοῦ, afferebat 4, 5,

11. gerebat, habebat. - † simul c. praep. οἱ τὴν πείραν - Φέρουσι διὰ μνήμης, gestant in memoria 2, 2, 19. - simul in opp. διὰ γλώττης προΐστο, ὅσα μὴ ἔφερον ἐπὶ γνώμης, quae non haberet in animo 2, 9, 18. - Al. not. c. adiuncto, Φέρειν τὰς συμφορὰς, καὶ τὰ π. μ. ὑπεμένειν. tolerare 4, 14, 9. † τοῦτον ἐπισάμενος — μὴ Φέροντά τε τὰς εἰς αὐτὸν (αὐτὸν) ὕβρεις, impatientem propriarum contumeliarum 4, 13, 4. nec ferentem illas in se contumelias. — ἂ μὴ Φέρων, ferens 3, 11, 7. - † μὴ Φ. (τοῦτο ἢ ταῦτα,) impatiens 4, 4, 5. † ἂ περ οὐ Φ. ferens 4, 12, 5. sq. πάυ ἤσχαλλε, nolens audire. μήτε τὴν νόσου Φ. καὶ τὸ πνιγῶδες τοῦ ἀέρος, cum m rbi impatiens, tum aestuosi coeli 6, 6, 2. † καὶ μὴ Φέροντες τὸ πν. τοῦ ἄ. atque etiam intolerabili coeli aestu 3, 9, 11. corpore non valentes sustinere; cum in superior. locis fuerit de animo. †† Praefertim de militib. Φέρουσι πόνευς πάντας πορείας - εἰδιωμένοι, perferre 2, 10, 10. sq. syn. καταΦροσίν. - τιτρωσιόμενοι. - καὶ μὴ Φέροντες (τοῦτο) et non durantes 1, 12, 17. non id ferentes, istum dolorem vulnerum, nolentes s. non valentes id perferre, tanquam ingratum et indignum; de corpore et animo, ubi maxime dr. p. indignantes et irati propterea. μὴ Φ. τὴν ἐκ συστάσεως μάχην, haud fer. 4, 15, 9. τὴν τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔφερον εὐταξίαν, non terebant 2, 4, 9. indignabantur, et studebant removere. - simul c. adv. χαλεπῶς ἔφερον, graviter ferebant 6, 7, 24. - † cum adv. affini, δυσΦόρως τοῦτο Φέρουσα, aegre id ferens 1, 8, 9. - simul c. adiuncto al. syn. δεινῶς ἔφερον τὸ πεπραγμένον, καὶ συμφορὰν ἐσρήκουν οἱ λ. indigne ferebant 2, 6, 3. — † c. nominat. adi. modi, p. adv. ἀκούτες μὲν, ἔφερον δὲ (αὐτὸς) quamvis invitī, ferebant tamen 8, 6, 2. - c. adv. al. πείραν δοθῆναι, πῶς Φέρουσι τὴν ὄψιν τοῦ σχήματος, quomodo ferant 5, 6, 11, cum indignatione, an sine ea. - †† c. acc. persf. particip. μὴ Φέροντα τὴν Μαρμαίαν ἐνυβρίζουσαν αὐτῷ λ. impatiens Marmariae iniuriarum rel. 6, 1, 20. v. ἐνυβ. - Pass. de re, ph. ὡς ῥέειρα Φέρεσθαι οἴνου λ. ut desluerent 5, 5, 16. ferentur. ἄδας ἐπέβαλλον, - αἱ ἀναΦθειδαι Φερόμεναι, volantes 8, 4, 31. volando, inter volandum. - cum praep. τὸ ῥέειρον ἔρε διά τε μεγίτου βάθους καὶ πλάτους Φερόμενον, desluentibus 8, 4, 2. Φερόμένη ἢ πίσσα σὺν οἷς προΐηται, delabens ib. 27. devolans. - Al. not. τὰ κήματα, Φερόμενά μετ' ὕβρεως λ. 4, 6, 2. tracta. - simul c. adv. τὰ τῶν ερ. σύμβολα, - μόλις ὑπὸ τῶν γ. στρατιωτῶν Φ. portanda 4, 7, 12. manibus gestata. - † trop. cum adi. modi, τὴν Ρ. ἀρχὴν μετέωρον Φερομένην, sublime ferri 2, 9, 3. v. μ. — De persf. ph. c. adv. affini, Φεράδην Φερόμενος λ. portatus lectica 3, 14, 6. - c. praep. Φ. δι' ὄλων τῶν βασιλείων; ferens se 4, 4, 9. currens. - † simul cum adiuncto temp. et abl. modi, ὄρων περὶ δαίλην διὰ μέσης Φερόμενον τῆς πίλεως ἄρμα τὸν βασιλέα, agere se ib. 11. †† θυμῷ - τοῦ στρατοπέδου δρ. Φερόμενοι, cum furore - ex castris cursu concitato acti 2, 5, 3. v. ερ. - cum adiuncto al. affini, θέοντι αὐτῷ καὶ Φερομένῃ συνεξέδραμον. cum currente et incitato una foras concurrerunt 4, 4, 10. ὡς περ ἐνδοισιῶνες, ἔφεροντο, - καὶ ἐς τὸν ἱππόδρομον συνθέοντες, ferebantur 8, 6, 17. - Trop. c. abl. rei, ὁ δὲ βαρβάρῃ Φερόμενος ἀλαζονεία, incitatus 6, 3, 11. abreptus. - † cum adv. loci et praep. μὴ ποι Φερόμενος ὑπ' ἀτελοῖς - ἐμπειρίας, εἰς - προσαράχθη, ne quo actus 3, 4, 1. nisi adv. referatur ad v. post. - †† de animal. ph. c. abl. et adverb. modi, ταῖς ερουθῶσις, ὀξύτατα Φερομέναις καὶ πε

δῶν τάχει καὶ κολπῶσει πτερῶν, qui celerrime feruntur 1, 15, 11.

Φεύγειν, de pers. pl. c. praep. Φεύγει μετ' ὀλίγων, fugit 3, 4, 12. Φυγόντος - συν ὀλίγοις λ. elarfo 3, 9, 20. Φεύγοντας ἐπὶ τοὺς λόφους 3, 4, 11. ἔΦευγον εἰς τὴν πόλιν, petunt urbem 1, 12, 13. - ὡς - Φυγεῖν εἰς τὸ στρατόν. ut confugerit 6, 1, 20. - cum adv. τῶν ἐνδοθεν Φυγόντων, qui ex adibus profugerant 4, 4, 10. Φυγόντες - κἀκεῖθεν, fugientes 3, 2, 20. † ἔΦευγον -, ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, fugiebant ib. 11. † πανδημῆι πεΦευγῆναι, aufugisse 3, 1, 9. ex urbe. - cum adiunctis. particip. modi, eis, καταλιπόντες τὴν Φρουρὰν, Φεύγουσιν, aufugiunt 3, 5, 12. ἕκαστος - Φρουρὰν λιπών, ἔΦευγον, fugiebat 2, 5, 4. e. † ἐπιπηθήσας ἵππων, ἔΦυγεν, fugit 4, 13, 13. πάντα ῥίψαντες, ἔΦυγον, fugerunt 7, 9, 14. aufugiebant 7, 11, 9. - abl. Φεύγοντες, - ἐμάχοντο, fugientes 3, 4, 19. οἱ Φ. 7, 9, 17. Φεύγειν - αὐτὴν ἠέλησεν, fugere 2, 5, 6. συκοφάνται. - ἔΦυγον, fugiebant 7, 7, 5. † μάζόντες τὸν Νίγρον πεΦευγότα, cognitia Nigri fuga 3, 3, 4. p. inf. fugisse. - †† Per aor. 2. p. praes. συνεβούλευον Φυγεῖν, suadebant, ut fugeret 2, 5, 5. πρὸς τὸ Φ. ἐμποδίζονται, ad fugiendum 4, 15, 9. Φ. μὴ δυνήθωντων, fugere 7, 12, 14. - simul c. adiuncto temp. τῶν πρὸς ὀλίγων Φ. - δυνήθ. effugere 6, 9, 14. - sed p. praeterito, ὡς Φ. αὐτὸν, ut fugerit 3, 7, 3. - o. affini v. εἰ τινες ἐκ τῶν Φυγόντων κατέΦευγον πρὸς αὐτοὺς, si qui ex fuga se receperant ad ipsos 3, 2, 18. eorum, qui fugerant. - Trop. c. acc. rei, Φεύγων ἕκαστος τὸν ἴδιον κίνδυνον, dum fugitat 7, 3, 13. cupiens effugere, vitare, declinare. ἐβόα, πεΦευγῆναι κ. λ. se effugisse 4, 4, 14. γνώση, τίνα κ. ἐΦύγομεν, effugerimus 2, 1, 23. - Med. de pers. pl. c. praep. οἱ λοιποὶ διὰ δειλίαν - Φεύζονται, fugient 7, 8, 19.

Φήμη, pl. c. verb. ἐπειδὴ διεφοίτησεν ἡ Φ. ea fama 1, 4, 19. fama 1, 7, 2, 7, 5, 17. † ὡς διίπταμένη ἡ Φ. πάντα ἐπῆλθεν ἔθνη 2, 8, 12. διαδραμούσης τῆς Φήμης 1, 5, 2, 2, 5. ὑπὸ τῆς Φ. τὰς ψυχὰς ἐτρώθησαν, ea f. 5, 8, 12. † γρόντες ὑπὸ Φήμης, ex rumore 7, 10, 9. ἐνδεχομένην τίσιν εἶεν ψόστο τὴν Φήμην, hinc rumore 2, 1, 7. τὴν Φ. Φθάσας, famam 2, 11, 5, 6, 8, 15. διαβόητον ἐποίησαν τὴν Φ., ὡς εἰς τὴν χωρῆσαι τὸ τραυλιτικόν, eam f. 5, 3, 21. - † c. adi. Φήμη καὶ δόξη ἀρίστη λ. 4, 3, 6. - cum gen. rei, ἐπεὶ διεφοίτ ἡ Φ. τῶν λεχθέντων, fama eorum, quae 2, 4, 1. τῆς ἡμέρου ἀρχῆς ἡ Φ. διαθέουσα λ. ib. 4. ὡς διέδραμε Φήμη τῆς - νύκτος 3, 2, 13. Φθάων τὴν Φ. τῆς ἑαυτοῦ τύχης 5, 4, 13. - simul c. adi. ἡ μὲν τῆς διαβολῆς Φ. τοιαύτη ἐγένετο, λ. 7, 1, 18. - c. praep. Φήμη περὶ αὐτοῦ διεφοίτα, ὡς ἐπιεικοῦς λ. 2, 7, 8. - † an simul c. conī. περὶ - τοῦ θανάτου Φήμην ἐγκαταστειραῖ, ὅτι λ. rumore 2, 1, 6. - c. sola hac conī. ἡ Φ. διέδραμεν -, ὅτι λ. fama 5, 4, 1. - † simul c. adi. Φήμαι μείζους - ἐδίδοντο, ὅτι λ. rumores 8, 5, 15. - c. al. conī. syn. διασμεδάννυται ὑπ' αὐτῶν Φήμη, ὡς λ. f. 7, 6, 21. e. † cum eadem conī. sed ante gen. particip., διεσκέδασε - Φήμην, ὡς τοῦ - μέλλοντος, famam, quasi rel. 5, 8, 11. - ††† ὡς διαθέουσα ἡ Φ. ἐκπύσα - ποιῆ λ. fama 2, 7, 10. qui Bg. recte legit sic p. vulg. γνώμη, quia hoc subst non convenit bene c. ἐπ. λ. et v. διαθ. alias etiam est c. subst. Φ. cf. supra 2, 4, 4. - ††† ὅπως τὴν τῶν πραττομένων γνώμην Φθάσωσιν, famam 1, 9, 20. qui Bg. quoque le. esse videntur Φήμη, sed non certo, nec necessario, v. γν. ††† not. al. τὰ ἀπολουδῆ-

σαντα - τὴν προὔρχουσαν Φ. ἐπιώσατο, omen I, 14, 12. *verbi factum signum vel univcrsum.*

Φημί, ph. de perf. univcrse c. adv. ὡς Φατε, ut dicitis 4, 3, 17. pro quo ἀλεγον § 12. † sentiu exquisito, cum inf. perf. Σύροι - Φασί, τὰ τῶν Νίγρων ἐσπουδαίεσθαι, profitentur se Nigri studiosos (eff.) 2, 10, 15. In narratione, tum certa, c. inf. praef. καὶ γὰρ οἱ τὰ ἐκείθεν ἀγγέλλοντες Φασί, λ. affirmant 2, 8, 8. — tum alia quacunque, per varii temporis inf., vel aor. I. Φασὶν, αὐτοῖς χρῆσθῆναι, aiunt I, 11, 3, 5, 4, 22. in med. periodo quidem; sed init. periodi, Φασὶ δὲ, λ. aiunt autem 5, 6, 9. Φασὶ δὲ τινες 3, 2, 5. sq. syn. λέγουσι. — et in relat. per repetit. οἱ δὲ Φασίν, alii autem aiunt ib. 7. vel aor. 2., init. periodi, Φ. γὰρ, - γινέσθαι λ. 1, 16, 3. — † vel utr. aor. simul, in med. or. ἐν τοσαύτῃ - αὐτῷ Φ. μέναι, προσεπιπύ τσ λ. 2, 1, 15. — in med. or., simul sq. coni. ἐσσοι δὲ Φασίν, ὡς - ἀνεπαύσατο 7, 9, 20. in relat. remotiori ad v. idem c. adv. in med. or. ὡς τινες Φασίν, ut quidam perhibent ib. 9. — c. solo adv. hoc, in med. or. τὰ ἄλλα, ὡς Φασί, γινόμενος λ. ut aiunt 3, 4, 15, 6, 9, 12. — In orat. alterius indicanda, in med. Πάσαι μὲν, Φάσαι, (ut) diceret 2, 1, 16. qui inf. pendet a pr. eodem v. Φασὶ ib. §. pr. — † Nominativum impf. perf. tertia, absf. in med. or., post vocem unam, Ὅρα, εἶφη, Vide, inquit 1, 17, 13. post duas voc. Σὺ μὲν, ε. Tu quidem, inq. 1, 13, 3, 2, 1, 18, 22. sq. †† Ἐγὼ σοί, ε. Venio, inquit, tibi 3, 12, 4, 12, 4, 3, 17. post tres voc. Ποθεῖν μὲν σε, ε. Desiderio te quidem, inquit, teneri 1, 6, 12. — † ε. δὲ, Ἄλλ' αὐτὸς τε, εἶφη, ἐγὼ λ. qui, Atqui ipse, inquit, ego 2, 5, 10. τὸ μὲν ἐμὲ, ε. Ac quidem, inq. 2, 5, 9, 3, 11, 10, 3, 12, 23. post quatuor voc. Οὐ πανηγυρίζειν σοὶ κριός, ε. 1, 9, 8. †† ἐπιτρέφατε γὰρ δὴ μοι, εἶφη, προελθόντι λ. 5, 12, 12. ubi Bg. negligit, ob iam praeced. idem v. Καὶ τίνα, εἶφη, λ. ib. §. init. — In alterius orat., non tamen illa propria, sed ab historico prolata, in med. or., c. inf. vel fut., Φήσας, ἐπισκέψασθαι λ. dicens 1, 6, 21. ubi tamen Var. I. aor. I. ἐπισκέψασθαι. †† ε. δὲ Παρθναῖος ἐπισελσὶν εἶφη τοῖς σατραπαῖς, dixit 3, 1, 5. ubi tamen Var. L. praef. ἐπισέλλειν. — †† simul c. nominat. perf. τὰ λοιπὰ, Φήσας, αὐτὸς κατορθώσεσθαι, affirmans 1, 8, 11. e. ubi tamen iterum Var. L. per aor. I. — vel praef., init. periodi, Φήσας δὲ, λ. porro, dicitans 5, 6, 8. — in med. or., post comma, Φ., λ. 4, 9, 8. †† per epistolam, μείζοσι Φ. καλεῖν ἐλπίσιν λ. affirmans 1, 9, 20, e. — c. inf. perf. Φ., λ. dicitans 5, 6, 4.

Φῆσος, Festus 4, 8, 11. ubi, quis fuerit, etc.

Φθάνειν, ph. de perf. c. acc. rei, Φθάνων αὐτῶν (τῶν Σηρίων) τὸν δρόμον, praeventens 1, 15, 6. Φ. τὴν Φήμην τῆς λ. praeventiens 5, 4, 13, 2, 11, 5. † τὴν Φ. Φθάσαντες, praeventientes 6, 8, 15. — ὅπως τὴν τῶν πρ. γυνῶσιν Φθάσωσιν, ut praeventirent 1, 9, 20. — Φθάσαι θέλοντες τὴν τοῦ δήμου ἐφοδόν, praeventire 2, 5, 15. — c. acc. perf. ἐκέλευσεν αὐτοῖς, Φ. τὴν λοιπὴν δύναμιν, imperavit illis, ut praecederent reliquis copias 7, 8, 27. †† simul ph. cum acc. animal. et trop. cum acc. rei, it. cum abl. instrum. Φθάσας τῷ ἀκουτίῳ μέλλουσιν δῆξασθαι, - Φθ. τῇ τοῦ δόρατος αἰχμῇ τὴν τῶν ὀδόντων ἀμύην, occupans - praeventiens 1, 15, 12. — († trop. tantum, c. al. abl. modi, Φ. αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα - τῇ τῆς ἐξουσίας κοινωνίᾳ, anticipans 2, 15, 5. ita, ut prius communicari

sum eo potestatem, quam ille speraret ac cuperet.) - Abl. phys. *ἐκαστος Φθάσαι θέλων*, antevertere 2, 7, 4. *Φθάσαντες*, praeuenientes 7, 11, 12. *εἰ μὴ Φθάσεις*, praeuenies 1, 9, 11. - †† Per loca, ubi p. adv. valere potest, cum aliquo v. finito, *Φθάσας - χρήματα - ἐπεμψε*, anticipans 3, 9, 2. prius s. prior. - † cum particip. aor. I. per notion. modi, in obliqua orat. s. per inf. *θεῖον - Φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτὰ* 2, 8, 18. cum opereretur ipsum s. debuisset ipse prius s. prior conciliare sibi eos. - †† cum particip. eiusdem temp. aor. I. in nominat. modi, sq. particula comparandi, *στυγίθενται, Φθάσαι τὶ δράσαντες, ἢ παθεῖν*, prius ac potius aliquid faciendum, quam patiendum 1, 17, 16. ubi Bg. per dupl. adv. syn., liberior in particip., p. prius quid facere, quam pati. †† c. solo particip. modi in aor. 2. *Φθάσωμεν οὖν τὴν Ῥώμην προκαταλαβόντες*, properemus itaque prius occupare Romam 2, 10, 18. ubi Bg., ob particip., compositum c. pr. *πρὸς*, (eiusdem notionis cum adv. Lat. *prius*,) vertit potius per aliud v. Lat., quod tamen redeat ad adv. *celeriter* s. *statim*. - c. inf. aor. I. *τρωπῶσαι μὴ Φθάσας*, percutiendo non anticipans 1, 8, 12. cum non prius, statim, celeriter, percussisset. - c. inf. aor. 2. *Φθάσαι θέλοντες τὸν Ταῦρον ὑπερβῆναι*, prius cupientes Taurum transire 5, 2, 11. - † simul sq. particula compar. *ἔπως - Φθάσωσι τι κακὸν παθεῖν, - ἢ δράσωσιν*, ut prius aliquod malum paterentur, quam facerent ib. 10. - †† Trop. in opp. *δράσασθαι τι μᾶλλον Φθάσας, ἢ παθεῖν ἀναμείνας, ἢ θέλησαι*, patrare aliquid potius praeueniendo, quam pati expectando voluit 3, 11, 1. ubi adv. *μᾶλλον*, pertinet ad v. post. *ἢ θέλ.* it. de re, abl. *τὴν εὐωδῖαν Φθάσασαν ἐμπιμπλάναι*, odorem anticipantem implere 1, 12, 5. prius, antea, s. antegressum.

Φθίγγεσθαι, Med. ph. de pers. cum adv. *τίνες ἦσαν οἱ προπετέςσου Φθγγάμενοι*, qui fuissent prot. locuti 4, 6, 12.

Φθίρειν, ph. de pers. c. acc. pers. *Φθείραντες ἀλλήλους*, se invicem conficientes 1, 15, 5. populus et equites in tumultu, necantes. - Pass. c. nominat. modi, *ἐΦθείρετο ὁ δῆμος, οὐ μόνον βαλλόμενος* λ. peribat 1, 12, 14. perimebatur, interficiebatur, de eodem tumultu, sq. syn. *ἀπώλοντο*. †† simul c. praep. dupl. *ωδούμενοι*, πλείους ὑπὸ τοῦ οἰκείου πλήθους ἐΦθάρησαν, ἢ πρὸς τῶν πολεμίων, interemti (sunt) 7, 9, 15.

Φθινῶδης, ph. de re, Neutr. cum art. et gen. rei, *τὸ Φθινῶδες τοῦ ἀέρος* λ. tabificus aer 1, 12, 5. corruptus, infectus, pestilens, cf. §. I. 3.

Φθουεῖν, mor. de pers. c. dat. pers. vel abl. *λέγουσι, αὐτὸν Φθουοῦντα τῷ Νίγρῳ ἐπιβουλεύσαι*, invidentem Nigro insidiatum 3, 2, 6. qui Bg. et ipse in ambiguo relinquit, dum cemma cogitari potest post Nigr. et addi pron. *αὐτῷ* ad alterum v. *ἐπιβ.* c. gen. rei et dat. pers. *Φθουοῦσα τῆς προσηγορίας ἐκείνη*, invidens eam appellationem illi 6, 1, 20.

Φθόνος, mor. c. adiuncto, *τὸ πάθος τοῦτο τοῦ Ζήλου καὶ Φθόνου*, invidiae 5, 2, 16. - c. gen. pers. *Φθόνῳ καὶ καθοιρέσει τῶν ἑμοθύλων*, invidia ib. 13. v. καθ. - Φ. τῶν κραιπνῶν λ. ob invidiam 7, 3, 11. †† c. coni. *Φθόνος - παραξύνει*, εἰ λ. indignatio, s. 1, 10, 15. qui Bg. ceperit in sq. †† al. not. in opp. *τοῖς μὲν - δυστυχήσασιν ἔλεος, τοῖς δὲ κρατήσασι Φ. παρακολουθεῖ*, invidia 4, 5, 4. odium.

- Φθορά, ph. c. gen. perf. et animal. it. adi. πολλή - τῆς Φ. ἐγένετο ὑποζυγίων καὶ ἀνθρώπων, interitus 1, 12, 2. πολλῆς ἀνθρ. Φθορᾶς γενομένης πάντων τῶν ζώων λ. ib. 6. al. not. c. gen. rei, πρὸς τὴν τοῦ ἀέρος Φθορὰν ἀντέχειν, aëris corruptioni ib. 3. ἀέρων Φθορᾶς 1, 1, 5. e.
- Φιάλη, physf. Φιάλην λαβὼν, σπένδων τὴν λ. phiala sumpta 4, 8, 12.
- Φιλανθρωπία, mor. c. adi. τὰς ψυχὰς - δῶρον τῆς ἐμῆς Φιλανθρωπίας ἔχετε, humanitatis 2, 13, 16.
- Φιλάνθρωπος, id. Masc. de perf. c. adiuncto et fortassis c. dat. perf. χρῆστος ὢν καὶ Φ. τοῖς συνοῦσι, humanus erga 4, 3, 6. nisi dat. pendet a v. subst. - de re, χρ. καὶ Φ. τρέφεις, morum - humanitas 5, 1, 11. mores humani, animus hum. - Neutr. c. art. et praep. it. cum gen. perf. τὸ μέτριόν μου καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους Φιλάνθρωπον διαβάλλων, meam humanitatem erga 5, 1, 5. abl. ἡσος, - εἰς τὸ Φ. - ἐπιτρέπεις 6, 1, 14. 6, 9, 16.
- Φιλργυρία, mor. c. adiuncto, διεβέβλητο - εἰς Φιλργυρίαν καὶ μικρολογίαν, ob avaritiam 6, 9, 17. ubi minus quid, quam μ.
- Φιλργυρος, id. de perf. Masc. cum masc. Γερμανοὶ -, Φιλργυροὶ ἔντες, avidi pecuniae 6, 7, 22. - Masc. de fem. τὴν μητέρα ἐμεμφουτο, ὡς Φιλργυρον, ut avaram 6, 9, 9.
- Φιλόστροφος, moral. de perf. cum abl. modi, Φιλόστροφοὶ φύσει Σύροισι, amantes sunt festorum 2, 7, 15. sc. εἰσι.
- Φιλῶν, mor. de perf. c. acc. perf. πάντας - ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ὁ πατὴρ ἐφίλει, amabat 1, 5, 12. i. q. ἡγάπα ib. 7. - † al. not. in opp. καὶ αὐτῆ - ἐξεργετὸ παιδίον, - περιπτύξασα καὶ φιλοῦσα (αὐτὸν) deosculans 1, 17, 8. - † al. not. c. adv. et inf. φιλεῖ πῶς αἰεὶ τὸ ὑπῆκουσεν - βιβλῶν λ. solent subiecti rel. 1, 2, 8. - Pass. c. praep. et particula modi c. nominat. adi. διὰ ταῦτα -, ὡς στρατιωτικός, ὑπ' αὐτῶν ἐφιλεῖτο, amabatur 4, 7, 15.
- Φιλία, mor. de pluribus, c. adiuncto, in opp. ἣν εἰρήνης καὶ Φιλίας διάθεσις, σχῆμα δὲ ἐστὶ πολιορκίας, amicitiae 8, 6, 9. οὗς - κείσας ἐς Φιλίαν καὶ συμμαχίαν ἐπήητο 7, 8, 23. - c. adi. σπονδαὶ Φιλίας βεβαίαι, ευνοίας τῆς - κείσας 8, 7, 18. - abl. in formula, τοὺς δὲ ἐς Φ. ἐπηγάγοντο 1, 6, 24. † τοὺς - ἐς Φ. ὑπηγάγετο, ὡς καὶ συμμαχούς λ. 4, 7, 3. - De singulis, συνάγειν αἰεὶ τοὺς παῖδας εἰς Φ. 5, 13, 8. - cum adiuncto, περὶ εἰρήνης καὶ Φ. διαλέγεσθαι 6, 4, 6. per legatos. Φήμη - πλείους εἰς εὐνοίαν καὶ Φ. προσηλαίετο 4, 3, 6. - simul cum adi. ἐς ὁμόνοιαν καὶ Φ. ἐπίπλεον μᾶλλον, ἢ ἀληθῆ, περιήγετο 3, 15, 14. - cum gen. perf. ut obiecti, ἐπεκαλεῖ ἀμφοτέρους Φιλίαν Νίγρον, amicitiam Nigri 5, 5, 2. erga Nigrum, v. ἐπικαλ. - † simul in opp. ἐπιφερῶν - τοῖς μὲν - Φιλίαν, τοῖς δὲ - γυνῶσι Ἀλβίνου 3, 8, 15. - c. gen. perf., ut auctoris, et c. praep. τὴν Βαρσημίου - πρὸς Νίγρον Φ. 3, 9, 1.
- Φιλικός, mor. de re, γράμματα Φιλικά ποιήσας 1, 9, 20. amica, per simulationem: ἐπιστέλλει Φιλικώτατα γρ. ὀφθέν, litteras quasi amantissimas 2, 15, 6.
- Φίλιος, mor. sed sensu Rom. praecipuo, de re et loco f. perf. cum dat. perf., Masc. c. subst. fem. Ἀρμενίας, - Φιλίου Ῥωμαίοις ἐκνούσης, quae amica Romanis videbatur 6, 5, 2. federe ac societate iuncta, f. favens nec hostiliter animata.
- Φιλόδοξος, mor. de perf. c. adiunctis ex abl. modi et adv. temp.

Φύσει Φ. ἄλλως ἰπάρχων, gloriae amans 3, 14, 3. - cum solo adv. ἰβο, ἄλλ. Φ. ἄν, gloriae avidior 7, 5, 18. nisi adiuncta illa pendent a v. v.

Φιλοκόμωδες, nomen, s. cognom. Pass. vel Act. ἐκαλεῖτο (αὐτὸ, τὸ παῖδου,) Philocommodus 1, 17, 6. sq. explic. quem Commodus amavit s. qui amatus est a Commmodo.

Φιλονεικεῖν, de re s. perf. mor. s. ph. c. praep. ἢ πύλις (Carthago) - Φιλονεικεῖσα πρὸς τὴν - πόλιν (Alexandria) περὶ δευτερείων, contentens cum urbe de 7, 6, 2.

Φιλονεικία, ph. in bello c. praep. ἐθ - περὶ ὄρων γῆς λ. ἢ Φ. (ἐστὶ) est hoc certamen 4, 14, 14. - extra bell. mor. c. adiuncto simul, ἢ περὶ ἐκείνα σπουδῆ καὶ Φ. illa contentio 3, 13, 4. - c. solo adi. πρὸς ἀλλήλους ἐρασίαζον - ἐπὶ παιδαριώδους Φιλονεικίας, ex content. 3, 10, 5.

Φιλονεικος, ph. s. mor. Neutr. c. art. p. subst. pr., in opp. πλέον ἢ πρὸς αἰτίαις τοῦ δικαίου τὸ Φιλονεικου, superabat in ipsis iustitiam contentio 4, 4, 2. v. πλ. et δίκ. maior enim erat in iis contentio s. aemulatio, quam iustitia, s. amor contentionis, quam amor iusti.

Φιλονεικίαι, mor. ἢ περὶ τὰ θεάματα - αὐτῶν σπουδῆ Φ. - ἐμερίζετο, cum contentione 3, 10, 6. vel ex cont. i. q. ἰσχυρία ὑπὸ Φιλονεικίας.

Φίλος, p. subst. de perf. universe, ἀνθρώπη ὑπὸ τοῦ - δοκοῦτος Φίλου, amico 7, 1, 22. ἀπιστος - περὶ τὸν Φίλον ib. 24. τὸν νομοθεῦντα Φ. 3, 6, 3. Φόβω - Φίλους ἐπᾶτο 4, 3, 8. - c. adi. τοὺς - πίστεως ἐδοκίμαζε Φ. 5, 1, 6. - in opp. ἐχθρὸς ἀπὸ Φίλου, πολέμιος δὲ ἀπὸ οἰκείου, γενέσθαι 3, 6, 11. Φίλων ἀπὸ ἐχθροῦ χρῆσθαι 4, 15, 19. Φίλου ἀπὸ πολέμιας δέχεσθαι 8, 3, 4. δέχ. Φίλους τοὺς χρεὶς ἐχθροῦ 8, 6, 3. - simul c. adi. μέγαν βασιλέα - πιστὸν Φ. ἀπὸ ἐχθροῦ - ἐποίησαμεν 5, 1, 8. - cum gen. perf. ut obiecti, ὡς ἐκείνου Φίλοι, ἀνθρώπουτο 4, 6, 5. 8. Φίλων αὐτοῦ τινὲ 7, 1, 21. - c. adiuncto, et adi. τινῶν αὐτοῦ Φ. καὶ οἰκείων 7, 10, 9. v. οἰκ. †† ἀνδράσι, καὶ πρότερον αὐτοῦ Φίλοις, tibi amicis 2, 1, 24. ubi Bg. libere c. dat. - † simul in opp. Θεοῦν τοὺς ἐχθροὺς μὲν συγκαλήτου -, Φίλους δὲ καὶ συμμάχους Μαζιμίον 7, 11, 10. - cum praep. simul, πρὸς τοὺς ἐν Ῥώμῃ Φ. αὐτοῦ, in eius Romae necessarios 3, 8, 7. - †† c. dat. pers. p. pr. gen. ὅσοις ἤδεσαν ἐκείνων Φ. quos scieb. ei amicos 1, 13, 11. - † simul cum adiuncto, ὧν ἦσαν αὐτῷ πλείους Φ. καὶ συγγενεῖς 7, 6, 5. ubi adi. πλ. pertinet ad pr. pron. ὧν. - † simul c. adi. τοὺς ἐκείνῃ Συμμάχους Φ. 8, 5, 23. - Al. not. Pecul. a) de subditis, partim, et milit. c. adiuncto et opp. ὧν ἦσαν οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δὲ Φίλοι καὶ σύμμαχοι 7, 2, 3. fautores, vel per honorificum titulum ap. Rom. — b) de imperatorum ministris, c. adi. πατρώϊο Φ. 3, 15, 13. τῶν πατρώων Φ. 1, 6, 1. 2, 1, 16. † c. adiuncto, τοῖς πατρώϊοις Φ. 1, 8, 1. sq. ἐκείνοις συμβουλίαις χράμενος. - τοὺς πατρώϊους Φ. 1, 5, 4. 1, 8, 4. - simul c. adi. λοιποὺς π. Φ. - πάντας 1, 17, 3. — †† simul c. dat. pers. et adi. τῶν σημνῶν πατρώων τῷ Κομμόδω Φ. paternis Commmodo amic. 2, 1, 10. sq. opp. vel syn. ἰταίρων. abl. τινὲς τῶν Φ. 7, 8, 5. † πιστοτάτῃ εἶναι δοκοῦντι Φίλων λ. 4, 12, 7. ἔδοξε τοῖς Φ. 1, 5, 1. 1, 6, 22. 7, 8, 2. τοῖς συνοῦσι Φ. 6, 7, 9. †† τοὺς Φ. πάντας, οἱ συνῆσαν -, συνέδροι τε λ. 7, 1, 7. καλίστας τοὺς Φ. 1, 6, 7. 21. † συγκαλίστας τοὺς Φ.,

- ὄσοι τὲ παρήσαν τῶν συγγενῶν 1, 4, 1. † ἢ πρὸς τοὺς Φ. αἰδώς 1, 8, 5. ubi desit gen. αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς, vel αὐτοῦ.
- Φίλος, p. adi. M. sc. de perf. c. dat. perf. et adiuncto, εἰ τινος ἐδόκουν ἐκείνῳ Φίλοι καὶ φίμοι, amici 7, 9, 14. - Neutr. de re, in opp. τῶν τὸ τῷ ἑτέρῳ Φίλον τῷ ἄλλῳ ἐχθρὸν ἦν, quidquid alteri esset gratum 3, 10, 6. nisi de perf., ut in sq. loco. ἔθνη, - ὅσα Ῥωμαίοις ὑπήκοα, καὶ ὅσα Φίλα 2, 4, 4. faventes, aut per titulum honorificum Rom. - † simul cum praep. ἔθνη -, Φ. καὶ ὅτι ἐκ προγενῶν 7, 7, 12. - Superlat. de perf. abl. ἦν αὐτῷ τις τῶν ἀπαλευθέρων Φίλτατος, carissimus 4, 8, 11. τοῦτον ἦδει - Φίλτατος ἔντα 7, 6, 10. - τοὺς δεκοίντας εἶναι Φιλτάτους ib. 20. - not. praecipua, οἰμωγῇ γυναικῶν καὶ παιδίων, ὧν ἐν ἴψει εἰ Φιλτάτοι ἀπώλοντο, 7, 9, 19. mariti, patres.
- Φιλοσκώμμων, mor. de perf. πεθύλασι - εἶναι Φιλοσκώμμενες, dicaces 4, 9, 4. amans scommatum et dicerioram mordacium, Alexandrini, sq. explic.
- Φιλοσοφία, mor. Φιλοσοφίαν - ἐπιστάσαστο, sapientiae studium 1, 2, 6. Marcus, it. Φ. προποιούμενος, philosophiam 4, 5, 13.
- Φιλόσοφος, id. de perf. ἀνὴρ Φιλοσόφου φέρων σχῆμα, philosophi 1, 9, 7. Cynici, c. sq. descript.
- Φιλοσώφρων, mor. de re, cum adiuncto, οὐ Φιλοσόφρονα, οὐδὲ σύμμετρον - δεικνῆσιν, non frugalem 2, 3, 22. i. q. pr. et 9. sq. c. σώφρων, sapientem, prudentem.
- Φιλοτεκνία, mor. de fem. τῆς μητρὸς ἐπισχούσης (αὐτῶν) - ὑπερβαλλούση Φιλοτεκνία, caritate filii 6, 5, 18.
- Φιλοτησία, ph. de re, c. adi. ὁ δ', ὡς συνήδη Φιλοτησίαν, - ἔτιεν, vel uti consuetum benevolentiae poculum 1, 17, 19. nostr. *Freundschaftstrünk*.
- Φιλοτιμῆσθαι, Med. mor. de re, cum inf. Φιλοτιμησάμενης, ὡς ἄν τις εἴποι, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, δεῖξαι λ. dum quasi data opera, ut ita dicam, humana natura vult ostendere 1, 13, 12. magno studio conatur, nostr. *wetteisern* s. *sich beeisern*.
- Φιλοτιμία, mor. c. adi. affini, τὴν ἀρχὴν - ἐλάτερος ἡμῶν ἐξ ἰσοτιμίου Φιλοτιμίας εἰς αὐτὸν ἀνδείλιεν, pari ambitione 3, 6, 10. — † al. not. ph. πάσης προαηλωμένης Φ. munificentia 3, 8, 9. cum finitae essent et defuissent omnes largitiones in milites, donativa et congiaria.
- Φιλότιμος, mor. s. ph. de re, Neutr. p. adv. τσαῦτα - Φιλοτιμότερον ἰσορῆσθω, ambitiosius 1, 11, 14. longius, pluribus, amplius.
- Φιλότιμως, id. ὁῶρα πέμπει, certatim 4, 2, 17. 5, 3, 9. - cum adiuncto, Φ. καὶ πολυτελῶς ἐπιτελέσας - θείας, ambitiose 5, 5, 15. qui Bg. sic recte legit p. adi. vulg. Φιλοτίμους, liberaliter.
- Φιλοχρηματία, mor. c. gen. perf. ut auctoris, et c. adi. τσαῦτη τις ἦν τῆς τυραννίδος ἡ Φ. avaritia 7, 3, 7. - cum solo gen. perf. τὴν ἐκείνου Φιλοχρηματίαν εἰδότες 7, 4, 4. - c. solo v. ὑπερβαλλούσης - Φιλοχρηματίας 3, 8, 13. † τῆς Φ. αὐτῆς - ἀξήθεισης, cum avaritia ipsorum proveheretur 2, 6, 22. qui Bg. pro vulg. gen. legerit vel gen. plur. αὐτῶν, vel Mss. dat. αὐτοῖς, apud eo. s. in iis, dum vulg. procedat p. illa ipsa avar., de qua iam dictum 9. pr. per periphrasin χρημ. ἐπιθυμῶ

GRAECARVM VOCVM IN TEXTV.

Φιλοχρήματος, mor. Masc. de perf. c. subst. fem. ὄραν αὐτὴν οὐσαὺ
Φιλοχρήματος, pecunie avidam 9, 1, 16. - Neutr. de perf. c.
abl. modi. Οἷσει τὸ βάρβαρον Φιλοχρήματος, barbari avidi sunt
pecuniae 1, 6, 25. - Neutr. c. art. p. subst. ἐν αὐτῷ ἐπλήθυνε τὸ
Φιλοχρήματος, opum parandarum cupiditas 3, 8, 14.

Φίλιππος, v. supra in Φίλος.

Φίλτρον, trop. c. gen. perf. ut obiecti, it. c. adi. πολὺ ἔχων ἐν τοῖς
στομαχοῖς τὸ Πλαυτιανὸν Φ. multum amatorium Plautiani 3, 12, 7.
amorem. - c. adiuncto merito, δέξαν αἰδίων - Φίλτρον καὶ εὐνοίας,
gloriam ob amorem 4, 14, 10.

Φίλυρα, ph. p. mater. γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν ἐκ Φιλύρας - ἡση-
μένω, de illia 1, 17, 1. illiae arboris membrana tenui, inter li-
gnam et extimum corticem.

Φλέγεσθαι, ph. Pass. de re, τὰ ἐκ βυρσῶν - (ὄπλα) ἐφλέγετο, arde-
bant 3, 4, 27. incendebantur.

Φοβερός, mor. Pass. Masc. de perf. προῖον Φ. ἦν, terribilis 5, 11, 4.
- Neutr. de re, τὰ ἀνέρεια - τῶν ἔργων Φοβερὰ προαναγορεύουσι,
formidabilia 7, 8, 15. - Compar. Masc. de perf. ὡς Φανείη Φο-
βερώτερος, terribilior 5, 8, 4. - c. gen. perf. Φ. τῶν λ. 3, 10,
13. - † c. dat. perf. τοῖς - ἐγγενέει Φ. 7, 3, 1. nisi dat. pendet
a v. - Superl. de perf. c. acc. rei ellipt. ἦν (κατὰ) τὴν ὄψιν Φο-
βερώτατος, maxime terribilis 7, 1, 26.

Φοβός, mor. de perf. c. acc. perf. et nominat. particip. modi, τού-
τους εἰς ὑποψίας ἄγων, τὸ μειράκιον ἐφόβει, terrebat 1, 8, 4. —
simul, in opp. ἤλιζε, αὐτὸν πείσειν ἢ φοβήσειν, αὐτὸς παρών, ter-
riturum 6, 4, 6. - simul cum praep. φέτο, πείσειν ἢ Φ. εἰς τὸ
ἡσυχάζειν τὸν βάρβαρον, metum infecturum barbaro 6, 2, 12. —
De re, c. acc. perf. et adv. it. abl. rei s. causae, πάνυ αὐτὸν - τὰ
παρόντα ἐφόβει, οὐχ οὕτω προῖον λ. terrebant 2, 3, 2. - Pass.
sensu Med. ne perf. c. coni. neg. Φοβηθεῖς, μὴ λ. metuens, ne
4, 13, 1. 8, 3, 8. veritus, ne 5, 4, 12. Φοβηθέντες, μὴ λ. veriti,
ne 1, 17, 24. 5, 3, 12. - †† simul c. acc. rei s. pron. demon-
str. Φοβηθεῖς ἐκεῖνα, μὴ λ. metuens, ne 6, 5, 15. qui Bg. nullum
pron. refert, ut tentat Str. in nominat. ἐκεῖνος, sine necessitate;
quia pron. neutr., in sing. et plur., reperitur c. nostro v. aut
syn. simul c. coni. neg. † c. acc. rei et adiuncto, ἐπιπλαγεῖς, τὸν
τε - κίνδυνον - Φοβηθεῖς, formidans 1, 13, 8. ἐπιπλαγέντες τῷ πά-
θει -, Φοβηθέντες τοῦ δήμου τὸ πλῆθος, formidantes 7, 11, 9. —
†† in rect. dupl., c. acc. rei et simul sq. coni. neg. Φοβηθέντες -
τὴν - συγγένειαν, μὴ λ. veriti - propinquitatem, ne 2, 6, 15 —
†† cum affinis subst. abl. τὸ βάρβαρον - τὰ μέλλοντα φοβήσεται,
δέει τῶν λ. formidabit, metu 1, 5, 26. v. δ. - ††† cum accus.
perf., adiuncto, et inf, γδοῖτο καὶ ἐφοβεῖτο τὸν πατέρα, πράττει τε
λ. reverebatur et metuebat (patrem,) patrare vel. 3, 13, 6.

Φόβος, mor., quatenus ad res refertur, ἐβούλετο τὰς εἰκόνας αὐτῷ
φόβου ἀπειλεῖν, terrorem 1, 14, 19. - sed quatenus ad perf.,
abl. ἵσα πρότερον ἐπέχειν ὁ Φ. ῥήματα, metus 2, 2, 7. ubi prop-
rie distit gen. perf. et pron. αὐτοῦ, metus ab illo, Commodo,
s. erga illum, nostr. Furcht vor ihm. it. in sq. locis. φόβω ἐπο-
τάζονται, metu ib. 20. prae m. τὸ κρυπτόν πρότερον διὰ φόβου μή-
σεος, prae metu 7, 7, 5. - †† in opp. μὴ μόνου φόβου -, ἀλλὰ
μιμήσει καὶ ζήλω τοῦ βασιλέως, metu 3, 6, 22. Φ. καὶ οὐκ εὐνοίας

- Θλουε ἀντάτο 4, 3, 8. post syn. ἀπειλῶν μᾶλλον, ἢ πείθει. - † ὁ περ ἴδεναι - ἀχισθαι, - Θ. δὲ κωλύσθαι 7, 5, 1. sc. αὐτοῦ. - Ὀβρον εἰς ἀμύθητος, πόθου δὲ - ἐνέραξαν 1, 4, 11. sc. αὐτῶν. c. adi. μετὰ πολλοῦ Ὀβρου τῆ ἔξουσία χυόμενος, terribiliter valde 7, 1, 2. - † simul c. adiuncto, κενῆς ἐπίδος καὶ Ὀβρου συνεχοῦς ἀπαλλάξομαι, metu 2, 1, 17. - c. gen. perf., ut obiecti, simul, τοσοῦτος ἦν ὁ Μαξιμίου Θ. Maximini metus 7, 3, 1. metus erga M. - c. solo gen. tali, Ὀβρω M. 7, 7, 9. τῷ ἐκείνου Θ. 7, 6, 11. - simul in opp. Ὀβρω ἤτε μᾶλλον τῶν ἀρχομένων, ἢ ἐνεία, metu subiectorum imperabatur rei. 3, 11, 15. erga Sever. - cum gen. rei, Θ. καὶ μνήμη τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς 2, 4, 5.
- Φοινίκη, regio inter Palaestinam et Syriam, κρατόπεδον, ὁ τῆς Φοινίκης πρῶσιτιζεν. Phoeniciam 5, 3, 10. Φ. καὶ Συρίας ἐν μεθορίοις, Phoeniciae 5, 4, 10. Ἐμάσαι - πόλις ἐν Φοινίκη. ubi Phoeniciae 5, 3, 2. κατὰ Φοινίην, in Phoenicia 3, 3, 3. opp. κατὰ Συρίαν.
- Φοινῖς, de perf. Οὐρανίαν - Φοινίκης Ἀστυάρχην ἐνομολογεῖ, Phoenicias 5, 6, 10. †† τοῦ Φοινίκην ἔθους παύτος, Phoenicum gente 2, 7, 7. τῆ Φ. Φωνῆ 5, 3, 8. νόμῳ Φ. 5, 3, 20. Φ. v. 6, 5, 21.
- Φοινίσσα, de perf. c. acc. ellipti. Μαίσα -, τὸ γένος Φ. gente Phoenissa 5, 3, 2. - abf. Διδῶ τὴν Φοινίσσαν 5, 6, 9. - de re, Φοινίσσης ἱερᾶς σολῆς, Phoenissam vestem 5, 5, 5.
- Φοινίσσασθαι, ph. Pass. de re, cum abl. rei, τοσοῦτος - Ὀβρος, ὡς ῥοιζοῦς αἵματος - τὸν αἰγιαλὸν πάντα Φοινισθῆναι, ut litus purpurasceret 4, 9, 17. rubesceret.
- Φοινῶν, ph. de perf. c. adv. et praep. εἰ ποτε Φοινῶν δὲ ἡλίου, si q. incederet in l. 1, 7, 9. Φοινῶντες - ἐκάστοτε εἰς τὴν πόλιν, frequentantes urbem 5, 3, 17. ἵππαι, εὐναι, ἰ q. sc. ἰόντες, et sine emphasi ob adv. ἐν. - c. praep. sola, ὡς πολλοὺς καὶ αὐτομολούτους Φοινῶν πρὸς τὸν ἕρον, ut irent 5, 4, 2.
- Φονεύς, ph. c. adiuncto, ἦνω σοὶ Θ. καὶ ἐμίαι, interfector 3, 12, 4. c. gen. perf. οἱ τοῦ Περσῆανος Φονεῖς 2, 15, 22. - simul in opp. ἔμης, Φίλικας καὶ Φρουροὺς - βασίλει, - αὐτοὺς γενέσθαι Φονεῖς (αὐτοῦ, βασιλ.) fieri caedis patratores 2, 5, 10.
- Φονεύω, ph. de perf. c. acc. perf. et nominat. particip. modi, ἀτόν, - ἀποφ' ἕως τὸν τράχηλον, Φονεῖς, interficit 1, 17, 2. τὸν ἐπιπεσόντες Φονεύουσι, occidunt 2, 5, 14. προβαλόντες τὰ ἔπιθια καὶ καίσαντες, Φ. 7, 6, 19. † ἀναπέθει - τὰ -, λαβύρα ἐγχειρίδιον -, ἐπιπεσὶν τε τῷ Κομμόδῳ καὶ Φονεῖσαι αὐτῶν) ut occideret 1, 8, 11. - cum abl. instrum. simul, προσπαυμένους - ἔπιθεσι Φ. occiderent 7, 6, 15. - c. adv. οἱ μὲν ἐκείνου ἔπιδον, caedem faciebant 4, 9, 14. sc. τινὰς l. αὐτοῦ. - βασιλέα - εἰς οὕτω Φονεῖσαι (ἐμῶ.) occidere 2, 1, 22. † μινδόντες, Φονεῖσιν ἦδη πᾶν τὸ πῶμα λελωβημένους τοὺς βασιλέας, tandem occidunt 3, 8, 15. qui lig. traxit adv. ad pr. v., non ad sq. † προσπεσόντες αἰΦουδῶς οὐ προσδοκῶντα καίσαντες Θ. aggtelli subito nec p. percucit. occid. 7, 4, 12. ubi l.g., sine commate, libet cum reliquit, quo traheretur adv. - cum adiuncto al. ἐτηρέζοντες, ὡς συνοφάντας, ἐσίχασαν καὶ ἐΦονεύσαν, trucidarunt 7, 7, 7. - in opp. βασιλέα, ὃν ἐχρῆν σώζειν -, ἐΦονεῖσατε, occidistis 2, 13, 12. - cum acc. perf. solo, τοὺς δὲ - αὐτοὺς τε Φ. καὶ πολὺ τι πληθος ἀδύων ἀνδρωπων, obruncant 3, 4, 11. διαικην καὶ Φουκῶν τοὺς λ. occidere 7, 11, 10. † ἐδίωξαν αὐτοὺς Φονεύοντες οἱ Σεβήρου, persecuti

sunt ipso Severiani occidentes 3, 7, 14. ubi acc. in med. pertinet ad v. utr. πάντα τὸν ἐμπύκτοντα ἐφόνεον, occidebant 3, 9, 19. εἶδος -, φονεύσαι τὸν Μᾶν. occidere 8, 5, 20. - † nominativum per fut. ἀνεμνε τὸν φονεύοντα (αὐτοῦ, expect. interfectorem (sui) 6, 9, 12. πεμπει - τινὰς τοὺς φονευτοὺς τὸν λ. qui occidebant ib. 13. - † nominativum in bello, τοὺς ἀνδρας ἑτας ἐφονεῖν βαρβάρους, occidit 7, 2, 15. - c. acc. animal. ζῶα - φονεύων Ῥωμαίοις; εἶδαι, animalia offendens Romanis occidit 1, 15, 9. ubi Bg. libere, et acc. pertinet ad v. utr. - † ὡς μὴ ἅμα τὲ πρῶται καὶ φονεῖται (αὐτὸ, τὸ ζῶον.) quin occideret ib. 8. - Per alios, c. acc. pers., adv. et praep. εὐθὺς ἀφ' ἑτίας πάντας φονεύειν ἤρξασα, interficere 3, 15, 3. - c. adv. solo, ἀφαιδῶς φονεύον (αὐτοῦς,) occid. 1, 13, 14. πάντας - ἀφ. ἐφονευσεν, interfecit 7, 1, 20. † πρῶτον - ἐμὲ φονεύσατε, occidite 4, 3, 19. - cum acc. pers. solo, τοὺς - φόνευσ, occidebat 7, 9, 23. πάντας - φονεύσας, cum interfecisset 3, 8, 4. † φείσομαι - ὑμῶν, ὡς μὴ φονεῖται (ὑμᾶς,) ita, ut non occidam 2, 13, 15. ἐφείσατο, ὡς μ. φ. (αὐτοῦς,) ita, ut non occideret 6, 1, 15. Quae valent i. q. in seq. loc. κελεύει - τοῖς -, σπασαμένοις τὰ ἔξω, φονεῖται τὸν λ. occidere 3, 12, 24. φονεῖν τὸν ἐπιγγινόντα κελεύσας 3, 3, 5. — Pass. de pers. c. praep. οἱ ἐν τῇ στρατῷ φονευόμενοι, ii, qui occiderentur 8, 5, 18. καται -, φονεῖται ὑφ' ἡμῶν, occisus 7, 5, 15. ἐπ' ἐκείνου φονεῖται. ab illo occisum 6, 1, 15. immo sub illo. - c. adv. εὐθὺς πάντας ἐφονεύοντο, occidebantur 4, 6, 1. — simul c. praep. et adv. ἐπ' Ἀλεξάνδρου -, ἐν ἑστῇ τοσοῦτοις ἀκρίτως φονεῖται, occisum 7, 1, 16. - c. adiectivi modi, per particip. ἀσχερῶς ἐλοφουρόμενος ἐφονεύθη, necatus est 2, 12, 12. — sed per adi. μήτε - ἀκρίτως τινὰ φονεῖσθαι, capite multatum iri 2, 14, 7. - c. gen. temp. ὅσους χρόνους τῆς νικτὸς φονεύθη, occidi 1, 17, 1. e. - de re, et simul de animal. πλῆθος τοσοῦτον ἀνδρῶν καὶ κτηνῶν ἐφονεύθη, multitudo caesa (est) 4, 15, 13.

caedis, ph. de re, θυμῷ φονικῷ, sanguinario 3, 7, 6. avido caedis. - Neutr. c. art. p. subst., τὸ φονικὸν πάθος ἔχων, caedis cupiditatem 7, 1, 4. - c. gen. pers. et praep. εἶδος αἰτοῦ τὸν θυμὸν καὶ τὸ φ. ἐπὶ τοιοῖσδε γράμμασι, gnarus - furoris et animi sanguinarii 4, 12, 5. - de pers. superl. αὐτὸν -, φύσαι ὄντα ὀργίλον καὶ φονικώτατον, valde sanguinarium 4, 9, 6. οἱ ἐκείσε ἀνθρώποι - εἰς - φονικώτατοι, caedis avidissimi 2, 9, 15. 3, 14, 14. maxime sanguinarii 3, 3, 6.

caedes, phys. in bello, c. gen. pers. et adi. πολλὰς τῶν στρατιωτῶν γίνεται, caedes 3, 2, 4. πολὺν ἐργασάμενος φόνου τὸν λ. 4, 11, 11. — sine casu, τοσοῦτος ἐγένετο φ. 4, 9, 17. πολλὰς ἐργασθέντος φόνου, strage 3, 4, 10. † πολλὴν ἀρπαγὴν καὶ φόνου ἐργασάμενος, caed. 3, 3, 6. - Extra bell., universe, cum gen. pers. πᾶς οἰκείου φ. 4, 5, 3. τοῦ Παρτίανος φόνου 2, 14, 9. τῇ Ἡεργ. φόνου 2, 9, 11. 16. † τῷ φ. ἐπεξέλθειν 7, 4, 13. sc. αὐτοῦ. — ἐπὶ τῷ παιδὸς φ. ob necem 4, 6, 9. τὸν ἐκείνου φ. caedem 2, 6, 13. μετὰ τὸν ε. φ. 4, 9, 3. ἐνετείλατό μοι φ. σοῖ 3, 12, 5. ἀγγέλλουτες τὸν φ. τοῦ Μ. 8, 6, 5. — simul c. adi. φ. οὐκ ὀλιγο; ἐγένετο καὶ — ἀνθρώπων 7, 7, 6. εὖρε - τῶν λοιπῶν ποιοῦτον φ. 1, 17, 9. — Sine casu, διὰ τῶν χωρῆσας καὶ φ. 4, 4, 5. καταργασθέντος αὐτοῦ τοῦ φ. ib. 8. τοιοῦτον εὐδρα φ. ἄστυκτασαντο 2, 10, 7. ἐπὶ φόνου ἦκειν 2, 1, 15. (αὐτὸν) ἐπέμπεε ἐπὶ τὸν φ. 3, 11, 20.

γραμματεῖον ἤθησε, τοῦ Φ. Φέρον τὰς ἐντολάς 3, 11, 18. de caede, adhuc futura. - cum adi. μητρῶον Φ. 1, 3, 9. τοῦ Φ. διαβοήτου γενομένου 4, 4, 19. Φ. βασιλικῶ 4, 6, 22. εἴ τινα ἐπέμποιεν ἐπὶ Φόνον ἀκριτον, ad occidendum indemnatum 3, 11, 19. - Nominatim per Plur., c. subst. ἐξ ἀδικίας Φόνων, ex iniustis caedibus 3, 8, 14. †† τὴν νεολαίαν - παντὶ τρόπῳ Φόνων ἀναίροισιν, omni caedis genere 4, 9, 13. in Ianiena Alexandria. Φ. ἀλλέτριος, a caedibus 6, 9, 16. - c. adi. πλειόνων γενομένων Φ. λ. si plures fiebant caedes 7, 3, 2. - in bello et opp. σπονδαῖς μάλλου καὶ θυσίαις σχολάζειν, ἢ Φόνοις 8, 3, 5. ††† ποτὸν, αἵματι καὶ Φόνοις μεμιασμένον, sanguine et caede 8, 5, 17. caesis, cadaveribus, abstractum p. concreto vel perf. vel rerum s. corporum. - cum gen. perf. ut obiecti, πᾶσα νύξ ἔφερε Φόνους παντοδαπῶν ἀνδρώπων 4, 6, 8. caedes, v. ἐΦ. et νύξ. - sed cum gen. perf., ut auctoris, simul cum adi. εἰς τοὺς ἐκείνου ἀκριτους Φ. caedes 1, 14, 13.

Φορά, trop. c. gen. γεί, πλὴ πλῆθος ἀνδρῶν σοφῶν ἠνεγκεν ἡ τῶν ἐκείνου (Μάρκου) καιρῶν Φορά, proventus 1, 2, 7. feracitas, fecunditas, ubertas, vis et facultas, copiam aliquam proferendi, felicitas, s. p. adi. et subst., tempus ferax, tempora felicia.

Φοράδην, ph. φερόμενος λ. lectica 3, 14, 6. in lect. φορεῖον, ph. de instrum., c. adi. συγκαθεσθεῖς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ φορεῖῳ, lectica 5, 8, 13.

Φόρος, physf. de pecun. τὰ βάρβαρα χειρῶσασθαι καὶ εἰς Φόρου συντέλειαν ὑπάγεισθαι 6, 2, 3. tributi, vectigalis, v. σι.

Φράσις, ph. in opp. ἐπεμελήθησαν Φράσεως καὶ εὐφωνίας, dictionis I, I, 1. elocutionis, v. εὐΦ.

Φράσσω et Φράττω, ph. de perf. c. acc. loci et abl. modi rei que, ποταμῶν μεγέθει - Φράζας τὴν ἀρχὴν, ἀχυρώσατο, sepium imperium 2, 11, 9. Φράζαντες πᾶσαν τὴν - ἀνοδὸν τῷ πληθει τῶν ὀχλῶν, circumsepto clivo 7, 10, 9. - simul c. adv. τάχις Φ. τῷ τείχει τὴν πόλιν, communita muro urbe 8, 2, 13. ἀεὶ τὰ γυμνά ἑαυτῶν - Φραττόντων τοῖς ὅπλοις, quippe - protegebant armis 6, 5, 21. - cum acc. perf. abl. instrum. et praep. Φράζαντες (αὐτοῦς) ἐν κύκλῳ τοῖς ὅπλοις, circumseptos armis 2, 13, 8. cum sepissent eos circumcirca armis, inclusissent. - sed cum acc. perf. s. pron. recipr. et abl. instrum. μήτε πανοπλία Φράσσοντες αὐτοὺς, munientes seipfos 3, 4, 19. - † simul c. adv. ταύτη - Φρουρᾷ μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, munitabat seipsum 3, 5, 11. — †† al. not. simul c. praep., Φράζαντες αὐτοὺς οἱ στρατιῶται εἰς Φάλαγγος σχῆμα, condensati 2, 6, 19. qui Bg. mutat act. cum pron. recipr. in syn. pass., densantes seipfos. - Pass. de perf. c. acc. loci ellipt. et adv. s. formula modi, ἐπεισε, (κατὰ) τὸ σῶμα ἕνασον (αὐτῶν) Φράττεσθαι, ὡς οἶδστε ἦν, corpus quemque munire, ut posset 7, 11, 14. qui Bg. videatur sumere vim Med., p. ut munitetur quisque corpore s. quoad corpus. - De re et loco, c. abl. modi, et quidem rei, πεΦραγμένου (αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος) ὄρει καὶ κρημνῷ, quod esset (munitio) septa 3, 3, 8. - †† c. abl. perf. τὸ ἔθνος στρατοπέδοις πέΦρακτο, ea provincia exercitiibus munita fuerat 7, 9, 3. - †† al. not. c. praep. ἐλπίζοντες, πεΦράχθαι τὰς διόδους εἰς κωλύμην λ. obstructas (esse) vias 8, 2, 15.

Φρεατιαῖος, phys. de re, ὕδατος Φρεατιαίου, aquae puteanae 8, 2, 16.

Φρῆν. mor., in Plur. tantum, ἄτε ἀνὴρ οὐκ ἔξω Φρηνῶν καθεστῶς, mentis compos 3, 11, 17. non extra mentem positus s. extra se, i. retinens animi praesentiam, et facultatem cogitandi consilii que capiendi, nostr. nicht ausser seiner Fassung gerathen s. kommen. - cum adiuncto, ἦν παρὰ τοῖς ὄχλοις ἐν ὑπολήψει Φρηνῶν καὶ ἀγχινοίας, vulgo existimabatur solers 7, 10, 7. in opinione prudentiae, sapientiae, ut Lat. mens, v. ἀγχ.

Φρονεῖν, mor. de pers., c. acc. rei, in bello, ὅτι ὁ στρατός τὰ Ῥωμαίων Φρονεῖ, exercitium cum Romanis sentire 8, 6, 13. idem velle, favere, sc. τὰ πράγματα, rebus alicuius studere, commodis, s. μέρη, partibus. εἰ τὰ Μαξιμίνου Φρονοῖεν, Maximino favore 7, 7, 13. τὰ ἐκείνου Φρονεῖν, illi se studere 2, 12, 4. πᾶσαν τὴν ἡπείρου - τὰ Νίγρου Φρονοῦσαν, quae cum Nigro faciebat 2, 14, 4. ὅσον - ὑμᾶς ὠνήσε - τὰ Ῥωμαίων Φρονήσαντας, sententiam Romanis accommodasse 8, 7, 8. - simul cum abl. rei s. causae, Νικασίς - τῷ πρὸς Νικομηδείας μίσει τάναντία ἐΦρονοῦν, Nicaeensem contraria erant studia 3, 2, 18. contrariis partibus studebant, Νίγρο, sq. explic. - extra bell., in foro, simul c. praep. εἰ διαμάχων τὰ ἐν. ἐΦ., ἐπ' ὀλέθρου τῶν λ. contraria sentiebant 4, 4, 1. in iure dicendo dissentiebant sic, ut pronuntiarent in commodum eorum, quibus quisque favebant, si vel maxime iniqua eorum esset causa; unde adversarii in bona causa quanquam subibant damna tamen.

Φροντίζειν, mor. de pers. c. gen. rei, it acc. ellipt. ὁ δ' (κατ') οὐδέν τι Φροντίζων τῶν ἐπεσελημένων, nihil curans epistolam 6, 2, 13. contemnens. - c. adv. simul, τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους μετρίως ἐΦροντίζειν, de rebus adversus barbaros gerendis non magno opere sollicitus 3, 15, 2.

Φροντίς, mor. de intelligentia s. mente s. cogitatione, c. gen. rei, it. adi. τοῦ δημοφειλοῦς ὀλίγη τοῖς καθ' ἕνα Φ. exiguam singuli habent rationem 2, 3, 21. sc. ἐπὶ, cura est singulis, singuli valde curant, magni faciunt, valde student adiuvare. - cum mero gen. tali, ἐπιδοῦναι αὐτὸν εἰς τὴν τῆς ἀρχῆς Φροντίδα, ut daret se ipsum imperii curae 2, 15, 6. curat imperium. - cum praep. ἀνειμένης αὐτῇ τῆς περὶ τὰ πολεμικὰ Φροντίδος, laxatis bellorum cūris 6, 6, 13. v. ἀν. - ††† τῆς Φ. καὶ τῶν βασιλείων καμάτων ἀπῆγεν αὐτόν, a cura 1, 8, 3. rerum cogitatione. † per formulas e praep. πάντα εἶχον διὰ Φροντίδος ἀνδρες δύο, omnia curabant 8, 2, 14. - simul c. inf. et acc., διὰ Φ. ἔσχε, τοὺς παῖδας αὐτῷ - μὴ εἶναι ἐν ἑτέρου ἔξοισία, curavit, ut liberi sui non essent 3, 2, 9. - †† ὑπὲρ τοῦ καὶ τὰ βάρβαρα ἡσιχάζειν ἔθνη, δ. Φ. ἡμεῖς ἔσομεν, nobis curae erit 8, 7, 15. v. ὑπ., quae praep. cum reliquo membro per se sumto, supplebitur ad formulam δ. Φ. ἡ. ἔξ. modo gen. pron. τοῦτο, hoc nos curabimus, vel potius acc. τοῦτο, ut in pr. loco ex 8, 2, 14. qui acc. pendet e v. ἔχ. solo; nostr. etwas in Besorgung haben. - Al. not. p. tristitia et cogitatione et sensu s. affectu, c. adi. γράμματα - εἰς μείζονα Φροντίδα ἐνέβαλεν (αὐτόν,) in maiores curas 6, 7, 4. praec. ἐτάραξε. - In Pr. πρ. ἠνυκαίνουσαν ἔχον τσοσαύταις Φροντίσι τὴν ψυχὴν, curis 1, 4, 1. Φ. μεγίσταις τὴν γνώμην ταραττέτο. 2, 3, 1. - simul in opp. σκεδρωτός ἦν καὶ ἐν μεγάλαις Φ. in magna sollicitudine 7, 8, 1.

- v. σ. - † c. adiuncto, πάσης τῆς νύκτος ἐν Φ. καὶ δεῖ διαγρηγορῆσαι.
 in curis 3, 4, 8. †† καμάτοις καὶ Φ. τετραχωμένους 1, 3, 1. quo
 post. loco valeat quoque, ut supra 1, 8, 3. in sing., tantum p.
 cogitationibus rerum, ad imperium pertinentium, deliberatio-
 nibus, consiliis, mente agitat, cum opera corporis quadam,
 nostr. Sorgen, v. κάμ.
- Φρουρά, pl. p. actu, τὴν πύξιν καὶ τὸ ἐγγύθιον τῆς Φρουρᾶς προδόντας,
 officium custodum 2, 13, 16. custodiae, de Praetorianis. τῶν
 πλείων ἐς τὰ ἐγκειρισμένα τῆς Φ. χωρία ἀνακχωρ. 8, 5, 19. e. v.
 χωρ. - simul c. adi. τὴν νυκτερινὴν Φρουρὰν ἐν περιόδῳ ἐγκειρι-
 σιμένους, custodiam 3, 11, 12. ubi et potest esse c. praep., nī
 haec pendeat a v. ἐγκ. - τῶν ἐναντίων ἀμερικῶν ἔχειν τὴν Φ. οἰο-
 μένων 3, 3, 9. - † simul cum adiuncto e. subli. μετὰ πολλῆς
 ἐπιμελείας καὶ Φ. διητούντο, cautione 4, 4, 4. - cum gen. loci,
 τοὺς τὴν Φ. τῆς γιφύρας καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποιημένους (πεπιτευμέ-
 νους,) custodia 7, 1, 16. - sed rei, ὡς τὴν τοῦ σώματος Φ. ἐγ-
 χειρισθῆναι 1, 12, 8. - Al. not. de pers., per abstr. p. concr.
 ὑπεξέρχεται μεθ' ἧς εἶχε Φρουρᾶς περὶ ἑαυτὸν, cum praesidio, quod
 habebat rel. 4, 9, 12. p. μετὰ Φρουρᾶς, ἣν εἶχε λ. cum custodia,
 i. custodiibus. τοὺς ἐλθόντας πρέσβεις μετὰ Φρουρᾶς πρὸς ἑαυτὸν πα-
 ρέμεψαν, cum custodiibus 7, 7, 14. nostr. mit einer Bedeckung.
 — simul c. adi. πλείονι περὶ αὐτὸν ἐχρήτο Φρουρᾶ, maiori custo-
 dia 1, 11, 15. Φ. μείζονι ἔφραττεν ἑαυτὸν, cust. maiore 3, 5, 11.
 οὔτε τὴν συνήθη Φ. ἐπεψαν τῷ Α. 5, 3, 12. - † abstr. in Pl.
 Φρουρᾶς ἐπὶ τῶν πυργῶν καταστήσαντες, excubiis dispositis 2, 5, 15.
 Φ. ἐπιστήσαντες, custodias 4, 1, 9. - cum gen. loci et adi. Φρου-
 ρὰν καταλιπὼν τοῦ ἐρύματος - ἀτάρῃ, custodes 3, 2, 21. - cum
 gen. pers. οὔτε δορυφόρων Φρουρᾶ ἰκανὴ ῥύεσθαι τὸν ἀρχόντα, cu-
 stodia 1, 4, 10. - †† per adi. syn. huius gen., τὴν δορυφόρον Φ.
 — αὐτὸν ἐγκαταλιποῦσαν, stipatorum custodia 2, 12, 9. v. δ. —
 Al. not. de loco, συλλαβῶν πάντας, Φρουρᾶ δούε. εἶχε σὺν αὐτῷ,
 in custodiam datos 3, 2, 10. οὗς - συλλαβῶν εἶχεν ἐν Φ. in cu-
 stodia ib. 7. quanquam in not. prima, p. actu, erunt et ista lo-
 ca, et sqq. ἕκαστος, ἣν ἐγκειρίσθη Φ, λιπῶν, relicta statione 2, 5,
 4. καταλιπόντες τὴν Φ., Φεύγουσιν, deferentes custodiam 3,
 3, 12.
- Φρουρεῖν, pl. de pers., c. acc. loci, τὸ στρατιωτικόν, δ' - Φρουρεῖ τὴν
 Ῥωμ. ἀρχὴν, tuetur 2, 9, 1. ὡς - τὰ στρατόπεδα Φρουρεῖ τὴν -
 ἀρχ. tutarentur 4, 3, 15. τοὺς πεμφθέντας - Φρουρεῖν Βιθυνίαν,
 ad tuendam B. 3, 2, 18. e. ὡς τινὰς - τοὺς νεῶς Φ. custodirent
 7, 3, 14. τῶν τὰ λοιπὰ μέρη Φρουροῦντων, eos, qui custodiebant
 8, 3, 7. ἐΦρούρου τὸ τεῖχος, custodiebant 7, 11, 12. ἐπεμψε -
 τὸν Φρουρήσαντα τῆς Ἰταλίας τὰς εἰςβολὰς, qui custodiret 3, 6, 23.
 — cum adiuncto, ὡς τὴν πόλιν Φρουρεῖν καὶ προασπίζοιεν αὐτῆς,
 custodirent 7, 12, 3. - † Nominatim de Praetor. τῶν Φρου-
 ροῦντων δορυφόρων, custodiibus corporis 8, 5, 22. - cum acc.
 loci, τοὺς στρατιώτας, οἱ Φρουροῦσι τὰ βασίλεια, milites, custodes
 regiae 4, 4, 9. † σὺν τοῖς δορυφόροις, οἱ τὴν βασίλειον Φρουροῦσιν
 ἀρχὴν, (Var. L. αὐλήν,) custodiunt 8, 7, 20. - †† simul cum
 adv. ἢ Μαμμαία - πανταχόθεν ἐΦρούρει τὴν αὐλήν, custodiebat 6,
 1, 11. per Praetorianos, it. in sqq. locis. - c. acc. pers. et ad-
 iuncto, Φρουρεῖν (αὐτοὺς,) Φράξαντες λ. custodirent 2, 15, 8. —
 † an simul c. adv. ἐΦρούρου τὴν αὐτὸν πανταχόθεν ὄντας ἐπιβου-
 λεύμενον λ. custodiebant que, omnifarium eum videntes insidiis

impeti 5, 8, 5. qui Bg., commate post τὸ factō, ad sq. v. retulit cum adv. quoque acc. pron., in medio positum. - Pass. de loco, τὴ αἰγιαλὸι - Φρουραῦνται, custodirentur 8, 5, 11. - c. adiuncto et forsā etiam c. adv. ἐπειδὴ ἀπηγγέλη Φρουρουμένη καὶ κεκλεισμένη γενναίως ἢ πόλις, defendi - diligenter 8, 3, 1.

Φρούριον, ph. de loco, c. adiuncto, Φρουρία καὶ στρατόπεδα τῆς ἀρχῆς προεβάλετο, praesidia et exercitus 2, 11, 9. castrilla. τὰ στρατ. καὶ τὰ φ. - τειχίσας, castris et castris communitis 6, 7, 11.

Φρουρός, ph. de perf. cum gen. rei, Γερμανοὶ ἱππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Gatacall.) Φρουροῖς τοῦ σώματος ἐχρήσθη, custodibus corp. 4, 13, 15. τοὺς Γερμανοὺς - τοῦ σώμ. αὐτοῦ Φρουροὺς ποιήσασθαι 4, 7, 3. τοὺς συνάτας ἐκείνου στρατιώτας καὶ φ. τοῦ σ. 6, 8, 15. — c. adiuncto et gen. perf. ἑμᾶς, Ὀύλακας καὶ φ. δοιοῦντας βασιλέως, custod. et excubitores principis 2, 5, 10. de Praetorian. - †† simul c. adi. μηδὲ τοὺς στρατιώτας - πιστοὺς εἶναι φ. ὑπηρετίας 2, 8, 8. v. ὑπ.

Φρούριον, ph. πᾶν - Φρουράων πεπλήρωται, cremis 4, 2, 13. ὑπὸ φ. πλῆθους, cremiorum ib. 21. in aedificio consecrandi imperat. Rom. φ. ἀψευδῆ ἐπιβληθέντων, farmentis 3, 4, 11. in ponte navali, super cupas.

Φρυγία, reg. Asiae, τινὰ τῆς Φρυγίας χώρου, Phrygiae 1, 11, 3. εἰς Φρυγίαν 6, 4, 11.

Φρυγίωρον, ph. de loco, turris genere, ἀπεικασαί τις ἂν τὸ σχῆμα τοῦ κατασκευάσματος Φρυγίωροις, ἃ λ. speculis his 4, 2, 15. sq. descript., nostr. *Wachtthurm*.

Φρύξ, de perf. cum acc. ellipt. Κλέανδρος, - τὸ γένος φ. Phryx 1, 12, 8. - c. mero subst. ἀπ' Αἰνείου τοῦ Φρυγός, ab A. Phrygo 1, 11, 9. Ἰλῶ τῷ Φρυγί, I. Phrygi ib. 4. - Plur. abf. Φρύγες ὠργιάζον λ. Phryges ib. 7. †† p. loco, post praep. πέμψαντες πρεβεις εἰς Φρύγας, in Phrygiam ib. 9.

Φυγάδευσιν, ph. de perf. sensu civili, c. acc. perf. συνοθέοντας - Φυγαδεύων, exilio afficiens 7, 6, 7. τοὺς δημότας ἐφυγάδευεν, exil. afficiebat 7, 9, 23. οὗς δὲ ἐφυγάδευεν, ex. affecit 5, 7, 11. — cum praep. τὴν πόρην - εἰς Διβύην ἐ. relegavit 6, 1, 21. - Pass. de perf. τινὲς αὐτὸν - πεφυγάδῆσθαι ἐλεγον, exilio affectum (esse) 3, 10, 11.

Φυγάς, ph. de perf. et imperatore ipso, μάτην ὑπὲρ - Φυγάδος μάχονται, pro fugitivo 5, 4, 18. - de militib. c. subst. p. adi. τῶν Φυγάδων στρατιωτῶν λ. profugi illi milites 3, 4, 20. - de civib. abf. τοὺς Φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας ἐπανάγων, exules 7, 6, 7.

Φυγή, ph. in bello, cum gen. perf. et adi. φ. πολλῇ - τῶν στρατιωτῶν γίνεται, fuga 3, 2, 4. - cum solo gen. tali, γενομένης Φυγῆς τῶν δημοστῶν, in fugam plebe versa 7, 12, 10. ὡς - ἐπέβητο - τὴν τοῦ Μακρινίου Φυγὴν, ut audivit, Macrinum fugisse (e pugna) 5, 4, 18. - †† cum adv. simul, ἦσθη ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλιωτῶν εὐδῶς Φυγῇ, delectatus est, quod Itali statim fugissent 8, 1, 10. v. εὐδ. Sine casu, c. adi. τοῖς μὲν ῥαδίᾳ ἦν ἢ φ. receptus 3, 14, 19. — in opp. ἐξ ἐπιδρομῆς ἢ φ. κερδαίνειν νομίζουσι, fugiendo 6, 3, 14. - abf. Φυγῆν - ἡμῶν καταγνοῦσι, fugam 1, 6, 15. - † per formulas e praep. ἐς φ. ἐστράτησαν, in fugam 1, 12, 17. ἀναχωρούντων εἰς φ. fugā recedentibus 7, 2, 13. οὗτε δρόμῳ χεῖρσασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν, ad fugam 4, 11, 10. - Extra bell.,

sensu civili, in opp. Φυγαῖς ἢ θανάτοις ἐζημίω (αὐτοῦ,) *custis* 7, 3, 9.

Φύλαξ, ph. de perf. c. gen. loci, αὐτῶ, - τοῦ θαλάμου Φύλακι. *custodi* 1, 17, 12. *sc. βασιλικῶ, cubiculario: καλέσας τοὺς τοῦ βασιλικῶ 9. Φύλακας, vocatis imperatoris cubiculariis 3, 12, 2. - c. gen. perf. et adiuncto, ὑμᾶς, Φ καὶ Θεουρούς δοκοῦντας βασιλέως, custodes 2, 5, 10. - † an cum praep. ὁ περ ἰδόντες οἱ ἐπὶ τοῦ ἐρύματος Φύλακες, munitionis custodes 3, 3, 12. ubi, suppleto particip. ὄντες, stabit. ut in sq. loco - abl. συναῖς ἀποδεδρακότας τοὺς Φ. ib. 13. vel *sc. αὐτοῦ, τοῦ ἐρύματος. - ἀγροῦντων - τῶν Φυλάκων 3, 12, 18. ubi custodes sunt milites Praetor. gregarii, ut in sq. loco. - c. adi. διὰ μέσων ἐπιφέρουσι τῶν Φ. 2, 1, 3.**

Φυλάσσειν et Φυλάττειν, ph. de perf. c. acc. perf. ἵνα Φυλάττειεν αὐτὸν, *custodirent* 1, 17, 3. *milites, nominatim Praetor. it. in sqq. loc. - simul cum adiuncto, οὐδ' αὐτὸν - Φυλάξαι ἢ σῶσαι ἠδουήθητε, tutari 2, 13, 15. - c. acc. loci, τοὺς Φυλάσσοντας τὴν βασιλείον αὐλὴν δορυφόρους, custodientes 2, 1, 2. † ἀποκλείσαντες τὸ ἐρύμα, ἐΦύλιττον (αὐτὸ,) tutabantur 3, 2, 20. - †† simul cum adv. ἀπεκρίνατο, ἀγαπητῶς τὰ ἑαυτοῦ Φυλάξειν, contentum futurum, si sua defendat 3, 1, 4. suas terras. - c. praep. ἐξάντων αὐτοῖς τῶν περὶ τὰς αὐλείας εἰσόδους Φυλαττόντων, cedentibus atriensium ianuarum custodibus 8, 8, 13. †† διεγείρουσι τὸν Φυλάττοντα, ianitorem 2, 1, 13. ubi adeo de dormiente et suppleri potest acc. perf. et pron. αὐτόν. Al. sensu et Lat. c. acc. rei et dat. perf. it. adv. οὐδὲν ἦττον μέντοι - ἐΦυλάττε τὰς τιμὰς τῆ ἀδελφῆ, conservabat 1, 8, 8. - †† trop. c. acc. rei et adv. κἄν Φυλάσσοντας τὸν στρατιωτικὸν ὄρκιον, observato militari sacramento 8, 7, 8. - †† Al. not. simul cum adiuncto, τοῦτοπι πιστότατον ἠγούμενος, καὶ ἀπορρήτους κείνον οἶόντε Φυλάξαι καὶ πληρῶσαι ἐντολάς, servare 3, 1, 9. celare, tacere, flere, nemini aperire, nostr. *bey sich behalten. - † Al. not. cum acc. rei, ζώσας κατάρτυεν (Vestales,) ὡς μὴ Φυλαττούσας τὴν παρθενίαν, quasi non servantes 4, 6, 9 conservantes, inentes, nostr. behal-ten; s. beivahren. - † Al. not. καιρὸν Φυλάξας καὶ τόπον ἐπιτήδειον, tempore observato et loco idoneo. 1, 8, 11. animadvertere, quaerere, eligere, expectare, nostr. beobachten, bemerken, wahrnehmen, s. ersehen, it. absehen. - Pass. ph. de perf., cum adv. forte, it. cum adiuncto, ὡς ἂν σωθῆ ἐκεί Φυλαχθεῖς, ut incolumnis conservetur ibi custoditus 4, 4, 9. qui Bg. et ipse sine comitate ambiguum relinquit, ad utrum v. pertineat adv. - de re, abl. τὰς εἰσόδους - Φυλάττεσθαι κελεύων, custodiare 3, 1, 3. qui Bg. sumerit in Med. p. custodiri. - † c. adiuncto, αἱ - ὄδοι - ἐΦυλάττοντο, ὡς μηδένα διαβαίνειν, servabantur 8, 5, 12. post syn. Θεουρῶνται 9. p. r. - †† trop. τοῖς στρατιωταῖς χαρισίμια ὁμολογήσας τῆς Φυλαχθείσης πίσεως, servatae fidei 1, 7, 12. - Med. de perf. trop. cum adiuncto, παρέσχε - ἐκείνῳ προμαθῶντι Φυλάξασθαι, ut ille, ante certior factus, caveret 1, 8, 13. sibi, vel illum, sicarium, *sc. αὐτόν, nostr. sich hüten, impedire, ne sibi noceretur, periculum que ac damnum declinaret. - c. acc. perf. Φυλάττεσθαι ἄνδρα ἀπατεῶνα, ut caveret hominem 3, 5, 9. caveret sibi ab hom. - c. acc. rei, εἰ μὴ Φυλάξῃ κίνδυνον, λ. nisi caveris periculum 1, 9, 10. ubi nostr. verhüten.***

φυλλοβολεῖσθαι, ph. Pass. de perf. c. praep. ἐπὶ τοῦ δήμου - φυλλοβολούμενον 7, 10, 15. foliis petiitum et fertis floribus que a pop. - Med. c. acc. perf. ἐφυλλοβολοῦντο τὸν Μάξιμον, frondibus conspergebant 8, 7, 4.

Φυσικῆς, de re, phys. Φυσικὸν ἦθος πρᾶον, a natura 6, 1, 14. i. q. alias abl. Φύσει.

Φύσις, ph. de re, c. gen. τοῦ τῶν ποταμῶν αἴτη, natura 6, 7, 17. τῶν χωρίων τριμαρτούμενοι τὴν φύσιν 8, 1, 16. - in opp. τῆς φύσεως νικώσης τὴν τέχνην 3, 3, 11. physica re, physicum corpus, vires rei physicae, naturalis impetus aquae. de animal. ζῶα, τὴν αὐτῶν φ. μὴ τηροῦντα, suam nat. 1, 14, 2. naturalem structuram, sq. explic. - †† de quasi perf. abl. ἄπερ ὄρη, - ὡς περ τεύχος Ἰταλίας, ἢ φ. ἢ γαιρην 8, 1, 12. καὶ τοῦτο - παρασχούσης τῆς φ. Ἰταλιώταις 2, 11, 16. ὡς περ τῆς φ. ἐργασαμένης σαδίου μάχης 3, 4, 4. naturalis constitutio soli, f. auctor naturae, soli, terrae. - †† cum adi. simul, Φιλοτιμησαμένης - τῆς ἀνθρωπίνης φ. 1, 13, 12. auctore humanae naturae, hominum, rerum hum., deo, providentia div. - † de homine, in opp. τὴν μὲν - προσηγούσαν ἠγεῖτο φύσεως, τὴν δὲ ἀρετῆς κοινωνίαν 1, 5, 8. hanc filii appellationem putabat esse communionem naturae, f. significare, appellare, communem esse alicui cum alio naturam, genus, ortum, natales, aliquem cum altero coniunctum esse nativitate, genere, ortu, natalibus, i. sic, ut ab altero genitus sit et ortus. - Nominatim, per abl., de perf., in opp. Ἀττικίνου εἰς - τῆς φύσει, τῆς δὲ ὑπολήψει ἄλλου, naturā 5, 3, 19. nativitate, genere, origine; f. p. adv. vere f. revera. - Sed sine art. et extra relat., in utr. partem, φ. τὸ ἀνθρώπινον ἐλκεῖν λ. 1, 4, 3. naturaliter, naturali modo et institutione animi, sensu; cum homines nati sint cum sensu miseriae alienae; naturali bonitate. - φ. τὸ βάρβαρον Φιλοχρήματου 1, 6, 25. Germani, pro ratione animi naturali, non satis culti artibus et sapientia, ut pecuniae pretium verum statuere possint; it. p. adv. valde. φ. κοῦφον τὸ Σύρων ἦθος, λ. 2, 7, 13. 4, 8, 18. per ingenii rationem naturalem, quam habent e parentibus; vel sine incitamenti alicuius. Φιλέριται φ. Σύροι 2, 7, 15. ὁ Σεβήρος - ἐργῆς ἦττων ὦν φ. 3, 6, 1. per animi corporis que et sanguinis rationem, nostr. *Natu-rell* f. *Temperament*. φ. ὦν ἐχθρός (αὐτῶν, τῆς συγκλήτου) χαλεπώτατος, καὶ μικρὰς προθάσεως δέομενος εἰς τὸ ἀδικῆσαι, suapte natura 3, 8, 6. per naturales animi motus, quos celeres vehementes que vocamus, per quos quidam homines sunt fere etiam vehementi et acri ira, et acerbissimi in inimicitiis, et hinc quoque facile irritabiles, etiam ad nocendum per iniuriam et sine magna causa. φ. μισῶν τὸν ἀνθ ὡπον 3, 12, 22. naturalibus e causis, i. probabilibus, ob hominis fastum, it. ingratum coniugium (3, 10, 14.) sed et forsan simul ut sq. loco. φ. ὄντα ἐργίλον καὶ φονικώτατον, nat. 4, 9, 6. Caracall., per naturales impetus. νεανίσκων φ. εὐτολμον 7, 6, 11. φ. χαίνου τὸν τρόπον, suapte natura 5, 8, 8. - φ. ὦν ἀλαζών, nat. 6, 2, 15. - † simul cum adverb. φ. μὲν καὶ Φιλύδοξος ἄλλως ὑπάρχων 3, 14, 3. φ. μὲν καὶ ἄλ. αἰδέσιμος, suapte nat. 8, 3, 16. ob naturae animi que dotes et virtutes. - † nominatim de Maximino, φ. ἄλλοτριως καὶ ἀπεχθῶς πρὸς αὐτοὺς (populum et senat. Rom.) 7, 10, 2. φ. ἢν τὸ ἦθος, ὡς περ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος 7, 1, 4. per naturalem conditionem animi (cf. ib. 25.) et gentis, unde fuit, pra

- odium aliorum hominum universum et propensionem ad ferocitatem crudelitatemque, cui comes odium istud, sq. explic. in loco post. Ubi tamen nec repugnam, ut nec in aliis antea locis. notiones illius abl. *Θ.* p. adv. Lat. *revera* s. *plane*, profusus, *valde*, it. *sponte*, it. per formulam Lat. *in se* s. *per se*, i. sine alio respectu, non habita ratione rerum et causarum aliarum, praeter alias causas. - De re *κόμῃ φύσει* Ξανθή, λ. natura 1, 7, 9. per se, sine arte. *Θ. πρόσωπον* ὄραται, suapte nat. 5, 6, 24. sine fuce et cerussa. - de loco, *Θ. πολιάνθρωπος οὔσα ἡ Λιβύη* 7, 4, 9. natura, per se, non accidentibus aliis aliunde, ut ††† τῆ Ῥωμαίων πόλει, ἀπὸ πολυανθρώπων τῆ οὔσα, καὶ τοὺς πάντα χεῖν ὑποδεχομένη 1, 12, 1. ubi Mss. habent *οὔσα φύσει*, et ipsē Pol. „per se“ i. sine adventis; qui abl. exciderit et firmetur o loco pr.
- Φυτὸς*, Pass. de re, phys. Neutr. c. art. p. subst. τῆς συνεχείας τῶν Φυτῶν, arborum 7, 2, 11.
- Φύω*, de perf. trop. c. adv. et inf. cum nominat. πεθύνασι δέ πως εἶναι Φιλ., natura suapte quodammodo sunt dicaces 4, 9, 4. qui Bg. mutat formulam in abl. superiorem φύσει et inf. in finitum v. εἶσι, per naturalem ingenii rationem, naturalem facultatem. - Per particip. c. solo inf. τελειῆσαι - πεθυώσας, ad audendum natura factus 1, 17, 14. natus cui quid est naturale et ingenitum, qui hoc habet cum nativitate, per parentes, per naturam et ingenium naturate, qui inclinatur et propensus est eo a natura, per impetum naturalem, nec demum doctrina, arte et consuetudine, nec persuasus et coactus ab aliis, sed per se ac sponte; quod et ipsam mores in abl. illum et finitum temp. τελειῶν - φύσει, it. in v. Lat. *solitus*. - De re, c. adv. dupl. εἰς - ἀρότητα τὴν τοῦ Μαξιμίον ψυχῆν, καὶ πρότερον οὕτω πεθυωσίαν, et antea talem suapte natura 7, 3, 25. qui Bg. mutat v. iterum in abl. illum, sed secundum adv. modi in adi. s. pron. syn., oppresso (quod pro proprio particip. assumi oportet) particip. v. subst., τριαύτην φύσει οὔσαν, nempe ὠμὴν, quod adi. petendum e pr. subst. ἀρότ., pro vicinioribus, *animus*, et antea ita a natura comparatum s. *factum*, propensum ad crudelitatem natura, i. per se, naturalem ingenii rationem, sine talibus causis, (quae in pr. memoratae.) et incitamentis. - Pass. de re, ph. c. praep., τὰ παρ' ἐσείους Φυόμενα ἀράματα, nascētia apud ipsos 4, 10, 9. nata, edita, producta a terra.
- Φωνή*, pl. τὸ καθεμῆνον τῆς Φωνῆς, submissam vocem 5, 2, 7. nostr. *Stimme*. - † simul c. adiuncto, τὰ διὰ *Φ.* καὶ γλώττης προφερόμενα, voce 7, 8, 4. - c. adi. μεγάλη Φωνὴ προειπῶν 1, 8, 12. †† πάντες, ὡσπερ ἐν μιᾷς *Φ.*, - ἀνέκλου 1, 4, 21: - Al. not. c. gen. perf. μεμνημένος ἀπὸ τῆς τοῦ ἐπιδραμούτος *Φ.* illius vocis 1, 8, 15. dicti, verborum, orationis, *Hans rugionem mittit tibi senatus*. - Al. not. cum adi. ἐκείνον βασιλικαῖς Φωναῖς εὐχόμενον, acclamationibus 2, 7, 8. constantibus vel c. verbis singulis, vel c. formulis, titulis, qui acclamari solent imperatoribus, v. c. vivat, felix sit, it. victor, fortissimus. - Al. not. c. adi. τὸ ὄνομα (Λάτιον) - ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος Φωνῆς εἰς τὴν ἐπιχώριον παραχθῆν, a Graeco voce 1, 16, 4. qui Bg. ceperit p. verbo s. vocabulo (λαθῆν.) dum et procedit, ut in sqq. loc. - cum gen. perf. μήτε τῆς ἀλλήλων *Φ.* συνείσιν, vocem 4, 10, 12. immo linguam, sermo-

nem, nostr. Sprache. τῆ Φοινίκων Φ. lingua 5, 3, 8. τῆ Ῥωμαίων Φ. 7, 5, 19. - in opp. ἐν τῇ Ρ. Φ. εὐπρόσθορος ἐν λόγοις 8, 3, 16. v. ὑπρ. - †† τῆ Φ. καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι λ. sua lingua 8, 7, 2. qui Bg. supplerit saltem pron. ἑαυτῶν, dum et solum voc. Φ., ut γλώσσα, dici queat de voce s. lingua, uni genti propria.

Φωρᾶσθαι, Pass. de perf. trop. abl. s. c. adv. οἱ ταχέως Φωρᾶθέντες ἐκολάσθησαν, qui cito deprehensi, et rel. 6, 4, 13. qui Bg. adv. retulerit ad v. utr., quoniam resolvyit particip.

X.

Χαίρειν, mor. de perf. cum abl. perf. et adv. παιδίον - τούτων δὴ -, οἷς ἀὶ χαίρουσι Ῥωμαίων οἱ τρυφῶντες, quibus gaudent 1, 17, 5. - line adv. ἔχαιρε - ὁ δῆμος αὐτοῖς, delectabatur 8, 8, 1. Γερμανοὶ - ἰππεῖς, οἷς ὁ Ἀντωνῖνος (Caracall.) ἐ. 4, 13, 13. - c. abl. rei, ἐπεὶ, τούτῳ χαίρειν τοὺς στρατιώτας, ἡλιζου, ea re delectari 2, 6, 4. τούτοις - χαίροντες οἱ Βάρβαροι, delectati 4, 7, 5. χαίρειν τοῖς γινομένοις ὑπὸ τῶν βαρβάρων προσποιεῖτο 4, 11, 2. κολακείαις - χαίρων, cum assentatoribus delectaretur 5, 1, 6. libenter audiret. ἔχαιρον εἰρήνης αἰωνίου ἐλπίδι, laeti erant 4, 11, 2. τῆ ἀνδρεία τοῦ Μαξιμίμου ἐ. delectabantur 6, 8, 7. - simul cum adv. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ τῷ ἡμέρῳ τῆς βασιλείας ἐ. laetabantur 2, 4, 7. sq. syn. εὐφραϊν λ. - † simul c. adi. nominat. modi, οἷς, ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ὁ Ἀντωνῖνος (Carac.) ἔχαιρε, delectabatur 4, 12, 4. libenter et sine fastidio edere ac bibere. - †† cum ablat. perf. et adv. et praeterea in rect. dupl., cum praep. et simul c. coniunct. ἔχαιρον αὐτῷ -, μάλισα μὲν διὰ -, ὅτι τε λ. delectabantur ipso, - praecipue quidem propter -, tum vero etiam quod 4, 7, 6. - ††† Sine casu, c. nominat. particip. Pass. χαίρουσι - τοιαύτην - ὄρχησιν κινούμενοι, delectantur eiusmodi saltationibus 4, 11, 5. libenter tali - saltatione utuntur, v. κιν. - † simul c. adv. συστρατιώτης ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον, ἢ βασιλεὺς, καλούμενος, χαίρειν προσποιεῖτο, si vocaretur -, delectari se simulabat 4, 7, 11. - †† c. particip. Act. ἔχαιρον - μᾶλλον συστρατιώτην μὲ, ἢ υἷον, καλῶν, libentius commilitonem me, quam filium, vocabat 1, 5, 8. qui Bg. verb. et adv. μ. contraxit in unum adv. gradus comparativi, at particip. mutavit in finitum tempus. - ††† Per particip. Act. c. verbo finiti temp. παρέπεμπε τὴν θεὸν χαίρων, exultans 1, 10, 16. τοῖς - ἕκαστος χ. διήγελλε, laetabundus 2, 2, 5. laetus, hilaris.

Χαλεπαίνειν, mor. de perf. c. dat. perf. aut rei, sed oppresso, προσποιουμένῳ χ. (αὐτοῖς,) se succensere 2, 9, 16. percussoribus Pertinacis, vel τοῖς τετολημημένοις c. §. 13. ubi et syn. ἡγανακτ. cum praep. et acc. perf. χαλεπαίνων πρὸς - τοὺς ἐνεῖνοι Ἐίδεις, iratus 3, 8, 5. 13. - c. coniunct. et adiuncto, αὐτὸς τε δυσώδως ἡγεγε, καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς ἡγανάκτησε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐχαλεπαίνου, ὅτι, irascebatur, quod 6, 6, 1.

Χαλεπός, trop. de re, Fem. Μάρκου - νόσος χαλεπὴ καταλαμβάνει, gravis 1, 3, 1. periculofus. τὸ ὄνομα (τοῦ Φόου) - φέρει χαλεπὴν διαβολὴν, gravem 4, 5, 3. magnam, ingratham, noxiam. —

- Neutr. sine subst. cum inf. *χαλεπὸν (ἐστὶ) μετεγῆσαι* λ. difficile est 1, 4, 13. sc. *πράγμα* s. *χρῆμα*, *ἔργον*, coniunctum cum magno et multo labore ac studio, habens multa et magna impedimenta. - Comparat. Neutr. p. adv. *τὸν νοσοῦντα, χαλεπότερον ἔχειν ἀπαγγέλλοισιν*, deterius se habere 4, 2, 7. in maiori morbo et periculo versari, per ellips. *κατὰ τὸ χ. μέρος*. Superl. de persf. *Ὅσῃ ἂν ἐχθρὸς χαλεπώτατος*, acerbiss. 3, 8, 6. graviss., maxime iratus et crudelis, saevus, implacabilis. - Neutr. p. adv. *νοσῶν χαλεπώτατα*, gravissime 5, 4, 20. per ellips. *κατὰ τὰ χ. μέρη*.
- χαλεπῶς**, trop. cum aliquo v. affectus f. animi, *διοίσει τὰ λ. gravi- ter* 2, 5, 15. cum ira et tristitia magna, *ἔφερον* 6, 7, 24. - † simul c. adiuncto, *χ. καὶ δυσφόρως ἤνεγκε* 4, 13, 14. - Sed c. aliquo v. corp. *χ. ἀπώδύρετο* λ. 1, 8, 10. *νοσοῦντι* 6, 6, 1. sq. periculose. - † simul c. adiuncto, *τὸ στρατιωτικόν*, - *μόλις καὶ χ. ὑπερβαλὲν τὰ ἔρη*, vix aegre que 6, 5, 11. cum magna molestia, multo labore, multis impedimentis.
- χαλινός**, ph. *χαλινῶν ἀνευ*, sine frenis 7, 9, 13. - c. gen. animal. *τοὺς χαλινούς ἀντέχων τῶν ἵππων*, frenos 5, 6, 17. nostr. *Zügel* s. *Zaum*, pars lori, propior ori, sed ib. 9. pr. *τὰς ἡνίας*, pars remotior, super dorsum equorum extensa, et a manibus aurigantis prehensa.
- χαλίκος** s. *χαλικοῦς*, ph. de re, Neutr. *ἀγαλμα χαλικοῦν*, aereum 6, 4, 6. *χαλινός*, ph. *εἰκῶν* -, *χαλικοῦ πεποιημένη*, ex aere 2, 9, 8.
- χαρίεις**, mor. de re, in opp. Med. *πολλὰ, χαρίεστα μὲν* -, *λιπηρὰ δὲ τοῖς σ.* festiva 4, 9, 4. *suavia, ingeniola*. *χαριέντως*, it. cum adiuncto, *καὶ μετὰ παιδείας ἀποσπᾶσαι* λ. scite 2, 10, 14. *pulcre, ingeniose*.
- χαρίζεσθαι**, Pass. per Particip., Neutr. de re, mor. c. dat. persf. *ἢ περ ἤλπιζε τοῖς - εἶναι κεχαρισμένον*, gratum fore 2, 10, 2. *ἢ περ ἐστὶν ὅμιν κεχαρισμένα*, grata ib. 4. *εἰποῖσα αὐτῷ κ.* ad gratiam locuta 5, 7, 1. *τῷ δήμῳ - ποιεῖν κ.* grata 3, 8, 15. † *ποιῶν (αὐτοῖς) κ.* 2, 7, 16. - Med. de persf. c. acc. rei et dat. persf. *οἰόμενις, μεγάλα χαρίζεσθαι τῷ Μαξ*, magnopere se gratificaturum ipsi 7, 1, 23. qui Bg. saltem verit praesf. p. fut. - Al. not. c. acc. rei et formula adv. *τὸ μεγ. καὶ, ὡς ἐτυχε, χ.* magnas - largitiones 2, 3, 25. largiri magna et temere, v. *τυγχ.* - c. dat. persf. et adv. *ἵνα ἔχει τοῖς - ἀθρόως* - χ. ut haberet, unde - donaret 6, 1, 17. - † c. acc. rei solo, sed c. adiuncto, *τῶν πλουσίων τὰς οὐσίας χαρίσασθαι ἐβούλετο μερίσαι τὲ εἰς τοὺς στρατιώτας* λ. donare 1, 17, 5. nostr. *verschenken* s. *wegschenken*. † *πλούτῳ - εὐδωμητε (αὐτὸν) τῶν ἀναιρουμένων χαρίζομενος τὰς οὐσίας*, donans ei bona 5, 10, 12. qui Bg. recte hic explevit dat. persf. et pron. *αὐτῷ*. - trop. cum rei et dat. et acc. simul que particip. nominat. modi, *τοιαῦτα συμβουλεύοντες αὐτῷ*, - *τῇ ἐμῇ μνήμῃ χαρίσθε τὰ μέγιστα*, meae memoriae gratissimum facietis 1, 4, 14. gratificabimini maxima, maxime, i. optime consuletis, prospicietis, s. facietis et curabitis, ut mei memoria apud alios existat et maneat optima et gratissima, v. *μν.*, propr. gratissimum negotium; officium praestabitis, v. *μέγ.*
- χάρις**, mor., gratiarum actio, c. adi. *χάριτος αἰδίου εἰς χορῶσαι*, gratiae 5, 1, 13. sq. explic. *τῇ προσήκουσαν χάριν ἀποδοῦναι* 3, 11, 10. post adiunctum. - abf. *ἀπ. χ.* 1, 4, 7. sq. adiuncto. *ἐπὶ τῇ σπουδῇ - χάριν γιννώσκων*, gratias agens 2, 8, 14. *καίτοι με-*

γάλα λαμβάνουτες. χ. οὐκ ἔδεσαν, gratiam non habebant 2, 11, 14. ὑμᾶς χρεῖ - θεοῖς εἰδέναι χ. agere gratias 4, 5, 15. τῷ Ἄ. χ. εἰδόντα, gratias se habere 6, 1, 20. - † Per Plur. cum adiect. τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην χάρισιν ἀξίαις οὕτως ἀμείψασθαι, gratiam referetis 1, 5, 20. - abf. θεοῖς χάριτας ὁμολογοῦντες, gratias agentes 2, 2, 6. - † Al. not. c. adi. ἐκάσῃ τὸ κατ' ἀξίαν ἀποπέμνω, χάριτος ἀπεποῖς - ἀλλότριος, a gratificatione indecenti alienus 2, 4, 5. largitione, donatione, donis, beneficiis, beneficentia s. favore, benevolentia. ὀπηνία - ἂν ὁ πρῶτος τι δράσας ἀγαθόν, ἀνυπέμβλητον κατάθῃται χάριον, gratiam 2, 3, 15. favorem, benevol. ἀνδριάντων ἀναράσσει - τὴν δοθεῖσαν χ. ἐπισώσατο 2, 15, 9. de honore ac dignitate Caesaris, concessa ex favore, vel per beneficium. - abf. ἐν χάριτος μίτρα τίθεται, id pro beneficio reputat 2, 5, 19. v. μ. - Al. not. cum adi. et gen. rei. ἀνδρείας - εἶχέ τινα χάριον, aliquam gratiam 1, 15, 14. suavitatem, voluptatem, commendationem, i. placuerunt, probata sunt ob fortitudinem, suavitatem aliquam effecerunt s. excitarunt. - Nominatim porro per Acc. Sing. a) cum praep. οὐδὲν - πρὸς χάριον εἰς ὕψος ἐξαιρῶν, ad gratiam 2, 15, 13. nostr. zu Gefallen, zu *Gunsten*, i. ex favore in alium, vel ad voluptatem alii excitandam, ita, ut quis libenter et cum voluptate legat, s. blandiendi causa, atque adeo falso. - † in opp. οὐ π. χ., ἀλλὰ πρὸς ἀλήθειαν, λέγοντες 3, 7, 8. - b) sine praep., cum gen. vel rei, τῆς τοῦ σώματος ἀσφαλείας χάριον, tuendi corporis causa 3, 12, 16. gratia, ergo, i. propter. - simul c. adiuncto e pron. ὅσον εὐγενείας χάριον, quod ad nobilitatem attinet 2, 3, 4. v. ὅσ. vel perf. ἀνηρημένους, ὧν χάριον ἐπέειγοντο, quorum causa 8, 8, 19. Per ellips. praep. εἰς.

χαριστήριον, de re, mor. p. subst. c. gen. rei, ταῦτα χαριστήρια (ἐστὶ) εὐνοίας, haec praemia 1, 17, 10. haec gratiae, haec gratia, p. hoc, unum, quod interfici me vis, v. τ., nostr. *Dank*. - abf. τοῖς κρατιώταις χ. ὁμολογήσας τῆς Φουλ. πίσεως, gratiis actis 1, 7, 12 i. q. supra χάριτας. θύτας τῇ θεῷ καὶ χ. ὁ. cum - gratias egisset 1, 10, 10. ὠμολόγει χ. 4, 4, 12.

χαῦνος, Masc. ph. de re, c. subst. fem. τῆς περὶ τοῖς ποσὶ χαύνου ἐσθῆτος, fluxa veste 4, 11, 10. laxa, ampla. non arcta et adstricta. - Trop. de perf. cum acc. rei ellipt. τοῦ Ἀντωνίνου, (Hellig.) φύσει χαύνου τὸν τρόπον οὗτος, futilis ingenii 5, 8, 8. levis, inconsiderati, solidi, sq. explic., lusus, patulus, ut omnia effundat, nihil retinere secum et in animo valeat. - † c. adiuncto simul, κα. ἄλλως - ὅ. τα τὴν γνώμην χαῦνον καὶ ἀπλοϊκώτερον, vanae mentis 2, 15, 4. quasi amplae et magnae mentis, extensae, tumidae, qui inflatus opinione de se nimis bona, superbus, magna concipiens, cogitans et specians, sed sine idonea causa; nostr. *eitel*, *aufgedunstet*, *aufgeblasen*.

χαυνότης, trop. c. gen. rei et adiuncto, τὸ - διασκώπτων εἰς ῥαθυμίαν καὶ τρόπων χαυνότητα, ingenii levitatem 5, 1, 5. soliditatem, inconsiderantiam. - animi mollitiem 5, 5, 2. immo, ut in pr.

χαῦνος, ph. τῆς περὶ τοῖς σιέλεσιν ἐσθῆτος χ. παρηωρημένης, laxa 4, 15, 9

χειμάζειν, ph. de perf. abf. ἐλθὼν εἰς τὴν Νικομήδειαν, ἐχειμάζει, (ἐν αὐγῇ s. ἐκεῖ,) ibi hyemavit 5, 5, 3.

- χειμάρρους. ph. τὸν τόπον ὃ χ. ἀνοίξας, λ. torrens 3, 3, II. μετὰ τὴν τοῦ χειμάρρου ἀπόρροϊαν 10, 12, v. ἀπ. c. adi. μέγας καὶ σφοδρὸς χ. καταρραχθεὶς ib. 10. πολὺς καὶ βίαιος γενόμενος ib. 11. — παρμεγέθη τὸν χειμάρρου ἐργάζετο 8, 4, 3.
- χειμέριος, ph. de re, χειμερίῳ ἀέρι, hyberno coelo 6, 6, 2.
- χειμῶν, ph. in opp. θέρους - χειμῶνος, hyeme 6, 7, 15. sc. διὰ f. ἐκ. c. adi. τὰς εἰ ἐλου τοῦ χ. παγείσας χιόνας 8, 4, 5. - abf. χ. ἤδη καταλαμβάνουτος 7, 2, 18. † ἢ ὡν ἡ παρ' ἐκείνοις χώρα διὰ χειμῶνος οὐκ ἦν εὐφορος, propter hyemis asperitatem 8, 2, 7. qui Bg. videtur c. Stp. legere διὰ χ. χλιεπότητα f. σθεδρότητα, dum e lect. Ms. vicinius est διὰ χειμῶνας, propter hyemes; longiores et asperiores, f. tempelates hyemales. - Trop. cum adiuncto, δεόμενος, ὡς τερ ἐν χειμῶνι καὶ ζάλῃ, τῶν κίβερνησόντων, in tempelate 1, 4, 8. mari.
- χειρ, ph., pars corporis hum. τῆ τῆς χειρὸς κῆματι λ. nutu manus 1, 9, 7. † ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς, manuum gestibus 7, 8, 21. p. mero gen. pr., ut sq. τραχέσι προώπου νεύμασι. τῆς χ. τὸ εὐσχοχον, manus I, 15, 3. i. q. εἰ χηρία ib. 4. πᾶν, ὃ χειρῶν - ἔργον, λ. quodcumque manibus fit opus 4, 7, 7. - † καταχούσαις ταῖς χερσὶ τὰ θεράτια ἐπανεπαύοντο 2, 1, 3. v. κ. - † ἀμφοτέροις τὰς χεῖρας περιβάλλουσα, brachia 4, 3, 20. ἔχοντες τὰς χ. ὑποκαθεμινας ταῖς ἐφ., manus 7, 11, 6. †† per acc. ellipt. πλήθος - ἠκρωτηριάζετο (κατὰ) τὰς χ. summas partes manuum amittebat 8, 4, 29. - †† c. praep. βάντρον ἦν αὐτῷ μετὰ χεῖρας, in manibus, 1, 9, 7. I, 14, 16. 4, 13, II. 5, 5, 18. in manu una, dextra que, tantum, vel sinistra. † εἰς τινὰς καὶ χεῖρας ἀνατιθεῖν, manus 7, 3, 14. v. ἀ. c. adi. οὐδὲ ψαισὸν χ. ἀνθρωπίνης (τὸ ἀγαλμα.) manu I, 11, 2. per gen. instrum. i. q. sq. loco. τὰ θερία πάντα ἰδία χεῖρὶ κατακτενεῖν I, 15, 1. δεινὴν τὴν χεῖρα ἡμυχμένην 7, 11, 10. † per formulas partim trop. ὀρέξαι χεῖρα σωτήριον 2, 8, 3. οὔτε τὰς ὑμετέρας χ. μιμήσομαι 2, 13, 15. - cum gen. persf. τὸ εὐσχοχον τῆς χ. αὐτοῦ λ. 1, 15, 10. — σίτον ἀλήτας τῆ εἰαιτοῦ χ. 4, 7, 9. †† λαβόμενος τῆς χ. Γλαβρίωνος, manu comprehensum Glabrionem 2, 3, 8. cum comprehensum manu 3, 12, 18. immo ut in pr., cum compr. manum istius. - †† Trop. de re, cum gen. persf. γνωρίζασα τὴν τοῦ Κορμιόδου χ. manum I, 17, 9. 2, 1, 23. scripturam, scribendi et elementorum modum ductum que. - †† Al. not. de re f. persf. abf. συναγειν κατ' αὐτοῦ χεῖρα. manum 7, 1, 12. sc. στρατιωτῶν, multitudinem, numerum militum, vel στρατιωτικὴν, manum, multitudinem, militarem. - c. adi. δεῖσθαι - χεῖρὸς πλείονος λ. manu maiore 3, 14, 2. maiore militum numero. †† χεῖ - ἐς αὐτὰ σωρεθέντος χεῖρὶ πολλῇ καὶ σπουδῇ, multa manu 8, 4, 11. magno militum numero. - cum gen. persf. χ. πολλὴν κικούργων - ἀθροίσας, magna manu - collecta 1, 10, 2. ubi simpl. p. numerus f. multitudo.
- χειραγωγεῖν, trop. de re, c. acc. rei, adv. et praep. Φρουτωρίοις, ἀ - νικτωρ διὰ τοῦ περὸς ἐς - διαγωγὰς τὰς ναῦς χειραγωγεῖ, dirigunt 4, 2, 15, quarum ope naves ducuntur et veniunt ad. - sed c. acc. persf. et formula adv. e praep. simul que c. adiuncto, κατ' ἐλπίον αὐτὸν χειραγωγούσης τῆς τύχης, ἐλθῶν διὰ λ. ipsum manu-ducente for. 6, 8, 3. iuvante.

χειριδωτός, trop. de re, χειρῶνας - χειριδωτούς, tunic. manuleatas 5, 5, 12. 5, 5, 20. quae habent pannum, non desinentem ad humeros, sed productum ultra brachia et usque ad primores manus, ac prope ad digitos, nostr. *Aermel* habend bis auf die Hände und Finger.

χειρώμαι, trop. Pass. forma et not. de perf. aut re s. terra, προσήγορίας ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τῶν χειρωμένων, a gentibus devictis 3, 9, 22. subactis, subiugatis, nostr. *unteriocht*. † πᾶσαν ἀνατολήν χειρωῶσθαι, sabacium (esse) 4, 11, 13. sq. adiuncto. — Pass. forma, sed not. Med. c. acc. perf. et adv. Γερμανοί -, οὓς οὐδέποτε πάντας ἐχειρώτω, subegerat 1, 3, 12. subiecerat sibi; sq. adiuncto. - c. acc. perf. et abl. modi, Γερμαν., οὓς τοῖς ὀπλοῖς χειρώτω 7, 8, 23. - Med. c. acc. perf. s. rei et loci, πάντα τὰ ἐμπίπτοντα καὶ ἐν μέσῳ (ἐντα) χειρουμένους, omnibus obviis, quae ve in medio posita essent, in suam potestatem redactis 6, 5, 17. qui Bg. not. Med. saltem per pron. refert, p. postquam omnia occurrentia et intermedia subegisset s. sibi subiecerunt. - c. acc. perf. ἐπισεῖλαι, ὡς χειρωσάμενος τοὺς - βαρβάρους, quasi subiugasset 4, 10, 1. τὰ γυντιῶντα ἔθνη βάρβαρα χ. barbaris subactis 6, 2, 21. postqu. sibi subiecerat. χειρωσάμενος πάντας, ubi viceris 1, 6, 16. μετὰ τὸ - πάντα τὰ περίομα βάρβαρα χειρώσασθαι, postquam barbaros subegisset 6, 2, 3. †† simul c. adv. πάντα ῥαδίως χ. προσεδόξα, se sabacurum (esse) ib. 15. qui Bg. libere venit aor. per fut. sed liberum relinquit, quo trahas adv., ad χ., an ad posttr. †† c. adiuncto e formula, ὡς ἂν χειρώσαιτο καὶ αἰχμαλώτους τοὺς - λαβοῖ, quo in potestatem suam redigeret 2, 13, 2. - †† cum adiuncto al. ex adi. πολλοὺς χειρωσάμενος αὐτῶν αἰχμαλώτους, multis eorum redactis in captivitatem 7, 2, 18. - simul c. abl. modi uno, τὸν δὲ - χ. ἀνδραῖα, qui alium subegerit 3, 7, 10. - †† simul c. modi abl. dupl. οἱ - οὐ πολλῶ χρόνῳ πλείους - ὀπλοῖς ἐχειρώσαντο, subegerunt 1, 6, 24. sibi subiecerunt.

χειροποίητος, Pass. de re, ph. τενωτοί εἰσι χειροποίητοι, manufactae 8, 1, 14. sq. explic. - Neutr. ἀγαλμα - οὐδὲν ἔσηκε χειροποίητον, quod manu factum sit 5, 3, 10. opp. sq. λίθος.

χειροτονεῖν, trop. de perf. c. acc. rei et dat. perf. ὃ ἐμοὶ ἐχειροτονήσατε, detulistis 3, 6, 5. tribuistis, de imperio. - †† cum acc. perf. εἰ τὴν Ἰλλυρικὴν δύναμιν ἐμέ (ἡμᾶς) χειροτονήσασαν μάθοιεν, si Illyricam manum nos elegisse cognoverint 2, 10, 16. p. inf. — Pass. de perf. χειροτονήσοντας - βασιλέας, electiōs 7, 10, 3. i. q. 3, 6, 4.

χειροτονία, trop. c. adi. τῆς χειροτονίας ἐπιείκους ἀναιπούσης, l. electione illa 7, 10, 8. abstr. p. concr. delectis senatoribus, conf. §. 6.

χείρων, mor. de re, Neutr. c. art. οἱ δ' - ἐπιδίδουσαν εἰς τὸ χεῖρον, in peius 3, 13, 14. sc. μέρος.

χείμαι, Pass. de re, ph. c. adv. ἀνώματα - σωρηδὸν χέονται, effunduntur 4, 2, 16. sc. ἐνθα, s. ἐς αὐτό, τὸ οἶκημα. c. praerpp. ἢ πίσσα σὺν οἷς προσερίθται, - εἰς πᾶν (τὸ σῶμα) ἐχέτω, diffundebantur 8, 4, 27. se diffundebant, nostrat. *ergossen sich*, fluebant.

χθες, ph. intra art. et subst. δέχεσθαι φίλους τοὺς χ. ἐχθρούς (ἐντας,) qui pridie fuissent inimici 3, 6, 3.

- χιλιαρχεῖν, mor. de perf., per Particip. εἰς τῶν χιλιαρχούντων, unus ex tribunis 2, 12, 11. ὑπὸ τῶν χ. a trib. 2, 13, 5. - † cum praep. εἰς τῶν ὑπ' αὐτῶν χ. quidam sub ipso tribunus 3, 11, 8. (de Saturnino,) qui Bg. recte p. subst. sq.
- χιλιάρχης, id. ταῦτα ἀκούσας ὁ χ. tribun. 3, 11, 17. mille militum, Saturninus, it. 3, 12, 1. 11. - De aliis et cum adiunctis, πέμπει χιλιάρχην λ. 6, 9, 13. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχας 2, 9, 9.
- χιλιάρχος, id. ὑπαντώμενος ὁ χ. tribunus 3, 12, 18. Saturninus, it. τῶν χιλιά. χφ ib. 24. et τὸν χιλιάρχον ib. 3. - De aliis, ἢ ἐν τῷ στρατῷ χ. 8, 3, 2. πειθόντων αὐτοὺς χιλιάρχων 4, 14, 4. - c. aliis, τοῖς χιλιάρχοις λ. 2, 13, 3. ἡγεμόνας καὶ χιλιάρχους 2, 7, 10. - †, † τοῦ χιλιάρχου 3, 12, 10. ab alterutro subst. pr.
- χιλίοι, de perf. μονομάχους χιλίους, mille gladiatorum 1, 15, 19.
- χιτῶν, ph. interior vestis, c. adi. χιτῶνας χρυσοῦφεις λ. tunicas 5, 3, 12, 5, 5, 20.
- χιτών, ph. c. adi. χιόνος πολλῆς λ. nive 3, 3, 9. - simul cum gen. loci, τῶν - ὄρων - παγεῖσας χιόνας λ. nives 8, 4, 3. - c. adiuncto, ὑπὸ νιφετοῖς καὶ χιόσιν - ἄδοιπόροι, sub nivibus 3, 6, 22. v. νιφ.
- χλαμύσιον, ph. ἢ τινα ἄλλην ἐσθῆτα ἀμφιεσάμενος ἀσειοτέραν, chlamyde amictus 4, 12, 4. Macrinus, praefectus exercitui adhuc, ante imperium acceptum: sed post id impetratum, ἀποξέψας τὸ χ. abiecta chlamyde 5, 4, 12. e pugna cum fugeret; i. q. sq. primitivum.
- χλαμύς, ph. pallii magnifici genus, id que brevius, imperatoris, extra bellum, cum adi. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι (αὐτὸν,) chlamyde 7, 5, 7. cum creant imperatorem, detracta e vexillis purpura. - † τὴν πορφυρᾶν χλαμύδι περιβαλόντες. purpurea chl. indutum 5, 3, 25. qui Bg. non prodit sic, quid legerit, τῇ πορφυρᾷ χλαμύδι, an τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα, quae utr. praebent Mss., v. περιβ. τὴν χ. - ἀλουργῆ λ. paludamentum 4, 8, 21. imperator Carac. - τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀποθέμενος χ. 4, 7, 4. de eodem. ἐν χλαμύσιν, - ἀργύρεω πεποικιλμέναις, in sagulis ib. de Germanis. - † Sed in bello, ὡς Φυγεῖν - αὐτὸν, ἀποξέψαντα δὲ τὴν χ. τὴν βασιλικήν, λαθεῖν, paludamento 3, 7, 8. in pugna, de Severo. - abf. τὴν χ. περιέθεσαν ib. 12. eidem.
- χλευάζειν, phys. de perf. c. acc. perf. οὐ παύσεσθε - χλευάζοντες πρεσβύτην (ἐμέ;) ludere hominem senem 2, 1, 22. p. inf., illudere seni, deridere, decipere, per iocum fallere. - † simul sq. conl. ἐκείνον χλευαζόντων, ὅτι λ. cum illum irriderent, quod 4, 9, 5.
- χλευή, ph. abf. χλευής εἶδομεν ἀξίας εἰκόνας, deridendas vidimus imagines 4, 8, 4. - c. adiuncto, χλ. καὶ γέλωτος ἀξία, ioco et risu 7, 8, 6.
- χλιδῆ, phys. c. adiuncto, de perf. ut vitio, ὀρώντες τὸν Μακρίνον χλιδῆ καὶ τρυφῇ διαιτώμενον, in deliciis et luxuria 5, 2, 14. ubi χ. nomen speciei et externus cultus ornatus que, quatenus vestibus ac corpori adhaeret, sed τρ. generalius, aut etiam formae, ut in victu, i. cibo et potu. - † de re f. veste, c. adi. ἢ αὐτῶν - ὁ σχῆμα μεταξὺ Φοινίσσης ἱερᾶς σελῆς καὶ χλιδῆς Μηδικῆς, mollem amictum Medorum 5, 3, 5. ubi i. q. vestis Medica, i. serico contexta, perlucida, fluida, purpurea, et adeo delicatior,

eadem que proprie talaris et muliebris; nec forte ib. leg.

χλαίνης.

χοίρες, ph. ζῶα πάντα, πλὴν χοίρων, λ. praeter porcos 5, 6, 21. e.

χόος f. χοῦς, ph. c. gen. rei, χοῦ τῆς γῆς - eis autā σωρευθέντος humo 8, 4, 11. pulvere terrae.

χορεύειν, ph. de perf. (Heliog., tanquam sacerdote et in re divina,) c. adv. καίτοι χ. αἰὶ καὶ ἱερουργεῖν δοκῶν, tripudiare 5, 6, 1. — † c. adiuncto, ὀρχεῖσθαι καὶ χ. 5, 7, 8. saltare vehementius et motu maiori, v. ὀρχ. - χ. ἢ βασιχεύεσθαι ib. 11. - cum praep. et abl. modi, ἱερουργεῖντα τοῦτον, περὶ τε τοῖς βωμοῖς χορεύοντα νόμῳ βαρβάρων 5, 3, 15. - c. solis praep. περὶ τοῖς βωμοῖς ἐχόρευεν ὑπὸ - ἡχοῖς ὀργάνων, tripudiabat 5, 5, 17. γύναϊα - ἐχόρευε σὺν αὐτῷ ib. 18. sq. modo et explic., περιφέοντα λ.

χορηγεῖν, trop. de perf. c. adv., dat. perf. et oppresso acc. rei, ὡς ἀφειδῶς - τοῖς στρατιώταις χ. (αὐτῆν, τὴν περιουσίαν,) ut suppeditare liceat 5, 13, 10. - c. solo acc. rei, αὐτάρχης ὁ δῆμος χορηγῆσαι πλῆθος ἐπ. νεανιῶν, subministrare 1, 6, 9.

χορηγία, trop. c. gen. rei, praep. et adi. ἐπὶ προβάσει τῆς περὶ τοὺς στρατιώτας χρημάτων συνεχοῦς χορηγίας, sub praetextu pecuniarum militibus assidue praebendarum 7, 3, 6. pecuniarum in milites assiduae impensae. - c. gen. rei solo, ποταμὸς *, παρέχων χορηγίαν ὕδατος, copiam 8, 2, 16.

χορός, ph. de perf. et multitudine canentium, c. gen. perf. ἐπὶ μὲν Σατέρου μέρους τῶν - εἰπατριδῶν χ. ἔθηκε παίδων, ἐν δὲ τῶ ἀντικειμένῳ γυναικῶν, chorus stat puerorum rel. 4, 2, 9. - †† multitudo saltantium, c. gen. perf. al., ut domini et auctoris, in opp. ὡς χοροῖς αὐτοῦ μᾶλλον ἀρμόζειν τὸν βίον, ἢ Φάλαγγιν, ut choreas exercebant magis eius conveniat vita, quam legionibus 3, 6, 15. qui Bg. legit non modo sic, p. vulg. χοίρειος, sed et gen. pron. αὐτ. trahit ad sq. subst. τὸν β., dum et pertinere potest ad subst. utr., χορ. et Φάλ., in medio stans, ut saepe, in sententiam hanc, quis nescit mollitiem et luxuriam? ita, ut eius (Albini) i. quam ipse sequitur et apud suos induxit, conveniat magis choris, quam militibus eius, vita ipsius; quod post. pron. supplendum; cf. v. εἰδῶ extr. - †† Al. not. de actu et saltatione, τὰ πολεμικὰ αὐτοῖς γυμνάσια (εἰσὶ) χοροὶ, choreae 7, 8, 11.

χοῦς v. supra χόος.

χόω, ph. de perf. et milit. εἴτε ἔδει - βάθος χῶται, sive profunditas aggere obruenda 4, 7, 6. fossam decebat explere, complanare per humum aggestam, v. β.

χράσμαι, de perf., Pass. forma, sed not. Med., trop. c. abl. rei et praep. διπλῆ δοκοῦντας κερῆσθαι συμφορᾷ ἐν τε - ἐν τε λ. se putantes usos (esse) 6, 7, 7. ubi et in mal. part., p. experiri, pati; unde et sq. syn. πεπονθ. in universam, mor. cum abl. rei solo, ἐκέχρητο - σοφίσματι, usus fuerat 2, 13, 21. adhibuerat. - Med. partim ph. c. abl. perf. uno, οὐ - μισθοφόροις χροῦνται στρατιώταις λ. utuntur 6, 5, 6. habent, adhibent. ὀψοποιῖς - ἐκέχρητο λ. utebatur 5, 8, 5. - † simul cum praep. πλείονι περὶ αὐτῶν ἐ. Φροισᾷ, maiori se custodia muniebat 1, 11, 15. vel praep. pertinet ad subst. Φρ. ubi v. †† χρησάμενος ἐν τῷ τέλει ἀπίσω ὑπηρεσία, cum usus fuisset 3, 12, 26. v. ὑπ. - †† simul c. adv. τοῖς Ἀντωνίου παισὶ οὕτως ἐκρέησate, Antonii liberos eodem modo tractavit 3.

15, 8. egit cum f. erga. - c. abl. perf. dupl. ἐκείνοις συμβουλοῖς χρώμενος, utens 1, 8 1. παρήλθον, - σ. ὑμῖν - χρῆσόμενος, consultores vos adhibiturus 2, 8, 5. οἷς - Φρουροῖς - ἐχρήτη, utebatur 4, 13, 13. - † simul c. praep. φίλῳ ἀντὶ ἐχθροῦ χρῆσθαι (αὐτῷ,) amico se ex inimico illum habiturum (esse) 4, 15, 19. accipere, tractare, gerere se erga. - Cum abl. rei uno, σινηνὴ χρώμενος εὐτελεσί, utens 2, 11, 3. ἐπεὶ - ἤκουεν αὐτὸν διαίτη ἐλευθεροῦ χρώμενον, illum victu lib. uti 4, 12, 4. sq. explic. ὅσα εὐτελεσάτα (ἦν,) - τοῦτοις ἐχρήτη, utebatur 4, 7, 10. opp. in pr. ἀπειχετο. - οὕτε καταγωγαῖς ταῖς αὐταῖς ἐχρῶντο, utebantur 4, 1, 3. 1. χρῆσασθαι βουλόμενος θεραπεύειν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, uti 4, 8, 8. νεκρία χρῆσάμενον 4, 12, 8. manium evocatione et consultatione usum. † Nominativum de amictu et cultu, σχήμασι - ἐσθῆτος πολυτελεσάτοις χρώμενος, utens 5, 5, 4. θυτὶ διαδύμῃσι χρώμενον, qui utebatur 6, 2, 3. † πᾶσα ἢ σύγκλητος, μελαίνας ἐθεσφίσι χρώμενοι, atr. vestibus amicii 4, 2, 5. ὑπόδημασι - ἐχρῶντο, utebantur 5, 5, 21. † αὐτοῖς - ἐκπιλοῖσι χρυσοῖς χρῆσασθαι ἐπέτρψε, uti 3, 8, 9. - ††† per oppressum casum et potius verbo sq. datum demum, οὐ μόνον χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐργάζεσθαι ὄπλα ἐδιδάχθησαν, non solum uti, sed et fabricari arma 3, 4, 20. p. οὐ μόνον χρ. ὄπλοις, ἀλλ. καὶ ἐργ. αὐτὰ ἐδ. simul c. praep. ταύταις (ἐκβολαῖς) ἀντὶ λιμένων ἐχρῶντο, utebantur 1, 11, 10. - simul cum adv. εἰσόδους, - μόναις ταῖς δημοσίαις - ἀνέδην χρώμενοι, utentes 4, 1, 9. ἀρώμασι συνεχῶς ἐχρῶντο, utebantur 1, 12, 4. - †† οὕτε τοὺς ἵππους ἐχρῶντο, οἷς χρῶνται μάλιστα, utuntur 4, 11, 16. ubi a syn. alias ἐχ. differt hic, ut illud sit *prope se habere*, sed χρ. infidere, veli iis. - simul c. praep. et adv. τόξοις καὶ ἵπποις οὐκ εἰς τὸ πολέμῳ μόνον χρῶνται, ὡς περὶ Ῥωμαῖοι, ut. 6, 5, 9. — ἀεὶ αὐτοῖς (τῆς καὶ ἵπ.) χρώμενοι ἢ κατὰ πολέμων λ. ut. ib. - ἐσθ' ὅπη καὶ ἔυλοῖς ἐς ποτὸν - χρώμενος σκεύεσιν, ut. 4, 7, 8. - †† in rect. dupl. σκεῦη. - οἷς ἐχρῶντο μὲν πρότερον - εἰς ὑπηρεσίαν καὶ (εἰς τὸ) παραπέμπειν, utebantur ad sua ministeria, transmittabant que rel. 8, 4, 10. qui Bg. leg. in finito v. παρέπεμπον, quod forsitan melius, quam vulg. lectio, cum praep. et cum inf. nudo, ubi, p. supplendo εἰς τὸ, sufficit solus art. τὸ, cum pr. εἰς proxime iam praecedat. - †† simul c. nominat. particip. modii, μὴ τις αὐτῶν προλαβὼν -, ἢ τινὰς ἀναπέθων -, χρῆσῆται Φαρμάκῳ, veneno rem gereret 4, 1, 3. adhiberet venenum, i. ne quis ipsum prior adhiberet clam venenum in alterum vel ipse, vel per ministros, v. πρ. Cum rei abl. dupl. πῶς εὐάδει, αἷς ἀρώμασι - χρώμεθα, quae nos aromata habemus 3, 9, 5. μόνῳ λουτρῷ τοῖς ποταμοῖς χρώμενοι, ut. 7, 2, 12. - simul cum praep. μέγιστον δεινὸν - ἐλύπησε, καὶ πρὸς τὸ μέλλον σιωνίσματι - χρωμένους (τοῦτω, τῷ δεινῷ,) πάντας ἐτάραξεν, tum in futurum eos, qui id, ut omen - acciperent, omnes perturbavit 1, 14, 3. qui Bg. formulam adv. e praep. πρ. τ. μ. traxit ad v. posttr., cogitato etiam cominato post μ. - †† Cum abl. rei Tropice magis, ἐπιτηδεύμασι σπουδαιοτέροις ἐχρήτη, studia honestiora tractabat 4, 3, 5. τῷ συνήθει τάχει τῆς οδοιπορίας χρῆσάμενοι, usi 4, 12, 11. tabellarii. - † οὕτε δρόμῳ χρῆσασθαι δυναμένων πρὸς Φυγὴν, cursum instituere 4, 11, 10. ubi et fuerit c. praep., nili per se capias formulam πρ. Φ. simul cum adv. τραχίτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος, sua potestate utens 7, 1, 2. παντοδαπαῖς εὐφροσύναις χρώμενος, sua potestate utens 7, 1, 2. παντοδαπαῖς εὐφροσύναις καὶ εὐωχίαις χρῆσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ, delectationibus epulis que

indulgere 5, 6, 12. † *χρητάμενος ἀδελῶς τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως κηλευσθεῖσιν*, exsecutus ipsa 4, 12, 9. - † Nominatim per certa alia subst. *ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασιν, ὅκιν εἰδώς*, quid faceret illis rebus 2, 12, 5. quomodo se gerere deberet in his rebus. *ἡγνύου, πῶς χρήσεται τῷ πράγματι*, quomodo ea res accipienda sit 3, 4, 16. - Per subst. affectuum et morum, *χρώμενος τῇ συνήθει βασιμῖα*, utens ib. 3. *τῇ σ. χρώμενοι προθυμῖα καὶ ἀνδρεία*, ut. 3, 6, 16. - †† simul cum adiuncto, τοῦ θυμοῦ μὴ κρατήσαντες, ὁρμῇ δὲ ἀλόγῳ χρησάμενοι, impetu vesano acti 8, 8, 6 ὁρμῇ καὶ θυμῷ χρώμενος πλεονοῖ, ira et furore percitus (maiori) 8, 4, 1. - †† per oppressum - bl. sed c. praep. ὁρμῆς μᾶλλον ἐνεπίμπλατο. *χρησθαι δὲ (αὐτῇ) κατὰ τῶν πολεμίων οὐ δυνάμενος*, ea vii 8, 7, 5. - simul c. adv. *θυμῷ καὶ ὁρμῇ εὐθέως πρὸς τοὺς - Φίλους αὐτοῦ ἐχρήτο*, furorem - statim in eius - necessarios convertit 3, 8, 1. - †† Per partem utr. *χρητάμενον βίῳ καὶ προαιρέσει, ὡς προεῖρηται*, cum vixisset ac propositum habuisset, sicut dictum est 2, 1, 16. *χρητάμενος τῷ προεῖρημένῳ βίῳ*, actā vita, ut dictum est, 5, 8, 19. de Helio. - †† τίνι β. *Ἀλέξανδρος ἐχρήσατο τέλει τὲ ὁποίῳ*, quae vita Alexandri fuerit et qualis exitus 7, 1, 1. per dupl. not., in partem bon. c. β. sed in mal. c. τ. - *τέλει τούτῳ ὁ Νίγρος ἐχρήσατο*, exitum hunc habuit 3, 4, 15. *τούτῳ - τῷ τ. Πλαυτιανὸς ε.* 3, 12, 26. *τοιούτῳ τ. βίου ὁ Κίρμωδος ε.* 1, 17, 26. *τοιούτῳ τ. ε. Ἀντωνίνος (Cassac.) 4, 13, 18. τ. τ. ὁ Γορδιανὸς (pater) ε.* 7, 9, 21. τ. τ. *Κλέανδρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐχρήσαντο*, Cleander cum suis habuit 1, 13, 12. τ. τ. *Μαξιμίανος καὶ ὁ παῖς αὐτοῦ ε.* habuerunt 8, 5, 26. *τέλει τ. ὁ Ἀλβῖνος ἐχρήσατο*, habuit 3, 7, 20. τ. τ. *ὁ Μαικῖνος ε.* 5, 4, 24. τ. τ. *ἐχρήσαντο - πρεσβύται λ.* habuerunt 8, 8, 20. *ὁποίῳ τ. ὁ Ἀντωνίνος (Helio.) ἐχρήσατο*, habuerit 6, 1, 1. *τέλει ε. ἀίσχρῳ*, habuit (Macrin.) 5, 4, 23. *αὐτὸν - Φασίν - ἀντιποῖα χρήσασθαι*, adverso vento usum (esse) ib. 22. *τοιούτῳ πάθει ἐχρήσατο*, calamitatem perpassi sunt 4, 11, 12. - Repeit. in vicinia 3, 12, 26. 4, 1, 3. 6, 3, 9. *χρήσασθαι*, not. religiosa, Pass. c. dat. perf. et sq. inf. *Φασίν, αὐτοῖς χρησθήσθαι*, mecum tamen ἀρχὴν, ipsis oraculo responsum esse 1, 11, 8. oraculo editum esse, ab Act. *χρῶω*, oraculum edo. - Med. de perf. cum abl. perf. *τῷ θεῷ χρησασθαι*, deum consulere 4, 8, 16. dei oraculo uti, dei oraculum consulere.

χρεία, mor. τότε ἡ χ. ἤτειξε, λ. necessitas 8, 2, 12. *τῆς χρείας ἀπαιτούσης* 6, 3, 12. † εἰ τι - ἐπειγοὶ πρὸς τὴν χρείαν αἰετοῦ - παρόντος, si quid urgeat necessitate quadam: altero - praesio futuro 8, 7, 16. qui Bg. rexit ad pr. v., sublato post. επ. com. mate, p. per necessitatem; dum, pertinens ad v. post., valet p. ad usum l. necess. f. in usum, f. ex usu temporis, si necessitas exigat. - † c. gen. rei et adiuncto, in opp. *παρέλαβε τὴν βασιλείαν - οὐχ οὕτως εἰδούα - τῶν στρατιῶν, ὡς ἀνάγκη καὶ χρεία τοῦ παρόντος καιροῦ*, quam necessitate ac postulante praesenti occasione 4, 14, 5 usu praesentis temp., v. καιρ., nostr. nach *Erforderung*, Erfordernis, *Bedürfnis*.

χρειώδης, mor. Neutr. c. art. p. subst. *κόσῳ τοῦ χρειώδους*, rerum necessariorum 1, 12, 9. victus, cibi, frumenti, i. q. pr. *χρεία*, sc. *χρήματος - ἔχων τὰ χρειώδη*, habens, quae usui soteri 8, 6, 3. victus, amicus, cf. 3. 6. sc. *χρήματα*. † *ψεισάμενος πρὸς τὸ χρειώδες*, mentiens commodi causa 2, 9, 18. ad utilitatem l. necessitatem, si esset necesse et utile sibi. - † c. dat. perf. ὡς ἐκὰθ

εἰ ἀπῆται τὸ χ. necessitas 3, 10, 2. seu potius Lat. *usus*, quod vocab. etiam habet secum dat. n. f. *Bedürfnis* für jeden f. eines jeden *Bed.* - † in opp. ἰαυώτατος ἀνύσαι καὶ τὸ χ. καὶ τὸ λισιτελεῖς αὐτῶν. quod usui ipsi sit 2, 14, 9. - † τὰ χρεῖωδῆ τῶ στρατῶ ἡθροίζετο, necessaria 7, 8, 25. i. q. ὁ. pr. ἐπιτροπῶν et quoque ἔχημ. commeatus. - † cum praep. τὸ χ. πρὸς τὸν βίον πορίζονται, necessaria ad vitam 1, 6, 25. - † c. gen. perf. in opp. τῶν ἐπιτιτισμῶν αὐτοῖς τοσοῦτων ἔντων, ὅσων αὐ ἐλασος - πρὸς τὸ ἑαυτοῦ χ. ἐπενέγκηται. in suos usus 6, 7, 3. ad suum usum, nostr. *Gebrauch* f. *Bedürfnis*.

χρεώσης, trop. de perf. c. gen. rei, χάριτος αἰδίου εἰσι χρεῶσαι. debitorum 5, 1, 13. vobis sempiternam gratiam debent (agere et referre.)

χρῆ, mor., de perf., cum acc. perf. et inf. praec. perf. δεδιέναι δέ σε, οὐ χρῆ, vereri autem te non oportet 1, 6, 18 opus f. decere est. - sq. inf. praef. εἰποῖσα, ὡς ἀρα χ. ἐκείνου - σχολάζειν λ. oportere illum 5, 7, 2. χρῆ δ' ἀνδρας - σωφρονας λ. decet 6, 5, 7. χ. δέ ὑμᾶς λ. debetis 8, 7, 9. - † in med. orat. sine casu, ἡμῖν δέ χ. μέλειν τῶν λ. nos autem oportet curare rel. 1, 5, 18. ubi dehit casus acc. ἡμᾶς, et rectio est, χ. δέ, μέλ. ἡμ. τ. - † cum casu. ταῖτα δὴ ὑμᾶς ἐγνωκότας χρῆ συναίεσθαι. haec igitur vos reputantes oportet opitulari 2, 3, 24. p. χ. δὴ ὑμ. ἐγν. ταῖτα, σ. - †† c. casu et inf. aor. 1. post pron. relat. ἰσχύει, ὅσους χ. τῆς νεκτὸς Φουεὺθῆναι, quos oporteat illa nocte occidi 1, 17, 1. c. - †† simul cum inf. diversi temp. ὑμᾶς δέ χ. πρῶτον μὲν θεοῖς εἰδέναι χάριν, - παύσασθαι δέ -, εἰς ἕνα δέ βλέποντας - βιοῦν, vos autem oportet 4, 5, 15. p. χ. δέ, ὑμ. Sine casu, c. adv. modi, in med. or. τιμήσας, ὡς χρῆ, τὴν μνήμην τοῦ λ. ut pat. est 4, 14, 11. decet. - Per impf., abl. ὑπὸ - αἰδοῦς πλείους, ἢ ἐχρήν, quam oportuit 6, 1, 24. - cum inf. praef. et adv., in med. or. εἴ ἦν μάλιχα ἐχ. σπεύδειν, quo maxime erat properandum 2, 8, 17. in quam urbem max. oportebat festinare. - post merum pron. relat., βασιλέα, ἐν ἑ. σώζειν λ. decebat 2, 13, 12. ††† in not. *fatali*, c. inf. aor. ἐχρήν τὸ ἄμα τὸν Κόρμυδον - ἐκισυγείν λ. oportebat 1, 9, 16. *fatali* erat, in fato erat, in iatis definitum. - ε. δέ ἀρα Μακρίνον - τὴν ἀρχὴν καταλῆσαι, debuit Macrinus 5, 3, 1.

χρηῖον, cum gen. rei, ὡς ὁδοπορίας χ. ita, ut itineris apparatu opus esset 4, 13, 8. - De perf. c. gen. rei et praep. et acc. rei f. pron. interrog. ellipt. (κατὰ) τί γὰρ ἐχρηζον αὐτῶν (τῶν Φαρετρῶν καὶ τόξων) πρὸς γάμοις; quid enim illis indigebant ad nuptias? 4, 11, 10. opus habebant; post οὐκ εἶχον λ.

χρημάτα, (ap. Herodi. sic modo per Plur.) ph. de pecunia, c. adi. οὐτέ - ἦν αὐτῶ τσαῦτα χ., ὅσα λ. opes 2, 7, 3. εἴ τινα ἦν χ. πολιτικῶ λ. pecuniae 7, 3, 12. χρημάτων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων 7, 9, 22. †† ἰδίους χρημοσιν ἀνησάμενον λ. op. 2, 12, 11. per abl. pretii. †† ταμεία χρημάτων βασιλικῶν, aetarium (fisci) pecuniae principalis 1, 6, 19. πολλῶν χ. ἐγκρατῆς, op. 1, 10, 3. πλείων (αἰτῆ) χ. ἀνάπλεως 5, 3, 5. πλείσα χ. ἡθροίζεν 1, 9, 2. χ. π. ἐπεμψε, pecuniae magnam vim 3, 6, 20. 3, 8. 8. παρεῖναι αὐτῶν π. πλείσα χ. op. 2, 6, 11. διανείμας π. χ. pec. 7, 8, 22. - † χ. π. - εἰς προῖνα - ἐπίδοῦναι 5, 6, 11. - † simul cum gen. perf. χ. πάντα ἀθροίζων τὰ τε αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν φίλων. καί. εἴ τινα ἦν, ἐκ δημοσίων καὶ ἱερῶν τέπων λαμβάνων, τοῖς στρατιώταις (αὐτὰ) δια-

κέμειν ἐτειράτο, opes omnes colligens cum suis, tum ab amicis, atque, si quae essent, ex publicis ac sacris locis accipiens 2. 11, 13. ubi modo etiam licet art. τὰ repetere ad pr. παρὰ, ubi v. — Per gen. cum al. subst. χρημάτων πλήθος, pecuniae 1, 4, 10. 4, 4, 19. † μεγαλόφροσι δωρεαῖς χ. magnificis elargitionibus 1, 5, 27. m. er. pecuniarum. μεγαλοδωρία χ. pec. 6, 6, 5. χ. εἰδοδοῖσι 1, 8, 11. νομάς χ. donativum 8. 7, 19. χ. χορηγίας, pec. 7, 8, 6. διὰ σπάνιν χ. 2, 3, 22. εὐπορίαν χ. ib. 25. 2, 4, 14. 2, 6, 9. χ. περιουσία, opum 3, 15, 11. δύναμι χ. opibus 7, 6, 2. σωρός χ. numerum 5, 3, 22. χ. ἐπιθυμίαν, op. 2, 6, 21. χ. εἰσπραΐεις, pecuniar. 7, 4, 5. — † c. art. τὴν ποσότητα τῶν δοθησομένων χ. 2, 6, 14. τὰς ὑποσχέσεις τῶν χ. pecunia 2, 7, 9. τοὺς θεσπεζομένους τῶν χ. αὐτοῦ. thesauros illius 5, 9, 20. ubi gen. pron. pertinet ad pr. subst. τ. 9., cf. αὐτ. — ἡ τῶν χ. ἐλπίς, pecuniar. 5, 4, 2. περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χ. 7, 4, 11. † βαλάντια, χρημάτων μετὰ, sacculos cum numis 5, 4, 4. — Per al. casus c. subst. al. per copulam, in usu praecipue milit., χρήματα πέμπειν καὶ τροφὰς τῇ στρατῷ, pecunias 3, 7, 2. δύναμιν ἐπὶ σοὶ καὶ χ. ἀθροίζει 1, 9, 11. στρατὸν ἀθροίζειν καὶ χ. 5, 2, 21. — extra mi'it. χ. αὐτοῖς καταλιπών, ὅσα μὴδὲ πῶ ποτὲ καὶ δύναμιν στρατιωτῶν ἀναταγώνων, opes 3, 15, 5. — Cum verbis, l. per formulas, ἀφειδῶς ἔχων χρημάτων, opibus 1, 6, 26. 2, 6, 10. pecuniis 6, 7, 21. πάντα εἰκνίκε χ. πλήρη, opibus 3, 13, 9. [q. πλοῦτον καὶ δύναμιν. — χ. ἐπιθυμῶν διδάξας, opum cupiditatem docendo 3, 8, 10. εὐδαίς - οὕτω χ. ἡτήσῃ, opibus ib. 14. ὅπως αὐτῶν τὴν - εὐνοίαν - δια χ. - οἰκείωσται, pecuniis 5, 8, 6. pro qua plena formula δ. χ. et gen. pretii ponuntur in l. q. loc. meri casus. χρημάτων ἀνταγαλλασάμενον τὴν ἀρχήν, pecuniā 2, 6, 20. εἰ τὴν ἄ. αὐτῶ χ. ἀπέδοντο 2, 8, 8. χρημασι κτήσασθαι τὴν ἄ. 2, 6, 8. τὸ βάρβαρον εὐ χρημασίον ἐπιθεραπεύσομεν, pecuniis 2, 2, 20. χ. ἀνατείσθεντες, pecuniā 6, 7, 17. 7, 2, 3. — † pro casu pretii c. praep. τὴν - ἐπὶ χρημάτων κτήσασθαι - ἀρχήν, pecuniā 2, 6, 22. quae praep. in pr. nudo abl. oppressa. χρήματα δωρησάμενον, pecunias 1, 5, 2. χ. δίδουσι 5, 4, 1. 5, 8, 6. ἀθροίζων χ. opes 1, 12, 9. post πλοῦτος - cum art. τὰ χ. μὴ μελλήσειν. l. pecuniā 2, 6, 15. τὰ χ. ἀπολλεύουσαν, pecunias 6, 9, 9. εἰσπράττειν τὰ χ. 7, 4, 5. τὰ χ. ἀποδοῦσαι, pecuniam ib. 6. ††† αἰχμαλώτους - ἀποδοῦναι, χρήματά τε, ὅσα ἤσπᾳγη, ἀποτίσαι, res omnes raptas 4, 15, 19. τοῖς αἰχ. καὶ τὰ χ. - ἀπολαβεῖν, res ib. 20. quo sensu universo respexerit Bg. ad pr. 4, 11, 11. [q. ubi de universa rapina narratur, non autem praesertim de pecunia, quae tamen et ipsa hauddu te in rebus illis raptis fuerit. — †† Repetit. in vicinia 5, 8, 6.

χρήσις, ph. de actu, cum gen. rei. εὐδὲ ἐσθῆτος ἴσασι χρῆσιν, usanz 3, 14, 13. Σώρακις, ib. 15. — abl. ὅσα εὐδύνατο παρέχειν εἰς χρῆσιν ἀνθρώποις τίλεις, suppeditare usui hominum 3, 9, 6. in usum; ubi Bg. libere dedit gen. p. vulg. dat. ἀνδρ. qui pendet potius a v. παρέχ.

χρησμός, ph. ἀνέτειθεν αὐτὸν - χρησμοὶ oracula 2, 9, 4. χρησμοῦν - τὴν - τύχην προειρηκότων 6, 8, 13. — c. adi. χρησμοὶ - τινὲς εἰδοδουτο, ὡς λ. 3, 3, 19.

χρησθήσιον, ph. de re, i. q. pr. c. adi. χρησθήσιον πάντων ἐνεθερεῖτο, oraculis 4, 12, 6.

χρησός, mor. Masc. de pers. c. acc. ellipt. ὁ Νίγρος - (κατὰ) τὸ

- ἄθρος - χ. ὠν. ingenio placido 3, 3, 5. χρησὸν τὸ ἢ εἶναι λεγόμενον, pl. ἰσγ 3, 5, 5. Albinum. - †† c. adiuncto et dat. perf. χ. ὠν καὶ Φιλάνθρωπος τοῖς συνοῦσι, placidus (Geta) - erga converfantes 4 3. 6. nifi dat. pendet a v. subst. - cum fuist. folum, χρηστοῦ βασιλέως λ. optimo principe 8. 3. 3. de Maximino, per fraudem sic appellato; sed vere - βασιλεῖα χρησόν, imperatorem optimum 2, 13, 12. Pertinacem. οὐ βασιλεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρα χ. bonum 2, 2, 18. de eod. - simul c. adiuncto, πατέρα ἡπιον καὶ χ. προσάτην, miti 2, 6, 3. de eod. - πατέρα χ. (ἀγαθὸν βασιλεῖα) probum 1, 4, 21. de Marco. - †† οἱ προεσῶτες -, εἰ καὶ σπανίως χρηστοὶ ἐμπεπτάνεσαν. boni 7, 4, 4. integri cum fide minus rem que pecuniariam adm. nistrantes, nostr. *redlich* f. *ehrlich* f. *treu*, f. *gewissenhaft*. - Masc. de re, c. adiuncto. χ. καὶ Φιλάνθρωπος - τρόπος 5, 1, 11. v. τρ. abf. χρηστοὶ λόγοις δειλασθέντας, benigna oratione 8, 3, 10. blandis, benignis verbis, dictis, promissis, nostr. *freundlich* f. *schmeichehaft*. - Fem. de re, διαίτης - χρηστῆς 3, 13, 3. ubi ante χ. e Ms addenda copula καὶ, et contra *honestam*, frugalem, *sobriam* usurpare. χρησῶν ἐλπίδων, bonae spei 2, 14, 5. 1. q. ἀγαθῶν ἐλπ. 2, 13, 4. 2, 4. 11. χρηστὰς - ἐλπίδας, bonam spem 1, 7, 2. - † simul c. praep. εἰς τὸ κοινὸν χρηστῆ - μεταβολή, melior 2, 3, 20. utilis, i. q. f. q. — Neutr. de re, χρηστὰ ἔργα 2, 4, 11. util. i. q. f. q. ἐπιωρεῖ ἢ λ. — †† in opp. c. gen. rei, f. per diversos casus, τὰ μὲν δεινὰ τῶν ἔργων -, τὰ δὲ χρηστὰ λ. bona 2, 5, 18. v. δειν. i. q. ἀγαθὰ §- pr.
- χρηστότης, mor. de perf. et imperator., infinite, cum adiuncto, ἐπιείκεια - καὶ χ. benignitas 5, 1, 12. - in opp. cum gen. perf. ὅσοι μὴ φόβον ἔξ ἀμότητος, πόθου δὲ τῆς αὐτῶν χρηστότητος - εὐεσταῖαν, ex bonitate 1, 4, 11. qui Bg. priorem praep. repetit recte, non intrudendam in textum, quoniam prior, per interposita quamvis alia, regit etiam secundum membrum. - finite, de certo imperat. οὐ τῆς χ. μνήμη λ. pietatis 2, 10, 7. Perim - c. adiuncto, εὐνοίαν καὶ χρηστότητα, μετὰ ἐπιεικούς ἐξουσίας, λ. bonit. 2, 9, 12. id. - † de re, τοῦ τρόπου (μου) τὰ πρὸς χ. ἐπιτρέτες, καὶ τὸ πρᾶον τῆς λ. benignitatem 5, 1, 3. Macrinii.
- χρoιά, physf. cum adi. μέλαινα ἢ χ. color 5, 3, 11. - cum gen. rei, σίφανος, λίθων πολυτελῶν χρoιά διηρησμένοις, coloribus ib. 12.
- χρoνίος, ph. de re, c. adiuncto, Masc. cum subst. fem. χρoνίου καὶ ἀπεράντου πολιορκίας, diuturna 8, 5, 21.
- χρoνός, ph. abf. f. c. mero v. et per formul. πλείους δυναστείας, ἢ ὁ χ. ἀπῆ-ει. tempus 1, 1, 8. χρoνὸν ἐγγυσιμένον, mora interveniente 3, 5, 1. - cum adi. πᾶς ὁ χ. λ. temp. 4, 13, 19. χ. οὐ πολλοὶ διαγενομένου 1, 10, 1. τοσοῦτον ἐνδίδοντες χρoνόν, tantum temporis 1, 6, 1. - per gen. c. al. subst. διατριβὰς χρoνὸν ζητῶν, moras captans 3, 14, 9. ἐκ περιόδων χ. 1, 9, 5. v. π. cum praep. ὁ μεταξὺ χ. λ. 3, 8, 20. v. μ. - πάντα τὴν ἀπὸ τοῦ Σεβαστοῦ χ. 1, 1, 5. - †† Per modos et calus, quibus Graeci durationem temporis exprimiunt, a) per gen., abf. μὴ μάτην πρὸς ὑμᾶς τοσοῦτον χρoνὸν τιμῆν - κατατεθεῖσθαι, tamdiu 1, 4, 7. qui Bg. τοσ. χ. per se cepit p. adv. (per eilipf. ἐν, f. διὰ ἐντός, ἐπί.) nec cum subst. τιμ. - ὀλίγου - τινός χ. ἐπράττετο, ad breve tempus 1, 6, 1. οὐ πολλοῦ χ. διατρίψας, laud. diu 5, 5, 1. διατρ. χρ. τινός:

aliquamdiu 4, 8, 16. † δια-ρ χ πολιετούς, multorum annorum
 ten. ore 3, 3, 3. - †† simul cum gen. al. temporis, χ μὲν οὖν
 τινος ὀλίγων ἐτῶν λ. tempore paucorum ann. 1, 8, 1. - b) per
 abl. nudum, οὐ πολλῶ χρόνῳ - ἐχειρώσαντο, haud longo tempo-
 re 1, 9, 24. ἰνtra - μακρῶ χ. longo temp. 5, 3, 5. inde a - †
 sed c. praep. (quae in pr. abl. nudo oppr. est), ἐν ὀλίγῳ χ. exiguo
 temp. 1, 1, 4. e. 1, 10, 2, 2, 4, 11. - c) per acc. nudum, δια-
 τράχαις - ὀλίγον χρόνον, exiguo tempore 2, 14, 10. διατρ. ἱκανοῦς
 χρόνου, satis diu 3, 9, 1. - † sed per praep. μετ' ὀλίγου χ.
 paulo post 3, 6, 2. συνέβη κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, per eos dies
 7, 11, 1. † κατὰ χρόνους - διηγῆτομαι, secundum tempora 1,
 1, 11.

χρῆσις, f. χρυσοῦς, ph. de re, Neutr. δακτυλίοις χρυσοῖς, aureis an-
 nuli 3, 8, 9. χ. ἀναθήματι 4, 7, 12. χ. σιεύσει 5, 5, 20. - cum
 adiuncto, ἐκτάματα χρυσαῖ καὶ ἀργυρᾶ 5, 6, 21.

χρυσίζειν, ph. γῆ ἢ χρυσίζουσα λ. arena aureola 5, 6, 18. χρύσιος,
 ph. (i. q. ante χρύσεος) de re, περιδεραίοις χρυσίνοις λ. aureis 5,
 8, 2.

χρυσίου, ph. per gen. pretii, τὴν εἰρήνην - χρυσίου κατηλεύοντες,
 auro 6, 7, 22. haud dubie signato; numis aureis.

χρυσός, ph. de mera materia, ῥίγημα χρυσοῦ, auri 1, 7, 9. σέφαροι
 χ. coronae aureae 8, 7, 4. - cum adi. Θεοσίφ, ὃ τερ. διὰ χ. πολ-
 λου - πεποικιλτο, auro 3, 8, 13. χρυσοῦ τελλῶ - πεποικιλμ. auro 5,
 2, 10, 5, 6, 16, 15, 5, 5, 4. 1, 17, 5, 6, 4, 7, 5, 3, 12. ††
 τὸ πλῆθος -, ἐσθῆτι χρυσοῦ καὶ βαβαῖς διαφόροις πεποικιλμένον, ve-
 stitu auro et coloribus vario 4, 11, 5. qui fig., omis. πεπ., le-
 gerit διαφόρῳ, pro quibus potius placeat corrigi πεποικιλμένη, et
 simul e Mss. assumi copul. ἢ τε, post ἐσθῆτι facile elapsam, veste
 que, auro et coloribus diversis distincta. †† σχήματι ἐσθῆτος
 πολ. χρῶμενος διὰ τε πορφύρας χρυσοῦ ἰφάσματι 3, 5, 4. v. ὑφ. —
 in opp. ἀναθήματι κεκοσμημένον (τέμενος) χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου,
 donariis ornatum aureis et argenteis 1, 14, 4. - simul per art.
 ζῳοῖδια, τῷ ἀργυρῶ καὶ τῷ χ. κεκοσμημένα, auro 2, 13, 19. —
 simul c. adi. νεώς, - χ. πολλῶ καὶ ἀργ. κεκ. 5, 3, 8. τοὺς τραχῆ-
 λους κοσμηῖσι σιδήρῳ, - καλλώπισμα τοῦτο - νομ. ζῶντες, ὡς περ τῶν
 χρυσῶν οἱ λοιποὶ βαγβαροὶ 3, 14, 13. - De materia cusa f. pe-
 cunia, θησαυροῦς, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεκληρωμένους λ. auri 2, 6,
 11. - †† cum adv. μετεπέμψατο, καὶ πάντα τῶν ἐκείθεν χ. omne
 aurum 5, 6, 11.

χρυσούφης, ph. de re, Masc. χιτῶνας χρυσούφεις, auro intertextas
 5, 3, 12. - cum subst. fem. ἐσθῆτας χ. auro intextis 1, 14, 16. —
 χ. σρωμναῖς, aureis toralibus 4, 2, 5. χρυσούφεισι σρωμναῖς
 16, 13.

χρυσσοφορεῖν, ph. de pers. οὕτε χρυσσοφοροῦσά τις αὐτῶν ὁρᾶται, au-
 rum gelians 4, 2, 6.

χιμὸς, ph. χυμοὶ. συμβαλλόμενοι πρὸς εὐωδίαν, succi 4, 2, 16.

χλωθεῖν, ph. de animal. οἱ ἵπποι - ἀκλαζόν καὶ ἐχώλευον, claudica-
 bant 4, 15, 8. laesi a sparsis tribulis; ubi syn. ab explic. f. ad-
 iuncto, f. genere ac specie, v. ὀιλάζ.

χῶμα, ph. c. gen. rei et adi. ἐπ' αὐτὸν μέγιστον χ. ἀρθῆ τῶν ἀρωμάτων,
 acervus 4, 2, 18. - c. adi. solo, μεγάλου ὄντος τοῦ χυμῆτος λ.
 agger 4, 15, 14. cadaverum, caeforum in pugna. - † in usum

bell. υπερβάτωσ τοῦ στρατοῦ τὰ προβεβλημένα - χάματα τῆς Ῥωμῶν ἀρχῆς, aggres 3, 14, 18. palus cum aggesta terra, iustitias et simul fessas, cf. 2, 11, 9., valla.

χωρεύεσθαι, ph. de re, πῶν ἐχουμένοσ, id omne conflaretur 7, 3, 13. ad monetam faciendam: cui Pg. cepit Pass., unde in pr. acc. τιμὰς c. irrigendus in nominat. τιμαί, ant post vulg. τιμ. faciendum punctum.

χώρα, ph. univ., per gen. c. al. subst. τὰ τῆς χώρας ἀρχ. regionis 6, 5, 11. δι' ἐμπειρίαν τῆς χ. 7, 2, 11. ubi a sq. τῶν τόπων distinguuntur, ut amplius quid et continens. - cum verb. κατατρέχοντας τὴν χώραν 3, 14, 2. ubi i. q. sq. τοῦ τόπου. - τὴν χ. κενουμένησθαι 3, 4, 14. ubi a pr. τοῖς χωρίοις iterum distingu., ut mains. † κατὰ χώρασ ἐβασίλευσαν, regionalim 6, 2, 18. e. - cum adi. παραχρῆσ εἰσα ἢ χ. illa regio 6, 5, 12. περαιωθεῖσ διὰ τῆς Κυζικηνῆς χ. Cyz. agrum 3, 2, 12. ἐπετρόπευε τῆς Καρχηδονίας χ. region. 7, 4, 3. ἐν δυσχεμέσῳ χώρα 6, 6, 3. ὁ κατ' ἐκείνην τὴν χ. ἀρχ. in illa reg. 3, 14, 15. δεσπόωνσ καταλιπόντων τὴν οἰκίαν χώραν, proprias fedes 6, 7, 3. - †† c. praep. ἢ παρ' ἐκείνοις χ. reg. 8, 2, 7. ubi a sq. τὴν ἀνω γῆν iterum distingu., ut mains. - † τῶν ἀπὸ πάσης περὶ αὐτὴν (τὴν πόλιν) χώρασ ἐκεῖ συνελόντων, reg. 4, 9, 7. v. pr. περ. c. gen. perf. μὴδὲ προελθεῖν τῆς αὐτῶν χ. exire suo territorio 2, 10, 13. τὰ πλεῖστα τῆς Βρεταννῶν χ. reg. 3, 12, 11. ubi, per ellips. μέρη ad τὰ πλ., disting. iterum, ut mains. πᾶσαν κατατρέχοντες τὴν Κελτῶν - χ. reg. 1, 10, 4. sq. πόλεισ, ut minor. - 6, 5, 2. 11. †† ἐπὶ τὴν Ἀτρενῶν χ. ἤπειγετο. in Atrrenorum regionem 5, 9, 3. per ellips., pro sq. ἐλθῶν εἰς τὴν Ἀτρ. χώραν ib. 9. †† διαβάσ τὴν τῶν ποταμῶν μέσσην γῆν καὶ Ἀδιαβηνῶν χ. agrum ib. 5. τὴν Ἰταλῶν χ. μόλισ ἀκούουσι 6, 7, 10. v. ἀν. †† In not. angustiori, πολλὰς κώμασ καὶ πόλεισ πορθείσασ, τὴν τε χ. λεηλατήσασ, agrum 3, 9, 6. quancquam ei hic valet in pr. noi. ampliori, subintelligendo pr. Ἀραβίαν. - δοὺσ κώμασ οἰκεῖν καὶ χώραν γεωργεῖν, agris 6, 4, 11. ubi quoque latinus sumatur, relatum ad pr. Φουγίαν. - † γενόμενοσ ἐν τῇ πολεμίᾳ, πολλὴν γῆν ἐπῆλθεν, cum venisset in hostilem regionem, multum agrī obivit 7, 2, 6. per ellips. iterum, pro sq., ἐδούσ τὸ οὖν πᾶσαν τὴν χ., μόλισ τῶν λητῶν ἀνιμαζόντων, reg. ib. 7. sq. τὰσ τε κώμασ ἐμπιπράσ λ. - † ἴν' - κατασκάψασ τὴν πόλιν, μηλόβοτον καὶ ἐρημον τὴν χ. καταλήσῃ 8, 4, 23. v. μ. - †† οἱ Γερμανοὶ ἀπὸ μὲν τῶν πεδίων, καὶ εἰ τινὲσ ἦσαν χῶραι ἀειθέροι, ἀνακχωρήνεσαν 7, 2, 10. v. εἰ. Repetit. in vicinia 6, 5, 11. 3, 9, 5. sq.

χωρεῖν, ph. de perl. cum praep. ὁ στρατοσ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐχώρει, ad urb. pergebat 8, 4, 12. - † ἐδούατο - μήτε, ἀποξῆσ ἐκείθεν. ἐ τὴν Ῥώμην χωρεῖσ, Romam profecti 8, 5, 13. - Trop. Νέσωνι, ὅσ ἐχώρησε μέχρι μητρεῖσ Φίνου, procellit usque ad 1, 3, 9. i. q. comparf. μέχρισ - προχωρ. ib. 6., paravit adeo caedem. - ἰκίτετε τὸν δῆμον, εἰσ διαλλαγὰσ χωρεῖσ, ut in gratiam cum militib. rediret 7, 12, 5. v. δ. - διὰ τῆφοσ χωρήσασ καὶ Φίνου, ferro grassari et caedere 4, 4, 5. adhibere ferrum et committere caedem; nostr. *verföhren mit f. schießen zu.* ἐνεσιν ὕμιν, καὶ διὰ βατάνων χωρήσασ, μαθεῖν, licet vobis etiam per tormenta cognoscere 4, 5, 7. procedentibus per torm., adhibentibus tormenta, adhibitis tormentis. - † cum dat. rei et adv. ἐμὸσῃ χωρήσασ τῷ πράγματι, obviam eundo ei rei 2, 5, 7. subira, suscipere, pati

velle fortiter atque intrepide. - †† De re, cum praep. διαβόη-
τον ἐποίησαν τὴν Σήμην, ὡς (αὐτὴν) εἰς πᾶν χωρῆται τὸ στρατιωτι-
κόν, per totam vulgaretur exercit. 5, 3, 21. divulgari, innoles-
cere.

χωρίον, ph. finite, de urbe, cum adi. εὐψυχέστερον τὸ χ. λ. ille lo-
cus 1, 12, 3. Laurentum, cf. §. pr. τὴν συμφορὰν ὄνομα δοῦναι τῷ
χωρίῳ. loco 1, 11. 5. Pessinuntii. - in urbe, de fori parte, μέ-
νει - ἐν ἐκείνῳ τῷ χ. - εἰκὼν 2, 9, 8. cf. §. pr. ἀγορᾶς μ. - ††
ἐς τὸν ἰππιδόμου συνδέοντες, ὡς περ ἐκκλησιαζόντες χωρίῳ, eo in
loco 8, 6, 17. qui Bg. saltem supplet pr. ἐν et art. τῷ. - κατ'
ἐκεῖνο - τὸ χ. in eodem loco 3, 4, 7. ad Ifficum, cf. §. 4. κατ'
ἐκεῖνα τὰ χωρία, in illis locis 3, 2, 3. ad Cuzicum, cf. §. pr. —
γεγύνασι - ἀκριβοῦς σοὶ καθ' ἕτερα χ. 3, 7, 5. e pr. εἰς τὴν Γαλ-
λίαν, et e sq. περὶ Αουγδαίου. - οἱ κατ' ἐκεῖνα τὰ χ. προφητεύοντες,
illius regionis 5, 5, 21. in Phoenicia, e pr. νόμῳ Φοινίκων. - τὰ
ἐλώδη χ. loca 3, 14, 10. in Britannia e pr. et sq. - †† c. gen-
rei f. loci, ἐν τοῖς ποταλίαις τῆς Ἰαμπανίας χωρίοις, maritimis
Campaniae praediis 3, 15, 2. - †† c. praep. τὰ ἐν Ἰταλία χ.
προκαταλαβεῖν, Italiae regiones 7, 8, 27. Infinite, οὐ πολὺ ἀφει-
σῆκει τὸ χ., ἐνθα ἐσκήκει λ. locus 6, 8, 17. τῶν μὲν χωρίων, ἃ
ἐπέρδουν, ἀπέστησαν 1, 10, 6. praeterquam, quod §. 4. nominatim
τὴν Κελτῶν καὶ Ἰβήρων χώραν. - διελεύσανον - τῆ τῶν χ. γνώσει,
locorum 3, 14, 19. nisi in Britannia, cf. §. 11. † τῶν χ. τεκμαι-
ρόμενοι τῆ Ὀύσιν 8, 1, 16. nisi quod de Alpibus, cf. §. 11. e. it.
μάχεσθαι ἀνωθεν ἐξ ὑπερκειμένων χ. 8, 2, 2. τὴν πρότερον τοῖς χω-
ρίοις ὑπάρχουσαν ἄραν λ. 8, 4, 13. v. πρότ., nisi quod circa Aequi-
leiam urbem. περὶ ἐκεῖνα - τὰ χωρία, in illis loc. 7, 2, 12. χ.
ἵνασα καὶ παρατάξεις (τὰς ἐκεῖ γενομένας,) 2, 15, 11. εἰς ἕτερα χ.
6, 4, 14. . cum gen. rei, τῶν πλείων ἐς - τὰ ἐγνεχειρισμένα
τῆς Φρουρᾶς χ. in suas quisque stationes 8, 5, 19. demandata cus-
todiae loca.

χώρος, i. q. pr., ph., finite, c. gen. loci, τῷ χώρῳ τῆς Ἰταλίας,
regioni 1, 16, 4. Λαίδο. εἰς τινα τῆς Φρυγίας χώρου, locum 1,
11, 3. i. q. sq. τὸν τόπον et §. 5. τῷ χωρίῳ, Pessin.

Ψ.

Ψάμμος, ph. παραλευθάνοντα ἐν ταῖς ψάμμοις, sub arena 4, 15, 7. in
campo pugnae.

ψαισός, Pass. de re, ph. c. gen. instrum. οὐδὲ ψαισὸν χειρὸς ἀνθρω-
πίνης (αὐτὸ, τὸ ἀγαλμα,) tangendum manu hominis 1, 11, 2. f.
tactum.

ψέλλιον, ph. c. adiuncto, περιδεραίοις καὶ ψελλίαις κοσμούμενος, ar-
millis 5, 5, 4. Heliog.

ψευδής, mor. Neutr. de re, πάντα φάσιων ψευδῆ εἶναι, falsa 3, 12,
21. - abf. ψ. λέγων, vaniloquus 1, 9, 14.

ψεύδομαι, mor. de perf. Pass. forma, sed not. Med. c. acc. perf.
στρατιώταις -, οὐς ἐψευσο, quos deceperat 2, 11, 2. non stando
promissis, fefellerat. - Med. στρατιωτῶν, οὐς ἐψατο, decepit 2,
30, 8. - cum praep. ψεισάμενος πρὸς τὸ χρεῖωδες, mentiens 2, 9

18. - † cum adiuncto, εὐρίσκειτο τοὺς στρατιώτας ψευδάμενος καὶ ἀπατήσας 2, 7, 2. v. εὐρ. ψευταμένου αὐτοῦ, καὶ μὴ γηγήσαντες τὰ συζητήματα. ipso mentiente, θ, 6, 1 - in opp. οἱ μὲν πατέρας -, οἱ δὲ σώφρονες - ἄρχοντα ἀνεκάλουν· καὶ οὐδεὶς ἐψεύδετο, mentiebatur 1, 4, 21.

Ψηφίζεῖν, trop. not. senatoria, de persf., cum acc. rei et dat. persf. τὴν εἰσοσίαν - ψηφίζοιμέν σοι διδόντες, potestatem decernimus tibi eandam 2, 3, 10. p. quo particip. resolvas per copulam, de ermitibus tibi et damus s. tradimus. - Pass. de re, c. praep. ἀντιπράττοντες τοῖς ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐψηφισμένοις, rebus, ab senatu actis 7, 10, 10. decretis. - Med. de persf. cum inf. ἡ σύγκλητος - ψηφίζονται, λ. decrevit ib. 6. - † per oppressum dat. persf. ἡ σ. τὰς σεβασμίους τιμὰς ψηφίζεται (αὐτῶ,) ei dec. 5, 2, 1. — sed per difertum. ἡ σ. πάσας τὰς τ. ἐψηφίστικο αὐτῶ λ. 3, 9, 22 - simul c. abl. modi s. causae, ἡ σ. - δέω - ψηφίζονται αὐτῶ πάσας τ. λ. decernit 4, 11, 14. - †† c. adv. et acc. rei, γαλοίστατα ψηφισαμένων πάντων, & ἐκελεύοντο, decernentibus 5, 7, 7.

Ψῆφος, trop. ἐχόντων καὶ ἄλλων ψήφους, suffragia 7, 10, 6.

Ψηφοφορία, id. κατὰ τὴν ψηφοφορίαν - Μαξιμὸν - ἀνεκόντες, per suffragii lationem ib.

Ψηλοκόρης, ph. de persf. c. adv. πάνυ ὦν ψ. cum esset raro capillo 4, 8, 15.

Ψόγος, ph. c. gen. rei, τῇ συμφορᾷ - καὶ ἀνανδρίας ψόγος παραουλοῦθει, nota 4, 5, 6. vituperatio.

Ψυχῆ, de t. 10. intellectu et voluntate, c. gen. persf. ἀετὸς, δὲ Φέρειν - τοῦ βασιλέως ψυχὴν λ. animam 4, 2, 22. - † ἐδεδούλωντο πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ψ. - σωματος ἡδοναί, animum 1, 13, 15. - abf. κερμαίνουσαν ἔχων - τὴν ψ. 1, 4, 1. - De parte, intellectu praecipue, in opp. ἀλλὰ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐβρωτο λ. 3, 14, 5. v. ἐρ - de voluntate praecipue, ταῖτα μόνᾳ ψυχῆς - κτήματα λ. animi 1, 2, 4. post κοσμίους του τρόπου λ. - ἐπόθουν αὐτὸν ἀληθεῖ ψ. διαθέσει 1, 7, 5. ἐν τοσαύτῃ - ψ. ἀταραξία 2, 1, 15. καρτερία ψ. 3, 8, 14. - c. art. ἡ τῆς ψ. ἀρετὴ λ. 5, 1, 11. opp. pr. τὰ τῆς τύχης δῶρα. post χρῆσός τρόπος e † 199. ἐπιείκεια καὶ χρηστότης c. adi. δοκίματα ψ. εἶναι ἐβρωμένης 2, 3, 2. - † cum adiuncto, simul, μιᾷ γνώμῃ καὶ ψυχῇ ἴμοιως - μεμίσθηται, summo animi tum confensu 8, 5, 15. una mente et animo, v. γν. — in gen. persf. ἔρωσε - αὐτοῦ τὴν ψ. τὰ λεγθέντα 1, 8, 15. παύεται - αἰτίαι εἰς ὠμότητα ἠμόνησαν τὴν τοῦ Μαξιμίνου ψ. λ. acuerunt Maximinum 7, 1, 25. - † per acc. ellipt. συνεσάλησαν (κατὰ) τὴν ψ. ἀνίσ. 1, 6, 10. ἐπὶ ταῦτοις - τὴν ψ. εὐφραίνοντο 2, 8, 11. - † simul cum adiuncto, ἐξεπλάγη μὲν τὴν ψ. σὺν ἐταραχθῇ δὲ τὴν γνώμην 3, 11, 17. v. γν. Per Plur. abf. διοίδαιον ταῖν αἰ ψυχῶν λ. animi 7, 8, 3. - c. gen. persf. διοίδαιον τῶν ὄχλων αἰ ψ. 7, 3, 16. αἰ τῶν νέων ψ. λ. 1, 3, 4. ὅσοι μὴ φόβον - ταῖς τῶν ἀρχομένων ψυχαῖς ἐνέσαξαν 1, 4, 11. οὐ τῆς ἀνδρείας - ἐπὶ ταῖς ψ. ἡμῶν μνήμη ἐνέσονται 2, 10, 7. - cum adiuncto, ἡ περὶ ἐκεῖνα σποιδῆ - διάφορον ἔχουσα - τὴν γνώμην. τῶν ἀδελφῶν ἐτάρασσε τὰς ψυχὰς 3, 13, 4. - Per acc. ellipt. ὁ στρατις - τὰς ψ. ἐπιβρωσθεῖς, animis 3, 3, 13. τὰς ψ. ἐξεπτόνητο 5, 4, 1. ὑπὸ τῆς Φήμης τὰς ψ. ἐτρώθησαν 5, 8, 12. διοίδαιον τὰς ψ. 8,

3, 2. - simul c. adiuncto, παύσασθαι ἤδη τὰς ψ. καὶ τὰς γνώμας διηρημένον, 4, 5, 15. v. γν. - † Al. not. in opp. ἵνα μὴ - κινδυνεῖσι ψυχῇ καὶ σώματι λ. anima 6, 5, 18. vita. τὰς ψ. καὶ τὰ σώματα δῶρον - ἐξετε, animas 2, 13, 16.

ψυχρός, ph. de re, in opp. πηγῶν θερμῶν καὶ ψυχροῦ νάματος, frigid. 1, 6, 5.

Ω.

Ω, alloquentis, cum vocat. casu, sing. δέσποτα, domine 1, 6, 4, 3, 12, 4, 12, 1, 17, 10. βασιλεῦ, o princeps 1, 13, 3. - in Plur. ὦ τέκνα, o filii 4, 3, 17. ὦ ἄνδρες στρατιῶται, commilitones 6, 3, 5. - †† oppressa in vocat. 1, 6, 12, 1, 9, 8.

ὠθεῖσθαι, Pass. de perf. ph. cum praep. ὁ δῆμος, ὑπὸ τοῦ πλήθους ὠθούμενος, conflictatus 1, 12, 14. trusus. - c. adiuncto, ἐπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι καὶ πατοῦμενοι 7, 8, 13, 7, 9, 15. 3. abf. τοῦ δήμου - πλήθος ἀπώλετο ὠθούμενον, inter se protrudenda 7, 11, 18. protrusa.

ὠκεανός, ph. angust. not. τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν μέχρις ὠκεανοῦ προαγάγοιτε, usque ad Oceanum 1, 5, 19, 7, 2, 20. Ierpenitionaeim, f. mare Suevicum, f. sinum C. danum. τὴν ὑπὸ τῆ ἀρχῆν ὠκεανῶ ὄρεϊσας 1, 6, 16. - Al. not. ampliori, c. abf. τοῖς τοῦ ὠ. - ἀμπατίσι 3, 14, 11. circa Britanniam. τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσας, Βρεττανίους ἐπέση ib. 7. Roma profectus. διαβάντες τὸν ὠ. 3, 15, 17. e Britannia et Gallia profecti Romam.

ὠμος, ph. pars hom. αὐτὸ (τὸ παιδίον) ἀράμενοι ἐπὶ τῶν ὠμων, tol-lentes humeris 7, 10, 15. τὰ - συμβολα - ἐπιθεῖς τοῖς ὠμοῖς, humeris 4, 7, 12. alterutro humerorum.

ὠμός, mor. Fem. de re, ἐξ ὠμῆς - τυραννίδος, crudeli 2, 4, 3. τ. ὠμ. (7, 5, 12.) βίας ὠ. acerba ib. 5. - Neutr. simul c. adv. οὕτως ὠμόν ἔργον λ. crudel. 2, 5, 15. - Superl. p. adv. c. adiuncto, τραχύτατα καὶ ὠμώτατα πράττων, crudelissime 7, 6, 10.

ὠμότης, mor., abf. δι' ὠμότητος λ. crudelitate 7, 1, 4. δίκας ὠ. 7, 5, 15. εἰς ὠμότητα παροῦντος 5, 1, 6. v. π. 7, 1, 11. - in opp. ἐξ ὠ. -, τῆς αὐτῶν χρηστότητος 1, 4, 11. - c. adi. et adiuncto, ἐτερόπλευ - τραχύτατα καὶ μετὰ πάσης ὠ. 7, 4, 3. οὔτε ὠ., οὔτε βίας - ἀπέχετο 3, 10, 13. Φόνων καὶ ὠ. - ἀλλότριος 6, 9, 16. - cum gen. perf. αἰ τῆς ἐκείνου ὠ. ὑπηρεταί 7, 7, 6. - De re, c. adi. τα -, τῆς ἐσχάτης ὠ. οἰδὲν ἀπολείποντα 1, 3, 10. - c. adiuncto, εἰς τραχύτητα καὶ ὠ. ἠκούηται τὴν Μαζ. ψυχὴν, λ. 7, 1, 25. - † c. gen. rei f. perf. in opp. ἐν πρᾶξις - βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠ. μετὰγειν πάντα ib. 3.

ὠμῶς, mor. de re, c. adv. τοῖς οὕτως ὠ. - τετολημμένοις, crudeliter 2, 9, 13. - c. adiuncto simul 2, 6, 22. - de perf. abf. οὗς ὠ. ἐκόλαζε 7, 7, 14.

ὠνεῖσθαι, ph. de perf. Pass. forma, sed not. Med., c. acc. rei in orat. contracta, ἀνάξιον, ἢς ἐώνητο, ἀρχῆς, indignus illo quod emerat, imperio 2, 7, 9. p. τῆς ἀ. χ., ἢν ἔ., pecunia sibi μεταταί. - Med. c. acc. rei, ἦνε, τὴν ἀρχὴν ὠνούμενος, venit ad imperium

- emendum 2, 6, 12. emturus. τὸ ἀμέριμνον ὡ. emens 1, 6, 26.
 ab hostibus pacem, ἀήσασθαι τὰς - σπονδὰς 6, 7, 23. - c. adv.
 τὴν - ἀρχ. ἀνησάμενος - αἰσχροῦς, mercatus 2, 10, 8. - c. abl.
 modi ei diferti pretii, ἰδίαις χορήμοισι ὡ. οὕτω ποιητὸν τέλος 2,
 12, 11. - simul que cum praep. βία καὶ παρὰ γνώμην τοῦ δή-
 μου, μετὰ τε αἰσχροῦς λ. ὡ. τὴν ἀρχὴν 2, 6, 18.
- ὦνιος, ph. de re, Masc. c. subst. fem. προσεκήρυκτον ὦνιον τὴν βα-
 σιλίαν venalem 2, 6, 7. ὡ. παρέχοντας πάντων τῶν ἐπιτηδείων -
 ἀφ' ὧν 8, 6, 6.
- ὦρα, ph. de spatio temporis, cum gen. diferto al. temp. ἡ τοῦ ἔτους
 ὦρα, a. ni tempus 8, 4, 3. aetate aut vere. τῆς ὥρας τοῦ ἔτ. λ.
 5, 5, 3. hyeme, vel auctumtō extremo. - † c. adi. niēro, κα-
 ταλοβοῖσθ' ὦρα, ut tempus feredat 1, 17, 22. tempore, aut angu-
 stius, de diei parte, hora. - Al. not. c. praep. διαβάλλοντες
 πᾶσαν τὴν ἐπὶ ταῖς ἔχθραις τοῦ Ἰεροῦ ὦραν, λ. tempestatem 1, 6,
 5. aëris caeli que temperiem, noit. *Witterung* f. *Luft*. - Al.
 not. per ellipsi. τὰς θυγατέρας, ἐν ὦρα γενόμενας, filias maturas 1,
 2, 3. sc. γάμου f. γάμων, tempore, aetate nuptiarum, nubendi,
 f. nubendo apta; unde potius referatur ad primam classē. —
 Al. not. c. gen. perf. τῆς ὡ. αὐτοῦ πάντων τὰς ὀψεις εἰς αὐτὴν ἐπι-
 στροφούσης, pulcritudo eius 5, 3, 15. - de loco, abl. τὴν πρότε-
 ρον τοῖς χωρίοις ὑπάρχουσαν ὡ. 8, 4, 13.
- ὦραιος, Masc. de pers. ph. Γερμανοῦς - γενναίους καὶ ὦραιούς, puleros
 4, 3, 3. - Fem. ταῖς θυγατέρας, νεαῖς τε οὖσαις καὶ ὦραιαῖς, nu-
 biles 5, 3, 20. vel pulcras. - Neutr. de re, c. adv. f. abl. mo-
 di, οὕτω πρόσωπον ὦραῖον, formosam 5, 6, 24. nisi abl. pendet
 ab oppresso particip. v. subst., πρ., ἀρ. ἐν ᾧ. Superl. de pers. c.
 gen. perf. et acc. ellipt. τὴν ἔχην τῶν κατὰ αὐτὸν ὦραϊότατος μαι-
 ρακίων πάντων, formosiss. 5, 3, 13.
- ὡς, in not. modi, (Lat. *quomodo*. etc.) in med., post comma, cum
 verb. in relat. tacita, ὡς ἰς παρελήφαμεν, ut - accepimus 7, 11, I
 ὡς λέγουσιν ib. 2. ὡς φασί 3, 4, 15. ὡς προκίηται, ut 2, 3, I. sic
 ut 1, 17, 27. 2, 5, 16. προουχώρησεν, ὡς ἐκίλεισεν, ut 7, 6, 16.
 8, 4, 17. 1, 9, 6. ὡς δεδήλωται 2, 1, 1. ὡς ἐροῦμέν 1, 14, 12.
 — † ὡς ἔτυχε, temere 2, 3, 23. ὡς ἀκούετε, quemadmodum 2,
 10, 8. ὡς ᾤετο, ut 3, 2, 31. v. αἶσα - ὡς ἐβούλετο, ex sententia
 3, 9, 12. 7, 9, I. - ὡς γὰρ - ἐνεδείκνυτο, ut 2, 4, 15. - ab
 init. ὡς δ' ἔκαστα - πέπραχται, quemodo 1, 1, II. ut autem 1,
 11, 4, 2, 12, 9. - †† Rursus in med. per oppressum verb. ὡς
 εἰκός, ut 3, 7, 11. sc. ἐσί. - ὡς λόγος 1, 14, 1. ὡς ἔθος 1, 16, 8.
 v. ἐθ. - †† c. opt. ὡς ἂν τις εἴποι, ut ita dicam 1, 13, 12. im-
 mo *quo modo* quis dicat. εἰ - ἐπίτερος διάγοι, ὡς βούλειτο, prout
 vellet 4, 1, 4. - In relat. manifesta et periodo, ὡς γὰρ - οὐδε-
 νός - ἀπελείπετο, οὕτως λ. ut enim -, sic 3, 8, 14. - Al. not.
 comparandi, al. Lat. *velut*, etc. (sed fevero tamen eodem pr.
 ut.) in med., ante adi. πάντας ἡμᾶς, ὡς ἕνα, ἡγάπα, ut 1, 5, 7.
 12. αἰς Ἰηραιλέα, ὡς ἀνδρείοτατον, λ. 1, 14, 17. 6, 9, 9. 2. ὡς
 ἀνάξιον, tanquam 2, 7, 9. - ante subst. τῆς αὐλῆς, ὡς ἐπίβουλος,
 εἰδόμετο, ut 1, 13, 16. ὁ δ', ὡς συνήθη Οἰδοθησίαν - ἔπιεν, at ille,
 veluti 1, 17, 19. ὡς ἐν ἱερομηνίᾳ, ut 2, 2, 22. 7, 7, 7. 8, 3, 3.
 σὺκαταφρόνητοι, ὡς βάρβαροι 8, 1, 6. ταῦτα ὑπὸ Ῥωμαίων, ὡς ὑπὸ

βαρβάρων, πάσγουσι, periude, ut a barbaris 7, 12, 6. ὡς - ἐχθροῖς - ὠργίζτο, tanquam 7, 10, 2. † προσκυνήσας (αὐτὸν) ὡς ἡδὴ βασιλέα (οὐτα), ut iam imperatorem 3, 11, 18. † ἐμβριζουσιν (αὐτῆ, τῷ ἀρχῆ), ὡς ἀνωθευ ἰδίῳ (ἐντι) κτήματι, veluti 5, 1, 15. cf. infra in Repetit. - Cum Particip., per temp. a) praef. ὡς μέλλουσα δὲ κριθῆσθαι, tanquam futura igitur iudicium 1, 11, 12, quia erat indicanda, vel. v. κρ. - ὡς μέλλοντας - δορυφορήσειν, ut qui essent stipaturi 2, 13, 1. ὡς ὄντα αὐτοῖς βαρῶν, utpote gravem ipsis 2, 5, 2. ὡς ἐπίβριζα πάσχοισιν, tanquam perpetuentibus 2, 7, 5. ὡς πρηνεία δεῖτα ὀδηγούμενος, quasi ducere tur 3, 4, 13, ὡς τινὸς ἀγγελίας - Φέρων, quali ferens 3, 11, 14. - ἡτίατο, ὡς τοιαῦτα κατασπινδύζοντα λ. inculabat, quod talia fuisset 3, 12, 8. ὡς ὄντας μέρος λ. tanquam si essent pars 7, 4, 10. ἀγανακίησας -, ὡς ἀμολέουσαν μαχομένους, quasi pregnantibus 8, 2, 5. - †† ὡς εἰσαίροντας δὲ τοὺς ἀδελφούς -, ἡ μήτηρ συνάγειν (αὐτοὺς) ἐπιτάτο, ut discordantes igitur fratres 4, 3, 9. ubi enunciationem inversam ostendat expletum in membro secundo pron. et per se adv. ὡς ἀνεύθε abesse poterat, valens tamen hic quoque in not. causae, quia discordabant fratres. - b) perf. θαρῶν τῆ τοῦ πατρὸς ὡς ἐπι συνεισῆχ δυνάμει, fretus patris velut adhuc incoluim potentia 1, 9, 22. ἡτίατο, ὡς προσετῆς — ταῦτα τετολμηκότας, tanquam ausos 6, 9, 2. - c) aor. ἐπισείλαι, ὡς χειρωσάμενος τοὺς λ. quasi subiugasset 4, 10, 1. ὡς στρατιωτικὸν - γεγόμενον, ut militarem virum 4, 14, 3. † ὡς ἀν. - πεμψέντων, quasi mitterentur 5, 4, 13. - † de re, ὡς παρ' ἐλπίδα λεχθέντι, quasi id dicatur 6, 3, 6. - d) fut. προήλθην, ὡς διαλεξόμενος λ. tanquam verba facturus 2, 5, 7. † καρσινιάζον εαυτούς, ὡς ὑπομενουῦντες π. tanquam 5, 3, 26. παρασκευάζοντι - τὴν δύναμιν, ὡς πολεμήσουσαν, quasi belliturae essent 8, 6, 15. † ἡπείγοντο, ὡς ἀμεινάντες λ. properarent opitulaturi 8, 3, 15. - † simul cum adi. et particip. διέβαλλον αὐτοὺς, ὡς ἀπίστους καὶ - μισήσαντας λ. ut infidos qui ve polluissent 2, 9, 10. ὡς - ἐνδόξου καὶ τιμηθέντος λ. ut illustris et culti 5, 7, 5. - †† c. particip. ταπεινός var., ut perf. et praef. αὐτῶν εἶχον ἐν αἰτία, ὡς τὰ - προδεδωκότα, πρὸς τε τὰ - μέλλοντα, inculabant, qui prodidisset - cunctaretur 6, 7, 8. - sed perf. et aor., ὡς - γεγονότα ἀρχηγὸν καὶ ἀποκτείναντα, ut qui fuisset - et occidisset 7, 1, 24. - †† li-mul. cum al. particula f. adv. per subli. ὡς δὴ Μάρκου ἐπιτηδεύματα, tanquam 5, 2, 8. - per adiect. ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut 4, 12, 4. — per particip. praef. ὡς δὴ γαμουῦντων θεῶν, tanquam 5, 6, 12. 16. e. ὡς δὴ - ὑπισχνουμένους, quasi polliceretur 8, 3, 19. - perf. ὡς δὴ νικηκότως, quasi vicissent 3, 7, 9. — aor. ὡς δὴ - προελθόντα, veluti egressum 6, 8, 11. - fut. ὡς δὴ καθευδήσω, tanquam dormiturus 1, 17, 1. 15. ὡς δ. τὰ εὐχορέωσιν, quasi salutaturus 2, 13, 6. 6. 7. ὡς δὴ - διαλεξόμενος, tanquam acturi 7, 4, 11. ὡς δὴ ἐροῦντάς τι, quasi dicturi essent aliquid 7, 6, 15. † ὡς δὴ - ἀγγελοῦ, tanquam nunciatus 3, 12, 2. ubi Ms. fut. ἀγγελῶν. ὡς πολιουρήσοντας αὐτὸ δὴθην, velut oppugnaturi 7, 11, 16. - Repetit. ὡς μηδὲ στρατιωτικόν, — ὡς στρατιωτικὸς δὴ, ut - ut 4, 12, 3. sq. - ὡς θαυθα, - ὡς ἀγαθα 2, 3, 17. ὡς ἐπιβουλεύοντας, - ὡς - θεσπίζοντας, tanquam insidiantes, - quasi vaticinarentur 4, 12, 6. sq. ὡς ἐναντιωσόμενον. — ὡς πολεμήσουσιν, ut adversaturum, - tanquam dimicaturi 2, 6, 18. sq. ὡς ἀπίστου, ὡς - τετολμηκότας, ut - tanquam 6, 9,

2. ὡς ᾤστο, - ὡς - γεγονότα λ. ut - 7, 1, 24. ὡς - δοθέντα, - ὡς - κτήματι, - ὡς ἐλαττόνων, - ὡς κτηθέν, utpote -, veluti -, ut -, ut 5, 1, 12. - 11. - Cum inf., per not. modi, a) in relat. manifesta, ἐρχόμενον οὕτως, ὡς ὑπὸ πάντων ἐρᾶσθαι, ita, ut conspiceretur 5, 8, 2. εἰς τοσοῦτον - ἐξουσίας προήχθη, ὡς - ἐγχειρισθῆναι, ut mandaretur 1, 12, 8. εἰς τοσοῦτον - προεχώρησα μάνας, ὡς μηκέτι βούλεσθαι λ. ut nec amplius vellet 1, 15, 17. εἰς τὸσ - ὡς πάντα μεταγαγεῖν λ. ut transferret 5, 7, 12. εἰς τὸσ - ὡς τὸν πατέρα - Φυγεῖν λ. ut pater confugerit 6, 1, 20. οὐδὲ τις ἦν οὕτως ἀχρηστος ἡλικία, ὡς μὴ μετέχειν λ. quae particeps non esset 8, 4, 21. quin esset p. - b) in relat. tacita, λόγων - ἦν ἐρασῆς (οὕτως) ὡς μηδενός - ἀπολείπεσθαι, adeo erat, ut nemini esset secundus 1, 2, 4. οἶκτος - ἐλάμβανε (τοιούτος) ὡς - ἀναβοῆσαι, ut exclamarent 1, 4, 17. ὡς - κρέμασθαι δοκεῖν, ita, ut viderentur 1, 14. 1. ὡς - ἀριθμῆσαι, ita, ut numerarent 1, 15, 13. ὑπερηγάπα -, ὡς συγκαθεύδειν λ. ut dormiret 1, 17, 6. † ὡς - ἑτέροις ὑποφέρειν λ. quare in alios conferre 2, 5, 12. ubi potius supplendus al. inf. χοῦναι, ut deceat conferre. ὡς - κακῶς ἀγορεύειν, ut conviciis incescerent 2, 7, 4. ὡς μηδὲ - δύνασθαι λ. ut neque possit 2, 10, 11. ὡς - φέρειν συμφορὰν, ut ferret 5, 6, 22. e. ὡς - τολμῆσαι λ. ut ausus fuerit 7, 2, 14. ὡς τινὰς - ut tenderent 7, 3, 14. ὡς - τελευτῆσαι, ut occumberet 7, 7, 8. ὡς - ὑπερβῆναι ita, ut transirent 7, 11, 5. ὡς - ποιῆσαι, ita, ut faceret 7, 12, 13. ὡς - εἶναι λ. ita, ut adesset 8, 2, 15. post comma quidem: sed in vulg. edd. post colon aut punctum, etiam in his sq. ὡς μηκέτι - ἔχειν, ut non amplius haberet 1, 10, 3. ὡς μηδὲν παραβάλλεσθαι, ita, ut nihil sit comparandum 3, 7, 17, ubi iterum suppl. χοῦναι, ut deceat comparari. ὡς - δοκεῖν νενικημέναι, ut videantur 6, 6, 10. - Nominativum per neg. simul al. ὡς μὴ - διαγινῶναι, ita, ut non 1, 10, 12. Οἰσσομαι ὑμῶν, ὡς μ. Φονεῦσαι 2, 13, 15. 6, 1, 15. ὡς μὴ - αὐτῷ τινὰ - ἐξισοῦσθαι, ut hand - ei quisquam aequiparandus esset 7, 1, 26. - it. Repetit. ὡς - τοσοῦτον ἐκλάμπειν - τί, ὡς τοῦς μὲν οἶσθαι, ut emicaret -, ut quidam putarent 1, 7, 9. ὡς - παραιτήσασθαι, - ὡς εἶναι καταγέλασον, ut repudiaret, - ita, ut esset 1, 14, 15. sq. ποσαύτης οὐσίας -, ὡς - χορηγεῖν, - ὡς μηδεμίαν εἶναι λ. ut suppeditare liceat, - ut nulla sit 3, 13, 10. sq. ὡς - ἐπανελθεῖν, - ὡς - ἐνεργεῖν λ. ita, ut sint reversi, - ita, ut attulerit 6, 6, 3. sq. ὡς - ἀποσιώπτειν, - ὡς ἀπυσα - εἶναι -, ὡς μηδένα διαβαίνειν, ut iocarentur, - ita, ut inaudita forent, - ne quisquam transiret 8, 5, 3. 11. sq. ὡς - περιθεῖν αὐτάς, ὡς μηδὲν παθούσας, ita, ut - discurrerent, quasi nihil ipsis accidisset 1, 15, 11. quasi nihil passae, f. quasi essent nih. p. - ἐγὼ - ἡγοῦμαι, ὡς οἱ πλείοι, - ὡς ὑπάρξαι ἐμοὶ λ. ut plerique, - ut liberum sit mihi 7, 8, 18. sq. - Al. not. in periodi consecutivae protali, ὡς γὰρ λ. utenim 2, 8, 12. postquam, ὡς δ' - εἰσῆλασεν, ut ingressus est 1, 7, 12. 1, 10, 5. 2, 12, 9. 2, 13, 7. pro quo ἐπεὶ δε ib. 9. - 6, 9. 1, 10. 8. 1, 7. 5, 5, 14. 8, 6, 11, 7, 11, 18. ὡς δὲ ταῦτα - ἀπηγγέλλετο, cum nunciarentur 2, 11, 12. ὡς δὲ συνέθεντο, spondentibus igitur istis 5, 3, 23. ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ λ. sed ubi diu 5, 4, 16. ὡς δὲ διεφύκτησε ταῦτα, vulgatis autem istis 7, 7, 1. - † Etiam in med. orat. ὁ δὲ στρατὸς πᾶς, ὡς ἐπέθετο τὰ λ caeterum exercitus totus, audita ea re, 8, 6, 1. - † Simul in Repetit. ὡς δὲ -, ὡς δὲ -, ut autem -, id ubi - 4, 4,

12. 19. ὡς αὐτοκράτορα ἀποδείξαι - ὁ δ', ὡς ἔγνω λ. ita, ut imp. declararent. - At is, ubi 2, 9, 16. 19. ὡς δὲ συνέβαλεν -, ὡς - θραύσαι λ. ut autem conflixerunt -, ita, ut frangeret f. em 3, 2, 3. 19. ὡς παλλοῦς - Φοιτῶν πρὸς -, ὡς παιδαριώδους -. ὡς δ' ἤλθεν, - ὁ δὲ Μακρίνος, ὡς ταῦτα ἐπυθάνετο, ut multi irent -, quasi puerilem -, ut autem venit, -. Porro Macrinus, ut haec audivit 5, 4, 2 - 4. 8. - ὡς δὲ ἐνέκειντο -, ὡς ἔλεγε, cum autem instarent -, ut aiebat 6, 8, 13. ὡς δὲ -, ὡς δὲ - ἀντιπαζόμενοι, - ὡς τινὲς Φασιν, - ὡς - ἐδύνατο, - ὡς κυβερνᾶν, ut -, tanquam se se opposituri, - ut perhibent, - ut - poterat, - ut moderentur 7, 9, 8. 12. 19. - Al. not., causae finalis, f. p. ἵνα, c. finito verbi tempore, et quidem a) solum, c. coni. ὡς - λιβαγνῶτον - θυμῶσιν ἕκαστος, ut thus adolerent quisque 5, 5, 12. - c. opt. et coni. simul, ὡς διαλεχθεῖν - καὶ - οἰκειώσεται λ. ut alloqueretur et - 1, 5, 2. - cum solo opt. i, 7, 1. 1, 17, 17. 7, 2, 10. 8, 3, 6. 8, 5. 21. 8, 6, 16. ὡς - Φρουροῖη λ. quo turarentur 4, 3, 13. - † Simul in Repetit. ὡς ἕκαστος ἐδύνατο, - ὡς - γένοιτο, ut q. poterat, - ut esset 3, 2, 11. ὡς διανυκτερεύσων -, ὡς - ὀφθεῖν, ut qui esset pernoctaturus, - ut se ostenderet 1, 16, 12. - ὡς δὲ - πολεμήσων -, ὡς - Φρουροῖεν λ. tanquam bellaturus, - ut custodirent 7, 12, 3. ὡς ᾤετο, - ὡς Θανεῖη λ. quo viderentur 3, 8, 4. - b) cum al. particula, ὡς ἂν, c. opt. παρασχοί λ. ut praeberet 1, 8, 4. 1, 9, 3. 2, 11, 13. - quo 2, 13, 2. 2, 15, 9. 3, 15, 4. - † Simul in Repetit. ὡς ἐδεήλωται, - ὡς ἂν - λάθοιεν, - ὡς δὲ τι σικεῖος λ. ut - ut - tanquam 2, 1, 1. 19. τὸν ἀνδρα, ὡς - πολέμιον, - ὡς ἂν - γένοιτο λ. ut - ut 3, 12, 24. 19. - sed cum coni. ὡς ἂν ποιῆ λ. ut 2, 7, 10. 4, 4, 9. 4, 9, 9. - c) c. al. rarius particula, cum opt. προλθόντα ὡς δὲ ἄρα διαλέξαιτο αὐτοῖς, quasi cum ipsis collocaturus esset 8, 5, 22. - d) c. neg. ὡς μὴ - κινδυνεύοι, ut ne periclitaretur 1, 15, 5. nō 3, 11, 17. e. ubi proprie in - Repetit. ut ὡς μὴ γινώσκοντο, - ὡς ἂν - πεμφθέντων - ὡς εἰρηται, ne agnosceretur, - quasi - ut 5, 4, 12. - 14. - sed cum coni. ὡς μὴ - ἐξοκέλη, ne 7, 4, 10. - Al. not., causae antecedentis, f. p. ὅτι. iterum que a) vel solum, c. tempore finito v., et quidem c. ind. vel perf. διαλεγόμενος, ὡς - ἐρριπται, differen., quemadmodum abiectum esset 2, 9, 9. quo Bg. sensu et severum Lat. ut, c. coniunctivo, maxime ap. poetas valet, nostr. wie, i. q. dass, post v. sensuum, habentia proprie post se acc. c. inf., pro quo sunt illae particulae omnes. ἐπισημαίνος, ὡς - ὀλεθρος - ἐπήρηται, gnarus, p̄senti - impendere 3, 12, 11. - vel aor. δείτετε, - ὡς μὴ - ἠδικήσατε, ostendetis, quod 4, 14, 18. - cum fut. θαρρόντες, ὡς - καρπώσονται, freti, ut fruantur 1, 1, 2. εἰδότες, ὡς - μεθέξουσι, scientes, se futuros (esse) participes 8, 3, 13. - † post subst. e. not. eadem sensuum, ἐλπίδα, ὡς διαίσοντα λ. quasi esset gesturus 2, 3, 12. - † † Φήμη - περὶ αὐτοῖ διφοῖτα, ὡς ἐπιεικῶς καὶ δεξιῶς, ὡς τὸν τοῦ Περγίνακος βίον ζηλοῦντος, fama de ipso vagabatur, ut mansuetio et commodo, quasi Peit. vitam acmularetur 2, 7, 8. ubi simul est in Repetit., sed sensu diverso, primum cum adi., in describendo, deinde cum particip. in not. causae, qua causa firmatur prius membrum per adi. διεσκεδάσε - Φήμην, ὡς - τεθνήξασθαι μέλλοντος, quasi mox moriturus esset 5, 8, 11. - † † διασκεδάννυται - Φήμη, ὡς ἄρα - εἰη ἀνηρημένος, quasi 7, 5,

21. ubi non modo cum opt. sed quoque simul cum al. particula. — Sed rursus post verb. c. opt. αἰτίας - ἐπιφθῶν, ὡς διαφθεροῖεν λ. quod corrumperebant 5, 7, 11. - b) cum al. particula simul, in ind. πρακτ. εἰποῦσα -, ὡς ἄρα χρῆ ἐκείνου λ. oportere illum ib. 2. - †† simul cum opt. et ind. ἀγγέλλοντες, ὡς ἄρα φαίνοιτο στρατός -, τὰ τε πεδία κατατρέχουσι, conspici - agros que incurfare 6, 5, 14. - c) rursus c. al. part. - simul que in Reperit. ἔτροι - ἑστίον, ὡς δὴ ταῦτα - ἀπηγγέλη, - ὡς δὴ καθεδήσασθαι, nunciata fuisse -, quasi dormiturus esset 7, 9, 20. - ††† Al. not. et al. Lat., in relat. manifesta, οὐχ οὕτως ευμαρῆς, ὡς εὐχάριζον δοκεῖ 2, 3, 14. Lat. non ita -, ut, i. non tam facile, quam gratum videtur, i. q. et - et f. tum - tum, v. οὐτ. - μὴ ὁμοίως εὐφραίνει ἐλευθερία, ὡς λυπεῖ δουλεία, non aequè delectat libertas, ac ib. 19, f. quam. - Sed in relat. tacita, c. adv., ἀπινέαι ὡς πορρόπυάτω τῆς Πάριος, quam longissime 2, 13, 18. 4, 13, 10. ubi cum superl. redundat, ut Lat. Bg. - ††† c. adv. per totam firmul. ὡς ἐκαστος οἴεσθε ἢν. πόρρον τῆς πόλεως ἐπήντων, ut quisque perierat, procul ab urbe occurrerant 1, 7, 4. ubi secundum v. 5. monstrat, post primum v. subit. ἢν ponendum esse comma, ut peculiare membrum existat: ubi deinde inversa est oratio et ellipsis adv. relativa, p. οὕτω πόρρον τῆς πόλ. ὕπ., ὡς ἐκ. οἱ. ἢν, ita procul - ut f. tam procul, quam. Per quae appareat, etiam haec tria loca proprie referri ad superiorem not. de modo, et p. Lat. *quomodo*. Et sic quoque in lqq. nunc loc. ††† ὁ ὄμιλος - τοῖς στρατιώταις, ὡς θανάτων ἢν, διώκοντες, populus - milites, quantum poterat, persequens 7, 11, 11. qui Bg., ut brevior esset, ad populum in Vs. retulit, dum per se stat membrum, ut possibile erat, f. ut fieri poterat, f. quantum fieri poterat, f. quantum fas, licitum, permillum, erat τὰς πόλεις, ὡς ἐδύνατο, κλεισαντες, portis, ut licuit, clausis ib. 12. qui Bg. rursus, ob sumtos abl. consq., formulam potius priorem refert, cum hic ad milites pertineat, ut poterant, f. quantum. - ††† per al. formulam simul c. adv. σισικιάσασθαι αἰτοῖς ὡς ἐνι μάλιζα εὐτελέστα, ἐκέλευσε, vasa colligere eos quam expeditissime iubet 2, 11, 1. ubi Bg. nil vertit, quam ὡς et εὐτ. (f. εὐσάλ. v. in εὐτ.) sed ambiguum est, quo trahas adv. μάλι., ad superl. εὐτ., an ad formulam ὡς ἐνι, quae, par illi pr. ὡς θανάτων ἢν, et respondens illi Bg. pr., ut licuit, comma adeo feret aut post v. εὐτ., aut post adv. μάλι., ut in lq. loco. ὁ δὲ Σεβήρος, ὡς ἐνι μάλιζα, σὺν τῇ στρατιᾷ ἠτείχετο, Severus autem quantum maxime poterat cum ex. iestabat 3, 2, 1. ubi Bg. abeunte rursus ad pers., cum formula pertineat ad rem, adv. μάλι. per se aequè referatur ad v. poter. ἢν. comma potius post v. ἐνι locando. — ††† Pro praep. c. acc. pers. εἰ τὴν θεὸν μεταγάζοιεν ὡς αἰτοῖς, ad se 1, 11, 8. ubi proprie sumitur elapsus alicuius pr., eis, ἐπί, πρός, quae et alias simul reperiuntur. - †† ante praep. πάντα ἀφροῖεται. ὡς εἰς βασιλίδα πῆλιν πανηγυρίζουσαν, ut in urbem rel. . 9, 4. qui Bg. per se cepit adv., in not. prima supra, dum et hic simul c. praep. esse potest, pro mera praep. eis. — ††† simul in Reperit. ὡς γὰρ προσβείαι - ες τῆς Ἀντιόχειαν ὡς πρὸς βασιλέα ὁμολογοῦμενον ἐκέλευτο, Antiochiam ut ad imperat. 2, 8, 12 ubi potius ane cum Bg. per se capiatur, it. in lqq. loc. αὐτὸς δὲ ἤδη ὡς πρὸς ὁμόλ. ἐχθρὸν παρεσιβιάζετο, ut adver-

ius manif. hostem 3, 5, 15. ταῖς διὰ χειρὸς ἀπειλαῖς καὶ τροχέαι
 προσώτων νεύματι ὡς πρὸς παρόντας ὀργισθεῖς, vultus nutu quasi
 praesentibus irascens 7, 8, 21. quod Ig. est p. ius illud. ὡς -
 ἐχθρῶς - ὀργίζετο 7, 10, 2. dum hic recio v. ὀργ. c. praep. re-
 pudiat comitata post νεύμ. et παρ. - ††† δομικότεροι - ὡς πρὸς
 τὰς ἐννοίας αἱ λ. acriores in excogitando 3, 11, 17. ubi ὡς πρ. va-
 let p. Lat. quoad f. p. formula quantum pertinet ad, et adeo
 vox utr. habet notionem loam, et ὡς illam p. quantum; cf. su-
 pra ὅσον πρὸς et ὅσον - χίλιον. - ††† Per loca ambigua 3) not.
 τίς γὰρ αἰτεῖ τὸ ἀβροδίατον οὐκ οἶδεν, ὡς χοροῖς αὐτοῦ μάλλον ἀρ-
 μόζειν τὸν βίον, ἢ Ὀάλαγγιν, quis enim eius luxuriam ignorat ta-
 lem esse, ut choreas exercentibus magis eius conveniat vita,
 quam legionibus? 3, 6, 15. qui Bg. supplet relat. τοιοῦτον. et
 ὡς c. inf. p. uno Lat. et Vern. dass; dum, facto inter. puncto
 post οἶδ., valebit, per appendicem enunciationis, p. ita, ut. —
 ὡς γὰρ καὶ φύσαι ἀλλοτριῶς - διέκειτό τε καὶ - ὀργίζετο, cum enim
 natura alieni esset animo: tunc etiam - irascebatur 7, 10, 2. qui
 Bg. cepit p. ἐπεὶ f. ὅτι, in not. causae, (post διέκειτο p. merito tē
 rectius legens τότε.) dum, p. ὡςπερ sumto in protasi periodi,
 deinde ante διέκειτο deesse potest relat. οὕτω in apodofi. - b)
 lect. τοσαύτην μου - κατηγωνικότες, ὡς πρῶτον ἀπατήσαι βούλεσθε,
 ut prius decipere velitis 2, 1, 22. ubi in lect. vulg. est c. verbo
 finito eo que ind. recte, nec opus al. edd. inf. βούλεσθαι. - ††
 τὸν πτόταμόν ναυσὶ διαλαμβάνων, ὡς πρὸς ἀλλήλας σινδεθεισῶν, λ.
 quibus inter se iunctis 6, 7, 13. qui leg. ὧν, sed et in pr. δις-
 λάμβανεν, pro quibus modo legerim αὐτῶν p. vulg. ὡς, fluvium
 que navigiis occupans, his inter se colligatis commutatum cum
 ponte veluti, putabat rel.

ὡςπερ, (e pr. ὡς et πέρ, severe Lat. ut quidem, sed vulg. neglecto
 πέρ in Vss.) in not. comparandi, sed a) in relat. tacita f. sim-
 plici, in med. βασιλέα - οὐκ ἐπείσθαιτον, ὡ. αἱ πρὸ ἐμοῦ, ut 1, 5,
 13. εἰσδραμόν -, ὡ. εἰώθει, 1, 17, 7, 2, 6, 19. ὡ. ἐποίησαν λ. sicut
 2, 15, 15. † ἀγάμα -, ὡ. παρ' Ἑλλην - λ. simu'acroni, qua-
 lia apud Graecos 5, 3, 10. ὡ. Ρωμαῖοι, quemadmodum 6, 5, 6.
 ut ib. 9. ὡ. παρ' αὐτοῖς 8, 4, 6. ὡ. σκάφη ib. 11. - b) in simi-
 litudine, δεόμενον. ὡ. ἐν χειμῶνι -, τῶν κυβερνησόντων, tanquam
 1, 4, 8. ὡ. ἐκ μιᾶς Ὠωνῆς, velut ib. 21. ὡ. εἶ - ἀκροτόλεως, quasi
 1, 6, 8. tanquam 7, 1, 9. ὡ. τινὸς - τύχης λ. quasi 1, 8, 5. †
 δοῦται - αὐτοῦ ἐκδότους καὶ ὡ. αἰχμηκῶτους, ut 5, 4, 17. ὡ. κατ'
 ἀκλουθίαν, quasi 7, 5, 4, 8, 7, 10. ὡ. θριαμβεύοντας, veluti ib.
 22. ὡ. τεῖχος Ἰταλίας 8, 1, 12. ὡ. ἀποσισάμενος πέλεκυν, quasi
 depulisset 8, 6, 18. - † simul in Repetit. ὡ. ἐνδοσιωῶντες, - ὡ.
 ἐκκλησιάζοντες, quasi -, veluti ib. 17. - c) in relat. manifesta,
 rei enunciat. simplicem, Ὀάλαγγα βούλεσθαι συζητάσθαι, ὡ. Μα-
 κεδονικῆν -, οὕτω καὶ λ. uti - ita 4, 9, 8. - sed in periodo bi-
 membri, ὡ. δέ -, οὕτω καὶ λ. ut - ita 2, 8, 4, 3, 6, 12, 9. quem-
 admodum - ita 2, 9, 15.

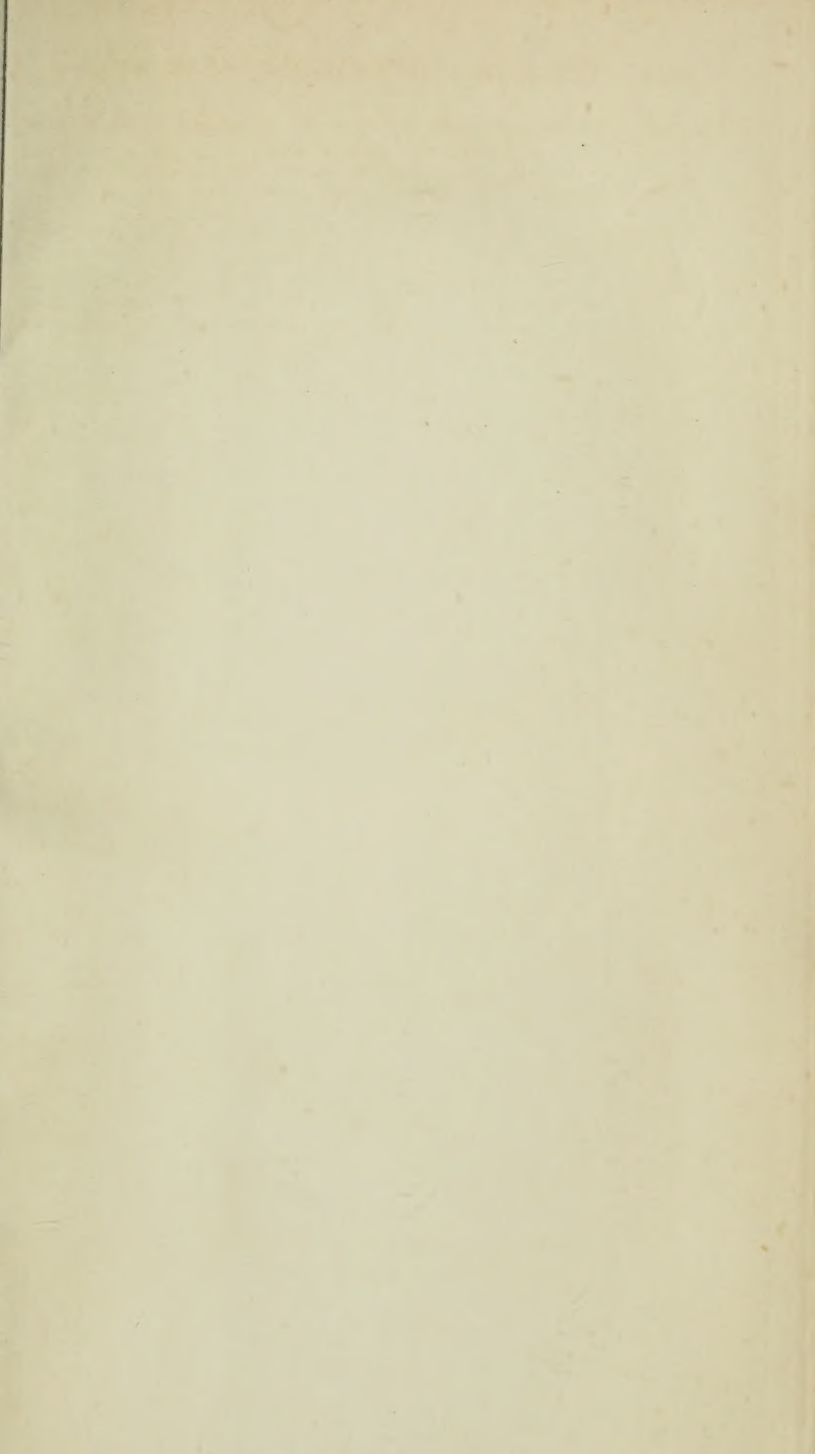
ὡς, i. q. ὡς. c. inf. ἀπορρίπτειν, ita, ut abicerent 8, 4, 27.

ὡφελίσθαι, Pass. ph. de pers. c. acc. rei ellipt. ἕκασος- (κατ') οὐδέ-
 τι μέγα ὡ. νομίζει, nihil magnopere proficere putat 2, 3, 21. iu-
 vari secundum nihil admodum magnum, i. nullum admodum
 magnum commodum inde percipere; i. q. pr. καρποῦσθαι. Sed

adi. μ . haberi et p. adv. potest, ut sit, secundum nihil valde s. magnopere. s. profus non magnopere. - c. abl. modi et adv. ἡ πόλις - προσόδοις - μεγάλως ὠφελείτο, ex redivibus - magna emolumenta capiebat 3, 1, 11. redivibus magnopere iuvabatur.

ὠφελίμος, ph. s. mor. de re, c. praep. s. adv. συμβουλεύουσιν αὐτῶ πρὸς τὸ παρὸν ὠφελίμα, utilia 2, 5, 6.

ὠχρίαν, ph. per Particip. Masc. de pers. ὠχριῶντας τοὺς πλείους λ. pallentes 4, 5, 17. prae timore, - De re, Fem. ἡ εἰκὼν - πρόκειται ὠχρίῶσα, pallida 4, 2, 4. - Neutr. μηδὲ ὠχριάσαντι τῶ πρόσωπῳ, pallenti 2, 1, 15.

14485

LGr

H561I

Author Herodian, the historian

Title Historiarum libri octo, e recensione Stephani;
ed. by Irmisch. Vol. 4

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

